אֵל
לִישׁוּעָתֵנוּ יְהוָה
הוּא
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה
מוֹרִיָּה
מָשִׁיחַ רוּחַ יְהוָה

אֲנִי וֶענְצֶיל לַאוּס קְלַאנִיכְטֶס

XXXIII Ex E 8
Bibliotheca Capituli
Ritus graeco catholici
Premisliensis.

БІБЛІОТЕКА
ГР. КАТ. КАПІТУЛИ
в Перемишлі
ч 1057 int.

Me poſsidet
Johannis Gottlobius
Blümelius.

Hunc Librum dono accepi
a Domino R Andrea Gottlobio Belingio
Rectore Semin. Glogovienſ.
Anno 1755

306

סֵפֶר הַשָּׁרָשִׁים׃

HOC EST,

LIBER RADICUM SEU LEXICON EBRAICUM, IN QUO

OMNIUM VOCABULORUM BIBLICOrum propriæ ac certæ redduntur ſignificationes, cum vera & dilucida multorum locorum ſcripturæ ſacræ explicatione.

Adiecta eſt plerisq; Radicibus Symphoniacarum linguarum deriuatio.

Denuò auctus, & recognitus.

AUTORE

D. JOHANNE AVENARIO EGRANO.

PSALMO XXV.

תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃

EX LIBR. IOAN. LADOMERSZKY ARCHID. E. C. P.

Cum gratia & priuilegio.

VVITEBERGÆ

PER HÆREDES IOHANNIS CRATONIS.

[illegible]
Abr. Hoffmanni.

ANNO

M. D. LXXXIX.

P. XVI. 830

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI AC DOMINO, DOMINO CHRISTIANO, DVCI SAXONIAE, SACRI ROMANI IMPERII

Septemuiro, Landgrauio Thuringiæ, Marchioni Miſniæ &
Burggrauio Magdeburgenſi &c. Domino
ſuo clementiſsimo.

NVLLVS PROCVL DVBIO LIBER inter publica extat monimenta, cuius lectio quotidiana vniuerſo hominum generi vtilior eſſe poſsit, quam ſacrarum literarum, quæ ſolæ, Paulo Apoſtolo teſte, erudire nos poſſunt ad ſalutem, per fidem in Chriſtum Ieſum. Omnis enim ſcriptura diuinitus inſpirata, vtilis eſt ad doctrinam, ad redarguendum, ad correctionem, ad diſciplinam iuſtitiæ, vt integer ſit homo diuinus ad omne opus bonum perfectè inſtructus. Hæc Biblia ſacra cum quælibet ætas, inprimis verò adoleſcentior, nunquam de manibus deponere debeat, & ad ipſorum fontes, qui ab Ebræis dimanant, fructuoſe legendos, magnum afferant momentum Lexica, in quibus non tantum certa & propria ſignificatio vocabulorum Biblicorum indicatur, cauſaq; cognationis & diſcriminis thematum Ebraicorum redditur, ſed etiam verus locorum obſcurorum ſenſus explicatur: Meritò ſtudium & opera virorum eruditorum prædicatur, qui in huius generis commentarijs adornandis & illuſtrandis plurimum occupati fuerunt. Cuiq; enim diuinitus iniungitur, vt talentum à DEO concreditum ſibi, collocet bene, & aliquando rationem quaſi, teſtimoniumq; eorum, quæ adminiſtrauerit, aut geſſerit reddat & oſtendat. Ad me quod attinet, ſemper fui paratus ad ſeruiendum quibuſcunq; potui, præcipue verò ad Rempublicam Chriſtianam iuuandam, quantum quidem per virium corporis & animi imbecillitatem mihi concederetur. Itaq; librum radicum ſeu Lexicon Ebraicum ante amos triginta mihi ipſi conſcribere cœpi, & poſtea in lucem edidi, vt cum pluribus communicaretur. Oſtendit autem mihi non modo Bibliopola Vuitebergenſis, Samuel Seelfiſch, compater meus honorandus, quòd exemplaria iam multis annis nulla extarent: Verum & aliqui ex amicis, & in Chriſto fratribus, me hortati ſunt, Vt illud reuoca-

ri denuò ſub incudem curarem. Hoc igitur onus laboris & officij in decrepita ſenecta mea ſuſcepi, vt DICTIONARIVM meum Ebraicum recognoſcendo augerem, atq; in aliquibus locis etiam caſtigarem. Quod cum tandem abſoluiſſem (multa enim impedimenta, multaq́; moræ illatæ fuere ſtudio noſtro.) Viſum eſt, CHRISTIANE PRINCEPS ELECTOR, illuſtriſsimæ celſitati tuæ offerre illud editione altera publicatum. Quanquam idipſum exijt publicum, anno ſupra milleſimum & quingenteſimum Sexageſimo octauo, ſub nomine & patrocinio HEROIS POTENTISSIMI AVGVSTI, illuſtriſsimæ & pientiſsimæ recordationis parentis tui: Nunc tamen forma ad vſum commodiore nonnihil recuſum, nullius alterius, quàm clementiæ tuæ auſpicio in lucem denuo producendum fuit. Cuius inſtituti mei cauſſæ quidem multæ ſunt, attamen hanc ſaltem indicabo, ne videlicet ingratus DEO videar, offerenti mihi iam tui compellandi occaſionem. Cum enim & iure hæreditario, & quod multò grauius eſt, ſingulari DEI prouidentia, Celſ: Tua ad dignitatem Septemuiratus Jmperij Romani, & harum regionum gubernationem euecta ſit anno ſuperiore, cum ſubditorum omnium mirifico applauſu: vt ego quoq; in publica omnium lætitia & ἐυφημία toto pectore lætari me oſtenderem, diuinitus his terris contigiſſe Gubernatorem, de cuius heroica natura nobis optima ſit ſpes omnium virtutum, quæ in principe laudatiſsimo eminere debeant: Non modo auſpicium gubernationis tuæ ardentibus votis ego in precibus publicis DEO & Eccleſiæ commendaui, atq; deinceps quoq; vniuerſam vitam tuam commendare DEO nunquam deſinam, ſed etiam gratulationem, obſeruantiamq; meam Celſ: Tuæ ſubmiſſè & publice declarandam, & poſteritati futuræ velut conſecrandam eſſe iudicaui: Suſcipe igitur, illuſtriſſime & clementiſsime PRINCEPS ELECTOR, laboris huius, quo perfunctus ſum in ſenectute ſumma, perditaq́; valetudine patrocinium, Celſ. Tuæ quaſi per manus defuncti parentis traditum & commendatum. Accipe, inquam, hoc munus, non illud quidem precioſum, ſi tamen vſus eius æſtimetur, loco aliquo non indignum, eo animo, quo Celſ: Tuam decet erga *eos affectam eſſe, quos Deos Opt. Max. gubernationi voluit eſſe commendatos. Cumq́ ſenum munus ſit præcipuum, vt vota preceſq́ ad Devm illi faciant: quotidiana deprecatio mea & meorum cùm pro Cels. Tuæ, tum pro illuſtriſsimæ & clementiſsimæ Dominæ coniugis, liberorumq́ incolumitate, felici ſucceſſu, & pacata gubernatione, vſq́ ad finem vitæ meæ nunquam ceſſabit. Et ſpero has preces coram æterno Deo, gubernationis ſalutaris autore, minimè irritas fore. Quod vt fiat, & hæc ipſa diæceſis ſit, ac maneat hoſpitium & domicilium Eccleſiæ & ſcholarum piarum, faciat Dominus & Redemtor noſter Ieſus Chriſtus, in quo vt illuſtriſsima Celſ. Tua feliciter valeat, Devm ſupplice voto precor & oro. Cizæ in feſto Paſchatis anni Ieſu Chriſti M. D. LXXXVIII.*

Illuſtriſs. Cels. Tuam vera
animi reuerentia & ſubiectione colens.

Iohannes Auenarius Theologiæ Doctor & Numburgenſis Diæceſis Superintendens.

PIO ET CANDIDO LECTORI

D. IOHANNES AVENARIVS S. D.

EXtant in lingua Ebræa aliquot Lexica, â doctiſsimis viris conſcripta in quibus vocabula additis exemplis Bibliorum explicantur, quorum laudanda eſt diligentia & voluntas adiuuandi & promouendi eos, qui in ſtudio ſanctæ linguæ & Theologiæ verſantur. Atq; ingenuè fateor, me quoq; plurimum illorum opera & laboribus adiutum eſſe. Cum autem certum ſit nihil ita explicatum eſſe in literis, quin plura quotidie inueniri & obſeruari poſsint, ac præſertim, cum ſcriptura ſit fons inexhauſtæ ſapientiæ ac doctrinæ, non tantum non repræhendent propoſitum meum (vt ſpero) pÿ & candidi lectores, quòd nouum aggreſſus ſum Lexicon conſcribere, ſed etiam pro labore mihi gratiam habebunt, & cum ſtudiorum vtilitate eo grati fruentur. Ne autem aliquem lateat ordo, quem in hoc libro ſequuti ſumus, paucis hic indicare libuit. I. Certa, propria & vnica ſiguificatio ſingulis dictionibus attribuitur, nam ſi quæ referuntur ab alÿs plures diuerſæ, figuratæ ſunt per metaphoram, metalepſin &c. II. Vbicunq; fieri poteſt, redduntur Ebræa themata per latina ab eis deriuata, vt eò certius de vera & genuina vocabuli ſignificatione conſtet, & vt ex eis ſententiæ aliàs obſcuræ ac variè redditæ ab interpretibus fiant illuſtriores, Exempla inuenies ſuo loco paſsim in Lexico. III. Cognatio ſimilium radicum ac diſcrimen, itemq; cauſæ cognationis ac diſcriminis, quod habent inter ſe in ſingulis radicibus, quantum fieri potuit, vt plurimum explicantur. IIII. In margine annotantur ad finem verſuum ex Biblÿs exempla ſingularum Coniugationum & temporum, itemq; ſtatus abſoluti, regiminis & affixorum, quantum inuenire potui, & ſi quod eius formæ non aſſcriptum fuerit, certum eſt non extare in Biblÿs. V. Additur in ſingulis Coniugationibus verborum ſua natiua ſignificatio & legitima conſtructio, præſertim vbi à latinorum conſuetudine & regulis quædam eſt diſcrepatio. Et in ÿs interdum propter latinæ linguæ inopiam verba neutra in Kal per latina paſsiua reddere, nonnunquam etiam Ebræam vſitatam Enallagen temporũ mutare coactus ſũ. VI. Vocabula τετραγράμματα & πολυγράμματα quæ ordine inter reliquas radices poſuimus, vt eo citius inueniri poſsint, docentur eſſe compoſita, & themata ſimplicia eorum vnde ſunt compoſita, quantum per me fieri potuit (vnus enim homo non videt omnia) indicantur. VII. Exempla plurima adducuntur, in quibus diuerſa lectio monſtratur, quomodo interdum litera vna ſit pro alia, & legatur non ſcripta, hoc eſt duplex modus lectionis in eadem dictione oſtenditur, alter per literarum, alter per punctorum expreſsionem. VIII. Non tantum numerus capitum, ſed & ſingulorum verſuum additur, vt eò citius locus allegatus à lectore citra omnem difficultatem reperiatur. Quum autem in quibuſdam exemplaribus Bibliorum etiam Venetÿs excuſorum, magna ſit diuerſitas quorundam capitum et verſuum diſtinctionis, ſequutus ſum caſtigationem Maſoreth, iuxta quam etiam poterit corrigere Lector ſuum Exemplar. IX. Oſtenditur methodus ratio et modus deriuandi ac formandi Græca, Latina & Germanica vocabula ex fonte Ebræorũ, et adduntur exempla plurima, quantum hactenus indagare potui, quotidie autem offerent ſe plura ſtudioſis, Eadem ratio formandi in alÿs linguis obſeruari poterit. Ego tantum in ÿs, quæ mihi notæ fuerunt, ſpecimen quoddam præbui.

Habet autem hoc exercitium deriuandi, magnas & infinitas vtilitates. Primo enim ex hoc vſu deriuandi, manifeſtè apparet et conſtat, primam matrem omnium linguarum eſſe Ebræam, ideoq́ digniſsimam & maximi faciendam. Deinde ex obſeruatione deriuatorum vocabulorum, quæ antea nobis nota ſunt facilius etiam Ebræa percipi & tenacius retineri poſſunt. Poſtremo in multis locis ſcripturæ vbi interpretum expoſitionibus & Rabbinorũ commentarijs (quæ vt vbiq́ nõ reyicio, ita & in plerisq́ locis illorum ſomnia non admitto) ſæpe nihil prorſus fui adiutus, vbi ſola linguarum collatione propriam vocabuli ſignificationem venando reperi, vnde ſcripturæ ſententia multo illuſtrior redditur, Et vt huius rei vnum proponam exemplum. Deut. 21. לֹא תִתְעַמֵּר בָּהּ. *Quam variè redditus ſit hic locus, & quantum à vero ſenſu diſceſſum ſit in explicatione dicti, poterunt videre lectores. Septuaginta interpretantur* οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν. *Diuus Hieronymus: Nec opprimere per potentiam poteris eam; Prætereo hic aliorum commentationes &c. Cæterum ſi quis intuetur radicem* עָמַר, *vnde latinũ eſt mereor vel mereo, ille poterit genuinũ huius loci ſenſum facile eruere. Videlicet non merebis per eam, hoc eſt, captiuam vxorem tuam non poteris diuendere, neq́ per ſeruitutem & laborem eius merere tibi ſtipendia, quemadmodum cũ famula aut ſeruo mancipio agere potes. Et hoc filum inueniendi propriam vocabuli ſignificationem non temerè ſequor, quum ipſi Rabbini in explicanda multarum radicum ſignificatione ſæpe allegent Arabicam, & Iſmaëliticam linguam, in qua ipſum thema in eodem ſenſu vſurpatur.*

SEQVVNTVR REGVLÆ METHODICÆ *quæ tradunt rationem formandi Græca, Latina & Germanica vocabula ex Ebræis.*

ANte omnia ſciendum, quod in deriuandis vocabulis aliarum linguarum ex Ebræa nulla habeatur ratio vocalium ſeu punctorum Ebraicorum, nam illa nihil faciunt ad conſtitutionem radicis, ſed tantum inſeruiunt formis coniugationum, temporum, generum, & numerorum. Ideoq́ ſæpe aut mutantur aut abijciuntur, quod idem nonnunq́ in ꝓprijs nominibus fieri videmus, vt נְבוּכַדְנֶאצַּר ναβουχοδονόσορ. Nabuchodonoſor חִזְקִיָּהוּ ἐζεκίας, Ezechias.

I. Regula. Radicalium literarum inprimis habenda eſt ratio, quæ ſi ſunt connexiles, connectuntur in alijs linguis, vt:

שָׁכַן	habitauit.		σκηνόω.
שָׁקַף	proſpexit.		σκοπέω.
שָׁתַק	ſtetit.		ϛήκω.
שָׁקַר	ſcurrilis.	hinc	σκαιωρέω.
טָרַף	carpſit cibum.		τρέφω.
מְטִיל	metallum.		μέταλλον.

Ita quoq́ in latinis & Germanicis fieri ſolet, vt מָסַךְ miſcuit, Hinc μίσγω, & latinum miſceo, Germani: miſchen.

II. Gutturalibus & quieſcentibus literis aliæ linguæ non habent correſpondentes, eam ob rem pro eis aut ponunt vocales aut diphthongos, aut prorſus eas omittunt, vt:

אָגַר	congregauit.	Hinc	ἀγείρω.
הָרַס	diruit.		ἀράσσω.
לָחַם	edit voraciter.		λαιμάω.
עָטַם	vaporauit.		θυμαίνω.
קוֹל	vox.		καλέω.
גִּיל	exultauit.		ἀγαλλιάομαι.

Sic quoq; in latina lingua vt דָּאַב contabuit. Hinc tabeo, & in Germanica בָּעַר exarſit. Hinc πυρόω & German: feuren / börnen.

III. Si duæ ex literis אֶהֱוִי quieſcentibus gutturalibus fuerint, ambæ omittuntur, aut mutantur in vocales, vt:

יָדַע	nouit.	Hinc	εἰδέω.
יָשַׁע	ſaluauit,		σόω.
כָּוָה	combuſsit.		καίω.
רָוָה	rigauit.		ῥέω.
רָאָה	vidit.		ὁράω.
אָנָה	natauit, vectus eſt.		νάω, νέω &c.

Ita quoq; in latinis fieri ſolet.

Et in German. vt שָׁעָה reſpexit. Hinc ſchawen / רֵיחַ odoratus eſt riechen.

IIII. Non raro literæ eiuſdem inſtrumenti ſymbolico tranſitu inter ſe commutantur, quemadmodum Græci in formandis temporibus mutant aliquando tenuem in mediam & aſpiratam, vt:

גֵּרֶם	grumus oſsis.	Hinc	κέρμα.
גָּמָל	camelus.		κάμηλος.
בָּעַר	exarſit.		πυρόω.
בָּלָה	inueteratus eſt.		παλαιόω.
בָּעַל	adamauit.		φιλέω.
מָשַׁל	dominatus eſt.		βασιλεύω.

Similiter fit in latinis, vt מָלֵא plenus fuit. Hinc pleo, impleo, & Germanicum vol / item füllen / erfüllen.

V. Sæpe Græci aſſumunt afformationes in præſenti, quas tamen in reliquis temporibus abijciunt, cum non pertineant ad ſubſtantiam radicis.

מָרַר	rebellis fuit.	Hinc	ἀμαρτάνω.
בּוֹא	venit.		βαίνω.
מָרַק	terſit.		μοργνύω.
אַשָּׁף	ſapiens.		σοφίζω.
רָצָה	placuit, voluit.		ἀρέσκω.
קָרָא	vocauit.		κράζω.

VI. In verbis Pe Nun, abijcitur prima radicalis in formatione Græcorum, latinorum ſeu Germanicorum thematum.

נָגַשׁ	acceſsit.	Hinc	ἐγγίζω.
נָקַשׁ	aucupatus eſt.		ἰξεύω.
נָטַר	reſeruauit.		τηρέω.
נָהַק	clamauit.		ὀγκάομαι.
נָהַם	tumultuatus eſt.		οἰμέω.
נָתַךְ	conflauit.		τήκω.

Ad eundem modum & in latinis fit נָקַב excauauit. Hinc cauo. Et in German: נָפַל fallen / vnde & Græcum βάλλομαι.

VII. Quæ apud Ebræos ſunt duplicata, habentq; ſecundã & tertiã radicalem eaſdem literas, in deriuandis aliaꝝ linguaꝝ vocabulis abijciunt alteram, vt: אָרַר male-

אָרַר maledixit.	Hinc	ἀράομαι.
גָּלַל volutauit.		κυλίω.
גָּזַז totondit.		ξέω.
שָׁלַל ſpoliauit.		συλάω.
מָצַץ ſuxit.		ἀμύζω.
הָרָר mons.		ὄρος.

VIII. Sæpe etiam radicibus deſinentibus in Pe, addunt Græci Euphoniæ cauſæ literam τ.

כְּלָפָּה claua.	Hinc	κολάπτω.
תָּפַף percuſsit.		τύπτω.
אָפָה combuſsit.		ὀπτάω.
כָּפַף flexit.		κυπτάζω.

IX. Quandoquidem ת Ebræis medium ſonat inter τ & σ. hinc in Græcis thematibus profertur illud aut per duo ττ aut per duo σσ vt:

חָרַת exculpſit.	Hinc	χαράττω & χαράσσω.
פָּתַת concidit.		πάττω & πάσσω.
דָּתַת ordinauit decretum.		τάττω & τάσσω.

X. Metatheſis literarum ſæpe addmittitur.

שָׁגַל ſtuprauit.	Hinc	ἀσελγαίνω.
עָתַר rogauit.		ἐρωτάω.
קֶשֶׁת arcus.		τόξον.
דּמֶן ſtercus.		μίνθος.
דְּבֵלָה maſſa ficuum.		παλάθη.
גּוֹרָל ſors.		κλῆρος.

Ita quoque in latinis vt בֶּטֶן vterus, hinc venter. Et German. זָחַל repſit, hinc **ſchleichen**. קָצַר abbreuiauit. Hinc **kurtz / verkürtzen** / ſic רָבַךְ frixit. Hinc Φρυγέω frigo, & German. **pregeln**.

XI. Inuerſio radicis admodum vulgaris eſt, quando themata Ebraica in alias linguas transfunduntur.

נָגַד indicauit.	Hinc	δεικνύω.
יָלַד peperit.		θηλέω.
שָׂרָף ſerpens vrens.		πρηστήρ.
לָעַג riſit.		γελάω.
חָכָם ſapiens.		μάγος.
חָמֵץ fermentatus eſt.		ζυμόω.
חָנַךְ initiauit.		καινόω, ἐγκαινόω.
חָמַד deſiderauit.		θυμέω.

Similiter in latinis & in germanicis vt à נָשַׁק oſculatus eſt, hinc **küſſen**.

XII. In deriuandis vocabulis ex Ebræo fonte & aliæ figuræ incidunt, vel Euphoniæ vel differentiæ cauſa.

Aphæreſ. צַדִּיק iuſtus.	Hinc	δίκαιος.
לָמַד didicit.		μαθέω, μανθάνω.
Syncope, בֹּקֶר mane.		πρωΐ.
אָמַר dixit.		ἐρέω.
Apocope. תָּמִיד ſemper.		θαμὰ.
לָשׁוֹן lingua.		λέσχη.

XIII. Sæpe ab vno themate Ebræo deriuantur plura Græca. בּוֹא venit. Hinc βάω, inde reliqua cognata deriuantur, βάσκω, βαίνω, βῆμι, βιβάω.

XIIII. Nonnunquam à pluribus Ebraicis radicibus deducitur vnum thema retinens illarum radicum diuerſas ſeu cognatas ſignificationes, vnde eſt natum, vt:

עָרַג appetijt. } ὀρέγω { appeto.
אָרַךְ prolongauit. } { extendo.

יָדַע ſciuit. } δαΐω. { ſcio.
אוּר titio. } { comburo.
נָתַח frustatim diuiſit. } { diuido.

Poſtremo & hoc addendum putaui, quod in quibuſdam deriuatis vocabulis ſignificatio aliquantiſper variet & deflectat à proprietate radicis Ebrææ, non quidem in genere, ſed tantum in ſpecie, vt à דָּרַךְ calcauit, eſt τρέχω curro, & per inuerſionem literarum gradior: quæ ſignificationes in his tribus linguis in genere quidem conueniunt, ſed non in ſpecie. Rurſus nonnunquam deriuata latius ab autoribus Græcis & latinis ſunt vſurpata, quâm in Ebræa lingua habeantur, vt עֵגֶל vitulus, hinc ἀγέλη grex, armentum &c. Et hoc mirum non debet videri, nam in confuſione Babylonica confuſæ ſunt non tantum voces linguarum, ſed & earundem ſignificationes, multa quoque deinde ſucceſſu temporum ſunt deprauata & corrupta &c. In hoc autem labore meo, qui (vt ſpero) Eccleſiæ & ſtudioſis ſanctæ linguæ non inutilis eſt futurus, mihi ſubſidio fuit *D. MARTINVS HENRICVS SAGANENSIS*, vir egregia eruditione & linguarum cognitione præditus, & me de multis locis fideliter monuit. Rogo autem omnes pios viros & candidos lectores, vt ſicubi in hoc libro erraſſe quibuſdam videar, cogitent illud quod dicitur à rege Salomone Eccs: 7.
אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יֶחֱטָא, Non eſt homo qui non peccet. Bene vale candide lector.

DE RADICE SEV THEMATE INVENIENDO.

PRIMA REGVLA.

Literæ apud Ebræos omnes aut ſunt.

I. Radicales vel eſſentiales, quæ eſſentiam thematis perpetuò conſtituunt, & nunquam ſeruiunt partium orationis accidentibus, eæque ſunt vndecim, comprehenſæ in his dictionibus. חָטַט סֵפֶר גֵּזַע צֶרֶק

II. Seruiles, quæ in deſignandis accdientibus partium orationis habent miniſterium, conſtituentes genera, caſus, numeros, perſonas & ſimilia, & continentur in his dictionibus. מֹשֶׁה וְכָלֵב אֵיתָן

II. REGVLA.

Seruiles tamen ſi debito loco collocentur, ſyllabam & radicem thematis conſtituunt, vt:

בָּזַק fulminauit.	
לָמַד didicit.	חָטַב ſuccidit.
אָכַל comedit.	שָׁל misit.

III.

Omne thema Ebræum conſtat tribus literis radicalibus. Nam quæ pluribus conſtant, ſunt aut compoſita aut peregrina.

סָפַר numerauit.
גֵּזַע truncus, ſtipes.
לָבַשׁ induit.
כָּפַל duplicauit.

סַרְעַפָּה Ramꝰ ſpinoſꝰ ex סִיר ſpina & עָפָא ramus סִרְפַּד ſpinetum, â סִיר ſpina & רָפַד inſtrauit.
פַּעְנֵחַ AEgypt. Gen. 41. ℣. 49. i. interpres, reuelator.

IIII.

Radicales vndecim vbicunqꝫ inueniuntur, ad ſubſtantiam dictionis pertinent, ideoqꝫ in radicis inueſtigatione intactæ relinquendæ ſunt. Sic & ſeruiles, quæ potentia factæ ſunt Radicales in thematis conſtitutione.

חָטַף	rapuit celeriter.	שָׁקַף	proſpexit.
חֹטֶר	virga, ſurculus.	רָעַשׁ	commotus eſt cum ſtrepitu.
		רָפָא	ſanauit.

V.

Seruilium natura, collocatio, punctatio & ſignificatio ante omnia exactiſsimè cognoſcenda ſunt. Aut enim adduntur radici in principio, aut in fine, nulla in medio, Nam quod Iod & Vau inſeruntur dictionibus, fit forma & ratione horum duoꝝ punctoꝝ, qa non poſſunt, vt alia puncta, ſub literis collocari.

צַדִּיק iuſtus.
גָּדוֹל magnus.

VI.

1. Vndecim ſunt ſeruiles, quæ in medio dictionis omnes ſeruiunt ante radicalem, itemqꝫ in fine, p̄ter quatuor אֶלְבַשׁ. quæ quatuor in fine ſemꝑ ſunt radicales.
2. Nulla dictio habet vltimam radicalem Iod vel Vau.
3. Nulla habet radicalem primam Vau.

VII.

- Seruiles igitur ſeruiunt vel.
  - 1. à principio aut
    - 1. Temporibus & modis.
      - Fut: / Infin: vt literæ אֵיתָן / בְּכְלַם
    - 2. Participijs 2. 3. & 4. coniug.
    - 3. Præteritis 3. & 4. coniug.
    - 4. Paſsiuo Kal.
      - vt literæ מַתְ / הִהְתְ / נ.
  - 2. à fine aut
    - 1. Affixa pronominum conſtituunt, vt literæ הַכְּנוּיִם
    - 2. Terminationes
      - 1. Coniug: in verbis
      - 2. Temporum
      - 3. Format nomini.
        - vt literrę תְּהִמּוֹן
      - 4. Generum in
        - Noībꝰ / verbis הָאֱמַנְתִּי
      - 5. Numeroꝝ
        - maſcu: / fœmini: vt literæ ים / ות
    - 3. παραγωγικαὶ ſunt & Euphoniæ cauſa adduntur
      - noībus / verbis vt literæ אֶהֱוִין

VIII.

Seruiles cognoſcuntur ex loco, punctatione, & abundantia. Nam vt dictum eſt, aut in principio aut in fine ſeruiunt, nunqꝫ in medio. Nam radix ſola eſt in medio.

בְּשָׁפְטְךָ in iudicando te, id est dum tu iudicas.	Radix est שָׁפַט.	בְּ cum sheua litera seruilis Bachlam id est, præpoſitio in ךָ Affixum gener. maſcu.

IX.

Sciendum eſt tres eſſe ordines verborum & nominum. Alia ſunt perfecta, alia defectiua, alia quieſcentia. De horum radice inuenienda hoc loco dicemus. Nam reliquorum dictionum radices, quæ מִלּוֹת vocantur, facilè ſecundum hæc præcepta inueſtigari poſſunt, vt:

Perfecta.	*Defectiua.*	*Quieſcentia.*
דִּבֵּר locutus eſt.	נָגַשׁ appropinquauit	אָמַר dixit.
רָצַע perforauit ſubula.	נָטַר obſeruauit.	אָחַז tenuit.
רָעַר tremuit.	נָטַל onerauit.	אָכַל comedit.
קָדַשׁ ſanctus fuit.	נָתַן dedit &c.	אָבָה voluit.
	יָצַק fudit.	יָדַע ſciuit.
	יָצַר firmauit.	יָשֵׁן dormiuit.
	יָכַח caſtigauit.	יָגַע laborauit.
	סָבַב circumdedit.	בוס conciliauit.
	בָּזַז diripuit.	גור peregrinatus ē.
		בִּין intellexit.
		דִּין iudicauit.
		בָּרָא creauit.
		גָּלָה reuelauit.

X.

De omni igitur radice aut tres literæ inueniuntur, vt in perfectis ſimplicibus Ebræis, vel 4. vel 5. vt in compoſitis ſeu peregrinis, aut duæ, vt in quieſcentibus, aliquando & defectiuis; interdum vna tantum, vt in mixtis ex defectiuorum & quieſcentium ordine, vt infra patebit.

DE PERFECTIS.

XI.

Thema facilimè in perfectis eruitur, ſi enim in fronte & tergo ſeruiles omnes reieceris, exiſtent tres literæ radicales. וַיַּצְדִּיקֵנִי & iuſtificauit me. Ab initio Vau eſt coniunctio copulatiua & conuerſiua, Iod eſt litera ſeruiens 3. perſonæ Futuri in fronte. Nun additur Euphoniæ & connexionis gratia, Iod affixum eſt in fine primæ perſonæ.

DE DEFECTIVIS.

XII.

Dages forte in ſecunda radicali quam ſemper ſequitur ſubſtantialis litera, indicat vt plurimū defectum Pe Nun vt תִּקֹּם vindicabis הַצִּילֵנִי eripe me. In his ſi pro dages præpoſueris Nun, habebis radicem, vt נָקַם & נָצַל

Exceptio.

Nouem ſunt defectiua Pe Iod, de quibus in Grammatica, quæ pleruncꝫ habent in medio צ. In his pro Dages præponendum eſt Iod, vt תִּצְּבוּ ſtabitis, à themate יָצַב ſtetit.

II. Exceptio.

Defectiua ſine Dages ponuntur tantum in infinitiuo & imperatiuo Kal, vbi ex forma coniugationis & ſignificatione facilè deprehendi poſſunt vt לָטַעַת ad plantandum à נָטָה plantauit, צוּב ſta: â יָצַב ſtetit.

XIII Defecti-

XIII.

Defectiua in Ain poal non ſunt, niſi quæ vocantur duplicata, id eſt, habentia literas poſteriores geminatas, & eaſdem. Et cognoſcuntur potiſsimum ex Dages in tertia radicali, quam non ſequitur alia ſubſtantialis litera. Vt רַצּוֹתִי acceptaui, הֲדִמָּנוּ feciſti nos ſilere vel domitos. In his ſi duplicaueris dageſſatam literam, prodibunt themata, vt רָצַץ & דָּמַם.

Exceptio.

Sin dages fuerit diſsimulatum, vt fieri neceſſe eſt in extremitate & literis אֲהַחְעַר tunc partim ex forma coniugationis, partim ex ſignificatione deprehendes radicem vt תָּגֹז mollis â גָּזַז formam habet paradigmatis סָבַב item שַׁחוֹתִי â שָׁחַח proſtratus ſum, ad formam סַבֹּתִי

XIIII.

Defectiuum in Pe Lamed poal vnum eſt נָתַן vt נָתַתִּי dedi לָתֵת ad dandum.

XV.

Syncopata verba, quæ vltimam radicalem habent Nun vel Thau, vel Caph, imprimunt dages forte literis ſeruilibus ſeu formatiuis perſonarum ſeu affixorum in fine ſeruientibus, quando eædem ſunt literæ cum vltima radicali vt שִׁחַתָּה corrupiſti, תִּשְׁכֶּנָּה habitabunt. Hoc loco tantum duplicata litera dageſſata, prodibit radix, vt שָׁחַת & שָׁכַן

DE QVIESCENTIBVS.

XVI.

Quieſcentia alia ſunt in
1. Pe Iod.
2. Vau holem vel Iod.
3. Lamed Aleph vel He.

Si literæ Eheui explicatè ſeu expreſsè quieuerint, facilè videbis radicem vt אִישַׁן id eſt, dormiam à יָשַׁן dormiuit יָנוּסוּ fugient à נוּס fugit.

Obſeruationes.

1. Notandum quoties Vau fuerit pro prima radicali poſitum, ſemper mutandum eſt in Iod, & ſic exibit Radix. Nullum enim verbum habet Pe Vau, vt נוֹדַע cognitus eſt, à יָדַע ſciuit.
2. Si verò Iod aut Vau fuerint loco tertiæ radicalis, ſemp mutabis in ה. Nulla enim radix habet tertiam ſubſtantialē Iod aut vau, vt עָשִׂיתָ ab עָשָׂה fecit גָּלוּי rereuelatus à גָּלָה reuelatus eſt. Aliquando in א mutatur, ſed rarius.

XVII.

Si verò literæ אֶהֱוִי implicitè quieuerint, ita vt non expreſsè cernantur, conſiderabis earum naturam, in quibus puncta quieſcant. Primum naturam Iod quieſcentis aut in Hirek magno aut in Zere, aliquando in Sægol. Deinde naturam quieſcentis in Holem aut Schurek, atq; pro ratione illorum punctorum adiunges eas literas vel Iod vel Vau vt תֵּלְדִי paries, à יָלַד peperit, וְהִפְרֵתִי Gen: 17. à פָּרָה Exod. 2. וַתִּדְלֶנָה & hauſerunt pro וַתִּדְלֶינָה à דָּלָה hauſit, הוֹקַר fac precioſum à יָקַר, נָפֹצוּ diſperſi ſunt, à פּוּץ.

XVIII.

Quod ſi duæ tantum radices in aliqua dictione fuerint abſq; vllo ſigno deficientis aut quieſcentis literæ, tunc oportebit te radicem vel ex formis verborum & nominum defectiuorum ſeu quinſcentium: vel ex ſignificatione: vel ex accentu: vel ex contextu orationis æſtimare.

Ex his defectiuorum Pe poal â defectiuis Ain poal, itemq́ defectiuorum verborum à quieſcentibus, nec non quieſcentium formas inter ſe facilè diſcernes, & dinoſces.

XIX.

Primum ex forma cognoſcitur differentia רַצְתָּ cucurriſti, habet formam קַמְתָּ à קוּם, ideoq́ & hæc radix eſt רוּץ cucurrit, יִשְׁתּוּ bibent, ad formam יִגְלוּ à גָּלָה, habet radicem שָׁתָה Sic & cum Vau conuerſiuo וַיָּעַף & volauit, cõueniet in forma cum וַיָּקָם eſt igitur radix עוּף Sic וַיִּקֶן à radice קָנָה acqſiuit ꝛc.

XX.

Tertia præteriti pluralis quieſcentium Ain poal accentu diſcernitur à quieſcentibus Lamed He. Nam quieſcentia Ain poal habent accentum millel, id eſt, in penultima, quieſcentia verò Lamed He milral in vltima, vt Pſal. 46. ℣. 6. חָמוּ גוֹיִם מָטוּ Radices ſunt מוּט et הָמָה Sic בָּנוּ intellexerunt à בִּין & בָּנוּ ædificauerunt à בָּנָה. Sic שָׁבוּ reuerſi ſunt à שׁוּב & שָׁבוּ ceperunt, à שָׁבָה Gen. 34.

XXI.

Ex ſignificatione ſola ſeu contextu orationis diſcerni poteſt ſecunda coniugatio defectiuoꝝ ſeu duplicatoꝝ, à ſecunda quieſcentium Ain poal, vt וַיָּגָל & voluit Gen: 29. eſt à גָּלַל Et Pſal. 16. וַיָּגֶל & exultauit ſe (gloria tua) à גִּיל.

XXII.

Imperatiuus pluralis quieſcentium Pe Iod & quieſcentium Lamed He eandem habent formam, ſed dinoſcuntur ex ſignificatione, & ſententia, vt רְדוּ deſcendite à יָרַד & רְדוּ dominamini, Gen. 1. à רָדָה

XXIII.

Deniq́ etiam Hophal quieſcentium Pe poal & Ain poal ex ſola ſignificatione & contextu orationis diſcernuntur, vt הוּשַׁב factus eſt ſedere, collocatus eſt, â יָשַׁב ſedit, at הוּשַׁב factus eſt reuerti eſt à שׁוּב reuerſus eſt. Sic in duplicatis הוּסַב factus eſt circumdare, forma prorſus congruit cum prioribus duobus, ſed ex ſerie textus diſcernitur.

XXIIII.

Si vnica tantum reliqua fuerit radicalis in aliqua dictione, ſcias illam eſſe partim ex defectiuis, partim ex quieſcentibus. Quorum cum non ſit magnus numerus, facilè agnoſci & obſeruari poſſunt, vt וַיֵּט & extendit, נָטָה extendit. Vnicum reperitur, quod eſt defectiuum in vtraq́ extremitate, vt לָתֵת ad dandum, à נָתַן dedit, de quo paulo ante.

XXV.

In radicibus quatuor aut quinq́ literarum eruendis, eadem præcepta obſeruantur, quæ ſuprà de perfectis ſunt tradita. Ratio autem compoſitionis earum in Grammatica, & Lexico explicatur.

XXVI.

Radicis inuentæ ſignificatio ex Lexico petatur, quo ſtudioſos remittimus.

AD LECTOREM

M. Hieronymus Opitius Iunior.

הַקְשִׁיבָה נָּא אֵלַי תַּלְמִיד לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
יַשְׂכִּילְךָ סֵפֶר זֶה דַעַת בְּכָל־הַשֹּׁרֶשׁ ׃
אַף כִּי בִלְתִּי יָגוֹן תִּקְרָא בְּתוֹרַת עֶלְיוֹן
רֵאשִׁית כָּל־ חָכְמָה הִיא לִירֹא יְהֹוָה חַנּוּן ׃
וְיָבֹאוּ בִלְשֹׁנוֹת זָרוֹת דְּבָרִים רַבִּים
נִמְצָאִים כִּי דוֹמִים הֵמָּה לְשָׁרָשֵׁי עִבְרִים ׃
יוֹחָנָן אֲבֶנָרִיוּס בְּסֵפֶר נִזְכָּר
מֵבִין אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה יְחַבֵּר מִסְפָּר ׃
וּמַפִּילִים נַחְנוּ עַל־זֹאת תְּפִלּוֹתֵינוּ
סִפְרֵי תוֹרָה לִמְסֹר כֻּלָּם לְדֹרוֹתֵינוּ ׃
אַשְׁרֵי הָאִישׁ הַמִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹרַת עֶלְיוֹן
פִּקּוּדֵי הַנּוֹרָא אַף שַׁעֲשֻׁעָיו יִהְיוּן ׃
יִשְׁמָרְךָ קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל־יְמֵי חַיֶּיךָ
צַדִּיק הָאֵל יַצְלִיחַ מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ ׃

נכתב לפרט שמי הִיאֶרוֹנִימוּס
אֶפִּיץ והיא השנה מילדות
ישוע משיח ארונינו וגואלנו

א רֹשׁ סֹח ׃

AD EVNDEM.

שָׁלוֹם לְךָ הַקּוֹרֵא בְּכָל יוֹם בְּסֵפֶר
הַזֶּה אֲשֶׁר נוֹתֵן אִמְרֵי בִינָה וְשֶׁפֶר ׃
הִנּוֹ כִּמְפַתֵּחַ פֹּתֵחַ הָעֲלִיָּה
יַשְׂכִּילְךָ אֶת־כָּל דַּעַת תּוֹרַת יְהֹוָה ׃
שָׁאוֹל שְׁאַל־נָא לַאֲבֶנָרִיוּס לְשָׁלוֹם
שֶׁהוּא יְגִיעוֹ לֵאמֹור יִחְיֶה־נָּא לְעֵילוֹם ׃

M. PHILIPPVS GALLVS HALENSIS.

AD EVNDEM.

Continet hic ſanctæ digeſta vocabula linguæ,
Explicat & propria dexteritate liber.
Sunt etiam ſubiecta oculis paradigmata vocum,
Plurima per certos effigiata modos.
Præterea primo linguarum ex fonte fluentes
Ebræo, voces progenerare docet.
Hoc igitur longi quod ſcriptum eſt temporis vſu
Candide grato animo ſuſcipe Lector opus.
Qui loca prima tenes ad dextram CHRISTE parentis,
Et donas populo munera multa tuo:
Hæc etiam nobis linguarum munera ſerua.
Vt tuus æterna laude vehatur honos,

Ieremias Auenarius.

אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר

אָבִיב Puber, Maturus, tempeſtiuus, tendens ad maturitatem, item ſubſtantiuè, pubes, pubertas, & vſurpatur tantùm de terræ naſcentibus, quæ verno tempore progerminant, vnde 2. Georg. Hinc omnis largo pubeſcit vinea fœtu. Et 12. AEneid. Puberibus caulem folijs &c. vnde & κατ' ἐξοχὴν pro ſpica virente & matureſcente. Si eidem præponitur חֹדֶשׁ ſignificat menſem pubertatis, quo terræ naſcentia in orientis tractu pubeſcũt. Eſtq; primus menſis apud Ebræos, qui alio nomine vocatur propriè נִיסָן partim Martio, partim Aprili noſtro correſpondens. Hæc radix habet cognationem cum אָבָה voluit, יָאַב deſiderauit, תָּאַב optauit, יָבַב pipauit, inſtar gallinarum, & בּוּב pupus fuit, nam quæ in pubertate ſunt affectantur & optantur magis. Hinc Græci omiſſa altera duplicatarum dicunt ἡβάω, ἡβάσκω, item ἔφηβος & ἐφηβεία, ephebus, Latini vſurpant pubeo pubeſco, βούβων pubes. Inuenitur tantùm in his ſeptem locis: Septuaginta plerunq; reddiderunt per νέα, nouas fruges.

Exod. 9. ℣. 31. quia hordeum erat puber. Hier. virens, Sep. παρεστηκυῖα. אָבִיב
Leu. 2. antep. Si obtuleris pubertatem (id eſt, ſpicam) toſtam igni. Sept. νέα. אָבִיב
Ezech. 3. ℣. 15. veni ad transmigrationem, ad tumulum puberem. Sept. μετέωρος. אָבִיב
Cum ה demonſtratiuo. Exod. 13. ℣. 4. cap. 23. ℣. 15. in menſe pubertatis. τῶν νέων. הָאָבִיב
Cap. 34. ℣. 17. & Deut. 16. ℣. 1. menſe pubertatis. τῶν νέων, id eſt, nouarum frugum. הָאָבִיב

אֵב Pubes, pubertas, cum defectu ב. Hinc ἥβη hebe, bis extat, vt cum affix. Iob. 8. ℣. 12. adhuc exiſtens in pube ſua non demetetur, ἐπὶ ῥίζης. בְּאִבּוֹ
In reg. plur. canticorum 6. ℣. pen. ad inſpiciendum pubertates torrentis. ἐν γενήματι. בְּאִבֵּי

אָב Pater, de hoc radicem ſuam אָבָה voluit, bene affectus eſt erga aliquem.

אָבַד Perijt, diſperijt, interijt, amiſſus eſt, ablatus eſt, idem quod יָבַר: cognationem habet cum אָרַב & דָּאַב contabuit, nam tabeſcere non procul eſt à pereundo. Hinc mutando ד in λ grecum eſt ἀπολέω, ἀπόλλυμι, ἀπολύω pereo, ἀπολλύω, perdo, nam literæ דְּטִלְנַת ſunt inuicem commutabiles. Item hinc quoq; eſt φηδόω perdo, πλάζω erro, πτόω cado.

In 1. Coniug. אָבַד perijt, ablatus eſt, intranſitiuè accipitur.

Num. 17. ℣. pen. En expirauimus, perijmus, omnes nos perimus, ἀπολώλαμεν. אָבַדְנוּ
Pſal. 119. ℣. vlt. Errauí ſicut ouis periens, require ſeruum tuum, ἀπολωλός. אֹבֵד
Deu. 8. ℣. pẽ. Teſtatus ſũ vobis hodie, quòd pereundo peribitis, ἀπωλείᾳ, ἀπολεῖσθε. אָבֹד
Deut. 28. ℣. 20. donec perire te cito. Septuag. verterunt, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε. אֲבָדְךָ
Prou. 28. ℣. vlt. Et in perire eos, multiplicabuntur iuſti, ἐν τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ. וּבַאֲבָדָם
Pſal. 9. ℣. antep. Spes pauperum (non) peribit in æternum, ἀπολεῖται. תֹּאבַד
Prou. 19. ℣. 9. qui profert mendacia peribit. Septuag. habent ἀπολεῖται. יֹאבֵד

In 2. Coniug. אִבֵּד & אִבַּד perdidit eſt actiuum.

Thren. 2. ℣. 9. perdidit & confregit vectes eius. Septuag. ἀπώλεσε. אִבַּד
Pſal. 9. ℣. 6. Increpaſti gentes, perdidiſti impium, ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. אִבַּדְתָּ
Ier. 23. ℣. 1. Væ paſtoribus perdentibus & diſsipantibus oues, ἀπολλύντες. מְאַבְּדִים
Deut. 12. ℣. 2. perdendo perdetis omnia loca vbi coluerunt gentes, ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε. אַבֵּד
Pſal. 5. ℣. 7. perdes loquentes mendacium, In Græco eſt ἀπολεῖς. תְּאַבֵּד
Ezech. 28. ℣. 16. perdidi te ô Cherub protegens pro וָאֲאַבֶּדְךָ. וָאַבֶּדְךָ

In 3. Coniug. הֶאֱבִיד fecit perire, perdidit.

Deut. 7. ℣. antep. Et facies perire nomen eorum, καὶ ἀπολεῖται. וְהַאֲבַדְתָּ
Cap. 8. ℣. vlt. ſicut gentes quas Iehoua facit perire. Septuag. ἀπολλύει. מַאֲבִיד
Ioſuæ 7. ℣. 8. ad dandũ nos in manum Emorræi ad diſperdendũ nos ἀπολέσαι ἡμᾶς. הַאֲבִידֵנוּ
Ier. 1. ℣. 10. ad perdendum & ad diruendum. Septuag. καὶ ἀπολλύειν. וּלְהַאֲבִיד
Cap. 46. ℣. 8. perdam ciuitatem & habitantes in ea, à יָבַר κατακαλύψω. אֹבִידָה

Inde nomina.

אֲבֵדָה Perditio, amiſsio, res amiſſa. quater inuenitur hoc, vt
Exod. 22. ℣. 8. ſuper omni re perdita, de qua quis dixerit quod ita ſit. ἀπωλείας. אֲבֵדָה
Leuit. 5. ℣ 22. 23. aut rem amiſſam, quam inuenit ἢ τὴν ἀπώλειαν. הָאֲבֵדָה
In reg: Deutro: 22. ℣ 3. & ſic facies omni rei perditæ fratris tui. ἀπώλεια.

אֲבַדּוֹן Perditio, & hinc nomen diaboli Abadon, Apoc: 9. ſæpius legitur.
Prouerb. 15. ℣ 11. Infernus & perditio eſt coram domino ϗ ἀπώλεια. וַאֲבַדּוֹן
Cap. 27. ℣. 20. Infernus & perditio non ſaturabuntur. ϗ ἀπώλεια. נַאֲבַדֹּה
Hoc ſecundum puncta legitur וַאֲבַדּוֹן 9.

אַבְדָן Perditio ablatio, ſemel tantum legitur in Biblijs ſacris, vt
Eſther. 9. ℣ 5. ictu gladij & occiſione & perditione. וְאַבְדָן

אָבְדַן Perditio, ablatio, amiſsio. Semel extat in Biblijs, vt.
In reg: Eſther. 8. ℣ 6. Et quomodo potero inſpicere perditionem gentis meæ. ἐν τῇ ἀπωλείᾳ. בְּאָבְדַן

אָבָה Voluit, conſenſit, acquieuit, affectum & propenſionem habuit erga aliquem, cognationem habet cum אָהַב dilexit item cum יָאַב & תָּאַב appetiuit, hæc enim omnia generali ſignificatione non longè inter ſe differunt. Hinc ἠπιάω mitigo, ἤπιος beneuolus benignus ἔφεσις. deſiderium appetitus, & latinum aueo, item ἀβέαζω id eſt cupio, volo.

In 1 coniuga: אָבָה voluit, conſenſit, intranſitiuū eſt & nonnunquam conſtruitur cum אֶל vel cum datiuo, ſemper præponitur illi particula negatiua ex aptis ducta locis vt.
Pſal. 81. ℣ 12. Et Iſrael non acquieuit mihi οὐ προσέσχέ μοι. אָבָה לִי
Deut. 1. ℣. 26. Et nō voluiſtis aſcēdere, ſed exacerbaſtis os Domini ϗ οὐκ ἠθελήσατε. אֲבִיתֶם
Ieſaiæ 28. ℣ 12. Et non voluerunt audire א eſt paragog: ἠθέλησαν ἀκούειν. אָבוּא
Ezech: 3 ℣. 7. Et domus, Iſrael non volent audire te. οὐ μὴ θελήσωσιν ἀκοῦσαί σου. אֹבִים
Prouerb. 1. ℣. 10. fili mi, ſi ſuaſerint tibi peccatores, ne velis οὐ μὴ θέλῃς. תֹּבֵא
Ieſa: 1. ℣. 19. ſi volueritis & audieritis, bonum terræ comedetis. ἐὰν θέλητε. תֹּאבוּ
Iob: 39. ℣ 9. num volet vnicornis ſeruire tibi? βουλήσεται δέ σοι δουλεῦσαι. הֲיֹאבֶה

Inde nomina.

אָב Pater à voluntate & affectu paterno in ſuos liberos, item auus, proauus, atauus, & omnes maiores qui longo tempore nos anteceſſerunt, & eſt nomen honoris atque de omnibus dignioribus vſurpatur, hinc Auus, ἄββος Abbas ein Apt/ Et אָב per metatheſin facit πα, addita afformatione τηρ Eſt πατήρ pater, Vater. item πάππος auus, παππάζω auum voco πρόπαππος. metaphoricè tribuitur quoque rebus inanimatis.
Malach: 1. ℣ 6. filius honorabit patrem. υἱὸς δοξάζει πατέρα. אָב
Cum affix. leui Exod. 20. ℣ 10. honora patrem tuum & matrem tuam. τὸν πατέρα σου. אָבִיךָ
Iob. 34. ℣ penult. pater mi (vel voluntas mea) vt probetur Iob. אָבִי
Cum affixo graui. Geneſ. 43. ℣ 26. nuncquid eſt pax patri veſtro ſeni? ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν. אֲבִיכֶם
In reg: Pſal. 68. ℣ 6. pater pupillorum, & iudex viduarum τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν. אֲבִי
Plural. Deutro. 24. ℣. 16. non occidentur patres pro filijs. πατέρες. אָבוֹת
Cum affixis. Pſal. 106. ℣. 6. peccauimus cum patribus noſtris. μετὰ τῶν πατέρων. נַאֲבוֹת
In reg: exod. 10. ℣. 6. non viderunt patres tui, nec patres patrum tuorum πρόπαπποι αὐτῶν.

אֶבְיוֹן Egenus, inops πένης qui res ſibi neceſſarias, quibus eget, appetit.
Pſal. 82 ℣. 4. liberate pauperem, & egenum de manu impiorum eripite. πένητα. וְאֶבְיוֹן
Cum affixo. Exod. 23 ℣ 6. Non declines iudiciū egeni tui in cauſa eius. πένητος. אֶבְיֹנְךָ
Plura: Pſal: 72. ℣. 13. parcet ſuper exhauſto & inope & animas egenorum ſaluabit πενήτων. אֶבְיוֹנִים
Cum aff: Pſal. 132. ℣. 15. egenos eius ſaturabo panibus πτωχοὺς αὐτῆς. אֶבְיוֹנֶיהָ
In reg: Ieſai. 29. ℣. 19. Et inopes homines exultabunt. οἱ πτωχοί. וְאֶבְיוֹנֵי

אֲבִיּוֹנָה Appetitus, voluntas, deſiderium habendi aliquid. Semel extat, ut.
Eccle. 12 ℣. 5. Et diſſoluetur appetitus id eſt langueſcet ἡ κάππαρις. הָאֲבִיּוֹנָה

אֲבוֹי Papæ, interiectio exclamantis propter egeſtatem, hinc βαβαί.

Prouerb. 23. ℣. 29. cui væh? cui Papæ? cui contentiones? θόρυβος. אֲבוֹי

אָבַח Flammuit, ſplenduit, hæc radix non vſurpatur verbaliter, ſed tantum vnū nomen hinc extat, quod gladio tributum ſignificat diſtrictionem eius ſplendentem. Hinc eſt ἄυω & ἕυω flammeo item inflammo.

אִבְחָה Splendor, & flamma, gladij diſtricti vibratio legitur tantum ſemel, vt
Ezechiel 21. ℣. 20. dedi ſplendorem gladij, heu factus eſt quaſi fulgur. εἰς σφάγια. אִבְחַת

אֲבַטִּיחַ Pepo, genus cucumeris, Pfeben. Componitur ex אָבִיב pubes & בָּטַח confiſus eſt, quod Pepones confidenter pubeſcunt pleniqꝫ ſunt ſucco pubertatis ſeu humiditatis græcis eſt πέπον & πέπων. Hinc Batecha id eſt melo, vt in Auicenna reperitur.

Pluraliter tantum ſemel Numer: 11. ℣. 5. recordamur piſcium, quos comedebamus in AEgypto gratis, & cucumerum atqꝫ peponum. Septuag. τοὺς πέπονας. הָאֲבַטִּחִים

אָבַךְ Implicitus eſt condenſando, intricatus eſt, & propriè de furno, qui aſcendendo in altum variè circumgyratur & iactatur cognationem habet cum בּוּךְ intricatus eſt, & אָבַק colluctatus eſt. Hinc græci ἀβιάχομαι delicior glorior αὐχέομαι iacto.

In 4. coniugatione הִתְאַבֵּךְ implicuit ſe. Semel tantum extat, vt.
Ieſaia. 9. ℣. 18. Quoniam exarſit ſicut ignis impietas, deuorabit, & incendet condenſa ſyluæ, & implicuerunt ſeſe eleuatio fumi. ϗ συγκαταφάγεται. וַיִּתְאַבְּכוּ

אָבַל Luxit à lugendo, luctum produxit, teſtatus eſt luctum veſte atra & velata facie, triſtatus eſt, contriſtatus eſt, fleuit, Inanimatis rebus tributum ſignificat lugubriter deuaſtari ſeu deſolari. Cognationem habet cum הָבַל viluit, & אָפֵל caliginoſus. Hinc eſt per inuerſionem radicis λυπέω & λεπέομαι triſto & triſtor, λύπη triſticia. Septuaginta verterunt per πενθέω lugeo mutando ל in ν græcum & addita θ.

In 1. coniugat. אָבַל lugebat fleuit, conſtruitur cum עַל vel אֶל &c.
Oſeæ. 10. ℣. 5. luxit ſuper eum populus eius. Ieſaiæ. 24. ℣. 7. luxit muſtū. ἐπένθησεν. אָבַל
Ieſa. 24. ℣. 4. luxit, flaueſcebat terra. Ier. 12. ℣. 11. luxit ſuper me. ἀπωλείας. אָבְלָה
Am. 8. ℣. 19. Et lugebūt ōnes habitatores. Ieſ. 3. ℣. vlt. & lugebūt portę eius. πενθήσουσιν. וְאָבְלוּ
Ierem. 4. ℣. 28. ſuper hoc lugebit terra. Oſeæ. 4. ℣. 3. propterea lugebit terra. πενθήσει. תֶּאֱבַל

In 3. coniuga. הֶאֱבִיל fecit luctum, Bis inuenitur abſolutè.
Ezechiel 31. ℣. 15. quum deſcenderit ipſe ad infernum, faciam luctum ἐπένθησεν. הֶאֱבַלְתִּי
Thren. 2. ℣. in chet. Et luctum fecit antemurale & murus. ϗ ἐπένθησε. וַיַּאֲבֶל

In 4. coniuga. הִתְאַבֵּל fecit ſe lugere, conſtruitur cum עַל vel אֶל vt.
1. Samuel. 15. ℣. vlt. nam lugebat Samuel ſuper Saulem repulſum, ἐπένθει. הִתְאַבֵּל
Cap. 16. ℣. 1. quouſqꝫ luges ad Saulem. Daniel 10. ℣. 2. ego Daniel lugebam. ἤμην πενθῶν. מִתְאַבֵּל
2. Samuel 14. ℣. 2. Simula te lugere & indue veſtes luctus. πένθησον. הִתְאַבְּלִי
Geneſ. 37. ℣, 34. item 2. Samuel. 13. ℣. antep. Et luxit ſuper filio ſuo ϗ ἐπένθησεν. וַיִּתְאַבֵּל
Num. 14. ℣. 34. item 1. Samuel. 6. ℣. 19. Et luxerunt populus. ϗ ἐπένθησεν ὁ λαός. וַיִּתְאַבְּלוּ

Inde nomina.

אָבֵל Lugens, lugubris, luctuoſus, triſtis, eſt nomen adiectiuum ſeu participiale.
Geneſ. 37. ℣. pen. deſcendam ad filium meum lugens in ſepulchrum. πενθῶν. אָבֵל
In reg. Pſal. 35. ℣. 14. ſicut lugens matrem, obſcurus incuruatus ſum. ὡς πενθῶν. כַּאֲבַל
Et plur: Ieſaiæ 61. ℣. 2. Ad conſolandū omnes lugentes, miſit me. πάντας τοὺς πενθοῦντας. וְלַאֲבֵלִם
Cum aff. Ieſai. 57. ℣. antep. Et retribuam conſolationes ei, & lugentibus eum id eſt deflentibus eum. וְלַאֲבֵלָיו
In reg. Eſai cap. 61. ℣. 3. ad ponendum lugentibus Zion. δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι σιών. לַאֲבֵלֵי
Et præterea legitur tantum Eſther 6. ℣. 12. Iob. 29. ℣. vltimo.

אֲבֵלָה Luctuoſa, lugubris, reperitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt.
Plura. threnoꝝ. 1. ℣. 4. viæ Zion ſunt lugentes, ὁδοὶ σιων πενθοῦσι. אֲבֵלוֹת

אֵבֶל Luctus mœſticia, fletus, ceremonia & pompa lugubris.
Iob. 30. ℣. vlt. Et facta eſt in luctū cithara mea, & organū meū in vocem flentiū. לְאֵבֶל
In reg. Geneſ. 27. ℣. 41. appropinquabunt dies luctus patris mei. τοῦ πένθους. אֵבֶל
Cum affix. Ierem. 31. ℣. 13. Et conuertam luctum eoꝝ in gaudium. πένθος αὐτῶν.

אֲבָל Imo, maximè, profectò, verè, certè, ſanè. ב conuerſo in מ eſt μάλα, imo, ſanè.
2. Sam. 14. ℣. 5. Imo mulier vidua ſum ego, atq; mortuus eſt maritꝰ meꝰ Sep. μάλα. אֲבָל
Geneſ. 42. ℣. 21. Et dixit vnusquiſq; ad fratrem ſuū, maximè rei ſumus ναιόν. אֲבָל

אָבֵל Abel, proprium nomen loci à luctu ſic dictum, ideoq; puncta non alleuantur.
Geneſ. 50. ℣. 10. Et vidit habitator terræ Canaan luctum in arca Arad. & dixerunt אָבֵל
luctus magnus eſt iſte AEgyptijs, ideoq; vocauit nomen eius Abel AEgypti. אָבֵל
1. regum 19. ℣. 16. Eliſam filium Sophat de Abel Mehola vngis in Prophetam. מֵאָבֵל
Iudic. 11. ℣. 34. à Nith viginti ciuitates & vſq; ad Abel vinearum. וְאָבֵל
1. Samuel. 6. ℣. 19. Et vſq; ad Abel magnum (hoc quidam exponunt pro אֶבֶן) אָבֵל
Cum ה locali 2. Sam. 20. ℣. 14. Et tranſiit in omnibus tribubus Iſrael ad Abel. אָבֵלָה

! אוּבַל Fluuius, inductus aquarum, de hoc vide radicem יָבַל affluxit.

אֶבֶן Lapis, eſt generis fœmini, habetq; cognationem cum בָּנָה ædificauit nam ex lapidibus extruuntur ædificia magna, vt legitur Nehemiæ 3. ℣. 33. figuratè de varijs conditionibus lapidum vſurpatur, eſt & aliquando maſculinum, vt,
Pſal. 118. ℣. 22. lapis quē reprobauerūt ædificantes, factus eſt in caput anguli. λίθον. אֶבֶן
In pauſa. Deut. 25. ℣. 13. Ne ſit tibi in ſacculo tuo lapis & lapis, id eſt diuerſa pondera. σάθμιον. וָאָבֶן
In reg. Zach. 4. ℣. 10. Et videbit lapidem ſtanni in manu Zorobabel λίθον. אֶבֶן
Prouerb. 17. ℣. 8. lapis gratiæ eſt munus in oculis habentium illud, id eſt gemma. אֶבֶן־חֵן
Cum affixo 2. regum 3. ℣. 25. Et in quemlibet agrum bonum iecerunt ſinguli lapidem ſuum. λίθον αὐτοῦ. אַבְנוֹ
Plura. Exod. 34. ℣. 1. Dola tibi duas tabulas lapidum, id eſt lapideas λιθίνας. אֲבָנִים
Cum affix. leui. Ezech. 26. ℣. 12. Et lapides tuos & arbores tuas καὶ τοὺς λίθους σου. וַאֲבָנַיִךְ
Cum affix. graui. Nehem. 3. ℣. 33. Et dirumperet murū lapidum eorū. λίθων αὐτῶν. אַבְנֵיהֶם
In reg. Ioſuæ 10. ℣. 11. plures erant qui mortui ſūt lapidibus grandinis. διὰ τοὺς λίθους. בְּאַבְנֵי

אָבְנַיִם Sella parturientis conſtans duplici lapide, item rota figuli. Cognationē habet cum אֹפֶן rota, circumferentia rotæ, & habetur bis in Biblijs ſacris, vt,
Ierem. 18. ℣. 3. Et deſcendi in domū figuli, & ecce ipſe faciebat opus ſuper rotis ἐπὶ τῶν λίθων. הָאָבְנָיִם
In pauſa. Exod. 1. ℣. 16. ſi videritis ſuper rotis, quod ſit filius, occidetis eū.

אַבְנֵט Baltheus ſiue baltheum, quo ſacerdotes in miniſterio ſuo cingebantur, ne diffluerent veſtes, Zona bullis ornata Aleph eſt hæmanthicum. בָּנֶט hinc Band & Binden, cognationem habet cum בֶּטֶן venter, nam baltheus ventrem cingit. Latini conuerſo ב in l literam eiuſdem inſtrumenti dicunt baltheus, duplici autē baltheo vtebantur ſacerdotes, vno præcioſiore, altero viliore.
Exod. 39. ℣. 29. Et fecit baltheum de byſſo retorta, hyacintho & Purpura.
In reg. Leuit. 16. ℣. 4. Et baltheo lini accingetur & cidare coronabitur. ἐν ζώνῃ λινῇ. וּבְאַבְנֵט
Cum affix. Ieſaiæ 22. ℣. 21. Induā eū tunica ſua & baltheo tuo firmabo te. στέφανόν σου. וְאַבְנֵטְךָ
Plur. Exod. 28. ℣. 41. filijs Aharon facies tunicas, & facies eis baltheos. καὶ ζώνας. אַבְנֵטִים

אָבַס Saginauit animalia paſcendo ad præſepe, obeſus & paſtus fuit ad præſepium, & dicitur tantum de animalibus ad præſepia ligatis, quæ ſubſiſtendo & pedibus conculcando ſtramenta, paſcuntur, cognationem habet cum בּוּס calcauit pedibus, hinc βόσκω & βόσκομαι paſco & paſcor, item βοῦς Bos. altile &c.
In 1. Coniug. אָבַס ſaginauit ad præſepe, bis tantum inuenitur, vt.
Prouer. 15. ℣. 17. melior eſt vſitatꝰ cibꝰ oleris & dilectio ibi, quā bos ſaginatꝰ. μόσχων. אָבוּס
1. Reg. 4. ℣. 23. præterq; de ceruis & capreis & bubalis & gallinaceis obeſis. אֲבוּסִים

Inde nomina.

אֵבוּס Præſepe, præſepium, vbi paſcuntur & obeſantur altilia. Ter extat, vt.
Prouerb. 14. ℣. 4. vbi non ſunt boues, præſepe eſt purū, id eſt vacuū. φάτναι καθαραί. אֵבוּס
In reg. Ieſa. 1. ℣. 3. nouit bos poſſeſſorē ſuum, & aſinus præſepe Domini. φάτνην. אֵבוּס
Cum affix. Iob. 39. ℣. 9. aut pernoctabit ad præſepe tuum. ἐπὶ φάτνης σου. אֲבוּסֶךָ

מַאֲבוּס Theca, horreū, pro alendis & ſaginandis animalibus. Semel extat in Biblijs vt,
Plura. cum affix. Iere. 50. ℣. 26. aperite thecas eius. ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς. מַאֲבֻסֶיהָ

אֲבַעְבֻּעָה Ebullitio, ampulla, vide radicem בָּעָה ebullijt, nam א eſt hæmanthicum.

אָבַק Pugnauit, colluctatus eſt pugnis, deſcendit in arenam, Affinitatem habet cũ
חָבַק amplexus eſt & cum אָבַךְ implicatus eſt, item cum אָפַק impetum fecit. Eſt enim luctari, quando duo alternis pugnis & mutuis amplexibus impliciti, alter alterum impetu quodam proſternere conetur ad terram Hinc deſcendit πυγών πῦγυς pugnus vel cubitus. πὺξ pugnis aduerbialiter.

In 1. Coniuga. paſsiua נֶאֱבַק luctatus eſt. Bis tantum inuenitur, vt.
Geneſ. 32. ℣. 25. Et luctatus eſt vir cum eo, donec aſcenderet aurora. καὶ ἐπάλαιεν. וַיֵּאָבֵק
Et ℣. 26. Et luxata eſt coxa femoris Iacob, dum ipſe luctaretur cũ eo. ἐν τῷ παλαίειν. בְּהֵאָבְקוֹ

Inde nomina.

אָבָק Puluiſculus, puluis tenuis, qui vento excitatus intorquetur vel qui pugnantium ſtrepitu excitatur, vt עָפָר puluis paulo grandior. Sexies legitur in Biblijs ſacris, ſingulariter tantum.
Ieſa. 29. ℣. 5. Et erit ſicut puluis tenuis multitudo extraneoꝝ tuoꝝ ὡς κονιορτὸς. כְּאָבָק
Cum affixo Leui. Ezechiel 26. ℣. 10. operiet te puluis eorum. κονιορτὸς αὐτῶν. אֲבָקָם
In Reg. Nahum 1. ℣. 3. Et nubes eſt puluis pedum eius κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ. אֲבַק
Et præterea tantum Exod. 9. ℣. 9. Deutro. 28. ℣. 24. Ieſaiæ 5. ℣. 24.

אֲבָקָה Puluis aromaticus, in fœminino genere, Semel vſurpatur in Biblijs ſacris vt.
In Reg. Canticor. 3. ℣. 6. Suffita myrrha & thure, ex õi puluere pigmẽtarij κονιορτῶν. אַבְקַת

אָבַר Remigauit alis ſeu pennis vberioribus, quibus aues in volando vtuntur, & ſe extollunt in altum. Cognationem habet cum בָּרָא creauit, nam in creatione omnia à deo frenia ſunt condita. Hinc πτερόω & πτερόομαι, id eſt volo as, πτερύττω & πτερυγίζω alas moueo. πτερὸν & πτέρυξ, ala, penna, remigium alarum, βαρέω, βαρύνω grauo. βριάω extollo fortifico, βαρέως grauiter, βαρύς grauis fortis, & per methatheſin literarum robur, roboro. &c.

In 3. coniuga. הֶאֱבִיר remigauit, produxit pennas vberiores. Semel extat.
Iob. 39. ℣. 26. num ex intellectu tuo remigabit viſus. ἔστηκεν ἱέραξ. יַאֲבֶר־נֵץ

Inde nomina.

אֵבֶר Membrũ grande, remigiũ alarũ continens pennas vberiores, quibus aues volãt.
Pſal. 55. ℣. 7. Quis dabit mihi pennas veluti columbæ, vt volitem. πτέρυγα. אֵבֶר
Ieſa. 40. ℣. vlt. attollent pennam vt aquilæ. Septuag. πτεροφυήσουσιν. אֵבֶר
Ezech. 17. ℣. 3. aquila magna in alis, atqꝫ longa in pennis. ὁ μεγαλοπτέρυγος. הָאֵבֶר

אֶבְרָה Penna grandior ſeu vberior. Quater legitur in fœminino genere.
Iob. 39. ℣. 13. Ala pauonum iactatur, ſi. penna gratioſa & pluma ei eſt, ἐὰν συλλάβη. אֶבְרָה
Cũ affix. Pſal. 91. ℣. 4. ſub peña ſua proteget te, & ſub alis eiꝰ ſperabis, ὑπὸ τὰς πτέρυγας. בְּאֶבְרָתוֹ
Deutro. 32. ℣. 11. Et expandet alas ſuas, atqꝫ portabit eum remigio. τὰς πτέρυγας. אֶבְרָתוֹ
Plur. cum affix. Pſal. 68. ℣. 14. & pennæ eius cum flauedine auri. ἐν χλωρότητι χρυσίου. וְאֶבְרוֹתֶיהָ

אָבִיר Robuſtus, fortis, vbertus. Tribuitur Deo, & quater legitur, vt.
In Reg. Geneſ. 49. ℣. 24. ex manibus robuſti Iacob, inde paſtor, lapis Iſrael. δυνάστου. אֲבִיר
Ieſaiæ 1. ℣. 24. propterea dicit Dominus Iehoua Zebaoth fortis Iſrael. ἰσχύων ἰσραήλ. אֲבִיר
Pſal. 132. ℣. 2. qui iurauit Domino, vouit robuſtiſsimo Iacobi. τῷ θεῷ ἰακώβ. לַאֲבִיר
Et ℣. 5. donec inuenero locũ Domino, habitaculum robuſto Iacob. τῷ θεῷ ἰακώβ. לַאֲבִיר

אַבִּיר Robuſtus, fortis, tribuitur hominibus, angelis, tauris & equis fortibus, ſæpe vſurpatur vt.
Iob 34. ℣. 20. agitabuntur populi & præteribunt, & amouebunt robuſtum ἀδυνάτων. אַבִּיר
In Reg. 1. Sam. 21. ℣. 7. Et nomẽ eius Doeg idumeus, robuſtus paſtorũ ſaulis. νέμων. אַבִּיר
Cum affix. Ieremiæ [illegible] ℣. 15. quare diſsipatus eſt fortis tuus nec ſtetit. ὁ ἆπις. אַבִּירֶךָ
Plural. Pſalm. 78. ℣. 25. Panem robuſtorum comedit homo. ἄρτον ἀγγέλων. אַבִּירִים
Pſal. 50. ℣. 13. num comedam carnem tauroꝝ & ſanguinem hircoꝝ bibam? ταύρων. אַבִּירִים
Ieremi. 50. ℣. 11. Et hinnietis ſicut robuſti, ὡς ταῦροι. כָּאַבִּירִים
Cum affix. Thren. 1. in ס. Proſtrauit omnes robuſtos meos. τοὺς ἰσχυροὺς μου. אַבִּירַי
In Reg. Pſal. 22. ℣. 13. robuſti Baſan cinxerunt me. ταῦροι πίονες. אַבִּירֵי

אַבְרֵךְ Pater tener, componitur ex אָב pater, & רָכַךְ tener fuit, quidam contendunt א eſſe hæmanthicum, & radicem בָּרַךְ genu flexit, Semel extat tantum.
Geneſ. 41. ℣. 43. Et clamauerunt ante ipſum, pater tener κῆρυξ. אַבְרֵךְ

אֲגֻדָּה Faſcis, faſciculus ex rebus inter ſe ſpecie & ſtatura conuenientibus turmatim collectis, Ein Puſchel. Cognationem habet cum גָּדַד excurrit turmatim. Hinc ἄχθος faſcis, onus, zuſamen gatten. Quater legitur in Biblijs, vt,
2. Sam. 2. ℣. 25. congregauerunt ſe filij Beniamin &c in faſcem vnũ. εἰς συνάντησιν μίαν. לַאֲגֻדָּה
Cum aff. Amos 9. ℣. 6. qui ædificat in cœlo ſolarium ſuũ & faſciculũ ſuũ. ἐπαγγελίαν. וַאֲגֻדָּתוֹ
In reg. Exod. 12. ℣. 22. Et accipietis faſciculum hyſſopi. δέσμην ὑσσώπου. אֲגֻדַּת
Et plur. Ieſa. 58. ℣. 6. ſoluere faſciculos iugi, & emittere colliſos. στραγγαλιάς. אֲגֻדּוֹת

אֱגוֹז Nux auellana, alij myriſticam, alij caſtaneam eſſe putant. Cognationem habet cũ גָּזַז auulſit, abraſit, ab auellendo nomen habet. Hinc κάστανα, ein kiſte. Semel extat.
Cant. 6. ℣. antep. in hortum nucis deſcendi, ad inſpiciendum pubertates. καρύας. אֱגוֹז

אֵגֶל Vligo, humor ex rore liquefacto. Thargum reddit per רְסִיסֵי id eſt, ſtillas ſeu guttas. Hinc per conuerſionem radicis eſt vligo, vliginoſus ager. Semel reperitur.
In reg. Plur. Iob. 38. ℣. 28. quis genuit vligines roris. βόλους δρόσου. אֶגְלֵי
אֶגְלַיִם AEglaim, nomen ciuitatis in terra Moab ab vliginoſis agris ſic dictum.
Ieſ. 15. ℣. pen. vſq; ad AEglaim (peruenit) vlulatus eius. ἀγαλείμ.

אֲגַם Stagnum, copia aquarũ ſtantium, & per ſynechdochen pro arundine ſeu iunco naſcente in ſtagno. Cognationem habet cum גֹּמֶא id eſt, ſcirpus, qui in locis humidis ſuccreſcit. Hinc natum eſt græcum ἰκμάς humor, ἰκμασία humiditas, ἰκμάζω & ἰκμαίνω humeo, humecto. Item ἀκμὴ vigor, ἀκμαῖος vigens, ἀκμάζω vigeo, nam arundo viget in loco humido & ſtagnoſo.
Ieſ. 35. ℣. 7. Et erit aridum in ſtagnum. Pſ. 107. ℣. 35. deſertũ in ſtagnum aquarũ. εἰς ἕλη. לַאֲגַם
In reg. Pſ. 114. ℣. vlt. qui conuertit petram in ſtagnum aquarum. εἰς λίμνας אֲגַם
Et plur. Eſaiæ 42. ℣. 15. Et ponam flumina in ſiccitates, & ſtagna arefaciam. וַאֲגַמִּים
Ierem. 51. ℣. 32. Et ſtagna (id eſt iuncos) ſtagni combuſſerunt igni. συστήματα. הָאֲגַמִּים
Cum aff. graui. Exod. 7. ℣. 21. ſuper ſtagna eorum, &c. εἰς τὰ ἕλη αὐτῶν.
In reg. Ieſa. 19. ℣. 9. omnes qui faciunt pro mercede ſtagna animæ. i. viuaria. ψυχάς. אַגְמֵי
אַגְמוֹן Iuncus in ſtagno, & reſtis ex iunco, item pro aheno magno inſtar ſtagni. Quinq;
Ieſ. 9. ℣. 14. Cap. 19. ℣. 15. ramum & iuncum (excîdit) ἀρχὴν καὶ τέλος. וְאַגְמוֹן
Cap. 58. ℣. 5. nunquid ad incuruandum caput ſuum inſtar iunci. ὡς κρίκον. כְּאַגְמֹן
Iob. 40. ℣. 21. num pones iuncum (id eſt reſtim) in naſum eius. περβαίαν. אַגְמוֹן
Iob. 41. ℣. 11. è narib. eius egredietur fumus inſtar ollæ ebullientis & ſtagni. καμίνου (καμθύκς לְאַגְמֹן

אַגָּן Vas latum, & profundum, trulla, peluis, crater, vas circumſeptum corona ad capiendum liquorem. Cognationem habet cum גָּנַן circumcinxit muniendi gratia. Hinc ἄγγος & ἀγγεῖον vas, ἀγγείδιον trulla. Ter vſurpatur.
In reg. Cant. 7. ℣. 3. vmbilicus tuus ſicut peluis rotunditatis. κρατὴρ τορευτός. אַגַּן
Plur. Exod. 24. ℣. 6. medium ſanguinis poſuit in pelues. εἰς κρατῆρας. בָּאַגָּנֹת
Ieſ. 22. ℣. pen. à vaſis peluium vſq; ad omnia vaſa nablorum. τῶν ἀγανώθ. הָאַגָּנוֹת

אֲגַף Agmen militum, cohors, copia militum. Habet cognationem cum אָכַף curuauit reflexit, nec multum abludit à כְּנָפַיִם duæ alæ volatilium, & à גַּפִּים pinnacula ædificiorum, quæ omnia â reflexione habent nomen, nam ala in exercitu eſt agmen militum à latere. Hinc per metatheſin literarum biegen/ beugen/ Hinc fit ἄγημα agmen, פ in m conuerſo ſunt enim literæ eiuſdem inſtrumenti. Septies legitur in Ezechiele, & tantùm pluraliter cum aff. vſurpatur.
Ezech. 12. ℣. 14. & Cap. 17. ℣. 21. Et agmina eius diſpergam. πάσας φυγαδείας αὐτοῦ. אֲגַפָּיו
Cap. 38. ℣. 6. & 22. Et omnia agmina eius. πάντες οἱ περὶ αὐτὸν. אֲגַפָּיו
Et ℣. 6. Gomer & omnia agmina eius. πάντες περὶ αὐτόν. אֲגַפֶּיהָ
Cap. 38. ℣. 9. & Cap. 39. ℣. 4. Tu & omnia agmina tua, καὶ πάντες οἱ περὶ σε. אֲגַפֶּיךָ

אָגַר Congeſsit, aggregauit, contraxit, congregauit, & propriè de frumentis congregandis. Cognationem habet cum גָּרָה traxit, & אָרַג texuit, nam textorem oportet congerere fila ſtamini immiſcenda. Hinc ἀγείρω, ἀγύρω, ἀγυρίζω, ἀγυρτάω, ἀγυρτίζω, &

ἀγερέθω congrego, aggero. Item ἀγορὰ congregatio, forum, ἀγορέω contionor in congregatione populi. Et hinc gero, congero.

In 1. Coniug. אָגַר congregauit, congeſsit. Ter vſurpatur, vt,
Prou. 6. ℣. 8. Et congerit in meſſe eſcam ſuam. ποιεῖται παράθεσιν. אָגְרָה
Cap. 10. ℣. 5. congregans in æſtate eſt filius intelligens. ἀνεμόφθορος. אֹגֵר
Deu. 28. ℣. 39. Vineas plantabis & coles at vinum non bibes neq; congregabis. תֶאֱגֹר

Inde nomina.

אִגֶּרֶת Epiſtola, in qua multi ſunt tractus linearum, & continentur verba multa.
Eſther. 9. ℣. 26. Omnia verba epiſtolæ huius. διὰ τοὺς λόγους ἐπιστολῆς ταύτης. הָאִגֶּרֶת
Plur. 2. Paral. 30. ℣. 1. Atq; literas ſcripſit contra Ephraim & Manaſſe. ἐπιστολὰς. אִגְּרוֹת
In reg. Nehem. 2. ℣. 9. Et dedi illis literas regis, & miſit mecum rex. ἐπιστολὰς. אִגְּרוֹת
Cum aff. Nehem. 6. ℣. antepen. multiplicabant duces Iudæ epiſtolas ſuas. ἐπιστολὰς. אִגְּרוֹתֵיהֶם
אֲגֹרָה Parua moneta, obulus, ſcrupulus, qui in foro vſurpatur in emptionib. Sem. extat, vt,
1. Reg. 2. ℣. vlt. Veniet ad ſupplicandum ei pro ſcrupulo argenti. ὀβολοῦ ἀργυρίου. לַאֲגֹרַת
אָגוּר Agur, nomen viri ſapientis qui congeſsit verba ſapientiæ. Semel legitur.
Prou. 30. ℣. 1. Verba Agur filij Iacke, & onus quod dixit vir ille. אָגוּר
אֲגַרְטְלִים Pelues, phialæ, quibus ſanguis agni congregabatur ad aſpergendum. Componitur ex אָגַר congeſsit, & טָלֶה agnus. Bis tantùm vſurpatur, vt,
In reg. Plur. Eſaiæ 1. ℣. 9. Et hic eſt numerus eorum, pelues auri erãt triginta. ψυκτῆρες. אֲגַרְטְלֵי
Ibid. Pelues argenti erant mille. ψυκτῆρες χρυσοῖ. אֲגַרְטְלֵי
אֵד Vapor de hoc nomine vide radicem אוּד titio, torris.

אָדַב Tabuit, contabuit, diſtabuit, idem quod דָּאַב cognationem cum אָבַד perijt, nam tabe laborantes pereunt. Hinc eſt tabeo latinum, & per inuerſionem radicis, φθέω, φθάω, φθίνω, φθινέσκω, φθιάομαι, corrumpo, tabeſco, φθίσις, φθόη, corruptio, tabes & Germanicum Daub.

In 3. Coniugatione הֶאֱדִיב fecit tabeſcere, tabefecit. Semel extat.
1. Sam. 2. ℣. 33. ad conſumendũ oculos tuos, ad tabefaciendũ animam tuam καταρρεῖν. וְלַאֲדִיב
ה charaſteriſticon repulſam patitur pro וּלְהַאֲדִיב.

אוֹדוֹת Cauſæ, occaſiones, rationes, res, euentus. Eſt plurale à radice inuſitata אָדָה habente cognationem cum אָתָה venit. Hinc αἰτία, αἴτιος, αἴτιον, cauſa, ratio, αἰτιάομαι, cauſor, expoſtulo, reprehendo, αἰτίασις, cauſatio, querela. Semperq; conſtruitur cum עַל præcedente, latinis poteſt exponi, propter vel gratia.
Ier. 3. ℣. 8. Et vidi, nam ſuper omnes cauſas quibus adulterata eſt. ὅτι περὶ πάντων &c. אוֹדוֹת
In reg. Gẽ. 21. ℣. 25. & arguit Abrahã ipſũ Abimelech ſuper cauſis putei. περὶ τῶν φρε-(άτων אוֹדֹת
Cũ aff. Ioſ. 14. ℣. 6. ſuper cauſas mea, & cauſa tua in Cadesbarnea. περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. עַל אוֹדוֹתַי
Item Geneſ. 21. ℣. 8. Cap. 26. ℣. 32. Exo. 18. ℣. 8. Num. 12. ℣. 1. Cap. 13. ℣. 25. Iud. 6. ℣. 7. (&c.

אָדַם Rubuit, paulominus rubicundus fuit, ſubrufus fuit, vt eſt color hominis, cognationem habet cum דָּם ſanguis à colore rubro, vt eſt 2. reg. 3. ℣. 32. Hinc ἀδμαίνω valeo, nam ſanguis rubicundior, eſt indicium bonæ valetudinis in homine, & per conuerſionem radicis eſt μάταιος vanus, item hinc δῆμος populus.

In 1. Coniug. אָדַם rubuit, rubricatus eſt. Legitur tantùm ſemel, vt,
Thren. 4. ℣. 7. canduerunt præ lacte, rubuerunt ſpecie præ margaritis. ἐπυρώθησαν. אָדְמוּ
In 2. Coniug. אֻדַּם rubefecit, & legitur tantùm Paul.
Nahum. 2. ℣. 4. clypeus heroum rubefactus. Septuag. ἐξ ἀνθρώπων. מְאָדָּם
Exod. 25. ℣. 5. Et pelles arietum rubricatas (ſumes) ἠρυθροδανωμένα. מְאָדָּמִים
Et ſic Exod. 26. ℣. 14. Cap. 35. ℣. 7. 23. Cap. 39. ℣. 34.
In 3. Coniug. הֶאְדִּים fecit eſſe rubrum, & abſolutè, rubuit. Semel extat.
Ieſaiæ 1. ℣. 18. Si rubuerint vt vermiculus, tanquam lana erunt. ὡς ἔριον λευκανῶ. יַאְדִּימוּ
In 4. Coniug. הִתְאַדֵּם rubefecit ſe ipſum, Legitur tantum ſemel in Biblijs.
Prou. 23. ℣. 31. ne intuearis vinum, cum rubeſcit, cum dederit in vitro &c. יִתְאַדָּם

Inde nomina.

אָדוֹם Subrufus, rubicundus, rubeus, & aliquando abſtractè pro rubore Fewr roht.

Canticoꝝ.5.℣.12. dilectus meus candidus eſt, & rubeus. καὶ πυῤῥός. אָדוֹם
Ieſa.63.℣.2.Cur rubicundum eſt veſtimentũ tuũ? διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια. אָדֹם
Plura.2.regum 3.℣.22.Et viderunt Moabitæ ex aduerſo aquas rubeas ὕδατα πυῤῥὰ אֲדֻמִּים
Et Præterea tantum Geneſ.25.℣.30.Zachariæ 1.℣.8.cap.6.℣.2. (ὡς αἷμα.

אֲדֻמָּה Rufa, rubicunda, rubea, ſemel tantum legitur in forma fœminina, ut,
Numer.19.℣.2.Et adducent ad te vaccam ſubrufam. δάμαλιν πυῤῥὰν. אֲדֻמָּה

אַדְמֹנִי Rubeus, rubicundus, qui eſt de gente rubicunda. Ter legitur, vt,
Geneſ.25.℣.25. Et egreſſus eſt primus rubicundus totus ipſe. πυῤῥάκης. אַדְמוֹנִי
1.Samu.16.℣.12. eratqꝫ ille rufus, & eleganti forma. καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης. אַדְמֹנִי
1.Samuel.17.℣.42. nam erat iuuenis & rufus atqꝫ pulchro aſpectu. πυῤῥάκης.

אֱדוֹם AEdom, cognome̅ Eſau à rufo colore, hinc poſteri eiꝰ AEdomitæ appellati ſũt.
Geneſ.25.℣.5. a fine. propterea vocatum eſt nomen eius Edom. ὄνομα αὐτοῦ ἐδώμ. אֱדוֹם
Pſal.83.℣.7. tabernacula Edom & Iſraelitarum. τῶν ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμαηλῖται. אֱדוֹם

אֹדֶם Sardonius lapis præcioſus, gemma rubedine diluta, Sardonyx.
Exod.28.℣.18.Et cap.39.℣.10. Ordo erit ſardonyx, Topaſius & ſmaragdus. אֹדֶם
Ezechiel 28.℣.13. omnis lapis præcioſus umbraculum tuum, ſardius & Topaſius. אֹדֶם

אֲדָמָה Terra, humus quæ colitur, à colore ſubrufo, hinc δήμιον ſolũ publicũ, & cõuerſo daleth in aſpiratione̅ χῶμος humꝰ, terra cultui apta, ſæpe extat in Biblijs ſingulariter
Gen.2.℣.7.Et formauit ſuſtentator Deus homine̅ ex limo de humo. χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς. הָאֲדָמָה
Cum aff.Leui. Pſal.146.℣.4. Exibit ſpiritꝰ eiꝰ & reuertetur in humũ ſuã. εἰς τὴν γῆν. לְאַדְמָתוֹ
Cum graui. Geneſ.47.℣.23. acquiſiui vos & omne̅ humũ veſtram. καὶ τὴν γῆν ὑμῶν. אַדְמַתְכֶם
In Reg. ibidem ℣.20. Et acquiſiuit Ioſeph omnem humum AEgypti. πᾶσαν τὴν γῆν. אַדְמַת
Plura. Pſal.49.℣.12. celebres ſunt in nominibus ſuis ſuper terris. ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. אֲדָמוֹת

אָדָם Homo, de terra ſubrufa formatus, hinc δέμας corpus humanum, δῆμος populus humanus, δημεύω publico inter homines ὀσμεύω anhelo & propriũ nome̅ Adã.
Geneſ.2.℣.5.Et homo non erat ad colendum humum. ἐργάζεσθαι αὐτήν. וְאָדָם
Pſal.82.℣.pen.profecto ſicut homo moriemini ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. כְּאָדָם
Pſal.49.℣.3. tàm filij hominis, quàm filij viri, id eſt plebei quã illuſtres. οἵ τε γηγενεῖς. אָדָם

אֲדַמְדָּם Rufus valde, geminatio radicis auget ſignificationem, bis legitur, vt,
Leuit.13.℣.42.ſi fuerit plaga candida & rufa eſt lepra efflorescens. πυῤῥίζουσα. אֲדַמְדָּם
Et ℣.49. ſi plaga illa fuerit viridis aut ſubrufa. ἢ πυῤῥίζουσα. אֲדַמְדָּם

אֲדַמְדֶּמֶת Rufa, multis maculis rubris aſperſa. Fœmininum quater legitur.
Leuit.13.℣.19.24. & 43. & ecce tumor plagæ candidæ rufus incaluitie eius. אֲדַמְדֶּמֶת
Et plura. Leuit.14.℣.37. Profunditates flauuæ aut ſubrufæ ἢ πυῤῥιζούσας. אֲדַמְדַּמֹּת

אֶדֶן Baſis, fulcrum ſuſtentaculum. Cognationem habet cum אֵתָן durus, vehemens, potens, nam baſis ſuſtinet potentiam ædificiorũ quæ ſuperſtructa eſt. Hinc græci δύναμαι poſſum, δυνατὸς δυνάστης potens, δυναμὶς & δυναστεία potentia.
Exod.38.℣.4. à fine. Talentum pro baſe. καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ. לְאָדֶן
Plura. Exod.26.℣.19. duas baſes ſub aſſere vno pro duobus pedibus eius βάσεις. אֲדָנִים
Cum aff. Leui. Exod.35.℣.11. Et vectes eius & ſtatuas eius & baſes eius. καὶ βάσεις. אֲדָנָיו
Cum aff. graui. Exod.26.℣.20. quadraginta baſes eorum ex argento. βάσεις. אַדְנֵיהֶם
In Reg. Exod.26.℣.19. Et quadraginta baſes argenti facies ſub 20. tabulis. βάσεις. אַדְנֵי

אָדוֹן Suſtentator, Dominus familiæ ſeu reipublicæ, qui eſt quaſi baſis ſuſtinens domum ſeu familiam. Cognationem habet cum דִּין iudicauit, nam Dominũ oportet controuerſias familiæ ſuæ componere. Hinc αὐθεντέω dominor, αὐθέντης Dominus. Septuaginta habent κύριος.
Ieſa.1.℣.24. Propterea dicit ſuſtentator Iehoua Zebaoth fortis Iſrael. δεσπότης. הָאָדוֹן
Cum aff.Gen.47.℣.17. non celabimus à Domino meo quod conſumptum eſt argentum. ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν. מֵאֲדֹנִי
In reg.Pſ.97.℣.5. montes veluti cera liquefiunt à facie Domini omnis terra. κυρίου. אָדוֹן
Plur.Pſ.136.℣.3. Confitemini Domino Dominorum. τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων. הָאֲדֹנִים
Cum aff.Gen.19.℣.2. Ecce quæſo Domini mei, ſecedite quæſo. ἰδοὺ κύριοι. אֲדֹנַי
Sæpe etiam in plurali accipitur ſingulariter propter reuerentiam.
Malach.1.℣.6. Si Dominus ego, vbi eſt timor mei? εἰ κύριος εἰμι ἐγώ. אֲדֹנִים
Cum aff.Gen.24.℣.9. ſubter femur Abrahæ Domini ſui. τοῦ κυρίου αὐτοῦ. (ρίῳ αὐτῶν. אֲדֹנָיו
Gen.40.℣.1. Peccauerunt pincerna regis Aegypti & piſtor in Dominũ ſuũ. τῷ κυ- לַאֲדֹנֵיהֶם

In reg. Gen. 42. ℣. 30. loquutus eſt vir Dominus terræ nobiſcũ dura. ὁ κύριος τῆς γῆς. אֲדֹנֵי

אֲדֹנָי Dominus ſuſtentator, ſemper ſignificat Deũ Iehoua, ſub nun eſt cametz ad formã יְהֹוָה, Eſt propriũ Dei, ideoq; non ponitur cum affixis, neq; in regim. ſeu plural. nec etiam accipit ה demonſtratiuum à fronte, ſicut nec alia propria nomina.

Pſ. 2. ℣. 4. qui habitat in cœlis irridebit, Dominus ſubſannabit eos, καὶ ὁ κύριος. אֲדֹנָי
Gen. 15. ℣. 2. Et dixit Abraham, Domine Deus, quid dabis mihi. δέσποτα κύριε. אֲדֹנָי

אָדַר Illuſtris & clarus fuit inſtar ætheris ſplendidi, celebris fuit propter res præclarè geſtas, illuſtratus eſt. Cognationem habet cum הָדַר ornauit, quod etiã de ignobili & obſcuro vſurpatur, at אָדַר de illuſtri tantùm, atq; quantitatem ſignificat. Hinc ἀδρέω ἀδρεύω, ἀδρεύομαι, augeo, augeor, creſco, ἀδρός adultus, illuſtris.

In 1. Coniug. נֶאְדַּר illuſtratus eſt, glorificatus eſt, bis extat in Biblijs.

Exo. 15. ℣. 11. Quis ſicut tu inter deos Iehoua? quis ſicut tu illuſtratus eſt? δεδοξασμένος נֶאְדָּר
Ibid. ℣. 6. dextera tua Iehoua illuſtrata eſt cum potentia. δεδόξασται. נֶאְדָּרִי
Iod à tergo eſt paragogicum, vel pro ה fœminino.

In 3. Coniug. הֶאְדִּיר illuſtrauit. Semel tantum vſurpatur, vt,
Ieſ. 42. ℣. 21. magnificabit legem, & illuſtrabit. וְיַאְדִּיר

Inde nomina.

אַדִּיר Illuſtris, clarus, præclarus, ingens, magnificus, glorioſus.
Pſ. 8. ℣. 2. Iehoua Deus noſter, quàm illuſtre eſt nomen tuum. ὡς θαυμαστόν. אַדִּיר
Cum aff. Ier. 30. ℣. 20. Et erit illuſtris eius ex ipſo. ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτούς. אַדִּירוֹ
Plur. Ex. 15. ℣. 10. immerſi ſunt ſicut plumbum in aquis ingentibus. ἐν ὕδατι σφοδρῷ. אַדִּירִים
Cum aff. Ier. 14. ℣. 3. Et illuſtres eorũ miſerunt paruulos ſuos pro aquis οἱ μεγιστᾶνες. אַדִּירֵיהֶם
In reg. Ier. 25. ℣. 4. à fine. volutate vos illuſtres ouium. οἱ κριοί. אַדִּירֵי
Item 1. Sam. 4. ℣. 8. & 1. Par. 23. ℣. 20. Nehem. 3. ℣. 5. cap. 10. ℣. 23. Pſ. 16. ℣. 3. &c.

אַדֶּרֶת Illuſtris, clara, inclyta, & pro pallio illuſtri, ſeu gloria, ſingul. tantùm.
In pauſa. Ezech. 17. ℣. 8. ad ferendũ fructũ, vt eſſet vitis illuſtris. εἰς ἄμπελον μεγάλην. אַדָּרֶת
Ioſuæ 7. ℣. 21. Et vidi inter ſpolium pallium Babylonicum ψιλὴν ποικίλην. אַדֶּרֶת
In reg. geneſ. 25. ℣. 24. rufus totus ipſe ſicut pallium pili ὡσεὶ δορὰ δασύς. כְּאַדֶּרֶת
Cum affix. Zach. 11. ℣. 3. quia deuaſtata eſt gloria eorum. μεγαλωσύνη αὐτῶν. אַדַּרְתָּם
Zach. 13. ℣. 4. Et non induent pallium pili, δέῤῥιν τριχίνην. אַדֶּרֶת

אֶדֶר Excellentia, illuſtris. gloria, pallium glorioſum & inclytum bis legitur, vt.
In reg. Zach. 11. ℣. 13. excellentia precij, quo carè æſtimatus ſũ ab eis. εὐδόκιμον ἐστιν. אֶדֶר
Mihæ. 2. ℣. 8. ex aduerſo tunicam & gloriam expoliabitis. τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν. אֶדֶר

אֲדָר Adar, nomen menſis duodecimi, correſpondens Februario noſtro, & dicitur ab æthere, atq; ſemper illi præponitur חֹדֶשׁ menſis, vt.
Eſther 3. ℣. 7. Et de menſe ad menſem duodecimum, qui eſt Adar. אֲדָר

אֲדַרְכֹּנִים Drachmæ, chaldaicum eſt, idem ſignificat quod דַּרְכְּמוֹן drachma, bis extat,
Eſa. 8. ℣. 27. Et ſcyphos auri Viginti pro drachmis mille. δραχμῶν, χιλίων. לַאֲדַרְכֹּנִים
1. Paral. 29. ℣. 7. Et dederũt ad opus domus dei &c. drachmas decies mille. τάλαντα. וַאֲדַרְכֹּנִים

אָדַשׁ Triturauit, idem quod דּוּשׁ, Saxones dicunt Deſchen germani interponunt literam r Dreſchen.

In 1. coniuga. אָדַשׁ triturauit, inuenitur tantum ſemel in Infinitiuo.
Ieſa. 28. ℣. penult. Attamen non omnino triturando triturabit eum. אָדוֹשׁ

אָהַב Amauit, dilexit, cognationem habet cum אָבָה voluit, & cum יָאַב & תָּאַב appetiuit, item cum יָהַב attulit. Hinc græci pro ה ſubſtituunt γ & dicunt ἀγαπάω, amo ἀγάπη charitas.

In 1. coniuga. אָהַב & in diſtinctione אָהֵב amauit dilexit, ſæpe vſurpatur.
Geneſ. 37. ℣. 2. Iſrael dilexit Ioſephum præ omnibus filijs ſuis. Septuag. ἠγάπα. אָהַב
Pſal. 11. ℣. vlt. Iuſtus eſt Dominus, iuſticias dilexit. Septuag. ἠγάπησεν. אָהֵב
Pſal. 34. ℣. 13. quis eſt homo, qui vult vitam, diligit videre. ἀγαπῶν. אֹהֵב
Geneſ. 25. ℣. 28. Et Rebecca diligebat Iacobum, Septuag. ἠγάπα. אֹהֶבֶת
Oſeæ 10. ℣. 11. Ephraim eſt vitula edocta diligens triturare, ἀγαπᾷν. אֹהַבְתִּי
Deutro. 21. ℣. 15. vna dilecta. & altera exoſa. Sept. ἠγαπημένα. הָאֲהוּבָה
Ecclеſ. 3. ℣. 8. Eſt tempus diligendi, & tempus odio habendi. τοῦ φιλῆσαι. לֶאֱהֹב

Oſeæ 3.℣.1.Dilige vxorem adamatam à proximo. ἀγάπησον. אֹהֵב
Prou.3.℣.12.Quem diligit Dominus corripiet. Septuag.ὃν γὰρ ἀγαπᾷ. יֶאֱהַב
Cap.8.℣.17.Ego diligentes me diligam.Septuag.ἀγαπῶ ſynæreſis eſt. אֵהָב
Malach.1.℣.2.Eſau eſt frater Iacobi, & dilexi Iacobum. ἠγάπησα. וָאֹהַב
Prou.1.℣.22.Vſquequo vos fatui diligetis fatuitatem. pro תְּאֶהֱבוּ: תְּאֵהֲבוּ
In voce paſsiua נֶאֱהַב amatus eſt,dilectus eſt. Semel tantùm extat.
2.Sam.1.℣.23.Saul & Ionathan dilecti & iucundi in vita ſua erant.ἠγαπημένοι. הַנֶּאֱהָבִים
In 2. Coniug.אִהֵב dilexit frequenter.Legitur ſepties in Biblijs, vt,
Oſeæ 2.℣.7.Ambulabo poſt amatores meos dantes panẽ meũ. ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου. מְאַהֲבַי
Thren.1.in ק clamaui ad amatores meos.ἐκάλεσα γὰρ τοὺς ἐραστάς μου. לִמְאַהֲבַי
Ier.22.℣.20.& 21.Quia contriti ſunt omnes amatores tui. πάντες οἱ ἐρασταί σου. מְאַהֲבָיִךְ
Ezech.16.℣.33.35.&36.& tu dediſti munera omnib; amatorib; tuis.πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου. מְאַהֲבַיִךְ
Oſeæ 2.℣.5.7.10.12.13.& ambulauit poſt amatores ſuos.ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς. מְאַהֲבֶיהָ

Inde nomina.

אֲהָב Amor,dilectio,vſurpatur tantùm pluraliter,vt,
Plur.Prou.5.℣.19.cerua dilectionum & caprea gratiæ mamillæ eius. φιλίας. אֲהָבִים
Oſeæ 8.℣.9.Ephraim mercede conduxit amores id eſt amatores. δῶρα ἠγάπησε. אֲהָבִים

אַהֲבָה Dilectio,amor.In hac fœminina forma vſurpatur tantùm ſingulariter,vt,
Cant.8.℣.6.nam fortis eſt ſicut mors dilectio. Septuag. ἀγάπη. אַהֲבָה
Cum affix.leui.2.Sam.1.℣.pen.ardua eſt dilectio tua.ἀγάπησίς σου. (ἀγαπῆσαι. אַהֲבָתְךָ
In reg.2.Paral.2.℣.11.In dilectione Domini,quia populum ſuum proſequitur.ἐν τῷ בְּאַהֲבַת

אֹהַב Dilectio,amor. Bis tantùm vſurpatur in Biblijs ſacris, vt,
Cũ aff.Oſeæ 9.℣.10.Et fuerunt execrationes, ſicut &amor ipſorum.ὡς οἱ ἠγαπημένοι. כְּאָהֳבָם
Et plur.Prou.7.℣.18.irrigabimur annatijs, exultabimus amoribus.ἔρωτι.

אֲהָהּ Eheu, eho, aha, interiectio, exclamandi, cognationem habet cum נָהָה lamentatus eſt, & cum הוי heu dolentis eſt.Hinc αἲ heu.hinc αἰάζω lamentor. (οἴμοι
Ezech.9.℣.8.Eheu Domine Iehoua,nũquid perdis tu omnes reliquias Iſrael? Sep.
2.Reg.3.℣.10.Eheu,quia vocauit Deus tres reges iſtos. Septuag: ὦ.

הָהּ Heu, per Aphæreſin א.
Ezech.30.℣.2.Et dices,ſic dicit Dominus Deus, vlulate heu diei, ὦ.

אָהַל Fixit tentorium,tetendit tabernaculum,erexit aulam. Cognationem habet cum הָלַל gloriatus eſt, & cum הִלֵּל laudauit,celebrauit, prædicauit,tentoria enim celebria prædicantur. Hinc eſt αὐλίζω habito in tentorijs ſeu aulis, ἐναυλίζομαι tendo tabernaculum, αὐλὴ atrium,aula, αὖλις & αὐλαῖα tentorium, αὔλιον ſtabulum.Hinc aula,aulæa & aulæum.

In 1.Coniug.אָהַל tabernaculum tetendit.Bis vſurpatur in Biblijs, vt,
Gen.13.℣.12.& tetendit tabernaculum ſuum in Sodomis. καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. וַיֶּאֱהַל
Et ℣.vlt.Et tetendit tabernaculũ Abraham, & venit atq; habitauit.καὶ ἀποσκηνώσας. וַיֶּאֱהַל
In 3.Coniugat.הֶאֱהִיל fixit tabernaculum. Inuenitur bis in ſacris Biblijs,vt,
Iob.25.℣.pen.Ecce vſq; ad lunam, & non tendet tabernaculum,Septuag.ἐπιφαύσει. יַאֲהִיל
Ieſ.13.℣.antep.Et nõ figet tabernaculũ ibi Arabs.μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες pro יַאֲהֵל יַהֵל

Inde nomina.

אֹהֶל Tentorium,tabernaculum,aulæum.Hinc αὐλή, αὖλις, αὔλιον, αὐλαῖον, aula, aulæum.
Gen.18.℣.1.Et ipſe ſedebat in oſtio tabernaculi,cũ caleſceret dies, τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. הָאֹהֶל
In reg.Gen.31.℣.33.Et venit Laban in tabernaculum Iacob. εἰς τὸν οἶκον. בְּאֹהֶל
Cum ה locali à tergo.Gen.24.℣.vl.& duxit eã Iſaac ad tabernaculũ Sarę.εἰς τὸν οἶκον. הָאֹהֱלָה
Cũ aff.Pſ.15.℣.1.Domine quis peregrinabitur in tabernaculo tuo.ἐν τῷ σκηνώματί σου. בְּאָהֳלֶךָ
Plur.Iudic.8.℣.11.Per viam habitantium in tabernaculis. ἐν σκηναῖς. בָּאֳהָלִים
Cum aff.Iob.22.℣.23.Elongabis iniquitatem à tabernaculis tuis.ἀπὸ διαίτης σου. מֵאָהֳלֶיךָ
Cum grau.Deut.1.℣ 27.Et murmuraſtis in tentorijs veſtris.ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν. בְּאָהֳלֵיכֶם
In regim.Gen.9.℣.penult. & habitabit in tabernaculis Sem. ἐν τοῖς σκηνώμασι. בְּאָהֳלֵי
ה pro 3.affixo Gen.12.℣.8.& tetendit tabernaculum ſuum ℣ſ. Bethel.τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. אָהֳלֹה

אֹהָלִים Tabernacula,tentoria,à ſingulari inuſitato אֹהַל ter legitur.
2.Reg.7.℣.10. præter equos alligatos, & aſinos & tentoria καὶ αἱ σκηναί.
Cum affix.leu.2.paral.10.℣.16.Tu veni Iſrael ad tabernacula tua εἰς τὰ σκηνώματά σου.
Ierem.4.℣.20.deuaſtata ſunt tentoria mea, & ſubito cortinæ meæ. ἡ σκηνή.

Aloe,

אֲהָלִים Aloe,pro arbore & ligno aromatico,hinc ἀλόη & ἀλωὴ bis extat pluraliter.
Num.24.℣.6.Sicut Aloen plātauit Dominus, & vt cedros iuxta aquas, ὡσεὶ σκηναί. כַּאֲהָלִים
Prou.7.℣.17.agitaui(ſuffiendo)cubile meum, myrrha, Aloe & cinnamomo. אֲהָלִים

אֲהָלוֹת Aloe, Sept.verterunt guttam,alij ſtacten,fluidum quod eſt in aromate,bis extat.
Pſ.45.℣.9. myrrha & aloe & caſia ſunt omnia veſtimenta tua. ϗ σακτή.
Canticorum 4.℣.14.myrrha & aloe cum omnib.præſtantiſsimis aromatibus ἀλωή.

אוֹ Aut,vel,ſiue,ſeu,particula diſiunctiua,græcis eſt ἢ idem ſignificans, vt,
1.Sam.14.℣.6.Saluare aut per multos, ſiue per paucos, ἢ ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. אוֹ
Exod.22.℣.1.Si furatus fuerit homo bouem,aut ouē,&mactauerit,Sep.ἢ πρόβατον. אוֹ
Deu.13.℣.6.Si incitauerit te frater tuus &c.aut filius tuꝰ,aut filia tua,ſiue vxor.ἢ υἱὸς אוֹ
Quando eſt exclamandi particula pertinet ad radicem אוֹי de qua inferius. (σου.

אוֹב Pytho,ſpiritus ſiue dæmon,qui in laguncula aut vtre adiuratus dat reſponſa.
Leu.20.℣.vl.Et vir aut mulier in quibus fuerit pytho aut gnoſtes, ἐγγαστρίμυθος. אוֹב
Plur.Leu.19.℣.31. Ne reſpicias ad pythones & ad gnoſtas, ἐγγαστριμύθοις. אֹבֹת
Iob.32.℣.20.ſicut vinum non apertum, & ſicut vtres noui, ὡσεὶ ἀσκός. כְּאֹבֹת

אוּד Torris,titio, tæda, aduſtio,lignum, ab aduſtione denigratum.Cognationem habet cum אֵיד pernities,læſio,nam lignum aduſtum ſuam habet læſionem. Hinc eſt græcum αἴθω vro, incendo, ardeo, αἴθων ardens, αἴθον ignitum,nigrum, αἶθος æſtus, αἰθίοψ æthiops, qui eſt aduſta & denigrata facie,item δαίομαι ardeo, δαὶς & δάς fax, tæda, δαλὸς lampas, ter extat.
Zach.3.℣.2.Nonne hic eſt torris(vel titio)ereptus ex igni. Septuag.δαλὸς. אוּד
Amos 4.℣.antep.facti eſtis ſicut torris ereptus ex incendio, ὡς δαλός. כְּאוּד
Plu.Ieſ.7.℣.4.propter duas caudas titionum fumantiū. τῶν δαλῶν. (tate bis legitur. הָאוּדִים

אֵד Vapor, fumus tenuis qui aſcēdit ex aduſtione, & reſoluitur in nebulam humidi-
Gen.2.℣.6.& vapor aſcendebat de terra, &irrigabat omnē faciem humi.πηγή. Cum אֵד
affix.Iob.36.℣.26.ipſe ſubtrahit ſtillas,quæ excolāt pluuiā in vaporē ſuū, εἰς νεφέλην. לְאֵדוֹ

אֵיד Exitium,calamitas,vide in אֵיד.

אָוָה Auidē cōcupiuit,deſiderauit,valdē appetiuit.Cognationē habet cū אָבָה voluit, & cū נָוָה formoſus fuit,nā formoſa cōcupiſcūtur.Hinc deducitur Latinum aueo& auidus,item græcum εὔχομαι opto,appeto,item εὖ bene, εὺς ἠῢς bonus.

In 1.Coniug.paſs.נַאֲוָה deſideratus eſt propter pulchritudinē ſeu bonitatē eius.
Pſ.93.℣.vlt.Domui tuæ appetita eſt ſanctitas.Septuag.πρέπει. (πρέπει. נַאֲוָה
Pſ.33.℣.1.ouate iuſti in Domino,rectis decora eſt laudatio. Eſt contractio pūctorū. נָאוָה
Cant.1.℣.10.Concupiſcibiles ſunt genæ tuæ inter turtures, τί ὡραιώθησαν. נָאווּ
Ieſ.52.℣.7.ꝙ cōcupiſcibiles ſunt ſuper mōtib:pedes Euāgelizātis, ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες. מַה־נָּאווּ
Prou.19.℣.10. non competit ſtulto voluptas. Septuag: οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή. לֹא־נָאוֶה

In 2.Coniug. אִוָּה concupiuit vehementer, auidē deſiderauit, quater extat,vt,
Pſ.132.℣.13.concupiuit in ſeſſionē ſibi.Sept.ἡρετίσατο αὐτὴν κατοικίαν ἑαυτῷ. אִוָּה
Et ℣.14. Hic habitabo,quia concupiui eā.Sep.ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. אִוִּיתִיהָ
Mich.7.℣.1.Præcocē concupiuit anima mea.Sept.ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου. אִוְּתָה
Deut.12.℣.28.quia concupiſcet anima tua. ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου תְאַוֶּה

In 4.Cōiug.הִתְאַוָּה fecit ſe cōcupiſcere,ſæpē, habet accuſ. ſuæ ſignificationis,vt,
Prou.21.℣.26.Toto die concupiuit concupiſcentiam, ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν. הִתְאַוָּה
Cap.13.℣.4.Concupiſcit anima pigri & nihil habet.Sep.ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός. מִתְאַוָּה
Deut.5.℣.21.non facies te concupiſcere domum proximi tui. οὐκ ἐπιθυμήσεις. תִתְאַוֶּה
Pſ.45.℣.12. Et concupiſcet rex pulchritudinem tuam, ϗ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς. וְיִתְאָו

Inde nomina.

אַוָּה Concupiſcentia,deſiderium,appetitus,in ſtatu abſoluto non extat.
Cum aff.Oſeæ 10.℣.10.In concupiſcentia mea eſt vt caſtigē eos. κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου. בְּאַוָּתִי
In reg.Deu.12.℣.15.20.21.Verūtamē in ōi cōcupiſcētia animæ tuæ. ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ. אַוַּת

תַּאֲוָה Concupiſcentia, deſideriū, appetitus,cupiditas,cōcupiſcibilis ob pulchritudinē.
Gen.3.℣.7.nam ipſa(arbor)erat concupiſcentia, καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν. תַּאֲוָה
Cum aff,Pſ.78.℣.29.cōcupiſcentiam illorū fecit venire illis. ϗ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν. תַּאֲוָתָם
In reg.Pſ.10.℣.3.nā gloriatꝰ eſt impiꝰ ſuper cōcupiſcētia animę ſuę, ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις

מַאֲוָה Concupiſcentia. Hæc forma nominis ſemel tantūm reperitur, vt,
In reg.plur.Pſ.140.℣.9.ne des Domino concupiſcentias impij, ἐπιθυμίας. מַאֲוַיֵּי

אִי Concupiſcentia, vel pro אוֹ aut, vel, ſemel extat in Biblijs, vt.
Prou. 31. ℣. 1. non regibus bibere vinum, & Principibus concupiſcentiam ſiceræ. אִי
θυλώδεις εἰσίν.

אוח Calefecit, æſtuauit, accendit, itẽ ſplenduit, verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed vnum nomen hinc extat, vt אָח caminus, rogus, in quo fouetur ignis calefaciendi gratia. Hinc eſt Græcum αὔω & εὔω illumino, incendo, & cũ tenui ſpiritu, αὔω ſicco, αὔως aurora, dies, pro ἀως ἠώς aurora ἀφαύω torreo ſicco, χόανος furnus. Præponitur huic nomini ſæpè ה demonſtratiuum. Septuaginta verterunt ἐσχάρα focus & quater legitur in Biblijs, vt.
Ierem. 36. ℣. 21. & caminus ante eum ardebat. ϗ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. הָאָח
Et ℣. 22. & conijciebat (volumen) in ignem qui in camino erat τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. הָאָח
Ibid. Volumen in igni, qui erat ſuper camino. Septuag. τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. בָּאָח
Ezechiel 21. ℣. 20. caminus (ſeu pyra) fuit in fulguratione εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν. אָח

אוֹי Oi, ô, eia, vah, væ, particula exclamandi & dolendi, varijs affectibus inſeruiens, idem quod הוֹי niſi quod hoc tertijs tantum perſonis addatur. Cognationem habet cum אֲהָהּ eheu, & cum verbo נָהָה lamentatus eſt. Hinc οἲ heu, & verbum οἰζύω, οἰζύνω in dolore & ærumna ſum, ἀάζω lamentor, ὀϊζὺς ærumna, οἰζυρὸς ærumnoſus, item ὦ o exclamandi.
Ieſaiæ 6. ℣. 5. Et dixi væh mihi quia perditus ſum, Septuaginta ὦ τάλας ἐγώ. אוֹי
Ezech. 16. ℣. 22. væh, væh tibi dicit Dominus. Septuaginta οὐαὶ οὐαί σοι. אוֹי
Oſeæ 7. ℣. 12. væh ijs quia receſſerunt à me, deuaſtatio illis, οὐαὶ αὐτοῖς. אוֹי
אוֹיָה Oia, eia, væh, In forma fœmini nominis, additur primæ perſonæ.
Pſalm. 120. ℣. 5. Oia (aut væh) mihi quia peregrinatus ſum in Mæſech, οἴμοι. אוֹיָה
אִי O, interiectio optantis & exultantis eſt. Hinc Græci deduxerunt ὦ, ὀ, &c.
Ezech. 21. ℣. 15. O gauderemus, ſi eſſet virga filij mei, id eſt, ſi eſſet virga filialis. אִי
אִי Væh, eî, interiectio hæc præponitur omnibus perſonis pronominum.
Eccles. 4. ℣. 10. Et væh illi qui eſt ſolus, ſi ceciderit, non eſt alter ἐ οὐαί. וְאִי
Et cap. 10. ℣. 18. Væh tibi terra, cuius rex eſt puer, οὐαί σοι πόλις. אִי
1. Samuelis 4. ℣. penultimo. Et vocauit puerum Ichabod, id eſt, væh gloriæ οὐαί. אִי

אֱוִיל Stultus, ſtolidus, delirus, qui inſipienter res ſuas gerit, & qui diſſolutus eſt moribus atq; leuiter cum temeritate quadam ſe obſtringit, idcircò cognationem habet cum יָאַל diſſolutus eſt, & cum אָלָה obſtrinxit ſe iuramento. Hinc ὐελᾶν delirare, ὐλὸς ἠλεὸς ſtultus, ἠλαίνω ſtulteſco ἠλιθιάζω ſtultè ago. Sæpè extat.
Ierem. 4. ℣. 22. Quia ſtultus eſt populus meus, me non nouerunt. ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου. אֱוִיל
Prou. 12 ℣. 15. Via ſtulti eſt in oculis ſuis, at obediens conſilio eſt ſapiens. ἀφρόνων. אֱוִיל
In regim. Prouerb. 10. ℣. 8. at ſtultus labiorum vapulabit ἄστεγος. וֶאֱוִיל
Et pluraliter Prouerbiorũ 1. ℣. 7. ſapientiam & eruditionem ſtulti deſpicient. ἀσεβεῖς. אֱוִילִים

אִוֶּלֶת Sulta, ſtolida, inſipiens, Item in abſtracto ſtulticia, ſtoliditas, ſæpè vſurpatur.
Prouerb. 14. ℣. 1. at ſtulta manibus ſuis deſtruet. ἄφρων. אִוֶּלֶת
In regim. ibid. ℣. 8. at ſtulticia, ſtolidorum &c. ἀφρόνων. וְאִוֶּלֶת
Cum affixo. Pſ. 38. ℣. 6. Liquefacti ſunt liuores mei à facie ſtultitiæ meæ. ἀφροσύνη. אִוַּלְתִּי
אֱוִלִי Sultus de gente ſtolida, Iod à tergo eſt gentile, & conſtituit Thoar, id eſt formam adiectiuam, ſemel in Biblijs vſurpatur, vt,
Zachariæ 11. ℣. antepenult. Sume tibi adhuc inſtrumentum paſtoris ſtulti ἀπείρου. אֱוִלִי

אוּלַי Forte, fortaſsis, forſan, fortaſſe, particula dubitantis, & aliquando eſt benè ominantis & ſe obſtringentis ad omen, ideoq; cognationem habet cum אָלָה obſtrinxit ſe iuramento. Hinc eſt græcum οὐλέω valeo, οὔλιος & οὖλος ſalutifer, ſanus coniungitur tantùm cum Præterito, aut Futuro, vt,

Iob *1*.℣.*5*.Nã dixerat Iob,fortaſſis peccauerũt filij mei,& imprecati ſũt Deo.μὴ ποτε. אוּלַי
Threnor.*3*.in Iod.Ponet in puluerẽ os ſuũ,fortè erit ſpes(ſiue expectatio) θήσει ἐν אוּלַי
אוּלַי Vlaî,proprium nomen fluuij in terra Babel, & legitur tantũ ſemel. (χονιορτῷ.
Daniel.*8*.℣.*2*. Et vidi in viſione, atqꝫ fui iuxta fluuium Vlaî. אוּלַי

אוֹן Doluit animo, indoluit, ægrè tulit, moleſtatus eſt animo, moleſtia laborauit, moleſtia affectus eſt ob priuationem rei dilectæ. Ideoqꝫ cognationem habet cum particula priuatiua אַיִן, id eſt, non,dolemus enim propter priuata, & affinitate alludit ad verbum נָהָה lamentatus eſt,& יָגָה afflixit,contriſtauit. Hæc enim omnia important dolorem & mœſticiam. Hinc ὀνόω lamentor, mœreo. ἀνιάω ἀνιάζω, doleo, triſtor, contriſto,item moleſto,ἀνία moleſtia, dolor, ἀνιαρὸς moleſtus,triſtis.

In *1*. Coniugatione אָן doluit,mœſtus fuit, Eſt verbum neutrum,bis extat.
Ieſa.*3*.℣.pen.Et dolebũt & lugebũt portæ eius,& vacua ſedebit ciuitas.καὶ πενθήσουσιν. וְאָנוּ
Et cap.*19*.℣.*8*.Et dolebũt piſcatores,& lugebũt õẽs proijcientes hamũ ꝛc.καὶ στενάξουσι וְאָנוּ
Propter Vau conuerſiuum eſt hoc verbum milra,aliàs milel naturaliter.

In *4*. Coniugatione הִתְאוֹנֵן fecit ſe indoleſcere,doluit, bis legitur.
Num.*11*.℣.*1*.Et fuit populus quaſi dolentes.i.cauſãtes malũ ſiue moleſtiã. γογγύζων. כְּמִתְאֹנְנִים
Thren.*3*.in מ.Quid indoleſcit homo viuus? vnuſquiſqꝫ cõtra peccatũ ſuũ.εἰ γογγύσει. יִתְאוֹנֵן

Inde nomina.

אָוֶן Dolor animi, moleſtia, ἀνία,id eſt, triſticia,item metalepticῶς iniquitas afferens dolorem. Et cum ad corpus transfertur, ſignificat vires, quæ nimium intenſæ dolorem membrorum important,atqꝫ tunc pleruncꝫ ponitur cum כֹּחַ .i. potentia, hinc ἰνεύω vires intendo,ἰνάσσω,vires exero,ἶνες nerui,ἰνώδης neruoſus.
Pſal.*90*.℣.*10*.Et altitudo eorum eſt labor & dolor. καὶ πόνος. אָוֶן
Pſal.*5*.℣.*6*.Odiſti omnes operarios doloris, Sept. verterunt ἀνομίαν. אָוֶן
Cum affixo.Pſ.*94*.℣.vlt.Et reddidit ſuper eos dolorem eorum.ἀνομίαν αὐτοῦ. אוֹנָם
Deutro.*26*.℣.*14*.Et non comedi in luctu meo ex eo.Septuag.ἐν ὀδύνῃ μου. בְּאֹנִי
Gen.*49*.℣.*3*.Ruben potentia mea,& principium virtutis meæ.τέκνων μου. אוֹנִי
Oſeæ *12*.℣.*3*.& in virtute ſua præualuit angelo.ἐν κόπῳ αὐτοῦ. וּבְאוֹנוֹ
Et plural.Ieſa.*40*.℣.penult.Qui dat feſſo potentiam, & cui non ſunt vires, robur. אוֹנִים
Pſal.*78*.℣.*51*.Et percuſſit omnes primitias virium in tabernacul: παντὸς πόνου. אוֹנִים
Oſæ*9*.℣.*4*.Sicut panis dolorum (.i. luctuum) ſunt illis. ὡς ἄρτος πένθους. אוֹנִים
אוֹן Opulentia, pro הוֹן,nam diuitiæ parantur ſummo niſu & dolore ſeu moleſtia.
Oſe.*12*℣.*8*. Et dixit Aephraim: At diues ſum, inueni opulentiam mihi. ἀναψυχὴν. אוֹן
תְּאֻנִים Dolores moleſtiæ,ſingulare eius תְּאוֹן non habetur in Biblijs ſed tantũ plurale.
Ezech.*24*.℣.*12*. Doloribus defatigata eſt .i. defatigauit ſe moleſtijs plurimis. תְּאֻנִים

אוּץ Properauit,feſtinauit,ocyus ſe mouit, incubuit ad cito perficiendum.Cognationem habet cum יָצָא exiuit,& נָצַח vrſit, nam properare eſt vrgere & procedere exeundo. Hinc ἀΐσσω, id eſt, propero, me moueo, ὀξύς,acutus & ὠκύς velox,ὀξέως acutè & ὠκέως, ocyus, ὠκύτης & ὀξύτης, acumen,celeritas.

In *1*. Coniugatione. אָץ properauit, vſurpatur,vt.
Ioſuæ *10*.℣.*13*.Stetit ſol in medio cœli,& non properauit ad occaſum. προεπορεύετο. אָץ
Ieremiæ*17*.℣.*16*.Et ego nõ ꝓperaui à paſtore poſt te.i.nõ aufugi à paſtore.ἐκοπίασα. אַצְתִּי
Prou.*29*.℣.*20*. Si videris virum properantem(.i.præcipitem)in verbis ſuis. ταχὺν. אָץ
Exod.*5*.℣.*13*.Exactores properabant dicendo,perficite opera veſtra. κατέσπευδον. אָצִים

In *3*. Coniuga. הֵאִיץ fecit properare,vrſit,& properauit,bis extat.
Gen.*19*.℣.*15*.Et properare faciebant angeli ipſum Lot.i.vrgebant eum.ἐσπούδαζον. וַיָּאִיצוּ
Ieſa.*22*.℣.*4*.Ne ꝓperetis ad conſolandũ me ſuꝑ deuaſtatione populi mei.κατισχύσητε. תָּאִיצוּ

אוֹר Illuxit, lucebat ſicut aurora. Cognationem habet cum רָאָה vidit, & נֵר lucerna. Hinc ὡραΐζω, ὡραΐζομαι, id eſt, luceo,niteo, ὡραῖος, pulcher,matutinus,οὐρανός. cœlum, lucidum, ὄρθρος, diluculum, ὀρθρίζω, ad lucem ſurgo. Item ἦρι, manè. Et Latini ab hac radice acceperunt, aura pro ſplendore, & aurora, item orior, oriens, ortus.

In 1. Coniugatione אוֹר illuxit, Eſt neutrum & intranſitiuum verbũ. Sexies.
Geneſ. 44. ℣. 3. Matutinum illuxit. Pſ. 139. ℣. 11. & nox illuxit. τὸ πρωῒ διέφαυσεν. אוֹר
1. Sam. 14. ℣. 29. Videte quæſo, quia illuxerunt oculi mei, quod guſtaui parum. εἶδε. אֹרוּ
Prou. 4. ℣. 18. Sicut lux ſplẽdoris vadẽs & lucẽs vſq; ad perfectionẽ diei. φωτίζουσι. וָאוֹר
Ieſ. 60. ℣. 1. Surge illuceſce, qa venit lux tua, & gloria Dõi ſuper te orta eſt. φωτίζου. אוֹרִי
1. Sam. 14. ℣. 27. Et reduxit manũ ſuã ad os ſuũ, & luxerunt oculi eius. ἐ ἀνέβλεψαν. וַתָּרֹאנָה
Secundũ puncta legitur וַתָּאֹרְנָה & ſecundũ literas וַתִּרְאֶינָה & viderũt.
In voce paſsiua נָאוֹר illuminatus eſt, lucidus eſt factus. Ter extat, vt,
Pſal. 76. ℣. 5. Illuminatus tu es, & illuſtris præ montibus prædæ. φωτίζεις σύ. נָאוֹר
2. Samu. 2. ℣. vlt. Et lucidum eſt factum eis in Hebron. i. dies illuxit illis. ϗ διέφαυσεν. וַיֵּאוֹר
Iob 33. ℣. 4. à fine. Ad illuminari (vel ad illuminandum) in luce vitæ. לֵאוֹר
Vbi He cum Scheua præcedente patitur repulſam pro לְהֵאוֹר
In 3. Coniuga. הֵאִיר fecit lucere, illuminauit, Abſolutè & cum actõ vel dtõ.
Pſ. 77. ℣. antep. Illuminauerũt fulgura orbem, cõtremuit & cõmota eſt terra. ἔφαναν. הֵאִירוּ
Prouer. 29. ℣. 13. Pauper & vir vſurarꝝ ſibi obuiam fiunt, illuminat oculos amborꝝ. מֵאִיר
Pſal. 19. ℣. 8. Præceptum Domini purum illuminans oculos. φωτίζουσι. מְאִירַת
Geneſ. 1. ℣. 15. Et erũt luminaria in firmamento cœli ad lucendũ ſuꝑ terrã ὥστε φαίνειν. לְהָאִיר
Pſa. 80. ℣. 4. & 8. Et illumina faciem tuam, & ſaluabimur (vel ſalui erimus) ἐπίφανον. וְהָאֵר
Pſal. 18. ℣. 29. quia tu illuminabis lucernam meam, Iehoua Deus meus. φωτιεῖς. תָּאִיר
Mal. 1. ℣. 10. Quis eſt etiam inter vos qui claudit ianuas, & non illuminabitis altare? תָּאִירוּ
Pſ. 67. ℣. 2. Deꝰ miſereat̃ noſtri, & benedicat nobis, illuminet vultũ ſuũ, &c. ἐπιφάναι. יָאֵר
Et Pſal. 118. ℣. antepenul. Deus eſt Iehoua, & illuxit nobis. ἐπέφανεν. וַיָּאֶר

Inde nomina.

אוֹר Lux, lumen, & per ἐξοχὴν pro ſole, lumine maximo, item pro aurora & ortu diei. Hinc ὧρος. i. ſol, ὠρίων orion, ſignum cœleſte lucidiſsimum. Figuratè lux ſæpe accipitur pro ſerenitate, hoc eſt pro fortuna ſeu proſperitate, ſicut & contra tenebræ de rebus infelicibus, vt,
Iob 30. ℣. 26. Quia bonũ expectaui & venit malũ, p̄ſtolatus ſum lucẽ & venit caligo. לָאוֹר
Iob 31. ℣. 26. Si aſpexerim lucem (.i. ſolem) ſplendentẽ, & lunam precioſè incedentẽ. אוֹר
Nehe. 8. ℣. 4. Et legit in eo coram platea &c. ab aurora vſq; ad dimidium diei. הָאוֹר
In reg. Iere. 31. ℣. 35. ponens ſolem in lucẽ diei, ſtatuta lunæ & ſtellarꝝ. (φωτὶ σȣ. לְאוֹר
Cũ affix. Pſ. 36. ℣. 10. Quia tecũ eſt fons vitę, & in lumine tuo videbimꝰ lumen. ἐν τῷ בְּאוֹרְךָ
Et plura. Pſ. 136. ℣. 7. Factori luminũ magnorꝝ, qa in ſeculũ miſericordia eiꝰ. φῶτα אוֹרִים
Si pro riuo, & imbre, vel ꝑ herba iuxta riuum accipitur, eſt à יְאֹר &c. (μεγάλα.

אוֹרָה Lux, lumen, in fœmini: genere legitur in ſtatu abſoluto, & ſingulariter tantum.
Pſal. 139. ℣. 12. Et lux ſicut dies illuceſcet, tenebræ vt lux tibi ſunt. ὡς τὸ φῶς. כָּאוֹרָה
Eſther 8. ℣. penultimo. Iudæis facta eſt lux & gaudium & læticia & honor. אוֹרָה

אוּר Focus in quo lucet & fouetur ignis aut flamma. Item proprium nomen ciuitatis in Chaldæa ab igne, quem Chaldæi ſacrum colebant, hinc vro, &c.
Iſaiæ. 31. ℣. vltimo. Ait Iehoua, cuius focus eſt in Zion, & furnus in Ieruſalem. אוּר
Et in regimine. cap. 50. ℣. vlt. Ite in luce ignis veſtri, & in ſcintillis quas accendiſtis. בְּאוּר
Gen. 11. ℣. penult. Et exierunt cum eis de Vr Chaldeorꝝ (vel de flãma Chaldeorꝝ) מֵאוּר

אוּרִים Vrim ſunt duodecim lapides precioſi, in pectorali ſummi ſacerdotis fulgentes & lucentes ſicut flamma ignis, vt eſt natura tot ſimul coniũctarꝝ gemmarꝝ, è quibus reſponſa vel per ſplendorem, vel occultam vel manifeſtam reuelationem dabantur.
Exo. 28. ℣. 31. Et pones ad pectorale, iudicium, Vrim & Thymmim, &c. τῆς κρίσεως. הָאוּרִים
1. Sam. 28. ℣. 6. Et non reſpondit ei Iehoua, neq; ꝑ ſomnia, neq; ꝑ Vrim. ἐν τοῖς δήλοις. בָּאוּרִים

אֻרִים Ripę riuulorum, de hoc vide radicem יְאֹר id eſt, riuus.

מָאוֹר Lumen, luminare, illuminatio, Non autem reperitur plural: in ſtatu abſoluto.
Gẽ. 1. ℣. 16. lumẽ magnũ in dõim diei, & lumẽ minꝰ in dõim noctis. φωστῆρα τὸν μέγαν הַמָּאוֹר
In regimine, Prouer. 15. ℣. 4. à fine. Lumen (vel illuminatio) oculorꝝ lætificat cor. מְאוֹר
Et plural. in regim. Ezech. 32. ℣. 8. Omnia luminaria lucis in cœlo obſcurabo, &c. מְאוֹרֵי

מְאוֹרָה Luminare, lumen, quanquam ſingulariter non legitur in ſacris Biblijs.
Plural. Gen. 1. ℣. 14 Et dixit Deus: Fiant luminaria in firmamento cœli, &c. מְאֹרֹת
Et ℣. 15. Et erunt in luminaria in firmamento cœli ad præbendã lucem ſuꝑ terram. לִמְאֹרֹת

מְאוּרָה Antrum, cauerna, ſpelunca habens foramen, per quod lux diei illabitur, vel
per antiphraſin, quòd minime luceat, non inuenitur in ſtatu abſoluto.
In regimine. Ieſaiæ. 11. ℣. 8. Et ſuper antro aſpidis ablactatus manum ſuam mittet. מְאוּרַת
אֲרוֹק de hoc vide in אָרָה &c.

אֲוֵרָה Septum in campis aerijs extructum, quo greges ouium continentur, & per
ſynecdochen pro ipſis gregibus accipitur, ſingulariter non extat in Biblijs.
Hinc ἀήρ, ἔαρ, ἦρ, aer. Legitur tantum ſemel.
2. Paral. 32. ℣. 28. Et caulæ (erant regi Hiskiæ) pro ouibus (ſeu gregibus) לַאֲוֵרוֹת
אוֹת Signum, portentum. De hoc vide radicem אָתָה venit properè.

אָז Tunc, Aduerbium temporis & nonnunquam præponitur illi litera ſeruilis מ.
Pſal. 2. ℣. 5. Tunc loquetur ad eos in ira ſua, & in furore ſuo perterrebit eos. τότε. אָז
Prouer. 8. ℣. 22. Iehoua poſsidet me, ab initio eſt via eius, ante opera eius ex tunc. מֵאָז
אֲזַי Tunc, cum Iod paragogico ſcribitur ante literam gutturalem, vt. (ὀργισθῆναι.
Pſ. 124. ℣. 3. Tunc viuos deglutiuiſſet nos, cum exarſiſſet ira eorum contra nos. ἐν τῷ אֲזַי
Et ℣. 4. Tunc aquæ demerſiſſent nos, torrens pertranſiiſſet ſuper animam noſtram. אֲזַי

אֵזוֹב Hyſſopus, ſpecies herbæ fragrantiſsimæ. Hinc ὕσσωπος, Germanicè Eiſop/
Apud Ebræos ſcribitur ſine aſpiratione.
Exo. 12. ℣. 22. Et accipietis faſciculũ hyſſopi, & tingetis in ſanguinẽ. ὑσσώπου. אֵזוֹב
Pſal. 51. ℣. 9. Expiabis (vel purificabis) me hyſſopo Sept. ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ. בְּאֵזוֹב

אָזַל Abijt repente, celerauit, abreptus eſt ſubito, dimotus eſt celeriter receſsit, idem
quod יָזַל & habet cognationem cum נָזַל fluxit, & נָצַל euaſit, item cum זָלַל prodegit luxuriando. Hæc enim omnia dimotionem & abitum ſignificant. Hinc σαλάω,
σαλάττω, σαλεύω, moueo, σαλεύομαι, dimoueor. Item celero, celer, &c.
In 1. Coniugatione אָזַל celerauit, abijt repentè, dimotus eſt. Quinquies legit:
1. Sam. 9. ℣. 7. Quia panis celerauit (i. conſumptus eſt) ex vaſis noſtris. ἐκλελοίπασιν. אָזַל
Iob 14. ℣. 7. Celerauerunt aquæ de mari, & torrens exiccatus eſt & aruit. אָזְלוּ
Deut. 32. ℣. 36. Cum viderit quod celerauit manus, pro אָזְלָה παραλελυμένους. אָזְלַת
Prouer. 20. ℣. 14. Malum, malum, dicit is qui emit, at cum abierit tunc laudatur. אֹזֵל
Iere. 2. ℣. penul. Quam vehemẽter celeras ad mutandam viam tuã, &c. κατεφρόνησας, תֵּזְלִי
& ſcribitur ſic per ſynæreſ. pro תֶּאֶזְלִי vel certè eſt à radice יָזַל eiuſdẽ ſignificatiõis.

Inde nomina.

אָזֶל Nomen lapidis, vel ſignificat mercurialem lapidem, qui eſt ſignum tranſeuntibus per viam. Legitur tantum ſemel, vt.
1. Sam. 20. ℣. 19. vbi abſconditus eras in die operis, & ſedebis iuxta lapidem Azel. הָאָזֶל
אוּזָל Vzal nomen proprium filij Ioktan nepotis Sem.
Gen. 10. ℣. 27. Et Hadoram & Vzal atque Dikla (peperit Ioktan) וְאֶת־אוּזָל
מְאוּזָּל Mëuzal nomen gentis, originem habentis ab Vzal filio Ioktan)
Ezech. 27. ℣. 19. Dan & Iauan, Mëuzal in mercatum tuum dabunt ferrum. מְאוּזָּל

אָזַן Auribus percepit, auſcultauit, audiuit, idem quod זִין Cognationem habet cũ
נֶזֶם inauris diadema quod auribus appenditur. Hinc per apocopen οὖς, οὔας, ὦας,
id eſt, auris, ὠάσκω, ἐνωτίζομαι, auribus percipio.
In 2. Coniugatione אִזֵּן auribus percepit, auſcultauit. Semel reperitur.
Eccle. 12. ℣. 9. Et auribus percipiet & ſcrutabitur, & diſponet prouerbia multa. וְאִזֵּן
In 3. Coniugat. הֶאֱזִין accommodauit aurem, percepit auribus, auſcultauit
Vſurpatur tam abſolutè, quàm cum accuſatiuo, cum præpoſitione אֶל .i. ad.
Deu. 1. ℣. pen. Et nõ audiuit Iehoua vocẽ meã, & nõ accomodauit aurẽ ad vos. προ- הֶאֱזִין
Pſ. 5. ℣. 2. Verba mea auribus percipe Dñe, intellige clamorẽ meũ. ἐνώτισαι. (σεχεν. הַאֲזִינָה
Geneſ. 4. ℣. 23. Audite vocem meam vxores Lamech, auribus percipite ſermonem
meum ἐνωτίσασθε. הַאְזֵנָּה
Ieſa. 42. ℣. antepẽ. Quis inter vos auribus percipiet hoc, auſcultabit et audiet. ἐνωτιεῖται יַאֲזִין
Pſ. 135. ℣. 17. Aures eis ſunt & nõ audiẽt, & nõ eſt ſpiritus in ore ipſorum. ἐνωτισθήσονται. יַאֲזִינוּ
Iob 32. ℣. 12. Et expectaui verba veſtra, aures accommodabo ad intelligentiam vrãm. אָזִין
Eſt ſynæreſis pro אַאֲזִין, vel certè eſt à radice זִין de qua inferius.

Inde nomina.

אֹזֶן Auris, auricula, οὖς, Eſt nomen fœmi. generis, ſignificat enim membrꝝ corporis.

Pſ. 94. ℣. 9. Num qui plantat aurem non audiet? an formãs oculum nõ videbit? τὸ οὖς. אֹזֶן

In reg. prou. 18. ℣. 15. Cor intelligẽtis acquiret ſcientiã, & auris ſapientũ, &c. ὦτα σοφῶν. וְאֹזֶן

Cum affix. Pſ. 116. ℣. 2. Quia inclinauit aurem ſuam mihi, & in diebus meis. τὸ οὖς αὐτοῦ. אָזְנוֹ

Dualiter. Pſ. 115. ℣. 6. Aures eis ſunt, & non audiẽt, naſus illis eſt & nõ odorab. ὦτα. אָזְנַיִם

Cum affix. Pſ. 130. ℣. 2. fiant aures tuæ intendẽtes in vocẽ precationũ mearꝝ. ὦτά σου. אָזְנֶיךָ

In regimine. Nehem. 13. ℣. 1. Lectum eſt in libro Moſis in auribus populi. ἐν ὠσὶ. בְּאָזְנֵי

מֹאזְנַיִם Bilances, libra habens duas lances inſtar aurium, eſt dualis numeri.

Ieremiæ. 32. ℣. 10. Et adhibui teſtes, & ponderaui argentum in bilance, ἐν ζυγῷ. בְּמֹאזְנַיִם

In reg. Ezech. 45. ℣. 10. bilanx iuſticiæ, & Epha iuſticiæ, & Bath iuſticię erit vobis. מֹאזְנֵי

אָזֵן Paxillus, inſtrumentum habens formam auriculæ ſeu lancis inſtar palæ incuruatæ. Rabbi Dauid Kimhi deducit à זון & ſic Aleph eſt hæemanthi. ſemel.

Cum affix. Deut. 23. ℣. 14. Et clauus erit tibi iuxta paxillum tuum. ἐπὶ τῆς ζώνης σου. אֲזֵנֶךָ

אֲזִקִּים Ligamenta, vincula, vide radicem זָקַק colauit, defecauit.

אָזַר

Cinxit, accinxit, ſuccinctus eſt, corporis ſeu veſtimentorum cincturam ſignificat. Obſeruãda eſt phraſis, quod ſuccingere lumbos, firmum & fortem denotat, vnde. Epheſ. 6. ſtate ergò ſuccincti lumbis. Cognationem habet cum אָסַר ligauit ſeu vinxit, nam cingere eſt vinculo ligare & coartare veſtes corpori. Hinc σερίζω firmo ſeu fulcio cingendo lumbos, σερὶς cingulũ, Germanicè ſchurtz/ ſchürtzen. ζεῖρον, ζειρά cingulum, ἄζειρος diſcinctus. Septuag. per ζωννύω reddiderunt.

In 1. Coniugatione אָזַר cinxit cum accuſatiuo, & abſolutè cinctus eſt. Sexies.

1. Sam. 2. ℣. 4. Arcus fortiũ proſtrati ſũt, & labaſcẽtes accincti ſũt virtute. περιεζώσαντο אָזְרוּ

2. Reg. 1. ℣. 8. Vir piloſus & cingulo corij accinctus in lumbis ſuis. περιεζωσμένος. אָזוּר

Iob 38. ℣. 3. Et cap. 40. ℣. 2. Cinge nunc velut vir lumbos tuos. ζῶσαι. אֱזָר־

Ierem. 1. ℣. 17. Et tu cinges lumbos tuos, & ſurges ac loqueris ad eos.. περίζωσαι. הֶאֱזוֹר

Iob 30. ℣. 18. in magno robore mutabitur indumẽtum meũ, et tunica mea cinget me. יַאַזְרֵנִי

In voce paſſiua נֶאְזַר accinctus eſt à ſeipſo & nõ ab alio. Semel inuenit. (περιέχον.

Pſalm. 65. ℣. 7. Stabilit montes in virtute ſua accinctus potentia. περιεζωσμένος. נֶאְזָר

In 2. Coniugatione accinxit, ſuccinxit, tranſit in accuſatiuum.

Iſaiæ 45. ℣. 5. Ego Iehoua, & non eſt alius Deus præter me, accingam te. ἐνισχύσω σε. אֲאַזֶּרְךָ

Pſ. 18. ℣. 33. Deus accingens me virtute, & dabit imaculatã viam meam. περιζωννύων. הַמְאַזְּרֵנִי

Eſaiæ 50. ℣. vlt. En omnes vos eſtis ardentes igne, ſuccincti flamis. κατισχύετε φλόγα. מְאַזְּרֵי

Pſ. 18. ℣. 40. Et accinxiſti me virtute ad bellũ, incuruabis inſurgẽtes cõtra me. περιέζωσάς με. וַתְּאַזְּרֵנִי

2. Sam. 22. ℣. 40. Et accinxiſti me virtute pro וַתְּאַזְּרֵנִי :

In 4. Coniugatione הִתְאַזַּר fecit ſe accingere, accinxit ſeſe. Bis occurrit.

Pſ. 93. ℣. 1. Excellentiã induit, indutus eſt Iehoua, fortitudine accinxit ſe. περιεζώσατο. הִתְאַזָּר

Ieſa. 8. ℣. 9. Accingite vos & cõſternamini, accingite vos & cõſternamini. ἰσχύσατε. הִתְאַזְּרוּ

Inde nomen.

אֵזוֹר Cingulum, σερίς. Et metaphoricè cingulum eſt obedientia populi.

Iob 12. ℣. 18. Caſtigationem regũ abſtulit, & alligauit cingulũ in lumbis eorꝝ. ζώνην. אֵזוֹר

In regimine. Iſai. 11. ℣. 5. Et erit iuſticia cingulum lumborum eius, & ℣itas cingulũ humerorum eius, ἐζωσμένος. אֵזוֹר

אֶזְרָח Indigena, qui non aliunde ortus eſt, vide radicem זָרַח ortus eſt.

אֶזְרֹעַ Brachium, hoc pertinet ad radicem זָרַע id eſt, conſeuit, ſeminauit.

אָחַד

Vnitus eſt, vnus fuit, adunatus eſt, congregatus eſt in vnum, idem quod יָחַד Et cognationem habet cum אָח frater, nam fratres debent habitare in vnum, hoc eſt vnanimiter. Hinc ἰδιόω, approprio, vni ſoli addico, ἴδιος, proprius, priuatus, vnus ſeparatim. ἰδιάζω cum aliquo ſolo verſor, ἰδιώτης priuatus, idiota.

In 1. Coniugatione אָחַד vnitus eſt, vſurpatur neutraliter & Bis tantum.

Iſa. 14. ℣. 20. Non vniaris cum eis in ſepultura, quia terram tuam corrupiſti. תֵּחַד

Gen. 49. ℣. 6. In conſilium eorꝝ non veniat anima mea, in cœtu eorꝝ non vniat̃ gloria mea. Per contractionem pro תֵּאָחֵד vel eſt à radice יָחַד de qua ſuo loco. תֵּחַד

In 4 Coniugatione הִתְאַחַד vniuit ſeſe, coniunxit ſe cum alijs, ſemel.

Ezech.21.℣.21. Vni te, dexteram occupa, pone & ad ſiniſtram tende. הִתְאַחֲדִי

Inde nomina.

אֶחָד Vnus,ſolus,ἴδιος proprius,priuatus, ἴδιον proprium,quod vni ſoli competit.
Geneſ.3.℣.antep. Ecce homo ille factus eſt ſicut vnus ex nobis. ὡς εἷς. כְּאַחַד
In reg. Gen.22.℣.2. Et offer eũ ibi in holocauſtũ ſuper vno montiũ. ἐπὶ ἓν τῶν ὀρέων. אַחַד
In pauſa. Geneſ.1.℣.5. Et fuit veſpera,& fuit mane, dies vnus. ἡμέρα μία. אֶחָד
Iſa.65.℣.vlti. Lupus & agnus paſcentur ſimul,& leo ſicut bos comedet paleã. ἅμα. כְּאֶחָד
Et pluraliter. Daniel.11.℣.20. Et in diebus vnis(id eſt paucis)confringetur. אֲחָדִים

אַחַת Vna,pro inuſitata אֲחֶדֶת. Idem accipitur pro vna vice,id eſt,ſimul.
Pſ.27.℣.4. Vnũ petij à Dõino,hoc requirã(vel vnã rẽ petij à Dõino) μίαν ᾐτησάμην אַחַת
2.Reg.6.℣.10. Et cuſtoditus eſt ibi non ſemel neqꝫ bis, id eſt,ſæpius. οὐδὲ μίαν ἢ δύο. אַחַת
In pauſa. Exo.36.℣.10. Et conſociauit quinqꝫ cortinas,vnam ad alteram. אֶחָת

חַד Vnus, per aphæreſin pro אֶחָד vnus,& tantum ſemel ita legitur ſcriptum.
Ezech.33.℣.4.à fine. Et loquetur vnus cum altero,vnuſquiſqꝫ cum fratre ſuo. חַד

אָח Frater, Vſurpatur quoqꝫ de propinquis ſanguine vel profeſsione, item de inanimatis rebus ; radix eius integrè non vſurpatur אָחָה. Cognationem habet cum אֶחָד id eſt, vnus. Dicuntur enim fratres qui ſunt vnius vteri,animi vel religionis. Tribuitur quoqꝫ rebus inanimatis,quæ ſimilitudinem quandam inuicem habent.
Gen.24.℣.29. Et Rebeccæ erat frater cuius nomẽ erat Labã, & currebat. ἀδελφός ἦν. אָח
Cum aff.le. Gẽ.4.℣.9. Et dixit Iehoua ad Cain,vbi eſt Abel frater tuꝰ:ꝛc. ὁ ἀδελφός אָחִיךָ
Nunquid cuſtos fratris mei ſum ego? ποῦ ἐστὶ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου τοῦ ἀδελφοῦ μου. (σου אָחִי
Exod.25.℣.20. Et facies eorum,vnius ad fratrem ſuum(dicitur de Cherubim) אָחִיו
Iob.41.℣.8. quodlibet ſuo fratri,id eſt compari ſuo adhærebit. בְּאָחִיהוּ
Cum affixo graui. Iob 1.℣.13. Comedebant & bibebant in domo fratris ſui prim: אֲחִיהֶם
In regim. Gen.29.℣.10. Cum vidiſſet Iacob Rahel filiam Laban fratris matris ſuę. אֲחִי
Et plura. Pſa.133.℣.1. Ecce ꝙ bonũ & ꝙ iucundũ habitare fratres in vnũ. ἐπὶ τὸ αὐτό. אַחִים
Cum affixis leuib. Gen.37.℣.15. Et dixit: Fratres meos ego quæro,indica mihi? אַחַי
Et ℣.9. Veniemꝰ ego & mater tua & fratres tui ad ſupplicandũ tibi? καὶ οἱ ἀδελφοί σου. וְאַחֶיךָ
Et ℣.10. Et æmulati ſunt eũ fratres eius, At pater eiꝰ cuſtodiebat verbũ. ἀδελφοὶ αὐτοῦ. אֶחָיו
Pſ.22.℣.23. Narrabo nomẽ tuum fratribus meis,in medio Eccleſię inuocabo te. τοῖς ἀδελφοῖς μου. לְאֶחָי
Cum affixis grauibus, Eſræ3.℣.8. Et Ieſchua filius Iozadac, & reliqui frẽs eorum. אֲחֵיהֶם
Num.32.℣.6. Nunquid fratres veſtri ibunt ad pugnam,& vos hîc ſedebitis? הַאֲחֵיכֶם
In regimine Geneſ.24.℣.27. Deduxit me Iehoua ad domum fratrum domini mei. אֲחֵי
De re inanimata. Ezech.18.℣.10. Et fecerit fratrem (.i. ſimile) de his facinoribus. אָח

אָחוֹת Soror, eſt ſingulare. Tribuitur ſæpe rebꝰ inanimatis quę cõſociãtur tãꝙ ſorores.
Canticorum8.℣.8. Soror nobis eſt paruula, atqꝫ vbera illi nondum ſunt. ἀδελφαί. אָחוֹת
In regimine. Gen.4.℣.22. Et ſoror Tubalcain erat Naema. ἀδελφὴ δὲ θόβελ νοεμά. וַאֲחוֹת
Cum affix. Prou.7.℣.4. Dic ſapientiæ ſoror mea es,& cognatã vocabis intelligẽtiã. אֲחֹתִי
Exod.26.℣.3. Quinqꝫ cortinæ erunt conſociatæ,quælibet ad ſororẽ .i. comparẽ ſuã. אֲחֹתָהּ
Et plura: cum affixis. Ioſ.2.℣.13. Et ſinetis viuere, ꝛc. fratres meos & ſorores meas. וְאַחְיוֹתַי
Iob 1.℣.4. Et vocauerunt tres ſorores ſuas ad comedendum & ad bibendum. אַחְיוֹתֵיהֶם
Hoſ.2.℣.1. Dicite fratribus veſtris populus meus eſtis, & ſororibus veſtris. ꝛc. וְלַאֲחוֹתֵיכֶם

אַחֲוָה Fraternitas,amicitia & dilectio ſumma,qualis inter fratres eſſe debet. Semel.
Zach.11.℣.14. Ad diſſoluendũ fraternitatem inter Iudam & inter Iſrael. τὴν διαθήκην. הָאַחֲוָה

אָח Caminus,rogus in quo fouetur ignis,de hoc vide radicem אִים.

אָחוּ Carectum in ripa, pratum, inquo eſt pabulum animantium. Cognationem habet cum חַיָּה animal, quia viuit ex pabulis in ripa ſeu prato naſcentib. Hinc ὄχθη ripa. ὀχθίδιον ripula. Bis eſt in Biblijs, vt.
Gen.41.℣.2. Et (vaccæ) paſcebantur in carecto. Septuaginta ἐν τῇ ὄχθῃ. בָּאָחוּ
Iob 8.℣.11. Nũ ſuperbiet iuncus ſine palude,aut creſcet carectũ ſine aquis πάπυρος. אָחוּ

אָחַז Tenuit, apprehendit, apprehenſum detinuit, obtinuit, retinuit firmiter. Cognationem habet cum חָזַק inualuit, obfirmatus eſt, nam hæc duo in ſignificatione non multum diſcrepant, Hinc per inuerſionem σχέω, teneo, μετασχέω, apprehendo, κατέσχον, detinui. ἰχάνω, ἰχανάω contineo, retineo, & hinc germanicum Haſchen.

In 1. Coniugatione אָחַז appræhendit, compræhendit, & cum prępoſitione ב ſignificat motum in rem ſiue perſonã .i. manũ applicauit in aliquid vt teneat illud.
Exo.15.℣.14.Audierũt populi & cõtremuerũt,dolor appręhẽdit habitatores.ἔλαβον אָחַז
Pſal.119. in Zain. Tempeſtas appręhendit me præ peccatoribus κατέσχε. (λημμένη. אֲחָזַתְנִי
Gen.25.℣.26.Et manꝰ eiꝰ appræhẽdẽs plantã Eſau, & vocauit nomẽ eiꝰ Iacob. ἐπει- אֹחֶזֶת
Eſth.1.℣.6.Candidũ,carbaſinum,&Hyacinthinum retentũ funibus byſſi.πεπαμένοις. אָחוּז
Pſal.56.℣.1. Cum compræhenderent eum Philiſtæi in Gath. ἐκράτησαν. בֶּאֱחֹז
2.Sam.2.℣.21. Et appræhende tibi vnum ex pueris. Sept. κάτασχε. וֶאֱחֹז
Iud.16.℣.3.Et appræhendit ianuas portæ ciuitatis, & duos poſtes.ἐπελάβετο. וַיֶּאֱחֹז
1.Reg.6.℣.10.Et cõprehẽdit domum lignis cedrinis, id eſt,operuit domũ. καὶ συνέσχε. וַיֶּאֱחֹז
Ec.7.℣.20.Bonum eſt ſi appræhenderis illud,atq; ab iſto ne dimittas manum tuam.
ἀντέχεσθαί σε תֶּאֱחֹז

Et præter hæc iam tria loca futurum ſemper habet Aleph quieſcens in Holem,vt.
Iud.20.℣.6. Et appræhendi cõcubinã meã, & fruſtaui eã, & miſi per oẽm campum.
καὶ ἐπελαβόμην. וָאֹחֵז
Exo.15.℣.15. Tunc exterriti ſunt duces Aedõ,&c. appræhendet eos tremor.ἔλαβεν. יֹאחֲזֵמוֹ
2.Sam.20.℣.9.Et appręhendit manus dextera ipſius Ioab barbam Amaſa. κατέσχεν. וַתֹּחֶז

In voce Paſſiua נֶאֱחַז & נאחז detentus eſt,comprehenſus eſt.Sexies habetur.
Ioſ.22.℣.9.Ad terram poſſeſſionis eorꝝ, in qua detinebuntur ſecundum os Iehoua. נֹאחֲזוּ
Num.32.℣.30.Et ſi non trãſierint expediti vobiſcũ, & detinebũtur in medio veſtrꝝ. וְנֹאחֲזוּ
Gen.22.℣.13. Et ecce aries retro,detentus in perplexitate (ramorum) cornibus. נֶאֱחַז
Eccleſ 9.℣.12 Etenim neſcit homo tempus ſuũ ſicut piſces cõpręhenduntur in reti.
οἱ θηρευόμενοι. שֶׁנֶּאֱחָזִים
Gen.34.℣.10.Habitate & circuite eam negociantes, & detineamini in ea.ἐγκτᾶσθε. וְהֵאָחֲזוּ
Gẽ.47.℣.5.à fine.Et habitauit Iſrael in terra Aegypti,&c.&detẽti ſũt in ea.ϗ ἐκληρονο- וַיֵּאָחֲזוּ

In 2. Coniu.אִחֵז tenuit indeſinenter, legitur tantum præſens,vt, (μῆσαν.
Iob 26.℣.9.Tenens faciem ſolij, & expandit ſuper illud nubem ſuam.ἐκπετάζων. מְאַחֵז

In 3. Coniu. הֶאֱחִיז fecit appręhendere,legitur tantum in pãul. (δεμένοι.
2.Paral.9.℣.18.Et ſex gradus ſolio, & ſubſellium aureum & hæc ſolio detenta ἐνδε. מָאֳחָזִים

Inde nomina.

אָחֻז Pars hæreditatis quæ poſſeſſione detinetur. Vel poteſt eſſe pãul 1.Cõiugatiõis.
Num.31.℣.30. De medio filiorum Iſrael accipies partem vnam, de quinquaginta. אָחֻז

אֲחֻזָּה Poſſeſſio,detentio,appræhenſio quæ tenetur à poſſidentibus.
Num.32.℣.5. detur terra hæc ſeruis tuis in poſſeſſionem.Sept. ἐν κατασχέσει. לַאֲחֻזָּה
Cũ aff. leui.Pſ.2.℣.8.Et dabo gentes hæreditatẽ tuã & poſſeſſionẽ tuã.κατάσχεσίν σου. וַאֲחֻזָּתְךָ
Cum aff.graui.Ioſ.22.℣.4. Ite ad tabernacula veſtra ad terram poſſeſſiõis veſtrę.τῆς אֲחֻזַּתְכֶם
Iu reg.Gen.23.℣.4.Date mihi poſſeſſionẽ ſepulchri vobiſcũ.κτῆσιν.(κατασχέσεως ὑμῶν אֲחֻזַּת

אֲחֻזַּת Achyſas, proprium nomen viri, à quo fortaſſe fluxit nomen Anchiſes.
Geneſ.26.℣.26.Et Abimælech ibat ad eum ex Gerar, & Achyſas amicus eius. וַאֲחֻזַּת

אֹחִים Ochim,beſtiæ monſtroſæ,lynces,& dicuntur à ſonora & gemebunda voce. ſeu vlulatu, quo inuicem & ſimul vociferantur. A radice inuſitata אָחַח: Ideoq; cognationẽ habet cum אָנַח ſuſpirauit gemebundus. Item cum אִיִּים feræ ſylueſtres, quæ habitant in locis deſertis. Hinc ἠχέω ἠχῶ ἰάχω ſono, reſono, ἠχὼ & ἦχος,ſonus. Legitur pluraliter & ſemel tantum in Biblijs ſacris.
Ieſaiæ 13.℣.penulti. Et cubabunt ibi zĳm & replebunt domos eorum Ochim. אֹחִים
Septuaginta verterunt, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἤχου,Hieronymus draconibus.

אָח Ach, ah, Interiectio dolentis, & nonnunq; exclamantis eſt, ſumpta à vociferatione beſtiarum, quæ in luctu & gaudio eundem ſonum emittunt.Si illi præponitur ה demonſtratiuum,plerunq; læticiam & inſultationem notat. Et tantum abſolutè vſurpatur. Hinc ἀχέω, ἀχέομαι, ἀχεύω, ἀχθέω, ἄχθομαι, ὀχθέω ὀχθίζω, id eſt, doleo,gemo,triſtor,&c. Et punctatur voce Camez propter pauſam. εὖγε.
Ezech.6.℣ 11. percute manu tua, & diſtende pede tuo,&c.&dic Ach.εὖγε εὖγε. אָח
Pſal.35.℣.21. Et dilatauerunt ſuper me os ſuũ, qui dixerunt, Ach, Ah.εὖγε εὖγε. הֶאָח
Itẽ Pſ.40.℣.16.Pſ.70.℣.4.Ieſa.44.℣.16.Ezech.25.℣.3.Cap.26.℣.2. Cap.36.℣ 2.Pſ.35.

אַח Semel pro אַחַר Ezechiel 18.℣.10. (℣.25.Iob 39.℣.25.

אַחֲלִים Valetudines, precationes & vota valetudinis, optiones ſanitatis, vſurpatur in optionibus valetudinis. Antiqua verſio habet vtinam. Cognatione al-

ludit ad חִלָּה precatus eſt in ægritudine pro ſanitate, & ad יָחַל expectauit optãdo.
Hinc Græci & Latini acceperunt οὐλέω, οὐλῶ, valeo, item valetudo, &c. Abſolutè nõ
vſurpatur, ſed tãtũ cum aff. aut in reg. nã ſemper tẽdit ad perſonã aliq;. Bis extat, vt,
Cum aff. Pſ. 119. ℣. 5. valetudines meæ eſſent, vt dirigantur viæ meæ. ὄφελον. אַחֲלַי
In reg. 2. Reg. 5. ℣. 5. Valetudines dñi mei eſſent, ſi apud Prophetã eſſet, &c. ὄφελον. אַחֲלֵי
Et notandum, quod in regim. non nobis, ſed alijs, hoc eſt, abſentibus optamus.

אַחְלָמָה Amethyſtus, lapis præcioſus. Quidã ex Rabinis cõtẽdunt radicẽ eſſe חָלַם
ſomniauit, eô ꝙ gerẽtes digito Amethyſtũ plerũq; habeãt ſõnia. Bis extat.
Exo. 28. ℣. 20. Ordo tertius erit Ligurius, Achates & Amethyſtus. ἀμέθυσος. וְאַחְלָמָה
Et cap. 39. ℣. 12. Et Ordo tertius erit Ligurus, Achates & Amethyſtus. וְאַחְלָמָה

אָחַר Tardauit, moram fecit, remoratus eſt, poſterior fuit, diſtulit, Idem ſignificat
quod יָחַר. Hinc Germanicè **harren** / Et Græcè οὐραῖος, poſtremus, οὐρά, & οὐραῖον
cauda, poſtremitas, poſterior. item χρονίζω tardo, differo, &c.
In 1. Coniugatione אָחַר. tardauit, remoratus eſt, Et vſurpatur tantum ſemel.
Gen. 32. ℣. 5. Apud Laban peregrinatus ſum, & tardaui vſq; huc. א eſt litera אֵיתָן וָאֵחַר
& ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν eſt ſinęreſis pro וָאֶאֱחַר vel certè eſt à verbo יָחַר de quo infra.
In 2. Coniugatione אִחַר & אֵחַר tardauit valde, procraſtinauit.
Gen. 34. ℣. 19. Et non tardauit puer ad faciendum verbum. Sept. οὐκ ἐχρόνισεν. אֵחַר
Iud. 5. ℣. 4. à fine. Quare tardauerunt pedes curruum eius? pro אִחֲרוּ ἐχρόνισαν. אֵחֱרוּ
Pſal. 127. ℣. 2. Vanum eſt vobis vt maturetis ſurgendo, & moram faciatis ſedendo. מְאַחֲרֵי
Pſ. 40. ℣. vlt. Auxiliũ meũ, & liberator meus es tu, Deus meus ne tardaueris. μὴ χρονίσῃς. תְּאַחַר
Habacuc 2. ℣. 3. Inhia ei, quoniam veniendo veniet, & non tardabit. οὐ μὴ χρονίσῃ. יְאַחֵר
In 3. Coniugat. nõ vſurpatur, niſi וַיּוֹחֶר quod eſt à radice יָחַר de quo infra.

Inde nomina.

אַחֵר Alius, alter qui eſt poſt primum vel priorem, nomen ex 2. coniugatione.
Ieſai. 42. ℣. 8. hoc eſt nomen meum, & gloriam meam alteri non dabo. ἑτέρῳ. לְאַחֵר
Et plur. Exo. 20. ℣. 3. Non erunt tibi dij corã me, ἕτεροι. אֲחֵרִים
Iob. 31. ℣. 10. Molat alteri vxor mea, & ſuper ea incuruabũtur alij, &c. Nũ pro Mẽ eſt. אֲחֵרִין
אַחֶרֶת Alia, altera, aliena, In plur. habet aleph punctum hatephpatha ſicut & maſculin.
Gen. 17. ℣. 21. Quem pariet tibi Sara ad tempus indictum in anno altero. ἑτέρῳ. הָאַחֶרֶת
Et plural. Gen. 29. ℣. 27. Et ſeruiuit apud eum adhuc ſeptem annos alios. ἑπτὰ ἔτη ἕτερα אֲחֵרוֹת
אַחֲרוֹן Poſterior, poſtremus, nouiſſimus. Hinc χρονίζω, χρονίζομαι, tardo, poſterior ſum.
Ieſ. 48. ℣. 12. Ego ſum primus, atq; ego ſum poſtremus (vel vltimus) אַחֲרוֹן
Et plur. 2. Sam. 23. ℣. 1. Et hæc ſunt verba Dauidis poſtrema, (vel vltima) ἔσχατοι. הָאַחֲרֹנִים
אַחֲרוֹנָה Poſtrema, & ſubſtantiuè poſtremum atq; præſertim cum præpoſitione ב.
Dan. 11. ℣. 29. Et non erit ſicut primum, ita & poſtremum. וְכָאַחֲרוֹנָה
Deut. 13. ℣. 10. Et manus totius populi in poſtremo, i. poſthac erit in eum. בָּאַחֲרֹנָה
אַחֲרִית Poſtremum, nouiſſimum, poſteritas, & varijs rebus tribuitur.
Prou. 23. ℣. 18. Quia eſt (tibi) nouiſſimum, i. finis ſeu fructus, & expectatio tua. אַחֲרִית
In reg. Gen. 49. ℣. 1. Et nũciabo vobis, quid accidet vobis in nouiſ. dierꝝ. ἐπ᾽ ἐσχάτων. בְּאַחֲרִית
Cum aff. Pſ. 109. ℣. 13. fiat poſteritas eius ad exterminandum, i. in excidium. אַחֲרִיתוֹ
אַחַר Poſtea, & poſt. Eſt forma nominis, atq; abſolutè poſitum exponitur latinis aduerbium temporis, poſtea. In regim. autem & cum affixis redditur per præpoſitionem poſt. Nonnunquam adſciſcit ſibi à fronte מ præpoſitionis literam motum de loco ſignificantem.
Gen. 10. ℣. 18. Et poſtea diſperſæ ſunt familiæ Cananæorum. & μετὰ τοῦτο. וְאַחַר
In reg. ibid. ℣. 1. Sem, Hã, Iaphet, & nati ſunt illis filij poſt diluuiũ. μετὰ τὸν κατακλυσμόν. אַחַר
Ex. 3. ℣. 1. Et (Moſe) abduxit oues poſt deſertũ, & venit ad montẽ Dei. ὑπὸ τὴν ἔρημον. אַחַר
Pſ. 78. ℣. pen. poſt fœtas abduxit eum ad paſcendum Iacob populum ſuum. ἐξόπισθεν. מֵאַחַר
Et pl. cũ aff. Gẽ. 32. ℣. 19. mittitur Dõino meo Eſau, & ecce ipſe poſt nos. ὀπίσω ἡμῶν. אַחֲרֵינוּ
Gen. 9. ℣. 9. Ecce ego erigo fœdus meũ vobiſcũ, & cũ ſemine vrõ poſt vos. μεθ᾽ ὑμᾶς אַחֲרֵיכֶם
In reg. Ex. 33. ℣. 8. Et reſpexerunt poſt Moſen donec intraret in tabernaculum, אַחֲרֵי
2. Sam. 15. ℣. 1. Et factum eſt poſthac vt faceret ſibi Abſalom currum & equos. מֵאַחֲרֵי־כֵן

אָחוֹר Poſterius,pars poſterior,poſtremitas,& aduerbialiter retro,retrorſum.
Pſal.35.℣.4.Auertantur retrorſum &pudefiant excogitantes malũ mihi.εἰς τὰ ὀπίσω. אָחוֹר
Pro.29.℣.11.Omnẽ ſpiritũ ſuũ emittet ſtultus, at ſapiens in poſtremo compeſcet eũ. בְּאָחוֹר
Pſal.114.℣.3.Mare vidit & fugit,Iordanis conuerſus eſt retrorſum.εἰς τὰ ὀπίσω. לְאָחוֹר
Ieſa.9.℣.12.Syria erit ab anteriori, & Philiſtæa à poſteriori & deuorabunt Iſraelem. מֵאָחוֹר
Et plur.cum aff.1.Reg.7.℣.25.Et omnia poſteriora eoꝝ erant introrſum. אֲחֹרֵיהֶם
In reg.Exo.26.℣.12.Medietas cortinæ ſuperabũdãtis extẽdetur poſtremitatib. &c. אֲחֹרֵי

אֲחֹרַנִּית Retrorſum,ordine inuerſo,retro aduerbialiter exponitur.
Gen.9.℣.23.Et ibant retrorſum,& nuditatem patris ſui non viderunt. אֲחֹרַנִּית
Ieſa.38.℣.8.Ecce ego reduco vmbrã graduũ, &c. cũ ſole retrorſum decem gradibꝰ. אֲחֹרַנִּית

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים Satrapæ, σατράπαι, ſunt principes & conſiliarij magni,qui iugiter manent ante regem & eius vident faciem. Componitur ex Chaldæo אֲחַשׁ id eſt, magnus,& דָּר habitauit, ſeu durabiliter manſit,& פָּנִים facies. Hinc σατραπεύω ſum præſes , σατραπεία ſatrapia, præfectura. Quinquies legitur.
Eſther 9.℣.3.Et omnes principes prouinciaꝝ & ſatrapæ & duces & facientes. וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים
In regim.Eſther 3.℣.12.ſecundum omnia quæ præceperat Hamon ſatrapis regis. אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי
Præterea legitur tantum Eſther 8.℣.9.& 36.& Eſræ 8.℣.36.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ Ahaſueros,quem Hieronimus Aſſuerum nominat. Eſt compoſitum ex Chaldæo אֲחַשׁ magnus, & רוֹשׁ caput, capitaneus, dux.
Eſther 1.℣.1.Et factum eſt in diebus Ahaſueros,ipſe eſt Ahaſueros qui rexit ab India vſqꝫ ad AEthiopiam viginti ſeptem & centum prouincias. אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ

אֲחַשְׁתְּרָנִים Equi ſaturnij & celerrimi, dromedrarij , clitellarij, celeres, & nomen habent à velocitate curſus. Compoſitum eſt ex חוּשׁ feſtinauit,& תֹּרֶן malus, id eſt,arbor nauis, ſunt enim animalia nimiæ celeritatis,inſtar nauium quæ vento rapidiſsimo ducuntur,σατράπαι ſatrapæ. Hinc Saturnus & ſaturnius,ſaturnalis. Bis tantùm inuenitur in Biblijs,vt,
Eſther 8.℣.10.Et miſit per manũ currentiũ in equis &c.& dromedarijs. σατράπαις. הָאֲחַשְׁתְּרָנִים
Et ℣.14.Curſores inequitãtes Veredario & dromedarijs exibãt depulſi. σατράπαις. הָאֲחַשְׁתְּרָנִים

אַט Lenis,lenitas,lenitudo,ſæpe aduerbiaſcit,leniter,pedetentim,paulatim abſqꝫ ſtrepitu , & pleruncꝫ accipitur de greſſu lento , radix inuſitata eſt אָטַט leniter inceſsit, cognationem habet cum נָטָה extendit,declinauit.Hinc ὁδεύω iter facio, iuxta communem inceſſum,non feſtinanter, ὁδὸς via. Ter legitur.
1.Reg.21.℣.4.à fine.Et poſuit ſaccũ ſuper carnẽ ſuã,&c.& inceſsit lentè.κεκλιμένος. אַט
Ieſa.8.℣.6.Eô quod reſpuit populus hic aquas Siloah ambulantes leniter.ἡσυχῆ. לְאַט
2.Sam.18.℣.6.ad lenitudinem puero meo Abſalom.φείσασθέ μοι. לְאַט

אִט Lenitudo , & in plur.ſignificat incantatores ſeu vaticinatores,qui ℣bis ſecretis & lenibꝰ ſuſurrãt in adiurationibꝰ creaturaꝝ.Hinc ὀπλεύομαι , vaticinor, bis legitur.
Cum aff.Gen 33.℣.14.Et ego ducã meipſum ad lenitatẽ meã.i.ſenſim. ἐν τῇ ὁδῷ. לְאִטִּי
Et plur.Ieſ.19.℣.3. Et quærent apud idola & apud incantatores. ἀγάλματα . הָאִטִּים

אָטָד Rhamnus,ſpinæ genus , ſauciantis corpora aculeis ſuis,quos rectà ſpargit, non vt cæteri aduncos. Hinc etiam Aphris dicitur Atad & in Dioſcoride ἀταδίμ.Hinc Greci acceperunt ℣bũ,οὐτάω,οὐτάζω,οὐτάσκω vulnero ſicut rhamnus.Sexies vſurpatur.
Iudic.9.℣.14.et dixerũt õnes arbores ad rhãnũ,vade regna ſuper nos.πρὸς τὴν ῥάμνον הָאָטָד
Et ℣.15.Et dixit rhãnus ἡ ῥάμνος, ad arbores,ſi verè vngitis me in regem ſuper vos, הָאָטָד
venite & ſperate in vmbra mea, Et ſi hoc non feceritis,exeat ignis de rhamno,&c. הָאָטָד
ἐκ τῆς ῥάμνου.
Pſ.58.℣.10.Anteqꝫ ſenſerint ollæ veſtræ rhamnum,velut viuus,&c. τὴν ῥάμνον. אָטָד
Gen.50.℣.10.&.11. & venerunt vſqꝫ ad aream rhamni,id eſt, loci circũſepti rhãnis. הָאָטָד

Compreſ-

אָטַם Compreſsit in arctum, conſtipauit, & dicitur de auribus, labijs, & feneſtris. Cognationem habet cum חָטַם obſtruxit, טָמַן occultauit, סָתַם occluſit, & אָטַר obturauit. Hæc omnia ſignificant obturationem, ſed vt alio modo, ita de alijs atq; alijs rebus accipiuntur. Hinc μοτόω lineamentis aliquid obturo ſeu conſtipo, claudo, German. ein tam zudemmen.

In 1. Coniugatione אָטַם compreſsit in arctum, legitur tantum ſepties.
Ieſ. 33. ℣. 15. Cōprimēs aures ſuas ne audiat ſāguines, i. reatū ſanguinis. βαρύνων τὰ ὦτα. אֹטֵם
Pro. 17. ℣. vlt. Atq; ſi ſtultꝰ taceret, ſapiēs reputaretur, & cōprimēs labia ſua ϛc. ἐννεόν. אֹטֵם
1. Reg. 6. ℣. 4. Et fecit domui feneſtras proſpectu patentes & compreſſas. κρυπτάς. אֲטֻמִים
Ezech. 40. ℣. 16. Et cap. 41. ℣. 16. Et feneſtras compreſſas. i. foris anguſtas, & interius (latas. κρυπτάς. אֲטֻמוֹת
Item Prouerb. 21. ℣. 11. Ezechiel 41. ℣. 16.

In 3. Coniugatione הֶאֱטִים fecit compreſſum, compreſsit. Semel extat.
Pſ. 58. ℣. 5. Sicut aſpis ſurda quæ comprimet aurem ſuam. καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. יַאְטֵם

אֵטוּן Tænia, tæna, ὀθόνιον linteamentum, lodix habens funiculos in extremitate linteos, velamen linteum & ſubtile quo vtimur in lectiſternijs, extremitas linteorum quæ ab infulis pendet. Cognationem habet cum נָטָה tetendit, extendit, lodix enim eſt operimentum, quod ſuper lecto extenditur. Hinc ὀθόνη, velamen, ὀθόνιον linteum, ταινία & ταίνα redimiculum, extremitas vittarum, &c. & ταινιόω, ligo, τανύω & τείνω, extendo, &c. Tæna, tæniola, ſemel inuenitur.
In reg. Pro. 7. ℣. 16. ſtragulis ſtraui lectulū meū, tapetibus & lodice Aegyptiorū. ἀμ- (φιτάποις. אֵטוּן
Oſeæ cap. 2 ℣. 7. & 11. bis legitur in græcis pro וּפִשְׁתִּי ὀθόνιά μου linteamenta ex lino parata.

אָטַר Obturauit, obſtruxit, contraxit, dicitur tantum de oris obturatione ſeu concluſione. Cognationem habet cum נָטַר obſeruauit circumquaq;. Hinc latini turo, quod tantū in compoſitione vſurpatur obturo. Et græcè θυρά germanicè eine Thür, quæ claudendo obturat oſtium ne pateat.

In 1. Coniugatione אָטַר obturauit, contraxit. Semel legitur, vt,
Pſ. 69. ℣. 16. Ne obturet (vel claudat) ſuper me puteus os ſuum. συσχέτω ἐπ' ἐμὲ. תֶּאְטַר

Inde nomen.

אִטֵּר Obturatus manu dextera, & dicitur de illo qui vtitur ſiniſtra manu, ambidexter.
Bis inuenitur in Biblijs ſacris, vt,
Iud. 3. ℣. 15. Et ſuſcitauit, &c. Beniamitē virū obturatū manu dextera ſua. ἀμφοτεροδέ- (ξιον. אִטֵּר
Et cap. 20. ℣. 16. de omni populo illo fuerūt ſeptingēti viri electi obturata manu, ἀμ- (φοτεροδέξιοι. אִטַּר

אָיַב Inimicatus eſt, inimicitias exercuit, infeſtauit. Contrariam habet ſignificationem verbo אָהַב dilexit. Græci mutando Beth in Thita, dicunt ἔχθω, ἐχθαίρω, & ἐχθραίνω inimicor, ἐχθρός inimicus. Vel potius per inuerſionem radicis eſt βιάομαι, βιάζομαι, βιάζω, id eſt, vim infero & violo aliquem hoſtiliter.

In 1. Coniug. אָיַב inimicatus eſt, infeſtauit, hoſtiliter, tranſit in actiuum.
Participia autem omiſſo caſu degenerant in nomina, quæ hîc adſcribere libuit.
Exod. 23. ℣. 22. Et infeſtabo inimicos tuos, & coartabo coartatores tuos. ἐχθρεύσω. וְאָיַבְתִּי
Pſal. 7. ℣. 6. perſequatur inimicus animam meam & comprehendat ὁ ἐχθρός. אוֹיֵב
Cum aff. Pſ. 18. ℣. 18. liberabit me ab inimico meo forti, & ab odiētibus me. ἐξ ἐχθρῶν. מֵאֹיְבִי
Deut. 28. ℣. 57. Anguſtiam faciet tibi inimicus tuus in portis tuis ὁ ἐχθρός σου. אֹיִבְךָ
Et plur. Pſ. 127. ℣. vlt. Quoniā loquebar cū inimicis in porta. λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. אֹיְבִים
Cum affix. Pſ. 110. ℣. 2. Donec ponā inimicos tuos, ſcabellū pedū tuorū. τοὺς ἐχθρούς σου. אֹיְבֶיךָ
In regim. 2. Sam. 12. ℣. 14. Verūtamē exacuēdo exacuiſti inimicos domini in re iſta. אֹיְבֵי
In fœminino cum affixs. Mich. 7. ℣. 8. Ne læteris inimica mea coram me, &c. אֹיַבְתִּי
Plura exēplo vix repies in Biblijs, preter participia quæ ſæpe nominaliter vſurpant.

Inde nomen.

אֵיבָה Inimicitia, habet hoc nomen Iod quieſcens in Zere, caretq; plurali numero.
Gen. 3. ℣. 16. Et inimicitiam ponā inter te & mulierem, & inter ſemen tuū ϛc. ἔχθραν. אֵיבָה
In regm. Ezech. 35. ℣. 5. Eô quod fuerit tibi inimicitia perpetuitatis. ἔχθραν αἰώνιον. אֵיבַת

אִיּוֹב Propriū hōis, cui fortuna eſt infuſa & inimica, Iob patiens multas aduerſitates & iniurias.

Calamitas

אֵיד Calamitas, infortunium, pernicies, exitium nocumentum. Cognationem habet cum אוּד titio, qui aduſtionem habet tanquam exitium ſuum. Hinc ἄτη nocumentum, ἄτω, ἀάζω, noceo, læᴅo, οἶτος, pernicies, ᾅδης pluto, infernus, quod alij aliunde trahunt, ſæpe inuenitur in prouerbijs potiſsimè.

Iob. 18. ꝟ. 12. Erit ei fames pro facultate ſua, & calamitas parata lateri eiꝰ. πτῶμα. וְאֵיד
In reg. Ier. 48. ꝟ. 16. propinqua eſt calamitas Moab ad veniendum. אֵיד
Cum aff. Obad. 1. ꝟ. 13. Non venies in portam populi mei in die calamitatis eorꝝ. אֵידָם
Pro. 1. ꝟ. 26. Atqꝫ ego in calãitate veſtra ridebo, ſubſañabo cũ venerit timor. ἀπώλεια בְּאֵידְכֶם
Quando autem vaporem ſignificat, ſcribitur ſine Iod, & eſt à radice אוּד. i. torris.

אַיֵּה Vbi? Interrogatiuum, quo quæritur, in quo loco aliquis ſit. Cognationem habet cum אָנָה, id eſt, quorſum? & hoc eſt interrogatiuum ad locum. Hinc ἧ & οἷ id eſt, vbi. Et hinc quoqꝫ οἴομαι puto, οἷος qualis &c. Propriè autem eſt forma nominis dageſſati, & abſolutè ſcribendum eſſet cum ſægol ſub Iod, Verum cum omnis interrogatio eſt de perſona ſeu re aliqua, ſemper ponitur in regimine & cum affixis idem quod אֵיפֹה. Hinc ποῦ &c.

In reg. Ieſ. 33. ꝟ. 17. vbi eſt ſcriba? vbi ponderator? vbi recenſens turres? ποῦ εἰσὶν. אַיֵּה
Ier. 2. ꝟ. 25. Et vbi ſunt dij tui quos feciſti tibi, ſurgant, ſi ſaluabunt te? ποῦ εἰσὶν. וְאַיֵּה
Cum aff. 2. Reg. 19. ꝟ. 13. Vbi ipſe rex Hamath? & rex Arphad, atqꝫ rex, &c. ποῦ ἐστιν. אַיּוֹ
Gen. 3. ꝟ. 9. Et vocauit Deus Adamum, & dixit ei, vbi tu es? Septuag. ποῦ εἶ. אַיֶּכָּה
Ieſ. 19. ꝟ. 12. Vbi ipſi nunc ſapientes tui, vt indicent tibi & ſciant. ποῦ εἰσὶ אַיָּם

אֵי Vbi? & in hac forma præponitur nonnunquam particulis demonſtratiuis, eaſqꝫ reddit quæſitiuas. Cum affixis vero non componitur in hac forma.
Gen. 4. ꝟ. 9. Et dixit Iehoua ad Cain, vbi eſt Abel frater tuus? & dixit, neſcio. ποῦ ἐστιν. אֵי
Iob. 38. ꝟ. 20. Vbi eſt via in qua habitat lux? & tenebrarum vbi eſt locus? ποῖος. אֵי־זֶה
Gen. 16. ꝟ. 8. Et dixit Hagar, famula Saræ, vnde venis, & quô vadis? καὶ ποῦ πορεύῃ. אֵי מִזֶּה
Et cap. 37. ꝟ. 16. Indica quæſo mihi vbi ipſi paſcunt? Septuag. ποῦ βόσκουσιν. אֵיפֹה
2. Reg. 6. ꝟ. 13. Ite & videte vbi ipſe ſit, & mittam vt capiam eum. ποῦ αὐτός. אֵיכֹה

אַיָּה Accipiter qui vbiqꝫ locorum volitat & circumſpicit. Hieron. vultur. Ter extat.
Iob. 28. ꝟ. 7, ſemita ꝗ non cognouit auis, neqꝫ aſpexit eam oculus accipitris. γυπός. אַיָּה
Leu. 11. ꝟ. 14. & Deu. 14. ꝟ. 13. & aquilã & accipitrẽ (non comedetis.) καὶ τὸν γύπα. הָאַיָּה

אִי Inſula quæ alicubi eſt in ſiccitatibus maris, & aliquando pro ipſis ſiccitatibus inſularum. Item ſemel pro auibus ſeu feris inſularibus quæ ſunt in inſulis vaſtis, has aliqui ſtriges appellant. Hinc αἶα terra, quæ eſt circundata aquis maris, ſeu inſula.

Ieſa. 23. ꝟ. 2. Quieſcite habitatores inſulæ, negociator Zidon, pertranſiens mare. ἐν τῇ νήσῳ. אִי
Et cap. 20. ꝟ. penultimo & dicet habitator inſulæ huius in die iſto. ἐν τῇ νήσῳ. הָאִי
In regim. Iob. 22. ꝟ. vlt. eripiet (Deus) inſulam innocentis, & eripietur in puritate. אִי
Et plural. Pſ. 72. ꝟ. 10. reges Tharſis & inſularꝝ munera offerent, reges Seba, καὶ νῆσοι. וְאִיִּים
Pſ. 97. ꝟ. 1. Dominus regnauit, exultabit terra lætabuntur inſulæ multæ, אִיִּים
Iſai. 42. ꝟ. 15. Et ponam flumina in inſulas (. i. ſiccitates) & ſtagna arefaciã. לָאִיִּים
Et cap. 13. ꝟ. vlt. Et reſpondebunt inſulares (. i. ſtriges) in palatijs ſuis ὀνοκένταυροι. אִיִּים
Ezech. 26. ꝟ. 18. Nunc terrebuntur inſulæ in die ruinæ tuæ & turbabuntur. הָאִיִּין
In reg. Ierem. 2. ꝟ. 10. Nã pertrãſite inſulas Cittheorꝝ, & videte, & mittite ad Kedar. (εἰς νήσους. אִיֵּי
Et quando eſt interiectio exclamandi væh, pertinet ad radicem אוֹי.

אֵיךְ Quomodo? Interrogat de habitu & qualitate alicuius perſonæ ſeu rei, idem quod הֵיךְ Componitur ex אֵי id eſt vbi & כ id eſt ſicuti, præponitur tantum verbis.
Ierem. 2. ꝟ. 23. Quomodo dices? Non ſum polluta, Baalitas non ſum ſequuta. אֵיךְ
Pſ. 11. ꝟ. 1. In Domino ſperaui, quomodo dicitis animæ meæ trãſmigra. πῶς ἐρεῖτε. אֵיךְ
2. Sam. 6. ꝟ. 9. Et dixit, quomodo veniet ad me arca Iehoua? πῶς εἰσελεύσεται. אֵיךְ

אֵיכָה Quomodo? qualiter? Item pro vbi? & ſic videtur eſſe ab אֵי & כָּה ſicut.
Pſal. 73. ꝟ. 11. Et dicent, quomodo nouit Deus, & quæ eſt ſcientia in altiſsimo? אֵיכָה
Deu. 18. ꝟ. penul. Quomodo ſcire poterimus ꝟbum quod nõ loquutꝰ eſt Iehoua? אֵיכָה

Cant.1.℣.7.Indica mihi &c.vbi paſcas,vbi cubare facias (oues.)πȣ̃ ποιμαίνεις. אֵיכָה
אֵיכָכָה Quomodo? hîc duplicat Caph tertia radicalis , vt & in alijs.vel ex אֵי & כָּכָה.
Eſth.8.℣.6.Quomõ enim potero inſpicere malũ,quod inueniet populũ meũ? πῶς. אֵיכָכָה
Et quomodo poteroferre & videre perditionem proſapiæ meæ? πῶς δυνήσομαι. וְאֵיכָכָה
אֵיכֹה Vbi? Compoſitum eſt ex אֵי vbi & כֹּה ſic,de quo ſuprà dictum eſt.

אַיָּל

Ceruus , animal forte & velox curſu, nam anteuertit multa animalia currendo,
ד — Germanicè eilen , Quia eſt nomen vniuerſale & collectiuum,eſt communis generis,ſeu ἐπίκοινον.Hinc ἔλαφος ceruus.Hinc potius eſt ὀλέω,valeo,ὀλῶ,valeo viribus,ſeu præualeo. (φος.
Pſ.42.℣.2. Quemadmodũ ceruus deſiderat ad fluuios aquarum, ita anima mea.ἡ ἔλα- כְּאַיָּל
Et plur.Cant.2.℣.9. Similis eſt dilectus meus capreolo aut hinnulo ceruorum.ἢ νέβρῳ הָאַיָּלִים
אַיָּלָה Cerua,à fortitudine & velocitate currendi ſeu anteuertendi in curſu. (ἐλάφων.
Gen.49.℣.21.Naphtali eſt cerua emiſſa,dans verba rotunditatis.i.rotunda.στέλεχος. אַיָּלָה
Et plur.Pſ.18.℣.34.Qui adæquat pedes meos inſtar ceruarum,& ſup,&c. ὡσεὶ ἐλάφȣ. כָּאַיָּלוֹת
In regimine.Cant.2.℣.7. Adiuro vos filiæ Ieruſalem,&c.per ceruas campi. בְּאַיְלוֹת
אַיֶּלֶת Cerua. Item inſtrumentum muſicum,quod nonnulli exponunt ſtellam.
Iere.14.℣.5.Nam etiam cerua in campo peperit,& reliquit (fœtum ſuum).καὶ ἔλαφοι. אַיֶּלֶת
In regim.Pſa.22.℣.1.Præcinentis ſuper cerua auroræ(vel ſuper ſtella matutina). אַיֶּלֶת
אֱיָל Potentia,fortitudo,& non multum differt ab חַיִל .i. ſtrenuitas.
Pſal.88.℣.5.reputatus ſum cum deſcendentibus in lacum , fui vir cui nõ eſt potẽtia. אֱיָל
אֱיָלוּת Potentia,fortitudo,Abſolutè autem non inuenitur in Biblijs ſacris. (ἀβόητος.
Cum affixo leui.Pſ.22.℣.20.Et tu Deus meus,ne ſis procul,potentia mea,&c. אֱיָלוּתִי

אַיִל

Aries,à fortitudine,& quod tanꝗ præcipuus ſeu anterior in grege præcedat. Metaphoricè hominibus tribuitur & ſignificat fortes ſeu duces,qui populum præcedere debent.Et de ædificijs vſurpatũ notat frontes ſeu prominentias ædium quas oportet eſſe ꝓualidas ad excipiendũ trabes & laquearia, nos vertemus frontiſpicia.
Gen 22.℣.13.Et ecce aries retro detentus in ꝑplexu cum cornibus ſuis.κριὸς. אַיִל
Et abiens Abrahã,accepit arietẽ,& obtulit eum in holocauſtũ ꝓ filio ſuo. τὸν κριὸν. הָאַיִל
In regim.Leuit.5.℣.antep.Et expiabit ſuper eum ariete delicti & condonabitur. בְּאֵיל
Et plur.Pſ.114.℣.4. Mõtes exultauerũt ſicut arietes, & colles ſicut agni ouium. ὡσεὶ כְּאֵילִים
Et ℣.6.Mõtes exilijſtis ſicut arietes,& colles ſicut agni ouiũ.ὡσεὶ κριοὶ. (κριοὶ. כְּאֵילִים
Ezech. 40.℣. 14.Et fecit arietes(.i.frontiſpicia) ſexaginta cubitorum. אֵילִים
Cũ affixis ibid.℣.8. Et menſurauit veſtibulũ,&c.arietes(.i.frontiſpicia) eius. (γῆς. אֵלָו
In reg.Ezech.17.℣.13.Et accepit de ſẽie regis,ꝛc.& arietes terrę.i.duces.ἡγȣμένȣς τῆς אֵילֵי
אֵל Potens rationis,fortis,tribuitur Deo vero,& ficticijs,item hominibus potentia præualentibus & fortibus,ſicut exempla iam oſtendent,vt,
Pſal.5.℣.5.Quoniam non Deus es qui delectatur impietate.ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων. אֵל
Gen.31.℣.29.Eſt potens manus mea adfaciendũ tecum malum.καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χείρ μȣ. לְאֵל
In regimine Dan.11.℣.36.Et magnificabit ſe,etc. & contra Deum Deorum loquetur. אֵל
Cum affixo.Pſ.22.℣.2.Deus meus,Deus meus, cur dereliquiſti me? θεός μȣ. אֵלִי
Et plur.Pſ.29.℣.1.Afferte Domino filij potentum, afferte Domino. υἱοὶ θεȣ̃. אֵלִים
Exod.15.℣.11.Quis ſicut tu inter potentes Iehoua? quis ſicut tu illuſtratus? בָּאֵלִם
In regimine.Ezech.32.℣.21.loquentur illi potentes heroum de medio inferni. אֵלֵי
אֵלָה Terebinthus,Ilex,ſpecies quercuũ,quarũ magna eſt copia in terra ſancta, & habet nomen à duricie ſiue fortitudine. Hinc ὕλη ſylua ilicum , ὑλήεις,ὑλόεις, ὑλαῖος, ὑλώδης ſyluoſꝰ,ὑλάω reſono in ſyluis,ὑλημαίνω ſylueſco.Item ilex,iliceus,iligneus ꝛc.
1.Sam.17.℣.2. At Saul & viri Iſrael congregati & caſtrametati ſũt in valle ilicis.τερε- הָאֵלָה
Iſa.1.℣.pen.Quia eritis ſicut ilex,cuius foliũ marceſcit,&c τερέβινθος. (βινθȣ. כְּאֵלָה
Et plura ibid.℣.antepenul.Quoniam erubeſcent ab ilicibus. ἐπὶ τοῖς κήποις. מֵאֵילִים
Cum affixis.Ezech.31.℣.14. Et non conſtabunt ilices earum in altitudine ſua. אֵלֵיהֶם
In regimine.Ieſ.61.℣ 3.Et vocabuntur ilices iuſticiæ.γενεαί. אֵילֵי
אֵלוֹן Iliceum, conuallis, vbi ſunt multæ ilices ſeu alni,quercetum,Septies legitur,vt,

Iudic.9.ꝟ.6.ad ilicetum, πρὸς τῇ βαλανῷ. & ꝟ.37. à via iliceti, ἀπὸ ὁδοῦ δρυός. אֵלוֹן
1.Sam.10.ꝟ.3. & venies ad ilicetum Thabor. ἕως τῆς δρυός. אֵלוֹן
Plur.in reg.Gen.13.ꝟ.vlt.cap.14.ꝟ.13.cap.8.ꝟ.1.In ilicetis Mamre. πρὸς τὴν δρῦν τὴν בְּאֵלֹנֵי
Deut.11.ꝟ.ant. Verſus Gilgal apud alnos More. πλησίον τῆς ὑψηλῆς. (μαμβρῆ. אֵלֹנֵי

אָיֹם Crudelis,horrendus,formidabilis.Cognationem habet cum הוּם & הָמַם & הָמָה tumultuatus eſt,fremuit &c. turbauit magnis tumultibus. Hinc ὠμὸς crudus, crudelis, ὠμῶς crudeliter, ὠμότης crudelitas, ὠμοῦμαι crudeſco, & fortaſsis hinc venit immanis,quanquam aliunde poteſt trahi. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
Habac.1.ꝟ.7.crudelis & terribilis eſt ipſe, ab eo iudicium eius. ἐπιφανής. אָיֹם

אֲיֻמָּה Crudelis,horrenda,formidabilis. Semel tantum extat in Biblijs.
Cant.6.ꝟ.10.pulchra es ſicut luna,pura ſicut ſol, horrrēda inſtar vexillorū. θάμβος. אֲיֻמָּה

אֵימִים Crudeles,horribiles,item horrores.Et ſic vocabant gigantes. Sexies legitur.
Gen.14.ꝟ.5.& percuſſerunt in eum.Septuag. ἔθνη ἰσχυρά. הָאֵימִים
Iob.20.ꝟ.25. Et vulgur de felle eius exibit,ſuper eum crudelitates erunt. φόβοι. אֵמִים
Ier.50.ꝟ.38.Quia eſt terra ſculptilium,& in crudelitatibus (i.idolis)inſanient. וּבָאֵימִים
Deut.2.ꝟ.10.Emim(i.crudeles tyranni) antea habitarunt in ea,populus magnus. הָאֵמִים
Et ꝟ.11.Gigantes reputati ſunt,&c. ideoꝗ vocabantur Emim i.crudelitates. אֵמִים
Cum aff.Pſ.88.ꝟ.16.Miſer ego ſum,&c. pertuli crudelitates tuas. אֵמֶיךָ

אֵימָה Immanitas, horror crudelis,crudelitas,terror,formido,&c.
Gen.15.ꝟ.12.Et ecce horror,obſcuritas magna cadebat ſuper eum. φόβος. אֵימָה
Iob.39.ꝟ.20. gloria naris eius eſt terror.Et cap.41.ꝟ.5. In circuitu dentium eius eſt terror. φόβος. אֵימָה
Eſaiæ 33.ꝟ.18.cor meum meditabitur terrorem. Deuter.32.ꝟ.25. & à penetralibus formido. φόβος. אֵימָה
Cum He parag.Exod.15.ꝟ.16.Cadat ſuper eum crudelitas & pauor. φόβος. אֵימָתָה
Cum aff.leu.Iob.9.ꝟ.vlt.Recedat à me virga eius & crudelitas eius nō terreat me. וְאֵמָתוֹ
Cum aff.gra.Ioſ.2.ꝟ.9.Et quoniam cecidit horror veſter ſuper nos. φόβος ὑμῶν. אֵימַתְכֶם
In reg.Prou.20.ꝟ.2.Rugitus inſtar leonis eſt crudelitas (ſeu horror)regis. אֵימַת
Et plur.Pſ.55.ꝟ.5.Cor meum doluit intra me, & horrores mortis ceciderunt. וְאֵימוֹת
Præterea tantum Ex.23.ꝟ.27. Eſræ 3.ꝟ.3. Iob.13.ꝟ.21.cap.33.ꝟ.7.

אַיִן Non, particula priuatiua, Cognationem habet cum אוֹן id eſt, doluit, ob priuationem alicuius rei, & cum מֵאֵן renuit. Hinc ἄνυμαι, παραίνυμαι, ἐξαίνυμαι, aufero, priuo,&c. ἄνευ ſine,abſꝗ. Latini pro hac particula vtuntur per compoſitionem in, Græci autem per conuerſionem literarum νέ & νή, vt νέποδες, id eſt, pedibus carentes, & νήκερως ſine cornibus, Ebræi dicunt: אֵין קֶרֶן לוֹ &c. Et ſciēdum quod hæc vox habeat conditionem nominis & non præponatur verbo præteriti vel futuri temporis. Eſt enim ex forma punctorum nominis לַיִל.
Num.20.ꝟ.5.Et aquæ non ſunt ad bibendum (hîc abſolutè ponitur) οὔτε ὕδωρ. אַיִן
Iob.3.ꝟ.9.Obtenebrabuntur ſtellæ,&c.expectabit lucem & non .i.nuſꝗ erit. וָאַיִן
Pſ.73.ꝟ.2.ſicut nihilum(i.nihil ferè abfuiſſet) effuſi eſſent greſſus mei. παρὰ μικρόν. כְּאַיִן
Ieſaiæ 41.ꝟ.24. Ecce vos ex nihilo eſtis, & opus veſtrum minus eſt quam ſibilus. מֵאַיִן
In pauſa.Exo.17.ꝟ.7. Num eſt Iehoua in medio noſtrum an non? ἢ οὔ, אָיִן
In reg.Pſ.19.ꝟ.3.Non eſt dictio,& non ſunt ꝟba, quorū vox non audiatur. οὐκ εἰσί. אֵין
1.Reg.22.ꝟ.7. Et dixit Iehoſophat: An non hîc Propheta Dōi eſt amplius? οὐκ ἔστιν. הַאֵין
1.Paralip.22.ꝟ.4.Et ligna Cedrorum ad non numerum, id eſt, abſꝗ numero. לְאֵין
Ieſa.5.ꝟ.9. ædes multæ in deſolationem erunt, magnæ & bonæ abſꝗ habitatore. מֵאֵין
Cum affixis. Ieſa.1.ꝟ.15. Etiamſi multiplicauerint preces,tamen ego non audio. אֵינֶנִּי
Exo.8.ꝟ.21.Si tu non dimittis populū meū,Ecce ego mitto in te & in ſeruos tuos. אֵינְךָ
Gen.30.ꝟ.31. Omne quod non fuerit punctatum, aut maculis reſperſum in capris. אֵינֶנּוּ
Pſal.73.ꝟ.5. In labore viri non ipſi(ſunt) & cum hominibus non flagellabuntur. אֵינֵימוֹ

מֵאַיִן Vnde? Eſt interrogatiuum loci, idem quod מֵאַיִן vnde? &c.
Iudic.19.ꝟ.17. Et dixit vir ſenex, quo vadis & vnde venis? וּמֵאַיִן
Num.11.ꝟ.13.Vnde mihi caro ad dādū ōi populo huic? quia plorant &c. πόθεν μοι. מֵאַיִן

אֵיפָה Epha, eſt genus menſuræ aridorum continentis decem Gomer, vel eſt modus capiens tria ſata iuxta R. Dauid, radix eſt אִיף quæ verbaliter nō extat. Cognationem habet cum אָפָה pinſuit, coxit, nam menſura illa tantum ferè continet, quantum vna vice clibano capi, & concoqui poteſt.

Exod. 16. ℣. vltimo, Et Gomer eſt decima pars Ephæ. δέκατον τῶν τριῶν μέτρων. הָאֵיפָה

Deut. 25. ℣. 14. Non erit in domo tua Epha & Epha, id eſt, alia atqꝫ alia menſura. אֵיפָה

Leuit. 5. ℣. 11. Decimam partem Ephæ ſimilam ad expiationem (offeret) הָאֵפָה

In regimine. Leuit. 19. ℣. penult. Bilances iuſticiæ, lapides iuſticiæ, Epha iuſticiæ. אֵיפַת

אֵיפֹה Vbi? Componitur ex אֵי vbi & פֹּה hîc, q. d. vbi nunc, vel vbi iam, &c. Hinc ὅπου, ποῦ, vbi, ὁποῖος, qualis? Item ποῖ aliquò, alicubi, quò, ποῖ καταφεύγω quô fugiam.

Ruth 2. ℣. 19. Et dixit ei nurus eius, vbi collegiſti hodie, & vbi opus feciſti? ποῦ. אֵיפֹה

Iud. 8. ℣. 18. vbi illi viri, quos occidiſtis in Thabor (vel quales viri) Sep. ποῦ οἱ ἄνδρες. אֵיפֹה

אֵיפוֹא Interim, interea, nūc, aduerbiū tpis, & loci, & ſępe inſerit̃ orationi interrogatiuæ.

Prouer. 6. ℣. 3. Fac hoc nunc fili mi, & liberare, quum veneris in manum ꝓximi tui. אֵיפוֹא

Gen. 27. ℣. 28. Quis nunc iſte fuit, qui venatus eſt venationem & attulit mihi? אֵפוֹא

Et ℣. 32. Et tibi nunc quid faciam fili mi? (vel quid interea tibi faciam?) אֵפוֹא

אֵפוֹ Interea, interim, nunc. Aduerbiū tam tempus quā locum complectens. Hinc eſt ἐπεὶ, item ἐπειδὰν, ἐπειδὴ, id eſt deinde.

Iob 17. ℣. penul. Et vbi interim ſpes mea eſt? & expectationem meam quis videbit? אֵפוֹ

Et cap. 19. ℣. 6. ſcitote interea, quod Deus ſubuertit me, &c. אֵפוֹ

אִישׁ Virum ſe præſtitit, fuit virili animo, viriliter egit, valuit viribus. Cognationem habet cum אָשַׁשׁ coaſſauit firmiter, & non multū differt à nomine אֱנוֹשׁ quod virum ſeu hominem ſed à miſeria denotat. Hinc ἰσχύω, id eſt, valeo viribus, potens ſum. ἰσχὺς vis, robur, fortitudo, ἰσχυρὸς, fortis, qui valet viribus.

In 4. Coniugat. הִתְאוֹשֵׁשׁ viriliter ſe præſtitit, exhibuit ſe virum. Semel.

Ieſa. 46. ℣. 8. Mementote hoc, & viriliter vos præſtate, & reducite ad cor. וְהִתְאֹשָׁשׁוּ

Inde nomina.

אִישׁ Vir, qui præſtat virtute & potentia, אָדָם autem ſignificat hominem plebeium. Aliquando, & præſertim cum affixis, ſignificat maritum. Interdum collectiuè pro vtroqꝫ ſexu hominum accipitur, & diſtributiuè pro aliquis. Tribuitur etiam irrationalibus diſcretionem ſexus repræſentans & nonnunqꝫ inanimatis. Hæc omnia ex contextu orationis, eiuſqꝫ circumſtantijs deprehenduntur.

Nehemiæ 6. ℣. 11. Et dixi: An vir, ſicut ego fugiet? Et quis eſt ſicut ego, &c. הָאִישׁ

Numer. 11. ℣. 16. Collige mihi ſeptuaginta virum. i. viros. Collectiuè accipitur. אִישׁ

Pſal. 1. ℣. 1. Beatus vir, ꝗ non ambulat in conſilio impioꝝ. i. beatus homo ille. ἀνὴρ. הָאִישׁ

1. Reg. 20. ℣. 20. Et ꝑcuſſerunt vir virum. i. vnuſquiſqꝫ ꝓximum ſuum percuſsit. אִישׁ

Leuit. 20. ℣. 2. Vir vir (i. quilibet) de filijs Iſrael, & de peregrino ꝗ peregrinat̃. ἐάν τις. אִישׁ אִישׁ

Exod. 25. ℣. 20. Et facies eorum, vnius ad alteꝝ (loquitur verſus de Cherubim) אִישׁ

Iob 41. ℣. 8. quodlibet (ſcutū) cōpari ſuo adglutinabitur, excipient ſe inuicē. ὡς ἀνὴρ. אִישׁ

In regim. Exo. 4. ℣. 10. Mi Domine, nō vir verboꝝ ego ſum. i. non eloquens ſum. אִישׁ

Et cap. 15. ℣. 3. Iehoua eſt vir prælij, Iehoua eſt nomen eius. i. vir militaris. אִישׁ

Gen. 9. ℣. 20. Et Noha cœpit eſſe vir humi, & plantauit vineam, id eſt, agricola. אִישׁ

Cum affixis. Iud. 13. ℣. 6. Et venit mulier & dixit marito ſuo dicens: vir Dei venit. לְאִישָׁהּ

Gen. 30. ℣. 19. Hac vice cohabitabit mihi vir meus (vel maritus meus.) אִישִׁי

Et plur. Pſal. 141. ℣. 4. Cum viris operantibus dolorē, & non comedā delicias eoꝝ. אִישִׁים

Ieſaiæ 53. ℣. 3. deſpectus & deuitatus virorum, id eſt, à viris contemptus. אִישִׁים

Prouer. 8. ℣. 4. Ad vos viros clamabo, & vox mea ad filios hominis. אִישִׁים

Et præter hæc tria loca non reperit̃ in plurali, ſed vſurpatur אֱנוֹשִׁים de quo infra.

אִשָּׁה Mulier, vxor, virago, & ponitur Dages pro Iod, ad differentiam אִישָׁהּ vir eius. Quemadmodum vero de maſculino dictum eſt, ita & hoc interdum collectiuè, interdum diſtributiuè accipitur, & nonunquam etiam inanimatis tribuitur.

Gen. 2. ℣. antepenul. Ideo vocabitur virago, quia de viro ſumpta eſt. γυνή. אִשָּׁה

Zach. 11. ℣. 9. Quælibet carnem proximæ ſuæ comedet, id eſt, quælibet ouis. אִשָּׁה

Exo. 26. ℣. 3. Quinqꝫ cortinæ copulādæ, vnaquæqꝫ ad ſororē ſuā. ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας. אִשָּׁה

Et plural. Ezech. 23. ℣. 44. Venerunt ad Ohola, & ad Oholiba mulieres ſceleris. אִשֹּׁת
Extra hunc locum non habetur pluraliter, ſed vſurpatur נָשִׁים de quo infra.

אֵשֶׁת Mulier, vxor. Et plerunqꝫ hæc forma eſt in regimine, aut cum affixis.
Deut. 21. ℣. 11. Et ſi videris in captiuitate mulierem ſpecioſæ formæ, &c. γυναῖκα אֵשֶׁת
In regimine. Prouer. 12. ℣. 4. Mulier ſtrenuitatis eſt corona mariti ſui. γυνὴ. אֵשֶׁת
Cum affixis. Gen. 2. ℣. penul. Derelinquet aliquis patrẽ, &c. & adhærebit vxori ſuæ.
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. בְּאִשְׁתּוֹ
Pſal. 128. ℣. 3. Vxor tua ſicut vitis fructifera in lateribꝰ domꝰ tuæ, filij tui, &c. γυνή σου אֶשְׁתְּךָ

אִישׁוֹן Pupilla, virtus viſiua, in qua apparet velut imago viri, nigredo oculorum, & transfertur quoqꝫ ad alias nigredines. Quinquies reperitur, vt,
Pſal. 17. ℣. 8. Cuſtodi me ſicut pupillam filiam oculi, ſub vmbra alarum. ὡς κόρην. כְּאִישׁוֹן
In reg. Pro. 7. ℣. 2. Cuſtodi p̃cepta mea &c. & legem meã ſicut pupillã oculoꝝ tuoꝝ. כְּאִישׁוֹן
Et ℣. 9. In crepuſculo, in veſpera diei, in pupilla noctis & caligine. (ὥσπερ κόρας. בְּאִישׁוֹן
Prouerb. 20. ℣. 20. Extinguetur lucerna eius in nigredine tenebrarum. αἱ δὲ κόραι. בֶּאֱשׁוּן
Vbi ſecundum literas legendum eſt בְּאִישׁוֹן in nigredine, & ſecundum puncta בְּעֻזוּז id eſt, in fortitudine ſeu firmitate tenebrarum. Nullum enim aliud nomen in hac punctatione inuenitur huic loco conueniens.
Deut. 32. ℣. 40. cuſtodiet eum ſicut pupillam oculi. Septuag. ὡς κόρην. כְּאִישׁוֹן

א֑ית Ligone perfodit, ſed hæc radix verbaliter non eſt in vſu. Cognationem habet cum אָתָה venit, nam ligo venit in terram diſſecando.

אֵת Ligo. Reſoluitur nonnunquam Zere in Hirek paruum ſequente dages, vt ex ſequentibus exemplis quibuſdam clareſcet. Quinquies inuenitur. (τὸ σκεῦος αὐτοῦ.
Cum affix. 1. Sam. 13. ℣. antep. vt quiſqꝫ acueret vomerem ſuum & ligonem ſuum. אִתּוֹ
Et plur. ibi. ℣. pen. Et facta erat obtuſio aciei eoꝝ in võeribꝰ & ligonibꝰ. τὰ δὲ σκεύη. וְלָאֵתִּים
Iſai 2. ℣. 4. Michæ. 4. ℣. 3. Et cudẽt gladios ſuos ĩ ligões, lãceas ſuas ĩ falces. εἰς ἄροτρα. לְאִתִּים
Cũ affix. Ioel. 3. ℣. 15. Cudite ligones veſtros in gladios, & falces veſtras in rõpheas. אִתֵּיכֶם

אֵיתָן Grauis, durus. De hoc vide אֵתָן. (ἄροτρα.

אַ֑ךְ Vtiqꝫ, etiam, ſaltem, attamen, verum, ſanè, imò, veruntamen. Eſt particula continuationis ſeu aſſeuerationis. Hinc Germanicè auch.
Pſa. 62 ℣. Vtiqꝫ ad Deum expectatio animæ meæ vtiqꝫ ipſe eſt petra mea. οὐχὶ. אַךְ
Gene. 29 ℣. 14. Et dixit illi Laban, vtiqꝫ os meum, & caro mea es tu. אַךְ
Pſ. 73. ℣. 13. etiã in vanũ mũdaui cor meũ, & laui in ĩnocentia manus meas. ὡς ἀγαθὸς. אַךְ
Gen. 18. ℣. penult. Ne iraſcatur Dominus meus, & loquar ſaltem hac vice. אַךְ
Geneſ. 26. ℣. 9. Et vocauit Abimælech Iſhacum & dixit, attamen ecce eſt vxor tua. אַךְ
Ionæ 2. ℣. 4 attamen redij iam ad videndum. ἄρα. (ἄραγε. אַךְ

אָכַ֑ל Edit, comedit, manducauit, deuorauit, tribuitur ori, & per metaphoram gladio & igni. Cognationem habet cum כָּלַל conſummauit, & כָּלָה abſumptus eſt, כּוֹל ſuſtentauit. Nam edere eſt cibum abſumere, quo vita & natura ſuſtentatur. Hinc χιλόω χιλεύω, paſco, nutrio, &c. χιλός, χιλή, χιλόν, id eſt, pabulum, nutrimentum, alimonia, cibus maſticatus, qui comeſtus virtute ventriculi per calorem naturalem coctus eſt.

In 1. Coniugatione אָכַל comedit, deuorauit, abſumpſit. Eſt actiuum. (γεν.
Ioel. 1. ℣. 4. Reſiduũ erucę cõedit locuſta, & reſiduũ locuſtæ cõedit bruchꝰ. κατέφα אָכַל
Exod. 12. ℣. 16. Nã omnis comedens fermentũ, eradicabit anima illa de Iſrael. φάγῃ. אֹכֵל
Pſ. 14 ℣. 4. comedentes populum meum ac ſi comediſſent panem, &c. οἱ ἐσθίοντες. אֹכְלֵי
Leuit. 7. ℣. 14. Vſurpabitur ad omne opus, at comedendo non comedetis eum. וְאָכֹל
Ezech. 3. ℣. 1. Fili hõis quodcũqꝫ inueneris cõede, comede volumẽ hoc. κατάφαγε. אֱכוֹל
Pſal. 50. ℣. 13. ℣. Nũqd comedã carnẽ tauroꝝ, & ſanguinẽ hircoꝝ bibã. μὴ φάγωμαι. הַאוֹכַל
2. Reg. 1. ℣. 10. Si vir Dei ego ſum, deſcẽdat ignis de cœlo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. καταφάγεταί σε. Et deſcendit ignis de cœlo, & deuorauit eum & quinquaginta κατέφαγεν. וְתֹאכַל וַתֹּאכַל
Leuit. 8. ℣. 31. Quẽadmodũ p̃cepi dicẽs, Aharon & filij eius comedẽt eã. (κατέδεται. יֹאכְלֻהוּ
Iob 20. ℣. 26. Comedat eum ignis, qui non indiget ſufflatione. i. nõ excitãdꝰ follibꝰ. תְּאָכְלֵהוּ
Ieſa. 37. ℣. 30. Et plantate vineas & comedite fructũ eaꝝ, &c. φάγεσθε. Eſt Imperatiuus duplicis lectionis, nam ſecundum puncta וְאִכְלוּ & comedite, ſecundũ literas וֶאֱכוֹל & comede. וְאִכוֹל

In voce paſſiua נֶאֱכַל comeſtus eſt, aſſumptus eſt inſtar cibi qui exeditur.
Exo.22.℣.5. Si exierit ignis, & inuenerit ſpinas, & abſũpt9 fuerit aceru9. συνεμπρήσῃ וְנֶאֱכַל
Leu 11.℣.vlt. Inter animal cõeſtibile, & inter animal quod nõ cõedi debet. τῶ ἐσθιό- הַנֶּאֱכֶלֶת
Et cap.7.℣.8. Si comedendo comedetur de carne ſacrificij retributionũ. (μενα. הֵאָכֹל
Exo.12.℣.17. Tantum id quod comedet̃ ab omni anima, illud ſolum fiet à vobis. יֵאָכֵל
Iere.24.℣.2. Et caniſtrũ alterꝝ ficuum peſſimarꝝ, quæ non comedent̃. ἃ οὐ βρωθήσεται. תֵּאָכַלְנָה

In 2. Coniugatione paſſiua אֻכַּל abſumptus eſt, deuoratus eſt. Ter extat.
Exo.3.℣.2. Et ecce rubus ardebat igni, & rubus ipſa non erat abſumpta. אֻכָּל
Nehemiæ.2.℣.3. portę eius conſumptæ (id eſt ſuccenſæ) ſunt igni. אֻכְּלוּ
Ieſaiæ 1.℣.20. Et ſi renueritis & amari fueritis, gladio abſumemini. תְּאֻכְּלוּ

In 3. Coniug. הֶאֱכִיל fecit comedere, cibauit, ſæpe geminum accuſat. habet.
Exo.16.℣.4. à fine, ꝓpterea videbũt panẽ, quẽ feci cõedere eos in deſerto. ὃν ἐφάγετε. הֶאֱכַלְתִּי
Deu.8.℣.16. Qui cibat te Mañã ĩ deſerto, quod nõ nouerũt patres tui. ψωμίσαντός σε. הַמַּאֲכִילְךָ
Prouer.25.℣.21. Si eſurierit hoſtis tuus, ciba eum pane, & ſi ſitierit, pota eum. הַאֲכִילֵהוּ
Pſal.81.℣.vlt. Et fecit eum comedere de adipe tritici, & de petra mellis, &c. וַיַּאֲכִילֵהוּ
Ezech.3.℣.3. Et dixit ad me, fili hõis ventrẽ tuũ cibabis, & viſcera tua implebis. φά- תַּאֲכֵל

Inde nomina. (γεται.

אֹכֶל Cibus, eſca, edulium quod abſumit̃, frumẽtum, pabulum, nutrimentũ, ꝓuentus.
Deut.2.℣.6. Cibum emetis ab eis argento, & comedetis, atq; aquas emetis, &c. אֹכֶל
In regimin. Gen.41.℣.48. Et conuexit oẽm ꝓuentum (ſeu cibum) ſeptem annorꝝ. אֹכֶל
Cum affixis Pſal.144. in Ain. Et tu das eis eſcas illorum in tempore ſuo. אָכְלָם

אָכְלָה Eſca, cibus. Eſt nomen fœmininum à iam poſito maſculino. χιλή.
Gen.9.℣.3. Omne calcatile (vel motabile) & quod viuit, vobis erit in eſcam. לְאָכְלָה

אוֹכִיל Cibus. χιλός, Eſt maſculinum ad formam nominis אוֹפִיר &c.
Oſeæ 11.℣.5. ſicut leuantes iugum ſuper genas eorꝝ, & inclinaui ad eum cibum. אוֹכִיל

אֲכִילָה Cibus. Hæc autem forma non inuenitur niſi tantum in ſtatu abſoluto.
1.Reg.19.℣.8. Et ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta dies. הָאֲכִילָה

מַאֲכָל Cibus, eſca, & quicquid mactatur ad comedendum, mactatio.
Pſalm.44.℣.12. Dediſti nos ſicut oues mactationis, & inter gentes diſperſiſti nos. מַאֲכָל
Cum affixo leui. Pro.6.℣.8. parat in æſtate panẽ ſuũ, colligit in meſſe cibum ſuum. מַאֲכָלָהּ
Cum aff. graui. Dan.1.℣.10. Timeo dñm meum regẽ, qui deſtinauit cibum veſtrꝝ. מַאֲכַלְכֶם
In regim. Gen.40.℣.17. Et in ſporta ſuperiore erat de omni cibo Pharaonis. מַאֲכַל

מַאֲכֹלֶת Eſca, cibus, tribuitur quoq; igni deuoranti & conſumenti omnia.
In regim. Ieſaiæ 9.℣. antepenultimo. Et erit populus ſicut eſca ignis. כְּמַאֲכֹלֶת
1.Reg.5.℣.11. Et Salomo dedit, &c. mille coros tritici in cibum, &c. Aleph hoc loco abſconditur per dages præter communem regulam. מַכֹּלֶת

מַאֲכֶלֶת Enſis, culter, gladius, quo aliquid abſumitur ſeu diſcinditur,
Gen.22.℣.6. Et accepit in manum ſuam ignem & enſem, & abierunt ambo ſimul. מַאֲכֶלֶת
Et plura. Prouerb.30.℣.14. Et molares eius ſunt enſes ad comedendum pauperes. וּמַאֲכְלוֹת

אָכֵן Certè, verè, profecto, affirmantis eſt. א eſt hæemanthicum, idem quod כֵּן ſic, ita, reuera, ſanè.
Gẽ.28.℣.16. ꝓfecto eſt Iehoua in loco iſto. Iſa.53.℣.4. ꝓfecto dolores nrõs portauit. אָכֵן
Exo.2.℣.14. ꝓfecto innotuit hoc. 1.Sam.15.℣.31. verè receſsit amaritudo mortis. אָכֵן
Ieſa.45.℣.15. certè tu es De9 abſcondẽs ſe. cap.49.℣.4. verè iudiciũ meũ eſt apud te. אָכֵן
Iere.3.℣.antep. ꝓfecto vain ſũt colles. Certè in dño deo noſtro eſt ſalus. Sept. ὄντως. אָכֵן

אָכַף Curuatus eſt, incuruatus eſt, & dicit̃ tantũ de ore incuruando. Cognationem habet cum כָּפַף incuruauit, quod actiuum eſt, & cum כָּפָה inflexit, quod de arboribus dicitur. Hinc κύπτω inclino meipſum, incuruo, item cauo, excauo, nam excauata habent curuitatem. Hinc cauo, excauo.

In 1. Coniugat. כָּפַף incuruatus eſt, intranſitiuè & ſemel inuenitur.
Pro.16.℣.26. Anima laborãtis laborauit ſibi, quia curuatũ eſt ſup eũ os ei9. ἐκβιάσεται אָכַף

Inde nomen.

אֶכֶף Vola, à curuitate & concauitate, caua manus. Semel extat in Biblijs.
Cum affixo Iob 33.℣.7. Et vola mea ſup te non erit grauis. ἡ χείρ μου. וְאַכְפִּי

אִכָּר Agricola, arator q ꝓfodit agrũ. Cognationẽ habet cũ כָּרָה fodit אָרַךְ ꝓlongatus eſt, nã agricola ꝓlõgat ſulcos. Pſ.129.℣.3. ꝓlõgauerũt ſulcũ ſuũ.

Hinc ἀγρός ager, Acker/ ἀγριοώτης, ἀγροῖκος agricola, ἄγριος, ἀγρεῖος agreſtis, ἀγραίνω, ἀγριόω, ἀγρεύω, ἀγρώσσω ἀγρόω Venor in agris. γεωργὸς agricola. Septies.
Amos 5.℣.16. Et vocabũt agricolã ad luctũ. Iere. 61.℣.23. Et diſpergã in te. γεωργόν. אִכָּר
Plura. Iere. 14.℣.4. Ioel 1.℣.11. Erubeſcite agricolæ γεωργοί. Cap. 31.℣.24. agricolæ & qui cum grege ſe transferunt. אִכָּרִים
Cum affix. Ieſ. 61.℣.5. Et filij alieni erunt aratores veſtri ἀροτῆρες. אִכָּרֵיכֶם

אֶלְגָּבִישׁ Lapides immenſi, inſtar cryſtallorum, ſeu ad formam cryſtallorum, gypſũ, vt in grandine fieri ſeu inueniri poteſt, eſt nomẽ cõpoſitum, Ter vſurpat᷑ in Biblijs vt, Heſek. 13.℣.11. Erit pluuia inundans, & vos (vt) lapides grandinis corruetis. λίθους πετροβόλους. אֶלְגָּבִישׁ
Et ℣.13. Et lapides grandinis in furore (erunt) in cõſumationẽ. λίθους τοὺς πετροβόλους. אֶלְגָּבִישׁ
Cap. 38.℣.pen. Et Vindicabor in peſte &c. & pluuia inũdãte & lapidibꝰ grandinis ἐν λίθοις χαλάζης. אֶלְגָּבִישׁ

אַלְגּוּמִּים Ligna quæ non facilè putreſcunt, Idem quod אַלְמֻגִּים: Et ambo ſunt compoſita ex אַל .i. non, & מוּג .i. diſſolutus eſt. Nam iſta ſpecies lignoꝝ non facile recipit humiditatem vt diſſoluat᷑. Quidam intelligunt coralia, ter extat.
2. Paralip. 2.℣.8. Et mitte mihi ligna cedrorum & fraxinorum & coraliorum. וְאַלְגּוּמִּים
2. Paralip. 9.℣.10. Adferebant ligna Algummim & lapidem precioſum. πεύκινα. אַלְגּוּמִּים
Et ℣.11. Et fecit rex ex lignis Algummim gradus pro domo Iehoua. πεύκινα. הָאַלְגּוּמִּים
Pro his duobus locis ponitur אַלְמֻגִּים 1. Reg. 10.℣.11. & 12.
2. Paralip. 2.℣.8. Et mitte mihi ligna cedrorum & Algumim. ἐν πεύκινα. אַלְגּוּמִּים

אֱלוֹהַּ Deus, Tribuitur quoqꝫ dijs ficticijs, Item angelis & hominibus quando loco Dei ſunt in iudicio, & hoc facile ex cõtextu orationis diſcernes, Cognationem habet cũ אֵל .i. potens. Item cũ אָלָה iuramento obſtrinxit, Omnes .n. ad timorem Dei obſtricti ſumus, neqꝫ per aliud ꝙ per Deum iurandum eſt. Iuxta illud Deu. 6.℣.13. Dominum Deum tuum timebis & illi ſeruies, & in nomine eiꝰ iurabis. Hinc ἐλεέω, ἐλεῶ, ἐλεαίρω, miſereor, ἔλεος, miſericordia, Nam proprium Dei eſt miſereri, vnde & ἐλεήμων, miſericors appellatur.
Deut. 32.℣.15. Pinguefactus es, condenſatꝰ es ꝛc. & dereliquit Deum qui fecit eum. אֱלוֹהַּ
In reg. Dan. 11.℣.38. Et Deo Mayzzim loco eius honorem tribuet, & Deo, &c. לֶאֱלֹהַּ
Cum affix. Hab. 1.℣.11. Tunc mutatus eſt ſpũs eius, ꝛc. iſta potentia eſt Deo eius. לֶאֱלֹהוֹ
Et plural. Gen. 1.℣.1. In principio creauit Dij cœlum & terram. i. trinitas creauit. אֱלֹהִים
1. Sam. 14.℣.48. Quia cum Deo fecit hodie. Septuagint. ὅτι ἔλεος τοῦ θεοῦ ἐποίησεν. עִם אֱלֹהִים
Pſal. 8.℣.6. Minuiſti eum paulominus ab angelis. Septuag. παρ' ἀγγέλους. מֵאֱלֹהִים
Pſal. 82.℣.1. Deus conſtitutus in congregatione potentum in medio Deorum. אֱלֹהִים
Cum affixis. Pſal. 115.℣.2. Quare dicent gentes vbi quæſo eſt Deus eorum? אֱלֹהֵיהֶם
Et ℣.3. At Deus noſter eſt in cœlis, omnia qnæcunqꝫ voluit fecit. אֱלֹהֵינוּ
In Reg. Deut. 10.℣.17. Quia Iehoua Deus veſter ipſe Deus Deoꝝ & Dñs dñoꝝ. אֱלֹהֵי

אָלָה Deierauit, obſtrinxit ſe iuramento ad aliq̄d cum imprecatione mali ſeu perditionis, deierando imprecatus eſt ſibi vel alij, vt pereat & in nihilum redigatur, niſi fides ſeruetur. Ideo cognationẽ habet cum אֱלִיל nihilum, & יָלַל vlulauit, rem enim annihilatam & perditam ſequitur vlulatus. Alludit quoque ad אֱלוֹהַּ Deus, nam deierationes & imprecationes diræ nõ fiunt ſine recordatione nominis Dei. Hinc ἐλλύω & ὄλλω, ὄλλυμι pereo, perdo.

In 1. Coniugatione אָלָה deierauit, obſtrinxit ſe perditioni, quater extat.
Iud. 17 ℣.2. Mille & centum argentei, qui ablati ſunt tibi, & tu deieraſti. ἐξώρκισας. אָלִית
Oſe. 4.℣.2 Peierare & mẽtiri & occidere & furari, & mœchari, hęc inualuerũt. ἀρά. אָלֹה
Et cap 10.℣. Loquuti ſũt ℣ba, iurãdo in vanũ, feriẽdo fœdus, &c. προφάσεις ψευδεῖς. אָלוֹת
Ioel. 1.℣.8. Deiera ſicut virgo quę accicta eſt ſacco, ꝓpter maritũ iuuẽtutis ſuę. θρήνη- אֱלִי
Vel exponit᷑ vlula ſicut virgo, &c. nã Chaldæis hæc radix ſignificat vlulare. (σον
Hinc Hieronymus tranſtulit plange ſicut virgo, per cognationem.

In 3. Coniugatione הֶאֱלָה fecit deierare, obſtrinxit ſe deierando. Bis habetur.
1. Reg. 8.℣ 31. & 2. Paralip. 6.℣.22. Si quis peccauerit in ꝓximũ ſuũ, & imponet (iudex) illi iuramentũ ad faciendũ deierare ſe, id eſt, ad obſtringendũ ſeſe. τοῦ ἀρᾶσθαι. לְהַאֲלֹתוֹ

Inde nomina.

אָלָה Deieratio, iuramẽtum execrationis, quo quis ſe aſtringit cum imp̄catione mali & ꝑditionis ad ſeruandã ꝓmiſsionem. Eſt quoq; cõiuratio cum alijs, addita execratione partis violaturæ pactũ. At שְׁבוּעָה eſt tantũ iuramẽtum ſine imp̄catione mali.

Num. 5. ℣. 21. Et adiurabit ſacerdos vxorem iuramento deierationis. τῆς ἀρᾶς. הָאָלָה

Gen. 26. ℣. 28. ſit nũc coniuratio inter nos, inter nos (inq;) & inter te, & feriemꝰ. ἀρὰ. אָלָה

Iere. 44. ℣. 12. Et erunt in deierationem, & deuaſtationẽ. Septuag. εἰς ἀπώλειαν ἐν ἀρᾷ. לְאָלָה

Cum affix. Gen. 24. ℣. 41. Tunc ĩmunis eris à deieratione mei. ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μȢ. ἀπὸ (ὁρκισμȢ̃ μȢ. (ἀρᾶς. מֵאָלָתִי

Et plur. Num. 5. ℣. 23. Et ſcribet imp̄cationes illas ſacerdos in libr℞, & abſterget. τὰς הָאָלֹת

In reg. Deut. 29. ℣. 21. ſecundũ õẽs deieratiões pacti ſcripti in libro legis huiꝰ. τὰς ἀρὰς אָלוֹת

תַּאֲלָה Deieratio, imprecatio. Inuenitur tantummodo ſemel in Biblijs ſacris vt.

Cum aff. leui. Thren. 3. ℣. pen. Dabis eis duriciẽ cordis execrationẽ tuã eis. μόχθον. תַּאֲלָתְךָ

אַלְיָה Cauda animalis, & figuratè ponitur in forma imp̄cationis, iuxta illud, Deut. 28. Ipſe erit in caput & tu eris in caudam, licet hîc aliud ponat̃ nomen idem ſignificans. quinquies reperitur, vt,

Exo. 29. ℣. 22. & accipies ex ariete adipẽ & caudã. leui. 3. ℣. 9. & offeret adipẽ eius & (caudam. הָאַלְיָה

Leuit. 6. ℣. 26. offeret ex eo caudã & adipẽ. Cap. 8. ℣. 25. accepit adipem & caudam. הָאַלְיָה

Leuit. 9. ℣. 19. & caudam operientem, & renes. הָאַלְיָה

אֶל Ad, præpoſitio tendens & aſtringens orationem ad rem ſeu perſonam aliquam. Ideoq; in ſtatu abſoluto, vbi puncto Zere ſcribendum eſſet, nunquam legitur. Variè autem latinis exponitur pro orationis ſerie, nam quando dicitur de abſente, concinnius ferè redditur latinis per præpoſitionem de, vt in ſequentibus quibuſdam exemplis lucebit.

In reg. Iere. 44. ℣. 24. Et dixit Ieremia ad omnem populum & ad omnes mulieres. וְאֶל

Gen. 12. ℣. 1. Et dixit Iehoua ad Abram: Egredere de terra tua. אֶל־

2. Reg. 11. ℣. 15. Educite eam ad (locum qui eſt) extra domum tabularum. אֶל־מִבֵּית

Ieremiæ 51. ℣. 14. Ad (eum qui) tendet, tendit arcum ſuum. i. qui conſtanter tendit. אֶל־

Gen. 12. ℣. 14. Et laudauerunt eam ad Pharaonem. i. apud Pharaonem. אֶל

Num. 25. ℣. 1. Et cœpit populus meretricari ad filias Moab. i. cum filiabus Moab. אֶל

Gen. 20. ℣. 2. Et dixit Abraham ad Sara (. i. de Sara) vxor mea eſt. אֶל

2. Sam. 21. ℣. 1. Et dixit Iehoua ad Saul & ad domum. i. ꝓpter Saul & ꝓpter domũ. אֶל־

Et plur. cum affixis tantum vſurpatur, & rariſsimè in regimine.

Cum affixis leuibus. Pſal. 25. ℣. 1. At te Iehoua animam meam leuabo. אֵלֶיךָ

Pſal. 2. ℣. 5. Tunc loquetur ad eos in ira ſua, & in furore ſuo conturbabit eos. אֵלֵימוֹ

Et ℣. 7. Nunciabo de ſtatuto, Dñs dixit ad me: filius meus es tu, Ego hodie, &c. אֵלַי

Pſal. 4. ℣. 4. Mirificauit ſanctum ſibi, Iehoua exaudiet, cum clamauero ad eum. אֵלָיו

Cum affix. grauib. Gen. 19. ℣. 8. Educam eas ad vos, & facite illis quod bonum. אֲלֵיכֶם

Zach. 1. ℣. 3. Et dices ad eos: Sic dicit Iehoua Zebaoth: Conuertimini, &c. אֲלֵיהֶם

Exod. 32. ℣. 2. Et dixit ad eos Aharon, Abripite monilia auri quæ ſunt in auribus. אֲלֵיהֶם

In regimine. Iob 5. ℣. penult. Veniet cum ſenectute ad ſepulchrum. אֱלֵי

אֵלֶּה Illi, illæ, iſti iſtæ. Eſt plural. numeri tantum & gñis communis, hinc illi, illæ, &c.

Maſcul. Pſa. 20. ℣. antep. Illi in curribus, & illi in equis, At nos in nomine Iehoua. אֵלֶּה

Deut. 1. ℣. 1. Iſta (vel hæc) ſunt verba, quæ loquutus eſt Moſe ad omnem Iſraelem. אֵלֶּה

2. Reg. 25. ℣. 16. Non erat pondus æris omnium iſtorum vaſorum. הָאֵלֶּה

Et ℣. 17. Et ſicut illa erant etiam ſtatuæ alteræ ſuper retiaculo. וְכָאֵלֶּה

Gen. 10. ℣. 5 Ex his diuiſæ ſunt inſulæ gentium in terris ſuis. מֵאֵלֶּה

Fœmin. Gen. 2. ℣. 4. Iſtæ ſunt generationes cœli & terræ, cum crearentur ipſi. אֵלֶּה

אֵל Illi, illæ, iſti iſtæ, &c. Et ſæpius à fronte habet He Demonſtratiuum.

Maſc. 1. Par. 20. ℣. vlt. Iſti nati ſunt giganti in Gath, & ceciderunt per manũ Dauid. אֵל

Gen. 19. ℣. 8. Tantũ viris iſtis non faciatis quicq;, nã ꝓpterea venerunt ad vmbram. הָאֵל

Fœmin. Gen. 26. ℣. 3. Nam tibi & ſemini tuo dabo omnes regiones iſtas. הָאֵל

אִלּוּ Si, etiamſi, quamuis, ſiquidem. Compoſitum eſt ex אִם ſi & לוּ etſi, Mem autem abſconditur in Dages Euphoniæ cauſa. Bis reperitur, vt.

Eſther 7. ℣. 4. Et ſi in ſeruos & ancillas venderemur tacuiſſem, at nunc non eſt. וְאִלּוּ

Ecclеſ. 6. ℣. 6. Et ſi vixerit años mille dupliciter. i. bis mille. וְאִלּוּ

אָלַח Fœtuit, malè oluit, abolitus eſt, reprobatus eſt tanquam res vana & inutilis ſeu fœtida. Cognationem habet cum חָלָה ægrotauit, nam ægrotãtes paulatim abſumuntur & abolentur. Hinc oleo, aboleo, Et Græci ἀναλόω, ἀναλίσκω, conſumo, ὀλέκω, perdo, ὀλέκομαι, perdor, ὀλύκω, perdo, & hinc fortaſsis quoqꝫ οὔλιος & οὖλος pernitioſus.

In *1.* Coniugatione paſsiua נֶאֱלַח abolitus eſt, reprobatus eſt, vſurpatur ter.
Pſal. *14.* ℣. *3.* & *53.* ℣. *3.* vnuſquiſqꝫ receſsit, pariter aboliti ſunt, nõ eſt faciẽs bonũ, &c. נֶאֱלָחוּ
Iob *15.* ℣. *16.* Quanto magis abominabilis & fœtidus, vir qui bibit iniuſticiam. וְנֶאֱלָח

אֱלִיל Nihilum, res nihili & nullius momenti. Atqꝫ ſæpiſsimè tribuitur idolis, iuxta dictum S. Pauli *1.* Corinth. *8.* Scimus quod Idolum nihil ſit in mundo, perinde ac ſi ſcriberetur אַל־אֵל non Deus. Omnia enim idola & dij gentiũ nihil ſunt, & tandem in nihilum rediguntur. Cognationem habet cum יָלַל vlulauit, Nam idolorum cultus in conſcientijs parit multos dolores & eiulatus. Hinc ὄλλω, ὀλλύω ὄλλυμι & ὄλλυμαι pereo, in nihilum redigor, item ὀλέω, & ὠλέω perdo οὖλος ꝑnitioſus.
Iere. *14.* ℣. *14.* Viſionem falſitatis, & diuinationem & nihilum, &c. vaticinantur. וֶאֱלִיל
Iob *13.* ℣. *4.* Etenim vos eſtis concinnatores falſi, medici nihili omnes vos eſtis. אֱלִיל
Et plur. Pſ. *96.* ℣. *5.* ꝗa oẽs dij populoꝝ ſũt (res) nihili, Iehoua aũt cœlos fecit. δαιμόνια. אֱלִילִים
Cum affixis. Ieſ. *10.* ℣. *11.* Nõne ſicut feci Samariæ & idolis eiꝰ, ſic faciã Ieroſolymę. וְלֶאֱלִילֶיהָ
In reg. Ieſ. *2.* ℣. ante. In die illo abijciet hõo idola argẽti & idola auri ſui. βδελύγματα. אֱלִילֵי

אַלְלַי Annihilationes meæ vel mihi, ꝑditiones meæ, &c. vtimur hac voce ceu interiectione dolendi, Hieronymus vertit væh mihi, Alij heu mihi, ſed verius eſt nomẽ plurale cum affixo primæ perſonæ, & tribuitur tantum loquenti ꝓ ſe. Bis reperitur.
Iob *10.* ℣. *15.* Si impiè geſsi, væ mihi, id eſt, calamitates me manent. אַלְלַי
Michæ *7.* ℣. *1.* Heu mihi, quia factus ſum ſicut collectiones æſtiuales. οἴμοι. אַלְלַי

אֱלוּל Elul, menſis ſextus apud Ebræos in quo ſegetes ſunt demeſſę in terra Canaan, & in campis ſunt annihilationes, id eſt, nihil in agris ſupereſt. Is autem menſis reſpondet partim Iulio & partim Auguſto noſtro. Semel habetur.
Nehe. *6.* ℣. *15.* Et conſummatus eſt murus in vigeſimo & quinto (die) Elul. לֶאֱלוּל

אֵלָה Quercus, ex qua fiebant idola, quæ ſunt res nihili.
Ioſuæ *24.* ℣. *26.* Et tulit lapidem magnum & poſuit eam (legem) ſubter quercum. הָאֵלָה

אַל Ne, neqꝫ, non, nihilum. Si abſolutè vel in regimine ponitur, ſignificat nihil, At verbis futuris præpoſitum conſtituit deprecationem ſeu dehortationem, & exponitur per ne. Affinitate alludit ad לֹא non, quod negandi & prohibendi vim habet, omnibuſqꝫ temporibus & dictionibus iungi poteſt, non autem affixa admittit.
Iob *24.* ℣. vltimo. Et ponet in nihilum ſermonem meum. לְאַל
In reg. Pro. *12.* ℣. vlt. In itinere iuſticiæ eſt vita, & via ſemitæ nihil mortis. μνησικάκων. אַל
Cum verbis. Pſ. *6.* ℣. *2* Iehoua ne in furore tuo arguas me, neqꝫ in ira tua caſtiges. אַל
Et Pſal. *28* ℣. *1.* Iehoua clamabo, petra mea ne ſileas à me, ne quando, &c. אַל
Pſal. *143.* ℣. *2.* Et ne intres in iudiciũ cum ſeruo tuo, quia nõ erit iuſtus in conſpectu. וְאַל
1. Sam. *27.* ℣. *10.* Quorſum expandiſtis hodie (id eſt quorſum excurriſtis hodie) ponĩt hoc loco אַל ꝓ אָן quorſum, nam p̃terito iunctum eſt, & ſunt literæ linguales. אַל

אָלַם Ligauit in manipulos, colligauit in faſces, ſtrictim, Et ſæpe accipitur de forti colligatione linguæ, qua quis languidior & impotens redditur ad proferendum vllum verbum. Cognationem habet cum אָמַל languit, impotens fuit, & cum מָלֵא plenus fuit, manipulus enim implet manum. Hinc per Metatheſin ἄμαλλα manipulus, ἀμαλλεύειν, colligare, ἀμάλλιον vinculum quo ligantur mergites ſeu manipuli: & ἀμαλλός robuſtus.

In *1.* Coniugatione paſsiua נֶאֱלַם colligatus eſt lingua. i. obmutuit.
Pſal. *39.* ℣. *3.* Obmutui ſilentio (vel domitura coercitus ſilui) tacui de bono, &c. נֶאֱלַמְתִּי
Ezech. *3.* ℣. penul. Et linguam tuam faciam adhærere fauci tuæ & obmuteſces. וְנֶאֱלַמְתָּ
Ieſ. *53.* ℣. *7.* Et ſicut ouis coram tonſoribus ſuis obmutuit, & non aperiet os ſuum. נֶאֱלָמָה
Ezech. *24.* ℣. vlt. Et loqueris & non obmuteſces amplius, & eris eis portentum. תֵאָלֵם
Pſal. *31.* ℣. *20.* Obmuteſcant labia falſitatis, quæ loquuntur contra iuſtum. תֵּאָלַמְנָה

In II. Coniugatione אִלֵּם ligauit manipulos ſuos, colligauit, extat tantũ ꝑticipiũ.
Gen. *37.* ℣. *7.* Et ecce nos colligabamus manipulos in medio agri. מְאַלְּמִים

Inde nomina.

אִלֵּם Mutus, cuius lingua eſt ligata vt loqui non poſsit.
Pſal.38.℣.14.Et ego ſicut ſurdus non audiebam, & ſicut mutus qui non aperuit. וּכְאִלֵּם
Et pluraliter. Ieſ.56.℣. antepen. Omnes iſti ſunt canes muti, non poterunt latrare. אִלְּמִים
אֵלֶם Colligatio, ligatura, & ſæpe orationē ligat, ideoqꝫ exponit̃ ꝑ equidē, quidē &c.
Pſal.58.℣.2. Verè quidem iuſticiam loquemini .i. debebatis quidem loqui iuſta. אֵלֶם
Pſal.56.℣.1. Præcinenti ſuper columba colligationis &c. Eſt inſtrument. muſicum.
אֲלֻמִּים Manipuli qui ligantur in faſciculos, ſemel reperitur tantum plur. vt,
Geneſ.37.℣.7.Et ecce nos colligabamus manipulos in medio campi. δράγματα. אֲלֻמִּים
אֲלֻמָּה Colligatio manipulorꝝ, faſcis ſegetum demeſſarꝝ. Ter in Biblijs vſurpatur, vt,
Cum affixo leui. Gen.37.℣.7.Et ecce ſurgebat manipulus meus atqꝫ ſtabat. δράγμα. אֲלֻמָּתִי
Et plur. ibi. Et ecce circumdabant manipuli veſtri, & ſupplicabant manipulo meo.
δράγματα ὑμῶν. אֲלֻמֹּתֵיכֶם
Pſ.126.℣.6.veniēdo veniet cū exultatione ꝗ portat manipulos ſuos. δράγματα σε. אֲלֻמֹּתָיו
אוּלָם Et אֵלָם ſi ædificijs tribuitur ſignificat porticum ſeu veſtibulum, vt eſt locus ante ianuas templi, ſiue palatiorum extructus eiſqꝫ firmiter colligatus. Quando autem de ligatura vel ſtructura orationis accipitur, ſignificat coniunctionem partiū, & à principio verſus ceu porticus & veſtibulum ad orationem ponitur, Et latinis poteſt reddi, Equidem, quidem, verum, veruntamen, etenim, profecto, &c.
1.Reg.6.℣.3.Et veſtibulum (ædificabat) è regione palatij domus viginti cubitis. וְהָאוּלָם
In regim. 1 Reg.7.℣.7.Et porticum ſolij vbi iudicabat, porticum iudicij faciebat. וְאוּלָם
Ezech.40.℣.8. Et menſus eſt veſtibulum portæ ab intus calamo vno. אֵלָם
Pſ.73.℣.4.Quod non ſunt eis conſtrictiones ad mortem, ſed eſt fortis vt porticus. אוּלָם
Si de ligatura orationis accipit̃ nō admittit He demōſtratiuū nec in regi. ponit̃.
Iob.5.℣.8. Equidem ego quæram de Deo, & de diuinis ponam verbum meum. אוּלָם
Gen.28.℣.4. à fine. Veruntamen Luz erat nomen ciuitatis illius prius. וְאוּלָם
Num.14.℣.20. Etenim viuo ego, & implebitur gloria domini vniuerſa terra. וְאוּלָם
Ezech.40.℣.35. Et in porticu portæ erant duæ menſæ hinc, & duæ menſæ illinc. וּבָאֵלָם
Iob 17.℣.10.Etenī viuo cū ipſis omnibꝰ reuertimini, & venite queſo, cū nō inueniā. וְאֻלָּם
אֵילַמִּים Fornices ſeu arcus in porticibus & ſuper portas maiores compacti & ligati.
Cum aff. Ezech.40.℣.22.Et feneſtræ eius, & fornices eius & palmæ eius. וְאֵילַמָּו
Et ℣.29.Et conclauia eius, & frontiſpicia eius, & fornices eius. וְאֵלַמָּו
אֵלַמּוֹת Fornices vt ſuperius, niſi quod in fœminino genere non recipiat affixa.
Ezech.40.℣.16.Et ad frontiſpicia eorum intrinſecus portæ, &c. & ſic fornicibus. לָאֵלַמּוֹת
Et ℣.30.Et fornices circumquaqꝫ erant longitudine quinqꝫ & viginti cubitorꝝ. וְאֵלַמּוֹת

אַלְמָן Viduus, orbatus parte ſua, i. vxore. Componit̃ ex אַל .i. non vel nihil & מָנָה id eſt, pars, Vel certè Nun à tergo eſt hæemanthicum, & habet radicem אָלַם ligatus eſt lingua, nam viduæ non audent aperire os, ſed coguntur obmuteſcere coram oppreſſoribus ſuis. Semel habetur in genere maſculino.
Ier.51.℣.5.Quia non eſt viduus Iſrael, & Iehuda non eſt à Deo ſuo (derelictus.) אַלְמָן
אַלְמָנָה Vidua, non habens partem in marito, & quod obmuteſcat coram affligentibus eam. Paſsim legitur, & Metaphoricè ædificijs tribuitur, & ſignificat deſolata mœnia, in quibus nemo habitat.
Ier.7.℣.6.peregrinum, pupillum, & viduam non affligetis, ϗ χήραν. אַלְמָנָה
Thr.1.℣.1.Qmō ſedet ſola ciuitas, quæ olī erat copioſa, nūc eſt ſicut vidua. ὡς χήρα. כְּאַלְמָנָה
Et plur. Pſ.68.℣.6.Pater pupillorꝝ & iudex viduarꝝ, τῶν χηρῶν. אַלְמָנוֹת
Cum aff. Ier.49.℣.11. Ego nutriam, & viduæ tuæ in me confident. ϗ αἱ χῆραι. וְאַלְמְנוֹתֶיךָ
Ieſ.13.℣.vlt.Et reſponſabunt ſtriges in mœnibus (deſertis) eius. (ἐν τοῖς θράσι αὐτῆς. בְּאַלְמְנוֹתָיו
Ezec.19.℣.7. & cognouit viduas eius (vel mœnia eius) & ciuitates eorꝝ deſtruxit. אַלְמְנוֹתָיו
Thargum exponit, & deuaſtauit turres eius, vbi turres deuaſtatas vocat viduas.
אַלְמוֹן Viduitas, orbitas, eſt nomen abſtractum & ſemel tantum legit̃ in Biblijs.
Ieſ.47.℣.9.& venient tibi duo iſta ſubito in die vna, ſterilitas & viduitas.
אַלְמָנוּת Viduitas, alligatio ad viduitatem, ſtatus viduitatis.
In reg. 2.Sam.20.℣.3.erant occluſæ vſqꝫ ad diem mortis earꝝ in viduitate vitæ. אַלְמְנוּת
Gen.38.℣.14.& depoſuit veſtimenta viduitatis ſuæ à ſe, & operuit ſe peplo. אַלְמְנוּתָהּ
Cum aff. Ieſ.54.℣.4.& opꝓbrij viduitatis tuæ non recordaberis amplius. τῆς χηρείας. אַלְמְנוּתַיִךְ

אַלְמֹנִי Quando Ebræi ꝓprium nomen ꝑſonæ ſeu loci cuiuſdam exprimere volunt, vtunt his duobus nominibus פְּלֹנִי אַלְמֹנִי .i. alicuius vel alicubi, &c. Ter extat.
1.Sam.21.℣.3. & pueros feci ſcire locum illum & iſtum ἐν τῷ τόπῳ. אַלְמֹנִי
2.Reg.6.℣.8. Ad locum iſtum & iſtum erit manſio mea (vel caſtra mea erunt.) אַלְמֹנִי
Ruth 4.℣.1. Sede ibi alicubi. Germanicè Setz dich etwa dohin. κάθισον ὧδε. אַלְמֹנִי

אַלְמֻגִּים Ligna quæ nõ facile putreſcunt & diſſoluunt. Componit ex אַל non & מוֹג diſſolutus eſt. Singulare eius non inuenit in Biblijs.
1.Reg.10.℣.11. Adduxit de Ophir ligna Almugim multa nimis, &c. אַלְמֻגִּים
Et ℣.12. Et fecit rex ex lignis Almugĩ fulcra ꝓ domo Dei. Pro his ſcribit אַלְגוּמִּים הָאַלְמֻגִּים
2.Par.9.℣.10. & 11. Quod etiam poteſt eſſe ex אַל & אֲגַם humidus inſtar ſtagni cuiuſdam. ו cum Dages ſequente innuit duplicem lectionem.

אַלּוֹן Alnus, arbor dura, quæ aquis obruta non facile corrumpitur, & poteſt aliud genus alnoꝝ in terra Canaan fuiſſe, quam apud nos, non multum differens à duricie quercus, Vnde & diuus Hieronymus vertit quercum, quidam exponunt pinum.
German. Ellenholtz. Hinc eſt Græcum ὕλη hyle, Sylua, ὑλήεις ſyluoſus, ὑλώδης.
Ieſ.6.℣.vlt. Sicut ilex & ſicut alnus (ſiue quercus) quæ in abiectione foliorum. ἢ ὡς βάλανος. וְכָאַלּוֹן
Et plur. Amos 2.℣.9. Et diſꝑdam Aemoræum, &c. qui eſt fortis ſicut alni (vel quercus) ὡς δρῦς. כָּאַלּוֹנִים
In reg. Zach.11.℣.2. Vlulate alni (vel quercus) Baſan, quia deſcendit ſylua, &c. δρύες. אַלּוֹנֵי
Ezech.27.℣.6. Alnos de Baſan facient rudera tua. i. ex alnis facient rudera δρύες. אַלּוֹנֵי

אָלַף Studuit incipiendo à primis elementis, aſſuefecit ſe longo vſu, didicit in magna frequentia hominum, vel inter mille ferè ſtudioſos verſatus eſt. Cognationem habet cum אֹפֶל caligo, nam res velatas & ceu caligine obductas indagando aſſequimur. Hinc ἄλφω, ἀλφέω, ἀλφάω, ἀλφαίω, ἀλφαίνω, indago, inuenio, ſtudeo, &c. ἀλφάζω cogito.
In 1. Coniug. אָלַף ſtuduit, addidicit, aſſuefactus eſt. Semel repritur, vt,
Prou.22.℣.25. Ne forte addiſcas vias eius, & accipias offendiculum. μήποτε μάθῃς. תֶּאֱלַף
In 2. Coniug. אִלֵּף docuit, inſtruxit, aſſuefecit. Ter inuenitur.
Iob.15.℣.5. Quoniam inſtruet iniquitas tua os tuum, & eliget lingua calliditatem. יְאַלֵּף
Et cap.33.℣.vlt. Si non habes, audi me, ſile & docebo te ſapientiam. διδάξω σε σοφίαν. וַאֲאַלֶּפְךָ
Et cap.35.℣.11. Inſtruens nos præ iumentis terræ, & præ auibus cœli .i. ſcire faciens nos. ὁ διορίζων. מַלְּפֵנוּ
Aleph hoc loco expulſum eſt vna cum ſcheua præcedente, ꝓ מְאַלְּפֵנוּ
In 3. Coniug. הֶאֱלִיף ꝓduxit millia, & legitur tantum præſens, vt,
Pſ.144.℣.antep. Oues noſtræ ꝓducentes mille, multiplicatæ in plateis. πολύτοκα. מַאֲלִיפוֹת

Inde nomina.

אַלּוּף Siue אִלֵּף Doctor, inſtructor, pædagogus, anteceſſor, dux, qui alijs ſolet præire, ſicut Aleph prima litera reliquas omnes præcedit. Item bos qui tanquam dux præcedit gregem.
Zach.9.℣.7. & erit ſicut dux in Iehuda, & Eckron ſicut Iebuſæus. ὡς χιλίαρχος. כְּאַלֻּף
Ier.11.℣.19. Ego vero tanquam agnus & bos qui ducetur ad mactandum. ἄκακον. אַלּוּף
In reg. Pro.2.℣.17. derelinquẽs ducẽ (vel præceptorem) iuuentutis ſuæ. διδασκαλίαν. אַלּוּף
Cum aff. Pſ.55.℣.14. At tu vir ordinis mei, dux meus & notus meus. ἡγεμών μου. אַלּוּפִי
Et plur. Ier.13.℣.21. Quid dices, cum viſitauerit &c. & tu inſtituiſti eos ſuꝑ te duces, μαθήματα. אַלֻּפִים
Cum aff. Pſ.144.℣.pen. Boues noſtri onuſti, i. craſſi & pingues, &c. οἱ βόες. אַלּוּפֵינוּ
In reg. Gen.36.℣.15. Iſti ſunt duces filioꝝ Eſau, filioꝝ Eliphaz, ſæpe ibid. ἡγεμὼν. אַלּוּפֵי
אֲלָפִים Boues, qui in magna copia inſtar millium paſcunt. Hinc ἄλφα caput bouis.
Pſ.8.℣.antep. Oues & boues omnes iſti, inſuper & pecora campi. ἢ βόας. וַאֲלָפִים
Cum aff. leu. Deut.7.℣.13. Fœtum boum tuoꝝ & greges ouium tuaꝝ. אֲלָפֶיךָ
אֶלֶף Mille, vſurpatur adiectiuè & in regimine ſubſtantiuè. Et notandum quod numeris

meris denarijs & centenarijs iungatur ſingulariter, At numeris monadicis iunctū ſcribitur pluraliter, vt ex ſequentibus exemplis patebit. Hinc pe mutato in Res eſt mille per inuerſionem radicis.

Exod.38.℣.4. à fine.Et mille,ſeptingenta,ſeptuaginta quinqꝫ fecit capitella. χιλίους. הָאֶלֶף
In reg.Gen.20.℣.antep.Ecce dedi mille argenteoꝝ fratri tuo. χίλια δίδραγμα. (χον. אֶלֶף
In pauſa.1.Sã.18.℣.13. Et amouit eũ Saul à ſe,& poſuit eũ in principẽ milliũ. χιλίαρ. אָלֶף
Cum affix.Iudic.6.℣.15.Ecce mille meũ eſt tenue .i. tribus mea eſt tenuis. χιλίας μου, אַלְפִּי
Et dualiter.Exo.38.℣.antep.Septuag.talẽta & bis mille ac quadringẽti ſicli διχίλια. וְאַלְפַּיִם
Et plur. Num.2.℣.9. Centies mille & octogies mille, & ſexies mille & quadring. ἑξακισχίλιοι. וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים
Cũ aff.leui.1.Sam.18.℣.7.ꝑcuſsit Saul millia ſua,& Dauid decẽ millia ſua. ἐν χιλιάσιν בַּאֲלָפָו
Cum affixo graui.1.Sam.10.℣.20.Secundum tribus veſtras & ſecundum millia vrã. וּלְאַלְפֵיכֶם
In regi.Mich.5.℣.1.Et tu Bethlæhem Ephrata ꝑua licet ſis inter millia Iehudæ. τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν. בְּאַלְפֵי

אָלַץ Moleſtauit,afflixit. Cognationẽ habet cum לָחַץ preſsit, & לוּץ illuſit, nã hæc moleſtiã afferũt & diſcruciant animũ. Hinc ἀλύσσω moleſtè fero, ἀλαστέω, crucior, ægrè fero, ἄλος & ἄλυς, mœror, moleſtia, λαιστός, moleſtus, ἀλυσθαίνω, angor, crucior, exanimor. Lat

Lat

In 2. Coniugatione אִלֵּץ moleſtauit, Et ſemel tantum reperitur.

Iudic.16.℣.16.Et moleſtaret eum,vt anima eius deficeret ad mortem. ἠπαρενώχλησεν. וַתְּאַלְצֵהוּ

אַלְקוּם Non ſurgere,vel non inſurgens.Componitur ex אַל non & קוּם ſurgere. Semel tantum legitur in ſacris Biblijs vt,

Prouerb.30.℣.31.Canis venaticꝰ(accinctꝰ)lumbis eſt,& hircꝰ. Rex vero non ſurgens cum eo,id eſt,regem nemo audet contendere. אַלְקוּם

אֱלִישָׁה Eliſa,filius Iauan filij Iapheth,à quo terra quam ipſe inhabitauit nomen hoc nacta eſt & poſteri eius eodem nõie appellati, quos vocant AEoles, ſunt enim græci in Aſia minori,vnde AEolica lingua,vna ex quinqꝫ græcorum dialectis.

Geneſ.10.℣.4.Et filij Iauan ſunt Eliſa & Tharſis,Citthim & Dodanim. אֱלִישָׁה

אִם Si,ſiue,ſin,an,&c.Eſt coniunctio cõditionalis,& aliquando diſiunctiua.Porro in iuramentis & obligationibus affirmatiuis, itemq́ in oratione interrogatiua importat vim negandi, hinc per inuerſionem eſt μὴ, vt Iohañis 8. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ, &c. Et rurſus in iuramentis quibus particula negatiua addit, habet vim affirmandi,quod ex textu & orationis ſerie facile deprehendetur. Hinc Græci per apocopen εἰ, ſi. &c.

2.Reg.7.℣.4.Si dixerimus,Ingrediemur ciuitatem,ecce fames eſt in ciuitate,& mo- אִם
riemur ibi,Et ſi ſederimus hîc,moriemur quoqꝫ, Agite igitur deficiamus ad copias וְאִם
Syrorum,ſi nos vita donabunt,viuemus,ſin interficient,moriemur. אִם
Cantic.2.℣.7.Adiuro vos filię Ieruſal.ꝛc.ſi excitabitis,aut ſi ſuſcitabitis charitatem. אִם
Pſ.89.℣.35.Semel Iuraui per ſanctitatem meam, ſi Dauidi mentiar .i. non mentiar. אִם
Et Pſ.95.℣.vlt.Iuraui in ira mea, ſi introibunt in requiem meam .i. non introibunt. אִם
Et Pſ.132.℣.2. Iurauit Dño, &c. ſi introiero in tabernaculũ domꝰ meę, ſi aſcẽdero. אִם
Iere.38.℣.16. Viuit Dñs qui fecit nobis animã iſtam, ſi occidero te, aut ſi dedero te in manum,ꝛc. Septuag. εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων;. אִם
Exo.17.℣.7.Eſt ne Deus in medio noſtrꝝ, ſin nõ.i.nõ credimꝰ Deũ inter nos eſſe. אִם
Ieſa.5.℣.8.In aurībꝰ meis eſt ô Iehoua Zebaoth,ſi nõ ædes multæ in deſolationem. אִם
Quando autem coniungitur כִּי־אִם exponitur,ſed,niſi &c. vide כִּי

אֵם Mater, de hac vide radicem אָמַם.

אָמָה Ancilla,famula,cuius humerus ſeu cubitus ad ſeruitutem eſt promptus. Cognationem habet cum אֵם mater,& אָמַן fidelis fuit,requiritur enim à famulabus fides & ꝓmpta voluntas erga matres familias. Hinc μάω & μάομαι, ꝓmptus eſt.

Gen.21.℣.10.Eijce famulã iſtam,& filiũ eiꝰ,quia nõ hæreditabit filius ancillę huius. הָאָמָה
Cum affixo.Exod.2.℣.5.Et vidit arculam in medio carecti,& miſit ancillam ſuã. אֲמָתָהּ
Pſal.116.℣.16.Ego ſum ſeruꝰ tuus,& filius ancillæ tuæ,ſoluiſti vincula mea. אֲמָתֶךָ

Et plur.Gen.31.℣.33. & venit Laban,&c.in tabernaculum duarum ancillaꝝ. הָאֲמָהֹת
Cum aff.Nahum 2.℣.8.Et ancillæ eius,ꝓducunt tanꝗ vocem columbaꝝ. וְאַמְהֹתֶיהָ
In reg.2.Sam.6.℣.4. à fine. Nudatus eſt hodie in oculis ancillaꝝ ſeruoꝝ ſuoꝝ. אַמְהֹת

אַמָּה Cubitus vſqꝫ ad humeros, Item pro menſura cubitali, hoc eſt, vlna & metaphoricè ſemel pro poſtibus, qui ſunt inſtar cubitoꝝ vel humerorum in ſuperliminaribus, vel quod poſtes menſurabantur ad latitudinem cubiti. Hinc ὦμος humerus.

Gen.6.℣.16.Feneſtram facies arcæ, & ad cubitum conſumabis eam ſupernè. אַמָּה
In reg.Deut.3.℣.11.& quatuor cubiti latitudo eius, iuxta cubitum viri. בְּאַמַּת
Et dualiter Exo.25. ℣.9. & facies arcam lignoꝝ Sittim duoꝝ cubitoꝝ,&c אַמָּתַיִם
Plur.Ieſ.6.℣.4.& commoti ſunt cubiti(ſeu humeri)ſuperliminarium.i.poſtes. אַמּוֹת

אמל

Infirmauit, debilitauit, item infirmatus eſt, debilitatus eſt, languit,& figuratè tribuitur rebus inanimatis.Cognationem habet cum אָבַל lugebat,planxit. Nam infirmus ſolet lugere & triſtem faciem præ ſe ferre. Hinc ἁμαλός, & ἁπαλὸς tener, infirmus,fragilis.ἀμαλάπτω,deſtruo, & latini malus, malè habere,&c.ἀμάλλως infirmiter,ἀμαλῶς teneriter.

In 1.Coniug.אָמַל debilitauit, languefecit, legitur tantum Paul ſemel.

Ezech.16.℣.29.Quam debilitatum eſt cor tuum .i.ꝙ malum & deſperatum eſt cor. אֲמֻלָה

In 2.Coniug.paſſ.אֻמְלַל languefactus eſt, duplicatur Lamedpoal.

Ioel 1.℣.10. quia deuaſtatum eſt frumentum, aruit muſtum,debilitatum eſt oleum. אֻמְלַל
Ieſa.16.℣.8. Nam arua Heſbon languefactũ eſt.i.quodlibet aruum languefactũ eſt. אֻמְלַל
Et cap.24.℣.4,planxit,emarcuit terra,languefacta eſt,emarcuit orbis. אֻמְלְלָה
Languefactæ ſunt altitudines populi terræ, i.ſublimes populi doluerunt. אֻמְלָלוּ
Et ℣.7. planxit muſtum, languit vitis,i.male ſe habet, Eſt metaphora. אֻמְלְלָה

Inde nomina.

אֻמְלַל Languidus valde,qui omnibus labefactus eſt viribus. Semel reperitur.
Pſal.6.℣.3.Miſerere mei Iehoua,quia languidus ego ſum,ſana me Iehoua. אֻמְלַל

אֲמֵלָלִים Languidi,debiles,impotentes,miſeri,deſperati,&c. Legitur tantum ſemel vt.
Nehemiæ 4.℣.2.Et dixit; Quid Iudæi miſeri(vel impotentes) faciunt? אֲמֵלָלִים

אמם

Hæc radix verbaliter non legitur,ſed tantum nomina hinc deducta. Videtur autem ſignificare propagationem & curam nutriendi liberos, vnde & cognationem habet cum אָמָה ancilla, & אָמַן nutriuit fideliter, educauit bona fide, &c. Eſt enim officium matrisfamilias educare ſobolem, & regere ancillas.

אֵם Mater à propagatione prolis, tribuitur etiam rebus inanimatis, vt ciuitatibus maioribus, quæ reſpectu paruarum matres vocantur, item tribuitur vijs & ſemitis maioribus reſpectu aliarum paruarum, quæ inde propagantur ad varia loca, nos vocamus biuium, triuium, &c. Hinc Germanicum eine Amme / quæ matris vicem agit in lactanda prole, Et cum afformatione ſyllabæ τηρ μήτηρ, mater, Muter / Memme.

Deut.22.℣.6.Et mater incubans pullis aut ouis, non tolles matrem à filijs.ϗ ἡ μήτηρ. וְהָאֵם
2.Sammuel.20.℣.19. Tu quæris occidere ciuitatem & matrem in Iſrael. וְאֵם
In reg.Gen.3.℣.5.à fine. Heuā(vocauit)q̄a ipſa eſt mater omniũ viuentiũ.ὅτι μήτηρ. אֵם
Ezech. 21.℣.26. Stetit rex Babyloniæ in matre viæ,id eſt, in biuio. אֵם
Cum affix.Pſ.51.℣.7.Ecce in iniq̄tate cōceptus ſum, & in pctō enixa eſt me mater. אִמִּי
Et pluraliter cum aff. Threnꝝ.5.℣.3. Matres noſtræ ſicut viduæ ſunt. μητέρες ἡμῶν. אִמֹּתֵינוּ

אם Plebs,populus ab vna eademqꝫ matre, familia vnius ſtirpis,& differt ab עַם Populus ex varijs nationibus & linguis collectus.Præponitur illi ſæpe Lamed.
Gē.25.℣.23.& populꝰ populo p̄ualebit,atqꝫ maior ſeruiet minori.ϗ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει. וּלְאֹם
Cum affixis.Ieſa.51.℣.4.Attendite ad me popule meus, & plebs mea, &c. λαός μου. וּלְאוּמִּי
Et plural.Gen.25.℣.23.Et duæ familiæ ex viſceribus tuis diuidentur.ϗ δύο λαοί. לְאֻמִּים
Pſ.117.℣.1. Collaudate eum omnes populi(vel familiæ.)πάντες οἱ λαοί. הָאֻמִּים

אֻמָּה Familia, populus ab vna matre prognatus,legitur tantum in plurali quia multas & diuerſas familias ſignificat ab vna matre venientes.

Nume.

Num.25.℣.15.Cozbi filia Zur,qui erat caput familiarum. אמית
Cum affixis.Gen.25.℣.16.Duodecim principes ad familias ſuas. לְאֻמֹּתָם

אָמַן Verax & fidelis fuit, tutatus eſt fideliter,enutriuit bona fide, p̃fuit fideliter, ſuſtentauit. Cognationem habet cum יָמִין dexter, nam dexteritas ſeu dextera manus non rarò accipitur pro fidelitate.Eſt enim fidei conſecrata,& per dexteram iurabant antiqui tanquam fidei ſedem & virtutis miniſtram.Hinc ἀμύνω,tueor,ἀμύνομαι,defendo fideliter,ἀμυνάθω,auxilior,vlciſcor,ἀμυντήρια,tutamenta.

In 1. Coniugatione אָמַן nutriuit fideliter, tutatus eſt, extant tantũ participia, quæ hîc ſequuntur, & plura non ſunt, vt,
Eſther 2.℣.7.Et fuit nutriens Hadaſſam,ipſa eſt Eſther filia patrui ſui. אֹמֵן
Num.11.℣.12.Porta eum in ſinu tuo,ſicut portat nutritor infantulum,&c. τιθηνός. הָאֹמֵן
Ieſa.49.℣.23.Et erũt reges tutores tui,& dominæ eorum lactantes tuæ.τροφοί σου. אֹמְנַיִךְ
Ruth 4.℣.16.Et accepit Noemi infantem & poſuit eum in ſinum ſuum & fuit illi nutrix. εἰς τιθηνόν. לְאֹמֶנֶת
2.Sam.4.℣.4.tollensqꝫ eũ nutrix eius fugit,& factũ eſt cum feſtinaret.ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ. אֹמַנְתּוֹ
Thren.4.℣.4.Nutriti(vel educati) ſup̱ coccino amplexati ſũt ſtercora. οἱ τιθηνούμενοι. הָאֱמֻנִים
2.Reg.18.℣.16.Et columnas,quas obduxerat Hiſkia rex Iehuda,& tradidit,&c. הָאֹמְנוֹת
Hoc loco columnæ templi figuratè appellantur nutrices, quod ſuſtineant & portent ædificium templi,ſicut nutrix portat infantulum brachijs ſuis.

In voce paſsiua נֶאֱמַן verax reperꝰ eſt, fidelis inuentus eſt,firmꝰ & ſtabilis fuit.
Pſ.78.℣.8.Nõ firmauit cor ſuũ,& nõ fidelis reperꝰ eſt ad Deũ ſpũs eiꝰ.οὐκ ἐπιστώθη. נֶאֶמְנָה
Et ℣.37.Et cor eorum non fuit firmum cum ipſo, & non fideles fuerũt in fœdere eius.οὐκ ἐπιστώθησαν. נֶאֶמְנוּ
Pſ.89.℣.37.Sicut luna firmabiť in æternum,& teſtis in nube fidelis. κατηρτισμένη. נֶאֱמָן
Et ℣.28.Conſeruabo illi miſericordiam meam,& fœdus meum fidele ipſi.πιστή. נֶאֱמֶנֶת
Ieſa.7.℣.9.Si nõ credideritis,nõ repiemini fideles(vel nõ defẽdemini.)οὐδὲ μὴ συνῆτε. תֵאָמֵנוּ
Gẽ.42.℣.20.fratrẽ veſtrꝝ minimũ adducetis ad me,& vera repienť ꝟba veſtra.καὶ πι- וְיֵאָמְנוּ
Ieſa.60.℣.4.Et filiæ tuæ ad latus nutrienť(vel apportabũt.)ἀρθήσονται. (στευθήσονται. תֵּאָמַנָה

In 3.Coniugatione הֶאֱמִין fidem habuit,credidit,ſæpe habet dtũm vel בְּ:
Gen.15.℣.6.Et credidit in Iehoua,& imputauit illi hoc ad iuſticiam.ἐπίστευσεν. וְהֶאֱמִן
Pſal.116.℣.10.Credidi,ꝓpterea loquar,ego autem humiliatus ſum nimis. ἐπίστευσα. הֶאֱמַנְתִּי
Deut.1.℣.30.Et in ꝟbo hoc nõ fuiſtis credẽtes in Iehoua Deo veſtro.(ἐμπιστεύσατε. מַאֲמִינִם
2.Paral.20.℣.20.Credite in Iehoua Deo veſtro, & tuti eritis,credite prophetis eius. הַאֲמִינוּ
Exod.4.℣.1.Et reſpondit Moſe & dixit: Ecce non credent mihi, & non audient. ἐὰν μὴ πιστεύσωσί μοι. יַאֲמִינוּ
Et ℣.vlt.Et credidit populꝰ,& audiẽtes quod viſitaſſet Dñs filios Iſrael.καὶ ἐπίστευσεν. וַיַּאֲמֵן
Ieſa.30.℣.21.legitur תַאֲמִינוּ p̱ תֵימִינוּ ad dexteram declinabitis, ꝓpter Cognationẽ.

Inde nomina.

אָמֻן Veritas,fidelitas,fides,certitudo,conſtantia,& legitur tantũ ſemel. Hinc ὕμνος hymnus,laus ꝓ veritate & fide ſeruata,ὑμνέω laudo Deũ ꝓ fide præſtita. (ἀληθεινήν.
Ieſa.25.℣.1.Quoniã feciſti mirabile, conſilia à longè, fidelitatẽ & veritatẽ. ἀρχαίαν אֹמֶן

אָמְנָה Veritas,fides,educatio fidelis,nutricatio, cura.Item aduerbium verè.
Eſth.2.℣.19.Et verbum Mordechai Eſther faciebat,ſicut fuerat ſub educatione. בְּאָמְנָה
Gen.20.℣.12.Atqꝫ verè eſt ſoror mea, filia patris mei,at nõ filia matris meæ. ἀληθῶς. אָמְנָה

אֲמָנָה Fides,fidelitas,veritas,conſtantia. Eſt quoqꝫ proprium nomen montis.
Nehe.11.℣.22.quia præceptum regis ſuper eos,& fidelitas ſuper cantores. וַאֲמָנָה
Cantic.4.℣.8. contemplaberis de vertice Amana, & de ꝟtice Senir atqꝫ Hermon. אֲמָנָה

אֵמוּן Fides,veritas,fidelitas,& nonnunqꝫ abſtractum accipitur pro concreto.
Deut.32.℣.20.Quia generatio eſt peruerſa,& filij in ꝗbus nõ eſt fides. οὐκ ἔστι πίστις. אֵמֻן
Et plural.Iſaiæ 26.℣.2.Et egredietur gens iuſta cuſtodiens veritates. ἀλήθειαν. אֱמֻנִים
Pſal.12.℣.2.Deſierunt veritates(vel fideles) à filijs hominum. αἱ ἀλήθειαι. אֱמוּנִים
In regim.2.Samuel.20.℣.19.Ego ſum ex pacificis & fidelibus Iſraelis. אֱמוּנֵי

אֱמוּנָה Fides,veritas,Eſt relatiuum reſpiciens promiſsionem, aſſenſus cordis eſt.
Deut.32.℣.4.Deus veritatis,& non eſt ꝑuerſitas, iuſtus & rectꝰ eſt ipſe.θεὸς πιστός. אֱמוּנָה
Cum affixo leui.Hab.2.℣.4.Iuſtus autẽ in fide ſua viuet(vel per fidem)ἐκ πίστεως. בֶּאֱמוּנָתוֹ
1.Samue.26.℣.antepe.retribuet vnicuiqꝫ ſecundum iuſticiam ſuam & fidem ſuam. אֱמֻנָתוֹ

In regim. Ieſ.33.ꝟ.6. Et erit veritas temporis tui fortalicium, ſalutes. אֱמוּנַת
Et plur. Pro.28.ꝟ.20. Vir veritatum (ſeu fidelitatum) eſt abundans benedictionibus. אֱמוּנוֹת

אֱמֶת Veritas, fides, certitudo. Scribitur pro integro & inuſitato אֱמֶנֶת.
Pſa.25.ꝟ.10. Omnes viæ Iehoua ſunt miſericordia & veritas (ſeu fidelitas) ἡ ἀλήθεια. וֶאֱמֶת
In reg. Pſal.117.ꝟ.2. Et veritas Domini (manet) in æternum. ἡ ἀλήθεια. וֶאֱמֶת
Cum affixis. Pſ.40.ꝟ.12. Non celaui pietatem tuam, & veritatem tuã. καὶ ἀλήθειάν σου. וַאֲמִתְּךָ
Pſal.91.ꝟ.4. Scutum & clypeus erit veritas eius. ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. אֲמִתּוֹ

אָמֵן Veritas, verè, certè. Eſt affirmantis & iurantis per veritatem. Hinc ὀμνύω, id eſt iuro, ὄμνυμι & ὀμόω, item διόμνυμι, iuro. ἀμὴν & ἠμὴν, certè, iurantis eſt.
Ieſ.65.ꝟ.17. Qui iurauerit, iurabit in Deo veritatis (vel Amen) τὸν ἀληθινόν. אָמֵן
Deut.27.ꝟ.vlt. Et dicet omnis populus, Amen, id eſt, ſit verum, ſit ratum. γένοιτο. אָמֵן

אֻמְנָם Verè, profectò, certè, Interdum ſcribitur Kybutz pro Hatephcamez.
Iob.9.ꝟ.2. Profecto noui quod ita ſit, Et quomodo iuſtus erit homo coram Deo. ἐπ' ἀληθείας. אָמְנָם
Gen.18.ꝟ.13. Num verè etiam pariam cum ſenuerim? ἆρα γε ἀληθῶς. אֻמְנָם

אָמָּן Artifex fidelis, opifex qui fideliter exercet artem ſuam. Semel inuenitur.
Cant.7.ꝟ.2. Vertebræ coxarum tuarum quaſi monilia, opus manuum artificis. אָמָּן

אָמוֹן Opifex induſtrius & fidus. Collectiuè pro vulgo & multitudine opificum, Hinc quidam putant ſcriptum pro הָמוֹן id eſt, copia. Quater extat.
Pro.8.ꝟ.30. Et eram apud eum (velut) opifex, & eram oblectationes ἁρμόζουσα. אָמוֹן
Ier.46.ꝟ.25. Ecce ego viſito opificem de No, & ſuper Pharaonem. τὸν ἀμμών. אָמוֹן
Nahum 3.ꝟ.8. Nunquid tu melior es præ No opificis, i. opifices habente? אָמוֹן
Ier.52.ꝟ.15. Et eos qui corruerant ad regem Babel, & reliquias. הֶאָמוֹן

אָמַץ

Robuſtior fuit, corroboratus eſt, valde conſolidatus eſt præ cæteris, erectus eſt fortitudine præ alijs. Cognationem habet cum עָצַם Oſſeus fuit, id eſt, firmus inſtar oſſium, cum מָצַץ expreſſit, nam ad expreſſionem requiritur robur quoddam. Hinc Græci acceperunt μείζων quod per comparatiuum exponunt, maior, grandior, & μειζόνως magis, amplius.

In.1. Coniug. אָמַץ robuſtior fuit, præualuit, intranſitiuè legitur.
Pſalm.18.ꝟ.18. Item, Pſalm.140.ꝟ.7. Libera me à perſequentibus me, quia robuſtiores me ſunt. ἐστερεώθησαν. אָמְצוּ
Ioſu.1.ꝟ.7. Tantum confortare, & eſto robuſtus vehementer ad cuſtodiendũ. ἴσχυε. וֶאֱמָץ
Deu.31.ꝟ.6. Præualeſcite & robuſti eſtote, ne timeatis, & ne terreamini ab ipſis. ἴσχυε וְאִמְצוּ
Gen.25.ꝟ.23. Et populus populo robuſtior erit, & maior ſeruiet minori. ὑπερέξει. יֶאֱמָץ
2.Par.13.ꝟ.18. Et robuſtiores fuerunt filij Iuda, qui innitebantur ſuper Deo. καὶ κατίσχυσαν. וַיֶּאֶמְצוּ

In 2. Coniug. אִמֵּץ roborauit, erexit, conſolidauit, habet accuſatiuum.
Deut.2.ꝟ.31. Indurauit Iehoua Deus tuus ſpiritum eius, & corroborauit cor eius. κατίσχυσε.
Prou.24.ꝟ.5. Vir ſapiens eſt in fortitudine, & vir ſcientiæ roborat potentiam. וְאַמֵּץ
Prou.8.ꝟ.28. Cum corroboraret ipſe nubes ſupernè, cum obfirmaret fontes abyſſi. ὡς ἀσφαλεῖς. מְאַמֵּץ
Zach.12.ꝟ.5. Corrobora mihi habitatores Ieruſalem in Iehoua Zebaoth, &c. בְּאַמְּצוּ
Ieſ.35.ꝟ.3. Confortate manus diſſolutas, & genua nutantia roborate. ἰσχύσατε. אַמֵּצָה
Amos 2.ꝟ.antep. Et validus non roborauit potentiam ſuam, & fortis non eripiet. &c. κρατήσει. אַמְּצוּ יְאַמֵּץ
Iob.16.ꝟ.5. Corroborarem vos ore meo, & commotio labiorum meorum cohiberet. ἰσχύς. אֲאַמִּצְכֶם

In 3. Coniug. הֶאֱמִיץ fecit robuſtum, & intranſitiuè conſolidatus eſt, bis.
Pſ.27.ꝟ.vlt. Expecta Deum, præualeſce & roboretur cor tuũ, & expecta. κραταιούσθω וְיַאֲמֵץ
Pſ.31.ꝟ.vlt. Præualeſcite, & conſolideſcat cor veſtrum, omnes qui expectatis Dominum. κραταιούσθω. וְיַאֲמֵץ

In 4. Coniug. הִתְאַמֵּץ corroborauit ſe, erexit ſe. Quater vſurpatur, vt,
1.Reg.12.ꝟ.18. Item, 2.Paral.10.ꝟ.18. Et rex Rehabeam corroborauerat ſe, ἔφθασεν. הִתְאַמֵּץ

Ruth 1. ℣. 18. Et vidit quod roboraſſet ſe ad eundum cum ea, ceſſauit loqui ad eam.
κραταιοῦται. מִתְאַמֶּצֶת
2. Par: 13. ℣. 7. Et corroborauerant ſe contra Rehabeam filium Salomonis. καὶ ἀντέστη. וַיִּתְאַמְּצוּ

Inde nomina.

אַמִּיץ Robuſtus, præualens, pluraliter non inuenitur in Biblijs ſacris. Hinc μείζων.
Ieſai. 28. ℣. 2. Ecce fortis & robuſtꝰ (ira) Domini, ſicut tẽpeſtas, grãdo, &c. καὶ σκληρόν. וְאַמִּיץ
In reg. Iob 9. ℣. 4. Sapiens eſt corde, & robuſtus potentia, quis peruicaciter poterit, &c. κραταιός τε. וְאַמִּיץ

אֹמֶץ Robur, ſolidamentum, fortitudo, nomen abſtractum & ſemel tantum legitur.
Iob 17. ℣. 9. Et apprehendet iuſtus viã ſuã, & mundus manibus addet robur. θάρσος. אֹמֶץ

אֲמֻצִּים Robuſtiores, grandiores, q̃dam putant ſcribi pro חֲמוּצִּים .i. ruffi. Bis extat
Zach. 6. ℣. 3. In curru quarto erãt eq̃ maculoſi & robuſtiores (vel grandiores) ψαροί אֲמֻצִּים
Et ℣. 7. Et grandiores egreſſi ſunt ac cõtenderũt ire & ambulare per terram. וְהָאֲמֻצִּים

מַאֲמָץ Robur, legitur autem in ſacris Biblijs ſemel tantum, videlic. in regim. plurali.
Iob 36. ℣. 19. Num æſtimabit opulentiã tuam? nihil auꝝ (curat) & omnia robora &c. מַאֲמַצֵּי

אָמַר Dixit, prædixit, edixit, condixit, ſignificat actum dicendi, ideoq; ſemp̃ ſequitur declaratio & expreſſio dictionis, vbi illa nõ poteſt ſubintelligi, vt Geneſ. 1. dixit Deus (nempe) fiat lux: item fiat firmamentum, colligantur aquæ: germinet terra, fiant luminaria &c. At דִּבֵּר eſt loqui, & ponitur ſine ſubiunctione rei dictæ, niſi intercesſerit hoc verbum. Per proſopopeiam tribuitur inanimatis. Notanda eſt phraſis quod dicere in corde, ſit cogitare ſeu ſtatuere in animo. Cognationem habet cum יָמַר & מִיר, id eſt, mutauit, nam dicendo mutantur ſyllabæ, verba, tempora, perſonæ pro neceſſitate orationis. Hinc per inuerſionem radicis eſt ἑρμῆς, ἑρμεύς Mercurius, dictator, item ἑρμηνεύω interpretor, ἑρμηνεία dictio, expoſitio dictionum. Et per ſyncopen ἐρέω, ἔρω, εἴρω, id eſt, dico. Et latini conuerſa radice dicunt rumor, rumoris, Germani rühmen.

In 1. Coniug. אָמַר dixit. Tribuitur etiam figuratè igni, gladio. Vſurpatur abſolutè, item cum præpoſitionibus אֶל ad, עַל ſuper, בְּ in.
Pſal. 2. ℣. 7. Iehoua dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te. εἶπε. אָמַר
Prouer. 30. ℣. 16. Et ignis non dixit, copia eſt .i. ſufficit incendium. אָמְרָה
Pſal. 4. ℣. 7. Multi dicunt, q̃s oſtendet nobis bonum? leua ſuper nos lumen. λέγουσι. אֹמְרִים
Micheæ 2. ℣. 7. Num dictũ eſt in domo Iacob? an abbreuiatꝰ eſt ſpiritꝰ Dñi? ὁ λέγων. הֶאָמוּר
Exo. 21. ℣. 5. Si dicendo dicet ſeruus ille, Diligo Dñm meũ, vxorem meam, &c. εἴπῃ. אָמֹר
Num. 17. ℣. 1. Et loquutus eſt Iehoua ad Moſen dicens (vel ad dicendum) λέγων. לֵאמֹר
Pſal. 4. ℣. 5. Dicite in corde veſtro ſuper cubili veſtro .i. cogitate. λέγετε. אִמְרוּ
Prouer. 20. ℣. 22. Ne dicas reddam malum pro malo. Expecta Deum, &c. תֹּאמַר
Prouer. 1. ℣. 21. In capite plateaꝝ, in ciuitate verba ſua dicet. Septuag. λέγει. תֹּאמַר
Gen. 1. ℣. 3. Et dixit Deꝰ, Fiat lux, & facta eſt lux, & vidit Deꝰ quod bonũ. καὶ εἶπεν. וַיֹּאמֶר
Cum defectu Pe Aleph, 2. Sam. 19. ℣. 12. Et ipſi Amaſa dicetis, nonne os meum? תֹּמְרוּ
Pſ. 139. ℣. 5. à fine. Qui dicent tibi p̃ſumptuoſè, elati ſunt vanè irritantes te. יֹמְרוּךָ
Et ratione Aleph deficientis, poteſt quoq; legi ſcd̃ũ literas יַמְרוּךָ amaricabunt te.

In voce paſſiua נֶאֱמַר dictus eſt, nuncupatus eſt. Aliquoties legitur.
Dan. 8. ℣. penult. Et viſio veſpertini & matutini (tp̃is) quæ dicta eſt, veritas eſt. נֶאֱמַר
Pſ. 87. ℣. 5. Et de Zion dicetur, hic & ille natus eſt in ea, & ipſe altiſſimus. יֵאָמֵר
Ieſ. 4. ℣. 3. Et relictus in Ieruſalem dicetur ei, quod ſanctus ſit, omnis &c. יֵאָמֶר לוֹ

In 3. Coniugat. הֶאֱמִיר fecit dicere. Bis inuenitur in Biblijs.
Deut. 26. ℣. 17. Dñm feciſti dicere hodie, vt ſibi ſit in Deum .i. Dñs promiſit tibi. הֶאֱמַרְתָּ
Et ℣. 18. Et Dñs fecit te dicere hodie, vt ſis ei populus peculiaris .i. tu addixiſti te. הֶאֱמִירְךָ

In 4. Coniugat. הִתְאַמֵּר prædicauit ſeſe, iactatus eſt. Bis legitur.
Pſ. 94. ℣. 4. Eructabunt, loquentur duꝝ, prædicabunt ſe oẽs operatores iniquitatis. יִתְאַמְּרוּ
Eſaiæ 61. ℣. 6. Et in gloria eorum, iactabitis vos (vel mutabimini) Eſt cognatio. תִּתְיַמָּרוּ

Inde nomina.

אֹמֶר Dictio, dictum, pronunciatum, eloquium, hæc forma caret plurali numero.
Pſ. 19. ℣. 3. Dies diei eructabit dictionem, & nox nocti indicat ſcientiam. אֹמֶר
Pſal. 68. ℣. 12. Dñs dabit dictionem .i. verbum (&) annunciatrices virtute multa. אֹמֶר

Cum affixo Iob 9.℣.27. Si dictio mea eſt (vel infinitiuus, ſi dicere meum eſt) אָמְרִי
אֵמֶר vel אֹמֶר Sermo, dictio, eloquium, dictum. Græcis eſt ῥῆμα.
Cum aff. Iob 20.℣.vl. Hęc eſt portio hominis impij à Deo, et hęreditas ſermonis eiꝰ אִמְרוֹ
Et plur., puer. 22. ℣.21. Ad reſpondendum ſermones (&) veritatē ijs qui mittunt te. אֲמָרִים
Cum affix. leui. Pſ.5.℣.2. Dicta mea auribus ꝑcipe dn̄e, intellige meditationē meam. אֲמָרַי
Cum affixo graui. Ieſai.41.℣.4. à fine. Sed nec eſt qui audiat eloquia veſtra. אִמְרֵיכֶם
In regimine. Pſal.138.℣.4. Confitebuntur tibi, &c. quia audierunt dicta oris tui. אִמְרֵי

אִמְרָה & אֶמְרָה Dictio, ſermo, eloquium, ſignificat quoq; promiſsionem dictam.
Cum affix. Pſ.138.℣.2. Quoniam magnificaſti ſuper oē nomē tuū ꝓmiſsionē tuam. אִמְרָתֶךָ
Thren.2.℣.17. Fecit dominus quod cogitauerat, compleuit ſermonem ſuum. אֶמְרָתוֹ
In reg. Pſ.119. in Ain. Oculi mei defecerunt ad ſalutare tuū, & ad eloquium iuſticiæ. וּלְאִמְרַת
Et plura. Pſal.12.℣.7. Eloquia Dn̄i ſunt eloquia munda, ſicut argentum exuſtum in אֲמָרוֹת
vaſe (vel in ſublimatorio) terræ, &c. & hîc ſimul quoq; in regimine ponitur. אִמְרוֹת

מַאֲמָר Dictum, edictum, pronunciatum. Abſolutè non habetur in Biblijs.
In reg. Eſth.1.℣.15. Propterea quod Vaſthi non fecerat dictum regis Aſſueri. Idē מַאֲמַר
quoq; cap.2.℣.20. & cap.9.℣.32. &c.

צָמִיר Ramus in ſummitate arboris, qui hinc inde iactat̃, atq; de loco in locum mutat̃.
Hinc latinis inuerſa radice dicitur ramus. Bis tantum vſurpatur.
Ieſa.17.℣.6. Sicut decuſsio oliuæ, vbi duæ vel tres baccæ in ſummitate rami ſunt. אָמִיר
Et ℣.9. Ciuitates præſidij eius erunt ſicut derelictio virgulti & rami. וְהָאָמִיר

אֶמֶשׁ Heri ſub veſpertino tempore, ſignificat enim veſperam præteritam. Germanicè Nechten. Cognationem habet cum מָשַׁשׁ palpauit, & מוּשׁ receſsit. Innuit enim tenebras palpabiles. i. denſas, quæ præterita veſpera fuerunt, & nunc receſſerunt. At תְּמוֹל ſignificat totum heſternū diem. Quinquies vſurpat̃ in Biblijs.
Gen.31.℣.29. At Deus patris veſtri heri dixit ad me. אֶמֶשׁ
In pauſa. ibid.℣.42. Laborem manuum mearum vidit Deus & redarguit heri. אָמֶשׁ

אַמְתַּחַת Pera, ſacculus qui aperiendo latè expanditur. Vide radicem מָתַח expandit.

אָנָּא Eugè, obſecro, &c. particula hortandi & ſemper præponitur, hoc eſt, ſcribitur à principio verſus aut ſententiæ. Significatione conuenit cum נָא i. quæſo, niſi quod hoc poſtponatur, hoc eſt, à principio verſus aut orationis non vſurpetur, vt ex ſequenti loco videndum eſt. Hinc Germani acceperunt particulam Nu.
Pſ.118.℣.5. à fine, Euge Iehoua ſaluum fac quæſo, Euge Iehoua bn̄ proſpera quæſo. אָנָּה

אָנָּה Euge, obſecro, Eſt præpoſitiuum & nihil ſignificatione à præcedente differt.
Pſal.116.℣.4. In nomine Iehoua inuocabo, Euge Domine eripe animam meam. אָנָּה
Et ℣.16. Euge Iehoua, quia ego ſeruus tuus, ego ſeruus tuus & filius ancillæ tuæ. אָנָּה

אָנָה Natauit, adnatauit, vectus eſt nauigio aliquorſum, innauit, &c. Metaphoricè, impulſus eſt cum impetu, quemadmodum nauis à vento impellitur, atq; non raro de inuito & lugubri impulſu accipitur, ideoq; cognationem habet cum יָגָה afflixit, contriſtauit. Item cum אוֹן doluit, & cum נָהָה lamentatus eſt. Hinc νάω, νάυω, νέω, νῶ, νεέω. νεύω, νείω, νίομαι, & νήχομαι, no, adno, iño, trano, eno, nato. Item ἀνύω, ἀνύτω, perficio, expedio, & ἀνύοσω feſtino, expedio, & Anas dicitur ab aſsiduitate natandi.

In 2. Coniugatione אִנָּה vexit nauigio, & figuratè impulit. Semel habetur.
Exo.21.℣.13. Et quando non fuerit inſidiatus, ſed Deus fecit natare. i. impulit &c. אִנָּה

In voce paſsiua אֻנָּה vectus eſt cū impetu, conſtruitur cū אֶל & ל. Bis legit̃.
Pſ.91.℣.10. Non nauigabit (i. aduehetur) ad te malum, & plaga non ap ꝓpinquabit. תְאֻנֶּה
Prouerb.12.℣.21. Non aduchetur iuſto vllus dolor, at impij pleni ſunt malo. יְאֻנֶּה

In 4. Coniugatione הִתְאַנָּה vexit ſeipſum in aliquē, conſtruit̃ cum ל: Semel.
2.Reg.5.℣.7. Qua ꝓpter cognoſcite quæſo, & videte quomodo ſeſe inuehat ad me. מִתְאַנֶּה

Inde nomina.

אֳנִי Nauis à natando, & quod cum impetu vehatur à ventis, impellaturq; hinc inde. Sæpe extat. Græci cōſimili nomine dicūt ναῦς, νεώς, νηῦς, & per dialyſin νηῦς nauis.
1.Reg.9.℣. ante. Et nauem fecit rex Salomo in Eziengæber, quæ eſt iuxta Eloth. וָאֳנִי
In regim. 1.Reg.10.℣.11. Atq; nauis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, &c. אֳנִי

אֳנִיָּה Nauis, quæ vario impulſu à ventis & procellis vehitur. Sæpius legitur.
Prouerb.30.℣.19. Viam ſerpentis ſuꝑ petra, & viam nauis in medio maris (neſcio) אֳנִיָּה
Et plur.1.Reg.9.℣.penult. Et miſit Hiram in naui ſeruos ſuos, homines nauium. אֳנִיּוֹת
In reg. Ezech.27.℣.9.Omnes naues maris, & nautæ earum fuerunt in te. אֳנִיּוֹת
Cum affixo Ezech.27.℣.29.Et deſcendent è nauibus ſuis omnes tenentes remum. מֵאָנִיּוֹתֵיהֶם

אָנֶה Quorſum? quo? item aliquorſum, huc, illuc, iſthuc, ſignificat vectionem & impulſum ad locum. Et ter inuenitur.
1.Reg.2.℣.35.Et ſedebis ibi, & non exibis inde illuc vel iſtuc. אָנֶה וָאָנָה
Ibidem ℣.41. Et ſi exiueris huc vel illuc, ſciendo ſcies quod certò morieris. אָנֶה וָאָנָה
2.Reg.5.℣.antep. Vnde Gehaſi? Et dixit, nō iuit ſeruꝯ tuꝯ huc vel illuc. εἶθα ϗ εἶθα. אָנֶה וָאָנָה

אָנָה Quorſum? quo? aliquorſum, aliquouſq;. Et ſæpe coniungitur cum עַד
Pſal.139.℣.7. Quo ibo à ſpiritu tuo, & quo à facie tua fugiam? πῶ. אָנָה
Pſa.13.℣.2. Vſq;quo Iehoua obliuiſceris mei aſsiduè? vſq;quo abſcondes faciē &c. עַד־אָנָה

אָן Quorſum? quo? quouſq;. Et cū ꝓcedente ꝑticula עַד exponit̃ quouſq;, vſq;quo?
1.Samuel.10.℣.15. Et dixit patruus Saulis ad eum &c. quorſum abijſtis? אָן
Iob 8.℣.2. Vſquequo loqueris iſta & ſunt veluti ventus fortis eloquia oris tui? עַד־אָן
2.Reg.5.℣.antep. Et dixit ad eum Eliſa, vnde Gehaſi? pro מֵאַיִן מֵאַן

תַּאֲנָה Vectatio, nauigatio, impulſus, curſus impetuoſus quo quis fert̃. Semel extat.
Cum affix.Ier.2.℣.24. Vectationē (i. impetū) eius quis reducet? oēs quærentes ꝛc. תַּאֲנָתָהּ

וַאֲנִיָּה תַּאֲנִיָּה Inuectus & inuectio.i. naumachiæ & variæ impugnationes hoſtiū. Bis
Thren.2.℣.5.Et multiplicabit in filia Iehudæ inuectū & inuectionē. תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה
Ieſa.29.℣.2. Et anguſtiabo Ariel, & erit inuectus atq; inuectio. תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה

תֹּאֲנָה Cauſa inuectiua, occaſio inuehendi in aliquem, impulſio in aliquem. Semel.
Iud.14.℣.4.Neſciebant quòd à Deo eſſet hoc, & quòd occaſionē ipſe quæreret ꝛc. תֹאֲנָה

אָנַח Suſpirauit, gemuit cum angore animi ſeu cordis, & quemadmodum molliorem habet tertiam radicalem: ita quoq; ſignificationem ſibi remiſsiorem induit q̃ verbum אָנַק i. ingemuit cum ſonitu vocis & cum clamore magno. Hinc ἄγχω, ἀνιάχω ἀνιάζω triſtor, reſono & latinè ango, ἄχνυμι, anxius ſum, triſtor, ἀνιάομαι, angor, συνάγχη, angina. Item ἀγχόνη angina.

In 1.Coniugat.paſsiua נֶאֱנַח ſuſpirauit cum paſsione animi, gemuit patiendo.
Thren.1.℣.8.Viderunt nuditatē eius, atq; ipſa ſuſpirauit & conuerſa eſt retrorſum. נֶאֶנְחָה
Ioel.1.℣.antep. Quàm ſuſpirauit iumentum, impliciti ſunt greges boum? נֶאֶנְחָה
Ieſ.24.℣.7. Planxit muſtum, languefacta eſt vitis, ſuſpirauerunt omnes &c. נֶאֶנְחוּ
Ezech.9.℣.4. Et ſignabis ſignum ſuꝑ frontibꝯ viroꝝ ſuſpirantium & gementium. הַנֶּאֱנָחִים
Et cap.21.℣.11.Et tu fili hominis ſuſpira cum contritione lumboꝝ, & in amaritudinibus ſuſpirabis ad oculos eoꝝ.i.geme quaſi eſſes animo contrito & amaro ꝛc. הֵאָנַח תֵּאָנַח
Prouerb.29.℣.2.Et quando dominatur impius, ſuſpirabit populus. יֵאָנַח
Item tantum Exod.2.℣.23. Ezechiel 21.℣.12. Thren.1.℣.4.11. & 12.

Inde nomen.

אֲנָחָה Suſpirium, gemitus cordis, angor ſeu anguſtia animi. ἀνία triſtitia, moleſtia.
Ieſ.35.℣.vlt.Gaudium & læticia apprehendent & fugient mœſticia & ſuſpirium. וַאֲנָחָה
Cum affixo.Pſ.6.℣.7.Laboraui in ſuſpirio meo, faciā natare per ſingulas noctes. בְּאַנְחָתִי
Et plur. cum affix. Thre.1.℣.vlt. Quia multa ſunt ſuſpiria mea, & cor meū dolens. אַנְחוֹתַי

אָח Ach, ah, dolentis eſt, de hoc vide radicem אָחַח ſiue אֹחִים:

אָנִי Ego & in pauſa אָנִי ſcribitur quoq; & אָנֹכִי, atq; ab hoc vltimo per ſyncopē videtur pronomen ἐγὼ, ego, & Germanicè Jch.
Pſal.2.℣.6.Et ego vnxi regem meum ſuper Zion montem ſanctum meum. וַאֲנִי
In pauſa.Pſal.35.℣.3.Dic animæ meæ (vel ad animam meam) ſalus tua ſum ego. אָנִי
Exod.20.℣.2.Ego ſum Iehoua Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti. אָנֹכִי
Et pluraliter אֲנַחְנוּ vel נַחְנוּ. Hinc νὼ, nos, dualiter apud græcos.
Pſal.95.℣.7.Quia ipſe eſt Deus noſter, & nos populus paſcuæ eius. וַאֲנַחְנוּ
In pauſa.2.Reg.18.℣.26.et Eſa.36.℣.11.Loquere ad ſeruos tuos Syriacè q̄a intelligimus nos. אֲנָחְנוּ
Gen.42.℣.10.Omnes nos filij ſumus viri vnius, probi ſumus nos. נַחְנוּ

Ieremiæ 42.℣.6. Voci Iehoua Dei noſtri, ad quem te mittimus, obtemperabimus. אֲנַֽוּ
Ratione literarum, ſcribitur אֲנוּ & ratione punctorum אֲנַחְנוּ, Atq; præter hunc locum non extat אֲנוּ:

אֲנָךְ Amuſsis, norma angularis, **ein winckelmas**/perpendiculum quo exigunt cementarij angulos vt reſpondeant normæ ad rectificandum murum. Cognationem habet cum כּוּן rectificauit, parauit rectè. Hinc γωνία, angulus, γωνιώδης, anguloſus, & Germani præpoſito **w**, dicunt **winckel**. Vſurpatur in Biblijs ſacris, quater videlicet in duobus verſibus, vt,

Amos 7.℣.7. Et ecce Dominus conſtitutus ſuper muro amuſsis, & in manu eius amuſsis. ἀδάμας. אֲנָךְ
Et ℣.8. Quid tu vides Amos, & dixi, Amuſsim, & dixit dominus, ecce pono Amuſsim. ἀδάμαντα. אֲנָךְ

אָנַס Onerauit aliquem bibendo, coëgit bibere. Cognationem habet cum סָאַן conflixit, & cum אָסוֹן læſio, ſeu nocumentum vitæ, nam onuſtus potu affligit ſeipſum accerſendo ſibi læſionem & perniciem: Hinc latini onus, & onuſtus, onero, &c. Item ὄνος, & transpoſitis literis aſinus ab onere portando.

In 1. Coniug. אָנַס onerauit aliquem bibendo, coëgit bibere, ſemel tantũ extat.
Eſther 1.℣.8. Et compotatio iuxta edictum, nec erat onerans (vel cogens) אֹנֵס

אָנַף Spirauit naribus, flauit naſo, vt ſolent irati & veſani, ideoq; ſemper accipitur pro ſuccenſere, & atrociter iraſci. Cognationem habet cum נָפַח flauit ore. Hinc per inuerſionem radicis πνέω, πνεύω, πνείω, πνώω .i. ſpiro, πνεῦμα, ſpiritus. Et ſic de Saulo ſcribitur Acto. 9. ὁ ἢ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων &c.

In 1. Coniugat. אָנַף iratus eſt, ſuccenſuit efflando per nares, Abſolutè & cũ בְּ
1. Reg. 8.℣.46. Ieſ. 12.℣.1. Confitebor tibi Iehoua, quia iratus es in me, Pſal. 69.℣.3. iratus es. ὠργίσθης. אָנַפְתָּ
Pſal. 2.℣.vlt. Oſculamini filium, ne quando iraſcatur, & peatis in via. ὀργισθῇ. יֶאֱנַף
Et Pſ. 85.℣.6. Num in æternum iraſceris nobis? Pſ. 79.℣.5. vt quid iraſceris Domine in finem? ὀργισθήσῃ. תֶּאֱנַף
In 4. Coniugat. הִתְאַנֵּף commouit ſe ira, fecit ſe ſpirare per nares. Cum בְּ
Deut. 9.℣.20. Atq; in Aharonem commotus eſt Iehoua vehementer. הִתְאַנַּף
1. Reg. 11.℣.9. Et ira commotus eſt Iehoua contra Salomonem. וַיִּתְאַנַּף
Et tantum 2. reg. 17.℣.18. Deut. 1.℣.37. cap. 4.℣.21. cap. 9.℣.18.

Inde nomina.

אֲנָפָה Nomen auis in lege vetitæ ne comedatur, Nomen habet à flatu narium & ira vehementi. Hieronymus ſequutus ſeptuaginta vertit Charadrium, alij picam, alij miluum iuxta Thargum. Legitur tantum bis, vt,
Leuit. 11.℣.19. Et Deut. 14.℣.18. Ciconiam, Charadrium ſecundum ſpeciem ſuam. אֲנָפָה

אַף Naſus, & per ſynecdochen pro tota facie & vultu, item ꝓ furore ſeu ira, quæ in vultu conſpicit̃ & flatu nariũ oſtẽdit̃. Hinc ὄπτω, video, ὤψ, aſpectus, πρόσωπον, ꝑſona.
Pſal. 115.℣.6. Aures eis ſunt, & non audiunt, Naſus eis eſt, & non olfaciunt. אַף
Pſ. 37.℣.8. Deſine ab ira, & derelinque indignationem, ne ſuccenſeas ad malefaci: מֵאַף
In regimine. Gen. 27.℣.penult. Donec auertat̃ ira fratris tui à te, & oblitus fuerit. אַף
In pauſa. Prouer. 21.℣.14. Donum in abſcondito incuruabit (i. reſtinguet) iram. אָף
Pſ. 6.℣.2. Iehoua ne in furore tuo arguas me, neq; in excandeſcẽtia tua caſtiges me. בְּאַפְּךָ
Et dual. Exo. 34.℣.6. Deus miſereator, & miſericors, tardus irarum, multæ miſericord. אַפַּיִם
Cum affix. Gen. 3.℣.19. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Sept. τοῦ προσώπου σοῦ. אַפֶּיךָ
In regi. 1. Samuel. 25.℣.23. Et cecidit ad faciem Dauidis. Septuag. ἐνώπιον τοῦ Δαβίδ. לְאַפֵּי
Qñ autem eſt cõiunctio etiã, quoq;, &c. habet radicẽ אָפַף circũrotauit, de quo infra.

אָנַק Vociferatus eſt cum gemitu, ingemuit, edidit ſingultus, exclamauit præ gemitu, idem quod נָאַק & נָהַק exclamauit vehementer. Cognationem habet cum אָנַח ſuſpirauit paululum, nam vt ק eſt durior litera quam ח, ita quoq; duriorẽ conſtituit ſignificationem, non .n. in corde tantum gemere ſignificat, ſed & prolabi in vociferationes & querelas gemebundas Hinc ὀγκάομαι, rudo, exclamo, ὀγκίς, ὄγκος aſinus à clamore turgente. Item anxius, anxietas.

In 1. Coniug. אָנַק clamauit voce gemebũda, ingemuit vociferãdo. Bis tñm.
Ezec. 26. ℣. 15. A ſonitu ruinæ tuæ, quãdo vociferatus fuerit vulneratꝰ. ἐν τῷ σπᾶσαι. בֶּאֱנֹק
Ier. 51. ℣. 32. Et viſitabo ſculptilia eiꝰ, & in õi terra eiꝰ ingemiſcet vulneratꝰ. πεσοῦνται. יֶאֱנֹק
In voce paſsiua נֶאֱנַק ingemiſcens vociferatus eſt cum paſsione animi. Bis.
Ezech. 9. ℣. 4. Et ſignabis Thau (i. ſignum) ſuper frontibus ſuſpirantium & ingemiſc. κατωδυνωμένων. וְהַנֶּאֱנָקִים
Ezech. 24. ℣. 17. Ingemiſce, ſile, mortuoꝝ luctum nõ facies, decus tuũ liga ſuꝑ te. הֵאָנֵק

Inde nomen.

אֲנָקָה Gemitus, clamor gemebundus, quater legit̃. Eſt quocꝫ ſemel nomen reptilis à clamore gemebũdo. Hieronymꝰ vertit Mygalen. Hinc ſine dubio Germani ein Vnck.
Leuit. 11. ℣. 30. Mygale, & ſtellio, & lacerta, & limax, & chamæleon. אֲנָקָה
Mal. 2. ℣. 13. operiendo lachrima altare Domini fletu & gemitu. στεναγμῷ. וַאֲנָקָה
In reg. Pſalm. 102. ℣. 21. ad audiendum gemitum vincti, ad ſoluendum filios mortis. אֶנְקַת
Pſ. 12. ℣. 6. à vaſtatione miſerorum, & ab ingemitu inopum nunc exurgã. στεναγμοῦ. מֵאֶנְקַת
Pſal. 79. ℣. 12. Veniat in conſpectum tuum gemitus vincti. στεναγμός. אֶנְקַת

אָנַשׁ Morbo deſperato laborauit, ægrotauit lethaliter, ita vt de ſanitate ſit deſperatum. Metaphoricè tribuitur quocꝫ rebus inanimatis, quarum perditio eſt inſanabilis. Conuenit ſignificatione cũ ℣bo נוּשׁ ægrotauit lethali morbo. Hinc νοσεῖν, ægroto, νόσος, νοῦσος, νόσημα, morbus, ægritudo, νοσερός morbidus, νοσώδης morboſus.

In 1. Coniugatione אָנַשׁ ægrotauit deſperatè. Inuenitur tantum in paul, vt.
Ieſa. 17. ℣. 11. Aceruus meſsis in die hæreditatis, & dolor deſperatus (tibi erit) אָנוּשׁ
Ierem. 30. ℣. 15. Quid clamas ſuper contritionem tuam? deſperatus eſt dolor tuus. ἄλγηρα ἡ πληγή σου. אָנוּשׁ
Et cap. 17. ℣. 9. Fraudulentum eſt cor præ omnibus, atcꝫ deſperatum eſt ipſum. וְאָנֻשׁ
Mich. 1. ℣. 9. Quia deſperata eſt plaga eius, nam penetrauit vſcꝫ ad Iehudam. אֲנוּשָׁה
Ieremiæ 15. ℣. 18. Quare dolor meus fuit aſsiduus, & plaga mea deſperata. אֲנוּשָׁה
In voce paſsiua נֶאֱנַשׁ affectus eſt morbo lethali, ægrotauit deſperatè. Semel.
2. Samu. 12. ℣. 15. Et percuſsit Iehoua puerum, quem peperit vxor Vriæ ipſi Dauid, & affectus eſt morbo. i. lethaliter ægrotauit, ita vt ſanari non potuerit. וַיֵּאָנַשׁ

Inde nomen.

אֱנוֹשׁ Homo miſer, vir mortalis, qui ſubiectus eſt varijs & magnis morbis, & tandem mortis dolores ſubire cogitur. Accipitur quandocꝫ collectiuè pro vtrocꝫ ſexu hominum, & quandocꝫ pro viris ſolis. Hinc ἀνήρ ש in ρ mutato, à quo eſt ἄνθρωπος, & per Protheſin videtur eſſe germanicum Menſch. Paſsim obuiam venit.
Pſal. 103. ℣. 13. Hominis dies ſunt ſicut gramen, ſicut flos campi, ita effloreſcet. אֱנוֹשׁ
Pſ. 9. ℣. vlt. Pone Iehoua doctrinã illis, vt cognoſcant gentes quod homo ipſi ſint. אֱנוֹשׁ
Iob. 7. ℣. 1. An nõ militia ẽ homini ſuꝑ terra, & ſicut dies mercenarij ſunt dies eius? לֶאֱנוֹשׁ
Et plural. Ezechiel. 24. ℣. 17. Et panem ægrotorum (ſeu lugentium) non comedes. אֲנָשִׁים
Deut. 1. ℣. 13. Afferte vobis viros ſapientes, & intelligentia præditos, & ſcientes. אֲנָשִׁים
Cum affixo leui. 1. Sam. 23. ℣. 6. Et abijt Dauid & viri eius in Këil & præliatus eſt. וַאֲנָשָׁיו
Cum affixo graui. Ie. 18. ℣. 21. Et viri eoꝝ erũt interfecti morte, iuuenes eoꝝ ꝑcuſsi. וְאַנְשֵׁיהֶם
In regimine. Pſal. 26. ℣. 9. Ne colligas cum peccatoribus animam meam, & cum viris ſanguinum vitam meam. אַנְשֵׁי

נָשִׁים Mulieres, vxores. Deriuatur à præcedente maſculino per aphęreſin Aleph capitalis literæ, nam mulier non debet eſſe caput, ideocꝫ illud tegitur velamine.
Iere. 40. ℣. 7. Et quòd commendaſſent ei viros & mulieres, puſillos & de plebe. וְנָשִׁים
Cum affix. leui. 2. Sam. 12. ℣. 11. Et tollã vxores tuas in conſpectu tuo, & dabo prox. נָשֶׁיךָ
Cum affixo graui. Exo. 22. ℣. 23. Et erunt vxores veſtrę viduæ, & filij veſtri pupilli. נְשֵׁיכֶם
In regimine. Gen. 4. ℣. 4. à fine. Audite vocẽ meã vxores Lamech, auribus ꝑcipite. נְשֵׁי

אַנְתְּ Tu, pronomen Chaldaicum, quod ſæpe inuenitur apud Danielem, Et videt̃ formatum à prima perſona אֲנִי ego. Ebræi autem frequentius excludunt Nun, & præſertim in connexione ſyllabarum, hoc eſt, quando eidem ſubijciendum erat Scheua mutum, ſic & hoc loco Euphoniæ cauſa reijcitur illud, vt,

אַתָּה Tu, Pronomen ſecundæ perſonæ, & dicitur ad præſentem. Eſt maſculini generis, nam He à tergo eſt paragogicum, ſine quo etiam quinquies in Biblijs ſcriptum reperitur. Dages forte autem ponitur pro defectu Nun. Hinc Dores dicunt per aphæreſin, τύ pro σύ & Poëtæ τύνη. & latini tu, Germani Du.

Pſ. 5. ℣. vlt. Quia tu benedices iuſto Iehoua, Septuag habent. ὅτι σὺ εὐλογήσεις. אַתָּה
Et Pſ. 6. ℣. 4. Anima mea exterrita eſt vehementer, & tu Domine vſquequo? וְאַתָּ
In pauſa. Gen. 3. ℣. 11. Quis indicauit tibi, quod nudus eſſes tu? אָתָּה
Et plur. Exod. 20. ℣. 5. à fine. Vos vidiſtis quod de cœlo locutus ſim vobiſcum. אַתֶּם
Malachiæ. 2. ℣. 8. At vos declinauiſtis à via, feciſtis multos impingere in lege. וְאַתֶּם

אַתְּ Tu, fœm. gen. eſt, & quinquies in Biblijs reperiť cū Iod pagogico nō legēdo.
2. Reg. 4. ℣. 7. Et tu atqꝫ filij tui viuetis de reſiduo (vel de ſuperabundante) אַתְּ
Et pagogic. 1. reg. 14. ℣. 2. Surge quæſo & trāſmuta te vt nō cognoſcāt, quòd tu ſis. אַתִּי
In pauſa. Gen. 12. ℣. 11. Ecce enim noui, quòd mulier pulchra facie ſis tu. אָתְּ
Et plur. Ezech. 34. ℣. vlt. Et vos oues meæ, oues paſcuæ meæ, homines eſtis vos. אַתֵּן
Et ibidem ℣. 17. Et vos oues meæ, ſic dicit Dn̄s Deus, ecce ego iudico inter ouem. וְאַתֵּנָה

אָסָם

Penu, promptuarium, horreum, penarium, vbi reponuntur & colliguntur fruges ſeu cibaria. Hieronymns vertit cellaria. Cognationem habet cum אָסַף collegit, contraxit, & יָשַׂם vel שִׂים poſuit. Hinc ὁμόσε, & latinè ſimul, Germanicè autem ſammen/ſamlen/item ſumma etc. legitur in Biblijs ſacris bis & tantum plural.

Cum affixo leui. Deut. 28. ℣. 8. Mandabit Iehoua ſuper te benedictionem in penarijs tuis. ἐν τοῖς ταμείοις σου. בַּאֲסָמֶיךָ
Prouerb. 3. ℣. 10. Et implebuntur promptuaria tua ſaturitate. τὰ ταμιεῖα σου. אֲסָמֶיךָ

אָסוֹן

Periculum vitæ, damnum, exitium, detrimentum, læſio corporis & vitæ, Cognationem habet cum סָאַן conflixit: Hinc ἄση detrimentum, ἄεσις damnum, Item σίνω, σίνομαι, noceo, σίνος nocumentum, clades, σινάς noxa, σιναρός læſus. Quinquies legitur, vt,

Gen. 42. ℣. vlt. Si acciderit ei periculum in via. אָסוֹן
Exod. 21. ℣. 22. Si offenderint mulierem grauidam, &c. & non fuerit periculum. אָסוֹן
Et ℣. 23. Et ſi exitiale fuerit (mulieri) dabis animam pro anima. אָסוֹן
Item geneſ. 42. ℣. 4. cap. ℣. 44. ℣. 29.

אָסַף

Traxit, contraxit ad conſeruandum vel ad auferendum aliquid ſubtraxit, abſtraxit, collegit, conuulſit, differt à קָבַץ quod ſignificat res diſperſas colligere in vnum locum, vt אָסַף diciť de re non diſperſa. Et quando de collectione Solis vel ſtellarum accipitur, ſignificat occaſum eorum. Cognationem habet cum יָסַף adiecit, & סָפָה addidit. Hinc σπάω, σπάζω, contraho, σπασμός contractio, ἀποσπάω auello &c. Item ἕσπερος veſper vbi ſol colligitur.

In 1. Coniugatione אָסַף collegit, contraxit, eſt tranſitiuum in accuſatiuum, & ſæpe accipit עַל ſuper אֶל ad, item ל: Porro cum מִן ſignificat abſtrahere.

Gen. 6. ℣. pen. Sume tibi de omni cibo qui comediť, & colliges ad te &c. ϗ συνάξεις. וְאָסַפְתָּ
2. Reg. 22. ℣. vlt. propterea ecce ego colligo te ad patres tuos. προστίθημί σε. אֹסִפְךָ
Ezech. 34. ℣. antepenult. Et non erunt amplius collecti præ fame in terra, & non ferent. ἀπολλύμενοι. אֲסֻפֵי
Michæ 2. ℣. penult. Colligendo colligam te omnem Iacob, congregando congregabo. συναγόμενος. אָסֹף
2. Reg. 5. ℣. 7. Nam ipſe mittit ad me ad abſtrahendum aliquē à lepra ſua. ἀποσυνάξαι. לֶאֱסֹף
Num. 11. ℣. 16. Collige mihi ſeptuaginta viros de ſenioribus Iſraëlis. συναγαγέ μοι. אֶסְפָה
Pſ. 26. ℣. 9 Ne colligas (vel contrahas) cum peccatoribus animam meam. συναπολέσῃς תֶּאֱסֹף
2. Reg. 5. ℣. 3. Vtinam Dominus meus eſſet apud Prophetam &c. tunc abſtraheret eum à lepra. ἀποσυνάξει. יֶאֱסֹף
Pſalm. 27. ℣. 10. Pater meus & mater mea dereliquerunt me, at Iehoua colliget me. προσελάβετο. יַאַסְפֵנִי
Tria futura reperiuntur, in quibus Aleph implicitè quieſcit in Holem, vt
Michæ 4. ℣. 6. In die illo dicit Iehoua colligam claudum. i. afflictum. συνάξω. אֹסְפָה

Pſalm.104.℣.29. Colliges ſpiritum eorum, expirabunt, in puluerem ſuum reuertentur. αὐτανελεῖς. תֹּסֵף

2. Sam. 6. ℣. 1. Et collegit adhuc Dauid omnes electos in Iſrael. Eſt cognatio cum יָסַף. συνήγαγεν. וַיֹּסֶף

In voce paſsiua. נֶאֱסַף collectus eſt, & cum מִן collectim abſtractus eſt.

Ieſa.16.℣.10. Et trahetur gaudium & exultatio de Carmel, id eſt, abſtrahetur collectim. ἐξαρθήσεται. וְנֶאֱסַף

Pſalm.35.℣.15. Et in claudicatione mea lætati ſunt, & collecti ſunt. Collecti ſunt &c. συνήχθησαν. נֶאֶסְפוּ

Gen.49.℣.29. Ego colligor ad populum meū, ſepelite me ad patres meos. προστίθεμαι נֶאֱסָף

Et cap.29.℣.7. Ecce adhuc dies alta eſt, nondū eſt tempus colligi pecora. συναχθῆναι. הֵאָסֵף

Et cap. 49. ℣. 1. Et vocauit Iacob filios ſuos, & dixit, colligimini, & indicabo vobis. συνάχθητε. הֵאָסְפוּ

Ieſa. 60. ℣. antepenult. Non occidet vltrà ſol tuus, & luna tua non contrahetur, id eſt, abſcondetur. ἐκλείψει. יֵאָסֵף

In 2. Coniug. אִסֵּף collegit, contraxit, & tantum in præſenti tempore aliquoties.

Iud. 19. ℣. 18. Et ad domum Iehoua ego vado, nec eſt aliquis colligens me in domum. συνάγων. מְאַסֵּף

Ioſ.6.℣.9. Et collector (i. collectum vulgus) ibat poſt arcam. i. ſequebatur. οὐραγοῦντες. וְהַמְאַסֵּף

Ieſ. 62.℣.9. Quia collectores eius comedent illud, & laudabunt Dōm. συναγαγόντες. מְאַסְפָיו

In voce paſsiua. אֻסַּף collectus eſt, contractus eſt ab alio. Ter vſurpatur.

Ieſai.33.℣.4. Et colligetur ſpolium veſtrum, collectione bruchi, id eſt, ſicut colligit bruchus. καὶ συναχθήσεται. וְאֻסַּף

Et cap. 24. ℣. penult. Et colligentur collectione vinctorum ad ciſternam, id eſt, foueam. καὶ συνάξουσι. וְאֻסְּפוּ

Zach.14.℣.14. Et colligetur opulentia omnium gentium per circuitum. καὶ συνάξει. וְאֻסַּף

In 3. Coniug. הֶאֱסִיף fecit colligere, collegit. Sed legitur tantum in futuro habente Pe Aleph quieſcens in Holem, atq; omnia ſunt duplicis lectionis.

1Sā.15.℣.6. recedite & deſcēdite de medio Amalec, ne forte colligā te cū eo. προσθῶ σε אֹסִיפְךָ

Et cap.18.℣. penul. Et adiecit Saul timere à facie Dauidis vlterius. καὶ προσέθετο. וַיֹּאסֶף

Exo.5.℣.7. Non adiicietis dare ſtipulam populo ad faciendum lateres. Hoc legit. תֹאסִיפוּן

Et ſecūdū literas תַּאַסְפוּן colligetis, & ſecūdū puncta תּוֹסִיפוּן adiicietis. προσθήσετε.

In 4. Coniug. הִתְאַסֵּף collegit ſeipſum, fecit ſe colligere. Semel extat.

Deut.33.℣.5. Et erit in Ieſyrun (i. in Iſrael) rex, cum colligēt ſe principes. συναχθέντων. בְּהִתְאַסֵּף

Inde nomina.

אֹסֶף Collectio, congregatio, contractio, conuulſio. Ter in Biblijs reperitur.

Ieſ.32.℣.10. Quia deficit vindemia, collectio (frugum) non veniet. πέπαυται ὁ σπόρος. אֹסֶף

In reg. Ieſ.33.℣.4. Et colligetur ſpolium veſtrū (ſicut) collectio bruchorum. (γων. אֹסֶף

Et pl. i reg. Mich.7.℣.1. Heu mihi quod collect⁹ ſū tāq; collectiones ætatis. ὡς συνά- כְּאָסְפֵּי

אָסִיף Collectio, tempus anni quando fructus colliguntur in domos ſeu horrea.

Exod.34.℣.22. Et feſtum collectionis (frugum facies tibi) in reuolutione anni. הָאָסִיף

אֲסֵפָה Collectio, contractio. Inuenitur tantum in ſtatu abſoluto.

Ieſa.24 ℣. pen. Et colligentur collectione ſicut vinctus ad foueam, & claudentur. אֲסֵפָה

אֲסֻפִּים Collegia vbi colligebāt ſacerdotes & Leuitæ, Erāt ceu veſtibula tēpli. Ter legit.

1.Para.26.℣.15. Ipſi Obed AEdom ad meridiem, & filijs eius domus collegiorū. הָאֲסֻפִּים

Et ℣.17. Et pro collegijs erant bini atq; bini (Leuitæ.) לָאֲסֻפִּים

In reg. Nehem.12.℣.25. cuſtodes, nempe oſtiarij cuſtodiæ in collegijs portarū. בַּאֲסֻפֵּי

אֲסֻפּוֹת Collegia, collectiones, legitur tantum pluraliter perinde vt ſuperius. Semel.

Eccle.12 ℣.11. Et ſicut claui fixi, ita ſunt viri collegiorū & dantur à paſtore vno. אֲסֻפּוֹת

אֲסַפְסֻף Vulgus, promiſcuum vndiq; collectum. Semel inuenitur.

Num.11.℣.4. Et vulgus, quod inter eos erat, faciebat ſe cōcupiſcere cōcupiſcentiā. וְהָאסַפְסֻף

אָסַר Ligauit, obligauit, vinxit, deuinxit, obſtrinxit. Si de equo aut boue curru ligando vſurpatur, ſignificat equum ſternere, & parare currum ad vehendum vbi opus eſt multo apparatu & varia ligatione, vt equi & boues plauſtro iungantur. Cognationem habet cum אָזַר cinxit, & יָסַר caſtigauit. Nam omnis ſuccinctio fit per ligationem, & rei caſtigantur vinculis & carceribus. Hinc σειράζω vinculum traho, σειρά catena, σειρίδες funiculi. Et per metatheſin literarum ὁρίζειν, definire, quaſi limitibus ſeu metis poſitis ſeſe includere, vt fit in pactionibus & votis, quibus ſe homines ad certas actiones, donationes, vel abſtinentiam obligant, atq; ita ſibi quaſi funes circundant. ὁρίζω determinauit, Græci per δέω.

In 1. Coniug. אָסַר ligauit, vinxit, & cum עַל ſignificat obligare.

Num. 30. ℣. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. Et mulier ſi voluerit &c. aut obligauerit obligatione.
Sept. ἢ ὁρίζεται. אָסְרָה
Iob. 36. ℣. 13. Non clamabunt, quod vinxerit (vel conſtrinxerit) eos. ὅτι ἔδησεν. אֲסָרָם
Geneſ. 49. ℣. 11. Ligans ad vitem pullum ſuum, & ad palmitem &c. Iod eſt paragogicum. δεσμεύων. אֹסְרִי
Gen. 40. ℣. 3. ad domum carceris, locum videlicet vbi Ioſeph vinctus erat. ἐπέκειτο. אָסוּר
1. Reg. 18. ℣. ante. liga (currum) & deſcende, ne concludat te pluuia. μὴ καταλάβῃ σε. אֱסֹר
Sæpiſsimè extat.
2. Paral. 13. ℣. 3. Et ligauit (id eſt, conſtituit) Abya prælium cum exercitu ſtrenuorum.
καὶ παρετάξατο. וַיֶּאְסֹר
Iud. 15. ℣. 13. Et ligauerunt eum duobus funibus nouis, & duxerunt eum. καὶ ἔδησαν. וַיַּאַסְרֻהוּ

In voce paſsiua. נֶאֱסַר ligatus eſt à ſeipſo, h.e. ſua voluntate, & non coactus.
Gen. 42. ℣. 16. Et vos ligamini & probabuntur verba veſtra quod veritas vobiſcũ. הֵאָסְרוּ
Et ℣. 19. Frater veſter vnus vincietur in domo cuſtodiæ veſtræ, & vos ite. κατασχεθήτω. יֵאָסֵר

In 2. Coniugatione paſsiua אֻסַּר ligatus eſt, vinctus eſt ab alio. Bis reperitur.
Ieſa. 22. ℣. 3. Omnes principes tui fugerunt pariter ab arcu, vincti ſunt. δεδεμένοι εἰσι. אֻסָּרוּ
Ibid. Omnes inuenti in te vincti ſunt pariter, & longiſsimè aufugerunt. אֻסְּרוּ

Inde nomina.

אָסִיר Vinctus, ligatus. Et aliquando collectiuè accipitur.
Pſal. 79. ℣. 11. Veniat in conſpectum tuum gemitus vincti. i. vinctorum. πεπεδημένων. אָסִיר
Et plur. Pſal. 68. ℣. 7. Deus collocat ſolitarios in domũ, educit vinctos. πεπεδημένους. אֲסִירִים
Cum affix. Pſal. 69. ℣. 4. à fine. Quia audiuit pauperes Dominus, & vinctos ſuos
non deſpexit. πεπεδημένους. אֲסִירָיו
In regi. Gen. 39. ℣. 4. à fine. In domum carceris, vbi vincti regis ligati erant. δεσμῶται. אֲסִירֵי

אַסִּיר Vinctus, q vehementer conſtrictus eſt vinculis, nã Dages auget ſignificationem.
Ieſa. 24. ℣. penult. Et colligentur collectione ſicut vinctus ad foueam. אַסִּיר
Ieſ. 10. ℣. 4. Sine me corruit (aliquis) ſub vincto, & ſub occiſis cadent. אַסִּיר

אֵסוּר Vinculum, carcer vbi vincti cuſtodiuntur, locus vinculorum,
Iere 37. ℣. 14. Et percuſſerunt eum, & poſuerunt eum in domũ vinculi. i. vinculorum. הָאֵסוּר
Et plur. Eccleſ. 7. ℣. 28. Retia & ſagenæ ſunt cor eius, & manus eius ſunt vincula. אֱסוּרִים
Cum affixo. Iud. 15. ℣. 14. Et diſſoluta ſunt vincula eius de manu eius. אֱסוּרָיו

אִסָּר Obligatio, deuinctio, vt ſi quis verbis determinatis ſeſe obligat.
Num. 30. ℣. 3. 4. 5. 10. 11. Si obligauerit obligatione in domo patris ſui. Sept. ὁρισμὸν. אִסָּר

אֱסָר Obligatio, deuinctio, Sed hæc forma non inuenitur in ſtatu abſoluto.
Cũ affix. Nu. 30. ℣. 5. Et audiet pater eius votũ eius, & obligationẽ eius, qua obligauit. וֶאֱסָרָהּ
Et plur. cum affixo leui. Num. 30. ℣. 6. vota eius, & obligationes eius quibus obli.
σου ὁρισμοὺς οὓς ὡρίσατο. וֶאֱסָרֶיהָ

אֵפוֹ & אֵפוֹא Nunc, de his vide ſupra in אֵיפוֹא

אֵיפֹה Vbi, Et de hoc dictum eſt ſuperius.

אַפְאֵיהֶם Diſpergam eos in angulos, vide radicem פָּאָה

אָפַד Aptauit, coaptauit, adaptauit ſtrictim, induit aſtringendo & accommodando veſtem. Semper vſurpatur de tunica corpori aſtringenda ſeu adaptanda. Hinc ἅπτω & ἅπτομαι cum compoſitis, συνάπτω προσάπτω, apto, coapto, ἁπτόμενος aptus &c. omnia hæc originem habent ab Ebræa radice.

In 1. Coniugatione אָפַד adaptauit conſtringendo. Bis tantum legitur.
Exo. 29. ℣. 5. Et adaptabis ei (ipſũ Ephod) artificioſo cingulo ſuphuẽralis. καὶ συνάψεις וְאָפַדְתָּ
Leuit. 8. ℣. 7. Et cinxit eum artificio ipſius Ephod, & adaptauit ei (ſuperhumerale.) וַיֶּאְפֹּד
καὶ συνέσφιγξεν.

Inde nomina.

אֵפֹד Ephod, ſuperhumerale, ſcapulare, veſtimenti genus quod corpori ſtrictè aptabatur. Duplex autem inuenitur Ephod, aliud precioſius ex auro, hyacintho, purpura &c. quo induebatur tantum ſummus Sacerdos in ſacris faciendis. Alterum ex lino candidiſsimo, quo vtebantur alij ſacerdotes, Leuitæ & Reges.

Exod. 28. ℣. 7. Et faciēt Ephod, ex auro, hyacintho, & purpura & coccino. ἐπωμίδα. הָאֵפֹד
Iudic. 8. ℣. 27. Et fecit ex eo Gideon Ephod, & conſtituit illud in ciuitatem ſuam. לְאֵפוֹד
In regim. 1. Sam. 2. ℣. 18. Et Samuel miniſtrabat &c. Puer accinctus Ephod lini. אֵפוֹד
Et ca. 22. ℣. 18. Et interfecit in die illa octoginta quinqꝫ viros portantes Ephod lini. אֵפוֹד

אֲפֻדָּה Superindumentum, ſuperhumerale, quod corpori ſtrictim coaptatur.
Cum affixo leui. Exod. 28. ℣. 9. & Exod. 39. ℣. 5. Et artificioſum ſuperindumenti eius. τὴν ἐπωμίδα. אֲפֻדָּתוֹ
In reg. Ieſa. 30. ℣. 22. & contaminabitis &c. ſuperhumerale conflatilis auri tui. אֲפֻדַּת

אַפֶּדֶן Aulæum, palatium tapetibus coopertum, quod pro delicijs fiebat. Componitur ex אָפַד aptauit, & עֵדֶן deliciæ. Semel tantum reperitur, vt.
Cum aff. Dan. 11. ℣. vlt. Et plantabit (i. figet) tentoria aulæi ſui inter maria. ἀφαδανῶ. אַפַּדְנוֹ

אָפָה Coxit panes vel placentas in furno, pinſuit panes ad æſtum ignis, Cognationem habet cum אָנַף æſtuauit, quod tantum de ira excandeſcente accipitur, & cum אָפַף circumrotauit, quod etiam fit in pinſendis panibus. Hinc ὀπτάω coquo, ἅπτω, accendo, πέπτω, πέσσω pinſo, ἕψω, ἑψάω, ἑψέω elixo &c. ἑφθός coctilis, & haud dubiè ποιέω hinc eſt, vnde ἀρτοποιέω deinde ἅπτω accendo, πέσσω, πέπτω coquo, Item Germanicum **Ofen** / **Backofen** / & addita aſpiratione **Hafen** / olla. Ablata prima radicali **pehen** / & He craſsius pronunciato **bachen** / vel adhuc craſsius **backen**.

In 1. Coniug. אָפָה coxit panes, pinſuit. Eſt verbum actiuum, in his locis extat.
Gen. 19. ℣. 3. Et fecit eis conuiuium, & placentas pinſuit, & comederunt. ἔπεψεν. אָפָה
Leu. 24. ℣. 5. Et ſumes farinam ſimilæ, & pinſes eam in duodecim laganas καὶ ποιήσετε. וְאָפִיתָ
Gen. 40. ℣. 1. Peccauerunt pincerna Regis Aegypti & piſtor (vel pinſens) σιτοποιός. וְהָאֹפֶה
1. Sam. 8. ℣. 13. Filias veſtras ſumet &c. in coquas & in piſtrices. Sep. εἰς πεσσούσας. וּלְאֹפוֹת
Exod. 16. ℣. 23. Quod piſturi eſtis pinſite. Sep. ὅσα ἂν πέσσητε πέσσετε. תֹּאפוּ אֵפוּ
Exod. 12. ℣. 39. & pinſebant paſtam. תֹּאפוּ
Ezech. 46. ℣. 20. Vbi pinſent oblationem, Sep. ἑψοῦσιν. יֹאפוּ
1. Sam. 28. ℣. penul. Et accepit farinam, & ſubegit & pinſuit eam in maſſas. ἔπεψεν. וַתֹּפֵהוּ

In voce paſsiua, נֶאֱפָה coctus eſt, piſtus eſt. Legitur tantum bis.
Leuit. 6. ℣. 10. Non pinſetur fermentum, partem eorꝝ dedi. Sep. οὐ πεφθήσεται. תֵּאָפֶה
Et cap. 23. ℣. 17. Cum fermento coquentur pro primitijs ipſi Iehoua. Sep. πεφθήσονται. תֵּאָפֶינָה

Inde nomina.

מַאֲפֶה Coctio, coctura, piſtura, In ſtatu abſoluto non extat in Biblijs. Semel extat.
In reg. Leu. 2. ℣. 4. Si adduxeris ſacrificium oblationis, piſturam furni. πεπεμμένην. מַאֲפֵה

תֻּפִינִים Coctiones, cocturæ, piſturæ, cocationes in vino. Compoſitum eſt ex אָפָה coxit, & יַיִן vinum, vt quum maſſa ſubagitanda conſpergitur vino. Semel vſurpatur.
In reg. Leu. 6. ℣. 14. Piſturas oblationis buccellarꝝ offeres in odorem ſuauitatis. תֻּפִינֵי

אֵפָה Epha, menſura aridorꝝ continens decem Gomer, quantum furno ſufficiebat, de hoc vide ſupra in אֵיפָה: radicem habet אֵיף:

אוּפָז Vphas, proprium nomen regionis, vbi foditur aurꝝ ſolidum. Cognationem habet cum פָּזַז conſolidatus eſt, פָּז aurum optimum & ſolidum, quod malleo facile diducitur ad deaurandum ſtatuas, &c.
Ierem. 10. ℣. 9. Argentum ductile de Tharſis adferetur, & aurꝝ de Vphas. מֵאוּפָז
Dan. 10. ℣. 5. Et lumbi eius cincti maſſa Vphas, id eſt, auro obryzo. אוּפָז

אָפֵל Caliginoſus, obtectus & velatus denſiſsimis tenebris. Cognationem habet cum אָבַל lugebat, nam lugentes ſolent facies ſuas velare & obnubilare. Et cum פֶּלֶא mirabile, quod eſt velatum ab oculis noſtris.

Hinc φωλεύω, φωλάζω, lateo in ſpecubus & locis caliginoſis, φωλεός, luſtrum, latebra, φωλὰς latibulum. Et Latini ab hac radice mutuati ſunt velo, velas, velare. &c. Vſurpatur tantum ſemel, vt,

Amos 5.℣.20. Nonne tenebroſus eſt dies Iehoua & non lux ? caliginoſus, & non &c. γνόφος. וְאָפֵל

אֲפִילָה Serotina, caliginoſa, refertur ad tempus anni, vbi ſemina adhuc ſunt velata ſub terra, & nondum prodierunt. Semel tantum legitur, vt,

Plur. Exo. 9.℣.32. Triticum & ſpelta non ſunt percuſſa, quia ſerotina erant. ὄψιμα. אֲפִילוֹת

אֲפֵלָה Caligo denſiſsima, ſæpius inuenitur vſurpatum.

Exo. 10.℣.22. Et fuerunt tenebræ caliginis in omni terra Aegypti. σκότος γνόφος. אֲפֵלָה

Prou. 4.℣.19. Via impioꝝ eſt tanquam caligo, ignorant vbi offendentur. σκοτεινά. כָּאֲפֵלָה

Cum affixo leui. Ieſa. 58.℣.10. Et orietur in tenebris lux tua, & caligo tua ſicut meridies. καὶ τὸ σκότος σου. וַאֲפֵלָתְךָ

Et plural. Ieſ. 59.℣.9. Splendorem expectabamus, & ecce in caliginibus ambulamus. σκότος. בָּאֲפֵלוֹת

אֹפֶל Caligo denſiſsimarum tenebrarum, vbi omnia velantur, & metaphoricè pro afflictu ſeu luctu.

Iob. 30.℣.26. Nam bonum expectaui, & venit malum, præſtolabar lucem & venit caligo. אֹפֶל

מַאְפֵּל Caligo, actio caliginis, denſitas tenebraꝝ à Deo facta. Semel inuenitur.

Ioſuæ 24.℣.7. Et poſuit caliginem inter vos & inter AEgyptios, & adduxit, &c. מַאֲפֵל

מַאְפֵּלְיָה Caligo in gen. fœm. aut eſt compoſitum cum יָהּ q.d. caligo à Deo immiſſa.

Ier. 2.℣.31. An deſertum fui Iſraeli, aut terra caliginis ? quare dixerunt &c. מַאְפֵּלְיָה

אֹפַן Rota, circumferentia rotæ, cognationem habet cum אֶבֶן lapis, & אָפַף circumrotauit, & פָּנָה reſpexit, nam rota in circumvolutatione ſua ſuper lapidibus vertitur & ad omnia loca reſpicit. Septuag. habent τροχός.

Prou. 20.℣.26. Diſsipat impios rex ſapiens, & reducit ſuper eos rotam. τροχόν. אוֹפָן

Nahũ. 3.℣.2. ſonus flagelli, & vox ſtrepitus rotæ, equꝰ fremẽs, quadriga. τῶν τροχῶν. אוֹפָן

In reg. Exod. 14.℣.25. Et remouit rotam (vel rotas) quadrigaꝝ eius. τοὺς ἄξονας. אוֹפַן

Ieſ. 28.℣. antep. Et rota plauſtri ſuper cyminum non circunducetur. τροχὸς. וְאוֹפַן

Et plu. Ezech. 1.℣.20. Et rotæ eleuabantur è regione illoꝝ, quia ſpũs vitæ in rotis. וְהָאוֹפַנִּים

Cum aff. Ezec. 10.℣.12. Et rotæ erant plenæ oculis per circuitũ in 4. rotis ipſis. אוֹפַנֵּיהֶם

In reg. 1. Reg. 7.℣.30. Et quatuor rotæ æris pro baſi vna, & axes ænei. אוֹפַנֵּי

אֹפֶן Rota, circumferentia rotæ. Et in Biblijs reperitur tantum pluraliter.

Cum aff. Pro. 25.℣.11. Ita ꝟbum dictum in circumferentia ſua. i. in loco ſuo. אָפְנָיו

אָפֵס Deſiit, ceſſauit, defecit, abſumptum eſt, vt nihil amplius ſuperſit. Cognationem habet cum אָסַף collegit, contraxit, & cum סוּף finiuit. Item cum פָּסַס diminutus eſt, attenuatus eſt. Hinc fortaſsis eſt pauſo. i. quieſco, item pauſæ.

In 1. Coniug. אָפֵס deſiit, ceſſauit. Legitur tantum quater in præterito.

Gen. 47.℣.15. Quare moriemur coram te, cum defecerit argentum. Et ℣.16. Cum defecerit argentum. ἐκλέλοιπε. אָפֵס

Ieſ. 29,℣.20. Quoniam defecit tyrannus, conſumptus eſt deriſor, &c. ἐξέλιπεν. אָפֵס

Pſalm. 77.℣.9. Num deſiit in perpetuum pietas eius, & finem habet ſermo ſcilicet promiſsionis ? ἀποκόψει. הֶאָפֵס

Iſaiæ 16.℣.4. Quoniam ceſſauit emunctor, defecit vaſtator. ὅτι ἤρθη. אָפֵס

Inde nomen.

אֶפֶס Defectus, ceſſatio, finis, terminus vltra quem nihil eius anplius ſupereſt. Latini per varias coguntur exponere particulas, communiter per nihil, non &c. A principio verſus & ſententiæ per niſi, tantummodo, verum, tandem, omnino, &c. in quibus ſimul includitur nihil, q.d. nihil niſi, &c. In regi. cum affixis conuenientius per præpoſitionem, præter, vltra, abſq;, ſine, &c. quæ excluſiuæ voces ſunt.

Ieſ.41.℣.vlt.En omnes iſti ſunt dolor,nihilum ſunt opera eorum.ϗ μάτην. אֶפֶס
Et cap.45.℣.6.Propterea cognoſcent &c. quod nihil ſit præter me. Ego Iehoua &c. πλήν ἐμοῦ. אֶפֶס
2.Sam.9.℣.3.Et dixit rex.Num non amplius eſt vir de domo Saulis? הַאֶפֶס
Ieſ.40.℣.17.Omnes gentes ſunt ſicut nihilum coram eo,& pluſqꝫ nihil & inane. מֵאֶפֶס
Et cap.41.℣.12.Erunt ſicut nihil, & ſicut nihilum viri belli tui erunt. וּכְאֶפֶס
In pauſa,Ieſ.43.℣.12.Et omnes principes erunt nihilum,i.nihil iuuabunt. אָפֶס
A principio verſus.Num.13.℣.29.Niſi quod fortis populus habitet in terra. אֶפֶס
Num.22.℣.35.Et niſi verbum quod loquar ad te illud loqueris. וְאֶפֶס
In reg.Num.23.℣.13.Inde videbis eum,præter extremitatem eius videbis,&c. אֶפֶס
Cum aff.Ieſ.47.℣.8.Quæ dicit in corde ſuo;Ego ſum & nihil præter me amplius. אַפְסִי
In reg.plurali ſignificat fines,vbi nihil amplius ſupereſt,vbi aliquid terminatur.
Pſ.2.℣.8.Poſtula à me & dabo &c. in poſſeſsionem tuam terminos terræ.πέρατα. אַפְסֵי
Et Pſ.22.℣.28.Memores erunt & reuertentur ad Iehoua omnes fines terræ. πέρατα. אַפְסֵי

אָפְסַיִם Duo tali,& inueniť tantũ ſemel, vbi aquis tribuitur ꝑtingentibus talos hominis.
In pauſa.Ezech.47.℣.3.Et traduxit me ꝑ aquas,aquas taloꝝ,i.vſqꝫ ad talos.ἀφέσεως אָפְסָיִם

אֶפַע Sibilus viperæ. Cognationem habet cum פָּעָה ſibilauit.Hinc ὄφις, ſerpens, vipera,ὀφίδιον,ſerpens paruus,ὀφιώδης, ſerpentinus, ὀφιογενής, ſerpentigena.Semel repitur.
In pauſa.Ieſ.41.℣.24.En vos eſtis pluſqꝫ nihilũ, & opus veſtrũ præ ſibilo. ἐκ γῆς. מֵאָפַע
Id eſt,minus & vilius eſt ſibilo viperæ.

אֶפְעֶה Vipera,de hoc nomine vide radicem פָּעָה ſibilauit ſicut vipera,&c.

אָפַף Circumrotauit, circumdedit, apprehendit circumquaqꝫ, circumplexus eſt, & ſemper in malam partem accipitur,videlicet de iracunda & odioſa circuitione. Ideoqꝫ cognationem habet cum אָנַף æſtuauit ira, & cum אוֹפָן rota,item cum אָפָה pinſuit,nam piſtores faciunt panes orbiculatos in modum rotæ. Hinc Græci ἅπτομαι capeſſo,tango,apprehendo,contrecto, circumplector.

In 1.Coniug.אָפַף circumrotauit,cum accuſatiuo vel p̃poſit. עַל. Quinqes extat.
Pſalm.40.℣.13. Nam circumrotauerunt ſuper me mala abſqꝫ numero,apprehenderunt. περιέσχον. אָפְפוּ
Pſalm.18.℣.5. Item,Pſalm.116.℣.3. Circumrotauerunt me funes mortis, & torrentes Belial &c. περιέσχον. אֲפָפוּנִי
2.Sam.22.℣.5.Quia circumrotabunt me fracturæ(vel contritiones)mortis. περιέσχον. אֲפָפֻנִי
Ionæ 2.℣.6.circumdederunt me aquæ vſqꝫ ad animam. περιεχύθη. אֲפָפוּנִי

Hinc particula.

אַף Equidem,etiam,quoqꝫ,particula expletiua,qua oratio continuatur & circumrotatur,hoc eſt, applicatur ad rem & perſonam ſequentem.Et in collatione rerum parit אַף־כִּי excellentiam, & exponitur, quinimo, quanto magis, & in oratione negatiua,quanto minus.Hinc Græcis eſt ἔτι,id eſt,præterea,ſuper,inſuper, &c. Item ἦπου multo magis,& multo minus.
Pſ.16.℣.6. Funes ceciderũt mihi in amœnis, inſuper hæreditas rotũda eſt ſuper me. אַף־
& ℣.7.Bñdicã Dño qui conſuluit mihi,equidẽ ꝑ noctes caſtigauerũt me renes mei. אַף־
Gen.3.℣.2.Equidem quia dixit Deus, non comedetis de omni arbore horti. אַף
Et cap.18.℣.13. Quare riſit Sara dicens, An quidem reuera ꝑiam,& ego conſenui? הַאַף
Deut.31.℣.4.à fine.Rebelles fuiſtis contra Iehoua,& quanto magis poſt mortem. וְאַף
1.Reg.8.℣.27.Et cœli cœloꝝ nõ capiunt te,quanto minus domus hæc ꝙ ædificaui. אַף־כִּי
Quando aũt naſum, vultũ aut iram apparentem in vultu ſignificat,eſt à radice אָנַף:

אָפַק Vim intulit, impetum fecit, violenter egit. Alludit ad radicem קָפָא coagulatus eſt, concreuit, & cognationem habet cum אָבַק luctatus eſt, nam luctando alter in alteꝝ facit impetum,vt vi quadam poſsit proſternere. Hinc πυκάζω,denſo.

In 4.Coniug.הִתְאַפֵּק impetum ſibi fecit,continuit ſe impetu magno.Septies.
Ieſ.63.℣.15.Et miſerationes tuæ erga me cõtinuerũt ſeſe,i.ſtorgæ detẽtæ ſunt. ἀνέχου. הִתְאַפָּקוּ
Gen.45.℣.1,Et non potuit Ioſeph ſe continere corã omnib. aſtantibus ſibi.ἀνέχεσθαι לְהִתְאַפֵּק

1.Sam.

1. Samuel. 13. ℣. 12. Et faciem Dei non ſum deprecatus, & vim mihi feci & obtuli.
καὶ ἐνεκρατευσάμην. וָאֶתְאַפַּק

Geneſ. 43. ℣. 4 à fine. Et lauit faciem ſuam, & egreſſus eſt & continuit ſe vi quadã.
ἐνεκρατεύσατο. וַיִּתְאַפַּק

Inuenies præterea tantum Ieſaiæ 42. ℣. 14. Cap. 64. ℣. 12. Eſther 5. ℣. 10.

Inde nomen.

אָפִיק Violentus, impetuoſus, denſus, potens, Si aquis & torrentibus ſeu alueis tribuitur, ſignificat fluctum impetuoſum, qui tempore pluuiali aquas habet denſas & violenter decurrentes.

In reg. Iob. 6. ℣. 15. Fratres mei excurrunt ſicut torrens, ſicut impetus torrentium. כַּאֲפִיק
Et plu. Iob. 12. ℣. 21. Effundit contemptum ſuper principes, & zonã violentoꝝ &c. אֲפִיקִים
Ezech. 6. ℣. 3. Sic dicit Dominus Deus montibus, & collibus, & alueis, & vallibus. לָאֲפִיקִים
Cum aff. Ieſ. 8. ℣. 7. Et aſcendet ſuper omnes alueos eius, & tranſibit ſuꝑ ripas eius. אֲפִיקָיו
In reg. Pſ. 42. ℣. 2. Vt ceruus deſiderat ad impetuoſa aquaꝝ, i. fluxus. אֲפִיקֵי
Iob. 40. ℣. 13. Oſſa eius ſunt (ſicut) violenta æris, Wie mechtig Ertz. אֲפִיקֵי
Item, Pſalm. 18. ℣. 16. Pſalm. 126. ℣. 4. Canticoꝝ 5. ℣. 13. & 2. Sam. 22. ℣. 16. Ezech. 6. ℣. 3. & cap. 31. 32. 34. 35. 36. &c.

אֵפֶר Cinis q̄ ex materia vſta fit, At עָפָר puluerem terræ ſignificat non aduſtum ignĩ, quanquã hæc differentia vbiqꝫ non ſeruetur, nam cum Aleph ſignificat etiam metaphoricè puluerem tenuem in formam cineris. Contrariam habet vim nomini ככ פְּאֵר id eſt, decus, quia cinis in capite hominis eſt ſignum mœroris, doloris & dedecoris. Hinc præpoſito τ fit τέφρα, cinis, τεφρόω, incinero, τεφρίζω, in cinerem redigo. Item φυράω, φυρόω, inquino. Hinc Germani ein äſere Laug, Lixiuia in qua coctus ככ eſt cinis.

Ieſ. 61. ℣. 3. Ad dandum illis decorem pro cinere, oleum gaudij pro luctu. ἀντὶ σποδοῦ. אֵפֶר
In regim. Num. 19. ℣. 9. Et conuellet vir mundus cinerem vaccæ, & reponet extra caſtra. τὴν σποδὸν. אֵפֶר
In pauſa. Geneſ. 18. ℣. 27. Ecce quæſo cœpi loqui ad Dominum meum, & ego puluis & cinis. καὶ σποδός. וָאֵפֶר

אֲפֵר Cinis, in alia forma punctoꝝ. Bis reperitur.

1. Reg. 20. ℣. 38. Et ſtetit ante regem ad viam, & aſperſit ſe cinere in nudã carnem. בָּאֲפֵר
Et ℣. antep. Et amouit cinerem à facie ſua, & agnouit eum rex Iſrael. הָאֲפֵר

אוֹפִיר Ophir, proprium nomen filij Iactan ex poſteritate Sem, qui poſt diuiſionem terræ & inſularum ſecundum familias filiorum Noah ſortitus eſt partes Indiæ, vbi largiſsimæ fodinæ ſunt, à quo regio iſta appellata eſt ſecundum nomen eius Ophir. Inde ὄβριζον & ὄβρυζον, Obryzum, eſt aurum optimum, quod in coctione non minuitur. Hinc hodie Inſula Pru.

Gen. 10. ℣. 4. à fine, & Ophir & Hauila & Iobab, omnes iſti filij Iactan ſunt. אוֹפִר
1. Reg. 10. ℣. 11. Atqꝫ nauis Hiram quæ attulit auꝝ ex Ophir, attulit quoqꝫ ex Ophir. מֵאוֹפִיר
Ieſ. 13. ℣. 12. Cariorem faciam hominem topazio, & hominem præ maſſa Ophir. אוֹפִיר
Cum He locali 1. Reg. 9. ℣. vlt. Et venerunt iñ Ophir, & tulerunt inde auꝝ. אוֹפִירָה
Item, 1. Paral. 29. ℣. 4. & 2. Par. 8. ℣. 18. Cap. 9. ℣. 10. Iob, 22. ℣. 24. Cap. 28. ℣. 16. Pſal. 45. ℣. 10. &c.

אַפִּרְיוֹן Lectica, lecticula, cathedra qua ferebantur diuites & potentes, vbi puluinar & lectulus erat ſtratus. Componitur ex אָפַף circumrotauit, & פָּרָה tulit, protulit, nam lectica huiuſmodi circumferebatur rotis. Hinc φορεῖον, i. lectica, itẽ φορέω, fero ornatum, φέρω, fero. &c. Semel vſurpatur, vt.

Cant. 3. ℣. 10. Lecticam fecit ſibi rex Salomo de lignis Libani. Septuag. φορεῖον. אַפִּרְיוֹן

אֶפְרֹחִים Pulli auium, vide radicem פָּרַח viruit, germinauit.

אֶצְבַּע Digitus, de hoc dicetur infra in ſuo themate צָבַע rubricauit, tinxit rubro.

אָצַל Celauit ſub axillis, recondidit ſub axillis, ſegregauit aliquid ſub axillas aſſeruatum alteri. Cognationem habet cum נָצַל à quo הִצִּיל eripuit, liberauit. Hinc Latini axilla, locus concauus ſub brachijs, vbi aliquid abſcondi & ſeruari poteſt ne conſpiciatur. Galli Aſelle, item Latini hinc acceperunt celo, as, are, id eſt, abſcondo ſub axillis reſeruatum.

In ſ.

In 1. Coniugatione אָצַל ſegregauit, cum accuſatiuo vel cum מִן. Ter extat.
Gen 27.℣.37. Et dixit, An nō ſegregaſti (vel aſſeruaſti) mihi benedictionē? ὑπελίπου. אָצַלְתָּ
Eccle. 2.℣.10. Et oñia quæ petierũt oculi mei nō ſegregaui. i. celaui ab eis. οὐκ ἀπεῖχον. אָצַלְתִּי
Num. 11.℣.17. Et ſegregabo de ſpiritu qui eſt ſuper te & ponã ſuꝑ eis. ϗ ἀφελῶ. וְאָצַלְתִּי
In voce paſsiua נֶאֱצַל ſegregatus eſt detractus eſt in eminentijs. Semel.
Ezech. 42.℣.6. Ideo ſegregatũ erat de inferioribꝰ & de medijs à terra. ἐξέχοντα. נֶאֱצָל
In 3. Coniugatione הֶאֱצִיל ſegregauit, detraxit ab eminentijs. Semel.
Num. 11.℣.25. Et ſegregauit de ſpiritu qui ſuper ipſo erat, & poſuit ſuper ſeptuaginta &c. ϗ παρείλατο. וַיָּאצֶל
Eſt contractio punctorum pro וַיַּאֲצֵל vel pro וַיַּצֵּל & eripiet, ob cognationem.

Inde nomina.

אָצִיל Axilla, & Metaphoricè ſignificat angulos ſeu eminentias terræ, item pro principibus, nam axilla eſt angulus corporis eminentior. Hinc axilla, ein axel/ achſel. Bis reperitur vſurpatum.
Plur. cum affix Iſa. 41.℣.9. ab extremitatibus terræ, & ab axillis eius. וּמֵאֲצִילֶיהָ
In reg. Exod. 24.℣.11. Et ad axillas (.i. principes) filioꝝ Iſrael non miſit manũ ſuã. אֲצִילֵי
אַצִּיל Axilla, figuratè tribuitur inanimatis, vt & cæteræ partes corporis. Bis extat.
Cum He locali. Ezech. 41.℣.8. Sex cubiti erant ad axillam .i. ad eminentiam. אַצִּילָה
Et plur. In reg. Ezech. 13.℣.18. Væ conſuẽtibꝰ puluinaria ſuꝑ oẽs axillas manuum. אַצִּילֵי
אַצִּילוֹת Axillæ, in genere fœminino vſurpatur tantum pluraliter & ſemel extat, vt.
Ieremiæ. 38.℣.12. Pone inueteratos detritos pannos ſub axillis manuum tuarum. אַצִּילוֹת
אֵצֶל Apud, iuxta, penes, q.d. pone latus ſeu axillas. Eſt forma nominis ſignificantis eminentiorem locũ, latinis redditur per Præpoſitionẽ cis, pone, penes, ſæpe legitur.
In regim. Gen. 41.℣.3. Et ſtabant iuxta vaccas illas ad oram riui. אֵצֶל
Cũ affix. Ezech. 1.℣.19. Et cũ irent animalia, ibãt & rotæ iuxta ea, & cũ attollerent. אֶצְלָם
1. Re. 20.℣.35. ꝓcuiet te leo, cumq; receſsiſſet (paululum) ab eo, inuenit eum leo ꝛc. מֵאֶצְלוֹ
אָצַל Azal, eſt nomen loci eminentioris, habentis formam axillæ.
Zach. 14.℣.5. Quia pertinget vallis montium ad Azal, & fugietis ſicut fugiſtis ꝛc. אָצַל

אָצַר

Repoſuit in theſaurum theſaurizauit. Cognationem habet cum נָצַר conſeruauit, & יָצַר im preſsit, צָרַר compreſsit, nam quæ in theſaurum reponimus, illa conſeruantur compreſſa. Hinc. σωρεύω & σορεύω, id eſt, aceruo, congrego in cumulum, σορός, cumulus, σωρός, aceruus, σωρεία congeries. Et latinum aceruo; Germanicnm Schar/item, Schewer horreum. Et per protheſin. θ. eſt θησαυρὸς theſaurus.

In 1. Coniugatione אָצַר repoſuit in theſauꝝ, cum עַל præpoſuit. Quater.
2. Reg. 20.℣.17. & Ieſ. 39.℣.6. Et auferet quæ ſunt in domo tua, & quæ repoſuerunt &c. συνήγαγον. אָצְרוּ
Amos 3.℣.10. Qui theſaurizãt fraudẽ & deuaſtationẽ in palatijs ſuis. οἱ θησαυρίζοντες הָאֹצְרִים
Nehe. 13.℣.13. Et præpoſui ſuper theſauros Selemia ſacerdotem & Zadoc ſcribam. וָאוֹצְרָה
In voce Paſsiua נֶאֱצַר repoſitus eſt, theſaurizatus eſt. Semel reperitur.
Ieſa. 23.℣. vlt. Non reponetur, neq; recondetur, nam habitantibus coram Iehoua erit &c. συναχθήσεται. יֵאָצֵר

Inde nomina.

אוֹצָר Theſaurus qui repoſitus eſt. Item penu, theca; in plurali eſt fœmininum. Hinc θησαυρός. Sæpe extat.
Pro. 15.℣.16. Melius eſt modicũ in timore Dñi, ꝗ̃ theſaurus ingens, ꝛc. ἢ θησαυροί. מֵאוֹצָר
Cum affixo leui. Eſaiæ 33.℣.6. Timor Domini ipſe erit theſaurus eius. θησαυροὶ. אוֹצָרוֹ
In regi Ioſ. 6.℣.24. Et vaſa ænea & ferrum dederunt in theſauꝝ domus Domini. אוֹצַר
Et habet terminationem fœmininam, & pluralem. Plur. Pſ. 33.℣.7. Congregat quaſi cumulum aquas maris, & tradit in theſauris ꝛc. ἐν θησαυροῖς. בָּאוֹצָרוֹת
Cum affix. Ieſ. 2.℣.7. Et non eſt finis theſaurorum eius. τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. לְאֹצְרֹתָיו
In reg. Iob 38.℣.22. Nunquid veniſti ad theſauros niuis, & theſauros grandinis? ἐπὶ θησαυροὺς. אֹצְרוֹת

אַקּוֹ Alces vel alce, animal quo veſci licebat Iudæis. Hieronymus ſequutus ſeptuaginta tranſtulit tragelaphum, animal hirco & ceruo ſimile. Cognationem habet cum אָנַק & נָאַק vociferatus eſt vehementer, & craſſiorem edidit ſonum, nam animal illud nomen habet à clamore. Hinc Græcis interpoſito Lambda eſt ἄλκη Alce, &c. Et hinc fortè Actæon Ariſtei filius, qui fingitur mutatus in ceruum & à canibus ſuis laceratus. Semel tantum reperitur, vt,

Deut. 14. ℣. 5. Ceruus & capreola, bubalus & alce (hæc comedetis) τραγέλαφον. וְאַקּוֹ

אָרַב Clam inſidiatus eſt, latuit ſub tectis, abſconditus eſt ſub latibulis & in ſpeluncis. Cognationem habet cum עֶרֶב veſper, tempus tenebroſum, & cum בְּאֵר fouea, puteus, nam inſidiantes teguntur in tenebris & foueis ne conſpiciantur. Hinc ὀροφάω, ὀροφόω, tego, ἐρέφω, obtego. Item ἁρπάζω, rapio, **rauben/** raptores enim quærũt latibula vnde inſidiantur hominibus.

In 1. Coniugat. אָרַב inſidiatus eſt clam. Conſtruitur cum Datiuo, Aliquando cum עַל & nonnunq; abſolutè ponitur, vt ex ſequentibus locis patebit.

Deut. 19. ℣. 11. Quod ſi quiſpiam oderit proximum ſuum, & inſidiatus fuerit illi, &c. ϗ ἐνεδρεύσῃ. וְאָרַב

Thren. 3. In daleth. Vrſus inſidians eſt mihi, & quaſi leo in latibulis. ἐνεδρεύουσι. אֹרֵב

Oſeæ 7. ℣. 6. Nam accommodarunt ſicut fornacem cor ſuum, cum inſidiantur illi. ἐν τῷ καταρράσσειν בְּאָרְבָּם

Iud. 9. ℣. 32. Et nunc ſurge noctu, tu & populus qui eſt tecum, & inſidiare in campo. ϗ ἐνέδρευον. וֶאֱרֹב

Pſalm. 10. ℣. 9. Inſidiabitur in abſcondito, ſicut leo in latibulo, inſidiabitur ad rapiendum. ἐνεδρεύει. יֶאֱרֹב

Iud. 9. ℣. 34. Et inſidiati ſunt contra Sichem quatuor capitibus. ϗ ἐνήδρευσαν. וַיֶּאֶרְבוּ

In 2. Coniugatione אֵרֵב inſidiatus eſt, ſtruxit inſidias, ter habetur.

Iud. 9. ℣. 24. Et poſuerunt ſibi viri Sichem inſidiantes (vel inſidiatores) verticibus ἐνέδρευσαν. מְאָרְבִים

2. Paralip. 20. ℣. 22. Dedit Deus quoſdam inſidiantes contra filios Ammon. &c. מְאָרְנִים

1. Sam. 15. ℣. 5. Et venit Saul ad ciuitatem Amalec, & & inſidiatus eſt in torrente. וַיָּרֶב

Aleph hoc loco repulſam patitur cum Scheua præcedente, pro וַיְּאָרֶב ϗ ἐνήδρευσεν.

Inde nomina.

אֹרֵב Inſidians eſt participium, & ſæpe pro inſidiarꝝ loco accipitur, vt Ioſuæ 8. ℣. 20. Iudic. 9. & 16. & 20. cap.

אֶרֶב Latibulum inſidiarꝝ, luſtrum, aliquando pro inſidijs, aliquando ꝓ antro accipit. אָרֶב

In pauſa. Iob. 37. ℣. 8. Et ingredietur beſtia in latibulum, & in manſionibus ſuis &c. אֹרֶב

Et cap. 38. ℣. penult. Quia incurui in manſionibus ſedebunt, in tugurio ad inſidias.

מַאֲרָב Latibulum, tectum, tegmen, vbi latent inſidiatores.

2. Paral. 13. ℣. 13. Ieroboam autem circumduxit inſidias, vt veniret poſt eos &c. הַמַּאֲרָב

In reg. Pſ. 10. ℣. 8. Sedebit in latibulo (vel in inſidijs) atriorꝝ in occultis. ἐν ἐνέδρᾳ. בְּמַאֲרָב

אָרְבָּה Prædatio ex inſidijs capta, Hinc ἅρπυια Harpya, nomẽ auis rapacis, Itẽ **raub.** Semel.

In reg. plur. Ieſ. 25. ℣. pen. Et humiliabit ſuꝑbiam eius, cum p̄dationibus manuũ eiꝰ. אָרְבּוֹת

אֲרֻבָּה Foramen, ſeu feneſtra ex qua latens erumpit vel proſpicit.

Oſe. 13. ℣. 3. Propterea erunt ſicut nubes matutina &c. & ſicut fumus de foramine. ἀπὸ δακρύων. מֵאֲרֻבָּה

Et plura. Ieſa. 24. ℣. 18. Quia feneſtræ deſuper apertæ ſunt, & concuſſa ſunt fundamenta. αἱ θυρίδες. אֲרֻבּוֹת

In reg. Gen. 8. ℣. 2. Et feneſtræ cœli clauſæ ſũt, & prohibita eſt pluuia. οἱ καταῤῥάκται. אֲרֻבֹּת

Cum affixis. Ieſa 60. ℣. 8. Sicut nubes volabunt, & ſicut columbæ ad foramina ſua. אֲרֻבֹּתֵיהֶם

אַרְבֶּה Locuſta à multiplicatione, vide radicem רָבָה multiplicatus eſt.

אָרַג Texuit, contexuit, pertexuit, perplexit. Cognation habet cum אָגַר congeſſit, & cum חָרַג conſtrinxit, nam texere eſt ex multis filis congeſtis & conſtrictis, telam conficere. Hinc ὄργανον inſtrumentum, ἐνεργέω operor, Item ἀράχνης araneus, cuius opus eſt texere, ἀράχνη aranea, ἀράχνιον tela araneæ, & addita labiali aſpiratione dicunt Germani **wircken/** texere.

In 1.Coniugat.אָרַג texuit,contexuit,pertexuit cum Accuſatiuo conſtruitur.

Exod.35.℣. vlt. In purpura, cocco bis tincto, & byſſo, & texente .i. textorio opere. ποιεῖν. וְאֹרֵג

Ieſa.19.℣.9.Et erubeſcent facientes lina ſerica, & texentes retia. ἐργαζόμενοι. וְאֹרְגִים

2.Reg.23.℣.8.Vbi mulieres texebant receptacula pro luco.ὕφαινον. אֹרְגוֹת

Iudic. 16.℣.13. Si texueris ſeptem cincinnos capitis mei liciatorio. ἐὰν ὑφάνῃς. תַּאַרְגִי

Ieſaiæ 59.℣.5.Oua reguli excluſerunt, & telas aranei texent. Sept.ὑφαίνουσι. יֶאֱרֹגוּ

Inde nomina.

אֶרֶג Textura, & pro radio, quo ſubtegmen ſtamini inſeritur. Bis vſurpatur.

In reg.Iud.16.℣.14.Et euigilãs de ſõno ſuo,tranſtulit clauũ texturæ. ἐν τῷ ὑφάσματι. הָאֶרֶג

In pauſa.Iob.7.℣.6.Dies mei leuiores(i.velociores)ſunt tela(vel radio)λαλιᾶς. אָֽרֶג

אַרְגָּמָן Purpura, prætexta toga habens colorem rubeum. Componitur ex אָרַג texuit & מָנָה diſtribuit, deſtinauit, nam hæc ſpecies deputata eſt veſtibus selectiſsimis texendis, & valde apta eſt texturæ. Hinc Ouidius Epiſtola 16. Purpura nempe mihi, precioſaq́ꝫ texta dabuntur.

Exod.25.℣.4.Et hyacinthum, & purpurã, & coccinũ bis tinctũ, byſſũ &c. πορφύραν. וְאַרְגָּמָן

2.Par al.2.℣.19.In purpura, in hyacintho, & in byſſo &c.πορφύραν. בָּאַרְגָּמָן

Prouerb.31.℣.19.Byſſus & purpura eſt indumentum eius. καὶ πορφύρας. וְאַרְגָּמָן

אַרְגְּוָן Purpura,idẽ quod ſuperius; Mem & Vau ſunt literæ eiuſdẽ inſtrumẽti. Semel.

2.Par.2.℣.7. Mitte mihi virum ſapientem, qui poſsit operari etc. & in purpura. וּבָאַרְגְּוָן

אַרְגַּז Capſa, capſula. Componitur ex אָרַג texuit & גָּזַז totondit, ſignificat enim arcam textam vel textura obductam, vel ab אָרוֹן arca & Chaldæo גְּנַז repoſuit.q.d. arcam dolabro politam, in qua aliquid reconditur pro theſauro: Hinc per aphæreſin duarum literarum γάζα ſupellex, opes &c. γαζοφυλάκιον arca, in qua res precioſior ſeruatur. Inuenitur ter in Biblijs, vt,

1.Samue.6.℣.8.Et omnia vaſa auri ꝛc. ponetis in capſulam ex latere eius.θεμαεργὰζ. בָּאַרְגַּז

Et ℣. 11. Et poſuerunt arcam Domini ſuper plauſtrum & capſulã & mures auri ꝛc. הָאַרְגַּז

Et ℣.15. At leuitæ depoſuerunt arcam domini & capſam quæ cum ea erat. הָאַרְגַּז

אָרָה

Decerpſit, carpſit, diſcerpſit, auulſit, abſtulit ſicut leo prædam diſcerpit & dilacerat. Cognationem habet cum אָרַר maledixit, nam quæ deſtructa ſunt per dilacerationes, ſigna ſunt diuinæ maledictionis. Hinc αἱρέω aufero, capio, deſtruo, occido. Item αἴρω tollo, ἄρης Mars, qui homines per cædem è medio tollit.

In 1.Coniug.אָרָה carpſit, decerpſit, diſcerpſit, abſtulit decerpendo. Bis extat.

Cantic.5.℣.1. Veni in hortum meum &c. decerpſi marum meum .i. amaracũ alij myrrham.ἐτρύγησα. אָרִיתִי

Pſ.80.℣.13.Quare dirupiſti macerias eius, vt diſcerpant eam(vineam) καὶ τρυγῶσιν. וְאָרוּהָ

Inde nomina.

אֲרִי Leo, à prædando, occidendo & diſcerpendo nomen habet. Hinc ὠρύω, ὠρύομαι & ὀρύομαι rugio, latro, vlulo, proprium eſt leonis diſcerpentis prædam. Sæpe extat.

Prouerb.28.℣.15. Leo rugiens, & vrſus diſcurrens, eſt princeps impius &c. λέων. אֲרִי

Et plur.1.Reg.10.℣.20. Et duodecim leones ſtantes ibi ſuper ſex gradibus. אֲרָיִים

אֲרָיוֹת Leænæ, leones, pluralis numeri tantum in forma fœminina, & eſt dubij generis.

Zephoniæ 3.℣.3.Principes eius in medio eiꝰ ſunt leones rugientes.λέοντες ὠρυόμενοι אֲרָיוֹת

1.Reg.10.℣.19.Et duo leones ſtabant pone reclinatoria(ſeu iuxta fulcra) אֲרָיוֹת

אַרְיֵה Leo, qui ſemp̱ oculis intentus eſt ad prædam. Componitur ex אֲרִי leo & רָאָה vidit, atq́ꝫ per craſin contrahuntur literæ eædem breuitatis gratia. Sæpe occurrit.

Pſ.7.℣.3. Ne forte rapiat vt leo animam meam, cum ſit abreptor & nullus liberator כְּאַרְיֵה

Thren.3.℣.10. Vrſus inſidians eſt mihi, & quaſi leo in latibulis &c. Eſt duplex lectio, nam ſecundum literas legitur אַרְיֵה & ſecundum puncta אֲרִי: אַרְיֵה

אֲרִיאֵל Leo potens. Componitur ex אֲרִי leo & אֵל potens, tribuitur figuratè hominibus potentia præualentibus, Item ciuitati Ieruſalem, & altari in templo Ieruſalem.

Ieſa.29.℣.1. Væ Arieli, Arieli ciuitati, in qua reſedit Dauid &c. אֲרִיאֵל

Ezech.43.℣.15.Et Harel(altus) fuit quatuor cubitos, & ab Ariel & ſurſum. וּמֵהָאֲרִיאֵל

In reg. 2. Sam. 23. ℣. 20. & 1. Paralip. 11. ℣. 23. Ipſe percuſsit duos Ariel Moab, id eſt, duos fortes ex Moab. אֲרִיאֵל

Cum affixo. Ieſaiæ 33. ℣. 7. Ecce Arellam (i. fortes) eorum clamauerunt foris &c. אֶרְאֶלָּם

אֻרָוֹת Septa pro ſingulis equis, ſeu iumentis diſtincta, vbi carpebant fœnum ſeu pabulum. Hieronymus vertit præſepia. Bis vſurpatur in Biblijs, vt,

2. Paral. 32. ℣. 28. Et ſepta erant regi Hiſkiæ pro omni iumento & iumento. ϗ κώμας. וְאֻרָוֹת

In reg. 1. Reg. 4. ℣. 26. Et erant Salomoni quadragies mille ſepta equorum. אֻרְוֹת

אֻרְיוֹת Septa equorum, equilia in quibus decem equi ordine ſuo interſtincti continebantur, in huius ſignum habetur hoc loco Iod inſertum, denotans numerum denarium ad differentiam præcedentis nominis. Semel inuenitur, vt,

In reg. 2. Paral. 9. ℣. 25. Et fuerunt Salomoni quater mille ſepta equorum &c. אֻרְיוֹת

In quolibet equili 10. erant equi, hoc pacto ſumatim aſcendebāt ad 4000. vt 1. Re. 4.

אֶרֶז Cedrus, κέδρος. Cognationem habet cum אָזַר ſuccinctus eſt, & cum רָזָה macilentus fuit. Commendatur enim arbor illa à gracilitate & proceritate ſuccincta cuius copia fuit in Libano. Et Plin. lib. 13. cap. 5. Cedrus in Cypro maxima naſci traditur, centum triginta pedum longitudine, craſsitudine autem ad quinum hominum complexum, cariem non ſentiens, ideoq́ ædificijs maximè idonea.

Ieſa. 41. ℣. 18. Dabo in deſertum Cedrum, Sittā & Myrtū, & arborem pinguedinis. אֶרֶז

Pſ. 92. ℣. 4. à fine. Iuſtꝰ ſicut palma virebit, ſicut Cedrꝰ in libano creſcet. ὡσεὶ κέδρος. כְּאֶרֶז

In pauſa. Iob. 40. ℣. 12. Agitabit caudam ſuam inſtar Cedri. i. ſicut Cedrꝰ ſe extēdet. אָרֶז

Et plura. Amos 2. ℣. 9. Et ego aboleui Aemoreum &c. cuius altitudo eſt ſicut Cedrorum altitudo. אֲרָזִים

Cum affix. leui. Ieſ. 37. ℣. 24. Et ſuccidam ſtaturam (.i. ꝓceritatem) cedrorum eius. אֲרָזָיו

In reg. Pſ. 29. ℣. 5. Vox Iehoua cōfringet cedros, & cōfringit cedros libani. κέδρους. אַרְזֵי

אַרְזָה Cedrus, & quod ex cedris factum eſt, cedrinum opus, Semel tantum extat.

Zophon. 2. ℣. penul. Quoniam cedrum eruet (hoſtis) deteget & deſtruet ædes cedrinas. κέδρος. אַרְזָה

אֲרֻזִים Cedrata, cedris compoſita, Habet formam participij ꝑteriti. Semel tantum.

Ezech. 27. ℣. 24. In ſcrinijs promptuariorum quæ funiculis ligantur, & cedrinis in negociationem tuam. וַאֲרֻזִים

אָרַח Iter longum fecit, ingreſſus eſt iter protenſum, venit tardius ex longinquo. Cognationem habet cum אָחַר tardauit, & רָוַח reſpiratio ſeu ſpacium fuit, & cum אָרַךְ prolongatus eſt. Hinc ἔρχομαι .i. venio.

In 1. Coniugatione אָרַח iter fecit, itineratus eſt. In præterito ſemel reperitur, in præſenti ſæpe.

Iob 34. ℣. 8. Et iter faciet in ſocietatem cū operantibus iniquitatē, & ad ambulandū. וְאָרַח

Iud. 19. ℣. 17. Et tollens oculos eius, & vidit virum venientem (vel itinerantem) in platea. ὁδοιπόρον. הָאֹרֵחַ

2. Sam. 12. ℣. 4. Ad faciendum viatori venienti ſibi. ξένῳ. לָאֹרֵחַ

Ier. 9. ℣. 2. Quis dabit mihi in deſerto diuerſorium viatorum. σταθμὸν ἔσχατον. אֹרְחִים

Inde nomina.

אֹרַח Semita ꝓtenſa viatoꝝ, iter longū. Item ꝓ more, q in longā cōſuetudinē abijt.

Gen. 18. ℣. 11. Ceſſauerat eſſe Saræ ſemita (.i. mos) ſicut mulieribus eſſe ſolet. אֹרַח.

In reg. Pſ. 16. ℣. vlt. Fac me ſcire ſemitam vitæ, ſatietatem læticiarum. ὁδοὺς ζωῆς. אֹרַח

Cum affixis. Pſ. 119. ℣. 9. In quo mundabit puer ſemitam ſuam ad cuſtodiendum. τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. אָרְחוֹ

Et plur. Iud. 5. ℣. 6. In diebus Iael ceſſauerant peregrinationes (vel itinera) ὁδοὺς. אֳרָחוֹת

Cum affix. Iob 13. ℣. penult. Pones cippo pedes meos, & obſeruabis omnes ſemitas meas. μου τὸν πόδα. אָרְחוֹתָי

In reg. Pſal. 25. ℣. 10. Omnes ſemitæ Iehoua ſunt miſericordia & veritas cuſtodientibus. πᾶσαι αἱ ὁδοί. אָרְחוֹת

אֹרְחָה Iter, ſemita, Accipitur quoq́ pro comitatu & turba viatorum itinerantium.

In regimin. Geneſ. 37. ℣. 24. Et ecce comitatus Iſmaelitarum veniens de Gilead & cameli. ὁδοιπόροι. (τὰς τρίβους σου. אֹרְחַת

Et plur. cum affix. Pſ. 25. ℣. 4. Vias tuas Dn̄e demonſtra mihi, ſemitas tuas edoce me. אֹרְחוֹתֶיךָ

In reg. Ieſa. 21. ℣. 13. Pernoctabitis in ſemitis Dedanim. ἐν τῇ ὁδῷ. אָרְחוֹת

אֲרֻחָה Comeatus, item viaticum quod viatori datur, demenſum cibi conſueti. Quater.

Ier. 40. ℣. 5. Et dedit ei princeps coquorum comeatum (vel viaticum) & donum. אֲרֻחָה

Cum affix. leui. 2. Reg. 25. & Ierem. 52. ℣. vlt. Et demenſum eius, demenſum continuum datum eſt ei. σύνταξις αὐτοῦ. וַאֲרֻחָתוֹ

In reg. Prouerb. 15. ℣. 17. Melius eſt demenſum oleris cum amicitia, pro boue saginato. ξενισμός. אֲרֻחַת

אָרַךְ Prorogatus eſt, prolongatus eſt, protractus eſt, longus fuit, protenſus eſt. Cognationem habet cum אָרַח iter longum fecit, & אִכָּר agricola qui prolongat ſulcos. Hinc ὀρέγω, ὀρέγομαι, ὀρεγνύω, ὀρέγνυμι. i. prorogo, produco, porrigo, extendo in longitudinem, ὀργυύω vlnas extendo, ὀρεκτός extenſus, Item ἀρχαῖος antiquus. i. prolongatus in annos plurimos. Et Germanice **darreichen, recken**.

In 1. Coniugatione אָרַךְ longus fuit, ꝓlongatus eſt. Legitur ter, vt,

Gen. 26. ℣. 8. Et factum eſt cum prorogati ſibi eſſent ibi dies, & proſpexit Abimælech. πολυχρόνιος. אָרְכוּ

Ezech. 12. ℣. 22. Prorogabuntur dies & peribit omnis viſio. i. in longum differentur. יַאַרְכוּ

Et cap. 31. ℣. 5. Et prolongati ſunt rami eius ab aquis multis, id eſt, propter aquas multas. ὑψώθησαν וַתֶּאֱרַכְנָה

In 3. Coniugatione הֶאֱרִיךְ prolongauit, diſtulit, & abſolutè ꝓrogatus eſt.

Pſ. 129. ℣. 3. Super dorſo meo arauerūt aratores, & lōgos duxerūt ſulcos. ἐμάκρυναν. הֶאֱרִיכוּ

Deut. 5. ℣. vlti. Bene vobis erit & prolongabitis dies in terra, quam poſſidebitis. ϗ μακροημερεύσητε. וְהַאֲרַכְתֶּם

Eccleſ. 7. ℣. 16. Eſt iuſtus moriens in iuſticia ſua, & eſt impius prorogans in malicia ſua. μένων. מַאֲרִיךְ

Num. 9. ℣. 19. Et in differre nubē (. i. cum nubes ꝓtenderet) ſuꝑ tētorio dies multos. וּבְהַאֲרִיךְ

Ieſa. 54. ℣. 2. Prolonga funes tuos, & clauos tuos conforta. i. fortiter fige. μάκρυνον. הַאֲרִיכִי

Et cap. 48. ℣. 9. Propter nomen meum differam iram meam, & ꝓpter gloriā meam. אַאֲרִיךְ

Exod. 20. ℣. 12. Honora patrem tuum & matrem tuam, vt prolongentur dies tui. ἵνα μακροχρόνιος γένῃ. יַאֲרִכוּן

Deutro. 30. ℣. antepenult. Non prolongabitis dies ſuper terra ad quam tranſibis. οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε. תַּאֲרִיכֻן

Inde nomina.

אָרֵךְ Longus, tardus, longanimus, Item ſubſtantiuè longitudo, ſæpe.

In reg. Exod. 34. ℣. 6. Deus miſerator & miſericors, tardus irarum & multus miſericordiæ. μακρόθυμος. אֶרֶךְ

Ierem. 15. ℣. 15. Vindica me à perſequentibus me, & non ad longitudinem iræ tuæ tollas &c. μὴ εἰς μακροθυμίαν. לְאֶרֶךְ

אֲרֻכָּה Longa, ad formam עֲמֻקָּה. Bis inuenitur in ſacris Biblijs, vt,

Iob 11. ℣. 9. Longior terra eſt menſura eius, & latior mari. Sept. μακρότερα. אֲרֻכָּה

2. Sam. 3. ℣. 1. Et fuit bellum longum inter domū Saulis & domū Dauidis. ἐπὶ πολύ. אֲרֻכָּה

אֹרֶךְ Longitudo, protractio in longitudinem, Et reperitur ſæpiſſimè.

Exo. 27. ℣. 1. Et facies altare ex lignis Sittim, quinque cubitorum erit longitudo. τὸ μῆκος. אֹרֶךְ

In reg. Prouerb. 3. ℣. 2. Quia longitudinem dierum & annos vitæ & pacem adijcient. μῆκος γὰρ βίου. אֹרֶךְ

Cum aſſixo. Gen. 13. ℣. penult. Ambula in terra ad longitudinem eius, & ad latitudinem eius. τὸ μῆκος αὐτῆς. לְאָרְכָּהּ

אֲרוּכָה Prolongatio, item medicina ſanans & prolongans vitam. Deinde tribuitur inanimatis rebus, & ſignificat prorogationem ſeu reparationem, vt cum inceptum producitur ſucceſſiuè & non intermittitur, donec penitus fuerit abſolutum. Sexies legitur.

Ierem. 30. ℣. 17. Nam imponam prorogationem (. i. emplaſtrum) tibi, & à plaga tua ſanabo. ἀλγηρὰ. אֲרֻכָה

2. Paral. 24. ℣. 12. Et aſcendit prorogatio (. i. ædificium) operi per manus eorum, אֲרוּכָה

Et Iere. 33. ℣. 6. Ecce ego adducā ei reꝑationē & curationē, & ſanabo eos. συνούλωσιν אֲרֻכָה

Nehem. 4. ℣. 1. Quod aſcēdiſſet prorogatio muris Ieruſalē, & quod cœpiſſent &c. אֲרוּכָה

Cum affix. leui. Ieſai. 58. ℣. 8. Tunc erumpet ſicut aurora lux tua & prolongatio tui &c. ἰάματά σου. אֲרֻכָתְךָ
In reg. Ier. 8. ℣. penult. Cur igit᷑ non eſt impoſita prorogatio filiæ populi mei ἴασις. אֲרוּכַת

אֲרָם Aram, nomen filij Sem, à quo tota terra Aramia ſeu Armenia nomen habet, ſita verſus orientem Iudææ, quæ deinde appellata eſt Syria, & vt lõga latacꝫ eſt, ita quocꝫ in multas regiones ſecundum vrbes præcipuas diuiditur, vt ex ſequentibus locis videbitur. Accipitur etiam gentiliter & collectiuè pro Syro, Eſt enim continens pro contento. Hinc ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, .i. Ebræa in linguam Syriacam reddo, ἑρμηνεία interpretatio, ἑρμηνεύς interpres.
Gen. 10. ℣. 22. Filij Sem ſunt Elam, & Aſſur, & Arphachſchad, Lud & Aram. וַאֲרָם
Ieſ. 7. ℣. 8. Quia caput Syriæ eſt Damaſcus, & caput Damaſci eſt Rezin. ἀρὰμ. אֲרָם
Geneſ. 28. ℣. 2. Surge, vade in Meſopotamiam Syriæ, ad domum Bethuel. εἰς τὴν μεσοποταμίαν. אֲרָם
In reg. 2. Sam. 8. ℣. 5. Et venit Arã Dammeſec ad auxiliandum ipſi Hadatezer. συρία. אֲרַם
2. Sam. 10. ℣. 6. Et conduxerunt Syrum domus Rehob & Syros Zoba. τὴν συρίαν. אֲרַם
Et plura. 2. Reg. 8. ℣. vlt. Quem percuſſerunt Syri in Rama, cum belligeraretur ipſe. οἱ σύροι. אֲרַמִּים
2. Paralip. 22. ℣. 5. Contra Hazael regem Syriæ &c. ſed percuſſerunt Syri ipſum Ioram. οἱ σύροι. הָרַמִּים
Eſt expulſio Aleph pro הָאֲרַמִּים: vel cognominantur Syri elati: רָמַם elatus fuit.

אֲרוֹמִים Syri, & ſic cognominãť ob elationẽ cordis, à ℣bo רוּם idẽ quod רָמַם elatꝰ fuit.
2. Reg. 16. ℣. 6. Et Syri (.i. elati) venerunt in Elath, & habitarunt ibi vſcꝫ in hodiernum. ἰδουμαῖοι. וַאֲרוֹמִים

אֲרַמִּי Syrus. Iod à tergo conſtituit nomen adiectiuum gentile maſculini generis.
Gen. 28. ℣. 5. Ad Laban filiũ Bethuel Syrũ, fratrẽ Rebeccæ matris Iacob ꝛc. τοῦ σύρου. הָאֲרַמִּי
Et cap. 31. ℣. 24. Et venit Deus ad Laban Syrium in ſomno noctis, & dixit ei. הָאֲרַמִּי

אֲרָמִית Syriaca, Et aduerbialiter Syriacè, hoc eſt, in lingua Syriaca &c.
Eſræ. 4. ℣. 7. Et ſcriptura exemplaris erat ſcripta Syriacè, & interpretatio Syriaca. אֲרָמִית
Ieſ. 36. ℣. 11. Loquere queſo ad ſeruos tuos Syriacè, nam nos intelligimꝰ &c. συριστὶ. אֲרָמִית

אַרְמוֹן Palatium, domus ſublimis, & alta, regia domus inſtar arcis magnæ cincta mænijs. Cognationem habet cum רוּם & רָמַם altus fuit, elatus eſt. Hinc ἔρυμα arx propugnaculum, ἐρυμνόω munio ἐρυμνός munitꝰ, ἐρυμνότης munitio, vt eſt turris celſa. Hinc mænia.
Ieſa. 32. ℣. 14. Palatium dimiſſum eſt, copia ciuitatis eſt derelicta. καὶ οἶκοι. אַרְמוֹן
Ierem. 30. ℣. 18. Et palatium (.i. templum) ſuper iudicio (.i. loco) ſuo reſidebit. καὶ ὁ ναός. וְאַרְמוֹן
In reg. 1. Reg. 16. ℣. 18. Et Zimri ingreſſus eſt Palatium domus regis & combuſſit ſe. εἰς τὸν οἶκον. אַרְמוֹן
(χώραις.
Et plur. Amos 3. ℣. 8. Diſpergite rumorẽ contra palatia in Aſdod & contra palatia. אַרְמְנוֹת
In reg. Amos 1. ℣. 4. Et mittam ignem ꝛc. qui deuorabit palatia Benhadad. θεμέλια. אַרְמְנוֹת
Pſ. 48. ℣. penult. Roborate palatia eius. βάρεις αὐτῆς. אַרְמְנוֹתֶיהָ
Cum affix. Ier. 6. ℣. 5. Et diſſipemus palatia eius. θεμέλια.

אֹרֶן Ornus, arbor eſt procera, caudice tereti, cortice leni, non multum diſſimilis אֶרֶז cedro, cum qua cognationem quandam habere videtur. Eſt autem hæc arbor apta fabricandis arcis. Hinc Ornus, & germanicum Ahorn. Semel extat, vt,
Ieſa. 44. ℣. 14. Plantauit ornum, quam pluuia faciet creſcere .i. imbre augebit. (ſimè. אֹרֶן

אָרוֹן Arca, quæ ex orno vel lignis Sittĩ eſt fabrefacta. Vſurpat̃ in vtrocꝫ gẽere ſæpiſ-
Geneſ. 50. ℣. vlt. Et condierunt eum aromatibus & poſuerunt (eum) in arcam in Aegypto. ἐν τῇ σορῷ. בָּאָרוֹן
In reg. Exo. 25. ℣. 10. Et facient arcam lignorum Sittim, duorũ cubitorum. ꝛc. κιβωτὸν. אֲרוֹן
1. Samuel 6. ℣. 1. Et fuit arca domini in campo Philiſtæorum, κιβωτός. אֲרוֹן־יְהוָה

אָרְנָן Ornan, proprium nomen regis Iebuſæi, quem Dauid victum conuertit ad fidem Iſraeliticam, is aream ſuam in Ieruſalem tradebat Dauid ad extruendum ibidem templum pro area domini locando, vt habetur 1. Paralip. 21. Vocatur quoqꝫ alio nomine אֲרַוְנָה & componit̃ ex אָרוֹן arca & נָוָה habitauit, vt eſt 2. Sam. 24. ℣. 20. 21. 22. 23. 24. Et ℣. 16. הָאֲוַרְנָה cum ה demonſtratiuo eſt appellatiuum ex אוֹר lux & נָוָה habitauit, vel decuit, bifariam igitur legi poteſt quaſi dicas אָרוֹן יָהּ arca domini.

אַרְנֶבֶת Lepus, eſt generis epicœni, numeratur inter animalia immunda.

Leuit. 11. ℣. 6. Et leporem, qui reuocat ruminationem, ac vngulam non diuidit. τὸν δασύποδα. הָאַרְנֶבֶת

Deut. 14. ℣. 7. Et Camelum, & leporem, & cuniculum (non comedetis) δασύποδα. הָאַרְנֶבֶת

אֶרֶץ Terra, eſt nomen generaliſsimum comprehendens omnes ſpecies terræ, Et per ſynecdochen ponitur pro hominibus in terra verſantibus, vſurpatur in genere communi. Cognationem habet cum רוּץ cucurrit, & רָצַץ colliſit, itemqꝫ אָצַר theſauros repoſuit, nam terra pedibus hominum colliditur, quæ eadem ſuffodit̃ ad reponendum iſtuc theſauros argenti &c. vel ſuffoditur ad eruendum iſthinc theſauros, id eſt, omnis generis metalla. Hinc per apocopen ἔρα terra, Erde/Item Ertz quod è terra foditur. Sæpiſsimè legitur. Septuag. plerunqꝫ γῆ exponunt.

Exod. 3. ℣. 8. Ad educendum eum de terra hac ad terram bonam & latam, ad terram fluentem. ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης. אֶרֶץ

In regim. Exod. 20. ℣. 1. Ego ſum Iehoua Deus tuus qui eduxi te de terra AEgypti. ἐκ γῆς αἰγύπτου. מֵאֶרֶץ

In pauſa. Pſ. 115. ℣. 15. Benedicti vos à Dño faciente cœlum & terram. ϗ τὴν γῆν. וָאָרֶץ

Et ſic ſemper cum He demonſtratiuo. Pſal. 19. ℣. 5. In omnem terram exiuit regula eoꝝ. τὴν γῆν. הָאָרֶץ

Cum He à fine locali. Ioſ. 5. ℣. antep. Et procidit Ioſua ſuper faciē ſuā ad terrā, ἔραζε. אַרְצָה

Cum affix. Pſal. 136. ℣. 21. Et dedit terram eorum in hæreditatem, quoniam in ſeculum. τὴν γῆν. אַרְצָם

Et plural. Pſalm. 107. ℣. 3. Et de terris congregauit eos ab ortu, & ab occaſu, ab aquilone. ἐκ τῶν χωρῶν. מֵאֲרָצוֹת

In regim. Pſalm. 105. ℣. penult. Et dedit eis terras gentium, & laborem populoꝝ poſſederunt. χώρας. אַרְצוֹת

Cum aff. Gen. 10. ℣. 5. Ab iſtis diuiſæ ſunt inſulæ gentium in terris ſuis. ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. בְּאַרְצֹתָם

אָרַר Maledixit, execratus eſt. Cognationem habet cum אָרָה diſcerpſit, נָאַר irritauit, & cum מָאַר pupugit. Nam maledictis diſcerpitur & compungitur vehementer cor hominis. Hinc ἀράομαι, & καταράομαι καταρῶμαι, id eſt, maledico, ἀρά, ἀρεία, item κατάρα maledictio.

In 1. Coniug. אָרַר & אַר maledixit. In participijs & Infinitiuo perfectè, in reliquis temporibus cum defectu ainpoal vſurpatur. Habet accuſatiuum.

Malach. 2. ℣. 2. Et maledicā benedictionibus veſtris, quin maledixi illi. καταράσομαι. וְאָרוֹתִי

Iob. 3. ℣. 8. Deteſtentur eam ſoliti execrari diem, qui intenti ſunt excitare Leuiathan. Septuag. καταράσαιτο. אֹרְרֵי

Num. 24. ℣. 9. Maledicentes tibi ſint (omnes vt vnus) maledictus, καταρώμενοί σε κεκατήρονται. Deut. 27. ℣. 35. ἐπικατάρατος. אָרוּר

Iud. 5. ℣. 23. Maledicite maledicendo habitatoribus eius. Sep. καταράσασθε. אָרוּר

Num. 23. ℣. 6. cap. 20. ℣. 7. Et nunc vade quæſo, execrare mihi populū iſtū, ἄρασαί μοι. אָרָה

Gen. 12. ℣. 3. Et vilipendenti te maledicam. Septuag. ϗ καταρωμένους καταράσομαι. אָאֹר

Exod. 22. ℣. 26. Et principi in populo tuo non maledices. Septuag. ἐρεῖς κακῶς. תָאֹר

In voce paſsiua. נֵאַר maledictus eſt. Et Nun habet quoqꝫ Zere. Semel extat.

Malach. 3. ℣. 9. Maledictione vos eſtis maledicti, quia me vos defraudatis. נֵאָרִים

In 2. Coniug. אֵרַר maledixit vehementer, execratus eſt continuè.

Gen. 5. ℣. 4. à fine. De terra cui maledixit Iehoua. Sep. habent. ἧς κατηράσατο. אֵרְרָהּ

Num. 5. ℣. 18. 19. 24. 26. 27. Et faciet mulierem bibere aquas amaras, maledictas, ἐπικαταρώμενον. הַמְאָרְרִים

In 3.Coniug.paſsiua הוּאַר factus eſt maledici,maledictus eſt. Semel.
Num. 22.℣.6. Noui enim cui maledixeris, maledictus erit. Sep. οὓς ἂν καταράσῃ σὺ, ἐ κεκατήρανται. יוּאָר

Inde nomen.

מְאֵרָה Maledictio,execratio,Mem à fronte eſt litera hæmanthica ſeu denominatiua. הַמְּאֵרָה
Mal.2.℣.2.Et mittam inter vos maledictionem.Septuag.verterunt κατάραν. מְאֵרַת
In reg.Prou.3.℣.antep.Maledictio Domini in domo impij eſt,κατάρα. מְאֵרוֹת
Et plural. Prouerb. 28. ℣. penult. Abſcondens oculos ſuos,multitudo maledictionum erit ei. ἐν ἀπορίᾳ.
Item, & tantum Deuteron.28.℣.20. Malach.3.℣.9.

אֲרֶשֶׁת Contentio,Efflagitatio,petitio per contentionem & inſtantiam, oratio fiduciæ bonæ,qua aliquid obtinendum & poſsidendum confidimus,à radice inuſitata אָרַשׁ contendit efflagitando. Cognationem habet cum יָרַשׁ poſſedit, & רֶשֶׁה conceſſum eſt. Significat enim ſumma contentione orare pro re impetranda & poſsidenda,vt ea nobis concedatur,Hinc ἐρίζω contendo,ἔρις contentio,lis,&c. Legitur tantum ſemel.
In regimine Pſalm.21.℣.3.Deſiderium cordis eius dediſti illi, & contentionem labiorum eius non remouiſti,id eſt, non negaſti ei. וַאֲרֶשֶׁת

אֵרַשׁ Deſponſauit ſibi puellam in matrimonium, ſubarrhauit, arreſtauit puellam ſibi propriam, vbi maſculus & fœmina inuicem dant pignora ſponſalitia, & annulo ſe mutuo ſubarrhant in ſignum contrahendi matrimonij. Hinc ῥυσιάζω & ῥυσιάζομαι pignus capio,ῥύσιον pignus,arrha,item hinc arreſtare.
In 2.Coniug.אֵרַשׂ deſponſauit.eſt maſculorum actio, Octies extat.
Deuter.20.℣.7. Quis eſt vir, qui deſponſauit vxorem, & nondum accepit eam μεμνήστευται. אֵרַשׂ
2.Sam.3.℣.14.Da mihi vxorem meam Michal,quam deſponſaui.ἣν ἔλαβον. אֵרַשְׂתִּי
Oſeæ 2.℣.19.& 20.Et ſponſabo te mihi in æternum, & deſponſabo te &c.Septuag. μνηστεύσομαι. וְאֵרַשְׂתִּיךְ
Deut.22.℣.23.Si fuerit puella virgo,deſponſata viro.Sep. μεμνηστευμένη. מְאֹרָשָׂה
& ℣.25.& 27.Et inuenerit puellam deſponſatam.Græci μεμνηστευμένην. הַמְּאֹרָשָׂה
Deut.28.℣.29.Mulierem deſponſabis, & vir alius ſtuprabit eam.Septuag. λήψῃ. תְּאָרֵשׂ
In voce paſsiua אֹרָשָׂה deſponſata fuit, tantum de fæmellis. Bis legitur.
Exod. 22. ℣. 16. Si quis pellexerit virginem, quæ nondum eſt deſponſata. Græci ἀμνήστευτον. אֹרָשָׂה
Deut.22.℣.penul.quæ nondum eſt deſponſata.Sep.μεμνήστευται. אֹרָשָׂה

אֵשׁ Ignis,eſt generis communis,accipitur quandoque pro tribulatione.Cognationem habet cum אִשֶּׁה,id eſt, oblatio ignita, Hinc ἑστία Veſta,dea ignis, & focus vbi ignis fouetur, ἐσχάρα & ἔσχαρις focus.Item latinè aſſo,id eſt, cibum ad ignem torreo.Et æſtuo etiam hinc eſt.
Num.16.℣.vlt.Et ignis egreſſus eſt à Domino qui deuorauit ducentos & 50. πῦρ. וְאֵשׁ
Pſ.104.℣.4.Facit angelos ſuos ſpiritus,miniſtros ſuos ignẽ flammantẽ.πυρὸς φλόγα. אֵשׁ
Pſal. 66. ℣. 12. Feciſti inequitare hominem ſuper caput noſtrum, venimus in ignem & aquas. διὰ πυρός. בָאֵשׁ
Cum aff.Iob.18.℣.5.Lux impiorum extinguetur, & nõ ſplẽdebit ſcintilla ignis eius. אִשּׁוֹ
Ieſa.66.℣.vltim.Quia vermis illorum non morietur, & ignis illorum non extinguetur. τὸ πῦρ αὐτῶν. וְאִשָּׁם
Et cap.50.v.vlt.In luce ignis veſtri, & in flammis quas accendiſtis. τοῦ πυρὸς ὑμῶν. אֶשְׁכֶם

אִשֶּׁה Ignitum,oblatio ignita,ſacrificium igni deſtinatum, cuius pars aliqua igni concremabatur, & pars altera à ſacerdotibus & eorum maſculis comedebatur.Compoſitum eſt,ex אֵשׁ id eſt ignis, & שֶׂה id eſt,pecus.Hinc ἑστιάω,ἑστιάομαι comedo,epulor, conuiuium habeo, ἐσθίω,ἔσθω comedo aſſa ad ignem.

Leu.7.℣.5.Et incendet illa ſacerdos ad altare, ſacrificiū ignitū ipſi Iehoua. κάρπωμα. אִשֶּׁה
In reg.Num.15.℣.14.Et faciet ignitum odoris ſuauitatis ipſi Iehoua.κάρπωμα ὀσμῆς אִשֵּׁה
Et plur.Cum aff.Num.28.℣.2.Cibū meū in oblationes ignitas meas.καρπώματά μου. לְאִשַּׁי
Leu.6.℣.17.Pro parte eoꝝ dedi hoc ipſum de ignitis meis.ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου מֵאִשָּׁי
In regimin. Deuter. 18.℣.1. Non debetur Sacerdotibus hæreditas &c. ſed ignita Domini. καρπώματα. אִשֵּׁי

אִשָּׁה Mulier, vxor, vide radicem אִישׁ vir, maritus.

אֶשֶׁד Scatebra, effuſio & metus aquaꝝ exundantium, alueus in quo ſcaturigines aquaꝝ præterlabuntur. Chaldæis eſt familiare pro שְׁפַךְ effudit, Hinc ש reſoluto in ſc eſt ſcateo, ſcaturigo, & Germanicè **ſchütten/außſchütten**/Sept. inuariatū reliquerunt.
Num.21.℣.16. Et ſcatebra torrentium quæ declinat ad habitationem Ar. וְאֶשֶׁד

אֲשֵׁדוֹת Scatebræ, ſcaturigines, effuſiones aquaꝝ. Sexies vſurpatur in Biblijs, vt,
Ioſ.10.℣.40.Et ꝑcuſsit Ioſua omnē terrā, montana &c. & ſcatebras, & oēs reges eoꝝ וְהָאֲשֵׁדוֹת
Cap.12.℣.8.In monte & in conuallibus & in campeſtribus, & in ſcatebris. וּבָאֲשֵׁדוֹת
Deut.3.℣.17.cap.4.℣.vlt.Ioſuæ 12.℣.3.cap.13.℣.19.Sub ſcatebris piſga, i.collis. אַשְׁדּוֹת

אֻשִּׁיָּה Coaſſatio ædificioꝝ, ab inuſitata radice אָשָׁה idē quod אָשַׁשׁ. Semel habetur. Plur.Ier.50.℣.15.Collapſa ſunt aſſamenta (i.fūdamēta) Quod ſecundū puncta legit̃ אָשְׁיוֹתֶיהָ. Et ſecundum literas אֲשׁוּיֹתֶיהָ coaſſata eius in paul fœminino.

אֶשֶׁךְ Scrotum, in quo ſunt teſticuli. Cognationē habet cū חֹשֶׁךְ i.tenebræ, nam ea pars corporis tegit̃ & obſcurat̃. Hīc ὀρχέα, ὄρχη, ὀρχεὸς & ὀρχεὸν ſcrotum, ἰσχίον coxa. 1. extat. In pauſa, Leu.21.℣.5.à fine. Aut impetigo, aut contritio teſticuli, habens vnum teſticulum. μονόρχις. אָשֶׁךְ

אֶשֶׁל Nemus, arbuſtū, ſylua, locus conſitus arboribus ſaluis.i.Deo conſecratis, vt iſtuc confugientes & inuocantes Deū, eſſent ſalui & tuti à direptione. Cognationē habet cum שָׁאַל rogauit, & שָׁלֵו ſaluus & tutus fuit. Hinc eſt per conuerſionem ἄλσος & ἀλσώδης nemoroſus, item ἄσυλον aſylum. Huiuſmodi lucum plenum quercubus glandiferis plantauerat Abraham, ne Abimelech rex Gerar & ſerui eius iniuriam facerēt ei obturādo puteos aquaꝝ. Hoc imitatus Romulus conſtituit Aſylū Romę inter capitoliū & palatiū in luco ſacro, quod quercetū dicitur. Virg.lib.8. Hinc lucū ingentē quē Romulus acer aſylum. Vſurpatur ter in Biblijs ſacris, vt, (ραν.
Gen.21.℣.penul.Et plātauit nemus in Berroſcheba, & inuocauit ibi nomē dñi.ἄρου- אֶשֶׁל
1.Sam.22.℣.6.Et Saul ſedebat in Gibea ſubter quercum in Rama.Septuag. ἄρουραν. הָאֶשֶׁל
Et cap.31.℣.vlt.Et tollentes oſſa eoꝝ ſepelierunt ſubter arborem in Iabes. הָאֶשֶׁל
Pro hac arborē ſeu aſylo 1.Par.10.℣.12.ſcribitur אֵלָה ilex.

אֶשְׁכֹּל Botrus, vide שָׁכַל.

אַשְׁכְּנַז Aſcenas, filius Gomer filij Iapeti quem genuit Noah. Hinc deſcendunt Aſcanij in Aſia minori, vbi quoqꝫ fluuius Aſcanius. Iudæi hoc nomine vocant Germanos ſeu Teutones. אַשְׁכְּנַז
Gen.10.℣.3.Et filij Gomer ſunt Aſcenas, & Riphath & Thogarma. וְאַשְׁכְּנַז
Ier.51.℣.25.Accerſite contra eam regna Ararat, Minnæoꝝ & Aſcenas.

אָשַׁם Deliquit ignominioſè, ſceleratè egit vt eum pudeat tædeatqꝫ facti, culpabilis fuit, turpiter ſe dedit, ita vt propter culpam ſeu pœnam nondum expiatam affletur ſeu exibiletur ab hominibus. Si rebus inanimatis tribuitur, ſignificat turpiter deſolari vel deſtrui cum deteſtatione, Ideoqꝫ cognationem habet cum שָׁמֵם & יָשַׁם deſolatus eſt, item cum נָשַׁם anhelauit, nam res turpis cū afflatu quodam fit deſolationi. Hinc per inuerſionem radicis μυσάττομαι abominor, μῦσος ſcelus turpe.

In 1.Coniug. אָשֵׁם & in diſtinctione אָשָׁם deliquit, deſolatus eſt. Eſt verbum intranſitiuum, aliquando ponitur cum ב & aliquando cum Datiuo.
Num.5.℣.7.Et quintam partem illi ſuperaddat, detqꝫ illi in quem deliquit. ἐπλημμέλησεν. אָשַׁם
Le.4.℣.13.Et fecerint vnū de oībus ꝓceptis Iehoua, quæ nō debēt fieri & deliquerint. וְאָשֵׁמוּ
Gen.42.℣.22.Verè delinquentes (ſeu culpabiles) ſumus ꝓpter fratrem noſtrum. אֲשֵׁמִים

Leu.5.℣.18. Hæc eſt hoſtia dilecti, ſi quis delinquendo deliquerit Domino. אָשֹׁם
Oſeæ 13.℣.1. Cū loqueret Aephraim, tremor erat, &c. ſed deliqt in Baal. ϗ ἔθετο. וַיֶּאְשַׁם
Et cap.14.℣.1. Deſolabit Samaria, quòd exacerbauit Deum ſuū. ἀφανισθήσεται. תֶּאְשַׁם
Ezech.25.℣.12. Et deliquerunt delinquendo vlciſcentes ſe de eis. וַיֶּאְשְׁמוּ
Pſalm. 34. ℣ penult. Occidet impium ſua ipſius malicia, & qui oderunt iuſtum, delinquent. πλημμελήσουσι. יֶאְשָׁמוּ
Et ℣. vlt. Redimit Iehoua animam ſeruorum ſuorum, & non delinquent omnes q ſperant. πλημμελήσουσι. יֶאְשְׁמוּ
Ezech.6.℣.6. Excelſa deſtruentur, & turpia erunt altaria tua, id eſt, turpiter deſolabuntur. יֶאְשְׁמוּ

In voce paſsiu a נֶאְשַׁם turpiter tractatus eſt, ignominioſè deſolatus eſt. Semel.
Ioel.1.℣.18. Nam non eſt pabulū eis, etiam greges ouiū deſolati ſunt (turpiter.) נֶאְשָׁמוּ

In 3. Coniug. הֶאֱשִׁים affecit ignominia, deſolauit. Semel tantum.
Pſal.5.℣.11. Affice eos turpitudine vt decidant à conſilijs ſuis (vel perage eos reos) הַאֲשִׁימֵם

Inde nomina.

אָשָׁם Delictū atrox, culpa, reatus. In ritibus ſacrificiorum leuiticorum ſignificat, hoſtiam pro delicto.
Gen.26.℣.10. ferè cubuiſſet aliquis cum vxore tua, & induxiſſes ſuper nos delictū. אָשָׁם
Num.5.℣.7. Et ſi non fuerit viro redemtor ad reſtituendum delictum, id eſt, rem raptam. πλημμέλημα. הָאָשָׁם
Ieſa.53.℣. antepenultim. Si poſuerit hoſtiam animam ſuam, videbit ſemen. περὶ ἁμαρτίας. אָשָׁם
Cum affixo leui, Leuit.5.℣.6. Et offeret hoſtiam ſuam Domino pro peccato quod peccauit. אֲשָׁמוֹ
Num.18.℣.9. Omnis oblatio quæ fit pro ſacrificio eorū, & pro omni delicto eorū. אֲשָׁמָם

אַשְׁמָה Delictum turpe, reatus culpæ ſiue pœnæ, item turpitudo, ob ſcelus aliquod.
Eſræ 9.℣.7. fuimus in delicto magno vſq; in hodiernum diem. בְּאַשְׁמָה
Cum aff. leui. Eſr.9.℣. vlt. Ecce nos ſumus coram te in delicto noſtro. בְּאַשְׁמָתֵנוּ
In reg. Leu.4.℣.3. Si ſacerdos vnctus peccauerit iuxta delictum populi. לְאַשְׁמַת
Et plur. 2. Par.28.℣.10. Nonne nobiſcum ſunt delicta contra Dominum Deum noſtrum. אֲשָׁמוֹת
Cum affixis. Pſalm.69.℣.6. Deus tu nouiſti ſtulticiam meam, & delicta mea à te non ſunt &c. אַשְׁמוֹתַי

אַשְׁמָן Deſolatio, turpitudo, locus turpis & omnibus ſpurcitijs plenus. Semel extat.
Plur. Ieſ.59.℣.10. Impegimus in meridie tanquam in crepuſculo, in deſolationibus. בָּאַשְׁמַנִּים

אֶשְׁנָב Tranſenna, feneſtella, feneſtræ minor pars, vide radicem ſuam שָׁנַב &c.

אַשָּׁף Sophus, ſapiens in aſtrologia & in auſpicijs, augur, auſpex. R. Abraham putat medicum ſignificare, qui brachij pulſu, aut vrina cognoſcit alterationem corporis. Cognationem habet cum נָפַשׁ .i. animauit, nam ſapientia eſt virtus animi, per aphæreſin Græci & latini deducunt σοφὸς ſapiens, σοφίζομαι ſapio. In Biblijs ſacris reperitur tantum bis, vt,
Plur. Dan.1.℣. penul. Super omnes ariolos & ſapientes qui erāt in toto regno eius. הָאַשָּׁפִים
Et cap.2.℣.2. Et iuſsit rex conuocare ariolos & ſapientes & incantatores. וְלָאַשָּׁפִים

אַשְׁפָּה Pharetra, de hoc vide radicem שָׁפָה præcipitauit.

אַשְׁפֹּת Fimus, ſtercus, de hoc vide radicem שָׁפַת poſuit, collocauit.

אֶשְׁפָּר Fruſtum carnis bouinæ ad ignem aſſatæ. Componitur ex אֵשׁ ignis, & פַּר bos. Et non legitur niſi bis tantum, vt iam ſequitur.
2. Sam.6.℣.19. Placentam panis vnam, & fruſtum carnis bouinæ, &c. וְאֶשְׁפָּר
1. Paral.16.℣.3. Et diuiſit vnicuiq; ꝛc. tortam panis, & fruſtum carnis &c. וְאֶשְׁפָּר
Hiero. Vertit, & aſſaturam bubulæ carnis vnam.

אָשַׁר Fœlix fuit, fortunatus eſt, beatus fuit. Cognationem habet cum יָשַׁר rectus fuit, & cum ראשׁ .i. caput. Nam qui recti ſunt corde, aut recta via incedunt, non declinantes ad dexterã neqꝫ ad ſiniſtram, dicuntur beati, ſeu optimi & felices. Hinc ἀριστεύω optimè me gero, ἄριστος optimus.

In 1. Coniug. אָשַׁר fœlix fuit, beatus fuit. Eſt verbum neutrum. Semel.
Prou. 9. ℣. 6. Derelinquite fatuitates, & viuite, & fœlices eſtote in via intelligentiæ, וְאִשְׁרוּ
Vel fœliciter incedite in via intelligentiæ.

In 2. Coniugat. אִשֵּׁר beatificauit, beatum prædicauit, fœlicitauit.
Gen. 30. ℣. 13. Nam beatam me dicent filiæ, vocauitqꝫ nomen eius Aſer. אִשְּׁרוּנִי
Mal. 3. ℣. 16. Et nũc nos beatificamus arrogãtes, quin ædificãtur patrãtes impietatẽ. מְאַשְּׁרִים
Ieſ. 9. ℣. 16. Et erunt beatificantes populũ hũc ſeductores, & beatificati eius abſorpti. וּמְאֻשָּׁרָיו
Ieſ. 1. ℣. 17. Beatificate oppreſſum (i. ſubuenite oppreſſo) & iudicate pupillum. אַשְּׁרוּ
Prou. 23. ℣. 19. Audi fili mi, & eſto prudens, & beatum fac in via cor tuum. וְאַשֵּׁר
Et cap. 4. ℣. 14. Iter impioꝝ ne ingrediaris, & ne beatum te ducas in via maloꝝ. תְּאַשֵּׁר
Pſ. 72. ℣. 4. à fine. Et benedicentur in eo, omnes gentes beatum prædicabunt eum. יְאַשְּׁרוּהוּ

In voce paſsiua. אֻשַּׁר beatificatus eſt, fœlicitatus eſt. Semel inuenitur.
Pſal. 41. ℣. 3. Iehoua cuſtodiet eum, & viſitabit eum, beatificabitur in terra. יְאֻשַּׁר
Traditio Maſoreth habet וְאֻשַּׁר & beatificabitur, vt legatur in præterito cum Vau conuerſiuo, aut cum Iod in futuro, quod idem eſt.

Inde nomina.

אֶשֶׁר Beatitudo, fælicitas, fortuna. In ſtatu autem abſoluto non reperitur, ſemel tantum.
Cum aff. Gen. 30. ℣. 13. Et dixit Lea, in beatitudine mea. i. feliciter mihi ceſsit. בְּאָשְׁרִי

אֹשֶׁר Beatitudo, fælicitas, &c. Abſolutè nõ legiť ſed tantũ cũ aff. & in regimine plurali, atqꝫ latinis exponiť plerũqꝫ aduerb. benè, fœliciter, aut ꝑ nomen adiectiuũ beatus.
Cum aff. Pro. 29. ℣. 18. at cuſtodiens legem, beatitudo eius. אַשְׁרֵהוּ
Eccl. 10. ℣. 17. O te beatam terram, quum rex tuus eſt filius heroum. אַשְׁרֵךְ
Et plur. cum aff. Pſ. 128. ℣. 2. Beatitudines tuæ, & bonum tibi erit. אַשְׁרֶיךָ
Prou. 16. ℣. 20. Et confidens in Iehoua, beatitudines illius ſunt (vel benè illi eſt.) אַשְׁרָיו
Ieſ. 32. ℣. vlt. O vos fœlices, qui ad omnes aquas ſeritis, immittentes pedem bouis. אַשְׁרֵיכֶם
In reg. Pſ. 1. ℣. 1. Beatitudines viri (i. beatus vir) ꝗ nõ ambulat in conſilio impioꝝ. אַשְׁרֵי

אַשּׁוּר Greſſus fœlix, inceſſus rectus, directio itineris, fœlicitas ambulationis.
Cum aff. Iob. 23. ℣. 11. Greſſum eius tenuit pes meus, viam eius obſeruaui. בַּאֲשֻׁרוֹ
Et plur. cum aff. Pſ. 40. ℣. 3. Erexit ſuper petra pedes meos, direxit greſſus meos. אֲשֻׁרָי
Pſal. 37. ℣. 31. Lex Dei eius in corde ſuo eſt, non nutabunt greſſus eius. אֲשֻׁרָיו

אַשּׁוּר Greſſus, inceſſus, Item proprium nomen filij Sem qui Aſſyriæ eſt autor.
Cum aff. Iob. 31. ℣. 7. Si deflexit greſſus meus à via, & poſt oculos meos abijt cor. אַשֻּׁרִי
Pſ. 17. ℣. 11. Greſſum noſtrum nunc circumdederunt nobis. אַשֻּׁרֵנוּ
Gen. 10. ℣. 11. De terra illa egreſſus eſt Aſſur, & ædificauit Niniue & plateas. אַשּׁוּר
Pſ. 83. ℣. 9. Atqꝫ Aſſur collectus cum illis, fuerunt brachium filijs Loth. אַשּׁוּר
Cum He locali. 2. Reg. 17. ℣. 6. Cepit rex Aſſyriæ Samariã, & tranſtulit Iſrael &c. אַשּׁוּרָה

אַשּׁוּרִי Aſſyrius, Eſt nomen patronymicum. Vſurpatur tantum bis, vt,
2. Sam. 2. ℣. 9. Conſtituit regem ſuper Gilead & ſuper Aſſyrium. הָאֲשׁוּרִי
Et plur. Ezech. 27. ℣. 5. Aſſerem tuum fecerunt ex ebore Aſſyrioꝝ. אֲשֻׁרִים

אֲשֵׁרִים Luci dedicati ad cultum diuinum, quibus aliquid fœlicitatis ineſſe putabatur.
1. Reg. 14. ℣. 23. Extruxerunt & ipſi ſibi excelſa, ſtatuos & lucos in omni colle alto. אֲשֵׁרִים
Cum aff. Exod. 34. ℣. 13. Statutas eoꝝ confringetis, & lucos eius ſuccidetis. אֲשֵׁרָיו
Deut 7. ℣. 5. Et lucos eoꝝ ſuccidetis, & ſculptilia eoꝝ comburetis igni. וַאֲשֵׁירֵהֶם
Item Exod. 34. ℣. 13. Iudic. 6. ℣. 28. Ier. 27. ℣. 2. & 1. Reg. 14. ℣. 15. 23. Deut. 12. ℣. 3. Eſai. 17. ℣. 8. Cap. 27. ℣. 9. &c.

אֲשֵׁרָה Lucus ad cultum Dei beatificatus ſeu conſecratus.
Deut. 16. ℣. pen. Nõ plantabis tibi lucũ vllius arboris iuxta altare Iehoua Dei tui. אֲשֵׁרָה
2. Reg. 17. ℣. 16. Et fecerunt ſibi lucum & ſupplicauerunt omni exercitui cœloꝝ. אֲשֵׁירָה
Et plur. Iud 3. ℣. 7. Et obliti ſunt Iehoua Dei ſui, & coluerunt Baalim & lucos. הָאֲשֵׁרוֹת
Item Iudic. 3. ℣. 7. cap. 6. ℣. 25. 26. 28. 30. & 1. Reg. 15. ℣. 13. cap. 16. ℣. 35. Cap. 18. ℣. 19. & 2. Reg. 13. ℣. 6. & Cap. 21. ℣. 8. &c.

תְּאַשּׁוּר Thaſſur, nomen arboris, Hieronymus tranſtulit buxum. Bis inuenitur.
Ieſ. 41. ℣. 19. & cap. 60. ℣. 13. Ponã in ſolitudinem fraxinum, vlmum & thaſſur ſimul. תְּאַשּׁוּר

אֲשֶׁר Pronomen relatiuum vtriuſq; generis & numeri, qui, quæ, quod, & rectà refert illud quod præceſsit greſſu ſuo. Et aliquando coniunctio quòd. Aſſumit quoq; hoc pronomen à fronte literas ſeruiles iuxta diuerſoꝝ caſuum rationem.

Pſal. 1. ℣. 1. Beatus vir qui non ambulat in conſilio impioꝝ, & in via peccatoꝝ. אֲשֶׁר
Et ℣. 3. Et erit tanq; arbor plantata ſecus riuulos aquaꝝ, quæ fructũ ſuũ dabit in tẽ- אֲשֶׁר
pore ſuo, & foliũ eius nõ defluet, & omne quod faciet proſperabitur. אֲשֶׁר
Pſ. 8. ℣. 4. Nam videbo cœlos tuos, &c. lunam & ſtellas quæ tu fundaſti. אֲשֶׁר
2. Reg. 6. ℣. 22. Et dixit, non percuties, illud quod cepiſti gladio tuo & arcu tuo, &c. הַאֲשֶׁר
1. Sam. 30. ℣. vlt. Et eis qui erant in Hebron miſit Dauid de ſpolijs, &c. לַאֲשֶׁר
Ruth. 1. ℣. 17. In quo (i. vbicunq;) morieris, moriar, & ibi ſepeliar. בַּאֲשֶׁר
Ieſ. 43. ℣. 4. Ex eo (i. eo quod) carus fuiſti in oculis meis, honoratus es, &c. מֵאֲשֶׁר
Deuter. 5. ℣. 10. Obſerua diem Sabbathi vt ſanctifices eum, ſecundum quod præcepit tibi, &c. כַּאֲשֶׁר

Deinde pronomen hoc abſq; literis ſeruilibus ſæpe nullius eſt caſus, ſed tantum affixum ſequens reddit relatiuum. Ita quoq; aduerbia שָׁמָּה מִשָּׁם שָׁם fiunt relatiua.

Deuteron. 4. ℣. 7. Et quæ eſt gens magna, cui dij ſunt tam propè, ſicut Iehoua Deus noſter. אֲשֶׁר־לוֹ
Gen. 28. ℣. 13. Terram ſuper qua cubas tibi dabo & ſemini tuo. אֲשֶׁר־שָׁם
Gen. 2. ℣. 11. Quia circuit totam terram Hauila, vbi eſt auꝝ. אֲשֶׁר
Deuteron. 7. ℣. 1. Cum deduxerit te Iehoua Deus tuus ad terram, quò tu venis ad poſsidendum. אֲשֶׁר

אֲשִׁישׁ Coaſſatio tabularum, dolium vini ex aſſeribus compactum & coaſſatum, vas aſsibus ſeu tabulis ſectilibus conglutinatum. Legitur hoc nomen pluraliter tantum, ideoq; vertemus aſſamenta. Cognationem habet cum יָשִׁישׁ antiquus, durabilis, nam quod bene coaſſatum eſt, diutius durat. Hinc aſſo, coaſſo, aſsis, aſsula, Item coaxo & axes vel aſſes pro aſſeribus, bis reperitur.

Plur. In reg. Ieſ. 16. ℣. 7. De aſſamentis Kirharæſeth meditabimini. i. lugebitis. לַאֲשִׁישֵׁי
Oſeæ 3. ℣. 1. Et ipſi reſpiciunt ad Deos alienos, & diligũt aſſamenta vuaꝝ. πέμματα. אֲשִׁישֵׁי

אֲשִׁישָׁה Aſſula, lagena, dolium vini ex aſſeribus concinnatum, capiens aſſem, hoc eſt, quantum homini per diem ſufficit, ter legitur.

2. Sam. 6. ℣. 19. Et diſtribuit &c. fruſtum carnis vnum, atq; lagenam vnam. וְאֲשִׁישָׁה
1. Paralip. 16. ℣. 3. Et diſtribuit cuiq; &c. tortam panis, fruſtum carnis, & lagenam (vini.) וַאֲשִׁישָׁה
Et plur. Cant. 2. ℣. 5. Fulcite me dolijs. i. lagenis ſeu vaſis plenis vino. בָּאֲשִׁישׁוֹת

אֵשֶׁת Vxor, mulier, de hoc vide in radice אִישׁ id eſt vir, &c.

אָתָא Imminuit alicui, venit properè, adproperauit, idem quod אָתָה Et cognationem habet cum יָאַת conuenit. Item affinitate iunctũ eſt verbo דָּאָה volauit, aduolauit. Hinc ἐθύω impetu feror, θύω, θύνω, propero, curro, &c.

In 1. Coniug. אָתָא venit properè, adproperauit, Abſolutè vel cum datiuo. Ter legitur.

Ieſ. 21. ℣. 12. Dixit cuſtos, venit (vel imminet) mane & etiam nox. אָתָא
Ier. 3. ℣. 22. Ecce nos venimus tibi, quia tu es Iehoua Deus noſter, pro אָתָאנוּ: אָתָנוּ
Deut. 33. ℣. 21. Et venit cum principibus populi, iuſticiam Dei fecit & iudicia &c. וַיֵּתֵא
Eſt craſis punctoꝝ cum eliſione Aleph pepoal, pro וַיֶּאֱתָא amplius non legitur.

אָתָה Venit properè, approperauit, accurrit, idem quod אָתָא venit properè. Cognationem habet cum יָאַת conuenit animo, id eſt, conſenſit, & cum דָּאָה volauit, aduolauit. Hinc θέω, θάω, θεέσκω, θοάω, θοάζω, i. propero, feſtino, curro.

In 1. Coniug. אָתָה venit, adproperauit, ſtatim venit, ex tempore venit.
Deut. 33. ℣. 2. Et venit à decem millibus ſanctoꝝ, à dextera eius eſt ignea lex. אָתָה
Ieſ. 41. ℣. 23. Indicate venientia in poſteꝝ, & cognoſcemus quod Dij ſitis vos. הָאֹתִיּוֹת
Et cap. 21. ℣. 12. Si interrogaueritis, interrogate: reuertimini & approperate. אֵתָיוּ
Prou. 1. ℣. 27. Et quando calamitas veſtra ſicut turbo venerit, quum irruerit, &c. יֶאֱתֶה
Iob. 3. ℣. pen. Quia timorem timui, & venit mihi, & quod formidaui accidit mihi. וַיֶּאֱתָיֵנִי
Ieſa. 41.

Ieſa. 41. ℣. 5. Extremitates terræ trement, appropinquauerunt, & venerunt. וַיֶּאֱתָיוּן

Michæ. 4. ℣. 8. Et tu turris gregis, propugnaculum filiæ Zion vſq; ad te veniet. תֵּאתֶה

Ieſaiæ 41. ℣. 25. Excitaui ab aquilone &c. & venit, &c. Ad formam וַיַּעַשׂ: Legitur præterea tantum Deut. 33. ℣. 21. Ieſai. 56. ℣. 9. & 12. Iob. 16. ℣. 22. Iob 37. ℣. 14. Iob. 37. ℣. 22. Pſ. 68. ℣. 32. Ieſa. 44. ℣. 7. & 25. cap. 45. ℣. 11. וַיֵּאת

In 3. Coniugatione הֶאֱתָה & per ſynæreſin הֵתָה fecit venire, attulit. Bis.

Ieſa 21. ℣. 14. In occurſum ſitientis (.i. obuiam ſitienti) attulerunt aquas habitatores. הֵתָיוּ

Iere. 12. ℣. 9. Colligite omnes beſtias campi, afferte ad comedendum. הֵתָיוּ

Inde nomina.

אוֹת Signum quod portendat ventura, portentum cuius prædictio iam imminet.

Exo. 4. ℣. 8. Si nõ obedierint voci ſigni prioris, credẽt ꝓpter vocẽ ſigni poſterioris. הָאֹת

Deu. 13. ℣. 2. Si ſurrexit in medio tui ꝓpheta aut ſomniator, & dederit tibi ſignum. אוֹת

In regim. Gen. 17. ℣. 11. Et erit in ſignum fœderis inter me & inter vos. לְאוֹת

Et plur. Gen. 1. ℣. 14. Et erunt in ſigna & tempora, & in dies & annos. לְאֹתֹת

Cum affixis, Pſ. 74. ℣. 4. Rugierunt hoſtes tui &c. ſigna ſua poſuerunt pro ſignis. אוֹתֹתָם

In regimine. Ierem. 10. ℣. 2. Et à ſignis cœli ne conſternamini. וּמֵאוֹתוֹת

אֶת Eſt ſignum vel articulus accuſatiui caſus omnis generis & numeri, ſemperq; properando refertur ad nomen ſequens, quo cum conſtruitur, & nunq; abſolutè ponitur; Hinc græci reſeruato τ addunt terminationem ſui accuſatiui, vt. τὸν τὴν τὸ.

Gen. 1. ℣. 1. In principio creauit Deus cœlum & terram. Septuag. τὸν οὐρανὸν. אֵת

1. Reg. 6. ℣. 6. à fine Et ſic fecit oſtio templi poſtes de lignis pineis ex quadrato. מֵאֵת

Cum Maccaph Gen. 1. ℣. 4. Et vidit Deus lucẽ quod bona eſſet, & diſtinxit Deus. אֶת

Cum affixis grauib9. Gen. 31. ℣. antep. Et benedixit eis (.i. valedixit eis) & abijt. אֶתְהֶם

Deut. 4. ℣. 1. Et nunc Iſraël audi ſtatuta & iudicia quæ ego doceo vos ad faciendũ. אֶתְכֶם

Et bis cum Holem. Ezech. 23. ℣. 5. à fine. Et homines iuſti illi iudicabunt eos. אוֹתְהֶם

Ibidem ℣. antep. Et obruet eas lapidibus cœtus, & excindet eas gladijs ſuis. אוֹתְהֶן

Cum affixis leui. ſemp habet Holem. Gen. 15. ℣. 5. Et eduxit eum foras, atq; dixit. אֹתוֹ

Ezech. 34. ℣. 2. Heu paſtorib9 Iſrael qui paſcebant ſe, an non gregẽ paſcere debent? אוֹתָם

Exo. 35. ℣. 26. Sed & õẽs mulieres quas incitabat cor ſuũ, neuerunt induſtriè pilos. אֹתָנָה

Gen. 17. ℣. 2. Et dabo fœdus meum inter me & te, & multiplicabo te vehementiſs. אוֹתְךָ

In pauſa. Ezech. 2. ℣. 1. Et dixit ad me, Fili hoĩs ſta ſuper pedes tuos & loquar tecũ. אֹתָךְ

In fœminino genere Gen. 12. ℣. 12. Et dicent, vxor eius eſt, & interficient me, & te viuum ſeruabunt. וְאֹתָךְ

Ieſa. 54. ℣. antep. En congregando congregabitur, ſed abſq; me. מֵאוֹתִי

אָתוֹן Aſina. Nun à tergo eſt ſeruile conſtituens genus fœmininum, ad formam רָצוֹן voluntas, dicitur autem ab אָתָה properauit. Quia homines in feſtinatione vtebantur aſinis, ſunt autem multæ ſpecies aſinarum. ת blæſè prolatum eſt aſina. &c.

2. Reg. 4. ℣. 24. Et ſtrauit aſinum & dixit, ne ſis mihi mora ad inequitandum. הָאָתוֹן

Cum affix. Gen. 49. ℣. 11. Ligans ad Vitem pullum ſuũ, & ad palmitẽ filiũ aſinæ ſuæ. אֲתֹנוֹ

Et plural. Geneſ. 12. ℣. 16. Abraham habebat oues & boues, aſinos & ſeruos & ancillas, & aſinas. ἡμίονοι. וַאֲתֹנֹת

Iudic. 5. ℣. 10. Qui aſcenditis ſuper aſinas candidas. אֲתֹנוֹת

אַתָּה Tu, pronomen ſecundæ perſonæ, vidæ אַנְתְּ.

אֵתָן Et frequentius אֵיתָן vehemens, durus, grauis, difficilis & ſubſtantiuè vehementia, duricies, difficultas. Cognationem habet cum אָרוֹן .i. Dominus, potens, אֹרֶן baſis firma & dura, item תַּנִּין Thynnus, draco marinus, piſcis prægrandis, hæc enim omnia vehementiam & grauitatem continent. Hinc eſt δεινός vehemens, grauis, δεινόω aggrauo, exaggero, δεινότης & δείνωσις vehementia, δεινῶς vehementer.

Iere. 5. ℣. 15. Ecce ego mitto contra vos regentem vehementem .i. fortem, ἰσχυροί. אֵיתָן

Num. 24. ℣. 22. Fortis eſt ſedes tua, & pone ſuper petra nidum tuum. אֵיתָן

Deut. 21. ℣. 4. Et educent ſeniores ciuitatis vitulam illam in vallem durã .i. ſaxoſam. אֵיתָן

Pſ. 74. ℣. 15. Tu exiccaſti flumina vehementiæ .i. quæ vehementer fluebant. אֵיתָן

Iob. 33. ℣. 19. Et multitudo oſſium eius eſt vehementia .i. vehemens dolor eſt in eis. אֵתָן

Amos 5. ℣. 24. Reuelabitur vt aqua iudicium, & iuſtitia quaſi torrens vehemens. אֵיתָן

Cum affix. leui. Exo. 14. ℣. 27. Et reuerſum eſt mare ante mane in vehementiam ſuã. לְאֵיתָנוֹ

Et plur.Mich.6.℣.2.Audite montes iudicium Domini,duriſsima fundamēta terræ. הָאֵתָנִים
Iob 12.℣.19.Abducit ſacerdotes,vt ſpolium,& fortes deflectit.Sept. δυνάστας. וְאֵיתָנִים
1.Reg.8.℣.2.Et congregati ſunt ad regem Salomonem omnes viri Iſraelis in menſe
robuſtoꝝ,i.quo fortes Iſraelis arcā in tēplū ſtatuerūt,& hoc factū ē 7. mēſi. ἀθανείν. הָאֵתָנִים
Præterea tantum Gen.49.℣.24.Iob 31.℣.19.Prou.13.℣.15.Iere.49.℣.19. cap.50.℣.44.

אֵיתוֹן Vehemens,robuſtus,fortior. Legitur tantum ſemel.
Ezech.40.℣.15.Et ad proſpectū portæ robuſtiores,ex aduerſo veſtibuli &c.Eſt duplex lectio,ſecundū puncta הָאִיתוֹן ſecūdū literas הַיְּאֵתוֹן vbi ingredient̄ ſeu veniēt. הַיְּאֵתוֹן

אֶתְנָה & אֶתְנַן merces,donatio,de hoc vide radicem תָּנָה donauit.

אָתִיק Theca murata,triclinīū, conclaue auulſum à muro templi Ieroſolymitani, & ſeorſim ſuis muris extructum,continens tria tabulata ſeu interſtitia cellularum,quorum ſupremum erat anguſtius inferioribus. Hieronymus vertit porticum, & aliqñ retinet nomen Ebraicum Etheca,ſeu vt vulgata editio habet,heetheca. Cognationem habet cum נָתַק .i. auulſit, abrupit, & vt alij volunt ab eadē radice deſcendit,vt א ſit hæemanthicum. Hinc τοῖχος & τεῖχος murus, paries,τειχίζω,τειχίζομαι muris munio,item hinc Theca,repoſitorium quater inuenitur.
Ezech.42.℣.3.In atrio exteriore erat triclinium ad triclinīi in tertijs .i. & triplicatis. אַתִּיק
Et plura.Ibidem. ℣.5. quia ſuſtinebantur triclinia ab eis, nempe ab inferioribus & à medijs ædificijs. אַתִּיקִים
Ezec.41.℣.16.Et triclinia (menſꝰ eſt) circūquaq; ad tria eoꝝ .i. triplicata ſicuti erāt. וְהָאַתִּיקִים
Cū aff.ibid.℣.15 Et triclinia eiꝰ (menſus eſt) hinc & iſtinc quæ habēt centū cubitos וְאַתִּיקֶיהָא

אֲתָרִים Exploratores,vide radicem תּוּר explorauit,indagauit.

אָתַת Imminuit alicui,aduentauit,aduenit ex propinquo. Idem quod אָתָה venit Hinc θέω, θεέσκω, θείω venio currendo. Verbaliter non legitur.

Hinc præpoſitio.

אֵת Particula congregandi perſonas imminentes & aduenientes, Latinis redditur per præpoſitionem cum, vel aduerbium ſimul, vnà. Atq; verbis plerunq; neutris addi ſolet, ad differentiam articuli accuſatiui qui actiuis ſubijcitur.
Zephaniæ.1.℣.vlt.Quia cōſumationē & terrorem faciet cum oībus habitatoribus. אֵת
Cū Maccaph.Gen.37.℣.2. Ioſeph ſeptendecim annoꝝ erat, cū paſceret cū fratribꝰ אֵת
ſuis oues,& ipſe erat puer cum filijs Bilha, & cum filijs Zilpa vxorum patris ſui. אֵת
Ieſa.28.℣.15.Quandoquidem dixiſtis,pepigimus fœdus cum morte, & cū inferno. אֵת
Ezech.32.℣. antep.Et oēs Zidonij, qui deſcēderūt cū interfectis in conſternatiōe אֵת
ſua,& iacuerunt incircumciſi cum interfectis gladio, & portauerunt ignominiam. אֵת
Ieſaiæ 8.℣.7. Et gaudium(habent) cum Rezin & filio Remaliahu. אֶת־
Quando autem ſignificat ligonem eſt à radicē אִית de quo ſuperius.
Cum affixis.Gen.17.℣.22. Et deſiit loqui cum eo, aſcenditq; Deus ab Abraham. אִתּוֹ
Pſ.34.℣.4.Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius vnà. אִתִּי
Pſ.24.℣.4.Accipiet benedictionem à Domino,& iuſticiam à Deo ſalutari ſuo. מֵאֵת
Pſ.118.℣.23. A Domino factum eſt hoc, & eſt mirabile in oculis noſtris. מֵאֵת

ב. Malach.1.

בֵּן יְכַבֵּד אָב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי׃

ב Eſt litera ſeruilis conſtituens præpoſitionem In, habentem ſeptem officia. 1. In loco vel domo verſari ſignificat. 2. Motum ad rem ſeu perſonam importat. 3. Adhæſionem ſeu partem rei notat. 4. Exponitur latinis pro inter. 5. Conſtituit ablatiuum inſtrumenti,modi vel cauſæ. 6. Per locum ſignificat. 7. Verbis infinitiuis præpoſita conſtituit Gerundium.
Pſ.23.℣. vlt. Et ſedebo in domo Domini ad longitudinem. ἐν οἴκῳ κυρίου. בְּבֵית
Gen.1.℣.1.In principio creauit Deus cœlum & terram. ἐν ἀρχῇ. בְּרֵאשִׁית
Ieſa.2.℣.pen.Ad veniēdū in ſciſſuras petraꝝ & in ꝓminētias ſaxoꝝ. εἰς τὰς τρώγλας. בְּנִקְרוֹת

Hoc est

Liber Radicum seu lexicon Ebraicum
in quo omnium vocabulorum
bibliorum propriæ ac certe
redduntur significationes, cum vera
et dilucida multorum locorum
Scriptura sacra explicatione
Adjecta est plerisque Radicibus
Symphoniacarum Linguarum derivatio.
Denuo actus et recognitus
Autore
D. Joanne Avenario Egrano
Cum gratia et privilegio
Vitebergæ
Per Heredes Joannis Cratonis
anno M.D.LXXXIX.
Dedicatio fol. 7.
Opus ipsum a pag 1— 860
In folio.

Leuit.8.℣.5.à fine.Et reliquum in carne,& in pane,igni comburetis. τῶν κρεῶν. בַּבָּשָׂר
1. Sam.10.℣.12. Num & Saul inter Prophetas? Septuag. ἦ ϗ Σαοὺλ ἐν προφήταις;. בַּנְּבִיאִים
Iere.44.℣.13.Sicut viſitaui Ieruſalem gladio, fame & peſte Septuag.ἐν ῥομφαίᾳ. בַּחֶרֶב
Num.21.℣.22. Tranſibo per terram tuam, non declinabimus in agrum, neq; in vineam.διὰ τῆς γῆς σου. בְּאַרְצְךָ
Pſ.3.℣.1.In fugere ipſũ à facie Abſalom .i. quum fugeret ipſe &c.ὅποτε ἀπεδίδρασκεν. בְּבָרְחוֹ
Habet & aliquando ſyllabam paragogicam מוֹ vel יֵ nihil ſignificantem.
Pſal.11.℣.2. Ad iaculandum in caligine ad rectos corde. ἐν σκοτομένη. בְּמוֹ
Iob 37.℣.8. Et ingredietur beſtia in latibulum, & in manſionibus ſuis morabitur. ὑπὸ τὴν σκέπην. בְּמוֹ
Iere.51.℣.7.à fine.Et laborabunt populi in vanũ,& nationes in ſufficientiam ignis, .i. ignis abſumet laborem populorum.εἰς κενὸν. בְּדֵי

בֵּאֵר

Declarauit purè,explanauit,dilucidauit.Cognationem habet cum בָּרָא creauit expurgando. Item cum בָּרַר purificauit, & בָּרָה delegit puriora, nec non cum בָּהִיר candidus ſiue purus. Hinc φιαρός & latinè purus, φαερός lucidus,φαρύνω expolio illuſtro &c.

In 2. Coniugatione בֵּאֵר declarauit,explanauit purè. Ter vſurpatur.

Deut.1.℣.5.Trans Iordanem in terra Moab cœpit Moſe, & declarauit legem. διασαφῆσαι. בֵּאֵר
Et cap.27.℣.8. Et ſcribes ſup lapides oĩa ℣ba legis huius declarando benè.σαφῶς. בָּאֵר
Habacuc 2.℞.2.Scribe viſionem,& explana ſuper tabulis &c.ϗ σαφῶς. וּבָאֵר

Inde nomen.

בְּאֵר

Puteus purus, in quo aqua clara & pura ſcaturit, & differt à בּוֹר ciſterna ſeu fouea, in qua non ſemper eſt aqua,ſed tantum tempore pluuiali. Hinc φρέαρ puteus, φρεάτιον profundus puteus, & germanicum Born. Item βράζω & βράσσω ebullio inſtar fontis &c. Vſurpatur hoc nomen in gen. fœminin.

Gen.26.℣.21.Et foderunt puteum alium,& pro illo quoq; rixabantur. φρέαρ. בְּאֵר
In reg. Gen.21.℣.25. Et arguit Abraham ipſum Abimælech de cauſa putei aquarum. φρεάτων. בְּאֵר
Cum He locali. Num.21.℣.17.Et illinc in puteum, hic eſt puteus &c. Vel eſt proprium loci. φρέαρ. בְּאֵרָה
Cũ aff.Pro.5.℣.15.Bibe aquam è fontib⁹ tuis,& fluẽta de medio putei tui. φρεάτων. בְּאֵרֶךָ
Et plur.Gen 26.℣.15. Et oẽs putei,quos foderãt ſerui patris ei⁹ in dieb⁹ ꝛc.φρέατα. הַבְּאֵרוֹת
In reg.Gen.26.℣.18. Et iterũ fodit Iſhac puteos aquarum,quos foderant ꝛc. φρέατα. בְּאֵרֹת
Et Gen 14.℣.10.Et vallis Siddim(abundabat)puteis,puteis argillæ.φρέατα. בֶּאֱרֹת
Hæc ſequentia ſecundum literas leguntur בְּאֵר & ſecundum puncta בּוֹר vt,
2. Sam.23.℣.15. Et deſiderabat Dauid dicens, Quis faciet me bibere aquas de fonte. ἐκ τοῦ λάκκου. מִבֹּאר
2.Sam.23.℣.20.Et percuſſit leonem in medio putei in die niuis.ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου. הַבֹּאר
Et ℣.16. Et hauſerunt aquas de fonte Bethlehem. ἐκ τοῦ λάκκου. מִבֹּאר
Ierem.2.℣.13.Dereliquerunt fontem aquarum viuarum. Septuag. λάκκους. בֹּארוֹת

בָּאַשׁ

Fœtuit,putruit, malè oluit,computruit. Cognationem habet cum יָבַשׁ exaruit, & בּוֹשׁ erubuit, nam pudefacti fœtent & areſcunt ignominioſè. Hinc per aphæreſin. ὄζω ὄσδω item ἐπόζω ἀπόζω redoleo, fœteo,Et germanicum bôs. Per metatheſin σήπομαι .i. putreo, putreſco.

In 1.Coniugatione בָּאַשׁ fœtuit,computruit.Vſurpatur quinquies.

Exo.7.℣.18.Et piſcis in riuo morietur,& fœtebit riuus.Sept.ϗ ἐπόζεσε. וּבָאַשׁ
Et ℣.23.Et piſcis qui in riuo erat, moriebatur,& fœtebat riuus. ϗ ἐπώζεσε. וַיִּבְאַשׁ
Et cap.16.℣.20. Et producebat(Man) vermiculos,& computreſcebat. ϗ ἐπώζεσε. וַיִּבְאַשׁ
Ieſ.50.℣.2. Putreſcet piſcis eorum penuria aquæ, & morietur ſiti. תִּבְאַשׁ
Exo.8.℣.14.Et coaceruauerunt eos in aceruos, & computruit terra. ϗ ἐπώζεσεν ἡ γῆ. וַתִּבְאַשׁ

In voce paſsiua נִבְאַשׁ fœtidus eſt factus à ſeipſo,conſtruitur cum ב: Ter extat.

1.Sam.13.℣.4.Et fœtidus factus eſt Iſrael in(oculis)Philiſtæorum.i. inuiſus. נִבְאַשׁ
2.Sam.10.℣.6.Et viderũt filij Amon,quod fœtidi eſſẽt facti corã Dauid. ᾐσχύνθησαν. נִבְאֲשׁוּ

2.Sam.16.℣.antep.Et audiet omnis Iſrael quod fœtere feceris patrē tuū. κατήσχυνας. נִבְאַשְׁתָּ
Componitur ex paſsiuo & actiuo atqꝫ breuitatis gratia contrahitur in vnum vocabulum, q.d. tu fœtidus fœtere feceris patrem tuum deficiendo ab eo Septuag. ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα.

In 3. Coniugat. הִבְאִישׁ fecit fœtere, & ſine Accuſatiuo fœtuit; octies.
Ex.16.℣.24.Et non fœtuit,neqꝫ vermis fuit in eo. Sept. ϗ οὐκ ἐπώζεσεν. הִבְאִישׁ
Pſ.38.℣.6. Fœtuerunt,mucidi facti ſunt liuores mei. προσώζεσαν. הִבְאִישׁוּ
Et cap.5.℣.antepen.Quod feciſtis fœtere odorem noſtrum in oculis Pharaonis. ἐβδελύξατε. הִבְאַשְׁתֶּם
1.Sam.27.℣.vlt. Fœtendo fœtuit(.i.ſorduit)in populo ſuo.ἤσχυνται αἰσχυνόμενος. הִבְאִשׁ
Geneſ.34.℣.penul. Conturbaſtis me, ad faciendum me putidum coram habitatoribus. ὥστε πονηρόν με εἶναι. לְהַבְאִישֵׁנִי
Eccle.10.℣.1. Muſcæ mortuæ faciunt fœtere & exhalare vngentum. σαπριοῦσι. יַבְאִישׁ
Prouerb.13.℣.5. At impius fæteſcet, & erubeſcet,ſeu confundetur.αἰσχύνεται. יַבְאִישׁ
Ieſ.30.℣.5. Vnuſquiſqꝫ fœteſcet(vel ſordebit) ſuper populo qui non proderit eis. הִבְאִישׁ
Hac ratione literarum legitur הִבְאִישׁ & ratione punctorum הוֹבִישׁ aruit.

In 4. Coniugatione הִתְבָּאֵשׁ fecit ſe fœtere, Conſtruitur cum עִם: Semel.
1.Par.19.℣.6.Et viderūt filij Āmon,quod feciſſēt ſe fœtere apud Dauidē.κατησχύνθη הִתְבָּאֲשׁוּ

Inde nomina.

בְּאשׁ Fœtor,putor,putredo,In hac forma ſemel tantum inuenitur.
In regim. Amos 4.℣.10. Et feci aſcendere fœtorem caſtrorum veſtrorum in nares.
Septuaginta legerunt. בְּאֵשׁ ἐν πυρὶ. בְּאשׁ

בְּאֶשׁ Fœtor,putor,Bis tantum legitur, ſed non in ſtatu abſoluto,vt,
Cum aff.Ioel 2.℣.20. Et aſcendet fœtor eius, aſcendetqꝫ putredo eius. ἡ σαπρία αὐτοῦ. בָּאְשׁוֹ
Ieſ.34.℣.3.Vt aſcendat fœtor eorum. ἡ ὀσμὴ. בָּאְשָׁם

בָּאְשָׁה Putredo,fœtor,ſemen fœtidum & putidum,vt eſt Iolium &c. Semel.
Iob 31.℣.vlt.Pro tritico egreditur ſpina,& pro hordeo Iolium(ſeu fœtor)σύτος. בָּאְשָׁה

בְּאֻשִׁים Labruſcæ,fœtidæ vuæ & inſuaues,mariſcæ,omphaces fructus inſipidi. Semel.
Ieſa.5.℣.2.Et expectauit vt faceret(.i.ederet)vuas,ſed reddidit labruſcas.ἀκάνθας. בְּאֻשִׁים

בָּבֶל Babel, Babylonia,nomen Metropolis in campo Sinear, & habet nomen à confuſione linguarum, ideoqꝫ cognatione reſpicit ad ℣bū בָּלַל cōfudit,cōmiſcuit.
Geneſ.11.℣.9. Idcirco vocatum eſt nomen eius Babel, quia ibi confudit Iehoua labium σύγχυσις. בָּבֶל
Et cum He locali. 2.Par.36.℣.6. Et vinxit eum duabus catenis vt duceret eum in Babel εἰς Βαβυλῶνα. בָּבֶלָה

בָּבָה Pupilla oculi, virtus viſiua,de hoc vide radicem בּוֹב:

בָּגַד Præuaricatus eſt exceſſu, tranſgreſſus eſt metam & excurrit ordinem,quemadmodum veſtis ſuas plicas à ſuperbè incedentibus variè diſcutit. Cognationem habet cum גָּדַר turmatim excurrit. Hinc Latini acceperunt verbum pecco,& nomen peccatum,tranſgreſsio metæ præſcriptæ.

In 1. Coniugatione בָּגַד præuaricatus eſt, excurrit,abſolutè vel cum מִן aut ב:
Iob 6.℣.15. Fratres mei præuaricati ſunt,ſicut torrens. ἐκλείπων. בָּגְדוּ
Iere.3.℣.20.Profecto vt p̄uaricatur vxor à ſodali ſuo,ita p̄uaricati eſtis in me. ἀθετεῖ. בָּגְדָה
Ieſaiæ 33.℣.1.Væ præuaricatori, & non præuaricati ſunt in te. ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ. בָּגְדוּ
Pſ.25.℣.3. confundentur præuaricantes ſuperuacuè. Septuag. ἀνομοῦντες. הַבּוֹגְדִים
Ierem.5.℣.12.præuaricando præuaricati ſunt in me domus Iſrael. ἀθετῶν. בָּגוֹד
Exod.21.℣.8. Quum ipſe præuaricatus ſit in eam. Septuag. ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ. בְּבִגְדוֹ
Ieſa.48.℣.7.Quia noui quod præuaricando præuaricaberis.ἀθετῶν ἀθετήσεις. בָּגוֹד
Malach.2.℣.10. Deus præuaricabimur vnuſquiſqꝫ in fratrem ſuū. ἐγκατελίπετε. נִבְגּוֹד
Pſ.78.℣.57.Et retracti ſunt,& præuaricati ſunt,ſicut patres eorum. ἠθέτησαν. וַיִּבְגְּדוּ
Ieſai.33.℣.1.Quum præuaricari ceſſaueris,præuaricabuntur in te.ἠθετηθήσονται. יִבְגְּדוּ

Inde nomina.

בּוֹגֵדָה Præuaricatrix,perfida, ſic vocatur Iſrael reſpectu Iudæ. Bis inuenitur,vt,
Ieremiæ 3.℣.8. Et non timuit ꝑfida Iehuda ſoror eiꝰ,ſed abijt &c. ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα. בּוֹגֵדָה

Et ℣.11. iuſtior anima eius auerſatrix Iſrael præ perfida Iuda. ἀσύνθετος ἰούδα. מִבֹּגֵדָה

בָּגוֹדָה Præuaricatrix, excurſatrix, bis inuenitur, vt,
Ier.3.℣.7.&10. Et nõ eſt reuerſa, & vidit præuaricatrix ſoror eius Iehuda. ἀσυνθεσίας. בָּגוֹדָה

בֶּגֶד Præuaricatio, excurſio, atqꝫ ſic additur verbo eiuſdem radicis, & bis inuenitur.
In regim. Ieſ. 24. ℣. 6. Præuaricatores præuaricati ſunt, & præuaricatione præuaricatorꝝ &c. ἀθετοῦντες. וּבֶגֶד
In pauſa. Ier. 12. ℣. 1. Et (quare) felicitantur omnes præuaricantes præuaricationem? בָגֶד

Deinde ſignificat veſtem amplam & excedentem, quæ excurrit diffluendo.
Pſal. 102. ℣. antepenult. Et omnes iſti ſicut veſtimentum veteraſcent, permutabis eos &c. ὡς ἱμάτιον. כַּבֶּגֶד
In reg. Deut. 24. ℣. 17. Neqꝫ pignoris loco veſtem viduæ accipies. ἱμάτιον. בֶּגֶד
In pauſa. 1. Sam. 19. ℣. 13. Et ſtragulã caproꝝ poſuit pro capite eiꝰ, & operuit veſte. כַּבָּגֶד
Cum affix. 2. Reg. 9. ℣. 13. Et feſtinauerũt, atqꝫ accepũt quiſqꝫ veſtẽ ſuã, & poſuerũt. בִּגְדוֹ
Et plur. Gen. 24. ℣. 53. Et protulit ſeruus vaſa argentea, ꝛc. & veſtes, & dedit Rebeccæ. ἱματισμὸν. וּבְגָדִים
Cum affix. leui. Pſal. 22. ℣. 19. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper indumentum meum &c. ἱμάτιά μου. בְגָדַי
Cum affix graui. Num. 31. ℣. 24. Et lauabitis veſtimẽta veſtra in die ſeptimo. בִּגְדֵיכֶם
In reg. Exo. 28. ℣. 2. Et facies veſtes ſanctitatis Aharoni fratri tuo ad gloriam. στολήν. בִּגְדֵי

בִּגְדָה Veſtis in genere fœminino, & legitur duntaxat in plurali numero.
Cum affixo Pſal. 45. ℣. 9. Myrrha & Aloe, caſiæ, ſunt omnia veſtimenta tua. ἀπὸ τῶν ἱματίων σου. בִּגְדֹתֶיךָ

בָּגָה Comedit cibos lautiores & ſplendidos. Cognationem habet cum פָּגַג comedit ficus, & cum פָּנַג vixit ex fœniculis, vel ſignificat fabis veſci. Hinc φάγω, φήγω, edo, comedo, καταφάγω, deuoro, φάγος, vorax, Item βαγός, fragmentum panis, βεκ, panis, Phrygũ vox eſt. Germanicè ein Weck / φηγός, phagus ſiue fagus arbor, cuius fructibus veſcebantur veteres. Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantum nominaliter, & additur plærunqꝫ nomini פַּת id eſt, fruſtum.

בַּג Cibus, dapis, comeſtio, edulium, quicquid ab hominibus comeditur. Octies.
Cum affixo. Dan. 1. ℣. 16. Et erat Melzar portans portionem cibi eorum, & vinũ &c. δεῖπνον αὐτῶν. פַּתְבָּגָם
In regi. Dan. 1. ℣. 16. Et diſtribuerat eis rex per ſingulos dies, de portione cibi regis. τά ἐσθίοντα. פַּג
Ezech. 25. ℣. 7. Et tradam te gentibus in cibum, & excindam te de populis. לְבַג
Secundum literas legitur רְבַג in cibum, & ſecundum punctum pathah לְבַז in p̄dã
Et ſic Daniel. 1. ℣. 5. 8. 13. 15. cap. 11. ℣. 26.

בִּגְלַל In reuolutione. i. in gratiam, propter ꝛc. de hoc vide גָּלַל volutauit, &c.

בָּדָא Finxit ſolus in corde ſuo, effinxit ſingulare quiddam, excogitauit, confinxit aliquid cogitando, commentus eſt, effinxit fabulam. Cognationem habet cum בָּדַד ſolus vel ſingularis fuit, & affinitate alludit ad בָּטָא effutijt temerè. Hinc græci pro ב vſurpant μ literam eiuſdem inſtrumenti & dicunt μυθεύω, id eſt fingo, vnde Lucianus μεμύθευται λόγος. i. ſermo fictus. Item μυθέω fabulor, conficta loquor, μῦθος figmentum, μυθώδης fabuloſus, μυθολογέω figmenta loquor.

In 1. Coniugatione בָּדָא finxit, excogitauit, commentus eſt. Bis inuenitur.
1. Reg. 12. ℣. vlt. In menſe octauo, videlicet in menſe quem finxerat de corde ſuo. Septuag. ἐπλάσατο. בָּדָא
Nehem. 6. ℣. 8. Nõ eſt factum ſecundum verba ipſa quæ dicis, ſed ex corde tuo fingis ea. σύ ψεύδῃ. בוֹדָאם
Aleph hoc loco quieſcit, pro בּוֹדָם:

בָּדַד Solus degit, ſingularis fuit, ſolitarius fuit ſine ſocio. Cognationem habet cum בָּדָא effinxit quiddam ſingulare in corde ſuo. Hinc latini viduus qui priuatus eſt vxore & ſolus viuit, & Germanicè Widwen.

In 1. Coniugatione בָּדַד ſolus degit, ſingularis fuit. Legitur tantum ter, vt,
Pſ. 102. ℣. 8. Vigilaui & fui ſicut paſſer, qui ſolitarius manet ſuper tecto. μονάζον. בּוֹדֵד
Ieſaiæ. 14. ℣. pen. Ab aqlone venit fumꝰ, vt ne vel (vnꝰ) ſolus maneat in cætibꝰ eiꝰ. בּוֹדֵד

Oſeæ 8.℣.9.Ipſi aſcenderunt in Aſſyriam(& ſunt vt)onager qui eſt ſolitarius ſibi. בּוֹדֵד

Inde nomina.

בָּדָד Solus,ſolitarius,ſingularis inſtar vidui & derelicti. Sæpe à frõte habet ל ſeruile.

Ier.15.℣.17.A facie manus tuæ ſolus ſedi,quia indignatione repleuiſti me. בָּדָד

Thren.1.℣.1.Quomodo ſedet ſola (i.ſolitariè)ciuitas,quæ quodã erat copioſa.μόνη. בָּדָד

Mich. 7.℣.14.Paſce populũ tuũ &c.q ſingulariter habitat in ſylua in medio Carmel. לְבָדָד

Pſ.4.℣.vlt.Nã tu Dõe ſingulariter ad fiduciam collocabis me.καταμόνας. לְבָדָד

בַּד Solus,ſingularis,item aduerbialiter ſeorſim,in frequentiore vſu eſt. Et cum præpoſitione מִן exceptionem ſignificat,i.præter,ſolum,abſq;,tantum &c. Deinde iunctum nominibus veſtimentoꝝ, aut verbis induendi notat ſingulare genus lini, ſeu linteoꝝ quod ſolis ſacerdotibus & regibus competebat.Hinc βαίτη bæta,& Germ. wad/Leinenwad/Nonnunq; figuratè per metonymiam pro ipſis ſacerdotibus linea geſtantibus ſumitur.Hinc Græci mutando ב in μ interponunt euphoniæ cauſa ν & dicunt μάντις, μαντεύομαι, at latini retinent Ebraicum, vates,vaticinor &c.Vltimo hoc nomen additum nominibus lignoꝝ aut ỽbis portandi,ſignificat vectes,qui fiebant ex caulibus lini excreſcentis in AEgypto ad proceritatem magnam.Et interdum tribuitur quoq; aliꝭ rebus quæ habent conſimilem proceritatẽ & denſitatem.

Exod.30.℣.34.Sume tibi aromata,guttam,vnguem &c. ſolum in ſolo, id eſt,quodlibet ſeorſum. בַּד בְּבַד

Leu.23.℣.37.Præter ſabbatha Dñi,& præter donaria veſtra,& præter vota. מִלְּבַד

1.Reg.5.℣.antep. Præter principes qui ſtabant apud Salomonem, quiq; ſuper opus erant præfecti. לְבַד מִשָּׂרֵי

In pauſa.Zachariæ 12.℣.vlt. familiæ & familiæ ſeorſim, & vxores eoꝝ ſingulatim. לְבָד

Cum aff.Pſ.51.℣.6. Tibi,ſoli tibi peccaui & malum in oculis tuis feci &c.σοὶ μόνῳ. לְבַדְּךָ

Deut.4.℣.35.Quod Iehoua ſit Deus, & non ſit alius præter ipſum. מִלְּבַדּוֹ

Gen.21.℣.28. Et ſtatuit Abraham ſeptem agnas ouium ſolas eas , id eſt, ſingulas ſeorſum μόνας. לְבַדְּהֶן

Et ℣.29. Quid volunt ſibi ſeptẽ agnæ iſtæ, quas ſtatuiſti ſingulatim eas.ἔστησας μόνας. לְבַדְּנָה

Eſai.5.℣.8. Et facietis ſedere tantum vos(i.vos ſolos)in medio terræ. לְבַדְּכֶם

Pro lino vſurpatum, non admittit affixum nec regimen.

Leu.6.℣.10.Et induet ſacerdos pallium lini,& ſubligaculum lini induet.λινοῦν. בַּד

Exod. 28. ℣. penul. Et fac eis feminalia lini , ad operiendum carnem turpitudinis περισκελῆ λινᾶ. בַּד

In pauſa. 2. Sam.6.℣. 14. Et Dauid accinctus erat ſuperhumerali linteo, pro hoc eſt בוּץ 1.Par.15. (ποδήρη. בָּד

Et plur. Ezechiel 9. ℣. 2. Et vir vnus in medio illorum erat indutus lineis veſtibus. בַּדִּים

Item Ezech 9.℣.11.Cap.10.℣.2.6.7. Daniel 1.℣.5.Cap.12.℣.6.7. Et 1.Samuel 2.℣.18. Cap.22.℣.18.& 1.Paral.15.℣.27.&c. (Septies extat.

Pro vatibus & ſacerdotibus vſurpatur tantum in plurali , & ſæpe habet affixa. בַּדִּים

Ieſ.44.℣.25.diſſipans ſigna vatum(i.diuinatoꝝ)& ariolos infatuabit. הַבַּדִּים

Ier.50.℣.36.Gladius ad vates vt diſſoluantur,gladius ad fortes eius vt conſternẽtur. בַּדָּיו

Cum aff.Oſeæ 11.℣.6.Et irruit gladius in ciuitates eius , qui abſumet vates eius. בַּדָּיו

Eſa.16.℣.6.Non rata erunt vaticinia eius.Sept.οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου.

Legitur præterea in hoc ſignificatu tantum Ier.48.℣.29.Iob.11.℣.34. cap.41.℣.3.

Pro vectibus ſeu ramis denſioribus ſumitur tantum in plurali. בַּדִּים

Ezech.17.℣.6.Et fuit in vitẽ,quæ protulit vectes,i.ramos oblõgiores inſtar vectiũ. בַּדֶּיהָ

Cnm aff.cap.19 ℣.vlt Et egreſſus eſt ignis de virga caulium(id eſt ramoꝝ)eius. בַּדָּיו

In reg.Iob.17.℣.vlt.Ad vectes(i.fulcra)inferni deſcendent(ſpes meæ.) בַּדֵּי

Et cap.18.℣.13.Comedet caules cutis eius,deuorabit ramos eius,i. artus eius.

Legitur & tantum 1 Reg.8.& 2.Par.5.Item Num.4. & Exo. 25.26.30.35.37.38.39.40.

בָּדַל Separatus eſt à re abominabili, ſegregatus eſt per diſtinctionẽ,& propriè ſignificat diſiungere res ſeu perſonas confuſas & inæqualiter ſiue turpiter coniunctas , vt ſolent ſe fideles & filiꝭ lucis ſegregare ab infidelibus & filiꝭ Belial,nihil enim communionis habet lux cum tenebris. Cognatione alludit ad בָּטַל hebes fuit, quod de dentibus caſsis & ſtupidis dicitur qui ocíantur & deſinunt molere ſiue mandere cibum, illos enim inutiles, ſegnes & protritos ſentimus. Hinc eſt Græcum βδύλλω deteſtor, βδελύττομαι faſtidio, abominor, βδέλυγμα abominatio.

In 1. Coniug. paſsiua. נִבְדַּל ſeparatus eſt à ſeipſo, ſegregatus eſt.

Eſdræ 9. ℣. 1. Nō ſeparati ſūt populꝰ Iſrael, ſacerdotes &c. à populis terræ. ἐχωρίσθη. נִבְדְּלוּ

Et cap. 6. ℣. pen. Et oīs ſegregatꝰ ab im̄undicia gētiū terræ (edit paſcha) χωριζόμενος. הַנִּבְדָּל

Num. 16 ℣. 21. Segregamini è medio congregationis huius, vt conſumam eos ilicò. הִבָּדְלוּ
ἀποχωρίσθητε. (διασαλήσεται.

Eſdræ 10. ℣. 8. Et ipſe ſeparabitur (tanq̄ abominatio) ab Eccleſia tranſmigrationis. יִבָּדֵל

Nehem. 9. ℣. 2. Et ſeparati ſunt (qui erant) ſemen Iſrael à cunctis filijs extraneis. וַיִּבָּדְלוּ

In 3. Coniug. הִבְדִּיל ſeparauit, diſcriminauit, fecit diſcrimen.

Ezech. 22. ℣. 26. Inter ſanctum & prophanum non diſcriminarunt, &c. διέστειλον. הִבְדִּילוּ

Gen. 1. ℣. 6. Fiat firmamentum in medio aquarꝫ vt ſit diſtinguens inter aquas, &c. מַבְדִּיל
διαχωρίζων. (ἀφορισμῷ ἀφορεῖ.

Ieſ. 56. ℣. 3. Et ne dicat filius extraneus &c. ſeparando ſeparauit me Iehoua à populo. הַבְדֵּל

Leu. 11. ℣. vlt. ad ſeparandum inter immundum & inter purum, διαστέλλειν. לְהַבְדִּיל

Leu. 20. ℣. paen. Et ſeprauí vos de populis vt eſſetis mei. ϗ ἀφορίσας. וָאַבְדִּיל

Et cap. 1. ℣. vlt. Et findet ipſum cum alis ſuis, ſed non ſeparabit. ϗ οὐ διελεῖ. יַבְדִּיל

Gen. 1. ℣. 4. Et diſtinxit Deus inter lucem & tenebras. ϗ διεχώρισεν ὁ θεὸς. וַיַּבְדֵּל

Item Gen. 1. ℣. 7. 14 19. Exod. 26. ℣. 33. Leu. 1. ℣. 17. Cap. 5. ℣. 8. & Deut. 7. ℣. 41. Cap. 10. ℣. 7. & 2. Par. 25. ℣. 10. &c.

Inde nomina.

מִבְדָּלָה Separatio, ſegregatio, Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt eſt,

Plur. Ioſ. 16. ℣. 9. At ciuitates ſeparationis pro filijs Aephraim fuerunt &c. הַמִּבְדָּלוֹת

בָּדָל Cartilago, particula auris quæ in corpore eſt ſeparatim vel ſeorſim iuncta. Semel.

In reg. Amos 3. ℣. 12. Quēadmodū eruet paſtor ex ore leonis &c. aut cartilaginē auris בָּדָל

בְּדִיל Stannum quod per ignem tanquam vilius ſeparatur ab argento. In ſeparatione metallorꝫ vtuntur plumbo nigro, inde fortè appellatum eſt. D. Hieronymus, Stannum mixta & adulterata inter ſe metalla per ignem diſſociat.

Zach. 4. ℣. 10. Et videbunt lapidem ſtanni in manu Zorobabel. הַבְּדִיל

Et plur. cum aff. Ieſ. 1. ℣. 25. Et auferam omne ſtannum tuum. בְּדִילָיִךְ

Et præterea tantum Num. 31. ℣. 22. Ezech. 22. ℣. 18. & 20. item cap. 27. ℣. 12.

בְּדֹלַח Bdolah, lapis precioſus albiſsimi coloris ſeu margarita quædam, legit̃ bis in Biblijs. Hinc βδέλλιον & latine Bdellium.

Gē. 2. ℣. 12. Et aurꝫ terræ illius eſt optimū, ibi bdolah & lapis Onyx ἄνθραξ. הַבְּדֹלַח

Num. 11. ℣. 7. Et Man erat ſicut ſemen Coriandri, & color eius ſicut color Bdolah. הַבְּדֹלַח
κρυστάλλου.

בָּדַק Rimatus eſt, ſarciuit rimas, reſtaurauit ruinas murorum, expleuit inopiam ſeu indigentiam. Cognationem habet cum דָּבַק adhæſit, nam reſarcire eſt affigere ſeu aſſuere partem vt cohæreat. Hinc forte πτύξ, πτύγμα, πτύκτων, πτύξις. i. plica. Item πτυχή, ἐπιπτυχή plicatio.

In 1. Coniug. בָּדַק reſarciuit, inſtaurauit. Legitur tantum ſemel.

2. Par. 34. ℣. 10. Laborantes in domo Iehoua, ad ſarciendū & confirmandū domum. לִבְדּוֹק

Inde nomen.

בֶּדֶק Rima, fiſſura ſeu ruina muri ſarciēda, ſciſſura ſeu fractura. Sep. reliquerunt. bedec.

In reg. 2. Regum 12. ℣. 6. Et reſtaurent ruinam (ſeu rimam) domus. בֶּדֶק

In pauſa ibidem, Vbicunq; aliqua inuenietur ruina. בָּדֶק

Cum aff. Ezech. 27. ℣. 9. & 26. reparatores ruinæ tuæ inſtaurantes rimam tuam. בִּדְקֵךְ

Sic tantum 2. Reg. 12. ℣. 7. 8. 9. 13. Cap. 22. ℣. 5.

בֹּהוּ Inane, vacuitas, inanitas, à radice inuſitata בָּהָה: Affinitatem habet cum תֹּהוּ indigeſtio, res indiſpoſita. Et legit̃ ter in Biblijs hagiographis, vt, (ἀκατασκεύαστος.

Gen. 1. ℣. 2. Et erat terra inordinatio & inanitas, & tenebræ ſuper facie abyſsi &c. וָבֹהוּ

Ieſ. 34. ℣. 11. Et extendet ſup̄ eā (terrā) funiculū inordinationis & lapides inanitatis. בֹהוּ

Ier. 4. ℣. 23. Vidi terram, & ecce inordinatio & inanitas erat. וָבֹהוּ

בַּהַט Alabaſtrum, genus marmoris candidiſsimi, quo ſuperficies oblinitur, vnde pauimentum marmoratum. Quidam exponunt Porphyrethem. Hieronymus Smaragdinum. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris.

Eſther 1.℣.6. Lectuli erant aurei & argentei, & ſuper pauimento erat alabaſtrum. בַּהַט

בָּהַל Exterritus eſt, turbatus eſt, attonitus eſt, expalluit. Cognationem habet cum בַּלָּהָה & cum הָבַל vanidus fuit, item cum בָּחַל liuidus fuit. Hinc πελιόομαι & πελιδνόω liueo, palleo, item pallidus, pallor, palleſco &c. Et per inuerſionem radicis λυπέω, λυπέομαι. contriſto, contriſtor. λύπη triſticia.

In 1. Coniug. paſsiua. נִבְהַל & cum אֶל ſignificat attonitus fuit.

Pſ. 6.℣.3. Sana me Iehoua, quia exterrita ſunt (vel cõturbata ſunt) oſſa mea. ἐταράχθη. נִבְהֲלוּ

Et ℣.4. Et anima mea territa eſt vehementer, & tu Domine quouſq;. ἐταράχθη. נִבְהֲלָה

Prouerb. 28.℣.22. Præceps ad facultatem (id eſt, ad diuitias) eſt vir oculi mali, id eſt, inuidus. נִבְהָל

Zophon. 1.℣. vltim. Quia conſummationem atq; terrorem faciet cum omnibus habitatoribus. נִבְהָלָה

Iob. 23.℣. antep. Quamobrẽ à facie eius perterrebor, conſiderabo &c. κατασπουδασθῶ. אֶבָּהֵל

Et cap. 4.℣.5. Et quum pertigit ad te, perterritus es? Septuag. ἐσπούδασας. וַתִּבָּהֵל

Ezech. 7.℣. vlt. Et manus populi terræ exterrebuntur propter viam illorum &c. תִּבָּהַלְנָה

In 2. Coniug. בִּהֵל exterruit ſubitò, præcipitauit terrore. Cum Accu. vel עַל.

Eſther 8.℣.4. à fine. Egreſsi ſunt præcipitati, & impulſi præcepto regis. מְבֹהָלִים

2. Par. 32.℣.18. Ad faciendum timere, & ad terrendum eos. καὶ τοῦ κατασπᾶσαι. וּלְבַהֲלָם

Eccl. 5.℣.1. Ne præcipites ſuper os tuum. i. ne ſis præceps ore tuo. μὴ σπεῦδε. תְּבַהֵל

Pſ. 2.℣.5. Tunc loquitur ad eos in ira ſua, & in furore ſuo terrebit eos. ταράξει. יְבַהֲלֵמוֹ

Iob. 22.℣.10. Et exterrebit te pauor ſubitò. i. terror ſubitus perturbabit te. וִיבַהֶלְךָ

Eſræ 4.℣.4. Exterrentes eos ad ædificandum. i. deterrebant eos ab ædificando. מְבַלֲהִים

Secundum puncta legitur מְבַהֲלִים & eſt eiuſdem ſignificationis.

In 3. Coniug. הִבְהִיל fecit terrere, præcipitauit, ter vſurpatur, vt,

Iob. 23.℣. penul. Et Deus molliuit cor meum, & omnipotens terruit me. ἐσπούδασεν. הִבְהִילָנִי

Eſther 6.℣. vlt. Et feſtinauerunt ad faciendum venire Haman ad conuiuium. וַיַּבְהִילוּ

2. Par. 26.℣.4. à fine. Et præcipitauerunt (vel deturbarunt) eum inde. וַיַּבְהִילוּהוּ

Inde nomen.

בֶּהָלָה Terror præceps & feſtinus, turbatio repentina, Sægol ſcribitur pro Scheua ante gutturalem camezatam. Quater extat in Biblijs ſacris, vt,

Pſ. 78.℣.33. Et conſumpſit in vanitate dies eorum, & annos eorum in terrore. בַּבֶּהָלָה

Sic quoq; Leu. 26.℣.10. & Ieſai. 65.℣.23.

Et plur. Ier. 15.℣.8. Feci cadere ſuper eam ſubitò hoſtem & terrores. וּבֶהָלוֹת

בַּלָּהָה Terror, eſt eiuſdem ſignificationis, de hoc vide בָּלָה perterruit.

בְּהֵמָה Iumentum, armentum, pecus, animal cicur, in primis quæ ſunt maioris ſtaturæ ac roboris. Eſt nomen collectiuum & generale de omnibus animalibus quæ gradiuntur pedibus ſuper terra. At חַיָּה beſtia eſt generaliſsimum de omnibus animantibus quæ viuunt ſub ſole. Hinc ποιμαίνω paſco gregem, ποίμνη grex, ποίμνιον armentum, item ouile, ποιμήν paſtor &c.

Gen. 3.℣.14. Maledictus tu præ omni iumento & præ omni beſtia agri. κτηνῶν. הַבְּהֵמָה

In reg. Ier. 18.℣. pen. Et omne iumentum terræ ſuper eum hyemabit. בְּהֶמַת

Et plur. Pſalm. 49.℣.13. Et homo in precio non permanebit, aſsimulatus eſt iumentis τοῖς κτήνεσιν. בַּבְּהֵמוֹת

In reg. Pſ. 8.℣.8. Oues & boues omnes iſtos, inſuper & pecora campi. κτήνη. בְּהֵמוֹת

בֶּהֱמַת Iumentum, pecus, animal quod ad paſcua emittitur. Legitur tantum cum affixis.

Prouerb. 12.℣.10. Agnoſcit iuſtus animam iumenti ſui, id eſt, rationem habet iumentorum. בְּהֶמְתּוֹ

Exo. 20.℣.8. Non facies opus tu, & filius tuus &c. ancilla tua & iumentum tuum. κτῆνός σου. וּבְהֶמְתֶּךָ

2. Regum

2.Reg.3.℣.17.Et bibetis vos & pecora veſtra,& iumentum veſtrum. וּבְהֶמְתְּכֶם

בְּהֵמוֹת Behemoth animal ſeu iumentum grande,quod in ſe continet omnium beluarum robur & ſæuitiam,plerico exponunt pro Elephante.

Iob.40.℣.10.Ecce nunc Behemoth , quē feci tecū,herbam quaſi bos comedit.θηρία. בְּהֵמוֹת

בֹּהֶן Pollex, maximus digitorum in manibus & pedibus qui inſtar collis præpollet & extuberat.Cognationem habet cum חֹפֶן pugillus.Hinc βουνός collis.

In ſtatu abſoluto non reperitur in Biblijs ſacris.

In regim. Exod. 29. ℣. 20. Et ſumes de ſanguine eius,& pones ſuper pollicem dextrum manus eorum, & ſuper pollicem dextrum pedis eorum, & ſparges ſanguinem &c. ἐπὶ τὸ ἄκρον. בֹּהֶן בֹּהֶן

Leu.14.℣.14.Et tollet ſacerdos de ſanguine hoſtiæ &c.& ponet ſuper pollicem manus eius dexteræ,& ſuper pollicem pedis eius dextri. ἐπὶ τὸ ἄκρον. בֹּהֶן בֹּהֶן

בְּהֹנוֹת Pollices.In hac forma legitur tantum pluraliter.Bis extat.

Iud.1.℣ 6.Et abſciderunt pollices manuum eius & pedum eius. τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν. בְּהֹנוֹת

Et ℣.7. Et ait Adoni Bæzec: Septuaginta reges amputatis pollicibus manuum ſuarum , atque pedum ſuorum collegerunt ſub menſa mea, quemadmodum feci &c. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. בְּהֹנוֹת

בֹּהַק Lentigo,puſtula,vomica,vitiligo,macula ſubruffa & alba,quæ vacua eſt à purulentia, ideoque cognationem habet cum בּוֹק vacuus fuit. Hinc φακός lentigo faciei, verruca &c. φακώδης lentiginoſus, & germanicum Bocken/ Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,

Leu.13.℣ 39.Lentigo eſt quæ germinauit in cute,ideoque mundus eſt. בֹּהַק

בָּהִיר Variè candidus , vt eſt cœlum ſerenum,varium & clarum,quod facile mutatur. Cognationem habet cum בֵּאֵר clarificauit,declarauit,& cum בָּרַר purificauit.Hinc φιαρός purus,φαερός lucidus.Item depurare &c.Legitur tantum ſemel in maſculino genere, vt,

Iob.37.℣.21.Et nunc cum non viderunt lucem quæ candida eſt in nubibus. בָּהִיר

בַּהֶרֶת Variè candida,& in abſtracto candor,macula candicans. Species plagæ,vt ſunt varij,quæ vario modo mutantur , legitur in Leuitico vndecies.

Leu.13.℣.2. Si fuerit in cute carnis alicuius hominis tumor &c. ſeu albicans macula. בַהֶרֶת

Ibid.℣.23.& 28.Et ſi ſub ea ſteterit macula varia, & non proceſſerit, eſt vlcus. הַבַּהֶרֶת

In pauſa Leu.14.℣.pen.Pro tumore,pro ſcabie, & pro macula candicante. וְלַבֶּהָרֶת

Et plur.Leu.13.℣.39. Et vir aut mulier &c.maculæ,maculæ albicantes .i.varij. בֶּהָרֹת

Legitur præterea tantum Leuitici 13.℣.4. 19.24.25.26.39.

בּוֹא Venit,ingreſſus eſt,introiuit, Et quando de ſole accipitur ſignificat occumbere, tunc enim ſol domum venit, quum occidit, & reuertitur ad thalamum ſuum vnde eſt egreſſus.Cognationem habet cum נִבָּא prophetauit, hoc eſt, ventura prædixit. Hinc βάω,βάσκω,βαίνω,βέομαι,βῆμι,βατέω.Item,βιβάω,βίβημι,venio,vado.

In 1.Coniugatione בָּא venit,ingreſſus eſt. Conſtruitur cum præpoſitionibus אֶל עַל ב מִן & cum ל: Item cum actō ſuæ ſignificationis, vt ſunt domus, arca, porta,ianua,ciuitas,militia,& theſaurus in quem ingreditur pecunia , & cum Actō perſonæ,inuadit. Sæpe legitur.

Gen.24.℣.1.Et Abraham conſenuerat,veneratque in dies.Sept.προβεβηκὼς ἡμερῶν. בָּא

2.Sam.3.℣.7.Cur ingreſſus es ad concubinam patris mei? εἰσῆλθες. בָּאתָה

Et cap.15.℣.17.Et factum eſt vt ingrederetur(i.occideret)ſol, factaque eſſet caligo. בָּאָה

Gen.42 ℣.5.Et venerunt filij Iſrael ad emendum cum alijs venientibus.ἦλθον. הַבָּאִים

Habac.1.℣.3.Si tardauerit,expecta eam,quia veniendo veniet, non morabitur.ἥξει. בֹּא

1.Reg.3.℣.8.Et ego ſum puer paruus,neſcio egredi & ingredi. εἴσοδόν μου καὶ ἔξοδόν μου. וָבֹא

Ezech.3.℣.4.Fili hominis,vade ad domum Iſrael & loqueris.Sept.βάδιζε. בֹּא

Pſ.5.℣.8.Ego autē in multitudine miſericordiæ tuæ ingrediar domū tuā.εἰσελεύσομαι. אָבוֹא

Ieſ.41.℣.5.à fine. Et inuadet magnates ſicut lutum.i.conculcando inuadet. וְיָבֹא

Ioſ.6.℣.19.Et omne argentum & aurum ꝛc.theſaurum Domini ingredietur. יָבֹא
Pſ.109.℣.17.Et dilexit maledictionem,ideoqꝫ venit ei.i.inuaſit eum. ἥξει αὐτῷ. וַתְּבוֹאֵהוּ
1.Reg.12.℣.12.Et venit Ieroboam & omnis populus ad Rehabeam.Deficit א וַיָּבוֹ

In 3. Coniugatione הֵבִיא fecit venire,duxit, adduxit. Sæpe vſurpatur.

Geneſ. 46. ℣. 7. Et omne ſemen ſuum fecit venire (.i. duxit) ſecum in Aegyptum. ἤγαγεν. הֵבִיא
Haggai 1.℣.vlt.Aſcendite montem & offeretis ligna & ædificate domum. וַהֲבֵאתֶם
Ier.25.℣.9.Et faciam eos venire contra terram hanc, & contra habitatores eius. וַהֲבִאֹתִים
Gen.6.℣.17.Ecce ego adduco diluuium aquarum ſuper terram,ad perdendum. מֵבִיא
1. Reg. 10. ℣. 25. Et ipſi afferebant vnuſquiſqꝫ oblationem ſuam, vas argenteum. מְבִיאִים
Gen.43.℣.17.Propter argentū, quod initio redijt in ſaccos noſtros, introducimur. מוּבָאִים
Eſræ 3.℣.7.Ad afferendum ligna Cedrina de Libano ad mare Iapho. לְהָבִיא
Ezech. 20.℣. 42. Et ſcietis quod ego ſim Iehoua quum introduxero vos ad terram. בַּהֲבִיאִי
Geneſ. 42. ℣.34. Et adducite fratrem veſtrum minimum ad me & cognoſcam quod non ſitis. וְהָבִיאוּ
Num.31.℣.vlt.Et fecerunt illud venire ad tabernaculum teſtimonij in memoriam. וַיָּבִאוּ
Gen. 2.℣. 19. Et duxit ad Adam vt videret quomodo vocaret illis nomina. וַיָּבֵא
Ezech.41.℣.1. Et introduxit me ad templum,& menſus eſt frontiſpicia. וַיְבִיאֵנִי
Cant.8.℣.2.Deducam te,faciam te venire ad domum matris meæ. εἰσάξω σε. אֲבִיאֲךָ
Cum defectu Aleph.Mich.1.℣.pen. Adhæc depopulatorem tibi adducam. אָבִי
2.Sam.5.℣.2.Tu fuiſti educens & introducens Iſraelem. ἐξάγων καὶ εἰσάγων. וְהַמֵּבִי

In voce paſsiua הוּבָא factus eſt venire, adductꝰ eſt,allatꝰ eſt. Aliquoties extat.

Gen.43.℣.18. Et timuerunt quod introducti eſſent in domum Ioſeph &c. הוּבָאוּ
Ezech.40. ℣.4. Quia vt oſtenderem tibi adductus es huc. הֻבָאתָה
Gen.33.℣.11.Accipe quæſo benedictionem meam, quæ offertur tibi. הֻבָאת
Leuit.11.℣.32.Per aquas traducatur, & erit contaminatum vſqꝫ ad veſperam. יוּבָא

Inde nomina.

בָּא Introitus,ingreſſus,aditus. Poteſt quoqꝫ exponi ꝑ Infini:Kal,venire ingredi.
In regim. 2. Reg. 23. ℣. 11. Ab introitu domus Iehoua ad exedram Nethammelech eunuchi. מְבֹא
Cum affix.Pſ.121.℣.vlt.Iehoua cuſtodiat exitum tuum,& introitum tuum. וּבוֹאֶךָ

בִּיאָה Introitus,ingreſſus,aditus,aduentus. Et legitur tantum ſemel in Biblijs.
Ezech.8.℣.5. Et ecce erat ſimulachrum illud æmulationis in introitu. בְּבִאָה

מָבוֹא Ingreſſus,introitus,tranſitus, aditus. Item ſignificat occaſum ſolis.
Ier. 38.℣.14.Et accerſiuit(rex) Ieremiam Prophetam ad ſe ad introitum tertium. מָבוֹא
In regim. Iud. 1. ℣. 24. Oſtende nobis introitum ciuitatis, & faciemus tecum miſericordiam. מְבוֹא
Cum affix. Pſ.113.℣.3. Ab ortu ſolis vſqꝫ ad ingreſſum(.i. occaſum)eius. מְבוֹאוֹ
Et plur. In reg.Ezech.26.℣.10. Sicut introitus ciuitatis perruptæ. בִּמְבוֹאֵי
2. Sam.3.℣.25. Et ad ſciendum exitum tuum & ingreſſum tuum. Secundum literas מְבָוְאֶךָ
legendum eſt מְבוֹאֶךָ & ſecundū puncta omnino cōformatur præcendenti מוֹצָאֲךָ:
Sic plu.Ezech.43.℣.11.Nec non exitus eius & aditus eius,omneſqꝫ figuras eius. וּמוּבָאָיו
Conuenit ratione punctorum cum immediatè præcedenti nomine וּמוֹצָאָיו:.

מְבוֹאָה Ingreſſus,introitus,aditus. Legitur tantum in plurali numero & ſemel,
Ezech.27.3. Et dices ad Zoar ſedentem ad ingreſſus maris. מְבוֹאֹת

תְּבוּאָה Prouentus, & dicitur de omnibus frumentis huius anni. Nam עָבוּר eſt præteriti anni.
Pſ.107.℣.37. Et ſeminauerunt agros ꝛc. & fecerunt fructum prouentus. תְּבוּאָה
Cum affix.Ieſ. 23.℣.3. Et in aquis multis ſemen Nili,meſsis riui prouentus eius. תְּבוּאָתָהּ
In reg. Prouerb. 15. ℣. 6. Domus iuſti eſt theſaurus ingens, at in prouentu impij perturbatio. וּבִתְבוּאַת
Et plur.2.Reg.8.℣.6. Redde omnia quæ illius ſunt,& omnes prouentus agri. תְּבוּאֹת
Cum affixo.Iere.12.℣.13. Et pudefacti ſunt(prophetæ)à prouentibus veſtris. מִתְּבוּאֹתֵיכֶם
Sæpe in Leuit.25. Deutro.14. cap.22. & 26. Pro.3.8.10.Ieſa.23.30. &c.

בוב Pupus fuit, puſio extitit. Cognationem habet cum אָבִיב pubes, pubertas, & cum יָבַב pipauit, fleuit voce exili inſtar pupi. Hinc pupus, pupa, pupulus, pupula. Item pupilio & pupula pars oculi parua, qua continetur vis videndi. Verbaliter nō legitur, ſed tantum nomen. Cognationem habet cum בַּת filia, inſtar pupillæ.

בָּבָה Pupula, pupilla, virtus viſiua in qua videtur forma pupilionis, de qua Plinius libro 11. ſcribit abſolutam vim ſpeculi in oculis, vt tam parua illa pupula totam imaginem reddat hominis. Semel tantum legitur, aliâs pro eo vſurpatur אִישׁוֹן de quo ſupra.

In regim. Zach. 2. ℣. 12. Qui tangit vos, tangit pupillam oculi ſui. τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. בָּבַת

בוז Faſtidiuit, contempſit, contemptui habuit, deſpexit ex faſtu quodam, idem quod בָּזָה ſpreuit. Cognationem habet cum בָּזַז diripuit, & בּוּס conculcauit, nam deſpecta peſſundamus & direptioni relinquimus. Hinc παίζω ludo, ἐμπαίζω illudo, & latinum faſtus, faſtidio. Item βάσκω, βασκαίνω inuideo.

In 1. Coniugatione בָּז contempſit, faſtidiuit, ſæpe habet datiuum aut accuſatiuum.

Prouerb. 1. ℣. 7. Timor Iehoua initium ſcientiæ, ſapientiam &c. ſtulti faſtidierunt. ἐξουθενήσουσιν. בָּזוּ

Et cap. 11. ℣. 12. Faſtidiens proximum ſuum eſt deficiens corde, &c. μυκτηρίζει. בָּז

Iob. 12. ℣. 5. Lampas faſtidita (vel contempta) iudicio opulenti. בּוּז

Cant 8. ℣. 7. Si quis dederit mihi omnem ſubſtantiam &c. faſtidiendo faſtidient eam. ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν. בּוֹז יָבוּזוּ

Prouer. 23. ℣. 9. In auribus ſtulti ne loquaris, quia faſtidiet prudentiam ſermonum. μυκτηρίσῃ. יָבוּז

Et cap. 30. ℣. 17. Oculum qui ſubſannat patrem, & faſtidiet obedire matri, &c. וְתָבֻז

Prou. 6. ℣. 30. Non reputant probro furi, ſi furetur ad implendum animam ſuam. יָבוּזוּ

Cant. 8. ℣. 1. Inueniam te foris, & oſculer te, neq; vero me deſpicient. ἐξουδενώσουσί με. יָבֻזוּ

Et legitur præterea tantum Prou. 13. ℣. 13. Iob. 31. ℣. 34. Prou. 30. ℣. 6.

Inde nomina.

בוז Faſtus, contemptus, deſpectio, illuſio, deſpectus, inuenitur aliquoties.

Pſ. 31. ℣. 19. Loquentia (labia) contra iuſtum veteratoriè in ſuperbia & faſtu. יָבוּז

Et Pſ. 107. ℣. 40. Effundit contemptum ſuper principes, & facit eos errare in vaſto. בּוּז

In reg. Iob. 31. ℣. 34. Et contemptus familiarū conſternauit me, vt domitus fierem. וּבוּז.

Et tantum, Geneſ. 38. ℣. 23. Iob. 12. ℣. 20. Pſ. 119. in ג. Pſ. 123. ℣. 3. & 7. Prou. 12. ℣. 8. Cap. 14. ℣. 21. Cap. 18. ℣. 3. Cap. 23. ℣. 22.

בִּזָּה Deſpectio, illuſio. Semel tantum inuenitur in ſacris Biblijs, vt,

Nehem. 4. ℣. 4. Audi Deus noſter, quia facti ſumus deſpectio (vel illuſio.) בּוּזָה

בוך Intricatus eſt denſitate ſeu perplexitate ramorum, diſtractus eſt vt neſciat quo euadere ſeu vertere ſe debeat. Cognationem habet cum אָבַךְ implicuit ſe, & סָבַךְ.

In 1. Coniug. paſsiua נָבוֹךְ intricatus eſt, diſtractus eſt à ſeipſo. Ter legitur.

Ioel. 1. ℣. antepen. diſtracti ſunt greges armentorum, quia non eſt pabulum illis. נָבֹכוּ

Eſther 3. ℣. vlt. Et ciuitas Suſan diſtracta erat. i. Iudæi in Suſan turbati erant. נָבוֹכָה

Exod. 14. ℣. 3. Et dixit Pharao de filijs Iſrael, diſtracti ſunt in terra. ὅτι πλανῶνται. נְבֻכִים

Inde nomen.

מְבוּכָה Diſtractio, intricatio, perplexitas. Bis tantum reperitur, vt,

Ieſ. 22. ℣. 5. Quia dies tumultus & conculcationis & diſtractionis eſt. καὶ πλάνησις. וּמְבוּכָה

Cum aff. Mich. 7. ℣. 4. Viſitationis tuæ (dies) venit, tunc erit diſtractio eorū. מְבוּכָתָם

בול Palluit, expalluit, & dicitur tantum de folijs palleſcentibus. Cognationem habet cum בָּהַל exterritus eſt, & cum נָבֵל emarcuit, Nam exterriti palleſcunt, & flauum colorem contrahunt marceſcendo. Hinc palleo, palleſco.

In 3. Coniug. הֵבִיל fecit palleſcere, & abſolutè palluit. Semel.

Ieſ. 64. ℣. 6. Et palluimus ſicut folium omnes nos, & iniquitates noſtræ. ἐξερρύημεν. וַנָּבֶל

Inde nomina.

בּוּל Ramus denſior in arbore, ex quo fit palus, ad ſuſtinendam vitem, item, truncus ligneus qui palleſcit, ſeu cuius folia emarcuerunt. Hinc palo **Jch pfale** / item menſis October in quo palleſcunt & decidunt folia in arboribus. Legitur tantum ter in Biblijs. בּוּל

Iob.40.℣,15. Quia germen montes afferent (poteſt quocꝫ eſſe à radice יָבַל.) לְבוּל

In reg. Ieſ.44.℣.19. Ante truncum (ſeu palum) ligni procumbam ſeu indurabo me. בּוּל

1.Reg.6.℣.vlt. In anno vndecimo in menſe Bul, qui eſt menſis octauus &c.

בּוֹם

Excelſus fuit, eminuit. Cognationem habet cum פִּים opimus fuit, nam qui craſſiore corpore eſt, ſolet eminere carnę &c. Verbaliter non legitur.

בָּמָה Excelſum, locus eminentior in quo ædificantur ſacella, altaria, ſuggeſtus & tribunalia. Hinc βωμός ſuggeſtus, ara, ἐπιβωμίζω ſacrifico in excelſis, βῆμα tribunal. Et Germani eminere vocant **auffbaumen.**

1. Reg. 3. ℣. 5. Et ibat rex in Gibeon ad ſacrificandum ibi, quia illud erat excelſum. ὑψηλοτάτη. הַבָּמָה

Ieſaiæ cap. 16. ℣. 12. Et factum eſt cũ videretur quod deficeret Moab ſuper excelſa. τοῖς βωμοῖς. הַבָּמָה

Cum He locali 1.Sam.9.℣.13. Sic reperietis eum antequam aſcendat in excelſum ad edendum. εἰς βαμᾶ. הַבָּמָתָה

Et plur. 1. Reg. 3. ℣. 3. Et populus ſacrificabant in excelſis, quia nondum ædificata erat. ὑψηλοῖς. הַבָּמוֹת

Cum affixis. Pſalm.18.℣.34. Componit pedes meos &c. & in excelſis meis ſtatuet בָּמוֹתַי
me. τὰ ὑψηλὰ. בָּמֹתֵיכֶם

Leu.26.℣.30. Ego vaſtabo excelſa veſtra, & excindam ſolaria veſtra. στήλας ὑμῶν. בָּמוֹת

In reg. Ier.7.℣.antep. Et ædificauerunt excelſa Topheth. Sep. βωμὸν.

Et Holem in Hatephcamez mutatur. Ieſa. 14. ℣. 15. Aſcendam ſuper altitudines nubium. בָּמֳתֵי

Iob.9.℣.8. Extendit cœlos ſolus ipſe, & incedit ſuper excelſa maris. בָּמֳתֵי

Deuter. 32. ℣. 13. Et inuexit eum in ſublimitatibus terræ vt comederet prouentus campi. בָּמֳותֵי

Hoc vltimum propter Vau inſertum poteſt quocꝫ legi בָּמוֹתֵי &c.

בּוֹס

Pedibus conculcauit, proculcauit, peſſundedit. Affinitatem habet cum בּוּז faſtidiuit, & cum בּוֹשׁ erubuit, quod enim pedibus conculcatur eſt contemptum & pudefactum. Hinc ποῦς latinum pes & Germanicum **Fus.** Item πεζεύω eo pedibus.

In 1. Coniug. בּוֹס conculcauit, calcauit pedibus. Legitur tantum ſepties. בּוֹסִים

Zach.10.℣.5. Et erunt ſicut fortes conculcantes in luto platearꝫ in bello. πατοῦντες. נָבוּס

Pſ.44.℣.6. Et in nomine tuo conculcabimus inſurgentes contra nos. ἐξουδενώσομεν.

Ieſai. 63. ℣. 6. Et conculcabo populos in ira mea, & inebriabo eos in furore meo. וְאָבוּס
καὶ κατεπάτησα. תָּבוּס

Prou.27.℣.7. Anima ſatura conculcabit (i. faſtidiet) fauum, i. optimum cibum.

Pſalm. 60. & 108. ℣. vlt. In Deo faciemus virtutem; & ipſe conculcabit hoſtes noſtros. ἐξουδενώσει. יָבוּס

Ieſai.14.℣.25. Et ſuper montes meos conculcabo eum, & recedet ab eis iugum eius. εἰς καταπάτημα. אֲבוּסֶנּוּ

In 2. Coniugatione בּוֹסֵס conculcauit omnino, calcauit pedibus ex faſtu nimio. Ter inuenitur.

Ieſa. 63. ℣. 18. Aduerſarij noſtri conculcauerunt (indeſinenter) ſanctuarium tuum. κατεπάτησαν. בּוֹסְסוּ

Ierem. 12. ℣. 10. Paſtores multi corruperunt vineam meam, conculcauerunt hæreditatem meam. ἐμόλυναν. בֹּסְסוּ

Amos 5. ℣. 11. Idcirco propter conculcare & pudefacere vos tenuem, & onus frumenti. κατεκονδύλιζεν. בּוֹשַׁסְכֶם

Eſt dictio compoſita & contracta ex בּוֹשׁ erubuit, & בּוֹס conculcauit.

In 3.Coniugat.הֵבִיס fecit conculcare.Et legitur ſolūmodo in Paul.Semel.
Ieſ.14.℣.20.Qui deſcendunt ad lapides laci ſicut cadauer proculcatum. מוּבָס
In 4.Coniugat.הִתְבּוֹסֵס cōculcauit ſeipſū,vel cōculcatꝰ à ſeipſo. Bis vſurpat.
Ezech.16.℣.6. Et cum tranſirem vidi te proculcatam in ſanguinibus tuis id eſt, ſubmerſam. מִתְבּוֹסֶסֶת
Et ℣.22.Cum eſſes nuda & turpis, procultata in ſanguine tuo tu fuiſti. πεφυρμένη. מִתְבּוֹסֶסֶת

Inde nomina.

מְבוּסָה Conculcatio, proculcatio. Et legitur ter in Biblijs ſacris, vt,
Ieſ.18.℣.2.& vlt. Gens perpendiculi & conculcationis,cuiꝰ terram flumina.&c. מְבוּסָה
Eſa.22.℣.5.Quoniā dies tumultus,& cōculcationis,& diſtractionis.καταπατήματος. וּמְבוּסָה
תְּבוּסָה Conculcatio, & per metaphoram eſt,mors & interitus.Semel extat.
In reg.2.Par.22.℣.7.Et à Deo erat conculcatio Ahaſiahu vt veniret ad Ioram. תְּבוּסַת

בוץ Byſſus, genus candidiſsimi lini, ex quo fiebant veſtes ſubtiliſsimæ, quibus diues in Euangelio legitur fuiſſe amictus, Idem quod בַּד linteum vel linum candidiſsimum. Hinc Græci & Latini βυσσός & βύσσινος Byſſus,byſsinus.
1.Par.4.℣.21.Et familiæ domus operationis byſsi .i. operantes in byſſo. הַבֻּץ
Et cap.15.℣.antep. Et Dauid erat amictus pallio byſsi. (id eſt. byſsino veſtimento. בּוּץ.
Pro hoc loco ſcribitur 2.Sam.6.℣.14.בַּד .i. Ephod lini.
Legitur p̃terea tantum 2.Par.2.℣.14.cap.3.℣.15.cap.5.℣.11.Eſther 1.℣.6.cap.8.℣.15.

בוק Euacuauit, idem quod בָּקַק vacuauit, vacuum reddidit. Cognationem habet cum בֹּהַק lentigo, quæ intus eſt vacua à purulentia. Hinc vacuo,euacuo, &c.
verbaliter non legitur in hac forma. Sed tantum nomina duo, vt,
בּוּקָה וּמְבוּקָה Vacuitas & euacuatio. Semel tantum & coniunctim reperiuntur
Nahum 2.℣.10. Vacuitas & euacuatio & decerptio, & cor liquefactum. בּוּקָה וּמְבוּקָה
Geminatio radicis ſignificat omnimodam euacuationem.

בור Ciſterna,fouea,puteus vel lacus, cuius aquæ non ſcaturiunt,ſed colliguntur ex pluuia, ideoq; aquam plerunq; habet limoſam, & aqua exiccata ſolummodo limum. At בְּאֵר puteus habens aquam puram & ſcaturientem. Non tamen ſemper obſeruatur hoc diſcrimen. Carcer quod & ſepulchrum hoc nomine vocatur. Hinc eſt Germani: Born/græcum φρέαρ, & propter limoſam materiam φυράω cōtamino, & φυρόω inquino.
Iere.38.℣.6. Et miſerunt Ieremiā funibus,at in ciſterna nō erat aqua, ſed tantū lutū. וּבַבּוֹר
In reg.Pſ.40.℣.3.Et eduxit me de ciſterna deſolationis, de luto fecis. מִבּוֹר
In pauſa.Exod.12.℣.29. Vſq; ad primogenitum captiui qui erat in domo carceris. הַבּוֹר
Cum He locali.Gen.37.℣.23.Et coniecerunt eum in ciſternā,at ciſterna erat vacua. הַבֹּרָה
Cum affix.Pro.5.℣.15. Bibe aquas è puteo tuo,& fluenta è lacu tuo. מִבּוֹרֶךָ
Et plur.Deut.6.℣.11.Et ciſternas exciſas,quas non excidiſti,vineas & oliuas &c. וּבֹרֹת
2.Paral.26.℣.10.Et ædificauit turres in deſerto,& excîdit ciſternas multas. בֹּרוֹת
Legiturpræterea Geneſ.37.℣.15.21.27.28.cap.40.℣.15.cap.41.℣.14. Exod.21.℣.33.& 34. Leuit.11.℣.36. &c.
בַּיִר Ciſterna,puteus.Et in hac forma tantum ſemel reperitur,vt,
Iere.6.℣.7.Quemadmodum eructat puteus aquas ſuas,ſic iſta ebullit maliciam,&c. בַּיִר
Secundum puncta legitur בַּיִר & ſecundum literas בוֹר atq; idem ſignificat.

בוש Erubuit, pudefactus eſt confuſus eſt pudore. Cognationē hahet cum בָּאַשׁ fœtuit, יָבֵשׁ exaruit, & בּוּס conculcauit. Nam erubeſcentes & pudore ſuffuſi fœtent,illorumq; virtus exareſcit & conculcatur. Hinc per aphæreſin αἰσχύνομαι, erubeſco, αἰσχυνόω,pudefacio, αἰσχύνη,pudor.
In 1. Coniugatione בּוֹשׁ erubuit,pudefactus eſt,confuſus eſt pudore.
Pſalm. 22.℣.6. Ad te clamauerunt &c. in te ſperauerunt, & non ſunt confuſi. καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. בּוֹשׁוּ
Eſræ.9.℣.6.Et dixi: Deus meus erubui,& pudefactus ſum ad eleuandum. בֹּשְׁתִּי

Ier.9.℣.19. Quomodo deuaſtati ſumus? pudefacti ſumus vehementer. בֹּשְׁנוּ
Ezech.32.℣.antep. A fortitudine ſua erubeſcunt, & cubabunt incircumciſi. בּוֹשִׁים
Ier.6.℣.15. Exaruerunt quòd aboĩationē fecerunt, atq; erubeſcendo non erubeſcēt. בּוֹשׁ
Ieſa.23.℣.4. Erubeſce Zidon, quoniam dixit mare, fortitudo maris dixit, id eſt, vrbs maris. αἰσχύνθητι. בּוֹשִׁי
Pſalm.25.℣.2. Deus meus in te confido non erubeſcam, ne exultent hoſtes mei de me. μὴ καταισχυνθείην. אֵבוֹשָׁה
Et ℣.3. Etenim omnes qui te expectant, non erubeſcent. Erubeſcant præuaricatores &c. αἰσχυνθήτωσαν. יֵבֹשׁוּ
Ier.2.℣.pen. Atq; ab Aegyptijs erubeſces, ſicut erubuiſti ab Aſſyrio. καταισχυνθήσῃ. תֵּבֹשִׁי
Legitur & Iere.48.℣.14.38. Pſal.6.℣.vlt. Pſal.31.℣.2.18. Pſ.70.℣.3.4. Pſal.71.℣.1.13.24. Ieſaiæ 1.℣.antep. cap.44.℣.9.& 11. &c.

In 3. Coniugat. הֵבִישׁ fecit erubeſcere, pudefecit, & ſine actō eſt neutrum. In tertia autem præteriti vbiq; inuenitur הוֹבִישׁ quod eſt compoſitū ex, ex בּוֹשׁ & יָבֵשׁ
Pſ.44.℣.8. Quia ſaluaſti nos ab hoſtibus noſtris, & oſores noſtros pudefeciſti. הֱבִישׁוֹתָ
Pro.10.℣.5. Congregans in æſtate eſt prudens, at ſtertens in meſſe eſt filius erubeſc: מֵבִישׁ
Pſ.14.℣.pen. Conſiliū pauperis pudefacitis, quod Iehoua ſit ſpes eius. κατῃσχύνατε. תָבִישׁוּ
Pſ.119.in Daleth. Adhæſi teſtimonijs tuis Iehoua, ne confundas me. καταισχύνῃς. תְּבִישֵׁנִי

In 4. Coniugatione הִתְבּוֹשֵׁשׁ puduit ſe, fecit ſe erubeſcere. Semel extat.
Geneſ.3.℣.1. Et erant ambo illi nudi, Adam & vxor eius, & non pudebant ſe. יִתְבֹּשָׁשׁוּ
Septuagint: verterunt, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο.

Inde nomina.

בּוּשָׁה Pudor, erubeſcentia, confuſio, ignominia, In hac forma legitur tantum bis.
Ezech.7.℣.18. Et ad omnes facies erit pudor, & in omnib9 capitibus erit caluitiū. בּוּשָׁה
Pſ.89.℣.46. Decurtaſti dies adoleſcentiæ eius, obtexiſti eum ignominia. αἰσχύνην. בּוּשָׁה

בֹּשֶׁת Ignominia, pudor, confuſio. In plurali numero non vſurpatur.
Pſ.35.℣.antep. Induant ignominiā & calumniam .i. afficiantur ignominia. αἰσχύνην. בֹּשֶׁת
In reg. Ier.2.℣.26. ſecundum ignominiam furis cum deprehenditur ſic confuſi ſunt. כְּבֹשֶׁת
Cum affix. 1. Sam.20.℣.29. In confuſionē tui, & in cōfuſionē ignominię matris tuæ. לְבָשְׁתֵּךְ
Ieſ.61.℣.7. Pro confuſione veſtra duplex (erit præmium) & pro calumnia &c. בָּשְׁתְּכֶם

בָּשְׁנָה Pudor, confuſio, ignominia. Nun eſt adiecticia litera & ſeruilis. Semel extat.
Oſe.10.℣.6. Pudor capiet Aephraim, & pudefiet Iſrael à conſilio ſuo. בָּשְׁנָה

מְבוּשׁ Pudendum, confuſio, verendum. Legitur tantum in plurali numero Semel.
Deut.25.℣.11. Et miſerit vxor manum ſuam, & apprehenderit pudenda eius. בִּמְבֻשָׁיו

בּוֹשַׁסְכֶם Confundere conculcando, Compoſitum eſt ex בּוֹשׁ erubuit & בּוּס cōculcauit, & facta eſt contractio earunden literarū, de hoc vide בּוּס calcauit.

בֹּשֵׁשׁ Tardauit, remoratus eſt, vide de hoc infra.

בָּזָא Diripuit, abraſit, reddidit aliquem conſpectum & faſtidioſum. Idem ferè quod בָּזָה deſpexit, בּוּז faſtidiuit, & בָּזָא diripuit, prædatus eſt. Hinc compoſitis prioribus literis eſt ψάω, ἀποψάω, περιψάω abrado.

In 1. Coniugatione בָּזָא diripuit, abraſit. Et legitur tantū bis in vno cap. vt,
Ieſ.18.℣.2.& 7. Gens perpendiculi & cōculcationis, cui9 terrā diripuerunt flumina. בָּזְאוּ

בָּזָה Contempſit, deſpexit, ſpreuit ex faſtu quodam, contemptui habuit. Cognatione alludit ad בּוּז faſtidiuit, בָּזָא diripuit, & בָּזַז prædatus eſt. Nam diripiens & prædans vilipendit & contemptui habet res diripiendas. Hinc ψάω περιψάω abrado, περίψημα res contempta, ramentum, cuiusuis rei putamen.

In 1. Coniugatione בָּזָה ſpreuit, deſpexit, Habet Accu. vel Dati. interdū עַל:
Pſ.22.℣.25. Quoniam non ſpreuit, neq; execratus eſt afflictionē afflicti. ἐξουδένωσεν. בָזָה
2.Sam.12.℣.10. Quia ſpreuiſti me, & accepiſti vxorem Vriæ Hittæi. ὅτι ἐξουδένωσάς με. בְזִתָנִי
Prouer.15.℣.20. Filius ſapiens lætificat patrem, at ſtultus homo deſpicit matrem. בּוֹזֶה
Obadiæ 1.℣.2. Ecce minimum poſui te inter gentes, deſpectus es valde. ἠτιμωμένος σὺ σφόδρα. בָּזוּי
Ieſa.49.℣.7. Sic dicit Iehoua redemptor Iſrael &c. ad contemnendum animam. לִבְזֹה

Pſalm.51.

Pſal. 51. ℣. antepen. Sacrificia Dei ſunt ſpiritus contritus, cor contritum ꝛc. non
ſpernes. ἐξουδενώσει. תִּבְזֶה
Nehem. 2. ℣. penult. Et irridebant nos, & ſpreuerunt ſuper nos. וַיִּבְזוּ
Eſther 3. ℣. 6. Et deſpexit (vel faſtidiјt) in oculis ſuis mittere manum in Mordechai. וַיִּבֶז
In voce paſsiua. נִבְזָה contemptus eſt, ſpretus eſt. Aliquoties vſurpatur.
Pſal. 15. ℣. 4. Contemptus eſt in oculis eius reprobus, eos autem qui timent dominum &c. ἐξουδένωται. נִבְזֶה
Malach. 2. ℣. 9. Dedi vos ſpretos & humiles omni populi. ἐξουδενωμένους. נִבְזִים
In 3. Coniugatione הִבְזָה fecit ſpnere, præbuit occaſionē contēptus. Semel.
Eſther 1. ℣. 17. Nam diuulgabitur factum reginæ &c. ad faciendum ſpernere maritos. ἀτιμάσαι. לְהַבְזוֹת

Inde nomina.

בִּזָּיוֹן Deſpectio, contemptus, faſtus. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris.
Eſther 1. ℣. 18. Et erit plus ſatis contemptus ac indignationis. בִּזָּיוֹן
נְמִבְזָה. Deſpectio faſtuoſa: Componitur ex paſsiuo נִבְזָה & nomine hæmanthico מִבְזָה & fit contractio in vnum vocabulum breuitatis gratia. Semel extat.
1. Sam. 15. ℣. 9. Vniuerſū vero quod contēptū erat & flaccidū anathematizauerunt. נְמִבְזָה

בָּזַז Diripuit prædam, prædatus eſt, corraſit prædam, ſpoliauit. Cognationem habet cum בָּזָא diripuit, בּוֹז faſtidiјt, & בָּזָה contempſit, quæ n. direptioni patent contemptibilia habentur, & ſunt in oculis noſtris ſpreta. Hinc prioribus literis connexis ψάω, περιψάω .i. rado, abrado diripiendo, &c.

In 1. Coniugatione בָּז & בָּזַז diripuit, prædatus eſt, Tertia præteriti & participia perfectè, reliqua tempora cum defectu mediæ radicalis veniunt, vt,
Ezec. 39. ℣. 10. Et ſpoliabūt ſpoliatores ſuos, & diripient direptores ſuos. σκυλώσους. וּבָזְזוּ
Deut. 3. ℣. 7. Et omne iumentum & ſpolium vrbium diripuimus nobis. ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς. בַּזּוֹנוּ
2. Paral. 20. ℣. 25. Per tres dies diripiebant ſpolium, nam plurimum erat. בֹּזְזִים
Ieſ. 42. ℣. 22. Et populus iſte direptus, & depilatus .i. expoſitus direptioni. בָּזוּז
Et cap. 10. ℣. 6. Ad ſpoliandum ſpolium, & ad diripiendum rapinam. וְלָבֹז
Nahum 2. ℣. 10. Diripite argentum, diripite aurum, non enim finis eſt repoſitionis. בֹּזּוּ
Deu 20. ℣. 14. Et quodcūq; erit in vrbe ōne ſpoliū eius diripies tibi. προνομεύσεις σεαυτῷ. תָּבֹז
Pſ. 109. ℣. 11. Irretiat fœnerator oīa, &c. diripiant alieni laborem eius. διαρπασάτωσαν. וְיָבֹזּוּ
Zophon. 2. ℣. 9. Reliquiæ populi mei diripient eos, & reliquæ gentes hæreditabunt. יְבָזּוּם
In voce paſsiua נָבוֹז direptus eſt, Vſurpat̄ cū defectu ainpoal & legit̄ tāt̄ ter.
Amos 3. ℣. 11. Et eiјciet à te robur tuum, & diripientur palatia tua. וְנָבֹזּוּ
Ieſ. 24. ℣. 3. Euacuando euacuabitur terra, & diripiendo diripietur. וְהִבּוֹז תִּבּוֹז
In 2. Coniugatione paſsiua בֻּזַּז direptus eſt omnino. Semel habetur.
Ier. 50. ℣. 37. Gladius ad theſauros eius & diripientur. וּבֻזָּזוּ

Inde nomina.

בַּז Rapina, direptio, præda ꝛc. Non inuenitur cum affixis, nec in plurali.
Ezech. 34. ℣. 4. à fine. Et non erunt vltrà præda gentibus, & beſtia terræ &c. בַּז
Et cap. 38. ℣. 12. Ad ſpoliandum ſpolium, & ad diripiendum rapinam. בַּז
In pauſa. Num. 31. ℣. 32. Et fuit ſumptio vltra rapinam quam diripuerunt. הַבָּז
בִּזָּה Rapina direptio, præda. Legitur tantum ſtatus abſolutus in Biblijs ſacris.
2. Paral. 25. ℣. 13. Et percuſſerunt ex eis 3000. & diripuerunt rapinam multam. בִּזָּה
Nehe. 3. ℣. antep. Quia fuimus deſpectio, auerte opprobrium ꝛc. & da eos rapinā. לְבִזָּה

בָּזָק Coruſcatio, furgur, fulgetrum, emicatio. Cognationē habet cum בָּרָק grando nam ר & ז ſunt literæ eiuſdem inſtrumēti, habet quoq; affinitatem cum זִיק ſcintilla. Rabi Leui exponit ſarmenta olearum, ſed propriè ſignificat fœcem olei, ſeu fœculentam materiam ex oliuis, quæ facile concipit ignē & flammas ſurſum mittit. Hinc connexis literis ק & ז fit duplex x, vnde fæx fæcis. Semel extat tantum,
Ezech. 1. ℣. 14. Et animalia diſcurſabāt & redibāt ſicut aſpectus fulgetri (ſeu facies) הַבָּזָק
בֶּזֶק Bæſek eſt nomē ciuitatis, & viri q fuit Dn̄s vrbis illius. Iudic. 1. ℣. 4. in 1. Sā. 11. ℣. 8.

בָּזַר Diſperſit, diſtraxit corrumpendo, Et ſemper in malam accipitur partem, Idem quod פִּזַּר diſperſit. Habet quoq; affinitatem cum זָרָה diſperſit excutiendo. Hinc connexis prioribus literis in duplicē fit ψείρω corrumpo, nam diſpergere, ſi in malam partem ſumitur eſt perdere. σπειρόντω diſpergo &c.

In 1. Coniuga. בָּזַר diſperſit corrumpendo. Semel inuenitur in futuro tantū.
Dan. 11. ℣. 24. rapinam, & ſpolium, & ſubſtantiā eis ſparget .i. diſtribuet. διασκορπιεῖ. יִבְזוֹר

In 2. Coniugatione בִּזֵּר diſperſit vehementer, & tantum ſemel habetur, vt
Pſ. 68. ℣. 31. diſperſit populos, qui bellis delectantur (vel qui bella volūt. διασκόρπισον. בִּזַּר

בָּחַל Bilioſus fuit, liuidus fuit, liueſcebat, & metaphoricè ſignificat inuidere, nam inuidorum animus liueſcit de aliena fœlicitate. Hinc πελίνομαι πελιδνόω & latina palleo expalleo, πέλιος ἐμπέλιος, περιπελής πελιδνός pallidus, item bilis bilioſus, & per inuerſionē radicis liuidus, liueo, liueſco & Germanice ꝑ metatheſin literaꝝ Bleich.

In 1. Coniugatione בָּחַל liuidus fuit, expalluit. Semel habetur.
Zach. 11. ℣. 8. Atq; anima ipſorum liuida eſt in me .i. inuidet mihi. ἐπωρῶντο ἐπ᾽ ἐμέ. בָּחֲלָה

In 2. Coniugatione בִּחֵל liuebat continuè, non legitur niſi tantum ſemel.
Prouerb. 20. ℣. 21. Hæreditas liuida (.i. inuida) in principio, huius nouiſsimum non benedicetur. ἐπισπουδαζομένη. Et iuxta caſtigationem Maſoreth legitur מְבֹהֶלֶת præcipitata ſeu præpropera. מְבֻחֶלֶת

בָּחַן Probauit, explorauit abdita cordis vt reuelentur & conſpicua fiant. Cognationem habet cum בִּין intellexit, nam probando homines intelligimus quid in eis lateat. Hinc φαίνω appareo, φανερόω manifeſto per probationem.

In 1. Coniugatione בָּחַן probauit. Conſtruitur cum Accuſatiuo.
Pſalm. 17. ℣. 3. Probaſti cor meum, viſitaſti nocte, examinaſti me, & nihil deprehendiſti εὐδοκίμασας. בָּחַנְתָּ
Iere. 9. ℣. 7. Ecce ego conflabo eos, & probabo eos, quomodo enim aliter faciam? καὶ δοκιμῶ αὐτούς. וּבְחַנְתִּים
Pſalm. 95. ℣. 9. Tentauerunt me patres veſtri, probauerunt me, ac viderunt opera mea. ἐδοκίμασάν με. בְּחָנוּנִי
Et Pſ. 7. ℣. 10. Ier. 11. ℣. 2. cap. 12. ℣. 10. Explorator cordiū & renū ò Deus iuſte. ἐτάζων. וּבֹחֵן
Zach. 13. ℣. vlt. Et examinabo eos, &c. et ꝓbabo eos ſicut ꝓbare aurū. ὡς δοκιμάζεται. כִּבְחֹן
Pſal. 139. ℣. penult. Scrutare me Deus, & ſcito cor meum, proba me & ſcito cogitationes. ἔτασόν με. בְּחָנֵנִי
Pſalm. 11. ℣. 5. Deus iuſtum probabit, at impium & diligentem iniuriam odit anima eius. ἐξετάζει. יִבְחָן
Pſal. 81. ℣. 8. Probabam te ad aquas iurgij (vel contradictionis) ἐδοκίμασά σε. אֶבְחָנְךָ

In voce paſsiua נִבְחַן probatus eſt, manifeſtatus eſt per probationē. Ter legit.
Iob 34. ℣. penul. Appetitus meus eſt vt probetur Iob exactiſsimè. יִבָּחֵן
Gen. 42. ℣. 15. In hoc probabimini, per vitam Pharaonis. Sep: ἐν τούτῳ φανεῖσθε. תִּבָּחֵנוּ
Et ℣. 16. Et probabuntur verba veſtra. Sept: ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι. וְיִבָּחֲנוּ

Inde nomina.

בָּחוֹן Probator, ſpeculator, explorator, Legitur tantum ſemel in Biblijs.
Ier. 6. ℣. 27. Probatorē poſui te in populo meo, munitionem, vt cognoſcas. בָּחוֹן

בֹּחַן Probatio, munitio, nomen abſtractum, & legitur tantum bis in Biblijs.
Ieſa. 28. ℣. 16. Ecce ego (hoc facio) fundauit aliquis &c. lapidem probationis. בֹּחַן
Ezech. 21. ℣. 13. Quia ꝓbatio erit, & qualis illa ſi etiam virga reꝓbationis nō fuerit. בֹּחַן

בַּחַן Probatio, ſi ædificijs tribuitur ſignificat ſpeculam probationis ſemel extat &c.
Ieſa. 32. ℣. 14. Propugnaculum & probatio in ſpeluncas redigentur. וָבַחַן

בַּחוּן Probatio, munitio, vnde cuſtos ſpeculatur probaturus aduenientes. Semel.
Ieſ. 23. ℣. 13. Erexerunt probationes .i. (munitiones) eius, extruxerunt palatia eius. Scribitur Iod & legitur ſchurek. Eſt enim forma duplicis lectionis. בַּחוּנָיו

בָּחַר Elegit, delegit in ſocietatem, ſelegit. Cognationem habet cum חִבֵּר conſociauit, item cum בָּרַר purificauit vt electus habeat. Hinc per aphæreſin αἱρέομαι, eligo, ἐξαιρέομαι, προαιρέομαι, item αἱρετίζω, deligo, &c. αἱρετός electus.

In 1. Con-

In I. Coniugat. בָּחַר elegit. cum præpo. ב siue מִן conſtruitur, aliquando cum actõ, at cum datiuo ſignificat vocem electionis, hoc eſt, ſuffragiũ alicui dare.
Gen.6.℣.2. Et acceperunt ſibi vxores ex omnibꝰ quas elegerant. ἐξελέξαντο. בָּחָרוּ
1.Sã.20.℣.30. An non noui, quod tu electione ſuffragaris filio Iſai ad confuſionem? בֹּחֵר
2.Sam.6.℣.1. Et congregauit vlterius Dauid omnem electum in Iſrael &c. νεανίαν. בָּחוּר
Ieſa.7.℣.15. Vt ſciat reprobare malum & eligere in bono. i. bonum. ἐκλέξηϑαι. וּבָחוֹר
Exo.17.℣.9. Elige nobis viros, & vade ac belligerare cum Amalec. ἐπίλεξαι. בְּחַר
Iob 29.℣.vlt. Eligebam viam eoꝝ, & occupabam primos accubitus, & habitabam. אֶבְחַר
Pſ.65.℣.5. Beatus quẽ tu elegeris, & quẽ tibi adhibueris, habitabit ille ꝛc. ἐξελέξω. תִּבְחַר
Pſ.78.℣.antep. Et elegit Dauidem ſeruum ſuum, & tulit eum à caulis ꝛc. ἐξελέξατο. וַיִּבְחַר

In voce paſsiua. נִבְחַר electus eſt. Et legitur tantum in præſenti aliquoties.
Prouerb.10.℣.20. Argentũ electũ eſt lingua iuſti, at cor impioꝝ eſt ꝛc. πεπυρωμένος. נִבְחָר
Et cap.21.℣.3. Fac iuſticiam & iudicium quod electũ eſt Dño præ ſacrificio. ἀρεστὰ נִבְחָר

In 2. Coniug. paſsiua בֻּחַר electus eſt, & tantum ſemel inuenitur.
Eccle.9.℣.4. Nam qui eligetur apud omnes viuentes, eſt fiducia. i. habet ſpem. יְבֻחַר
Ratione Dages legitur eius cognatum verbum יְחֻבַּר Qui conſociabitur hominib.

Inde nomina.

בָּחוּר Electus, item iuuenis qui eſt electæ ætatis, vel quod eligatur ad militiam.
Ezech.9.℣.6. Senẽ, iuuenem, & virginẽ, infantem & mulieres occidetis. νεανίσκον. בָּחוּר
Et plur. Cum affix. Num.11.℣.28. Et reſpondit Ioſua ꝛc. ex iuuenibus eius. מִבְּחֻרָיו
In reg. 2.Sam.10.℣.9. Et elegit ex omnibus electis Iſrael, & inſtruxit ꝛc. בְּחוּרֵי

בַּחוּר Iuuenis, qui eſt electæ ætatis, & ad militiam idoneus. Nomen ex forma dageſſata, & vſurpatur plerunqꝫ in numero plurali. Eſt quoqꝫ proprium loci.
Pſ.148.℣.antep. Iuuenes atqꝫ virgines, ſeniores cũ iunioribꝰ (laudẽt Deũ.) νεανίσκοι, בַּחוּרִים
Cum affix. Ierem.51.℣.3. Ne emollianimi ad iuuenes eius. i. nolite parcere iuuenibus eius. νεανίσκος. בַּחוּרֶיהָ
In reg. Pſ.78.℣.30. Et interfecit pingues eoꝝ, & iuuenes Iſrael incuruauit. ἐκλεκτοὶ. וּבַחוּרֵי
Nomen loci, 2.Sam.17.℣.18. Et venerunt in domum viri in Bachurim. בְּבַחֻרִים

בְּחוּרוֹת Iuuentus, electa ætas. Eſt tantum pluralis numeri ſicut & alia nomina ætatis.
Eccle.11.℣.pen. Lætare iuuenis in pueritia tua &c. in diebus iuuentutis tuæ. בְּחוּרוֹתֶיךָ
Et cap.12.℣.1. Et memento creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ. בְּחֻרוֹתֶיךָ

בָּחִיר Electus. Nomen adiectiuum. Septuaginta plerunqꝫ habent ἐκλεκτὸς.
In regim. 2. Sam.21.℣.6. Et diſtendemus eos Domino in Gibeath Saulis electi domini ἐκλεκτοὺς. בְּחִיר
Cum affix. Pſ.106.℣.23. Niſi Moſe electus eius ſtetiſſet in ruptura corã eo. ἐκλεκτός בְּחִירוֹ
Et plura. cum affix. Pſalm.106.℣.5. Ad inſpiciendum bonitatem electorum tuorum. ἐκλεκτῶν σου. בְּחִירֶיךָ
Pſ.105.℣.6. Semen Abrahæ ſerui eius, filij Iacob, electorum eius. ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. בְּחִירָיו

מִבְחָר Electio, ſelectum, optimum quod eligitur. Eſt nomen abſtractum.
In reg. Gen.23.℣.6. In electione ſepulchrorum noſtroꝝ ſepeli mortuum tuum. בְּמִבְחַר
Deu.12.℣.11. Et omnem electionem votoꝝ veſtroꝝ (offeretis Domino.) מִבְחַר
Et plur. cum affix. Daniel 11.℣.15. Et populus electionum eius (non conſiſtet) מִבְחָרָיו

מִבְחוֹר Electio, electum, res electa & præclara, bis vſurpatur vt.
2.Reg.3.℣.19. Et percutietis omnẽ ciuitatem munitionis, & oẽm ciuitatẽ electionis מִבְחוֹר
In reg. 2. Reg.19.℣.23. Et ſuccidam excelſa Cedrorum eius, electionem fraxinorum eius. ἐκλεκτὰ. מִבְחוֹר

בטא Futiuit, effutijt temerè, inconſideratè locutus eſt, ineptè & inconſultè blaterauit, idem quod בָּטָה deblaterauit. Cognationem habet cum בָּדָא finxit in corde ſuo illa quæ effutiuntur. Hinc βάττος Battus, qui ſemper eadem repetit, βαττολογία, inanis & temeraria locutio, βαττολογέω multa & inania loquor. Et latinum futio, effutio, futilis, Item futo, coufuto, refuto &c.

In 2. Coniugatione בִּטֵּא effutijt inaniter, blaterauit. Ter legitur in Biblijs vt,
Leu.5.℣.4. Aut aĩa ſi iurauerit ad effutiẽdũ labijs ſuis ad malefaciẽdũ, ἢ διαστέλλουσα. לְבַטֵּא
(i. ad affligẽdũ ſe ieiunijs) ꝛc. iuxta oĩa quę effutiet homo ſub iuramẽto. ἐὰν διαστείλῃ יְבַטֵּא
Pſ.106.℣.33. Quia amaricauerunt ſpiritum eius, vt effutiret labijs ſuis. καὶ διέστειλεν. וַיְבַטֵּא

Inde nomen.

מִבְטָא Futilitas ꝟboꝝ,ꝓnũtiatio futilis,incauta ꝓloquutio,bis habeť in ſacris Biblijs,vt,
In reg. Num.30.ꝟ.7. Aut futilitas labioꝝ eius , qua obligauit animã ſuam διαςολῶ. מִבְטָא
Et ꝟ.9. Et irritum fecerit votum eius quod ſuper ſe habet, & futilitatẽ labioꝝ eius. מִבְטָא

בָּטָה Futiuit, effutijt temerè, blaterauit, deblaterauit, blatiuit,colluuiem ꝟboꝝ inaniũ emiſit,idem quod בָּטָא. Hinc βάττος battus, βατταρίζω futiliter garrio , item futio, effutio &c. Legitur tantummodo ſemel hæc radix,vt,
In 1.Coniug.בָּטָה effutijt, deblaterauit &c.
Prou.12.ꝟ.18.Effutiens (ſeu blaterans)eſt inſtar confuſionum gladij.λέγοντες. בּוֹטֶה

בָּטַח Fiſus eſt,confiſus eſt,fiduciam habuit, confidens fuit, ſperauit fiducialiter. Cognationem habet cum נָבַט aſpexit confidenter,Nam qui ſperant & confidunt ſe aliquid accepturos,ſemper intuentur oculis fixis in datorem. Hinc πείθω,πείθομαι à quo præteritum medium πέποιθα confiſus ſum , πιθέω, fido, πιτεύω, πιςεύω, confido, credo.Item latinum,fido cum compoſitis, confido &c.aliquando per ἐλπίζω·
In 1.Coniug.בָּטַח fiſus eſt,confiſus eſt.Conſtruitur cum אֶל עַל ב :
Pſ.25.ꝟ.2.Deus meus in te confiſus ſum,ne erubeſcam.Sept.ἐπὶ σοὶ πέποιθα. בָּטַחְתִּי
Pro.28.ꝟ.25.qui confidit in cor ſuum ſtultus eſt.Sept. ὅς πέποιθε. בּוֹטֵחַ
Ierem.7.ꝟ.8.En vos confidiſtis vobis ſuper verba ſcurrilia. Sep.πεποίθατε. בֹּטְחִים
Ieſ.26.ꝟ.3.Cogitationi ſuffultæ ſeruabis pacẽ, quia in te ſperatũ eſt.ἐπὶ σοί ἠλπίσαμεν. בָּטוּחַ
Pſ.118.ꝟ.8.Melius eſt ſpem habere in Iehoua,quam confidere in homine.πεποιθέναι. מִבְּטֹחַ
Ier.48.ꝟ.7. Nam ꝓpter cõfidere te in oꝑra tua.i.eò quòd cõfiſa es in oꝑra.ἐπεποίθεις. בִּטְחֵךְ
Pſ.37.ꝟ.3. Confide in Iehoua,& fac bonum;inhabita terram,& paſcere fide. ἔλπισον. בְּטַח
Ieſ.12.ꝟ.2.Ecce Deus ſalus mea es,fiduciã habebo & non expaueſcã.πεποιθὼς ἔσομαι. אֶבְטַח
Pſ.52.ꝟ.9. Et confiſus eſt in multitudine diuitiarum ſuarum. ἐπήλπισεν. וַיִּבְטַח
Ier.7.ꝟ.4.Ne confidatis vobis in verba ſcurrilitatis. μὴ πεποίθατε. אַל תִּבְטְחוּ
In 3.Coniug.הִבְטִיחַ fecit confidere,dedit ſpem.
Ier.28.ꝟ.ant.Et tu feciſti confidere in populum hunc ſuper falſitate.i. in mendacio. הִבְטַחְתָּ
Pſ.22.ꝟ.10.Facis me confidere(cum eſſem)ſuper vberibus matris meæ.ἐλπὶς μου. מַבְטִיחִי
2.Reg.18.ꝟ.30.Ieſ.36.ꝟ.15.Et ne faciat(vel iubeat)Hiskia vos fidere Domino &c. ἐπελπιζέτω. יַבְטַח
Ierem.29.ꝟ.penultim.Et ego non miſi eum , is autem fecit vos fidere in falſo.πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς. וַיַּבְטַח

Inde nomina.

בֶּטַח Fides,fiducia,confidentia,ſecuritas,& aduerbialiter,confidenter, ſecurè &c.
Ieſai.32.ꝟ.4.à fine. Cultus iuſticiæ erit tranquillitas & confidentia vſq; in ſeculum. וָבֶטַח
Prou.10.ꝟ.9.Ambulans in integritate ſua,ambulabit tutò.i.confidenter.πεποιθὼς. בֶּטַח
Pſ.4.ꝟ.vlt.Quoniam tu Iehoua ſolus confidenter me facies habitare. לָבֶטַח
In pauſa nihil mutatur.Leu.25.ꝟ.19.Et habitabitis ſuper ea confidenter.i.tutò. לָבֶטַח
בִּטְחָה Fiducia,ſpes,confidentia.Et legitur tantum in ſtatu abſoluto,vt, וּבְבִטְחָה
Ieſ.30.ꝟ.15.In tranquillitate & in fiducia erit fortitudo veſtra. ἐπεποίθεις.
בִּטָּחוֹן Fiducia,confidentia,ſecuritas,aſſecuratio,non frequens eſt in ſacris Biblijs,
Eſa.37.ꝟ.4.& 2.Reg.18.ꝟ.19.Sic dixit rex magnus,&c. Quæ eſt confidentia tua, qua tu confiſus es? הַבִּטָּחוֹן
Septuaginta verterunt: τί ἡ πεποίθησις αὕτη ἣν πέποιθας; &c.
מִבְטָח Spes,fiducia,confidentia.Quædã exemplaria habẽt pathach ante vltimã radicis.
Cum affixis.Pſalm.71.ꝟ.5.Quia tu es ſpes mea Domine Deus,fiducia mea à iuuentute mea. ἐλπὶς μου. מִבְטַחִי
Ier.17.ꝟ.7.Benedictus vir qui confidit in Iehoua, & erit Iehoua fiducia eius. מִבְטַחוֹ
In reg.Pſ.65.ꝟ.6.Spes omnium finium terræ & maris longinqui. ἡ ἐλπὶς. מִבְטָח
Et plur.Ieſ.32.ꝟ.antep.Et ſedebit populus meus &c. in habitaculis fiduciaꝝ. מִבְטַחִים
Cum aff.Ier.2.ꝟ.vlt. Quia repudiauit Iehoua fiducias tuas.i.præſidia tua. בְּמִבְטַחַיִךְ
מִבְטֶחָה Confidentia,fiducia.Sægol ſcribitur ante ח gutturalem Camezatam.
Pro.21.ꝟ.22.Ciuitatem fortium tranſcendit ſapiens,& deponit fortaliciũ fiduciæ. מִבְטֶחָה

Confiden-

בִּטְחוֹת Confidentia, ſecuritates. Legitur tantum pluraliter & ſemel in Biblijs.
Iob.12.℣.6. Salua ſunt tabernacula prædonũ, & confidentiæ ſunt irritantibus Deum. בִּטְחוֹת

בָּטֵל Hebes fuit, mollis fuit, & dicitur de dentibus caſsis, qui à vermiculis corroſi ſunt molliores, vt præ ſenectute non poſsint mandere cibum. Hieronymus vertit, Ocioſus fuit, tunc enim ociantur dentes, & ceſſant molere, quando ſunt ſtupidi, & à vermibus excauati. Hinc Græcum βάταλος mollis, & per metatheſin bliteum quod nullius precij eſt.

In 1. Coniug. בָּטַל ſtupidus fuit. Legitur tantum ſemel in Biblijs.
Eccleſ.12.℣.4. Et molleſcent (i. ſtupeſcent vel ociabuntur) molares, quia pauci ſunt. וּבָטְלוּ

בֶּטֶן Venter, vterus, media pars corporis, item medietas vel dimidium cuiuslibet rei metaphoricè. Cognationem habet cum בָּנַט ligatus eſt baltheo circa ventrem & medietatem corporis, vnde quoqꝫ אַבְנֵט baltheus. Hinc βδεννύω ventrem euacuo, Et per metatheſin literaꝵ dicunt latini, venter.
1.Reg.7.℣.20. Et coronæ ſupra duas columnas, deſuꝑ è regione vẽtris. i. medietatis. הַבֶּטֶן
In reg. Pſ.22.℣.11. In te coniectus ſum à matrice, ab vtero matris meæ &c. ἀπὸ γαστρὸς. מִבֶּטֶן
In pau. Pſ.22.℣.10. Quia tu es extractor meus, facis me cõfidere ab vberib: ἐκ γαστρὸς. מִבָּטֶן
Cũ aff. Deut.28.℣.4. Benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ. τῆς κοιλίας. בִּטְנְךָ

בָּטְנִים Dactili, ſunt fructus boni ſaporis & habet ſimilitudinem vteri. Semel extat, vt
Gen.43.℣.11. Parum reſinæ, & paꝵ mellis. &c. dactylos & amygdala. בָּטְנִים

בִּי In me, Eſt præpoſitio cum affixo primæ perſonæ, latinis idem ſonat fere, vt quæſo, vel obſecro, mi, &c. Et legitur in quibuſdam locis.
Exod.4.℣.10. Et dixit Moſe ad Iehoua, In me Domine (i. mi Domine.) בִּי
Gen.43.℣.19. Et dixerunt, mi Domine, deſcendendo deſcendimus initio ad emendum cibum. בִּי

בִּין Intellexit, animaduertit, attendit. Cognationem habet cum בָּנָה ædificauit. Oportet enim architectum mente & intellectu diſponere ac diſtinguere partes ædificiorum. Hinc πινύω, πινύσκω, præmoneo, intelligentem facio, πίνησις & πινυτή, intelligentia, prudentia, πινυτός, prudens.

In 1. Coniug. בָּן intellexit. Aliquando cum actõ vel dtõ, item cum עַל אֶל בְּ:
Pſ.139.℣.2. Tu nouiſti ſiue ſedeã, ſiue ſurgam, Tu intellexiſti cogitationes. σὺ συνῆκας בַּנְתָּה
Ier.49.℣.7. Perijt conſilium ab intelligentibus, contracta eſt ſapientia ipſoꝵ. מִבָּנִים
Pro.23.℣.1. Cum ſederis ad edendum cũ potẽtiore, intelligendo intelliges νοητῶς νοήσ. בִּין
Dan.9.℣.23. Et intellige in verbo, & fac intelligere in viſione. i. fac vt intelligas. וּבִין
Deut.32.℣.7. recordare dieꝵ ſeculi (præteriti) Intelligite annos generationum. בִּינוּ
Pſ.5.℣.2. Verba mea auribus percipe Iehoua, intellige meditationem meam. συνὲς. בִּינָה
Pro.7.℣.7. Et vidi inter fatuos, animaduertam inter intelligentes pueꝵ &c. אָבִינָה
Oſeæ 14.℣.10. Quis eſt ſapiens vt intelligat iſta, & quis intelligentia præditus eſt? וְיָבֵן
Pſ.58.℣.10. Priuſqꝫ intelligerent ollæ veſtræ rhamnũ. i. anteqꝫ ſentirent rhamnum. יָבִינוּ

In voce paſsiua נָבוֹן intelligentia præditus fuit, intellectu præditus eſt.
Ieſ.10.℣.13. Et in ſapientia mea, quia præditus fui intelligentia. נְבֻנוֹתִי
Deut.4.℣.6. Veruntamen populus iſte eſt ſapiens, & intelligentia præditus. וְנָבוֹן
1.Sam.16.℣.19. Vir militaris, & intelligens rei. i. in gerendis rebus. וּנְבוֹן
Deu.1.℣.12. Date vobis viros ſapientes, ac intellectu præditos. וּנְבֹנִים
Ieſ.29.℣.14. Et peribit prudentia prudentum, & intelligentia intelligentum eius. נְבֹנָיו

In 2. Coniug. בּוֹנֵן fecit intelligentem, reddit attentum, ſemel.
Deut.32.℣.10. Circumduxit eum & intelligentem fecit eum, &c. futuꝵ eſt pro p̃to. יְבוֹנְנֵהוּ

In 3. Coniugat. הֵבִין fecit intelligere, & abſolutè intellexit.
Iob.28.℣.23. Deus intellexit viam eius, & ipſe cognouit locum eius. הֵבִין
Ieſ.57.℣.1. Iuſtus aufertur &c. & non eſt intelligens quod à facie mali abſtrahatur. מֵבִין
Pro.1.℣.2. Ad ſciendum ſapientiam & diſciplinã, ad intelligendũ ꝟba intelligentiæ. לְהָבִין
Pſ.119. in He. Fac me intelligere, & cuſtodiam legẽ tuã, & conſeruabo eam &c. הֲבִינֵנִי
Ieſa.28.℣.9. Quem docebit ſcientiam, & quem faciet intelligere auditum? יָבִין

Dan.9.℣.22.Et fecit intelligentem, & locutus eſt cum eo,& dixit &c. וַיָּבֶן
Ieſ.40.℣.14.Cum quo conſultatus eſt,& fecit intelligere, & docuit eum &c וַיְבִינֵהוּ

In 4.Coniug.הִתְבּוֹנֵן fecit ſe intelligere,cũ dtõ,itẽ cum אֶל עַל vel עַד
Ieſ.1.℣.3.Iſrael non cognouit, populꝰ meꝰ nõ fecit ſe intelligere.i.non attendit. הִתְבּוֹנָן
Iob.37.℣.14.Auribus percipe hoc Iob , Sta & intellige mirabilia Dei. הִתְבּוֹנֵן
1.Reg.3.℣.23.Et intellexi(i.attendi)ad eum, & ecce non erat filius meus &c. וָאֶתְבּוֹנֵן
Iob.32.℣.13.Et vſq; ad vos attendam,& ecce non eſt ipſi Iob redarguens, &c. אֶתְבּוֹנָן
Et Pſ.119.in מ bis. Pſa.107.℣.43.Eſai.14.℣.16.Ieſ.43.℣.18.Ieſa.52.℣.15. Ierem.9.℣.17.
Cap.23.℣.20.&c.

Inde nomina.

בִּינָה Intelligentia qua diſcernimus res,intellectus , noticia animi &c.
Iob.28.℣.vlt.Timor Domini eſt ſapientia, & recedere à malo eſt intelligentia. בִּינָה
Cum aff.Prou.23.℣.4.Ne labores ad diteſcendum , ab intelligentia tua deſine. מִבִּינָתְךָ
In reg.Pro.30.℣.2.Et non mihi eſt intelligentia hominis.i.humana intelligentia. בִּינַת
Et plur.Ieſ.27.℣.11.Quia nõ eſt populus intelligentiaꝝ,ideoq; non miſerebitur &c. בִּינוֹת

תְּבוּן Intellectus,intelligentia. Et reperitur tantum cum affixo.
Oſeæ 13.℣.2.Et fecerunt ſibi conflatile de argento ſuo in intellectu ſuo idola. בִּתְבוּנָם

תְּבוּנָה Intelligentia, intellectus.
Prou.24.℣.3.In ſapientia ædificabitur domus , & per intelligentiam confirmabitur. וּבִתְבוּנָה
Cum aff.leu.Prou.5.℣.1.Fili mi &c.ad intelligentiam meam attende. לִתְבוּנָתִי
Et plur.Prou.11.℣.12.at vir intelligentiarum ſilebit. תְּבוּנוֹת
Cum aff.Iob.32.℣.12.Aures accommodabo ad intelligentias veſtras &c. תְּבוּנוֹתֵיכֶם

בֵּין Inter,Ebræis propriè eſt nomen , pro quo cum latini non habeant correſpondẽs coguntur reddere per præpoſitionem.Si abſolutè legeretur eſſet בַּיִן vt לַיִל.
In reg.Gen.1.℣.4. Et diſtinxit Deus inter lucem & inter tenebras. בֵּין
Ieſ.44.℣.4.Et ſuccreſcent vt inter herbas,& ſicut ſalices ad flumina. בְּבֵין
Cum aff.Gen.4.℣.14.Inimicitiam ponam inter te & mulierem , & inter ſemen. בֵּינְךָ
Et plur.cum aff.Gen.16.℣.5.Iudicet Dominus inter me & te. וּבֵינֶךָ
Ezech.43.℣.8.Et paries erat inter me & inter eos,& contaminauerunt nomen &c. וּבֵינֵיהֶם

בֵּינוֹת Inter vel intermedia,item interna.Eſt forma nominis fœminini pluralis.
In reg.Ezech.10.℣.2.Veni tu ad intermedia (ſeu interna)rotæ ſub Cherub. בֵּינוֹת
Cum aff.Gen.26.℣.28.Sit quæſo iuramentum inter nos, inter nos (inq;) & inter te. בֵּינוֹתֵינוּ

בֵּנַיִם Intermedietates,eſt dual.num.Goliath ſic dicitur conſtitutus inter duo caſtra.
1.Sam.17.℣.4.Et exiuit vir intermedietatum de caſtris Philiſtæoꝝ. הַבֵּנַיִם

בֵּיצִים Oua,in plurali numero legitur tantum, Quanquam apud Rabinos inueniatur etiam ſingulare בֵּיצָה ouum. Sexies inuenitur,& eſt fœminini generis,vt,
Plur.Deut.22.℣.6.Quando occurrerit conſpectui tuo nidus auiũ &c.vbi pulli בֵּיצִים
aut oua ſunt , & mater incubuerit pullis aut ouis, non accipies matrẽ cum filijs. הַבֵּיצִים
Ieſ.10.℣.14 Et ſicut is colligit oua derelicta, ita omnem terram colligam. בֵּיצִים
Iob.39.℣.14.Non derelinquet ad terram oua ſua,& ſuper puluere fouebit ea. בֵּיצֶיהָ
Ieſ.59.℣.5. Qui comederit de ouis eorum , morietur. מִבֵּיצֵיהֶם
In reg.Ieſ.59.℣.5. Oua aſpidis excluſerunt, & telas aranei texent. בֵּיצֵי

בִּירָה Arx,fortalicium, caſtrum, ædes, munitio fortiſsimos habens muros,& quæ circumuallata eſt foſsis ſeu ciſternis aquoſis. Cognationem habet cum אַבִּירָה, id eſt, robuſta,& cum בּוֹר & בִּיר & בְּאֵר puteus. Hinc Βαρις id eſt turris,domus fortis,& βάρεις inquit Hieronymus ſunt magnæ & in modum turriũ ædificatæ ædes. Hinc per inuerſionem radicis eſt latinum vrbs, & Germanicum eine Wehr.
Daniel 8.℣.2. Cum haberem viſionem,fui in Suſan caſtro.Sep. ἐν σούσοις τῇ βάρει. הַבִּירָה
Eſter 1.℣.2.Cum ſederet rex Ahaſuerus ſuper throno &c. qui erat in Suſan arce. הַבִּירָה
1.Par.29.℣.1.Quia non homini(paratur)ædes illa, ſed ipſi Iehoua Deo. הַבִּירָה
Et præterea 1.Paralip.29.℣.19. Nehem.1.℣.1. Cap.2.℣.8.Cap.7.℣.2.Eſter 1.℣.5. cap.
2.℣.3.5.8. Cap.3.℣.15.

בִּירָנִיּוֹת Arces, turres fortes. Baſilicæ ædes, continent impugnatores. Bis legitur.
2.Par.17.℣.12. Et ædificauit in Iehuda arces, & vrbes ad repoſitoria. בִּירָנִיּוֹת
Et cap.27.℣.4. Et in nemoroſis extruxit arces & turres. בִּירָנִיּוֹת

בִּיר Puteus, ciſterna, idem quod בּוֹר & בְּאֵר.
Ier.6.℣.7. Quemadmodum eructat puteus aquas ſuas. בַּיִר

בַּיִת Domus, ædes, domicilium, omnis locus & receptaculum capiens aliquid, Et per Synecdochen ſumitur continens pro contento, vt domus pro tota familia. Eſt generis maſculini, & rariſsimè in fœminino vſurpatur genere. Cognationem habet cum תֵּיבָה arca, & cum בָּנָה ædificauit, nam ædes ſunt ædificia extructa, ſicut & arca Noe. Hinc ꝑ inuerſionẽ literaꝝ τόπος locus & latinum habito, locus habitandi.
Deu.22.℣.8. Quum ædificaueris domum nouam, facies peribolum.i.ſeptum. בַּיִת
In pau.2.Sam.15.℣.16. Et exiuit rex &c. & reliqt concubinas ad cuſtodiendã domũ. הַבָּיִת
Gen.6.℣.14. Et bituminabis eam ab intus.i.intrinſecus, Eſt aduerb: loci. מִבַּיִת
Cum He loc. Gen.19.℣.10. Et fecerunt venire Loth ad ſe in domum. הַבַּיְתָה
Sine pauſa. Gen.39.℣.11. Contigit autem quodam die vt domum veniret &c. הַבַּיְתָה
Cum He locali & in reg. Exod.8.℣.24. Et venit muſca grauis in domũ Pharaonis. בֵּיתָה
Cum aff. Pſ.5.℣.8. Et ego in multitudine miſericordiæ tuæ ingrediar domum tuam. בֵיתֶךָ
Ieſ.56.℣.7. Quia domus mea domus orationis vocabitur omnibus populis. בֵּיתִי
In reg.2.Sam.15.℣.17. Et ſteterunt in domo (i.in loco) longinquitatis. בֵּית
1.Reg.18.℣.31. Et fecit aquæductus ſicut eſt domus (i.locus ſeu ſpaciũ) duoꝝ ſatoꝝ. כְּבֵית
Et plur. Ezech.45.℣.4. Et erit eis locus pro domibus. Dages pro iod eliſo. לְבָתִּים
Exod.25.℣.27. E regione circũferẽtiæ erũt anuli in domicilia (vel loculos) vectibus. לְבָתִּים
Cum aff. Exod.10.℣.6. Et implebuntur ædes tuæ, & ædes omnium ſeruoꝝ. בָתֶּיךָ
Deut.39.℣.1. Et ſedebis in ciuitatibus eoꝝ & in domibus eoꝝ. וּבְבָתֵּיהֶם
In reg. Exod.10.℣.6. Et ædes omnium Aegyptioꝝ (implebuntur locuſtis.) וּבָתֵּי
Eſa.3.℣.20. Ornamẽta & periſcebiles vitas & domũculas ſpiramẽti.i.bullas auferet. וּבָתֵּי

בִּיתָן Domus, domuncula, & legitur tantum in libro Eſther ter, vt,
Eſther 7.℣.7. Et rex ſurgens in furore ſuo à potatione vini ad hortum domus. הַבִּיתָן
Et ℣.8. Et rex reuerſus eſt de horto domunculæ, ad domum conuiuij vini. הַבִּיתָן
In reg. Eſther 1.℣.5. Conuiuium ſeptem dieꝝ (fecit) in atrio horti domus regis. בִּיתַן

בֵּיתאֵל Bethel domus Dei, nomen ciuitatis in tribu Ephraim, vbi rex impius Ieroboam conſtituit vitulum aureum & alteꝝ poſuit in Dan.1.Reg.12.&c.

בָּכָא Morus eſt arbor producens baccas ſucco plenas, Ideoq; cognationem habet cũ בָּכָה fleuit, vagijt. Nam bacca contrita profundit ſuccum ſuum inſtar fletus. Hinc latini Baccæ, item Baccalia lauri ſpecies &c. Legitur tantum quinquies.
Pſ.84.℣.7. Tranſeuntes per vallem mori. Hieron. per vallem fletus. הַבָּכָא
Et plur.2.Sam.5.&.1.Par.14.℣.antep. Et venies ad eos ex aduerſo moroꝝ. בְּכָאִים
2.Sam.5.& 1.Par.14.℣.pen. Cumq; audieris ſonitum inceſſus in apicibus moroꝝ &c הַבְּכָאִים

בָּכָה Fleuit cum eleuatione vocis, defleuit vehementer ita vt defluant lachrimæ, differt à דָּמַע quod ſit flere ſine eleuatione vocis, ideoq; huic noſtro tantum additur, & leuauit vocem & fleuit. Cognationẽ habet cum פָּכָה defluxit. Nam oculi flẽtes producunt aquas tanq; ex ſcaturigine. Affinitate quoq; reſpicit ad בָּכָא morus, vt dictum eſt in hac radice. Hinc latini acceperunt, Vagio vagis vagire, item vagitus.

In 1. Coniug. בָּכָה fleuit. Conſtruitur cum עַל & אֶל, cum actõ defleuit, At dtõ ſignificat alicui flendo compati & condolere.
Iob.30.℣.25. Si non affleui (habenti duꝝ diem) & cõgemuit aĩa mea inopi. ἔκλαυσα. בָכִיתִי
Deu.21.℣.13. Sedebit in domo ſua, & deflebit ipſa patrẽ ſuũ ac matrẽ ſuã. καὶ κλαύσεται וּבָכְתָה
Exo.2.℣.6. Et aperuit. & vidit infantẽ, & ecce puer flebat, & miſerta eſt, &c. κλαῖον. וּבוֹכֶה
Thren.1.℣.2. Flẽdo flebit noctu, & lachrymæ eius ſuꝑ gena eius. κλαίουσα ἔκλαυσεν. בָּכוֹ
Eccle.3.℣.4. Eſt tempus flendi, & tempus ridendi, tempus plangendi, &c. τοῦ κλαῦσαι. לִבְכּוֹת
Ier.22.℣.10. Flete flendo de abeunte, quia non reuertetur. κλαύσατε κλαυθμῷ. בְּכוּ
Ieſ.16.℣.9. Propterea flebo in fletu Iazer vitis Sibma, rigabo te lachryma mea. אֲבַכֶּה

Et cap.30.℣.19.Flendo non flebis,i.omnino non flebis, miſerendo miſerebitur tui. תִּבְכֶּה
2.Sam.3,℣.32.Et leuauit rex vocē ſuam & fleuit ad ſepulchrū Abner,& fleuerũt,&c. וַיֵּבְךְּ

In voce paſsiua נִבְכָּה perfuſus eſt fletu, ſemel tantum inuenitur.
Iob 38.℣.16.An veniſti vſq; ad effuſa maris.i.ad ſcaturigines ſeu venas maris. נִבְכֵי

In 2.Coniuga.בִּכָּה fleuit vberrimè,defleuit vehementer.Inuenit̃ tantum bis.
Ierem. 31.℣.15. Rachel flebat ſuper filios ſuos,& renuit conſolationem admittere. מְבַכָּה
ἀποκλαιομένη.
Ezec.8.℣.14.Et ecce ibi mulieres ſedentes & deflentes Thamuz(idolum) θρηνοῦσαι. מְבַכּוֹת

Inde nomina.

בֶּכֶה Fletus vberrimus,In hac forma reperitur tantum ſemel.
Eſræ 10.℣.1.Quia fleuerunt populus(.i. populi)multitudine fletus. בֶּכֶה

בְּכִי Fletus,& riuis attributum ſignificat aquas & liquores ſiue guttas,Sæpe extat.
Ioel.2.℣.12.Reuertimini ad me in toto corde veſtro,in ieiunio & in fletu &c. וּבִבְכִי
In reg. Iob 28.℣.11. A fletu fluminum conſtringit.i. coërcet ne erumpant flumina. מִבְּכִי
In pauſa.Pſ.30.℣.6. Veſperi pernoctabit fletus,& mane erit ouatio.i.læticia. בֶּכִי
Cum aff. Pſ.6.℣.antepen. Recedite à me &c. qa audiuit Deus vocem fletus mei. בִּכְיִי

בְּכִית Fletus. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
Cum affix.Gen.50.℣.4. Et tranſierunt dies fletus eius,& loquutus eſt Ioſeph. בְּכִיתוֹ

בָּכוּת Fletus. Non legitur niſi tantum ſemel in ſacris Biblijs.
Gen.35.℣.8.Et vocauit nomen eius alnum(ſiue quercum)fletus. בָּכוּת

בָּכַר Primogenitum edidit, primogenitum conſtituit,primitias obtulit, anteuertit tempore vt ſit primus.Cognationem habet cum בֹּקֶר mane: hoc diei eſt, illud vero temporis,Quanquam etiam mane nonnunq; de tempore accipiatur. Affinitatem quoq; habet cum בֵּרֵךְ benedixit, nam primogenitus filius erat Domino benedictus atq; conſecratus, ideoq; duplici hæreditate,& imperio augebatur, & ante Leuitarum ordinationem ad miniſterium,ſolebat primogenitus ſacerdotio fungi,hæc erat illa benedictio quam in lege habebat primogenitus.Iudæi ex hac radice colligunt Kabalam benedictionis primogeniti. | Vt enim omnes tres literæ בכר duplo plus valent in numero, quàm literæ quæ eas in Alphabetho præcedunt, ſic etiam primogenitus duplã hæreditatẽ accipiebat,nã ב duplo plus valet quàm א: & כ duplo plus quàm י: item ר duplicat numerum ipſius ק: Hinc græci conuerſo ב in μ literam eiuſdem inſtrumenti dicunt μακαρίζω beatifico, & μακάριος beatus,habẽs partem potiorem in hæreditate, vel fortunam meliorem.

In 2. Coniugatione בִּכֵּר primogenitum fecit ſeu conſtituit.Bis tantũ extat.
Deut.21.℣.16.Non poterit primogenitũ conſtituere filiũ dilectæ ante filium exoſæ. לְבַכֵּר
Ezech.47.℣.26.Itaq; deficiet fructus eiꝰ,ſed ad menſes ſuos primitiuos fructꝰ feret. יְבַכֵּר

In voce paſsiua. בֻּכַּר datus eſt in primogenituram.Semel inuenitur,vt,
Leuit. 27.℣.26. Veruntamē primogenitum quod dabit̃ in primogeniturã domino. יְבֻכַּר

In 3. Coniugatione הִבְכִּיר edidit primogenitum. Legit̃ tantũ participiũ vt,
Ier.4.℣.vlt. Quoniam vocem ſicut dolentis audiui, anguſtiam ſicut primiperæ. כְּמַבְכִּירָה

Inde nomina.

בְּכוֹר Primogenitus,quicquid primo aperit uuluã licet non ſequantur plures partus. בְּכוֹר
Exo.13.℣.2.Sanctifica mihi omne primogenitum,apertionem cuiuſq; matricis. בִּבְכֹר
In reg. Deut.15.℣.19.Non opaberis primogenito bouis tui, neq; tõdebis primoge: בְּכֹרִי
Cum affix.Exo.4.℣.22.Sic dicit Iehoua,filius meus,primogenitus meus eſt Iſrael. בְּכוֹרֵי
Et plur. In reg.Pſal.135.℣.8. Qui percuſsit primogenita Aegypti,ab homine &c. בִּבְכוֹרֵיהֶם
Cum affi.Pſ.136.℣.10. Percutienti Aegyptum in primogenitis eorum.

בְּכֹרָה Primogentiura,ius primogeniti,primitiæ,ſæpius vſurpatur in Biblijs ſacris. בְּכֹרָה
Gen.25.℣.antepe.Ecce ego vado ad moriendum,ad quid mihi primogenitura? בְּכֹרָתוֹ
Cum affi.ibidem ℣.pen. Tunc vendidit primogenituram ſuam ipſi Iacob. בְּכֹרוֹת
Et plur. Nehe.10.℣.4.à fine. Et primogenituras filiorum noſtrorum &c. מִבְּכֹרֹת
Gen.4.℣.4.Et Abel obtulit etiam ipſe de primitijs ouium ſuarū.

בְּכִירָה Primogenita. Eſt adiectiuum fœmininum, & tantum Semel habetur. הַבְּכִירָה
Gen.19.℣.32.Et dixit primogenita ad minorem, Pater noſter conſenuit.

Primiti-

בִּכּוּר Primitiuum, præcoctus fructus, primitiæ, dicitur tantum de fructibus.
Cum aff. Ieſ. 28. ℣. 4. Sicut primitiuum eius ante æſtatem, quod ſimul atq; vidit. כְּבִכּוּרָהּ
Et plur. Leu. 23. ℣. 20. Et agitabit ſacerdos ea ſuper pane primitiarum. הַבִּכֻּרִים
Cum aff. Leu. 2. ℣. ant. Offeres oblationem primitiuorum tuorum. בִּכּוּרֶיךָ
In reg. Exo. 23. ℣. 16. Et feſtum meſsis primitiuorum operum tuorum &c. בִּכּוּרֵי

בִּכּוּרָה Primitiuum, primitiæ, fructus præcoquus, idem ſignificat vt ſuperius, bis legitur,
Mich. 7. ℣. 1. Non eſt botrus ad edendum, præcocem fructum auet anima mea. בִּכּוּרָה
Oſeæ 9. ℣. 10. Quaſi vuas ſic inueni Iſraelem in deſerto quaſi primitias in ficulnea. כְּבִכּוּרָה

בַּכּוּרָה Primitiuum, primitiæ fructuum, ficus præcox. Legit̃ tantum in plurali.
Ier. 24. ℣. 2. Corbis vnus continebat ficus valde bonas, quales ſunt ficus præcoces. הַבַּכֻּרוֹת

בֶּכֶר Dromedarius, animal quod velocitate ſua anteuertit omnes equos, à quibuſdam vocatur Camelus paruus. Legitur autem tantum ſemel, vt,
In reg. plur. Ieſ. 60. ℣. 6. Dromedarij Midian & Epha, omnes iſti de Saba venient. בִּכְרֵי

בִּכְרָה Dromedaria, curſu ſuo præueniens equos & mulos, quidam Camelopardum vocant, & legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
Ier. 2. ℣. 23. Recognoſce quid feceris, Dromedaria velox quæ circumflectit, &c. בִּכְרָה

בָּלָא

Inueteratus eſt, vetuſtate conſumptus eſt, detritus eſt propter vetuſtatem, idem quod בָּלָה. Cognationem habet cum אָבַל lugebat, Lugentes enim vtuntur veſtibus detritis & vetuſtis. Hinc παλαιέω inueteraſco, παλαιός vetus, πάλαι olim. Et germanicum Faul/verfaulen/ Verbaliter non reperitur, ſed tantum nomen.

בְּלוֹאִים Vetuſtates, inueteratæ veſtes, pannoſæ veſtes, Tribuit̃ tātū veſtibus, & bis legit̃.
In reg. plur. Ier. 38. ℣. 12. Pone nunc vetuſtates pannorum ſub axillis. Sept. παλαιά. בְּלוֹאֵי
Et ℣. præcedente. Et accepit inde vetuſtates pannorum, & laceras veſtes. παλαιά. וּבְלוֹיֵ
Secundū puncta legit̃ וּבְלוֹאֵי at ſecundum literas וּבְלוֹי .i. inueteratum à בָּלָה &c.

בָּלַג

Refocillatus eſt, recreatus eſt, vt ſi quis ferè enectus frigore paulatim reſpirat calore temperato anhelante. Cognationem habet cum פָּלַג diuiſit, Is enim refocillatur à quo diuiditur ſeu diſpellitur moleſtia animi. Hinc φλέγω, φλογίζω, φλεγέθω, φλεγμαίνω ardeo, comburo, luceo &c. & latinum focillo, refocillo.

In 3. Coniug. הִבְלִיג refocillauit, abſolutè refocillatus eſt. quater extat.
Amos 5. ℣. 9. Qui refocillat vaſtatorem contra fortem, ὁ διεγείρων. הַמַּבְלִיג
Pſ. 39. ℣. vlt. Diuerte à me & refocillabor (vel confortabor) anteq; vadam. ἀναψύξω. וְאַבְלִיגָה
Iob. 9. ℣. 27. Deſeram faciem meam (triſtem) & refocillabor (vel refocillabo me.) וְאַבְלִיגָה
Et cap. 10. ℣. antep. Deſinat à me & refocillabor paululum, ἀναπαύσασθαι. וְאַבְלִיגָה

Inde nomen.

מַבְלִיגִית Refocillatio, recreatio. Mem à fronte & ת à tergo ſunt ſeruiles. Semel habetur.
Cum aff. Ier. 8. ℣. 18. Refocillatio mea ſuper mœſticia, ſuper cor meum, &c. מַבְלִיגִיתִי

בָּלָה

Inueteratus eſt, vetuſtate conſumptus eſt, detritus eſt per vetuſtatem, idem quod בָּלָא: Cognationem habet cum הָבַל vanuit ſeu viluit, item cum נָבַל flauus fuit, emarcuit, Nam veſtimenta inueterata vaneſcunt ſeu vana redduntur emarceſcendo. Hinc παλαίω, παλαιόομαι, παλαιέω, inueteraſco, Et germanicum faulen.

In 1. Coniug. בָּלָה inueteratus eſt, vetuſtate conſumptus eſt.
Pſ. 32. ℣. 3. Cum tacerem, inueterata ſunt oſſa mea. Sept. ἐπαλαιώθη. בָּלוּ
Deut. 8. ℣. 4. Veſtimentū tuū non eſt vetuſtate corruptū, quæ ſup te ſunt, οὐκ ἀπετρίβη. בָּלְתָה
Cap. 29. ℣. 5. Non inueterata ſunt veſtimenta veſtra. Sep. οὐκ ἐπαλαιώθησαν. בָלוּ
Gen. 18. ℣. 12. Poſtq; inueteraſcere me, erit mihi voluptas? בְּלֹתִי
Ieſ. 51. Et terra ſicut veſtimentum inueteraſcet. Sep. παλεωθήσεται. תִּבְלֶה
Iob. 13. ℣. 28. Quia ipſe velut putredo vetuſtate conſumetur, & ſicut veſtimentum, &c. παλαιοῦμαι. יִבְלֶה
Pſ. 102. ℣. antep. Et omnes illi ſicut veſtimentum veteraſcent. Sept. παλαιωθήσονται. יִבְלוּ
Et præterea tantum Ioſ. 9. ℣. 13. Ieſ. 50. ℣. 9. Cap. 51. ℣. 6. Nehem 9. ℣. 21.

In 2. Coniug. בִּלָּה inueterauit, vetuſtum fecit. Quater legitur, vt,
Thren. 3. ℣. 4. Inueterauit carnem meā & pellem meā, contriuit oſſa mea. ἐπαλαίωσε. בִּלָּה

Pſ.49.℣.15.Forma eoꝝ inueteraſcet,fouea eſt domicilium eoꝝ. παλαιωθήσεται. לְבַלּוֹת
Ieſ.65.℣.23.Et opus manuum ſuaꝝ vetus(i.durabile)facient electi mei. παλαιώσουσιν. יְבַלּוּ
Iob.21.℣.13.Inueterabũt in bono dies ſuos.i.æuũ ſuum tranſigent beatè.συνετέλεσαν. יְבַלּוּ
Et iuxta correctionem Maſoreth legitur יְכַלּוּ.i.conſument vel perficient.

Inde nomina.

בָּל Vetus, vetuſtus, inueteratus, antiquus, vetuſtate conſumptus. Legitur tantum pluraliter,& bis in vno verſu,vt,
Ioſ.9.℣.4.Et acceperunt ſaccos inueteratos,& vtres vini veteres.Sept. παλαιούς. בָּלִים

בָּלָה Vetuſta,inueterata.Eſt adiectiuum fœmininum,bis vſurpatur,vt,
Ezech.23.℣.43.Et dixi de vetula,adulteria(cum ea commiſerunt)nunc ſcortabunt. לַבָּלָה
Et plur.Ioſuæ 9.℣.5. Et calceamenta inueterata & aſſuta in pedibus ſuis. παλαιά. בָּלוֹת

תַּבְלִית Inueteratio,inueterata malitia.Semel tantum inuenitur, vt,
Cum aff.Ieſ.10.℣.25.Et conſumetur indignatio mea,&c. ſuper inueteratione eoꝝ. תַּבְלִיתָם

בְּלִי Inueteratio,conſumptio per vetuſtatem,& quicquid propter vetuſtatem in nihilum corrumpitur.Eam ob rem ſæpe exponitur pro nihil,non,nequaqꝫ,neutiquam, quando cum alijs nominibus vel ℣bis conſtruitur.
Ieſ.38.℣.17.Et tu amplexatus es aīam meam (eruendo eam) è fouea inueterationis. בְּלִי
Et cap.32 ℣.10.Quia conſumpta eſt vindemia,collectio non (vel neutiqꝫ) veniet. בְּלִי
Pſ.72.℣.7.Et multitudo pacis erit ad inueterationem lunæ.i.donec luna erit. בְּלִי
Deu.4.℣.42.Qui percuſſerit proximum ſuum in non ſcientia.i.ignoranter. בִּבְלִי
Iob.38.℣.vlt.Pulli eius ad Deum clamant, & oberrant abſqꝫ cibo. לִבְלִי
Ieſ.5.℣.13.Propterea tranſmigrabit populus meus ab inueteratione ſcientiæ.i.quod nullam habet ſcientiam, vel quod ſalutis ſuæ rationem non habeant. מִבְּלִי

בַּל Non, neutiquam, nihil, nequaquam, durationem negationis vehementioris includit,neutiquam,prorſus nihil,& quicquid propter vetuſtatem corruptum eſt, & in nihilum redactum. Latinis pro aduerbio negandi,vel potius annihilandi accipitur. Propter Maccaph habet Pathah vocem paruam, Et ſi abſqꝫ eo ſcriberetur haberet cametz.
Pſ.16.℣.8.Quia à dextera mea eſt (Dominus :) non mouebor. בַּל־
Prou.23.℣.vlt.Percuſſerunt me,neutiqꝫ dolui,pulſauerunt me neutiquam ſenſi. בַּל־
בְּלִיַּעַל Belial,homo inutilis, vide radicem יָעַל.i.profuit,&c.

בָּלַה Perterruit,perculſit terrore.Idem ſignificat quod בָּהַל exterritus eſt,horruit.Hinc πλήττομαι percellor terrore.
In 2.Coniug.בִּלָּה perterruit, interturbauit,exterruit. Semel tantum.
Eſræ 4.℣.4.Vt facerent torpere manus populi Iehuda, & deterrerent eos. וּמְבַלֲהִים
Secundum puncta legitur וּמְבַהֲלִים:

Inde nomen.

בַּלָּהָה Terror,percuſsio terroris,percuſsio animi, interturbatio.
Ieſ.17.℣.vlt.Ad tempus veſpertinum,& ecce terror eſt, & ante mane &c. בַּלָּהָה
Et plur.Pſ.73.℣.19.Finierunt,conſumpti ſunt à terroribus.i.propter terrores. בַּלָּהוֹת
Ezech.26.℣.vlt.Terrores dabo te & non eris ſuperſtes.i. mittam te in terrores. בַּלָּהוֹת
In reg.Iob.24.℣.17.Nam ſi quis cognoſcat eos, affert terrores vmbræ mortis. בַּלָּהוֹת
Et Præterea tantum Ezechiel 27.℣.36. Cap.28.℣.19. Iob.15.℣.11.14.Cap.27.℣.20. Cap.30.℣.15.

בָּלַל Permiſcuit arida cum liquidis, confudit, item miſcuit arida cum aridis, Non autem de meris liquidis accipitur. Cognationem habet cum פָּלַל interpellauit quod eſt commixtio vocis,vt ſi quis loquentes interpellat.Hinc παλύνω miſceo.
In 1.Coniug.בָּלַל & בַּל permiſcuit,& abſolutè permixtus eſt.
Gen.11.℣.9.Propterea vocauit nomen eius Babel, quia ibi permiſcuit &c. בָּלַל
Pſ.92.℣.10.Exaltatum eſt &c.cornu meum,permixtus(i.perfuſus)ſum oleo viridi. בַּלֹּתִי
Exod.29.℣.40.Et decimam partem ſimilæ permixtæ oleo contuſo, quartario Hin. בָּלוּל
Num.28.℣.5.Et decimam partem Epha ſimilæ &c.permixtæ oleo contuſo. בְּלוּלָה
Exod.29.℣.2.Panes quoqꝫ azymos, & placentas infermentatas mixtas oleo. בְּלוּלֹת
Gen.11.℣.7.Euge deſcendemus & confundemus. ב habet ſcheua alleuatũ ex zere. וְנָבְלָה

Iudicum

Iudic.19.℣.21.Et commiſcuit aſinis.Eſt duplex lectio propter ו interpoſitum. וַיָּבָוֹל
Legitur Leuit. 2.6.7.9 14.18.20. Numer.6.7.8.15.28.29. tantum in Paul.

In 4.Coniugatione.הִתְבּוֹלֵל immiſcuit ſe,commixtus à ſeipſo.Semel.
Oſeæ 7.℣.8. Ephraim inter populos ipſe ſe commiſcet. יִתְבּוֹלָל

Inde nomina.

בְּלִיל Pabulum iumentorum ex diuerſis commixtum vt palea, fæno,furfure. Hinc palea & palentum. Ter vſurpatur in Biblijs ſacris.
Ieſai.30.℣.24. Boues & pulli aſinarum &c. pabulum acidum comedent. בְּלִיל
Cum affix. Iob 6.℣.5.Num mugiet bos ſuper pabulo ſuo? בְּלִילוֹ
Cap. 24.℣.6.In agro ſuo pabulum ſuum demetent,& vineam impius vindemiabit. בְּלִילוֹ

תֶּבֶל Commixtio nefaria & illicita, nefandum ſcelus. Bis legitur,vt,
Leuit.20.℣.12. Vir qui concubuerit cū nuru ſua, moriantur &c. nefandū ſcelus eſt. תֶּבֶל
Leuit.18.℣.23.Et mulier non ſtabit ante pecus, vt proſtituat ſe illi,quia ſcelus eſt. תֶּבֶל

תְּבַלָּל Confuſio oculorum,vitium oculorum,luſcioſus. Hinc πτίλλος.
Leuit.21.℣.20.Aut confuſio in oculo ſuo. Sept.ἡ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμοὺς. תְּבַלֻּל

בֵּל Bel,nomen Idoli Babyloniorum. Hinc fortè Appollo qui ꝓ Deo gentibus eſt.
Ieſ.46.℣.1.Incuruatus eſt Bel, repandus fuit(vel corruit)Nebo,fuerunt idola. בֵּל
Ier.50.℣.2.Capta eſt Babel,erubuit Bel, conſternatus eſt Merodach. בֵּל

תֵּבֵל Orbis terrarum. De hoc vide in litera Thau.

בָּלַם

Conſtrinxit os equi freno, obturauit vel clauſit capiſtro. Hin παλάμη palma, παλαμναῖος ſceleratus, πόλεμος bellum. Palmare eſt ligare.

In 1. Coniugatione בָּלַם conſtrinxit os equi habena & freno.Semel extat.
Pſ.32.℣.9. Ne ſitis ſicut equus & mulus ſine intellectu,in habena & freno os eius, ad conſtringendum,(alioqui)non appropinquabunt ad te. לִבְלוֹם

בְּלִימָה Non quicꝗ .i. nihil. Componitur ex בְּלִי non vel nihil,& מַה quid.
Iob 26.℣.7.Extendit aquilonem ſuper inane,& ſuſpendit terram ſuper nihilo. בְּלִימָה

בָּלַס

Comportauit, collegit applicando. Cognationem habet cum סָבַל portauit, geſtauit.Hinc πλησιάζω applico,appropinquo.

In 1. Coniugatione בָּלַס comportauit applicando. Semel inuenitur.
Amos 7.℣.14.Sed pecorarius(.i.bubulcus)ego ſum,& comportans ſycomoros. וּבוֹלֵס

בָּלַע

Abſorpſit bolum, deuorauit, ingurgitauit, metaphoricè tribuitur rebus inanimatis. Cognationem habet cum לוּעַ deglutiuit,& cum לָעַב illuſit. Hinc eſt λάπω,λάπτω,λαπάζω deuoro,λαφύσσω abſorbeo λαφέυω. Itē φάλαινα balena,cetus deglutiens alios piſces,per inuerſionem radicis,lupus.

In 1. Coniugatione בָּלַע abſorpſit,deglutiuit.Conſtruitur cum Accuſatiuo.
Numer.16.℣.30. Si aperuerit terra os ſuum & deglutiuerit eos, & omnia quæ eis ſunt. καταπίεται. (πιέ με. וּבָלְעָה
Ier.51.℣.34.Deglutiuit me ſicut draco ꝛc.ſecūdū literas ſcriptas deglutiuit nos. κατέ- בְּלָעַנִי
Ionæ 2.℣.1.Et deputauit Deus piſcem grandē ad deglutiendum Ionam. καταπιεῖν. לִבְלֹעַ
Iob 7.℣.antep. Non miſſum me facies, donec deglutiuero ſaliuam meam. καταπίω. בִּלְעִי
Exo.7.℣.12. Et deglutiuit virga Aharonis virgas eorum. καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος. וַיִּבְלַע
Pſal.69.℣.16. Ne obruat me fluxus aquaꝝ, ne deglutiat me profunditas. καταπιέτω. תִּבְלָעֵנִי

In voce paſsiua. נִבְלַע abſorptus eſt, deuoratus eſt. Bis tantum habetur.
Oſe.8.℣.8.Abſorptus eſt Iſrael, nunc fuerūt inter gentes quaſi vas ingratū κατεπόθη. נִבְלַע
Ieſ.28.℣.7.Abſorpti ſunt à vino (ꝓpter vinū) errauerunt præ ſicera.κατεπόθησαν. נִבְלְעוּ

In 2. Coniugatione בִּלַּע & בִּלַּע deglutiuit, abſorpſit præcipitanter.
Ieſa.3.℣.12. Beatificantes te decipiunt, & viam ſemitarum tuarum deglutiuerunt. ἐκταράσσουσιν. בִּלֵּעוּ
Et cap.25.℣.8. Deglutiuit mortem omnino, & abſterſit Dominus Deus lachrymam à facie. κατέπιεν. (καταπίνοντές σε. בִּלַּע
Et cap.49.℣.19.Et elongabuntur deglutientes te.i. qui te perdiderūt longè abierūt. מְבַלְּעָיִךְ
Item cap.9.℣.16.Et erunt qui beatificant ꝛc. ſeductores, & beatificati eius abſorpti. καταπίωσιν. מְבֻלָּעִים

Thren.2.℣.8.Non retraxit manũ ſuã à deglutiendo.i.ne ꝑderet. ἀπὸ καταπατήματος. מִבַּלֵּעַ
Pſ.55.℣.10.Degluti Iehoua,diuide linguã eoꝝ,quia vidi iniuriam & litẽ. καταπόντισον. בַּלַּע
Ieſ.19.℣.3.Et conſilium eius deglutiam.i. omnino ꝑdã ſeu confundam. διασκεδάσω. אֲבַלֵּעַ
Pro.19.℣.penul.Et os impioꝝ deglutiet iniquitatẽ .i. abſcondet mendaciũ. καταπίεται. יְבַלַּע
Item Pſ. 21.℣.10.Ieſa.25.℣.7.8. Thre.2.℣.2.5.6.Num.4.℣.20.Pſ.35.℣.25,Abac.1.℣.13.

In voce paſſiua. בֻּלַּע abſorptus eſt omnino,perditus eſt.Bis reperitur,vt,
2.Sam.17.℣.16.Ne fortè abſorbeat regi.i.ne rex occidatur in bello & ꝑeat. καταποθῇ. יְבֻלַּע
Iob 37.℣.20. Num narrabitur ei cum loquar, aut dicet aliquis quod deglutietur? κατασιωπήσω. יְבֻלָּע

In 4. Coniugatione הִתְבַּלַּע fecit ſe deglutire,abſorptus eſt.Semel extat.
Pſ.107.℣.27.Et omnis ſapientia eorum abſorbebitur.i. peribit. κατεπόθη. תִּתְבַּלָּע

Inde nomen.

בֶּלַע Abſorptio, deuoratio,item bolus quem aliquis ſolet deglutire.Bis vſurpat,vt,
In pauſa.Pſ.52.℣.6. Dilexiſti cuncta verba abſorptionis .i.perditionis. καταποντισμοῦ. בָלַע
Cum affix. Ier.51.℣.44. Et eruã ex ore eius bolũ eius. ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς. בִּלְעוֹ

בִּלְעֲדֵי Præter, abſqꝫ, niſi. Componitur ex בַּל vel בְּלִי .i. non,nihil &c. & עַד vſqꝫ,donec. Legitur tantum cum affixis & in regimine ad formam noĩs compoſiti.
Gen.14.℣.vltim.Præterqꝫ quod comederunt pueri, & portionem virorum. בִּלְעָדַי
Gen.41.℣.16.Et reſpondit Ioſeph Pharaoni dicens,Abſqꝫ me Deus reſpondebit. בִּלְעָדָי
Et ℣.23.Et præter te non leuabit aliquis manum ſuam, & pedem ſuum in tota terra. בִּלְעָדֶיךָ
In reg.Pſ.18.℣.32.Nam quis eſt Deus extra Iehoua? &c. quis eſt petra, p̄ter Deũ? &c. מִבַּלְעֲדֵי

בָּלַק Euulſit floccos ſeu pilos tenues, vellicauit digitis, depeculatus eſt. Cognationem habet cum מָלַק euulſit ſanguinem diſſecando volucris ceruicem vngue, quod fit diuellendo. Hinc latinũ floccus,floccipendo,itẽ falco defalco.Et germanicum **flocken/ pflocken/ abpflocken**. Et per tranſpoſitionem literarum **klauben / abklauben** / ſeu per inuerſionem peculor, depeculor.
In 1. Coniugatione בָּלַק euulſit, floccos eruncauit, legitur ſemel.
Ieſ.24.℣.1.Ecce Iehoua euacuat terram, & euellit eam .i. depeculatur eam. וּבוֹלְקָהּ
In 2. Coniug. בִּלֵּק euulſit continuè,defloccatum reddidit. Extat tantũ Paul.
Nahum 2.℣.11. Vacuitas & euacuatio,& euulſio .i. euulſa & defalcata eſt vrbs. וּמְבֻלָּקָה

בִּלְתִּי Non, nequaqꝫ, neutiqꝫ, Eſt vox annihilandi.Et cum affixis poteſt exponi, præter, abſqꝫ. Forma abſoluta quæ non extat eſt בֶּלֶת nam etiam in ſtatu abſoluto habet à tergo Iod paragogicum, quod cum affixis abijcitur. ἄνευ.
1.Sam.20.℣.26.Accidens ei eſt,præterqꝫ quod non eſt purus,aut non eſt purus. בִּלְתִּי
Deut.17.℣.vlt.Ad nõ exaltare cor eiꝰ p̄ fructib. ſuis, & ad nõ recedere à p̄cepto. לְבִלְתִּי
Nũ.14.℣.16.A nõ poſſe Iehoua introducere populũ hunc .i. ex eo quod nõ potuit. מִבִּלְתִּי
Cum affi.Oſe.13.℣.4. Et Deum extra me nõ agnoſces,& ſaluator non ẽ p̄ter me. בִּלְתִּי
1.Sam.2.℣.2. Non eſt ſanctus ſicut Iehoua,quia non eſt p̄ter me, & non eſt petra. בִּלְתֶּךָ

בָּמָה Excelſum, ſacellum,ara,ſuggeſtus, tribunal in loco edito. De hoc ſupra in בּוֹם

בָּנָה Aedificauit,extruxit,laborauit in ædificijs extruendis,inſtaurauit ædificium. Cognationem habet cum בִּין intellexit, & cum פָּנָה reſpexit. Oportet enim architectum intellectu diſponere partes ædificiorum, vt rectè cohæreant & ſe mutuò reſpiciant in correſpondendo. Item affinitate alludit ad nomen אֶבֶן lapis, nam lapides adhibentur ad extruendos muros.Hinc eſt πονέω πονῶ πονέομαι.i.laboro,exerceor in laborando, vel extruendis ædificijs.
In 1. Coniugatione בָּנָה ædificauit, extruxit. Conſtruitur cum Accuſatiuo.
1.Paral.22.℣.11.Et ædificabo domum Iehoua Dei tui,ſicut locutus eſt de te &c. וּבָנִיתָ
Gen.11.℣.5.Ad videndum ciuitatem & turrim, quas ædificauerunt filij hominum בָּנוּ
Et cap.4.℣.16.Et erat ædificans ciuitatem,& vocauit nomẽ ciuitatis iuxta nomen. בֹּנֶה
Pſ.118.℣.22.Lapidẽ quẽ reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli. הַבּוֹנִים
Pſ.122.℣.3.Hieruſalem ædificata vt ciuitas cui participatio ſit pariter. הַבְּנוּיָה

Cantic.

Canticorꝝ 4.℣.4. Perinde vt turris Dauidis eſt collum tuum, ædificata &c. הַבָּנוּי
1.Reg.8.℣.13. Aedificando ædificaui domum habitationis tibi, locum ſeſsionis tibi. בָּנֹת
Gen.11.℣.8. Et ceſſauerunt (vel deſierunt) ædificare ciuitatem. לִבְנֹת
Num.23.℣.pen. Et dixit Bileam ad Balac, ædifica mihi hîc ſeptem altaria. בְּנֵה
2.Sam.7.℣.antep. Domum ædificabo tibi, idcirco inuenit ſeruus tuus cor ſuum. אֶבְנֶה
1.Reg.8.℣.19. Veruntamen tu non ædificabis domum, ſed filius tuus qui egreditur. תִּבְנֶה
Pſ.127.℣.1. Niſi Dominus ædificauerit domum, inuanũ laborant ædificatores eius. יִבְנֶה
Gen.2.℣.antep. Et ædificauit (vel extruxit) Iehoua Deus coſtam, quam tulerat. וַיִּבֶן
1.Reg.8.℣.48. Et domũ ꝙ ædificaui nomini tuo &c. Eſt duplex lectio, nam ſecundum puncta legitur in 1. perſona, & ſecundum literas in 2. perſona בָּנִיתָ ædificaſti. בָּנִיתִ

In voce paſsiua, נִבְנָה ædificatus eſt, extructus eſt.

1.Reg.3.℣.3. Quia nondum ædificata erat domus nomini Iehoua, vſq; ad dies hos. נִבְנָה
1.Para.22.℣.vlt. Et inſtrumenta ſanctuarij ad domum, quæ extruitur nomini &c. הַנִּבְנֶה
1.Reg.6.℣.7. Et domus iſta cum ædificaretur, ex lapidibus magnis extructa eſt. בְּהִבָּנֹתוֹ
Gen.30.℣.3. Et pariet ſuper genua mea, & ædificabor (vel extruar) ex ea. וְאִבָּנֶה

Inde nomina.

בִּנְיָה Aedificium, extructio. In literis ſacris hæc forma nominis ſemel tantum legitur.
Ezec.41.℣.13. Et menſus eſt ædificium ac parietes eius longitudine 100. cubitorꝝ. וְהַבִּנְיָה

בִּנְיָן Aedificium, extructio, aliquoties legitur in ſacris Biblijs, & præſertim in Ezech.
Ezec.40.℣.5. Et dimenſus eſt latitudinem ædificij calamo vno. הַבִּנְיָן
Ezech.41.℣.12. Et ædificium quod erat ante faciem interciſionis (vel ſeparationis.) וְהַבִּנְיָן

מִבְנֶה Aedificium, diſpoſitio ædificij, ædificatio, actio ædificandi aliquid, ſemel habetur.
In reg. Ezech.40.℣.2. Et ſuper eo (monte) erat quaſi ædificium ciuitatis à meridie. כְּמִבְנֵה

תַּבְנִית Diſpoſitio ædificiorꝝ, figura ſeu ſimilitudo ædificij, exemplar. Sæpe extat.
1.Paral.28.℣.antep. Ingenioſè fecit omnia opera diſpoſitionis .i. exemplaris. הַתַּבְנִית
In reg. Pſ.106. Pſ.20. Et mutauerunt gloriã eius in diſpoſitionem (ſeu figuram) bouis. בְּתַבְנִית
Cum aff. 2.Reg.16.℣.10. Et miſit rex Achas &c. ſimilitudinẽ altaris & exemplar eiꝰ. תַּבְנִיתוֹ

בֵּן Filius qui ædificatus ſeu extructus eſt ex cohabitatione viri & mulieris. Tribuit per metaphoram brutis, & nonnunq; inanimatis rebus, & ſignificat diminutionem illius rei cui tribuitur, inſtar filioli parui.
Gen.4.℣.pen. Et peperit filium, ac vocauit nomen eius Scheth. בֵּן
In reg. cum Maccaph. Exod.12.℣.5. Agnus integer, maſculus filius anni erit vobis. בֶּן־
Ieſ.5.℣.1. Vinea eſt dilecto meo, in cornu filij olei .i. in colle pinguiſsimo. בֶּן־
Et cap.14.℣.12. Qmõ cecidiſti de cœlis Lucifer fili auroræ: ſucciſus es ad terram. בֶּן־
Cap.21.℣.10. Trituratio mea & filius areæ meæ .i. areola mea. וּבֶן־
Pſ.80.℣.15. Quam plantauit dextera tua, & ſuper filio vitis .i. recenti vite. בֵּן
Iob.41.℣.20. Non fugabit eum filius arcus .i. ſagitta quæ arcu emittitur. בֶּן־
Cum aff. Pſ.2.℣.7. Dominus dixit ad me, filius meus es tu, Ego hodie genui te. בְּנִי
Deu.6.℣.2. Tu & filius tuus, & filius filij tui omnibus diebus vitæ tuæ. וּבִנְךָ
Deut.7.℣.3. Filiam tuam non dabis filio eius, & filiam eius non accipies filio tuo. לִבְנֶךָ
Et plur. Pſ.34.℣.12. Venite filij audite me, timorem Domini docebo vos. בָנִים
Cum aff. leu. Deut.6.℣.7. Et acues ea filijs tuis, & loqueris de eis cum ſederis &c. לְבָנֶיךָ
Gen.46.℣.7. Filij eius & filij filiorꝝ eius cum ipſo, filiæ eius, & filiæ filiorꝝ eius. בָּנָיו
Cum aff. grau. Pſ.115.℣.14. Adijciat Iehoua ſuper vos &c. & ſuper filios veſtros. בְּנֵיכֶם
In reg. Deu.4.℣.25. Si genueris filios & filios filiorꝝ, & inueterati fueritis &c. וּבְנֵי
Pſ.49.℣.3. Filij hominis & filij viri pariter, diues & pauper. בְּנֵי
Thren.3. in He. Fecit venire in renes meos filios pharetræ ſuæ .i. ſagittas. בְּנֵי
1.Sam.26.℣.16. Viuit Iehoua, quia filij mortis eſtis vos .i. digni morte. בְּנֵי

בִּן Filius. Idem ſignificat quod ſuperius, nam Zere & Hirek magnũ ſunt cõfratres.
Ioſ.1.℣.1. Et dixit Iehoua ad Ioſua filium Nun, miniſtrum Moſe, dicens &c. בִּן־
Prou.30.℣.1. Verba Agur filij Iake, onus quod dixit vir ille Ithiel. בִּן־
Ionæ 4.℣.pen. Tu peperciſti ſuper cucurbita &c. qnæ filius noctis fuit, & filius noctis perijt .i. per vnam noctem perdurauit & per vnam noctem perijt. וּבִן־

בִּנִי Filialis, Iod eſt gentile ſiue ordinale, aut certè eſt paragogica litera.
Ezech.21.℣.15. O gauderemus ſi eſſet virga filialis, at faſtidit omnem arborem. בְּנִי

בַּת Filia. Tribuitur quocꝫ brutis & inanimatis, ſicut אֵם mater. Thau à tergo eſt
ſeruile & repræſentat fœmininum genus, Nun autē radicale per ſyncopen excidit.
Pſ.45.℣.11.Audi filia & vide, inclina aurem tuam & obliuiſcere populi tui. בַּת
In reg.Gen.17.℣.17.Et an Sara filia 90. anno pariet. הֲבַת
Pſ.17.℣.8.Cuſtodi me ſicut pupillā(filiæ)oculi, vmbra alaꝝ tuaꝝ abſcondens me. בַּת
Zach.9.℣.8.Exulta vehementer filia Zion, Iubila filia Ieruſalē.i.populus Zion &c. בַּת
Cum affix.Deut.7.℣.3.Filiam tuam nō dabis filiæ eius, & filiā eiꝰ nō accipies filio. בִּתְּךָ
Gen.34.℣.5.Et Iacob audiuit quod contaminaſſet(Sichem)Dinam filiam ſuam. בִּתּוֹ
Et plur.Gen.5.℣.4.Et genuit (Adam) filios & filias. וּבָנוֹת
In reg.Pſ.45.℣.10.Filiæ regum in precioſitatibus ſuis, conſtituta eſt vxor ad ꝛc. בְּנוֹת
Cant.3.℣.7.Adiuro vos filiæ Ieruſalem per capreolas, aut ceruas campi. בְּנוֹת
Cum aff.Gen.34.℣.16.Et dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus. בְּנֹתֵינוּ
Ioſu.17.℣.11.Beth Sean & filiæ eius, & Iiblā & filiæ eius.i.oppidula parua eius. וּבְנוֹתֶיהָ

בֹּסֶר Labruſca, omnis fructus immaturus & aſper, vua aſpera & acerba quæ corrumpit & hebetat dentes, botrus immaturus. Hinc ψήρω corrumpo, aſpero. Hinc
aſper aſpera. Semel duntaxat reperitur in Biblijs.
Cum aff. Iob 15.℣.33.Violenter abijciet ſicut vitis vuam ſuam acerbam.ὄμφαξ. בִּסְרוֹ
בֹּסֶר Labruſca, fructus immaturus, legitur tantum quater, vt,
Ieſ.18.℣.5.Et labruſca lactens fiet ex folliculo, & abſcindet culmos. ϗ ὄμφαξ. וּבֹסֶר
Ierem. 31. ℣. 29. & Ezech. 18. ℣. 2. Patres comederunt labruſcam, & dentes filiorum obſtupeſcent.ὄμφακα. בֹּסֶר
Ier.31.℣.30. Omnis homo comedens labruſcam, obſtupeſcent dentes eius. ὄμφακα. הַבֹּסֶר

בְּעַד Per, ꝓpter, pro, intra, poſt ꝛc. Componit᷑ ex בְּ .i. in, & עַד vſqꝫ, verſās in loco.
Iud.5.℣.28. Per feneſtram proſpexit, & pipauit mater Siſera(vel exclamauit) בְּעַד
Leuit. 16.℣.17.Et expiabit pro ſe & pro domo ſua, & pro tota Eccleſia. וּבְעַד
Cum affix.Pſ.3.℣.4. At tu Iehoua ſcutum es circa (vel pro) me &c. בַּעֲדִי
Gen.20.℣.7. Redde vxorem viri quia Propheta eſt, & orabit pro te. Sept. περὶ σοῦ. בַּעַדְךָ
Gen 7.℣.13.Et clauſit Iehoua poſt eum .i. cum eſſet interius. ἔξωθεν αὐτοῦ. בַּעֲדוֹ
מִבַּעַד De inter, ab interiore, latini vno vocabulo non poſſunt reddere. מִבַּעַד
Cant.4.℣.1.Ecce pulchra, oculi tui inſtar columbarum de inter &c. ἐκτὸς.

בָּעָה Eruit, elicuit, interrogauit eliciendo aliquid. Cognationem habet cum נָבַע
ſcaturiuit, nam aqua ſcaturiens elicit & producit aquas. Accipitur quocꝫ de extractione puris & ſaniei. Hinc πύος pus, πυώδης purulentus, ἐμπυόω ſaniem genero,
ἐμπυοῦμαι ſuppuro, ἔμπυος ſuppuratus, ἐμπύωσις, ſuppuratio.
In 1. Coniugatione בָּעָה eruit, elicuit, fecit ebullire, legitur ter, in Biblijs, vt,
Ieſaiæ 21. ℣. 12. Dixit cuſtos venit mane atqꝫ etiam nox, proinde ſi eruetis(.i. ſi vultis quærere)eruite(vel interrogate)reuertimini venite. Sept. ἐὰν ζητῇς ζήτει. תִּבְעָיוּן בְּעָיוּ
Et cap.64.℣.2.Sicut ferueſacit ignis liquores, & aquas eliciet &c. תִּבְעֶה
In voce paſsiua. נִבְעָה erutus eſt, extractus eſt, bis reperitur.
Obad.1.℣.6.Quomodo nudati ſunt(filij)Eſau, eruti ſunt theſauri eius. κατελήφθη. נִבְעוּ
Ieſa.30.℣.13.Ideo erit vobis iniquitas hæc, ſicut ruptura cadens, quæ eruitur in muro נִבְעָה

Inde nomen.

אֲבַעְבֻּעֹת Ebullitiones, ſuppurationes vehemētes, quę generāt pus & ſaniem indeſinentē.
Geminatur ad maiorem vehementiam, Aleph eſt hæemanthicum, bis reperitur.
Plur.Exod.9.℣.9. In vlcus germinans ſuppurationes φλυκτίδες. אֲבַעְבֻּעֹת
Et ℣.10.Et fuit vlcus ſuppurationes germinans in homine &. φλυκτίδες. אֲבַעְבֻּעֹת

בֹּעַז Boaz, nomen ſtatuæ ſeu columnæ æneæ in porticu templi Salomonis, & poteſt nomen habere à fortalicio, propter cognationem cum עָזַז firmus fuit.
1.Reg.7.℣.21.Et erexit columnam ſiniſtram, & vocauit nomen eius Boaz. βοάζ. בֹּעַז
בָּעַט Calcitrauit pedibus, peſſūdedit, laſciuè cōculcauit pedibꝰ, recalcitrauit petulās.
Cognationē habet cū עָבַט cōmutauit pignus, Hinc eſt πατέω καταπατέω conculco,
πησάω

πηδάω conculcauit, πηδάω laſciuiæ inceſſu & pedibus calcando, πεδίζω & ἀναπεδίζω calco, item βατέω ἐμβατεύω vado, ambulo.

In 1. Coniugatione בָּעַט recalcitrauit pedibꝰ, petulãs fuit calcãdo, bis extat.
Deut. 32. ℣. 15. Et pinguis fuit Ieſchurun (.i. Iſrael) & recalcitrauit &c. καὶ ἐνεπλήσθη. וַיִּבְעַט
1. Sam. 2. ℣. 29. Quare cõculcabitis in ſacrificio meo & in oblatione mea. ἐπέβλεψας. תִּבְעֲטוּ

בָּעַל Adamauit, peramauit, flagrauit amore erga perſonam vel rem aliquam vt illa potiatur, Si de marito & vxore dicitur ſignificat maritare, ſeu concumbere legitimè, item dominari in vxorem tanquã maritus. Cognationem habet cum פָּעַל operatus eſt, ſignificat enim amorem realem quem aliquis ipſo opere repræſentat. Hinc φιλέω, φιλόω. φιλεόω amo, φίλος amicus, & germani dicunt **bulen**/ & inuerſa radice eſt germanicum **lieben**/ Et hinc fortè quoqꝫ βούλομαι & volo, vis vult, **wöllen** &c.

In 1. Coniugatione בָּעַל adamauit, maritauit, Conſtruitur cum Accuſatiuo Cæterùm cũ ב vel ל ſignificat dominari in vxorẽ ſicut maritus ſeu cohabitare illi ꝛc
Malach. 2. ℣. 11. Et adamauit filiam dei alieni. ἠγάπησε. וּבָעַל
Deut. 24. ℣. 1. Si quis duxerit vxorem, & maritauerit eam. καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ. וּבְעָלָהּ
Ier. 3. ℣. 14. Reuertimini filij vagi, ait Iehoua, ego coñubiũ vobiſcũ inij. κατακυριεύσω. וּבָעַלְתִּי
1. Par. 4. ℣. 22. Et Ioas & Saraph qui dominati ſunt ipſi Moab. οἱ ἐξουσιάσαντες. בָּעֲלוּ
Ieſa. 54. ℣. 5. Quia mariti (vel amatores) tui ſunt factores tui, Iehoua Zebaoth. בֹּעֲלַיִךְ
Et ℣. 1. Nam plures ſũt filij deſolatæ: quã filij maritatæ dicit Iehoua. ἐχούσης τὸν ἄνδρα. בְּעוּלָה
Et cap. 62. ℣. 5. Quia vt adamabit adoleſcens virginem, ita adamabunt te filij tui. συνοικῶν. יִבְעַל

In voce paſsiua נִבְעֲלָה maritata eſt, Vſurpatur tantum bis, in fœminino.
Prouerb. 30. ℣. 23. Propter odioſam cum fuerit maritata, & ancilla cum poſſederit &c. ἐὰν τύχῃ ἀνδρός. תִּבָּעֵל
Ieſa. 62. ℣. 4. Beneplacitum habet Iehoua in te, & terra tua maritabitur .i. adamabitur vel inhabitabitur. οἰκηθήσεται. תִּבָּעֵל

Inde nomina.

בַּעַל Maritus, dominus, herus, vir, poſſeſſor, & omnis qui habet dominium in rem propriam & ſibi ſubiectã. Exponitur ſecundũ contextum orationis & regiminis.
Leuit. 21. ℣. 4. Non contaminabit ſe maritus .i. dñs vel princeps ꝛc. in populis ſuis. בַּעַל
Deutero. 22. ℣. 22. Si inuentus fuerit quiſpiam dormiens cum muliere & maritata viro. ἀνδρί. בַּעַל
In reg. Exo. 21. ℣. 22. Sicut poſuerit ſuper eam maritus vxoris, & dabit. ὁ ἀνὴρ. בַּעַל
Et ℣. antepenult. Dominus (.i. poſſeſſor) putei ſoluet, argentum reddet hero ſuo. ὁ κύριος τοῦ λάκκου. בַּעַל
Geneſ. 37. ℣. 19. Et dixerunt vnuſquiſqꝫ ad proximum ſuum, ecce vir ſomniorum venit. ἐνυπνιασθεὶς. בַּעַל
Daniel 8. ℣. 6. Et venit ad arietem poſſeſſorem cornuum, id eſt, habentem cornua. τὰ κέρατα ἔχοντες. בַּעַל
Eccleſia. 10. ℣. 11. Si mordeat ſerpens abſqꝫ ſibilo, & nihil pernicioſius homine linguoſo. τῷ ἐπάδοντι. לְבַעַל
Cum affix. Deut. 24. ℣. 4. Non poterit maritus eius prior qui dimiſerat eam recipere eam. ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος. בַּעְלָהּ
Oſe 2. ℣. 16. Vocabis ô mi vir, & non vocabis me amplius adamator mi. ἀνήρ μου. בַּעְלִי
In plura. reperitur tantũ cum affix. & in regim. Atqꝫ ſæpe etiã ſingulariter accipit.
Exod. 21. ℣. vlt. Et non cuſtodiuit eum herus eius, ſoluendo perſoluet &c. καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν. בְּעָלָיו
Eccleſ. 7. ℣. 14. Sapientia vitam confert ſuis poſſeſſoribus, id eſt, habentibus eam. τὸν παρ᾽ αὐτῆς. בְּעָלֶיהָ
Cum affixis grauibus. Eſther 1. ℣. 17. Ad ſpernendum maritos ſuos in oculis ſuis. τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. בַּעֲלֵיהֶן
In reg. Ieſa. 16. ℣. 8. Domini gentium concuſſerunt ſurculos eius, vſqꝫ ad Iazer. בַּעֲלֵי
Geneſ. 49. ℣. 23. Et oderunt eum viri ſagittarum, id eſt, ſagitarij qui vtuntur ſagittis. κύριοι τοξευμάτων. בַּעֲלֵי

בַּעֲלָה Domina, hera, mulier, patrona, habens aliquid in poteſtate ſua.
In regim. 1. Samue. 28. ℣. 7. Quærite mihi mulierem, dominam pythonis, id eſt, habentem. ἐγγαστρίμυθον. בַּעֲלַת
Nahum 3. ℣. 4. Propter multitudinem fornicationum meretricis &c. habentis veneficia. ἡγουμένη φαρμάκων. בַּעֲלַת
1. Reg. 17. ℣. 17. ægrotauit filiꝰ mulieris habẽtis (vel poſsidẽtis) domũ. κυρίας τοῦ οἴκου. בַּעֲלַת

בַּעַל Baal, nomen idoli quod ceu dominum ſuum cultores adamauerũt & venerati ſunt. Non legitur cum affixis, ſed tantum abſolutè & in reg. vbi varijs idolis & locis idololatricis tribuit, abſolutè ſemꝑ habet He demonſtrat. Eſt quoq; ꝓpriũ loci.
2. Reg. 10. ℣. 10 Et dixit Achab coluit Baal modicè, Iehu ſeruiet ei plus. τῷ βάαλ. הַבַּעַל
In pauſa ibidem ℣. 19. Et Iehu fecit in aſtutia ad perdendum cultores Baal. τοῦ βάαλ. הַבָּעַל
In regim. Deut. 4. ℣. 3. Oculi veſtri viderunt quid fecerit Iehoua in Baal Peor. τῷ βεελφεγὼρ. בְּבַעַל
2. Reg. 1. ℣. 2. Conſulite Baal Zebub deum Ekron, an reuicturus ſim? τῷ βάαλ μυῖαν. בְּבַעַל
Iud. 8. ℣. antep. Et fornicati ſunt poſt Bealim, & conſtituerunt ſibi Baal Berith. בַּעַל
Exod. 14. ℣. 2. Inter Migdol & inter mare è regione Baal zephon. Eſt nomen loci. בַּעַל
Ioſuæ 11. ℣. 17. Qui aſcendit in Seir vſq; ad Baal Gad, in planicie Libanon. בַּעַל
Ezech. 25. ℣. 9. Beth Ieſchimoth, Baal Meon, & Kiriathaima &c. eſt nomen ciuitatis. בַּעַל
Cant. 8. ℣. 11. Vinea fuit Salomoni in Baal Hamon. Septuag. Φιλομῶα. בְּבַעַל
Et plur: Significat omnia idola Baalitica, quæ varijs in locis colebantur.
Iudic. 2. ℣. 12. Et fecerunt filij Iſrael malum in oculis Iehoua, & coluerunt Bealim. τῇ βααλὶμ. הַבְּעָלִים
Et cap. 10. ℣. 6. Et coluerunt Bealim, & Aſtharoth, & Deos Syriæ, & Deos Zidon. τοῖς βααλλὶμ. הַבְּעָלִים

בָּעַר Arſit, exarſit, inarſit, perarſit, accenſus eſt, flagrauit, deflagrauit. Et metaphoricè ſignificat furere, furenter agere, Item auferre aliquid, perinde vt ignis inualeſcens furit & aufert ligna ſine omni modo & fine. Cognationem habet cum עָבַר præterijt, tranſiit &c. nam ignis ſuccenſus pertranſeundo inualeſcit. Hinc πυρόω, πυρέσσω, πυρακτέω, πρήθω, πρήσσω, βρύθω .i. ardeo, incendo, comburo, & πῦρ ignis, Germanicum **feur** / item **börnen** / **brennen** / Et latinum ferueo, ferbeo, & furo, is, ere. Nam ardor iræ eſt furor breuis.

In 1. Coniugatione בָּעַר exarſit, arſit, Item furebat inſtar ignis ardentis qui modum neſcit retinere. Ponitur abſolutè, & interdum cum בּ.
Eſther 1. ℣. 12. Et ſuccenſuit rex vehementer, & ira eius exarſit in eo. καὶ ὠργίσθη. בָּעֲרָה
Exod 3. ℣. 2. Et ecce rubus ardens igne, & rubus non erat combuſtus. κατεκαίετο. בֹּעֵר
Pſal. 94. ℣. 8. Intelligite bruti (.i. furioſi quorũ ira exarſit) in populo, & ſtolidi. ἄφρονες. בֹּעֲרִים
Ier. 20. ℣. 9. Et erat in corde meo ſicut ignis ardens clauſus in oſsibus meis. καιόμενον. בֹּעֶרֶת
Ieſa. 34. ℣. 9. Puluis eius in ſulphur, & terra eius erit in picem ardentem. καιομένη. בֹּעֵרָה
Pſal. 79. ℣. 5. Vſquequo Iehoua iraſceris aſsiduè, ardebit ceu ignis æmulatio tua? ἐκκαυθήσεται. תִּבְעַר
Pſ. 2. ℣. vlt. Cum exarſerit in breui ira eius, Beati oẽs qui confidunt in eo. ἐκκαυθῇ. יִבְעַר
Iob 1. ℣. 16. Ignis Dei cecidit de cœlo, exarſit in gregẽ & in pueros &c. καὶ κατέφαγε. וַתִּבְעַר
Iere. 10. ℣. 8. Et pariter furent & ſtulteſcent, inſtructio vanitatum eſt lignum. יִבְעֲרוּ
In voce paſsiua נִבְעַר inflammatus eſt furore, furiatus eſt, infatuatus eſt, furioſus eſt factus inſtar ignis ardentis & præualeſcentis, legitur tantum quater, vt,
Ier. 10. ℣. 14. & cap. 51. ℣. 17. Furiatus eſt omnis homo abſq; ſcientia. ἐμωράνθη. נִבְעַר
Et ℣. 21. Quia furiati ſunt paſtores, & Dominum non quæſierunt. ἠφρονεύσαντο. נִבְעֲרוּ
Eſaiæ 19. ℣. 10. Attamen ſtulti ſunt principes Zoan, &c. conſilium infatuatum eſt. μωροὶ ἔσονται. נִבְעָרָה
In 2. Coniugatione בִּעֵר incendit, & metaphoricè de rebus incendio nõ ſubiectis, abſũpſit, abſtulit, inſtar ignis. Itẽ depaſtus eſt vt ſolẽt bruta depaſcere campũ.
Leui. 6. ℣. 12. Et incendet ſuper illud (altare) ſacerdos ligna ſingulis diebus matutinis. ἐκκαύσει. וּבִעֵר

Eſai.3.℣.14.℣. Et vos depaſti eſtis(vel abſumpſiſtis)vineam.Sept.ἐνεπυρίσατε. בְּעַרְתֶּם
Deut. 13.℣.5.Quam præcepit tibi Iehoua Deus tuus ad ambulandum in ea,& auferes malum. καὶ ἀφανιεῖτε. וּבִעַרְתָּ
Ierem. 7.℣.18. Filij colligunt ligna, & patres ſuccendunt ignem, & vxores ſubigunt maſſam. καίουσι. מְבַעֲרִים
Et cap 36.℣.22.Et rex ſedebat in domo hyemali in menſe 9.& focꝰ corā eo ſuccēſꝰ. מְבֹעֶרֶת
Eſa.6.℣.vlt.Et adhuc in ea erit decima pars,& reuertetur, & erit ad ſuccendendum. לְבָעֵר
Exo.35.℣.3. Non accendetis ignem in oībꝰ habitationibus veſtris in diē Sabbathi. תְבַעֲרוּ
1.Reg.14.℣.10. Et auferam poſt domum Ieroboam, ſicut (aliquis) auferet ſtercus. ἐκλέγεται. יְבַעֵר

In 3. Coniugat.הִבְעִיר fecit ardere,cōbuſsit,Metaph: fecit depaſcere, abſtulit.
Nahum 2.℣.vlt. Ecce ego ad te,ait Iehoua Zebaoth, & comburam in fumo currum. καὶ ἐκκαύσω. וְהִבְעַרְתִּי
1.Reg.16.℣.3. Ecce ego aufero poſt Baeſa & poſt domum eius, id eſt, poſteros Baeſa &c. ἐξεγείρω. מַבְעִיר
Ezech.5.℣.2.Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis. Ανακαύσεις תַּבְעִיר
Iudic.15.℣.5.Et combuſsit vel (incendit)ab aceruis vſq; ad ſegetē ſtantē. ἐνεπύρισεν. וַיַּבְעֵר
Exod.22.℣.5.Si fecerit depaſci homo agrum aut vineam, immiſerit iumentum ſuum &c. καταβοσκήσῃ. יַבְעֶר
Item legitur tantum Exod.22.℣.4.5.& 2. Paralip.28.℣.3.

Inde nomina.

בְּעֵרָה Incendium,vſtio, combuſtio, exuſtio, inflammatio,&c. Semel.
Exod.22.℣.6. Soluendo perſoluet is qui incendit incendiū (vel qui fecit incendiū) הַבְּעֵרָה
תַּבְעֵרָה Incendium,inflammatio, Thabera locus incendij.
Numer.11.℣.3. Et vocatum eſt nomen loci illius Thabera, eò quod exarſiſſet in eos ignis. ἐμπυρισμός. תַּבְעֵרָה
בְּעִיר Brutum,iumentū irrationale carēs ſapientia & intellectu. Ponit̃ etiā collectiue.
Cum affix.Pſ.78.℣.49.Et iumentū tradidit grandini ipſoꝶ,&pecora eoꝶ fulgetris. בְּעִירָם
Gen.45.℣.17.Onerate iumenta veſtra,& ite,venite ad terrā Chanaan.τὰ πορεῖα ὑμῶν. בְּעִירְכֶם
Exod.22.℣.4. Si quiſpiam fecerit depaſci agrum aut vineam, & immiſerit iumentum ſuum. τὸ κτῆνος αὐτοῦ. בְּעִירֹה
Ratione punctoꝶ legit̃ בְּעִירוֹ & ratione literaꝶ בְּעִירָה ſine affixo, ſed tñ inuiſitatū.
בַּעַר Brutus homo, carens iudicio & prudentia inſtar pecoris,itē pecuinus, furioſꝰ.
Pſ.73.℣.22.Et ego brutus,& nihil noui(ſicut)iumenta fui tecū.i. apud te.κτηνώδης. בַּעַר
In pauſa. Prouerb.12.℣.1. Diligens diſciplinam diligit ſcientiam, qui autem odit correptionem brutus eſt. בָּעַר
Et tantum Pſ.49.℣.Pſal.92.℣.7. Prouerb.12.℣.1. cap.30.℣.2.

בָּעַת

Affectus eſt paſsionibus ſeu perturbationibus animi vel corporis, exterritꝰ eſt vehementer,exagitatus eſt,ita vt prorſus ſit abominabilis factus. Cognationem habet cum תָּעַב abominabilis fuit, & cum עָבַת illaqueatus eſt vt neſciat quo ſe vertere debeat. Hinc πήθω παθαίνομαι patior affectiones animi ſeu corporis,πάθη πάθος πάθημα,pathos,paſsio,affectus,& latinū patior,eſt enim paſsio animi perturbatio auerſa à recta ratione contra naturam,vt eſt formido, iracundia vehemens,& omnis commotio animi magna non obtemperans rationi.

In 1. Coniugat. paſsiua נִבְעַת exterritus eſt, ꝑturbatus eſt valde. Ter legit̃ vt,
Eſther7.℣.6.Et Haman exterritus eſt à facie regis & reginæ,id eſt,affectus eſt ſummo terrore. ἐταράχθη. נִבְעַת
1.Par.21.℣.vlt.Nam exterritus erat à facie gladij angeli domini. Sept. κατέσπευσεν. נִבְעַת
Dan.8.℣.17.Quum ipſe veniſſet,exterritus ſum,& cecidi ſuper faciē meā.ἐθορυβήθην. נִבְעַתִּי

In 2. Coniugat. בִּעֵת territauit, perculſit terrore, exagitauit, turbauit omnes ſenſus.Sæpè extat.
1.Samue.16.℣.14. Et ſpiritus Iehoua receſſerat à Saul, & exagitauit eum ſpiritus malus. καὶ ἔπνιγεν. וּבִעֲתַתּוּ
Et ℣.15.Ecce nunc ſpiritus malus exagitat te &c.pro integro מְבַעֶתְךָ; מְבַעֲתֶךָ πνίγει σε. מְבַעֶתְךָ

Iob.*13*.℣.*11*. An non excellentia eius terrebit vos, & pauor eius cadet ſuper vos? στροβήσει. תְּבַעַת

Iob.*33*.℣.*7*.Ecce formido mea non exagitabit te. ἐκθαμβείσει. תְּבַעֲתֶךָ

2.Sam.*22*.& Pſal.*18*.℣.*5*. Torrentes Belial territauerunt me (vel exagitauerunt me.) ἐθάμβησάν με. יְבַעֲתֻנִי

Iob.*9*.℣.pen.Amoueat à me virgam ſuam,& horror eius ne exagitet me. στροβείτω. תְּבַעֲתַנִּי

Inde nomina.

בְּעָתָה Terror,exagitatio,paſsio animi,πάθος pathos. Legitur in Biblijs bis tantum,vt, Ier.*8*.℣.*15*.Et Cap.*14*.℣.*19*.ταραχή. Expectare ad pacem,at nihil boni,ad tempus ſanationis & ecce terror. σπουδή. בְּעָתָה

בִּעוּת Terror,exagitatio,πάθος,πάθημα,paſsio & perculſio animi. Legitur,bis,vt,

Cum aff. Pſalm.*88*.℣.*17*. Super me tranſierunt furores tui. Terrores tui conſtrinxerunt me. Septuaginta φοβερισμοί σου. בִּעוּתֶיךָ

In reg.Iob.*6*.℣.*4*.Terrores Dei in me ſunt ordinati. בִּעוּתֵי

בָּצָל

Cæpe, genus herbæ veſcibilis. Hinc ψύλλος & ψύλλιον Pſyllium genus, Et per tranſpoſitionem literarum dicunt latini cæpula, & cæpe. Germani **zwibel** & **zwifel**. Saxones **zippel** aut **zibbel**, Iitalice cipolla. Hiſpanice bolla. Legitur tantum ſemel in ſacris Libris, vt,

Plural.Num.*11*.℣.*5*.Et pepones & porri,& cæpas & allia.καὶ τὰ κρόμμυα. הַבְּצָלִים

בָּצַע

Raſit,corraſit,abraſit,eraſit, metaphoricè ſtuduit auaricia corradendo pecuniam. Cognationem habet cum פָּצַע vulnerauit, & cum עָצַב afflixit, quæ non fiunt ſine dolore & afflictione pauperum.Hinc eſt ψήγω & ψήχω rado,derado,ψῆγμα pſegma, ramentum auri.

In *1*.Coniug. בָּצַע raſit,abraſit,auarus fuit,διάκοψον.

Amos *9*.℣.*3*.Et abradet eos in capite vniuerſos ipſos.διάκοψον εἰς κεφαλὰς. וּבְצַעַם

Prou.*15*.℣.*27*.Conturbat domum ſuam auarus δωρολήπτης. בּוֹצֵעַ

Pſalm.*10*.℣.*3*. Laudauit (ſe) impius ſuper deſiderio animæ ſuæ, & auarus benedixit ſe. ὁ ἀδικῶν. וּבֹצֵעַ

Ezech.*22*.℣.*27*. Ad perdendum animas, & ad exercendum auariciam(vel ad corradendum. πλεονεξία πλεανεκτῶσιν. בְּצֹעַ

Iob.*27*.℣.*8*. Quæ eſt ſpes hypocritæ, cum auariciæ inhiat (vel quando corradit.) ὅτι ἐπέχει. יִבְצָע

Ioel.*2*.℣.*8*.Et cum ſuper gladium ceeiderint,non radent.i.ſauciabunt. συντελέσωσι. יִבְצָעוּ

In *2*.Coniug. בִּצַּע corraſit omnino,ad ramentum vſqꝫ compleuit.Sexies.

Thre.*2* in ain.corraſit(i.compleuit)ſermonem ſuum. συνετέλεσε. בִּצַּע

Eſai*10*.℣.*12*.Et erit cum corraſerit(cōpleuerit) Dominus omne opus ſuū. συντελέσῃ. יְבַצַּע

Ezech.*22*.℣.*12*.Vſuram & fœnus accepiſti,& abraſiſti proximos tuos fraudulentia. καὶ συντελέσω. וַתְּבַצְּעִי

Iob.*6*.℣.*9*.Incepit Deus & contudit me,abſoluet manū ſuā & eradet me. ἀνελέτω. וִיבַצְּעֵנִי

Zach.*4*.℣.*9*. Manus Zerubabel fundauerunt domum hanc,& manus eius compleuerunt, corraſerunt. ἐπιτελέσουσιν. תְּבַצַּעְנָה

Eſa.*35*.℣.*12*. præ tenuitate abradet me.i.tanqꝫ tenue quoddam eradet me. יְבַצְּעֵנִי

Inde nomina.

בֶּצַע Corraſio,quæſtus,lucrum, auaricia, vbi opes per fas & nefas corraduntur.

Pſ.*30*.℣.*9*.Quid lucri eſt in ſanguine meo,ſi deſcendero ad corruptionem.τίς ὀφέλεια. בֶּצַע

In reg.Iud.*5*.℣.*19*.Venerunt reges,præliati ſunt &c.corraſionem argenti non abſtulerunt. πλεονεξίαν. בֶּצַע

In pauſa.Pſalm.*119*.in He.Inclina cor meum ad teſtimonia tua & non ad auariciam. εἰς πλεονεξίαν. בָּצַע

Cum affix.Ier.*22*.℣.*17*. Quia non ſunt oculi tui & cor tuum niſi ad auariciam tuam. εἰς τὴν πλεονεξίαν σου. בִּצְעֶךָ

Mich.*4*.℣.pen.Et anathematizabo Domino corraſionē eoꝝ &c.τὸ πλῆθος αὐτῶν. בִּצְעָם

בֹּץ Palus,locus lutoſus,cœnum paludis,à radice inuſitata בָּצַץ : Hinc βυσσὸς, βύσσα, βῆσσα profunditas, βυστάνω mergo in paludem, πίσεα paludes, Et Germanicum Pfütz. Et fortè latinum fex,fecis &c. Legitur tantum ſemel.

Ierem. 38. ℣. 22. Demerſi ſunt in palude pedes tui, & ipſi auerſi ſunt retrorſum. ἐν ὀλισθήμασιν. בַּבֹּץ

בִּצָּה Palus eine Pfütze/quæ tempore ſiccitatis aquas non habet. Ter vſurpatur, vt,
Iob. 8. ℣. 11. An grandeſcet iuncus abſq; palude, aut creſcet pratum, ſine aquis? ἄνευ ὕδατος. בִּצָּה
Et cap. 40. ℣. 16. Sub arbuſtis iacebit in latibulo arundinis & paludis βούτομον. וּבִצָּה
Et plur. cum aff. Ezech. 47. ℣. 11. Paludes eius & foſſæ eius etiam non ſanabuntur. ἐν τῇ ἐκβολῇ. בִּצֹּאתָו
Scribitur hoc loco Aleph pro Vau Holem.

בּוֹצֵץ Nomen proprium Petræ prope Michmas.
1. Sam. 14. ℣. 4. Et nomen vnius Bozez, & nomen alterius Sene. בּוֹצֵץ

בָּצֵק Tumuit, intumuit, extumuit, extuberauit ſicut farina pauxillo aquæ conſperſa, introiuit ad modum maſſæ aqua infectæ. Et per metaphoram vſurpatur ſemper verbaliter de pedibus extuberatis ſeu inflatis, qui humore ſeu luto infecti, propter continuam peregrinationem facile intumeſcunt.

Cognationem habet cum צָבָה turſit, inturſit, quod de vtero inturgeſcente dicitur. Hinc eſt ψακάζω, ψεκάζω, id eſt, conſpergo, ψεκάς & ψακάς, id eſt, conſperſio, ſtillatio, ψαιστή, id eſt, maza oleo & melle macerata. ψαιστὸς placenta oleo cocta, pſecas pſecadis .i. ſtilla, &c.

In 1. Coniug. בָּצֵק intumuit inſtar farinæ conſperſæ. Bis tantum legitur, vt,
Deuteron 8. ℣. 4. Et pes tuus non intumuit his quadraginta diebus. οὐκ ἐτυλώθησαν. בָּצֵקָה
Nehemiæ 9. ℣. 21. Et pedes eorum intumuerunt (vel non infecti ſunt luto.) διεῤῥάγησαν. בָּצֵקוּ

Inde nomen.

בָּצֵק Conſperſio quæ iam intumeſcit, ſed nondum fermentata. ψεκὰς. Quinquies habetur.
Exo. 12. ℣. 39. Et pinſuerunt conſperſionem (i. paſtã) quã tulerant ex Aegypto. τὸ σταῖς. הַבָּצֵק
2. Samuel. 13. ℣. 8. Et ſuſtulit conſperſionem (id eſt, maſſam) & ſubagitauit, & fecit liba in oculis eius. τὸ σταῖς. הַבָּצֵק
Ier. 7. ℣. 20. Et mulieres ſubigentes conſperſionem ad faciendum placentas. σταῖς. בָּצֵק
Oſeæ 7. ℣. 4. Ceſſabit excitator à ſubagitatione paſtæ, quouſq; illa fermentaret. σταῖτος בָּצֵק
Cum aff. Exo. 12. ℣. 34. & tulit populus conſperſionem ſuam anteq; fermentaretur. τὸ σταῖς αὐτῶν. בְּצֵקוֹ

בָּצַר Vindemiauit, decerpſit vuas, collegit vuas, abrupit aliquid. In paul ſignificat muniri vineas ne pateat cuilibet aditus ad decerpendum vuas. Cognationem habet cum פָּצַר irrupit, & פָּרַץ perrupit, & cum צָבַר coaceruauit.

In 1. Coniug. בָּצַר vindemiauit & legitur in hac ſignificatione.
Ier. 6. ℣. 9. reduc manum tuam ſicut vindemiator ad ſportas. ὡς ὁ τρυγῶν. (γηταὶ. כְּבוֹצֵר
Ca. 49. ℣. 9. Obad. ℣. 5. Si vindemiatores venerint ad te, nõ relinquẽt racemos. τρυ- בֹּצְרִים
Deu. 24. ℣. 21. Si vindemiaueris vineã tuã, non racemabis poſt te. ἐὰν δὲ τρυγήσῃς. תִבְצֹר
Leu. 25. ℣. 5. Et vuas ſeparationis (conſecrationis) tuæ non vindemiabis. ἐκτρυγήσεις. תִבְצֹר
Et ℣. 11. Et nõ vindemiabitis ſeparationes ei9 .i. quas ſeparatis ꝓ paupribus. τρυγήσετε תִבְצְרוּ
Pſ. 76. ℣. vlt. abrũpet ſpiritũ principũ, terribilis eſt regibus terræ. ἀφαιρουμένῳ. יִבְצֹר
Iudicum 9. ℣. 27. Et egreſsi ſunt in templum, atq; vindemiauerunt vineas eorum. καὶ ἐτρύγησαν. וַיִּבְצְרוּ

In Paul eſt munire muros ab irruptione.
Ieſaiæ 2. ℣. 15. & contra omnem turrim altam, & contra omnem murum munitum ὑψηλὸν. בְּצוּרָה
Et plural. Numer. 13. ℣. 29. Veruntamen fortis eſt populus &c. & ciuitates munitæ. ὀχυραί. בְּצֻרוֹת

Deuter.

Deut.1.℣.28.cap.9.℣.1.Ciuitates magnæ & munitæ in cœlum vſq;,τετειχισμέναι. וּבְצוּרֹת
Et ſic Deut.3.℣.5. Cap.28.℣.52.Ioſuæ 14,℣.12. 2. Sam. 20.℣.7.& 2.Reg.18.℣.13.&c.

In voce paſsiua נִבְצַר abruptus eſt, ſublatus eſt. Inuenitur bis tantum.
Gen.21.℣.6.Et non abrumpetur.i.prohibitur, ab eis ἐκλείψει. לְבַצֵּר
Ier.42.℣.2.Scio quod tu omnia potes,& non abrumpetur abs te cogitatio.ἀδυνατεῖ. תְּבַצֵּר

In 2.Coniug.בִּצֵּר muniuit ab irruptione,bis tantum vſurpatur, vt, לְבַצֵּר
Ieſ.22.℣.10. Diruiſtis ædes ad muniendum murum. εἰς ὀχύρωμα. תְּבַצֵּר
Ier.51.℣.53.Si aſcenderit Babel in cœlum & ſi munierit altitudinem. ἐὰν ὀχυρώσῃ.

Inde nomina.

בָּצִיר Vindemia,tempus decerpendi vuas à vitibus. בָּצִיר
Leu.26.℣.5.Et attinget tritura vindemiam,& vindemia attinget ſementem. τρυγητός. בְּצִירְךָ
Cum aff.Ier.48.℣.31.In meſſem tuam,& in vindemiam tuam irruit depopulator.
In reg.Iud.8.℣.2. Nonne melior eſt racematio Ephraim quam vindemia Abiezer. τρυγητός. מִבְּצִיר
Zachariæ 11.℣.2. quod depoſita eſt ſylua vindemiæ(vel ſylua munita) pro הַבָּצִיר. ὁ σύμφυτος. הַבָּצִיר

בֶּצֶר Gruma auri abrupta, vel quod auꝝ ſit loco munitionis.Bis legitur,vt, בָּצֶר
In pauſa Iob.22.℣.24.Et pone ſuper puluere grumam.ἀργύριον. בְּצָרֶיךָ
Et plur.Ibid.℣.25.Et erit omnipotens aurum ſuum(vel munitio tua) βοηθός.

בְּצַר Gruma auri abrupta,Semel tantum habetur in biblijs,vt, בְּצַר
Iob.36.℣.19.Non æſtimabit (.i. opes ſeu diuitias) nec aurum.

בַּצֹּרֶת Caritas annonæ,quando omnia neceſſaria vitæ ſunt nobis adempta. Bis. בַּצֹּרֶת
Ier.17.℣.8.Et erit folium eius viride,& in anno caritatis nihil ſolicitus erit. ἀβροχίας.
Et plural.Ierem. 14.℣.1. Verbum Iehoua, quod fuit ad Ieremiam de rebus caritatum. ἀβροχίας. הַבַּצָּרוֹת

בִּצָּרוֹן Munitio,fortalicium,quicquid munitum eſt contra irruptionem.Semel reperit. לְבִצָּרוֹן
Zach.9.℣.12.Reuertimini ad munitionem(ô vos)vincti ad ſpem,&c. ἐν ὀχυρώματι.

מִבְצָר Munitio, munimentum, ciuitas & habitatio munita mœnijs, turribus & vectibus τετειχισμέναις. הַמִּבְצָר
Num.32.℣.17. Et habitauit cateruus infantum noſtroꝝ in ciuitatibus munitionis. וּמִבְצַר
In reg.Eſa.25.℣.vlt. Et munitionem propugnaculi muroꝝ tuoꝝ &c. καὶ ὕψος.
Et plur. Num.13.℣.20.Et quales ſint ciuitates,&c. num in caſtris, vel in munitionibus? ἐν τειχήρεσιν. בְּמִבְצָרִים
Cum aff. Pſalm 89.℣.41.Diripuiſti omnes macerias eius, poſuiſti munitiones eius conſternationem. ὀχυρώματα αὐτοῦ. מִבְצָרָיו
In reg.Thren.2.℣.2.Diruit in furore ſuo munitiones filiæ Iehuda,&c. ὀχυρώματα. מִבְצְרֵי

מִבְצָרָה Munitio,munimentum **eine feſtung**/In fœm.gen.inuenit ſemel tantum, vt, מִבְצָרוֹת
Dan.11.℣.15.Et veniet rex Aquilonis &c.& capiet ciuitatem munitionum ὀχυράς.

בָּצְרָה Bozra,proprium nomen ciuitatis munitæ(dicitur à firmitate & munitione. בְּבָצְרָה
Eſa.34.℣.6. Nam mactatio eſt in Bozra, & iugulatio magna in terra Edom. בָּצְרָה
Mich.2.℣.pen.Ponam eam(poſteritatem Iſraelis) ſicut oues Bozræ.

בקע Diſſecuit in duas partes, Germanice **von einander ſpalten**/diuiſit ſeu diſrupit per medium ad finem vſq;.diſcidit vſq; ad fundum. Cognationem habet cum עָקַב ſupplantauit ad imum, & cū קָבָא peſſundedit. Germā.**picken**. Hinc πήκω, lacero,lanio.

In 1.Coniug.בָּקַע diſſecuit funditus, ſecuit per medium vſq; ad fundum. בָּקַע
Pſ.78.℣.13.Diſſecuit mare,& fecit tranſire eos,& conſtituit aquas &c. διέῤῥηξε. וּבוֹקֵעַ
Pſ.141.℣.7.Sicut q frangit & diſſecat terram,ita diſperſa ſunt oſſa mea.ἐῤῥάγη.
Amos 1.℣. antepenult. Propter diſſecare eos grauidas, id eſt, quod diſſecuerunt grauidas. ἀνέσχιζον. בִּקְעָם
Exod.14.℣.16. Et extende manum tuam ſuper mare, & diſſeca illud, vt veniant &c. καὶ ῥῆξον. וּבְקָעֵהוּ
Ieſ.48.℣.pen.Et diſſecuit petram,atq; fluxerunt aquæ. σχισθήσεται. וַיִּבְקַע
2.Sam.23.℣.16.& 1.Paral.11.℣.18. Et diſſecuerunt illi tres fortes per caſtra Philiſtæorum .i. pertranſierunt. διέῤῥηξαν. וַיִּבְקְעוּ

2.Paral.

2.Par.21.℣.17. Et aſcenderunt in Iudam, & diſſecuerunt eam, &c. κατεδυνάστευον. וַיְבַקְּעוּהָ

In voce paſsiua נִבְקַע diſſectus eſt, perruptus eſt diſſecando.
Zach.14.℣.4. Et diſſecabitur mons oliuarum à medio eius. σχισθήσεται. וְנִבְקַע
Gen.7.℣.11. In die iſto dirupti ſunt omnes fontes Abyſsi multæ. ἐρράγησαν. נִבְקְעוּ
Ezech.30.℣.16. Dolendo dolebit Sin, & No erit in diſſecandum. διαχυθήσεται. לְהִבָּקַע
Eſa.58.℣.8. Tũc erũpet ſicut aurora lux tua, & ſanatio tua celeriter &c. τότε ῥαγήσεται. יִבָּקַע

In 2.Coniug. בִּקַּע diſſecuit vehementer, dirupit ad fundum vſque.
2.Reg.15.℣.16. Ideo percuſsit, omnes grauidas eius diſſecuit. בִּקֵּעַ
Eſa.59.℣.5. Oua reguli excluſerunt, & telas aranei texent &c. ἔρρηξαν. בִּקֵּעוּ
Ioſuæ 9.℣.4. Et vtres vini veteres & diſſectos, & compactos (acceperunt ſibi.) κατεῤῥογῶτας. וּמְבֻקָּעִים
Ezech.26.℣.10. Cum venerit ipſe in portas tuas, ſicut introitus ciuitatis diſſectæ. ἐκ πεδίου. מְבֻקָּעָה
Pſalm.78.℣.15. Diſſecuit (vel dirupit) petras in deſerto, & potauit inſtar Abyſſorum &c. διέρρηξε. יְבַקַּע
2.Reg.8.℣.12. Et infantes eorum collides, atque grauidas eorum diſſecabis. διαρρήξεις. תְּבַקֵּעַ
Gen.22.℣.3. Et ſecuit ligna holocauſti, & ſurrexit atque abijt ad locum &c. ἐ σχίσας. וַיְבַקַּע

In voce paſsiua בֻּקַּע diſſectus eſt, diruptus eſt in duas partes. Semel tantum legitur.
Oſeæ 14.℣.1. Infantes eorum allidentur, & grauidæ eius diſſecabuntur. διαρραγήσονται. יְבֻקָּעוּ

In 3.Coniugatione הִבְקִיעַ diſſecuit, parauit ſpacium diſſecando inter turbas. Bis extat.
2.Reg.3.℣.penult. Et accepit 70. viros extrahentes gladium ad diſſecandum ad regem. διακόψαι. לְהַבְקִיעַ
Eſai.7.℣.6. Aſcendamus in Iehudam & exuſcitabimus eam, & diſſecabimus eam ad nos. ἀποστρέψωμεν. וְנַבְקִיעֶנָּה

In voce paſsiua, הָבְקַע diſſectus eſt, diruptus eſt. Semel tantum legitur, vt,
Ier.39.℣.2. In 11. anno Zidkijahu &c. diſſecta eſt ciuitas. ἐρράγη. הָבְקְעָה

In 4.Coniug. הִתְבַּקַּע diſſecuit ſeipſum, diſſectus eſt à ſeipſo. Bis legitur.
Ioſ.9.℣.13. Et hi vtres vini, quos impleuimus nouos, & ecce diſſecti ſunt. ἐρρώγασιν. הִתְבַּקָּעוּ
Mich.1.℣.4. Liquefient montes ſub illo, & valles diſſecabunt ſeſe, ſicut cera &c. τακήσονται. יִתְבַּקָּעוּ

Inde nomina.

בֶּקַע Diſſectum, fiſſum ſicli, diſſectio ſicli in duas partes. i. dimidium ſicli. Bis legitur.
Exo.38.℣.26. Diſſectũ ꝑ craneo, ſc. medietas ſicli, in ſiclo ſanctuarij &c. μία δραχμή. בֶּקַע
Gen.24.℣.22. Et accepit vir monile auri, diſſectionem ſicli, & duas armillas &c. ὁλκῆς. בֶּקַע

בְּקִיעִים Diſſectiones rupturæ, ſciſſuræ, legitur tantum plural. & bis, vt,
Amos.6.℣.11. Et percutiet domũ magnã fiſſuris, & paruã diſſectionibus. ῥήγμασιν. בְּקִעִים
In reg. Eſa.22.℣.9. Et diſſectiones ciuitatis Dauid vidiſtis quòd multæ eſſet. τῆς ἄκρας. בְּקִיעֵי

בִּקְעָה Planicies quæ diſſecta eſt vtrinque à montibus, planitudo ein flachfeld / carens collibus, interdum accipitur pro valle planiore.
Deut.11.℣.11. Terra montium & vallium. πεδινή. וּבְקָעֹת
Ieſ.40.℣.4. Et quod obliquum eſt, erit in rectitudinem, & colliculi in planiciem. λεῖα. לְבִקְעָה
In reg. Ioſ.11.℣.8. Et vſque ad planiciem Mizpe ℣ſus orientem, &c. ἕως τοῦ πεδίων. בִּקְעַת
Et plur. Pſ.104.℣.8. Aſcẽdẽt mõtes, deſcendẽt valles ad locũ quẽ fundaſti, &c. πεδία. בְּקָעוֹת
Item Gen.11.℣.2. Deut.8.℣.7. Cap.9.℣.11. Cap.38.℣.3. Ioſ.11.℣.8.17. Eſa.63.℣.14. Ezech.37.℣.1.2. Amos 1.℣.5. Zach.12.℣.11. &c.

בָּקַק Vacuauit, euacuauit, vacuum reddidit, depopulatus eſt eò quòd populatores euacuent omnia. Idem quod ב׳ק. Cognationem habet cum נָקַב euacuauit. Hinc latinum vacuo, euacuo, & βακχέω, βακχεύω furioſus ſum, inſtar euacuati ſpiritu & conſilio.

In 1.Coniug. בָּקַק & בַּק euacuauit, & abſolutè vacuus fuit. Quater legitur, vt,
Nahum.2.℣.3. Nam euacuârunt eos euacuatores, & ramos eorum perdiderunt. ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν. בֹּקְקִים
Ieſ.24.℣.1. Ecce Iehoua euacuat terram, & decerpit eam, & ſubuertit &c. καταφθερεῖ. בּוֹקֵק

Oſeæ.10.℣.1.Vitis vacua eſt Iſrael,fructum ponet ſibi ſecundum multitudinem &c. ἐγκληματοῦσα. בּוֹקֵק

Ier.19.℣.7.Et euacuabo conſilium Iehuda & Ieruſalem in loco iſto. καὶ κατασφάξω. וּבַקֹּתִי

In voce paſsiua. נָבַק euacuatus eſt,vacuus eſt factus. Ter legitur tantum, vt,

Eſa.19.℣.3. Et euacuabitur ſpiritus Aegyptioꝝ in medio ſui, & conſilium &c. καὶ ταραχθήσεται. וְנָבְקָה

Et cap.24.℣.3. Euacuando euacuabitur terra, & diripiendo diripietur,&c. φθορᾷ φθαρήσεται. הִבּוֹק תִּבּוֹק

In 2.Coniug. בּוֹקֵק euacuauit,reddidit vacuum.Semel tantum vſurpatur.

Ier.51.℣.2.Et mittam ad Babel extraneos &c.& euacuabunt terram eius. καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς. וִיבֹקְקוּ

Inde nomen.

בַּקְבּוּק Vas habens os anguſtum, nomen illi inditum à vacuitate ſeu concauitate, œnophorum, vas vinarium. Vel per onomatopœiam dicitur, quod talem ſonum edat, cum in aquam demergitur,vel cum ex eo bibitur.Hieronymus vertit lagunculam. Hinc βίκος βικίδιον vaſculum & βυκίον lagena, &c. Alexandrini huiuſmodi vas appellabant Baucal. Niceph.lib.8.cap.5. Inde Itali haud dubiè ſumſerunt ſuum vocabulum Bokal,quo genus illud vaſis appellant, Inde forte poculum. Legitur tantum ter, vt,

Ier.19.℣.1.Sic dicit Iehoua,vade,& eme vas figuli teſtaceum. βῖκον. בַּקְבֻּק

Et ℣.10.Et confringes vas coram oculis hominum euntium tecum.Sep.βῖκον. הַבַּקְבֻּק

1.Regum 14.℣.3. Accipies in manu tua decem panes & placentas & lagenam mellis. καὶ στάμνον. וּבַקְבֻּק

בִּקֵּר Quæſiuit,requiſiuit diligenter & ſumma cura perluſtrauit aliquid ſummo mane, accuratè inquiſiuit contemplando aliquid. Cognationem habet cum nomine בָּרָק fulgur, vt cum res amiſſæ requiruntur in fulgore diei aut lucis matutinæ, item cum חָקַר ſcrutatus eſt. Hinc per metatheſin literarum eſt ἀκριβόω diligenter cognoſco, ἀκριβάζω diligenter indago,ἀκριβῶς diligenter,ἀκριβὸς diligēter,curioſus,ἀκρίβεια ſedulitas,& rurſus tranſpoſitis literis eſt latinum quæro, & per aphæreſin,iuro.

In 2.Coniug. בִּקֵּר requiſiuit diligenter, cum actō vel בֵּין inter,ſepties legitur.

Ezech.34.℣.11.Ecce ego ſcrutabor oues meas,& requiram eas. καὶ ἐπισκέψομαι. וּבִקַּרְתִּים

Pſ.27.℣.4.Et ad requirendum palatia eius. καὶ ἐπισκέπτεσθαι. וּלְבַקֵּר

2.Reg.16.℣.15.ad inuiſendum.Prou.20.℣.25.Et poſt vota (facta) inquiret. לְבַקֵּר

Leu.13.℣.36. Non reqret ſacerdos de crine flauo,quia mundus eſt.οὐκ ἐπισκέψεται. יְבַקֵּר

Leu.27.℣.pen.Non requiret inter bonum & malum. οὐκ ἀλλάξεις. יְבַקֵּר

Ezech.34.℣.12. Ita requiram oues meas, & eruam eas ex omnibus locis &c. καὶ ἐκζητήσω. אֲבַקֵּר

Inde nomina.

בֹּקֶר Manè,emicatio diei,in qua aliquid certo conſpici & diſcerni poteſt. Hinc per ſyncopen πρωΐα πρώϊον mane, hinc & Germanicum Frůe. Sæpiſsimè vſurpatur in Biblijs.

Gen.1.℣.5.Et factum eſt veſpera,& factum eſt manè,dies vnus, Sept. τὸ πρωΐ. בֹּקֶר

Exod 16.℣.21.Et collegerunt illud in mane,in mane.πρωῒ πρωΐ. בַּבֹּקֶר

Pſ.5.℣.4.Mane exaudies vocem meam,mane ordinabor tibi. τὸ πρωΐ. בֹּקֶר

Et plur.Iob 7.℣.18.Et viſitaſti eum in matutinis(temporibus)ἕως τὸ πρωΐ. לִבְקָרִים

בַּקָּרָה Requiſitio,inquiſitio diligens.Legitur tantum̄odo ſemel, vt,

In reg.Ezech.34.℣.12.Secundum inquiſitionem paſtoris de grege ſuo,&c. ζητεῖ. כְּבַקָּרַת

בִּקֹּרֶת Inquiſitio,exquiſitio accurata & exacta,vel examinatio diligens,verberatio neruo bouino,flagellatio loris bubalib.Semel. בִּקֹּרֶת

Leu.19.℣.20.Inquiſitio erit,non morietur,quia non fuit libera.ἐπισκοπή.

בּוֹקֵר Pecorarius,qui requirit de pecoribus & illoꝝ curam habet,paſtor.Semel.

Amos 7.℣.14.Nō ſum Propheta,& nō filius Prophetæ ſum,ſed pecorarius.αἰπόλος. בּוֹקֵר

בָּקָר Bos, pecus, armentum quod eſt in diligenti requiſitione & cura. Eſt nomen collectiuum bouis,& complectitur tàm tauros quàm vaccas, ideoq́ interdum in ſingulari additur adiectiuo plurali. Hinc latini ſumpſerunt pecora.

Geneſ. 18. ℣. 7. Et ad pecora cucurrit Abraham, & tulit filium bouis tenerum & bonum. εἰς τὰς βόας. הַבָּקָר
1. Reg. 4. ℣. 23. Decem boues craſsi', & viginti boues paſcuales. בָּקָר
Cum affix. leui. Deut. 12. ℣. 16. Et primogenita pecoris tui, & ouium tuarum &c. בְּקָרְךָ
Cum aff. gra. Deu. 12. ℣. 5. Et primogẽita pecoris veſtri & ouiũ veſtraꝝ. τῶν βοῶν σου. בְּקַרְכֶם
In reg. Num. 7. ℣. pen. Et omne pecus ſacrificij pacificorum. βόες. בְּקַר
Et plur. Amos 6. ℣. 12. Num currẽt in petra equi? ſi arauerit cum bobus? ἐν θηλείαις. בַּבְּקָרִים
Cum affix. leui. Nehe. 10. ℣. 30. Et primogenita boũ noſtrorum, & ouium noſtraꝝ. בְּקָרֵינוּ

בִּקֵּשׁ Popoſcit, exquiſiuit, quæſitauit. Hinc poſco pro peto, vt pacem te poſcimus omnes, & verbum antiquum quæſo.

In 2. Coniugatione בִּקֵּשׁ quæſiuit. Septuaginta reddiderunt per verbũ, ζητέω.
Eſai. 1. ℣. 12. Quis popoſcit hoc de manu veſtra, calcare atria mea. ἐξεζήτησε. בִּקֵּשׁ
Pſal. 37. ℣. 25. Non vidi iuſtum derelictum, & ſemen eius poſcens panem. ζητῶν. מְבַקֶּשׁ
1. Samuel. 10. ℣. 3. Inuentæ ſunt aſinæ, quas tu ieras quæſitum. ζητεῖν. לְבַקֵּשׁ
Pſ. 34. ℣. 15. Recede à malo & fac bonum, depoſce pacem & inſequere eam. ζήτησον. בַּקֵּשׁ
Pſ. 122. ℣. vlt. Propter domum Iehoua Dei noſtri depoſcam bonum tibi. ἐξεζήτησα. אֲבַקְשָׁה
Ierem. 45. ℣. vlt. Et tu depoſces tibi grandia, ne quæras. μὴ ζητήσῃς. תְּבַקֶּשׁ
Gen. 43. ℣. 9. Ego ſpondebo pro illo, de manu mea repoſces eum. ζήτησον αὐτόν. תְּבַקְשֶׁנּוּ
Prouer. 11. ℣. 27. Qui in aurora quærit bonum, inueniet beneplacitum. ζητεῖ. יְבַקֶּשׁ

In voce paſsiua בֻּקַּשׁ quæſitus eſt. Ter legitur.
Iere. 50. ℣. 20. In diebus illis &c. dicit Dominus, requiretur iniquitas Iſraelis. ζητήσεται. יְבֻקַּשׁ
Eſther 2. ℣. vlt. Et requiſitum eſt verbum, & inuentum eſt. ἤτασε. וַיְבֻקַּשׁ
Ezech. 26. ℣. vlt. Et requireris at non inuenieris amplius in æternum. ζητηθήσῃ. וַיְבֻקַּשׁ

Inde nomen.

בַּקָּשָׁה Poſtulatio, poſtulatum, deſiderium potiendi voto ſuo, quæſito, **ein bitlich anſuchung**, & legitur tantum quinquies in Eſther. Et ſemel in Eſra.
Cum affix. Eſther 5. ℣. 3. Quid eſt tibi Eſther regina, & quæ poſtulatio tua? ἀξίωμα. בַּקָּשָׁתֵךְ
Eſther 5. ℣. 7. Et reſpondit Eſther & dixit: hæc eſt petitio mea & quæſitio mea. τὸ וּבַקָּשָׁתִי
Eſther 5. ℣. 8. cap. 7. ℣. 3. cap. 9. ℣. 12. Eſræ 7. ℣. 6. &c. (ἀξίωμά μου.

בָּרָא Creauit, procreauit, recreauit, parauit, præparauit, reparauit aliquid omnibus modis & formis vt nihil deſideretur. Eſt autem creare ex nihilo aliquid parare, vel ex materia exiſtente aliquid nouo conſilio condere, vt ſit purũ abſq; omni labe & macula. Cognationem habet cum בָּרַר expurgauit, בָּרָה decerpſit eligẽdo lautiora, & cum אַבִּיר id eſt, robuſtus, nam quæ à Deo creata ſunt, omnia expurgata, electa, robuſta & ſine macula conſpiciuntur. Hinc paro, apparo, reparo, & comparo.

In 1. Coniugatione בָּרָא creauit, ex nihilo parauit & condidit aliquid.
Gen. 1. ℣. 1. In principio creauit Deus cœlum & terram. i. ex nihilo condidit. ἐποίησεν. בָּרָא
Gen. 5. ℣. 2. Maſculum & fœminam creauit eos, & benedixit eis. ἐποίησεν. בְּרָאָם
Ieſai. 42. ℣. 5. Sic dicit Deus Iehoua: Creans cœlos & extendens eos, expandens terram. ὁ ποιήσας. בּוֹרֵא
Geneſ. 5. ℣. 1. Hic eſt liber generationum Adami, in die creare Deum hominem &c. ἐποίησεν. בְּרֹא
Pſal. 51. ℣. 12. Cor mundum para (vel crea) mihi Deus, & ſpiritum directum innoua intra me. κτίσον. בְּרָא
Geneſ. 1. ℣. 21. Et creauit Deus Dracones (id eſt, cetos) magnos, & omnem animam viuam. καὶ ἐποίησεν. וַיִּבְרָא
Geneſ. 1. ℣. 21. 27. cap. 2. ℣. 3. cap. 6. ℣. 7. Numer. 16. ℣. 30. Eſa. 4. ℣. 5. cap. 40. ℣. 26. cap. 42. ℣. 5. cap. 43. ℣. 1. &c.

In voce paſsiua נִבְרָא creatus eſt, paratus eſt, recreatus eſt denuo.
Ezech. 21. ℣. antepenult. Fac reuerti ad vaginam ſuam, in locum vbi creatus es, in terra &c. γεγένησαι. נִבְרֵאת
Pſalm. 102. ℣. 19. Scribatur hoc ad generationem alteram, & populus qui creatur laudabit Dominum. ὁ κτιζόμενος. נִבְרָא

Geneſ. 2. ℣. 4. Iſtæ ſunt generationes cœli & terræ in creari eos, id eſt, cum crea- בְּהִבָּרְאָם
rentur ipſi. ἐγένετο.
Pſ. 104. ℣. 30. Emittes ſpiritū tuū & creabuntur, & renouabis faciē terræ. κτισθήσονται. יִבָּרֵאוּן
In 2. Coniugat. בֵּרֵא comparauit, reparauit de nouo. Quater extat.
Ioſ. 17. ℣. 15. Aſcende tibi in ſyluā & cōparabis tibi ibi in terra pherizei. καὶ ἐκκάθαρον. וּבֵרֵאתָ
Et ibid. ℣. vltim. Tam mons erit tibi, quàm ſylua & comparabis tibi (ſcilicet præ- וּבֵרֵאתוֹ
liando) καὶ ἐκκαθαριεῖς.
Ezech. 23. ℣. antep. Et comparare eas per gladios ſuos. Infinitiuus pro præterito. וּבָרֵא
Ezech. 21. ℣. 24. Et locum para in ſummitate viæ ciuitatis para. בָּרֵא
In 3. Coniugatione הִבְרִיא fecit eſſe recreatum. Semel tantum inuenitur.
1. Sam. 2. ℣. 29. Ad recreandū vos de primitijs vniuerſæ oblationis Iſrael populi mei. לְהַבְרִיאֲכֶם

Inde nomina.

בָּרִיא Recreatus, i. pinguis corpore, craſſus, non multum differt ab אַבִּיר robuſtus.
Iud. 4. ℣. 6. Erat autem Eglon vir craſſus (vel pinguis valde) **wolgeſchaffen**. בָּרִיא
Et plur. 1. Reg. 4. ℣. 24. Decem boues craſsi, & viginti boues paſcuorum. בְּרִאִים
In reg. Dan. 1. ℣. 15. Et viſæ ſunt facies eorum bonæ, & ipſi pingues carne. וּבְרִיאֵי
בְּרִיאָה Recreata, id eſt, craſſa, & ſubſtantiuè ſignificat creationem.
Ezech. 34. ℣. 3. Adipem comedebatis, & lanam induebamini, & craſſam mactabatis הַבְּרִיאָה
Et ibid. ℣. 20. Iudicabo inter ouem craſſam & inter ouem macilentam pro בְּרִיאָה׃ בְּרִיָה
Num. 16. ℣. 30. Et ſi creationē (nouam) creauerit Iehoua, & aperuerit terra &c. בְּרִיאָה
Et plur. Gen. 41. ℣. 2. Septem vaccæ pulchræ viſu & craſſæ carne. וּבְרִיאֹת
בַּרְבֻּרִים Galli barbari, galli ſylueſtres qui ex Barbaria deferebantur, vide בָּרַר׃

בָּרַד Sparſit grandines, grandinauit ſparſim, propriè dicitur de grandine quæ ſparſim emittit grana ſua, per metaphoram. Cognationem habet cum פָּרַד ſeparauit, & cum בָּתַר dimembrauit, Nam grando diſpergitur & ſeparatim cadit ac depopulatur ſeu perdit ſegetes. Hinc πορθέω, πέρθω, id eſt, perdo, depopulor. πραθῶ. Itē φρίττω horreo, φρύττω horreſco proijcio. Et per inuerſionem radicis τρίβω, συντρίβω, id eſt, tero, contero.

In 1. Coniugat בָּרַד grandinauit, grandines proiecit ſparſim. Quater legitur.
Ieſa. 32. ℣. pen. Et grandinabit in deſcenſu ſyluæ & in valle. וּבָרַד
Gen. 31. ℣. 10. Et ecce hirci aſcendebāt ſuper oues circūligatas, pūctatas & conſpſas. וּבְרֻדִּים
Zach. 6. ℣. 3. Et in curru quarto erant equi conſperſi (maculis) בְּרֻדִּים
Et ℣. 6. Conſperſi .i. maculoſi (equi) egredientur in terram auſtralem. הַבְּרֻדִּים

Inde nomina.

בָּרָד Grando quæ ſparſim cadit, & diſpergit omnia quæ tangit. בָּרָד
Exo. 9. ℣. 18. Ecce ego facio pluere ſecundū tempus craſtinū, grandinē grauē valde. בַּבָּרָד
Pſ. 78. ℣. vlt. Et occidit (.i. perdidit) grandine vitem eorum.
בְּרֶדֶת Grando horrida, eſt fœmininum, & ſemel tantum legitur. בְּרֶדֶת
Ieſ. 32. ℣. pen. Et grandinabit grandinē ſyluæ .i. grando non tanget agros conſitos.
Alij vero conteudunt ב eſſe ſeruile, & exponitur, in deſcenſum ſyluæ &c.

בָּרָה Delegit cibos lautiores, vt ex farre electos & paratos, comedit ſeu deuorauit cibos delicatos. Semel metaphoricè, elegit hominem cęteris puriorem. Cognationem habet cum בָּרַר expurgauit, & cum בָּרָא creauit vel recreauit, cibo enim recreantur corpora. Hinc βρώω, βρώσκω, βεβρώθω, βοράζω voro, φρῶ & φρῶμαι, deuoro. Nam cibi electiores & farinacei auidè deuorantur.

In 1. Coniugatione בָּרָה manducauit farreum, delegit, legitur quater in Biblijs ſacris, vt,
2. Samue., 12. ℣. 17. Et ſurrexerunt ſeniores domus &c. & non manducauit cum בָרָה
eis panem. συνεδείπνησεν.
Et ca. 13. ℣. 6. Et faciet in oculis meis duo liba, & mādducabo de manu eius. καὶ φάγωμαι. וְאֶבְרֶה
Et ibid. ℣. 10. Et dixit Amnon ad Thamar, adfer farreum &c. & edam de manu tua. וְאֶבְרֶה
1. Sam. 17. ℣. 8. Decerpite (.i. deligite) vobis virum, vt deſcendat ad me &c. ἐκλέξασθε. בְּרוּ
In 3. Coniugat. הִבְרָה fecit manducare, .i. cibauit, bis legit in ſacra ſcriptura.
2. Samuel.

2. Samue. 3. ℣. 35. Et venit cunctus populus ad faciendum manducare Dauid panem. περιδειπνῆσαι. לְהַבְרוֹת

1. Sā. 13. ℣. 5. Veniat quæſo ſoror mea, & faciat me mãducare cibũ &c. ψωμίζουσί με. וְתַבְרֵנִי

Inde nomina.

בַּר Far farris, ador frumentum lautius ex quo cibus paratur hominibus, & quod expurgatum & purum eſt à paleis, Hinc far quod latinis eſt nomen generale ad omnia genera frumenti, vt far adoreum, far triticeum, far hordeaceum, Item farreus .i. ex farre confectus. Italicè & Hiſpanicè farro.

Gen. 42. ℣. 3. Et deſcenderũt fratres Ioſeph 10. ad emendum far ab Aegyptijs. σῖτον. בַּר

Gen. 41. ℣. 35. Et coaceruauit Ioſeph far quaſi arenam maris multum valde &c. σῖτον. בַּר

Ier. 23. ℣. 28. Quid paleæ (vel ſtipulæ) cum farre, ait Iehoua &c. πρὸς τὸν σῖτον. הַבָּר

Iob 39. ℣. 4. Pingueſcent filij eorum, multiplicabuntur farre, exierunt &c. בַּבָּר

Amos 5. ℣. 11. Propterea quod opprimitis pauperẽ & onus frumẽti accipitis ab eo. בַּר

בָּרָה Cibus ſapidus & lautior, farreum, βορά, βρῶσις, legitur tantum ſemel.

In plur. Thren. 4. ℣. 10. Manus mulierum miſericordium coxerunt natos ſuos, fuerunt in cibos illis. Sept. verterunt εἰς βρῶσιν. לְבָרוֹת

בָּרוּת Cibus lautior, farreum, farrinaceum, reperitur tantum ſemel, vt,

Pſ. 69. ℣. 22. Et dederunt in cibum meum fel. Sept. εἰς τὸ βρῶμά μου. &c. בְּבָרוּתִי

בִּרְיָה Farreum, pulmentum ex farre puriſsimo & ſelectiſsimo. Ter vſurpatur, vt,

2. Samue. 13. ℣. 5. Et faciet in oculis meis farreum, vt cum videro manducem è manu eius. βρῶμα. הַבִּרְיָה

Et ℣. 7. Vade in domum Amnon fratris tui, & fac illi farreum. δεῖπνον. הַבִּרְיָה

Ezech. 34. ℣. 20. Et iudicabo inter ouem pinguem (aut veſcentem pingui pabulo) pro בְּרִיאָה ἰσχυροῦ. בִּרְיָה

בַּר Electus, delicatus, qui præ cæteris eſt inſtar deliciarum.] Semel tantum cum Iod.

Cum affix. Prouerb. 30. ℣. antepenult. Quid dilecte mi (.i. deliciæ meæ) & quid fili vteri mei. τέκνον. בְּרִי

בְּרִי In irrigatione, De hoc vide radicem רָוָה irrigauit.

כִּבְרַת Iugerum arui, quantum confici poteſt poſt vnum paſtum, vide Caph. Ter extat: portio, pars.

Gen. 35. ℣. 16. Et factum eſt cum adhuc iugerum arui abeſſent ab Ephratha. כִּבְרַת

Gen. 48. ℣. 7. Quum adhuc abeſſet ſtadiũ terræ ad veniendũ in Ephratha, ἱππόδρομον. כִּבְרַת

2. Reg. 5. ℣. 19. Et ille abijt ab eo quaſi per ſtadium terræ. χαβραθὰ. כִּבְרַת

בַּרְזֶל

Ferrum, Componitur ex בָּרַר purum, נָזַל fluxit, nam ferrum eſt puritas metalli confluentis ſimul in vnum. Aut vox eſt peregrina. Nam cum rebus exoticis etiam vocabula peregrina importantur.

Prou. 27. ℣. 17. Ferrum ferro acuetur, ſic vir acuit faciem proximi ſui. σίδηρος σίδηρον. בַּרְזֶל

Iob 28. ℣. 2. Ferrum ex puluere ſumitur, & ex lapide funditur æs. σιδηρός. בַּרְזֶל

Item Geneſ. 4. ℣. 21. Leuit. 27. ℣. 19. Numer. 31. ℣. 22. Deut. 3. ℣. 11. cap. 8. ℣. 9. Pſ. 2. ℣. 9. Pſ. 107. ℣. 10. 16. Eſa. 48. ℣. 4. Iere. 17. ℣. 1. &c.

בָּרַח

Fugit feſtinanter inſtar venti, fugit repentè & procul, differt à נוּס fugit, per receſsionem paruam. Cognationem habet cum רוּחַ ventus, & רָהַב dilatauit, Nam fugere eſt latitudinem quærere, figuratè tribuitur rebus inanimatis, vt vecti ianuæ &c. Hinc βέρης fugitiuus, & βραχύνω abbreuio, vel corripio, βραχὺς breuis, βράχιστος breuiſsimus, Item latinum breuis, ἐν βραχεῖ .i. breuiter, ſubitò, repente.

In 1. Coniuga. בָּרַח fugit aufugit. Abſolutè ponitur.

Iob 9. ℣. 25. Et dies mei leuiores ſunt curſore, fugerũt & nõ viderũt bonũ. ἀπέδρασαν. בָּרְחוּ

Ionæ 1. ℣. 10. Et ſciebant viri quod à facie Iehoua ipſe fugeret, quod indicauerat &c φεύγων. בֹּרֵחַ

Iob 27. ℣. pen. Et deijciet ſuper eũ &c. à manu eius fugiendo fugiet. φυγῇ φεύξεται. בָּרוֹחַ

Ion. 1. ℣. 3. Et ſurrexit Iona ad fugiendum in Tharſis à facie Iehoua, &c. τοῦ φυγεῖν. לִבְרֹחַ

Pſalm. 3. ℣. 1. In fugere ipſum, (id eſt, cum ipſe fugeret) à facie Abſalom. Idem verbum eſt Pſ. 57. ἀπεδίδρασκεν. בְּבָרְחוֹ

Geneſ.27.℣.43. Et nunc fili mi, audi vocem meam, & ſurge, fuge ad Laban &c. ἀπόδραθι. בָּרַח

Gen.16.℣.6. Et cum affligeret eam Sarai, fugit (Hagar) à facie eius. ἀπέδρα. וַתִּבְרַח

1.Sam.20.℣.1. Et fugit Dauid de Naioth in Rama, veniensq; dixit. καὶ ἀπέδρα. וַיִּבְרַח

Pſ.139.℣.7. Quò ibo à ſpiritu tuo, & quò à facie tua fugiam. φύγω. אֶבְרָח

Iudic.9.℣.21. Et diſceſsit Iotham, & fugit atq; abijt in Boer. וַיִּבְרַח

In 3. Coniuga. הִבְרִיחַ fecit fugere, fugauit, & abſolutè fugit. Septies legitur.

1.Paralip,8.℣.13. Ipſi fecerunt fugere habitatores Gath (id eſt, fugauerunt habitatores) ἐξεδίωξαν. הִבְרִיחוּ

Exod.26.℣.28. Et vectis medius in medio tabularum fugiens ab extremo vſq; ad extremum. διϊκνείσθω. מַבְרִחַ

Prouerb.19.℣.26. Deuaſtans patrem, & qui fugabit matrem eſt filius confuſionis. ἀπωθούμενος. יַבְרִיחַ

Iob 41.℣.19. Non fugabit eum filius arcus, id eſt, ſagitta. οὐ μὴ τρώσῃ. יַבְרִיחֶנּוּ

Nehemiæ 13.℣.28. Et fugaui eum à me. καὶ ἐξέβρασα αὐτόν. וָאַבְרִיחֵהוּ

1.Paralip.12.℣.15. Et fugârunt omnes valles, id eſt, vallium incolas. וַיַּבְרִיחוּ

Inde nomina.

בָּרִיחַ Fugax, fugitiuus, lubricus, βραχύς breuis, q ꝑ breue ſpaciũ fugit de loco ad locũ.

Ieſa.27.℣.1. In die illo viſitauit Dominus &c. Leuiathan ſerpentẽ lubricũ. φεύγοντα. בָּרִחַ

Et plur. Ieſa.43.℣.14. Propter vos mittã in Babel, & deponam fugitiuos. φεύγοντας. בָּרִיחִים

Cum affix. Ieſa.15.℣.5. Cor meum vociferat̃ propter Moab, fugitiui eius ad Zoar. בְּרִיחֶהָ

בְּרִיחַ Vectis, obex, peſſulum ianuæ fugiens ab vna extremitate ad aliam.

Exod.26.℣.28. Et vectis medius in medio tabularum fugiens ab extremitate. καὶ ὁ μοχλός. וְהַבְּרִיחַ

In reg. Prou.18.℣.19. Et contentiones (inter fratres) ſunt ſicut repagulũ arcis. ὀχυρόν. כִּבְרִיחַ

Et plur. Exo.26.℣.26. Et facies vectes de lignis Sittim, quinq; pro tabulis. μοχλοὺς. בְּרִיחִם

Cum affix. Nahum 3.℣.13. Aperientur portæ tuæ, deuorabit ignis vectes tuos. τοὺς μοχλούς σου. בְּרִיחָיִךְ

In regim. Pſalm.147.℣.13. Quoniam confortauit vectes portarum tuarum, benedixit &c. τοὺς μοχλούς. בְּרִיחֵי

מִבְרָח Fuga, effugium, & per Synecdochen ꝓ fugitiuis qui in fuga ſunt. Semel extat.

Plur. cum affix. Ezech.17.℣.21. Et omnes fugitiui eius in omnibus agminibus eius &c. φυγαδείας. מִבְרָחָיו

בָּרַךְ Precatus eſt, benedixit, beatum prædicauit, Item flexit genu, congenulauit vt ſolet fieri in precationibus & benedictionibus, item in ſalutando & valedicendo. Cognationem habet cum בָּכַר primogenitus fuit. Nam filijs primogenitis competebat regnum & ſacerdotium, vt precationes & benedictiones elargirentur, ante quos etiam tanq; benedictos Domini flectebantur genua. Hinc βρέχω, flecto βρέγμα, Et latinum precor, deprecor, imprecor. Et per metatheſin poſito μ pro ב eſt μακάρως μακαρίζω beatifico.

ψ.68.℣ 27 בָּרְכוּ Benedicite. In 1. Coniug. בֵּרַךְ benedixit cum actõ, at cum עַל vel לִפְנֵי congenulauit.

Pſalm.118.℣.4. à fine. Benedictus qui venit in nomine Iehoua, benediximus vobis &c. εὐλογήκαμεν. בֵּרַכְנוּכֶם

Ierem.17.℣.7. Benedictus vir ille qui confidit in Iehoua, & erit Iehoua fiducia eius. εὐλογημένος. בָּרוּךְ

Pſ.115 ℣.15. Benedicti vos ipſi Iehoua, qui fecit cœlum & terram. εὐλογημένοι. בְּרוּכִים

1.Samuel.25.℣.33. Benedicta ſapientia tua, & benedicta tu, quæ præbuiſti me &c. εὐλογημένη. בְּרוּכָה

Ioſu.24.℣.10. Et nolui audire Bileam, ſed benedixit benedicendo vobis. εὐλογίᾳ εὐλόγησεν. בָּרוֹךְ

2.Paralip.6.℣.13. Et congenulauit ſuper genua ſua coram omni congregatione Iſrael. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα. וַיִּבְרַךְ

Pſalm.95.℣.6. Venite proſternamus nos, &c. & congenulabimus coram Iehoua, qui fecit nos. καὶ κλαύσωμεν. נִבְרְכָה

In voce paſsiua נִבְרַךְ benedictus eſt bene precando.

Geneſ. 12. ℣. 3. Maledicentes tibi maledicam, & benedicentur in te omnes familiæ terræ. ϗ ἐνευλογηθήσονται. וְנִבְרְכוּ

Et cap. 18. ℣. 18. Et Abraham erit populus magnus &c. & benedicentur in eo omnes &c. ϗ ἐνευλογηθήσονται. וְנִבְרְכוּ

In 2. Coniug. בֵּרֵךְ & בֵּרַךְ benedixit, regit actũm, latini elegantiꝰ dtõ vtuntur.

Pſalm. 10. ℣. 3. Nam laudauit ſe impius &c. & corraſor benedixit ſe, inceſsit Deum. εὐλογεῖται. בֵּרֵךְ

Pſalm. 147. ℣. 13. Qui confortauit vectes portarum tuarum, benedixit filijs tuis in te. εὐλόγησε. בֵּרַךְ

Geneſ. 12. ℣. 3. Benedicam benedicentibus tibi &c. & benedicentur in te omnes &c. εὐλογοῦντάς σε. מְבָרְכֶיךָ

Pſ. 113. ℣. 2. Sit nomen Iehoua benedictum, à nunc & vſq; in ſeculum. εὐλογημένον. מְבֹרָךְ

Pſalm. 132. ℣. 4. à fine. Eſcæ eius benedicendo benedicam, inopes eius ſaturabo pane. εὐλογῶν. בָּרֵךְ

2. Sam. 6. ℣. antep. Et reuerſus eſt Dauid ad benedicendum domui ſuæ. εὐλογῆσαι. לְבָרֵךְ

Pſ. 103. ℣. 1. Benedic anima mea domino, & omnia interiora mea &c. εὐλόγει. בָּרְכִי

Pſ. 34. ℣. 2. Benedicã Domino omni tempore, ſemꝑ laus eius in ore meo. εὐλογήσω. אֲבָרְכָה

Deut. 1. ℣. 11. Et benedicet vobis, quemadmodum locutus eſt vobis. εὐλογήσαι. וִיבָרֵךְ

Ioſu. 22. ℣. 6. Et benedixit eis Ioſua, & dimiſit eos, & abierunt ad tabernacula ſua. ϗ εὐλογήσας. וַיְבָרְכֵם

Gen. 2. ℣. 3. Et benedixit Deus diei ſeptimo, & ſanctificauit eum &c. ϗ εὐλόγησεν. וַיְבָרֶךְ

Et malè precari ſignificat, vt ex contextu orationis depræhenditur, maledixit.

1. Reg. 21. ℣. 13. Maledixit Naboth Deo, & regi, & eduxerũt eum foras &c. εὐλόγησε. בֵּרַךְ

Iob 2. ℣. 10. Et dixit ei vxor eius, Adhuc tu retines integritatem tuam, Maledic Deo. בָּרֵךְ

In 3. Coniugatione הִבְרִיךְ fecit geniculari, acclinare ſeu flectere fecit genua.

Gen. 41. ℣. 43. Et clamauerunt ante ipſum, flecte genu. א pro ה Chald: more ponitur. אַבְרֵךְ

Geneſ. 24. ℣. 11. Et fecit geniculari Camelos extra ciuitatem ad puteum aquarum &c. ϗ ἐκοίμησε. וַיַּבְרֵךְ

In 4. Coniugatione הִתְבָּרֵךְ benedixit ſibijpſi, benedictus eſt.

Gen. 22. ℣. 18. Et benedicent̃ in ſemine tuo omnes gentes terræ &c. ϗ εὐλογηθήσονται. וְהִתְבָּרְכוּ

Eſa. 65. ℣. 17. Qui benedicit ſibi in terra, benedicet ſibi in Deo veritatis &c. εὐλογηθή- הַמִּתְבָּרֵךְ

Ier. 4. ℣. 2. Et benedicent ſe (.i. benedicentur) in eo gentes. ϗ εὐλογήσουσι. (σεται. וְהִתְבָּרְכוּ

Inde nomina.

בֶּרֶךְ Genu quod flectit̃ ad aliquẽ in benedictionibus, itẽ in ſalutando & valedicẽdo.

Ieſ. 45. ℣. antep. Quod mihi incuruabitur omne genu, iurabit omnis lingua. γόνυ. בֶּרֶךְ

Et dual. Ieſ. 66. ℣. 12. Ad latus portabimini, & ſuꝑ genua oblectabimini. ἐπὶ γονάτων. בִּרְכַּיִם

In pauſa. Iob 3. ℣. 12. Quare exceperunt me genua, quare vbera vt ſugerẽ? τὰ γόνατα. בִּרְכָּיִם

Cum aff. 2. Paralip. 6. ℣. 13. Et ingeniculatus eſt ſuper genua ſua coram tota Eccleſia. ἐπὶ τὰ γόνατα. בִּרְכָּיו

Iudic. 7. ℣. 6. Et omnes reliqui populi incuruauerant ſe ſuper genua ſua ad bibendum. τὰ γόνατα. בִּרְכֵיהֶם

In regim. Geneſ. 50. ℣. 23. Filij Machir, filij Manaſſe qui nati ſunt ſuper genua Ioſeph. ἐπὶ μηρῶν. בִּרְכֵּי

In Geneſ. 30. ℣. 3. cap. 48. ℣. 12. Deut. 28. ℣. 35. Iudic. 7. ℣. 5. cap. 16. ℣. 19. 1. reg. 8. ℣. 54. cap. 18. ℣. 42. &c.

בְּרָכָה Bñdictio, precatio bona, quæ ad aliquẽ defert̃ cum ſalutatione & geniculatiõe.

Pſal. 37. ℣. 26. Omni die miſeretur & mutuo dat, & ſemen eius erit in benedictionem. εἰς εὐλογίαν. לִבְרָכָה

Cum affi. Gen. 33. ℣. 11. Accipe nũc benedictionẽ meã, quæ offeret̃ tibi. εὐλογίας μου. בִּרְכָתִי

In reg. Pro. 10. ℣. 22. Benedictio Iehoua ditabit, & non afferet mœrorẽ ſecũ. εὐλογία. בִּרְכַּת

Et plura. Pouerb. 10. ℣. 6. Benedictiones ſuper capite iuſti, at os impiorum operiet iniuria. εὐλογία. בְּרָכוֹת

Cum affix. Malach. 2. ℣. 2. Et mittam in te maledictiones, & maledicam benedictionibus tuis. εὐλογίαν. בִּרְכוֹתֵיכֶם

In reg. Pſ. 21. ℣. 4. Quia præoccupabis eum benedictionibus bonitatis, pones capiti eius. &c. ἐν εὐλογίας בִּרְכוֹת

בְּרֵכָה Piſcina, cuius aquæ augent̃ benedictione pluuiaꝝ. Hinc βρέχω pluo, βροχὴ.
2.Sam.2.℣.13.Et ſedebant hi ad piſcinã hinc, & illi ad piſcinã iſthinc. ἐπὶ τὴν κρήνην. הַבְּרֵכָה
Ibidem in regim. Et ſerui Dauid egreſsi ſunt, & obuiam facti ſunt eis ad piſcinam
Gibeon. τὴν κρήνην. בְּרֵכַת
Et plur. Cantic.7.℣.[illegible].Oculi tui ſunt ſicut piſcinæ in Hesbon apud portã. ὡς λίμναι. בְּרֵכוֹת
In regim. Eccleſ. 2.℣.6. Feci mihi piſcinas aquarum ad irrigandum ex eis nemus
&c. κολυμβήθρας. בְּרֵכוֹת

אַבְרֵךְ Pater tener, Et ſecundum nonnullos benedictus, de hoc vide אָב pater, &
רָכַךְ tener fuit. Doctiores exiſtimant eſſe Imperati: 3. Coniugat. forma Chaldaic.
pro הַבְרֵךְ id eſt, flecte genu.

בְּרֹם Promptuarium, ciſta alta, quæ ſupernè corio eſt obducta, pro conſeruandis
veſtibus precioſis. Cognationem habet cum פָּרַם rupit veſtes, item cum רוּם altus
fuit: Hinc latinum promo, is, ere, depromere, promptuarium vnde veſtes depromuntur. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, בְּרֹמִים
Ezech.27.℣.24.Et cum Gazophylacijs promptuariorum καταδεδεμένους.

בָּרַק Fulminauit, cũ tonitru & emicatiõe ignis emiſit telũ fulguris, rutilauit, rutileſcebat, crepuit, crepitauit cum emiſsione flaminis. Cognationem habet cum בֹּקֶר id
eſt, mane, quando eſt promicatio lucis matutinæ. Et affinitate accedit ad פֶּרֶךְ id eſt,
ferocia, nam fulgur eſt res ferox. Hinc eſt per conuerſionẽ radicis κεραυνάω κεραυνόω fulmino, κεραυνός fulmen, κεραύνιος de cœlo tactus.
In 1. Coniugatione בָּרַק fulminauit, fulgurauit. Semel tantum legitur.
Pſ.144.℣.6.Fulmina fulmen, & diſsipabis eos, emitte ſagittas tuas, &c. ἄστραψον. בְּרוֹק
Inde nomina.

בָּרָק Fulmen cum fulguratione, fragor nubis, qui fit erumpente fulmine, hinc crepitus, fulgor, coruſcatio. Tribuitur quoqꝫ laminæ gladij, & lanceæ micanti. Hinc
eſt bractea .i. lamina enſis & Germanicum ein brecke/ oder brackenfelder. (ἀστραπὴ.
Eze.1.℣.13.Diſcurrens inter animalia & ſplẽdor erat igni, & de igne exibat fulgor בָּרָק
In regim. Deutero. 32.℣.41. Si acuero fulgorem gladij mei, & apprehenderit iudicium &c. ἀστραπὴν. בְּרַק
Et plural. Pſalm. 77.℣. antepenult. Illuminauerunt fulmina orbem, tremuit & ſtrepuit terra. ἀστραπαί σου. בְּרָקִים
Cum affix. Pſ.97.℣.4.Illuſtrauerunt fulgura eius orbẽ, vidit & doluit terra. ἀστραπαί. בְרָקָיו

בָּרֶקֶת Smaragdus, lapis precioſus coruſcans & rutilans. Bis legitur, vt,
Exod. 28.℣.18. & cap. 39.℣.10. Sardius, Topaſius, Smaragdus, ordine vno. (alij
Chryſolithus. σμάραγδος. וּבָרֶקֶת

בָּרְקַת Smaragdus, lapis precioſus coruſcans inſtar fulguris rutilantis. Semel. וּבָרְקַת
Ezec.28.℣.13.Et Iaſpis, & Sapphirus, carbunculꝰ & Smaragdus & aurũ. καὶ χρυσίον.

בַּרְקָנִים Aculei horridi pluralis numeri tantum. Componitur ex בָּרַק fulminauit horridè & קֵין aculeꝰ, q̃ penetrat & vulnerat corpꝰ. Legit̃ duobꝰ in locis, vt,
Iudic. 8.℣.7. Et triturabo carnem veſtram ſpinis deſerti, & aculeis (vel tribulis)
Βορκοννείμ. הַבַּרְקָנִים
Et ibid.℣.16.Et accepit ſeniores ciuitatis, & ſpinas deſerti, & aculeos &c. Βαρκηνωνείμ. הַבַּרְקֳנִים

בָּרַר Expurgauit, purificauit, clarificauit, probauit ad puritatem, elegit, delegit
puriora. Cognationem habet cum בָּרָה decerpſit vel delegit puriora, & בָּרָא creauit puriſsimè. Hinc purus, purifico, puro, depuro,
In 1.Coniugatione בָּר expurgauit, probauit puritatẽ. In Paul ſcribit̃ ꝑfectè.
Ezechiel.20.℣.38. Et purgabo ex vobis rebelles, & tranſgreſſores contra me, &c.
καὶ ἐκλέξω. וּבָרוֹתִי
Eſai. 49.℣.2. Et poſuit me in ſagittam expurgatam, in pharetra ſua abſcondit me.
ἐκλεκτὴν. בָּרוּר
Nehe.5.℣.pen.Parabat̃ mihi per ſingulos dies bos vnus, oues ſex electæ. ἐκλεκτά. בְּרֻרוֹת
Eccl.3.℣.18. Super conditione filioꝝ hominis ad repurgandum eos. לְבָרָם
Et cap.9.℣.1.Omnia hæc repoſui ad cor meum, & ad purè probandum oĩa hæc. וְלָבוּר

In voce paſsiua נָבַר purificatus eſt, expurgatus eſt, depuratus eſt. Tantũ ter.
2. Sam. 22. & Pſalm. 18. ℣. 27. Cum purificato exhibebis te purum, & cum peruerſo ſimulabis &c. μετ' ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ. נָבָר
Eſaiæ 52. ℣. 11. Contaminatum ne attingatis, exite de medio eius, purificamini &c. ἀφορίσθητε. הִבָּרוּ

In 2. Coniug. בֵּרֵר expurgauit, clarum & nitidum fecit. Semel.
Dan. 11. ℣. 35. Et ad expurgandum & ad dealbandum vſq; ad tempus finis. וּלְבָרֵר

In 3. Coniug. הֵבַר expurgauit, purificauit, bis tantum vſurpatur, vt,
Ierem. 4. ℣. 11. Ventus fortis in locis excelſis &c. non ad ventilandum neq; ad expurgandum. εἰς καθαρόν. לְהָבַר
Et cap. 51. ℣. 11. Expurgate ſagittas, implete clypeos, exuſcitauit Iehoua ſpiritum &c. παρασκευάζετε. הָבֵרוּ

In 4. Coniug. הִתְבָּרֵר purificauit ſeipſum, expurgatus eſt, ter legitur.
Pſalm. 18. ℣. 27. Cum purificato exhibebis te purum, & cum peruerſo ſimulabis te peruerſum. ἐκλεκτὸς ἔσῃ. תִּתְבָּרָר
2. Sam. 22. ℣. 27. Cum purificato exhibebis te &c. irregulariter punctatur in grammatic. תִּתַּמָּם׃ תִּתָּבָר
Dan. 12. ℣. 10. Purificabuntur, & dealbabuntur, & excoquentur (vel examinabuntur) multi. ἐκλέγωσιν. יִתְבָּרְרוּ

Inde nomina.

בַּר Purus, clarus. Vſurpatur quoq; de filio cæteris puriore & chariore. Quinquies.
Iob. 11. ℣. 4. Et dixiſti, munda eſt doctrina mea, & purus ſum in oculis tuis. וּבַר
Pſ. 2. ℣. vlt. Oſculamini filium, ne fortè iraſcatur, & pereatis in via cum exarſerit. בַר
In reg. Pſ. 24. ℣. 4. Innocens manibus & purus corde, qui non aſſumpſit in vanũ &c. וּבַר
Pro. 31 ℣. 2. Quid electe mi, & quid fili vteri mei, & quid fili votorꝝ meorꝝ. בַּר
Et plur. in regim. Pſ. 73. ℣. 1. Attamen bonus Iſraeli eſt Deus puris corde. לְבָרֵי

Quando aũt frumentum farris ſignificat, eſt à radice בָּרָה decerpſit, de quo ſupra.

בָּרָה Pura, clara, tribuitur quoq; filiæ cæteris puriori & chariori. Inuenitur ter, vt,
Pſ. 19. ℣. 9. Præceptum Iehoua eſt purꝝ, illuminans oculos. i. oculos cordis illuminat. בָּרָה
Cant. 6. ℣. 9. Vnica eſt ipſa matri ſuæ, pura (. i. filia) parenti ſuo. בָּרָה
Et ℣. 10 formoſa ſicut luna, pura quaſi ſol, horrenda vt vexilla. בָּרָה

בֹּר Puritas, item pro materia expurgante & poteſt reddi lixiuium, vel ſapo.
Eſ. 1. ℣. 25. Et reducã animã meã &c. & excoq; ſecundum puritatem ſcorias tuas, כַּבֹּר
Iob. 9. ℣. 30. Si lauero me in aquis niuis, & mundauero in lixiuio manus meas. בְּבוֹר
2. Sam. 22 Pſ. 18. ℣. 21. Retribuit mihi Iehoua &c. ſecundũ puritatem manuũ meaꝝ. כְּבֹר
Cũ aff. 2. Sam 22. ℣. 25. Et reddidit mihi Iehoua &c. ſecundũ puritatem meam, כְּבֹרִי

בֹּרִית Borith, ſapo, ſmigma, quo vtuntur ad eluendas ſordes veſtium. Bis legitur, vt,
Ier. 2. ℣. 22. Etiamſi laueris te nitro, & multiplicaueris tibi Borith. בֹּרִית
In reg. Mal 3. ℣. 3. Sicut ſapo lauantium. i. herba fullonum. וּכְבֹרִית

בַּרְבֻּרִים Galli ſylueſtres & Barbari iuxta R. Dauid Kimhi, Thalmud exponit aues ſaginatas, & expurgatas, quæ afferebantur ex Barbaria. Hinc Barbarus, barbara. Semel legitur, vt,
1. Reg. 4. ℣. 23. Exceptis ceruis & capreis & bubalis & gallis barbaris ſaginatis. בַּרְבֻּרִים

בְּרוֹשׁ Fraxinus, ſpecies arborum ſelectiſsimaꝝ, & per ſynecdochen pro lanceis è fraxino, item pro hominibus ſtaturam fraxinoꝝ oblongam habentibus. Hinc fraxinus. Hieronymus vertit abietem. Videtur eſſe genus cedri minoris, cuius etiam Theophraſtus meminit. Hæc ſpecies lignoꝝ naſcit̃ in Libano ſicut & κέδροι.
Ieſ. 41. ℣. 19. Ponam in campeſtre fraxinum, vlmum & thaſſur pariter. בְּרוֹשׁ
Et plur. 1. Reg. 5. ℣. 8. & cap. 9. ℣. 11. In lignis cedroꝝ & in lignis fraxinoꝝ. πεύκινα. בְּרוֹשִׁים
2. Sam. 6. ℣. 5. Et Dauid, omniſq; populus ludebant &c. in omnibus inſtrumentis fraxinorum. בְּרוֹשִׁים
Nahum. 2. ℣. 4. Et fraxini agitatæ ſunt. i. lanceæ ex fraxinis commotæ ſunt. וְהַבְּרוֹשִׁים
Ieſ. 14. ℣. 9. Etiam fraxini lætatæ ſunt tibi &c. i. magnates qui ſunt inſtar fraxinoꝝ. בְּרוֹשִׁים
Cum aff. Ieſ. 37. ℣. 24. Et ſuccidam proceritatem Cedroꝝ eius, electionem fraxinorum eius. τῆς κυπαρίσσου. בְּרוֹשָׁיו

בְּרוֹת Bruta, arbor ſoli orienti cognita, cupreſſo fuſæ ſimilis, albicantibus ramis, odore Cedri. Non multum differt à בְּרוֹשׁ .i. fraxinus. Chaldæi enim ſæpe vſurpant thau pro ſchin. Hieron. vertit Cupreſſum. Hinc Bruta. Plin. lib. 12. cap. 17. Semel tantum vſurpatur, vt,
Cant. 1. ℣. vlt. Tigna ædiū noſtrarum ſunt Cedri, trabes noſtræ ſunt brutæ. κυπάρισσοι. בְּרֹתִים

בְּרִית Fœdus, pactum. Cognationem habet cum כָּרַת id eſt, ſuccidit, pepigit, cum quo etiam plerunque conſtruitur. Habet præterea affinitatem cum בָּתַר diuiſit per medium, dimembrauit. Nam fœdera olim fiebant ceremonijs feriendarum ſeu mactandarum pecudum, & violatori imprecabantur eiuſmodi exitium. Hinc per tranſpoſitionem literarum fœdero, confœdero, Item frater confœderatus, φράτωρ tribulis, φρατρία contubernium, φράτορας coniunctos & contribules vocabant Græci, inter quos erat fœdus amicitiæ, ſodalitatis firmiſsimæ, tanquam inter fratres. Hinc eſt latinum frater, & German. **bruder/brüderliche liebe**/tribulis, & contribules vocantur, qui ſunt de vna eademque tribu ſeu ſtirpe, vt Zach. 11. ℣. 14. ad diſſoluendum fraternitatem inter Iudam הָאַחֲוָה habent Septuaginta διασκεδάσαι τὴν διαθήκην ἀνὰ μέσον ἰούδα &c.

Gen. 9. ℣. 12. Hoc eſt ſignum fœderis, quod ego do inter me & inter vos. הַבְּרִית

In reg. Deut. 29. ℣. 11. Ad tranſeundum pactū Domini Dei tui, & iuramentum eius. בִּבְרִית

Cum aff. Ier. 34. ℣. 18. Et dabo viros tranſgredientes fœdus meum, qui non erexerunt verba fœderis, quod pepigerunt coram me, vitulum quem conſciderunt in duas partes, & tranſierunt inter dimembrationes eius. בְּרִתִי הַבְּרִית

בְּשַׁגַּם Propter quod. Componitur ex בְּ in & שֶׁ relatiuum, & גַּם etiam. בְּשַׁגַּם
Gen. 6. ℣. 3. Non contendet ſpiritus meus cum homine, propterea quod ipſe caro eſt.

בָּשַׁל Maturuit, ematuruit, permaturuit, maturus fuit, coctus fuit ad maturitatem & dicitur de fructibus, itemque cibis qui ad maturitatem cocti ſunt. Cognationem habet cum מָשַׁל dominatus eſt. Nam tunc cibi maturi fiunt, quando per calorem dominantem ſubiguntur. Hinc βλαστέω, βλαστάνω germino.

In 1. Coniug. בָּשַׁל maturuit, coctus eſt ad maturitatem. Bis legitur. בָּשַׁל
Ioel 4. ℣. 13. Mittite falcem quia maturuit meſsis, venite, deſcendite, &c. πάρεστιν. בָּשֵׁלוּ
Ezech. 24. ℣. 5. Fac ebullire ebullitiones eius, etenim cocta ſunt oſſa eius ἥψηθη.

In 2. Coniug. בִּשֵּׁל coxit ad maturitatem, elixauit. בִּשְּׁלָם
1. Reg. 19. ℣. 21. coxit eis carnem & dedit populo ac commederunt. ἥψησεν αὐτὰ. וּבִשַּׁלְתָּ
Deut. 16. ℣. 7. Et coques & comedes in loco, quē elegit Iehoua Deus tuus. καὶ ἑψήσεις.
Ezech. 46. ℣. 24. Iſtæ ſunt ædes coquentium, vbi coquent miniſtri templi ſacrificium. μαγείρων. הַמְבַשְּׁלִים
Et ℣. 23. Et culinæ factæ ſunt ſubter parietes illos circumquaque &c. μαγειρεῖαι. וּמְבַשְּׁלוֹת
Exod. 12. ℣. 9 & cap 34. ℣. 26. & Deut. 14. ℣. 21. aut quod coctione coctum ſit in aqua. ἡψημένον. מְבֻשָּׁל
1. Sam. 2. ℣. 13. Et veniebat puer ſacerdotis cum matureſceret caro. αὖ ἡψήθη. כְּבַשֵּׁל
2. Reg. 4. ℣. 38. & elixa (ſeu coque) pulmentum filijs prophetarum. καὶ ἕψε ἕψημα. וּבַשֵּׁל
Exod. 23. ℣. 19. & Cap. 34. ℣. 26. Non coques hœdum in lacte matris ſuæ. ἑψήσεις. תְבַשֵּׁל
2. Paralip. 35. ℣. 13. Et maturauerunt (id eſt aſſauerunt) paſcha in igne iuxta conſuetudinem. καὶ ὤπτησαν. וַיְבַשְּׁלוּ
Exod. 16. ℣. 23. Quod pinſetis pinſite, & quod cocturi eſtis coquite. &c. ὅσα αὖ ἕψητε ἕψετε. תְּבַשְּׁלוּ

In voce paſsiua. בֻּשַּׁל maturus eſt, coctus eſt ad maturitatem. Bis in vno ℣ſu. תְּבֻשַּׁל
Leu. 6. ℣. 28. Et omne vas fictile, in quo cocta fuerit (hoſtia expiationis) & ſi in vaſe æneo cocta fuerit, defricabitur, & lauabitur (demergendo) aquis. ἑψηθῇ. בֻּשָּׁלָה

In 3. Coniug. הִבְשִׁיל fecit matureſcere, maturauit fructus. Semel.
Gen. 40. ℣. 10. Et ipſe ſicut germinans aſcendebat flos eius, maturauerunt botri eius vuas. Septuaginta verterunt αἰενηνοχῦα βλαστοὺς. הִבְשִׁילוּ

Inde nomen.

Coctu-

בָּשֵׁל Coctura, coctio ad maturitatem vſq;, elixatio, & accipitur de cibo. Semel legitur.
Exod. 12. ℣. 9. Nõ comedetis ex eo crudũ, & cocturã coctã in aqua, &c. ἡψημένον. וּבָשֵׁל

בִּשֵּׁלָה Coctio, coctura, cocta, in fœminino genere ſemel vſurpatur, vt,
Num. 6. ℣. 19. Et ſumet ſacerdos armum coctionis de ariete. Sept. ἑφθόν. בְּשֵׁלָה

בְּשֶׁל Ob quid, ob quam rem, propter quod. Componitur ex tribus literis ſeruilibus.
Eccl. 8. ℣. vlt. Nõ poteſt homo inuenire opus quod fit ſub ſole ꝑpter quod hõ &c.
Ion. 1. ℣. 7. Et iaciamus ſortem, vt cognoſcamus ob quem nobis hoc malum &c. בְּשֶׁלְּמִי

בָּשָׂם Aroma, odor precioſus, cuius vſus eſt in cibis condiendis & in medicamentis gratus. Et differt à סַמִּים quod odoramenta ſignificat, quoq; tantummodo vſus eſt in vnguentis & ſuffumigationibus conficiendis: Hinc Biſem.

Cum aff. Cant. 5. ℣. 1. Ego veni in hortum meum &c. decerpſi marũ cum aromate meo. μετὰ ἀρωμάτων. בְּשָׂמִי

Et plur. 1. Par. 9. ℣. 30. Et vinum, & oleum, & thus, & aromata. καὶ τῶν ἀρωμάτων. וְהַבְּשָׂמִים

Cum affix. Cant. 4. ℣. vlt. Veni auſter, perfla hortum meum, vt defluant aromata eius. ἀρώματα. בְּשָׂמָיו

בֶּשֶׂם Aroma. Exod. 30. ℣. 23. Et Cinnamomi aromatis, dimidium eius, nempe 250. ſiclos. εὐώδους. בֶּשֶׂם

Et plural. in eodem ℣ſu. Et tu ſume tibi aromata præcipua, myrrhæ libertatis 50. ſiclos. εὐώδους. בְשָׂמִים

בֹּשֶׂם Aroma Exo. 30. ℣. 23. Et calami aromatis ducentos quinquaginta ſiclos. εὐώδους. בֹּשֶׂם

Exo. 35. ℣. 28. Et aroma & oleum proluminari (attulerunt.) &c. הַבֹּשֶׂם

בּוֹשַׁסְכֶם Conculcare vos. De hoc dictum eſt in בּוּס:

בָּשָׁן Baſan eſt regio citra Iordanem, in regno Og regis Baſan, ampla & commoda alendis pecoribus ac iumentis ſelectioribus, quam Rubenitæ & Gaditæ, habentes pecorum magnam multitudinem, petierunt ſibi pro ſorte ſua dari, hanc ob rem Prophetæ volentes ferociam potentum in populo perſtringere, aſsimilarunt eos tauris Baſan, qui præ cæteris fuerunt grandiores & petulantiores. Hinc πιαίνω pinguefacio.

Numer. 21. ℣. antep. Et reſpexerunt & aſcenderunt viam Baſan, & exiuit Og rex Baſan. βασάν. הַבָּשָׁן
Deut. 3. ℣. 3. Et dedit Iehoua Deus noſter in manum noſtram etiã Og regem Baſan. הַבָּשָׁן
Amos 4. ℣. 1. Audite verbum hoc vaccę Baſan, quæ eſtis in monte Samariæ. הַבָּשָׁן
Eſ. 2. ℣. 13. Et contra omnes Cedros Libani, altas & eleuatas, & contra omnes quercus Baſan. הַבָּשָׁן
Zach. 11. ℣. 2. Vlulate quercus Baſan, quia proſtrata eſt ſylua munita. בָּשָׁן

בִּשֵּׂר Euangelizauit, nunciauit noua & bona ſiue læta omni carni. Cognationem habet cum שִׂבֵּר expectauit, nam nuncius nouus expectatur ab omni carne.

In 2. Coniug. בִּשַּׂר nunciauit, euangelizauit, conſtruitur cum accuſatiuo.

Ierem. 20. ℣. 15. Maledictus ſit vir qui euangelizauit patri meo dicens: natus eſt &c. ὁ εὐαγγελισάμενος. בִּשַּׂר
Ieſa. 52. ℣. 7. Quam ſpecioſi ſunt &c. pedes euangelizantis, prædicantis pacem. εὐαγγελιζομένων. מְבַשֵּׂר
Eſ. 61. ℣. 1. Quia vnxit me Iehoua ad euangelizandum manſuetis. εὐαγγελίσασθαι. לְבַשֵּׂר
Pſ. 96. ℣. 2. Cantate ipſi Iehoua, benedicite nomini eius, nunciate de die in diem ſalutem eius. εὐαγγελίζεσθε. בַּשְּׂרוּ
2. Sam. 18. ℣. 20. Currã quæſo & euangelizabo regi, quod iudicauerit &c. καὶ εὐαγγελιῶ וַאֲבַשְּׂרָה
Et ibid. ℣. 21. Et nunciabis in die alio, & hodie non nunciabis, &c. εὐαγγελιῇ. תְבַשֵּׂר

In 4. Coniug. הִתְבַּשֵּׂר euangelizatus eſt, exhilaratus eſt læto nuncio. Semel.

2. Sam. 18. ℣. 31. Et dixit Chuſi, Euangelizabitur Doĩus meus rex &c. εὐαγγελισθήτω. וְתִבַּשֵּׂר

Inde nomen.

בְּשֹׂרָה Nuncium, εὐαγγέλιον quod afferendum eſt omni carni, item præmiũ pro nuncio, pertinet ad omnem carnem, omnium enim ſcire intereſt.

2. Sam. 18. ℣. 21. Non vir nuncij (læti) tu eris hodie, ſed nũciabis in die alio. εὐαγγελίων. בְּשֹׂרָה
Et ℣. 28. Et dixit rex, Vir bonus eſt ipſe, & ad nuncium bonum venit. εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθήν. בְּשׂוֹרָה

2, Samuel.

2.Sam.4.℣. antepenul. Sibi videbatur fauſtum quiddam nunciare, &c. vt darem ei præmium nuncij. εὐαγγέλια. בְּשֹׂרָה

בָּשָׂר Caro, item pro homine habente carnem & aliquando pro homine carnali, qui ſpiritu Dei caret. Si autem opponitur lapidi duro, tunc in meliorem partem accipitur, reſpectu duriciei lapidis. Hinc per aphæreſin σὰρξ.

Gen.2.℣.antep. Hoc ſemel eſt de oſsibus meis, & caro de carne mea, καὶ σὰρξ. וּבָשָׂר

Cum aff. leui. Ezech.11.℣.19. Et dabo illis cor carneum. σαρκίνην. מִבְּשָׂרָם

Cum affix. graui. Ezech.36.℣.26. Et auferam cor lapideum de carne veſtra, &c. ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν. מִבְּשַׂרְכֶם

In regim. Gen.17.℣.11. Et circumcidetis carnem præputij veſtri, & erit ſignum &c. τὴν σάρκα. בְּשַׂר

Et plur. Prou.14.℣.6. à fine. Vita carnium eſt cor ſanũ, at putredo oſsiũ eſt æmulatio. בְּשָׂרִים

בֹּשֵׁשׁ Tardauit, cunctatus eſt, remoratus eſt, **er hat ſich verſpatet** / Cognationem habet cum בּוֹשׁ erubuit, nam ſerò & tardè veniens pudet & pœnitet procraſtinationis & remorationis. Hinc ὀψέω tardus ſum, ὀψὲ ſerò, ὀψία veſpera, ὄψιμος tardus, ὀψίζω, remoror, ſerò vel ſub veſperam facio, ὄψον obſonium.

In 1. Coniug. בֹּשֵׁשׁ remoratus eſt, cunctatus eſt. Bis legitur tantum, vt,

Exod.32.℣.1. Et vidit populus, quod remorabatur Moſe ad deſcendendum de monte. κεχρόνικε. בֹשֵׁשׁ

Iud.5.℣.4. à fine. Quare cunctatur currus eius ad veniendum? & quare tardauerunt &c. ἐχρόνισαν. בֹּשֵׁשׁ

בַּת Filia, Vide radicem בָּנָה ædificauit.

בָּתָה Vaſtitas profunda, vaſtitas in loco profundo & aquoſo. Idem ſignificat quod בָּתַת: Cognationem habet cum בֹּהוּ .i. inane, vacuum, dicitur enim vaſtitas vbi omnia ſunt inania & vacua, Hinc βάθος profunditas, & βαθύνω profunda facio, demergo, βύθον βυθὸς profundum, βυθίζω demergo. Bis vſurpatum legitur.

Eſa.5.℣.6. Et ponã vaſtitatẽ, non putabitur, neq; coaceruabit (ſarculo) καταπάτημα. בָתָה

Et cap.7.℣.19. Et venient & quieſcent omnes illi in torrentibus profunditatum. τῆς χώρας. הַבַּתּוֹת

בְּתוּלָה Virgo matura, virgo nubilis & incorrupta. Cognationem habet cum בָּשַׁל maturuit, vt videlicet more Chaldæorum ת habeat affinitatem cum ש. Hinc βαταλίζω effœminatè viuo, βάταλος effœminatus, mollis, inſtar virginis.

Gen.24.℣.16. Et puella pulchra facie valde, quæ virgo erat, & vir non cognouerat. παρθένος. בְּתוּלָה

In reg. Ier.31.℣.4. Adhuc ædificabo te, & ædificaberis virgo Iſraelis &c. παρθένος. בְּתוּלַת

Pſ.148.℣.antep. Iuuenes atq; virgines, ſeniores cũ iunioribus, laudent &c. παρθένοι. בְּתוּלֹת

בְּתוּלִים Virginitates, ſigna virginitatis. Eſt nomen pluralis numeri tantum.

Deuter.22.℣.14. Vxorem hanc accepi & appropinquaui &c. & non inueni virginitates. παρθένια. בְּתוּלִים

In regimine ibidem ℣.15. Et proferent virginitates puellæ ad ſeniores ciuitatis ad portam. παρθένια. בְּתוּלֵי

Cum aff. Iud.11.℣.37. Flebo ſuper virginitatem meam, ego & puellæ meæ. בְּתוּלָי

Ezech.23.℣.3. Ibi compreſſa ſunt vbera earum, & ibi palpauerunt mamillas virginitatis earum. διεπαρθενεύθησαν. בְּתוּלֵיהֶן

Et præterea tantum Leu.21.℣.8. Deut.22.℣.17.20. Ezech.23.℣.8. &c.

בָּתַק Diſſecuit aliquid in multas partes, confodit. Cognationem habet cum נָתַק rupit dirupit &c. Hinc per metatheſin κόπτω cædo, percutio.

In 2. Coniug. בִּתֵּק diſſecuit, diſcidit, transfixit. Conſtruitur cum accuſatiuo pronominis affixi, & ſemel legitur tantum in Biblijs ſacris, vt,

Ezech.16.℣.40. Et dilapidabunt te lapidibus, & diſſecabunt te gladijs ſuis. καὶ κατασφάξουσί σε. וּבִתְּקוּךְ

בָּתַר Cultro vel ſecuri diuiſit animalia in duas partes, hoc eſt per medium eorum, vt ſolebat olim fieri in feriendis fœderibus. Ideoq; cognationem habet cum בְּרִית id eſt, fœdus, pactum, quæ duæ radices in eodem verſu de eadem re inueniuntur Ier. 34. Affinitatem quoq; habet cum עָבַר id eſt, tranſiit, nam quæ diſſecantut tranſiliunt vt amplius non cohæreant, itemq; cum פֶּגֶר id eſt, truncus corporis ſine capite qui tantum diuidebatur: Hinc partior, diſpertio &c.

In 1. Coniug. בָּתַר diuiſit per medium, inuenitur tantum ſemel, vt,
Geneſ. 15. ℣. 10. Et auem non diuiſit, id eſt, aues non diſſecuit per medium eaꝝ &c. διεῖλεν. בָתָר

In 2. Coniug. בִּתֵּר diuiſit per medium, Semel tantum vſurpatur, vt,
Gen. 15. ℣. 10. Et accepit ſibi omnia iſta, & diuiſit ea per mediũ, & poſuit &c. διεῖλεν. וַיְבַתֵּר

Inde nomina.

בֶּתֶר Pars, partitio, diuiſio per medietatem, Quater in Biblijs extat.
In pauſa. Cant. 2. ℣. vlt. Similis eſto &c. hinnulo ceruorum ſuper montibus diuiſionis. κυκλωμάτων בָּתֶר
Cum affix. Gen. 15. ℣. 10. Et poſuit vnamquamq; diuiſionem è regione comparis ſui. διχοτομήματα. בִּתְרוֹ
Et plur. cum aff. Ier. 34. ℣. 18. Et tranſierunt inter diuiſiones eius. בְּתָרָיו
In reg. ibid. ℣. 19. Et omnes populi terræ tranſeuntes inter diuiſiones vituli. בִּתְרֵי

בִּתְרוֹן Bithron proprium nomen loci, vel eſt vallis, & diuiſio montium &c.
2. Sam. 2. ℣. 4. à fine. Et traiecerunt Iordanem, & tranſierunt per totam Bithron.

בַּת Bathus, ſiue batus, nomen menſuræ liquidoꝝ, vt olei, vini, &c. & eſt decima pars Homer, dicitur à concauitate ſeu profunditate à radice inuſitata בָּתַת quæ cognationem habet cum בָּתָה vaſtitas profunda. Hinc βάτος βάτιον, vnde Lucæ 16. centum batos olei.

Ezech. 45. ℣. 11. Et Epha & Bathus vnius ſint menſuræ ad capiendum decimam partem &c. χοῖνιξ. וְהַבַּת
In pauſa ibid. Ad capiendum decimam partem Homer, erit Bathus. χοῖνιξ. הַבָּת
In reg. Ezech. 45. ℣. 10. Bilanx iuſta ſit vobis, & Epha, & Bathus iuſticiæ erit vobis. καὶ χοῖνιξ. וּבַת
Et plur. ibid. ℣. 14. Decẽ Bathi ꝑ Homer, nã decẽ Bathi faciunt Homer. κοτύλαι. הַבַּתִּים
2. Par. 2. ℣. 10. Et vini (dedi) Batos viginti mille, & olei Batos 20000. בַּתִּים
Et tantum 1. Reg. 7. ℣. 26. 38. & 2. Par. 4. ℣. 5. Eſa. 5. ℣. 10. Ezech. 45. ℣. 14.

בַּתּוֹת Deſolationes, vide ſuperius in radice בָּתַת: Semel tantum vſurpatur.
Ieſ. 7. ℣. 19. Et requieſcent in vallibus deſolationum, & in ſciſſuris &c. הַבַּתּוֹת

ג. Pſalm. 37

גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו
וְהוּא יַעֲשֶׂה׃

גָּאָה Gloriatus eſt, elatus eſt, eminuit, excelluit, ſuperbiuit, intumuit. Si Deo tribuitur ſemper in bonam partem accipitur .i. magnificentiam exercuit, glorioſè egit &c. Cognationem habet cum גָּהָה .i. leuauit aliquem medicamentis, ſanauit, Nam hoc quoq; eſt magnificentiam ſuam exercitare &c. Item cum גָּוָה eminuit dorſo ſeu ſtatura. Hinc γαίω glorior, αὐχέω, αὐχέομαι, item γάνυμι & γάννυμι .i. lætor &c. γαιῶ laceſſo, irrideo per ſuperbiam.

In 1. Coniug. גָּאָה elatus eſt, magnificus fuit, &c. legitur in quinq; locis.
Exod. 15. ℣. 1. Cantabo Domino, quia magnificentiam exercuit, equum & aſcenſorem &c. ἐνδόξως δεδόξασται. גָּאֹה גָּאָה

Ezech.47.℣.5.Quia elatæ ſunt(i.intumuerunt)aquæ,aquæ natationis ἐξύϐριζε. גָּאוּ
Iob.8.℣.11. Num ſuperbiet ſcirpus abſq; palude,an creſcet carex abſq; aquis. הֲיִגְאֶה
Et cap.10.℣.16.Et intumeſcet ſicut leopardus,venaberis me,&c. וַיִּגְאֶה

Inde nomina.

גֵּאֶה Superbus,glorioſus,arrogans,eminens,glorians,gloriabundus, γαίων.&c.
Ieſ.2.℣.12.Quia dies Iehoua Zebaoth eſt contra omnem ſuperbum & excelſum. גֵּאֶה
Et plur.Pſ.94.℣.2.Redde retributionem ſuper glorioſos.i.redde talionem ſuperbis. גֵּאִים

גֵּאָה Superba,& in abſtracto ſuperbia,elatio,gloriatio, eminentia &c. Semel tantum.
Pro.8.℣.13.Timor Iehoua eſt odiſſe malum,ſuperbiam & arrogantiam &c. גֵּאָה

גֵּא Superbus,eminens,arrogans,elatus,glorioſus, faſtuoſus &c.rarius legitur.
Ieſ.16.℣.6.Audiuimus arrogantiam Moab,ſuperbus eſt valde,ſuperbia eius &c. גֵּא
Et plur.Pſ.140.℣.6.Abſconderunt ſuperbi laqueum mihi,& funes &c. גֵּאִים

גַּאֲוָה Elatio,ſuperbia,excellentia.Sæpe in Biblijs vſurpatur.
Pſ.36.℣.pen.Ne veniat mihi pes ſuperbiæ.i.ne conculcet me pes ſuperborum. גַּאֲוָה
Cum aff.Pſ.46.℣.4.Commouebuntur montes, in elatione eius &c. בְּגַאֲוָתוֹ
In reg.Pſ.10.℣.2.In elatione impij,ardebit pauper.i.affligitur pauper. בְּגַאֲוַת

גָּאוֹן Elatio,arrogantia,ſuperbia.Deo tributum ſignificat magnificentiam,excellentiã. גָּאוֹן
Pro.16.℣.18.Ante fracturam eſt elatio, & ante ruinam eſt exaltatio ſpiritus. גָּאוֹן
In reg.Ier.48.℣.29.Audiuimus ſuperbiam Moab,ſuperbus eſt vehementer &c. גְּאוֹנוֹ
Cum aff. Ieſ.2.℣.19.A facie pauoris Iehoua, & à gloria excellentiæ eius. גְּאוֹנַיִךְ
Et plur.cum aff.Ezech.16.℣.56.In die elationum tuarum.

גֵּאוּת Elatio,arrogantia,ſuperbia,excellentia,magnificentia.Deo tribuitur in bonã partẽ. גֵּאוּת
Pſ.93.℣.1.Iehoua regnauit,excellentiam induit,induit Iehoua,&c. בְּגֵאוּת
In reg.Pſ.89.℣.10.Tu dominaris in elationem maris.

גְּאֵיוֹנִים Superbi,faſtuoſi,depopulatores.Legitur pluraliter & ſemel tantum,vt, לִגְאֵיוֹנִים
Pſalm.123.℣.4. Multum ſatiata eſt anima noſtra irriſione opulentorum & contemptu ſuperborum, ſecundum caſtigationem Maſoreth ſunt duæ dictiones יוֹנִים id eſt, populatores, גְּאֵי ſuperbi &c.

גֵּא Vallis. De hoc nomine vide radicem גַּיְא ſiue גֵּיא &c.

גָּאַל

Redemit, vendicauit ſibi aliquid iure propinquitatis redimendum, aſſeruit & collegit ſibi redimendum. Fœminam verò redimere eſt eam ducere in vxorem, quod ſecundum legem Moſaicam pertinebat ad propinquum & affinem, cuius deinde erat & eius hæreditatem venditam ſeu obæratam redimere & recolligere, vnde non raro accipitur pro propinquo & iure eius. Cognationem habet cum גָּלַל volutauit, & גָּלָה transmigrauit, nam redimere eſt rem abalienatam reuoluere ad ſe, vt remigret ad poſſeſſorem ſeu hæredem legitimum. Hinc ἀλέγω, ἀλεγίζω, auxilior, curo, ἀλέγομαι defendo, ἀλεγύνω, ἀλεξέω, Item, habet quoq; cognationem cum גָּלַל volutauit, polluit, nam res volutata contaminatur. Hinc γλοιός & γλοιώδης ſordidus.

In 1.Coniug. גָּאַל redemit, vendicauit ſibi redimendum.
Ieſa.44.℣.23.Cap.48.℣.20.Quia redemit Deus Iacobum. ἐλυτρώσατο ὁ Θεός. גָּאַל
Pſ.107.℣.2.Dicant redempti Iehoua,quas redemit de manu hoſtis. οἱ λελυτρωμένοι. גְּאָלָם
Ieſ.44.℣.22.Reuertere ad me,quia redemi te. ἢ λυτρώσομαί σε. גְּאַלְתִּיךָ
Iob.19.℣.25.Et ego ſcio,quod redemptor meus(vel redimens me)viuit. ἀέναος. גֹּאֲלִי
Num.35.℣.19.& 21.Redemptor(id eſt,propinquus) ſanguinis, interficiet homicidam. ὁ ἀγχιστεύων. גֹּאֵל
Eſa.35.℣.pen.Non inuenietur ibi(Leo)ſed proficiſcentur redempti. λελυτρωμένοι. גְּאוּלִים
Leu.27.℣.13.& 19. Si redimendo redemerit ipſum, adijciet quintam eius partem. λυτρούμενος λυτρώσηται. גָּאַל
Ruth.3.℣.13. Si is noluerit redimere te(id eſt, ducere in vxorem) ego redimam te. ἀγχιστεύσῃ. לְגָאֳלֵךְ
Cap.4.℣.6.Redime tibi redemptionem meam.i. ius propinquitatis meæ. גְּאַל
Pſalm.69.℣.19. Accede ad animam meam,redime eam,propter inimicos meos libera me. καὶ λύτρωσαι. גְּאָלָהּ

Oſeæ 14. ℣. 14. De manu inferni liberabo eos, à morte redimam eos. λυτρώσομαι. אֲגָאֳלֵם

Ruth. 4. ℣. 4. Et coram ſenioribus populi mei. Si redemeris redime. εἰ ἀγχιστεύεις ἀγχίστευε. תִּגְאַל

Et ſi non redemerit, indica mihi vt ſciam, nõ enim eſt p̃ter te propinquus. ἀγχιστεύεις, יִגְאַל

Iob 3. ℣. 4. Vendicabunt eum tenebræ, & vmbra mortis. ἐκλάβοι. יִגְאָלֻהוּ

Item Geneſ. 48. ℣. 16. Exod. 6. ℣. 6. cap. 15. ℣. 13. Leuit. 25. ℣. 33. 48. 49. cap. 27. ℣. 13. 15. 19. 20. 31. Deut. 19. ℣. 5. 11. &c.

In voce paſsiua נִגְאַל redemptus eſt, vendicatus eſt iure propinquitatis.

Leuit. 25. ℣. 49. Aut ſi tetigerit (.i. ſuffecerit) manus eius, & redimetur. λυτρώσεται. וְנִגְאַל

Zephan. 3. ℣. 1. Væ ſaginatæ & redemptæ ciuitati, moleſtatrici. ἀπολελυτρωμένη. נִגְאָלָה

Eſa. 52. ℣. 3. Gratis venditi eſtis, ideo ſine argento redimemini. λυτρωθήσεσθε. תִּגָּאֵלוּ

Et tantum Leuit. 25. ℣. 54. cap. 27. ℣. 20. 28. & 31.

Quando illi additur דָּם eſt compoſitum ex גָּאַל & גָּלַל. Bis legitur, vt,

Eſaiæ 59. ℣. 3. Manus noſtræ pollutæ ſunt ſanguine (vel volutatæ ſunt ſanguine) μεμολυσμέναι. נְגֹאֲלוּ

Threno. 4. ℣. 14. Vagati ſunt tanquam cæci in plateis, volutati ſunt in ſanguine. ἐμιάνθησαν. נְגֹאֲלוּ

In 2. Coniugat. גֵּאַל polluit, contaminauit. Ter vſurpatur, vt.

Malach. 1. ℣. 7. Et dicitis, quanam re polluimus te? ἠλισγήσαμεν. גֵּאַלְנוּךָ

Et ibid. Vos offertis ſuper altare meum panem pollutum. ἠλισγημένους. מְגֹאָל

Et ℣. 12. Cum dicitis, menſa Domini eſt polluta .i. contaminata. ἠλισγημένη. מְגֹאָל

In voce paſsiua גֹּאַל pollutus eſt, deuolutus eſt ceu immundus. Bis extat.

Eſræ 2. ℣. 61. Et deuoluti ſunt à ſacerdotio .i. ne fungerentur ſacerdotio. ἠγχιστεύθησαν. וַיְגֹאֲלוּ

Nehem 7. ℣. 64. Et non inuenta eſt, ideoq; deuoluti ſunt à ſacerdotio. ἠγχιστεύθησαν. וַיְגֹאֲלוּ

In 3. Coniugat. הִגְאִיל polluit, inquinauit. Semel inuenitur, vt,

Eſai. 63. ℣. 3. Et omnia indumenta mea inquinabo. Ex futuro & p̃terito compoſitũ. אֶגְאָלְתִּי

In 4. Coniugat. הִתְגָּאֵל inquinauit ſeipſum. Bis legitur.

Daniel 1. ℣. 8. Et poſuit Daniel ſuper cor ſuum, ne inquinaret ſe cibo regis, & vino potus eius. יִתְגָּאַל

Et petijt à principe Eunuchorum ne inquinaret ſe. ἀλισγηθῇ. יִתְגָּאָל

Inde nomina.

גְּאֻלָּה Redemptio, ius redimendi, aſſertio, propinquitas, affinitas, conſanguinitas.

Iere. 32. ℣. 7. Eme tibi agrum meum &c. quia tibi eſt ius redemptionis. ἀγχιστείας. הַגְּאֻלָּה

Cum affix. leui. Ezech. 11. ℣. 15. Fili hominis, fratres tui &c. viri conſanguinitatis tuæ. αἰχμαλωσίας. גְּאֻלָּתֶךָ

In regim. Leuit. 25. ℣. 32. AEdes ciuitatum poſſeſsionis eorum, redemptio perpetuitatis. λυτρωτὰ διαπαντός. גְּאֻלַּת

Legitur & Leu. 25. ℣. 24. 29. 31. 46. 51. 52. Ruth. 4. ℣. 6. 7. Ier. 32. ℣. 8. Ezech. 11. ℣. 14. ꝛc.

גֹּאַל Inquinatio, polluitio. Semel tantum legitur, vt,

In regim. plura. Nehem. 13. ℣. antepenult. Recordare eorum mi Deus propter inquinationes ſacerdotij. ἐπὶ ἀγχιστεία. גָּאֳלֵי

גֵּבֶא Fouea, foſſa, foſſura, ſcrobs, lacuna. Cognationem habet cum יָגַב fodit, excauauit, ſci. agros, & cum נָקַב excauauit, quod de alijs rebus quàm de terra aut agris accipitur. Hinc κάπετος & σκάπετος fouea, κύπη cauerna, & latinum, cauea, cauerna, item excauo &c. Legitur tantum bis, vt,

Ieſa. 30. ℣. 14. Et ad hauriendum aquas è fouea .i. è puteo. מִגֶּבֶא

Et plur. cum affix. Ezech. 47. ℣. 11. Paludes eius & foſſæ eius & non ſanabuntur. וּגְבָאָיו

גֵּבִים Foſſæ, ſcrobes, caueæ, à radice inuſitata גָּבָה Legitur ter, vt,

Ier. 14. ℣. 3. Venerunt ad foſſas, & non inuenerunt aquas, reduxerunt vaſa &c. גֵּבִים

2. Reg. 3. ℣. 16. Sic dicit Iehoua, fac alueum hunc in foſſas, & foſſas &c. גֵּבִים

1. Reg. 6. ℣. 9. Et texit domum caueis .i. imbricibus excauatis per quos aqua defluit. גֵּבִים

Eſt & nomen ciuitatis, vbi tamen quidam exponunt pro cauernis ſeu foſsis.

Ieſ. 10. ℣. 30. Habitatores Gebim confirmati ſunt .i. corroborati ſunt. הַגֵּבִים

גָּבַב Eminuit, gibboſus fuit. Cognationem habet cum גָּבַהּ .i. excelluit, & גַּף pinnaculũ. Hinc ὕβος, κυφός gibboſus, item gibbus & gibber ꝛc. verbaliter nõ reperit̃.

גַּב Celſitudo, excelſum, ſummitas rei, gibbus &c. tribuit̃ dorſo hoĩs, ſuꝑcilijs oculoꝝ, canthis rotæ, tumulo terræ, & ædificijs altioribꝰ ceu in gibbo quodã extructis.
In pauſa. Ezechiel. 16. ꝟ. 24. Et ædificaſti tibi celſitudinem, & feciſti tibi altitudinem &c. οἴκημα πορνικόν. גָּב
In regim. Ezech. 43. ꝟ. 13. Ad oram eius &c. erit palmus vnus, & hæc celſitudo altaris. τὸ ὕψος. גַּב
Cum affix. Pſalm. 129. ꝟ. 3. Super dorſo meo (vel gibbo meo) arauerunt aratores &c. νῶτον μου. גַּבִּי
Et plur. In reg. Iob 13. ꝟ. 12. Corporibus argillæ (ſimilia ſunt) corpora veſtra. לְגַבֵּי
Cum affix. Ezech. 1. ꝟ. 18. Et abſides earum & altitudo erat illis &c. & canthi earum οἱ νῶτοι αὐτῶν. וְגַבֵּיהֶן

גַּבּוֹת Summitates, gibbi, eminentiæ, ſi oculis tribuitur ſignificat ſupercilia. Si vero rotis ſignificat canthos. Legitur tantum pluraliter in fœminino genere, bis, vt,
In regim. Leuit. 14. ꝟ. 9. Et die ſeptimo abradet &c. & ſupercilia oculorum ſuorum. τὰς ὀφρῦς. גַּבֹּת
Cum affix. Ezechiel. 1. ꝟ. 18. Et canthi eorum pleni erant oculis circumquaqꝫ &c. οἱ νῶτοι αὐτῶν. וְגַבֹּתָם

גָּבַהּ Excelluit altitudine, ſublimis fuit, intumuit, ſuperbiuit. Cognationem habet cum גָּבַב gibboſus fuit. Hinc forte Αἴγυπτος Aegyptus, Aegyptius, populus ſuꝑbus & efferens ſeipſum, iuxta Pſal. 78. Recordabor ſuperbiæ, id eſt Aegypti &c. Hinc καυχάομαι, ἐγκαυχάω glorior, καύχημα, καύχησις, gloriatio, gloria, &c.

In 1. Coniugatione גָּבַהּ intumuit, ſuperbiuit, exaltatus eſt. Sæpe legitur,
Pſal. 131. ꝟ. 1. Iehoua non exaltatum eſt cor meum, neqꝫ elati ſunt oculi mei. ὑψώθη. גָּבַהּ
Ezech. 31. ꝟ. 10. Propterea ſic dicit Dominus Iehoua, eò quod exaltatus es in ſtatura. καὶ τὸ ὕψος. גָּבַהְתָּ
Et ꝟ. 5. Propterea ſublimis fuit ſtatura eius ꝑ omnibꝰ arboribus ꝛc. Aleph pro He. גָּבְהָא
Pſ. 103. ꝟ. 11. Nam ſicut eminere cœlos .i. quanto interuallo cœli ſunt altiores terra. כִּגְבֹהַּ
לִגְבֹהַּ
Zephan. 3. ꝟ. 11. Et non addes ſuperbire amplius in monte ſancto. יִגְבַּהּ
Prou. 18. ꝟ. 12. Ante comminutionem eleuatur cor viri, & anteit gloriam deiectio. וַיִּגְבְּהוּ
Iob 36. ꝟ. 7. Cum regibus erunt in ſolio, & fecit eos ſedere firmiter, & exaltati ſunt. וַתִּגְבְּהֶינָה
Ezech. 16. ꝟ. 50. Et exaltatæ ſunt (.i. ſuperbierunt) & fecerunt abominationem.

In 3. Coiug. הִגְבִּיהַּ exaltauit, ſublimauit, & abſolutè exaltatus eſt.
Ezechiel. 17. ꝟ. vltim. Ego Iehoua humiliaui arborem altam, ſublimaui arborem humilem. ὑψῶν. הִגְבַּהְתִּי
Pſ. 113. ꝟ. 5. Quis eſt ſicut Iehoua Deus noſter, qui exaltat ad ſedendũ. Iod eſt ꝑago. הַמַּגְבִּיהִי
Ieſa. 7. ꝟ. 11. Pete tibi ſignum &c. de profundo pete, aut exaltando ſurſum. הַגְבֵּהַּ
Ieremiæ 49. ꝟ. 16. Obad. 1. ꝟ. 4. Si altatus fueris ſicut aquila, & ſi inter ſtellas poſueris nidum tuum. תַּגְבִּיהַּ
Iob 5. ꝟ. 7. Quia homo ad laborem natus eſt, vt ſcintillæ exaltabuntur ad volandũ. יַגְבִּיהוּ
2. Paral. 33. ꝟ. 14. Et circumdedit propugnaculum, & exaltauit illud valde. וַיַּגְבִּיהֶהָ

Inde nomina.

גְּבַהּ Celſus, elatus, ſublimis, altus, ſuperbus. Non autem vſurpatur in ſtatu abſoluto.
In reg. Pſ. 101. ꝟ. 5. Elatum oculis & latum corde, hunc ego non poſſum ferre. גְּבַהּ
Ecclеſ. 7. ꝟ. 9. Melior eſt tardus ſpiritu, quàm ſublimis ſpiritu. ὑψηλὸν. מִגְּבַהּ
Prouerb. 6. ꝟ. 5. Abominatio Dei eſt omnis altus corde .i. ſuperbus. ὑψηλοκάρδιος. גְּבַהּ

גָּבֹהַּ Elatus, ſublimis, altus, exaltatus, celſus. Nomen adiectiuum.
Pſalm. 138. ꝟ. 6. Nam altum Iehoua & humilem videbit, & ſublimem à longè cognoſcit. καὶ τὰ ὑψηλὰ. וְגָבֹהַּ
Eccleſ. 5. ꝟ. 7. Quia ſublimior eſt ſublimi, ipſe obſeruat, & ſuper omnes altos eſt. גָּבֹהַּ
גָּבֹהַּ
In reg. 1. Sam. 16. ꝟ. 7. Et ad ſublimem ſtaturæ eius (ne reſpicias) הַגְּבֹהִים
Et plur. Pſal. 104. ꝟ. 18. Montes alti ſunt ibicibus, petræ ſunt confugium cuniculis.

גְּבֹהָה Alta, ſublimis. Et ſubſtantiuè, altitudo, ſublimitas, altum.

Deut. 3. ℣. 5. Omnes iſtæ ciuitates munitæ erant muro alto, ianuis, vectibus &c. גְּבֹהָה

1. Sam. 2. ℣. 3. Ne multiplicetis (verba) & ne loquamini ſublime, & altum. גְּבֹהָה

Et plur. Dan. 8. ℣. 3. Et habebat cornua excelſa, & vnum celſius altero. גְּבֹהוֹת

גֹּבַהּ Elatio, ſublimitas, ſuperbia, celſitudo, proceritas.

Iob 40. ℣. 5. Indue quæſo excellentiam & celſitudinē, gloriam & magnificentiā &c. וְגֹבַהּ

In reg. Pſ. 10. ℣. 4. Impius ſecundum elationem vultus ſui non curabit &c. כְּגֹבַהּ

Cum affix. Ezech. 19. ℣. 11. Et exaltata eſt ſtatura eius &c. & viſus eſt in elatione ſua. ὑψωθῆναι αὐτὸν. בְּגָבְהוֹ

Et plur. In reg. Iob 11. ℣. 8. Eſt (tanquam) altitudines cœloꝝ, quid efficies? גָּבְהֵי

גַּבְהוּת Elatio, ſublimitas, eleuatio, ſuperbia. Legitur tantum in regimine bis, vt,

Ieſ. 2. ℣. 11. Oculi elationis hominis humiliabuntur, & incuruabitur altitudo &c. גַּבְהוּת

Et ℣, 17. Et incuruabitur celſitudo hominis, & humiliabitur altitudo viroꝝ. ὕψος. גַּבְהוּת

גִּבֵּחַ

Glaber, anteriore capitis parte caluus, caluaſter, qui natura eſt caluus à fronte capitis, præcaluus. At קֵרֵחַ caluus ſuper toto capite. Hinc κῆπος, κήπιον tonſuræ genus ad frontis ornamentum. Legitur autem duntaxat vno in loco, vt,

Leuit. 13. ℣. 41. Si ab angulo faciei eius depilatum fuerit caput eius, recaluaſter erit. גִּבֵּחַ

גַּבַּחַת Caluities glabricies, locus capitis anterior vbi defluxerunt capilli, & translatiuè dicitur quoqꝫ de veſtimento pilis carente. Inuenitur tantum ter, vt.

Leu. 13. ℣. 42. Et ſi fuerit in caluitie, aut in glabricie macula alba, rufa, lepra ē pullulāſ בְגַבַּחַת

Cum affi. ℣. eod. In caluitie eius, ſeu glabricie eius .i. recaluaſtri loco eius. בְּגַבַּחְתּוֹ

Et ℣. 55. Putor eſt in caluitie eius, ſeu in glabricie eius ſcilicet veſtis. בְּגַבַּחְתּוֹ

גָּבַל

Limitauit aliquid ſuis terminis & lateribus, limites conſtituit, determinauit, terminauit, conſtituit terminos ſeu margines in vno vel omnibus lateribus. Cognationem habet cum קָבַל excepit, nam terminus ſeu limes eſt locus capiens duarum regionum diſtinctiones. Alludit quoqꝫ affinitate ad verbum זָבַל cohabitauit in contiguis locis ſeu terminis. Hinc eſt per metatheſin literarum πλαγιάζω & latinum obliquo, id eſt, in tranſuerſum deflecto, & πλάγια latera &c.

In 1. Coniugat. גָּבַל terminauit, limitauit, & ſine Actō eſt neutrū ter extat, vt,

Deut. 19. ℣. 14. Non retroages terminū proximi tui, quē limitauerūt priores. ἔστησαν. גָּבְלוּ

Ioſu. 8. ℣. 20. Et Iordanis terminabit eum (limitem) in angulo orientali. יִגְבֹּל

Zach. 9. ℣. 2. Et quoqꝫ Hamath quæ terminabit in ea .i. terminus eius erit. τοῖς ὁρίοις. תִּגְבָּל־

In 3. Coniugat. הִגְבִּיל fecit terminum, conſtituit terminum. Bis reperit̃, vt,

Exod. 19. ℣. 12. Et limitabis populum circumquaqꝫ, id eſt conſtitues terminum circa populum. καὶ ἀφοριεῖς. הִגְבַּלְתָּ

Et ibi. ℣. antep. Tu obteſtatus es nos dicens. Limita montē & cōſecra eū. ἀφόρισαι. הַגְבֵּל

Inde nomina.

גְּבוּל Terminus, limes, locus ſiue ager determinatus per omnia ſua latera, quæ obliquè, id eſt, circumquaqꝫ habet.

Deut. 3. ℣. 16. At Rubenitis, & Gaditis dedi &c. medium torrentis & terminū. ὅριον. וּגְבֻל

In reg. ibid. Et vſqꝫ ad Iaboc torrentem, qui eſt terminus filiorum Ammon. ὅριον. גְּבוּל

Cum affi. Num. 21. ℣. 23. In via regia ibimus, donec tranſierimus terminum tuum. גְּבֻלֶךָ

Et plural. cum affix. Ierem. 17. ℣. 3. Excelſa tua propter peccatum in omnibus terminis tuis. τὰ ὅριά σου. גְּבוּלֶיךָ

Ezech. 27. ℣. 4. In corde (.i. medio) marium erunt termini tui. גְּבוּלָיִךְ

גְּבוּלָה Terminus, determinatio, terminatio, limes, item ager determinatus ſementi.

Cum aff. Ieſ. 28. ℣. 5. à fine. Et ſpeltam (ſeminabit) in determinatione ſua. ἐν τοῖς ὁρίοις. גְּבֻלָתוֹ

Et plur. Iob. 24. ℣. 2. Terminos occupant, gregem diripiunt & paſcunt. ὅριον. גְּבֻלוֹת

In reg. Pſ. 74. ℣. 17. Tu conſtituiſti omnes terminos terræ, æſtatem & hyemem. גְּבוּלוֹת

Cum affix. Num. 34. ℣. 2. Terra Chanaan cum limitibus ſuis. ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς. לִגְבֻלֹתֶיהָ

גַּבְלוּת Conterminatio, complicatio. Bis legitur.

Exo. 28. ℣. 23. Et cap. 39. ℣. 25. Et facies ſuper pectorali catenulas complicationis, id eſt colliminij. גַּבְלֻת

מַגְבָּלוֹת Conterminationes, vbi res quædam adiunguntur extremitatibus alterius rei.
Semel inuenitur in Biblijs, & ponitur abſtractum pro concreto, vt,
Exo. 28. ꝟ. 21. Et duas contenulas auri puriſsimi, conterminationes facies eas. מִגְבָּלֹת

גְּבַל Gebal, proprium nomen ciuitatis Phœniciæ, cuius ciues fuerunt ingenioſi artifices & latomi, atq; in ſtruendo templo Salomonis erantq; fabri peritiſsimi.
Ezech. 27. ꝟ. 9. Senes Gebal & ſapientes eius fuerunt in te inſtaurantes &c. גְּבַל
Pſal. 83. ꝟ. 8. Gebal & Ammon atq; Amalec paleſtini cum habitatoribus Tyri. גְּבָל

גִּבְלִי Giblæus, Eſt nomen gentile, à ciuitate Gebal, in qua habitabant induſtrij opifices. Ter extat.
Ioſu. 13. ꝟ. 5. Et terra Giblæorum, & vniuerſus Libanus in oriente ſolis. הַגִּבְלִי
Et plur. 1. Reg. 5. ꝟ. vlt. Et dedolauerunt ædificatores ⁊c. atq; Giblæi illi. וְהַגִּבְלִים

גבן Gibboſus, gibber. Cognationem habet cum גָּבַב eminuit, & גָּבַהּ excelluit altitudine, Item cum גִּבְעָה collis. Hinc κυφός & ὑβιός gibboſus, ὕβος tuber in cameli dorſo. Legitur tantum ſemel, vt,
Leuit. 21. ꝟ. 20. Aut gibboſus, aut minutus, aut vitiato oculo &c. גִּבֵּן

גְּבִינָה Caſeus gibboſus, nomen habet à forma, videlicet ab eminentia. Semel.
Iob 10. ꝟ. 10. Nonne ſicut lac mulſiſti me, & ſicut caſeum coagulaſti me. וְכַגְּבִינָה

גַּבְנֻנִּים Gibbi & adiectiue gibberi ſeu gibboſi, bis tantum habetur in Biblijs, vt,
Pſ. 68. ꝟ. 16. Mons Dei eſt mons Baſan (facundus) mons gibborum, mons Baſan. גַּבְנֻנִּים
Et ꝟ. 17. Quare exilietis montes gibberi (.i. ethnici) hic eſt mons vbi Deus &c. גַּבְנֻנִּים

גבע Collis, colliculus. Eſt & proprium nomen vrbis in colle extructæ in tribu Biniamin, quæ & גִּבְעָה dicitur, fuit & alia ciuitas גִּבְעָה in tribu Iehuda, ideo diſcriminis cauſa ſubiungi ſolet Biniamin. Cognationem habet cum גָּבַהּ excelluit, & גָּבַב eminuit item cum גִּבֵּן gibboſus, deinde cum כֹּבַע & קֹבַע id eſt. galea, quæ eſt inſtar colliculi ſeu criſtæ. Hinc per aphæreſin. βουνός, id eſt collis.
1. Reg. 15. ꝟ. 22. Et ædificauit ex eis rex Aſa collem Biniamin. βουνὸν βενιαμίν. גֶּבַע
1. Sam. 13. ꝟ. 16. Et populus q inuentus erat cum eis, qui ſedebant in colle Biniamin. בְּגֶבַע
Ioſuæ 21. ꝟ. 17. De tribu Biniamin (dederũt ſacerdotibꝰ) ⁊c. Geba & ſuburbana eiꝰ. אֶת־גֶּבַע
2. Sam. 5. ꝟ. vlt. Et percuſsit, Philiſtæos à Geba ⁊c. ꝑ hoc ſcribitur מִגִּבְעוֹן 1. Par. 14. מִגֶּבַע
In pauſa. Nehem. 11. ꝟ. 31. Et filij Biniamin à Geba, Michmas & Aia. מִגָּבַע
Et tantum 2. Reg. 15. ꝟ. 22. Eſa. 10. ꝟ. 18. Zach. 14. ꝟ. 10. Nehem. 7. ꝟ. 30. cap. 12. ꝟ. 29. גְּבָעוֹת

גִּבְעָה Collis, colliculus in fœminino genere, idemq; vrbs Gibea in tribu Biniamin.
Exod 17. ꝟ. 9. Ego ſto ſuper cacumine collis. Septuag. ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ. [illegible]
In reg. Eſa. 10. ꝟ. antep. Agitabit manum ſuam &c. verſus collem Ieruſalem. οἱ βουνοί. גִּבְעַת
Et plur. Pſ. 65. ꝟ. penul. Et exultatione colles accingentur. Septuag. βουνοί. גְּבָעוֹת
Cum affix. Ezechiel. 35. ꝟ. 8. Et implebo &c. colles tuos & valles tuas (interfectis) τοὺς βουνούς σου. גִּבְעוֹתֶיךָ
In reg. Habac. 3. ꝟ. 6. Incuruati ſunt colles æternitatis (vel colles ſeculi) βουνοί. גִּבְעוֹת
Item Gen. 49. ꝟ. 26. Exod. 17. ꝟ. 10. Num. 23. ꝟ. 9. Deut. 12. ꝟ. 2. cap. 33. ꝟ. 15.

גָּבִיעַ Scyphus, inſtar colliculi parui, tribuitur quoq; candelabro habenti partes extantes inſtar calicis. Hinc κῦφος vas concauum ad formam nauis, & Germanis ein Kopff genus poculi. 14. legitur tantum.
Gen. 44. ꝟ. 12. Et inuentus eſt ſcyphus in ſacco Biniamin. τὸ κόνδυ. הַגָּבִיעַ
Cum affix. & in regim. Geneſ. 44. ꝟ. 2. Et ſcyphum meum ſcyphum argenti. ϗ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν. גְּבִיעִי גְּבִיעַ
Et plural. Exod. 25. ꝟ. 34. Et in candelabro quatuor ſcyphi inſtar amygdalorum facti. κρατῆρες. גְּבִעִים
Cum affix. Exod. 25. ꝟ. 31. & cap. 37. ꝟ. 17. Scyphi eius, ſphærulæ eius, & flores eius. גְּבִיעֶיהָ

מִגְבָּעוֹת Galeri, pilei latiores inſtar petaſoꝝ habentium in medio colliculũ, quater legitur
Exod. 28. ꝟ. 41. Et pileos facies eis ad gloriam & ornatum. ὲ κιδάρεις. וּמִגְבָּעוֹת
Et cap. 29. ꝟ. 9. Et alligabis eis pileos, & erit eis ſacerdotiũ ſtatuto perpetuo. κιδάρεις מִגְבָּעוֹת
In regim. Exod. 39. ꝟ. 28. Et cidarim byſsi, & ornamenta galerorum byſsinorum (fecerunt) κιδάρεις. הַמִּגְבָּעֹת

Gibeon

גִּבְעֹן Gibeon, metropolis hiuæorum, quæ filijs Biniamin diſtributa eſt in hæreditatem & poſtea filijs Algaron adſcripta.
Ioſuæ 9.℣.3. Et habitatores Gibeon audiuerunt omnia, quæ fecerat Ioſua. גִּבְעֹן
Et cap.18.℣.antep. Gibeon & Rama & Beeroth. Itē 1. Paralip.9.℣.35. &c.

גִּבְעוֹנִים Gibeonitæ, vel iuxta verſionem antiquam Gabaonitæ, ſunt incolæ Gibeon.
2. Samuel.21.℣.3. Et vocauit rex Gibeonitas & dixit ad eos, At Gibeonitæ non erant de filijs Iſrael, ſed de reliquijs AEmoreorum, quibus iurauerant filij Iſrael. לַגִּבְעֹנִים

גִּבְעֹל Folliculus, nodus lini. Componitur ex גֶּבַע id eſt, colliculus, & עַל iugum, vertex ſeu cacumen alicuius rei, nam linum in capite habet follicum intra quem continetur ſemen, atq; gibbus iſte ſimilis eſt colliculo aut iugo montis, inuenitur tantum ſemel, vt,
Exod.9.℣.31. Nam hordeũ erat pubeſcens, & linum habebat folliculũ. σπερματίζων. גִּבְעֹל

גָּבַר Superauit, exuperauit, inualuit, præualuit, prædominatus eſt alijs virtute, potentia & autoritate ſuperior fuit, & tranſitiuè roborauit, fortificauit. Cognationem habet cum כַּבִּיר creber ſeu copioſus, item אַבִּיר grauis, Hinc κυβερνάω guberno, κυβερνήτης gubernator, κυβέρνησις gubernatio.

In 1. Coniugat. גָּבַר vel גָּבֵר ſuperauit, exuperauit, conſtruitur cum Præpoſitione עַל & nonnunquam cum מִן ſignificante comparationem, vel abſolutè venit.
Pſ.103.℣.11. Quia ſicut altiores ſũt cœli terra, ita ſuꝑauit miſericordia εἰς. ἐκραταίωσε. גָּבַר
Exo.17.℣.11. Quando attollebat Moſe manum ſuam, ſuperabat Iſrael. κατίσχυεν. וְגָבַר
Et quando demittebat manum ſuam ſuperabat Amalec, id eſt, præualebat rex iſte. κατίσχυεν. וְגָבַר
Geneſ.7.℣.19. Et aquæ exuperauerunt vltra modum in terra, opertiq; ſunt montes. ἐπεκράτει. גָּבְרוּ
Pſalm.65.℣.4. Rationes iniquitatum ſuperiores me fuerunt, id eſt, opprimebar mole peccatorum. ὑπερεδυνάμωσαν. גָּבְרוּ
2.Sam.1.℣.23. Præ aquilis fuerunt velociores, præ leonibus fortiores fuerunt. גָּבֵרוּ
1.Sam.2.℣.9. Impij in tenebris domabuntur, quia non in robore exuperabit quiſq;. יִגְבַּר
Geneſ.7.℣.18. Et exuperauerunt aquæ, & multiplicatæ ſunt vehementer in terra. καὶ ἐπεκράτει. וַיִּגְבְּרוּ

In 2. Coniug. גִּבֵּר ſuperauit, corroborando ſuperauit. Eſt actiuum. Ter legit.
Zach.10.℣.6. Et corroborabo domũ Iehuda, & domũ Ioſeph ſeruabo. καὶ κατισχύσω. וְגִבַּרְתִּי
Et ℣.vltim. Et corroborabo eos in Iehoua, & in nomine meo ambulabunt ait Dominus. καὶ κατισχύσω. וְגִבַּרְתִּים
Eccle.10.℣.10. Si hebes fuerit ferrum 2c. virtutes corroborabit .i. requiret. יְגַבֵּר

In 3. Coniug. הִגְבִּיר fecit ſuperare, corroborauit. Bis tantum legitur, vt,
Dan.9.℣.vlt. Et corroborabit fœdus cum multis, hebdomade vno. וְהִגְבִּיר
Pſalm.12.℣.5. Linguam noſtram faciemus ſuperare (vel linguæ noſtræ addemus robur) μεγαλυνοῦμεν. נַגְבִּיר

In 4. Coniugat. הִתְגַּבֵּר fecit ſe ſuperare, corroborauit ſe. Ter inuenitur.
Iob 15.℣.25. Quia extendet contra Deũ manũ ſuã, & contra omnipotentẽ ſuꝑabit. יִתְגַּבָּר
Et cap.36.℣.9. Et indicauit eis opus eoꝝ, & tranſgreſsiones eoꝝ quòd exuperent. יִתְגַּבָּרוּ
Eſai.42.℣.13. Iubilabit atq; vociferabitur, ſuper inimicos ſuos corroborabit ſe. יִתְגַּבָּר

Inde nomina.

גֶּבֶר Vir qui exuperat alios virtute, autoritate & dominio. Hinc per aphæreſin vir.
Ieremiæ 17.℣.5. Maledictus qui confidit in viro, & ponit in carnem brachium ſuum. ὁ ἄνθρωπος. הַגֶּבֶר
In pauſa. Iob 10.℣.5. Num ſicut dies hominis dies tui, ſi anni tui ſicut dies viri? ἀνδρός. גָּבֶר
Et plur. Exo.10.℣.11. Non ita, ſed ite nunc vos viri, & colite Dominum. οἱ ἄνδρες. הַגְּבָרִים

גְּבַר Vir ſuperior in gubernatione familiæ, qui autoritate præualet.
Pſ.18.℣.27. Cum viro integro (ſeu perfecto) integrum te præſtabis. גְּבַר

גְּבִיר Vir, ſuperior, gubernator, dominus, herus. Hinc per aphæreſin vir. Bis tantum.
Gen.27.℣.29. Eſto vir (vel ſuperior) fratribus tuis, & ſupplicabunt tibi. κύριος. גְּבִיר

Et ℣. 37. Ecce herum (vel ſuperiorem) poſui eum tibi, & omnes fratres eius dedi ei. κύριον. גְּבִיר

גְּבִירָה Domina, hera ſuperior, gubernatrix. Hæc forma tantum abſolutè vſurpatur.
Ier. 13. ℣. 18. Dic regi & dominæ (.i. reginæ) humiliter ſedete &c. וְלַגְּבִירָה
Et præterea tantum 1. Reg. 11. ℣. 19. Ierem. 29. ℣. 2.

גְּבֶרֶת Domina, hera quæ ſuperior eſt autoritate & dominio.
In reg. Ieſ. 47. ℣. 5. Non adijcient vt vocent te dominam regnorum. ἰσχύς. גְּבֶרֶת
In pauſa ibid. ℣. 7. Et dixiſti in æternum ero domina, & hactenus non poſuiſti ad cor. ἄρχουσα. גְּבָרֶת
Cum aff. Pſ. 123. ℣. 2. Sicut oculi ancillæ manū dominæ ſuæ, ita oculi &c. κυρίας αὐτῆς. גְּבִרְתָּהּ

גִּבּוֹר Fortis, vir præualidus qui gubernat alios, aut qui alijs ſuperior eſt authoritate.
Ier. 9. ℣. 22. Ne glorietur fortis in fortitudine ſua, ne glorietur diues &c. ὁ ἰσχυρός. גִּבּוֹר
Cum affi. 1. Sam. 17. ℣. 52. Et viderunt Philiſtæi quòd mortuus eſſet fortis eorum. גִּבּוֹרָם
Et plur. Prou. 21. ℣. 22. Ciuitatem fortium tranſcendit (.i. vincit) ſapiens. גִּבֹּרִים
Cum affi. Oſe. 10. ℣. 13. Confiſus es in via tua, & in multitudine fortium tuorum. גִּבּוֹרֶיךָ
In reg. Pſ. 103. ℣. antep. Benedicite Iehoua angeli eius, fortes virtute &c. δυνατοὶ. גִּבֹּרֵי

גְּבוּרָה Fortitudo, robur animi & corporis quo alius alium ſuperat, ſuperlatio.
Pſ. 89. ℣. 14. Tibi eſt brachium cum fortitudine, firmabitur manus tua &c. גְּבוּרָה
Cum affi. leui. Pſ. 21. ℣. vlt. Cantemus & celebrabimus fortitudinem tuam. גְּבוּרָתֶךָ
Cum affi. graui. Ieſ. 30. ℣. 15. In ſilentio & ſpe erit fortitudo veſtra. גְּבוּרַתְכֶם
In reg. Pſ. 147. ℣. 10. Non in fortitudine equi voluntatem habebit &c. בִּגְבוּרַת
Et plur. Pſ. 90. ℣. 10. Dies annoꝝ noſtroꝝ ſunt ſeptuaginta, & ſi ſuperlationes &c. בִּגְבוּרוֹת
In reg. Pſ. 106. ℣. 2. Quis recitabit fortitudines Iehoua, &c. δυναστείας τοῦ κυρίου. גְּבוּרוֹת
Cum affi. Pſ. 150. ℣. 2. Laudate eum in fortitudinibus eiꝰ &c. ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. בִּגְבוּרֹתָיו

גָּבִישׁ

Gabis, nomen lapidis precioſi, quem nonnulli vocant Cryſtallum, & legitur quoq̃ compoſitum cum אֶל .i. ad, vel אֵל potens, quaſi dicat, ad formam Cryſtalli prægrandis, vide ſupra. Semel extat.
Iob 28. ℣. 18. Coralliorꝝ & Gabis non fiet mentio .i. nihil reputabunť ad ſapientiā. גָּבִישׁ

גָּג

Tectum planum non cacuminoſum, peribolus in ſummitate ædium, vt in terra palæſtina eiuſmodi fuerunt domus habentes ſolarium circummunitū ne quis decidere poſsit, Radix inuſitata eſt, גגג aut גָּגַג: Cognationem habet cum גָּנַן cinxit, protexit &c. Hinc οἶκος, οἰκίον, domus, ſeu tectum pro domo per Synecdochen. οἰκέω habito in tectis, οἰκίζω facio habitare. Olim enim homines in tectis potiſsimè habitabant, vt ex lectione Bibliorum patet, vnde & in Euangelio dicitur: Qui eſt in tecto non deſcendat &c. Et Germani ab hac radice acceperunt, ein Gang.
In reg. Ezech. 40. ℣. 13. Et menſus eſt portam à tecto thalami ad tectum eius. מִגַּג גַּגּוֹ
2. Sam. 11. ℣. 2. Et deambulauit ſuper tecto domus regiæ, & vidit &c. הַגָּג
In pauſa. Pſ. 102. ℣. 8. Vigilaui & fui ſicut paſſer ſolitarius ſuper tecto. ἐπὶ δώματος. גָּג
Cum He locali. Ioſu. 2. ℣. 6. Et ipſa fecerat eos aſcendere ſurſum ad tectum. ἐπὶ τὸ δῶμα. הַגָּגָה
Cum affix. Deutero. 22. ℣. 8. Si ædificaueris domum nouam, facies ambitum tecto tuo. τῷ δώματί σου. לְגַגֶּךָ
Exo. 30. ℣. 3. Et operies (vel obduces) illud auro mūdo, tectū eiꝰ, &c. τὴν ἐσχαρίδα αὐτοῦ. גַּגּוֹ
Et plur. vſurpatur in fœminino genere, licet eius ſingulare non inueniatur.
Zopho. 1. ℣. 5. Et adorantes ſuper tectis militiam cœli, id eſt, ſupplicantes exercitui cœli. ἐπὶ τὰ δώματα. הַגַּגּוֹת
In regim. Pſalm. 129. ℣. 6. Erunt tanq̃ gramen tectorum, quod priuſq̃ euulſum fuerit &c. δωμάτων. גַּגּוֹת
Cum affix. Ierem. 19. ℣. antepenult. Ad omnes ædes in quarum tectis ſuffierunt &c ἐπὶ τῶν δωμάτων. גַּגֹּתֵיהֶם
Itē Exo. 30. ℣. 3. ca. 37. ℣. 26. Ioſ. 2. ℣. 8. Iud. 9. ℣. 21. cap. 16. ℣. 27. Ieſ. 16. ℣. 22. ca. 18. ℣. 25.

גָּדַד Excurrit turmatim, incurſionem fecit cuneatim, quemadmodum milites leuis armaturæ gregatim excurrunt ad depopulandum agros, & ad exercenda latrocinia, quo hominibus nocent, eosq́ contriſtant. Cognationem habet cum אֲגֻדָּה faſciculus, & בָּגַד præuaricatus eſt excurrendo metas ſuas. Hinc eſt κήδω & κηδέσκω contriſto, deſtruo, lædo, noceo, nam milites excurrentes damnum inferunt populo in vicinia habitanti. Crebrius autem in 4. Coniugatione vſurpatur, vbi irruptionem in cutem corporis ſui, lacerando ſe cultris vel vnguibus præ nimio dolore & triſticia ſignificat, quemadmodum olim luctuoſi in funeribus & exequijs mortuorum ſe lacerare, & crines euellere ſolebant indicantes mœſticiam ſuam ingentem. Hinc κηδεύω funero, parento, iuſta facio, κηδέω triſtor, angor, κήδειος funeralis, κήδομαι triſtor, exequias curo, κῆδος triſticia, funus, exequiæ, ἐπικήδιον epicedium.

In 1. Coniug. גָּדַד & גַּד excurſionem fecit. Legitur tantum ſemel, vt,

Pſalm. 94. ℣. antep. Excurſionem facient contra animam iuſti, & ſanguinem innocentem &c. θηρεύσουσιν. יָגוֹדּוּ

In 4. Coniug. הִתְגּוֹדֵד excurrit in ſeipſum, lacerauit. Quando autem habet accuſatiuum, ſignificat in aliam perſonam vel rem excurrere. Legitur ſepties.

Ier. 41. ℣. 5. Raſi barba, ſciſſi veſtimentis, & lacerantes ſe præ dolore κοπτόμενοι. וּמִתְגֹּדְדִים

Deu. 14. ℣. 1. Non lacerabitis vos ipſos, neq́ ponetis caluitium inter oculos veſtros propter mortuum. תִּתְגֹּדְדוּ

Ier. 47. ℣. 5. Vſquequo dilaceras te? κόψῃς. תִּתְגּוֹדָדִי

Ier. 16. ℣. 6. Et non plangent ſuper eos, neq́ lacerabit ſe (quiſquam) κόψονται. יִתְגֹּדַד

1. Reg. 18. ℣. 28. Et incidebant ſe more ſuo gladiolis & lanceolis vſq́ ad effuſionem. καὶ κατετέμνοντο. וַיִּתְגֹּדְדוּ

(ἐμφραχθήσεται.

Mich. 5. ℣. 4. Nunc fac te excurrere filia latronis .i. nunc congregabis te turmatim, תִּתְגֹּדְדִי

Ier. 5. ℣. 7. Et adulterati ſunt, & in domum meretricis fecerunt ſe irruere. κατέλυον. יִתְגּוֹדָדוּ

Inde nomina.

גְּדוּד Turma militum, cuneus excurrens ad depopulandos agros, globus militum & latrunculorum. Quando terræ vel agro tribuitur ſignificat glebam cuneatam, quæ conſtipata & compacta eſt ex multis micis ſeu pulueribus terræ.

2. Sam. 22. Pſal. 18. ℣. 30. Quia tecum incurram turmam, & cum Deo meo tranſiliam murum. πειρατηρίου. גְּדוּד

Oſeæ 7. ℣. 1. Et fur ingredietur, exſpoliabit cuneus (vel prædo) foris. λῃστής. גְּדוּד

In reg. 2. Par. 25. ℣. 10. Quid fiet cum centum talentis, quæ dedi turmæ Iſraelis. לִגְדוּד

Et plur. 2. Reg. 5. ℣. 2. Et Syri egreſsi ſunt cuneati (vel turmatim) Sept. μονόζωνοι. גְּדוּדִים

In reg. 2. Reg. 24. ℣. 2. Et miſit Deus contra eum turmas Chaldæorum & turmas Syrorum μονοζώνους. גְּדוּדֵי

Cum aff. Pſ. 65. ℣. 10. Sulcos eius irriga, deprime glebas eius. גְּדוּדֶיהָ

גְּדוּדָה Incurſio, inciſio, vt ſi quis præ dolore lacerat cutem ſuam. Semel extat.

Plur. Ier. 48. ℣. 36. Omnis barba raſa, ſuper omnium manibus inciſiones. κόψονται. גְּדוּדוֹת

גַּד Mars, Deus belli, itẽ ſemẽ coriãdri, quod effuſũ diſcurrit turmatim, & ꝓpriũ viri.

Eſ. 65. ℣. 11. Et inſtruitis ipſi Gad menſam, & impletis Meni. Sept. δαιμονίῳ. לַגַּד

Exod. 16. ℣. 31. & Num. 11. ℣. 7. Et illud Man erat veluti ſemen coriandri. Sept. κορίου. גַּד

Gen. 30. ℣. 10. Et dixit Lea, turmatim, & vocauit nomen eius Gad. גָּד

גְּדִי Hædus, hædulus lactens qui incurrit vbera matris, & eſt tàm caprini quàm ouilli generis, Radix inuſitata eſt, גָּדָה Cognationem hahet cum גָּדַד excurrit. Hinc αἰγίδιον, & latini pro Gimel ſubſtituunt aſpirationem dicendo hædus, hædulus.

Ieſ. 11. ℣. 6. Et habitabit lupus cum agno, & pardus cum hædo cubabit. ἐρίφῳ. גְּדִי

In reg. Gen. 38. ℣. 17. & dixit, Ego mittam hœdum caprum de grege. ἔριφον. גְּדִי

Et plur. 1. Sam. 10. ℣. 3. Vnus portans tres hædos. Sep. τρία αἰγίδια גְּדָיִים

In reg. Gen. 27. ℣. 9. Vade ad gregem & accipe mihi inde duos hædulos caprarum. δύο ἐρίφους. גְּדָיֵי

גְּדִיָּה Hædula. In fœminino genere legitur tantum pluraliter & ſemel.

Cum aff. Cant. 1. ℣. 8. Et paſce hædulas tuas iuxta habitacula paſtorum. ἐρίφους σου. גְּדִיֹּתַיִךְ

גָּדוֹת Ripæ in quas excurrit aqua, littora. Cognationem habet cum יָדוֹת i. manus, nam aquarum manus ſunt littora ſeu ripæ. Hinc ὄχθη ripa, ἀκτή littus. Legitur quater.

Plur. Cum aff. Ioſ. 3. ℣. 15. & cap. 4. ℣. 18. Et Iordanis plenus erat ſuper omnes ripas ſuas. κρηπῖδα αὐτοῦ. גְּדוֹתָיו

Ieſ. 8. ℣. 8. Et aſcendet ſuper omnes alueos eius, & tranſibunt ſuper omnes ripas eius. τεῖχος ὑμῶν. גְּדוֹתָיו

1. Par. 12. ℣. 15. Et ipſe Iordanis implebat vſque ad omnes ripas eius. גְּדוֹתָיו

גָּדַל Magnus fuit, magnificatus eſt, ſuccreuit in ſtaturam magnam ſeu longam. Cognationem habet cum דָּלַג exilijt in ſublime vel in magnitudinem, & cum גֶּלֶד cutis ſeu pellis pro magnitudine corporis. Hinc per protheſin μαγαλυνω magnifico, μέγας, μεγάλη, magnus, magna. Et per tranſpoſitionem δολιχός longus. Latini pro d vſurpant n literam eiuſdem inſtrumenti, & per metatheſin dicunt longus. Germanicè lang/ cognatæ ſignificationis.

In 1. Coniug. גָּדֵל & גָּדַל magnus fuit, magnificatus eſt, ſuccreuit.

Iob. 2. ℣. pen. Quia viderunt quod magnus fuit dolor vehementer. μεγάλη. גָּדַל

1. Sam. 2. ℣. 26. Et puer Samuel proficiebat, & magnus fiebat, & bonus erat. μαγαλυνόμενον. וְגָדֵל

Iob. 31. ℣. 18. Nam à iuuentute mea ſuccreuit mecum (vel educauit me.) ἐξέτρεφον. גְּדֵלַנִי

2. Sam. 5. ℣. 10. Et ibat Dauid proficiendo & creſcendo, & erat Iehoua &c. καὶ μεγαλυνόμενος. וְגָדוֹל

Gen. 41. ℣. 40. Tantum ſolio maior te ero. i. honoratior te. ὑπερέξω. אֶגְדַּל

Gen. 26. ℣. 13. Et magnus fuit ille & proficiebat procedendo & creſcendo. καὶ ὑψώθη. וַיִּגְדַּל

In 2. Coniug. גִּדֵּל & גִּדַּל magnificauit, educauit.

Ieſ. 49. ℣. 21. Et hos quis magnificauit? En ego relictus ſum ſolus, iſti autem vbi? גִּדֵּל

Ioſ. 4. ℣. 14. In die illo magnificauit Iehoua Ioſuam. i. illuſtrem fecit. ηὔξησε. גִּדַּל

2. Reg. 10. ℣. 6. Et filij regis ſeptuaginta viri cum magnatibus &c. qui eos educabant. מְגַדְּלִים

Pſ. 144. ℣. 4. à fine. Filij noſtri ſicut plantæ, magnificati in iuuentute ſua. ἱδρυμένα. מְגֻדָּלִים

Ioſ. 3. ℣. 7. Et dixit Iehoua ad Ioſuam: Hodie incipiam magnificare te. ὑψῶσαί σε. גַּדֶּלְךָ

Pſ. 34. ℣. 4. Magnificate Dominum meum, & exaltabimus nomen eius vna. μεγαλύνατε. גַּדְּלוּ

Gen. 12. ℣. 2. Et benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum. i. illuſtre reddam. καὶ μεγαλυνῶ. וַאֲגַדְּלָה

Ieſ. 44. ℣. 14. Plantauit ornum, & pluuia magnificabit eam. ἐμήκυνεν. יְגַדֵּל

In 3. Coniug. הִגְדִּיל magnificauit, magnificè prædicauit. Sæpe legitur, vt,

Pſ. 126. ℣. 2. Magnificauit Iehoua ad faciendum cum eis. Sept. ἐμεγάλυνε. הִגְדִּיל

Pſ. 35. ℣. antep. Induantur confuſione & ignominia, magnificantes ſuper me. μεγαλορρημονοῦντες. מַגְדִּילִים

Amos 8. ℣. 5. Ad minorandum Epha, ad magnificandum ſiclum. μεγαλῦναι. וּלְהַגְדִּיל

Ezech. 24. ℣. 9. Væ ciuitati ſanguinum, ego quoque magnificabo Pyram. μεγαλυνῶ. אַגְדִּיל

Obad. 1. ℣. 12. Et ne magnifices os tuum, in die tribulationis. i. non gloriaberis. μὴ μεγαλορρημονήσῃς. תַּגְדֵּל

In 4. Coniug. הִתְגַּדֵּל magnificauit ſe ipſum. Quater vſurpatur.

Ezech. 38. ℣. vlt. Et magnificabo meipſum, & ſanctificabo me, &c. μεγαλυνθήσομαι. וְהִתְגַּדִּלְתִּי

Ieſ. 10. ℣. 15. Nunquid gloriabitur ſecuris contra ſecantem ea, an magnificabit ſe ſerra? ὑψωθήσεται. יִתְגַּדֵּל

Dan. 11. ℣. 37. Et eleuabit ſe ipſum, & magnificabit ſe ſuper omnem Deum. μεγαλυνθήσεται. וְיִתְגַּדֵּל

Dan. 11. ℣. 37. Neque vllum Deum curabit, quia ſuper omnia ſe magnificabit. יִתְגַּדָּל

Inde nomina.

גָּדוֹל Magnus, grandis, amplus, maximus. Græci hinc deducunt μεγάλον.

Pſ. 145. ℣. 3. Magnus Iehoua, & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non finis. גָּדוֹל

In reg. Ezech. 17. ℣. 3. Aquila grandis, magna alarum. i. longis alis. μέγας. גְּדוֹל

Cum Maccaph. Pro. 19. ℣. 19. Magnus iræ accipiet damnum &c. κακόφρων. גְּדָל־

Cum affix. Ionæ 3. ℣. 5. Et induerunt ſaccos à magno eorum vſque ad paruum eorum. ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν. מִגְּדוֹלָם

Et plur. Pſ. 111. ℣. 2. Magna opera Domini, quæ inquiruntur ab omnibus &c. μεγάλα גְּדֹלִים

Cum aff.Ion.3.℣.7. Et proclamauit &c. ex decreto regis & magnatum eius. וּגְדֹלָיו
In reg.2.Reg.10.℣.6.Et filij regis erant ſeptuaginta viri,cum magnatibus vrbis &c. גְּדֹלֵי

גְּדוֹלָה Magna,item ſubſtantiuè magnale,magnum,magnitudo,granditas.
Ion.1.℣.2.Surge,vade ad Niniuem ciuitatem magnam,& prædica contra eam. הַגְּדוֹלָה
Et plur.Deut.1.℣.28.Ciuitates magnæ & munitæ in cœlum vſq; &c. גְּדֹלֹת
Pſ.12.℣.4. Excindet Iehoua omnia labia adulationum, linguã loquentẽ magnalia. גְּדֹלוֹת

גָּדֵל Magnus,creſcens immenſè. Eſt participium Kal, & omiſſo tempore fit nomen.
Gen.26.℣.13.Et magnus fuit vir,& proficiebat procedendo & magnus erat. וְגָדֵל
Et plur.cum aff.Ezech.16.℣.25.Et fornicata eſt cum filijs &c. magnis carne. גִּדְלֵי

גֹּדֶל Magnitudo,magnificentia, granditas.
Ieſ.10.℣.12. Viſitabo fructum magnitudinis nempe cor regis Aſſyriæ. גֹּדֶל
In reg.Ieſ.9.℣.9.In ſuperbia & in magnitudine cordis, dicens. וּבְגֹדֶל
Cum aff.Deu.5.℣.24.Oſtendit nobis Iehoua &c,& magnitudinem ſuam. גָּדְלוֹ
Pſ.150.℣.2.Laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis ſuæ. גֻּדְלוֹ

גְּדוּלָּה Et vſitatius גְּדֻלָּה magnificentia,magnitudo, tribuitur interdum dolori ſeu cruci.
Eſther 6.℣.3.Quid caritatis & magnitudinis faciemus ipſi Mordechai. וּגְדוּלָּה
2.Sam.7.℣.21. Et ſecundum cor tuum feciſti omnem magnificentiam hanc. הַגְּדוּלָּה
Cum aff.Pſ.145.℣.3.Magnus Iehoua &c. & magnificentiæ eius non eſt finis. וְלִגְדֻלָּתוֹ
Pſ.71.℣.21.multiplicaſti magnitudinem meam & rurſus conſolatus es me. גְּדֻלָּתִי
In reg. Eſther 10.℣.2. Et claritas magnificentiæ Mordechai qua magnificauit eum. גְּדֻלַּת
Et plur.1.Par.17.℣.19.Vt notas faceres cunctas magnificentias. הַגְּדֻלּוֹת
Cum aff.Pſ.145.℣.6.Et magnificentias tuas recenſebo. Eſt duplex lectio. גְּדֻלָּוֹתֶיךָ

מִגְדָּל Turris, à magnitudine ſeu celſitudine,turris alta,& magna.
Gen.11.℣.4. Ædificabimus nobis ciuitatem & turrim cuius caput in cœlum &c. וּמִגְדָּל
In reg.Prou.18.℣.10.Turris fortitudinis eſt nomen Iehoua. מִגְדַּל
Et plur.Ieſ.30.℣.25.In die cædis magnæ,in cadere turres .i. cum ruerent turres. מִגְדָּלִים
Cum aff.Pſ.48.℣.antep.Circuite Zion &c. recenſete turres eius. מִגְדָּלֶיהָ

מִגְדָּלוֹת Turres celſæ,item magnitudines,vſurpatur tantum pluraliter in fœm. genere.
Cant.8.℣.10.Ego ſum murus,& vbera mea ſunt veluti turres. מִגְדָּלוֹת
Cum aff.Ezech.26.℣.9.Et turres tuas demolietur gladijs(vel telis) ſuis. וּמִגְדְּלֹתַיִךְ
In reg.Cant.5.℣.13. Genæ eius ſicut areolæ aromatum, & magnitudines pyxidum. מִגְדְּלוֹת

מִגְדּוֹל Magnitudo,turris magna & celſa. Eſt quoq; proprium nomen ciuitatis.
Ier.44.℣.1.Sedentes in terra Aegypti,ſedentes in turri.i.ædibus altis. μαγδωλῷ. בְּמִגְדֹּל
Exod.14.℣.2.Inter Migdol & inter mare,ante Baalzephon &c. מִגְדֹּל
In reg.Ezech.29.℣.10. A turre (vel Migdol) Seuene, vſq; ad terminum. מִמִּגְדֹּל

גְּדִלִים Funiculi magni in fimbrijs intricati, & artificio catenularum concinnati. Phylacteria magna,Hieronymus vertit funiculos. Quidam fimbriolas. Bis legitur.
Deu.22.℣.12.Funiculos facies tibi in quatuor alis veſtimenti tui. κρασπέδων. גְּדִלִים
1.Reg.7.℣.17.Funiculos fecit opus catenularũ ad epiſtylia. גְּדִלִים

גָּדַע Succîdit, decîdit. Cognationem habet cum גָּדַד incurſionem fecit, nam ſecuris excurrit dum cæſor eam extendit ad ſuccidendum. Hinc κεδάω, κεδάζω frango, diſſipo, διασκεδάζω, κατασκεδάζω diſſipo, κίδνημι diſpergo &c. Et latinum cædo,cum compoſitis,ſuccîdo,occîdo, decîdo.

In 1.Coniug. גָּדַע ſuccîdit,decîdit,concîdit. Accuſatiuum regit. Quinquies legit.
Thre.2.℣.3.Succîdit in furore iræ ſuæ omne cornu Iſrael,reduxit &c. συνέκλασεν. גָּדַע
1.Sam.2.℣.31.Ecce dies veniunt,& ſuccidam brachium tuum &c. ἐξολοθρεύσω. וְגָדַעְתִּי
Ieſ.10.℣.pen.Et excelſa ſtaturæ ſuccîdentur,& ſublimia humiliabunt. συντριβήσονται. גְּדֻעִים
Zach.11.℣.10.Et accepi baculũ meũ nempe amœnitatẽ,& ſuccîdi eũ. καὶ ἀπορρίψω. וָאֶגְדַּע
Ibid.℣.14.Et ſuccîdi baculũ meũ ſecundũ,nempe perditores. ἀπέρριψα. וָאֶגְדַּע

In voce paſſiua נִגְדַּע & נִגְדַּע ſuccîſus eſt,decîſus eſt,excîſus eſt. Septies legitur.
Iud.21.℣.6.Excîſa eſt hodie tribus vna de Iſrael. ἀφῄρηται. נִגְדַּע
Ier.50.℣.23.Quomodo ſucciſus & cõfractus eſt malleus totius terræ? πῶς συνεκλάσθη נִגְדַּע
Ieſ.14.℣.13.Qm̃o cecidiſti de cœlo Lucifer ꝛc. ſucciſꝰ es ad terrã? συνετρίβης. נִגְדַּעְתָּ
Amos 3.℣.pen.Et ſuccidentur cornua altaris,& corruẽt ad terrã? καὶ κατασκαφήσεται. וְנִגְדְּעוּ
Præterea tantum extat Ierem.48.℣.24. Eſa.22.℣.vlt. Ezech.6.℣.6.

In 2.Coniug.גִּדַּע & גָּדַע ſuccidit,excidit omnino.Sæpe inuenitur.

Pſ.107.℣.16.Quoniam confregit ianuas æneas, & vectes ferri (ſeu ferreas) ſuccidit.
συνέθλασεν. גִּדַּע

2.Par.34.℣.7.Et cuncta ſimulachra ſuccidit in tota terra Iſrael,& reuerſus eſt.ἔκοψεν. גִּדַּע

Ieſ.45.℣.2.Ianuas æris confringam,& vectes ferri ſuccidam.συνθλάσω. אֲגַדֵּעַ

2.Par.14.℣.2.Et confregit ſtatuas,& ſuccidit lucos.ἐξέκοψε τὰ ἄλση. וַיְגַדַּע

Deut.7.℣.5.Et lucos eorum ſuccidetis,& ſculptilia eorum comburetis igne. ἐκκόψετε. תְּגַדֵּעוּן

In voce paſsiua. גֻּדַּע ſucciſus eſt ſine intermiſsione,exciſus eſt. Semel habetur.

Ieſ.9.℣.10.Sycomori exciſæ ſunt,ſed cedros ſufficiemus.i.ædificia vilibus arboribus extructa corruerunt, ſed melioribus reſarciemus. גֻּדָּעוּ

גִּדְעוֹן Gideon,quaſi ſucciſor, vel ſucciſio, nomen herois fortiſsimi, de quo lege Iudic. 6. 7. & 8.

גדף Vituperauit,conuitiatus eſt,blaſphemauit,inuectus eſt in aliquem verbis atrocibus. Cognationem habet cum גָּרַף propulſauit,& נָגַף conſternauit.Hinc eſt κτυπέω & κτυπίομαι ſono,obſtrepo, vitupero.

2.Reg.19. Ioſuæ 37.℣.6.Ne timeas à verbis quæ audiuiſti, quod blaſphemarint. Septuag. ὠνείδισαν. גִּדְּפוּ

Ibid.℣.23.Quem criminatus eſt & quem blaſphemaſti.παρώξυνας. וְגִדַּפְתָּ

Ezech.20.℣.27.In hoc blaſphemarunt me patres veſtri.παρώργισαν. גִּדְּפוּ

Num.15.℣.30. Et anima mea quæ Deum blaſphemat extirpabitur è populo eius.
παροξυνεῖ. מְגַדֵּף

Pſalm. 44.℣.16. Propter vocem exprobrantis & blaſphemantis, & propter inimicum. καταλαλοῦντα. וּמְגַדֵּף

Inde nomina.

גְּדוּפָה Conuitium,vituperium,contumelia,detractio.Inuenitur tantum ſemel,vt,
Ezech.5.℣.antep. Et erit opprobrium & & conuitium, caſtigatio & deſolatio. וּגְדוּפָה

גִּדּוּפִים Conuitia,vituperationes ſeu vituperia.Pluraliter & bis tantum vſurpatur,vt,
Eſa.43.℣.vlt.Ponam in anathema Iacob & Iſrael in vituperia.ὀνειδισμόν. לְגִדּוּפִים

In regimin. Zophon. 2.℣.8. Audiui probrum Moab, & conuitia filiorum Ammon. κονδυλισμόν. וְגִדּוּפֵי

גִּדּוּפוֹת Vituperationes,conuitia, Legitur cum affixo & ſemel tantum.
Ieſ.51.℣.7.Ne timeas opprobrium hominis, & à vituperationibus eorum. φαυλισμῷ. וּמִגִּדֻּפֹתָם

גדר Sepiuit, circumſepſit, obſepiuit, interſtrinxit maceria aut ſepe, obſtrinxit ſepe. Cognationem videtur habere cum עָדַר congregauit intra ſeptum, ordinauit in ſeptum,collegit in ſepta. Et cum דָּרַךְ calcauit,ſignificat enim ſepem extruere ne pedibus via pateat ingrediendi & calcandi. Hinc Germanicum ein Gatter/ ein Gitter/ vergattern/ Et Græci per metatheſin dicunt τριγκόω ſepio, τριγές, τριγχὸς, θριγκὸς ſeptum,munitio,murus,paries.

In 1. Coniugatione גָּדַר circumſepiuit, obſepiuit, Cum Accuſatiuo vel cum בְּעַד: Nonies extat.

Thren.3.℣.7. Circumſepiuit me vt non euadã,aggrauauit æs meum.ἀνῳκοδόμησεν. גָּדַר

Et ℣.9.Obſepiuit vias meas lapidibus ſectis, ſemitas meas deprauauit. ἀνῳκοδόμησεν. גָּדַר

Oſeæ 2.℣.6. Idcirco ego obducã viã tuam ſpinis,& obſepiam ſepem. ἀνοικοδομήσω. וְגָדַרְתִּי

Ezech.22.℣.pen.Et quæſiui ex eis virum ſepientem ſepem &c. ἀναστρεφόμενον. גֹּדֵר

Et cap.13.℣.5. Non aſcendiſtis per rupturas vt ſepiretis ſepem pro domo Iſrael.
συνήγαγον. וַתִּגְדְּרוּ

Legitur præterea tantum Iob 19.℣.8.Amos 9.℣.11.Eſa.58.℣.12.& 2.Reg.12.℣.13.

Inde nomina.

גֶּדֶר Sepes, ſepimentum, ſeptum, maceria ex congerie lapidum vel lignorum. Bis legitur, vt,

In reg. Prou.24.℣.31.Et maceria(ſeu ſepes)lapidum eius diruta eſt. וְגֶדֶר

Ezech.42.℣.10. Intra latitudinem fuit ſepes atrij verſus orientem. גֶּדֶר

גָּדֵר Sepes,ſepimentum,ſeptum,cinctura ex ſepe,in regimine non extat.
Num.22.℣.24.Et ſtetit &c.in ſemita vinearum,ſepes erat hinc,& ſepes inde.φραγμός. גָּדֵר

Cum aff.Ieſ.5.℣.5.Diruendo ſepem eius,& erit in conculcationem.φραγμὸν αὐτοῦ. גְּדֵרוֹ
Et plur.cum aff.Pſ.80.℣.13.Quare dirupiſti ſepes eius,vt decerpāt. τὸν φραγμὸν αὐτῆς גְּדֵרֶיהָ
Mich.7.℣.11.Dies eſt ad ædificandum ſepes(vel macerias) tuas.ἐξαλειψίς σου. גְּדֵרָיִךְ

גְּדֵרָה Sepes,ſeptum,munitio ſepe aut maceria circumcincta.
Oſe.2.℣.6.Et obſepiam ſepem,vt ſemitas ſuas non inueniat. τὰς ὁδοὺς αὐτῆς. גְּדֵרָה
Et plural. Numer.32.℣.24. Extruite vobis ciuitates &c. & ſepta pro ouibus veſtris. καὶ ἐπαύλεις. וּגְדֵרֹת
Cum aff.Pſ.89.℣.40.Dirupiſti omnes ſepes(vel macerias)eius.φραγμοὺς αὐτοῦ. גְּדֵרֹתָיו
In reg.Num.32.℣.16.Septa ouium ædificabimus pro iumentis noſtris. גִּדְרֹת

גֶּדֶרֶת Sepes,maceria circumſepiens aliquid.Legitur tantum ſemel, vt,
Ezech.42.℣.12.vt oſtium eſſet initio viæ ante ſepem aptiſsimam. הַגֶּדֶרֶת

גָּדִישׁ Aceruus ſpicarum ſeu ariſtarum in area ordinatus ad triturationem. Affinitatem habet cum גָּדַד turmatim excurrit,& cum דּוּשׁ triturauit.Hinc eſt στάχυς ſpica, & σταχυολογεῖν ſpicas legere, σταχυολογία ſpicilegium. ἄσταχυς ſpica, non poteſt dici, quantum mihi laboris hæc radix faceſſerit in eruendo græco themate. Quater legitur, vt,
Exod.22.℣.5.Si ignis apprehenderit ſpinas vt abſumatur aceruus.ἅλωνας ἢ στάχυς. גָּדִישׁ
Iudic.15.℣.5.Et combuſsit ab aceruo vſq; ad ſtantem ſegetem.Sept. ἀπὸ στάχυας. מִגָּדִישׁ
Iob.5.℣.pen.Veniet in ſepulchrum,vt aceruus &c. ὥσπερ σῖτος ὥριμος. גָּדִישׁ
Et cap.21.℣.antep.Et in aceruo excubabit. Septuag. ἐπὶ σορῷ. גָּדִישׁ

גָּהָה Sanauit, leuauit infirmitatem, releuauit, & accipit̃ ſolummodo de cōditionibus medicaminum. Cognationem habet cum גֵּאָה elatus eſt, & cum נָגַהּ ſplenduit, Nam ſanare eſt aliquem morbo reuelare vt ſplendidior fiat. Hinc ὑγιαίνω conualeo, ſanus ſum, ὑγίεια ſanitas, ὑγιής & ὑγιεινός ſanus.
In 1.Coniug. גָּהָה ſanauit,releuauit ex morbo,relaxauit. Semel habetur.
Oſeæ 5.℣.penultim. Non poterit mederi vobis, neq; leuabit à vobis emplaſtrum. διαπαύσῃ. יִגְהֶה

Inde nomen.

גֵּהָה Valetudo,releuatio ab infirmitate,leuamen. Et vſurpatur tantum ſemel.
Prou.17.℣.22.Cor lætum benè diſponit valetudinem,mens autem triſtis exiccat os. גֵּהָה

גֵּה Hic,iſte,pro זֶה, ſemel inuenitur inter Ebræa.
Ezech.47.℣.13. Sic dicit Dominus Iehoua, Hic eſt terminus intra quem hæreditatem, &c. גֵּה

גָּהַר Gyrauit, regyrauit,vt ſi quis faciem ſuam ponens inter genua ſua, corpus in gyrum quendam contrahit,ſeu arcuatim curuet, Aliquando ſignificat per gyrū vertere ſe. Cognationem habet cum גּוּר peregrinatus eſt,nam peregrini ſæpe adiguntur vt de loco in locum regyrent quærentes manſionem. Affinitate alludit ad הַר .i.mons,qui ex ſuo ambitu & gyro conſtat. Hinc γυρόω gyro,in gyrum contrahor, & per inuerſionem radicis arcuo .i.in modum arcus curuo &c.
In 1,Coniug. גָּהַר regyrauit, conſtruitur cum עַל, & ter inuenitur.
1.Reg.18.℣.42. Et regyrauit (id eſt, proſtrauit ſe) in terram, & poſuit faciem ſuam &c. καὶ ἔκυψεν. וַיִּגְהַר
2.Reg.4.℣.34.Et regyrauit ſuper eo,& incaluit caro pueri.διέκαμψεν. וַיִּגְהַר
Et ℣.35.Et aſcendit,& gyrauit ſup eo,tū ſternutauit puer ſepties &c. καὶ συνεκάλυψεν. וַיִּגְהַר

גּוֹב Scarabeus,attelabus,animal paruum,inſecti genus ab effodiendo caueas & ſcrobes in quibus latitat,nam lucos & prata crebris foraminibus excauant ſcarabei. Idcirco habet cognationem cum גֵּבֶא .i.foſſa,ſcrobs. Atq; affinitate alludit ad חָגָב .i. Bruchus, locuſtarum genus alis carens. Hinc Germanicum Keffer vel Kefer/Bis tantum legitur in Biblijs.
Nahum 3.℣.17. Comatuli tui ſunt ſicut locuſta, & principes tui ſicut ſcarabeus &c. ὡς ἀκρίς. כְּגוֹב
Et plur.Amos 7.℣.1. Sic oſtendit mihi Dominus Deus.Et ecce formans ſcarabeos (meos. ἀκρίδων גֹּבָי

גֹּבִים Scarabei.Semel tantum reperitur.Aliàs ſignificat foſſas,vide גֵּבֶא:
Ieſ.33.℣.4.Et colligetur ſpolium veſtrū &c.vt eſt diſcurſus ſcarabeorū.ἀκρίδας. גֹּבִים

גּוֹג Gog eſt proprium nomen regis, & legitur tantum in Ezechiele.
Ezech.38.℣.2. Fili hominis pone faciem tuam ad Gog terram Magog &c. גּוֹג
Et cap.39.℣.1. Et tu fili hominis propheta contra Gog, dicens: Sic dicit Dñs &c. גּוֹג
De hoc vide quoqꝫ Apocalip. Iohannis cap. 20.

גּוּד Turmatim excurrit, incurſionem fecit, adorſus eſt aliquem bello vel cuneis militum. Idem ferè quod גָּדַר excurrit ad deprædandum & latrocinandum. Hinc κυδέω, κηδέσκω deſtruo, depopulor, latrocinor.

In 1. Coniug. גָּד excurrit turmatim, incurſionem fecit. Ter legitur, vt,
Gen.49.℣.19. Gad ipſe eſt, quem turma incurret, (vel adorietur) πειρατεύσει αὐτὸν. יְגוּדֶנּוּ
At ipſe incurſionem faciet in finem .i. tandem Gad vincet hoſtes ſuos. πειρατεύσει. יָגֻד
Habac.3.℣.15. Ad aſcendendum contra populum, vt adoriatur eum (lacerando.) יְגוּדֶנּוּ
Inde nomen.

גָּד Excurſio turmalis. Eſt quoqꝫ nomen proprium filij Iacob.
Gen.30.℣.10. Et dixit Lea, turmatim, & vocauit nomen eius Gad. ἐν τύχῃ. בְּגָד
Eſt duplex lectio, vt, בְּגָד in turma, vel בָּא גָד venit populator.

גֵּו Dorſum, tergum, poſterior & eminentior pars corporis, & per ſynecdochen ꝓ toto corpore ſumitur. Nonnunquam metaphoricè tribuitur rebus inanimatis, & ſignificat elationem. Radix eſt inuſitata גָּוָה quæ non multum diſcrepat à גָּאָה elatus eſt, & גָּבַהּ excelluit. Cognationem habet cum גּוּפָה corpus, nam dorſum eſt pars corporis elatior atqꝫ ceu gibbus eminentior. Item tergus tergoris. Sexies legit, vt,
Iob.30.℣.5. A tergo expellentur, vociferabuntur contra eum tanquam contra furẽ. מִן־גֵּו
In regimin. Prouerb.10.℣.13. & Cap.19.℣. vltimo Cap.26.℣.3. Et virga (competet) tergo ſtultorum. לְגֵו
Cum aff. Eſ.38.℣.17. Quia abieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea. ὀπίσω μου. גֵּוְךָ
Eſa.50.℣.6. Tergum meum dedi percutientibus (vel percuſſoribus.) גֵּוִי

גֵּוָה Tergum vel elatio dorſi, item pellis dorſi bouini ex qua fiebat vagina. Quater legitur, vt,
Iob.22.℣.penult. Nam ad illos qui humiliantur dixiſti elationem .i. vt eleuentur. גֵּוָה
Cap.20.℣.25. Strinxit (gladium) & egreſſus eſt à tergore .i. è vagina. מִגֵּוָה
Cap.33.℣.17. vt auferat homo opus, & elationem à viro operiat .i. abſcondat. גֵּוָה
Ier.13.℣.17. In occultis flebit anima mea à facie elationis. גֵּוָה

גַּוָּה Tergum, dorſum eminens. Legitur ſolummodo cum affixis.
Ezech.23.℣.35. Quod oblita es mei, & abieciſti me poſt tergum tuum. ὀπίσω τοῦ σώματός σου. גַּוֵּךְ
1. Reg.14.℣.9. Et feciſti tibi deos alienos &c. & me abieciſti poſt tergũ tuũ. ὀπίσω σου. גַּוֶּךָ
Nehe.9.℣.26. Et abiecerunt legem tuam poſt tergum ſuum. ὀπίσω σώματος αὐτῶν. גַּוָּם

גְּוִיָּה Corpus ſiue viuum ſiue mortuum, per Synecdochen tergum pro toto corpore.
Nahum 3.℣.3. Et non eſt finis cadaueris, adeo vt corruant in cadauere eorum. τοῖς ἔθνεσι. לַגְּוִיָּה
Cum affix. Dan.10.℣.6. Et corpus eius ſicut Tharſis, & facies eius ſicut fulgur. τὸ σῶμα αὐτοῦ. וּגְוִיָּתוֹ
In reg. Iud.14.℣.8. Et ecce examen apum erat in cadauere leonis, & mel. πτῶμα. בִּגְוִיַּת
Et plur. Pſ.110.℣.pen. Iudicabit inter gentes, implebit cadaueribus (omnia) πτώματα. גְוִיּוֹת
Cum affix. Ezech.1.℣.11. Et duabus alis operiebant corpora ſua &c. He eſt paragog. σώματος. גְוִיֹּתֵיהֶנָה
In reg. 1. Sam.31.℣.pen. Et abſtulerunt corpus Saulis & corpora filiorꝫ eius. τὸ σῶμα. גְוִיֹּת
Pro hoc ſcribitur 1. Par.10.℣.antep. אֶת־גּוּפַת שָׁאוּל וְאֵת גּוּפֹת בָּנָיו׃
Legitur præterea tantum Geneſ.47.℣.18. Iudicum 14.℣.9. 1. Samuel.31.℣.10. Nehemiæ 9.℣.37. Ezech.1.℣.23.

גּוּז Auulſus eſt repentè, auulſit, euulſit, Idem ferè ſignificat quod גָּזַז totondit, detondit euellendo. Hinc ξέω, ξύω, ξαίνω .i. lacero, tondeo. Et Germanicè per inuerſionem literarum zucken / auszucken.

In 1. Coniugat. גָּז auulſus eſt repentè, & cum accuſatiuo vſurpatum ſit actiuum, auulſit, euulſit, & tantum ter legitur, vt,
Pſ. 90. ℣. 10. Quia auellitur (.i. abripitur) feſtinatio, & nos auolabimus. ἐπῆλθε. גָּז
Numer. 11. ℣. 5. à fine. Et ventus profectus eſt à Iehoua, & auulſit coturnices à mari. ἐξεπείρασεν. וַיָּגָז
Iob 1. ℣. antep. Diſcidit pallium ſuum, & euulſit caput ſuum .i. capillos ſuos. ἐκείρατο. וַיָּגָז
In voce paſsiua נָגוֹז auulſus eſt, abreptus eſt feſtinanter. Semel extat.
Nahum 1. ℣. 12. Etiamſi fuerint integri & ita multi, tamen auellentur. διασαλήσονται. נָגוֹזוּ

Inde nomen.

גּוֹז Euulſor, auulſor. Legitur ſemel, & tantum cum affixo, vt,
Pſ. 71. ℣. 6. Te nitor ab vtero, ex viſceribus matris meæ es euulſor meus. σκεπαστής. גּוֹזִי

גּוּחַ Prorepſit, erepſit, ſurrepſit, & metaphoricè erupit, perinde vt fœtus ex vtero matris erumpere ſolet, Idem quod גִּיחַ erepſit. Hinc κύω, κυέω, fero partum, in vtero habeo fœtum reptantem, qui ſuo tempore erumpet.
In 1. Coniugat. גּוּחַ ꝓrepſit, & cum accuſatiuo eduxit, fecit erumpe. Quater.
Pſ. 22. ℣. 10. Quia tu es eductor meꝰ de vẽtre &c. Eſt participiale nomẽ. ἐκσπάσων με. גֹחִי
Mich. 4. ℣. 10. Enitere & prorepe (vel erumpe) filia Zion vt parturiens. וָגֹחִי
Ezech. 32. ℣. 2. Et tu velut draco in æquoribꝰ, & prorepſiſti in fluminibꝰ. ἐκεράτιζες. וַתָּגַח
Iob 38. ℣. 8. Quis concluſit mare valuis in erumpere illud. Hoc eſt à גִּיחַ: ὅταν ἐμαίμασεν. בְּגִיחוֹ
In 3. Coniug. הֵגִיחַ fecit prorepere, Et abſolutè prorepſit, erupit. bis tantum.
Iud. 20. ℣. 33. Et inſidiator Iſrael prorepebat (vel erumpebat) de loco ſuo. מֵגִיחַ
Iob 40. ℣. 18. Confidit quod Iordanem faciet arrepere ad os ſuum, id eſt, attrahet. προσκρούσει. יָגִיחַ

Inde nomen.

גִּיחוֹן Gihon, vnum ex 4. fluminibus è paradiſo ortis, Ioſephus contendit eſſe Nilum. Item nomen fontis in parte occidentali vrbis Ieroſolymæ. Et dicitur ab aquarum diruptionibus perpetuis. Hinc Græcum γηὼν Geon. Bis extat.
Gen. 2. ℣. 13. Et nomen fluuij ſecundi eſt Gihon, qui circuit totam terram &c. גִּיחוֹן
1. Reg. 1. ℣. 32. Et facietis inequitare Salomonem filium meum ſuper burdone meo, & deducite eum ad Gihon. Chaldæus paraph. ad Silohe. גִּיחוֹן

גּוֹי Gens, populus cuiuſqꝫ religionis, habitans in terris & valle lachrymarum, ideoqꝫ cognationem habet cum גַּיְא ſiue גֵּיא .i. vallis, terra.
Exo. 19. ℣. 6. Et vos eritis mihi regnum ſacerdotale, & gens ſancta. καὶ ἔθνος ἅγιον. וְגוֹי
In reg. Zoph. 2. ℣. 5. Væ habitatoribus in tractu maris, genti Cretheorum. גּוֹי
Cum affi. Zoph. 2. ℣. 9. Et reſidui gentis meæ hæreditabunt eos. ἔθνους μου. גּוֹיִי
Pſ. 106. ℣. 5. Ad lætandum in læticia gentis tuæ, ad gloriandum &c. ἔθνους σου. גּוֹיֶךָ
Et plur. Pſ. 2. ℣. 8. Et dabo gentes hæreditatem tuam & poſſeſsionẽ tuã. δώσω σοι ἔθνη. גּוֹיִם
Cum affix. Geneſ. 10. ℣. 5. Ab his diuiſæ ſunt inſulæ gentium &c. in gentibus ſuis &c. ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. בְּגוֹיֵיהֶם
In regimin. Geneſ. 22. ℣. 18. Et benedicentur in ſemine tuo omnes gentes terræ. πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. גּוֹיֵי
Cum affix. Ezech. 26. ℣. 15. Et gentes tuas non offendes amplius ait Dominus Deꝰ. וְגוֹיַיִךְ
Secundum puncta legitur וְגוֹיַיִךְ & ſecundum literas, וְגוֹיֵךְ & gentem tuam &c.

גָּוַע Expirauit, obijt, emiſit, ſpiritum. Cognationem habet cum יָגַע laborauit, גָּעָה mugiuit, ſignificat enim laborem illum in extremis, quando moribundus laborando deficiens ſpiritum trahit & efflat. Hinc οἴχομαι pereo, morior. Germani gieben/ auffgieben / auffgiefen.
In 1. Coniugat. גָּוַע expirauit, egit animam, emiſit animam.
Num. 20. ℣. vlt. Et viderunt omnis congregatio, quod expiraſſet Aharon. ἀπελύθη. גָּוַע
Num. 17. ℣. pe. Et dixerũt filij Iſrael ꝛc. En expirauimꝰ, perijmꝰ, perijmꝰ. ἐξανηλώμεθα. גָּוַעְנוּ
Pſ. 88. ℣. 16. Pauꝑ ſum ego & animã agens à iuuentute, ꝑtuli terrores tuos. ἐν κόποις. וְגֹוֵעַ

Num.17.℣.vlt.Num finem faciemus(vel conſumemur)expirando? ἐξανηλώμεθα. לִגְוֹעַ
Et cap.20.℣.3.Vtinā & nos expiraſſemus, dū expirarent fratres noſtri. ἀπωλόμεθα. בִּגְוַע
Iob 10.℣.18.Vt qd de vtero eduxiſti me, expirabo & oculꝰ nō videbit me. ἀπέθανον. אֶגְוָע
Gen.6.℣.17.Omne quod in terra eſt expirabit(vel morietur) τελευτήσει. יִגְוָע
Et cap.7.℣.21. Et expirauit omnis caro quæ reptabat ſuper terram. τελευτήσει. וַיִּגְוַע
Item.25.℣.8.17.cap.35.℣.29.cap.49.℣.33. Ioſ.22.℣.20. Iob.3.℣.11.

גוף Clauſit pellendo vel acclinando valuas, Propriè non ſignificat ſera, aut peſſulo claudere, ſed tantum valuas admouendo & impellendo. Cognationem habet cum נָגַף conſternauit impellendo, percuſsit. Hinc ꝑ inuerſionē radicis πηγῶ, πηγνύω, πήγνυμι figo, pango, compingo.

In 3. Coniugat. הֵגִיף impulit valuas ad claudendum ianuam. Semel extat.
Nehemiæ 7.℣.3. Et cum adhuc iſti aſsiſterent, acclinabant ianuas, id eſt, compingebant ianuas. κλειέσθωσαν. יָגִיפוּ

Inde nomen.

גּוּפָה Corpus mortuū, cadauer. Cognationē habet cū גְּוִיָּה corpꝰ, tergū, & גַּף corpꝰ.
1. Paralip.10.℣. antepenult. Et ſurrexerunt omnes viri ſtrenui, & abſtulerunt corpus Saulis, τὸ σῶμα. & corpora filiorum eius, & intulerunt ea in Iabes, & ieiunauerunt 7. diebus. καὶ τὰ σώματα. גּוּפַת גּוּפֹת
Pro hoc ſcribitur 1. Sam.31.℣. pen. אֶת־גְּוִיַּת שָׁאוּל וְאֵת גְּוִיֹּת בָּנָיו

גור Peregrinatus eſt, ceſsit de loco ad locum ſicut peregrinus, inceſsit cum metu in loco peregrino, ſeceſsit in partes alienas ad habitandum, vagatus eſt ſedibus incertis, traxit ſe aliquorſum ad peregrinandum, congregatus eſt ad habitandum. Cognationem habet cum אָגַר congregauit, collegit, מָגַר migrauit, נָגַר traxit, nam peregrinari eſt ſe hinc inde trahere. Item cum יָגֹר horruit, receſsit & ſubtraxit ſe præ metu. Hinc χωρέω cedo, cum compoſitis, ἀναχωρέω recedo, διαχωρέω peregrinor, ambulo, ἐπιχωριάζω moror, & habito aliquo in loco, ἀποχωρέω ſecedo, diſcedo, è prælio me recipio, παραχωρέω ſecedo, diſcedo, concedo, περιχωρέω diſcedo, peragro, peruenio, συγχωρέω concedo, id eſt, ſimul eo, & locum præbeo, χωρίζω ſeparo, ſegrego per diſceſsionem, vel facio aliquem cedere ab alio, καταχωρίζω ſemoueo.

In 1. Coniugatione גָּר peregrinatus eſt, peragrauit, ceſsit, inceſsit, conſtruitur cum præpoſitionibus varium ceſsionis modum ſignificantibus, videlicet cum ב in, עִם & אֵת cum, עַל contra vel ſuper, At cum מִן receſsionem præ metu importat, Aliquando abſolutè ponitur, & nonnunq̃ cum accuſatiuo redditur actiuum, vt χωρίζω, &c. quæ omnia ſuo ordine iam exemplis illuſtrabuntur. גָּר
Pſ.105.℣.23.Et venit Iſrael in Aegyptum, & Iacob peregrinatus eſt, in terra Cham. גַּרְתָּה
Geneſ.21.℣.23. Facies miſericordiam & cū terra, in qua peregrinatus es. παρῴκησας.
Eſa.11.℣.6. Et incedet .i. habitabit lupus cum agno, & pardus cum hædo cubabit. וְגָר
καὶ συμβασκηθήσεται. (παροικήσει. גַּרְתִּי
Geneſ.32.℣.3. Sic dicit ſeruus tuus Iacob: Cū Labā peregrinatus ſum .i. habitaui.
Leu.19.℣.34. Sicut indigena ex vobis, erit peregrinus, qui peregrinatur vobiſcum. הַגָּר
πρὸς πορευόμενον. מִי־גָר
Eſa.54.℣.15. Quicūq; concedit .i. congreditur tecum, is coram te corruet. παροικήσουσι גּוֹר יָגוּר
Ibid. En concedendo(.i. congrediendo) congredietur omnino abſq; me. לָגוּר
Gen.19.℣.9. Vnicus ille venit ad peregrinandum, Hieron. vt aduena. παροικεῖν. גּוּרוּ
Iob 19.℣.29. Recedite(.i. timete) vobis à facie gladij, Hieron. fugite. וְגוּרוּ
Pſ.22.℣.24. Et recedite(.i. timete) ab eo omne ſemen Iſrael. καὶ φοβηθήτω. (ἐπέθεντο. יָגוּרוּ
Pſ.59.℣.4. Ecce inſidiati ſunt aīę meæ, procedent cōtra me fortes, Hiero: ꝯgregāt. יָגוּרוּ
Pſ.56.℣.7. Incedēt, abſcondent(.i. clam) ipſi plantas meas obſeruabunt. παροικήσουσι. יָגוּרוּ
Pſ.140.℣.3. Omni die accedēt(.i. aggredient) p̄lia, Hiero: ꝯſtituebāt p̄lia. παρετάσσοντο. אָגוּר
Deu.32.℣.28. Niſi iram inimici timerem .i. niſi cederem furori eius. יָגוּר
Eſa.33.℣.14. Quis accedet nobis ignē comedentē & qs accedet nobis &c. (παροικήσει. יְגֻרְךָ
Pſ.5.℣.5. Nō Deꝰ volens iniqtatē, tu es, neq; accedet te malus(vel cohabitabit tibi) ὁ (γεν. יְגוּרֵם
Prou.21.℣.7. Deuaſtatio impiorum accedet eos, i. adorietur eos. יְגֹרֵהוּ
Habac.1.℣. antep. Totū illud hamo eduxit, ſeꝑabit(.i. extrahet) illud reti ſuo. συνήγα-

In 4. Coniug. הִתְגּוֹרֵר fecit ſe peregrinari ſeu habitare. Ter legitur, vt,
1. Reg. 17. ℣. 20. Num etiam ſuper viduam, cum qua ego peregrinor, &c. מִתְגּוֹרֵר
Ier. 30. ℣. pen. Egreſſus eſt furor, peragrans .i. circumuagans. στρεφομένη. מִתְגּוֹרֵר
Oſe. 7. ℣. antep. Propter frumentum & muſtum circumuagabuntur. κατετέμνοντο. יִתְגּוֹרָרוּ

Inde nomina.

גֵּר Peregrinus, qui habitat in alijs regionibus, alienigena, aduena, incola. Sæpe inuenit.
Ieſ. 14. ℣. 2. Et adiungetur peregrinus illis, Sept. ὁ γηώρας. הַגֵּר
Cum affix. Exod. 20. ℣. 10. Non facies vllum opus, & filius tuus &c. & peregrinus tuus. προσήλυτος. וְגֵרְךָ
Et plural. Deutero. 10. ℣. 4. à fine. Et diligetis peregrinum, quia peregrini fuiſtis &c. τὸν προσήλυτον. גֵּרִים
2. Par. 2. ℣. pen. Et numerauit Salomon omnes homines peregrinos. προσηλύτους. הַגֵּירִים
גָּרָה Hoſpita apud quam quis habitat, item incola, eſt participiale nomen. Semel extat.
In reg. Ezec. Exo. 3. ℣. vlt. Et petet quælibet &c. ab hoſpita domus ſuæ. παρὰ γείτονος. מִגָּרַת
גּוּר Catulus leonis qui adhuc habitat cum matre ſua. Tribuitur leonibus, ſepties.
In reg. Gen. 49. ℣. 9. Catulus leonis eſt Iehuda, de præda fili mi aſcendiſti σκύμνος. גּוּר
Et plural. cum affix. Ezech. 19. ℣. 2. In medio leunculorum multiplicauit catulos ſuos. σκύμνους αὐτῆς. (αὐτῆς גּוּרֶיהָ
Et ℣. 3. & 8. Et effecit vt vnus ex catulis ſuis aſcenderet, leunculusque fieret. τῶν σκύμνων מִגֻּרֶיהָ
In reg. Ier. 51. ℣. 38. Pariter ſicut leunculi rugierunt excuſſi ſunt ſicut catuli leonum. בְּגוֹרֵי
גּוֹרוֹת Catulæ. In fœminino plurali legitur cum affixo & ſemel tantum.
Nah. 2. ℣. 13. Leo rapiens in ſufficientiam catularum ſuarum, & ſtrangulans &c. גֹּרוֹתָיו
גֵּרוּת Habitatio pro peregrinis. Hinc χώρα regio, χῶρος locus habitabilis. Semel extat.
In reg. Ier. 41. ℣. pen. Et conſederunt in habitatione Kimham. בְּגֵרוּת
מָגוֹר Habitatio pro peregrinis, peregrinatio, diuerſorium, χωρίον locus habitabilis.
Cum affix. Pſalm. 55. ℣. 16. Nam mala ſunt in habitatione eorum, in intimis eorum &c. ἐν ταῖς παροικίαις. בִּמְגוּרָם
Et plur. cum affix. Iob 18. ℣. antep. Neque aliquis ſit ſuperſtes in domicilijs eius. בִּמְגוּרָיו
Gen. 47. ℣. 9. Dies annorum peregrinationum mearum ſunt 130. anni. מְגוּרַי
In reg. Gen. 36. ℣. vlt. Et habitauit Iacob in terra peregrinationum patris ſui. οὗ παρῴκησεν. מְגוּרֵי
Item tantum Threnorum. 2. ℣. vltim. Ezechiel. 20. ℣. 38.
מְגוּרָה Horreum, locus ſeu receptaculum pro frugibus, χωρίον villa.
Haggai 2. ℣. 19. Num adhuc ſemen eſt in horreo? q.d. horrea iam penè ſunt vacua. בַּמְּגוּרָה
Et plur. Ioel 1. ℣. 17. Diruta ſunt horrea, quia pudefactum eſt frumentum. מַמְּגֻרוֹת
מָגֹר Metus, quo ſe quis ſubtrahit, vt ſolent peregrini cum metu eſſe. Semel extat.
Pſ. 31. ℣. 14. Quia audiui infamiam multorum, metum vndique (vel collectionem) מָגוֹר
מְגוֹרָה Metus, pauor, timor, habitatio meticuloſa. Germanicè Graw.
In reg. Pro. 10. ℣. 24. Metus impij veniet ei .i. impio accidit quod metuit. מְגוֹרַת
Et plur. cum affix. Pſ. 34. ℣. 5. Ex omnibus pauoribus meis liberauit me. מְגוּרֹתַי
Eſai. 66. ℣. 4. Et timores eorum adducam eis (.i. inducam ſuper eos) וּמְגוּרֹתָם

גּוּשׁ

Gleba, portio terræ compreſſa, puluis glebarum, lutum cohæreſcens. Cognationem habet cum גָּשַׁשׁ attrectauit, manibus palpauit, compreſſit in glebam. Semel tantum legitur.
In reg. Iob 7. ℣. 5. Induit caro mea vermes, & glebam pulueris. ἐν σπιλία. וְגוּשׁ
Eſt duplex lectio, aut cum Schurek, aut cum Hirek pro duplici forma.

גִּזְבָּר

Theſaurarius, cuſtos arcæ publicæ, præfectus ærarij. Componitur ex Chaldæo גְּנַז repoſuit in theſaurum, & בָּרַר purificauit. Hinc Gaſpar Caſparus .i. theſaurarius, præfectus publici ærarij. Semel habetur.
Eſræ 1. ℣. 8. Et protulit ea Cores rex Perſarum per manum Mithredath theſaurarij. הַגִּזְבָּר

גָּזַה

Secuit lapides ad politiem, perpoliuit lapides magnos ad ædificia aptandos, & dicitur tantum de lapidibus grandioribus & ſectiuis, quos lapicidæ expoliunt vt ædificijs adhibeantur. Cognationem habet cum גָּזַז totondit, poliuit detondendo. Hinc ξύω ἀποξύω .i. polio, incîdo. Et latini per metatheſin literarum dicunt, ſeco,

reſeco,

reſeco, Germani **ſegen**/ nam olim ſerra, inſtrumento ferreo ſectiui lapides cædebantur & dolabantur. Verbaliter non legitur hæc radix, ſed tantum nomen, vt,

גָּזִית Sectio lapidum magnorum qui ad ædificiorum fundamenta adaptabantur.
1.Reg.5.℣.pen. Ad fundandum domum lapidibus ſectionis. גָּזִית
Exo.20.℣.pen. Et ſi altare lapidum feceris mihi, non ædificabis ex ijs qui ſecti ſunt. גָּזִית
Thren.3.℣.9.Circumſepiuit vias meas ſectione .i. lapidibus magnis & ſectiuis. בְּגָזִית
1.Par.22.℣.2. Ad excidendum lapides ſectionis. Sept. verterunt. λίθους ξυστούς. גָּזִית
Item tantum 1.Reg.6.℣.36.cap.7.℣.9.11.12.Eſai.9.℣.10.Amos.5.℣.11.Ezech.4.℣.38.

גזז Totondit, detondit, abraſit, deraſit, euulſit, dicitur de abraſione lanæ & pilorum. Cognationem habet rum גּוּז auulſus eſt, euulſit, & cum גָּזָה ſecuit lapides, hæc enim omnia ſectionem ſeu euulſionem, quam polities ſequitur, ſignificant, vt ſcilicet aſperum per euulſionem fiat glabrum. Hinc ξέω rado, ἀποξέω abrado, ξαίνω, καταξαίνω detondeo, Latini per metatheſin literarum ſeco, reſeco, Germani **ſegen**/ vt ſi forcipe aliquid quaſi ſerra detondetur.

In 1. Coniu. גָּזַז totondit, In Imperatiuo & futuro ſemper deficit ainpoal.
1.Sam.25.℣.4.Et audiuit Dauid &c. quod tondebat Nabal gregem ſuum. κείρει. גֹּזֵז
Et ibid.℣.7.Audiui igitur quòd tonſores tibi ſint, nunc paſtores &c. κείρουσι. גֹּזְזִים
Et iterum ℣.2.Et factum eſt, cum ipſe tonderet oues ſuas in Carmel. ἐν τῷ κείρειν. בִּגְזֹז
Gen.31.℣.19.Et Laban ibat ad tondendum gregem ſuum. κεῖραι. לִגְזֹז
Gen.38.℣.13. Ecce ſocer tuꝰ aſcendit in Thimnath ad tondendũ oues ſuas. κεῖραι. לָגֹז
Mich.1.℣.vlt. Eſto calua, & detonſa ſuper filios tuos delicatos. καὶ κεῖραι. וָגֹזִּי
Ier.7.℣.29.Tonde(.i.euelle)cæſariem tuam, & abijce &c. κεῖρε. גָּזִּי
Deut.15.℣.19.Et non tondebis primogenitum ouium tuarum &c. μὴ κείρῃς. תָגֹז
Iob 1.℣.antepenult. Et lacerauit pallium ſuum, & totondit caput ſuum. καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην. וַיָּגָז
Et tantum Geneſ.38.℣.12.& 1.Sam.25.℣.11.item 2.Sam.13.℣.23 24.Ieſa.53.℣.7.

Inde nomen.

גֵּז Detonſio, tribuitur lanæ & detonſioni pratorum, vellus, pratum. Quater legit. גֵּז
Pſ.72.℣.6. Deſcendet ſicut pluuia ſuper detonſionem .i. deſectum pratum. גֵּז
In reg.Deut.18.℣.4.Et primitias velleris gregis tui dabis ei(ſacerdoti) τῶν κουρῶν. וּמִגֵּז
Iob 31.℣.20.Et de vellere ouium mearum calefecit. גֵּזִי
Et plur. in reg.Amos 7.℣.1.Et ecce gramen poſt detonſiones regis &c.

גִּזָּה Vellus detõſũ, & hoc tantũ de lana dicitur, ꝙ olim hoĩes euellebãt. Sexies legit.
Iud.6.℣.pen. Tentabo ſaltẽ hac vice cũ vellere, fiat nũc ſiccitas in vellere. ἐν τῷ πόκῳ. בַּגִּזָּה
In reg.ibid.℣.37.Ecce ego conſtituo vellus lanæ in aream, ſi ros &c. τὸν πόκον. גִּזַּת
Item tantum Iudic.6.℣.38.39.& 40.Iob.31.℣.20.

גזל Vi rapuit, diripuit, ſpoliauit. Cognationem habet cum גָּזַז euulſit tondendo, & גָּזָה ſecuit, item cum זָלַל profudit heluando, Nam heluones ſolent præ reliquis ſpoliare & abradere homines. Hinc per metatheſin σκυλέω ſpolio, σκύλλω vexo, σκῦλον ſpolium, rapina.

In 1. Coniugat. גָּזַל rapuit, diripuit, Eſt verbum tranſitiuum in accuſatiuum. גָּזַל
Iob 20.℣.19.Domum diripuit, & non ædificabit eam. ἥρπασε. גּוֹזֵל
Prou.28.℣.24.Diripiens patrem ſuum aut matrem ſuam, & dixerit &c. ἀποβάλλεται. וְגָזוּל
Deut.28.℣.29.Et eris tantũ defraudatus, & direptus omnibꝰ diebus. διαρπαζόμενος. וְלִגְזֹל
Eſa.10.℣. 2.Et ad rapiendum iudicium inopum. ἁρπάζοντες. תִגְזֹל
Leuit.19.℣.13. Non iniuria afficies proximum tuum, neqꝫ diripies &c. ἁρπάσεις.
2. Samuel. 23.℣.21. & 1. Paralip. 11.℣.23. Et rapuit lanceam de manu Aegyptij, & interfecit eum. ἥρπασε. וַיִּגְזֹל
Item Gen.21.℣.25.cap.31.℣.31.Deu.28.℣.31.Iob 24.℣.2.9.19.Pſ.35.℣.10.Pſ.69.℣.5.

In voce paſſiua נִגְזַל direptus eſt, legitur tantum ſemel.
Prouer.4.℣.16.Et (non)rapietur ſomnus eorum, niſi offenſionẽ dederint. ἀφῄρηται. וְנִגְזְלָה

Inde nomina.

Rapina

גָּזֵל Rapina, direptio, ſpolium, ſpoliato. Legitur tantum bis, vt,
Ezech. 18. ℣. 18. Pater eius cum calumniā fecerit, & rapuerit rapinam. ἅρπαγμα. גָּזֵל
In reg. Eccleſ. 5. ℣. 7. Si iniuriam paupis, & rapinā iudicij & iuſticiæ videris. ἁρπαγὴν. וְגֵזֶל

גֵּזֶל Rapina, præda, ſpolium. Quater in Biblijs vſurpatur.
Pſ. 62. ℣. antep. Non confidatis &c. in rapina. Leuit. 5. ℣. 21. Siue in rapina. ἅρπαγμα. בְּגָזֵל
Eſai. 61. ℣. 8. Quia ego Iehoua amo iudicium, & odi rapinam. ἅρπαγμα. גָּזֵל
Ezech. 22. ℣. 29. Rapuerunt rapinam, pauperem atq; inopem oppreſſerunt. גָּזֵל

גְּזֵלָה Direptio, ſpoliatio, rapina, præda. Sexies reperitur.
Ezech. 18. ℣. 7. Virum non affliget &c. prædam non rapiet. ἅρπαγμα οὐχ ἁρπᾶται. גְּזֵלָה
Leuit. 5. ℣. 23. Et reddiderit rapinam, quam diripuerat. τὸ ἅρπαγμα. הַגְּזֵלָה
In reg. Eſai. 3. ℣. 14. Rapina pauperis eſt in domibus veſtris. ἁρπαγὴ. גְּזֵלַת
Et plur. Ezech. 18. ℣. 12. Pauperem & inopem afflixit, & rapinas rapuit. גְּזֵלוֹת
Præterea tantum Ezech. 18. ℣. 16. cap. 33. ℣. 16.

גּוֹזָל Pullus ſcilicet columbæ vel aquilæ, à rapina. σκύλαξ catulus, bis reperitur.
Geneſ. 15. ℣. 9. Et capram triennem, & arietem triennem, & turturem atq; pullum columbæ. περιστέραν. וְגוֹזָל
Et plural. Deute. 32. ℣. 11. Sicut aquila excitabit nidum ſuum, & ſuper pullis ſuis volitabit. ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ. גּוֹזָלָיו

גָּזָם Eruca, genus vermis detondentis frondes & germina, præſertim autē braſſicas. Cognationem habet cum גָּזַז totondit, abraſit. Hinc ter legitur in Biblijs.
Ioel. 1. ℣. 4. Reſiduum erucæ comedit locuſta, & reſiduum locuſtæ comedit bruchus. τῆς κάμπης. הַגָּזָם
Et cap. 2. ℣. 24. Quos comedit locuſta, bruchus, robigo, & eruca. καὶ ἡ κάμπη, וְהַגָּזָם
Amos 4. ℣. 9. Ficus veſtras & oleas veſtras comedet eruca. ἡ κάμπη. הַגָּזָם

גֶּזַע Truncus, ſtipes, caudex, pars diſſectæ arboris inferior, quæ ſupra terrā eminet, & cui radices adhærent infernè, ideoq; cognationem habet cum גָּזַז auulſit, & גָּזָה ſecuit, detondit, quaſi dicas, diuulſæ ſeu diſſectæ arboris pars. Hinc ξηνός truncus, ξέω decîdo, ἀποξέω abſcindo, & latini per metatheſin literarum ſeco, diſſeco. Germanicè ſegen / Et eine axt ſecuris, ter legitur.
In regim. Ieſa. 11. ℣. 1. Et egredietur virgula de trunco Iſai, & ſurculus de radicibus eius. ἐκ τῆς ῥίζης. מִגֵּזַע
Cum aff. Ieſ. 40. ℣. 24. Et non irradicatus eſt in terram truncus eorum. ἡ ῥίζα αὐτῶν. גִּזְעָם
Iob 14. ℣. 8. Et in puluere morietur truncus eius. ἡ ῥίζα αὐτοῦ. גִּזְעוֹ

גָּזַר Diſcidit ſecuri vel gladio, diſecuit, interſecuit, interſcidit, dimiſit, ſeparauit quemadmodum ligna diffinduntur ſecando. Metaphoricè tribuitur quoq; linguæ & ſermoni, vt & latinum proſcindo & decîdo. Cognationem habet cum גָּרַז ſuccidit, quod tantum fit ſecuri, & cum גָּזַז totondit, ſeu euulſit, hoc fit forcipe ſeu manibus. Hinc eſt ξυράω, ξυρέω, ξυρεύω, rado, derado, ξυρὸς, ξυρόν, ξύελον nouacula. Et ab eodē poteſt quoq; eſſe χωρίζω diuido, ſeparo p diſſectionē, χωριστὸς ſeparatꝰ, abſtractꝰ.

In 1. Coniugatione. גָּזַר diſcidit, diuiſit. Et ſine accuſatiuo eſt neutrum, diuiſus eſt. Septies legitur, vt,
Habac. 3. ℣. antep. Deciſus (.i. diuiſus) eſt à caula grex, & non eſt bos in ſtabulis. (ἐξέλιπον. גָּזַר
Pſ. 136. ℣. 13. diſcindent mare iuncoſum in deciſiones .i. in diuiſiones. κατὰ διελόντι. לְגֹזֵר
1. Reg. 3. ℣. 26. Et dixit rex, diſcindite infantem viuum in duas partes. διέλετε. גִּזְרוּ
Ibid. ℣. 27. At iſta dicebat, neq; mihi neq; tibi erit, ſed diſcindite. διέλετε. גְּזֹרוּ
Eſai. 9. ℣. pen. Et diſcindet (.i. rapiet prædam) ad dexteram, & tamen eſuriet. ἐκκλινεῖ. וַיִּגְזֹר
Iob 22. ℣. 28. Et decîdes ſermonē & ſtabit tibi .i. quod decernes erit firmum. ἀποκατα- וְתִגְזַר
2. Reg. 6. ℣. 4. Et venerunt ad Iordanem, & ſecuerunt ligna. καὶ ἔτεμον ξύλα. (στήσει. וַיִּגְזְרוּ

In voce paſsiua נִגְזַר deciſus eſt, item decretus eſt ſermo. Sexies legitur, vt,
Eſth. 2. ℣. 1. Recordatꝰ eſt Vaſti (reginæ) &c. et illiꝰ quod deciſū erat ſup ea. κατέκρινεν. נִגְזַר
2. Paralip. 26. ℣. 21. Quia deciſus (.i. ſeparatus) erat à domo Domini. καὶ ἀπεσχίσθη. נִגְזַר
Eſai. 53. ℣. 8. Quoniam ſucciſus eſt .i. ſublatus eſt è terra viuentium. αἴρεται. נִגְזַר
Pſ. 88. ℣. 6. Quorꝝ nō recordaris amplius, qa ipſi de manu tua abſciſi ſūt. ἀπώσθησαν. נִגְזָרוּ

Thren.3.in צ Inundauerunt aquæ ſuper caput meum, & dixi, exciſus ſum. ἀπῶσμαι. נִגְזַרְתִּי
Ezech.37.℣.11. Et periјt ſpes noſtra, exciſi ſumus nobis. διαπεφωνήκαμεν. נִגְזַרְנוּ

Inde nomina.

גֶּזֶר Deciſio, ſciſſura, pars deciſa, deſertio, diuiſio. Bis legitur, vt,
Plural. Geneſ. 15. ℣. 17. Et lampas ignis quæ tranſibat inter diuiſiones, id eſt, partes has διχοτομημάτων. הַגְּזָרִים
Pſ.136. Deſcindenti mare iuncoſum in diuiſiones (ſeu partes) εἰς διαιρέσεις. לִגְזָרִים

גִּזְרָה Interciſio, diuiſio, interſtitium, diſtinctio, vtpote conclaue, ſeu ædificium ſeparatũ. Legitur octies.
Ezech.41.℣.12. Et ædificium quod erat ad interſtitium verſus plagam occidentalẽ. הַגִּזְרָה
Cum affix. Threnorꝝ 4. ℣. 7. Rubuerunt oſſa præ gemmis, quaſi ſectio eorꝝ eſſet ex ſaphiro. τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν. גִּזְרָתָם
Et tantum Ezech.41. ℣. 13. 14. 15. Cap. 42. ℣. 1. 10. & 13.

גְּזֵרָה Deciſio, terra ſeparata ab hominibus, vt eſt ſolitudo ſeu deſertum, Semel extat, vt,
Leu.16.℣.24. Et feret hircus ſup ſe omnes iniquitates eorꝝ ad terrã ſeparationis. הַגְּזֵרָה

מַגְזֵרָה Lancea deciſionis, gladius quo aliquid diſſecatur, ξυρίς & ξυρός .i. gladiolus. Semel extat.
Plur. in reg. 2. Sam.12. ℣. vlt. Et poſuit eos in ſerram, & in raſtros ferri, & in lanceas ferri &c. וּבְמַגְזְרֹת

גַּחַל Carbo ignitus, pruna. Hinc germanicum **Kohl / ein kohlfewer / glůende kohlen /** Et latini ab hac radice mutuati ſunt, caleo, caleſco, calefacio, nam prunæ calorem præbent, Item Græci χλιαίνομαι tepeſco, χλιαίνω tepefacio. Singulariter non extat. Hinc eſt Germanicum **glůen.**
Plur. 2. Sam. 22. & Pſ. 18. ℣. 9. Carbones incenſi ſunt (vel exarſerunt) ab eo. ἄνθρακες. גֶּחָלִים
Cum affix. Ezech. 24. ℣. 11. Et ponendo eam (ollam) ſuper prunas eius vacuam. ἄνθρακας αὐτῆς. גֶּחָלֶיהָ
In reg. 2. Samuel. 22. & Pſal. 18. ℣. 13. & 14. Nubes eius pertranſierunt, grando & carbones ignis &c. ἄνθρακες. וְגַחֲלֵי

גַּחֶלֶת Pruna, carbo viuus, **ein glůende kohl.** Hinc **glůhen.** Bis extat, vt,
Ieſ.47.℣.pen. Non eſt pruna ad calefaciendum, non focus ad ſedendum. ἄνθρακας. גַּחֶלֶת
Cum aff. 2. Sam.14.℣.7. Et extinguent prunã meã quæ reſidua erat. ἄνθρακά μου. גַּחַלְתִּי

גָּחוֹן Venter animalis reptilis, quo ſe protrahit. Cognationem habet cum גִּיחַ prorepſit, erepſit. Hier. vertit pectus, Bis legitur in ſacris Biblijs.
Leu.11.℣.42. Omne quod graditur ſuper ventre, & omne quod &c. ἐπὶ κοιλίας. גָּחוֹן
Cũ aff. Gen.3.℣.14. Super ventre tuo gradieris, & puluerem comedes. ἐπὶ τῇ κοιλίᾳ. גְּחֹנְךָ

גַּיְא Vallis, locus terræ profundior, Et plerunqꝫ vſurpatur in genere fœminino. Cognationem habet cum גּוֹי .i. gens, quaſi dicas populus terreſtris. Hinc γαῖα, γέα & γῆ terra, & per aphæreſin αἶα .i. terra.
Num.21.℣.21. Et de Bamoth venerunt in vallem, quæ eſt in campo Moab. εἰς νάπην. הַגַּיְא
In pauſ. Deut.3.℣.vlt. Et habitauimus in valle è regione domus Peor. ἐν νάπῃ. בַּגַּיְא
In reg. Ieſ.22.℣.1. Onus vallis viſionis, qd tibi hîc quòd aſcẽdiſti tota tu: τῆς φάραγγος גֵּיא
Ier.7.℣.4. à fine. In valle Benhinnom ad comburendum filios ſuos. ἐν φάραγγι. בְּגֵיא
Et plur. Ezech. 31. ℣. 12. Et dimiſerunt eum &c. & in omnibus vallibus ceciderunt rami &c. ταῖς φάραγξιν. גֵּאָיוֹת
2. Reg. 2. ℣. 16. Et deiecit eũ in vnũ montiũ, aut in vnã valliũ. ἢ ἐφ' ἓν τῶν βουνῶν. הַגֵּאָיוֹת
Ezech. 6. ℣. 3. Sic dicit Dominus Iehoua montibus &c. & vallibus &c. Eſt duplex lectio. ταῖς νάπαις. וְלַגֵּאָיוֹת
Cum affix. Ezech. 35. ℣. 8. Et implebo &c. interfectis tuis colles tuos & valles tuas. καὶ ταῖς φάραγξί σου. וְגֵיאוֹתֶיךָ

גֵּיא & גַּיְא Vallis, profundior locus terræ, **eine Awe.**
Ieſ.40.℣.4. Oĩs vallis exaltabitur, & oĩs mõs atqꝫ collis humiliabũt. πᾶσα φάραγξ. גֵּיא
Zach. 14. ℣. 4. Vallis magna valde, & recedet dimidium montis verſus ſeptentrionem. χάος. גֵּיא

גַּי Vallis, idẽ quod גַּיְא nã Aleph etiã ſcriptũ hoc loco nõ legitur, ſed muteſcit oĩo.
Deut.34.℣.6.Et ſepeliuit eum in valle, in terra Moab, è regione Beth Peor. בַּגַּי
Ioſ.8.℣.11.Et caſtrametati ſunt ab aquilone Ai, & erat vallis inter eum & inter Ai. וְהַגַּי
In reg.Ieſ.22.℣.5.Quia dies tumultus &c. in valle viſionis. ἐν φάραγγι. בְּגֵי
Ezech.39.℣.11.Dabo ipſi Gog ibi locum ſepulchri in Iſrael vallem tranſeuntium. גֵּי
Ioſ.15.℣.8.Et aſcendit terminus per vallem filij Hinnom iuxta latus Iebuſæi à meridie, & hæc eſt Ieruſalem, & rurſum aſcendit hic terminus ad verticem montis, qui גֵּי
eſt è regione vallis Hinnom. Hinc gehenna id eſt locus cruciatuum. Nam in valle גֵּי הִנֹּם
Hinnom ſacrificabant per ignem Iudæi idolatræ proprios filios ipſi Molech.

גִּיד Neruus à tendendo & excurrendo, ideoq; cognationem habet cum גָּרַר excurrit. Et legitur tantum Sexies, vt,
Gen.32.℣.vlt. Propterea non comedunt filij Iſrael neruũ diſſilientem. τὸ νεῦρον. גִּיד
In reg.Ieſ.48.℣.49.Ex ſcientia mea(habeo)&c.& neruus ferri eſt ceruix tua. וְגִיד
Et plur.Exech.37.℣.6.Et dabo ſup vos neruos, & inducã ſup vos carnem. νεῦρα. גִּידִים
Et ℣.8.Et vidi, & ecce erant ſuper ea nerui. νεῦρα. גִּידִים
Iob.10.℣.11.Cute & carne induiſti me, oſſibus & neruis contexuiſti me. ϗ νεύρας. וְגִידִים
In regim. Iob 40.℣.12. Mouebit caudam ſuam inſtar cedri, nerui teſticuloꝝ eius &c. τὰ δὲ νεῦρα. גִּידֵי

גִּיחַ Prorepſit, idem quod גּוּחַ repſit, erupit &c. inſtar partus qui maturus contendit prorepere & prodire. Hinc κυέω & κύω fœtum in vtero geſto, concipio fœtum, ἀποκυΐσκω pario, fœtiſco.
In 1.Coniug. גָּח prorepſit, eſt verbum intranſitiuum. Legitur ſemel.
Iob.38.℣.8.Et concluſit velut oſtijs mare in prorepere illud, &c. ἐμαίμασεν. בְּגִיחוֹ
גִּיחַ Giah nomen loci in tribu Beniamin, iuxta deſertum Gibeon, vt habetur
2.Sam.2.℣.24.Et ipſi venerunt vſq; ad collem Ammon, qui eſt in proſpectu Giah. גִּיחַ
גִּיחוֹן Gihon vnum ex 4.fluminibus ex paradiſo ꝓfluentibus, & hoc dictũ eſt in גּוּחַ:

גִּיל Exultauit, tripudiauit. Cognationem habet cum גָּלַל volutauit, & גָּלָה reuelauit, vt ſi quis præ gaudio exilijt, & circumrotationibus reuelat & aperit ſuum gaudium. Hinc ἀγαλλιάω, ἀγαλλιῶμαι, ἀγάλλομαι exulto, gaudeo, γαλωιάω gaudeo.
In 1.Coniug. גָּל exultauit, exilijt præ gaudio animi ſui.
Ieſ.65.℣.20.Et exultabo in Ieruſalem, & gaudebo in populo meo. ἀγαλλιάσομαι. וְגַלְתִּי
Pro.23.℣.24.Exultando exultabit pater iuſti, & gignens ſapientem &c. גִּיל
Pſ.2.℣.pen.Seruite Domino in timore, & exultate in tremore. ϗ ἀγαλλιᾶσθε. וְגִילוּ
Zach.9.℣.9.Exulta vehementer filia Zion, iubila filia Ieruſalem. χαῖρε. גִּילִי
Pſ.13.℣.pen.Ne dicat inimicus meus præualui ei, ne hoſtes exultent. ἀγαλλιάσονται. יָגִילוּ
Et ℣.vltim. At ego in miſericordia tua confiſus ſum, exultabit cor meum in ſalute tua. ἀγαλλιάσεται. יָגֵל
Pſ.16.℣.antep. Propterea lætatũ eſt cor meum, & exultabit gloria mea. ἠγαλλιάσατο. וַיָּגֶל
Pſ.35.℣.9.Et anima mea exultabit in Iehoua, gaudebit in ſalute eius. ἀγαλλιάσεται. תָּגִיל
Ieſ.25.℣.9.Exultabimus & lætabimur in ſalute(vel in ſalutari)eius. נָגִילָה
Pſ.51.℣.10.Facies me audire gaudiũ & lætitiã, exultabũt oſſa quæ &c. ἀγαλλιάσονται. תָּגֵלְנָה
Pſ.89.℣.17. In nomine tuo exultabunt toto die, & in iuſticia tua exaltabuntur. יְגִילוּן

Inde nomina.

גִּיל Exultatio, reuelatio gaudij externo aliquo geſtu corporis, legitur tantum ſingul.
Pſ.65.℣.pen. Stillabunt ſpecioſa deſerti, & exultatione colles accingẽt. ϗ ἀγαλλίασιν. וְגִיל
Cum aff.Pſ.43.℣.4.Veniam ad altare Dei, ad Deum læticiæ exultationis meæ. גִּילִי
Dan.1.℣.11.Præ pueris qui ſunt veſtræ exultationis, id eſt, qui ſunt in veſtra ætate exultante. כְּגִילְכֶם
גִּילָה Exultatio, in forma fœminina. Legitur bis tantum, vt,
Ieſ.65.℣.19.Quia ecce ego creo Ieruſalem in exultationem, & populum eius &c. גִּילָה
In regimine Ieſa.35.℣.2. Germinando germinabit, & exultabit etiam exultatione &c. καὶ ἀγαλλιάσεται. גִּילַת
גִּיף Compulit valuas ianuæ ad obſerationem ſeu occluſionem, de hoc vide גּוּף:

Calx,

גִּיר Calx, gypſus, cæmentum, materia qua parietes oblinuntur, Ideoq; cognationem habet cum קִיר paries. Hinc χρίω, lino, vngo, καταχρίζω illino, χρόομαι, χρώζω, χρωννύω coloro, χρόα, χροιά color. Et legitur tantum ſemel.
Ieſ.27.℣.9. Omnes lapides altaris ſicut lapides calcis (vel ruderis) ὡς κονίαν. גִּר

גַּלָּב Tonſor glabrans, qui abradit & glabrat caput ſeu barbam in ſuo termino. Cognationem habet cum גְּבַל terminauit, limitauit. Hinc γλάπτω, γλύφω, διαγλύφω .i. ſculpo ad glabriciem, & latinum glaber, item glabreſco, glabro, item latinum glubo, ac germanicum Kolb/ Semel tantum legitur in Biblijs ſacris.
Plu. Ezech.5.℣.1. Et tu fili hominis ſume tibi gladium acutum, nouaculam tonſorum. κουρέως. הַגַּלָּבִים

גֶּלֶד Cutis adglutinata corpori ſuo, & dicitur de tota cute ad proportionem & magnitudinem corporis ſui accommodata, & non de pelle exuta ſeu detracta. Cognationem habet cum גָּדַל magnus fuit, creſcit enim cutis cum ipſo corpore. Hinc gluten, glutinum, glutino, conglutino. Græci per apocopen dicunt κολλάω adhæreo. Legitur autem ſemel in ſacris Biblijs, & tantum cum affixo.
Iob.16.℣.15. Saccum conſui ſuper me(nempe)ſuper cutem meam. ἐπὶ βύρσῃ μου. גִּלְדִּי

גָּלָה Migrauit, transmigrauit, commigrauit, emigrauit, demigrauit, & quia transmigrans recipit ſe de loco ad alium, vt ibi appareat coram hominibus, factum eſt, vt nonnunquam pro apparere & reuelari accipiatur, iuxta illud quod legitur 1. Sam. 2.℣.8. Ecce nos tranſimus ad viros & reuelabimur ad eos. Cognationem habet cum גָּלַל volutauit. Eſt enim tranſmigrare de loco ad alium ſe voluere & recipere. Hinc ἀγλαίομαι & ἀγλαΐζομαι ſplendeo, ἀγλαΐζω germino, floreo, ἀγλαΐα ſplendor, ἄγλικος ſplendidus, floridus, &c. & interpoſito ט eſt αἰχμαλωτεύω & αἰχμαλωτίζω, captiuo, duco captiuos.

In 1. Coniug. גָּלָה migrauit, cum accuſatiuo reuelauit, item tranſtulit.
Prou.27.℣.antep. Emigrauit gramen & viſum eſt germen. Sep. ἐπιμελῶ. גָּלָה
Ezech.12.℣.3. Et transmigrabis de loco tuo ad aliũ corã oculis eorum. αἰχμαλωτισθήσῃ. וְגָלִיתָ
1. Samuel. 22.℣.8. Conſpiraſtis omnes vos contra me, & non eſt reuelans aurem meam. ἀποκαλύπτων. גֹּלֶה
Ier.32.℣.14. Accipe &c. libellum hunc reuelatum. Septuag. ἀνεγνωσμένον. הַגָּלוּי
Amos 5.℣.5. Cap.7.℣.11. & vltimo. Iſrael tranſmigrando migrabit. αἰχμαλωτευθήσ. גָּלֹה
Ier.1.℣.3. Donec tranſmigret Ieruſalem in menſe quinto. Septuag. αἰχμαλωσίας. עַד־גְּלָה
Ezech.12.℣.3. Et tranſmigra per diem in conſpectu eorum. καὶ αἰχμαλωτίσθητι. וּגְלֵה
Ruth.4.℣.4 Et ego dixi, reuelabo aurem tuam. Septuag. ἀποκαλύψω. אֶגְלֶה
Iob.33.℣.16. Tunc reuelabit aurem virorum. Septuag. ἀνακαλύπτει. יִגְלֶה
2.Reg.17.℣.23. Et migrauit Iſrael de terra ſua in Aſſyriam, καὶ ἀπῳκίσθη. וַיִּגֶל

In voce paſſiua נִגְלָה reuelatus eſt.
1.Sam.3.℣.vlt. Quia reuelatus eſt Dominus ad Samuel in Silo. Sept. ἀπεκαλύφθη. נִגְלָה
Deut.29.℣.vlt. Et reuelantur nobis atq; filijs noſtris. Sept. τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν. וְהַנִּגְלֹת
1.Sam.2.℣.27. Nonne reuelando reuelatus ſum. ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην. הֲנִגְלֹה נִגְלֵיתִי
Eſa.66.℣.1. Et iuſticia mea vt reueletur. Septuag. ἀποκαλυφθῆναι. לְהִגָּלֹת
Ieſ.49.℣.9. His qui in tenebris ſunt reuelamini. Septuag. ἀνακαλυφθῆναι. הִגָּלוּ
Eſa.47.℣.4. Reuelabitur auiditas tua. Septuag. ἀνακαλυφθήσεται. תִּגָּל

In 2. Coniug. גִּלָּה reuelauit, & cum מִן tranſtulit.
Ezech.23.℣.10. Ipſi reuelarunt nuditatem eius. Græcè ἀπεκάλυψαν. גִּלּוּ
Prou.11.℣.13. Ambulans fraudulenter reuelat ſecretum. ἀποκαλύπτει. מְגַלֶּה
Cap.27.℣.5. melior eſt increpatio aperta, q̃ amor ſimulatus ἀποκαλυπτόμενοι. מְגֻלָּה
Leu.18.℣.6. Non appropinquabitis ad reuelandum nuditatem. ἀποκαλύψαι. לְגַלּוֹת
Pſ.119. in ג reuela oculos meos, & videbo mirabilia. ἀποκάλυψον. גַּל
Prou.25.℣.9. Secretum alterius ne reueles .i. arcanum conſilium alterius ne reueles. אַל־תְּגַל
Oſeæ 2.℣.10. Et nunc reuelabo ſtulticiam eius coram oculis. ἀποκαλύψω. אֲגַלֶּה

In paſſiua Coniug. גֻּלָּה reuelatus eſt, translatus eſt. Semel extat.
Nahum 2.℣.8. Et regina reuelata eſt, facta eſt aſcendere(currum) ὑπεκαλύφθη. גֻּלְּתָה

In 3. Coniugatione הִגְלָה & הֶגְלָה tranſtulit, fecit transmigrare.
2.Reg.24.℣.14. Et tranſtulit totam Ieruſalē & omnes principes & heroas. ἀπῴκισε. וְהִגְלָה
2.Reg.17.℣.11. Et ſuffierunt ibidem &c. ſicut gētes quas tranſtulit Iehoua. ἀπῴκισε. הֶגְלָה
Amos 5.℣.vlt. Et transferam vos hinc in Damaſcum dicit Dn̄s Deus. καὶ μετοικιῶ. וְהִגְלֵיתִי
Ier.40.℣.1. Inter omnes captiuos &c. translatos in Babyloniam. τῶν ἀγομένων. הַמָּגְלִים
Ier.24.℣.1. Poſt transferre Nebucadnezar, rex Babel. ἀποικῆσαι. הַגְלוֹת
Ier.27.℣.19. In transferre Iechohiam filium Iehoiakim. ὅτε ἀπῴκισε. בַּהַגְלוֹתוֹ
2.Reg.15.℣.29. Omnem terram Naphthali & transſtulit eos in Aſſyriam. וַיַּגְלֵם
Cap.17.℣.6. Et tranſtulit Iſraelem in Aſſyriam. καὶ ἀπῴκισεν Ἰσραήλ. וַיֶּגֶל

In voce paſsiua הָגְלָה factus eſt migrare, translatus eſt. Quinquies extat.
Eſther 2.℣.6. Qui translatus fuit de Ieruſalem cum tranſmigratione. αἰχμάλωτος. הָגְלָה
Quæ translata fuit cum Iechonia rege Iuda, quem tranſtulit Nebucadnezar. αἰχμαλώτευσε. הָגְלְתָה
Ierem.13.℣.18. Translata eſt Iuda tota ipſa: duplex lectio eſt. הָגְלָת
1.Parap.9.℣.1. Iſrael & Iuda translati ſunt ad Babel propter tranſgreſsionem ſuam. הָגְלוּ
Ierem.40.℣.7. Ex quibus nulli translati fuerunt in Babyloniam. הָגְלוּ

In 4. Coniugatione הִתְגַּלָּה reuocauit ſeipſum. Bis tantum legitur.
Prouerb.18.℣.2. Non complacebit ſibi ſtultus, niſi in reuelando cor ſuum. בְּהִתְגַּלּוֹת
Geneſ.9.℣.21. Et reuelauit ſeipſum in tabernaculo ſuo. וַיִּתְגַּל

Inde nomina.

גּוֹלָה Tranſmigratio, ſæpeq́ pro populo in exilium migrante accipitur.
Ezechiel. 13.℣.3. Et tu fili hominis fac tibi vaſa migrationis, & migra interdiu. αἰχμαλωσίας. גּוֹלָה
Ezech.3.℣.15. Et veni ad tranſmigrationem .i. ad illos q̃ erāt in exilio. αἰχμαλωσίαν. הַגּוֹלָה

גָּלוּת Tranſmigratio in captiuitatem, demigratio. Camez nunquam alleuatur.
2.Re.25.℣.4. à fine. Et fuit 37. anno demigrationis Iehoiachin &c. לְגָלוּת
Obad.1.℣.pen. Et tranſmigratio exercitus huius filiorũ Iſrael qui ſunt cum Chan: וְגָלֻת
Cum affix. Eſa.45.℣.13. Et tranſmigrationem (.i. captiuitatem) meam dimittet &c. וְגָלוּתִי
Ezec.40.℣.1. In vigeſimo quinto anno captiuitatis noſtræ, in principio anni &c. לְגָלוּתֵנוּ

גִּלָּיוֹן Volumen, libellus conuolutus, & dicitur à reuolutione foliorũ, vel quod reuelet ea quæ alioquin nos latent, Item ſpecula quæ reuelant obiecta. Et legitur bis, vt,
Ieſa.8.℣.1. Et dixit Iehoua ad me, Tolle tibi volumen grande, & ſcribe ſuper eo. גִּלָּיוֹן
Et plur. Eſa.3.℣.4. à fine. Specula, & ſindones, & Cidares & velamina. הַגִּלְיֹנִים

גָּלַח Abraſit nouacula, decaluauit abradendo, caluum fecit, & tantum de pilorum raſura, quæ raſura dicitur. Hinc caluo, decaluo, caluitium, & Germanicè kahl/kahlmachen. Græci vertunt per verbum ξυρέω.

In 2. Coniugat. גִּלַּח decaluauit, abraſit pilos. Et abſolutè raſus eſt.
Leu.14.℣.8. Et decaluabit (ſeu abradet) oēm pilum ſuũ, & lauabit in aq̃s. καὶ ξυρήσεται. וְגִלַּח
Ierem.41.℣.5. Octoginta viri, raſi barba, & ſciſsi veſtimentis. ἐξυρημένοι. מְגֻלְּחֵי
2.Sam.14.℣.29. Et cum raderet caput ſuum, quod fiebat in fine anni q̃n radebat. וּבְגַלְּחוֹ
Leu.14.℣.9. Omnes pilos ſuos abradet, & lauabit veſtimenta ſua &c. ξυρηθήσεται. יְגַלַּח
Gen.41.℣.14. Et raſus eſt (vel raſit) & mutauit veſtes ſuas &c. καὶ ἐξύρησαν αὐτόν. וַיְגַלַּח
1.Paralip.19.℣.4. Et tulit Hanun ſeruos Dauid & raſit eos. וַיְגַלְּחֵם

In voce paſsiua גֻּלַּח raſus eſt ab alio, decaluatus eſt. Bis tantum vſurpatur, vt,
Iud.16.℣.17. Si fuero decaluatus, tunc recedet à me fortitudo mea. גֻּלַּחְתִּי
Ibid.℣.22. Et cœpit pilus capitis eius creſcere poſtq̃ abraſus erat. גֻּלָּח

In 4. Coniugatione הִתְגַּלַּח abraſit ſeipſum, decaluauit ſeſe. Bis inuenitur.
Leui.13.℣.33. Et faciet ſe tondere, ita tamen vt pſoram non abradat. וְהִתְגַּלָּח
Num.6.℣.19. Poſtquam ipſe abraſerit comam ſuam .i. ſertum ſuum vt nazirei. הִתְגַּלְּחוֹ

גָּלַל Voluit, prouoluit, conuoluit, deuoluit, volutauit in rotundum. Cognationē habet cũ גָּלָה transmigrauit, quod fit voluendo ſe de loco ad locũ, affinitate quoq́ iunctum eſt verbo גִּיל id eſt, exultauit volutando ſe circuitionibus. Hinc κυλίω, κυλέω, κυλίζω, κυλιόω voluo, ἀνακυλέω reuoluo, ἀποκυλίω deuoluo, κυκλέω, κυκλάω, κυκλόω, κυκλαίνω, κυλίνω, κλώθω voluo. Et Germanicè kaulen.

In 1.Coniug. גָּלַל & גַּל voluit, deuoluit, regit accusatiuum, & plerumq; cum præpositi.
אֶל ad, מִן de, עַל super. Absolutè positum semel exponitur neutraliter volutus
est. Legitur octies in Bibliis, vt, וְגָלֲלוּ
Gen.29.℣.3.& 8. Et deuoluent lapidem ab ore putei. Sept. καὶ ἀποκυλίσουσι.
Iosuæ.5.℣.9. Hodie deuolui opprobrium Aegypti à vobis, & vocauit locum Gilgal. גַּלּוֹתִי
ἀφεῖλον. וְגֹלֵל
Prou.26.℣.27. Et qui voluit lapidem, ad eundem reuertetur. Sept. ὁ δὲ κυλίων λίθον.
Psalm.37.℣.5. Volue super Iehoua viam tuam, & spera super eum, & ipse faciet. גּוֹל
ἀποκάλυψον.
Iosu.10.℣.18. Et dixit Iosua: Voluite lapides magnos ad os speluncæ, &c. κυλίσατε. גֹּלּוּ
Psalm.22.℣.9. Voluere ad Iehoua, eripiet & liberabit eum, quia beneplacitum habuit גֹּל
in eo. ἤλπισεν.
In voce passiua נָגַל conuolutus est à seipso, volutatus est. Bis legitur, vt, וְנָגֹלּוּ
Ies.34.℣.4. Et conuoluentur, sicut liber, cœli. Septuag. verterunt ἑλιγήσεται.
Amos 5.℣. antepenult. Et voluetur sicut aqua iudicium, & iusticia sicut torrens וְיִגַּל
fortis. καὶ κυλισθήσεται.
In 2.Coniug. גּוֹלֵל volutauit, & legitur tantum semel in Paul.
Ies.9.℣.5. Et vestimentum conuolutatum in sanguine .i. maculatum est sanguine. מְגוֹלָלָה
In 3.Coniug. הֵגֵל fecit voluere, deuoluit. Semel tantum inuenitur, vt,
Genes.29.℣.10. Et deuoluit lapidem ab ore putei, & potauit gregem. Septuaginta. וַיָּגֶל
ἀπεκύλισε.
In 4.Coniug. הִתְגּוֹלֵל volutauit sese, volutatus est à seipso. Bis legitur, vt,
2.Sam.20.℣.12. Et Amasa volutabat se in sanguine in medio semitæ. πεφυρμένος. מִתְגֹּלֵל
Genes.43.℣.17. Nos introducti sumus ad voluendum super nos (causam) συκοφαντῆσαι לְהִתְגֹּלֵל
ἡμᾶς.
In Coniug. Piel quadrata גִּלְגֵּל volutauit continuè, indesinenter. Semel extat.
Ier.51.℣.25. Et extendam manum meã contra te, & deuolutabo te à saxis. κατακυλίσω וְגִלְגַּלְתִּיךָ
In hithpael הִתְגַּלְגֵּל volutauit se continua volutatione. Semel tantum occurrit.
Iob 30.℣.14. Tanq; eruptio lata venient, sub deuastatione volutabunt se. πεφυρμένοι. הִתְגַּלְגָּלוּ

Inde nomina.

גָּלָל Stercus, volutabrum, à volubilitate. Cognationem habet cum גָּעַל abominatus
est. Bis extat.
1.Reg.14.℣.10. Et auferam post domum &c. sicut aliquis auferet stercus vsq; &c. הַגָּלָל
ὁ κόπρος. כַּגָּלָלִים
Et plur. Zophon.1.℣.pen. Et cibus eorum masticatus effundetur sicut stercora.
גֵּלֶל Stercus, quod in platea conuolutatum est. Quater inuenitur, vt, כְּגֶלְלוֹ
Cum aff. Iob.20.℣.7. Sicut stercus eius continuo .i. omnino peribit &c. כַּגְּלָלִים
Et plur. Zoph.1.℣.pen. Et effundetur sanguis &c. & corpus eorum sicut stercora. בְּגֶלְלֵי
In reg. Ezech.4.℣.12. Et placentam hordeorum &c. & ipsam in stercoribus &c. גֶּלְלֵי
Et ibid. ℣.15. Dedi tibi fimos bouis pro stercoribus hominum.
גִּלּוּלִים Stercora, volutabra, abominabilia, Idola per contemptum vocantur Scheis oder
dreck Götter.
Ezech.18.℣.12. Et ad idola sustulit &c. atq; abominationem perpetrauit. εἴδωλα. הַגִּלּוּלִים
2.Reg.17.℣.12. Et coluerunt idola, de quibus dixerat Iehoua, Non facietis. הַגִּלֻּלִים
Cum aff. Ezech.6.℣.4. Et prosternam interfectos vestros ante idola vestra. גִּלּוּלֵיכֶם
In reg. Ezech.18.℣.6. & 15. Et oculos suos non sustulit ad idola domus Israel. גִּלּוּלֵי
גָּלִיל Circulus rotundus à volubilitate, & tribuitur terræ, ianuæ, auro & argento.
Quinquies inuenitur.
1.Reg.9.℣.11. Tunc dedit rex Salomon ipsi Hiram viginti ciuitates in terra circuli. הַגָּלִיל
In reg. Ies.8.℣.vlt. Per viam maris trans Iordanem in circulo gentium. Γαλιλαία. גְּלִיל
Et plur. 1.Reg.6.℣.32. Duo latera ianuæ vnius erunt circuli .i. cælaturæ circulorum. גְּלִילִים
In reg. Cant.5.℣.14. Manus eius (sunt sicut) circuli auri impletæ Tharsis. גְּלִילֵי
Esther.1.℣.6. Funiculis byssi & purpura super circulos argenti, & statuæ parii. גְּלִילֵי
גָּלִילָה Regio circulata, habens planiciem instar circuli limitatam, vt fuit Galilæa. הַגָּלִילָה
Ezech.47.℣.8. Aquæ istæ egredientur ad regionem anteriorem, &c.

Et plur.Iof.13.ỽ.2.& Ioel 4.ỽ.4.Et omnes regiones palæſtinæ? גְּלִילוֹת
Ioſ.22.ỽ.10.Et venerunt ad regiones Iordanis, quæ eſt in terra Chanaan &c. גְּלִילוֹת

גְּלַל Reuolutio cauſæ, & ſemper coniungitur cum præpoſi. ב & ſignificat propter.
Cum aff.Gen.12.ỽ.13.Vt bene ſit mihi propter te,& viuat anima mea cauſa tui. בִּגְלָלֵךְ
Et cum aff.grau.Deut.1.ỽ.37.Atqꝫ mihi iratus fuit Iehoua propter vos. בִּגְלַלְכֶם
In reg.1.Reg.14.ỽ.16.Et dabit Iſraelem propter peccata Ieroboam quæ perpetrauit. בִּגְלַל
Deu.18.ỽ.12.Et propter abominationes iſtas Iehoua Deus tuus exterminat &c. וּבִגְלַל

גַּל Volutatio, conuolutio in aceruum, tribuitur fonti, aquæ, turbini, lapidibus in campo,atqꝫ variè exponitur pro volutatione rerum illaꝝ quibus additur,ſi de fonte dicitur ſignificat ſcaturiginem & eruptionem aquaꝝ, quia ebulliendo in gyrum voluitur, ſi de mari ſeu aquis ſumitur, notat fluctus, qui ceu in aceruum conuoluntantur,de tempeſtate autem exponimus procellas,ſi de lapidibus & campo legitur, ſignificat aceruum ex lapidibus conuolutatis collectum.
Cã.4.ỽ.12. Hortus obſeratus eſt ſoror mea ſpõſa,ſcaturigo obſerata,fõs obſignatꝰ. גַּל
In pauſa.Gen.31.ỽ.46.Et acceperunt lapides atqꝫ fecerũt aceruũ,& comederũt &c. גָּל
Et plur.Ier.51.ỽ.37.Et erit Babel in aceruum, & in habitaculum draconum &c. לְגַלִּים
Cum af.Pſ.42.ỽ.8.Omnes contritiones tuæ, & fluctus tui ſuper me tranſierunt. וְגַלֶּיךָ
Pſ.107.ỽ.25.Et conſtituit ventum tempeſtatis,& excitauit procellas eius. גַּלָּיו
Et ỽ.29.Eriget tempeſtatem in ſilentium, vt conſileſcant procellæ eoꝝ. גַּלֵּיהֶם
In reg.Eſa.48.ỽ.18.Et iuſticia tua erit(tam abundans)ſicut fluctus maris ſunt. כְּגַלֵּי

גֻּלָּה Conuolutio rotunda,rotunditas,candelabro& columnæ tributum ſignificat lenticulã ſeu diſcũ,habentẽ figurã rotunditatis inſtar lenticulæ,Aquis tributũ ſignificat ſcaturigines,quæ ebulliendo conuoluuntur in gyꝝ &c.Legiᷣ tantũ in his locis,vt,
Zach.4.ỽ.2.Et ecce candelabꝝ aureum totum & lenticula &c. וְגֻלָּה
Et ỽ.3.Et duæ oliuæ ſuper illud, vna à dextris lenticulæ & altera à ſiniſtris eius. הַגֻּלָּה
In reg.Eccl.12.ỽ.6.Antecꝫ elongetur funis argenteus & rumpatur fons auri. גֻּלַּת
Et plur. Ioſ.15. ỽ. 19. Quia terram auſtralem dediſti mihi,& dabis mihi ſcaturigines גֻּלֹּת
aquaꝝ, & dedit ei ſcaturigines ſuperiores, & ſcaturigines inferiores. (aꝝ. גֻּלֹּת
1 Re.7.ỽ.41et 2.Par.4.ỽ.12.Statuas duas,et rotulas epiſtylioꝝ quæ ſup caput ſtatu- גֻּלֹּת
Et ibid.ad operiendum duas rotulas epiſtylioꝝ, quæ erant in ſumitate columnaꝝ. וְגֻלֹּת
In reg.1.Reg.7.ỽ.42.& 2.Paral.4.ỽ.13. ad operiendum duas rotũditates capitelloꝝ. גֻּלּוֹת גֻּלּוֹת

מְגִלָּה Volumen, charta, à voluendo & complicando.Sæpe legitur. τὸ χάρτον.
Zach.5.ỽ.1.& 2.Et iteꝝ ſuſtuli oculos meos & vidi,& ecce volumen volitans. מְגִלָּה
In reg. Pſ.40.ỽ.8.Tũc dixi,ecce venio, in volumine libro ſcriptum eſt de me. בִּמְגִלַּת
Itẽ tant. Ier.36.ỽ.2.4.6.13.19.20.22.24.26.27.28.31. Ezech.2.ỽ.8. cap.3.ỽ.1.2.&.3.

גַּלְגַּל Rota volubilis,ſphæra,turbo qui in circulum conuoluitur,item palea quæ ob leuitatem à vento tollitur,& hinc inde voluitur &c.
Ezech.10.ỽ.2.Ingredere ad medietates rotæ,quæ eſt ſub Cherubim.τροχῷ לַגַּלְגַּל
Pſ.77.ỽ.ante.Vox tonitrui tui in ſphæra eſt,illuminauerũt fulgura orbẽ.ἐν τῷ τροχῷ בַּגַּלְגַּל
Pſ.83.ỽ.14.Deus mi pone eos,ceu rotam (vel vt paleam à vento volutatam) τροχὸν. כַּגַּלְגַּל
Et plur.Cum af.Eſ.5.ỽ.28.Et rotæ eius ſunt ſicut turbo. וְגַלְגִּלָּיו
Et tantum Eſa.17.ỽ.13.cap.28.ỽ.29.Ier.47.ỽ.3.Ezech.10.ꝝ.6.13.cap.23.ỽ.24. cap.26. ỽ.10.Eccleſiaſt.12.ỽ.6.

גִּלְגָּל Rota,ſemel extat.Item proprium nomen loci deſinens in T ad differ. adpellatiui.
Eſ.28.ỽ.penul.Et tumultuabiᷣ rota plauſtri ſui,& vngulis ſuis non cõminuet ipſum. גִּלְגַּל
Ioſ.5.ỽ.9.Hodie deuolui opprobrium &c. & vocauit nomen illius Gilgal. גִּלְגָּל

גֻּלְגֹּלֶת Cranium volubile,caput rotundum,per ſynecdochen ponitur aliquando pro toto homine. Quater inuenitur.
2.Reg.9.ỽ.antep.Et non inuenerunt in ea præter cranium,pedes & volas manuum הַגֻּלְגֹּלֶת
Exod.16.ỽ.15.Gomer pro cranio(i.perſona) iuxta numerum animaꝝ veſtraꝝ. לַגֻּלְגֹּלֶת
Num.3.ỽ.27. Et ſumes quinquenos ſiclos pro cranio .i.capite ſingulo. לַגֻּלְגֹּלֶת
Cum af.1.Par.10.ỽ.10.Et cranium eius fixerunt in templo Dagon. גֻּלְגָּלְתּוֹ

גֻּלְגֹּלֶת Craniũ,volubile & rotũdũ.Hic caluariæ locus Mat. 27. Golgatha,Germ. gaḃe.
Cum af.Iudic.9.ỽ.23. Et deiecit &c. ſup Abimelech & conquaſſauit cranium eius. גֻּלְגָּלְתּוֹ
Et plur.cum aff.Num.1 ỽ.2. Tollite ſumã &c. omnes maſculos ſecũdũ crania ſua. לְגֻלְגְּלֹתָם
Legiᷣ præterea tantũ Num.1.ỽ.18.20.22.item 1.Paral.23.ỽ.3.& 24. Glo-

גָּלַם Glomerauit, conglomerauit, agglomerauit, voluit in glomum ſeu globum, complicuit in formam rotundam, & dicitur tantum de veſte conglobata & accumulata in globi formam. Cognationem habet cum גָּלַל voluit, volutauit. Hinc glomus & glomero cum compoſitis, Item χλαμύς Chlamys eſt veſtis glomerata. Et latinum cumulus &c.

In 1. Coniug. גָּלַם glomerauit, voluit in globi formam. Semel inuenitur.
2. Reg. 2. ℣. 8. Accepit Elias pallium & conglomerauit illud, id eſt, accumulauit illud. ἐλιασσαιὲ. וַיִּגְלֹם

Inde nomina.

גְּלוֹם Glomus panni, pallium glomeratum, inuolucrꝝ. χλαμύς chlamys. Semel habetur. בִּגְלוֹמֵי
Plur. in reg. Ezech. 27. ℣. 24. Ipſi negociatores tui &c. cum inuolucris hyacinthi &c.

גֹּלֶם Glomus maſſæ informis in matrice mulieris prægnantis, inuolucrꝝ, ſemel extat.
Cum aff. Pſ. 139. ℣. 16. Inuolucrꝝ meum viderunt oculi tui, id eſt, rudem maſſam meam. ἀκατέργαστόν μου. גָּלְמִי

גַּלְמוּד Deuaſtatus inſtar ſtatuæ acerualis, deſolatus, deuaſtatio in modum tumuli ex lapidibus. Componitur ex גַּל .i. aceruus conuolutatus, & עַמּוּד ſtatua. Hieronimus vertit ſolitarium, qui vacat hominum congreſſu. Legit̃ in Biblijs ter.
Iob. 3. ℣. 7. Ecce nox illa fit deuaſtatio, non veniat ouatio ad illam. ὀδύνη גַּלְמוּד
Et cap. 15. ℣. pen. Nam congregatio hypocritæ erit deuaſtatio .i. ſolitaria. θάνατος. גַּלְמוּד
Item cap. 30. ℣ 3. Propter penuriam & famem deuaſtati profugient &c. ἀγόνος. גַּלְמוּד

גַּלְמוּדָה Deuaſtata, deſolata, ſolitaria carens liberis. Semel reperitur, vt, וְגַלְמוּדָה
Ieſ. 49. ℣. 21. Quis genuit mihi iſtos? cum ego ſim ſterilis & deuaſtata? ϗ χήρα.

גָּלַע Inuoluit ſe alijs negocijs, immiſcuit ſe alienis rebus & curis. Cognationem habet cum גָּלַל voluit, & cum קָלַע rotauit, vt ſi quis circumrotando tandem ſe ingerit alienis curis. Contrarium eſt verbo גָּעַל auerſatus eſt, abhorruit à quopiam. Hinc eſt γλίχομαι cupio.

In 4. Coniug. הִתְגַּלַּע inuoluit ſe, immiſcuit ſe, Ter legitur.
Prou. 17. ℣. 14. Et ante inuoluere te, litem deſere. προηγεῖται. הִתְגַּלַּע
Et cap. 18. ℣. 1. Pro deſiderio quæret ſeparatus, in oĩ eſſentia inuoluet ſe. ἐπονείδιστος. יִתְגַּלָּע
Item cap. 20. ℣. 3. Gloria eſt viro habitare à lite, at oĩs ſtultus immiſcet ſe. συμπλέκεται. יִתְגַּלָּע

Inde nomen.

גִּלְעָד Gilead, mons in terra Aemoræorum trans Iordanem, vbi Iacob cum Laban ſocero ſuo fœdus inijt, quem à collectione ſeu conuolutione lapidum in teſtimonium perpetui fœderis vocauit hoc nomine, quod componitur ex גָּלַל voluit, & עֵד teſtis. Iſta tota regio, cum eſſet paſcuis abundantiſsima, in hæreditatem eſt diſtributa tribui Ruben, Dan & mediæ tribui Manaſſe. Eſt quoqꝫ proprium nomen filij Machir ſeu nepotis Manaſſe.
Gen. 31. ℣. 21. Et traiecit flumen, & poſuit faciem ſuam verſus montem Gilead. הַגִּלְעָד
Num. 32. ℣. 1. Et videbant terram Iaezer & terram Gilead, & erat locus iſte &c. גִּלְעָד
Iud. 11. ℣. vltimo. Et erit caput omnibus habitatoribus Gilead. גִּלְעָד
Iud. 10. ℣. 6. Qui erat trans Iordanem in terra Aemoræi quæ eſt in Gilead. בַּגִּלְעָד

גִּלְעָדִי Gileadites, Iod à tergo conſtituit nomen patronimicum ſeu gentile. הַגִּלְעָדִי
Iud. 11. ℣. 1. Et Iephte Gileadites erat vir bellicoſus. ὁ γαλααδίτης.

גָּלַשׁ Nituit, ſplenduit inſtar niuis candeſcentis vel glaciei relucentis. Ideoqꝫ habet cognationem cum שֶׁלֶג .i. nix quæ præ albedine ſplendet. Hinc Germanicum gleiſſen/ glitzen wie ein Spiegel / latinum gliſco, nam animalia bene ſaginata pabulo gliſcũt, contra vero quæ inedia afficiunt̃ ſunt ſtrigoſa. Græci per inuerſionē literarꝝ dicunt σελαγέω, σελαγίζω, luceo, ſplendeo. Item latinum glacio as &c. & glacies, Germanicè gleiſſen.

In 1. Coniug. גָּלַשׁ nituit, ſplenduit. Legitur in duobus locis, vt, שֶׁגָּלְשׁוּ
Cant. 4. ℣. 1. Et cap. 6. ℣. 5. Pilus tuus eſt quaſi grex caprarum, quæ nituerunt præ montibus Gilead (nã in illis montib. per integri anni ſpaciũ eſt nix.) ἀπεκαλύφθησαν.

Inundauit,

גָּמָא Inundauit, exundauit, alluit, fluctuauit. Et metaphoricè impetijt, incuſsit, perinde vt vnda alluendo atterit ripas ſeu littora. Cognationem habet cum אֲגַם ſtagnum, copia aquarum, quas ventus ſæpe ad oram & ripas propellit. Hinc κυμαίνω inundo, fluctuo, κυματίζω fluctibus agitor, κῦμα vnda, fluctus, κυματώδης vndoſus. Item γέμω abundo (aquis) γεμέω & γεμίζω impleo, haurio.

In 2. Coniugatione גִּמֵּא impetijt inſtar vndæ alluentis. Semel reperitur.
Iob. 39. ℣. 24. In ſtrepitu & ira inundabit .i. impetet ἀφανιεῖ. יְגַמֶּא

In 3. Coniug. הִגְמִיא fecit inundare, fecit alluere aquam. Semel habetur.
Gen. 24. ℣. 17. Fac me inundare pauxillo aquæ .i. ſine me bibere parũ aquæ. πότισόν με הַגְמִיאִינִי

Inde nomen.

גֹּמֶא Scirpus qui creſcit in locis vndoſis, arundo. At אֲגַם eſt iuncus. Quater legitur.
Exo. 2. ℣. 3. Et accepit ſibi arcã ſcirpi (vel arũdinis) & bituminauit bitumine. παπύρῳ.
Iob 8. ℣. 11. An ſuperbiet (vel grandeſcet) ſcirpus abſq; palude? Sept. πάπυρος. גֹּמֶא
Ieſa. 18. ℣. 2. Et in vaſis ſcirpi (vel papyri) ſuper aquis, ite nuncij &c. גֹּמֶא
Et cap. 35. ℣. 7. Rediget ſiccitas in ſtagnũ &c. erit herba calami & ſcirpi. εἰς ἕλη, ϗ ἕλη. גֹּמֶא

גֹּמֶד Menſura longitudinis cubitalis, Et ſecundum Hieronymum, menſura palmæ manus. Cognationẽ habet cum מָדַד menſurauit, menſus eſt. Semel tantũ legit. וְגֹמֶא
Iudic. 3. ℣. 18. Et fecit ſibi Ehud gladium cui duæ acies erant ad palmam manus. σπιθαμῆς palmi πυγμὴ pugnus, πυγμαῖος pygmæus, homo cubitalis. גֹּמֶד

גַּמָּדִים Cubitales, pygmæi, homunculi qui ſunt paruæ ſtaturæ inſtar brachiorũ. Semel.
Ezech. 27. ℣. 11. Et pygmæi in turribus tuis fuerũt .i. viſi ſũt tanq; pygmæi. φύλακες. וְגַמָּדִים

גָּמַל Retribuit, cumulatim reddidit, recompenſauit, item ablactauit, nam puerum ablactare eſt illi pro lacte determinato alium tribuere cibum. Cognationem habet cum גָּבַל determinauit. Hinc per metatheſin literarum ἀμέλγω, latinum mulgeo, Germanicum melcken.

In 1. Coniug. גָּמַל retribuit, cũ datiuo, ב, עַל, at cũ accuſatiuo ablactauit infantẽ.
Pſ. 13. ℣. vlt. Cantabo Domino, quoniã retribuit cumulatim ſup me. εὐεργετήσαντί με. גָּמַל
Prouerb. 31. ℣. 12. Retribuit ei bonũ, & non malũ omnibus diebus vitæ ſuæ. εὐεργεῖ. גְּמָלַתְהוּ
1. Samuel. 1. ℣. 24. Et duxit eum ſecum, quum ablactaſſet eum, cum tribus iuuencis. ἀπογαλακτίσαι αὐτόν. גְּמָלַתּוּ
Prouerb. 11. ℣. 17. Retribuit animæ ſuæ vir miſericors. ἀγαθὸν ποιεῖ.
Pſal. 131. ℣. 2. Anima mea (eſt) ſicut ablactatus apud matrem ſuam, velut ablactatus. &c. ἀπογεγαλακτισμένον. גָּמֻל
1. Samuel. 1. ℣. 23. Fac quod bonum eſt in oculis tuis, mane donec tu ablactaueris eum. ἀπογαλακτίσῃς. כְּגָמֻל גָּמְלֵךְ
Pſ. 119. in ג. Retribue ſuper ſeruo tuo, vt viuam, & cuſtodiã verba tua. ἀνταπόδος. גְּמֹל
Oſe. 1. ℣. ãtep. Et ipſa ablactauit Lo rûhama, & cõcepit & peperit filiũ. ἀπεγαλάκτισε. וַתִּגְמֹל
Num. 17. ℣. 23. Produxit germẽ, & ꝓtulit florẽ, & retribuit (vel ablactauit) amygdalas. ἐβλάστησε. וַיִּגְמֹל
Deu. 32. ℣. 6. Nũ Dño retribuitis hoc, popule ſtulte, & inſipiens. ἀνταποδίδοτε. תִּגְמְלוּ
2. Sam. 22. & Pſ. 18. ℣. 21. Retribuit mihi Dñs ſecundũ iuſticiã meam. ἀνταποδώσει μοι. יִגְמְלֵנִי

In voce paſsiua נִגְמַל ablactatus eſt. Ter tantũ inuenit in Biblijs ſacris, vt,
Gen. 21. ℣. 8. Et fecit Abrahã conuiuiũ magnũ in die ablactari Iſhacũ. ἀπεγαλακτίσθη. הִגָּמֵל
Et in eodẽ ℣. Et creuit infãs, & ablactatus eſt, & fecit Abrahã cõuiuiũ &c. ἀπεγαλακτίσθη. וַיִּגָּמַל
1. Sam. 1. ℣. 22. Quia dixit marito ſuo, donec ablactabitur puer, &c. יִגָּמֵל

Inde nomina.

גְּמוּל Retributio, recompenſatio. Tranſit nonnunq; Schurek in Kibbuz magnum.
Pſ. 94. ℣. 2. Qui iudicas terram, redde retributionem ſuper ſuperbos. ἀνταπόδοσις. גְּמוּל
In reg. Prouer. 12. ℣. 14. Et retributionem manuum hominis reddet ei. ἀνταπόδομα. וּגְמוּל
Cum affi. Obad. 1. ℣. 14. Retributio tua reuertetur in caput tuum. ἀνταπόδομά σου. גְּמֻלְךָ
Et plur. cum affi. Pſ. 103. ℣. 2. Et ne obliuiſcaris omnium retributionum eius. גְּמוּלָיו

גְּמוּלָה Retributio, contributio. Legitur in ſtatu abſoluto & tantum ter, vt,
2. Sam. 19. ℣. 37. Et quare tribuet mihi Rex contributionem iſtam? הַגְּמוּלָה
Et plur. Ieſ. 59. ℣. 15. Quaſi ſuper retributiones, & quaſi ſuper vindictam. גְּמֻלוֹת
Ier. 51. ℣. 56. Quia Deus retributionum Dominus reddendo redde. גְּמֻלוֹת

תַּגְמוּל Contributio, attributio. Et legitur tantum ſemel cum affixo Chaldaico, vt
Pſ.116.℣.12. Quid reddam Domino, omnes retributiones eius ſuper me ſunt. תַּגְמוּלוֹהִי

גָּמָל Gamelus, Camelus, κάμηλος est gen. dubij, vtrunqꝫ ſexum complectens.
Deu.14.℣.7. Et gamelum, & leporem &c. quia licet ruminet, non tamen &c. הַגָּמָל
Et plur. Gen.32.℣.8. Et diuiſit &c. oues & boues, & gamelos in duas turmas. וְהַגְּמַלִּים
Cum affi. Gen.24.℣.19. Et dixit, Etiam gamelis tuis hauriam, donec &c. לִגְמַלֶּיךָ
In reg. Gen.24.℣.19. Et accepit ſeruus decem gamelos ex gamelis Domini &c. מִגְּמַלֵּי
Item 1. Samuel. 15.℣.3. cap.27.℣.10. cap.30.℣.17. Iudic.6.℣.5. cap.7.℣.12. cap.8.℣.21.26. Iob 1.℣.3 17. Eſa.21.℣.7. Ieremiæ 49.℣.29. & 32. &c.

גָּמַם Plenus fuit, expletus eſt, adauctus fuit. Cognationem habet cum גָּמָא inundauit, quod fit auctione ſeu expletione aquarum. Hinc eſt γέμω plenus ſum, γεμίζω impleo, verbaliter non legitur.

מְגַמָּה Plenitudo, expletio, Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
In reg. Habac.1.℣.9 Plenitudo (vel expletio) facierum eoꝝ ad orientem (tendit.) מְגַמַּת

גַּם Etiam, quin, certè, quidem, eſt particula expletiua, Hinc γὲ & γεμὴν, vtiqꝫ &c. quando in oratione bis ponitur idem valet, quod latinis tàm & quàm.
Pſ.19.℣.12. Etiam (vel etenim) ſeruus tuus admonetur in illis, in cuſtodiendo &c. גַּם
Et ℣.14. Quin à temerarijs (.i. à ſuperbis) abſtine ſeruum tuum. גַּם
1.Sam.10.℣.12. Ideo fuit in prouerbium, num etiam Saul inter prophetas eſt. הֲגַם
Gen.50.℣.9. Et aſcendit cum eo tàm currus, quàm equites. גַּם
Exo.12.℣.31. Exite de medio populi mei tàm vos, quàm filij Iſrael &c. גַּם־אַתֶּם גַּם

גּוּמָּץ Fouea arcta & contractior, cauea, ideo Cognationem habet cum קֹמֶץ pugillus, ſignificat enim eiuſmodi foſſam, quæ ferê in pugilli formam contracta eſt, & ſaltem muniendi gratia agros & vineas effoſſa, non profundior nec latior, vt tantum pecora non tranſcendant. Hinc per metatheſin σκάμμα, qua voce etiam pro latina vtitur Hieronymus ad Pammachium, & Tertullianus libro ad martyres, & vulgo exponitur fouea theatri. Si pro מ ponitur פ litera eiuſdem inſtrumenti, eſt hinc σκάπτω, id eſt fodio. In Biblijs ſacris ſemel vſurpatur.
Eccleſ.10.℣.8. Qui fodit foueam, in eandem cadet. Et diruens ſepem &c. גּוּמָּץ

גָּמַר Finiuit, finijt, finem habuit, finitus eſt. Propriè eſt marginem & finem habere, quem egredi nemo poteſt nec debet. Ideo affinitate alludit, ad גָּבַר fortis fuit, præualuit. Eſt enim margo in agris limes ad muniendum & diſtinguendum cuiuslibet terminum potens. Hinc eſt per metatheſin Margo marginis, & Germanicum margſtein.

In 1. Coniug. גָּמַר finijt, finitus eſt, abſolutè eſt neutrum. Cũ præpoſitione עַל ſeu בְּעַר fit actiuum, id eſt, definiuit, marginem conſtituit, perfecit vſqꝫ ad finem, quinquies legitur, vt,
Pſ.12.℣.2. Serua Domine, quia finijt, (.i. deſiit) pius, quia diſsipati ſunt fideles. גָּמַר
Pſ.77.℣.9. Num contracta eſt in perpetuũ miſericordia eius? & finem habet ſermo? גָּמַר
Pſ.57.℣.3. Vocabo ad Deũ excelſũ, ad Deum qui definit ſuper me (ꝓuidentia ſua) גֹּמֵר
Pſ.138.℣.vlt. Dominus definiet circa me .i. conſtituet marginẽ circa me ſepiendo. יִגְמֹר
Pſ.7.℣.10. Finiatur nunc malicia impiorum, & diriges iuſtum. יִגְמָר־נָא

Inde nomen.

גֹּמֶר Gomer, filius primogenitus Iapethi filij Noę patriarchæ. Hinc Græci κιμμέριοι & κίμβροι, populi ſeptentrionales ſaxonici maris peninſulam incolentes, vbi nunc ſunt Dani, Holſatij, Norduegij & Gotthi. Hieronymus putat Gomer fuiſſe Galatharum patrem, qui adhuc germanica lingua .i. Saxonico idiomate vtuntur, quos latini per metatheſin literarum germanos vocant, vt, גֹּמֶר
Gen.10.℣.2. Filij Iapheth ſunt Gomer, & Magog & Madai, Iauan. גֹּמֶר
Et ℣.3. At filij Gomer ſunt hi, Aſcenas, Riphath & Thogarma. גֹּמֶר
Ezech.38.℣.6. Gomer & oẽs alæ eius, atqꝫ domus Thogarma latera aquilonis &c.

Furatus

גָּנַב Furatus eſt, ſuffuratus eſt, furtim abſtulit, clam ſubtraxit tanꝗ ſub alis & axillis occultando vel obtenebrando, abripuit clanculum. Et per metaphorã alicuius cor & animum furari eſt, alicuius mentem fallere prætenſis falſis rationibus. Cognationem habet cum כָּנַף flexit alas, & חָנַף obtectus fuit nebula, nam fures ſe obtegunt quærentes latibula, & rem clam ſublatam ſub axillis abſcondunt ſi poſſunt. Hinc eſt γνοφέω γνοφόω obſcuro, obtego, γνόφος caligo. Et ſi pro ב ponitur λ litera eiuſdem inſtrumenti, eſt κλέπτω κλοπέω furor, κλέπτης fur, κλοπὴ furtum, item καλύπτω occulto.

In 1. Coniugat. גָּנַב furatus eſt, fecit furtum, Sæpe vſurpatur in Biblijs.
Gen.31.℣.30. Vt quid furatus es deos meos .i. quare clam abſtuliſti ſimulachra? גָּנַבְתָּ
Deut.24.℣.7. Quum inuentus fuerit aliquis furans animam ex fratribus ſuis. גֹּנֵב
Gen.30.℣.33. Quicquid non fuerit punctis reſperſum, &c. hoc erit apud me furtũ. גָּנוּב
Gen.31.℣.39. furto ablatum diei & furto ablatum noctis. pro גְּנֻבַת גְּנֻבְתִי
Ier.7.℣.10. Nunquid furando, occidendo, adulterando, iurando falſè &c. הֲגָנֹב
Exod.20.℣.14. & Deut.5.℣.19. Non furtum facies (vel non furaberis) וַיִּגְנֹב
Gen.31.℣.20. Et furatus eſt Iacob cor Laban .i. fefellit opinionem eius.
2.Reg.11.℣.2. & 2.Paralip.22.℣.1. Et ſuffurata eſt eum .i. clam & in occulto ſubtraxit וַתִּגְנֹב

In voce paſsiua. נִגְנַב furto ſublatus fuit, furtim ſubtractus eſt. Semel.
Exo.22.℣.12. Et ſi furando ſublatum fuerit ab eo, perſoluet hero ſuo. יִגָּנֵב

In 2. Coniug. גִּנֵּב furatus eſt continuè, furtim abſtulit. Bis tantum extat.
Ier.23.℣.30. Ecce ego contra Prophetas, ait Iehoua, furantes verba mea. מְגַנְּבֵי
2.Sam.15.℣.6. Et ſuffuratus eſt Abſolon cor virorum Iſrael .i. decepit. וַיְגַנֵּב

In voce paſsiua גֻּנַּב furto ſublatus eſt, furtim abreptus eſt. Ter legitur, vt
Exo.22.℣.7. Si quis dederit proximo ſuo argentum &c. & furto ſublatum fuerit. וְגֻנַּב
Gen.40.℣.15. Quia furto ſublatus ſum de terra Ebræorum, atꝗ hîc non feci &c. גֻּנֹּב
Iob 4.℣.12. Et ad me verbum furtim (.i. clam) deferetur, & accipiet auris &c. יְגֻנָּב

In 4. Coniugat. הִתְגַּנֵּב furtim vel clam ſe ſubtraxit. Bis tantum inuenitur, vt,
2.Sam.19.℣.3. Et ſubduxit ſe populus furtim in die illa ad ingrediendum ciuitatem. וַיִּתְגַּנֵּב
perinde vt populus ſe ſubducere ſolet furtim, qui pudore afficitur, &c. יִתְגַּנֵּב

Inde nomina.

גַּנָּב Fur, qui ſubtrahit clam aliquid, fur à potentia & habitu furandi dicitur.
Pſ.50.℣.18. Si furem videbas, eo oblectabaris, & cum adulteris erat pars tua &c. גַּנָּב
Et plur. Ieſ.1.℣.23. Principes tui ſunt rebelles, & ſocij furum &c. גַּנָּבִים

גְּנֵבָה Furtum, res furto ablata, clandeſtina ſubtractio. Bis inuenitur.
Exo.22.℣.4. Si inueniendo inuenietur in manu eius furtum de boue &c. הַגְּנֵבָה
Cum affi. ibid.℣.3. Si non habet (ad perſoluendum) vendatur pro furto ſuo. בִּגְנֵבָתוֹ

גָּנַז Theſaurizauit, repoſuit in gazam. Hoc verbum Chaldæis admodum eſt familiare, Ebræi autem non vtuntur eo in ſacris Biblijs, præter nomina hinc deriuata. Cognationem habet cum כָּנַס collegit. Hinc Græci, ſucciſa per Syncopen litera Nun, dicunt γάζα, γαζοφυλάκιον gaza, gazophylacium.

גְּנָז Gaza, ærarium, ſcrinium, repoſitorium, gazophylacium, arca in qua quid reconditur. Sed vſurpatur tantũ in regimine plurali, & reperitur ter in Biblijs ſacris.
Eſther 3.℣.9. & cap.4.℣.7. Ad inferendum in gazophylacia (vel theſauros) regis. גִּנְזֵי
Ezech.27.℣.24. Et in ſcrinijs (vel gazophylacijs) promptuariorum. וּבְגִנְזֵי

גַּנְזַךְ Repoſitorium mundum, Componit ex גָּנַז repoſuit, & זָכַךְ mundus fuit. Semel.
1.Par.28.℣.11. Et dedit Dauid Salomoni diſpoſitionẽ porticus & domuncularum eius, & repoſitorium eius, cœnaculorum eius, penetralium eius &c. וְגַנְזַכָּיו

גָּנַן Protexit in modum horti circunſepti maceria ſua, muniuit aliquem ſcuto ceu ſepimento, circundedit, defendit aliquem ceu muro quodam cingendo, ne ad eum irrumpere poſsit deuaſtator. Cognationem habet cum מָגֵן circunclusit. Hinc eſt γανάω γανέω γανόω γάνυμι γάνυμαι, lætor ob protectionem, vel quod in horto ſit ſumma voluptas & amœnitas, qua quis oblectatur & gaudet, vt ſcribitur Eccle. 2.℣.3. Item ἀγανὴς dulcis, ἀγανὸς, pulcher.

In 1. Coniug. גָּנַן & גַּן cum defectu mediæ radicalis, ꝓtexit, legit̃ q̃nquies, vt,
2. Reg. 19. ℣. 34. & Eſa. 37. ℣. 36. Et protegam ſuper ciuitatē iſtam ad ſeruandum. וְגַנּוֹתִי
2. Reg. 20. ℣. 6. & Eſa. 38. ℣. 6. Et protegam ſuper vrbem iſtam propter me. וְגַנּוֹתִי
Eſa. 31. ℣. 5. Protegendo vt eruat, tranſiliendo vt liberet. גָּנוֹן
In 3. Coniug. הֵגֵן protexit, conſtruitur cum ל aut בְּעַר & ter legitur.
Ieſai. 31. ℣. 5. Inſtar auium obuolantium teget Dn̄s exercituum ſuper Ieruſalem. יָגֵן
Zacha. 9. ℣. 15. Dominus Zebaoth teget ſuper eos .i. proteget eos. יָגֵן
Et cap. 12. ℣. 8. In die illo pugnabit Iehoua pro habitatore Ieruſalem &c. יָגֵן

Inde nomina.

גַּן Hortus circumunitꝰ ſepto, hortꝰ circūdatus maceria aut ſepe. Vſurpať paſsim.
Cant. 4. ℣. 12. Hortus concluſus eſt ſoror mea, ſponſa eſt velut fluuius concluſus. גַּן
In reg. Gen. 13. ℣. 10. Sicut hortus Domini, ſicut terra Aegypti, &c. כְּגַן
Cum affi. Cant. 4. ℣. vlt. Excitare Aquilo, & veni Auſter, perfla hortum meum, גַּנִּי
Et plur. Cant. 4. ℣. pen. Fons hortorum, puteus aquarum viuentium. גַּנִּים

גַּנָּה Hortus circumſeptus, in regimine eſt גִּנַּת ſæpe extat in Biblijs, vt,
Ieſa. 1. ℣. pen. Quoniā eritis &c. & ſicut hortus qui non habet aquas. ὡς παράδεισος. וּכְגַנָּה
Cum affix. Iob. 8. ℣. 16. Et ſuper horto ſuo ramuſculus eius prodibit. גַּנָּתוֹ
In reg. Cant. 6. ℣. penul. Ad hortum nucis deſcendi. Et ſic Eſther 1. ℣. 5. גִּנַּת
Et plur. Eccle. 2. ℣. 5. Feci mihi hortos & pomaria, & plantaui in eis arbores. κήπους. גַּנּוֹת
Cum affix. Amos 4. ℣. 9. Multiplicando hortos veſtros & vineas veſtras. κήπους. גַּנּוֹתֵיכֶם
Et præterea tantum Eſai. 1. ℣. 29. 30. & cap. 61. ℣. 11. cap. 65. ℣. 3. cap. 66. ℣. 17. Ieremiæ 24. ℣. 5. Amos. 9. ℣. penultima.

מָגֵן Clypeus, ſcutum, quo homo tempore belli vtitur ad protegendum ſe, nam munit & abſcondit à ſagittis volantibus, perinde vt hortus ſepto circumcluſus defenditur ab irruptionibus. Per metaphoram ponitur pro maioribus & principibus populi, qui debent eſſe munimento & protectores populi, vt ſuos ſubditos defendant contra iniuriam. Differt à צִנָּה ſcutum, ſeu clypeus habens conum in medio tendentem ex lato in acutum. Sæpe vſurpatur, & מ habens cametz nunq̃ alleuiatur in ſcheua.
Pſ. 76. ℣. 4. Ibi confregit ignitas (ſagittas) arcus, ſcutum, gladium, & bellum. מָגֵן
In regimin. 2. Samuel. 1. ℣. 21. Quia ibi abiectus eſt clypeus fortium, nempe clypeus Saulis. מָגֵן
Cū aff. 2. Sam. 22. & Pſ. 18. ℣. 3. Clypeus meus, & cornu ſalutis meæ, exaltatio mea &c. מָגִנִּי
Et plur. 1. Reg. 10. ℣. 17. Et trecenta ſcuta (fecit rex Salomon) ex auro ductili. מָגִנִּים
Cum affixo. Oſeæ 4. penult. Dilexerunt (dicere) afferre ignominiam ſcuta eius, id eſt, principes eius. מָגִנֶּיהָ
In reg. Pſ. 47. ℣. vlt. Dei ſunt ſcuta terræ .i. terram protegere eſt Dei officium. מָגִנֵּי
Item Geneſ. 15. ℣. 1. Deut. 33. ℣. vltim. 2. Sam. 22. ℣. 32. Pſalm. 3. ℣. 4. Pſalm. 7. ℣. 11. Pſalm. 18. ℣. 31. 36. Eſa. 21. ℣. 5. cap. 22. ℣. 6.

מָגִנּוֹת Clypei, ſcuta, quibus homo ſe protegit contra ictus. Semel tantū vſurpať, vt,
2. Paralip. 23. ℣. 9. Et dedit Iehoiada ſacerdos centurionibus lanceas & ſcuta. הַמָּגִנּוֹת

מְגִנָּה Tegmentū. ſemel tantū legitur cordi tributum & ſignificat duriciem cordis, vt,
Thren. 3. ℣. pen. Dabis eis tegmentum cordis, & maledictionem tuam. מְגִנַּת

גָּעָה

Mugiuit, immugijt, remugijt, vlulauit, lugebat &c. Eſt proprium bouis. Cognationem habet cum יָגַע laborauit defatigationibus, nam boues defeſsi, aut alia neceſsitate laborantes edunt vocem mugientem & luctuoſam. Hinc γοάω lugeo, γοάομαι vlulo, ploro, γόος luctus, γοώδης lugubris & per reduplicationem γεγωνέω clamo, vociferor, præpoſito μ eſt μυκάομαι mugio.
In 1. Coniuga. גָּעָה mugijt. Bis tantum legitur in Biblijs ſacris, vt,
1. Sam. 6. ℣. 12. Ibant (vaccæ) eundo & mugiendo, & non declinauerunt &c. וְגָעוֹ
Iob 6. ℣. 5. Num rudet fera ſuꝑ gramine, aut mugiet bos ſuꝑ pabulo ſuo? ἐρήξει φωνήν. יִגְעֶה

גָּעַל Nauſeauit, nauſeam & faſtidium habuit in re aliqua, auerſatus eſt & faſtidijt aliquid cum nauſea & indignatione, abominatus eſt cum nauſea animi, abiecit aliquid cum ſtomacho, ſicut homines colica paſsione laborantes omnẽ cibum abominantur & faſtidiunt, Tribuitur animæ quæ ob inteſtinorum & colorum paſsionem omnia reſpuit. Cognationem habet cum גָּלַל conuoluit, & גָּלַע inuoluit, לָעַג ſubſannauit, nam inuoluti rei ſordidæ ſubſannantur, & ab illis nauſeat anima noſtra, vt ſtomachus à cibo ingrato. Hinc γλοιόω inquino, γλοιός & γλοιώδης ſordidus, γλίνη ſqualor, ſordes. χολάω indignor, iraſcor, χολή fel, atra bilis, κῶλον colon, inteſtinũ craſsius, κωλικὴ colica paſsio, & Germanicè per metatheſin **egeln/ eckeln/ als da einem fur der Speis eckelt.**

In 1. Coniugatione גָּעַל nauſeauit, nauſeam habuit, neutrum eſt cum ב. At cum accuſatiuo fit tranſitiuum faſtidiuit cum nauſea. Octies legitur, vt,
Iere. 14. ℣. 19. An in Zion nauſeauit anima tua? Septuag. ἀπέστη. גָּעֲלָה
Leuit. 26. ℣. 43. Et ſtatuta mea faſtidijt anima eorum. προσώχθισαν. גָּעֲלָה
Leuit. 26. ℣. 30. Et faſtidiet anima mea vos: Hoc non verterunt, 72. interpretes. וְגָעֲלָה
Et ℣. 44. Et faſtidij eos ad conſumendum eos. οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς. גְּעַלְתִּים
Ezech. 16. ℣. 44. Quæ faſtidierunt viros ſuos & filios ſuos. ἀπωσάμεναι. גָּעֲלוּ
Ezech. 16. ℣. 45. Filia matris tuæ es tu, quæ faſtidit maritum ſuum. ἀπωσαμένη. גֹּעֶלֶת
Leu. 26. ℣. 11. Et non faſtidiet aĩa mea vos. Et ℣. 15. Si iudicia mea faſtidierit anima. תִּגְעַל
In voce paſsiua. נִגְעַל faſtiditus eſt, abiectus eſt præ nauſea. Semel extat.
2. Sam. 1. ℣. 20. Quia ibi faſtiditus (.i. abiectus) eſt clypeus fortium, clypeus Saulis. נִגְעַל
In 3. Coniug. הִגְעִיל fecit faſtidire, & abſolutè faſtidijt. Semel extat.
Iob 21. ℣. 10. Taurus eius inijt (.i. impraegnauit) & non faſtidijt (coitum) יַגְעִל

Inde nomen.

גֹּעַל Nauſea, faſtidium, vt cum ſtomachus infeſtatur vomitu, **ein eckel.** Semel extat.
In reg. Ezech. 16. ℣. 5. Et abiecta es in campum in faſtidio animæ tuæ. בְּגֹעַל

גָּעַר Increpuit, increpauit, inuectus eſt in aliquem clamore multo. Cognationem habet cum עָגוּר id eſt grus, nam grues intonant multo clamore. Hinc eſt ἀγορέω, κατηγορέω, κατηγορέομαι accuſo, arguo, item latini arguo, & obiurgo.

In 1. Coniugatione גָּעַר increpuit cum ב & cum accuſatiuo fit tranſitiuum.
Pſ. 9. ℣. 6. Increpaſti gentes. Et Pſ. 119. In ג. Increpaſti ſuperbos. ἐπετίμησας. גָּעַרְתָּ
Nahũ. 1. ℣. 4. Increpat mare. Malac. 2. ℣. 3. Ecce ego increpo vobis ſemẽ. ἀπειλῶ. גּוֹעֵר
Ieſ. 54. ℣. 9. Sic iuraui &c. & ab increpando in te .i. ne increpem te. μὴ ἀπειλῆ. וּמִגְּעָר־בָּךְ
Pſ. 68. ℣. 32. Increpa feram arundinis, congregationem fortium inter vitulos. גְּעַר
Zach. 3. ℣. 2. Increpet (vel intonet) Iehoua in te Satan, &c. ἐπιτιμήσαι. יִגְעַר
Gen. 37. ℣. 9. Et increpauit in eum pater eius. Pſalm. 106. ℣. 9. Et intonuit in mare. ἐπετίμησε. וַיִּגְעַר
Et præterea tantum Eſai. 17. ℣. 13. Ierem. 29. ℣. 27. Malach. 3. ℣. 13.

Inde nomina.

גְּעָרָה Increpatio, obiurgatio quæ fit verbis, & eſt ſignum iræ & indignationis.
Prouerb. 13. ℣. 1. & 8. Deriſor non audit increpationem .i. non ſuſcipit diſciplinam. גְּעָרָה
Cum affix. Pſ. 18. ℣. 16. Pſ. 76. ℣. 7. & Pſ. 104. ℣. 7. Ab increpatione tua Deus. מִגַּעֲרָתְךָ
In regimin. Eſai. 30. ℣. 17. Mille vt vnus ab increpatione vnius, ab increpatione quinq; fugietis. מִגַּעֲרַת
Et ſic 2. Sam. 22. ℣. 6. Iob 26. ℣. 11. Pſalm. 80. ℣. 17. Prou. 17. ℣. 10. Eccleſ. 7. ℣. 7. Eſa. 50. ℣. 2. cap. 51. ℣. 20. Eſa. 54. ℣. 9. &c.

מִגְעֶרֶת Increpatio, obiurgatio quæ fit verbis, & legitur ſemel tantum.
Deut. 28. ℣. 20. Mittet Iehoua in te maledictionem &c. & increpationem. הַמִּגְעֶרֶת

גָּעַשׁ Quaſſatus eſt continua motione, concuſſus eſt, conquaſſatus eſt, ſuccuſſus eſt dimouendo hinc inde, agitatus eſt perinde vt mare ſæuiens turbatur & fremit. Cognationem habet cum כָּעַס irritatus eſt, commotus eſt ad iram, nam correpti ira & indignatione præ furore contremiſcunt & mouentur. Hinc latini quatio acceperunt, vnde quaſſo cum compoſitis conquaſſo &c. & propriè de aquis dicitur quæ motæ & agitatæ hinc inde cum impetu quatiuntur. Hinc **gieſſen.**

In 1. Coniug. גָּעַשׁ quaſſatus eſt. Legitur tantum bis in Biblijs.

Pſalm. 18. ℣. 8. Et quaſſata eſt, & ſtrepuit terra, & fundamenta montium tremebant. ἔντρομος. וַתִּגְעַשׁ

2. Samuel. 22. ℣. 8. Et quaſſata eſt & ſtrepuit terra, fundamenta cœlorum tremuerunt. ἐταράχθη. וַתִּתְגָּעַשׁ

Secundum literas legitur וַתִּגְעַשׁ : & ſecundum puncta וַתִּתְגָּעַשׁ in hithpael.

In 2. Coniug. paſsiua. גֹּעַשׁ conquaſſatus eſt ab alio. Semel extat.

Iob. 34. ℣. 19. Subitò morientur, & media nocte conquaſſabuntur populi. יְגֹעֲשׁוּ

In 4. Coniug. הִתְגָּעֵשׁ ſuccuſſauit ſe continuo motu. Sexies legitur.

Pſ. 18. ℣. 8. item 2. Sam. 22. ℣. 8. Et conquaſſata ſunt, quoniam ipſe ardebat ira. וַיִּתְגָּעֲשׁוּ

Ier. 5. ℣. 23. Et quaſſata ſunt (maria) & tamen non præualuerunt. וַיִּתְגָּעֲשׁוּ

Et cap. 46. ℣. 7. Sicut fluuij conquaſſabuntur (.i. tumultuabuntur) aquæ eius. יִתְגָּעֲשׁוּ

Et Gimel habet quoque Holem quod deſumptum eſt ex 2. Coniug. paſsiua, vt,

Ier. 25. ℣. 16. Et bibent, & conquaſſabuntur, (i. tumultuabuntur) & inſanient. &c. וְהִתְגֹּעֲשׁוּ

Et cap. 46. ℣. 8. Aegyptus ſicut riuus inundabit & tanquam fluuij conquaſſabuntur aquæ. κυμανοῦσιν ὕδωρ. יִתְגֹּעֲשׁוּ

גֶּפֶן Vitis, apud Ebræos vſurpatur in vtroque genere. Cognationem habet cum כָּפַן reflexit, nam vitis vario modo flectit & incuruat tàm palmites quàm radices ſuas. Hinc per aphæreſin vinum.

Pſ. 128. ℣. 3. Vxor tua ſicut vitis fructifera in lateribus domus tuæ ὡς ἄμπελος. כְּגֶפֶן

In regimine Deuter. 32. ℣. 33. Quia de vite Sodomæ eſt vitis eorum, & de agris &c. ἐκ ἀμπέλου. מִגֶּפֶן

Cum affix. Michæ 4. ℣. 4. Et ſedebit vnuſquiſque ſub vite ſua, & ſub ficu ſua. ὑποκάτω τοῦ ἀμπέλου αὐτοῦ. גַּפְנוֹ

Et plur. Habac. 3. ℣. antep. Et non erit prouentus in vitibus. ἐν ταῖς ἀμπέλοις בַּגְּפָנִים

Et ſic Gen. 40. ℣. 9. 10. Num. 6. ℣. 4. Deu. 8. ℣. 8. Iud. 9. ℣. 12. 13. Pſ. 80. ℣. 9. 15. Cãt. 6. ℣. 11.

גַּף Summitas flexuoſa, eminentia. Tribuitur corpori & ædificijs, eam ob rem exponitur pro capite ſeu pinnaculo. Radix eius inuſitata eſt גָּפַף : Cognationem habet cum גָּבַב & cum אָגַף ala exercitus, item cum כָּפַף flexit. Hinc κύπτω, κυπτάζω, flecto, inclino, demitto, κυπτός flexus, inclinatus. Item κυφός gibboſus, & latinum caput &c. Ein Kopff/ ein gippel/ gipps. Ter tantum legitur.

Cum aff. Exod. 21. ℣. 3. Si cum capite ſuo venerit, cum capite ſuo egredietur. μόνος. בְּגַפּוֹ

Et ℣. 4. Ipſe verò egredietur cum capite (i. corpore) ſuo μόνος. בְּגַפּוֹ

Et plur. in reg. Pro. 9. ℣. 3. Vocabit ſuper pinnaculis altitudinum ciuitatis. μ῀ ὑψηλοῦ. גַּפֵּי

גֹּפֶר Arbor picea, vnde defluit materia glutinoſa apta ad collinendum. Rabini dicunt eſſe genus vnum ex quatuor ſpeciebus abietis, lignum leuiſsimum, & ad fluitandum ſuper aquam aptiſsimum, quod nunquam putreſcit. Chaldæus paraphr. dicit eſſe cedri ſpeciem. Hier. vertit lignum leuigatum. Cognationem habet cum כֹּפֶר .i. bitumen, quo aliquid ceu pice allinitur. Hinc Germanicum Kifer/ kifern holtz/ & per aphæreſin fören. Legitur tantum ſemel.

Gen. 6. ℣. 14. Fac tibi arcam lignorum Gopher (vel Pini) ἐκ ξύλων τετραγώνων. גֹּפֶר

גָּפְרִית Sulphur. Propriè eſt materia glutinoſa ad formam bituminis, facilè ignem concipiens & terræ ſterilitatem inducens. Legitur ſepties, vt,

Gen. 19. ℣. 23. Et Iehoua pluit ſuper Sodomam & Gomorrham ſulphure & igni. θεῖον καὶ πῦρ. גָּפְרִית

Deu. 29. ℣. 23. Sulphur & ſal adurens eſt omnis terra eius, &c. θεῖον ϗ ἅλας. גָּפְרִית

Pſ. 11. ℣. pen. Pluet ſuper impios laqueos, ignem & ſulphur. πῦρ ϗ θεῖον. וְגָפְרִית

Legit. præterea tantũ Ieſ. 30. ℣. 33. & cap. 34. ℣. 9. Item Ezech. 38. ℣. 22. & Iob. 18. ℣. 15.

גָּרָב Prurigo, ſed potius porrigo, eſt ſcabies ſicca, & vt Celſus lib. 7. ℣. 2. ſcribit, vbi inter pilos quædã quaſi ſquamulæ ſurgunt, eæque à cute reſoluuntur, & interdum madent, multo ſæpius ſiccæ ſunt. Idque euenit modo ſine vlcere, modo exulcerato loco, Hinc quoque modò malo odore, modò nullo accedente, ferèque id in capillo fit, rarius in barba, aliquando etiam in ſupercilijs. Cognationem habet cum חָרַב

exiccauit, & רֶגֶב.i.eſt gleba terræ ſiccæ & à ſole aduſtæ.Hinc latini per inuerſionē literarum dicunt porrigo,quæ ſicca eſt & ardet ſcalpendi libidine ſeu deſiderio.Legitur ter in Biblijs.

Leu.21.℣.20.Aut confuſio in oculo eius,aut porrigo,aut impetigo. גָּרָב

Et cap.22.℣.22.Aut porriginem,aut impetiginem (ſi habuerit) non offeretis. גָּרָב

Deut 27.℣.27.Percutiet te Iehoua,&c.& porrigine,vt non ſanari poſsis. וּבַגָּרָב

גָּרַד

Terſit,deterſit,exterſit,abſterſit. Hinc per inuerſionem radicis τρύχω,τρύσκω,& latini tergo,detergo,Et German. **Treugen**/vel **Trucknen**/Galli **Torcher**.

In 4.Coniug. הִתְגָּרֵד deterſit ſeſe.Semel tantum reperitur,vt,

Iob. 2.℣.8. Et accepit ſibi teſtā ad detergendū ſe ea, .i. vt pus & ſaniem abſtergeret. לְהִתְגָּרֵד

גָּרָה

Prouocauit cibum ex œſophago ad ruminandum eum, reuocauit cibum gutture ſuo è ventriculo ad os ad remandendum & remaſticandum eum, vt ſolet fieri à quibuſdam certis animalibus. Deinde per metaphoram ſignificat prouocare, excitare lites. Cognationem habet cum גָּרַר traxit ſerram hinc inde mouendo, נָגַר fluxit hinc inde tractu quodam, אָגַר contraxit ſeu congeſsit, Eſt enim ruminare cibum in ventriculo collectum retrahere, vt ad colli ſuperiorem partem refluat denuo maſticandus. Hinc γράω, γραίνω, comedo, rumino, ἐγείρω excito, prouoco, χραύω auidè comedo.

In 2.Coniug. גֵּרָה ruminauit,prouocauit, quater legitur apud Ebræos,vt,

Deu.14.℣.8 Et ſuem(non edetis)licèt enim diuidat vngulam, tamen non ruminat. גֵּרָה

Prou.15.℣.18.& cap.29.℣.22.Vir iracundus prouocabit contentionem. Sept.ἐγείρει. יְגָרֶה

Et cap.28.℣.25.Qui lato (i.elato) eſt animo,ꝓuocabit(vel excitabit)cōtentionē. יְגָרֶה

In 4. Coniugatione הִתְגָּרָה prouocauit ſeipſum in alios, conſtruitur cum ב & octies inuenies.

Ier.50.℣.24.Depræhenſa es,quia in(vel contra)domum prouocaſti teipſam. הִתְגָּרִית

Deut.2.℣.24 Incipe,poſside,& fac te prouocare in(vel contra)eum prælium. וְהִתְגָּר

2.Reg.14.℣.10.& 1.Paral.25.℣.2.Et quare prouocabis te in malum,vt cadas תִתְגָּרֶה

Deu.2.℣.10.Non obſidebis Moab, & non facies te prouocare bellum in eos. תִּתְגָּר

Daniel 11.℣.10.Et filij eius prouocabunt ſe, & colligent copiam exercituū multoꝝ. יִתְגָּרוּ

Ibidem.Et reuertetur & prouocabit ſe contra munitionem eius. וְיִתְגָּרֶת

Item ℣.25.Et rex Auſtriæ prouocabit ſe ad bellum copia magna & robuſta. יִתְגָּרֶת

Inde nomina.

גֵּרָה Ruminatio,cibus maſticatus,reuocatio cibi ex imo ventriculo ad gulam.

Leuit.11.℣.3. & Deut.14.℣.6. Educens ruminationem in iumento,hoc comedetis. μηρυκισμόν. גֵּרָה

Et præterea tantum.Leu.11.℣.4.bis item 5.6.7.26. & Deu.14.℣.7.bis & 8.ſemel. De Gera, id eſt, obulus vide גָּרַר &c.

גָּרוֹן Guttur,cuius adminiculo reuocatur cibus ex œſophago,item pro collo.Mutato נ in λ, retroleges λάρυγξ.

Ieſ.3.℣.16.Propterea quod ambulent extentæ gutture.Sept. ὑψηλῷ τραχήλῳ. גָּרוֹן

Cum aff.Pſ.5.℣.10.Sepulchrum patens eſt guttur eoꝝ.Sept.ὁ λάρυγξ αὐτῶν. גְּרֹנָם

Pſ.115.℣.7.non meditabuntur in gutture ſuo. ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. בִּגְרוֹנָם

Item Pſ.69 ℣.4.Pſ.149.℣.6.Eſa.3.℣.16.Ier.2.℣.14 Ezech.16.℣.10.

תִּגְרָה Prouocatio,exagitatio. ת eſt hæmanthicum & ſemel reperitur, vt,

In reg.Pſ.34.℣.11.A prouocatione manus tuæ ego conſumptus ſum. מִתִּגְרַת

גַּרְגְּרָה Guttur,tàm exterius quàm interius,ideoq́ geminatur radix. Hinc eſt γαργαρίζω gargarizo,item gargariſmus,vt quum liquor ore hauſtus ſæpe ad guttur reuocat, γαγαρεὼν & γαργάρεον gurgulio ſiue potius curculio, guttur, fiſtula qua ſpiratur, Hinc & Germani dicunt **die gurgel**/ Legitur tantum quater,vt,

Plur.cum aff.Prou.1.℣.9.Et veluti torques gutturibus tuis(erit doctrina mea) לְגַרְגְּרֹתֶיךָ

Prou.3.℣.3.& cap.6,℣.21.Liga ea ſuper guttura tua .i.colla tua. גַּרְגְּרוֹתֶיךָ

Cap.3.℣.22.Eruntq́ vita animæ tuæ,& gratia gutturi tuo. לְגַרְגְּרֹתֶיךָ

גַּרְגְּרִים Grana,baccæ,quæ non præmanſæ deglutiuntur gutture. Semel extat.

Eſa,17.℣.6.Sicut in excuſsione oliuæ,vbi duæ vel tres baccæ in ſummitate rami &c. גַּרְגְּרִים

גָּרַז Succidit, excidit, abſcîdit, decîdit ſecuri. Idem fere quod גָּזַר diſcidit. Hinc κορσόω rado, κορσεύς tonſor, & κόρσος truncus, ſtipes abſciſſus. Et per metatheſin eſt latinum ſecuris.

In voce paſsiua נִגְרַז excisus eſt. Semel tantum inuenitur, vt,
Pſalm. 31. ℣. antepenult. Exciſus ſum à præſentia oculorum tuorum, id eſt, remotus & abiectus ſum. נִגְרַזְתִּי

Inde nomen.

גַּרְזֶן Securis, inſtrumentum quo ſucciditur quippiam, hinc græci ξυρίς, latinè ſecuris.
Videtur eſſe compoſitum & contractum ex גָּרַז ſuccîdit, & אַזֶן paxillus.
Ieſ. 10. ℣. 15. Nunquid gloriabitur ſecuris contra agitantem eam? הַגַּרְזֶן
1. Reg. 6. ℣. 7. Et mallei, & ſecuris, atque omne inſtrumentum ferri. וְהַגַּרְזֶן
Præterea legitur tantum Deut. 19. ℣. 5. cap. 20. ℣. 19. & Pſal. 31. ℣. 23.

גּוֹרָל Sors, clerus. Cognationem habet cum רֶגֶל pes, nam ſors cadens ad aliquē peruenit tanquam habens pedes. Hinc tranſpoſitis literis deducitur κλῆρος clerus, id eſt, ſors, & κληρόω ſortior, κληροῦμαι ſorte accipio, κληρονομία hæreditas, quæ ſorte obuenit.
Leuit. 16. ℣. 8. Sortem vnam Domino, & ſortem alteram pro Azael. Septuagint. κλῆρον ἕνα. גּוֹרָל
Cum affix. Pſ. 16. ℣. 5. Iehoua eſt portio partis meæ &c. tu ſuſtines ſortem meam. גּוֹרָלִי
In reg. Pſ. 125. ℣. 3. Quia non requieſcet ſceptrum impij ſuper ſorte iuſtorum. גּוֹרַל
Et plur. Nehe. 11. ℣. 1. Et reliqui populi miſerunt ſortem. Sept. ἔβαλον κλήρους. גּוֹרָלוֹת
Præterea, Leuit. 16. ℣. 9. 10. Numer. 26. ℣. 55. 56. Ioſuæ 17. ℣. 14. 17. cap. 18. ℣. 7. 8. 10. 11. cap. 19. ℣. 1. 10. 17. 24. 32. 40. 51. &c.

גָּרַם Grumulos fecit, in grumos ſeu fruſta comminuit, in partes minutas ceu in grumulos contriuit. Dicitur non tantum de grumulis ſeu cliuulis terræ, ſed transfertur ad omnes res, quæ in fruſta parua poſſunt frangi & diſpergi. Cognationem habet cum רָגַם obruit aliquem grumis ſeu ruderibus inſtar lapidum, item cum גָּרַף conuoluit, ſeu manu contracta inuolutum detinuit, quod tantum de fruſtis dicitur. Hinc κέρμα fruſtum, κερμάτιον fruſtillum, κερματίζω comminuo in fruſta, Et latinum grumus, grumulus. Item germanicum **ein grümlein.**

In 1. Coniugat. גָּרַם grumulos fecit, intranſitiuè & ſemel legitur.
Zopho. 3. ℣. 3. Lupi veſpertini, qui grumulos non reliquos faciunt vſque mane .i. omnia deuorant inſatiabiliter, & ne oſsium quidem grumulos relinquunt in mane. גָּרְמוּ

In 2. Coniug. גֵּרֵם comminuit in grumulos, tranſitiuè & bis legitur
Num. 24. ℣. 8. Deuorabit gentes &c. & oſſa eorum comminuet in grumulos. יְגָרֵם
Ezec. 23. ℣. 34. Et bibes eū (calicē) & exprimes, & teſtas eius comminues in grumos. תְּגָרֵמִי

Inde nomen.

גֶּרֶם Grumus, grumulus, fruſtum, pars cuiuslibet rei quomodocunque diuiſæ, Tribuitur vt plurimum oſsium fragmentis & grumulis, legitur tantum quinquies, vt,
In reg. 2. Reg. 9. ℣. 13. Et poſuerunt (veſtimentum) ſub eo ad grumum graduum. גֶּרֶם
In pauſa. Prouerb. 17. ℣. 22. At ſpiritus obſcurus arefaciet grumum, id eſt exiccat oſſa. ὀστᾶ. גָּרֶם
Et cap. 25. ℣. 15. Et lingua mollis frangit grumum (oſſa) ὀστᾶ. גָּרֶם
Gen. 49. ℣. 14. Iſaſchar eſt veluti aſinus grumi .i. oſsium vel lacertorum. גָּרֶם
Et plur. cum affi. Iob 40. ℣. 17. Oſſa eius ſunt præualida æris, grumi eius ſunt metallum ferri &c. lacerti eius ſunt fortes inſtar ferri. Et præterea non inuenitur. גְּרָמָיו

גֹּרֶן Arca, vbi excutiuntur grana, granarium, horreum quo fruges triturandæ contrahuntur. Cognationem habet cum אָגַר congeſsit, contraxit. Hinc Græcum χανάελον granarium, & germanicum **Korn/körner.**
Oſe. 9. ℣. 2. Area & torcular non paſcet eos, & muſtum fallet eos. ἅλων. גֹּרֶן
In reg. Gen. 50. ℣. 10. Et venerunt ad aream Atad, quæ erat trans Iordanē. ἐφ᾽ ἅλωνα. גֹּרֶן
In pauſa. Iud. 6. ℣. 38. Et ecce ego ſtatuam vellus lanigerum in area. ἐν τῇ ἅλωνι. בַּגֹּרֶן

Cum He loc. Michæ. 4. ℣. antepenult. Quia congregauit eos velut manipulos in aream. ἅλωνος. גֹּרְנָה

Cum affi. Deut. 15. ℣. 14. Et de area tua, & de torculari tuo. ἀπὸ τοῦ σίτου σου. וּמִגָּרְנְךָ

Et plur. 1. Sam. 23. ℣. 1. Ecce Philyſthæi præliantur &c. & diripiunt areas. τοὺς ἅλω. הַגֳּרָנוֹת

In reg. Oſeæ. 9. ℣. 1. Dilexiſti dona ſuper omnes areas frumenti. ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτου. גָּרְנוֹת

Item Geneſ. 50. ℣. 10. 11. Numer. 15. ℣. 20. cap. 18. ℣. 27. & 30. Ruth. 3. ℣. 3. 4. 7. 15. & 2. Samuel. 24. ℣. 17. 18. 21. 24. &c.

גָּרַס

Excuſſus eſt, deſolatus eſt, deuaſtatus eſt. Apud Ebræos eſt verbum neutrum, & propriè ſignificat loco deturbari, vt ſit deſolatus ſeu ἄτοπος ſine loco & manſione certa, quod turpe & abſurdum eſt. Cognationem habet cum גָּרַשׁ eiecit loco, & cum גָּרַז excidit. Hinc eſt Græcum χερσεύομαι deſolo, χερσόω deſolo, deuaſto excutiendo aliquem.

In 1. Coniugatione גָּרַס deſolatus fuit, legitur tantummodo ſemel in Biblijs ſacris, vt,

Pſalm. 119. in ג. deſolata eſt anima mea ad concupiſcendum iudicia tua. ἐπεπόθησεν. גָּרְסָה

In 3. Coniugatione הִגְרִיס fecit excuti, excuſsit aliquo inſtrumento. Semel habetur.

Threnorum. 3. ℣. 6. Et excuſsit lapillo (vel ſagitta) dentes meos, ſubmerſit me in cinerem. ψήφῳ וַיַּגְרֵס

גָּרַע

Derogauit, abrogauit, ſubtraxit, diminuit. Et propriè derogare aliquid ad neceſsitatẽ & vſum rei pertinens, quo q̃s carere nõ poteſt nec ei conuenit. Cognationem habet cum קָרַע diſcidit, nam diſcindendo diminuitur veſtis vel alia res vbi quid ſubtrahitur: & cum כָּרַע incuruatus eſt, quod etiam imminutionem ſeu humiliationem rei ſignificat. Hinc eſt χηρεύω & latinum careo, χηρόω ſeparo, derogo, χρήζω, χρηΐζω indigeo, χρεῖα, χράομαι vtor ad neceſsitatem, χρὴ opus eſt, oportet.

In 1. Coniugatione גָּרַע derogauit, ſubtraxit cum מִן, at cum אֶל arrogauit, attraxit. 13 legitur,

Ier. 48. ℣. 37. Nam omne caput eſt detonſum, & omnis barba derogata. i. abſciſſa. גְּרֻעָה

Eccleſ. 3. ℣. 14. Illi non eſt addendum, & ex illo non eſt derogandum. οὐκ ἀφαιρεῖν. לִגְרֹעַ

Ezech. 5. ℣. 11. Atqꝫ ego derogabo. Ezech. 16. ℣. 27. Et derogaui ſtatutũ (.i. demenſum) tuum. וָאֶגְרַע

Deu. 12. ℣. vlt. Neqꝫ diminues ex eo. Ier. 26. ℣. 2. Ne deroges verbum. μὴ ἀφέλῃς. תִגְרַע

Exod. 21. ℣. 10. Et prouiſionem eius non diminuet. Iob 36. ℣. 7. Non abrogabit à iuſto oculum ſuum. (οὐκ ἀφελεῖ. יִגְרַע

Exo. 5. ℣. 8. Non derogabitis ex eo (quicqꝫ) Deu. 4. ℣. 2. Et non ſubtrahetis de eo. תִגְרְעוּ

Iob 15. ℣. 4. Diminues orationẽ. Et ℣. 9. Et arrogabis tibi ſapientiã. (ἀπολείψετε. וְתִגְרַע

Exo. 5. ℣. 19. Non derogabitis (vel diminuetis) à lateribus veſtris aliq̃d de die in diẽ. תִגְרְעוּ

In voce paſsiua נִגְרַע derogatus eſt, ſubtractus eſt, abrogatus eſt. Sexies legit̃ vt,

Leu. 27. ℣. 18. Vſqꝫ ad annũ Iubilæi, et derogabit̃ ab æſtimatiõe tua. ἀνθυφαιρεθήσεται. וְנִגְרַע

Num. 36. ℣. 3. Et derogabitur (vel iminuet̃) hæreditas eorum. ἀφαιρεθήσεται. וְנִגְרְעָה

Exo. 5. ℣. 11. Quia non diminuitur de opere veſtro quicquam. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται. נִגְרָע

Numer. 27. ℣. 4. Quare derogatur nomen patris noſtri? Et cap. 36. ℣. 4. Derogabitur hæreditas earum. ἀφαιρεθήσεται. יִגָּרַע

Num. 36. ℣. 3. Et de ſorte hæreditatis noſtræ derogabitur (vel ſubtrahetur) יִגָּרַע

Numer. 9. ℣. 7. Vt quid abrogamur ad non offerendum oblationem Domini ὑστερήσωμεν. נִגָּרַע

In 2. Coniugat. גֵּרַע ſubtraxit omnino, repreſsit. Extat ſemel.

Iob 36. ℣. 26. Nam ſubtrahet guttas aquæ, quæ decolabunt (.i. fundent) pluuiam. יְגָרַע

Inde nomen.

מִגְרָעָה Subtractio, retractio, repreſsio, diminutio. Legitur tantum ſemel muro tributum, & ſignificat eiuſmodi ſubtractionem, vbi inferior muri pars introrſum retracta latior eſt & magis prominet quàm ſuperior, vt in eo quieſcant trabes.

Plur. 1. Reg. 6. ℣. 6. Quia retractiones fecerat domui circumquaqꝫ foràs. מִגְרָעוֹת

Carpſit,

גָּרַף Carpſit, compræhendit aliquid fortiter manu in condylos contracta, complexus eſt pugillo. Cognationē habet cū כְּרוּב occultatum Cherub, nam Cherubin alis ſuis tegebant faciem ſuam. Quicquid enim intra manum, vel in pugillo clauſo retinetur, eſt abſconditum. Hinc γράφω ſcribo manu conuoluta, γριπίνω piſcor, manibus includendo piſces. Et latinum carpo, Germanicum **grappen / greiffen /** Item γρύφες gryphes **greiffe /** aues quæ vnguibus compræhendunt & firmiter tenent prædam captam.

In 1. Coniug. גָּרַף carpſit, compræhendit. Semel reperitur hoc verbum, vt,
Iud. 5. ℣. 21. Torrens Kiſon carpſit. i. compræhendit eos. Hieron. Traxit cadauera e- גְּרָפָם
orum. Et propriè traxit eos conuolutos. κατεπατήσεν. German. **hat ſie ergrapt.**

Inde nomina.

אֶגְרֹף Pugnus, manus conuoluta, qua aliquid apprehenſum detinemus. Semel.
Exo. 21. ℣. 18. Et percuſſerit aliquis proximum ſuum lapide aut pugno. בְּאֶגְרֹף
מֶגְרָפָה Gleba terræ conuolutæ in formam & quantitatem pugilli. Legitur ſemel.
Plur. cum af. Ioel 1. ℣. 17. Computruerunt ſemina diſperſa ſubter glebas ſuas. מֶגְרְפֹתֵיהֶם

גָּרַר Secuit lapides, incîdit lapides, perpoliuit grandiores lapides ad formam quadratam vt ædificijs fierēt aptiores, quemadmodum ſolent facere latomi ſeu lapidicidę. Olim autem in terra palæſtina erant lapides ſectiles, qui ſerra aut inſtrumento quodam complanabantur, ex quorum ramentis fiebat gypſus, materia calci ſimilis, qua tectoria parietibus inducebantur. Cognationem habet cum גָּרָה prouocauit, traxit, exagitauit trahendo hinc inde, Nam & lapides ſerra aut inſtrumento leuigabantur tractu continuo. Hinc κείρω, cædo, excido, detondeo, rado, vt, κείρω τὸ ὄρος, repurgo montem.

In 2. Coniug. גֵּרֵר ſerrauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
1. Reg. 7. ℣. 9. Omnes iſti erant lapides precioſi ſecundum modos ſectionis, ſerrati מְגֹרָרוֹת
(vel inciſi) ſerra, tam intus quàm foris. i. ex vtraque parte domus.

Inde nomina.

מְגֵרָה Traha, ſerra, inſtrumentum ferreum quo homines operabantur in ſerrandis lapidibus ſectiuis, & erat labor duriſsimus, ac ſeruitus grauiſsima, Græci vocant carcerem λατομίαν, quòd damnati ad lapides excidendas mittebantur. Bis legitur.
2. Sam. 12. ℣. vltimo. Et populum &c. conſtituit in ſerram, & in raſtros ferri, &c. בַּמְּגֵרָה
Et plur. 1. Par. 20. ℣. 3. Et in ſerras & ſic faciebat omnibus ciuitatibus filiorum Ammon. בַּמְּגֵרוֹת
Hoc eſt, conſtituit eos, vt perpetuo laborarent in ſecandis lapidibus & trahendis raſtris, &c. Rabini exponunt quod Dauid diſſecuerit filios Ammon ſerra, qua dilaniebantur hi qui ad ſupplicia trahebantur. Et aliàs non inuenitur.

גֵּר Ramentum ex lapidibus ſectiuis, fruſtum lapidum, rudus, materia ex ſegmentis, quæ erat res cognata calci ſeu gypſo, qua inungebantur parietes. Semel habetur.
Ieſ 27. ℣. 9. Cum poſuerit ipſe omnes lapides aræ, ſicut lapides ruderis (vel gypſi.) גִּר

גֵּרָה Gera, genus monetæ apud Ebræos numiſma minutiſsimum. Habet cognationem cum אֲגוֹרָה obulus. Hinc Græci acceperunt γρῦ, vnde prouerbium, vt, οὐδὲ γρῦ ne gry quidem.
Exod. 30. ℣. 13. & Leu. 27. ℣. 25. Viginti Gera conſtituunt ſiclum. גֵּרָה
Et præterea tantum Num. 3. ℣. 47. & cap. 8. ℣. 16. item Ezech. 45. ℣. 12. גֵּרָה

גָּרַשׁ Eiecit āliquem odioſè, expulit, extuſit, repudiauit, profligauit. Et ſemper in malam partē accipitur, proinde vt Latini dicunt, ad coruos mittere. Cognationē habet cum גָּרַס extriuit, excuſsit גָּרַז excidit, Et cum רָגַשׁ graſſatus eſt. Hinc per reſolutionem שׁ in σκ, & facta inuerſione radicis eſt græcum σκορακίζω i. eijcio, profligo, in malam crucem mitto, ἀποσκορακίζω eijcio cum odio.

In 1. Coniug. גָּרַשׁ eiecit, expulit. Conſtruitur ferè cum מִן & octies reperitur.
Exod. 34. ℣ 11. Ecce ego eijcio à facie tua Aemorreum & Chananæum. גֵּרֵשׁ
Leuit. 21. ℣. 7. 14. cap. 22. ℣. 14. Scortum non accipient, neque vxorem repudiatam. גְּרוּשָׁה
βεβηλωμένην.
Ezech. 44. ℣. 22. Et repudiatam non accipient. Numerorum 30. ℣. 10. Votum viduæ וּגְרוּשָׁה
& repudiatæ. Ezech.

Ezech.45.℣.9.Suſtollite eiectiones veſtras.i.nolite repudiare vxores veſtras. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם
Eſa.57.℣.penult. Et eiecerunt aquæ eius cœnum & lutum. וַיִּגְרְשׁוּ

In voce paſsiua נִגְרַשׁ eiectus eſt à ſeipſo, ter inuenitur vſurpatum, vt,
Amos 8.℣.8.Et eijcietur & demergetur (in profundum) ſicut eſt riuus Aegypti. וְנִגְרְשָׁה
Ionæ 2.℣.5.Et ego dixi, eiectus ſum à conſpectu oculorum tuorum. נִגְרַשְׁתִּי
Eſaiæ 57.℣. penultimo. Impij autem ſunt tanquam mare quod eijcitur, & quieſcere non poteſt. נִגְרָשׁ

In 2.Coniug. גֵּרֵשׁ eiecit, expulit frequenter, conſtruitur ſæpe cum מִן, vt,
Gen.4.℣.13.Ecce eieciſti me hodie à ſuperficie terræ, & à conſpectu tuo. גֵּרַשְׁתָּ
1.Sam.26.℣.20.Quia eiecerunt me hodie ne adhæream hæreditati Domini. גֵּרְשׁוּנִי
Exod.11.℣.1. Quumque tandem dimittet plenè, eijciendo eijciet vos hinc. גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ
1.Paral.17.℣.21.Ad eijciendum à facie populi tui, quem liberaſti ex AEgypto. לְגָרֵשׁ
Gen.21.℣.10. Expelle ancillam iſtam cum filio ſuo, quia non hæreditabit. גָּרֵשׁ
Iudic. 2.℣.3. Ego quoque dixi, non repellam eos à facie veſtra, ſed erunt vobis &c. אֲגָרֵשׁ
Pſalm. 80.℣.9. Eieciſti gentes, & implantaſti eam (vitem quam ex AEgypto tranſtuliſti.) תְּגָרֵשׁ
Geneſ.3.℣.vlt. Et eiecit hominem, & collocauit (eum) è regione horti. וַיְגָרֶשׁ
Et ſic Exod. 2.℣.17. Cap. 6.℣.1. Cap. 23.℣.28. 29. 30. 33. Numer. 22.℣.6. 11.
Deuter. 34.℣.26. Eſa. 24.℣.12 18. &c.

In voce paſsiua גֹּרַשׁ eiectus eſt alio eijciente, Bis tantum legitur in Biblijs, vt,
Exod.12.℣.39.Nam eiecti erant ab AEgyptijs, nec poterant cunctari. גֹּרְשׁוּ
Iob.30.℣.5.A tergo expellentur, clamabunt (homines) ſuper eos ſicut ſuper furem. יְגֹרָשׁוּ

Inde nomina.

גֶּרֶשׁ Eiectio, expulſio, Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Deu 33.℣.14.Et à fructu eiectionis lunæ .i. quem luna operatione ſua protrudit. גֶּרֶשׁ

מִגְרָשׁ Eiectio, expulſio, præter vnum locum ſemper de ciuitate dicitur, & ſignificat prædium ſuburbanum, villam extra mœnia vrbis poſitam, quaſi dicas, eiectam extra vrbem, vt,
Numer.35.℣.2. Et ſuburbium ad oppida per ambitum eorum dabitis Leuitis. Gr. προάστια. וּמִגְרָשׁ
Cum affixo. Ezechiel 36.℣.5. Propter eiectionem eius ad prædam, id eſt, vt pateat direptioni. מִגְרָשָׁהּ
In reg. Leu.25.℣.34.Et ager ſuburbij ciuitatum illorum non vendetur. מִגְרַשׁ
Et plur. cum aff. leui. Ioſuæ 21.℣.13. Hebron & ſuburbia eius, & Libna atque ſuburbia eius. ἀφωρισμένα. מִגְרָשֶׁיהָ
Cum aff. graui Ioſ. 21.℣.8. Dederunt filij Iſrael Leuitis vrbes has & ſuburbia earum. מִגְרְשֵׁיהֶן
In reg. Num.35.℣.4.Et ſuburbia ciuitatum, quæ dabitis Leuitis. וּמִגְרְשֵׁי
Et ſic Num.35. Ioſ 21.1.Paral.6.& 2.Paral.11.Ezech.48.in multis ℣ſibus.

מִגְרָשׁוֹת Eiectiones maris, vt ſunt procellæ & fluctus qui ad ripas eijciuntur. Semel.
Ezech. 27.℣.28. Ad vocem clamoris nautarum contremiſcent procellæ. Hieronymus vertit claſſes, id eſt, naues &c. מִגְרָשׁוֹת

גֶּרֶשׂ

Groſſus, groſſulus, & dicitur de omni fructu terræ præmaturo, & præſertim de frugibus craſsioribus & optimis. Cognationem habet cum גָּרַס excuſſus eſt. Hinc groſſus, groſſulus, quod latini tantum de ficis accipiunt, Et german. gruſen/gruſig/ quod adhuc eſt in ſucco ſuo. Rabini exponunt pro excuſsione, alij pro contuſione idem quod גֶּרֶס: Bis inuenitur, vt,
In reg. Leu.2.℣.14.Pubertatem (frugis) toſtam igni, groſſum Carmel adduces. χίδρα ἑλικτὰ גֶּרֶשׂ
Cum aff. ibid.℣.vlt. Et ſuffiet ſacerdos &c. de groſſo eius. ἀπὸ τῶν χίδρων. מִגִּרְשָׂהּ

גֶּשֶׁם

Pluit largius, profudit agmen aquarum ex concretis nubibus. Cognationem habet cum גִּשֵּׁשׁ palpauit, nam ſignificat pluuiam denſiſsimam, ita vt manibus ferè poſsit palpari, Item affinitate alludit ad נָשַׁם ſpirauit, pluuias enim eiuſmodi cadentes comitantur venti ſpirantes. Hinc Græci per metatheſin literarum ἰκμάζω humeo, ſtillo, fluo, ἰκμάς humor, ἰκμασία humiditas.

In 3.Coniug.הִגְשִׁים fecit pluere,demiſit imbrem grandem.Semel extat.

Ier.14.℣.vlt.Nunquid ſunt inter idola gentium, quæ imbres faciunt? מַגְשְׁמִים

Inde nomina.

גֶּשֶׁם Imber largiſsimus qui continuat & penetrat, & quem venti concomitantur.
Ieſ.55.℣.10.Nam ſicut deſcendit imber & nix de cœlo,& illô non redit. ὑετὸς. הַגֶּשֶׁם
Pro.25.℣.13.Nubes & ventus abſq; imbre, eſt qui magnificè pollicetur &c.ὑετοῦ. וְגֶשֶׁם
In reg.Pſ.68.℣.10.Pluuiã munificentiarū(vel liberalitatũ)eleuabis Deus. βροχὴν. גֶּשֶׁם
In pauſa.1.Reg.18.℣.pen Et deſcende,ne te obſeret.i.intercipiat pluuia. ὑετὸς. הַגָּשֶׁם
Et plur.Eſræ 10.℣.9.Trementes ſuper verbo iſto, & propter imbres. וּמֵהַגְּשָׁמִים
Cum aff.graui.Pſ.105.℣.32.Dedit(vel poſuit)imbres eorū(in grandinem. גִּשְׁמֵיהֶם
In regim. Ezech.34.℣.25. Et deducam imbrem in tempore ſuo, imbres benedictionis erunt. ὑετὸν. גִּשְׁמֵי

גֹּשֶׁם Imber,cũ affixo mutatur holem in ָ: & cognationis gratia in ֻ Semel extat, vt,
Cum aff.Ezech.22.℣,24.Tu es terra iucunda,non eſt nubes eius in die indignationis.R.D.contendit eſſe pual,paſsiuum 2.Coniug: .i. quæ non eſt compluta. גֻּשְׁמָה

גָּשַׁשׁ Palpauit manibus ſicut cæcus attrectando parietem. Cognationem habet cum נָגַשׁ acceſsit, nam palpantes accedendo attingunt paſsim, & affinitate reſpicit ad מָשַׁשׁ contrectauit complectendo aliquid.
In 2.Coniug.גִּשֵּׁשׁ palpauit.Inuenitur tantum bis vno in loco, vt,
Ieſa.59.℣.10.Palpabamus tanq; cœci ad parietem,& ſicut non habentes oculos palpabamus,impegimus in meridie quaſi in tenebris. ψηλαφήσουσι. נְגַשְׁשָׁה נְגַשֵּׁשָׁה

גַּת Torcular, ſiue turculare, & torcularium, inſtrumentum ac prelum quo exprimuntur vuæ, tota illa machina vino oleouè exprimendo accommodata.Radix eiꝰ eſt גָּתַת ſed non vſurpatur.Cognationem habet cum בָּתַת contudit,contorſit.Hinc Græci acceperunt ſine dubio γήθω, γηθέω, γαθέω, & latini gaudeo, Nam tempore vindemiæ, & expreſsionis vuarum gaudent homines in torcularibus.Eſt fœmininum,& quater legitur,vt,
Ioel 4.℣.13.Deſcendite,quia plenum eſt torcular, exundauerunt lacus. ὁ ληνὸς. גַּת
Iud.6.℣.11. At Gideon filius eius exterebat triticum in torculari. ἐν ληνῷ. בַּגַּת
Thren.1.℣.15.Torcular calcauit Dominus virgini filiæ Iehuda. ληνὸν ἐπάτησε. גַּת
In pauſa.Ieſ.63.℣.2.Et veſtes tuæ ſunt inſtar calcantis in torculari. ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ. בְּגַת

גִּתּוֹת Torcularia,& in hac forma reperitur tantum pluraliter ſemel,vt,
Nehem. 13. ℣. 15. In diebus illis vidi in Iudæa calcantes torcularia in Sabbatho. πατοῦντας ληνοὺς. גִּתּוֹת

גַּת Gath nomen ciuitatis Palæſthinæ, in qua torcularis inſtrumentum eſt inuentum & excogitatum propter magnam vini vbertatem ibidem naſcentis.
1.Sam.17.℣.4.Et prodijt &c.de caſtris Philyſthæorū Goliath nomine de Gath. מִגַּת
2.Sam.1.℣.19.Non indicabitis in Gath,neq; annunciabitis in plateis Aſcalon. בְּגַת

גִּתִּי Gitthæus, homo & ciuis de Gath, Gentile nomen eſt,vt,
2.Samu.6.℣.10. Et tetendit eam (arcam) Dauid in domum Obed AEdom Gitthæi. הַגִּתִּי
Et plur.2.Sam.15.℣.17.Et oẽs Gitthæi ſexcenti viri qui venerant pedeſtres de Gath. הַגִּתִּים

גִּתִּית Gitthith, inſtrumentum muſicum in vrbe Gath inuentum. Chaldæus Paraph. vertit citharam è Gath. Quidam exponunt pro torculari. גִּתִּית
Pſ.8.℣.1.Ad continuandum(vel præcinendum)ſuper Gitthith Pſalmus Dauid.
Eadem inſcriptio reperitur quoq; Pſ.81.& Pſ.84.& præterea nullibi extat.

Pſalm. 117.

ד:

דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:

Tabuit,

דָּאַב Tabuit, extabuit, intabuit, diſtabuit præ mœrore animi aut præ ſenectute, elanguit & perijt Phthiſi, Idem quod אָרַב & דּוּב, Paulominus ſignificat quàm כָּאַב doluit, nam hoc cruciatum ſentit. Cognationem habet cum אָבַר perijt, nam tabeſcentes ſenſim in corpore deficiunt & pereunt. Hinc tabeo, tabeſco cum compoſitis, diſtabeo, extabeſco &c. Et Germani rem deſtitutam ſuo vigore vocant Daub. Et Græci per metatheſin literarum. φθίω, φθίνω. id eſt, corrumpo vel tabeo.

In 1. Coniug. דָּאַב contabuit, languidus fuit. Eſt neutrum, ter legitur.
Pſ. 88. ℣. 10. Oculus meus contabuit ab afflictione. ἠσθένησεν. דָּאֲבָה
Ieremiæ 31. ℣. 25. Quia irrigaui animam feſſam, & omnem animam quæ tabuit expleui. πεινῶσαν. דָּאֲבָה
Et ℣. 12. Et erit anima eorum ſicut hortus irriguus, & non addet contabeſcere. πεινάσουσιν ἔτι. לְדַאֲבָה

Inde nomina.

דְּאָבָה Tabes, tabitudo, corruptio. Legitur tantum ſemel in Biblijs.
Iob 41. ℣. 14. In colle eius moratur fortitudo, & coram eo tripudiabit tabes. דְּאָבָה
דַּאֲבוֹן Tabitudo, tabes, morbus tabificus. Legitur ſemel.
In regim. Deutero. 28. ℣. 4. à fine. Et dabit tibi Iehoua &c. & tabitudinem animæ. τηκομένην ψυχὴν. וְדַאֲבוֹן

דָּאַג Solicitus fuit, ſolicitatus eſt, ſolicitè metuit, anxiè curauit. Affinitatem habet cum דָּאַב tabuit, & שָׁאַג rugiuit, Nam ſolicitudo cordis facit homines tabeſcere vt rugiant & moroſi ſint. Hinc per inuerſionem literarum κήδω, κήδομαι, κηδέω, κηδάνω, ſolicitus ſum, curo, κῆδος cura, ſolicitudo, ὀχθέω grauiter fero, ἄχθομαι triſtor, per inuerſionem radicis.

In 1. Coniugat. דָּאַג ſolicitus fuit, cum datiuo vel præpoſitione מִן constructū. At cum accuſatiuo fit tranſitiuum, & exponitur ſolicitè metuit. Septies legitur.
1. Sam. 9. ℣. 5. Ne fortè deſinat pater meꝰ ab aſinabꝰ & ſolicitꝰ ſit de nobis. φροντίσῃ. וְדָאַג
Et cap. 10. ℣. 3. Dimiſit pater tuus curā aſinarꝝ & ſolicitus eſt ꝓ vobis. ἐδαψιλεύσατο. וְדָאַג
Ieſ. 57. ℣. 11. Et quem ſolicitè verita es, aut timuiſti? quandoquidem mentita es. דָּאַגְתְּ
Iere. 38. ℣. 19. Ego vereor Iudæos iſtos qui defecerunt ad Chaldæos. דֹּאֵג
Et cap. 42. ℣. 16. Et fames ob ꝗ vos ſoliciti eſtis illic, adhærebit vobis in Aegypto. דֹּאֲגִים
Pſ. 38. ℣. 19. Quia iniquitatem meam indicabo, ſolicitus ero de peccato meo. אֶדְאַג
Ier. 17. ℣. 8. Et in anno caritatis non ſolicitabitur, & non recedet. יִדְאָג

Inde nomen.

דְּאָגָה Solicitudo, cura anxia, metus adferens mœrorem animi, κῆδος cura.
Prouerb. 12. ℣. 4. à fine. Solicitudo in corde viri deijciet eum. דְּאָגָה
Ezech. 12. ℣. 18. Et aquas tuas in tremore & in ſolicitudine bibes. וּבִדְאָגָה
Et præterea tantum Ier. 49. ℣. 23. Ezech. 4. ℣. 16. cap. 12. ℣. 19. Ioſuæ 22. ℣. 24.
דָּאג Piſcis, de hoc vide radicem דּוּג piſcatus eſt.

דָּאָה Volitauit feſtinanter & continuo motu. Cognationem habet cum אָתָה venit, & דַּיָּה vultur, qui continuo volatu hinc inde ſe confert. Hinc θέω, θεέσκω, θάοσω, feſtino ceu volans, aduolo, ab ὀθέω propero, curro &c. δύω, δῦμι venio. Item ἀετὸς, aquila, ab indefeſſo volatu.

In 1. Coniug. דָּאָה volitauit. Eſt verbum intranſitiuum & quater legitur.
Deut. 28. ℣. 49. Excitabit Iehoua contra te gentem &c, quæ inuolabit vt aquila. יִדְאֶה
Iere. 48. ℣. 39. Quia ſic dicit Iehoua, Ecce ſicut aquila volitabit, & expandet alas &c. יִדְאֶה
Et cap. 49. ℣. 22. Ecce velut aquila aſcendet (hoſtis) & inuolabit & expandet alas. יִדְאֶה
Pſ. 18. ℣. 11. Et vectus eſt ſuper Cherub & volauit, & inuolauit ſuper alis venti. וַיֵּדֶא

Inde nomen.

דָּאָה Vultur ab indefeſſo volatu, Hieronymus vertit miluū. Et legiᵗ tantū ſemel, vt,
Leu. 11. ℣. 14. Vulturem & miluum iuxta ſpeciem ſuam (comedere non debetis.) הַדָּאָה

דֹּבֶא Tepor, tepida ætas hoc eſt, ſenectus, tepiditas, nam in ſenibus calor naturalis intepeſcit, ideoqꝫ accipitur pro decrepita ſenectute, in qua homines ſunt tepidiores & frigidiores. Cognationem habet cum אָרַב & דָּאַב tabuit, Nam in tepida

ætate homines naturaliter tabeſcunt & deſtituuntur tàm calore quàm viribus. Hinc tepeo, tepeſco, intepeſco, tepidus, tepor &c. Legitur tantum ſemel. דָּבְאֶךָ
Cum aff. Deut. 33. ℣. 4. à fine. Et ſicut dies tui fuerunt, ita tepiditas tua, hoc eſt, In ſenectute tua eris tàm firmus, & validus, ſicut in diebus iuuentutis. ἡ ἰσχύς σου.

דָּבַב Exhalauit, fumauit, emiſit ex ore tenues ſpiritus tanquam fumum aſcendentem. Et accipitur de exhalatione vini optimi degulati, quod non ſolum ſopitos ſenſus excitat & recreat, ſed etiam odorem reddit ſuauiſsimum ore exhalantium illud, vnde Cicero: Vini exhalandi non acuendi ingenij cauſa declamitas. Cognationem habet cum נָדַב ſpontaneus & liberalis fuit, fumus.n. ille ſpontè exhalatur, & eſt gratus propter odorem liberalem & gratum. Hinc eſt τύφομαι fumo, τῦφος fumus.

In 1. Coniug. דָּבַב exhalauit, emiſit per halitum aërem fumantem. Semel.

Cant. 7. ℣. 9. Palatum tuum eſt ſicut vinum optimum, vadens ad amicum meum rectà, fumans (ſiue quod exhalatur) labijs dormientium. ἱκανούμενος. דּוֹבֵב

Inde nomina.

דִּבָּה Fumus, fama quæ latè diſpergitur inſtar fumi ſeu venti, item infamia.

Prou. 10. ℣. 18. Operiens odium labijs falſis, & proferens infamiam (æquè) ſtultus eſt. λοιδορίας. דִּבָּה

Cum affix leui. Geneſ. 37. ℣. 2. Et detulit Ioſeph famam eorum malam ad patrem &c. ψόγον πονηρόν. דִּבָּתָם

In reg. Pſ. 31. ℣. 14. & Iere. 20. ℣. 10. Quia audiui infamiam multorum .i. à multis vituperationem. ψόγον. דִּבַּת

Et præterea tantum Num. 13. ℣. 33. cap. 14. ℣. 36. 37. Prou. 25. ℣. 10. Ezech. 36. ℣. 3.

דֹּב Vrſus à fumando dicitur, qui è naribus denſum ſpiritum emittit inſtar fumi. Eſt communis ſeu epicœni generis, nam vtrunqꝫ ſexum comprehendit. וְדֹב

Prou. 28. ℣. 15. Leo fremens & vrſus excurrens eſt princeps impius. καὶ λύκος. הַדֹּב

1. Sam. 17. ℣. 35. Et venit leo cum vrſo, atqꝫ abſtulit illud de grege. καὶ ἡ ἄρκτος. דֻּבִּים

Et plur. 2. Reg. 2. ℣. penult. Et egreſſæ ſunt duæ vrſæ ex ſylua. δύο ἄρκτοι.

Et tantum 1. Sam. 8. ℣. 35. cap. 17. ℣. 38. & 2. Sam. 17. ℣. 8. Ieſ. 11. ℣. 7. cap. 59. ℣. 11. Thre. 3. ℣. 4. Oſeæ 13. ℣. 8. Amos 5. ℣. 19.

דָּבַח Fumauit, emiſit fumum, vaporauit, exhalauit ſicut ſtercus calidum. Cognationem habet cum דָּבַב fumauit, ſed hoc non de rebus ſordidis accipitur. Hinc τύφομαι fumigo, fumo. Verbaliter non legitur.

דִּבְיוֹן Stercus, ſterquilinium vaporans, fimus, excrementum animalium. Legitur ſemel. חֲרִיוֹנִים
2. Reg. 6. ℣. 24. Et 4ta pars Cabi ſtercoris colūbaꝝ quinqꝫ argenteis. κόπρου περιστερῶν. Et iuxta caſtigationem Maſoreth, ponitur ad marginem דִּבְיוֹנִים quod honeſtatis gratia legitur pro חֲרֵי יוֹנִים .i. foria columbaꝝ.

דְּבֵלָה Maſſa ficuū aridaꝝ, maſſa ficuum & caricaꝝ ſiccaꝝ, quæ ſimul compreſſæ vnum efficiunt corpus. Cognationem habet cum בָּלָה inueterauit, ſignificat enim ficus non recentes aut virides, ſed veteres & ſiccas. Hinc per metatheſin literaꝝ παλάθη .i. maſſa ficuum & caricaꝝ. Legitur ter, vt, דְּבֵלָה

1. Sam. 30. ℣. 12. Et dederunt ei fragmentum maſſæ caricaꝝ. Sept. παλάθης.

Et plurale 1. Sam. 25. ℣. 18. Et centum ligaturas vuarum paſſarum, & 200. maſſas ficuum. παλαθῶν. דְּבֵלִים

1. Paral. 12. ℣. vlt. Cibum farrinaceum, & caricas, & vuas torrefactas &c. παλάθας. דְּבֵלִים

דְּבֶלֶת Maſſa ficuum aridaꝝ, παλάθη, Legitur tantum in duobus locis, vt,

In reg. 2. Reg. 20. ℣. 7. & Ieſ. 38. ℣. pen. Tollant maſſam caricarum & contundant (vel conficiant emplaſtrum) ſuper vlcus. παλάθην. דְּבֶלֶת

דָּבַק Hæſit fixus, adhæſit, cohæſit infixus, inhæſit compactus, conglutinatus eſt. Cognationem habet cum בָּדַק reſarciuit rimas vt cohæreant, inſtaurauit vt diuulſa compingantur & aſſuantur. Hinc Euphoniæ gratia per aphæreſin πήγω, πηγνύω, πήγνυμι, pango, compingo, Item figo, affigo, infigo. πηκτὸς concretus, compactus, πηκτὴ compago. Et Germani dicunt ein pact.

In 1. Coniugatione דָּבַק & דָּבֵק adhæſit, inhæſit, cohæſit. Conſtruitur plerunq; cum præpoſitionibus אַחֲרֵי עִם ב לְ אֶל. Cum accuſatiuo fit tranſitiuum.

Thren.4.℣.4. Adhæſit lingua lactentis palato eius præ ſiti. ἐκολλήθη ἡ γλῶσα. דָּבַק

2.Reg.3.℣.3. Veruntamen in peccatis Ieroboam filij Nebat &c. hæſit. ἐκολλήθη. דָּבֵק

Deutero. 4. ℣. 4. Et vos qui hærebatis in Iehoua Deo veſtro, viui permanſiſtis. προσκείμενοι. (προσκολλᾶσθαι αὐτῷ. הַדְּבֵקִים

Et cap. 11. ℣. 22. Ad ambulandum in omnibus vijs eius & ad hærendum in eo. ϗ וּלְדָבְקָה

Pſ.137.℣.6. Adhæreat lingua mea palato meo, ſi non meminero tui. κολληθείη. תִּדְבַּק

2.Reg.18.℣.6. Et hæſit in Domino, nec receſsit (ſeu deflexit) ab eo. ἐκολλήθη. וַיִּדְבַּק

Ruth 2.℣.8. Non præteribis hinc, quin potius hîc hæreas cũ puellis meis. κολλήθητι. תִּדְבָּקִין

Geneſ. 19. ℣. 18. Non potero eripi in monte, ne inhæreat mihi (id eſt, vt apprehendat me) malum. καταλάβῃ με. תִּדְבָּקַנִי

In 2. Cnoiug. paſsiua הִדָּבֵק compactus eſt, conglutinatus eſt. Bis extat, vt,

Iob 38.℣.4. à fine. Et glebæ velut conglutinatæ cohærent. κεκόλληκα δὲ αὐτὸν. יְדֻבָּקוּ

Et cap. 41. ℣. 8. Inuicem ſibi compingentur (ſquamæ) & ſe mutuo excipient. προσκολληθήσεται. יְדֻבָּקוּ

In 3. Coniugatione הִדְבִּיק fecit hærere, adglutinauit, affixit.

Ieremiæ 13. ℣. 11. Nam ſicut hæret cingulum ad lumbos viri, ſic adglutinaui mihi. κολλᾶται, ἐκόλλησα. הִדְבַּקְתִּי

Pſ.22.℣.15. Et lingua mea facta eſt adhærere faucibus meis. κεκόλληται. מֻדְבָּק

Ezech.3.℣.pen. Et linguam tuam adhærere faciam ad palatum tuum. συνδήσω. אַדְבִּיק

Deut.28.℣.21. Et faciet adhærere tibi Deus peſtem, donec conſumat te. προσκολλήσαι. יַדְבֵּק

Gen.31. ℣. 22. Et fecit adhærere (.i. apprehẽdit eũ) in monte Gilead. κατέλαβεν αὐτὸν. וַיַּדְבֵּק

1.Sam.14.℣.22. Et adhæſerunt etiam ipſi poſt eos in bello .i. inſectati ſunt eos. וַיַּדְבִּקוּ

Et cap. 31.℣.2. Et apprehenderunt Philiſtæi Saulem & filios eius. ϗ συνάπτουσιν. וַיַּדְבְּקוּ

Et ſic tantum Iud.18.℣.22. cap.20.℣.42. & 45. 2.Sam.1.℣.6. 1.Par.10.℣.2 Eze.29.℣.4.

Inde nomen.

דֶּבֶק Adhæſio, cohærẽtia, glutinũ, iunctura, & legit̃ tantũ in trib9 locis. πακτὴ cõpago.

Ieſ.41.℣.7. Dicens de glutino, bonum eſt, & firmauit illud ſimulachrum. σύμβλημα. לַדֶּבֶק

Et plur. 1.Reg.22.℣.34. & 2.Par.18.℣.33. Et percuſsit regem inter iuncturas. ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος. הַדְּבָקִים

דִּבֵּר Loquutus eſt, verbis reddidit ſententiam & voluntatem animi ſui, vertit ſermonem ad omnẽ tropum orationis conſuetæ, in ſumma ſignificat rem animo conceptam prolixius enarrare omni tropo & genere loquutionis, vt ab audientibus rectè intelligatur, ideoq; ſæpe vtendum eſt figuris & verbis ad noſtram conſuetudinem aptis. Cognationem habet cum דָּבַר ornauit, ſtrauit floſculis ſeu tapetijs ad decorem ſeruientibus, ſic enim loquutio vel oratio noſtra debet eſſe referta figuris ad maiorem rei intellectum. Hinc per metatheſin eſt τρέπω verto, τρόπος, id eſt, modus, ratio, mos, conſuetudo, forma, τροπολογία, & per aliam metatheſin, verto, ſic & Germanicum wort.

In 1. Coniugatione דָּבַר loquutus eſt, vertit ſermonem. Sed extant tantum participia & infinit: & quinquies legitur.

Pſ.15.℣.2. Et loquens veritatẽ in corde ſuo. Exo.6.℣.vlt. Ego loquor ad te. Num.32.℣.27. Sicut Dominus meus loquitur. וְדֹבֵר

Pſalm. 109. ℣. 20. Et loquentium (id eſt, vertentium) malum contra animam meam. Numer.36.℣.6. Sic filij Ioſeph loquuntur. (quuntur. וְהַדֹּבְרִים

Pſ.31.℣.19. Loquentia contra iuſtũ veteratoriè. Num. 27. ℣.7. Filiæ Selophhad lo- הַדֹּבְרוֹת

Prouerb.25.℣.11. Vt poma aurea in vaſis cœlatis argenteis, ita verbum prolatũ &c. דָּבֻר

Pſalm. 51. ℣. 6. Vt ſis iuſtus in loqui te .i. cum tu loqueris. בְּדָבְרֶךָ

Et ſic tantum Geneſ.16.℣.13. Pſalm. 5. ℣. 7.

In voce paſsiua נִדְבַּר conuerſus eſt ſermone contra aliquem.

Mal.3.℣.13. Et dixiſtis: qd (ſeu qnomodo) cõuerſi ſumus contra te. κατελαλήσαμεν. נִדְבַּרְנוּ

Ibid.℣.16. Tunc verſi ſunt (ſermone) timentes Dei ad proximũ ſuũ. κατελάλησαν. נִדְבְּרוּ

Pſ.119. Gimel. Etenim ſederunt principes, in me cõuerſi ſũt (ſermone) κατελάλουν. נִדְבָּרוּ

Ezech. 33.℣.30. Et tu fili hominis (audi) filij populi tui vertuntur contra te. נִדְבָּרִים

In 2. Coniugatione דִּבֵּר & דִּבֶּר loquutus eſt, vertit ſermonem. Vſurpatur abſolutè, aut cum præpoſitionibus אֶל ל עַל ב עִם & אֶת. At cum accuſatiuo perſonæ ſignificat euertere, ſubuertere, niſi ſequatur, dicens.

Ieſa. 1. ℣. 2. Audite cœli, & auſculta tellus, quia Iehoua loquutus eſt. ἐλάλησεν. דִּבֵּר
Pſ. 50. ℣. 1. Iehoua loquutus eſt, & vocauit terram ab ortu ſolis &c. ἐλάλησε. דִּבֶּר
Gen. 27. ℣. 6. Ecce audiui patrem tuum loquentem ad Eſau fratrem tuũ. λαλοῦντος. מְדַבֵּר
Pſalm. 87. ℣. 3. Præclara dicuntur in te &c. Nomen plurale cum verbo ſingulari ponitur. ἐλαλήθη. מְדֻבָּר
Exod. 4. ℣. 13. Noui quod loquendo loquetur ipſe .i. eloquens eſt. λαλῶν λαλήσει. דַּבֵּר
Et cap. 14. ℣. 1. Et loquutus eſt Iehoua ad Moſẽ dicẽs: Loquere ad filios &c. λάλησον. דַּבֵּר
Ier. 5. ℣. 5. Ibo ad maiores, & alloquar eos, quia ipſi nouerunt viam. καὶ λαλήσω αὐτοῖς. אֲדַבְּרָה
Gen. 34. ℣. 3. Et dilexit puellã & loquutus eſt ſuper (vel ad) cor puellæ. καὶ ἐλάλησε. וַיְדַבֵּר
Numer. 26. ℣. 3. Et alloquutus eſt Moſe, & Eleazar ſacerdos eos. καὶ ἐλάλησε. וַיְדַבֵּר
2. Parar. 22. ℣. antep. Et Athalia &c. ſurrexit, & euertit omne ſemen regium domus Iehuda, pro hoc ſcribitur וַתְּאַבֵּר & perdidit 2. Reg. 11. ℣. 1. καὶ ἀπώλεσε. וַתְּדַבֵּר

In voce paſsiua דֻּבַּר factus eſt ſermo de elocatione puellæ. Legiť tantũ ſemel.

Canticorum 8. ℣. 8. Quid faciemus ſorori noſtræ in die illa, quando verbum fiet de ea elocanda. דֻּבַּר

In 3. Coniug. הִדְבִּיר ſubuertit, ſubegit. Bis legitur, & conſtruitur cum תַּחַת

Pſ. 18. ℣. 48. Deus dat vindictas mihi, & ſubuertit populos ſub me. καὶ ὑποτάξας. וַיַּדְבֵּר
Et Pſ. 47. ℣. 4. Subuertet populos ſub nobis & familias ſub pedibus noſtris. ὑπέταξε. יַדְבֵּר

In 4 Coniug. הִדַּבֵּר fecit ſe vertere ſermonem, locutus eſt. Bis habetur.

Num. 7. ℣. vlt. Et audiuit vocem loquentis ad eum è propiciatorio. λαλοῦντος. מִדַּבֵּר
2. Sam. 14. ℣. 13. Et cur cogitaſti ſic cõtra populũ Dei, & facit ſe vertere rex ℣bũ hoc וּמִדַּבֵּר

Inde nomina.

דָּבָר Verbum, quod ad aliquẽ vertiť recitando, & ſæpe accipitur pro re quæ verbis recitatur, vnde latinis exponitur per negocium, ſiue indefinitè per aliquid, quod verbis explicatur. Hinc wort. דָּבָר

Gen. 18. ℣. 14. Num impoſsibile (ſeu difficile) erit Deo verbum? דָּבָר
Et cap. 44. ℣. 18. Mi Domine, loquatur ſeruus tuus verbum in aures Dñi mei. הַדָּבָר
Exo. 18. ℣. pen. At rem (vel cauſam) difficilem deferent ad Moſen. דְּבָרֶךָ
Cum affi. leui. Pſ. 119. in Nun. Lucerna pedibus meis eſt verbum tuum. דְּבָרִי
Ieſa. 55. ℣. 11. Sic erit verbum meum quod exibit de ore meo &c. וּדְבַר
In reg. Ieſ. 40. ℣. 8. At verbum Dei noſtri manet in æternum. עַל־דְּבַר
Pſ. 79. ℣. 9. Adiuua nos Deus ſalutis noſtræ ſuper rem gloriæ tuæ .i. ꝓpter gloriam. דְּבַר
Exo. 5. ℣. 13. Perficite opera veſtra rem diei in diem .i. penſum diurnum. דְּבַר
2. Par. 9. ℣. 24. Et ipſi afferebant &c. rem anni .i. demenſum anni. הַדְּבָרִים
Et plur. Gen. 15. ℣. 1. Poſt verba illa (ſeu res illas) factum eſt verbum Domini. דְּבָרָיו
Cum affi. leui. Pſ. 55. ℣. antep. Verba eius oleo magis lenia ſunt .i. blandiora oleo. דִּבְרֵיכֶם
Cum affi. graui. Mal. 1. ℣. 13. Inualuerunt contra me verba veſtra dicit Dominus. דִּבְרֵי
In reg. Ier. 1. ℣. 1. Verba Ieremiæ filij Hilkijahu de ſacerdotibus &c.

דִּבְרָה Verbum, eloquium. Et cum עַל eſt, tropus, mos, conſuetudo, Quater legiť, vt, דִּבְרָתִי

Cum affix. Iob 5. ℣. 8. Et de Deo (vel diuinis) ponam eloquium meum. עַל־דִּבְרַת
Cum affix. Eccle. 3. ℣. 18. Dixi ego in corde meo ſuper cauſa filiorum hominum. עַל־דִּבְרָתִי
Cap. 8. ℣. 2. Os regis obſerua, & ſuper eloquium iuramenti Dei. περὶ λόγου ὅρκου.
Pſ. 110. ℣. 4. Tu es ſacerdos in æternũ ſecundũ conſuetudinẽ Melchizedech ꝑ דִּבְרַת κατὰ τὴν τάξιν. עַל־דִּבְרָתִי

דַּבְּרוֹת Verba, eloquia. Legitur tantum ſemel in plurali numero, vt, מִדַּבְּרֹתֶיךָ

Cum aff. Deu. 33. ℣. 3. Leuabit (.i. ſumet vnuſquiſq;) ex ℣bis tuis. ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ.

דְּבִיר Adytum, locus ſecretior templi ad quem nulli eſt aditus niſi ſacerdotibus, pars interior templi vbi erat arca fœderis, & vnde Deus loquebať cum pontifice. Hieronymus vertit oraculum. Hinc poteſt eſſe orbita. וְלַדְּבִיר

1. Reg. 6. ℣. 5. Tàm ipſi templo, quàm ipſi adyto, & fecit latera circumquaq;. לִדְבִיר
Et ℣. 16. Interius ipſi adyto ad ſanctum ſanctorum (vel ipſi oraculo) ἐκ τοῦ δαβείρ. דְּבִיר
In reg. Pſ. 28. ℣. 2. Cum leuauero manus meas ad adytum ſanctuarij tui. πρὸς ναόν.

Et ſic 1.Reg.6.in multis verſib9 et ca.8.℣.6.8.itẽ 2.Par.3.℣.17.ca.4.℣.20.cap.5.℣.6.8.
דֹּבֶר Tropus alicuius rei, modus rei, item ſeptum ordine extructum. Bis legitur.
Cum affixis.Ieſ.5.℣.17.Et paſcentur agni iuxta morem(vel ordinem)ſuum. כְּדָבְרָם
Mich.2.℣.pen.Ponam &c. ſicut gregem in tropo(.i. ſepto ſuo)ἐν μέσῳ κοίτης. הַדָּבְרוֹ
דֹּבְרוֹת Rates .i. ligna ſeu arbores in ordinem & ſeriem colligata, vt ſuper aquis duci & vehi poſsint.Pro hoc ſcribitur in libris Par. רַפְסֹדוֹת Rapſodes. Semel reperitur.
1.Reg.5.℣.9.Et ego componam ea(ligna)rates in mari .i. pro ratibus vtar illis. דֹּבְרוֹת
דְּבוֹרָה Apis, ab ordine operarum, vel à leui murmure inſtar ſoni verborum. Generis fœminini. Quater extat.
Ieſ.7.℣.18. In die illo ſibilabit Iehoua &c.& api quæ eſt in terra Aſſur. μελίσσῃ. וְלַדְּבוֹרָה
Et plu.Pſ.118.℣.12.Circũdederũt me ſicut apes,extincti ſunt ſicut ignis &c.μέλισσαι כַּדְּבֹרִים
Et ſic tantum Deut. 1. ℣. 44. & Iudic. 14.℣. 8.
דֶּבֶר Peſtis,quæ ſuo tropo euertit homines,peſtilentialis morbus. Sæpe extat.
Pſ.91.℣.6.A peſte quæ in caligine obãbulat, ab exterminio vaſtãte &c. πράγματος. מִדֶּבֶר
Et plur.cum affi.Oſe.13.℣.14.Ero peſtes tuæ ô mors,ero terminium &c. דְּבָרֶיךָ
In reg.Num.1.℣.1. Et loquutus eſt Dñs ad Moſen in deſerto Sinai. ἐν τῇ ἐρήμῳ. בְּמִדְבַּר
מִדְבָּר Deſertum,vbi omnia ſunt ſubuerſa & culturæ incommoda, & ſemel ꝓ verbo.
Deut.8.℣.15.Qui eduxit te per deſertum magnum & terribile &c. διὰ τῆς ἐρήμου. בַּמִּדְבָּר
Cum He locali.Exo.4.℣.27. Vade in occurſum Moſe in deſertum. הַמִּדְבָּרָה
Cum affix. Ieſa. 51. ℣. 3. Et poſuit deſertũ eius velut Eden(aut paradiſum) τὰ ἔρημα. מִדְבָּרָהּ
In reg.Num.1.℣.1.Et loquutus eſt Iehoua ad Moſen in deſerto Sinai.ἐν τῇ ἐρήμῳ. בְּמִדְבַּר
Pro verbo.Cant.4.℣.3.Et verbum(ſeu eloquium)tuum eſt gratioſum.ἡ λαλιά σου. וּמִדְבָּרֵךְ
Et ſic Geneſ. 14. ℣. 6. cap. 16. ℣. 7. Exod. 3. ℣. 1.18. cap. 8. ℣. 27. 28. cap. 16. ℣. 1.2. 3.10, 14. Numer. 1.℣. 1. 19. Pſalm. 29. ℣. 8. Ieremiæ 2. ℣. 26. 23. 30. &c.

דְּבַשׁ

Mel, & metaphoricè pro omni dape dulci, pro cibo ſapido & dapſili. Cognationem habet cum טָפַשׁ adipoſus fuit. Hinc daps dapis, δαψιλής dapſilis, largus, δαψίλεια largitas, liberalitas, Nam dapes ſunt magnifici & opipari apparatus melle conditi ſeu dulcorati.
Iud.14.℣.antep.Quid dulcius eſt melle,& quid fortius leone? τί γλυκύτερον μέλιτος. מִדְּבַשׁ
Pſalm. 81. ℣. vltim. Et cibauit eum adipe frumenti, & de petra mellis ſaturabo te. ἐκ στέατος πυροῦ. דְּבַשׁ
Pro.24.℣.13.Comede fili mi mel quia bonum (eſt)& fauum dulce palato tuo. μέλι. דְּבַשׁ
In reg.Prouer.25.℣.pen.Comedere mel multitudinis non eſt bonum. μέλι. דְּבַשׁ
In pauſa. Exod.3.℣.8.17.cap.13.℣.5.Deut.6.℣.3.cap.11.℣.9. Ad terram fluentem lacte & melle .i. abundantem dapibus. καὶ μέλι. וּדְבָשׁ
Cum affi.Cant.5.℣.1.Comedi fauum meum cum melle meo.μετὰ μέλιτός μου. דִּבְשִׁי
דַּבֶּשֶׁת Tuber camelorum, quod propter onera impoſita colliſum ſanatur melle adhibito. Hieron. vertit gibbum. Inuenitur tantum ſemel.
In reg.Ieſ.30.℣.6.Et ſuꝑ tubere(vel gibbo)cameloꝝ theſauros eoꝝ.ἐπὶ ὄνων καμήλων דַּבֶּשֶׁת

דָּגָה

Fœcundus fuit in propagatione liberorum,inſtar piſcium propagauit copiam prolis,prolificauit, auctus eſt multitudine, & propriè dicitur de piſcibus, quorum fœcunditas nota eſt. Cognationem habet cum דּוּג & דִּיג piſcatus eſt, & cum דָּגָן frumentum, quod ſeminatum valdè augetur, ita vt aliud trigecuplum, aliud centuplum afferat fructum. Hinc τέχω pario, τίκτω, τεκνόω, id eſt, gigno in magna copia, τεκνοῦμαι, fero vterum, pario, τέκος & τέκνον filius aut filia,fœtus. Et per inuerſionem radicis ἰχθὺς piſcis, ἰχθύδιον piſciculus, ἰχθυάω & ἰχθυάομαι piſcor, piſces capio. Hinc per inuerſionem **ein hecht**.
In 1.Coniug.דָּגָה auctus eſt ꝓpagatione liberoꝝ inſtar piſciũ. Semel habet.
Geneſ. 48. ℣. 16. Et augeſcent (vel propagabuntur) in immenſum in medio terræ. πληθυνθείησαν. וְיִדְגּוּ

Inde nomina.

דָּג Piſcis à fœcunditate & propagatione numeroſa, à copia ſeminis. Hinc per inuerſionem literarum κῆτος cetus & cete, nomen piſcis marini & maximi, **ein hecht**.

Ionæ 1.℣.vlt.Et deputauerat Iehoua piſcem magnum.Sept.κῆτος verterunt. דָּג
Et plural. 1. Reg. 4. ℣. antepenult. Et loquutus eſt de iumentis &c. & de piſcibus. הַדָּגִים
περὶ τῶν ἰχθύων.
In reg.Pſ.8.℣.pen.Volucres cœli & piſces maris,qui perambulant &c.καὶ τοὺς ἰχθύας וּדְגֵי

דָּגָה Piſcis,& ſæpè collectiuè accipitur pro omni genere piſcium.
Nū.11.℣.5.Recordabamur piſciū quos comedebamus in Aegypto.Sept.τοὺς ἰχθύας. הַדָּגָה
Ionæ 2.℣.1.Et orauit Iona ad Iehoua Deū ſuū de viſceribus piſcis illius.τοῦ κήτους. הַדָּגָה
Cum aff.Ezech.47.℣.10.Ad ſpeciē ſuā inerit piſcis eoꝝ ſicut piſcis maris.ὡς ἰχθύες. דְּגָתָם
In reg.Gen.1.℣.4.à ſine.Et dominamini in piſcem(vel piſces)maris.τῶν ἰχθύων. בִּדְגַת
Item Exod. 7. ℣. 20. 23. Numer. 11. ℣. 5. Deuter. 4. ℣. 18. Pſalm. 105. ℣. 29. Eſa. 50. ℣. 2. Ezech. 29. ℣. 4. 5. Cap. 38. ℣. 29. Cap. 47. ℣. 9. &c.

דָּגַל Vexillum erexit, erexit ſignum victoriæ & triumphi. Cognationem habet cum גָּדַל magnus fuit, & cum דָּלַג tranſilijt, Nam vexillum eſt ſignum magnum militare, quod agitatum hinc inde tranſilire ſolet. Hinc poteſt eſſe diligo, nam milites diligunt vexillum ſuum.

In 1.Coniug.דָּגַל vexillum erexit,inſtruxit copias vexilli. Bis legitur.
Pſalm.20.℣.6.Ouabimus in ſalute tua, & in nomine Dei noſtri erigemus vexillum. μεγαλυνθησώμεθα. נִדְגֹּל
Cantic.5.℣.10. Amicus meus eſt candidus & ruber, vexillatus præ decem millibus,id eſt, ſub vexillo ſuo habet plures quàm decem millia militum. Hieronymus electus,id eſt, dilectus præ millibus. ἐκλελογισμένος. דָּגוּל

In voce paſsiua נִדְגַּל inſtructum eſt vexillum, inſtructa eſt copia militum.
Cant.6.℣.4.& 9.Crudelis(ſeu formidabilis) ſicut vexillationes, .i. veluti copiæ ſeu acies inſtructæ ſub vexillis. ὡς τεταγμέναι. כַּנִּדְגָּלוֹת

Inde nomen.

דֶּגֶל Vexillum,ſignum militare magnum,cuius vſus eſt in bello. דֶּגֶל
In reg.Num.2.℣.3.Vexillum caſtroꝝ Iehuda per exercitus ſuos. τάγμα. דֶּגֶל
Cum af.ibid.℣.2.Vnuſquiſq; ſecundū vexillū ſuū, in ſignis domus patrū.κατὰ τάγμα. דִּגְלוֹ
Et plur.cum af.ibid.℣.17.ſic etiam proficiſcant̃ ſinguli &c.ſub vexillis ſuis.τάγματα. לְדִגְלֵיהֶם
Præterea tantum Numer.1.℣.52. Cap.2.℣.2 3.10.18.25.31.34. Cap.10.℣.14.18.22.28. Canticorum 2.℣.4.

דָּגָן Frumentum. Eſt generale nomen comprehendens omnes fruges quæ tribulis excutiuntur. Cognationem habet cum דָּגָה fœcundus fuit, nam frumentum ſeminatum cum magna copia & fœcunditate redit ad nos.
Ier.31.℣.11.Et venient,& ouabunt &c.ſuper frumento & muſto &c. σίτου. דָּגָן
Cum aff.leui.Pſ.4.℣.pen.Præ tempore frumenti eoꝝ & muſti eoꝝ &c. σίτου. דְּגָנָם
In reg.Pſ.78.℣.24.Et frumentum cœli(i.è cœlo deſcendens)dedit illis.καὶ ἄρτον. וּדְגַן

דָּגוֹן Dagon nomen idoli, dea frugum & vbertatis annonæ, quam poetæ Cererem vocant. Quidam contendunt eſſe idolum quod ab vmbilico & infra piſcis, ſupra verò hominis figuram habuit,& ſic radix eſſet דָּגָה ſuccreuit ſubitò &c.
Iud.16.℣.24.Ad ſacrificandum ſacrificium magnum ipſi Dagon Deo.δαγών. לְדָגוֹן
1.Sam.5.℣.2.Et introduxerunt eam (arcam) in domum Dagon. הַדָּגוֹן

דָּגַר Incubuit ouis,ſeu pullis collectis ſub alis,fouit oua, propriè eſt auium incubantium.Cognationē habet cum גָּדַר ſepiuit, nā incubantes ouis obſepiunt & circundant pennis tegendo oua ne frigore lædantur. Hinc ἀγυρτάζω, ἀγυρτίζω colligo.

In 1.Coniug.דָּגַר incubuit ouis,fouit oua.Bis legitur & intranſitiuè.
Ierem. 17. ℣. 10. Cuculus incubuit (ouis) ſed non peperit, ita eſt parans opes abſq; iudicio. πέρδιξ. דָּגַר
Ieſa. 34. ℣. 15. Ibi nidulabitur Cypſelus, edet oua & excludet, & colliget (pullos) ſub vmbra eius. ἐνόσσευσεν. וְדָגְרָה

דּוּדָא Mandragora herba quæ fert poma auellanarum nucum magnitudine,coloris ochræ, & vitellis ouoꝝ ſimilia, radixq; huius herbæ refert imaginem hominis, in precio autem fuerunt poma mandragoræ,quod ſua pulchritudine oculos paſcant,

& odore nares plurimum oblectent & ſomnum concilient, & ſine dubio aliud fuit genus in terra Chanaan, quam nunc apud nos eſt. Cognationem habet cum דָּדַד mamillas habuit, nam radix huius herbæ habet mamillas inſtar hominum. Legitur tantum pluraliter & ſaltem in 5. locis.

Cant. 7. ℣. vlt. Mandragoræ dederunt odorem, & pro foribus noſtris &c. הַדּוּדָאִים
Gen. 30. ℣. 14. Et egreſſus eſt Ruben &c. & inuenit mandragoras in agro. דּוּדָאִים
In reg. in eodem verſu. Da mihi quæſo de mandragoris filij tui. מִדּוּדָאֵי
Et ℣. 15. Accipis virꝫ meum, inſuper & accipies mandragoras filij mei. דּוּדָאֵי
Et ℣. 16. Conduxi te mandragoris filij mei &c. דּוּדָאֵי

דַּדַּיִם Mammæ fœminarum, mamillæ, vbera, Radix inuſitata eſt דָּדַד: Cognationem habet cum דּוֹד amicus, dilectus, nam infantibus gratioſæ ſunt mamillæ matrum, & diligunt eas, cum inde habeant ſuum nutrimentum. Hinc τιτθός, τιτθίον mamilla, τιθοί mammæ, τιθηνέω mammis nutrio, τιθεύω lacto, nutrio, τιθὴ nutrix, τιτθὴ, τιτθὶ idem, τιτθὸς infans, vel ſugens mamillas. Et Germanicum Dutte/ Dütilein.

Legitur dualiter fœminis tributum, & quater inuenitur tantum, vt,

Cum aff. Prou. 5. ℣. 19. Mamillæ eius rigabunt te omni tempore. דַּדֶּיהָ
Ezech. 23. ℣. 21. Cum illi qui ex Aegypto ſunt palpent mamillas tuas. דַּדַּיִךְ
In regimine ibidem ℣. 3. Ibi contuſa ſunt vbera earum, & ibidem palpauerunt mamillas iuuentutis earum. דַּדֵּי
Et ℣. 8. Et ipſi compreſſerunt mamillas virginitatis eius. דַּדֵּי

דָּדָה Frequentauit, frequenter proceſsit in ordine quodam, progreſſus eſt lento pede, frequentauit incedendo. Cognationem habet cum נָדַד dimotus eſt, nam qui progreditur ſeu procedit, dimouetur de loco ad locum. Hinc ὁδεύω iter facio, ὁδεύομαι incedo, ὁδὸς via, ὁδεία profectio.

In 4. Coniug. הִתְדַּדָּה fecit ſe frequentare, Bis legitur, ſemel cum accuſatiuo affixo.
Ieſ. 38. ℣. 15. Faciam me frequentare omnibus annis meis propter amaritudinem. אֶדַּדֶּה
Pſ. 42. ℣. 5. Faciam eos frequentare ad domum Dei, in voce ouationis &c. אֶדַּדֵּם

דֹּדָנִים Eſt filius Iauan filij Iapeti, à quo terra quam ipſe incoluit denominata eſt.
Gen. 10. ℣. 4. Et filij Iauan ſunt, Eliſa, Tharſis, Cithim & Dodanim. וְדֹדָנִים

דְּדָן Eſt filius Iokſan filij Abrahæ ex Ketura, vnde regio quam ipſe detinuit nomen accepit, ſimulq́ꝫ familia ab eo deſcendens, vt,
Geneſ. 25. ℣. 3. Iokſan autem genuit Seba, & Dedan. דְּדָן
Ier. 49. ℣. 8. Reuerſi & demerſi ſunt &c. habitatores Dedan. דְּדָן
Ieſai. 21. ℣. 13 In ſylua veſperi pernoctabitis in vijs Dedanim. דְּדָנִים
Ezech. 27. ℣. 14. Filij Dedan fuerunt negociatores tui. דְּדָן

דְּהַב Aurꝫ tributarium, eſt vox Chaldaica pro Ebræa זָהָב aurꝫ, & cognationem habet cum דָּאַב & דּוּב tabuit, Nam tributum, quod ſi ſupra modum exigitur, facit homines contabeſcere, præ mœrore. Radix eſt inuſitata.

מַדְהֵבָה Aurꝫ tributarium quod ſupra modum exigitur, Legitur tantum ſemel.
Ieſ. 14. ℣. 4. Quomodo ceſſauit exactor, ceſſauit aurꝫ tributarium? ἐπισπουδαστής. מַדְהֵבָה
Prophetæ hoc loco placuit imitari vocem Babyloniorꝫ in exactione tributi.

דָּהַם Attonitus eſt cum timore, ſtupefactus eſt, perculſus eſt timore vt planè obmuteſcat. Cognationem habet cum דָּמָה domitus eſt, & דָּמַם acquieuit domitus. Hinc δειμαίνω & latinum timeo, δεῖμα, δεῖμος timor, δειματόω terreo, timorem incutio, & per inuerſionem metuo, item metus.

In 1. Coniug. paſsiua נִדְהַם timore perculſus eſt. Semel legitur.
Ier. 14. ℣. 9. Quare eris ſicut vir attonitus .i. timore perculſus? נִדְהָם

דָּהַר Terruit cum fragore & impetuoſa calcatione, protriuit cū terrore. Cognationē habet cū דָּרָא dirus fuit, immaniter tractauit. Hinc ταράττω, ταράσσω turbo, & latinum terreo, terribilis, terror &c. Item θορέω, θόρω & θουρέω exilio cum impetu, θούριος bellicoſus, θοῦρος impetuoſus, exiliens &c.

In *1*.Coniug. דָּהַר terruit inceſſu & graſſatione dira. Semel habetur.

Nahum *3*.℣.*2*. Vox ſtrepitus rotæ, & equus calcitrans (ſeu proterens pedibus.) ἀναβαίνοντος. דֹּהֵר

Inde nomina.

דַּהֲרָה Terror qui incutitur ex protritione & ſonitu inceſsionis vehementis. Bis legit. vt

Plura. Iudic.*5*.℣.*22*. Tunc concuſſæ ſunt vngulæ equi, à terroribus, (vel ſtrepitibus) מִדַּהֲרוֹת

terroribus ſcilicet fortium eius .i. propter crebras concurſiones. דַּהֲרוֹת

תִּדְהָר Vlmus à fragore quem ventorum agitatione edit. R. D. Kimhi dicit eſſe Cedri ſpeciem. Serapion cap.*105*. vocat Arabicè Didar. Legitur bis in Biblijs ſacris, vt,

Ieſ.*41*.℣.*19*. Ponam in campeſtri fraxinum, vlmum & buxum pariter. תִּדְהָר

Et cap.*60*.℣.*13*. Gloria Libani ad te veniet, fraxinus, vlmus & buxus pariter. ἐ πτέλη. תִּדְהָר

דוב Contabuit, extabuit, idem quod דָּאַב & אָרַב. Hinc latini tabeo, tabeſco cum compoſitis, & Gręci per metatheſin literarum φθίω, φθίνω deficio, corrumpo, φθίσις phthiſis, tabes.

In *3*.Coniug. הֵדִיב fecit tabeſcere. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,

Leu.*26*.℣.*16*. Quæ conſumunt oculos & faciunt tabeſcere animam. ἐκτήκουσαι. וּמְדִיבוֹת

דּוֹב Vrſus, de hoc vide radicem דָּבַב fumauit, exhalauit &c.

דוג Piſcatus eſt, idem quod דִּיג. Et cognationem habet cum דָּגָה propagauit, fœcundus fuit in gignendo, nam piſces magnæ ſunt fœcunditatis, atque ſupra omnem modum augentur. Hinc per metatheſin literarum ἰχθυάω, ἰχθυάομαι piſcor, ἰχθύς piſcis. Verbaliter non legitur hæc radix. Item Tagus, fluuius Luſitaniæ & fortè à piſcium multitudine, & τέγγω humecto.

דּוּגָה Piſcatio, vel multitudo piſcium. Semel tantum reperitur in Biblijs ſacris, vt,

Amos *4*.℣.*2*. Et reliquias veſtras (auferet) ollis (vel ſpinis) piſcationis. εἰς λέβητας. דּוּגָה

דַּוָּג Piſcator qui capit piſces, pro דַּיָּג. Bis legitur in ſacris Biblijs, vt,

Ezech.*47*.℣.*10*. Erit olim etiam, vt ſtent iuxta illud piſcatores ab Engeddi, &c. דַּוָּגִים

Ier.*16*.℣.*16*. Ecce ego mitto ad piſcatores multos dicit Dominus &c. Secundum caſtigationem Maſoret legitur דַּיָּגִים ἁλιεῖς. דַּוָּגִים

דָּאג Piſcis, Aleph inſeritur protractionis gratia, & Vau facilè mutatur in א; vt habet. דָּאג

Nehem.*13*.℣.*16*. Et Tirij ſederunt in ea afferentes piſcem & omnes merces.

דוד Amicus, dilectus, patruus, patruelis, auunculus, frater patris, aut filius fratris patris Leu.*25*. ab amoris affectu in ſuos conſanguineos, item abſtractè pro amicitia. Cognationem habet cum יָדִיד dilectus. Hinc τηθή auia, matertera, τηθίς amita, τηθηνός amabilis, Dido, id eſt, dilecta, & germanicum ein Dod / Hinc pueri patrem vocant Tatam dätty.

Can.*5*.℣.*9*. Quid dilectus tuus eſt (præſtantior) amico alio. ἀπὸ ἀδελφιδοῦ. מִדּוֹד

In reg.*1*.Sam.*10*.℣.*15*. Et dixit patruus Saul ad eum, & ad puerum eius. ὁ οἰκεῖος. דּוֹד

Cum affix. Leu.*25*.℣.*7*. à fine. Aut patruus eius, aut filius patrui eius redimet eum. ἀδελφὸς πατρὸς αὐτοῦ, דֹּדוֹ

Cant.*6*.℣.*3*. Ego dilecti mei ſum, & dilectus meus eſt mihi (proprius) ἐγὼ ἀδελφιδῷ μου. לְדוֹדִי וְדוֹדִי

Et plur. Cant.*5*.℣.*1*. Edite ſodales, bibite, inebriamini ô amici. ἀδελφοί. דּוֹדִים

Prou.*7*.℣.*18*. Ades, inebriemur amoribus in mane vſque, & exultabimus &c. דֹּדִים

Cum aff. Can.*4*.℣.*10*. Quàm pulchræ ſunt amicitiæ tuæ, ſoror mea. דּוֹדַיִךְ

Cant.*1*.℣.*2*. Quia meliores ſunt amicitiæ tuæ vino. μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον. דֹּדֶיךָ

דּוֹדָה Amica, cognata, amita, patris mei ſoror. Hinc τηθίς amita, τηθή auia, vel matertera, τηθία auia, τηθηνός amabilis. Legitur cum affixis, & ter inuenitur, vt, (πατρὸς αὐτοῦ.

Exo.*6*.℣.*20*. Et accepit Amrā ſibi vxorē Iochebed cognatā ſuā. θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ דֹּדָתוֹ

Leuit.*18*.℣.*14*. Ad vxorem eius non accedes, amita tua eſt. συγγενής. דֹּדָתְךָ

Leu.*20*.℣.*20*. Et ſi quis concubuerit cum vxore patrui ſui &c. דֹּדָתוֹ

דָּוִד Dauid, q.d. amabilis vel amicus, dilectus &c. & aliquando addit י vt in lib. Paral.

1.Sam.*17*.℣.*12*. At Dauid filius viri cuiuſdam Ephratæ de Bethlehem. דָּוִד

1.Paral.*11*.℣.*1*. Et congregati ſunt omnes Iſraelitæ ad Dauid in Hebron. דָּוִיד

Ahenum,

דּוּד Ahenum, item caniſtrum ad formam aheni confectum, ſporta.
1.Sam.2.℣.14.Et incutiebat in lebetem, aut in ahenum, aut Caldarium. בַּדּוּד
Ier.24.℣.2.Caniſtrum vnũ (habebat) ficus bonas valde, ſicut eſſe ſolent. ὁ κάλαθος. הַדּוּד
Et plur.2.Reg.10.℣.7.Et poſuerunt capita eoꝝ in caniſtris (vel ſportis) ἐν καρτάλλοις. בַּדּוּדִים
Et cũ Vau mobili.2.Par.35.℣.14.Et ſãctificata coxerũt in ollis & ahenis. ἐν τοῖς λέβησι. וּבַדְּוָדִים
In regim. cum א interpoſito. Ierem. 24.℣.1. Et ecce duo caniſtra ficuum. καλάθους. דּוּדָאֵי
Præterea tantum inuenitur Pſ.81.℣.7.Iob 41.℣.11. Ierem.24.℣.2.

דָוָה Elanguit, languidus fuit, quemadmodum mulieres ſunt à partu, & quando menſtrua patiuntur. Cognationem habet cum דָּאַב contabuit, nam laborantes hoc morbo tabeſcunt. Hinc διαίνομαι & δεύομαι irrigor, madeſio δεύω, διαίνω irrigor, ſeu laboro ꝓfluuio ſanguinis, ὠδίνω doleo, parturio, ὠδύζομαι lugeo, ὠδίν & ὠδίς dolor, vt eſt in partu, ὀδυνάω, ὀδυνάομαι, ὀδύρομαι doleo ὀδύνη dolor.

In 1. Coniugatione דָּוָה elanguit in profluuio ſanguinis. Semel legitur.
Leu.12.℣.2.Immunda erit ſeptem dies iuxta dies elangueſcere eam. τῆς ἀφέδρου. דְּוֹתָהּ
Et poteſt quoqꝫ Infin. exponi nominaliter, ſecundũ dies ſeparationis menſtrui eiꝰ.

Inde nomina.

דָּוֶה Languidus, & in regimine exponit᷑ abſtractè pro languore. Bis legit᷑ tantum, vt,
Thren.5.℣.15.Super hoc languidum eſt cor noſtrũ, ſuper his caligauerũt oculi &c. דָּוֶה
Et plur. In reg. Iob 6.℣.7.Veluti languores panis mei (ſunt iſta) כִּדְוֵי
דָּוָה Languida quæ laborat profluuio ſanguinis ſeu menſtruo. Quater habetur.
Leu.20.℣.18.Et vir qui concubuerit cũ muliere languida .i. menſtruata. ἀποκαθημένης. דָּוָה
Et cap.15.℣. vltim. Et languida in ſeparatione ſua (vel in profluuio ſuo) fluens fluxu. καὶ τῇ αἱμοῤῥούσῃ. וְהַדָּוָה
Thren.1.℣.13.Dedit (vel poſuit) me deſolatam, tota die languidam. ὀδυνωμένην. דָּוָה
Ieſ.30.℣.22.Diſperges (.i. abalienabis) eos tanqꝫ menſtruatam. ἀποκαθημένης. דָּוָה
דְּוַי Languor, defectio virium & remiſsio vigoris naturalis. Semel reperitur.
Pſ.41.℣.4.Iehoua ſuffulciet eum ſuper lecto languoris. ὀδύνης. דְּוָי
דַּוָּי Languidus valde, eſt nomẽ ex forma dageſſata, & ter legitur in Biblijs ſacris, vt,
Thren.1.vlt.Quia multa ſunt ſuſpiria mea, & cor meum eſt languidum. λυπεῖται. דַּוָּי
Ieſ.1.℣.4.Omne caput dolet, & omne cor eſt languidum .i. mœrens. εἰς λύπην. דַּוָּי
Ier.8.℣.18.Super me cor meum eſt languidum (vel dolore affectum) μετ᾽ ὀδύνης. דַּוָּי
מַדְוֶה Languor, Item veſtis quæ induitur in languore ſeu luctu. Quater extat.
In reg. Deut.28.℣.60.Et reducet in te omnem languorem Aegypti. τὴν ὀδύνην. מַדְוֵה
Et plur. in reg. Deut.7.℣.15.Et auferet &c. omnes languores Aegypti. νόσους. מַדְוֵי
2.Sam.10.& 1.Par.19.℣.4.Et præcidit indumenta eorum vſqꝫ ad nates. μανδύας. מַדְוֵיהֶם

דוּחַ Pepulit vi, & impetu quodam depulit, abluit depellendo ſordes per aquarum impulſiones. Idem quod דחח דָּחַח depulit & דחה דָּחָה protulit & נדח נָדַח: Hæc enim omnia expellendi & detrudendi vim habent. Hinc δίω δίημι expello, ὠθέω, ὤθω, ὠθίζω impello, ὠθέομαι expellor.

In 3. Coniugat. הֵדִיחַ pepulit, diſpulit. Quater in Biblijs ſacris, vt,
Ier.51.℣.34.Expleuit ventrem ſuum delicijs, expulit me (regione mea) ἐξῶσάν με. הֱדִיחָנִי
Ieſ.4.℣.4.Et ſanguines Ieruſalem expellet de medio eius. ἀκαθαριεῖ. יָדִיחַ
Ezech.40.℣.38.Ibi impellebant (abluendo) holocauſta. πλυνῶσι. יָדִיחוּ
2.Par.4.℣.6.Ad lauandum &c. vt abluerent impellendo in eas (pelues) ἀποκλύζειν. יָדִיחוּ

דוּךְ Contudit in pila ſeu mortario, pertudit. Cognationem habet cum דָּכַךְ & דָּכָא, item cum דָּכָה contudit, contriuit, & affinitate reſpicit ad דָּקַק attenuauit, comminuit. Hinc δήκω contundo, mordeo, & per metatheſin literarum ἴγδη pila, ἰγδίον mortarium.

In 1. Coniugat. דָּךְ contudit in pila ſeu mortario. Legitur tantum ſemel.
Numer.11.℣.8. Et collegerunt, & commolebant in mola, aut contundebant in mortario. καὶ ἔτριβον. דָּכוּ

Inde nomen.

Mortarium

מְדֹכָה Mortarium, pila, vas concauũ in quo olim ſiccata frumenta pinſebant .i. contundebant. ἴγδη, ἴγδις. i. mortarium, pila. Semel inuenitur.
Num.11.℣.8.Et molebãt in mola, aut contundebant in mortario. ϗ ἔτριβον ἐν τῇ θυΐᾳ. בַּמְּדֹכָה

דָּךְ Contuſus, contritus. Scribitur camez propter pauſam, de hoc vide in דָּכַךְ:

דּוּכִיפַת Vpupa, ſecundum Hieronymum, Eſt auis in lege eſu prohibita, habens criſtam magnam inſtar galeæ commorans in fimo. Videtur eſſe nomen peregrinum & compoſitum, ex דוּ id eſt, duo, & כִּיפַּת caput, quaſi dicas duo capita propter criſtam oblongiorem. Hinc δικέφαλος biceps, & Germanicum Widekop / alij Widhopff / Rabini exponunt Gallum ſylueſtrem. Bis legitur, vt,
Leu.11.℣.19.Et graculum iuxta ſpeciem ſuam, vpupam & veſpertilionem. ϗ ἔποπα. דּוּכִיפַת
Deut.14.℣.18.Et graculus iuxta genus ſuum, vpupa & veſpertilio. דּוּכִיפַת

דּוּם Domitus eſt vt conſileſcat, ſiluit, conticuit. Idem quod דָּמַם & דָּמָה domitus eſt ad ſilentium. Hinc δαμάω, δαμάζω, domo, domas, domare. Verbaliter autem non vſurpatur hæc radix, ſed tantum nomina inde deriuata.

דּוּמָה Silentium, locus ſilentij, vt eſt ſepulchrum, vbi omnia conſileſcunt, Et qui in viuis fuerunt inquietiſsimi, tandem ad locum ſepulchri venientes domantur vt ſileſcant. Appellant & Poetæ ſilentes mortuos. Bis legitur, Eſt quoq; proprium nomen loci.
Pſ.94.℣.17. Niſi Iehoua fuiſſet &c. penè habitaſſet in ſilentio anima mea. τῷ ᾅδῃ. דּוּמָה
Pſalm.115.℣. penult, Non mortui laudabunt te &c. neq; illi qui deſcendunt ad ſilentium. εἰς ᾅδου. דּוּמָה
Gen.25.℣.14.Filij Iſmael &c. Miſchma & Duma & Maſſa. וְדוּמָה
Ieſ.21.℣.11.Onus Duma, (quiſpiam) ad me clamat de Seir. τῆς ἰδουμαίας. דּוּמָה

דּוּמָם Silentium, locus ſepulchri vbi eſt perpetuum ſilentium. Reduplicatur 3.radicalis.
Ieſ.47.℣.5.Sede tacita (vel in ſilentio) Germanicè Sitz ſtiller. κατανενυγμένη. דּוּמָם
Habac.2.℣. penultimo. Væ ciuitati dicenti ad lignum, expergiſcere, excitare ad lapidem ſilentij. דּוּמָם
Thren.3. in ט.Bonus (homo) qui deſiderium & ſilentium habet ad ſalutem Domini. ϗ ἡσυχάσει. וְדוּמָם

דּוּן Contendit verbis, dijudicauit, exequutus eſt iudicium contendendo cum aduerſarijs, cauſam alicuius egit. Eſt verbum forenſe vt cum in iudicio multis contenditur verbis, Idem ſignificat quod דִּין. Hinc τείνω, συντείνω contendo, πίνος contentio, & δεινάζω contendo, conuitior, δεινάζω contendo, δεινός vehemens, & tono.
In 1.Coniug. דָּן contendit iudicando, dijudicauit, diſceptauit. Sæpe extat.
Ier.22.℣.16.Exequutus eſt (contendendo) iudiciũ pauperis & egeni. σὺν ἔκριναν κρίσιν דָּן
Gen.30.℣.6.Et dixit Rachel, cauſam meã egit Deus, atq; exaudiuit me &c. ἔκρινέ μοι. דָּנַנִּי
Gen.6.℣.3.Et dixit Iehoua, Non contendet ſpiritus meus cũ hoĩe ℞c. ὁ μὴ καταμείνῃ. יָדוֹן
Reliqua tempora ad radicem דִּין ſunt referenda.

Inde nomina.

דִּין Iudicium, contentio, exequutio iudicij, cauſa iudicialis.
Iob.19.℣.vlt.Quia ira habet vltionem gladij, vt ſciatis quod ſit iudicium. ἡ ὕλη. שַׁדּוּן
Eſt duplex lectio huius nominis, aut cum Vau ſchurek, aut cum Iod.

דָּן Dan, proprium nomen filij Iacob ex Rachel vxore ſua.
Gen.30.℣.6.Cauſam meam egit Deus &c. propterea vocauit nomen eius Dan. δάν. דָּן

דּוּץ Tripudiauit, ſaltauit cum tripudio, gloriatus eſt cum lætitia. Non multum differt à רוּץ cucurrit, nam ſaltando fit curſus, Ideoq; Septuaginta verterunt per verbum τρέχω curro, & Hieronymus procedere. Hinc Græci ſine dubio δοξάζομαι glorior, ſi de gloriabundis accipitur. Germani interponendo n propius accedunt ad ſignificationem huius radicis, vt dantzen.
In 1.Coniug. דָּץ tripudiauit. Semel habetur in Biblijs ſacris, vt,
Iob.41.℣.14.In ceruice eius morabitur fortitudo, & ante eum tripudiabit (vel gloriabitur) tabes. i. etiam in tabida ætate erit fortis, vt poſsit ſaltare. τρέχει. תָּדוּץ

Perdurauit,

דּוּר Perdurauit, habitauit diu, duruit, durabilis fuit, Et propriè ſignificat per totam ſuam vitam in aliquo certo loco habitare, & ferè ſeculum hominis perficere. Hinc δηρόν, δαρόν diu, δηρός diutinus, & latinum duro, perduro, eduro, dureo, dureſco, item germanicum **dauren/ ausdauren.**

In 1. Coniug. דָּר perdurauit, incoluit per ſeculum. Semel habetur.

Pſ. 84. ℣. 11. Elegi extremitatem occupare in domo Dei, quàm perdurare in taber- מָדוּר
naculis improbitatis, id eſt, malo eſſe vltimus inter pios quàm diu viuere inter improbos, ἢ οἰκεῖν με. Quando autem ſignificat torrere, vel incendere ad torrendum, eſt à radice דִּיר:

Inde nomina.

דּוֹר AEtas durabilis, ſeculum circiter 100. annos, & per ſynecdochen ſignificat homines illius ætatis. Hieron. vertit generationem.

Gen. 15. ℣. 16. Et ſeculo quarto reuertentur. Hieron. generatione quarta. γενεᾷ. וְדוֹר
Paulò ante dixerat, Affligent eos 400. annis, Hinc elicitur ſeculum eſſe 100. annos.
Eccle. 1. ℣. 4. Eſt ſeculum quod præterit, & ſeculum quod venit &c. γενεά. דּוֹר
Pſal. 10. ℣. 6. Dixit in corde ſuo, non mouebor in generationem & generationem.
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. לְדֹר וָדֹר
In reg. Pſ. 112. ℣. 2. Generatio (vel natio) rectoꝝ benedicetur. γενεά. דּוֹר
Cum affix. Ieſ. 53. ℣. 8. Et ætatem eius quis enarrabit? (vel generationem eius quis
annunciabit) τὴν γενεὰν αὐτὸν. דּוֹרוֹ
Et plur. Pſ. 120. ℣. 28. In generationes generationum ſunt anni tui. ἐν γενεᾷ γενεῶν. דּוֹרִים

דּוֹרָה Aetas, generatio, tēpus durabile, ſpaciū vitæ circiter 100. annos. Legit̃ tantū plural.
Iob. 42. ℣. pen. Et vidit filios (Iob) filios ſuos, & filios filioꝝ 4. generationes. γενεάς. דּוֹרוֹת
In reg. Ieſ. 51. ℣. 9. Expergiſceris ſicut diebus antiquis in generationibus æternitatis. דּוֹרוֹת
Cum affix. Geneſ. 17. ℣. 7. & 9. Et erigam fœdus meum &c. in generationibus ſuis.
εἰς τὰς γενεάς. לְדֹרֹתָם
Leu. 22. ℣. 3. Dic ad eos, etiam in generationes (.i. poſteritates) veſtras. לְדֹרֹתֵיכֶם

מְדוּרָה Pyra, rogus, vbi torretur aliquid, torris &c. vide radicem דִּיר:

כַּדּוּר Globus, inſtar cidaris, vide radicem כָּדַר:

דּוּשׁ Triturauit, excuſsit fruges triturando, extriuit, idem quod דִּישׁ & אָדַשׁ: Cognationem habet cum דּוּץ tripudiauit ſaltando. Nam olim boues pedibus excutiebant fruges, & tempus trituræ affert tripudium ſeu gaudium. Metaphoricè tribuitur etiā alijs rebus quàm frugibus, vt triturare gentes eſt illas conterere. Hinc reſoluto שׁ in σκ dicimus per inuerſionem radicis, σκεδάω, σκεδάζω, σκεδάννυμι, diſpergo, diſſero &c. Et Germanicum interpoſito r **dreſchen/** Saxones autem retinent Ebræum **deſchen.**

In 1. Coniug. דָּשׁ triturauit, extriuit, attriuit. Legitur in ſequentibus locis.

1. Par. 21. ℣. 20. Et Arnon triturabat triticum (vel exterebat triticum) ἀλωῶν. דָּשׁ
Ier. 50. ℣. 11. Quia increſcetis ſicut vitula triturans (vel exterens) Quædā exemplaria
habent דָּשָׁא ἐν Βοταίῃ. דָּשָׁה
Iud. 8. ℣. 7. Et triturabo (ſeu atteram) carnem veſtram ſpinis deſerti. καταξαίνω. וְדַשְׁתִּי
2. Reg. 13. ℣. 7. Et poſuit eos tanquam puluerem exterendo (vel ad triturandum) εἰς
καταπάτησιν. לָדֻשׁ
Oſe 10. ℣. 11. Et Ephraim eſt ceu vitula aſſueta (vel edocta) quæ diligit triturare. לָדוּשׁ
Amos 1. ℣. 3. Propterea quod ipſi triturabant paluſtris ferreis Gilead. ἔπριζον. דּוּשָׁם
Mich. 4. ℣. pen. Surge, tritura filia Zion, quia cornu tuum ponā ferreum. καὶ ἀλόα. וָדוּשִׁי
Hab. 3. ℣. 12. In indignatione incedebas terram, in furore atterebas gentes κατάξεις. תָּדוּשׁ
Ieſa. 41. ℣. 15. Triturabis montes, & comminues colles, veluti paleam pones eos.
καὶ ἀλοήσεις. תָּדוּשׁ
Iob. 39. ℣. 15. Quod pes prouoluet illud, & fera campi atteret illud. καταπατήσει. תְּדוּשֶׁהָ
Ieſ. 28. ℣. pen. Quia non aſsiduè (vel perpetuò) triturando atteret eum. יְדוּשֶׁנּוּ

In voce paſsiua נָדוֹשׁ trituratus eſt, attritus eſt. Bis in vno tantum loco extat.

Ieſ. 25. ℣. 10. Nā requieſcet manus Iehoua in mōte hóc & exteret Moab, ὃ καταπατηθήσεται, ſicut triturari ſtramē in lutū .i. ſicut palea conculcatur in lutū. πατοῦσιν. וְנָדוֹשׁ כְּהִדּוֹשׁ

In 3. Coniug. paſsiua הוּדַשׁ trituratus eſt, Semel inuenitur.
Ieſ. 28. ṽ. antep. Neqꝫ enim tribula dentata exteritur (i. triturabitis) nigella. יוּדַשׁ

Inde nomen.

מְדוּשָׁה Tritura, & per reſolutionem magnæ vocalis מְדֻשָּׁה Semel inuenitur.
Cum aff. Ieſ. 21. ṽ. 10. Tritura mea, & filius areæ meæ .i. triticum. מְדֻשָׁתִי

דּוּת Ordinauit edictum, mandauit, decreuit, conſtituit præceptum, idem ſignificat quod דָּתַת. Hinc τάττω & τάσσω ordino, & compoſita διατάττω ἐπιτάττω iubeo, mando, προστάττω impero, præſideo, προστατεύω præſum, προστάτης præſes, &c. Et quod apud Græcos omnia ṽba quæ per duplex ττ efferuntur, poſsint etiam per duplex σσ ſcribi, fit hac ratione, quod ת ſine Dages ſcriptum, ad vtriuſqꝫ literæ poteſtatem declinat. Verbaliter non vſurpatur hæc radix.

דָּת Mandatum, edictum, decretum, conſtitutio. Græci dicunt πρόσταγμα.
Eſther. 3. ṽ. pen. & cap. 8. ṽ. 13. Exemplar ſcripti, vt affigeretur edictum. דָּת
Eſther 3. ṽ. vlt. & cap. 8. ṽ. 14. Et mandatum illud datum fuit in Suſan. Septuaginta. πρόσταγμα. וְהַדָּת
Cum affix. Eſther 2. ṽ. 8. & cap. 4. ṽ. 3. Cum audietur verbum regis & mandatum eius. τὸ ἔκθεμα. וְדָתוֹ
In reg. ibid. ṽ. 12. Vt fieret vnicuiqꝫ iuxta decretum (i. ritum) mulierum. כְּדָת
Et plur. Cum aff. Eſth. 3, ṽ. 8. Et decreta eorꝫ variant præ omni populo. וְדָתֵיהֶם
In reg. Eſræ 9. ṽ. 1. Et dederũt mãdata regis ipſis ſatrapis & ducibus regis ζc. νόμισμα. דָּתֵי
Præterea tantum Eſther. 1. ṽ. 8. 13. 15. 19. cap. 3. ṽ. 8. 9. 11. 16. cap. 9. ṽ. 13. 14.

דָּחָה Pepulit, impulit, propulit, propulſauit. Congruit cum radicibus דָּחַח דּוּחַ & נָדַח id eſt, pepulit, repulit, depulit, expulit. Hinc δίω impello, expello δηιόω, δηΐζω, δηιάω, id eſt, populor, deuaſto per expulſionem δήϊος hoſtis, inimicus, qui expellit aliquem δηϊοτής pugna, bellum vbi pelluntur & impelluntur homines ad caſum ſiue interitum. Item ὤθω impello, θοάω, θοάζω, curro, feſtino, incito, impello, &c.

In 1. Coniug. דָּחָה pepulit, impulit, propulſauit, legitur quater.
Pſ. 118. ṽ. 13. Impellendo impuliſti me vt caderem, Septuag. ὠσθεὶς ἀνετράπην. דָּחֹה דְּחִיתַנִי
Et Pſalm. 35. ṽ. 5. Fiant ſicut palea coram vento, & angelus Domini ſit impellens (eos.) ἐκθλίβων αὐτοὺς. דֹּחֶה
Pſal. 62. ṽ. 4. Tanquam paries inclinatus, & ſicut maceria impulſa. ὠσμένῳ. הַדְּחוּיָה
Et Pſ. 140. ṽ. 5. Qui cogitauerunt impellere greſſus meos. ὑποσκελίσαι. לִדְחוֹת

In voce paſsiua נִדְחָה propulſus eſt, expulſus eſt. Ter legitur.
Pſ. 147. ṽ 2. Aedificat Ieruſalem Dominus, propulſos Iſraelis congregabit. διασποράς נִדְחֵי
Ieſ. 11. ṽ. 12. Et contrahet expulſos Iſraelis. Poteſt quoqꝫ deduci à נָדַח: ἀπολομένους. נִדְחֵי
Pro. 14. ṽ. 4. à fine. In malicia ſua expelletur impius. ἀπωσθήσεται. יִדָּחֶה

In 2. Coniug. paſsiua. דֹּחָה impulſus eſt. Semel inuenitur.
Pſ. 36. ṽ. vlt. Impulſi ſunt, nec potuerunt ſtare (vel ſurgere.) ἐξώσθησαν. דֹּחוּ

Inde nomina.

דֶּחִי Impulſus, impulſio ad labaſcendum, lapſus ex impulſu hoſtium. Bis legitur.
In pauſa. Pſ. 56. ṽ. vlt. Quia liberaſti &c. pedes meos à lapſu. ἀπὸ ὀλισθήματος. מִדֶּחִי
Pſ. 116. ṽ. 8. Extraxiſti animam meam de morte &c. pedes meos de lapſu. מִדֶּחִי

מִדְחֶה Lapſus ex impulſione hoſtium, ruina, lapſus. Semel inuenitur vſurpatum.
Prou. 26. ṽ. vlt. Et os blandum faciet impulſionem (vel ruinam) ἀκαστασίας. מִדְחֶה

דָּחַח Depulit, expulit, pepulit. Conuenit cum דּוּחַ דָּחָה & נָדַח quæ omnia ſignificant pellendi actionem. Hinc δίω expello, δηιόω debello per expulſionem.

In 1. Coniug. paſsiua נִדַּח depulſus eſt. Bis inuenitur.
2. Sam. 14. ṽ. 14. Et excogitabit conſilia vt non reijciatur à ſe expulſus. τοῦ ἐξῶσαι ἐπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον. יִדַּח
Ier. 23. ṽ. 12. Impellentur & cadent in ea (lubricitate) ὑποσκελισθήσονται. יִדַּחוּ

דֹּחַן Milium, ſemen tenue, ſpecies leguminis valde tenuis ad formam frumenti contuſi. Cognationem habet cum דָּגָן frumentum & טָחַן commoluit, contudit. Hinc θοινάω conuiuor, comedo, θοίνη cibus, conuiuium, nam olim in conuiuijs ſæpiſsimè vtebantur hoc legumine milij, quod & hodie in multis regionibus obſeruatur. Item ἀδινός tenuis, & latinum tenuo, attenuo, extenuo. Item Germanicum dinn. Eſt enim tenue ſemen. Legitur tantum ſemel.

Ezech. 4. ℣. 9. Sume tibi triticum & hordeum, & fabam, & lentes, & miliū. ϗ ἀλύραν וְדֹחַן

דָּחַף Compulſus eſt cum ſtrepitu & feſtinatione, impulſus eſt cum ſonitu ad celerandum. Cognationem habet cum נָדַף depulit celeriter, amouit repentè, & cum פָּחַד expauit, ſignificat enim pauidam feſtinationem. Hinc δουπέω ſtrepo, ſono, δοῦπος ſtrepitus, ſonitus qui fit in turbulenta feſtinatione. ἀπώθω, ἀπωθέω expello, & præpoſito σ σπεύδω feſtino, curro.

In 1. Coniugat. דָּחַף compulit. Sed legitur bis & in Paul tantum.

Eſther 3. ℣. vlt. Curſores egreſsi ſunt compulſi (ad feſtinandū) verbo regis. ἐσπεύδεν. דְּחוּפִים

Et cap. 8. ℣. 14. Satrapæ exierunt, præcipites, & compulſi verbo regis. σπεύδοντες. וּדְחוּפִים

In voce paſsiua. נִדְחַף compulſus eſt à ſeipſo ad feſtinandum. Bis extat.

Eſther 6. ℣. antep. Et Haman compulſus eſt (.i. proripuit ſe) domum. ἐπέστρεψεν. נִדְחַף

2. Par. 26. ℣. 20. Atq; ipſemet compulſus fuit (.i. feſtinauit) exire. ἔσπευδεν ἐξελθεῖν. נִדְחָף

Inde nomen.

מַדְחֵפָה Compulſio cum ſtrepitu, impulſio. Legitur tantum pluraliter & ſemel.

Pſ. 140. ℣. 12. Virum iniuriæ venabitur malum vſq; ad impulſiones. εἰς διαφθοράν. לְמַדְחֵפֹת

דָּחַק Coartauit, afflixit, afflictauit, oppreſsit perſequendo, preſsit perſequutionibus. Cognationem habet cum דָּחָה depulit, expulit, & cum דָּקַק cōminuit, quæ omnia perſequutionem quandam ſignificant. Hinc διώκω, perſequor affligendo, ἐπιδιώκω, καταδιώκω perſequor, διωγμὸς perſequutio.

In 1. Coniugat. דָּחַק afflixit, perſequutus eſt vel affecit moleſtijs. Bis legitur.

Iudic. 2. ℣. 19. Nam pœnituit Deum propter ſuſpiria eorum à facie &c. affligentium eos. ϗ κακούντων αὐτῶν. וְדֹחֲקֵיהֶם

Ioel 2. ℣. 8. Et ſinguli fratrem ſuū non coartabunt, vnuſquiſq; in via ſua &c. ἀφέξεται. יִדְחָקוּן

דַּי Sufficientia, ſatietas, potentia. Cognationem habet cum יָד manus, nam ſæpe metaphoricè pro potentia accipitur. Hinc Ζεὺς pro δεὺς Iuppiter διός Iouis, item δῖος diuus, δαΐα magna, infinita. Item θεός & latinum Deus, diuus.

In pauſa. Malach 3. ℣. 15. An non effudero vobis benedictionem ſine ſatietate? דָּי

Eſther 1. ℣. 18. Et erit ſecundum ſufficientiam deſpectio .i. plus ſatis deſpectio. וּכְדַי

Cum affi. Prouer. 25. ℣. 16. Si mel inueneris, comede ſufficientiam tuam. דַּיֶּךָּ

In reg. Leuit. 12. ℣. vlt. Et ſi non inuenerit manus eius ſufficientiam ouis. דֵּי

Ier. 51. ℣. 57. Et laborabunt populi in ſufficientiam vanitatis, & nationes &c. בְּדֵי

Deut. 25. ℣. 2. Et percutiet eum coram ſe ſecundum ſufficientiam impietatis eius. כְּדֵי

Ieſ. 66. ℣. pen. Et erit ex ſufficientia menſis in menſem eius. מִדֵּי

שַׁדַּי Omnipotens, cui ſoli eſt omnis ſufficientia, & qui omnibus creaturis dat ſufficientiam ſuam. 2. Cor. 3. Sufficientia noſtra ex Deo eſt. Componitur ex שׁ relatiuo, & דַּי ſufficientia. Tribuitur ſoli Deo.

Gen. 17. ℣. 1. Et dixit ad eum: Ego ſum Deus omnipotens, ambula coram me. שַׁדַּי

Pſ. 68. ℣. 14. Cum diſsiparet omnipotens reges in ea, tum candeſcet. שַׁדַּי

מַדַּי Sufficientia, quod ſufficit. Componitur ex מַה quid, aliquid, & דַּי ſufficientia. perinde eſt ac ſi diceres מַה־דַּי:

2. Par. 30. ℣. 3. Nam ſacerdotes non ſanctificati erant ad ſufficientiam. לְמַדַּי

דִּיג Piſcatus eſt, idem quod דּוּג: & habet cognationem cum דָּגָה fœcundus fuit gignendo magnam copiam liberorum, vt eſt natura piſciū. Hinc per tranſpoſitionem literarum, ἰχθυάω, ἰχθυάομαι piſcor, ἰχθύς Piſcis, ἰχθύδιον piſciculus.

In 2. Coniugaitone דִּיֵּג piſcatus eſt. Semel tantum reperitur.

Ierem. 16. ℣. 16. Ecce ego mitto ad piſcatores multos, ait Iehoua, & piſcabuntur eos &c. ϗ ἁλιεύσουσι, pro וְדִיְּגוּם, At in Iod elegantius excidit dages, ne ſcheua ſub illo moueatur, quo abiecto aufertur ſimul ipſum ſcheua quieſcens, quandoquidem illud quieſcenti literæ non competat. וְדִיגוּם

Inde nomen.

דַּיָּג Piſcator, nomen ex 2. Coniugat: ſignificat habitum piſcandi. Semel extat.

Et plural. Ieſa. 19. ℣. 8. Et dolebunt piſcatores, & lugebunt omnes qui mittunt hamum. ἁλιεῖς. הַדַּיָּגִים

דַּוָּגִים Piſcatores, de hoc vide ſupra in דּוּג.

דַּיָּה Miluus, à potente & indefeſſo volatu, quod ſufficienter volitet. Cognationem habet cum דָּאָה volauit, item vultur. Hinc δύω venio, quaſi volans, Et Heſiodus δεῦτε venite, vel properate, aduolate ô vos Muſæ. Eſt autem hoc nomen commune vtriqꝫ ſexui ſub vna terminatione. Bis legitur.

Deutero. 14. ℣. 13. Et picam (ſeu ixon) & vulturem & miluum iuxta ſpeciem ſuam. ϗ τὸν ἴκτινον. וְהַדַּיָּה

Et plur. Ieſ. 34. ℣. antepen. Etiam ibi congregabuntur milui, vnuſquiſqꝫ &c. ἔλαφοι. דַּיּוֹת

דְּיוֹ Atramentum, quo librarij & ſcribæ vtuntur in tranſcribendis libris, quod ſufficiens eſt ad exarandas literas. German: Tynden. Et tantum ſemel inuenit in Biblijs.

Iere. 36. ℣. 18. Dictabat mihi omnia ℣ba iſta, & ego ſcribebam in librum atramento. בַּדְּיוֹ

דִּין Contendit verbis in iudicio, dijudicauit contentiones forenſes, egit cauſam, vindicauit, exequutus eſt iudicium, contendit cum aduerſarijs multa diſceptatione. Idem ſignificat quod דּוּן. Hinc δεννάζω, δειάζω contendo, exprobro iniuriam, & conuicium, δεννὸς iniuria, δεινός vehemens. Et latinum vindico. Sæpe extat in Kal.

In 1. Coniugatione דָּן contendit iudicando, & cum accuſatiuo iudicauit. In futuro habet י quieſcens.

Iere. 5. ℣. 4. à fine. Iudicando nō iudicauerūt cauſam pupilli. οὐκ ἔκριναν κρίσιν. דָּנוּ

Gen. 15. ℣. 14. Veruntamen gentem cui ſeruient ego iudico .i. ego punio. κρίνω ἐγώ. דָּן

Pſalm. 50. ℣. 4. Vocabit ad cœlos deſuper, & ad terram ad dijudicandum populum ſuum. διακρῖναι. (κρίνατε. לָדִין

Iere. 21. ℣. antep. Iudicate mane iudiciū, & liberate ſpoliatū de manu calumniatoris. דִּינוּ

Pſal. 110. ℣. penul. Iudicabit inter gentes, & implebit (omnia) cadaueribus. κρινεῖ. יָדִין

Pſalm. 9. ℣. 9. Et ipſe iudicabit orbem in iuſticia, contendet cum populis in rectitudinibus. κρινεῖ. יָדִין

Et Pſ. 54. ℣. 3. Deus in noīne tuo ſalua me, in fortitudine tua dijudicabis me. κρῖνόν με. הֲדִינֵנִי

In voce paſsiua נָדוֹן iudicatus eſt per contentionem. Legitur tantum ſemel, vt, 2. Sam. 19. ℣. 10. Et erat omnis populus iudicatus (.i. certans) in omnibus tribubus. נָדוֹן

Inde nomina.

דִּין Iudicium, dijudicatio, cauſa iudicialis, contentio forenſis, diſceptatio, iniuria, conuitium, contentiones.

Deut. 17. ℣. 8. Inter ſanguinem, inter cauſam ad cauſam &c. ἀναμέσον κρίσις κρίσεως. דִּין דִּין

In reg. Ier. 22. ℣. 16. Iudicabunt cauſam pauperis & egeni, & tunc bene illi erit.

Cum affi. Pſ. 9. ℣. 5. Quia feciſti iudicium meū, & cauſā meā, ſediſti &c. τὴν κρίσιν μου: וְדִינִי

דַּיָּן Iudex, qui agit & componit cauſas, diſceptator, patronus, cauſidicus. Bis extat.

1. Sam. 24. ℣. 16. Et erit Iehoua in vindicem (vel cauſidicum) & iudicabit. ϗ κρινεῖ. לְדַיָּן וְדָיַן

In reg. Pſ. 68. ℣. 6. Pater orphanorum & cauſidicus viduarum Deus.

מָדוֹן Contentio forenſis, concertatio verbalis in iudicio, diſceptatio. מָדוֹן

Ier. 15. ℣. 10. Vir rixæ, & vir contentionis ſum omni terræ.

Et plural. Prouerb. 10. ℣. 12. Odium excitat contentiones, & cunctas tranſgreſsiones. &c. νεῖκος. מְדָנִים

Sæpe quoqꝫ in Prouerbijs Salomonis eſt מִדְיָנִים quod ſecundum literas legitur מְדוֹנִים & ſecundum puncta מִדְיָנִים de qua forma iam ſequitur.

Contentio

מִדְיָן Contentio iudicialis, concertatio, diſceptatio. Legitur tantum in plurali.
Pro. 18. ℣. 18. Contentiones ſedabit ſors, & præduros componit. ἀντιλογίας. מִדְיָנִים
In reg. Pro. 19. ℣. 13. Et velut deſtillatio continua ſunt contentiones vxoris. מִדְיְנֵי
2. Sam. 21. ℣. 20. Et erat vlterius bellum in Gath, & erat vir contentionis. ἐκ μαδών. מָדוֹן
Secundum literas legitur מִדְיָן & ſecundum puncta מָדוֹן in eadem ſignificatione.

מְדָנִים Contentiones, iurgia, concertationes, cõuitia, calũniæ quę miſcent̃ cõtentionib9.
Prouerb. 6. ℣. 14. Peruerſa exarat (.i. meditatur) malus, &c. contentiones immittet. מְדָנִים
Et ℣. 19. Efflabit mendacia teſtis falſus, & immittit contentiones inter fratres. κρίσεις. מְדָנִים
Pro hac forma habent quædam exemplaria מִדְיָנִים

מְדִינָה Prouincia, regio, ditio, quæ iudicio alicuius regni ſubiecta eſt.
Eccle. 5. ℣. 7. Si rapinam iudicij & iuſticiæ videris in prouincia, ne mireris. ἐν χώρᾳ. בִּמְדִינָה
Et plural. 1. Reg. 20. ℣. 14. 15. 17. & 19. Per adoleſcentes principum, qui prouinciijs præſunt. τῶν χωρῶν. הַמְּדִינוֹת
In reg. Eſther. 1. ℣. vlt. Et miſit literas ad omnes prouincias regis. κατὰ χώραν. מְדִינוֹת
Item Eſræ 2. ℣. 1. Nehem. 1. ℣. 3. cap. 7. ℣. 6. cap. 11. ℣. 3. Thren. 1. ℣. 3. Ezech. 19. ℣. 8. Daniel 8. ℣. 2. in Eſther per omnia capita.

דִּינָה Dina, filia Iacob ex Lea vxore ſua, Nomen illi impoſitum à iudicando.
Gen. 30. ℣. 20. Et poſtea peperit filiam, & vocauit nomen eius Dina. דִּינָה

דָּן Dan, proprium nomen filij Iacob ex Rachel vxore ſua, de hoc ſupra in דִּין:

דיק Propugnaculum, machinamentum ex turribus ligneis, **Plochheuſer / Polwerck.** Hieron. vertit munitionem, quam hoſtes ad vrbium muros extruebant, vt inde præliarentur, & iacula ex alto mitterent in ciuitates, contra quas belligerabantur. Cognationem habet cum דָּקַק comminuit, nam huiuſmodi munitiones erant extructæ ad ſubuertendas & comminuendas ciuitates. Hinc τεῖχος murus, περίτειχος antemurale, τείχη mœnia, Et Sept. ſæpe verterunt περίτειχος.
2. Reg. 25. ℣. 1. & Ier. 52. ℣. 4. Et extruxerunt contra eam propugnaculũ. περίτειχος. דָּיֵק
Ezech. 4. ℣. 2 Et ædificabis contra eam propugnaculum, & fundes aggerẽ. χάρακα. דָּיֵק
Reperies præterea tantum Ezech. 17. ℣. 18. & cap. 21. ℣. 27. Item cap. 26. ℣. 8.

דיר Torruit, torrefecit, torridum reddidit ad prunas ſeu ad ignem. Cognationem habet cum דּוּר durauit, nam torrefacta diutius durant quàm viridia & cruda. Hinc θέρω calefacio, θέρομαι caleo, θέρος æſtas, θερίζω meto in æſtate. Et latinum torreo, torreſco, torridus, Et Germanicum **dürr/ dörren/** item **eine darre.**
In 1. Coniugat. דָּר torruit, incendit ad torrefaciendum. Semel legitur.
Ezech. 24. ℣. 5. Electionẽ ouium accipe, & torre (vel incende) oſſa ſub (olla) ὑπόκαιε. דּוּר
Scribitur Vau Schurek pro Iod, ſunt enim literæ commutabiles.

Inde nomen.

מְדוּרָה Pyra, rogus, frixorium, locus torrefactionis, vbi ſtrues lignorum ponitur ad incendendum & torrefaciendum. Bis inuenitur in Biblijs ſacris.
Ezech. 24. ℣. 9. Væ ciuitati ſanguinũ, ego quoq; magnam faciam Pyram. τὸν δαλόν. הַמְּדוּרָה
Cum affi. Ieſ. 30. ℣. vlt. Pyra eius habet ignem & ligna multa. φάραγξ βαθεῖα. מְדֻרָתָהּ

דיש Triturauit, idem quod דּוּשׁ nam Vau & Iod ſunt literæ inuicem permutabiles, & ש reſoluto in σκ fit per inuerſionem radicis σκεδάω σκεδάζω diſsipo, & nihil etiam differt ſignificatione à verbo אָרַשׁ: Hinc **dreſchen** / Saxon. **deſchen.**
In 1. Coniugat. דָּשׁ triturauit. Semel tantum legitur videlicet in Infinitiuo.
Deut. 25. ℣. 4. Non obturabis (.i. obuincies) bouem in triturare illum. ἀλοῶντα. בְּדִישׁוֹ

Inde nomina.

דַּיִשׁ Tritura, trituratio, excuſsio frumenti, tempus triturandi. Semel extat.
Leu. 26. ℣. 5. Et apprehendet apud vos tritura vindemiam, & vindemia &c. ἀλοητός. דַּיִשׁ

דִּישׁוֹן Biſon, animal deforme prolixitate iubarum & reliquo corpore, ſed ferum, cerui figura, media fronte inter aures vnum cornu habens. Hieron. vertit Pyrargũ, alij vnicornem, eò quòd cornu tanq; ſuis armis ſe defendit, & aduerſa atterit ſeu triturát. Hinc ר conuerſo in β eſt βίσων Biſon. Semel legitur.
Deut. 14. ℣. 5. Ceruum & capream & bubalum, & alcen & biſonem. וְדִישֹׁן

דָּכָא Contudit, contriuit, confregit, idem ſignificat quod דָּכָה contudit, & non multum diſcrepat à דָּקַק comminuit, item דּוּךְ contudit pila. Hinc δήκω contundo, δάκνω mordeo, contundo dentibus. Et per inuerſionem radicis cudo, quatio &c. & cœdo cum compoſitis ſuccido.

In 1. Coniugat. paſsiua. נִדְכָּא contuſus eſt, contritus eſt à ſeipſo. Semel habetur.
Ieſa. 57. ℣. 15. Ad viuificandum ſpiritum humilium, & ad viuificandum cor contritorum. τοῖς συντετριμμένοις. נִדְכָּאִים
Pſ. 89. ℣. 11. Tu contudiſti ſicut interfectum Aegyptum. ἐταπείνωσας. דִּכִּאתָ

In 2. Coniugat. דִּכָּא contudit, contriuit, oppreſsit. Legitur. 12.
Pſ. 143. ℣. 3. Quia perſequutus eſt ꝛc. contudit ad terram vitam meam. ἐταπείνωσεν. דִּכָּא
Ieſ. 53. ℣. 5. Et ipſe vulneratꝰ eſt ꝓpter trāſgreſsiones noſtras, attritus ꝛc. ἐτραυματίσθη. מְדֻכָּא
Threnoꝝ 3. in Lamed. Ad contundendum ſub pedibus eius omnes vinctos terræ. τοῦ ταπεινῶσαι. לְדַכֵּא
Pro. 22. ℣. 22. Et ne conteras pauperem in porta .i. ne opprimas eum. μὴ ἀτιμάσῃς. תְּדַכֵּא
Ieſai. 53. ℣. 10. Et Dominus voluit conterere eum. καθαρίσαι. דַּכְּאוֹ
Pſ. 94. ℣. 5. Populum tuum Domine contundent, & hæreditatem tuã &c. ἐταπείνωσαν. יְדַכְּאוּ
Iob 4. ℣. antepenult. Et contundent eos. ἔπαισεν αὐτοὺς. יְדַכְּאוּם
Iob 6. ℣. 9. Et incipiet Deus & contundet me. τρωσάτω με. וִידַכְּאֵנִי
Cap. 19. ℣. 2. Et obtundetis me verbis. καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις. וּתְדַכְּאוּנַנִי
Pſalm. 72. ℣. 4. Et contundet iniurium. καὶ ταπεινώσει. וִידַכֵּא
Ieſa. 3. ℣. 15. Quid vobis eſt, quod obtundetis populum meum? ἀδικεῖτε τὸν λαόν. תְּדַכְּאוּ
Pſ. 89. ℣. 13. Tu contriuiſti (vel contudiſti) tanquam cadauer ſuperbum. ἐταπείνωσας. דִּכִּאתָ
Secundum literas legit̃ דִּכֵּאתָ & ſecundũ puncta דִּכִּיתָ in eadem ſignificatione.

In voce paſsiua דֻּכָּא contuſus eſt, contritus eſt alio atterente. Bis legitur.
Iere. 44. ℣. 10. Non contriti ſunt vſqꝫ ad diem hunc, non timuerunt. ἐπαύσαντο. דֻּכְּאוּ
Iob 22. ℣. 9. Viduas dimiſiſti vacuas, & brachiũ pupillorum contundet̃. ἐκάκωσας. יְדֻכָּא

In 4. Coniugat. הִדַּכֵּא contudit ſeſe, contriuit ſeipſum. Bis reperitur, vt,
Iob 5. ℣. 4. Et conterent ſeipſos in porta, & non erit qui eripiat. κολαβρισθείησαν. וְיִדַּכְּאוּ
Et cap. 34. ℣. 25. Quamobrem diſcernet opera eorum, & vertetur nox, & contundet ſeſe. καὶ ταπεινωθήσονται. וְיִדַּכָּאוּ

Inde nomen.

דַּכָּא Contuſus, contritus, Item ſubſtantiuè contuſio, contritio. Quater extat.
Ieſa. 57. ℣. 15. Et ſanctum inhabito, itemqꝫ contuſum & humilem ſpiritu &c. דַּכָּא
Deut. 23. ℣. 2. Non introibit laceratus contuſione .i. contritus teſticulis. דַּכָּא
Et plur. In reg. Pſ. 34. ℣. 19. Et contuſos (vel contritos) ſpiritu ſaluabit. τοὺς ταπεινοὺς. דַּכְּאֵי
Pſalm. 90. ℣. 3. Tu facies hominem redire vſqꝫ ad contuſionem, id eſt, vt in puluerem reuertatur contritus. εἰς ταπείνωσιν. דַּכָּא

דָּכָה Contuſus eſt, contritus eſt. Congruit cum verbo דָּכָא nam Aleph & He ſunt literæ inter ſe commutabiles. Hinc δήκω, δάκνω mordeo, contundo dentibus, ἐπιδάκνω, καταδάκνω obmordeo, dentibus tero. Et per inuerſionem radicis cædo & ſuccido &c.

In 1. Coniugatione דָּכָה contuſus eſt, contritus eſt, Semel legitur.
Pſalm. 10. ℣. 10. Contundetur, incuruabitur, & cadet viribus eius miſerorum turba. ταπεινώσει αὐτὸν. וְדָכֶה
Secundum puncta legitur יִדְכֶּה & ſecundũ literas וְדָכָה & redit in idem tempus.

In voce paſsiua נִדְכָּה contuſus eſt à ſeipſo, contritus eſt. Bis legitur.
Pſ. 38. ℣. 8. Iactatus ſum & nimiũ contuſus, præ fremitu cordis mei rugio. καὶ ἐταπεινώθην. נִדְכֵּיתִי
Pſ. 51. ℣. antep. Cor confractum & contritum Deus non deſpicies. καὶ τεταπεινωμένην. וְנִדְכֶּה

In 2. Coniugatione דִּכָּה contudit aſsiduè, contriuit omnino. Bis inuenitur.
Pſalm. 51. ℣. 10. Facies me audire gaudium & læticiam, exultabunt oſſa quæ contudiſti. τεταπεινωμένα. דִּכִּיתָ
Pſ. 44. ℣. 20. Quia contudiſti nos in loco draconum. ἐταπείνωσας. דִּכִּיתָנוּ

Inde nomen.

דֳּכִי Contuſio, contritio maris & fluminum, eſt fluctus qui teritur ab aquis. Semel.
Cum affixo. Pſalm. 93. ℣. 3. Eleuauerunt flumina vocem ſuam, eleuabunt flumina
contritionem ſuam .i. fluctus ſuos. ἐπιτρίψεις αὐτῶν. דָּכְיָם

דָּכַךְ Contuſus eſt, contritus eſt, idem quod דָּכָא & דָּכָה, Nec multum differt à
דּוּךְ contudit in mortario. Hinc δήκω, δάκνω, ἐπιδάκνω, &c. i. contundo dentibus,
mordeo, καταδάκνω obmordeo &c. & per inuerſionem radicis, cædo, ſuccido.

In 1. Coniugat. דַּךְ contuſus eſt. Legitur quater & tantum in præſenti.
Pſ. 74. ℣. antep. Non reuertetur contuſus (.i. paup) cum confuſione. τεταπεινωμένος. דַּךְ
In pauſa. Pſ. 9. ℣. 10. Et erit Iehoua exaltatio (vel aſylum) contuſo &c. τῷ πένητι. לַדָּךְ
Pſ. 10. ℣. vlt. Ad iudicandum pupillũ & contuſum, non addet amplius &c. καὶ ταπεινῷ. וָדָךְ
Et plur. Cum affix. Prouer. 26. ℣. vlt. Lingua fallax odio habebit contuſos ſuos. דַּכָּיו

דּוּכִיפַת Vpupa, de hoc vide ſupra in דּוּכִיפַת

דָּלַג Tranſilijt, ſpacium oblongum ſubſilijt, cucurrit magnis ſaltibus. Cognationem habet cum גָּדַל magnus fuit, & cum דָּלַק inſectatus eſt aliquem, Nam inſectari eſt etiam magnis ſeu longis paſſibus & feſtinanter inſequi. Hinc δολιχός longus. δόλιχος curſus plenꝰ. δολιχεύω curſũ impleo longũ ſeu ꝓlixum: Si ꝓ daleth poſueris n literam eiuſdem inſtrumenti, & facta tranſpoſitione, habebis latinum longus & Germanicum lang.

In 1. Coniug. דָּלַג tranſilijt longiſsimè. Conſtruitͬ cum עַל & ſemel inuenitͬ.
Zophon. 1. ℣. 9. Et inuiſam omnem qui ſalit ſuper limen in die illo .i. qui, vbi iniuriam fecerit, mox ſeſe recipit intra limen domorum. ἐμφανῶς. הַדּוֹלֵג

In 2. Coniug. דִּלֵּג tranſilijt frequenter. Quater extat & habet עַל vel Actm.
Cant. 2. ℣. 8. Vox amici mei, ecce ipſe venit tranſiliens ſuper montes. πηδῶν. מְדַלֵּג
2. Samuel. 22. & Pſalm. 18. ℣. 30. Quia per te incurram &c. & in Deo meo tranſiliam murum. ὑπερβήσομαι. אֲדַלֶּג־
Ieſa. 35. ℣. 6. Tunc ſaliet claudus veluti ceruus, & ouabit lingua muti. ἁλεῖται. יְדַלֵּג

דָּלָה Hauſit aquas de puteo in vrna extrahendo & eleuando in altum, extraxit aquas è puteo profundo. Et metaphoricè accipitur etiam de rebus non liquidis. Cognationem habet cum דָּלַל exhauſtus eſt. Hinc Græci ꝓponẽdo ν dicunt ἀντλάω, ἀντλέω, exhaurio, & latinum alto, exalto.

In 1. Coniugatione דָּלָה hauſit, exhauſit, extraxit aquas è puteo. Ter legitur.
Exod. 2. ℣. 19. Atq; hauriendo hauſit nobis (aquas) & potauit oues. Sept. ἤντλησεν. דָּלֹה דָלָה
Et ℣. 16 Et veniebant & hauriebãt, atq; implebãt canales ad potandũ oues. ἤντλουν. וַתִּדְלֶנָה
Prouerb. 20. ℣. 5. Aquæ profundæ ſunt conſilium &c. homo intelligens exhauriet illud. ἐξαντλήσει αὐτήν. יִדְלֶנָּה

In 2. Coniug. דִּלָּה extraxit veluti aquas, eleuauit ſurſum, Bis legitur.
Pſalm. 30. ℣. 2. Exaltabo te Iehoua, quia extraxiſti me (de puteo) & non lætificaſti &c. ὑπέλαβές με. דִּלִּיתָנִי
Pro. 26. ℣. 7. Eleuate crura de claudo, ſic eſt prouerbiũ in ore ſtulti. Hoc loco. ἀφελοῦ. דַּלְיוּ
Propter Iod interpoſitum, ſubijcitur ipſi lamed ſcheua ad differentiã דַּלּוּ à דָּלַל.

Inde nomina.

דְּלִי Hauſtrum, ſitula, eſt machinę genus rotam habens qua aquam è puteis vel fluminibus haurimus, quod & Tympanum vocatur. Hinc ἄντλιον. Semel reperitur.
Ieſa. 40. ℣. 15. En gentes ſunt velut gutta de hauſtro (vel ſitula) ἀπὸ κάδδου. מִדְּלִי

דֳּלִי Hauſtus, eductio liquoris ex puteo. ἄντλησις, vel hauſtrum. Semel habetur.
Cum affix. Numer. 24. ℣. 7. Stillabit aquas de hauſtro eius, & ſemen eius erit &c. ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. מִדָּלְיָו

דָּלִיּוֹת Rami extracti, palmites, vſurpatur de arboribus & vitibus. Septies extat.
Cum affix. Ezech. 17. ℣. 6. Vt reſpicerent palmites eius ad ſe. דָּלִיּוֹתָיו
Et cap. 31. ℣. 7. Et pulchra fuit (cedrus) &c. in longitudine ramorum ſuorum. דָּלִיּוֹתָיו

דַּל Eleuatio, extractio labiorum. Quidam contendunt ſcribi pro דֶּלֶת .i. ianua.
In reg. Pſ. 141. ℣. 3. Pone Iehoua cuſtodiam ori meo conſeruationem ad eleuationẽ labiorum meorum. Et præterea nullibi inuenitur. עַל־דַּל

דָּלַח Turbauit aquas pedibus, conturbauit aquas pedum ſtrepitu, exilijt in aquis ad turbandum eas. Cognationem habet cum דָּלַג tranſilijt. Hinc θολέω, θολόω turbo, inquino, interturbo, θολερὸς & θολός turbidus, θόλωσις obturbatio, θολώδης obturbatus, Item θάλασσα, mare, θαλαττεύω in mari verſor quod turbidum eſt, τιλάω inquino, τιλὸς ſtercus.

In 1. Coniugat. דָּלַח turbauit aquas calcando & exiliendo. Ter legitur.
Ezec. 32. ℣. 2. Et perpſiſti in fluuijs tuis & cõturbaſti aquas pedibꝰ tuis. ϗ ἐτάρασσες. וַתִּדְלַח
Et ℣. 13. Et perdam omne iumentum eius ab aquis multis, & non turbabit eas pes hominis vlterius, nec vngulæ iumentorum conturbabit eas (pro conturbabunt eas) ϗ μὴ ταράξῃ, καταπατήσῃ αὐτό. תִּדְלָחֵם תִּדְלָחֵם

דָּלַל Exhauſtus eſt, attenuatus eſt exhauriendo, Et ꝑ metaphoram euacuatus eſt, conſumptus eſt, perinde vt aqua exhauſta euacuatur puteus, ita etiam homines exhauriuntur viribus vt conſumantur, & expilentur facultatibus aut depauperentur. Hinc ἀθλεύω miſer ſum, ἄθλιος miſer. Item τάλας miſer, calamitoſus, δείλαιος, δειλὸς miſer.

In 1. Coniugat. דַּל & דָּלַל exhauſtus eſt, in ſignificatione neutrali. Sexies habet.
Ieſa. 19. ℣. 6. Exhauſti ſunt & exaruerunt riui Aegyptiorum (vel aggares) דָּלְלוּ
Et cap. 38. ℣. 14. Exhauſti ſunt oculi mei in altum (vel eleuati ſunt in altum) ἐξέλιπον. דַּלּוּ
Iob 28. ℣. 4. Exhauſtæ ſunt (aquæ) præ homine, & diuagatæ ſunt (rurſus) ἠσθένησαν. דַּלּוּ
Pſ. 116. ℣. 6. Cuſtodiet ſimplices Iehoua, exhauſtꝰ erã, & opitulatꝰ eſt mihi. ἐταπεινώθην. דַּלּוֹתִי
Et Pſ. 142. ℣. 7. Attende ad clamorem meum, quia exhauſtus ſum valde. ἐταπεινώθην. דַּלּוֹתִי
Pſalm 79. ℣. 8. Velociter præoccupent nos miſericordiæ tuæ, quia exhauſti ſumus valde. ἐπτωχεύσαμεν. דַּלּוֹנוּ

In voce paſsiua. נִדַּל exhauſtus eſt, extenuatus eſt. Bis legitur.
Ieſ. 17. ℣. 4. Et erit in die illa exhaurietur (vel attenuabitur) gloria Iacob. ἐκλείψις. יִדַּל
Iud. 6. ℣. 6. Et exhauſtus erat Iſrael valde. i. attenuatus erat vehementer. ϗ ἐπτώχευσεν. וַיִּדַּל

Inde nomina.

דַּל Exhauſtus facultatibus ſeu viribus, vt eſt pauper, miſer, tenuis. τάλας miſer.
Pſ. 72. ℣. 13. Miſericordia mouebitur ſuper paupe & egeno, & animas &c. πτωχὸν. דַּל
In pauſa. Pſ. 41. ℣. 2. Beatus eſt qui prudenter agit cum exhauſto. ἐπὶ πτωχὸν. דָּל
Et plur. Ieſa. 11. ℣. 4. Et iudicabit cum iuſticia exhauſtos. i. pauperes. ταπεινῶν. דַּלִּים

דַּלָּה Exhauſta, tenuis, ærumnoſa. Et ſubſtantiuè tenuitas, calamitas.
Ieſ. 38. ℣. 12. Præ tenuitate ſuccidet me. i. eradet me facilius quàm tenue quiddam. מִדַּלָּה
In reg. 2. Reg. 24. ℣. 14. Non relictus eſt præter tenuitatem populi. πλὴν οἱ πτωχοὶ. דַּלַּת
Canticoꝝ 7. ℣. 6. Et tenuitas capitis tui (id eſt, tenuitas capillorum tuorum) eſt ſicut purpura. πλόκιον κεφαλῆς. וְדַלַּת
Et plur. Gen. 41. ℣. 19. Et ecce ſeptem vaccæ aliæ &c. tenues & deformes. πονηραὶ. דַּלּוֹת
In reg. Ier. 52. ℣. 16. Et de tenuibus (. i. pauperibus ſeu pauꝑtatibus) terræ reliquit. וּמִדַּלּוֹת
Et ſic Ieremiæ 40. ℣. 70. & 2. Reg. 25. ℣. 12.

דָּלַת Stillauit, deſtillauit, perſtillauit, guttatim fluxit, emiſit guttas, tribuitur ſæpe flentibus oculis, qui guttatim emittunt lachrymas inſtar ſtillarum propter afflictionem & tribulationem quam ſuſtinent homines. Hinc θλίβω premo, tribulo, θλίψις anxietas, tribulatio quæ vexat & premit aliquem. Et per aphæreſin λείβω, συλλείβω ſtillo.

In 1. Coniugat. דָּלַף deſtillauit, emiſit lachrymas. Ter reperitur.
Pſ. 119. ℣. in Daleth. Stillauit (. i. fleuit) anima mea præ mœrore, refice me. ἐνύσταξεν. דָּלְפָה
Iob 16. ℣. antep. Illudunt me ſodales mei, ad locum ſtillauit (fleuit) oculus. στάζει. דָּלְפָה
Eccle. 10. ℣. antep. Et in remiſsione manuum perſtillabit domus. στάζει. יִדְלֹף

Inde nomen.

דֶּלֶף Stilla, ſtillicidium, deſtillatio fluens. Inuenitur tantum bis in Biblijs.
Prou. 19. ℣. 13. Et deſtillatio extrudens (vel continuans) contentiones vxoris ſunt. יֹרֵד דֶּלֶף
Et cap. 27. ℣. 15. Deſtillationi extrudenti in die pluuiæ vxor contentionum &c. ἐκβάλλουσι σταγόνες. דֶּלֶף

Inſectatus

דָּלַק Inſectatus eſt aliquem feſtinanter & magnis ſaltibus. Cognationem habet cum דָּלַג tranſilijt paſsibus longis. Si de igni ſeu flamma accipitur, ſignificat ardere ſeu inflammari magno impetu. Hinc per inuerſionem radicis ἀκολουθέω ſequor, ἀκολουσία inſectatio, ἀκόλουθος conſequens.

In 1. Coniugatione דָּלַק exarſit, & cum Accuſatiuo inſectatus eſt ardenti animo. Septies legitur.

Obad. 1. ỽ. 18. Et erit domus Iacob ignis &c. & exardeſcent (inſectando) eos. καὶ ἐκκαυθήσονται. וְדָלְקוּ

Geneſ. 31. ỽ. 35. Quod peccatum meum, quia exarſiſti poſt me, id eſt, inſectatus es me? κατεδίωξας. דָּלַקְתָּ

Thren. 4. in ק. In montibus ipſis inſectati ſunt nos (ardenti animo) διώκοντες. דְּלָקֻנִי

Pſ. 7. ỽ. 14. Sagittas ſuas ardeſcentes fabricatus eſt (vel elaborauit) לְדֹלְקִים

Prouerb. 26. ỽ. 23. Argentum ſcoriarum obductum ſuper teſta, ita ſunt labia inſectantia. ἡγητέον. דֹּלְקִים

1. Samuel. 17. ỽ. 24. Et reuerſi ſunt filij Iſrael ab inſectando poſt Philiſthæos. ἐκκλίνοντες ὀπίσω αὐτῶν. מִדְּלֹק

Pſ. 10. ỽ. 2. In ſuperbia impij ardebit (.i. inſectationem patietur) miſer. ἐμπυρίζεται. יִדְלַק

In 3. Cõiugatione הִדְלִיק fecit ardere, incendit. Bis legitur, vt,

Ezec. 24. ỽ. 10. Multiplicando ligna, incendendo ignẽ, cõſumando carnẽ. ἀνακαύσω. הַדְלֵק

Ieſ. 5. ỽ. 11. Prorogantes ad crepuſculũ vſq;, vinũ faciet eos ardere. συγκαύσει αὐτούς. יַדְלִיקֵם

Inde nomen.

דַּלֶּקֶת Inflammatio, febris exurens præ nimio calore. Inuenitur tantum ſemel.

Deut. 28. ỽ. 22. Percutiet te Iehoua tumore, & ardore, & inflammatione. ῥίγει. וּבַדַּלֶּקֶת

דֶּלֶת Ianua, tabula valuarum qua vel clauditur vel aperitur. At פֶּתַח eſt apertio ianuæ, & ſpacium patens. Reperitur quoq; in duali numero, quia nonnullæ ianuæ habent duas valuas ſe mutuo excipientes. Hinc δέλτος, δελτάριον tabula, tabella, Et per metatheſin literarum λίτη ianua, Et germanicum **ein lid/ein lade am thor.**

Gen. 19. ỽ. 6. Et exiuit Lot ad oſtium, & ianuam clauſit poſt ſe. τὴν θύραν. וְהַדֶּלֶת

In pauſa. Ibid. ỽ. 9. Et acceſſerunt ad effringendum ianuam. συντρίψαι τὴν θύραν. הַדָּלֶת

Cum affix. 2. Regum 12. ỽ. 10. Et accepit &c. arcam vnam & perforauit foramen in ianua. ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς. בְּדַלְתּוֹ

Dualiter Ieſa. 45. ỽ. 1. Ad aperiendum ante eum valuas, & portæ non claudentur. θύρας. דְּלָתַיִם

Cum affix. Iob 31. ỽ. 32. Foris non pernoctabit peregrinus, valuas meas viatori &c. ἡ δὲ θύρα μου. דְּלָתַי

In reg. Pſ. 78. ỽ. 23. Et mandauit nubibus deſuper, & ianuas cœli aperuit. καὶ θύρας. וְדַלְתֵי

Item Geneſ. 19. ỽ. 10. Exod. 21. ỽ. 6. Deutero. 3. ỽ. 5. Cap. 15. ỽ. 17. Ioſuæ. 2. ỽ. 19. Cap. 6. ỽ. 26. Iudic. 4. ỽ. 14. Cap. 11. ỽ. 31. Eſai. 26. ỽ. 20. &c.

דְּלָתוֹת Ianuæ, tabulæ valuarum, Item pro paginis ſeu folijs librorum & epiſtolarum. Hinc apud Græcos δέλτος non tantum ſignificat tabulam, ſed & libellũ ſeu literas.

Ier. 36. ỽ. 23. Et factum eſt cum legiſſet Iehudi tres tabulas aut quatuor. σελίδας. דְּלָתוֹת

Cum affix. Prouerb. 8. ỽ. antepenult. Beatus homo qui obedit mihi ad vigilandũ ad ianuas meas. ἐπ' ἐμαῖς θύραις. דַּלְתֹתַי

In reg. Ieſ. 45. ỽ. 2. Ianuas æris confringam, & vectes ferri ſuccidam. θύρας. דַּלְתוֹת

Iudic. 16. ỽ. 3. Ezechiel. 41. ỽ. 24. Nehemiæ 3. ỽ. 1. 3. 6. 13. 14. 15. Cap. 6. ỽ. 1. 10. Cap. 7. ỽ. 13. & 2. Paralip. 3. ỽ. 7. Cap. 4. ỽ. 9. 22. Cap. 29. ỽ. 3. 7.

דָּם Sanguis, item pro colore ſanguineo. Sæpe etiam pro reatu ſanguinis accipitur. Cognationem habet cum אָדַם ſubrufus fuit, ſanguis enim colorem ſubrufum refert. Græci per inuerſionem radicis dicunt αἱμάττω ſanguine perfundo, αἱματόω αἱματίζω cruento, ſanguinem moueo, αἱματώδης ſanguineus &c. Item à reatu ſeu pœna ſanguinis Græci quoq; mutuati ſunt verbum ζημιόομαι, id eſt, multo, punio, propter reatum &c. τιμὴ pœna, reatus, Et latinum damno &c. id eſt, reum ſanguinis iudico.

2. Reg. 3. ℣. 22. Et viderunt Moabitæ ex aduerſo aquas rubras veluti ſanguinem. ὡς αἷμα. כְּדָם

Cum affixo leui. Geneſ. 9. ℣. 6. Effundens ſanguinem hominis, per hominem ſanguis effundetur. αἷμα. דָּמוֹ

Cum affixo graui. Ibidem ℣. 5. Etenim ſanguinem veſtrum animarum veſtrarum requiram. αἷμα. דִּמְכֶם

In reg. Deut. 32. ℣. 14. Et ſanguinem vuæ bibes merum .i. vinum rubeum. ϗ αἷμα. וְדַם

Et plural. Pſalm. 5. ℣. 7. Virum ſanguinum (id eſt, ſanguinarium) &c. auerſatur Iehoua. αἱμάτων. דָּמִים

Pſal. 51. ℣. 16. Libera me de ſanguinibus (.i. à reatibus ſanguinis) ἐξ αἱμάτων. מִדָּמִים

Cum aff. leui. Ieſ. 26. ℣. vlt. Et reuelabit terra ſanguines ſuos. τὸ αἷμα αὐτῆς. דָּמֶיהָ

In reg. Gen. 4. ℣. 11. Vox ſanguinum fratris tui clamantium ad me de terra, αἵματος. דְּמֵי

Item, Exod. 12. ℣. 7. 13. 22. 23. Cap. 24. ℣. 6. 8. Leuitic. 4. ℣. 5. 6. 7. 16. 17. 18. 25. 30. 34. Deuteron. 19. ℣. 5. 9. 11. 12. &c.

דָּמָה Domuit, edomuit, perdomuit, compeſcuit, ſubiecit. Propriè ſignificat ita aliquem perdomare, vt fiat ſubditus ſimilitudini cogitationum domantis, & acquieſcat ei in omnibus per ſilentium. Vnde etiam exponitur, aſsimilatus eſt, vel ſimilis fuit, item imaginatus eſt, ſeu cogitauit in ſilentio. Nam cogitationes in animo ſunt ſilentes imagines & ſimilitudines rerum quæ cogitantur. Cognationem habet cum דָּמַם domitus fuit, quod neutraliter vſurpatur. Hinc δαμάω, δαμάζω, & latinum domo, domas, domare, Germanicè demmen / & per inuerſionem ὁμοιόω.

In 1. coniug. דָּמָה domuit, abſolutè domitus eſt, at cum אֶל & ל ſimilis fuit, vt,

Pſalm. 144. ℣. 4. Homo vanitati ſimilis fuit ὡμοιώθη. Ezech. 31. ℣. 8. Non fuit ſimilis ad eum ὡμοιώθη. דָּמָה

Ezech. 31. ℣. 2. & 18. ad quem aſsimilatus es in magnificentia tua &c. τίνι ὡμοιώσας. דָּמִיתָ

Oſeæ 4. ℣. 5. Corruet & Propheta tecum, & domabo matrem tuam. ὁμοίωσα. וְדָמִיתִי

Ezech. 31. ℣. 8. Abietes non fuerunt ſimiles ad ramos eius ὅμοιοι. Pſalm. 35. ℣. 15. Sciderunt, & non ſunt domiti. κατενύγησαν. דָּמוּ

Cant. 2. ℣. 9. Similis eſt dilectus meus capreæ aut hinnulo ceruorꝫ. ὅμοιός ἐστι. דּוֹמֶה

Cant. 2. & cap. 8. ℣. vlt. Eſto ſimilis dilecte mi capreæ aut hinnulo ceruorꝫ. ὁμοιώθητι. דְּמֵה

Pſal. 89. ℣. 7. Quis aſsimilabitur Domino. ὁμοιωθήσεται. Thren. 3. ℣. 49. Oculus meus fluxit & non domabitur .i. non ſilebit. σιγήσομαι. תִּדְמֶה וְנִדְמֶה

Eſa. 46. ℣. 5. Cui aſsimilabitis me, & æquiparabitis &c. vt ſimiles ſimus (alicui.)

Ierem. 14. ℣. 17. Deducent oculi mei lachrymas die ac nocte, & non domabuntur id eſt, non ceſſabunt. διαλιπέτωσαν. תִּדְמֶינָה

Præterea tantum Pſ. 102. ℣. 7. Eſa. 1. ℣. 9. Ier. 6. ℣. 2. Oſeæ 6. ℣. 5. Cant. 7. ℣. 8.

In voce paſsiua נִדְמָה domitus eſt, per domituram factus eſt ſimilis &c.

Eſa. 15. ℣. 1. Kir moab domitus eſt ἀπολεῖται. Zephan. 1. ℣. 11. Perdomitus eſt omnis populus ὡμοιώθη. נִדְמָה

Obad. ℣. 5. Quomodo perdomitus es? ἀπεῤῥίφης. Ezech. 32. ℣. 2. Catulo leonis gentium aſsimilatus es. ὡμοιώθης σύ. נִדְמֵיתָ

Ieſ. 6. ℣. 5. Et dixi, væh mihi perdomitus ſum, id eſt, victus ſum, quia vir ĩmundus ſum. κατανένυγμαι. נִדְמֵיתִי

Oſeæ 4. ℣. 6. Perdomiti ſunt populi mei ὡμιώθη. Pſalm. 49. ℣. 13. & vlt. perdomita ſunt (iumenta.) ὡμοιώθη αὐτοῖς. נִדְמוּ

Ier. 47. ℣. 5. Venit caluities vſqꝫ ad Gaza, domita eſt Aſcalon. ἀπεῤῥίφη. נִדְמְתָה

Oſeæ 10. ℣. 7. Domatur Samariæ rex, vt ſpuma in ſuperficie aquarꝫ, ἀπέῤῥιψε. נִדְמָה

Et ℣. vlt. In aurora domando perdomitus eſt rex Iſrael .i. interfectus eſt. נִדְמֹה נִדְמָה

1. Samuel. 2. ℣. 9. Impij autem in tenebris perdomabuntur, id eſt, morientur. ἀπεῤῥίφησαν, ἀπεῤῥίφη. יִדָּמּוּ

In 2. Coniug. דִּמָּה imaginatus, cogitauit, ſi cum Datiuo, aut אֶל ponitur, ſignificat aſsimilari.

Pſ. 50. ℣. 21. Hæc feciſti, & tacui, imaginatus es quod eſſendo ero ſicut tu. ὑπέλαβες. דִּמִּיתָ

Pſ. 48. ℣. 10. Imaginati ſumus (.i. concepimus animo) ô Deus pietatẽ tuã. ὑπελάβομεν. דִּמִּינוּ

Iud.20.℣.5.Me cogitauerunt interficere,& concubinam meam afflixerunt.ἠθέλησαν. דִּמּוּ
Can.1.℣.9.Equitatui curruum Pharaonis aſsimilaui te ô ſocia mea.ὡμοίωσά σε. דִּמִּיתִיךְ
Ieſa.40.℣.18.& 25.Et ad quem(vel cui)aſsimilabitis me vt æquiparer,dicit ſanctus
&c. ὡμοιώσατε. תְּדַמְּיוּנִי
Ieſ.10.℣.7.Et ipſe non ſic imaginabitur,& cor eius non ita putabit. ἐνεθυμώθη. יְדַמֶּה
Eſther 4.℣.13.Ne cogites(vel imagineris)in anima tua, vt tantum eripiat domus.
μὴ εἴπης σεαυτῇ. תְּדַמִּי
Oſeæ 12.℣.10.Et per Prophetas (loquar) quæ imaginabor (vel quæ cogitaui.)
ὡμοιώθην. אֲדַמֶּה
In 4.Coniug.הִדַּמָּה aſsimilauit ſeipſum.Semel legitur cum Datiuo tantum.
Ieſaiæ 14.℣.15.Aſcendam ſuper excelſa nubium, aſsimilabo meipſum altiſsimo.
ἔσομαι ὅμοιος. אֶדַּמֶּה

דָּם Similitudo,imago.Legitur tantum ſemel,& cum affixo,vt,
Ezech.19.℣.10.Mater tua eſt ſicut vitis in ſimilitudine tui ad aquas plantata. בְּדָמְךָ

דֳּמִי Domitura ad ſilentium. Semel legitur & diebus tributũ ſignificat ceſſationẽ, vt,
In reg.Ieſ.38.℣.10.Ego dixi in domitura (i.ceſſatione) dierꝫ meorꝫ. בִּדְמִי

דֳּמִי Domitura,qua domantur homines vt ceſſent à propoſito. Ter legitur, vt,
Ieſ.62.℣.6.O vos qui in memoriam reuocatis Dominum,ne ſit ſilentiũ vobis ὅμοιος. דֳּמִי
Pſ.83.℣.2.O Deus ne ſit domitura (.i.ceſſatio vel ſilentiũ) tibi ne taceas.ὁμοιωθήσεται. דֳּמִי

דּוּמִיָּה Domitura qua compeſcuntur homines vt ſileant ne in propoſito pergant, ceſſatio.
Pſ.22.℣.3.Inuoco per diem & non reſpondes,item noctu & non eſt ſilentium mihi. דּוּמִיָּה
Pſ.39.℣.3.Obmutui domitura.i.domando & refrenando linguam meam. דּוּמִיָּה
Pſ.62.℣.2.Attamen ad Deum eſt domitura anima mea.i.acquieſcit ac ſilet. ἄνιαν ἐμοί. דּוּמִיָּה
Pſ.65.℣.2.Tibi eſt domitura & laus.i.anima mea domatur tibi & laudat te. דֻּמִיָּה

דְּמוּת Imaginatio, cogitatio, imago formata in mente ad ſimilitudinem rei cogitatæ.
Ieſ.40.℣.10.Et cui aſsimilabitis Deum, & quam imaginem adornabitis ei. דְּמוּת
In reg.Gen.5.℣.1.In die quo creauit Deus hominem in imaginatione Dei fecit eũ. בִּדְמוּת
Cum af.ibid.℣.3.Et genuit in imaginatione ſua ſecundum ſimilitudinem ſuam. בִּדְמוּתוֹ
Legitur præterea tantum 2.Reg.16.℣.10.Pſ.58.℣.5.Eſa.13.℣.4.cap.40.℣.18.Ezech.
1.& 10.ſæpiſsimè.

דִּמְיוֹן Imaginatio,vel imago aut ſimilitudo imaginata. Semel & cum affixo legitur.
Pſ.17.℣.12.Imaginatio eius(vel ſimilitudo eius)vt leo qui concupiſcit prædari. דִּמְיֹנוֹ

דָּמַם Domitus eſt,domitus fuit vt ſileat,perdomitus eſt vt acquieſcat & non reſponſet, domabilis eſt factus,redactus eſt in poteſtatem,ſubiectus fuit. Et metaphoricè ſuccisus eſt. Cognationem habet cum דָּמָה domuit vt conſileſcat, item imaginatus eſt in ſilentio animi ſui.Hinc δαμάω, δαμάζω, δμάω, δμέω, δάμνω, δαμνάω, δάμνημι, & latini domo,domas,domare. Germanicè **demmen**.
In 1.Coniug.דָּמַם ſed vſitatius דָּם domitus fuit vt acquieſcat,Abſolutè & cũ Dtõ.
Iob 30.℣.27.Viſcera mea ebullierunt,& non domita ſunt,Germanic.**ſind nicht ſtille**.
σιωπήσεται. דָּמּוּ
Pſalm.37.℣.7.Subiectus eſto Domino & præſtolare eum, ne ſinas te excandeſcere.
Septuag.ſubditus eſto.ὑποτάγηθι, דּוֹם
Pſalm.4,℣.5.Dicite in corde veſtro ſuper lectulo veſtro, & acquieſcite.German.
ſeid ſtiller / κατανύγητε. וְדֹמּוּ
Pſ.62.℣.6.Veruntamen Deo acquieſce(vel ſubdita eſto) anima mea. ὑποτάγηθι. דּוֹמִּי
Ieremiæ 47.℣.6.Colligere(gladie)ad vaginam tuam,ſubito fac & domare.i.acquieſce. ἐπάρθητι. וָדֹמִּי
Ioſ.10.℣.12.Sol in Gibeon eſto.i.acquieſce & ne vltra progredieris. στήτω. דּוֹם
Et ℣.13.Et ſtetit Sol atque Luna. καὶ ἔστη. וַיִּדֹּם
Præterea reperitur tantum 1.Sam.14.℣.9.Eſa.23.℣.2.Ezech.24.℣.17.
In voce paſsiua,נָדַם domitus eſt vt conſileſcat, redactus eſt ad ſilentium.
Ier.25.℣.pen.Et domabuntur (i.compeſcentur) habitacula pacis. καὶ παύσεται. וְנָדַמּוּ
Pſ.30.℣.vlt.Propterea canet tibi gloriam,& non domabitur(vt conſileſcat)κατανυγῶ יִדֹּם
Leuit.10.

Leuit.10.℣.3. Et ſiluit Aharon κατενύχθη. Ioſuæ 10.℣.13. Et ſiluit Sol, id eſt, ſie iſt ſtiller geſtanden/ καὶ ἔστη. וַיִּדֹּם

Ier.48.℣.2.Etiam tu Madmen(ciuitas)domaberis,id eſt, ſucciderís vel deuaſtaberis. παύσεται. תִּדֹּמִּי

Ier.49.℣.26.& cap.50.℣.30.Omnes viri belli eius domabuntur in die illo,id eſt,compeſcentur vel ſuccidentur πεσοῦνται. יִדְּמוּ

Ier.51.℣.6. Liberate quilibet animam ſuam,ne domemini (id eſt,occidemini) in iniquitate eius. (καταχθείησαν. תִּדַּמּוּ

Alleuiato – in : excidit Dages.Pſ.31.℣.18.Erubeſcant impij,domabunt̄ ad infernū. יִדְּמוּ

Exod.15.℣.16.Domabuntur(id eſt,occidentur in ſilentio) ſicut lapis (ſubmergens in aquas) ἀπολιθωθήτωσαν. יִדְּמוּ

Iob.29.℣.21.Mihi obediebant & expectabant me, & domabantur (id eſt,ſilebant) ad conſilium meum ἐσιώπησαν. וְיִדְּמוּ

Ier.8.℣.14.Veniamus in ciuitates munitionis & domabimur ibi. καὶ ἀπορριφθῶμεν. וְנִדְּמָה

Et tantum legitur Iob.31.℣.34. Thren.2.℣.10.18. Thren.3.℣.27. Oſeæ.5.℣.13.

In 2.Coniug.דּוֹמֵם edomuit,compeſcuit.Semel tantum legitur. וְדוֹמַמְתִּי

Pſ.131.℣.2.Si non poſui & perdomui animam meam, ſicut ablactatus &c.

In 3.Coniug.הֵדַם domitum reddidit,domabilem fecit. Semel legitur. הֲדִמָּנוּ

Ier.8.℣.14.Quia Iehoua Deus noſter domitos nos reddidit.ἀπέρριψεν ἡμᾶς.

Inde nomina.

דְּמָמָה Domitura,δάμασις ſilentium,vt quando ſtrepitus redigitur in ſilentium,ter extat. לִדְמָמָה

Pſ.107.℣.29.Conſtituit tempeſtatem in domituram.i.in ſilentium. דְּמָמָה

1.Reg.19.℣.12. Et poſt ignem erat vox ſilentij leuis .i. ſonus leuis & ſedatus. דְּמָמָה

Iob.4.℣.16.Silentium erat, & ſic vocem audiebam.

דּוּמָם Sepulchrum vbi eſt ſilentium perpetuum, & vbi ſilent corpora mortuorum perdomita. דּוּמָם

Ieſ.47.℣.5.Sede in ſilentio, & ingredere tenebras filia Chaldæorum.

De hoc vide & דּוּם poteſt enim & huius eſſe radicis &c.

דֹּמֶן Stercus,fimus in platea,vel in agro. Cognationem habet cum דָּמַם domitus eſt, nam fimus extergendo ſeu amouendo domatur.Hinc latinum tamino,contamino. Item τέμνω temno,contemno,eſt enim res contemptiſsima. Et per metatheſin literarum μίνθος ſtercus,μινθόω ſtercoro. Legitur tantum ſexies,vt, כְּדֹמֶן

2.Reg.9.℣.vlt.Et fuit cadauer Iezebel veluti ſtercus in ſuperficie agri. ὡς κοπρία.

Ierem.8.℣.2. Et cap.16.℣.4. item cap.25.℣.33.In ſtercus erunt in ſuperficie terræ. εἰς παράδειγμα. לְדֹמֶן

Et cap.9.℣.22. Velut ſtercus in ſuperficie terræ,& ſicut manipulus poſt meſſorem. εἰς παράδειγμα. כְּדֹמֶן

In reg.Pſ.83.℣.11.Exterminati ſunt in Endor,facti ſunt fimus terræ. ὡσεὶ κόπρος. דֹּמֶן

מַדְמֵנָה Sterquilinium,fimetum. Eſt quoq; nomen ciuitatis.

Ieſa.25.℣.10. Et triturabitur Moab ſub eo, ſicut conculcatur ſtramen in ſterquiliniū. מַדְמֵנָה

Ieſ.10.℣.4.à fine. Aufugit Madmena, habitatores Gebim obfirmati ſunt. מַדְמֵנָה

מַדְמֵן Madmen ciuitas Moabitarum ſic dicta à multitudine fimi. מַדְמֵן

Ier.48.℣.2.Atq; tu Madmen domaberis, poſt te ibit gladius.

דָּמַע Lachrymauit, lachrymatus eſt madidis oculis, maduit vberrimè ita vt humor ab oculis fluentium defluat. Hinc Græci conuerſo Daleth in vocalem dicunt οἰμάζω ploro, & per inuerſionem radicis μυδάω madeo,madeſco,μυδαίνω madefacio,madido, humecto.

In 1. Coniug. דָּמַע maduit lachrymis, plorauit.Bis legitur in vno loco.

Ier.13.℣.17. Flebit anima mea propter ſuperbiam,& lachrymando lachrymabitur, & deducet oculus meus lachrymam, &c.δάκρυα. וְדָמֹעַ תִּדְמַע

Inde nomina.

Lachry-

דִּמְעָה Lachryma madida, mador, mador profluens ex oculis flentium.
Pſ.126.℣.pen. Qui ſeminant in lachryma, in exultatione metent. ἐν δάκρυσιν. בְּדִמְעָה
Ieſ.25.℣.8. Et absterget ſuſtentator Iehoua lachrymam ab omnibus faciebus δάκρυον דִּמְעָה
Cum aff. leu. Pſ.6.℣.7. Lachryma mea grabbatum meum liquefaciam. ἐν δάκρυσι. בְּדִמְעָתִי
In reg. Eccl.4.℣.1. Ecce lachryma oppreſſorum, & non erit illis conſolator. δάκρυον. דִּמְעַת
Et plur. Thren.2.℣.11. Defecerunt propter lachrymas oculi mei. ἐν δάκρυσιν. בַּדְּמָעוֹת

דֶּמַע Humor naturalis, liquor, mador qui defluit, & accipitur de vuis, oleo & omnibus fluidis, quæ guttatim defluunt quando ſunt in lacu. Semel inuenitur.
Cum aff. Exod.22.℣.28. Plenitudinem & liquorem tuum non differs. ληνοῦ σου. וְדִמְעֲךָ

דַּמֶּשֶׂק Damaſcus, nomen ciuitatis in Syria, Item Damaſcenus, Notatur nonnunq̃ Daleth voce ſchurek, & aliquando voce muſsitante ſcheua.
Gen 15.℣.2. Et filius diſpenſationis meæ eſt Damaſcenus Eliæzer. דַּמֶּשֶׂק
Ieſ.7.℣.8. Quia caput Syriæ eſt Damaſcus, & caput Damaſci eſt Rezin. דַּמֶּשֶׂק
In pauſa. Ieſ.17.℣.1. Onus Damaſci, Ecce Damaſcus auferetur vt non ſit ciuitas. דַּמָּשֶׂק
2.Reg.16.℣.10. Et perrexit rex Achas in occurſum regis, &c. in Damaſcum. דּוּמֶּשֶׂק
In reg. Amos 3.℣.12. Qui ſedent in Samaria in angulo lecti, & in Damaſco ſpondæ. וּבִדְמֶשֶׂק

דּוֹנַג Cera, nempe illud quod melle & fauo expreſſo remanet. Quater legitur.
Pſal.68.℣.3. Sicut colliqueſcit cera ab igne, ſic peribunt impij à facie Dei. κηρὸς. דּוֹנַג
Et Pſ.97.℣.5. Montes tanquam cera diſſoluti ſunt à facie Iehoua. ὡσεὶ κηρὸς. כַּדּוֹנַג
Mich.1.℣.4. Sicut cera à facie ignis, & ſicut aquæ defluentes in præcipitio. ὡσεὶ κηρὸς כַּדּוֹנַג
In pauſa Pſ.22.℣.15. Fuit cor meum tanq̃ cera, liquefactũ eſt in viſceribus. ὡσεὶ κηρὸς. כַּדּוֹנָג

דָּעַךְ Extinctus eſt à ſeipſo, & propriè de candela ſeu ellychnio, quod deficiente oleo aut ſeuo extinguitur. Cognationem habet cum זָעַךְ extinctus eſt. Nam Chaldæi vſurpant ſæpiſsimè ז pro ד & contra. Hinc Germani docht, linum, linamentũ quod candelis & luminaribus adhibetur.
In 1. Coniug. דָּעַךְ euanuit extinctus. Neutrum eſt & legitur tantum ſepties, vt,
Ieſ.43.℣.17. Iacebunt, non reſurgent, extincti ſunt, ſicut linum deleti ſunt. ἐσβέσθησαν. דָּעֲכוּ
Prou.20.℣.20. Qui maledicit patri ſuo &c. extinguetur lucerna eius. σβεσθήσεται. יִדְעַךְ
Prou.13.℣.9. & cap.24.℣.20. Iob.21.℣.17. Lucerna impioꝝ extinguetur. σβέννυται. יִדְעָךְ
Iob.18.℣.5. Etenim lux impioꝝ extinguetur, & non ſplendeſcet ſcintilla. σβεσθήσεται. יִדְעָךְ
Et ℣.6. At lucerna eius, quæ eſt ſuper eo extinguetur. σβεσθήσεται. יִדְעָךְ
In voce paſsiua נִדְעַךְ extinctus eſt. Semel habetur in Biblijs ſacris, vt,
Iob.6.℣.17. In calore eius extincti ſunt (ablati ſunt) è loco ſuo. נִדְעֲכוּ
In 2. Coniug. paſsiua. דֹּעַךְ extinctus eſt ſubitò. Semel inuenitur.
Pſ.118.℣.12. Extincti ſunt ſicut ignis ſpinaꝝ. i. ſubitò in medijs flammis. ἐξεκαύθησαν. דֹּעֲכוּ

דֳּפִי Offenſio, offendiculum, impulſio ad labaſcendum, à verbo inuſitato דָּפָה: Cognationem habet cum הָדַף depulit, & נָדַף diſpulit. Hinc τυπέω, τύπτω percutio, τυπή percuſsio, plaga. Semel inuenitur in ſacris Biblijs, vt,
Pſ.50.℣.20. Sedens contra fratrem loquebaris, in filium matris tuæ ponebas offendiculum. Hieronymus vertit ſcandalum σκάνδαλον Græci. דֹּפִי

דָּפַק Pulſauit inhærendo vel continuando, impulſauit. Cognationem habet cum דָּבַק adhæſit, item cum פָּקַד viſitauit, hæc enim omnia adhæſionem important. Hinc per inuerſionem radicis κόπτω & κόπτομαι pulſo, percutio, κόπτω τὴν θύραν pulſo ianuam, κυπτάζω incumbo, κύπτω incumbo, inſto.
In 1. Coniug. דָּפַק pulſauit, impulit. Bis legitur, vt,
Gen.33.℣.13. Oues & boues fœtæ ſunt mihi, & ſi impulerint eos vno die καταδιώξω וּדְפָקוּם
Cant.5.℣.3 Vox dilecti mei pulſantis oſtium meum, ſoror mea &c. κρούει. דּוֹפֵק
In 4. Coniug. הִתְדַּפֵּק fecit ſe impellere vel irruere. Semel reperitur.
Iud.19.℣.22. Viri Belial circumdantes domum, faciebant ſe impellere contra ianuam .i. impetu quodam ferebantur ad oſtium. ἔκρουσαν ἐπὶ τὴν θύραν. מִתְדַּפְּקִים

Tenuis

דקק Tenuis fuit inſtar pulueris,attenuatus eſt,attenuauit,comminuit. Cognationem habet cum דָּכָה & דָּכָא דָּכַךְ .i. contudit,contriuit. Hinc δήκω,δάκνω,διάκνω, mordeo in micas minutiſsimas.

In 1.Coniug.דַּק tenuis fuit,& cum Accuſatiuo comminuit.Legitur tantū quater.
Deut.9.℣.21.Et contudi eum bene molendo,donec fieret tenuis in puluerem.λεπτὸν דַּק
Exo.32.℣.20.Et commoluit donec fieret tenuis, & ſparſit ſuper aquas. λεπτόν. דָּק
Ieſ.41.℣.15,Triturabis montes & attenuabis(vel comminues)λεπτυνεῖς(colles.) וְתָדֹק
Et cap.25.℣.pen.Et inſtrumentis dentatis non comminuet illud. καταπατήσει ὑμᾶς. יְדֻקֶּנּוּ

In voce paſsiua נֵדַק attenuatus eſt, comminutus eſt. Legitur ſemel.
2.Par.34.℣.7.Sculptilia contudit vſq; attenuari.i.donec comminuerentur. λεπτά. לְהֵדַק
Et ſcribitur cum Zere,per reſolutionem pro לְהִדַּק:

In 3.Coniug.הֵדַק fecit eſſe tenuem,attenuauit.Legitur ſepties,vt,
2.Reg.23.℣.15.Et combuſsit excelſum,comminuit in puluerem.καὶ ἐλέπτυνεν. הֵדַק
2.Par.34.℣.4.Et attenuauit,atq; diſperſit ſuper faciem ſepulchroꝝ.καὶ ἐλέπτυνε. וְהֵדַק
Michæ. 4.℣. vlt. Et comminues populos multos(vel cōtundes populos multos.) καὶ λεπτυνεῖς. וַהֲדִקּוֹת
Exo.30.℣.antep. Et cōtundes ex eo cōminuēdo & dabis ex eo.καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων. הָדֵק
2.Reg.23.℣.6.Et comminuit in puluerem. 2. Paral.15.℣.16.& comminuit. καὶ ἐλέπτυνεν. וַיָּדֶק
2.Sam.22.℣.43.Sicut lutum plateaꝝ comminuam eos. ἐλέπτυνα αὐτούς. אֲדִקֵּם

In voce paſsiua הוּדַק factus eſt tenuis, comminutus eſt ab alio. Semel.
Ieſ.28.℣.penul.Panis comminuetur,triturabitur frumentum βρωθήσεται. יוּדָק

Inde nomina.

דַּק Tenuis, exiguus, gracilis, exilis, Item pro tenuiſsima membrana. Quinquies legitur, vt,
Ieſ.29.℣.5.Et erit ſicut puluis tenuis,copia extraneoꝝ tuoꝝ. ὡς κονιορτός. דַּק
Et cap.40.℣.15.Ecce inſulas tanq; minutiſsimū quiddam proijciet. ὡς σίελος. כַּדַּק
Leu.21.℣.20.Aut tenuiſsima membrana, aut macula in oculo eius. דַּק
Et præterea tantum Exod.16.℣.14. Leu.13.℣.30.

דַּקָּה Exigua,tenuis,attenuata, Inuenitur aliquoties in Biblijs.
1.Reg.19.℣.13. Et poſt ignem erat vox ſilentij tenuis. דַּקָּה
Et plur.Gen.41.℣.7. Et ecce ſeptem ſpicæ tenues & aduſtæ Euro. דַּקּוֹת
In reg.Gen.41.℣.3. Vaccæ aliæ &c.deformes & tenues carne. וְדַקּוֹת

דֹּק Tenuitas,pellicula tenuis.Eſt nomen abſtractum,ſemel reperitur.
Ieſ.40.℣.22.Qui extendit tanquam pelliculam(vel cortinam)cœlos. ὡς καμάραν. כַּדֹּק

דקר Transfixit atrociter,trucidauit,confodit truculentè, gladio vel lancea, pupugit cuſpide per aliquem. Cognationem habet cum קִיר .i.paries, ſignificat enim parietem cordis transfigere,quod fit violenta impreſsione. Hinc trux,trucido,truculentus,&c.Item atrociter,&c. τιτρώσκω vulnero.

In 1. Coniugatione דָּקַר transfixit,trucidauit ferro perfodiendo. Legitur tantum ſexies, vt,
Zachar. 12. ℣. 10. Et reſpicient ad me quem transfixerunt(vel trucidauerunt.) ἐξεκέντησαν. דָּקָרוּ
Et cap. 13. ℣. 3. Et transfodient eum pater eius & mater eius .i. curabunt occidi eum. συμποδιοῦσιν αὐτόν. וּדְקָרֻהוּ
1. Sam. 31. ℣. 34. & 1. Paralip. 10. ℣. 4. Extrahe gladium tuum & transfige me &c. ἀποκέντησον. וּדְקָרֵנִי
Num.25.℣.8.Et transfixit ambos iſtos,virū Iſraelitam & vxorem &c. ἀπεκέντησεν. וַיִּדְקֹר
Iudic.9.℣.antep.Et transfixit eum puer eius & mortuus eſt.καὶ ἐξεκέντησεν. וַיִּדְקְרֵהוּ

In voce paſsiua נִדְקַר transfixus eſt,perfoſſus eſt. Semel habetur.
Ieſ.13.℣.15.Omnis qui inuenitur transfigetur,& omnis adiectitius (i.qui aduenit vt illis opem ferat)cadet per gladium.ἡττηθήσεται. יִדָּקֵר

In 2.Coniug. דִּקֵּר transfixit continuè.Legitur tantum paul & ter.
Ierem. 37. ℣. 10. Et reſidui erunt inter vos transfixi, quilibet in tabernaculo. ἐκκεκεντημένοι. מְדֻקָּרִים

Ierem. 51.℣.4. Cadent interfecti in terra Chaldæorum, & transfixi in plateis eius. κατακεκεντημένοι. מְדֻקָּרִים

Thren.4.℣.8. Quod hi fluent perfoſsi propter campi prouentus. ἐκκεκεντημένοι. מְדֻקָּרִים

Inde nomen.

מַדְקֵרָה Transfixio, transfoſsio, trucidatio per corpus. Semel habetur, vt,

Plur.in reg.Pro.12.℣.18.Eſt blaterans temerè inſtar transfoſsionũ gladij. τιτρώσκουσιν. כְּמַדְקְרוֹת

דֵּרָאוֹן Diritas, immanitas, obnunciatio dirarum, execratio & imprecatio dira & horrenda, item inferorum furiæ quibus malefici exagitantur, A verbo inuſitato דָּרָא .i. diris deuouit. Cognationem habet cum דָּהַר terruit calcando & incedendo immaniter, item cum דִּיר torruit, nam diris deuoti torrebuntur igni perpetuo & inextinguibili. Hinc δειράω conuicior, imprecor alicui diras, deuoueo diris, Item latinum diræ, dirus & diritas, Et fortè etiam ὀδύρομαι lugeo, defleo, ὀδυρμὸς luctus. Eſt enim perpetuus luctus, fletus, & ſtridor dentium in tenebris diris & exterioribus. Bis legitur & formã זִכָּרוֹן ſequitur, vt.

Ieſ.66.℣.vlt.Quia vermis illorũ non morietur, &c. ſed erunt in diritatem. εἰς ὅρασιν. דֵּרָאוֹן

In reg.Dan.12.℣.2.Hi ad æternam vitam, iſti autem ad opꝓbria & ad diritatẽ æternitatis. Sic enim & זִכָּרוֹן memoria, in regimine habet זִכְרוֹן: εἰς αἰσχύνην αἰώνιον. לְדִרְאוֹן

דָּרְבָן Stimulus acutus quo ruſtici boues ſuppungunt & fodiunt, vt in trahendo curru aut aratro rectà incedant, Radix inuſitata eſt דָּרַב terebrauit. Hinc τρυπάω, τρήπω, & latinum terebro .i. perforo ſeu compungo, τρυπάνη & τρύπανον δρέπανον, δρέπανος falx, terebtum vel terebra & terebellum, Et cum Nun à tergo addito ad formam huius nominis Ebræi τρυπανίζομαι perterebro. Item τρίβω, id eſt, tero. Semel legitur.

1. Sam.13.℣.antep.Sarculo & ſecuribus & ad reficiendum ſtimulum. τοῦ δρεπάνου. הַדָּרְבָן

דָּרְבֹן Stimulus, qui inſtar terebræ pungit. Legitur tantum pluraliter & ſemel.

Plur.Eccle.12.℣.4.à.fine. Verba ſapientũ ſũt ſicut ſtimuli, et ſicut claui fixi. βούκεντρα. כַּדָּרְבוֹנוֹת

דָּרַג Greſſus eſt, ambulauit, inceſsit per gradus. Eſt verbum inuſitatum, atq; in ſignificatione omnino conuenit cum דָּרַךְ ambulauit calcando, calcauit. Hinc Græci τρωχάω, τρέχω .i. curro, Et latini per metatheſin gradior, item gradus.

מַדְרֵגָה Gradus in cochleis quo ſcilicet ſcanditur in arces altas. Bis legitur.

Cant.2.℣.13.In abſcondito gradus fac me videre formam tuam. περιτειχίσματος. הַמַּדְרֵגָה

Et plur.Eze.38.℣.4. à fine. Diruentur montes & cadent gradus. αἱ φάραγγες. הַמַּדְרֵגוֹת

דָּרַךְ Calcauit impreſsione pedis, inceſsit, expandit pedes ad eundum & calcandum. Idem quod דָּרַג Hinc τρέχω, τρωχάω, τροχάζω, τροχόω, id eſt, curro, τρόχος, τροχία curſus, Et per conuerſionem radicis gradior cum compoſitis ingredior, congredior, aggredior &c.

In 1. Coniugatione דָּרַךְ calcauit, & arcum calcare eſt extendere. Sæpe extat.

Pſ.7.℣.13.Gladium ſuum poluit, arcum ſuum extendit & parauit eum. ἐξέτεινε. דָּרַךְ

Ieſ 63.℣.2.Et veſtimenta tua ſunt ſicut eius qui calcat in torculari. ἀπὸ πατητοῦ. כְּדֹרֵךְ

Et cap.21.℣.antep.A facie arcus calcati (.i. extenſi) fugient. διατεταγμένων. דְּרוּכָה

Mich.6.℣.pen.Tu calcabis oliuam, & non inungeris oleo. σὺ πιέσεις. תִּדְרֹךְ

Pſ.58.℣.8.Tendit ſagittas ſuas perinde ac ſi confringerentur. ἐντενεῖ. יִדְרֹךְ

Ieſ.63.℣.3.Et calcabo eos in ira mea, & conculcabo eos in furore meo. κατεπάτησα. וְאֶדְרְכֵם

In 3. Coniug. הִדְרִיךְ fecit incedere, fecit calcare. Sæpe vſurpatur.

Ieſa.11.℣.15.Et percutiendo diuidet in decem torrentes, & faciet calcare calceamentis. διαπορεύεσθαι. וְהִדְרִיךְ

Pro.4.℣.11.Feci te incedere in ſemitis rectitudinis. ἐμβιβάζω. הִדְרַכְתִּיךָ

Pſalm.25.℣.5.Fac me incedere in veritate tua, & doce me, quia tu es Deus ſalutis meæ. ὁδήγησόν με. הַדְרִיכֵנִי

Ieſ.42.℣.16.In ſemitis quas non nouerunt faciam eos incedere. πατῆσαι ποιήσω. אַדְרִיכֵם

Pſ.25.℣.9.Faciet incedere manſuetos in iudicio, & docebit &c. ὁδηγήσει. יַדְרֵךְ

Ier.9.℣.2.Et fecerunt incedere linguam ſuam.i.extenderunt linguã ſuã. ϗ ἐνέτειναν. וַיַּדְרְכוּ

Inde nomina.

דֶּרֶךְ Via quæ pedibus calcatur, via protrita. Item Pro conſuetudine ſeu more trito.
Pſ.2.℣.vlt.Ne fortè pereatis in via, cum exarſerit in breui ira eius &c. ἐξ ὁδοῦ. דָּרֶךְ
In reg.Gē.31.℣.34.Nō poſſū ſurgere ꝛc.qa via(.i.mos)mulierꝝ eſt mihi. κατ᾽ ἐθισμόν. דֶּרֶךְ
In pauſ.Pſ.25.℣.8.ꝑpterea docebit peccatores in via.i.aſſuefaciet peccatores.ἐν ὁδῷ. בַּדָּרֶךְ
Cum affix. ibidem ℣.9. Deducet manſuetos in iudicio, & docebit mites viam ſuam. ὁδοὺς αὐτοῦ. דַּרְכּוֹ
In duali numero.Pro.28.℣.6.Melior eſt pauper &c. quam prauus viarum. דְּרָכַיִם
Et plur. Deut.28.℣.25.In via vna exibis ad eum, & in ſeptem viis fugies. ἑπτὰ ὁδοῖς. דְּרָכִים
Cum affix. leui. Pſalm. 25. ℣. 4. Vias tuas notas fac mihi, & ſemitas tuas edoce me. τὰς ὁδούς σου. דְּרָכֶיךָ
Cum affix. graui. Ieſa. 55. ℣. 8. Et non ſunt viæ veſtræ ſicut viæ meæ dicit Dominus. αἱ ὁδοὶ ὑμῶν. דַּרְכֵיכֶם
In reg.Pro.5.℣.antep.Quia coram oculis Iehoua ſunt viæ viri. ὁδοί. דַּרְכֵי

מִדְרָךְ Calcatio, veſtigium, quantum pes calcando occupat. Semel tantum legitur.
In reg. Deut. 2. ℣. 4. Non dabo vobis de terra eorum vſq; ad veſtigiū plātæ pedis. βῆμα ποδός מִדְרַךְ

דַּרְכְּמוֹן Drachma, genus ponderis & numiſmatis. Componitur ex דֶּרֶךְ via & מָנָה diſtribuit, deputauit, q.d. viaticum quod expenditur viatori. Hinc δραχμὴ drachma. Inuenitur in libro Eſræ ſemel, & ter in Nehemia.
Plural. Eſræ 2. ℣. penult. Dederunt in theſauros operis aurum videlicet drachmas 60000. δραχμῶν. דַּרְכְּמוֹנִים
Nehemiæ 7. ℣. vltim. Quod & dederunt reliqui ex populo aurum, vt drachmas 20000. δραχμῶν. דַּרְכְּמוֹנִים

אֲדַרְכֹּנִים Drachmæ, Chaldæis admodum familiare eſt, vide in litera Aleph. Sic quoq; in eodem Cap. ℣. 69. & 70.

דָּרוֹם Auſter, plaga meridionalis, vbi ſol in meridie quando medium conſtituit diem magis æſtuat, & calorem efficit ardentiorem, quam ſummo mane, vel tendens ad occidentem, latini ab hoc vocabulo Ebraico per inuerſionem radicis acceperunt, meridies. Græci autem ſine inuerſione dicunt θέρμη calor, θερμὸς calidus, θερμότης caliditas, θερμαίνω caleo, calefacio, Nam in medio diei ſol eſt ardentior, & magis æſtuat, quam in reliquis partibus diei. Hinc thermæ ſunt balnea calentibus aquis aut igni calefacta. Hæc plaga meridionalis vocatur alio nomine נֶגֶב à percuſsione ſolis, & תֵּימָן à ſitus ratione, quod reſpicienti ad orientem à dextra manu protendat.
Iob 37.℣.16. Vt veſtes tuæ caleant, quando tranquilla eſt terra à meridie. ἀπὸ νότου. מִדָּרוֹם
Ezech.42.℣.antep. Ventum auſtri(.i. latus auſtrale templi)dimenſus eſt. βοῤῥᾶ. הַדָּרוֹם
Deut.33.℣.23.Plenus benedictione Dei ad mare & meridiem. καὶ λίβα. וְדָרוֹם
Eccle.1.℣.6.Vadit ad meridiem, & circuiuit ad aquilonem. πρὸς νότον. אֶל־דָּרוֹם
Et cap.11. ℣.3.Si ceciderit, arbor ad auſtrum, ſiue ad aqlonē, ibi manebit. ἐν τῷ νότῳ. בַּדָּרוֹם
Item tantum Ezech.21.℣.2. Cap.4.℣.24.26.27.43.45. cap.41.℣.11. cap.42.℣.11. & 13.

דְּרוֹר Libertas omnis rei, Item bis eſt hirundo auis quæ liberè & confidenter nidificat in ædibus hominum, Cognationem habet cum נָדַר vouit liberè. Hinc θαῤῥέω, θαῤῥύνω, θαρσέω liberè viuo, audaciam ſumo, θρασύνομαι animor, alacris ſum, θάῤῥη & θάῤῥος confidentia, libertas, audacia, &c. θάρσος audentia, θρασὺς confidens.
Nouies extat.
Ieſa.61.℣.1.Ad prædicandum captiuis libertatem, & vinctis apertionem. ἄφεσιν. דְּרוֹר
Exo.30.℣.23.Et tu ſume tibi aromata præcipua, Myrrham libertatis. ἐκλεκτῆς. דְּרוֹר
Leui.25.℣.10.Et proclamabitis libertatē in terra omnibus habitantibus in ea. ἄφεσιν. דְּרוֹר
Ieremiæ 34. ℣. 8. 15. & 17. Ad proclamandum libertatem, id eſt, vt vnuſquiſq; in anno 7. dimittat ſeruum liberè. ἄφεσιν. דְּרוֹר
Ezech.46.℣.17.Et erit illius vſq; ad annum libertatis, ſeu dimiſſionis. ἀφέσεως. הַדְּרוֹר
Prouerb.26.℣.2.Sicut paſſer ad vagandum, & ſicut hirundo ad volandū &c. στρουθοί. כַּדְּרוֹר
Pſ.84.℣.4.Atq; paſſer inuenit domicilium, & hirundo nidum ſibi, vbi reponat &c. וּדְרוֹר

Darius,

דַּר Darius, lapis liberrimus. Semel reperitur in Biblijs Hagiographis, vt.
Eſther 1.℣.6. Et marmore & dario & varicolore. וְדַר

דַּרְדַּר Tribulus, genus ſpinæ ſua ſponte & liberè abſq; cultura creſcentis. 2. habetur.
Gen. 3.℣.19. Et ſpinam & tribulum progerminabit tibi (terra) וְדַרְדַּר
Oſe. 10.℣.8. Spina & tribulus aſcendet ſuper altaribus eorum. וְדַרְדַּר

דָּרַשׁ Scrutatus eſt, perſcrutatꝰ eſt, propriè ſignificat diligenter inquirere de diuinis rebus ad cultum Dei pertinentibus, ideoq; cognationem habet cum שֵׁרֵת miniſtrauit. Hinc reſoluto ש in ſc, & facta inuerſione radicis eſt, ſcrutor, perſcrutor, & Græci ἱστορέω, inquiro.

In 1. Coniugatione דָּרַשׁ ſcrutatus eſt, inquiſiuit. Et ſæpe ponitur cum בְּ עַל לְ אֶל אַחַר & מִן

Pſalm. 34.℣.5. Scrutatus ſum Dominum, & exaudiuit me, atq; ex omnibus tribulationibus &c. ἐξεζήτησα. דָּרַשְׁתִּי
2. Paralip. 24.℣.6. Cur non ſcrutatus (vel ſciſcitatus) es ſuper Leuitis, vt offerrent de Iuda &c. ἐπεσκέψω. דָּרַשְׁתָּ
Eſa. 19.℣.3. Et ſcrutabuntur apud Idola, apud Magos, & apud Pythones. ἐπερωτήσουσι. וְדָרְשׁוּ
Mich. 6.℣.8. Indicatum eſt tibi homo &c. & q̄d Dominus requirit abs te. ἐκζητεῖ. דּוֹרֵשׁ
Leuit. 10.℣.16. Et hircum pro peccato ſcrutando ſcrutatus eſt Moſe, & ecce combuſtus erat. ζητῶν ἐξεζήτησε. דָּרוֹשׁ
2. Paralip. 14.℣.4. & cap. 15.℣.12. Ad ſcrutandum Dominum Deum patrum ſuorum. ἐκζητῆσαι. לִדְרוֹשׁ
Ezech. 14.℣.6. Et venerit ad Prophetam ad ſcrutandum ſibi per me. ἐπερωτῆσαι. לִדְרָשׁ־לוֹ
Ieremiæ 37.℣.7. Sic dicetis, &c. mittenti vos ad me, ad ſcrutandum me, id eſt, ad quærendum me. ἐκζητῆσαί με. לְדָרְשֵׁנִי
2. Paralip. 18.℣.4. Scrutare (.i. conſule) nunc hodie verbum Domini. ζήτησον. דְּרָשׁ־נָא
2. Regum 1.℣.2. Ite, ſcrutamini (.i. conſulite) in Baalzebub Deo Ekron, num reuicturus ſum &c. ἐπιζητήσατε. דִּרְשׁוּ
Gen. 9.℣.5. Etenim ſanguinem animarum veſtrarum ſcrutabor .i. requirā. ἐκζητήσω. אֶדְרֹשׁ
Deutero. 12.℣. antepenult. Ne fortè ſcruteris ad Deos eorum dicens, quemadmodum ſeruierunt &c. μὴ ἐκζητήσῃς. תִּדְרשׁ
Iob 39.℣.8. Perluſtratio montium eſt paſcuū eius, & poſt omne olus ſcrutabiť. ζητεῖ. יִדְרוֹשׁ
Et ſic Geneſ. 25.℣.22. Exod. 18.℣.15. Deut. 4.℣.29. Cap. 12.℣.5. Cap. 13.℣.15. Cap. 17.℣.4.9. Cap. 18.℣.11.15.17. &c.

In voce paſsiua נִדְרַשׁ requiſitus eſt, inquiſitus eſt. Legitur tantum ſepties, vt,
Eſa. 65.℣.1. Exquiſitus ſum, illis, qui (antea) non interrogauerant de me. ζητοῦσιν. נִדְרַשְׁתִּי
1. Par. 26.℣. pen. Anno 40. regni Dauid inquiſiti ſunt, ſed non inuenti ſunt fortes. נִדְרָשׁוּ
Gen. 42.℣.23. Et non obedijſtis, idcirco etiam ſanguis eius requiritur. ἐκζητήσεται. נִדְרָשׁ
Ezech. 14.℣.2. Num requirendo requirar illis? א pro ה ponitur. הַאִדָּרֹשׁ
Ezech. 20.℣.3. & 13. Et ego requirar vobis, domꝰ Iſrael dicit Dn̄s Deus, ſi req̄rar ꝛc. אִדָּרֵשׁ
Et cap. 36.℣. penult. Sic dicit Dominus Deus, Adhuc requirar domui Iſrael. ζήτημα θήσομαι. אִדָּרֵשׁ

Inde nomen.

מִדְרָשׁ Scrutatio, inquiſitio ſcripturæ, requiſitio, hoc eſt liber hiſtoriarum. Bis legitur.
In reg. 2.℣. Par. 13.℣. pen. Et verba eius ſcripta ſunt in libro inquiſitionis prophetæ. מִדְרַשׁ
Et cap. 24.℣. vlt. Ecce iſta ſcripta ſunt ſuper inquiſitione libri regum. ἐπὶ τῶν γραφῶν. מִדְרַשׁ

דָּשָׁא Progerminauit, pullulauit, produxit herbam tenellam, emiſit gramen, & dicitur tantum de graminum productione è terra, quando primum naſcitur & promicat. Cognationem habet cum אֲשֵׁר .i. ſcatebra, nam in locis paluſtribus & ſcaturiginoſis citius elicitur gramen quàm in alijs. Hinc reſoluto ש in ſc, eſt ſcateo & ſcaturio &c.

In 1. Coniugatione דָּשָׁא germinauit; produxit gramen. Semel habetur.
Ioel 2.℣.22. Ne timeatis vos beſtiæ agri, quia germinarunt loca deſerti. βεβλάστηκε. דָּשְׁאוּ
In 3. Coniugat. הִדְשִׁיא fecit progerminare fecit germen. Semel extat.
Gen. 1.℣.11. Et dixit Deus, progerminet terra germen, herbam &c. βλαστησάτω. תַּדְשֵׁא

Inde nomen.

דֶּשֶׁה Germen tenerrimum, quod recens oritur antequam creſcat in caulem. At עֵשֶׂב eſt herba paulò grandior, & חָצִיר gramen quod demeti poteſt.
Pro.27.℣.antep. Apparuit gramen & videtur germen, & colliguntur herbæ &c. דֶּשֶׁא
Geneſ.1.℣.12. Et protulit terra germen, herbam ſeminificantem ſemen. βοτάνην. דֶּשֶׁא
Deut.32.℣.2. Fluat ſicut ros verbum meum, ſicut imber ſuper gramen. ἐπὶ χόρτον. דֶּשֶׁא
2.Sam.23.℣.4. A ſplendore, & à pluuia germen è terra (naſcetur) χλόης. דֶּשֶׁא
Et tantum Iob 6.℣.5. Cap.38.℣.27. Pſalm.23.℣.2. Pſalm.37.℣.2. Eſa.15.℣.6. Cap.37.℣.27. Cap.66.℣.14. Ieremiæ 14.℣.5. &c.

דָּשֵׁן Denſuit, denſus fuit, addenſatus eſt. Hinc Græci acceperunt δασύνω .i. denſiorem vel pinguiorem aſpirationem profero, item δασύς denſus, δασύτης denſitas, & latini denſeo, denſeſco, denſo, condenſo &c. Deinde ſignificat in tribus duntaxat locis remouere denſitates cinerum, quando in altari ab holocauſtis incenſis denſiores ſunt cumulati. Hinc per aphæreſin cinis.
In 1. Coniug. דָּשֵׁן pinguis fuit, denſuit. Semel tantum legitur.
Deut.31.℣.20. Et comedet, & ſatur erit & denſeſcet (vel pinguis erit) κορέσουσι. וְדָשֵׁן
In 2. Coniugat. דִּשֵּׁן condenſauit, impinguauit. Quinquies inuenitur.
Pſ.23.℣.5. Impinguaſti (vel delibutum reddidiſti) oleo caput meum. ἐλίπανας. דִּשַּׁנְתָּ
Pro.15.℣.30. Auditus bonus (.i. fama bona) condenſat oſſa. πιαίνει. תְּדַשֶּׁן
Pſalm.20.℣.4. Et holocauſtum tuum mutabit in cinerem (igni cœlitus demiſſo) πιανάτω. יְדַשְּׁנֶה
Componitur ex דֶּשֶׁן cinis & שָׁנָה mutauit, Et literæ eædem ſunt contractæ.
Num.4.℣.13. Et repurgabunt arã cineribus, & expandent ſuper eam &c. וְדִשְּׁנוּ
Exod.27.℣.3. Et facies ollas eius ad repurgandum eam (aram) à cineribus. לְדַשְּׁנוֹ
In voce paſsiua דֻּשַּׁן impinguatus eſt, denſatus eſt. Quater legitur.
Prouerb.11.℣.25. & cap.13.℣.4. Anima benedictionis impinguabitur (vel condenſabitur) πᾶσα ἁπλῆ. תְּדֻשָּׁן
Et cap.28.℣.25. Qui ſuper Iehoua ſperat, impinguabitur. ἐν ἐπιμελείᾳ ἐστι. יְדֻשָּׁן
Ieſa.34.℣.7. Et puluis eorum adipe impinguabit (vel condenſabitur) ἐμπλησθήσεται. יְדֻשָּׁן
In 4. Coniugat. paſsiua. הֻדַּשַּׁן impinguatus eſt. Semel extat.
Ieſ.34.℣.6. Gladius Domini plenus eſt ſanguine, impinguatus eſt &c. Rabbini dicunt eſſe compoſitum ex hophal & hithpael. ἐπαχύνθη. הֻדַּשְּׁנָה

Inde nomina.

דָּשֵׁן Denſus, craſſus, vber, pinguis, Eſt participiale nomen. Et ter tantum inuenitꝰ, vt,
Ieſ.30.℣.23. Et erit denſus & pinguis, depaſcet pecus tuum. πλησμονὴ καὶ λιπαρός. דָּשֵׁן
Et plur. Pſ.92.℣.pen. Adhuc creſcent in canicie, pingues & virides erunt. πίονι. דְּשֵׁנִים
In reg. Pſ.22.℣.antep. Edent & adorabunt omnes pingues terræ. οἱ πίονες. דִּשְׁנֵי
דֶּשֶׁן Pinguedo, denſitas pinguedinis. Item denſitas cineris, & tunc tribuitur altari ſuper quo ex incenſis holocauſtis denſitas cineris remanebat.
Pſ.63.℣.6. Tanquam adipe & pinguedine ſatiabitur anima tua. πιότητος. דֶּשֶׁן
In reg Pſ.36.℣.9. Inebriabuntur à pinguedine domus tuæ. ἀπὸ πιότητος. מִדֶּשֶׁן
In pauſa. Pſ.65.℣.12. Et veſtigia tua ſtillabunt pinguedine. πιότητος. דָּשֶׁן
Cum affix. Iudic.9.℣.9. Num deſeram pinguedinem meam. πιότητά μου. דִּשְׁנִי
De cineris denſitate tribuitur altari & holocauſtis, ac ſemper habet ה demonſtratiuum, vt.
1.Reg.13.℣.3. Altare rumpetur, & effundetur cinis qui eſt ſupra eo. ἡ πιότης. הַדֶּשֶׁן
Leuit.4.℣.12. Ad locum mundum, ad effuſionẽ cineris &c. comburetur. τὴν σποδιάν. הַדֶּשֶׁן
Leuit.6.℣.3. Et leuabit cinerẽ, quem abſũpſit ignis holocauſti ſup arca. κατακάρπωσιν הַדֶּשֶׁן
In pauſa. Leuit.1.℣.penult. Et abiecit eam iuxta aram ad orientem ad locum cineris. τῆς σποδοῦ. הַדָּשֶׁן
מְדוּשָׁה Tritura, trituratio, vide radicem דּוּשׁ triturauit &c.
דָּתַת Ordinauit mandatum ſeu decretum, conſtituit præceptũ, idem quod דּוּת. Hinc τάττω & τάσσω ordino, ἐπιτάττω, διατάττω, προστάττω impero, mando. Verbaliter non extat.

דָּת Mandatum, decretum, lex ordinata. Semel tantum vſurpatur in Biblijs, vt, Deut. 33. ℣. 2. A dextera eius eſt ignis legis ad eos (quam dedit cum fulgure & igni) דָּת

ה Pſalm. 133.

הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת
אַחִים גַּם־יָחַד׃

הֵא En, ecce, &c. Aduerbium demonſtrandi, idem quod הֵן & הִנֵּה: Chaldæi הָא &c. Bis tantum legitur in ſacris Biblijs, vt pote.
Gen. 47. ℣. 23. Et dixit Ioſeph ad populum. &c. En vobis ſemen & ſeminate aruum. הֵא
Ezech. 16. ℣. 43. Atque ego, ecce, viam tuam in caput (tuum) poſui, dicit Dn̄s Deus. הֵא

הַ I. Eſt articulus demonſtrationis ex præcedenti aduerbio natus, p̄ponitur omnibus caſibus importans emphaſin & certitudinem quandam, exceptis proprijs nominibus. Punctatur autem voce pathah, vt ſubſequi poſsit Dages ob eliſionem א, & ante literas indageſſabiles habet ferè camez, atque ante gutturalem camezatam vſitatius Sægol, vt eſt in Gramatica: Hinc Græci acceperunt articulum ὁ, ἡ.
Geneſ. 15. ℣. vltim. Amoræum & Cananæum & Girgaſæum & Iebuſæum. τῶν ἀμοῤῥαίους.
Pſ. 1. ℣. 1. Beatus vir qui non ambulat in conſilio impiorum, & in via &c. ἀνήρ. הַכְּנַעֲנִי הָאִישׁ
Et ℣. 4. Non ſic impij, ſed tanquam palea, quam propellit ventus. οἱ ἀσεβεῖς. הָרְשָׁעִים
Eccle. 2. ℣. 14. Sapientis oculi ſunt in capite, at ſtultus in tenebris ambulat. τοῦ σοφοῦ. הֶחָכָם
II. Nonnunquam eſt nota interrogationis, & propriè ſub ſe habet hatephpatah, aliquando pathah ſimplex aut Sægol, atque exponitur num? nunquid? ſin autem ſermo eſt dubitatiuus & indefinitus, redditur per vocem an? hinc ἢ εἰ.
Gen. 4. ℣. 10. Et dixit, non noui: Nunquid cuſtos fratris mei ego ſum? μὴ φύλαξ. הֲשֹׁמֵר
Pſ. 85. ℣. 6. Num in æternum ſæuies in nos? .i. iraſceris nobis. μὴ εἰς τὸν αἰῶνας. הַלְעוֹלָם
Num. 13. ℣. 14. An fortis ſit ipſe (populus) an debilis, an exiguus &c. הֶחָזָק
Septuaginta: εἰ ἰσχυρός ἐστιν, ἢ ἀσθενής, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί, &c.
הֶאָח Ah, particula ſeu interiectio exclamantis, de qua vide אָח
הָבָה Eia, age, vox adhortandi, pertinet ad radicem יָהַב .i. attulit.
הַבְהָב Oblatio. Eſt nomen geminatum ab eadem radice.

הָבַל Vanus fuit, euanuit, viluit, euiluit, vilis factus eſt. Cognationē habet cū אָבַל lugebat, & cum בָּהַל exterritus eſt, itē cum בָּלָה vetuſtate corruptus eſt, & נָבַל emarcuit flaueſcendo. Hæc enim ſignificata omnia tendunt ad vanitatem. Hinc bulla, vt homo eſt bulla, id eſt, vita eius eſt fluxa & caduca inſtar bullæ in mari. Item græcum φαυλίζω vilipendo φαυλίζομαι vileo, vileſco, φαῦλος vilis, vanus, contemptus. Et latinum vileo vileſco, vilis ab eadem radice deſcendit.

In 1. Coniugat. הָבַל vanus fuit, euanuit, eſt verbum neutrum. Quater legitur.
Pſ. 62. ℣. 11. Ne confidatis in fraude & rapina, ne euaneſcatis .i. ne vani efficiamini. תֶּהְבָּלוּ
Iob 27. ℣. 12. Quare vanitate vaneſcetis .i. cur vanas opiniones habetis. κενὰ κενοῖς. תֶּהְבָּלוּ
2. Regum 17. ℣. 15. Et ambulauerunt poſt vanitatem, & vani fuerunt (id eſt, euiluerunt) ὀπίσω τῶν ματαίων. וַיֶּהְבָּלוּ
Iere. 2. ℣. 5. Et ambulauerunt poſt vanitatem & euannuerunt. ὀπίσω τῶν ματαίων. וַיֶּהְבָּלוּ
In 3. Coniugat. הֶהְבִּיל vanum fecit, vilem reddidit, vilitauit. Semel legitur.
Ieremiæ 23. ℣. 16. Ne audiatis verba Prophetarum &c. quia ipſi vanos vos reddunt. ματαιοῦσιν. מַהְבִּלִים

Inde nomina.

הֶבֶל Vanitas, res vana, vanitudo, vilitas. Eſt & nomen proprium Abel, qui vilior habebatur reſpectu Kain primogeniti, quem Eua putabat eſſe ſemen benedictum.
Pſ.78.℣.32. Et conſumpſit in vanitate dies eorum, & annos eoꝝ &c. ἐν ματαιότητι. בְּהֶבֶל
In pauſa. Eccleſ. 2.℣.1. Dixi ego in corde meo &c. & ecce hoc quoqꝫ eſt vanitas. ματαιότης. הָבֶל
Cum affix. Eccle. 9.℣.9. Cunctis diebus vanitatis tuæ quos conceſsit tibi ſub ſole. ματαιότητός σου. הֶבְלְךָ
Et plural. Eccleſ. 5.℣.7. Quia in multitudine ſomniorum ſunt vanitates &c. ματαιοτήτων. הֲבָלִים
Cum aff. grau. Deu. 32.℣.21. Prouocauerunt me vanitatibus ſuis. ἐν τοῖς εἰδώλοις. בְּהַבְלֵיהֶם
In reg. Pſ.31.℣.7. Odio habui obſeruantes vanitates temeritatis, &c. ματαιότητας. הַבְלֵי
Gen.4.℣.2. Et addidit parere fratrem eius Abel, fuit autem Abel paſtor ouium. ἄβελ. הָבֶל
1. Reg. 16.℣.15. & 28. Iob. 7.℣.16. Cap. 9.℣.28. Cap. 21.℣.34. Cap. 27.℣.12. Cap. 35.℣.17. Pſalm. 39.℣.6.7.12. &c.

הֲבֵל Vanitas inſtar bullæ aut ſpumæ in aquis quæ repente euaneſcit. Legitur tantum in reg. Eccleſ. 1.℣.2. Vanitas vanitatum dixit Eccleſiaſtes, vanitas vanitatum &c. ματαιότης ματαιοτήτων. הֲבֵל

הוֹבֶן Hebenus vel Ebenus, ligni genus quod naſcitur in India & Aethiopia, Dioſco. lib.1. cap.160. & cæſum dureſcit in lapidem, ideoqꝫ ædificijs aptum. Cognationem habet cum אֶבֶן .i. lapis, & בָּנָה ædificauit. Hinc ἔβενος Ebenus, hebenholtz/legit̃ ſemel. וְהוֹבְנִים
Plur. Ezech. 27.℣.15. Cornua eboris, & Ebenos obtulerunt munera tua. ἐλεφαντίνους
Ratione punctorum legitur הָבְנִים & ratione literaꝝ הוֹבְנִים:

הֹבֵר Aſtrologus perluſtrans cœli ſpeciem, practicus qui ex aſtrorum motibus laborat & molitur eruere & colligere futura. Cognationem habet cum בָּרָה puriora delegit, Et non multum differt à חֹבֵר coniurator & חֹפֵר perfoſſor, Aſtrologi enim indagationibus ſuis perfodiunt cœlum & ſæpe addunt coniurationes per abuſum. Hinc πράττω, πράξω ago, laboro, molior, πρακτικός qui res aggreditur magnas, πράξις actio. Inuenitur autem hoc nomen tantum ſemel, vt
In reg. plur. Ieſ. 47.℣.13. Stent nunc & ſaluent te aſtrologi cœli qui inſpiciunt ſtellas. הֹבְרֵי
Secundum puncta legitur הֹבְרֵי & ſcd̃m literas הָבְרוּ qui perluſtrarunt. ἀστρόλογοι.

הָגִיג Meditatio, motio rei in corde, radix eſt הָגַג ſed inuſitata, idem ſignificat quod הָגָה meditatus eſt, mouit in corde. Hinc ἡγέομαι narro præmeditata, διηγέομαι enarro, διήγησις narratio eorum quæ in mente ſunt mota. Bis legitur.
Cum affix. Pſalm. 5.℣.2. Verba mea auribus percipe Iehoua, intellige meditationem meam. κραυγῆς μου. הֲגִיגִי
Pſal. 39.℣.4. Incaluit cor meum intra me in meditatione mea. ἐν τῇ μελέτῃ μου. בַּהֲגִיגִי

הָגָה Mouit in corde vel ore, meditatus eſt, medio in corde verſauit, muſſauit tam ore quam animo. Feris & beſtijs tributum exponitur pro illarum proprietate muſſitante, videlicet pro murmurare, fremere, vlulare ſeu ingemiſcere. Conuenit hæc radix cum nomine הָגִיג id eſt, meditatio, & גָּעָה mugiuit. Hinc eſt ἡγέομαι, ἀφηγέομαι διηγέομαι, id eſt, meditor, narro, computo, ἐξηγέομαι enarro, ἐξήγησις exegeſis, enarratio.

In 1. Coniugat. הָגָה meditatus eſt, narrauit concepta in animo, item remouit. הָגָה
Eſa. 27.℣.8. Remouit vento ſuo graui in die Euri .i. quum flauerit Eurus. μελετῶν. וְהָגִיתָ
Ioſuæ 1.℣.8. Non recedet liber legis ab ore tuo, ſed meditaberis in eo. μελετήσεις. הָגֹה
Eſa. 59.℣.11. Et ſicut colũbæ meditando meditabimur .i. gemendo gememus. הָגוֹ
Pro. 25.℣.3. Remouẽdo ſcorias de argento. Et ℣.4. Remouendo impium ante regẽ.
Pſ. 63.℣.7. In vigilijs meditabor in te. καὶ ἐμελέτων. Eſ. 38.℣.14. Meditabor ſicut colũba. μελετήσω. אֶהְגֶּה תֶּהְגֶּה
Pſ. 35.℣.28. & Pſ. 71.℣.24. Lingua mea narrabit iuſticiã tuã oñi die laudẽ tuã. μελετήσει. יֶהְגֶּה
Pſ. 1.℣.2. Et in lege eiꝰ meditabit̃. μελετήσει. Eſa. 31.℣.4. Quẽadmodũ rugiet leo. βοήσει.

Pſ.2.℣.1.Et populi meditabũt inane.Pſ.38.℣.13.& dolos tota die meditabũt.ἐμελέτη- יֶהְגּוּ
Eſa.59.℣.11.Frememus ſicut vrſi &c.& ſicut columbæ gemendo gememus. (σαν. נֶהְגֶּה
Item Iob.27.℣.4.Pſalm.37.℣.30.Pſalm.77.℣.13.Pſalm.115.℣.7.Pſalm.143.℣.5.
Prouerb.8.℣.7.Cap.15.℣.28.Cap.24.℣.2.

In 2.Coniug.paſsiua הֻגָּה dimotus eſt,remotus eſt.Legitur tantum ſemel.
2.Sam.20.℣.13.Poſtquam remotus eſſet de via. Dages in ג trãſit in holem.ἀπέστρεψε. הֹגָה

In 3.Coniug.הֶהְגָּה fecit meditationes ſeu narrationes.Semel inuenitur,vt,
Eſa.8.℣.19.Scrutamini ad pythones & ſciolos,& muſsitatores,& meditabundos.
ἐκ τῆς κοιλίας φωνήσουσιν. וְהַמַּהְגִּים
Et hinc eſt γόης præſtigiator, γοητεύω præſtigijs & preculis decipio.

Inde nomina.

הֶגֶה Meditatio,gemitus,murmur verborum inarticulatorum.Ter inuenitur.
Pſ.90.℣.9.Conſumpſimus annos noſtros veluti narrationem.i.quę in aere vaneſcit. וָהֶגֶה
Iob.37.℣.2.Audite audiendo cum tremore vocem eius,& murmur quod ex ore
eius exibit.καὶ μελέτη. וְהֶגֶה
Ezech.2.℣.vlt.& ſcriptum erat in eo(libro) plãctus & gemitus,& lamentũ.καὶ μέλος. וָהֶגֶה

הָגוּת Meditatio, tacita narratio mentis,motio in corde,ſemel tantum habetur,vt,
Pſ.49.℣.4.Os meũ loquet̃ ſapientiã, & meditatio cordis mei intelligentias.ἡ μελέτη. וְהָגוּת

הִגָּיוֹן Meditatio,motio in mente.Et legitur tantum ter,vt in libro Pſalmoꝝ.
Pſ 9.℣.17.In opere manuum eius illaqueatus eſt impius, meditatio planè eſt. הִגָּיוֹן
Pſalm.92.℣.4.Super dechachordo, & ſuper Nablo, ſuper meditatione in cithara. הִגָּיוֹן
μεθ᾽ ᾠδῆς.
In reg.Pſ.19.℣.vlt.Et meditatio cordis mei(ſit grata)in conſpectu tuo.ἡ μελέτη. וְהֶגְיוֹן

הֲגִינָה Decens,idonea,conueniens,pulchra. Eſt nomen fœmininum à radicè הָגַן Cognationem habet cum כּוֹן parauit, direxit, firmauit, &c.Hinc ἀγανός, ἀγανής pulcher,decens,Legitur tantum ſemel.
Ezech.42.℣.12.Via coram maceria decente, quæ eſt via orientalis. הַגִּינָה

הָגָר Hagar,nomen ancillæ Sarai quam duxerat Abraham in vxorem pellicem, quæ concipiens peperit Iſmaelem, Hinc Hagareni quos nunc vocamus Sarracenos.
Gen.16.℣.3.Et Sarai dedit eam(Hagar) Abrahamo marito ſuo in vxorem. הָגָר

הַגְרִי Hagarenus,nomen patronimicum ſeu gentile,deſinens in י gentile.
Plur.Pſ.83.℣.7.Tabernacula AEdom & Iſraelitæ, Moab & Hagareni. וְהַגְרִים

הֵידָד Exclamatio læta ſine expreſsione verborum, iubilum, iubilatus, vt quando præ gaudio exclamamus voce incondita, nec verbis fit explicatio, nam eſt tantum eiectio ſeu emiſsio vocis inconditæ & hilaris, Germanicè **Juchtzen** / radix inuſitata eſt הֵדַד emiſit iubilum. Significat enim exclamationem vocis manu exporrecta in altum. Cognationem habet cum הָדָה & יָדַד emiſit manum,eiecit. Hinc ὕδδω,ὕδω, ὑδέω, id eſt, cano,laudo, & ἄδω,ἀείδω cano, ᾠδὴ canticum. Eam ob rem Hieronym. vertit cantare celeuſma. Reperitur quinquies,vt,
Ieſ.16.℣.9.Quia ſuꝑ æſtiuos fructꝰ tuos,& ſuꝑ meſſẽ tuã celeuſma irruet.καταπατήσω הֵידָד
Et ℣.10.Non calcabit(vuas)calcator, celeuſma feci ceſſare. הֵידָד
Idem nomen reperitur Ier.25.℣.30.& cap.48.℣.32.item cap.51.℣.14.

הֵד Celeuſma,exclamatio iubilationis,vox gaudij. Legitur tantum ſemel.
In reg.Ezech.7.℣.7.Prope eſt dies tumultus, vt non ſit iubilatus montium,id eſt,
in montibus. הֵד

הֹדוּ India,nomen regionis orientalis amplisſimæ, quam tradunt habuiſſe quinqꝫ millia oppidorum, quorum nullum Co oppido minus fuerit, & habet nomen à iubilatu ſuper frugibus, quas tellus bis in anno ad maturitatem perducit, arbores ſemper habet frondentes, piper,calamum aromaticum,& cinnama ad nos mittit,in ſumma, eſt terra fertiliſsima.

Eſther 1.℣.1. Ille eſt Ahaſuerus qui regnabat ab India vſq; ad AEthiopiam. ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς. מֵהֹדּוּ

Et cap.8.℣.9. Quæ erant ab India vſq; ad Aethiopiam 127. prouinciæ. Thargum vertit דְּמִן הִנְדְּיָא: Septuag. ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς. מֵהֹדּוּ

הָדָה Emiſit, extendit, intulit, & dicitur tantum de protenſione manuum, ideoq; cognationem habet cum יַד manus & יָדָה eiecit mittendo. Hinc τείω, τάζω tendo, extendo, Item δίω pello, propello manus extendens eas.

In 1.Coniug. הָדָה emiſit, extendit. Semel tantum inuenitur.

Ieſ.11.℣.8. Et in cauernam reguli puer ablactatus manum ſuam emittet. ἐπιβαλεῖ. הָדָה

הָדַךְ Contudit, contriuit, idem quod דָּכָה & דָּכָא contudit, affinitatem habet cum דּוּךְ contudit pila. Hinc δήκω, δάκνω, mordeo, contundo dentibus.

In 1.Coniug. הָדַךְ contudit. Semel tantum vſurpatur in Biblijs.

Iob.40.℣.7. Aſpice omnẽ ſuperbũ, humilia eũ, & contunde improbos ſub eis. σῆψον. וַהֲדֹךְ

הֲדֹם Scabellum, ſubſellium ad terram pedibus appoſitum. Cognationem habet cum אֲדָמָה terra, & cum דָּמָה atq; דָּמַם .i. domitus eſt, nam hoſtes domiti & victi rediguntur ad pedes triumphantium, quibus ſupplices fiunt, vt ſeſe ad ſcabellum victorum humi ſubijciant & conſideant. Hinc δαμάω, domo, item δέμω extruo ſcabellum vel domum humilem inſtar ſubſelliorum, δῶμα domus vel caſa humilis ſubditorum quæ reſpectu palatiorum & arcium eſt tanquam ſcabellum. Et ſemper præponitur nomini רֶגֶל .i. pes &c.

Pſ.110.℣.1. Donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedibus tuis. ὑποπόδιον הֲדֹם

In reg. Ieſ.66.℣.1. Cœlum eſt ſedes mea, & terra ſcabellum pedum meorum. ὑποπόδιον הֲדֹם

Et præterea tantum vſurpatur 1.Paral.28.℣.2. Pſ.94.℣.5. Pſ.99.℣.5. Thr.2.℣.1.

הֲדַס Myrtus, arbor baccas ſaporis præcipui producens, ex quibus vinum fit, quod Myrtidanum vocant, Sexies vſurpatur in Biblijs ſacris, vt,

Ieſ.55.℣.vlt. Et pro ſenticeto exurget myrtus, & erit Domino &c. μυρσίνη הֲדַס

Et plur. Zach.1.℣.8. Et ecce vir equitans ſuper equo ruffo & ſtabit inter myrtos. הַהֲדַסִּים

Inuenitur præterea Ieſ.41.℣.19. Zach.1.℣.10. & 11. item Neh.8.℣.16.

הָדַף Depulit, impulit, propulit, expulit, profligauit, propulſauit. Cognationem habet cum דָּפָה impulit, נָדַף propulſauit, דָּחַף impulit cum ſtrepitu. Hinc ἔδαφος, ἐδαφίζω proſterno ad pauimentum vſq;, πέδον ſolum, campus, planicies &c.

In 1. Coniug. הָדַף impulit, propulit, & cum מִן expulit. Vndecies legitur.

Num.35.℣.22. Et ſi fortuito abſq; inimicitia impulerit eum, id eſt, proſtrauerit eum. ὤσῃ αὐτὸν. הֲדָפוֹ

Ieſ.22.℣.16. Et depellam te de ſtatione tua, & de loco tuo deſtruet te. וַהֲדַפְתִּיךָ

Deuter.9.℣.4. Non dices in corde tuo, cum expulerit Iehoua Deus tuus eos &c. ἐξαναλώσῃ. בַּהֲדֹף

2.Reg.4.℣.26. Et acceſſit Gehaſi ad depellendum eam, & dixit vir Dei, ſine eam &c. ἀπώσασθαι αὐτήν. לְהָדְפָהּ

Prouerbiorum 10.℣.3. At calamitas præuaricatorum expellet eos, id eſt, propter prauitatem expellentur. יֶהְדֹּף

Ezech.34.℣.20. Propterea quod à latere & ab humero impellitis, & cornibus veſtris impingitis. תֶּהְדֹּפוּ

Ioſ.23.℣.5. Et Dominus Deus veſter expellet eas (gentes) ante vos. ἐξολοθρεύσει. יֶהְדָּפֵם

Num.35.℣.20. Et ſi ex odio impulerit eum, aut iecerit ſuper eum lapidem. ὤσῃ. יֶהְדָּפֶנּוּ

Iob.18.℣.18. Propellent eum de luce ad tenebras, & de orbe eijcient eum. יֶהְדְּפֻהוּ

Reperitur præterea tantum Deut.6.℣.19. & Ier.46.℣.15.

הָדַר Ornauit, reueritus eſt, veneratus eſt. Cognationem habet cum אָדַר illuſtrauit, illuſtrem prædicauit, hoc ſemper dicitur de illuſtri, At הָדַר tribuitur quoq; obſcuris.

Hinc ἁδρέω augeor. ἁδρύνομαι creſco, ἁδρός hadrus .i. vber, plenus, maturus. Item αἴδρη ſplendor, ἀιδρός clarus.

In 1. Coniugatione הָדַר ornauit, reueritus eſt, honeſtauit, honorificauit. Quinquies legitur.

Leuit. 19. ℣. 32. A facie caniciei aſſurges, & reuereberis (id eſt, honeſtabis) faciem ſenis. ϗ τιμήσεις. וְהָדַרְתָּ

Ieſ. 63 ℣. Quis eſt iſte veniens de Aedom &c. ornatus indumento ſuo. ὡραῖος. הָדוּר

Ieſa. 45. ℣. 2. Ego ante te procedam, & ornatos (.i. magnos & altos) æquabo. וַהֲדוּרִים

Exo. 23. ℣. 3. Et exhauſtum (.i. pauperem) non ornabis in cauſa ſua (mala) ἐλεήσεις. תֶּהְדַּר

Leuit. 19. ℣. 15. Et non reuereberis faciem magni .i. potentis. θαυμάσεις. תֶהְדַּר

In voce paſsiua. נֶהְדַּר honore affectus eſt, cohoneſtatus eſt. Semel legitur.

Thren. 5. ℣. 12. Facies ſeniorum non ſunt honoratæ. ἐδοξάσθησαν. נֶהְדָּרוּ

In 4. Coniug. הִתְהַדֵּר honorauit ſeipſum, celebrauit ſeſe. Semel habetur.

Prouerb. 25. ℣. 6. Ne honores teipſum coram rege, & in loco magnatum ne ſteteris. ἀλαζονεύου. תִּתְהַדַּר

Inde nomina.

הָדָר Honor, ornatus, decor, ἁδρότης .i. magnitudo, magnificentia.

Pſalm. 8. ℣. 6. Minuiſti eum paulominus ab angelis, gloria & honore coronaſti eum. ϗ τιμῇ. וְהָדָר

Cum affix. leui. Pſalm. 45. ℣. 4. Cinge gladium tuum &c. maieſtatem tuam & ornatum tuum. ϗ κάλλει. וַהֲדָרֶךָ

In reg. Pſ. 145. ℣. 5. Decorem gloriæ maieſtatis tuæ &c. diſſeram. μεγαλοπρέπειαν. הֲדַר

Et plur. in reg. Pſ. 110. ℣. 3. Populꝰ tuꝰ &c. in die virtutis tuæ in ornatibus ſanctitatis. בְּהַדְרֵי

הֲדָרָה Ornatus, decus, decoratio, amplitudo, magnificentia.

In reg. Pſ. 29. ℣. 2. Afferte Domino gloriam &c. adorate eum in decore ſanctitatis. בְּהַדְרַת

Pro. 14. ℣. 28. In multitudine populi eſt decus regis. הַדְרַת

Et præterea tantum 2. Paral. 20. ℣. 21. Pſ. 96. ℣. 9.

הֶדֶר Decor, magnificentia. Et legitur tantum in vno loco.

Daniel. 11. ℣. 20. Et ſuccedet in locum eius, qui emittit exactorem decoris regni. הֶדֶר

הוֹ Heu, hoi, væ. Eſt interiectio dolentis, deriuatur ab אֲהָהּ eheu, aut certè cognationem arctiſsimam habet cum eo. Legitur tantum ſemel.

Ezech. 30. ℣. 2. Sic dicit Dominus Deus, Vlutate (dicentes) heu mihi. הָהּ

הוּא Ipſe, ille, is &c. Cognationem habet cum particula demonſtratiua הֵא .i. en, ecce, item cum הָיָה fuit, ſæpe enim vſurpatur pro verbo ſubſtantiuo eſt. Græci hinc acceperunt ὁ item ἡ & οὗτος ille, iſte.

Pſ. 9. ℣. 9. Et ipſe iudicabit in iuſticia, contendet pro populis. ϗ αὐτὸς. וְהוּא

Gen. 3. ℣. 15. Ipſum (ſemen) conculcabit tibi caput, & tu conculcabis illi &c. αὐτὸς. הוּא

Gen. 32. ℣. 2. Et vocauit nomen loci illius Mahanaim. הַהוּא

Pſ. 73. ℣. 16. Labor eſt iſte in oculis meis (vel labor eſt iſtud, ſeu iſta res) הוּא

Scribiť in fœminino genere, & legiť in maſculino ſcd̃m Maſoreth. Et ſic alia multa.

Et plur. Pſ. 95. ℣. pen. Populi errantes corde ipſi ſunt, at ipſi non nouerunt. הֵם

Iudic. 19. ℣. 1. Et factum eſt in diebus illis, & rex non erat in Iſrael. הָהֵם

Cum Maccaph. Eccle 3. ℣. 18. Ad videndũ quod ipſi ſunt (vt iumenta) ipſi apud ſe. שֶׁהֶם־

Cũ ה Parago. Ioel. 3. ℣. 1. In diebus illis & in tempe illo, quãdo reduxero captiuitatẽ הָהֵמָּה

Ier. 36. ℣. vlt. Et inſuper addita ſunt eis verba multa ſicut hæc (verba) כָּהֵמָּה

Iere. 14. ℣. 16. Erunt abiecti à facie gladij &c. Et non erit eis ſepeliens. לָהֵמָּה

Et cap. 10. ℣. 2. A ſignis cœli ne conſternemini, quia gentes conſternantur ab eis. מֵהֵמָּה

Abacuc 1. ℣. penult. Et ſuffiet (ſagenæ) & reti ſuo, quia in eis eſt pinguis pars eius. בָּהֵמָּה

הִיא Ipſa, illa, ea &c. Eſt demonſtratiuum fœminini generis, latinis ſæpe vertiť in maſculino aut neutro genere, pro natura nominum illorum. Hinc Græci ἡ, ἣ, & αὐτὴ ipſa, ea &c.

Geneſ. 26. ℣. 8. Ecce vxor tua eſt, & quomodo dixiſti ſoror mea eſt ipſa. הִיא

Gen. 14. ℣. Contra regem Zeboim, & regem Bela, hæc eſt Zoar (ciuitas) הִיא

Geneſ. 38.

Gen.38.℣.1.Et factum eſt in tempore illo &c.ratione hirek legitur in fœminino genere, & ratione vau in maſculino,nam עֵת eſt commune. הַהִוא
Er plur.Gen.6.℣.2.Et viderunt filij Dei filias hominum quod formoſæ ipſæ. הֵנָּה
2.Sam.12.℣.8.Hoc ſi parum fuerit, adieciſſem tibi ſicut hæc, ſicut illa. כָּהֵנָּה
Ruth.1.℣.13.Num ad eos ſperabitis donec adoleſcant,num eis aduremini. הֲלָהֵן
Pſ.34.℣.antepen.Vnum (membrum vel os)ex eis non conteretur. מֵהֵנָּה

הוֹד Veneratus eſt, celebrauit, reuerentia proſequutus eſt. Cognationem habet cum יָדָה eiecit,quod in Hiphil facit הוֹדָה confeſſus eſt, nam aperta & libera confeſsione maieſtatem Dei venerari & celebrare debemus. Hinc αἰδέω & αἰδέομαι veneror, reuereor, αἶδος & αἰδώς reuerentia,pudor ingenuus, αἰδοῖος venerabilis, reuerendus, ὑδέω cano,hymnum dico,celebro,ὕδω laudo,cano, carminibus celebro.

In 1.Coniug. הוֹד celebrauit,veneratus eſt.Bis legitur.
Pſalm. 28. ℣. antepenult. Et exultabit cor meum , & cantico meo celebrabo eum. ἐξομολογήσομαι. אֲהוֹדֶנּוּ
Pſalm.45. ℣. vltim. Propterea populi celebrabunt te in ſeculum atq; in perpetuum. ἐξομολογήσονται. יְהוֹדוּךָ
Poſſunt etiam hæc tempora eſſe tertiæ coniugationis à radice יָדָה:

Inde nomen.

הוֹד Reuerentia,celebratio,veneratio,dignitas,maieſtas. Legitur tantum ſingulariter.
Pſalm. 21. ℣. 6. Magna eſt gloria eius in ſalute tua , reuerentiam & decorem pones &c. δόξαι. הוֹד
In reg.Ieſ.30.℣.4. à fine. Et faciet audire Iehoua maieſtatem vocis ſuæ. הוֹד
Cum aff. Pſal. 45.℣.4. Accinge gladium tuum &c, reuerentiam & decorem tuum. τῇ ὡραιότητί σου. הוֹדְךָ
Ier.22.℣.18. Væ Domino & væ maieſtati eius, pro הוֹדוֹ: הֹדֹה
Et ſic 1. Paralip. 16. ℣. 26. Cap.29. ℣. 11. 25. Iob. 37. ℣. 21. Cap. 40. ℣. 5. Pſalm. 8. ℣. 2. Pſalm.96. ℣. 5. Pſalm. 104. ℣. 1. Pſalm. 111. ℣. 3. &c.

הֵידוֹת Hymni,cantica quæ cantabantur in muſicis inſtrumentis,de hoc vide paulo poſt הֵידָת hymnus, canticum.

הוֹי Hoî,heu, Cognationem habet cum אוֹי oî,væ &c. Cum He ſcriptum, præponitur tantum tertijs perſonis , & hanc ob rem alludit etiam ad הוּא, at cum Aleph vſurpatum præponitur omnibus perſonis.Hinc ὦ, & οὐαὶ, væ,heu, Hebræis autem propriè eſt nomen maſculinum ſignificans dolorem, calamitatem , ærumnam,& ſemper ponitur in regimine. Eſt & aliquando adhortandi particula.
Ieſ.1.℣.4.Calamitas gentis peccatoris.i.heu genti peccatrici. οὐαὶ. הוֹי
Et cap.5.℣.8. Calamitas copulantium domum ad domum .i. væ copulantibus. οὐαὶ. הוֹי
Et ℣. 11.Calamitas ſurgentium ſummo mane. Septuag.verterunt οὐαὶ. הוֹי
Item Cap. 55. ℣. 1. O omnis ſitiens, venite ad aquas , & cui non eſt pecunia &c. οἱ διψῶντες. הוֹי
Et ſic Zachar. 2. ℣. 10. 11. Cap. 11. ℣. 17. Eſa. 5. ℣. 18.20.21.22.Ier.22.℣.13.18.Ezech. 13. ℣. 3. 18. Amos 5. ℣. 18.

הוֹ Ho, O interiectio dolentis. Hinc Græci accipiunt ὦ ô.
Amos 5.℣.16. In omnibus plateis erit planctus, & in omnibus vicis dicent, ô, ô. הוֹ

הֹוָה Hoia,heu,væ,Eſt fœmininum à maſculino præcedenti.Bis tantum vſurpatur,vt,
Ezech.7.℣.20.Calamitas(vel dolor)ſuper calamitatem veniet.Sept.οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ. הֹוָה הֹוָה
Ieſ.47.℣.11.Et veniet ſuper te malum &c. & cadet ſuper te calamitas.

הַוָּה Calamitas,ærumna,dolor ſuper quo exclamamus heu,væ &c. Hinc per aphæreſin væ.
Cum affix. Pſalm. 52. ℣. antepen. Obfirmatus eſt in calamitate ſua (vel in dolore ſuo.) ἐν ματαιότητι αὐτοῦ. בְּהַוָּתוֹ
Iob 6. ℣. 2. Vtinam ponderando ponderaretur mœſticia mea , & calamitas mea. τὰς ὀδύνας μου. וְהַוָּתִי
Et cap.30.℣.13.Diruerunt ſemitam meam ad calamitatem (vel deſtructionem) meã. לְהַוָּתִי

In reg. Pro.10.℣.3. At calamitatem præuaricatorꝝ propellet (vt citius veniat.) הַוַּת
Mich.7.℣.3.Et magnus vertit(vel loquitur) calamitatem animæ ſuæ. הַוַּת
Et plur. Pſ.5.℣.10.Intimum eorꝝ calamitates(ſiue corruptiones habet)ματαία. הַוּוֹת
Et Pſ.57.℣.2.Donec prætereant calamitates.i.tempora afflictionum. הַוּוֹת
Legitur quoqꝫ Pſal.38.℣.13. Pſal.52.℣.4. Pſal.55.℣.12. Pſalm.91.℣.3. Pſal.94.℣.20. Prou.17.℣.3. &c.

הָוָה Fuit,extitit. Idem ſignificat quod הָיָה nam Vau & Iod ſunt literæ commutabiles. Et cum omnes tres radicales ſint ex literis אֶהֱוִי, hinc fit quod Græci in deriuatione verbi ab hoc themate nullam vſurpent & ſubſtituant conſonantem, vt ἔω à quo deinde εἰμί .i.ſum. Latini autem pro Vau ponunt f, vnde verbum antiquum fuo, à quo præteritum hodie vſurpatur fuit,item hinc fio.

In 1.Coniug.הָוָה fuit. Sexies legitur in Biblijs ſacris.
Neh.6.℣.6. Hanc ob rem tu ædificas murꝝ,vt illis ſis rex. σὺ γίνῃ αὐτοῖς. הֹוֶה
Eccl.2.℣.22.Nam quid exiſtit homini in omni labore ſuo .i. quid habet ex labore? הֹוֶה
Gen.27.℣.28.Eſto ſuperior fratribus tuis, & ſupplicabunt tibi filij matris tuæ. הֱוֵה
Iob.37.℣.6.Quia niui dicit,ſis in terra &c.Scribitur Aleph pro He. הֱוֵא
Ieſ.16.℣.4.Peregrinabuntur in te depulſi tui, Moab ſis latibulum eis. הֱוִי
Eccl.11.℣.3.In quemcunqꝫ locum ceciderit arbor, in eo permanebit. יְהוּא
Aleph eſt paragogicum, & Vau ainpoal quieſcit in ſchurek, ideoqꝫ eſt ſingularis numeri,ad formam ſimilem dicitur וַיִּשְׁתַּחוּ & ſupplicauit,vel incuruauit ſe.

Inde nomen.

יְהוָה Iehoua, nomen tetragrammaton Dei proprium eſt, & nulli tribuitur creaturæ. A Iudæis habetur ineffabile propter eſſentiam Dei ineffabilem & perpetuam. Significat enim Deum qui fuit,eſt & erit,nam Iod ſcheuatum innuit futurum,Holem præſens, & Lamed he quieſcens in camez præteritum tempus arguit. Hinc gentes imitando Iudæos vocarunt quoqꝫ Deum ſuum, Iouem, quod à Iehoua mutuati ſunt. Hoc cum innotuiſſet Iudæis ſtatuerunt vt in poſterum ſemper pro hoc nomine tetragrammato legeretur aut אֲדֹנָי aut אֱלֹהִים & alterutrius nominis puncta illi ſubiecerunt. יְיָ

Deu.6.℣.4.Audi Iſrael,Iehoua Deus noſter,Iehoua vnus eſt.κύριος εἷς ἐστι. יְהוָה
Pſ.34.℣.3.In Iehoua gloriabitur anima mea &c.Habet puncta בַּאדֹנָי: בַּיהוָה
Et ℣.4.Magna prædicate ipſi Iehoua &c.(vel de Iehoua)pro לַאדֹנָי: לַיהוָה
Ezech.5.℣.5.Sic dicit Dominus Iehoua.i.Deus. Habet puncta אֱלֹהִים: יֱהֹוִה
Pſ.68.℣.21.Deus eſt nobis Deus ad ſalutes,& ad Deum Dominum, pro וְלֵאלֹהִים: וְלֵיהוִֹה
Nam quando apponitꝛ nomini Adonai, tunc ſemꝑ habet puncta nominis Elohim.

הוֹל Inſaniuit,væſanus fuit,demens fuit,inglorius fuit. Contrariam habet ſignificationem à verbo הִלֵּל laudauit,celebriter egit,vel quia laudantes ſeipſos inſani habentur ab alijs.Hinc ἀλαίνω inſanio,ἀλαινὴς inſaniens,ἠλός,ἤλεος,ἠλίθιος ſtolidus, ἠλιθιάζω ſtolidus ſum,εὔηλος ſtultus.

In 2.Coniug.חוֹלֵל redegit ad inſaniam,fecit væſanum. Quinquies legitur.
Pſ.102.℣.9.Omni die probris me affecerunt &c. inſanientes in me. ἐπαινοῦντές με. מְהוֹלָלַי
Eccl.2.℣.2.Ad riſum dixi,inſanus es,& ad gaudium quid facis? περιφορὰν. מְהוֹלָל
Ieſ.44.℣.25.Diſſoluit ſigna vatum, & diuinantes reddet inſanos. יְהוֹלֵל
Iob.12.℣.17.Abducit conſiliarios vt prædam, & iudices vertet in amentiam. יְהוֹלֵל
Eccleſ.7.℣.8. Etenim calumnia ad inſaniam adiget ſapientem. περιφέρει σοφόν. יְהוֹלֵל
In 4.Coniug. הִתְהוֹלֵל fecit ſe inſanum,ſimulauit dementiam. Sexies.
Ier.25.℣.16.Et bibent,& concutientur, & facient ſe inſanire metu gladij. וְהִתְהֹלָלוּ
Et cap.46.℣.9. Aſcendite equi, & facite vos inſanire ô currus.i.diſcurſare. וְהִתְהֹלְלוּ
1.Sam.21.℣.13.Et immutabat ſenſum ſuum &c. & ſimulabat ſe inſanire. וַיִּתְהֹלֵל
Nahum.2.℣.4. In vicis tumultuabuntur præ inſania currus. יִתְהֹלְלוּ
Ier.51.℣.7.De vino eius biberunt gentes, idcirco inſanient gentes. יִתְהֹלְלוּ
Ier.50.℣.38.Terra ſculptilium eſt, & in crudelibus(idolis)inſanient. יִתְהֹלָלוּ

Inde nomen.

Inſania,

הוֹלֵלוּת Inſania, dementia, væſania. Vſurpatur tantum in ſtatu abſoluto, vt, הוֹלֵלוּת
Eccl. 10. ℣. 13. Principium verborum eius eſt ſtultitia, & nouiſsimum &c. inſania. הוֹלְלוּת
Et plur. Eccl. 7. ℣. pen. & cap. 2. ℣. 12. Ad ſciendum ſapientiam &c. inſanias &c.
Et ſic tantum Eccleſ. 1. ℣. 17. Cap. 2. ℣. 12. Cap. 7. ℣. 27. Cap. 9. ℣. 3.

הוּם Diſturbauit impetuoſè, ſtrepitu concitauit tumultuoſè, turbauit cum ſonitu magno, impetum fecit. Idem quod הָמַם & non multum differt ab הָמָה quod intranſitiuum eſt, tumultuatus, tumultu concitatus eſt, Item affinitate alludit ad אָיֹם crudelis. Hinc οἰμάω, οἰμέω impetum facio, οἶμα & οἴμημα impetus.
In 1. Coniug. הָם concitauit tumultuariò, diſturbauit, Semel tantum, vt,
Deut. 7. ℣. 23. Et concitabit (vel terrebit) eos tumultu magno, vſq; deleri eos. וְהָמַם
In 3. Coniug. הֵהִים fecit tumultuariò, excitauit tumultus. Bis legitur.
Pſ. 55. ℣. 3. Attende mihi & exaudi me, querulor in prece mea & ſum diſturbatus. וְאָהִימָה
Mich. 2. ℣. pen. Vt grex in medio caulæ ſuæ, ita tumultum facient præ hominibus. תְּהִימֶנָּה

Inde nomina.

מְהוּמָה Tumultuatio, tumultus, ſtrepitus, concitatio tumultuaria, οἴμημα, οἶμα, impetus, terror, &c.
1. Sam. 5. ℣. 9. & cap. 14. ℣. 20. Et erat tumultus magnus valde. מְהוּמָה מְהוּמָה
Pro. 15. ℣. 16. Melius eſt parum &c. quam theſaurus ingens & tumultus in eo. מְהוּמָה
In reg. 1. Sam. 5. ℣. 11. Quia erat tumultus (i. impetus) mortis in tota ciuitate. מְהוּמַת
Et plu. 2. Par. 15. ℣. 5. Non erit pax egredienti, nec ingredienti, quia tumultus multi. מְהוּמוֹת
מְהוּמוֹת Tumultus, impetus. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt in hac forma plurali, מְהוּמֹת
Amos 3. ℣. 9. Et videte tumultus plurimos in medio eius.

הוּן Conatus eſt omnibus viribus, intendit ſuos neruos. Cognationem habet cum אוּן .i. laborauit cum dolore, dolorem ſenſit ob virium intenſiones, nam neruorum extenſiones crebræ accerſunt corporis ægritudinem. Hinc ἰνέυω vires intēdo, ἰνάσσω conor omnibus viribus, ἶνες vires, ἰνώδης neruoſus.
In 3. Coniug. הֵהִין conatus eſt, intendit vires. Semel inuenitur. וַתָּהִינוּ
Deut. 1. ℣. 6. à fine. Et accinxiſtis quilibet arma bellica ſua, & conati eſtis aſcendere montem (vel contendiſtis aſcendere montem.) συναθροισθέντες.

Inde nomina.

הוֹן Facultas, opulentia, ſubſtantia diuitiarum, quæ conatu & dolore parantur, & quibus fruuntur homines in hoc ſeculo. Hinc ὄνημι iuuo, proſum, ὄνιος vtilis.
Pro. 19. ℣. 14. Domus & facultas eſt hæreditas parentum, à Iehoua autem &c. וָהוֹן
In reg. Pro. 10. ℣. 15. Facultas diuitis eſt ceu ciuitas fortitudinis ſuæ, κτῆσις. הוֹן
Cum aff. Pro. 3. ℣. 9. Honora Deum de ſubſtantia tua, & de primitijs &c. מֵהוֹנֶךָ
Et plur. cum aff. Ezech. 27. ℣. antep. In multitudine opum tuarum, &c. הוֹנַיִךְ
Et ſic Pſ. 44. ℣. 13. Pſ. 112. ℣. 3. Pſ. 119. ℣. 14. Prou. 1. ℣. 13. cap. 6. ℣. 31. Cap. 8. ℣. 18. Cap. 11. ℣. 4. Cantic. 8. ℣. 7. &c.
אוֹן Facultas opum quæ paratur magno conatu &c. Semel inuenitur א pro ה:
Oſ. 12. ℣. 9. Et dixit Ephraim, equidem diues ſum, inueni facultatem mihi. ἀναψυχήν. אוֹן

הוּת Irruit in aliquem, impulſus eſt contra aliquem, item impulit in aliquem, obruit. Cognationem habet cum אָתָה venit properè tanquam irruendo. Hinc ὠθέω, ὤθω impello, Item θοάω incito, θωΐττω impetum facio.
In 2. Coniug. הוֹתֵת machinatus eſt impulſiones, obruit. Semel tantum extat. תְּהוֹתְתוּ
Pſ. 62. ℣. 4. Quouſq; impulſiones (i. inſidias) cogitatis ſuper virum? ἐπιτίθεσθε.

הָזָה Peſſum iuit, demiſſus eſt ad dormiendum, cubitum ſe contulit. Hinc eſt ἰζάνω ſubſideo, ἵζομαι peſſum eo, ſedeo, deorſum iaceo, καθίζω depono, demitto ad ima, vt latini dicunt fœces ſubſidunt, **die hefen ſetzen ſich**/hoc eſt, **legen ſich**/ Hinc latini pro ה ſubſtituunt literam cognatam, & dicunt iaceo, iacere.
In 1. Coniug. הָזָה iacuit ad dormiendum. Semel tantum legitur, vt,
Eſa. 56. ℣. 10. Canes muti non valentes latrare, iacentes, cubantes, diligentes ſomnū. הֹזִים
ἐνυπνιαζόμενοι.

Illa,

הִיא Illa,ea,iſta. De hoc pronomine dictum eſt in ſuo maſculino הוּא:
הִי Planctus,vide radicem ſuam נָהָה planxit, lamentatus eſt.

היד Cantauit,celebrauit hymnis & muſicis inſtrumentis ſeu carminibus.Et ferè tantundem ſignificat quod הוד, nam & literæ ſunt eædem niſi quod Iod mobile ponatur pro Vau quieſcente, quemadmodum & in aliꝭs nonnullis fieri ſolet,dicimus enim קוּם ſurrexit in piel קוֹמֵם erexit, & קַיֵּם ſtatuit ſeu erexit. Affinitate alludit ad הֵידָד. Hinc eſt Græcum ὕδω & ὑδέω, id eſt, laudo, cano, hymnum dico, celebro, &c. Verbaliter non vſurpatur, ſed tantum vnum nomen fœmininum ex ſecunda coniugatione paſsiua extat, vt

הֻיֶּדֶת Hymnus, celebratio in carminibus ſeu inſtrumentis muſicis, ad formam כְּסֶמֶת
Plur.Nehem.12.℣.8. Matthania ſuper hymnos ipſe & fratres eius. הֻיְּדוֹת
Et præter hunc locum non inuenitur alibi.

היה Fuit. Congruit cum verbo הָוָה: Hinc Græci pro He vſurpant lenem aſpirationem & dicunt ἔω à quo deinde εἰμὶ, item ἔσκω in quo σκω eſt aſformatio, nam neceſſariò conſtant deriuata eius ex puris vocalibus, quum Ebræa radix habeat tres ex literis אֶהֱוִי:

In 1. Coniugat. הָיָה fuit,factum eſt, verbum ſubſtantiuum.
Pſ.1.℣.3.Et erit ſicut arbor plantata ſecus decurſus aquarum.ϗ ἔσται. וְהָיָה
Pſ.30.℣.8.Abſcondiſti faciem tuam,tunc fui conturbatus (vel exterritus) ἐγενήθη. הָיִיתִי
Deut.9.℣.7.Amaricantes (.i.rebelles)fuiſtis aduerſus Dominum. הֱיִיתֶם
Gen.3.℣.6.Et eritis ſicut dij, ſcientes bonum & malum. ϗ ἔσεσθε. וִהְיִיתֶם
Ier.15.℣.4.à fine.Eſſendo eris mihi tanq; fallacia,& tanq; aquæ infideles. הָיוֹ
Gen.4.℣.8. Et factum eſt cũ ipſi eſſent in campo,ſurrexit Cain ꝛc.ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς. בִּהְיוֹתָם
Et cap.12.℣.2.Et magnificabo nomen tuum, & eſto benedictio, id eſt,in benedictione. ϗ ἔσῃ. וֶהְיֵה
Et cap.24.℣.8.à fine.Soror noſtra es, tu eſto in mille millia &c. ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ. הֲיִי
Pſ.102.℣.8. Vigilaui & fui ſicut paſſer ſolitarius in tecto. ϗ ἐγενόμην. וָאֶהְיֶה
Pſ.112.℣.2.Robuſtum in terra erit ſemen eius, generatio rectoꝝ benedicetur. ἔσται. יִהְיֶה
Pſ.113.℣.2.Sit nomen Iehoua benedictum, ab hoc tempore vſq; in æternum. εἴη. יְהִי
Pſ.33.℣.8.Quia ipſe dixit & factum eſt (ſiue fuit)ϗ ἐγενήθησαν. וַיֶּהִי
In voce paſsiua. נִהְיָה factus eſt. Legitur tantum in præterito.
Deut.4.℣.32.Num factum eſt aliquid,ſicut res iſta? vel auditum eſt ſimile iſti? הֲנִהְיָה
Ier.5.℣.pen. Stupenda & horrenda facta eſt(vel fuit)in terra. ἐγενήθη. נִהְיְתָה
Dan.8.℣.vlt.Et ego Daniel factus ſum vt ægrotarem. נִהְיֵיתִי

Inde nomen.

אֶהְיֶה Id eſt,ero.Sic Deus omnipotens ſe vocat,qui non habet principium neq; finem.
Exo.3.℣.14.Et dixit Deus ad Moſen,ero qui ero. ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. אֶהְיֶה
Et in eodem verſu Ero(.i. Deus cuius nomen eſt ero) miſit me ad vos. ὁ ὤν. אֶהְיֶה
יְהֹוָה Iehoua,Dominus,Deus,ſignificat Deum qui fuit,eſt & erit,de hoc vide הָוָה p. 179.

היך Quomodo? idem quod אֵיךְ nam Aleph & He ſunt literæ commutabiles. Bis.
Dani.10.℣.17. Et quomodo poterit ſeruus huius Domini mei loqui cum hoc Domino meo?
1.Paralipom.13.℣.12. Et audiuit &c. dicens, Quomodo introducam ad me arcam Dei? πῶς. וְהֵיךְ
Pro hoc ſcribitur 2. Sam.6.℣.9. Quomodo veniet ad me arca Iehoua? πῶς. הֵיךְ אֵיךְ
הִים Tumultuatus eſt, deturbauit impetu magno. Vide radicem הוּם

הין Hin, menſura liquidorum,continens duodecim Login, ſecundum R. D. Log verò menſura eſt quæ tantum continet quantum ſex ouorum teſtæ, Proinde Hin continet ſeptuaginta duo oua. Græci ſimiliter vſurpant ἵν.
Exo.29.℣.40.Et decimam partem ſimilaginis oleo contuſo quartam partem Hin,& libamen quartam partem Hin ad vnum agnum. τοῦ ἵν. הַהִין

In reg. Leu. 19. ℣. pē. Epha iuſtitiæ, et Hin iuſtitiæ (.i. iuſtum) erit vobis. καὶ χοῦς δίκαιος. הִין
Numer. 15. ℣. 4. 5. 7. 9. 10. Cap. 28. ℣. 14. Ezechiel. 4. ℣. 11. Cap. 45. ℣. 24. Cap. 46. ℣. 6. 7. 11. 14. &c.

הֵיכָל Palatium ſplendidum, tribuitur tam templo, quam aulæ regiæ, & nomen habet à pulcritudine conſumata & perfecta præ cæteris ædificijs. Radix eſt הָכַל quæ verbaliter non vſurpatur, Cognationem habet cum כָּלָה conſumatus eſt, & כָּלַל conſummauit, erat enim pars ædificij abſolutiſsimè & picturis & ornatu apparata. Hinc eſt Græcum ἄγλη ſplendor, ἀγλήεις ſplendidus.

Pſ. 144. ℣. 4. à fine. Filiæ noſtræ &c. ornatæ ad ſimilitudinem palatij. ναοῦ. הֵיכָל

Cum affix. Pſalm. 18. ℣. 7. Et ad Deum meum clamabo, exaudiet de palatio ſuo &c. ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ. מֵהֵיכָלוֹ

In reg. Ier. 7. ℣. 4. Ne cōfidatis ℣bis mēdacij dicēdo palatiū Dñi, templū Dñi ꝛc. ναός. הֵיכַל

Item Pſ. 5. ℣. 8. Adorabo ad palatium (.i. templum) ſanctitatis tuæ. הֵיכַל

Et plur. cum affi. graui. Ioel 4. ℣. 5. Atq; meliora intuliſtis in palatia veſtra. לְהֵיכְלֵיהֶם

In reg. Pro. 30. ℣. 28. Et ipſe (araneus) eſt etiam in palatijs regum. ὀχυρώμασι. בְּהֵיכְלֵי

Pſ. 45. ℣. 9. De palatijs eboris (.i. eburneis) inde (inquā) lætificabunt te. βάρεων. מִן־הֵיכְלֵי

Et ſic 1. Samuel. 1. ℣. 9. Cap. 3. ℣. 3. 2. Samuel. 22. ℣. 7. & 1. reg. 6. ℣. 3. 5. 17. 33. item 1. Paralip. 4. ℣. 7. 8. 22. &c.

הֵיכָלוֹת Palatia, delubra. In genere fœminino reperitur tantum ſemel, vt, (τεμένη.
Plur. Oſeæ 8. ℣. 14. Et ædificauit palatia (.i. delubra) & Iehuda multiplicauit vrbes. הֵיכָלוֹת

הָבַר Aſper fuit, ruſticè & parum ciuiliter ſe oppoſuit alicui vrgendo eum, vel angariando eum. Ideo cognationem habet cum אִכָּר .i. agricola qui terram perfodit, & cum כָּרָה effodit. Hinc ἀγριαίνω aſper ſum, ἀγριόω, ἐξαγριαίνω exaſpero, ἄγριος agreſtis &c. Item ἀγγαρεάζω, id eſt, vrgeo, ἀγγαρεῖα angaria. Et latinum grauo, grauis fuit, aggero, exaggero. Et per metatheſin literarum vrgeo inciuiliter.

In 1. Coniugat. הָבַר aſper fuit, grauis & difficilis fuit, cum datiuo & ſemel.

Iob 19. ℣. 3. His decem vicibus calumniati eſtis me, non pudet vos, quod ſitis aſperi mihi. ἐπίκεισθέ μοι. תַּהְבְּרוּ־לִי

Inde nomen.

הַכָּרָה Aſperitas, aggrauatio, ſed verius ה eſt hæmanthicum à radice נָכַר diſcreuit.
In reg. Eſa. 3. ℣. 9. Aſperitas vultus eorum reſpondit contra eos .i. prodidit eos. הַכָּרַת

הָלָא Vlterius propulſauit, promouit ad vlteriorem locum, amplius profligauit. Cognationem habet cum לָאָה ſoluit, vt poſsit vlterius progredi: Hinc ἕλω verto, traho, eo vlterius.

In 1. Coniugat. paſsiua. נַהֲלָא vlterius eſt profligatus. Semel inuenitur.
Mich. 4. ℣. 7. Et ponam claudicantem ꝛc. & vlterius profligatam in gentē firmam. וְהַנַּהֲלָאָה

Inde nomen.

הָלְאָה Vlterius, ad vlteriorem partem, Eſt nomen, & ſemper habet à tergo he locale. הָלְאָה
Gen. 19. ℣. 9. Et dixerunt, accede vlterius (ad nos) .i. proprius ad nos accede. ἐκεῖ. מֵהָלְאָה
Et cap. 35. ℣. 21. Et tetendit tentorium ſuum vlterius de loco ad turrim Eder. ἐπέκεινα. וָהָלְאָה
Leuit. 22. ℣. 27. Et à die octauo & vlterius acceptabitur in ſacrificium ignitum.
Et ſic Numeri. 15. ℣. 23. Cap. 17. ℣. 2. Cap 32. ℣. 19. Item 2. Samuel. 20. ℣. 22. 36. Eſa. 18. ℣. 2. & 7. Ieremiæ 22. ℣. 19. &c.

הָלַךְ Ambulauit, tractu quodam lento, aut abijt tractum, præterijt, obambulauit, per metaphorā tribuitur igni, linguæ & alijs. Idem eſt quod יָלַךְ niſi quod varient coniugationibus & temporibus. Affinitate alludit ad לָאַר legauit, ablegauit ad eundū. Hinc ἕλκω, ἑλκύω & ἑλκίζω traho. item ἀλύγω, λαγεύω fugio.

In 1. Con. הָלַךְ ambulauit. Conſtruit cū ꝑpoſitionibus ב אֶל עַל & מִן & nōnūꝗ cum actō ſuæ ſignificationis, & rarius vſurpat in Infini: Imperat: & Futuro.

Pſ. 1. ℣. 1. Beatus vir qui non ambulauit in conſilio impiorum ꝛc. ἐπορεύθη. הָלַךְ

Ieſa. 33. ℣. 15. Ambulans iuſticias, id eſt, qui ambulat in iuſticijs (vel ingrediens iuſticias) πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ. הֹלֵךְ

Gen. 8. ℣. 3. Et reuerſæ ſunt aquæ de terra eundo & reuertēdo. ὕδωρ πορευόμενον. הָלוֹךְ

Num. 22. ℣. 13. Nam renuit Iehoua dare ad ambulandum vobiſcum. πορεύεσθαι. לַהֲלֹךְ

Ierem. 33.

Ier.51.ꝟ.50.Vos qui euaſiſtis gladium,ite(.i. pergite) & ne ſteteritis. הִלְכוּ
Iob 23.ꝟ.7.Ecce orientem(verſus)ibo,& ipſe non adeſt. πορεύσομαι. (θήσονται. אֶהֱלֹךְ
Pſ.58.ꝟ.9.Velut limax colliqueſcet,& abibit,(.i.peribit)& ſicut abortiuus.ἀνταναιρε- יַהֲלֹךְ
Exo.9.ꝟ.23.Et ibat ignis ad terrã Pſ.73.ꝟ.9.Lingua eorum obãbulabit in terra.διῆλθεν. תִּהֲלַךְ
Notandum vero quod hoc verbum rarò vſurpetur in Infin. Impera. & Futuro ſed loco eius in vſu eſt verbum יֵלֵךְ de quo infra ſuo loco.

In voce paſsiua. נֶהֱלַךְ præteritus ſum à meipſo. Semel inuenitur.
Pſalm.109.ꝟ.23. Sicut vmbra quæ declinat, præteritus ſum, id eſt, inſtabilis factus ſum. ἀντανηρέθην. נֶהֱלָכְתִּי

In 2. Coniug. הִלֵּךְ ambulauit continuè,& cum Accuſatiuo fecit ire .i. traxit.
Pſ.38.ꝟ.7. Incuruatus & humiliatus ſum valde,tota die atratus inceſsi. ἐπορευόμην. הִלַּכְתִּי
Iob 24.ꝟ.10.Nudum fecerunt incedere ſine veſtimento. γυμνοὺς δὲ ἐκοίμησαν. הִלְּכוּ
Eccle.4.ꝟ.antep.Vidi omnes viuentes qui ambulant ſub ſole. περιπατοῦντας. הַמְהַלְּכִים
Et cap.11 ꝟ.pen.Et ambula in vijs cordis tui,& in intuitu oculorum. περιπάτει. וְהַלֵּךְ
Pſ.86.ꝟ.11.Doce me Iehoua viam tuam, ambulabo in veritate tua. πορεύσομαι. אֲהַלֵּךְ
Et Pſalm.85.ꝟ.vltim. Iuſticia ante eum ambulabit, & ponet in viam greſſus ſuos. προπορεύσεται. יְהַלֵּךְ

In 4. Coniug. הִתְהַלֵּךְ fecit ſe ambulare, conatus eſt incedere,traxit.
Pſ.26.ꝟ.3 Et faciam me ambulare in veritate tua .i.aſſuefaciam me ambulare.εὐηρέστησα. וְהִתְהַלַּכְתִּי
Pro.20.ꝟ.7.Faciens ſe ambulare in integritate ſua,eſt iuſtus. ὃς ἀναστρέφεται. מִתְהַלֵּךְ
Pſ.56.ꝟ.vlt. At faciendum me ambulare coram Deo in lumine viuentiũ. εὐαρεστήσω. לְהִתְהַלֵּךְ
Gen.17.ꝟ.1.Fac te incedere ad faciem meam & eſto integer.εὐαρεστήσεις. הִתְהַלֵּךְ
Et cap.5.ꝟ.22.Et fecit ſe Hanoch ambulare Deum .i. imitari Deum.εὐηρέστησε. וַיִּתְהַלֵּךְ
Iob 18.ꝟ.8.Et ſuper perplexitatem faciet ſe ambulare. Sept.ἐλιχθείη. Deuoluetur. יִתְהַלָּךְ
Et ſic Geneſ.3.ꝟ.9. Cap.5.ꝟ.22.24. Cap.6.ꝟ.9. Cap.13.ꝟ.17. Exod.21.ꝟ.19. Leuit.26.ꝟ.12. Zacha.1.ꝟ.10.& 11.&c.

Inde nomina.

הֵלֶךְ Ambulatio,& pro concreto ambulator. Bis extat.
1.Samuel.14.ꝟ.26.Et venit populus in ſyluam, & ecce ambulatio (id eſt fluxus) mellis. ἐπορεύετο. הֵלֶךְ
1.Sam.12.ꝟ.4.Et venit ambulator(ſeu viator de ambulatione ſua)πάροδος. הֵלֶךְ

הֲלִיךְ Ambulatio,iter,greſſus,item pro pedibus ambulantibus. Inuenitur ſemel.
Plur.Cum affi.Iob 29.ꝟ.6. Cum abluerem greſſus(.i.pedes) meos butyro. αἱ ὁδοί μου. הֲלִיכַי

הֲלִיכָה Ambulatio,inceſſus,greſſus,iter. Quinquies vſurpatur in Biblijs,vt,
Plur. Iob 6.ꝟ.19. Viderunt(eos)itinera Thema, ambulationes in Saba. ἀτραποὺς. הֲלִיכוֹת
Cum affi.Pſ.68.ꝟ.25.Viderunt inceſſus tuos,ô Deus,inceſſus Dei mei. αἱ πορεῖαί σου. הֲלִיכוֹתֶיךָ
Nahum 2.ꝟ.6.Offendentur in inceſſu ſuo, feſtinabunt ad murum &c. Secundum puncta legitur in ſingulari, & iuxta literas eſt plurale nomen. ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν. בַּהֲלִיכוֹתָם
Legitur præterea tantum Abac.3.ꝟ.6. Prouerb.31.ꝟ.27.

מַהֲלָךְ Ambulatio,deambulatio,iter, profectio,tranſitus.Extat quater, vt,
Cum affi.Nehe.2.ꝟ.6.Quouſque erit profectio tua .i.quantum temporis aberis? מַהֲלָכְךָ
In reg.Ionæ 3.ꝟ.3.Et Niniue erat ciuitas magna Deo,iter trium dierum.ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ. מַהֲלַךְ
Item Ezec.42.ꝟ.4 Et ante exedras erat iter(.i.ſpaciũ)decem cubitorum in latitudine. מַהֲלָךְ
Et plur.Zach.3.ꝟ.7.Et dabo tibi trãſitus inter iſtos (angelos)à מַהְלְכִים ἀναστρεφομένους מַהְלְכִים

תַּהֲלוּכָה Proceſsio,progreſsio. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, (ἐν διῆλθον.
Plur.Neh.12.ꝟ.31. Et conſtitui duas confeſsiones &c. & proceſsiones ad dexterã. וְתַהֲלֻכֹת

הָלַל Gloriatus eſt voce,ſeipſum laudauit,glorificauit, &c. Cognationem habet cum הָלָא vlterius promouit,nam laudare eſt aliquem vlterius promouere fama & prædicando eius virtutes. Hinc ἀλαλάζω, ὑλλέω diuulgo,promulgo laudes alicuius voce clara.Item Alleluia .i. laudate Dominum.

In 1. Coniug. הלל & הַל gloriatus eſt. In participijs perfectè, & quater extat.
Pſ.5.ꝟ.6.Non conſiſtẽt gloriantes corã oculis tuis.i.iactabundi nõ ſtabũt. παράνομοι. הוֹלְלִים
Et Pſ.73.ꝟ.3.Quia æmulationem habui in gloriabundos,proſperitatem.ἀνόμοις. בַּהוֹלְלִים
Item Pſalm.75.ꝟ.5. Dixi gloriabundis,ne gleriemini,& impijs ne extollatis cornu. τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε. לַהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ

In voce paſsiua. נֻהַלָּל glorioſus eſt factus, in gloria eſt habitus. Semel legitur. מְהֻלָּלִים
Ieſ. 7. ℣. 19. In omnibus arbuſtis, & in omnibus glorioſis .i. locis claris.

In 2. Coniugat. הִלֵּל laudauit clara voce, glorificauit. **Loben mit heller ſtimm.** הִלֵּל
Pſ. 10. ℣. 3. Quia laudauit impium (alterum) pro deſiderio animæ ſuæ. ἐπαινεῖται. הִלַּלְתִּיךָ
Pſ. 119. in ש Septies in die laudaui (vel glorificaui) te ſuper iudicia iuſtitiæ. ᾔνεσά σε. וְהַמְהַלְלִים
2. Par. 23. ℣. 13. Et audiuit &c. vocem populorum currentium & laudantium regem. וּמְהֻלָּל
Pſ. 48. ℣. 2. Magnus Iehoua & laudandus valde in ciuitate Dei noſtri. αἰνετὸς. וּלְהַלֵּל
1. Par. 16. ℣. 4. Et ad confitendum & ad laudandum Iehoua Deum Iſrael. καὶ αἰνεῖν. הַלְלוּ
Pſ. 113. ℣. 1. Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini. αἰνεῖτε. אֲהַלֵּל
Pſ. 56. ℣. 4. In Deo laudabo verbum eius, in Deo confiſus ſum. ἐπαινέσω. תְּהַלֵּל
Pſ. 150. ℣. vlt. Omnis ſpiritus (ſiue halitus) laudet Dominum. αἰνεσάτω. יְהַלֶּל־יָהּ
Et Pſ. 102. ℣. 18. Et populus qui creabitur laudabit Dominum. αἰνέσει.

In voce paſsiua הֻלַּל laudatus eſt, celebratus eſt, glorificatus eſt, ter legitur. הֻלָּלָה
Ezech. 26. ℣. 17. Ciuitas laudata, quæ fuit fortis in mari &c. ἐπαινετὴ. יְהֻלַּל
Pro. 12. ℣. 8. Iuxta prudentiam ſuam laudabitur quilibet. ἐγκωμιάζεται. הוּלָּלוּ
Pſ. 78. ℣. 62. Et virgines eius non ſunt laudatæ (epithalamijs nuptialibus .i. manſerũt innuptæ) Eſt duplex lectio, aut הֻלָּלוּ aut הוּלָּלוּ per reſolutionem dages.

In 3. Coniugat. הֵהֵל fecit laudabiliter, & abſolutè inclaruit. Quater extat.
Iob 31. ℣. 26. Si aſpexi lumen (id eſt, ſolem) quod clareſcet, & lunam precioſè incedentem. יָהֵל
Et cap. 41. ℣. 10. Tuſsibꝰ eiꝰ clareſcet lux, & oculi eiꝰ ſũt ſicut palpebræ. ἐπιφαύσεται. תָּהֵל
Ieſa. 13. ℣. 10. Quia ſtellæ cœlorum & ſucculæ eorum non clarificabunt lucem ſuam. οὐ δώσουσι. יָהֵלּוּ
Iob 29. ℣. 3. Quum ille clarificabit lucernam ſuam ſuper capite meo &c. ηὔγει. בְּהִלּוֹ
Litera He characteriſtica Infinitiui repulſam patitur. Vel eſt nomen הֵל, id eſt, claritas, **Hell.**

In 4. Coniugat. הִתְהַלֵּל laudauit ſeipſum, gloriatus eſt. Sæpe.
Prouerb. 25. ℣. 14. Vt nubes & ventus ſunt abſq; imbre; ſic eſt q̃ ſe laudat de dono falſo. οἱ καυχώμενοι. מִתְהַלֵּל
Pſ. 106. ℣. 5. Ad laudandum (vel gloriandum) cum hæreditate tua. ἐπαινεῖσθαι. לְהִתְהַלֵּל
Et Pſalm. 105. ℣. 3. Gloriamini in nomine ſancto eius, lætetur cor quærentium. ἐπαινεῖσθε. הִתְהַלְלוּ
Ier. 9. ℣. 5 à fine. Ne glorietur ſapiens in ſapientia ſua, & ne glorieť &c. μὴ καυχάσθω. יִתְהַלֵּל
Et ſic 1. Regum. 20. ℣. 11. 1. Paralip. 16. ℣. 10. Prouerb. 20. ℣. 12. Cap. 26. ℣. 1. Cap. 31. ℣. 26. Eſai. 45. ℣. 28. &c.

Inde nomina.

הִלּוּל Laus, laudatio. Singulariter non vſurpatur, ſed tantum in plurali. Bis extat.
Leuit. 19. ℣. 24. Et anno quarto erit fructus eius ſanctitas laudationum Domino. הִלּוּלִים
Iud. 9. ℣. 27. Et fecerunt laudes (.i. tripudia laudis) Sept. χορούς. הִלּוּלִים

מַהֲלָל Laudatio, glorificatio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt (κωμιαζόντων.
Cum affi. Pro. 27. ℣. 21. Vt aurꝝ in fornace (ꝓbat) ſic homo ore laudationis ſuæ. ἐγ- מַהֲלָלוֹ

תְּהִלָּה Laus, laudatio, collaudatio, actio laudandi, gloriatio. Sæpe extat. תְּהִלָּה
Pſ. 33. ℣. 1. Ouate iuſti in Domino, rectos decet collaudatio. αἴνεσις. תְּהִלָּתִי
Cum affi. Pſ. 22. ℣. 26. De te eſt laus mea, in eccleſia magna. ἔπαινός μου. תְּהִלַּת
In reg. Ier. 48. ℣. 2. Non eſt vltra gloriatio Moab contra Heſbon. ἰατρεία. תְּהִלּוֹת
Et plur. Pſ. 22. ℣. 4. Et tu es ſanctus, ſeſſor laudum Iſraelis. ὁ ἔπαινος.

הֵילֵל Lucifer, ſtella matutina quæ apparet ante auroram, & dicitur à ſplendore claro & laudabili. Hinc ἕλη helius .i. ſolis ſplendor, ὑαλόεις lucidus, ἥλιος ſol, ἡλιόω, ἡλιάζω ſoli expando, ἡλιασμὸς ſplendor. Et germanicum **Hell.** Semel legitur. הֵילֵל
Ieſ. 14. ℣. 13. Quomodo cecidiſti de cœlo Lucifer filius auroræ. ὁ ἑωσφόρος.

הָלַם

Conquaſſauit aliquid diducendo velut in laminã, & propriè ſignificat malleare, multis ictibus mallei aliquid contundere in bracteam. Deinde transfertur etiam ad omnia verbera ſeu percuſsiones graues, & exponitur verberauit. Cognationem habet cum לָהַם percuſsit lamina .i. vulnerauit gladio. Hinc lamina, & per inuerſionem malleus, malleare, malleatus.

In 1. Coniug. conquaſſauit, verberauit, & abſolutè conquaſſatus eſt. 8. legitur.
Ieſa. 16. ℣. 8. Domini gentium conquaſſauerunt (conculcando) ſurculos eius. καταπατήσατε. הָלְמוּ
Iudicum. 5. ℣. 22. Tunc conquaſſatæ ſunt vngulæ equorum præ calcationibus. ἐνευροκοπήθησαν. הָלְמוּ
Ibid. ℣. 26. Et conquaſſauit Siſeram, perfodit caput eius, & cruentauit. ἀπέτεμε. וְהָלְמָה
Prouerb. 23. ℣. vltim. Percuſſerunt me, & non dolui, verberauerunt me, & non ſenſi. ἐνέπαιξαν μοι. הֲלָמוּנִי
Ieſ. 28. ℣. 1. In capite vallis optimæ percuſſorum vino. οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνου. הֲלוּמֵי
1. Sam. 14. ℣. 16. Et ecce multitudo diſſoluebatur, & ibant cõquaſſando. πορευόμενος. וַהֲלֹם
Pſ. 141. ℣. 5. Verberet me iuſtus, & hoc erit mihi beneficentia. παιδεύσει. יֶהֶלְמֵנִי
Pſalm. 74. ℣. 7. Nunc autem ſculpturas &c. bipenti & malleis conquaſſabunt. κατέῤῥαξαν. יַהֲלֹמוּן

Inde nomina.

הוֹלֶם Ictus mallei, percuſſura. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
In reg. Ieſ. 41. ℣. 7. Et confirmauit faber conflatorem diſpertientem malleo ictum. הוֹלֶם
הַלְמוּת Malleus quo aliquid conquaſſatur in laminam. Vno tantum in loco legitur.
Iud. 5. ℣. 26. Manum ſuã ad clauum mittebat, & dexteram ſuã ad malleũ laborantiũ. הַלְמוּת
מַהֲלֻמוֹת Verbera, quæ multis vicibus fiunt, ideoq; caret ſingulari numero. Bis habetur.
Plur. Prouer. 18. ℣. 6. Et os eius (ſtulti) ad verbera clamabit. Ringt nach ſchlege. לְמַהֲלֻמוֹת
Et cap. 19. ℣. vlt. Parata ſunt illuſoribus iudicia, & verbera tergo ſtultoꝝ. τιμωρίαι. וּמַהֲלֻמוֹת
יַהֲלֹם Adamas, lapis precioſus tantæ duriciæ vt ferrum frangat, Eſtq; velut malleus aliorum lapidum. Hieron. vertit Iaſpidem. Ter legitur.
Exo. 28. ℣. 18. & cap. 39. ℣. 11. Et ordo ſecũdus, Carbunculus, Sapphirus & Adamas. וְיַהֲלֹם
Ezech. 28. ℣. 13. Sardius, Topazius, & Adamas Tharſis. ἴασπις. וְיַהֲלֹם
הֲלֹם Significat locum, vbi incuſſio pedis conſiſtit, & cum latini non habeant nomen correſpondens, coguntur per aduerbia reddere, vt hîc, huc, & illuc.
Gen. 16. ℣. 13. Nunquid etiam hîc vidi poſt videntem me. ἐνώπιον. הֲלֹם
Exo. 3. ℣. 5. Et dixit, ne approquinques huc, ſolue calceamenta tua. ὧδε. הֲלֹם
1. Sam. 10. ℣. 22. Et interrogauerunt Iehoua, an adhuc venturus eſſet illuc. ἐνταῦθα. הֲלוֹם
2. Sam. 7. ℣. 18. et 1. Par. 17. ℣. 15. Et ꝙ eſt domꝰ mea, quæ ꝓduxiſti me huc. ἕως τούτων. הֲלוֹם
Et præterea tantũ Iud. 18. ℣. 3. cap. 20. ℣. 7. Ruth. 2. ℣. 14. Sam. 41. ℣. 36. 38. Pſ. 73. ℣. 10.

הָמָה Tumultuatus eſt, ſonuit tumultuoſè, tumultum concitauit, crepuit, concrepuit, intonuit, fremuit, vt quum in magna multitudine & copia confuſæ voces ingentem ſonum edunt, vt eſt fremitus maris, & ſonus eius, quem vndæ alliſæ ſcopulis reddunt. Cognationem habet cum הוּם & הָמַם quæ ſunt tranſitiua, tumultuoſè deturbauit, At quieſcens in lamed he eſt ſemper intranſitiuum. Hinc eſt οἰμέομαι, οἰμάομαι impetuoſus ſum, οἴμημα & οἶμα impetus, tumultus.

In 1. Coniugat. הָמָה tumultuatus eſt, fremuit. Eſt vnum intranſitiuum.
Cant. 5. ℣. 4. Ier. 31. ℣. 20. Sonuerunt viſcera mea (.i. tumultuata ſunt ſuper eo) הָמוּ
Ier. 5. ℣. 23. & cap. 51. ℣. 54. Et tumultuabunť fluctus eoꝝ, ſicut aquæ multæ. ὡς ἠχοῦσιν. וְהָמוּ
Prouerb. 20. ℣. 1. Deriſorem facit vinum, & tumultuantem ſicera.
Ieremiæ. 4. ℣. 19. Reſonat cor meum. λυμαινόμενος. (mulier. הֹמֶה
Eſa. 22. ℣. 2. Ciuitas tumultuoſa. πόλις βοώντων. Pro. 7. ℣. 11. Tumultuans eſt ipſa, id eſt, הֹמִיָּה
Eſa. 17. ℣. 12. Heu copiæ populoꝝ ꝛc. vt tumultuabunť maria, ſic tumultuabuntur. ὡς θάλασσα κυμαίνουσα. כַּהֲמוֹת
Pſ. 55. ℣. 18. Veſpi & mane, & meridie differã (.i. orabo) & tumultuabor. ἀπαγγελῶ. אֶהֱמֶה
Ieremiæ 6. ℣. 23. Vox eorum quaſi mare ſonabit. κυμαίνουσα. Ierem. 50. ℣. 42. Cor meum &c. velut tibiæ ſonabit. ἠχήσει. (ἤχησαν. יֶהֱמֶה
Pſ. 59. ℣. 7. et 15. Tumultuabũť ſicut canis. Pſ. 46. ℣. 4. Sonabunt, turbabũť aquæ eius. יֶהֱמוּ
Pſal. 42. ℣. 2. & 12. Item ℣. vlt. Quid incuruas te aña mea, & quid tumultuaris contra me. συνταράσσεις. (tuabuntur. ταράσσεται. תֶּהֱמִי
Eſa. 17. ℣. 12 Sicut fremitus mariũ ſonabunt. Pſ. 39. ℣. 7. Veruntamen vanè tumul- יֶהֱמָיוּן
Item Pſalm. 46. ℣. 7. Pſalm. 77. ℣. 4. Pſalm. 83. ℣. 4. Prouerb. 1. ℣. 21. Cap. 9. ℣. 13.
Eſaiæ 16. ℣. 11. Cap. 51. ℣. 15. Pſalm. 59. ℣. 1. &c.

Inde nomen.

הֶמֶה Tumultus,ſtrepitus. Legitur tantum ſemel in Biblijs , hinc οἶμα.
Cum aff.Ezech.7.℣.11.Nihil ex opulentia eoꝶ, nihil de tumultu eoꝶ remanebit. מֵהֲמֵהֶם

הֶמְיָה Strepitus,ſonitus tumultuarius.Legitur tantum ſemel, hinc οἴμημα.
In reg.Ieſ.14.℣.11.Detractus eſt ad inferos faſtus tuus, ſtrepitus nablorum tuorum. הֶמְיַת

הֲמִית Sonitus,vox,fletus,clamor. Et reperitur in vno tantum loco.
Cum aff. Pro.19.℣.17. Caſtiga filium tuum dum ſpes ſupereſt,& ad clamorem eius הֲמִיתוֹ
ne aduertas animum tuum (vel vt occidas eum,animum ne inducito tuum.)

הָמוֹן Tumultus,copia tumultuoſa,multitudo tumultuaria.De hoc in הָמַן:

הֲמֻלָּה Strepitus loquelæ copioſæ,ſonitus ſermonis magni ſeu prolixi,rumor. Cognationem habet cum הָמוֹן copia, nam Lamed & Nun ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Affinitate quoq; alludit ad מִלֵּל loquutus eſt præciſa voce. Hinc ὁμιλέω loquor in magna copia hominum,concionor,ὁμιλία ſermo, homilia, ὅμιλος cœtus,ὁμιλαδὸν ſimul,turmatim &c. Bis legitur.
Ezech.1.℣.24.Et audiui vocẽ &c.vocẽ loquelæ,tanq̃ vocem caſtroꝶ. τοῦ λόγου. הֲמֻלָּה
Ier.11.℣.16.Ad vocem ſtrepitus(rumoris)magni incendit ignem(hoſtis.) הֲמוּלָּה

הָמַם Tumultuoſè deturbauit,impetu quodam conſternauit,concitauit tumultum magnum,& plerunq; actiuè vſurpatur.Idem quod הום diſturbauit tumultu magno,& cognationem habet cum הָמָה tumultuatus eſt,quod ſemper intranſitiuè vſurpatur, & cum נָהַם fremuit tumultuariò. Hinc οἰμέω concito,impetum facio,μαίομαι concitor,μαιμάω & μαιμάζω tumultuor,ſtrepo,μαιμώων tumultuans.

In 1.Coniug.הָמַם & הַם tumultuando turbauit,eſt intranſitiuum.
Ieſ.28.℣.pen.Neq; turbabit rotam plauſtri eius,& vngulis eius non comminuet.&c. וְהָמַם
2.Par.15.℣.6.Quia Deus conturbauit eos omnis generis anxietatibus.ἐξίστησεν. הֲמָמָם
Ier.51.℣.34.Deuorauit me,diſturbauit me(tumultuando)Nebucadnezar. הֲמָמַנִי
Ex.23.℣.27.Terrorem meum mittam ante te,& deturbabo omnẽ populũ. ϗ ἐκστήσω. וְהַמֹּתִי
Deut.2.℣.15.Ad deturbandum eos. Eſther 9.℣.24.ad conterendum eos. לְהֻמָּם
Ioſuæ 10.℣.10,Et deturbauit eos Iehoua ante Iſrael,& percuſſit eos &c. ἐξέστησεν. וַיְהֻמֵּם
Iud.4.℣.15.Et conturbauit Iehoua Siſeram & omnem currum. וַיָּהָם
2.Sam.22.℣.15.Miſit ſagittas ſuas,& diſſipauit eos,fulgur, & diſturbauit eos. וַיְהֻמֵּם
Secundum puncta legitur abſolutè וַיָּהֹם & ſecundum literas cum aff.וַיְהֻמֵּם:
Legitur præterea tantum Pſ.18.℣.15.Et Pſ.140.℣.6.& 1.Sam.7.℣.10.Ex.14.℣.24.

In voce paſ.נָהַם deturbatus eſt,conturbatus eſt tumultu magno. Ter legitur.
1.Reg.1.℣.45.Et cōmota.i.turbata eſt vrbs.1.Sam.4.℣.5.& concitata eſt terra,ἤχησεν. וַתֵּהֹם
Ruth.1.℣.19.Et turbata eſt ciuitas,ꝓpter eas &c.Poteſt etiã eſſe ab הום ϗ ἤχησε. וַתֵּהֹם

הֵמָּה Ipſi,illi,ſignificat copiam & tumultum.De hoc vide הוא:

הָמַן Copioſus fuit, in copia magna fuit. Cognationem habet cum הָמָה tumultuatus eſt,item cum הָמַם & הום turbauit cum tumultuatione.

In 1.Coniug.הָמַן copioſus fuit,& legitur tantum ſemel in Biblijs.
Ezechiel.5.℣.7.Quandoquidem copioſiores eſtis gentibus quæ circum vos ſunt. הֲמָנְכֶם
ἡ ἀφορμή.
Vel exponitur , Quandoquidem turbulentiores eſtis gentibus, videlicet ſtrepitu, fremitu,luxu,faſtu,ædificijs,opibus &c.Poteſt etiam Infinitiuus pro nomine eſſe.

Inde nomen.

הָמוֹן Copia,turba,multitudo à tumultu & ſtrepitu,item ſonitus.
Pſ.42.℣.5.Deducam eos ad domũ Dei in voce ouationis &c.in copia feſtiuãte ἤχου. הָמוֹן
In reg.Pſ.37.℣.16.Melius eſt modicũ iuſto,præ copia impiorum multorũ ὑπὲρ πλοῦτον. מֵהֲמוֹן
Amos 5.℣.23.Aufer à me multitudinem (vel ſtrepitum) canticorum tuorum ἤχου. הֲמוֹן
Cum affi.Iud.4.℣.7.Et currum eius & copiam eius,atq; dabo eum in manũ tuam. הֲמוֹנוֹ
Et plur.Ioel.4.℣.14.Turbæ,turbæ(.i.multæ copiæ ſunt)in valle deciſionis. ἦχοι. הֲמוֹנִים
Cum affi.Ezech.32.℣.20.Trahite eam(ad mortem)& omnes copias eius. הֲמוֹנֶיהָ
Poſſunt etiam hæc omnia deriuari à radice הָמָה:
Gen.17.℣.4.5.Et 1.Sam.4.℣.14.cap.14.℣.16,19.Eſa.5.℣.13.14.cap.29.℣.5.7.8.Ezech.
7.℣.11 ,12,13,14.

הָמָס Liquor, humor liquidus, liquor fluidus. Cognationem habet cum verbo מָסָה & מָסַס delicuit, liquefactus eſt. Hinc ἀμύσσω lanio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,

Plural. Ieſ. 64. ℣. 2. Quemadmodum inflammatur ignis liquidarum aquarum. הֲמָסִים

הָמַר Mœruit, mœſtus fuit, mœrorem habuit. Cognationem habet cum מָרָה & מָרַר amarus fuit, amaricauit, amarꝫ fecit, item cum מָהַר præcipitauit, feſtinauit. Hinc ἀμαυρόω, obſcuro, ἀμαυρός obſcurus, & μαυρόω obſcuro, & latinum mœreo, item nomen mœror, nam mœſti obſcurant facies ſuas, & vtuntur veſtibus obſcuris ſeu nigris. Verbaliter non legitur.

מַהֲמֹרָה Mœror vel obſcuritas. Quidam exponunt foueam obſcuram. Semel legitur.
Plur. Pſ. 140. ℣. 11. In ignem deijciet eos, in mœrores vnde non emergent. בְּמַהֲמֹרוֹת
Chaldaica verſio, in foueas corruent, vnde non exurgent. Sept. ἐν ταλαιπωρίαις .i. in miſerijs non ſubſiſtent, & hos ſequutus eſt Hieronymus.

הֵן En, ecce, Aduerbium demonſtrandi. Hinc Græci acceperunt ἠνὶ & latini en.
Pſ. 51. ℣. 7. En ego in iniquitate formatus ſum, & in peccato concepit me &c. ἰδοὺ. הֵן
Cum Maccaph. Iob. 13. ℣. 1. En omne vidit oculus meus, audiuit auris mea &c. ἰδοὺ. הֵן־

הִנֵּה En, ecce, aduerbium demonſtrandi, vſurpatur in rebus notabilibus.
Ieſ. 7. ℣. 14. Ecce virgo concipiet (vel grauida erit) & pariet filium. ἰδοὺ. הִנֵּה
Gen. 15. ℣. 3 En mihi non dediſti ſemen, & ecce filius domus meæ &c. ἐπειδὴ. וְהִנֵּה
Cũ af. Ieſ. 65. ℣. 1. Ecce ego, ecce ego adſum gẽti quæ nõ vocat̃ nomine meo. ἰδοὺ. הִנֵּנִי
Ier. 16. ℣. 15. Ecce ego mitto ad piſcatores multos ait Iehoua ἰδοὺ. הִנְנִי
Ibid. ℣. 11. Et ecce vos ambulatis, quilibet poſt prauitatem cordis ſui. c̃ ἰδοὺ. וְהִנְּכֶם

הֵנָּה Hîc, huc, aduerbium loci demonſtratiuum, Accentum habet in penultima.
Gen. 21. ℣. 23. Et nunc iura mihi per Deum hîc. i. in hoc loco. ὧδε. הֵנָּה
Et cap. 15. ℣. 16. Et ſeculo quarto reuertentur hûc, quia nondum conſummata eſt ꝛc. הֵנָּה
1. Sam. 7. ℣. 12. Et dixit, Hûcuſq; auxiliatus eſt nobis Iehoua. ὧδε ἢ ὧδε. עַד־הֵנָּה
Ioſ. 8. ℣. 20. Et non erat in illis facultas fugiendi hûc atq; illuc. הֵנָּה וָהֵנָּה

הֵן Iſtæ, illæ, Pronomen fœmininum plurale. De hoc vide הוּא:

הִנֹּם Hinnom proprium nomen viri, cui amœniſsima vallis prope Ieroſolymam per ſortem in diſtributione hæreditaria contigit, vbi deinde idolatria inter Iudæos creſcente, extructa ſunt excelſa Topheth, in quibus proprios ſuos liberos luſtrauerunt per ignem ipſi Molech. Cognationem habet cum נָהַם fremuit, vociferatus eſt mugiendo ſeu vlulando, nam ibi audiebatur fletus & vociferatio fremibunda cremandorum.

Præponitur autem illi בֶּן filius aut גֵּיא vallis, hinc gehenna.
Ioſ. 15. ℣. 8. Et aſcendit terminus vallis filij Hinnom ad latus Iebuſæi ab auſtro ipſa הִנֹּם
eſt Ieruſalem, & aſcendit hic terminus in verticem montis, qui eſt è regione vallis
Hinnom. הִנֹּם
Ier. 7. ℣. antep. Et ædificauerunt excelſa Thopheth, quod eſt in valle filij Hinnom. הִנֹּם
2. Reg. 23. ℣. 9. Et prophanauit Thophet quod eſt in valle filij Hinnom, ne quis tra- הִנֹּם
duceret filium ſuum aut filiam ſuam per ignem ipſi Moloch.

הָסָה Siluit, conſiluit. Cognationem habet cum חָשָׁה tacuit, conticuit. Hinc Græci dicunt ἡσυχάζω ſileo, quieſco, σιγάω ſileo σιγὴ ſilentium, σίγα, tacitè.
In 2. Coniug. הַסָּה ſiluit, tantum imperatiuus, cum defectu Lamed He. & 6. extat.
Zachar. 2. verſ. vlt. Conſileſce omnis caro à conſpectu Iehoua, quia excitatus eſt. εὐλαβείσθω. הַס
Zophon. 1. ℣. 7. Sile à facie Domini Dei, quia propè eſt dies Domini. εὐλαβεῖσθε. הַס
In pauſ. Iud. 4. ℣. 8. Eſt mihi verbum quoddam ſecretum ad te ô rex, & dixit, ſile. הָס
Amos 6. ℣. 11. Et dicet, conſileſce, neq; enim meminiſſe nominis Dñi oportet. σίγα. הָס
Et cap. 8. ℣. 3. Multa cadauera in omni loco proſternet, ſile (vel in ſilentio) σιωπήν. הָס

Neh.8.℣.12.Silete quia dies hic eſt ſanctus,& ne contriſtemini.σιωπᾶτε. הַסּוּ

In 3.Coniug.הֶהֱסָה fecit ſilere,ſedauit. Legitur ſemel.

Numer. 13. ℣.4. à fine. Et ſilere fecit Caleb populum ad Moſen.Sicut נָעַל obtulit. וַיַּהַס
ϗ κατεσιώπησε.

הָפַךְ Vertit partem anteriorem in poſteriorem, mutauit per inuerſionem, euertit, ſubuertit,vt cum ſuperior pars in imam ſubuertitur. Germanicè **vmbkeren** / Et in bello verti eſt fugere,ſeu terga vertere. Cognationem habet cum אָבַךְ implicitus eſt,ſubuerſus eſt intricationibus. Hinc φεύγω, φεύγομαι, φυγάω, φυγάνω, & latinum fugio, item fugo, as, are.

In 1.Coniug.הָפַךְ vertit,ſubuertit ꝛc.Et ſine accuſatiuo eſt neutꝝ,℣ſus eſt,i.fugijt.
Pſ.78.℣.9.Filij Ephraim armati,iaculantes arcu,℣ſi ſunt.i.fugerunt. ἐστράφησαν. הָפְכוּ
Iob.9.℣.5. Qui tranſponit montes, neqꝫ præſenſerunt illi quos in ira ſua ſubuertit. καταστρέφων. הֲפָכָם
Pſalm.114.℣.8.Qui conuertit petram in ſtagnum aquarum. Iod à tergo paragog. τοῦ στρέψαντος. הַהֹפְכִי
Threnoꝝ.4.℣.6. Et maior fuit iniquitas &c. præ peccatis Sodomæ ſubuerſæ. καταστραμμένης. הַהֲפוּכָה
1.Par.19.℣.3. An non magis ad explorandum & ad ſubuertendum &c. וְלַהֲפֹךְ
Geneſ.19.℣.21. Ad non ſubuertere me (.i. non ſubuertam) oppidum de quo loquutus es. הֲפֹכִי
1.Reg.22.℣.34.Verte manum tuam & educ me ex caſtris, quia vulneratus ſum. הֲפֹךְ
Zoph.3.℣.9.Quia tunc conuertam ad populos labium puꝝ.μεταστρέψω. אֶהְפֹּךְ
2.Par.9.℣.13.Et verſa eſt,& abijt in terram ſuam,ipſa & ſerui eius.ἐπέστρεψεν. וַתַּהֲפֹךְ
Ier.13.℣.23.Num vertet(i.mutabit)Aethiops pellem ſuam.εἰ ἀλλάξεται. הֲיַהֲפֹךְ
Iud.7.℣.13.Et percuſsit illud(tentorium)vt caderet,& ſubuertit illud. ϗ κατέστρεψεν. וַיַּהַפְכֵהוּ

In voce paſsiua נֶהְפַּךְ & נַהֲפוֹךְ verſus eſt à ſeipſo,mutatus eſt, Sæpe extat.
Exod.7.℣.15. Et baculum qui verſus erat in ſerpentem accipies in manum tuam στραφεῖσαν. נֶהְפַּךְ
Eſther 9.℣.1. Et verſum eſt hoc(mutatis vicibus)vt Iudæi dominarentur &c. וְנַהֲפוֹךְ
Iob.20.℣.14 Panis eius in viſceribus ipſius vertitur in bilem aſpidis. נֶהְפָּךְ
Iob.30.℣.21.Verteris mihi in crudelem(hoſtem)in fortitudine manus tuæ &c. תֵּהָפֵךְ
Exod.7.℣.5. à fine.Et verſæ ſunt omnes aquæ, quæ in riuo erant in ſanguinem μετέβαλε. וַיֵּהָפְכוּ

In 3.Coniug.paſſiua הָהְפַּךְ ℣ſus eſt ab alio vertente.Semel habetur.
Iob 30.℣.15. Verſus eſt contra me terror.i. oīs generis terrores verſi ſunt vnâ &c. הָהְפַּךְ

In 4.Coniugat.הִתְהַפֵּךְ vertit ſeſe. Ter inuenitur in Biblijs ſacris, vt,
Iud.7.℣.13.Ecce ſtrepitus panis hordeacei vertebat ſe ad caſtra Midianitarum. מִתְהַפֵּךְ
Gen,3.℣.vlt. Et poſuit &c. laminam gladij vertentis ſeſe ad cuſtodiendum &c. הַמִּתְהַפֶּכֶת
Iob 38.℣.14. Vertes te vt argilla ſigilli.i. cui ſigillum imprimitur. תִּתְהַפֵּךְ

Inde nomina.

הֵפֶךְ & הֶפֶךְ Verſio, diuerſitas, contrarium inuerſo ordine. Ter tantum legitur vt. הֶפֶךְ
Ezech.16.℣.33.Et factum eſt contrariū in te præ omnibus mulieribus cum fornicatiōe tua &c. tu dediſti mercedē, tibi autem non data eſt merces,idqꝫ cōtrariū fuit. לְהֶפֶךְ
Cum aff.Eſa.29.℣.16.Subuerſio veſtra an non ſicut lutum figuli reputabitur. הַפְכְּכֶם

הֲפֵכָה Subuerſio,euerſio,Semel tantum vſurpatur in Biblijs ſacris,vt,
Gen.19.℣.29.Et emiſit Lot de medio ſubuerſionis, quum ſubuerteret &c. הַהֲפֵכָה

מַהְפֵּכָה Subuerſio,euerſio,cū אֵת eſt actiuæ ſignificationis,aliâs paſsiuæ. Sexies legit̃,vt,
In reg.Deutero.29.℣.22.Et non aſcendet ibi aliqua herba, vt in ſubuerſione Sodomæ & Gomorræ. מַהְפֵּכַת
Eſa.13 ℣ 19. Amos 4 ℣ 11. iuxta ſubuerſionem Sodomæ .i. quam deus euertit כְּמַהְפֵּכַת
Iere.49.℣ 18 & cap.50.℣ 40. ſecundum euerſionem Sodomæ .i. quam deus intulit. כְּמַהְפֵּכַת
Eſa.1.℣ 7. iuxta euerſionem hoſtium.i.quam ipſi inferunt, כְּמַהְפֵּכַת

מַהְפֶּכֶת Carcer, neruus, vinculi genus, R. Ioſeph Kimhi dicit eſſe inſtrumentum ligneum, quo rei detinebantur ad ſubuerſionem Septuag.καταῤῥάκτης. Ter legitur.
Ier.20.℣.2.Percuſsit Paſhur Ieremiam &c. & coniecit eum in neruum. הַמַּהְפֶּכֶת

Cap.29.℣,26.Et pones eum ad neruum,& ad cippum. הַמַּהְפֶּכֶת
In pauſa Ier.20.℣.3. Et factum eſt vt ſequenti die educeret Ieremiam à neruo. הַמַּהְפָּכֶת

תַּהְפֻּכוֹת Peruerſitates,Kibbutz eſt magnum pro ו,Legitur tantum pluraliter.
Deu.32.℣.20.Quoniam generatio peruerſitatum ſunt, filij in quibus nulla eſt fides. תַּהְפֻּכֹת
Prou.2.℣.12.Ad eripiendum te à via mala, à viro loquente peruerſa. תַּהְפֻּכוֹת
Et ℣.14.Lætantur ad patrandum malum , exultant in peruerſitatibus mali διαστροφῇ. בְּתַהְפֻּכוֹת
Et ſic tantum Prou.6.℣.14.Cap.8.℣.13.Cap.10.℣.31.32.Cap.16.℣.28.30.Cap.23.℣.33.

הֲפַכְפַּךְ Peruerſiſsimus,geminatio radicis auget ſignificationem.Semel tantum reperitur.
Prou.21.℣.8.Peruerſiſsima eſt via viri & extranea.i. viri ſibi relicti. הֲפַכְפַּךְ

הֹצֶן

Rheda,corruca ſinuoſa,habens formam gremij, in qua vehebantur omnis generis arma,ideoq; affinitate propinquum eſt nomini חֹצֶן .i.gremium,vel ſinus. Hinc latinum ſinus,ſinuoſus. Porrò R. D. vertit armaturam , & ſic quoq; habet Thargum Ionathæ בְּמָאנֵי זֵינָא .i. cum inſtrumentis armorum,vnde cognationem habet cum צִנָּה lancea,arma.Hinc Græci ζωννύω arma induo,cingo, ζώννυμαι armis induor, ζώνη zona,Homerus & pro armorum apparatu vſurpat. Semel habetur.
Ezech.23.℣.24.Et venient contra te rheda(vel armatura)currus & vehiculum. הֹצֶן

הַרְאֵל

Harel .i. mons Dei. Componitur ex הַר mons, & אֵל Deus aut potens. Et ſic cognominatur altare in templo Ieruſalem,quod eminebat inſtar montis,vel quod templum in quo altare continebatur ſuper monte extructum erat.Semel.
Ezech.43.℣.15.Et Harel(i.altare)quatuor cubitos(altus)& ab Ariele &c. וְהַהַרְאֵל

הָרַג

Interfecit,peremit, occidit inſtrumento aliquo , & plerunq; accipitur de hominibus. Cognationem habet cum אֶרֶג .i. inſtrumentum,organum.Hinc δράγω diſcerpo,ſcindo, ῥαχίζω ſcindo per tergora , κατεργάζομαι interficio. Et Germanicum **hergen/verhergen**/item pro ה poſito w eſt **würgen/erwürgen**.

In 1.Coniug.הָרַג interfecit,occidit homines,& non animalia. Sæpiſsimè.
Pſ.135.℣.10.Qui percuſsit gentes multas,& interfecit reges robuſtos. καὶ ἀπέκτεινε. וְהָרַג
Gen.4.℣.pen.Nam poſuit mihi Deus ſemen aliud pro Habel quē occidit.ἀπέκτεινε. הֲרָגוֹ
Et ibi.℣.16.Omnis interficiens Cain ſeptuplum vindicabitur. ἀποκτείνας. הֹרֵג
Ezech.37.℣.9.Veni ſpiritus (ſeu vente)& infla in interfectos iſtos.νεκροὺς τούτους. בַּהֲרוּגִים
Deu.13.℣.9.Sed interficiendo interficies eum,manus tua erit contra eum.ἀποκτεῖναι. הָרֹג
Exo.2.℣.15.Et audiuit Pharao &c.& quæſiuit interficere Moſen. ἀνελεῖν. לַהֲרֹג
Ibid.℣.14.Num ad interficiendum me hoc dicis,ſicut occidiſti Aegyptū. μὴ ἀνελεῖν. הַלְהָרְגֵנִי
Et cap.32.℣.28.Et occidite vnuſquiſq; fratrem ſuum & proximū ſuum. ἀποκτείνατε. וְהִרְגוּ
Amos 9.℣.1.Et poſteritatem eorum gladio interficiam.ἀποκτενῶ. אֶהֱרֹג
Pſ.78.℣.30.Et ira Dei venit ſuper eos,& interfecit pingues eorum ἀπέκτεινεν. וַיַּהֲרֹג
Gen.4.℣.9.Et ſurrexit Cain aduerſus Abel fratrem ſuū,& interfecit eum. ἀπέκτεινεν. וַיַּהַרְגֵהוּ

In voce paſsiua.נֶהֱרַג interfectus eſt.Legitur ter.
Thren.2.℣.antep.Si occidetur in ſanctuario Domini ſacerdos & Propheta. יֵהָרֵג
Ezech.26.℣.6.Filiæ eius,quæ in campo ſunt,gladio occidentur.ἀναιρεθήσονται. תֵּהָרַגְנָה
Et ibid.℣.15.In occidendo occiſionem in medio tui &c. pro בְּהֵהָרֵג: בֵּהָרֵג

In 2.Coniug.paſsiua הֹרַג interfectus eſt, occiſus eſt.Bis inuenitur vſurpatum.
Ieſ.27.℣.7.Num iuxta interfectionem interfectorum eius interfectus eſt? ἀναιρεθήσεται. הֹרָג
Pſ.44.℣.23.Propter te interficimur quotidiè,reputati ſumus vt oues.θανατούμεθα. הֹרַגְנוּ

Inde nomina.

הֶרֶג Interfectio,occiſio.Aliquoties vſurpatur, & caret plurali.
Ieſ.30.℣.25.In die occiſionis(vel cædis)magnæ,quando corruerint turres. הֶרֶג
Eſther 9.℣.5. Et percuſſerunt Iudæi &c. percuſsione gladij & occiſione. וְהֶרֶג
Præterea inuenitur tantum Eſa.27.℣.7.Prou.24.℣.11.

הֲרֵגָה Interfectio,occiſio. Legitur tantum ſingulatiter.
Ier.12.℣.3.Et præpara eos ad diem occiſionis(vel mactationis)σφαγῆς. הֲרֵגָה
Zach.11.℣.4.Sic dicit Iehoua &c.Paſce oues occiſionis.i.mactationis. σφαγῆς. הַהֲרֵגָה
Præterea tantum Ierem 7.℣.32.& cap.19.℣.6.

Conce-

הָרָה Concepit, & propriè eſt mulierum, quæ ſpermate virili concepto grauidæ fiunt & intumeſcit vterus illarum inſtar montis parui. Abuſiuè autem & per metaphoram tribuitur etiam viris, quando corde concipiunt & ore pariunt iniquitatem longa meditatione. Cognationem habet cum הַר .i. mons, item cum נָהַר fluxit, nam concipere eſt fluxum ſeminis capere. Hinc ἥρα .i. Iuno, dea partus, quæ à grauidis mulieribus inuocabatur apud gentes.

In 1. Coniug. הָרָה concepit, grauidus fuit. Vſurpatur autem tantum in fœminino genere, niſi καταχρηστικῶς accipiatur de conceptu ſeu ſtudio impietatis.

Pſalm. 7. ℣. 15. Ecce concipiet iniquitatem & grauidus erit labore, & pariet falſum. συνέλαβε. וְהָרָה

Num. 11. ℣. 12. Num ego concepi vniuerſum populum iſtum? ἐν γαστρὶ ἔλαβον. הָרִיתִי

Gen. 16. ℣. 5. Et vidit quod grauida erat, vilis ego nunc ſum in oculis eius. ἐν γαστρὶ ἔχει הָרָתָה

Oſe. 2. ℣. 5. Nam fornicata eſt mater illorum, erubuit conceptrix (.i. genetrix) eorum. הוֹרָתָם

Ieſai. 59. ℣. 4. Concipere laborem, & parere iniquitatem, id eſt, conatu quodam parare malum. κύουσι. הָרוֹ

Gen. 4. ℣. 1. Et Adam cognouit Euam vxorẽ ſuã & concepit & peperit. συλλαβοῦσα. וַתַּהַר

Gen. 29. ℣. 33. 34. 35. Cap. 38. ℣. 4. Et concepit & peperit filium. συνέλαβε. וַתַּהַר

Gen. 19. ℣. antep. Et conceperunt duæ filiæ Lot &c. καὶ συνέλαβον. וַתַּהֲרֶיןָ

In 2. Coniug. paſsiua הֹרָה conceptus eſt. Legitur tantum ſemel. הֹרָה

Iob. 3. ℣. 2. Pereat &c. & nox in qua (nuncius) dixit: conceptus eſt vir.

Inde nomina.

הָרָה Grauida, prægnans, item conceptus. He à tergo eſt fœminini terminatio.

Ieſ. 7. ℣. 13. Ecce virgo grauida eſt & pariet filium, & vocabis nomen eius &c. הָרָה

In reg. Ier. 20. ℣. pen. Et matrix eius fuiſſet mihi conceptus perpetuitatis. συλλήψεως. הֲרַת

Et plur. Amos 1. ℣. antep. Eo quòd diſſecuerunt grauidas in Gilead. הָרוֹת

Cum aff. 2. Reg. 8. ℣. 11. & cap. 15. ℣. 16. Omnes grauidas eius diſſecuit .i. interfecit. הֶהָרוֹתֶיהָ

Item Oſeæ 14. ℣. 1. Infantes eorum collidentur, & grauidæ eius diſſecabuntur. וְהָרִיּוֹתָיו

הֵרֹן Conceptus, anguſtia quam mulier habet à conceptu vſque ad partum. Semel reperitur.

Cum affix. Geneſ. 3. ℣. 16. Multiplicando multiplicabo dolorem tuum & conceptum tuum. τὸν στεναγμόν σου. וְהֵרֹנֵךְ

הֵרָיוֹן Conceptus, conceptio, grauiditas, prægnatio. Bis habetur in Biblijs. הֵרָיוֹן

Ruth. 4. ℣. 13. Et dedit Iehoua ei conceptum .i. vt conciperet &c. κύησιν. וּמֵהֵרָיוֹן

Oſeæ 9. ℣. 11. A partu, & à ventre, atque à conceptu (Ephraim eſt impius) ἐκ συλλήψεων.

הָרַס Diruit, deſtruxit, lacerauit. Cognationem habet cum רָצַץ colliſit. Hinc eſt Græcum θράσσω & ῥάσσω, καταράσσω, προσαράσσω, collido, frango, pulſo, & ῥήσσω rumpo, dirumpo, & Germanicum reiſſen/einreiſſen.

In 1. Coniug. הָרַס diruit, deſtruxit. At abſolute cum אֶל irrupit, vel irruit.

Threnor. 2. ℣. 2. Diruit in furore ſuo munitiones &c. Et ℣. 17. Diruit & non pepercit καθεῖλεν. הָרַס

Ezech. 13. ℣. 14. Et diruam parietem. Mich. 5. ℣. 11. Et diruam omnes munitiones tuas. ἐξαρῶ. וְהָרַסְתִּי

Ezech. 26. ℣. 4. Et diruent turres eius. Et ℣. 13. Et deſtruẽt muros tuos. καὶ καταβαλοῦσι. וְהָרְסוּ

1. Reg. 19. ℣. 11. & 15. Dereliquerunt pactum tuum &c. & altaria tua deſtruxerunt. καθεῖλον. הָרָסוּ

Ier. 45. ℣. 4. Ecce quod ædificaui diruo, & quod plantaui, euello, καθελῶ. הֹרֵס

1. Reg. 18. ℣. 30. Et reparabat (Elia) altare Domini, quod deſtructum erat. τὸ κατεσκαμμένον. הֶהָרוּס

Iere. 1. ℣. 10. & cap. 31. ℣. 10. Ad perdendum, & ad diruendum, ad ædificandum &c. καθαιρεθῇ. לַהֲרוֹס

Pſ. 58. ℣. 7. O Deus, dirue dentes eorum in ore ipſorum, molares leunculorum συνέτριψε. הֲרָס־

Ierem. 24. ℣. 6. & cap. 42. ℣. 10. AEdificabo eos, & non diruam, plantabo eos & non euellam καπλῶ. אֶהֱרוֹס

Exo. 15. ℣. 7. Et in multitudine magnitudinis tuæ deſtrues inſurgẽtes tibi. συνέτριψας תַּהֲרוֹס

Et neut. Exod. 19. ℣. 21. Conteſtare populo, ne fortè irruant ad Dominum. ἐγγίσωσι. יֶהֶרְסוּ
Item Exod. 19. ℣. 24. Iudic. 6. ℣. 25. & 2. Regum 3. ℣. 25. 1. Paralip. 20. ℣. 1. Iob 12. ℣. 14. Pſalm. 28. ℣. 5. &c.

In voce paſsiua נֶהֱרַס dirutus eſt, deſtructus eſt. Sexies legitur, vt.
Prouerb. 24. ℣. 31. Et maceria lapidũ eius eſt diruta .i. ſepes eius eſt diruta. נֶהֱרָסָה
Ezec. 30. ℣. 4. Et diruenť fundãenta eiꝰ. Cap. 38. ℣. 20. Et deſtruenť vrbes. συμπεσεῖται. וְנֶהֶרְסוּ
Et cap. 36. ℣. antepe. Quia ego Iehoua ædificaui diruta .i. deſtructa. καθηρημένας. הַנֶּהֱרָסוֹת
Pro. 11. ℣. 11. Bñdictione rectoꝶ exaltabiť ciuitas, at ore impioꝶ diruet. κατεσκάφη. תֵּהָרֵס
Pſ. 11. ℣. 3. Quia fundamenta diruentur, iuſtus autem quid fecit? αὐτοὶ καθεῖλον. יֵהָרֵסוּ

In Secunda Coniugatione הֵרֵס diruit omnino. Quater inuenitur, vt,
Ieſa. 48. ℣. 17. Feſtinauerũt filij tui, dirutores tui (vel diruentes te) ὑφ' ὧν καθηρέθης. מְהָרְסַיִךְ
2. Samuel. 11. ℣. antepen. Corrobora (id eſt, intende) prælium tuum ad vrbem & dirue eam. κατάσπασον. וְהָרְסָהּ
Exo. 23. ℣. 24. Et non coles eos, neqꝫ facies iuxta opera eorum, ſed diruendo הָרֵס
dirues eos, & confringendo confringes ſtatuas eorum. καθαιρέσει καθελεῖς. תְּהָרְסֵם

Inde nomina.

הֲרִיסָה Ruina, deſtructio, **ein riß/ einreiſſung**. Legitur tantum ſemel.
Plur. cũ aff. Amos 9. ℣. 11. Et ruinas eius erigã, & ædificabo eã. κατεσκαμμένα αὐτῆς. הֲרִסֹתָיו

הֲרִיסוּת Diruina, diruptio, deſtructio. Semel tantum vſurpatur in Biblijs.
Cum affi. Ieſ. 49. ℣. 19. Et deſolationes tuæ, & terra ruinæ tuæ. καὶ τὰ πεπτωκότα. הֲרִסֻתֵךְ

הֶרֶס Ruina, deſtructio, Non autem inueniť niſi tantum ſemel in ſacra ſcriptura.
Ieſ. 19. ℣. 18. Ir hahæres .i. ciuitas ruinæ vocabitur (vna ex eis) Et iuxta caſtigationem Maſoreth עִיר הַחֶרֶס .i. ciuitas ſolis, Heliopolis, quam nonnulli intelligunt Alexandriam, Thargum habet שֶׁמֶשׁ .i. ſol. Et hanc expoſitionem imitatur quoqꝫ Diuus Hieronymus. עִיר הַהֶרֶס

הרר

Mons. Cognationem habet cum nomine הָרָה grauida, cuius vterus intumeſcit inſtar montis parui. Item cum נָהַר fluxit & מָהַר feſtinauit, nam de monte præcipitanter fluit & decurrit aqua. Hinc ὄρος .i. mons, ὀρεῖος & ὀρεινός montanus, montoſus, ὄρω, ὀρέω, ὀρωύω accumulo inſtar altitudinis montium, ἀείρω eleuo, ſuſpendo, αἴρω & αἰωρέω attollo, αἴωρος ſublimis.

Status abſolutus non legitur in hac forma perfecta, ſed eius loco defectiuum eſt.
Cum affi. Ier. 17. ℣. 3. O mons mi, in agros opes tuas &c. prædæ exponam. הֲרָרִי
Et plur. cum affi. Deut. 8. ℣. 9. Et è montibus eius excides æs (vel chalybem) χαλκόν. וּמֵהֲרָרֶיהָ
In reg. Pſ. 87. ℣. 1. Fundamentum eius eſt in montibus ſanctitatis. ἐν τοῖς ὄρεσι. בְּהַרְרֵי

הֶרֶר Mons ὄρος. In ſtatu abſoluto non vſu venit.
Cum affix. Geneſ. 14. ℣. 6. Et percuſſerunt &c. Horeos in monte eorum qui eſt Seir. ἐν τοῖς ὄρεσι. בְּהַרְרָם
In reg. Pſ. 133. ℣. 3. Sicut ros Hermon, qui deſcendit ſuper montes Zion. ἐπὶ τὰ ὄρη. הַרְרֵי
Et Pſalm. 36. ℣. 7. Iuſticia tua (firma eſt) vt montes Dei, iudicia tua vt abyſſus multa. ὡς ὄρη. כְּהַרְרֵי

הַר Mons ὄρος. In hac forma frequentiſsimè vſurpatur cum defectu ainpoal. Et quando illi præponitur He demonſtratiuum, mutatur Pathah in Camez.
Ieſ. 40. ℣. 4. Et omnis mons atqꝫ collis humiliabuntur. Septuag. πᾶν ὄρος. הַר
Ier. 51. ℣. 24. En me tibi mons pernicioſe ait Iehoua. Septuag. τὸ ὄρος. הַר
Exo. 19. ℣. 3. Et clamauit ad eum Dominus de monte dicens &c. Sept. ἐκ τοῦ ὄρους. הָהָר
Cum He locali. Gen. 12. ℣. Et tranſtulit illinc ad montẽ è regione Bethel. εἰς τὸ ὄρος. הָהָרָה
Item Gen. 14. ℣. 10. Qui verò remanſerant ad montem fugerunt. εἰς τὴν ὀρεινήν. הֶרָה
In regim. Pſalm. 68, ℣. 16. Mons Dei eſt vt mons Baſan, mons gibberum, mons Baſan. ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον. הַר
Cum affix. graui. Pſalm. 11. ℣. 1. Quomodo dicitis animæ meæ, tranſmigra ad montem veſtrum. ἐπὶ τὰ ὄρη. הַרְכֶם
Et plural. 1. Regum 20. ℣. 21. Et ſerui regis Syriæ dixerunt &c. dij montium ſunt dij eorum. θεὸς ὀρέων. הָרִים
Ieſ. 2. ℣. 2. Firmus erit mons domus Dei in ſummitate montium &c. τὸ ὄρος. הֶהָרִים
Cum affi. Eze. 35. ℣. 8. Et implebo mõtes eius interfectis eius, colles eiꝰ & valles eiꝰ. הָרָיו

In regim.

In reg. Gen. 8. ℣. 3. Et requieuit arca &c. ſuper montibus Ararat. ἐπὶ τὰ ὄρη. הָרֵי
2. Sam. 1. ℣. 20. Montes in Gilboa, ne ſit ros neqꝫ pluuia ſuper vos. ὄρη τὰ ἐν γελβουέ. הָרֵי

הָתָה Venit. De hoc vide radicem אָתָה venit.

התל Doloſus fuit, fefellit nugis & mendacijs, fallaciter egit, decepit, nugatꝰ eſt, nugas loquutus eſt, illuſit. Cognationem habet cum תָּלָה ſuſpendit, nam ſuſpendere aliquē vanis promiſsionibus eſt fallere, quod & latini dicunt ſuſpendere naſo. Hinc eſt ὑθλέω nugor, nugis aliquem decipio, ὕθλος nugæ, ὑθλοφόρος nugigerulus. Germanicè eitel vnd vnnütz ding / Item per aphæreſin ה quæ aliàs omittitur & ſæpe excidit δολόω, δολιόω, δολιεύω .i. fallo, dolis ago, decipio. δόλος & latinum dolus, δόλιος, δολόεις, δολερός doloſus. Et Germanicè ein hudler / qui dolis & nugis delectatur. Itē δέλω, δελεάζω, fallo, decipio, ineſco. Et per inuerſionem radicis ἀλιτέω, ἀλιτεύω, ἀλιτεύομαι, ἀλιταίνω, fallo, decipio, pecco, itē lædo, quod & ipſum hinc deriuatur, ſicut & ludo, illudo, deludo.

In 2. Coniug. הֵתֵל nugatus eſt, doloſè egit ת præter rationem transfert dages ad hirec ex quo fit zere ſub he. Conſtruitur ferè cum ב & octies legitur.
Gē. 31. ℣. 6. Et pater veſter doloſè egit ī me, nā mutauit mercedē meā. παρεκρούσατό με הֵתֶל
Iudic. 16. ℣. 10. 13. & 15. En fallaciter egiſti in me (vel nugatus es mihi) ἐπλάνησάς με. הֵתַלְתָּ
Exod. 8. ℣. antep. Veruntamen ne addat Pharao nugari in non dimittendo populo. ἐξαπατῆσαι. הָתֵל
Iob. 13. ℣. 9. Num vt nugari contra hominem, nugabimini contra eum? προςτεθήσεσθε. תְּהָתֵלּוּ
Ier. 9. ℣. 5. Quilibet contra proximū ſuū doloſè aget. i. nugantur omnes. καταπαίξεται. יְהָתֵלּוּ
Et cum Dages 1. Reg. 18. ℣. 26. Et nugatus eſt in eos. i. illuſit eis. καὶ ἐμυκτήρισεν. וַיְהַתֵּל
In voce paſsiua ה תַל ſeductus eſt nugis. Legitur tantum ſemel.
Ieſ. 44. ℣. 20. Paſcit cinerem cor quod ſeductum eſt (nugis) deflectit eū &c. πλανῶνται. הוּתַל

Inde nomina.

הֲתֻלִים Nugæ, ὕθλοι, doli, fallaciæ, abſtractum pro concreto per auxeſin, Semel extat, הֲתֻלִים
Iob. 17. ℣. 2. Si non nugæ (.i. nugatores) eſſent apud me, qui amaricant &c.
מַהֲתַלּוֹת Nugamenta ὑθλήματα. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, מַהֲתַלּוֹת
Ieſ. 30. ℣. 10. Loquimini nobis blanda, contemplamini nobis nugamenta. πλάνησιν.
הָתַת Impulit, expulit, de hoc vide הוּת:

ו:

Malach. I.

וְאִם אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם אֲדוֹנִים אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

ו Coniunctio copulatiua pro varia orationis ſerie variè ſecundum exigentiam textus & ſententiæ latinis exponitur, & interdum eſt particula aduerſatiua, ſæpe rationalis, & redditur per, &, ac, atqꝫ, qꝫ, quoqꝫ, aſt, at, etiam, ſed: Nonnunquam habet vim diſiunctionis & ſignificat aut, autem vel ſiue, &c. Naturam punctationis eius inuenies in Grammatica, ſequitur enim ſex regulas literarum ſeruilium, vt ex ſequentibus exemplis patebit. וְאֵת
Gen. 1. ℣. 1. In principio creauit Deus cœlum & terram. At terra erat inanis. וּבְדֶרֶךְ
Pſ. 1. ℣. 1. Beatus vir qui non ambulat in conſilio impiorum, & in via peccatorum. וִישׁוּעָה
Pſ. 118. ℣. 15. Vox orationis, & ſalus in tabernaculis iuſtorum &c. וַאֲסַפֵּר
Et ℣. 17. Non moriar ſed viuam, & narrabo opera Domini. וַיהוָה
Pſ. 34. ℣. 7. Iſte pauper clamauit, & Iehoua exaudiuit, atqꝫ de omnibus tribula: וֵאלֹהֵינוּ
Pſ. 115. ℣. 3. At Deus noſter in cœlo eſt, omnia quæcunqꝫ voluit, fecit. וָלַיְלָה
Pſ. 1. ℣. 2. Et in lege eius meditabitur die ac nocte. וְאִמּוֹ
Exo. 21. ℣. 15. Et percutiens patrem ſuum & (.i. aut) matrem ſuam morte moriatur.
Eſt & nonnunqꝫ Vau conuerſiua litera mutans vltimum tempꝰ in primū et cōtra, hoc eſt, tempus futurum mutat in præteritum, & rurſus præteritum in futurum.

Deut.31.℣.12.Et timebunt Dominum Deum ſuum, & cuſtodient vt faciant &c. וְיָרְאוּ
Pſ.1.℣.3.Et erit tanquam arbor plantata ad riuulos aquarum, quæ fructum ſuum &c. וְהָיָה
Gen.1.℣.3.Et dixit Deus, fiat lux, & facta eſt lux. וַיֹּאמֶר
Pſ.3.℣.6.Ego iacui & dormiui, atque euigilaui, quia Dominus me ſuffulciet. וָאִישָׁנָה

וָהֵב Vaheb nomen proprium vrbis in finibus regni Aemorræorum.
Num. 21.℣.14. Hinc dicitur in libro præliorum domini, (vrbem) Vaheb (deleuit Deus) turbine & torrentes qui adiacent .i. habitantes in vallibus adiacentibus. וָהֵב

וָו Vncinus habens in ſummitate capitellum inſtar literæ ו Et legitur tantum in plurali numero. Diuus Hieronymus vertit capita. Radix inuſitata eſt וו aut וָיו:
Exo.38.℣.antep.Mille & ſeptingentos, & ſeptuaginta quinque fecit vncinos. וָוִים
Cum affi.ibid.℣.19.Vncini earum ex argento, & obductio capitum earum &c. וָוֵיהֶם
In reg.ibid.10.11.12.17.Vncini columnarum, & cincturæ earum ex argento. וָוֵי
Item tantum Exo.26.℣.32.& 37. Cap.27.℣.10.11.17.Cap.36.℣.36.& 37.

וַשְׁתִּי Vaſthi, proprium nomen reginæ coniugis Ahaſueri, quæ magno faſtu & ſupercilio ad regem accerſita venire nolebat. Hinc ſine dubio natum eſt vocabulum faſtus, faſtuoſus, faſtuoſa, & dicitur de vxoribus arrogantibus quæ abiecto pudore ſpernunt maritos ſuos.
Eſther 1.℣.12.Et renuit regina Vaſthi venire iuxta imperium regis. וַשְׁתִּי
Et ℣.4. à fine. Vt non veniat Vaſthi in conſpectum regis Ahaſueri. וַשְׁתִּי

וָלָד Natus, filius, puer, gnatus, à radice יָלַד peperit, nam י & ו ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti & commutabiles. Hinc ſi retro legitur eſt δελφύς vterus, vulua, matrix, ἀδελφός frater ex vno eodemque vtero, ἀδελφὴ ſoror, ἀδελφιδῆ nepos ex ſorore vel fratre, ἀδελφεὸς frater vterinus. Semel reperitur, vt,
Gen.11.℣.antep.Et erat Sarai ſterilis, non erat illi natus. καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει. וָלָד

וָלֶד Natus, proles, puer, puerulus, ſoboles. Legitur tantum ſemel, vt,
In pauſ.2. Sam.6.℣.vlt, Et ipſi Michal filiæ Saulis nō erat puerulus. οὐκ ἐγένετο παιδίον. וָלֶד

ז׃ Pſalm.34.

זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃

זְאֵב Lupus, animal ſæuum & prædæ inhians, ideoque cognationem habet cum בָּזָא diripuit, & בָּזַז prædatus eſt, diripuit prædam. Hinc eſt latinum ſæuio ſæuis ſæuire. Legitur in ſeptem locis.
Gen.49.℣.27.Biniamin eſt (quaſi) lupus qui prædabitur .i. qui ſuperabit hoſtes. זְאֵב
Ieſa.11.℣.6.Et habitabit lupus cum agno, & Pardus cum hœdulo cubabit. λύκος. זְאֵב
Et cap.65.℣.vlt.Lupus & agnus paſcēt ſimul, & leo ſicut bos paleā comedet. λύκοι. זְאֵב
In regim.Iere.5.℣.6. Lupus ſolitudinum (vel veſperarum) deuaſtabit eos. זְאֵב
Et plur.Ezech.22.℣.27.Principes eius &c. ſunt tanquam lupi prædantes. כִּזְאֵבִים
In regim.Zophon.3.℣.3.Iudices eius ſunt lupi veſperæ .i. veſpertini. ὡς λύκοι. זְאֵבֵי
Et Habac.1.℣.8. Et auidiores lupis veſpertinis, id eſt, qui ſub veſperam prædæ inſidiantur. ὑπὲρ τοὺς λύκους. מִזְּאֵבֵי

זֹאת Iſta, ea, Eſt pronomen fœmininum, de quo vide eius maſculinum זֶה.

זְבוּב Muſca magna emittens fluxum venenoſum. Cognationem habet cum זוב .i. fluxit, nam muſca emittit humorem tetri fætoris. Hinc σόβη, muſcarium, flabellum quo muſcæ abiguntur.
Ieſ.7.℣.18.Sibilabit (vel ſibilo annuet) Iehoua muſcæ quæ eſt in extremitate &c. μυίαις. לַזְּבוּב

Et plur. In reg. Eccle. 10. ℣. 1. Muſcas mortis computreſcere faciet (aliquis) μυίας. זְבוּבֵי
Item Ekronitæ vocarunt Deum ſuum בַּעַל זְבוּב .i. principem ſeu dñm muſcarum, amolientem lethales & pernicioſiſsimas muſcas quæ incolas agri Accaronitici infeſtabant, vel, quia Satan in forma muſcæ magnæ ab incantatoribus adiuratus dabat oracula de valetudine hominum. Hinc Phariſæi principem Dæmoniorum vocabant βεελζεβοὺβ, Matth. 12. qnod Syriacè ſcribitur בְּעֵל־זְבוּב:
בְּבַעַל זְבוּב 2. Reg. 1. ℣. 2. Ite & conſulite Beelzebub Deum Ekron, an ſim conualiturus.
Ibidem legitur hoc ℣. 3. 6. & 61. (ἐν τῷ βάαλ μυίαν.

זבד Dotauit, donauit ſponſionem, erogauit ſponſæ dotem, elargitus eſt filiæ deſponſatæ. Cognationem habet cum נָדַב ſpontaneus fuit, ſignificat enim ſponte & liberaliter elargiri. Hinc eſt antiquum σπείδω pro quo vſitatius σπένδω .i. ſpondeo, & expendo, item ſacrifico, σπονδὴ ſponſio, libatio quæ expenditur, σπένδομαι ſpondeo, fædus ineo, quemadmodum fit in ſponſalibus. Et latinum ſpondeo & ſponſio, i. promiſsio dotis, Germanicè **eine ſpend/ ſpend austeilen**.

In 1. Coniugat. זָבַד dotauit, ſpopondit. Legitur tantum ſemel, vt,
Gen. 30. ℣. 19. Et dixit Lea, dotauit me Deus dote bona. Germanicè **hat mir eine gute ſpend gegeben** / id eſt, **eine gute ausbeut hab ich bekomen**. δεδώρηται. זְבָדַנִי

Inde nomen.

זֶבֶד Sponſio, quæ datur & promittitur filiæ deſponſatæ. Semel extat, vt,
Geneſ. 30. ℣. 19 Dotauit me Deus, me, inquam, dote bona .i. pignora coniugij dedit mihi. δῶρον καλόν. זֶבֶד

זבח Sacrificauit, iugulauit, mactauit ad ſacrificandum, victimam immolauit. Cognationem habet cum טָבַח mactauit pecudes, nam ז & ט in lingua Chaldaica ſunt literæ cognatæ. Hinc σφάζω, σφάττω .i. iugulo, macto, σφαγιάζομαι macto, ἀποσφάττω immolo, σφαγίς, σφαγή, σφάγιον iugulatio, cædes &c.

In 1. Coniugatione זָבַח ſacrificauit, mactauit, immolauit victimas.
1. Reg. 8. ℣. 63. Et ſacrificauit Salomo ſacrificiū pacificorum, quæ ſacrificauit dño, ἔθυσε. זָבַח
Pſ. 50. ℣. vlt. Qui confeſsionem ſacrificat, is me glorificat. θυσία αἰνέσεως. זֹבֵחַ
Leuit. 17. ℣. 5. Offerens ſacrificia ſua quæ ipſi ſacrificant. Sept. σφάζωσιν. זֹבְחִים
Ieſ. 57. ℣. 7. Atq; illuc aſcendiſti ad ſacrificandum ſacrificium. ἀνεβίβασας θυσίας. לִזְבֹּחַ
Pſ. 50. ℣. 14. Sacrifica (vel im̃ola) Deo confeſsionẽ, & redde altiſsimo vota tua. θῦσον. זְבַח
Pſ. 116. ℣. antep. Tibi ſacrificabo ſacrificium confeſsionis, & nomen Dñi &c. σοὶ θύσω. אֶזְבַּח
Gen. 46. ℣. 1. Et ſacrificauit ſacrificia Deo patris ſui Iſhac &c. καὶ ἔθυσε θυσίαν. וַיִּזְבַּח
1. Sam. 28. ℣. pen. Et mulieri erat vitulus, & mactauit illum, vt ederet Saul. καὶ ἔθυσεν. וַתִּזְבָּחֵהוּ

In 2. Coniug. זִבַּח & זִבֵּחַ ſacrificauit frequenter, mactauit.
2. Par. 33. ℣. 22. Et omnibus ſculptilibus quæ fecerat Manaſſe &c. ſacrificauit. ἔθυεν. זִבֵּחַ
Oſe. 12. ℣. 11. In Gilgal boues ſacrificauerūt, et altaria eorum ſūt ſicut aceruui. θυσιάζοντες. זִבֵּחוּ
1. Reg. 3. ℣. 3. Niſi quod in excelſis ipſe ſacrificabat, & ſuffitum faciebat. ἔθυε. מְזַבֵּחַ
Et cap. 12. ℣. pen. Ad ſacrificandum vitulis quos fecerat, & conſtituerat &c. τοῦ θύειν. לְזַבֵּחַ
2. Par. 28. ℣. 23. Sacrificabo & ego eis, vt & mihi opem ferant. θύσω. אֲזַבֵּחַ
Hab. 1. ℣. pen. Propterea ſacrificabit ſagenæ ſuæ, & ſuffiet reti ſuo. θύσει. יְזַבֵּחַ
1. Reg. 3. ℣. 2. ca. 11. ℣. 8. Pſ. 106. ℣. 38. itē 1. Re. 12. ℣. 32. 2. Reg. 16. ℣. 4. Oſe. 4. ℣. 13. 14. &c.

Inde nomina.

זֶבַח Sacrificium ex pecude mactata, immolatio, victima.
Pſalm. 40. ℣. 7. Sacrificium & oblationem non voluiſti, aures verò perfodiſti mihi. θυσίαν. זֶבַח
In reg. Pſ. 116. ℣. antep. Tibi ſacrificabo ſacrificiū confeſsionis (.i. laudis) θυσίαν. זֶבַח
In pauſa. Oſe. 6. ℣. 7. Pietatem (.i. miſericordiam) volui, & non ſacrificium. θυσίαν. זָבַח
Cum affix. Ezech. 39. ℣. 17. Colligimini vndiq; ad ſacrificium meum quod ego ſacrifico. ἐπὶ τὴν θυσίαν. זִבְחִי
Et plur. 1. Sam. 15. ℣. 22. Num volupe eſt Domino in holocauſtis & ſacrificijs? זְבָחִים
Cum affi leui. Deut. 32. ℣. 38. Quorum adipem ex ſacrificijs eorum comedent. זְבָחֵימוֹ
Cum affi. graui. Ieſa. 1. ℣. 11. Ad quid mihi multitudo ſacrificiorum veſtrorum? זִבְחֵיכֶם
In reg. Pſ. 51. ℣. antep. Sacrificia Dei ſunt ſpiritus contritus, cor contritum &c. θυσία. זִבְחֵי

זִבְחָה Sacrificium, mactatio. Legitur tantum ſemel in fœminino genere, vt,
Plur. cum affi. Oſe. 4. ℣. vlt. Et pudefient à ſacrificijs ſuis. ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. מִזִּבְחוֹתָם

מִזְבֵּחַ Ara, in qua ſacrificantur pecora, in plurali eſt fœmininum, hinc miſſa.
Geneſ. 8. ℣. antepen. Et ædificauit Noah altare ipſi Iehoua, & tulit de omni &c. θυσιαστήριον.
In reg. Pſ. 43. ℣. 4. Et veniam ad altare Dei, ad Deum lætitiæ &c. πρὸς τὸ θυσιαστήριον. מִזְבַּח מִזְבֵּחַ
Cum affi. Exo. 20. ℣. vlt. Et nõ aſcendes per gradus ad altare meũ ⁊c. θυσιαστήριόν μου. מִזְבְּחִי
Cum He locali. Leuit. 1. ℣. vlt. Et ſuffiet illud ſacerdos ad altare. θυσιαστήριον. הַמִּזְבֵּחָה
Et plur. Num. 23. ℣. 1. Extrue mihi hîc ſeptem altaria (vel aras) ἑπτὰ βωμοὺς. מִזְבְּחֹת
Cum affi. Ier. 17. ℣. 2. Cum recordantur filij eorum altarium eorum. מִזְבְּחוֹתָם

מִזְבֵּחַ Ara, altare. In hac autem forma non reperitur abſolutè.
Cum affi. Pſ. 51. ℣. vlt. Tunc offerent ſuper ara tua iuuencos. ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου. מִזְבַּחֲךָ
In regim. Exod. 20. ℣. pen. Et ſi aram lapidum feceris mihi, non ædificabis ex lapidibus ſectis &c. Conuenit in regimine cum forma præcedente. מִזְבַּח

זבל Habitauit, cohabitauit, & propriè ſignificat in ſpelunca ſeu domo tecta non ſub dio & cœlo habitare, ad differentiam שָׁכַן quod latius patet. Hinc eſt σπήλαιον ſpelæum, ſpelunca, quæ tecto eſt munita, item ἀσφαλίζω munio, ἀσφαλής tutus, munitus, ſecurus, ἀσφάλεια tutela, munitio. Et hinc σπιλέω contamino, nam in ſpelunca facile quis maculatur.

In 1. Coniugat. זָבַל habitauit ſub tecto. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum, vt,
Gen. 30. ℣. 19. Hac vice cohabitabit mihi maritus meus, q̃a peperi ei ſex filios. αἱρετιεῖ. יִזְבְּלֵנִי

Inde nomina.

זְבוּל Habitatio, habitaculum tecto munitum ſpelunca. Quater legitur in Biblijs.
1. Regum 8. ℣. 13. & 2. Paralip. 6. ℣. 2. Et ego ædificaui domum habitationis tibi, & locum ſeſsionis &c. זְבֻל
In reg. Eſa. 63. ℣. 15. Proſpice de cœlo, & vide de habitaculo ſãctitatis & gloriæ tuæ. מִזְּבֻל
Cum He locali. Hab. 3. ℣. 11. Sol, lunaq́ ſteterũt ad habitationẽ. i. ſtationẽ. ἐν τῇ τάξει. זְבֻלָה

מִזְּבוּל Domicilium inſtar munitionis, ſeu ſpelunca ſepulchri. Semel habetur, vt,
Pſ. 49. ℣. 15. Forma eorum veteraſcet, fouea (.i. ſepulchrum) eſt eis domicilium.

זְבֻלוּן Zebulon, nomen filij Iacob ex Lea ancilla Rachelis.
Gen. 30. ℣. 19. Hac vice cohabitabit mihi maritus ⁊c. & vocauit nomẽ eius Zebulon. זְבֻלוּן
Et cap. 49. ℣. 13. Zebulon ad portum maris habitabit, & ipſe ad ſtationem nauium. זְבוּלֻן

זג Folliculus, pellicula ſeu cortex exterior vuarum, quæ amouetur, & reijcitur. Cognationem habet cum סוּג. i. receſsit, amotus eſt. Et legitur tantum ſemel, vt,
Num. 6. ℣. 4. Ab acinis vſq; ad folliculum non comedet (Nazir) ἕως γιγάρτου. זָג

זָדוֹן Superbia, de hoc vide radicem זוּד intumuit, efferbuit &c.

זה Is, iſte, hic. Eſt pronomen demonſtratiuum. Vſurpatur quoq; aduerbialiter demonſtrans locum, tempus & numerum, & præſertim quando nominibus locorum, temporum, numerorum additur.
Ieſ. 6. ℣. 3. Et clamauit iſte ad iſtum, & dixit, ſanctus, ſanctus &c. זֶה אֶל־זֶה
Et ℣. 9. Et dixit, vade & dices populo iſti, audite audiendo, & non intelligetis. הַזֶּה
Eccle. 6. ℣. 5. Non etiam ſolem aſpexit &c. quies iſti eſt præ iſto. לָזֶה
Iudi. 18. ℣. 4. Et dixit ad eos, ſic & ſic (vel taliter) fecit mihi Micha. וְכָזֶה
Num. 23. ℣. 1. Extrue mihi hîc ſeptem aras, & para mihi ſeptem &c. בָּזֶה
Exo. 17. ℣. 12. Aharon & Hur fulcierunt manus eius, vnus hinc, alter iſthinc. מִזֶּה
Num. 14. ℣. 22. Et tentauerunt me his decem vicibus, & non obedierunt &c. זֶה
1. Sam. 29. ℣. 3. Nonne hic eſt Dauid &c. qui fuit mecũ hiſce diebus aut hiſce annis. זֶה

זוּ Is, iſte, item pluraliter iſti, qui, &c. pronomen demonſtratiuum & aliquando relatiuum, vtriuſq; generis, & numeri.
Pſ. 9. ℣. 15. In reti (iſto) quod abſconderunt, captus eſt pes eorum. זוּ
Pſ. 12. ℣. pen. Tu Iehoua cuſtodies eos; ſeruabis eum à generatione iſta. זוּ
Plur. Pſ. 10. ℣. 2. Comprehendentur in præſumptionibus quas excogitauerunt. זוּ

Pſ.17.℣.9.A facie impiorum qui deuaſtauerunt me, inimici mei animam meam &c. זו

זה Ea, iſta, hæc, pronomen demonſtratiuum fœm. gene. quod ſæpe vertitur Hoc.

Eccle.2.℣.2.Ad riſum dixi, inſanis, & ad gaudium quid hoc facis? זה

Et cap.5.℣.pen.Et ad gaudendum in labore ſuo, hoc donum Dei eſt. זה

Et cap.9.℣.12.Etiam hanc vidi ſapientiam ſub ſole, & hoc magnum mihi eſt. זה

Iudic.18.℣.4.Sicut hoc & ſicut illud(i. tale & tale)fecit mihi. כָּזֹה וְכָזֹה

זו Ea, iſta hæc, Et nonnunquam eſt relatiuum, vt de ſuperioribus dictum eſt.

Oſe.7.℣.vlt.Hæc eſt ſubſannatio eorum in terra Aegypti. זו

Pſalm.132.℣.12. Si cuſtodierint filij tui fœdus meum, & teſtimonium meum quod docebo eos. זו

זאת Ea, iſta, hæc. Latinis aliquando redditur in genere neutro.

Pſ.119.℣.in Zain. Hæc eſt conſolatio mea in tribulatione mea. זאת

Gen.15.℣.18.Semini tuo dedi terram hanc à flumine Aegypti vſq; ad &c. הַזֹּאת

Et cap.42.℣.15.In hoc probamini, viuit Pharao, ſi hinc abieritis &c. בְּזֹאת

2.Par.19.℣.1.Atq; in hac re ſuper te eſt indignatio à Deo. וּבְזֹאת

2.Reg.5.℣.4.Sic & ſic loquuta eſt puella, quæ de terra Iſrael &c. כָּזֹאת

Gen.2.℣.23.Huic erit appellatio virago(vel ob hoc vocabitur virago) לְזֹאת

זָהָב Aurum infectum & rude, quod non eſt elaboratum, idem quod Chaldæum דְּהַב: Cognationem habet cum צָהֹב .i. fuluus, inſtar aurei coloris, & cum זוב .i. fluxit, nam aurum conflatum ſolet fluere.

Pſ.119.in ט, Melior eſt mihi lex oris tui præ millibus auri & argenti. χρυσίου. זָהָב

Cum affi.Ezech.7.℣.19.Argentum & aurum eorum non poterit liberare eos. וּזְהָבָם

Ieſ.2.℣.antep. Abijciet homo idola argenti ſui, & idola auri ſui.i.aurea. זְהָבוֹ

In reg.Gen.2.℣.12.Et aurum terræ illius eſt optimum, ibi bdellium &c. χρυσίον. וּזֲהַב

In plurali non vſurpatur, quemadmodum & latinis noīa metallorū carent plur. nu:

Gen.13.℣.2. cap.24.℣.22.35.53. Exo.25.℣.3.10.11.12.16.17.23.24.25.28.30.35.37.38.&c.

זָהַם Repudiauit rem pernicioſam vel damnoſam, abhorruit à re damnoſa, abominatus eſt. Cognationem habet cum מָאַס reprobauit, faſtidijt. Hinc ζημιόω damnum infero, ζημία damnum. Et per inuerſionem radicis μισέω habui odio.

In 2. Coniug. זִהֵם repudiauit, faſtidiuit, Semel tantum legitur.

Iob 33.℣.20.Et repudiauit vita eius panem, & anima eius cibum expetibilem. וְזִהֲמַתּוּ

זָהַר Splenduit, illuſtratus eſt præmonitione clara ceu ſplendore præeunte, commonefactus eſt veluti luce quadam fulgente & monſtrante viam, dilucidatus eſt. Cognationem habet cum צָהַר clarus & fulgidus fuit. Hinc σελάω, σελαγέω luceo, σείριος ſirius ſtella lucida & clara, ideoq; ſæpe pro ſole accipitur.

In 1. Coniugat.paſsiua נִזְהַר præmonitus eſt. Legitur in ſequentibus locis.

Pſ.19.℣.12 Etenim ſeruus tuus illuſtratur(.i. præmonetur)illis. φυλάσσει αὐτά. נִזְהָר

Ezech.33.℣.4.5.& 6. Et non fuerit præmonitus .i. noluerit præmoneri. φυλάξηται. נִזְהָר

Ezech.3.℣.21. Viuendo viuet, quòd monitus cautior eſt factus. διεστείλω αὐτῷ. נִזְהָר

Eccleſ.4.℣.13. Melior eſt puer &c. quam rex ſenex & ſtultus qui neſcit præmoneri. ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν. לְהִזָּהֵר

Et cap.12.℣.antep.Et præterea ab illis fili mi ſis præmonitus. φυλάσσου. הִזָּהֵר

In 3. Coniug. הִזְהִיר præmonuit tanq; luce præfulgente, & abſolutè fulſit.

Ezech.33.℣.3.Clanxeritq; tuba, & monuerit populum (ſpeculator) σημάνῃ. וְהִזְהִיר

Exod.18.℣.20. Et præmonebis eos docendo ſtatuta & leges, & oſtendes eis viam. ἐν διαμαρτύρῃ. וְהִזְהַרְתָּה

Ezech.3.℣.17.Cap.33.℣.7. Et ſi præmonueris eos ex me. ϗ διαπειλήσῃ. וְהִזְהַרְתָּ

Ezech.3.℣.19. Cap.33.℣.9. Et tu ſi monueris impium. διαστείλῃ. הִזְהַרְתָּ

Ezech.3.℣.18 20.Et non præmonueris eum. ϗ οὐ διεστείλω. ℣.21.Et tu ſi præmonuiſti iuſtum, vt non peccet. διαστείλῃ. הִזְהַרְתּוֹ

Ezechel.3.℣.19. Et non præmonebis eum, neq; loqueris ad præmonendum impium. διαστείλασθαι. לְהַזְהִיר

Daniel. 12.

Dan. 12.℣.3.Et qui erudiunt fulgebunt vt fulgor firmamenti. ἐκλάμψουσι. יַזְהִירוּ
Et tantum Leuit.15.℣.31.& 2.Reg.6.℣.10.2.Par.19.℣.10.Ezec.3.℣.19. cap.33.℣.8.9.

Inde nomen.

זֹהַר Splendor,lux fulgida. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs.
Ezech.8.℣.2.A lumbis eius ſupraqꝫ tanqꝫ aſpectus ſplendoris. αὔρας. זֹהַר
In reg.Dan.12.℣.3.Porro doctores fulgebũt ſicut ſplẽdor firmamẽti.ὡς ἡ λαμπρότης. כְּזֹהַר

זוב Fluxit lentè,fluitauit, & dicitur de materia denſiore, hoc eſt, de liquore qui effuſus ſolet coagulari ac denſari, vt eſt ſanguis, lac, mel, ſanies &c. Cognationem habet cum צוּף ſupernatauit. Hinc eſt Græcum retrolectum πήσσω coagulo, πῆξις coagulum, συμπήσσω coagulo. Septuaginta reddiderunt per ῥέω & ῥυίω.

In Coniugat. זָב fluxit lentè & coagulatè. Sæpe extat.
Ier.49.℣.4.Fluxit vallis tua (nempe vulneratorum ſanguine) זָב
Leuit.15.℣.2.Cap.22.℣.4. Quicunqꝫ fuerit leproſus aut fluens. ῥύσις. זָב
Exod.3.℣.8.17.Cap.13.℣.5.Cap.33.℣.3.Numer.13.℣.28.Deut.6.℣.3.Terrã fluentem lacte & melle. ῥέουσαν. זָבַת
Leuit.15.℣.25.Aut ſi fluxerit vltra menſtruum ſuum. ἐὰν ᾗ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφεδρον. תָזוּב
Ibidem. Et mulier,ſi fluxerit fluxu ſanguinis ſui. Sept. ἐὰν ῥέῃ ῥύσιν.
Thren.4.℣.9.Qui fluxerunt transfoſsi Pſ.78.℣.20. Fluxerunt aquæ. ἐῤῥύησαν. יָזוּבוּ
Et præterea Leuit. 15.℣.7.8.9.11.12.13.19.32.33.1.Samuel.3.℣.29.

Inde nomen.

זוֹב Fluxus ſanguinis quem mulieres aut viri patiuntur.
In reg.Leu.15.℣.25.Oñs dies fluxus ĩmundiciei ſuæ erunt vt dies ſeperationis eius. זוֹב
Cum affix. Leuit. 15.℣.3. Et hæc erit immundicies eius in fluxu ſuo. בְּזוֹבוֹ
Et ℣.26.Omne ſtratum ſuper quo iacuerit omnibus diebus fluxus ſui. זוֹבָהּ
Item Leuit. 15.℣.2,13 15.19.28.30.33.

זוד Efferbuit,& metaphoricè intumuit, ſuperbiuit, temerarius fuit, temerè egit. Cognationem habet cnm נָזִיד .i. coctio, ebullitio quæ ad ignem efferueſcit. Hinc ἀζέθω ferueo, & latinum æſtuo, item æſtus. Item ζυθός Zythus & zythum potio cocta ex hordeo. Et german: ſiden/ auffſiden/ & cereuiſia coquitur vt efferueſcat.

In 1. Coniug. זָד intumuit,efferbuit. Conſtruitur cum עַל & אֶל: Bis legitur, vt
Exo.18.℣.11.Nã in illa re qua intumuerũt(vel inſolẽter egerũt) cõtra eos. ἐπέθεντο. זָדוּ
Ier.50.℣.29.Quia ad Dñm ſuperbiunt (ipſa)nempe ad ſanctum Iſraelis. ἀντέστη. זָדָה

In 3. Coniug. הֵזִיד ſuꝑbè egit, fecit temerè. Conſtruit̃ cum עַל aut ponit̃ abſolutè. Et ſemel cum accuſatiuo exponitur tranſitiuè,fecit ebullire. Octies inuenit̃, vt,
Neh.9.℣.10.Nouiſti.n.quod intumuerũt(.i. fecerunt ſuꝑbè)cõtra eos.ὑπερεφάνησαν. הֵזִידוּ
Ibidem ℣.17.& 19. Ipſi atqꝫ patres noſtri temerè egerunt &c. & non obedierunt
mandatis tuis.ὑπερηφανεύσαντο. (loquendum. ὃς ἂν ἀσεβήσῃ. הֵזִידוּ
Exo.21.℣.14.Si temerè egerit aliq̃s.Deut.18.℣.antep.Propheta q̃ temerè egerit ad יָזִיד
Deu.1.℣.43.Et exacerbaſtis os Dñi,et ſuꝑbè egiſtis,atqꝫ aſcẽdiſtis mõtẽ.παρεβιασά- וַתָּזִדוּ
Cap.17.℣.13.Audiẽt et timebũt,et nõ ſuꝑbè(vel temerè)agẽt vltra.ἀσεβήσει τι. (μενοι. יְזִידוּן
Gen.25.℣.29.Et fecit efferueſcere (ſeu ebullire coquendo) Iacob ebullitionem. וַיָּזֶד

Inde nomina.

זֵד Tumidus,ſuperbus,cuius animus efferueſcit,temerarius, contumax.
Pro.21.℣.24.Suꝑbus arrogãs eſt illuſor noĩe ſuo, facit oña in furore ſuꝑbiæ.θρασύς. זֵד
Eſaiæ 13.℣.11. Et faciam ceſſare arrogantiam ſuperborum, & excellentiam tyrannorum. ἀνόμων. זֵדִים
Pſ.19.℣.pen.Quin à ſuꝑbis abſtine(vel ꝓhibe)ſeruũ tuũ,ne dominet̃.ἀπὸ ἀλλοτρίων. מִזֵּדִים
Et tantum Pſ. 119.℣.21.51.69.78.88.122. Ierem.43.℣.2. Malach.3.℣.15.& 19.

זֵידוֹן Tumidus,ſuperbus. Semel tantum reperitur in Biblijs,vt,
Plural. Pſalm. 124.℣.5. Tunc tranſiiſſent ſuper animam noſtram aquæ tumidæ, id eſt, intumeſcentes. ἀνυπόστατον. הַזֵּידוֹנִים

זָדוֹן Superbia, humor cordis,& per αὔξησιν ponitur aliquando pro ſuperbo.
Deut.17.℣.12.Et vir qui in ſuperbia egerit, vt non obediat ſacerdoti. ἐν ὑπερηφανίᾳ. בְּזָדוֹן

Ier.50.℣.31.Ecce ego ad te ô ſuperbia(.i. ô ſuperbiſsime)ait Dñs Deus.ὑβρίστρια. זְדוֹן
Cum affix. 1. Samuel. 17. ℣. 28. Ego noui ſuperbiam tuam & maliciam cordis tui. ὑπερηφανίαν. זְדֹנְךָ
In reg.Ier.49.℣.16.Obad.℣.3.Terror tuus & ſuperbia cordis tui decepit te. זְדוֹן
Præterea tantum Deut.18.℣.22.Pro.11.℣.2. Cap.13 ℣.10.Cap.21.℣.24.Ier.50.℣.32.

זוית Scrinium vbi reponuntur neceſſaria ad victum pertinentia, vas & inſtrumentum ad capiendum aliquid, & ſolet locari in angulis domorum, ſæpeq; artificialiter exſculptum habetur ornatus gratia. Hinc eſt σκεῦος, & per metatheſin literarum vas vaſis. Bis legitur ad formam אֲנִיָּה nauis.
Plur.Zach.9.℣.antep.Et implebuntur veluti Phiala, & vt ſcrinia altaris. כְּזָוִיּוֹת
Pſ.144.℣.12.Filiæ noſtræ ſunt inſtar ſcriniorum .i. ita ſunt ornatæ. כְּזָוִיֹּת
מְזָוִים Promptuaria, vaſa in quibus ſunt apparatus ciboꝝ. Hinc σκεύασμα: ſemel.
Cum affi.Pſ.144.℣.13.Promptuaria noſtra plena ꝓducentia de cibo ad cibũ.ταμιεῖα. מְזָוֵינוּ

זוזים Zuzim ſunt populi robuſti & proceræ ſtaturæ, ad quorum conſpectum aliquis præ timore commouebatur, nam Chaldaice זוז ſignificat moueri.
Gen.14.℣.5.Et ꝑcuſſerũt gigãtes in Aſtharoth.&c.& Zuzim in Ham.ἔθνη ἰσχυρά. הַזּוּזִים
מְזוּזָה Poſtis,qui ianuam claudendo mouetur & concutitur.
Exod. 21. ℣. 6. Adducet eum ad ianuam, aut ad poſtem, & perforabit herus eius. ἐπὶ τὸν σταθμόν. הַמְּזוּזָה
Cum affi.Ezech.43.℣.8.Et poſtem eorum ad poſtem meum(dabunt)πρόθυρόν μου. וּמְזוּזָתָם
In reg.1.Sam.1.℣.9.Et Eli ſacerdos ſedebat ſuꝑ throno ad poſtẽ palatij. ἐπὶ τοῦ δίφρου. מְזוּזַת
Et plural. Exod.12.℣.7.22.& 23.Et ponent ſuper duos poſtes & in liminibus ſuperis. σταθμῶν. הַמְּזוּזוֹת
In reg. Deut. 6. ℣.9.&cap.11.℣. 20. Et ſcribes ea ſuper poſtes domus tuæ,& in portis tuis. ἐπὶ τὰς φλιάς. מְזוּזוֹת
Et tantum Iudic.16.℣.3.&1.Regum 6.℣.31.33.& Cap.7.℣.5. Prouerb.8.℣.35. Eſai.57.℣.8. Ezechiel.41.℣.21.Cap.45.℣.19.Cap.46.℣.2.

זול Prodegit viliter, profudit tanq; rem vilem. Cognationem habet cum זָלַל commeſſatus eſt prodigaliter,& cum נָזַל fluxit,ſtillauit. Eſt enim hominum viliſsimorum profundere & diſtillare bona ſua. Hinc ζαλὸς cœnum, ζαλόνω turbo. Hinc per inuerſionem, loſer Man.
In 1. Coniug. זָל profudit turpiter, prodegit viliter. Semel tantum.
Ieſ.46.℣.6.Prodigentes(vel profundentes)auꝝ de loculo,& argentũ. συμβαλλόμενοι. הַזָּלִים
In 3. Coniugatione הֵזִיל ſed reſoluto Zere הֵיזִיל profudit turpiter, vilipendit.Semel habetur.
Thren.1.℣.8 Omnes qui(olim)honorabant eã,iam perfuderunt.i. vilipendunt eã. (ἐταπείνωσαν. הִזִּילוּהָ
Poteſt quoq; trahi à radice נָזַל:

Inde nomen.

זוּלָה Latini ꝓpter inopiam ſuæ linguæ coguntur reddere per p̄poſi: præter,abſq; &c.
Cum affix, Oſeæ 13.℣.4. Et Deum præter me non cognoſces, & ſaluatorem abſq; me. πλὴν ἐμοῦ. זוּלָתִי
1. Sam.21.℣.9.Accipe,quia non eſt alius(gladius)præter illum hîc. παρὲξ αὐτῆς. זוּלָתָהּ
Et ſæpe cum Iod parag. Pſalm.18.℣.32. Et quis eſt petra præter Deum noſtrum. παρὲξ τοῦ κυρίου. זוּלָתִי
In reg.2.Reg.24.℣.4. Non relictus eſt præter paupertatem terræ. πλὴν οἱ πτωχοί. זוּלַת
Deutero.1.℣.36.Cap.4.℣.12. Ioſu.11.℣.13.1. Regum 12.℣.20.& 2. Regum 24. ℣.14. Eſaiæ 26.℣.13. Cap.45.℣.5.21.Cap.64.℣.4.&c.

זון Diuertit in publicum diuerſorium vbi venduntur eſcæ, & cibi pro viatoribus exponuntur. Cognationem habet cum זָנָה & זָנַן fornicatus eſt. Nam apud gentes in publicis hoſpitijs aderant & proſtituebant ſe meretrices. Itemq; cauponæ ſæpè etiam malè audiunt. Hinc eſt ξενίζω hoſpitio excipio, ξένος & ξεῖνος hoſpes. Et fortè hinc etiam cæna. Verbaliter non reperitur, ſed nomina, vt,

Epulum,

זָן Epulum, cibus, edulium, annona. Legitur tantum vno in loco, vt,
Pſ. 144. ℣. antep. Anguli noſtri pleni, promentes de epulo ad epulum. ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. מִזַּן אֶל־זַן
Quædam exemplaria habent – pro ־ vt ſit à radice זָנַן :
זוֹנָה Cœna, edulium. Item hoſpita vel cauponaria quæ opſonia parat. Bis extat.
Ioel 3. ℣. 3. Et dederunt puerꝝ pro edulio, & puellam vendiderunt pro vino. πόρναις. בַּזּוֹנָה
Ioſuæ 2. ℣. 1. Et venerunt in domum mulieris cauponariæ, nomen eius Rahab. זוֹנָה
Et ſecundum ſeptuag. εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης in domum mulieris meretricis.
At Thargum habet פֻּנְדְּקִיתָא .i. cauponariæ habentis πανδοχεῖον.
מָזוֹן Edulium, cibus, cœna, obſonium, genus eſculentoꝝ. Legitur tantum bis.
Gen. 45. ℣. 23. Et decem aſinas portantes far & panem & edulium &c. וּמָזוֹן
2. Par. 11. ℣. vlt. Et dedit eis cibum in copia, & petijt multitudinem mulieꝝ. τροφάς. הַמָּזוֹן

זוּעַ

Motus eſt, commotus eſt, percitus eſt. Idem ſignificat quod זָעָה. Cognationem habet cum יֶזַע .i. ſudor qui ex commotione perfluit. Hinc σεύω, σεύομαι, σεύαμαι id eſt moueo, & latinum cieo, cio, concieo, excieo, concito &c.

In 1. Coniug. זָע motus eſt, concitus eſt, percitus eſt. Bis reperitur.
Eſther 5. ℣. 9. Et non ſurrexit neqꝫ motus eſt præ illo, & repletus eſt &c. זָע
Eccleſiaſt. 12. ℣. 3. In die qua mouebuntur cuſtodes domus, & incuruabuntur. ἡ ἐὰν σαλευθῶσιν. שֶׁיָּזֻעוּ

In 2. Coniug. per geminationem radicis זַעְזַע commouit. Reperitur ſemel.
Habac. 2. ℣. 7. Nonne repentè ſurgent qui mordent te, & euigilabunt permouentes &c. i. qui diuexant te mouendo hinc inde. καὶ ἐκνήψουσιν. מְזַעְזְעֶיךָ

Inde nomina.

זֵעָה Sudor ex crebra commotione oriens, vel eſt à radicè יֶזַע. Legitur ſemel.
In reg. Gen. 3. ℣. 19. In ſudore vultus tui comedes panē, donec reuertaris. ἐν ἱδρῶτι. בְּזֵעַת
זְוָעָה Commotio, vexatio, diuexatio. Reperitur ſexies in biblijs ſacris.
Ieſ. 28. ℣. 19. Duntaxat commotio (i. vexatio) dat intellectum auditui. זְוָעָה
Ier. 15. ℣. 4. Et dabo eos in commotionē (i. diuexationē) omnibus regnis. εἰς ἀνάγκας. לִזְוָעָה
Et cap. 24. ℣. pen. Et dabo eos in diuexationē, διασκορπισμούς. pro לִזְוָעָה legitur. לְזַעֲוָה
Hoc idem reperitur Ier. 29. ℣. 18. & cap. 34. ℣. 17. Item 2. Par. 29. ℣. 8.

זוּר

Alienus fuit, abalienatus eſt, & actiuè abalienauit, vſurpatur autem hoc ℣bum de varijs rebus, atqꝫ pro illaꝝ natura variam ſignificat abalienationem, quā latini ſubinde atqꝫ alijs vocabulis reddunt, vt per comprimere, Nam ſaniem & putrefactionem abalienare à vulnere eſt comprimendo eam extrahere, Item liquor à veſtibus madefactis excutitur & abalienatur per compreſsionem & conſtrictionem. Cognatione reſpicit hoc verbum ad נָזַר ſeparatus eſt, & ad זָרָה diſperſit, item ad סוּר receſsit, & זָרַר ſternuit, nam abalienare eſt ſeparare & diſpergere, vt alteꝝ ab altero recedat, quod etiam fit in ſternuendo.

In 1. Coniug. זָר & זוּר alienus fuit, conſtruitur cum ל vel מִן. At cum accuſatiuo abalienauit comprimendo ſeu exprimendo liquorem. Legitur octies in Biblijs, vt,
Pſ. 78. ℣. 30. Non alieni (i. diſsimiles) fuerunt à deſiderio ſuo. οὐκ ἐστερήθησαν. זָרוּ
Iob. 19. ℣. 13. Fratres meos à me elongauit, & noti mei alieni fuerunt à me. ἀλλοτρίως. זָרוּ
Et ℣. 16. Spiritus meus alienus fuit vxori meæ. זָרָה
Pſ. 58. ℣. 4. Alieni fuerunt impij à matrice, errauerunt inde à ventre. ἀπηλλοτριώθησαν. זֹרוּ
Ieſ. 1. ℣. 6. nō cōpreſſa ſūt vulnera & nō obligata neqꝫ mollita. οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι זֹרוּ
Iud. 6. ℣. antep. Et cōpreſsit vellus & euulſit rorem ex vellere, ante ר eſt – . καὶ ἀπεπίασε וַיָּזַר
Iob. 39. ℣. 15. Et oblita eſt quod pes comprimet illud (ouum) &c. תְּזוּרֶהָ
Ieſ. 59. ℣. 5. Et cōpreſſum, erumpet vipera (ex eo) Componit ex Paul זוּר & זוּרֶה : וְהַזּוּרֶה
Atqꝫ participat vtriuſqꝫ ſignificationem .i. compreſſum & diſperſum.
In voce paſsiua נָזוֹר abalienatus eſt. Bis inuenitur tantum in Biblijs, vt,
Ezech. 14. ℣. 5. Qui alienati ſunt à me, propter omnia idola eoꝝ. נָזֹרוּ
Ieſ. 1. ℣. 4. Et irritauerunt ſanctum Iſraelis, alienati ſunt retrorſum. ἀπηλλοτριώθησαν. נָזֹרוּ
In 3. Coniug. הֵזִיר fecit eſſe alienum, abalienauit. Semel habetur in Biblijs, vt,
Pſ. 69. ℣. 9. Abalienatus fui fratribus meis, & ignotus filijs matris meæ. מוּזָר

Inde nomina.

זָר Alienus, alienigena, extraneus, alius à cohabitatione.

Pro.27.℣.2.Laudet te alius, & non os tuum, ignotus, & non labia tua. זָר

Leu.22.℣.10.12.13.Omnis alienigena non comedet ſanctum. זָר

Plur.Pſ.54.℣.5.alieni ſurrexerunt.Eſa.1.℣.7.Alieni edent eam. זָרִים

Cum aff.Ieſ.29.℣.5.Et erit tanq̃ puluis tenuis copia alienoꝝ tuoꝝ. זָרָיִךְ

זָרָה Aliena, alia, extranea à coniunctione ſanguinis & religione, item abalienatio.

Prou.2.℣.16.Ad liberandum te à muliere aliena, ab ignota, ἀλλότριον. זָרָה

Numer. 3.℣.4. Cap.26.℣.61. Cum offerrem ipſi ignem alienum coram Domino. πῦρ ἀλλότριον. זָרָה

Et ſemel א pro ה Num.11.℣.20.Et fiat tibi in abalienationem εἰς χολέραν. לְזָרָא

Et plur.Prou.22.℣.14.fouea profunda eſt os alienaꝝ. παρανομίας. זָרוֹת

מָזוֹר Abalienatio, vt cum animus abalienatur & nauſeam habet. Si de vulneribus accipitur, ſignificat emplaſtrum abalienans ſaniem & pus à carne, quater extat. מָזוֹר

Abdiæ 1.℣.7.Panem tuum ponent abalienationem (.i.nauſeam) ſubter te. ἔνεδρα.

Ierem. 30.℣.13. Non eſt qui aget cauſam tuam ad curationem (vel ſanitatem.) εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης. לְמָזוֹר

Oſeæ 5.℣. antepen. Ipſe non poterit ſanare vos neq̃ curabit (vlli) ex vobis emplaſtrum, ὀδύνω. מָזוֹר

Cum affix. Ibidem. Et vidit Ephraim dolorem ſuum, & Iuda emplaſtrum ſuum. ὀδύνην αὐτοῦ. מְזֹרוֹ

זחח

Dimotus eſt, motus eſt loco ſuo. Cognationem habet cum זָנַח remouit, repudiauit. Hinc σείω, σῶ, σύω .i. moueo, dimoueo, σώομαι moueor, agitor, &c.

In 1.Coniug.paſsiua.נָזַח dimotus eſt loco ſuo. Bis legitur tantum, vt

Exod.28.℣.28.Et connectet pectorale circulis (vel annulis) eius, ad circulos ipſius Ephod faſcia hyacinthi, vt ſit ſupra artificium ipſius Ephod, & non dimoueatur. יִזַּח

Exod.39.℣.21.Et non dimoueatur pectorale ab ipſo Ephod. יִזַּח

זחל

Repſit quatiendo, ſurrepſit, reptauit, tardè inceſsit, Germanicè ſchleichen/ Et propriè dicitur de animātibus, quæ gradiuntur ventre & carent pedibus. Cognationem quandam habere videtur cum אָזַל abijt, celerauit &c. Hinc σαλάω, σαλάττω, σαλεύω, moueo, agito, quatio, σαλεύομαι moueor.

In 1.Coniug.זָחַל repſit quatiendo terram, Ter inuenitur.

Iob.32.℣.7.Propterea ſurrepſi & timui proferre vobis ſententiam meam. ἡσύχασα. זָחַלְתִּי

Deuter.32.℣.24. Et dentem beſtiarum mittam inter eos, cum veneno reptantium humi. συρόντων. זֹחֲלֵי

Mich.7.℣.17.Vt reptantia terræ contremiſcent, σύροντες. כְּזֹחֲלֵי

Inde nomen.

זֹחֶלֶת Zohæleth, nomen lapidis vbi fortè omnis generis animantia reptabant. Semel. זֹחֶלֶת

1.Reg.1.℣.9.Et mactabat Adonias oues & boues &c. iuxta lapidem Zohæleth.

זיו

Ziu, nomen menſis ſecundi qui incidit in Aprilem, & habet nomen à ſplendore ſeu nitore, nam זִיו Chaldæis idem ſignificat quod Ebræis נֹגַהּ .i. ſplendor, quia in ſecundo menſe ſplendeſcunt & emicant omnis generis ſemina, atq̃ in arboribus naſcuntur folia. Legitur bis.

1.Reg.6.℣.1.In anno quarto in menſe Ziu, ipſe eſt ſecundus menſis. ἐν μηνὶ ἰδίου. זִו

Et ℣.pen.Quarto anno fundata eſt ædes Domini in menſe Ziu. זִו

זיז

Copia cuiuslibet rei, ſi campo tribuitur ſignificat copiam beſtiaꝝ quæ in terris vel campis verſantur, i. fera. Legitur ter in Biblijs ſacris, vt,

Ieſ.66.℣.11. Propterea emulgebitis & deliciabimini à copia gloriæ ipſius. ἀπὸ εἰσόδου. מִזִּיז

Pſalm.50.℣.11. Noui omnia volatilia montium, & fera agri eſt mecum. ϗ ὡραιότης. וְזִיז

Et Pſalm.80.℣.14. Deuaſtabit eam (vineam) aper è ſaltu, & fera campi depaſcet eam. ϗ μονιὸς ἄγριος. וְזִיז

Auribus

זון Auribus percepit, accommodauit aurem, auſcultauit, idem quod אָזַן. Hinc eſt per ſyncopen οὖς ὠτὸς auris, item ἐνωτίζω auribus percipio, & hinc quoq; eſt ſentio, & Germanicum **ſinnen**.

In 3. Coniug. הֵזִין aures accommodauit, attendit, auſcultauit, Bis legitur.

Pro. 17. ℣. 4. Et falſus attendit aures ad linguam prauitatis. Sept. προσέχει. מֵזִין

Iob. 32. ℣. 11. En expectaui verba veſtra, auſcultabo ad intelligentias veſtras. אָזִין

זיקים Scintillæ, & ne duo י concurrant in vna eademq; dictione vſitatius legitur זִקִּים quemadmodum inuenitur סִיגִים & סִגִּים. Cognationem habet cum נָזַק nocuit, nam ſcintillæ pernicioſæ ſunt corporibus. Hinc Germanicum **zochen/ zocken/** Semel tantum reperitur, vt,

Pro. 26. ℣. 18. Sicut ſimulans defatigationem, & tamen eiaculatur ſcintillas. זִקִּים

זיקות Quando ſignificant compedes, eſt à radice זָקַק vt infra videbitur.

Scintillæ, flammæ, quæ nonnihil lucis præbent, ſed ſubitò euaneſcunt. Bis extat.

Eſa. 50. ℣. vlt. Ecce vos omnes eſtis incenſores ignis, ſuccincti ſcintillis. φλόγα. זִיקוֹת

Ite in lumine ignis veſtri, & in ſcintillis quas ſuccendiſtis. ἐν τῇ φλογί. וּבְזִיקוֹת

זית Olea, oliua pro arbore & fructu, Ebræis eſt maſculinum, nam Thau eſt radicale, Hinc ζῦθος Zythus, zythum. i. cereuiſia inſtar olei, quod Dani vocant øl. Sæpe extat.

Exod. 27. ℣. penult. Et tu præcipies filijs Iſrael, vt ſumant ad te oleum oleæ purꝝ. ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν. זַיִת

Leu. 24. ℣. 2. Præcipe filijs Iſrael vt adferant ad te oleum oliuæ ſincerꝝ. ἔλαιον. זַיִת

In reg. Deut. 8. ℣. 8. Terra tritici & hordei & vitis &c. terra oliuæ olei, & mellis ꝛc. γῆ ἐλαίας ἐλαίου. זֵית

Cum affix. Deu. 24. ℣. antepenult. Quum percuſſeris oleam tuam, ne diligentius ꝛc. ἐλαιαλογήσῃς. זֵיתְךָ

Et plur. Pſ. 128. ℣. 3. Filij tui velut plantulæ oliuaꝝ circum menſam tuam. ἐλαιῶν. זֵיתִים

Cum affix. 1. Samuel. 8. ℣. 14. Agros veſtros, & vineas veſtras, & oliueta veſtra tollet. ἐλεῶνας. וְזֵיתֵיכֶם

2. Reg. 18. ℣. 32. Neh. 3. ℣. 10. cap. 8. ℣. 17. cap 9. ℣. 21. Pſ. 52. ℣. 10. Eſa. 17. ℣. 6. Ier. 11. ℣. 16.

זכה Sincerus fuit, mundus fuit, purus & ſanctus fuit, Idem quod זָכַךְ: Hinc latini per interpoſitionem literæ n dicunt ſancio, nam ſanctum ſæpe vſurpatur pro mundo & purificato, item ſincerus, ſinceritas &c.

In 1. Coniug. זָכָה mundus fuit, ſincerus fuit. Legitur quater, & tantum in futuro.

Mich. 6. ℣. 11. Num mundus ero cum bilance impietatis? & cum &c. εἰ δικαιωθήσεται. הַאֶזְכֶּה

Pſ. 51. ℣. 6. Vt ſis iuſtus cum loquutus fueris, & ſincerus ſis cum iudicaueris. νικήσῃς. תִּזְכֶּה

Iob. 15. ℣. 14. Quis eſt homo vt ſit mundus, & vt ſit iuſtus natus de muliere. ἄμεμπτος. יִזְכֶּה

Et cap. 25. ℣. 4. Et quomodo purus erit natus ex muliere? ἀποκαθαριεῖται. יִזְכֶּה

In 2. Coniug. זִכָּה emundauit, ſincerum reddidit. Ter inuenitur.

Pſalm. 73. ℣. 13. Profecto fruſtra emundaui cor meum, & laui in innocentia manus meas. ἐδικαίωσα. זִכִּיתִי

Pro. 20. ℣. 9. Quis poteſt dicere? emundaui cor meum, purus fui à peccato meo. זִכִּיתִי

Pſ. 119. in Beth, In quo ſanciet. i. emundabit iuuenis ſemitam ſuam? κατορθώσει. יְזַכֶּה

זכך Sincerus fuit, ſanctus fuit, mundus & purus extitit, Idem ſignificat quod זָכָה niſi quod tantum varient temporibus & coniugationibus. Cognatione alludit ad זָקַק defecauit, excolauit ad mundandum. Hinc interpoſito n ſancio, ſanctus & ſincerus quod quidam ſcribunt per y ſyncerus.

In 1. Coniug. זַךְ ſincerus & purus fuit, legitur tantum ter, vt,

Iob. 15. ℣. 15. Et cœli non ſunt mundi (vel ſinceri) in oculis eius. זַכּוּ

Iob. 25. ℣. 5. Et ſtellæ non fuerunt puræ (i. ſine macula) in oculis tuis. καθαρά. זַכּוּ

Thren. 4. ℣. 7. Sinceriores (vel candidiores) erant Naziræi eius niue. ἐκαθαριώθησαν. זַכּוּ

In voce paſsiua הִזַּךְ emundatus eſt ſincerè. Legitur tantum ſemel.

Ieſa. 1. ℣. 16. Lauate, mundamini, auferte malum ſtudiorum veſtrorum ab oculis &c. καθαροὶ γίνεσθε. הִזַּכּוּ

In 3. Coniug. הִזֵּךְ mundificauit. Semel vſurpatur in Biblijs.

Iob. 9. ℣. 29. Si lauero me aquis niualibus, & mundificauero puritate manus meas. ἀποκαθάρωμαι. וַהֲזִכּוֹתִי

Inde nomina.

זַךְ Sincerus, purus, mundus. Eſt nomen participiale, & ſepties legitur, vt,

Exod. 27. ℣. 20. Leuitic. 24. ℣. 2. Et afferent ad te oleum oliuæ ſincerum & contuſum. καθαρὸν. זַךְ

Iob. 8. ℣. 6. Si ſincerus & rectus fueris. Iob. 33. ℣. 9. Sincerus ego ſum abſq; præuaricatione. καθαρός. זַךְ

Et ſic tantum Iob. 11. ℣. 4. Prou. 16. ℣. 2. Cap. 20. ℣. 11. Cap. 21. ℣. 8.

זַכָּה Sincera, pura, munda. Habetur ter in Biblijs ſacris, vt,

Exod. 30. ℣. 34. Aromata iſta & thus purum. Leuit. 24. ℣. 7. Et pones ordine thus purum. καθαρὸν. זַכָּה זַכָּה

Iob 16. ℣. 17. Non eſt iniuria in manibus meis, & oratio mea eſt pura. καθαρά.

זְכוּכִית Cryſtallus, vitꝝ puriſsimum, Thargum habet ſpeculum. Semel extat, vt, וּזְכוּכִית

Iob. 28. ℣. 17. Non æquabitur ei auꝝ & cryſtallus (vel adamas) σουπφείρω.

זכר Recordatus eſt, reuoluit in corde, habuit in corde, reſeruauit in corde ſuo. Nam de corde exeunt cogitationes Matth. 15. Hodie dicitur meminiſſe, reminiſci, comminiſci, commentari, ad mentem reuocare. Cognationem habere videtur cum זָהַר præmonitus fuit ceu noua luce illuſtratus in corde. Hinc per aphæreſin eſt latinum, cor, & Græcum καρδία, vnde recordor, nam ז idem valet ac ds.

In 1. Coniug. זָכַר recordatus eſt, meminit. Conſtruitur cum accuſatiuo vel datiuo, vt, זָכַר

Gen. 40. ℣. 23. Et non recordatus eſt princeps pincernaꝝ ipſius Ioſeph.

Ieremiæ 2. ℣. 2. Sic dicit Dominus, recordatus ſum tui (&) pietatis adoleſcentiæ tuæ. ἐμνήσθην. זָכַרְתִּי

Pſalm. 115. ℣. 12. Dominus recordatus eſt noſtri, benedicet, imo benedicet domui Iſrael. μνησθείς. זְכָרָנוּ

Pſalm. 103. ℣. 18. Et recordantibus mandatorum eius ad faciendum ea, id eſt, vt faciant ea. μεμνημένοις. וּלְזֹכְרֵי זָכוּר

Ibid. ℣. 14. Recordatus (vel memoratus) quod puluis ſumus Eſt Paul.

Threnoꝝ 3. in ז. Recordando recordabitur, & humiliabitur ſuper me anima mea. μνεία μνησθήσομαι. זָכוֹר

Pſalm. 137. ℣. 1. Ad flumina Babylonis ſedimus &c. dum recordaremur ipſius. ἐν τῷ μνησθῆναι. בְּזָכְרֵנוּ

Pſalm. 25. ℣. 7. Reminiſcere miſerationum tuarum Domine, & pietatum tuarum μνήσθητι. זְכֹר זְכָר־לִי

Et ℣. 8. Sed ſecundum pietatẽ tuam memento mei tu, propter bonitatẽ tuã. μνήσθητι.

Nehemiæ 5. ℣. vlt. Recordare mei Deus mi in bonum, omnium quæ feci ſuper populo hoc. זָכְרָה־לִּי אֶזְכֹּר

Eſa. 43. ℣. 26. Et peccatoꝝ tuoꝝ non recordabor (vel non reminiſcar.) תִּזְכֹּר

Pſ. 25. ℣. 8. Peccata iuuentutis meæ, & transgreſsiones meas ne memineris. μνησθῇς.

Et ſic Geneſ. 8. ℣. 1. Cap. 9. ℣. 15. 16. Cap. 19. ℣. 29. Cap. 3. ℣. 21. Exod. 2. ℣. 24. Cap. 6. ℣. 5. Cap. 13. ℣. 3. &c.

In voce paſsiua נִזְכַּר commemoratus eſt, Semel, procreatus eſt mas.

Numer. 10. ℣. 9 Et commemorabimini coram Domino Deo veſtro, & ſaluabimini. ἐ ἀναμνησθήσεσθε. וְנִזְכַּרְתֶּם נִזְכָּרִים

Eſter 9. ℣. 28. Et dies illi commemorandi ſunt. i. memorabiles ſunt μνημόσυνον. הִזָּכֶרְכֶם

Ezech. 21. ℣. 24. Idcirco memoria veſtri fiet. i. propterea quod commemoramini. יִזָּכֵר

Ier. 11. ℣. 16. Pſ. 83. ℣. 5. Et non commemorabitur nomen eius amplius μνησθῇ. תִזָּכֵר

Ezech. 25. ℣. 10. Vt non fiat commemoratio filioꝝ Ammon inter gentes.

Eſ.23.℣.15.ꝓpterea mẽtio tui fiet.Ezec.21.℣.vlt.nõ cõmemoraberis.ȣ μὴ γένηται μνεία תִּזָּכֵרִי
Eſa.65.℣.17.Et non memorabuntur priora. Ezech.18.℣.24. Omnes iuſticiæ eius non memorabuntur. תִּזָּכַרְנָה
Ezech.3.℣.20.Et non commemorabuntur iuſticiæ eius quas fecit. μὴ μνησθῶσιν. תִּזָּכַרְןָ
Exod.34.℣.19.Omne pecus tuum quod maſculum gignetur. τὰ ἀρσένικα. תִּזָּכַר
In 3.Coniug.הִזְכִּיר commemorauit,fecit mentionem,recordatus eſt.
Ieſ.49.℣.1.A viſceribus matris meæ fecit mentionem nominis mei. ἐκάλεσε. הִזְכִּיר
Geneſ.41.℣.8.Peccatorum meorum ego recordor hodie.i.fateor me deliquiſſe. ἀναμιμνήσκω. מַזְכִּיר
2.Samuel.8.℣.16.& Cap.20.℣.antep.Et Iehoſophat filius Achilud commemorator. ἀναμιμνήσκω. הַמַּזְכִּיר
Pſ.38.℣.1.Carmen Dauidis ad commemorandum (beneficium Dei) ἀνάμνησιν. לְהַזְכִּיר
Ieſa.12.℣.4 Indicate inter populos ſtudia eius, commemorate quod exaltatum eſt. μιμνήσκεσθε. הַזְכִּירוּ
Et cap.63.℣.7.Beneficentias Domini memorabo,laudes(inquam) Domini.ἐμνήσθην אַזְכִּיר
Cant.1.℣.4.Memorabimus amores tuos vino præſtantiores. ἀγαπήσομεν. נַזְכִּירָה
Et ſic Ioſ.23.℣.7.1.Sam.4.℣.18 2.Sam.8.℣.16.cap.20.℣.24.Gen.40.℣.14.Ex.20.℣.24.

Inde nomina.

זֵכֶר & זֵכ Memoria,recordatio,monimentum quod nos alicuius admonet.
Pſ.111.℣.4.Memoriam fecit mirabilium ſuoꝝ miſerator & miſericors.μνείαν. זֵכֶר
In reg.Pſal.112.℣,6.In æternum non commouebitur , ad memoriam æternitatis erit iuſtus. εἰς μνημόσυνον. לְזֵכֶר
Pſal.97.℣.vltim.Lætamini iuſti in Domino,& confitemini memoriæ ſanctitatis eius τῇ μνήμῃ. לְזֵכֶר
Cum aff.Pſ.34.℣.17.Ad excindendum de terra memoriam eoꝝ.μνημόσυνον. זִכְרָם
זִכָּרוֹן Recordatio,memoria,commemoratio, monimentum & monumentum.
Num.5.℣.15.Oblatio memoriæ quæ reducet in memoriam iniquitatem. μνημοσύνου. זִכָּרוֹן
Exo.28.℣.12.Lapides monumenti pro filijs Iſrael. μνημοσύνου. זִכָּרֹן
In reg.Eccl.1.℣.11.Non eſt recordatio prioꝝ nec poſterioꝝ.μνήμη. זִכְרוֹן
Cum aff. Ieſ.57.℣.8.Et poſt oſtiũ, & poſtes reliquiſti monumentũ tuũ.μνημόσυνα. זִכְרוֹנֵךְ
Et plur. Eſther 6.℣.1.Et iuſsit afferre librum memorabilium(rerum).i.chronicoꝝ. μνημόσυνα. הַזִּכְרֹנוֹת
זִכְרֹנִים Memoriæ,monumenta. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt,
Cum aff.Iob.13.℣.12.Memoriæ veſtræ ſunt comparationes cineris,γαυρίαμα. זִכְרֹנֵיכֶם
אַזְכָּרָה Monumentum,recordatio,commemoratio, memoriale.
Leuit.24.℣.7.Et erit panis ad monumentum,atq; ad ſacrificium igneum ipſi Iehoua εἰς ἀνάμνησιν. לְאַזְכָּרָה
Cum af.Leu.2.℣.2.Et ſuffiet ſacerdos monumentũ eius ſuꝑ arã.μνημόσυνον אַזְכָּרָתָהּ
זָכָר Maſculus,ſexus maſculeus,cuius in catalogo genealogiaꝝ &in numerationibus fit mentio,nam maſculi conſeruant nomen & mentionem familiæ. στύλοι γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρσενες iuxta Euripidem. Hinc per metatheſin ἄρσην maſculus.
Gen.1.℣.27.In imagine Dei creauit eum,maſculum & fœminã creauit eos. ἄρσεν. זָכָר
Et plur.Exod.13.℣.12.Et omne primogenitum fœtus iumenti &c. mares erunt Domini. τὰ ἀρσενικά. הַזְּכָרִים
זָכוּר Maſculinum,mas,Eſt nomen vniuerſale ſeu collectiuum complectens maſculos.
Cum aff. Exod.23.℣.16.Tribus vicibus in anno apparebit omne maſculum tuum. &c. ἀρσενικόν σου. זְכוּרְךָ
Deu.20.℣.13.Et percuties(vel necabis)omnẽ marẽ eius ore gladij. ἀρσενικὸν αὐτῆς. זְכוּרָהּ

זָלַג Sulcatus eſt.i. diffuſus eſt in tres acies inſtar fuſcinæ tridentis. Cognationem habet cum בָּזַל diripuit, nam fuſcina eſt inſtrumentum paratum ad diripiendas carnes ex olla ſeu lebete. Verbaliter non legitur. Hinc ſulcus, biſulcus, triſulcus, vt Tela triſulca Iouis. Ouid.2.3.amorum. Lingua micat ore triſulcis Virg.3.Georg. Græci omiſſo 6. Euphoniæ cauſa dicunt αὖλαξ.i. ſulcus, αὐλακίζω, ſulco.

מַזְלֵג Fuſcina,fuſcinula,inſtrumentum ferreum,telum triſulcum &c.Bis legitur, vt, וְהַמַּזְלֵג
1.Sam.2.℣.12. Et veniebat puer ſacerdotis, quum caro coquebatur, & fuſcinula
trium dentium in manu eius.κρεάγρα. הַמַּזְלֵג
Et incutiebat in lebetem &c. omne quod extrahebat fuſcina. κρεάγρα.

מִזְלָגָה Fuſcina,fuſcinula,inſtrumentum tridens. In Biblijs quinquies extat. הַמִּזְלָגֹת
Plur.Exod.38.℣.3.Et fecit omnia vaſa altaris,ollas,palas,pelues & fuſcinas κρεάγρας הַמִּזְלָגוֹת
1.Par.28.℣.15.Item 2.Par.4.℣.16.Et fuſcinulas &c.(fecit Huram)τὰς κρεάγρας.
Numer.4.℣.14. Thuribula, triſulcos, palas & pelues atq; reliqua vaſa altaris. הַמִּזְלָגֹת
τὰς κρεάγρας.
Cum aff. Exod.27.℣.3. Et facies ollas eius &c. & pelues eius, & fuſcinulas eius. וּמִזְלְגֹתָיו
κρεάγρας αὐτοῦ.

זָלַל In luxu vixit,luxuriatus eſt,comeſſatus eſt, prodegit bona ſua nimia profuſione,
Et metaphoricè ſignificat hominem impurꝝ & vilem gaſtrimargiæ deditum inſtar
porci,qui tantum delectatur crapula & intemperanti voracitate. Cognationem ha-
bet cum זָנַן ſcortatus eſt,nam Lamed & Nun ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Hinc
ζαλόν cœnum,ζαλαίνω demento,& per metatheſin loſe leut.&c.
In 1.Coniug. זָלַל commeſſatus eſt ſordidè,legitur tantum præſens in 6.locis.
Deuteron.21.℣.20. Filius iſte noſter rebellis eſt & contumax, commeſſator &c. זוֹלֵל
συμβολοκοπῶν. וְזוֹלֵל
Prou.23.℣.21.Nam potator & comeſſator ad inopiam redigetur. πορνοκόπος. מִזּוֹלֵל
Ier.15.℣.antep.Et ſi eduxeris precioſum è vili(vel ſordido) ἀπὸ ἀναξίου.
Prouerbiorꝝ 28.℣.7. At ſocius commeſſatorum calumnioſum reddet patrem ſuum. זוֹלְלִים
ποιμαίνει ἀσωτείαν. בְּזֹלְלֵי
Et cap.23.℣.20.Ne ſis inter potatores vini,& commeſſatores carnis.συμβολαῖς. זוֹלֵלָה
Thren.1.℣.11.Vide Iehoua & aſpice,nam facta ſum vilis.i.contemta.ἠτιμωμένη.

Inde nomina.

זֻלּוּת Vilitates, ſordes, luxuriæ, per auxeſin ponitur pro hominibus ſordidis. Semel
legitur.
Pſalm.12.℣.9. Vbiq; impij obambulabunt, cum exaltantur ſordes inter filios ho- זֻלּוּת
minum. ἐπολυώρησας.

זַלְזַלִּים Culmi luxuriantes ſine fructu,flagella luxuriantia.Semel extat. הַזַּלְזַלִּים
Ieſ.18.℣.5.Et abſcindet ramuſculos luxuriãtes falcibus,& ꝓpagines auferet.βοτρύδια

זַלְעָפָה Procella, tempeſtas magna & luxurians,quæ ſordes abundantes per pluuia-
rum & ventorꝝ impetum adducit, turbo obiectum quoduis deturbans & pro-
ſternens ex depreſſæ nubis ſpecu, & metaphoricè ſignificat crucem ſeu affli-
ctionem ſuperabundantem. Componitur ex נָזַל ſtillauit pluuijs, & עוּף volauit,
nam tempeſtas, ſeu turbo hinc inde volitando circumrotatur. Hinc ζάλη,ζάλα,
ζάλος turbo,σαλεύω deturbo,ſalio,ſalto.Ter legitur. זַלְעָפָה
Pſ.119.in Zain.Turbo(i.afflictio)me apprehendit magis quàm impios. ἀθυμία.
Et plur.Pſalm.11.℣.penult.Pluet ſuper impios, laqueos,ignem &c. & ventum tur- זַלְעָפוֹת
binum.καταιγίδος.
In reg. Thren.5.℣.10.Pelles noſtræ tanquam clibanus concrematæ ſunt propter af- זַלְעֲפוֹת
flictiones famis. καταιγίδων.

זָמַם Sumpſit in animum,præſumpſit,aſſumpſit,induxit in animum,cogitauit,excogi-
tauit,&plerũq; de damno inferẽdo accipit.Idem ſignificat quod יָזַם præſumpſit aio
vel cogitatione. Hinc acceperunt Græci ζημιόω noceo, damnum infero, ζημία da-
mnum,pœna, & latini verbum ſumo,aſſumo,præſumo,hinc habent.
In 1.Coniug. זָמַם & זַם præſumpſit,cogitauit.
Zachariæ 1.℣.6.Sicut præſumpſit Dominus.Ierem.51.℣.12. Præſumpſit Dominus זָמַם
atq; fecit quod dixit.παρατέτακται.
Zachar.8.℣.14. Quemadmodum præſumpſi malefacere vobis, id eſt, affligere זָמַמְתִּי
vos. διενοήθην.
Ibidem ℣.12. Ita rurſus præſumpſi in diebus illis benefacere Ieruſalem.διανενόημαι. זָמַמְתִּי
Prou.31.℣.16.Præſumpſit agrꝝ & comparauit eum,id eſt,mercata eſt eum.γεωργῆσαι. זָמְמָה

Pſalm. 31. ℣. 14. Ad tollendum animam meam præſumpſerant, id eſt, ſtatuerant in animo. ἐβουλεύσαντο. זָמָמוּ
Pſalm. 37. ℣. 12. Præſumit impius (inferre malum) iuſto, & frendet dentibus ſuis. παρατηρήσεται. זֹמֵם
Et præterea legitur tantum Deut. 19. ℣. 18. Thren. 2. ℣ 17.
Ter defectiuè, Pſalm. 17. ℣. 3. Præſumpſi vt non transgrediatur os meum, id eſt, vt non peccet os meum. זַמֹּתִי
Ier. 4. ℣. 28. Propter hoc, quia loquutus ſum, quod præſumſeram. μετανοήσω. זַמֹּתִי
Pro. 30. ℣. 31. Si præſumpſiſti (aliquid mali) manum ſuper os (pone) זַמּוֹתָ

Inde nomina.

זִמָּם Præſumptio, & accipitur de friuola & doloſa cogitatione. Semel extat, vt,
Cum aff. Pſ. 140. ℣. 9. Præſumptionē eius ne prouehas, aliâs exaltabunt. διελογίσαντο. זְמָמוֹ
זִמָּה Præſumptio, & plerunq; accipitur de doloſa & ſcelerata cogitatione aſſumpta.
Pſalm. 26. ℣. antepenult. In quorum manibus eſt præſumptio (vel ſcelus) & dextera eorum plena. ἀνομίαι. זִמָּה
Cum aff. leui. Ezech. 16. ℣. 58. Præſumptionē tuā & abominationes tuas tu portaſti. זִמָּתֵךְ
Cum affix. graui, Ezechiel. 23. ℣. vltim. Et dabunt præſumptionem veſtram ſuper vos. ἡ ἀσέβεια ὑμῶν. זִמַּתְכֶנָה
In reg. Pro. 24. ℣. 9. Præſumptio ſtulticiæ eſt peccatum & abominatio hominis &c. זִמַּת
Et plur. Ieſ. 32. ℣. 7. Et parci arma ſunt mala, ipſe præſumptiones conſultauit. זִמּוֹת
Cum aff. Iob 17. ℣. 11. Dies mei præterierunt, præſumptiones meæ interceptæ ſunt. זִמֹּתַי
מְזִמָּה Præſumptio animi doloſa, machinatio inſidioſa contra aliquem, ſcelus.
Pſalm. 21. ℣. 12. Nam tetenderunt contra te malum, cogitauerunt præſumptionem quam &c. βουλάς. מְזִמָּה
Cum He para. Ieremiæ 11. ℣. 5. Quid eſt dilecto meo in domo mea, vt eam faciat ſcelus. βδέλυγμα. הַמְזִמָּתָה
Cum affix. Ierem. 51. ℣. 10. Nam contra Babyloniam eſt præſumptio eius ad corrumpendum &c. מְזִמָּתוֹ
Et plural. Pſalm. 10. ℣. 2. Comprehendentur in præſumptionibus quas excogitauerunt. ἐν διαβολίοις. בִּמְזִמּוֹת
Cum affi. Ibid. ℣. 4. Non eſt Deus, ita ſunt omnes præſumptiones eius. βεβηλοῦνται. מְזִמּוֹתָיו
In reg. Ier. 23. ℣. 20. Non auertetur ira Dñi ⁊c. donec erexerit p̃ſumptiones cordis. מְזִמּוֹת
זַמְזֻמִּים Samniones, populi præſumptuoſi & flagitioſi ſiue ſcelerati, qui in dictis fatui & in moribus obſcœni erant. Hinc σαμνίωνες ſamniones. Legitur tantum ſemel.
Deut. 2. ℣. 21. Gigantes habitabant antea ibi, quos Am̃onitæ vocabant Zãzũmim. זַמְזֻמִּים

זמן Conſtituit tempus deſignatum, præfiniuit certum tempus, determinauit tempus congruum. Cognationem habet cum סָמַן ſignauit. Hinc σημαίνω ſigno beſtimmen.
In Coniug. זֻמַּן conſtituit tempus, Ter legitur & tantum in participio præterito, atq; præponitur illi ſemper nomen עֵת, i. tempus, vt,
Eſræ 10. ℣. 14. Veniet ad tempora conſtituta, & cum ipſis ſeniores ciuitatis. ἀπὸ συνταγῶν. מְזֻמָּנִים
Nehe. 10. ℣. 35. Iuxta familias patrum noſtroꝝ ad tempora conſtituta ⁊c. ἀπὸ χρόνων. מְזֻמָּנִים
Nehe. 13. ℣. vlt. Et pro adductione lignoꝝ in temporibus conſtitutis. ἀπὸ χρόνων. מְזֻמָּנוֹת

Inde nomen.

זְמָן Conſtitutio temporis, conſtitutum, præfinitum tempus. Quater legitur.
Eccle. 3. ℣. 1. Omni rei eſt conſtitutio, & tempus oñi beneplacito ſub cœlo. χρόνος. זְמָן
Nehe. 2. ℣. 6. Et dedi illi conſtitutionem (quando reuerſurus eſſem) ὅρον. זְמָן
Cum affi. Eſther 9. ℣. 26. Secundum ſcripturam eoꝝ & ſecundu conſtitutionē eoꝝ. וּבִזְמַנָּם
Et plur. cum affi. Ibid. ℣. pen. Ad cõfirmandũ dies Purim in conſtitutionibus eoꝝ. בִּזְמַנֵּיהֶם

זמר Putauit, amputauit, reſecuit inutilia & ſuperflua. Et propriè eſt in vitibꝰ ſarmenta amputare & palmites luxuriantes præcidere. Hinc מ mutato in p literā eiuſdem inſtrumenti, & facta metatheſi, eſt verbũ antiquũ, ſarpo ſarpis, ſarpere, & ſarpa pro vinea amputata, & ſarmentum, vnde germani dicunt ſarpen, alij ſrappen/item zimmern hoc eſt elaborare & præcidere arbores, vt ædificijs fiant aptiores.

In 1. Coniug. זָמַר putauit, amputauit, præcidit. Bis legitur, vt,
Leu. 25. ℣. 3. Sex annis ſeminabis agrum tuum, & ſex annis putabis vineã tuã. τεμεῖς. תִזְמֹר
Et ℣. 4. In ſeptimo año &c. Agrũ tuũ nõ ſeminabis, & vineã tuã nõ putabis. οὐ τεμεῖς. תִזְמֹר
In voce paſsiua נִזְמַר putatus eſt, reſectus eſt. Legitur tantum ſemel, vt,
Eſa. 5. ℣. 6. Non putabitur, neq; coaceruabitur, ideoq; creſcet ſentis & ſpina. τμηθῇ. יִזָּמֵר
In 2. Coniugatio. זִמֵּר ſermocinatus eſt, ſermone conciſo celebrauit Deũ, vt fit in Pſalmis, qui conſtant breuiſsimis verſiculis reſecta & amputata omni verborum ſuperfluitate, Nos cũ alijs retinebimus verbum pſallere. Conſtruitur cum ל & aliquando cum accuſatiuo, vt,
Pſ. 92. ℣. 2. Bonũ eſt confiteri Domino, & pſallere nomini tuo ô altiſsime. τοῦ ψάλλειν. וּלְזַמֵּר
Pſ. 147. ℣. 1. Lautate Dominum, quia bonum eſt pſallere Deo noſtro. ψαλμός. זַמְּרָה
Pſ. 47. ℣. 7. Pſallite Deo pſallite, pſallite regi noſtro pſallite. ψάλατε. זַמְּרוּ
Pſ. 108. ℣. 4. Confitebor tibi in populis Iehoua, & pſallam tibi inter nationes. ψαλῶ. וַאֲזַמֶּרְךָ
Pſ. 59. ℣. vlt. Fortitudo mea, ad te pſallam, quia Deus eſt exaltatio mea. ψαλῶ. אֲזַמֵּרָה
Pſ. 138. ℣. 1. Confitebor tibi in toto corde meo, & coram iudicibus pſallam tibi. אֲזַמְּרֶךָּ
Pſ. 66. ℣. 4. Oñs terra fiet ſupplex tibi, & pſallent tibi, pſallent nomini tuo. ψαλάτωσαν וִיזַמְּרוּ

Inde nomina.

זָמִיר Amputatio palmitum, tempus putationis, Hinc german: ſomer. Bis tant̃ legit̃, vt
Can. 2. ℣. 12. Flores viſi ſunt in terra, tempus putationis appetiuit. Sic etiam Hieron: זָמִיר
In reg. Ieſa. 25. ℣. 5. Amputationẽ tyrannoꝝ humiliabit. i. ne ampliꝰ poſsint ſæuire. זְמִיר
זְמִירָה Sermociãtio, ſermo reſectꝰ oĩi ſuꝑfluitate verboꝝ, laus cõciſa, cãtilena. ſ. repit̃.
Pſ. 95. ℣. 2. Præoccupemus faciẽ eiꝰ in confeſsione, laudibus iubilemꝰ ei. ἐν ψαλμοῖς. בִּזְמִרוֹת
Pſ. 119. in ĩ Sermocinationes (vel cantica) fuerunt mihi ſtatuta tua. ψαλτά. זְמִירוֹת
Iob 35. ℣. 10. Vbi eſt Deus factor meus, qui dat cantica in nocte. זְמִירוֹת
2. Sam. 23. ℣. 1. Et amænus cantilenarum in Iſrael. i. inclytus pſaltes. ψαλμοί. זְמִירוֹת
Eſai 24. ℣. 16. Ab extremitate terræ laudes audiuimus, gloriam iuſto. זְמִרֹת
זְמוֹר Palmes, vitis ſarmentum ab incidendo & putando. Semel legitur, vt,
Plur. cũ. affi. Nah. 2. ℣. 3. Et palmites eoꝝ corruperũt. i. ꝑdiderunt. κλήματα αὐτῶν. וּזְמֹרֵיהֶם
זְמוֹרָה Palmes ſarmentoſus qui ſolet putari vt fructus afferat. Quater legitur, vt,
Numer. 13. ℣. 24. Et venerunt ad torrentem Eſcol, & ſucciderunt inde palmitem. κλῆμα. זְמוֹרָה
Ezechiel. 15. ℣. 2. Fili hominis, quid erit lignum vitis præ omni ligno, & palmes quæ fuit. κλημάτων. הַזְּמוֹרָה
Et cap. 8. ℣. 17. Et ecce ipſi mittunt (.i. adhibent) palmitem ad naſum ſuũ. τὸ κλῆμα. הַזְּמוֹרָה
In regim. Eſai. 17. ℣. 10. Et ſarmentum alieno conſeres, id eſt, palmitem aliunde allatum. σπέρμα ἄπιστον. וּזְמֹרַת
זֶמֶר Ramigerus, capra rupicola à cornibus ſarmentoſis. Semel tantum reperitur, vt,
In pauſa. Deut. 14. ℣. 5. Et bubalum & alcen & Biſonem & vrum, & ramigerum. וָזָמֶר
זִמְרָה Sermocinatio, ſermo putatus. Si terræ tribuitur ſignificat putationẽ eius. Quinquies habetur, vt,
Pſ. 81. ℣. 3. Sumite ſermocinationem (vel pſalmum) date tympanum, cytharã ſuauẽ. זִמְרָה
Cũ aff. Exo. 15. ℣. 2. & Pſ. 118. ℣. 14. Fortitudo mea, & ſermocinatio mea. י in fine de- וְזִמְרָת
In reg. Amos 5. ℣. 23. Aufer à me ſonitum &c. & modulationẽ Nabloꝝ tuoꝝ. (ficit. וְזִמְרַת
Gen. 43. ℣. 11. Accipite de amputatione terræ. i. de fructibus terræ amputatis. מִזִּמְרַת
מִזְמוֹר Pſalmꝰ conciſꝰ ſermõe, ſermociãtio reſecta verboꝝ ſuꝑfluitate. Sæpiſsimè extat.
Pſ. 3. ℣. 1. Pſalmꝰ Dauidi (inſcriptus vel pertinens) cũ fugeret ipſe à facie Abſolonis. מִזְמוֹר
Et ſic in plerisq; pſalmorum inſcriptionibus & titulis reperitur.
מְזַמְּרָה Falx putatoria, qua putantur & præcidunt̃ ellychnia candelarum. Ter habet̃, vt,
Plur. 1. Reg. 7. ℣. penult. Crateres & falces & pelues & cochlearia. וְהַמְזַמְּרוֹת
2. Reg. 12. ℣. 14. Attamen non fiebant pro domo Domini Phialæ argenteæ, falces. מְזַמְּרוֹת
Ierem. 52. ℣. 18. Et ollæ, & pelues & falces & pelues & cochlearia. הַמְזַמְּרוֹת
מַזְמֵרָה Sarpa putatoria, falcula vineatica, qua ſarmenta abſcindunt̃. Quater legit̃, vt,
Plur. Eſa. 8. ℣. 5. Et abſcindet culmos falcibus & propagines auferet &c. בַּמַּזְמֵרוֹת
Et cap. 2. ℣. 4. Mich. 4. ℣. 3. Et cudẽt gladios ſuos in ligones, et lanceas ſuas in falces. לְמַזְמֵרוֹת
Cum aff. Ioel 4. ℣. 10. Cudite vomeres veſtros in gladios, et falces veſtras ĩ lanceas. וּמַזְמְרֹתֵיכֶם

זָנַב Decaudauit,præcidit caudam,amputauit extremam partem alicuius rei , detruncauit extremitatem. Hinc ſi thema à ſiniſtra manu dextrorſum legitur,eſt latinum penis & diminutiuum penicillus , & germani per metatheſin literarum ſchwantz / Saxonicum ſwantz.

In 2. Coniug.זִנֵּב decaudauit, amputauit extremitatem. Bis legitur.
Ioſ. 10. ℣. 19. Perſequimini inimicos veſtros , & decaudabitis eos. Schwentzet ſie.
ϗ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν. וְזִנַּבְתֶּם
Deut. 25. ℣. 18. Et decaudauit in te laſſos poſt te .i. occidit laſſos qui à tergo ſunt.
ϗ ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν. וַיְזַנֵּב

Inde nomen.

זָנָב Cauda animalis, extrema pars alicuius rei, penis &c. Eſt maſcu : ſine plurali.
Iudic. 15. ℣. 4. Et cepit trecentas vulpes &c.atq; vertit caudam ad caudam &c.κέρκον πρὸς κέρκον. זָנָב
Ieſ.9.℣.14.Et propheta qui docet falſum ipſe eſt cauda .i. vltimus erit. ἡ οὐρά. הַזָּנָב
Cum affi.Exo.4.℣.4.Mitte manum tuam & apprehende caudam eius. τῆς κέρκου. בִּזְנָבוֹ

זְנָבוֹת Caudæ , partes extremæ. Fœmininum plurale. Bis legitur in Biblijs,vt,
Iud.15.℣.4.Et poſuit facem vnam inter duas caudas in medio earum. δύο κέρκων. הַזְּנָבוֹת
In reg.Ieſ.7.℣.4. Et cor tuũ non molleſcat à duabus caudis iſtorũ titionum. ξύλων. זַנְבוֹת

זָנָה Fornicatus eſt, ſcortatus eſt, meretricatus eſt, idem quod זָנַן : Cognationem habet cum זון vixit in caupona vel publico diuerſorio, cœnatus eſt. Nam apud gentes in publicis hoſpitijs erant fornices & proſtibula, vt impuri homines à cœna repleti vino ſectarentur fornicationẽ cum meretricibus, quæ pro pecunia faciebant alijs ſui corporis copiam. Accipitur in Biblijs ſæpe de ſpirituali fornicatione , vbi homines relicto vero Deo ſectantur idola. Hinc ſanno , deſanno , nam fornicatores ſubſannant & ludibrio habent comminationes diuinas. Item Sannio apud Terent.

In 1. Coniugatione זָנָה fornicatus eſt.Conſtruitur fere cum את ב אֶל עַל מִן תַּחַת & cum אַחֲרֵי ſignificat ſpiritualem fornicationem, vt iam exemplis illuſtrabitur.
Geneſ. 38. ℣. 24. Fornicata eſt Thamar. Ezechiel. 23. ℣. 19. Quando fornicata eſt in terra Aegypti. ἐκπεπόρνευκε. זָנְתָה
Exod. 34. ℣. 14. Et fornicabuntur poſt Deos eorum.℣. 15. Et fornicabuntur filiæ tuæ poſt Deos earum. ϗ ἐκπορνεύσωσι. וְזָנוּ
Pſalm. 73. ℣. 27. Exterminaſti omnem fornicantem abs te .i. perdes omnem qui deficit à te. τὸν πορνεύοντα. זוֹנֶה
Leuit.17.℣.6.Poſt quos ipſi fornicanť.Num.15.℣.ante. Poſt quos vos fornicamini. זֹנִים
Oſeæ 1.℣.2.Nam fornicando fornicabitur terra à Iehoua,id eſt,deficiet à vero Deo ἐκπορνεύσει. זָנֹה
Num.25.℣.1.Et cœpit populus fornicari ad filios Moab. ἐκπορνεῦσαι. לִזְנוֹת
Iudic. 19. ℣. 2. Et fornicata eſt ſuper eum pellex eius,id eſt , præuaricata eſt contra eum. ϗ ὠργίσθη. וַתִּזְנֶה
Ezech.16.℣.28.Et fornicata es ad filios Aſſur abſq; ſatietate, & fornicata es cũ eis. וַתִּזְנִי
Pſalm. 106. ℣. 38. Et fornicati ſunt in ſtudijs ſuis, id eſt,ardenti ſtudio adhæſerunt idolis. ϗ ἐπόρνευσαν. וַיִּזְנוּ
Ezech.23.℣.5.Et fornicata eſt Ahala ſub me, & exarſit in amatores ſuos. ἐξεπόρνευσαν. וַתִּזֶן

In 2. Coniug. paſſiua זֻנָּה perpetrata eſt fornicatio. Semel tantum legitur.
Ezech.16.℣.34.Poſt te nõ perpetrata eſt fornicatio luxurioſa &c.Componiť ex זון זוּנָּה cœnatus eſt, & זָנָה fornicatus eſt, & breuitatis grã contrahuntur in vnum.

In 3. Coniug.הִזְנָה fecit fornicari, & ſine Accuſatiuo fornicatus eſt.
Exod. 34. ℣. 16. Et facient fornicari filios tuos poſt deos ſuos .i. occaſionem dabũt idolis. ἐκπορνεύσωσιν. וְהִזְנוּ
Oſeæ 4. ℣. penult. Receſsit conuiuium eorum, fornicando fornicati ſunt &c. πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν. הַזְנֵה
Leuit. 19. ℣. 29. Ne polluas filiam tuam vt fornicari facias eam &c. ἐκπορνεῦσαι αὐτήν. לְהַזְנוֹתָהּ

2.Par.21.℣.13.Et fornicari feciſti Iehudam & habitatores Ieruſalem. καὶ ἐξεπόρνευσε. וַתַּזְנֶה
Ibid.℣.11.Et fornicari fecit habitatores Ieruſalem, & repulit Iehudam. ἐξεπόρνευσας. וַיֶּזֶן
Et præterea tantum Oſeæ 4.℣.10.Cap.5.℣.3.Leuit.19.℣.29.

Inde nomina.

זוֹנָה Meretrix, ſcortum, fornicatrix, obſcœna mulier. Eſt participiale nomen.
Pro.23.℣.27.Quia fouea profunda eſt meretrix, & puteus anguſtus eſt ſcortum. זוֹנָה
Et plur.Ezech.16.℣.32.Omnibus meretricibus dabunt mercedem, at tu &c. זֹנוֹת

זְנוּת Fornicatio, actio ſcortandi, ſcortatio, dicitur tam de maſculo quam de fœmin:
Oſeæ 4.℣.11.Fornicatio & vinum & muſtum auferunt cor.i. dementant homines. זְנוּת
Cum aff.Ier.13.℣.vlt.Adulteria tua, & hinnitus tui, preſumptio fornicationis tuæ. זְנוּתֵךְ
Num.14.℣.33.Et portabunt fornicationes veſtras.i.luent pœnas fornica: veſtræ. זְנוּתֵיכֶם

תַּזְנוּת Fornicatio, ars meretricia, ſcortatio, vagæ libidines impuriſsimorum hominum.
Cum affi.Ezech.16.℣.26. Et multiplicaſti fornicationem tuam ad irritandum me. תַּזְנוּתֵךְ
Et plur.cum affi.ibid.℣.15.Et effudiſti fornicationes tuas ad omnem tranſeuntem. תַּזְנוּתַיִךְ
Ezech.23.℣.7. Et dedit fornicationes ſuas ſuper eos qui erant electio filiorum Aſſur. תַּזְנוּתֶיהָ

זְנִים Species aromatum quibus meretrices ſeſe fucabant. Legitur tantum ſemel.
2.Par.16.℣. vlt.Et poſuerunt eum in lecticã, quã impleuerat aromatis & ſpeciebus. וּזְנִים

זנן Fornicatus eſt, ſcortatus eſt, item epulatus eſt, cœnatus eſt, nam ſine Cerere & Baccho friget Venus. Hinc Sannio Terentianus, item ſubſannare, germanicum **zannen/anzannen**. Non autem verbaliter legitur hæc radix, ſed tantũ nominaliter.

זְנוּנִים Fornicationes, vagæ libidines, obſcœnitates. Vſurpatur tantum pluraliter. זְנוּנִים
Oſe.1.℣.2.Vade, accipe tibi vxorẽ fornicationis & liberos fornicationis. πορνείας.
Cum affix. Nahum.3.℣.4.Præ multitudine fornicationum meretricis &c. quæ vendit gentes fornicationibus ſuis. πορνείας. בִּזְנוּנֶיהָ
In reg.2.Reg.9.℣.22.Quid pax ad fornicationes Iſabel matris tuæ. זְנוּנֵי
Item tantum Gen.38.℣.24.Oſe.2.℣.2.4.& Eze.23.℣.11.& 29.Oſe.4.℣.12.cap.5.℣.4.

זַן Epulum, cibus, cœna communis quæ libidinem prouocat. Legitur vno in loco. מִזַּן אֶל־זַן
Pſ.144.℣.antep.Anguli noſtri pleni promentes de epulo ad epulum. ἐκ τούτου εἰς τοῦτο.

זנח Repulit, remouit, repudiauit, reliquit, dereliquit, deſiuit. Hinc eſt latinũ ſino, deſino, in actiua ſignificatione. Hinc colludit σαίνω, σινιάζω.

In 1. Coniugat. זָנַח repulit, & cum מִן eſt neutrum, repulſam paſſus eſt, vt.
Oſe.8.℣.3.Repulit Iſrael bonum. Et ℣.5.Repulit Vitulum tuũ, Samaria. ἀπότριψαι. זָנַח
Pſ.44.℣.10.Etenim repuliſti & pudefeciſti nos. Pſ.74.℣.1.Quare Domine repuliſti in æternum. ἀπώσω. זָנַחְתָּ
Pſalm.60.℣.3.Deus, repuliſti nos. ἀπώσω. Et ℣.12.Nomen tu Deus repuliſti nos? ἀπωσάμενος. זְנַחְתָּנוּ
Pſalm.77.℣.8.Nunquid in æternum repellet Dominus? μὴ ἀπώσῃ. Thren.3.℣.31. Quia non repellet. ἀποστήσεται. יִזְנַח
Pſalm.44.℣.24.Ne repellas in finem. ἀπώσῃ. Pſalm.88.℣.15.Quare Domine repelles animam meam? ἀπωθῆ. תִּזְנַח
Thren.3.℣.6.in ו Et repulſa eſt à pace anima mea, oblitus ſum boni. וַתִּזְנַח
Et tantum Pſ.89.℣.38.Pſ.108.℣.12.Thren.2.℣.7.Zach.10.℣.6.

In 3. Coniugat. הִזְנִיחַ reliquit, repulit. Quater inuenitur, vt, הִזְנִיחַ
2Par.29.℣.19.Et oĩa vaſa quæ reliquerat rex Achas in regno ſuo. ἃ ἐμίανεν. הִזְנִיחָם
Et cap.11.℣.14.Quia repulerat eos, ne ſacerdotio fungerentur? ἐξέβαλον. יַזְנִיחֲךָ
1.Par.28.℣.9.Et ſi dereliqueris eum, repellet te in perpetuum. καταλείψει σε. וְהֶאֶזְנִיחוּ
Ieſ.19.℣.9.Et elongare facient flumina, exhaurientur & exiccabuntur riui.
Componitur ex 3.perſona hiphil, & 1.futuri Kal q.d. quum ego deſino ipſa ceſſabũt.

זנק Proſiliit demergendo in terram cum impetu quodã, vt ſolet fieri in ſaltu fortium & craſſorum corporum. Cognationẽ habet cum זָקֵן conſenuit, nam ſenes deſiliendo vergunt ad ima. Hinc germanicum **ſincken**.

In 2. Coniug. זִנֵּק proſiliit, deſiliit. Legitur tantum ſemel, vt, יְזַנֵּק
Deu.33.℣.22.Et de Dan dixit, Dan eſt catulus leonis, qui deſiliet è Baſan. ἐκπηδήσεται.

Commotio

זַעֲוָה Commotio, à verbo inuſitato זָעָה motus eſt, dimotus eſt, idem quod זוּעַ: Hinc Græci σείω, σεύω, σεύομαι moueo, σεισμὸς, motus, dimotio &c. Bis legitur, vt,

Deut. 28. ℣. 25. Et eris in commotionem omnibus regnis terræ .i. nullibi tutus eris. ἐν διασπορᾷ. לְזַעֲוָה

Ezech. 23. ℣. 46. Et dabit eas in commotionem & in rapinam. לְזַעֲוָה

Aliquando ſcribitur לְזַוְעָה & legitur לְזַעֲוָה de quo vide ſupra in זוּעַ, vt, Ier. 15. ℣. 4. Cap. 24. ℣. 9. Cap. 29. ℣. 18. Cap. 34. ℣. 17. & 2. Par. 29. ℣. 8.

זָעַךְ Morboſus fuit, morbo continuo conſumptus eſt, inſtar ignis, qui ceſſante oleo aut ligno deficit & abſumitur. Cognationem habere videtur cum דָּעַךְ extinctus eſt. Chaldæi enim vſurpant Daleth pro Zain ebræo. Hinc germanicū ſiechen/ſiechtage/ ein ſeuche. Rabbini exponunt, exciſus eſt.

In 1. Coniug. paſsiua. נִזְעַךְ conſumptus eſt morbo continuo. Semel habetur.

Iob 17. ℣. 1. Spiritus meꝰ abreptus eſt, dies mei morbo continuo conſumunť. δέομαι. נִזְעָכִים

זָעַם Indignatus eſt, commotus eſt ad indignationem immanē, deteſtatus eſt, execratus eſt. Cognationem habet cum זָעַף ſæuijt, nam מ & פ ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Hinc ζημιόω damnum infero, & radice inuerſa μυσάττομαι execror, deteſtor. Et per inuerſionem radicis μισέω.

In 1. Coniug. זָעַם indignatus eſt, abſolutè & cum עַל. At cum actō deteſtatus eſt.

Malach. 1. ℣. 4. Et populum quem deteſtatus eſt Dominus. Num. 23. ℣. 8. Quid deteſtabor quem non deteſtatus eſt Dominus. ἀρᾶται. זָעַם

Eſaiæ 66. ℣. 14. Et deteſtabitur inimicos ſuos. Daniel. 11. ℣. 30. Et indignabitur contra fœdus. וְזָעַם

Pſalm. 7. ℣. 12. Deus eſt iudex iuſtus, & Deus indignans per ſingulos dies &c. ὀργὴν ἐπάγων. זֹעֵם

Prouerb. 22. ℣. 14. Fouea profunda eſt os alienarum, quem Dominus deteſtatur is cadet in eam. μισηθεὶς. זְעוּם

Numer. 23. ℣. 7. Vade execreare mihi Iacobum, & vade deteſtare Iſraelem. ἐπικατάρασαί μοι. זֹעֲמָה

Et ℣. 8. Et quomodo deteſtabor, quem non deteſtatus eſt Iehoua? καταράσομαι. אֶזְעֹם

Pro. 24. ℣. 24. Huic maledicent populi, deteſtabuntur eum nationes. יִזְעָמוּהוּ

Legitur præterea tantum Zach. 1. ℣. 12. Mich. 6. ℣. 10.

In voce paſsiua נִזְעָם exhibitus eſt indignans, fuit indignabundus. Semel.

Pro. 25. ℣. 23. Ventus aquilonaris pellit pluuias, at facies indignabundæ linguā delatricem .i. ſi non libenter audis detractorem, vultu ſeuero eum abiges. ἀναιδὲς. נִזְעָמִים

Inde nomen.

זַעַם Indignatio, immanitas, ζημία damnum, nam indignatio minatur nobis damnum.

Ieſ. 10. ℣. 24. Et conſumeť (.i. finietur) indignatio, & ira mea contra veteratione eorꝝ. זַעַם

In reg. Thren. 2. in Vau. Et inceſsit maledictis in indignatione iræ ſuæ regem &c. ἐμβριμήματι. בְּזַעַם

In pauſa. Ieſa. 26. ℣. penult. Abdere tu paululum ad momentum donec prætereat indignatio. ὀργή. זָעַם

Cum affix. Ezech. 22. ℣. vltim. Et effudi ſuper eos indignationem meam, in igne &c. θυμόν μου. זַעְמִי

Pſ. 102. ℣. 11. A facie indignationis tuæ & iracundiæ tuæ, quia eleuaſti me. ὀργῆς σου. זַעְמְךָ

זָעַף Sæuijt, obſæuijt, deſæuijt, ſæuus fuit, & metaphorice obſcurus ſeu turbatus fuit, nam ſæuientes non geſtant faciem hilarem ſed triſtem, obſcuram & turbatam. Cognationem habet cum זָעַם indignatus eſt, niſi quod vt Pe eſt litera durior quam Mem, ita etiam duriorem ſeu vehementiorem induit ſignificationem. Hinc ſæuio, obſæuio, ſæuus.

In 1. Coniug. זָעַף ſæuijt. Ponitur abſolutè, interdum cum עִם aut עַל ;ς. legitur.

Geneſi. 40. ℣. 6. Et vidit eos, & ecce ipſi erant ſæuientes, id eſt, turbati & triſtes. τεταραγμένοι. זֹעֲפִים

Dan. 1. ℣. 10. Et ſi viderit facies veſtras ſæuiores (.i. obſcuriores) pueris veſtræ ætatis. זֹעֲפִים

2.Par.26.℣.19.Et ſæuijt Vſijahu,atq; in manu eius thuribulũ ad ſuffiendũ. ϗ ἐθυμώθη. וַיִּזְעַף

Et in ſæuire ipſum cum ſacerdotibus,lepra oriebatur in fronte eius coram ſacerdotibus. θυμωθῆναι. וּבְזַעְפּוֹ

Prouerb.19.℣.3.Stulticia hominis peruertit viam eius, & aduerſus Iehoua ſæuiet cor eius. αἰτιᾶται. יִזְעַף

Inde nomina.

זָעֵף Sæuus,nomen adiectiuum & verbale, legitur tantum bis in Biblijs,vt

1.Reg.20.℣. vlt.Et abijt rex Iſrael ad domũ ſuã cõmotus & ſæuus. ἐ ἐκλελυμένος. וְזָעֵף

Et cap.21.℣.4.Venit ergo Ahab domum ſuam commotus (ſeu abalienatus) & ſæuus. ἐκλελυμένος. זָעֵף

זַעַף Sæuitia, indignatio ſæua. Sexies inuenitur in ſcripturis ſacris.

2.Par.28.℣.9.Et tradidit eos in manum veſtram,& occidiſtis eos in ſæuitia. ἐν ὀργῇ. בְּזַעַף

In reg.Mich.7.℣.9.Sæuitiam Iehoua portabo,quia peccaui ei &c. ὀργὴν κυρίου. זַעַף

Cum affix.Ion.1.℣.16.Et miſerunt eum in mare, & ſtetit mare à ſæuitia ſua. ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. מִזַּעְפּוֹ

Reperitur & præterea duntaxat Ieſ.30.℣.30.Pro.19.℣.12.Pro.16.℣.10.

זָעַק Clamauit vehementer, exclamauit, acclamauit querulando, & plerumq; ſignificat clamare, ſeu vociferari præ dolore & anguſtia cum expreſsione querelæ. Conuenit ſignificatione & voce cum צָעַק clamauit intenta voce. Cognatione alludit ad צוּק anguſtiatus eſt. Hinc per inuerſionem radicis κράζω voco. Et germanicum ſagen / per inuerſionem radicis, koſen.

In.1.Coniugatione זָעַק clamauit vehementer, ſæpe vſurpatur abſolutè, Interdum cum אֶל vel cum datiuo, porrò cum Accuſatiuo ſignificat conuocare per conclamationem.

Pſalm.22.℣.6.Ad te clamauerunt, & erepti ſunt,ſperauerunt, & non ſunt confuſi. ἐκέκραξαν. זָעֲקוּ

1.Sam.8.℣.18.Et vociferabimini in die illo propter regem veſtrum quem elegeritis. וּזְעַקְתֶּם

2.Samuel.19.℣.29.Quid eſt mihi amplius iuris ad conquerendum aduerſus regẽ. ἐ τοῦ κεκραγέναι με. לִזְעֹק

Ieſa.30.℣.19.Miſerendo miſerebitur tui ad vocem clamare te (vel clamaoris tui) τῆς κραυγῆς σου. זַעֲקֶךָ

Ezech.21.℣.18.Vociferare & vlula fili hominis,quia hoc fuit in populo meo. זְעַק

Ieſ.15.℣.4.Vlula porta, vociferare ciuitas,liquefacta eſt Palæſthina &c. זַעֲקִי

Iud.12.℣.2.Et acclamabam vos,at non ſaluaſtis me de manu eorum. ϗ ἐβόησα. וָאֶזְעַק

Eſther 4.℣.1.Et clamauit clamorem magnum(vel clamore magno) ἐβόα. וַיִּזְעַק

In voce paſsiua נִזְעַק conclamatus eſt,conuocatus eſt clamore. Legit quinquies.

Iud.18.℣.22.Conclamati ſunt,& inſequuti ſunt filios Dan(inhærendo eis) ἔκραζον. נִזְעֲקוּ

Et ℣.23.Et dixerunt ad Micham:Quid eſt tibi, quod conclamatus es? τί σοι ὅτι κράζεις. נִזְעָקְתָּ

1.Samuel.14.℣.20 Iudic.6.℣.34.& 35.Et conclamatus (vel congretatus) eſt. ϗ ἐβόησαν. וַיִּזָּעֵק

In 3.Coniug.הִזְעִיק fecit conclamare,iuſsit conuocare.Abſol.exclamauit. הַזְעֵק

2.Sam.20.℣.4.Et dixit rex ad Amaſa,iube mihi conclamare viros Iehuda. βόησόν μοι. לְהַזְעִיק

Et ℣.5.Et iuit Amaſa ad conclamandum Iehudam,& remoratus eſt à tempore. וַיַּזְעֵק

Iudic.4.℣.6.Et conuocauit Barac.Et ſic quoq; ℣ 33.itẽ Zachariæ 6.℣.8 ἐ ἐκάλεσε. יַזְעִיקוּ

Iob 35.℣.9.Præ multitudine oppreſsionum vociferabuntur. κεκράξονται.

זְעָקָה Clamor,exclamatio,vociferatio.In plurali numero nullum reperit exemplum. הַזְּעָקָה

Ieſ.15.℣.pen.Quia circumgyrauit clamor terminum Moab vſq; ad Aeglaim.

Cum affix.Nehem.5.℣.6.Et exarſit (ira) mihi vehementer cum audirem clamorem eorum. κραυγὴν αὐτῶν. זַעֲקָתָם

In regimin.Geneſ.18.℣.20.Et dixit Iehoua clamor Sodomæ & Gomorrhæ multiplicatus eſt. זַעֲקַת

Et ſic Eſther 4.℣.1.Cap.9.℣.31.Nehemiæ 9.℣.9.Iob 16.℣.18.Prouerb.21.℣.13. Ieremiæ 18.℣.22.Ieremiæ 50.℣.vltimo &c.

Parum

זְעֵיר Parum, paululum, pauliſper, puſillum. Eſt aduerbium temporis, habetq́ cognationem cum צָעִיר exiguus. Hinc germanicum **zeer/ein kleins zeerlein.** Item **zehren/ verzehren/** ad modicum redigere. Legitur tantum ter.
Ieſ.28.℣.10.& 13.Expectatio ad expectationem puſillum hîc, puſillum iſthic. זְעֵיר
Iob 36.℣.2.Circunda(.i. expecta) me pauliſper, & docebo te. זְעֵיר

מִזְעָר Puſillum, paucitas. Eſt nomen abſtractum. Legitur tantum quater.
Ieſ.10.℣.24.Quia adhuc modicũ, minusq́ puſillo, & conſumetur indignatio. μικρὸν. מִזְעָר
Et cap.16.℣.vlt.Et reliquæ erunt modicum paucitatis.i.valde parum. ὀλιγοστὸς. מִזְעָר
Item cap.24.℣.6. Et relinquetur homo paucitatis, id eſt, pauci mortalium reliqui erunt. ὀλίγοι. מִזְעָר
Et cap.29.℣.17.Nonne adhuc modicum paucitatis eſt, & reducetur Libanon &c. מִזְעָר

זֶפֶת Pix picis, eſt nomen generis fœminini, nam Tau à tergo non eſt ſubſtantialis litera, proinde radicem habet inuſitatam זָפָה. Hinc per tranſpoſitionem literarum πίσσα, piſſa, pix, Item πισσόω, pico, &c. Ter vſurpatur in ſcripturis ſacris vt.
Ieſa.34.℣.9.Et vertentur torrentes eius in picem, & puluis eius in ſulphur. εἰς πίσσαν. לְזֶפֶת
Et erit terra eius in picem ardentem.i. regio Idumeorum erit infertilis. ὡς πίσσα. לְזֶפֶת
In pauſ.Exo.2.℣.3. Et bituminauit eam (arculam) bitumine atq́ pice. ἀσφάλτῳ πίσσῃ. וּבַזָּפֶת

זָקֵן Senuit, conſenuit, ſenex fuit. Cognationem habet cum זַנֵּק proſilijt, nam illi ſunt ſenes, qui in dies multos proſilierunt. Hinc latini per metatheſin literarum acceperunt verbum, ſeneo, ſeneſco, conſeneſco, item ſenex &c.
In I. Coniugatione זָקֵן ſenuit, conſenuit, vſurpatur tantum abſolutè.
Ioſuæ 23.℣.1. Et Ioſua conſenuit, venitq́ in dies. προβεβηκὼς. זָקֵן
Prouerb.23.℣.22. Obedi patri tuo, nam is te genuit, & ne ſpernas quum ſenuerit mater tua. γεγήρακέ σου. זָקְנָה
Pſ.37.℣.25. Iunior fui etenim conſenui, & non vidi iuſtum derelictum. ἐγήρασα. זָקַנְתִּי
Zacha.8.℣.4.Adhuc ſedebunt ſenes atq́ anus in plateis Ieruſalem. πρεσβύτεροι. זְקֵנִים
2.Paral.24.℣.15.Et conſenuit Iehoiada, ſaturq́ dierum mortuus eſt. ἐγήρασεν. וַיִּזְקַן
In 3. Coniugat. הִזְקִין fecit ſeneſcere, Abſolutè conſenuit. Bis legitur.
Pro.22.℣.6.Initia puerꝝ iuxta modum viæ ſuæ, etiam cum ſenuerit non recedet. יַזְקִין
Iob 14.℣.8.Si conſenuerit in terra radix eius. γηράσῃ. יַזְקִין

Inde nomina.

זָקֵן Senex, ſenior, adultus, &c. Item qui in publico officio eſt, dicitur quoq́ ſenex.
Eccle.4.℣.4. à fine. Puer pauper & ſapiens, melior eſt rege ſene & ſtulto. πρεσβύτερον זָקֵן
In regim. Geneſ.24.℣.2. Et dixit Abraham ad ſeruum ſuum ſeniorem domus ſuæ. τῷ πρεσβυτέρῳ. זְקַן
Et plural. Pſalm.148.℣. antepenult. Seniores cum iunioribus laudent nomen Domini. πρεσβύτεροι. זְקֵנִים
Cum affix. leui. Pſ.105.℣.21.Et ſeniores eius prudentiam docebit. τοὺς πρεσβυτέρους. וּזְקֵנָיו
Cum affix. graui. Ioel.3.℣.1. Seniores veſtri ſomnia ſomniabunt. οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν. זִקְנֵיכֶם
In reg. Exod.24.℣.1.Et ſeptuaginta ex ſenioribus Iſrael, & adorabitis à longè &c. מִזִּקְנֵי

זְקֵנָה Vetula, anus, adulta, &c. Extat autē in ſacris Biblijs tantum pluralis numerus.
Plur. Zach.8.℣.4.Adhuc habitabunt ſenes & vetulæ. αἱ πρεσβύτεραι. וּזְקֵנוֹת

זֹקֶן Senium, Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris vſurpatum, vt,
Geneſ.48.℣.10. Et oculi Iſrael graues erant præ ſenio, nec poterat videre. ἀπὸ τοῦ γήρως. מִזֹּקֶן

זִקְנָה Senectus, ſenecta, ætas ſenilis. In plurali non vſurpatur hæc forma.
Pſ.71.℣.9.Ne abijcias me in tempore ſenectutis, cum defecerit virtus mea. γήρως. זִקְנָה
Cum aff.1.Reg.15.℣.23.Tantumodo tempore ſenectutis ſuæ ægrotauit pedibꝰ ſuis. זִקְנָתוֹ
In reg.1.Reg.11.℣.4. Et factum eſt ad tempus ſenectæ Salomonis. γήρως. זִקְנַת

זְקֻנִים Senectus, ætas ſenilis. In forma plurali ſignificat omnes dies ſenectutis.
Gen.37.℣.3 At Iſrael diligebat Ioſeph, quia filius ſenectutis is ſibi erat. υἱὸς γήρως. זְקֻנִים
Cum affix. Geneſ.21.℣.2. Et concepit & peperit Sara ipſi Abraham filium ſenectæ ſuæ. εἰς τὸ γῆρας. לִזְקֻנָיו

זָקָן Barba quam ſenior ætas producit. Et vſurpatur in genere communi.
Ieſ. 15. ℣. 2. In omnibus capitibus eius caluicies, omnis barba detonſa. βραχίονες. זָקָן
Cum af. leu. Leu. 19. ℣. 27. Et non viciabis (vel corrumpes) angulum barbæ tuæ. זְקָנֶךָ
Cum affix. graui. 2. Samuel. 10. Et 1. Paral. 19. ℣. 5. Donec creſcat barba veſtra. τοὺς πώγωνας ὑμῶν. זְקַנְכֶם
In regimin. Pſalm. 133. ℣. 2. Quod deſcendit in barbam, barbam (inquam) Aharonis. ἐπὶ πώγωνα. זְקַן
Leuit. 13. ℣. 30. Leuit. 21. ℣. 5. 1. Samuel. 17. ℣. 36. 2. Samuel. 10. ℣. 4. 5. Cap. 20. ℣. 9. Eſaiæ 7. ℣. 20. Cap. 15. ℣. 17. &c.

זָקַף Erexit, conſiderauit, aſpexit de alto, erexit ſurſum. Cognationem habet cum שָׁקַף proſpexit, inſpexit. Hoc verbum Chaldæis familiarius eſt quam Ebræis, ſæpe enim pro רָאָה vidit, habet Thargum זְקַף. Hinc σκέπτομαι, conſidero, ἐπισκέπτω, aſpicio, viſito, &c.
In 1. Coniug. זָקַף aſpexit, erexit. Legitur bis tantum in Biblijs Ebraicis.
Pſalm. 145. ℣. 14. Suſtentat Iehoua omnes lapſos, & aſpicit (vel erigit) ad omnes incuruatos. ἀνορθοῖ. וְזוֹקֵף
Et Pſ. 146. ℣. 8. Iehoua apit cæcos, Iehoua erigit (vel aſpicit) incuruatos. ἀνορθοῖ. זֹקֵף

זָקַק Colauit, excolauit, percolauit, defecauit, depurauit, expurgauit, per colum tranſmiſit. Cognationem habet cum שַׂק .i. ſaccus, nam ad liquores colandos vtimur etiam ſacco, per quem materia liquida & fluida diffunditur. Hinc σακκεύω excolo, & σακκίζω, item σακκελίζω per ſaccum tranſmitto & excolo, vt cum vinum excolat, vt ex turbido liquidius puriusq; fiat. Germani hinc acceperunt ſeigen/ alij pronunciant ſeihen/ durchſeyhen. Bel. dicunt ſygen.
In 1. Coniug. זָקַק excolauit, percolauit, per colum tranſmiſit. Bis legitur.
Iob. 28. ℣. 1. Nam eſt argento exitus, & locus auro vbi excolabunt. διηθεῖται. יָזֹקּוּ
Et cap. 36. ℣. 27. Vt excolent pluuiam in vaporem &c. ἐπιθήσονται. יָזֹקּוּ
In 2. Coniug. זִקֵּק excolauit diligenter, Quinquies legitur, vt,
Malachiæ 3. ℣. 3. Et emundabit filios Leui, & excolabit eos tanquam aurum & argentum. χεεῖ. וְזִקַּק
2 Pſalm. 12. ℣. 7. Argentum conflatum in catino terræ, excolatum ſeptuplum. κεκαθαρισμένον. מְזֻקָּק
1. Par. 28. ℣. 18. Et pro ara incenſi aurꝫ excolatum in pondere (certo) δοκίμου. מְזֻקָּק
Et cap. 29. ℣. 4. Et ſeptem millia talentorꝫ argenti excolati (vel depurati) δοκίμου. מְזֻקָּק
Ieſ. 25. ℣. 6. Conuiuium pinguium, conuiuium fecium &c. fecium excolatarum. מְזֻקָּקִים

Inde nomina.

זִקִּים Compedes, item manicæ quæ ex ferro colato ſunt fabrefactæ. Quater legitur. בְּזִקִּים
Pſ. 149. ℣. pen. Ad vinciendum reges eorꝫ compedibus, & nobiles. ἐν πέδαις. בְּזִקִּים
Ieſ. 45. ℣. 14. Poſt te ſequentur, in compedibus tranſibunt. χειροπέδαις. בְּזִקִּים
Nahum 3. ℣. 10. Omnes magnates eius vincti fuerunt compedibus χειροπέδαις. בְּזִקִּים
Iob. 36. ℣. 8. Quumq; vincti compedibus fuerint, aut irretiti fuerint &c. ἐν χειροπέδαις בְּזִקִּים

אֲזִקִּים Manicæ ex ferro percolato & optimo fabrefactæ. Aleph à fronte videtur eſſe hæemanthicum, Et bis tantum inuenitur, ac Euphoniæ cauſa quieſcit Aleph, ita vt in enunciando nihil variet à præcedenti forma. בָאזִקִּים
Ier. 40. ℣. 1. Et ipſe vinctus erat manicis (vel ligamentis) ἐν χειροπέδαις. הָאזִקִּים
Et ℣. 4. Et nunc ecce ſolui te hodie de vinculis. ἀπὸ τῶν χειροπέδων.

זָרָא Nauſea, faſtidium. Cognationem habet cum זוּר abalienatus eſt, nam nauſea nihil aliud eſt quam abalienatio & fuga animi à re quapiam. Semel tantum inuenitur. לְזָרָא
Num. 11. ℣. 20. Donec egrediatur è naſo veſtro vt ſit vobis in nauſeam. εἰς χολέραν.

זָרַב Aduſſit, vredine percuſſit, & propriè quum ſolis ardor aliquem adurit. Idem ſignificat, quod צָרַב & שָׁרַב excuſſit, habetq; cognationem cum צָרַף & שָׂרַף combuſſit. Hinc στράπτω, ἀστράπτω fulgeo, fulguro. Et inuerſa radice eſt πρηστὴρ præſter .i. igneus turbo. &c.
In 2.

In II. Coniug. paſsiua זֹרַב aduſtus eſt ardore ſolis. Semel habetur.
Iob. 6. ℣. 17. In tempore quo adurentur (calore ſolis) abolebuntur .i. conſtringentur τακεῖσαι. יְזֹרְבוּ

זָרָה Seruit, diſſeruit, exeruit, diſperſit, diſiecit, ventilauit, ſtrauit. Et dicitur tantum de aridis quibuslibet. Cognationem habet cum זָרַע ſeminauit, ſeuit &c. quod tantum de diſiectione ſementis in agrũ accipitur, & cum אָזַר cinxit. Affinitate quoq; reſpicit ad נָזַר ſeparauit, & זוּר alienus fuit, nam diſpergere eſt alterum ab altero ſeparare & abalienare. Hinc ſero, ſerui, diſſero, exero, Græci interponunt π, vt σπείρω .i. ſero. Item hinc quoq; eſt Græcum στρώω & vſitatius στρωννύω, στρώννυμι & latinũ ſterno, nam ſ interponitur euphoniæ cauſa, germanice **ſtrewen ausſtrewen**.

In I. Coniug. זָרָה diſperſit, ventilauit diſijciendo vel ſternendo diſsipauit.
Ruth 3. ℣. 2. Ecce ipſe ventilat aream hordeorum .i. diſijcit grana hordeorũ. λικμᾷ. זֹרֶה
Ier. 4. ℣. 11. Non ad ventilandum, neq; ad repurgandum. οὐκ εἰς καθαρὸν. לִזְרוֹת
Num. 17. ℣. 2. Et ignem diſſere .i. (diſperge) vltra, quia ſacra ſunt (thuribula) σπεῖρον. זְרֵה
Ezech. 5. ℣. 2. Et tertiam partem diſſeres (vel diſperges ad ventum) תִּזְרֶה
Ier. 15. ℣. 7. Et diſieci eos ventilabro. Græci διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ. וָאֶזְרֵם
Exo. 32. ℣. 20. Et ſparſit (vitulũ contuſum) ſuper facies aquæ. Sep. καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ. וַיִּזֶר

In voce paſsiua נִזְרָה diſiectus eſt, diſperſus eſt, diſſertus eſt. Bis inuenitur.
Ezech. 6. ℣. 8. In diſſeri (vel diſpergi) vos in terras .i. cum diſperſi fueritis. ἐν τῷ διασκορπισμῷ. בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם
Et cap. 36. ℣. 19. Et diſsipaui eos inter gentes, & diſperſi ſunt in terras. (vel diſsiti ſunt) διέσπειρα. וַיִּזָּרוּ

In II. Coniug. זֵרָה diſſeruit, diſperſit continuè, ſæpe vſurpatur, ut:
Ezec. 5. ℣. 10. ca. 12. ℣. 15. & ca. 30. ℣. vlt. Et diſpergã omnes reliquias tuas, διασκορπιῶ. וְזֵרִיתִי
Iob. 37. ℣. 9. Ex penetrali (nubis) veniet turbo, & à diſpergentibus (nubibus) frigus. διασκορπεῖ. וּמִמְּזָרִים
Pro. 20. ℣. 8. & 26. Rex ſedens ſuper tribunali diſpergit oculis ſuis omne malum. מְזָרֶה
Et cap. 1. ℣. 17. Fruſtra ſpargitur (.i. expanditur) rete ante alatam auem. ἐκτείνονται. מְזֹרָה
Pſal. 106. ℣. 27. Et ad diſpergendum eos. Septuag. καὶ διασκορπίσαι αὐτούς. וּלְזָרוֹתָם
Leuit. 26. ℣. 33. Item Ezech. 12. ℣. 14. Vos autem diſpergã inter gentes. διασπερῶ ὑμᾶς. אֱזָרֶה

In voce paſsiua זֹרָה diſperſus eſt, ventilatus eſt. Bis tantum in Biblijs inuenit, vt
Eſaiæ 30. ℣. 24. Pabulum acidum comedent, quod euentilatur vanno. ἀναπεποιημένα. זֹרֶה
Iob 18. ℣. 15. Spargetur ſuper habitaculo eius ſulphur .i. igne & ſulphure comburetur, κατασπαρήσονται. יְזֹרֶה

Inde nomina.

זָרִי Ventilator, ad formam נָקִי, vel eſt à radice זוּר alienus fuit. Semel reperitur, vt
Plur: Ier. 51. ℣. 2. Et mittam ventilatores in Babyloniam, & ventilabunt eam. ὑβριστάς. זָרִים vel eſt paronomaſia, Et mittã alienigenas in Babel & ventilabunt eã. καὶ καθυβρίσουσιν.

זֵר Sertum à diſſerendo, circumferentia, corona ambitu ſuo extremitates in arca fœderis, menſam & altare Thymiatis ſparſim cingẽs. Cognationẽ habet cũ אָזַר cinxit.
Exod. 25. ℣. 11. Et facies ſuper eam (arcam) ſertum auri, circumquaq; στρεπτὰ. זֵר
Exod. 25. ℣. 23. cap. 30. ℣. 3 facieſq; ei ſertum (vel coronam auri per circulum) στρεπτὴν στεφάνην. זֵר
Cum affix. Exod. 30. ℣. 4. Et duos annulos aureos facies ei ſub ſerto eius, ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην. לְזֵרוֹ
Et præterea tantum Exod. 25. ℣. 24. cap. 30. ℣. 3. cap. 37. ℣. 2. 11. 12. 26. 27.

מִזְרֶה Ventilabrum, vannus quo frumentum ventilatur & purgatur à paleis. Bis habet.
Ieſ. 30. ℣. 24. Pabulum acidum comedent, quod euentilatum eſt vanno & ventilabro. ἐν κελιθῆ. וּבַמִּזְרֶה
Ier. 15. ℣. 7. Et ventilabo eos in portis terræ. διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ. בְּמִזְרֶה

זַרְזִיף Irroratio, irrigatio quæ ſparſim humectat terram. Componitur ex זָרָה ſparſit, & זוּף idem quod צוּף inundauit, fluctuauit &c. Semel extat.
Pſ. 72. ℣. 6. Deſcendet velut pluuia ſuper deſectum (pratum) & vt gutta quæ ſunt irrigatio terræ. ἐπὶ πόκον. זַרְזִיף

Canis

זַרְזִיר Canis venaticus, **ein wind**, canis leporarius. Nomen habet à lumborum agilitate. Geminatur ex אָזַר cinctus eſt, per aphæreſin primæ literæ, nam commendatur quod præcinctus ſit lumbis, vel à זָרָא diſperſit, quod diſpergat curſum in venandis feris. Legitur tantum ſemel.
Prouerb. 30. ℣. 31. Canis venaticus ſuccinctis lumbis, aut aries, aut rex ꝛc. οἱ μύρμηκες. זַרְזִיר

זָרַח Exortus eſt, effulſit, & propriè dicitur de ortu ſolis & diei, qui exoriens ſpargit & fundit radios fulgentes & ſplendentes, Ideoqꝫ cognationem habet cum זָרָה ſparſit, item affinitate alludit ad זָהַר fulgidus fuit, præluxit. Hinc σειριάω, σειραίνω, & ξηραίνω fulgeo, σείριος Sirius. Et per inuerſionem radicis eſt latinum coruſco, Vnde radij coruſci, &c.

In I. coniug. זָרַח exortus eſt, effulſit lux, ſæpe conſtruitur cum ב & עַל:
Pſ. 112. ℣. 4. Exortum eſt (vel effulſit) in tenebris lumen rectis, miſerator. ἐξανέτειλεν. זָרַח
Malach. 3. ℣. 20. Et orietur vobis timentibus nomen meum ſol iuſticiæ. καὶ ἀνατελεῖ. וְזָרְחָה
Eccle. 1. ℣. 5. Et orietur ſol & occidet, & ad locum ſuum anhelat, vbi oritur. זוֹרֵחַ
Ionæ 4. ℣. 8. Et factum eſt cum oriretur (.i. effulgeret) ſol, deputauit Deus ventum. כִּזְרֹחַ
Pſ. 104. ℣. 23. Orietur ſol tunc congrebabuntur & ad habitaculum ſuum ꝛc. ἀνέτειλεν. תִּזְרַח
Ieſ. 60. ℣. 2. Et ſuper te orieť (.i. effulgebit) Iehoua, & gloria eius ſuꝑ te ꝛc. ἀνατέλλει. יִזְרַח
Gen. 32. ℣. pen. Et ortus eſt (.i. effulſit) ei ſol, cum pertranſiſſet Pnuel. ἀνέτειλε. וַיִּזְרַח
Exod. 22. ℣. 2. Deutero. 33. ℣. 2. Iudic. 9. ℣. 33. 2. Samuel. 23. ℣. 4. 2. Regum. 3. ℣. 22. 2. Paralip. 26. ℣. 19. Eccleſ. 1. ℣. 5. &c.

Inde nomina.

זֶרַח Ortus, effulſio lucis. Habetur tantum ſemel in Biblijs, nempe cum affixo.
Ieſa. 60. ℣. 3. Et ambulabunt gentes in lumine tuo, & reges ad ſplendorem ortus tui. λαμπρότητί σου. זַרְחֵךְ

מִזְרָח Ortus, oriens, locus vbi ſol oritur, Et inuenitur tantum ſingulariter.
Pſaml. 103. ℣. 12. Quantum diſtat ortus à veſpera, tantum longe remouit à nobis &c. ἀνατολαί. מִזְרָח
Cum He locali. 1. Par. 9. ℣. 18. Et hucuſqꝫ in porta regis verſus orientem. מִזְרָחָה
In regim. Pſalm. 113. ℣. 3. Ab ortu ſolis vſqꝫ ad occaſum eius, laudandum eſt nomen Iehoua. ἀπὸ ἀνατολῶν. מִמִּזְרַח
1. Par. 6. ℣. 4. à fine. Et vltra Iordanem Iericho, ad orientem Iordanis &c. לְמִזְרַח

אֶזְרָח Indigena, oriundus in loco vbi habitat, & non alibi natus eſt. Sæpe inueniť, vt,
Exod. 12. ℣. penultim. Lex eadem erit indigenæ & peregrino qui peregrinatur ἐγχωρίῳ. לָאֶזְרָח
In reg. Ibid. ℣. antep. Et erit vt indigena terræ, & omnis præputium habens. כְּאֶזְרַח
Vſurpať ſemel de arbore non aliunde tranſplantata, ſed quæ eſt in loco vbi orta eſt.
Pſalm. 37. ℣. 35. Vidi impium præpotentem & diffundentem ſeſe inſtar lauri frondoſæ. ὡς τὰς κέδρους. כְּאֶזְרָח
Et ſic Leuit. 16. ℣. 29. Cap. 17. ℣. 15. Cap. 18. ℣. 26. Cap. 19. ℣. 34.

אֶזְרָחִי Ezrahites, nomen patronimicum. Et legitur bis in Biblijs, vt, הָאֶזְרָחִי
Pſ. 88. ℣. 1. Intellectus (.i. carmen erudiens) ipſius Heman Ezrahitæ. הָאֶזְרָחִי
Pſ. 89. ℣. 1. Intellectus ipſius Ethan Ezrahitæ.

זָרַם Fluctuauit ceu nimbus impetuoſus, inundauit, dilapſus eſt volutando & cum magno impetu, inſtar nimbi exundantis qui omnia ſimul abripit quæ auferre poteſt, citò abreptus eſt cum magna quadam vi. Germanicè **verflöſen**. Hinc etiam Germanicum **ein ſtrom**/ & Græcum στρόμβος .i. vortex, turbo, στρομβόω, verſo, voluto, στρομβώδης, turbinatus.

In 1. Coniugatione זָרַם fecit dilabi ceu nimbum, abripuit fluctuando. Semel.
Pſalm. 90. ℣. 5. Abripuiſti eos (vel dilabi illos feciſti ceu nimbum) ſomnium ſunt &c. ἐξουδενώματα. זְרַמְתָּם
In 2. Coniug. paſsiua זֹרַם inundatus eſt in aquas ingentes. Semel extat. זֹרְמוּ
Pſ. 77. ℣. 18. Inundatæ ſunt aq̃s denſæ nubes, vocē dederunt nubes ꝛc. ἐταράχθησαν.

Inde nomen.

זֶרֶם Nimbꝰ pręceps & fluctuans, imber denſus & impetuoſus, ein Waſſerſtrom.
Ieſ.25.℣.4.Protectio à nimbo, vmbra ab æſtu, quia ſpũs violentoꝝ inſtar nimbi.
In reg.Ieſ.28.℣.2. Sicut nimbus grandinis, velut nimbus aquarum copioſarum inundantium. ὡς χάλαζα. מִזֶּרֶם
In pauſa.Ieſ.32.℣.2. Et erit vir (ille) vice latibuli à vento, & vice receptus à nimbo. ὕδατος φερομένου. כְּזָרֶם
Inuenitur præterea tantum Ieſa.4.℣.6.Et cap.30.℣.30. Hab.3.℣.9. Iob.24.℣.8. זָרֶם

זִרְמָה Fluxus ſeminalis qui denſè labitur. Et legitur tantum vno loco bis, vt
In regi.& cum affix.Ezec.23.℣.20. Et fluxus equorum eſt fluxus eorum (ſeminalis) αἰδοῖα, αἰδοῖα αὐτῶν. וְזִרְמַת זִרְמָתָם

זָרַע Seminauit, ſeuit, conſeuit, inſeuit, proiecit diſpergendo ſemen. Et propriè dicitur de ſemine, quod ſparſim in agrum mittitur. Cognationem habet cum זָרָה ſparſit, & עָזַר auxiliatus eſt, nam ſemen eſt auxilium ne pereat fame poſteritas. Hinc propter εὐφωνίαν, & differentiæ cauſa interponunt Græci π, vt σπείρω .i. ſemino, Latinis non opus eſt literarum interpoſitione, dicunt enim ſero ſeui, ſatum, &c.

In I. Coniugatione זָרַע ſeminauit, ſeuit, conſeuit. Eſt verbum actiuum.
Iudic.6.℣.3. Et factum eſt, cum ſeminaſſet Iſrael, aſcendebat Midianites &c. ἔσπειρεν. זָרַע
Haggai 1.℣.6. Seminaſtis multum, & inferetis parum. Græci ἐσπείρατε πολλά. זְרַעְתֶּם
Prouer.22.℣.8. Serens iniquitatem, metet dolorem. ὁ σπείρων. זוֹרֵעַ
Pſal.97.℣.penultimo. Lux ſata eſt iuſto, & rectis corde gaudium. ἀνέτειλε. זָרֻעַ
Ieſ.28.℣.6.à fine. Num toto die arabit arator ad ſeminandũ, aperiet & ꝑſcindet. לִזְרֹעַ
Eccl.11.℣.6. Mane (i. maturè) ſere ſemen tuũ. Græcè ἐν τῷ πρωῒ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου. זְרַע
Iob.31.℣.8. Ego ſerã & alius comedet, meiq́ꝫ poſteri euellentur radicitus. σπείραιμι. אֶזְרְעָה
Michæ.6.℣.pen. Tu ſeres & non demetes, tu calcabis oliuam. οὐ σπερεῖς. תִזְרַע
Iudic.9.℣.45. Et deſtruxit ciuitatem, & ſeminauit eam ſale. καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. וַיִּזְרָעֶהָ
Zach.10.℣.9. Et diſſeminabo eos inter populos. καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς. וְאֶזְרָעֵם

In voce paſsiua נִזְרַע ſeminatus eſt, conſitus eſt, ſatus eſt, aliquoties legitur.
Nũ.5.℣.28. Et innocẽs erit, & ſeminabiť ſemine .i. fœcũda erit. καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα. וְנִזְרְעָה
Ezech.36.℣.10. Et reſpiciam ad vos, & colemini & ſeremini. καὶ σπαρήσεσθε. וְנִזְרַעְתֶּם
Leuit.11.℣.38. Super quodcunq́ꝫ ſemen ſementicũ & q̃ ſeminari poterit ὃ σπείρεται. יִזָּרֵעַ
Nahum.1.℣.vlti. Non ſereť ex nomine tuo in poſterum è domo deorum tuorum. οὐ σπαρήσεται. יִזָּרַע
Deut.29.℣.23. Sulphur & ſal, & exuſtio erit omnis terra eius, nõ ſereť ꝛc. οὐ σπαρήσεται. תִזָּרַע

In II. Coniug. paſsiua זֹרַע ſeminatus eſt, ſatus eſt. Legitur tantum ſemel.
Iſai.40.℣.24. Etenim non ſunt plantati, & non ſunt ſeminati, neq́ꝫ radicata eſt &c. μὴ σπείρωσιν. זֹרָעוּ

In III. Coniug. הִזְרִיעַ fecit ſemen, & abſolutè concepit ſemen. Ter legitur.
Gen.1.℣.11.&12. Progerminet terra germẽ, herbã ſeminificantẽ ſemẽ σπεῖρον σπέρμα. מַזְרִיעַ
Leuit.12.℣.2. Mulier cum conceperit ſemen, & peperit maſculum. ἐὰν σπερματισθῇ. תַזְרִיעַ

Inde nomina.

זֶרַע Semen, quod etiam de prole & poſteritate dicitur, ꝑ tranſlationem σπέρμα &c.
Ier.35.℣.7. Et ſemen non ſeretis, & vineam non plantab. καὶ σπέρμα. (καὶ τὸ σπέρμα. וְזֶרַע
In reg.Pſ.37.℣.28. In æternũ conſeruabunť (pij) at ſemen impiorum excindetur. וְזֶרַע
Cũ affix.Pſ.37.℣.25. Nõ vidi iuſtũ derelictũ, nec ſemẽ eiꝰ quęrẽs panẽ οὐδὲ σπέρμα αὐτοῦ. וְזַרְעוֹ
Et plur.cũ aff.graui.1.Sam.8.℣.15. Et ſata veſtra, & vineas veſt.decimab. σπέρμα ὑμῶν זַרְעֵיכֶם
Et ſic Geneſ.1.℣.11.12.29. cap.3.℣.16.cap.4.℣.24. cap.7.℣.3.cap.17.℣.9.10.12.19. Leuit.22.℣.3.4.13.

זְרַע Semen. Abſolute aũt non inueniť. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt
In reg.Num.11.℣.7. Et Man erat tanq́ꝫ ſemen coriandri, & ſpecies eius. σπέρμα. כִּזְרַע

זֵרוּעַ Seminium, ſementicũ, ſeminarium, Si Reſch eſſet dageſſabile poneretur illud. Bis.
Leuit.11.℣.38. Super quodcunq́ꝫ ſemen quod ſementicum eſt, &c. σπέρμα. זֵרוּעַ
Et plur.cum affi.Ieſ.61.℣.vlt. Et ſicut hortꝰ qui ſatiua ſua germinabit. σπέρματα αὐτοῦ. זֵרוּעֶיהָ

זֵרֹעַ Seminium, ſeminarium, legumen ex ſeminarijs. Semel inuenitur.
Plur.Dan.1.℣.12. Et dent nobis de leguminibus (ſatiuis) & comedemus σπερμάτων. הַזֵּרֹעִים

זֵרְעֹן Seminium, ſeminarium, legumen ex ſeminarijs. Vſurpat̃ tantũ ſemel, vt Plur. זֵרְעֹנִים
Dan. 1. ℣. 16. Et erat Melzar apportans cibum eoꝶ ꝛc. & dans eis legumina.

מִזְרָע Seminium, ſeminarium, omne ſemen quod ſeritur. Legitur ſemel. מִזְרַע
In reg. Ieſ. 19. ℣. 7. Et omne ſeminium riui areſcet, propulſabitur vt non ſit. σπειρόμενον.

זְרוֹעַ Brachium quo ſemen ſpargitur, item pro armo animalium. Eſt gene. fœm. Et ſæpe vſurpatur pro fortitudine, quæ in brachijs eſt. Hinc στερεόω firmo &c. וּבִזְרוֹעַ
Pſ. 136. ℣. 12. In manu potenti, & in brachio extento, quia in ſeculum &c. βραχίονι. הַזְּרֹעַ
Deut. 18. ℣. 3 Et dabit ſacerdoti armum, & ambas maxillas, & ventriculum βραχίονα. וּזְרוֹעַ
In reg. Pſ. 98. ℣. 1. Salutem præſtitit ſibi dextera ſua, & brachium ſanctitatis, βραχίων.
Cum affi. Pſalm. 44. ℣. 4. Et brachium eorum non ſaluauit eos, ſed dextera tua. βραχίων. זְרוֹעָם
וּזְרֹעִים
Et plur. Dan. 11. ℣. 30. Et brachia (.i. præſidia militum) de illo exiſtent. זְרֹעָיו
Cum affi. 2. Reg. 9. ℣. 24. Et percuſsit Iehoram inter brachia eius. זְרֹעֵי
In reg. Gene. 49. ℣. 24. Deaurata (vel roborata) ſunt brachia manuum eius.

זְרוֹעָה Brachium quo auxiliũ alicui præſtamus. In fœm. gene. non vſurpatur ſingul.
In regimin. plural. Ezechiel. 30. ℣. penul. Et coroborabo brachia regis Babel. &c. βραχίονας. זְרֹעוֹת
Pſal. 37. ℣. 17. Nam brachia impiorum confringentur, at ſuſtentat iuſtos Iehoua. βραχίονες. זְרוֹעוֹת
Cum affix. Dan. 10. ℣. 6. Et brachia eius, & pedimenta (.i. pedes) eius inſtar æris. βραχίονες. וּזְרֹעֹתָיו
זְרוֹעֹתֶיהָ
Pro. 31. ℣. 14. Succinxit in fortitudine lumbos ſuos, & roborauit brachia ſua.

אֶזְרוֹעַ Brachium, brachiale, & legitur tantum in numero ſingul: א eſt hæmanthi: וְכָאֶזְרוֹעַ
Ier. 32. ℣. 21. Et eduxiſti populum ꝛc. in manu forti & brachio extento βραχίονι וְאֶזְרֹעִי
Cum affi. Iob. 31. ℣. 22. Et brachium meum à canna frangatur.

זרק

Sparſit, aſperſit, conſperſit, & propriè dicitur de rebus liquidis, vt de ſanguine, aqua &c. Abuſiuè etiam vſurpatur de aridis, ſed hoc rariſsimè fit. Cognationem habet cum זָרַע ſeminauit ſparſim. Hinc aſſumpto π eſt græcum σκορπίζω diſpergo, Et latinum ſpargo, atque germanicum ſprengen.

In I. Cong זָרַק ſparſit, aſperſit. Cum Accuſatiuo & עַל conſtruitur.
Exod. 24. ℣. 6. Et poſuit in crateres, & dimidium ſanguinis ſparſit ſuper aram. ἐνέχεεν. זָרַק
Exod. 9. ℣. 8. Et ſparſit eam (fauillam) Moſe cœlum verſus coram oculis &c. ἔπασεν. וּזְרָקוֹ
Leuit. 7. ℣. 15. Erit ſacerdotis ſpargentis ſanguinem pacificorum &c. προσχέοντι. הַזֹּרֵק
Ezech. 43. ℣. 18. Ad offerendum ſuper illo holocauſtum, & ad ſpargendum &c. וְלִזְרֹק
Et cap. 10. ℣. 2. Et imple volas tuas ꝛc. & ſparge ſuper ciuitatem. διασκόρπισον. וּזְרֹק
Num. 18. ℣. 17. Sanguinem eorum ſparges ſuper aram, & adipem eoꝶ. προσχεεῖς. תִּזְרֹק
Ieſ. 28. ℣. 5. à fine. Et diſſipabit vitiam, ac cyminum ſparget. σπείρει. יִזְרֹק

In II. Con. paſsiua. זֹרַק ſparſus eſt. Legitur tantum ſemel. זֹרַק
Num. 19. ℣. antep. Quia aqua ſeparationis non eſt ſparſa ſuper eum. περιεῤῥαντίσθη.

Inde nomina.

מִזְרָק Vas ſparſorium, aſpergillum. Hieron. vertit phialam, German. ſprengkeſſel. הַמִּזְרָק
Num. 7. ℣. 5. à fine. Et 70. (ſiclos habebat) aſpergillum vnum .i. vas ſparſorium. מִזְרַק
In reg. Num. 7. ℣. 13. Phiala vna argentea ſeptuaginta ſiclorum iuxta pondus &c.
Et plur. Zach. 14. ℣. penul. Lebetes erunt in domo Iehoua, ſicut & vaſa ſparſoria. φιάλαι. כַּמִּזְרָקִים
In re. Num. 7. ℣. 6. à fine. Vaſa ſparſoria argenti erant duodecim, &c. φιάλαι. מִזְרְקֵי
Amos 6. ℣. 6. Qui bibunt in vaſis amplis .i. in pateris vini. τὸν διυλισμένον. בְּמִזְרְקֵי

מִזְרָקוֹת Vaſa ſparſoria, in quæ colligebatur ſanguis animalium mactatorum, vt eo aſpergerentur homines, ad mundificationem corporalem, pelues ſparſoriæ, phialæ.
Plur. 1. Reg. 7. ℣. 40. Et fecit Hirom lebetes & palas, & pelues ſparſorias. φιάλας. הַמִּזְרָקוֹת
1. Paral. 28. ℣. 17. Et fuſcinulæ, atque pelues ſparſoriæ erant ex auro puro. וְהַמִּזְרָקוֹת
Cum affi. Exod. 27. ℣. 3. Et facies ollas eius ꝛc. & palas eius, & phialas ſparſorias eius. וּמִזְרְקֹתָיו

Et tantum 1. Regum 7. ℣. 50. 2. Regum 12. ℣. 14. Cap. 25. ℣. 15. 2. Paralip. 4. ℣. 11. 22. Nehemiæ 7. ℣. 69. Ieremiæ 52. ℣. 18. 19.

זָרַר Sternuit, ſternutauit, flatum è pectore exurgentem in caput diſperſit per nares. Cognationem habet cum זָרָה. Hinc ſternuo per interpoſitionem literæ n. &c.

In 2. Coniug. ad formã defectiuorꝝ ainpoal זוֹרֵר ſternutauit. Semel habetur.

2. Reg. 4. ℣. 35. Et ſternutauit puer ſepties, & aperuit puer oculos ſuos. וַיְזוֹרֵר

זֶרֶת Palmus extenſus ſeu expanſus in longitudinem. Eſt menſura palmi maioris ſeu dimidij cubiti, ad differentiam טֶפַח palmi minoris qui continet ſpacium quatuor digitorum tranſuerſorꝝ. At זֶרֶת eſt palmus maior qui complectitur tres palmos minores, in quantum videlicet manus poteſt extendi in longitudinem, ideoq́ cognationem habet cum זָרָה diſseuit, diſperſit. Et hinc eſt per inuerſionem radicis græcum τρεῖς & latinum tres, nam conſtituit tres latitudines manus. Reperitur quinquies, vt,

Exod. 28. ℣. 17. Et cap. 39. ℣. 9. Palmus erit longitudo eius, & palmus latitudo eius. σπιθαμῆς. זֶרֶת

Ieſ. 40. ℣. 12. Quis menſus eſt vola ſua aquas, & cœlos palmo direxit? σπιθαμῇ. בַּזֶּרֶת

Ezech. 43. ℣. 13. Et terminus ipſius (altaris) circũ eiꝰ labiũ eſt palmus vnus. σπιθαμῆς. זֶרֶת

In pauſa. 1. Sam. 17. ℣. 4. Goliath ⁊c. altitudo eius erãt ſex cubiti & palmꝰ. ϗ σπιθαμῆς. וָזָרֶת

ח: Pſalm. 34.

חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם

חָבָא Abdidit, obtexit, occultauit, idem quod חָבָה & חָבַב : Cognationem habet cum חָפָא חָפָה חָפַף .i. contexit, obtexit operiendo. Hinc Græci per aphæreſin βύω, ἐπιβύω .i. abdo, occulto, claudo, ſepio. Septua. per κρύπτω, κρύβω reddunt.

In 1. Coniugat. paſsiua נֶחְבָּא abditus eſt à ſeipſo.

Iud. 9. ℣. 5. Et relictus fuit Iothã filius Zerubaal minimus, quia abditus erat. ἐκρύβη. נֶחְבָּא

Ioſuæ 10. ℣. 27. Et proiecerunt eos in ſpeluncam, vbi abditi fuerant &c. נֶחְבְּאוּ

Gen. 31. ℣. 27. Quare abditus es ad fugiendum, & furatus es me? ἵνα τί κρυβῆ. נֶחְבֵּאתָ

2. Sam. 17. ℣. 9. Ecce nunc ipſe abditur (.i. latitat) in vna fouearum &c. κέκρυπται. נֶחְבָּא

Ioſ. 10. ℣. 17. Inuenti ſunt qninq́ reges abditi (.i. latitantes) in ſpelcunca. κατεκρύβησαν. נֶחְבְּאִים

Dan. 10. ℣. 7 Et tremor magnus cecidit ſuper eos, & fugerunt in abdendo. בְּהֵחָבֵא

Geneſ. 3. ℣. 11. Vocem tuam audiui in horto, & timui cum nudus eſſem & abditus fui. ϗ ἐκρύβην. וָאֵחָבֵא

Iob 5. ℣. 20. A flagro linguæ abderis, & non timebis à deuaſtatione &c. κρύψει. תֵּחָבֵא

Amos 9. ℣. 3. Et ſi abditi fuerint in vertice Carmel, ſcrutabor vt inde tollã. ἐὰν κατακρυβῶσιν. יֵחָבְאוּ

In 2. Coniug. paſsiua חֻבָּא abditus eſt continuè. Legit̃ tantum ſemel.

Iob 24. ℣. 4. Faciũt declinare inopes à via, ſimul abditi ſunt paupes terræ. ἐκρύβησαν. חֻבְּאוּ

In 3. Coniugatione הֶחְבִּיא abdidit aliquem obtegendo. Sexies legitur.

Ieſ. 49. ℣. 2. Sub vmbra manus ſuæ abdidit me. ἔκρυψέ με. הֶחְבִּיאָנִי

1. Regum 18. ℣. 12. Cum interficeret Iſæbel Prophetas Domini, & abdidi de prophetis. ϗ ἔκρυψα. וָאַחְבִּא

2. Regum 6. ℣. 29. Da filium tuum & comedemus eum. Ipſa vero abdidit filium ſuum. ϗ ἔκρυψεν. וַתַּחְבִּא

Ioſuæ 6. ℣. 16. Quia abdidit ipſa nuncios quos miſimus ⁊c. ἔκρυψε. Componitur hoc verbũ ex חָבָא & חָבָה. Et breuitatis gratia contrahuntur literæ eædem. הֶחְבְּאָתָה

Et præterea tantum 1. Regum. 18. ℣. 4. Ioſuæ 6. ℣. 25.

In voce paſsiua הֶחְבָּא Factus eſt abdi. Legitur tantum ſemel.

Ieſa. 42. ℣. 4. à fine. Et in domibus carcerum abditi ſunt, fuerunt præda. ἔκρυψαν. הֶחְבָּאוּ

In 4. Coniugatione הִתְחַבֵּא abdidit ſeipſum, fecit ſe occultari. Decies.

1. Sam. 14. ℣. 11. Ecce Ebræi egrediuntur è foueis vbi abdiderant ſeſe. οὗ ἐκρύβησαν. הִתְחַבְּאוּ

2. Paral. 22. ℣. 9. Et quæſiuit Ahaſiam, & ceperunt eum, nam abditus erat &c. מִתְחַבֵּא

2. Regum 11. ℣. 3. & 2. Paralip. 22. ℣. 11. Et fuit cum ea in domo Domini abſcondens ſe ſex annis. κρυβόμενος. מִתְחַבֵּא

Gen. 3. ℣. 9. Et abdidit ſe Adam & vxor eius à facie Domini Dei. ἐκρύβησαν. וַיִּתְחַבֵּא

Præterea tantum 1. Samuel. 13. ℣. 6. Cap. 14. ℣. 22. 1. Paralip. 21. ℣. 20. & 2. Paral. 22. ℣. 8. Iob. 38. ℣. 30.

Inde nomina.

מַחֲבֵא Abditum, latibulum, locus quo ſe quis abdere poteſt. Semel legitur.

Ieſaiæ 32. ℣. 2. Et erit tanquam latibulum à vento, & abſconſio à nimbo. καὶ κρυβήσεται. כְּמַחֲבֵא

מַחֲבֹא Latibulum, abditum. Non reperitur in Biblijs ſacris, niſi ſemel.

Plur. 1. Sam. 23. ℣. 24. Et videte, & cognoſcite omnia latibula in quibus ſeſe abdidit. הַמַּחֲבֹאִים

חָבַב Abdidit ex amore, obtexit, protexit, in ſinu abdidit, idem ſignificat quod חָבָא & חָבָה niſi quod hæc non inueniantur in actiua voce. Hinc βύω tego, protego.

In 1. Coniug. חָבַב abdidit, protexit, & legitur tantum ſemel, vt,

Deutero. 33. ℣. 3. Etenim protegit populos, omnes ſancti eius ſunt in manu tua. ἐφείσατο. חֹבֵב

Inde nomen.

חֹב Abditum, latibulum, tegumentum. Inuenitur ſemel in Biblijs ſacris, vt,

Cum affix. Iob 31. ℣. 33. Si cooperui vt Adam &c. ad recondendũ in latibulo meo &c. בְּחֻבִּי

חָבָה Abdidit, abditus eſt latendo, obtectus eſt, latuit. Conuenit ſignificatione cum חָבָא & חָבַב, & non multum differt à חָפָה texit, velauit &c. Hinc βύω ἐπιβύω tego, obtego, occulto. Septuag. per κρύβω reddunt.

In 1. Coniug. חָבָה abditus eſt. Verbum neutrum, & ſemel inuenitur.

Ieſa. 26. ℣. pen. Abdere modico momento donec prætereat indignatio. ἀποκρύβηθι. חֲבִי

In voce paſsiua, נֶחְבָּה abditus fuit, occultatus eſt. Legitur quinquies. וְנֶחְבָּה

Ier. 49. ℣. 10. Quia ego nudaui Eſau, &c. & abditus non poterit eſſe. κρυβῆναι. וְנֶחְבֵּתֶם

Ioſ. 2. ℣. 16. Et abdemini ibi tres dies donec reuertantur illi. καὶ κρυβήσεσθε.

1. Regum 22. ℣. 25. & 2. Paralip. 18. ℣. 24. Quando de penetrali in penetrale venies ad abdendum. τοῦ κρυβῆναι. לְהֵחָבֵה

2. Reg. 7. ℣. 12. Et egreſsi ſunt de caſtris ad abdendum. καὶ ἐκρύβησαν. לְהֵחָבֵה

Inde nomen.

חֶבְיוֹן Abditum, latibulum. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,

In reg. Hab. 3. ℣. 4. Et ibi latibulum fortitudinis eius. ἐν ἀγάπησι καρδία. חֶבְיוֹן

חָבַט Excuſsit, baculo, decuſsit, extriuit. Et dicitur tantum de excuſsione frumentorum & fructuum. Cognationem habet cum חָטַב ſuccidit ligna. Hinc τύπτω verbero.

In 1. Coniug. חָבַט excuſsit, extriuit. Quater inuenitur vſurpatum.

Iud. 6. ℣. 11. Et Gideon filius eius excutiebat triticum in torculari. ἐῤῥάβδιζε πυρὸς. חֹבֵט

Ruth 2. ℣. 17. Et excuſsit quæ collegerat, fuitque ferè Epha hordei. καὶ ἐῤῥάβδιζεν. וַתַּחְבֹּט

Ieſ. 27. ℣. pen. Et erit in die illo, excutiet Iehoua ab alueo fluminis &c. συμφράξει. יַחְבֹּט

Deut. 24. ℣. pen. Cum decuſſeris oleam tuã, non diligẽtius ſtringes &c. ἐὰν δὲ τρυγήσης. תַּחְבֹּט

In voce paſsiua נֶחְבַּט excuſſus eſt baculo, extritus eſt. Semel vſurpatur. יֻחְבַּט

Ieſ. 28. ℣. antep. Sed baculo excutietur vitia, i. gith, vel nigella romana. πιάσεται.

חָבַל Debuit, debitor & reus fuit, obſtrictus eſt alicui, obligatus eſt debito ſeu ære alieno. Et tranſitiuè oppignerauit pro debito, pignus accepit loco debiti, obſtrinxit debitorem ceu funibus ligatũ, obligauit aliquem propter debita, pignori accepit. Affinitate alludit ad חִיֵּב accuſauit de debito, & ad הָבַל vanus fuit, nam debitores & potiſsimè qui non ſunt ſoluendo, vaneſcunt. Hinc ὀφείλω, ὄφλω, ὀφλέω, ὀφλίσκω, ὀφλισκάνω, ὀφλαίνω, debeo, obligatus ſum, ὀφειλέτης debitor, ὄφλημα debitum ὄφλησις debitio.

In 1. Coniug. חָבַל debuit, oppignerauit pro debito. Decies vſurpat in Biblijs, vt

Ezech. 18. ℣. 16. Qui virum non afflixit, pignus non impignerauit. ἐνεχύρασε. חָבָל
Neh. 1. ℣. 7. Debitũ debuimꝰ tibi (rei ſumꝰ) & nõ cuſtodiuimꝰ. διαλύσει διελύσαμεν. חֲבַלְנוּ
Deutero. 24. ℣. 6. Non oppignerabis molam inferiorem &c. nam animam ipſi oppignerat. ἐνεχυράσει. חֹבֵל
Amos 2. ℣. 8. Et veſtes pigneratas extenderunt &c. δεσμεύοντες. חֲבֻלִים
Exod. 22. ℣. 25. Si pignerando in pignus acceperis veſtimentum proximi tui. ἐνεχύρασμα. חָבֹל
Iob 24. ℣. 17. Et non oppignerabis veſtem viduæ. Septuag. ἐνεχυράσεις תַחֲבֹל
Iob 22. ℣. 6. Non pignerabis fratrem tuum ſine cauſa. ἠνεχύρασας. תַחְבֹּל
Cap. 24. ℣. 3. Et oppignerabunt bouem viduæ. Septuag. ἐχύρασαν. יַחְבֹּל
Et ℣. 9. Et ſuper pauperem pignus accipient. Græcus textus habet. ἐταπείνωσαν. יַחְבֹּלוּ
Cap. 34. ℣. 31. Ad Deum dicendum erat: pertuli, non debebo. οὐκ ἐνεχυράσω. אֶחְבֹּל

In voce paſsiua נֶחְבַּל obſtrictus eſt ære alieno. Semel habetur in Biblijs, vt,

Pro. 13. ℣. 13. Qui contemnit verbum, oppigneratio eueniet illi. καταφρονηθήσεται. יֵחָבֶל לוֹ

In 2. Coniugatione חִבֵּל deſtrinxit, perdidit deſtringendo, vt debitores oppignerati pereunt. Vndecies.

Eccle. 5. ℣. 5. Et deſtringet opus manuum tuarum. Septuag. διαφθερεῖ. וְחִבֵּל
Cant. 8. ℣. 5. Ibi deſtrinxit te (pariendo) mater tua. Sept. ὠδίνησέ σε. חִבְּלַתְךָ
Ibi deſtrinxit te genitrix tua .i. peperit te in cotilidonum ruptura. ὠδίνησέν σε. חִבְּלָה
Cap. 2. ℣. antep. Capite nobis vulpes, vulpes paruas deſtringentes vineas. מְחַבְּלִים
Eſa. 13. ℣. 5. Ad perdẽdũ oñem terrã. Cap. 32. ℣. 7. Ad ꝑdendũ pauperes. καταφθεῖραι. לְחַבֵּל
Cap. 54. ℣. 16. Ego creaui depopulatorem ad perdendum. φθεῖραι. לְחַבֵּל
Pro. 20. ℣. 16. & cap. 27. ℣. 13. Atq; pro alienis deſtringe .i. oppignera eum. λυμαίνεται. חֲבָלֵהוּ
Pſ. 7. ℣. 15. Ecce aſtringet (ſibi) iniquitatem, & grauidus erit. ὠδίνησεν. יְחַבֶּל־אָוֶן
Michæ 2. ℣. 10. Propter contaminationem deſtringet. Septuag. διεφθάρητε φθορᾷ. תְּחַבֵּל

In voce paſsiua, חֻבַּל deſtrictus eſt, abſtrictus eſt à fune. Bis legitur.

Ieſ. 10. ℣. 27. Et deſtringetur iugum præ pinguedine. καταφθαρήσεται. וְחֻבַּל
Iob 17. ℣. 1. Spiritus meus abſtrictus eſt, dies mei morboſi fuerunt. ὀλέκομαι πνεύματι. חֻבָּלָה

Inde nomina.

חֲבֹל Debitum, item pignus pro debito, obſtrictio, conſtrictio, ὀφείλημα. Quater extat.
Nehemiæ 1. ℣. 7. Debitum debuimus tibi, & non cuſtodiuimus præcepta & ſtatuta. διαλύσει. חֲבֹל
Ezec. 18. ℣. 12. & cap. 33. ℣. 16. Rapinas rapuit, pignus non reſtituit. ἅρπαγμα. חֲבֹל
Et ℣. 16. Virum non contriſtauit, pignꝰ nõ oppignerauit (vel deſtrinxit) ἅρπαγμα. חֲבֹל
חֲבֹלָה Pignus pro debito. Legitur duntaxat ſemel in Biblijs, vt,
Cum affix. Ezechiel. 18. ℣. 7. Et virum non contriſtabit, pignus ſuum debitori reſtituet. ὀφείλοντος. חֲבֹלָתוֹ
חֵבֶל Strictio, dolor ſtringens matrices parturientis ceu funis intenſiſsimus.
Ieſ. 66. ℣. 7. Anteq; dolebit peperit, & anteq; veniet ſtrictio ſibi. πόνον. חֵבֶל
Et plur. Ieſ. 13. ℣. 8. Torſiones & ſtrictiones apprehẽdit, & veluti parturiẽs &c. ὠδῖνες. וַחֲבָלִים
Cum aff. leui. Ieſ. 26. ℣. 17. Sicut grauida &c. dolebit, exclamabit in ſtrictionibꝰ ſuis. בַּחֲבָלֶיהָ
Cũ aff. grau. Iob 39. ℣. 3. Incuruabũt vt pullos ſuos edãt, ſtrictiões ſuas emittẽt. ὠδῖνας. חֶבְלֵיהֶם
In reg. Pſ. 18. ℣. 5. & Pſ. 116. ℣. 3. Circumrotauerunt me ſtrictiones mortis. ὠδῖνες. חֶבְלֵי
2. Samuel. 22. Pſalm. 18. ℣. 6. Dolores inferni circumdederunt me. Hoſeæ 13. ℣. 13.
Dolores parturientis. ὠδῖνες. חֶבְלֵי
חֶבֶל Funis, funiculus à ſtringendo, Item ſchœnus pro ſpacio terræ, quantum funiculus menſorius capit, videlicet circiter 60. ſtadia, nam funiculis terra ſancta diſtribuebatur. Item pro tractu & regione funiculis menſurata. Deinde hominibus bis tributum, ſignificat cateruam & chorum hominum ceu fune conſtrictorum & copulatorum, vt 1. Sam. 10. ℣. 6. & 10.
Ioſ. 2. ℣. 15. Et dimiſit eos fune per feneſtram, nam domus eius erat ad murum. בַּחֶבֶל
Pſ. 78. ℣. 54. Et fecit eis cadere per funiculum (menſorium) hæreditatem. ἐν χοινίῳ. בְּחֶבֶל
Mich. 2. ℣. 10. Deſtringet (terram) & hæc deſtrictio erit crudelis. φθορᾷ. וְחֶבֶל
In reg. 1. Sam. 10. ℣. 5. Obuiam habebis funiculum Prophetarum. χορῷ. חֶבֶל

Deut.3.℣.4.Sexaginta ciuitates, omnem funiculum (.i. tractum) Argob. חֶבֶל
Zopho.2 ℣.5. Væ ſedentibus in funiculo maris, genti vaſtatrici &c. χοίνισμα. חֶבֶל
Cum affi.Iob 18.℣ 10.Abſconditus eſt in terra funis eius (vel laqueus eius) חַבְלוֹ
Et plur.Pſ.140.℣.6.Abſconderunt ſuperbi laqueum mihi, & funes extenderunt. וַחֲבָלִים
Pſ.16.℣.6.Funiculi ceciderunt mihi in iucundis, etenim hæreditas &c. χοινία. חֲבָלִים
Cum affi. leui.Ieſ.33.℣.20.Et omnes funiculi eius non dirumpentur. χοινία αὐτῆς. חֲבָלָיו
In reg.Ioſ.17.℣.5.Et ceciderunt funiculi Manaſſe decem, præter terram Gilead. חַבְלֵי

חֹבֵל Gubernator nauis qui ſtringit remos, à funibus regendis. Hinc πλέω, πλοΐζω nauigo, πλόος & πλοῦς nauigatio, πλοῖον nauis, πλωΐζομαι nauib9 aduehor. Sæpe extat.
Ionæ 1.℣.6.Et appropinquauit ad eum gubernator nauis, & dixit ei &c. πρωρεύς. הַחֹבֵל
Et plural. Zacha. 11.℣.7.Et alterum (baculum) vocaui gubernatores (vel ſtringentes) χοίνισμα. חֹבְלִים
Cum affix. Ezechiel.27.℣.28. Ad vocem clamoris nautarum tuorum contremiſcent &c. κυβερνηταί σου. חֹבְלַיִךְ
In regim.ibidem.℣.29. Omnes gubernatores (vel nautæ) maris ad terram ſtabunt. καὶ οἱ πρωρεῖς. חֹבְלֵי

חִבֵּל Malus, arbor nauis, quæ funibus gubernatur & ſtringitur. Legitur tantum ſemel.
Pro.23.℣.pen.Et eris perinde ac cubans in ſummitate mali. ἐν πολλῷ κλύδωνι. חִבֵּל

תַּחְבּוּלָה Gubernatio prudens, induſtria, conſiliū. Hinc βουλεύω conſulto, βουλὴ conſiliū.
Plural· Prouerb. 1.℣.5.Et intelligens gubernationes (.i. conſilia gubernandi) acquiret. κυβέρνησιν. תַּחְבֻּלוֹת
In regim. Prouerb. 12.℣.5. Cogitationes iuſtorum ſunt iudicium, at conſilia impiorum. κυβερνῶσι. תַּחְבֻּלוֹת
Cum affi.Iob37.℣.12.Atq; ipſe per orbes verſatur in gubernaculis ſuis. ἐνθε ἐβούλετο. בְּתַחְבּוּלֹתָו
Et præterea tantum reperitur Prou.11.℣.14. Cap.20 ℣.18.Cap.24.℣.6.

חֲבַצֶּלֶת

Lilium, flos notiſsimus proximam a roſa nobilitatem obtinens, naſcitur caule magno. Componitur ex חָבָה texit, & צֵל vmbra, nam vmbram tegentem reddit, vel ex בָּצָל cæpa, habet enim caulem inſtar cæparū. Bis legitur.
Can 2.℣.1.Ego ſum lilium Saron, roſa vallium, ſicut roſa inter carduos. ἐγώ ἄνθος. חֲבַצֶּלֶת
In pauſa, Ieſ.35.℣.1.Et exultabit campeſtre, & germinabit vt lilium. ὡς κρίνον. כַּחֲבַצָּלֶת

חָבַק

Amplexus eſt cubitis, circumplexus eſt brachijs, curuatura brachiorum complicuit aliquem, amplexatus eſt vlnis, & dicitur tantum de complicatione brachiorum & manuum. Cognationem habet cum אָבַק colluctatus eſt, nam colluctans complicat illum brachijs quem proſternere contendit. Hinc πῆχυς, πυγών cubitus, vlna, περιπηχύνομαι amplector, πυγούσιον, πηγούσιον vlna. Et retrolectum κύβιτον, id eſt, cubitus, Germani bigen/ elbogen &c. cubo, cubas, cubare.

In 1. Coniug. חָבַק amplexatus eſt, complexus eſt, complicuit. Ter legitur. חֹבֵק
Eccle.4.℣.5.Stultus complicat manus ſuas, editq; carnem ſuam. περιέλαβε.
2. Regum. 4. ℣. 16. Ad indictionem hanc iuxta tempus vitæ, eris amplexans filium. περιειληφυῖα υἱόν. חֹבֶקֶת
Ecclesi. 3. ℣. 5. Eſt tempus amplexandi, & tempus elongandi ab amplexando. περιλαβεῖν. לַחֲבוֹק

In 2. Con. חִבֵּק amplexatus eſt, circumplexus eſt. Conſtruit̃ cum actõ vel datiuo. חִבְּקוּ
Iob 24.℣.8.Et ſine ſpe amplexati ſũt ſaxũ.i.abſq; ꝓtectione habitant &c. περιεβάλλοντο. מֵחַבֵּק
Eccle.3.℣.5.Et tempus eſt ad elõgãdũ ab amplexãdo .i. ab ãplexib9. περιλήμματος. וּתְחַבֵּק
Pro.5.℣.20.Et cur amplexaberis gremium alienæ.i.meretricis. μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις. וַיְחַבֶּק־לוֹ
Gen.29.℣.13.Et occurrit in occurſum eius, & amplexatus eſt eum. περιλαβὼν. וַיְחַבְּקֵהוּ
Et cap.33.℣.4 Et amplexatus eſt eum, & cecidit ſup collum eius. περιλαβὼν.
Item tantum Gen.48.℣.10.Cant.2.℣.6.Cap.8.℣ 3.Thren. 4.℣.5.Pro.4.℣.8.

Inde nomen.

חִבּוּק Amplexus, complicatio manuum. Legitur tantum in duobus locis, vt,
Prouerb.6.℣.10.Et cap.24.℣.penult. Paululum complicationis manuum ad dormiendum. ἐναγκαλίζῃ χερσὶ. חִבֻּק

חָבַר Comparatus eſt, ſociatus eſt, coniunctus fuit alteri, copulatus eſt. Et propriè dicitur de conſociatione parium, quæ ſunt eiuſdem ſpeciei & conditionis, vt quando milites militibus coniunguntur, aut cortinæ cortinis copulantur. Contrariam habet ſignificationem à verbo בָּרַח fugit. Hinc latini mutuati ſunt par, compar, paritas, pariter, & Germani, **bar/ baren / ein bar turteltauben** &c.

In 1. Coniugatione חָבַר comparatus eſt, coniunctus eſt. Et cum accuſatiuo cõiunxit, coniurauit, Legitur decies & ter, Atq; participium fœminum ſæpè degenerat in nomen.

Geneſ.14.℣.3. Omnes iſti comparati(id eſt, coniuncti)ſunt ad vallem Siddim, quæ eſt mare Salis. συνεφώνησαν. חָבְרוּ
Deut.18.℣.11.Pſ.58.℣.6. Et cõiurans cõiurationẽ(vel incãtans incãtationẽ) ἐπᾴδων. וְחֹבֵר
Exod.26.℣.10.& cap.36.℣.17. Super extremitate cortinæ quæ coniungitur alteri. ἐκ τῆς συμβολῆς. הַחֹבֶרֶת
Exod 26.℣.4.& 10.Super ora cortinæ vnius ad finem in iunctura .i. vt iungatur. בַּחֹבָרֶת
Cap.28.℣.7. & cap.39.℣.4. Scapulæ conſociantes in duabus extremitatibꝰ eius. חֹבְרֹת
Oſeæ 4.℣. antepenultim. Socius idolorum (vel iunctus ſeu adhærens idolis) eſt Ephraim. חֲבוּר
Pſalm.94.℣.20. An ſociabitur tibi ſolium iniquitatis .i. nihil coniunctionis eſt tibi cum eo. μὴ συμπροσέσω. הַיְחָבְרְךָ

In 2.Coniug. חִבֵּר conſociauit, comparauit, coniunxit paria.
Exod.36.℣.10. Et quinq; cortinas conſociauit, (.i. coniunxit) vnam ad alteram. חִבַּר
Exod.26.℣.6.& 9.Et coniunges cortinas ad ſororem(.i.alteram)ſuam. καὶ συνάψεις. וְחִבַּרְתָּ
1.Paralip.22.℣.3. Ad ianuas portarum & ad iuncturas. 2.Paralip.34.℣.11. Et ligna pro iuncturis. וְלַמְחַבְּרוֹת
Exo.36.℣.18.Et fecit fibulas æneas quinquaginta ad coniũgendum tentorium. לְחַבֵּר
Et ℣.10.13.& 16. Et conſociauit quinq; cortinas vnam ad alteram .i. copulauit eas. וַיְחַבֵּר
2.Par.20.℣.pen.Et conſociauit eum ſibi ad faciendum naues quæ irent in Tharſis. וַיְחַבְּרֵהוּ
Legitur præterea tantum Exod.26.℣.11.& 2.Par.34.℣.11.

In voce paſſiua חֻבַּר coniunctus eſt, conſociatus eſt. Quater legitur, vt,
Exod.28.℣.8.Duæ ſcapulæ ſociæ erunt ei ad duas extremitates eius, vt coniungantur. ἐξηρτημέναι. וְחֻבָּר
Cap.39.℣.4.Scapulas fecerũt pro eo coniungẽdas ad duas oras eiꝰ vt fiat ꝯſociatio. חֻבָּר
Pſ.122.℣.3.Ad quam conſociatio facta eſt pariter. μετοχὴ αὐτῆς. שֶׁחֻבְּרָה
Eccle.9.℣.4.Qui aſſociabitur ad oñes viuentes, illi eſt ſpes. Septuag. ὅς κοινωνεῖ. יְחֻבַּר
Secundum caſtigationem Maſoreth יְחֻבַּר:

In 3.Con. הֶחְבִּיר fecit cõiunctionẽ. Participia degenerant in noĩa. Septies extat.
Exod.26.℣.4.5.& cap.36.℣.12.In faciente iunctionem ſecundam .i. in iunctura ſecunda, πρὸς τῇ συμβολῇ. בַּמַּחְבֶּרֶת
Exod 36.℣.11. Et ſic fecit in ora cortinæ extremæ in iunctura altera. בַּמַּחְבֶּרֶת
Cap.28.℣.27.cap.39.℣.20. Ex aduerſo conſociationis (.i. comparis)ſuæ. מַחְבַּרְתּוֹ
Iob 16.℣.4.Et compararem contra vos ſermonibus meis.i. paria verba darem. אַחְבִּירָה

In 4.Coniug. הִתְחַבֵּר conſociauit ſe cum alijs paribus. Ter legitur, vt, (ἐκοινώνησεν.
2.Par.20.℣.antep.Et poſtea conſociauit ſe Iehoſaphat &c. cũ Ahaſia. p הִתְחַבֵּר אֶתְחַבַּר
Et ℣.vlt. Quia ſocietatem inĳſti cum Ahaſiahu, diruit Dñs opera tua. ὡς ἐφιλίασας. בְּהִתְחַבֶּרְךָ
Dan.11.℣.6.Et in fine annorum conſociabunt ſeſe. Sept: συμμιγήσονται. יִתְחַבָּרוּ

Inde nomina.

חָבֵר Socius, ſodalis, compar, particeps, conſors, qui alteri adiunctus eſt fœderatione.
Pſ.119.in Heth. Socius(vel particeps)ſum omnium timentium te. חָבֵר
Cum aff.Eccle.4.℣.10.Si enim ceciderint, alter ſocium ſuum eriget. μέτοχον αὐτοῦ. חֲבֵרוֹ
Et plur.Iud.20.℣.11.Et collectus eſt omnis vir Iſrael &c. tanq; vir vnus erant ſocij. חֲבֵרִים
Cum aff.Pſ.45.℣.8.Vnxit te Deus, Deus tuꝰ, oleo læticiæ præ ſocijs tuis. μετόχους σου. מֵחֲבֵרֶיךָ
In reg.Ieſ.1.℣.23.Principes tui ſunt defectores, & ſocij furum. κοινωνοί. וְחַבְרֵי

חֲבֶרֶת Socia, compar, ſodalis. In fœmin. genere legitur tantum ſemel, vt,
Cum affi.Mal.2.℣.14.Ipſa eſt ſocia tua, & vxor fœderis tui. κοινωνός σου. חֲבֶרְתְּךָ

חַבָּר Socius, qui in mercibus & contractibus æqualem habet partem cum conſortibus ſuis. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, חַבָּרִים
Plur. Iob 40.℣.25. Concîdent eum ſocij, & partientur eum inter mercatores.

חֶבֶר Societas, congregatio, Item incantatio, quæ eſt coniunctio cum dæmonibus.
In reg. Oſe. 6.℣.10. Et cũ aculeis viri (obſeruant) latrones, ꝗ ſunt ſocietas ſacerdotũ. חֶבֶר
In pauſa. Pro. 21.℣.9. & cap. 25.℣.24. Quã cũ vxore cõtẽtioſa in domo conſocietatis. חָבֶר
Et plur. Pſ. 58.℣.6. Vt non audiat vocem incantatoꝝ coniurantis coniurationes. חֲבָרִים
Cum aff. Ieſ. 47.℣.9. In multo robore incantatoꝝ tuoꝝ (vel incantationum) חֲבָרַיִךְ

חֶבְרָה Societas, conſociatio, ſodalitas, ſodalicium, coniunctio. Semel tantum extat.
Iob 34.℣.8. Et iter faciet ad ſocietatem cum operantibus iniquitatem. לְחֶבְרָה

חֲבוּרָה Liuor, eſt conſociatio ſanguinis intra cutem, plaga ex ſanguine concreto. Semel.
Cum affi. Ieſ. 53.℣.5. Et in liuore eius ſanati ſumus (vel medela nobis fuit) וּבַחֲבֻרָתוֹ

חַבּוּרָה Liuor, collectio ſanguinis quẽ exiles venæ contuſæ ad extremã cutẽ diffundunt.
Exo. 21.℣.25. Vulnus pro vulnere, liuor pro liuore erit. τραῦμα ἀντὶ τραύματος. חַבּוּרָה
Eſa. 1.℣.6. Vulnus & liuor & percuſsio (vel plaga) putrida. וְחַבּוּרָה
Cum aff. Gen. 4.℣.4. à fine. Virum occidi ꝛc. & puerum ad liuorem meum. לְחַבֻּרָתִי
Et plur. Pro. 20 ℣. vlt. Liuores vulneris ſunt abſterſio in malo. συντρίμματα. חַבֻּרוֹת
Cum aff. Pſ. 38.℣.6. Fœtuerunt, emarcuerunt liuores mei à facie ſtulticiæ meæ. חַבּוּרֹתָי

חֲבַרְבֻּרָה Macula liuoris, color ex pallido nigreſcens. Legitur tantum ſemel.
Plur. cum affi. Ier. 13.℣.23. Num mutabit ꝛc. Pardus maculas ſuas. ποικίλματα αὐτῆς. חֲבַרְבֻּרֹתָיו

הִתְחַבְּרוּת Conſociatio mutua. Eſt nomen ex quarta coniugatione formatum. Semel.
Dan. 11.℣.24. Et ex eo quando ſocietatem cum eo inierit, aget dolo (vel doloſè) הִתְחַבְּרוּת

חָבַשׁ Ligauit, ſuperalligauit, ſuperimpoſuit. Et propriè de Ephippijs equo aut mulo imponendis, quod latinis eſt ſternere. Nam dum ſternuntur iumenta cingulis alligantur. Deinde vſurpatur quoqꝫ de emplaſtris ſuper vulnera imponendis & obligandis, hoc eſt, mederi. Hinc per inuerſionem σφίγγω ſtringo, conſtringo, aſtringo.

In 1. Coniug. חָבַשׁ impoſuit, & cum accuſatiuo ſtrauit, alligauit.
Exod. 29.℣.9. Et impones eis mitras, atqꝫ erit eis ſacerdotium. ἐπιθήσεις. וְחָבַשְׁתָּ
Eſa. 3.℣.7. Non ero ſuperimponens, nec in domo mea eſt panis. Sept. ἀρχηγός. חֹבֵשׁ
Ionæ 2.℣.6. Iuncus impoſitus eſt capiti meo. Septuag. ἔδυ. חָבוּשׁ
Iudic. 19.℣.10. & 2. Sam. 16 ℣.11. Et par aſinoꝝ ſtratorum. ἐπισεσαγμένων. חֲבוּשִׁים
Eſa. 30.℣.26. In die imponere (emplaſtrum) Dñm contritioni populi. ἰάσηται. חֲבֹשׁ
Ieſa. 61.℣.1. Et ad ſuperimponendum contritis corde. לַחֲבֹשׁ
Ezech. 30.℣.21. Ad dandum faſciam & ad obligandum illud brachium. ἰάσασθαι. לְחָבְשָׁה
Ca. 24.℣.17. Ornatũ tuũ circũliga ſuꝑ te. Iob 40.℣.8. Et facies eoꝝ pone in abſcõdito חֲבוֹשׁ
1. Reg. 13.℣.23. & 17. Sternite mihi aſinum & ſtrauerunt. Septuag. ἐπισάξατέ μοι. חִבְשׁוּ
Ezech. 34.℣.16. Et contritæ (cui) imponam (emplaſtrum) Sept. καταδήσω. אֶחְבֹּשׁ
Gen. 22.℣.3. Et mane ſurgens Abraham ſtrauit aſinum ſuum. ϗ ἐπέσαξε. וַיַּחֲבֹשׁ
Leuit. 8.℣.13. Et impoſuit eis mitras. Num. 22.℣.21. Et ſtrauit aſinam ſuam. ἐπέσαξε. וַיַּחֲבֹשׁ
Iob 5.℣.18. Ipſe faciet ægrotare, & ſuperligabit. ϗ ἀποκαθίστησιν. וְיַחְבֹּשׁ

In 2. Coniug. חִבֵּשׁ ſuperalligauit, & metaphoricè coercuit. Bis legitur.
Iob 28.℣.11. A fletu flumina ligauit .i. coercuit flumina ſiſtendo ꝛc. ἀνεκάλυψεν. חִבֵּשׁ
Pſ. 147.℣.3. Qui medetur contritis corde, & ſuperilligat doloribus eoꝝ. δεσμεύων. וּמְחַבֵּשׁ

In voce paſsiua חֻבַּשׁ ſuperilligatus eſt, ſuperimpoſitus eſt. Bis inuenitur.
Ieſ. 1.℣.6. Non ſuperilligati ſunt (emplaſtro) neqꝫ mollificatio facta eſt oleo. ἐπιθῆναι. חֻבָּשׁוּ
Ezech. 30.℣.21. Et ecce non eſt ligatum, vt detur medela. κατεδέθη. חֻבָּשָׁה

חֲבִית Sartago, patella, patera, vas ferreum, in quo olera & pulmenta friguntur. Cognationem habet cum חֵמֶת hemina, & פָּתַח aperuit vt pateat, nam ſartago eſt aperta & patens. Hinc πατίχνον, id eſt, ſartago, patina, & latinum patera, πατάνη, πατάνιον, πάτανον patella. Item ἅπτω accendo ad frigendum ſeu coquendum &c. Legitur ſemel, vt
Plurral. 1. Paralip. 9.℣.32. Et Matthithia ex Leuitis &c. ſuper opus ſartaginum conſtitutus erat. τηγάνου. הַחֲבִתִּים

Sartago

מַחֲבַת Sartago, patella. deſinit in patha etiam ſub pauſa. Sept. verterunt τήγανον. Quinquies legitur.

Leu. 2. ℣. 5. Et ſi munus fuerit ſuper ſartagine, erit oblatio tua de ſimila &c. τηγάνου. הַמַּחֲבַת

1. Par. 23. ℣. 4. à fine. Et pro laganis infermentatis, & pro ſartagine, &c. εἰς τὰ τήγανα. וְלַמַּחֲבַת

In reg. Ezech. 4. ℣. 3. Et tu tolle tibi ſartaginē ferri, & pone eā in murum ꝛc. τήγανον. מַחֲבַת

Leuit. 6. ℣. 14. Super patella in oleo fiet, & ſic frictam adduces illam, ἐπὶ τηγάνου. מַחֲבַת

Cap. 7. ℣. 9. quæ paratur in clibano & quæ in patella, ſacerdotis erit, qui eam offert. וְעַלמַחֲבַת

חָגָב Bruchus, inſecti ſpecies ex locuſtarum genere, quæ germaniæ incognita eſt, cuius vſus Iudæis in cibo licitus erat. Cognationem habet cum גֹּב ſcarabæus. Hinc fortè ein Kefer, legitur quinquies in Biblijs, vt.

Leuit. 11. ℣. 22. Hæc ex eis comedetis, locuſtam ſecundum ſpeciem ſuam &c. bruchum iuxta ſpeciem &c. ἀκρίδα. הֶחָגָב

Eccle. 12. ℣. 5. Et ſeipſum geſtat bruchus, id eſt, vſqꝫ adeo debilis eſt vt nihil ferre poſſit. ἡ ἀκρίς. הֶחָגָב

2 Par. 7. ℣. 13. Et ecce mandabo brucho, vt abſumat terram &c. τῇ ἀκρίδι. חָגָב

Et plur. Num. 13. ℣. vlt. Vidimus ibi gigantes &c. & fuimus in oculis noſtris veluti bruchi. ἀκρίδες. כַּחֲגָבִים

Ieſ. 40. ℣. 22. Qui ſedet ſupra globum terræ, & habitatores eius ſunt veluti locuſtæ. ὡς ἀκρίδες. כַּחֲגָבִים

חָגַג Feſtum celebrauit circuitionibus, choreis & alijs ceremonijs, ſanctificauit diē feſtum, concelebrauit feſtum omni ſolennitate. Cognationem habet cum חָגָה circuiuit, & cum ג ח circumdedit tanquam circulo. Hinc græci ἁγιάζω ſanctifico, celebro, ἁγίζω purifico, ἁγιστεύω & ἁγιστέω veneror, celebro.

In I. Coniug. חָגַג & חַג celebrauit feſtum, feſtiuauit, participia ꝑfectè vſurpantur, reliqua tempora defectiuè, Legitur ſedecies in Biblijs, vt.

Exod. 12. ℣. 14. Leuit. 23. ℣. 41. Num. 29. ℣. 12. Et feſtiuabitis ipſum in feſtum Domino. καὶ ἑορτάσετε. וְחַגֹּתֶם

Pſal. 42. ℣. 5. In voce ouationis & confeſsionis, cum multitudine celebrante. ἑορτάζοντες. חוֹגֵג

1. Sam. 30. ℣. 16. Comedentes & bibentes & feſtiuantes (.i. lætantes) in omni &c. וְחֹגְגִים

Zach. 14. ℣. 16. 18. & 19. Ad celebrandum feſtum tabernaculorum. τοῦ ἑορτάσαι. לָחֹג

Nah. 2. ℣. 1. Celebra Iehuda feſtiuitates tuas, redde vota tua, &c. ἑόρταζε. חָגִּי

Exod. 23. ℣. 14. Tribus vicibus feſtiuabis mihi. Deut. 16. ℣. 15. Septem dies celebrabis Domino. ποιήσεις ἑορτήν. תָּחֹג

Leuit. 23. ℣. 39. Celebrabitis feſtum Domino. Et ℣. 41. Celebrabitis ipſum in feſtum Domino. ἑορτάζετέ μοι. תָּחֹגּוּ

Exod. 5. ℣. 1. Dimitte populum meum, vt feſtum diem mihi celebrent in deſerto. ἑορτάσωσιν. וְיָחֹגּוּ

Pſal. 107. ℣. 27. Circuibunt & nutabunt ſicut ebrius, & omnis ſapientia eorum &c. ἐσαλεύθησαν. יָחוֹגּוּ

Exo. 12. ℣. 14. Ad generationes veſtras ritu perpetuo feſtiuabitis ipſum ἑορτάσετε. תְּחָגֻּהוּ

Inde nomina.

חַג Feſtiuitas, feſtus dies, ſacer dies, ſolennitas quæ celebrari ſolet circuitionibus & alijs ceremonijs, vel quæ ſtatuto tempore in orbem redit. Hinc Saxonicum Höge/ quod feſtiuitatem publicam & conuiuium eius feſtiuitatis ſignificat.

Pſ. 118. ℣. antep. Ligate (.i. ornate) feſtum frondibus vſqꝫ ad cornua altaris. ἑορτήν. חַג

In reg. Deu. 16. ℣. 16. & 2. Par. 8. ℣. 13. In feſto infermētatorꝫ, & in feſto hebdomadū. בְּחַג

In pauſa 1. Reg. 8. ℣. pen. Et fecit Salomon in tempore illo feſtiuitatem &c. ἑορτήν. הֶחָג

Et ſic cum He demonſtratiuo. Ezech. 45. ℣. 23. Et ſeptem dies ſolennitatis facies &c. ἑορτῆς. הֶחָג

Cum affi. Pſ. 81. ℣. 4. Clāngite cornu ꝛc. in operimēto ad diē feſtiuitatis noſtræ. ἑορτῆς. חַגֵּנוּ

Et plur. Ezech. 45. ℣. 17. Et libamen in feſtiuitatibus, & in neomenijs &c. בַּחַגִּים

Cum affi. Amos 4. ℣. 10 Et vertam feſtiuitates veſtras in luctum. חַגֵּיכֶם

Et ſic Exod. 10. ℣. 9. cap. 13. ℣. 6. cap. 23. ℣. 15. 16. 18. cap. 32. ℣. 5. Leuit. 23. ℣. 6 34. Deut. 16. ℣. 10, 13, 14, 15, 17. &c.

חָגָּא Circuitio non ob lætitiam,ſed præ tremore. Inuenitur tantum ſemel. לְחָגָּא
Ieſa.19.℣.17.Et erit terra Iehuda Aegyptijs in circuitionem (vel ꝯmotionem) εἰς φόβητρον. Hoc eſt,Deus cũ Aegyptijs peraget cultus non lætos vt in lege, ſed triſtes.

חָגָה Circuit in ſciſſuris petrarum, celebris fuit in cauernis petrarum, habitauit in loco inacceſſo, & inexpugnabili,vt in ædibus celebribus ſuper petra extructis.

חֲגָוֵי Cauernæ,fiſſuræ petraꝝ.Legitur tantum in reg. plurali,& ter inuenit in Biblijs.
Cant.2.℣.14.O mea columba in cauernis petræ, &c. oſtende mihi formam tuam. בְּחַגְוֵי
ἐν σκέπῃ.
Iere.49.℣.16.Habitans in cauernis(.i.arcibus)petræ, tenens altitudinem collium. בְּחַגְוֵי
Obad.1.℣.3.Superbia cordis tui decepit te, habitans in fiſſuris(.i. arcibus) petræ. בְּחַגְוֵי
ἐν ταῖς ὀπαῖς.

חָגַר Cinxit ſe,accinctus eſt cingulo,circumcinxit ſe zona militari, ſuccinctus eſt per gyrum. Et per metaphoram dicimus quocꝫ accingere iram, ſudorem. Cognationem habet cum חָרַג arctauit. Et cum גּוּר gyrauit peregrinando. Nam cingulum gyrando conſtringit & arctat circumligatum illo. Hinc eſt ἐχυρόω,ὀχυρόω munio, cingo, ἐχυρός, ὀχυρός munitus, ἐχύρωμα munitio, γυρόω gyro, & κυρτόω cingo,ἀγυρτάζω, ἀγυρτίζω. Et germanicum Gürten/ein Gürtel.

In 1. Coniugat. חָגַר cinxit, & ſine accuſatiuo eſt neutrum, accinctus eſt.
Iſaiæ 15.℣.3.In plateis accinxerunt ſaccum. Threnoꝝ 2.℣.10. accinxerunt ſaccos, חָגְרוּ
περιεζώσαντο.
1.reg.20.℣.11.Ne glorietur cingens. Sept. ὁ κυρτός. 2.reg.3.℣.21. Conuocati ſunt חֹגֵר
ab omni cingente.
Iudicum 18.℣.11. Accinctus inſtrumentis bellicis. 1.Sam.2.℣.18. Puer accinctus חָגוּר
Ephod lineo. περιεζωσμένον. (περιεζωσμένη. חֲגֻרִים
Exod.12.℣.11.Lumbi veſtri accincti. Daniel.10.℣.5.Et renes eius accincto auro.
2.Reg.4.℣.29.& cap.9.℣.1. Accinge lumbos tuos. Pſ.45.℣.4. Accinge gladiũ חֲגוֹר
tuum ſuper femur. ζῶσαι.
1.Samuel.25.℣.13.Accingite vnusquiſcꝫ gladium ſuum. Iere.4.℣.8.Ioel.1.℣.13. חִגְרוּ
Accingite ſaccos, plangite.
Pſ.76.Reliquias irarum ſuccinges.i. iram hoſtium deſtrues per iram tuam quam תַּחְגֹּר
accinges. תַּחְגֹּרְנָה
Pſal.65.℣.13.Rigabuntur ſpecioſa deſerti,& exultatione colles accingentur. וַיַּחְגֹּר
Leuit.8.℣.7.Et cinxit eum artificiali. Et ℣.13. Et cinxit eos baltheo.
1.Sam.25.℣.13.Et accinxerunt ſe vnuſquiſcꝫ gladio ſuo, 1.reg.20.℣.32. Et accinxerunt ſe ſaccis. וַיַּחְגְּרוּ
וַיַּחְגְּרוּ
2.Sam.22.℣.46.Filij alieni marceſcent, & cingentur à clauſtris ſuis.Pro hoc ſcribit
Pſal.18.℣.46. וְיַחְרְגוּ Et arctabuntur, ἐχώλαναν.
Et ſic Leuit.16.℣.4. Deutero.1.℣.41. Iudic.4.℣.5. cap.18.℣.16.17. & 1.Sam.17.℣.40.cap.18.℣.4.

Inde nomina.

חֲגוֹר Cingulum,zona, à conſtringendo. Hinc German. Gürt/Gürtel. וַיַּחְגֹּר
Prouer.31.℣.21.Sindonem fecit & vendidit,& cingulum dedit mercatori.
Cum affi. 1.Sam.18.℣.4.Et exuit Ionathan pallium ſuum &c.uſcꝫ ad cingulum ſuũ. חֲגֹרוֹ
ἕως τῆς ζώνης αὐτοῦ. וַחֲגֹרָה
Cum He locali.Ieſa.32.℣.11.Ad extractionem &c. & ad ſuccinctoriũ circa lumbos.

חֲגוֹרָה Cingulum,cinctorium,& aliquando pro ornamento cinguli quocꝫ vſurpat, ut חֲגוֹרָה
Ieſa.3.℣.antep.Et pro odoramento erit mucor,& pro cingulo erit diffluxus. וַחֲגֹרָה
2.Sam.18.℣.12.Et meum fuiſſet tibi dare decem argenteos & cinctorium unum.
Cum affix. 1.Reg.2.℣.5.Et poſuit ſanguines belli in cingulum ſuum quod eſt in בַּחֲגֹרָתוֹ
lumbis, &c. חֲגֹרֹת
Et plur.Gen.3.℣.7.Et conſuerunt folia ficus,& fecerunt ſibi cinctoria περιζώματα.

מַחֲגֹרֶת Cinctura,cinctorium,cingulum. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt. מַחֲגֹרֶת
Ieſa.3.℣.antepen. Et pro Baltheo erit cinctura ſacci, aduſtio pro pulchritudine.
ἀντὶ ζώνης.

Acutus

חָדַד Acutus fuit, exacutus eſt, præacutus eſt, & dicitur tantum de ferro, dentibus & teſta. Cognationem habet cum חוּד acuminauit, quod tantum de verbo acuto, vt de ænigmate dicitur. Hinc ὀδοὺς, dens acutus, ὀδάξ, mordicus, ὀδάξειν, mordere, ἔδω. Et latinum edo, hoc eſt, dentibus acutis comminuo & dilacero.

In I. Coniug. חַד fuit acutus, fuit edax. Eſt verbum neutrum & ſemel habetur.
Hab. 1. ℣. 8. Et acutiores (.i. edaciores ſeu auidiores) ſunt lupis veſpertinis ὀξύτεροι. וְחַדּוּ

In III. Coniugat. הֵחַד fecit eſſe acutum, exacuit. Legitur tantum ſemel.
Prouer. 27. ℣. 17. Ferrum exacuet ferrum, & ſic vir pariter faciem ſodalis ſui (acuit) id eſt, vnus exercet alterum. Eſt futurum ad formam וַיָּגֶל : & ־ eſt pro ־ ſub gutturali ὀξυνεῖ. יָחַד

In voce paſsiua הוּחַד exacutus eſt, factus eſt acutus. Ter inuenitur, vt:
Eze. 21. ℣. 14. Sic dicit Iehoua, dic, gladius, gladius exacutus eſt atque expolitus. ὀξύνου. הוּחַדָּה
Et ℣. 15. Ad mactandum victimam exacutus eſt, vt ſplendeat expolitus eſt. ὀξύνου. הוּחַדָּה
Et ℣. 16. Ipſe eſt exacutus gladius, & idem expolitus, vt det eum in manum &c. ἐξηκονήθη. הוּחַדָּה

Inde nomina.

חַדָּה Acuta, præacuta, acris, adiectiuum fœmininum. Quater legitur in Biblijs.
Pſ. 57. ℣. 5. Dentes eorum ſunt lancea & ſagittæ, & lingua eorum eſt gladius acutus. ὀξεῖα. חַדָּה
Ieſ. 49. ℣. 2. Et poſuit os meum vt gladium acutum .i. verbum Dei penetrabilius gladio. ὀξεῖαν. חַדָּה
Ezech. 5. ℣. 1. Et tu fili hominis, ſume tibi gladium acutum, nouaculam. ὀξεῖαν. חַדָּה
Prouerb. 5. ℣. 4. Poſtremum eius amarum eſt velut abſinthium, acre ceu gladius biceps. ἠκονημένον. חַדָּה

חִדּוּד Acredo, acrimonia, fruſtum acutum. Legitur tantum ſemel in Biblijs.
In reg. plur. Iob 41. ℣. 20. Sub ipſo ſunt acredines (.i. fruſta acuta) teſtarum. חִדּוּדֵי

חָדָה Acri animo fuit, hilaris fuit, alacer fuit, gratulatus eſt. Et dicitur de animo hilari & læto. Cognationem habet cum חָדַד acutus fuit, nam animus hilaris apparet expolitior & acutior. Hinc ἥδομαι lætor, συνήδομαι congratulor, ἥδω & ἡδύνω lætifico, ἐφηδύνω exhilaro. Item ἅδω placeo. Et γηθέω, γήθω, item gaudio, lætor &c.

In 1. Coniug. חָדָה gratulatus eſt, hilaris fuit. Bis inuenitur.
Iob 3. ℣. 5. Ne ſit hilaris inter dies anni, in numerum menſium ne veniat. יִחַדְּ
Exo. 18. ℣. 9. Et congratulatus eſt Iethro ſuper omni bono, quod fecerat Deus &c. ἐξέστη. וַיִּחַדְּ

In 2. Coniug. חִדָּה exhilarauit, lætificauit, acriorem fecit. Semel habetur.
Pſal. 21. ℣. 7. Pones eum benedictiones perpetuò, exhilarabis eum læticia vultu tuo. εὐφρανεῖς. תְּחַדֵּהוּ

In 3. Coniug. הֶחֱדָה fecit alacriorem, & hilariorem, 1. habetur.
Pro. 27. ℣. 17 Ferrum exacuet ferrum, & ſic vir acriorem reddet faciem proximi ſui. יַחַד
Vel poteſt eſſe aduerbium congregandi יַחַד pariter, ſimul.

Inde nomen.

חֶדְוָה Gratulatio, hilaritas, alacritas. Bis tantum legitur in ſacris Biblijs, vt:
1. Par. 16. ℣. 27. Maieſtas & decor ante eum eſt, fortitudo & alacritas in loco eius. וְחֶדְוָה
In reg. Nehe. 8. ℣. 11. Et ne contriſtemini, quia hilaritas Iehoua eſt robur veſtrum. חֶדְוַת

חָדַל Ceſſauit, deſijt, deſtitit, defecit, omiſit, finiuit, perfecit, abſoluit ad finem vſque. Cognationem habet cum חֶלֶד, id eſt, æuum, quod in hoc ſeculo deſinit, & finem habet. Hinc eſt τελέω, τελεόω, τελειόω, τελευτάω, τελῶ, finio, finem facio, perago, perficio, abſoluo.

In 1. Coniug. חָדַל & חָדֵל ceſſauit, deſiuit, ponitur abſolutè, vel cum מִן : rariſsimè cum accuſatiuo conſtructum fit tranſitiuum, abſoluo.
Geneſ. 18. ℣. 11. deſierat Saræ eſſe conſuetudo mulierum. Cap. 41. ℣. 49. Ceſſauit numerare. ἐξέλιπε. חָדַל
Iudic. 5. ℣. 7. In Iſrael ceſſauerunt. 1. Samuel. 2. ℣. 5. & famelici deſierunt. παρῆκαν. חָדְלוּ
Pſal. 39. ℣. 5. Indica mihi Domine &c. quàm deſinens (aut deficiens) ego ſim. τί ὑστερῶ ἐγώ. חָדֵל

Eſaiæ 53.℣.3.deſpectus & deſinens virorum , id eſt, contemptiſsimus ego ſum. חֲדַל
1.Samuel 12.℣.23.Abſit à me,vt peccem Domino,ceſſando (id eſt deſinendo) orare pro vobis. מֵחֲדֹל
Exod.14.℣.12.Deſine à nobis. Iob.7.℣.16. Ceſſa à me quia dies mei ſunt vanitas. ἀπόςα ἀπ᾽ ἐμοῦ. חֲדַל
Eſaiæ 1.℣.16.Deſinite malefacere. Cap. 20.℣.22.Ceſſate vobis ab homine. ἀφέλετε. חִדְלוּ
Iudic.15.℣. 7.Et poſtea ceſſabo. Cap.20.℣.28. num congrediar &c. aut deſinam? אֶחְדָּל
Deuter.15.℣.11.Non deſinet eſſe pauper. 1.Samuel 9.℣.5. ne forte deſinat pater. μὴ ἀνεὶς. יֶחְדַּל
Gen.11.℣.8.Et deſierunt ædificare. Exod.9.℣.33.Et ceſſauerunt tonitrua. ἐπαύσαντο. וַיַּחְדְּלוּ
Exod. 9.℣.34. cap.23.℣.5.Deutero.23.℣.23. Iudic.5.℣.6. Ruth 1.℣.18.& 1. Samuel 12.℣.23.

In 3. Coninga. הֶחְדִּיל fecit ceſſare,deſtitit,& abſolutè deſijt. Quater extat. הֶחֳדַלְתִּי
Iudic.9.℣.9.11.& 13. Et dixit eis oliua, num faciam ceſſare pinguedinem meam pro הֶחֳדַלְתִּי ἀφεῖσα. וְאֶחְדָּלָה
Iob 16.℣.6. Et ſi deſiero, quid à me recedet? σιωπήσω.

Inde nomen.

חָדֶל Seculum ceſſans & deſinens, legitur tantùm ſemel in Biblijs. חָדֶל
In pauſa, Ieſa.38.℣.11.non aſpiciam hominem amplius cum habitatoribus ſeculi.

חֶדֶק Paliurus ex genere ſpinarum. Cognationẽ habet cum קָדַח inflammatus eſt, intendit, & cum דָּחַק perſecutus eſt. Hinc per interpoſitionẽ ν eſt ἄκανθα ſpina , eine Hecke/ Bis extat. כְּחֵדֶק
Mich.7.℣.4.Optimus inter eos veluti paliurus, & rectus ſenticeto aſperior eſt. חֵדֶק
In pauſa.Pro.15.℣.19.Via pigri eſt tanquam perplexitas paliuri &c.

חִדֶּקֶל Hiddækel, nomen fluuij tertij è paradiſo profluentis, qui Tigris putatur eſſe.
Cõponitur ex חָדַד acutus fuit, & קָלַל leuis fuit, Eſt .n. fluuius velox & leuis currẽdo. חִדֶּקֶל
Gen.2.℣.14.Et nomen fluuij tertij eſt Hiddækel.

חֶדֶר Penetrauit,intrauit,venit ad interiora.Hinc eſt ἑδρεύω ſedeo in penetrali, ἑδριάομαι, ἑδράζομαι, ἱδρύω, ἱδρυνώω, ἵδρυμι ſedeo. ἕδρα ſeſsio,exedra locus habens plurimas ſedes. Et interponendo ν eſt ἐντέριον , ἐνδότερος & latini interior, item intro. item ἔντερον, ἐξεντερεύω, ἐξεντερίζω exentero &c.

In I. Coniugat. חָדַר penetrauit,legitur tantum ſemel & cum datiuo conſtruitur, vt הַחֹדֶרֶת
Ezechiel 21.℣.14.Hic eſt gladius cædis magnæ,penetrans eis.i.ad eos. τραυματιῶν.

Inde nomina.

חֲדַר Penetrale,conclaue,triclinium,pars interior domus vel templi,vbi ſunt exedræ. וּבַחֲדַר
In reg.Exod.8.℣.3.Et venient in domum tuam,& in conclaue cubilis tui. ταμεῖα. בַּחֲדַר
Iud.3.℣.24.Certe tegit ipſe pedes ſuos in cõclaui tabulati &c. κάθηται ἐν τῇ ἀποχωρήσει.
2.Reg.11.℣.2.Tollens autem Iehoſæba &c. ipſum & nutricem eius in cubiculo lectorum. ἐν τῷ ταμείῳ. בַּחֲדַר

חֶדֶר Penetrale,cubiculum,locus interior domus. Legitur tantum bis in Biblijs. בַּחֶדֶר
Iud.16.℣.9.Et inſidia tenerat in cubiculo,& dixit ad eũ,Philiſtim ſuper te. ἐν τῷ ταμείῳ.
Cum affi. Ioel. 2.℣.16. Exibit ſponſus de cubiculo ſuo , & ſponſa de velo ſuo. ἐκ τοῦ κοιτῶνος. מֵחֶדְרוֹ

חֶדֶר Penetrale,conclaue,cubiculum. Item plaga meridionalis quę habitantibus ad ſeptentrionem eſt.
Iob 37.℣.9.Ex penetrali(nubis)veniet turbo,& à diſpergentibus (nubibus) frigus. εἰς ταμεῖον. הַחֶדֶר
In reg.Can.3.℣.4.In domũ matris meæ, & in conclaue genetricis meæ. εἰς τὸ ταμεῖον. חֶדֶר
In pauſa.1.Reg.20.℣.30.cap.22.℣.35.Et venit in ciuitatem de penetrali in penetrale. בְּחָדֶר
Cum He.loc.Gen.43.℣.30. Et ingreſſus eſt penetrale,fleuitque ibi. εἰς τὸ ταμεῖον. הַחַדְרָה
2.Sam.13.℣.10.Et(Thamar) obtulit Amnoni fratri ſuo in cubiculum. εἰς τὸ ταμεῖον. הַחַדְרָה
Et plur. Prouerb.24.℣.4. Et ſcientia implebuntur penetralia,omnigenis opibus &c. τὰ ταμεῖα. חֲדָרִים

Cum affi. Leuit.Cant.1.℣.4. Introduxit me rex in penetralia ſua. 1.Paral.28.℣.11.
Et cubicula eius interiora. וַחֲדָרָיו
In reg.Pro.18.℣.8.cap.20.℣.27.30. cap.26.℣.22.Penetralia ventris.i.interiora ventris. חַדְרֵי
Iob 9.℣.9.Faciẽs arcturi,ſucculas & pleiadas, & penetralia auſtri.i.ſtellas ταμεῖα νότου. וְחַדְרֵי
Pro.7.℣.vlt.Deſcendentes ad interiora mortis .i. ad conclauia & ſepulchra mortis.
εἰς ταμεῖα. חַדְרֵי
Et ſic Deut.32.℣.25.Iud.15.℣.1.cap.16.℣.12. 1.Reg.1.℣.15. 2.Reg.9.℣.2. 2.Par.18.℣.24.cap.22.℣.10.

חדש

Nouauit,innouauit, renouauit,inſtaurauit de nouo,reſtaurauit. Cognationem habet cum קָדַשׁ ſanctificauit,nam omne nouum initio eſt purius & ſanctius. Hinc ἵστημι, ἀνίστημι, erigo, conſtituo de nouo, reſtituo, Item ἁγιστεύω, ἁγιστέω veneror, ſacrifico &c.

In 2. Con. חִדֵּשׁ renouauit,reſtaurauit de nouo,redintegrauit.
Ieſ.61.℣.4. Et renouabũt(vel reſtaurabunt)ciuitates ſiccitatis.i.deſolationis. καινιοῦσι. וְחִדְּשׁוּ
2.Par.24.℣.4.& 12.Ad renouandum domum(vel ædem ſacram) ἐπισκευάσαι. לְחַדֵּשׁ
Pſ.51.℣.12. Cor mundum crea mihi Deus,& ſpiritum firmum innoua intra me. חַדֵּשׁ
Pſ.104.℣.30.Emittes ſpiritũ tuũ,& recreabunt,& renouabis faciem terræ. κτισθήσονται). וּתְחַדֵּשׁ
2.Par.15.℣.8. Et reſtaurauit altare domini, quod erat ante porticũ Iehoua. ἐνεκαίνισε. וַיְחַדֵּשׁ
Legitur præterea tantum Thren.5.℣.17. Iob.10.℣.17. 1.Sam.11.℣.penult.
In 4. Con. הִתְחַדֵּשׁ fecit ſe renouare,renouatus eſt à ſeipſo.
Pſ.103.℣.5. Qui replet bonitate os tuum,renouabit ſe vt aquila iuuentus tua. ἀνακαινισθήσεται. תִּתְחַדֵּשׁ

Inde nomina.

חָדָשׁ Nouus,recens,nomen adiectiuum & paſsim in Biblijs vſurpatur.
Pſ.69.& Pſ.98.℣.1. Cantate Domino canticum(vel carmen)nouum. ᾆσμα καινόν. חָדָשׁ
Ezech.18.℣.pen.Et facite vobis cor nouum & ſpiritum nouum. καρδίαν καινήν. חָדָשׁ
Et plur.Ioſ.9.℣.13.Et ecce iſti vtres vini,quos impleuimus nouos, rupti ſunt. חֲדָשִׁים
Can.7.℣.vlt.Omnia poma tam noua quam vetera repoſui tibi. νέα καὶ παλαιά. חֲדָשִׁים
חֲדָשָׁה Noua,in gen.fœm.Et ſubſtantiuè ſignificat nouitatem, vel rem nouam.
Eze.36.℣.26.Et dabo vobis cor nouum,& ſpiritum nouum dabo intra vos. καινήν. חֲדָשָׁה
Ier.31.℣.21.Quia creauit Iehoua nouitatem(.i.rem nouam)in terra. καινόν. חֲדָשָׁה
Et plur.Ieſ.42.℣.9. Priora ecce venerunt, & noua ego annuncio. καινά. וַחֲדָשׁוֹת
חֹדֶשׁ Nouilunium, neomenia,prima dies lunæ aut menſis,item pro toto menſe.
Pſ.81.℣.4.Clangite in neomenia cornu,in operimento diei feſti noſtri. ἐν νεομηνίᾳ. בַחֹדֶשׁ
In reg.Deut.16.℣.1. Cuſtodi menſem Abib.i.pubertatis,vt facias paſcha. νέων. חֹדֶשׁ
Cum affi.Ieſ.66.℣.pen.Et erit de menſe in menſem eius,& de ſabbatho &c. ἐκ μηνὸς. בְּחָדְשׁוֹ
Et plu.Exo.12.℣.2.Menſis hic erit vobis initiũ menſium,primus erit &c. ἀρχὴ μηνῶν. חֳדָשִׁים
Cum aff.leui.Iob 14.℣.5.Si præfiniti ſunt dies eius,& numerus menſium eſt &c. μῆνες. חֳדָשָׁיו
Cũ aff.graui.Ieſ.1.℣.14.Neomenias veſtras,& indictiuas ferias veſtras &c. τὰς νεομη-(νίας. חָדְשֵׁיכֶם
In reg.Exo.12.℣.2.Primus erit vobis inter menſes anni. ἐν τοῖς μησί. לְחָדְשֵׁי

חוב

Reus,debitor, qui obligatus eſt ære alieno & qui interpoſuit pignus pro debito, is enim accuſando inhumaniter & violenter adigitur ad ſolutionem, ideoq; cognationem habet cum חִיֵּב reum accuſauit debiti,obnoxium reddidit. Hinc eſt βιάω, βιάομαι,violo,vim infero,item βιάζω, βιάζομαι, adigo,cogo, vrgeo. Et legitur tantum ſemel in ſcripturis ſacris, quanq; ſit vſitatiſſ: apud Rabinos.
Ezech.18.℣.7.Et neminem læſerit,pignus ſuum debitori reſtituerit. ὀφείλοντος. חוֹב

חוג

Circinauit, circulauit, circumdedit in rotundum, rotundauit in globum ſeu in ſphæram. Cognationem habet cum חָגַג circuiuit,celebrauit feſtum diem circuitionibus & alijs ceremonijs.

In 1. Coniug. חָג circinauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris ,vt:
Iob 26.℣.9. Statutum circinauit ſuper faciem aquæ, vſque ad conſummationem lucis, μέχρι συντελείας. חָג

Inde nomina.

חוּג Circulus, globus, ſphæra. Ter inuenitur vſurpatum in Biblijs, vt חוּג
Pro. 8. ℣. 27. In conſtituendo circulum ſuper faciem abyſſi. θρόνον. וְחוּג
In reg. Iob 22. ℣. 14. Nubes ei ſunt latebræ ꝛc. & in ſphæra cœlorum verſatur. καὶ γῦρον. עַל־חוּג
Ieſ. 40. ℣. 22. Qui ſedet ſupra globum terræ, & habitatores eius (terræ) ſunt &c.
מְחוּגָה Circinus, inſtrumentum quo circuli vertendo deſignantur, ſemel habetur. וּבַמְּחוּגָה
Ieſ. 44. ℣. 13. Faciet illud aſcijs (vel dolabris) & circino formabit illud. ἐν κόλλῃ.

חוּד Propoſuit ænigma ſeu problema, propoſuit quæſtiones difficiles & obſcuras, quibus magis animi quodam acumine quam certa indagine explorantur ſecreta, propoſuit theſes arduas acuendi animi gratia. Cognationẽ habet cum חָדַד : acutus fuit. Eſt .n. ænigma propoſitio acuta & arcana. Hinc θέω, τίθημι pono, θέσις, theſis, poſitio, & per interpoſitionem ν fit αἰνίττομαι obſcurè loquor, propono ænigma ꝛc.
In I. Con. חָד propoſuit ænigma, obiecit problema vel theſin. 4. extat. חִידָה
Iud. 14. ℣. 16. Propoſuiſti ænigma filijs populi mei, & mihi non indicaſti. ὃ προεβάλου.
Ezeh. 17. ℣. 2. Fili hominis propone ænigma, & vtere parabola ad domum &c. διή- חוּד
γησαι διήγημα. חִידָה
Iud. 14. ℣. 13. Et dixerunt ei, propone ænigma tuum & audiemus illud. προβάλου. אָחוּדָה
Et ℣. 12. Et dixit eis Simſon, ꝓponã vobis ęnigma, ſi indicãdo indicaueritis. προβάλω.

Inde nomen.

חִידָה Aenigma, problema, θέσις, poſitio & quæſtio obſcura, acuta quæſtio. חִידָה
Ezech. 17. ℣. 2. Fili hominis, propone problema, & vtere parabola &c. πρόβλημα. חִידָתִי
Cum affi. Pſ. 49. ℣. 5. Exponam adhibita cithara ænigma meum. πρόβλημά μου. בְּחִידוֹת
Et plur. 1. Reg. 10. & 2. Par. 9. ℣. 1. Venit ad tentandum eum ænigmatibus. ἐν αἰνίγμασι. וְחִידֹתָם
Cum affi. Pro. 1. ℣. 6. Ad intelligendũ ꝛc. verba ſapientũ & ænigmata ꝛc. καὶ αἰνίγματα.
Et tantum. Iud. 14. ℣. 14. 15. 16. 17. 18. & 19. Abacuc. 2. ℣. 6. Pſal. 78. ℣. 2. Num. 12. ℣. 8. Dan. 8. ℣. 23.

חָוָה Patefecit, illuminauit, illuſtrauit, indicauit proferendo abdita, prodidit, annunciauit. Cognationem habet cum חִיָּה viuificauit, nam res occulta & ſepulta viuificatur patefaciendo & illuſtrando. Hinc ἄυω, εὔω illumino, profero, dico &c. αὔως dies, aurora quæ obſcura retegit. Et fortè hinc etiam οἴγω, ἀνοίγω aperio.
In II. Coniug. חִוָּה illuſtrauit, viuificauit. Accuſatiuum habet & ſexies legitur.
Iob. 32. ℣. 7. Propterea ſurrepſi & timui ab illuſtrando, id eſt, patefaciendo ſermo- מֵחַוֺּת
nem meum. ἀναγγεῖλαι. אֲחַוֶּה
Et ibid. ℣. 11. & 18. Illuſtrabo (vel patefaciam) ſententiã meam atq; ego. καὶ ἀναγγελῶ.
Iob 15. ℣. 17. Illuſtrabo te (vel explicabo tibi) auſculta mihi, & quod perſpexi &c. אֲחַוְךָ
ἀναγγελῶ σοι. וַאֲחַוֶּךָּ
Et cap. 36. ℣. 2. Circunda me (.i. expecta) pauliſper, & illuſtrabo te. ἵνα διδάξω σε. יְחַוֶּה
Pſ. 19. ℣. 3. Dies diei eructabit verbum, & nox nocti patefaciet ſcientiam. ἀναγγέλλει.

Inde nomina.

אַחֲוָה Patefactio, illuſtratio, manifeſtatio. Aleph à fronte eſt hæmanthicum, & 1. repit. וְאַחֲוָתִי
Cum affi. Iob 13. ℣. 17. Audite audiendo ſermonem meũ, & illuſtrationem meam ꝛc.
חַוּוֹת Villæ, pagi, viculi in quib9 viuificantᷣ & enutriuntᷣ animalia. Hinc βιόω, viuo, βίος. חַוֹּת
Iud. 10. ℣. 4. Et eas vocabat villas Iair vſq; in hodiernum diem, &c. ἐπαύλεις Ἰαΐρ. חַוֹּתֵיהֶם
Cum affix. Num. 32. ℣. pen. Cepit villas eorum, & vocauit eas villas Iair.
חַוָּה Haua, Eua, nomen vxoris Adami. Hinc latinum viuo, & Græcum βιόω viuo.
Ge. 3. ℣. 5. à fine. Et vocauit Adam nomen vxoris ſuæ Haua, quia erat mater omnis (viuentis. ζωή. חַוָּה

חוּז Ad portum conſpexit, ad portum direxit oculos ſuos, ad portum aſpirauit. Cognationem habet cum חָזָה conſpexit, aſpexit. Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed hinc nomen tantum eſt.
מָחוֹז Portus, locus in littore vbi naues ab iniuria hyemis & tempeſtatum vindicantur, & quô importantur merces, vt ſint tutæ. Legitur tantum ſemel, vt : מְחוֹז
In reg. Pſ. 107. ℣. 30. Et deduxit eos ad portũ voluntatis eorum .i. optatum. ἐπὶ λιμένα.

Spina

חוֹחַ Spina ſeu paliurus habens aculeos & vncinos aſperrimos. Eſt quoqꝫ inſtrumentum ferreum fabrefactum in modum ſpinæ aculeatæ, quo olim captiui figebantur. Hieronymus vertit aliquando hamum, aliquando circulum ferreum quo abducebantur vincti hoſtes. Cognationem habet cum חַח .i. ſpina artificialis, quam nos appellare poſſumus catenam habentem ſpinam oblongam. Hinc ἄκανθα, ſpina, ἄκα, acutum, & latini acuo. Et germanicum ein hacke/ein hocken.

Iob 31.℣.vlt. Pro tritico egredietur ſpina, & pro hordeo fœtor .i. lolium. κνίδη. חוֹחַ
2.Reg.14.℣.9. Et 2.Paral.25.℣.19. Spina quæ eſt in Libanon miſit ad Cedrum. ὁ ἄκαν. הַחוֹחַ
Iob 40.℣.21. Nunquid pones iuncum in naſum eius, & ſpina perforabis maxillam eius. δελίῳ. וּבְחוֹחַ
Et plur. Can.2.℣.2. Vt roſa inter ſpinas, ita amica mea inter filias &c. ἐν μέσῳ ἀκανθῶν. הַחוֹחִים
2.Par.33.℣.11. Et ceperunt Manaſſẽ ſpinis, & vinxerũt eũ duabus catenis. ἐν δεσμοῖς. בַּחוֹחִים
Legitur præterea tantum Ieſa.34.℣.13. Hoſeæ 9.℣.6. Pro.26.℣.9.

חֲוָחִים Spineta, loca ſpinoſa. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris.
1.Sam.13.℣.6. Et abdiderunt ſe populi in ſpeluncis, & in ſpinetis &c. ἐν ταῖς μάνδραις. וּבַחֲוָחִים

חָח Fibula habens vncinum inſtar ſpinæ, inſtrumentũ aduncũ. Semel extat, vt,
Exod.35.℣.22. Oñes ſpontanei corde obtulerunt fibulam, & inaurẽ, &c. σφραγίδας. חָח

חוּט Filum, quod ex lino lanaue trahendo ducitur. Cognationem habet cum טָוָה neuit, nam filum vſurpatur in nendo, & ſarciendo veſtes. Affinitate iunctum eſt verbo נָטָה extendit, trahendo.n. extenditur atqꝫ diducitur filũ. Hinc τείω extendo.

Gen.14.℣.pen. Si à filo vſqꝫ ad corrigiam calceamenti, & ſi accepo &c. ἀπὸ σπαρτίου. מִחוּט
Eccle.4.℣.12. Et filum triplicatum non cito (.i. non facile) rumpetur. τὸ σπαρτίον. וְהַחוּט
In reg. Cant.4.℣.3. Tanquam filum coccini labia tua ſunt (rubra) ὡς σπαρτίον. כְּחוּט
Legitur. præterea tantum Ioſ.2.℣.18. Iud.16.℣.12. & 1.Reg 7.℣.15. Ier.52.℣.21.

חוּל Et חִיל doluit, ſenſit cruciatus vehementes in inteſtinis, & plerunqꝫ accipitur de dolore parturientis qui eſt intenſiſſimus, vt eſt tumor eminens in tenuium inteſtinorum parte & mouens tormina atqꝫ dolores vehementes. Cum autem ilia in vtero orbiculatim & inſtar ambitus rotundi diſpoſita ſint, vſurpatur quoqꝫ hæc radix pro choro ducendo, ſaltare per ambitum, ducere choros orbiculares. Cognationẽ habet cum חָלָה ægrotauit, חָלַל ſaucius fuit, perforatus eſt multis ictibus, & cum יָחַל expectauit anxiè & cum dolore. Hinc eſt εἰλεὸς εἰλεὸν & ἰλεὸν Ileus, morbus inteſtinorum, inflatio, ſeu tormen & torſio ilium, ileoſus qui hoc morbo laborat, εἰλέω in auguſtum cogo, in arctum redigo, ἴλη cohors, turma, chorus. Et per inuerſionem radicis λαγὼν, ile, item κῶλον laxius inteſtinum, & κοιλία venter in quo ſunt ilia & inteſtina ſuo ordine diſpoſita.

In 1. Coniug. חָל doluit, languit inſtar puerperæ, cum עַל אֶל & ב importat motum ad perſonam, & ſignificat dolorem inferre.

Ieremiæ 5.℣.3. Percuſſiſti eos & non doluerunt. Thren.4.℣.6. Et non dolorem ſignificarunt. οὐκ ἐπόνεσαν. חָלוּ
Deut.2.℣.25. Et dolebunt à facie tua. καὶ ὠδῖνας ἕξουσιν. וְחָלוּ
Eſaiæ 54.℣.1. Et iubila quæ non parturit. Cap.66.℣.8. Quia parturiuit & peperit. ὤδινε. חָלָה
Eſræ 11.℣.6. Et irruet gladius in ciuitates & abſumet vates eius. וְחָלָה
Eſa.23.℣.4. Non parturiui neqꝫ peperi. οὐκ ὤδινον. חַלְתִּי
Cap.26.℣.18. Concepimus, doluimus ac ſi peperiſſemus ventum. ὠδινήσαμεν. חַלְנוּ
Ezech.30.℣.16. Dolendo dolebit Domino. ταραχῇ ταραχθήσεται. חוֹל
Mich.4.℣.10. Dole atqꝫ erumpe filia Zion. Pſ.114.℣.7. Contremiſce terra. ὤδινε. חוּלִי
Pſ.96.℣.9. & 1.Paral.16.℣.30. Dolete à facie eius omnis terra. σαλευθήτω. חִילוּ
Ier.51.℣.29. Commota eſt terra atqꝫ doluit. καὶ ἐπόνεσε. וַתָּחוֹל
Cap.23.℣.19. & cap.30.℣.pen. Tempeſtas &c. ſuper caput impiorum irruet. ἥξει. יָחוּל
Ier.4.℣.19. Doleo penetralibus cordis mei. τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ. אֹחוּלָה
Iudic.21.℣.21. Si egreſſæ fuerint filiæ Silo ad ſaltandum. χορεύουσαι χοροῖς. לָחוּל

In 2. Coniug. חוֹלֵל fecit dolere, creauit anxiè, expectauit cum dolore.
Iob 26. ℣. pen. Peperit (.i. formauit) manus eius ſerpentem lubricum. ἀποςάτην. חֹלְלָה
Pro. 26. ℣. 10. Magnus (.i. egregius vir) conficit (per ſe) omnia. מְחוֹלֵל
Deut. 32. ℣. 18. Et oblitus es Dei creantis te (vel parientis ſeu formatoris tui) מְחֹלְלֶךָ
Eſa. 51. ℣. 9. Nōne tu es brachiū &c. faciens dolere draconē.i. Pharaonē? διαῤῥήξασα. מְחוֹלֶלֶת
Iudic. 21. ℣. antepenultim. Et acceperunt vxores iuxta numerum ſuum ex choros ducentibus. χορευουσῶν. הַמְחֹלְלוֹת
(ἐτραυματίσθη.
Ieſ. 53 ℣. 5. Et ipſe dolore affectus propter tranſgreſsiones noſtras, & contritus &c. מְחֹלָל
Iob 39. ℣. 1. An noſti tēpus quo pariūt ibices, & obſeruaſti parturire ceruas. ὠδῖνας. חֹלֵל
Pſalm. 29. ℣. 9. Vox Iehoua faciet dolere (vel parturire) ceruas, & denudabit ſyluas. καταρτιζομένη. יְחוֹלֵל
Pro. 25. ℣. 23. Ventus aquilonaris dolere faciet pluuiā.i. debilitat ſeu abigit eā. ἐξεγείρει. תְּחוֹלֵל
Ieſa. 51. ℣. 2. Reſpicite ad Abraham patrem veſtrum, & ad Saram quæ peperit vos. תְּחוֹלֶלְכֶם
(ὠδίνουσαν.
Iob. 35. ℣. 13. Iudicium eſt coram eo, & expectabis eum cum dolore. וּתְחוֹלֵל לוֹ

In voce paſsiua חוֹלַל genitus eſt cum dolore genitricis, formatus eſt. Sexies.
Pſ. 51. ℣. 7. Ecce in iniquitate genitus ſū, et in peccato cōcepit me mater mea. ἐκίσσησέ με. חוֹלָלְתִּי
Prouerb. 8. ℣. 24. Cum nondum eſſent abyſsi formata ſum, nondum fontes abundabant aquis. πηγῆσαι. חוֹלָלְתִּי
Ibidem ℣. 25. Priuſquam montes fixi vel immerſi erant, ante colles formata ſum. γεννᾷ με. חוֹלָלְתִּי
Iob 15. ℣. 7. An primus hominum natus es, & ante colles formatus es? ἐπάγης. חוֹלָלְתָּ
Et cap. 26. ℣. 5. Res emortuæ (.i. metalla) formabuntur ſubter aquas. μαιωθήσονται. יְחוֹלָלוּ
Pſ. 90. ℣. 2, Priuſquam montes naſcerentur & gigneretur terra atque orbis. γεννηθῆναι. וַתְּחוֹלֵל

In 3. Coniug. הֵחִיל fecit dolere ſeu parturire, & abſolutè doluit. Et bis pro effectu, hoc eſt, felici ſucceſſu parturiētis accipit. At cū dativo vel עַד ſignificat anxiè expectare.
Pſalm. 29. ℣. 8. Vox Iehoua faciet dolere (ſeu parturire) deſertum, faciet dolere &c. καταρτιζομένη. יָחִיל
Pſ. 55. ℣. 5. Cor meū dolebit intra me, & terrores mortis ceciderunt ſup me. ἐταράχθη. יָחִיל
Ioel 2. ℣. 6. A facie eius dolebunt populi. Pſ. 77. ℣. 17. Viderunt te aquæ, dolebunt. יָחִילוּ
(ἐφοβήθησαν.
Eſa. 66. ℣. 7. Antequam doleret peperit. πρὶν τὴν ὠδίνουσαν. תָּחִיל
Iob 20. ℣. 21. Nihil reliquū ē ad edēdū, ppterea parturiet (.i. ſuccedet) bonū eius. ἀνθήσει. יָחִיל
Pſ. 10. ℣. 5. Parturient (.i. ſuccedent) viæ eius omni tempore. βεβηλοῦνται. יָחִילוּ
(πάθη.
Pſ. 97. ℣. 4 Illuminauerunt fulgura orbē, vidit & doluit terra. ἐσαλεύθη. תָּחֵל
1. Sam. 31 ℣. 3. Et doluit vehementer à ſagittarijs, i. grauiter vulneratus eſt. ἐτραυματ- וַיָּחֶל
Iudic 3. ℣. 25. Et expectauerunt (cū dolore vel anxietate) vſque ad pudorē. προσέμειναν. וַיָּחִילוּ
Eſa. 45 ℣. 10. Væ qui dicit ad patrem, quid gignes? & ad vxorē quid parturies. τί ὠδίνεις. תְּחִילִין
Præterea tantum Eſaiæ 13. ℣. 8. Cap. 23. ℣. 5. Cap. 26. ℣. 17. Cap. 66. ℣. 7. Ieremiæ 5. ℣. 23. Abac. 3. ℣. 9. Zachar. 9. ℣. 5.

In voce paſsiua הוּחַל genitus eſt, formatus eſt. Semel tantum extat, vt, הֲיוּחַל
Eſa. 66. ℣. 8 Nū formata eſt terra vno die? num naſcetur gens ſemel .i. vna vice. εἰ ὠδῖνε.

In 4. Coniug. הִתְחוֹלֵל fecit ſe dolere, & cum datiuo præſtolatus eſt anxiè.
Iob 15. ℣. 20. Omnibus diebus impij, ipſe facit ſe dolore, id eſt, accerſit ſibi ipſi dolorem. ἐν φροντίδι. מִתְחוֹלֵל
Ier. 23. ℣. 19 Et tempeſtas inferens dolorem, ſuper caput impiorum recidet. συστρεφομένη. מִתְחוֹלֵל
Pſ. 37. ℣. 7. Domitus ſis Domino & præſtolare eum (vel anhela ei) ἱκέτευσον. וְהִתְחוֹלֵל לוֹ

In 4 Con. per reduplicationem radicis הִתְחַלְחַל affecit ſe dolore continuo. ſemel.
Eſther 4. ℣. 4. Et dolore affecta eſt regina vehementer, & miſit veſtes &c. καὶ ἐταράχθη. וַתִּתְחַלְחַל

Inde nomina.

חִיל Dolor, anxietas parturientium, item dolor inteſtinorum & ilium. Sexies legitur, vt
Pſ. 48. ℣. 7. Tremor apprehendit eos ibi, dolor inſtar parturientis. ὠδῖνες ὡς τικτούσης. חִיל
Michæ. 4. ℣. 9. Conſiliarius tuus perijt, nam apprehendet te dolor vt parturientem. ὠδῖνες. חִיל
Ier. 6. ℣. 24. cap. 22. ℣. 23. cap. 50. ℣. 43. Dolor ſicut parturientis. ὠδῖνες. חִיל
Exod. 15. ℣. 14. Dolor (vel anxietas) apprehēdit habitatores paleſtinæ. ὠδῖνες ἔλαβον. חִיל

חִילָה Dolor, εἰλεὸς ileus, morbus gracilioris inteſtini. Semel tantum legitur, vt,
Iob 6. ℣. 10. Et eſſet adhuc conſolatio mihi, conſolideſcerem in dolore &c. בְּחִילָה

Dolor

חַלְחָלָה Dolor intenſiſsimꝰ,nã geminatio radicis auget ſignificationẽ eius. Extat quater.
Ieſ.21.℣.3.Idcirco impleti ſunt lumbi mei dolore, anxietates corripuerunt me.ὠδῖνες. חַלְחָלָה
Inuenitur præterea tantum Ezech.30.℣.4.& 9.Nahum 2.℣.11.

חול Arena maris. q.d. inteſtinum ſeu ile maris, ſemper ſcribitur Holem cum Vau.
Pro.27.℣.3.Grauis eſt lapis, & ponderoſa eſt arena,at ira ſtulti grauior. ἄμμος. הַחוֹל
In reg.Eſa.10.℣.21.Et erit numerus filiorum Iſrael velut arena maris. כְּחוֹל

מָחוֹל Chorus,chorea,tripudium,iuxta ordinem ilium diſpoſitorum.
Pſ.30.℣.pen.Vertiſti planctum meum in chorum(vel tripudium)mihi.εἰς χαρὰν. לְמָחוֹל
In regim. Iere.31.℣.4.Adhuc ornabis tympana tua, &egredieris in choro ludentiũ.
μετὰ συναγωγῆς. (noſter. ὁ χορὸς ἡμῶν. בִּמְחוֹל
Cum affi.Thre.5.℣.15.Ceſſauit gaudium cordis noſtri,verſus eſt in luctum chorus מְחוֹלֵנוּ

מְחוֹלָה Chorea,chorus. Aliquoties in Biblijs inuenitur hoc nomen,vt,
In regim. Cant. 6.℣. vltim. Quid ſpectaretis in Sulammith, quæ eſt vt chorea caſtrorum. ὡς χοροὶ. כִּמְחוֹלַת
Et plural. Exod. 15.℣.20. Et egreſſæ ſunt omnes mulieres poſt eam cum tympanis & choris. καὶ χορῶν. וּבִמְחֹלֹת
Præterea tantum Exod. 32.℣.19. Iudic. 11.℣.34. Cap. 21.℣.21. & 1. Samuel. 18. ℣.6. Cap. 21.℣.11. Cap. 29.℣.5.

חוּם Fuſcus, fuluus,color ſubniger,id eſt,non plenè niger. Cognationem habet cum חָמַם incaluit, calidus fuit, nam calore ſolis corpora aduſta contrahunt ſibi eiuſmodi colorem ſubnigrum, qualis eſt Indorꝝ meridionaliũ & AEthiopum color.Hinc κυμαίνω, κυμαίνομαι æſtuo.
Gen.30.℣.31.Et omne pecus fuſcum inter agnos,& maculoſum,& punctatum. חוּם
Et ibid. legitur tantum verſu 32.& 34.& 39.

חוֹמָה Murus, & propriè qui ex coctis ſeu aduſtis lateribus conficitur,& deinde vſurpatur quoq; de omni muro ciuitatis, quem latini mœnia vocant.
Ioſ.2.℣.13.Nam domus eius erat in pariete muri,atq; in muro habitabat ipſa. φαιὸν. הַחוֹמָה
Cum affi Nah.2.℣.6.Offendent̃ in inceſſu ſuo, feſtinabũt ad murũ eius. ἐπὶ τὰ τείχη. חוֹמָתָהּ
In reg.Nehe.1.℣.3.Et murꝰ Ieruſalẽ interruptus erat,& portæ eiꝰ exuſtæ &c.καὶ τείχη. וְחוֹמַת
Dual.2.Re.25.℣.4.Et oẽs viri bellicoſi fugerũt via portæ ĩter duos muros.τῶν τειχῶν. הַחֹמֹתַיִם
Et plur.Can.5.℣.7.Abſtulerunt pallium meum à me cuſtodes murorum τῶν τειχέων. הַחֹמוֹת
In reg.Pſ.51.℣.pen.Benigne fac &c. cum Zion,ædificabis muros Ieruſalem.τὰ τείχη. חוֹמוֹת
Cum affi.Pſ.55.℣.11. Diu noctuq; circũdabũt eã iuxta muros eius. ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς. חוֹמֹתֶיהָ

חוּס Pepercit conniuendo,miſertus eſt conniuendo, Et propriè tribuitur oculis, Cognationem habet cum חָסָה proiectionem quæſiuit, nam conniuentes in aliorum delictis tegunt illa ceu protectione quadam. Hinc ὅσιος pius qui parcit alteri, ὁσία pietas qua alijs parcemus.
In 1. Coniug.חָס conniuit,connixit,pepercit. Conſtruitur cum עַל:
Ezech. 16.℣.5. Non conniuit ſuꝑ te oculus ad faciendum tibi vnũ ex his. ἐφείσατο. חָסָה
Ionæ 4.℣.pen. Et dixit Iehoua, tu pepercisti cucurbitæ,ꝙ non operatus es.ἐφείσω. חַסְתָּ
Ioel. 2.℣.17. Conniue Iehoua ſuper populo tuo. Nehemiæ 13.℣.22. Et Conniue ſuper me .i. parce mihi. φεῖσαι. חוּסָה
Ieremiæ 13.℣.14. Ezechiel. 24.℣.14.Et non conniuebo. Ionæ 4.℣. vltim. Et ego non parcam Niniuæ? φείσομαι. (parcet. οὐ φείσεται. אָחוּס
Deut.7.℣.16.cap.13.℣.9.cap.19.℣.12.20.cap.25.℣.12.Non coñiuebit oculꝰ meꝰ.i. nõ תָחוֹס
Ezech.5.℣.11.cap.7.℣.4.9.cap.8.℣.18.cap.9.℣.10.Et non conniuebit oculus meꝰ.i. non parcet. οὐ φείσεται. תָּחוֹס
Eſa.13.℣.18. Nõ miſerebunt̃ filiorꝝ,nõ coñiuebit oculus eorꝝ.i.non parcet.φείσονται. תָּחוּס
Pſal.72.℣.13. Conniuebit ſuper paupere & inope,& aĩas inopũ ſaluabit.φείσεται. יָחֹס
Ier.21.℣.7.Et ꝑcuciet eos ore gladij,non coñiuebit ſuꝑ eis.i.non parcet eis. φείσομαι. יָחוּס
1.Sam.24.℣.10.Et dixit, vt occiderem te, ſed peperit tibi(anima mea)καὶ ἐφεισάμην. וַתָּחָס
Et præterea tantum Gen.45.℣.20. Ezech.9.℣.5.cap.20.℣.17.

חוֹת Portus maris,locꝰ in littore ſeu ſtatione obtectus, quo naues à ventis & pluuijs protegunt̃. Cognationẽ habet cum חָפַף & חָפָה velauit, obtexit. Hinc germanicũ **ein hafe/ein meerhaffe**. Belgicum **ein hauen**.Legit̃ tant̃ in reg. cum nomine maris,vt

Geneſ.49.

Gen.49.ꝟ.13.Zebulon ad portum maris habitat, & ad portum nauiũ ꝛc. παράλιος. לְחוֹף
Deut.1.ꝟ.7.Et in portu maris ad terram Chananæorum, & ad Libanum. παράλιαν. וּבְחוֹף
Inuenitur præterea tantum Ioſ.9.ꝟ.1.Iud.5.ꝟ.17.Ier.47.ꝟ.7. Ezech.25.ꝟ.16.

חוּץ Foris,extra,propriè eſt nomen & ſignificat locum exteriorem, vel plateam, ſæpeq; aduerbialiter vſurpatur. Cognationem habet cum חַיִץ .i. paries exterior, vel facies parietis exterioris. Affinitate alludit ad יָצָא exiuit. Hinc ἔξω extra, & germanicum **huſſen / hauſſen** / item **auſſer / auſſerhalb**. Et germani in vſu habent, **ich wil hutzen gehen** .i. exibo foras.

Abſolutè, & cũ ב ſignificat in loco ſeu p locũ, cũ מִן de loc. cum אֶל vel לְ ad locũ.
Deutero. 23.ꝟ.13. Et clauus erit tibi iuxta paxillum tuum, & erit cum ſederis foris.
ἔξω τῆς παρεμβολῆς. חוּץ
Pro.22.ꝟ.13.Dicit piger, Leo eſt foris, in medio platearum interficiar. בַחוּץ
Gen.6.ꝟ.14. Et bituminabis eam ab intus & extrinſecus (vel deforis) ϗ ἔξωθεν. וּמִחוּץ
Ezech.41.ꝟ.pen.Et trabes lignea ante proſpectum veſtibuli ab extra. מֵהַחוּץ
Leuit.4 ꝟ 12.Et exportabit totũ iuuencum ad(locum)qui eſt extra caſtra. ἔξω. אֶל מִחוּץ
Pſ.41.ꝟ.7.Cor eius colligebat iniquitatem ſibi, egreſſus foras loquebatur eam. ἔξω. לַחוּץ
Cum He locali Pro.5.ꝟ.16. Deriuentur ſcaturigines tuæ foras in plateas. חוּצָה
Gen.39.ꝟ.12.Et aufugit atq; egreſſus eſt foras. Sept. ἔξω. הַחוּצָה

חוצות Fores, plateæ, quæ ſunt foris extra domos & atria. Legitur tantum pluraliter.
2.Sam.22.& Pſ.18.ꝟ.43.Contundã eos vt puluerẽ ꝛc. vt lutũ platearũ comminuã eos. חוּצוֹת
1.Reg.10.ꝟ.32.Et plateas pones tibi in Damaſco, ſicut poſuit pater meus. וְחֻצוֹת
In reg.Ier.44.ꝟ.6.Et exarſit in vrbes Iehuda & in plateis Ieruſalem. ἔξωθεν. וּבְחֻצוֹת
Cũ affi.Pſ.144.ꝟ.antep.Oues veſtræ ꝛc. multiplicatæ in plateis noſtris. ἐν ταῖς ἐξόδοις. בְּחוּצוֹתֵינוּ

חִיצוֹן Exterior, externus, extrinſecus, ἐξωτερικός, vel ἐξώτερος, exterior. Quinquies.
Ezech.44.ꝟ.1.Et reduxit me ad portam ſanctuarij exterioris. הַחִיצוֹן
Et cap.41.ꝟ.17. Et ad omnem vndiq; parietem, interius & exterius menſuræ erant. וּבַחִיצוֹן

חִיצוֹנָה Exterior in fœminino genere, externa. Aliquoties reperitur, vt,
2.Reg.16.ꝟ.antep. Et tranſitum regis exteriorem conuertit in domum Domini. הַחִיצוֹנָה
Ezech.42.ꝟ.1.Et eduxit me ad atrium exterius verſus viam aquilonis. ἐξωτέραν. הַחִיצוֹנָה
Itẽ 1.Par.26.ꝟ.28.& 2.Par.33.ꝟ.14.Neh.11.ꝟ.16.Eſth.6.ꝟ.4.Eze.10.ꝟ.1.cap.28.ꝟ.23.

חוק Effigiauit, conſtituit effigiem, ſtatuit effigiando aliquid. Idem quod חָקַק & חָקָה .i. effigiauit, exculpſit effigiem alicuius. Hinc εἰκών & εἰκός effigies εἰκάζω ſimilitudinem conſtituo, imaginor.

In 1. Coniug. חָק conſtituit. Legitur in Infinitiuo & bis tantum, vt,
Pro.8.ꝟ.29. In conſtituendo fundamenta terræ .i. cum conſtitueret ille fundamẽta. בְּחוּקוֹ
Et ꝟ. 27. In conſtituendo (.i. cum conſtitueret ille) globum ſeu faciem abyſsi. בְּחֻקוֹ
In 3. Coniug. paſsiua הוּחַק effigiatus eſt, inſculptus eſt. Semel habetur.
Iob 19.ꝟ.23.Quis dabit vt in libro inſculpantur (aut effigientur) וְיֻחָקוּ

חָוַר Veritus eſt, reueritus fuit. Cognationem habet cum חָפַר profeſſus eſt, quod per metaphoram ſignificat confundi, pudefieri. Hinc eſt latinum vereor cum cõpoſitis.

In 1. Coniug. חָוַר veritus eſt, reueritus eſt. Semel extat.
Ieſ.29.ꝟ.antep.Non erubeſcet Iacob, neq; tunc facies eius verebuntur. μεταβαλεῖ. יֶחֱוָרוּ

Inde nomina.

חור Foramen, cauerna, antrum. Legitur in Biblijs ſacris decies, vt, הַחוֹר
Cant.5.ꝟ.4.Amicus meus miſit manum ſuam è foramine. διὰ τῆς ὀπῆς. חֹר
Ezech.8.ꝟ.7.Et duxit me ꝛc. & ecce foramen quoddam in pariete. ὀπὴ μία. חֹר
2.Reg.12.ꝟ.10.Et accepit Iehoiada pontifex ꝛc. & excauauit foramen. τρώγλην. חֹר
In reg.Ieſ.11.ꝟ.8.Et oblectabitur lactens ſuper foramine aſpidis. τρωγλῶν.
Et plural. 1. Samuel. 14. ꝟ 11. Ecce Ebræi prodeunt è foraminibus vbi ſe abdiderunt. ἐκ τῶν τρωγλῶν. הַחֹרִים
Eſaiæ.42.ꝟ.22. Illaqueari in ſpeluncis (vel foraminibus) omnes iſtos & in domibus carcerum. ἐν τοῖς ταμείοις. בַּחוּרִים

Cum affix.

Cū aff.Zach.14.℣.12.Et oculi eiꝰ cōtabeſcēt in foraminibꝰ ſuis ꝛc.ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν. בְּחֹרֵיהֶן

Nah.2.℣.pen.Et ſtrangulans leænis ſuis cōpleuit præda foramina ſua. νοσσιὰς αὐτοῦ. חֹרָיו

Ieſ.19.℣.9.Et erubeſcent ꝛc. plectentes foramina .i. naſſas. Scribitur pro חֹרִים : חֹרָי

In reg. Iob 30.℣.6.Ad inhabitandum foramina pulueris & petrarum. τρῶγλαι. חֹרֵי

חֹרִים Heroes,candidi,candidati, illuſtres, nobiles,togati, qui vtuntur toga candida, & quorum vultus eſt ingenuus & candidus ſiue heroicus. Hinc græcum ἥρως,heros, & latinum herus ein Herr/ἡρωικός heroicus. Legit̃ tantum pluraliter,in 13 locis,

Eccle.10.℣.17.Bene tibi terra cuius rex filius heroum (vel candidatorum) ἐλευθέρων. חֹרִים

1. Regu.21.℣.8. Et ſcripſit literas &c. ad heroas. Et ℣.11. Seniores atq; heroes qui ſedebant in vrbe eius. (Et dixi ad heroas. וְהַחֹרִים

Neh.2.℣.16.Iudeis & ſacerdotibus,atq; heroibus ꝛc.non indicaui.Cap.4.℣.14.& 19. הַחֹרִים

Cap.5.℣.7. Et litigaui cum heroibus. Cap.7.℣.5. Et congregaui omnes heroas & optimates. ἐντίμους. הַחֹרִים

Cum affix.Eſa.34.℣.12.Heroes eius nominabuntur carentes regno.βασιλεῖς αὐτῆς. חֹרֶיהָ

In reg.Neh.6.℣.17.Atq; in diebus illis multiplicabant heroes Iehuda. Cap.13.℣.17. חֹרֵי

Ier.27.℣.19.& cap.39.℣.9. Et oēs heroes Iuda. (Et litigaui cum heroibus Iuda. חֹרֵי

חור Toga candida & heroica quam olim geſtabant ſoli gubernatores. Bis tantum,

Eſter 1.℣.6.Candidum,Carbaſinum,& hyacinthinum retentum funibus byſſi. חוּר

Et cap.8.℣.antep.Et Mordechai exibat à rege in cultu regio ꝛc. & toga. וְחוּר

חֹרִי Candor,albedo candeſcens & cum ſplendore coniuncta. Semel reperitur.

Gen.40.℣.16.Et ecce tria caniſtra albedinis ſuper capite meo erant. חֹרִי

חוּשׁ Feſtinauit, properauit, accelerauit, promptus fuit ad rem perficiendam, motus eſt feſtinanter, impulſus eſt cum impetu quodam. Hinc ὠκύς velox,celer,ἀΐσσω impello. Et per inuerſionem radicis σείω, σεύω moueo,vnde,moue te ocyus: Germani iubentes aliquem feſtinare ocyus, dicunt huſch .i. fluchs.

In 1.Con.חָשׁ feſtinauit.Conſtruitur cum אֶל ſiue ל. Legit̃ tant̃ in his 14.locis,vt,

Eſa.8.℣.1.& 4.Feſtinauit p̄da .i. prædator,abſtractum pro concreto. ὀξέως. חָשׁ

Deut.32.℣.35.Et feſtinabit(pro feſtinabunt)imminentia eis. καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν. וְחָשׁ

Pſ.119.in ח. Feſtinaui & non tardaui ad cuſtodiendum mandata tua. ἡτοιμάσθην. חַשְׁתִּי

Hab.1.℣.8.Aduolabunt tanq̃ aq̄la feſtinans,ad comedendum. πετασθήσονται. חָשׁ

1.Sā.20.℣.37.Celeriter feſtīa,ne ſtes.Pſ.141.℣.1.O Deus feſtīa mihi Pſ.71.℣.12,σπεῦσον. חוּשָׁה

Pſ.22.℣.20.Pſ.38.℣.23.Pſ.40.℣.14.Pſ.70.℣.2.& 6.Pſ.17.℣.10.Auxiliū meū feſtīa.Pſ.71. חוּשָׁה

Ec.2.℣.pē.Nā q̄s cōedet,& q̄s feſtīabit (ad edēdū)q̃ ego? (℣.12.O Deꝰ feſtīa mihi. יָחוּשׁ

In 3. Coniug. הֵחִישׁ fecit feſtinare, maturauit, & abſolutè feſtinauit, quinquies,

Iud.20.℣.37.Et qui in inſidijs fuerunt feſtinauerunt,& extenderunt ꝛc.ὥρμησε. הֵחִישׁוּ

Pſalm.55.℣.9. Faciam feſtinare euaſionem mihi, à vento turbinoſo, & à tempeſtate. προσεδεχόμην. אָחִישָׁה

Ieſ.5.℣.19.Qui dicunt, acceleret & feſtinanter maturet opus ſuū. τάχος ἐγγισάτω. יָחִישָׁה

Et cap.28.℣.16. Qui credit non feſtinabit .i. expectabit impletionē huius prophetiæ. καταισχυνθῇ. יָחִישׁ

Ieſ.60.℣.vltimo. Ego Iehoua in tempore ſuo faciam feſtinare illud. συνάξω. אֲחִישֶׁנָּה

Inde nomina.

חִישׁ Feſtinatio,feſtinantia. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris.

Pſ.90.℣.10.Et præſtantiſſimum horum eſt labor & dolor,nam auellit feſtinatio. חִישׁ

חוּשׁ Feſtinatio,feſtinantia.Reperitur tantum bis in ſcriptura ſacra, vt,

Cum affi.Iob 20.℣.2.Cogitationes meæ ꝛc. & propterea feſtinatio mea in me. חוּשִׁי

Et plur. Num.32.℣.17.Et nos accingemur feſtinationibus. πρόπεροι. חֻשִׁים

חוּת Conſternatus eſt,proſtratus eſt, deiectus eſt. idem quod חָתַת. Cognationem habet cum נָחַת demiſſus eſt & cum תַּחַת ſub, Nam proſtratus redigitur ſub alicuius pedibus & imperio. Hinc ἡττάομαι vincor, ἥττημαι inferior ſum, ἥττων inferior.

In 3. Coniug. הֵחִית conſternauit, proſtrauit. Legitur tantum ſemel.

Hab.2.℣.17.Nam violentia Libani operiet te, & deuaſtatio iumentorum quæ conſternauit ea .i.tyrannis facta in Libano obruet te &c. πτοήσει. יְחִיתַן

חָזָה Conſpexit,aſpexit,inſpexit,cōtemplatus eſt, vidit viſionem, habuit oculos fixos in aliquid. Et propriè ſignificat aliquid cognoſcere in viſione quod futurum eſt, quemadmodum Deus prophetis in viſione multa reuelauit,Numer.12. Hanc ob rem accipitur ſæpe pro vaticinio ſeu prophetia. Cognationem habet cum חָזִיז .i. coruſcatio, emicatio lucis,& affinitate iungitur verbo אָחַז apprehēdit,vt ſignificet apprehendere viſionem. Hinc χάσκω & χασκάζω intendo defixis oculis, Et ὄσσω ὄσσομαι video,ἐπιόσσομαι aſpicio,ὄσσε & ὄσσεε duo oculi,item ὀσσεύομαι vaticinor,ὄσσεια vaticinium.Heſiod.κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ mala videbat animo.

In 1.Coniug.חָזָה vidit,conſpexit. Cum ב ſignificat videre cum voluptate.
Eſa. 1.ꝟ.1.cap.2.ꝟ.1.cap.13.ꝟ.1.Quam conſpexit.Amos 1.ꝟ.1.Aba.1.ꝟ.1.Quod vidit. εἶδε. חָזָה
Zach.10.ꝟ.2.Thren.2.ꝟ.14. Viderunt mendacium. Ezech.13.ꝟ.6. Viderunt vanitatem.ὁράσεις. חָזוּ
Ezechiel.13.ꝟ.7.&8.Et vidiſtis mendacium. Iob 27.ꝟ.12. Vniuerſi vos vidiſtis. ἑωράκατε. חֲזִיתֶם
Ezech.12.ꝟ.27.Viſio quam ipſe videt. 2.Paral.19 ꝟ.2.Iehu filius Hanani,videns. ὁ προφήτης. חוֹזֶה
Ezec.13.ꝟ.9.&16.Ad ꝓphetas qui vident. Eſa.47.ꝟ.13.Qui vident in ſtellis. ὁρῶντες. הַחֹזִים
Pſ.27.ꝟ.4.Ad contemplandum amænitatem Dñi,& ad inquirendum.&c. τοῦ θεωρεῖν. לַחֲזוֹת
Eſa.33.ꝟ.20.Vide Zion ciuitatem. Et ꝟ.6.Audiſti,vide totum hoc.ἰδοὺ. חֲזֵה
Eſa.30.ꝟ.10.Videte illuſiones. Pſ.46.ꝟ.9.Venite videte opera Domini.ἴδετε. חֲזוּ
Iob 19.ꝟ.26.Et de carne mea videbo Deum. Et ꝟ.27. Quem ego viſurus ſum mihi. אֶחֱזֶה
Exod.18.ꝟ.21.Et tu prouidebis ex oñi populo viros virtuoſos timētes Deū.σκέψαι. תֶחֱזֶה
Numer.24.ꝟ.4.&17.Viſionem omnipotentis videbit.ὅρασιν θεοῦ εἶδεν.Iob 8.ꝟ.17. יֶחֱזֶה
Domum lapidum (.i.rudera) videbit. וְתַחַז
Michæ 4.ꝟ.11.Et aſpiciet Zionem oculus noſter (cum voluptate) אֶחַז
Iob 23.ꝟ.9.Ad ſiniſtram quum ipſe aget quippiam,non videbo (ſeu ſpectabo)
Itē Iob 15.ꝟ.17.cap.24.ꝟ.1.ca.34.ꝟ.31.cap.36.ꝟ.25.Pſ.17.ꝟ.2.et 15. Pſ.58.ꝟ.9.et 11.&c.

Inde nomina.

חוֹזֶה Viſio,prouiſio. In hac ſignificatione legitur tantum ſemel,aliâs eſt participium. חֹזֶה
Ieſ.28.ꝟ.15.Et cum inferno fecimus prouiſionem .i. inijmus pactum.

חָזוֹן Viſio,viſus,contemplatio,conſpectio. Aliquoties in Biblijs vſurpatur. בְּחָזוֹן
Pſ.89.ꝟ.20.Tunc loquutus es ꝑ viſionē pijs tuis,& dixiſti poſui auxiliū&c.ἐν ὁράσει. חֲזוֹן
In reg.Ieſ.29.ꝟ.7. Et erit tanq; ſomnium viſionis nocturnæ.

חִזָּיוֹן Viſio,contemplatio,reuelatio, diuina per viſionem exhibita. Octies legitur. הַחִזָּיוֹן
2.Sam.7.ꝟ.17.Et ſecundum viſionem hanc,ſic loquutus eſt Nathan. חִזָּיוֹן
Ieſ.22.ꝟ.1.Onus vallis viſionis .i. Ieruſalem in qua multæ viſiones fuerunt. חֶזְיוֹן
In reg.Iob.33.ꝟ.15.In ſomnio viſionis noctis,quando cadit ſopor ſuper homines. כְּחֶזְיוֹן
Iob 20.ꝟ.8 Et fugabitur quemadmodum viſio noctis. מֵחֶזְיֹנוֹ
Cum affi.Zach.13.ꝟ.4.Eo quoq; tempore pudeſient prophetæ quiſq; à viſione ſua. חֶזְיֹנוֹת
Et plur.Ioel.3.ꝟ.1.Adoleſcentes veſtri viſiones videbunt. ὁράσεις ὄψονται. מֵחֶזְיֹנוֹת
In reg.Iob 4.ꝟ.13. Inter cogitationes,(quæ oriebantur)è viſionibus noctis.

חָזוּת Viſio,conſpectio,reuelatio diuinitus per viſionem exhibita. Quinqes legitur,vt חָזוּת
Ieſ.21.ꝟ.2.Viſio prædura indicata eſt mihi,excurſor excurrit,& vaſtator.ὅραμα. חָזוּת
Dan.8.ꝟ.8.Et caper ille(habebat)cornu viſionis,id eſt, conſpicuum.κέρας θεωρητόν. וְחָזוּתְכֶם
Cum affi.Ieſ.28.ꝟ.18.Et viſio veſtra cum inferno non conſtabit .i.prouiſio veſtra. חָזוּת
In reg.Ieſ.29.ꝟ.11.Et facta eſt vobis viſio omnium(rerum)tanq; verba libri &c. וּבַחֲזוֹת
Et plur.2.Par.9.ꝟ.pen.Et in viſionibus Ieddo videntis ſuꝑ Ieroboā. ἐν ταῖς ὁράσεσι.

מַחֲזֶה Viſio,viſus,ſpectrum,conſpectio,reuelatio viſiua. Ter vſurpatū legitur,vt, בְּמַחֲזֶה
Gen.15.ꝟ.1. Factum eſt verbum Iehoua ad Abram per viſionem.ἐν ὁράματι.
In regim. Numer.24.ꝟ.4. Dixit auditor eloquiorum Dei qui viſum omnipotentis vidit. ὅρασιν θεοῦ εἶδεν. מַחֲזֵה מַחֲזֵה
Ezech.13.ꝟ.7.An non viſionem vanitatis conſpexiſtis.ὅρασιν.

מֶחֱזָה Feneſtra præbens proſpectum & viſionem, legitur tantum ſemel, vt, וּמֶחֱזָה
1.Reg.7.ꝟ.4.&5.Et feneſtra (ſeu proſpectus)ad feneſtram tribus vicibus.

חָזֶה Pectus, pectuſculum,& vſurpatur tantum de pectore animalis, quod incurrit in oculos hominum & in proſpectu eſt.Legitur ſæpe in Biblijs; vt;

Exod.29.ꝟ.26.Et tolles pectus de ariete,Leu.7.ꝟ.30. adipem ſuper pectuſculo offeret,pectus ad agitandum. הֶחָזֶה
In reg.Leu.7.ꝟ.34.Leu.10.ꝟ.14.& 15. Nam pectus agitationis,& crus leuationis. חָזֵה
Et plur.Leuit.9.ꝟ.20.Et poſuerunt adipes ſuper pectuſcula. Et ꝟ.21.Et pectuſcula atq; armum. הֶחָזוֹת
Et p̃terea tantũ Exo.29.ꝟ.27.Leu.7.ꝟ.31.34.cap.8.ꝟ.29. Num.6.ꝟ.20. cap.18.ꝟ.18.

חָזִיז

Coruſcatio,emicatio flãmę p̃cedentis,tonitrua,viſio fulguris. Cognationẽ habet cũ חָזָה vidit & cõſpexit.Hinc χάσκω, χασκάζω intẽdo oculis defixis, ſexies legitur.
In reg.Iob 28.ꝟ.antep. & ca.38.ꝟ.25. Et viam coruſcationi tonitruorum(fecit) לַחֲזִיז
Et plu.Zac.10.ꝟ.1.Iehoua fecit coruſcationẽ,& pluuiã nimboſam dabit.Φαντασίας. חֲזִיזִים

חָזַק

Præualuit,inualuit,præualidus fuit,fortis fuit,obfirmatus eſt. Cognationem habet cum אָחַז firmiter apprehendit,validè tenuit. Hinc ἰσχύω valeo,fortis ſum,ἰσχυρός fortis, ἰσχύω poſſum,valeo,Item σωκέω,σωκόω valeo,poſſum,auxilior.

In I.Con.חָזַק & חָזֵק inualuit,fortis fuit,& cum præpoſitione עַל vel מִן ſignificat præualeſcere. Eſt verbum neutrum,& ſæpiſsimè vſurpatur in Biblijs, vt:
Gen.41.ꝟ.vlt.Quia inualuerat fames per totam terram Aegypti. ἐπεκράτησε. חָזַק
2.Par.28.ꝟ.20.Et obſedit eum,& non præualebat ei(Achas) חָזָקוֹ
Ier.20.ꝟ.7.Illexiſti me ô Domine,& illectus ſum,p̃ualuiſti mihi,& potuiſti ἠδυνάσθης. חֲזַקְתַּנִי
2.Sam.3.ꝟ.1.Et Dauid promouebat atq; inualeſcebat, At domus Saulis. ἐκραταιοῦτο. וְחָזֵק
2.Reg.12.ꝟ.13.Ad omne quod pertinebat ad templum vt firmaretur. לְחָזְקָה
Semel tranſitiuè.Ezech.30.ꝟ.21.Et ad confirmandũ illud(brachiũ)vt gladiũ teneat. לְחָזְקָהּ
Pſ.27.ꝟ.vlt.Specta ad Iehoua,inualeſce,& confortetur cor tuum. κραταιούσθω. חֲזַק
Dan.11.ꝟ.5.Et præualebit rex Auſtri,& ex principibus eius præualeſcet. ἐνισχύσει. וַיֶּחֱזַק
2.Sam.10.ꝟ.11.Et dixit,Si præualuerit Aram (.i. Syria) mihi opem feres, Et ſi filij תֶּחֱזַק
Ammon præualuerint tibi,adero & ego tibi ad opitulandum tibi. κραταιωθῶσιν. יֶחֶזְקוּ
2.Sam.2.ꝟ.7.Et nunc inualeſcant (vel confirmentur)manus veſtræ.κραταιούσθωσαν. תֶּחֱזַקְנָה

In 2.Con. חִזֵּק obfirmauit, roborauit, item indurauit, habet accuſatiuum, vt:
Pſ.147.ꝟ.13.Quoniam roborauit vectes portarum tuarum,benedixit &c. ἐνίσχυσε. חִזַּק
Exo.14.ꝟ.17.Et ecce ego obfirmo cor Aegyptiorum vt illos ſequantur. מְחַזֵּק
2.Reg.22.ꝟ.5.Ad obfirmandam ruinam domus.i.ad inſtaurandũ ſacra tecta templi, לְחַזֵּק
Deut.1.ꝟ.38.Ioſua filius Nun qui ſtat ante te veniet iſthuc,eum cõfirma. κατίσχυσον. חַזֵּק
Exod.4.ꝟ.21.Et ego obfirmabo(.i.retinebo vel indurabo)cor eius. σκληρυνῶ. אֲחַזֵּק
Et ca.14.ꝟ.8.Et obfirmauit cor Pharaonis regis Aegypti & inſequutꝰ eſt.ἐσκλήρυνε. וַיְחַזֵּק
Da.10.ꝟ.4.à fine.Itaq; rurſꝰ me contingens hoĩum more cõfirmauit me. ἐνίσχυσέ με. וַיְחַזְּקֵנִי

In 3. Coniug. הֶחֱזִיק fecit eſſe firmum,apprehendit firmiter, retinuit validè,Conſtruitur cum accuſatiuo,interdum cum datiuo,item cum præpoſitione בּ vel עַל:
Nehe.3.ꝟ.4.Et ad manum eorum firmauit(murum)Meremoth filius Vriæ. הֶחֱזִיק
Ieſ.45.ꝟ.1.Sic dicit Dominus vncto ſuo Cyro,cuius dexterã apprehendi. ἐκράτησα. הֶחֱזַקְתִּי
Eze.30.ꝟ.pen.Et firmabo brachia regis Babel,brachia aũt Pharaonis ꝛc. καὶ ἐνισχύσω. וְהַחֲזַקְתִּי
Exod.9.ꝟ.2.Quod ſi renueris tu dimittere,& adhuc retinueris eos. ἐγκρατεῖς. מַחֲזִיק
Ieſ.64.ꝟ.7.Non eſt qui inuocet nomen tuũ, aut qui incitet ſe ad app̃hendendum te. לְהַחֲזִיק
Pſal.35.ꝟ.2.Apprehende ſcutum & lanceam, & ſurge ad auxilium meum, ἐπιλαβοῦ. הַחֲזֵק
Ieſ.42.ꝟ.6.Ego Iehoua vocaui te in iuſticia,& apprehendam manum tuam. וְאַחְזֵק
2.Reg.4.ꝟ.8.Atq; ibi erat mulier quædam inſignis,quæ retinuit eum. וַתַּחֲזֶק־בּוֹ
Iob 18.ꝟ.9.Tenebit calcaneũ laqueus,obfirmabit (vel apprehendet) eũ ſitibundus. יַחֲזֵק
Ieſ.56.ꝟ.2.Beatꝰ homo ꝗ fecerit hoc, & filiꝰ hominis ꝗ app̃hẽderit hoc, ἀντεχόμενος. יַחֲזִיק

In 4 Coniug.הִתְחַזֵּק & הִתְחַזַּק firmauit ſeipſum, corroborauit ſe. (ἀντέσῃ.
2.Par.13.ꝟ.7.Et Rehabeam erat puer & tenero corde,& non firmauerat ſe corã eis. הִתְחַזַּק
Dan.10.ꝟ.vlt.Et non erit vnus qui ſe confirmaret.i.nemo ſtrenuè aget mecum. מִתְחַזֵּק
2.Par.13.ꝟ.8. Et nunc vos cogitatis ad corroborandum vos cõtra regnum Iehoua. לְהִתְחַזֵּק
1.Reg.20.ꝟ.22.Vade,corrobora te,& ſcito, ac vide quid facturus ſis. הִתְחַזֵּק
Gen.48.ꝟ.2.Et corroborauit ſe Iſrael,& reſedit ſuper lectum. Sept. καὶ ἐνισχύσας. וַיִּתְחַזֵּק
2.Par.21.ꝟ.4.Et ſurrexit Iehoram ꝛc.& confirmauit ſe & occidit ꝛc. Є ἐκραταιώθη. וַיִּתְחַזַּק

Inde nomina.

חָזָק Validus,fortis,firmus. Nomen adiectiuum & paſsim in Biblijs vſurpatur.

Ieſ.28.℣.2.Ecce validus(ſiue fortis)& robuſtus(dies)domini ꝛc. ἴσχυρον. חָזָק
Pſ.35.℣.10.Eripiens miſerum à fortiore illo,& miſerum atq; egenum.&c. στερεωτέρων. מֵחָזָק
Et plur.Ezech.3.℣.8. Ecce dedi facies tuas firmas contra facies eorum. δυνατὸν. חֲזָקִים
In reg.Ibid.℣.7.Quia vniuerſa domus Iſrael ſunt(homines) firmi fronte. חִזְקֵי

חֲזָקָה Firma,valida,fortis. Legitur tantum in ſtatu abſoluto vſurpatum.

Exo.6.℣.1.Quoniam p manum validã dimittet eos, & per manũ fortem ꝛc. ὑψηλῷ. חֲזָקָה
Pſ.136.℣.12.In manu forti & brachio extento,quia in ſeculum miſericordia eius. חֲזָקָה

חֵזֶק Robur,fortitudo. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris , vt:

Cum affi.Pſ.18.℣.2. Ex intimis viſceribus diligã te Iehoua fortitudo mea.ἡ ἰσχύς μου. חִזְקִי

חֶזְקָה Fortitudo,item firma apprehenſio vel retentio. Abſolutè non reperitur.

Cum affi.leui.2.Par.12.℣.1.& cap.26.℣.16. Et ſecundum fortitudinem ſuam &c. וּכְחֶזְקָתוֹ וּכְחֶזְקָתוֹ
Dan.11.℣.2.Et ſecundum fortitudinem(.i.vbertatem)ſuam in diuitijs ſuis. כְּחֶזְקַת
In reg.Ieſ.8.℣.12.In apprehenſione manus.i.cum me apprehenderet manu.

חֹזֶק Fortitudo,firmitas,robur. Abſolutè non inueni vſurpatum , græci vſurpant δύναμιν & ἰσχύν.

In reg.Hagg.2.℣.pen.Et ſubuertam ſolium &c. & abolebo firmitatem regnorum. חֹזֶק
Cum aff.Amos 6.℣.pen.An non in fortitudine noſtra ſumemus nobis cornua? ἰσχύι. בְּחָזְקֵנוּ

חָזְקָה Fortitudo,& cum præpoſitione ב aduerbiaſcit,fortiter,vehementer.

1.Sa.2.℣.16.Quia nunc dabis,aut ſi minus,accipiã in fortitudine.i.violenter. κραταιῶς. בְחָזְקָה
Ionæ 3.℣.8.Et clamabunt ad Deum in fortitudine.i.ſtrenuè clamitabunt ἐκτενῶς. בְחָזְקָה

חָזִיר Sus,porcus,& dicitur à rediendo poſt lotionem ad volutabrum , nam Chaldæis ſonat hæc radix redire,reuerti. Hinc per apocopen ὗς ſus, & per tranſpoſitionem literarum χοῖρος.i. porcus, χοίριος & χοίρεος porcinus,ſuillus, χοίρειον porcellus ꝛc. ſexies extat.

Le.11.℣.7.& Deu.14.℣.8.Et ſuem (non comedetis) licet .n. diuidat vngulam. τὸν ὗν. הַחֲזִיר
Pro.11.℣.22.Monile aureum in naſo ſuis,ita eſt mulier pulchra & peruerſa. ὗος. חֲזִיר
Inuenitur præterea tantum Pſ.80.℣.14.Ieſ.65.℣.4. Et cap.66.℣.3. & 17.

חַח Catena & inſtrumentum ferreum inſtar freni , quo maxillis iniecto ducuntur & cicurantur beſtiæ feræ. Item circulus ferreus vel hamus, quo captiui figebantur olim,non diſsimile genus circulorum , quo Turcæ ſuos captiuos detinent vinctos. Radix eſt inuſitata חָחַח Cognationem habet cum חוֹחַ ſpina , item acus , hamus , eine Hacke/. Legitur ſexies in Biblijs, vt:

Cum affi.2.Reg.19.℣.28.Ieſ.37.℣.29.Et ponam hamum meum &c. & frenum ſuum. (ἐν κημῷ. ἄγκιστρόν μου. חַחִי
Et plur.Ezech.19.℣.4. & 9. Et duxerunt eum hamis(.i.catenis) in terram Aegypti. בַּחַחִים חַחִים
Ezech.29.℣.4. Et dabo hamos in maxillas tuas, & faciam adhæreſcere &c. παγίδα. חַחִים
Ezech.38.℣.4.Et reducam te,& ponam hamos in maxillas tuas.

חָטָא Peccauit,deſciuit à via recta,deflexit,errauit peccando.Cognationem habet cum נָטָה declinauit, & cum חוּט filum. Significat enim filum non ſequi ſed aberrare. Hinc ταίω, πλειτάω erro, ἀπίω negligo, ἄτη nocumentum,culpa,noxa.

In 1. Coniug. חָטָא peccauit , aberrauit. Ponitur abſolutè vel cum datiuo , item cum ב vel מ Accuſatiuum non habet niſi ſuæ ſignificationis. חָטָא
Exod.32.℣.31. Peccauit populus iſte peccatum magnum(ſeu grande.) (ἥμαρτεν. חָטָאתִי
Pſ.41.℣.5.Miſerere mei,ſana animam meam , quia peccaui tibi. חָטָאָה
Thren.1.℣.8.Peccatum peccauit Ieruſalem,propterea in dimotionem fuit.ἁμαρτίαν חֹטֵא
Ieſ.1.℣.4.Væ genti peccatrici(vel peccanti)populo onuſto iniquitate ἁμαρτωλὸν. חֹטֵא
Eccle.8.℣.12.Qui aberrat facit malũ centies. Secundũ puncta legit חֹטֶה : חֹטֵא ὃς ἥμαρτεν. הַחֹטֵאת
Eze. 18.℣.4.& 20.Anima quę peccat ipſa morietur,(ſeu anima peccãs) ἁμαρτάνουσα. מֵחֲטוֹא
Pſ.39.℣.2. Cuſtodiam vias meas à peccando(.i.ne peccem) lingua mea. ἁμαρτωλὸν. בִחֲטָאָה
Num.15.℣.29.Et expiabit ſacerdos animam delinquentẽ in peccando. ἀκουσιασθείσης.

Pſal.

Buxt. Aberravit à scopo.

Pſal.119.in Beth. In corde meo repoſui eloquium tuum, vt non peccem tibi. אֶחֱטָא־לָךְ
1.Reg.8.℣.46. Si peccauerint tibi, quia non eſt homo qui non peccet, ἁμαρτήσεται. יֶחֱטָא
Pſal.4.℣.5.Contremiſcite, & non peccetis, dicite in corde veſtro ꝛc. ϗ μὴ ἁμαρτάνετε. תֶּחֱטָאוּ
In 2.Con. חִטֵּא & חִטָּא expiauit, purgauit à peccatis, **entſündigen.**
Leuit.14.℣.52.Et expiabit domum illam ſanguine auis.i.emundabit, ϗ ἀφαγνιεῖ. וְחִטֵּא
Ezech.43.℣.19.Et purgabis illud (à peccato) & expiabis illud, περιῤῥανεῖς. וְחִטֵּאתָ
Leuit.6.℣.19.Et ſacerdos qui expiat eam.i.offerens hoſtiam pro peccato. ἀναφέρων. הַמְחַטֵּא
Et cap.14.℣.49.Et accipiet ad expiandam domum iſtam duas auiculas ꝛc. ἀφαγνίσαι. לְחַטֵּא
Leuit.8.℣.15.Et accepit Moſe ſanguinem ꝛc. & expiauit altare, ϗ ἐκαθάρισε. וַיְחַטֵּא
Pſal.51.℣.9.Expiabis me hyſſopo, & mundus ero, lauabis me, &c. ῥαντιεῖς. תְּחַטְּאֵנִי
Gen.31.℣.39.Dilaceratũ non attuli ad te, ſed ego expiaui(.i.perſolui) illud, ἀπετίννυον. אֲחַטֶּנָּה
In 3.Coniug. הֶחֱטִיא fecit peccare, & abſolutè peccauit, aliquoties extat.
2.Re.13.℣.2.Et ſequutꝰ eſt peccata Ieroboã filij Nebat, q̃ fecit peccare Iſrael. ἐξήμαρτε הֶחֱטִיא
Et ℣.6.Non receſſerunt à peccatis domus Ieroboã q̃ fecit peccare Iſrael, ἐξήμαρτε. הֶחֱטִי
Ieſa.29.℣.4. à fine. Facientes peccare hominem verbo, & qui arguenti inſidiantur,
ποιοῦντες ἁμαρτεῖν. מַחֲטִיאֵי
Eccl.5.℣.5.Ne des os tuũ ad faciendũ peccare carnẽ tuam ꝛc. p לְהַחֲטִיא ἐξαμαρτεῖν. לַחֲטִיא
Deut.24.℣.4.Et non facias peccare terram.i.ne des occaſionem peccandi populo,
οὐ μιανεῖτε. תַחֲטִיא
2.Reg.21.℣.11. Et fecit peccare etiam Iehudam idolis ſuis, καὶ ἐξήγαγε τὸν ἰοῦδαν. וַיַּחֲטִיא
In 4. Coniug. הִתְחַטֵּא expiauit ſeſe, purgauit ſe mundando, aliquoties reperitur.
Num.19.℣.12.13.& 20. Is expiabit ſe hac (aqua) tertio & ſeptimo die, & mundus erit
&c. ἀφαγνισθῇ. (ἁγνισθήσεται. יִתְחַטָּא
Et cap.31.℣.19. Qui interfecerit animam, aut qui tetigerit occiſum, expiabitis vos, תִּתְחַטְּאוּ

Inde nomina.

חֵטְא Peccatum, & non ſcribitur חֵטָא ne accentus transferatur ad vltimam literam.
Thren.1.℣.8.Peccatum peccauit Ieruſalem propterea in dimotionem facta eſt, ἁ-
μαρτίαν ἥμαρτεν. (ἁμαρτίας. חֵטְא
In reg. Ieſ.53.℣.vlt. Et ipſe peccata multorum portauit, & pro ſceleratis orauit, חֵטְא־
Cum affi.Leu.20.℣.20.Pudenda patruelis ſui retexit, peccatũ ſuum ferent, ἁμαρτίαν. חֶטְאָם
Et plur. Eccleſ.10.℣.4.Nam lenitas ſedabit peccata magna.i. operiet multitudinem,
ἁμαρτίας. (ἡμῶν. חֲטָאִים
Cum affi.leui.Pſ.103.℣.10.Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis, ꝛc. τὰς ἁμαρτίας כַּחֲטָאֵינוּ
Cum affix. graui. Ieſ.1.℣.18. Si fuerint peccata veſtra vt coccus, tanquam niuis alba &c. αἱ ἁμαρτίαι. חֲטָאֵיכֶם
In reg.Ezech.23.℣.vlt. Et peccata idolorum portabitis, τὰς ἁμαρτίας. וַחֲטָאֵי

חֲטָאָה Peccatum, erratum. In hac forma legitur tantum abſolutè, & ſepties reperitur.
Pſ.32.℣.1.Beatꝰ is cui ſublata eſt transgreſsio, & cuius peccatũ tectũ eſt, αἱ ἁμαρτίαι. חֲטָאָה
Et Pſ.109.℣.7.Et oratio eius ſit in peccatum.i.reddat iudicẽ offenſiorem, εἰς ἁμαρτίαν. לַחֲטָאָה

חַטָּאת Peccatum, erratũ, offenſio, culpa, Aleph quieſcit ideoq; He fœm. mutat̃ in Tau.
Exo.5.℣.16.Ecce ſerui tui vapulant, & peccatum populo tuo (imputatur) ἀδικήσεις. וְחָטָאת

חַטָּא Peccator, in ſingulari non vſurpatur, ſed participium Kal ſupplet locum eius.
Plur.Pſ.1.℣.1.Beatꝰ vir q̃ nõ ambulauit ꝛc. & in via peccatorũ nõ ſtetit, ἁμαρτωλῶν. חַטָּאִים
Cum affi.Ieſ.13.℣.9. Vt ponat terram in deſolationem, & peccatores eius exterminabit, ἁμαρτωλοὺς. וְחַטָּאֶיהָ
In reg.Amos 9.℣.10.Gladio moriemini omnes peccatores populi mei, ἁμαρτωλοὶ. חַטָּאֵי

חַטָּאָה Peccatrix, ſed vſitatius ſubſtantiuè vſurpatum ſignificat peccatum, ſæpè extat.
Amos 9.℣.8.Ecce oculi Domini Dei in dominationem peccatricem.i. ἁμαρτωλῶν. הַחַטָּאָה
Exod.34.℣.7.Dimittens iniquitatem & transgreſsionem, & peccatum, ϗ ἁμαρτίας. וְחַטָּאָה

חַטָּאת Peccatũ, Item expiatio ſeu hoſtia pro peccato. He mutat̃ in ת vt Aleph quieſcat.
Ieſr.30.℣.1. Et non eſt ſpiritus meus ad cumulandum peccatum ſuper peccatum, ἁ-
μαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις. (τῆς ἁμαρτίας. חַטָּאת
Leuit.4.℣.antep.Et ponet manum ſuã ſup̱ caput hoſtiæ, & iugulabit eam in hoſtiã, הַחַטָּאת
Cum affix.leui.Pſ.51.℣.4.Laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me,
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. וּמֵחַטָּאתִי

Cum

Cũ affi.gra.Deu.9.℣.22.Cibũ non comedi,& aquã nõ bibi ꝑpter oẽ pctũm veſtrũ. חַטַּאתְכֶם
In reg.1.Sa.15.℣.23.Quia peccatum magiæ eſt rebellio .i. tam graue pctũ vt magna. חַטַּאת
Oſe.4.℣.8.Hoſtiam populi mei comedent,& ad iniquitatẽ ſuam attollũt animũ &c. חַטַּאת
Et plu.Iob.13.℣.23. Quot ſunt meæ trãſgreſsiões & peccata. πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου. וְחַטָּאוֹת
Cum affix.Mich.7.℣.pen.Et deijciet in profundum maris omnia peccata eorum. חַטֹּאתָם
Iere.5.℣.25. Et peccata veſtra vetuerunt bonum à vobis. ἁμαρτίαι ὑμῶν. וְחַטֹּאותֵיכֶם
In reg.Pſal.25.℣.7. Peccata iuuentutis meæ, & tranſgreſsiones meas ne memineris. חַטֹּאות
(ἁμαρτίας.

חָטַב Cecîdit ligna,ſecuit,diſſecuit, ſuccidit, diſcidit. Et dicitur tantum de ſectione aut cæſione lignorũ. Cognationẽ habet cum חָבַט excuſsit fruges, & חָטַף abripuit & טָבַח mactauit.Hinc ꝑ metatheſin κόπτω, διακόπτω.i.cędo,& ꝑ aphęreſin τύπτω ꝑcutio.

In 1.Con.חָטַב cecîdit ligna,ſuccidit.Conſtruitꝰ cũum accuſ.legitꝰ tantũ octies,vt:
Deut.29.℣.11.A cędente ligna tua,vſq; ad haurientem aquas tuas. ἀπὸ ξυλοκόπου, מֵחֹטֵב
2.Par.2.℣.9.Et ecce cæſoribus,& exciſoribus lignorum dedi triticum. τοῖς κόπτουσι. לַחֹטְבִים
Iere.46.℣.22. Et ſecuribus venient ad eum,vt cæſores lignorum, ὡς κόπτοντες ξύλα. כְּחֹטְבֵי
Ioſu.9.℣.21.& 23.atq; 27. Cæſores lignorum(vel cædentes ligna) ξυλοφόροι חֹטְבֵי
Proue.7.℣.16.Stragulis ſtraui lectum meum, exciſionibus lodicis ꝛc. ἀμφιταμώμῳ. חֲטֻבוֹת
Deut.19.℣.5. Vt ſi qs cũ proximo ſuo ingreditur ſyluã ad cædendũ ligna.συναγαγεῖν. לַחְטֹב
Eze.39.℣.10.Et non auferent ligna de agro,neq; ſuccident de ſyluis. μὴ κόψωσιν. יַחְטְבוּ
In 2. Coniug. חִטֵּב excîdit. Et legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Pſal. 144.℣.12. Filiæ noſtræ ſint tanquam anguli exciſi (vel exculpti) inſtar palatij. מְחֻטָּבוֹת
περικεκοσμημέναι.

Inde nomen.

חֲטֻבָה Exciſum , exculptum,acupictum, arte exciſum ſeu intertextum. ſemel.
Prouerb.7.℣.16. Stragulis ſtraui lectulum meum, tapetijs exciſionibus , & lodice (Aegypti. ἀμφιταμώμῳ. חֲטֻבוֹת

חָטָה Peccauit,aberrauit à recta ſemita,idem quod חָטָא: Hinc ταίω, περιταίω erro,aberro,ἀτίω,negligo,noceo & rarius vſurpatur hæc radix.

In 1. Coniug. חָטָה peccauit, aberrauit. Ter inuenitur in Biblijs, vt:
Eccle.2.℣.vlt.Et peccatori dedit negocium colligendi & congregandi. ἁμαρτάνοντι. וְלַחוֹטֶא
1.Sam.14.℣.33. Ecce populi peccant domino ad edendum cum ſanguine. ἡμάρτηκε. חֹטְאִים
Gen.20.℣.6.Et abſtinui te à peccando mihi.i.ne peccares mihi. τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν. מֵחֲטוֹ
Hæc ratione punctorum leguntur à radice חָטָה atq; ratione literarum à חָטָא:

חָטַם Reconditus fuit in locum ſecretiorem, repoſitus eſt, abſconditus eſt. Cognationem habet cum חָתַם obſignauit ſigillo,& אָטַם obturauit aures, & טָמַן recondidit. Hinc ταμιεύω ſepono,recondo,ταμεῖον conditorium , locus in quo aliquid recõditur.

In 1. Coniug. חָטַם reconditus fuit. Et legitur tantum ſemel ,vt:
Ieſ.48.℣.9.Propter nomen meum differam iram meam,& propter laudem meam recondar tibi,i.tibi in bonum abſcondar & cohibebor ne excindam te. ἐπάξω. אֶחֱטָם־לָךְ

חָטַף Rapuit celeriter,abripuit, corripuit vi quadam,idem quod חָתַף: Cognatione alludit ad חָטַב.i.ſecuit ligna,& cum פָּתַח aperuit. Hinc per inuerſionem radicis πέτομαι & ἵπταμαι.i.volo,as, quod fit raptu quodam,πετεινὸς.i. volucer,celer.

In 1. Coniug.חָטַף rapuit,abripuit. Et legitur tantum ter in Biblijs, vt:
Iu.21.℣.21.Et egrediẽini de vineis,& rapietis vobis vnuſquiſq; vxorẽ ſuã. ἁρπάσετε. וַחֲטַפְתֶּם
Pſal.10.℣.9. Tanq; leo in latibulo ſuo inſidiabitur ad rapiendum (ſeu ſpoliandum) miſerum,rapiet miſerum in trahendo eum in rete ſuum. ἁρπάσαι. לַחֲטוֹף יַחְטֹף

חֹטֶר Virga,rudicula,ſurculus,virgula pullulans,ramus,germen arboris. Cognationem habet cum חֶרֶט ſtilus ſcribarum qui eſt inſtar virgæ, Item affinitate alludit ad verbum חָתַר perfodit, nam virgæ inſtrumento vtimur ſæpè in perfodiendo. Hinc per metatheſin ῥόδη roſarum frutex,virga producens roſas, Et latinum rudis ſubſtantiuum,rudicula eſt virga impolita,& germanicum ein Ruthe. pro ח ſi legitur G, eſt Gerte. Bis extat,vt:

Ieſ.11.℣.1.Et egredietur virga de ſtirpe Iſai, & flos de radicibus eius ꝛc. ῥάβδος. חֹטֶר
In reg.Pro.14.℣.3. In ore ſtulti eſt virga(ſeu baculus)ſuperbiæ. βακτηρία. חֹטֶר

חָיַב Reum fecit, accuſauit, condemnauit ſontem, obnoxium reddidit. Cognationem habet cum חב .i.debitor, de quo ſupra. Hinc βιάω, βιάομαι, βιάζω, βιάζομαι, vrgeo, adigo, vim infero &c.

In 2. Coniug. חִיֵּב reum fecit, obnoxium reddidit. Semel inuenitur.
Dan.1.℣.10. Et condemnabitis caput meum regi, καὶ καταδικάζετε τὴν κεφαλήν μου. וְחִיַּבְתֶּם

חִידָה Aenigma, problema; de hoc vide radicem חוד propoſuit ænigma.

חָיָה Vixit, reuixit, viguit, naturalem habuit vigorem vitæ, & metaphoricè conualuit, reualuit, ſanus fuit, qui enim conualeſcunt ex graui morbo videntur reuiuiſcere. Idem ſignificat quod חָיַי & affinitate alludit ad חָוָה illuſtrauit, nã res illuſtrata videtur vitæ reſtituta Non multum differt ab הָיָה fuit, nam quemadmodum habet aſpirationem duriorem, ita quocꝫ ſignificationẽ vegetiorem, non enim ſignificat tantũ aliquid eſſe, ſed & vegetari ſeu viuere in ſuo eſſe. Hinc ,p י vſurpant græci γ literam eiuſdem inſtrumenti vt ὑγιαίνω, ὑγιάζω conualeo, ſanus ſum, ὑγεία, ὑγία, ὑγιεία ſanitas, ὑγιής, ὑγιὴς.i.ſanus, item ἰάω, ἰάομαι ſano, medeor ad conſeruandã vitã, item vigeo ꝛc.

In 1.Coniug. חָיָה vixit, conualuit, ponitur abſolutè, rarius cum ב vel מִן.
Deu.30.℣.16.Et viues, & multiplicaberis, & bẽdicet te Dñs Deꝰ in terra, καὶ ζήσεσθε. וְחָיִיתָ
Ier.38.℣.17.Et ciuitas hæc non comburetur igni, ſed viues tu & domus tua, ἐ ζήσῃ. וְחָיִתָה
Zach.10.℣.11. Viuentq́ cum filijs & reuertentur, אֶת exponitur per עִם: ἐκθρέψουσι וְחָיוּ
Ezech.37.℣.5. Ecce ego facio venire in vos ſpiritum, & viuetis. וִחְיִיתֶם
Ezec.18.℣.28. Et ſi reuerſus fuerit ꝛc. Viuendo viuet, non moriet̃, ζωῇ ζήσεται. יִחְיֶה חָיוֹ
Ioſuæ 5.℣.8. Et ſederunt in caſtris donec conualeſcere eos. ἕως ὑγιάσθησαν. חֲיוֹתָם
Ezech.33.℣.13. Et iuſtus non poterit viuere in die quum peccauerit ipſe. σωθῆναι. לִחְיוֹת
Prouer.4.℣.4.Apprehendat verba mea cor tuum, cuſtodi præcepta mea & viue. וֶחְיֵה
2.Re.1.℣.2. Conſulite Baalzebub, ſim ne conualiturꝰ ab hoc morbo meo. εἰ ζήσομαι. אֶחְיֶה
Pro.15.℣.25. Qui vero dona(.i.munera & corruptelas)odit, viuet. σώζεται. יִחְיֶה
Deu.33.℣.6.Viuat Ruben, & non moriat̃, ſintq́ homines illius pauci numero. ζήτω. יְחִי
Gen.5.℣.3. Et vixit Adã triginta & centũ annis, & genuit in ſimilitudine ſua. ἔζησε. וַיְחִי
2.Reg.20.℣.7. & Ieſa.38.℣.penult. Et contundent (cataplaſma) ſuper vlcus & reuiuiſcet. καὶ ὑγιὴς ἔσῃ. וַיֶּחִי
Pſ.69.℣.5.à fine. Lætabuntur quærentes Deum & viuet cor eorum. καὶ ζήσεται. וִיחִי

In 2. Coniug. חִיָּה viuificauit, in vita conſeruauit, & metaphor.reparauit.
Pſ.22.℣.antep.Et animã ſuã non viuificauit.i.nemo eoꝝ ſuã vitã potuit ſeruare. ζῇ. חִיָּה
Pſ.30.℣.4.Iehoua eduxiſti ab inferno animam meam, viuificaſti me, &c. ἔσωσάς με. חִיִּיתַנִי
1.Sam.2.℣.6.Iehoua mortificat & viuificat, deijcit in barathrum & euehit, ζωογονεῖ. וּמְחַיֶּה
Ezech.13.℣.19.Et ad viuificandum animas, ꝗbus vitam promittere non debueratis. וּלְחַיּוֹת
Pſal.119. In Lamed. Adhæſit pulueri anima mea, viuifica me ſecundum ℣bum tuũ. חַיֵּנִי
Ier.49.℣.11.Derelinque pupillos tuos, & ego viuificabo, (.i.reficiã eos) ἐγὼ ζήσομαι. אֲחַיֶּה
Eze.18.℣.27.Et fecerit iudiciũ & iuſticiã, is animã ſuã conſeruabit in vita. ἐφύλαξε. יְחַיֶּה
Oſeæ 6.℣.3. Viuificabit nos poſt biduum, Græca verſio habet ὑγιάσει. יְחַיֵּנוּ
Pſal.138.℣.penul. Cum verſabor in medio periculo viuificabis me. ζήσεις με. תְּחַיֵּנִי

In 3. Coniug. הֶחֱיָה fecit viuere, viuificauit, vitæ reſtituit, ſæpè legitur, vt:
2.Reg.8.℣.5.Et cum narraret ipſe regi quomodo vitę reſtituiſſet mortuũ. ἐζωπύρησεν. הֶחֱיָה
Ioſ.2.℣.12.Et ſinetis viuere patrẽ meũ & matrem meam, & fratres meos. ζωγρήσατε. וְהַחֲיִתֶם
Et cap.9.℣.20. Hoc faciemus eis & ſinendo eos viuere .i. ſinemus eos ſuperſtites. ζωγρῆσαι αὐτούς. וְהַחֲיֵה
Ieſ.57.℣.15.Ad viuificandum ſpiritum humilium, & ad viuificandũ cor contritoꝝ. לְהַחֲיוֹת
Et cap.38.℣.16. Et ſomno me degrauabis, & viuifica me. διδοὺς ζωήν. וְהַחֲיֵינִי

Inde nomina.

חַיָּה Animal viuens, beſtia, fera. Eſt generale nomen omnium viuentium, rarius tribuitur hominibus. θηρίων.
Gen.8.℣.1.Et recordatus eſt Deus ipſius Noe & cuncti animalis, & cuncti iumẽti. הַחַיָּה

Et cap.37.℣.33. Tunica eſt filij mei,fera peſſima deuorauit eum, θηρίον. חַיָּה
2.Sam.23.℣.11.Et congregati ſunt Palæſthini in gregem.i.vt grex animaliũ,εἰς θηρία. לַחַיָּה
Cum affi.Pſ.68.℣.11. Grex tuus habitabit in ea(terra)præparabis &c. τὰ ζῶά σου. חַיָּתְךָ
Ieſ.40.℣.16.Et Libanus nõ ſufficit ad incendiũ,& fera eius nõ ſufficit ad holocauſtũ. וְחַיָּתוֹ
In reg.2.Sam.23.℣.13. At grex Palæſthinorum caſtra metabatur in valle gigantum. וְחַיַּת
Pſ.68.℣.31.Increpa feram cannæ,i.cœtum haſtatorum,congregationem. τοῖς θηρίοις. חַיַּת
Cum Vau paragogico.Pſ.50.℣.10. Quia mea eſt oĩs fera ſyluæ,iumenta in mõtibus. חַיְתוֹ
Et plur.Pſ.104.℣.25. Ibi animalia parua cum magnis ſunt, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. חַיּוֹת
Quando autem ſignificat vitam, eſt à radice חָיִי de qua mox ſequetur.

מִחְיָה Viuificatio,viuacitas.Item victus,ſuſtentatio vitæ,nutrimentũ,conſeruatio vitæ.
Ge.45.℣.5.Nam ad viuificationẽ(.i.conſeruationẽ)miſit me Deus ante vos, εἰς ζωήν. לְמִחְיָה
Cum aff.Iud.17.℣.10.Dabo tibi 10.argenteos &c.& victum tuum, καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου. וּמִחְיָתֶךָ
In reg.Leuit.13.℣.10. Et viuacitas(vel ſanitas)carnis recentis (vel ſenſiuæ)fuerit,σαρ-(κὸς τῆς ζώσης. וּמִחְיַת
Item Iudicum 6.℣.4. Eſa.9.℣.8. 2.Paral.14.℣.13.

חָיָא Vixit,potitus eſt vita naturali. Et per metaphoram ſanus fuit, conualuit. Idem ſignificat quod חָיָה, & affinitate alludit ad חִוָּה patefecit,illuſtrauit, nam res obſcura,ſi in lucem producitur,ad vitam reuocata dici ſolet. Hinc ὑγιάζω,ὑγιαίνω, conualeo,ſanus ſum, ὑγιής ſanus.

In I. Coniug. חַי vixit, vſurpatur tantum cum defectu ainpoal ad formam סַב:
Et non inuenitur niſi ſaltem in tertia præteriti ſingularis, & in præſenti.
Gen.5.℣.5. Et fuerunt omnes dies Adami quos vixit.930. anni, ὡς ἔζησε. חַי
Et cap.3.℣.antep.Ne forte mittat manũ ſuã &c.& edat atq; viuat in æternũ, καὶ ζήσεται. וָחַי
Exod.33.℣.antep. Quoniam non videbit me homo,& viuet. καὶ ζήσεται. וָחָי
Parti.ſeu nomen participiale,Ieſ.38.℣.19. Viuens viuens,ipſe celebrabit te, οἱ ζῶντες. חַי חַי
Gen.6.℣.19. Et ex omni viuente omniq; carne,bina de ſingulis introduces. הַחַי
In pauſa ca.45.℣.3. Ego ſum Ioſeph. Nũ adhuc pater meus viuens eſt(vel viuit?)ζῇ. חָי
1.Sam.2.℣.15.non accipiet à te carnẽ coctã, ſed viuentem.i.crudam quæ nuper vixit. חָי
Et plur.Pſ.69.℣.29.Deleant̃ de libro viuentiũ,& inter iuſtos nõ ſcribantur,ζώντων. חַיִּים
Leuit.14.℣.5 Ad vas fictile ſuper aquas viuentes(vel viuas)ὕδατι ζῶντι. חַיִּים
In fœm.gen. Gen.1.℣.24. Producat terra animam viuentem iuxta ſpeciem ſuam. חַיָּה
Ezech.1.℣.20.Quia ſpiritus viuens(ſiue vitalis) erat in rotis, ζωῆς. הַחַיָּה
Et plur.Leuit.14.℣.4.Et accipiet pro mundante ſe duas aues viuas & puras, ζῶντα. חַיּוֹת

Inde nomina.

חַיָּה Vita,nomen ſubſtantiuum. Quando aũt ſignificat animal ſeu beſtiam eſt ab חָיָה:
Gen.18.℣.10.Et dixit,reuertendo reuertar ad te circiter tempus vitæ(Saræ) εἰς ὥρας. חַיָּה
Cum affix. Pſal. 143.℣.3. Perſecutus eſt inimicus animam meam,contudit &c.vitam meam. חַיָּתִי
In reg.Ieſ.57.℣.10. Vitam manus tuæ inueniſti,propterea non ægrotaſti. חַיַּת

חַיִּים Vita,plurale tantum eſt,comprehendit multas vitæ commoditates, ſæpè extat.
Pſal.34.℣.13.Quis eſt homo qui vult vitam,& diligit dies vt videat bonum? ζωήν. חַיִּים
Iob.24.℣.22. Inſurget(contra aliquem)& non credet vitæ, ἑαυτοῦ ζωῆς. בַּחַיִּין
Cum affi.Pſ.103.℣.4.Qui vindicat ab interitu vitã tuam,q coronat te &c. τὴν ζωήν σου. חַיָּיְכִי
2.Sam.1.℣.4.à fine. In vita ſua & in morte ſua non ſunt ſeparati &c.ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. בְּחַיֵּיהֶם
In reg.Dan.12.℣.2.Illi ad vitam æternitatis,at iſti ad opprobria & diritatem. לְחַיֵּי

חַיּוּת Vita. Non autem vſurpatur hæc forma niſi tantum ſemel,vt:
In reg.2.Sam.20.℣.3. Et fuerũt concluſæ vſq; ad diem mortis ſuæ in viduitate vitæ. חַיּוּת

חֵי Vita,vſurpatur tantum in iuramentis, vbi per alium quam per Deum verum iuratur. At quando iuſiurandum per Deum fit,tunc vſupatur participium, quod etiam nominaliter verti poteſt, vt:
2.Reg.2.℣.2. Et dixit Eliſa,viuus Iehoua (hoc eſt per vitam omnipotentis Dei) ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου.& vita animæ tuæ ſi derelinquam te,deſcenderuntq; in Bethel. חַי
וְחֵי
Amos 8.℣.vlt. Vita Dei tui Dan,& vita peregrinationis Berſaba. חֵי
Et ſic 1.Samuel 4.℣.25.& cap.20.℣.3. cap.25.℣.26. Item 2.Sam.14 ℣.19. cap.15.℣.21.

Faux

חֵיךְ Faux,palatum quo inhiamus ad cibum , idem quod חֵךְ de quo vide radicem
חָכַךְ inhiauit palato exerto. Hinc χάω hio,inhio. Legit̃ in hac forma tantum ſemel.
Iob 34.℣.3.Nã auris ſermones ꝓbabit,& palatũ guſtabit ad comedendũ. ἡ λάρυγξ. וְחֵיךְ

חַיִל Succeſsus,proſperitas , ſtrenuitas, facultas,vſurpatur quoq; de exercitu ſtrenuo,
itẽ ſignificat fortitudinẽ diuitias ,in quibꝰ honeſtè colligẽdis conſiſtit ſtrenuitas, &
virtus quædã. Cognationẽ habet cum חוּל doluit in partu,vbi puerpera enititur &
ſtrenuè laborat ad edendum fœtum felicem. Hinc ὑλέω & latinum valeo , germa:
hail. Sæpe legitur in Biblijs. (δυνατοὶ.
Gen.47.℣.6.Et ſint inter eos viri ſtrenuitatis. Hieronymus vertit viros induſtrios. חַיִל
Exod.18.℣.21. Et tu prouidebis &c.viros ſtrenuitatis.Et ℣.25.Et elegit Moſe viros
ſtrenuos. δυνατοὺς. (δυνατὸς. חַיִל
Iud.11.℣.1. Et Iephthe Gileadites erat vir ſtrenuitatis(ſeu vir ſtrenuus & Heroicus) חַיִל
Ezech.32.℣.10.Exercitus magnus valde,valde.Et ℣.38.Et exercitus multus. חַיִל
1.Reg.20.℣.25.Et tu numerabis tibi exercitum,ſicut fuit exercitus qui cecidit. חַיִל
In pauſa. Pſalm.84.℣.8.Ibunt de exercitu in exercitum. Septuag: de virtute in vir-
tutem. ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν. (virtute. δύναμιν. אֶל־חָיִל
Deut.8.℣.18. Ipſe dat tibi robur ad faciendum opes.Pſ.18.℣.33.Deus qui cingit me חַיִל
In regim. Exod.14.℣.28. Omnis exercitus Pharaonis. Ierem.37.℣.7. Et ecce ex-
ercitus Pharaonis. δύναμις. חֵיל
Cum affix. Exod.14.℣.9. Et exercitus eius. ℣.17. Glorificabor in Pharaone & in
omni exercitu eius. חֵילוֹ
Ier.17.℣.3.Facultatem tuam,oẽs theſauros tuos in direptionem dabo. חֵילְךָ
Et plur.Ier.40.℣.7. Et audiuerunt oẽs duces exercituũ , qui in agro erant. הַחֲיָלִים
Cum affi.Eſa.30.℣.6.Baiulabunt in humeris pulloꝝ facultates eoꝝ. τὸν πλοῦτον αὐτῶν. חֵילֵיהֶם

חֵל Antemurale,murus exterior vrbis,propugnaculũ,quod eſt in circuitu & ambitu
ciuitatis. Interdũ habet י adiũctum,& plerunq; vſurpatur cũ nomine חוֹמָה .i. mu-
rus,aut cum אַרְמְנוֹת .i. turres, mœnia,vnde ſtrenuè pugnatur, & quod robori eſt
ac præſidio.
Eſa.26.℣.1.Vrbs fortis eſt nobis , ſalutem ponet muros & antemurale. περὶ τεῖχος. וָחֵל
Thren.2.in Heth. Et luctum fecit antemurale & murus,quia pariter &c. חֵל
2.Sam.20.℣.15.Et ſtetit(mulier)in antemurali,omnis autem populus ꝛc. προτείχισμα. בַּחֵל
In reg.1.Reg.21.℣.22.Canes comedent Iſabælem in antemurali Ieſreæl. בְּחֵל
Cum affi.Pſ.122.℣.7.Sit pax in antemurali tuo,& ſalus in turribus tuis. ἐν τῇ δυνάμει. בְּחֵילֵךְ

חֵלְכָה Inops, carens faculcatibus,obſcurus fortuna & ſucceſſu. De hoc infra.

חִיל Doluit, hanc radicem inuenies in חוּל:

חִין Gratia,beneuolentia ,in ſignificatione nihil omnino differt à חֵן de quo in radi-
ce חָנַן .i. gratiam præſtitit. Hinc germanicum **gůnnen / gunſt** / fauor. Et in hac for-
ma reperitur tantum ſemel,vt
In reg.Iob 41.℣.4.Non præteribo ſilentio ꝛc. & gratiam diſpoſitionis eius. ἐλεήσω. וְחִין

חַיִץ Paries exterior muri. Cognationem habet cum חוּץ foris, extra, exterius, &c.
Hinc germanicum **huſſen/ hauſſen**/ Et græcum ἔξω extus,extrinſecus. Semel extat.
Ezech.13.℣.10.Et ipſe ædificauit parietẽ,atq; ecce ipſi oblinũt eum cruſta inutili. τὸν חַיִץ
(τοῖχον.

חִיצוֹן Exterior, de hoc nomine dictum eſt in radice חוּץ foris, extra.

חֵיק & חֵק ſinus,gremium , media pars corporis quæ eſt inter duo brachia vſq; ad me-
dietatem inter duo femora. Metaphoricè tribuitur etiam inanimatis rebus , & ſi-
gnificat medietatem. Cognationem habet cum חָקַק effigiauit,conſtituit lineas ali-
cuius rei, nam ſinus certis limitibus eſt conſtitutus. ἀγκάλη, ἀγκαλίς , ἀγκοίνη .i. vl-
na. Et German. **ein Checke/ jecklein** veſtis fœminarum tegens vlnas & ſinum.
Pro.17.℣.23.Munus è ſinu impius accipiet , vt deprauet & ſemitas iudicij. ἐν κόλποις. מֵחֵיק
In reg. Ier.32.℣.18.Et reddens iniquitatem patrum in ſinumilioꝝ ſuoꝝ. εἰς κόλπους. חֵיק
1.Reg.22.℣.35.Et efluxit ſanguis vulneris in ſinum (.i.medietatẽ)currus. εἰς κόλπον. חֵיק

Ezech.43.ꝟ.14.Et à ſinu (.i. medio)terræ ad crepidinem inferiorem. וּמֵחֵיק
Cum affi.Iob 19.ꝟ.antep.Quamuis defecerint renes mei in ſinu meo. ἐν κόλπῳ. בְּחֵקִי
Ieſ.40.ꝟ.11.Et brachio ſuo congregabit agnos, & in gremio ſuo portabit. ἐν κόλπῳ. וּבְחֵיקוֹ

חִישׁ Feſtinatio. De hoc dictum eſt in radice חוּשׁ feſtinauit.

חָכָה Expectauit inhiando ad perſonam ſeu rem aliquam, appetijt aliquid vehementer & ſummo niſu, Cognationem habet cum חָכַךְ inhiauit palato ceu ad cibum. חֵיךְ palatum. Nam quemadmodum famelici aperto ore, aptato palato auidè inhiant ad eſcam, ita quoq; auidam & hiantem expectationem & concupiſcentiam ſignificat hoc verbum. Hinc χαίνω hio, hiſco, ἐπιχαίνω inhio, χάζω aperio, chiaſmum facio, & germanicum hauchen/ item geinen.

In 1. Coniug. חָכָה inhiauit, Conſtruitur cum datiuo, & ſemel tantum legitur.
Ieſ.30.ꝟ.18.Beati omnes qui inhiant illi .i. qui expectant illum. ἐμμένοντες. חוֹכֵי

In 2. Coniug. חִכָּה inhiauit ſedulò, ponitur cum datiuo, & actõ & cum עַד:
Iob 32.ꝟ.4.Et Elihu inhiauerat Iobum ſermonibus.i.appetiuerat loq cũ eo. ἐπέμεινε. חִכָּה
Ieſ.8.ꝟ.18.Et inhiabo Dño, qui abſcondit faciem ſuam à domo Iacob. μενῶ. וְחִכִּיתִי
2.Reg.7.ꝟ.9.Et nos ſi tacuerimus, & inhiauerimus donec illuxerit mane. μένομεν. וְחִכִּינוּ
Dan.12.ꝟ.pen. Beatus ille qui inhiabit & perueniet ad dies &c. ὁ ὑπομένων. הַמְחַכֶּה
Hab.2.ꝟ.3.Si diſtulerit, inhia illi, nam veniẽdo veniet, & non morã nectet. ὑπόμεινον. חַכֵּה־לוֹ
2.Reg.9.ꝟ.3 Et apies ianuã, atqꝫ fugies, & non inhiabis.i.non expectabis. καὶ οὐ μενεῖς. תְחַכֶּה
Ieſ.30.ꝟ.18.Et ob id inhiabit Iehoua ad miſerendum veſtri. μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι. יְחַכֶּה
Præterea tantum Pſ.33.ꝟ.20.& Pſ.106.ꝟ.13. Iob.3.ꝟ.21.Ieſ.64.ꝟ.4.& Zephan.3.ꝟ.8.

חָכַךְ Inhiauit palato aperto ad cibum, appetijt cibum aperto ore & lingua exerta, auidè & faucibus præparatis expetijt eſcam. Cognationem habet cum חָכָה inhiauit expectando. Hinc χάω, χαίνω hio, ἐγχαίνω inhio. Non autem legitur verbaliter, ſed tantum nomina, quemadmodũ à priori radice non ſunt nomina ſed tant̃ verba.

חֵךְ Palatum quo inhiamus ad cibum capiendum, hiatus oris, fauces apertæ.
Iob 12.ꝟ.11.An non auris ſermones ꝓbabit, & palatum guſtabit cibum? λάρυγξ. וְחֵךְ
Cum affi.Pro.8.ꝟ.7.Nam veritatem meditabitur(ꝓferet)palatũ meũ. ὁ λάρυγξ μου. חִכִּי
Oſe.8.ꝟ.1.Ad palatum tuum (adhibe)buccinam, quaſi aqla (venit hoſtis) εἰς κόλπον. חִכְּךָ
Iob 29.ꝟ.10. Et lingua eorum palato eorum adhæreſcebat. λάρυγγι αὐτῶν. לְחִכָּם

חַךְ Hamus piſcarius, vncus ex quo piſcatores eſcam ſuſpendunt ad capiendos piſces, qui dum inhiant ei, infigitur palato eorum. Hinc ein hacke. Semel extat, vt,
In reg.plur.Oſe.6.ꝟ.antep.Et cum hamis viri ſunt latrunculi ꝛc. ἡ ἰσχύς. וּבְחַכֵּי

חַכָּה Hamus, cui ad ineſcandum piſces cibus appingitur, vt inhiantibus infigatur.
Ter legitur in fœminino genere, vt,
Hab.1.ꝟ.antep.Omne illud hamo extrahit, contrahet in ſagenam ſuam. ἐν ἀγκίστρῳ. בְּחַכָּה
Ieſ.19.ꝟ.8.Et dolebunt piſcatores, & lugebunt mittentes in fluuium hamũ. ἄγκιστρον. חַכָּה
Iob 40.ꝟ.10.Nũquid extrahes cetũ hamo, aut fune demerges linguã eiꝰ? ἐν ἀγκίστρῳ. וּבְחַכָּה

חָכַל Colorauit rubedine, pinxit rubeo colore. Cognationem habet cum כָּחַל colorauit oculos ſtibio ſeu pigmento, ornauit faciem ſtibio. Hinc latini per inuerſionẽ radicis coloro, as, are, & nomen color. Apud Ebræos non inuenitur verbaliter hæc radix, ſed tantum nominaliter, vt,

חַכְלִילִי Rubicundus valde, habens magnam gratiam apud homines. Semel extat.
Gen.49.ꝟ.12.Et rubicundus oculorum præ vino, & albus dentium. χαροποιοί. חַכְלִילִי

חַכְלִילוּת Rubedo, coloratio, color rubicundus qui quocunqꝫ modo rubeat. Semel.
Pro.23.ꝟ.29.Cui ſunt vulnera gratis? cui eſt rubedo oculorum? πελιδνοί. חַכְלִלוּת

חָכַם Sapuit mente, ſapiens fuit, ſapientia præditus eſt, ſapienter egit. Hinc per inuerſionem radicis eſt μάγος magus, ſapiens diuinoꝝ interpres, μαγεία, magia, ꝙ Perſi accipiunt pro ſapientia & perfecta rerum naturalium cognitione, vnde & magi ab illis appellabantur, quos Græci alio nomine vocant Philoſophos, Latini ſapientes, vt Matth. 2. Ecce magi ab oriente venerunt Ieroſolymam &c. Poſtꝙ vero magi apud Perſas potiſsimum Deoꝝ cultui vacarent, & omnibus legibus vetitas artes exercent, in tantum aucta eſt eorum vanitas, vt non ſolum obſeruatione ſiderum futura prædicere, ſed artibus quibuſdam & maleficijs, & ſcire ſe omnia, & facere poſſe profiterentur. μαγεύω, magicam exerceo &c.

In 1. Con. חָכַם ſapuit, ſapiens fuit, ſapientia præditus eſt. Sæpe vſurpatur.

Pro.23.℣.15. Fli mi, ſi ſapiens fuerit cor tuũ, lætabitur quoq; cor meum. σοφὴ γένηται. חָכַם

Et cap.9.℣.12. Si ſapuiſti, tibi ſapueris, ſi vero irriſor fueris, tu ſolus feres. σοφὸς γένῃ. חָכַמְתָּ

Et cap.6.℣.6. Vade ad formicam piger, & vide vias eius, & eſto ſapiens. σοφώτερος. וַחֲכָם

Eccle.7.℣.24 Dixi, ſapiens ero, & hæc res remota fuit à me. σοφισθήσομαι. אֶחְכָּמָה

Pro.19.℣.20. Audi conſilium, & ſuſcipe caſtigationem, vt ſapiens fias. ἵνα σοφὸς γένῃ. תֶּחְכַּם

1.Reg.4.℣.31. Et ſapientior fuit Salomon cunctis hominibus. ἐσοφίσατο. וַיֶּחְכַּם

Pro.13.℣.20. Qui ambulat cum ſapientibus, ſapiens erit. σοφὸς ἔσῃ. יֶחְכָּם

In 2. Con. חִכֵּם effecit ſapientem, edocuit ſapientiam vel magiam.

Pſ.58.℣.6. Qui non audiet vocẽ incãtantiũ, cõiurãtis cõiuratiões magicè. παρὰ σοφοῦ. מְחֻכָּם

Pro.30.℣.24. Quatuor ſunt minima inter terreſtria, ſed ſapientia prædita. σοφώτερα. מְחֻכָּמִים

Pſ.105.℣.21. Et ſeniores eius ſapientiam docebit. σοφίσαι. יְחַכֵּם

Pſ.119. in Mem. Inimicis meis ſapientiorem me efficies in præceptis tuis. ἐσόφισάς με. תְּחַכְּמֵנִי

Iob 35.℣.11. Et præ auibus cœli docebit nos ſapientiam. יְחַכְּמֵנוּ

In 3. Coniugat. הֶחְכִּים fecit ſapere. Legitur tantum in regimin. participij fœm.

Pſ.19.℣.8. Teſtimonium Domini fidele, ſapientiam præſtans ſimplicibus. σοφίζουσα. מַחְכִּימַת

In 4. Coniug. הִתְחַכֵּם fecit ſe ſapere, ſimulauit ſe ſapientem. Bis legitur.

Eccle.7.℣.17. Ne ſis iuſtus nimiũ, & ne videaris tibi ſapere plus quã oportet. σοφίζου. תִּתְחַכַּם

Exod.1.℣.9. Agite, ſapientes nos præſtemus propter illum, ne forte augeſcat &c. κατασοφισώμεθα. נִתְחַכְּמָה

Inde nomina.

חָכָם Sapiens, magus, induſtrius, prudens in rebus diuinis & humanis.

Pro.10.℣.1. Filius ſapiens lætificabit patrem, at filius ſtultus eſt mœror. σοφὸς. חָכָם

Eccle.2.℣.14. Sapientis oculi ſũt in capite eius, at ſtultus in tenebris ambulat. τοῦ σοφοῦ. הֶחָכָם

In reg. Pro.10.℣.8. Sapiens corde ſuſcipiet præcepta, ſtultus autem &c. σοφὸς καρδίᾳ. חֲכַם

Et plur. ibid.℣.14. Sapientes recondent (.i. diſſimulabunt) ſcientiam. σοφοί. חֲכָמִים

Cum affi. leui. Ieſ.29.℣.14. Et peribit ſapientia ſapientum eius. τῶν σοφῶν. חֲכָמָיו

In reg. Ier.10.℣.7. Quia inter omnes ſapientes gentium, & in toto regno &c. חַכְמֵי

חֲכָמָה Sapiens, induſtria, exercitata in cognitione rerum diuinarum & naturalium.

2.Sam.20.℣.16. Et clamauit mulier ſapiens de ciuitate, audite, audite &c. σοφὴ. חֲכָמָה

In reg. Exo.35.℣.25. Et quælibet mulier ſapiens corde manibus ſuis neuerunt. σοφὴ. חַכְמַת

Et plur. Ier.9.℣.17. Et ad ſapientes (mulieres) mittite, vt & ipſæ veniant. σοφάς. הַחֲכָמוֹת

In reg. Pro.14.℣.1. Sapientiores mulierum ædificarunt domum ſuam. σοφαί. חַכְמוֹת

חָכְמָה Sapientia rerum diuinarum & humanarum, magia in rebus naturalibus.

Pro.1.℣.2. Ad cognoſcendum ſapientiam & diſciplinam &c. γνῶναι σοφίαν. חָכְמָה

Et ibid.℣.7. Timor Domini initium ſcientiæ, ſapientiam & diſciplinam ſtulti. &c. חָכְמָה

Cum affix. Pro.5.℣.1. Fili mi ad ſapientiam meam attende. ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε. לְחָכְמָתִי

In reg. 1.Reg.4.℣.23. Et excelluit ſapientia Salomonis præ ſapientia omniũ &c. σοφία. חָכְמַת

Et plur. Pſ.49.℣.3. Os meum loquetur ſapientias, & meditatio cordis &c. σοφίαν. חָכְמוֹת

Pro.9.℣.1. Sapientiæ ædificarunt domũ ſuã. Nomẽ plur. cum verbo ſingula. ἡ σοφία. חָכְמוֹת

חֵיל Antemurale, propugnaculum, de hoc vide radicem חִיל ſiue חַיִל:

חָלָא

Aegrotauit, infirmatus eſt, dolorem & cruciatum ſenſit, idem quod חָלָה & cognationem habet cum חָלַל .i. inflictus eſt vulneribus, item cum חִיל doluit. Hinc χαλάω remiſſus ſum viribus, Item εἰλεὸς ileus, morbus inteſtinorum ſeu ilium.

In 1. Coniug. חָלָא ægrotauit, inuenitur tantum ſemel, vt,

2.Par.16.℣.antep. Et ægrotauit Aſa anno 39: regni ſui pedibus ſuis .i. laborauit podagra. Secundum punctorum aſsignationem legitur וַיֶּחֱלֶה: ἐμαλακίσθη. וַיֶּחֱלָא

In 3. Coniug. הֶחֱלִיא affecit ægritudine. Et legitur tantum ſemel, vt,

Ieſa.53.℣. antepenult. Et Iehoua voluit contundere eum, ægritudine affecit (eum) καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. הֶחֱלִי

Aleph tertia radicalis implicitè quieſcit in hirek magno, aliâs eſſet הֶחֱלָה:

Inde nomina.

חֲלָאִים Monilia facta ex auro ad formã iliorũ, quæ habent flexuoſiſsimos orbes. Semel. חֲלָאִים
Can.7.℣.2.Vertebræ coxarum tuarum ſunt quaſi monilia. ὁρμίσκοις.

חֶלְאָה Ambuſtio ollæ, ægritudo ollæ, vt eſt ſpuma. Ter legitur.
Cum affi.Ezec.24.℣.6.Væ ollæ, cuius ſpuma eſt in ea, & ſpuma eius non exiijt. ἰός. חֶלְאָתָהּ
Et ℣.11.Et excoquatur in medio eius immundicia eius, conſumaturq́ ſpuma eiꝰ. ἰός. חֶלְאָתָהּ
Et ℣.12.Fruſtra ſudatum eſt, quia non exiijt ab ea multum ſpumæ eius. ἀκαθαρσία. חֶלְאָתָהּ

תַּחֲלוּאִים Morbi ilium, ægritudines, infirmitates, Reperitur quinquies in Biblijs vt
Plural. 2. Paralip. 21.℣. penult. Exierunt inteſtina eius, &c. & mortuus eſt in ægri- בְּתַחֲלֻאִים
tudinibus. ἐν μαλακίᾳ.
Ier.16.℣.4.Mortibus infirmitatũ morientur, non plangentur & non ſepelientur. ἐν (θανάτῳ νοσερῷ. תַּחֲלֻאִים
Cum aff.Pſ.103.℣.3.Qui medetur omnibus infirmatibus tuis. τὰς νόσους σου. תַּחֲלוּאָיְכִי
Deut.29.℣.22.Et videbunt plagas terræ huius, & infirmitates eius. τὰς νόσους αὐτῆς. תַּחֲלֻאֶיהָ
In reg.Ier.14.℣.18. Et ſi ingrediar ciuitatem, ecce ægritudines famis. תַּחֲלוּאֵי

חָלָב Lac ex quo butyrum & pinguedo conficitur frequenti agitatione, cuius vſus in cibis condiendis eſt gratiſsimus, vnde metaphoricè pro vbertate ſeu bonitate accipitur. Cognationem habet cum חָלַף mutatus eſt, tranſijt, nam lac multis vicibus agitatum tranſit & mutatur in pinguedinem, hoc eſt, in butyrum. Hinc Græci quoq́ acceperunt λιπαίνω impinguo, λίπα, λιπαρὸν pingue & pinguedo, λιπαρὸς pinguis, formoſus. Hinc per apocopen γάλα, γλαγος .i. lac, γαλακτιάω lacto. Germani per inuerſionẽ radicis mutato Beth in literã eiuſdem inſtrumenti dicunt milch.
Gen.18.℣.9.Et tulit butyrum & lac, & pullum bouis quem præparauerat. καὶ γάλα. וְחָלָב
Deut.6.℣.3.Ad terram fluentem lacte & melle.i.ad terram fertiliſsimam. γάλα. חָלָב
Cum affi.Cant.5 ℣.1 Bibi vinum meum cum lacte meo. μετὰ γάλακτός μου. חֲלָבִי
Ezech.25.℣.4.Ipſi comedent fructum tuum, atq́ hi bibent lac tuum. πότητά σου. חֲלָבֵךְ
In.reg, Pro.27.℣.vlt.Et ſat lactis caprarum pro cibo tuo & pro cibo domus. חֲלֵב
Deut.32.℣.14.Butyrum pecoris & lac ouium, cum adipe arietum. καὶ γάλα. וַחֲלֵב
Itẽ Gen.49.℣.12.Exo.3.℣ 8.17.Cap.13.℣.5.Cap23.℣.19.Cap.33.℣.3.Cap.34.℣.26.2c.

חֵלֶב Adeps, pinguedo ex lacte coagulato & compreſſo. Item adeps qui in muſculorum extremitatibus, membraniſue adcreſcit ex frigida portione ſanguinis, & ſæpe accipitur pro omento ſeu adipe inteſtina operiente. Metaphoricè ſignificat bonitatem ſeu opulentiam alicuius rei, & tribuitur omnibꝰ fere fructibus. Hinc ἀλείφω, perungo adipe, ἀλοιφή, vnctio, ἄλειφαρ, vnguentum, & per aphæreſin λιπαίνω, impinguo, λίπος, λίπα, pinguedo, λιπαρός, pinguis. Item ὀλβίζω, opulentum reddo, ὄλβιος, felix, adipatus, ὀλβιάζω, beo, ὄλβος opulentia.
Pſ.63.℣.6. Tanquam adipe & pinguedine (denſa) ſatiabitur anima mea. חֵלֶב
Leuit.3.℣.3.& 14.Nempe adipẽ qui operit inteſtina, & oẽm adipem q̃ eſt ꝛc. τὸ στέαρ. הַחֵלֶב
In reg.Num.18.℣.12.Omnem pinguedinẽ olei, & omnem pinguedinẽ vini. ἀπαρχή. חֵלֶב
Gen.45.℣.18.Et comedite pinguedinem terræ.i.optimum terræ. τὸν μυελόν. חֵלֶב
Pſ.147.℣.14.Qui ponit terminum tuum pacem, adipe tritici ſatiabit te. στέαρ πυροῦ. חֵלֶב
1.Sam.15.℣.21.Et auſcultare præſtat adipi arietum .i. melius eſt præ adipe. מֵחֵלֶב
Cum affix.Leui.4.℣.19.Et oẽm adipem eius auferet ab eo, & ſuffiet ad altare. חֶלְבּוֹ
Pſ.17.℣.10.Adipe ſuo concluſerunt .i. diuitijs ſuis omnia mihi itinera obſtruunt. חֶלְבָּמוֹ
Et plur.Leui.9.℣.19.Et adipes de boue & ariete, & caudam &c. porrexerunt. הַחֲלָבִים
Cum affix. graui. Geneſ. 4.℣. 4. Et Abel obtulit de primogenitis ouium & adipe earum. ἀπὸ τῶν στεάτων. (καὶ τὰ στέατα. וּמֵחֶלְבֵהֶן
In reg. 1. Reg.8.℣.antep.Fecit ibi holocauſta & oblationem & adipes pacificorum חֶלְבֵי

חֶלְבּוֹן Pinguedo, adeps, & metaphoricè optimum quodlibet ſignificat. Rabbi Dauid contendit eſſe nomen loci, cuius vinum erat optimum. Legitur tantum ſemel, vt
Ezech.27.℣.18.In vino pinguedinis, & lana nitida. Græci οἶνος ἐκ Χελβών. חֶלְבּוֹן

חֶלְבְּנָה Galbanum, à pinguedine, ſuccus pinguis ferulæ in Syria naſcentis. Hinc Græci χαλβάνη, & latinum Galbanum. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum, vt,
Exod.30.℣.5. à fine. Sume tibi aromata, balſamum, onycham & galbanum &c. וְחֶלְבְּנָה
Septuaginta verterunt χαλβάνην.

חֶלֶד Aeuum temporale, ætas temporia, curriculum huius vitæ creſcens & ſeneſcens, vita caduca quæ vetuſtate corrumpitur & cito præterlabitur, item mundus tranſitorius. Ideoq; cognationem habet cum חָדַל .i. ceſſauit, deſijt, nam ſtatus huius vitæ eſt ex tempore ceſſans & tranſitorius. Hinc ἀλδαίνω, & ἀλδήσκω, creſco in ætatem, & Germanicum alt/ veralten/ Item mutata aſpiratione in w. fit Welt / æuum, mundus tranſitorius, &c. Legitur quinquies.

Pſ.17.℣.pen. A mortalibus manus tuæ Domine à mortalibus de hoc æuo. מֵחֶלֶד
In pau. Pſ.49.℣.2. Audite hoc oĩes populi, auſcultate oĩes habitatores æui. οἰκουμένην חָלֶד
Pſ.89.℣.6. à fine. Memor ſis quãtuli æui ego ſim, num fruſtra condideris &c. ὑπόστασις. חָלֶד
Iob 11.℣.4. à fine. Et præ meridie perſtabit ætas (ſerenior) ζωή. חֶלֶד
Cum affi. Pſ.39.℣.6. Et æuum meum (vel ætas mea) quaſi nihil corã te eſt. ὑπόστασίς μου. וְחֶלְדִּי

חֹלֶד Muſtela, nomen animalculi à breuitate manſionis, vel quod cito ſeneſcit. Hinc γαλεώτης & γαλή gale .i. muſtela, feles. Legitur tantum ſemel, vt,
Leuit.11.℣.29. Et hoc erit vobis immundum &c. muſtela, & mus, &c. ἡ γαλῆ. הַחֹלֶד

חָלָה Aegrotauit, infirmus fuit, debilis fuit, idem quod חָלָא. Cognationem habet cũ חָלַל interfectus eſt vulneribus inflictis, item cum חול doluit. Hinc χωλάω, χαλάζω, langueo remiſsis viribus, ὀχλάζω, ὀχλέω laboro ex aduerſa valetudine. Item χωλάω. χωλαίνω, χωλεύω, claudus ſum, χωλὸς infirmus pedibus, κόλος mutilus, κυλλός debilis. Et per inuerſionem radicis ἀλγέω doleo, ἄλγος dolor.

In 1. Con. חָלָה ægrotauit, ponitur abſolutè vel cum accuſat. ſuæ ſignificationis.
1.Reg.14.℣.1. In tempore illo ægrotabat Abia. Cap.15.℣.23. ægrotabat (.i. laborobat) pedibus. ἠῤῥώστησεν.
(13.℣.14. Eliſa ægrotabat. חָלָה
1.Reg.17.℣.16. ægrotabat filius vxoris. Cap.8.℣.6. Benhadad &c. ægrotabat. Cap. חָלָה
Iudic.16.℣.7.11.& 17. Tunb debilitabor, & ero ſicut vnus ex hominibus. & ἀσθενήσω. וְחָלִיתִי
Gen.48.℣.1, Ecce pater tuus ægrotat. Septuag. ἐνοχλεῖται. 1. Sam.19.℣.14. Aegrotat ipſe: ἐνοχλεῖσθαι. חֹלֶה
Ezech.34.℣.4. Et eam (ouem) quæ infirmatur non curaſtis. ἠσθενηκὸς. הַחוֹלָה
Eſai.38.℣.9. Scriptio Hiskiæ &c. quum ægrotaret ipſe, & conualuit à morbo ſuo. ἐμαλακίσθη. בַּחֲלוֹתוֹ
2.Par.16.℣.12. Et ægrotauit Aſa. καὶ ἐμαλακίσθη. Scribitur א pro ה vt pro וַיֶּחֱלֶה וַיֶּחֱלָא
2.Re.1.℣.2. Et ægrotabat (Ahaſia) Camez ꝑpter Athnach ad formã וַיַּעַשׂ καὶ ἠῤῥώστησε וַיִּחַל
Item 2. Regum 20.℣.12. Eſai.38.℣.1. Cap.39.℣.1. Cap.57.℣.10. Ieremiæ 4.℣.31. Malach.1.℣.8.13. &c.

In voce paſsiua נֶחֱלָה dolore eſt affectus, infirmatus eſt. Decies legitur, vt,
Iere.12.℣.13. Infirmati ſunt, non perficient. Amos 6.℣.7. Et non dolore affecti ſunt ſuper contritione. οὐκ ἔπαθον. נֶחְלוּ
Dan.8.℣.vltim. Et ego Daniel confectus ſum, & infirmatus ſum per aliquot dies. וְנֶחֱלֵיתִי
Ier.10.℣.19. Aegra ẽ plaga mea. Ier.14.℣.17. cap.30.℣.12. Dolore affecta eſt plaga tua. נַחְלָה
Eſai.17.℣.11. In die infirmantis .i. infirmitatis. Nahum 3.℣.vlt. Infirmata (.i. doloroſa) fuit plaga tua. (ἠσθενηκός. נַחְלָה
Ezech.34.℣.4. Infirmas non conſolidaſtis. ℣.20. Impingitis in oĩes infirmas (oues) הַנַּחְלוֹת

In 2. Coniugatione חִלָּה infirmauit, ægrotauit. Bis in hac ſignificatione inuenitur. Porro cum accuſatiuo פְּנֵים ſignificat obnixè precari, & infirmare alicuius faciem precando.
Deut.29.℣.22. Et ægritudines eius, quibus ægrotare fecit Dominus. ἃς ἀπέστειλε. חִלָּה
Pſ.77.℣.11. Et dixi ægrotare me valde, mutare dextera altiſsimi poteſt. חַלּוֹתִי
2. Par.33.℣.12. Precatus eſt faciem Domini Dei ſui, & humiliatus eſt valde. καὶ ἐζήτησε. חִלָּה
1.Sam.13.℣.12. Et faciem Domini non ſum precatus. Hierony: non placaui. חִלִּיתִי
Dan.9.℣.13. Et non precati ſumus faciem Domini Dei noſtri. ἐδεήθημεν. חִלִּינוּ
Zach.7.℣.2. Cap.8.℣.21.22. Ad precandũ faciem Dñi. Sept. καὶ ἐξιλάσασθαι. לְחַלּוֹת
1.Reg.13.℣.6. Precare quæſo faciem Iehoua Dei tui, & intercede ꝑ me, vt reuertatᷣ man9 mea ad me, et precat9 eſt vir Dei faciẽ Dñi. Ier.26.℣.18. Et precatus ẽ faciẽ &c. חַל וַיְחַל
Pro.19.℣.6. Multi precabunt faciẽ principis, & nemo non eſt amicus elargientis. יְחַלּוּ
Et tantũ Exod.32.℣.11. 2.Reg.13.℣.4. Iob 11.℣.19. Pſ.45.℣.13. Pſ.119.℣.58. Mal.1.℣.9

In voce paſsiua חָלָה affectus eſt ægritudine. Legitur tantum ſemel, vt,
Eſa.14.℣.10. Atq; in ægritudine affectus es, ſicut & nos. ἑάλως. חָלִיתָ

In 3. Coniug. הֶחֱלָה fecit ægrotare, dolore affecit, infirmauit. Ter legitur.
Mich.6.℣.13. Quin & ego infirmabo te cædendo & deuaſtando. ἐβασάνισα. הֶחֱלֵיתִי
Oſeæ 7.℣.5. Die regis noſtri ægrotare fecerunt (eum) principes ardore vini. ἤρξαντο. הֶחֱלוּ:
Pro.13.℣.12. Spes protracta facit ægrotare cor, at arbor vitæ eſt ꝛc. ἄνοντος. מַחֲלָה

In voce paſsiua הָחֳלָה affectus eſt doloribus ſeu morbis. Ter legitur.
1Reg.22.℣.34.2.Par.18.℣.penult. Educite me ex caſtris, quia factus ſum ægrotare. הָחֳלֵיתִי
ὅτι τετραυμάτισμαι. הָחֳלֵיתִי
2.Par.35.℣.23. Transferte me, quia grauiter ſauciatus ſum. ἐπόνεσα σφόδρα.

In 4. Coniug. הִתְחַלָּה fecit ſe ægrotare, ſimulauit morbum. Ter legitur. (ῥωστεῖν. לְהִתְחַלּוֹת
2.Sam.13.℣.2. Et erat anguſtia ipſi Amnon, ita vt ſeſe in morbũ conijceret. ὥστε ἀρ- וְהִתְחַל
Verſu 5. Dixitq; ei Ionadab, recũbe ſuꝑ lectũ tuũ, & ſimula te ægrotũ. καὶ μαλακίσθητι. וַיִּתְחַל
Et ℣.6. Decubuit ergo Amnon, & ſimulauit ſe ægrotare, venitq; rex ꝛc. καὶ ἠῤῥώστησε.

Inde nomina.

חֹלִי Aegritudo, ægrotatio, languor, infirmitas, morbus. Sæpe in Biblijs legitur, הַחֹלִי
2.Par.21.℣.15. Donec effluant viſcera tua, præ ægritudine (ſeu dolore) ἡ κοιλία. חֹלִי
Sub pauſa. Deut.7.℣.15. Et auferet Dñs à te omnem languorem. πᾶσαν μαλακίαν. בְּחָלְיוֹ
Cum affi. Pſ.41.℣.4. Omne ſtratum eius vertes in infirmitate eius. ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ. וַחֲלָיִם
Et plur. Deut.28.℣.59. Et infirmitates malas & durabiles (infliget tibi) καὶ νόσους. חֳלָיֵנוּ
Cum affi. Eſa.53.℣.4. Verè infirmitates noſtras ipſe portauit (vel tulit) τὰς ἁμαρτίας.
Et ſic Deu.28.℣.61.1.Re.17.℣.17.2.Reg 8.℣.7.8. & 2.Par.16.℣.12.Ca.21.℣.15.19.ꝛc.

חֳלִי Aegritudo, infirmitas, languor, morbus. Legitur quater in Biblijs ſacris vt, לָחֳלִי
Eſai.1.℣.5. Omne caput ad firmitatem (nempe diſpoſitum eſt, aut tendit) εἰς πόνον. וָחֳלִי
Eccleſ.6.℣.2. Et hoc quidem vanitas eſt, & languor (ſeu morbus) malus. καὶ ἀῤῥωστία.
2.Regum.1.℣.2. Conſulite Beelzebub, an reuiuiſcam ab infirmitate hac. ἐκ τῆς מֵחֳלִי
ἀῤῥωστίας μου.
2.Par 21.℣.antep. Percuſsit eum Dominꝰ &c. ægritudine incurabili (vel ad languorem) μαλακίᾳ. לָחֳלִי

חֲלִי Monile, ornamentum precioſum, vincens & debilitans oculos intuentium. וַחֲלִי
Prouerb.25.℣.12. Torques aureus & monile auri eſt corripiens ſapientem. σάρδιον.
Et plural. Canticoꝝ 7.℣.2. Vertebræ coxarum tuarum ſunt quaſi monilia. א pro חֲלָאִים
י ῥυθμοί.

חֶלְיָה Monile, ornamentum precioſum è collo pendens & alliciens oculos hominum. וְחֶלְיָתָהּ
Cum affixo. Oſeæ 2.℣.13. Et induit inaurem ſuam & monile ſuum. καθόρμια αὐτῆς.

מַחֲלֶה Infirmitas, languor, morbus, ægrotatio. בְּמַחֲלָה
2.Par.21.℣.15. Et tu eris in infirmitatibus multis in languore viſcerum tuoꝝ. ἐν νόσῳ, מַחֲלֵהוּ
Cum affix. Pro.18.℣.14. Spiritus viri leuabit ægritudinem eius. θεράπων.

מַחֲלָה Aegritudo, infirmitas, morbus.
Exod.15.℣.penultim. Omnem morbum quem poſui in Aegyptios, non ponam ſuper te. πᾶσαν νόσον. הַמַּחֲלָה
Cap.23.℣.25. Et faciam recedere (id eſt, auferam) ægritudinem de medio tui. מַחֲלָה
μαλακίαν. מַחֲלָה
1.Reg.8.℣.37. & 2.Par.6.28. Si fuerit vlla plaga, aut vlla ægritudo. πάντα πόνον.
In regimin. Pſalm.88.℣.1. Super infirmitate humiliandi (vel ad humiliandum) vel ſuper Mahalath. מַחֲלַת

מַחֲלֻיִים Infirmitates, ægritudines, languores. Tantum ſemel in Biblijs extat.
2.Paralip.24.℣.25. Quia reliquerant eum in ægritudinibus multis &c ἐν μαλακίαις μεγάλαις. בְּמַחֲלֻיִים

חָלַט Vertit, aduertit, mutauit repetendo alterius dictum. Quidam exponunt arripuit. Affinitatem habet cum קָלַט ſuſcepit cuſtodiendum. Hinc ἀλλάττω, ἀλλάττομαι muto, permuto.

In 1. Con. חָלַט vertit, transmutauit, arripuit. Semel extat tantum in Biblijs, vt,
1.Regum.20.℣.33. Feſtinauerunt & aduerterunt, an ab eo (excideret amicum verbum) καὶ ἀνελέξαντο. וַיַּחְלְטוּ

Id eſt, cum rex Iſraël diceret de Benhadad, frater meus eſt, ipſi aduertentes repetiuerunt
verbum hoc: frater tuus Benhadad, Chaldaica paraphraſis habet וַחֲטַפוּהָא &
arripuerunt illud verbum: Græci ϗ ἀνελέξαντο & collegerunt &c.

חֵלְכָא Inops, pauper, deſtitutus opibus & omni facultate. Compoſitum eſt ex חֵיל .i.
ſucceſſus facultatum, facultas, ſtrenuitas, & ex verbo כָּאָה obſcurus fuit, caligauit,
ſignificat enim obſcurũ & ignobilem, qui facultatis eſt obſcuræ. Legiť ſemel.
Plur. Pſ. 10. ℣. 10 Contundeť, incuruabitur, & cadet per vires eius inops. τῶν πενήτων. חֵלְכָּאִים
Conſtruiť nomen plurale cum verbo ſingulari. q. d. multi inopes cadẽt tanq̃ vnus.

חֵלְכָה Inops, pauper. Eſt gen. maſculini, nam He à tergo non eſt terminatio fœminina,
ſed eſt radicalis & ſubſtantialis litera. Componitur enim ex חֵיל facultas, & כָּהָה
obſcurus fuit. Bis inuenitur vſurpatum. (πένητα.
Pſ. 10. ℣. 8. Interficiet innocentem, oculi eius ad inopem (.i. obſcurꝝ) intenti ſunt. εἰς τὸν לְחֵלְכָה
In pauſa. Ibid. ℣. 14. Super te relinquitur pauper, pupillo tu eris adiutor ὁ πτωχός. חֵלֶכָה

חָלַל Fiſtulauit, fiſtuloſus fuit, Et ſæpiſsimè vſurpatur de corpore fiſtulato, hoc eſt,
transfoſſo, vulnerato, & multis foraminibus perforato, Vnde & medici fiſtulas vocant
vlcera manantia, anguſta, calloſa & ſinuoſa. Metaphoricè autem ſignificat
polluere, violare ſeu prophanare, & deformare inſtar corporis vulnerati. Cognationem
habet cum חָלָה ægrotauit, & cum חוּל doluit, nam corpus vulneratum ægrotat
& dolet. Hinc αὐλέω, fiſtula cano, αὐλὸς, fiſtula foraminoſa, foramen, item
conuallis, αὐλὼν, vallis ſeu foramen vallis, αὐλητὴς, auletes, tibicen. Et germanicum
Hol / hölern / item per inuerſionem radicis Loch / Löchern. Porro ח in κ mutato, fit
κοιλόω, κοιλαίνω, & latinum cœlo, κοῖλος cauus, ſinuoſus, κοιλία venter ſinuoſus &c.
In 1. Coniug. חָלַל fiſtulauit, fiſtuloſus fuit. Bis tantum vſurpatur, vt:
Pſ. 109. ℣. 22. Cor meum fiſtulauit in medio mei. Hiero: vulneratum eſt. Sept. conturbatum
eſt. τετάρακται. חָלַל
Pſ. 87. ℣. vlt. Et cantores ſunt ſicut fiſtulatores. i. tot cantores, quot fiſtulatores. כְּחֹלְלִים
In voce paſsiua נִחַל pollutus eſt.
Ezech. 25. ℣. 3. contra ſanctuarium meum quod pollutum eſt (vel hæreditate acceptum
eſt à נָחַל) ὅτι ἐβεβηλώθη. (μιανθήσεται. וְחַל
Cap. 7. ℣. 24. Et polluentur ſanctuaria eorꝝ: Hier. Et poſsidebunt ſanctuaria eorum. וְנִחֲלוּ
Cap. 22. ℣. 16. Et eris polluta in te ad conſpectum gentium (vel à gentibus occupata
eſt à נָחַל) καὶ κατακληρονομήσω. וְנִחַלְתְּ
Ezech. 20. ℣. 9. Et feci propter nomen meum, ne pollueretur in oculis gentium. הֵחֵל
Leuit. 21. ℣. 4. Non contaminabitur vir (.i. magnus) in populo ſuo ad polluendũ ſe.
εἰς βεβήλωσιν. לְהֵחַלּוֹ
Ezech. 22. ℣. 26. Et pollutus fui in medio eorum. ἐβεβήλουν ἐν μέσῳ αὐτῶν. וָאֵחַל
Eſa. 48. ℣. 11. Propter me faciam, quomodo .n. polluetur (nomen meũ:) βεβηλοῦται. יֵחָל
In 2. Coniug. חִלֵּל polluit, violauit, prophanauit, dehoneſtauit, commune fecit, vt:
Pſal. 55. ℣. 21. Polluit pactum eius. Malach. 2. ℣. 11. Quia polluit Iuda ſanctificationem
ἐβεβήλωσεν. (ἐμίανας. חִלֵּל
Gen. 49. ℣. 4. Tunc polluiſti ſtratũ meũ. Pſ. 89. ℣. 40. Polluiſti ad terram coronã eius. חִלַּלְתָּ
Pſal. 74. ℣. 7. Polluerunt habitaculum nominis tui. Zephan. 3. ℣. 4. Polluerunt
ſanctuarium βεβηλοῦσι. חִלְּלוּ
Ezec. 28. ℣. 7. Et dehoneſtabunt ſplendorem tuum. Dan. 11. ℣. 31. Et prophanabunt
ſanctuarium. ϗ βεβηλώσουσι. (βηλῶ. וְחִלְּלוּ
Eze. 24. ℣. 21. Sic dicit Dñs Deꝰ, Ecce ego prophano ſanctuarium meũ, ἰδοὺ ἐγὼ βε- מְחַלֵּל
Malach. 1. ℣. 12. Et vos prophanatis illud. βεβηλοῦτε. 1. Reg. 1. ℣. 40. Et populi fiſtulabant
fiſtulis. ἐχόρευον ἐν χοροῖς. (τὸ βεβηλωθὲν. מְחַלְּלִים
Ezec. 36. ℣. 23 Et ſanctificabo nomen meum magnum, quod polluitur inter gentes. הַמְחֻלָּל
Eſa. 23. ℣. 9. Ad prophanandum ſuperbiam omnis gloriæ. Malach. 2. ℣. 10. Ad polluendum
fœdus. τοῦ βεβηλῶσαι. (pes ſanctitatis. לְחַלֵּל
Pſ. 89. ℣. 35. Non polluã pactũ meum. βεβηλώσω. Eſ. 43. ℣. vlt. Et ꝓphanabo princi- אֲחַלֵּל
Leu. 18. ℣. 21. Et non ꝓphanabis nomen Dei tui, Ego Dominus ſum. οὐ βεβηλώσεις. תְחַלֵּל

Leu.21.℣.12.Et non polluent ſanctuarium dei tui. Et ℣.15. Et non polluent ſemen וְחִלְּלוּ
ſuum βεβηλώσει. וַתְּחַלֶּלְנָה
Ezech.13.℣.19.Et prophanaſtis me coram populo meo, ἐβεβήλουν με.

In 3. Coniug. הֵחֵל cœpit,incepit, & ponitur ſine caſu, Cum accuſatiuo ſignificat prophanare, ſed tantum in futuro vſurpatur & ſub literis אֵיתָן habet — ad differentiam alterius ſignificati.

Gen.6.℣.1. Cum cœpiſſet homo multiplicari.Cap.10.℣.8.Et ipſe cœpit eſſe potens הֵחֵל
(fundare.
in terra. ἤρξατο. הֵחֵלּוּ
1.Sa.3.℣.2. Et oculi eius cœpunt caligare.2.Par.31.℣.7. In mēſe tertio cœpūt aceruos
Deut.3.℣.24.Domine Deus tu cœpiſti oſtendere ſeruo tuo. Eſter.6.℣.13. Ante הַחִלּוֹתָ
quem cœpiſti cadere, ᾧ ἤρξω. הַחִלּוֹתִי
Deut.2.℣.31. Cœpi dare coram te Sihonem ἤργμαι. 1. Samuel.22.℣.15. Num hodie
cœpi conſulere pro te, Deum. מֵחֵל
Iere.25.℣.29.In ciuitate,ſuper qua vocatum eſt nomen meum incipio affligere.
Deut.16.℣.9.Ab incipiendo falcem mittere. 2.Paral.31.Ab incipiendo leuationem מֵהָחֵל
offerre, ἠρξαμένου σου. הָחֵל
Deut.2.℣.24.Incipe,poſſide. Et ℣.31.Incipe,occupa ad poſſidendā terrā eius, ἤργμαι.
Deut.2.℣.25.Die hac incipiam dare pauorem tuum. Ioſ.3.℣.7. Hodie incipiam ma- אָחֵל
(ſaluare Iſrael ἄρξει.
gnificare te, ἄρχομαι. יָחֵל
Iud.10.℣.vlt.Vir q cœperit pugnare cum filijs Ammon. Cap.13.℣.5.Et ipſe incipiet
Num.25.℣.1.Et cœpit populus fornicari. 2.Paral.3.℣.1.Et cœpit Salomon ædificare וַיָּחֶל
(miliare eum, καὶ ἤρξατο.
domum, καὶ ἤρξατο. וַתָּחֶל
Iud.13.℣.vlt.Et cœpit Spiritus Domini percellere eum. Cap.16.℣.19. Et cœpit hu- וַיָּחֵלּוּ
Iudic.20.℣.31. Et cœperunt percutere de populo. 2.Paral.29.℣.17. Et cœperunt
primo die menſis primi. תָּחֵלּוּ
Ez.9.℣.6.Et à ſanctuario meo incipietis, & cœpīt in viris ſeniorib. ἄρξασθε. ᾧ ἤρξαντο. וַתְּחִלֶּינָה
Gen.41.℣.24.Et cœperunt ſepteni anni famis venire,ſicut prædixerat Ioſeph.

In ſignificatione polluendi ter extat. Eze.39.℣.7.Et non polluam nomen ſanctitatis אַחֵל
(faciet βεβηλῶσαι.
meæ, βεβηλωθήσεται. יַחֵל
Num.30.℣.3.Non prophanabit verbum ſuū,ſecundum omne quod exit de ore eius, תֵּחֵל
Leuit.21.℣.9. Et filia ſacerdotis ſi polluerit (vel cœperit) fornicari, ἐὰν βεβηλωθῇ.
Aben Ezra dicit,quod ſub hac irregulari forma comprehendat̃ vtraq; ſignificatio.

Inde nomina.

חָלָל Interfectus,vulneratus,transfixus & perforatus multis ictibus,gladio pollutus.
Ezech.6.℣.7.Et cadet interfectus in medio veſtri.Deut.21.℣.1.Cum inuenietur in- חָלָל
(τραυματίου.
terfectus in terra, τραυματίας. בֶּחָלָל
In reg.Nu.19.℣.16. Et quicunq; attigerit in campo interfectum gladio,aut mortuū, חֲלָלִים
Et plu.Gen.34.℣.26.Filij Iacob venerunt ad interfectos. Ezech.9.℣.7. Et repleuerunt atria interfectis. חֲלָלֶיךָ
Cum affi.leui.Eſa.22.℣.2. Interfecti tui non ſunt interfecti gladio. Pſ.69.℣.27. Ad
dolorem interfectorum tuorum. חַלְלֵיכֶם
Cum affix. grau. Eze.6.℣.4. Et proſternam interfectos veſtros. Cap.11.℣.6. Mul-
tiplicaſtis interfectos veſtros. חַלְלֵי
In reg.Thren. in ט. Feliciores fuerunt interfecti gladio, quam interfecti fame.

חֲלָלָה Polluta,prophana,publica. Bis tantum reperitur in Biblijs ſacris, vt:
Leu.21.℣.7. Scortum & prophanam non ducent. ℣.14. Prophanam & meretricem וַחֲלָלָה
non ducent, βεβηλωμένην.

חָלִיל Fiſtula foraminoſa ſeu concaua,quæ vſurpat̃ in publicis choreis. 4.extat,vt:
Eſ.5.℣.12.Et erit(in conuiuijs eorū)cithara & nablum,tympanū & fiſtula, καὶ αὐλῶν. וְחָלִיל
Cap.30.℣.29.Et gaudium cordis ſicut pergens in fiſtula. Græci habent μετὰ αὐλοῦ. בֶּחָלִיל
Et plur.Ier.48.℣.36.Cor meum ad Moab, tanq; fiſtulæ ſonabit ſept. ὥσπερ αὐλός. כַּחֲלִלִים
1.reg.1.℣.40.Et populus fiſtulantes fiſtulis.i.lætantes lætitia magna, ἐν χοροῖς. בַּחֲלִלִים

חָלִילָה Prophanitas,prophanum,pollutio. Conſtruitur cum datiuo.i.abſit. חָלִילָה
2.Sam.20.℣.20.Et reſpondit Ioab dicens,abſit,abſit mihi. Græci ἵλεώς μοι. חָלִלָה
Gen.18.℣.25.Abſit tibi vt facias iuxta rem hanc ad occidendum iuſtum. μηδαμῶς.

Gen.44.℣.7.Abſit ſeruis tuis,vt faciant ſecundum rem iſtam. μὴ γένοιτο. חָלִ֫ילָה
1.Sam.14.℣.47.Abſit,viuit Deus,ſi ceciderit de capillo capitis eius in terram. ἵλεως. חָלִ֫ילָה
Et ſic Ioſu.22.℣.29. cap.24.℣.16. 1.Sa.2.℣.30.cap.12.℣.23.cap.20.℣.2.9.cap.22.℣.15.

חֹל Prophanum,publicum. Holem ſcribitur ſine ו ad differentiam חוֹל arena. Septies legitur. (δέπτοι.
1.Sam.21.℣.4. Non eſt panis prophanitatis (.i.communis) ſub manu mea. βέβηλοι חֹל
Ezech.22.℣.26. cap.42.℣.20.cap.44.℣.23. Inter ſacrum & prophanum. לְחֹל
Et præterea tantum,1. Sam.21.℣.5. Ezech.48.℣.15. Leuit.10.℣.10.

חַלָּה Laganum,placenta fiſtuloſa intrinſecus caua, **Holer Kuche**.
Leuit.24.℣.5. Et tolles ſimilam &c. Duæ decimæ erunt in placenta vna. הַחַלָּה
In reg.Leuit.8.℣.26.Tulit placentam azymæ vnã, & placentam panis oleati vnam. λάγανον. חַלַּת
Et plur.Exo.29.℣.2.Et panem azymũ, & lagana azyma· Septuag. λάγανα ℣terunt. וַחַלּוֹת
Et ſic tantum Exod.29.℣.23. Leuit.2.℣.4. Cap.7.℣.2.3. Numer.6.℣.15.19. Cap.15. ℣.20. 2. Sam.6.℣.19.

חַלּוֹן Foramen feneſtræ per quod illabitur lux diei.
Iud.5.℣.28. Per feneſtram proſpexit, & exclamauit per tranſennam θυρίδος. הַחַלּוֹן
In reg.Gen.8.℣.6.Et factũ eſt poſt 40. dies,Et aperuit Noah feneſtrã arcæ τὴν θυρίδα. חַלּוֹן
Et plur.Ioel.2.℣.9. In domos aſcendent, per feneſtram introibunt inſtar furis. διὰ θυρίδων. הַחַלֹּנִים
Cum affi.Iere 9.℣.21.Nam aſcendit mors per feneſtras noſtras in palatia noſtra. בְּחַלּוֹנֵינוּ
In reg.1.Reg.6.℣.4. Et fecit domui feneſtras proſpectuum obturatas. θυρίδας. חַלּוֹנֵי
Et Geneſ.26.℣.8. Ioſuæ 2.℣.15.18.21. Et 2.Reg.9.℣.30.32. Cap.13.℣.16. Prouerb.7.℣.6. Ezech.40.℣.21. &c.

חַלּוֹנוֹת Foramina feneſtrarum,concauitates muri,per quas recipitur lux diei, **Löcher**.
Cant 2.℣.9.Proſpicit è feneſtris,emicat(vel conſpicit) per cancellos. διὰ τῶν θυρίδων. הַחַלֹּנוֹת
Ezech.40.℣.15.Et feneſtræ obturatæ (.i.foris anguſtæ & intrinſecus latæ.) וְחַלּוֹנוֹת
Et ſic tantum Ezech.40.℣.24.29.32.Cap.41.℣.16.

מְחִלָּה Cauea,cauerna,fiſtula vel ſciſſura terræ. Hinc ἰλύα.i.cauerna,Semel extat,vt:
Plur.Ieſ.2.℣.19.Et ingredient̃ in ſpecus petrarum, & cauernas pulueris. εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς. וּבִמְחִלּוֹת

תְּחִלָּה Initium, exordium,Principium.
Iud.1.℣.1.Quis aſcendet nobis cõtra Chananæũ in initio ad prẹliandũ. ἀφηγούμενος. בַּתְּחִלָּה
In reg.Prou.9.℣.10 Initium ſapientiæ eſt timor Dñi,& ſcientia ſanctorꝝ. ἀρχὴ σοφίας. תְּחִלַּת
Hoſeæ 1.℣.2. Initio (loquutionis) loquutus eſt Dominus ad Hoſeam,& dixit ꝛc. ἀρχὴ λόγου. (Dan.8.℣.1. תְּחִלַּת
Item legitur Gen.41.℣.21.cap.43.℣.18,20. Ruth 1.℣.22.Eccleſ.10.℣.13. Eſaiæ 1.℣.26.

חָלַם

Somniauit,ſomnium concretum habuit. Inſomnia enim gignuntur ex craſsis vaporibus. Cognationem habet cum חָלָב .i.lac. Vnde חֵלֶב adeps ex lacte coagulato. Nam ſomnia ſunt craſsia & concreta, ſicut vitellus in albumine oui. Hinc per metatheſin literarum eſt λοχμή denſitas,& λόχμιος craſſus,concretus.

In 1. Coniug. חָלַם ſomniauit, & ſemel concreuit. (Nebucadnezar.
Gen.42.℣.9.Et recordatus Ioſeph ſomniorꝝ, quæ ſomniauit. Dan.2.℣.1.Somniauit חָלָם
Gen 37.℣.9.cap.41.℣.16. Somniaui ſomnium,Ier.23.℣.25. Ad dicendum ſomniaui, ſomniaui. חָלַמְתִּי
Gen.40.℣.8.Somniũ ſomniauimus. Ge.41.℣.11.Singuli ſomniũ ſuũ ſomniauimus. חָלַמְנוּ
Deut.13.℣.1.3.5.Vel ſomnians ſomniorꝝ. Gen.42.℣.1. Et Pharao erat ſomnians. חֹלֵם
Eſ.29.℣.8.Quemadmodũ ſomniabit famelicus ꝛc. Et quemadmodũ ſomniabit ſitiẽs. יַחֲלֹם
Ge.28.℣.12.Et ſomniauit, & ecce ſcala ꝛc. Cap 37.℣.5.Et ſomniauit Ioſeph ſomniũ. וַיַּחֲלֹם
Gen.41.℣.11.Et ſomniauimus ſomnium in vna nocte, ego & iſte &c. וַנַּחַלְמָה
Iob 39.℣.4.Concreſcant(.i.pingueſcant)hinnuli earum,augeſcent à farre. יַחְלְמוּ
Et præterea tantum Gen.37.℣.6.9.10. Gen.41.℣.5. Iud.7.℣.13. Pſal.127.℣.1.

In 3. Coniug. הֶחֱלִים fecit ſomniare,item ſomniauit. Bis legitur,vt:
Iere.29 ℣.8. Neqꝫ attendatis ſomnijs veſtris, quæ vos facitis ſomniare. מַחְלְמִים
Eſa.38.℣.16.Et ſomniare me feceris(.i.dormire vt eſſẽ vicinꝰ morti) & viuifica me. וְתַחֲלִימֵנִי

Inde nomina.

חֲלוֹם Somnium,inſomnium concretum & craſſum,ꝗ naſcitur ex pinguedine cerebri. חֲלוֹם
Ier.23.℣.28.Propheta qui eſt tecum ſomnium narrabit,ſomnium inqꝫ &c. חֲלוֹם
In reg.Gen.41.℣.25.Et dixit Ioſeph ad Pharaonem,ſomnium Pharaonis idem eſt. חֲלֹמוֹ
Cum affi.Gen.40.℣.5.Et ſomniauerunt ſomnium ambo illi,vnuſqſqꝫ ſomniũ ſuum. חֲלֹמוֹת
Et plur.eſt fœm.Ioel 3.℣.1.Senes veſtri ſomnia ſomniabunt. וַחֲלֹמוֹת
In reg.Zach.10.℣.2.Et Vates viderunt falſum,& ſomnia vanitatis loquuti ſunt. חֲלֹמֹתָיו
Cum aff.Gen.37.℣.8. Et addiderunt vlterius odiſſe eum propter inſomnia ſua.
Et ſic Geneſ. 20.℣.3.6. Cap.31.℣.10.11.24. Cap.40.℣.8.9.16. Plur. Iere. 23.℣.26.31.
Ecclef.5.℣.6.

חַלָּמוּת Albumen oui quod eſt inſtar adipis & facile concreſcit. Legitur ſemel. חַלָּמוּת
Iob.6.℣.6. Num comedetur inſulſum abſqꝫ ſale,an eſt ſapor in ſaliua albuminis?

אַחְלָמָה Amethyſtus.Rabbi D.Kimhi affirmat illum lapidem ſomnia afferre geſtantibus.
Exo.28.℣.18.Et cap.39.℣.12.Et ordo tertius erat Lyncurius,achates & amethyſtus. וְאַחְלָמָה

חַלָּמִישׁ Silex,petra duriſsima,lapis concretus & fortiſsimus. Componitur ex חָלַם concreuit,& אֵשׁ ignis,nã ſilex dicit̃ quod ex eo ſaliat & eliciat̃ ignis. 5.extat.
Pſal. 114.℣.vlt. Qui conuertit petram in ſtagnum aquarum,ſilicem in fontes aquarum. τὴν ἀκρότομον. חַלָּמִישׁ הַחַלָּמִישׁ
Deut.8.℣.15.Qui educit tibi aquas de petra ſilicis (.i.contra naturã ſilicis) ἀκρότομον. מֵחַלְּמִישׁ
In reg.Deut.32.℣.13.Et fecit eũ ſugere mel de rupe,& oleũ de ſilice petræ. ἐκ στερεᾶς.
Inuenitur præterea tantum in duobus locis,vt Ieſ.50.℣.7.Iob 28.℣.9.

חָלַף Varijs & multis vicibus mutatus eſt, alternis vicibus commutatus eſt, tranſijt in aliam formam,præterijt,mutauit,reiterauit. Varijs autem modis ſignificat mutari,pro vt varijs tribuitur rebus, nam denotat mutationem ſeu viciſsitudinem rei,loci,temporis,ordinis,conditionis ſeu qualitatis in melius ſeu deterius. Cognationem habet cum חָלָב lac,quod agitatum mutatur,& tranſit in butyrum. Et prorſus conuenit ſignificatione cum græco per inuerſionem radicis πάλι ſeu πάλιν, iterum, retro, è contrario,ex diuerſo,rurſum,viciſsim.

In 1.Con.חָלַף mutatus eſt,præterijt,& cum accuſatiuo fit tranſitiuum,mutauit.
Cantic.2.℣.11.Imber mutatus eſt,præterijt.ἀπῆλθεν. Hab.1.℣.11.Tunc mutatus eſt חָלַף
Spiritus μεταβαλεῖ. וְחָלַף
Eſa.8.℣.8.Et trãſibit in Iehuda ĉ ἀφελῆ. Pſ.90.℣.6.Manè florebit & trãſibit.παρέλθοι.
Eſa.24.℣.5.Immutauerunt ſtatutum.ἤλλαξαν. Iob 9.℣.26.præterierunt cum nauibus חָלְפוּ
voluntarijs. וְחָלַפְתָּ
I.Sa.10.℣.3.Et mutaberis (.i.progredieris) illinc porro,venies ad ilicetum.ἀπελεύσῃ. חָלְפָה
Iud.5.℣.27.Colliſit caput eius & cruẽtauit,& mutauit.(i.reiterauit)tẽpora. ἐπάταξεν. לַחֲלֹף
Eſa.21.℣.1.Velut turbines in auſtro ad mutandũ.i.varijs vicibus venientes διέλθοι. יַחֲלֹף
Pſ.90.℣.5.Manè ſicut herba mutabitur: Manè efflorebit & mutabitur. παρέλθοι. תַּחְלְפֵהוּ
Iob 20.℣.24.mutabit(pertranſiendo)eum arcus æreus,i.ſagitta arcus ærei. τρώσαι.
Et præterea tantum Eſa.2.℣.18.Iob 4.℣.15.Iob 9.℣.12.cap.11.℣.10. Pſ.102.℣.antep.

In 2. Coniung.חִלֵּף mutauit,alterauit. Legitur tantum bis,vt: וַיְחַלֵּף
2.Sam.12.℣.20.Et lauit & inunxit ſe,& mutauit veſtimenta ſua. ϗ ἤλλαξε. וַיְחַלֵּף
Gen.41.℣.14. Et mutauit veſtimenta ſua,& venit ad Pharaonem. ϗ ἤλλαξαν.

In 3.Coniug. הֶחֱלִיף mutauit,fecit mutationem ſeu alterationem. הֶחֱלִף
Gen.31.℣.6.At pater veſter decepit me,& mutauit mercedẽ meã 10.vicibꝰ.ϗ ἤλλαξε. וְהַחֲלִיפוּ
Et cap.35.℣.2. Et emundate voſipſos,& tranſmutate veſtimenta veſtra. ϗ ἀλλάξατε. וַתַּחֲלֵף
Gen.31.℣.40.Et mutaſti(vel alteraſti)mercedem meam decem vicibus.παρελογίσω. יַחֲלִיף
Iob 14.℣.3.Arbori ſpes eſt,ſi præciſa fuerit,adhuc immutabit.i.repullulabit.ἐπανθήσει. יַחֲלִיפוּ
Ieſ.40.℣.vlt. Et cap.41.℣.1. Mutabunt fortitudinem.i.iterabunt robur. ἀλλάξουσιν. תַּחֲלִיפֵם
Pſ.102.℣.antep.Tanqꝫ veſtimẽtũ inueteraſcent,velut indumentũ mutabis eos.ἑλίξεις.
Et præterea tantum Leuit.27.℣.10.Eſa.9.℣.10.Iob 29.℣.20.

Inde nomina.

חֵלֶף vel חֲלַף Mutatio,viciſsitudo, vim habet præpoſitionis pro, bis tantum extat.

Num.18.℣.21.Et filijs Leui dedi oẽs decimas ꝛc. ꝓ miniſterio eoꝝ. ἀντὶ τῶν λυτουργιῶν. חֵלֶף
Et ℣.pen.Nam hæc eſt merces veſtra ꝓ miniſterio veſtro in tentorio ꝛc. חֵלֶף
חֲלוֹף Mutatio,ſemel habetur, filij mutationis ſunt homines mortales.
Pro.31.℣.8.Api os tuum ꝓ muto ad iudicium omnium filiorum mutationis. ὑγιῶς. חֲלוֹף
חֲלִיפָה Mutatio,alteratio,viciſſitudo,ſi de veſtibus accipitur ſigni: veſtes mutatorias.
Cum affi.Iob 14.℣.14.Expectabo donec veniat immutatio mea .i. dies reſurrectionis. πάλιν γένωμαι. (ἀντάλλαγμα. חֲלִיפָתִי
Et plur.Pſ.55.℣.20, Quibus non ſunt mutationes (.i.emendationes) ſeu viciſſitud. חֲלִיפוֹת
In reg.Gen.45.℣.22.Omnibus & ſingulis dedit mutationes veſtium. δισσὰς στολάς. חֲלִפוֹת
מַחֲלָפִים Cultri quibus commutabatur vita pecudum in mortem. Semel extat.
Eſdræ 1.℣.9.Phialæ argenteæ mille,cultri nouem & viginti. παρηλλαγμένα. מַחֲלָפִים
מַחְלְפוֹת Cincinni,capilli qui mutantur in capite. Bis habetur,vt:
In reg.Iud.16.℣.13. Si texueris 7.cicinnos capitis mei cum liciatorio(clauo). σειράς. מַחְלְפוֹת
Et ℣.19.Et abraſit ſeptem cincinnos capitis eius,cœpitq; affligere eum. βοστρύχους. מַחְלְפוֹת

חָלַץ

Laxs fuit,laxatus eſt,relaxatus eſt,laxauit ex anguſtia & conſtrictione, relaxauit. Item extraxit ſeu eruit ex anguſtia & in latiorem campum conſtituit. Cognationem habet cum צלח profecit,proſperatus eſt.Contrarium eſt verbo לָחַץ coartauit, compreſſit.Hinc ἀλεξέω,auxilior,opitulor,iuuo. Et latinum per aphæreſin,laxo,relaxo, Et germanicum Los, item lacio,elicio,&c.

In 1.Coniug. חָלַץ laxus fuit,prolixus fuit. Et cum Accuſatiuo laxauit, eduxit.
Oſe.5.℣.6. Ibunt ad quærendũ Iehoua,& non inueniẽt,ꝓlixus fuit ab eis. ἐκκέκλικε. חָלַץ
Thren.4.℣.3.Et Dracones laxauerunt mammas ſuas,lactauerunt &c. ἐξέδυσαν. חָלְצוּ
Deut.25.℣.9.Et laxabit calceamentũ ſuũ de pede ſuo.i.ſoluet & extrahet. καὶ ὑπολύσει. וְחָלְצָה
Nu.32.℣.21.Et tranſierit quiſq; ex vobis laxatus.i.inſtructus vt expeditior ſit. ὁπλίτης. חָלוּץ
Deu.25.℣.10.Et vocabit nõen eius in Iſrael,domus laxati(vel ſoluti)calceo. ὑπολυθέντος חֲלוּץ
Num.31.℣.5.Duodecim millia laxati(.i.expediti)ad p̃liũ (vel accincti ad bellũ) ἐνωπλισμένοι. חֲלוּצֵי
Ieſ.20.℣.2.Et calceamentũ tuũ laxabis(.i.ſolues)de pede tuo. ὑπολύσῃ. תַּחֲלֹץ
Et præterea non inuenitur niſi Paul, quod fere nominis habet formam.
In voce paſſiua נֶחֱלַץ laxatus eſt,relaxatus eſt, expeditus eſt laxius. Septies, vt:
Pro.11.℣.8.Iuſtus ex anguſtia laxatus(.i.extractus)eſt,at impius venit ꝛc. ἐκδύεται. נֶחֱלָץ
Num.31.℣.3. Laxamini(.i expedimini)ex vobis viri ad militiam. ἐξοπλίσατε. הֵחָלְצוּ
Et ca.32.℣.17.Et laxabimur(.i.accingemur armis)feſtinãtes ante filios. ἐνοπλισάμενοι. נֵחָלֵץ
Pſ.60.℣.7.Pſ.108.℣.7. ꝓpterea relaxabũt dilecti tui,fac ſalutẽ cũ dextera tua. ῥυσθῶσιν יֵחָלְצוּן
Pro.11.℣.9 Ore hypocrita corrumpit ꝛc.at per ſcientiam iuſti relaxabuntur. εὐοδοῦνται. יֵחָלֵצוּ
Num.32.℣.20. Si accincti fueritis armis coram Domino ad bellum. ἐξοπλίσησθε. תֵּחָלְצוּ
In 2. Coniug. חִלֵּץ laxauit,relaxauit,extraxit laxando.
Leuit.14.℣.42.Et ſi redierit plaga ꝛc. poſtq; extraxerit lapides. μετὰ τὸ ἐξελεῖν. חִלֵּץ
Pſ.116.℣.8.Quia relaxaſti animam meã à morte,oculũ meũ à lachryma ꝛc. ἐξείλετο. חִלַּצְתָּ
Pſ.6.℣.5.Reuertere Iehoua,relaxa animã meã,ſalua me ꝓpter miſericordiã tuã. ῥῦσαι. חַלְּצָה
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.20.Laxa me (vel erue) me, quoniam beneplacitũ habuit in me. ἐξήγαγέ με. וַיְחַלְּצֵנִי
Et Pſal.7.℣.5. Si retribui pacifico meo malum, & laxaui anguſtiantem me .i. laceſſi. (ἀπέδοιμι וָאֲחַלְּצָה
Pſ.91.℣.pen.Cum ipſo ſum in tribulatione , relaxabo eum. ἐξελοῦμαι. אֲחַלְּצֵהוּ
Iob 38.℣.15.Relaxabit miſerum in miſeria ſua,& reuelabit aurem eorum &c. יְחַלֵּץ
Et ſic tantum Pſ.24.℣.8.Pſ.50.℣.15.Pſ.81.℣.8.Pſ 119.in ר. Pſ.140.℣.2.
In 3. Coniug. הֶחֱלִיץ fecit laxiorem,relaxauit. Semel reperitur,vt:
Eſa.58.℣.11.Et ſatiabit in ſiccitatibus animam tuam , & oſſa tua relaxabit. πιανθήσεται). יַחֲלִיץ

Inde nomina.

חָלוּץ Laxus miles,ꝗ omni impedimẽto leuatus expeditior eſt ad militiã. (ἐνωπλισμένοι.
Ioſ.6.℣.6.Laxus(.i.populus armatus & expeditus) p̃cedet arcam Iehoua. οἱ μάχιμοι הֶחָלוּץ
In reg.Num.32.℣.27.Et ſerui tui p̃cedent,vnuſquiſq; expeditus militiæ ἐνωπλισμένοι. חֲלוּץ
Et plur.Ibid.℣.30.Et ſi non tranſierint expediti vobiſcũ,detinebunt ꝛc. ἐνωπλισμένοι. חֲלוּצִים
In reg.Ieſ.15.℣.4. Propterea expediti Moab vociferabuntur ꝛc. ὀσφὺς μωαβίτιδος. חֲלֻצֵי
Et ſic Leuit.14.Num.32.Deut.3.Ioſ.4.6. Item 1.Par.12. 2.Par.17. 20. &c.

חֲלָצַיִם Lumbi ambo, Æſt dualis numeri, habetq́ nomen à laxitate. חֲלָצַיִם
Ieſ.32.℣.11. Expoliatio & nudatio, & cinctura ſuper lumbis erit. τὰς ὀσφύας. חֲלָצָיו
Cum affi. Ieſ.5.℣.27. cap.11.℣.5. Et non ſoluetur cingulum lumborũ eius. τὰς πλευρὰς מֵחֲלָצֶיךָ
Gen.35.℣.11. Et reges de lumbis tuis egredientur. ἐκ τῆς ὀσφύος σου. (αὐτοῦ.
חֲלִיצָה Lumbare, genus veſtis & armaturæ quo pudenda teguntur, à laxitate. Bis extat.
Cum affix. 2. Sam. 2.℣.20. Apprehende vnum ex pueris, & ſume tibi lumbare eius. חֲלִיצָתוֹ
πανοπλίαν αὐτοῦ. (αὐτῶν. חֲלִיצוֹתָם
Et plur. cum affi. Iud.14.℣.pen. Percuſsit 30. viros, & accepit lumbaria eorũ. τὰς στολὰς.
מַחֲלָצָה Induſium, lumbare, ſupparum, veſtis laxa tegens lumbos. Bis inuenitur. הַמַּחֲלָצוֹת
Plur. Ieſ.3.℣.22. Suppara, & palliola, pepla & acus (ſiue crumenas) περὶ πόρφυρα. מַחֲלָצוֹת
Zach.3.℣.4. Vide, tranſtuli à te iniquitatem tuam, & induam te ſupparis. ποδήρη.

חָלַק Diſtribuit blandas partes, partitus eſt blandè, diſpertiuit, diuiſit in ordines ſeu turmas, & hæc diſtributio eſt blanda & grata accipientibus partem. Cognationem habet cum לָקַח accepit diſtributum. Hinc Græci acceperunt γλυκύς dulcis, blandus, γλυκαίνω dulce facio. Et κολακεύω adulor, κολακεύομαι blanditijs capior, κολακία aſſentatio, blanditiæ, κόλαξ adulator &c.

In 1. Con. חָלַק diſtribuit, & intranſitiuè blandus fuit.
Deut: 4.℣.19. Quæ diſtribuit Iehoua Deus tuus. 2, Paral.23.℣.18. Quos diuiſit Da- חָלַק
uid: διέστειλε. (ὅτι οὐ κατεκληρονόμησαν. חָלְקוּ
Ioſ.18.℣.2. Et reſidui inter filios Iſrael, qui non acceperunt diſtributam hæreditatem. חָלְקוּ
Pſ.55.℣.22. Diſpertiuerunt (.i. blanda fecerunt) vt butyra os ſuum. διεμερίσθησαν. חוֹלֵק
Pro.29.℣.24. Diſtribuens cũ fure odit animã ſuã .i. habens partẽ cũm fure. ὃς μερίζει. לַחֲלֹק
Nehe.13.℣.13. Fidi enim reputati ſunt, & horum erat diſtribuere fratribus ſuis μερίζειν. חִלְקוּ
Ioſ.22.℣.8. Diſtribuite ſpolium hoſtium veſtrorum cum fratribus veſtris. διείλαντο. יַחֲלֹק
Pro.17.℣.2 Seruus prudens &c. in medio fratrũ diſtribuet hæreditatem. διελεῖ τὰ μέρη. תַּחְלְקוּ
2.Sam.19.℣.30. Tu & Ziba diſtribuetis agrum (collectiuè pro agros) διέλεσθε. וַתַּחְלְקֵם
Neh.9.℣.22. Et dediſti eis regna & populos, & diſpertiuiſti eos in angulos. (διεμέρισας. וַיֶּחָלְקֵם
1.Par.24.℣.3. Et diſtribuit eos Dauid, & Zadoc erat ex filijs Eleazar. καὶ διεῖλεν αὐτοὺς.
In voce paſsiua נֶחֱלַק diſtributus eſt, diuiſus eſt partitiuè. Legitur tantum in futuro.
Num.26.℣.53. Iſtis diſtribuetur terra in hæreditatem iuxta numerum nominum. תֵּחָלֵק
μερισθήσεται. (ἐπέπεσεν. וַיֵּחָלֵק
Gen.14.℣.16. Et diſtributus eſt ſuper eos noctu .i. diuiſis copijs irruit ſuper eos. καὶ יֵחָלֵק
Iob 38.℣.24. Quænam ſit via illa, in qua diſtribuetur lux? ἐκπορεύεται.
Et præterea tantum. Num.26.℣.55.56. 1.Reg.16.℣.23.
In 2. Coniug. חִלֵּק diſtribuit, diſpertiuit, diuiſit per partes ſeu ordines. חִלְּקָתָּה
Ieſ.34.℣.vlt. Et ipſe proiecit eis ſortẽ, & manus eius diſtribuit eam eis funiculo. διεμέρισε.
Prouer.16.℣.19. Melius eſt humilis ſpiritu cum manſuetis quam diſtribuere ſpolium. מְחַלֵּק
ἢ ὃς διαιρεῖται. חַלֵּק
Ioſ.13.℣.7. Et nunc diſtribue terram hanc in hæreditatẽ nouem tribubus. μέρισον. אֲחַלֵּק
Exod.15.℣.9. Dixit hoſtis, inſequar, apprehendam, diſtribuam ſpolium. μεριῶ. אֲחַלֶּק־לוֹ
Ieſ.53.℣.vlt. Idcirco diſpertiar ei in multis, & cũ fortibus diſtribuet ſpoliũ. κληρονομήσει. יְחַלְּקוּ
Pſ.22.℣.19. Diſtribuerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper indumento meo &c. ἐμερίσαντο.
Et ſic Gen.49.℣.7.27. Ioſ.18.℣.10. 2.Sam.6.℣.19. Pſ.60.℣.8, Pſ.68.℣.13. Pſ.108.℣.8.
In voce paſsiua חֻלַּק diſtributus eſt, diuiſus eſt partitiuè. Ter inuenitur, vt: חֻלַּק
Eſa.33.℣. pen. Tunc diſtributum eſt vſq; ad ſpolium, πεeδοθῇ. יְחֻלַּק
Zach.14.℣.1. Ecce dies venit Domino, & diſtribuetur ſpolium tuum. (διαμερισθήσονται).
Amos 7.℣.vlt. Et terra tua funiculo diſtribuetur, & tu ſuper terra immunda morieris. καταμετρηθήσεται. תְּחֻלָּק
In 3. Con. הֶחֱלִיק blanditus fuit, blandum fecit, blandificauit. Septies legitur. הֶחֱלִיק
Pſ.36.℣.3. Blanditus eſt ſibi oculis ſuis ad inueniendum iniquitatem eius. ἐδόλωσεν. הֶחֱלִיקָה
Prou.2.℣.16. Et cap.7.℣.5. Quæ ſermones ſuos blandos fecit (vel permulſit)
Prou.28.℣.23. Corripiens hominem, tandem inueniet gratiam, præ blandiente &c. מַחֲלִיק
γλωσσοχαριτοῦντος. (reddens laminam. מַחֲלִיק
Cap.29.℣.5. Vir blandiens ſuper proximo ſuo παρασκευάζεται. Eſa.41.℣.7. Blandam Ierem.

Ier.37.℣.12.Ad blandiẽdũ inde inter populũ(vel ad diuidẽdũ)τοῦ ἀγορεῦσαι. p לְהַחֲלִיק לַחֲלִיק

Pſ.5.℣.10.Sepulchrum apertum eſt guttur eoꝝ linguã ſuã blandã facient. ἐδολιοῦσαν. יַחֲלִיקוּן

In 4. Coniug. הִתְחַלֵּק fecit ſe diſtribuere. Legitur ſemel,vt,

Ioſ.18.℣.5.Et facient ſe diſtribuere eam (terram)in ſeptem partes.ϗ διεῖλεν. וְהִתְחַלְּקוּ

Inde nomina.

חָלָק Blandus, lenis,non aſper, Germanicè glatt. Sexies reperitur.

Gen.27.℣.11. Ecce Eſau frater meus eſt vir piloſus, ego autem vir blandus. λεῖος. חָלָק

Pro.5.℣.3.Quia fauum ſtillant labia ꝛc. & blandius oleo eſt palatum eius.λιπαίνει. וְחָלָק

Et ſic Ioſuæ 11.℣.17.Cap.12.℣.7.Prouerb. 26.℣. vlt.Ezech.12.℣.24.

חֵלֶק Portio blanda,pars placida & dulcis,item blanditiæ,blandimentum, lenitas.

Gene.31.℣.14.Num adhuc eſt nobis pars.Deut.12 ℣.12.Quia non eſt ei pars.μερίς. חֵלֶק

Deut. 18.℣.8. Partẽ ſicut partẽ comedent.Iob 17.℣.5. Ad blandimentũ nunciabit. חֵלֶק

In reg.2.Reg.9.℣.10.36.37.In parte Ieſreel .i. in parte agri Ieſreel. בְּחֵלֶק

Pro.7.℣.21.In lenitate labiorum(.i.blanditijs ſermonum)impellet eum. בְּחֵלֶק

Cum affix.Pſ.119.in ח &Pſ.142.℣.7.Portio mea .i.Dominus eſt pars mea. חֶלְקִי

Num.18.℣.20.Et pars non erit tibi in medio eoꝝ, ego pars tua ſum. חֶלְקְךָ

Et plur.Ioſuæ 18.℣.6.& 9.Et vos deſcribetis terram in ſeptem partes. חֲלָקִים

חֶלְקָה Portio blanda,pars grata. Item blandimentum ſi partibus corporis tribuitur.

Amos 4.℣.7.Pars vna (agri) compluetur,& pars ſuper quam non pluet, exiccabit. חֶלְקָה

Cum affix.Ier.12.℣.10. Conculcauerunt partem meam,partem meam expetibilem. חֶלְקָתִי

In regimin. 2. Samuel. 14. ℣. 30. Videte partem, id eſt, agrum Ioab. Ruth. 2.℣. 3.

Pars campi Boas. (extraneæ. חֶלְקַת

Geneſ.27.℣.16. Super lenitatem colli eius. Prouerb. 6.℣. 24. à blandimento linguæ חֶלְקַת

Et plur.Eſa.30.℣.10,Loquimini nobis blanda.Pſ.12.℣.3 Labium blanditiarum. חֲלָקוֹת

Pſ.73.℣.18.In lubricitatibꝰ poſuiſti eos. Dan.11.℣.32. Hypocriſin agẽt in blanditijs. בַּחֲלַקּוֹת

חַלָּק Blandimentum, dicitur de lapidibus blandis & glabris. Semel tantum legitur,vt,

In reg.plur.Eſa.57.℣.6.In blanditijs torrentis eſt portio tua(vel in partibus) בְּחַלְּקֵי

חַלּוּק Blandus,vel ſubſtantiuè lenitas ſeu lubricitas. Semel tantum reperitur,vt,

In reg. plur. 1. Samuel. 17.℣. 40. Et elegit ſibi quinqꝫ blandos lapidum è torrente. חַלֻּקֵי

חֲלֻקָּה Partitio,diuiſio,diſtinctio blanda & non incommoda. Semel tantum extat,vt,

מַחֲלֹקֶת In reg.2.Par.57.℣.5. Et ſecundum diſtinctionem domus partis Leuitarum. וַחֲלֻקַּת

Partitio,diuiſio, diſtinctio, diſtributio blanda & continua.

1.Par.27.℣.1.Diuiſio vna habebat &c.Et ℣.2. Super diuiſione prima. הַמַּחֲלֹקֶת

In reg.ibidem ℣.4. Et diuiſionem(.i. partem)menſis ſecundi erat Dodai. מַחֲלֹקֶת

Cum affix.ibid. ℣.2.5.6.7.8.9.10. &c.Et ſuꝑ partitione(.i. turma)eius erant 24. millia מַחֲלֻקְתּוֹ

Et plural.1.Par.26.℣.1. Diſtributiones pro ianitoribus.Cap.27.℣.1.Iuxta diuiſiones. מַחְלְקוֹת

In reg.2.Par.31.℣.2. Et conſtituit Hiſkijahu diuiſiones (.i. ordines) ſacerdotum. מַחְלְקוֹת

Cum affix.1.Par.24.℣.1. Et filiorum Aharon hæ ſunt partitiones .i. diuiſiones. מַחְלְקוֹתָם

חֲלַקְלַקּוֹת Et ſic Ioſ.11.℣.vlt.Cap.12.℣.7.Cap.26.℣.12.19.Cap.28.℣.1.13.21. &c.

Blanditiæ,lubricitates magnæ. Quater legitur in Biblijs,vt,

Dan.11.℣.21. Et roborabit regnum blandimentis.℣.34. Et colligentur in blanditijs. בַּחֲלַקְלַקּוֹת

Pſalm.35.℣.6. Fiat via illorum tenebroſa,& lubricitates,& angelus Domini perſequatur eos. ϗ ὀλίσθημα. וַחֲלַקְלַקּוֹת

Ier.23.℣.12.Propterea erit via eoꝝ eis in lubricitatibus, in caligine. בַּחֲלַקְלַקּוֹת

חָלַשׁ

Laſſuit, laſſus fuit, item laſſauit, delaſſauit, laſſum reddidit, idem quod חָשַׁל & affinitate reſpicit ad כָּשַׁל impegit, corruit, quod de laſſis vt potiſsimum dicitur. Hinc ὀλισθέω, ὀλισθαίνω, ὀλισθανέω .i. labor, cado laſſus, Item ἀλαστέω, ἀλυσταίνω crucior, ægroto, ſum laſſus, ἀλισθαίνω infirmus ſum ἐλασσόω minuo. Et latinum laſſeo, laſſeſco,laſſo, laſſus, item germanicum laſs.

In 1. Coniug. חָלַשׁ laſſuit, & cum actõ eſt tranſitiuum laſſauit. Ter legitur.

Ieſ.14.℣.12.Succiſus es ad terram laſſeſcens ſuper gentes(vel laſſator gentium) חוֹלֵשׁ

Iob 14.℣.7.At vir morietur cum laſſuerit & cum expirauerit homo,&c. וַיֶּחֱלָשׁ

Exo.17.℣.13.Et delaſſauit Ioſua Amalechum & populum eius acie gladij. וַיַּחֲלֹשׁ

Inde nomina.

חֲלָשׁ Laſſus, debilis qui facile ſuperatur in pugna. Legitur ſemel, vt,
Ioel. 4. ꝟ. 10. Et falces veſtras (cudite) in lanceas, laſſus dicat, fortis ſum ego. הַחַלָּשׁ

חֲלוּשָׁה Laſsitudo, debilitas, Et inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt
Exo. 32. ꝟ. 18. Non eſt vox ſonandi victoriam, neqꝫ vox reſpondendi laſsitudinem חֲלוּשָׁה
q.d. non eſt vox eorum qui vincunt in prælio, neqꝫ vox laſſoꝝ qui vincuntur.

חֶמְאָה Butyrum. Cognatiouem habet cum חָמַם & חָמָה calidus fuit, nam butyꝝ ex
lacte coagulato & per frequentem agitationẽ calefacto educitur. Octies habet.
Pro. 30. ꝟ. vlt. Nã expreſsio lactis educit butyꝝ. Iud. 5. ꝟ. 25. Adduxit butyꝝ. βού- חֶמְאָה
Gen. 18. ꝟ. 8. Et accepit butyꝝ & lac. 2. Sam 17. ꝟ. 29. Et mel & butyꝝ. βούτυρον. (τυρον. חֶמְאָה
In reg. Deut. 32. ꝟ. 14. Butyꝝ boum, & lac ouium cum adipe agnoꝝ. βούτυρον. חֶמְאַת
Præterea tantum Iob. 20. ꝟ. 10. Eſa. 7. ꝟ. 15. & 22.

חֵמָה Butyrum. Aleph tertia radicalis patitur repulſam. Semel legitur. בְּחֵמָה
Iob 29. ꝟ. 6. Cum lauarem pedes meos butyro, & ſaxum effundebat &c. βουτύρῳ.

מַחְמָאֹת Butyra, oblitiones butyri, Mem à fronte eſt hæmanthicum. Semel. מַחְמָאֹת
Pſ. 55. ꝟ. 22. Blandiora ſunt butyris ora eius & corde bella gerunt.

חָמַד Deſiderauit ex animo, concupiuit feruenti animo. Affinitatem habet cũ חָמַם &
חָמָה incaluit, nam concupiſcere eſt feruere & caleſcere animo erga aliquem. Hinc
per inuerſionem radicis acceperunt Græci θυμέω, ἐπιθυμέω, ἐπιθυμῶ concupiſco,
ἐπιθυμία concupiſcentia, θυμός deſiderium, animus. Item τιμάω .i. deſidero.

In 1. Coniug. חָמַד concupiuit, deſiderauit, appetijt. Sæpe extat.
Prouerb. 12. ꝟ. 12. Deſiderauit impius rete malorum. Pſalm 68. ꝟ. 17. Montẽ quem חָמַד
deſiderauit. ἐπιθυμίαν. חֲמַדְתֶּם
Ieſ. 1. ꝟ. pẽ. Nã erubeſcẽt à dijs quos cõcupiuiſtis (eſt mutatio ꝑſonæ) ἃ ἐπεθυμήσατε. וְחָמְדוּ
Mich. 2. ꝟ. 2. Et deſiderabunt agros & rapient, & domos quas auferent. ἃ ἐπεθύμουν. הַחֲמֻדֹת
Gen. 27. ꝟ. 15. Et accepit Rebecca veſtes Eſau filij ſui grandioris deſideratas.
Exod. 20. ꝟ. 16. & Deutero. 5. ꝟ. 21. Non concupiſces domum proximi tui. Sept. תַחְמֹד
οὐκ ἐπιθυμήσεις. יַחְמֹד
Et cap. 34. ꝟ. 24. Et non concupiſcet aliquis terram tuam. οὐκ ἐπιθυμήσει. וְנֶחְמְדֵהוּ
Ieſ. 53. ꝟ. 2. Et videbamus eũ, at non erat pulcritudo vt cuperemus eũ.

In voce paſsiua נֶחְמַד deſideratus eſt. Quater extat. נֶחְמָד
Gen. 2. ꝟ. 9. Et fecit germinare Iehoua Deus de humo oẽm arborem expetibilem. נֶחְמָד
Pro. 21. ꝟ. 20. Theſaurus deſideratus & oleum eſt in habitaculo ſapiẽtis. ἐπιθυμητὸς. הַנֶּחֱמָדִים
Pſ. 19. ꝟ. 11. Deſiderabilia (iudicia Dei) præ auro & topazio multo. ἐπιθυμητά. וְנֶחְמָד
Gen. 3. ꝟ. 6. Et deſiderabilis erat arbor ad dandam intelligentiam.

In 2. Con. חִמֵּד deſiderauit aſsiduè. Legitur tantum ſemel, vt: חִמַּדְתִּי
Cant. 2. ꝟ. 3. In vmbra eius deſideraui vt ſedeam. ἐπεθύμησα.

Inde nomen.

חֶמֶד Deſiderium, appetitio, res deſiderabilis, ἐπιθυμία concupiſcentia. חֶמֶד
Amos 5. ꝟ. 11. Vineas deſiderij (.i. deſiderabiles) plantabitis &c. ἐπιθυμήματος. חֶמֶד
Ieſ. 32. ꝟ. 12. Super agros deſiderij & ſuper vitem fructiferam (plangunt)
Et præterea tantum Ezech. 23. ꝟ. 6. 12.

חֶמְדָּה Deſiderium, appetitio, res expetibilis, res deſiderabilis. Sæpe legitur. חֶמְדָּה
Oſe. 13. ꝟ. vlt. Ipſe diripiet theſauꝝ omnium vaſorum deſiderij. ἐπιθυμητά. חֶמְדָּתִי
Cum affix. Ier. 12. ꝟ. 10. Poſuerunt agrum deſiderij mei in deſertum deſolationis. חֶמְדַּת
In reg. Hag. 2. ꝟ. 7. Et veniet deſiderium omnium gentium. τὰ ἐκλεκτά.

חָמוּד Deſiderabile, expetibile. Poteſt quocꝫ eſſe päul primæ coniugationis. Ter extat. חֲמוּדוֹ
Cum affix. Pſ. 39. ꝟ. 12. Et liqueſcere feciſti velut tinea deſiderabile eius. כַּחֲמוּדוֹ
Iob 20. ꝟ. 20. In deſiderato ſuo nihil eripiet .i. ex optatis ſuis nihil auferet. וַחֲמוּדֵיהֶם
Et plur. cum affix. Ieſ. 44. ꝟ. 9. Et deſiderabilia (idola) eorum non proderunt.

חֲמוּדָה Deſiderabile, expetibile, concupiſcibile, deſiderium, & poteſt eſſe particip: paul. חֲמֻדוֹת
Plur. Dan. 10. ꝟ. 11. Daniel, vir deſiderioꝝ (.i. cupidus reꝝ expetibilium) חֲמֻדוֹת
In reg Dan. 11. ꝟ. antep. Et dominabitur &c. omnibus deſiderabilibus Aegyptioꝝ.
Et ſic Eſræ. 8. ꝟ. 27. Dan. 9. ꝟ. 24. cap. 10. ꝟ. 3. cap. 11. ꝟ. 38. & 44.

Expetibile,

מַחְמָד Expetibile, deſideratio, res deſideratiua & concupiſcibilis, ἐπιθύμησις.
In reg. Ezech. 24. ℣. 16. Fili hominis, ecce ego aufero à te deſiderabile oculorum. מַחְמַד
Et plur. Cant. 5. ℣. pen. Palatum eius dulcedines, & totus ipſe res expetibiles. מַחֲמַדִּים
Cum affi. Thren. 1. ℣. 10. Manum ſuam extendit hoſtis ad omnia expetibilia eius. מַחֲמַדֶּיהָ
In reg. Thren. 2. ℣. 4. Et trucidauit omnia expetibilia oculi in tabernaculo. מַחְמַדֵּי

מַחְמוּד Expetibile, deſiderabile, deſiderium. Hinc Machomet apud Turcas hunc ſibi arrogauit titulum, quaſi ipſe eſſet deſideratus gentibus. Bis legitur, vt,
Plur. cum affi. Thren. 1. ℣. 7. Recordata eſt Ieruſalem &c. oĩum expetibilium ſuoꝝ. מַחֲמֻדֶּיהָ
Et ℣. 11. Dederunt expetibilia ſua pro cibo ad reficiendam animam &c. Secundum מַחֲמוּדֵּיהֶם
puncta legitur ad præcedentem formam.

חָמָה Incaluit, exarſit, æſtuauit, idem quod חָמַם. Cognationem habet cum יָחַם .i. concepit ex calido ſpermate. Hinc ἵεμαι, cupio, amo, ardeſco in aliquem affectu amoris. Item γαμέω duco vxorem. Et forte per metatheſin μοιχεύω mæchor &c.
In 1. Coniug. חָמָה incaluit, calore incenſus eſt ad coitum. Legitur tantum ſemel.
Gen. 30. ℣. 5. à fine. Et exarſerunt (.i. conceperunt) oues ad virgas, & pepererunt. וַיֵּחֱמוּ
Quidam contendunt hoc futurum cum Vau conuerſiuo eſſe à radice יָחַם.

Inde nomina.

חָם Socer, ab ardore amoris erga generum. Et legitur quater in Biblijs. (ρὸς.
Cum affi. Gen. 38. ℣. 13. E nunciatũ eſt ipſi Thamar dicens: Ecce ſocer tuꝰ ꝛc. ὁ πενθε- חָמִיךָ
Et ℣. 24. Cumq; educeretur, miſit ad ſoceꝝ ſuum dicens: E viro cuius hæc ſunt &c. חָמִיהָ
1. Sam. 4. ℣. 4. à fine, Et quod mortuꝰ eſſet ſocer ſuus, & maritus ſuꝰ. πενθερὸς. חָמִיהָ
Et ℣. pen. Tranſmigrauit gloria de Iſrael, ob captā arcā Dei, & ob ſoceꝝ eiꝰ. πενθερῷ. חָמִיהָ

חָמ ת Socrus, Eſt ſingula. numeri, nam ת à tergo eſt litera Hæemanthica ſingularis.
Cum affi. Mich. 7. ℣. 6. Filia inſurgit contra matrem ſuam, nurus contra ſocꝝ ſuam. בַּחֲמֹתָהּ
Ruth 2. ℣. 11. Indicando indicatum eſt mihi omne quod feciſti ſocrui tuæ. חֲמוֹתֵךְ

חֵמָה Ardor, excādeſcētia iræ, & ſumit᷑ de efferueſcētia bilis ſeu fellis. Sæpiſsimè extat.
Ieſ. 42. ℣. vlt. Et effudit ſuper ipſum ardorem (&) iram ſuam. ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ. חֵמָה
Dan. 11. ℣. 45. Et egredietur cum ardore magno ad perdendũ. א ,ק ה. (δὲ τῇ ὀργῇ. בְּחֵמָא
Cũ aff. leui. Pſ. 6. ℣. 2. Iehoua ne in ira tua arguas me, neq; in ardore tuo caſtiges. μὴ בַּחֲמָתְךָ
In reg. Pſ. 58. ℣. 5. Ardor illis eſt vt ardor ſerpentis .i. qui inficit veneno &c. חֲמַת
Et plur. Pſ. 76. ℣. antep. Quia ardor hoĩnis celebrabit te, reliquias ardoꝝ accinges. חֵמֹת
Prouerb. 22. ℣. 24. Et cum viro ardorum (.i. irarum) non incedes. ὀργίλῳ. חֵמוֹת
Et ſemel ponitur חֵמָה pro חֶמְאָה .i. butyrum, vt ſupra.

חוֹמָה Murus, de hoc vide radicem חוּם .i. fuſcus, fuluus, &c.

חֹמֶט Lacerta ſecundum diuum Hieronymum, vel Limax ſecundum R. D Kimhi. Eſt genus animalculi eſu immundum. Cognationem habet חָטַם reconditus fuit, latet enim in ſpecubus occultis, eſtq; hominibus deteſtabile. Hinc μοθεύω .i. deteſtor aliquid tanquam lacertam. Legitur tantum ſemel, vt,
Leuit. 11. ℣. 30. Mygale & ſtellio & limax & lacerta & chamæleon. ϗ σαύρα. וְהַחֹמֶט

חָמַל Molluit animo, mollis fuit animo, emollitus eſt erga aliquem, commiſertus eſt ex mollitudine animi, pepercit tactus mollicie animi, commotus eſt miſeratione. Cognationem habet cum מָחַל .i. ignouit culpam, quod tantum Rabinis eſt familiare. Hinc μαλάττω & μαλάσσω, & latinum molleſco, mollio, emollio. Item mollis, mollitia, molliter &c.
In 1. Con. חָמַל emollitus eſt, molluit. Sæpe conſtruitur cum עַל aut אֶל. (μενος.
Thre. 2. ℣. 2. Deglutiuit Dn̄s et nō emollitꝰ eſt, oĩa tabernacula Iacob diruit. οὐ φεισά- חָמַל
Mal. 3. ℣. 17. Et molleſcam ſuper eos, vt molleſcet vir ſuper filio ſuo. ϗ αἱρετιῶ. וְחָמַלְתִּי
Ezech. 16. ℣. 5. Non pepercit ſuper te oculus &c. ad molleſcendum erga te. τὸ παθεῖν. לְחֻמְלָה
Et cap. 5. ℣. 11. Mon conniuebit oculus meus, atq; ego non molleſcam. ἐλεήσω σε. אֶחְמוֹל
1. Sam. 15. ℣. 3. Vade & percuties Amalec &c. & non molleſces ſup̄ eo. οὐ φείσῃ αὐτοῦ. תַחְמֹל
Ier. 15. ℣. 5. Nam quis molleſcet ſuper te Ieruſalē, & quis cōmouebitur tibi? φείσεται. יַחְמֹל
Et cap. 51. ℣. 3. Et ne emolliamini ad iuuenes eius .i. ne parcatis. μὴ φείσησθε. תַּחְמְלוּ

Inde nomina.

חֶמְלָה Mollitudo animi, cõmotio viſcerꝝ, mollitia cordis ad cõmiſerandum. Bis legitur. וּבְחֶמְלָתוֹ
Cum affi. Ieſ. 63. ℣. 9. In dilectione ſua, & in mollitudine ſua redemit eos. ϗ φείδεσθ.
In regim. Geneſ. 19. ℣. 16. In mollitudine Dei ſuper eum .i. in commiſeratione Dei. בְּחֶמְלַת
ἐν τῷ φείσασθαι.

מַחְמָל Indulgentia, commiſeratio. Legitur ſemel in Biblijs, vt, וּמַחְמַל
In reg. Ezech. 24. ℣. 21. Et indulgentiam animæ veſtræ .i. ὑπὲρ ὧν φείδονται.

חָמַם Caluit, incaluit, calidus fuit, æſtuauit, Idem ferè quod exarſit. Cognationem habet cum יָחַם concepit caleſcendo. Hinc Græci aſpiratione paulo fortius expreſſa habent κυμαίνω κυμαίνομαι æſtuo, κάμινος caminus. Septuag. reddunt per θερμαίνω.

In 1. Coniug. חָמַם & defectiuè חַם incaluit. Abſolutè vel cum datiuo ponitur.
Pſ. 39. ℣. 4. Incaluit cor meum intra me. Exod. 16. ℣. 21. Et caluit ſol. ἐθερμάνθη. חַם
1. Regum 1. ℣. 2. Et calidum erit Domino meo regi. Eccleſ. 4. ℣. 11. Et calidum (ἐθερμάνθη. וְחַם
erit eis. ϗ θέρμη αὐτοῖς. חַמּוֹתִי
Eſaiæ 44. ℣. 16. Et dicet, Euge incalui, vidi focum (in quo eſt ignis ad fouendum) חַמִּים
Et plur. Iob 37. ℣. 17. Et veſtes tuæ ſint calidæ quum quieſceret terra à meridie. θερμή. חָם
Ioſ. 9. ℣. 12. Iſte panis noſter calidus fuit. Eſt participiale nomen cum camez. θερμοὺς.
Eſaiæ 47. ℣. penultim. Iob 30. ℣. 4. Ad incaleſcendum; ־ ſcribitur pro ־ propter לַחְמָם
pauſam. καυθήσεται.
Geneſ. 18. ℣. 1. Ipſe ſedebat &c. cum æſtuaret dies. 2. Samuel. 4. ℣. 5. Quum incaleſceret dies. ἐν τῷ καύματι. כְּחֹם
1. Samuel. 11. ℣. 11. Et percuſſerunt &c. vſq; incaleſcere diem. ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα. עַד־חֹם
Nehem. 7. ℣. 3. Vſq; dum ſol incaleſcebat. יָחֹם
Eſa. 44. ℣. 16. Aſſabit aſſaturam & ſatur erit, atq; incaleſcet. θερμανθεὶς.
Eſaiæ 44. ℣. 15. Et ſumet ex eis atq; caleſcet. 2. Regum 4. ℣. 34. Et caluit caro pueri. ϗ διεθερμάνθη. וַיָּחָם
Et tantum 1. Sam. 11. ℣. 9. Hab. 1. ℣. 6. Eſa. 18. ℣. 4. Eccle. 4. ℣. 11.

In voce paſsiua. נֵחַם calefactus eſt. Et legitur tantum ſepties, vt, הַנֵּחָמִים
Ieſ. 57. ℣. 5. Qui calefacti eſtis .i. incaleſcitis ſuper quercubus. παρακαλοῦντες. תֵּחַם
Ezech. 24. ℣. 11. Et conſtitue eam (ollam) ſup prunas eius vacuã vt calefiat. θερμανθῇ.
Deutero. 19. ℣. 6. Ne forte inſequatur vindex ſanguinis homicidam, cum calefiet יֵחַם
cor eius. παρατεθέρμανται. יֵחַם
1. Reg. 1. ℣. 1. Et operuerunt eum veſtimentis, at non potuit calefieri. ἐθερμαίνετο. יֵחַמּוּ
Oſe. 7. ℣. 7. Oẽs iſti calefiant vt furnus .i. ſunt aĩo feruẽti ad nocendũ. ἐθερμάνθησαν.
Eccleſ. 4. ℣. 11. Præterea ſi cubent duo (ſimul) & caleſcet eis, vni enim quomodo יֵחָם
calefiet. θερμανθῇ.

In 2. Coniug. חִמֵּם calefecit. Legitur tantum ſemel in Biblijs. תְּחַמֵּם
Iob 39. ℣. 14. In terra deſerit oua ſua, & ſuper puluere calefaciet .i. fouebit. θάλψει.

In 4. Coniug. הִתְחַמֵּם calefecit ſe ipſum. Semel tantum vſurpatur. יִתְחַמָּם
Iob 31. ℣. 20. Et de vellere ouium mearꝝ calefaciet ſe (pro calefecit ſe) ἐθερμάνθησαν.

Inde nomina.

חַם Calidus, eſt nomen participiale, vide in verbis.

חַמָּה Sol à calore & æſtu, item calor. Reperitur quinquies in Biblijs, vt, חַמָּה
Iob 30. ℣. 4. à fine. Pullatus inceſsi abſq; ſole .i. ſolem non ſentiens. ἄνευ φιμοῦ. הַחַמָּה
Ieſ. 24. ℣. vlt. Et pudefiet luna, atq; erubeſcet ſol, quia regnauit &c. ὁ ἥλιος. הַחַמָּה
Ieſ. 30. ℣. 26. Et erit lux lunæ ſicut lux ſolis, & lux ſolis ſepties clarior erit. τοῦ ἡλίου. כַּחַמָּה
Can. 6. ℣. 10. Formaſa vt luna, pura vt ſol, formidabilis vt acies inſtructæ. ὁ ἥλιος.
Cum affi. Pſ. 19. ℣. 7. Et non eſt qui poſsit abſcondi à calore eius. τῆς θέρμης αὐτοῦ. מֵחַמָּתוֹ

חֹם Calor, æſtus, feruor, Et in quibuſdam locis poteſt eſſe Infinitiuus Kal. וָחֹם
Gen. 8. ℣. vltim. Frigus & æſtus, æſtas & hiems, dies & nox non ceſſabunt. καῦμα. כְּחֹם
In reg. 18. ℣. 1. Et ipſe ſedebat in oſtio tabernaculi, in ipſo feruore diei. μεσημβρίας. בְּחֻמּוֹ
Cum affix. Iob 6. ℣. 16. In calore eius auferentur è loco ſuo. θέρμης γενομένης. (αὐτῶν. בְּחֻמָּם
Ier. 51. ℣. 38. In calore eorꝝ (vel in caleſcere eos) diſponã cõpotationes. ἐν τῇ θερμασίᾳ
Et præterea tantum 1. Sam. 21. ℣. 6. & 2. Sam. 4. ℣. 5. Ier. 17. ℣. 8. Iob 24. ℣. 19.

חַמָּן Solariũ, itẽ ſimulachrũ Ham̃onis ſeu Iouis extructũ ĩ aprico loco calorẽ ſolis excipiente, Item templum Hammonis quod alij Heliocaminum vocant. Habet enim cognationem cum חָמַם incaluit, vnde חַמָּה ſol, Sunt qui dicunt lingua Aegyptiaca Ammonem Iouem vocari. Hinc Hammon ſiue Ammon. Et græcum verbum ὑμνέω .i. celebro Deum Hammonem, ὑμνός hymnus, ὑμέναιος hymenæus. Heſiodus σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσι. Item hinc κάμινος, ἡλιοκάμινος, καμινεύω camino.

Vſurpatur autem tantum pluraliter, & reperitur octies in Biblijs.
Ieſ.17.℣.8.Nõ reſpiciet ad lucos & ad ſimulacra(vel templa Ham̃onis)βδελύγματα. הַחַמָּנִים
Et cap.27.℣.9.Vt non reſurgant (.i. reparentꝰ)luci & ſolaria(Ham̃onis)εἴδωλα. וְחַמָּנִים
Cũ affi.Leuit.26.℣.30.Et abolebo excelſa veſtra, & ſuccidã ſolaria veſtra. χειροποίητα חַמָּנֵיכֶם
Præterea tantum Ezech.6.℣.4.& 6. Item 2.Par.14.℣.5.& cap.34.℣.4.& 7. (ὑμῶν.

חָמַס Violauit, violenter ſurripuit, vim & iniuriam intulit, iniurioſè tractauit, t: abſtulit. gewalt vnd vnrecht thun. Cognationẽ habet cum מָאַס reiecit. Hinc ἀμύσσω lanio, lacero. ἄμυξις laniatio.

In 1. Coniug. חָמַס violauit, iniuria affecit. Legitur ſepties.
Ezech.22.℣.26.Sacerdotes eiꝰ violauerunt legem meam, & ꝓphanauerũt. ἠθέτησαν. חָמְסוּ
Zephan.3.℣.4.Sacerdotes eiꝰ ꝓphanauerũt ſanctũ, violẽter tractarũt legẽ. ἀσεβοῦσιν. חָמְסוּ
Pro.8.℣.vlt.Et qui peccat in me, is violat (ſiue odit)animam ſuam. ἀσεβοῦσιν. חֹמֵס
Iob 15.℣.antep. Violenter abijciet tanq; vitis ſuum botrum immaturum. τρυγηθείη. וַיַּחְמֹס
Thren.2.℣.6.Et violauit (.i.diſsipauit)quaſi hortum tugurium ſuum. καὶ διεπέτασεν. וַיַּחְמֹס
Iob 21.℣.27.Ecce noui cogitationes veſtras &c. quibus contra me violabitis. תַּחְמֹסוּ
Ier.22.℣.3.Pupillum & viduam non affligetis neq; iniuria afficietis. μὴ ἀσεβεῖτε. תַּחְמֹסוּ

In voce paſsiua נֶחְמַס violatus eſt, violenter tractatus eſt. Semel habetur.
Ier.13.℣.22.Retectæ ſunt fimbriæ tuæ, violati ſunt calcanei tui. παραδειγματισθῆναι. נֶחְמְסוּ

Inde nomina.

חָמָס Violentia, iniuſticia, rapina, fraus, calumnia. Sæpiſsimè extat.
Pſ.27.℣.antepen.Quia ſurrexerunt contra me teſtes falſi, & efflans iniuriã. ἐψεύσατο חָמָס
Ezech.7.℣.11.Iniuſticia excreuit in baculum impietatis .i. fuit cauſa flagelli. הֶחָמָס
Cum affi.Pſ.7.℣.pen.Et ſuper verticem eius iniuſticia illius deſcendet. ἀδικία αὐτοῦ. חֲמָסוֹ
In reg.Hab.2.℣.8.& 17.Ob ſanguines hominis & iniuria terræ. ἀσεβείας. וַחֲמַס
Et plur.Pſ.140.℣.2 & 5.Ab homine malo, à viro iniuriaꝝ .i. iniurioſo. ἀδίκου, ἀδίκων. חֲמָסִים

תַּחְמָס Harpyia, auis rapax & violenta, Iudæis immunda & prohibita eſu. Quidam vertunt accipitrem. Diuus Hier. vertit noctuam. Bis legitur.
Leuit.11.℣.16.Deut.14.℣.15.Et ſtruthionem & harpyiam & cuculum &c. γλαῦκα. הַתַּחְמָס

חָמֵץ Fermenteſcebat, fermentatus eſt, conſperſus eſt fermento, intumuit fermento, & propriè dicitur de farina ſeu maſſa ſubacta cum additione fermenti. Metaph. quoq; dicitur de hoĩe acido, aſpero & acetoſo ſiue malicioſo, vnde in Epiſtola D. Pauli ad Corinthios. Itaq; feſtum celebremus, non in fermento veteri, neq; in fermento maliciæ & verſutiæ. Cognationem habet cum מָרַץ cruentauit, infecit ſanguine qui acetoſus eſt inſtar fermenti. Hinc per inuerſionem radicis ζυμόω fermento, ζυμόομαι fermentor, fermenteſco, aceſco, ζύμη & ζύμωμα fermentum.

In 1. Coniug. חָמֵץ fermentatus eſt, conſperſus eſt fermento. Quater extat, vt,
Exod.12.℣.39.Placentas azymas quia non erat fermentata. οὐ γὰρ ἐζυμώθη. (κοῦντος. חָמֵץ
Pſ.71.℣.4.Eripe me de manu impij, de vola peruerſi & fermẽteſcẽtis cruẽti. καὶ ἀδι- וְחוֹמֵץ
Ieſ.63.℣.1.Quis eſt iſte veniens de Edom fermentatus(.i. aſperſus)veſtibus. ἐρύθημα. חֲמוּץ
Exod.12.℣.34. Et tulit populus paſtã ſuam priuſq; fermenteſceret. πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι. יֶחְמָץ

In 4. Coniug. הִתְחַמֵּץ fermentauit ſeſe. Semel legitur.
Pſ.73.℣.21.Quum efferueſceret inſtar fermenti cor meum .i. exacerbaretꝰ. ἐξεκαύθη. יִתְחַמֵּץ

Inde nomina.

חָמֵץ Fermentum, & quicquid acidum eſt inſtar fermenti. Sept. babent ζύμη.
Exo.12.℣.15.Omnis comedens fermentũ, excindetur anima eius ex Iſrael. ζύμην. חָמֵץ
Et cap.23.℣.17. Non mactabis ſuper fermento ſanguinem ſacrificij mei. ἐπὶ ζύμῃ. חָמֵץ
Amos 4.℣.5. Et adolere(vel ſuffire)de fermentato ſacrificium confeſsionis. מֵחָמֵץ

חָמִיץ Subacidus inſtar fermentati, pabulum mixtum acore exiguo. Semel extat.
Ieſ.30.℣.24. Et boues atqꝫ pulli qui humum colunt pabulũ acidũ comedent. ἄχυρα. חָמִיץ

חָמוּץ Acetoſus qui ſenſit multas ærumnas acerbas inſtar fermenti. Semel habetur.
Ieſ.1.℣.17. Diſcite benefacere, quærite iudicium, beatificate ærumnoſũ. ἀδικούμενον. חָמוּץ

חֹמֶץ Acetum ex vino vel ſicera, acor, aciditas, acrimonia inſtar fermenti.
Pſ.69.℣.22. Et dederunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potauerunt me aceto. ὄξος. חֹמֶץ
In reg. Num.6.℣.3. Acetum vini, & acetũ ſiceræ non bibet (Nazireus) ὄξος ἐξ οἴνου. חֹמֶץ
Legitur præterea tantum Ruth.2.℣.14. Pro.10.℣.26. & cap.25.℣.20.

חֻמְצָה Fermentatio. Et poteſt quocꝫ eſſe Infinitiuus primæ Coniugationis. Semel.
Cũ affi. Oſe.7.℣.4. A ſubagitando paſtã vſcꝫ ad fermentationẽ eius. ἕως τοῦ ζυμωθῆναι. חֻמְצָתוֹ

מַחְמֶצֶת Fermentatio, infectio fermenti, ζύμωμα. Et legitur tantum bis.
Exo.12.℣.19. Nam quicuncꝫ fermentationem comederit, extirpabitur &c. ζυμωτὸν. מַחְמֶצֶת
Et ℣.20. Omne fermentatum non comedetis, in cunctis habitaculis &c. πᾶν ζυμωτὸν. מַחְמֶצֶת

חָמַק Diuertit, ſubduxit ſe diuertendo hinc inde. Cognationem habet cum מָחַק iugulauit diuertendo & protrahendo collum. Hinc μακύνω, μηκύνω, protraho, prolongo, μηκής prolixus, μῆκος prolixitas.

In 1. Coniug. חָמַק diuertit protrahendo ſe. Legitur tantum ſemel.
Cant.5.℣.6. Aperui ego dilecto meo, at dilectus meus diuerterat .i. tranſierat. παρῆλθεν. חָמַק
In 4. Coniug. הִתְחַמֵּק Diuertit ſe, protraxit ſeſe, ſuduxit ſe. Semel.
Ier.31.℣.22. Quouſcꝫ diuertes te filia vaga, quoniam creauit Iehoua &c. ἀποστραφήσῃ. תִּתְחַמָּקִין

Inde nomen.

חַמּוּקִים Vertebræ, vertibula. Hiero. habet iuncturas. Legitur tantum ſemel.
Cant.7.℣.2. Vertebræ coxarum tuarum ſunt quaſi monilia, factura &c. ῥυθμοὶ. חַמּוּקִים

חָמַר Efferbuit, turbidus fuit, turbulentus inſtar luti ſeu limi fuit, efferueſcendo egeſsit limum, & dicitur de vino & aqua ferueſcente & eijciente multum limi vt depuret. Hinc merum, ſubmerum, & vinum meracum.

In 1. Con. חָמַר efferbuit lutum egerendo, & actiuè lutauit. Ter inuenitur. חָמַר
Pſ.75.℣.9. Quia calix in manu Iehoua, & vinum quod meraciſsimũ efferbuit. ἀκράτου. יֶחְמְרוּ
Et pſ.46.℣.4. Sonabunt, turbabuntur (vel limum egerent) aquæ eius. ἐταράχθησαν. וַתַּחְמְרָה
Exo.2.℣.3. Et accepit ſibi arculã arũdineã, & lutauit (.i. bituminauit) eã. καὶ κατέχρισεν.
In 2. Coniug. paſsiua per geminationem radicis חֳמַרְמַר turbatus eſt. Ter.
Thre.1. in Reſch. Vide Iehoua qa anguſtia ẽ mihi, viſcera mea turbata ſũt. ἐταράχθη. חֳמַרְמָרוּ
Et cap.2.℣.11. Deficiebant lachrimis oculi mei, turbata ſunt viſcera mea. ἐταράχθη. חֳמַרְמְרוּ
Iob 16.℣.16. Facies meæ turbatæ (.i. lutulentæ factæ) ſunt præ fletu. συγκέκαυται. חֳמַרְמְרָה
Secundum puncta eſt plurale, & ſecundum literas eſt ſingulare. Ac præterea nuſcꝫ legitur. Hinc μερμήρω, μερμηρίζω .i. diſtractus & turbatus ſum cogitatione.

Inde nomina.

חֶמֶר Merum vinum meraciſsimum quod ſubrufum eſt inſtar limi. Bis legitur, vt,
Ieſa.27.℣.2. In die illa erit vinea meri (vel meraciſsima) de ea. ἀμπελὼν. חֶמֶר
In pauſa. Deut.32.℣.14. Et ſanguinem vuæ bibes meꝝ .i. vinũ rubꝝ & meracũ. οἶνον. חָמֶר

חֵמָר Limus, argilla tenax, lutum turbidum, bitumen. Ter inuenitur, vt, וְהַחֵמָר
Gen.11.℣.3. Et erat eis later pro lapide, & argilla erat eis pro cæmento. ἡ ἄσφαλτος. חֵמָר
Gen.14.℣.10. At vallis Siddim habebat putros varios bituminis. ἀσφάλτου. בַּחֵמָר
Exo.2.℣.3. Et obleuit eam (arculam) argilla .i. bitumine & pice. ἀσφάλτῳ.

חֹמֶר Cæmentum quod conſtat ex argilla & calce, Nonnunquã vero eſt cæmentum quod non calce duratum eſt, ſed interlitum luto, ſtructuræ antiquæ genere, & vtut eſt, nomen habet à limoſa & argilloſa materia cuiuſcꝫ terræ conditionis, proinde variè verti poteſt, pro luto, argilla, **ein dahen**. Eſt quocꝫ menſuræ nomen. לַחֹמֶר
Gen.11.℣.3. Et bitumen (vel argilla) erat eis pro cæmento (vel cæmentum) ὁ πηλός. חֹמֶר
Ieſa.45.℣.9. Num dicet argilla (vel lutum) ad figulum ſuum, quid facies? ὁ πηλός. כַּחֹמֶר
In reg. Ieſ.10.℣.6. Et vt redigat eum in conculcationẽ inſtar luti plateaꝝ. κονιορτὸν. חֹמֶר
Habac.3.℣.15. Ambulaſti in mari equis tuis, in luto aquaꝝ ingentiũ. ταράσσοντας. חֳמָרִים
Et plur. Exod.8.℣:14. Et collegerunt eas in luta .i. in aceruos lutoſos vel inſtar luti. Item θημωνίας.

Item pro menſura Homer accipitur. D. Hieronymus vertit Corum, quantum a-
ſinus portare poteſt, habet enim nomen à magna copia, vel aceruo.
Ezech.45.ỽ.11. Epha & Bathus vnius ſint menſuræ ad capiendum decimam par-
tem Homer, & decima pars Homer eſt Epha, ad Homer erit æſtimatio eius. γόμορ. הַחֹמֶר
In reg.ỽ.13. Sextam partem Ephæ de Homer triticoꝝ ꝛc. de Homer hordeorum. מֵחֹמֶר
Et pro Coro tantum Leu.27.ỽ.17. Num.11.ỽ.32. Eſa.5.ỽ.10. Ezeh.40.ỽ.14. Hoſ.3.
ỽ.2. Abac.3.ỽ.14.

חֲמוֹר Aſinus, genus animaliū quo olim vtebantur homines in vehendo ſeu eq̄tando.
Hinc fortaſſe German. eine Mere.
Zach.9.ỽ.9. Vehens (aut inequitans) ſuper aſino & pullo aſinarum. ὑποζύγιον. חֲמוֹר
In reg. Gen.49.ỽ.14. Iſaſchar eſt aſinus grumi.i. fortis & lacertoſus inſtar grumi. חֲמֹר
Cum affix. Deut.5.ỽ.14. Non facies vllum opus ꝛc. neqꝫ bos tuus neqꝫ aſinus tuus.
ὑποζύγιόν σου. (δέκα ὄνους. וַחֲמֹרְךָ
Et plur. Gen. 45. ỽ. 23. Et patri ſuo miſit in hunc modum, decem aſinos ferentes. חֲמֹרִים
Cum affix. Iud.19.ỽ.19. Atqꝫ palea & pabulum eſt aſinis noſtris. τοῖς ὄνοις ἡμῶν. לַחֲמוֹרֵינוּ
Gen.44.ỽ.3. Manè cum eluceſceret, emiſsi ſunt viri illi atqꝫ aſini eorum. οἱ ὄνοι αὐτῶν. וַחֲמֹרֵיהֶם
Bis pro aceruo magno accipit̃, quantū aſinus portare poteſt, eſt Synecdoche vt:
1.Sam.16.ỽ.20. Et tulit Iſai aceruum panis & vtrem vini. γόμορ ἄρτων. חֲמוֹר
Iud.15.ỽ.16. Et dixit Simſon, in maxilla aſini aceruum (trucidaui) ὄνου. חֲמוֹר

חֲמֹרָה Aceruus, cumulus inſtar luti vel bituminis in magna copia. Semel extat.
Dualiter. Iud.15.ỽ.16. Maxilla aſini aceruum, imo aceruos duos (trucidaui.) חֲמֹרָתָיִם

יַחְמוּר Bubalus, bos ſylueſter quo veſci lex permittebat. Legitur tantum bis, vt:
Deut.14.ỽ.5. Ceruum & capream, & bubalum, & alcen, & biſonem (comedetis) וְיַחְמוּר
1.Reg.4.ỽ.23. Præter ceruum & capream, & bubalum, & aues barbaras. וְיַחְמוּר

חָמַשׁ Quintus fuit in ordine, Item quinos conſtituit in ordine vno. Rabbini exponūt
pro armare & accingere thorace pertingente ad quintam coſtam circa lumbos.
In 1., Coniugat. חָמַשׁ conſtituit quinos, armauit thorace pertingente ad coſtam
quintam. Vſurpatur vero tantum pluraliter in participio Paul, quater, vt: (τεροι.
Ioſ.1.ỽ.14. Et vos tranſibitis armati (vel primipilares) ante fratres veſtros. εὔζωνοι πρό- חֲמֻשִׁים
Et ca.4.ỽ.12. Et tranſierūt filij Rubē & Gad ꝛc. armati.i. primipilares. διεσκευασμένοι. חֲמֻשִׁים
Iud.7.ỽ.11. Et deſcendit ipſe & Pura puer eius ad extremitatē armatoꝝ. τῶν πεντήκοντα. הַחֲמֻשִׁים
Exod.13.ỽ.18. Et armati (vel q̄ni) aſcenderūt filij Iſrael, q.d. quintatim. πέμπτῃ δὲ γενεᾷ. וַחֲמֻשִׁים
In 2. Coniug. חִמֵּשׁ quintauit, quintam partem accepit. Semel reperitur.
Gen.41.ỽ.34. Et quintabit terram Aegypti .i. quintam partem exiget de fructibus וְחִמֵּשׁ
terræ. καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν.

Inde nomina.

חֲמִשָּׁה Quinqꝫ, Eſt cardinalis numeri, maſculini generis, habetqꝫ He à tergo contra na-
turam nominum maſculinorum, vt docetur in Grammatica de numeralibus.
Num.7.ỽ.17. & 23. Arietes quinqꝫ, hirci quinqꝫ, agni anniculi quinqꝫ &c. πέντε. חֲמִשָּׁה
In reg. Ioſ.10.ỽ.5. Et congregati ſunt, & aſcenderunt quinqꝫ reges Amorræorum. חֲמֵשֶׁת

חָמֵשׁ Quinqꝫ. In fœmin. genere caret He à tergo contra naturam nominum fœmin.
Ieſ.19.ỽ.18. In die illa erunt quinqꝫ ciuitates in terra Aegypti loquentes. πέντε πόλεις. חָמֵשׁ
In reg. Gen.5.ỽ.10. Et vixit Enos, poſtqꝫ pepit Kenan, decem & quinqꝫ annos. πέντε. חָמֵשׁ

חֲמִישִׁי Quintus. Eſt ordinale & maſculini generis. Interdum ꝓ priore י ponitur dages.
Gen.1.ỽ.23. Et fuit veſpera, fuitqꝫ mane, dies quintus ἡμέρα πέμπτη. חֲמִישִׁי
Zach.7.ỽ.3. Num flebo in menſe quinto, num religioſè abſtinebo. τῷ πέμπτῳ. הַחֲמִשִׁי

חֲמִישִׁית Quinta, & ſubſtantiuè quintum, hoc eſt, quinta pars.
Nehe.6.ỽ.5. Et miſit ad me Sanballat ſecundum ỽbum hoc, vice quinta. τὸν πέμπτον. חֲמִישִׁית
1.Reg.6.ỽ.31. Et frontiſpicium, atqꝫ poſtes (fecit) quintam partem.i. quinquangulos. חֲמִשִׁית
Cum affi. Leuit.5.ỽ.15. Et quintam partem eius addet vltra eam (reſtitutionem.) חֲמִישִׁתוֹ
Et ỽ. pen. Et perſoluet illud in ſumma (.i. ſorte) ſua, & quintam partem eius addet. חֲמִישִׁתָיו

חֲמִשִּׁים Quinquaginta. Eſt generis communis tam de viris quam mulieribus poteſt dici.
1.Reg.18.ỽ.13. E quod abdiderim de prophetis viros quinquagenos. πεντήκοντα. חֲמִשִּׁים
Exod 26.ỽ.5. Quinquaginta anſulas facies in cortina vna, & 50. anſulas. πεντήκοντα. חֲמִשִּׁים
Cum affi, 2.Reg.1.ỽ.9. Et miſit ad eum principem ſuper 50. & quinquaginta eius. וַחֲמִשָּׁיו

חֹמֶשׁ Quinta coſta, pars illa corporis quæ ſedes eſt fellis & iecoris. Semel. הַחֹמֶשׁ
2. Sam. 2. ℣. 23. Et percuſsit eum Abner poſteriore parte lanceæ ad quintam coſtam. ἐπὶ τὴν ψόαν.

חֵמֶת Hemina, vrceus, vas quoddam quod hydriam vel iuxta Hier. vtrem vocare poſſumus. Hinc græci ἡμίνα latini Hemina, Quod tamen etiam ab ἡμισύω. i. dimidio deriuari poteſt, ſignificat enim græcis dimidium ſextarij. Ter legitur. הַחֵמֶת
Gen. 21. ℣. 15. Et defecerunt aquæ de Hemina, & abiecit puerum. ἐκ τοῦ ἀσκοῦ. הַחֵמֶת
Et ℣. 19. Et vidit puerum aquarum, abijt ergo & impleuit Heminam aqua καὶ ἀσκὸν. וְחֵמַת
In reg. eſt Pathah pro Sægol ibid. ℣. 14. Et accepit panē & heminā aquæ ꝛc. καὶ ἀσκὸν.

חָנָה Caſtrametatus eſt, caſtra fixit, manſit & habitauit turmatim in caſtris, caſtra poſuit, demiſit ſe ad reſidendum, obſedit. Cognationem habet cum יָנַח dimiſit, reliquit, נוּחַ quieuit, & נָחָה duxit ſenſim. Nam quando milites in caſtris verſantur, tunc quieſcunt & relaxantur. Hinc ναίω, νεάω, ναιετάω, ναιετάσκω, habito.
In 1. Con. חָנָה caſtrametatus eſt, habitauit in caſtris. Eſt neutrum & conſtruitur
cum Datiuo vel præpoſitionibus לִפְנֵי & סָבִיב עַל ב : וְחָנוּ
Nu. 1. ℣. antep. Et caſtrametabuntur filij Iſrael q̄libet iuxta caſtra ſua. παρεμβαλοῦσιν. וְחָנִיתִי
Zach. 9. ℣. 8. Et caſtra ponam ad domum, ne ſit ſtatio, aut tranſiens καὶ ὑποστήσομαι. חֹנֶה
Pſ 34. in ח. Caſtra figit angelus Domini circum eos qui timent ipſum παρεμβαλεῖ. וּבַחֲנֹת
Num. 1. ℣. 4. à fine. Et in manere tabernaculum, erigent illud Leuitæ καθελοῦσιν. וַחֲנֵה
2. Sam. 12. ℣. 28. Et caſtrametare aduerſus ciuitatem & occupa eam. תַּחֲנֶה
Pſ. 27. ℣. 4. Si caſtrametabitur contra me turma, non timebit cor meum. παρατάξηται. וַנַּחֲנֶה
Eſræ. 8. ℣. 15. Et manſimus illic (in caſtris) tres dies, quumq; conſiderarem, &c. וַיַּחֲנוּ
Num. 33. ℣. 5. Et profecti ſunt filij Iſrael de Rameſes, & caſtra fixerunt in Succoth. וַיִּחַן
Exod. 19. ℣. 2. Ibiq; fixit tentoria Iſrael è regione montis. καὶ παρενέβαλεν.

Inde nomina.

מַחֲנֶה Tentorium, caſtra in quibus homines turmatim habitant, nonnunquam pro turma accipitur, & legitur in vtroq; genere vſurpatum, vt: הַמַּחֲנֶה
Ioſuæ 6. ℣. 11. Et redierunt in caſtra, atq; pernoctarunt in caſtris. εἰς τὴν παρεμβολήν. הַמַּחֲנֶה
Gen. 32. ℣. 9. Si venerit Eſau ad turmam vnam & percuſſerit eam, erit turma &c. מַחֲנֶה
In reg. Gen. 32. ℣. 3. Et dixit Iacob cum vidiſſet eos, caſtra Dei ſunt. παρεμβολὴ θεοῦ. מַחֲנֶךָ
Cum affix. Deut. 23. ℣. 15. Iehoua Deus tuus ambulat in medio caſtrorum tuorum. הַמַּחֲנָיִם
In duali num. Can. 7. ℣. 1. Quid ſpectaretis Sulammith quæ eſt vt chorea caſtrorum. הַבְּמַחֲנִים
Et plur. Num. 13. ℣. 20. Num in caſtris, aut munitionibus (habitent?) τειχήρεσιν. מַחֲנֵיהֶם
Cum affix. Ioſ. 11. ℣. 4. Et egreſsi ſunt ipſi, & omnes turmæ eorum cum ipſis.

מַחֲנוֹת Caſtra, turmæ, fœm. eius ſingulare non legitur. מַחֲנוֹת
Gen. 32. ℣. 8. Et diuiſit populum &c. oues & boues & camelos in duas turmas. מַחֲנוֹת
In reg. 2. Paral. 31. ℣. 2. Et ad laudandum in portis caſtrorum Domini.

מַחֲנַיִם Mahanaim proprium nomen loci à duobus caſtris nuncupatum. מַחֲנָיִם
Gen. 32. ℣. 2. Caſtra Dei ſunt, & vocauit nomen loci illius Mahanaim. מַחֲנַיְמָה
Cum He locali. 2. Sam. 17. ℣. 6. à fine. Et Dauid venit in Mahanaim, At Abſalon &c.

תַּחֲנוֹת Caſtrametatio, Thau in extremitate eſt litera generis fœmin. ſingularis numeri, perinde vt חָמוֹת ſocrus, אָחוֹת ſoror. Et legitur tantum ſemel. תַּחֲנֹתִי
Cum affix. 2. Reg. 6. ℣. 8. Ad locum illum & illum erit caſtrametatio mea.

חָנוּת Manſio, hoſpitiolum. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt: הַחֲנֻיוֹת
In plurali. Iere. 37. ℣. 16. Nam ingreſſus eſt Ieremias in domum lacus, & ad manſiunculas. i. ad ergaſtula vel ad cellulas in quibus detinebantur vincti.

חֲנִית Lancea, teli genus longiſsimum, cuſpis. De hoc vide paulo inferius.

חָנַט Protruſit groſſos ſeu flores bene olentes, effloruit, nituit floribus, nitidauit. Item condiuit aromatibus ſeu floribus benè olentibus. Cognationem habet cum נָטַע plantauit, nam ex plantis naſcuntur flores & gemmæ. Hinc ἀνθέω. i. floreo, protrudo groſſos ſeu flores, ἐξανθέω, effloreo, ἀνθίζω facio florere, ἄνθη & ἄνθος flos. Item latini pro ח aſpiratione ſubſtituerunt literam paulo fortiorem vt condio, condis, condire, vel omiſſa aſpiratione niteo, eniteo, niteſco, &c.

In 1. Coniug. חָנַט protruſit groſſos ſeu flores, & cum accuſatiuo ꝑſonæ condijt. Legitur tantum in his locis, quæ ſequuntur nunc, vt:

Cant. 2.℣.13. Ficus protruſit groſſos ſuos, & vites folioſæ dederunt odorem. ὀλυώθους ἐξώνεγκεν. חָנְטָה

Gen. 50.℣.2. Et mandauit Ioſeph ſeruis ſuis medicis ad condiendum (.i. vt condirent aromatibus) patrẽ ſuum ἐνταφιάσαι. Et condiuerunt medici Iſraelem. καὶ ἐνεταφίασαν. לַחֲנֹט וַיַּחַנְטוּ

Et ℣. vlt. Et condierunt eum (aromatibus) & poſuit in arcam in Aegypto. καὶ ἔθαψαν. וַיַּחַנְטוּ

Inde nomina.

חֲנֻטִים Conditurae, condimenta, conditiones ex varijs aromatibus & floribus. Semel, Geneſ. 50. ℣ſu 3. Et completi ſunt ei quadraginta dies, nam ſic implentur dies condimentorum. τῆς ταφῆς. הַחֲנֻטִים

חִטָּה Triticum quod ex folliculis grana protrudit. Et ſæpè ponitur ꝓ bonitate fructus. Dages in Theth eſt pro defectu Nun, nam Chaldaicè ſcribitur perfectè חִנְטִין:

Pſ. 81.℣. vlt. Et fecit eum comedere de adipe tritici .i. de pane electiſsimo πυροῦ. חִטָּה

Exod. 9.℣.4. à fine. At triticũ, & ſpelta non ſunt percuſſa, erant .n. ſerotina. ὁ δὲ πυρὸς. הַחִטָּה

Et plur. 1. Reg. 5.℣.11. Et Salomo dedit (regi) Hiram 2000 Coros triticorum. חִטִּים

Ezech. 4.℣.9. Et tu ſume tibi triticum & hordeum, fabam & lentem &c. πυροὺς. חִטִּין

In reg. Eze. 27.℣.17. Iuda & terra Iſraelis fuerũt negotiationes tuæ tritico Minith. (ἐν πράσει σίτου. בְּחִטֵּי

חָנַךְ

Initiauit, dedicauit, imbuit recens, innouauit. Cognationem habet cum נָכַח directus, rectus, nam initiare aliquid, eſt illud dirigere ſeu rectè diſponere. Hinc per inuerſionem literarum καινός nouus, καινίζω, initio, nouo, ἐγκαινίζω innouo, ἐγκαίνια encænia, feſtum innouationis, καινότης nouitas.

In 1. Coniug. חָנַךְ initiauit, dedicauit. Cum dtõ initia tradidit. Quinquies legitur.

Deut. 20.℣.5. Quis eſt vir qui ædificauit domũ nouam & non initiauit eã. ἐνεκαίνισεν. חֲנָכוֹ

Prouerb. 22.℣.7. Initia trade puero de ratione viæ ſuæ, etiamſi conſenuerit &c. חֲנֹךְ

Deutero. 20.℣.5. Reuertatur ad domum ſuam, ne fortè moriatur in bello, & alius initiet eam. ἐγκαινιεῖ. יַחְנְכֶנּוּ

1. Reg. 8.℣.4. à fine, Et 2. Paral. 7.℣.5. Et dedicauerunt domũ Dei. Sept. ἐνεκαίνισε. וַיַּחְנְכוּ

Inde nomina.

חָנִיךְ Initiatus ad bellum, qui à iuuentute imbutus eſt bellicis rationibus. Semel reperit. Plur. Cum affix. Gen. 14.℣.15. Et expediuit initiatos (.i. inſtructos) ſuos. ἰδίους. חֲנִיכָיו

חֲנֻכָּה Initiatio, nouatio, dedicatio, ἐγκαίνια encænia. Legitur aliquoties, vt,

Neh. 12.℣.27. Ad faciendum encænia & gaudium, & in confeſsionibus &c. ἐγκαίνια. חֲנֻכָּה

In regim. ibid. Et in dedicatione muri Ieruſalem quæſiuerunt Leuitas de omnibus. ἐν ἐγκαινίοις. וּבַחֲנֻכַּת

Pſ. 30.℣.1. Pſalmus cantici dedicationis ædis Dauidis. Græci ἐγκαινισμοῦ. חֲנֻכַּת

Reperitur præterea tantum. Num. 7.℣.10.11.82. & pen. item 2. Par. 7.℣.9.

חֲנָמַל

Fulmen, ictus fulminis vt cum ex nubibus emittitur lapis aculeatus inſtar lanceæ, qui diſcindit & perdit res tactas. Componitur ex חֲנִית id eſt, lancea, & מוּל præcidit, vel ex מָלֵא plenus fuit, nam iſti lapides ſæpe inueniuntur pleni aculeorum. Semel, extat.

Pſ. 78.℣.47. Interfecit grandine vitem eoꝝ, & ſycomoros eoꝝ fulmine συκαμίνους. בַּחֲנָמַל

חָנַן

Gratia affecit, in gratiam recepit, gratificatus eſt, ex gratia & benignitate donauit, miſertus eſt, benefecit vel contulit beneficia ex gratia ſeu gratis. Diuus Hieronymus pleruncꝫ vertit miſereri, propriè autem ſignificat quod Germani dicunt, **begnaden/gnedig ſein/** Cognationem habet cum חָנָה placidè ſe dimiſit, vt in caſtris & alijs manſionibus, item cum ח נ quieuit & נָחָה duxit placidè. Hinc Græci ח proferendo inſtar γ acceperunt γανάω, γανέω, γανόω dulcifico, lætifico aliquem per gratiam præſtitam, γάνυμι & γάνυμαι lætor de gratia exhibita, γάνος voluptas, læticia gratioſa, Et Germanicum **gůnnen/gunſt/begůnſtigen.**

In 1. Coniugat. perfecta חָנַן gratia affecit, ex gratia donauit, miſertus eſt, ponitur cum accuſatiuo, & aliquando abſolutè, cum datiuo ſignificat ſupplicare pro gratia.

Geneſ. 33.

Gen.33.℣.5.Sunt liberi quibus donauit Deus ſeruū tuū, German. begnadet. ἠλέησεν. חָנַן
Pſ.37.℣.21.Mutuatur impius & non perſoluit,at iuſtus miſeretur & dat. οἰκτείρει. חוֹנֵן
Ieſa.30.℣.19.Gratificando gratificabitur tibi(vel miſerebitur tui)ad vocem clamoris
ἐλέησόν με ἐλεῆσαι. (οὗ ἐλεῆσαι. חַנּוֹן
Et ℣ſu 18. Idcirco inhiabit Iehoua ad gratificandum vobis.i.ad miſerendum veſtri. לַחֲנַנְכֶם
Pſ.102.℣.14.Miſereberis Zion,nam tempus eſt ad præſtandam gratiā ei. οἰκτειρῆσαι. לְחֶנְנָהּ
Pſ.9.℣.14.Miſerere mei Domine,reſpice afflictionem meam. ἐλέησόν με. חָנְנֵנִי
Amos 5.℣.15. Fortaſsis miſerebit Iehoua Deus Zebaoth reliquiarū Ioſeph. ἐλεήσῃ. יֶחֱנַן
Cū defectu mediæ radicalis חַן gratia effecit,benignè tractauit.Conſtruit cū acto.
Exod.33.℣.19.Et gratia afficiam quoſcunq; gratia affecturus ſum. ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ. וְחַנֹּתִי
Gen.33.℣.11.Gratia affecit me Deus,& eſt mihi abundè ſatis. ὅτι ἠλέησέ με ὁ θεός. חַנַּנִי
Pſ.6.℣.3.Miſerere mei Iehoua,quia imbecillis ſum , ſana me Domine &. ἐλέησόν με. חָנֵּנִי
Iob 19.℣.21.Miſeremini mei,miſeremini mei vos ſocij mei.i.benignius mecum agite. חָנֻּנִי
Pſ.59.℣.7. Ne gratia afficies omnes præuaricatores iniquitatis. μὴ οἰκτειρήσῃς. תָּחֹן
Deut.28.℣.48. Non leuabit faciem ad ſenem,& pueri non miſerebitur. οὐκ ἐλεήσει. יָחֹן
Gen.43.℣.29. Et Ieſa.30.℣.19. Gratificabitur tibi. In Nun ſcheuato excidit Dages. יָחְנְךָ
2.Reg.13.℣.antep. Et gratia affecit eos Iehoua,& commiſertus eſt eorum. καὶ ἠλέησε. וַיָּחָן
Deut.7.℣.2.Non feries cum illis pactū,&in gratiā non recipies eos.μὴ ἐλεήσῃς αὐτούς. תְחָנֵּם
Num.6.℣.antep.Illuminet Iehoua faciem ſuam ſup te,& miſereatur tui. καὶ ἐλεήσαι σε. וִיחֻנֶּךָּ
2.Sam.12.℣.22. Quis ſcit,ſi miſereatur mei Deus,vt puer viuus maneat. ἐλεήσει με. יְחָנַּנִי
Secundum literas legitur יְחָנֵּנִי & ſecundum puncta וְחַנַּנִי .i.& miſerebitur mei.
In voce paſsiua. נֵחַן gratia eſt affectus,gratioſus eſt factus. Semel legitur. נֵחַנְתְּ
Ier.22.℣.23.Quam gratioſa(.i.grata)fies,cum venerint dolores tibi. καταστενάξεις.
Primum Nun habet Zere pro Camez,In altero Nun excidit Dages forte, ideoque
recipit Scheua quieſcens ad formam perfectorum, Iod à tergo eſt paragog.
In 2. Coniug.חִנֵּן gratioſum reddidit,benignum fecit. Semel inuenitur. יְחַנֵּן
Pro.26.℣.25. Si gratioſam reddiderit vocem ſuam,ne credas ei. ἐάν σου δέηται.
Cum defectu mediæ radicalis. חוֹנֵן gratia affecit,bene fauit. Bis vſurpatur. מְחוֹנֵן
Pro.14.℣.21.Spernens ꝓximum ſuum peccat,at qui gratia afficit miſeros.
Pſal. 102.℣.15. Quia benignè accipiunt ſerui tui lapides eius , & pulueri eius fauebunt. οἰκτειρήσουσι. יְחֹנֵנוּ
In 3. Coniug.paſsiua הוּחַן gratia affectus eſt,donatus eſt gratia. Bis legitur. יֻחַן
Ieſ.26.℣.10.Etiamſi gratia afficiet(vel donabit)impius,tamen non diſcet &c. πέπαυται).
Prouer.21.℣.10.Anima impij appetit malum,non afficietur gratia in oculis ſuis proximus eius. οὐκ ἐλεηθήσεται. יֻחַן
In 4. Coniug. הִתְחַנֵּן fecit ſe gratum ſeu ſupplicem .i. ſupplicauit pro gratia &
miſericordia impetranda. Conſtruitur cum dtō, aut cum אֶל :
1.Reg.9.℣.3.Audiui orationē & deprecationē tuā qua ſupplicaſti ante me. ἧς ἐδεήθης. הִתְחַנַּנְתָּה
Eſther 4.℣.8. Vt ipſa veniat ad regem,ad ſupplicandum ei. παραιτήσασθαι. לְהִתְחַנֶּן־לוֹ
Iob 19.℣.16. Seruum meum vocaui & non reſpondebat,ore meo ſupplicabo ei. אֶתְחַנֶּן—לוֹ
Deut.3.℣.23.Et ſupplicaui ad Iehoua in tempore illo dicens &c. καὶ ἐδεήθην. וָאֶתְחַנַּן
Iob 8.℣.5. Si tu maturè redieris ad Deum,& ad omnipotentē ſupplicaueris. δεόμενος. תִּתְחַנָּן

Inde nomina perfecta & cum defectu mediæ radicalis.

חֲנִינָה Gratia,fauor,benignitas,clementia. Legitur tantum ſemel.
Ier.16.℣.13.Non tamen dabo vobis gratiam(corā hoſtib.vt veſtri miſereant.) ἔλεος. חֲנִינָה
חַנּוּן Miſerator,beneficus,benignus,& ſæpè vſurpatur de Deo qui eſt miſerator.
Pſ.86.℣.15. Et tu Domine miſericors & benignus,longanimis es &c. ἐλεήμων. וְחַנּוּן
Et Pſ.111.℣.4.Benignus(vel miſerator)& miſericors eſt Iehoua. ἐλεήμων. חַנּוּן
תַּחֲנוּנִים Supplicationes pro gratia,deprecationes gratæ .i. humiles,aliquoties reperitur.
Zach.12.℣.10.Effundā ſup domū Dauid &c.ſpiritū gratię,et ſupplicationū καὶ οἰκτιρμοῦ. וְתַחֲנוּנִים
Cum affix.Pſal.28.℣.2. Exaudi vocem deprecationum mearum cum clamauero &c.
δεήσεώς μου. (δεήσεως. תַּחֲנוּנַי
In reg.Ier.3.℣.21. Vox in excelſis locis audita eſt,& fletus dep̄cationū filiorū Iſrael. תַּחֲנוּנֵי
תַּחֲנוּנוֹת Precationes,ſupplicationes,in fœminino inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt :
Pſal.86.℣.6. Et attende in vocem deprecationum mearum. δεήσεώς μου. תַּחֲנוּנוֹתָי

Gratia,

חֵן Gratia,fauor,clementia,χανὸς.i.dulcedo vel gratia. χάρις.
Gen.18.℣.3. Domine mi,ſi quæſo inueni gratiam in oculis tuis ne p̃tereas ꝛc.χάριν. חֵן
Pſ.84.℣.pen.Nã ſol & clypeus eſt Iehoua Deus noſter,gratiã & gloriã dabit.χάριν. חֵן
In reg.Exo.3.℣.pen. Et dabo gratiam populi huius in oculis Aegyptiorum. χάριν. חֵן
Iob 41.℣.4. Et gratiam diſpoſitionis eius. Scribitur Hirek pro Zere cognato. ἐλεή-
σω τὸν ἴσον αὐτῶ. וְחִין
Cum affi.Gen.39.℣.antep. Et dedit gratiam eius in oculis principis &c. χάριν. חִנּוֹ
חַנָּה Gratia,item nomen mulieris Hanna,Appellatiuè tantum pluraliter vſurpatur.
1.Sam.1.℣.2. Et ei erant duæ vxores,nomen vnius Hanna &c. חַנָּה
Plur.Pſ.77.℣.10. Num oblitus eſt Deus gratiarum, an continebit in ira ꝛc.οἰκτειρῆσαι. חַנּוֹת
תְּחִנָּה Gratia,clementia,Item precatio ſeu ſupplicatio grata ſiue gratioſa.
Ioſ.11.℣.4. à fine. Vt non ſit eis gratia.i.vt non exhibeatur eis miſericordia ἔλεος. תְּחִנָּה
Cum affi.leui.Pſ.6.℣.pen. Audiuit Iehoua ſupplicationem meam &c. τῆς δεήσεως. תְּחִנָּתִי
Cum affi.graui. Ier.42.℣.9.Vt proſternerem ſupplicationem veſtram coram eo. תְּחִנַּתְכֶם
In reg.1.Reg.8.℣.30. Et attendes ad ſupplicationẽ ſerui tui,& populi tui. τῆς δεήσεως. תְּחִנַּת
חִנָּם Gratis,excludit meritum,precium & cauſam. Hier. vertit fruſtra.
Gen.29.℣.14. An quia frater meus es ſeruies mihi gratis. δωρεὰν. (δωρεὰν. חִנָּם
Exo.21.℣.11. Quod ſi iſta tria ei non præſtiterit, egredietur illa gratis abſq; pecunia. חִנָּם
Pſ.35.℣.7.Nam fruſtra(.i.immeritò)abſconderunt mihi foueam &c.fruſtra foderũt.
(δωρεὰν. חִנָּם

חָנֵף Obnuptus eſt,velatus eſt pallio hypocriſeos,fuit hypocrita,vſus eſt ſimulatione,
& metaphoricè ſignificat deformare næuo aliquo,fœdare,obſcurare,nam hypocri-
tæ tetrici obſcurant & obnubunt facies ſuas, vt eſt Matth.6. Cognationem habet
cum חָפָא חָפָה & חָפַף .i. texit,operuit. Hinc νέφος.i.nubes , νεφώδης nebuloſus , νε-
φέλη,νεφέλιον nebula,nubes,συννεφὴς nubilus,obſcurus, Et latinum nubo,obnubo.
In 1. Con. חָנֵף obnuptus eſt,nubilus & obſcurus fuit, ſimulauit, Septies legitur
in hac coniugatione.
Ieſ.9.℣.16. Quia vnuſquiſq; obnutus eſt.i.hypocriſi vtitur & male agit. ἄνομοι. חָנֵף
Ier.23.℣.11. Etenim tam propheta quam ſacerdos hypocritæ fuerunt: ἐμολύνθησαν. חָנֵפוּ
Ieſ.24.℣.5.Et terra fuit obnupta ob habitatores ſuos.i.fuit tetra & luctuoſa. ἠνόμησε. חָנְפָה
Ierem. 3. ℣ſu 1. At non obnubendo obnubetur terra illa , id eſt , an non fœdabitur
terra: οὐ μιαινομένη. חָנוֹף
Pſal. 106. ℣ſu 38. Et obnupta eſt terra ſanguinibus,id eſt,obtecta & fœdata eſt ſan-
guine. καὶ ἐφονοκτονήθη. וַתֶּחֱנַף
Mich. 4. ℣ſu 11. Congregatæ ſunt contra me gentes multæ dicentes, obnubetur.
ἐπιλαρούμεθα תֶּחֱנַף
Et ſemel actiuè. Ier.3.℣.1. A celeritate ſcortationis ſuæ etiam obnupta eſt terra .i.
nubilam & fœdam reddidit terram,vt deſinat proferre fructus. μιανθήσεται. וַתֶּחֱנַף
In 3. Con.הֶחֱנִיף obnupſit,fœdauit. Quater legitur in hac coniugatione Hiphil.
Num.35.℣.pen. Et non obnubetis (.i.fœdabitis)terram in qua eſtis , οὐ μὴ φονοκτονή-
σητε. Quia ſanguis obnubet(.i.fœdè obnubilabit)terram,vt expiari non poſsit à ſan-
guine effuſo. φονοκτονεῖ. תַחֲנִיפוּ
Dan.11.℣.32.Et impiè agentes in pactum obnubet blanditijs.i.ſeducet. ἐπάξουσιν. יַחֲנִיף
Ier.3.℣.2. Et obnupſiſti(vel fœdaſti)terram fornicationibus tuis. καὶ ἐμίανας. יַחֲנִיף
וַתַּחֲנִיפִי

Inde nomina.

חָנֵף Hypocrita,nebulo qui obnubit maliciam cordis ſui præ ſe ferendo ſpeciem re-
ligionis. Eſt nomen participiale, & frequenter vſupatur in Biblijs.
Ieſ.10.℣.6. Inter gentem hypocriticam(vel obnubentem ſe)mittam eum. ἄνομον. חָנֵף
Pro.11.℣.9.Ore (ſuo)hypocrita euertit proximum ſuum. ϛόμασι ἀσεβῶν. (βεῖς. חָנֵף
Et plur.Ieſ.33.℣.14.Expaueſcite in Zion ꝛc. tremor ap̃phendet hypocritas. τοὺς ἀσε- חֲנֵפִים
In re.Iob 36.℣.13.At hypocritę cordis(vel obnupti corde)coaceruabũt irã ὑποκριταὶ. חַנְפֵי
חֹנֶף Hypocriſis,nebula ſeu nubes erroris,ſimulatio pietatis. Semel inuenitur.
Ieſ.32.℣.6.Ad faciendã hypocriſin,& ad loquendũ de Deo errorẽ.ὄνομα vel ἀνομίαν. חֹנֶף
חֲנֻפָּה Hypocriſis,ſimulatio pietatis. Reperitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Ier. 23.℣.15. Nam à prophetis Ieruſalem egreſſa eſt hypocriſis. μολυσμὸς. חֲנֻפָּה

Strangu-

חָנַק Strangulauit,ſuffocauit,iugulauit, necuit ſtrangulatione. Cognationem habet cum אָנַק ingemuit gutture ſtricto. Hinc ἀγχονάω ſtrangulo, ἀγχόνη angina, ſtrangulatio,& Germanicum hencken/ Latini per aphæreſin dicunt neco, as, are, eneco, interneco, Vnde Hieronymus vertit Nahū.2.Et necauit leonibus, ἄγχω ango.

In 1. Coniug.paſsiua. נֶחֱנַק ſtrangulatus eſt à ſeipſo. Semel inuenitur.

2.Sam.17.℣.23. Et(Achitophel)p̄ceptis datis domui ſuę ſtrangulatus eſt.ϗ ἀπήγξατο. וַיֵּחָנַק

In 2. Coniug. חִנֵּק ſtrangulauit, Reperitur tantummodo ſemel, vt:

Nahū.2.℣.pen.Strangulans quoq; leænis ſuis,quin & rapina compleuit &c.ἐπέπνιξε. וּמְחַנֵּק

Inde nomen.

מַחֲנָק Strangulatio,præfocatio gulæ,iugulatio. Inuenitur ſemel in Biblijs,vt: מַחֲנָק

In reg.Iob 7.℣.15. Et elegit ſtrangulationem anima mea mortem. ἀπαλλάξεις.

חֲנִית Lancea,cuſpis,haſta,enſis longior ad transfigendum. Cognationem habet cum חָנָה caſtrametatus eſt, nam lancearum vſus potiſsimè eſt in caſtris. Hinc ח paulò craſsius prolata dicunt græci κεντάω,κεντέω,κεντίζω ſtimulo,pungo,κόντος contus haſta longior ad percutiendum apta,ἀκόντιον iaculum,ἀκοντίζω iaculor. Item per aphæreſin νύττω,ſtimulo, pungo,κεντρὸν ſtimulus. חֲנִית

Pſal.57.℣.5.Dentes eorum ſunt lancea & ſagittæ,& lingua eorum eſt &c. חֲנִית

In reg.1.Sam.26.℣.16. Et nunc vide vbi ſit lancea regis & ſcyphus aquarius. חֲנִיתוֹ

Cum aff.1.Sam.17.℣.7. Et contus lãceæ eius erat vt iugũ &c.& lamina lanceæ eiꝰ.&c. הַחֲנִיתִים

Et plur.2.Par.23.℣.9. Et dedit Iehoiada pontifex centurionibus lanceas.

חֲנִיתוֹת Lanceæ,haſtæ longiores quarum vſus eſt in militia & in caſtris. חֲנִיתוֹתֵיהֶם

Ieſ.2.℣.4. Et cudent gladios ſuos in vomeres, & lanceas ſuas in falces.

Idem verſus quoq; habetur Michæ 4.℣.3. Et p̄terea non legitur in Biblijs.

חָסַד Sacrauit,conſecrauit,deſecrauit,execratus eſt, In bonam & malam partem accipitur omnibus modis vt latinum ſacer. Virgilius, Auri ſacra fames. Et ſacer homo dicitur improbus & deteſtabilis, Ita ſacer ignis, ſacer morbus &c. Hinc græci pro ח vſurparunt γ vt ἁγιστεύω,ἁγιστέω, conſecro,ſacro, ἁγιστεία conſecratio, ἁγιστής contumelioſus, caſtus,inceſtus &c.

In 2. Coniug. חִסֵּד execratus eſt, & ſemel reperitur, vt:

Pro.25.℣.10. Ne forte execretur te vbi audiuerit,& infamia tua non recedat. יְחַסֶּדְךָ

In 4. Coniug. הִתְחַסֵּד conſecrauit ſe,exhibuit ſe pium. Bis legitur,vt:

2.Sam.22.& Pſ.18.℣.26. Cum pio (vel ſacro)conſecrabis te .i.pium te præſtabis. תִּתְחַסָּד

Inde nomina.

חָסִיד Sacer,pius,beneficus,ſanctus,affectu miſericordiæ præditus. וְחָסִיד

Pſ.145..in צ. Iuſtus eſt Iehoua in omnibus vijs ſuis,& ſacer in omnibus opibus ſuis. חֲסִידְךָ

Cum affi.Pſ.16.℣.pen. Non dabis ſanctum tuum videre corruptionem. חֲסִידִים

Et plur. Pſal. 149.℣.1. Laus eius in Eccleſia ſanctorum. חֲסִידָיו

Cum affi.Ibid.℣.vlt. Honor hic erit cunctis pijs eius(vel benignis eius)

חֲסִידָה Ciconia à στοργῇ naturali & charitatis affectu erga parentes quos ſenectute confectos humeris ſuis geſtare dicitur. Item in contraria ſignificatione accipitur ſemel pro aue crudeli in pullos ſuos,vt eſt Struthio. Hinc natum eſt vocabulum Caſsida & caſsita,quod Latini de alio genere auium vſurpant. Sexies legitur. חֲסִידָה

Ier.8.℣.7. Atq; ciconia in cœlis nouit tempora ſua. ϗ ἡ ἀσίδα. חֲסִידָה

Pſ.104.℣.17. Vbi paſſeres nidificant,Ciconia habet abietes pro domo ſua. הַחֲסִידָה

Leuit.11.℣.19. Deut.14.℣.18. Et ciconiam & charadrium iuxta ſpeciem ſuam. הַחֲסִידָה

Zach.5.℣.9. Et alæ erant eis veluti alæ ciconiæ(vel ſtruthiocameli) חֲסִידָה

Iob 39.℣.13. Si remigium Haſida(vel ſtruthiocamelus aſpicit)& plumas.

חֶסֶד Pietas,miſericordia,affectus charitatis, ὁσιότης, Item crimen, inceſtus &c. חֶסֶד

Oſe.6.℣.6. Nam pietatem volui & non ſacrificium,& noticiam Dei p̄ holocauſtis. וּבְחֶסֶד

In reg.Pſ.21.℣.8. Rex confidit in Domino,& in pietate altiſsimi non mouebitur. חָסֶד

In pauſa Pſ.62.℣.vlt. Et tibi Domino eſt pietas (vel miſericordia) חַסְדּוֹ

Cum affi Pſ.136.℣.1. Quoniam in ſeculum eſt miſericordia eius. הַחֲסָדִים

Et plur.Gen.32.℣.11.Minor ſum omnibus pietatibus .i.indignus omnib.beneficijs.

Cum affi.leui.Pſ.89.℣.4.à fine. Vbi ſunt miſericordiæ tuæ priores? חֲסָדֶיךָ
In regim.Tren.3. in Heth.Miſericordiæ Dei ſunt(cauſa) q̇ non ſumus conſumpti. חַסְדֵי
Deinde in contraria ſignificatione exponitur ſcelus nephandum, crimen execrabile, inceſtus, inceſtuoſum flagitium.

Leuit.20.℣.17.Vir qui duxerit ſororem ſuam filiam patris ſui, aut filiam matris ſuæ, & intuitus fuerit verenda illius, ipſaq; intuita fuerit verenda illius, execratio (vel execrabile) eſt hoc, excindantur in oculis filiorum populi ſui. חֶסֶד

חסה Innixus eſt firmiter alicuius ope & protectione, nixus & fretus eſt alicuius auxilio ac præſidio. D. Hier. vertit ſperare & aliquando confidere. Cognationem habet cum חָזָה inſpexit, vidit, & cum חָסַן robuſtus fuit, firmatus eſt ſuppetijs, nam nitentes alicuius ſubſidio habent oculos fixos in eum à quo ſperant ſuppetias & auxilium. Hinc ὄσσω & ὄσσομαι inſpicio, & per inuerſionem radicis poteſt quoq; hinc eſſe ἰσχύω.

In 1. Con. חָסָה innixus eſt, Conſtruitur cum ב & aliquando cum תַּחַת:
Pſ.64.℣.vlt. Lætabitur iuſtus in Domino, & nitetur in eo (ſperabit in eo). וְחָסָה בוֹ
Pſ.11.℣.1. In Domino nixus ſum (.i. ſperaui) quomodo dicitis animæ meæ? חָסִיתִי
Pro.14.℣.4. à fin. Per maliciam propelletur impius, at ſperat in morte ſua iuſtus. וְחֹסֶה
Pſ.2.℣.vlt.Beati omnes qui nituntur (aut ſperant) in eo. πεποιθότες. חוֹסֵי בוֹ
Pſ.118.℣.8.Melius eſt niti (.i. ſperare) in Iehoua, quam fidere in principibus ἐλπίζειν. לַחֲסוֹת
Iud.9.℣.15.Venite, nitimini (vel ſperate) in vmbra mea πεποίθατε. חֲסוּ
Pſ.61.℣.5.Habitabo ĩ tẽtorio tuo perpetuò, nitar ĩ latibulo alarũ tuarũ. σκεπασθήσομαι. אֶחֱסֶה
Et Pſ.91.℣.4. Scapulis ſuis proteget te, & ſub alis eius niteris (vel ſperabis) ἐπισκιάσει תֶּחְסֶה
Pſ.34.℣.9.Guſtate & videte, q̃a bonus eſt Iehoua, beatus vir q̃ nitet̃ in eo. ὃς ἐλπίζει. יֶחֱסֶה־בּוֹ
Pſ.36.℣.8.Et filij hominum in vmbra alarum tuarũ nitentur (vel ſperabunt) ἐλπιοῦσι. יֶחֱסָיוּן
Et paſsim vſurpatur hæc radix tantum in 1. Coniugatione.

Inde nomina.

חָסוּת Præſidium, ſubſidium, aſylum, fiducia præſidiaria, ſpes. Legitur ſemel, vt,
Ieſa.30.℣.3. Et erit vobis munitio Pharaonis in pudorẽ, & fiducia præſidiaria in de vmbra Aegypti in ignominiam. καὶ τοῖς πεποιθόσιν. וְהֶחָסוּת

מַחֲסֶה Præſidium, ſubſidium, aſylum, ſuffugiũ, ſpes, Scribitur quoq; ח cum ſcheua ſimplici & caret plurali numero.
Pſ.46.℣.2. Deus nobis eſt p̃ſidium & munitio, auxiliũ in tribulationibus. καταφυγή. מַחֲסֶה
Ieſ.25.℣.4.Præſidium (vel protectio) à nimbo, vmbra à ſiccitate. מַחְסֶה
In reg.Ieſ.28.℣.17.Et euertet (.i. ſcopabit) grando p̃ſidium mendacij. ἐλπίς. מַחְסֵה
Cum affix.Pſ.62.℣.8.In Deo eſt ſalus mea &c. præſidium meum in Deo. ἐλπίς μου. מַחְסִי

חָסַל Vaſtauit ſegetes quemadmodum locuſta abradendo ſeu elambendo abſumit & prædatur ſine omni parcitate. Cognationem habet cum חָשַׁל laſſus fuit. Nam quæ vaſtata ſunt rediguntur ad laſsitudinem. Contrarium eſt verbo סָלַח pepercit vel propicius fuit. Hinc per inuerſionem radicis natum eſt græcum ληΐζω ληΐζομαι .i. vaſto ſegetes, deprædor, ληΐς præda.

In 1. Con. חָסַל vaſtauit ſegetes. Legitur tantum ſemel, vt,
Deut.28.℣.38.Semen multũ ꝓferes in agrũ &c. quia vaſtabit illud locuſta. κατέδεται (αὐτὰ ἀκρίς. יַחְסְלֶנּוּ

Inde nomen.

חָסִיל Eſt genus inſecti vaſtantis ſegetes, Hier. vertit bruchum, aliquando locuſtam.
Ioel 1.℣.4.Reſiduũ erucæ exedit locuſta, & reſiduũ locuſtæ exedit limax, ἡ ἐρυσίβη & reliquum limacis exedit bruchus. Reperitur quoq; 1. Regum. 8.℣.37. & 2. Par. 6.℣.28. Ieſa.33.℣.4. Pſalm.46. & Ioel 2.℣. penultim. הֶחָסִיל

חָסַם Obturauit os violenter, frenauit, obuinxit, obligauit. Et dicitur tantum de occluſione oris & naſi. Cognationem habet cum חָמַס violauit, vim obtulit, & cum חָתַם obſignauit ſigillo. Hinc φιμόω .i. os obturo.

In 1. Con. חָסַם obturauit. Legitur tantum bis in Biblijs,
Deut.25.℣.4.Non obturabis (vel obligabis) bouem dum ipſe triturat. οὐ φιμώσεις. תַחְסֹם

Ezechiel.39.℣.11.Et obturat ipſa prætereuntes .i.prætereuntium os & nares obturat vel obligat præ fœtore cadauerum putreſcentium. ϗ περιοικοδομήσουσιν. וְחֹסֶמֶת

Inde nomen.

מַחְסוֹם Fiſcella, capiſtrum quo os equi obturatur & coercetur. Semel legitur.
Pſ.39.℣.2.Ne peccem lingua mea, aſſeruabo ori meo fiſcellam, φυλακήν. מַחְסוֹם

חָסַן Corroborauit, recondidit in robur & præſidium quoddam, fortificauit aliquid vt tempore neceſsitatis illo nitatur tanquam præſidio firmo. Cognationẽ habet cum חָסָה innixus eſt, fretus eſt auxilio & robore alicuius. Hinc σθενόω robore confirmo, σθένος potentia, robur, σθένης potens, validus, σθένω poſſum.

In 1. Con. paſſiua. נֶחְסַן reconditus eſt in ſubſidium. Semel habetur.
Ieſ.23.℣.vlt.Non theſaurizabitur, nec recondetur, ſed habitantibus coram Iehoua erit negociatio eius ad comedendum ad ſaturitatem. יֵחָסֵן

Inde nomina.

חֲסִין Robuſtus, fortis, potens, firmus cuius præſidio homines nituntur. Semel.
Pſ.89.℣.8.Iehoua Deus Zebaoth quis eſt vt tu, potẽs Deus, & veritas tua. δυνατὸς. חֲסִין

חָסֹן Fortis, potens, robuſtus, qui eſt inſtar præſidij. Bis legitur.
Ieſ.1.℣.vlt.Et erit fortiſsimus in ſtupam & fabricator eorum ꝛc. ἰσχύς. הֶחָסֹן
Amos 2.℣.9, Et robuſtus erat inſtar alnorum (ſeu quercuum) ϗ ἰσχυρὸς. וְחָסֹן

חֹסֶן Theſaurus qui eſt inſtar præſidij fortis in tempore neceſſitatis, fortitudo, potentia, Quinquies legitur.
Prouerb.15.℣.6. Domus iuſti eſt theſaurus. ἰσχύς. Ezechiel.22.℣.25. Fortitudinem & dignitatem rapient. ἐν δυναστείᾳ. חֹסֶן
Prouerb.27.℣.24. Quia non in æternum eſt fortitudo, necꝫ corona in generatione & generationem. κράτος. חֹסֶן
In reg. Ierem.20.℣.5. Et tradam omnẽ theſaurum ciuitatis huius. ἰσχὺν. Ieſa.33.℣.6. Fortitudo ſalutum. ἐν θησαυροῖς. חֹסֶן

חִסְפֵּס Attenuauit ſ in modum lenticularum. Componit᷑ enim ex חָסָס .i. lenticula quod tantum Rabinis eſt vſitatum, & ex פָּסַס .i. tenuis fuit.

In 2. Con. חִסְפֵּס attenuauit, decorticauit. Semel tantum legitur.
Exo.16.℣.14. Ecce in ſuperficie deſerti minutum attenuatum (vel orbiculare) ὡσεὶ κόριον Thargum habet מְקַלַּף .i. decorticatũ. R. Salo. exponit nudatum ſeu reuelatũ. מְחֻסְפָּס

חָסֵר Defuit, eguit, inopiam habuit, defecit, indiguit, caruit, paſſus eſt inopiam ſeu defectum. Hinc ὑστερέω ὑστερέομαι .i. deficio, egeo, Item per aphæreſin στερέω στέρω, στερίσκω, priuo, στέρησις priuatio, στερητικός priuatiuus.

In 1. Coniug. חָסֵר defecit, defuit. Abſolutè vel cum Actõ Latinis per Ablũm.
1.Reg.17.℣.16.Cadus farinæ nũ cõſũptus eſt & Lecythus olei nõ defecit. ἠλαττονήθη. חָסֵר
Ier.44.℣.18.Ex quo ceſſauimꝰ ſuffire machinæ cœli ꝛc. deficimꝰ oñi re. ἠλαττώθημεν. חָסַרְנוּ
1.Reg.11.℣.22.Et dixit ei Pharao: Quem tu defectum pateris apud me? ἔλαττον. חָסֵר
Gen.8.℣.5.Et aquæ erant tranſeundo & deficiendo .i. decreſcebant. ἠλαττοῦτο. וְחָסוֹר
Pſ.23.℣.1.Dominus eſt paſtor meus, non egebo. Græca verſio οὐδέν με ὑστερήσει. אֶחְסָר
Deut.8.℣.5. Terra in qua nõ in penuria comedes panẽ, nõ egebis vlla re. ἐνδεηθήσῃ. תֶחְסַר
Deut.15.℣.9.Dabis illis mutuũ pro ſufficientia penuriæ eius quæ illi deerit. ὑστερῆται. יֶחְסַר לוֹ
Pſ.34. in Caph. At quærentes dominum non egebunt omni bono. οὐκ ἔστιν ὑστέρημα. יַחְסְרוּ
Reperitur præterea Gen.8.℣.3.& cap.18.℣.28. Deut.2.℣.7.& 1.Sam.21.℣.15. Item 1.Reg 17.℣.14. Pro.13.℣.vlt. cap.31.℣.8. Eccle.9.℣.8. Can.7.℣.3. Ieſ.5.℣.14. Nehe.9.℣.21. Non defecerunt veſtimenta eorꝝ. οὐχ ὑστέρησεν. חָסֵרוּ

In 2. Con. חִסֵּר fecit deficere, priuauit. Conſtruitur cum accuſatiuo. Bis. (σκω.
Eccle.4.℣.8.Ego laboro et priuo ãnam meã à bono, i. facio deficere ãnim meã. στερί מְחַסֵּר
Pſal.8.℣.6.Et priuaſti eum parum ab angelis .i. imminuiſti eum paululum ab angelis. ἠλάττωσας. וַתְּחַסְּרֵהוּ

In 3. Con. הֶחְסִיר fecit deficere, & abſolutè eguit. Bis legitur.
Exo.16.℣.18. Et qui modicũ collegerat, non egebat .i. nihil deerat illi. οὐκ ἠλαττόνησεν. הֶחְסִיר
Ieſ.32.℣.6. Ad euacuandũ animã eſurientẽ, & ſitientem priuabit potu. κενὰς ποιῆσαι. יַחְסִיר

Inde nomina.

חָסֵר Deficiens, carens, Eſt participiale nomen, & ſæpe vſurpatur.
Eccle.6.℣.2.Cui Deus dat diuitias &c. & non eſt deficiens pro anima ſua. ὑστερῶν. חָסֵר
In reg. Pro.10.℣.13.At ferula (pertinet) ad tergum carẽtis corde. ἀκάρδιον. חֲסַר

חֶסֶר Defectus, inopia, egeſtas, ὑστέρησις penuria, priuatio.
Pro.28.℣.22. Et non cognouit quod defectus veniet ei. ἐλεήμων. חֶסֶר
Iob 30.℣.3.In defectu, & in fame deuaſtati profugient ad arida &c. ἐνδείᾳ. בְּחֶסֶר

חֹסֶר Defectus, egeſtas. Aliquoties legitur, ſed tantum in conſtructione.
In reg. Amos 4.℣.7. Dedi vobis vacationẽ dentium &c. & defectũ panis. καὶ ἔνδειαν וְחֹסֶר

חֶסְרוֹן Defectus, inopia, res deficiens, indigentia, Legitur tantum ſemel. (ἄρτων.
Eccle.1.℣.15.Curuũ non poteſt æquari, & quod deeſt nõ poteſt nũerari. καὶ ὑστέρημα. וְחֶסְרוֹן

מַחְסוֹר Defectus, egeſtas, penuria, indigentia, inopia. ὑστέρημα.
Pſ.34.℣.10.Timete Dominum ſancti eius, quia nõ eſt inopia timentibus eũ. ὑστέρημα. כִּמַחְסוֹר
In reg. Iud.18.℣.10.Vbi non eſt defectus vllius rei quæ in terra eſt. ὑστέρημα. מַחְסוֹר
Cum affi. Deut.15.℣.8.Mutuum dabis illi ſufficientiam penuriæ eius. ἐπιδέηται. מַחְסֹרוֹ
Et plur. cum affi. Pro.24.℣.vlt. Et inopiæ tuæ (venient tibi) ceu vir ſcutatus. וּמַחְסֹרֶיךָ

חָפָא Prætexit, obtexit, contexit, poſuit ſub tegumento aliquo. Congruit cum חָפָה obtexit faciẽ, & cum חָפַף protexit, multum cognationis habet cum חָבָא abdidit qꝫ fit tegẽdo. Hĩc ὀπαῖον opculũ ſeu tegmẽ ollæ, πῶμα opculũ vaſis, πωμάζω ſuptego.

In 2. Con. חִפֵּא prætexit, vt ſi quis vitia ſua tegit. ſemel habetur.
2. Regum 17.℣.9.Et prætexerunt filij Iſrael res illas quæ non erant ita (vel rectæ) וַיְחַפְּאוּ
(καὶ ἠμφιάσαντο.

חָפָה Obtexit, contexit, operuit, obuelauit, congruit ſignificatione cum חָפָא prætexit, & cum חָפַף protexit. Cognatione iunctum eſt verbo חָבַב abdidit. Quia autem triſtes & pudefacti, itemqꝫ damnati ad ſupplicium iuxta antiquam conſuetudinem ſolebant obtegere præ mœrore vultum ſiue caput, hinc natum eſt ἠφάω ἠφέω, quod tamen in compoſitione frequentius vſurpat̃, vt κατηφάω κατηφέω triſtor, demiſſo vultu incedo, κατηφής ſubtriſtis, κατήφεια triſticia cũ demiſſione vultus.

In 1. Con. חָפָה obtexit. Conſtruitur cum accuſatiuo & legitur ſexies.
Iere.14.℣.3.& 4.Pudefacti ſunt & obuelauerunt caput ſuum. Sept. ἐπεκάλυψαν. וְחָפוּ
Eſther 7.℣. antep.Et faciẽ Hamã obtexerũt (quod fuit nota damnationis) διετράπη. חָפוּ
Et cap.6.℣. antep. Depulſus eſt ad domũ ſuã lugens & obtecto capite λυπούμενος. וַחֲפוּי
2.Sam.15.℣.29.Et Dauid aſcendebat &c. flens & caput erat illi obtectum, ἐπικεκαλυμμένος, ac ibat diſcalceatus, quin & omnis populus quem ſecum habebat obtegebãt caput ſuum. ἀπεκάλυψεν. חָפוּי חָפוּ

In voce paſsiua נֶחְפָּה obtectus eſt, obuelatus eſt. Inuenitur ſemel.
Pſalm.68.℣.14. Quum iacueritis inter duos terminos eritis ceu alæ columbinæ obtectæ argento. περιηγυρωμέναι. נֶחְפָּה

In 2. Coniug. חִפָּה obtexit, obduxit. Legitur quinquies.
2.Par.3.℣.5.Domum vero maiorem obduxit (vel texit) lignis abiegnis. ἐξύλωσεν. חִפָּה
Et ℣.9. Habuit quinquaginta ſiclos auri, & cœnacula obtexit auro. ἐχρύσωσε. חִפָּה
Et ℣.5. itẽqꝫ 8.Et obtexit eã (domũ) auro bõo. i. obduxit eã auro optĩo. καὶ ἐχρύσωσεν. וַיְחַפֵּהוּ
Item ℣.7.Et obtexit domum, trabes, poſtes, parietes eius, & ianuas eius. ἐχρύσωσε. וַיְחַף

חָפַז Feſtinauit pauidus & cum terrore, feſtinanter motus eſt cum timore, præceps fuit. Cognationem habet cum פָּחַז leuis fuit, inconſtans fuit. Hinc per inuerſionem radicis σεύω, moueo, σεύομαι moueor feſtinanter. Et ab hoc Ebræo non multum variat σπεύδω feſtino.

In 1. Con. חָפַז Feſtinauit, motus eſt feſtinanter. Legitur ſexies.
Pſ.31.℣.antep. Et Pſ.116.℣.11.Ego dixi in feſtinare me. i. in p̃cipiti fuga mea. ἐκστάσει. בְּחָפְזִי
2.Sam.4.℣.4.Et factum eſt, cum feſtinaret ipſa ad fugiendũ. Græci. ἐν τῷ σπεύδειν. בְּחָפְזָהּ
2.Reg.7.℣.15.Et vaſa quæ abiecerãt Syri ĩ feſtinare eos (He abũdat) ἐν τῷ θαμβεῖσθαι. בְּהֵחָפְזָם
Iob 40.℣.18.Ecce vi occupat fluuium vt is non moueat̃. i. non videatur moueri. יַחְפּוֹז
Deut.20.℣.3.Ne timeatis, & ne moueamini. i. ne fugiatis præ pauore. μηδὲ θραύεσθε. תַּחְפְּזוּ

In voce paſsiua נֶחְפַּז Commotus eſt pauore, in præceps actus eſt. Ter legitur.
Pſ.48.℣.6. Ipſi quum vidiſſent, ſic obſtupuerunt, exterriti & in præceps acti ſunt. ἐσαλεύθησαν. נֶחְפָּזוּ
1.Sã.23.℣.4. à fine. Et erat Dauid præcipitatꝰ ad abeũdũ à facie Saulis. σκεπαζόμενος. נֶחְפָּז
Pſ.104.℣.7. Ab increpatione tua fugiẽt, à voce tonitrui tui ꝑcipites ferẽt. δειλιάσουσι. יֵחָפֵזוּן
Et huic Coniug. ſecundum literas competit quod ſupra eſt. 2. Reg.7.℣.15. בְּהֵחָפְזָם

Inde nomen.

חִפָּזוֹן Feſtinatio, feſtinantia, commotio ad fugiendum. Hinc σπουδὴ feſtinatio. Ter legit.
Exod 12.℣.11. Et comedetis ipſum in feſtinatione, eſt enim paſcha, i. tranſitus Domini μετὰ σπουδῆς. בְּחִפָּזוֹן
Deut.16.℣.3. Eo quòd feſtinanter egreſſus ſis de terra Aegypti. Sep. ἐν σπουδῇ. בְּחִפָּזוֹן
Ieſa.52.℣.12. Quia non feſtinanter exibitis, neq; per fugam ibitis. οὐ μετὰ ταραχῆς. בְּחִפָּזוֹן

חֹפֶן Vola, manus caua, interior pars manus. Cognationem habet cum כָּפַן incuruauit. Eſt enim vola, manus curuata, qua aliquid detinetur & compræhenditur. Hinc Græci acceperunt ὑφαίνω texo, quod fit manibus ad laborem incuruatis ſeu applicatis. Legitur hoc nomen tantum in duali numero.
Dualiter. Eccle.4.℣.6. Melior eſt plenitudo pugilli cum quiete, quam plenitudo volarum ambarum. δύο δρακῶν. חָפְנַיִם
Cum affix. Pro.30.℣.4. Quis contraxit ventum in volas ſuas? ἐν κόλπῳ. בְּחָפְנָיו
In reg. Ezech.10.℣.7. Et dedit ad volas (illius) qui indutus erat lineis. εἰς τὰς χεῖρας. חָפְנֵי
Legitur præterea tantum. Exod.9.℣.8. Leuit.16.℣.12. Et Ezech.10.℣.2.

חָפַף Protexit, contexit. Congruit cum חָפָא prætexit, & חָפָה obtexit, item cum חוֹף .i. portus qui in littore maris eſt contectus ſub quo naues tutæ ſunt à ventorum & imbrium iniuria. Affinitate quoq; reſpicit ad חָבַב abdidit protegendo. Hinc Græci acceperunt præpoſitionem ὑπὸ .i. ſub, nam quod tectum eſt latet ſub velamine ſuo. Item ex compoſitione duorum vocabulorum כָּל־חָפַף dicunt καλύπτω .i. omnino & penitus obtego ſiue abſcondo. Inde & πῶμα operculum, πωμάζω & πομάζω claudo, operio ὑφαίνω texo.
In 1. Con. חָפַף protexit, texit. Conſtruitur cum עַל & ſemel reperitur.
Deut.33.℣.12. Et de Biniamin dixit &c. tegit ſuper eum omni die &c. σκιάζει. חֹפֵף

Inde nomina.

חַף Tectus, obtectus, participiale nomen, ſemel reperitur, vt.
Iob.33.℣.9. Mundus ſum & ſine ſcelere, obtectus ſum. i. tecta ſunt peccata mea. חַף
חֻפָּה Protectio, item thalamus vbi ſponſus cum ſponſa latet obtectus, velum. Ter.
Ieſ.4.℣.pen. Quia ſuper omnem gloriam erit protectio (vel operimentum) חֻפָּה
Cum affi. Pſ.19.℣.6. Et is velut ſponſus prodit è thalamo ſuo. מֵחֻפָּתוֹ
Ioel 2.℣.16. Egredietur ſponſus de penetrali ſuo, & ſponſa de velo ſuo. מֵחֻפָּתָהּ

חָפֵץ Voluptatem habuit, volupe fuit, voluit, amplexus eſt amore & beneuolentia, delectatus eſt, oblectatus eſt, complacitum habuit. Hinc Græci inuerſa radice dicũt ἀσπάζω, ἀσπάζομαι, amo, amplector, ſaluto, benecupio, ἀσπάσιος ἀσπαστὸς gratus, ἀσπαστῶς libenter & ἀβέσσω cupio, deſidero. Item fauſtus fauſta, fauſtum precari.
In 1. Con. חָפֵץ voluit, & cum ב voluptatem ſeu voluntatem habuit. חָפֵץ
Pſ.115.℣.3. At Deus noſter in cœlo eſt, omnia quæcunq; voluit, fecit. ἠθέλησεν. חֲפַצְתֶּם
Ier.42.℣.vlt In loco quem voluiſtis venire & peregrinai ibidem. εὔχεσθε. חָפֵץ
Pſ.5.℣.5. Quia nõ Deus volens impietatem tu es, neq; cohabitabit tibi malus. θέλων.
Ezech.18.℣.23. Num volendo volam mortem impij .i. num oppetendo oppetam mortem. μὴ θελήσει θελήσω. הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ
Et ℣.vlt. Quia non voluptatem habebo in morte morientis .i. pereuntis. οὐ θέλω. אֶחְפֹּץ
Pſ.51.℣.vlt. Tunc voles (.i. appetes) ſacrificia iuſticiæ, oblationes &c. εὐδοκήσεις. תַּחְפֹּץ
Iob 40.℣.12. Oblectabiť cauda ſua vt cedrꝰ (vel mouebit caudã ſuã vt cedrꝰ) ἔστησεν. יַחְפֹּץ
Cã.2.℣.7. Si excitaueritis & expergefeceritis amorẽ (ſponſã) donec voluerit θελήσῃ. תֶּחְפָּץ
Pſ.147.℣.10. Non in fortitudine equi voluptatem habebit &c. θελήσει. יֶחְפָּץ

Inde nomina.

חָפֵץ Volens,beneuolus,cupidus, Eſt participiale nomen, de quo ſupra etiã. ἀσπαστός.
Et plur.Nehe.1.℣.vlt.Ad orationẽ ſeruoꝝ tuoꝝ q̄ ſũt beneuoli ad ꝛc. τῶν θελόντων. הַחֲפֵצִים
In reg.Pſ.35.℣.pen.Et lætabuntur beneuoli iuſticiæ tuæ .i. cupidi iuſticiæ.οἱ θέλοντες. חֲפֵצֵי
חֲפֵצָה Beneuola,prompta,cupida, participiale nomen fœmininum. ἀσπάσιος.
1.Par.28.℣.9.Et cole eũ corde perfecto,& anima beneuola(ſeu grata) ψυχῇ θελούσῃ. חֲפֵצָה
חֵפֶץ Voluptas,beneuolentia, voluntas,prompta.
1.Sam.15.℣.22.Num voluntas eſt Domino in holocauſtis & ſacrificijs. εἰ θελητὸν. הַחֵפֶץ
In reg.Ieſ.53.℣.antep.Et voluntas Dñi per manum eius proſpe ſuccedet. καὶ βούλεται. וְחֵפֶץ
Cum aff.Pſ.1.℣.2.Sed in lege eius voluptas eius,& in lege eius meditabitur.θέλημα. חֶפְצוֹ
Et plur.Pro.8.℣.11.Et ões voluptates nõ poſſunt conferri cũ ea(ſapientia) οὐκ ἄξιον. חֲפָצִים
Cum affix. leui. Ieſa. 58. ℣. penult. Si auerteris pedem tuum &c. vt non facias voluptates tuas. θελήματά σου. (εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. חֲפָצֶיךָ
Cum affix.graui.Pſ.111.℣.2. Magna opa Dñi exquiſita omnibus volũtatibus eoꝝ. חֶפְצֵיהֶם

חָפַר Fodit, perfodit, forauit, perforauit, item explorauit per metatheſin, vt cum res ſub terra latentes effodiuntur & inquiruntur. Porro ſi abſolutè & intranſitiuè vſurpatur, ſignificat pudefieri, confundi, nam pudefacti habent faciem perfoſſam pudore. Cognationem habet cum חָוַר perforatus eſt, & cum חָרַף exprobrauit, conuiciatus eſt ad pudorem vſqꝫ. Hinc per aphæreſin φαρόω aro, perfodio terram, φαρέω, & latini foro,perforo. Item πειράω, πειράομαι penetro. Germani boren/durchlöchern. φώρ fur, τοιχωρύχος qui perforat parietem. πειράζω tento, experior, πεῖρα experientia. Et neutraliter hinc eſt vereor,reuereor.

In 1. Con. חָפַר fodit, explorauit,ſcrutatus eſt cum Actõ. At intranſitiuè חָפֵר pudefactus eſt, perfoſſus eſt pudore. Sæpe in vtraqꝫ ſignificatione extat.
Iob 39.℣.29.Inde fodiet cibum, ad longinqua oculi eius proſpicient. ζητεῖ. חָפַר
Ier.15.℣.9.Occidit ſol eius cum adhuc eſſet dies,erubuit,pudefactus eſt. ὠνειδίσθη. וְחָפְרָה
Gen.26.℣.15.Et omnes puteos quos foderant ſerui patris ſui Abraham. ὤρυξαν. חָפְרוּ
Num.21.℣.19 Puteus quem foderunt principes,effoderunt eũ duces populi.ὤρυξαν. חֲפָרוּהָ
Eccle.10.℣.8.Fodiens foueã in eã cadet,& diruẽs maceriã hũc mordebit ꝛc.ὀρύσσων. חֹפֵר
Ioſuæ 2.℣.2.Ecce homines venerunt &c. ad perfodiendum terram, id eſt, ad explorandum. κατασκοπεῦσαι. לַחְפֹּר
Ier.13.℣.7.Et abij ad Euphratem,& fodi ac ſuſtuli cingulum de loco ꝛc. ὤρυξα, וָאֶחְפֹּר
Gen.26.℣.18.Et refodit Iſhac puteos aquaꝝ,quos foderãt in diebus Abrahã.ὤρυξε. וַיַּחְפֹּר
Pſ.35.℣.antep.Erubeſcant & pudefiant pariter lætantes de malo. ἐντραπείησαν. וְיַחְפְּרוּ
Pſ.34.℣.6.Reſpexerunt ad eum ꝛc.& facies eorum non defodientur. καταισχυνθῇ. יֶחְפָּרוּ
Legitur præterea Exo.8.℣.pen. Deut.1.℣.22.& cap.23.℣.14.Pſ.7.℣.antepen,&c.
Et abſolutè Pſ.35.℣.4.Pſal.70.℣.3.& antep.Ieſ.1.℣.pen.Ier.50.℣ 12.Mich.3.℣.7.

In 3.Con. הֶחְפִּיר pudefactus eſt,Legitur quater & abſolutè tantum.
Ieſ.33.℣.9.Planxit & languefacta eſt terra,pudefactus eſt Libanon. ᾐσχύνθη. הֶחְפִּיר
Pro.19.℣.4.à fine.Qui deuaſtat patrem & profligat matrem, filius confuſionis eſt. καταισχυνθήσεται. וּמַחְפִּיר
Et cap.13.℣.5.Verbum mendax odit iuſtus,at impius fœtebit & pudefiet.αἰσχυνεῖται. וְיַחְפִּיר
Ieſ.54.℣.4.Ne timeas,q̄a nõ erubeſces,& ne confundaris q̄a nõ pudeſies,ὠνειδίσθης. תַחְפִּירִי

Inde nomen.

חֲפַרְפָּרוֹת Talpæ,à fodiendo terram,geminatio radicis conſtituit aſsiduitatem fodiendi.Semel extat.
Ieſ.2.℣.antepen.In die illa abijciet homo idola &c.vt incuruarent ſe talpis.i.idolis, talpis aureis ꝛc.Quædam exemplaria habent diuiſas dictiones,vt לַחְפֹּר פֵּרוֹת id eſt, fodienti foueas vel foſſori foraminum.νυκτερίσι. לַחֲפַרְפֵּרוֹת

חָפַשׁ Libertate donauit, manu miſit. Contrariam habet ſignificationem nomini שִׁפְחָה id eſt, famula & verbo חָבַשׁ ligauit. Hinc per aphæreſin feſtus,feſtinus,nam feſti dies ſunt liberi ab operibus manuarijs & feſtos homines poſſumus vocare illos, qui non famulantur, Germani integrè reſeruant hanc radicem,vt hübſch .i. feſtus, pulcher, εὐσχήμων formoſus, honeſtus.

In 2. Con. paſsiua חֻפַּש libertate donatus eſt, Legitur tantum ſemel.
Leuit. 19. ℣. 20. Inqſitio (vel flagellatio) erit &c. qa nõ fuit manumiſſa. ἀπηλευθερώθη. חֻפָּשָׁה

Inde nomina.

חָפְשִׁי Liber, libertus, libertinus, qui eſt de ordine libertinorum. Iod eſt ordinale. Et ſæpe legitur in Biblijs ſacris, vt,
Exo. 21. ℣. 2. Sex annis ſeruiet, & in ſeptimo egredietur liber, idq́ gratis. ἐλεύθερον. לַחָפְשִׁי
Iob 39. ℣. 5. Quis dimiſit liberum ferũ (animal) & vincula onagri qs ſoluit? ἐλεύθερον. חָפְשִׁי
Et plur. Ier. 34. ℣. 9. Vt dimittat quilibet ſeruũ ſuũ & famulã ſuã &c. liberos. ἐλευθέρους. חָפְשִׁים

חָפְשִׁית Libera, liberta. Aut ſubſtantiuè accipitur pro abſtracto libertas. Bis legitur.
2. Reg. 15. ℣. 5. 2. Par. 26. ℣. antep. Et habitauit in domo libera (vel libertatis) הַחָפְשִׁית

חֹפֶש Libertas, Et veſtimenta libertatis ſunt quæ decent liberos homines. Semel.
Ezech. 27. ℣. 20. Dedan fuit negociatrix tua cum veſtimentis libertatis. ἐκλεκτῶν. חֹפֶש

חֻפְשָׁה Libertas, manumiſſio. Kibbuz cognationis gratia eſt pro hatephcamez. Semel.
Leuit. 19. ℣. 20. Et redimẽdo nõ fuerit redempta, aut libertas nõ fuit data ei. ἐλευθερία. חֻפְשָׁה

חָפַש Veſtigauit, perueſtigauit, inueſtigauit retegendo abſcondita, ſcrutatus eſt denudando operta, indagauit ſeu inquiſiuit diſcooperiendo occulta. Cognationẽ habet cum חָשַׂף nudauit, diſcooperuit, & cum שָׁפַח deſtrinxit cutem, excoriauit. Hinc per inuerſionem radicis σαφής manifeſtus, σάφεια declaratio, σαφήνεια perſpicuitas, σάφα σαφῶς manifeſtè, perſpicuè, σαφηνίζω declaro. Hinc ſpehen / ausſpehen.
In 1. Con. חָפַש perueſtigauit retegendo operta. Quater legitur.
Pro. 20. ℣. 4. à fine. Lucerna Domini eſt &c. perueſtigans oĩa penetralia. ὃς ἐρευνᾷ. חֹפֵש
Pro. 2. ℣. 4. Si quæſieris eã &c. & vt theſauros reconditos perueſtigaris eã. ἐξερευνήσῃς תַּחְפְּשֶׂנָּה
Pſalm 64. ℣. 7. Inueſtigabunt iniquitates, conſummauimus veſtigationem perueſtigatam. ἐξηρεύνησαν. יַחְפְּשׂוּ
Thren. 3. in נ Perueſtigemus vias noſtras, & ſcrutemur & reuertamur. ἐξηρευνήθη. נַחְפְּשָׂה
In voce paſsiua נֶחְפַּש inueſtigatus eſt. Legitur tantum ſemel.
Obad. 1. ℣. 6. Quomodo perueſtigata ſunt (ea quæ ſunt) ipſius Eſau. ἐξηρευνήθη. נֶחְפְּשׂוּ
In 2. Con. חִפֵּש perueſtigauit aſsiduè. Inuenitur nouies, vt,
1. Reg. 20. ℣. 6. Mittam ſeruos meos ad te, & perueſtigabunt domũ tuã. ἐρευνήσουσι. וְחִפְּשׂוּ
Pſ. 64. ℣. 7. Conſummauimus veſtigationem perueſtigatam. ἐξερευνήσεις. מְחֻפָּש
2. Reg. 10. ℣. 22. Inueſtigate & videte, ne forte hic ſit inter vos &c. ἐρευνήσατε. חַפְּשׂוּ
Amos 9. ℣. 3. Quod ſi fuerĩt abſcõditi ĩ vertice Carmeli inde ꝑueſtigabo. ἐξερευνήσω. אֲחַפֵּש
Geneſ. 31. ℣. 35. Et perueſtigauit & non inuenit Theraphim. Geneſ. 44. ℣. 12. Et perueſtigauit. ἠρεύνα. וַיְחַפֵּש
Reliqua inuenies 1. Sam. 23. ℣. 24. Zepha. 1. ℣. 12. Pſ. 77. ℣. 7. 1. Sam. 23. ℣. 24.
In voce paſsiua חֻפַּש perueſtigatus eſt, exploratus eſt. Semel reperitur.
Pro. 28. ℣. 12. Quũ vero impij ſurgunt, ꝑueſtigabitur homo. i. opprimetur. ἁλίσκονται ἄνθρωποι. יְחֻפַּש
In 4. Con. הִתְחַפֵּש detexit ſeipſum exuendo & mutando veſtes.
2. Par. 35. ℣. 22. Sed ad præliandũ contra eum detexerat ſe. i. mutauerat ſe. ἐκραταιώθη. הִתְחַפֵּש
1. Regum 22. & 2. Paralip. 18. ℣. 29. Et dixit rex Iſrael ad Ioſaphat, muta habitum tuum κατακάλυψόν με & ingredere ad bellũ, & indue veſtes meas, & exiuit (. i. mutauit) ſe rex Iſrael. καὶ συνεκαλύψατο. הִתְחַפֵּש וַיִּתְחַפֵּש
Legitur præterea tantum 1. Sam. 28. ℣. 8. & 1. Reg. 20. ℣. 6. à fine. Iob 30. ℣. 18.

Inde nomen.

חֵפֶש Inueſtigatio, ſcrutinium.
Pſ. 64. ℣. 7. Conſummauimus perueſtigationem perueſtigatam &c. ἐξερευνῶντες. חֵפֶש

חָצַב Excidit, diſſecuit aſcia, ſuccidit ſecuri, foſſas excidit. Cognationem habet cum חָטַב ſecuit ligna, hoc tantum de lignis dicitur, at cum media radicali צ vſurpatur de materia duriore, ſcilicet è terra & puluere eius aliquid excidere. Hinc σκάπτω fodio, & forte latinum cuſpis & aſcia, & German. ſpies / ſpitz.
In 1. Con. חָצַב & חָצֵב excidit, ſuccidit, dolauit. Semper eſt actiuum.
Ieſ. 5. ℣. 2. Et ædificauit turrim in medio eius, atq́ lacum excidit in ea. ὤρυξα. חָצַב
Oſe. 6. ℣. 6. Excidi (vel exaſciaui eos) per prophetas. ἀπεθέρισα. חָצַבְתִּי

Ieſ.10.℣.15.Num gloriabitur ſecuris aduerſus eũ qui ea ſecat. ἄνευ τοῦ κόπτοντος. הַחֹצֵב
Deut.6.℣.11.Et ciſternas exciſas quas non excidiſti,& oliuas &c. λελατομημένος. חֲצוּבִים
1.Par.22.℣.2.Et conſtituit cæſores ad excindendum lapides ſectiles. λατομῆσαι. לַחְצוֹב
Deut.8.℣.9.Terra,cuiꝰ lapides ſũt ferrũ,& ex montibꝰ eiꝰ excides eos. μεταλλεύσεις. תַּחְצֹב
2.Par.26.℣.10.Et extruxit turres in deſerto,& excîdit puteos multos. ἐλατόμησε. וַיַּחְצֹב
Legitur præterea in multis locis Bibliorum.

In voce paſsiua נֶחְצַב exciſus eſt, inciſus eſt. Semel inuenitur, vt,
Iob 19.℣.24.Stylo ferri & plumbi perpetuò in ſaxum incidentur.ἐγλυφῆναι. יֵחָצְבוּן

In 2. Con.paſsiua חֻצַּב exciſus eſt. Semel reperitur in Biblijs ſacris.
Ieſ.51.℣.1.Reſpicite ad petram vnde exciſi eſtis.ἣν ἐλατομήσατε. חֻצַּבְתֶּם

In 3.Con. הֶחֱצִיב fecit excidere,excidit. Semel vſurpatur in ſacris Biblijs, vt,
Ieſ51.℣.9.An nõ tu es illud brachiũ quod excidit ſuperbiã.i.Aegyptũ. ἡ λατομήσασα. הַמַּחְצֶבֶת

Inde nomen.

מַחְצֵב Exciſio,ſectio,Inuenitur hoc nomen ter vſurpatum in Biblijs,vt, (θων.
2.Reg.12.℣.13.cap.22.℣.6.Ad cõparandũ ligna & lapides exciſionis. λατόμοις τῶν λί- מַחְצֵב
2.Par.34.℣.11.Et dederũt &c. ſtructoribus vt cõpararent lapides exciſos. τετραπέδους. מַחְצֵב

חָצָה

Dimidiauit,diuiſit per medium,diſcidit per medietatem, diſtribuit in ordines & partes æquales. Cognationem habet cum חָצַץ .i. ſagittauit, nam ſagitta eiecta ſolet penetrare & diuidere per medium quicquid tangit. Hinc ἰσέω, ἰσόω æquo, adæquo, hoc eſt per medium æquali parte diſtribuo, ἴσος æqualis.

In 1. Con.חָצָה dimidiauit, diuiſit per medium. Aliquoties legitur,vt,
Num.31.℣.42.Et dimidia pars filioꝝ Iſrael quam diuiſerat Moſes de militibus.διεῖλε. חָצָה
Num.31.℣.27. Et dimidiabis (.i. æqualiter diuides)prædam inter milites.διελεῖτε. וְחָצִיתָ
Exo.21.℣.antep.Et vendent bouem viuũ, & dimidiabunt pecuniã eius. καὶ διελοῦνται. וְחָצוּ
Ieſ.30.℣.28.Et flatus eius velut torrens inundans,vſq; ad collum dimidiabit.ἥξει. יֶחֱצֶה
Iud.9.℣.43.Et tulit populum & diuiſit eos in tria capita.καὶ διεῖλεν αὐτὸν. וַיֶּחֱצֵם
Pſ.55.℣.vlt.Viri ſanguinolenti & imposturæ non dimidiabũt dies ſuos. ἡμισεύσωσι. יֶחֱצוּ
Exod.21.℣.antepenultim. Atq; etiam mortuum (bouem) dimidiabunt,id eſt,diuident æqualiter.διελοῦνται. יֶחֱצוּן
Iob 40.℣.antep.Diſcindent eum ſocij,partientur eum inter mercatores. μεριτεύονται. יֶחֱצוּהוּ
Gen.33.℣.1.Et diſtribuit filios ad Leam & ad Rachel,& ad duas ancillas.ἐπιδιεῖλεν. וַיַּחַץ
Iud.7.℣.10. Et diſtribuit trecentos viros in tres ordines,& dedit cornua. διεῖλε. וַיַּחַץ

In voce paſsi נֶחֱצָה dimidiatus eſt,diuiſꝰ eſt in æquales partes.Ter inuenit.
Eze.37.℣.22.Neq; dimidiabuntur amplius in duo regna.i. non diuident.διαιρεθῶσιν יֵחָצוּ
2.Reg.2.℣.8.& 15.Et percuſsit aquas,diuiſæq; ſunt huc & illuc.καὶ διῃρέθη. וַיֵּחָצוּ
Dan.11.℣.4.Cõfringet regnũ eius,& diuidet in quatuor vẽtos cœli.καὶ διαιρεθήσεται. וְתֵחָץ

Inde nomina.

חֲצִי Dimidium , medietas , pars media æqualis alteri medietati. Eſt nomen ſubſtan.
1.Reg.3.℣.4 à fine.Diſſecate pueꝝ in duas partes,& date dimidiũ vni τὸ ἥμισυ. הַחֲצִי
In regimin. Exod. 24. ℣. 6. Et accepit Moſes medium ſanguinis , & fudit in crateres. τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος.
In pauſa.Exo.25.℣.10.Duo cubiti & medius erit longitudo eius. καὶ ἥμισυς. חֵצִי
Cum affi.Zach.14.℣.4.Et rumpetur mons oliuarum ex medietate ſua. τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. חֶצְיוֹ

חֲצוֹת Medietas,dimidium, ת à tergo eſt terminatio ſingularis vt חָמוֹת ſocrus. מֵחֶצְיוֹ
In reg.Pſ.119.in ח. Medio noctis ſurgam ad confitendum tibi ꝓ iudicijs. μεσονύκτιον. חֲצוֹת
Exo.11.℣.4 Circiter medium noctis ego exibo in ipſam Aegyptũ.περὶ μέσας νύκτας. כַּחֲצוֹת
Iob 34.℣.20.Repente morientur,& media nocte conquaſſabuntur populi. וַחֲצוֹת

מֶחֱצָה Medietas,dimidium,media pars. Hinc ἥμισυ .i. medietas.
Num.31.℣.36. Dimidia pars verô eorum qui in bellum profecti erant &c. ἡμίσευμα. הַמֶּחֱצָה
In reg.Ibid.℣.43.Et erat media pars multitudinis(habebat)de ouibus.ἡμίσευμα. מֶחֱצַת

מַחֲצִית Dimidium, medium,media pars. Sept. verterunt ἡμίσευμα & ἥμισυ.
In reg.Exo.30.℣.13. Dimidium ſicli iuxta ſiclum ſanctuarij. ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος. מַחֲצִית
Cum affi.Num.31.℣.29.De media parte illorum accipietis,& dabis &c.ἡμίσεως αὐτῶν. מִמַּחֲצִיתָם

חֹצֶן Sinus,gremium,& propriè dicitur ea pars veſtis anterioris quæ in medio corporis eſt & verenda tegit, atqꝫ propter laxitatem eſt ſinuoſa. Cognationē habet cum
חֹצֶן .i. rheda,genus curriculi ſeu vehiculi ſinuoſi. Hinc per aphæreſin ſinus, ſinuo-
ſus,inſinuo, Germani pro ח vſurpant h vt hoſen &c. Bis tantum vſurpatur, vt: בְּחֹצֶן
Ieſ.49.℣.22. Et afferent filios tuos in ſinu(vel gremio)& filias tuas &c. ἐν κόλπῳ. חָצְנִי
Cum aff.Nehe.5.℣ 13.Atqꝫ gremiū meū excuſsi, & dixi, ſic excutiet Deus. τὴν ἀνα-

חֵצֶן Sinus,gremium,pars veſtis ſinuoſa. Et legitur tantum ſemel,vt: (ϐολήν μου. חָצְנוֹ
Cum aff.Pſ.129.℣.7. Vt non impleat &c.neqꝫ ſinum ſuum manipulos colligens. τὸν
(κόλπον αὐτοῦ.

חָצַץ Sagittauit,emiſit iacula acuta,eiaculatus eſt tela cuneata, & dicitur de omni re habente aciem inſtar ſagittæ acutæ, vt eſt mucro, & lapillus aculeatus quem fulmen eiaculatur. Cognationem habet cum חָצָה dimidiauit, diuiſit, nam ſagitta penetrando ſolet res coniunctas diuidere. Hinc οἰστεύω ſagitto,οἰστός ſagitta, Item ὀξύς acutus, ὀξυώω acuo,cuneo.

In 1.Cou.חָצַץ ſagittifer fuit,cuneatus inceſsit. Semel reperitur. (λεύσματος.
Pro.30.℣.27.Rex non eſt locuſtę,& tamen egredit̃ cuneata quælibet ea. ἀφ᾽ ἑνὸς κε- חֹצֵץ
In 2.Con. חִצֵּץ ſagittauit,eiaculatus eſt tela acuta. Semel legitur. (ομένων.
Iud.5.℣.11.A voce ſagittantiū inter haurientes(aquam) ibi tendent iuſticias ἀνακρου- מְחַצְּצִים
In voce paſsiua חֻצַּץ ſagittatus eſt,dimidiatus & ſucciſus eſt ſagitta. Semel. חֻצָּצוּ
Iob 21.℣.21.Et numeri menſium eius ſagitta ſunt ſucciſi.i.dimidiati ſunt. διῃρέθησαν.

Inde nomina.

חָצָץ Calculus ſagittarius,lapillus aſper & aculeatus inſtar ſagittæ. Ter legitur. חָצָץ
Pro.20.℣.17. Dulcis eſt viro panis ꝛc. & tandem os eius calculo implebitur. בֶּחָצָץ
Thren.3.in Vau. Et contudit lapillo(acuto)dentes meos. ψήφῳ. חֲצָצֶיךָ
Et plu.Pſ.77.℣.18.Vocē dederunt nubes atqꝫ calculi(ſagittarij)diſcurrunt.τὰ βέλη σου.

חֵץ Sagitta ab acie penetrante & diuidente aliquid, οἰστός ſagitta aculeata. מֵחֵץ
Pſ.91.℣.5.Non timebis à pauore nocturno,à ſagitta quæ volabit interdiu ἀπὸ βέλους. חֵץ
In reg.2.Re.13.℣.17. Sagitta ſalutis Dn̄o,ſagitta ſalutis cōtra Aſſyrios.βέλος σωτηρίας. וְחֵץ
1.Sa.17.℣.7.Et lignū lanceæ eius(pro וְעֵץ ſecundū caſtigationem Maſoreth) ἡ ἀσπίς. חִצּוֹ
Cum aff.Zach.9.℣.4.à fine. Et egredietur vt fulgur ſagitta eius. βολὶς αὐτοῦ. וְחִצִּים
Et plur.Pſ.57.℣.5. Dentes eorum ſunt lancea & ſagittæ. ὅπλα καὶ βέλη. הַחִצִּי
1.Sam.20.℣.5.à fine. Et collegit puer Ionathæ ſagittas. Pro הַחִצִּים: τὰς σχίζας. חִצֶּיךָ
Cum affi.Pſ.45.℣.6. Sagittæ tuæ acutæ, populi ſub te cadent &c. τὰ βέλη σου, חִצֵּי
In reg.Pſ.120.℣.4. Sagittæ potentis acutæ cum carbonibus iuniperorum. τὰ βέλη.

חֵצִי Sagitta, & medietas loci ad quem traiecta erat ſagitta, & hoc vtrunque in eadem dictione innuitur, quæ compoſita eſt ex חֵץ ſagitta, & חֲצִי medium, & legitur ter,vt: הַחֵצִי
1.Sam.20.℣.36. Quumqꝫ curreret puer,ipſe traijciebat ſagittam. הַחֵצִי
Et ℣.37. Et veniebat puer ad locum ſagittæ (vel medij itineris) quam traijciebat הַחֵצִי
Ionathan ꝛc. An non ſagitta vltra te eſt? ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ.

חָצִיר Gramen oblongius & craſsius creſcens in locis incultis, vt in atrijs & in campo. Diuus Hieron.vertit fœnum,ſubaudi quod nondum eſt demeſſum. Cum He demonſtratiuo ſignificat certum genus herbæ vt eſt porrum habens herbam oblongam. Cognationem habet cum קָצַר demeſſuit,nam falce demetitur gramen. Hinc per metatheſin literarum χόρτος, ἀγρώστη, ἄγρωστις gramen, & germanicum Gras/aliquoties vſurpatur. חָצִיר
Ieſ.40.℣.6. Omnis caro eſt gramen ꝛc. Aruit gramen,palluit flos. Sept.χόρτος. הֶחָצִיר
Nu.11.℣.5.Recordamur piſciū quos edebamus in Aegypto ꝛc. & porri & cœparum. כַּחֲצִיר
In reg.Pſ.129.℣.6. Erunt velut gramen tectorum, Septuag. ὡσεὶ χόρτος.

חָצֵר Atrium ſub dio, vbi ſuccreſcit gramen ex inundatione guttarū quę de tecto cadunt. Item villa habens atrium. Et ſæpius eſt fœmininum. בֶּחָצֵר
Ier.36 ℣.10. In atrio ſuperiore ad oſtium portæ domus Iehouæ. ἐν τῇ αὐλῇ. חָצֵרָה
Cum He locali ibid.℣.20. Et venerunt ad regem in atrium, εἰς τὴν αὐλήν. בַּחֲצֵרוֹ
Cum affi.2.Sam.17.℣.18. Et ipſe habebat puteum in atrio ſuo. ἐν τῇ αὐλῇ.

In reg. Exo. *27.* ℣. *8*. Et facies atriũ habitaculi ad angulũ auſtri *&c.* αὐλὴν τῇ σκηνῇ. חָצֵר
Et plur. Pſ. *10.* ℣. *8*. Sedebit in latibulo atriorum, in occultis interficiet *&c.* ἐν ἐνέδρᾳ. חֲצֵרִים
Cum affi. leui Pſ. *84.* ℣. *11*. Quia melior eſt dies (vnus) in atrijs tuis &c. ἐν ταῖς αὐλαῖς. בַּחֲצֵרֶיךָ
Cum affi. graui. Ioſ. *13.* ℣. *23.* & *28*. Ciuitates & atria (.i. villæ) earum. καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν. וְחַצְרֵיהֶן
In reg. Nehe. *13.* ℣. *7*. Ad faciendum ei cameram in atrijs domus Dei. ἐν αὐλῇ. בְּחַצְרֵי

חֲצֵרוֹת Atria, legitur tantum in plurali numero & aliquoties reperitur.
Exo. *8.* ℣. *13*. Et mortuę ſunt ranæ de domibus, de atrijs, & de agris. ἀπὸ τῶν ἐπαύλεων הַחֲצֵרוֹת
Cum affix. Pſal. *96.* ℣. *8*. Afferte Domino gloriam nominis eius &c. & venite ad atria eius. εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. לְחַצְרוֹתָיו
In reg. Pſ. *116.* ℣. vlt. In atrijs domus Iehoua, in medio tui Ieruſalem. ἐν αὐλαῖς. בְּחַצְרוֹת

חִצֵּצַר Clanxit tuba, increpuit tuba, impreſsit flatum tubæ. Componitur ex חָצֵר id eſt, atrium, & צָרַר .i. preſsit, anguſtiauit, nam ſonitus tubarum non in ædibus ſed ſub dio, vt in atrijs, & in campo ſpacioſo ad conuocandum homines fieri ſolet, Contractis autem ijſdem literis in compoſitione horum vocabulorum remanebunt tantum tres radicales, ſed ad inſinuationem huius compoſitionis neceſſe eſt vt modo צ, modo ר geminata relinquatur ſine punctis ad formam compoſitorum vocabulorum, quæ vt minimum conſtant quatuor literis radicalibus.

In *2.* Con. חִצֵּצר clanxit tuba in atrijs, poſterius צ non punctatur, ne concurrant tria צ nam præcedens dageſſatum eſt vice duorum צ: Inuenitur tantum ſemel.
2. Par. *5.* ℣. pen. Et factũ eſt, cũ ſic pariter tubis clangerent & cantarent. σαλπίζοντες. לַמְחַצְּרִים
Dages in מ & priore צ literis ſcheuatis excidit, ad vitandum ſyllabarũ incrementũ.

In *3.* Con. הֶחְצִיר edidit ſonum tubæ, clanxit. Verba quadrata regulariter tantum in *2.* Con. vſurpantur, at hoc etiam in *3.* cum geminata litera non punctetur. Et legitur tantum in præſenti, ſed duntaxat in quatuor locis reperitur, vt
1. Par. *15.* ℣. *24*. Sacerdotes clangebant tubis ante arcam Dei. מַחְצְרִים
2. Par. *7.* ℣. *6*. Et ſacerdotes clangebant tubis coram eis, & omnis Iſrael aſtabat. מַחְצְרִים
Et cap. *13.* ℣. *14*. Et exclamauerunt ad Iehoua, & ſacerdotes clangebant tubis. מַחְצְרִים
2. Par. *5.* ℣. antep. Et cum eis erant ſacerdotes *120.* clangentes tubis. σαλπίζοντες מַחְצְרְרִים

Inde nomen.

חֲצֹצְרָה Tuba, clangor tubarum, qui homines ad ſolennitatem celebrandam vel ad bellum conuocat.
Oſe. *5.* ℣. *8*. Clangite cornu in Gibea, tuba in Rama, pſonate in Beth Auen. ἠχήσατε. חֲצֹצְרָה
Et plur. Num. *10.* ℣. *7*. Et filij Aharon ſacerdotes clangent tubis. Et *2.* Paral. *5.* ℣. penult. ἐν ταῖς σάλπιγξι. בַּחֲצֹצְרוֹת
In reg. Num. *10.* ℣. *2*. Fac tibi duas tubas argenti .i. argenteas. σάλπιγγας. חֲצוֹצְרֹת
Sæpius vſurpatur *1*. Par. *13.* ℣. *8*. & *1*. Par. *15.* ℣. *24. 28*. Cap. *16.* ℣. *6*. & pen. *2*. Paral. *13.* ℣. *9*. Pſ. *98.* ℣. *6*.

חָקָה Effigiauit, exculpſit imaginem, & dicitur plerunq; de pingendis imaginibus & characteribus, rarius de cœlatura. Congruit ſignificatione cum חקק & חָקַק .i. חוק effigiauit, conſtituit formas rerum &c. Hinc Græci acceperunt εἰκών & εἰκὸς icon, effigies, imago delineata.

In *2*. Con. חִקָּה effigiauit, delineauit. Inuenitur ter in Biblijs.
Ezech. *8.* ℣. *10*. Et omnia idola domus Iſrael effigiata in pariete circumquaq;. מְחֻקֶּה
Et cap. *23.* ℣. *14*. Et vidit viros delineamenti .i. quemlibet effigiatum. (μῆνα. מְחֻקֶּה
1. Reg. *6.* ℣. *4*. à fine. Et obduxit aurũ iuſtificatum ſupᵱ cœlatura (effigiata) διεγεγραμ- מְחֻקֶּה

In *4*. Con. הִתְחַקָּה fecit ſe effigiare, delineauit. Semel reperitur.
Iob *13.* ℣. pen. Iuxta radices pedum meorum effigiabis .i. ſtudebis delineare & circumſcribere lineamenta pedibus meis ne effugiam. ἀφίκου. תִּתְחַקֶּה

חָקַק Effigiauit, delineauit, exculpſit, depinxit, deſcripſit, conſtituit ſeu ſtatuit imaginem & formas, & dicitur non tantum de picturis imaginum, ſed etiam de ducendis lineamentis literarum & omnium rerum. Significatione congruit cum חָקָה & חוק id eſt, effigiauit, conſtituit effigiem. Hinc εἰκάζω, ἀπεικάζω, ἀνεικάζω effigio, εἰκών effigies, icon, εἰκονίζω effigio, εἰκονικός imaginarius, Item Germanicum ein Geck / .i. idolum id eſt, idolum pictum, vel imago depicta, Sic enim vocantur homines vani & ſtupidi, εἰκαῖος vanus.

In 1. Con. חָקַק & חַק effigiauit,depinxit,ſcripſit effigiem, conſtituit elementa alicuius rei,in participijs vſurpatur perfectè,in alijs defectiuè, vt: (διαχάψεις
Ezech.4.℣.1. Et tu fili hominis accipe &c.& effigiabis ſuper eo ciuitatem Ieruſalē. וְחַקּוֹתָ
Ieſ.49.℣.16. Et ſuper manus effigiaui(vel ſcripſi)te,& muri tui ſunt. ἐζωγράφησά σε. חַקֹּתִיךְ
Et cap.22.℣ſu 16. Et ſculpens(id eſt,conſtituens) in petra cubile ſibi. Iod eſt paragogicum. ἔγραψας. חֹקְקִי
Ieſ.10.℣.1. Væ his qui effigiant (.i.conſtituunt) ſtatuta iniqua. γράφοντες. (μένας. הַחֹקְקִים
Ezech.23.℣.14.Et vidit &c.imagines Chaldæoꝝ effigiatos minio. εἰκόνας ἐζωγραφη- חֲקֻקִים בַּחֵשֶׁר
Prou.8.℣.27.Quando effigiabat circino ſuperficiem voraginis,eſt Infinit. בְּחֻקּוֹ
Ieſ.30.℣.8. Nunc veni ſcribe illud ſuꝑ tabulam,& ſuꝑ libꝝ effigia illud. γράψον. חֻקָּהּ

In 2.Con.חִקֵּק effigiauit, conſtituit. Et legitur tantum ſemel, vt. מְחֻקָּק
Pro.31.℣.5. Ne forte bibat & obliuiſcatur effigiati .i ſtatuti ſcripti. τῆς σοφίας.

Et in 2.Con. defectiua. חוֹקֵק effigiauit leges,ſcripſit ſtatuta ſeu decreta. וּמְחֹקֵק
Gen.49.℣.10.Non recedet ſceptrum de Iuda,nec ſcripta de pedibus eius ἡγούμενος. מְחֹקְקִי
Pſ.108.℣.9.Ephraī eſt fortitudo capitis mei., Iuda eſt legiſlator meꝰ. βασιλεύς μου. מְחֹקְקִים
Iud.5.℣.14.Ex Machir deſcēderūt legiſlatores.i. prīcipes ꝗ ſtatuta dant. ἐξερευνῶντες. לְחוֹקְקֵי
Et ibi.℣.9. Cor meū ad legiſlatores Iſrael.i. gubernatores Iſraelis.ἐπὶ τὰ διατεταγμέ- יְחֹקְקוּ
Pro.8.℣.16.Per me reges regnabunt,& principes conſtituent iuſticiā.γράφουσι. (να.

In 3.Con.paſsiua הוּחַק effigiatus eſt, depictus eſt,Semel habetur. וְיֻחָקוּ
Iob 19.℣.23. Et quis dabit vt in libro effigientur.i.depingantur.τεθῶσι.

Inde nomina.

חֵקֶק Statutum,conſtitutio,imaginatio,effigies, Non aūt vſurpatur abſolu: in ſing.
Plur.in reg.Ieſ.10.℣.1.Væ conſtituentibus ſtatuta doloris, & ſcribētibus laborem. חִקְקֵי
Iud.5.℣.15.In diuiſionibus Ruben erant magnæ effigiationes.i.imaginationes vel cogitationes cordis. ἀκριβασμοὶ καρδίας. חִקְקֵי

חֹק Statutum,conſtitutio,legiſlatio,ritus præſcriptus, ſæpiſsimè legitur. חֹק
Pſ.81.℣.4. Nam hoc ſtatutum(vel hic ritus)eſt Iſraeli. πρόσταγμα. וְחֹק
Pro.31.℣.12. Et dedit eſcam familiæ ſuæ, & ſtatutum .i.dimenſū puellis ſuis. καὶ ἔργα. חָק־
Cum Maccaph Pſ.148.℣.6. Statutum dedit vt non transgrediatur. πρόσταγμα.
In reg.plerunqꝫ habet Maccaph.Leui.10.℣.11. Statutū ꝑpetuitatis ad generationes. חָק־
νόμιμον. (νόμιμον σοι ἐστι. חָקְךָ
Cum affi.Leui.10.℣.13.& 14.Nam hoc eſt ſtatutum tuum,& ſtatutumilioꝝ tuoꝝ. חֻקִּי
Pro.30.℣.8.Ciba me pane conſtitutionis meæ,i.demenſi mei.σύνταξον δὲ μοὶ τὰ δέοντα.
Et plur.Deut.4.℣.1. Et nunc Iſrael audi ſtatuta & iudicia quæ ego doceo vos. τῶν δικαιωμάτων. (καιώματά σου. הַחֻקִּים
Cum affi.Pſ.119.℣.5. Vtinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendū ſtatuta tua. τὰ δι- חֻקֶּיךָ
In reg.Exo.18.℣.16. Et faciam eos ſcire ſtatuta Dei,& leges eius. προστάγματα. חֻקֵּי

חֻקָּה Statutum, conſtitutio, regula & norma præſcripta atqꝫ literis effigiata, ſæpè vſurpatur.
Exo.13.℣.10.Et cuſtodies hoc ſtatutū tēpore ſuo à dieb.in dies. τὸν νόμον τοῦτον. הַחֻקָּה
In reg.Exo.12.℣.14.Statuto ꝑpetuitatis(.i.ritu ꝑpetuo)celebrabis illū.νόμιμον αἰώνιον. חֻקַּת
Et plur.1.Reg.3.℣.4.Ad ambulandū in ſtatutis Dauid patris ſui. ἐν τοῖς προστάγμασι. בְּחֻקּוֹת
Cum affi.Deut.6.℣.2. Ad cuſtodiendum ſtatuta eius. δικαιώματα αὐτοῦ. חֻקֹּתָיו

חָקַר Perſcrutatus eſt ad imum vſqꝫ,perquiſiuit vſqꝫ ad fundum, perueſtigauit funditus,ſcrutatus eſt fontes rei,Germanicè **ausgründen.** Et ſæpè dicitur de inueſtigatione cordis. Cognationem habet cum קוּר effodit,perfodit venam fontis. Hinc κῆρ, κέαρ cor. Et ſcrutor aris, per πρόσθεσιν τοῦ σ.

In 1. Con.חָקַר ſcrutatus eſt funditus,explorauit funditus, ſæpius legitur.
Deut.13.℣.14.Et inquires,& ſcrutaberis,& interrogabis benè .i. diligenter. ἐτάσεις. וְחָקַרְתָּ
Pro.18.℣.17.Iuſtus primus eſt in cauſa ſua,venit proximus eius & ſcrutatur cum. וַחֲקָרוֹ
Ier.17.℣.10.Ego Iehoua ſcrutor cor,probo renos, vt dem viro &c. ἐτάζων. חֹקֵר
1.Par.19.℣.3. An nō ad ꝑſcrutandū &c.& ad explorandū terrā &c. ὅπως ἐξερευνήσωσι. לַחְקֹר
Iud.18.

Iud.18.℣.2. Et ad ſcrutandum eam, & dixerunt ad eos. ἐξιχνιάσαι αὐτήν. (με. וְלַחְקֹרָה
Pſ.139.℣.pen. Scrutare me Deus, & ſcito cor meū, ꝓba me & cognoſce ꝛc. δοκίμασόν חָקְרֵנִי
Iudicum 18.℣.2. Et inueſtigate terram. ἐρευνήσατε. חִקְרוּ
1.Sam.20.℣.12. Cúm explorauero patrem meum iuxta hoc tempus. ἀνακρίνω. אֶחְקֹר
Pſal.44.℣ſu 22. Nonne Deus ſcrutabitur hoc, quia ipſe nouit abſcondita cordis. ἐκζητήσει. (ἐξετάσητε. יַחֲקָר־
Iob 32.℣.12. Auſcultabo ad intelligentias veſtras donec perſcrutabimini ſermones. תַּחְקְרוּן
Legitur præterea 2.Sam.10.℣.3. Pro.23.℣.30. cap.25.℣.2. cap.28.℣.11. Pſ.139.℣.1. ꝛc.

In voce paſsiua. נֶחְקַר ſcrutando perquiſitus eſt, perueſtigatus eſt. Quater.
1.Reg.7. & 2.Par.4.℣.5. à fine. Non enim inueſtigatū eſt pondus æris. οὐκ ἦν τέρμα. נֶחְקַר
Ier.46.℣.23. Quia non perueſtigabitur, eô quòd multiplicati eſſent &c. εἰκασθῇ. יֵחָקֵר
Cap.31.℣.37 Et ſi inueſtigabuntur fundamenta terræ inferius. וְיֵחָקְרוּ

In 2. Con. חִקֵּר perſcrutatus eſt, perueſtigauit continuè. Semel legitur.
Eccl.12.℣.9. Auribus attendit, et ꝑſcrutatus eſt, & cōpoſuit ꝓuerbia multa. ἐξιχνίασε. וְחִקֵּר

Inde nomina.

חֵקֶר Scrutatio, ſcrutinium, inquiſitio ad fundum vſq;. Aliquoties legitur.
Pſ.145.℣.3. Magnus eſt Iehoua ꝛc. & magnitudinis eius non eſt ſcrutinium. πέρας. חֵקֶר
In reg. Iob 8.℣.8. Nam ſciſcitare de ſeculo priore & para te ad ꝑueſtigationem &c. חֵקֶר
Et plur. in reg. Iud.5.℣.16. Magnæ ſcrutationes cordis. ἀκριβασμοί. חִקְרֵי

מֶחְקָר Scrutinium ad imum vſq;, profunditas, fundum, fundamentum. Semel.
Plur. in reg. Pſ.95.℣.4. In cuius manu ſunt fundamenta terræ. πέρατα τῆς γῆς. מֶחְקְרֵי

חָרָא Excrementum, ſtercus, foria. Cognationem habet cum חור foramen, eò quòd ſtercus per foramen ani egeritur. Hinc χραίνω polluo ſordibus, χεράς cœnum, Item οὖρος οὖρον vrina, οὐρέω mingo, Item latinum hara.i.forica, locus ſtercorum. Sciendum hic quod viri Maſoreth pro hoc obſcœno vocabulo honeſtius vſurpent in legendo eiuſq; puncta huic ſubſcribunt. Bis legitur in Biblijs ſacris, vt:
Plur. cum affi. Ieſ.36.℣.12. Ad comedendū foria ſua.i.ad edendū ſtercora ſua. κόπρον. חֲרָאֵיהֶם
2.Re.18.℣.27. Ad comedendū foria ſua, & ad bibendum vrinā ſuam. οὖρον μεθ' ὑμῶν. חֲרֵיהֶם
Secundum puncta legitur צוֹאָתָם .i. egeſtionem ſuam à יָצָא exiuit, & ſecundum literas legendum eſt חֲרָאֵיהֶם foria vel ſtercora ſua.

מַחֲרָאוֹת Foricæ, latrinæ, loca in quibus populus ſoluit aluum. Semel legitur in Biblijs, vt
2.Regum 10.℣.26. Et deſtruxerunt domum Baal, & fecerunt in latrinas. Secundum puncta legitur לְמוֹצָאוֹת in egeſtiones ſeu excrementa εἰς λυτρῶνα. לְמַחֲרָאוֹת

חִרְיוֹנִים Foria, ſtercora. Et tantum ſemel inuenitur, vt
2.Regum 6.℣.24. Et ſtercus Cabi foriorum quinq; argenteos valebit. Secundum puncta legitur vt compoſita dictio חרי יוֹנִים .i. ſtercora columbaꝶ. καὶ τέταρτον τοῦ (κάβου κόπρου περιστερῶν. חִרְיוֹנִים

תַּחְרָא Lorica, de hoc nomine vide in litera Thau.

חָרֵב Siccus fuit, exiccatus eſt, deſiccatus eſt, & gladius dicitur exiccare corpus vt cum ſauciando exiccat ſanguinem. Vetuſta tranſlatio vertit deſolare, aliquando deuaſtare, nam & fontes ſeu fluuij deuaſtati ſunt quando exiccantur. Proinde habet cognationem cum חָרַם .i. deſolatus eſt, anathematizauit, & cum חָרַף exprobrauit, Affinitate iunctum eſt verbis חָרָה exarſit, & חָרַר exuſtus eſt, nam fontes exiccati dicuntur deſolati & probroſi, atq; cauſantur ſæpè ex nimio æſtu ſolis, &c. Hinc Græci ח paulò durius enunciauerunt & deduxerunt κάρφω .i. exicco, καρφύω deſicco, corrumpo, κάρφος, κάρφη, κάρφις feſtuca, ſtramen, ſtipula, palea à ſiccitate. Vnde Septuaginta ſæpè verterunt per ἐρημόω.

In prima Coniug. חָרֵב exiccatus eſt, & metaphoricè deuaſtatus eſt.
Gen.8.℣.13. In primo (die) menſis primi exiccatæ ſunt aquæ de terra. Sept. ἐξέλιπε. חָרְבוּ
Hag.1.℣.4. Domus autem iſta deſolata eſt. ἐξηρήμωται. (ἐρημωθήσεται. חָרֵב
Ieſ.60.℣.12. Et gentes exiccando exiccabuntur. (Hieron. deuaſtabunt. Sept. ἐρημίᾳ חָרֹב
Ier.50.℣.27. Exiccate (.i. vaſtate vel interficite) omnes iuuencos eius. חִרְבוּ
Ier.2.℣.12. Obſtupeſcite cœli ſuper hoc & exhorreſcite, exiccamini. חָרְבוּ
Ieſ.44.℣.pen. Qui dico abyſſo, exiccare, & flumina tua arefaciam. ἐρημωθήσῃ. חֳרָבִי

Et cap.

יֶחֱרַב

Et cap.19.℣.5. Et deficient aquæ à mari & fluuius exiccabit᷑ atq; areſcet. ἐκλείψει. תֶּחֱרַב
Ierem.26.℣.9. Et vrbs hæc exiccabitur (.i. deuaſtabitur) Græci habent ἐρημωθήσεται. יֶחֱרַב
Oſe.13.℣.pen. Et areſcet fons eius, & exiccabitur vena eius. Græci ἐξερημώσει.
Præterea legitur tantum. Ieſ.19.℣.6. Pſ.106.℣.9. Iob 14.℣.7. Amos 7.℣.9. Eze.6.℣.6.
In voce paſsiua נֶחֱרַב exiccatus eſt, deuaſtatus eſt. Ter legitur. נֶחֶרְבוּ
2.Reg.3.℣.22. Sanguis eſt iſtud, exiccando exiccati ſunt reges. ἐμαχέσαντο. נֶחֱרֶבֶת
Ezech.26.℣.19. Cum poſuero te ciuitatem exiccatam .i. deuaſtatã. ἠρημωμένην. נֶחֱרָבוֹת
Et cap.30.℣.7. Atq; ciuitates eius erũt in medio ciuitatũ deſolatarꝝ. ἠρημωμένων.
In 2. paſsiua Con. חֹרַב exiccatus eſt. Bis inuenitur in Biblijs ſacris, vt:
Iud.16.℣.7. Si ligauerint me ſeptem funibus recentibus, qui non ſunt exiccati. διε- חֹרָבוּ
φθαρμέναις. (διεφθαρμένας. חֹרָבוּ
Et ℣.8. Et attulerunt ei duces Philiſthæorꝝ ſeptẽ funes recẽtes ꝗ non ſunt exiccati.
In 3. Coniug. הֶחֱרִיב exiccauit, fecit ſicceſcere, Aliquoties legitur. הֶחֱרִיב
Nah.1.℣.4. Increpans mare arefaciebat illud, & omnia flumina exiccabat. ἐξερημῶν. וְהַחֲרַבְתִּי
Ier.51.℣.35. Et exiccabo mare eius, & arefaciam venam eius. καὶ ἐρημώσω. מַחֲרִיב
Iud.16.℣.24. Dedit Deus in manum &c. & illum ꝗ deuaſtabat terram noſtram. τὸν וּמַחֲרִיבַיִךְ
Ieſ.49.℣.17. Deſolatores tui, ex te egredient᷑. Septuag. ἐρημώσαντές σε. (ἐξερημοῦντα.
Ezech.29.℣.12. Et ciuitates eius in medio ciuitatum deuaſtatarum erunt deſolatio. מַחֲרָבוֹת
ἠρημωμένων. אַחֲרִיב
Ieſ.42.℣.14. Exiccabo montes & colles, & omnem herbam eorꝝ arefaciã. ἐρημώσω. וְאַחֲרִיב
2.Reg 19. Ieſ.37.℣.25. Ego effodi & bibi aquas, & exiccabo planta pedũ ꝛc. ἐρήμωσα.
Ieſ.50.℣.2. & cap.51.℣.10. Ier.51.℣.36. Ezec.19.℣.7. Zephan.3.℣.6. Ieſ.49.℣.17.
In voce paſsiua. הָחֳרַב factus eſt exiccari. Legitur ſemel. הָחֳרַב
2.Reg.3.℣.22. Exiccando exiccati ſunt reges, & percuſſerunt &c. ἐμαχίσαντο.

Inde nomina.

חָרֵב Siccus, deſolatus, vaſtatus. Eſt nomen participiale. הֶחָרֵב
Ier.33.℣.12. Sic dicit Iehoua Zebaoth, Adhuc erit iſte locus ſiccus .i. vaſtatus.
חֲרֵבָה Sicca, deuaſtata ſeu deſolata. Eſt participiale nomen fœmininum. חֲרֵבָה
Pro.17.℣.1. Melior eſt buccella ſicca & tranquillitas in ea, quam &c. ψωμός. הֶחֳרָבוֹת
Et plur. Ezech.36.℣.vlt. Sic erunt ciuitates ſiccæ .i. deuaſtatæ. ἔρημοι.
Nehem.2.℣.3. & ℣.17. Leuit.6.℣.33. &c.
חֹרֶב Siccitas, deuaſtatio, nam in locis ſiccis carentibus humore omnia vaſtantur. Legitur in Biblijs ſæpius. לְחֹרֶב
Ier.49.℣.13. Nam in deſolationem, in opꝓbrium, in ſiccitatem, et in maledictionem. חֹרֶב
Hag.1.℣.11. Et vocaui ſiccitatẽ ſuꝑ terrã, & ſuꝑ montes, & ſuꝑ frumentũ. ῥομφαίαν. לְחָרְבָּה
חָרְבָּה Siccitas, locus redactus in ſiccitatẽ carentẽ humore, vaſtitas, frequens in Biblijs. בֶּחֳרָבוֹת
Ier 22 ℣.5. Nam iuraui ait Iehoua, quòd in vaſtitatem erit domus iſta. εἰς ἐρήμωσιν. לְחֳרָבוֹת
Et plur. Ezec.13.℣.4. Tanq; vulpes in ſiccitatibus .i. locis deſertis. ταῖς ἐρήμοις. מֵחָרְבוֹתֵיהֶם
In reg. Eze.29.℣.10. Et ponã terrã Aegypti in ſiccitates ſiccitatis deſolatæ. εἰς ἔρημον.
Cum affi. Pſ.109 ℣.10. Et mendicabunt & quærent à ſiccitatibus ſuis .i. vbi nihil eſt.
חָרָבָה Siccitas, nomen ex 2. Coniug. ad formam יַבָּשָׁה ariditas, ſæpè legitur. בֶּחָרָבָה
Gen.7.℣.antep. Hæc omnia in ſiccitate mortua ſunt, ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε. חָרָבָה
Ezech.30.℣.12. Et dabo (.i. ponam) flumina in ſiccitatem. ἐρήμους. בְּחַרְבֹנֵי
חַרְבוֹן Siccitas. Et hæc forma reperitur tantum ſemel in Biblijs, vt
Plural. in reg. Pſ.32.℣.4. Conuerſus eſt humor meus in ſiccitates æſtiuas.
חַרְבוֹנָה Harbona proprium nomen viri, & ſcribitur quoq; א pro ה : חַרְבוֹנָה
Eſther 7.℣.pen. Et dixit Harbona vnus de Eunuchis &c. חַרְבוֹנָא
Eſther 1.℣.10 In die ſeptimo &c. dixit Mehunam Biſtha, Harbona &c.
חֶרֶב Gladius, qui exiccat hominem ſanguine, eumq; deuaſtat, eſt generis fœminini, & ſemel poteſt quoq; exponi pro ſiccitate, ב conuerſo in מ hinc eſt μάχαιρα per inuerſionem. וּבְחֶרֶב
Deut.28.℣.22. Percutiet te Iehoua tumore, ardore, inflammatione, æſtu, ſiccitate. חֶרֶב
Pſ.57.℣.5. Dẽtes eorꝝ ſũt lancea & ſagittæ, & lingua eorꝝ eſt gladiꝰ acutꝰ. μάχαιρα. חֶרֶב
In reg. 1.Sam.21.℣.9. Gladius Goliath Philiſthæi quo percuſsiſti &c. ῥομφαία. וּבְחֶרֶב
In pauſa. Exod.5.℣.3. Ne fortè occurrat nobis peſte aut gladio. ἢ φόνῳ.

Cum affix. Pſalm. 44. ℣. 7. Quia non in arcu meo fidam, & gladius meus non ſaluabit me. ἡ ῥομφαία μου. וְחַרְבִּי
Et plur. Pſ. 59. ℣. 8. Gladij ſunt in labijs eorum, nam quis audiat? καὶ ἡ ῥομφαία. חֲרָבִית
In reg. Ioſ. 5. ℣. 2. Fac tibi gladios petrarum. i. cultros inſtar petræ acutæ. μαχαίρας. חַרְבוֹת
Cum affi. Ezech. 28. ℣. 7. Et cap. 30. ℣. 11. Et euaginabunt gladios ſuos. τὰς μαχαίρας. חַרְבוֹתָם

חָרַג Arctatus eſt, coercitus eſt, arcuatus eſt, conſtrictus eſt. Cognationem habet cū חָגַר cinctus eſt, nam accingere veſtes eſt eas in arctum conſtringere. Hinc εἴργω, εἰργνύω, εἴργνυμι. i. coerceo, impedio, cuſtodię trado, καθείργω, ſubigo, arceo, ἐρύκω, ἐρυκάνω, ἐρυκανάω, detineo, prohibeo, εἰργμός vinculum, εἰρκτή carcer. Et latinum arceo, arcui coercui &c. ergaſtulum, & ח fortius prolato eſt carcer &c.

In 1. Coniug. חָרַג arctatus eſt, coercitus eſt. Semel reperitur.
Pſ. 18. ℣. 6. à fine. Filij alieni emarceſcent, & arctabuntur à clauſtris ſuis. καὶ ἐχώλανα. וַיַּחְרְגוּ
Pro hoc ſcribitur cognationis gratia. 2. Sam. 22. ℣. 6. à fine. וַיַּחְגְּרוּ & cingentur.

חַרְגֹּל Hargol, Hieronymus vertit ophimachum. Sed quantum ex textu conſtat, eſt genus locuſtæ quo Iudæis veſci licebat. Componitur ex חָרַג arcuit, & רֶגֶל pes, habet enim nomen à conſtrictis & arcuatis pedibus, & tam modicis volatibus à terra attolli dicitur, vt potius ſaltare quam volare videatur. Legitur tantum ſemel, vt,
Leuit. 11. ℣. 22. Hæc ex eis comedetis, &c. Ophimachū iuxta ſpeciē ſuam. ὀφιομάχην. הַחַרְגֹּל

חָרֵד Trepidauit, tremuit motu corporis, territus eſt, vt ſi quis ita tremiſcit vt continuo motu agitetur necꝫ loco ſubſiſtere poſsit. Cognationem habet cum חֶדֶר penetrale, nam qui præ timore trepidant, fugiunt de penetrali in penetrale, vt ſeſe abſcondant, vt eſt 1. Regum 22. ℣. 24. Hinc per inuerſionem radicis τρέω timeo. Item ταράττω, ταράσσω turbo, conturbo, & latinum terreo.

In 1. Coniug. חָרַד & חָרֵד trepidauit, trepidus fuit. Conſtruitur cum præpoſitione מִן עַל אֶל & ſæpe abſolutè inuenitur in Biblijs ſacris, vt,
Ieſ. 19. ℣. 16. In die illo erit Aegyptus ſicut mulieres, & trepidabit atcꝫ pauebit. ἐν φόβῳ. וְחָרַד
2. Regum 4. ℣. 13. Ecce trepidaſti ad nos omni trepidatione. i. officioſa tumultuatione. ἐξέστησας ἡμῖν. חֲרָדַת
Ieſ. 66 ℣. 2. Ad pauperem, contuſum ſpiritu, & trepidantē ad ℣bum meum. τρέμοντα. וְחָרֵד
Et ℣. 5. Audite verbum Domini, qui trepidatis ad verbum eius. τρέμοντες. הַחֲרֵדִים
Ieſa. 32. ℣. 11. Trepidate vos opulentæ, ad tremorem vos confidentes. ἐταράχθη. חִרְדוּ
Iob 37. ℣. 1. Etenim ad hoc trepidabit cor meum & diſsiliet à loco ſuo. יֶחֱרַד
Ruth. 3. ℣. 9. Et factum eſt in media nocte, & trepidauit vir. Græci. ἐταράχθη. וַיֶּחֱרַד
Ezech. 26. ℣ 19. Nunc tremiſcent inſulæ in die ruinæ. i. inſulas colentes. יֶחֶרְדוּ
Legitur quocꝫ Gen. 27. ℣. 32. Exo. 19. ℣. 16. & 18. Et 1. Sam. 21. ℣. 1. Ezech. 32. ℣. 10. &c.

In 3. Coniug. הֶחֱרִיד Fecit trepidare, perterrefecit. Aliquoties legitur.
Iudic. 8. ℣. 12. Et cepit duos reges Midian &c. & omnia caſtra perterrefecit הֶחֱרִיד
2. Sam. 17. ℣. 2. Et veniam contra eum &c. & exterrebo eum. i. expaueſcere faciā eum. וְהַחֲרַדְתִּי
Leuit. 26. ℣. 6. Ier. 7. ℣. pen. Et non erit perterrefaciens. καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν. מַחֲרִיד
Zach. 2. ℣. 4. Et venerunt iſti ad perterrefaciendum eos, & ad deijciendum. לְהַחֲרִיד
Reperitur quocꝫ Deut. 28. ℣. 26. Iob 11. ℣. 19. Ieſa. 19. ℣. 13. Michæ. 4. ℣. 4. &c.

Inde nomen.

חֲרָדָה Trepidatio, tremor, terror, horror. Cum affixis non reperimus, vt,
Gen. 27. ℣. 32. Et trepidauit Iſhac terrore magno ſupra modum. ἔκστασιν μεγάλην. חֲרָדָה
In reg. Prouer. 29. ℣. antep. Trepidatio hominis dabit offendiculum. φοβηθέντες. חֶרְדַּת
Et plur. Ezech. 26. ℣. 17. Veſtes picturatas exuent, trepidationes induent. ἐκστάσει ἐκστήσονται. חֲרָדוֹת

חָרָה Exarſit ira, excanduit, dicitur de excandeſcentia iræ & furoris. Cognationem habet cum חָרַר. i. exuſtus eſt, aduſtus eſt, ira enim tanquam ignis vrit. Hinc latini ira, & verbum iraſcor, nam ira eſt efferueſcentia bilis, & excandeſcentia animi, ardor furoris, &c. Græci per inuerſionem radicis dicunt ὀργίζομαι iraſcor, ὀργὴ ira.

In 1. Con. חָרָה exarſit, excanduit. Ponit̃ abſolutè vel cum datiuo in quo oſtenditur cuius ira ſit incenſa. Sæpe adduntur præpoſitiones בְּ עַל & אֶל quibus exprimitur contra quem ira ſit inflamata. Non autem legitur niſi tantum in 3. pſona, vt,

Deut. 7. ℣. 4. & cap. 11. ℣. 17. Et exardeſcet ira Dñi in vos .i. contra vos. ὀργισθήσεται. וְחָרָה

Zach. 10. ℣. 3. Super (vel contra) paſtores exarſit ira mea &c. παρωξύνθη. חָרָה

1. Sam. 20. ℣. 7. Et ſi exardeſcendo exarſerit illi (ira) ſcito quod omnino definitum ꝛc. חָרֹה

Pſalm. 124. ℣. 3. Tunc viuos deglutiuiſſent nos, cum ira eorum exardeſceret in nos. (θυμῆ ὀργῆ· בַּחֲרוֹת
ἐν τῷ ὀργισθῆναι.

Exod. 32. ℣. 11. Quare Iehoua exardeſcet ira tua in populum tuũ, quem eduxiſti ꝛc. יֶחֱרֶה

Deutero. 6. ℣. 15. Ne fortè exardeſcat ira Domini Dei tui in te, & perdat te à facie terræ. μὴ ὀργισθῇ. יֶחֱרֶה

Num. 24. ℣. 10. Et exarſit ira Balac ad Bileam .i. erga Bileam. ϗ ἐθυμώθη. וַיִּחַר־

Geneſ. 4. ℣. 5. Et exarſit Caino vehementer, & conciderunt vultus eius (imperſonaliter) ϗ ἐλύπησε. וַיִּחַר

Et cap. 18. ℣. penult. Ne quæſo exardeſcat domino meo, ſi loquutus fuero hac vice. יִחַר

Ponitur hic imperſonaliter, aut ſubintelligendum eſt nomen אַף ira, furor &c.

Legitur & Exo. 4. ℣. 14. & cap. 32. ℣. 10. 19. & 21. Num. 11. ℣. 1. 10. & penult. &c.

In voce paſsiua נחרה & נֶחֱרָה accenſus eſt ira aut odio, cum ב conſtruitur. Et inuenitur tantum ter in Biblijs ſacris, vt,

Cant. 1. ℣. 5. Filij matris meæ inflammati ſunt contra me .i. irritati ſunt ꝛc. ἐμαχέσαντο. נִחֲרוּ

Ieſa. 41. ℣. 11. Ecce erubeſcent & ignominia afficientur omnes ſuccenſi in te. הַנֶּחֱרִים

Et cap. 45. ℣. pen. Et erubeſcent omnes accenſi in eum (vel inflammati) הַנֶּחֱרִים

In 3. Con. הֶחֱרָה fecit exardeſcere, & abſolutè ardenter egit, Bis leg.

Nehe. 3. ℣. 19. Poſt hũc ardẽter egit (ĩdignatiõe motus) & firmauit Baruch. ἐκράτησε. הֶחֱרָה

Iob 19. ℣. 11. Et fecit exardeſcere aduerſus me furorẽ ſuũ, & reputauit &c. ὁμοθυμαδόν. וַיִּחַר

In 4. Coniugat. הִתְחָרָה fecit ſe exardeſcere. Conſtruitur cum בְּ; 4. leg.

Pſ. 37. ℣. 1. Ne facias te exardeſcere in malignos, ne æmuleris in operantes, &c. μὴ παραζήλου. תִּתְחַר

Et ℣. 7. Ne ſuccenſeas ei viro cui inſtitutum ſuum fœliciter ſuccedit. μὴ παραζήλου. תִּתְחַר

Et ℣. 8. Remitte iram, miſſum fac furorem, ne ſuccenſeas vt malefacias. μὴ παραζήλου. תִּתְחַר

Pro. 24. ℣. 19. Ne facias te exardeſcere in malignos, & ne æmuleris ꝛc. μὴ δὲ ζήλου. תִּתְחַר

Inde nomina.

חֳרִי Ardor iræ, excandeſcentia, ira, iracundia. Abſolutè non reperitur. חֳרִי

In reg. Deut. 29. ℣. 24. Quæ eſt ira furoris tam immenſi? τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς. בָּחֳרִי

Ieſa. 7. ℣. 4. In ardore iræ Rezin, & Aſſur atq; filij Remaliahu.

חָרוֹן Ardor animi iracundi, excandeſcentia, iracundia, furor, feruor. חָרוֹן

Ezech. 7. ℣. 12. Quoniã furor eſt contra oẽm opulentiã (vel multitudinem) eius. ὀργή. מֵחֲרוֹן

In reg. Pſ. 85. ℣. 4. Tolles indignationẽ tuam, reuerteris à feruore iræ tuæ. τὸν θυμόν σου. וּבַחֲרוֹנוֹ

Cum affix. Pſ. 2. ℣. 5. Tunc loquetur ad eos in ira ſua, & in furore ſuo & ἐν ὀργῇ αὐτοῦ. חֲרוֹנֶיךָ

Et plur. cum affixo Pſ. 88. ℣. antep. Super me tranſierunt furores tui. αἱ ὀργαί σου.

חָרוּז Cruſtatus auro, monile cruſtatum cui laminæ aureæ vel emblemata innectebantur, quod Græci vocant χρυσόδετον, vt ſunt monilia quibus ex auro & margaritis aliaq; diuerſi generis materia cruſtæ illigabantur, vel quæ auro obducebantur. Cognationem habet cum חָרַץ incîdit, concidit, item cum חֶרֶס .i. coruſcatio, nam monilia cruſtata auro ſplendent tanquam ſol coruſcans, &c. Hinc χρυσός, χρύσιον aurum, χρυσόω inauro, deauro, χρυσαυγίζω, χρυσίζω auri colorem refero. Et latinum cruſta, cruſtula, incruſtare. Legitur tantum ſemel.

Plur. Cant. 1. ℣. 10 Specioſæ ſunt genæ tuæ inter turtures (.i. murenulas ad formam turturum fabrefactas) collum tuum inter cruſtata (monilia) ὡς ὁρμίσκοι. בַּחֲרוּזִים

חֶרֶט Stylus ſiue graphium quo veteres in chartis ſiue membranis ſcribebant. Item accipitur pro ipſis chartis ſeu membranulis diuiſis acu in prætenues, ſed quam latiſsimas philyras, pro quibus antiqua verſio habet marſupia, quæ olim ex membranis & huiuſmodi chartis erant præparata, & ſic etiam in Arabica lingua vo-

catur כַּרְטָה Caph vice Cheth, quod eſt frequens in iſta lingua. Cognationem ha-
bet cum חָרַת .i. inſculpſit, nam ſtylo exarantur & inſculpuntur literæ in chartas.
Hinc χαρτὶν charta, & chartaceus. Bis legitur, vt,
Exod. 32. ℣. 5. Et accepit de manibus eorum, & formauit eum ſtylo, & fecit vitu-
lum. ἐν τῇ γραφίδι. (nis. γραφίδι ἀνθρώπου. בַּחֶרֶט
In regim. Ieſ. 8. ℣. 1. Accipe tibi volumen magnum & ſcribe ſuper illud ſtylo homi- בְּחֶרֶט

חֲרִיטִים Inſulæ frontales, laminę membranulæ, chartulæ. Bis legitur.
Ieſa. 3. ℣. 22. Et ſuppara, & palliola, & pepla, & infulas (auferet) λακώνικα. (λακίοις. וְהַחֲרִיטִים
2. Reg. 5. ℣. 23. Et ligauit duo talēta argēti in duas mēbranulas .i. marſupijs. ἐν δυσὶ θυ- חֲרִיטִים

חַרְטֹם Præſtigiatores, haruſpices, harioli, qui circumſtantibus ita oculorum aciem per-
ſtringere & obturare ſolent, vt non animaduertant dolum. Componitur ex חֶרֶט .i.
ſtylus, & אָטַם obturauit, compreſsit ſeu occluſit, nam præſtigiatores ſolent circu-
los & multos characteres ſtylo ducere, vt dementent homines faſcinis, vnde &
latinis circulatores dicuntur. (οἰδίαις.
Plur. Exo. 8. ℣. 7. & 18. Et fecerūt quoq; ſic præſtigiatores incātationibus. ἐν ταῖς ἐπα- חַרְטֻמִּים
Dan. 1. ℣. pen. Super omnes præſtigiatores & ſophos qui in toto regno &c. ἐπαοιδὰς. הַחַרְטֻמִּים
In regim. Geneſ 41. ℣. 8. Et vocauit omnes præſtigiatores Aegypti & omnes ſapi-
entes &c. ἐξηγητὰς. חַרְטֻמֵּי
Et tantum Gen. 41. ℣. 24. Exo. 7. ℣. 13. & 24. Cap. 8. ℣. 19. Cad. 9. ℣ 11. Dan. 2. ℣. 2.

חֶרְיוֹנִים Foria, ſeu ſtercus columbarum, vide in חֶרֶא .i. excrementum &c.

חָרַךְ Obſepſit cancellis, clauſit clathris arctis & circumſeptis, obſepiuit, muniuit ali-
quid cancellis arctis, ne ad illud pateat aditus, neue incluſum ſeptis auferri poſsit.
Cognationem habet cum חָרַג arcuit, abercuit, nam cancelli habent parua & arcta
foramina, quæ accedentes abarcent, ne abripiant munita. Hinc ἕρκος ſeptum, vallū,
ἕρκιος idem, ἑρκάζω, ἑρκίζω ſepio, cuſtodio, & εἴργω prohibeo, veto, εἴργομαι prohi-
beor. Item latinum arca, arcula. Item herciſco, ein ercker.
In 1. Coniugat. חָרַךְ obſepſit cancellis. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Prouerb. 12. ℣. penult. Non obſepiet impoſtura venationem ſuam, hoc eſt, Frau-
dulentus non diu fruetur illis quæ dolo parauit. ἐκπτύξεται. יַחֲרֹךְ

Inde nomen.

חֲרַכִּים Septa cancellorum, ferramenta modicis interuallis tranſuerſim & inſtar retis in-
uicem connexa, quæ muniunt feneſtras. Legitur ſemel.
Plur. Can. 2. ℣. 9. Proſpiciens de feneſtris, prominens de cancellis. διὰ τῶν δικτύων מִן־הַחֲרַכִּים

חָרוּל Vrtica, carduus. Cognationem habet cum, חָרָה exarſit & cum חָרַר aduſtus eſt,
nam hoc genus veprium vrit & lædit attingentium manus. Ter extat, vt.
Iob 30. ℣. 7. Inter arbuſta rudent, ſub vrtica contrahentur, ὑπὸ φρύγανα ἄγρια. חָרוּל
Zophon. 2. ℣. 9. Filij Ammon erūt vt Gomorrha, vepricetū vrticæ. ἐκλελειμμένη. חָרוּל
Et plur, Pro. 24. ℣. 31. Opertæ ſunt ſuperficies eius vrticis. חֲרֻלִּים

חָרַם Deſolauit, in deſolationem & deſertum redegit, hoc eſt, anathematizauit, excom-
municauit, Si de animatis creaturis dicitur ſignificat eas tollere de vita, hoc eſt in-
terficere, & gladio deſolare, Si vero de rebus inanimatis vſurpatur, ſignificat eas
ſeparare à communi vſu & in ſolitariā quandam conditionem deuouere. Cogna-
tionem habet cum חָרֵב exiccatus eſt, deuaſtatus eſt, & cum חָרַף exprobrauit, &
contrarium eſt verbo רָחַם miſertus eſt, nam deſolare ſeu anathematizare eſt ſine vl-
lo affectu miſericordiæ deuaſtare & perdere. Hinc ἐρημόω. de ſolo, redigo in ſoli-
tudinem & vaſtitatem, ἔρημος ſolitarius, ἔρημος ſolitudo ἐρημία ſolitudo, locus
deſertus, ἐρήμωσις deſolatio, ἐρημώτης vaſtator, Item Eremita, vel Heremita qui in
deſerto & loco ſolitario habitat.
In 3. Con. הֶחֱרִים deſolauit, anathematizauit. Sæpius inuenitur, vt.
Ieſa. 11. ℣. pen. Et deſolauit Dominus linguam maris Aegypti. Sept. καὶ ἐρημώσει. וְהֶחֱרִים
Mich. 4. ℣. vlt. Et conteres populos multos, & anathematizabo (dedicabo) opes. וְהַחֲרַמְתִּי
Deut. 7. ℣. 2. Et percuties eos, & anathematizando (.i. deuaſtando) deuaſtabis eos. וְהַחֲרֵם
ἀφανισμῷ.

Dan.11.℣.vlt.Et egredietur magno furore ad perdendum & ad deſolandum. ולהחרים
Ier.51.℣.3.Et ne molleſcatis erga adoleſcentes eius,deuaſtate (.i. occidite) oēm &c. החרימו
Ioſ.10.℣.37.Et deſolauit eam(vrbem Hebron)& oēm animam ꝛc. (ἀφανίσατε. ויחרם
Deut.2.℣.4.à fine.Et cepimus oēs ꝛc. & excidimus ad internecionē.ἐξωλοθρεύσαμεν. ונחרם
Leuit.27.℣.28.Veruntamen omne anathema quod deſolauerit quiſquam Dn̄o. יחרם
Ioſ.6.℣.17.Ceuete ab anathemate, ne fortè ſitis anathema & ſubripiatis de anathemate aliquid .i. ne ſitis cauſa perditionis caſtrorum Iſrael. תחרימו
Legitur & Num.21.℣.3.& 4.Deu.3.℣.6.& cap.13.℣.16.& cap.20.℣.17.Ioſ.2.℣.10.ꝛc.
In voce paſsiua. החרם deſolatus eſt,factus eſt anathema. Ter legitur.
Exo.22.℣.19.Sacrificans dijs præterqꝫ domino ſoli deſolet̃.i. occidat̃.ἐξολοθρευθήσεται יחרם
Leu.27.℣.5.à fine.Oñe anathema quod anathematizabit̃ ab hominibꝰ.ὃ ἐὰν ἀναθῆ. יחרם
Eſdræ 10.℣.8. Anathematizabitur (.i. deſolabitur) omnis ſubſtantia eius. ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ὕπαρξις αὐτοῦ. יחרם

Inde nomina.

חרם Anathema,deſolatio, ſi de hominibus dicitur ſignificat internecionem, ſi de inanimatis dicitur ſignificat ſeparationem ſpoliorum quæ ex pacto internecionis hoſtium, aut ex conditione euerſionis alicuius vrbis deuouebantur Deo. Et metaphoricè eſt quoqꝫ rete vel ſagena qua piſces capiuntur interficiendi. Hinc ὁρμιά & ὁρμιά .i. funiculus piſcatorꝝ ex ſetis equinis. Sæpe legitur.
Ioſ.6.℣.18.Veruntamen cauete ab anathemate, ne deſolemini. ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. החרם
Ioſ.7.℣.1.Et præuaricati ſunt filij Iſrael præuaricationē in anathemate. ἀναθέματος. בחרם
Mich.7.℣.2.Vniuerſi ipſi ſanguinī inſidiantur, quiſqꝫ fratrem ſuum venat̃ ad necē. חרם
Cum affix. Ezechiel.32.℣.3. Et extrahent te ſagena mea,id eſt,educent te reti meo. ἀγκίστρῳ μου. בחרמי
Hab.1.℣.pen.Quodlibet extrahit hamo, & congregat in ſagenam ſuam. בחרמו
Et plur.Eccle.7.℣.4.à fine. Cuius cor venabula,& ſagenæ cor eius eſt.ϗ σαγῆναι. וחרמים
חרם Anathema,excommunicatio,deſolatio. Legitur ſemel cum duobus Sægol.
Zach.14.℣.11.Et anathema(.i.deſolatio)non erit amplius, ſed habitat ꝛc.ϗ ἀνάθεμα. וחרם
חרמה Horma nomen loci à deſolatione & internecione ſic nuncupatum. Semel.
Num.21.℣.4.Et deſolauit eos & vrbes eorꝝ, & vocatum eſt nomen loci Horma. חרמה
חרום Reſimus qui ſurſum verſus depreſſas habet nares,deſolatus naſo. Semel extat.
Leuit.21.℣.19. Vir cœcus, aut claudus, aut reſimus,aut monſtroſus. חרם
חרמון Hermon, nomen montis verſus orientem in regno Og trans Iordanem, ſæpeqꝫ pro plaga orientali accipitur.
Deut.3.℣.8.A torrente Arnon vſqꝫ ad montem Hermon. חרמון
Et ℣.9. Zidonij vocant Hermon Sirion, At Aemorræi vocant eum Sinear. לחרמון
Pſ.89.℣.13.Aquilonem & meridiem tu creaſti Thabor & Hermon &c. וחרמון
Et plur.Pſ.42.℣.7.Recordabor tui &c. ab Hermonim monte puſillo. וחרמונים

חרמש Falx,falcula, ferramentum aduncum quo ſegetes demetuntur. Componitur ex חרם .i. deſolauit, & מוש remouit attrectando, & duobus מ contractis in vnum, fit nomen quatuor literarum, & dicitur ſic quod falcula attrectando ſegetes deſolet & remoueat ſiue reſecet eas. Varro: Has falcillas Chermes Poenicè dicunt, pro quo prperam legitur, Has Phancillas Charmoneſicè dicunt. Bis legitur.
Deut.16.℣.9.Septē hebdomadas numerabis tibi poſtqꝫ cœperis falcē ꝛc. δρέπανον. חרמש
Et ca.23.℣.vlt.Et decerpes ſpicas manu tua,falcē aūt nō admoueas ſegeti.ϗ δρέπανον. וחרמש

חרס Coruſcatio, propriè dicitur de ſole coruſcante quando radios ſuos diſpergit, & figuratè tribuitur vlceri tumeſcenti & coruſcanti inſtar ſpeculi, aut ollæ cruſtatæ. Cognationem habet cum חרש .i. teſta fictilis quæ obducta eſt cruſtis. Hinc latinum coruſco, & coruſcatio, item coruſcus. Plutarchus in Artaxerxe dicit nomen κῦρος lingua Perſica ſignificare ſolem ab effectu & operatione. Quater legitur.
Iob 9.℣.7.Qui imperat ſoli,vt non oriatur (vel qui imperat coruſcationi ꝛc) τῷ ἡλίῳ. לחרס
In pauſa.Iud.8.℣.13.Et reuerſus eſt Gideon ante aſcenſum ſolis(coruſcantis) Ἀρές. החרס

Deut.28.

Deu.28 ℣.27.Percutiet te Iehoua vlcere Aegypti ꝛc.et coruſcatiõe.i.aurigĩe. κνήφῃ. וּבַחֶרֶס
Cum He paragogico.Iud.14.℣.antep. In die 7. antequam occideret ſol. τὸν ἥλιον. הַחַרְסָה
חַרְסִית Harſith, nomen portæ in Ieruſalem verſus Orientalem plagam, quam ſol coruſcans ſuis radijs aſpicit. legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt.
Iere. 19.℣.2. Ad vallem filij Hinnom quæ eſt ad ianuam portæ ſolaris .i.plagæ orientalis. Hierony.iuxta introitum portæ fictilis θαρσίς. הַחַרְסִית

חָרַף Opprobauit, exprobrauit, criminatus eſt, conuitiatus eſt, rigidis verbis tractauit, vituperauit, Significat quoq; metaphoricè hybernare, rigorem & iniuriam hyemis tolerare. Cognationem habet חָפַר perforauit, item pudefactus eſt, nam opprobrijs perfoditur cor vt pudefiat. Affinitate qnoq; alludit ad חָרַב exiccatus eſt, deuaſtatus eſt, cui ſæpe in contextu additur. Item non multum differt ab חָרַם deſolauit. Sunt enim בומף cognatæ & facilè inuicem commutantur. Hinc per methatheſin literarum ὑβρίζω, .i. conuitior, ὕβρις iniuria, contumelia, ὑβριστήρ & ὑβριστής conuitiator, ὑβριστικός conuitiatorius. Hinc pruina, reiſ/quæ omnia ſordidat, & ῥυπαίνω, ῥυπάω, ῥυπέω ſordeo, multis rebus tribuitur ἐπηρεάζω calumnior.

In 1. Con. חָרַף opprobrauit, probris & conuitijs inceſsit. Conſtruitur cum accuſatiuo vel cum ב. Abſolutè autem ſignificat probroſum eſſe, item hyemare.
Prouer.27.℣.12.Lætifica cor meũ, vt retribuam opprobranti mihi verbũ. ἐπονειδίζοντι. חֹרְפִי
Pſalm.119.in Vau.Et reſpondebo exprobranti mihi verbum, quia fiſus ſum verbo tuo. τοῖς ὀνειδίζουσί μοι.
Pſal.69.℣.10.Et probra eorum qui te probro afficiũt in me ceciderũt. τῶν ὀνειδιζόντων. חוֹרְפֵי
2.Sam.23.℣.9.Quãdo ipſi probra iacerẽt in Philiſthæos,congregati ſũt. ἐν τῷ ὀνειδίσαι. חוֹרְפֶיךָ
Iob.27.℣.6.Non probroſum erit cor meum à diebus meis. בְּחָרְפָם
Ieſaiæ 18.℣.6.Et vniuerſa beſtia terræ ſuper eo hybernabit (vel rigeſcet) ἥξει. יֶחֱרָף
In voce paſsiua נֶחֱרַף probris affectus eſt.Legitur tantum ſemel. תֶּחֱרָף
Leuit. 19℣.20. Si quiſpiam concubuerit cum muliere concubitu ſeminis, quæ eſt famula probroſa marito.i.quod maritus eius noluerit eã redimere. διαπεφυλαγμένη. נֶחֱרֶפֶת
In 2.Con. חֵרֵף opprobrauit, probris affecit, criminatus eſt. Vndecies.
Pro.14.℣.30.cap.17.℣.5.probro affecit factorem eius Iud.5.℣.18.Populus vituperauit animam ſuam. παροξύνει.
Et Pſ.79.℣.pen.Redde vicinis noſtris ꝛc.probrũ eorũ quo criminati ſũt te. ὠνείδισαν. חֵרֵף
Pſ. 44.℣.16. A voce exprobrantis & conuitiantis .i. propter vocem exprobrantis. ὀνειδίζοντες. חֵרְפוּךָ
2.Sam.19.& Ieſ.37.℣.4.& 16. Vt probris afficeret Deum viuentem. ὀνειδίζειν. מְחָרֵף
2.Sam.21.& 1. Par.20.℣.pen.Et probris inceſsit Iſraelẽ, & trucidauit illum ꝛc. לְחָרֵף
Pſ.74.℣.10. Quã diu ô Deus opprobrabit hoſtis? blaſphẽabit inimicus ꝛc. ϗ ὠνείδισε. וַיְחָרֵף
Pſalm. 42.℣.11. Pſalm.55.℣.13. Pſalm.57.℣.4. Pſalm. 74.℣.18. Pſalm.79.℣.12. יְחָרֵף
Pſalm.89.℣. penult. Eſai.36.℣.23.& 24.

Inde nomina.

חֶרְפָּה Probrum, opprobrium, improperium, conuitium ὕβρις .i. contumelia. Sæpius.
Ezech.5.℣: antep.Et ponã te ĩ ſiccitatẽ & in opprobrium inter gentes. εἰς ὀνειδισμόν. וּלְחֶרְפָּה
Pſ.69.℣.8.Nam probrum ſuſtinui, operuit ignominia faciem meam. ὀνειδισμὸν. חֶרְפָּה
Cum affi. leui ibi. ℣.20. Tu noſti opprobrium meum (quod feram) &c. חֶרְפָּתִי
In reg.Pſ.22.℣.7.At ego ſum vermis & non vir, opprobrium hominis. ὄνειδος. חֶרְפַּת
Et plur.Pſ.69.℣.11.Et fleui in ieiunio animæ meæ, & hoc fuit mihi probro. ὀνειδισμὸν. לַחֲרָפוֹת
In reg.ibid.℣.10.Et probra exprobrantium tibi ceciderunt ſuper me. ὀνειδισμοὶ. וְחֶרְפּוֹת
חֹרֶף Hyems, hybernum tempus à rigore frigoris, Item rigor ætatis. Hinc eſt ὀπώρη autumnus, initium hyemis, ὀπωρίζω fructus colligo, ὀπωρινὸς autumnalis. Octies habetur.
Pſ.74.℣.17.Tu cõſtituiſti omnes terminos terræ, æſtatem & hyemẽ tu creaſti ϗ ἔαρ. וָחֹרֶף
Cum affi.Iob.29.℣.4.Qualis fui in diebus hyemis meæ .i. in ætate rigida ἐπιβρίθων. חָרְפִּי
Legitur tantum Geneſ. 8.℣. vltim. Prouerb.20.℣.4. Ieſa.18.℣.6. Ierem.36.℣.21. Amos 3.℣.15. Zacha.14.℣.8.

חָרַץ Mouit, acuit, vrſit, concreuit, decreuit, & per translationem ſignificat decidere ſententiam.i. decernere & definire, Item incidere linguam, eſt impulſu ſeu motu linguæ cædere. Cognationem habet cum רָצַח .i. occidit, cædendo interfecit. Inde γρύζω mutio inciſa lingua.

In 1. Coniug. חָרַץ incîdit, concreuit. Legitur in his ſequentibus locis.
Ioſ.10.℣.21.Non mouit (.i. non exercuit mouendo)aliqꝫ linguam ſuam. ἔγρυξεν. חָרַץ
1.Reg.20.℣.antep.Sic erit iudicium tuum, vt decidiſti.i. determinaſti. ἐφόνευσας. חָרַצְתָּ
Leuit.22.℣.22.Cœcum aut confractum, aut conciſum (non offeretis) חָרוּץ
Dan 9.℣.antep.Et ædificabitur platea & conciſum .i. conciſio muri. περίτειχος. וְחָרוּץ
Iob 14.℣.1.Si deciſi(.i. determinati)ſunt dies eius numerus menſium eius tecum. חֲרוּצִים
Exo.11.℣.7.Ex omnibus filijs Iſrael non incîdit canis linguam ſuam. Sept. οὐ γρύξει. יֶחֱרַץ
2,Sam.5.℣.pen.Cum audieris ſtrepitū inceſſus ꝛc. tunc incides.i.ꝓcedes. καταβήσῃ. תֶּחֱרָץ
Legitur præterea tantum Ieſ.10.℣.22.Ioel.3.℣.14.Ieſa.9.℣.26.

In voce paſsiua נֶחֱרַץ deciſus eſt, concretus eſt. Et legitur quinquies, ſed tantum in participio fœminino quod in nomen degenerat, et ſignificat concretionem.
Ieſ.10.℣.23.cap.28.℣.23.Quia conſūmationē & deciſionē faciet Deus. συντετμημένον. נֶחֱרָצָה
Dan.9.℣.pen.Et vſqꝫ ad finē belli eſt deciſio deſolationis.i. concretio deſolationis. נֶחֱרֶצֶת
Inueniť præterea tanť Dan.9.℣.vlt.Dan.11.℣.36.& Ieſ.28.℣.22. (συντετμημένα.

Inde nomina.

חָרוּץ Aurū concretū & conciſum, geſchlagen gold/aurū purū quod nihil alterius materiæ habet admiſtum, & pleruncꝫ coniungiť cum כֶּסֶף argentū. Græci χρυσίον.9.extat.
Zach.9.℣.3 Et coaceruabunt argentū velut puluerem, & aurū velut lutum. χρυσίον. וְחָרוּץ
Pro.3.℣.14.Et p̄ auro(puro) ꝓuentus eiꝰ eſt potior .i. auro cōcreto nobilior. ἀργυρίου. וּמֵחָרוּץ
Prouerb. 8.℣.19. Melior eſt fructus eius auro (conciſo) Græci ὑπὲρ χρυσίον. מֵחָרוּץ
Et tantum reperitur Prouerb. 8.℣. 11. & cap. 12. ℣.penultim. cap. 21. ℣. 5.cap. 16.℣. 16. Pſalm. 68. ℣. 14. Zacha. 9. ℣. 3.

חָרוּץ Ex forma 2. Con. vbi pro Dages eſt magna vocalis, ſignificat raſtrum, tribulā dentatam, inſtrumentum habens multas inciſiones ſeu teſſerulas, quo frumenta in area inciduntur & excutiuntur, & ſæpe additur verbo דּוּשׁ triturauit. Sexies.
Ieſ.28.℣.antep.Quia non raſtro triturabiť nigella, & rota plauſtri ꝛc. μετὰ σκληρότητος. כְּחָרוּץ
Iob 42.℣.5.à fine.Sub eo ſunt acutæ reſtæ, ſternetur raſtrum .i. res dentata χρυσός. חָרוּץ
Et plural. Prouerb. 10.℣. 4. cap. 12.℣. 24. At manus concretorum raſtrorum diteſcet .i. qui laborant raſtris. ἀνδρείων. חֲרוּצִים

חֲרֻצוֹת Raſtra habentia inciſiones dentatas. Legitur tantum ſemel, vt, בַּחֲרֻצוֹת
Amos 1.℣.3.Triturare eos raſtris ferri.i. quod triturauerunt Gileaditas. πρίοσι.

חָרִיץ Raſtrum, raſtellum, reſtis. Si lacti tribuitur ſignificat caſeos recentes ex lacte raſtrato confectos. Et inuenitur tantum in quatuor locis.
In regim. Plural.2. Samuel. 12.℣. vltim. & 2. Paralip. 20.℣.3.Et poſuit in traham, & in raſtros ferri. ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις. (σιδηροῖς. וּבַחֲרִצֵי
1.Par.20.℣.3. 2.Sam.12.℣.31. Et ſerrauit traha, & raſtris ferri & tribulis. καὶ ἐν σκεπάρνοις וּבְחָרִיצֵי
1. Samuel. 17.℣.18. Et hos decē caſeos lactis offeres tribuno .i. cōcretos caſeos. חֲרִצֵי τρυφαλίδας τοῦ γάλακτος.

חַרְצֻבּוֹת Conſtrictiones, nexus grauiter aliquem incidentes & affligentes. Componitur ex חָרַץ .i. incidit & עָצַב afflixit, contriſtauit, contractis autem literis ſimilibus fit nomen quadratum per ſuppreſsionem Ain. Bis legitur.
Pſ.73.℣.4.Quia non ſunt conſtrictiones(.i.dolores) ad mortem eoꝝ. ἀνάνευσις. חַרְצֻבּוֹת
In reg.Ieſa.58.℣.6.Nonne hoc eſt ieiunium quod elegi? Soluere conſtrictiones impietatis .i.dimittere illos quos ſine cauſa & præter pietatem conſtrinxiſti. σύνδεσμον. חַרְצֻבּוֹת

חַרְצַנִּים Acini, grana vuæ habentia inciſiones acuminatas. Componitur ex חָרַץ incidit, & צָנַן pupugit. Legitur ſemel tantum, vt, מֵחַרְצַנִּים
Num.6.℣.4.Ab acinis vſqꝫ ad folliculum non comedet(Nazireus) ἀπὸ στεμφύλων.

חָרַק Frenduit dentibus, infrenduit, ſtriduit. Cognationem habet cum חָרַג coarctatus eſt, nam frendere eſt coarctatis & ſtrictis dentibus præ iracundia ſtridorem ſeu vocem emittere. Hinc ꝑ paulo remiſsius prolatum fit ῥώχω, id eſt, frendeo.

Et per inuerſionem radicis κρίζω, .i. dentibus ſtrideo. Et Germanicum **Kirren.**
Græci reddunt per verbum βρύκω, βρύχω, βρύξω. &c.
In 1. Coniugat. חָרַק frenduit. Quinquies legitur in Biblijs.
Iob 16.℣.9. Frenduit ſuper me dentibus ſuis, hoſtiſq; meus acuit oculos ſuos. ἔβρυξεν. חָרַק
Pſ.37.℣.12. Molitur impius contra iuſtũ, & frendet contra eum dentibus ſuis. ϗ βρύξει. וְחֹרֵק
Pſal. 35.℣.16. Cum hypocritis illuſionum placentæ frendere contra me dentibus ſuis. ἔβρυξαν. חָרֹק
Et Pſ.112.℣.vlt. Impius videbit & indignabitur, dentibus ſuis frendebit. βρύξει. יַחֲרֹק
Threnor. 2. in Pe. Omnes inimici tui ſibilarunt, & frenduerunt dentibus. ϗ ἔβρυξαν. וַיַּחַרְקוּ

חָרַר Aduſtus eſt, vſtus eſt, exaruit ab aduſtione, exuſtus eſt. Cognationem habet cum חָרָה exarſit ira, excanduit. Hinc latini acceperunt vro, aduro, comburo, exuro, ꝛc. Item areo, areſco, exareſco &c.
In 1. Coniug. חַר aduſtus eſt, exaruit. Ter legitur in Biblijs, vt
Ieſ.24.℣.6. Propterea aduſti ſunt (.i. exaruerunt) habitatores terræ. πτωχοὶ ἔσονται. חָרוּ
Ezech. 24.℣.11. Et conſtitue eam (ollam) ſuper carbones vacuam &c. vt aduratur æs eius. θερμανθῇ. (συνεφρύγη. וְחָרָה
Iob 30.℣ſu.Pen. Cutis mea nigruit ſuper me, & os meum aduſtum eſt præ ſiccitate. וְחָרָה
In voce paſsiua נִחַר & נָחַר exuſtus eſt. Sexies legitur in Biblijs, vt.
Ier.6.℣.pen. Exuſtus eſt follis ab igne, conſumptum eſt plumbum. ἐξέλιπε. נָחַר
Ezech. 15.℣.4. Duas extremitates eius deuorauit ignis, & medium eius exuſtum eſt. ἀναλίσκει τὸ πῦρ. נָחָר
Pſ.69.℣.4. Laboraui in clamore meo, aduſtum eſt .i. exaruit guttur meũ, ἐβραγχίασεν. נִחַר
Pſ.102.℣.4. Et oſſa mea vt incendiũ (vel vt focus) exuſta ſunt. συνεφρύγησαν. נִחָרוּ
Eze.15.℣.5. Quanto minꝰ cũ iam ignis deuorauit illud & exuſtũ eſt. ἀναλίσκει τὸ πῦρ. וַיֵּחָר
Et ca.24.℣.10. Multiplicãdo ligna, ſuccendẽdo ignẽ, ꝛc. vt oſſa adurant. συντριβῶσιν). יֵחָרוּ
In 2. Coniug. per geminationem radicis חִרְחֵר incendit aſsiduè. Semel vſurpat.
Pro.26.℣.21. Carbo ad prunã & ligna ad ignem, & contentioſus ad incendendũ ꝛc. (εἰς ταραχὴν μάχης. לְחַרְחַר
Inde nomina.
חֲרֵרִים Exuſtiones, loca calore ſolis exuſta, loca torrida. Legitur ſemel, vt.
Ier.17.℣.6. Sed inhabitabit torrida loca in deſerto, terram ſalſuginis. ἐν ἁλίμοις. חֲרֵרִים
חַרְחֻר Vredo, aduſtio, morbus quo corpus incenſum exuritur. Semel habetur.
Deut.28.℣.22. Percutiet te Iehoua tumore, febri ꝛc. ſiccitate & Vredine. ϗ ἐρεθισμῷ. וּבְחַרְחֻר
חֹרִים Heroes, candidi. De hoc nomine vide radicem חוּר:

חָרַשׁ Arauit, exarauit, & propriè ſignificat exarando protrahere lineas in agro. Per translationem dicimus exarare literas, hoc eſt ſcribere, Item exarare lignum aut metallum eſt fabricare ſeu elaborare illud. Et neutraliter ſignificat protrahi quemadmodum arator ſucceſsiuè protrahit ſe exarando ſulcos. Quum autem latinis deficiat correſpondens vocabulum, interpretes plerunq; reddiderunt per verbum ſilere. Hinc ὀρύσσω παρορύσσω fodio, ἐξορύσσω effodio, & per apocopen ἀρόω aro, χαράσσω exculpo &c.
In 1. Con. חָרַשׁ arauit, fabricauit, Conſtruitur plerunq; cum Actõ aut cum עַל: Porro in ſignificatione neurali eſt protrahere vel ſilere, habetq; in Futuro pathah terminationem intranſitiuam, pro Holem terminatione actiua. Sæpiſsimè legitur.
Pſ.129.℣.2. Sup̱ dorſo meo arauerunt aratores, ꝓlongauerunt ſulcũ ſuum. ἐτέκταινον. חָרְשׁוּ
1.Reg.19.℣.antep. Et inuenit Eliſæum filium Saphat, & ipſe arabat. ἠροτρία. חֹרֵשׁ
Et cap.7.℣.14. Filius mulieris viduæ erat (Hiram) ꝛc. fabricans æs. τέκτων χαλκοῦ. חֹרֵשׁ
Pro.14.℣.22. An non errabunt (.i. fruſtrabuntur.) fabricantes malum. τεκταίνουσι. חֹרְשֵׁי
Ier.17.℣.1. Peccatum Iudæ ꝛc. exaratum ſuper tabulas cordis eorum. חֲרוּשָׁה
1.Sam.8.℣.12. Et ad arandum arationem ſuam, & ad metendum meſſam ſuam. וְלַחֲרֹשׁ
Deut.22.℣.10. Non arabis cum boue & aſino pariter. οὐκ ἀροτριάσεις. תַחֲרֹשׁ
Pro.3.℣.27. Non arabis (.i. machinaberis) contra proximum tuum malum. תַּחֲרֹשׁ
Oſe.10.℣.11. Arabit Iuda, confringet ei glebas Iacob. יַחֲרוֹשׁ
Pſ.28.℣.1. Ad te Iehoua clamabo, petra mea ne ꝓtraharis à me .i. ne ſileas. μὴ παρασιωπήσῃς. תֶּחֱרַשׁ

(πήσης.

Hæc sũt neutra.Pſ.39.℣.pen Aures accõmoda ad lachrimã meam,ne ſileas.παρασιω- תֶּחֱרַשׁ
Pſ.50.℣.3.Veniet Deus noſter & non protrahet (vel & non ſilebit) παρασιωπήσεται. יֶחֱרַשׁ
Mich.7.℣.16.Ponent manum ſuper os,aures eorum ſilebunt.ἀποκωφωθήσεται. תֶּחֱרַשְׁנָה
Item Pro.6.℣.13.& 16. Iud.14.℣.antep.Amos 9.℣.13.Gen.4.℣.21 Ieſ.28.℣.24. &c.

In voce paſsiua.נֶחֱרַשׁ exaratus eſt. Inuenitur tantum bis in Biblijs , vt.
Ier.26.℣.18.Mich.3.℣.vlt.Zion vt ager exarabitur,& Ieruſalẽ aceruus fiet. ἀροτριω- תֵּחָרֵשׁ
θήσεται.

In 3.Con.הֶחֱרִישׁ ſiluit, & cum Actõ fabricauit, machinatus eſt, ſæpius.
Pſ.32.℣.3.Quum ſiluiſſem (.i. tacitus mecum cogitarem) inueterata ſunt oſſa mea. הֶחֱרַשְׁתִּי
Pro.17.℣.vlt.Etiam ſtultus ſi ſileret reputaretur ſapiens.ἐπιροτήσαντι. מַחֲרִישׁ
1.Sam.23.℣.10.Et cognouit Dauid quod cõtra eum Saul fabricaret malũ.παρασιωπᾷ. מַחֲרִישׁ
Iob.13.℣.5.Quis dabit vt ſilendo ſileretis,& eſſet vobis ſapientiæ.κωφεῦσαι. הַחֲרֵשׁ
Et ℣.13.Silete à me,& loquar ego,quicquid tandem ſuper me ſit tranſiturum. הַחֲרִישׁוּ
Et ℣.19.Quis eſt ille,qui mecum litigabit? quia nunc ſilebo & expirabo.κωφεύσω. אַחֲרִישׁ
Item.Num 30.℣.5.8.12.15.Gen.24.℣.20.& cap.34.℣.5. Hab.1.℣.13.Ieſ.42.℣14.&c.

In.4.Con. הִתְחָרֵשׁ ſilens fabricauit vel machinatus eſt.Semel.
Iud.16.℣.2.Et ſilentes machinati ſunt(.i. inſidias ſtruxerũt) tota nocte.καὶ ἐκώφευσαν. וַיִּתְחָרְשׁוּ

Inde nomina.

חָרָשׁ Faber,exarator cuiuſcunq; materię,vt faber lignarius & ferrarius,artifex,opifex. חָרָשׁ
Ieſ.41.℣.7.Et confortauit faber (lignarius) conflatorem. ἀνὴρ τέκτων. חֲרָשִׁים
Et plur.Ieſ.3.℣.3.Conſiliarũ & ſapientẽ fabrorum , & peritũ eloquẽtiæ. ἀρχιτέκτονα. חֲרָשִׁים
1.Par.4.℣.14. Et Seraia genuit Iob patrem Geharaſim,nam fabri erant. τέκτονες ἦσαν.
Vſurpatur quoq; hoc nomen ad formã dageſſatorũ,ideoq; camez ſub ח nõ alleuat חָרַשׁ
In reg.Ieſ.44.℣.12. Faber ferri aſciam (ſumit)& operatur in prunis. τέκτων σίδηρον
Et ℣.13.Faber lignorum extendit regulam,deſignat illud rubrica & elaborat illud. חָרַשׁ
τέκτων ξύλων. חָרָשׁ
Exo.28.℣.12.Opere artificis lapidum, ſculpturis ſigilli ſculpes duos lapides. וְהַחָרָשִׁים
Et plur.Ieſ.44.℣.11.En omnes ſocij eius erubeſcent , & fabri ipſi ſunt ex hominib9. חָרָשֵׁי
In reg 2. Sam.5.℣.12. Et fabros ligni , & fabros lapidis (miſit Hiram). לְחָרָשֵׁי
2.Par.24.℣.12 Et fabris ferri & æris , ad confirmandam ædem Domini.

חֵרֵשׁ Surdus, cuius auditus ſilet, & legitur tantum in ſtatu abſoluto aliquoties. חֵרֵשׁ
Leuit.19.℣.14.Non maledices ſurdo,& corã cæco non pones offendiculum.κωφὸν. הַחֵרְשִׁים
Et plur.Ieſ.42.℣.18. Surdi audite,& cæci reſpicite ad videndum.ὁι κωφοί.

חֶרֶשׁ Silentium, Poteſt etiam exponi pro molimine ſeu cogitatione animi. Semel. חֶרֶשׁ
Ioſ.2.℣.1. Et miſit Ioſua filius Nun &c. exploratores (in) ſilentio.i.clam.

חֲרִישִׁית Vehemens,vt ventus,qui flatu ſuo aures ferè ſurdas reddit. Germanicè ein rauſchender Wind. Semel tantum vſurpatur in Biblijs ſacris , vt: חֲרִישִׁית
Ionæ 4.℣.8.Et deputauit(vel parauit)Deus ventũ Euri vehementem. συγκαίοντι.

חֹרֶשׁ Virgula tenera in arboribus ſyluarum. Item pro virgulto, vt eſt locus vbi multæ ſunt virgæ. Hinc ὀρέχα & german. ein Reis/ reiſich. Bis legitur. וְחֹרֶשׁ
Eze.31.℣.3.Aſſur eſt vt cedrus in Libano pulchra frõde & virgula.πυκνὸς ἐν τῇ σκέπῃ. וּבֶחֳרָשִׁים
Et plur.2.Par.27.℣.4. Et in virgultis ædificat arces & turres. ἐν τοῖς δρυμοῖς.

חֹרֶשׁ Virgula rami, ein Reis. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.17.℣.9. In die illo erũt ciuitates &c. vt virgula relicta & ramus.ἐγκαταλελειμμένοι. הַחֹרֶשׁ

חֹרְשָׁה Virgultum,ſylua quæ tantum humiles frutices habet. Hinc ein Horſcht. בַּחֹרְשָׁה
1.Sam 23.℣.16. Et Dauid erat in deſerto Ziph in virgulto &c. ἐν τῷ ὄρει.
Reperitur hoc idem nomen ibid.℣.17.& 19. Et præterea nuſpiam legitur.

חָרִישׁ Aratio,proſciſsio agri. Et ter legitur in Biblijs ſacris , vt חָרִישׁ
Gen.45.℣.6. Et adhuc quinq; anni ſunt, in q̃bus non erit aratio neq; meſsis.ἀροτρία בֶּחָרִישׁ
Exod.34.℣.21. Et in die ſeptimo ceſſabis in aratione, & in meſſe ceſſabis. חֲרִישׁוֹ
Cum aff.1.Sam.8.℣.12. Et ad arandũ arationẽ ſuã, & ad metendũ &c. θερίζειν θερισμὸν.

חֲרֹשֶׁת Fabrefactio ſeu exaratio cuiuſq; materiæ,ars mechanica. וּבַחֲרֹשֶׁת
In reg.Exo.31.℣.5. Et in exaratione gemmæ &c. & in fabrefactione lignorũ.τὰ τεκ-
(τονικά.
Deinde eſt quoq; proprium nomen loci, Et inuenitur ter Iud. 4.

מַחֲרֶשֶׁת Aratrum,culter aratri qui terram proſcindit. Legitur tantum ſemel.

Cum aff. 1. Sa. 13. ℣. 4. à fine. Ad acuendum aratrū ſuum, & vomerē ſuum. θεριστήριον. מַחֲרַשְׁתּוֹ

מַחֲרֵשָׁה Aratorium, omne inſtrumentum ferreum quod ad aratrum pertinet. Bis.
Cum affi. 1. Sam. 13. ℣. 4. à fine. Securim ſuam, & aratorium (vel ſarculum) ſuum. מַחֲרֵשָׁתוֹ
Et plur. ibid. ℣. antep. Er erat obtuſio acierum ſarculis, ligonibus &c. τῶ θερίζειν. לַמַּחֲרֵשֹׁת

חֶרֶשׂ Teſta, vas fictile quod ex argilla tornatum ad ſolem vel ignem indureſcit, & ſibi quodammodo cruſtam contrahit. Cognationem habet cum חֶרֶס, .i. coruſcatio, item ſol coruſcus, nam vaſa fictilia à ſole coruſcante torrentur, vel ab igne coruſcante. Hinc per inuerſionem literarum ὄστρακον .i. teſta, cortex, ὀστράκινος teſtaceus, teſteus, Et permetatheſin ἐσχάρα focus, ἐσχαρόω cruſtas obduco more ignis, Atq; latinum ſine omni mutatione literarum eſt cruſta, cruſtare, nam vaſa fictilia ſolent vitreis cruſtis integi, vnde & ὄστρακον aliquando etiam pro cruſta accipitur, & ſæpè præcedit כְּלִי vas.
Pſ. 22. ℣. 16. Aruit tanq; teſta virtus mea, lingua mea adhæret faucib. meis. ὡς ὄστρακον. כַּחֶרֶשׂ
Iob 2. ℣. 8. Et accepit ſibi teſtam ad ſcalpendum ſe ea, & ſedebat &c. ὄστρακον. חֶרֶשׂ
In pauſa. Pro. 26. ℣. 6. à fine. Argentum ſcoriarum ductum ſuper teſta. ὄστρακον. חָרֶשׂ
Et plur. cum affi. Ezech. 23. ℣. 36. Et teſtas eius comminues in grumulos. חֲרָשֶׂיהָ
In reg. Ieſ. 45. ℣. 9. Væ qui litigat cum creatore ſuo, teſta cum teſtis terræ. κεραμέως. חַרְשֵׂי
Item Leuit. 6. ℣. 21. & cap. 14. ℣. 5. & 50. cap. 11. ℣. 33. cap. 15. ℣. 12 Num. 5. ℣. 17. Ier. 19. ℣. 1. Thren. 4. ℣. 2. Iob 41. ℣. 23. Eſaiæ 30. ℣. 14. חֲרֶשְׂאָה

קִיר חֶרֶשׂ Kir hæres, nomen ciuitatis in terra Moab, & exponitur paries cruſtæ ſeu fictilis, quod parietes eius cruſtis marmoreis, aliaue materia operti erant.
Ier. 48. ℣. 30. Vnuſquiſq; vociferabitur, ad viros Kir hæres vlulabit. קִיר־חֶרֶשׂ
In pauſa. Ieſ. 16. ℣. 11. Et interiora mea condolebunt ipſi Kir hæres. לְקִיר חָרֶשׂ

קִיר חֲרֶשֶׂת Kir haræſeth, ciuitas eadem ſic dicta in fœminino genere.
Ieſ. 16. ℣. 7. De aſſamentis (.i. dolijs) Kir haræſeth gemetis. קִיר־חֲרֶשֶׂת
In pauſa 2. Reg. 3. ℣. antep. Donec reliquit lapides eius in Kir haræſeth. בְּקִיר חֲרָשֶׂת

חָרַת Inſculpſit, exculpſit, Et dicitur tantum de literis inſculptis chartæ alijue materiæ. Vnde cognationem habet cum חֶרֶט ſtylus, quo aliquid in chartam ſcribitur, item cum חָתַר perfodit, nam inſculpendo fit infoſſio, Affinitate quoq; reſpicit ad חָרַשׁ arauit, nam hæc omnia generali ſignificatione notant fodiendi actionem, niſi quod modo & proprietate differant. Hinc χαράττω, & χαράσσω ſculpo, Græci efferunt vel per τ vel per σ, quia ת Ebræum ad vtriuſq; literę poteſtatem declinat.
In 1. Con. חָרַת ſculpſit, inſculpſit, Legitur tantum ſemel, vt.
Exo. 32. ℣. 16. Et ſcriptum hoc, fuit ſcriptum Dei, ſculptum ſup tabula. κεκολαμμένη. חָרוּת

חָשַׁב Cogitauit ſapienter, excogitauit ingenioſè, inueſtigauit ratiocinando, putauit, imputauit, reputauit, ſupputauit, ratiocinatus eſt, computauit. Cognationem habet cum חָשַׂף inueſtigauit quærendo. Hinc per inuerſionem radicis ψηφίζω & ψηφίζομαι computo, cum deliberatione decerno, ψῆφος ſuffragium, & σοφία ſapientia, σοφίζω & σοφίζομαι ſapienter loquor, σοφός ſapiens.
In 1. Con. חָשַׁב cogitauit, excogitauit, reputauit. Conſtruitur cum Actō, & aliquando cum præpoſitione עַל .i. ſuper, contra. Cum dtō ſignificat imputare.
Ieſaiæ 33. ℣. 8. Labefactauit fœdus, reprobauit ciuitates, non reputauit hominem. λογισθήσεσθε.
(num. ἐβουλεύσατε. חָשַׁב
Gene. 50. ℣. 20. Vos cogitaſtis contra me malum, Deus autem cogitauit illud in bo- חֲשָׁבָהּ
Ier. 29. ℣. 11 Quia ego noui cogitationes quas ego cogito ſuper vos. λογιοῦμαι. חֹשֵׁב
Exod. 26. ℣. 1. Opere excogitantis (.i. artificis induſtrij qui ingenioſè excogitat) facies ea. ὑφάντου. חֹשֵׁב
Exod. 35. ℣. 4. à fine. Et ad excogitandum ingenioſa (opera) ad faciendum. וְלַחְשֹׁב
Pſ. 32. ℣. 2. Beatus vir cui non imputabit Iehoua iniquitatem &c. λογίσεται. יַחְשֹׁב
2. Sam. 19. ℣. 20. Et dixit ad regem, ne imputet mihi Dominus meus iniquitatem. יַחֲשָׁב־
Gen. 15. ℣. 6. Et credidit in Iehoua, atq; imputauit illi hoc ad iuſticiā. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ. וַיַּחְשְׁבֶהָ
Legitur quoq; Pſ. 10. ℣. 2. Pſ. 35. ℣. 4. Iob 35. ℣. 2. Ier. 18. ℣. 8. Ezech. 38. ℣. 10. &c.

In voce paſsiua. נֶחְשַׁב reputatus eſt, æſtimatus eſt. Sæpè legitur. וְנֶחְשַׁב
Num.18.℣.pen. Et reputabitur leuitis quemadmodum prouentus areæ. λογισθήσεται. נֶחְשָׁב
1.Reg.10.℣.22. Nihil erat argentum, nec quicq̄ reputabatur in diebus Salomonis. נֶחְשָׁב
Ieſ.29.℣.16. Subuerſio veſtri, an non quaſi lutum figuli reputabitur. λογισθήσεσθαι. יֵחָשֵׁב
Pſ.106.℣.31. Et reputatū eſt illi in iuſticiā in generationē & generationem. ϗ ἐλογίσθη. וַתֵּחָשֶׁב
Inuenitur etiam Leuit.7. & 8. Deut.2.℣.12. & 21. Ieſ.5.℣.antep. & cap.40.℣.17. &c.

In 2. Con. חִשַּׁב cogitauit, ſupputauit, computauit, æſtimauit ingenioſè. (γιεῖται. וְחִשַּׁב
Leuit.25.℣.6.à fine. Et cōputabit cum emptore ſuo ab anno quo venditꝰ ꝛc. ϗ συλλο- מְחַשֵּׁב
Pro.24.℣.8. Qui cogitat ad malefaciendum, illum vocabunt virum ſceleratum. יְחַשֵּׁב
Et cap.16.℣.9. Cor hominis cogitat(.i.deliberat) viam ſuam.i.de via ſua. וָאֲחַשְּׁבָה
Pſ.73.℣.16. Et excogitaui ad ſciendū hoc, ſed ipſū moleſta res erat. ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι. וַתְּחַשְּׁבֵהוּ
Pſ.144.℣.3. Quid eſt homo ꝛc. & filius hominis quod reputes eum ? ὅτι λογίζῃ.
Item Pſ.77.℣.6. Oſe.7.℣.pen. Nah.1.℣.9. Ionæ 1.℣.4. Dan.11.℣.24. &c.

In IIII.Con. הִתְחַשֵּׁב reputauit ſeſe. Legitur tantum ſemel, vt
Num.23.℣.9. Et inter gentes ſeſe non reputabit .i. Iſrael eſt populus q̄ ſolꝰ habitabit יִתְחַשָּׁב
in terra Chanaan, et non miſcet̃ inter gentes nec mutabit religionem. συλλογισθήσεται.

Inde nomina.

חֵשֶׁב Artificium, opus ingenioſum & ſapienter excogitatum, opus Phrygionicum aut acu pictorium quibuſdam ocellis intertextum. Et tributum ſuperhumerali ſignificat texturam polymitam quæ erat in ſuperhumerali, qua ipſum aſtringebatur corpori. Sept. verterunt λόγιον. Hieron. rationale. Paſsim legitur. וְחֵשֶׁב
In reg. Exo.28.℣.8. Et artificiū(ſeu rationale) hūeralis eius quod ſup̱ eo erat. ὕφασμα. כְּחֵשֶׁב
Leuit.8.℣.7. Et poſuit ſup̱ eum humerale, & cinxit eum artificio Ephodi. ἐπωμίδα.

מַחֲשָׁבָה Cogitatio, molimen cordis, excogitatio, ratio, σοφία ſapientia, Sophiſterey. מַחֲשָׁבָה
Ier.49.℣.30. E cogitauit contra eos cogitationem(Nebucadnezar) λογισμόν. מַחֲשָׁבוֹת
Et plur. Ier.11.℣.19. Et neſciui quod contra me cogitauerunt cogitationes. λογισμὸν. מַחֲשָׁבוֹת
In reg. Ier.29.℣.11. Cogitationes pacis, & non ad malum(ego cogito) λογισμὸν. מַחְשְׁבוֹתַי
Cum aff. Ieſ.55.℣.8. Non .n. cogitationes meæ ſunt vt cogitationes veſtræ. βουλαί μου.

מַחֲשֶׁבֶת Cogitatio ingenioſa, & nonnunq̄ pro opere ingenioſo & artificio, ſæpè.
Ezech.38.℣.10. Aſcendent verba in cor tuum, & cogitabis cogitationem malam. מַחֲשֶׁבֶת
(man. מַחֲשֶׁבֶת
λογισμοὺς. מַחֲשֶׁבֶת
In reg. Eſther 8.℣.5. Ad reuocandum literas (quæ continent) machinationem Ha- מַחֲשֶׁבֶת
In pauſa. 2.Par.2.℣.14 Et ad excogitandum oēm cogitationem(ſapientē) πᾶσαν δια- מַחֲשַׁבְתּוֹ
(νόησιν. מַחֲשָׁבֶת
Cum aff. Eſther 9.℣.25. Reuertat̃ cogitatio eius mala ꝛc. in caput eius. מַחֲשַׁבְתּוֹ
Et plur. Exo.35.℣.vlt. Factores omnis operis, & excogitantes artificiū. ἀρχιτεκτονίας. מַחְשְׁבֹתֵיהֶם
Cum aff. Ieſ.59.℣.7. Cogitationes eorum ſunt cogitationes iniquitatis. διαλογισμοί. מַחְשְׁבֹת
In reg. Gen.6.℣ſu 5. Et omne figmentum cogitationum cordis eius tantum malum eſt. διανοεῖται.

(γισμὸν.
חֶשְׁבּוֹן Excogitatio ingenioſa, ratio, ratiocinatio, ars computandi, חֶשְׁבּוֹן
Eccle.7.℣.antep. Vnam(rem) ad alteram, ad inueniendam rationem, i. ſapientem λο- וְחֶשְׁבּוֹן
Eccle.9.℣.10. Quia nec opus, nec cogitatio, nec ſcientia, ꝛc. eſt in ſepulchro.

חִשָּׁבוֹן Excogitatio ingenioſa, itē machina quę ex cogitatione induſtrij opificis eſt facta. חִשְּׁבֹנוֹת
Plur. Eccle.7.℣.vlt. Et ipſi inueſtigauerunt cogitationes malas. λογισμοὺς. חִשְּׁבֹנוֹת
2.Par.26.℣.15. Et fecit in Ieruſalem excogitatas machinas. μηχανὰς μεμηχανευμένας.

חָשָׁה Tacuit, conticuit, obticuit, ſiluit, & per translationem quieuit. Cognationem habet cum שָׁחָה incuruatus eſt, humiliatus eſt, nam cui os obturatur & imponitur ſilentium, is videtur humiliatus. Hinc per metatheſin literarum ח in γ σιγάω taceo, σιγάζω facio ſilere, σίγα tacitè, quietè, σιγή ſilentium, ἡσυχάζω taceo, quieſco.

In 1. Con. חָשָׁה tacuit, ſiluit. Et legitur ſepties, vt לַחֲשׁוֹת
Eccle.3.℣.7. Eſt tempus ad tacendum, & tempus ad loquendum. τοῦ σιγᾶν. אֶחֱשֶׁה
Ieſ.65.℣.5. Ecce ſcriptum eſt coram me, non tacebo.i. non diſsimulabo. σιωπήσω. אֶחֱשֶׁה
Et cap.62.℣.1. Propter Zion non tacebo, & ꝓpter Ieruſalem non q̄eſcam σιωπήσομαι. תֶּחֱשֶׁה
Et cap.64.℣.vlt. Num tacebis, & affliges nos tam vehementer ? ἐσιώπησας. תֶּחֱשֶׁה
Pſ.28.℣.1. Petra mea ne obſurdeſcas à me, ne forte taceas à me. παρασιωπήσῃς.

Ieſ.62.℣.6.Conſtitui cuſtodes toto die & tota nocte, ſemper nō tacebunt. σιωπήσονται. יֶחֱשׁוּ
Pſ.107.℣.29.Erexit tempeſtatem in domituram, & ſiluerunt fluctus eius. ἐσίγησαν. וַיֶּחֱשׁוּ
In 3.Con. הֶחֱשָׁה fecit ſilentium, tacuit, ſiluit. Legitur tantum nouies. vt
Ieſ.42.℣.14. Tacui ab olim (.i. hactenus diu diſsimulaui) ſilebo & continebo me. הֶחֱשֵׁיתִי
Ieſ.57.℣.11.An non ego taceo (.i. diſsimulo) vt ab olim ἰδὼν παρορῶ. מַחְשֶׁה
Nehe.8.℣.12.Et Leuitæ ſilētiū imponebant omni populo. κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν. מַחְשִׁים
2.Reg.2.℣.3.& 5. Etiam ego noui, tacete, pro הֶחֱשׁוּ σιωπᾶτε. הֶחֱשׁוּ
Iob 31.℣.5. Si ambulaui cum vanitate, & quieuit cum dolo pes meus. εἰ ἐξέκλινεν. וַתַּחַשׁ
Legitur præterea tantum Pſ.39.℣.3. Iud.18.℣.9. 1.Reg.22.℣.3. & 2.Reg.7.℣.9.

חָשַׁךְ Tenebroſus fuit, tenebreſcebat, contenebrauit, obtenebratus eſt, obſcuratus eſt. Cognationem habet cum שָׁכַח oblitus eſt, nam quæ obliuioni traduntur, ſunt mente tenus obſcurata. Hinc σκιάζω, κατασκιάζω obumbro, & aſſumpto τ σκότος obſcuratio, σκοτόω, σκοτίζω obtenebro &c. Et germani **ſchatten / vberſchatten / ſchütten / vberſchütten.**

In 1. Con. חָשַׁךְ obtenebratus eſt, contenebrauit. Eſt verbum neutrum.
Ieſ.13.℣.10.Obſcurat⁹ eſt ſol, quādo egredit̄ ipſe, & luna nō ſplendebit. καὶ σκοτισθήσεται. חָשַׁךְ
Eccle.12.℣.3. Et contenebreſcent videntes (oculi) in feneſtris. Sept. σκοτάσουσι. וְחָשְׁכוּ
Exod.10.℣.15. Et operuit ſuperficiem totius terræ, & obtenebrata eſt terra. σκότος. וַתֶּחְשַׁךְ
Iob 3.℣.8. Tenebreſcent ſtellæ crepuſculi eius, expectabit lucem &c. σκοτισθείη. יֶחְשְׁכוּ
Pſ.69.℣.24. Contenebrabunt oculi eorum ne videant.i.obſcurabunt. σκοτισθήτωσαν. תֶּחְשַׁכְנָה
Et tantum Eccle.12.℣.2. Iob 18.℣.6. Ieſ.5.℣.vlt. Thren.4.℣.8. Ezech.30.℣.18.Mich. 3.℣.6. Thren.5.℣.14.

In 3. Con. הֶחְשִׁיךְ fecit tenebreſcere, offudit tenebras. Septies legitur.
Amos 5.℣.8.Et diem inſtar noctis fecit tenebeſcere.i. obſcurauit noctē. συσκοτάζων. הֶחְשִׁיךְ
Et cap.8.℣.9. Et tenebras offundam terræ in die lucis. Septuag. καὶ συσκοτάσει. וְהַחֲשַׁכְתִּי
Iob 38.℣.2.Quis eſt ille qui ſermonibus imperitis obſcurat conſilium. κρύπτων βουλὴν. מַחְשִׁיךְ
Pſ.139.℣.12.Etiam obſcuritas non tebreſcet à te, Sept. ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται. יַחְשִׁיךְ
Pſ.105.℣.28.Miſit tenebras & obſcurauit. Græci habent. καὶ ἐσκότησεν. יַחְשִׁיךְ
Ier.13.℣.15. Date Domino Deo veſtro gloriam anteq̄ tenebreſcet. πρὸ τοῦ συσκοτάσαι. יַחְשִׁיךְ

Inde nomina.

חֲשֻׁכִּים Obſcuri, ignobiles. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt
Pro.22.℣.vlt. Non ſtabit ante obſcuros .i. ad altiores euehetur. חֲשֻׁכִּים

חֹשֶׁךְ Obſcuritas, tenebræ, in creberrimo vſu reperitur.
Gen.1.℣.5. Et lucem vocauit Deus diem, & tenebras vocauit noctem. וְלַחֹשֶׁךְ
Pſ.35.℣.5. Fiat via eorum tenebroſa, Septuaginta σκότος. חֹשֶׁךְ
Cum affi.2.Sam.22. & Pſ.18.℣.29. Deus meus illuſtrabit tenebras meas. σκότος μου. חָשְׁכִּי

חֲשֵׁכִים Tenebræ, obſcurationes. Et legitur tantum ſemel, vt
Plur.Ieſ.50.℣. pen. Qui ambulat in tenebris, & non ſplendor illi &c. ἐν σκότει. חֲשֵׁכִים

חֲשֵׁכָה & חֲשֵׁיכָה Obſcuritas, tenebrarum offuſio, Aliquoties vſurpatur.
Gen.15.℣.12.Et ecce formido, & obſcuritas magna cadebat ſup eum φόβος σκοτεινὸς. חֲשֵׁכָה
Pſ.139.℣.12. Sicut lux, ſicut tenebræ .i. apud Deum tenebræ ſunt vt lux. ὅτι σκότος. חֲשֵׁיכָה
In reg.Pſ.18.℣.12. Poſuit &c. obſcuritatem aquarum, denſitatem nubium. σκότος. חֶשְׁכַת

מַחְשָׁךְ Obſcuratio, obtenebratio, tenebrar̄ offuſio. Non rarò legitur in Biblijs.
Pſ.88.℣.vlt.Elongaſti à me amicum &c. noti mei ſunt obſcuratio (mihi) ταλαιπωρίας. מַחְשָׁךְ
Et plur. Ibid. ℣.7. Poſuiſti me in lacum inferiorem, in obſcuritates. ἐν σκοτεινοῖς. בְּמַחֲשַׁכִּים
In reg. Pſ.74.℣.20. Quia plena ſunt tenebris terræ habitacula. מַחֲשַׁכֵּי

חָשַׂךְ Abſtinuit, detinuit, cohibuit, prohibuit, ſummouit. Cognationem habet cum חָשַׁךְ obſcuratus eſt, obſcurati enim & latentes in tenebris abſtinentur. Hinc χέω & χάζω abſtineo, detineo, prohibeo, ſiſto, inhibeo, κατέσχεν cohibuit.

In 1. Con. חָשַׂךְ abſtinuit, detinuit, ſummouit, cum Actō, Abſolutè autem habet ſignificationem neutralem, & latinis poteſt exponi, detentus eſt.
Gen.39.℣.9. Et non abſtinuit (vel ſummouit) à me quicq̄ præter te. ὑπεξῄρηται. חָשַׂךְ
Pro.13.℣.pen. Abſtinens (.i. ſummouens) virgam ſuam, odit filium ſuum. ὃς φείδεται. חוֹשֵׂךְ

Pſ.19.℣.pen. Etiam à ſuperbis abſtine(vel ſummoue) ſeruum tuum. φεῖσαι. חֲשׂוֹךְ
Ieſ.58.℣.1. Clama gutture, ne abſtineas.i.ne ſummouearis, vel ne parcas. μὴ φείσῃ. תַּחְשֹׂךְ
Iob 33.℣.18. Abſtinebit, vel ſummouebit animam ſuam à fouea. ἐφείσατο. יַחְשֹׂךְ
Et cap.7.℣.11. Ideoq; ego non abſtinebor, ore meo loquar in anguſtia. φείσομαι. אֶחְשָׂךְ
Legitur & Gen.20.℣.7.& cap.22.℣.12.& 16. Item 1.Sam.25.℣.30. 2.Reg.5.℣.20.
In voce paſsiua. נֶחֱשַׂךְ cohibitus eſt, ſummotus eſt. Bis legitur. יֵחָשֵׂךְ
Iob 16.℣.6. Si loquar non cohibebitur(vel ſummouebitur)dolor meus. ἀλγήσω. יֵחָשֵׂךְ
Et cap.21.℣.30. Nam ad diem exitij abſtinebitur malus.i.parcitur illi. κουφίζεται.

חָשַׁל Laſſuit, laſſus fuit, debilis fuit, idem quod חָלַשׁ niſi quod in alijs atq; alijs vſurpentur coniugationibus. Affinitatem habet cum כָּשַׁל impegit, offendit, nam laſsi facilè impingunt & offenduntur in itinere. Hinc per inuerſionem radicis ὀλισθαίνω, ὀλισθέω labor, cado, & latinum laſſeo, laſſo, delaſſo, item laſſus.

In 1. Coniug. paſsiua נֶחֱשַׁל laſſatus eſt. Legitur ſemel. הַנֶּחֱשָׁלִים
Deut.25.℣.pen. Decaudauit inter te oẽs laſſatos poſt te & tu eras defeſſus.i.detruncauit in extremo agmine tuo laſſos quoſq; &c. Antiqua ℣ſio: q laſsi reſidebant. τοὺς (κοπιῶντας.

חַשְׁמַל Haſmal, Carbunculus gemma ignita, cuius fulgor nec nocte vincitur adeò vt flammas ad oculos vibret. D. Hieron. vertit electrum, de quo Plinius 33. naturalis hiſtoriæ libro. Eſt genus metalli ex auro ac quinta argenti portione conſtantis, cuius natura eſt ad lucernarum lumina clarius argento lucere. Componitur ex חֲשַׁשׁ.i. ſtupa, ſtramen quod facile ignem concipit, & ex מָלֵא.i. plenus fuit. Habet.n. ſpeciem ignis vehementis qui ex multo ſtramine incenſo exuſcitatus eſt. Vnde per apocopen Græci dicunt χάσμα chaſma, vel eſt à χαίνω. 3. legit, vt. חַשְׁמַל
Ezech.1.℣.4. Et de medio eius tanq; ſpecies Electri de medio ignis. ἠλέκτρου. חַשְׁמַל
Ezech.1.℣.27. Et vidi, & ſpecies haſmal erat tanq; viſio ignis. ἠλέκτρου. הַחַשְׁמַלָה
Cum He parag. Ezec.8.℣.2. Tanq; aſpectus fulgoris, ſicut aſpectus electri. ἠλέκτρου.

חַשְׁמַן Legatus ſecundum Hieronymum, In legatione autem vſurpantur præcipui & optimates in populo. Componitur ex חוּשׁ feſtinauit, & שָׁמֵן.i. pinguis, fortis, robuſtus, Vnde legitur in Pſalm. 78. ℣ſu 30. Et interfecit בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם inter pingues eorum, id eſt, inter fortes & præcipuos eorum occidit multos. Legitur ſemel, vt. (πρέσβεις.
Plur. Pſ. 68.℣.31. Et veniẽt optimates ex Aegypto, Aethiopia expandet manꝰ ſuas. חַשְׁמַנִּים

חֹשֶׁן Pectorale, ornamentum fuit ex ſerico, & precioſis lapidibus factum, quod ſummus ſacerdos in pectore ſuo, & ſuper cor ſuum portabat, in quo erant Vrim & Thummim, quæ indicabant iudicium hominum per illa interrogantium, Ideoq; loco præſidij firmiſsimi habebatur à Iudæis hoc pectorale. Hyeronimus vertit rationale. Cognationem habet cum חֹסֶן.i. fortitudo, præſidium firmum, & cum נָחַשׁ diuinauit, auguratus eſt, nam ex illo pectorali reuelabat Deus ſummo ſacerdoti interroganti in re graui, & iudicio dubio ſententiam ſuam per ſplendorem ſiue per occultam ſiue manifeſtam reuelationem. Et ſacerdos nunquam dicebat ius in re graui, niſi habebat pectorale ſuper pectus collocatum. Legitur aliquoties in Exodo, & ſemel in Leuitico, vt.
Leui.8.℣.8. Et poſuit ſup illud pectorale, & addidit ad pectorale &c. λόγιον καὶ ἐπέθηκεν. הַחֹשֶׁן
In reg. Exo.28.℣.16. Et facies pectorale iudicij ope textili polymito. λόγιον τῶν κρίσεων. חֹשֶׁן
Exod.25.℣.6. Exod.28.℣.5.15.23.24.25. Cap.39.℣.8.9.15.16. & 19. &c.

חָשַׂף Deſtrinxit abradendo vel denudando, & per metaphoram ſignificat haurire aquam ſtringendo, vt ſolet fieri in ciſterna vbi paululum eſt aquæ, quam aliquis non poteſt magno vaſe capere, ſed teſta aut fracturis fundum ſtringentibus capere oportet. Cognationem habet cum חָפַשׂ inueſtigauit. Hinc σφίγγω ſtringo, κατασφίγγω deſtringo. Et Germanicum ſchaben/abſchaben.

In 1. Con. חָשַׂף deſtrinxit, denudauit, abſtreiffen. Legitur tantum in Kal decies. Ieſ. 52.

In 1. Con. חָשַׂף deſtrinxit, denudauit, abſtreiffen. Legitur tant̃ in Kal decies.
Ieſ. 52. ℣. 10. Deſtrinxit (.i. nudauit) Iehoua brachium ſanctitatis ſuæ. ἀποκαλύψει. חָשַׂף
Ierem. 13. ℣. 24. Ego denudaui fimbrias tuas. Et cap. 49. ℣. 10. Quia ego denudaui
Eſau. κατέσυρα. (ρεύνησεν. חָשַׂפְתִּי
Ioel 1. ℣. 7. deſtringendo deſtrinxit eam (.i. decorticauit vitẽ) & abiecit. ἐρευνῶν ἐξη- חֲשָׂפָהּ
Ezech. 4. ℣. 7. Et brachium tuum deſtrictum .i. nudum deſtrictis veſtibus. στερεώσεις. חֲשׂוּפָה
Ieſa. 20. ℣. 4. Et deſtrictos natibus .i. nudos natibus. κεκαλυμμένους. (συρεὶς· חֲשׂוּפֵי
Ieſa. 30. ℣. 14. Ad deſtringendũ aquas è ciſterna. Hag. 2. ℣. 17. Ad ſtringendum. ἀπο- לַחְשׂוֹף
Ieſ. 47. ℣. 2. Deſtringe tibiam, reuela crus, tranſi flumina. ἀνάσυρε. חֶשְׂפִּי
Pſ. 29. ℣. 9. Vox Iehoua parturire faciet ceruas, & deſtrinxit ſyluas. ἀποκαλύψει. וַיֶּחֱשֹׂף

Inde nomina.

חֲשִׂפִים Strigæ, ſtrigones, ordines caprarum diſtrictarum. Semel extat, vt, (ποίμνια αἰγῶν.
In reg. plur. 1. Reg. 20. ℣. 25. Sicut duæ ſtrigæ caprarum .i. duo greges caprarum. ὡσεὶ δύο חֲשִׂפֵי
מַחְשׂוֹף Deſtrictio, nudatio quæ fit deſtringendo corticem. Semel legitur. (τὸ λευκὸν.
In reg. Gen. 30. ℣. 35. Et decorticauit in eis cortices albos deſtrictionẽ albi. περισύρων מַחְשֹׂף

חָשַׁק Circumplexus eſt amore ingenti, circumplicuit deſiderio vehementi, propenſionem & voluptatem habuit in aliquo, concupiuit ingenti amore. Cognatione reſpicit ad שָׂחַק riſit, arriſit, & נָשַׁק exoſculatus eſt, nã quæ nobis arrident illa exoſculamur & circumplectimur ſingulari amore. Hinc per inuerſionem radicis κισσάω laſciuius concupiſco, deſidero ingenti amore vt vix abſtinere poſsim, quin potiar illo cuius me tenet deſiderium, & κίσσα vel κίττα, κίττησις pica, morbus mulierum prægnantium, quo malos appetunt cibos.

In 1. Con. חָשַׁק complexus eſt, amplexus eſt, & cum præpoſitione ב ſignificat propenſionem animi habere in aliquo. Et legitur tantum in præterito.
Deut. 7. ℣. 7. Non ꝓpter multitudinẽ &c. ꝓpenſionẽ habuit Deꝰ in vobis. προείλετο. חָשַׁק
Pſ. 91. ℣. 14. Nam ꝓpenſionem habuit in me (.i. adhæſit mihi) eruam eum. ἤλπισε. חָשַׁק
Gen. 34. ℣. 8. Filius meus Sichem, propenſa eſt anima eius in filiam veſtrã. προείλετο. חָשְׁקָה
Deut. 21. ℣. 11. Et videris inter captiuos mulierem egregia forma & propenſus fueris in eam. καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς. וְחָשַׁקְתָּ
Ieſ. 38. ℣. 17. Et tu amplexatus es animam meam è fouea corruptionis. εἵλου. חָשַׁקְתָּ
Inuenitur præterea tantum Deut. 10. ℣. 14. & 1. Reg. 9. ℣. 18. & 2. Par. 8. ℣. 6.
In 2. Con. חִשֵּׁק circumplexus eſt, fecit cincturas. Legitur ter.
Exo. 38. ℣. antep. Et obduxit capitella earum, & circumplexus eſt eas. κατεκόσμησεν. וְחִשַּׁק
Exo. 27. ℣. 17. Omnes colũnæ atrij circũquaq; cinctæ erant argento. κατηργυρωμένοι. מְחֻשָּׁקִים
Et cap. 38. ℣. 17. Et ipſæ cinctæ cingulis argenteis omnes columnæ atrij. מְחֻשָּׁקִים

Inde nomina.

חֵשֶׁק Complexio animi, propenſio voluntatis, concupiſcentia, deſiderium vehemens. Ter legitur. (πραγματεία.
In reg. 1. Reg. 9. ℣. 1. & 19. Et omnem propenſionem .i. concupiſcentiã Salomonis. חֵשֶׁק
2. Paralip. 8. ℣. 6. Et omne deſiderium Salomonis quod concupiuerat ad ædificandum &c. ὅσα ἐπεθύμησε καὶ τὴν ἐπιθυμίαν. חֵשֶׁק
Cum affix. Ieſ. 21. ℣. 4. Crepuſculum deſiderij mei poſuit mihi in terrorem. חִשְׁקִי
חֲשׁוּקִים Circumplexiones circulorum, cincturæ quæ per gyrum ambiunt columnas.
Sæpiſsime in Exod: legitur (κρίκοι αὐτῶν.
Cum affi. Exo. 38. ℣. 12. Capitella columnarum, & complexiones earum ex argento. καὶ οἱ. וַחֲשׁוּקֵיהֶם
Exo. 27. ℣. 10. & 11. Capitella columnarum & circuli (vel cincturæ) earum. κρίκοι αὐτῶν. וַחֲשֻׁקֵיהֶם
חִשֻּׁקִים Complexiones in rotis, vt ſunt canthi, & circumferentiæ exteriores. Legit̃ ſemel.
Cum affi. 1. Reg. 7. ℣. 33. Et canthi earum (rotarum) & radij earum erant fuſa. πραγματεία (αὐτῶν καὶ πάντα χωνευτά. וְחִשֻּׁקֵיהֶם

חַשְׁרָה Colligatio acerualis, colligantia, moles, accumulatio in aceruum, à verbo inuſitato חָשַׁר & cognationem habet cum קָשַׁר ligauit. Hinc per aphæreſin σωρεύω & latinum aceruo, coaceruo, σωρός, σωρεία, aceruus, congeries, & Germanicum ſchar / ſcharen / ſcharren / & per metatheſin cohors. Legitur tantum ſemel hoc nomen, vt, In reg.2.Sam.22.℣.12.Et poſuit tenebras circum ſe inſtar operculorum, colligantiam (.i. molem & congeriem)aquarum,pro hoc ſcribitur Pſal,18. חֶשְׁכַת obſcuratio, nam multitudo aquarum in nubibus parit obſcuritatem & tenebras.ἀποκρυφὼ.. חַשְׁרַת

חִשּׁוּרִים Radij in rotis, qui hinc centro, illic canthis aceruatim inſeruntur ad colligationem rotæ. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt
Cum affi.1.Reg.7.℣.33.Et canthi earum & radij earũ erant fuſiles.νῶτοι αὐτῶν. וְחִשֻּׁרֵיהֶם

חָשַׁשׁ Gluma,ſtupa,ſtramen,& omnis materia ſicca quæ facilè ignem concipit, & feſtinanter conſumitur. Proinde cognationem habet חוּשׁ feſtinauit, & אֵשׁ ignis, Inde Germanicum zischen. Bis vſurpatur,vt (Φλογός.
Ieſ.5.℣.24.Proinde ſicut deuorat ſtipulam lingua ignis,& gluma vi flamę flacceſcit. חֲשַׁשׁ
Et cap.33.℣.11.Concipietis glumam(ſeu paleam)& parietis ſtipulam. ματαία ἔσαι. חֲשַׁשׁ

חָתָה Fouit ignem,collegit carbones ignitos, incendit carbones,& per translationem ſignificat ſuperare, proſternere & deijcere, perinde vt vis magna ignis ſeu caloris deijcit aliquem. Ideoq; cognationem habet cum חָתַת conſternatus eſt, proſtratus eſt. Hinc αἴθω, vro, incendo, ardeo αἰθύσσω calefacio, concutio vel proſterno, αἴθων ardens.

In 1.Con.חָתָה fouit, Cum actõ perſonæ proſtrauit &c. Legitur quinquies. חֹתֶה
Pro.25.℣.22.Si ſitierit, pota eum,ſic prunas tu foues ſuper caput eius. σωρεύσεις. לַחְתּוֹת
Ieſ.30.℣.14.Nec inuenietur &c. teſta ad fouendũ ignem de foco(exceptũ)ἀποσυρεῖς. הַיַחְתֶּה
Pro.6.℣.27.Num fouebit aliquis ignem in gremio ſuo?ἀποδήσει. יַחְתְּךָ
Pſ.52.℣.7.Atq; Deus deſtruet te aſsiduè proſternet te, & euertet te &c. ἐκτιλαί σε. תֵּחַת
Pro.17.℣.9.Conſternabit increpatio intelligentem plus q̃ ſi percutias &c. συντρίβει.

Inde nomen.

מַחְתָּה Receptaculum,in quo prunæ colliguntur & fouentur. D.Hieron.vertit thuribulum,poteſt etiam reddi acerra .i. arca thuraria. Eſt quoq; vaſculum in quo emuncta excipiuntur, & tunc ſemper additur emunctorio.
Leuit.16.℣.12.Et accipiet thuribulum plenum carbonibus ignis &c. πυρεῖον ἀνθράκων. הַמַּחְתָּה
Cum aff.Leuit.10.℣.1.Et acceperunt filij Aharon &c.qlibet thuribulũ ſuũ.πυρεῖον αὐτοῦ. מַחְתָּתוֹ
Et plur. Num.16.℣.16.Quinquaginta & ducenta thuribula,tu & Aharon.πυρεῖον. מַחְתַּת
In reg.Num.17.℣.3.Acerras iſtas peccatorũ quæ ſunt pro animabus eorũ. τὰ πυρεῖα. הַמַּחְתּוֹת
Cũ affi.Exo.25.℣.pen.Et emunctoria eius, & receptacula eius ſint ex auro.ὑποθέματα. וּמַחְתֹּתֶיהָ
Num.4.℣.9.14.Et cap.16.℣.6.17.18. Cap.17.℣.2.3.4. & 11. &c.

חָתַךְ Liquauit,deliquauit, & per translationem, liquidò pronunciauit, determinauit, nam vt aurum & argentum eliquatum ex fornace defluit, ita quoq; verba ex loquentis ore defluere ſolent. Hinc quoq; ſtillare in Ieremia pro loqui & prophetare ſumitur. Rabini exponunt hoc verbum pro incîdere,præcidere. Cognationem habet cum נָתַךְ liqueſcebat, liquidus fuit, quod intranſitiuè accipitur. Hinc per aphæreſin τήκω, ἐκτήκω liquo, liquefacio, τῆξις liquefactio

In 1. Con. paſsiua. נֶחְתַּךְ eliquatus eſt,liquidò præfinitus eſt. Semel. נֶחְתַּךְ
Daniel.9.℣.24. Hebdomadæ ſeptuaginta eliquatæ (id eſt, determinatæ) ſunt per populum tuum &c. συνετμήθησαν. Conſtruitur verbum ſingulare cum nomine plurali, vt intelligatur illas ſeptimanas tam certò implendas eſſe ac ſi eſſet vna, vel quod mille anni ſunt coram Deo, vt dies vel annus vnus.

חָתַל Faſcijs inuoluit, linteis ſeu inuolucris inuoluit. Cognationem habet cum לָתַח .i. veſtiuit linteis. Hinc aſſumpta afformatione eſt τυλίττω voluo, ἐντυλίττω inuoluo, & Germani pro ח aſpiratione ſubſtituunt aliam aſpiratam literam, & dicunt wittel/ & interpoſito n windel/windeln. Item per metatheſin ἑλίσσω & εἱλίσσω verto, voluo, ἕλιξ circumuolutio.

In 2. Con. paſsiua. חֻתַּל inuolutus eſt faſcijs. Legitur ſemel.
Ezech.16.℣.4.Et inuoluẽdo non es faſcijs inuoluta(vel implicata) οὐκ ἐσπαργανώθης. חֻתָּלְתְּ
In 3,Con. paſsiua. הָחְתֵּל factus eſt inuolui. Semel reperitur. Ezech.16.

Ezech. 16. ℣. 4. Et ſaliendo non es ſalita, & inuoluendo nõ es inuoluta. ἐν σπαργάνοις. וְהָחְתֵּל

Inde nomina.

חֲתֻלָּה Faſcia, inuolucrum, linteum. Et legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Cum aff. Iob 38. ℣. 9. Cum ponerẽ ego nubẽ ꝛc. & caliginem faſciã eius. ἐσπαργάνωσα. חֲתֻלָּתוֹ

חִתּוּל Faſcia, lineamentum, inuolucrum. Semel reperitur, vt,
Ezech. 30. ℣. 21. Ecce non eſt obligata vt detur medela, & apponatur faſcia. חִתּוּל

חָתַם Sigillauit, obſignauit, ſigilli impreſsione muniuit, occluſit ſigillo, & ad literas, cæteraſq; res abſolutas & perfectas quæ ſigno quouis notantur aut imprimuntur pertinet, nam ſigillare aliquid, eſt ei manum extremã imponere & abſoluere. Cognationem habet cum חָטַם reconditus fuit, & סָתַם occluſit. Hinc Græci ת ſibiloſè proferentes, deriuant σημαίνω ſigillo, σημειόω ſigno, noto.

In 1. Con. חָתַם ſigillauit, obſignauit, notauit ſigillo. Sæpius vſurpatur.
Ezechiel. 28. ℣. 12. Tu ſigillas diſpoſitionem .i. tu abſoluis vltimam manum imponendo. ἀποσφράγισμα. חוֹתֵם
Ieſ. 29. ℣. 11. Eritq; vobis viſio omniũ ꝑinde atq; verba libri obſignati. ἐσφραγισμένου. הֶחָתוּם
Dan. 9. ℣. 24. Et ad obſignandum (vel claudendum) viſionem. τοῦ σφραγίσαι. וְלַחְתֹּם
Et cap. 12. ℣. 4. Et tu Daniel occlude hæc verba, & obſigna librum. καὶ σφράγισον. וַחֲתֹם
Ier. 32. ℣. 10. Et ſcripſi in libro, atq; obſignaui, & adhibui teſtes. καὶ ἐσφραγισάμην. וָאֶחְתֹּם
1. Reg. 21. ℣. 8. Et ſcripſit literas noĩe Achab, & obſignauit ſigillo eius. ἐσφραγίσατο. וַתַּחְתֹּם
Iob 9. ℣. 7. Qui dicit ſoli vt non oriat̃, & ſtellas obſignabit .i. occludet. κατασφραγίζει. יַחְתּוֹם
Dan. 9. ℣. 24. Ad conſummandum ſcelus, & ad perficiendum peccata. καὶ τοῦ σφραγίσαι. וּלְחָתֵם
Secundum literas legendum eſt וְלַחְתֹּם & ſecundum puncta וּלְהָתֵם ad perficiendum, in tertia Coniugatione verbi תָּמַם:

In voce paſsiua. נֶחְתּוֹם obſignatus eſt. Bis legitur in Biblijs ſacris, vt,
Eſther 8. ℣. 8. Et obſignatum erat annulo regis, hoc nemo audebat refringere. וְנֶחְתּוֹם
Eſther 3. ℣. 12. Nomine regis Ahaſueri ſcribebatur, & obſignabatur annulo regis. נֶחְתָּם

In 2. Con. חִתֵּם obſignauit, notauit. Semel reperitur tantum, vt,
Iob 24. ℣. 16. Perfodit noctu domos quas interdiu ſignauerunt .i. notarunt ſibi. חִתְּמוּ

In 3. Con. הֶחְתִּים obſtructionem fecit. Legitur tantum ſemel, vt,
Leuit. 15. ℣. 3. Aut ſi obſtructionem fecerit caro eius à fluxu ſuo. הֶחְתִּים

Inde nomina.

חוֹתָם Sigillum, ſignaculũ, In hac forma ſæpe vſurpatur, Holẽ interdũ abſq; Vau ſcribit̃.
Can. 8. ℣. 6. Pone me velut ſigillum ſuper cor tuum, velut ſigillum ꝛc. ὡς σφραγῖδα. כַּחוֹתָם
Cum affi. Gen. 38. ℣. 18. Signaculũ tuum, & faſciam tuam, & baculũ tuum. δακτύλιον. חוֹתָמְךָ

חֹתֶמֶת Sigillum, ſignaculum. In hac forma ſemel tantum inuenitur, vt,
Gen. 38. ℣. 25. Cognoſce quæſo cuius ſit ſigillum, & faſciæ & baculus ꝛc. δακτυλίου. בְּחֹתֶמֶת

חָתַן Affinitatem contraxit, propinquitatem iniuit per deſponſationem, vt cum duæ cognationes & familiæ quæ diuerſæ inter ſe ſunt per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem appropinquat. Et comprehendit omnes ferè gradus affinitatis, vt eſt ſocer ſocrus, gener & fratres ſponſæ ſeu vxoris. Cognationẽ habet cum verbo נָתַן dedit, iuxta illud quod legitur Gen. 34. ℣. 9. Iungite nobiſcum affinitatem, filias veſtras dabitis nobis, & filias noſtras accipietis vobis ꝛc. Hinc Græci ἑδνόομαι dotem do vxorem tradens, ἕδνον munus quod ſponſæ datur à ſponſo, & pro ח expreſſerunt γ vt γειτνιάω, γειτνιάζω propinquus vel affinis ſum, γείτων affinis, propinquus cognatione, γειτνία & γειτνίασις vicinitas, propinquitas, cognatio &c. Et Germanicum gatten/ zuſammen gatten.

In 4. Con. הִתְחַתֵּן affinitatem inter ſe contraxit, Legitur tantum in hac Coniugatione reciproca, eſt enim perſonarum mutua inter ſe coniunctio, Conſtruitur ſæpe cum præpoſitione ב, Porro cum Accuſatiuo ſignificat recipere in affinitatem, & cum Datiuo iungi alicui affinitate.
Ioſ. 32. ℣. 12. Si affinitatẽ cõtraxeritis inter eas, & veneritis inter eas. καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε. וְהִתְחַתַּנְתֶּם
Eſræ. 9. ℣. antep. Et ad contrahendam affinitatem inter populum. τοῦ ἐπιγαμβρεῦσαι. וּלְהִתְחַתֵּן
Gen. 34. ℣. 9. Et in affinitatẽ recipite nos, filias, veſtras dabitis nobis. ἐπιγαμβρεύσασθε. וְהִתְחַתְּנוּ

1.Reg.3.℣.1.Et in affinitatem recepit Salomo Pharaonem regem Aegypti. וַיִּתְחַתֵּן
2.Paralipom.18.℣.1. Et Ioſaphat habebat diuitias &c. & affinitate iunctus eſt ipſi וַיִּתְחַתֵּן
Achab. καὶ ἐπεγαμβρεύσατο.
Legitur præterea aliquoties 1.Sam.18. Hinc etiam ἐδνώσαντο tradiderunt vxorem.

Inde nomina.

חָתָן Sponſus reſpectu ſponſæ, & reſpectu ſoceri vel ſocrus eſt gener. Hoc aũt vtrunꝗ
ſignificat idem nomen apud Ebræos. Hinc ἔδνιος ſponſalis, γείτων affinis.
Ier.7.℣.vlt.& cap.16.℣.9.Ecce ego faciã vt ceſſet ꝛc.vox ſpõſi & vox ſpõſæ.νυμφίου. חָתָן
Cum affi.Iud.19.℣.5.Et dixit pater puellæ ad generum ſuum. πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ. חֲתָנוֹ
In reg.Iud.15.℣.6.Et dixerunt, Simſon gener Thimnæi, quod abſtulerat. ὁ γαμβρὸς. חֲתַן
Exo.4.℣.25.Et dixit Zippora, Quoniam ſponſus ſanguinum tu mihi es. חֲתַן
Et plur.cum affi.leui.Gen.19.℣.14.Et locutus eſt ad generos ſuos &c. חֲתָנָיו

חֹתֵן Socer, item frater ſponſæ qui elocant puellam, affinis. Hinc ἐδνώτης .i. ſocer.
Exod.18.℣.1.Et audiuit Iethro ſacerdos Midian ſocer Moſis ꝛc. ὁ πενθερὸς. חֹתֵן
Iud.4.℣.3.Et Hæber Kenæus ꝛc. de filijs Hobab affinis Moſis. חֹתֵן
Cum affi.Exo.3.℣.1.Et Moſe erat paſcens oues Iethro ſoceri ſui. πρὸς τοῦ γαμβροῦ. חֹתְנוֹ

חֹתֶנֶת Socrus quæ tradit filiam ſeu filium nuptui. Legitur tantum ſemel.
Cum affi.Deut.27.℣.4.à fine. Maledictus qui dormit cum ſocru ſua. πενθερᾶς. חֹתַנְתּוֹ

חֲתֻנָּה Deſponſatio, nuptiarum dies, celebratio affinitatis & ſponſaliorum. Semel.
Cum affi.Can.3.℣.vlt. Qua coronauit eũ mater ſua in die ſponſalioꝝ. εἰς.νυμφεύσεως. חֲתֻנָּתוֹ

חָתַת

Abreptus eſt, idem fere quod חָטַף .i. rapuit. Cognationem habet cum פָּתַח aperuit raptim. Hinc per conuerſionem radicis πετάω volo, as, abripio me.

In 1. Con. חָתַף abreptus eſt, Legitur tantum ſemel, in Biblijs ſacris, vt,
Iob 9.℣.12. Ecce ſi abreptus fuerit, quis reducet eum? ἐὰν ἀπαλλάξῃ. יַחְתֹּף

Inde nomen.

חֶתֶף Rapina, quæ direptioni expoſita eſt, & cui inſidiantur raptores. Semel.
Pro.23.℣.28.Etenim ipſa tanꝗ rapinæ inſidiabit᷑ (vel raptim inſidiabitur) συντόμως. כְּחֶתֶף

חָתַר

Perfodit, effodit, transfodit, & per tranſlationem remigauit, nam remiges mare perfodere videntur. Cognationem habet cum חָבַר penetrauit. Hinc per tranſpoſitionem literarum ſeu inuerſa radice ὀρύττω vel per ת ſibilum, ἐρύσσω .i. fodio, & in metaphorica ſignificatione ἐρέττω, ἐρέσσω, ἐρύσσομαι .i. remigo, ἐρέτης remex, ἐρετμός & ἐρετμόν remus, ἐρεσία remigatio ꝛc.

In 1. Con. חָתַר perfodit, Conſtruitur cum Actõ, vel cum בְּ: Octies legitur. חָתַר
Iob 24.℣.17.Perfodit in tenebris domos quas interdiu obſignauerunt. διώρυξεν. חָתַרְתִּי
Ezech.12.℣.7. Et ſub veſperam in pariete (foramen) effodi mihi manu. διώρυξα. חֲתָר־לְךָ
Et ℣.5.Perfode tibi in pariete, & Ezech.8.℣.9.Perfode parietem ὄρυξον. וָאֶחְתֹּר
Ezech.8.℣.8.Fili hominis perfode nunc parietem, & fodi per parietem. καὶ ὤρυξα. יַחְתְּרוּ
Et cap.12.℣.12.Et egredietur per parietem quem perfodient ad efferendum ꝛc. יַחְתְּרוּ
Amos 9.℣.2. Si perfoderitis in inferno, inde manus mea ſumet vos. κατορυγῶσιν. וַיַּחְתְּרוּ
Ionæ 1.℣.14.Et foderunt (.i. remigauerunt) homines ad reducendum ad aridam.

Inde nomen.

מַחְתֶּרֶת Perfoſsio, effoſsio, actio fodiendi. Bis legitur in ſacris biblijs, hinc διόρυμαι.
Exod.22.℣.1.Si in ꝑfoſsione inuẽtꝰ fuerit fur, & ꝑcuſſus fuerit ad necē. διορύγματι. בַּמַּחְתֶּרֶת
Iere.2.℣.4. à fine. Non in perfoſsione inueniſti eos (furantes vt iuſte occideres) בַּמַּחְתֶּרֶת
(οὐκ ἐν διορύγμασιν.

חָתַת

Conſternatus eſt, proſtratus eſt, ſtratus eſt humi, deiectus eſt ad terram, victus & ſuperatus eſt vt inferior ſeu minor ſternente illum ſit. Cognationem habet cum תַּחַת .i. ſub, inferius, nam proſtratus redigitur ſub deijcientis poteſtatem. Item cum נָחַת demiſſus eſt, incubuit. Affinitate quodammodo reſpicit ad כָּתַת id eſt, cudit, percudit, contudit &c. Hinc ἡττάω, vinco, ἡττάομαι, vincor, ἧττα conflictus, ἥττημαι inferior ſum, ἥττων minor, inferior, &c. Et κάτω deorſum. Et in compoſitione κατ.

In 1. Coniug. חת conſternatus eſt, proſtratus eſt, Neutraliter.

Iere.50.℣.2.Dicite,capta eſt Babylonia,erubuit Bel,conſternatus eſt Merodach. חַת
Ieſaiæ 20.℣.pen.Et conſternabuntur & erubeſcent ab Aethiopia. Græ. ἡττηθέντες. וְחַתּוּ
Ier.48.℣.1.Quoniam conſternata eſt. Hieron. quoniam victus eſt. Sept. καὶ ἡττήθη. חַתָּה
Et ℣.1. Pudefacta eſt arx & conſternata eſt. Interpres Græcus καὶ ἡττήθη. וָחַתָּה
Ieremiæ 46.℣.5.Vidi ipſos conſternatos & retroactos,& fores eorum contundentur. κοπήσονται. וְחַתִּים
1.Sam.2.℣.4.Arcus fortium proſternuntur. Hieron. ſuperatus. ἠσθένησε. חַתִּים
Ieſai.8.℣.10 Eſtote mali ô populi & conſternamini, auribus percipite oẽs καὶ ἡττᾶσθε וָחֹתּוּ
remoti terræ,accĩgite vos & cõſternamini,accĩgite vos & cõſternamini.ἡττηθήσεσθαι. וָחֹתּוּ
Legitur p̃terea 2.Reg.19.℣.25.Iere.8.℣.9.cap.50.℣.2.Iob.32.℣.16. Obad.1.℣.9.&c.

In voce paſsiua נִחַת & נָחֵת conſternatus eſt,Sæpe conſtruitur cum מִפְּנֵי &.
Mal.2.℣.5.Et timebit me, & à facie nominis mei conſternatus eſt. נִחַת
Pſ.18.℣.34.Inſtruit manus meas ad bellũ,& confringet̃ arcus calybeꝰ brachijs meis. וְנִחֲתָה
2.Regum 6.℣.8.Caue ne tranſeas ad locum iſtum,quia Syri ibi ſternuntur.i.demittuntur. κέκρυπται. נְחִתִּים
Ezech.3.℣.9. Non timebis eos, & non conſternaberis à facie illorum. μηδὲ πτοηθῇς. תֵחַת
Ieſ.30.℣.antep.Quia à voce Iehoua conſternabitur Aſſur, Sept.ἡττηθήσονται. יֵחַת
Ier.10.℣.2.A ſignis cœli ne conſternamini,nã conſternabãtur gẽtes ab eis.φοβεῖσθαι. יֵחַתּוּ
Ieſ.51.℣.7.Et à contumelijs eorum ne conſternamini.Græca verſio.μὴ ἡττᾶσθε. תֵּחָתּוּ
Legitur p̃terea Ier.17.℣.18.Ieſ.31.℣.4.Ioſ.1.℣.9.& cap.8.℣.1.Deut.1.℣.21.&c.

In 2.Coniug. vſurpatur perfectè חִתַּת,p̃ſtrauit, conſternauit, confregit. Bis.
Ier.51.℣.55.Et capti ſũt fortes eius, confregit (imperſonaliter)arcus eorum.ἐπτόηνται. חִתְּתָה
Iob.7.℣.14.Et conſternatum me reddes in ſomnijs ⁊c. Lamedpoal abſconditur in dages. ἐκφοβεῖς. וְחִתַּתַּנִי

In 3.Couiug. הֶחְתִּית & הֵחֵת proſtrauit, conſternauit, confregit. Quater.
Ier.49.℣. antep.Et p̃ſternam(vel conſternabo) Elam coram inimicis ſuis. וְהַחְתַּתִּי
Ieſa.9.℣.4.Et virgam exactoris eius confregiſti, ſicut in diebus Midian.διεσκέδασεν. הַחִתֹּתָ
Ier.1.℣.antep.Ne conſterneris à facie illorum,ne ſortê proſternam,i.confringam te. אֲחִתְּךָ
Iob.31.℣.34.Si formidabã multitudinẽ magnã,et deſpectio familiarꝝ cõſternabit me. יְחִתֵּנִי

Inde nomina.

חֲתַת Conſternatio, proſtratio, nomen perfecti ordinis, & inuenitur tantum ſemel.
Iob.6.℣.21.Quia nunc fuiſtis nihilum, videbatis conſternationem & timebatis. חֲתַת
חַת Conſternatio animi, & accipitur actiuè atq; ſemel tantum reperitur, vt.
Cum affixo Gen.9.℣.2.Timor veſtri & conſternatio veſtra erit ſup omne animal. וְחִתְּכֶם
חִתָּה Conſternatio, formido, concitatio quædam ex metu.Legitur tantum ſemel, vt.
In reg.Gen.35.℣.5.Et fuit conſternatio Dei ſuper omnes ciuitates. חִתַּת
חִתִּית Conſternatio animi, formido, puſillanimitas, crebro extat,vt
Ezech.32.℣.23.Qui dederunt conſternationẽ (.i. formidinem)in terra viuentium. חִתִּית
In reg.ibid.℣.27.Quoniam conſternatio(ſeu formido) fortium in terra viuentium. חִתִּית
Cum affi.in eod.cap.℣.24.Qui poſuerunt conſternationem ſuam in terra viuent. חִתִּיתָם
Et ℣.vlt.Ecce dedi(.i. poſui)conſternationem meam (vel ſuam, eſt duplex lectio) חִתִּיתוֹ
מְחִתָּה Conſternatio,actio conſternata. Et ſæpe inuenitur vſurpatum.
Ier.16 Pſ.89.℣.41.Diruiſti omnes macerias eius,poſuiſti munitiones eius cõſternationem. מְחִתָּה
v.17. In reg.Pro 14.℣.28.Et quando non eſt populus, ibi eſt formido attenuationis. מְחִתַּת
חַתְחַת Conſternatio frequens, ideoq; geminatur radix. Legitur ſemel, vt.
Plur. Eccle,12.℣.5.Etenim ab excelſo timebunt, & conſternationes ſunt in via. וְחַתְחַתִּים

ט: Pſalm. 119.

טוֹב־לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי
זָהָב וָכָסֶף׃

טֵאֵה Scopis purgauit terram, ſcopis mundauit, vertit terram, ſcopauit. Non vſurpatur niſi tantum per geminationem radicis, vt.

In 2. Coniug. per geminationem radicis טֵאטֵא ſcopis purgauit. Semel.
Ieſ.14.℣.24.Et ponam eam in poſſeſsionem fibrorum, ꝛc.& verram eam ſcopis. πη´ וְטֵאטֵאתִיהָ
(λȣ̃ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.

Inde nomen.

מַטְאֲטֵא Scopa, inſtrumentum quo pauimenta verruntur & purgantur. Semel legitur. בְּמַטְאֲטֵא
Ieſa.14.℣.24.Et purgabo eam ſcopa exterminationis (vel vaſtatrice)

טָבְאֵל Tobel proprium nomen viri. Componitur ex טוֹב bonus, & אֵל Dei. טָבְאֵל
Eſræ 4.℣.7.In diebus Arthaſchaſta ſcripſit Biſlam, Midredath, Tobel &c. טָבְאַל
Ieſ.7.℣.6.Et faciemus regnare regem in ea(Iudæa) filium Tobel. ταβεήλ.
De hoc Tobel quis fuerit Rabini multum diſputant. R.Salo. interpretatur, conſtituemus regem qui ad nos, hoc eſt, nobis bonus eſt & placet, pro אֵל legit אֶל ad ꝛc. Huic aſtipulatur Chaldaica paraphraſis יַת מַן דְּכָשַׁר לָנָא .i. qui nobis congruit. Sunt & quidam contrarium mouentes exponendo אַל pro אֵל videlicet quod is non ſit bonus in conſpectu Dei, quem eſſent conſtituri in regem. Item iuxta Cabaliſticam commutationē literaꝝ Alphabethi אַל בַּם inuenitur טָבְאַל eſſe ipſe רְמַלְיָא Romelia rex Iſraelis, vt ſi pro א acceperis mediam literam ל, & pro ב ſubſtitueris מ & ſic vlterius, atqꝫ è contra, iuxta figuram ſubſcriptam.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

טָבַח Mactauit, laniauit, Et tantum de mactatione animalium quæ non ſacrificantur legitur. Cognationem habet cum חָטַב ſuccidit ligna, & חָבַט excuſsit fruges, nam quemadmodum arbores ſucciduntur, ita & animalia mactantur occiſione. Hinc σφάττω iugulo & per ſyncopen θύω macto.

In 1. Coniug. טָבַח mactauit, laniauit. Legitur in his locis, vt, טָבַחְתִּי
1. Sam.25.℣.11.Et mactationem quam mactaui tonſoribus meis. Græci τέθυκα. טָבַחְתָּ
Thre.2.℣.pen.Quos interfeciſti in die iræ tuæ, mactaſti & nō pep̄ciſti. ἐμαγείρευσας. טָבָחָה
Pro.9.℣.2.Mactauit victimā ſuam, miſcuit vinū ſuū, quin & menſam ſuam. ἔσφαξε. וּטָבְחוֹ
Exod.21.℣.pen.Si quis furatus fuerit bouem aut ouem, & mactauerit illū. καὶ σφάξῃ. טְבוֹחַ
Deut.28.℣.31.Bos tuus mactatus in oculis tuis, & non comedes de eo. טָבוּחַ
Ezech.21.℣.15.Ad mactandum victimam exacutus eſt (gladius) ὅπως σφάξῃς. לִטְבוֹחַ
Pſ.37.℣.14.Ad deijciendum miſeꝝ & inopem, ad mactandū rectos corde. τοῦ σφάξαι. וּטְבֹחַ
Gen.43.℣.16.Introduc viros illos in domum, & macta victimam ꝛc. σφάξον θύματα.
Legitur præterea tantum Ier.11.℣.19.& cap.25.℣.4. à fine. Item cap.51.℣.40.

Inde nomen.

טֶבַח Mactatio, laniatio animalium quorum carnes coquuntur, item pro occiſione qualicunqꝫ. Aliquoties legitur vſurpatum. לַטֶּבַח
Ieſ.53.℣.7.Et non apiet os ſuum, tanꝗ ouis quæ ad mactationē ducetur. ἐπὶ σφαγήν. לַטָּבַח
In pauſa.Ezech.21.℣.20.Ah vt fulgur exacutus eſt gladius ad mactationem. טִבְחָהּ
Cum affi.Pro.9.℣.2.Mactauit victimam (vel mactationem) ſuam. τὰ ἑαυτῆς θύματα.

טִבְחָה Mactatio, occiſio, laniena, laniatio, Ter legitur in Biblijs, vt, טִבְחָה
Pſ.44.℣.5. à fine, Reputati ſumus tanꝗ oues mactationis. πρόβατα σφαγῆς. לְטִבְחָה
Ier.12.℣.3.Derumpe eos ſicut gregem ad lanienam (vel ad mactandum) εἰς σφαγήν. טִבְחָתִי
Cū aff.1.Sā.25.℣.11.Et mactationē meā ꝗ mactaui tonſoribus meis. καὶ τὰ θύματά μου.

טַבָּח Mactator, lanius, & coquus cuius officium eſt mactare ad coquendum carnes. Item præfectus coquis & pecoꝝ mactatoribus, p̃terea princeps ſicarioꝝ & militū. לַטַּבָּח
1.Sam.9.℣.5. à fine. Et dixit Samuel coquo, da mihi partem quā dedi tibi. τὴν μερίδα. לַטַּבָּח
In pauſa.Ier.50.℣.27.Vaſtate oēs iuuencos eius, deſcendant ad mactatorem. (ερος. טַבָּחִים
Et plu.Gē.39.℣.1.Potiphar eunuchꝰ Pharaonis princeps lanioꝝ.i. militū. ἀρχιμάγειρος. טַבָּחִים
Ier.39.℣.10.& 11.Nebuzaradā prīceps ſicarioꝝ.i.mactationū ī bello. ὁ ἀρχιμάγειρος.

טַבָּחָה Mactatrix, coqua focaria, quæ carnes mactatas coquitat. Semel vſurpatur. וּלְטַבָּחוֹת
1.Sam.8.℣.14.Et filias veſtras tollet vt ſint vnguentariæ & coquinariæ μαγειρίσσας.

מַטְבֵּחַ Mactatio, actio mactandi vel occidendi. Et legitur tantum ſemel, vt מַטְבֵּחַ
Ieſ.14.℣.22.Præparate filijs meis mactationem ꝓpter iniquitatē patrum. σφαγῆναι.

Tinxit,

טָבַל

Tinxit,intinxit,imbuit humore ſeu colore,& ꝑ translationem immerſit ex parte aliqua, Cognationem habet cum טָבַע immerſus eſt ad fundum vt totus operiatur, λάπτω parum attingo, λαπάττω euacuo &c, βάπτω.

In 1. Con. טָבַל tinxit,intinxit, Conſtruitur cum Actō,& בְּ .i. in.
Leuit.4.℣.6.& 17. Et intinget ſacerdos digitum ſuum in ſanguinem. ϗ βάψει. וְטָבַל
Deut.33.℣.24. Acceptus fratribus ſuis,& intingit in oleo pedē ſuū βάψει. (βαπτὰς. וְטֹבֵל
Eze.23.℣.15. Extenſa tinctoꝝ.i.tiaras ꝓlixas,& intinctas in capitibus eoꝝ. ἐ πάρας טְבוּלִים
2.Reg.5.℣.14. Et deſcendit,& intinxit ſe Iordane ſeptem vicibus. ἐβαπτίσατο. וַיִּטְבֹּל
Gen.37.℣.6.à fine. Et mactauerunt capꝝ hircoꝝ & tinxerunt tunicā ſanguine ϗ ἐ- וַיִּטְבְּלוּ
Iob 9.℣.5.à fine. Tunc in foueam intinges.i.immerges me. ἔβαψας. (μόλυναν. תִּטְבְּלֵנִי
Exod.12.℣.23. Leuit. 9 ℣.19. cap.14.℣.6. & 16. & 1. Sam.14.℣.27. Item 2. Reg. 8. ℣.15. Num.19.℣.17. Ruth 2.℣.14.

In voce paſsiua נִטְבַּל intinctus eſt. Reperitur tantum ſemel, vt.
Ioſ.3.℣.15. Et pedes ſacerdotum ꝛc. intincti ſunt extremitate aquarum. ἐβάφησαν. נִטְבְּלוּ

טָבַע

Immerſus eſt in profunditatem aquarum vel terræ, ſubmerſus eſt, demerſus eſt, defixus eſt,infixus eſt ad imum vſq;. Cognationem habet cum טָבַל intinxit quod actiuum eſt & tantum extremitatem alicuius rei mergere & intingere ſignificat. Hinc per metatheſin literarum βυθίζω, βαθύνω demergo in profundum, βάθος profunditas,βαθύς,βάθος profundus,βαθύνω in profundum mergo,βυθός profundum, βυθὸν fundum,item βαπτίζω,βάπτω immergo,& interpoſito ν. per inuerſionem ποντίζω immergo,& Latinum fundum. Porro germani ſine omni metatheſi retinent ebræam radicem, tieff/teuff/tauff/vertauffen. Sept. plerunq; verterunt per ποντίζω. Græci retrolectum dicunt, ἅπτω tingo,& compoſitum cum ἐπὶ,ἐφάπτω,ἐφαπτίζω,hinc latini baptizo.

In 1. Con. טָבַע immerſus eſt, Verbum neutꝝ conſtruitur cum ב : Sexies extat,
Pſ.69.℣.3.Demerſus ſum in limum profunditatis, in quo non eſt fundum &c. טָבַעְתִּי
Thren.2.℣.9. Demerſæ ſunt in terram portæ eius,perdidit & confregit &c. טָבְעוּ
Pſ.9.℣.16. Immerſæ ſunt gentes in foueam,quam fecerunt, ἐνεπάγησαν. טָבְעוּ
Pſ.69.℣.15. Libera me è luto ne demergar,eripiar ab his qui &c.ἐμπαγῶ. אֶטְבָּעָה
1.Sam.17.℣.49. Et infixus eſt lapis in frontem eius,& cecidit &c. ϗ διέδυ ὁ λίθος. וַתִּטְבַּע
Ier.38.℣.6. In lacu non erat aqua ꝛc. & immerſus eſt Ieremias in lutum. וַיִּטְבַּע
In 2. Con. paſsiua. טֻבַּע demerſus eſt. Semel legitur in Biblijs ſacris.
Exo.15.℣.4. Submerſi ſunt in mari caricoſo. Sept. κατεπόντησαν. טֻבְּעוּ
In 3. Con. paſsiua. הָטְבַּע factus eſt demergi. Ter inuenitur.
Ier.38.℣.22. Demerſi ſunt in paludem(vel in cœnum)pedes tui. καταλύσουσι. הָטְבְּעוּ
Pro.8.℣.24. Priuſq; montes immerſi(.i.in terram defixi)ſunt &c. ἑδρασθῆναι. הָטְבָּעוּ
Iob 38.℣.6. In quo(fundamento)baſes eius fixæ ſunt : aut quis demiſit ꝛc.ἐπεπήγασι. הָטְבָּעוּ

Inde nomen.

טַבַּעַת

Annulus,circulus in quem immergitur ſeu figitur digitus aut vectis.
Exo.35.℣.22. Et obtulerunt fibulam, & inaures, & annulum & ornamentum &c. וְטַבַּעַת
In reg.Eſther 3.℣.12. Nomine regis ſcriptum erat,& obſignabatur annulo regis. בְּטַבַּעַת
Cum affi. Gen.41.℣.40. Et abſtulit Pharao annulum ſuum de manu ſua. δακτύλιον. טַבַּעְתּוֹ
Et plur. Ieſ.3.℣.21. Annulos & monilia naſi (auferet Dominus) τοὺς δακτυλίους. טַבָּעוֹת
In reg. Exo.25.℣.11. Et fundes ei quatuor annulos(.i.circulos)auri.δακτυλίους. טַבְּעֹת
Cum aff. Exo.26.℣.28. Et aſſeres obduces auro,& annulos eoꝝ facies ex auro. טַבְּעֹתֵיהֶם
Item Exo.25.℣.13.14.25.26. cap.26.℣.24.29.cap.27.℣.4.7. cap.28.℣.24.25.27.28. &c.

טַבּוּר

Tuber,locus eminentior & extuberans,Rabbini exponunt vmbilicum,quos & ſequutus eſt Hieron. ſed cum nuſpiam in ſacris Biblijs legatur,de vmbilico corporis,pro quo aliud eſt nomen,vt שֹׁר, maluimus reddere per vocabulum Ebræo correſpondens quod & ſignificantius & magis proprium eſt, Hinc tuber, tuberculū, tubero,extubero,protubero, item tuberoſus. Bis legitur.
In reg.Iu.9.℣.36.Et dixit,Ecce populus deſcēdit de tubere terrę. ἀπὸ κορυφῶν τῶν ὀρέων. טַבּוּר
Ezech.38.℣.12. Sedentes ſuper tubere terræ.i.in terre eminentiore. ὀμφαλόν. טַבּוּר

Thebet

טֵבֵת Tebet, eſt december, nomen menſis decimi, Et legitur tantũ ſemel in Biblijs, vt, Eſther 2.℣.16. In menſe decimo, Ipſe eſt menſis Tebeth, in anno 7. regni ſui. טֵבֵת

טָהֵר Mundus fuit, purus fuit, emundatus eſt, expurgatus eſt à ſordibus. Cognationem habet cum תָּאַר .i. formam habuit, formoſus fuit, & cum עָטַר coronauit, זָקַר nituit. Hinc Græci pro He aſpiratione leui craſsiorem ſubſtituentes literam & metatheſi facta dicunt καθαρέω .i. mundus ſum, καθαρίζω mundo, purgo, καθαρός mundus, purus, κάθαρσις purgatio.

In 1. Con. טָהֵר mundus fuit, emundatus eſt à ſordibus. Sæpè vſurpatur. וְטָהֵר
Leuit.13.℣.pen. Et lauabitur ſecundò, & mundum erit (veſtimentum) καὶ καθαρὸν. וְטָהֵרָה
Leuit.12.℣.vlt. Et expiabit pro eo ſacerdos, & munda erit. Sept. καὶ καθαρισθήσεται. טָהַרְתִּי
Pro.20.℣.9. Quis dicet: vacuũ reddidi cor meũ, mundus ſum à peccato. καθαρός εἶναι.
2.Regum 5.℣.10. Et lauabis ſepties in Iordane, & reuertetur caro tua, & mundus ſis. וּטְהָר
καθαρισθήσῃ. (θαρισθήσομαι. וְאֶטְהָר
Pſal.51.℣.9. Expiabis me hyſſopo & mundus ero, lauabis me & ſuper niue ꝛc. καὶ κα- יִטְהָר
Leuit.15.℣.13. Et cum mundatus fuerit fluens à fluxu ſuo, Septuag. καθαρισθῇ.
Ezech.24.℣.13. Mundaui te, & tamen non munda fuiſti &c. non munda eris amplius. καθαρισθῇς. תִטְהֲרִי

In 2. Con. טִהַר mundauit, purificauit, emundauit, mundum iudicauit. וְטִהַר
Leuit.13.℣.13. Et ecce ſi operuerit ꝛc. & iudicabit mundam hac maculam. καθαριεῖ. וְטִהַרְתָּ
Num.8.℣.6. Tolle Leuitas è medio filiorum Iſrael, & mundabis eos. καὶ ἀφαγνιεῖς. וּמְטַהֵר
Mala.3 ℣.3. Sedebit excoquẽs & emũdans argẽtũ, & mũdabit filios ꝛc. καὶ καθαρίζων. מְטֹהָרָה
Ezec.22.℣.22. Fili hominis dic ei, Tu es terra quæ non mundata eſt. ἡ μὴ βρεχομένη. לְטַהֵר
2.Par.29.℣.16. Et venerunt ſacerdotes intra domum Iehoua ad emundandum. לְטַהֲרָם
Nũ.8.℣.7. Et ſic facies eis ad mũdãdũ eos: Sparge ſup eos aquas ꝛc. τὸν ἁγνισμὸν αὐτῶν. טַהֲרֵנִי
Pſ.51.℣.4 Amplius me ab iniquitate mea, & à peccato meo mũda me. καὶ καθάρισόν με. אֲטַהֵר
Ezech.36.℣.25. Ab omnibus inquinamentis veſtris mũdabo vos. καὶ καθαριῶ ὑμᾶς. וַיְטַהֵר
2.Par.34.℣.5. Et mundauit Iehudam & Ieruſalem. Septuag. ἐκαθάρισε.

In 4. Con. הִטַּהֵר & הִטָּהֵר mundauit ſeſe. Aliquoties reperitur. הִטַּהַרְנוּ
Ioſ.22.℣.17. Aqua non mundauimus nos. Græca verſio, οὐκ καθαρίσθημεν. הִטַּהֲרוּ
Eſræ.6.℣.antep. Nam mundauerant ſe ſacerdotes, & Leuitæ pariter. ἐκαθαρίσθησαν. וְהִטַּהֲרוּ
Num.8.℣.7. Et lauabunt veſtimenta ſua, & emundabunt ſeſe καθαροὶ ἔσονται לַמִּטַּהֵר
Leuit.14.℣.4. Et accipiet pro mundante ſeſe duas aues viuas mũdas. κεκαθαρισμένῳ. וְהִטַּהֲרוּ
Gen 35.℣.2. Et mundate voſipſos, atq; mutate veſtimenta veſtra. καθαρίσθητε.

Inde nomina.

טָהוֹר Mundus, adiectiuum eſt, purus, Græcis eſt καθαρός. Sæpius legitur. טָהוֹר
Pſ.51.℣.12. Cor mundum crea mihi Deus, & ſpiritum firmũ innoua in me. καθαρὰν. הַטָּהֹר
Leuit.11.℣.vlt. Ad diſcernendum inter contaminatum & inter mundum. וּטְהָר־
In reg. cum Maccaph. Iob 17.℣.9. Et mundus manum addet fortitudinem. טְהוֹרִים
Et plur. Ezech.36.℣.25. Et ſpargam ſuper vos aquas mundas, & mundi eritis.

טְהוֹרָה Munda, pura, Et ꝓ ratione generis ſubſtantiui nominis cui addit, exponi neceſſe (eſt. טְהוֹרָה
Pſ.19.℣ 9. Timor Domini mundus eſt, & perſtat in ſeculum. ἁγνός. טְהֹרָה
Deut.14.℣.11. Omnem (.i. quamlibet) auem mundam comedetis. καθαρὸν. טְהֹרוֹת
Et plur. Pſ.12.℣.7. Eloquia Domini ſunt eloquia munda, vt argentum ἁγνά.

טֹהַר Munditia, mundicies, claritas, mundificatio, puritas, purificatio. לְטֹהַר
Exo.24.℣.10. Et ſicut ſubſtantia cœli ad mundiciem .i. ad ſerenitatem. τῇ καθαριότητι. מִטְּהָרוֹ
Cum aff. Pſ.89.℣.44. Ceſſare feciſti à mundicia eius, & thronum eius. ἀπὸ καθαρισμοῦ. טָהֳרָה
Leuit 12.℣.6. ſexaginta ſex diebus manebit in ſanguine purificationis ſuæ. καθαρῷ.

טָהֳרָה Purificatio, mundatio, καθαρισμὸς emundatio. טָהֳרָה
Leuit.12.℣.4. Et ſedebit 33. diebus in ſanguine purificationis. ἐν αἵματι καθαρῷ. טָהֳרָתוֹ
Cum affi. Leuit.14.℣.2. Hæc eſt lex leproſi in die mundationis ſuæ. καθαρισθῇ. טָהֳרַת
In reg. 1. Par.23.℣.5. à fine. Et ſuper purificationem omnem quæ ad ſanctuarium ꝛc.

טוֹב Bonus fuit & per tranſlationem pulcher fuit. Idem, ſignificat quod יָטַב niſi quod in alijs atq; alijs vſurpentur temporibus, vt indicabitur. Hinc Bohem. Dobrezi. & per aphereſin εὖ. In 1.

In 1. Con. טוֹב bonus ſeu pulcher fuit. Legitur tantum ter, vt
Num.24.℣.5. Quam bona(aut pulchra ſunt tabernacula tua)Iacob. ὡς καλοὶ οἱ οἶκοι. מַה־טֹּבוּ
Can.4.℣.10. Quam bonæ ſunt amicitiæ tuæ præ vino, & odor vnguentorum. ἐκ-
καλλιώθησεν. (ἐν ἀγαθοῖς. מַה־טֹּבוּ
Pro.11.℣.10. Quum bene eſt iuſtis, exultat ciuitas, & quũ pereunt impij, ouatio eſt. בְּטוּב
Fururum mutuatur à יָטַב dequo inferius vide.

In 3. Con. הֵטִיב benefecit. Legitur rarius in Biblijs ſacris, vt (ἠγάθωσας.
Ruth.3.℣.11. Benedicta tu domino filia mea, benefeciſti pietatem tuam nouiſsimã. הֵטַבְתְּ
1.Reg.8.℣.18. Ad ædificandum domum &c. benefeciſti quod fuit in corde tuo. הֱטִיבֹתָ
Pſ.119. in ט Bonus es tu & beneficus, doce me ſtatuta tua. χρηστός. וּמֵטִיב
Futurum mutuatur à radice יָטַב.

Inde nomina.

טוֹב Bonus, item pulcher, Eſt nomen participiale ex 1. Coniugatione.
Pſ.34. in ט Guſtate & videte quoniam bonus eſt Iehoua. ὅτι χρηστός. טוֹב
Cum affi. Mich.7.℣.4. Bonus(vel optimus) eorum eſt velut Paliurus. טוֹבָם
Et plur. Pſ.125. Benefac domine bonis & rectis in cordibus eorum. ἀγάθυνον. לַטּוֹבִים
Ioel 4.℣.5. Et deſiderabilia mea optima intuliſtis in templa veſtra. הַטֹּבִים
In reg. 1.Reg.8.℣.vlt. Et abierunt ad tentoria ſua læti & boni corde. ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. וְטוֹבֵי

טוֹבָה Bona ſeu pulchra, Item ſubſtantiuè bonitas, bonum &c.
Exo.3.℣.8. Ad terram bonam & ſpacioſam, ad terram fluentem lacte. ἀγαθήν. טוֹבָה
Gen.50.℣.20. Vos cogitaſtis ſup me malũ, Deus aũt cogitauit illud in bonũ. εἰς ἀγαθά. לְטֹבָה
Cum affi. Pſ.68.℣.11. Præparabis in bonitate tua miſero (populo) Deus. בְּטוֹבָתְךָ
In reg. Gen.24.℣.16. Et puella erat bona forma valde, virgo &c. ἦν καλὴ τῇ ὄψει. טֹבַת
Et plur. Gen.6.℣.2. Et viderunt filij Dei filias hominũ quod pulchræ eſſent. καλαί. טֹבֹת
Ier.12.℣.6. Ne credas eis quum loquuti fuerint ad te bona. εἰρηνικά. טוֹבוֹת
Cum affi. Nehe.6.℣.vlt. Quin & bonitates eius erant prædicantes coram me. טוֹבֹתָיו

טוּב Bonitas, benignitas, pulchritudo, venuſtas, bonum, Eſt ſubſtantiuum.
In reg. Ieſ.1.℣.19. Si volueritis & audieritis, bonũ terræ comedetis. τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. טוּב
Pſal.27.℣.penult. Niſi crediſſem inſpicere bonitatem domini in terra viuentium.
τὰ ἀγαθά. (tem tuam. ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου. בְּטוּב
Cum affi. Pſ.25. in ח Secundum pietatem tuam memento mei propter benignita- טוּבְךָ

טָוָה Neuit, filum torquendo deduxit pollice. Cognationem habet cum חוט .i. filum, & cum נָטָה tetendit, extendit, filum enim torquendo extenditur à colo. Hinc Græci per protheſin dicunt νήθω .i. neo.

In 1. Con. טָוָה neuit, filauit. Inuenitur tantum bis vſurpatum in ſacris Biblijs, vt
Exo.35.℣.25. Et omnis mulier ſapiens corde manibus ſuis neuerunt. νῆθον. טָווּ
Et ℣.26. Et omnes mulieres &c. neuerunt induſtriè capras .i. pilos caprinos. ἔνησαν. טָווּ

Inde nomen.

מַטְוֶה Netum, nexum, Hinc græci μίτος filum, licium, &c. Semel habetur.
Exo.35.℣.24. Et attulerunt netum ex hyacintho & purpura, & cocco. ἐνενησμένα. מַטְוֶה

טוּחַ Liuit vel leuit, obleuit, colleuit, illeuit calce vel cæmento, & proprie dicitur de pariete ſeu muro. Hinc τεῖχος τειχίον murus oblitus, τοῖχος paries dealbatus ſeu collitus calce, τειχίζω muris munio, & germanicum tünchen/ vbertünchen.

In 1. Con. טָח obleuit, illeuit, perleuit, obduxit parietem calce. Legitur tantum.
Leuit.14.℣.42. Et puluerem alium accipiet, atq; oblinet domum. ἐξαλείψουσι. וְטָח
Ezech.22.℣.4. à fine. Et ꝓphetæ eius obliuerũt eos inſulſo .i. friabili luto. ἀλείφοντες. טָחוּ
Et cap.13.℣.12. An non dicetur ad vos, vbi litura qua obleuiſtis? ἣν ἀλείψατε. טַחְתֶּם
Et ℣.10. Ipſe ædificat parietem, atq; ecce iſti oblinunt eum inſulſo(luto) ἀλείφουσιν. טָחִים
Et ℣.11. Dic ad illos q illinunt lutũ (friabile) & cadet .i. nõ permanebit. πρὸς τοὺς ἀλεί- טָחֵי
1.Par.29.℣.4. Ad perlinendum parietes ædium. ἐξαλειφθῆναι. (φοντας αὐτόν. לָטוּחַ
Legitur etiam Ezech.13.℣.14. & .15. & prętęr hos locos non inuenitur alibi.

In voce paſsiua. נִטּוֹחַ illitus eſt, ſublitus eſt. Legitur tantum bis, vt,
Leuit.14.℣.43. Et poſt abradi domum, & poſt ſublini .i. poſtq; eſt illita. ἐξαλειφθῆναι. הִטּוֹחַ
Et ℣.48. Et ecce nõ progreſſa eſt macula in domo poſt ſublini domũ. ἐξαλειφθῆναι. הִטֹּחַ

Inde nomina.

טִיחַ Litura,ſuperinductio qua paries obliteratur. Reperitur tantum ſemel, vt הַטִּיחַ
Ezech.13.℣.12. An non dicetur ad vos,vbi litura quæ obleuiſtis ? ἀλέιφη.

טוּחוֹת. Obductiones ex calce aut cæmento quo aliquid obtegitur, Bis legitur. בַּטֻּחוֹת
Iob 38.℣.6.à fine. Quis poſuit in occultis(.i.in renib.)ſapientiã ? ὑφάσματος σοφίαν. בַּטֻּחוֹת
Pſ.51.℣.8. In obtectis & in abſtruſo ſapientiam facies me ſcire. τὰ ἄδηλα.

טוּל Protelauit,abiecit aliquid tanquam telum. De hoc vide radicem טִיל :

טוּר Ordo ambiens per circuitum,ordinatio, ordo circularis. Cognationem habet cum נָטַר obſeruauit,vt cum ordo rei obſeruatur circumquaqꝫ.Hinc τορέω,τορεύω τορνεύω τορνόω .i. torno,nam tornus eſt inſtrumentum fabrile, quo aliquid per ambitum excauatur, Et per metatheſin literarum, eſt ordo.

Exod.28.℣.18. Ordo hic erit,Sardonyx,topaſius & ſmaragdus ordo vnus. ὁ στίχος. טוּר
Et plur. ibid. Quod implebis gemmarum inſitione,quatuor ordines erunt lapides. (στίχοι. טוּרִים
τετράστιχον.
In reg.1.Reg.6.℣.antep. Et extruxit atrium interius trib. ordin. lapidum politoꝝ. טוּרֵי
Legiť præterea tantum Exo.28.& cap.39. item 2.Par.4.℣.3.& 13. Ezech. 46. ℣. pen.

טִירָה Caſtellum & omne ædificium habens ſuum ambitum, vel quod ordine quodam extructum eſt,quaſi circulo quodam circumſcriptum, item pro ambitu muri ſeu parietis, τύρσις ambitus muri & viarum τύῤῥις circuitus muri, τυρέω & τυρεύω cogo in ordinem circularem.

Cum affi.Pſ.69.℣.26. Fiat caſtellum eoꝝ deſolatum,in tabernaculis eoꝝ &c. ἔπαυλις. טִירָתָם
In reg.Can.8.℣.9.Si murus eſt,ædificabimus contra eam propugnaculum.εἰ τεῖχος. טִירַת
Et plur.Eze.46.℣.pen. Et ordo(muri)circumquaqꝫ &c. ſubter muris per circui : הַטִּירוֹת
Cum affi.Gen.25.℣.16. Hęc ſunt nomina illoꝝ ꝑ villas ſuas & caſtella ſua. ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν. וּבְטִירֹתָם
Legiť p̄terea tantū Num.31.℣.10. Ezech.25.℣.4. & 1.Par.6.℣.39.

טוּשׂ Extenſus eſt inuolando feſtinanter,extendit alas ad volitandum. Cognationem habet cum יָטַשׁ extendit demittendo, porrexit, & cum נָטַשׁ extendit, protendit, item cum שׁוּט deflexit celeriter. Hinc τάζω extendo, & θοάζω, feſtino.

In 1. Coniug. טָשׂ extenſus eſt volando. Legitur tantum ſemel, vt יָטוּשׂ
Iob 9.℣.26. Sicut aquila extendetur(.i.inuolabit)in eſcam. πετομένου.

טָחָה Eiecit ſagittam ab arcu fortiſsimè iaciendo,emiſit ſagittam remotiſsimè quantum poteſt arcus extenſiſsimus propellere. Cognationem habet cum דָּחָה pepulit, propulit,& נָטָה tetendit. Hinc ταχύς celer, ταχύνω accelero, ταχέως celeriter, inſtar ſagittæ emiſſæ ab arcu extentiſsimo.

In 2. Coniugatione טִחָה iecit,eiecit, Legitur tantum ſemel, vt כִּמְטַחֲוֵי
Gen.21.℣.16.Et abijt atqꝫ conſedit è regione elongando (.i.ꝓcul) quantū eſt iactus teli .i. quantū ſagittantes poſſunt telum emittere arcu. Eſt part.plur. ὡσεὶ τόξου βολήν.
In reg. Compoſitum ex טָחָה eiecit, & נָטָה extendit, nam à ſolo טִחָה dicendum fuiſſet, כִּמְטַחֵי Eiuſmodi compoſitio eſt מְקַלְלַוְנִי Ier.15.℣.10.

טָחַח. Obleuit,perleuit,obliterauit, calce obtexit, idem ſignificat quod טוּחַ illeuit parietes ſeu muros. Hinc τεῖχος τειχίον murus, paries.

In 1. Con. טַח perleuit,perunxit, Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt טַח
Ieſ.44.℣.18. Non cognouerunt neqꝫ intellexerunt,eo quod perleuit oculos eorum quo minus videant,aut cordibus ſuis intelligant. ὅτι ἐπημαυρώθησαν.

טָחַן Moluit attenuando,commoluit,emoluit,attenuauit in piſtrina, nam ante inuentum molarum vſum, frumentum pila ſeu in piſtrina per homines attenuabatur. Cognationem habet cum דֹּחַן .i.milium tenue. Hinc θείνω θένω percutio,contundo, Et latinum tenuo,extenuo,attenuo &c. & germanicum dinn/dinn machen.

In 1. Con. טָחַן moluit,commoluit,attenuauit. Legitur tantum octies,vt. טָחֲנוּ
Num.11.℣.8.Diſcurſauerunt populi & collegerunt,atqꝫ moluerunt in mola.καὶ ἤλεον.
Iud.16.

Iudic. 16. ℣. 21. Et vinxerunt eum duabus catenis, atq; erat molens in domo vinctorum καὶ ἦν ἀλήθων. טוֹחֵן
Eccle. 12. ℣. 3. Et ſtupeſcent (vel ociabuntur) molentes .i. dentes molares. αἱ ἀλήθουσαι. הַטֹּחֲנוֹת
Deut. 9. ℣. 21. Et contudi illum attenuando bene, vſq; ad puluerẽ tenuem. κατήλεσα. טָחוֹן
Ieſ. 47. ℣. 2. Accipe molam & mole farinam .i. in piſtrino eris molitura. ἄλεσον. וְטַחֲנִי
Iob 31. ℣. 10. Molat alteri vxor mea .i. ſit aliorum ancilla cuius eſt molere. תִּטְחַן
Exo. 32. ℣. 20. Et accepit vitulũ quẽ fecerant & cõbuſſit igni, & comoluit. κατήλεσεν. וַיִּטְחַן
Ieſ. 3 ℣. 15. Cur contunditis populũ meũ, & facies pauperũ comoletis? καταισχύνετε. תִּטְחָנוּ

Inde nomina.

טְחוֹן Mola, piſtrina, vbi homines duriſsimo labore attenuabant frumenta. Semel.
Thre. 5. ℣. 13. Adoleſcẽtes ꝑtulerũt molã .i. venũdati ſũt vt molas agitarẽt. κλαυθμόν. טְחוֹן
טַחֲנָה Molitura, mola per tranſlationem accipitur pro dentibus. Semel legitur.
Eccle. 12. ℣. 4. Et claudentur fores in platea cum exili ſono moliturae. τῆς ἀληθούσης. הַטַּחֲנָה

טְחֹר Anus, nates quibus ſedes occupamus, poſteriora ani, clunes, podices. Item ficus in natibus. Hieron. vertit anos. Cognationem habet cum טָרַח aggrauauit moleſtia, Nam ficus in natibus afferunt duras moleſtias. Hinc per metatheſin literarum ἕδρα & ἀφεδρὼν .i. ſedes & per hoc nomen reddiderunt quoq; Græci interpretes, hinc tergum. Legitur bis in contextu Bibliorum.
Plural. cum affix. 1. Samuel. 6. ℣. 11. Et poſuerunt arcam Iehoua &c. & imagines anorum ſuorum. τῶν ἑδρῶν αὐτῶν. טְחֹרֵיהֶם
In reg. ibid. ℣. 17. Hæ ſunt nates auri (vel aureæ) quas reduxerunt Philiſthæi. αἱ ἕδραι. טְחֹרֵי
Idem nomen ad marginem ſæpe ſcribitur & legitur pro עֳפָלִים vt Deutero. 28. ℣. 27. 1. Samuel. 5. ℣. 6. & 9. & vltim. Item cap. 6. & 45.

טָטַף Typos formauit, ſignum inſculpſit referens alicuius rei typum & veritatem, non autem vſurpatur hæc radix verbaliter, ſed tantum vnum nomen ab eo inuenitur. Hinc Græci acceperunt τυπόω .i. formo, inſculpo, τύπος typus, forma, figura, ſymbolum veritatis, τύπωσις formatio, impreſſio, τυπικός adumbratilis, vmbram referens alicuius rei veræ.
טֹטָפֹת Typi monitorij, ſigna memoralia, monitoria, vt ſunt appendices, quibus Iudæi ſententias aliquot ex lege minutiſsimis characteribus ſcriptas includunt, easque oraturi non modo fronti, ſed & alteri brachio alligant. Legitur plur. & ter.
Exo. 13. ℣. 16. Et erit in ſignum ſuper manũ tuã, & in typos inter oculos ἀσάλευτον. וּלְטוֹטָפֹת
Deut. 6. ℣. 8. Et ligabis ea in ſignũ ſuper manũ tuam, & erunt in typos &c. ἀσάλευτα. לְטֹטָפֹת
Et cap. 11. ℣. 8. Et ligabis ea &c. & erunt in typos inter oculos veſtros .i. in frontalia, (ἀσάλευτα. לְטוֹטָפֹת
טִיחַ Litura, de hoc ſupra in radice טוּחַ leuit, obleuit.

טִיט Lutum, cœnũ, quod in platea amouetur, ideoq; cognationem habet cum מָטַט amotus eſt. Hinc τύντλος lutum, τυντλάζω per lutum ingredior, luto aſpergo, τυντλώδης lutoſus, & priore ט in l mutato fit latinum lutum, lutoſus.
Ieſ. 41. ℣. 4. à fine. Et adorietur principes velut cæmentum, & vt figulus calcabit lutum. καταπατῶν τὸ πυλὸν. טִיט
In reg. Pſ. 18. & 2. Sam. 22. ℣. 43. Tanq; lutum platearum euacuabo eos. ὡς πυλὸν. טִיט
Habac. 2. ℣. 6. Et aggrauat ſuper ſe lutum denſum &c. βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς. עַב טִיט
In quibuſdam exemplaribus eſt compoſita dictio עַבְטִיט: Legitur præterea tantum Ieſa. 57. ℣. penult. Ieremiæ 38. ℣. 6. Mich. 7. ℣. 10. Nahum 3. ℣. 14. Iob 41. ℣. 21. Zachar. 9. ℣. 3. & cap. 10. ℣. 5. Pſalm. 40. ℣. 13. Pſalm. 69. ℣. 15.

טוּל Protelauit, eiecit eminus, & metaphoricè ſignificat aliquid proijcere figendo in terram, quemadmodum telum aut lancea emittitur propulſando & brachijs trudendo. Cognationem habet cum נָטַל tulit, eleuauit, ſuſtulit, nam ſi quid volumus protelare in longinquum eleuatione quadam hoc facimus. Hinc τῆλε & τηλοῦ longè, τηλόθεν de longinquo, τηλόθι procul, & latinum telum quod in longinquum emittitur, item protelo, as, are.

In ȝ.

In 3. Coniug. הֵטִיל protelauit, emiſit, proiecit, Gaudet ferè præpoſitionibus
אֶל עַל בְּ & מִן ideoꝗ ſecundum harum præpoſitionum naturam exponitur. Octies. הֵטִיל
Ionæ 1.℣.4. At Iehoua protelauit (.i.iniecit) ventum magnum ad mare. ἐξήλασε.
Ier.16.℣.13. Itē.22.℣.26. Et protelabo vos de terra hac, ſuper (.i.in) terram quam non וְהֵטַלְתִּי
nouiſtis. ϗ ἀπορρίψω. (λαοσαι. וְהֵטִילֻנִי
Ionæ 1.℣.12. Leuate me & protelate (.i.conijcite) me in mare. ϗ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θά- אֲטִילֵךְ
Ezech.32.℣.4. Et expandam te in terra, ſuper faciem campi protelabo te. πληθήσεται.
Ion.1.℣.5. Et protelauerunt (.i. miſerunt) vaſa quæ in naui erant ad mare. ἐκβολὴν וַיָּטִלוּ
ἐποιήσαντο. וַיְטִלֻהוּ
Et ℣. antep. Et leuauerunt Ionam, & protelauerunt eum ad mare. ἐνέβαλον αὐτὸν. וַיָּטֶל
1.Sam.18.℣.11.& cap.20.℣.33. Et ꝓtelauit Saul lanceam contra eum &c. ἐ ἦρε τὸ δόρυ.
In voce paſsiua. הוּטַל protelatus eſt, ablatus eſt, auulſus eſt. Ter legitur. הוּטְלוּ
Ier.22.℣.pen. Quare protelati ſunt tam ipſe quàm ſemē eius & ꝓiecti &c. ὅτι ἐξερρίφη. יוּטַל
Pro.15.℣.vlt. In ſinum protelabitur (.i.mittetur) ſors, at à Deo omne iudicium eius. יוּטָל
Pſal.37.℣.24. Cum ceciderit non auferetur quod Iehoua ſuſtentat manu ſua. οὐ κατα-
In 2. Con. quadrata. טִלְטֵל protelauit, euulſit omnino. Semel. (ραχθήσεται. מְטַלְטֶלְךָ
Ieſ.22.℣.17. Ecce Iehoua protelat (aut aufert) te ablatione ô vir. ἐκβάλλει.

Inde nomen.

טַלְטֵלָה Sublatio, ablatio, propulſio, extirpatio quæ fit radicitus. Semel inuenitur. טַלְטֵלָה
Ieſ.22.℣.17. Ecce Iehoua protelat te propulſione ô vir .i. funditus te aufert. ἐκτρίψει.

טִירָה Caſtellum, ædificium certo ordine extructum per ambitum. Vide טוּר:

טָלָא Maculauit, commaculauit, reſperſit maculis grandioribus & nigris. Cognationem habet cum טָלַל .i. obtexit, obumbrauit, nam macula obtegit cutem ſeu pellem. Hinc πλάω, καταπλάω inquino, commaculo.

In 1. Con. טָלָא maculauit, maculis reſperſit. Legitur ſexies, vt טָלוּא
Gen.30.℣.31. Separando omne pecus punctis reſperſum & maculatum φαιὸν. וְטָלוּא
Et ℣.32. Et omne quod non eſt punctis reſperſū & maculoſū inter capras. διάλευκοι. הַטְּלֻאִים
Ibid.℣.34. Et ſeparauit in die illo hircos circumligatos, & maculis variegatos, διά- וְהַטְּלֻאֹת
λευκον, omnesꝗ capras punctatas & maculatas .i. maculis latis reſperſas. טְלֻאוֹת
Ezech.16.℣.16. Et feciſti tibi excelſa diſcolaria .i. conſuta ex varijs veſtimentis. εἴδω-
In 2. Con. טִלֵּא commaculauit, conſuit varijs fruſtis. Semel legitur. (λα ῥαπτά. מְטֻלָּאוֹת
Ioſ.9.℣.5. Et calceamenta antiqua & commaculata .i. reſarta varijs fruſtis. τὰ κοῖλα.

טָלֶה Agnus obtectus lana, laniger vel conſperſus varijs maculis. Ideoꝗ cognationē habet cum טָלָא maculauit. Hinc πλάσιον, πλάσιος lanifex, πλασία lanificium. quater in Biblijs vſurpatur.

Ieſ.65.℣.vlt. Lupus & agnus paſcent ſimul, & leo ſicut bos comedet paleam. ϗ ἄρνες. וְטָלֶה
In reg. 1.Sam.7.℣.9. Et accepit Samuel agnum lactis vnum. ἄρνα γαλαθηνὸν. טָלֶה
Et plur. ſcribitur א pro ה Ieſ.40.℣.11. Et brachio ſuo colligit agnos. ἄρνας. טְלָאִים
1.Sam.15.℣.4. Et congregauit Saul populū & recenſuit eos cū agnis ἐν γαλγάλοις. בַּטְּלָאִים

טָלַל Obtexit, contexit, contignauit, tectum poſuit ſupernè. Cognationem habet cum טִיל protelauit, & נָטַל tulit. Hinc Germanicum ein diel/.i. aſſerculus, vel tilen/contignare aſſeribus.

In 2. Con. טִלֵּל contexit, tegulis obtexit. Semel reperitur. וַיְטַלְלֶנּוּ
Nehe.3.℣.15. Et portam fontis reparauit Sallun, &c. & contexit eam. ϗ ἐστέγασεν αὐτὴν.

Inde nomen.

טַל Ros obtegens terram, & ſæpè inuenitur in Biblijs hagiographis. טַל
2.Sam.17.℣.12. Et nos irruemus ſuper eum, velut ros cadet ſuper humum. δρόσος. מִטַּל
In reg. Gen.27.℣.28. Et det tibi Deus de rore cœli vbertatem terræ. ἀπὸ τῆς δρόσου. טַל
In pauſa Deut.33.℣. antep. Quin & cœli eius ſtillabunt rorem. δρόσῳ. טַלֶּךָ
Cum affi. Ieſ.26. antep. Quia ros herbarum eſt ros tuus. ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ.

Conta-

טָמֵא Contaminatus eſt, attaminatus eſt, immundus fuit, idem quod טָמָה Cognationē habet cum אָטַם compreſsit, & טָמַן abſcondit, item cum דֹּמֶן ſterquilinium, nam cōtaminata abſconduntur & ſupprimuntur ne offendant oculos hominū. Hinc tamino, contamino. Conuenit & voce & ſignificatione cum Ebræo.

In 1. Con. טָמֵא immundus fuit, contaminatus eſt. Verbum neutrum.
Num.6.℣.10. Dies vero priores irriti ſint q̃a contaminatū fuit diadema eiꝰ. ἐμιάνθη. טָמֵא
Leuit.12.℣.2. Et immunda erit ſeptem diebus, ſecundum dies ꝛc. καὶ ἀκάθαρτος. טָמְאָה
Ezech.22.℣.4. In ſordibus (.i. idolis) quas (vel quæ) feciſti contaminata. ἐμιαίνου. טָמֵאת
Idem ℣.3. Et fecit idola (.i. ſtercora) ſuper ſe ad contaminandum. τοῦ μιαίνειν. לְטָמְאָה
Leuit.12.℣.2. Secundum dies ſeparationis menſtruoꝝ eius ĩmunda erit. ἀκάθαρτος. תִּטְמָא
Et cap.15.℣.4. Et omne ſuper quo illa iacuerit tempore menſtrui ſui immundum erit. ἀκάθαρτος ἔσται. יִטְמָא
Et omne vas ſuper quo ſederit contaminatum (vel immundum) erit. ἀκαθαρσία. יִטְמָא
Legitur præterea ſæpe Leuit.11. & cap.13. item cap.15.18. Num.5. & ſæpe cap.19. &c.
In voce paſsiua. נִטְמָא contaminatus fuit à ſeipſo, pollutus eſt à ſeipſo.
Oſe.5.℣.3. Quia nunc ſcortatus es Ephraim, contaminatus eſt Iſrael. ἐμιάνθη. נִטְמָא
Ier.2.℣.23. Quomodo dictura es? non ſunt contaminata. οὐκ ἐμιάνθη. נִטְמֵאתִי
Leuit.18.℣.21. Quia in omnibus illis contaminatæ ſunt gentes. נִטְמְאוּ
Ezech.20.℣.30. An non in via patrum veſtroꝝ contaminati eſtis. μιαίνεσθε. נִטְמְאִים
Legitur quoqꝫ Num.5.℣.13. & 27. & 28. & 30. Ezech.13.℣.7. & 13.
In 2. Con. טִמֵּא contaminauit, polluit, inquinauit.
Gen.34.℣.5. Et audiuit Iacob quod contaminauiſſet (Sichē) filiā ſuā Dinam. ἐμίανεν. טִמֵּא
Ezech 33.℣.25. Et vnuſquiſqꝫ vxorem proximi ſui contaminaſtis. ἐμιάνατε. טִמֵּאתֶם
Idem cap.4.℣.14. Ecce anima mea non eſt contaminata. Græci μεμίανται. מְטֻמָּאָה
Leuit.13.℣.44. Vir leproſus eſt, immundus eſt, contaminando contaminabit eū ſacerdos. μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν. טַמֵּא
Et cap.18.℣.antep. Vt non euomat terra vos, cum attaminaueritis eā. ἐν τῷ μιαίνειν. בְּטַמַּאֲכֶם
Ezech.9.℣.7. Contaminate (.i. polluite) domum, & implete atria interfectis. μιάνατε. טַמְּאוּ
Et cap.20.℣.26. Contaminabo quoqꝫ ipſos in muneribus ſuis. καὶ μιανῶ αὐτοὺς. וָאֲטַמֵּא
Num.35.℣.vlt. Et non contaminabis terrā, in qua vos ſedetis .i. habitatis. καὶ οὐ μιανεῖτε תְטַמֵּא
In 4. Con. הִטַּמֵּא contaminauit ſeipſū, polluit ſeipſū. Aliquoties legit. (τὴν γῆν.
Leuit.18.℣.24. Non contaminabitis vos in omnibus illis, quia in omnibus illis cōtaminatæ ſunt ꝛc. μὴ μιαίνεσθε. (θήσονται. תִּטַּמְּאוּ
Et cap.21.℣.1. Sup̃ aĩa (mortua) nemo veſtrꝝ cōtaminabit ſe in populis ſuis. οὐ μιαν- יִטַּמָּא
Ezechiel.14.℣.11. Et non contaminabunt ſe amplius in omnibus præuaricationibus eorum. ἵνα μὴ μιαίνωνται. יִטַּמְּאוּ
Et cap.20.℣.7. Et in ſtercoribꝰ (.i. idolis) Aegyptioꝝ ne cōtaminetis vos μὴ μιαίνεσθε. תִּטַּמָּאוּ
In voce paſsiua הֻטַּמָּא contaminatus eſt, factus eſt immundus. Semel.
Deut.24.℣.4. Non poterit maritus eius prior recipẽ eā in vxorē poſtqꝫ cōtaminata eſt. μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτήν. Rabini contendunt eſſe compoſitū ex hophal & hithpoal. הֻטַּמָּאָה

Inde nomina.

טָמֵא Contaminatus, immundus, nomen participiale ex 1. Coniugatione.
Leuit.11.℣. vltim. Ad diſcernendum inter contaminatum .i. immundum & inter mundum. ἀκαθάρτων. (χείλη. הַטָּמֵא
In reg. Ieſ.6.℣.5. Quia ĩmundus labioꝝ ego ſū in medio populi ĩmundi ꝛc. ἀκάθαρτα טְמֵא
Et plural. Leuit.11.℣.26. Inter omne iumentum quod non diffindit &c. immunda ſunt. ἀκάθαρτα. טְמֵאִים

טְמֵאָה Contaminata, immunda, polluta. Non raro vſurpatur in Biblijs ſacris,
Leuit.11.℣.6. Et lepus quamuis ruminet, tamen vngulam non diuidit, immundus eſt vobis. ἀκάθαρτον. טְמֵאָה
Ezech.22.℣.5. Subſannabunt te, quia immunda nomine es. ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστή. טְמֵאַת

טֻמְאָה Contaminatio, immunditia, inquinamentum, contaminatum &c. Sæpè.
Iud.13.℣.7. Et ne comedas vllū contaminatū .i. nihil ĩmundi comedas. πᾶν ἀκάθαρτον. טֻמְאָה
Cum aff. Leuit.15.℣.3. Hæc erit ĩmunditia eius in fluxu ſuo. ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτος. טֻמְאָתוֹ
In reg. Leu.5.℣.3. Aut quū tetigerit ĩmundiciā hoĩs quæcunqꝫ fuerit. ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου. בְּטֻמְאַת

Et plur. Leu.16.℣.16.Et expiabit ſuꝑ ſãctuario ab im̃ũdicijs filiorꝝ Iſrael. ἀκαθαρσιῶν. מִטֻּמְאֹת
Cum affi.in eod.℣. Quod habitat cum eis inter contaminationes eorꝝ. ἐν μέσῳ ἀκα-(θαρσίας αὐτῶν. טֻמְאֹתָם

טָמָה Immundns fuit, contaminatus eſt, attaminatus eſt, idem טָמֵא Hinc latini acceperunt, tamino quod tantum in compoſitione vſurpant contamino, attamino.
In Con. paſsiua. נִטְמָה contaminatus eſt. Bis legitur, vt,
Iob 18.℣.3.Quare reputamur vt iumentũ, cõtaminati ſumꝰ in oculis veſtris. σεσιωπή-(καμεν. נִטְמִינוּ
Leuit.11.℣.5.à fine. Et non contaminabitis voſipſos in eis vt reddamini immundi. (καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις. וְנִטְמֵתֶם

טָמַן Condidit ſub terra, recondidit ſub puluere terræ, abſcondit, occultauit in vel ſub terra. Cognationem habet cum דֹּמֶן fimus terræ, fimetum, & cum אֲדָמָה .i. terra, humus, non enim aliam occultationẽ ſignificat niſi ſub humo ſeu fimo terræ. Hinc ταμιεύω recondo, repono, item hinc μαντεύομαι vaticinor de theſauris reconditis, μίνθος ſtercus.
In 1. Con. טָמַן abſcondit. Regit Actũm cum præpoſitione ב vel תַּחַת:
Pſ.35.℣.8.Et rete eius, quod abſcondit, capiat eũ, cadat in calamitatẽ. ἔκρυψε. טָמַן
Ier.43.℣.9.Accipe manu tua lapides grãdes, & abſcõdes(.i.defodies) eos. καὶ κατάκρυ-(ψον. וּטְמַנְתָּם
Iob 18.℣.10.Abſconditus in terra eſt funis eius, & decipula eius in ſemita. κέκρυπται. טָמוּן
Et cap. 31.℣.33. Si operui vt Adam tranſgreſsiones meas, ad abſcondendum in latibulo. ἔκρυψα. לִטְמוֹן
Ier.13.℣.6.Et tolle inde cingulũ quod mandaui tibi ad abſcõdendũ illud. κατάκρυψον. לְטָמְנוֹ
Iob 40.℣.8.Abſconde illos in puluere, facies eorꝝ conſtringe in occulto. κρύψον. טָמְנֵם
Gen.35.℣.4.Et recondidit.i. defodit eos ſubter ilicem quæ eſt in Sichẽ. κατέκρυψεν. וַיִּטְמֹן
Ier.13.℣.5.Et abij atq; abſcondi illud .i. defodi cingulum in Euphrate. ἔκρυψα. וָאֶטְמְנֵהוּ
Legitur etiam Exo.2.℣.12.Deut.33.℣.19.Ioſ.7.℣.21.& 22 Pſ.9.℣.16.& Pſ.31.℣.5.
In voce paſsiua. נִטְמַן abſconditus eſt à ſeipſo. Legitur tantum ſemel, vt,
Ieſ.2.℣.10.Ingredere petram & abſcondere in puluere à facie. καὶ κρύπτεσθε. וְהִטָּמֵן
In 3. Con. הִטְמִין abſcondit, fecit abſcondi. Bis tantum legit̃, vt,
2.Reg.7.℣.8.Tulerunt inde argentũ & aurꝝ & veſtes, atq; abeuntes reconderunt. (κατέκρυψαν. וַיַּטְמִנוּ
Et reuerſi ingreſsi ſunt aliud tentorium, & inde quoq; tulerunt &c. & abſconderunt. וַיַּטְמִנוּ

Inde nomen.

מַטְמוֹן Theſaurus qui eſt reconditus & occultatus, repoſitio. Aliquoties reperitur. מַטְמוֹן
Gẽ.43.℣.22.Deꝰ veſter & Deꝰ patris veſtri dedit vobis theſaurꝝ in ſaccos. θησαυρὸς. וְכַמַּטְמוֹנִים
Et plur. Pro.2.℣.4.Si quæſieris eam(ſapientiam)&c. & vt theſauros inueſtigaueris. וּמַטְמֻנֵי
In reg. Ieſ.45.℣.3.Et dabo vobis theſauros caliginis, & repoſitiones abſconſionum. (θησαυρὸς.

טֶנֶא Tina, tinia, vas quo aliquid continetur, Hier. vertit cartallum .i. ſporta aut caniſtrum in ſummitate amplum & extentum, Cognationem habet נָטָה extendit. Hinc tina, tinia, item teneo, contineo, & germanicum ein Thunne. Quater legitur in Biblijs ſacris, vt,
Deut.26.℣.2.Tolles de primitijs cunctorꝝ fructuũ &c. & pones in tina. εἰς κάρταλλον. בַּטֶּנֶא
Et ℣.4.Et accipiet ſacerdos tinam(vel ſportam) de manu tua. τὸν κάρταλλον. הַטֶּנֶא
Cũ affi. Deut.28.℣.4.Benedicta(.i.fauſta) ſit ſporta tua atq; reliqæ tuæ. ἀποθῆκαί σου. טַנְאֲךָ
Et ℣.16.Maledicta ſit tina tua.i.arca panaria tua ſit vacua. ἀποθῆκαι σου. טַנְאֲךָ

טָנַף Fœdauit, defœdauit, coinquinauit. Cognationẽ habet cum נָטַף ſtillauit, nam fœdare eſt ſe conſpurcare aqs turbidis, vt ex illarꝝ ſtillis diſperſis macula fœda contrahat̃. Hinc ꝑ conuerſionẽ radicis & omiſſo Nun fit fœdo as are, defœdare, offendo.
In 2. Con. טִנֵּף fœdauit, defœdauit. Legitur tantum ſemel.
Cant.5.℣.4. Ablui pedes meos, quomodo defœdabo eos.i.coinquinabo eos; πῶς (μολυνῶ αὐτούς. אֲטַנְּפֵם

טָעָה Errauit, aberrauit, receſsit à ſcopo, oberrauit, idem quod תָּעָה. Cognationem habet cum חָטָא peccauit. Hinc τάω πλιταίω erro, oberro &c.
In 3. Con. הִטְעָה fecit errare.i. ſeduxit. Semel reperitur.
Ezech.13.℣.10, Ob id quod errare fecerunt populũ meũ dicentes, pax &c. ἐπλάνησαν. הִטְעוּ

Guſtauit,

טָעַם Guſtauit paululum ſeu modicum, deguſtauit, ſenſit guſtum, Eſt autem guſtare modicum cibi vel potus palato ſeu lingua probare quem habeat ſaporem. Cognationem habet cum מְעַט .i. modicum, nam primoribus labris aliquid parum attingendo ſentimus ſaporem. Hinc πμάω deſidero, guſtare cupio.

In 1. Con. טָעַם guſtauit, deguſtauit. Vſurpatur in his locis. (ἐγεύσατο.
1.Sam.14.℣.25.Vt vindicer de inimicis meis, & non guſtauit cunctus popus cibū. טָעַם
Et ℣.30.Nam illuxerunt oculi mei quod guſtauerim paꝝ mellis huius.ἐγευσάμην. טָעַמְתִּי
Et ℣.45.Guſtando guſtaui cum extrema parte virgæ ꝛc. modicū mellis.γευσάμενος. טָעֹם
Pſ.34.℣.9.Guſtate(.i. ſentite) & videte, quoniam bonus eſt Iehoua.γεύσασθε. טַעֲמוּ
2.Sam.3.℣.34.Et ſic addat ſi ante occaſū ſolis guſtauero panem.ἐὰν μὴ γεύσωμαι ἄρτου. אֶטְעַם
Iob 34.℣.3.Et palatum guſtabit ad comedendum.γεύεται. (σαν. יִטְעַם
Ionæ 3.℣.7.Neqꝫ homo, neqꝫ iumentū ꝛc. neqꝫ greges quicqꝫ guſtabūt.μὴ γευσάσθω- יִטְעֲמוּ
Legitur præterea tantum 2.Sam.19.℣.36.& Pro.31.℣.15.Iob.12.11.

Inde nomina.

טַעַם Guſtus, ſapor, Et metaphoricè ſenſus, ſententia, ἐνθύμημα.
Iob 6.℣.6.Num ſapor eſt in fluore(vel ſaliua) albuminis? γεῦμα.
In reg.Ionæ 3.℣.8.Et dixit in Niniue, ex ſententia regis & magnatum eius. טַעַם
Cum affi.Num.11.℣.8.Et erat ſapor eius, velut ſapor ſucci pinguedinis.ὡσεὶ γεῦμα. מִטַּעַם טַעְמוֹ

מַטְעַמִּים Pulmenta ſapida, cibi delicati. Eſt plur. num. tantum & 6. legitur in vno capite.
Gen.27.℣.4.Et fac mihi cibos ſapidos ſicut dilexi.i.quibus libēter veſcor.ἐδέσματα. מַטְעַמִּים

מַטְעַמּוֹת Edulia ſapida, dapes ſapidæ. Legitur tantum bis, vt,
Cum affi.Pro.23.℣.3.& 6.Et ne concupiſcas dapes eius ſapipas. τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ. לְמַטְעַמּוֹתָיו

טָעַן Grauiter & vehementer onerauit, impoſuit onus difficile, aggrauauit vehementer, item gladio onerare ſeu aggrauare eſt aliquem multis ictibus & vehementer transfodere, ſeu percutere. Hinc δεινός vehemens, grauis, difficilis, δεινῶς grauiter, δεινότης vehementia, difficultas, δεινεύω aggrauo, Item θείνω .i. verbero grauiter, pulſo, θένω, θεναρίζω percutio vehementer.

In 1. Con. טָעַן onerauit vehementer, aggrauauit. Bis legitur.
Ieſ.14.℣.20.Velut veſtimentum occiſoꝝ, aggrauatoꝝ gladio. κεκεντημένων. מְטֹעֲנֵי
Gen.45.℣.17.Aggrauate (onerate) iumenta veſtra, & ite. γεμίσατε. טַעֲנוּ

טָפַח Palma expandit & diſtendit aliquid quemadmodum matres ſolent palma explanare infantes recens natos, vt ipſorum membra in planum & longum diſtendantur & creſcant, ne fiant diſtorta. Cognationem habet cum פָּתַח aperuit. Hinc per metatheſin literarum πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι expando, extendo, Latini interponunt n. vt pando, expando, oppando, præpando.

In 2. Con. טִפַּח expandit palma, diſtendit manu paſſa. Bis legitur.
Thren.2.℣.vlt.Quos (infantes) expandi .i. educaui & euexi.ὡς ἐπεκράτησα. טִפַּחְתִּי
Ieſ.48.℣.13.Etenim manꝰ mea fūdauit terrā, & dextera mea expādit cœlos. ἐστερέωσε. טִפְּחָה

Inde nomina.

טֹפַח Palma, manus paſſa, manus plana & extenſa in tranſuerſum. ein quere hand. Item palmus, menſura palmæ .i. quatuor digitorum tranſuerſorum. Conſtituunt enim quatuor palmi cubitum vnum. Sexies extat, vt, (παλαιστοῦ.
Exo.25.℣.24. Et facies ei clauſam palmi .i. quatuor digitorum latam circumquaqꝫ. טֹפַח
Et cap.37.℣.12.Et fecit ei clauſuram palmi(latam)circumquaqꝫ. טֹפַח
Ezech.40.℣.5.Calamus menſorius ſex cubitoꝝ & palmi.καὶ παλαιστῆ. וָטֹפַח
Legitur præterea tantum Ezech.40.℣.5.& 43. item cap.43.℣.13.

טֶפַח Palmus, manus paſſa, ſi ædificijs tribuit ſignificat ſubgrundia, partem tecti prominentis qua ſtillicidia à parietibus arcentur, quia illa pars tecti prominebat ad latitudinem palmi. Ter legitur in Biblijs, vt,
1.Reg.7.℣.26.& 2.Par.4.℣.5. Et craſsities eius(habebat)palmum. טֶפַח
Et plur.in forma fœm. Pſ.39.℣.6.Ecce inſtar palmi conſtituiſti dies meos.παλαισταὶ. טְפָחוֹת
1. Regum 7.℣.9. A fundamento vſqꝫ ad ſuggrundia. Hieronymus ad ſummitatem parietum.καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστῆς. הַטְּפָחוֹת

טִפֻּחִים Expanſiones palmares, infantes palmi magnitudine. Semel legitur, vt
Thren. 2. ℣. antep. Adeò vt comederent mulieres fœtus ſuos infantes expanſionū טִפֻּחִים
.i. palmi magnitudine, vel quorum membra expandebantur.

מִטְפַּחַת Velum paſſum, peplum quo mulieres veſtiuntur. Bis tantum reperitur. הַמִּטְפַּחַת
Ruth 3. ℣. 16. Adhibe velum quod eſt ſuper te, & tene illud. περίζωμα τὸ ἐπάνω σου. וְהַמִּטְפָּחוֹת
Et plur. Ieſ. 3. ℣. 22. Et ſuppara & palliola, & vela (ſeu pepla) καὶ τὰ ἐπιβλήματα.

טָפַל Tabellas ſcripſit, tabulis notauit, tabulas conſtruxit ad ſcribendum aptas, concinnauit & compegit tabulas ex quacunqꝫ materia, conſuit tabellas vt in eis notarentur teſtimonia, nam olim tabulis cereis ſcribi conſueuerant. Hinc tabulo, contabulo, id eſt, compingo, concinno, coniungo tabulas. Et germanicum Taffel/ſchreibtaffel.

In 1. Con. טָפַל tabulauit, ſcripſit tabellas, Conſtruitur cum עַל & 3. legitur. טָפְלוּ
Pſ. 119. in ט Cōtabulauerūt aduerſū me mēdaciū. i. falſas tabellas ſcripſerūt. ἐπληθύνθη. טֹפְלֵי
Iob 13. ℣. 4. Atq; vos oēs eſtis cōpactores falſi .i. falſas tabulas cōſtruitis. ἰατροὶ ἄδικοι. וַתִּטְפֹּל
Et cap. 14. ℣. 17. Obſignata eſt in faſciculo tranſgreſsio mea, & tabellas ſcripſiſti contra iniquitatem meam .i. iniquitas mea notata eſt tabellis tuis. ἐπεσημήνω.

טִפְסַר Dux, princeps. Eſt nomen Chaldaicum, vel poteſt eſſe compoſitum ex סַר idem quod שַׂר princeps, & טַף paruulus, non enim ſignificat ſumum principem & gubernatorem ſed minorem ducem, & legitur bis in Biblijs, vt טִפְסָר
Ier. 51. ℣. 26. Præficite contra eam (terram) principem, adducite equos. βελοστάσεις וְטַפְסְרַיִךְ
Et plur. cum affi. Nah. 3. E. 16. Et principes tui ſunt tanqꝫ attelaborum examen.

טָפַף Supploſit inceſſu, ſonitum edidit ambulando qui ex impulſu reſultat, crepitauit pedibus. Vnde crepitus pedum, Cicero in topicis. Cognationem habet cum תָּפַף percuſsit, nam ſignificat repercuſsionem crepidarum. Hinc τύπτω verbero, percutio, ſono, τυπή percuſsio, & germanicum tappen.

In 1. Con. טָפַף ſupploſit crepidis. Legitur tantum ſemel.
Ieſ. 3. ℣. 16. Eundo & ſupplodendo ambulabunt, German. auff pantoffel tappen. καὶ τῇ וְטָפוֹף
πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι.

Inde nomen.

טַף Pubes, infans, paruulus qui iam incipit incedere ſupplodendo. Eſt collectiuum nomen, ideoqꝫ caret plurali numero, Græci pro ט ſubſtituunt ν literam eiuſdem inſtrumenti, vt νήπιον .i. infans. Sæpius vſurpatur in Biblijs ſacris. הַטַּף
Ier. 43. ℣. 6. Viros & mulieres & infantes, & filias regis. Græci καὶ τὰ νήπια. הַטַּף
Num. 31. ℣. 18. Et omnes paruulæ inter mulieres quæ non cognouerint &c.
In pauſa. Geneſ. 47. ℣. 12. Et nutriuit Ioſeph patrem ſuum & fratres &c. iuxta paruulos. κατὰ σώματα. הַטָּף
טַפָּם
Cum affi. Gen. 34. ℣. antep. Et cunctam ſubſtantiam eorꝝ, & oēs paruulos eorꝝ. טַפְּכֶם
Deut. 29. ℣. 10. Pubes veſtra, vxores veſtræ, & peregrinꝰ q̄ eſt in caſtris tuis. τὰ τέκνα (ὑμῶν.
Item Num. 31. ℣. 9. 17. 8. cap. 32. ℣. 16. 17. 24. & 27. &c.

טָפַשׁ Adipoſus fuit, craſſus fuit adipe, incraſſatus eſt omēto, craſſeſcebat adipe, coagulatus eſt. Cognationē habet cū פָּשַׁט extendit. Hinc eſt latinū adeps, adipoſus, Dicit̃ .n. tant̃ de craſsicie adipis. Et germani hinc per metatheſin literaꝝ accepunt, feiſt.

In 1. Con. טָפַשׁ craſſus fuit pinguedine, coagulatus eſt. Legit̃ tantum ſemel. טָפַשׁ
Pſ. 119. in ט. Quoꝝ cor craſſeſcebat vt adeps. Hieron. coagulatum eſt. ἐτυρώθη.

טָרַד Tardauit, ꝓtruſit iugiter, detruſit continuè. Et propriè dicit̃ de ſtillis, quæ guttatim cadunt & tam copioſæ vt vna aliam extrudere & ꝓpellere videat̃. Hinc ταράττω & θράττω turbo, diſturbo, &c. Et latinum tardo, trudo, detrudo, extrudo, &c.

In 1. Con. טָרַד tardauit, extruſit, continuauit. Bis legitur. טֹרֵד
Pro. 19. ℣. 13. Et ſtillicidium tardans (.i. continuum) ſunt contentiones vxoris. טֹרֵד
Et cap. 27. ℣. 15. Stillicidiū tardans in die pluuię, et mulier rixoſa æqꝑat̃ ei. ἐκβάλλουσιν

טְרִיָּה Putrida, & putredo, adiectiuè & ſubſtantiuè vſurpatur, à verbo inuſitato טָרָה putruit, purulentus fuit, Et propriè dicitur de corpore contrahente ſaniem & purulentiam ex vulneratione ſeu contritione. Hinc τρέω & τέρω .i. tero, attero, contero. Item τρώω, τρώσκω, τιτρώσκω, λιτράω, τιτραίνω, vulnero, θραύω, καταθραύω vulnero, τραῦμα vulnus putreſcens, τρῶσις vulneratio. Bis legitur.

Ieſ.1.℣.6. Vulnus, & liuor & plaga purulēta. Sept. οὔτε τραῦμα οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα. טְרִיָּה
Iudic.15.℣.15. Et inuenit maxillam aſini putridam (vel putredinis) ἐξερριμμένον. טְרִיָּה

טָרַח Faceſsit negotium, fatigauit aliquem negocijs, vexauit negocijs, aggrauauit aliquem negocijs, laboribus defatigauit. Hinc τείρω laboro, affligo, diuexo, τρύχω, τρυχόω vexo, defatigo, τραχύνω aſperum facio, τρύσκω vexo, τρύσις labor, ὁ τρυσμὸς aggrauatio ἱδρόω ſudo ἱδρὼς ſudor.

In 3. Con. הִטְרִיחַ aggrauauit negocijs. Legitur tantum ſemel, vt, (πλάσσει.
Iob 37.℣.11. Etenim irrigatione aggrauabit nubē .i. negociū rigandi dat nubi. κατα- יַטְרִיחַ

Inde nomen.

טֹרַח Grauamen, fatigatio, moleſtia, labor, τρύσις labor, vexatio laboris. Bis legitur.

Ieſ.1.℣.14. Solēnitates veſtras odit aīa mea, factæ ſūt ſuꝑ me in grauamē. εἰς πλησ- לְטֹרַח
Cū aff. Deu.1.℣.12. Quomō ſuſtinebo ſolꝰ ego grauamē veſtrꝝ: κόπον ὑμῶν. (μονήν. טָרְחֲכֶם

טֶרֶם Antequam, priuſquam, maturius quam &c. & ſemper importat negationem ſiue priuationem quandam, at קֶדֶם prius, anterius, eſt affirmatiuum. Cognationem habet cum מָטַר maturauit pluuijs, demiſit pluuiam maturam. δρομαῖος velox, δρομάς, δρομεύς curſor præoccupans alios, δρόμος, δρόμημα curſus, δρομικός curſiuus, δρομέω, δρομάσσω curro, præuenio cæteros. Aliquoties legitur.

Gen.2.℣.5. Et omne virgultū campi, anteꝗ̃ eſſet in terra .i. dum nondū eſſet. πρὸ τοῦ. טֶרֶם
Et cap.37.℣.17. Et viderūt eū ꝓcul, & anteꝗ̃ acceſsiſſet ad eos .i. cū nōdū acceſſ. ꝛc. וּבְטֶרֶם
Hagg.2.℣.15. Anteꝗ̃ ponere lapidem ad lapidem in templo Iehoua. מִטֶּרֶם
Exod.10.℣.7. Num priuſꝗ̃ ſcies, perijt Aegyptus? .i. nondum ſcis ꝙ perijt &c. הֲטֶרֶם

טָרַף Carpſit dentibus, diſcerpſit, lacerauit, prædatus eſt dentibus, vt cum beſtiæ prædam inuenientes dentibus diſcerpunt, eamꝗ; deuorant aut catulis ſuis cibum & alimentum parant. Cognationem habet cum פָּרַט .i. oblectatus eſt. Hinc δρέπω, δρέπομαι .i. carpo, ἀποδρέπομαι decerpo, & τρέφω .i. alo, τροφή, θρέπτρον, θρεπτήριον nutrimentum. Item θρύπτω in minutas partes decerpo, δρύπτω, δρύπτομαι lacero vnguibus, τρυφάω, τέρπομαι delicior in cibo, τέρπω delecto, τράπεζα menſa, in qua cibus carpit' ſeu comeditur. Et per conuerſionem radicis prædor, deprædor, præda.

In 1. Con. טָרַף diſcerpſit, lacerauit prædam, prædatus eſt.
Deut.33.℣.20. Tanquam leo morabitur, & diſcerpet brachiū atꝗ; verticē. συντρίψας. וְטָרַף
Ezech.22.℣.25. Velut leo rugiens diſcerpit prædam, animam deuorauerunt. ἁρπάζον טֹרֵף
Exo.22.℣.13. Si lacerando dilaceratum fuerit, afferat illud in teſtem. θηριάλωτον. טָרֹף
Ezech.19.℣.3. Et didicit lacerare prædam, quin & homines deuorauit. ἁρπάζειν. לִטְרָף־
Oſeæ 5.℣.vlt. Ego ego diſcerpam & vadam atꝗ; tollam, vt nemo eripiat. ἁρπῶμαι. אֶטְרֹף
Amos 1.℣.11. Et diſcerpſit perpetuo ira eius, & furorem ſuum ſeruauit. ἡτοίμασεν. וַיִּטְרֹף
Gen.49.℣.27. Biniamin eſt lupus qui diſcerpet, manè comedet prædam. ἅρπαξ. יִטְרָף
Inuenitur præterea Pſalm.7.℣.3. & Pſalm.17.℣.12. item Pſalm.50.℣.penultim.
Iob 16.℣.9. & cap.18.℣.4.

In voce paſsiua נִטְרַף diſcerptus eſt, dilaceratus eſt. Bis legitur.
Exo.22.℣.12. Si lacerando dilaceratum fuerit, afferat illud in teſtem & nō perſoluet. יִטָּרֵף
Iere.5.℣.6. Pardus vigilat ſuper ciuitates eorꝝ, omnis egrediens diſcerpet. θηρεύσονται. יִטָּרֵף
In 2. Coniug. paſsiua טֹ ף diſcerptus eſt, dilaceratus eſt omnino. Bis.
Gen.37.℣.4. à fine. Fera peſsima deuorauit eū, diſcerpēdo diſcerptꝰ eſt Ioſeph. ἥρπας. טֹרַף
Et cap.44.℣.28. Vnꝰ egreſſꝰ eſt à me, de quo dixi, lacerādo laceratꝰ eſt. θηριόβρωτος. טֹרָף
In 3. Con. הִטְרִיף fecit carpere cibum, cibauit. Semel reperitur. (ἐγένετο.
Pro.30.℣.8. Inopiam & diuitias ne dederis mihi, ſed fac me decerpere panem &c. הַטְרִיפֵנִי

Inde nomina.

טָרָף Carptus, carptura, Eſt nomen & legitur ſemel, vbi tñ latinis exponitur decerptū.
Geneſ. 8. ℣. 11. Et venit ad eum columba &c. Et ecce folium oleæ decerptum in ore ſuo. κάρφος. טָרָף

טֶרֶף Præda cibi, eſca quæ carpitur, Item ramus proferens fructus comeſtibiles. Sæpe.
Pſ. 111. ℣. 5. Eſcam dedit timentibus ſe, recordatus eſt in æternū fœderis ſui. τροφὴν. טֶרֶף
In pauſa. Pſalm. 104. ℣. 21. Catuli rugiunt ad prædam, & ad quærendum à Deo cibū ſuum. τ' ἁρπάσαι. לַטָּרֶף
Cum affi. Ieſa. 31. ℣. 4. Quemadmodum fremit leo, & catulus ſup p̄da ſua. ἐπὶ τῇ θήρᾳ. טַרְפּוֹ
Et plur. in reg. Ezech. 17. ℣. 9. An non omnes eſcæ germinis eius areſcent? טַרְפֵּי

טְרֵפָה Diſcerptio, & accipitur pro animali diſcerpto & lacerato à feris. Sæpe legitur.
Leuit. 22. ℣. 8. Cadauer & à feris diſcerptum ne edat vt eo contaminetur. וּטְרֵפָה
Exo. 22. ℣. vlt. Et carnē in campo diſcerptā non edetis, ſed cani obijcietis. θηριάλωτον. טְרֵפָה

י. Pſalm. 34.

יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃

יָאַב Auidè deſiderauit, concupiuit, animo auido appetijt. Cognationem habet cum אָבָה voluit, animo propenſo affectus eſt erga aliquem. Item אָהַב dilexit. Affinitate reſpicit ad תָּאַב optauit, oppetijt. Hinc εὔχομαι, .i. opto. Et latinum aueo, es, ere.

In 1. Con. יָאַב deſiderauit auidè. Conſtruitur cum datiuo, & ſemel reperitur.
Pſ. 119. in Pe. Os meum aperui & anhelaui, quia ad præcepta tua deſideraui. ἐπεπόθησα. יָאַבְתִּי

יָאַל Soluit, reſoluit, diſſoluit, accipitur tam in bonam quam malam partem. Cognationem habet cum אָלַל in nihilum redactus eſt, לָאָה defatigatus eſt ex reſolutione virium. Hinc λύω ſoluo, ἀλύω, ἀλυέσκω & ἀλύσκω reſoluor viribus, langueo παραλύω diſſoluo, ἐπιλύομαι ſoluo, &c. Hinc latini volo, germani ich wil ꝛc. λάω λῶ volo &c.

In 1. Coniug. paſſiua נוֹאַל diſſolutus eſt. Quater legitur, vt.
Num. 12. ℣. 11. Ne quæſo ponas ſup nos peccatum, quia diſſoluti ſumus. ἠγνοήσαμεν. נוֹאַלְנוּ
Ieſ. 19. ℣. 13. Diſſoluti ſunt principes Zoan, deuaſtati ſunt principes Noph. ἐξέλιπεν. נוֹאֲלוּ
Ier. 5. ℣. 4. Attamen exhauſti ſunt, diſſoluti ſunt, quia non nouerunt viam &c. נוֹאֲלוּ
Et cap. 50. ℣. 36. Gladius ad vates & diſſoluentur. Græci ἐ παραλυθήσονται). וְנוֹאָלוּ

In 3. Coniug. הוֹאִיל ſoluit, reſoluit, fecit ſolutionem, & propriè ſignificat reſolui ad aliquā actionem, ſoluere ſe ad aliquid agendū, hoc latinis eſt incipere, vel tentare aliquid, & ſemper præponitur alij verbo, cuius ſolutionem ſeu inchoationem adfert, Græcis eſt ἐπιλύομαι.
Deut 1. ℣. 5. Trans Iordanē in terra Moab ſoluit Moſe declarare legem hanc. ἤρξατο. הוֹאִיל
Gen. 18. ℣. 27. Ecce nunc cœpi loqui Dño. Et ℣. 31. Ecce nunc volui loqui. ἠρξάμην. הוֹאַלְתִּי
Ioſ. 7. ℣. 7. Et vtinam cœpiſſemus & ſediſſemus (manendo) trans Iordanē. κατεμείναμεν. הוֹאַלְנוּ
2. Reg. 5. ℣. 23. Et dixit Naeman, Incipe, ſume duo talenta coegitq́ eum &c. הוֹאֵל
Iob 6. ℣. 28. Et nunc incipite, reſpicite in me. Septuag. εἰσβλέψας. הוֹאִילוּ
2. Reg. 6. ℣. 3. Et dixit vnus, incipe nunc & vade cum ſeruis tuis. (ξάμενος. הוֹאֶל
Iob 6. ℣. 9. Et ſoluet (.i. incipiet) Deus & contundet me, & faciet tranſilire manū. δὲ- וְיֹאֵל
Exo. 2. ℣. 21. Et cœpit Moſe habitare cum viro, & dedit Zipporam filiam ſuam &c. וַיּוֹאֶל
1. Sam. 14. ℣. 25. Et diſſoluit adiurando Saul populū. Cōponit̃ ex יָאַל ſoluit, & אָלָה: וַיֹּאֶל
Et. 1 Sam. 12. ℣. 22. 1. Sam. 17. ℣. 40. & 2. Sam. 7. ℣. 29. 1. Par. 17. ℣. 27. Iud. 1. ℣. 27. & 35. ꝛc.

יְאֹר Riuus, amnis, fluuius limpidior qui habet aquas perlucidas & clariores. Cognationem habet cum אוֹר illuxit, item cum נָהַר fluxit, & רָוָה irrigauit. Hinc ἐρωέω, ῥυέω fluo, ἐρωὴς & ῥύαξ riuus, Et latinum riuo, deriuo, corriuo, Item riuus.
Gen. 41. ℣. 1. Et Pharao ſomniabat, & ecce ſtabat ad riuum ꝛc. ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. הַיְאֹר
Amos 9. ℣. 5. Et aſcendet tanq̃ riuus totus ipſe, & ꝓfundus erit vt fluuius. ὡς ποταμός. כַּיְאֹר
Ieremiæ 46.

Ier.46.℣.7.qs ẽ iſte q vt fluuiꝰ aſcẽdet.Et ℣.8. Aegyptus vt fluuiꝰ aſcẽdet.ὡς ποταμὸς כַּיְאוֹר
Cum He locali à tergo.Exo.1.℣.vlt.Oēm filiū natū in riuū deijcietis. εἰς τὸν ποταμόν. הַיְאֹרָה
Cum affi.Ezech.29.℣.3.Mihi eſt riuus meus, & ego feci eum.ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοί. יְאֹרִי
Et plur.Exo.8.℣.5.Extende manum tuā cum baculo tuo ſuper flumina,ſuꝑ riuos. הַיְאֹרִים
Cum affi.Ezech 29.℣.3.Recubantem in medio fluuiorum ſuorum. ἐν μέσῳ ποταμῶν. יְאֹרָיו
In reg.Ieſ 19.℣.6.Et exiccabuntur riui Aegypti(vel aggeris) Græci διώρυγες. יְאֹרֵי
Sæpè Geneſ. 41. & Exod.7.8.Eſa.9.Ezech.29.

אר Riuus,item pluuia magna & denſa inſtar riui, pluuia riualis. Sæpè.
Amos 8.℣.8.Et aſcendet tanq̃ riuꝰ vniuerſa terra ꝛc.ſicut riuus Aegypti.ὡς ποταμὸς. כָּאֹר
Ieſ.18.℣.4.Sicut calor candidus poſt riualē pluuiā.ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας. אוֹר
Cum affi.Iob 37.℣.11.Irrigatione aggrauabit ꝛc. diſsipabit nubeculā pluuiæ ſuæ. אוֹרוֹ
Et plur.Ieſ.24.℣.15.In riuulis glorificate Dominum in inſulis maris. בָּאֻרִים

אורת Herbæ virides quæ iuxta riuulos propter humorem ſuccreſcunt. Bis.
Ieſ.26.℣.antep.Quoniam (vt)ros riuorum (ſeu herbarum)eſt ros tuus. אוֹרֹת
2.Reg.4.℣.39.Et egreſſus eſt vnus in campum ad colligendū herbas virides. ἀριώθ. אֹרֹת

יאש Deſtitit ab incepto fruſtratus ſpe ſua,omiſit rem cuius ſucceſſus non poteſt ſperari,abſtinuit à re vana, deſperauit. Cognationem habet cum שָׁוְא .i.vanum,fruſtra, & cum שָׁאָה conquaſſatus eſt, vt ſi quis diu in re vana anxiatur & tandem ꝑtæſus deſiſtit. Hinc german. aus/es iſt aus/actū eſt,vox deſpondentis aīi.Quinq́ues legit.

In 1.Con.paſsiua נוֹאַשׁ coactus eſt deſiſtere,remotus eſt à ſeipſo per deſperationē.
1.Sam.27.℣.1 Et remouebitur à me Saul ad quærendum me amplius ꝛc. καὶ ἀνῇ. וְנוֹאַשׁ
Ieſ.57.℣.10.In multitudine viæ tuæ laboraſti, non dixiſti,actū eſt, es iſt aus. παύσομαι. נוֹאָשׁ
Ier.2.℣.25.Prohibe pedem tuum ꝛc. & dixiſti,actum eſt(vel deſpatum eſt)ἀνδριοῦμαι. נוֹאָשׁ
Et cap.18.℣.12.Et dixerūt deſpatū eſt,nos ſequemur cogitatiões veſtras.ἀνδριούμεθα. נוֹאָשׁ
Iob 6.℣.5.à fine. Et ad ventilandum (.i. diſsipandum) verba deſperati. παύσῃ. נוֹאָשׁ
In 2. Con. יֵאֵשׁ abſtinuit,omiſit. Legitur tantum ſemel.
Eccle.2.℣.20.Et circuiui (cogitationibus) ad abſtinendum cor meum ꝛc. ἀνατάξασθαι. לְיַאֵשׁ

יאת Conuenit pulchrè,recte congruit,decentibus moribus conuenit, conſenſit. Cognationē habet cum אָתָה venit rectà. Hinc ἔθω aſſueſco, ἔθος mos,ἐθίζω aſſuefacio, ἦθος mores,ἠθικὴ Ethica moralis , συνήθεια conſuetudo, morum congruentia.

In 1.Con.יָאַת conuenit,conſenſit. Legitur quinquies in Biblijs.
Ier.10.℣.7.Quis non timebit te ô rex gentium,quia tibi conuenit(decor)σοὶ γὰρ πρέπει יָאָתָה
Gen.34.℣.15.In hoc conueniemus vobiſcum,ſi eritis vt nos, & circumcidatur &c. נֵאוֹת
Et ℣.22.Veruntamen in hoc conuenient(vel acquieſcent)nobis viri. ὁμοιωθήσονται. יֵאֹתוּ
Et ℣.23.Tantummodo conueniamus .i. acquieſcamus illis ꝛc.ὁμοιωθῶμεν. נֵאוֹתָה
2.Reg.12.℣.9.Et cõſenſerunt(vel acquieuerunt)ſacerdotes vt non ꝛc.καὶ συνεφώνησαν. וַיֵּאֹתוּ

יבב Pipauit,id eſt,exclamauit voce non rudi ſed ſubtili & acuta inſtar pullorum,propriè dicitur de gallinis & per translationem tribuitur fœminis illis quæ natura exilē vocem emittunt non craſſam vt viri. Cognationem habet cum בּוֹב pupus fui, & cum אָבִיב puber fuit. Hinc πιπίζω & latinum pipo,vel pipio. Germanicè pipen/ Et cum ב ſimpilci εἴβω gemo,ἰβύω clamo,ἰπύω , ἀπύω clamo, ſono.

In 2. Con. יִבֵּב pipauit cõtinuè,exclamauit,eiulauit. Semel reperitur.
Iudic.5.℣.4.à fine. Per feneſtram proſpexit,& pipauit(.i. vlulauit)mater Siſaræ. וַתְּיַבֵּב

יבד Perijt,interijt,idem quod אָבַד de quo ſupra. Cognationem habet cum אָדַב דָּאַב .i. tabuit,contabuit. הוּב Hinc φθίω,φθίνω , φθινύω φθείρω corrumpo,φθέω,φθείω perdo, pereo,&c.

In 3. Con. הוֹבִיד fecit perire,perdidit. Legitur tantum ſemel.
Ier.46.℣.8.Perdam (vel faciam perire)ciuitatem & habitatores in ea. אֹבִידָה

יבל Fluxit vlterius,profluxit,& per translationem ſignificat procedere & peruenire tanquam aqua profluens procedit vel progreditur vlterius. Cognationem habet cum אָבַל lugebat flendo,nam lugentes producunt & faciunt defluere lachrymas.

Hinc βλύω, βλύζω, ἀναβλύζω, & latinum fluo, Germanicum fliſſen / Item φλύω, φλύζω, φλύασω & latinum bullio, ebullio.

In 3. Coniugatione הוֹבִיל fecit fluere .i. produxit, deduxit. Legitur tantum in futuro & in ſequentibus locis vſurpatur, vt, אֹבִילֵם

Ier.31.℣.9. Cum fletu venient, & in beneficentijs deducam eos. ἀνάξω αὐτοὺς. יֹבִלֵנִי

Pſ.60. & Pſ.108.℣.11. Quis deducet nos ad ciuitatẽ munitã? qs ducet me &c. τίς ἀπάξει יוֹבִלוּ

Pſ.68.℣.30. Propter templũ tuũ quod eſt in Ieruſalẽ tibi adducẽt reges munera. σοὶ οἴ- יוֹבִילוּ (σουσι.

Et Pſ.76.℣.pen. Adducent munera terribili (vel ei qui eſt terrori) οἴσουσι δῶρα. יֹבִלוּהָ

Ieſa.23.℣.7. A diebus antiquis producent eam pedes eius à longè. יוֹבִלוּן

Zepha.3.℣.10. Supplices mei, filia diſsipatorum meorũ adducent munus.

In voce paſsiua הוּבַל productus eſt, factus eſt fluere. Legitur tantum in futur. אוּבָל

Iob 10.℣.4. à fine. Tanquam ſi nunquam extitiſſem ero, à ventre ad ſepulchrũ deducar. תּוּבָל

Pſ.45.℣.15. In variegatis (veſtibus) pducet (coniunx) ad regem, virgines poſt eã &c. תּוּבַלְנָה

Et ℣.16. Adducentur in læticijs & exultatione, venient in palatium regis. יוּבָל

Ieſa.18.℣.vlt. In tempore illo adducetur munus Domino Zebaoth.

Item Ieſ.53.℣.7. Et cap.55.℣.12. Ier.11.℣.19. Oſeæ 10.℣.6. & cap.12.℣.1. Iob 21. &c.

Inde nomina.

יָבָל Fluxus, productio fluctuum, fluctus. Et legitur tantum bis in Biblijs, vt, יִבְלֵי

In reg.plur. Ieſ.30.℣.25. Et ſuper oẽm collem editum erunt diſtincti fluxus aquarũ. יִבְלֵי

Et cap.44.℣.4. Et germinabunt &c. veluti ſalices iuxta fluctus aquarum.

יוּבָל Fluxus, fluxio, fluor, productio aquarum. Legitur tantum ſemel. יוּבַל

Ier.17.℣.8. Et erit tanquam arbor plantata iuxta aquas, & iuxta fluxum &c.

אוּבָל Fluuius, productio aquarum, א pro י ſcribitur, vel eſt hæemanthicũ. Ter legitur. הָאוּבָל

Dan.8.℣.3. Et ecce aries vnus ſtabat ante fluuium, & illi erant duo cornua. הָאוּבָל

Et ℣.6. Et veniet ad arietem habentẽ duo cornua quem vidi ſtantem ante fluuium. אוּבָל

In reg. ibid.℣.2. Et vidi in viſione, atque ego eram iuxta fluuium Vlai.

יְבוּל Productio, prouentus, fructus quem terra pducit & ceu pfluere facit. Sæpe leg. יְבוּל

Hab.3.℣.antep. Quia ficus nihil profert, & non eſt fructus in vitibus. יְבוּל

In reg. Iob 20.℣.pen. Demigrabit prouentus domus eius vt aquæ effuſæ. יְבוּלָהּ

Cum aff. Pſ.67.℣.pen. Terra dedit prouentum ſuum .i. fructum ſuum. יְבוּלָהּ

Deut 32.℣.22. Et comedit terra & prouentum ſuum.

בּוּל Productio fructuum, & quicquid pabuli terra profert. Legitur tantum ſemel. בּוּל

Iob 40.℣.12. Quia fructum (ſeu pabulum) montes ei afferent, & omnes feræ &c.

יַבֶּלֶת Bulla fluens, papilla producens fluxum. Hieron. vertit papulas. Semel. יַבֶּלֶת

Leuit.22.℣.22. Cæcum, aut contractum, aut conciſum, aut pabulam habens (aĩal)

יוֹבֵל Iubilum, iubilatus, Eſt ſonitus & clangor tubæ productior. Item annus Iubilæus in quo perſonabant cornua quæ edebant ſonum profluentem. Et in iſto anno proclamabatur libertas, qui prius erant ſerui hoc anno dimittebantur liberi, & vt ad poſſeſsiones ſuas redirent quas vendiderant &c. Ideoque lætabant ſerui & debitores in hoc anno ſuma exultatione. Hinc eſt latinum iubilo, as, are, iubilum &c. הַיֹּבֵל

Exo.19.℣.13. Quando pducetur iubilum (.i. ſonitus pductior tubæ) ipſi aſcendent. יוֹבֵל

Leui.25.℣.10. Et conſecrabitis annum quinquageſimum &c. iubilæus erit vobis. הַיּוֹבְלִים

Et plural. Ioſ.6.℣.3. Et ſeptem ſacerdotes portabunt ſeptem cornua iubilorum &c.

Appellatur ſic annus quinquageſimus quod in illo clangerent buccina arietina.

יִבֵּם Connubia contraxit cum affine ſua, accepit in coniugẽ fratris ſui defuncti vxorem, iure propinquitatis duxit vxorem fratris ſui, nam in lege Moſis oportebat fratrem ſuſcitare ſemen fratri ſuo ſine liberis mortuo ex vxore relicta vidua. Hinc per metatheſin literarum γαμβρεύω vxorem duco, γαμβρὸς ſponſus, affinis, &c. Et excluſo Beth γαμέω, γαμέομαι nubo, γαμίζω do nuptui, γάμος coniugium, nuptiæ.

In 2. Coniug. יִבֵּם duxit vxorem fratris ſui mortui. Ter legitur, vt וְיִבְּמָהּ

Deu.25.℣.5. Et accipiet eam ſibi in vxorem, & ducet eã (cognationis iure)

Et ℣.7. Recuſat Leuir meus ſuſcitare fratri ſuo nomen in Iſrael, non voluit ducere &c. καὶ συνοικήσει αὐτῇ. יַבְּמִי

Gen.38.℣.8. Ingredere ad vxorem fratris tui, & duc eam. Septuag. ἐπιγάμβρευσαι. וְיַבֵּם

Inde

Inde nomina.

יָבָם Leuir, frater mariti, affinis. Semel tantum inuenitur, vt,
Cum affix. Deut. 25. ℣. 5. Leuir eius veniat ad eam, & accipiat eam ſibi in vxorem. יְבָמָהּ
Et ℣. 8. Recuſauit leuir meus reſuſcitare fratri ſuo. יְבָמִי
יְבֶמֶת Affinis, fratria, vxor fratris. Legitur ter in ſacris Biblijs.
Cum aff, Deut. 25. ℣. 7. Quod ſi noluerit vir ille ducere affinē ſuā, aſcēdat affinis eius. יְבִמְתּוֹ
Et ℣. 9. Et accedat fratria eius ad eum in conſpectu ſenioꝝ. יְבִמְתּוֹ
Ruth. 1. ℣. 15. Et dixit, En reuerſa eſt fratria tua ad populum ſuum &c. συννυμφός σου. יְבִמְתֵּךְ

יָבֵשׁ Aruit, exaruit, aridus fuit. Cognationem habet cum בּוֹשׁ erubuit, pudefactus eſt, & cum בָּאַשׁ fœtuit, nam arida quæ ſine vigore & humore ſunt, cito pereunt & pudeſiunt vt hominibus fœteſcant & cōtemptibilia habeantur, vel quia pudor arefacit & defœdat homines. Et propter hanc cognationem aliquando hæc radix per metalepſin exponitur pro erubeſcere, pudefieri, vt iam declarabit̃. Hinc Græci per conuerſionem radicis, σήπομαι putreſco, nam arbores aridæ ſolent putreſcere.

In 1. Con. יָבֵשׁ aruit, exaruit. Eſt verbum intranſitiuum, & ſæpe legitur.
Pſ. 22. ℣. 16. Exaruit vt teſta virtꝰ mea, & lingua mea facta eſt adhæreſcere ꝛc. ἐξηράνθη יָבֵשׁ
Iere. 50. ℣. 38. Siccitas ſuper aquas eius & exaraſcent (aquæ exiccando) וְיָבֵשׁוּ
Gen. 8. ℣. 14. In menſe ſecundo, in 27. die menſis exaruit terra. ἐξηράνθη ἡ γῆ. יָבְשָׁה
Ezechiel. 17. ℣. vltim. Arefeci arborem humidam, & germinare faciam arborem areſcentem. ξηραίνων. יָבֵשׁ
Num. 6. ℣. 3. Et vuas recentes atqꝫ aridas non edet (Nazireus) σταφίδα. וִיבֵשִׁים
Zach. 11. ℣. vlt. Semen eius areſcendo areſcet, & oculus eius dexter ꝛc. ξηραινόμενος. יָבוֹשׁ
Gen. 8. ℣. 7. Qui (coruus) egreſſus eſt exeundo & reuertendo vſqꝫ areſcere terram. יְבֹשֶׁת
Ieſ. 27. ℣. antep. In areſcere meſſem ſuam (.i. dum areſcit meſſis) conterent̃. ξηρανθῶσι. בִּיבֹשׁ
Pſ. 102. ℣. 12. Dies mei ſunt velut vmbra inclinata, & ego vt fœnū areſcam. ἐξηράνθην. אִיבָשׁ
Ezech. 17 ℣. 10. Areſcet areſcendo, & cum elicibus germinationis ſuæ areſcet. תִּיבַשׁ
1. Reg. 17. ℣. 7. Et factum eſt à fine anni, & exaruit terra. ἐξηράνθη. וַיִּיבַשׁ
Pſ. 102. ℣. 5. Percuſſum eſt vt herba & exaruit cor meum. ϗ ἐξηράνθη. וַיִּבַשׁ
In 3. Con. יִבֵּשׁ arefecit, aridum reddidit. Ter legitur in Biblijs, vt,
Pro. 17. ℣. 22. At ſpiritus turbatus (.i. triſtis) arefaciet grumulos .i. oſſa. ξηραίνεται. תְּיַבֶּשׁ
Iob 15. ℣. 30. Nunquid teneram eius propaginem arefaciet flamma? μαράναι. תְּיַבֵּשׁ
Nahum 1. ℣. 4. Increpat mare, & arefecit illud, & omnia flumina exiccauit. ξηραίνων. וַיַּבְּשֵׁהוּ
Iod pepoal hoc loco repulſam patit̃ eiuſqꝫ vocalem vſurpat ſibi י ꝑſonale, ꝑ וַיַּבְּשֵׁהוּ
In 3. Coniu. הוֹבִישׁ arefecit, & per tranſlationem pudefecit̃, cum accuſatiuo, Et ſi intranſitiuè ponitur, ſemper ferè accipit̃ ꝓ erubeſcere, ſeu pudefieri.
Ezech. 19. ℣. antep. Et ventus Orientalis arefecit fructum eius, &c. ἐξήρανε. הוֹבִישׁ
2. Sam 19. ℣. 4. Arefeciſti (vel pudefeciſti) hodie facies omnium ſeruoꝝ tuoꝝ. הֹבַשְׁתָּ
Ier. 51. ℣. 36. Et exiccabo mare, & arefaciam venam eius. ἐξηρανῶ τὴν πηγὴν. וְהוֹבַשְׁתִּי
Zach. 10. ℣. pen. Et percutiet in mari fluctus, & exareſcent oēs profunditates. וְהֹבִישׁוּ
Ioel 1. ℣. 10. Erubuit (vel exaruit) muſtum, elanguit oleum .i. male ſe habet &c. הוֹבִישׁ
Ieſa. 42. ℣. 15. Et omnem herbam eoꝝ arefaciam &c. & ſtagna arefaciam. אוֹבִישׁ
Ieſ. 30. ℣. 5. Vnuſquiſqꝫ exaruit (vel fœtuit erubeſcens) ſup populo. μάτην κοπιάσουσι. הִבְאִישׁ
Secundū puncta legitur הוֹבִישׁ & ſecundum literas הִבְאִישׁ fœtuit, putruit, vel eſt compoſitum ex hac vtraqꝫ radice, atqꝫ comprehendit vtramqꝫ ſignificationem.

Inde nomina.

יָבֵשׁ Aridus, יְבֵשָׁה arida participiale noēn vt ſupra, repit̃ & Num. 11. ℣. 6. Eze. 37. ℣. 2. 4.
יַבָּשָׁה Ariditas, aridum nomen ſubſtantiuum, ſiccitas, &c.
Gen. 1. ℣. 10. Et vocauit Deus aridum, terram. ξηράν. יַבָּשָׁה
Inuenitur quoqꝫ Exo. 14 ℣ 16. 22. & antep. Ioſ. 4. ℣. 22. Pſ. 46. ℣. 6.
יַבֶּשֶׁת Ariditas, aritudo, aridum, aliquoties inuenitur vſurpatum in Biblijs ſacris, vt
Pſ. 95. ℣. 5. Atqꝫ aridum manus eius formauerunt. ϗ τὴν ξηράν. וְיַבֶּשֶׁת
In pauſa. Exo. 4. ℣. 9 Et aquæ quas acceperis de riuo erūt ſāguis in arido. ἐπὶ τὸ ξηρόν. בַּיַּבָּשֶׁת
יְבֶשֶׁת Ariditas, vel eſt infinitiuus pro areſcere. Geneſ. 8. ℣. 7.

יָגַב Suffodit terram cauando, quemadmodum confoditur vinea ad ponendum vites, vel ad conſerendas arbores, circumfodit ad leuandum puluerem vt terra indurata alleuetur & diſſoluatur. Cognationem habet cum יֶקֶב lacus & גֶּבֶא cauea. Hinc κοῦφος .i. leuis, κουφίζω alleuo, leuem facio, Item κοπιάω κοπιάζω laboro in ſuffodiendo terram, κόπος labor, & latinum cauo, concauo.

In 1. Con. יָגַב fodit, ſuffodit. Bis tantum legitur, in ſacris Biblijs, vt,
2. Reg. 25. ℣. 12. Reliquit præfectus militum vt eſſent vinitores & foſſores. εἰς γαβίν. וּלְיֹגְבִים
Ier. 52. ℣. 16. De pauperibus terræ reliquit &c. in vinitores & foſſores. εἰς γεωργούς. וּלְיֹגְבִים

Inde nomen.

יְגֵבִים Agri foſsiles, arua quæ labore hominum & non aratro perfodiuntur. Semel. וִיגֵבִים
Ier. 39. ℣. 10. Et dedit illis vinea & arua foſsilia eodem die.

יָגָה Luctuoſus fuit, in luctu fuit, mœſtitiam habuit. Cognationem habet cum גָּעָה mugiuit, & הָגָה meditatus eſt ingemiſcendo. Hinc γοάω, γοάομαι vlulo, ploro, γόος luctus, γοώδης lugubris, γοερὸς luctuoſus, triſtis.

In 1. Con. נוּגָה mœrore affectus eſt. Bis legitur in Biblijs ſaeris, vt, נוּגֵי
Zophon. 3 ℣. 18. Mœrore affectos à tempore ſtatuto colligam. (κραινομέναι. נוּגוֹת
Thren. 1. ℣. 4. Sacerdotes eius ingemiſcunt, virgines eius mœrore ſunt affectæ. π-

In 2. Con. יָגָּה mœrore affecit, Et legitur tantum ſemel, (οὐκ ἀπεκρίθη.
Thren. 3. in Caph. Quia non afflixit de corde ſuo, & mœrore affecit filios hoĩum. וַיַּגֶּה
Iod pepoal repulſam patitur pro וַיְיַגֶּה perinde vt in וַיְּבַשֵּׁהוּ:

In 3. Con. הוֹגָה affecit mœrore, dolore affecit ſeu afflixit. Quinquies.
Thre. 1. ℣. 12. Quo (dolore) afflixit Iehoua in die excandeſcentiæ iræ ſuæ. ἐταπείνωσε. הוֹגָה
Et ℣. 5. Quia Dominus affecit eam mœrore, propter multitudinem &c. ἐταπείνωσεν. הוֹגָה
Threṇ. 3. in Caph. Qui etſi afflixit, tamen miſertus eſt ſecundum &c. ὁ ταπεινώσας הוֹגָה
Ieſ. 51. ℣. vlt. Et ponam eum (calicem) in manum affligentium te. ταπεινωσάντων. מוֹגַיִךְ
Iob 19. ℣. 2. Quamdiu mœrore afficietis añam meã, & contundetis &c. ἔγκοπον ποιήσητε תּוֹגְיוּן

Inde nomina.

יָגוֹן Mœſticia, triſticia, dolor, luctꝰ, & aliquoties inuenit̃ in ſtatu abſoluto. יָגוֹן
Ieſ. 35. ℣. vlt. Gaudium & læticia apprehendet eos, & fugient mœror & gemitus. מִיגוֹנָם
Cum affi. Ier 31. ℣. 13. Et lætificabo eos à mœrore eorum.
Et Gen. 42. ℣. 36. Cap. 44. ℣. 31. Eſther 9. ℣. 22. Pſal. 3. ℣. 3. Pſal. 31. ℣. 11.

תּוּגָה Mœſticia, triſticia, dolor, reperitur tantum ter in Biblijs. תּוּגָה
Pro. 14. ℣. 13. Etiam in riſu dolebit cor, & finis gaudij eſt triſticia. εἰς πένθος. מִתּוּגָה
Pſ. 119. in ר. Stillauit anima mea præ luctu, confirmantur verbis tuis. ἐνύσταξεν. תּוּגַת
In reg. Pro. 10. ℣. 1. Filiꝰ ſapiẽs lætificabit patrẽ, at filiꝰ ſtultꝰ eſt mœſticia matris. λύπη.

יָגַע Laborauit, & refertur potius ad animum quam ad corpus, fatigatus eſt labore. Cognationem habet cum גָּעָה mugiuit, & נָגַה attigit, vnde נֶגַע plaga item cum גָּוַע expirauit, ſignificat enim tanto labore aſpirare ad rem aliquam attingendam vt animus mugiat, & vix reſpirare poſsit. Hinc ἀγάζω & ἀγάζομαι laboro, triſtor, & german. jagen/nachjagen. Et hoc fit cum labore & defatigatione.

In 1. Con. יָגַע laborauit, defatigatus eſt, eſt verbum intranſitiuum. יָגַעְתִּי
Pſ. 6. ℣. 7. Laboraui in gemitu meo, natare faciã per totam noctem. ἐκοπίασα. יָגַעַתְּ
Ieſ. 62. ℣. 8. Si biberint filij alieni muſtum tuum in quo laboraſti. ἐφ᾽ ᾧ ἐμόχθησας. וְיָגֵעַ
Deut. 25. ℣. pen. Et tu eras defeſſus atq; laborans (vel laborioſus) καὶ ἐκοπίας. אִיגָע
Iob 9. ℣. 29. Ego ſi impius fuero, Quare ſic fruſtra laborabo? διὰ τί οὐκ ἀπέθανον. תִּיגַע
Pro. 13. ℣. 4. Ne labores ad diteſcendum, ab intelligentia tua deſine. μὴ παρεκτείνου. יִיגַע
Ieſ. 40. ℣. 4. à fine. Non defatigabitur, neq; laborabit, neq; inueſtigatio &c. וַיִּיגְעוּ
Hab. 2. ℣. 12. Et laborabunt populi in ſufficientia ignis .i. in illo quod ignis abſumit.
Legitur & Pſ. 69. ℣. 4. Ieſ. 40. ℣. pen. & vlt. & cap. 43. ℣. 22. cap. 47. ℣. 12. & vltimo.

In 2. Con. יִגַּע laborare fecit, defatigauit. Bis legitur, vt
Ioſ. 7. ℣. 4. Ne defatiges (mittendo) populũ vniuerſũ illuc, quia illoꝝ &c. μὴ ἀναγάγης. תְּיַגַּע
Eccle. 10. ℣. 15. Labor ſtultoꝝ fatigabit eum .i. faceſſet illi moleſtiam. κοπώσει αὐτόν. תְּיַגְּעֶנּוּ

In 3. Con. הוֹגִיעַ fecit laborare, defatigauit, Legitur quater, vt, Ieſa. 43.

Ieſ.43.℣.23.Non coegi te ſeruire oblatione,neqꝫ fatigaui te thure.ἔγκοπον ἐποίησας. הוֹגַעְתִּיךָ
Et ℣.24.Quin potius me ꝛc. laborare me feciſti in iniquitatibus.προέστης μου. הוֹגַעְתַּנִי
Malach.2.vlt.Defatigaſtis Deum ſermonibus veſtris,dicitis autē ꝛc.παροξύναντες. הוֹגַעְתֶּם
Quanam re defatigamus? nempe cum dicitis , Quicunqꝫ malum facit is bonus eſt.
ἐν τίνι παρωξύναμέν σε. הוֹגַעְנוּ

Inde nomina.

יָגָע Labor,res parta labore. Semel reperitur in Biblijs ſacris,vt,
Iob 20.℣.18.Reddit laborem(.i. quod partum eſt labore)minimèqꝫ deuorabit. יָגָע

יְגִיעַ Labor defatigans hominem,defatigatio,Item fructus laboris.
In reg.Pſ.128.℣.2.Quia laborē manuū manducabis,beatꝰ es & bñ tibi erit.τοὺς πόνους. יְגִיעַ
Cum affi.Ieſ.55.℣.2 Cur expenditis ꝛc. & laborem veſtrꝫ pro eo ꝙ non ſatiat. וִיגִיעֲכֶם
Et plur.cum affi.Oſe.12.℣.9.Cuncti labores mei nō inuenient iniquitatem. יְגִיעַי
In reg.Iob 3.℣.16.Ibi quieſcent labores roboris .i. in morte quieſcent delaſſari. יְגִיעֵי

יְגִיעָה Defatigatio laborioſa,labor moleſtus. Legitur tantum ſemel,vt,
In reg.Eccle.12.℣.antep.Et lectio multa eſt defatigatio carnis. κόπωσις σαρκός. יְגִעַת

יָגֹר Horruit, abhorruit, perhorruit, exhorruit pertimeſcens aliquid mali,formidauit, abſtraxit ſe præ metu. Cognationem habet cum אָגַר contraxit, congeſsit, & cum גּוּר peregrinatus eſt , nam peregrini ſæpe ſolent cum metu & horrore habitare & ſeſe contrahere vel etiam ſubtrahere & alijs cedere. Hinc χωρέω cedo, ἀναχωρέω ſecedo,ἀναχώρησις ſeceſſus. Et germanicum, grawen.

In 1. Con. יָגֹר exhorruit. Conſtruitur cum Accuſatiuo vel cum מִן : Septies.
Deut.28.℣.59.Et reducet in te omnem morbum Aegypti à quibus abhorruiſti. יָגֹרְתָּ
Et cap.9.℣.20.Quia exhorrui à facie iræ & furoris quo exaſpatus erat. ἔκφοβός εἰμι. יָגֹרְתִּי
Pſ.119.in He. Aufer opprobrium meum quod exhorrui.ὃν ὑπώπτευσα. יָגֹרְתִּי
Iob 3.℣.pen.Etenim pauorem formidaui,& venit mihi, & ꝙ exhorrui accidit mihi. יָגֹרְתִּי
Et cap.9.℣.29.Exhorrui omnes dolores meos,ſcio quod me non ſines impunitum. יָגֹרְתִּי
Ier.22.℣.5.à fine. Et dabo te in manum quærentium ꝛc. quos tu exhorreſcis. יָגוֹר
Et cap.39.℣.pen. Et non traderis in manū hominū à quibus tu horreſcis.ὧν σὺ φοβῇ. יָגוֹר

יָדִיד Charus,amicus,dilectus,ſuauis,iucundus. Cognationem habet cum דּוֹד cognatus,patruus,amicus ex cognatione. Item cum הֵידָד celeuſma , exclamatio læta & ſuauis. Hinc ἡδύς ſuauis,iucundus, ἡδύτης ſuauitas. Item Dido .i. cognata dilecta.
In reg.Deu.33.℣.12.Et de Bēiamin dixit,Amicꝰ Dei habitabit cōfidēter.ἀγαπημένος. יְדִיד
Cum affi.Pſ.127.℣.2.Cum interim(Deus)dabit charo ſuo ſomnum.ἀγαπητοῖς. לִידִידוֹ
Ieſ.5.℣.1.Cantabo de dilecto meo canticū amicū de vinea eius(cantabo) ἀγαπημένῳ. לִידִידִי
Vinea fuit dilecto meo in cornu filio olei.i. in loco pingui Ieruſalem. τῷ ἀγαπημένῳ. לִידִידִי
Ier.11.℣.15.Quid eſt charo meo in domo mea,quod ipſa(congregatio) faciat? לִידִידִי
Et plur.cum affi.Pſ.60.& Pſ.108.℣.7.Ideoqꝫ relaxabuntur dilecti tui. ἀγαπητοί σου. יְדִידֶיךָ

יְדִידָה Chara,dilecta,Et ſubſtantiuè dilectio,amor,ſuauitas. Bis legitur.
Plur.Pſ.84.℣.2.Quā amabilia ſunt habitacula tua ô Domine exercituum.ἀγαπητά. יְדִידוֹת
Pſ.45.℣.1.Præfecto cantorꝫ roſis pro filijs Core, carmen cantici erudiens. יְדִידֹת

יְדִדוּת Amicitia,dilectio,ſuauitas. Et legitur duntaxat ſemel,vt,
Ier.12.℣.7.Tradidi dilectionē animæ meæ(.i.vrbē Ieruſalē)in manū ꝛc. ἀγαπημένην. יְדִדוּת

יְדִידְיָה Amicus Dei,dilectus Deo,Epitheton Salomonis. Semel inuenitur.
2.Sam.12.℣.25.Et(propheta Nathan)vocauit nomen eius Iedidia. יְדִידְיָה

יָרָה Manauit, emanauit, dimanauit,promanauit, & actiuè fecit emanare .i. emiſit,eiecit,& in Hiphil accipitur pro confiteri & celebrare quando aliquid non celatur ſed ad alios, & in publicum demanat & diuulgatur. Cognationē habet cum הָרָה emiſit, extendit. Hinc δίω propello,expello rem dimanantem,Item ἀείδω,ᾄδω cano libera voce, ᾠδή cantus,carmen,αὐδάω,loquor,nam canendo & prædicando promulgatur gloria Dei, vt ad alios manet.

In 1. Con. יָרָה emanauit,permanauit. Legitur tantum ſemel,vt,
Ier.50.℣.15.Omnes qui intenditis arcū emanate ad eam,ne parcatis ſagittæ.τοξεύοντες. יְרוּ

In 2. Coniug. יָדָה iecit emanando, proiecit, miſit. Quinquies legitur.
Zach. 2. ℣. 4. Ad deijciendum (vel diſsipandum) cornua gentium. לְיַדּוֹת
Thren. 3. in צ. Strinxerunt in puteo animā meā, & iecerunt lapidem in me. ἐπέθηκαν. וַיַּדּוּ
Nah, 3. ℣. 10. & Ioel 4. ℣. 3. Et ſuper populum meum proijcient ſortem. βαλοῦσι. יַדּוּ
Obad. 1. ℣. 11. Et alieni ingreſsi ſunt portas eius & ſuper Ieruſalem miſerunt ſortem. ἔβαλον κλήρους. יַדּוּ

In his omnibus futuris excidit Iod pepoal pro יְיַדּוּ Quod autem ſint futura huius radicis manifeſtum eſt ex Vau conuerſiuo habente pathah vt eſt Thren. 3. וַיַּדּוּ:

In 3. Con. הוֹדָה fecit emanare, diuulgauit. Hieron. vertit confeſſus eſt, Cū Actō rectius exponitur, celebrauit confeſsione & promulgatione.
Pſ. 75. ℣. 2. Confeſsi ſumus tibi ô Deus, confeſsi ſumus, & prope eſt nomen tuum. הוֹדִינוּ
Pro. 28. ℣. 13. Operiēs trangreſsiones ſuas nō ꝓſperabit, at confitēs. ὁ δὲ ἐξηγούμενος. וּמוֹדֶה
Nehe. 12. ℣. 24. Ad laudandum & confitendum (vel celebrandum) iuxta &c. לְהוֹדוֹת
Pſ. 136. ℣. 1. Confitemini Domino quoniam bonus. ἐξομολογεῖσθε. הוֹדוּ
Pſ. 138. ℣. 2. Et celebrabo (vel faciā emanare & diuulgabo) nomē tuū. ἐξομολογήσομαι. אוֹדְךָ
Ieſ. 38. ℣. 18. Quia infernus (vel ſepulchrum) non celebrabit (vel diuulgabit) te. תּוֹדֶךָּ
Pſ. 6. ℣. 6. Quia in morte non eſt memoria tui, in inferno quis confitebitur tibi? יוֹדֶה לָּךְ
Pſ. 67. ℣. 4. Celebrabūt te populi Deus, celebrabunt te populi oēs. ἐξομολογησάσθωσαν. יוֹדוּךָ
Neh. 11. ℣. 7. Et Mathania filius Micha ꝛc. initium faciebat manare ad orationem .i. incoabat orationes & laudes ꝛc. He p̃ter conſuedinē 3. Con. in fut: retinetur. יְהוֹדֶה

In 4. Con. הִתְוַדָּה fecit ſe emanare ſeu publicare .i. confeſſus eſt.
Leuit. 5. ℣. 5. Et faciet ſe emanare (.i. confitebitur) quod peccauerit ſuper illa re. וְהִתְוַדָּה
Dan. 9. ℣. 21. Et adhuc cum ego loquerer & orarem atq; confiterer peccatum &c. וּמִתְוַדֶּה
Eſræ 10. ℣. 1. Et quum oraret Eſra atq; confiteretur ipſe flens & proſtratus &c. וּכְהִתְוַדֹּתוֹ
Dan. 9. ℣. 4. Et oraui ad Dn̄m Deum meum, & confeſſus ſum. ἐξομολογησάμην. וָאֶתְוַדֶּה
Nehe. 9. ℣. 2. Et ſteterunt atq; confeſsi ſunt aduerſus peccata ſua ꝛc. καὶ ἐξηγόρευσαν. וַיִּתְוַדּוּ
Legitur præterea tantum Leuit. 16. ℣. 21. Num. 11. ℣. 7. Nehe. 9. ℣. 3.

Inde nomina.

יָד Manus ab emanando, & metaphoricè pro imperio & poteſtate, vt cum dicimus, rem aliquam in manu noſtra eſſe ſitam. Tribuitur quoq; rebus inanimatis, perinde, vt & cæteræ partes corporis, nam quemadmodum dicitur caput ſeu vertex montis aut riui, ꝓ ſum̄itate eius, ita quoq; Ebræi dicunt manum montis, manum petræ, manum riui, pro latere eius, & manus maris eſt emanatio eius ad latera ſiue ripas, Latini dicunt brachium maris, manus caſtrorum aut tentoriorum eſt locus proximus ad latus illorum, ſeu ad terminum eorum &c. per incuriam legerunt quidam Græci ר pro ד propter ſimilitudinem literarum. Hinc manſit χείρ χειρός manus, quemadmodum & contra inuenitur, vbi ד pro ר eſt vſurpatum, vt גֵּרְשׁוֹן gerſon. Septuag. ſemper & vbiq; habent γεδσὼν quod deinde manſit in omnibus exemplaribus.
Exo. 21. ℣. 20. Oculum pro oculo, dentē pro dente, manū ꝓ manu. χεῖρα ἀντὶ χειρός. יָד
Deut. 23. ℣. 13. Et manus (.i. locus) erit tibi extra caſtra ad quem ꝛc. καὶ τόπος ἔσται σοι. וְיָד
1. Sam. 15. ℣. 12. Venit Saul in Carmel, et ecce ſtatuit ſibi manū. ἰδοὺ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα. יָד
Ieſ. 56. ℣. 5. Et dabo eis in domo mea & intra muros meos manum .i. locū à latere. יָד
Et cap. 57. ℣. 8. Dilexiſti cubile eoꝝ, manum (.i. locum contiguum) vbicunq; vidiſti. יָד
Cum affi. leui. 2. Sam. 14. ℣. 4. à fine. Vide, ager Ioab eſt ad manū meam .i. penes me. יָדִי
Ier. 6. ℣. 3. Depaſcent ſinguli manum ſuam .i. locum proximum ad manus ſitum. יָדוֹ
Cum affi. graui. Gen. 9. ℣. 2. In manum (.i. poteſtatem) veſtrā data ſunt. ὑπὸ χεῖρας. בְּיֶדְכֶם
In reg. Pro. 18. ℣. 4. à fine. Mors & vita eſt in manu (.i. poteſtate) linguæ. בְּיַד
Ieſa. 20. ℣. 2. In tempore illo loquutus eſt Iehoua per manum Ieſaiæ. πρὸς ἠσαΐαν. בְּיַד
Pſal. 140. ℣. 6. Extenderunt rete ad manum tramitis .i. ſecus viam vel ad latus viæ. עַל־יַד
Ioſ. 15. ℣. 46. Ab Ekron & vſq; ad mare ꝛc. ad manū (.i. latus) Aſdod. πλησίον ἀσδώδ. עַל־יַד
Dualiter. Gen. 27. ℣. 22. Vox eſt vox Iacobi, at manus ſunt manus Eſau. αἱ δὲ χεῖρες. וְהַיָּדַיִם
Neh. 7. ℣. 4. Et ciuitas erat lata manuū .i. ſpacioſa habēs multas plateas. ἡ πόλις πλατεῖα יָדַיִם
Ieſa. 22. ℣. 18. Circumligabit te faſcia velut trochum ad terram latam manuum. יָדַיִם
Pſ. 104. ℣. 25. Iſtud mare eſt magnum, & latum dimanationibus .i. littoribus. יָדַיִם
Cum affix. leui. Pſ. 119. in Iod. Manus tuæ fecerunt me, & parauerunt me, &c. יָדֶיךָ

Cum affix.graui.Ieſa.*1*.℣.*15*. Manus veſtræ ſanguinibus plenæ ſunt.χεῖρες ὑμῶν. ידיכם
In reg.Pſ.*63*.℣.pen.Diſtrahent eum ſuper manus(.i. acies) gladij.εἰς χεῖρας. ידי
2.Paral.*29*.℣.*27*.Et ſuper manibus inſtrumentorum.i. ſuper muſicis organis. ידי
Pſ.*141*.℣.*6*.Demittantur in manibus rupis.i. præcipitentur in lateribus ſaxi. בידי
Et ℣.pen.Cuſtodi me à manibus(.i. comprehenſionibus)laqueorum. מידי
Iud.*11*.℣.*26*.In omnibus ciuitatibus quæ ſunt ad manus(.i. ripas) Arnon. ידי

ידות Dimanationes,partes emanantes inſtar manuum,& varijs rebus tributum ſignificat varias dimanationes illarum,vt ſunt partes rerum &c.
Gen.*43*.℣.vlt.Et auctũ eſt ferculũ Biniamin ꝛc. qnqꝫ dimanationibus.πενταπλασίως. ידות
Et cap. *47*.℣.*24*.Et dabitis quintum Pharaoni, & quatuor dimanationes erunt vobis. τέσσαρα μέρη ἔσται. ידות
Dan.*1*.℣.pen.Et inuenit eos decem dimanationibus(excellere)δεκαπλασίονας. ידות
1.Reg.*10*.℣.*19*.Et dimanationes (.i. reclinatoria ſolij)vtrinqꝫ ad locum ſedis. וידות
Exo.*26*.℣.*17*.Duæ emanationes erunt aſſeri vni .i. duo cardines. δύο ἀγκωνίσκους. ידות
Cũ aff.Ibid.℣.*19*.Duæ baſes ſub aſſere vno ad duas emanationes ei9. εἰς ἀμφότερα τὰ ידתיו
1.Reg.*7*.℣.*33*.Et emanationes eaꝝ(.i.axes rotaꝝ)& modioli eaꝝ,radij eaꝝ. (μέρη. ידותם
In reg.*1*.Reg.*7*.℣.*32*.Et quatuor rotæ erant infra cincturas, & emanationes rotaꝝ. וידות

תודה Confeſsio,celebratio quæ ſolet ꝑmanare in publicũ & diuulgari,gratiaꝝ actio.
Ieſa.*51*.℣.*3*.Gaudium & lætticia inuenietur in ea,celebratio & vox pſalmodiæ. תודה
Pſ.*95*.℣.*2*.Præoccupemus faciem eius in confeſsione,& in Pſalmis iubilemus &c. ובתודה
Leuit.*7*.℣.*2*.Si ꝓ celebratione attulerit illud,offeret pro ſacrificio laudis &c.αἰνέσεως. התודה
Pſ.*50*.℣.*14*.Immola Deo confeſsionem .i. gratiarum actionem.θυσίαν. תודה
Et plur.Nehe.*12*.℣.*27*.Ad faciendum encænia & læticiam & in confeſsionibus. ובתודות
Et ℣.*31*.Et conſtitui duas confeſsiones magnas .i. duos ordines referentiũ gratias. תודת

יהד Iudaizauit,factus eſt Iudæus,addixit ſe religioni & ritibus Iudæorum.Cognationem habet cum ידה emanauit, vnde הודה fecit manare .i. promulgauit Dei gloriam, celebrauit Deum emiſsione vocis. Nam Iudæi præ cæteris gentibus habentes veram religionem ſoli erant qui verum Deum celebrabant. Hinc ἰουδαῖος Iudæus, Iudaicus.& Iudaizo.

In *4*.Con. התיהד addixit ſe Iudaicæ religioni, ſemel reperitur.
Eſther *8*.℣.*17*.Et multi de populis terræ Iudaizabant .i. addicebant ſe religioni. מתיהדים

Inde nomina.

יהודה Iehuda,Iuda, filius Iacob patriarchæ ex Lea. Item regnum ſeu terra Iudæ.
Gen.*29*.℣.vlt.Hac vice celebrabo Deum, Idcirco vocauit nomen eius Iehudam. יהודה
Gen.*49*.℣.*10*.Non recedet ſceptrum de Iuda,neqꝫ legiſlator de pedibus eius. מיהודה
Ieſa.*1*.℣.*1*.Viſio Ieſaiæ filij Amoz quam vidit ſuper Iudam & Ieruſalem. יהודה

יהודי Iudæus, Iudaicus, à Iuda filio Iacob dictus, qui fuit vnus ex duodecim Patriarchis,Nam licet fuerint duodecim tribus quæ à *12*. filijs Iacob deſcenderunt à Iuda, tamen Iudæi ſunt apellati,quia de ſtirpe eius regnum veniebat Iudæis.
Zach.*8*.℣.vlt.Et apprehendent alam viri Iudæi dicendo,Ibimus &c. יהודי
Et plu.Eſth.*10*.℣.vlt.Quia Mordechai Iudæus,ſecundus à rege ꝛc.magnus Iudæis. ליהודים

יהודית Iudaica, eſt fœmininum,& aduerbialiter Iudaicè exponitur,vt,
2.Reg.*18*.℣.*16*.Ieſa.*36*.℣.*11*.Et ne loquaris nobiſcum Iudaicè.ἰουδαϊστί. יהודית

ידע Nouit,ſciuit,reſciuit,cognouit,agnouit,propriè eſt mentis atqꝫ intellectus, nonnunqꝫ ad corpus refertur & ſignificat ſentire, experiri. Cognationem habet cum יער indixit, condixit, Item cum עיר teſtatus eſt, nam in condictionibus adhibentur teſtes vt ſint conſcij promiſsionum, & teſtentur quæ nouerunt & viderunt. Hinc εἴδω,,εἰδέω,ἰδέσκω,ἴδμαι ſcio,noui, conſpicio,Item δαείω,δαήω,δάω.i.ſcio,cognoſco,οἶδα noui. Et latinum video,Saxonicum **weten** pro **wiſſen**.

In *1*. Con. ידע nouit,ſciuit,Abſolutè vel cum Accuſatiuo conſtruitur.
1.Sam.*14*.℣.*3*.Et populus non ſciebat quod abijſſet Ionathan. Græci οὐκ ᾔδει. ידע
Deut.*34*.℣.antep.Et non ſurrexit ꝓpheta ꝛc.quẽ noſſet Dñs facie ad faciẽ.ὃν ἔγνω. ידעו
Pſ.*1*.℣.vlt,Quia nouit Iehoua viam iuſtorum,at via peccatorum peribit. γινώσκει. יודע

Ieſa.53.℣.3.Vir dolorum & expertus infirmitatis .i. ſentiens infirmitatem. וִידוּעַ
Gen.15.℣.13.Sciendo ſcies quod peregrinum futurum ſit ſemen tuum ꝛc.γινώσκων. יָדֹעַ
Pſ.67.℣.3.Ad cognoſcendum in terra viam tuam, in omnibus ꝛc.τοῦ γνῶναι. לָדַעַת
Deut.9.℣.6.à fine.Amaricantes fuiſtis contra Dominum à die cognoſcere me vos. דַּעְתִּי
1.Sam.24.℣.11.Cognoſce & vide,quia non eſt in manu mea malum.γνῶθι. דַּע
Pro.3.℣.6.In omnibus vijs (.i.negocijs)tuis,cognoſcito eum (Dominum) דָּעֵהוּ
Gen.15.℣.8.In quo cognoſcam,quod poſſeſſurus ſim eam (terram) γνώσομαι. אֵדַע
Pro.27.℣.5.à fine.Cognoſcendo cognoſces faciem pecoris tui. ἐπιγνώσῃ. תֵּדַע
Gen.4.℣.1.Et Adam cognouit Heuam vxorem ſuam & concepit ꝛc.ἔγνω. וַיֵּדַע
Ierem.17.℣.9. Vafrum eſt cor præ omnibus (rebus) & deſperatum, quis cognoſcet illud? τίς γνώσεται. יֵדָעֶנּוּ

In voce paſsiua נוֹדַע notus fuit,cognitus eſt. Sæpiſsimè vſurpatur,vt,
Deut.21.℣.12.Non fuit notum(vel cognitum) quis occiderit eum. ϗ οὐκ οἴδασι. נוֹדַע
Ezech.38.℣.vlt.Et cognoſcar in conſpectu gentium multarꝫ, & cognoſcar &c. וְנוֹדַעְתִּי
Pſ.76.℣.2.Notus in Iuda eſt Deus,in Iſrael magnum eſt nomen eius.γνωστός. נוֹדָע
Ier.31.℣.19.Et poſtquam cognitus ſum(mihi)comploſi ſuper femur ὕστερον τοῦ γνῶναί με. הִוָּדְעִי
Ezech.20.℣.5.Et ſuſtuli manum meam ad ſemen domus Iacob,& cognitus ſum ilis. וָאִוָּדַע
Ruth.3.℣.4.Ne cognoſcaris viro .i. ne manifeſteris cuipiam.μὴ γνωσθῇς. תִּוָּדְעִי
Pro.10.℣.9.Et peruertens vias ſuas cognoſcetur.i.tandem notus erit omnibus. יִוָּדֵעַ

In 2. Con. יִדַּע notificauit,notauit. Et rariſsimè vſurpatur in Biblijs ſacris,vt
Iob 38.℣.12.Num feciſti auroram ſcire locum ſuum .i. an notaſti auroræ locum. יִדַּעְתָּה
Pſ.55.℣.14.Sed tu homo æqualis mihi,dux meus,& notus meus.γνωστέ μου. מְיֻדָּעִי
Et Pſ.89.℣.9.Elongaſti notos meos à me,poſuiſti me abominandum illis. מְיֻדָּעַי

In 3. Con. הוֹדִיעַ fecit ſcire,notum fecit, experiri fecit.
Pſ.98.℣.2.Notam fecit Dominus ſalutem ſuam,in oculis gentium ꝛc.ἐγνώρισε. הוֹדִיעַ
Pſ.77.℣.15.Notificaſti inter populos fortitudinem. ἐγνώρισας. הוֹדַעְתָּ
Ier.16.℣.vlt.Propterea ecce ego facio illos ſcire hac vice,notificabo illis manum. מוֹדִיעָם
Pſ.25.in ס Et fœdus eius ad notificandum illis. δηλώσει αὐτοῖς. לְהוֹדִיעָם
Pro.9.℣.8.Notifica iuſto (.i. tribue ſcientiam iuſto)γνώριζε. הוֹדַע
Pſ.25.℣.4.Vias tuas Iehoua fac me ſcire,ſemitas tuas doce me. γνώρισόν μοι. הוֹדִיעֵנִי
Pro.1.℣.23.Ecce eructabo vobis ſpiritũ meũ, faciã vos ſcire ꝟba mea. διδάξω ὑμᾶς. אוֹדִיעָה
Hab.3.℣.2.In medio annorum facies ſcire .i. oſtendes nobis opus tuum. תּוֹדִיעַ
Iudic.8.℣.16.Et accepit ſeniores ciuitatis ꝛc. & fecit eos ſcire .i. ſpinis eos erudiuit. וַיֹּדַע
Hinc minitantes alicui pœnam dicunt, **Jch wil dich leren was du nicht weiſt.**
1.Sam.21.℣.3.Et pueros feci ſcire locum iſtum & iſtum ꝛc. Eſt compoſitũ ex tertia perſona futuri & ex prima præteriti. Atq; ſenſus conſtat in vtraq; perſona. יוֹדַעְתִּי

In voce paſsiua הוֹדַע notificatus eſt, factus eſt ſcire, Holem pro Schurek.
Leuit.4.℣.23.Aut ſi notificatum fuerit illi peccatum ſuũ, in quo peccauit. ϗ γνωσθῇ. הוֹדַע

In 4. Con. הִתְוַדַּע fecit ſe notum, præbuit ſe cognoſcendum. Bis.
Gen.45.℣.1.Et nõ ſtetit quiſq; cum eo,dum ſe cognoſcendũ p̄beret ꝛc. ἀνεγνωρίζετο. בְּהִתְוַדַּע
Num.12.℣.6.Si fuerit ex vobis ꝓpheta Dñi,in viſione ad eũ manifeſtabor.γνωσθήσομαι. אֶתְוַדָּע

Inde nomina.

דֵּעַ Scientia,cognitio certa alicuius rei, experientia,noticia.
Cum affi.Iob 32.℣.11.& 18.Auſculta mihi,patefaciam ſcientiam meam atq; ego. דֵּעִי
Et plur.Iob 37.℣.16.Num ſcies conuolutationes nubis,mirabilia ꝑfectarꝫ ſcientiarꝫ. דֵּעִים

דֵּעָה Scientia,noticia,notio. Legitur tantum in ſtatu abſoluto,vt,
Pſ.73.℣.11.Et dicent quomodo nouit Deus & quomodo ſcientia eſt in altiſsimo. דֵּעָה
Et plur.1.Sam.2.℣.3.Quia Deus ſcientiarum eſt Iehoua.γνώσεων. דֵּעוֹת

דַּעַת Scientia,noticia,cognitio. Eſt & interdum forma Infinitiui vt ſupra.
Pro.1.℣.4.Ad dandum fatuis calliditatem, & puero ſcientiam & conſilium. דַּעַת
In reg.Gen.2.℣.9.Et arbor(ſeu lignum) ſcientiæ boni & mali.τοῦ εἰδέναι. הַדַּעַת
In pauſa.Pro.1.℣.29.Pro eo quod oderunt ſcientiam & timorem Dei &c. דָּעַת
Cum affi.Ieſ.53.℣.pen. Et cognitione ſui iuſticiam tribuit iuſtus ſeruus &c. בְּדַעְתּוֹ

מוֹדָע Cognatus,conſanguineus,& qui nobis conſuetudine atq; noticia coniunctus eſt.
Pro.7.℣.4.Dic ſapientiæ ſoror mea es tu,& cognatã vocabis intelligentiã.γνώριμον. וּמֹדָע
Ruth.2.

Ruth.2.℣.1.Habuit autem maritus Noemi conſanguineum quendam. γνώριμος. מוֹרַע
Secundum puncta legitur מוֹרַע & ſecundum literas מְיֻדָּע:
מוֹרַעַת Cognatio. Eſt nomen abſtractum & per auxeſin ponitur pro concreto.
Cum affi.Ruth 3.℣.3.Et nunc nónne Boas eſt cognatio noſtra? γνώριμος ἡμῶν. מֹדַעְתָּנוּ
יִדְּעֹנִי Hariolus,ſciolus, προγνώστης futurorum præſcius vates.
Leuit.20.℣.vlt.Vir aut mulier in quibus erit python aut hariolus. ἐπαοιδός. יִדְּעֹנִי
1.Sam.28.℣.9.Tu noſti qd fecerit Saul,q excidit pythones & hariolū. καὶ τοὺς γνώστας. הַיִּדְּעֹנִי
Et plur.Leuit.19.℣.30.Ne reſpiciatis ad pythones & hariolos. Sept. ἐπαοιδοῖς. יִדְּעֹנִים
Et tantum Leuit. 20.℣.6. Deutero. 18.℣.11. & 2. Regum 21.℣.6. & cap. 23.℣.25.
Item 2. Paralip. 33.℣.6. Ieſa. 8.℣.18. & cap. 19.℣.3.

יָהּ Ia,vnum ex decem nominibus dei, quod Dominum ſignificat,& vt quibuſdam placet eſt abbreuiatum pro יְהֹוָה Et ab eſſendo nomen habet, quod ſemper fuit, eſt & erit, omnibuſq́ creaturis tribuit ſuum eſſe. Hinc nonnullis videtur compoſitum Iupiter. q.d. Iah pater. Inde affirmatio germanica Ja .i. bey Gott.
Pſ.68.℣.5. In Iah eſt nomen eius,& exultate coram illo. κύριος ὄνομά σου. בְּיָהּ
Pſ.135.℣.1.Laudate ipſum Iah(.i. Dominum)laudate nomen Iehoua. ἀλληλούϊα. יָהּ
Et ℣.4. Quia Iacobum elegit ſibi Iah .i. Dominus. ὁ κύριος. יָהּ
Legitur etiam Pſ.94.℣.7. & 12.Item Pſ.118.℣.5.14.17.& 19.Ieſ.26.℣.4.
יְהֹוָה Iehoua, De hoc nomine diuino dictum eſt in verbo הָיָה fuit &c.

יָהַב Adhibuit,attulit. Cognationem habet cum אָהֵב dilexit, אָבָה auebat,& בּוֹא venit, vnde in hiphil הֵבִיא fecit venire, adduxit ſeu attulit. Vſurpatur autem apud Ebræos tantum in Imperatiuo, quo per hoc verbum iubemus nobis adhiberi ea quæ diligimus & auidè deſideramus Et quando alij verbo addit,poteſt latinis ℣ti ꝑ aduerbiū hortandi,ſeu precandi, vt age,euge ꝛc. Hinc latinum habeo,adhibeo ꝛc.
In 1. Coniugatione vſurpatur tantum imperatiuus הַב adhibe,euge,age ꝛc.
Pro.30.℣.15.Sanguiſugæ ſunt duæ filiæ,ſcilicet adhibe ,adhibe. ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι. הַב הַב
Cum He parag.Pſ.60.℣.pen.Adhibe nobis auxilium à tribulatione. ἀγαπήσει. הָבָה־
Gen.11.℣.3.Adhibe(vel euge)faciamus lateres & incendamus incendium. δεῦτε. הָבָה
Et plur.Pſ.29.℣.1.Adhibete(.i. afferte)Dño,ô filij deoꝝ, adhibete Dño gloriam. הָבוּ
Deut.1.℣.13.Adhibete vobis viros ſapientes & intelligentia præditos. δότε ἑαυτοῖς. הָבוּ
In fœm.gen.Ruth 3.℣.4.à fine. Adhibe velum,quod eſt ſuper te,& tene illud. הָבִי
Oſe.4.℣.pen.Dilexerunt abhibete .i. gaudent dicere,afferte ignominiam. הֵבוּ
Sed hoc poſterius videtur per aphæreſin ſcriptum eſſe pro אֵהֵבוּ ignominiam.
Legitur præterea Gen.29.℣.20.& cap.30.℣.1.Iob 6.℣.20.2.Sam.11.℣.15.&c.

Inde nomina.

יְהָב Cura quæ adhibetur in neceſſitatibus,ſarcina. Legitur ſemel,vt,
Cum affi.Pſ.55.℣.23.Reijce ſuper Iehoua curam(vel ſarcinam)tuam. μέριμνάν σου. יְהָבְךָ
הַבְהָבִים Adhibitiones,oblationes, dona. Legitur tantum ſemel,vt,
Cum affi. Oſe.8.℣.pen.Hoſtias oblationum mearum ſignificant carnem. הַבְהָבַי
יַהֲלֹם Adamas,lapis precioſus & duriſſimus, de quo vide הָלַם:

יָהִיר Arrogans, ſuperbus, eleuatus, ſublimis inſtar montis intumeſcentis. Cognationem habet cum הָרָר ſiue הַר mons. Hinc αἰωρέω, & αἰωρίζω attollo,ſuperbio, αἰωρος ſublimis, ἀείρω tollo, eleuo, μετέωρος ſublimis altus. Et Iod in literam eiuſdem inſtrumenti mutato fit quoq; γαυριάω, γαυρόω, γαυρόομαι .i. ſuperbio,efferor, γαυρός γαυρῆς inſolens, ſuperbus, γαυρίαμα ſuperbia &c. Legitur tantum bis in Biblijs ſacris, vt,
Hab.2.℣.5.Vir arrogans non erit decorus.i.nihil decori ſeu honeſti faciet. ἀλαζών. יָהִיר
Pro.21.℣.24.Petulans eſt ſuperbus, cuius nomen irriſor eſt. ἀλαζών. יָהִיר

יוֹם Dies,lux diei, Item ſpacium vigintiquatuor horarum incipiendo à veſpera vſq; ad ſequentis diei veſperam .i. includens noctem cum ſequenti die. Hinc aſſumpta afformatione græca ρ fit ἦμαρ ἤματος item ἡμέρα .i. dies ἡμάτιος quotidianus ἡμερεύομαι diem duco, ἡμέριος diurnus.

Gen.1.℣.5.Et vocauit lucem diem, & tenebras noctem, & fuit veſpera, fuitq́ mane dies vnus.i. ex die & nocte factus eſt dies vnus.ἡμέρα μία.. יום יום
Pſ.61.℣.vlt.Vt reddam ego vota mea die die.i.per ſingulos dies.ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. יום יום
Pſ.2.℣.7.Filius meus es tu, ego hoc die(.i. hodie)genui te.σήμερον. היום
In reg.Pſ.50.℣.15.Et inuoca me in die tribulationis relaxabo te ꝛc. ἐν ἡμέρᾳ. ביום
Cum affi.Pſ.37.℣.13.Dominus irridebit ei, qa vidit quod veniet dies eiꝰ. ἡμέρα αὐτοῦ. יומו
Dualiter.Exod.21.℣.21.Verum ſi die vno, aut per duos dies perſtiterit ꝛc. יומים
Et plur.Pſ.61.℣.7.Dies ſuper dies regis adiicies, anni eius ſunt ꝛc. ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας. ימים
Num.9.℣.pen.Aut duobus diebus, aut menſe, aut diebus(anni) ἡ μηνὸς ἡμέρας. ימים
Cum He par.Exo.13.℣.10.Et ſeruabis ſtatutum hoc ad tempus ſuum à dieb. in dies. ימימה
Cum affi. leui. Pſ.90.℣.9.Quia omnes dies noſtri declinauerunt .i. dilabuntur. ימינו
Cum affi.graui.Pſ.44.℣.2.Opus operatus es in diebus eorum, in diebus antiquis. בימיהם
In reg.Pſ.90.℣.10.Dies annorum noſtrorum in eis ſunt ſeptuaginta anni.ἡμέραι. ימי

ימות Dies, Legitur tantum pluraliter in fœminino genere, vt,
In reg.Deut.32.℣.7.Memento dierum ſeculi, intelligite annos generationis. ימות
Pſ.90.℣.antep. Lætifica nos ſecundum dies quibus nos afflixiſti.ἐν ἡμέραις. בימות

יומם Dies continuus, tertia radicalis duplicat ſignificationem, Ideoq́ poteſt exponi, ſingulis & continuis diebus, aut aduerbialiter interdiu.
Pſ.1.℣.2.Et in lege eius meditabitur die ac nocte .i. per totum diem. ἡμέρας. יומם
Pſ.42.℣.4.Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies nocteſq́. ἡμέρας ϗ νυκτός. יומם
Nehe.9.℣.19.Nam columna nubis non receſsit ab eis interdiu. ביומם

יון Cœnum, lutum, fex. Cognationem habet cum יין vinum nam vinum efferueſcendo egerit feces ſuas. Hinc eſt næuus per inuerſionem radicis. Bis vſurpatur.
Pſ.40.℣.3.Et ſubduxit me è puteo deſolationis, de luto fecis. ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. היון
In reg.Pſ.69.℣.3.Demerſus ſum in fecem(ſeu lutum)profunditatis.εἰς ἰλλὼ. ביון

יון Iauan, filius tertius patriarchæ Iapeti ſeu Iaphet, ab eo terra quam inhabitauit dicta eſt Ionia. Hinc ἰωνίς, ἰωνία Ionia, ἴωνες Iones, ἰάων Græcus Ionicus, & Ionica lingua, inter quinq́ Græcorum linguas notiſsima.
Gen.10.℣.2.Filii Iaphet ſunt Gomer & Magog & Madai & Iauan ꝛc. ויון
Dan.8.℣.21.Et hirſutus eſt hircus rex Græciæ(vel figurat regem Græciæ) יון
Et plur.Ioel.3.℣.16.Et filios Iehuda, atq́ filios Ieruſalem vendidiſtis filiis Græcorum. היונים

יונה Columba, de hoc nomine vide radicem ינה:

יזל Dimotus eſt, mouendo & celerando abreptus eſt. Conuenit ſignificatione cum אזל celerauit, Affinitatem habet cum נזל defluxit ſubitò. Hinc σαλάω σαλάττω σαλεύω moueo, dimoueo, σαλεύομαι dimoueor.
In 1. Con. יזל dimotus eſt ſubitò, celerauit, & legitur tantum ſemel.
Ier.2.℣.pen.Quã vehemẽter dimoueris(vel celeras)ad mutãdã viã tuã.κατεφρόνησας. תזלי

יזם Præſumpſit animo, ſumpſit in animum, induxit in animum, cogitauit, idem ſignificat quod זמם: Hinc eſt latinum ſumo, præſumo.
In 1. Coniugatione יזם præſumpſit. Legitur tantum ſemel, vt,
Gen.11.℣.6.Et nunc non prohibetur ab eis omne quod præſumpſerunt facere. יזמו

יזן Cinxit ornamentis ſeu phaleris quæ ad aures equorum ſuſpenduntur. Cognationẽ habet cum אזן .i. auris. Affinitate quoq́ alludit ad זון cœnatus eſt, & ad זנן ſcortatus eſt, nam meretrices cingunt ſe eiuſmodi ornamentis, vt homines bene paſtos ad amorem illicitum prouocent. Hinc ζωννύω, ζώννυμι, ζωννύσκω, παραζώννυμι cingo, accingo, ζώνη ζῶμα, ζώνιον cingulum, cinctura, διάζωμα, περίζωμα perizoma.
In 2. Con. יזן cinxit phaleris, ornauit cinctura. Semel reperitur.
Ier.5.℣.8.Equi cincti(.i. phalerati) mane educti ſunt, quiſq́ ad vxorem proximi ſui adhinnit. Secundum puncta legitur מיזנים cincti, phalerati, & ſecundum literas מוזנים cibati, paſti, ſaginati, à זון cœnatus eſt, cibauit.ἵπποι θηλυμανεῖς. מיזנים

יֶזַע Sudor qui ex labore nimio commouetur. Cognationem habet cum זוּעַ motus eſt. Hinc σείω cieo .i. commoueo, σέω concito, σεισμός motus, & latinum cieo, cio. Legitur autem ſemel tantum hoc nomen, vt,

In pauſa. Ezech. 44. ℣. 18. Et non accinget in ſudore .i. in loco ſudoris, vt eſt ad axillas in quibus facile ſudatur, aut ad obſcœna, Sed in media parte corporis accingent ſe βίᾳ. בַּיֶּזַע

זֵעָה Sudor, qui ex nimia commotione cietur, & legitur tantum ſemel, vt,

In reg. Gen. 3. ℣. 20. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo &c. ἐν ἱδρώτητι τοῦ προσώπου. בְּזֵעַת

יָחַד Vnitus eſt, in vnum coniunctus eſt, idem quod אָחַד: Hinc ἰδιόω approprio .i. vni ſoli addico, ἴδιος proprius, priuatus, vnus ſeparatim, ἰδιάζω cum aliquo ſolo verſor, ἰδιώτης priuatus, idiota, ἰδίως propriè ἰδιότης proprietas quæ vni ſoli ineſt ſeu conuenit.

In 1. Con. יָחַד vnitus eſt, in vnum conuenit. Legitur bis, vt,
Gen. 49. ℣. 6. In eccleſiam (vel cœtum) eorum non vniatur gloria mea. μὴ ἔλθοι. תֵּחַד
Ieſ. 14. ℣. 20. Non vnieris cum eis in ſepulchro .i. non eris ſocius ſepulturæ eorum. תֵּחַד

In 2. Con. יִחֵד vniuit, in vnum redegit, coniunxit in vnum. Semel.
Pſ. 86. ℣. 11. Vni cor meum ad timendum nomen tuum .i. hoc vnum tribue cordi meo, vt timeat nomen tuun. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου. יַחֵד

Inde nomina.

יָחִיד Vnus, vnicus, priuatus, Aliquoties vſurpatur in Biblijs ſacris, vt,
Pro. 4. ℣. 3. Nam filius fui patri meo, tener & vnicus corã matre mea. καὶ ἀγαπώμενος. יָחִיד
Cum affi. Gen. 22. ℣. 2. Accipe nunc filium tuũ vnicum, quẽ diligis Iſhac. ἀγαπητόν. יְחִידְךָ
Et plur. Pſ. 68. ℣. 7. Deus facit habitare vnicos (.i. orbos) in domo .i. dat illis ſobolẽ. μονοτρόπους. יְחִידִים

יְחִידָה Vnica, & ſubſtantiuè vnitas in abſtracto. Sæpe legitur vſurpatum.
Iud. 11. ℣. 34. Et ecce filia eius exibat in occurſum &c. & erat tantum vnica. μονογενής. יְחִידָה
Cum affix. Pſalm. 22. ℣. 21. Libera à gladio animam meam, de manu canis vnitatem meam. τὴν μονογενῆ μου. יְחִידָתִי

יַחַד Vnà, ſimul, pariter, in vnum, vnanimiter, coniunctim. Eſt forma nominis.
Deut. 33. ℣. 5. Quum ſe congregarent capita populi, ſimulq́ꝫ tribus Iſrael. ἅμα. יַחַד
In pauſ. Pſ. 2. ℣. 2. Cõſiſtent ſeſe reges terræ, & cõſiliarij fundati ſũt pariter. ἐπὶ τὸ αὐτό. יָחַד
Ier. 46. ℣. 12. Fortis in fortẽ impinget, pariter cadent ambo illi .i. vna cũ eo. ἐπὶ τὸ αὐτό. יַחְדָּיו
Et ℣. 21. Nã ipſi quoqꝫ retroſpexerũt, fugerũtq́ꝫ ſimul, neqꝫ cõſtiterũt. ὁμαθυμαδόν. יַחְדָּיו
Item cap. 49. ℣. 3. Rex eorum in captiuitatem ibit, &c. vnà cum eo .i. pariter. ἅμα. יַחְדָּיו
Præter hos tres locos ſemper vſurpatur cum defectu Iod ante Vau .i. vna cum eo.
Pſ. 4. ℣. vlt. In pace ſimul cubabo & dormiã, quoniã tu Dñe ſolus es &c. ἐπὶ τὸ αὐτό. יַחְדָּו
Gen. 13. ℣. 6. Et non poterant habitare vnâ (vel pariter) ἅμα. יַחְדָּו

יָחַל Deſiderio protractus eſt ad rem aliquam, expectauit anxia ſpe potiendi voto ſuo, præſtolatus eſt cum dolore animi & ægrè ferens protractionem rei expectatæ. Diuus Hieronymus ſæpe reddidit per verbum ſperare, Et propriè eſt quod germanicè dicitur **verlangen / nach einem dinge verlangen haben /** Cognatione reſpicit ad אַחֲלַי id eſt, optiones, & ad חָלָה languit, & חוּל doluit, nam animus mora & protractione rei exoptatæ langueſcit & dolet, anxiè ſeu enixè expectauit. Hinc λάω λῶ volo vis &c.

In 1. Con. paſsiua. נוֹחַל protractus eſt, prolongatus eſt. Ter legitur.
Ezech. 19. ℣. 5. Et vidit quod protractũ eſſet & perijſſet ſpes eius. ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς. נוֹחֲלָה
Gen. 8. ℣. 12. Et protractus (.i. remoratus) eſt adhuc ſeptem dies alios. καὶ ἐπισχών וַיִּיָּחֶל
Et ℣. 10. Et ꝓtractus eſt adhuc ſeptẽ dies alios .i. expectauit adhuc ſeptẽ &c. καὶ ἐπισχών. וַיָּחֶל

In 1. Con. יִחֵל expectauit, deſiderio ingenti, protractus eſt ſpe magna ad aliquid. Sæpe conſtruitur cum אֶל aut לְ: at cum Accuſatiuo fecit expectare. Sæpius.
Iob 29. ℣. antep. Et expectauerunt me tanq̃ pluuiam. προσδεχομένη. וְיִחֲלוּ
Pſ. 119. in Vau. Quia iudicia tua protractus ſum deſiderio. ἐπήλπισα. יִחָלְתִּי
Ibid. in Zain. Memẽto ℣bi tui ſeruo tuo, ſup quo feciſti me ſperare. καὶ παρεκλήθην. יִחַלְתָּנִי
Pſlam. 69. ℣. 4. Defecerunt oculi mei, at ego protrahor expectatione ad Deum meum. ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν. מְיַחֵל

Pſ.130.ꝟ.pen.Præſtolare Dominum,quia cum Iehoua eſt miſericordia. ἐλπισάτω. יַחֵל
Iob 13.ꝟ.15.Ecce ſi euulſurus eſſet me,an nõ ſperarẽ:(vel eũ expectarẽ) ὅτι ϗ ἤρκται. אֲיַחֵל
Mich.5.ꝟ.8.Quæ hominẽ non expectabit,nec præſtolabiť filios hoĩm. μὴ δὲ ὑποστῇ. יְיַחֵל
In 3. Con. הוֹחִיל fecit expectare. At cum datiuo ſignificat ferri deſiderio protracto,ad aliquem ſpem habere. German. **Jch thue verlangen nach jemand.** Sæpe.
Pſ.130.ꝟ.5.Expectaui Dominum,expectauit aña mea,& verbo eiꝰ ſpaui. ἤλπισεν. הוֹחָלְתִּי
Pſ.42.ꝟ.20.Spem habe ad Deum, quia adhuc celebrabo eum. ἔλπισον ὅτι τ̃ θεόν. הוֹחִילִי
Thren.3.in Zain. Hoc reducam ad cor meum ꝑpterea expectabo eum. ὑπομενῶ. אוֹחִיל
1.Sam.10.ꝟ.8.Septem dies expectabis, donec veniam ad te. διαλήψεις. תּוֹחֵל
2.Sam.18.ꝟ.14.Et dixit Ioab,non ita morabor ante te,& accepit tres &c. אוֹחִילָה
Ier.4.ꝟ.19.O viſcera mea,viſcera mea,expectabo cum dolore(vel dolebo) אוֹחִילָה
Scdm puncta legitur אוֹחִילָה **mich wird verlangen**/& ſcdm literas אָחוּלָה dolebo.

Inde nomen.

יָחִיל Expectatus,exoptatus, & legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt, וְיָחִיל
Thren.3.in ט. Bonum eſt,& expectatum & domabile,ad ſalutem Domini &c.
תּוֹחֶלֶת Expectatio,mora,remora,deſiderium quod expectatur, ſpes. Paſsim reperies. תּוֹחֶלֶת
Pro.13.ꝟ.12.Mora dilata debilitat cor,at arbor vitæ eſt deſiderium veniens. תּוֹחֶלֶת
In reg.Pro.10.ꝟ.28.Expectatio iuſtoꝝ eſt lætitia, at expectatio impioꝝ &c. תּוֹחֶלֶת
Cum affi.Pſ.39.ꝟ.8.Et nunc quid expectaui Domine:ſpes mea ad te. ὑπομονή μου. תּוֹחַלְתִּי

יָחַם Caluit, incaluit, & propriè eſt fœminarum quando in coitu ex calore ſeminis concipiunt & impregnantur. Cognationem habet cum חָמַם & חָמָה .i. æſtuauit: Hinc Iod verſo in κ literam eiuſdem inſtrumenti eſt, κυμαίνω, κυμαίνομαι æſtuo, ἐγκυμονέω vterum fero, ἐγκύμων pregnans.

In 1. Con. יָחַם concepit, pregnans fuit. Semel reperitur,vt,
Gen.30.ꝟ.38.Et conceperunt(oues)dum ipſæ venirent vt biberent. αἳ ἐλθῶσι. וַיֵּחַמְנָה
Iod à fronte eſt nota tertiæ perſonæ futuri Maſculini, & נָה à tergo eſt terminatio fœm: pluralis,& ita verbum eſt promiſ. gen. nam de vtroqꝫ ſexu ouium dicitur.
In 2.Con. יִחֵם concepit in vtero ex concubitu. Ter legitur in Biblijs ſacris, vt
Pſ.51.ꝟ.7.Ecce in iniquitate ꝛc.& in peccato concepit me mater mea. ἐκίσσησέ με. יֶחֱמַתְנִי
Gen.30.ꝟ.pen.Et factũ eſt in oĩ cõcipe oues(.i.quotieſcũqꝫ ꝯcipiebãt oues)cõpactiores.i.robuſtiores, ὧ ἐνεκίσσων & poſuit Iacob virgas ad oculos ouiũ in canales vt ipſæ cõcipẽt cõſpectis virgis, τ̃ ἐγκισσῆσαι נָּה affixũ Infinitiuo additũ latinis redditur per nominatiuum ante ꝟbum finitũ. Gen.30.ꝟ.39.Et cõcepũt oues ad virgas. (ἐγκισσήσωσι. יַחֵם לְיַחֲמֶנָּה וַיֶּחֱמוּ

יַחְמוּר Bubalus,bos ſylueſter, de hoc vide radicem חָמַר:

יָחֵף Diſcalceatus,nudipes,apertus pedibus,Eſt nomen adiect: Significationem habet contrariã verbis חָפַף & חָפָה obtexit,cõtexit. Hinc german. **offen.** Hinc ἀνυπόδετος & ἀνυπόδητος nudus pes,diſcalceatus. Legitur quinquies.
2. Samuel. 15 ꝟ. 30. Et caput erat ei obtectum, & ibat diſcalceatus. Septuagint. ἀνυπόδετος. יָחֵף
Ieſ.20.ꝟ.2. Incedens nudus & diſcalceatus. Septuag. ἀνυπόδετος. וְיָחֵף
Et ꝟ.3.Sicut incedit ſeruus meus Ieſaia nudus& diſcalceatus.Sept. ἀνυπόδετος. וְיָחֵף
Item ꝟ.4.Sic abducet rex Aſſyriæ in captiuitatẽ ꝛc. nudũ & diſcalceatũ. ἀνυποδέτους. וְיָחֵף
Ier.2.ꝟ.25.Prohibe pedem tuum à nuditate.i.ne eas diſcalceatus. ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας. מִיָּחֵף

יָחַר Tardauit, retardauit, moram nexit, Idem quod אָחַר: Hinc οὐρά οὐραῖον cauda, οὐραῖος poſtremus qui tardè venit, οὐραγέω duco extremam partem, οὐραγία extrema pars agminis. Et germanicum **harren/verharren.**

In 1. Con. יָחַר tardauit, diſtulit. Legitur tantum ſemel.
Gen. 32.ꝟ.5. Cum Laban peregrinatus ſum, & tardaui hucuſqꝫ. Poteſt quoqꝫ eſſe à radice אָחַר de qua dictum eſt ſuo loco. ϗ ἐχρόνισα ἕως τ̃ νῦν. וָאֵחַר
In 3. Con. הוֹחִיר fecit tardare, diſtulit. Semel inuenitur,vt
2.Sam.20 ꝟ.5.Et abijt Amaſa ad conuocandũ Iehuda, & fecit dilationẽ ab indicto tẽpore ꝛc. ϗ ἐχρόνησεν. Scdm puncta eſt ꝟbũ Hiphil, & ſcdm literas legitur וַיִּיחַר: וַיּוֹחֶר

Recenſuit

יחש Recenſuit ſe per genealogiam, cenſuit familiam ſuam, numerauit ſe per originem generationis & proſapiæ.

In IIII. Coniug. הִתְיַחֵשׂ recenſuit ſe per genealogiam, recenſitus eſt.
1.Par.5.℣.17. Omnes hi recenſiti ſunt in diebus Iotham regis Iudæ ἐγενεαλογήθησαν. הִתְיַחְשׂוּ
Et cap.9.℣.1. Et omnes Iſraelitę recenſiti ſunt per familiam. הִתְיַחְשׂוּ
Eſræ 2.& Nehe.7.℣.62. Illi quæſiuerunt ſcripturã ſuam recenſentes ꝓſapiam ſuam. הַמִּתְיַחְשִׂים
1.Par.5.℣.1. Nec tamen ad recenſendum genealogiam ſecundum ius primogen: לְהִתְיַחֵשׂ
Et ℣.7. Et fratres eius per familias ſuas in recenſendo ad generationes ſuas. בְּהִתְיַחֵשׂ
Et 1.Paral.4.℣.33. & cap.7.℣.5. & 7. & 9. & vlt. cap.9.℣.23. 2. Paral.12 ℣. 15. & cap. 31.℣.16.17.18.19.

Inde nomen.

יַחַשׂ Genealogia, proſapia, ſeries, & ſupputatio ab origine generationis. Semel extat.
In reg. Nehe.7.℣.5. Et inueni librum genealogiæ aſcendentium &c. הַיַּחַשׂ

יטב Bonus fuit, benè fuit, & metaphoricè placuit, complacuit, Idẽ ſignificat quod טוֹב. Hinc θωπεύω, θώπτω .i. aſſentior, adulor, θωπεία, θώπευμα adulatio, nam qui ſtudet alijs placere, & omnia affirmat eſſe bona quæ ab alijs fiunt, is dicitur adulari. Hinc per ſyncopen εὖ bene, ἐῢς bonus, ἐῢς ἠῢς bonus.

In I. Con. יָטַב bonus fuit, Eſt verbum neutrum, & vſurpatur tantum in futuro, nam p̃teritum & participium petendum eſt à verbo cognato טוֹב: Conſtruitur autem cum datiuo vel præpoſitione ב, & ſæpe etiam abſolutè ponitur.
Pſ.69.℣.32. Et bonũ erit (.i. placebit) Domino, præ tauro producẽte cornua. ἀρέσει. וְתִיטַב
Eccle.7.℣.5. Nam per triſtitiã vultus bonũ erit cor .i. exhilaratur cor. ἀγαθυνθήσεται. יִיטַב
1.Sa.24.℣.4. Et facies ei quod bonũ fuerit in oculis tuis .i. quod viſum fuerit. ἀγαθόν. יִטַב
Gen.33.℣.18. Et boni fuerunt ſermones eorum in oculis Hamor .i. placuerunt. וַיִּיטְבוּ
In III. Con. הֵיטִיב bene fecit, bonum reddidit, Conſtruitur cum Dtõ vel Actõ.
Gen.12.℣.16. Et Abrahæ benefecit propter eam (Saram) & erat illi grex ouium. הֵיטִיב
Deut.30.℣.6. Benefacietqꝫ tibi, & multiplicabit te magis quã patres tuos. εὖ σε ποιήσει. וְהֵיטִבְךָ
1.Sam.16.℣.18. Prouidete mihi aliquem qui bene facit ad canendum in cithara. מֵיטִיב
Ier.7.℣.5. Sed benefaciẽdo benefacietis vias veſtras & ſtudia veſtra. διορθοῦντες διορθώσητε. הֵיטִיב
Pſ.125.℣.4. Benefac Domine bonis & rectis in cordib. eorũ. ἀγάθυνον. הֵיטִיבָה
Pſ.49.℣. antep. Et celebrabunt te, cum benefeceris tibi. ὅταν ἀγαθύνῃς. תֵיטִיב
Pro.15.℣.13. Cor lætum benefaciet vultum .i. exhilarat faciem .i. bonum diſponet. יֵיטִיב
1.Reg.1.℣.7. à fine. Bonum reddat Deus nomen Salomonis .i. decoret. יֵיטֵיב
Exo.1.℣. ante. Et benefecit Deꝰ obſtetricib. & multiplicauit populũ. εὖ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς. וַיֵּיטֶב
Iob.24.℣.5. à fine. Et viduam non bonam faciet .i. non exhilarabit. יֵיטִיב

Inde nomina.

מֵיטָב Bonitas, bonum, Eſt nomen ſubſtantiuum, non autem legitur in ſtatu abſoluto.
In reg. Exod.22.℣.4. Bonitatem agri ſui, & bonitatem vineæ ſuæ reddet. βέλτιστα. מֵיטַב
Geneſ.47.℣.6. In bonitate terræ fac habitare patrem tuum & fratres tuos &c. בְּמֵיטַב
הֵיטֵב Bene, benefaciendo, poteſt eſſe Infinitiuus hiphil, vel nomen hæmanthicum.
Deut.17.℣.4. Et quum audieris, inquires benè (.i. diligenter) ἐν τῇ βελτίστῃ. הֵיטֵב

ים Hinnus, animal ex equo vel aſina, quod viribus in labore eximium eſt, & minus quam mulus. R. Schlomo dicit eſſe mulum. Cognationem habet cum אָיֹם id eſt, crudelis, nam hinni ſeu muli iſti ictu crudeli & lethali percutiunt, & propterea ſunt quoqꝫ crudeles & formidabiles. Hinc Græci ἡμί, quod in compoſitione ſignificat medium, vt ἡμίονος ſemiaſinus .i. mulus, nam partim eſt ex equo, & partim ex aſina, פֶּרֶד Burdo autem eſt mulus ex aſina & equa. Legitur tantum 1. vt
Plur. Gen.36.℣.24. Iſte eſt Ana qui inuenit hinnos (ſeu mulos) in deſerto cum paſceret aſinos Zibon patris ſui, hoc eſt, adinuenit quomodò procrearentur muli ſeu hinni. Eſt enim generatio artificialis non naturalis. τὸν ἰαμείν. הַיֵּמִם

יין Vinum. Cognationem habet cum יָוֵן .i. fex fecis vt ſunt ſordes vini, nam vinum quando purgatur excernit feces ſuas, easqꝫ ad fundum demittit, Et vinum fecatum dicitur, quod è fecibus expreſſum eſt. Hinc οἶνος & latinè vinum, & Germanicè Wein/ hæc omnia vocabula ex Ebræo fonte deriuata ſunt. Item οἴνη vitis οἶνα pampini, οἰνόω ebrio, οἰνίζομαι, vinum emo, οἰνώδης vinoſus οἰνών & οἰνώνη, cella vinaria, οἰνοχέω vinum fundo &c. Et cum vinum lætificet cor hominis inde quoq; acceperunt ἰαίνω lætifico, item γοῖνος & γάνος vinum, læticia, nam Iod conſonans Ebræis effertur inſtar γ apud Græcos, γανάω, γανέω, γανόω, lætifico γάνυμι & γάνυμαι lætor γανυρός lætus &c.

Gen.9.℣.20. Et bibit de vino, atq; inebriatus eſt, & reuelauit ſeſe ꝛc. ϗ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου. הַיַּיִן
Pſ.104.℣.15. Et vinum quod lætificat(ſeu exhilarat)cor hominis. ϗ οἶνος εὐφραίνει. וְיַיִן
In pauſa. Cant.1.℣.2. Quia meliores(vel pulchriores)ſunt amicitiæ tuæ vino. מִיָּיִן
In reg Dan.1.℣.8. Ne coinquinaretur cibo regis, aut vino conuiuiorum eius. וּבְיֵין
Cum affi. Eccle.9.℣.7. Comede in læticia &c. & bibe corde iucundo vinum tuum. יֵינֶךָ
Deut.32.℣.33. Virus draconum eſt vinum eoꝝ, & fel aſpidum crudele. ὁ οἶνος αὐτῶν. יֵינָם

יָכַח Arguit certis argumentis & verbis conuincendo & probando rei veritatem, vt fit in diſputationibus, coarguit, redarguit, argutauit probabiliter monſtratis rationibus euidentibus, diſceptauit &c. Cognationem habet cum נֹכַח .i. coram, & כֹּחַ potentia, nam potentibus argumentis & coram ſignificat diſputare ſeu arguere. Hinc κιχέω, κιχείω, κιχάνω inuenio, deprehendo, conſequor, κιγχάνω aſſequor, inuenio &c. & adhibito λ ἐλέγχω arguo.

In 1. Con. paſsiua נוֹכַח argutus eſt, redargutus eſt. Ter legitur, vt,
Iob 23.℣.7. Ibi rectus arguitur(vel diſceptat)cum eo, & liberabo me &c. נוֹכַח
Gen.20.℣.antep. Velamen oculoꝝ, omnibus qui tecum ſunt &c. & redarguta. וְנֹכָחַת
Ieſa.1.℣.18. Venite quæſo & argutabimur, id eſt, diſputabimus cuius cauſa ſit melior. διαλεχθῶμεν. וְנִוָּכְחָה

In 3. Con. הוֹכִיחַ arguit, habet accuſatiuũ, Et cũ datiuo argumẽtis oſtendit. Sæpe.
Gen.21.℣.25. Et arguit Abrahã(regem)Abimælech de cauſa putei aquæ. ϗ ἤλεγξεν. וְהוֹכִחַ
Gen.24.℣.14. Hanc arguiſti ſeruo tuo Iſhac .i. certis argumẽtis oſtendiſti. ἡτοίμασας. הֹכַחְתָּ
Pro 28.℣.23. Qui arguit hominem, poſtea plus gratię inueniet quam blandiloquus. מוֹכִיחַ
Leuit.19.℣.17. Ne oderis fratrem tuum in corde tuo, ſed arguendo argues proximum. ἐλεγμῷ ἐλέγξεις. הוֹכֵחַ
הֲלְהוֹכַח
Iob 6.℣.26. Num ad arguendum ſermones excogitabitis, vt ventiletis verba? הוֹכַח
Pro.9.℣.8. Ne arguas deriſorem, ne fortè oderit te, argue ſapientem & diliget te. (me. אוֹכִיחַ
Et cap.13.℣.14. Tantum vias meas coram illo arguam(vel probabo) תּוֹכִיחֵנִי
Pſ.6.℣.2. Iehoua ne in ira tua arguas me, neq; ī excãdeſcẽtia tua caſtiges me. ἐλέγξῃς תּוֹכִיחֻךְ
Ier.2.℣.19. Et auerſiones tuæ arguent te .i. manifeſtè conuincent te. ἐλέγξει σε.

In voce paſsiua הוּכַח argutus eſt, redargutus eſt. Legitur tantum ſemel.
Iob 33.℣.16. Et arguetur in dolore ſuper cubili ſuo & multitudo oſsium eius ꝛc. וְהוּכַח

In 4. Con. הִתְוַכַּח fecit ſe arguere, diſceptauit. Semel reperitur, vt,
Michæ 6.℣.1. Quia lis eſt ipſi Iehoua cum populo ſuo, & cum Iſraele arguet. יִתְוַכָּח

Inde nomina.

תּוֹכֵחָה Argutatio, arguta increpatio, correptio. Vſurpatur tantum in ſtatu abſoluto.
2.Reg.19.℣.7. Sic dicit Hiskia, Hæc dies eſt dies anguſtiæ, correptionis & irritatõis. וְתוֹכֵחָה
Et plural. Pſalm.149.℣.7. Ad faciendum vindictam inter gentes, increpationes inter populos. ἐλεγμοὺς. תּוֹכֵחוֹת

תּוֹכַחַת Increpatio, correptio, argutatio, argumentatio, redargutio. Aliquoties reperitur.
Pro.12.℣.1. Diligens caſtigationem diligit ſcientiam, at qui odit increpationes &c. תּוֹכַחַת
Cum affi. Iob 13.℣.6. Audite quæſo argumẽtationẽ meã, & cõtentiones labioꝝ ꝛc. תּוֹכַחְתִּי
Et plur. Pſ 38.℣.15. Et non habenti in ore ſuo argutationes(quas reſpondeat) תּוֹכָחוֹת
In regim. Pro.6.℣.23. Via autem vitæ ſunt increpationes diſciplinæ. ϗ ἔλεγχος. תּוֹכְחוֹת

יָכֹל Potuit, potens fuit, præualuit robore. Cognationem habet cum אָכַל comedit, nam qui alteri præualeſcit, comedit & deuorat eum, hoc eſt, opprimit eum. Hinc per conuerſionem radicis ἄλξ, ἀλκός &c. potentia, ἀλκή robur, ἄλκω & ἀλεκταίνω poſſum, ἄλκιμος fortis.

In 1. Con. יָכֹל potuit, præualuit robore, eſt verbum neutrum.

Gen.45.℣.1.Et nō potuit Ioſeph ſe continere coram omnibus qui aſtabāt, ἠδύνατο. יָכֹל
Pſ.40.℣.13.Apprehenderūt me iniquitates meæ, vt nō potuerī(eas) videre. ἠδυνήθην. יָכֹלְתִּי
Exo.18.℣.23.Si hanc rē feceris, in his quæ p̄ceperit tibi Deus, & poteris ſubſiſtere. וְיָכָלְתָּ
Pſ.13.℣.pen. Ne forte dicat inimicus meus, præualui illi, ne geſtiant. ἴσχυσα. יְכָלְתִּיו
Pſ.129.℣.2.Sæpius oppugauerunt me à iuuētute mea, cæteꝝ non p̄ualuerunt mihi. יָכְלוּ
Num.13.℣.4.à fine.Aſcendendo aſcendamus &c. nam p̄ualeſcendo p̄ualebimus. δυνατοί δυνησόμεθα. יָכֹל
Et cap.14.℣.16.Non poſſe Dn̄m introducere.i. quia nō poterit dn̄s introducere. יְכֹלֶת
Num.22.℣.antep.Ecce veni ad te nunc, nū valendo valebo loqui. δυνατὸς ἔσομαι. אוּכַל
Iob 42.℣.2.Noui equidē quod oīa poteris, & non impedietᷣ à te propoſitū vllum. תּוּכַל
Iere.14.℣.8.Cur fieres ſicut vir attonitus, & ſicut vir qui non poterit ſeruare? יוּכַל
Pſ.18.℣.39.Concîdam eos quo minus ſurgere poſsint, οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. יֻכְלוּ
In alijs coniugationibus non legitur hoc verbum.

יָלַד Peperit, genuit, propriè eſt mulierum, & abuſiuè tribuitur quoq; viris alijsq; rebus & exponitur per gignere, generare, ſeu procreare. Hinc per conuerſionem radicis θηλύα, θῆλυς, θήλεια, θήλεα .i. fœmina, fœmella, θῆλυ muliebre, θηλυκός fœmineus, θηλυώω, ἐκθηλυώω effœmino, θηλάζω lacto, θηλῶ nutrix, θηλή papilla. Item θηλένω, θηλέω pario, gigno, & tributum terrænaſcentibus redditur pro germinare. Et Saxonicum, telen, .i. parere.

In I. Coniug. יָלַד peperit, genuit, generauit. Sæpe occurrit in Biblijs.
Gen.4.℣.18.Et Irad genuit Methuiael, & Methuiael genuit Methuſael. ἐγέννησε. יָלַד
Iob 38.℣.29.Et pruinam cœli quis genuit (vel progerminauit) eam. τέτοκεν. יְלָדוֹ
Pſ.2.℣.7.Ego hodie genui te &c. Hirek eſt pro pathah cognatiōis gratia. γεγέννηκά σε. יְלִדְתִּיךָ
Pro.23.℣.24.Exultando exultabit pater iuſti, gignens ſapientem lætabitur &c. יוֹלֵד
Pro.17.℣.4.à fine. Filius ſtultus patri ſuo eſt dolor, & amaritudo genitrici ſuæ. לְיוֹלַדְתּוֹ
1.Reg.3.℣.pen. Date illi natum viuum, & occidendo non occidetis eum. הַיִּלּוֹד
Eccle.3.℣.2. Eſt tempus ad gignendum, & eſt tempus ad moriendum. τοῦ τεκεῖν. לָלֶדֶת
Gen.35.℣.16.Et difficulter habuit in pariendo .i. quum ipſa pareret. τίκτειν. בְּלִדְתָּהּ
Gen.18.℣.13. Num verè paritura ſum, quum ſim vetula? ἀληθῶς τέξομαι. אֵלֵד
Et cap.4.℣.1.Et Adam cognouit Heuam vxorem ſuam, & cōcepit & peꝑit Kain. וַתֵּלֶד
Ieſai.33.℣.11.Concipietis glumam, & parietis (ſeu progerminabitis) ſtipulam. תֵּלְדוּ
In voce paſsiua נוֹלַד genitus eſt, generatus eſt. Aliquoties vſurpatur, vt
1.Par.3.℣.1.Hi fuerunt filij Dauidis, qui nati ſunt ei (pro נוֹלְדוּ) οἱ τεχθέντες αὐτῷ. נוֹלַד
Et ℣.5.Et hi nati ſunt ei in Ieruſalē (ſchurek eſt ꝓ holem & dages ex pual compoſ.) נוּלְּדוּ
Pſ.22.℣.vlt.Indicabunt iuſtitiam eius populo genito (vel qui gignitur) נוֹלָד
Gen.21.℣.3.Et vocauit Abraham nomen filij ſui qui natus eſt ſibi. γενομένου αὐτῷ. הַנּוֹלַד־לוֹ
Et ℣.5. Et Abraham erat filius centum annorum in gigni ſibi Iſhac filium ſuum. בְּהִוָּלֶד
Iob.3.℣.2.Pereat dies quo gignebar, & nox qua dicebatur natus eſt maſculus. אִוָּלֶד
Et cap.15.℣.7.An primus homo natus es, & ante colles formatus es? תִּוָּלֵד
Deut.15.℣.19. Omne primogenitum quod gignetur in pecore tuo. ὃ ἐὰν τεχθῇ. יִוָּלֵד
In II. Coniugat. יִלֵּד fecit parere .i. iuuit in partu. Non adeò frequens occurrit.
Gen.35.℣.17.Et dixit ei obſtetrix (.i. quæ iuuat parientem) ne timeas &c. ἡ μαῖα. מְיַלֶּדֶת
Exo.1.℣.15. Et dixit rex Aegypti obſtetricibus Ebræis, quarum vna &c. ταῖς μαίαις. לַמְיַלְּדֹת
Et ℣.16.Et dixit, Quādo in partu iuueritis Ebræas mulieres, & videritis &c. μαιοῦσθε. בְּיַלֶּדְכֶן
In voce paſsiua. יֻלַּד genitus eſt, natus eſt, aliquoties occurrit in Biblijs.
Ieſ.9.℣.5.Quia puer natus eſt nobis, & filius datus eſt nobis. ὅτι παιδίον ἐγεννήθη. יֻלַּד
Ier.20.℣.14.Maledictus dies in quo genitus ſum, dies inq; in quo peperit me &c. יֻלַּדְתִּי
Et cap.22.℣.4.à fine.Super terram alienam in qua non eſtis geniti. οὗ οὐκ ἐτέχθης. יֻלַּדְתֶּם
Gen.24.℣.15.Et ecce Rebecca exibat quæ nata erat ipſi Bethuel. ἡ τεχθεῖσα. יֻלְּדָה
Ter legitᷣ ſchurek ꝓ Kibbuz. Iud.13.℣.8.Vt doceat nos, qd faciamus puero naſcituro. הַיּוּלָּד
Et cap.18.℣.antep.Iuxta nomen patris ſui qui natus fuerat Iſraeli. יוּלַּד
Iob 5.℣.7.Quia Adam (vel homo) ad laborem natus eſt. γεννᾶται κόπῳ. יוּלָּד
In III.Con. הוֹלִיד fecit parere, genuit, tribuitur maſculo cauſæ efficienti.
1.Par.2.℣.10.Et Ram genuit Am̄inadab, & Am̄inadab genuit Nachſchon. ἐγέννησε. הוֹלִיד

Gen.48.℣.6.Et generatio tua quam genuiſti (vel gignes) poſt eos,erunt tibi, &c. הוֹלַדְתָּ
Ieſ.66.℣.9.Egone qui facio parere,obſerabo (matrices) dicit Deus tuus? γεννῶσαν ἐποίη- הַמּוֹלִיד
Et cap.59.℣.4.Et loqui vanitatem,concipere laborem,& gignere iniquitatem.(σα. וְהוֹלִיד
Gen.5.℣.4. Et fuerunt dies Adam poſt gignere ipſum (.i. cũ ipſe genuiſſet) Seth. הוֹלִידוֹ
Ieſ.66.℣.9.Num ego effringerem (vuluam) & non facerem parere? אוֹלִיד
Deut.4.℣.25.Quum genueris filios,& filios filiorum, ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς. תּוֹלִיד
Gen.17.℣.19.Duodecim principes gignet (Iſmael)& ponam eum in gentẽ magnã. יוֹלִיד
Et cap.5.℣.3.Et vixit Adam centum & triginta annos,& genuit in ſimilitudine. וַיּוֹלֶד
In voce paſsiua. הוּלַּד genitus eſt,generatus eſt. Legitur tantum bis,vt הֻלֶּדֶת
Gen.40.℣.20. Et fuit in die tertio, dies gigni Pharaonem, id eſt, quo natus eſt Pharao. ἡμέρα γενέσεως. הוּלֶּדֶת
Ezech.16.℣.3.In die naſci te,non fuit præciſus vmbilicus tuus. ἡμέρα ἐτέχθης.
Ponũt in Infinitiuo,& poſterius ratione Vau legit הוּלֶּדֶת & ratione dages הֻלֶּדֶת:
In IIII. Con. הִתְיַלֵּד profeſſus eſt natiuitatem ſuam, Semel reperitur,vt וַיִּתְיַלְדוּ
Num.1.℣.18. Et profeſsi ſunt natales ſuos per familias ſuas. μετ' ἐπεσκέπησαν.

Inde nomina.

יֶלֶד Natus,gnatus,infans,puer modo genitus, filius,liber. Sæpe extat in Biblijs, הַיֶּלֶד
Gen.21.℣.8.Et ſuccreuit puer & ablactatus eſt,& fecit Abraham conuiuium, &c. הַיָּלֶד
In pauſa.2.Reg.4.℣.18. Et ſuccreuit puer,factum eſt autem in die quodam &c. וָלָד
Item Vau pro Iod.2 Sam.6.℣.vlt.Et ipſi Michol filiæ Saul,non erat filius. הַיְלָדִים
Et plu.Gen.33.℣.1.Et diſtribuit pueros(ſeu filios)ad Leam,& ad Rachel. τὰ παιδία. וִילָדֶיהָ
Cum affi.leui Ibid.℣.2.At Leam & liberos eius (collocauit) poſteriores. παιδία. יְלָדֶיהֶן
Cum affi.graui in eod.℣.Et collocauit ancillas & filios illarum principio. υἱοὺς αὐτῶν. יַלְדֵי
In reg. Oſe.1.℣.2.Accipe tibi vxorem fornicationum,& filios fornicationum.

יַלְדָּה Puella,iuuencula quæ non habet multos annos. aliquoties legitur, vt הַיַּלְדָּה
Gen.34.℣.4.Et dixit Sichẽ ad Hamor dicẽs,Accipe mihi puellã hanc.&c. παιδίσκην. וִילָדוֹת
Et plur. Zach.8.℣.5.Et plateæ vrbis replebuntur pueris & puellis. παιδαρίων.

וָלָד Natus,puer,liber,filius. Et cognationis gratia ſcribitur Vau pro Iod,vt וָלָד
Gen.11.℣.antep. Et erat Sara ſterilis,non illi erat natus(ſeu filius) καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει. וְלָדֵי
In reg.plur.Ieſ.57.℣.4. An non vos eſtis liberi tranſgreſsionis,ſemen mendax.

יְלִיד Natus,gnatus,filius, Non autẽ inuenitur in ſtatu abſoluto, ſed tantũ in regimine, יְלִיד
In reg. Gen.17.℣.12.Omnis maſculus ad generationes veſtras natus domi. יְלִידֵי
Et plur.In reg.Gen.14.℣.23.Et expediuit initiatos ſuos, natos domi .i. vernas. מִילִידֵי
1.Par.20.℣.4.Qui erat de filijs Rephaim,qui erant ſubacti.

יִלּוֹד Natiuus,natus qui recens eſt natus,& ſæpius adiectiuè vſurpatur,vt הַיִּלּוֹד
Exo.1.℣.vlt.Omnem filium natum in riuum abijcietis,at cunctam filiam &c. הַיִּלּוֹדִים
Et plur.Ier.16.℣.3 Sic dicit Dominus de filijs &filiab. natis in loco iſto. τῶν γεννωμένων.

לֵדָה Partus,natiuitas, genitura. Latini interpretes verbaliter exponunt. לֵדָה
Ier.13.℣.21.Nonne funes(.i.dolores)apprehendent me tanquam mulierem partus. לְלֵדָה
2.Reg.19.& Ieſ.37.℣.4. Venerũt fœtus vſq; ad os matricis, & vires nõ ſunt ad ptũ.

יַלְדוּת Pueritia,tempus pueritiæ,ætas puerorum qui natu ſunt minores. הַיַּלְדוּת
Eccle.11.℣.vlt.Quia pueritia & aurora ſunt vanitas.i. ſubito euaneſcunt. בְּיַלְדוּתֶךָ
Cum affi.ibid.℣.pen.Lætare adoleſcens in pueritia tua,& benefaciet tibi &c.

מוֹלֶדֶת Generatio,genitura,Sæpe inuenitur in Biblijs ſacris. מוֹלֶדֶת
In reg.Leuit.18.℣.9.Geniturã domi,aut geniturã foris .i. ſiue genita fuerit domi. מוֹלַדְתִּי
Cum affi.Gen.24.℣.4. Sed ad terram meam,& ad generationem meam ibis. וּמוֹלַדְתֵּךְ
Et plur. Cum affi. Ezech.16.℣.3. Et genituræ tuæ ſunt de terra Chanaan.

תּוֹלְדוֹת Generationes,genituræ,Vſurpatur tantummodo pluraliter. תּוֹלְדוֹת
Gen.2.℣.4.Hæ ſunt generationes cœli & terræ, cum crearentur &c. תּוֹלְדֹת
Et cap.6.℣.9. Hæ ſunt generationes Noah,Noah erat vir iuſtus &c.

יָלַךְ Ambulauit, iuit, abijt, vaſit, idem quod הָלַךְ: Cognationem habet cum לָאַךְ functus eſt legatione,ablegatus eſt,Nam ablegati abeunt ad exequendam legationem ſuã.Hinc αλύγω abeo,fugio, λαγνεύω fugio, ἀγηλατέω fugo &c. Itẽ ἕλκω ἑλκύζω traho.

In I. Con. ילך iuit, ambulauit, Non autem vſurpatur in præterito aut præſenti, ſed illa tempora ſunt petenda à verbo הלך de quo ſuprà dictum eſt.
1.Sam.29.℣.vlt. Et manè ſurrexit Dauid, ipſe & viri eius ad eundum ꝛc. πορεύθητε. ללכת
Deut.6.℣.7. Et loqueris de illis in ſedere te in domo tua, & ambulare te &c. ἐν πορευόμενος. ובלכתך
1.Sam.29.℣.7. Et nunc reuertere & vade in pace, vt non facias malum. ἐν πορεύου. ולך
Gen.12.℣.1. Vade (.i.exi) tibi è terra tua, de patria (vel cognatione tua) ἔξελθε. לך־לך
Iud.19.℣.13. Et dixit puero ſuo, vade & appropinquabimus &c. δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν. לך
1. Sam.1.℣ 17. Et reſpondit Eli & dixit, vade in pace, & Deus Iſraelis ꝛc. πορεύου. לכי
Ruth 1.℣.8. Et dixit Noemi ad ambas nurus ſuas, Ite reuertimini &c. πορεύθητε. לכנה
Pſ.23.℣.4. Etiamſi ambulauero in valle vmbræ mortis non timebo malum. πορευθῶ. אלך
Pro.1.℣.15. Fili mi ne ambules in via cum illis, prohibe pedem tuum. μὴ πορευθῇς. תלך
Gen.28.℣.5. Et miſit Iſhac Iacobum qui abijt ad Paden Aramiæ &c. καὶ ἐπορεύθη. וילך
Et cap.22.℣.5. Ego & puer ibimus illuc vſq; oraturi. διελευσόμεθα. נלכה
In III. Coniug. הוליך fecit ire .i. deduxit, traduxit, ſæpe in Biblijs vſurpatur.
2.Reg.24.℣.15. Et arietes (.i.optimates) terræ traduxit in captiuitatem. הוליך
Oſe.2.℣.15. Idcirco ego pellicio eam, & ducam eam in deſertum. והלכתיה
Pſ.136.℣.16. Facienti ire populum ſuum in deſerto, quia in æternum &c. למוליך
2.Reg.17.℣.27. Adducite illuc aliquem ex ſacerdotibus quos inde tranſtuliſtis. הליכו
Ezech.32.℣.14. Tunc profundas faciam aquas eorum, & fluentia eorum faciam ire. אוליך
Deut.29.℣ 5. Et feci vos ire (.i.deduxi) quadraginta annis in deſerto. ἐν ἤγαγεν. ואולך
Thren 3.℣.2. Me traduxit, & abegit, tenebræ fuerunt & non lux. ἐν ἀπήγαγέ με. ויולך
Exo.14.℣.11. Et fecit abire Iehoua mare per ventum orientalem. ὑπήγαγε. ויולך
ילל Semel quieſcit Iod in Zere. Exod.2.℣.9. Fac ire puerum iſtum, & lacta eum. היליכי

Vlulauit, eiulauit, edidit vocem eiulantem. Cognationem habet cum אלל .i. in nihilum redactus eſt, & cum ליל .i. nox, nam quando aliquis eſt in ſumma anguſtia vt fere ad nihilum redigatur, & non habet præter noctem & tenebras moleſtiarum, tunc incipit vlulare & plorare. Hinc ὀλολύζω, ἀλαλάζω, ἀνολολύζω eiulo, vlulo, & germanicum **heulen** / ὀλολυγμός eiulatus, Græci, latini & germani hanc retinent radicem, & Iod conuerſo in κ fit κλαίω fleo cum vlulatu. **heulen**/ eiulare &c.

In III. Con. הילִיל eiulauit, edidit vlulatus. Abſolutè vſurpatur.
Ioel 1.℣.11. Erubuerunt (vel aruerunt) agricolæ, eiulauerunt vinitores ꝛc. θρηνεῖτε. הילילו
Zach.11.℣.2. Eiula ô fraxine quia cecidit Cedrus, Septuag. ὀλολυξάτω. הליל
vlulate alni Baſan, quoniam ſylua cædua proſtrata eſt. Septuag. ὀλολύξατε. הילילו
Ieſ.13.℣.6. Eiulate, quia prope eſt dies Iehoua &c. Græci ὀλολύζετε. הלילו
Et cap.15.℣.3. Eiula porta, vociferare ciuitas, liquefacta es palæſthina ὀλολύξατε. הילילי
Ieſ.23.℣.1. Vlulate naues Tharſis. Septuaginta habent ὀλολύζετε. הילילו
Ier.49 ℣.3. Eiulate & vociferamini (vel ratione Iod, eiula tu Heſbon) ὠλόλυξον. הלילו
Mich.1.℣.8. Hanc ob rem plangam & eiulabo, ibo lacerus & nudus. πενθήσει. ואילילה
Ier.48.℣.31. Propterea ſuper Moab eiulabo, & ſup totũ Moab vociferabor. ὀλολύ(ξετε. איליל
Ieſ.15.℣.7. Propterea eiulabit Moab ad Moab. Septuag. ὀλολύζει. ייליל
Et cap.65.℣.14. Præ contritione Spiritus (.i.afflictione animi) eiulabis. ὀλολύξετε. תילילו
Oſe.7.℣.antep. Sed vlularunt in cubilibus ſuis propter frumẽtũ et muſtũ. ὠλόλυζον. ייליל
Ieſ.52.℣.5. Et dominatores (vel duces) eius facient eiulatũ dicit Iehoua ꝛc. ὀλολύζετε. יהילילו

Inde nomina.

ילל Vlulatus, eiulatus, Legitur tantum vno in loco, vt
Deut.32.℣.10. Inuenit eum in terra deſerti, & in vaſto, in vlulatu deſolationis. ילל
יללה Eiulatus, eiulatio, vlulatus. Caret plurali numero in ſacris Biblijs.
Zoph.1.℣.10. Vox clamoris à porta piſcatorũ, et eiulatio ab altera (porta) ὀλολυγμὸς. וילל͏ה
Cũ affi. Ieſ.15.℣.pen. Vſq; ad Eglaim eiulatus eius, & vſq; ad Beer Elim vlulatus eius. ὀλολυγμὸς αὐτῆς. יללתה
In reg. Zach.11.℣.3. Vox eiulatus paſtorũ, quia deuaſtata eſt gloria eorum. θρηνούντων. יללת
הילל Lucifer, de hoc nomine vide radicem הלל
ילע Degulabit, deglutiet, Eſt futurum à radice לוע de qua ſuo loco.
תולע Coccus, coccinus, color purpureus, vide in litera Thau.

Labora-

ילת Laborauit impetigine, obductus eſt impetigine, vt eſt fœdatio cutis cum pruritu, quam alij ſcabiem ſiccam, aſperam & prominentem intelligunt, alij morbum ſimilem ſcabiei, ſquamoſum, corpuſq; dehoneſtantem. Sunt autem 4. ſpecies impetiginis vt eſt apud Celſum libro 5. Cognationem habet cum יָבַל fluxit, à quo יַבֶּלֶת: Hinc ἄλφος .i. impetigo, & per conuerſionem radicis germanicum flechte / Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantum inde vnum eſt nomen, vt

יַלֶּפֶת Impetigo, ἄλφος, λειχὴν lichen, mentagra. Bis legitur in Biblijs, vt
Leuit. 21. ℣. 20. Aut confuſio in oculis ſuis, aut prurigo, aut impetigo. Sep. ἡ λειχὼ. יַלֶּפֶת
Et cap. 22. ℣. 22. Cæcum aut contritum, aut conciſum &c. aut impetiginẽ. ἡ λειχὼ. יַלֶּפֶת

ילק Bruchus: Inſecti genus quod lambendo abſumit & perdit fruges atq; terræ naſcentia, Hieron. vertit Bruchum, quidam interpretantur limacem. Cognationem habet cum לָקַק .i. lambit. Hinc ὀλέκω, ὀλέκομαι perdo, & pereo, ὀλύκω perdo, λυκόω deſtruo, corrumpo, λιχμάω lambo, ablecken. Legitur ſepties, vt וְיֶלֶק
Pſ. 105. ℣. 34. Dixit & venit locuſta & bruchus, cuius non erat numerus. כַּיֶּלֶק
Ier. 51. ℣. 14. Iurauit Iehoua &c. quod implebit te hominib. ſicut bruchis. ὡσεὶ ἀκρίδων. כַּיֶּלֶק
Et ℣. 26. Adducite equos ſicut examen bruchorum horridum. ὡς ἀκρίδων. יֶלֶק
Nahum 3. ℣. 16. Bruchus expanſus eſt & auolauit. βροῦχος (ὁ βροῦχος. הַיֶּלֶק
In pauſa. Ioe. 1. ℣. 4. Et reliquum locuſtæ comedit bruchus, & reliquum bruchi &c. הַיָּלֶק
Et cap. 2. ℣. antep. Quos comedit locuſta, bruchus & limax, & eruca. βροῦχος. כַּיָּלֶק
Nahum 3. ℣. 15. Comedet te more bruchi, onera te (hominibus) tanquam bruchis. (ὡς βροῦχος.

יַלְקוּט Loculus, crumena, ſacculus, de hoc vide לָקַט collegit.

ים Mare, pro plaga occidentali, eo quod mare magnum ſit ad plagam occidentalem terræ Iſrael, à radice inuſitata יָמַם: Cognationem habet cum אָמַם propagauit liberos vt matres ſolent parere ſobolem, & cum הָמַם tumultuatus eſt, Item cum מַיִם .i. aquæ, nam ex mare inquieto & tumultuario omnia flumina propagantur & deriuantur, atq; Deus ipſe collectionem aquarum vocauit mare. Hinc ἰμάω ἰμέω, & latine humo.
Exo. 14. ℣. 21. Et extendit Moſe manũ ſuã ſuper mare, & tranſire fecit Iehoua mare per ventum orientalem fortem tota nocte, & poſuit mare in ſiccitatem &c. θάλασσαν. הַיָּם הַיָּם
Pſ. 72. ℣. 7. Et dominabitur de mari ad mare, & de fluuio vſq; ad fines terræ. ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης. מִיָּם יָמָּה
Cum He locali Gen. 2. ℣. 11. Et erumpes (i. dilataberis) ad mare .i. occidentem. הַיָּמָּה
Ioſ. 15. ℣. 12. Et terminus maris eſt ad mare magnum, & terminus iſte eſt &c.
In reg. Pſ. 106. ℣. 7. Et amaricauerunt (vel amarè fecerunt) ad mare, ad mare iunci. ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. יָם
Et ℣. 9. Et increpauit mare iunci (.i. mare caricoſum ſeu rubrum) & exiccatũ eſt. τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. בְּיַם
Et plur. Pſ. 24. ℣. 2. Ipſe enim ſuper maria fundauit eam (terram) &c. ἐπὶ θαλασσῶν. יַמִּים
Pſ. 46. ℣. 3. Propterea nõ timebimus &c. etiã ſi montes transferãtur in cor mariũ. θαλασσῶν. יַמִּים

יֵמִים Hinni, muli ex equo & aſina, de hoc vide יוּם:

ימן Dexter fuit, ad dexteram declinauit, locum in dextera occupauit, dextrorſum tendit, non multum abeſt ab אָמַן fidelis ſeu verax fuit, nam manus dextera eſt fidei conſecrata, & dexteram dare eſt fidem & veritatem promittere, ſæpe etiam dexteritas accipitur pro fidelitate, quemadmodum & ſiniſter pro infideli ſeu aduerſo legitur. Hinc ὀμνύω ὄμνυμι iuro dexteram leuando, nam dextera manu & non ſiniſtra iuramus, vt Ieſ. 62. ℣. 8. Iurauit Iehoua per dexteram ſuam &c.
In III. Coniug. הֵימִין ad dexteram declinauit, dextrorſum tetendit. quinquies.
Ezech. 21. ℣. 21. Vni te, ad dexterã tẽde, aut cõpone vt ſiniſtrã occupes, ἐκ δεξιῶν. הֵימִינִי
2. Sa. 14. ℣. 19. Per vitã animæ tuæ &c. ſi eſt quiſpiam ad dextrãdũ &c. εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιά. לְהֵמִין
Ge. 13. ℣. 9. Si tu ad ſiniſtrã, ego ad dexterã cedã, ſi tu ad dexterã, ego &c. ἐγὼ εἰς δεξιά. וְאֵימִנָה
Et cum Iod mobili. 1. Par. 12. ℣. 2. Dextrãtes & ſiniſtrãtes cũ lapidib. &c. ἐκ δεξιῶν. מַיְמִינִים
Itẽ א pro י Eſa. 30. ℣. 21. Hęc eſt via, in hac cedite ſiue dextrabitis, ſiue ad ſiniſtrã ibitis. ἐπὶ δεξιά. תַּאֲמִינוּ

Inde nomina.

יָמִין Dextera manus qua ſtipulata confirmat᷑ veritas, & quia dextera eſt validior ſiniſtra, ſignificat auxilium, opem quam dextera præſtat, Item eſt plaga meridionalis quæ ad dexteram eſt ſita ꝟſis ad orientē. Vſurpat᷑ in gen. fœm. nā eſt pars corporis.
Ioſ.1.℣.2. Ne recedas ab eo, necꝫ ad dextram necꝫ ad ſiniſtram &c. εἰς δεξιὰ.
Pſ.89.℣.13. Aquilonem & meridiem tu condidiſti, Thabor & Hermon. יָמִין
In reg. Pſ.118.℣.16. Dextera Dñi exaltata eſt, dextera Dñi fecit virtutem. δεξιὰ. יָמִין
Cum affi. Pſ.144.℣.8.& 11. Et dextera eoꝝ eſt dextera falſitatis. ἡ δεξιὰ. יְמִין
וִימִינָם

יְמָנִי Dexter, nomen adiectiuum maſculinum, & ſignificat ordinem.
1.Reg.7.℣.21. Quumcꝫ erigeret columnam dexteram, vocauit nomen eius Iachin. הַיְמָנִי
2.Par.3.℣.vlt. Vnā colūnā à dextera ꝛc. & vocauit nomē dexteræ, Iachin. ἐκ δεξιῶν. הַיְמָנִי
Ezech.4.℣.6. Et vbi expleueris illos, cubabis ſuper latus tuum dexteꝝ. τὸ δεξιόν. הַיְמָנִי
Ratione Iod interpoſiti & non punctati, poteſt quocꝫ legi הַיָּמִין & ſenſus idem eſt.

יְמָנִית Dextra, dextera, Eſt nomen adiectiuum fœmininum.
Exod.29.℣.20. Et pones ꝛc. cartilaginem auris filiorum eius dextræ, τȣ̃ δεξιȣ̃. & ſuper pollicem manus eorum dexterum, & ſuper pollicem pedis eorum dextri. τῶν δεξιῶν. הַיְמָנִית הַיְמָנִית
1.Reg.6.℣.8. Oſtium lateris medij erat ad humerum ædis dextræ. τῆς δεξιᾶς. הַיְמָנִית

תֵּימָן Plaga meridionalis quæ reſpicienti ad orientem ſita eſt ad dexteram, Auſter Item ventus auſtralis quæ à meridie venit. Ebræis eſt generis fœminini.
Hab.3.℣.3. Deus à meridie veniet, & ſanctus de monte Paran. ἀπὸ θαιμὰν. מִתֵּימָן
Can.4.℣.vlt. Expiſcere Aquilo, & veni Auſter, perfla hortum meum. ἔρχȣ νότε. תֵּימָן
Cū He locali. Deu.3.℣.pē. Et tolle oculos tuos ad mare ſepten: & ad meridiē. καὶ λίβα וְתֵימָנָה

יְמִינִי Iemini. Aliquis ex tribu Beniamin, ſæpe.n. omittitur Ben, vt 1.Sam.9.

יָמַר Mutauit, commutauit, idem quod מִיר: Cognationem habet cum אָמַר dixit, nam dicere conſiſtit in commutatione verborum, Item cum מָרַר & מָרָה amarus fuit. ῥέμβω circumuerto.
In III. Con. הֵימִיר fecit commutationem commutauit. Semel legitur.
Ier.2.℣.11, Num mutauit gens (vlla) Deos, qui tamen non ſunt dij, & populus meus mutauit gloriam ſuam in eo qui non prodeſt. Quædam exemplaria habent הֵמִיר הַהֵימִיר
In IIII. Con. הִתְיַמֵּר commutauit ſeſe. Semel tantum legitur, vt,
Ieſ.61.℣.6. Virtutem gentiū comedetis, & in gloria eorum commutabitis voſipſos .i. de gloria in gloriam ibitis. Rabini exponunt pro gloriari. תִּתְיַמָּרוּ

יָנָה Afflixit, moleſtauit, cōtriſtauit ꝟbis ſeu factis, depopulatus eſt, oppreſsit. Cognationem habet cum אוֹן doluit animo, indoluit. Hinc ἀνιάω, ἀνιάζω affligo, triſtor triſticiam infero, ἀνιάομαι triſtor, ἀνία triſtitia, moleſtia, ἐπανιάζω condoleo &c.
In I. Con. יָנָה afflixit, contriſtauit, depopulatus eſt. Quinquies legitur.
Ierem.25.℣.vltim. Præ excandeſcentia contriſtantis (gladij) & præ feruore iræ ſuæ. ἀπὸ προσώπȣ τῆς μαχαίρας. (ἑλληνικῆς. הַיּוֹנָה
Et cap.46.& cap.50.℣.16. A gladio affligēte .i. à cōſpectu gladij graſſantis. μαχαίρας הַיּוֹנָה
Zophon.3.℣.1. Væ amaricanti & pollutæ ciuitati, moleſtanti. ἡ περιστερά. הַיּוֹנָה
Pſ.74.℣.8. Dixerunt in corde ſuo, affligemus omnes pariter. αἱ συγγένειαι. נִינָם
In III. Con. הוֹנָה fecit vel intulit afflictionem, contriſtauit.
Ezec.18.℣.12. Paupē & egenum afflixit, rapinas rapuit. κατεδυνάστευσε. הוֹנָה
Et cap.22.℣.7, Pupillū & viduā moleſtauerūt (vel depopulati ſūt) in te. κατεδυνάστευον. הוֹנוּ
Ieſ.49.℣.vlt. Et cibabo affligētes te carne ſua, & tācꝫ muſto ſāguīe ſuo. θλίψαντές σε. מוֹנַיִךְ
Ezech.46.℣.18. Et non accipiet princeps ꝛc. ad opprimendū eos. καταδυναστεῦσαι. לְהוֹנֹתָם
Exo.22.℣.20. Et peregrinum non affliges, necꝫ coartabis eum. οὐ κακώσετε. תוֹנֶה
Ezech.18.℣.7. Et ꝗ aliquē nō affliget (vel depopulabit᷑) pignꝰ ſuū ꝛc. καταδυναστεύσει. יוֹנֶה
Leuit.25.℣.14. Nō affligetis (vel contriſtabitis) quilibet ꝓximum ſuum. μὴ θλιβέτω. תוֹנוּ
Legitur & Leuit.19.℣.5. à fine. Deut.23.℣.17. Ier.22.℣. antep. cap.45.℣.8.

Inde nomen.

יוֹנָה Columba quæ natura eſt triſtis & expoſita prædæ. Eſt generis dubij.
Pſ.55.℣.7. Quis dabit mihi remigiū inſtar colūbæ, auolarē & habitarē. ὡσεὶ περιστερᾶς. כַּיּוֹנָה

Cum affi.Can.2.℣.14.Colũba mea eſt in fiſſuris petræ,in receſſu ſcalarũ.περιστερά μου. יוֹנָתִי
In reg.Pſ.56.℣.1.Præcinenti ſuper columba colligationis. ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. &c. יוֹנַת
Et plur.Can.1.℣. antep.Ecce tu pulchra es,oculi tui inſtar columbarum ſunt. יוֹנִים
Ezech.7.℣.16.Et erunt ad montes tanq̃ columbæ vallium. περιστεραί. כְּיוֹנֵי

ינח Dimiſit,permiſit,reliquit,poſuit dimittendo. Cognationem habet cum נוּחַ quieuit; & חָנָה deſedit.nam qui aliquid dimittit ſeu relinquit, facit illud quieſcere, & deſidere in loco vbi relinquitur & non mouetur. Hinc ſuppreſſo Nun fit ἕω mitto, ſedeo, ἵημι & ἀνίημι, ἀφιέω ἀφίημι dimitto, remitto &c.

In III. Con. הִנִּיחַ dimiſit,permiſit. Conſtruitur cum datiuo vel Accuſatiuo.
Pſalm. 105.℣.14.Et non permiſit hominem ad defraudandum (vel opprimendum)
eos. οὐκ ἀφῆκεν. הִנִּיחַ
Deut.26.℣.10.Et relinques eum coram Domino Deo tuo &c. καὶ ἀφήσεις. וְהִנַּחְתּוֹ
Eccle.5.℣.11.At ſaturitas diuitis non ſinit eum dormire &c. ὅτι οὐκ ἔστι ἀφίων αὐτόν. מַנִּיחַ
Ezech.41.℣.9.Et (ſpacium)relictum capiebat coſtas ſeu latera ædis. τὰ ὑπόλοιπα. מֻנָּח
Eſther 3.℣.8.Et regi non eſt conſentaneum ad dimittendum eos. ἐᾶσαι αὐτούς. לְהַנִּיחָם
2.Sam.16.℣.11.Permittite illi vt maledicat,quia iuſſit eum Dominus ꝛc. ἄφετε αὐτόν. הַנִּחוּ
Exod.32.℣.11.Et nunc permitte mihi vt exardeſcat ira mea in eos.Sept. ἔασόν με. הַנִּיחָה
Exo.16.℣.4.à fine.Et dimitte (vel relinque)illud ante Iehoua. ἀποθήσεις αὐτό. וְהַנַּח
Leu.7.℣.5.Eodẽ die quo offert̃ edi debet,nec relinquet ex eo quicq̃. οὐ καταλείψουσι. יַנִּיחַ
Eccle.10.℣.4.Si affectus dominatoris aſcenderit tibi,locũ tuũ ne relinquas. μὴ ἀφῇς. תַּנַּח
Nũ.17.℣.22.Et reliq̃t Moſe virgas ante Iehoua in tabernaculo teſtimonij. καὶ ἀπέθηκε. וַיַּנַּח
Legitur quocꝫ 1.Reg.8.℣.9.Gen.19.℣.16.Pſ.17.℣.pen.Ieſ 14.℣.2.Ier.14 ℣.9.
In voce paſsiua. הֻנַּח dimiſſus eſt,relictus eſt. Semel reperitur. וְהֻנִּיחָה
Zach.5.℣.vlt.Et firmabitur & relinquetur ibi ſuper baſi ſua. καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ.
Propter accentum milel in penultima habet Iod, nam ſi regulariter ſcriberet וְהֻנְּחָה
tunc accentus non poſſet occupare penultimam ſyllabam.

Inde nomen.

נַחַת Relictio,demiſsio,& poteſt quocꝫ eſſe à cognata radice נָחַת demiſſus eſt. נַחַת
In reg.Iob 36.℣.16.Et dimiſsio menſæ tuæ plena eſt denſitate .i. pinguedine. נָחַת
In pauſa.Iob 17.℣.vlt.In ſepulchrũ deſcendent, ſi pariter ſup̃ puluerem relictio erit.
(καὶ κατέβη τράπεζά σου.

ינק Suxit,exuxit quemadmodũ infans exugit vbera matris vel nutricis ſuæ. Pertranslationem dicitur quocꝫ de inanimatis,vt de propaginibus & ſurculis ſuccum arboris ſugentibus.Idem ſignificat quod נִיק:Cognationem habet cum נָקָה vacuus fuit, nam exugere eſt euacuare. Hinc Iod conuerſo in literam eiuſmodi inſtrumenti eſt γυνὴ γυναικὸς ꝛc.mulier à nominatiuo antiquo γυναίξ, γυναικεῖος muliebris, γυναικίζω muliebriter viuo.Eſt enim mulierum lactare infantes,Item german: ſaugt.

In I. Coniugat. יָנַק ſuxit,exuxit,. Iungitur accuſatiuo. וְיָנַקְתְּ
Ieſa.60.℣.16.Et ſuges lac gentium,& mam̃am regum ſuges. καὶ θηλάσεις γάλα. וִינַקְתֶּם
Et cap.66.℣.12.Et tanquam torrentem inundantem gloriam gentium exugetis. וְיֹנְקִים
Pſ.8.℣.3.Ex ore infantium & lactentium fundaſti fortitudinem ꝛc. καὶ θηλαζόντων. כַּיּוֹנֵק
Ieſa.53.℣.3.Et aſcendit ſicut virgultũ.i.ſurculus ſugens humorẽ ex arbore. ὡς παιδίον. יוֹנַקְתּוֹ
Iob 8.℣.16.Et in horto eius p̃pago eius(tenera)prodibit ſeu exoriet̃. ῥάδαμνος αὐτοῦ. יוֹנְקוֹתֶיהָ
Pſ.80.℣.12.Et vſq; ad fluuium propagines ſuas mittet. κλήματα. אִינָק
Iob 3.℣.11.Quare me genua exceperunt(obſtetricis)quare vbera vt ſugerẽ? ἐθήλασα. תִּינְקוּ
Ieſa.66.℣.11.Propterea ſugetis & ſatiabimini ab vbere conſolationum eius. θηλάσητε. יִינָקוּ
Deut.33.℣.19.Nã inundationẽ mariũ exugẽt,& cuniculos repoſitionũ ꝛc. θηλάσει σε.
Legit̃ p̃terea Num.11.℣.12.Deut.32.℣.15.Item 1.Sam.15.℣.3.Iob 14.℣.3. Can.8.℣.1.
In III. Coniug. הֵינִיק fecit ſugere .i. lactauit,Et propriè eſt fœminarum. הֵינִיקָה
Gen.21.℣.7.Lactauit filios Sara,quia peperi filium in ſenectute eius. θηλάζει.
Exod. 2.℣.7. Et vocabo tibi mulierem lactantem ex Ebræis quæ lactabit tibi pue- מֵינֶקֶת
rum. καὶ θηλάσει. מֵינֶקֶת
Gen.35.℣.8.Et mortua eſt Debora nutrix Rebeccæ,& ſepulta eſt, &c. ἡ τροφός. מֵינִקְתּוֹ
2.Reg.11.℣.2.Ipſum & nutricẽ eius(ſubripuit)in penetrale lectorũ. καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ.

Et cap.32.℣.16.Camelas lactantes cum pullis earum triginta (accepit) מֵינִקוֹת
1.Reg.3.℣.21.Et ſurrexi manè ad lactandũ filium meũ, & ecce mortuus erat. θηλάσαι. לְהֵינִיק
Exod.2.℣.9. Fac ire puerum iſtum & lacta eum mihi. θήλασόν μοι. וְהֵינִקִי
Deut.32.℣.13.Et fecit eum ſugere mel de petra, & oleũ de ſilice rupis. ἐθήλασαν μέλι. וַיֵּנִקֵהוּ
1.Sam.1.℣.4.à fine.Atq; lactauit filium ſuum, donec ipſa eum ablactaret. καὶ ἐθήλασε. וַתֵּינֶק
Legitur p̄terea tant̄ Gen.24.℣.8.à fine,& cap 35.℣.8.Ieſa.49.℣.23.& 2.Par.22.℣.pen.

Inde nomen.

יְנִיקוֹת Propagines lacteæ quæ ſuccum & humorem arboris ſuæ exigũt, junge zweiglein.
Cum affix.Ezech.17.℣.4.Cacumen ramorum eius decerpſit,& traduxit illud. יְנִיקוֹתָיו
יַנְשׁוּף Noctua,quæ ſub crepuſculo euolat. Vide radicem נָשַׁף &c.

יסד Fundauit, fundamentum iecit. Et metaphoricè initium rei poſuit, nam in ædificijs extruendis initio ponitur fundamentum. Item pro conſultare, hoc eſt firmare, ſtabilire conſilium vel ſecretum quod eſt inſtar fundamenti firmi. Cognationẽ habet cum סוֹד .i. ſecretum, myſterium, & סָעַד fulciuit, ædificium .n. totum fulcitur ſuo fundamento firmo. Hinc στάω ἵστημι, ſto, conſtituo, pono, item θέσις poſitio, fundamentum.

In I. Con. יָסַד fundauit,cum accuſatiuo. Et abſolutè fundatus eſt.
Pſ.104.℣.5.Fundauit terrã ſuper baſibus ſuis,non mouebit in æternũ &c. ὁ θεμελιῶν. יָסַד
Pſ.24.℣.2.Ipſe ſuper maria fundauit eam. ἐθεμελίωσεν αὐτήν. יְסָדָהּ
Zach.12.℣.1.Extendens cœlos & fundans terram,& fingit ſpiritũ hoĩs &c. θεμελιῶν. יֹסֵד
Ieſ.51.℣.16.Ad plantandũ cœlos,& ad fundandũ terrã, & ad dicendũ. θεμελιώσοντα. וְלִיסֹד
Eſræ 3.℣. penult. Qui viderant domum priorem in fundari eam .i. quum fundaretur. ἐν θεμελιῶσαι αὐτόν. (ἐν τῷ θεμελιοῦν με. בְּיָסְדוֹ
Iob 38.℣.4.Vbi fuiſti, quum ego fundarem terram, indica ſi nouiſti intelligentiam? בְּיָסְדִי
2.Par.31.℣.7.In menſe 3. cœperũt aceruos(decimarũ dare)ad fundãdũ &c. θεμελιοῦσθαι. לִיסוֹד
Eſt diuerſa lectio, nam propter dages legi poteſt לְיַסֵּד in II. Coniugat. Inuenitur præterea Pro.3.℣.19.Pſ.102.℣.26.Pſ.104.℣.8.Hab.1.℣.12.&c.

In voce paſsiua נוֹסַד fundatus eſt,firmatus eſt inſtar fundamenti. 4. legitur.
Pſ.2.℣.2.Et principes fundati(.i.conſultati)ſunt vnâ aduerſus Dñm &c. συνήχθησαν. נוֹסְדוּ
Pſalm.31.℣.14. In fundari eos pariter contra me, id eſt, dum illi vnâ conſultarent contra me. ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι. בְּהִוָּסְדָם
Exo.9.℣.18.A die fundari ipſã vſq; huc.i.à die quo fundata eſt Aegyptus &c. ἔκτισται הִוָּסְדָהּ
Ieſa.44.℣.vlt.Ad dicendũ Ieroſolymæ,ædificaberis,& tẽplo fũdaberis. οἰκοδομηθήσῃ. תִּוָּסֵד

In II. Con. יִסַּד fundauit,ordinauit firmiter tanquam fundamentum.
Eſther 1.℣.8. Et compotatio ſecundum legem, vt neminem quis cogeret, nam ſic fundarat. ἠθέλησεν. יִסַּד
Pſ.8.℣.3.Ex ore infantiũ & lactentiũ fundaſti (vel ordinaſti) fortitudinẽ. κατηρτίσω. יִסַּדְתָּ
1.Reg.7.℣.10.Et fundata(domus)lapidibus caris lapidibus magnis. τεθεμελιωμένην. מְיֻסָּד
1.Reg.5.pen.Et tranſtulerunt lapides magnos &c. ad fundandum domum. לְיַסֵּד
Ioſuæ 6.℣.vlt.In primogenito ſuo fundamentum eius iaciet. ἐπιστήσει. יְיַסְּדֶנָּה
Legit̄ p̄terea Ieſ.15.℣.5.et ca.28.℣.6.& 1.Par.9.℣.21.et 1.Re.16.℣.vlt. Zach.4.℣.9.&c.

In voce paſsiua יֻסַּד fundatus eſt. Legitur tantum bis,vt,
1.Reg.6.℣.pen.In anno quarto fundata eſt domus Iehoua in menſe Ziu. יֻסַּד
Eſræ 3.℣.6. Cœperunt offerre holocauſta Domino, at templum &c. nondum erat fundatum. ἐθεμελιώθη. יֻסָּד

In III.Coniug. הוֹסִיד fundauit,iecit fundamentum. Legitur tantum paul.
Ieſa.28.℣.6.Angularem(lapidem pono)caritatis fundamenti fundati. τὰ θεμέλια. מוּסָד
Et cap.30.℣.pen.Et erit vniuerſus tranſitus baculi fundati .i. ordinati à Deo. ἐλπὶς. מוּסָדָה

In voce paſsiua הוּסַד fundatus eſt, confirmatus eſt fundamento valido. Bis.
Eſræ 3.℣.antep.In laudando Dominum ſuper fundari domum. ἐν θεμελιῶσαι. הוּסַד
2.Par.3.℣.3.Hæc autem ſunt in quibus fundatus(.i.firmatus)eſt Salomon &c. ἤρξατο. הוּסַד

Inde nomina.

יְסוֹד Fundamentum,fundamen,pars ima cuiuſq; rei ſuſtentans totum ædificium.
Pſ.137.℣.antep.Diruite,diruite vſq; ad fundamentum in ea. ἕως τῶν θεμελίων. הַיְסוֹד

In reg.2.Par.24.℣.vlt Et fundatio domus Dei ꝛc. hæc ſcripta ſunt in inuentario. וִיסוֹד
Cum affi.Ezech.13.℣.14.Et reuelabitur fundamentum eius. τὰ θεμέλια αὐτοῦ. יְסֹדוֹ
Et plur. cum affi.Mich.1.℣.6.Et fũdamenta eius reuelabo .i. diſcooperiam. θεμέλια. וִיסֹדֶיהָ

יְסוֹד Fundamentum, & vſurpatur pro initio quod ponitur tanꝙ fundamentum rei.
In reg.Eſræ 7.℣.9.Erat fundamentum(.i. principiũ)aſcenſionis è Babel, ἐθεμελίωσε. יְסֻד

יְסוּדָה Fundamentum, Et legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Plur.cum affi.Pſ.87.℣.1.Fundamenta eius ſunt in montibus ſanctis. οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ. יְסוּדָתוֹ

מוֹסָדִים Fundamenta firma, fundationes. וּמוֹסְדֵי
In reg.plur.Pſ.18.℣.8.Et fundamenta montium mouerunt ſe. καὶ τὰ θεμέλια. מוֹסְדֵי
Ieſ.58.℣.antep.Fundamenta generationis & generationis excitabis. θεμέλιά σου.

מֻוסָדוֹת Fundamanta, fundationes. לְמוֹסָדוֹת
Ier.51.℣.2.Et non accipient ex te ꝛc. lapidem ad fundationes. εἰς θεμέλιον. מוֹסָדוֹת
In reg.plur.Pſ.18.℣.16. Et retecta ſunt fundamenta orbis ab increpatione tua. מוֹסְדוֹת
Ieſ.40.℣.21.An non conſideraſtis fundamenta terræ? οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

מַסַּד Fundamentum, Dages eſt ex reſolutione magnæ vocalis, vel radix.eſt נָסַד: וּמִמַּסָּד
1.Reg.7.℣.9.Et à fundamento vſqꝫ ad ſuggrundia. ἐκ τῶν θεμελίων ἕως τῶν γείσων.

יָסַךְ Perfuſus eſt vnguento, idem ſignificat quod סוּךְ vnctus eſt oleo. Cognationem habet cum נָסַךְ libauit fundendo, & cum מָסַךְ miſcuit fundendo. Hinc ſeigen/ſagen.

In I. Con. יָסַךְ diffuſus eſt, perunctus eſt. Semel tantum reperitur. יִיסָךְ
Exo.30.℣.6.à fine. Super carnem hominis non diffundetur, &c. οὐ χρισθήσεται.

מוּסָךְ Tegumentum. De hoc vide radicem סָכַךְ:

יָסַף Addidit, adiecit, auxit per additionem. Cognationem habet cum אָסַף contraxit, & סָפָה attraxit, aſſumpſit. Hinc per conuerſionem radicis αὐξέω, αὐξαίνω creſco, αὔξω augeo, αὔξη incrementum, αὔξησις auxeſis.

In I. Con. יָסַף addidit, adiecit per auxeſin. Ponitur abſulute, interdum conſtruit cum Accuſatiuo, datiuo, vel præpoſitione עַל: Et ſæpè legitur in Biblijs, vt, יָסַף
Gen.38.℣.5.à fine.Et non addidit amplius cognoſcere eam. προσέθετο. יָסַפְתָּ
Ieſ.26.℣.15.Adieciſti genti, ô Iehoua, adieciſti genti(.i. cumulaſti beneficia) וְיָסְפוּ
Et cap.29.℣.19.Et addent manſueti in Iehoua gaudium, & egeni homines. πρόσθες. יֹסְפִים
Deut.5.℣.25.Si addiderimꝰ nos audire vocẽ Dñi Dei noſtri, moriemur. προσθώμεθα. סְפוּ
Ieſ.29.℣.1.Addite ſuꝑ annũ ꝛc. vel eſt à סָפָה attraxit. In futuro non extat. συναγάγετε.

In voce paſsiua. נוֹסַף additus eſt, adiectus eſt. Sexies legitur. נוֹסַף
Ier.36.℣.vlt.Et inſuper additi ſunt plures ſermones quam fuerint ꝛc. προσετέθησαν. וְנוֹסַף
Exo.1.℣.9.Si inciderit bellum, & addetur etiã ipſe ſuꝑ hoſtes noſtros. προστεθήσονται. וְנוֹסַף
Num.36.℣.3.Et adijcietur ſupra hæreditatem illius tribus. καὶ προστεθήσεται. וְנוֹסְפָה
Et ℣.4.Et addetur hæreditas eaꝝ ad hæreditatem illius tribus. καὶ προστεθήσεται. וְנוֹסַף
Pro.11.℣.24.Eſt qui diſpergit, & adijcitur ei vlterius. συνάγοντες.
Ieſa. 15. ℣. vltim. Atquæ Dimon impletæ ſunt ſanguine, quia ponam ſuper Dimon additiones. ἄραβας. נוֹסָפוֹת

In III. Con. הוֹסִיף addidit, adiecit, fecit additionem. Eandem habet conſtructionem, vt in prima Coniugatione, & in frequentiſsimo vſu reperitur. הוֹסִיף
2.Reg.24.℣.7.Et non addidit vlterius rex Aegypti exire de terra ſua. προσέθετο ἔτι. הוֹסַפְתָּ
1.Reg.10.℣.7.Addidiſti ſapientiam & bonitatem ad famam quam audiui. προστέθηκας. מוֹסִיפִים
Num.13.℣.17.Et vos additis(.i.augetis)furorem ſuper Iſrael. לְהוֹסִיף
Leuit.19.℣.25.Comedetis fructum eius ad addendum vobis ꝓuentũ ſuũ. πρόσθεμα. אוֹסִיף
Iob 39.℣.vlt.Semel loquutus ſum & non reſpondebo, & bis, & nõ addã. οὐ προσθήσω. תֹסִפוּ
Deut.4.℣.2.Non addetis ſuper verbo quod ego præcipio vobis ꝛc. οὐ προσθήσετε. יוֹסִיף
Ieſ.29.℣.14.Ecce ego, adijciet(imꝑſonaliter)ad mirificè tractandum ꝛc. ἰδοὺ προσθήσω. יֹסֵף
Pſ.115.℣.14.Adijciet Iehoua ſuper vos, ſuꝑ vos inꝙ & ſuper filios veſtros. προσθείη. וַיֹּסֶף
Gen.8.℣.10.Et addidit emittere columbam ex arca .i. iterum emiſit. πάλιν. תּוֹסַף
Iob 40.℣.pen.Memento belli, ne addas(irritare vel prouocare) תֹאסִפוּן
Exo.5.℣.7.Non adijcietis dare paleas populo ad ducendos lateres. προσεθήσεσθε.
Eſt duplex lectio, nam ratione א inſerti poteſt quoqꝫ legi תֶּאֶסְפוּן contrahetis.

Inde nomen.

יוֹסֵף Ioſeph,proprium nomen filij Iacob patriarchæ ex Rachel vxore ſua &c.
Gen.30.℣.23.Et vocauit nomē eiꝰ Ioſeph dicens. Adijciat Iehoua mihi &c.προσθέτω. יוֹסֵף

יסר

Caſtigauit,corripuit,correxit,& plerunqꝫ de reali diſciplina & facto intelligitur. Cognationem habet cum אָסַר ligauit,vinxit,& cum מָסַר tradidit,item cum סוּר receſsit , nam vinculis & carceribus caſtigantur rebelles ad ſuſcipiendum doctrinas & traditiones bonas vt recedant à malo. Hinc αὐστηρός auſterꝰ,auſteritas,quæ vſurpatur in caſtigatione. It em σαρόω & σαίρω .i. ſcopis verro,ſcopis enim & virgis caſtigantur & purgantur pueri à vitijs & ſordibus flagitiorum.

In 1. Con. יָסַר caſtigauit,corripuit. Legitur ſexies, eſt defectiuum pe iod.
Pro.9.℣.7.Qui corripit illuſorem,accerſit ſibi ignominiam. παιδεύων. יֹסֵר
Pſ.49 ℣.10.Nunquid caſtigator gentium non arguet? ὁ παιδεύων. הֲיֹסֵר
1.Par.15.℣.25.Et Kenania princeps Leuitarum erat in exaltatione corrigendo &c. יָסֹר
Oſe.10.℣.10.In concupiſcentia mea eſt vt caſtigem eos. παιδεῦσαι αὐτούς. וְאֶסֳּרֵם
Et congregabunt̃ ſuper eos populi,in caſtigari eos(vel in ligari eos) ἐν τῷ παιδεύεσθαι. בְּאָסְרָם
Iob 39.℣.4.à fine.Num contendere cum omnipotente caſtigabit eum. κλίνης. יִסּוֹר
Ieſ.8.℣.11.Et caſtigabit me ne ambulem in via populi huius.ἀπειθοῦσι. וְיִסְּרֵנִי

In voce paſsiua. נוֹסַר caſtigatus eſt,& legitur tantum in Imperatiuo & Futuro.
Pſ.2.℣.10.Et nunc reges eſtote prudentes,caſtigamini.i.ferte correctionē.παιδεύθητε. הִוָּסְרוּ
Ier.6.℣.8.Caſtigare Ieruſalem,ne forte abſcedat anima mea à te. παιδευθήσῃ. הִוָּסְרִי
Et cap. 31. ℣. 18. Caſtigaſti me & caſtigatus ſum tanquam vitulus indoctus.ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην.
(σαι ὑμᾶς.
Leuit.26.℣.23.Et ſi in his nō caſtigabimini,& ambulaueritis mihi ex aduerſo. παιδεῦ- וָאִוָּסֵר
Pro.29.℣.19.Verbis non caſtigabitur(.i.emendabitur)ſeruus etiamſi.οὐ παιδευθήσεται. תִוָּסְרוּ יִוָּסֶר

In 2. Con. יִסֵּר caſtigauit aſsiduè,correxit auſterè.
1.Reg.12.& 2.Par.10.℣.11.& 14.Pater meus caſtigauit vos flagellis. ἐπαίδευσεν. יִסַּר
Pſ.39.℣.antep.Obiurgationibus ob iniquitatē caſtigaſti aliquem. ἐπαίδευσας. יִסַּרְתָּ
Deut.8.℣.5.Quemadmodum caſtigabit aliquis filium ſuum.παιδεύσει. מְיַסְּרֶךָּ
Pſ.118.℣.17.Caſtigando caſtigauit me Dominus. παιδεύων ἐπαίδευσέ με. יַסֹּר
Leuit.26.℣.18.Et adijciam ad caſtigandum vos ſeptuplum.παιδεῦσαι. לְיַסְּרָה
Pro.19.℣.18.Caſtiga filium tuum dum ſpes eſt. παίδευε. יַסֵּר
1.Reg.12.℣.11.& 14.Ego autem caſtigabo vos ſcorpionibus.παιδεύσω. אֲיַסֵּר
Pſ.6.℣.2.Domine ne in furore tuo arguas me,neqꝫ in ira tua corripias me. παιδεύσῃς. תְיַסְּרֵנִי

In 3. Con. הוֹסִיר caſtigauit. Sed legitur tantum futuꝝ perfecti ordinis.
Oſe.7.℣.12.Caſtigabo eos iuxta famā quæ peruenit ad cœtum eoꝝ. παιδεύσω αὐτούς. אַיְסִירֵם

In 4. Con. הִתְיַסֵּר caſtigauit ſeipſum. Semel reperitur,vt
Ezech.23.℣.pen.Et caſtigabunt ſe omnes mulieres ne faciant ſecundum ſcelera. וְנִוַּסְּרוּ
Cōponit̃ ex Niphal & hithpael,& vtriuſqꝫ cōiugatiōis ſigna habet, καὶ παιδευθήσονται.

Inde nomina.

מוּסָר Diſciplina,caſtigatio,correctio,in creberrimo vſu reperitur.
Pro.1.℣.2. Ad ſciendū ſapientiā & diſciplinam,ad intelligendum verba &c. παιδείαν. וּמוּסָר
Cum affi.Pro.8.℣.10.Suſcipite caſtigationem meam,& non argentum. παιδείαν. מוּסָרִי
In reg.Pro.15.℣.vlt.Timor Domini eſt caſtigatio ſapientiæ.παιδεία. מוּסַר

מוֹסָר Caſtigatio,diſciplina,correctio.Et legitur tantum ſemel,vt
Cum affi.Iob 33.℣.17.Tunc reuelabit aurē hominū,& in caſtigatione eoꝝ. ἐν εἴδεσι. וּבְמֹסָרָם

מוֹסֵרִים Vincula,caſtigationes, quibus coercentur indomiti & effrenes. Aliquoties,&c.
Cum affi.leui.Pſ.116.℣.16.Soluiſti viucula mea. τοὺς δεσμούς μου. לְמוֹסֵרָי
Cum aff.graui.Ieſ.28.℣.22.Ne forte præualeſcant vincula veſtra.οἱ δεσμοὶ. מוֹסְרֵיכֶם
In reg.Ieſ.52.℣.2.Fac te ſoluere vincula colli tui,captiua filia Zion. τὸν δεσμὸν. מוֹסְרֵי

מוֹסֵרוֹת Vincula quibus caſtigantur & vinciuntur rebelles,lora caſtigationis.
Ier.27.℣.2.Fac tibi lora & iuga,& accommoda ea collo tuo.δεσμοὺς. (δεσμοὺς. מוֹסֵרוֹת
Cum affi.Pſ.2.℣.3.Dirūpamus vincula eoꝝ, & abijciamus à nobis funes eoꝝ. τοὺς מוֹסְרוֹתֵימוֹ
Pſ.107.℣.14.Educet eos de tenebris &c. & vincula eorum dirumpet. τοὺς δεσμοὺς. מוֹסְרוֹתֵיהֶם
In reg.Iob 39.℣.8.Et vincula onagri quis ſoluit? δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν. וּמֹסְרוֹת

יָעַד Condixit publica autoritate, indixit, addixit, promiſit certa aliqua conditione, denunciauit ſolenni ritu, determinauit, In ſumma ſignificat locum & tempus certum conueniendi & paciſcendi de re aliqua indicere, vt in ſynodo & conuentu hominũ fieri ſolet. Cognationem habet cum יָדַע ſciuit, & עוּד teſtatus eſt, nam quando deſignatur locus conueniendi, neceſſe eſt vt conteſtetur aliquis de eo. Hinc ὁδεύω, συνοδεύω conuenio, σύνοδος ſynodus, congregatio certarum perſonarum.

In I. Con. יָעַד condixit, addixit in cœtu & conuentu. Conſtruitur cum accuſatiuo pronominis affixi, & reperitur quinquies in ſacris Biblijs, vt.

2.Sam.20.℣.5.Et abijt Amaſa, & diſtulit vltra tempus quod indixerat. ὧ ἐτάξατο. יְעָדוֹ
Ier.47.℣.vlt. Et contra portum maris ibi indixit eum.i.conſtituit eum. ἐπεγερθῶσαι. יְעָדָהּ
Mich.6 ℣.9. Audite virgam, & eum qui indixit hoc.i.qui conſtituit hoc. κοσμήσει. יְעָדָהּ
Exo.21.℣.8.Si vero diſplicuerit in oculis heri ſui, et nõ addixerit eã ſibi. καθομολογή- יְעָדָהּ
Et ℣.9.Si autem filio ſuo addixerit eam .i. deſponderit eam. καθομολογήσηται. (σατο· יִיעָדֶנָּה·

In voce paſsiua נוֹעַד condictus eſt, congregatus eſt ad locum indictum. Ponitur vel abſolutè, vel cum vna particularum בְּ עַל לְ אֶל:

Pſ.48.℣.5.Quia ecce reges indicti ſunt.i.conuocati ſunt ad locũ indictũ. συνήχθησαν. נוֹעֲדוּ
Exo.25.℣.21.Et ĩdicar tibi(.i.cõpellar tibi ĩ loco ĩdicto)et loquar tecũ. γνωσθήσομαί σοι. וְנוֹעַדְתִּי
Num.16.℣.11.Tu & totus cõuẽtus veſter, q̃ cõdicunt᷑ contra Iehoua. συνηθροισμένη. הַנֹּעָדִים
Et ca.17.℣.19.Et reliques eas in tabernaculo cõdictiõis &c. vbi indicar vobis. γνωσθή- אִוָּעֵד
Ioſ.11.℣.5.Et ĩdicti ſũt ões reges iſti.i.cõuocati ſũt ad locũ ĩdictũ. καὶ συνέβαλον. (σομαί σοι· וַיִּוָּעֲדוּ
Nehe.6.℣.2.Vade conueniemus (.i.colloquemur) pariter in pagis. καὶ συναχθῶμεν. וְנִוָּעֲדָה
Legit᷑ quoq; Num 10.℣.3.4.& cap.14.℣.35.ca.29.℣.4.à fine.cap.30.℣.6.Neh.6.℣.10.

In III.Con. הוֹעִיד fecit condictionem, conſtituit indictiones. Sexies legitur.
Ier.24.℣.1.Et ecce duo corbes ficuum indicti.i.conſtituti in loco indicto. κειμένους. מוּעָדִים
Ioſ.20.℣.vlt.Hæ ſunt ciuitates indictionis.i. indictæ ad refugium. ἐπίκλητοι. הַמּוּעָדָה
Eccle.21.℣.21.Quocunq; facies tuæ addicuntur .i. conſtitutæ ſunt. ἐξεγείρηται. מֻעָדוֹת
Iob 9.℣.19.Si ad potentiã (ſpectas) p̃ualidus eſt, ſi ad iudiciũ, q̃s indicet eũ. ἀντιστήσεται. יוֹעִידֵנִי
Ier.49.℣.19.Nam quis eſt ſicut ego, & quis indicet mihi (certamen) ἀντιστήσεταί μοι. יוֹעִידֶנִּי
Et cap.50.℣.antep.Et quis indicet mihi (tempus pugnæ) τίς ἀντιστήσεταί μοι. יוֹעִידֶנִּי

Inde nomina.

עֵדָה Synagoga, indictio cõgregatio, cõuentus hoĩum, cœtus qui ad certã rem tranſigendam, & ad certum locum, tempusq; indictũ conueniũt, at קָהָל ſignificat totam multitudinem & ecclesiam non habens certum locum, nec tempus indictum.

Numer.16.℣.2.Qui principes erant ſynagogæ, & ſtato tempore in concionem &c. συναγωγῆς. עֵדָה· (γωγή·
Et ℣.3.Tota congregatio, omnes iſti ſancti ſunt, & inter eos eſt Iehoua. πᾶσα ἡ συνα- הָעֵדָה
Cum affi.ibid.℣.5.Et loquutus eſt ad Korah & ad omnem cœtum eius. συναγωγὴν. עֲדָתוֹ
Pſ.106.℣.18.Et exarſit ignis ĩ cœtũ eoꝝ, flãma quæ inflãmauit impios. ἐν τῇ συναγωγῇ. בַּעֲדָתָם
In regimin. Pſalm.106.℣.17.Aperuit ſe terra, abſorpſit Dathan & operuit cœtum Abiram. τὴν συναγωγήν. עֲדַת
Pſ.1.℣.pen.Nõ cõſiſtent impij in iudicio, neq; peccatores in cœtu impioꝝ. ἐν βουλῇ. בַּעֲדַת
Iud.14.℣.8.Et ecce congregatio apum in cadauere leonis.i.examen apum. συστροφή. עֲדַת

מוֹעֵד Indictio, condictio, tribuitur tempori, loco, ſynagogæ, & ferijs indictiuis. לַמּוֹעֵד
Gen.21.℣.2.Et peperit Sara &c. ad indictionem quam prædixerat Deus. καθὼς ἐλάλησεν. מוֹעֵד
2.Sam.24.℣.16.Et dedit Iehoua peſtem &c. à mane vſq; ad tempus indictionis. ἀρίστου. וְהַמּוֹעֵד
Iud 20.℣.38.Et condictio(.i.ſymbolum) erat viro Iſraelitæ cum illis &c. ἡ συνταγὴ ἦν. מוֹעֵד
Ieſ.14.℣.13.Et ſedebo in monte indictionis (.i. in Zion) ἐν ὄρει ὑψηλῷ. מוֹעֵד
Iob 30.℣.23.Scio enim quod mori me facies, & domus indictionis eſt omnibus.
In regim. Exod.23.℣ 15. Edes azyma vt præcepit tibi ad indictionem menſis pubertatis. καθὼς τὸν καιρὸν. לְמוֹעֵד
Cum affi.Thren.2.℣.6.Corrupit indictionẽ eius .i. congregationẽ ſuã. ἑορτὴν αὐτοῦ. מוֹעֲדוֹ.
Pſ.74.℣.4.Rugiunt hoſtes in medio indictionis (.i.ſynagogæ) tuæ. τῆς ἑορτῆς σου. מוֹעֲדֶךָ
Et plur.Gen.1 ℣.14.Sintq; in ſigna & in indictiones (vel ſtata tempora) εἰς καιρούς. וּלְמוֹעֲדִים
Cum affix.Ier.8.℣.7.Atq; ciconia ſub cœlis nouit indictiones ſuas. τοὺς καιροὺς αὐτῆς. מוֹעֲדֶיהָ
Ieſ.1.℣.14.Neomenias veſtras & indictiones veſtras.i.ſtatas ferias &c. ἑορτὰς ὑμῶν. וּמוֹעֲדֵיכֶם

In reg.Pſ.74.℣.8.Combuſſerũt omnes ſynagogas(indictiuas)Dei in terra. τὰς ἑορτὰς. מוֹעֲדֵי

מוֹעֲדוֹת Indictiuæ & conſtitutæ feriæ,ſolennitates quæ ſtatis temporibus celebrantur.

2.Par.8.℣.13.In ſabbathis,& in neomenĳs & in ferĳs indictiuis &c. καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς. וְלַמּוֹעֲדוֹת

מוֹעֲדִים Synagogæ,cœtus hominum , & loci quo homines indicto tempore conueniũt.
Cum affi. Ieſ.15.℣.3. Quia ab aquilone fumus venit,vt ne vel ſolitarius quiſpiam in ſynagogis (vel cœtibus) eius ſit,i.maneat.

יעה Palis remouit,palis purgauit,abſtulit inſtrumento palæ cineres ex altari.
In I. Coniug. יָעָה remouit pala,amouit. Semel tantum reperitur.
Ieſ.28.℣.17.Et remouebit grando protectionem mendacĳ, & latibulum &c. וְיָעָה

Inde nomen.

יָעִים Palæ,batili quibus aliquid vel ignitum tollere & aliò transferre ſolemus.
Exo.38.℣.3.Et fecit omnia vaſa altaris,ollas,palas & pelues &c. הַיָּעִים
Cum affi.Exo.27.℣.3.Facies ollas eius ad tollendum cineres eius, & palas eius &c. וְיָעָיו
Nu.4.℣.14.&1.Reg.7.℣.40.&45.Itẽ 2.Re.25.℣.14.et 2.Par.4.℣.11.& 16.Ier.52.℣.18.

יעז Obfirmatus eſt , confirmatus eſt, obduratus eſt,idem ſignificat quod עוֹז & עָזַז:
Cognatione reſpicit ad יָעַץ conſuluit, nam conſilium eſt firma & ſtabilis ſententia animi. Hinc ἰσχύω validus & firmus ſum.
In voce paſsiua. נוֹעָז obfirmatus eſt, confortatus eſt. Semel reperitur.
Ieſ.33.℣.19. Populum obfirmatum non videbis,populum profundum labĳs &c. συνεβουλεύσαντο. נוֹעָז

יעט Cooperuit veſtibus inuoluendo tantum , ſine omni vera diſpoſitione, inuolucro texit. Congruit cum verbo עָטָה operuit veſte,& cum עָדָה induit. Hinc δύω,ἐνδύω, περιδύω,& latinum duo quod in compoſitione tantum vſurpatur induo,
In I. Coniug. יָעַט cooperuit, inuoluit veſtibus. Semel reperitur.
Ieſ.61.℣.pen.Quia induit me veſtibus ſalutis,pallio iuſticiæ operuit me. יְעָטָנִי

יעל Profuit, vtilis fuit, expedĳt,vtilitati fuit, commodo fuit,emolumentum præſtitit.
Cognationem habet cum עָלָה aſcendit , nam vtile & commodum dicitur illud quod aſcendit in augmentum, & non decreſcit. Hinc ἔολοι vtile , λωΐον & λῷον melius, λωΐων melior, λώϊστος & λῷστος optimus.
In III. Coniug. הוֹעִיל profuit , Ponitur abſolutè vel cum datiuo, & ſemel cum affixo legitur vſurpatum, vt ex ſequentibus locis conſtabit.
Hab.2.℣.antep. Quid profuit ſculptile quod ſculpſit illud formator eius? τί ὠφελεῖ. מוֹעִיל
Ier.16.℣.antep.Et ea (coluerũt) in quib. nihil fuit vtilitatis. οὐκ ἔστι ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα הוֹעִיל
Et ca.23.℣.32.Et ꝓdeſſe nõ ꝓderũt populo huic dicit Dñs. καὶ ὠφελείᾳ οὐκ ὠφελήσουσι. הוֹעִיל
Ieſ.30.℣.5.Non ad auxilium,neqꝫ vt prodeſſe poterit,ſed cedet ad confuſionem. οὐκ ὠφελήσει. לְהוֹעִיל
Iob 35.℣.3. Quid emolumenti habebo à peccato meo(vel ab expiatione mea?) אֹעִיל
Pro.11.℣.5.Nõ proderit ſubſtãtia in die iræ,at iuſticia liberabit à morte. οὐκ ὠφελήσει. יוֹעִיל
Et ca.10.℣.2. Nõ ꝓderũt theſauri impietatis,at iuſticia liberat à morte. οὐκ ὠφελήσουσι. יוֹעִילוּ
Iob 21.℣.15. Et quid vtilitatis capiemus ſi ei occurramus ſupplices τίς ὠφέλεια. וּמַה־נּוֹעִיל
Ieſ.57.℣.12. Ego indicabo &c. opera tua quæ non iuuabunt te. οὐκ ὠφελήσουσί σε. יוֹעִילוּךְ:
Reperitur etiã 1.Sam.12.℣.21. Iob 15.℣.3.& cap.30.℣.13.Ieſ.30.℣.6.& cap.44.℣.9.10.

Inde nomina.

יְעֵלִים Rupicapræ,ibices,alĳ dorcades appellant,ſunt capri ſylueſtres qui excelſas rupes conſcendunt & ibi habitant in emolumentum ſuum ne capiantur, ter extat ,
1.Sam.24.℣.2.Ad quærendum Dauid & viros eius ſuper petris ibicum. הַיְּעֵלִים
Pſ.104.℣.18.Celſos mõtes rupicapris,& petras(dedit)ꝯfugiũ cuniculis. ταῖς ἐλάφοις. לַיְּעֵלִים
In reg.Iob 39.℣.1.An nouiſti tempus quando pariunt ibices rupis ? τραγελάφων. יַעֲלֵי

יָעֵל Rupicapra,ibex ſcandens petras celſiſsimas ſibi in vtilitatem. Semel.
In reg.Pro.5.℣.19.Cerua amorum & caprea gratiæ .i. gratioſa. καὶ πῶλος. וְיַעֲלַת

בְּלִיַּעַל Inutilitas,ſine commodo,pernities. Componitur ex בְּלִי ſine,abſqꝫ,non, & יָעַל profuit. Et ſignificat illum qui nemini prodeſſe ſed tantum obeſſe ſtudet.

Deut.13.℣.14.Egreſsi ſunt viri, filij Belial de medio tui,&impulerunt ꝛc. παράνομοι. בְּלִיַּעַל
Pſ.18.℣.5.Et torrentes Belial(.i.afflictionis) terruerunt me. ἀνομίας. בְּלִיַּעַל
Pſ.41.℣.9.Verbum Belial(.i.inutilitatis vel iniquitatis)fixum eſt in eo. παρανομίας. בְלִיַּעַל
In pauſa.Pro.19.℣.pen.Teſtis Belial illudit iudicium.i.ſubſannat æquitatem.ἄφρονα. בְּלִיָּעַל
In pauſa. Nah.1.℣.11.Ex te egreſſus eſt cogitans contra Iehoua malum &c.αἴτια. בְּלִיָּעַל
Pſ.101.℣.3.Non proponam ob oculos meos rem Belial .i. inutilitatis. παράνομον. בְּלִיַּעַל

יַעַן Ideo,idcirco,יַעֲנָה ſtruthio,ſtruthiocamelus,de his vide radicem עָנָה:

יָעֵף Feſſus fuit,defeſſus fuit, defatigatus eſt ex labore. Congruit cum verbis יָעֵף & עִיף feſſus ſeu laſſus fuit,& cognationem habet cum עוּף volauit, nam aues continuo volatu defatigantur. Hinc Græci mutando Iod in literam eiuſdem inſtrumenti acceperunt κοπιάω,κοπιάθω laboro, κατάκοπος labor defatigans.

In I. Coniugat. יָעֵף feſſus fuit,defeſſus fuit,defatigatus eſt,aliquoties legitur,vt וְיָעֵפוּ
Ier.51.℣.7.à fine. Et laborabunt populi in vanitate ꝛc. & defatiſcentur. ἐκλείψουσιν. לַיָּעֵף
Ieſ.40.℣.antep.Qui dat feſſo(vel fatiſcenti) fortitudinem. πεινῶσιν. הַיָּעֵף
2.Sam.16.℣.2. Vinũ vt bibat feſſus in deſerto (eſt participiale nomen) ἐκλελυμένοις. בִּיעָף
Dan.9.℣.21.Et vir Gabriel ꝛc. factus eſt volare in defatigatione (nimia) πετώμενος. יִיעַף
Ieſ.40.℣.4.à fine. Iehoua creator ꝛc. non erit feſſus neq; laborabit. οὐ πεινάσει. וְיִעֲפוּ
Et ℣.pen.Et feſsi erũt pueri,& laborabũt,& adoleſcẽtes impingẽdo ꝛc. πεινάσουσι. יִיעָפוּ
Et ℣.vlt.Current & non laborabunt,ibunt & non defeſsi erunt. οὐ πεινάσουσιν. וַיִּיעָף
Ieſ.44.℣.12.Vt vires deficiant,neq; bibet aquam ita vt feſſus erit. καὶ πεινάσει.

Inde nomen.

תּוֹעָפוֹת Indefeſſæ fortitudines,vel defatigationes propter molem magnam. Quater.
Iob 22.℣.25. Et argentum defatigationum erit tibi, id eſt, tanta moles vt ſat ſuperq; ſit. πεπυρωμένον. תּוֹעָפוֹת
In reg. Num.23.℣.22.& cap.24.℣.8. Ceu fortitudines rhinocerotis ſunt ei. ὡς δόξα. כְּתוֹעֲפֹת
Pſ.95.℣.4.In cuius manu ſunt fundamenta terræ,& fortitudines montium.τὰ ὕψη. וְתוֹעֲפוֹת

יָעַץ Conſuluit,conſiliatus eſt,cenſuit dignum, conſilium dignum & rationi conſentaneum dedit,conſilium iniit. Idem quod עוּץ:& habet cognationem cum יָעַז .i. obfirmauit,& cum יָצַע ſtrauit, nam conſilijs firmatur domus habetq; fundamentum bene ſtratum. Hinc ἀξιόω dignor,dignum puto & proloquor, nam quæ conſulimus iudicamus digna & rationi conſentanea,ἄξιος dignus,ἄξιον iuſtum,ἀξίωμα dignitas,pronunciatum conſilium, ἀξιότης dignitas.

In I. Con. יָעַץ conſuluit,conſilium dedit,vſurpatur vel abſolutè vel cum præpoſitione עַל Nonnunq; etiam iungitur affixo vel cum particula אֵת יָעַץ
Ieſ.23.℣.8.Quis cõſulit hoc ſuper Tyrum illam coronatã .i. quis decreuit? ἐβούλευσεν. יָעֲצָה
Et ℣.9.Dominus exercituum conſultauit hoc ad prophanandũ faſtum. ἐβουλεύσατο. יוֹעֵץ
Ieſ.9.℣.6.Et vocabitur nomen eius mirabilis,conſiliarius.i.dans conſilia. σύμβολος. יְעוּצָה
Et cap.14.℣.26.Hoc eſt conſiliũ quod cõſultũ eſt ſuper vniuerſam ꝛc. ἣν βεβούλευται. אִיעֲצָה
Pſ.32.℣.8.Conſulam ſuper te oculo meo,i.proſpiciam tibi oculis meis. ἐπιστηριῶ.
Num.24.℣.14. Veni conſulam tibi (pronunciabo) quid facturus ſit populus iſte. συμβουλεύσω. אִיעָצְךָ
Legitur quoq; Exo.18.℣.19. & 2.Sam.17.℣.7.Itẽ 1.Re.1.℣.12.Pſ.16.℣.7.Hab.2.℣.10.

In voce paſsiua נוֹעַץ conſiliatus eſt,in conſilium adhibitus eſt. נוֹעַץ
Ieſ.40.℣.14. Cum quo conſiliatus eſt .i. cum quo iniit conſilium. συνεβουλεύσατο. נוֹעָצוּ
Pſ.71.℣.10.& Pſ.83.℣.6.Obſeruatores animæ meæ cõſiliati ſunt pariter. ἐβουλεύσαντο. נוֹעָצִים
1.Reg.12.℣.6.& 9.Quid conſiliamini(vel conſulitis) vos vt reſpondeã. πῶς ὑμεῖς βουλεύετε. (συνεβουλεύσαντο. וַיִּוָּעַץ
Et ℣.6. & 8. Et dereliqt conſilium ſeniorũ quod ei conſuluerant, et cõſiliatꝰ eſt ꝛc. וְנִוָּעֲצָה
Nehe.6.℣.7.Et nunc veni &inter nos conſultemus pariter. βουλευσόμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό.
Inuenitur quoq; 2.Par.10.℣.6.8.&9.Pro.13.℣.10. Ieſ.45.℣.21.&c.

In IIII. Coniug. הִתְיָעֵץ Iniit conſilium apud ſe,deliberauit. Semel legitur. וַיִּתְיָעֲצוּ
Pſ.83.℣.4. Et conſultant inter ſe contra abſconditos tuos. καὶ ἐβουλεύσαντο.

Inde nomina.

עֵצָה Conſilium, firma & ſtabilis ſententia animi, ἀξίωμα, dignum & rationi probabile.
Ieſaiæ 19.℣.11. Stulti ſunt ꝛc. conſiliarij Pharaonis, conſilium perijt. ἡ βουλή. עֵצָה
Pro.8.℣.14. Apud me eſt conſilium & exiſtentia. ἐμὴ βουλή. עֵצָה
Cum affix. Pſ.20.℣.5. & omne conſilium tuum impleat. πᾶσαν τὴν βουλήν σου. עֲצָתְךָ
In reg. Pſ.1.℣.1. Beatus vir qui non ambulat in conſilio impiorum ἐν βουλῇ. בַּעֲצַת
Et dual. Cũ affix. Ieſ.47.℣.antep. Defatigata es multitudine conſilioꝝ tuoꝝ. ἐν ταῖς עֲצָתָיִךְ
Et plur. Pſ.13.℣.3. Quouſq; ponã (.i. volutabo) cõſilia in aĩo meo? βουλάς. (βουλαῖς σου. עֵצוֹת

מוֹעֵצוֹת Conſiliationes, conſultationes, conſilia ἀξιώματα, vſurpatur tantum in plurali.
Iere.7.℣.24. Sed abierũt in cõſultationibus, in prauitate cordis ſui. ἐν ταῖς ἐνθυμήμασι. בְּמוֹעֵצוֹת
Cũ affi. Pſ.81.℣.23. Ibũt in cõſultationibus ſuis, .i. iuxta conſilia cordis. ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם

יַעַר Sylua, & ſemel per ſynecdochen pro fauo ſeu melle ſylueſtri, cuius in terra Chanaan magna erat copia in ſyluis, vt eſt 1.Sam.14 Pro fauo autem quando accipi debet contextus ipſe docebit, nam tunc plerunq; iuxta ſe habet nomen דְּבַשׁ .i. mel &c. Cognationem habet cum עָרַר .i. diruit, deſtruxit, à quo עֲרִירִי ſterilis, & עַרְעָר myrica infertilis, nam in ſyluis ſunt myricæ ſteriles. Hinc ὄρειος & ὄρεινος ſylueſtris, item montoſus &c.
Ieſa.29.℣.17. Et redibit Libanon in Carmel, & Carmel in ſyluã reputabit. εἰς δρυμόν. לַיַּעַר
In reg. 1.Sam.22.℣.5. Et abijt Dauid & ingreſſus eſt ſyluam Chareth ἐν πόλει σαρήκ. יַעַר
In pauſa. Pſ.50.℣.10. Nam mea eſt fera ſyluæ, iumenta in montibus mille. τοῦ ἀγροῦ. יָעַר
Cum affix. Ieſa.10.℣.18. Et gloriam ſyluæ eius & fertiliſsimi campi eius. δρυμοῦ. יַעְרוֹ
Canticorum 5.℣.1. Comedi fauum meum cum melle meo, bibi vinum meum &c. μέλιτός μου. יַעְרִי
Et plur. Ezech.34.℣.25. Et habitabũt in deſerto ꝛc. et dormiẽt in ſyluis. ἐν τοῖς δρυμοῖς. בַּיְּעָרִים

יַעְרָה Sylua, & continens pro contento, hoc eſt, pro fauo ſeu melle ſylueſtri. Bis le:
In reg. 1.Sam.14.℣.27. Et intinxit virgam in fauum mellis. εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος. בְּיַעְרַת
Et plur. Pſ.29.℣.9. Vox Domini dolere faciet ceruas, & denudauit ſyluas. δρυμούς. יְעָרוֹת

יָפָה Pulcher fuit, venuſtus fuit, ſpecioſus fuit, formoſus fuit, elegans fuit. Cognationem habet cum יָפַע fulſit, effulſit, ꝛc. Hinc ἶφις & ἴφιος pulcher, φιαρός purus, nitidus.

In I. Coniug. יָפָה pulcher fuit, ſpecioſus fuit. Quinquies legitur.
Cant.4.℣.10. Quam pulchræ ſunt amicitiæ tuæ ſoror mea, ſponſa &c. ἐκαλλιώθησαν. מַה־יָּפוּ
Et cap.7.℣.2. Quam pulchri fuerunt pedes tui in calceamentis ô filia. ὡραιώθησαν. מַה־יָּפוּ
Et ℣.7. Quam ſpecioſa fuiſti, & quam amœna fuiſti, ô dilecta in delicijs. ὡραιώθης. מַה־יָּפִית
Ezech.16.℣.12. Et pulchra fuiſti ſupra modũ, & promouiſti ad regnũ. καλή. וַתִּיפִי
Et capite 31.℣.7. Et ſpecioſus fuit in magnitudine eius, in ꝓceritate ramorum eius. וַיִּיף

In II. Coniugatione יִפָּה Pulchrũ reddidit, formoſum fecit. Semel rep. (κάλλος.
Iere.10.℣. Argento & auro pulchrum reddet illud .i. obducendo idolum aurum. κεκαλλωπισμένα. יְיַפֵּהוּ

In IIII. Coniug. הִתְיַפָּה fecit ſe pulchrum. Legitur ſemel, vt
Ier.4.℣.pen. Si pingis fuco oculos tuos, fruſtra pulchram te reddes. ἐὰν ἐγχρίσῃ σίβη. תִּתְיַפִּי

In II. Con. paſsiua per geminationẽ radicis יָפְיָפָה ſpecioſus fuit valde. (κάλλει.
Pſ.45.℣.3. Specioſus fuiſti præ filijs hominum, diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ὡραῖος יָפְיָפִיתָ

Inde nomina.

יָפֶה Pulcher, ſpecioſus, elegans, formoſus, ἶφις & ἴφιος.
Can.1.℣.16. Ecce tu pulcher es dilecte mi, atq; amœnus. εἶ καλὸς μου. יָפֶה
In reg. Gen.39.℣.6. Et fuit Ioſeph pulcher forma, & pulcher aſpectu. יְפֵה

יָפָה Pulchra, ſpecioſa, ἴφια .i. pulchra, elegans. καλὸς τῷ εἴδει.
Can.1.℣.15. Ecce tu pulchra es ſocia mea, ecce tu pulchra es &c. εἶ καλή. יָפָה
Cum affi. Can.2.℣.9. Surge tibi ſocia mea, pulchra mea, & vade &c. καλή μου. יָפָתִי
In reg. Gen.29.℣.17. Et Rachel erat pulchra forma, & pulchra vultu. καλὴ τῷ εἴδει. יְפַת
Et plur. Amos.8.℣.pen. In die illo deficient virgines pulchræ & adoleſcentes &c. αἱ καλαί. הַיָּפוֹת
In reg. Gen.41.℣.2. Et ecce è riuo aſcendebant ſeptem vaccæ pulchræ vultu. καλαὶ יְפוֹת

יְפִי Pulchritudo, ſpecioſitas, venuſtas. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt (τῷ εἴδει.

In reg.Ezech.28.℣.7. Et euaginabunt gladios ſuos ſup̱ pulchritudinē ſapiētiæ. חׇכְמָתֶךָ יְפִי
יׇפִי Pulchritudo,venuſtas,elegantia. Sæpe vſurpatur in Biblijs. (τὸ κάλλος. הׇיׇפִי
Pro.31.℣.pen,Falſitas eſt gratia,& vanitas eſt pulchritudo. μάταιον κάλλος. יׇפְיֵךְ
Cum affi.Pſ.45.℣.12.Et faciet ſe cõcupiſcere rex pulchritudinem tuã. τοῦ κάλλους σου.
יְפֵהפִיָּה Formoſa ſupra modum,formoſiſsima. Quædam exemplaria habent יְפֵהפִיָּה יְפֵהפִיָּה
Ier.46.℣.20. Vitula pulcherrima eſt Aegyptus.(vel pulchra ore) κεκαλλιωπισμένη.

יָפַח Efflauit,flatu quodam protulit vërba, vt ſolent faſtuoſi & nimium confidentes. Aliquando autem ſignificat præ anxietate cordis ſingula verba cum ſuſpirijs producere,Idem eſt in ſignificatione,vt פּוּחַ & non multum differt à verbo נָפַח ſufflauit,quod tantum de anhelitu ſiue expreſsione vocis accipitur. Hinc ἔπω dico, εἶπον & εἶπα dixi. βάζω,βῶ dico,alloquor &c. φάω φάζω dico.

In I. Con. יָפַח efflauit verba,Inuenitur tantum bis, vt וְיָפֵחַ
Hab.2.℣.3.Quoniam adhuc viſio eſt ad tempus indictũ, & efflabit ad finē. ἀνατελεῖ. וִיפֵחַ
Pſ.27.℣.antep. Surrexerunt contra me teſtes falſi,& efflans iniuriæ. ἐψεύσατο.
In IIII. Coniug. הִתְיַפֵּחַ fecit ſe efflare,efflauit. Inuenitur ſemel, vt תִּתְיַפֵּחַ
Ier.4.℣. vlt. Vocem filiæ Zion (audiui) quæ faciet ſe efflare. ἐκλυθήσεται.

יָפַע Fulſit,effulſit,affulſit,refulſit,ſplenduit,illuxit. Cognationem habet cum עוּף volauit,nam fulgor ſolis hinc inde ſolet circumuolitare & vibrare inſtar volucris, Affinitate alludit ad יָפָה ſpecioſus fuit,pulcher fuit,res enim pulchræ ſplendeſcunt & fulgent nitore. Hinc per aphæreſin φάω,φῶ, φάζω, φαέθω, φαίνω, φάσκω, φαύω luceo,ſplendeo,appareo,φάος,φαῦσις,φῶς lux,ſplendor , φέγγω illumino , ſplendeo, φέγγος ſplendor.

In III. Coniug. הוֹפִיעַ fulſit,effulſit,Octies legitur,vt הוֹפִיעַ
Deut.33.℣.2.Iehoua ꝛc. ortus eſt de Seir eis, effulſit de monte &c. κατέσπευσεν. הוֹפִיעַ
Pſ.50.℣.2.De Zion conſummatio pulchritudinis Deus effulſit. ἐμφανῶς ἥξει.
Iob 37.℣.15. Sciebasne cum poneret Deus (legem)illis,& fecit effulgere lucem ꝛc. וְהוֹפִיעַ
φῶς ποιήσας. הוֹפַעְתָּ
Iob 10.℣.3. Et ſuper conſilium impiorum effulges .i. mittes fulgorem? προσέσχες. הוֹפִיעַ
Pſ.94.℣.1.Deus vltionum Iehoua, Deus vltionum affulge .i. appare. ἐπαῤῥησιάσατο. הוֹפִיעָה
Pſ.80.℣.2.Qui ſedes ſuper Cherubim affulge .i. manifeſtare. ἐμφάνηθι. תּוֹפַע
Iob 3.℣.3.Dies iſte fiat tenebroſꝰ ꝛc.& nõ effulgeat ſup̱ eũ lux. μὴ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος. וַתֹּפַע
Iob 10.℣.vlt.Fulget ſicut caligo .i. obſcurata eſt, nã caligo nõ fulget. καὶ οὐκ ἔστι φέγγος.

Inde nomen.

יִפְעָה Fulgor,ſplendor,venuſtas fulgens,pulchritudo ſplendens. Bis legitur. יִפְעָתֵךְ
Cum affi.Ezech.28.℣.7.Et polluent fulgorē tuũ .i.pulchritudinē tuã. τὸ κάλλος σου. יִפְעָתֵךְ
Et ℣.17.Corrupiſti ſapientiam tuam propter fulgorem tuum. μετὰ τοῦ κάλλους σου.

יֶפֶת Iapheth,nomen filij Noah qui à gentibus Ἰαπετὸς Iapetus dictus eſt. Cognationem habet cum פָּתָה perſuaſit,nam is & tota poſteritas eius per ſuaſum Euangelicæ promiſsionis cœpit habitare in tabernaculis Sem, cui promiſſus erat Chriſtus. Hinc etiam poteſt deductum eſſe nomen Iupiter. יֶפֶת
Gen.10.℣.2. Filij Iæpheth ſunt Gomer & Magog & Medai & Iauan &c. וָיָפֶת
In pauſa. Ibid.℣.1. Hæ ſunt generationes filiorum Noæ, Sem,Ham & Iapheth.
מוֹפֵת Prodigiũ,portētũ perſuaſoriũ,ſignum p̱ſuaſibile quo quis mouet̃ ad credendum. וּמוֹפֵת
Deut.13.℣.2.Si ſurrexerit Propheta ꝛc. & dederit tibi ſignũ aut portentum. ἢ τέρας. מוֹפֶתְכֶם
Cum affi.Ezech.12.℣.11. Ego ſum prodigium veſtrum , τέρατα ποιῶ. מוֹפְתִים
Et plur.Ioel.3.℣.3.Et dabo prodigia in cœlis & in terra. δώσω τέρατα. מֹפְתָיו
Cum affi.1.Par.16.℣.12.Memento mirabiliũ eius quæ fecit,p̄digiorum eius. τέρατα.
Legitur præterea Exo.7.℣.5.& 11.cap.11.℣.9.& 10. Pſ.71.℣.7.Pſ.105.℣.5. &c.

יָצָא Exiuit,egreſſus eſt,prodijt,& quando de ſole dicitur ſignificat exoriri , egredi de thalamo ſuo. Cognationem habet cum נָצָא auolauit,& cum חוּץ extra.Hinc Græci ἔξειμι,& Latini exeo,atq; varia compoſita cum præpoſitione ἐξ ex &c.

In I. Coniug. יָצָא exiuit,egreſſus eſt,prodijt,ſæpè reperitur in Biblijs,vt Pſ.19.

Pſ.19.℣.5.In omnem terram exiuit funiculus (ſeu regula) eorum. ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος. יָצָא

Exo.13.℣.3.Recordare diei huius,in quo egreſsi eſtis de Aegypto. ἐν ᾗ ἐξήλθετε. יְצָאתֶם

Ier.10.℣.20. Filij mei digreſsi ſunt mihi (vel à me) & nuſquam ſunt. יְצָאֻנִי

Pſ.19.℣.6.Et ipſe (ſol) tanquam ſponſus egreditur de thalamo ſuo. ἐκπορευόμενος. יֹצֵא

Iud.11.℣.34. Et ecce filia eius egrediebatur in occurſum eius cum tympanis, &c. ἐξεπορεύετο. (λεύσομαι. יֹצֵאת

2.Sam.18.℣.2. Egrediendo egrediar atque ego vobiſcum (in prælium) ἐξελθὼν, ἐξε- יָצֹא

Pſal.114.℣.1.In exire Iſrael de Aegypto .i.cum exiret Iſrael de Aegypto. ἐν ἐξόδῳ. בְּצֵאת

2.Sam.16.℣.7. Et ſic dicebat Simei, cum malediceret illi, Exi,exi vir ſanguinum. ἔξελθε, ἔξελθε. צֵא צֵא

Ieſ.52.℣.11.Secedite,ſecedite,exite inde,contaminatum ne attingatis. ἐξέλθετε. צְאוּ

1.Reg.22.℣.22.Egrediar & ero ſpiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. ἐξελεύσομαι. אֵצֵא

Ier.38.℣.17.Si egrediẽdo egreſſus fueris ad principes regis Babel. ἐὰν ἐξελθὼν, ἐξέλθῃς. תֵּצֵא

Gen.8.℣.7.Et emiſit coruũ,atque exiuit exeundo & reuertẽdo donec &c. καὶ ἐξελθὼν. וַיֵּצֵא

2.Reg.2.℣.pen. Et egreſſæ ſunt duæ vrſæ de ſylua, & diſcerpſerunt. ἐξῆλθον. וַתֵּצֶאנָה

In III. Coniug. הוֹצִיא fecit exire,fecit egredi.i. eduxit,produxit,ſæpè extat

Pſ.37.℣.6.Et producet vt lucem iuſticiam tuam, & iudicium tuum. καὶ ἐξοίσει. וְהוֹצִיא

Exo.20.℣.1.Ego ſum Iehoua Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti. ἐξαγαγών σε. הוֹצֵאתִיךָ

Pſ.68.℣.8.Educit vinctos in opportunitatibus.i. in tempore conuenienti. ἐξάγων. מוֹצִיא

Pſ.135.℣.7.Qui educit ventum de theſauris (.i.reconditorijs) ſuis. ὁ ἐξάγων. מוֹצֵא

Gen.38.℣.6.à fine. Ipſa educta miſit ad ſocerum ſuum dicens. ἀγομένη. מוּצֵאת

Exo.8.℣.18.Et fecerunt ſic præſtigiatores &c. ad educendum pediculos. ἐξαγαγεῖν. לְהוֹצִיא

Exo.3.℣.10.Et educ populum meum filios Iſrael de Aegypto. καὶ ἐξάξεις. וְהוֹצֵא

Pſ.25.in צ Preſſuræ cordis mei latiſsimæ ſunt,ex anguſtijs meis educ me. ἐξάγαγέ με. הוֹצִיאֵנִי

Ioſ.24.℣.6.Et eduxi patres veſtros de Aegypto, & veniſtis &c. ἐξήγαγον. וָאוֹצִיא

Pſ.25.℣.5.Educes me è reti quod abſconderunt mihi,quia tu es fortalicium. ἐξάξεις. תּוֹצִיאֵנִי

Pſ.25.in ע Quia ipſe educit (.i.explicat) è reti pedes, meos. ἐκσπάσει. יוֹצִיא

Num.17.℣.6.à fine. Et ecce germinauit virga Aharonis &c. & produxit germen. καὶ ἐξήνεγκε. וַיֹּצֵא

Inde nomina.

צֵאָה Excrementum quod ex aluo egeritur & exit. Bis legitur. (ἀσχημοσύνην.

Cum affi.Deut.23.℣.13. Et fodies cum eo, conuerſusque operies excremẽtum tuum. צֵאָתֶךָ

In reg.Ezech.4.℣.12.Et illud in ſtercoribus excrementi hominis vſtulabis. κόπρου. צֵאַת

צֹאָה Excrementũ,egeſtio,quicquid ex aluo ſiue per anum, ſiue per vomitũ reijcit.

Ieſ.28.℣.8.Quia omnes menſæ impletæ ſunt vomitu excrementi. צֹאָה

Cum affi.Pro.30.℣.12. Eſt generatio munda &c. & ab excremento ſuo non eſt lota. τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ. וּמִצֹּאָתוֹ

In reg.Ieſ.4.℣.4. Si abluerit Iehoua excrementum filiorum Zion. τὸν ῥύπον. צֹאַת

צֹאִים Sordidi,excremento commaculati, conſpurcati. Bis legitur.

Zach. 3.℣.3.Et Ioſua erat indutus veſtimentis ſordidis, & ſtabat &c. ἱμάτια ῥυπαρά. צֹאִים

Et ℣.4.Auferte veſtimenta ſordida ab eo, & dixit, vide abſtuli &c. τὰ ἱμάτια ῥυπαρά. הַצֹּאִים

מוֹצָא Exitus,egreſſus,Si de ſole dicitur,ſignificat exortum eius.

Cum affi. Pſ.19.℣.7. Ab extremitate cœli eſt egreſſus .i. ortus eius. ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. מוֹצָאוֹ

In reg.Deut.8.℣.3.Sed ſuper omni exitu oris Iehoua viuet homo. ἐκπορευομένῳ. מוֹצָא

Et plur.cum affi.Ezech.43.℣.11. Et exitus eius, & introitus eius. καὶ τὰς ἐξόδους. καὶ διε- מוֹצָאָיו

In reg.Pſ.107.℣.33.Ponet flumina in deſertum, & exitus aquarum in ſitim. (ξόδους. וּמֹצָאֵי

מוֹצָאוֹת Egreſsiones. egreſſus,exitus,Legitur tantum ſemel,vt

Cum affi.Mich.5.℣.2.Et exitus eius à ſeculo,à diebus æternis. καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ. וּמוֹצָאֹתָיו

תּוֹצָאוֹת Egreſsiones,exitus,ſæpe legitur & tantum in plurali numero.

Pſal.68.℣.21. Deus eſt nobis Deus ad ſalutes, & dño Deo exitus mortis. αἱ διέξοδοι. תּוֹצָאוֹת

Cum affi.Num.34.℣.4. Et erũt egreſsiones eius à meridie ad Cades. καὶ ἔσται διέξοδος. תּוֹצְאֹתָיו

In reg.ibid.℣.8.Ad veniendũ in Hemath, & erunt exitus huius termini &c. ἡ διέξοδος. תּוֹצְאֹת

מִיצִיאִים Egreſsiones,Si viſceribus tribuitur ſignificat natos de viſceribus. Semel.

In reg.2.Par.32.℣.22. Et egreſsiones viſcerum eius ibi proſtrauerunt. οἱ ἐξελθόντες. וּמִיצִיאָו

Secundum puncta legitur in regimine, & ſecundum literas cum affixo Vau &c.

צֶאֱצָאִים Progenies, ſtirpes quæ ex ſtipite egrediuntur, propagines &c. הַצֶּאֱצָאִים
Ieſ.22.℣.pen. Et ſuſpendunt ſuper eum cunctam gloriam ſtirpes & genimina &c.
Cum affi. Ieſ.34.℣.1. Audiat terra & plenitudo eius &c. orbis & oẽs progenies eiꝰ. צֶאֱצָאֶיהָ
πάντα τὰ ἔθνη. וְצֶאֱצָאֵיהֶם
Ieſ.65.℣.antep. Ipſi & progenies eorum cum eis. ϗ ἔκγονα αὐτῶν. (ϗ τὰ ἔκγονα. וְצֶאֱצָאֵי
In reg. Ieſ.48.℣.antep. Fuiſſet vt arena ſemen tuum, & propagines viſcerum tuorũ.
Legitur præterea Ieſ.42.℣.5. Iob.5.℣.antepen. Iob 21.℣.8. cap.27.℣.14. & ca.31.℣.8.

נצב Stetit diſpoſitus, ſtetit erectus, cõſtituit, aſtitit firmus, perſtitit, Idem ſignificat quod נָצַב ſtetit inſtar ſtatuæ erectæ, & non multum differt à יָצַג conſtituit, collocauit. Cognationem habet cum צָבָא militauit .i. ſtetit in exercitu & ordine ſuo. Hinc per apocopen ςάω, ἵςημι, ἵςαμαι ſto, ἐφίςημι, προσίςημι ſiſto, ςίβω, ςιβέω, calco &c.

In I. Con. paſsiua. נִצַּב conſtitutus eſt à ſeipſo .i. ſtetit. in Niphal conſtitutus eſt.
Legitur tantum in præterito & in præſenti, latinis exponitur neutraliter. וְנִצַּבְתָּ
Exo.33.℣.antep. Ecce locus eſt apud me, & ſtabis ſuper petra. Sept. ϗ ςήσῃ. נִצָּבָה
Pſ.45.℣.10. Aſtitit coniunx ad dexteram tuam in auro Ophirico. παρέςη. נִצָּב
Gen.24.℣.13. Ecce ego conſtitutus iuxta ſcaturiginem aquarum. ἕςηκα. נִצָּבִים
Gen.18.℣.2. Et ſuſtulit oculos ſuos & vidit, & ecce tres viri ſtabant. εἱςήκεισαν. הַנִּצֶּבֶת
1.Sam.1.℣.antep. Ego ſum mulier ſtans tecum hic ad orandum. καταςᾶσα.

In III. Coniug. הִצִּיב fecit ſtare, ſtatuit, conſtituit vt caput ſurſum tendat. הִצַּבְתָּ
Pſ.74.℣.17. Tu ſtatuiſti omnes fines terræ, æſtatẽ & hyemẽ tu formaſti ea. ἐποίησας. מַצִּיב
1.Sam.15.℣.12. Et ecce ſtatuit ſibi manum (.i. locum) ad latus manuum. ἀνέςακεν. מֻצָּב
Gen.28.℣.12. Et ecce ſcala cõſtituta in terrã, cuiꝰ ſumitas tãgebat cœlos. ἐςηριγμένη. לְהַצִּיב
1.Sam.13.℣.antep. Et ad conſtituendum (.i. reficiendum) ſtimulum. ὑπόςασις ἦν. הַצִּיבִי
Ier.31.℣.21. Statue tibi ſigna, pone tibi amaritudines, & pone &c. ςῆσον. יַצִּיב
Ioſ.6.℣.vlt. Et in minimo ſuo conſtituet ianuas eius. ἐπιςήσει. יַצִּיב
Pro.15.℣.25. Domum ſuperborũ demolit͛ Iehoua, at ꝯſtituet terminũ viduæ. ἐςήρισε. וְיַצֵּב
Gen.21.℣.28. Et ſtatuit Abraham ſeptem agnas ouium ſeorſum. ϗ ἔςησεν. וַיַּצֵּב
2.Regum 17.℣.10. Et conſtituerunt eis ſtatuas & lucos. Septuag. καὶ ἐςήλωσαν.

In voce paſsiua. הֻצַּב factus eſt ſtare, cõſtitutus eſt. Semel reperitur. וְהֻצַּב
Nahum 2.℣.8. Et conſtituta eſt regina, facta eſt aſcendere (currum) ὑπόςασις.

In IIII. Coniugatione הִתְיַצֵּב ſtatuit ſe ipſum, fecit ſe ſtare. וְהִתְיַצְּבוּ
Num.11.℣.16. Et facient ſe ſtare ibi tecum .i. ſtabunt tecum. ϗ ςήσονται ἐκεῖ. לְהִתְיַצֵּב
Iob 1.℣.6. Quum venirent filij Dei ad ſiſtendum ſe coram Iehoua. παρεςῆναι. וְהִתְיַצֵּב
Exo.9.℣.13. Surgito mane & conſtitue te in conſpectum Pharaonis. καὶ ςῆθι. וְאֶתְיַצְּבָה
Hab.2.℣.1. Super cuſtodiam meã ſtabo, & conſtituã me ſup munitionẽ. ἐπιβήσομαι. תִּתְיַצֵּב
2.Sam 18.℣.14. An vero tu ex oppoſito te collocares (vel ſiſteres?) οὐ ςήσῃ. יִתְיַצֵּב
Pro.22.℣.vlt. Ante reges conſtituet ſe, non conſtituet ſe ante obſcuros. παρεςάναι.

Inde nomina.

נְצִב Conſtitutus, præfectus, qui præſtat vicem alicuius, ſi gladio tribuitur ſignificat capulum ſeu manubrium in quo ſtat ferrum, ſeu in quo lamina eſt conſtituta. נִצָּב
1.Reg.22.℣.47. Et rex non erat in Edom, ſed conſtitutus rex .i. vice regis. הַנִּצָּב
Iud.3.℣.22. Et ingreſſus eſt quoq; capulus poſt laminam. ϗ γε τὴν λαβὴν. נִצָּבִים
Et plur. 1.Reg.4.℣.7. Et Salomoni erant duodecim præfecti. Græci καθεςάμενοι.

מַצָּב Statio, & in militia ſignificat aciem ſeu præſidium exercitus, vt מַצָּב
In reg. 1.Sam.14.℣.1. & 6. Veni & tranſeamus ad ſtationem Philiſthæorum. μεσσάβ. מַצַּב
Ioſ.4.℣.9. Duodecim lapides erexit Ioſua in Iordane ſub ſtatiõe pedũ. ὑπὸ τοὺς πόδας.

מַצָּבָה Statio, cuſtodia, præſidium vbi milites ſtationarij excubias habent. הַמַּצָּבָה
1.Sam.14.℣.12. Et reſponderunt viri ſtationis ipſi Ionathæ & armigero. μεσσάβ.

מַצֵּבָה Statua, ſimulachrum ex ære alióue metallo, quod alicui mortuo vel etiam viuenti antiquitus decernebatur ad alicuius rei bene geſtæ memoriam. מַצֵּבָה
Gen.35.℣.14. Et erexit Iacob ſtatuam ad ſepulchrum eius (Rachelis) ςήλην. מַצֶּבֶת
In reg. 2.Reg.10.℣.27. Et deſtruxerunt ſtatuam Baal, atq; deſtruxerunt &c. ςήλας. מַצְּבוֹת
Et plur. 2.Reg.17.℣.10. Et cõſtituerunt ſibi ſtatuas & lucos ſup oẽm collem. ςήλας.

In reg. Ier.43.℣.vlt.Et cõfringet ſtatua domꝰ ſolis quæ ſunt in terra Aegypti.στύλους. מָצֵבוֹת
Cū affi.Deut.7.℣.5.Altaria eoꝝ deſtruetis,ſtatuas eoꝝ cõfringetis. τὰς στήλας αὐτῶν. מַצֵּבֹתָם

מַצֶּבֶת Statua,item ſtipes arboris .i. ſtatua arboris erecta quæ adhuc ſtat.
Ieſ.6.℣.vlt.Sicut ilex & quercus quæ in deiectione(folioꝝ)ſtatuā habent. τῆς θήκης. מַצֶּבֶת
In reg.Gen.35.℣.14.Ipſa eſt ſtatua monumēti Rachelis vſqꝫ in hodiernū diē. στήλην. מַצֶּבֶת
Cum affi.Ieſ.6.℣.vlt.Semen ſanctitatis eſt ſtatua(vel fulcrum)eius.στήλωμα αὐτῇ. מַצַּבְתָּה

מֻצָּב Statio obſidionis,propugnaculum in quo milites conſiſtunt. Semel vſurpatur.
Ieſ.29.℣.3.Et preſſuram tibi faciam(.i.pugnabo contra te)ſtatione.i. obſidione. מֻצָּב

יָצַג Conſtituit ſine omni diſpoſitione,collocauit, poſuit, idem ferè quod יָצַב niſi quod hoc diſpoſitionẽ ſtatus comprehendit,illud vero ſimpliciter locare ſignificat etiam ſi pars eius grauior deorſum tendat.Ideoqꝫ immobilior erit poſitus eius.Cognationem habet cum יָצַק.i.fudit in ſolidum vt non diffluat neqꝫ dimoueatur. Hinc ἐστήκω, στήκω, στάκω .i. conſtanter ſto , exiſto.

In III.Coniug. הִצִּיג ſtatuit firmiter collocauit. Aliquoties reperitur in Biblijs , vt
Iob 17.℣.6.Et conſtituit me in parabolam(vel exemplum)populoꝝ ꝛc.ἔθου με. וְהִצִּגַנִי
Geneſ. 43.℣.9. Si non adduxero eum ad te, & conſtituero eum ante conſpectum tuum. καὶ στήσω αὐτόν. וְהִצַּגְתִּיו
Iud.6.℣.4.à fine.Ecce ego cõſtituo(vel loco)vellus lanæ in area ꝛc. ἀπερείδομαι. מַצִּיג
Deut.28.℣.56.Quæ non tentauit plantam pedis ſui ſtatuere ſup̄ terram.βαίνειν הַצֵּג
Amos 5.℣.15.Odio habete malū, & diligite bonū, & ſtatuite iudiciū.καὶ ἀποκαταστήσατε. וְהַצִּיגוּ
Gen.33.℣.15.Et dixit Eſau,conſtituā nunc tecū (aliquos)de populo ꝛc.καταλείψω. אַצִּיגָה
Iud.7.℣.5.Omnis qui lamberit lingua ſua de aq̄s ꝛc.conſtitues eum ſeorſū.στήσεις αὐτόν. תַּצִּיג
Geneſ.30.℣.5. à fine. Et ſtatuit baculos quos decorticauerat in canales aquarios. παρέθηκε ἢ ἔστησε. וַיַּצֵּג
Præterea ꝛc. Geneſ. 47.℣. 2. Iudic. 8.℣. 27. Item 1. Samuel. 6.℣. 2. & 2. Samuel.6. ℣.17.Item 1.Par.16.℣.1.Ier.5.℣.34 Oſe.2.℣.3.Amos 5.℣.15.

In voce paſsiua. הֻצַּג conſtitutus eſt immobiliter,Semel vſurpatur,vt
Exo.10.℣.6.à fine. Ite & colite Dominum,tantummodo grex veſter &c. conſtituet. (ὑπολείπεσθε. יֻצָּג

יִצְהָר Oleum à limpitudine,de hoc nomine vide radicem צָהַר:

יָצַע Subſtrauit expandendo lectum ſeu ſtramentum,ſtrauit infernè parando lectum vt in eo aliquis dormiat aut cubet. Cognationem habet cum צָעָה volutatus eſt, nam ſuper ſtragulo volutatur dormiens,Item cum יָעַץ conſuluit,Eſt enim conſilium ceu lectus cui acquieſcendo incumbimus.

In III. Con.הִצִּיעַ ſtrauit lectum,ſubſtrauit, parauit lectulum. Bis legitur.
Pſ.139.℣.8.Si aſcendero cœlos tu illic es, ſi ſtrauero in inferno ecce tu ades. καταβῶ. וְאַצִּיעָה
Ieſ.58.℣.5.An ad incuruandum caput ſuum &c. & ſaccum atqꝫ cinerem ſubſternet. יַצִּיעַ

In voce paſsiua. הֻצַּע ſubſtratꝰ eſt,ſuppoſitꝰ eſt veluti lectulꝰ. Bis. (ὑποστρώσεις.
Ieſ.14.℣.11.Subter te ſternetur vermis,& operient te vermiculi(.i.cocci) στρώσουσι. יֻצַּע
Eſther 4.℣.3.Fletus & planctus,ſaccus & cinis ſubſternetur multis.ἐστρώσαν. יֻצַּע

Inde nomina.

יָצוּעַ Stratum,ſtragulum , ſtramentum cui incumbimus , quicquid ſubſternitur. Olim autem ante inuentionem lectorum plumeoꝝ in ſtragulis dormiebant homines.
Cum affix. Geneſ. 49.℣. 4.Nam aſcendiſti cubilia patris tui , tunc polluiſti ſtratum meum. στρωμνήν. יְצוּעִי
Et plur.Cum affi.Iob 17.℣.13.In tenebris paraui ſtrata mea. ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή. יְצוּעָי
In re.1.Par.5.℣.1.Is cū eſſet primogenitus,& polluiſſet ſtrata patris ſui. ἐπὶ τὴν κοίτην. יְצוּעֵי
Legitur præterea tantum Pſ.63.℣.7. Pſ.132.℣.3.Pſ.139.℣.8.

יָצִיעַ Stratura,ambitus templi,vbi erant thalami,triclinia , dormitoria pro Leuitis.
1.Reg.6.℣.5.Et ædificauit ad parietem domus ambitum circumquaqꝫ ꝛc. κέλαθρα. יָצוּעַ
Secundum literas legitur ad p̄cedentem formam יָצוּעַ ſtratum,& ſecundum puncta יָצִיעַ ſtratura. Legitur ibid.℣.6.& 10. & præterea nuſpiam reperitur. ἡ πλευρά. הַיָּצוּעַ

מַצָּע Subſtratus,ipſe ſubſternendi actus,& accipitur pro ſtragulo cui incumbimus.
Ieſ.28.℣.20.Quia breuius eſt ſtragulū quā vt q̄s mēbra latius extendat.στενοχωρούμενοι. מַצָּע

יָצַק Fudit, & dicitur de liquidis illis quæ non latius diſperguntur, ſed protinus coaleſcunt & coagulantur, vt metalla dicuntur fuſa, quum liquefacta ſunt vi caloris. Interdum eſt alicuius effigiem arte fuſoria exprimere, aut ſtatuam aliudue quid operis ex metallo quopiam per fuſionem conſtituere. Proinde cognationem habet cum יָצַג conſtituit, & צוק anguſtè compreſsit, nam metalla poſt fuſionem ſeu liquefactionem refrigerata compinguntur & indureſcunt, arctiuſqꝫ conſolidantur. Hinc per conuerſionem radicis Gieſen.

In I. Con. יָצַק Fudit, effudit, cum accuſatiuo. Et abſolutè effuſus eſt.
Leuit.2.℣.1.Et fundet ſuper eam (oblationē (oleū, & ponet ſuꝑ eam thus. καὶ ἐπιχεεῖ. וְיָצַק
1.Reg.7.℣.46.è fine. In planitie Iordanis fudit ea rex in argilla denſa. ἐχώνευσεν. יְצָקָם
Iob 41.℣.15.Cor eius fuſum (.i. compactum) vt lapis. πέπηγεν. יָצוּק
1.Reg.7.℣.30.Et ſubter lutrē ipſū erāt ſcapulæ fuſæ quæqꝫ è regione alteriꝰ. κεχυμένοι. יְצֻקוֹת
Exod.38.℣.5.Et fuerunt centum talenta argenti ad fundendum baſes ſanctuarij. לָצֶקֶת
Ezech.24.℣.3.Appone ollam, appone, atqꝫ funde in eam aquas. καὶ ἔκχεε. יְצֹק
2.Reg.4.℣.4.à fine. Funde populo vt edant, & non erit res mala in olla. ἔγχει. צַק
Ieſa.44.℣.3.Fundam aquas ſuper ſitientem, & fluenta ſuper aridam &c. δώσω. אֶצָּק
2.Sam.13.℣.9. Et tollens ſartaginem, effudit coram eo. Ipſe autem &c. ἀπεχέεσε. וַתִּצֹק
Gen.28.℣.18. Et fudit oleū ſuꝑ cacumē eius, & vocauit nomē loci illiꝰ &c. & ἐπέχεεν. וַיִּצֹק
Semel quieſcit Pe Iod. 1 Reg.22.℣.34. Et fuſus eſt ſanguis vulneris ad medium curſus. καὶ ἐπέχυννε. Reperitur præterea Geneſ.25.℣.18. Exod.25.℣.11. cap.37.℣.3.& 13. Leuit.8.℣.12.& 15. Num.5.℣.15. Item 1.Reg.18.℣.33. וַיִּצֶק

In III. Coniugatione הֵצִיק fudit, & metaphoricè conſtituit immobiliter. Legitur bis defectiuè. Alias quieſcit pe iod, vt ex ſequentibus exemplis patebit.
2.Sam.15.℣.24.Zadok & omnes Leuitæ &c. fuderunt arcam .i ſtatuerunt. καὶ ἔστησαν. וַיַּצִּקוּ
Ioſ.7.℣.4.à fine. Et attulerunt ea ad Ioſuā &c. & effuderunt ea corā Dño. & ἔθηκαν. וַיַּצִּקֻם
2.Reg.4.℣.5.Qui afferebant ei vaſa, ipſaqꝫ infundebat. ἐπέχεεν. Ratione punctorum legitur cum Vau quieſcente מוּצֶקֶת : & ratione literarum in Piel מְיַצֶּקֶת : מוֹצָקֶת
1.Reg.7.℣.23.Et fecit mare fuſū .i. fuſile ex ære, &c. ſæpe hoc reperit. τὴν θάλασσαν χυτήν. מוּצָק

In voce paſsiua הוּצַק Diffuſus eſt. Ter inuenitur in Biblijs, vt הוּצַק
Pſ.46.℣.3. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis, propterea benedixit tibi Deus. ἐξεχύθη. יוּצַק
Iob 22.℣.16. Flumen quod diffunditur, ita eſt fundamentum eorum. ἐπιῤῥέων. יוּצַק
Leuit.21.℣.10. Et ſacerdos magnus, ſuper cuius caput fundetꝰ oleum. ἐπικεχυμένον.

Inde nomina.

יְצֻקָה Fuſura fuſio metallorum quæ refrigerata indureſcunt. Semel vſurpatur, vt בִּיצֻקָתוֹ
Cum affix.1.Reg.7.℣.24. Duo ordines modorum fuſi in fuſione ſua.

מוּצָק Fuſio, indurata fuſio, & fuſio metallorꝝ refrigerata indureſcit, vnde ꝓ duro & forti. בְּמוּצָק
Iob 37.℣.10. Ab halitu Dei dabit (nubes) glaciem, & latitudinem aquarꝝ in fuſione. מוּצָק
Iob 11.℣.14. Et eris compactus (vt æs fuſum) & non timebis. ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον. מֻצָק
In reg.1.Reg.7.℣.16. Et duas coronas fecit &c. ex fuſione æris.
Sic quoqꝫ Iob 37.℣.18. & cap.38.℣.4. à fine &c.

מוּצֶקֶת Fuſio, fuſura, infuſorium, infundibulum per quod oleum infundebatur. Bis. בְּמֻצַקְתּוֹ
Cum affi.2.Par.4.℣.3. Duo ordines boum fuſi in fuſura eius. ἐν τῇ χωνεύσει. מוּצָקוֹת
Et plur. Zach.4.℣.2. Septena transfuſoria pro lucernis. ἐπαρυστρίδες.

יָצַר Formauit manibus premendo & condepſendo, finxit comprimendo, perinde vt figulus in argilloſam materiam imprimit aliquam formam ſiue manibus ſiue modulo ſuo, aut quemadmodum moneta, ſiue ſigillum imprimitur ceræ vt effigies & forma impreſſa relinquatur. Ideoqꝫ cognationem habet cum צָרַר preſsit, oppreſsit, & צוּר arctando preſsit, & נָצַר conſeruauit aliquid ceu manibus preſſum.

In I. Con. יָצַר impreſsit formam, Diuus Hieron. formauit. Cum accuſatiuo conſtruitur, At abſolutè fit neutrum, preſſus eſt, & ſic in Futuro quieſcit Pe Iod in Zere, ad differentiam actiui verbi deficientis pe Iod, aut quieſcentis in hirek.
Ieſ.44.℣.10. Quis formauit Deū, & ſculptile conflauit, quæ nihil ꝓſunt? ἔπλασαν. יָצַר
Et cap.45.℣.18. Non creauit eam vt vaſta eſſet, ſed ad habitandū formauit eā. ὁ καταδείξας. Ieſa 89. יְצָרָהּ
Pſ.33.℣.15. Qui format pariter cor eorꝝ, is attendit ad oīa opa eorꝝ. πλάσας. הַיּוֹצֵר

Ieſ.29.℣.16.Verſio veſtra vt lutũ figuli reputabit̃.i.tam facilè vertemini. τοῦ κεραμέως. הַיֹּצֵר
Iob 17.℣.7.Et formata mea(membra)tanq; vmbra ſunt vniuerſa ipſa. πεπολιόρκημαι. וִיצֻרַי
Ieſ.44.℣.12.Et cum malleis formabit illud,& elaborabit illud brachio ꝛc. ἔστησεν αὐτὸ. יִצְּרֵהוּ
Ier.1.℣.5.Priuſq; formarem te in ventre cognoui te,& anteq; prodires de vtero ſanctificaui te. πρὸ τοῦ μὲ καταπλάσαι σε. Et poteſt quoq; legi אֶצּוֹרְךָ in eadẽ ſignificatiõe. אֶצָּרְךָ
Gen.2.℣.7. Et formauit Dominus Deus hominem de puluere terræ. καὶ ἔπλασεν. וַיִּיצֶר
Et ℣.19.Et formauit Dominus Deus de humo omnem beſtiam campi. καὶ ἔπλασεν. וַיִּצֶר
Abſolutè vel cum dtõ legitur tantum in futuro , vbi Iod quieſcit implicitè in zere.
Pro.4.℣.12.Quum ambulaueris non premetur inceſſus tuus. οὐκ συγκλεισθήσεταί σου. יֵצַר
Ieſ.49.℣.19.Quia nunc ꝑtemeris ab inhabitatore, ſed elongabuntur ꝛc. στενοχωρήσῃ. תֵּצְרִי
Iob 18.℣.7.Prementur inceſſus virtutis illius,ſuumq; conſiliũ deijciet eũ. θηρεύσαισαν. יֵצְרוּ
Et cap.20.℣.22.Cum impleta fuerit ſapientia eius,tamen preſſura erit ei. θλιβήσεται. יֵצֶר
Iud.2.℣.16.Quemadmodũ iurauit Dñs illis,et preſſura erat illis vehemẽs. καὶ ἐξέθληψεν. וַיֵּצֶר
Et cap.10.℣.7.Et trãſierũt filij Am̃on Iordanẽ ꝛc.& preſſura erat Iſraeli. καὶ ἐκθλίβησαν. וַתֵּצֶר
1.Sam.30.℣.6.Et preſſura fuit Dauidi vehementer,quia dicebat populus. ἐκθλίβη. וַתֵּצֶר
Gen.32.℣.6.Et timuit Iacob vehementer,& preſſura fuit illi. καὶ ἠπορεῖτο. וַיֵּצֶר
2.Sam.13.℣.2.Et preſſura fuit ipſi Ammon ita vt ægrotaret ꝛc. καὶ ἐθλίβετο.. וַיֵּצֶר
Extra hos locos non reperitur futurum huius verbi,tam act.quam neutrius ſignifi:

In voce paſsiua. נוֹצַר formatus eſt premendo. Legitur tantum ſemel,vt
Ieſ.43.℣.10. Ante me non eſt formatus Deus,nec poſt me erit. οὐκ ἐγένετο. נוֹצַר

In II. Coniug. paſsiua. יֻצַּר formatus eſt. Legitur ſemel in Biblijs ſacris,vt
Pſ.139.℣.16.Maſſam meam(informem)viderunt oculi tui,& in libro tuo ſcripti erãt dies qui formati ſunt,quum adhuc ne vnus quidem illorum eſſet. πλασθήσονται. יֻצָּרוּ

In III.Con. paſsiua. הוּצַר formatus eſt alio iubente. Semel reperitur.
Ieſ.54.℣.vlt.Omne inſtrumentũ quod formabitur contra te,nõ erit ꝓſꝑum. σκευαστόν. יוּצַר

Inde nomina.

יֵצֶר Formatio,figmentum,impreſsio naturæ,forma impreſſa. (πλάσμα τῷ πλάσαντι.
Ieſ.29.℣.16.Num dicet opus factori ſuo,non fecit me,& figmentum dicet figulo; τῷ וְיֵצֶר
In regim. Geneſ.6.℣.5.Et omne figmentum cogitationum cordis eius tantum malum eſt. τὶς διανοεῖται. (πλάσμα αὐτοῦ. יֵצֶר
Cum affi.Hab.2.℣.antep. Quod fidit eo , fictor ſcilicet figmento ſuo. ὁ πλάσας ἐπὶ יִצְרוֹ
Pſ.103.℣.14.Ipſe enim nouit figmẽtũ noſtrũ.i.quã fragiles ſimus oẽs. τὸ πλάσλα ἡμῶν. יִצְרֵנוּ

צוּר Forma,forma creata per impreſsionem. Legitur ſemel in hac ſignificatione.
Cum affi.Pſ.49.℣.15.Et forma eorũ erit ad inueteraſcendũ .i.ꝑibit ſubito. καὶ ἡ βοήθεια. וְצוּרָם

צוּרָה Forma,figura aliqua ceu impreſſa ceræ,formatio. Legitur tantum in vno verſu.
Cum affi.Ezech.43.℣.11.Et ſeruabunt omnem formam illius & oẽs effigies illius. צוּרָתוֹ
In reg.ibid.Formã domus huius,& fabricã eius,tam & exitꝰ ꝛc. τοιμασίαν ἐναγράψεις. צוּרַת
Et plural. cum affix. eodem ℣.Et omnes figuras eius & omnes effigies eius(docebis eos) ὑπόστασιν αὐτοῦ. צוּרֹתָיו

מֵצַר Preſſura,anguſtia de hoc nomine vide radicem צָרַר:

יָצַת

Flagrauit,conflagrauit,accenſus eſt, incenſus eſt, candeſcebat,excanduit,&c.Idem quod צִית. Hinc ἀζέθω .i. ferueo, σταθεύω calefacio,& σταθεύω , στατίνω foueo , calefacio. Latini & Germani interponunt literam n , vt accendo , incendo , zůnden / anzůnden. Item æſtuo,heitzen/ anheitzen.

In I. Coniug. יִצַּת flagrauit,ſuccenſus eſt. Legitnr tantum in tertia perſona futuri, & Iod pepoal ſemper abſconditur in dages. Reperitur in quatuor locis,vt
Ieſa.9.℣.18.Quia exarſit quaſi ignis impietas,&c. & flagrauit. καὶ καυθήσεται. וַתִּצַּת
Ier.49.℣.2.Et filiæ eius(.i.villæ eius)igni cõflagrabũt. κατακαυθήσονται. (πυρωθήσονται. תִּצַּתְנָה
Et ca.51.℣.51.℣.52.Muri Babyloniæ latæ ꝛc. & portæ eiꝰ celſæ igni cõflagrabũt. ἐμ- יִצַּתּוּ
Ieſ.33.℣.12.Sicut ſpinæ reciſæ igni cõflagrabũt. κατακεκαυμένη.i. exurent̃ ת Habet Dages reſolutũ ex magna vocali quæ ꝓpter pauſã ſcribenda erat. κατακεκαυμένα. יִצָּתּוּ

In voce paſsiua נִצַּת ſuccenſus eſt. Vſurpatur tantum in tertia perſona præteriti, futurum nobis ſuppeditat actiua ſeu neutralis cõiugatio , quæ non multum à ſignificatione paſsiua abeſt,vt exemplis demonſtratur, vt

Ier.9.℣.9.Quoniam incenſa ſunt(amœna loca deſerti)vt nemo tranſeat.ὅτι ἐξέλιπον. נִצְּתוּ
Et ℣.11.Ob quam cauſam perierit terra, & exuſta ſit vt deſertum.ἀνήφθη. נִצְּתָה
2.Reg.22.℣.13.Quia magna eſt ira Dñi quæ incenſa eſt contra nos ἐκκεκαυμένα. נִצְּתָה
Ier.2.℣.15.Ciuitates eiꝰ incēſæ(vel exuſtæ)ſūt,vt nō ſit habitans in eis.κατεσκάφησαν. נִצְּתָה
Secundum puncta legitur in plurali,& ſecundum literas in ſingulari numero,ac idē
eſt. Legitur Præterea 2.Reg.22.℣.17.Ier.46.℣.19.Nehem.1.℣.3.cap.2.℣.17.

In III. Con.הִצִּית ſuccendit,incendit. Legitur tantum in his locis,vt
Ier.11.℣.16.Ad vocem rumoris ego magni incendit igne folia eius(vitis)ἐφύπευσεν. הִצִּית
Et ca.17.℣.vlt.Et ſuccendā ignē in portis eiꝰ,& deuorabit palatia Ieruſalē.καὶ ἀνάψω. וְהִצַּתִּי
Ezec.21.℣.3.Ecce ego ſuccēdo in te ignē,& exedet in te omne lignū viride.ἀνάπτω. מַצִּית
Ioſ.8.℣.pen.Atq; feſtinauerunt & ſuccenderunt vrbem igni.ἐνέπρησαν. וַיַּצִּיתוּ
Thren.4.℣.11.Effudit ardorem iræ ſuæ,& incendit ignem in Zion.καὶ ἀνῆψε πῦρ. וַיַּצֶּת
2.Sma.14.℣.33.Ite & ſuccendite eam, & ſuccenderunt ſerui.ἐμπρήσατε. Et ibidem וְהוֹצִיתִיהָ
וַיַּצִּיתוּ καὶ ἐνέπρησαν & ſuccenderunt ſerui Abſolon.
Scd̄m puncta eſt Imperatiuus וְהַצִּיתוּהָ. ſcd̄m literas p̄teritum וְהוֹצִיתִיהָ incēdi eam
ad formā quieſcentium pe Iod. Et vtroq; modo ſenſus conſtat.Legitur Ier.21.℣.vlt.
cap.32.℣.29.cap.43.℣.12.& 49.℣.27.cap.50.℣.32.cap.51.℣.30.&c.

יֶקֶב Lacus, lacunar in torculari, vas concauum & amplum in quod muſtum pedibus
præloue expreſſum influit.Hieronymus interprætatur torcular. Cognationem habet cum נָקַב & קָבַב excauauit, & בָּקַק euacuauit. Hinc κιβωτὸς.i. arca, κιβώτιον arcula, Latinum cauea,cauerna; & Germanicum eine Kufe.
Oſeæ 9.℣.2.Area & lacus non paſcet eos,atq; muſtum mentietur.i.fallet.οὐκ ἔγνω. וָיֶקֶב
In reg.Iudic.7.℣.vlt.Et Zeeb interfecerunt in torculari(vel lacu)Zeeb.ἐν ἰακεβ. בְּיֶקֶב
In pauſa. Num.18.℣.antepenult. Quemadmodum prouentus areæ, aut prouentus
torcularis.ἀπὸ ληνοῦ. יָקֶב
Cū affi.Deut.15.℣.14.De grege tuo,de area tua,& de lacu(ſeu torculari)tuo.ἀπὸ τῆς (ληνοῦ σου. וּמִיִּקְבֶךָ
Et plural.Ioel.2.℣.4.à fine. Et implebuntur horrea frumento, &redundabunt lacus
muſto.καὶ ληνοὶ (αἱ ληνοί σου. הַיְקָבִים
Cum affix.Pro.3.℣.10.Et implebuntur promptuaria tua ſatietate, & muſto lacus tui. יְקָבֶיךָ
In regimin. Zacha.14.℣.10. A turri Hananel vſq; ad torcularia regis.ἀπὸ ληνῶν. יִקְבֵי
Legitur & Num.18.℣.27.& 30.Deut.16.℣.13. Et 2.Regum 6.℣.27.Iob 24.℣.11.
Ieſa.5.℣.2.& cap.16.℣.10.&c.Ierem.48.℣.32.Ioel.4.℣.13.Hag.2.℣.16.

יָקַד Canduit, incanduit, excanduit, & dicitur tantum de igne candeſcente. Cognationē habet cum קָדַח inflāmatus eſt,incenſus eſt,& cum נָקַד.i. punctauit nota,ouibus autem inurebantur olim puncta,vt & hodie in quibuſdam locis.Hinc latini interpoſito.n.dicunt candeo,candeſco,excandeo,excandeſco.

In I. Coniug.יָקַד incanduit,excanduit. Quater legitur,vt
Ieſ.65.℣.5.Illi ſunt fumus in ira mea,ignis incandeſcens toto die.πῦρ καίεται. יֹקֶדֶת
Et cap.10.℣.16.Et pro gloria eius incandeſcet incendium ſicut candeſcere ignem. כִּיקוֹד
καιόμενον καυθήσεται. וַתִּיקַד
Deut.32.℣.22.Quia ignis inflāmauitus eſt in ira mea,& excāduit vſq; &c.καυθήσεται.
Ieſa.10.℣.16. Propterea mittet Dominus &c. & pro gloria eius excandeſcet incendium.πῦρ καιόμενον. יֵקַד
In III. Con. paſſiua הוּקַד factus eſt incandeſcere,incenſus eſt. Quinq; legit̄, vt
Leuit.6.℣.2.& 5.& 6.Et ignis ipſius altaris incendet̄.i. curabit̄ candeſcere.καυθήσεται. תּוּקַד
Ier.15.℣.14.Quia ignis flagrauit in ira mea,ſuper vos candeſcet. Ier.17.℣.4. In æter- תּוּקָד
(num vretur.καυθήσεται.

Inde nomina.

יְקוֹד Incendium,inflammatio,vſtio. Legitur ſemel tantum in Biblijs,vt יְקוֹד
Ieſ.10.℣.16.Et pro gloria eius incandeſcet incendium, ſicut incandeſcit ignis.

יָקוּד Focus,vbi ignis candeſcens fouetur,vbi eſt fomentum ignis. Semel. מִיָּקוּד
Ieſ.30.℣.14.Et non inueniet̄ in cōminutiōe eiꝰ teſtula,ad ignē de foco.ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς.

מוֹקֵד Incendium, vſtrina,ardor,focus. Bis legitur in ſacris Biblijs,vt כְּמוֹקֵד
Pſ.102.℣.4.Et oſſa mea vt vſtrina exuſta ſunt.ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Et plural.

Et plur. in reg. Ieſ. 33. ℣. 14. Quis habitabit nobis ad incendia æternitatis. τὸν τόπον. מוֹקְדֵי

מוֹקְדָה Focus, vſtrina, locus incendij, vbi ignis candeſcit. Vſurpatur ſemel, vt

Leuit. 6. ℣. 2. Ipſum holocauſtum erit ſuper incendio in altari. ἐπὶ τῆς καύσεως. מוֹקְדָה

יקה Obediuit, obtemperauit, auſcultauit, morigeratus eſt, audiuit. Cognationem habet cum נָקָה vacuus fuit culpa ſeu pœna, nam obedientes non plectuntur. Hinc ἀκούω audio, ὑπακούω obedio, Item εἴκω cedo, obedio, ὑπείκω obſequor, εἰκάθω auſculto, ἄκων obediens, ἑκών voluntarius. Verbaliter autem non vſurpatur hæc radix in Biblijs, ſed tantum nomen, vt

יְקָהַת Obedientia, auſcultatio. Eſt nomen fœmininum ex forma dageſſata. Bis.

In reg. Gen. 49. ℣. 10. Donec veniat Siloh, & ei erit obedientia populoꝝ. προσδοκία. יִקְּהַת

Pro. 30. ℣. 17. Oculus qui ſubſannat patrem, & deſpicit auſcultationē matris ꝛc. γῆρας. לִיקְהַת

Excidit dages hoc loco propter vocalem magnam præcedentem.

יקע Luxatus eſt, dimotus eſt loco ſuo, diſtentus eſt, abſceſsit, Idem quod נָקַע, & tribuitur tam animo quam corpori. Hinc κίω vado, abſcedo, κινέω moueo.

In I. Coniug. יָקַע luxatus eſt, diſtentus eſt, abceſsit, ponitur abſolutè vel cum præpoſitione מִן cum qua ſeparationem & diſceſſum à perſona ſeu loco ſignificat. Legit tantum in futuro, & quatuor in locis, vt

Ier. 6. ℣. 8. Caſtigare Ieruſalem, ne forte diſtentatur .i. abſcedat anima mea à te. ἀποστῇ. תֵּקַע

Ezechiel. 23. ℣. 17. Et receſsit anima eius ab illis. Et ℣. 18. Et receſsit anima eius ab illis. καὶ ἀπέστη.

Gen. 32. ℣. 25. Et luxata eſt vola femoris eius .i. cōcauitas femoris dimota eſt. καὶ ἐνάρκησε. וַתֵּקַע וַתֵּקַע

In III. Coniug. הוֹקִיעַ diſtendit, ſuffixit palo. Quater legitur.

2. Sam. 21. ℣. 7. Dentur nobis ſeptem viri de filijs eius & diſtendemus eos Domino. ἐξηλιάσωμεν. וְהוֹקַעֲנוּם

Et ℣. 14. Et collegerunt oſſa diſtentorum .i. eoꝝ qui cruci ſuffixi erant. ἐξηλιασμένων. הַמּוּקָעִים

Et ℣. 10. Et diſtenderunt eos in monte coram Iehoua. ἐξηλίασαν. וַיֹּקִיעֻם

Num. 25. ℣. 4. Tolle oña capita populi, & diſtende (vel ſuſpende) eos Dño. ꝛ παραδειγμάτισον. וְהוֹקַע

יקף Gyrauit, regyrauit, circuiuit per gyrum, circumuallauit, reflexit in rotundum, circumdedit orbiculatim, Idem ſignificat quod קוּף: Hinc per inuerſionem radicis eſt, πυκάζω orno, corono, denſo gyrando &c.

In III. Con. הִקִּיף gyrauit, reflexit in gyrum, conſtruitur cum actō vel עַל:

Iob 19. ℣. 6. Deus curuauit me, & rete ſuum ſuper me circumdedit. ὕψωσεν. הִקִּיף

2. Reg. 11. ℣. 8. Et circūdabitis regē circūquaqꝫ, & vnuſqſqꝫ arma ſua ꝛc. ꝛ κυκλώσατε. וְהִקַּפְתֶּם

1. Reg. 7. ℣. 24. Decem (nodi inſtar fungoꝝ) in cubito circumuallantes mare. αἰςαῖ. מַקִּפִים

Ioſ. 6. ℣. 3. Et circumdabitis ciuitatem vos omnes viri bellicoſi regyrando. κυκλώσαι. הַקֵּף

Leuit. 19. ℣. 26. Non in gyrum attondebitis angulū capitis veſtri .i. in rotundū. σισόην. תַּקִּפוּ

Pſ. 17. ℣. 9. Inimici mei propter animam (auferendā) gyrabunt circa me. περιέσχον. יַקִּיפוּ

Thren. 3. ℣. 5. Aedificauit circū meū & regyrauit .i. circūuallauit me felle. καὶ ἐκύκλωσε. וַיַּקַּף

Et Ioſu. 6. ℣. 11. & 2. Regum 6. ℣. 14. Item 2. Paralipomin. 4. ℣. 3. & cap. 23. ℣. 7. Iob 1. ℣. 5. Pſalm. 17. ℣. 9. Pſalm. 22. ℣. 17.

תְּקוּפָה Reuolutio circularis, ambitus, reditus circularis. De hoc vide קוּף:

יקץ Euigilauit alacriter, exuſcitatus eſt à ſeipſo, experrectus eſt è ſomno. Cognationem habet cum קוֹץ ſpina acuta, & in hiphil הֵקִיץ euigilauit acutè .i. acutior ſeu alacrior poſt ſomnum eſt factus. Item affinitate reſpicit ad קָצַץ & קָצָה præcidit extremitatem, nam euigilando præſcinditur & finitur ſomnus. Hinc Græci ὀξυνώ & ὀξύνομαι acuo, ὀξύς acutus, acer, promptus, nam qui vigilant ſunt acriores dormientibus, vnde & Græcis παροξύνειν ſignificat exacuere, & expergefacere.

In I. Con. יָקַץ euigiliauit acriter. Vſurpatur tantum futurum in Kal, vt

Gen. 28. ℣. 16 Et euigilauit Iacobè ſomno ſuo, & dixit, Reuera eſt Iehoua. ἐξυπνίσθη. וַיִּיקַץ

Gen. 41. ℣. 21. Et facies illarum malæ vt ab initio, & euigilaui. καὶ ἐξύπνιον. וָאִיקָץ

Hab. 2. ℣. 7. Nonne ſubito exurgēt mordents te, & euigilabūt agitantes te? ἐκνήψουσι. וְיִקְצוּ

Gen.9.℣.5.à fine.Et euigilauit Noah à vino ſuo, & cogitauit quid fecerat.ἐξένηψε. וַיִּיקֶץ
1.Reg.3.℣.15.Et euigilauit Salomon, & ecce ſomniū erat ꝛc.καὶ ἐξυπνίσθη. Cuph habet וַיִּקַץ
dages reſolutum ex magna vocali.Legitur quocꝫ Geneſ. 41.℣.4.& 7.Iud. 16.℣.14.
1.Reg.18.℣.27.Pſ.78.℣.65. &c.

יָקַר Carus fuit, carè æſtimatus eſt precioſus fuit, charus eſt habitus, ſignificat illud quod pluris venditur & magni precij eſt. Cognationem habet cum קָרָא vocauit, nam viri celebres & cari, vbicꝫ prædicantur & euocantur. Hinc Græcis eſt χάρις gratia, quæ precioſa & grata eſt, χαρίζομαι gratum facio. Et latinum carus, caritas, carè, item charus &c.

In I. Con. יָקַר carus fuit, carè & precioſè æſtimatus eſt. Decies legitur. יָקַרְתִּי
Zach.11.℣.13.Magnificū precium quo carè æſtimatus ſū(.i.licui ab eis.ἐδοκιμάσθην. יָקַרְתָּ
Ieſ.43.℣.4.Eo quod carꝰ(.i.precioſus)fueris in oculis meis, honorabilis ꝛc. ἔντιμος. מַה־יָּקְרוּ
Pſ.139.℣.17.Et mihi quam cari fuerunt ſocij tui ô Deus. ἐτιμήθησαν. יָקְרָה
1.Sam.26.℣.21.Non malefaciam tibi amplius, eo quod cara fuit aña mea ꝛc. ἔντιμος. וַיֵּקַר
1.Sam.18.℣.vlt.Et diſcretè ſe geſsit Dauid ꝛc.& caꝝ fuit nomen eius. καὶ ἐτιμήθη. תִּיקַר
2.Reg.1.℣.13.& 14. Et dixit ad eū, O vir Dei, carior ſit quæſo aña mea ꝛc.ἐντιμωθήτω. וַתִּיקַר
Pſ.72.℣.14.Et carus erit ſanguis eoꝝ in oculis eius (ad redimendnm) καὶ ἔντιμον. וְיֵקַר
Et Pſ.49.℣.9.Et cara erit redemptio animæ eorum vt deſinat in æternum.τὴν τιμήν.
In III. Coniugatione. הוֹקִיר fecit carum, magnifecit. Bis legitur. הֹקַר
Pro.25.℣.17.Cariorē fac pedē tuū domo ſodalis tui.i. rarius accede.σπάνιον εἴσαγε. אוֹקִיר
Ieſ.13.℣.12.Cariorem faciam viro Topazio, & hominem auro Ophirico.ἔντιμοι.

Inde nomina.

יָקָר Carus, charus, precioſus, nomen adiectiuum, & ſæpe vſurpatur. יָקָר
Pſ.116.℣.15.Cara(vel precioſa)in oculis Domini mors ſanctorum eius.τίμιος.
In regim. Prouerb. 17.℣ penult. Et carus ſpiritu (.i. qui non facilè commouetur) יְקַר
eis intelligens. μακρόθυμος. הַיְקָרִים
Et plur. Thren.4.℣.2.Filij Zion cari (.i. inclyti)ſtrati(vel amicti)topaſio. οἱ τίμιοι.
יְקָרָה Cara, precioſa, & ſubſtantiuè caritas, dignitas precioſus &c. יְקָרָה
Prouerb.3.℣.15.Carior eſt ipſa gemmis. τιμιωτέρα. יִקְרַת
In reg.Ieſ.28.℣.16.Lapidem probatum, angularem caritatis fundationis.τίμιον. יְקָרוֹת
Et plur.1.Reg.5.℣.pen.Et tranſtulerunt lapides magnos, lapides caros, precioſus.
Zach.14.℣.6.Non erit lux, ſed frigora & congelatio, pro יְקָרוֹת:
יְקָר Caritas, dignitas, res precioſa. Eſt nomen abſtractum & ſæpe legitur. יְקָר
Eſther 1.℣.antep.Et omnes vxores dabunt caritatem(.i.honorē)matris ſuis τιμήν. בִּיקָר
Pſ.49.℣.13.Homo in caritate (.i. dignitate) non pernoctabit. ἐν τιμῇ ὤν יְקָרָהּ
Cum affi.Ier.20.℣.5.Omnem laborem eius, & omnem caritatem eius ꝛc. כִּיקַר
In reg.Pſ 37.℣.20.Inimici Iehoua vt caritas agnorum abſument. ἅμα τῷ δοξασθῆναι.
יַקִּיר Carus, precioſus, inclytus. Eſt nomen adiectiuum. יַקִּיר
Ier.31.℣.20.Num filius carus es mihi Ephraim, an puer deliciarum? υἱὸς ἀγαπητός.
יְקָרֶת Caritas, res cara & precioſa, ornatus carus. Legitur tantum ſemel, vt בִּיקְּרוֹתֶיךָ
Plur.cum affi.Pſ.45.℣.10.Filiæ regnū in caritatibꝰ tuis.i.in ornatibꝰ tuis.ἐν τῇ τιμῇ σου.
Dages in ק repreſentat alteram lectionem filiorum Aſer, vt בִּיקְּרוֹתֶיךָ:

יָקֹשׁ Laqueos tetendit. laqueum poſuit, inſidiatus, eſt accupatus eſt.Propriè dicitur de auibus, & metaphoricè de hominibus, qui vt aues decipula irretiuntur. Cognationem habet cum נָקַשׁ illaqueatus eſt, irretitus eſt, retibus illigatus eſt. Hinc ἰξεύω aucupor, illaqueo auiculas, nam ξ babet poteſtatem literarum γσ vel κσ, ἰξευτής auceps ἰξευτικός aucupatorius ἰξευτήριον aucupium, ἰξός viſcum quo auiculæ implicatæ capiuntur, ἰξιόεις & ἰξώδης viſcoſus.

In I. Con. יָקֹשׁ Tetendit laqueos, poſuit laqueos, inſidiatus eſt. Conſtruitur cum
datiuo, & reperitur tantum præteritum & præſens in 4. locis, vt יָקֹשְׁתִּי
Ier.50.℣.24.Laqueos poſui tibi, atcꝫ capta es Babylonia, & tu non nouiſti.ἐπιθήσον(ταί σοι. יָקְשׁוּ
Pſ.141.℣.pen.Cuſtodi me à manibus laquei, quē tetenderunt mihi ꝛc.συνεστήσαντό μοι. יְקֹשׁוּן
Ieſ.29.℣.4.fine. Qui arguenti in porta laqueos tetenderunt.πρόσκομμα θήσουσι. יוֹקְשִׁים
Pſ.124.℣.pen.Et anima noſtra vt paſſer erepta eſt à laqueo aucupū ꝛc.τῶν θηρευόντων.

In voce paſsiua נוֹקַשׁ illaqueatus eſt à ſeipſo, irretitus eſt. Legitur quater.
Pſ.9.℣.1. Illaqueatus es in verbis oris tui, captus es in verbis oris tui συνελήφθη. נוֹקַשְׁתָּ
Ieſaiæ 8.℣.15. & cap.28.℣.13. Conterentur, irretientur & capientur. ϗ ἐγγιοῦσι. וְנוֹקָשׁוּ
Deut.7.℣.pen. Ne forte illaqueeris (vel impingas) in eo, πταίσῃς. תִּוָּקֵשׁ
In II. Coniugat. paſsiua יֻקַּשׁ illaqueatus eſt ab alio. Legitur tantum ſemel
Eccleſ.9.℣.12. Vt auiculæ capiuntur in laqueo: ita illaqueantur filij hominum. παγι- יוּקָשִׁים
Per reſolutionem Dages ſcribitur pro יְקֻשִׁים: (δεύονται.

Inde nomina.

יָקוּשׁ Auceps qui laqueos tendit ad decipiendum auiculas ἰξευτὴς auceps. Semel, vt
Oſeæ 9.℣.8. Propheta (falſus) eſt laqueus aucupis in omnib. vijs eius. παγὶς σκολιά. יָקוּשׁ
יָקוּשׁ Auceps qui laqueos ponit auibus. Ter reperitur vſurpatum in Biblijs.
Prou.6.℣.5. Liberare velut caprea è manu, & vt auicula è manu aucupis. ἐκ παγίδος. יָקוּשׁ
Pſ.91.℣.3. Quia ipſe liberabit te à laqueo aucupis (ſeu venatoris) θηρευτῶν. יָקוּשׁ
Et plur. Iere.5.℣.4. à fine. Obſeruabit vt ſolent ſedere aucupes. παγίδας ἔστησαν. יְקוּשִׁים
מוֹקֵשׁ Laqueus, illaqueatio, aucupium, offendiculum, ſæpiſsime reperitur. ἰξός.
Deut.7.℣.16. Et non coles Deos eorum, nam hoc eſſet tibi laqueus. i. offendiculũ. מוֹקֵשׁ
σκῶλον. (παγὶς.
In reg. Pro.18.℣.7. Os ſtulti eſt ſibi cõſternatio, & labia eius ſunt laqueꝰ animæ ſuæ. מוֹקֵשׁ
Et plur. Pſ.64.℣.6. Narrabunt (inter ſe) vt aſcondant laqueos .i. decipulas. παγίδα. מוֹקְשִׁים
In reg. Pſ.18.℣.6. Præoccupauerunt me laquei (vel decipulæ) mortis. παγίδες. מוֹקְשֵׁי
מוֹקְשׁוֹת Laquei aucupatorij, decipulæ, quibus aues capiuntur. Semel reperitur, vt
Pſ.141.℣.9. Cuſtodi me &c. à laqueis (vel decipulis) operantium iniquitatẽ. ϗ ἀπὸ וּמוֹקְשׁוֹת
קֶשֶׁת Arcus quo ſagittæ emittuntur, de hoc vide ſuo in loco. (σκανδάλων.

יָרֵא Timuit, extimuit, pertimuit cum religione quadam, veritus eſt, reueritus eſt, interdum timorem ſeruilem, & interdum filialem ſignificat, qui cum veneratione eſt iunctus. Cognationem habet cum רָהָה veritus eſt, quod ſemper dicitur de timore mali cuiuſdam. Hinc ἱερός .i. ſacer, religioſus, qui eſt timendus & venerandus, ἱερεύω ſacrifico, ἱερόω conſecro, ἱερατεύω ſacerdotio fungor, & ἱερόν templum, locus ſacer, vbi cum timore & reuerentia eſt verſandum. Et Germanicum, ehr/ ehren. Et mutato Iod in γ fit γεραίρω honoro, γέρας, honor, γεραρός honorabilis, γέρων ſenex. Hinc & latinum vereor, & reuereor.

In I. Coniugat. יָרֵא & rariſsime pro Zere eſt Camez. Vſurpatur abſolutè, item cum accuſatiuo & interdum cum præpoſitione מִן:
Exo.3.℣.6. Et abſcondit Moſe faciem ſuam, qa timuit aſpicere Deum. ηὐλαβεῖτο. יָרֵא
Ezech.11.℣.7. Gladium metuiſtis & gladium inducam ſuper vos &c. φοβεῖσθε. יְרֵאתֶם
Ioſ.4.℣.vlt. Ideo timebitis Iehoua Deum veſtrum cunctis diebus. σέβησθε. יְרֵאתֶם
Gen.32.℣.11. Libera me nunc de manu fratris mei ꝛc. quia timeo ego illũ. φοβοῦμαι. יָרֵא
1.Sam.23.℣.2. Ecce nos hic in Iehuda timentes ſumus .i. timemus. φοβούμεθα. יְרֵאִים
Ioſ.22.℣.25. Et ſic ceſſare facient filij veſtri filios noſtros ad non timendum Dñm. יְרֹא
1.Sam.18.℣.pen. Et addidit Saul timere à facie Dauidis. εὐλαβεῖσθαι. לֵרֹא
Deut.8.℣.6. Ad ambulandum in vijs eius, & ad timendum eum. τοῦ φοβεῖσθαι. וּלְיִרְאָה
2.Sam.3.℣.11. Et ne verbum quidem poterat reſpondere &c. à timendo eum. ἀπὸ מִיִּרְאָתוֹ
τοῦ φοβηθῆναι.
Prouerb.3.℣.7. Ne ſis ſapiens in oculis tuis, time Deum, & cede à malo. φοβοῦ. יְרָא
Pſ.34.℣.10. Timete (.i. reuertimini) Dominum ſancti eius, quoniam nihil. φοβήθητε. יְראוּ
Pſ.27.℣.1. Iehoua eſt lux mea, & ſalus mea, à quo timebo? φοβηθήσομαι. אִירָא
Deut.6.℣.2 Proinde timebis Iehoua Deum tuum ad cuſtodiendũ ſtatuta. φοβῆσθε. תִּירָא
Gen.28.℣.17. Et timuit atq; dixit, Quã timẽdus .i. venerãdus eſt locꝰ iſte. καὶ ἐφοβήθη. וַיִּירָא
Pſ.40.℣.4. Videbunt multi & timebunt, & confident in Dominum. ϗ φοβηθήσονται. וְיִירָאוּ
Ioſ.4.℣.15. Et timuerunt eum, ſicut timuerũt Moſen cunctis dieb. vitæ ꝛc. ϗ ἐφοβοῦντο. וַיִּירְאוּ
Exo.1.℣.16. Et timuerunt obſtetrices Deũ, & non fecerũt vt mãdauerat. ἐφοβήθησαν. וַתִּירֶאןָ
In voce paſsiua. נוֹרָא terribilis fuit, & participium ſæpe degenerat in noẽn.
Pſ.76.℣.8. Tu terribilis es, tu incꝫ, & quis conſiſtet ante faciẽ tuam? σὺ φοβερὸς εἶ. נוֹרָא
Ieſ.21.℣.1. Ex deſerto aduenit, de terra terribili (ſeu timenda) φοβερὸν τὸ ὅραμα. נוֹרָאָה

Pſ.145.℣.6.Et fortitudinẽ terribiliũ tuoꝝ dicent,& magnitudinem &c. τῶν φοβερῶν. וְנוֹרְאוֹתֶיךָ
Et Pſ.130.℣.4.Quia apud te propiciatio eſt,ideo timeberis .i. vt timearis. תִּוָּרֵא

In II. Coniug. יֵרֵא terruit,abſterruit,timore perculſit. Eſt tranſitiuum. יֵרְאֻנִי
2.Sam.14.℣.15.Acceſsi vt loquar ad regẽ &c.nam exterruerũt me populi. ὄψεταί με. מְיָרְאִים
Neh.6.℣.9.Quia oẽs iſti deterrebãt me dicẽdo,torpeſcãt manus veſtræ. φοβερίζουσιν. מְיָרְאִים
Et ℣.19. Qui erant exterrẽtes me.i.conati ſunt me auocare terrore. φοβερίζοντές με, לְיָרְאֵנִי
Et ℣.vlt.Epiſtolas miſit Tobias ad abſterrẽdũ me (ab opere incepto)(φοβερίσαι με. לְיָרְאָם
2.Par.32.℣.18. Ad deterrendũ eos,& ad conturbandũ eos vt caperent &c. τοῦ βοηθῆσαι.

Inde nomina.

יָרֵא Timens,participiũ eſt quod omiſſo tẽpore ſeu caſu fit nomẽ,timidus, meticuloſus. יְרֵא
In reg.Pſ.25.℣.13.Quis eſt vir iſte timens Dei,docebit eum in via &c. ὁ φοβούμενος. יְרֵאָיו
Et plur.cũ affi.Pſ.103.℣.13.Ita miſertus eſt Deus ſuper timẽtes eiꝰ. ἐπὶ τοὺς φοβουμένους. יִרְאֵי
In reg.Pſ.15.℣.4.Et qui timentes Dei honorabit &c. Plura exempla omittimus. τοὺς φοβουμένους.

יִרְאָה Timor,veneratio,reuerentia,& paſsim inuenitur in lectione ſacra. בְּיִרְאָה
Pſ.2.℣.pen.Colite eum in timore,& exultate in tremore. ἐν φόβῳ. בְּיִרְאָתֶךָ
Cum affi.leui.Pſ.5.℣.8.Adorabo ad templũ ſanctitatis tuæ in timore tui. ἐν φόβῳ. יִרְאַת
In reg.Pro.1.℣.7. Timor Domini eſt initium ſcientiæ. φόβος κυρίου.

מוֹרָא Timor,terror,& per auxeſin vſurpatur abſtractum pro concreto, vt לְמוֹרָא
Pſ.76.℣.pen.Adducite munera terrori .i.terribili qui eſt terrori. τῷ φοβερῷ. מוֹרָאִי
Cum affi.leui.Malach.1.℣.6.Si ego Dominus ſum,vbi eſt timor mei? ὁ φόβος μου. וּמוֹרַאֲכֶם
Cum affi.graui.Gen.9.℣.2.Et timor veſtri & conſternatio veſtra erit &c. φόβος ὑμῶν. וּבְמוֹרָאִים
Et plur.Deut.4.℣.34.In brachio extento,atqꝫ in terroribus. ὁράμασι.

יְרֻבַּעַל Ierubaal,cognomen Gideonis qui contra ciues pro Baal litigantes contendit.
Componitur ex רִיב litigauit,& בַּעַל Baal. Et Iod à fronte eſt Hæmanthicum. יְרֻבַּעַל
Iud.6.℣.32.Et vocauit eum in die illo ZeruBaal dicens,litiget contra eum Baal.

יָרַד Deſcendit, deorſum ſe mouit, ex loco ſuperiori ad inferiorem ſe contulit,defluit. Cognationem habet cum יָרַט decurrit &c. Et proprie dicitur de aqua quæ deorſum labitur, & deſcendit,iuxta cuius naturam etiam dicuntur homines deſcendere. Hinc ἄρδω ἀρδεύω irrigo, ῥοθέω cum impetu feror deorſum. Et hinc per conuerſionem radicis eſt latinum gradior deorſum. Græci non habent correſpondens verbum,ſed circumloquuntur illud per verba gradiendi ſeu veniendi addita particula κάτω,vt καταβαίνω καταβάω,καταβῆμι κατέρχομαι deſcendo, ſeu gradior deorſum per (σεται.
gradus inferiores. יָרְדָה
2.Reg.1.℣.14.Ecce deſcendit ignis de cœlo & deuorauit quinquagenarios. καταβή- יֹרֵד
Pſ.133.℣.2.Perinde eſt ac oleũ bonũ quod ſuꝑ caput deſcendit. τὸ καταβαῖνον. יֹרֵד
Gen.43.℣.19.Mi Dñe,deſcendendo deſcendimꝰ initio ad emendũ cibũ. κατέβημεν. וּבְרֶדֶת
Nu.11.℣.9.Et in deſcendere rorẽ ſuꝑ caſtra noctu,deſcendet manè &c. ὅταν κατέβη. בְּרִדְתִּי
Pſ.30.℣.9.In deſcendere me (.i.cum ego deſcendero)in foueam. ἐν τῷ καταβαίνειν με. רֵד
Iudic.7.℣.10. Et ſi timueris tu ad deſcendendum,deſcende tu & Phura. κατάβηθι. רְדָה
Gen.45.℣.9.Deſcende ad me,ne ſteteris,id eſt,ne tardaueris. κατάβηθι. אֵרְדָה
Gen.18.℣.21.Deſcendam nunc,& videbo an iuxta clamorẽ eius venientẽ. καταβὰς. תֵּרֵד
Et cap.26.℣.2.Et viſus eſt illi Iehoua,& dixit: Ne deſcẽdas in Aegyptũ. μὴ καταβῇς. וַיֵּרֶד
Iudic.7.℣.11.Deſcendeſqꝫ in caſtra,Et deſcendit ipſe & Phura puer eius. κατέβη. וְתֵרֵד
Iere.13.℣.17.Atqꝫ deſcendere faciet (.i.deducet) oculus meus lachrymam. κατάξουσιν. וְתֵרַדְנָה
Et cap.9.℣.18.Et facient deſcendere oculi mei lachrymam, & palpebræ meæ &c.
(καταχεέτωσαν.
In III. Coniug. הוֹרִיד Fecit deſcendere,deduxit,depoſuit. הוֹרִיד
2.Reg.16.℣.4.à fine. Et mare (fuſile) fecit deſcendere .i. depoſuit à bobus æneis. (καὶ δώσω.
κατεῖλεν. וְהוֹרַדְתִּי
Ezech.34.℣.25. Et faciam deſcendere imbrẽ in tempore ſuo, imbres benedictiõis. מוֹרִיד
1.Sam.2.℣.6.Iehoua occîdit & viuificat,deducit ad inferos & reducit κατάγει. בְּהוֹרִדִי
Ezech.31.℣.16. Cum depoſuero eum ad infernum cum deſcendentibus in lacum. הוֹרֵד
Iudicum 7.℣.4.Adhuc populus eſt plurimus,deduc eos ad aquam. κατάγαγε. הוֹרִידִי
Thren.2.in צ, Deduc (vel effunde) inſtar torrentis lachrymas. καταγαγέτω.

Ieſai.

Ieſ.63.℣.5.Et deponã ad terram potentiam eorum (vel faciam deſcẽdere)κατήγαγον. וְאוֹרִיד
Pſ.55.℣.vlt.Et tu Deus deſcendere facies eos in puteũ corruptionis. κατάξεις αὐτοὺς. תּוֹרִדֵם
Gen.24.℣.18.Et deſcendere fecit hydriam ſuam ſuper manum ſuam. καὶ καθεῖλε. וַתֹּרֶד

In voce paſsiua הוּרַד factus eſt deſcendere,deductus eſt,depoſitus eſt.5. leg.
Gen.39.℣.1.Et Ioſeph deductus eſt in Aegyptum,& emit eũ Potiphar. κατηνέχθη. הוּרַד
Zach.10.℣.pen.Et deponet̃ ſuperbia Aſſur,& virga Aegypti recedet. ἀφαιρεθήσεται. וְהוּרַד
Num.10.℣.17.Et depoſitum eſt tabernaculum,& profecti ſunt filij Gerſchon &c. וְהוּרַד
καὶ καθελοῦσι.
(κατέβη.
Ieſaiæ 14.℣.12.Depoſitus eſt ad infernum faſtus tuus,ſtrepitus Nablorum tuorum. הוּרַד
Et ℣.16.Veruntamen ad inferos detraheris ad latera laci. καταβήσῃ. תּוּרָד

Inde nomen.

מוֹרָד Deſcenſus,item decliuitas montis vnde aqua cum impetu decurrit.
Mich.1.℣.4.Sicut aquæ detractæ in deſcẽſu.i.quæ in pręceps delabunt̃. ἐν καταβάσει. בְּמוֹרָד
In reg.Ier.48.℣.5.Quia in deſcenſu Horonaim hoſtes clamorem audierunt. ἐν ὁδῷ. בְּמוֹרַד
Legitur præterea tantum Ioſuæ 7.℣.5.& cap.10.℣.11.

יַרְדֵּן Iordanis fluuius in terra Iudæa deſcendens in Aegyptum attingendo terminum Dan. Componitur יָרַד .i.deſcendit,& דָּן Dan,vel potius ſecundum Hieronymum oritur ad radices Libani ex duobus fontibus,quorum alter Ior,& alter Dan vocatur. Et paſsim reperitur in Biblijs.
Pſ.114.℣.3.Mare vidit & fugit,Iordanis conuerſus eſt retrorſum. ὁ ἰορδάνης. הַיַּרְדֵּן
Cum He locali.2.Reg.6.℣.4.Et ibat cum eis & veniebãt ad Iordanẽ. εἰς τὸν ἰορδάνην. הַיַּרְדֵּנָה

יָרָה Proruit, iecit,proiecit,iactauit,ruit in voce actiua. Item eruit, iaculatus eſt, nam ſagittam iacere eſt iaculari,vſurpatur præterea de proiectione ſortis, lapidis, pluuiæ, & verborum,ideoq; ſæpe pro eorum natura exponendum eſt hoc verbum. Cognationem habet cum רָאָה vidit,inſpexit,nam ſignificat aliquid ad ſcopum proijcere,quo directis oculis aſpicimus. Hinc ἐρύω, ἐρύομαι, & latinum ruo,id eſt, traho, ἐξερύω, ἐξερέω, eruo,proruo, ὀρύω, ruo,commoueo,extraho,&c.

In I.Con. יָרָה Iecit,proiecit,ruit,proruit,obruit.
Exod.15.℣.4.Currus Pharaonis & exercitumeius proruit (.i.iecit)in mare. ἔρριψεν. יָרָה
Ioſuæ 18.℣.6. Et proruam (.i. proijciam) vobis ſortem hîc ante Iehoua Deũ vrm̃. וְיָרִיתִי
ἐξοίσω.
Pro.26.℣.18. Vt ſeſe fatigat proruens laqueos ignitos,ſagittas & mortẽ. προβάλλουσι. הַיּוֹרֶה
Oſeæ 6.℣.3.Veniet vt imber nobis,vt pluuia ſerotina obruens terram. יוֹרֶה
Pſ.11.℣.2 Ad proruendũ (.i. iaculandũ) in caligine ad erectos corde. τοῦ κατατοξεῦσαι. לִירוֹת
2.Par.26.℣.15.Ad proruẽdũ(.i.iactandũ)cum ſagittis & lapidibus.א pro ה, βάλλειν. לִירוֹא
2.Reg.13.℣.17.Et dixit prorue & proruit.i. eiaculare & eiaculatus eſt. ἐτόξευσεν. יְרֵה
Num.21.℣.31.Et obruimus eos,perijt Heſbon vſq; ad Dimon &c. Ratione Vau conuerſiui legitur ℣baliter,& ratione camez ſub Reſch noĩaliter,& nouale eorũ. וַנִּירָם
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν.
Legitur quoq; 1.Sam.20.℣.6.& 7.à fine. Iob 38.℣.6. Gen.31.℣.5. à fine. Pſ.64.℣.5.

In voce paſsiua, נוֹרָה obrutus eſt,adobrutus eſt. Semel inuenitur.
Exo.19.℣.13.Aut lapidando dilapidabitur,aut adobruendo obruet̃. κατατοξευθήσεται. יִיָּרֶה
Rabbini exponunt,aut ſagittando ſagittabitur .i. iaculo petetur.

In III. Con. הוֹרָה fecit ruere proruit,& quando de verbis accipitur ſignificat docere,proferre & eruere doctrinam. Conſtruitur cum Accuſatiuo.
Iob 30.℣.19.Proruit me in limũ,& aſsimilatus ſum vt puluis & cinis. ἤγησε δὲ με. הֹרָנִי
2.Reg.12.℣.3 Quãdiu illum direxit (vel docuit)Iehoiada ſacerdos. ἐφώτισεν αὐτόν. הוֹרָהוּ
Exo.4.℣.15.Et docebo vos qd facturi ſitis.i.pruam vobis ℣bum. καὶ συμβιβάσω. וְהוֹרֵתִי
2.Reg.17.℣.28.Et erat eos docens quomodo timerent Dominum. καὶ τῶν φωτίζων. מוֹרֶה
1.Sa.31.℣.3.Et inueneruͭt eũ pruentes(tela).i.ſagittarij. οἱ ἀκοντισταὶ. (παιδεύοντός με. הַמּוֹרִים
Pro.5.℣.13.Non obtemperaui voci docentium me (vel proruentium mihi ℣bum.) מוֹרַי
Gen.46.℣.28.Et Iudam miſit ante ſe ad proruendum .i. ad præparandũ. συναντῆσαι. לְהוֹרֹת
Pſ.27.℣.11.Doce me Iehoua viam tuam,& deduc me in ſemita recta. νομοθέτησον. הוֹרֵנִי
1.Sam.20.℣.20.Et ego tres ſagittas ad latus proruam,ad mittendum &c. τριοσεύσω. אוֹרֶה

וַיּוֹר

חֵץ 2.Regum 13.℣.17. Et iaculatus eſt, & dixit ſagitta ſalutis. καὶ ἐτόξευσε. יוֹרוּ
2.Sam.11.℣.20. An non nouiſtis quod iaculaturi eſſent è muro? τοξεύσουσιν. וַיִּרְאוּ
Et ibid.℣.24. Et proruerunt iaculatores in ſeruos tuos (lapides) è muro. ἐτόξευσαν.
Secundum literas legitur וַיִּרְאוּ & viderūt ꝛc. vt ſolent iaculatores ſcopū inſpicere.

Inde nomina.

תּוֹרָה Lex, doctrina, inſtitutio quæ nobis proruit voluntatem Dei expreſſam. וְתוֹרָה
Pſ.78.℣.5. Et conſtituit teſtimonium in Iacob, & legem poſuit in Iſrael. καὶ νόμον. תּוֹרָתִי
Cum affi.Pſ.78.℣.1. Auribus percipe mi popule legem meam. τῷ νόμῳ μου. בְּתוֹרַת
In reg.Pſ.1.℣.2. Sed in lege Domini voluptas eius. ἐν τῷ νόμῳ. וְתוֹרֹת
Et plur.Exo.18.℣.20. Et docebis eis ſtatuta & leges, & indicabis eis viā. νόμον αὐτοῦ. תּוֹרֹתָיו
Cum affi.ibid.℣.16. Indicabo ſtatuta Dei & leges (vel doctrinas eius. τὸν νόμον αὐτοῦ. וְתוֹרֹת
In reg. Nehe.9.℣.13. Et dediſti eis iudicia recta & leges veritatis &c. καὶ νόμους.

מוֹרֶה Doctor qui proijcit nobis doctrinam, Item pluuia quæ ruit in terram. הַמּוֹרֶה
Ioel 2.℣.23. Et filij Zion exultate & lætamini ꝛc. quia dedit vobis doctorem ad iuſticiam, & faciet vobis deſcendere imbrem, pluuiam, & ſerotinā vt ab initio. ἐ ὄψιμον. מוֹרֶה

מוֹרָה Lex, doctrina. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris. מוֹרָה
Pſ.9.℣.vlt. Pone Iehoua doctrinā illis, vt noſcāt gētes quod homines ſint. νομοθέτην.

יוֹרֶה Pluuia fœcunda & tempeſtiua quæ iacto ſemine in terram ruit. יוֹרֶא
Deut.11.℣.14. Et dabo pluuiam terræ veſtræ in tempore ſuo, tempeſtiuam. ὄψιμον. יוֹרֶא
Pro.11.℣.25. Et irrigans ipſe quoqꝫ (habebit) pluuiam. Aleph pro He .i. diteſcet. רִיחַ

יָרֵחַ Luna. Cognationem habet cum רָוָה ſpirauit, רֵיחַ ſpiritus ſeu ventus, & cum odoratus eſt, Luna enim reſpirationem & refrigerium, ſeu auram & ventum leuiorem motu ſuo præbet, vnde noctu eſt ſemper aura frigidior quam per diem. וְיָרֵחַ
Pſ.121.℣.6. Per diem ſol non percutiet te, neqꝫ luna per noctem. οὐδὲ σελήνη. וְלַיָּרֵחַ
Ier.8.℣.2. Et expandēt ea ad ſolē & lunā, atqꝫ ad omnē exercitū cœli. μετὰ τὴν σελήνην. וִירֵחֵךְ
Cum affi.Ieſ.60.℣.20. Non occidet amplius ſol tuus, & luna tua non colligetur. καὶ ἡ σελήνη σου.

יֶרַח Lunarius curſus, .i. menſis, nam luna ſingulis menſibus innouatur, & ſignificat ſpacium menſis quod luna motu ſuo conficit. בְּיֶרַח
Zach.11.℣.8. Et celaui (i. ſuſtuli exterminando) tres paſtores in menſe vno. τῷ μηνὶ. בְּיֶרַח
In reg.1.Reg.6.℣.vlt. Et in anno vndecimo in menſe Bul qui eſt menſis octauus. יֶרַח
2.Reg.15.℣.13. Et regnauit menſem dierum (.i. integrum menſem) in Samaria. יְרָחִים
Et plur.Exo 2.℣.2. Et abſcondit eum tribus menſibus (lunaribus) μῆνας τρεῖς. כְּיַרְחֵי
In reg.Iob.29.℣.2. Quis dabit mihi, vt eſſent ſicut menſes antiquitatis. κατὰ μῆνα.

יְרִיחוֹ Iericho, vrbs in tribu Beniamin, & ſic dicta à ſpirantibus fragrantijs, nam ibidem, balſamum, palmæ, & id genus alia aromatica fœliciſsimè proueniebant. Hanc vrbem à Ioſua deſtructam reædificauit Chiel. Ioſephus teſtatur eam 150. à Ieroſolymis & 50. ſtadijs à Iordane ſitam. יְרֵחוֹ
Num. 22.℣.1. Et caſtrametati ſunt in cāpeſtribus Moab citra Iordanē ꝯtra Iericho. יְרִיחוֹ
Ioſ.2.℣.1. Ite, videte terram Iericho, & abierunt atqꝫ venerunt in domum. יְרִיחֹה
1.Reg.16.℣.vlt. In diebus eius ædificauit Chiel de Bethel Iericho.

יָרַט Vanè laborauit, fruſtra properauit decurrendo velociter, fruſtra contendit. Cognationem habet cum יָרַד deſcendit, & רָהַט præterfluxit, nam in deſcenſu citius properamus quam in aſcenſu montis. Hinc ἐριθεύω in vanum laboro, ſeruio temerè, ἐρίθεια cōtentio, ἐριδαίνω & ἐριθμαίνω contendo, Item ἐρέθω, ἐρεθέω, ἐρεθίζω irrito.
In I. Coniug. יָרַט vanè properauit, fruſtra laborauit. Semel inuenitur. יָרַט
Num.22.℣.32. Ego egreſſꝰ ſum, vt eſſē tibi aduerſarius, quia fruſtra ꝓperat via (tua) coram me. Rabbini exponunt oberrare ꝛc. vel via tua irritauit coram me. οὐκ ἀστεία.

יָרֵךְ Femur, pars craſsior in vtroqꝫ latere hominis iuxta teſticulos, à lumbis vſqꝫ ad genua tendens inſtar caudicis ſeu caulis oblongi. Cognationem habet cum אָרַךְ prolongatus eſt. Hinc ὄρχις teſtis, ὀρχίδιον teſticulus. Et hic obſeruandus eſt mos antiquus, quod ſerui iuraturi agnoſcebant obedientiam, & manum ponebant ſub femore dominorum quibus fidem promittebant, & hic mos ſeruatur adhuc apud Indos. Hinc Græci acceperunt ὁρκίζω adiuro, ὁρκόω voco ad iuſiurandum, ὅρκος, ὅρκιον iuſiurandum, ὁρκωτός iuratus, item exorcizo, exorciſmus, exorciſta.

Ier.31.✠.19.Comploſi ſuper femur, erubui atq; confuſus ſum &c. ἐστέναξα. יָרֵךְ
Cum affi. Gen.24.✠.2. Pone nunc manum tuam ſubtus femur meũ. ὑπὸ τὸν μηρόν μου. יְרֵכִי
Exo.37.✠.17.Fecit candelabrum, femur (.i. ſcapus) eius & calamus eius &c. יְרֵכָהּ
Et dual. Exo.28.✠.pen. Quæ pertingunt à lumbis vſq; ad femora. ἕως μηρῶν. יְרֵכַיִם
Cant.7.✠.1.Iuncturæ (vel vertebræ) femorum tuoꝝ ſunt vt monilia &c. μηρῶν. יְרֵכַיִךְ

יֶרֶךְ Femur, item pro latere femoris, Tribuitur etiam rebus inanimatis quemadmodum & reliquæ partes corporis humani. Legitur tantum quater.

In reg. Gen.24.✠.9.Et poſuit ſeruus manũ ſuam ſub femore Abrahæ. ὑπὸ τὸν μηρόν. יֶרֶךְ
Ex.40.✠.22.Et poſuit mẽſã in tabernaculũ indictiõis ad lat9 habitaculi. ἐπὶ τὸ κλίτος. יֶרֶךְ
Leuit.1.✠.11.Et mactabit eam (ouem) iuxta latus altaris verſus aquilonẽ. ἐκ πλαγίων. יֶרֶךְ
Gen.32.✠.vlt. Quia tetigerat coxam (.i. concauitatem) femoris Iacob. τοῦ μηροῦ. יֶרֶךְ

יַרְכָּה Latus femorum, & ſemper tribuitur rebus inanimatis per metaphoram.

Cum affi. Gen.49.✠.13. Et ipſe erit ad portum nauiũ, & latus eius ad Ziõ παρατενεῖ. וְיַרְכָתוֹ
Dual. Exo.26.✠.23.Et duos aſſeres facies in angulis tabernaculi in duob. lateribus. בְּיַרְכָתָיִם
In reg. Pſ.128.✠.3. Vxor tua erit vt vitis fructifera in laterib. dom9 tuæ. ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας. בְּיַרְכְּתֵי
Iud.9.✠.1.Et erat vir Leuita peregrinans in lateribus montis Ephraim. ἐν μηροῖς. מִיַּרְכְּתֵי
Ionæ 1.✠.5.Et Ionas deſcenderat ad latera carinæ (vel nauis) εἰς τὴν κοίλην. (λαῷ. יַרְכְּתֵי
1.Sam.24.✠.4.At Dauid & viri eius in lateribus ſpeluncæ ſedebãt. ἐσώπευον ἐν τῷ σπη- בְּיַרְכְּתֵי
1.Reg.6.✠.16.Et ædificauit viginti cubitis à lateribus ædis &c. Ratione Vau inſerti poteſt quoq; legi in fœminino plurali מִיַּרְכּוֹת &c. מִיַּרְכְּוֹתֵי

יָרַע Malus fuit, male habuit, male affectus fuit, incommodauit, Idem eſt in ſignificatione ac רָעָה malus fuit. Hinc χείρων & χερείων, χειρείων peior, Et Germanicum Arg/erger/ergern &c. hinc Matth 5. qui dixerit fratri ſuo racha &c.

In I. Con. יָרַע malus fuit, diſplicuit, incommodauit. Conſtruitur cum datiuo, aut cum בְּ ponitur abſolutè. Semel reperitur in præterito, at in futuro ſæpiſsimè, & tantum in tertia perſona vſurpatur, frequens eſt in Biblijs ſacris.

Ieſ.15.✠.8.Expediti Moab vociferabuntur, anima eius male ſe habuit. γνώσεται. יָרְעָה
Gen.21.✠.11. Et malum erat (.i. diſplicuit) verbum vehementer in oculis Abrahæ. σκληρόν. וַיֵּרַע
Et ✠.12.Et dixit Deus ad Abraham, ne diſpliceat in oculis tuis de puero. μὴ σκληρόν. יֵרַע
2.Sa.20.✠.6. Nunc incommodabit nobis Seba filius Bichri magis q̃ &c. κακοποιήσει. יֵרַע
Pſ.106.✠.32. Et mali fuit Moſi propter illos .i. male ſe habuit vel doluit. καὶ ἐκακώθη. וַיֵּרַע
Nehe.2.✠.3. Cur non malæ .i. triſtes eſſent facies meæ ? γένηται πονηρόν. יֵרְעוּ
Et ✠.10. Et diſplicuit eis dolore magno, quod veniſſet homo ad quærendum &c. καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο. וַיֵּרַע

Inde nomen.

יְרִיעָה Cortina, pellis, item aulæum ſeu tentorium confectum è pellibus ſiue cortinis contra iniuriam & maliciam tempeſtatis, Ex multis autem cortinis per laqueolos conſociatis integrum tentorium ſeu theatrum conficiebatur, ſub quo habitabant & protegebantur homines contra iniuriam pluuiæ, Ideoq; cognationem habet cum רָעָה ſocius fuit, conſociauit. (ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

2. Sam.7.✠.2. Ego habito in domo &c. arca vero Dei intra cortinam .i. tentorium הַיְרִיעָה
Pſ.104.✠.2.Amictus luce tanq; veſtimento, extendens cœlũ vt cortinam. ὡς δέῤῥιν. כַּיְרִיעָה
Et plu. Exo.26.✠.1. Habitaculum facies decem cortinas .i. ex decẽ cortinis. αὐλαίας. יְרִיעֹת
In reg. Hab.3.✠.7. Contremuerunt tentoria terræ Midian, σκηναί. יְרִיעוֹת
Cum affi. Ier.10.✠.20. Non eſt qui tendat &c. & qui erigat cortinas meas. δέῤῥεις μου. יְרִיעוֹתָי

יָרַק Eruxit ſputum, eructauit, excreauit, expuit, ructando eiecit ſputum, p duxit excreationem. Affinitate alludit ad רִיק & רָקַק vacuus fuit, nam excrear eſt os vacuum reddere ſaliua & ructu. Hinc ἐρεύγω, ἐρεύγομαι, ἐρυγγάνω, ἐρυγάνω, ?ρεύγω. Et latinum rugo is ere, ructo, eructo. ἐρυγὴ ructus, Item per conuerſio m radicis creo, excreo.

In I. Coniug. יָרַק eructauit ſputum, expuit, excreauit. In tr us locis eſt, vt
Num.12.✠.pen. Si pater eius expuendo expuiſſet in faciem us. πτύων ἐνέπτυσεν. יָרֹק יָרַק
Deut.25.✠.9. Et extrahet calceamentũ ſuum &c. & ex uet facie eius. ἐμπτύσεται. וְיָרְקָה

Leuit.15.℣.8.Quod ſi excreare (.i.conſpuerit) is qui fluxum habet &c. προσιαλίσῃ. יָרַק

Inde nomina.

רֹק Sputum,ructus,excreatio,ſaliua,id quod ructando eijcitur ore. Ter legitur. רֹק

Iob 30.℣.10. Elongati ſunt à me,& à facie mea non abſtinuerunt ſputum. πτύελον. רֹק

Ieſ.50.℣.6. Faciem meam non abſcondi à calumnijs & ſputo. ἐμπτυσμάτων. רֻקִּי

Cum aff. per reſol.magnæ vocalis.Iob 7.℣. antep. Donec deglutiuero ſaliuā meā. τὸν πτυελόν μου.

יֶרֶק Viror quem terra vel arbor excreat,olus viride. Et ſæpe legitur. יֶרֶק

Exo.10.℣.15.Et non eſt relictus vllus viror in arbore,& in herba campi. χλωρὸν. יֶרֶק

In reg.Gen.1.℣.pen.Omnem virorem herbæ (dedi vobis) in cibum. χόρτον χλωρὸν.

יָרָק Olus viride,herba ſatiua quam terra procreat eructando. יָרָק

1.Reg.21.℣.2.Da mihi vineam tuam,vt ſit mihi in hortum oleris. λαχάνων. וִירַק

In reg.2.Reg.19.& Ieſ.37.℣.26.Similes erūt herbæ cāpi, & oleri germinis. ὡς χόρτος. (χλωρῦ.

יָרוֹק Olus,herba viridis ſeu virens, quam terra procreat & eructat. Semel. יָרוֹק

Iob 39.℣.8.Indagatio montium eſt pabulum eius, & oēm herbam virentē ſectatur.

יֵרָקוֹן Flauedo, color ſubuiridis, vt eſt ex viridi, ruffo,& albo concretus, Eſt quoq; ſegetum morbus naſcens in culmis ex nimio humore, vel nimio æſtu, & vocatur voce conſimili ærugo,idem ſignificans quod rubigo, niſi quod ærugo latinis eſt in ære & argento cum virideſcit, rubigo autem in ferro & ſegetibus, Theophraſtus tamen æruginem quoq; de ſegete vſurpauit lib. 4. de cauſis plantarum. לַיֵּרָקוֹן

Ier.30.℣.6.Et mutatæ ſunt omnes facies in flauedinem. Græci habent εἰς ἴκτερον. יֵרָקוֹן

1.Reg.8.℣.37.& 2.Par.6.℣.28. Si fuerit vredo,ærugo(.i.rubigo) locuſta &c. ἴκτερος.

Reperitur præterea tantum Deut.28.℣.22.Amos 4.℣.9. Hagg.2.℣.17.

יְרַקְרַק Flauus valde ita vt prædominetur viridis color, ideoq; verti poteſt ſubuiridis. יְרַקְרַק

Leuit.13.℣.48.Et fuerit plaga ſubuiridis aut ſubrufa in veſte &c. χλωρίζουσα. בִּירַקְרַק

In reg.Pſ.68.℣.14.Et remigia eius flauedine auri (obducta) ἐν χλωρότητι χρυσίου. יְרַקְרַקֹּת

Et plur.Leuit.14.℣.37. Quod ſi fuerint profundiores aut flauiores. χλωρίζουσας.

יָרַשׁ Poſſedit circumſcriptos terminos ſeu fundos, habuit in dominio & poteſtate ſua, iure obtinuit,hæreditauit. Propriè ſignificat aliquid ſibi vendicare aut ære ſuo, aut legitima ſucceſsione aut dominio, vt bello, alioue iure comparatum, Et non tantum de fundis, ſed etiam de ſeruis & hominibus tanq; mancipijs ſubactis dicitur. Cognationem habet cum אֲרֶשֶׁת .i. efflagitatio contentioſa, & cum רָשָׁה conceſsit vel poteſtatem dedit. Eſt enim poſsidere, rem vel homines ſibi & poteſtati ſiue efflagitationi ſuæ conceſſos habere. Alludit præterea ad גֵּרֵשׁ eiecit,& רוּשׁ pauper fuit,nam poſsidere hominem vel ſeruum,eſt occupare illum cum omnibus facultatibus & poſſeſsionibus eius,vt prorſus extorris & ἐξόριστος pauper & deſtitutus ſeu eiectus ſuis fundis & terminis reddatur. Hinc ὁρίζω & ὁρίζομαι termino, determino fundos & poſſeſsiones agrorum, ὅριον terminus, ὁρισμός definitio, conſtitutio, ἐξορίζω extermino,exhæredito, ἐξόριστος exul, ἐξορία, ἐξορισμὸς exilium.Hinc eſt hæres,hæreditate,& ex hæreditate.

In I. Coniug. יָרַשׁ & aliquando יָרֵשׁ poſſedit, occupauit. ſæpe occurrit. יָרַשׁ

Ie 49.℣.1.An hæres non eſt ei,Cur igitur poſſedit rex eorum Gadum? παρέλαβε. וִירֵשׁוּהָ

Ieſ.6 .℣.9.Et de Iuda poſſeſſorē montium meorum, & poſsidebunt eam electi mei. (κληρονομήσονται. κ. ρονομήσει. וִירִשְׁתֶּם

Deut.4 .1.Et venietis atq; poſsidebitis terrā.Sub ר eſt hirek pro pathah cognato. יוֹרֵשׁ

Gen.15.℣. . Et ecce filius domus meæ poſsidet me .i.hæres erit. κληρονομήσει. הַלְיָרְשֵׁנוּ

Iud.14.℣.1 Nū ad poſsidendū(.i.exterminandū)nos,vocaſtis nos huc? ἢ πτωχεῦσαι. לָרֶשֶׁת

Deut.9.℣.1. poſsidendū gentes multas .i.ad extermināndū gētes &c. κληρονομῆσαι. לְרִשְׁתָּהּ

Et cap.11.℣.8. oſsidebitis terrā ad quā tranſitis ad poſsidendū eā. κληρονομῆσαι. יְרָשָׁה

Deut.33.℣.23.Na thali eſt ſatur beneplacito &c. occidentem & meridiē poſside. (μεῖπε. κληρονομεῖσθ. רֵשׁ

Deut.1.℣.21.Aſcende oſside,ſicut locutus eſt Iehoua Deus patrū tuorū. κληρονομεῖν. רָשׁ

Et cap.2.℣.32.Incipe,p id ad occupandum terram eius. ἔναρξε κληρονομεῖν.

Gen.15.℣.8.Et dixit, Domine Deus, in quo agnoſcã quod poſſeſſurus ſim eam?.ὅτι
κληρονομήσω.
(κληρονομήσεις. אִירָשֶׁנָּה
Iud.11.℣.24.Nonne quod te poſsidere faceret Chamos Deꝰ tuus, illud poſsideres?. תִּירָשׁ
Pſ.25.℣.13.Aña eius in bono pernoctabit,& ſemen eius poſsidebit terrã.κληρονομήσει. יִירַשׁ
Pſ.83.℣.13.Poſsidebimꝰ nobis habitacula Dei i.vendicabimꝰ nobis.κληρονομήσωμεθα. נִירְשָׁה
Iob 12.℣.1.Et poſſederunt terram eorum trans Iordanem.καὶ κατεκληρονόμησαν. וַיִּרְשׁוּ
Deut.2.℣.21.& 22.Et poſſederunt(.i.exterminauerunt)eos,& habitarunt &c. וַיִּירָשֻׁם

In voce paſsiua נוֹרַשׁ poſſeſſus eſt,redactus eſt in poſſeſsionem alterius, occupatus eſt ab alio,eiectus eſt ſua poſſeſsione ab alio occupante eum, exhæreditatus eſt.
Pro.30.℣.9.Ne forte poſsidear & furer .i. ne ꝓpter inopiam furer.ἢ πένης γενηθεὶς. אִוָּרֵשׁ
Et cap.20.℣.13.Ne diligas ſomnũ,ne poſsidearis.i.ne redigaris ad inopiã.μὴ ἐξαρθῇς. תִּוָּרֵשׁ
Gen.45.℣.11.Ne forte poſsidearis(.i.inopia labores) tu & domus tua.ἐκτριβῇς σύ. תִּוָּרֵשׁ
Pro.23.℣.21.Nam potator & comeſſator poſsidebit̃ .i. vendet poſſeſsionẽ. πτωχεύσει. יִוָּרֵשׁ

In II. Coniug.יְיָרֵשׁ poſſedit ſine intermiſsione. Semel inuenitur,vt
Deut.28.℣.42.Omnes arbores tuas & fructus terræ tuæ poſsidebit locuſta .i.exterminabit & conſumet,nam locuſta poſsidendo fructus abſumit.ἐξαναλώσει. יְיָרֵשׁ

In III. Con. הוֹרִישׁ fecit poſsidere ,item poſsidendo alios exterminauit. (νόμησεν.
Iud.11.℣.24.Et oñe q̃ poſsidendũ dedit Deꝰ noſter ꝛc. illud poſsidebimꝰ.κατεκληρο- הוֹרִישׁ
Pſ.44.℣.3.Tu manu tua gẽtes extermĩaſti,et plãtaſti eos(patres ñſtros)ἐξωλόθρευσε. הוֹרַשְׁתָּ
1.Sam.2.℣.7.Iehoua exterminat(.i.pauperem facit)& locupletat.πτωχίζει. מוֹרִישׁ
Ioſ.17.℣.13.At exterminando non exterminauerunt eum.ὀλοθρεῦσαι οὐκ ἐξωλόθρευσαν. וְהוֹרֵשׁ
Deut. 7. ℣. 17. Plures ſunt gentes iſtæ quam ego, quomodo poſſum exterminare eos. ἐξολοθρεῦσαι. לְהוֹרִישָׁם
Num.14.℣.12.Percutiam eum peſte, & exterminabo eum, te aũt ꝛc. καὶ ἀπολῶ αὐτούς. וְאוֹרִשֶׁנּוּ
Ioſ.17.℣.vlt.Si quidem Chananeum iſtum exterminaueris.ἐξολοθρεύσης. תּוֹרִישׁ
Ioſ.3.℣.10.Et exterminãdo exterminabit à facie veſtra Chananæũ & Hitthæũ.ὁ ὀλο- יוֹרִישׁ

Inde nomina. (θρεύων ὀλοθρεύσει.

יְרֵשָׁה Poſſeſsio,quicquid ſuperatur & poſsidetur ab occupante. Semel.
יְרֻשָּׁה Num.24.℣.18.Et erit Edom poſſeſsio,eritq́ poſſeſsio Seir .i. poſsidebit̃. κληρονομία. יְרֵשָׁה

Poſſeſsio,occupatio legitima in facultates ſeu terminos,Paſsim inuenitur.
Deut.2.℣.5.Nam poſſeſsionem ipſi Eſau dedi montem Seir.ἐν κλήρῳ. יְרֻשָּׁה
Cum affi.ibid.℣.13.Quemadmodũ fecit Iſrael terræ poſſeſsionis ſuæ. κληρονομίας. יְרֻשָּׁתוֹ
Cum affi.graui.Ioſ 1.℣.4.à fine.Et redibitis ad terrã poſſeſsionis veſtræ. κληρονομίαν. יְרֻשַּׁתְכֶם
מוֹרָשׁ In reg.Pſ.61.℣.6.Dediſti poſſeſsionem timentium nominis tui.κληρονομίαν. יְרֻשַּׁת

Poſſeſsio quæ occupatur, ſi tribuitur cordi ſignificat cogitationem. Ter legitur.
In reg.Ieſ.14.℣.24.Et ponã eũ in poſſeſsionẽ erinacei,& in ſtagna aquaꝶ. (μήσαντας. לְמוֹרָשׁ
Et plur.cũ aff.Obad.1.℣.17.Et poſsidebũt domꝰ Iacob poſſeſsiões ſuas.κατακληρονο- מוֹרָשֵׁיהֶם
מוֹרָשָׁה In reg.Iob 17.℣.11.Præſũptiões meæ interruptæ ſũt,poſſeſsiões cordis mei ꝛc.ἄρθρα. מוֹרָשֵׁי

Poſſeſsio, quam homo occupans iure quodam tenet. Sæpè inuenit̃ in Biblijs.
Deut.33.℣.4.Legem præcepit nobis Moſe in poſſeſsionem Iacob.κληρονομίαν. מוֹרָשָׁה
Ezech.36.℣.2.Et excelſa ſeculi in poſſeſsionem facta ſunt nobis. κατάσχεσιν. לְמוֹרָשָׁה
מוֹרֶשֶׁת Legitur præterea Exo.6.℣.8.Ezech.11.℣.14.cap.25.℣.4.& 10.cap.33.℣.25.ca.36.℣.3.

Poſſeſsio. Quidam exponunt pro nomine proprio. Inuenitur ſemel.
תִּירוֹשׁ In reg.Mich.1.℣.antep.Idcirco dabis munera ad poſſeſsionẽ Gath. ἕως κληρονομίας. מוֹרֶשֶׁת

Muſtum, de hoc vide inferius in litera Thau.

יָשַׁב

Sedit,habitauit ſedendo,moratus eſt,manſit ſedendo,perſeuerauit in loco. Cognationem habet cum שׁוּב reuerſus eſt, hoc motum ad locum denotat, illud vero motum in loco ſignificat. Hinc per apoc. ἵζω ἱζέω, ἵζομαι ἕζω ſedeo, facio ſedere, καθίζω.

In I. Coniugatione יָשַׁב ſedit,habitauit ſedendo. Sæpe vſurpatur conſtructum cum בְּ עִם אֶל לְ & אֵצֶל aliquando abſolutè venit. Cum accuſatiuo exponitur poſſedit.

2.Sam.7.℣.1.Et factum eſt vt rex ſederet in domo ſua.ὅτι ἐκάθισεν. יָשַׁב
Ier.3.℣.3.Iuxta vias ſediſti illis inſtar Arabis in deſerto.ἐκάθισας. יָשַׁבְתְּ
1.Reg.3.℣.6.Et dedit illi filium ſedentẽ ſuper ſolium illius. δοῦναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον. יוֹשֵׁב

Ier.51.℣.1.Ecce ego excito cōtra Babel & ad inhabitātes cor inſurgētiū. καθοικοῦντας יֹשְׁבֵי
1.Sam.20.℣.5.Et ego ſedendo ſedebo cum rege ad manducandū.καθίσας οὐ καθίσομαι יָשֹׁב
Pſ.132.℣.1.Ecce quam bonum & quam iucundū habitare fratres in vnū.τὸ κατοικεῖν. שֶׁבֶת
Pſ.72.℣.4.Vnum petij à Iehoua,hoc requirā ſedere me in domo Iehoua.κατοικεῖν. שִׁבְתִּי
Pſ.110.℣.1 Dixit Iehoua Domino meo,ſede ad dexteram meam &c.κάθου. שֵׁב
Gen.29.℣.18.Melius eſt vt eam tibi dem quàm alij cuipiam,ſede. οἴκησον. שְׁבָה
Pſ.26.℣.5.Odi eccleſiam malignantium,& cum impijs non ſedebo.καθίσω. אֵשֵׁב
Pſ.102.℣.13. At tu Iehoua in æternum ſedebis(.i.permanebis)&c.μένεις. תֵּשֵׁב
Pſ.10.℣.8.Sedebit in inſidijs atriorum,in occultis interficiet innocentē. ἐγκάθηται. יֵשֵׁב
Gen.37.℣.1.Et habitauit Iacob in terra peregrinationum patris ſui.κατῴκει. וַיֵּשֶׁב
Ezech.35.℣.9.Et ciuitates tuæ non inhabitabuntur.κατοικηθῶσιν. תָּשֹׁבְנָה
Ratione punctoꝝ legit᷑ תָּשֹׁבְנָה reuertentur, & ratiōe י interpoſiti תֵּישַׁבְנָה ſedebūt.

In voce paſsiua. נוֹשַׁב habitatus eſt,habilitabilis fuit, occupatus eſt ſedendo. Legitur tantum in præterito & participio,non autem in futuro,vt וְנוֹשְׁבוּ
Ezec.36.℣.10.Et habtiabunt᷑ ciuitates,& exiccatæ.i. deſolatæ extruēt᷑.κατοικηθήσονται. נוֹשָׁבוּ
Et cap.26.℣.19.Vt ciuitates quæ non ſunt habitatæ. κατοικηθησομένας. נוֹשָׁבָה
Ier.6.℣.8.Ne forte ponam te in deſolationem, terrā non habitabilem. κατοικηθήσεται. נוֹשֶׁבֶת
Ezech.26.℣.17.Quomodo perijſti quæ eras habitabilis à mari,ciuitas inclyta?
Et præterea legitur tantum Exo.16.℣.vlt. Ezech.12.℣.20.& cap.38.℣.12.

In II.Coniug. יִשֵּׁב inhabitauit frequenter. Legitur tantum ſemel,vt וְיִשְּׁבוּ
Ezech.25.℣.4.Et inhabitabunt arces tuas.κατασκηνώσουσιν.

In III.Coniug. הוֹשִׁיב fecit ſedere,fecit habitare,collocauit. הַהֹשִׁיב
Eſræ 10.℣.14.Qui fecit ſedere(.i.qui duxit)vxores exteras,is veniat &c. ὃς ἐκάθισεν. הוֹשִׁיבַנִי
Pſ.143.℣.3.Fecit me ſedere in tenebris velut mortuos ſeculi.i.iam olim.ἐκάθισέ με. מוֹשִׁיבִי
Pſ.113.℣.10.Qui facit ſedere(vel habitare)ſterilem in domo. Iod à fine redundat. לְהוֹשִׁיבִי
Et ℣.pen.Ad collocandū cū principibus populi ſui. Iod â tergo eſt parag.τοῦ καθίσαι. הוֹשֵׁב
Gen.47.℣ 6 In optimo(loco)terræ fac habitare patrem tuum,& fratres &c.κατοίκισον. אוֹשִׁיבְךָ
Oſe.12.℣.9.Adhuc faciā te habitare in tabernaculis,vt dies ſtati(teſtātur) κατοικιῶ σε. תּוֹשִׁיבֵנִי
Pſ.4.℣.vlt.Quoniam tu Iehoua ſolus confidenter facies me habitare. κατῴκισάς με. וַיּוֹשֵׁב
Gen.47.℣.11.Et collocauit Ioſeph patrem ſuum,& fratres ſuos,& dedit. κατῴκησεν. וַנֹּשֶׁב
Eſrę 10.℣.2.Et ꝙ collocauimꝰ(nobis)vxores exteras de populis terræ ϗ ἐκαθίσαμεν וְהוֹשְׁבוֹתִים
Zach.10.℣.6.Et reuerſos collocabo quoniā miſeret me eoꝝ. κατοικιῶ αὐτούς. Cōponitur hoc verbum ex יָשַׁב ſedit, & ex שׁוּב reuerſus eſt, vtriuſqꝫ ſignifi: cōprehēdit.

In voce paſsiua. הוּשַׁב factus eſt habitare,collocatus eſt. Bis reperitur. (σετε. וְהוּשַׁבְתֶּם
Ieſ.5.℣.8.Et collocabimini ſoli vos in medio terræ.i.ſoli vultis poſsidere terrā.ϗ οἰκή- הוּשַׁב
Et cap.44.℣.26.Qui dicit de Ieruſalē vt habitet᷑,& de ciuitatibus Iudæ &c.κατοικηθήσῃ.

Inde nomina.

שֶׁבֶת Sedes,ſeſsio,habitatio. Forma infinitiui degenerat in nomē, p̄cipuè quando ante ſe habet He demonſtratiuū ſiue implicitè ſiue explicitè, quod verbis non p̄ponitur. בַּשָּׁבֶת
In pauſa. 2.Sam.23.℣.7.Et igni comburendo cōburentur in habitatione. εἰς αἰσχύνην.
שִׁיבָה Seſsio,habitatio In commentarijs Rabinorum vſurpat᷑ integrè יְשִׁיבָה ſeſsio.
Cum affix. 2. Samuel. 19.℣.31. Ipſe ſuſtentauerat regem in ſeſsione eius in Mahanaim. ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτόν. בְּשִׁיבָתוֹ
In reg.Pſ.126.℣.1.Cum conuerterit Iehoua ſeſsionem vel manſionē Zion &c.αἰχμα- (λωσίαν. שִׁיבַת
מוֹשָׁב Seſsio,habitatio,modo ipſum actum ſedendi ſignificat,modo ipſum ſedile. מוֹשָׁב
Pſ.107.℣.4.Errauerunt in deſerto &c. ciuitatē ſeſsionis non inuenerunt.κατοικητηρίου. מוֹשָׁבָם
Cum affi.leui,Gen.10.℣.antep.Et fuit habitatio eorum à Meſa vſqꝫ &c.κατοίκησις. וּבְמוֹשַׁב
In reg.Pſ.1.℣.1.Et in via peccatoꝝ &c. & in ſeſsione illuſoꝝ non ſedit. ἐπὶ καθέδρᾳ. מוֹשְׁבֵי
Et plur.in reg.Ezech.34.℣.13.In alueis & in omnibus habitationibus terræ.κατοικίᾳ.
מוֹשָׁבוֹת Seſsiones habitationes, Vſurpatur tantum in plurali numero,ſed non abſolutè. בְּמוֹשְׁבֹתָם
Cum affi.Exod.10.℣.23.Inter oēs filios Iſrael erat lux in oībus habitationibus eoꝝ. מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
Leu.23.℣.3.Sabbathū eſt ipſi Iehoua in oībꝰ habitationibꝰ veſtris.ἐν ταῖς κατοικίαις ὑ- (μῶν.
תּוֹשָׁב Inquilinus,incola,qui nō habet ꝓpriā domū, ſed apud alium habitat. תּוֹשָׁב
Pſ.39.℣.pen.Peregrinus ego ſū in terra,inquilinus vt oēs patres veſtri.παρεπίδημος. וּלְתוֹשָׁבְךָ
Cum affi.leui.Leuit.25.℣.6.Mercenario tuo,& inqlino tuo q habitat tecū.ϗ παροίκῳ.

In regim. Leuit. 22. ℣. 10. Inquilinus ſacerdotis, & mercenarius non edet ſanctum πάροικος ἱερέως.
Et plur. Leuit. 25. ℣. 45. Sed & de filijs inquilinorum habitantium apud vos. תּוֹשָׁב הַתּוֹשָׁבִים
In reg. 1. Reg. 17. ℣. 1. Et dixit Elijahu Theſbites ex inquilinis Gilead. מִתּוֹשָׁבֵי

ישה Extitit immobiliter, eſſentiam habuit firmam, fuit in ſubſtantia ſolida & non pereunte, Propriè ſignificat diu exiſtere & non cito euaneſcere. Cognationem habet cum יָשִׁישׁ .i. antiquus, qui diu extitit & durauit ſubſtantialiter, nec euanuit in flore ætatis ſuæ. Hinc Græci ἔστι eſt, οὐσία eſſentia, ſubſtantia, ἐξουσία poteſtas, licentia, facultas & latini es, eſt, eſtis, eſſe, Germani iſt/ Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantum duo nomina hinc extant.

יֵשׁ Eſſentia, exiſtentia, ſubſtantia non citò periens & euaneſcens. Eſt nomen ſubſtantiuum ad formam בֵּן filius, שֵׁם nomen &c. Vſurpatur tantum ſingulariter, latinis ſæpe exponitur per verbum ſubſtantiuum eſſe.
Pro. 8. ℣. 21. Ad faciendum amicos meos hæreditare ſubſtantiam. Græci ὕπαρξιν .i. diuitias quæ diu ſubſiſtunt & non citò pereunt, vt diuitiæ impiorum. יֵשׁ
In reg. Gen. 28. ℣. 16. Et dixit, Reuera, exiſtentia Iehoua in hoc loco eſt. ὅτι ἔστι. יֵשׁ
Cum Maccaph. Pſ. 7. ℣. 4. Si feci iſtud, ſi exiſtentia iniqtatis eſt in manib. meis. εἰ ἔστιν. יֶשׁ
Cum affi. Gen. 24. ℣. 42. Si exiſtentia tua proſperauerit viam meam &c. εὐοδοῖς. יֶשְׁךָ
Et ℣. 49. Et nunc ſi exiſtentia veſtra fuerit vt faciatis pietatem .i. ſi eſtis facientes. יֶשְׁכֶם
Deut. 13. ℣. 4. Nam tentat vos &c. ad cognoſcendũ nnm ſitis amantes eũ: εἰ ἀγαπᾶτε. הֲיִשְׁכֶם
Cum affi. 3. perſonæ ſingularis numeri ſemper interponitur Nun; vt
Deut. 29. ℣. 15. Sed cum illo, cuius exiſtentia hic nobiſcum ſtat hodie. καὶ ἔστι. יֶשְׁנוֹ
Eſther. 3. ℣. 8. Eſt ipſe populus vnus, diſiectus & diſperſus inter populos. ὑπάρχει. יֶשְׁנוֹ

תּוּשִׁיָּה Exiſtentia firma & immobilis, ſubſiſtens, omne quod conſtanter perſiſtit & nõ cito perit, facultates, poteſtas, licentia, ἐξουσία. (παράκλησιν.
Ieſ. 28. ℣. vlt. Mirificauit conſilium, & magnificauit ſubſiſtentiam .i. quod non perit. תּוּשִׁיָּה
Micha. 6. ℣. 9. Vox Domini clamabit ad ciuitatem, & ſubſiſtentiam videbit nomen &c. καὶ σώσει φοβουμένους. (ἐμῶν βουλῶν. וְתוּשִׁיָּה
Pro. 3. ℣. 11. Ne recedant hæc ab oculis tuis, obſerua eſſentiam .i. conſilium ſubſiſtẽs. תּוּשִׁיָּה
Iob 5. ℣. 12. Labefactat cogitatiões callidorũ, vt nõ faciant aliquod ſubſiſtens. ἀληθές. תֻּשִׁיָּה
Et cap. 30. ℣. 22. Et diſſoluiſti (vel liquefeciſti) me poteſtate tua ו ק י ἀπὸ σωτηρίας. תֻּשִׁיָּה

ישח Depreſsio, humiliatio, incuruatio. Conuenit cum verbo שָׁחַח & שָׁחָה .i. incuruatus eſt. Hinc σκάζω flecto, inclino, claudico, κατασκάζω, procumbo depreſſus. Legitur tantum ſemel hoc nomen, vt (ἐξώσω σε.
Cum affi. Mich. 6. ℣. 14. Tu comedes & non ſatur eris, depreſsioq́ tua in medio tui. וְיֶשְׁחֲךָ

ישט Porrexit, extendit. Cognationem habet cum שָׁטַח expandit, vel extendit dilatando, & cum שׁוּט excurrit, item cum נָטַשׁ dereliquit extenſum, propriè autem dicitur de ſceptro, quod alicui in ſignum gratiæ porrectum placidè demitti ſolet. Hinc per conuerſionem radicis θύσσω extendo, ἀθύσσω extendo. Quando autem ſignificat calefacere, tunc deriuatur ab חָתָה .i. fouit ignem, vt ſuo loco dictum eſt.
In III. Coniug. הוֹשִׁיט Porrexit extendendo, fecit excurrere. Ter legitur.
Eſth. 4. ℣. 11. Excepto illo cui porrexit rex ſceptrũ aureũ, atq; ego non erã &c. ἐκτείνῃ. יוֹשִׁיט
Et cap. 5. ℣. 2. item cap. 8. ℣. 4. Et porrexit rex ipſi Eſther ſceptrum aureum. καὶ ἐξέτεινε. וַיּוֹשֶׁט

יֶשַׁל Fortunabit, ſaluabit, proſperabit, Eſt futurum à שָׁלָה vt infrà declarabitur.

ישם Deſolatus eſt, turpiter deuaſtatus eſt, redactus eſt in deſolationem ignominioſam, idem quod שָׁמַם, & Cognationem habet cum אָשַׁם deliquit turpiter, cuius aliquẽ poſtea pudet. Hinc Græci mutando μ in ν propter Euphoniam dicunt, αἰσχύνω dedecoro, αἰσχύνομαι erubeſco, Et Germanicum, ſchemen.
In I. Coniug. יָשַׁם Deſolatus eſt. Quater inuenitur, vt. (tur. ὅπως ἀφανισθῇ.
Ezech. 12. ℣. 19. Propterea deſolabitur terra eius. Gen. 47. ℣. 19. Et terra non deſola- תֵּשַׁם
Et cap. 19. ℣. 7. Et deſolata eſt terra & plenitudo eius à voce rugitus eius. καὶ ἠφάνισε. וַתֵּשַׁם
Ezech. 6. ℣. 6. Ciuitates deſtruentur, & excelſa deſolabuntur. ἀφανισθήσεται. תִּישַׁמְנָה

Inde nomen.

יְשִׁימוֹן Deſolatio,ſolitudo,deſertum vaſtitas,carens humore aquarum. בִּישִׁימוֹן
Ieſa.43.℣.19.Et ponam in deſerto viam,in ſolitudine flumina.ἐν ἐρήμῳ. בִּישִׁימוֹן
Et ℣.20.Quod dederim in deſerto aquas,fluuios in ſolitudine ad rigandum.ἐν ἐρήμῳ.
Legitur præterea Num.21.℣.21.Num.23.℣.antep.Ioſuæ 12.℣.3 Pſ.107.℣.4.

יָשַׂם Poſuit,appoſuit,impoſuit,ſepoſuit,idem quod שִׂים. Cognationem habet cum אָסַם .i. repoſitorium frumentorum, horreum,penuarium,vbi cibaria reponuntur.
In I. Coniugat.יָשַׂם poſuit. Non vſurpatur niſi tantum in his locis. וַיִּישֶׂם
Gen.50.℣.vlt.Et condierunt ipſum aromatibus,atqꝫ poſuit (aliꝗs)in arcā. ϗ ἔθαψαν. וָאָשִׂימָה
Iud 12.℣.3.Et poſui animam meam in manꝰ meas ⁊c. ϗ ἔθηκα. Scđm literaꝝ poſitionem legitur וָאִישְׂמָה & ſecundum punctornm aſsignationem וָאָשִׂימָה & poſui. וַיּוּשַׂם
Gen.24.℣.33.Et poſui(imꝑſonaliter)ante eum ad comedēdum. Ratione literaꝝ eſt futurum וַיִּישֶׂם & ratione punctorum eſt hophal וַיּוּשַׂם & poſitum eſt ante ipſum.

יָשֵׁן Dormiuit profundè,obdormiuit,indormiuit. Et propriè ſignificat ſomnum continuum & veternoſum habere,ita vt aliquis non ſubito expergefiat, vnde etiam pro inueteraſcere ſeu continuare accipitur, & veternus eſt morbus ex nimio ocio perpetuum ſomnum inducens. Hinc ꝑ inuerſionē radicis νυστάζω dormito, dormiturio ἐπινυστάζω dormito,ſomnum appeto,νυσταγμός dormitatio, Germanicum Natzen.
In I. Coniugat.יָשֵׁן obdormiuit veternoſè,ſæpe inuenitur in Biblijs,vt
Iob 3.℣.12.Quia nunc iacerem,& ꝗeſcerem, ac dormirem, ſic ꝗetus agerē. ὑπνώσας. יָשַׁנְתִּי
Ier.51.℣.38.Et dormient ſomnum perpetuum,vt non euigilent ait Iehoua.ὑπνώσωσιν. וְיָשְׁנוּ
1.Sam 26.℣.7.Et ecce Saul iacebat dormiens intra vallū,& lancea eius &c.καθεύδων. יָשֵׁן
Et ℣.12.Quoniam oēs dormiebant,nam ſopor Iehoua ceciderat ſuꝑ eos. ὑπνοῦντες. יְשֵׁנִים
Cant.5.℣.2.Ego dormio,at cor meum excitatum eſt.i.vigilat. ἐγὼ καθεύδω. יְשֵׁנָה
Eccle.5.℣.11.At ſaturitas diuitis non ſinit eum ad dormiendū.i. dormire.ὑπνῶσαι. לִישׁוֹן
Pſ.13.℣.4.Illumina oculos meos,ne fortè obdormiam mortem.i.in morte.ὑπνώσω. אִישַׁן
Pſ.3.℣.6.Ego cubui,& dormiui,euigilaui,quia Dominus ſuffulciet me.ϗ ὕπνωσα. וָאִישָׁנָה
Pſ.44.℣.4.à fine.Expergiſcere,quare obdormies Domine?euigila.ἵνα τί ὑπνοῖς. תִישַׁן
Pſ.121.℣.4.Ecce non dormituriet,neqꝫ dormitabit,qui cuſtodit Iſrael.οὐδὲ ὑπνώσει. יִישָׁן
Pro.4.℣.15.Quia nō dormient niſi malefecerint,& abripit̃ ſomus eoꝝ.μὴ ὑπνώσωσιν. יִשְׁנוּ
In voce paſsiua נוֹשַׁן inueteratus eſt,continuatus eſt. Ter legitur. וְנוֹשַׁנְתֶּם
Deu.4.℣.25.Si genueris filios & filios filioꝝ,et inueterati fueritis in terra.ϗ χρονίσητε. נוֹשָׁן
Leu.26.℟.10.Et comedetis vetus inueteratū, & vetus ꝓpter nouū efferetis.παλαιά. נוֹשֶׁנֶת
Leu.13.℣.11.Plaga inueterata eſt in cute carnis eiꝰ,et im̃undū iudicabit.παλαιουμένη.
In II. Coniug.יִשֵּׁן fecit dormire,conſopiuit. Semel reperitur in Biblijs,vt וַתְּיַשְּׁנֵהוּ
Iud.16.℣.19.Et dormire fecit eum ſuper genua eius,& vocauit virum. ϗ ἐκοίμησεν.

Inde nomina.

שֵׁנָה Somnꝰ veternoſus,ſomnꝰ ꝓfundꝰ & cōtinuās ſeu inueteraſcēs in multas horas. שֵׁנָה
Pro.6.℣.4.Ne des ſomnum oculis tuis, & nutationem palpebris tuis. μὴ δῷς ὕπνον. מִשְּׁנָתֶךָ
Cum aff.eod.cap.℣.9.Quamdiu piger cubabis,quando ſurges è ſomno tuo?ἐξ ὕπνου. שְׁנַת
In reg.Eſther 6.℣.1.In nocte illa cum fugeret ſomnus regis,iuſsit afferre ⁊c.ὕπνον. שֵׁנוֹת
Et plur.Pro.6.℣.10.Paululum ſomnorum,paululum dormitationum ⁊c.νυστάξεις.
יָשָׁן Vetus,veteranus,vetuſtus. Bis legitur in ſacra ſcriptura,vt יָשָׁן
Leuit 25.℣.22.Et comedetis de prouentu veteri vſqꝫ ad annum ⁊c.παλαιά. יְשָׁנִים
Et plur.Can.7.℣.vlt.Oña poma,tam noua quā vetera,amice mi repoſui.πρὸς παλαιά.
יְשָׁנָה Vetuſta,veterana,antiqua. Ter iuuenitur in Biblijs vſurpatum,vt. יְשָׁנָה
Ieſa.22.℣.11.Et lacum feciſtis inter duos muros pro aq̄s piſcinæ veteris. τῆς ἀρχαίας. יְשָׁנָה
Nehe.3.℣.6.Portam vero veterem inſtaurauerunt Ioiada filius Paſeah. τὴν ἰασαναί. יְשָׁנָה
Et cap.12.℣.39.Et vltra portam Ephraim, & ad portam veterem &c. εἰς τὴν ἰσανά.

יָשַׁע Saluauit,ſeruauit,opitulatus eſt,præſtitit ſalutem.Idem eſt quod שׁוּעַ Cognationem habet cum שָׁעַע & שָׁעָה reſpexit, nam ſaluare eſt oculis miſericordiæ reſpicere, vel benignius aſpicere. Hinc per aphæreſin σόω, σώζω, σαόω, σαώζω, διασώζω, διασώζομαι ſaluo,ſeruo,σῶος ſaluus, ſoſpes. Item Ieſus σωτήρ &c.

In I. Coniug. paſsiua. נוֹשַׁע ſaluatus eſt, ſeruatus eſt.
Ieſ.45.ꝟ.17.Iſrael ſaluatus eſt per Dominum ſalute ſempiterna.σώζεται. נוֹשַׁע
Num.10.ꝟ.9.Et ſeruabimini ab hoſtibus veſtris. Septuag. καὶ διασωθήσεσθε. וְנוֹשַׁעְתֶּם
Pſ.33.ꝟ.17.Non ſaluatur rex,per multitudinem virtutis.Septuag. οὐ σώζεται. נוֹשָׁע
Ieſ.45.ꝟ.22.Reſpicite ad me,vt ſaluemini omnes fines terræ.Septuag. καὶ σωθήσεσθε. הִוָּשְׁעוּ
Ier.17.ꝟ.14.Sana me Domine & ſanabor,ſalua me & ſaluabor.Sept. καὶ σωθήσομαι. וְאִוָּשֵׁעָה
Et cap.4.ꝟ.14.Laua à malicia cor tuum ô Ieruſalem,vt ſalueris.Septuag. ἵνα σωθῇς. תִּוָּשֵׁעִי
Pro.28.ꝟ.18.Qui integrè ambulat ſaluabitur, at peruerſus viaꝝ corruet. βεβοηθήσεται. יִוָּשֵׁעַ
In III. Coniug. הוֹשִׁיעַ ſaluauit,ſeruauit,& cum dtõ præſtitit ſalutem.
Pſ.20.ꝟ.7.Nunc noui quod ſeruarit Iehoua vnctum ſuum.Septuag.ὅτι ἔσωσε. הוֹשִׁיעַ
Pſ.44.ꝟ.4.Et brachium eorum non præſtitit ſalutem illis. ἔσωσεν. הוֹשִׁיעָה
Pſ.17.ꝟ.7.Mirifica pietates tuas,qui ſaluas ſperantes (in te)Sept. ὁ σώζων מוֹשִׁיעַ
Ier.11.ꝟ.12.Et opitulando non opitulabitur eis in tempore infortunij eoꝝ.σώσουσι. וְהוֹשֵׁעַ
Pſ.76.ꝟ.10.Ad ſeruandum omnes manſuetos(vel afflictos) terræ.Sept.τοῦ σῶσαι. לְהוֹשִׁיעַ
Pſ.86.ꝟ.2.Salua ſeruum tuum,tu es Deus meus. Græci verterunt.σῶσον. הוֹשַׁע
2.Reg.6.ꝟ.26.Et mulier clamauit ad eum dicens,Serua Domine mi rex &c. σῶσαι. הוֹשִׁיעָה
Et ꝟ.27.Et dixit: Si non ſeruauerit te Iehoua,vnde ſeruabo te? πόθεν σώσω σε. אוֹשִׁיעֵךְ
Pſ.36.ꝟ.7.Iudicia tua ſunt abyſſus multa,homines & iumenta ſeruabis,Sept.σώσεις. תוֹשִׁיעַ
Iud.3.ꝟ.vlt. Et ſeruauit etiam ipſe Iſraelem. Interpretes Græci καὶ ἔσωσε. וַיּוֹשַׁע
Ieſa.35.ꝟ.3.Ipſe veniet & ſaluabit vos. Septuag. σώσει ὑμᾶς. וְיֹשַׁעֲכֶם

Inde nomina.

יֵשַׁע Salus,ſalutare, σωτηρία. Reperitur tantum in ſingulari numero.
Pſ.12.ꝟ.6.Nunc exurgam dicit Iehoua ponam in ſalute.ἐν σωτηρίῳ. בְּיֵשַׁע
In reg.Pſ.20.ꝟ.7.Exaudiet eum in vbertatibus ſalutis dexteræ eius. ἡ σωτηρία. יֵשַׁע
Cũ affi.Pſ.85.ꝟ.8.Oſtẽde nobis pietatẽ tuã & ſalutẽ tuã dabis nobis.καὶ τὸ σωτήριόν σου. וְיֶשְׁעֲךָ
יֶשַׁע Salus, incolumitas,ſalutare,& aliquoties in Biblijs vſurpatur.
Pſ.132.ꝟ.antep.Et ſacerdotes eius faciam induere ſalutem.σωτηρίαν. יֶשַׁע
Cum affi.Pſ.27.ꝟ.1.Iehoua eſt lux mea & ſalus mea,à quo timebo? καὶ σωτήρ μου. וְיִשְׁעִי
יְשׁוּעָה Salus,item pro auxilio & liberatione accipitur non raro in Biblijs,vt
Pſ.3.ꝟ.vlt.Domini eſt ſalus, ſuper populum tuum benedictio tua. τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία. הַיְשׁוּעָה
Cum affix.leui.Pſ.78.ꝟ.22.Nec confiſi ſunt in ſalute eius. ἐπὶ τὸ σωτήριον. בִּישׁוּעָתוֹ
In reg.Pſ.98.ꝟ.3.Viderunt omnes fines terræ ſalutem Dei noſtri. τὸ σωτήριον. יְשׁוּעַת
Et plu.Ieſ.26.ꝟ.18.Salutes non ſunt factæ in terra,& non cadent habitores.σωτηρίας. יְשׁוּעֹת
In reg.Pſ.18.ꝟ.vlt.Magnificans ſalutes regis ſuæ,& faciens pietatem.τῆς σωτηρίας. יְשׁוּעוֹת
Pſ.53.ꝟ.vlt.Quis dabit ex Zion ſalutes Iſraelis,vt reducat Deus &c.τὸ σωτήριον. יְשֻׁעוֹת
מוֹשָׁעוֹת Saluationes,opitulationes,opitulamina. Legitur tantum ſemel,vt
Pſ.68.ꝟ.21.Deus eſt nobis Deus ad ſaluationes .i. ſeruare nos ſolet Deus: ὁ θεὸς τοῦ σώζειν. לְמוֹשָׁעוֹת
שׁוּעַ & תְּשׁוּעָה ſalus, de his vide in litera שׁ

ישפה Iaſpis, ἴασπις gemma viridis. Hinc latini adiectiuum nomen acceperunt Iaſpideus, referens colorem Iaſpidis.Legitur tantum duobus in locis.
Exo.28.20.& cap 39.ꝟ.13.Et ordo quartus,Tharſis,onyx & Iaſpis.καὶ ὀνύχιον. וְיָשְׁפֵה

ישר Rectus fuit,directus eſt,æquus & planus fuit,item metaphoricè placuit.Cognationem habet cum אָשַׁר beatus fuit,& כָּשֵׁר congruit. Septuaginta ſæpe pro hoc verbo verterunt ἀρέσκειν placere,beneuolentiam habere, ἀρεσκεύω.manſuetè tracto, ἀρέσκομαι concilior,placeo, ἀρέσκος ἀρεστός placidus &c.

In I.Con. יָשַׁר rectus fuit,placuit,Ponitur abſolute vel cum ב & reperitur tantum in tertia perſona præteriti & futuri temporis in vtroq; genere.
Ier.18.ꝟ.4.Et fecit ex eo vas aliud vt placuit in oculis figuli.καθὼς ἤρεσεν. יָשַׁר
Hab.2.ꝟ.4.Ecce intumuit,non recta(vel plana)fuit anima eius in eo.εὐδοκεῖ. יָשְׁרָה
1.Reg.9.ꝟ.12.Ad videndum vrbes &c. & non placuerunt &c. καὶ οὐκ ἤρεσαν. יָשְׁרוּ
Iud.14.ꝟ.3.Et dixit Simſon &c. hanc accipe mihi,quia recta eſt in oculis.Sept. ἤρεσεν. יָשְׁרָה
Iud.14.ꝟ.ꝟ.7.Et loquutus eſt mulieri,& recta fuit in oculis Simſon. ἤρεσεν. וַתִּישַׁר
2.Par.30.ꝟ.4.Et placuit verbũ in oculis regis & in oculis totius multitudinis. καὶ ἤρεσεν וַיִּישַׁר
2.Sam.17.ꝟ.4.Et rectũ fuit in oculis Abſalõ & ĩ oculis oĩm ſenioꝝ.καὶ εὐθὺς ὁ λόγος. וַיִּישַׁר

1.Sam.18.ꝟ.20.Et indicauerunt Sauli, & rectus fuit ſermo in oculis eius. ϗ ηὐθύνθη. וַיִּשַׁר
Et ꝟ.26.Et indicauerunt ſerui eius Dauidi verba iſta, & placuit verbum. ϗ ηὐθύνθη. וַיִּשַׁר
1.Sam.6.ꝟ.12. Et rectâ incedebant vaccæ in via verſus Beth Semes. ϗ κατεύθυναι. וַיִּשַּׁרְנָה
Iod eſt ſignum tertiæ perſonæ futuri maſculini, & נָה eſt terminatio fœminina, eſt
enim ṽbum ꝓmiſcui generis, & Iod pepoal p̃ter conſuetudinē abſcondit in Dages.

In II. Con. יִשֵּׁר rectificauit, recta probauit, direxit. Sæpè vſurpatur.
Pſ.119. in ע Propterea omnia mandata omnium rerum rectificaui. καθαρθύμην. יִשָּׁרְתִּי
Pro.9.ꝟ.4.à fine. Qui rectificant vias ſuas. i. q recta incedunt vias ſuas. κατευθύνοντας. הַמְיַשְּׁרִים
1.Reg.6.ꝟ.35.Et obduxit auro rectificato effigiatum (ſiue ſculptum) מְיֻשָּׁר
Ieſ.40.ꝟ.3.Rectificate (vel dirigite) in campeſtri ſemitam Deo noſtro. εὐθείας ποιεῖτε. יַשְּׁרוּ
Et cap.45.ꝟ.13.Ego excitaui eum in iuſticia, & omnes vias eius dirigam. εὐθεῖαι. אֲיַשֵּׁר
Et ꝟ.2.Et alta (loca) æquabo. Vau pro Iod cognato, aut eſt duplex lectio. אֲוַשֵּׁר
Pro.11.ꝟ.5.Iuſticia integri diriget viam eius. ὀρθοτόμει ὁδοὺς. תְּיַשֵּׁר
Et cap.3.ꝟ.6.In omnibus vijs tuis agnoſce eum, & ipſe diriget vias tuas. ὀρθοτομῇ. יְיַשֵּׁר
Item cap.15.ꝟ.21.Vir intelligentiæ diriget iter (ſuum) κατεύθυνον. יְיַשֶּׁר־
2.Par.32.ꝟ.31.Et direxit eas deorſum ad occidentem ciuitatis Dauidis &c. κατεύθυνεν. וַיְיַשְּׁרֵם
Scd̃m puncta legitur וַיַּשְּׁרֵם ad formam וַיְבַשְּׁחוּ, & ſcd̃m literas p̃fectè וַיְיַשְּׁרֵם:

In III. Con. הוֹשִׁיר rectificauit. Bis legitur & punctat̃ ad formam perfectorum.
Pro.4.ꝟ.antep. Et palpebræ tuæ rectà inſpiciant ea quæ ante te ſunt. νευέτω δίκαια. יַיְשִׁרוּ
Pſ.5.ꝟ.9.Dirige (vel rectifica) coram me viam tuam. κατεύθυνον. Scd̃m puncta legitur הַיְשַׁר
ad formam perfectoꝝ הַיְשַׁר & ſcd̃m literas הוֹשַׁר in eod. tempore & ſignificatione.

Inde nomina.

יָשָׁר Rectus, directus, æquus. Et paſsim in Biblijs obuiam fertur hoc nomen.
Pſ.25.ꝟ.9.Bonus & rectus eſt Iehoua, propterea docebit peccatores in via. ϗ εὐθύς. וְיָשָׁר
Iud.21.ꝟ.vlt. Quilibet quod rectum erat in oculis ſuis faciebat. τὸ εὐθὲς. הַיָּשָׁר
In reg. Pro.29.ꝟ.vlt. Et abominatio impij rectus viæ. κατευθυνούσα. יְשַׁר
Et plur. Pſ.19.ꝟ.8.Omnia mandata Dei ſunt recta, lætificantia cor &c. εὐθέα. יְשָׁרִים
In reg. Pſ.32.ꝟ.vlt. Lætamini in Domino &c. & ouate omnes recti corde. οἱ εὐθεῖς. יִשְׁרֵי

יְשָׁרָה Recta, directa, æqua, & ſubſtantiuè rectitudo, directio.
Pſ.107.ꝟ.7.Et deduxit eos in via recta ad perueniendum. εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν. יְשָׁרָה
Michæ 3.ꝟ.9.Et rectitudinem peruertent, i. rectam cauſam damnabunt. τὰ ὀρθὰ. הַיְשָׁרָה
In reg. 1.Reg.3.ꝟ.6.In veritate, & in iuſticia, & in rectitudine cordis. ἐν εὐθύτητι. וּבְיִשְׁרַת
Et plur. Ezec.1.ꝟ.23.Et ſub extẽſione (ſeu firmamento) erant alæ eoꝝ rectæ. ἐκτετα- יְשָׁרוֹת
(μέναι.

יֹשֶׁר Rectitudo, æquitas, non raro in Biblijs ſacris inuenitur.
Pſ.25.ꝟ.pen. Integritas & rectitudo conſeruabunt me, quia expectaui te. ϗ εὐθεῖς. וָיֹשֶׁר
In reg. Deut.9.ꝟ.5.Non per rectitudinem cordis tui tu venis ad poſsidendum &c. וּבְיֹשֶׁר
Cum affi. Pro.14.ꝟ.2.Qui ambulat in rectitudine ſua eſt timens Dei. ὀρθῶς. בְּיָשְׁרוֹ

מִישׁוֹר Rectitudo, æquitas, planities, locus planus ſine montibus & vallibus.
Pſ.143.ꝟ.antep, Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectitudinis. ἐν τῇ εὐθείᾳ. מִישׁוֹר
Pſ.67.ꝟ.5.Quia iudicabis populos rectitudine (vel æquitate) ἐν εὐθύτητι. מִישׁוֹר
Deut 3.ꝟ.9.Omnes ciuitates planiciei, & vniuerſam Gilead, & omnem Baſan &c. הַמִּישֹׁר
Legitur quoq; Ieſ.11.ꝟ.4. & cap.40.ꝟ.4. Pſ.45.ꝟ.7. Pſ.56.ꝟ.12. Pſ.57.ꝟ.11.

מֵישָׁרִים Rectitudines, æquitates, æquabilitates, & per auxeſin pro hominibus æquis.
Pſ.9.ꝟ.9.Ipſe iudicabit orbem in iuſticia, & dicet ius populis in æq̃tatibus. ἐν εὐθύτητι. בְּמֵישָׁרִים
Can.1.ꝟ.4.Rectitudines dilexerunt te, i. homines recti qui ſunt ipſa æquitas. εὐθύτης. מֵישָׁרִים
Pro.1.ꝟ.3.Ad ſuſcipiẽdũ eruditionẽ, prudẽtiã, iuſticiã, iudiciũ & æq̃tates. κατευθύνειν. וּמֵשָׁרִים
Reperitur etiam Ieſ.33.ꝟ.15. Pro.2.ꝟ.9. Pſ.17.ꝟ.20. Pſ.58.ꝟ.2. Pſ.75.ꝟ.3. &c.

יְשֻׁרוּן Rectus, æquus, æquabilis, ſic cognominatur populus Iſrael habens recta Dei
iudicia, & dilectus à Deo. Legitur tantum in ſacris Biblijs, ter vt
Deut.32.ꝟ.15.Et impinguatus eſt Iacob & calcitrauit. Sept. ϗ ἔφαγεν ἰακὼβ. יְשֻׁרוּן
Deut.33.ꝟ.5.Et fuit in Ieſuꝝ (.i. in Iſrael) rex (Moſe) quãdo colligebãt capitanei. ἐν τῷ בִישֻׁרוּן
Et ꝟ.4.à fine. Non eſt vt Deus Iſraelis q ineq̃tat cœlos. τοῦ ἠγαπημένου. (ἠγαπημένῳ. יְשֻׁרוּן

יָשִׁישׁ Antiquus, decrepitus, grandæuus qui per multos annos vixit, qui prouectæ ætatis eſt, cuius anni firmiter extiterunt & non per mortem extincti ſunt. Cognationem habet cum יָשָׁה extitit, ſubſiſtit, vnde & eſſentia vel exiſtentia, nam ſenes

ſunt quorum eſſentia multos durauit per annos. Alludit quoq; ad אָשַׁשׁ .i. coaſſa-
uit, quia ſenes ſunt coaſſati & compacti ex multis annis, vel quod illorum exiſten-
tia ceu coaſſata & benè pacta diu viguit. Legitur tantum ſemel. (τέρους.
2.Par.36.℣.17. Et non emolluit ſuꝑ iuuene, & virgine, ſene & decrepito. τοὺς πρεσβυ- וְיָשֵׁשׁ
יָשִׁישׁ Antiquus, qui nunc durauit vſq; ad decrepitam ætatem, decrepitus &c. 4. extat.
Iob 15.℣.10. Etiam canus, atq; decrepitus inter vos eſt. παλαιὸς ἐν ἡμῖν. יָשִׁישׁ
Et plur. Iob 32.℣.7. Iunior ego ſum ſecundum annos, & vos antiqui. πρεσβύτεροι. יְשִׁישִׁים
Iob 12.℣.12. In antiquis eſt ſapientia, & longitudo dierum (affert) experientiam ἐν
πολλῷ χρόνῳ. (ϗ πρεσβῦ). בִּישִׁישִׁים
Et cap.29.℣.8. Si me conſpiciebant iuuenes abdebantur, & grandæui aſſurgebant. וִישִׁישִׁים

יָתֵד Clauus ex qualibet materia, ideoq; etiam poteſt verti palus, paxillus, qui terræ vel
parieti infigitur vt ex eo aliquid ſuſpendatur, vel quo terra effodiatur. Hinc οὐτάω,
οὐτάσκω, percutio palo vel inſtrumento clauato, quo facile vulnera infliguntur. Hoc
nomen eſt fœminini generis, cuius terminationem in plurali imitatur.
Deut.23.℣.14. Et clauus erit tibi ſuper inſtrumento tuo. ϗ πάσσαλος. (πάσσαλον. וְיָתֵד
Ezech.15.℣.3. Aut accipient ex ea paxillũ, ad ſuſpẽdẽdũ ex eo aliquod inſtrumẽtũ. יָתֵד
Ieſ.22.℣.vlt. In die illo ꝛc. recedet clauus iſte qui fixus fuit in loco fideli. ὁ ἄνθρωπος. יָתֵד
In reg. Iud.4.℣.4. à fine. Et accepit Iael vxor Heber clauum tabernaculi. πάσσαλον. יְתַד
Iud.16.℣.14. Et tranſtulit clauum texturæ, & iugum liciatorium. τοὺς πασσάλους. הַיְתַד
Et plur. cum affi. Exo.27.℣.antep. Et omnes claui eius, & omnes claui atrij ϗ οἱ πάσ-
σαλοι. (πασσάλους. יְתֵדֹתָיו
Exod.39.℣.4. à fine. Funes eius & paxillos eius & cuncta inſtrumenta cultus. ϗ τοὺς וִיתֵדֹתֶיהָ
In reg. Exo.35.℣.18. Clauos habitaculi, & clauos atrij & funes eorum (facient) יִתְדֹת
Legitur præterea Ezech.15.℣.3. Zach.1.℣.4. Eſræ 9.℣.9. Ieſ.33.℣.20. & cap.54.℣.2.

יָתַם Integer fuit, expeditus fuit, perfectus fuit, verè conſummatus eſt. Cognationem
habet cum תָּמַם conſummatus eſt, item conſumptus eſt vt nihil deſit. Hinc ἔτυμος
verus, integer, perfectus. Item ἑτοιμάζω paro, expeditum reddo, ἑτοιμασία, ἑτοιμότης
promptitudo.

In I. Coniug. יָתַם integer fuit. Legitur tantum ſemel, vt
Pſ.19.℣.pe. Ne dominẽt in me (ſuꝑbi) tum integer ero, & vacuabor ꝛc. ἄμωμος ἔσομαι. אֵיתָם

Inde nomen.

יָתוֹם Orphanus, pupillus, qui vtroq; parente eſt orbatus, iſq; verè & integrè eſt pu-
pillus hoc eſt conſumptus & deſtitutus ſynceris amicis parentibus.
Pſ.10.℣.14. Super te relinquitur pauper, pupillo tu eris adiutor. ὀρφανῷ. יָתוֹם
Exo.22.℣.20. Omnem viduam & pupillũ non affligetis .i. nullam viduam. ὀρφανὸν. וְיָתוֹם
Et plur. in eod. cap.℣.22. Et erunt vxores veſtræ viduæ, & filij veſtri pupilli. ὀρφανά. יְתֹמִים
Ieſ.9.℣.17. Pupillorũ ſuorũ & viduarũ ſuarũ non miſerebiť. τοὺς ὀρφανοὺς αὐτοῦ. יְתֹמָיו
Pſ.109.℣.12. Et non erit ꝗ gratiã (ſeu beneficentiã) p̄ſtet pupillis eius. τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. לִיתוֹמָיו
Legitur præterea Pſ.68.℣.6. Pſ.82.℣.3. Pſ.94.℣.6. Pro.23.℣.10. Deut.16.℣.11. & 14.

יָתַר Exuberauit, abundauit, vbertus fuit, vber fuit. Eſt quantitatis, & germanicè expo-
nitur **vbrig ſein** / reſiduus fuit, reliquus fuit, vt cum tanta eſt vbertas quæ conſumi
non poteſt ſed relinquitur in reſiduo. Hinc οὖθαρ .i. vber, vbertas, abundantia, co-
pia, Et fortaſſe hinc etiam ἀδρέω augeo, ἀδρύνομαι creſco &c.

In I. Coniug. יָתַר vber fuit, Legitur tantum ſemel in præſenti, vt
Pro.12.℣.antep. Vberior .i. præſtantior ſodali ſuo (malo) eſt iuſtus. יָתֵר
In voce paſsiua נוֹתַר relictus eſt vberior vel ſuperabundans, factus eſt vberior.
Ioſ.11.℣.11. Non relictus eſt (vberior) omnis qui halitum habebat οὐ κατελείφθη. נוֹתַר
Ie.30.℣.17. Donec relicti fueritis vt malꝰ (arboris) ĩ vertice mõtis. ἕως ἂν καταλειφθῆτε. נוֹתַרְתֶּם
Le.7.℣.17. Et vberius (vel reliquũ) de carne ſacrificij ꝛc. igni combureť. καταλειφθὲν. וְהַנּוֹתָר
Et cap.10.℣.12. Et loquutus eſt Moſe ad Aharon ꝛc. & ad filios eius reliquos: τοὺς הַנּוֹתָרִים
καταλειφθέντας. Sumite cibarium ſacrificium quod reliquum eſt ex ſacrificijs ignitis הַנּוֹתֶרֶת
Domini. καταλειφθεῖσαν.
1.Reg.19.℣.10. Et relictus ſum ego ſolus, atq; quærunt animã meam. ὑπολέλειμμαι. וָאִוָּתֵר

Ex.29.ꝟ.34.Et ſi qd reliquū fuerit de carne ꝛc.cōbures hoc reſiduū igne. καταλειφθῇ. יִוָּתֵר
Pro.2.ꝟ.pen. Quia recti inhabitabūt terrā,& integri reliquēt in ea. ὑπολειφθήσονται. יִוָּתְרוּ
Legitur etiam Leuit.14.& 17.18.& 29. Item 1. Sam.30.ꝟ.9. Ieſa.1.ꝟ.8. & cap14.ꝟ.3.

In III. Coniug. הוֹתִיר reliquit vberiorem,fecit eſſe vberiorem, exuberauit. הוֹתִיר
Ieſ.1.ꝟ.9.Niſi Iehoua Zebaoth reliquiſſet nobis reſiduū (vel reliquias) ἐγκατέλιπεν. הוֹתַרְתִּי
Ezech.12.ꝟ.16. Et relinquam ex eis homines numeri .i. paucos ὑπολείψομαι. הוֹתַר
Pſ.79.ꝟ.11.Secundū magnitudinē brachij tui relinque filios mortis. περιποίησαι. אוֹתִיר
Ezech.39.ꝟ.pen. Et ꝯgregabo eos ad terrā ſuā,neq; relinq; illic quenq;. καταλείψω. יוֹתֵר
Exo.16.ꝟ.19.Nemo quidquam relinquat ex eo vſq; mane. καταλειπέτω. וַיּוֹתִרוּ
Et ꝟſu 20. Et reliquerant quidam homines ex eo vſq; mane, κατέλιπον. (μὴ ἐκζέσῃς. תּוֹתַר
Gen.49.ꝟ.4. Diffluens veluti aqua,non exuberabis quia aſcendiſti lectum patris.
Legitur præterea Deut.28.ꝟ.11.& 54. itē 2.Sam.8.ꝟ.4.Ezech.39.ꝟ.28.Exo.12.ꝟ.10.

Inde nomina.

יוֹתֵר Vberius,reliquum,ſuperfluum,vbertas,ſæpe in aduerbiū tranſit vberius, magis. הַיּוֹתֵר
1.Sam.15.ꝟ.15. Ad ſacrificandū Dño Deo tuo,& quod vberius fuit &c. τὰ λοιπὰ. וְיֹתֵר
Eccle.7.ꝟ.13.Bona eſt ſapiētia cū hæreditate,& vbertas eſt aſpicientib.ſolē. περισσεία. מַה־יּוֹתֵר
Et cap.9.ꝟ.8.Nam quanta vbertas eſt ſapienti præ ſtulto. ὅτι περισσεία τῷ σοφῷ.

יֶתֶר Vbertas,ſuperabundantia,excellentia. Item funis ſeu neruus , ab extendendo. יֶתֶר
Pſ.31.ꝟ.pen.Et compenſat vberrimè facienti ſuperbiam. τοῖς περισσοῖς. יֶתֶר
Pſ.11.ꝟ.2.Parauerunt ſagittam ſuā ſup neruū ad iaculandū in caligine. εἰς φαρέτραν. יֶתֶר
In reg.Gen.49.ꝟ.3.Vbertas(vel excellētia) eleuando,& vbertas roboris. σκληρῶς. וְיֶתֶר
1.Reg.11.ꝟ.pen.Et vberius (.i.reliquum) verborū Salomonis &c. καὶ τὰ λοιπὰ. יִתְרָם
Cum affi. Pſ.17.ꝟ.pen. Satiabuntur filijs , & relinquent vbertatem ſuam paruulis. (νευρίοις.
καὶ τὰ κατάλοιπα יְתָרִים
Et plur. Iud.16.ꝟ.7. Si ligauerint me ſeptem funibus recentibus qui non ſint &c.

יִתְרָה Reliquum quod abundat & vberius eſt, excellentia,ſuperabundantia,raròlegitur. יִתְרָה
Ieſ.15.ꝟ.7. Propterea excellentiam, (vel vberius) fecit,&c. יִתְרַת
In reg.Ier.48.ꝟ.36.Propterea reſiduū(vel quod vberius) fecit,perierūt. περιεποιήσατο.

יִתְרוֹן Vbertas abundans,reſiduum,reliquum,excellentia,vtilitas. מַה־יִּתְרוֹן
Eccleſ.1.ꝟ.3. Quid vbertatis(vel reſidui) eſt homini in omni labore ſuo. τίς περισσεία. מַה־יִּתְרוֹן
In reg. Eccle.3.ꝟ.9,Quid vbertatis eſt agentis,in quo ipſe laborat. τίς περισσεία.

יֹתֶרֶת Reticulum hepatis vbi eſt vbertas pinguedinis ſeu omenti. λοβὸς ἥπατος. הַיֹּתֶרֶת
Leuit.3.ꝟ.4. Et reticulū quod eſt ſuper iecur vna cum renib. tollet. τὸν λοβόν. יֹתֶרֶת
In reg. Exod. 29.ꝟ.22. Et ſumes de ariete ꝛc. reticulum epatis & duos renes. λοβόν.

מוֹתָר Vbertas,abundantia,excellentia. מוֹתַר
Pro.14.ꝟ.20. In omni labore erit vbertas (vel abundantia.) ἔνεστι περισσόν. וּמוֹתַר
In reg. Eccl 3.ꝟ.19.Et vbertas hominis præ iumento nulla eſt, quia oīa ſunt vana.

מֵיתָרִים Funes,nerui. Eſt tantum pluralis numeri , à diſſenſione. (ϗ τί ἐπερίσσευσεν. מֵיתָרֶיךָ
Cum affix.Pſ.21.ꝟ.12.13. Neruis tuis diriges contra faciem eorum. τοῖς περιλοίποις σου. מֵיתָרַי
Ier.10.ꝟ.20. Tabernaculum meū deuaſtatum eſt,& omnes funes mei dirupti. πᾶσαι
Ieſ.54.ꝟ.2. Pro longa funes tuos,& clauos tuos corrobora. (αἱ δέῤῥεις μου.

כ. Pſalm.25.

כָּל־אָרְחוֹת יְהֹוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת
לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃

כ Eſt litera ſimilitudinis. Exponitur perinde,ſicut,quaſi,velut,veluti,vt,ita,ſic,taliter, ceu,inſtar,ſecundum &c. Et notandum quod in mutua collatione duarum rerum geminetur, hoc eſt, vtriſq; nominibus præponitur, & ſignificat viciſsitudinem

quandam, vel ſimilitudinem ex vtraqꝫ parte. Porro numeralibus iunctum concinnius exponitur circiter, circa ὡς. Hinc κατὰ, καθὼς &c.
Pſ.35.℣.14. Perinde ac ſi amicus, velut frater mihi (fuiſſet) ambulaui, ὡς πλησίον. כְּרֵעַ
Pſ.127.℣.pen. Velut ſagittæ in manu potentis, ita ſunt filij iuuentutis. ὡσεὶ βέλη. כְּחִצִּים
Ieſ.24.℣.2. Et erit vt populus ita ſacerdos, vt ſeruus ita quoqꝫ Dominus. ὡς ἱερεύς. כָּעָם
Exod.12.℣.38. Et profecti ſunt filij Iſrael &c. circiter ſexcenta millia. כְּשֵׁשׁ
Deut.25.℣.2. Et percutiet eum ante ſe ſecundum ſufficientiam impietatis ſuæ. כְּדֵי
Ieſa.26.℣.15. Tanqꝫ grauida quæ proxima erit ad pariendum dolebit. ὡσεὶ ὠδίνουσα. כְּמוֹ
Num.15.℣.11. Sic faciet tauro vni, aut arieti vni, aut oui &c. οὕτω ποιήσεις כָּכָה
Iud.18.℣.4. Sic & ſic fecit mihi Micha, & conduxit me mercede. οὕτω ϗ οὕτως. כָּזֹה
1.Reg.14.℣.5. Sic & ſic loqueris ad eam, Et erit quando ingredietur. κατὰ τοῦτο. וְכָזֶה
2.Sam.17.℣.15. Sic & ſic conſuluit Achitophel Abſolomi & ſenioribus. οὕτως ϗ οὕτως. כָּזֹאת

כָּאַב Doluit, cruciatus ſuſtinuit, diſcruciatus eſt. Germanicè ſchmertzen, propriè eſt corporis & metaphoricè refertur quandoqꝫ ad animum. Cognationem habet cum בָּכָה fleuit, vt ſi quis deflet dolorem ſuum. Hinc German. bigen.

In I. Coniug. כָּאַב Doluit, cruciatus eſt. Quater legitur in Biblijs.
Pſ.69.℣.30. At ego ſum afflictus & dolens, ſalus tua Deus exaltabit me. ϗ ἀλγῶν. וְכוֹאֵב
Gen.34.℣.25. Et factum eſt in die tertio cum ipſi eſſent dolentes. ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ. כֹּאֲבִים
Pro.14.℣.13. Etenim in riſu cruciabitur cor, & finis gaudij eſt mœſticia. προσμίγνυται. יִכְאַב
Iob 14.℣.vlt. Atqꝫ caro eius ſup eo dolebit, & anima eius ſuper eo lugebit. ἤλγησαν. יִכְאָב

In III. Coniug. הִכְאִיב dolore affecit, excruciauit. Quater legitur.
Ezech.13.℣.antep. Quandoquidem mœrore affeciſtis cor &c. & ego non excruciaui eum. διέστρεφον αὐτὴν. (ὀδύνης. הִכְאַבְתִּיו
Et cap.28.℣.antep. Et non erit amplius domui Iſraelis, &c. ſpina crucians. ϗ ἄκανθα מַכְאִב
Iob 5.℣.18. Quia ipſe dolores infliget, & obligabit vulnera. ἀλγεῖν ποιεῖ. יַכְאִיב
2.Reg.3.℣.19. Et omnem agrum fertilem affligetis lapidibus, ἀχρειώσετε. תַּכְאִבוּ

Inde nomina.

כְּאֵב Dolor, cruciatus magnus, exprimens lachrymas ſeu vagitus.
Iob 2.℣.pen. Et non erat loquens &c. quia magnus erat dolor valde. δεινῶ. הַכְּאֵב
In reg. Ieſ.65.℣.14. At vos exclamabitis præ cruciatu cordis. διὰ τὸν πόνον καρδίας. מִכְּאֵב
Cum affi. Pſ.39.℣.3. Et dolor meus conturbatus eſt. i. incrudeſcebat. τὸ ἄλγημά μου. כְּאֵבִי
Legitur præterea tantum Ieſ.17.℣.11. Ier.15.℣.18. Iob 16.℣.6.

מַכְאוֹב Dolor qui cruciatus ſentit aſperrimos. Sæpè vſurpatur in Biblijs.
Eccle.1.℣.vlt. Et qui augebit ſcientiam, ſimul augebit cruciatum. ἄλγημα. מַכְאוֹב
In reg. Pſ.69.℣.27. Et de cruciatu vulneratorum tuorum narrabunt. ἐπὶ τὸ ἄλγος. מַכְאוֹב
Cum affi. Thren.1. in ל. Aſpicite & videte, an ſit dolor, vt eſt dolor meus. ἐστι ἄλγος. מַכְאוֹבִי
Et plur. Pſ.32.℣.10. Multi cruciatus impio ſunt, at confidentem in Iehoua ꝛc. μάστιγες. מַכְאוֹבִים
Cum affi. Ieſ.53.℣.4. Aegritudines noſtras ꝛc. & dolores noſtros baiulauit. ὀδυνᾶται. מַכְאֹבֵינוּ
Legitur quoqꝫ Exo.3.℣.7. Pſ.38.℣.18. Pſ.69.℣.27. Ieſ.65.℣.15. Ierem.30.℣.15.

מַכְאוֹבָה Cruciatus, dolor. Semel reperitur in ſacra ſcriptura Bibliorum.
Plur. Ieſ.53.℣.3. Deſpectus & contemptiſsimus virorum, vir dolorum ꝛc. ἐν πληγῇ ὤν. מַכְאֹבוֹת

כַּאבִּיר Creber, robuſtus. Componitur ex כַּבִּיר .i. creber, & אַבִּיר robuſtus.
Per ſynereſin literæ eædem in vtraqꝫ radice ſunt contractæ.
Ieſ.10.℣.13. Et faciam deſcendere velut gigas (ſeu robuſtus) ſedentes in ſolio. כַּאבִּיר

כָּאָה Obſcurus fuit, denigratus eſt ceu ex aduſtione quadam, Et metaphoricè ſignificat mœſtum & perturbatum eſſe animo. Cognationem habet cum כָּהָה caligauit, & כָּוָה aduſtus eſt. Hinc κύανος niger, obſcurus, κυάνεος niger, κύανον obſcurum, Item χόω facio perturbatum, χόομαι iraſcor, ſum perturbatus & obſcurus vultu, χώω iraſcor, nam irati non ſunt animo læto ſed obſcuro & perturbato.

In I. Con. paſsiua. נִכְאָה obſcuratus eſt, perturbatus eſt. Bis legitur.
Dan.11.℣.31. Et venient contra eum naues Citthim & obſcurabitur. ϗ ταπεινωθήσεται. וְנִכְאָה
Pſ.109.℣.16. Et perſequutus eſt virum pauperem ꝛc. & obſcurum corde. ϗ πτωχόν. וְנִכְאֵה

In 3. Con. הִכְאָה fecit eſſe obſcurum ſeu perturbatum. Semel reperitur.
Ezech.13.℣.antep. Propter obſcurare (vel perturbare) cor iuſti falſitate διεστρέφετε. הַכְאוֹת

בָּאֲרִי Perfoderunt tanꝗ leo. Componitur ex כָּרָה perfodit, excîdit, & אֲרִי leo, atqꝫ per
craſin contractæ ſunt literæ eædem, vt fieret vnum vocabulum vtriuſqꝫ significationis,
& legitur tantum ſemel, vt כָּאֲרִי
Pſal.22.℣.17. Perfoderunt tanꝗ leo manus meas & pedes meos. ὤρυξαν.

כָּבֵד Grauis fuit, graueſcebat, ingraueſcebat, aggrauatus eſt. Dicitur de pondere & dignitate,
nam vir grauis dicitur qui eſt honorabilis & magnæ æſtimationis, vnde etiam
poteſt verti honoratus eſt, glorificatus eſt, vel glorioſus fuit. Hinc per syncopen
κυδάω, κυδαίνω, κυδιόω glorior, veneror. κῦδος gloria, nuſqꝫ non extat.
In I. Coniugatione כָּבֵד & כָּבַד grauis fuit. וְכָבַד
Ieſ.24.℣.19. Et grauis erit ſuper eam transgreſsio eius, & cadet κατίσχυσε ἐπ' αὐτῆς. כָּבֵד
Gen.12.℣.10. Quia ingraueſcebat fames in terra illa.i.fuit fames grauis. ἐνίσχυσεν. כָּבְדוּ
Gen.48.℣.10. Et oculi Iſrael ingraueſcebant p̄ ſenio, nec poterat videre. ἐβαρυώπησαν. כָּבְדָה
Gen.18.℣.20. Et peccatū eorꝝ quod graue fuit ſupra modū. ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι. כָּבְדָה
Iud.20.℣.33. Et venerunt ex aduerſo Gibea ꝛc. vt bellum fuit graue. ἐβαρύνθη. כָּבֵד
Gen.13.℣.2. Et Abraham erat grauis valde in poſſeſsione, in argento ꝛc. ἦν πλούσιος. תִּכְבַּד
Exo.5.℣.9. Aggrauetur ſeruitus ſuper homines vt faciant (aliquid) in ea. βαρυνέσθω. וַתִּכְבַּד
1.Sam.5.℣.6. Et graueſcebat manus Iehoua ad Aſdoditas, & perdidit eos. καὶ ἐβαρύνθη. יִכְבַּד
Ieſ.66.℣.5. Ingraueſcet Dominus, & videbitur in læticia veſtra. δοξασθῆ. יִכְבָּד
Iob 6.℣.3. Præ arena marium grauis erit.i.grauior erit arena maris. βαρυτέρα ἐστι.
2.Sam.13.℣.25. Non fili mi, non ibimus omnes, ne graues ſimus ſuper te. ὅ μὴ καταβαρυνθῶμεν. נִכְבַּד
Reperitur quoqꝫ Gen.43.℣.1. & cap.47.℣.4. & 13. cap.50.℣.9.10.11. Exo.4.℣ſu 10.
In voce paſsiua. נִכְבַּד glorificatus eſt, glorioſus ſeu grauis eſt factus. מַה־נִּכְבַּד
2.Sa.6.℣.20. Quam glorioſus fuit hodie rex Iſrael, qui reuelatus eſt hodie τί δεδόξασται נִכְבָּד
1.Sam.9.℣.6. Ecce nunc, vir Dei eſt in ciuitate hac, & eſt vir honorabilis ἔνδοξος. נִכְבַּדֵּי
Pro.8.℣.24. Quum nondum eſſent fontes honorabiles (ſeu graues) aquarum.
Exod.14.℣.18. Cognoſcent Aegyptij quod ego ſim Iehoua, in glorificari me &c. ἐνδοξαζομένου. בְּהִכָּבְדִי
הִכָּבֵד
2.Reg.14.℣.10. Glorificare & ſede in domo tua.i.hæc gloria tibi ſit ἐνδοξάσθητι. אִכָּבְדָה
Exo.14.℣.4. Indurabo cor Pharaonis ꝛc. & glorificabor in Pharaone ἐνδοξασθήσομαι. וְאִכָּבְדָה
Hagg.1.℣.8. Et gratum erit mihi in eo, & glorificabor, dicit Iehoua καὶ ἐνδοξασθήσομαι.
Ratione punctorꝝ legitur cum He paragog, & ratione literarꝝ abſqꝫ eo וְאֶכָּבֵד:
In II. Coniug. כִּבֵּד aggrauauit, glorificauit, honorificauit. Notandum quod
cor aggrauare eſt indurare & graue reddere, alias in bonam partem accipitur.
1.Sam.6.℣.6. Et quare aggrauabitis cor veſtrum, quemadmodum aggrauarunt Aegyptij. βαρύνετε. (δοξάζοντες. כִּבְּדוּ
מְכַבְּדַי
1.Sam.2.℣.30. Nam honorantes me honorabo, & ſpernentes me vilipendentur. מְכֻבָּד
Ieſ.58.℣.pen. Et vocabis ſabbathum deliciarum, ſancto Iehoua honoratum. כַּבֵּד
Nu.24.℣.12 Honorādo honorabo te.i.ſtatuerā te magnis munerib. grauare. τιμήσω. כַּבֵּד
Exo.20.℣.11. Honora patrem tuum & matrem tuam, vt prolongentur &c. τίμα. וַאֲכַבְּדָה
Pſ.86.℣.12. Et glorificabo nomen tuum. καὶ δοξάσω. וּתְכַבְּדֵנִי
Pſ.50.℣.15. Et inuoca me in die tribulationis &c. & tu glorificabis me. καὶ δοξάσεις με. יְכַבֵּד
Pſ.15.℣.4. Deſpectus eſt in oculis eius reprobus, ac timentes Dñi honorabit. δοξάσει.
In III. Coniugatione הִכְבִּיד aggrauauit, fecit eſſe graue. הִכְבִּיד
1.Reg.12. & 2.Par.10.℣.10. Pater tuus aggrauauit iugum noſtrum. ἐβάρυνε. הִכְבַּדְתִּי
Exo.10.℣.1. Ingredere ad Pharaonem, quia ego aggrauaui cor eius. ἐγὼ ἐβάρυνα. מַכְבִּיד
Hab.2.℣.6. Et aggrauans ſuper ſe lutum denſum. βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ. לְהַכְבִּיד
2.Par.25.℣.20. Ecce percuſsiſti Edom & extollet te cor tuū ad gloriandum. ἡ βαρεῖα. וְהַכְבֵּד
Exo.8.℣.15. Et vidit Pharao quod facta eſſet reſpiratio, & aggrauauit cor ſuū. καὶ ἐβαρύνθη. הַכְבֵּד
Ieſ.6.℣.10. Et aures eius aggraua. βαρέως ἤκουσαν.
Futurum huius Coniugationis non reperitur in Biblijs ſacris.

In IIII. Coniug. הִתְכַּבֵּד aggrauauit ſe gloria. Bis reperitur, vt
Nahum 3.℣.15. Aggraua te vt bruchus, aggraua te vt locuſta. βαρυνθήσῃ. הִתְכַּבֵּד
Pro.12.℣.9. Melior eſt deſpectus &c. præ gloriante ſe cui tamen deeſt panis. ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς. מִתְכַּבֵּד

Inde nomina.

כָּבוֹד Gloria, grauitas, honor, quicquid habet aliquid ponderis. Sæpiſsimè legitur.
Pſalm.24. verſu vltimo. Quis eſt iſte rex gloriæ? Iehoua Zebaoth ipſe eſt rex gloriæ. τῆς δόξης. הַכָּבוֹד
In reg. Pſ.29.℣.2. Afferte ipſi Iehoua gloriam nominis eius, adorate &c. δόξαν. כְּבוֹד
Cum affi. Pſ.16.℣.9. Lætatum eſt cor meum, & exultauit gloria mea. γλῶσσά μου. כְּבוֹדִי
Exod.33.℣.17. Et dixit: Fac me videre quæſo gloriam tuam. τὴν σεαυτοῦ δόξαν. כְּבֹדֶךָ
כֶּבֶד Grauitas, multitudo habens grauitatem ponderis. Legitur ſemel, vt
In reg. Ieſ.1.℣.4. Væ genti peccatrici, populo grauis iniquitatis. πλήρης ἁμαρτιῶν. כֶּבֶד
כֹּבֶד Grauitas, grauamen, Eſt nomen abſtractum, etſi aliquando in concreto reddatur,
Pro.27.℣.3. Grauis eſt lapis, & pondus eſt arena, at ira ſtulti grauior. βαρὺ λίθος. כֹּבֶד
In reg. Ieſ.21.℣.antep. A facie grauitatis belli .i. vehementis belli. διὰ τὸ πλῆθος. כֹּבֶד
כְּבוּדָּה Grauitas, grauamen. Legitur tantum ſemel in hac forma, vt
Iud.18.℣.21. Et pmiſerũt paruulos, & pecudes & grauamẽ .i. impedimentum. ἔνδοξον. הַכְּבוּדָּה
Secundum literas legitur הַכְּבוּדָּה & ſecundum dages הַכְּבֻדָּה:
כְּבֵדוּת Grauitas, grauedo, Et cum præpoſitione aduerbiaſcit. Semel legitur.
Exo.14.℣.25. Et abſtulit rotas curruum eius, & deduxit eos in grauedine. μετὰ βίας. בִּכְבֵדֻת
כָּבֵד Hepar, iecur à grauedine ſeu dignitate. Quando aſſit eſt adiectiuum grauis, tunc eſt participiale nomen quod inter verba primæ Coniugationis reputatur.
Exo.29.℣.13.& 22. Et reticulum ſuper epate vnà cum renibus tolles. τοῦ ἥπατος. הַכָּבֵד
Cum affi. Thren.2. in כ. Effuſum eſt ad terram iecur meum, ἡ δόξα μου. Legitur & כְּבֵדִי
Leuit. 3. ℣ſu. 4. 10. 15. cap. 4. ℣ſu 9. cap. 6. ℣ſu 27. cap. 8. ℣ſu 16. & 25. cap. 9. ℣. 10. & 19. Prouerb. 7. verſu .13.

כָּבָה

Extinctus eſt, leuiter deletus eſt, reſtinctus eſt, & propriè dicitur de igne, lucerna, aliaq́ materia ardente quæ extincta fumum emittit. Cognationem habet cum כָּפָה reflexit, deflexit ad reſtinguendum. Hinc ב in σ mutato eſt σβεννύω, σβέσω extinguo, extinguam.

In I. Con. כָּבָה deletus eſt, extinctus eſt. Verbum neutrum ſeu intranſitiuum.
Ieſaiæ 43. ℣ſu 17. Defecerunt (vel deleti ſunt) velut linum ita ſunt extincti. ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον. כָּבוּ
Leuit.6.℣.5. Et ignis qui ſuper ara eſt fouebitur in eo, non extinguet. οὐ σβεσθήσεται. תִכְבֶה
Ieſaiæ 34. ℣ſu 10. Nocte & die non extinguetur, perpetuo aſcendet fumus eius. οὐ σβεσθήσεται. תִּכְבֶּה
1. Sam. 3. ℣ſu 3. Et antequam lucerna Dei extingueretur Samuel iacebat. πρὶν ἢ ἐπισβεσθῆναι. יִכְבֶּה
2. Regum 22. ℣ſu 17. & 2. Paralip. 34. ℣ſu 23. Et incendetur ira mea contra locum iſtum & non extinguetur. καὶ οὐ σβεσθήσεται. תִכְבֶּה
Leuit. 6. ℣ſu 6. Ieſaiæ 66. ℣ſu vlt. Ierem. 7. ℣ſu 21. & cap. 17. ℣ſu vlt. Ezech. 21. ℣. 3. & 4. Prouerb. 26. ℣. 19. cap. 31. ℣. 15.

In II. Con. כִּבָּה extinxit, deleuit, reſtinxit, Conſtruitur cum Accuſatiuo.
2. Samuel. 14. ℣ſu .7 Et extinguent carbonem meum qui relictus eſt. καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά μου. וְכִבּוּ
Ieſ.1.℣.vlt. Et ardebunt ambo pariter, vt non ſit qui extinguat. ὁ σβέσων. מְכַבֶּה
Cantic. 8. ℣ſu 7. Aquæ multæ non poterunt extinguere amorem, & fluuij οὐ δυνήσεται σβέσαι. לְכַבּוֹת
2.Sa.21.℣.17. Non egredieris vlterius &c. ne extinguas lucernam Iſrael. καὶ οὐ μὴ σβέσῃς. תְכַבֶּה
2.Par.29.℣.7. Et extinxerunt lucernas, & incenſum non incenderunt. καὶ ἔσβεσαν. וַיְכַבּוּ
Legitur præterea Ezech. 4. ℣ſu 4. cap. 21. ℣ſu 12. & cap. 32. ℣ſu 7. Ieſaiæ 42. ℣. 3. Amos 5. ℣ſu 6.

כֶּבֶל Copula ferrea qua captiui coniunguntur & connectuntur, Vinculum, nexus, Latini quoqꝫ copulam aliquando pro vinculo accipiunt, vt Ouidius: Copula detrahitur canibus .i. vinculum colli. Plaut. in Epid. poſuit quoqꝫ copulas pro loris ad colligandum accommodatis, cum ait: Quæritant me, in manibus geſtant copulas. Cognationem habet cum כֶּלֶב .i. canis cui competunt lora & copulæ. Item cum כָּפַל duplicauit, nam vt lora ſint fortiora ſolent duplicari. Hinc latini acceperunt copula, & verbum copulo, as, are, Item copulatio, copulatiuus. Bis legitur hoc nomen, vt

Pſ.105.℣.18. Humiliauerunt copula pedes meos, in ferrꝫ venit anima eius. ἐν πέδαις. בַּכֶּבֶל

Et plur. in reg. Pſ.149.℣.8. Et honorabiles eius in copulis ferri. ἐν χειροπέδαις. בְּכַבְלֵי

כָּבוּל Nomen regionis lutoſæ & infertilis, à luto tenaci quod copulatur pedibus ambulantium in ea.

1.Reg.9.℣.13. Et vocauit eas (ciuitates) terram Cabul .i. lutoſam (vel arenoſam) ὅριον. כָּבוּל

Ioſ.19.℣.26. Beth Emec & Neiel, egrediturqꝫ in Cabul ad ſiniſtram. εἰς χαβώλ. כָּבוּל

כָּבַס Lauit demergendo aliquid abluendum in aquas ad albicandum, candidauit, lauit candidè, propriè ſignificat lauando candidare inſtar lanæ natiuæ. Cognationem habet cum כֶּבֶשׂ .i. agnus à lana natiua & alba, vnde Ieſ. 1. Si rubuerint peccata veſtra inſtar purpurę ſicut lana fient .i. albeſcent vt lana wie Baumwoll. Hinc κυβιστάω, κυβιστῶ mergo, nato in aquis, & germani ꝑ metatheſin literarꝫ dicunt waſchen.

In I. Coniug. כָּבַס lauit ſecundum artem fullonis. Ter inuenitur, vt כּוֹבֵס

Ieſ.7.℣.3. Egredere in occurſum Achas ꝛc. ad ſemitam campi fullonis. κνάφεως. כּוֹבֵס

2.Reg.18.℣.17. & Ieſ.36.℣.2. Quum ſtetiſſet in via agri fullonis. τοῦ κναφέως.

In II. Coniug. כִּבֵּס & כִּבֵּס lauit merſando in aquas. Sæpè legitur. כִּבֵּס

Gen.49.℣.11. Lauit in vino indumentum ſuum, & in ſanguine vuarum. πλυνεῖ. וְכִבֶּס

Leuit.15.℣.8.℣.11.13. Num.19.℣.7. Et lauabit veſtimenta ſua ſacerdos & abluet carnem καὶ πλυνεῖ. מְכַבְּסִים

Mal.3.℣.2. Quia ipſe eſt veluti ignis conflatoris, & vt ſapo fullonum. πλυνόντων. כַּבְּסֵנִי

Pſ.51.℣.4. Amplius laua me ab iniquitate mea, & à peccato munda me. πλυνεῖς με. תְּכַבֵּס

Leu.13.℣.pen. Et veſtimentũ aut ſtamen, ſiue ſubtegmẽ ꝛc. quæ laueris. ὃ πλυθήσεται. יְכַבֵּס

Cap.15.℣.5.6.7.11.13. Et cap.11.℣.25. Lauabit veſtes ſuas. πλυνεῖ.

In voce paſſiua. כֻּבַּס lotus eſt, ablutus eſt. Bis reperitur, vt (καὶ πλυθήσεται. וְכֻבַּס

Leuit.13.℣.pen. Et ſi receſſerit macula eius, & lauabit ſecundo, & tũc mundum erit. וְכֻבַּס

Et cap.15.℣.17. Et lauabitur in aquis, & immundum erit vſqꝫ ad veſperam. ἐκλύσεται.

In IIII. Coniug. paſſiua. הֻתְכַּבֵּס lotus eſt. Bis reperitur vſurpatum, vt

Leui.13.℣.4. à fine. Et ſi viderit ſacerdos maculã obſcuriorẽ redditã poſtꝗ lota eſt. μετὰ τὸ πλυθῆναι. הֻכַּבֵּס (μετὰ τὸ πλυθῆναι. הֻכַּבֵּס

Et ℣ſu 5. à fine. Et videbit ſacerdos, poſtꝗ lotũ fuerit, maculam ipſam ꝛc. p הֻתְכַּבֵּס: Vel eſt compoſitum ex coniugatione tertia paſſiua, & quarta actiua.

כּוֹבַע Galea, galerus, caſſis, pileus ferreus ad capitis munitionem inuentus. Idem quod קֹבַע: Hinc κεφή, κεφαλή, κεφάλαιον, κεφαλίς caput, Item κεβαλή & κέβλη caput. Item κύβη caput, & germanicum kop/kopff. περικεφαλαία .i. galea. Sexies legitur. וְכוֹבַע

Ezech.27.℣.10. Clypeum & galeam ſuſpenderunt in te, καὶ περικεφαλαίας. וְכוֹבַע

In reg. 1.Sam.17.℣.5. Et galea Chalybis erat ſuper capite eius. καὶ περικεφαλαία. Eſa. 59. ℣ſu 17. Et galea ſalutis in capite eius erat. וְכוֹבַע

In pauſ. Eze.38.℣.5. Perſi, Aethyopes ꝛc. qui galeam (gerunt) περικεφαλαίαις. בְּכוֹבָעִים

Et plur. Ier.46.℣.4. Et conſtituite voſipſos in galeis. Græci ἐν ταῖς περικεφαλαίαις. וְכוֹבָעִים

2.Par.26.℣.14. Et præparauit eis Vzias, omni exercitui clypeos, haſtas, galeas. καὶ (περικεφαλαίας.

כָּבַר Crebuit, percrebuit, increbuit, creber & copioſus fuit, multiplicatus eſt crebritate. Cognationem habet cum גָּבַר ſuperauit, præualuit, & cum אַבִּיר fortis, robuſtus. Hinc latini per metatheſin literarum acceperunt, creber, crebra, crebrum, crebreſco increbreſco, item hinc cribrum à crebris foraminibus.

In III. Coniug. הִכְבִּיר fecit crebro, & ſine accuſatiuo crebruit. Bis extat.

Iob 36.℣.antep. Dabit cibum crebreſcenti.i.numeroſæ proli.δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι. לְמַכְבִּיר
Et cap.35.℣.vlt.Abſq; ſcientia ſermones crebros faciet.βαρύνει. יַכְבִּיר

Inde nomina.

כַּבִּיר Creber,frequens,copioſus,denſus , continuus.
Iob 8.℣.2.Quamdiu loqueris hæc,& ſpiritus creber ſunt verba oris tui?πολύρημον. כַּבִּיר
In reg.Iob 36.℣.5.Ecce Deus eſt creber(auxilio)& non repudiabit,creber. δυνατός. כַּבִּיר
Et plural. Ieſa. 17. ℣. antepenultim. Velut ſonitus aquarum crebrarum commouebuntur. ὡς ὕδωρ ἠχήσει. כַּבִּירִים
Repit̃ præterea Ieſ.16.℣.14.& cap.28.℣.2.Iob 15.℣.10.cap.31.℣.25.cap.34.℣.17.& 24.

כְּבָר Crebro,frequenter,Iudæi exponũt nunc,iam & aliquãdo antea. Itẽ nomẽ fluuij.
Eccle.1.℣.10.Crebro fuit olim,quod fuit ante nos.ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις. כְּבָר
Et cap.2.℣.12.Quid eſt quod homo ſequat̃ regem, quodq; illud crebro faciat.ὅσα. כְּבָר
Et cap.3.℣.15.Illud quod fuit,crebro nunc eſt,& quod futurum eſt,crebro fuit.ἤδη ἐστί. כְּבָר
Ezech.1.℣.1.Et ego eram in medio captiuitatis ſecus fluuium Cebar.χοβάρ. כְּבָר

כְּבָרָה Cribrum, inſtrumentum crebris pertuſum foraminibus ad frumenta purganda ſiue ex ſetis equorum,ſiue ex alia materia confectum. Semel reperitur.
Amos 9.℣.10.Quemadmodum mouebitur in cribro,& non decidet. ἐν τῷ λικμῷ. בַּכְּבָרָה

כְּבִיר Tegumentũ ex ſetis & durioribus pilis aĩalium conſutũ,habens crebra foramina. Stragulũ vel ſtragula,genus veſtis, & ꝓ optorio lectorum in quo antiqui dormiebãt.
1. Samuel. 19. ℣. 13. & 16. Et ſtragulum caprorum poſuit capitalia eius , id eſt , pro ceruicali eius.ἧπαρ τῶν αἰγῶν. כְּבִיר

מַכְבֵּר Stragulum,ex ſetis contextum habens crebra foramina. 1. legitur.
2. Regum. 8. ℣. 15. Et factum eſt in craſtinum , vt acciperet ſtragulum & intingeret in aquam. μαχιβάρ. מַכְבֵּר

מִכְבָּר Crates,craticula in qua cibi torrentur,& vocatur ſic à multis ſeu crebris foraminibus inſtar cribri ſeu retis.Quidam exponunt cancellulos æreos. ἐσχάρα craticula.
Exo.27.℣.4.Et facies cratẽ,opus retis ænei,& facies ad rete qnatuor añulos. ἐσχάραν. מִכְבָּר
In reg.Exo.35.℣.16.Altare holocauſti & cratem æris quæ iuxta illud eſt ꝛc. וּמִכְבָּר
Legitur præterea tantum Exo.38.℣.4.5.& 30.cap.39.℣.39.

כִּבְרָה Miliare,iugerum arui,ſpaciũ terræ quãtũ confici poteſt poſt vnũ paſtũ. Ter extat.
Gen.35.℣.16.Et erat adhuc miliare(vel iugerum)terræ,vt venirent ad Ephrath. פִּבְרַת
Gen.48.℣.7.Cum adhuc eſſet iugerum arui ad veniendum Ephrat &c. כִּבְרַת
2.Reg.5.℣.19.Et dixit ei vade in pace, Et quum profectus eſſet ab eo iugerum arui. כִּבְרַת

כָּבַשׁ

Subegit, ſubiecit, ſubiugauit, ſubdidit, peſſundedit,redegit ſub ditionem ſeu dominium.Cognationem habet cum כָּפַשׁ deiecit, & cum כָּבַס lauit, nam fullones ſolent pelles excoriatas demergere & aquis ſubijcere vt purius lauentur. Hinc κυβιστάω, κυβιστέω mergo,demergo.

In I. Coniug. כָּבַשׁ ſubiecit,ſubegit,ſubdidit. Eſt verbum actiuum.
Zacha.9.℣.15.Iehoua Zebaoth proteget eos , vt comedant & ſubigant lapides fundæ. καταναλώσουσι. וְכָבְשׁוּ
Nehe.5.℣.5.Ecce nos ſubijcimus filios noſtros , & filias noſtras ſeruituti. καταδυναστεύομεν. כֹּבְשִׁים
Eſther 7.℣.8.Et dixit rex,Nunqd etiã ad ſubigendũ reginã(audebit Haman) βιάζῃ. לִכְבּוֹשׁ
Geneſ. 1. ℣. 4. à fine. Implete terram atq; ſubigite eam , & dominamini piſcibus ꝛc. κατακυριεύσατε. וְכִבְשֻׁהָ
Michæ.7.℣.pen.Subiget(.i.peſſundabit)iniquitates noſtras,& deijciet ꝛc. καταδύσει. יִכְבּוֹשׁ
Iere.34.℣.11.Et ſubegerunt eos in ſeruos & famulas. Ratione punctorum legitur in futuro primæ. Coniug. & ratione Iod inſerti eſt tertiæ Coniugationis. וַיִּכְבִּישׁוּם
Legitur præterea tantum Ieremiæ 34.℣.16.& 2.Paralip.28.℣.10.

In voce paſsiua נִכְבַּשׁ Subactus eſt,ſubiectus eſt.Legitur præteritum & præſens, & tantum in quinq; locis,vt
Num.32.℣.22.& 29.Et ſubacta fuerit terra coram Domino.κατακυριευθῇ ἡ γῆ. וְנִכְבְּשָׁה
Ioſ.18.℣.1.Quandoquidem terra ſubacta erat coram eis. ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν. וְנִכְבְּשָׁה
1.Par.22.℣.pen.Et ſubigetur terra ad faciem Domini.ὑπετάγη. וְנִכְבְּשָׁה
Nehe.5.℣.5.Et erunt ex filiabus noſtris ſubiectæ,καταδυναστευόμεναι. נִכְבָּשׁוֹת

In I I. Con, כִּבֵּשׁ ſubegit cōtinuè, ſubiecit aſsiduè. Semel reperiť. (κατεδυνάστευον. כִּבֵּשׁ
2.Sā.8.℣.11. Et ea ſanctificauit rex Dauid Dño ꝛc. ex oībꝰ gētibꝰ quas ſubegerat. ὧν

Inde nomen.

כֶּבֶשׁ Subſellium, ſcabellum quod ſubijcitur pedibus, & in quo ſedent ſubacti p̃lio. וְכֶבֶשׁ
2.Par.9.℣.18. Et ſex gradus throno erunt, & ſubſellium aureum.

כִּבְשָׁן Fornax calcaria, ſubacta terra, clibanus, propriè eſt fornax in qua coquunť lapides & vaſa teſtacea. Cōponiť ex כָּבָה extinctus eſt, & עָשַׁן fumauit, nam ignis extinctꝰ emittit fumū magnū aſcendentē ſurſū, & fornax calcaria ſemꝑ fumat. 4. legiť. הַכִּבְשָׁן
Exo.19.℣.18. Mons Sinai fumabat totus &c. & aſcendit fumus eius vt fumus clibani. Legitur præterea tantum Geneſ.19.℣.28. Exod.9.℣.8. & 10.

כבש Agnus, agnellus, idem quod כֶּשֶׂב Et propriè ſignificat fœtum ouis qui nondum egreſſus eſt annum. Cognationem habet cum כִּבֵּשׁ ſubegit, & כָּבַס lauit candidè, nam agni ſunt domabiles & facilè ſubigi poſſunt, quorum natiua lana plerunqꝫ eſt candida. Hinc per aphæreſin ouis, & Germanice per metatheſin literaꝝ, Schaf. הַכֶּבֶשׂ
Leuit.14.℣.12. Et accipiet ſacerdos agnū vnū, & offeret eum in hoſtiā. τὸν ἀμνὸν τ̃ ἕνα.
In regimin. Leuit.9.℣.3. Accipite hircum caprorum &c. & vitulum & agnum filiorum anni. ϗ ἀμνὸν. (ἀμνὸς. וְכֶבֶשׂ כְּבָשִׂים
Et plur. Exod.29.℣.38. Agnos filios anni facies (.i. offeres) iugiter per ſingulos dies. כְּבָשַׂי
Cum affi. Iob 31.℣.20. Et de vellere agnoꝝ meoꝝ calefaciet ſe. ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου.
Legitur p̃terea Exo.29.℣.39.40 & 41. Leu.4.℣.32. cap.9.℣.3. cap.12.℣.6. Leu.14.℣.10.

כִּבְשָׂה Agna, agnicula quæ annum non exceſsit, quæ expers eſt coitus. כִּבְשָׂה
2.Sam.12.℣.3. Et pauperi non erat quicquam præter agnam paruam. ἀλλ᾽ ἢ ἀμνὰς μία. הַכִּבְשָׂה
Et ℣.6. Et agniculam reddet quadruplo. ἀμνάδα ἀποτίσει. כִּבְשַׂת
In reg. ℣.4. Et abſtulit agniculam viri pauperis, & fecit .i. præparauit eam. τὴν ἀμνάδα. כְּבָשׂוֹת
Et plur. Gen.21.℣.29. Et dixit Abimælech &c. quid ſibi volunt 7 agnæ. ἑπτὰ ἀμνάδες. כְּבָשׂוֹת
Et ℣.30. Et dixit: Quia ſeptem agniculas accipies de manu mea. ἑπτὰ ἀμνάδας. כִּבְשׂת
In reg. Gen.21.℣.28. Et ſtatuit Abraham ſeptem agniculas ouium ſeorſum &c.

כַּבְשָׂה Agna, agnicula quæ vnius anni ſpacium nondum exceſsit, nec ad concubitum eſt admiſſa. Legitur tantum bis in hac punctorum forma, vt וְכַבְשָׂה
Leuit.14.℣.10. Et in die octauo accipiet ꝛc. & agnam vnam filiam anni ſui &c. וְכַבְשָׂה
Num.6.℣.14. Et adducet donarium ſuum Dño agnum &c. & agnam vnam filiā ꝛc. (ἀμνὸν ἐνιαύσιον.

כדד Rutilauit, canduit inſtar tędæ ardentis. Cognationem habet cum קָדַח accenſus eſt. Hinc candeo, & per aphæreſin tæda. Verbaliter non legitur hæc radix.

כִּידוֹד Candor ignis, ſcintilla, tæda, titio. Legitur tantum ſemel, vt (ὡς ἐσχάραι πυρός. כִּידוֹדֵי
In regim. plural. Iob 41.℣.22. E cuius ore lampades egrediuntur, ſcintillæ ignis &c.

כַּד Cadus, vrceus, vas teſtaceum quo hauritur aqua, & quo olim titiones ardentes ſeu lampades & tædæ geſtabantur. Eſt nomen communis generis. Hinc κάδος, κάδιος cadus, χύτρα olla incruſtata, χυτρεύς figulus, χυτραῖος teſtaceus. כַּד
Eccle.12.℣.6. Et frangetur cadus ad fontem, & collidetur rota apud puteum. ἡ ὑδρία. כַּד
In reg. 1. Reg.17.℣.14. Cadus farinæ non deficiet. ἡ ὑδρία τ̃ ἀλεύρου. כַּדֵּךְ
Cum affix. Gen.24.℣.14. Inclina quæſo cadum tuum vt bibam. τὴν ὑδρίαν σου. וְכַדִּים
Et plur. Iud.7.℣.16. Et cados vacuos & lampades in medio cadorum. ϗ ὑδρίας κενάς.
Legiť præterea Iud.7.℣.19. & 20. & 1. Reg.17.℣.12. & 17. & cap.18.℣.34. & Gen.24.

כַּדְכֹּד Gagates, lapis precioſus qui ignem candentem alit in laternis ſolo oleo extinguibilem. Hinc γαγάτης gagates. Inuenitur tantum bis in Biblijs ſacris, vt כַּדְכֹּד
Ieſ.54.℣.12. Et ponam feneſtras tuas gagaten, & portas tuas in lapides. ἴασπιν. וְכַדְכֹּד
Ezech.27.℣.16. Et byſſū, & coralia, & gagaten dabit in negociationibus tuis. ϗ χόρ.

כִּידוֹר Cidaris, quæ capiti circumligatur in modum globi, qua olim vtebantur reges. Radix inuſitata eſt כָּדַר quæ cognationem habet cum כָּתַר .i. circumcinxit, coronauit. Hinc κίδαρις cidaris, capitis tegmentum, quod in modū trochi caput ambiebat circumuoluendo. Legitur tantum ſemel, vt (πίπτων. לַכִּידוֹר
Iob 15.℣.24. Terrebunt eum ꝛc. & anguſtia vallabit eū vt regē incumbētem cidari.

Trochus

כִּדּוּר Trochus à rotunditate,habet enim formam inſtar globuli ſeu pilæ. Bis legitur.
Ieſ.29.℣.3.Et caſtrametabor.i. circumuallabo inſtar trochi contra te. כַּדּוּר
Ieſ.22.℣.18.Circumligando circumligabit te faſcia veluti trochum ad terrā ſpacioſā. כַּדּוּר

כֹּה Sic,ita,Eſt aduerbium ſimilitudinis , & affirmationis. Cognationem habet cum כֵּן ſic,quod ſemper eſt affirmandi. Hinc germani ſuperiores dicunt co, ſo/pro Ja.
Gen.15.℣.5.Numera ſtellas,ſi poteris eas numerare &c. ſic erit ſemen tuum. οὕτως. כֹּה
Ier 2.℣.5.Sic dicit Iehoua,quid inuenerunt patres tui in me? τὰ δὲ λέγει κύριος. כֹּה
Gen.22.℣.5.At ego & puer ibimus vſqꝫ ſic .i. illuc vſqꝫ. ἕως ὧδε. עַד־כֹּה
Exo.2.℣.12.Et circumſpexit ſic & ſic .i. quaquauerſum circumſpexit. ὧδε ϗ ὧδε. כֹּה־וָכֹה

כָּהָה Caligauit,obſcurus fuit,caliginoſus fuit,ſemper ferè ad corpus refert̃. Cognationē arctiſsimam habet cum כָּאָה obſcuratus eſt,quod ferè ad animum refertur , Item affinitate alludit ad כָּוָה aduſtus eſt, nam omne aduſtum contrahit ſibi colorē nigriorem.Hinc κυάνεος ſubniger,obſcurus.Itē χόομαι caliginoſo oculo tāqꝫ iratꝰ aſpicio.

In I. Coniugatione כָּהָה caligauit,obſcurus fuit. Quinquies legitur.
Deut. 34.℣.7.Et Moſe 120, annos natus erat cum moreretur , non caligarat oculus eius. ἠμαυρώθησαν. כָּהֲתָה
Zach.11.℣.vlt.Et oculus eius dexter caligando caligabit. ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθή-(σεται. כָּהֹה
Ieſ.42.℣.4.Nō caligabit(.i.extinguet̃)neqꝫ p̄ceps curret &c. יִכְהֶה
Gen.27.℣.1.Et factum eſt,cum ſenuiſſet Iſhac & caligaſſēt oculi eiꝰ. ϗ ἠμβλυώθησαν. וַתִּכְהֶיןָ
Iob 17.℣.7.Et caligauit præ indignatione oculus meus. ἐτάκησαν. וַתֵּכַהּ

In II. Con. כִּהָה caligauit vehementer & aſsiduè. Bis legitur. (τοὺς.
1.Sam.3.℣.13.Et nō caligauit in eos.i. nō aſpexit eos oculo iracundo. οὐκ ἐνουθέτει αὐ- כִּהָה
Ezech.21.℣.12.Et caligabit ōns ſpiritus.i.triſtis & obſcurus erit. ϗ ἐκψύξει πᾶσα σάρξ. וְכִהֲתָה

Inde nomen.

כֵּהָה Obſcura,caliginoſa,& ſubſtantiue exponitur in abſtracto pro caligine.
Ieſ.42.℣.3.Et linum caligans(.i.caliginoſè ſcintillans)non extinguet. καπνιζόμενον. כֵּהָה
Nahum.3.℣.vlt.Non eſt caligo ad contritionem tuam.i.nemo condolet. ἴασις. כֵּהָה
Et plur.Leuit.13.℣.39.Et ecce in cute carnis eorum maculæ caliginoſæ. αὐγάζοντα. כֵּהוֹת
Et legitur tantum Ieſ.61.℣.3.& 1.Sam.3.℣.2.Leuit.13.℣.6.21.26.28.& 53.

כָּהַן Functus eſt ſacerdotio,adminiſtrauit in ſacris,miniſter fuit, miniſtrauit. Cognationem habet cum כּוּן parauit,ſtabiliuit,nam ſacerdotium eſt miniſterium à Deo inſtitutum & ſtabilitum. Hinc κονέω, διακονέω adminiſtro in ſacris, διάκονος diaconus, miniſter,ſacerdos, διακονία miniſterium, κονήτης miniſter.

In II.Coniug. כִּהֵן functus eſt ſacerdotio,adminiſtrauit, eſt verbum neutrum , & cum accuſatiuo ſeu affixo fit tranſitiuum,vt
1.Par.5.℣.6.à fine.Et Iohanan genuit Azariā,hic functus eſt ſacerdotio. ὁ ἱεράτευσας. כִּהֵן
Exo.40.℣.13.Et ſāctificabis eū,vt miniſtret mihi.i.fūgat̃ ſacerdotio. ϗ ἱερατεύσει μοι. וְכִהֵן
Et cap.28.℣.antep.Et ſāctificabis eos,& fungent̃ ſacerdotio mihi. ἵνα ἱερατεύωσί μοι. וְכִהֲנוּ
Itē ca.29.℣.1.Et hoc facies eis ad cōſecrādū eos,vt mihi ſacerdotio fūgāt. ὥστε ἱερατεύειν לְכַהֵן
Oſeæ 4.℣.6.Quia tu ſcientiā repuliſti, repudiaui te ne ſacerdotio mihi fūgaris. μὴ ἱε- מִכַּהֵן
Exo.28.℣.4.Vt cōſecres eū ad faciēdū eū miniſtrꝫ mihi. εἰς τὸ ἱερατεύειν. (ρατεύειν. לְכַהֲנוֹ
Ieſ.61.℣.pen.Tanqꝫ ſponſum ſacerdotali more ornabit magnificentia. κατεκόμισε. יְכַהֵן
Numer. 3. ℣. 4.Et functus eſt ſacerdotio Eleezar & Ithamar in conſpectu Aharonis. ϗ ἱεράτευσαν. וַיְכַהֵן
Deut.10.℣.6.Et functus eſt ſacerdotio Eleazar filius eius pro eo. ϗ ἱεράτευσεν. וַיְכַהֵן
1.Par.24.℣.2.Nec habuerunt liberos,& functi ſunt ſacerdotio Eleazar & Ithamar. וַיְכַהֲנוּ

Inde nomina.

כֹּהֵן Sacerdos,miniſter Eccleſiæ,adminiſtrator in ſacris officijs,presbyter, diaconus.
Pſ.110.℣.4.Tu es ſacerdos in æternum ſecundū ordinē Melchizedek. ἱερεὺς. כֹּהֵן
In reg.Exo.3.℣.1.Et Moſe paſcebat oues Iethro ſoceri ſui ſacerdotis Midian. ἱερέως. כֹּהֵן
Et plur.1.Sam.1.℣.3.Haphni & Phinehas erant ſacerdotes ipſi Iehoua. ἱερεῖς. כֹּהֲנִים
Cum affix.Pſ.132.℣.9.Sacerdotes tui induent iuſticiā, & pij eius ouabunt. οἱ ἱερεῖς σου. כֹּהֲנֶיךָ

Ier.32.℣.32.Reges eoꝝ,pricipes eoꝝ,ſacerdotes eoꝝ & Prophetę eoꝝ.οἱ ἱερεῖς αὐτῶν. כֹּהֲנֵיהֶם

כְּהֻנָּה Sacerdotium,miniſteriũ,adminiſtratio. Item pro ſacerdotis ꝓuentu & reditib9.

Num.16.℣.10.Et quæretis(vel affectabitis)etiam ſacerdotium.ἱερατεύειν. כְּהֻנָּה

Cum affix. leui. Numer. 3.℣.10. Et filios eius præficies,vt cuſtodiant ſacerdotium ſuum.ἱερατείαν αὐτῶν. (ἱερατείας ὑμῶν. כְּהֻנָּתָם

Cum affix.gra.Num.18.℣.1.Tu & filij tui tecũ portabitis iniquitatem ſacerdotij vrĩ. כְּהֻנַּתְכֶם

In reg.Num.25.℣.13.Et erit ei fœdus ſacerdotij æternitatis.ἱερατείας αἰωνίας. כְּהֻנַּת

Et plur.1.Sã.2.℣.vlt.Contrahe me quæſo ad vnũ ſacerdotioꝝ ad edẽdũ ⁊c.ἱερατειῶν. הַכְּהֻנּוֹת

כָּוָה Aduſsit,combuſsit,incendit,& proprie dicitur de aduſtiōe carnis viuæ. Cognationem habet cum verbis כָּאָה obſcuratus eſt,& כָּהָה caligauit, nam aduſtio carnis viuæ contrahit ſibi obſcuriorem & caliginoſam cutem. Hinc καίω, quod in futuro καύσω.i. comburam facit à themate antiquo καύω, quod ſuam originem ab Ebræa radice habet,item κήω & κάω calefacio, καίομαι ardeo,κατακαύω comburo, ἀνακαίω incendo, καῦσος febris cum maximo ardore & paroxiſmo, καῦμα cauma, ardor, καύσιον æſtus, febris æſtuans &c.

In I. Coniug.paſsiua נִכְוָה aduſtus eſt,combuſtus eſt. Bis legitur. תִכָּוֶה

Ieſa.43.℣.2.Si tranſieris per ignem non adureris.Græci. οὐ μὴ κατακαυθῇς. תִּכָּוֶינָה

Prouer.6.℣.28.Et pedes eius non adurentur. Græci τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει.

Inde nomina.

כִּי Aduſtio,cauterium. In hac ſignificatione legitur tantum ſemel,vt כִּי

Ieſa.3.℣.antep.Et pro faſcia erit cinctura ſacci,aduſtio pro venuſtate.

כְּוִיָּה Aduſtio,cauterium. Inuenitur tantum in vno loco vſurpatum,vt כְּוִיָּה

Exod.21.℣.25.Aduſtio pro aduſtione.Sept. κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος.

מִכְוָה Aduſtio quæ carni viuæ inuritur,ambuſtio.Reperitur quater,vt הַמִּכְוָה

Leu.13.℣.24.Etſi viuum illud aduſtionis habuerit maculã candicantẽ. κατακαύματος. בַמִּכְוָה

Et ℣.25.Lepra eſt ipſa aduſtione efloreſcens.ἐν τῷ κατακαύματι. הַמִּכְוָה

Et ℣.28.Tumor eſt aduſtionis, & mũdã ꝓnunciabit eũ ſacerdos. κατακαύματός ἐστι. מִכְוַת

In reg.Leuit.13.℣.24.Caro aliqua in cuius cute fuerit aduſtio ignis.κατάκαυμα.

כּוֹחַ Virtus corporis,vis,potentia,vigor,vide radicem כָּחַח:

כּוּל Continuit,totum comprehendit,ſuſtinuit,cepit continendo, ſuſtentauit per omnia. Cognationem habet cum כָּלַל conſummauit, & כָּלָה conſummatus eſt. Item cum יָכֹל potuit,quæ omnia aliquid continere ſignificant.

In I. Coniug. כָּל continuit,ſuſtinuit. Semel reperitur. וְכָל

Ieſ.40.℣.12.Et cœlos palmo dimenſus eſt,& continuit tribus digitis puluerẽ.καὶ πάσῃ.

In III. Con. הֵכִיל continuit, cepit, comprehendit.Prætm̃ & præſens non extãt. לְהָכִיל

Amos 7.℣.10.Non poterit tellus continere omnia verba eius. ὑπενεγκεῖν. הָכִיל

Ier.6.℣.11.Indignatione Dei repletus ſum,defatigatus ſum continendo.συνετέλεσα.

1.Regum 8.℣. antepenult. Nam ara ænea &c. minor erat quam vt poſſet continere holocauſta. οὐ μὴ δύνασθαι. מֵהָכִיל יָכִיל

1.Reg.7.℣.26.Duo millia batthorum continebit(.i. capiet mare fuſile) יָכִילוּ

Ier.10.℣.10.Et non continebunt(.i.ſuſtinebunt)gentes indignationem illius. (αὐτῇ. יָכִלוּ

Ioel 2.℣.11.Magnus eſt dies Dñi,& terribilis valde, & qs ſuſtinebit eũ. τίς ἔσται ἱκανὸς

Item 1.Reg.7.℣.38.& 2.Par.4.℣.5.cap.7.℣.7.Ier.2.℣.13.Ezec.21.℣.25.& cap23.℣.32.

In II.Con. quadrata. כִּלְכֵּל continuit,ſuſtentauit. Sæpè inuenitur. כִּלְכֵּל

2 Sam.19.℣.31.Et ipſe ſuſtinuit regem in ſeſsione ſua.i.aluit regem. מְכַלְכֵּל

Mal.3.℣.2.Et quis ſuſtinet diem aduentus eius,& quis erit ſtans? ὑπομενεῖ. לְכַלְכֵּל

1.Reg.4.℣.7.Et ſuſtentauerũt regẽ ⁊c.per menſẽ vnus erat ad ſuſtentandũ.χορηγεῖν. אֲכַלְכֵּל

Gen.50.℣.21.Ego ſuſtentabo vos & pueros veſtros,& conſolatus eſt eos.διαθρέψω. יְכַלְכְּלֶךָ

Pſ.55.℣.antep.Conijce in Dominum curam tuam, & ipſe ſuſtentabit te. διαθρέψει. יְכַלְכְּלוּךָ

1.Reg.8.℣.27.&2.Par.6.℣.17.Cœli cœloꝝ nõ ſuſtentabũt.i.capiẽt te.οὐκ ἀρκέσουσί σοι.

Præterea Gen.45.℣.11.& cap.47.℣.12.Ruth 4.℣.15.Pro.18.℣.14.Zach.11.℣.pen.

In voce paſsiua. כֻּלְכַּל ſuſtentatus eſt,cibatus eſt. Semel reperitur. וְכֻלְכְּלוּ

1.Reg.20.℣.27.Et filij Iſrael recenſiti ſunt,& ſuſtentati(cibo ſumpto)καὶ παρεγένοντο.

Perfecit

כּוּן Perfecit, confecit, parauit firmiter, p̃parauit, ſtabiliuit, firmauit. Cognationem habet cum כַּנַּן conſtituit baſim firmam. Hinc γίνομαι γίγνομαι fio, perficior, γίνω, γεννάω gigno, genero, conficio, γεννάομαι naſcor, perficio, generor, ἱκανόω idoneum facio.

In I. Con. כַּן præparauit, generauit, perfecit. Semel legitur, vt
Iob 31.℣.15. An nō in vētre factor meꝰ fecit eū, & parauit eū in vtero vno. γεγόνασιν. וַיְכוּנֶנּוּ
Eſt diuerſa lectio, nam ratione dages legendum eſt וַיְכֻנֶנּוּ in eadem ſignificatione.

In voce paſsiua. נָכוֹן paratus eſt, perfectus eſt, firmatus eſt.
Pro.19.℣.vlt. Parata ſunt illuſoribus iudicia, vibices tergo ſtultoꝝ. ἑτοιμάζονται. נָכוֹנוּ
1.Reg.2.℣.vlt. Et regnum comparatum (.i. confirmatum) eſt in manu Salomonis. נָכוֹנָה
Pſ.51.℣.12. Cor mundū crea mihi Deꝰ, & ſpiritū ꝑfectū (ſeu firmū) innoua ꝛc. εὐθὲς. נָכוֹן
Pſ.5.℣.9. Quia non eſt in ore eorum perfectum .i. rectum ſeu firmum. ἀλήθεια. נְכוֹנָה
Exech.38.℣.7. Eſto paratus (ad bellū) & appara tibi, tu & oēs cœtus tuus. ἑτοίμασον. הִכּוֹן
Pſ.93.℣.1. Etiam apparabitur (firmiter) terra, vt non moueatur. ἐστερέωσε. תִּכּוֹן
Pro.25.℣.5. Aufer impium ante regē, & parabit̃ ꝑ iuſticiā thronus eius. καὶ κατορθώσει. וְיִכּוֹן
Pro.16.℣.3. Volue ad Dominnm opera tua, & præparabuntur cogitationes tuæ. וְיִכֹּנוּ
Legitur præterea Ieſ.2.℣.2. Exo.19.℣.11. & 15. Amos 4.℣.12. Pſ.89.℣.37. Pſ.141.℣.2.

In II. Coniug. כּוֹנֵן parauit firmiter, perfecit, confirmauit.
Pſ.40.℣.3. Et ſtatuit ſuper petram pedes meos, firmauit greſſus meos. κατεύθυνε. כּוֹנֵן
Pſ.8.℣.4. Opus digitoꝝ tuoꝝ, lunam & ſtellas quæ paraſti (firmiter) ἐθεμελίωσας. כּוֹנַנְתָּה
Iob 8.℣.8. Et præpara(te) ad inueſtigationem patrum tuorum. ἐξιχνίασον. וְכוֹנֵן
Pſ.90.℣.vlt. Et opus manuum tuarum perfice (vel confirma) ſuper nos. κατεύθυνον. כּוֹנְנָה
Pſ.7.℣.10. Et perficies (vel confirmabis) iuſtum, explorator cordium. κατευθυνεῖς. וּתְכוֹנֵן
Et ℣.13. Arcum ſuum tetendit, & parauit (ſeu confirmauit) illum. ἡτοίμασεν. וַיְכוֹנְנֶהָ
Legitur quoqꝫ Pſ.11.℣.2. & Pſ.99.℣.4. Pſ.107.℣.36. Pſ.119. in Iod. 2.Sam.7.℣.24. &c.

In voce paſsiua. כּוֹנַן paratus eſt, confectus eſt, firmatus eſt. Bis legitur.
Pſ.37.℣.24. A Domino inceſſus viri præparati (vel directi) ſunt. κατευθύνεται. כּוֹנָנוּ
Ezech.28.℣.13. In die quo tu creabaris præparata .i. confecta ſunt iſta omnia. כּוֹנָנוּ

In III. Coniug. הֵכִין præparauit, perfecit. Crebro vſurpatur.
Pſ.78.℣.8. Generatio quæ non præparauit cor ſuum, & non fidelis fuit. κατευθύνεται. הֵכִין
Pſ.74.℣.16. Tu paraſti (vel perfeciſti) lumen & ſolem. σὺ κατηρτίσω. הֲכִינוֹתָ
Pſ.147.℣.8. Qui operit cœlos nubibus, qui præparat terræ pluuiam. ἑτοιμάζοντι. הַמֵּכִין
Pro.21.℣.vlt. Equus paratur ad diem prælij, at Domini eſt ſalus. ἑτοιμάζεται. מוּכָן
Ioſ.3.℣.vlt. Et ſteterunt ſacerdotes &c. in ſicco in medio Iordane præparare. הָכֵן
Et cap.4.℣.3. A ſtatione pedum ſacerdotum præparando. ἑτοίμους. הָכִין
Pro.8.℣.27. Cum ipſe pararet (vel confirmaret) cœlos, ibi eram. ἡνίκα ἡτοίμαζε. בַּהֲכִינוֹ
Pſ.119. in Pe. Greſſus meos præpara in eloquiū tuum, & ne dominet̃ ꝛc. κατεύθυνον. הָכֵן
Pſalm.89.℣.5. Vſqꝫ in ſeculum parabo ſemen tuum, & ædificabo ad generationem &c. ἑτοιμάσω. אָכִין
Et ℣.3. Seculum pietate ædificabitur, in cœlis ipſis fidem tuam parabis. ἑτοιμασθήσεται. תָּכִן
Pſ.78.℣.20. Nunquid panem poterit dare, an parabit carnem populo? ἢ ἑτοιμάσαι. יָכִין
2.Par.17.℣.5. Et parauit (vel confirmauit) Dn̄s regnum per manum eius. καὶ κατεύθυνε. וַיָּכֶן
Pſ.65.℣.10. Parabis frumentū illoꝝ, quādoqdē ſic parabis eam. ἡτοίμασας, ἡ ἑτοιμασία. תְּכִינֶהָ
Legitur etiam Pſ.7.℣.14. Pſ.10.℣.17. Pſ.57.℣.7. Pro.6.℣.8. Ieſ.9.℣.7. cap.14.℣.22.

In voce paſsiua. הוּכַן præparatus eſt, firmatus eſt. Legit̃ tant̃ in forma præteriti.
Zach.5.℣.vlt. Et præparabitur atqꝫ collocabitur ibi ſuper baſi ſua. ἑτοιμάσαι. וְהוּכַן
Ieſ.16.℣.5. Et præparabitur in beneficentia ſolium, ſedebitqꝫ ſuper eo. καὶ διορθωθήσεται. וְהוּכַן
Ieſ.30.℣.vlt. Atqꝫ illud pro rege paratum eſt, profundum fecit. ἡτοιμάσθη. הוּכָן

In IIII. Con. הִתְכּוֹנֵן & הִתְכּוֹנַן parauit ſe, firmatus eſt. Ter legitur, vt
Pro.24.℣.3. Per ſapientiā ædificabitur ciuitas, & in intelligentia firmabit̃. ἀνορθοῦται. יִתְכּוֹנָן
Num.21.℣.26. Aedificabitur & parabitur ciuitas Sihon. pro וְהִתְכּוֹנֵן: κατασκευασθῇ. וְתִכּוֹנֵן
Ieſ.54.℣.14. In iuſticia præparaberis, eſto procul à conuitio. οἰκοδομηθήσῃ. תִּכּוֹנָנִי

Inde nomina.

כֵּן Rectus, paratus, perfectus, & ſubſtantiuè apparitio. Item aduerbialiter ſic, ita ꝛc.
Num.27.℣.7. Paratum (.i. rectum, nihil imparati) filiæ Zilaphad loquuntur. ὀρθῶς. כֵּן
1.Reg.7.℣.31. Et os eius rotundum, opus apparitionis erit. ποίημα. מַעֲשֵׂה כֵן

2.Reg.7.℣.9.Non paratum(.i.rectum) nos faciemus hodie.οὕτω. לֹא־כֵן
Ier.8.℣.6.Attendi & auſcultaui,non loquebantur rectum,nemo erat ꝛc.οὐχ οὕτω. לוֹא־כֵן
Et plur.Gen 42.℣.11.Recti(ſeu veraces ſumus)& non ſunt ſerui tui ꝛc.εἰρηνικοί. כֵּנִים
Reperitur & ſæpius in eodem capite,vt ℣.19.31.33.& 34.
Aduerbialiter.Pſ.1.℣.4.Non ſic impij,ſed tanq̃ gluma quā diſpellit ventus.οὐχ οὕτως. כֵּן
Gen.1.℣.7.Vt diſtinguat inter aquas ꝛc.& factum eſt ita.καὶ ἐγένετο οὕτως. כֵּן
Ieſ.53.℣.4.Certè ægritudines noſtras ipſe portauit, & dolores noſtros ꝛc. אָכֵן
Pſ.73.℣.6.Ad ſic (.i. propterea)onerauit eos ſuperbia,operuit poſitio iniuriæ &c. לָכֵן
Eccle.8.℣.10.Et in hunc modum(.i.ſic)vidi impios ſepultos,atq; venerunt ꝛc. וּבְכֵן
Pſ.42.℣.7.Propterea memor ero tui de terra Iordanis.διὰ τοῦτο. עַל־כֵּן

מָכוֹן Baſis parata firmiſsimè,præparatio,habitaculum habens firmam baſim.
Exod.15.℣.17.Introduxiſti eos &c. ad habitaculum (quod paratum eſt) ſeſsioni tuæ. εἰς ἕτοιμον. מָכוֹן
Cum affi.Ieſ.18.℣.4.Quieſcam & videbo in habitatione mea.τῇ ἐμῇ πόλει. בִּמְכוֹנִי
In reg.Pſ.89.℣.15.Iuſticia & iudicium eſt præparatio ſolij tui.ἑτοιμασία τοῦ θρόνου. מְכוֹן
Et plur.cum.affi.Pſ.104.℣.5.Fundauit terram ſuper baſes ſuas. ἀσφάλειαν αὐτῆς. מְכוֹנֶיהָ

מְכוֹנָה Baſis firma,Scribitur aliquando ſchurek pro holem cognationis gratia.
1.Reg.7.℣.27 Quatuor cubitorum erit longitudo baſis vnius.μεχωνὼθ. הַמְּכוֹנָה
Cum aff.Zach.5.℣.vlt.Atq; collocabitur ibi ſuper baſi ſua.ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν. מְכֻנָתָהּ
Et plur.1.Reg.7.℣.27.Et fecit baſes(.i.machinas)decem æneas.μεχωνὼθ. הַמְּכֹנוֹת
Cum affi.Eſræ 3.℣.3.Et parauerũt (vel firmarũt)altare illud ſuꝑ baſes ſuas. ἑτοιμασίαν. מְכוֹנֹתָיו

תְּכוּנָה Baſis,ſedes firma,ſolium quod paratum eſt in baſi firma.
Cum affi.Iob 23.℣.3.Quis det vt veniam ad ſolium eius. εἰς τέλος. תְּכוּנָתוֹ

יָכִין Iachin,ſic appellatur columna dextra in templo Ieroſolymitano à baſi firma.
1 Reg.7.℣.21.& 2.Par.3.vlt,vlt.Et vocauit nomen eius Iachin. ἰαχοὺμ. יָכִין

כַּוָּן Placenta,quæ à Iudæorum vxoribus idololatricis parabatur machinæ cœlorꝝ aduſtulando & ad ignem fouendo.Cognationem habet cum כָּוָה induſsit,Legitur tantum pluraliter bis, vt
Ier.7.℣.18.Et vxores ſubigentes maſſam ad faciendum placentas. χαυῶνας. כַּוָּנִים
Cap.44.℣.19.Nunquid abſq; maritis fecimus ei placentas. χαυῶνας. כַּוָּנִים

כִּיּוּן Kijun,nomen idoli cui parabantur & immolabantur placentæ,vel à firma baſi quā tribuebant cultores eius. Vſurpatur tantum ſemel in ſacris Biblijs. Cognationem habet cum כּוּן parauit firmè.
Amos 5.℣.vlt.Et tuliſtis Succoth regẽ veſtrꝝ,et Kijun imaginũ veſtrarꝝ,καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν vel, & portaſtis tabernaculũ regis veſtri,& placentam imaginũ veſtrarꝝ. כִּיּוּן

כּוֹס Calix habens opculum , Phiala rotunda in modũ roſæ germinantis ſeu lilij repãdi. Cognationem habet cum כָּסָה operuit, Eſt nomen gen.fœm. & ſæpe etiam accipitur ꝑ cruce & calamitate ,iuxta illud dictum Chriſti, Poteſtis bibere calicẽ meum?
Thren.4.℣.pen.Nam ad te quoq; veniet calix,bibes & nuda eris. τὸ ποτήριον. כּוֹס
Pſ.75.℣.9.Quia calix in manu Domini,& vinum quod meraciſsimũ eſt.ποτήριον. כּוֹס
1.Reg.7.℣.26.&.2.Par.4.℣.5.Et labium eius vt opus labij crateris , germinans roſa. ὡς χεῖλος ποτήριον. כּוֹס
In reg.Pſ.116.℣.13.Calicẽ ſalutis accipiã,& nomẽ Dñi inuocabo. ποτήριον. כּוֹס
Cum affi.Pſ.23.℣.5.Impinguaſti oleo caput meum,calix meꝰ irriguus eſt. ποτήριόν σου. כּוֹסִי
Et plur.Ier.35.℣.5.Et dedi coram filijs ꝛc.ſcyphos plenos vino & calices.καὶ ποτήρια. וְכֹסוֹת
Reperitur quoq; Gen.40.℣.11.13.& 21.Ieſ.51.℣.17.& 22.Ier.25.℣.15.17.& 28.&c.
Eſt quoq; nomen auis immundæ quæ vocatur bubo aut nycticorax.3.legitur.
Leuit.11.℣.17.& Deut.14.℣.16.Et bubonem,& mergulum & noctuam.νυκτικόρακα. הַכּוֹס
In reg.Pſ.102.℣.2. Similis fui onocrotalo deſerti,vt bubo ſolitudinum.νυκτικόραξ. כְּכוֹס

כּוּר Fornax exciſa in terrã,item focus habens ſimilitudinem foueæ exciſæ, in quo probatur aurum, argentum & alia metalla , vel in quo funduntur vaſa ænea. Cognationem habet cum כָּרָה fodit,effodit,item cum גּוּר habitauit, nam ad fornacem obambulant homines calefaciendi gratia.

Ezech.22.ꝟ.18. Et ferrum ac plumbum in medio fornacis. ἐν χωνείᾳ. כּוּר
Prou.17.ꝟ.3.& cap.27.ꝟ.21. Vt excoctio argentum, & fornax aurum. ἐν καμίνῳ. וְכוּר
In reg. Deut.4.ꝟ.20. At vos tulit Iehoua, & eduxit de fornace ferri &c. ἐκ τῆς καμίνου. מִכּוּר
Ieſ.48.ꝟ.10. Elegi te (probatum) in fornace afflictionis. ἐκ καμίνου πτωχείας. בְּכוּר
Legitur præterea tantum Ier.11.ꝟ.4. Ezech.22.ꝟ.20.& 22. Item 1.Reg.8.ꝟ.51.

מְכוּרָה Focus vbi quis potiſsime verſatur, & figuratè accipitur pro colonia vel natali ſolo, i. loco vnde aliquis eſt exciſus vel oriundus. Hinc χωρέω habito, cedo, χῶρα regio, χώριον locus. Ter legitur in ſacris Biblijs, vt
Cum affi. Ezech.29.ꝟ.14. Et reducam eos &c. ad terram coloniæ eorum. ὅθεν ἐλάφθησαν. מְכוּרָתָם
Et plur. cum affi. Ezech.16.ꝟ.3. Coloniæ tuæ & natiuitates tuæ de terra Chananæi. מְכֹרֹתַיִךְ
ἡ ῥίζα σου.
(τῇ ἰδίᾳ σου.
Et cap.21.ꝟ. antep. In terra coloniarum (ſiue venarum) tuarum iudicabo te. ἐν τῇ γῇ מְכֻרוֹתַיִךְ

כֹּר Corus, nomen menſuræ aridorum. De hoc vide radicem כָּרַר :

כּוּשׁ Chus proprium nomen filij Cham, & ab eo terra quam inhabitauit vocata eſt Chus, i. Aethiopia. Sæpè inuenitur in Biblijs ſacris, vt
Gen.10.ꝟ.6. Et filij Cham fuerunt Chus & Mizraim, & Puth & Chanaan. χοῦς. כּוּשׁ
Iob 28.ꝟ.19. Non æquabitur illi topazius Aethiopiæ. τοπάζιον αἰθιοπίας. כּוּשׁ
Pſ.7.ꝟ.1. Ignorantia Dauidis quam cecinit &c. propter verba Chus, i. Aethiopis. χουσί. כּוּשׁ

כּוּשִׁי Aethiops, nomen gentile ſeu patronimicum generis maſculini, ſæpè vſurpatur.
Ier.13.ꝟ.5. à fine. Num mutabit Aethiops pellem ſuam, & pardus maculas? αἰθίοψ. כּוּשִׁי
Et cap.38.ꝟ.7.10.& 12. Quumque audiuiſſet AbedMelech Aethiops. ὁ αἰθίοψ. הַכּוּשִׁי
Et plu. Amos 6.ꝟ.7. An nõ ſicut filij Aethiopũ eſtis mihi ô filij Iſraël? ὡς υἱοὶ αἰθιόπων. כֻּשִׁיִּים
Dan.11.ꝟ. antep. Lybies & Aethiopes erunt in profectionibus eius. καὶ αἰθιόπων. וְכֻשִׁים
Legitur præterea tantum 2.Sam.18.ꝟ.22 23.24.& vlt.& pen. Ier.39 ꝟ.16.

כּוּשִׁית Aethiopiſſa. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt (τῆς αἰθιοπίσσης.
Num.12.ꝟ.1. Et loquuta eſt Miriam contra Moſen propter vxorem Aethiopiſſam. הַכֻּשִׁית

כָּזַב Mentitus eſt, defraudauit. Cognationem habet cum כָּשַׁף faſcinauit, nam is dicitur faſcinatus qui mendacijs eſt defraudatus & ſeductus. Hinc per tranſpoſitionem literarum radicalium κομπάζω, i. mentior, & per inuerſionem radicis, ψεύγω vitupero, i. mendacijs inuoluo, ψέγω vitupero, ψεύδω fallo.

In I. Con. כָּזַב mendax fuit, mentitus eſt, defraudauit. Semel legitur, vt
Pſ.116.ꝟ.11. Ego dixi in feſtinatione mea, omnis homo mendax eſt. ἐν τῇ ἐκστάσει μου. כֹּזֵב

In voce paſsiua. נִכְזַב defraudatus eſt, inuentus eſt mendax. Bis legitur.
Iob 40.ꝟ. vlt. Ecce ſpes eius defraudata eſt, i. ſpes capiendi eum defraudata eſt. נִכְזָבָה
Pro 30.ꝟ.6. Ne addas &c. ne forte redarguat te, & mendax inueniaris. ψευδὴς γένῃ. וְנִכְזָבְתָּ

In II. Con. כִּזֵּב mentitus eſt frequenter, Ponitur abſolutè, aut cum לְ ſiue בְּ :
Mich.2.ꝟ. antep. Si vir eſſem ſpiritũ ſequens, & qui mendaciũ concinnaſſet. ψευδῆς. כִּזֵּב
Eze.13.ꝟ.19. In mentiri vos populo meo qui auſcultat mẽdacio. ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς. בְּכַזֶּבְכֶם
Pſ.89.ꝟ.36. Semel iuraui per ſanctitatem meam, Si Dauidi mentiar. ψεύσομαι. אֲכַזֵּב
2.Reg.4.ꝟ.16. Et dixit, Ne defraudes (aut fallas) famulam tuam mi Dñe &c. διαψεύσῃ. תְּכַזֵּב
Num.23.ꝟ.19. Deus non eſt vir vt mentiatur, neque filius hominis vt pœniteat &c.
διαρτηθῆναι וִיכַזֵּב
Legitur præterea Ieſ.57.ꝟ.11.& cap.58.ꝟ.11. Hab.2.ꝟ.3. Pſ.78.ꝟ.35. Iob 6.ꝟ.28.

In III. Con. הִכְזִיב fecit mendacem, arguit mendacij. Semel habetur.
Iob 24.ꝟ. vlt. Si non eſt ita, quis arguet (aut conuincet) me mendacij &c. ψευδῆ. יַכְזִיבֵנִי

Inde nomina.

כָּזָב Mendacium, fraus, ψέγμα vitupium, Reperitur ſæpenumero vſurpatũ in Biblijs.
Pſ.5.ꝟ.7. Perdes omnes loquentes mendacium, virum ſanguinolentum &c. τὸ ψεῦδος. כָּזָב
Et plu. Pro.14.ꝟ.5. At qui efflat (vel profert) mẽdacia eſt teſtis falſus. ψευδῆ. (τὰ μάταια αὐτῶν. כְּזָבִים
Cũ aff. grau. Amos 2.ꝟ.4. Et ſeduxerunt eos mendacia ſua, quæ ſequuti ſunt. τὰ μά- כִּזְבֵיהֶם

אַכְזָב Mendacium, fruſtratio ſpei, falſitas, vanitas. Bis legitur in Biblijs, vt (ὕδωρ ψευδὲς.
Ier.15.ꝟ.4. à fine. Eſſendo eris mihi vt mendaciũ, vt aquæ quæ non fideles ſunt. ὡς ὕ- אַכְזָב
Mich.1.ꝟ. antep. Domus Achzib erunt in mendacium regibus Iſrael. εἰς κενόν. לְאַכְזָב

כְּזִיב Chezib, Eſt nomen ciuitatis Palæſthinæ. (ἐν χασεὶ.
Gen.38.℣.5. Vocauit nomen eius Sela, & ipſe erat in Chezib, cum illa pareret eum. בִּכְזִיב

כָּזַר Crudelis fuit, atrox fuit, auſus eſt atrociter. Cognationem habet cum גָּזַר diſſecuit.
Hinc ξυράω, & ξυρέω, ξυρεύω rado, ξυρός ξυρὶς & ξύρον nouacula enſis. κεραΐζω trũco.
אַכְזָר Crudelitas, atrocitas, immanitas, Aleph à fronte hæmanthicum. 4. legitur. אַכְזָר
Deu.32.℣.33. Venenũ draconũ eſt vinũ eoꝝ, & fel aſpidum ipſa crudelitas. ἀνίατος. לְאַכְזָר
Thren.4.℣.3. Filia populi mei in crudelitatem verſa eſt vt ſtruthio. ἀνίατον. לְאַכְזָר
Iob 30.℣.21. Mutatus eſt in crudelitatem mihi. ἀνελεημόνως. אַכְזָר
Iob 41.℣.1. Nemo tam crudelis (i. audax) eſt, qui excitabit eum &c.
אַכְזָרִי Crudelis, atrox, aſper, qui eſt ſine miſericordia. Aliquoties legitur. אַכְזָרִי
Pro.11.℣.17. At conturbans carnem ſuam eſt crudelis. ὁ ἀνελεήμων. אַכְזָרִי
Ier.6.℣.23. & cap.50.℣.5. à fine. Crudelis eſt & non miſerebunt᷑ votis eoꝝ. ἰταμός ἐστι.
Legitur præterea tantum Pro.5.℣.9. & cap.12.℣.10. cap.17.℣.11. Ieſ.13.℣.9.
אַכְזְרִיּוּת Crudelitas, ira crudelis. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt אַכְזְרִיּוּת
Pro.27.℣.4. Crudelitas eſt furor, & inundatio eſt ira &c. ἀνελεήμων θυμός.

כָּחַד Occultauit, celauit, item exterminauit, excidit, ſuccidit, nam quod exciditur hoc etiam occultatur ne amplius viſui pateat. Hinc κεύθω occulto, κωθύνω .i. abſcondo, Item latinum condo, recondo, abſcondo, n ante d interponitur ꝓpter euphoniam.
In I. Con. paſsiua. נִכְחַד occultatus eſt, exciſus eſt, non raro vſurpatur, vt נִכְחַד
Pſ.139.℣.15. Non eſt occultatum os meũ abs te, ꝗ factus ſum in abſcondito. ἐκρύβη. הַנִּכְחֶדֶת
Zach.11.℣.9. Quod moritur moriatur, & quod ſucciditur ſuccidatur. ἐκλεῖπον. הַנִּכְחָדוֹת
Et ℣.pe. Quia ecce ego ſuſcito paſtorem in terra, & exciſas non viſitabit. τὸ ἐκλεῖπον. וַתִּכָּחֵד
Exo.9.℣.15 Et percutiam te & populum tuũ peſte, & celaberis de terra. καὶ ἐκτριβήσῃ. יִכָּחֵד
2.Sam.18.℣.14. Quia omne verbum non celabitur à rege. οὐ λύσεται.
Legitur præterea tantum Pſ.69.℣.6. Oſe.5.℣.3. Iob 4.℣.7. Iob 20.℣.12. Iob 22.℣.20.
In II. Coniug. כִּחֵד celauit, occultauit. כִּחֵד
1.Sam.3.℣.4. à fine. Et indicauit ei Samuel omnia ℣ba, & non celauit ab eo. ἔκρυψεν. כִּחַדְתִּי
Pſ.40.℣.11. Non celaui beneficentiam tuã & veritatẽ tuã eccleſiæ copioſæ. ἔκρυψα. אֲכַחֵד
Iob 27.℣.11. Quæ cum Deo ſunt non celabo. i. res diuinas nõ occultabo. οὐ ψεύσομαι. תְּכַחֵד
1.Sam.3.℣.17. Ne quæſo celes à me, Sic faciat tibi Deus ⁊c. ſi celaueris. μὴ δὴ κρύψας. לֹא־נְכַחֵד
Ge.47.℣.18. Non celabimꝰ à Dño meo, quod conſumptũ ſit argentum. ἐκτριβῶμεν. Iob 6.
Et tantum Ioſ.7.℣.19. Ieſ.3.℣.9. Ierem.38.℣.14. & 25. cap.50. ℣.2. Pſal.78.℣.4. Iob 6. ℣ſu 10. cap.15. ℣ſu 18.
In III. Coniug. הִכְחִיד celauit excindendo & deſtruendo. Aliquoties repitur. וְהִכְחַדְתִּיו
Exo.23.℣.23. Chananæum, Hiuæum, Iebuſæum, & excindam eum. ἐκτρίψω αὐτοὺς. וּלְהַכְחִיד
1.Reg.13.℣.vlt. Et ad excindendum & ad exterminandum à facie terræ. εἰς ὄλεθρον. וָאַכְחִד
Zach.11.℣.8. Et excidi 3. paſtores in mẽſe vno, & abbreuiata eſt anima mea. καὶ ἐξαρῶ. וַיַּכְחֵד
2.Par.32.℣.21. Et miſit Dominus ⁊c. & excidit omnem fortem ⁊c. καὶ ἐξέτριψε. יַכְחִידֶנָּה
Iob 20.℣.12. Si dulcuerit in ore ſuo malum, celabit illud ſub lingua ſua. κρύψει αὐτὴν. וְנַכְחִידֵם
Pſ.83.℣.5. Venite excidamus eos à gente. i. deleamus eos ne ſint gens. ἐξολοθρεύσωμεν (αὐτοὺς.

כֹּחַ Potentia, virtus corporis, vis, facultas, **eine krafft**/radix inuſitata eſt כָּחַח: Cognationem habet cum יָכַח arguit potentibus argumentis, coarguit probabilibus cautionis. Hinc κῖκυς. i. potentia, κίκυς firmus, potens, κικύω accelero, ſum potens, præualeo,
Sæpius legitur. כֹּחַ
Pſ.33.℣.16. Rex non ſaluatur ⁊c. fortis non eripietur in multa virtute. ἰσχύος. כֹּחַ
In reg. Pſ.111.℣.6. Virtutem operum ſuorum annunciabit populo ſuo. ἰσχὺν. כּוֹחַ
Semel cum Vau. Dan.11.℣.6. Et non p̄ualebit virtus brachij, & non ſtabit ⁊c. ἰσχύος. כֹּחִי
Cum affi. Ioſ.14.℣.11. Vt virtus mea tunc erat, ita virtus mea nunc eſt. ἰσχύων. כֹּחָהּ
Gen.4.℣.13. Si colueris terram, non addet dare virtutem ſuam tibi. ἰσχὺν αὐτῆς. וּמִכֹּחֲכֶם
Iob 6.℣.22. Dixi ne vt mihi conferatis aliquid, & è facultatibus veſtris ⁊ ἰσχύος.
Cum הַ demonſtratiuo ẽ nomen reptilis immundi quod ſtellio vocat᷑, ab alijs mu- (ſtella. וְהַכֹּחַ
Leuit.11.℣.30. Mygale, & ſtellio, & lacerta, & limax, & chamæleon.

כָּחַל Colorauit, pinxit ſtibio aut rubedine, fucauit pigmento. Cognationem habet cum חָכַל à quo חַכְלִילִי .i. rubicundus colore. Hinc latinum color, & verbum coloro.

In I. Coniug. כָּחַל colorauit. Legitur tantum ſemel, vt
Ezec.23.℣.40. Propter quos lauiſti & coloraſti oculos tuos .i. faciem tuam. ϗ ἐστίβιζε. כָּחַלְתְּ

כָּחַשׁ Negauit, denegauit, abnegauit, mentitus eſt, fruſtratus eſt, non reſpondit voto. Cognationem habet cum שָׁכַח oblitus eſt, & חָשַׁךְ obtenebratus eſt, nam quæ animo ſunt obtenebrata & obliuioni tradita, dicuntur negata.

In I. Con. כָּחַשׁ denegauit, fruſtratus eſt. Conſtruitur cum מִן & 1. reperitur.
Pſ.109.℣.24. Genua mea nutauerunt ꝛc. & caro mea defraudata eſt oleo. ἠλλοιώθη. כָּחַשׁ
In voce paſsiua. נִכְחַשׁ denegatus eſt, fruſtratus eſt. Semel inuenitur.
Deut.33.℣.vlt. Et fruſtrabuntur inimici tui tibi .i. negabit illis votum. ϗ ψεύσονται. וְיִכָּחֲשׁוּ
In II. Con. כִּחֵשׁ & כִּחֶשׁ negauit. Conſtruitur cum datiuo, aut בְּ: Sæpè extat.
Leuit.5.℣ſu 21. Anima ſi peccauerit, & præuaricata fuerit ꝛc. & negauerit in proximum &c. ἢ ψεύσηται. וְכִחֵשׁ
Et ℣.22. Aut inuenerit rem perditam, & negauerit in ea .i. negauerit eam. ἢ ψεύσηται. וְכִחֵשׁ
Oſe.4.℣.2. Iurare & negare (ſiue mentiri) & occidere & furari &c. ϗ ψεῦδος. וְכַחֵשׁ
Pſ.18.℣.7. à fine. Filij alieni negabunt mihi .i. fruſtrabunt cogitationib. ψεύσαντό μοι. יְכַחֲשׁוּ
Ioſ.24.℣.6. à fine. Ne forte negetis in Deũ veſtrũ .i. ne abnegetis Deum. ἄν ψεύσητε. תְּכַחֲשׁוּן
Legitur præterea 1.Reg.13.℣.18. Hab.3.℣.antep. Ioſ.7.℣.11. Pſ.66.℣.3. Gen.18.℣.15.
In IIII. Con. הִתְכַּחֵשׁ fecit ſe negare, fruſtratus eſt ſpe ſua. Semel extat.
2.Sam.22.℣.7. à fine. Filij alieni negabunt .i. defraudabuntur de me. ἐψεύσαντό μοι. יִתְכַּחֲשׁוּ

Inde nomina.

כַּחַשׁ Abnegatio, mendacium, denegatio. Item mendax.
Nah 3.℣.1. Væ ciuitati ſanguinum, tota illa eſt mendacium & laceratio. ὅλη ψευδής. כַּחַשׁ
In pauſa. Oſe.10.℣.13. Comediſtis fructum mendacij, nam confiſi eſtis. καρπὸν ψευδῆ. כָּחַשׁ
Cum affi. Iob 16.℣.8. Et ſurrexit contra me abnegatio mea &c. τὸ ψεῦδός μου. כַּחֲשִׁי
Et plur. Ieſ.30.℣.9. Filij mendaces, filij qui noluerunt audire. υἱοὶ ψευδεῖς. כֶּחָשִׁים
Cum affi. graui. Oſe.7.℣.3. Et mendacijs ſuis principes (exhilararunt) ἐν τοῖς ψεύδεσιν. וּבְכַחֲשֵׁיהֶם
Legitur præterea tantum Pſ.95.℣.13. Oſe.11.℣.vlt. Ieſ.59.℣.13.

כִּי Quia, quoniam, nam, quandoquidem ꝛc. particula cauſalis & rationalis. Aliquando à principio verſus & nouæ orationis eſt conditionalis, atq; exponitur pro ſi, quum, quando. Hinc latini acceperunt Quia &c.
Pſ.41.℣.5. Miſerere mei, ſana animam meam, quia peccaui tibi. ὅτι. כִּי־
Pſ.1.℣.vlt. Quia nouit Iehoua viam iuſtorum, at via impiorum peribit. ὅτι. כִּי־
Pſ.2.℣.vlt. Ne forte iraſcat & peatis (in) via, cum exarſerit (vel quia ardeſcet.) ὅταν. כִּי־
Pſ.51.℣.5. Quia transgreſsiones meas ego cognoſcam, & peccatum meum ꝛc. ὅτι. כִּי
Exod.21.℣.2. Quum (vel ſi) emeris ſeruum Ebræum, ſex annis ſeruiet tibi. ἐάν. כִּי
Leuit.5.℣.1. Et anima ſi peccauerit & audierit vocem imprecationis. ἐάν. כִּי־
Deut.4.℣.25. Cum genueris filios, & filios filiorum, & inueterati fueritis. ἐάν. כִּי־
Porro cum אִם exponitur aduerſatiuè, ſed, niſi, hoc eſt, quia ſi &c.
Pſ.1.℣.2. Sed in lege Iehoua voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ꝛc. ἀλλ᾽ ἤ. כִּי אִם־
Gen.32.℣.24. Non dimittam te, niſi benedixeris mihi .i. quia ſi benedixeris &c. ἐὰν כִּי אִם־
(μὴ ſi non .i. niſi.

כִּיד Cædes, cæſio, interfectio, deſtructio. Affinitate alludit ad כָּתַת cudit, contudit. Hinc κήδω, κηδέσκω deſtruo, noceo, Et latinum cudo, item cædo. Verbaliter non vſurpatur hæc radix. Nominaliter ſemel reperitur, vt (ἑαυτοῦ σφαγήν.
Cum affi. Iob 21.℣.20. Videbunt oculi eius cædem (vel deſtructionem) ſuam. τὴν כִּידוֹ

כִּידוֹן Cudon, inſtrumentum bellicum, quod modo pro lancea, & modo pro galea accipitur, quæ habet appendicem quandam vſq; ad humeros, hinc latinum cudon.
Ioſ.8.℣.18. Et dixit Iehoua ad Ioſuam, extende cum cudone tuo, ἐν τῷ γαίσῳ. qui eſt in manu tua, ad Ai, nam in manum tuam tradam eam, & extendit Ioſua cum cudone &c. ἐν τῷ γαίσῳ. בַּכִּידוֹן בַּכִּידוֹן

In reg.1.Sam.17.℣.6. Et cudon æris inter ſcapulas eius. ϗ ἀσπὶς, χαλκῆ. וּבִידוֹן
Et tantum 1.Sam.17.℣.46.Ioſ.8.℣.26.Iob 39.℣.23. cap.41.℣.21.Ier.6.℣.23.& 50.℣.42.

כִּילַי Auarus,parcus,de hoc nomine vide radicem כִּלָּה:

כִּימָה Sidus cœleſte,cuius ortus & occaſus facit frigus & tempeſtates, atq; in angulo aquilonari exiſtit,& variè ab interpretibus redditur. Quidam exponunt nymboſum orionem,quidam arcturum. Hinc χεῖμα, χειμών.i.hyems,tempeſtas,χειμάζω,χειμερίζω, παραχειμάζω hyemo,hyberno,χειμάζομαι tempeſtatem fero,χειμασία tempeſtas.
Ter legitur in Biblijs ſacris,vt
Amos 5.℣.8. Faciens arcturum & ſucculas, & conuertens in matutinum ꝛc. πάντα. כִּימָה
Iob 9.℣.9.Qui facit arcturum,ſucculas & orionem,& penetralia auſtri. πλειάδα. וְכִימָה
Et ca.38.℣.31.Nũ colligabis delicias orionis,aut cõtractiones ſuccularꝝ ꝛc.πλειάδος. כִּימָה

כִּיס Ciſta,ciſtula, genus vaſis ex aſſeribus compactum in quo aliquid reconditur, item pro marſupio. Cognationem habet cum כִּסָּה operuit, ſignificat enim ciſtam habentem operculum quo clauditur. Hinc κίστη & κιστίς,& latinum ciſta,item germanicum ein kiſte/ein kaſten. Legitur tantum quinquies in ſacra ſcriptura,vt
Pro.1.℣.14.Sortem tuã p̃ijce inter nos,marſupiũ vnũ erit omnibꝰ nobis.μαρσύππιον. כִּיס
Et ca.16.℣.11.Libra & bilãces iuſtę ſũt ꝛc. oẽs lapides ciſtę(vel loculi) στάθμια δίκαια. כִּיס
Ieſ.46.℣.6.Profundentes aurꝝ de ciſta,& argentũ in canna librabunt. ἐκ μαρσυππίου. מִכִּיס
In reg.Mich.6.℣.11. Num mundus ero cum bilance ꝛc. & cum ciſta lapidum doli? וּבְכִיס
ϗ ἐν μαρσίππῳ. (ἐν μαρσίππῳ. בְּכִיסְךָ
Cum affi.Deut.25.℣.13. Non erit in ciſta tua(vel ſacculo tuo)lapis & lapis. οὐκ ἔσται

כִּית Cauus fuit,excauatus eſt. Cognationem habet cum כָּפַף curuauit,& כָּפָה reflexit, nam quicquid curuatur ſeu reflectitur parit in medio eius concauitatem quandam. Hinc cauo,excauo,cauus,concauus ꝛc. Verbaliter non reperitur.
כֵּפִים Petræ,cauæ,fiſſuræ petrarum, cauernoſæ petræ, caueæ & ſciſſuræ in rupibus. Vnde & Petrus dictus eſt in Euangelio Cephas.i.petra. Bis legitur.
Plur.Ier.4.℣.antep.Ingreſsi ſunt denſitates(nemorꝝ)& in petras ꝛc. ἐπὶ τὰς πέτρας. וּבַכֵּפִים
Iob 30.℣.4.Ad habitandum in foraminibus terræ,& in petris .i. in fiſſuris. τρώγλαις וְכֵפִים
(πετρῶν.

כִּיּוֹר Lebes,item luter inſtar lebetis magni,concha,vas æneum & amplum in quo iugiter erat aqua,& in eo concoquebantur carnes ad focum, aut abluebantur vaſa, ad quem vſum quoq; opus erat aquis calefactis ad ignem in foco. Cognationem habet cum כּוּר .i. fornax,focus.
1.Sa.2.℣.14.Et incutiebat in lebetem, aut in cacabum,aut in caldarium.εἰς τὸν λέβητα. בַּכִּיּוֹר
Leu.8.℣.11.Et vnxit arã & omnia inſtrumenta eius,& lebetem.i.labrꝝ. ϗ τὸν λουτῆρα. כִּיּוֹר
In reg.Exo.30.℣.18.Et facies lutrẽ æris & baſim eius æneam ad abluendum.λουτῆρα. כִּיּוֹר
Zach.12.℣.6.In die illo ponã duces Iudææ vt lebetẽ ignis.i.ignitum. ὡς δαλοὶ πυρὸς. כְּכִיּוֹר
Et plur.2 Par.4.℣.6.Et fecit lutres(vel conchas)decem, & poſuit quinq; λουτῆρας. כִּיּוֹרִים
Legiť quoq; Exo.40.℣.7.11.30.Leu.8.℣.11.item 1.Reg.7.℣.30.38.& 2.Reg.16.℣.17.
כִּיּוֹרוֹת Lutres,cõchæ,vaſa ænea & caua,lutres in q̄bus coquebať aqua. (2.Pa.6.℣.13. הַכִּיּוֹרוֹת
1.Reg.7.℣.40.Et fecit Hiram lebetes(ſeu conchas)& palas,& pelues. כִּיּוֹרוֹת
In reg.Ibid.℣.38.Et fecit decem lutres(vel conchas)æris.
Legitur præterea tantum 1.Reg.7.℣.30.& 43. Item 2.Par.4.℣.14.
כִּירַיִם Chytropodes ſunt ſuſtentacula ollarum & lebetum ad ignem in foco conſtituta, Eſtq; dualis numeri propter duo fulcra, intra quæ lebetes ex vtroq; latere fuerunt ſuſtentati. Legitur tantum ſemel,vt (ϗ χυτρόποδες.
Leuit.11.℣.35.Tam furnus quam chytropodes contundentur,immunda enim ſunt. וְכִירַיִם

כבב Stella,ſidus,& plerunq; holem ſcribitur cum Vau. Contrariam habet ſignificationem verbo כָּבָה extinctus eſt,nam ſtella ſemper lucet & minimè extinguitur.
Nu.24.℣.17.Proceſsit Stella ex Iacob,& ſurget ſceptrꝝ ex Iſraele. ἄστρον. (θεοῦ ὑμῶν. כּוֹכָב
In reg.Amos 5.℣.pen,Et portaſtis ꝛc.ſtellam deorꝝ veſtrorꝝ.i. Saturnum. τὸ ἄστρον τοῦ כּוֹכַב
Et plur.

Et plu.Pſ.147.℣.4.Deputans numerꝝ ſtellis, & ōnib. eis nomīa vocabit. πλήθη ἄστρων. לְמִּסְפָּר כּוֹכָבִים
Cum aff.grau.Eze.32.℣.7.Et obſcurabo ſtellas eorꝝ, ſolū obducā ꝛc. ἄστρα αὐτοῦ. כּוֹכְבֵיהֶם
In reg.Pſ.148.℣.3.Laudate eū ſol & luna, laudate eū omnes ſtellæ lucis. πάντα τὰ ἄστρα. כּוֹכְבֵי
Reperitur quoq; Gen.15.℣.5.& cap.37.℣.9.Iob 25.℣.5.Ieſ.13.℣.10.& cap.14.℣.13.

כִּכָּר
Portio orbicularis, orbis, à rotunditate circulari, tribuitur panibus, regionibus, & metallis. Hinc cicer, cicercula, genus leguminis à forma orbiculari. χῶρα & inuerſum legitur regio.
Exo.38.℣.antep. At æs agitationis erat ſeptuaginta orbes .i.talenta. כִּכָּר
In reg.Exo.25.℣.vlt. Ex orbe(i.talento)auri mundi facies illud. τάλαντον χρυσίου. כִּכַּר
Pro.6.℣.26.Nam ꝓpter mulierē meretricē(redigit̃ quis)ad orbē panis. ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου. כִּכַּר
Gen.13.℣.10.Et ſuſtulit Lot ꝛc. atq; vidit omnem orbem Iordanis. Græ. περίχωρον. כִּכַּר
Zach.5.℣.7.Et ecce orbis(.i.maſſa orbicularis)plumbi ferebatur. τάλαντον. כִּכַּר
Dual.2.Re.5.℣.5.à fine. Atq; colligauit duos orbes argenti.i.duo talēta. δύο τάλαντα. כִּכְּרַיִם
Et plur.1.Par.22.℣.14.Auri centum millia talentorum, argenti mille millia talentorꝝ. כִּכָּרִים
In reg.2.Re.5.℣.5. Et accepit in manū ſuā decem orbes(.i.talenta)auri δέκα τάλαντα. כִּכְּרֵי

כִּכָּרָה
Orbis panis. Non autem ſingulariter reperitur. Bis legitur.
In reg.plur.Iud.8.℣.5. Date nunc orbes panis populo qui in pedibus ꝛc. ἄρτους. כִּכְּרוֹת
1.Sam.10.℣.3.Et vnus portat tres orbes panis, & alter geſtat Nablum vini ꝛc. τρία ἀγγεῖα ἄρτων. כִּכְּרוֹת

כָּלָא
Clauſit, concluſit, cohibuit, nam qui aliquid claudit, prohibet & impedit eius vſum. Cognationem habet cum כָּלַל conſummauit, & כָּלָה conſummatus eſt vel conſumptus eſt. Hinc κλείω, κλήζω, ἀποκλείω. συγκλείω claudo, concludo, κλεῖς, κληΐς clauis, Item κωλύω, ἀποκωλύω, διακωλύω, κολούω prohibeo, impedio, κυλίω deuoluo.
In I. Con. כָּלָא clauſus eſt, & cum actō fit tranſitiuum, clauſit, prohibuit.
Hagg.1.℣.10. Propterea ſuper vos clauſi ſunt cœli à rore. ἀνέξει ὁ οὐρανὸς. eſt clauſa כָּלְאוּ
à prouentu ſuo.i.ne faciat prouentum. ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια. כָּלְאָה
Ierem.32.℣.3. Quem concluſit Zidkijahu rex Iuda. Septuag. κατέκλεισε. כְּלָאוֹ
Pſ.119.in מ. Ab omni via mala prohibui pedes meos. ἐκώλυσα. כָּלִאתִי
Ierem.32.℣.2. Et Ieremias Propheta erat concluſus in atrio cuſtodiæ. כָּלוּא
Eccle.8.℣.8. Non eſt homo potens in ventum ad concludendum. τοῦ κωλῦσαι. לִכְלוֹא
Nu.11.℣.28. Et dixit(Ioſua)Mi domine Moſe, ꝓhibe eos. Sept. κώλυσον αὐτοὺς. כְּלָאֵם
Pſal.40.℣.10.Ecce labia mea non concludam(vel non prohibebo) Sept. κωλύσω. אֶכְלָא
Et ℣.12.Tu Dñe non concludes (vel cohibebis) miſerationes tuas à me. μακρυνῇς. תִכְלָא
Ieſ.43.℣.6. Dicam aquiloni, da: Et Auſtro, ne prohibeas. Sept. μὴ κώλυε. תִּכְלָאִי
In voce paſsiua נִכְלָא Concluſus eſt, prohibitus eſt. Ter legitur.
Gen.8.℣.2.Et obſtructi ſunt fotes abyſsi ꝛc. & ꝓhibita eſt pluuia. καὶ ἀπεκαλύφθησαν. וַיִּכָּלֵא
Exod.36.℣.6. Et prohibitus eſt populus ne afferrent. Septuag. καὶ ἐκωλύθη. וַיִּכָּלֵא
Ezec.31.℣.4.à fine. Et diminui fluuios eiꝰ, & ꝓhibitæ ſunt aquæ multæ. καὶ ἐκώλυσα. וַיִּכָּלְאוּ
In II. Coniug. כִּלֵּא concluſit frequenter, prohibuit. Semel reperitur.
Dan.9.℣.4.à fine. Ad concludendū(vel ꝓhibendū) tranſgreſsionē. τοῦ συντελεσθῆναι. לְכַלֵּא
In voce paſsiua. כֻּלָּא concluſus eſt, prohibitus eſt. Semel inuenitur, vt
Eze.36.℣.5.Loquutꝰ ſum contra reliquias gentiū, & contra Aedom q ꝓhibitus eſt. כֻּלָּא
Iuxta caſtigationem Maſoreth legitur כֻּלָּה .i. contra Aedom vniuerſum eum.

Inde nomina.

כֶּלֶא
Carcer in quo clauduntur captiui, clauſtrum. Hinc cella, cellula. Sæpè inuenitur.
1.Re.22.℣.26.Sic dicit rex: Ponite hunc in domū carceris. θέσθε τοῦτον ἐν φυλακῇ. הַכֶּלֶא
Cum affix.Iere.52.℣.penult. Et mutauit veſtimenta carceris ſui. τῆς φυλακῆς αὐτοῦ. כִּלְאוֹ
Et plur.Ieſ.42.℣.22. Et in domibus carcerum abditi ſunt. ὅπου ἔκρυψαν. כְּלָאִים

כְּלוּא
Carcer, cella carceris. Olim legebatur à quibuſdam כְּלִיא. Et bis tantū vſurpatur.
Iere.37.℣.4. Et non dederunt(.i.poſuerunt)eum in domum carceris. φυλακῆς. הַכְּלִיא
Iere.52.℣.4.à fine.Et eduxit eum è domo carceris. ἧς ἐφυλάσσετο. הַכְּלִיא

כִּלְאַיִם
Duarum diuerſarum rerum mixtura prohibita, Eſt dualis numerus, & legitur tantum in duobus locis in ſacra ſcriptura, vt

Leuit.19.℣.19. Iumentum tuum non facies coire diuerſæ mixturæ, agrum tuum כִּלְאַיִם
non ſeminabis mixtim,& veſtes diuerſæ mixturæ ex lino & lana non aſcendent ſu- כִּלְאַיִם
per te. διάφορον,ἐκ δύο ὑφασμένον. כִּלְאַיִם
Deut.22.℣.9. Non conſeres vineã tuam diuerſa mixtura.i.diuerſo ſemine.διάφορον.
מִכְלָא Caula in qua concluduntur pecudes,ponitur nonnunꝗ ה pro א. Ter legitur, vt מִמִּכְלָה
Habac.3.℣.antep.Exciſus eſt grex de caula,& nõ eſt pecus in ſtabulis. ἀπὸ βρώσεως. מִכְלְאֹתֶיךָ
Et plur.cum affi.Pſ.50.℣.9. Non accipiam &c. de caulis tuis hircos. ἐκ τῶν ποιμνίων. מִמִּכְלְאֹת
In reg.Pſ.78.℣.antepen. Et tulit eum de caulis ouium. ἐκ τῶν ποιμνίων.

כֶּלֶב Canis,catulus,catellus. Cognationem habet cum כֶּבֶל .i. copula,lorum, nam canes aſſueſcunt loris,& conſtringuntur vinculis. Item affinitate alludit ad כָּלַם calumnia affecit,nam homines maledici quoslibet calumnijs ſolent allatrare vt canes, Hinc κολοβόω .i. mutilo in modum canis mutilantis & deprauantis omnia. Et latini hinc acceperunt culpo. Et per metatheſin cauillor,& cauillo,cauillatio &c. הַכֶּלֶב
1.Sa.17.℣.43.Nunquid canis ego ſum quod tu venis ad me cum baculis? μὴ κύων.
Prouerb.26.℣ſu 11. Vt canis redit ad vomitum ſuum, ſic ſtultus iterat ſtulticiam כְּכֶלֶב
ſuam. ὥσπερ κύων. כָּלֶב
In pauſa.Pro 26.℣.17. Apprehendens aures canis,eſt qui tranſit furenter. κυνὸς. כְּלָבִים
Et plur.Ieſ.56.℣.antep.Omnes iſti ſunt canes muti,qui non valebunt latrare. κύνες.
Cum affix.leui. Pſal.68.℣.28. Cruentabis pedem tuum in ſanguine linguæ canum כְּלָבֶיךָ
(κυνῶν.
tuorum. κυνῶν σου. כְּלָבָי
In reg. Iob 30.℣.1. Quorum patres ſpreui ad ponendum cum canibus gregis mei.
(ὡς πηγίς.
כְּלוּב Caniſtrum,corbis ex viminibus contextus. Ter legitur. כִּכְלוּב
Iere.5.℣.5. à fine. Vt caniſtrum plenum auibus, ſic domus eorum plenæ ſunt dolo.
In regimine. Amos 8.℣.1. Hoc oſtendit mihi Dominus,& ecce caniſtrum æſtiuo- כְּלוּב
(ἄγγος.
rum fructuum. ἄγγος. כְּלוּב
Et ℣ſu 2. Dixitꝗ, Quid tu vides Amos,& dixit: Caniſtrum æſtiuorum fructuum.
כָּלֵב Caleb,proprium nomen viri. Item nomen regionis. כָּלֵב
Num.14.℣.24. At ſeruus meus Caleb &c. eum introducam ad terram &c. כָּלֵב
1.Sam.30.℣.14. Nos irrumpimus ad meridiem &c. & ad meridiem Caleb.
כָּלִבִּי Calebita,patronimicum ſeu gentile nomen. Legitur tantum ſemel,vt כָּלִבִּי
1.Sam.25.℣.3. Et vir iſte erat durus & malis ſtudijs,eratꝗ Calebita. κυνηγός.

כָּלָה Conſummatus eſt ex toto,conſumptus eſt totus. Propriè ſignificat aliquid ex toto conſummari,& quando dicitur de rebus corporalibus quæ conſumptioni obnoxię ſunt ſignificat ex toto conſumi. Cognationem habet cum כָּלַל conſummauit, quod actiuum eſt,& cum כָּלָא concluſit ex toto, prohibuit omnino.

In I. Con. כָּלָה conſummatus eſt ex toto, Conſtruit͛ plerunꝗ cum עַל aut אֶל:
Abſolutè autem vel cum præpoſi: מִן aut בְּ ſignificat fere conſumi ex toto. וְכָלָה
Ieſ.10.℣.25.Quia adhuc modicũ breuitatis eſt,& ꝯſummabitur indignatio.καὶ παύσεται. כָּלְתָה
1.Sam.25.℣.17.Nam conſummatum eſt malum ad Dominum noſtrum. συντετέλεσται. כָּלוּ
Pſal.119. in כ Conſummati ſunt oculi mei ad verbum tuum. ἐξέλιπον. כָּלִינוּ
Pſ.90.℣.7.Quia conſũpti ſumus in ira tua,& in furore tuo ꝯturbati ſumus.ἐξελίπομεν. וְכָלוֹת
Deut.28.℣.32.Oculi tui videntes & conſumendo.i.deficientes erunt. σφακελίζοντες. לִכְלוֹת
1.Par.28.℣.pen.Et non derelinquet te,donec conſummari omne opus &c. συντελέσαι. יְכַלֶּה
Pro.22.℣.8. Qui ſeminat iniquitatem &c. & virga iræ eius conſumetur. συντελέσει. יִכֶל
Iob.33.℣.21.Cõſũpta eſt caro mea à viſione.i.defecit ne poſsĩ videre. ἕως ἂν σαπῶσιν. יִכְלָיוּן
(ἀπὸ σοῦ.
Ieſ.31.℣.3.Pariter omnes iſti conſumentur.i.deficient. ἀπολοῦνται) μαχαίρᾳ. יִכְלֶה
Gen.23.℣.6.Vir ex nobis ſepulchrũ ſuum non prohibebit abs te. pro יִכְלָא: κωλύσει תִּכְלֶה
1.Re.17.℣.14.Cadus farinæ non conſumet͛(vel prohibebit͛)pro תִּכְלָא: οὐκ ἐξέλιπε. כְּלִתַנִי
1.Sam.25.℣.33. Quæ prohibuiſti me hodie. Græci ἡ ἀποκωλύσασά με. כָּלוּ
1.Sam.6.℣.10.Vitulosꝗ earum domi incluſerunt. Græci ἀπέκλεισαν.
Hi. 4. loci poſteriores exponuntur perinde ac ſi haberent radicem כָּלָא clauſit.

In II. Con. כִּלָּה conſummauit ex toto. Et cum Actõ perſonæ conſumpſit. כִּלָּה
Thren.4.℣.11.Conſummauit Iehoua furorẽ ſuum,effudit ardorẽ iræ ſuæ.συνετέλεσε.

Num.25.℣.11.Et non conſumpſi(ex toto)filios Iſrael in æmulatione mea. ἐξανήλωσα. כִּלִּיתִי
Ier.14.℣.12.Sed gladio,fame & peſte ego conſumo eos.συντελέσω αὐτοὺς. מְכַלֶּה
2.Reg.13.℣.18.Et percuties Syros in Aphec donec conſumantur illi. ἕως συντελείας. עַד־כַּלֵּה
1.Reg.3.℣.1.Donec conſummare eum ad ædificandum domum ſuam. כַּלֹּתוֹ
Exo.5.℣.13.Conſummate operas veſtras ſingulis diebus perinde ac &c. συντελᾶτε. כַּלּוּ
Gen.24.℣.45.Ego priuſq; conſumarem(.i.finirem) ad loquendũ. πρὸ τοῦ συντελέσαι με. אֲכַלֶּה
Gen.6.℣.16.Feneſtram facies arcæ & ad cubitum commabis eam. συντελέσεις αὐτὴν. תְּכַלֶּנָּה
Ier.10.℣.vlt.Quia exederunt Iacob,& deuorauerũt & conſũpſerunt eũ. ἐξανάλωσαν. וַיְכַלֻּהוּ
Gen.2.℣.2.Et conſummauit Deus in die ſeptimo opus ſuũ quod fecerat.συνετέλεσεν. וַיְכַל
In voce paſsiua. כֻּלָּה conſumatus eſt. Scribit̃ aliquando hatephca : pro kibbuz.
Gen.2.℣.1.Et conſumati ſũt cœli & terra,& omnis exercitus eoꝝ. καὶ συνετελέσθησαν. וַיְכֻלּוּ
Pſ.72.℣.vlt.Conſummatæ ſunt orationes Dauidis filij Iſai,i. finiunt &c.ἐξέλιπον. כָּלּוּ

Inde nomina.

כָּלָה Conſummatio perfecta,conſumptio tota . omnimoda. Aliquoties vſurpat̃, vt
1.Sam.20.℣.33.Quia conſumatio(.i.omnino decretum erat)à patre ſuo. συντετέλεσμα. כָּלָה
Gen.18.℣.21.Videbo an iuxta clamorem eius fecerunt conſummationẽ.συντελοῦνται. כָּלָה
Ieſ.28.℣.22.Quia conſummationem & deciſionem audiui.συντετελεσμένα. כָּלָה
Ierem.46.℣.vlt. Nam faciam conſumptionem inter gentes quo te impuli.συντέλειαν. כָּלָה
Te aũt non faciam conſũptionẽ,ſed caſtigabo te ad iudicium.i.ad menſurã.ἐκλιπεῖν. כָּלָה
Nehe.9.℣.31.Et in miſerationibus multis nõ feciſti eos conſumptionẽ.εἰς συντέλειαν. כָּלָה
כִּלָּיוֹן Conſumptio,vniuerſalis & tota conſumptio. Bis tantum vſurpatur,vt
Ieſ.10.℣.22.Conſumptio deciſa(.i. definita) exundat iuſticiam.λόγον συντελῶν, כִּלָּיוֹן
In regim.,Deut.28.℣.4. à fine. Et dabit tibi Dominus cor tremens , & conſumptionem oculorum.καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς. וְכִלְיוֹן

כְּלִי Vas.i. inſtrumentum omnis rei. Nomen generale q̃, plurimis tribuitur rebus, ſæpe autem inſtrumentis muſicis & ſecuribus. Hinc χελὺς Chelys.i.teſtudo , chelonium eſt teſtitudinis tegumentum. Item κελεὺς ſecuris , κολία inſtrumentum ad fodiendum terram,hinc latinum Cala.i.fuſtis.
Num.35.℣.22.Aut iecerit ſuper eum qũodlibet inſtrumentũ ſine inſidijs.πᾶν σκεῦος. כְּלִי
In reg.Pſ.2.℣.9.Cõteres eos virga ferri,tãq; vas figuli diſp̃ges eos.ὡς σκεύη κεραμέως. בִּכְלִי
Num.35.℣.16.Et ſi inſtrumento ferri percuſſerit eum vt moriatur. ἐν σκεύει σιδήρου. בִּכְלִי
Deuter.22.℣.5. Non erit inſtrumentum viri ſuper muliere,id eſt,ne gerat arma virilia. οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς. כְּלִי
Leuit.13.℣.48.In omni inſtrumento pellis,id eſt,in veſte pellicea.ἐν παντὶ σκεύει. כְּלִי
In pauſa.Iere.48.℣.11.Et nõ euacuatꝰ(.i. trãsfuſꝰ)eſt de vaſe in vas.ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον כֶּלִי
Cum affi.Deut.23.℣.pen.Et ad vas(vel inſtrumentum)tuũ nõ repones. εἰς δὲ ἄγγος. כֶּלְיְךָ
Et plur.Eſther 1.℣.7.Et potabant ex vaſis aureis,& vaſa pro vaſis mutabant. וְכֵלִים
Cum affix. leui. Geneſ. 27.℣.3. Et nunc tolle quæſo inſtrumenta, & pharetram tuam. τὸ σκεῦός σου. (τὰ σκεύη. כֵּלֶיךָ
Cum affix.graui.2.Par.4.℣.16.Et omnia vaſa eorum fecit Huram pater eius. καὶ πάντα כְּלֵיהֶם
In regim. Ieſa. 22.℣. penult. Omnia vaſa parua à vaſis craterum , & vſq; ad omnia vaſa nablorum. πᾶν τὸ σκεῦος. כְּלֵי

כִּלְיוֹת Renes,vaſa ſeminaria,inſtrumenta ad liberorum procreationem. Item pro cupiditatibus ſeu affectibus carnalibus qui ſunt in renibus. Pluralis numeri tantum.
Leu.3.℣.4.Et duos renes & adipẽ q̃ ſup̃ eos eſt circa ilia. καὶ τοὺς δύο νεφροὺς. וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
Pſ.7.℣.10.Et probas corda & renes Deus iuſtus.καὶ νεφροὺς. כְּלָיוֹת
In reg.Deut.32.℣.14.Cum adipe reniũ tritici.i.cũ adipe delicatiſsimo. στέατος νεφρῶν. כִּלְיוֹת
Cum affixis, Pſalm. 139.℣. 13.Quia tu poſſediſti renes meos , operuiſti me in vtero &c. τοὺς νεφρούς μου. כִלְיֹתָי
Ier.12.℣.2.Prope es tu in ore eoꝝ,& procul à renibus eoꝝ. ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. מִכִּלְיוֹתֵיהֶם

כִּילַי Auarus,qui aliquid totum appetit. Semel tantum inuenitur.vt
Ieſa.32.℣.5.Et auaro non imponetur nomen vt vocetur munificus.ὑπηρέται σου. וּלְכִילַי

כֵּלַי Auarus,parcus,idem quod ſuperius. Semel tantum legitur,vt
Ieſa.32.℣.7.Equidem auari(vel parci)arma peſsima ſunt.οὐ γὰρ σουλὴ τῶν πονηρῶν. וְכֵלַי

מִכְלָה Conſummatio, perfectio. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt
In reg. plur. 2. Par. 4. ℣. pen. Et forticeps auri, conſumtiones auri. i. ex auro cõſumato. מִכְלוֹת

תִּכְלָה Conſummatio. Semel tantum reperitur in Biblijs, vt
Pſ. 119. in ל. Omnis conſummationis vidi finem πάσης συντελείας εἶδον πέρας. תִּכְלָה

תַּכְלִית Conſummatio, perfectio vſq; ad finem deducta. (πᾶν πέρας.
Iob 28. ℣. 3. Terminum poſuit tenebris, & ad oẽm conſummationem ipſe ſeruatur. ἐ תַּכְלִית
In reg. Pſ. 139. ℣. antepen. Perfectione odij oderam illos. τέλειον μῖσος. תַּכְלִית
Legitur præterea tantum Iob 11. ℣. ℣. 7. Et cap. 26. ℣. 10. Nehe. 3. ℣. 28.

כֶּלַח Gelatio, gelida ſenectus, ætas frigida & ſicca. Cognationem habet cum כָּלָה conſumptus eſt, nam qui ſenio confectus eſt iam incipit paulatim conſumi propter frigiditatem. Hinc gelu, gelidus, prægelidus, gelo, congelo, gelaſco, gelatio. Et Germanicum kűel/kűhlen. Legitur tantum his, vt
Iob 5. ℣. pen. Venies in gelida ætate ad ſepulchrum. ὥσπερ σῖτος ὥριμος. בְּכֶלַח
In pauſa. Iob 30. ℣. 2. Super eos perijt gelida ætas. i. ad ſenectutem non peruenerunt. כָלַח
(ἀπώλετο συντέλεια.

כָּלַל Conſummauit ex toto, abſoluit in vniuerſum, perfecit ex omni parte. Propriè autem de pulchritudine & forma omnino egregia & conſummata dicitur. Cognationem habet cum כָּלָה conſummatus eſt quod intranſitiuè accipitur. Hinc καλλωπίζω, orno ex omni parte, καλλωπίζομαι pulcher ſum, καταπκαλλωύω, καλλωπίζω orno, καλλωπίζομαι ornor, κάλλος, καλλώπισμα καλλωπισμός pulchritudo, ornatus, cultus, καλός bonus, καλλίων pulcher, κάλλιστος optimus, pulcherrimus. Item ἀγάλλω orno, ἀγλαΐζομαι ornor. Et latinum colo, is, ere, cultus corporis, cultus muliebris. i. ornatus &c.

In I. Coniug. כָּלַל Conſummauit ex toto, perfecit. Bis tantum legitur.
Eze. 27. ℣. 4. Aedificatores tui conſumauerũt pulchritudinẽ tuã. περιέθηκαν σοι κάλλος. כָּלְלוּ
Et ℣. 11. Ipſi conſumauerũt (.i. abſoluerunt) pulchritudinẽ tuã. ἐπλήρωσαν σου τὸ κάλλος. כָּלְלוּ

Inde nomina.

כָּלִיל Totus, vniuerſus, omnimodo perfectus, abſolutus, & ſubſtantiuè vniuerſitas. Si de ſacrificijs dicitur ſignificat holocauſtum quod totum concremabatur, nec quicquam cedebat ſacerdoti neq; offerenti. Hinc Græci ὅλος. i. totus. (ἐν τῷ κάλλει σου.
Ezech. 16. ℣. 14. Exijt tibi nomen, &c. propter pulchritudinem tuã quia abſoluta eſt. כָּלִיל
Pſ. 51. ℣. vlt. Tũc acceptabis ſacrificia iuſticiæ oblationẽ & holocauſtũ. ὁλοκαυτώματα. וְכָלִיל
Deut. 13. ℣. antep. Et omne ſpolium eius in holocauſtũ Domino Deo tuo. πανδημεί. כָּלִיל
Leuit. 6. ℣. 22. Statutum perpetuum ſit Domino, vt totum incendatur. כָּלִיל
In reg. Num. 4. ℣. 6. Et expandent pannum totum hyacinthi deſuper. ὅλον ὑακίνθινον. כְּלִיל
Iuo. 20. ℣. 40. Et ecce aſcendebat vniuerſitas ciuitatis in cœlum. i. incendium & fumus totius vrbis aſcenderat ſurſum. συντέλεια τῆς πόλεως. כְּלִיל
Et tantum Exod. 28. ℣. 32. cap. 39. ℣. 22. Leuit. 6. ℣. 15. & 16. Deut. 33. ℣. 10. 1. Sam. 7. ℣. 9. Ieſa. 2. ℣. 18. Ezechiel. 18. ℣. 12.

כְּלִילָה Tota, vniuerſa, integra, & ſubſtantiuè vniuerſitas, perfectio. Bis legitur, vt
In reg. Thren. 2. ℣. 15. Perfectio pulchritudinis, gaudium oĩi terræ. στέφανον δόξης. כְּלִילַת
Ezech. 27. ℣. 3. Tyro tu dixiſti, Ego ſum perfectio pulchritudinis. Græci, κάλλος. כְּלִילַת

כְּלוּלָה Pulchritudo abſoluta ſeu perfecta, tota pulchra. Semel reperitur.
Plur. cum affi. Ier. 2. ℣. 2. Recordatus ſum &c. amoris pulchritudinũ tuarum. τελειώσεώς σου. כְּלוּלֹתָיִךְ

כַּלָּה Sponſa, tota pulchra, ab omnimodo ornatu in nuptijs vt ſolent eſſe ſponſæ, Cæterum reſpectu ſoceri & ſocrus redditur latinis per nomen nurus. Sæpe legitur. כַּלָּה
Cant. 4. ℣. 10. Quam pulchræ ſunt amicitiæ tuæ, ſoror mea, ſponſa &c. τί ἐκαλλιώθησαν. כַּלָּה
Ier. 2. ℣. 31. Num obliuiſcitur virgo ornamẽti ſui, aut ſpõſa faſciæ ſuæ. τὸν κόσμον αὐτῆς. כַּלָּה
Cum affi. Gen. 28. ℣. 24. Fornicata eſt Thamar nurus tua, atq; concepit. ἡ νύμφη σου. כַּלָּתֶךָ
Ruth. 2. ℣. pen. Et dixit Noemi ad Ruth nurum ſuã, melius eſt filia. πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. כַּלָּתָהּ
Et plur. cum affi. Ruth 1. ℣. 6. Et ſurrexit ipſa & nurus eius. καὶ νύμφαι αὐτῆς. (ὑμῶν. וְכַלֹּתֶיהָ
Hoſe. 4. ℣. 13. Propterea filiæ veſtræ ſcortabũt, & nurus veſtræ adulterabũt. αἱ νύμφαι וְכַלּוֹתֵיכֶם

כֹּל Omnis, totus, vniuerſus, cunctus, & præcedente particula negatiua exponi poteſt, vllus vel quicq;, Eſt vtriuſq; gen. & num. & nuſq; non in Biblijs occurrit.

Pſ.1.℣.3.Et foliũ eius nõ flaueſcet,& oẽ quod faciet ꝓſperabitur. ϗ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ. וְכֹל
Gen.6.℣.vlt.Et fecit Noah iuxta oña quæ p̃cepit ei,ſic fecit.πάντα ὅσα ἐνετείλατο. כְּכֹל
Pſ.49.℣.4.à fine.Quia non in morte ſua accipiet omne .i. quicq́ʒ τὰ πάντα. הַכֹּל
Cum Maccaph.Pſ.2.℣.vlt.Beati oẽs qui ſperant(vel nituntur)in eo.μακάριοι πάντες. כָּל־
Exo.20.℣.8.Non facies vllum opus,tu & filius tuus, & filia tua.πάντα τὰ ἔργα. כָל־
Cum affi.Num.17.℣.pen.En expirauimus,perijmus, omnes nos perijmus. כֻּלָּנוּ
Pſ.82.℣.6.Ego dixi,dij eſtis vos,& filij altiſsimi omnes vos.πάντες. כֻּלְּכֶם
Ieſ.15.℣.4.Vlula porta,clama ciuitas,liquefacta eſt Palæſtina,tota tu &c. כֻּלֵּךְ
Et ℣.8.Et in plateis cunctus ille(.i. vnuſquiſq́ʒ)vlulabit deſcendens cum fletu. כֻּלֹּה
Secundum puncta legitur כֻּלּוֹ vnuſquiſq́ʒ, & ſecundum literas כֻּלָּה vnaquæq́ʒ, & ſæpe habetur in Biblijs.

מִכְלָל

Conſumatio,perfectio,abſolutio,integritas. Reperit̃ tant̃ ſemel,vt (τητος αὐτοῦ.
In reg.Pſ.50.℣.2.De Zion conſum̃atio pulchritudini, Deꝰ effulſit.ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιό- מִכְלַל

מִכְלוֹל

Conſummatio,integritas,vniuerſitas pulchritudinis. Ter legitur,vt (ὑακίνθινα.
Ezec.23.℣.12.In filios Aſſyriæ flagrauit(amore)indutos conſum̃atione.ἐνδεδυκότας. מִכְלוֹל
Et cap.38.℣.4.Equos & eq̃tes indutos conſum̃ata pulchritudine oẽs illos.θώρακας. מִכְלוֹל
Et plu.Ezec.27.℣.24.Ipſi negociatores tui in vniuerſitatibꝰ.φέροντες ἐμπορίαν ὑακινθοῦ. בְּמַכְלֻלִים

כָּלַם

Calumnia & ignominia affectus eſt, calumnioſè tractatus eſt, contumelioſis verbis exagitatus eſt ita vt aliquem pudeat. Cognationem habet cum כֶּלֶב id eſt, canis qui deſpectus eſt, vt ſi quis calumnioſè vocatur canis, aut ita turpiter cauillatur & exagitatur vt cani haud abſimilis æſtimetur. Hinc calumnia, calumnioſus, calumnior, calumniator.

In I.Coniug.paſsiua.נִכְלַם calumnia & ignominia affectus eſt.Sæpe vſurpatur.
Ier.31.℣.19.Erubui atq́ʒ calumnia affectus ſum,ſuſtinui opprobrium. ὑπέδειξά σε. נִכְלַמְתִּי
Ieſ.45.℣.16.Erubuerunt atq́ʒ calumnia(ſeu pudore)affecti ſũt oẽs iſti ꝛc.ἐντραπήσονται. נִכְלְמוּ
Pſ.74.℣.antep.Ne reuertatur contuſus qui calumnijs afficitur.κατῃσχυμμένος. נִכְלָם
2.Samuel.10.& 1.Paralip.19.℣.5. Nam erant viri pudore(ſeu calumnia) affecti vehementer.ἠτιμωμένοι. נִכְלָמִים
Ezec.36.℣.32.Erubeſcite & cõfũdimiin à vijs veſtris domꝰ Iſrael.ἐντράπητε. (τησας. הִכָּלְמוּ
Ier.3.℣.3.Frõs mulieris meretricis fuit tibi,renuiſti pudefieri erubeſcere. ἀπηναισχύν הִכָּלֵם
Ieſ.54.℣.3.Ne timeas quia non erubeſces,& ne afficiaris ignominia ꝛc.μηδὲ ἐντραπῇς. תִּכָּלְמִי
Et cap.45.℣.17. Non erubeſcetis, neq́ʒ ignominia (ſeu calumnia) afficiemini ꝛc. οὐ μὴ ἐντραπήσονται. תִכָּלְמוּ
Pſ.35.℣.4.Erubeſcant,& ignominia(ſeu calumnia)afficiantur.ϗ ἐντραπήτωσαν. וְיִכָּלְמוּ
Num.12.℣.penult.2.Samuel.19.℣.4.& 2.Paralip.30.℣.15.Eſræ 9.℣.6.Pſalm.35.℣.4.Pſalm.40.℣.15. Pſalm.70.℣.3.

In III.Coniug.הִכְלִים & הֶכְלִים calumnia affecit, ignominia affecit.
1.Samuel.20.℣.34. Quia contriſtatus erat propter Dauid, quod calumniatus eſſet eum. συνετέλεσεν. (ἀπεκωλύσαμεν. הִכְלִימוֹ
Et cap.25.℣.7. Paſtores qui tibi fuerunt nobiſcum, non ignominia affecimus eos. הֶכְלַמְנוּם
Iob 11.℣.3.Et ſubſannaſti,at non eſt qui te calumnijs (aut ignominijs) afficeret. מַכְלִים
Ier.6.℣.15.Etenim erubeſcẽdo nõ erubeſcẽt,atq́ʒ pudefieri neſcierũt.τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν. הַכְלִים
Ruth 2.℣.15.Inter manipulos colliget,& non calumniamini eam.μὴ καταισχύνητε. תַכְלִימוּהָ
Pro.28.℣.7.Et ſocius heluonum ignominia afficiet patrem ſuum.αἰσχύνει. יַכְלִים
Pſal.44.℣.10.Etenim repuliſti & ignominia affeciſti nos.κατῄσχυνας. וַתַּכְלִימֵנוּ
Inuenitur præterea tantum Iud.18.℣.℣.7.Iob 19.℣.3.Pro.25.℣.8.

In voce paſsiua הָכְלַם ignominia & calumnia affectus eſt. Bis inuenitur. (συν.
1.Sã.25.℣.15.Et viri nobis boni fuerũt valde,& nõ ignominia affecti ſumꝰ.ἀπελώκυ- הָכְלַמְנוּ
Iere.14.℣.3.Erubuerunt & calumnia affecti ſũt,atq́ʒ velauerũt caput ſuũ.ᾐσχύνθησαν. וְהָכְלְמוּ

Inde nomen.

כְּלִמָּה

Calumnia ignominioſa,pudor.Sæpe legitur in Biblijs ſacris,vt
Pſ.69.℣.8.Propter te pertuli opprobrium, operuit ignominia faciem meam.ἐντροπή. כְלִמָּה
Cum affix.leui.Pſ.44.℣.16.Singulis diebus ignominia mea corã me eſt.ἐντροπή μου. כְּלִמָּתִי
In regim.Ier.20.℣.11.Ignominia æternitatis quæ non obliuioni tradetur.ἀτιμίας. כְּלִמַּת

Et plur.Ieſa.50.℣.6.Faciem meam non abſcondi ab ignominijs & ſputo. ἀπὸ αἰσχύνης. מִכְּלִמּוֹת
In reg.Ier.23.℣.vlt.Et dabo ſuper vos &c. ignominias æternitatis, ἀτιμίαν. וּכְלִמּוּת

כָּלַת Significat ferire & percutere clauis vel ſecuribus per multas vices, & ſæpius reiterare percuſsionem. Ideoq; cognationem habet cum כָּפַל .i. duplicauit, nam notat duplicatos & reiteratos ictus. Hinc κολάπτω cædo, cudo, ſculpo, κολαφίζω pugnis percutio, κόλαφος, colaphus, percuſsio, & Germanicum kloppen/ klopffen/ klüppel/kolb/ein fauſtkolb. Item per metatheſin literarum, κύβηλις ſecuris, κυβηλίζω ſecuri ferio. Et per inuerſionem radicis πέλεκις & πέλεκυς ſecuris, πελεκέω, πελεκίζω ſecuri percutio, διαπελεκίζω percutio. Verbaliter non legitur hæc radix, ſed vnum tantum nomen in vſu eſt, vt

כֵּלַפָּה Id eſt, claua, inſtrumentum, bipennis. Legitur tantum ſemel, vt
Plur.Pſ.74.℣.6.Et nunc ſculpturas eius pariter ſecuri & clauis cõcutiunt. ἐν πελέκει. וְכֵלַפּוֹת

כָּמַה Aeſtuauit deſiderio, flagrauit concupiſcentia. Cognationem habet cum חָמָה exarſit. Hinc Græci κυμαίνω, κυμαίνομαι, κυματίζω, καυματίζομαι æſtuo, καῦμα æſtus.

In I. Coniug. כָּמַה æſtuauit deſiderio, concupiuit ardenter. Semel inuenitur.
Pſ.63.℣.2.Sitiuit ad te anima mea, flagrauit(.i. cupiuit)ad te caro mea. ποσαπλῶς. כָּמַהּ

כַּמָּה Quot? quoties? quantum? Componitur ex litera ſeruili כְּ .i. ſecundum, & מָה quid, & Caph habens pathah, comprehendit He demonſtratiuum.
Pſ.119.in כ Quot ſũt dies ſerui tui? quãdo facies cõtra perſequutores meos? πόσαι εἰσίν. כַּמָּה
Pſ.78.℣.39.Quoties exacerbauerunt eum in deſerto? contriſtauerunt eũ &c. ποσάκις. כַּמָּה
Zach.2.℣.2.Ad videndũ quanta ſit latitudo eius. πηλίκον τὸ πλάτος καὶ πηλίκον τὸ μῆκος. כַּמָּה

כְּמוֹ Sic, ſicut, tanquam &c. vide in litera כְּ nam מוֹ eſt ſyllaba paragogica.
Ieſa.41.℣.5.à fine, vt cæmentum, & tanquam figulos conculcabit lutum. ὡς πηλὸς. כְּמוֹ
Cum affix.leui.Leuit.19.℣.18. Et diliges proximum tuum, vt teipſum. ὡς ἑαυτόν. כָּמוֹךָ
1.Regum 22.℣.3. Vt ego ſum, ſic & tu, quemadmodum populus meus, ſic & populus tuus. καθὼς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ. כָּמוֹנִי כְּמוֹהֶם
Cum affi.greui.Iud.8.℣.18.Et dixerunt, perinde vt tu es, ſic & illi. ὡς εἶ σὺ ὡς αὐτοί. כְּמוֹכֶם
Iob 12.℣.3.Atq; mihi eſt cor, quẽadmodũ vos habetis. καμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμῖν ἐστιν.

כָּמַז Ornauit murenulis, & omni genere decoris, propriè dicitur de ornatu muliebri. Hinc κομψέω, κομψεύομαι, lepidus ſum, lepore ornatus ſum, κόμμος ornatus, compoſitus. Et per tranpoſitionem literarum κόσμος, κόσμιος mundus muliebris, κοσμέω, κοσμῶ κατακοσμέω orno. Verbaliter non extat hæc radix, ſed tantum nomen, vt

כּוּמָז Ornamentum muliebre, murenula, catena ex auro pro ornamento thrica ornamentum mulierum German: ſpangen. Bis legitur.
Exo.35.℣.22.Obtulerunt fibulam, & inaurem, annulum, & murenulam. ἐμπλόκια. וְכוּמָז
Num.31.℣.à fine. Et armillam, annulum, circulum & murenulam &c. ἐμπλόκιον. וְכוּמָז

כַּמֹּן Cyminum, vel cuminum, nomen habet à colligendo quia è gramine colelctum reponitur ad vſum ſeu condimentum ciborum, nam Chaldæis ſignificat כְּמַן colligere, reponere labore hominum. Hinc κύμινον cyminum, German. kümel/ Et legitur tantum ter in Biblijs, vt
Ieſ.28.℣.5.à fine. Nonne æquauit ſuperficiem eius &c. & cyminũ ſparget. ἢ κύμινον. וְכַמֹּן
Et ℣.antep.Nec rota plauſtri ſuper cyminum circumducetur, ἐπὶ τὸ κύμινον ſed virgula excutietur vitia(.i. nigella)& cyminum baculo. τὸ δὲ κύμινον. כַמֹּן וְכַמֹּן

מִכְמָן Collectio theſauri labore parti. Hinc κάμνω laboro, fatiſco. Legitur tantum ſemel, & reſoluitur camez in pathah & dages, vt
In reg.plur. Dan.11.℣.antep.Et dominabitur in collectiones auri & argenti. ἐν τοῖς ἀποκρύφοις. בְּמִכְמַנֵּי

כָּמַס Recondidit, & poſuit in locum ſecretionem, collegit colligatum repoſuit. Cognationem habet cum כְּפִיס .i. ſubſcus, legamen tignorum.
In I. Coniug. כָּמַס recondidit. Legitur päul & ſemel tantum, vt
Deut.32.℣.34.Nõne hoc eſt reconditũ apud me, obſignatũ in theſauris meis? συνῆκται παρ' ἐμοί. כָּמֻס

Crematus

כָּמַר Crematus eſt, concrematus eſt, incenſus eſt crebris inflammationibus, & propriè dicitur de viſceribus & ilijs quæ erga aliquem ita caleſcunt & accenſa ſunt amore inextinguibili, vt ferè concremari putentur. Cognationem habet cum כָּבַר crebuit, & חָמַר efferbuit, ſignificat enim viſcera cremari & efferueſcere aſsidua & crebra inflammatione. Hinc per metatheſin literarum cremo, concremo, cremium, & per cognationem crepo, percrepo, concrepo.

In I. Con. paſsiua. נִכְמַר incēſus eſt, cōcrematus eſt. Quater legitur. (γὰρ τὰ ἔντερα.
Gen. 43. ℣. 30. Et feſtinauit Ioſeph, qa incēſa erant viſcera eiꝰ erga fratres. συνεστρέφετο נִכְמְרוּ
1. Reg. 3. ℣. antep. Nam incenſa erant viſcera eius. Oſeæ 11. ℣. 8. Pariter accenſæ ſunt viſcerationes meæ. ἐταράχθη. נִכְמְרוּ
Thren. 5. ℣. 10. Pelles noſtræ vt clibanus concrematæ (vel denigratæ) ſunt. ἐπελιώθη. נִכְמָרוּ

Inde nomina.

כְּמָרִים Sacerdotes idolatrici, qui incenſi ſunt ardore falſæ religionis. Ter legitur.
2. Reg. 23. ℣. 5. Et aboleuit Kemarim (.i. ſacerdotes fanorum) τοὺς χωμαρὶμ. הַכְּמָרִים
Zepha. 1. ℣. 4. Et excindã de loco iſto reliqas Baal & nomē Kemarim. τῶν ἱερέων. הַכְּמָרִים
Cum affix. Oſeæ 10. ℣. 5. Quia lugebit ſuper eum populus eius, & ſacerdotes eius. καθὼς παρεπίκραναν. וּכְמָרָיו

מִכְמָר Verriculum, rete multa habens foramina inſtar cribri ſeu craticulæ, vel ad formam iliorum quæ habent multos nidulos. Semel tantum legitur.
Ieſ. 51. ℣. 20. Iacebũt in angulis plateaꝶ veluti bos ſylueſtris ĩ reti. ὡς σευτλίον ἡμίεφθον. מִכְמָר

מִכְמֶרֶת Verriculum piſcatorium, rete piſcatorium inſtar nidulorum viſcerum. 2. legitur.
Cum affi. Hab. 1. ℣. antep. Et contraxit illud in verriculum ſuum. ἐν ἀμφιβλήστρῳ. בְּמִכְמַרְתּוֹ
Et ℣. pen. Proinde ſacrificabit ſagenæ ſuæ, & ſuffitũ faciet verriculo ſuo. τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ. לְמִכְמַרְתּוֹ

מַכְמֹר Verriculũ, rete inſtar илioꝶ habentiũ nidulos multos. Semel repit.
Plur. cum affi. Pſ. 141. ℣. vlt. Cadent in verricula eius impij. ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν. בְמַכְמֹרָיו

מִכְמֹרֶת Verriculum, rete habens multa foramina ſeu cancellos paruos. Semel habetur.
Ieſ. 19. ℣. 8. Expandentes verriculum ſuper aquas labefactati ſunt. σαγήνας. מִכְמֹרֶת

כְּמוֹשׁ Chamos, nomen Idoli Moabitarum, Deus temulentiæ qui colitur conuiuijs & comeſſationibus, perinde vt Bacchus. Hinc κῶμος Deus comeſſationum & ſaltationum nocturnaꝶ, ἐπίκωμος & κωμαστής ebrius, comeſſator, κωμάζω comeſſo.
1. Reg. 11. ℣. 7. Tunc ædificauit Salomon excelſum ipſi Chamos execrationi Moab. לִכְמוֹשׁ
Ier. 48. ℣. pen. Væ tibi Moab, perijt populꝰ Chamos. ἀπολεῖται μωὰβ. (τοῦ χαμώς. כְּמוֹשׁ

כֵּן Rectus, firmus, item aduerbium affirmandi, ſic, ita ꝛc. Vide radicē כּוּן firmauit.

כָּנָה Cognominauit aliquem à proprietate & virtute ſua, tribuit alicui epitheton & titulum à re præclarè geſta, vt inde cognoſcatur quis ſit, denominauit aliquem honorificis appellationibus, vſurpauit glorioſos titulos ſuppreſſo proprio nomine, vt cum aliquem appello, ſapientem, prudentem, iuſtum &c. Hinc γνόω, γινώσκω cognoſco.

In II. Coniug. כִּנָּה cognominauit honoris gratia. Quater legitur.
Iob 32. ℣. pen. Nequaq̃ ſuſcipiã faciē viri, & ad hominē nõ cognominabo. θαυμάσω אֲכַנֶּה
Et ℣. vlt. Quia non noui vt cognominem, breui tollet me factor meus. אֲכַנֶּה
Ieſ. 44. ℣. 5. Et iſte ſcribet manu ſua Dño, & in noīe Iſrael cognominabit. βοήσεται. יְכַנֶּה
Et cap. 45. ℣. 4. Et vocaui te nomine tuo, cognominaui te, cũ nondum noueras me. (ἐγὼ καλέσω σε. אֲכַנְּךָ

Inde nomen.

כְּנָווֹת Cognominationes dignitatis, ſocietates officij ſiue generis. Legitur ſemel, vt
Plur. Eſræ 4. ℣. 7. Scripſit Biſlam, Mithredath, Tabeel, & reliquæ ſocietates eius. (σὺν τοῖς λοιποῖς συνδούλοις. כְּנָוָתוֹ

כָּנַן Parauit aliquid firma baſi, collocauit aliquid ſuper pedamentum forte. Idem ſignificat quod כּוּן. Hinc γεννάω, facio, paro, genero, γίνομαι fio. Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantummodo nomina ab ea deriuata, vt

כֵּן Baſis, pedamen, pedamentum firmum quod non mouetur neq; nutat. 2. legitur.
1. Geg. 7. ℣. 29. Supra limbos pes erat supernè (vel pedamentum) כֵּן
Et ℣. 31. Et os eius rotundum erat vt opus pedamenti habens ſeſquicubitum. כֵּן

כֵּן Baſis,pes,pedamentum,conſiſtentia firma,gradus fundamenti,locus firmus. וְכַנּוֹ
Cum affi.Exo.30.℣.18.Et faciem lutrem æris,& baſim eius æneam.ϗ βάσιν αὐτοῦ. כַּנָּהּ
Gen.40.℣.13.Et reſtituet te in conſiſtentiam tuam. ἀρχιοινοχοΐαν. כַּנֶּךָ
Et cap.41.℣.13.Me reſtituit in baſim(.i.conditionem)meam. ἐπὶ τὴν ἀρχήν. (αὐτοῦ. כַּנִּי
Dan.11.℣.7.Et cõſiſtet de germine radicũ ei9 in locũ(vel baſim)ei9. ἐπὶ τῆς ἑτοιμασίας כַּנּוֹ
Et tant̃ Dan.11.℣.20.& 83.Exo.30.℣.28.cap.31.℣.9.ca.35.℣.16.ca.38.℣.39. ca.40.℣.11.
כַּנָּה Baſis,& ponit̃ ꝑ loco firmo & imobili. Legitur tant̃ ſemel,vt (Leuit.8.℣.11. וְכַנָּה
Pſ.80.℣.16.Et baſim(.i.locũ ſeu vineã)quã plantauit dextera tu(viſita) ϗ κατάρτισαι.
כִּנִּים Ciniphes,culices,beſtiolæ exiguæ infenſiſsimæ,quæ non ſolũ lædũt cutem, ſed
etiã penetrãt ad interna,vt nares & aures ingrediat̃.Quidã vertũt pediculos.Nomẽ
aũt acceperunt à baſi terræ ſeu pulueris vnde formabat̃. Hinc κόνις puluis.3. legitur. לְכִנִּים
Exo.8.℣.12.Percute puluerẽ terræ,& erit in pediculos in oñi terra Aegypti. σκνῖπες. כִּנִּים
Et ℣ 13.Omnis puluis terræ fuit in pediculos in tota terra Aegypti..σκνῖπες.
Item ℣.14. Et fecerunt quoq; ſic præſtigiatores incantationibus ſuis ad producendum pediculum. σκνῖπα. הַכִּנִּים
כִּנָּם Pediculatio, copia pediculorꝝ & vermiũ inſtar ricinorꝝ qui infeſtãt corpus.|Bis. הַכִּנָּם
Exo.8.℣.13.& 14.Et fuit pediculatio tam in homine quam in iumento.

כָּנַס Collegit ſeorſum, congregauit. Cognationem habet cum נֶכֶס ſubſtantiua collecta, opes collectæ. Hinc eſt Græcum συνάγω ſi retro legitur idem ſonat, licet græcis ſit compoſita dictio.
In I. Coniug. כָּנַס collegit,congregauit,& legitur ſepties in Biblijs ſacris,vt
Eccle.2.℣.8.Collegi mihi etiam argentũ & aurꝝ,& peculiare regũ.συνήγαγόν μοι. כָּנַסְתִּי
Pſ.33.℣.7.Colligens vt aceruum aquas maris,reponit abyſſos in theſauros. συνάγων. כֹּנֵס
Eccle.3.℣.5.Eſt tempus diſiŋciendi lapides,& tempus colligere lapides. συναγαγεῖν. כְּנוֹס
Eccleſ. 2.℣. vltim. At peccatori conceſsit negocium contrahendi & colligendi vt det bono. συναγαγεῖν. לִכְנוֹס
Nehe.12.℣.4.à fine.Ad colligendũ in eis portiones ex agris ciuitatũ. συνηγμένας. לִכְנוֹס
1.Par.22.℣.2.Et iuſsit Dauid congregare proſelytos,q erant in terra Iſrael.συναγαγεῖν. לִכְנוֹס
Eſther 4.℣.pan.Vade,collige omnes Iudæos qui inueniuntur in Suſan. כְּנוֹס
In II. Coniug. כִּנֵּס collegit in hoſpitia ſua, Eſt frequentati : & ter legitur.
Ezec.22.℣.21.Colligam vos,& inſufflabo ſuper vos in igne furoris mei.ϗ συνάξω. וְכִנַּסְתִּי
Ezech.39.℣.pen.Et colligam eos ad terram ſuam.ϗ συνάξω αὐτοὺς. וְכִנַּסְתִּים
Pſ.147.℣.2.Aedificat Ieruſalem Iehoua,expulſos Iſraelis recolliget.ἐπισυνάξει. יְכַנֵּס
In IIII. Coniug. הִתְכַּנֵּס Collegit ſeipſum,inuoluit ſe. Semel reperitur,vt
Ieſa.28.℣.20.Et operimentum eſt strictius quam vt quis ſe colligat.συναχθῆναι. כְּהִתְכַּנֵּס
Inde nomen.
מִכְנָסִים Femoralia,ſubligacula,hoſpitia & domicilia teſticulorum. Abſolutè non extat.
In reg.Ezech.44.℣.18.Et femoralia lini erunt circa lumbos eorum.ϗ περισκελῆ λινᾶ. מִכְנְסֵי
Exo.28.℣.pen.Et fac eis femoralia lini vt tegant carnem verendorꝝ. περισκελῆ λινᾶ. מִכְנְסֵי
Reperitur præterea tantum Exo.39.℣.28. Leuit.6.℣.3.& cap.16.℣.4.

כָּנַע Humiliatus eſt,ſupplex fuit,ſubmiſſus fuit.Et propriè ſignificat ſe ſubmittere in poplites & genua, vt ſolent ſupplices ingeniculari. Cognationem habet cum כָּרַע incuruatus eſt,& צָנַע humiliter ſenſit. Hinc γονάομαι, γονάζομαι .i. genua flecto, γονατίζω ingeniculor, γόνυ, γόνας, κνήμη & latinum genu, ἰγνύς, ἰγνύα poples. German: knie/ knien/ Item κυνέω, προσκυνέω.i.adoro ſupplex & procidens ad genua.
In I.Coniug.paſsiua נִכְנַע Humiliatus eſt à ſeipſo. Sæpe vſurpatur,vt
1.Reg.21.℣.pen.An non vidiſti quòd humilis ſit fact9 Ahab corã me? ὡς κατενύγη. נִכְנַע
2.Par.12.℣.7.Quod ſubmiſsi eſſent facti &c. ſubmiſsi ſunt,&c.ἐνετράπησαν. נִכְנְעוּ
Et cap.33.℣.antepen. Et non humiliatus eſt coram Deo,vt humiliabatur Manaſſe. (ϗ ἐταπεινώθης. כְּהִכָּנַע
ἐταπεινώθη. וַתִּכָּנַע
2.Reg.22.℣.19.& 2.Par.34.℣.27.Propterea q, emollitum eſt cor &c. & humiliatus es.
Leuit.26.℣.6.à fine. Vel tunc humiliabitur cor eorum præputiatum .i. habens præputium. τότε ἐντραπήσεται. יִכָּנַע

(πεινώθησαν.

Pſ.106.℣.42. Et afflixerunt eos inimici eoꝝ, atqꝫ humiliati ſunt ſub manu eoꝝ. ϗ ἐτα- וַיִּכָּנְעוּ
Et Iudic. 4. ℣. 19. & cap. 8. ℣. 28. & cap. 11. ℣. 33. Item 1. Paral. 20. ℣. 4. & 2. Paral. 30. ℣. 11. & cap. 33. ℣. antepen.

In III. Con. הִכְנִיעַ Humiliauit, fecit humilem, eſt actiuum. (ὅτι ἐταπείνωσε.
2.Par.28.℣.19. Nam humiliauerat Dominus ipſum Iehuda, ꝓpter Achas regē Iſrael. הִכְנִיעַ
1.Pa.17.℣.10. Et humiliabo oēs inimicos tuos, et indicabo tibi ꝙ Dn̄s ꝛc. ϗ ἐταπείνωσα. וְהִכְנַעְתִּי
Iob 40.℣.7. Circumſpice omnem ſuperbum, humilia eum. ταπείνωσον. הַכְנִיעֵהוּ
Pſal. 81.℣. antep. Quoniam breui inimicos eorum humiliaſſem. ἐταπείνωσα. אַכְנִיעַ
Ieſ.23.℣.5. Vt æſtus in loco ſiticuloſo, ſtrepitū alienoꝝ humiliabis. תַּכְנִיעַ
Deut.9.℣.3. Ipſe delebit eos, & ipſe humiliabit eos āte te, & exterminabis eos. ὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς. (ϗ ἐταπεινώθη. יַכְנִיעֵם
Pſal.107.℣.12. Et humiliauit in labore cor eorum, impegerunt, & non erat adiutor. וַיַּכְנַע
1.Sa.8.℣.1. & 2. Samuel.8.℣.1. Iudic.4.℣. penult. Nehe.9.℣.24. Item 1. Par. 18. ℣.1.

Inde nomina.

כְּנַעַן Chanaan, filius Cham filij Noah. Nomen habet ab humiliatione, quia maledictus eſt à ſuo parente, & ita humiliatus eſt vt fuerit ſeruus ſeruorum fratribus ſuis. Deinde terra quam ipſe poſſedit nuncupata eſt à nomine eius. Et quum populus terræ illius negociationibus & mercaturæ præ cæteris deditus fuerit, ſæpè accipitur per Metalepſin pro mercatore & negociatore.

Gen.9.℣.22. Et vidit Cham pater Canaan verenda patris ſui, & indicauit ꝛc. χαναάν. כְּנַעַן
In pauſa.℣. antep. Maledictus ſit Canaan, infimus ſeruus ſit fratꝝ ſuoꝝ. (χαναάν. כְּנָעַן
Eze.17.℣.4. Et deduxit cū ad terram Canaan, in ciuitatem negociationum ꝛc. εἰς γῆν כְּנַעַן
Zeph.1.℣.11. Quia ſucciſus eſt populus Canaan (vel negociationis) ὁ λαὸς χαναάν. כְּנַעַן

כְּנַעֲנִי Cananæus, aliquis de terra ſeu familia Canaan. Item mercator.

Gen.15.℣. vlt. Et Amorreum & Cananæū, & Gyrgaſæum, & Iebuſæum. χαναναίους. הַכְּנַעֲנִי
Eze.16.℣.3. Natales tui ſunt de terra Cananæi, pater tuꝰ Aemorrhæꝰ. ἐκ γῆς χαναάν. הַכְּנַעֲנִי
Za.14.℣. vlt. Et non erit Cananæus (vel mercator) amplius in domo dn̄i. χαναναῖος. כְּנַעֲנִי
Pro.31. in ס. Sīdonē fecit et vēdidit, cīgulū dedit Cananæo .i. mercatori. τοῖς χαναναίοις. לַכְּנַעֲנִי
Et plur. Iob 40.℣.4. à fine. Concident eum ſocij & partientur eum inter mercatores. Φοινίκων ἔθνη. כְּנַעֲנִים
(ροι αὐτῆς ἔνδοξοι. כִּנְעָנֶיהָ
Cum affi. Ieſ.23.℣.8. Cuius negociatores ſunt principes, & mercatores eius ꝛc. ἔμπο-

כִּנְעָה Mercimonium, acquiſitio mercium, vel humiliatio. Legitur tantum ſemel, vt
Cum affi. Ier.10.℣.17. Congrega è terra mercimonium tuū, quæ ſedes in munitione. כִּנְעָתֵךְ
(ὑπόστασίν σου.

כָּנַף

Flexit alas ad auolandum, mouit alas ad elongandum. Cognationem habet cum כָּפַן curuauit, quod tantum de terra naſcentibus dicitur. Hin κνάπτω, γνάπτω. flecto, γνάμπτω, κνάμπτω flecto.

In I. Con. paſsiua נִכְנַף alatus fuit, flexuoſis alis donatus eſt. Semel legitur.
Ieſ.30.℣.20. Et non alabitur amplius doctor tuus .i. non p̄ditus erit alis ad auolandū. יִכָּנֵף
)μὴ ἐγγίσωσί σου.

Inde nomina.

כָּנָף Ala flexuoſa, plerunqꝫ eſt gen. fœm. quia eſt pars corporis, ſæpè etiam tribuitur per metaphorā corpori humano, item veſti, altari, terræ, vento & aquis, & ſig:oram.

Gen.1.℣.21. Et omnem auem alæ (.i. alatam) iuxta ſpeciem ſuam. πᾶν πετεινὸν πτερωτόν. כָּנָף
Cum affi. Hagg.2.℣.12. In ala veſtimenti ſui, & tetigerit cum ala ſua panem. τὸ ἄκρον. בִּכְנָפוֹ
In reg. Ieſ.24.℣.16. Ab ala (.i. extremitate) terræ, carmina audiuimus. ἀπὸ τῶν πτερύγων. מִכְּנַף
Dan.9.℣. vlt. Et ſuper ala abominationnm deſolatio erit, vſqꝫ ad conſummationem. כְּנַף
Et dual. Ieſ.6.℣.2. Sex alæ vni, ſex alæ alteri erant. ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ ϗ ἓξ πτέρυγες. כְּנָפַיִם
Cum affi. leui. Pſ.17.℣.8. Sub vmbra alarum tuarum abſcondes me. τῶν πτερύγων σου. כְּנָפֶיךָ
Cum affi. graui Zach.5.℣.9. Et erat ventus in alis earum, erantqꝫ illis alæ vt alæ ciconiæ. ἐν τοῖς πτέρυξιν. בְּכַנְפֵיהֶם
In reg. Pſ.18.℣.11. Et volauit ſuꝑ alis vēti .i. volauit inſtar venti celerrimi. ἐπὶ πτερύγων כַּנְפֵי

כְּנָפוֹת Alæ ſeu anguli, tribuitur ſemel veſti, & quater terræ. Abſolutè non extat.

In reg. Deu.22.℣.12. Fimbricolas facies tibi ſuꝑ quatuor alis veſtimēti tui. κρασπέδων. כַּנְפוֹת
Ieſ.11.℣.12. Diſperſiones Iehuda congregabit de 4. alis terræ. ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων. כַּנְפוֹת
Iob 37.℣.3. Et lux eius ſuper alis terræ, i. in omnibus angulis terræ erit. ἐπὶ πτερύγων. כַּנְפוֹת

Et cap.38.℣.13. Ad apprehendendum alas(vel angulos)terræ. ἐπιλαβέσθαι πτερύγων. בִּכְנְפוֹת
Ezech.7.℣.2. Venit finis ſuper quatuor alas(.i.plagas)terræ. ἐπὶ τὰς τέσαρας πτέρυγας. כַּנְפוֹת

כִּנּוֹר Cithara,inſtrumentum muſicum. Cognationem habet cum צִנּוֹר .i. canalis , fiſtula per quam aqua è tecto defluit cum ſtrepitu quodam,ita quoqꝫ cithara ſonitum edit, & habet formam fiſtulæ ſeu canalis cauæ. Affinitate alludit ad קֶרֶן cornu , nam cithara non multum diſsimilis eſt cornibus ſeu tubæ cornutæ. Hinc κινύρα cithara, κινύρεσθαι cantillare. Et mutato Nun in literam θ eiuſdem inſtrumenti fit κιθάρα, κίθαρις cithara, κιθαρίζω cithara cano, κιθαριστής citharista. בְּכִנּוֹר
Pſ.98.℣.5. Pſallite Domino in cithara,in cithara & voce carminis. ἐν κιθάρᾳ. וְכִנּוֹר
1.Sa.10.℣.5. Et ante eos erit Nablũ & tympanũ & fiſtula , & cithara. Græ. ἡ κινύρα. כִּנֹּרִי
Cum affi.Iob 30.℣.vlt. Et facta eſt in luctum cithara mea,& organum ꝛc. ἡ κιθάρα. כִּנּוֹרַיִךְ
Et plur.Cum affi.Ezech.26.℣.13. Et ſonitus citharaꝝ tuaꝝ non audiet᷑. ψαλτηρίων.

כִּנּוֹרָה Cithara,Singulariter autem non eſt in vſu,ſed tantum pluraliter, vt וּבְכִנֹּרוֹת
Plur.Ieſ.30.℣.pen. In tympanis & in citharis. Græci μετὰ κιθάρας. וּבְכִנֹּרוֹת
2.Sam.6.℣.5. Et in citharis & in Nablis. Græci interpretes ϗ ἐν ταῖς κινύραις. כִּנּוֹרוֹתֵינוּ
Cum affi.Pſ.137.℣.2. Sup̃ ſalices in medio eiꝰ ſuſpendimus citharas noſtras. τὰ ὄργανα.

כִּנֶּרֶת Kinnæreth,lacus qui cum ſtrepitu & ſonitu dilabitur per multos flexuoſos alueos & fiſtulas. Eſt etiam proprium nomen fluuij,hinc fortè Genezareth. כִּנֶּרֶת
Num.34.℣.11. Et pertingit vſqꝫ ad latus maris Kinnæreth verſus orientem. χενερέθ. כִּנְּרוֹת
Et plur.1.Reg.15.℣.19. Et omnes lacus ſuper omnem terram Naphthali. χενερὲθ.

כִּסֵּא Thronus,ſolium ſupernè habens tectum ſeu operimentum, vt eſt ſella regum & iudicum. Ideoqꝫ cognationem habet cum כָּסָה texit,operuit. Sæpiſsimè legitur, Eſt generis maſculini, & in plurali degenerat in fœmininum. כִּסֵּא
Ieſ.6.℣.1. Et vidi Dominum ſedentem ſuper throno excelſo & eleuato. ἐπὶ θρόνου. כִּסֵּא
In reg.1.Reg.1.℣.46. Atqꝫ ſedit Salomon ſuper throno regni. ἐπὶ τοῦ θρόνου. כִּסְאִי
Cum affi.Ieſ.66.℣.1. Cœlum eſt thronus meus, & terra ſubſellium. οὐρανός μοι θρόνος. כִּסְאוֹת
Et plur.Pſ.122.℣.5. Illic conſtituti ſunt throni ad iudicium,throni ꝛc. θρόνοι εἰς κρίσιν. כִּסְאוֹתָם
Cum affi.Ezech.26.℣.6. Et deſcendent de thronis ſuis omnes principes ꝛc.

כִּסֵּה Thronns,ſolium obtectum,Scribitur He pro Aleph cognato in duobus locis. לַכִּסֵּה
1.Re.10.℣.19. Sex gradus erant ſolio, & caput rotundũ erat ſolio retrorſum. τῷ θρόνῳ. כִּסֵּה
Iob 26.℣.9. Cõprehendit faciem throni,expandendo ſuper eo nubem ſuam. θρόνου.

כֵּס Thronus,ſolium,operimentum throni. Legit᷑ tantum ſemel cum defectu 3.radic.
Exod.17.℣.vlt. Quia manus ſuper thronum Domini (.i. iurauit Dominus) quod bellum Domino erit contra Amalec à generatione in generatioẽ., ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ. כֵּס

כֶּסֶא Operimentum,vt quando luna operiebatur in neomenijs. Legitur ſemel, vt הַכֶּסֶא
Pro.7.℣.20. Ad diem operimenti(.i.nouilunij)veniet domum ſuam.

כָּסָה Operuit,cooperuit. Et propriè eſt ita operire cum ſupernè aliquid imponitur quod attingendo operit & tegit,vt ſaccus impoſitus humeris eos operit. Cognationem habet cum סָכַךְ texit,protexit, quod tegere ſignificat ſine tactu & apprehenſione, ſed obumbrando. Hinc per tranſpoſitionem literarum σάγη, σάγος, σάγανον, & latinum ſagum.i.chlamys militaris. Item genus veſtis non diſsimile cilicio,qnod operit amictos. σάκος ſcutum tegens pectus, στέγω tego.

In I. Coniug. כָּסָה operuit,cooperuit. Ter inuenitur, vt וְכֹסֶה
Pro.12.℣.16. Stultus,in die cognoſcet᷑ ira eius,at qui op̃it iniuriam,cautus eſt. κρύπτει. כֹּסֶה
Et ℣.23. Homo callidus operit ſcientiam , at cor ſtultoꝝ prædicat ſtulticiam. θρόνος. כְּסוּי
Pſ.32.℣.1. Beatus qui leuatus eſt tranſgreſsione, & opertus peccati. ἐπεκαλύφθησαν.

In voce paſsiua. נִכְסָה opertus eſt. Et legitur tantum bis,vt נִכְסָתָה
Iere.51.℣.41. Multitudine fluctuum eius operta eſt(Babylonia) κατεκαλύφθη.
Ezech.24.℣.8. Dedi ſanguinem eius ſuper limpitudinem petræ , vt non operiatur. τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό. הִכָּסוֹת

In II. Con. כִּסָּה operuit,texit omnino & frequenter. Sæpiſsimè legitur. כִּסָּה
Ieſa.29.℣.10. Prophetas, & capitaneos veſtros, videntes operuit. οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά. Pſal.85.

Pſ.85.℣.3.Abſtuliſti iniꝗtatem populi tui,oꝑuiſti omne peccatū eoꝝ ꝛc.ἐκάλυψας. כִּסִּיתָ
Pſ.147.℣.8. Qui operit cœlum nubibus,qui parat terræ pluuiam. τῷ περιβάλλοντι. הַמְכַסֶּה
1.Par.21.℣.16. Et ꝓcidit Dauid,& ſeniores oꝑti ſaccis ſuꝑ facies ſuas.περιβεβλημένοι. מְכֻסִּים
Pſ.104.℣.9. Et non reuertentur (aquæ) ad operiendum terram. καλύψαι τὴν γῆν. לְכַסּוֹת
Oſeæ 10.℣.8.Et dicent montibus operite nos,& collibus cadite ſuꝑ nos. καλύψατε. כַּסּוּנוּ
Iere.46.℣.8. Aſcendam,operiam terram,diſperdam ciuitatem. κατακαλύψω. אֲכַסֶּה
Deut.13.℣.9.Non conniuebit oculus tuus &c. & non oꝑies ſuꝑ eū.οὐδὲ μὴ σκεπάσῃς. תְכַסֶּה
Ezech.18.℣.7.Panem ſuum eſurienti dabit,& nudum operiet veſtimento.περιβαλεῖ. יְכַסֶּה
Exod.15.℣.5. Abyſſi operuerunt eos, Dages excidit in litera ſcheuata pro יְכַסְּמוּ ἐκάλυψεν יְכַסְיֻמוּ
Et capite 8. ℣ſu 6. Et aſcendit rana, & operuit terram Aegypti. ϗ ἐκάλυψε. וַתְּכַס

In voce paſſiua כֻּסָּה & כֻּסֶּה opertus eſt,obtectus. Quinquies reperitur.
Pſ.80.℣.12.Operti ſunt montes vmbra eius,& frondibus eius Cedri Dei.ἐκάλυψεν. כָּסוּ
Prouer.24.℣.5.à fine. Opertæ ſunt ſuperficies eius vrticis, & maceria &c. כָּסּוּ
Eccleſ.6.℣.4.In tenebris ambulabit,& in tenebris nomen eius obteget.καλυφθήσεται. יְכֻסֶּה
Gen.7.℣.19.Et operti ſunt omnes mōtes ſublimes qui ſunt ſub toto cœlo. ἐκάλυψε. וַיְכֻסּוּ
Et.℣.20.Quindecim cubitis inualuerūt aquæ ꝛc.ita vt oꝑirent mōtes. ϗ ἐπεκάλυψε. וַיְכֻסּוּ

In IIII. Coniugatione הִתְכַּסָּה operuit ſe. Legitur tantum in ſequentibus locis.
1.Reg.11.℣.29. Et ipſe operiebat ſe veſte noua, & ambo ipſi erāt ſoli. περιβεβλημένος. מִתְכַּסֶּה
2.Reg.19.& Ieſ.37.℣.2. Et miſit Eliakim &c. ſeniores ſacerdotum oꝑientes ſe ſaccis. περιβεβλημένους. (περιεβάλετο. מִתְכַּסִּים
Et ℣.1. Et ſcidit veſtimenta ſua, & operuit ſe ſacco, atqꝫ ingreſſus eſt domum Dei. וַיִּתְכַּס
Ieſ.59.℣.6 Et non operient ſe operibus ſuis,ꝗa opera eoꝝ ſunt mala. περιβάλωνται. יִתְכַּסּוּ
Ionæ 3.℣.8. Et operient ſe ſaccis tam homines,q̃ iumenta, & clamabunt ad Deum. וְיִתְכַּסּוּ
Gen.24.℣.antepen. Et accepit peplum & operuit ſe. וַתִּתְכָּס
Pro.26.℣.antep. Operietur odium per concitationem(vel in deuaſtatione) תִּתְכַּסֶּה

Inde nomina.

כֶּסֶה Operimentum,& accipitur de nouilunio,vbi luna operitur tota. Semel reꝑitur.
Pſ.81.℣.4. Clangite in neomeniis cornu,in operimento .i.in nouilunio. בַּכֶּסֶה

כְּסוּי Operimentum,tegumentum. Semel in hac forma legitur,vt
Num.4.℣.13. Et dabunt ſuper eam operimentum,videlicet pelles taxorum. כְּסוּי

כְּסוּת Operimentum,tegumentum,& aliquoties vſurpatur in Bibliis.
Iob 24.℣.7.Nudum fecerunt ire ſine indumento, & non operimentum in frigore. כְּסוּת
In reg.Gen.20.℣.antepen. En hoc erit tibi operimentum oculorum. כְּסוּת
Cum affi.Ieſ.50.℣.3.Induam cœlos caligine, & ſaccum ponam operimentum eoꝝ. כְּסוּתָם
Exo.22.℣.5.à fine. Nam illud operimentum eius tantum ei eſt,pro כְּסוּתוֹ: כְּסוּתָה

מִכְסֶה Operimentum,operculum, tegumentum.
Exo 26.℣.14.Et facies operimentum pro tabernaculo ex pellibus arietum &c. מִכְסֶה
In reg.Gen.8.℣.13.Et abſtulit Noah operculum arcæ, & ꝓſpexit ꝛc. Sept. τὴν στέγην. מִכְסֵה
Cum affi.Num.4.℣.25. Operimentum eius, operimentum ex pellibus taxorum. מִכְסֵהוּ

כָּסַח Reſecuit,excîdit, ſuccidit. Et propriè ſignificat reſecare ſpinas aut vites quæ in terram egerunt radices ſuas. Hinc connexis prioribus literis eſt ξέω rado, lacero, ἀποξέω, ἐπιξέω ſcalpo,reſeco,& latinum per metatheſin literarum ſeco, ſica ein deſſack.

In I. Coniug. כָּסַח reſecuit,excîdit. Inuenitur tantum ſemel,vt
Ieſ.33.℣.12. Et erunt populi vt &c. & vt ſpinæ reſectæ quæ igni comburentur. כְּסוּחִים
Pſ.80.℣.17. Exuſta eſt igni,reſecta(vitis) ab increpatione vultus tui peribunt. כְּסוּחָה

כָּסַל Obliquus fuit,tortuoſus fuit,inconſtans fuit,& propriè dicitur illud quod non eſt planum. Cognationem habet cum סָכַל .i. prauus fuit, deprauatus eſt. Hinc per metatheſin literarum σκολιός obliquus,tortuoſus, σκολιότης tortuoſitas, σκαληνός numerus diſpar,obliquus &c. Et German. ſchal/ſchel. λοξεύω obliquo

In I. Coniug. כָּסַל obliquus fuit, obliquè inceſſit. Semel reperitur.
Ier.10.℣.8. Et pariter bruteſcent, & tortuoſi erunt .i. obliquè incedent. יִכְסָלוּ

Inde nomina.

כְּסִיל Obliquus,tortuoſus,inconſtans. Hieronymus vertit ſtultum , qui obliquas vias
& non planas incedit. Et ſi de ſtellis dicitur ſignificat ſucculas , vel iuxta alios Boo-
ten aut Orionem ab inconſtantia aëris , & quod hac ſtella oriente vel occidente
multæ excitentur tempeſtates & pluuiæ,ob quam rem etiam quibuſdam placet eſſe
hyades. Hinc per tranſpoſitionem literarum ſucculæ, λοξός obliquus. כְּסִיל
Pro.28.℣.antep. Qui fidit in cor ſuum eſt obliquus .i. ſtultus & iniuſtus. כְּסִיל
Et cap.19.℣.1.Melior eſt pauper ambulans ꝛc.quam peruerſus labioꝝ & obliquus. כְּסִיל
Iob 9.℣.9. Qui facit arcturum Booten,& orionem, & penetralia auſtri ꝛc. וּכְסִיל
Amos 5.℣.8.Faciens orionem & ſucculas(vel Booten) & conuertens &c. וּכְסִילִים
Et plur.Pſ.94.℣.8. Intelligite bruti in populo,& obliqui(vel ſtulti)quando ſapietis? וּכְסִילֵיהֶם
Cum affi.Ieſ.13.℣.10. Nam ſtellæ cœli & ſucculæ eorum non clarificabunt &c.

כֶּסֶל Obliquitas , tortuoſitas , Dicitur quocꝫ de coxendice vertebras ſpinarum com-
prehendente.i.de lumbis obliquis & tortuoſis in quibus conſiſtit robur hominis ,
vnde etiam ſæpè accipitur pro robore,quo aliquis fidit. כֶּסֶל
Pſ.49.℣.14.Hæc eſt via illorum, planè obliquitas eorum eſt. כָּסֶל
In pauſa. Iob.15.℣.27.Operuit faciem ſuam adipe ſuo , & fecit optimum ſup̱ lumbo. כִּסְלוֹ
Cum affi.Iob 8.℣.14.Cuius lumbus (.i.robur)negligitur vel faſtidio habetur. כִּסְלִי
Iob 31.℣.6. Si poſui aurum,robur meum(ſeu fiduciam meam.) בְּכִסְלֶךָ
Pro.3.℣ 25. Quia Dominus erit in lumbo tuo,& cuſtodiet pedem tuum. כִּסְלָם
Pſal.78.℣.7. Et ponent in Deum robur ſuum .i. Deum pro lumbo ſuo habebunt. הַכְּסָלִים
Et plur.Leuit.3.℣.4,Et duos renes , & adipem quæ eſt circũ eos ſup̱ coxendicibus. כְּסָלַי
Cum affi.leui.Pſal.38.℣.8. Quia lumbi mei impleti ſunt contemptu.
Legitur præterea tantum Leuit.3.℣.10.& 15.cap 4.℣.9 cap.6.℣.27.

כִּסְלָה Obliquitas,item pro coxendice ſeu robore. Bis tantum vſurpatur. לְכִסְלָה
Pſal.85.℣.9.Loquetur pacem ꝛc.ad ſanctos ſuos,vt non redeant ad obliquitatem. כִּסְלָתֶךָ
Cum affi.Iob 4.℣.6.An non timor tuus,robur tuum(.i.fiducia tua)ſpes tua &c.

כְּסִילוּת Obliquitas,& metaphoricè ſtulticia. Vſurpatur tantum ſemel,vt כְּסִילוּת
Pro.9.℣.13.Mulier obliquitatis(vel ſtulticiæ) & tumultuoſa perſuaſionem habet.

כִּסְלֵו Kisleu, Eſt menſis nonus, & correſpondet nouembri noſtro,& nomen habet ab
inconſtantia aëris & tempeſtatis. בְּכִסְלֵו
Zach.7.℣.1. Et factum eſt verbum Domini ꝛc. 4. die menſis noni in Kisleu. כִּסְלֵו
Nehe.1.℣.1.Verba Nehemiæ filij Hachaliæ,& factum eſt in menſe Kisleu &c.

כָּסַם Compoſitè & decenter præcidit,condecorauit præcidendo capillos,& propriè di-
citur de præciſione comarum. Hinc κοσμέω,κοσμάω orno, κόσμος ornatus.
In I. Coniug. כָּסַם præcidit comam. Bis tantum & in vno loco habetur. כָּסוֹם
Ezech. 44. ℣ſu 24. Caput ſuum non radent,liberè non dimittent,ſed præcidendo יִכְסְמוּ
præcident capita ſua.i.comas prolixiores præcident ad mundiciem.

Inde nomen.

כֻּסֶּמֶת Spelta,Zea quæ compoſito ordine & comata ſuccreſcit. כֻּסֶּמֶת
Exod.9.℣.4.à fine. At triticum & ſpelta non ſunt percuſſa,nam latuerant. וְכֻסֶּמֶת
Ieſ.28.℣.5.à fine. Et ponet triticum ſerie ſua &c. & ſpeltam in termino ſuo.

כָּסַס Appendit,penſitauit adnumerando, attexit. Significat additionem ſummariam in
arithmetica,computare per ſummam. Cognationem habet cum כָּסָה texit,operuit.
In I. Coniug. כַּס annumerauit,appendit. Legitur tantum ſemel,vt
Exo.12.℣.4. Singuli ſecundum comeſtionem ſuam numerabitis ad agnum,hoc eſt, תָּכֹסּוּ
Quiſq; tot ſibi aſſumet perſonas,quot ſatis eſſe poſſunt ad edendum agnum.

Inde nomina.

מֶכֶס Penſio,vectigal,cenſus qui contribuitur de ſumma quadam,portio. מֶכֶס
Num.31.℣.28. Et leuabis penſionem(vel ſummam)à viris bellicis &c.
Cum affi.in eod.cap.℣.38. Et boues fuerunt triginta ſex mille , & penſio eorum ꝛc. מִכְסָם
Legitur præterea tantum in eod. cap. ℣.37 39.40. & 41.

מִכְסָה Enumeratio,computatio,collatio,ſupputatio. Bis tantum reperitur, vt

In reg.Exo.12.℣.4. In computatione animarum quantum quilibet poteſt edere. בְּמִכְסַת
Leuit.27.℣.23. Et ſupputabit ei ſacerdos ſummam æſtimationis vſqꝫ ad annum. מִכְסַת

כָּסַף Aſpirauit,toto ſpiritu intentus fuit alicui rei,appetijt, anhelauit, concupiuit ex tota anima. Hinc per inuerſionem literarum ψυχὴ,anima,ſpiritus,ἐκψύχω expiro, animo deficio. Et hinc concupiſco, Item fiſcus ad quem homines aſpirant.
In I. Con. כָּסַף aſpirauit toto animo. Conſtruitur cum לְ & bis reperitur.
Pſ.17.℣.12. Similitudo eius vt leo qui aſpirabit ad prædandum. יִכְסוֹף
Iob 14.℣.11. Clamabis & ego exaudiam te,ad opus manuum tuarum aſpirabis. תִּכְסֹף
In voce paſsiua. נִכְסַף toto animo intentus fuit, deſiderio animæ detentus eſt. Conſtruitur cum particula לְ & vſurpatur tantum quater,vt
Pſ.84.℣.3. Detenta eſt deſiderio,atqꝫ etiam tota fertur anima mea ad atria Domini. נִכְסְפָה
Gen.31.℣.28. Et nunc eundo abijſſes(.i.abire potuiſſes)quandoquidem deſiderando aſpiraſti ad domum patris tui, Quare autem furatus es Deos meos? נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה
Zophon.2.℣.1. Colligite vos ipſos,& ſitis collecti, gens non deſiderabilis. נִכְסָף

Inde nomen.

כֶּסֶף Argentum,pecunia,cuius deſiderium omnes homines tenet. Hinc fiſcus.
Pſ.12.℣.7. Verba Dei ſunt eloquia munda, vt argentum conflatum in catino ꝛc. כֶּסֶף
In reg.Iob 22.℣.25. Et argentum defatigationum erit tibi.i.ſatis pecuniæ habebis. וְכֶסֶף
In pauſa. Pro.8.℣.10. Suſcipite caſtigationem meam & non argentum. כָסֶף
Cum affi.Pſ.15.℣.vlt. Argentum ſuum(.i.pecuniam ſuam)non dedit in vſuram. כַּסְפּוֹ
Gen.43.℣.22. Dedit vobis theſauros in ſaccos veſtros, pecunia veſtra venit ad me. כַּסְפְּכֶם
Et plur.in reg.Gen.42.℣.25. Et mandauit Ioſeph ꝛc. ad reddendum pecunias eorꝝ. כַּסְפֵּיהֶם

כֶּסֶת Puluinar,puluillus in quo reclinamus dormientes,ceruical quod capiti ſupponitur. Cognationem habet cum כָּסָה operuit. Hinc germ. küſs/ein kues.
Legitur tantum bis in ſacris Biblijs,vt
Plur.Ezech.13.℣.18. Væ conſuentibus puluillos ſub cunctis axillis manuum. כְּסָתוֹת
Cum affi.ibid.℣.20. Ecce ego ad puluillos veſtros, quibus vos ibi venamini &c. כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה

כָּעַס Indignatus eſt, irritatus eſt, prouocatus eſt ad iram. Idem ſignificat quod כָּעַשׂ: Hinc κύζομαι, σκύζω & σκύζομαι iraſcor,indignor, mœreo.
In I. Coniug. כָּעַס indignatus eſt, irritatus eſt ad indignationem.
Eccle.5.℣.antep. Atqꝫ toto tempore dierꝝ ſuorꝝ in teneb.edet,& indignabit̃ multū. וְכָעַס
Pſ.112.℣.10. Impius videbit & indignabitur,dentibus ſuis frendeſcet. וְכָעָס
Eccle.7.℣.10. Ne præcipiteris in ſpiritu tuo ad indignandum.i.ne ſis p̄ceps ad iram. לִכְעוֹס
Ezech.16.℣.4. Et conquieſcam,& non indignabor amplius. אֶכְעַס
2.Par.16.℣.10. Et indignatus eſt Aſa contra videntem,& tradidit eum &c. וַיִּכְעַס
Nehe.4.℣.1. Et factum eſt poſtqꝫ audiuiſſet ꝛc.& excanduit ira ei,& indignatus eſt. וַיִּכְעַס
In II. Coniug. כִּעֵס irritauit,laceſsiuit ad iram & mœſticiam. Bis legitur.
Deut.32.℣.21. Irritauerunt me vanitatibus ſuis,& ego prouocabo eos ad Zelum. כִּעֲסוּנִי
1.Sam.1.℣.6. Et irritabat eam aduerſatrix eius irritatione vt commoueret eam. וְכִעֲסַתָּה
In III. Coniug. הִכְעִיס fecit vel excitauit indignationem, irritauit.
Oſe.12.℣.vlt. Irritauit Ephraim amaritudinibus, & ſanguis eius ſuper eo relinquet̃. הִכְעִיס
1.Reg.14.℣.15. Propterea quod fecerunt lucos ſuos, irritantes Dominum Iehoua. מַכְעִיסִים
Deut.4.℣.25.& cap.9.℣.19. Feceritis malum in oculis Iehoua ad irritandum eum. לְהַכְעִיסוֹ
Deut.32.℣.21. Cum gente ſtulta irritabo eos.i.efficiam vt gens imperita vincat eos. אַכְעִיסֵם
1.Reg.22.℣.vlt. & 2.Par.28.℣.25. Et irritauit Dominum Deum Iſraelis. וַיַּכְעֵס
1.Sam.1.℣.7. Ita irritabat eam,& ipſa fleuit,& non comedit. תַּכְעִיסֶנָּה
Iud.2.℣.12. Et ſupplicauerunt eis(dijs)& irritauerunt Dominum. וַיַּכְעִיסוּ
Legitur præterea 1.Reg.16.℣.4.9.15.28.& 35.Ier.7.℣.2.21.cap.8.℣.19.cap.11.℣.17.ꝛc.

Inde nomen.

כַּעַס Indignatio,irritatio,mœſticia, Paſsim occurrit in Biblijs.
1.Reg.21.℣.22. Ad indignationem quam irritaſti,& feciſti peccare Iſraelem. הַכַּעַס
In reg.Pro.27.℣.3. Grauis eſt lapis & ponderoſa arena,at indignatio ſtulti grauior. וְכַעַס

In diſtinct.Pro.21.℣.19.Melius eſt habitare &c. quàm cum muliere indignationis. וְכַעַס
Cum affi.Pſ.85.℣.5. Conuerte nos Deus &c. & diſſolue indignationem tuam &c. כַּעַסְךָ
1.Sam.1.℣.17. Præ multitudine meditationis meæ & mœſticiæ meæ. כַּעְסִי
Et plur.2.Reg.23.℣.26. Super omnes indignationes quibus irritauit eum Manaſſe. הַכְּעָסִים

כָּפַח Recuruauit,flexit,Germanicè **bigen**/ Idem quod כָּפַף curuauit. Cognationem habet cum כָּבָה extinctus eſt. Hinc κυπτάζω inclino, reflecto, κυπτός flexus, κυφός curuus,& per metatheſin literarum eſt germanicum **biegen**.

In I. Coniug. כָּפָה flexit. Legitur tantum ſemel,vt
Pro.21.℣.14. Donum in abſcondito flectet iram .i.reſtinguet vel ſedabit iram. יִכְפֶּה

כָּפַל Duplicauit,duo ſimul coniunxit,copulauit duas res eaſdem. Cognationem habet cum כֶּבֶל .I. copula , lorum , vinculum quo conſtringuntur captiui per copulationem. Hinc Græci pro Caph ponunt δ & dicunt διπλόω, διπλάζω, διπλασιάζω, ἐπιδιπλασιάζω duplico,reduplico,& latinum duplum.

In I. Coniug. כָּפַל duplicauit. Quater legitur, vt וְכָפַלְתָּ
Exo.26.℣.9.Et duplicabis cortinã ſextã quæ eſt è regione tabernaculi. ἐπιδιπλώσεις. כָּפֻל
Et ca.28.℣.15. Quadratũ erit & duplicatũ, cuius longitudo palmã habebit. διπλοῦν. כָּפוּל
Item cap.39.℣.9. Quadratum fuit,atq; duplicatum fecerunt pectorale illud, palmus כָּפוּל
erat longitudo eius,& palmus latitudo eius,& erat duplicatum.

In voce paſsiua. נִכְפַּל duplicatus eſt. Legitur tantum ſemel,vt
Ezech.21.℣.14. Et percute volam ad volam,atq; duplicatur gladius. καὶ διπλασίασον. וְתִכָּפֵל

Inde nomina.

כֶּפֶל Duplum,duplicitas,& de omnibus rebus vſurpatur. (ἔσω. בְּכֶפֶל
In reg.Iob 41.℣.5. In duplicitatem freni eius quis venit? εἰς πτύξιν θώρακος. כִּפְלַיִם
Dual.Iob 11.℣.6. Nam duplo maiora ſecundũ verã eſſentiam pati deberes. ὅτι διπλοῦς כִּפְלַיִם
Ieſ.40.℣.2.Nam accepit de manu Dñi dupla in omnibus peccatis ſuis. διπλᾶ.

מַכְפֵּלָה Duplicitas,duplicatio,reduplicatio, Legitur tantum in ſtatu abſoluto,vt הַמַּכְפֵּלָה
Gen. 23. ℣ſu 9. Et dabit mihi ſpeluncam duplicitatis, quæ eſt in extremitate agri.
σπήλαιον τὸ διπλοῦν,
Legit̃ pterea tantum in eod.cap.℣.17. & pe. cap.25.℣.9.& ca.49.℣.4.à fi.ca.50.℣.13.

כָּפַן Flexit,reflexit,recuruauit, & propriè dicitur de vite flectente radices ſuas aliquorſum, Ideoq; cognationem habet cum גֶּפֶן .i. vitis. Affinitate alludit ad כָּנָף .i. ala flexibilis, quæ repanda & curua eſt in volucribus. Hinc per metatheſin literarum κνάπτω, κνάμπτω flecto, γναμπτός flexibilis.

In I. Coniug. כָּפַן flexit,reflexit. Legitur tantum ſemel. כָּפְנָה
Ezech.17.℣.7.Et ecce vitis hæc flexerat radices ſuas ad illẽ(aqlam) περιπεπλεγμένη.

Inde nomen.

כָּפָן Flexio terranaſcentium & fructuum pereuntium , vnde fames & annonæ caritas. וּלְכָפָן
Iob 5.℣.22.Ad vaſtitatem & incuruationem(i.famem)ridebis.i.nihil curabis.ἀνόμων. וּבְכָפָן
Et cap.30.℣.3.In penuria & fame deuaſtati profugiunt in deſertum. καὶ λιμῷ.

כָּפִיס Subſcus,tignum quod iuncturas ædificiorum capit,vulgo ligamen. Quidam pro trabe & nonnulli pro laqueari accipiunt, Hinc fortè καψός murus. Legitur tantum ſemel,vt וְכָפִיס
Hab.2.℣.11. Nam lapis de pariete clamabit,& ſubſcus de lignis &c. καὶ κάνθαρος.

כָּפַף Curuauit,incuruauit,recuruauit,flexit,inclinauit. Cognationem habet cum כָּפָה flexit,quod de inanimatis rebus dicitur, אָכַף curuus fuit, hoc neutrum eſt. Hinc κύπτω, κυπτάζω inclino,flecto, κυπτός & κυφός flexus, Si pro pe priori interponitur μ litera eiuſdem inſtrumenti, fit κάμπτω, ἐπικάμπτω .i. flecto,reflecto, Et per inuerſionem radicis eſt germanicum **biegen/beugen**.

In I. Coniug. כָּפַף & כַּף incuruauit,flexit,depreſsit, Quater legitur. כָּפַף
Pſ.57.℣.7.Rete parauerunt pedibus meis,incuruauit animã meã.Græ.κατέκαμψαν.

Pſalmus

Pſ.145.℣.14.& Pſ.146.℣.8. Erector eſt omnibus incuruatis: ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένους. כְּפוּפִים
Ieſ.58.℣.5.Num ad incuruandum inſtar iunci caput ſuum: Sept. οὐ κάμψῃς. הֲלָכֹף
In voce paſsiua. נִכַּף incuruatus eſt à ſeipſo. Semel tantum reperitur.
Mich.6.℣.6.Qua re occuram Dño, incuruabo ne Deo altiſsimo: ἀντιλήψομαι. אִכַּף

Inde nomina.

כַּף Concauitas, curuitas habens concauitatem, Tribuitur multis rebus curuis vt pedi & manui vt eſt vola, Item dicitur quoqꝫ de coxis concauitatem habentibus, de cochlearibus, item de ramis incuruatis ꝛc.
Ezech.21.℣.14.Et tu fili hominis, propheta, & percute volam ad volam. כַּף אֶל כַּף
Num7.℣.14.Cochleare vnum decem (ſiclorum) auri, plenum ſuffitu. θυΐσκην. כַּף
In reg. Pſ.18.℣.1.De vola (.i.de manu) omnium inimicorum eius. ἐκ χειρός. מִכַּף
Ezech.1.℣.7.Et vola pedum eorum erat vola pedis vitulini. καὶ πτερωτοί. וְכַף
Gen.32.℣.24.Et tetigit concauitatem femoris eius, & luxata eſt coxa ꝛc. πλάτους. בְּכַף
Cum affix. Exo.4.℣.4.Et fuit in virgam in vola eius. ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. בְּכַפּוֹ
Et cap.33.℣.pen.Et protegam te vola (.i.manu) mea, donec tranſiero. τῇ χειρί μου. כַּפִּי
Dual. Pſ.24.℣.4.Innocens volis (.i.manibus) & mundo corde &c. ἀθῶος χερσί. כַּפַּיִם
In pauſa. Thren.3.in Nun. Tollemꝰ cor noſtꝝ vnâ cũ volis ad Deũ. ἐπὶ χειρῶν ἡμῶν כַּפָּיִם
Cum affix. Pſ.128.℣.2.Laborem volaꝝ (.i.manuũ) tuaꝝ manducabis. τῶν καρπῶν. כַּפֶּיךָ
Ieſa.1.℣.15. Et quando expanderitis volas (.i. palmas) veſtras, abſcondam tamen &c. τὰς χεῖρας ὑμῶν.
(ἐπὶ τὰς χεῖρας. כַּפֵּיכֶם
In reg. Exo.29.℣.24.Et pones illa omnia ſuper volas Aharon, & ſuper volas filioꝝ כַּפֵּי

כַּפָּה Vola, concauitas manuum & pedum, tribuitur etiam alijs rebus quæ volæ concauitatem imitantur, vt ſunt cochlearia, manubria peſſulorum, item ramis flexuoſis.
In reg. plur.1.Sam.5.℣.4.Atqꝫ duæ volæ (ſiue palmæ) manuũ eius. τῶν χειρῶν αὐτοῦ. כַּפּוֹת
Ioſ.3.℣.13. Et factum eſt cum quieſcerent volæ (.i.plantæ) ſacerdotum. οἱ πόδες. כַּפּוֹת
Leu.23.℣.5.à fine Et accipietis vobis in die primo ꝛc. ramos palmaꝝ. κάλλυνθρα. כַּפּוֹת
Can.5.℣.5.Et digiti mei ſtillauerunt Myrrham ſuper manubria peſſuli. ἐπὶ χεῖρας τοῦ כַּפּוֹת
Cũ affi. Exo.25.℣.29.Et facies acetabula eius & cochlearia eiꝰ. καὶ τὰς θυΐσκας. (κλεῖθρου וְכַפֹּתָיו

כִּפָּה Ramus arboris recuruatus ſiue inclinatus. Ter legitur, vt
Ieſ.9.℣.15.& cap.19.℣.14.Caput & caudam, ramum & iuncum. καὶ οὐράν. כִּפָּה
Iob 15.℣.4.à fine. Et ramus eius non erit viridis. καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ. וְכִפָּתוֹ

כָּפַר Operuit oblinendo vel expiando, bituminauit, bitumine operuit & occultauit, expiauit abſcondendo & operiendo aliquid. Et propriè ſignificat aliquid operire materia tenaci, videlicet non veſte quæ remoueri poteſt, ſed aut bitumine, argilla, pice, cæmento, aut alia re glutinoſa, qua aliquid opertum penitus obliteratur & abſconditur, vnde figuratè ſignificat expiare reatum quod eſt occultare & obliterare. Cognationem habet cum גֹּפֶר .i.pinus, arbor picea continens materiam glutinoſã, qua aliquid oblinitur. Hinc per metatheſin literarum κρύπτω abſcondo, operio κρυπτάσκω cooperio, κρυφαῖος latens, κρύφα & κρυφῇ ſecretò, latenter, κρυβεὶς abſconditus, cripticus, & compoſita ἀποκρύπτω abſcondo. Et latini acceperunt ab hac radice propicius per geminationem p.

In I. Congiu. כָּפַר bituminauit, operuit bitumine. Semel reperitur, vt (τώσεις.
Gen.6.℣.14.Et bituminabis eã (vel operies arcam) intus & extra bitumine. ἀσφαλ- וְכָפַרְתָּ
In II. Coniug. כִּפֵּר & כִּפֶּר operuit obliterando & expiando .i. occultauit ſordes, vel offenſam expiauit. Conſtruitur cum Actõ, dtõ & cum præpoſitione עַל
Leuit.16.℣.pen.Et expiabit ſanctuarium ſanctitatis, & tabernaculum. ἐξιλάσεται. וְכִפֶּר
Leuit.16.℣.vlt.Et erit vobis ſtatutum ad expiandum ſuper filios Iſrael. ἐξιλάσασθαι. לְכַפֵּר
Pſ.79.℣.9.Et expia peccata noſtra.i.ꝓpiciꝰ eſto & cõniue ad peccata noſtra. καὶ ἱλά- וְכַפֵּר
Gẽ.32.℣.18. Expiabo faciẽ eiꝰ (.i. placabo eũ) munere p̄cedente. ἐξιλάσομαι. (σθητι אֲכַפְּרָה
Exo.29.℣.37.Septẽ diebꝰ expiabis (.i.mundabis) altare & ſacrificabis illud. καθαριεῖς תְּכַפֵּר
Leuit.16.antep.Et aram expiabit, & ſuper ſacerdotes ꝛc. expiabit. ἐξιλάσεται. יְכַפֵּר
Ezech.43.℣.pen.Septẽ diebꝰ expiabunt altare & mundabunt. ἐξιλάσονται. Eſt duplex lectio, aut in futuro יְכַפְּרוּ aut in Imperatiuo cum Vau copulatiuo. וְכַפְּרוּ
Legitur quoqꝫ Leuit.4.℣.20.26.31.& vlt.cap.5.℣.6.10.& 13. Deut.21.℣.8. ꝛc.
In voce paſsiu. כֻּפַּר expiatus eſt per occultationem, propiciatio facta eſt.

Exo.29.℣.33.Et comedent ea,nam expiatio facta eſt per ea.ἐν οἷς ἡγιάσθησαν. כִּפֶּר
Ieſ.28.℣.18.Et occultabitur(.i.abolebitur)fœdus veſtrum cum morte.ἀφέλῃ. וְכֻפַּר
Pro.16.℣.6.In pietate & fide expiabitur iniqtas. Eſa. 22.℣.14.Si expiabitur iniqtas. יְכֻפַּר
Ieſ.6.℣.7.Et recedet iniquitas tua & peccatum tuum expiabitur.i. occultabitur. תְּכֻפָּר
Num.35.34.Et terræ non fiet expiatio pro ſanguine qui effuſus eſt. προκαθαρεῖ. יְכֻפַּר

In IIII. Coniug. הִתְכַּפֵּר expiauit ſeipſum. Legitur tantum bis,vt
1.Samuel.3.℣.14.Iuraui domui Eli, ſi expiabitur iniquitas domus Eli per ſacrificium. ἐξιλασθήσεται. (ϗ ἐξιλασθήσεται. יִתְכַּפֵּר
Deut.21.℣.8.Et expiabitur eis ſanguis,id eſt,reatus ſanguinis non illis imputabitur. וְנִכַּפֵּר
Componitur ex Niphal & hithpael,perinde vt נִוַּסְּרוּ de quo vide in יָסַר:

Inde nomina.

כֹּפֶר Bitumẽ,materia glutinoſa qua aliquid obliniť & operiť.Itẽ cauerna bituminoſa vbi deliteſcunt opiunť hoĩes aut feræ,olim .n.pagani habitabãt & occultabantur in cauernis extructis in domicilia, metaphoricè ſignificat expiatioẽm qua tegiť ſeu operiť reatus vel delictum. Eſt quoqꝫ ꝓpriũ noẽn arbuſculæ odoratiſsimæ ferentis botros à quibuſdam vocatur Cãphora. Hier. rectius vertit cyprum vocem Ebrææ radici ſimilem.Hinc κυπρός cyprus,cyperus & cyperis,κυπάρισσος cupreſſus. בַּכֹּפֶר
Gen.6.℣.14.Et bituminabis eam intrinſecus & extrinſecus bitumine.ἀσφάλτῳ. כֹּפֶר
Amos 5.℣.12.Accipientes expiationem.i.munus quo placanť iudices : ἀλλάγματα. הַכֹּפֶר
Can.1.℣.4.à fine.Botrus cypri eſt dilectus meus mihi in vineis Engedi.τῆς κύπρου. כֹּפֶר
In reg.1.Sam.6.℣.18.A ciuitate munitionis vſqꝫ ad cauernam pagi.ϗ ἕως κώμης.
Cum affix. Pſalm. 49.℣.8. Frater non redimendo redimet aliquem., & non dabit expiationem ſuam.ἐξίλασμα ἑαυτοῦ. כָּפְרוֹ
Et plu.Can.7.℣.11.Prodeamus in campũ pernoctemus in cauernis,i.villis.ἐν κώμαις. בַּכְּפָרִים
Can.4.℣.13.Cum fructibus ſuauibus,cyperis cum Nardis.κύπροι μετὰ νάρδων. כְּפָרִים

כְּפִיר Leunculus,catulus leonis & paulo grandior quam גּוּר & vocatur ſic quod intra cauernas & ſpelũcas occulteť,& non multũ ꝓgreſſus,item ꝓ cauernis ſeu villis. כְּפִיר
Ezech.19.℣.3.Et fecit aſcendere vnum de catulis vt leunculus fieret. וְהַכְּפִיר
Ieſ.31 ℣.4.Quemadmodum rugiet leo & leunculus ſuper præda ſua. ἢ ὁ σκύμνος. כְּפִיר
In reg.Ezec.32.℣.2.Et dices ad eũ(Pharaonẽ)leunculo gentiũ aſsimilatus es. λέοντι. כְּפִירִים
Et plur.Pſ.34.℣.11.Leunculi eguerunt & eſurierunt , inquirentes autem, πλούσιοι. בַּכְּפִירִים
Neh.6.℣.2.Age & conueniemꝰ pariter in villis(ſeu pagis cauernoſis)ἐν ταῖς κώμαις. וּכְפִירַיִךְ
Cum affi.Nahum 2.℣.vlt. Et leunculos tuos deuorabit gladius.τοὺς λέοντάς σου.

כְּפוֹר Pruina cooperiens & occultans ſuperficiem terræ , Item crater habens operculum,peluis in qua aliquid occultatur vel reconditur. כְּפוֹר
Pſ.147.℣.5.à fine. Qui dat niuem ſicut lanam,pruinam vt cinerem ſparget.ὁμίχλην. לִכְפוֹר
1.Par.28.℣.17.Et pro crateribus auri in pondere,pro cratere & cratere. ϗ τὸν σταθμὸν. וּכְפוֹר
In reg.Iob 38.℣.29.Et pruinam cœli quis genuit(vel creauit)eam: πάχνην כְּפוֹרֵי
Et plur.In reg.Eſræ 1.℣.pen.Crateres auri triginta erant,crateres argenti.χεφφουρί.

כַּפֹּרֶת Operculũ arcæ ſeu ꝓpiciatorij,ſuppariũ,vel ſypharium item ſipariũ.i.velum ad ſcenam oꝑiendam & velandã, Item ꝑ ſynecdochen ꝓ ipſa arca fœderis ſeu ꝓpiciatorij. Hinc pro כ veteres ſubſtituerunt ſ. ſiparium quod & velum & auleum ſigni: כַּפֹּרֶת
Exo.25.℣.16.Et facies oꝑculum(ſiue ꝓpiciatorium)ex auro mundo.ἱλαστήριον. הַכַּפֹּרֶת
Et ℣.17.Et facies duos Cherubim ꝛc. a duabꝰ extremitatibꝰ ꝓpiciatorij. τοῦ ἱλαστηρίου. הַכַּפֹּרֶת
Item ℣.20.Et dabis.i.pones oꝑculum(ſiue ꝓpiciatoriũ)ſuꝑ arcã ſuꝑnè.τὸ ἱλαστήριον.

כִּפֻּרִים Expiationes,propiciationes,emundationes peccati,reconciliationes. הַכִּפֻּרִים
Exo.30.℣.10 Et expiabit Aharon ꝛc. de ſanguine hoſtiæ expiationum.τοῦ καθαρισμοῦ. הַכִּפֻּרִים
Leuit.23.℣.28.Attamen in decimo die mẽſis ſeptimi eſt dies expiationũ. ἐξιλασμῶν.

כָּפַשׁ

Depreſsit,deiecit,ſubdidit, demerſit,deuoluit. Cognationem habet cum כָּבַשׁ ſubiecit, item cum שָׁפַךְ fudit ſubijciendo. Hinc κυβιστάω demergo , deuoluo. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt

In III. Con. הִכְפִּישׁ fecit labi,depreſsit,defixit.Semel tantum vſurpatur.
Thren.3.in Vau Et excuſsit cuneo (vel calculo)dentes meos,fecit me labi in cinerem.i.depreſsit me volutatum in cinere.ἐψώμισέ με σποδόν. הִכְפִּישַׁנִי

Sphærula

כַּפְתֹּר Sphærula, globus rotundus in modum pomi ſeu malogranati, capitellum habens circulum orbicularem, germanicè ein knauff/ein knop. Componitur ex כָּפַף curuauit, reflexit, & תּוֹר rotauit, circuiuit rotundo ordine. Deinde eſt proprium nomen gentis & inſulæ, quam dicunt Cappadociam, & incolas Cappadoces.

Exo.25.ꝟ.32. Tres ſcyphi ad formã amygdali in calamo vno cũ ſphærula. σφαιρωτὴρ. כַּפְתֹּר
Amos 9.ꝟ.1. Percute ſphærulam vt moueantur poſtes. i. percute ſuperliminare in quo eſt ſphærula. τὰ πρόπυλα. הַכַּפְתּוֹר
Et plur. cũ affi. Exo.25.ꝟ.30. Scyphi eius, & flores eius. οἱ σφαιρωτῆρες. כַּפְתֹּרֶיהָ
Zopho.2.ꝟ.14. Quin & onocrotalus & caſtor (vel cypſelus) in capitellis eius. ἐν τοῖς (φατνώμασιν. בְּכַפְתֹּרֶיהָ
Legitur præterea tantum Exo.2.ꝟ.33.ꝟ.34. & 35. Item cap.37.ꝟ.17 19.20.21. & 21.
Pro Cappadocia. Amos 9.ꝟ.7. An nõ Iſraelẽ eduxi &c. & Philiſtæos de caphthor, מִכַּפְתּוֹר
Gen.10.ꝟ.14. Vnde egreſsi ſũt Philiſthæi, & Caphthorim. i. cappadoces. χαφθοριείμ. כַּפְתֹּרִים

כְּרוּב Cherub, eſt imago cuiuſcꝫ faciei, quæ expãſis alis tancꝫ auis volare pingitur & apparet. Cognationẽ habet cum רָכַב vectus eſt, ineqtãdo vectus eſt, & cum בָּרַךְ benedixit: Nam Cherubin ſunt angeli Deo benedicentes. Hinc forte etiam κρύβω. i. abſcondo, nam angeli ſunt inuiſibiles.

2.Sam.22. Pſ.18.ꝟ.11. Et vectꝰ eſt ſuper Cherub, & volauit, & latꝰ eſt &c. ἐπὶ χερουβίμ. כְּרוּב
Exo.25.ꝟ.19. Et fac Cherub vnũ ab extrẽitate hac, & Cherub alterũ &c. χερουβεὶμ ἕις. כְּרוּב
Et plu. 1.Re.6.ꝟ.23. Et fecit ĩ ipſo oraculo duos Cherubĩ de lignis oliuæ. δύο χερουβεὶμ כְּרוּבִים
Gen.3.ꝟ.vlt. Et collocauit è regione horti Eden Cherubim. i. angelos. τὰ χερουβεὶμ. כְּרֻבִים
Legitᷣ quocꝫ Exo.36.ꝟ.8. & 4. à fin. itẽ ca.37.ꝟ.7.8.9. & 1.Re.6.ꝟ.24.25.26.28.32.35.&c

כַּרְבֵּל Induit veſtem mixtam ſeu fimbriatam croceo colore, amictus eſt veſtimento phrygio, quod auro intertextum eſt ſecundum artem acupictorum. Componitᷣ ex כָּרַךְ croceatus ſeu croceus fuit, & בָּלַל permixtus eſt.

In II. Coniug. כִּרְבֵּל induit veſtes deauratas. Semel tantum legitur, vt
1.Par.15.ꝟ.27. Et Dauid amictus erat pallio byſsi, & omnes Leuitæ. περιεζωσμένος. מְכֻרְבָּל

כָּרָה Scidit, ſecuri diſſecuit, pulſauit ſecãdo, excidit, & terrã excindere nominamus effodere. Hinc etiam ſæpe exponitur pro effodere ſeu effoſſum emere. Cognationẽ habet cũ כָּרַר. i. pulſauit pedibus terrã, ſaltauit. Hinc χεάυω ferio, incido, κεραΐζω ſcindo, ἀπακρέω abſcindo, & κρούω pulſo, ferio, ἀγοράζω emo, verſor in foro &c.

In I. Coniug. כָּרָה excidit, effodit, concîdit, emit aliquid conciſum.
Pſ.7.ꝟ.antep. Ciſternam excidit, & efforauit eam, & incidit in foueam. ὤρυξε. כָּרָה
Gen.50.ꝟ.5. In ſepulchro quod excidi (vel emi exciſũ) mihi &c. ſepeliet me. ὤρυξα. כָּרִיתִי
Pro.26.ꝟ.pen. Excidens foueam, in ipſam cadet, & volutans lapidem &c. ὁ ὀρύσσων. כֹּרֶה
Exo.21.ꝟ.4. à fine. Et ſi quis apuerit ciſternã, aut ſi exciderit aliqs foueã. ἢ λατομήσῃ. יִכְרֶה
Deut.2.ꝟ.6. Atcꝫ aquas emetis ab eis argento vt bibatis. Sept. λήψεσθε. תִּכְרוּ
Oſeæ 3.ꝟ.2. Et emi eam mihi ꝑ 15. argẽteis. כּ habet dages euphoniæ cauſa. ἐμισθω(σάμην. וָאֶכְּרֶהָ
Legitur Gen.26.ꝟ.25. Num.21.ꝟ.19. Pſ.40.ꝟ.7. Pſ.57.ꝟ.7. Pſ.94.ꝟ.13. Iob 6.ꝟ.27.&c.
In voce paſsiua נִכְרָה Exciſus eſt. Legitur tantum ſemel, vt
Pſ.94.13. Ad dandũ requiẽ illi à diebꝰ aduerſis, dũ interĩ excindetᷣ impio fouea. ὀρυγῇ יִכָּרֶה

Inde nomina.

כֵּרָה Conciſio carnium & eduliorum, vt ad ignem coquantur & apparentur. Bis reperitᷣ
2.Reg.6.ꝟ.23. Et apparauit eis apparatũ ſplendidũ, & ederunt atcꝫ biberũt. παράθεσιν. כֵּרָה
Et plur. In reg. Zeph.2.ꝟ.6. Et erit tractꝰ muris in habitacula ꝑparationũ paſtorũ. νο(μὴ ποιμνίων. כְּרֹת

מִכְרֶה Fodina ſalis vbi exciditᷣ & effoditᷣ ſal, locus ſalſatꝰ & infertilis. Semel.
In reg. Zop.2.ꝟ.9. Vepricetum vrticæ & fodina ſalis erunt. ἐκλελεμμένη. וּמִכְרֵה־

כָּרִי Cohors militum geſtantium lanceas, qui ſemper parati erant cum ſuis armis ad comitandum regem, & dicuntur ab excindendo, nam in bello tuebantur regem excindendo hoſtes. Hinc κυρῖνος Quirinus, appellatus eſt quod haſta aſsiduè vteretur quæ Sabinorum lingua quiris, alias curis dicitur. Item κυρίτης Quirites. Et κυριτῖνος quirites. Ter legitur in ſacris Biblijs, vt

2.Reg.11.ꝟ.4. Et accepit centuriones vt eſſent milites quirites. τῶν χορρεὶ καὶ τῶν ῥασίμ. לַכָּרִי
Et ꝟ.pen. Et accepit centuriones & legionem & curſores. τὸν χορρεὶμ. הַכָּרִי
2.Sam.20.ꝟ.pen. Et Bennaia filius Iehoiadah ſuper legionem. i. quiritẽ. ἐπὶ τοῦ χερεθθί. הַכְּרֵיוֹ

כָּרַךְ Vſus eſt veſtibus croceis, opertus eſt pallio croceato. Hinc κρόκη .i. trama, filum, ſubtegmen aureum, quod veſtimentis immiſcetur, κρόκωτον genus veſtis fimbriatæ crocæo aut purpureo filo, κρόκος crocus, κροκίζω .i. neo, texo veſtes croco illitas, κροκωτοφόρος qui crocoto vtitur, κροκοείμων croceus, vnde & latini dicunt veſtem croceatam, crocata eſt veſtis muliebris crocei coloris, verbaliter non reperitur, ſed tantum nomen.

תַּכְרִיךְ: Pallium croceatum, veſtimentum ex filis croceis. Legitur tantum ſemel, vt
In reg. Eſther 8. ℣. 15. Et in corona auri magna, & pallio byſsi & purpura. ϗ διάδημα (βύσσινον. וְתַכְרִיךְ:

כַּרְכֹּב Ambitus altaris, circuitus aræ. Componitur ex כָּרַךְ: .i. circum & רָכַב vectus eſt. Et legitur tantum bis in Biblijs ſacris, vt
In reg. Exo. 27. ℣. 5. Et pones ipſum (cribꝝ) ſub ambitũ altaris deorſũ. ὑπὸ τὴν ἐσχάραν. כַּרְכֹּב
Cum affix. Exod. 38. ℣. 4. Et fecit pro altari cribrum &c. ſubter ambitum eius. כַּרְכֻּבּוֹ

כַּרְכֹּם Croceum, quod præſtantiſsimum naſcitur circa Corycum Ciliciæ montem, dicitur quoqꝫ crocus. Hinc κρόκος, κρόκον crocus, crocum, κρόκινος, κρόκιος crocinus, croceus, habens colorem croci, κροκίζω croco illino &c. Vſurpatur ſemel.
Can. 4. ℣. 14. Nardus & croceũ, caña & cinnamomũ cũ ardoribus thuris. ϗ κρόκος. וְכַרְכֹּם

כַּרְמֶל Campus fertilis, Eſt nomen cuiuslibet loci & montis fertiliſsimi & vberrimi fructuum aut paſcuoꝝ, & aliquando pro ipſis fructibus accipitur per ſynecdochen. Componitur ex כֶּרֶם .i. vinea, & ex מָלֵא plenus fuit, hoceſt, locus vel ager plenus fructuum, nõ eſt proprium nomen ſed appellatiuum, & omnibus agris fertilibus commune, Eſt quoqꝫ proprium nomen loci.
Amos. 1. ℣. 2. Et lugebunt paſcua paſtoꝝ, & areſcet caput Carmeli .i. cãpi. χαρμήλ. הַכַּרְמֶל
Eſa. 16. ℣. 10. Et congregabitur læticia & exultatio de Carmel & in vineis non curabitur. τῶν ἀμπελώνων. הַכַּרְמֶל
לַכַּרְמֶל
Ieſ. 32. ℣. 14. Et erit deſertum in Carmelum, & Carmelus (.i. ager cultus) in ſyluam ꝛc. כַּכַּרְמֶל
Can. 7. ℣. 6. Caput tuum ſuper te eſt vt Carmel, & coma capitis vt purpura. וְכַרְמִלּוֹ
Cum affix. Ieſ. 10. ℣. 18. Et gloriam ſyluæ eius, & fertiliſsimi campi eius &c. כַּרְמִלּוֹ
Cum He locali: 1. Sam. 25. ℣. 5. Aſcendite in Carmel, & cum veneris ad Nabal ꝛc. כַּרְמֶלָה
Legiť pterea Leu. 2. ℣. 14. & ca. 23 ℣. 14. Ioſ. 12. ℣. 22. ca. 19. ℣. 27. & 1. Sam. 15. ℣. 11. ꝛc.

כַּרְמְלִי: Carmelita, nomen patronimicum. Legitur tantum ſemel. הַכַּרְמְלִי
1. Sam. 30. ℣. 5. Et duæ vxores Dauid ꝛc. & Abigail vxor Nabal Carmelitæ.

כַּרְמִיל Coccinum vel potius linum naſcens in fertiliſsimo campo. וְכַרְמִיל וּבַ
2 Par. 2. ℣. 7. Ad operandum in auro ꝛc. in purpura & coccino & hiacintho. ἐν (ὑακινθῷ.
Et ℣. 14. & cap. 3. ℣. 14.

כָּרַם Vineã coluit, laborauit in vinea plãtanda cõgregãdo grumulos terræ, vel coaceruãdo in grumulos ſeu cliuulos paruos vt ſolet fieri in vinea. Cognationẽ habet cũ גָּרַם .i. grumulos fecit. Hinc καμαρεύω .i. cumulo, congrego, & p inuerſionẽ radicis (eſt meracus &c.
In I. Con. כֹּרֵם vineam coluit. Legitur tantum quinquies, vt כֹּרְמִים
Ioel 1. ℣. 11. Erubeſcite agricolæ, eiulate vinitores ſuper tritico (pereunte) κλήματα.
2. Paralip. 26. ℣. 10. Et habebat agricolas & vinitores in montibus & in campo fertili. ἐν τῷ καρμήλῳ. (πελεργοὺς. וְכֹרְמִים
לְכֹרְמִים
2. Reg. 25. ℣ 12. Ier. 52. ℣. 16. Pauperes terræ reliquit ꝛc. in vinitores & foſſores. εἰς ἀμ- וְכֹרְמֵיכֶם
Cũ affi. Ieſ. 61. ℣. 5. Et filij alienoꝝ erunt agricolæ veſtri & vinitores veſtri. ϗ ἀμπε- (λουργοί.

Inde nomen.

כֶּרֶם Vinea plena cumulis terræ, proferens vinum חֶמֶר .i. meracum. כֶּרֶם
Exo. 22. ℣. 4. Si quis depaſci fecerit agꝝ aut vineã, & imiſerit iumentũ. ἢ ἀμπελῶνα. כֶּרֶם
In reg. Ieſ. 27. ℣. 2. In die illa erit vinea meri .i. meraciſsima. Sept. ἐπιθύμημα. כֶּרֶם
In pauſa. Gen. 9. ℣. 20. Et cœpit Noah eſſe agricola & plantauit vineã. ἀμπελῶνα. כָּרֶם
Cum affi. Can. 1. ℣. 6. Poſuerunt me cuſtodem vinearum. ἐν ἀμπελῶσιν. כְּרָמִים
Et plur. Deut. 6. ℣. 11. Ioſ. 24. ℣. 13. Vineas & olineta quæ non plantaſtis. ἀμπελῶνας. וּכְרָמֵינוּ
Cũ aff. leui. Neh. 5. ℣. 3. Agros noſtros, vĩeas noſtras et domos noſtras ꝛc. ϗ ἀμπελῶ- (νες ἡμῶν. וְכַרְמֵיכֶם
Cũ aff. gra. Am. 4. ℣. 9. Multitudinẽ hortoꝝ et vĩeaꝝ veſtraꝝ. ἀμπελῶνας.
In regimin.

In reg.Can.1.℣.14.Botrus Cyperi eſt dilectꝰ meꝰ mihi in vineis Engedi. ἐν ἀμπελῶνι בְּכַרְמֵי
Legitur præterea Ieſ.5.℣.1.3 4 5.7.& 10.Leuit.25.℣.3.4.Ier.35.℣.7.& 9.&c.

כִּרְסֵם Deuaſtauit vineam conculcando & perfodiendo vngulis, vt faciunt apri & ſues. Componitur ex כֶּרֶם .i.vinea, & רָמַס conculcauit, per ſynæreſin contractæ ſunt literæ eædem vt tantum quatuor diuerſæ remaneant. Hinc per apocopen χερσόω deſolo. Legitur tantum ſemel, vt
Pſ.80.℣.14.Deuaſtabit eãm (vitẽ) aper è ſylua, & fera cãpi depaſcet eã. κατενεμήσατο (αὐτήν. יְכַרְסְמֶנָּה

כָּרַע Curuauit crura, corruit in crura, flexit crura ſeu poplites, accuruauit genua. Cognationem habet cum כָּנַע humiliatus eſt procidens in genua. Hinc aſſumpto σ eſt crus cruris, & Græci τ dicunt κυρτόω & latinum curuo, κυρτός curuus.
In I. Coniug. כָּרַע curuatus eſt, aut curuauit ſcilicet genua.
Gen.49.℣.9.Incuruatus eſt, accubuit vt leo, & vt leo cordatus. ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη. כָּרַע
Eſther 3.℣.6.Et vidit Haman, quod non curuaretur Mordechai. προσκυνεῖ. כֹּרֵעַ
1.Reg.8.℣.54.Surrexit ante altare Iehoua à curuando ſuper genua ſua. κεκλικώς. מִכְּרֹעַ
Eſræ 9.℣.5. Et incuruatus ſum ſuper genua mea, & expandi volas meas ad Dominum. καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου. וָאֶכְרְעָה
Ieſ.45.℣.antep. Nam mihi incuruabitur omne genu, & iurabit oĩs lingua &c. ἐμοὶ (κάμψει πᾶν γόνυ. תִּכְרַע
Iud.7.℣.5.Et omnis qui incuruabitur ſuper genua ſua ad bibendum. ἐὰν κάμψει. יִכְרַע
Pſ.22.℣.antep.Ante eum curuabuntur oẽs qui deſcendũt ad puluerẽ. πρὸς πεσοῦνται. יִכְרְעוּ
Inuenitur quoqꝫ Ieſ.10.℣.4.& cap.46.℣.1.& 2. cap.65.℣.12.Pſ.20.℣.pen. &c.
In III. Coniug. הִכְרִיעַ fecit incuruare, curuauit. Legitur tantum quinquies.
Pſ.78.℣.30.Et occidit pingues eoꝝ, & iuuẽes Iſraelis incuruauit. συνεπόδησεν. הִכְרִיעַ
Iud.11.℣.6.à fine.Eheu filia mea incuruando incuruaſti me, & fuiſti &c. (καὶ με. ἐμπεπόδοσταί הַכְרֵעַ
Pſ.17.℣.antep.Surge Iehoua, ꝓoccupa faciẽ eius, incurua eum. καὶ ὑποσκέλισον. הַכְרִיעֵהוּ
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.40.Incuruabis inſurgentes mihi ſub me. συνεπόδησας. תַּכְרִיעַ

Inde nomen.

כְּרָעַיִם Duo crura quæ curuantur, aut quorum poplites flecti poſſunt. Eſt dual.numer.
Amos 3.℣.12.Quemadmodum eruit paſtor ex ore leonis duo crura. δύο σκέλη. כְּרָעַיִם
Cũ aff.Leu.4.℣.11.Et oẽm carnẽ eiꝰ ſup̱ capite eiꝰ, et ſup̱ curibꝰ eiꝰ. καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις כְּרָעָיו
Legitur p̄terea Exo.12.℣.29.& cap.9.℣.17.Leu.1.℣.9.& 13.ca.8.℣.21.Leu.9.℣.14.&c.

כַּרְפַּס Carbaſus, Eſt genus lini, vel ſericorum miræ tenuitatis, ex quo conficiebantur vela, & veſtimenta ſeu pallia diuerſi coloris. Componitur ex כָּרַר pulſauit, & פָּסַס attenuatus eſt, tenuis fuit. Hinc κάρβασος Carbaſus, carbaſeus, carbaſinus, carbaſinæ veſtes ſunt quæ auro & purpura ſunt intertextæ, & Germanicum Carbaſin vel Carmeſin/Legitur tantum ſemel, vt
Eſther.1.℣.6.Candidũ, Carbaſus (vel Carbaſinũ) & hyacinthꝰ retinebat. καὶ καρπασίνοις. כַּרְפַּס

כָּרַר Paſtus ſaltauit, ſatur exiliјt concutiendo ſeu calcitrando terram pedibus. Cognationem habet cum כָּרָה concîdit, nam conciſis fruſtis fit apparatus eduliorum vnde homines ſaturantur. Hinc κορέω, κορέννύω, κορέννυμι ſaturo ſatio, κορεία ſaturitas, item χορτάζω paſco, χόρτος fœnum, pabulum animalium. Item κρούω pulſo pedibus κροαίνω ſalto, inſtar animalium bene paſtorum, & ὀρχέομαι χορεύω tripudio &c.
Iſt II. Coniug. quadrata. כִּרְכֵּר ſaltauit ſaturatus cibo. Bis legitur.
2.Sam.6.℣.14.Et Dauid ſaltabat in omni robore corã Dño.i. tripudiabat. ἀνεκρούετο. מְכַרְכֵּר
Et ℣.16.Et vidit regem geſtientem & tripudiantem corã Iehoua. Græ. ἀνακρουόμενον. מְכַרְכֵּר

Inde nomina.

כִּרְכָּרוֹת Equi gradariј vel deſultoriј, qui proportione tripla incedunt, & tanꝗ ſaltare videntur. Legitur tantum ſemel in Bibliјs ſacris, vt
Ieſ.66.℣.10.Et eq̃s & in curribꝰ, & in lecticis & in multis & in gradariјs. μετὰ σκιαδίων. וּבַכִּרְכָּרוֹת

כַּר Pabulum, fœnum, locus paſcuus, pratum continens paſcua copioſa, Item ſignificat arietem paſcualem ſaltantem ſiue calcitrantem, & metaphoricè arietes dicuntur inſtrumenta bellica, Hinc κριός .i.aries χάραξ vallum.

Ieſ.30.℣.23.Depaſcet pecus tuum in die illa pabulum(.i.pratum) ſpacioſū. τόπον πίονα. כַּר
Et cap.16.℣.1.Mittite arietē dominatori terræ de Sæla quæ eſt iuxta deſertū.ἔρπετα. כַּר
In regimin. Geneſ. 31. ℣. 33. Et Rachel acceperat idola & poſuerat ea inter pabulum camelorum ,εἰς τὰ σάγματα. בְּכַר
Et plur. Pſ.65.℣.vlt.Induentur paſcua(vel prata)ouibus & valles &c. Sept.οἱ κριοί. כָּרִים
Deut.32.℣.14.Lac ouium cum adipe arietum & hircorum.καὶ κριῶν. כָּרִים
Amos.6.℣.5.Et comedunt arietes ex grege,& vitulos de medio armenti.ἐρίφους. כָּרִים
Ezech.4.℣.2.Et fundes contra eum aggerē &c.& pone cōtra eā arietes.τὰς βελοστάσεις. כָּרִים
Et cap.21.℣.27.Ad ponendum arietes .i. machinas bellicas.Græci χάρακα. כָּרִים

כֹּר Corus , κόρος & germanicè ein kar. Eſt nomen menſuræ frumentorum , idem quod Homer capiens decem batthos.
Ezec.45.℣.14.Decima pars Batthi de coro,decē batthis corū explentibus.δέκα κοτυλῶν. הַכֹּר כֹּר
In reg.1.Reg.4.℣.22.Et fuit panis Salo: per diem 30. cori ſimilæ. כֹּרִים
Et plur.2.Par.2.℣.10.Dedi tritici contuſi ſeruis tuis Cororum viginti millia,hordei cororum viginti millia,vini batthorum viginti millia,& olei batthorum &c. κόρων.
Item 1.Regum 5.℣.11. item 2. Paralip. 2. ℣. 10.cap.27.℣.5.

כָּרֵשׂ

Ventriculus interior continens viſcera & inteſtina. Hinc germani mutuati ſunt vocabulum ein kröß/ item kraus criſpus. Græci autem per metatheſin literarum dicunt γαστήρ,γάστρη venter , γαστρίδιον ventriculus , γαστρίζω ventri inſeruio,item craſſus, incraſſo , caſsities. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt
Cum aff.Ier.51.℣.33.Deglutiuit me ſicut draco,& impleuit vētriculū ſuū. τὴν κοιλίαν. כְּרֵשׂוֹ

כּוֹרֶשׁ

Cyrus,κῦρος,rex Perſarum , qui deuicto Aſtyage vltimo Medorum rege tranſtulit imperium Medorum ad Perſas , & ſubacta Aſia totum orientem in poteſtatem ſuam redegit, Iudæis conceſsit inſtaurationem ciuitatis & templi Ieroſolymitani
Eſræ 1.℣.1.In anno primo Cyri regis Perſiæ ad conſummandum verbum Domini ex ore Ieremiæ , excitauit Dominus ſpiritum Cyri regis Perſiæ.κύρου. לְכוֹרֶשׁ כּוֹרֶשׁ

כָּרַת

Scidit , diſcidit , abſcidit,præcidit,ſuccidit,percuſsit. Et notanda eſt phraſis Ebræorum quod ſuccidere vel ſcindere fœdus aut iuramentum ſit inire & ferire pactū, nam olim fœdera confirmabantur ſucciſione animalium,vt habetur Gen.15.Ier 34. Cognationem habet cum חָרַת .i. exculpſit, & כָּתַר cinxit circumquaq; Hinc κροτέω percutio,ſuccido, ἀποκροτέω ſcindo,& latinum curto,decurto,curtatus,decurtatus , & nomen curtus , vnde curta ſupellex. German: kurtz. Hinc per inuerſionem radicis τρυγάω vindemio,abſcindo vuas.

In I. Coniug.כָּרַת ſuccidit,percuſsit , fortiter. Sæpiſsimè legitur. כָּרַת
Gen.15.℣.18.In die illo percuſsit(.i.pactus eſt)Dominus cum Abrahā fœdus.διέθετο. כָּרַתִּי
Pſ.89.℣.4.Scidi fœdus(.i.inij pactum)cum electo meo,iuraui Dauidi.διεθέμην. וְכָרַתָּ
Deut.20.℣.vlt.Veruntamen arborē infertilē &c.eā diſperdes & ſuccides.καὶ ἐκκόψεις.
Et cap. 29.℣.12.Et in iuramento eius quod Iehoua Deus tuus ſcindit tecum hodie. διατίθεται. כֹּרֵת וְכָרוּת
Leuit.22.℣.24.Et ruptum & ſciſſum non offeretis ipſi Iehoua &c. ἀπεσπασμένον כָּרוּת
Oſe.10.℣.4.Loquuti ſunt ℣ba,iurādo falſè,ſcindēdo(.i.pāgēdo)fœdus.διαθήσεται. לִכְרֹת
Deut.29.℣.1.Hæc ſunt verba fœderis quod pcepit Dn̄s Moſe ad ſcindendū.στῆσαι. כְּרָת־
1.Sam.3.℣.1.Scinde(.i.pange) nobis fœdus & ſeruiemus tibi. διάθου ἡμῖν διαθήκην. כְּרָתָה
2.Sam.3.℣.11.Scinde fœdus tuū mecū, & ecce manus mea eſt tecum.διάθου διαθήκην.
1.Samuel. 11. ℣. 2. Et dixit ad eos Nahas Ammonites , in hoc ſuccidam vobis. ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ διαθήσομαι. אֶכְרֹת וַתִּכְרֹת
Exo.4.℣.25.Et accepit Zippora petrā & abſcidit (.i.decurtauit)pputium. περιέτεμε. וַיִּכְרֹת־
1.Sam.17.℣.7.à fine.Et occidit eū,atq; abſcidit cum eo (gladio)caput eius. ἀφεῖλεν.
In voce paſsiua. נִכְרַת abſciſſus eſt , ſucciſſus eſt. Aliquoties vſurpatur in Biblijs. נִכְרַת
Ioel.1.℣.5.Vlulate,oēs bibentes vinum,ſuper muſto,quod abſciſſū eſt &c.ὅτι ἐξῆρται. (θαι. נִכְרַת
Obadiæ 1.℣.10.Operiet te confuſio,& abſcinderis in æternum.καὶ ἐξαρθήσῃ. בְּהִכָּרֵת
Pſ.37.℣.7.à fine. Inexcindi impios videbis,i.quādo excindūt impij.ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι. Numer.15.

Num.15.℣.31. Excindendo excindetur anima illa, iniquitas eius in ea erit. ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται. תִּכָּרֵת
(οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς. תִּכָּרֵת
Ieſ.48.℣.4. à fine. Non excindetur, & non abolebitur nomen eius à conſpectu meo. יִכָּרֵת
In II. Coniug. paſsiua. כֹּרַת abſciſſus eſt, præciſus eſt. Bis legitur.
Iud.6.℣.28. Ecce dirutũ eſt altare Baal, & lucus iuxta ipſũ ſucciſus eſt. ἐκκεκομμένον. כֹּרְתָה
Et cum dages Ezech.16.℣.4. Non præciſus eſt vmbilicus tuus. περιετμήθη. כָּרַּת
In III. Coniug. הִכְרִית fecit excindere, ſcidit, abſcidit. Sæpè vſurpatur.
1.Sam.28.℣.10. Qui excidit pythones & gnoſtas de terra ἐξωλόθρευσε. הִכְרִית
Ezech.25.℣. Et extendam manum meam &c. & ſcindam. καὶ ἐξολοθρεύσω. וְהִכְרַתִּי
Exo.8.℣.9. Ad excindendũ ranas à te, & à domo tua, tantum in riuo &c. ἀφανίσαι. לְהַכְרִית
Nahum.1.℣.pen. Ex æde deorum tuorũ ſcindam ſculptile & conflatile. ἐξολοθρεύσω. אַכְרִית
1.Sam.20.℣.15. Et non excindere facies miſericordiã tuam à domo mea. οὐκ ἐξαρεῖς. תַכְרִית
Pſ.12.℣.4. Excindet Dñs omnia labia blanditiarũ, linguã loquentẽ. &c. ἐξολοθρεύσαι. יַכְרִית
In voce paſsiua. הָכְרַת factus eſt excindi, abſciſſus eſt, Semel inuenitur.
Ioel 1.℣.9. Abſciſſa eſt oblatio & libatio à domo Domini (vel facta eſt excindi) הָכְרַת

Inde nomina.

כְּרִיתוּת Abſciſsio, reſciſsio, libellus repudij ſeu diuortij. Sæpe inuenitur in biblijs ſacris.
Deut.24.℣.1.& 3. Et ſcribet libellum abſciſsionis (.i. repudij) & dabit. ἀποστασίου. כְּרִיתֻת
In reg. Ieſ.50.℣.1. Vbi eſt libellus abſciſsionis (.i. repudij) matris veſtræ. τὸ ἀποστασίου כְּרִיתוּת
Et plu. cũ affi. Ier.3.℣.8. Dimiſiſſem eã, & dediſſem libellũ repudiorũ eius. ἀποστασίου. כְּרִיתֻתֶיהָ

כְּרֵתִי Creta, ſiue Cureta, nomen regionis ſeu inſulæ in qua olim erant fortiſsimi & exercitatiſsimi milites excindentes in bello plurimos, qui vocabantur Curetes. Hinc Græci κρήτη Creta regio vel inſula, κρηταῖος Cretæus, qui ex Creta inſula eſt, creticus, cretenſis, cretes, Et quum præ cæteris fuerint fortiſsimi milites, hinc etiam κρατέω, κραταίνω, κραταιόω, ἐπικρατεύω κραταιόω κρατύνω roboro, fortifico, præualeo in certamine, & latinum certo, as are, certatores erant in inſula Creta. hinc Cretæus.
1.Sam.30.℣.13. Nos irrupimus ad meridiem Cretæ & contra Iehuda. ἐπὶ τὸν νότον τοῦ χερεθί. הַכְּרֵתִי
(πᾶς ὁ χερεθί, καὶ πᾶς ὁ φελεθί.
2.Sam.15.℣.18. Et omnem Creten, & omnem Plethæum & omnes Gitthæos. הַכְּרֵתִי
Et plur. Ezech.25.℣.17. Extendo manũ meã cõtra &c. & excidam Cretæos. κρῆτας. כְּרֵתִים
Zopho.2.℣.5. Væ habitatoribus tractus maris, genti Cretæorum. κρητῶν. כְּרֵתִים

כֶּשֶׂב

Agnus, agnellus vnius anni, ouis annicula, Idem quod כֶּבֶשׂ de quo ſupra. Cognationem habet cum כָּבַס lauit, & כָּבַשׁ ſubiecit, nam agni facilè poſſunt ſubigi, & eorum natiua lana plerunq; eſt candida ceu lota. Hinc per metatheſin eſt germanicum Schaf/ Vſurpatur in promiſcuo genere.
Leuit.3.℣.7. Vt ſi ouem adducit pro ſacrificio ſuo, adducet illam &c. ἐὰν ἄρνα. כֶּשֶׂב
Et cap.7.℣.22. Omnem adipem bouis & agni & capri non comedetis. καὶ προβάτων. וְכֶשֶׂב
Num 18.℣.17. Veruntamen primogenitũ bouis vel primogenitũ ouis &c. προβάτων. כֶּשֶׂב
Et plur. Gen.30.℣.31. Et omne pecus fuſcum inter agnos, & maculoſum &c. בַּכְּשָׂבִים
כִּשְׂבָּה Leui.1.℣.10. Et ſi de grege fuerit ſacrificiũ eius, vt de agnis aut de capris. ἐν τοῖς ἄρνασι. הַכְּשָׂבִים
Agna, agnicula, agnella. Legitur tantum ſemel, vt (ἀμνάδα.
Leuit.5.℣.6. Et offeret &c. fœmellam ex grege, ouem aut capram ad ſacrificium. כִּשְׂבָּה

כָּשָׂה

Opertus eſt, obductus eſt in ſignificatione neutrali. Dicitur aũt ꝓprie de obductione adipis, vt ſi quis dẽſitate adipis eſt opertus. Cognationem habet cũ כָּסָה operuit (quod actiuum eſt.
In I. Cõiug. כָּשָׂהשׁ opertus eſt. Legitur tantum ſemel, vt.
Deut.32.℣.15. Pinguis & denſus fuiſti, opertus es (craſsitudine.) ἐπλατύνθη. כָּשִׂיתָ

כַּשְׂדִּים

Caſdim .i. Chaldæi, item pro terra Chaldæorum. Hinc mutato שׂ in l fit Chaldæus, Chaldæa &c. (dæorũ. τῶν χαλδαίων.
Gen.11.℣.5. à fine Et mortuus eſt &c. in terra generationis ſuæ in Vr Chal- כַּשְׂדִּים
Dan.2.℣.2. Et iuſsit rex conuocare magos, ſophos & auſpices & Chaldæos. וְלַכַּשְׂדִּים
Cum He locali, Ezech.23.℣.16. Et dimiſit nuncios ad eos in Chaldæã. εἰς γῆν χαλδαίων. כַּשְׂדִּימָה

כָּשַׁל Impegit, offendit, impegit corruendo, corruit. Cognationem habet cum שָׁכַל orbus fuit, & cum חָשַׁל laſſus fuit, nam laſsi, & qui omni auxilio ſunt orbati facilè impingunt vt corruant. Hinc per metatheſin literarum σκῶλον offendiculum, σκῶλος & σκόλοψ palus, ſpina, præbens viatoribus offendiculum, item σκάνδαλον ſcandalū, offendiculum, σκανδαλίζω offendo, Item σκύλλω & σκυλλέω vexo, moleſtus ſum.

In I. Coniug. כָּשַׁל impegit, offendit, corruit. Abſolutè vel cum בְּ׃ כָּשַׁל
Pſ.31.℣.11.Impegit(.i.corruit) p̄ iniqtate robur meū, & oſſa mea tabuerunt. ἠσθένησεν. כָּשְׁלוּ
Pſ.27.℣.2.Et inimici mei qui fuerunt mihi, ipſi impegerunt & ceciderunt. ἠσθένησαν. כָּשַׁלְתָּ
Oſe.14.℣.2.Reuertere Iſrael ad Dn̄m ꝛc.nam impegiſti in iniquitate tua. ἠσθένησας.
Ieſaiæ 5. ℣ſu 4. à fine. Non eſt feſſus neqꝫ impingens inter eum, non dormitabit. כּוֹשֵׁל
(ἀνίσχυες ἔσονται.
οὐδὲ κοπιάσουσιν. כָּשׁוֹל
Ieſaiæ 40. ℣ſu pen. Adoleſcentes feſsi erunt, & iuuenes impingendo offenduntur. יִכָּשְׁלוּ
Nahum 3. ℣. 3. Et non erit finis cadauerum, impingent in cadauere ipſorum. Scribitur hoc futurum ad formam תְּאָכְלֵהוּ Iob 20. Aliud futurum huius verbi non extat. ἀσθενήσουσιν.

In voce paſsiua. נִכְשַׁל offenſus eſt, lapſus eſt impingendo. וְנִכְשַׁל
Dan.11.℣.19.Et offendetur, & cadet, & non inuenietur.i.nuſpiam erit. καὶ ἀσθενήσει. הַנִּכְשָׁל
Zach.12.℣.8.In die illo ꝓteget Dn̄s ꝛc.& non erit qui offendit᷑ inter eos. ἀσθενῶν. וְנִכְשָׁלִים
1.Sa.2.℣.4.Arcus fortiū conſternant᷑, & qui offenduntur.i.impingunt. οἱ ἀσθενοῦντες.
Dan. 11. ℣. 34. Et quando ipſi offenduntur tunc adiuuabuntur auxilio modico. ἐν וּבְהִכָּשְׁלָם
τῷ ἀσθενῆσαι. (ἐν τῷ ἀποσκελίσματι. וּבִכָּשְׁלוֹ
Prou. 24. ℣. 11. Et quando ipſe offenditur ne exultet cor tuum. ה patitur repulſam. תִּכָּשֵׁל
Et cap.4.℣.17.Et quando cucurreris non offenderis.i.non impinges, οὐ κοπιάσεις. יִכָּשְׁלוּ
Pſ 9.℣.4. Auertentur inimici tui retrorſum, impingent & peribunt. ἀσθενήσουσι.
Legitur præterea Ieſ.63.℣.13. Ier.6.℣.15.cap.8.℣.12.cap.20.℣.11. Ezech.33.℣.13. &c.

In II. Coniug. כִּשֵּׁל impegit, fecit offendere. Legitur tantum ſemel. תְּכַשְּׁלִי
Ezec.36.℣.14.Hoīes nō deuorabis, & gentes tuas non impingere facies. ἀτεκνώσεις.
Secundum caſtigationem Maſoreth, legitur לֹא תְשַׁכְּלִי non orbabis &c.

In III. Coniug. הִכְשִׁיל fecit impingere, labefactauit, deiecit. הִכְשִׁיל
Thren.1.℣.14.Fecit impingere(.i.labefactauit)robur meū, tradidit me ꝛc. ἠσθένησε. מֻכְשָׁלִים
Ier.18.℣.vlt.Et erunt labefactati(.i.deiecti)coram te, in tempore iræ tuæ. ἀσθένεια. וּלְהַכְשִׁיל
2.Par.25.℣.9. Quia potentia in Deo eſt ad auxiliandum & labefaciendum. וַיַּכְשִׁילֻהוּ
Pſ.64.℣.9. Impegerunt(.i.proſtrauerunt)ſuper ſe linguam ſuam. ἐξησθένησαν. תַּכְשִׁלִי
Eze.36.℣.15. Et gentes tuas non impingere facies vlterius, ait Dn̄s Deus. ἐνέγκητε.
Legitur quoqꝫ Exo.4.℣.16.Ier.18.℣.15. Malach.2.℣.8. &c.

Inde nomina.

כַּשִּׁיל Aſcia, ſecuris, quæ arbores impingit vt corruant. Legitur tantum ſemel. כַּשִּׁיל
Pſ.74.℣.6.Et nunc ſculpturas eius pariter aſcia & bipennibus cōcutiunt. ἐν πελέκει.

כִּשָּׁלוֹן Offenſio, ruina, lapſus, offendiculum. Semel tantum reperitur, vt כִּשָּׁלוֹן
Pro.16.℣.18. Et ante offenſionem(vel ruinam)eſt elatio ſpiritus. πρὸ δὲ πτώματος.

מִכְשׁוֹל Offendiculum, ſcandalum quod occaſionem lapſus præbet. σκῶλον. מִכְשׁוֹל
Ieſ.57.℣.14. Tollite offendiculum de via populi mei. Græci ἄρατε τὰ σκῶλα. מִכְשֹׁל
Le.19.℣.14.Non maledices ſurdo, & corā cœco nō ponetis offendiculū. σκάνδαλον. וּמִכְשׁוֹל
In reg.Ezec.14.℣.2.Et offendiculum iniquitatis ſuæ poſuerunt &c. καὶ τὴν κόλασιν. מִכְשֹׁלִים
Et plur.Ier.6.℣.21. Ecce ego pono ad populum hunc offendicula &c. ἀσθένειαν.

מַכְשֵׁלָה Offenſio, offendiculum, ſcandalum, ruina. Bis legitur. וְהַמַּכְשֵׁלָה
Ieſ.3.℣.6.Dux eris nobis & offenſio(vel ruina)hæc ſub manu tua. καὶ τὸ βρῶμα. וְהַמַּכְשֵׁלוֹת
Et plur.Zepha.1.℣.3.Et piſces maris, offendiculaqꝫ cū impijs. καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς.

כִּשֵּׁף Faſcinauit, effaſcinauit, faſcinis vſus eſt. Cognationem habet cum אַשָּׁף .i. ſophus, magus, & cum שָׁקַף proſpexit, inſpexit. Hinc per metatheſin auſpex, auſpicium, auſpicor ꝛc. & per conuerſionem radicis βασκαίνω faſcino, faſcinium.

In II. Coniug. כִּשֵּׁף auſpicijs vſus eſt, auſpicatus eſt. Legitur ſexies, ſemel in præterito, reliqua in participijs extant. וְכִשֵּׁף
2.Par.33.℣.6.Et obſeruauit ſuperſtitioſè &c. & auſpicijs vſus eſt. καὶ ἐφαρμακεύετο.

Deut.18.℣.10.Non inuenieť inter te ꝛc.Magus & augurans & auſpicās.φαρμακός. וּמְכַשֵּׁף
Exod.7.℣.13. Et vocauit Pharao magos & auſpices,atq; fecerunt & ipſi &c. καὶ οἱ
φαρμακοὺς. (οἱ φαρμακοί. וְלַמְכַשְּׁפִים
Dan.2.℣.2. Et iuſsit rex conuocare p̄ſtigiatores,ſophos & auſpices & Chaldæos.ϗ וְלַמְכַשְּׁפִים
Malach.3.℣.5 Et ero teſtis feſtinus in auſpices,& in adulteros. ἐπὶ τοὺς φαρμακοὺς בַּמְכַשְּׁפִים
In fœmin: Exo.22.℣.16. Auſpicem(vel haruſpicem)non ſines viuere.φαρμακοὺς. מְכַשֵּׁפָה

כְּשָׁפִים Inde nomina.

Faſcinationes,faſcina. Et accipitur per auxeſin pro auſpicibus.
Mich.5.℣.12.Excidam auſpices(vel maleficos)è manu tua. ϗ ἐξαρῶ τὰ φάρμακά σου. כְּשָׁפִים
Cū affi.leu.Ieſ.47.℣.9.11.12. Propter multitudinē auſpicioꝝ tuoꝝ.ἐν τῇ πολλῇ φαρμα- כְּשָׁפַיִךְ
Nah.3.℣.4.Domina faſcinatoꝝ vendēs gentes ꝛc.auſpicijs ſuis.φαρμάκων. (κείᾳ. בִּכְשָׁפֶיהָ
2. Regum 9. ℣ſu 22. Qualis pax ad ſcortationes Iſabelis matris tuæ & ad auſpicia
eius. ϗ τὰ φάρμακα αὐτῆς. וּכְשָׁפֶיהָ

כַּשָּׁפִים Auſpices,haruſpices,faſcinatores. Nomen ex 2. Coniug. Semel reperitur.
Cum affi.Ier.27.℣.8.Et vos non audietis ꝛc.ad auſpices veſtros ꝛc. καὶ τῶν φαρμακῶν. כַּשָּׁפֵיכֶם

כָּשֵׁר Congruit,conuenit,commodus fuit,vtilis fuit,placidus fuit. Cognationem habet cum יָשַׁר rectus fuit,nam quæ congruo tempore fiunt, placent & recta videntur. Sunt enim Caph & Iod literæ eiuſdem inſtrumenti.

In I. Coniug. כָּשֵׁר congruit,commodus fuit. Bis legitur, vt
Eſther 8.℣.5. Si inueni gratiam coram eo,& commoda erit res hæc regi. וְכָשֵׁר
Eccle.11.℣.6.Quia tu neſcis vtꝝ commodius futuꝝ ſit,an hoc an illud. ποῖον στοιχήσει. יִכְשַׁר

כִּישׁוֹר Inde nomina.

Congruentia, & ponit̃ ꝑ verticulo quod fuſo adhibet̃ vt commodius vertatur.
כִּשְׁרוֹן Pro.31.℣.16.Manus ſuas miſit in ℣ticulū,& volę eius apprehenderūt fuſū.ἄτρακτον.
Commoditas, congruentia,vtilitas,Ter inuenitur vſurpatum. (ἐν ἀνδρείᾳ. בַּכִּישׁוֹר
Eccle.2.℣.21.Quia eſt homo qui laborat in ſapientia & ſcientia,& in commoditate.
Et cap.5.℣.10.Et quæ commoditas(.i.vtilitas) peruenit ad poſſeſſores ipſarum: ϗ ἡ וּבְכִשְׁרוֹן
ἀνδρεία. (ἀνδρεία
כּוֹשָׁרוֹת In reg.Eccle.4.℣.4.Et vidi ego omnem laborē, & omnem commoditatem operis. כִּשְׁרוֹן
Commoditates,opportunitates,congruentiæ. Inuenitur tantum ſemel. כִּשְׁרוֹן
הַכְשֵׁיר Pſ.68.℣.7.Educit vinctos in congruentijs.i.in opportunitatibus. ἐν ἀνδρείᾳ.
Commoditas,vtilitas. Legitur tantum ſemel in Biblijs. (τοῦ ἀνδρὸς σοφία. בַּכּוֹשָׁרוֹת
Ecc.10.℣.10.Et vberius cōmoditatis eſt ſapientia.i.vberrima commoditas.ϗ περισσεία הַכְשֵׁיר

כָּתַב Scripſit,conſcripſit,inſcripſit,præſcripſit,manu pinxit literas. Hinc Græci pro Tau ponunt ρ Euphoniæ cauſa, vt γράφω, & latini præponendo ſ dicunt ſcribo Ich ſchreibe/ συγγράφω conſcribo,ἐπιγράφω inſcribo.

In I. Con. כָּתַב ſcripſit, Conſtruitur cum Actō, & aliquando cum dtō.
2.Reg.17.℣.5.à fine.Et legē & præceptū quæ ſcripſit vobis obſeruabitis.ἃς ἔγραψεν.
Ier.36.℣.17 Dictabat mihi omnia verba hæc,ego aūt ſcribebam ſuꝑ libꝝ.ἔγραφον. כָּתַב
Pſ.40.℣.8.Tunc dixi,ecce venio,In volumine libri ſcriptum eſt de me. γέγραπται. כֹּתֵב
Ier.32.℣.vlt.Agros argento ement,& ſcribere in libro.i.ſcribent libellum.ϗ γράψεις. כָּתוּב
Pſ.87.℣.pen. Iehoua recenſebit in conſcribendo populos. ἐν γραφῇ. וְכָתוּב
Ex.17.℣.14.Et dixit Iehoua ad Moſen,Scribe hoc ꝑ memoria in libꝝ.καταγράψον. בִּכְתוּב
Pro.3.& cap.7.℣.3. Scribe eam ſuꝑ tabulam cordis tui. Sept.γράψον. (ϗ γράψω. כְּתֹב
Deut.10.℣.2. Et ſcribam ſuper tabulas illas verba quæ fuerant in tabulis prioribus. כָּתְבֵם
Num.17.℣.17. Cuiuslibet nomen ſcribes ſuper virgam eius. Sept. ἐπίγραψον. וְאֶכְתֹּב
Oſe.8.℣.antep. Scribam illi multitudines legis meæ, ceu alienum quiddam reputatæ ſunt. Ratione Vau inſerti legitur ſine Maccaph, eſt enim duplicis lectionis. κα- תִּכְתֹּב אֶכְתָּוב־
In voce paſsiua. נִכְתָּב ſcriptus eſt,conſcriptus eſt,inſcriptus eſt. (ταγράψω.
Eſther 3.℣.12.In nomine regis Ahaſueri ſcriptum eſt,& obſignatum eſt ꝛc. נִכְתָּב
Et ℣.9. Si regi bonum videtur ſcribatur ad perdendum eos(Iudæos) διαγράψω. יִכָּתֵב
Pſ.102.℣.19.Conſcribatur hoc ad generationem alteram, & populus ꝛc. γραφήτω. תִּכָּתֵב
Legitur præterea Eſther 1.℣.19.cap.8.℣.8.cap.9.℣.vlt.Mal.3.℣.16.Pſ.69.℣.29.&c.

In II. Con. כִּתֵּב ſcripſit frequenter, condidit leges ſcribendo. Bis legitur. מְכַתְּבִים
Ieſ.10.℣.1. Vę ſtatuentibus ſtatuta iniquitatis, & conſcribentibus laborem γράφοντες. כִּתֵּבוּ
(.i.leges quæ laborem & dolorem pariunt) hæc inquam ſcripſerunt γράφουσι.

Inde nomina.

כְּתָב Scriptura, γραφὴ eſt ſcriptura in eſſentia, & aliquoties reperitur. הַכְּתָב
Eſther 3.℣. pen. Exemplar ſcripturæ ad dandum mandatum in omnes prouincias.
τῶν ἐπιστολῶν. (κάτα τὴν λέξιν. בִּכְתָבָהּ
Cum affix. Eſther 1.℣.vlt. Et miſit literas ad omnes prouincias &c. in ſcriptura eius. וּבִכְתָב
In reg. Ezech. 13.℣.9. Et in ſcriptura domus Iſraelis non ſcribentur. ἐν γραφῇ οἴκου.
כְּתֹבֶת Scriptura impreſſa vel inciſa in carnem viuam. Semel tantum reperitur. וּכְתֹבֶת
In reg. Leuit.19.℣.28. Et ſcripturam ſtigmatis non ponetis in vos. καὶ γράμματα στικτὰ.
מִכְתָּב Scriptio, actio ſcribendi, item pro ſcriptura quocꝫ accipitur. מִכְתָּב
Ieſ.38.℣.9. Scriptio ipſi Hiſkiahu regi Iehudæ cum ægrotaret ipſe. προσευχὴ. מִכְתַּב
In reg. Exo.32.℣.17. Et ſcriptura erat ſcriptura Dei exarata ſuper tabulis. καὶ ἡ γραφὴ.

כֹּתֶל Clathrus, clathrum, paries clathratus κλεῖθρον. Sunt autem clathra, ligna quibus tranſuerſis aliquid munimus, Diuus Hieron. vertit parietem. Hinc per tranſpoſitionem literarum clathrus, & verbum clathro. Item κλειδόω clathris claudo, & latinum claudo. Legitur tantum ſemel, vt כָּתְלֵנוּ
Cum affi. Can.2.℣.9. Ecce ipſe ſtat poſt clathrum noſtrꝫ. ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν.

כָּתַם Emicuit, promicuit, fulſit, reſplenduit inſtar micarum auri. Cogationem habet cum כָּתַב ſcripſit, hinc per ſyncopen mico, micas, micare.
In I. Con. paſsiua. נִכְתַּם fulgidus eſt factus, promicuit. Semel reperitur. נִכְתָּם
Ier.2.℣.22. Etiamſi laueris te nitro &c. tamen ꝓmicat iniq̃tas tua corã me. κεκυλίδωσαι.

Inde nomina.

כֶּתֶם Auri maſſa promicans & quæ fulgida eſt, qualis eſt arabica &c. וְלַכֶּתֶם
Iob 31.℣.24. Si poſui aurꝫ ſpẽ meã, & ad maſſam ſi dixi fiducia mea es. λίθῳ πολυτελεῖ.
In reg. Pſ.45.℣.10. Adſtitit coniunx ad dexteram tuam in maſſa Ophir. ἐν ἱματισμῷ בְּכֶתֶם
διαχρύσῳ. (διον πολυτελὲς. כָּתֶם
In pauſa. Pro.25.℣.12. Inauris aurea & monile maſſæ eſt corripiens ſapientem. σάρ-
Et p̃terea Iob 28.℣.16. & 19. Cant.5.℣.12. Dan.10.℣.5. Thren.4.℣.1. Ieſ.13.℣.12. &c.
מִכְתָּם Clynodium habens micas auri inſertas & fulgentes. Inſigne aureolum. מִכְתָּם
Pſ.16.℣.1. Aureolum Dauidi pertinens.ĩ. pſalmus inſignis inſtar aureoli cuiuſdam.
Legitur præterea tantum in titulis Pſalmi 65.57.58.59. & 60.

כִּתִּים Kittim, filius tertius filij Iauan ſeu Ionis. Hinc per metatheſin radicis, μακέτης μακεδὼν Macedo, & terra Macedonia in græcia, à quo poſtea regio inſularis nomẽ accepit. כִּתִּים
Gen.10.℣.4. Filij Iauan ſunt Eliſa, & Tharſis, Kittim & Dedamin. כִּתִּים
Ieſ.23.℣.1. De terra Macedoniæ reuelatum eſt illis. κιτιαίων. כִּתִּיִּים
Ierem.2.℣.10. Tranſite inſulas Macedoniæ εἰς νήσους χεττιείμ.
Vnde legitur 1.Maccab.1. Et factum eſt poſtquam percuſsit Alexander filius Philippi Macedo, τὸν μακεδόνα. qui exiuit de terra Chittim. ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς χεττιείμ.

כְּתֹנֶת Tunica, eſt nomen generis fœm. radix eius כֶּתֶן non vſurpatur verbaliter. Cognationem habet cum כֹּתֶל clathrum, nam tunica tuetur & munit corpus, non aliter quàm clathro munitum. Hinc χιτὼν .i. tunica, χιτωνίζω tunico .i. veſtem induo, & latini per methateſin literarum dicunt tunica. Et German: eine Kutten.
Legitur in hac forma tantum in regimine ſingulari, vt
Gen.37.℣.3. Et fecerat illi tunicam filorꝫ tenuiſsimorꝫ .i. ex varijs linis confectam. (χιτῶνα. כְּתֹנֶת
Et ℣.6. à fine. Et acceperunt tunicam Ioſeph, λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα. כְּתֹנֶת
Inuenitur p̃terea in eod. cap. ℣.4. & 5. à fin. Exo.28.℣.5. & 40. itẽ 2.Sa.13.℣.18. & 19.
כֻּתֹּנֶת Tunica. Hæc forma non reperitur in regimine ſingulari. כֻּתֹּנֶת
Gen.37.℣.6. à fine. Et mactauerunt hircũ, atqꝫ tinxerũt tunicã in ſanguine. τὸν χιτῶνα. כֻּתָּנְתִּי
Cum affi. Can.5.℣.3. Exui tunicam meam, quomodo rurſus induam eã? τὸν χιτῶνα.
Et plur.

Et plur. Exo. 29. ℣. 8. Et filios eius adduces, & indues eos tunicis. Sept. χιτῶνας. כֻּתֳּנֹת
Cum affi. leui. Leuit. 10. ℣. 5. Et tulerunt eos vnà cum tunicis ſuis extra caſtra. ἐν τοῖς χιτῶσιν. (ματίνȣς. בְּכֻתֳּנֹתָם
In reg. Gen. 3. ℣. 4. à fine. Tunicas pellis (.i. pelliceas fecit) & induit eos. χιτῶνας δερ- כָּתְנוֹת
Et Gen. 37. ℣. 22. & 30. item 2. Sam. 15. ℣. 32. Eſræ 2. ℣. pen. Neh. 7. ℣. vlt. & antep.

כָּתֵף Scapularum caput, vt ſunt duo oſſa in poſteriore corporis parte, quæ humerorum capita excipiunt, ſæpeque pro ipſis humeris accipitur. Tribuitur quoque rebus inanimatis quemadmodum & aliæ partes corporis. Eſt generis fœminini.
Nehe. 9. ℣. 29. Et dederunt ſcapulam (.i. humerum) rebellem &c. τράχηλον. (κλίτει. כָּתֵף
Exo. 27. ℣. 14. Quindecim cubitorum tapetes ad ſcapulam .i. ad latus erant. τράχηλον τῷ לַכָּתֵף
Cum affi. 1. Par. 15. ℣. 15. Et tulerunt filij Leuitarum arcam &c. ſcapulis ſuis .i. humero. בִּכְתֵפָם
Iob 31. ℣. 22. Scapula mea excidat ab humero, & brachium meum frangatur. ὁ ὦμός μȣ. כְּתֵפִי
Et plu. Cum affi. 1. Sa. 17. ℣. 6. Et cudo æris inter ſcapulas eius erat. ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτȣ̃. כְּתֵפָיו
1. Reg. 7. ℣. 34. Et quatuor ſcapulæ (ſeu humeri) &c. ex ipſa baſi eant humeri eius. כְּתֵפֶיהָ
כְּתֵפָה Scapula, humerus, latus. Non autem vſurpatur in ſingulari.
Plur. 1. Reg. 7. ℣. 30. Scapulæ eis erant ſubter lutrem, ſcapulæ fuſæ. ϗ ὠμίαι. כְּתֵפֹת
Exod. 28. ℣. 8. Duæ ſcapulæ (ſeu humeri) ſibi cohærentes erunt, &c. δύο ἐπωμίδες. כְּתֵפֹת
In reg. Ezec. 41. ℣. 2. Et latitudo oſtij erat 10. cubitorum, & ſcapulæ oſtij &c. ϗ ἐπωμίδες. וְכִתְפוֹת
כָּתֵף Scapula quæ eſt in latere corporis, ſemper in regimine legitur.
In reg. Ieſ. 30. ℣. 6. Baiulabunt ſuper humero pullorum facultates eorum. כֶּתֶף
2. Reg. 11. ℣. 11. A latere domus dextro ad latus domus ſiniſtrum. ἀπὸ τῆς ὠμίας. מִכֶּתֶף
Numer. 34. ℣ſu 11. Et pertinget vſque ad latus maris Kinnæreth verſus orientem. ἐπὶ νώτȣ θαλάσσης χενερέθ. כֶּתֶף
Ezech. 47. ℣. 1. Et aquæ illæ deſcendebant de humero (.i. latere) domus. τȣ̃ αἰθρίȣ. מִכֶּתֶף

כָּתַר Cinxit in modum coronæ, circumdedit tanquam corona, & non eſt cinguli ventrem circumdantis, ſed caput & ſummitatem corporis. Cognationem habet cum עָטַר coronauit aurea corona. Hinc κίδαρις, κιδάρεα item κίταρις .i. Cidaris & Citharis, tegumentum capitis, quod in formam coronæ caput cingebat, quo Perſarum reges olim vtebantur, & per metatheſin literarum κυρτόω curuo, cingo, circumfero, κυρτός curuus, τὸ κυρτόν circumferentia.

In II. Coniug. כִּתֵּר cinxit, circumdedit, cum dicto ſignificat cingendo manere, hoc eſt, circa aliquem, vel in alicuius circumferentia manere. Ter legitur.
Pſ. 22. ℣. 13. Circumdederunt me tauri multi, fortes Baſan cinxerunt me. περιέσχον. כִּתְּרוּנִי
Iud. 20. ℣. 6. à fine. Cinxerunt Beniamitas, & inſequuti ſunt eos ſtrenuè. κατέκοψαν. כִּתְּרוּ
Iob 36. ℣. 2. Cinge mihi modicum & patefaciam tibi .i. circa me mane modicum. μεῖνον με. כַּתַּר
In III. Coniug. הִכְתִּיר cinxit obambulando. Ter vſurpatur, vt
Hab. 1. ℣. 4. Quia impius cingit iuſtum, ὑπερχύει. מַכְתִּיר
Pſ. 142. ℣. vlt. Circumquaque me cingent iuſti, quia retribues ſuper me. ὑπομένȣσι. יַכְתִּרוּ
Pro. 14. ℣. 18. Hæreditant fatui ſtulticiam, at ſolertes accingent ſcientiam. κρατήσȣσι. יַכְתִּירוּ

Inde nomina.

כֶּתֶר Cidaris, corona regum Perſarum, vel potius pileus regius cingens caput. 3. legitur.
In reg. Eſther 1. ℣. 11. Vt adducerent Vaſthi reginam in conſpectu regis in cidari regni τὸ διάδημα. (διάδημα. בְּכֶתֶר
Cap. 2. ℣. 17. Et poſuit Cidarim regni in caput eius, & conſtituit eam loco vaſthi. τὸ כֶּתֶר
Et cap. 6. ℣. 8. Et vt detur Cidaris (vel corona) regia ſuper caput eius. כֶּתֶר
כֹּתֶרֶת Cinctura capitis, corona, epiſtylium ſphæricum, coronamentum, tribuitur ædificijs.
1. Reg. 7. ℣. 16. Quinque cubitorum erat altitudo vnius epiſtylij (vel coronamenti.) τȣ̃ ἐπιθέματος. כֹּתֶרֶת
Iere. 52. ℣. 22. Et epiſtylium quod ſuper ea (columna) erat, æneum erat. ϗ γεῖσος. וְכֹתֶרֶת
Et plural. 1. Regum 7. verſu 16. Et duo epiſtylia (ſeu coronamenta) fecit ad ponendum &c. ἐπιθέματα. כֹּתָרוֹת
Atque in eodem capite legitur perſæpè. Item 2. Paral. 4. ℣ſu 12. & 13.

Contudit

כָּתַשׁ Contudit pila in modum farinæ ſeu ptiſanæ, comminuit vt legumina contuſa, pertudit, conquaſſauit piſtillo. Cognationem habet cum כָּתַת .i. cudit. Hinc κηδέσκω deſtruo contundendo aliquid. Inde quatio, quaſſo. Et German: quetʒſchen.

In I. Coniug. כָּתַשׁ contudit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt — תִּכְתּוֹשׁ
Pro. 27. ỽ. 22. Si contuderis ſtultum in mortario inter ptiſanam. ἐὰν μαστιγοῖς.

Inde nomen.

מַכְתֵּשׁ Mortarium, mola vbi aliquid contunditur. Olim enim ante inuentas molas contundebant frumenta in mortarijs & piſtrinis. Ter tantum reperitur, vt
Prouer. 27. ỽ. 22. Si contuderis ſtultum in mortario. ἐν μέσῳ συνεδρίῳ. (οἰκυμθύω. — בַּמַּכְתֵּשׁ
Zoph. 1. ỽ. 11. Eiulate habitatores molæ .i. Ieruſalē quæ erat vt mola quæſtuaria. τῶν — הַמַּכְתֵּשׁ
Iud. 15. ỽ. pen. Et diſſecuit Deus molarem .i. dentē quo cibus contunditur. τὸ τραῦμα. — הַמַּכְתֵּשׁ

כָּתַת Cudit terendo, procudit, contudit, contriuit, concidit in tenuitatem maximam. idem quod נָכַת. Cognationem habet cum כָּתַשׁ quaſſauit, contudit, & cum חָתַת conſternauit. Hinc κοπλέω, cudo, percutio. Item κτίω, κτείνω, κλινύω .i. cædo, concido. Hinc quatio, concutio, percutio.

In I. Coniug. כַּת procudit, concuſſit, conquaſſit. Quater legitur. — וְכַתּוֹתִי
Pſ. 89. ỽ. 23. Et procudam à facie eius aduerſarios eius. ϗ συγκόψω. (τεθλιμμένον. — וְכָתוּת
Le. 22. ỽ. 24. Quod impulſu fractum eſt, aut contuſum, aut ruptū, aut exectū ꝛc. ϗ ἐκ- — כָּתוּת
Ieſ. 30. ỽ. 14. Et eſt cōtritio eius ſicut contritio vaſis figulini quod cōterit. ἐκ κεραμίου. — כֹּתּוּ
Ioel 3. ỽ. 10. Cudite vōeres veſtros in gladios, & falces veſtras in lanceas συγκόψατε.

In II. Coniug. כִּתַּת Procudit ad contritionem. Quinquies reperitur. — וְכִתַּת
2. Re. 18. ỽ. 4. Et ꝓcudit ſerpentē æris, quē fecit Moſe, nam inde vſqꝫ ꝛc. ϗ ἐξωλόθρευσε. — כִּתַּת
2. Par. 34. ỽ. 7. Sculptilia ꝓcudit ad comminutionē, & omnia idola ſuccidit. κατέκοψε. — וְכִתְּתוּ
Ieſ. 2. ỽ. 4. Mich. 4. ỽ. 3. Et ꝓcudent gladios ſuos in vomeres, & lanceas. ϗ συγκόψουσι. — וְכִתְּתוּ
Zach. 11. ỽ. 6. Et procudent terram (.i. habitatores terræ) & non liberabo de manu eorum. κατακόψουσι.

In II. Coniug. paſsiua. כֻּתַּת procuſus eſt, contritus eſt. Semel reperitur. — וְכֻתְּתוּ
2. Par. 15. ỽ. 6. Et procudentur gentes à gentibus, & vrbs ab vrbe. ϗ πολεμήσει.

In III. Con. non eſt in vſu, ſed pro hoc verbo vſurpatur נָכַת, de quo infra.

Inde nomina.

כָּתִית Contuſus, procuſus, excuſus, nomen adiectiuum. (κομμένον. — כָּתִית
Exod. 27. ỽ. pen. Et offerent ad te oleum oliuæ purum excuſum pro luminari. κε- — כָּתִית
Et ca. 29. ỽ. 7. à fine. Et decimam partē ſimilæ mixtæ in oleo contuſo. ἐν ἐλαίῳ κεκομ- (μένῳ.
Legitur p̄terea tantum Leuit. 24. ỽ. 2. Num. 28. ỽ. 5. & 1. Reg. 5. ỽ. 11.

מְכִתָּה Contuſio, contritio, conquaſſatio. Legitur tantum ſemel vſurpatum in Biblijs. — בִּמְכִתָּתוֹ
Cum affix. Ieſ. 30. ỽ. 14. Et non inuenietur in contuſione eius teſta.

כִּתִּים Citthim, filius Iauan filij Iapheth patriarchæ, à quo poſtea regio inſularis quam ipſe occupauit & inhabitauit ſortita eſt nomen, vt ſupra. Hinc eſt μακεδὼν macedo, & Macedonia.

ל

Pſalm. 51.

לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃

ל Eſt litera ſeruilis conſtituens datiuum vel genitiuum caſum. Sæpèqꝫ ponitur pro אֶל id eſt, ad, vnde quoqꝫ deſumpta eſt, & importat motum ad locum, tempus & perſonam. Latinis aliquando exponitur de, quemadmodum de אֶל dictum eſt. — לְדָוִד
Pſal. 7. ỽ. 1. Ignorantia Dauidi (inſcripta) quam cecinit Domino. τῷ δαβίδ. — לָאָרֶץ
Et ỽſu 6. Et conculcet ad terram vitam meam, & gloriam meam ad puluerem deducat. εἰς χοῦν. εἰς γῆν.

Deu.4.℣.32.Interroga quæſo ad dies priores(vel de diebꝰ prioribꝰ)ἡμέρας q fuerũt לְיָמִים
ante te,ad illum diem qui eſt à die quo creauit Deus hoĩem ſuꝑ terra.ἀπὸ τῆς ἡμέρας. לְמִן
Et cap.12.℣.antepenult, Et ne fortè quæras ad Deos eorum, id eſt, ne quæras de
Dijs &c. τοὺς θεοὺς αὐτῶν. לֵאלֹהֵיהֶם
Deut.33.℣.6.Et hoc de Iehuda:Et dixit,Audi Iehoua vocem Iehudæ & ad populũ.(φωνῆς ἰούδα. לִיהוּדָה
Et ibidem ℣.7.Et de Leui dixit:Perfectiones tuæ & doctrinæ tuæ ꝛc. καὶ τῷ λεύι εἶπε. וּלְלֵוִי

לֹא Non,nequaquam,Aduerbium negandi & prohibendi,vide radicem לוֹא:

לָאַב Acuminatus eſt inſtar montium & collium qui non poſſunt coli neq; ſeri propter acumen verticis,ſed reputatur eiuſmodi terra tanquam ſolitudo & vaſtitas,quia ibi non poſſunt eſſe agri, neq; campi fertiles. Cognationem habet cum אָבַל lugebat, contriſtatus eſt,& cum לָבִיא .i. leo,nam terra criſtatorum montium dicitur luctuoſa, quod ibi non ſint lætæ ſegetes , ſed leones & aliæ beſtiæ eam inhabitent. Hinc λόφος,λοφίον tumulus,collis acuminatus,criſta, item galea acuminata,λόφη ſummitas, λοφίζω,, λοφέω exalto, acumino. Verbaliter non legitur hæc radix. Sed vnum tantum nomen inde deductum,vt

תַּלְאוּבָה Solitudo terræ quæ conſtat meris collibꝰ,& tumulis acuminatis. Semel repitur.
Plur.Hoſeæ.13.℣.4. Ego noui te (cum eſſes) in deſerto, in terra ſolitudinũ.ἀοικήτῳ. תַּלְאוּבֹת

לָאָה Diſſolutus eſt viribus , ſolutus eſt omni virtute corporis , defecit , defeſſus fuit, languit, ægrè tulit , idem quod לָהָה. Cognationem habet cum יָאַל reſolutus eſt ad actionem quamlibet. Hinc λύω ſoluo, λύομαι , παραλύομαι ſoluor , diſſoluor, ἐκλύομαι, deficio viribus, ἀλύω reſoluo,langueo, ἀλύσσω ægroto, ægrè fero, ἄλυσις ægritudo,mœror.

In I. Coniug. לָאָה diſſolutus eſt viribus, defeſſus fuit. Ter legitur.
Iob 4.℣.2.Num ſi tentauerit aliqs ℣bum(loq)ad te,diſſolueris.i.ægrè feres? ἐν κόπῳ. תִּלְאֶה
Et ℣.5.Quoniam nunc cum venit ad te,& diſſolutus es.i.ſuccumbis.καὶ ἥψατό σου. וַתֵּלֶא
Gen.19.℣.11.Et defecerunt ad inueniendum ianuam. Sept: καὶ παρελύθησαν. וַיִּלְאוּ

In voce paſsiua. נִלְאָה defatigatus eſt,diſſolutus eſt viribus.
Pro.26.℣.15.Recõdit piger manũ ſuã in patinã,defatigatꝰ eſt reducere ꝛc. οὐ δυνάται. נִלְאָה
Ieſaiæ 1.℣.14. Neomeniæ veſtræ &c. fuerunt mihi grauamen , defatigatus ſum ferendo. οὐκ ἀνέχομαι. נִלְאֵתִי
Exod.7.℣.18.Et defatigabunt̃ Aegyptij ad bibendum aquas.i. ægrè bibent aquas.(καὶ οὐ δυνήσονται. וְנִלְאוּ
Pſ.68.℣.10.Hæreditatem tuam & defatigatam tu confirmabis. καὶ ἠσθένησε. וְנִלְאָה
Reperitur Ieſa.16.℣.12. cap.47.℣.13.Ier.6.℣.11.cap.9.℣.5. cap.15.℣.6.cap.20.℣.9.&c.

In III. Con. הֶלְאָה & הִלְאָה defatigauit,reddidit diſſolutum. 6. legitur.
Iob 16.℣.7.Certe nũc defatigauit me.i.ad defatigationẽ vſq; afflixit me. κατάκοπόν με (πεποίηκε. הֶלְאָנִי
Ezech.24.℣.12.Laboribus (fruſtaneis)defatigauit,ת ſcribitur pro he cognato. הֶלְאָת
Mich.6.℣.3.Popule mi qd feci tibi,aut qua in re moleſtꝰ tibi fui? ἐλύπησά σε. הֶלְאֵתִיךָ
Ieſ.7.℣.13.Et dixit:Audite igit̃ domꝰ Dauidis : An parũ eſt vobis defatigare hoĩes, הַלְאוֹת
ἀγῶνα παρέχειν niſi & defatigaueritis Deũ meũ .i. moleſti ſitis & Deo meo. παρέχετε (ἀγῶνα. תַלְאוּ
Ier.12.℣.5.Si cũ peditibꝰ cucurriſti,et ipſi defatigauerũt te.Sep.καὶ ἐκλύουσί σε. וַיַּלְאוּךָ

Inde nomina.

תְּלָאָה Dafatigatio,moleſtia quæ exhaurit & diſſoluit vires corporis.
Exo.18.℣.8.Omnem moleſtiam quæ eis in itinere contigit.πάντα τὸν μόχθον. הַתְּלָאָה
Neh.9.℣.32.Ne æſtimetur parua in conſpectu tuo oĩs defatigatio. πᾶς ὁ μόχθος. הַתְּלָאָה
Legitur præterea tantum Num.20.℣.14. Thren.3.℣.3.

מַתְּלָאָה Quanta defatigatio. Eſt compoſitum ex מַה quantum,& תְּלָאָה defatigatio.
Mal.1.℣.pen.Et dixiſtis,Ecce quãta defatigatio? & exufflatis illud. ταῦτα ἐκ κακοπα-(θείας. מַתְּלָאָה

לָאַט Latuit,delituit,latitauit,illatebrauit.Cognationẽ habet cum לוּט inuoluit,nam quæ inuoluta ſunt deliteſcunt, & ab oculis hominum occultata ſunt. Hinc λήθω lateo, item λανθάνω lateo, λανθάνομαι obliuiſcor, λάθρα λαθραίως clam.

In I. Coniug. לָאַט latuit,& cum accuſatiuo illatebrauit. Bis vſurpatur,vt

Iob 15.℣.11.Num dedignaris conſolationes Dei,& verbum latuit apud te? לָאט
2.Sam.19.℣.3.Et rex illatebrauit faciem ſuam & exclamauit. ἔκρυψε τὸ πρόσωπον. לָאט

Inde nomen.

לָאט Latebra,& cum præpoſitione ב degenerat in aduerbium latenter λάθρᾳ clam.
Iud.4.℣.4.à fine.Et venit ad eum latenter,& infixit clauũ in tempora eius.ἡσυχῇ. בַּלָּאט
1.Sam.18.℣.22.Et præcepit Saul ſeruis ſuis,loquimini ad Dauid clam. λάθρᾳ. בַּלָּט
Et cap.24.℣.4.Et abſcidit alam pallij Saulis clam. Græci λαθραίως. בַּלָּט

לָאַךְ Legauit, ablegauit, delegauit, allegauit.Cognationem habet cum יָלַךְ & הָלַךְ ambulauit,nam nuncij ablegantur, vt ambulando perferant ad alios nuncium. Hinc lego,as,are,legatus,legatio &c. Et græci conuerſis literis dicunt ἀγγέλλω,παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω .i.nuncio,annuncio, ἄγγελος .i.legatus, nuncius,ἀγγελία,nuncium. Verbaliter non vſurpatur hæc radix,ſed tantum nomina ab ea deriuata, vt

מַלְאָךְ Legatus,angelus,nuncius qui legatione fungitur,ſeu qui emittitur in mandatis, tribuitur ſpiritibus & hominibus.
1.Reg.19.℣.1.Et miſit Iſæbel legatum ad Eliam dicens, ſic faciant mihi dij &c. מַלְאָךְ
Cum affi.Gen.24.℣.7.Ipſe mittet angelum ſuum ante te, vt accipias. τὸν ἄγγελον αὐτοῦ. מַלְאָכוֹ
In reg.Pſ.34.℣.8.Caſtrametatur angelus Domini circum timentes eum. ἄγγελος. מַלְאַךְ
Et plur.Gen.32.℣.1.Et miſit Iacob nuncios(ſeu legatos)ante ſe ad Eſau.ἀγγέλους. מַלְאָכִים
Cum affix. Pſalm. 104. ℣. 4. Qui facit angelos ſuos ſpiritus, miniſtros ſuos ignem flammæ. τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. מַלְאָכָיו
In reg.Gen.28.℣.12.Et ecce angeli Dei aſcendentes & deſcendentes in ea. οἱ ἄγγελοι. מַלְאֲכֵי

מַלְאֲכוּת Delegatio,nuncium,functio & officium legati. Semel tantum inuenitur,vt
In reg.Hagg.1.℣.13.Et dixit Haggai,nuncius Dñi in legatione Dñi.ἐν ἀγγέλοις. מַלְאֲכוּת

מְלָאכָה Opus delegatum ,miniſterium ad quod quis delegatur efficiendum.Sæpe legi:
Exod. 20. ℣. 8. Et in die ſeptimo eſt ſabbathum Domini Dei tui, non facies vllum opus. πᾶν ἔργον. מְלָאכָה
Gen.33.℣.14.At ego ſenſim faciam me incedere iuxta pedem operis.πορεύσεως הַמְּלָאכָה

מְלֶאכֶת Opus,miniſterium,functio delegata,officium & munus legati.
In reg.Ier.48.℣.10.Maledictus qui facit opus Domini doloſè.τὰ ἔργα κυρίου. מְלֶאכֶת
In pauſa. 2. Paralip. 13. ℣. 10. Et ſacerdotes miniſtrantes Domino, filij Aharon &c. in opere. ἐν ταῖς ἐφημερίαις. בַּמְּלָאכֶת
Cum affi.Gen.2 ℣.2.Et conſummauit Deus in die ſeptimo opus ſuũ quod fecerat. (τὰ ἔργα αὐτοῦ. מְלַאכְתּוֹ
Et plur.cum affi.Pſal.73.℣.vlt.Ad annunciandum opera tua.πάσας τὰς αἰνέσεις. מַלְאֲכוֹתֶיךָ
In reg.1.Par.28.℣.ante.Fecit me prudẽter diſpõere oña opa ædificij. τῆς κατεργασίας. מַלְאֲכוֹת

מְלֶכֶת Machina regia, De hoc vide in מ radicem מָלַךְ regnauit.

לְאֹם Populus ab vna eademq́ ſtirpe prognatus, Idem quod אֹם de quo ſupra. Cognationem habet cum עַם .i.populus ex varijs nationibus & familijs collectus,Lamed in hac radice vicem radicalis literæ exequitur.
Gen.25.℣.23.Et populus populo ꝑualebit,maior ſeruiet minori.λαοῦ λαὸς ὑπερέξει. וּלְאֹם
Pro.11.℣.26.Qui ſubtrahit annonam,maledicet ei populo.ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι. לְאוֹם
Et cap.14.℣.28.Vbi verò nullus eſt populus,ibi eſt conſternatio maciei. לְאֹם
Cum affi.Ieſ.51.℣.4.Auſcultate mihi popule mi,& popule mi auribus percipe. וּלְאוּמִּי
Ratione Dages legitur per reſolutionem magnæ vocalis וּלְאֻמִּי eadẽ ſignificatiõe.
Et plur.Pſ.2.℣.1.Quare fremuerunt gentes, & populi meditabuntur inane? καὶ λαοί. וּלְאֻמִּים
Gen.27.℣.28.Seruient tibi populi & ſupplicabunt tibi populi. ἄρχοντες. לְאֻמִּים לְאֻמִּים
Pſ.7.℣.8.Et congregatio populorum circumdabit te,& propter hoc in altũ redi.λαῶν. בַּלְאֻמִּים
Pſ.44.℣.15.Pones me prouerbiũ inter gentes, commotionẽ capitis inter populos. (ἐν τοῖς λαοῖς. לְאֻמִּים

לָבִיא Leo,animal cordatum,& omnium generoſiſsimum, habitans in deſertis & ſolitudine.Cognationem habet cum לֵבָב cor, & cum תַּלְאוּבָה .i. ſolitudo à לָאַב Hinc λέων leo, Lew. Item λαφύσσω lanio,deuoro vt leo, Varia nomina leonum pro varia ætate & proprietate illorum inuenies Iob 4. בַּלָּבִיא
Ieſ.5.℣.pen.Rugitus eſt ei inſtar leonis, rugiet tanq̃ leunculi &c. ὡς λέοντες. Iob 4.

Iob 4.℣.11. Leo perit abſq; præda, & filij leonis diſſipabuntur. σκύμνοι δὲ λεόντων. לָבִיא
Et plur. Pſ. 57.℣.5. Cum anima mea inter leones habitabo. ἐκ μέσου σκύμνων. לְבָאִם
Item legitur Gen. 49.℣.9. Num. 23.℣.28. cap. 24.℣.10. Oſe. 13.℣.8. Ioel 1.℣.6.
לְבִיָּא Leæna. Eſt generis fœm. א ſcribitur pro ה terminatione fœminina. 2. legitur.
Ezec. 19.℣.2. Quid mater tua leæna inter leones accubuit, inter leūculos? σκύμνου. לְבִיָּא
Et plur. Nah. 2.℣.12. Et ſtrāgulabat leænis ſuis, et implebat p̄dam cauernis. τοῖς λέουσιν לִלְבְאֹתָיו
(αὐτοῦ.

לָבֵב Corde donatus eſt, cordatus fuit, refectus corde per liba & alios cibos dulciarios, recreatus eſt corde guſtatis libamentis. Cognati: habet cū לָבִיא .i. leo aīal cordatū. Hinc λείβω libo, delibo .i. leuiter deguſto cibum & humorē dulcē, qui cor recreat. Item libum genus dulciarij cibi ex farre, caſeo, melle & oleo. Germ. **ein lebkuchen.**

In I. Con. paſſiua. נִלְבַּב corde donatus eſt. Semel legitur, vt (ναικὸς.
Iob 11.℣.11. Vir vacuus corde donabit̃ .i. vir vacuus cordabit̃ vel reficiet̃. γεννητὸς γυ- יִלָּבֵב
In II. Coniug. לִבֵּב cordauit, cor penetrauit, item fecit liba. Quater legitur.
Can. 4.℣.9. Cor mihi penetraſti, ſoror mea ſpōſa, cor mihi penetraſti. ἐκαρδίωσας. לִבַּבְתִּינִי
2. Sam. 13.℣.6. Veniat nunc Thamar ſoror mea, & libabit. δύο κολλυρίδας. וּתְלַבֵּב
Et ibid. ℣.8. Accepit paſtam & comiſcuit, & liba fecit in oculis eius. καὶ κολλυρισύτω. וַתְּלַבֵּב

Inde nomina.

לְבִיבָה Libum ex farre, caſeo, melle & oleo, & dicitur à confortatione cordis. 3. legitur.
Plur. 2. Sā. 13.℣.6. Veniat &c. ſoror mea et faciat ī oculis meis duo liba. δύο κολλυρίδας. לְבִבוֹת
Et ℣.8. Et accepta farina ſubegit, et fecit ad cōſpectū ei9, et coxit liba. τὰς κολλυρίδας. הַלְּבִבוֹת
Itē ℣.10. Et accepit Thamar liba quæ fecerat et ītulit Amoni fratri ſuo. τὰς κολλυρίδας הַלְּבִבוֹת

לֵבָב Cor, item pro cogitationibus & conſilijs cordis. Deinde quemadmodum cor eſt medium in corpore, ita tributum rebus inanimatis ſignificat mediam partem.
1. Sam. 16.℣.7. Homo videt ea quæ ob oculos ſunt, Deus aūt intuet̃ cor. εἰς καρδίαν. לִלְבָב
Cū aff. leui. Deu. 6.℣.5. Diliges Dn̄m Deū tuū in toto corde tuo. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου לְבָבְךָ
Cū affi. graui. Deut. 11.℣.13. Et ad ſeruiendū in toto corde veſtro. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. לְבַבְכֶם
In regimin. Ionæ 2.℣.4. Deieciſti me in profunditatem, in cor (id eſt, medium) maris. εἰς βάθος καρδίας θαλάσσης. (αις αὐτῶν. בִּלְבַב
לְבָבָה Et plur. cum affi. Nahum 2.℣.8. Percutiētes (ſeu pulſantes) ſuper corda ſua. ἐν καρδί- לִבְבֵהֶן
Cor, fundamentū vitæ, In ſingulari numero non vſurpat̃. (ὅτι πάσας τὰς καρδίας.
Plur. 1. Par. 28.℣.9. Nam omnia corda perquirit Iehoua, & oē ſigmentū cogitationū. לְבָבוֹת

לֵב Cor, vitæ fundamentum, item pro dimidia parte cuiuslibet rei.
Pſalm. 12.℣.3. Labio blandiciarum in corde & corde (.i. duplici corde) loquentur. ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ. (οὐρανοῦ. בְּלֵב
In regim. Deut. 4.℣.11. Et mons ille ardebat igni vſq; ad cor (.i. medium) cœli. ἕως τοῦ לֵב
2. Samuel. 17.℣.10. Et ipſe eſt filius ſtrenuitatis, cuius cor eſt vt cor leonis. οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος. (νέου. כְּלֵב
Cum Maccaph. Pro. 22.℣.13. Stulticia alligata eſt in corde pueri, at ferula &c. καρδίαν בְּלֶב־
Cū aff. Gen. 6.℣.5. Et oē ſigmētū cogitationū cordis ei9 tant̃ malum eſt. ἐν τῇ καρδίᾳ לִבּוֹ
Et cap. 18.℣.5. Et adferam buccellam panis, & confortate cor veſtrum. (αὐτοῦ. לִבְּכֶם
Ezec. 13.℣.18. Pone faciē tuā cōtra filias &c. quæ ꝓphetāt ex corde ſuo. ἀπὸ καρδίας מִלִּבְּהֶן

לִבָּה Cor, fundamentū vitæ. Hinc germanicū **leben.** Abſolutè non reperitur. (αὐτῶν.
Cum affi. leui. Ezech. 16.℣.30. Quam languidum (.i. demens) eſt cor tuum &c. לִבָּתֵךְ
Et plur. Pſ. 7.℣.10. Et probat corda atq; renes Deus iuſtus. ἐτάζων καρδίας. לִבּוֹת
In re. Pro. 15.℣.11. Infern9 et ꝑditio corā Iehoua quāto magis corda filioꝝ &c. αἱ καρ- לִבּוֹת
Cum affi. Pſ. 125.℣.4. Benefac Dn̄e bonis & rectis in cordib9 coꝝ. τῇ καρδίᾳ. (δίαι. בְּלִבּוֹתָם
Legitur præterea Pro. 24.℣.12 Ieſaiæ 44.℣.18. &c.

לֻבִים Libyes, populi in Libya. Hinc libya λιβύη .i. Affrica, λιβυκὸς populus libyæ.
Dan. 11.℣. antep. Libyes & Aethiopes erunt in profectionibus eius. καὶ λιβύων. וְלֻבִים

לָבַט Vapulauit, virgis cæſus eſt. Cognationem habet cum לָפַת comprehendit incutiendo manus in aliquid. Hinc per tranſpoſitionem literarum πλήττω percutio, & rurſum tranſpoſitis literis, eſt latinum Betula, arbor virgis aptiſsima, ex qua faſces conficiuntur.

In I. Coniug.paſsiua נִלְבַּט percuſſus eſt virgis,vapulauit. Ter legitur. (ται.
Pro.10.℣.8.& 11.At ſtultꝰ labioꝝ vapulabit.i.dabit pœnas. σκολιάζων ὑποσκελισθήσε- יִלָּבֵט
Oſe.4.℣.14.Et populus q̃ nõ voluit intelligere vapulabit.i.luet pœnas. συνεπλέκετο. יִלָּבֵט

לָבַן Lateres ſubalbos fecit,laterificauit. In Aegypto autem & terra Chanaan ex argilla & materia ſubalba fiebant lateres albi, vnde etiam intranſitiuè exponitur albuit, dealbatus eſt. Hinc λευκαίνω dealbo, λευκός albus. Et latini albeo, albico, albo, dealbo. Item per metatheſin literarum πλύνω, πλυνέσκω lauo, dealbo, καταπλύνω expurgo dealbando. Et per epentheſin θ πλινθεύω lateres compono, πλίνθος later, πλινθευσις & πλινθεία laterum coctio.

In I. Coniug לָבַן laterificauit, confecit lateres. Ter legitur. (γίαν.
Exo.5.℣.7. Nõ addetis ad dandũ paleã populo ad laterificandũ lateres. εἰς τὴν πλινθουρ- לִלְבֹּן
Exo.5.℣.14.Quare nõ cõpleuiſtis penſũ veſtrꝝ in lateribꝰ cõficiendis τῆς πλινθουργίας. לִלְבֹּן
Gen.11.℣.3.Age laterificabimus lateres, & aduremꝰ in aduſtionẽ.Sep: πλινθεύσωμεν. נִלְבְּנָה
In III. Coniug. הִלְבִּין produxit albedinem, id eſt, albuit. Quater legitur. הִלְבִּינוּ
Ioel.1.℣.7.Denudando denudauit eam & abiecit, & albuerunt rami eius. ἐλεύκανε. לַלְבֵּן
Dan.11.℣.35.Et ad dealbandum vſqꝫ ad tẽpus finis ꝛc. p :לְהַלְבֵּן καὶ τοῦ ἐκλευκᾶναι. אַלְבִּין
Pſ.51.℣.9.Lauabis me & præ niue albeſcam. Græci verterunt λευκανθήσομαι. יַלְבִּינוּ
Ieſa.1.℣.18.Si fuerint peccata veſtra ſicut coccini, tanq̃ niuis albeſcent. λευκανῶ.
In IIII. Con. הִתְלַבֵּן dealbauit ſeſe, reddidit ſeſe candidum. Semel extat. וְיִתְלַבְּנוּ
Dan.12.℣.30.Clarificabunt ſe & dealbabunt ſe, & cõflabuntur multi. καὶ ἐκλευκανθῶσι.

Inde nomina.

לְבֵנָה Later ab albedine, nam lateres torrefacti albeſcunt. Sæpe vſurpatur, vt
Ezech.4.℣.1.Et tu fili hominis, ſume tibi laterem, & pone eum coram te. πλίνθον. לְבֵנָה
Et plural.Ieſa.9.℣.9. Lateres ceciderunt, & ſectione (id eſt ſectis lapidibus) reædificabimus. πλίνθοι. (ἀπὸ τῆς πλινθείας. לְבֵנִים
Cum affix.grauioribus.Exo.5.℣.19.Non ſubtrahetis(.i.minuetis)de lateribus vrĩs. מִלִּבְנֵיכֶם
Legitur præterea tantum Gen.11.℣.3.Exo.1.℣.14.cap.5.℣.7.8.16.18.Ieſa.65.℣.3.

מַלְבֵּן Officina laterum, item materia lateritia, ſtructura laterum. Ter legitur. בַּמַּלְבֵּן
Ier.43.℣.9.Et abſcondes eos in maltha in officina laterum. ἐν προθύροις. בַּמַּלְבֵּן
2.Sã.12.℣.vlt.Et traduxit eos in officinã laterꝝ ꝛc. ĩ qbuſdã eſt :בַּמַּלְבֵּן διὰ τοῦ πλινθίου. מַלְבֵּן
Nah.3.℣.14.Ingredere in lutũ, & cõculca in cæmẽto & cõfice latericiũ. ὑπὲρ πλίνθον.

לָבָן Albus, candidus, λευκός. Item proprium nomen viri fratris Rebeccæ &c. לָבָן
Exo.16.℣.31.Et erat ſicut ſemen Coriandri, albũ, & ſapor eiꝰ ſicut placẽta ꝛc. λευκόν. וְלָבָן
In reg.cum maccaph Gen.49.℣.12.Et albꝰ dentiũ præ lacte.i. habẽs dẽtes albiores. וּלְבֶן
Et plur.Zach.1.℣.8.Et poſt eũ equi ſubruffi, ſpadicæi, & ſubalbi. λευκοί. (καὶ λευκοί. לְבָנִים
Gen.28.℣.2.Et ſume tibi inde vxorem de filiabus Laban. λάβαν. לָבָן

לְבָנָה Alba, Et in reg. ponitur in abſtracto pro albedine. Item pro luna albeſcente. לְבָנָה
Leuit.13.℣.12.Et ſi macula alba fuerit in cute carnis eiꝰ, & ꝓfũdior fuerit. ἄλλη λευκή. הַלְּבָנָה
Ieſa.30.℣.26.Et erit lux lunæ ſicut lux ſolis, & lux ſolis erit ſeptuplum. τῆς σελήνης. כַּלְּבָנָה
Cantic.6.℣.9.Speciosa vt luna, pura(vel clara)ſicut ſol. καλὴ ὡς σελήνη. לִבְנַת
In reg.Exo.24.℣.10.Et ſub pedibus eius vt opus albedinis ſapphiri. ὡσεὶ ἔργον πλίνθου. לְבָנוֹת
Et plur.Gen.30.℣.37.Et decortauit in eis cortices albos. λεπίσματα λευκά.

לְבָנוֹן Libanus, mons ferens frutices & arbuſcula thurifera. Hinc λίβανος. לְבָנוֹן
Pſalm.29.℣.6.Et fecit eos exilire vt vitulum, Libanon & Sirion vt filium vnicornium. τοῦ λιβάνου. (αὐτὸν λίβανον. וְהַלְּבָנוֹן
Deut.1.℣.7.Ad terram Cenanæorum, & ad Libanum, vſqꝫ ad fluuium illũ magnũ. לְבָנוֹן
Cum He locali. 1.Regum.5.℣.14. Et miſit eos in Libanum, decem millia per menſem &c. εἰς τὸν λίβανον.

לְבֹנָה Thus à candore & albedine. Hinc λίβανος thus, & arbor thuris, λιβανικὸς thureus, λιβανώδης odoratus, λιβανωτὸς thus, fructus libani &c.
Exo.30.℣.5.à fine.Accipe tibi aromata, Balſamũ, & onychem ꝛc. & thus. καὶ λίβανον. וּלְבֹנָה
Leuit.2.℣.1.Et fundat ſuper eam oleum, & ponat ſuper eum thus. λίβανον. (λίβανον. לְבֹנָה
Cũ aff.Leu.2.℣.1.Et cõprehẽdet inde pugillũ ſuũ plenũ ꝛc. cũ oĩ thure eiꝰ. πάντα τὸν לְבֹנָתָהּ
Legit̃ quoqꝫ Leu.2.℣.vlt.ca.5.℣.11.c.6.℣.8.ca.24.℣.7.Nu.5.℣.17.Neh.13.℣.5.et 9.ꝛc.

Labben,

לָבָן Labben, ꝓpriũ nomen hoſtis filioꝝ Iſrael, de cuius morte Pſalmus eſt compoſitus.
Pſ.9.℣.1. Ad præcinendum de morte Labben Pſalmus Dauidis. לָבָן

לִבְנֶה Populus, arbor alba, quam & Græci λευκὴν ab albedine vocant. Vnde & Virgilius
Eclog.9. Fundit humus flores, hic candida populus antro Imminet, ꝛc. Componi-
tur ex לָבָן .i. albus, & בָּנָה ædificauit, per contractionẽ earũdem literarum fit nomẽ
quadratum, vſurpatur ad quædam ædificia ornatus gratia. Hinc λευκὴ populus,
arbor alba, λεύκινος populeus, λευκών populetum. Bis legitur.
Gẽ.30.℣.37. Et accepit ad ſe Iacob populũ populi viridis et Coryli. λεπίσματα λευκά. לִבְנֶה
Oſe.4.℣.13. Super collibus ſuffitum facient, ſub quercu, populo, & ilice. καὶ λεύκης. וְלִבְנֶה

לָבֵשׁ Induit veſtimenta, indutus eſt veſtibus. Cognationem habet cum בָּשַׁל maturuit,
nam fruges quæ ad maturitatem peruenerunt, habent ſua veſtimenta, Et Deus gramen agri ſic veſtit, quod hodie cum ſit, cras in clibanum mittitur. Hinc λῶπος indumentum, veſtis, λωπίζω exuo, λωποδύτης graſſator. Et per metatheſin φάσκωλον,
φασκώλιον veſtis σπολὰς veſtis pellicea, στολή ſtola.
In I. Coniug. לָבֵשׁ & לָבַשׁ induit cum actõ, Abſo: autem & cum ב indutus eſt.
Eſther 6.℣.8. Proferant indumentum regium, quo indutus fuit rex. περιβάλλεται. לָבַשׁ
Pſalm.34.℣.1. Iehoua regnauit, magnificentia indutus eſt, indutus eſt Dominus
fortitudine. ἐνεδύσατο. (ἐνδεδυμένους. לָבֵשׁ
Zopho.1.℣.8. Contra filios regis, & contra omnes induentes indumentum alienũ. הַלֹּבְשִׁים
1.Sam.17.℣.5. Et loricam ſquamarꝫ erat ipſe indutus, & pondus loricæ ꝛc. ἐνδεδυκώς. לָבוּשׁ
Geneſ.28.℣.20. Et ſi dederit mihi panem ad comedendum, & veſtem ad induendum. περιβαλέσθαι. (τισμόν μου. לִלְבֹּשׁ
1.Reg.22.℣.30. Ingredere ad bellum, atq; tu indue veſtimenta tua. καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱμα- לְבַשׁ
Can.5.℣.℣.3. Exui tunicam meam, quomodo induam eam? πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν. אֶלְבָּשֶׁנָּה
Deut.22.℣.11. Non indueris veſte quæ ex lana & lino ſimul contexta eſt. οὐκ ἐνδύσῃ. תִלְבַּשׁ
Ieſ.59.℣.17. Et induit iuſticiam velut loricã ꝛc. atq; induit veſtes vltionis. καὶ ἐνεδύσατο. וַיִּלְבַּשׁ
Iob 29.℣.14. Iuſticiã indui, & veſtiuit me vt palliũ & tiara iudiciũ meũ. ἠμφιασάμην. וַיִּלְבָּשֵׁנִי
In II. Con. לֻבַּשׁ induit. Legitur quater & tantum in paul participio.
1.Reg.22. & 2.Par.18.℣.9. Sedebãt ſinguli ſuꝑ throno ſuo induti veſtibus. ἐνδεδυμένοι מְלֻבָּשִׁים
2.Par.5.℣.12. Et Leuitæ atq; cantores ſinguli ꝛc. induti erant byſſo. ἐνδεδυμένων. מְלֻבָּשִׁים
Eſræ 3.℣.10. Et conſtituerunt ſacerdotes indutos, cũ tubis, & Leuitas ꝛc. ἐστολισμένοι. מְלֻבָּשִׁים
In III. Con. הִלְבִּישׁ fecit induere, veſtijt. Sæpe vſurpatur in Biblijs.
2.Par.28.℣.15. Et omnes nudos eorum veſtierunt ex ſpolijs. περιέβαλον הִלְבִּישׁוּ
2.Sam.1.℣.24. Qui induebat vos coccino cum delicijs. ἐνδιδύσκοντα. הַמַּלְבִּשְׁכֶם
Zach.3.℣.4. Vide tranſtuli à te iniquitatem tuam, & induere. ἐνδύσατε. וְהַלְבֵּשׁ
Pſ.132.℣.antep. Et ſacerdotes eius induam ſalute. ἐνδύσω. אַלְבִּישׁ
Gen.27.℣.15. Et accepit Rebecca veſtes Eſau ꝛc. & induit Iacobũ filiũ ſuũ. ἐνέδυσε. וַתַּלְבֵּשׁ
Gẽ.3.℣.4. à fine. Et fecit Iehoua Deꝰ Adamo & vxori eiꝰ ꝛc. & induit eos. καὶ ἐνέδυσεν וַיַּלְבִּשֵׁם

Inde nomina.

לְבוּשׁ Iudumentum, veſtimentum, λῶπος, λώψ veſtis, indumentum.
Pſ.102.℣.ante. Et oẽs iſti vt veſtes veteraſcẽt, vt indumẽtũ alterabis eos. περιβάλεις. כַּלְּבוּשׁ
In reg. Eſther 6.℣.8. Proferant indumentum regiũ, quo indutus rex. στολὴν βυσσίνην. לְבוּשׁ
Cum affi. Gen.49.℣.11. Lauit in vino indumentum ſuum. στολὴν αὐτοῦ. לְבֻשׁוֹ
2.Samuel.1.℣.4. à fine. Qui induebat ornamentum auri ſuper indumentum veſtrum. ἐνδύματι ὑμῶν. (ἐνδυμάτων αὐτῶν. לְבוּשְׁכֶן
Et plural. cum affix. Threnorꝫ.4.℣.14. Vt non potuerint attingere veſtes eorum. בִּלְבֻשֵׁיהֶם

מַלְבּוּשׁ Indumentum, veſtimentum. Quinquies vſurpatur in Biblijs vt
2.Reg.10.℣.22. Profer omnibus cultoribus Baal, et protulit eis indumentũ. ἐνδύματα. הַמַּלְבּוּשׁ
Iob 27.℣.19. Et vt argillam paret indumentum. χρυσίον. מַלְבּוּשׁ
Et plur. cũ affi. 63.℣.2. Quare rubuerunt indumento meo, & veſtes meæ. ἱμάτια. מַלְבּוּשַׁי
1.Reg.10.℣.5. & 2.Par.9.℣.4. Et ſtatum miniſtroꝝ eiꝰ, & veſtes eoꝝ. καὶ τὸν ἱματισμόν. וּמַלְבֻּשֵׁיהֶם

תִּלְבֹּשֶׁת Indumentum, veſtimentum. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt
Ieſ.59.℣.17. Et induit veſtes vltionis tanq; indumentum, & obtexit ſe ꝛc. ἱμάτιον. תִּלְבֹּשֶׁת

לג Log, Eſt menſura olei quæ continet ſex oua. D. Hieron. vertit ſextarium. Hinc λάγυνος λαγυνὶς .i. lagena, laguncula, eine lage / vaſis genus ventre protuberante, ore anguſtiore & oleo aſſeruando accommodatum. Legitur quinquies, vt
Leuit. 14. ℣ſu 10. Et tres decimas ſimilæ in oblationem mixtam oleo, & ſextarium וְלֹג
vnum olei. ἢ κοτύλην. לֹג
In reg. in eod. ca. ℣. 12. & 24. Et accipiet ſacerdos agnum vnũ &c. & log olei. κοτύλην. מִלֹּג
Et ℣. 15. Et accipiet ſacerdos de Log olei, & fundet ſuper volam ſacerdotis ſiniſtrã. וְלֹג
Et ℣. 21. Decimam ſimilaginis &c. pro ſacrificio cibario, & log olei. ἐκ κοτύλην.

לַהַב Flamma, item lamina ferri candeſcens inſtar flammæ. Cognationem habet cum לָהַם percuſſit lamina, & לָהַט inflammatus eſt. Hinc λάμπω ſplendeo, λάμπομαι illuſtror, item lamina & lumen, illumino &c. Item mutato ה in γ fit per metatheſin φλέγω inflammo φλεγμαίνω inflammor φλεγέθω comburo &c. Sæpe legitur. הַלַּהַב
Iud. 13. ℣. 20. Et factum eſt cum aſcẽderet flãma de altari in cœlum. Sept. τὴν φλόγα. הַלַּהַב
Iud. 3. ℣. 21. Et intrauit capulũ poſt lãinã, et occluſit adeps poſt lãinã. ὀπίσω τῆς φλογὸς לַהַב
In reg. Iob 39. ℣. 23. Contra eam reſonabit pharetra, lamina haſtæ & cudonis. וְלַהַב
Nahum 3. ℣. 3. Eques ſuſtulit, & eſt (vel conſpicitur) lamina gladij. ἐκ στιλβούσης. לְהָבִים
Et plur. Ieſ. 13. ℣. 8. Facies flammarum ſunt facies eorum. Sept. ὡς φλὸξ. בְּלַהֲבֵי
In reg. Ieſ. 66. ℣. 15. Et increpationem ſuam in flammis ignis. Sept. ἐν φλογὶ πυρός.

לֶהָבָה Flamma, dicitur tantum de igne. Hinc eſt Græcum φλὸξ. לֶהָבָה
Ieſ. 5. ℣. 24. Quemadmodũ exedit ſtipulã &c. & ſtupam flãma abſumit. Sept. φλογὸς. בְּלַבַּת
In reg. Exo. 3. ℣. 2. Et viſus eſt angelus Dñi ei in flãma ignis. Pro. בְּלַהֶבֶת: ἐν φλογὶ. לֶהָבוֹת
Et plur. 105. ℣. 32. Poſuit imbres &c. in ignem flãmarũ in terra eorũ. πῦρ καταφλέγον. לֶהָבוֹת
In reg. Pſ. 29. ℣. 7. Vox Domini diſſecat flammas ignis. Septuag. φλόγα πυρὸς.

לַהֶבֶת Lamina quæ fulget inſtar flammæ ignis. Bis tantum reperitur, vt וְלַהֶבֶת
In reg. 1. Sam. 17. ℣. 7. Et lamina lanceæ eius habebat ſexcentos ſiclos ferri ἢ ἡ λόγχη. לַהֶבֶת
Ezech. 21. ℣. 3. Non extinguetur flãma flãmæ, ſed adurentur in ea &c. ἡ φλὸξ.

שַׁלְהֶבֶת Flamma deſpolians omnia. Componitur ex שָׁלַל .i. ſpoliauit, & לַהֶבֶת flamma, atq; per ſynæreſin contrahuntur literæ in vtraq; radice ſimiles. Ter legitur. שַׁלְהֶבֶת
Ezech. 21. ℣. 3. Non extinguetur flamma flammæ, ſed adurentur in ea. ἡ φλὸξ. שַׁלְהֶבֶת
In pauſa Iob 15. ℣. 30. Surculum eius arefaciet flamma. αὖσμος. שַׁלְהֶבֶתְיָה
Can. 8. ℣. 6 Carbones eius ſunt carbones igniti, flamma Dei. φλόγες αὐτῆς.

לַהַג Lectio meditata, lectio conſiderata. Cognationem habet cum לַהֲקָה .i. collectio ſiue congregatio, item cum הָגָה meditatus eſt, mouit in corde. Hinc λέγω, ἀναλέγομαι, ἐπιλέγομαι, παραλέγομαι .i. lego, relego, λογίζω conſidero, reputo, λόγος ſermo, λογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio, συλλέγω colligo. Semel reperitur.
Eccle. 12. ℣. antep. Facere libros multos non eſt finis, & lectio multa eſt labor carnis וְלַהַג
(μελέτη.

לָהַהּ Diſſolutus eſt viribus, defecit viribus, defatigatus eſt. Idem quod לָאָה: Hinc Græci λύω ſoluo, ἀναλύομαι, καταλύομαι reſoluor, ἀλύω langueo.
In I. Coniug. לָהַהּ defecit, deſtitutus eſt viribus. Semel reperitur. וַתֵּלַהּ
Gen. 47. ℣. 13. Nam ingraueſcebat fames vehementer, & deficiebat terra. ἐξέλιπε.
In IIII. Coniug. הִתְלַהְלֵהַּ fecit ſe defeſſum, fatigauit ſeſe. Semel extat. כְּמִתְלַהְלֵהַּ
Pro. 26. ℣. 18. Vt ſeſe fatigat, pruens laqueos ignitos, ſagittas & mortem. πειρώμενοι.

לָהַט Inflammatus eſt, flammeſcebat, & dicitur de flamma fulgente & copioſa. Cognationem habet cum לַהַב .i. flamma quod tantum neutraliter vſurpatur. Hinc eſt germanicum ludern/auffludern/ lichterloht/ lodern &c.
In I. Coniug. לָהַט inflammatus eſt, flammeſcebat. Bis legitur.
Pſalm. 104. ℣. 4. Qui facit angelos ſuos ſpiritus, miniſtros ſuos ignem flammeſcentem. πυρὸς φλόγα (πταραγμένος לֹהֵט
Pſ. 57. ℣. 5. Flammeſcentes ſunt filij hominis, quorum dentes lanceæ & ſagittæ ſunt. לֹהֲטִים
In II. Coniug. לִהַט inflammauit. Legitur tantum in tertijs perſonis. וְלִהַט
Malac. 3. ℣. 19. Et inflãmabit eos dies veniens, dicit Iehoua Zebaoth. ἐκ φλέξει αὐτούς.

Ioel 1.℣.pen.Ignis exedit arua deſerta,& flamma inflãmauit omnes arbores. ἀνῆψε. לִהֲטָה
Pſalm. 83.℣ſu 15. Sicut ignis qui comburet ſyluam, & vt flamma quæ inflammabit montes. κατακαύσῃ. תְּלַהֵט
Sic Num.32.℣.22. Iob 41.℣.13.Pſ.97.℣.3.Pſ.106.℣.18.Ieſ.42.℣.vlt. Ioel 1.℣.3.

Inde nomen.

לַהַט Flamma rutilans,lamina fulgens & vibrans. Et legitur tantum bis, vt
Gen.3.℣.vlt.Et laminam gladij vertentis ſeſe,ad cuſtodiendũ viã arboris.φλογίνην. לַהַט
Et plur.cum affi.graui.Exo.7.℣.13. Et fecerunt quoq; ſic ipſi præſtigiatores Aegyptiorum per laminas ſuas. ταῖς φαρμακείαις בְּלַהֲטֵיהֶם

לָהַם

Percuſsit laminam malleo,malleauit in laminas. Idem quod הָלַם malleauit,& לַהַב flamma,item lamina,nam lamina expolita, vel ſolis fulgore illuſtrata ſplendeſcit vt flamma,& ex ea fiunt arma quibus percutiuntur & infliguntur vulnera. Hinc per inuerſionem radicis,malleo,malleatus,malleus. Item lamina.

In IIII. Coniug. הִתְלַהֵם percuſsit ſe malleis. Bis reperitur.
Pro.18.℣.8.& cap.26.℣.21.Verba obtrectatoris ſunt vt percutientes ſe inuicem malleis, deſcendunt ad penetralia ventris.παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. כְּמִתְלַהֲמִים

לַהֲקָה

Collectio,congregatio,idem quod קְהִלָּה à radice קָהַל congregauit,& affinitate alludit ad לַהַג lectio,nam congregatio nihil eſt aliud quam collectio hominum. Hinc λέγω,συλλέγω colligo.συλλογὴ collectio. Et per inuerſionem radicis καλέω voco,συγκαλέω conuoco,congrego per conuocationem,ἐκκλησία eccleſia. 1.legit.
In reg.1.Sam.19.℣.20.Et vidit congregationem (.i.cuneum) prophetarum &c. τὴν (ἐκκλησίαν. לַהֲקַת

לוֹא

Non,nequaq;,haud &c. Eſt aduerbium negandi & prohibendi. Cognationem habet cum אַל .i. non, & hoc duntaxat futuro in oratione deprecatiua iungitur. Illud verô omnibus temporibus & nominibus addi poteſt.
Ier. 49.℣.20.An non detrahent eos paruuli de grege? minimi hoſtes euertent eos. לוֹא
Ieſ.55.℣.1. Venite,emite abſq; pecunia,& abſq; commutatione vinum & lac, ἄνευ. בְּלוֹא
Mich.1.℣.5. Quæ tranſgreſsio eſt Iacob? An non Samaria? .i.Samaria eſt cauſa. οὐκ הֲלוֹא
Frequentius ſcribit̃ ſine Vau.Pſ.1.℣.1.Beatus vir q non ambulauit in cõſilio &c.οὐκ. לֹא
Pſ.115.℣.5.Os illis eſt,& non loquentur,oculi illis ſunt, & non videbunt. ϗ οὐ. וְלֹא
Num.35.℣.22. Et ſi fortuito abſq; inimicitia impulerit eum. בְּלֹא
Ieſ.65.℣.1. Quæſitus ſum illis qui non interrogauerunt,inuentus ſum eis &c. לְלֹא
In 18.℣ſibus legitur לֹא pro לוֹ iuxta traditionem Maſoreth,vt in Gram: explicatur.

לוּ

Vtinam, ſi, o ſi, Eſt particula optantis ſeu volentis aliquid. Cognationem habet cum לָאָה & לָהָה diſſolutus eſt & defecit propter ſtudium habendi. Hinc λάω, λῶ volo vis vult,cupio &c. λῃάζω valde ſtudeo, λιλῶ, λιλαίομαι cupio, λῆσις voluntas, Item βούλομαι à βοῦ & λῶ .i. valde cupio,volo, βούλησις voluntas.
Gen.17.℣.18. Et dixit Abraham ad Deum, Vtinam Iſmael viueret coram te. לוּ
Num.22.℣.29. Vtinam eſſet gladius in manu mea,quia nunc occiderem te. לוּ
Mich.2.℣.antep. Si vir eſſem ſpiritum ſequens,& qui mentitus eſſet &c. לוּ
Iud.8.℣.19. Si vita conſeruaſſetis eos, non occiderem vos. לוּ
Cum א parag. Ieſ.48.℣.18. Vtinam attendiſſes ad præcepta mea. לוּא
Et cap.64.℣.5. O ſi dirumperes cœlos & deſcenderes,à facie tua montes. ἐὰν לוּא
2.Sam.19.℣.6.O ſi tantum Abſalom viueret,& nos omnes eſſemus mortui. εἰ. לֻא

לוּלֵא Si non .i.niſi. Componitur ex לוּ ſi,& לֹא quod Chaldaicè punctatur,לָא .i.non, Interdum pro Aleph ſcribitur Iod cognationis gratia.
Pſ.27.℣.antep.Niſi crediſſem videre bonitatem Iehoua in terra viuentium. לוּלֵא
Gen.43.℣.9.Quoniam ſi non tardauiſſemus,iam ſecundo reuerſi eſſemus. εἰ μὴ. לוּלֵא
Ieſ.1.℣.9. Niſi Iehoua Zebaoth reliquiſſet nobis reliquias admodum paucas. εἰ μὴ. לוּלֵי
Deut.32.℣.27.Niſi indignationem .i. ferociam hoſtium veritus eſſem. לוּלֵי
Legitur præterea tantum Iud.14.℣.18. item 1.Sam.25.℣.24. & 2.Sam.2.℣.27.

לוּד Lud,proprium nomen filij Sem, à quo deinde regio iſta quam inhabitauit nuncupata eſt. Hinc λυδία Lydia, regio Aſiæ minoris.
Gen.10.℣.22. Filij Sem ſunt Elam & Aſſur, & Arphachſchad & Lud & Aram. λῦδ. וְלוּד
Ezec.27.℣.10.Perſia & Lydia & Pythia fuerunt inter copias tuas. (λυδοὶ ἀνάβητε. וְלוּד
Et plu.Ier.46.℣.9.Aethiopia & Pythia amplectentes ſunt, & Lydij amplectentes. ϗ וְלוּדִים

לָוָה Mutuatus eſt,accepit mutuo,ſumpſit accommodato, vtendum accepit, accommodauit, Cognationem habet cum לָאָה & לָהָה diſſolutus eſt viribus,nam quibus vires ſeu facultates non ſunt, hi coguntur mutuo petere. Hinc ἀλλοιόω permuto, ἀλλάττω,ἀλλάττομαι,ἀνταλλάττω,διαλλάττω permuto. Nam mutari eſt mutatis vicibus res mutatas accipere. Hinc germanicum **leihen/ entlehnen.**

In I. Coniug. לָוָה mutuo accepit,mutuatus eſt,Abſolutè,vel cum actō rei vſurpatur & inuenitur tantum quinquies in ſacris Biblijs,vt
Neh.5.℣.4.Nos mutuo accepimꝰ pecuniã,vt tributũ regi penderemus.ἐδανεισάμεθα. לָוִינוּ
Pſ.37.℣.21.Mutuatur impius & non perſoluit, at iuſtus miſeret̃ & erogat. δανείζεται. לֹוֶה
Pro.22.℣.7. Diues in paupes dominabit̃, & obæratus eſt ſeruꝰ fœneratori.δανειστῷ. לֹוֶה
Ieſaiæ 24.℣ſu 2. Sicut mutuans ſic mutuo accipiens,ſicut debitor,ſic qui dat fœnus. (συμπορεύεται. ὁ δανείζων. כַּלֹּוֶה
Eccle.8.℣.15.Id quod mutuatur(.i.adipiſcitur)per laborem ſuum tempore vitæ ſuæ. יִלְוֶנּוּ

In voce paſsiua. נִלְוָה accommodatus eſt mutuo. Conſtruit̃ cũ עִם עַל aut אֶל:
Pſ.83.℣.9.Etiã Aſſur accõmodatus eſt cũ illis,fuerũt brachiũ filijs Lot. συμπαρεγένετο. נִלְוָה
Ieſ.14.℣.2. Et accommodabitur ſuper illos peregrinus, & iungentur ad domum ꝛc. (προσφεύξονται. ϗ προστεθήσεται. וְנִלְוָה
Zach.2.℣.antep.Et accommodabuntur(.i.iungentur)gentes multæ ad Iehoua. καὶ וְנִלְווּ
Ieſ.56.℣.6.Et filij alieni q accommodant̃ Dño ad miniſtrandum ei. τοῖς προσκειμένοις. הַנִּלְוִים
Gen.29.℣.vlt.Nunc hac vice accommodabitur maritus mihi. πρὸς ἐμοῦ ἔσται. יִלָּוֶה
Legit̃ ꝑterea tm̃.Nu.18.℣.2.& 4.Eſther 9.℣.27.Ieſ.56.℣.3. Ier.50.℣.15. Dan.11.℣.34.

In III. Con.הִלְוָה fecit mutuo accipere,mutuo dedit alteri, cum actō perſonæ.
Deut.28.℣.12.Et facies mutuo accipe gẽtes multas,at tu nõ mutuaberis.σὺ ϗ ὐ δανειῇ. וְהִלְוִיתָ
Pſ.37.℣.26. Omni die miſeretur,& accommodat(vel mutuo erogat)&c.δανείζ. וּמַלְוֶה
In reg.Pro.19.℣.17.Mutuo dat Dño qui miſeretur pauperis.δανείζ. (ἐκδανείσῃς. מַלְוֵה
Exo.22.℣.7.à fine.Si argentum mutuo feceris accipere populum meum pauperem. תַּלְוֶה
Deut.28.℣.42.Ipſe mutuo dabit tibi,at tu non mutuo dabis illi. οὗτος δανείσει σοι. יַלְוְךָ
Legitur præterea tantum Pſ.112.℣.5. Pro.22.℣.7. Ieſ.24.℣.2.

Inde nomina.

לֵוִי Leui,proprium nomen filij Iacob Patriarchæ,et hoc nomen indidit ei mater Lea, eò quod tunc temporis maritum ceu commodato & mutuo acceperat. Deinde tota ab hoc poſteritas dicta eſt tribus Leui,quæ ſummo pontifici accommodata erat ad miniſterium templi.
Gen.29.℣.vlt.Accommodabitur vir meus ꝛc.propterea vocauit nomen eius Leui. לֵוִי
Num.38.℣.2.Virgam Leui,tribum patris tui adhuc tecum,&c. לֵוִי
Et plur.Nehe.10.℣.pen. Filius Aharonis cum Leuitis in decimatione leuitarum. הַלְוִיִּם
Cum affi.Nehe.10.℣.1. Principes noſtri,Leuitæ noſtri, ſacerdotes noſtri. לְוִיֵּנוּ

לִוְיָה Accommodatio,ornamentum quod capiti ſeu collo adiungitur ornatus gratia.
In reg.Pro.1.℣.9.Nã accõmodatio gratiæ erunt ipſa tibi,& torques gutturi.στέφανον לִוְיַת
Et cap.4.℣.9.Dabit capiti tuo accommodationẽ gratiæ, corona decoris muniet te. לִוְיַת

לֹיוֹת Accommodationes,additamenta quæ ornatus gratia tm̃ adiungunt̃. 3.legitur.
1.Reg.7.℣.29.Et ſubter leones & boues(pictos)erant accommodationes ꝛc. χῶραι. לֹיוֹת
Et ℣.30.Et ſubter lutrem erant ſcapulæ fuſæ è regione accõmodationũ.προσκείμεναι. לֹיוֹת
Item ℣.36.Iuxta abacum quemlibet,& additamenta circumquaq;: ϗ πρόσωπον αὐτοῦ. וְלֹיוֹת

לִוְיָתָן Leuiathan,Cethus,draco marinus,item pro tyrannis accipitur figuratè. Hinc pro ת ſubſtituitur δ principio,habebis δελφὶν delphin,delphinus ꝛc. (δράκοντα.
Iob 40.℣.20. An extrahes Leuiathan hamo, aut funiculo penetrabis linguam eius. לִוְיָתָן
Pſ.74.℣.14.Tu colliſiſti capita Leuiathan,dediſti eum in cibum populo, δράκοντος. לִוְיָתָן
Legitur præterea tantum Iob 3.℣.8. Pſ.104.℣.27. Ieſ.27.℣.1.

לוז Receſsit per deflectionem, deflexit, euerſus eſt, diuertit à vera ſemita, dimotus eſt à via recta. Habet cognationem cum לָזָה blaterauit peruerſa. Hinc per conuerſionem radicis σαλάω moueo, agito. Item cileo.

In I. Con. לָז receſsit, deflexit ad peruerſitatem. Semel tantum reperitur.
Prou.3.℣.21 Fili mi ne recedant ab oculis tuis, cuſtodi eſſentiam.i.doctrinam, quæ eſſentiam ſeu conſiſtentiam firmam habet & non perit. μὴ παραῤῥυῆς. יָלֻזוּ
In voce paſsiua. נָלוֹז deflexus eſt à ſeipſo. Quater legitur & tantum in particip.
Pro.3.℣.4.à fine. Nã abominationi eſt dño deflexus.i.deſertor veritatis. παράνομος. נָלוֹז
Ieſ.30.℣.12. Et fiditis violẽtia & deflexione(.i.prauitate) illacꝫ innitimini. (λιάζων. וְנָלוֹז
In reg. Pro.14.℣.2. Qui ambulat in rectitudine ſua timet Deũ, at ꝑuerſꝰ viarꝝ. ὁ δὲ σκο- וּנְלוֹז
Et plu. Pro.2.& 15. Quorꝝ viẹ ſunt tortuoſæ, & ꝑuerſi ſunt in orbitis ſuis. καὶ καμπύλαι וּנְלוֹזִים
In III. Con. הֵלִיז fecit deflecti, receſsit. Semel tantum legitur, vt (αἱ τροχιαί.
Pro.4.℣.21. Ne recedant ab oculis tuis, cuſtodi ea intra cor tuum. μὴ ἐκλίπωσί σε. יַלִּיזוּ
Eſt reſolutio magnæ vocalis in ſuam paruam & dages pro יָלִיזוּ:

Inde nomina.

לוז Corylus, nomen arboris cuius cortices facilè decorticantur vt recedant. 1. habet.
Geneſ. 30.℣ſu 36. Et accepit ſibi Iacob baculum populi viridis, & coryli & caſtaneæ. καὶ πεισύρων. לוּז
Eſt & ꝓpriũ nomen ciuitatis, quã Iacob patriarcha nomine mutato vocauit Bethel.
Gen.28.℣.4.à fine. Et vocauit nomen loci illius Bethel, etenim Luz nomen ciuitat: לוּז
Cum He locali, Ge.35.℣.6 Et venit Iacob in Luz, quæ erat in terra Chanaã. εἰς λουζά. לוּזָה

לוח Tabula læuigata, & dicitur non tantum de aſſeribus ſeu lignis læuigatis, ſed de omni materia delæuata in qua aliquid ſcribi ſeu inſculpi poſsit, Et eſt contrarium aſperitati. Hinc λεαίνω, λεάνω, λειῶ. Et latinum læuo, læuigo.i.complano, polio, λεῖος læuis .i. planus, λειότης leuitas, læuor. (ἐπὶ πυξίου.
Ieſ.30.℣.8. Nunc veni, ſcribe hoc ſuꝑ tabulam coram eis, & ſuper librꝝ effigia hoc. לוּחַ
In reg. Pro.3.℣.3. Liga eas ad guttura tua, ſcribe eas ſuꝑ tabulã cordis tui. ἐπὶ πλακός. לוּחַ
Dual. Eze.27.℣.4. Ex abietibus de Seir ædificauerunt tibi oẽs tabulas. ταινίαι σανίδων. לֻחֹתַיִם
Et plu. Exo.38.℣.7. Cauã tabularꝝ fecit illud.i.altare fecit ex cauis aſſeribꝰ. (πλάκας. לֻחֹת
In reg. Deut.9.℣.9. Ad accipiendũ tabulas lapidũ, tabulas fœderis quod pepigit. τὰς לוּחֹת
Exod 32.℣.1. Duæ tabulæ teſtimonij, tabulæ lapidis ſcriptæ digito Dei. δύο πλάκας. לֻחֹת

לוט Illatebrauit, inuoluit occultando, latuit inuolutus. Cognationem proximam habet cum לָאַט latuit, oblituit. Hinc λήθω, λανθάνω, ἔλαθε, latinum lateo, deliteſco, λάθρα .i.clam, λάθος, λήθη, λαθύτης obliuio, à latendo. Latus quia tegitur brachijs, Later, quia tegit ædificium.

In I. Coniug. לָט illatebrauit. Legitur tantum ſemel, vt in paul.
1.Sa.21.℣.9. Ecce iſte (gladius) illatebratus eſt in veſtimento poſt Ephod. ἐνειλημένη. לוּטָה
In III. Coniug. הֵלִיט fecit latere, illatebrauit. Semel reperitur, vt
1.Reg.19.℣.13. Et illatebrauit(.i.inuoluit) faciem ſuam in pallium ſuum. ἐπεκάλυψε. וַיָּלֶט

Inde nomina.

לוט Inuolucrꝝ, operimentum ſub quo aliquid latitat, latebra errorꝝ. legit̃ in vno loco.
Ieſaiæ 25.℣.7. Et abſorbebit in monte iſto faciem inuolucri, quod inuolucrum eſt ſuper omnes populos.i.tollet latebras errorum. הַלוט הַלוט
לט Occultatio, latebra, Item pro clandeſtina coniuratione. Legitur tantum ter.
1.Sam.18.℣.22. Loquimini ad Dauidem in occultatione.i.clam, latenter. Græ. λάθρα. בַּלָּט
Et cap.24.℣.5. Et abſcidit alam pallij, quod Sauli erat, latenter. λαθραίως. בַּלָּט
Et plur. Cum affi. Exo 7.℣.4.à fine. Et fecerunt identidem arioli Aegyptiorum occultationibus ſuis.i.clandeſtinis coniurationibus. ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν. בְּלָטֵיהֶם

לול Cochlea, circuitus graduum, ſcala rotunda, de qua turrim per circuitum à cochlearum ſimilitudine conſcendimus. Legitur tantum ſemel, vt
לולא Plur. 1.Reg.6.℣.8. Et in cochleis aſcendent ad intermedium &c. Ἡ ἑλικτὴ. וּבְלוּלִים
Niſi, ſi non, de hoc ſuperius dictum eſt, in לוּ .i. ſi & לֹא non.

Oppoſitus

לוּן Oppoſitus eſt alicui, reſtitit, oppoſuit ſe alicui, Germanicè **aufflehnen**/ Cognationem habet cum לִין recubuit per noctem, poſuit ſe cubitum. Hinc Germanicum **leinen/auffleinen**

In I. Con. paſsiua. נָלוֹן oppoſitus eſt, Conſtruitur cum עַל : Quinquies legitur. וַיִּלֹּנוּ
Exo.15.℣.4.à fin. Et oppoſiti ſũt (.i. murmurauit) populꝰ ꝯtra Moſẽ ꝛc. & διεγόγγυσαν. וַיִּלֹּנוּ
Nu.14.℣.2. Et oppoſiti ſunt cõtra Moſen & ꝯtra Aharon oẽs filĳ Iſrael. καὶ ἐγόγγυσαν. וַיִּלֹּנוּ
Ioſ.9.℣.18. Et oppoſiti ſunt totus cœtus ꝯtra prælatos.i. murmurauerunt. καὶ διεγόγγυσε. וַיִּלֹּנוּ
Num.17.℣.6. Et oppoſiti ſunt cœtus filiorum Iſrael. & ἐγόγγυσαν οἱ υἱοί. וַיִּלּוֹנוּ
Exo.16.℣.2. Et oppoſiti ſunt totus cœtus filioꝝ Iſraei contra Moſen &c. διεγόγγυσε.
Hoc poſtremũ eſt duplicis lectionis, nã ratione literaꝝ legit̃ וַיִּלִּינוּ Plura nõ legũt.

In III. Con. הֵלִין oppoſuit ſe .i. murmurauit, ſeditionem mouit. הֲלִינֹתֶם
Num.14.℣.29. A filio viginti annoꝝ & vltra, qui murmuraſtis contra me. ἐγογγύσατε.
Et per reſolutionem magnæ vocalis. Num.14.℣.27. Qui ſeditionem excitant contra me. γογγύζουσιν. מַלִּינִים
(vns. ὅτι γογγύζετε. תַלִּינוּ
Exo.16.℣.7. Et nos quid ſumus, quod opponitis contra nos, **das ir thut leinen wider**
Exod.17.℣.3. Et murmurauit populus contra Moſen & dixit: Quare eduxiſtis ꝛc. διεγόγγυσεν. וַיָּלֶן
(cœtum. διεγόγγυσαν. וַיַּלִּינוּ
Num.14.℣.36. Et oppoſuerunt contra eum totum cœtum .i. fecerunt murmurare
Et ratione Vau inſerti legitur in niphal pro וַיִּלּוֹנוּ :
Legitur præterea tantum Exod.16.℣.8. Num.16.℣.11. cap.17.℣.20.

Inde nomen.

תְּלוּנָּה Murmur oppoſitionis, querimonia, Vſurpatur tantum plur. ſed non abſolutè. תְּלוּנֹת
In reg. Exo.16.℣.12. Audiui murmurationes filioꝝ Iſrael, dic ad eos ꝛc. τὸν γογγυσμόν. תְּלֻנֹּתֵיכֶם
Cum affi. ibid. ℣.7. Et quod audierit ipſe murmurationes veſtras contra Dñm. τὸν
Legitur præterea Exo.16.℣.8.9. Nu.14.& 27.& ca.17.℣.20.& 25. (γογγυσμὸν ὑμῶν.

לוּעַ Degulauit, liguriuit, abliguriuit, liguriendo abſumpſit. Idem quod עָלַע degulauit frequenter. Cognationem habet cum בָּלַע abſorpſit. Hinc λιχνεύω λιχνῶμαι ligurio, καταλιχνεύω abligurio, λιχνεία ingluuies, λιχνός guloſus, liguritor, Et per inuerſionem radicis gula, degulare, Et germanicum **keel**.

In I. Coniug. לָע liguriuit, abliguriuit, & ſine accuſatiuo abliguritus eſt. לָעוּ
Iob 6.℣.3. Propterea ℣ba mea abligurita ſũt.i. abſorpta vt vix loꝗ poſsim. ἐστι φαῦλα. וְלָעוּ
Obad.1.℣.16. Bibẽt oẽs gentes iugiter, & bibẽt atqꝫ abligurięt, & erũt ꝛc. καταπίονται. יָלַע
Pro.20.℣.25. Offendiculum erit homini, qui abliguriet ſanctum. ταχύ τι τῶν ἰδίων.

Inde nomen.

לוֹעַ Gula, guttur, fiſtula illa per quam cibus & potus in ſtomachum demittitur. בְּלֹעֶךָ
Cũ affi. Pro.23.℣.2. Et pones cultellũ in gulã tuã, **an deine keele.** ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου.

לוּץ Illuſit ſiniſtrè interpretando alicuius dictum aut factum, deluſit ex faſtu quodam. Cognationem habet cum לִיץ interpretatus eſt, & לָצַץ ſuggilauit, dicaciter luſit, Affinitate reſpicit ad אָלַץ moleſtauit. Hinc λίζω ludo, luſito, λάσθη & λασθαίνειν illudere. Item ἀλάζω ſuperbè & faſtuoſè inſulto alicui, λασκιάζω nugor, λάσκω loquor. Hinc σιλλαίνω irrideo.

In I. Con. לָץ illuſit, deluſit, Semel in præterito, ſæpè autem in p̃ſenti reperitur. לַצְתָּ
Pro.9.℣.12. Si ſapueris, tibi ſapueris, ſi verò illuſeris, tu ſolus feres. ἐὰν οἱ κακὸς ἀποβῆς. לֵץ
Et ibid.℣.7. Qui caſtigat illudentem accerſit ſibi ignominiam. τῷ ἀσεβεῖ. לֵץ
Pro.21.℣.11. Quando multatur illuſor, ſapiet fatuus. Græcis eſt ἀλάζων. לֵצִים
Pſal.1.℣.1. Et in ſeſsione illuſorum (ſeu illudentium) non ſedit. λοιμῶν. לֵצִים
Pro.19.℣.vlt. Parata ſunt illuſoribus iudicia, & verbera dorſo ſtultorum ἀκολάστοι.
Legitur quoqꝫ Pro.1.℣.22. cap.3.℣.pen. cap.9.℣.7.& 8. cap.13.℣.1. cap.14.℣.6. ꝛc.

In III. Con. הֵלִיץ fecit illuſionem, ludibrio habuit. Legitur in his locis. הֱלִיצֻנִי
Pſ.119. in Zain. Sup̃bi deluſerũt me vehemẽter, de lege tua nõ declinaui. παρηνόμουν. מְלִיצַי
Iob 16.℣.antep. Socĳ mei ſunt illuſores mei, ad Deũ ſtillauit oculus meus. ἀφίκοιτο. יָלִיץ
Pro.3.℣.pen. Illuſoribus ipſe illudet, at manſuetis dabit gratiam. ὑπερηφάνοις. יָלִיץ
Et cap.19.℣.pen. Teſtis Belial pro delubrio habebit iudicium. καθυβρίσει.

Pro.14.℣.9.Stulti illudent delictũ.i.stultorũ numer9 floccipendit peccatũ.ὀφειλήσουσι. יָלִיץ
In IIII. Con. הִתְלוֹצֵץ fecit ſe illudere, habuit pro ludibrio. Semel reperitur.
Ieſ.28.℣.22. Et nunc ne vobis ipſis illudatis, ne fortè validiora fiant vincula veſtra .i.nolite irridere ea quæ prædico. μὴ εὐφρανθείητε. תִּתְלוֹצָצוּ

Inde nomen.

לָצוֹן Illuſio,irriſio,riſus. Et legitur tantum ter in Biblijs,vt (ὕβρεως ὄντες.
Pro.1.℣.22. Quouſq; fatui diligetis fatuitatem,& deluſores illuſionem. οἱ ἄφρονες τῆς לָצוֹן
Pro.29.℣.8.Homĩes illuſiõis illaqueabũt ciuitatẽ,at ſapiẽtes auertũt irã.ἄνδρες ἄνομοι. לָצוֹן
Ieſ.28.℣.14.Idcirco audite ℣bum Domini viri illuſionis.i.illuſores. ἄνδρες τεθλιμμένοι. לָצוֹן

לוּשׁ Subegit maſſam farinæ aqua conſperſam more piſtorum, Agitauit paſtam attrectando & commiſcendo eam. Hinc per inuerſionem Cileo. σκαλεύω σκάλλω fodio.
In I. Coniug. לָשׁ ſubegit farinam ſeu paſtam. Quinquies reperitur,vt
Ier.7.℣.18.Et vxores ſubigẽtes paſtã ad faciendũ placẽtas machinæ cœlorũ. τρίβουσι. לָשׁוֹת
Oſe.7.℣.4.Ceſſabit excitator à ſubigendo paſtam. ἀπὸ φυράσεως στέατος. מִלּוּשׁ
Ge.18.℣.6.Accipe feſtinãter tria ſata farinæ ſimilæ,ſubige et fac vſtulata. καὶ φύρασον. לוּשִׁי
1.Sam.28.℣.pen. Et accepit farinam & ſubegit,& pinſuit ex ea placentas. ἐφύρασε. וַתָּלָשׁ
2.Sam.13.℣.8. Et accepit paſtam,atq; ſubegit,& fecit liba in oculis eius. Hoc ratione Vau inſerti poteſt quoq; legi וַתָּלוֹשׁ in eadem ſignificatione. καὶ ἐφύρασε. וַתָּלוֹשׁ

לָזָה Blaterauit peruerſa,dicitur de lingua prodiga & infræna,quæ ſemper fluit & æſtuat colluuione verborum teterrima. Cognationem habet cum לוּז receſsit, deflexit, nam verba immoderata loquendo deflectunt plerunq; ad peruerſitatem. Hinc λάσκω, λασκάζω loquacito,ſum loquax. Verbal.non legit̃ ſed vnum tantum nomen.

לָזוּת Blateratio,loquacitas,peruerſitas. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs, vt
In reg.Pro.4.℣.4.à fine. Remoue abs te prauitatem oris, & blaterationem labiorũ elonga abs te(vel peruerſitatem labiorum elonga abs te) σκολιὸν στόμα. וּלְזוּת

לָזֶה Hic,iſte,ille,Pronomen demonſtratiuum maſc. gen. idem quod זֶה de quo ſupra.
Gen.24.℣.antep.Quis eſt vir iſte,qui venit in campo nobis obuiam. ἐκεῖνος. הַלָּזֶה
Et per apococ:He.Iud.6.℣.20.Sume carnẽ & placentas,& relinque ad rupem hanc. הַלָּז
1.Sam.17.℣.26.Quid fiet viro,qui ꝑcuſſerit Philiſthæum hunc, & auertit ꝛc. ἐκεῖνος. הַלָּז

לָזֹה Hæc,iſta,illa, eſt generis fœminini, ל præponitur ei.
Per apoc.he.2.Reg.4.℣.25. Et dixit ad Gehaſi puerum ſuum,en Sunamitis iſta. הַלָּז

לֵזוּ Pronomen demonſtratiuum,vtriuſq; generis, idem quod זוּ.
Ezech.36.℣.35.Et dicent, terra iſta deſolata,erat antea vt hortus Eden. ἐκείνη. הַלֵּזוּ

לְחִי Maxilla,gena,mandibula,à radice inuſitata לחח לָחַח idem quod לחח לָחַח .i. humuit, humectus fuit,ſucculentus fuit, nam in genis & maxillis conſpicitur an corpus ſit validum humidum & ſucci plenum.
Mich.5.℣.1.Virga ſuper(vel in)maxilla percutient iudicem Iſraelis. ἐπὶ σιαγόνα.
In reg.Iud.15.℣.15.Et inuenit maxillam(vel mandibulam)aſini putridam. σιαγόνα. הַלְּחִי
In pauſ.1.Reg.22.& 2.Par.18.℣.24.Et ꝑcuſsit Micham ſuꝑ maxillam. ἐπὶ τὴν σιαγόνα. לֶחִי
Cũ affi.Thre.1.℣.2.Flẽdo flebit noctu,& lachryma ei9 ſuꝑ maxilla ei9.ἐπὶ τῶν σιαγόνων. הַלֶּחִי
Dualiter.Deut.18.℣.3. Et dabit ſacerdoti armum & ambas mandibulas ꝛc. σιαγόνια. לְחָיָהּ
Cum affi.leui.Can.1.℣.10.Pulchræ ſunt genæ tuæ inter turtures(aureos)σιαγόνες. וְהַלְּחָיַיִם
Cum affi.graui.Oſe.11.℣.5.Qui leuant iugum ſuper maxillas eorũ. ἐπὶ τὰς σιαγόνας. לְחָיַיִךְ
In reg.Ieſ.30.℣.6.à fine.Et(vt)frenum faciens errare ſuper maxillas populorum. לְחֵיהֶם
Et Iud.15.℣.16.17.19.Pſ.3.℣.pen. Iob 16.℣.10. cap.40.℣.20. Cant.5.℣.14. Ieſ.50. ℣ſu 6. לְחָיָי
Thren.3.in Iod. Ezech.29.℣.4.& cap.38.℣.4.

לָחַח Succulentus fuit,humidus fuit, ſuccoſus fuit, in virore fuit,viruit,viridis fuit, & non eſt coloris,ſed opponitur arido. Cognationem habet cum לְחִי maxilla quæ nomen habet à ſucco. Hinc per metatheſin literarum χυλός ſuccus, χυλώδης, ἔγχυλος ſuccoſus,χυλίζω, ſuccum elicio,χύλισμα liquamen. Item latinum vligo .i. humiditas, vnde vliginoſus ager. λάχανον olus,lachanum.

לַח Viridis,ſuccoſus & humidus ſiue recens, opponitur arido & ſicco. 6. legitur. לַח
Gen.30.℣.36.Et accepit ſibi Iacob baculum populi viridis,& Coryli &c. πελούρων. לַח
Ezec.21.℣.3.Ecce ego ſuccẽdo &c.& deuorauit in te oẽ lignum viride &c.χλωρὸν.
In pauſa. Ezechiel. 17.℣.vltim. Areſeci arborem viridem,& germinare feci arborem aridam. χλωρὸν. לָח
Et plur.Num.6.℣.3.Et vuas virides atq; aridas non comedet. ςαφυλὼ πρόσφατον. לַחִים
Iud.16.℣.7.Si ligauerint me ſeptem funibus ſuccoſis qui nondũ ſicci ſunt. ὑγροῖς. לַחִים
Et ℣.8.Et attulerũt ei &c. ſeptẽ funes recentes,q nondũ exiccati erãt. κωλίδια ὑγρὰ. לַחִים
לֵחַ Viror,ſuccus naturalis qui bonum colorem & formam parit faciei.1.legitur. לֵחֹה
Cum affi.Deut.34.℣.7.Nõ caligauit ocul⁹ ei⁹,neq; receſsit viror ei⁹. χελώνια αὐτοῦ.
Legitur pro לֵחוֹ viror eius ſubaudi Moſis,aut לֵחָה viror eius ſcilicet oculi.

לָחַךְ Linxit,elinxit,delinxit. Cognationem habet cum לָקַק lambit,& לָקַח accepit, item cum חֵךְ palatus. Eſt enim lingere palato accipere & lambendo abſumere. Hinc λείχω & latini interponunt.n.lingo, ἐκλείχω elingo,ἐκλείγματα ea quæ elinguntur, λιχανὸς index, digitus quo in lingendo vtimur.

In I. Coniug. לָחַךְ linxit,elinxit. Legitur tantum ſemel,vt כִּלְחֹךְ
Num. 22.℣.4. Quemadmodum elingere bouem gramen agri .i. vt bos depaſcitur elingendo herbam ſeu gramen agri, ita abſumet nos. Sept. ὡσεὶ ἐκλείξαι.

In II.Coniug. לִחֵךְ linxit frequenter. Reperitur quater,vt לִחֵכָה
1.Reg.18.℣.38.Et aquas quæ erant in canali elinxit.i.abſumpſit ignis.Sept.ἐξέλειξε. יְלַחֲכוּ
Mich.7.℣.17.Lingẽt puluerẽ tãq; ſerpẽs, vt reptilia terræ cõtrẽmiſcẽt.Sept. λείξουσι. יְלַחֲכוּ
Ieſ.49.℣.4.à fine. Puluerem pedum tuorum lingent. Sept. λείξουσι. יְלַחֵכוּ
Pſ.72.℣.9. Et inimici eius puluerem lingent. Græc. λείξουσι.

לָחַם Incidit dentibus vel ore gladij,proſcidit, comedit, exedit mandendo & concidendo. Metaphoricè ſignificat belligerari ſeu præliari, nam in bello gladius comedit homines ex vtraq; parte,iuxta illud 2.Sam.11.℣.antep. Sic enim, & ſic deuorat gladius.i.varius eſt euentus belli,vt ij nunc cædantur,nunc alij &c. Hinc λαιμάω,λαιμάζω,λαιμάσσω intemperanter comedo,deuoro,ingurgito,καταλαιμάω degulo,λαιμὸς guttur,vorago,læma,læmargia,Item λιχμάω,λιχμάζω lambo, ligurio, deuoro, & per inuerſionem radicis ſumpto π pro מ eſt πολεμέω.

In I. Con. לָחַם incîdit,comedit,præliatus eſt incidendo. Sæpè inuenitur. לָחֲמוּ
Pro.4.℣.16.Nam comedunt panem impietatis,& vinum iniuriaR biberunt.σιτοῦνται לֶחֶם
Pſ.56.℣.2.Quia abſorbuit me homo,omni die concidẽs(vel p̃lians)affliget me.πολεμῶν. וְלֹחֲמִי
Deut.32.℣.23.Aduſti fame & comeſti(.i.conſumpti)ardenti lue.τηκόμενοι לְלַחֹם
Pro.23.℣.1.Cum ſederis ad comedendum cum dominatore,aduerte &c. δειπνεῖν. לִלְחוֹם
Pſ.35.℣.1.Contende Domine contentionem meam,cæde cæſores meos. πολέμησον. לְחַם
Pro.9.℣.5. Venite,incidite in panem meum , & bibite vinum quod miſcui. φάγετε. לַחֲמוּ
Pſ. 141. ℣. 4. Et non incidam in amœnitates eoR.i. non veſcar delicatis cibis illoR. אֶלְחַם
Pro.23.℣.6.Ne comedas panẽ mali(i.inuidi)oculi,& ne concupiſcas &c.μὴ συνδείπνει תִּלְחַם

In voce paſiua. נִלְחַם præliatus eſt,incîdit gladio in alios. Eſt paſsiuum quia perſonam præliantem oportet eſſe tam patientem quam agentem. Conſtruitur cum
אֶל עַל אֶת עִם ב
Exo.1.℣.10.Et iunget etiã ipſe hoſtibus noſtris,& p̃liabit cõtra nos. ἐκπολεμήσουσι. וְנִלְחַם
Iud.5.& 20.Venerũt reges,& p̃liati ſunt,tunc p̃liati ſunt reges Canaan &c. πολέμησαν. נִלְחֲמוּ
Exo.14.℣.25. Nam Iehoua præliatur eis.i.pro eis contra Aegyptios. Sept.πολεμεῖ. נִלְחָם
Iu.11.℣.25.Nũ litigando litigauit cũ Iſraele,aut p̃liando p̃liatus eſt ɔtra eos? πολεμεῖ. נִלְחֹם
1.Sam.17.℣.9. Si poterit p̃liari mecum,& pcuſſerit me,erimus vobis ſerui.πολεμῆσαι (ἐπατάξε). לְהִלָּחֵם
1.Sam.18.℣.17.Et præliare prælia Dei. Græci πολέμει τοὺς πολέμους. וְהִלָּחֵם
Zach.14.℣.14.Atq; Iehuda p̃liabit contra Ieruſalem,& contrahet tota cohors. πα- תִּלָּחֵם
Exo.14.℣.14 Nam Iehoua præliabitur nobis.i.pro nobis, & vos ſilebitis. πολεμήσει. יִלָּחֵם

Inde nomina.

לֶחֶם Panis,omnis cibus,quem incîdunt dentes. Item fructus arboris comeſtibilis. לֶחֶם
Pſ.136.℣.pen.Qui dat eſcam omni carni,quia in ſeculũ eſt miſericordia eius. τροφὴν.

In reg.Pſ.105.℣.6.à fine.Et attulit coturnices,& pane cœli ſaturauit eos· καὶ ἄρτου. וְלֶחֶם
In pauſa.Leu.8.℣.5.à fine.Et reliquũ in carne & in pane igni cõburetis.καὶ τῶν ἄρτων. וּבַלָּחֶם
Cũ aff.Nũ.14.℣.9.Ne timeatis populũ terræ,qa cibꝰ noſter ipſi erũt.ὅτι κατάβρωμα- לַחְמֵנוּ
Ier.11.℣.5.à fin.Corrũpemꝰ arborẽ cũ cibo(.i.fructu)ſuo ꝛc.εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ.(ἡμῖν ἐστι לַחְמוֹ
לְחוּם Cibus maſticatus qui iam conuerſus eſt in nutrimentum in ventriculo.2.legit̃.
Cũ aff.Zoph.1.℣.pen.Et effundet̃ ſãguis eoꝝ ꝛc.& cibꝰ eoꝝ vt ſtercora.τὰς σάρκας וּלְחֻמָם
Iob 20.℣,23.Et depluet ſuper ipſum & in manducatum illius..ὀδύνας. (αὐτῶν בִּלְחוּמוֹ
לָחֶם Bellum,vbi fit conciſio & diſſectio hominum. Legitur tantum ſemel,vt
Iud.5.℣.8.Eligebat deos nouos,tunc bellum in portis erat ꝛc. לָחֶם
מִלְחָמָה Bellum,prælium,cædes,inciſio quæ fit ore gladij in bello.
Pſ.143.℣.1.Qui docet manus meas ad prælium,& digitos meos ad bellũ. εἰς πόλεμον. לַמִּלְחָמָה
Deut.2.℣.15.Donec conſumeretur tota ætas virorum belli ad moriendum. הַמִּלְחָמָה
Et plural. Pſalm.140.℣.3.Qui cogitant mala in corde & corde, omni die contrahent bella. πολέμους. (πολέμους κυρίου. מִלְחָמוֹת
In reg.1.Sam.18.℣.17.Tantũmodo eſto ſtrenuus, & p̄liare prælia Dei. καὶ πολέμει τοὺς מִלְחֲמוֹת
Cũ aff.1.Sã.8.℣.20.Et egrediet̃ ante nos,ac p̄liabit̃ p̄lia noſtra.ἐ πολεμήσει τὸν πόλεμον. מִלְחֲמֹתֵינוּ
מִלְחֶמֶת Prælium,bellum,vbi homines ſe inuicem cædendo deuorant & abſumunt.
1.Sam.13.℣.pen. Et factum eſt in die prælij,& non inuentus erat gladius. πολέμου. מִלְחֶמֶת
Cum affix. 2. Samuel. 11. ℣. antepenult. Corrobora bellum tuum ad ciuitatem, & dirue eam. τὸν πόλεμόν σου. (πολεμικά. מִלְחַמְתְּךָ
Iudic.18.℣.16.Et ſexcenti viri ſuccincti inſtrumentis belli ſui ſtantes ad oſtium ꝛc. מִלְחַמְתָּם
In plurali conuenit cum p̄cedente forma.Ieſ.42.℣.13.Prodibit vt vir prælioꝝ.σκεύη. מִלְחָמוֹת
In reg.Num.21.℣.15.Propterea dicit̃,in libro præliorum Domini. πόλεμος τοῦ κυρίου. מִלְחֲמוֹת
Cum affi.2.Par.27.℣.7.Et reliquum geſtorum Iothan,& oña bella eius. ὁ πόλεμος. מִלְחֲמֹתָי

לָחַץ

Preſsit, oppreſsit, depreſsit, compreſsit, ſuppreſsit. Cognationem habet cum אָלַץ moleſtauit, contrarium eſt verbo חָלַץ laxauit. Hinc ληΐζω, ληΐζομαι, λήσομαι prædor, ληστεύω latrocinor, λῃστής prædo, latro, nam prædari eſt opprimere per latrocinia. Septuag: per θλίβω reddunt.

In I. Con. לָחַץ preſsit,oppreſsit, compreſsit. (ψε αὐτούς.
2.Reg.13.℣.4.Quia aſpexit oppreſsionẽ Iſraelis,qua opreſsit eos rex Syriæ. καὶ ἔθλι- לָחַץ
Am.6.℣.vlt.Et opprimẽt vos ab introitu Hæmath vſq; ad torrẽtẽ ꝛc. καὶ ἐκθλίψουσιν. וְלָחֲצוּ
2.Reg.6.℣.pen.Claudite ianuam & premite eum ianua.παραθλίψατε. וּלְחַצְתֶּם
Exo.3.℣.9.Atq; vidi oppreſsionem qua Aegyptij opprimunt eos.θλίβουσιν. (αὐτούς. לֹחֲצִים
Ier.30.℣.5.à fine.Et viſitabo omnes oppreſſores eius(vel q̃ eũ affligũt) τοὺς θλίβοντας לֹחֲצָיו
Exo.23.℣.9.Et p̄egrinũ nõ opprimes,qa vos nouiſtis animũ p̄egrini.οὐδὲ μὴ θλίψετε תִלְחָץ
Num.22.℣.24.Et cõpreſsit pedẽ Bileami ad parietẽ & addidit percutere. ἀπέθλιψε. וַתִּלָּחֵץ
Pſ.56.℣.2.Omni die prælians(vel occidens)opprimet me.ἔθλιψέ με. יִלְחָצֵנִי
Legit̃ præterea Iud.1.℣.antep.cap.2.℣.18 cap.4.℣.23.cap.6.℣.9.1. Sam.10.℣.2.
In voce paſsiua נִלְחַץ preſſus eſt,compreſſus eſt. Legitur tantum ſemel.
Num 22.℣.25.Et vidit aſina angelũ Domini, & compreſſa ad parietẽ.προσέθλιψεν. וַתִּלָּחֵץ

Inde nomen.

לַחַץ Preſſura,oppreſsio,compreſsio,tribulatio, Vſurpatur tant̃ ſingulariter .(ψεως.
1.Reg.22&.2.Par.18.℣.26.Et cibate eũ pane preſſuræ,& aqua tirbulatiõis.ὕδωρ θλί- לַחַץ
In regimin. 2. Reg. 13. ℣. 4. Quia vidit oppreſsionem Iſraelis, qua oppreſsit eos rex &c. θλίψιν. (θλιμμὸν ἡμῶν. לַחַץ
Cum affi.Deut.26.℣.7.Et vidit afflictionem noſtram &c. & oppreſsionem noſtrã. לַחֲצֵנוּ
Legitur præterea tant̃ Exod.3.℣.9.Pſ.42.℣.10.Pſ.44.℣.25.Ieſa.30.℣.20.Iob 3.℣.15.

לָחַשׁ

Muſsitauit, ſuſurrauit, ſubmiſſa voce loquutus eſt,vt facere ſolent incantatores & exorciſtæ qui conceptis verbis clam ſibilant. Cognationem habet cum נָחָשׁ .i. ſerpens,nam ſerpentes eiuſmodi muſsitatione ℣boꝝ adiurant̃.Germa:leiſe/leiſam.

In I. Con. לָחַשׁ Muſsitauit incantando,Bis tantum legitur, vt (υἱὸς σαλλώης.
Nehe.3.℣.11.Ad manum huius ædificauit Sallum filius incantatoris (vel hallohes) הַלּוֹחֵשׁ
Et cap.10.℣.22.Hallohes(vel incantator)Pilha,Sobes.ἀδῶ φαλαΐ. הַלּוֹחֵשׁ

In II. Con. לִחֵשׁ mussitauit, incantauit. Semel tantum legitur, vt (ἐπᾳδόντων.
Ps.58.℣.6. Qui (serpens) non audiet vocẽ incantantiũ, & coniurantis cõiuratiões. מְלַחֲשִׁים
In IIII. Con. הִתְלַחֵשׁ fecit se mussitare. Bis tantum reperitur, vt (ψιθυρίζουσι. מִתְלַחֲשִׁים
2.Sam.12.℣.18. Et vidit Dauid quod serui eius mussitarent inter se, & intellexit &c. יִתְלַחֲשׁוּ
Ps.41.℣.8. Pariter inter se mussitabãt contra me oẽs osores mei, aduersũ me ꝛc. ἐψιθύ-(ριζον.

Inde nomen.

לַחַשׁ Mussitatio, sibilosa & clandestina oratio, susurratio, susurrus, sibilus, incantatio.
Iesa.26.℣.16. Domine in tribulatione visitauerunt te, effuderunt susurrationem. לַחַשׁ
In pausa. Iesa. 3.℣.3. Et consiliarium, & sapientem artificem, & intelligentem orationis. ἀκροατὴν. (οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι. לָחַשׁ
Iere.8.℣.17. Ecce ego mitto in vos serpentes regulos, quibus non est incantatio. לָחַשׁ
Eccle.10.℣.11. Si mordeat serpens absq; susurratione .i. absq; sibilo. ἐν οὐ ψιθυρισμῷ. לָחַשׁ
Et plur. Iesa.3.℣.21. Et domicilia respirationis, & susurrationes, i. in aures susurrãtes. וְהַלְּחָשִׁים
(ϗ τὰ ψέλλια.

לָטָא Lethauit, lethum intulit, lethalis fuit. Cognationem habet cum לָאַט latuit, eô quod per mortem omnium rerum obrepat obliuio & lateat mortuos quid in viuis agat. Hinc lethum, lethalis, lethifer, letho, as, are ꝛc. Et latinum lædo, is, ere, λήθη.

לְטָאָה Lacertus vel lacerta, serpentis venenati genus, quod valde est lethiferum, & solet se occultare seu latere in spinetis iuxta illud Vergilij: Ecloga 2.

Nunc virides etiam occultant spineta lacertos. Semel reperitur. וְהַלְּטָאָה
Leuit.11.℣.30. Mygale & stellio & lacerta, & limax, & chamæleon.

לֹט Lotus, nomen arboris proferentis baccam pipere maiorem, dulcem, graui odore, stomacho facilem, cuius cibus tam est dulcis, vt aduenis incutiat patriæ obliuionẽ, vnde cum Vlysis socij delati fuissent in Africam & Lotum gustassent, vix inde abducti sunt, vt placet Homero libro 9. Odyss: Hinc Græci λωτὸς lotus, λωτίω vescor loto, vel abundo lotis, λωτοφάγοι lotophagi, populi ꝗ victitant ex loto. Thema perfectum est לָטַט sed non vsurpatur verbũ 2. legitur nominal.
Gẽ.37.℣.24 Et (viderũt) Camelos eoꝝ portãtes aromata et Resinã & lotũ. ϗ στακτῆς. וָלֹט
Et cap.43.℣.11. Modicum Resinæ, modicum mellis, aromata & lotum, ϗ στακτῆς, dactylos & amygdala. Chaldaica versio habet וּלְטוֹם lotum. Hieron: vertit stacten. וָלֹט

לָטַשׁ Exacuit cudendo in tenuitatem, acuit, præacuit, poliuit, perpoliuit. Opponitur hebetudini & obtuso. Cognationem habet cum נָטַשׁ distendit, nam cudendo distenduntur arma vt suscipiant aciẽ. Hinc λαξεύω polio, acuo, subtile reddo. Et hinc per inuersionem radicis est στήλη, columna, in qua aliquid exculpitur vel exciditur στηλόω erigo statuam.
In I. Coniug. לָטַשׁ exacuit, expoliuit. Quater inuenitur, vt. (σφυροκόπον.
Gen.4.℣.23. Et Zilla quoq; peperit Tubulcain exacuentem omne fabrile æris &c. לֹטֵשׁ
1.Sam.13.℣.19. Quin oẽs Israelitę descenderũt ꝛc. acuendũ fabrile suũ. χαλκεύειν. לִלְטוֹשׁ
Ps.7.℣.13. Gladium suũ expoliet, arcum suũ tetendit, & parauit illum. στιλβώσει. יִלְטוֹשׁ
Iob 16.℣.9. Aduersarius meus acuet oculos suos in me .i. micabit oculis suis. ἀκίσιν. יִלְטוֹשׁ
In II. Coniug. לִטֵּשׁ exacuit continuè. Vsurpatur tantum semel. (ἠκονημένον.
Ps.52.℣.4. Corruptelas cogitat lingua tua, perinde vt nouacula exacuata. ὡσεὶ ξυρὸν מְלֻטָּשׁ

לִיוֹת Accõmodationes, additamenta. Vide radicem לָוָה accõmodauit, mutuatus est.

לַיִל Nox. Cognationem habet cum לִין pernoctauit, nam Nun & Lamed sunt literæ eiusdem instrumenti. Affinitate quoq; respicit ad יָלַל eiulauit, nam nox & tenebræ per Metalepsin accipiuntur pro tristicia & eiulatu, perinde vt dies & lux pro lætitia & exultatione. Sæpissimè legitur hoc nomen, & est masculinum. כַּלַּיִל
Ies.16.℣.3. Pone vt noctem vmbram tuam, in medio meridiei absconde depulsos. וְלַיְלָה
Cum He parag. Ps.19.℣.3. Et nox nocti patefaciet (vel illustrabit) scientiã. ϗ νὺξ νυκτί. בַּלַּיְלָה
2.Par.1.℣.7. In nocte eadem visus est Deus Salomoni, & dixit ei. ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. וָלָיְלָה
In pausa. Ps.1.℣.2. Et in lege eius meditabitur die ac nocte. ἡμέρας ϗ νυκτός. לֵיל
In reg. Exod.12.℣.10, à fine. Nox custodiarum est Domino. ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη.

Et plur.1.Sã.30.℣.12.itẽ Ionæ 2.℣.1.Tribus diebꝰ & tribus noctibus. ϗ τρεῖς νύκτας. לילות
Iob 2.℣.pen.Et ſederunt cum eo ad terrã ſeptẽ dies & ſeptem noctes. ϗ ἑπτὰ νύκτας. לילות

ליל Nox.2.legitur in hac forma abſo: aut certè ſi in reg. eſt ſubintelligitur aliud ſub:
Ieſ.15.℣.5.Onus Moab,quia in nocte deuaſtatus eſt Moab,perdomitus eſt. νυκτὸς. בְּלֵיל
Ieſ.30.℣.5.à fine.Canticum erit vobis,vt nox qua ſanctificatur ad feſtum. כְּלֵיל

לילית Nycticorax,ſtrix,nocturnum animal,quod noctu vlulat. Inuenitur ſemel.
Ieſ.34.℣.14.Quin & ibi ſubitò ꝗeuit ſtrix(ſeu lamia)& inuenit ſibi reqẽ.ὀνοκένταυροι. לִילִית

לין Reclinauit ad dormiendum, pernoctauit, poſuit ſe cubitum,noctem totam aliquo in loco tranſegit ſiue vigilando ſiue dormiendo, ſiue aliud quid operis faciendo. Cognationem habet cum לַיִל .i. nox,& cum לון .i.oppoſuit.Significat enim ponere ſe vel inclinare ad pernoctãdum. Hinc præpoſito κ eſt κλίνω, ἐγκλίνω inclino, & Leno, Lena, Lenocinium. Hinc καταλύω pernocto.

In I.Con. לן & לָן pernoctauit,cubuit.Abſolutè vel cum præpoſitione בְּ:
Gen.32.℣.21.Et ipſe pernoctauit in nocte ipſa in caſtris, & ſurrexit noctu. ἐκοιμήθη. לָן
Iudic.19.℣.13. Et appropinquabimus ad vnum locorum, & pernoctabimus in Gibea.ϗ αὐλισθῶμεν. וְלַנּוּ
Nehe.13℣.20.Et dixi ad eos: Quare vos pernoctatis è regione muri? αὐλίζεσθε. לֵנִים
Gen.24.℣.23.Num eſt domus patris tui locus nobis ad pernoctandum? καταλῦσαι. לָלִין
Et ℣.25.Etiam pabulum multum eſt nobiſcum, atqꝫ ad pernoctandum. καταλῦσαι. לָלוּן
Ruth 3.℣.13.Pernocta hac nocte,& ſi exortum fuerit mane ꝛc. αὐλίσθητι. לִינִי
Gen.19.℣.2.Et pernoctate & lauate pedes veſtros.Septuag.καταλύσατε. וְלִינוּ
Ruth.1.℣.16.Vbicunqꝫ pernoctaueris(vel degeris) ibi quoqꝫ pernoctabo, id eſt, degam.αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι. אָלִין
Leuit.19.℣.13.Non pernoctabit opus mercenarij tecum vſqꝫ manè.οὐκ κοιμηθήσεται. תָלִין
2.Sã.19.℣.8.Per Dñm iuro,ſi nõ fueris egreſſꝰ,an ꝑnoctet qſqꝫ tecũ ꝛc.εἰ αὐλισθήσεται יָלִין
Gen.28.℣.11.Et fortuito incidit in locum quendam,& pernoctauit ibi.ἐκοιμήθη. וַיָּלֶן
Iob 17.℣.2.Et mœrore,quo me iſti afficiunt, pernoctabit oculus meus. תָּלַן
Legitur ꝑterea Gen.19.℣.20.Exo.23.℣.18.& cap.34.℣.25.Nu.22.℣.8. Deut.16.℣.4.

In III. Coniug. הֵלִין fecit pernoctare,fecit morari.Legitur tantum in futuro.
Iob 24.℣.7.Nudum fecerunt pernoctare abſqꝫ indumento,& non fuit ꝛc.ἐκοίμησαν. יָלִינוּ
Ieremiæ 4.℣.14.Quouſqꝫ facies morari in te cogitationes laboris tui? id eſt vanitatis tuæ. ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ תָּלִין

In IIII. Coniug. הִתְלוֹנֵן fecit ſe pernoctare,manſit per noctem,moratus eſt.
Pſ.91.℣.1.Qui habitat in latibulo altiſsimi,in vmbra oñipotẽtis morabit̃.αὐλισθήσεται יִתְלוֹנָן
Iob 39.℣.28.Habitabit in petra,& morabit̃ ĩ dente rupis.i.in ꝑruptis ſaxis. αὐλίζεται. וְיִתְלֹנָן

Inde nomina.

מָלוֹן Locus diuerſorij, vbi per noctem quieſcendo manemus. Aliquoties reperitur.
Ioſ.4.℣.3.Et relinquetis eos ĩ diuerſorio,in quo ꝑnoctaueritis nocte hac.ἐν τῇ στρατο- בַּמָּלוֹן
In reg.Ier.9.℣.2.Quis dabit mihi ĩ deſerto diuerſoriũ viatorum.σταθμὸν ἔσχατον. (πεδείᾳ. מְלוֹן

מְלוּנָה Diuerſorium nocturnum,tabernaculum nocturnum. Bis legitur. (ροφυλάκιον.
Ieſ.1.℣.8.Filia Zion eſt vt tuguriolũ in vinea, vt diuerſoriũ in cucumerario.ὡς ὀπω- כִּמְלוּנָה
Et cap.24.℣.4.à fine.Nutando nutabit terra et transferetur ſicut tabernaculum no- כַּמְּלוּנָה
(cturnum. ὡς ὀπωροφυλάκιον.

ליץ Interpretatus eſt,interpres fuit,vertit aliquid de vna lingua in aliam. Cognationem habet cum לוץ illuſit,deluſit,nã interpretes ſiniſtrè exponendo aliquid poſſunt illuſoriè agere cum ijs qui linguarum noticia deſtituunt̃. Hinc λάσκω λασκάζω loquor.

In III. Con. הֵלִיץ interpretatus eſt. Sed legitur tant̃ participiũ ꝑſens in 7. locis.
Gen.42.℣.22.Ipſi neſciebãt ꝙ audiret Ioſeph,nã interpres erat inter eos. ἑρμηνευτής. הַמֵּלִיץ
Iob 33.℣.23.Quum obtingit ei nuncius interpres(.i.orator)vnus ex mille. מֵלִיץ
Iob 16.℣.ante.Interpretes mei ſũt ſocij mei.i.ſocij mei rethoricãt̃ vel illudũt. δέησις. מְלִיצַי
Ieſa.43.℣.antep.Pater tuus primꝰ peccauit,& interpretes tui ꝑuaricati ſũt οἱ ἄρχοντες. וּמְלִיצֶיךָ
2.Par.32.℣.antep.Et ſic propter interpretes(vel oratores) principum Babylonis. בִּמְלִיצֵי
Pro.1.℣.6.Ad intelligendũ ꝓuerbiũ & interpretationẽ,℣ba ſapientũ.ϗ σκοτεινὸν λόγον. וּמְלִיצָה
Habac.2.℣.6.Oñes iſti contra te leuabunt prouerbiũ & interpretationẽ.πρόβλημα. וּמְלִיצָה

לַיִשׁ Leo rabidus & ſetoſus, nomen habet à rabie & immanitate. Cognatione reſpicit ad לוּשׁ ſubegit maſſam, nam quemadmodum piſtor ſubigit paſtam manibus comprimendo, ita leo ſubigit & conculcat prædam. Hinc λίς, λιός leo, λυσσάω, λύσσομαι rabio, λυσσώδης rabioſus, λύσσα rabies, itẽ λάσιος ſetoſus, piloſus. Ter legitur. (λέοντος. לַיִשׁ
Pro. 30. ℣. 30. Leo eſt fortiſsimꝰ inter iumẽta, & nõ fugiet à conſpectu vlliꝰ. σκύμνος לַיִשׁ
Iob 4. ℣. 11. Leo perit abſq; præda, & filij leonis diſpergentur. μυρμηκολέων ὤλετο. וְלַיִשׁ
Ieſa. 30. ℣. 6. Leo & rabidꝰ leo ab eis (ꝓdeũt) vipera & p̃ſter volitans. ϗ σκύμνος λέον-
Eſt quoq; nomẽ ciuitatis Lais non ꝓcul à Zidone, quæ poſtea dicta eſt Dan. (τος. לַיִשׁ
Iudic. 18. ℣. antep. Et vocauerunt nomen ciuitatis illius Dan ꝛc. cui Lais fuit nomẽ. לַיְשָׁה
Cum He locali & pauſa. ibid. ℣. 7. Et abierunt quinq; viri & venerunt in Lais.

לָכַד Cepit, comprehendit, apprehendit, occupauit. Hinc per apocopen λήχω .i. conſequor, capio, verbum antiquũ ex Ebræo deductum, pro quo hodie vſurpant Græci λαγχάνω .i. conſequor, nanciſcor, capio, **erlangen**. Et per aphæreſin κλάομαι.

In I. Con. לָכַד cepit, occupauit in poſſeſsionem. Sæpe vſurpatur, vt לָכַד
1. Sam. 14. ℣. 6. à fine. Et Saul occupauit regnum ſuper Iſrael. Græci ϗ Σαοὺλ ἔλαχε. וּלְכָדָהּ
Ier. 37. ℣. 7. Et præliabuntur contra ciuitatem & capient eam. ϗ συλλήψονται. לֹכֵד
Iob 5. ℣. 13. Capiẽs ſapiẽs in aſtutia ipſoꝝ, & cõſiliũ vafroꝝ p̃cipitat. ὁ καταλαμβάνων. וְלָכוֹד
Amos 3. ℣. 5. Num tollet (aliq̃s) laqueũ de humo, & capiendo nõ capiet ἄνευ συλλαβεῖν לְלָכְדֵנִי
Ier. 18. ℣. antep. Quia foderũt foueã ad capiendum me, & laqueos ꝛc. εἰς σύλληψίν μου. וְלִכְדוּ
Iud. 7. ℣. pen. Et p̃occupate (.i. præripite) illis aquas vſq; ad Bethbara. καταλάβετε. אֶלְכֹּד
2. Sã. 12. ℣. 4. à fine. Ne forte capiã ego ciuitatẽ, & vocet̃ noĩe meo. προκαταλάβωμαι. וַיִּלְכֹּד
Num. 32. ℣. pen. Et Iair filius Manaſſe abijt & cepit viculos eoꝝ. καὶ ἔλαβε. תִּלְכְּדוֹ
Pſ. 35. ℣. 8. Et rete eius quod occultauit capiet eũ, in deſolationẽ cadet. συλλαβέτω.
Item Ioſuæ 6. ℣. 20. cap. 7. ℣. 14. & 17. Item cap. 10. ℣. 1. 28. 32. 35. 37. 39. & penult.

In voce paſsiua נִלְכַּד captus eſt. Sæpe vſurpatur in Biblijs. (συνελήφθη.
Thren. 4. ℣. antep. Spiritus narium noſtraꝝ, vnctus Dñi captus eſt in retibus eoꝝ. נִלְכַּד
Ioſ. 7. ℣. 15. Et erit, vt qui deprehenditur in anathemate, comburetur igni. הַנִּלְכָּד
Ier. 50. ℣. 9. Et dirigent in eã (.i. inſtruent aciem in eã) & deinde capiet̃. ἁλώσεται. תִּלָּכֵד
Eccleſ. 7. ℣. 4. à fine. Bonus coram Deo eripietur ab ea (muliere) at peccator capietur. συλληφθήσεται. יִלָּכֶד
(tur. ϗ συλληφθήτωσαν. וַיִּלָּכְדוּ
Pſ. 59. ℣. 13. Et capientur in ſuperbia ſua, ob periurium & mendacium quod loquẽ-

In IIII. Con. הִתְלַכֵּד cepit ſeipſum, captus eſt. Bis tant̃ legit̃, vt (ἀποσπασθῶσι
Iob 41. ℣. 8. Vnaquæq; (ſquama) alteri adhærebit, & ſeſe mutuo complectentur. יִתְלַכְּדוּ
Et cap. 38. ℣. 30. Tanquam lapis abdent ſe aquæ & facies abyſsi capientur. ἔπηξον. יִתְלַכָּדוּ

Inde nomina.

לֶכֶד Captura, captio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt מִלָּכֶד
In pauſa. Pro. 3. ℣. 26. Et cuſtodiet pedem tuum à captione .i. ne capiaris. μὴ συλληφθῆς.

מַלְכֹּדֶת Captio, captura, inſidioſa captatio, decipula. Semel tantum inuenitur. וּמַלְכֻּדְתּוֹ
Cum affi. Iob 18. ℣. 10. Abſconditus eſt in terra funiculus eius, & decipula eius in ſemita. ἡ σύλληψις.

לֻלָאֹת Laqueoli ex lana retorti in modum cochleæ, anſulæ quibus duo panni ſeu cortinæ coniunguntur. Hieronymus vertit anſulas, Iudæi exponunt **ſchleifflein**, radix inuſitata eſt לָלָא. Cognationem habet cum לוּלִים cochleæ. Hinc ἴουλος .i. lanugo, & Germanicum **lüllen/ lödlein.** לֻלָאֹת
Exo. 26. ℣. 5. Quinquaginta anſulas facies in cortina vna, & 50. anſulas ꝛc. ἀγκύλας. לֻלָאֹת
In reg. ibid. ℣. 4. Et facies anſulas hyacinthi ad oram cortinæ vnius. ἀγκύλας.
Et in eod. capite inuenitur ℣ſu 10. 11. & cap. 36. ℣. 11. 12. & 17.

לָמַד Didicit, addidicit, perdidicit. Cognationem habet cum מָדַד menſurauit, nam diſcere eſt ad menſuram cognitionis ſuæ plura adijcere. Hinc Græci veteres per aphæreſin μαθέω, id eſt, diſco, pro quo hodie vſurpatur μανθάνω diſco, μαθητεύω doceo, μαθητής diſcipulus, μαθητιῶ cupio diſcere, μάθημα diſciplina, doctrina, μάθησις matheſis, eruditio, diſciplina. Et per metatheſin literarum μελετάω meditor μελέτη exercitatio,

In I. Coniug. לָמַד didicit, addidicit. Sæpe legitur in Biblijs ſacris, vt
Ieſ.26.ꝟ.10. Et quãuis bñficijs afficiet impiꝰ, tamẽ nõ didicit iuſticiã. μάθῃ ὐ μὴ μάθῃ. לָמַד
1.Par.5.ꝟ.18. Extendes arcum, & edocti ad bellum. δεδιδαγμένοι. וּלְמוּדֵי
Ier.12.ꝟ.pẽ. Et erit ſi diſcẽdo didicerit vias populi. Græ. μαθόντες μαθῶσι. (μεμαθηκέναι. לָמֹד
Pſ.119.ꝟ.7. Cõfitebor tibi ĩ rectitudine cordis, cũ didicero iudicia iuſticiæ tuæ. ἐν τῷ בְּלָמְדִי
Ieſ.1.ꝟ.17. Diſcite benefacere, inquirite iudicium. Græci vertunt. μάθετε. לִמְדוּ
Pſ.119. in Teth. Bonũ eſt mihi quia humiliatus ſum, vt diſcam ſtatuta. ϗ μαθήσομαι. אֶלְמַד
Deut.18.ꝟ.9. Non diſces facere iuxta abominationes gentium iſtarꝝ. Sept. ὐ μαθήσῃ. תִלְמַד
Pſ.106.ꝟ.35. Et miſcuerunt ſe inter gentes, & didicerunt opera eorum. ϗ ἔμαθον. וַיִּלְמְדוּ

In II. Coniugatione לִמֵּד docuit, edocuit. Semper eſt tranſitiuum in hac coniugat: & Græci reddunt per ꝟbum διδάσκω.
Eccle.12.ꝟ.9. Aſsiduè docuit populum ſcientiam, auribus percepit &c. ἐδίδαξε. לִמַּד
Pſ.18.ꝟ.35. Docens manus meas ad præliũ, ꝓſternet arcus æneus brachijs. διδάσκων. מְלַמֵּד
Ieſ.29.ꝟ.13. Et fuit timor eorꝝ (quo me timent) p̄ceptũ hoĩum edoctũ. διδάσκοντες. מְלֻמָּדָה
2.Sam.1.ꝟ.18. Et dixit, ad docendũ filios Iehuda arcu, ecce id ſcriptũ eſt. τ̃ διδάξαι. לְלַמֵּד
Deut.31.ꝟ.19. Et nũc ſcribite vobis canticũ hoc, et doce illud filios Iſrael. ϗ διδάξατε. וְלַמְּדָהּ
Pſ.51.ꝟ.15. Docebo tranſgreſſores vias tuas, & peccatores ad te conuertent. διδάξω. אֲלַמְּדָה
Pſ.25. in Iod. Deducet manſuetos in iudicio, & docebit manſuetos viã ſuã. διδάξει. וִילַמֵּד
Iob 21.ꝟ.22. Num eſt qui Deum docebit ſcientiã, qui excelſos iudicabit? ὁ διδάσκων. ־יְלַמֶּד

In voce paſsiua. לֻמַּד edoctus eſt. Inuenitur tantum ſemel, vt
Ier.31.ꝟ.17. Vt vitulus non edoctus (vel aſſuefactus) conuerte me & conuertar. ἐδι- לֻמָּד
(δάχθην.

Inde nomina.

לָמֵד Doctus, eruditus, aſſuefactus. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt (χαλμαὶ.
In reg. Ezech.27.ꝟ.23. Haran & Channe &c. Aſſur vt doctus negociationis tuæ. ϗ כִּלְמַד
לִמּוּד Diſciplina, pro viuendi modo, eruditio, inſtitutio, aſſuefactio, μάθησις.
Ier.2.ꝟ.24. Fera diſciplinæ (vel aſſuefactionis) deſerti in concupiſcentia ſua. לִמֻּד
Et plur. Ieſ.50.ꝟ.4. Dominus Iehoua dedit mihi linguam diſciplinarꝝ. τ̃ μὴ μαθεῖν. לִמּוּדִים
Cum affi. Ieſ.8.ꝟ.17. Liga teſtimoniũ, obſigna doctrinã in diſciplinis meis. μὴ μαθεῖν בְּלִמֻּדָי
In reg. Ier.13.ꝟ.23. Num etiã vos poteritis benefacere, cum ſitis aſſueti malefacere? לִמֻּדֵי
תַּלְמִיד Diſciplina, & per auxeſin ponitur pro diſcipulo. Semel reperit. (μεμαθηκότες.
1.Par.25.ꝟ.8. Tam paruo quàm magno, intelligenti cum diſcipulo. μανθανόντων. תַּלְמִיד
מַלְמָד Stimulus, aculeus, qui eſt diſciplina bobus regendis in via.
In reg. Iud.3.ꝟ. vlt. Et percuſsit Philiſthæos ſexcẽtos viros ſtimulo bouis. ἐν τῷ ἀρο- בְּמַלְמַד
(τρόποδι τῶν βοῶν.

לָנָה

Pernoctauit cum lamento. Componitur ex לִין pernoctauit, & נָהָה lamentatus eſt,
Atqꝫ per craſin contractæ ſunt literæ eædem. Legitur tantum ſemel, vt
Zach.5.ꝟ.4. Et pernoctabit cum lamento in medio domus ſuæ. ϗ καταλύσει. וְלָנָה
Sægol repræſentat hanc compoſitionem ex נָהָה lamentatus eſt.

לָעַב

Contumelia affecit, ludificatus eſt, labe aſperſit. Cognationem habet cum לָעַג ſubſannauit, irriſit, & cum בָּלַע deglutiuit, abſorpſit. Hinc λωβάω, λωβάομαι, λωβέω, λωβέομαι, λωβεύω, ἐπιλωβεύω, λυβάζω, conuitior, contumelia afficio, confundo, λώβη contumelia, λωβός vitium, & latinè labes, labecula.
In III. Coniug. הִלְעִיב contumelia affecit, contumelioſus fuit. 1. legitur.
2 Par.36.ꝟ.15. Et contumelia affecerunt vel ſparſerunt in nũcios Dei &c. ϗ ἦσαν μυ- מַלְעִבִים
(κτηρίζοντες.

לָעַג

Irriſit, illuſit, ſubſannauit. Cognationem habet cum עִלֵּג .i. balbus, qui voce balbutienti loquitur & ceu per irriſionem imitatur alterius loquelam minus aptum. Hinc germ. lachen/verlachen. Et Græci per inuerſionem radicis dicunt γελάω, καταγελάω irrideo, γέλως riſus, γελασείω ridere geſtio, γελοῖος ridiculoſus, καταγέλαστος ridiculus. Item χλευάζω ſubſanno χελωάζω irrideo. Germani, lachen.
In I. Con. לָעַג irriſit, illuſit per irriſionem, ſubſañauit. Conſtruitur cum datiuo.
2.Reg.19. & Ieſ.37.ꝟ.22. Spreuit te, irriſit tibi, O virgo filiæ Zion. ἐμυκτήρισε. לָעֲגָה
Pro.17.ꝟ.5. Qui illudit pauperi, conuitijs afficit factorem ſuum. Græci καταγελῶν. לֹעֵג
Pro.1.ꝟ.26. Ego quoqꝫ ad perniciẽ ridebo, et ſubſañabo quũ euenerit. ἐπιγελάσομαι. אֶלְעַג

Pſ.59.ꝟ.9.At tu Iehoua ridebis eis, illudes oībꝰ gētibꝰ.i.ſubſañabis gētes.ἐκγελάσεις. תִּלְעַג
Pſ.2.ꝟ.4.Sedens in cœlis ridebit, Dominus illudet eis.i.ſubſannabit eos.ἐκγελάσεται. יִלְעַג
Legit̃ p̄terea tant̃ Pſ.80.ꝟ.7.Iob 9.ꝟ.23.ca.11.ꝟ.3.cap.22.ꝟ.19.Pro.30.ꝟ.17.Ier.20.ꝟ.7.
In voce paſsiua נִלְעַג factus eſt balbutiens. Legit̃ tant̃ ſemel,vt (πεφαυλισμένου. נִלְעַג
Ieſ.33.ꝟ.19.Populum barbarum non videbis &c. ſubſañabilem.i.balbutientē lingua.
In III. Con. הִלְעִיג ſannis & irriſionibus affecit.Conſtruit̃ cum לְ & עַל ב:
2.Par.30 ꝟ.10.Et fuerunt ridentes ſuper eos, & ſubſannantes in eos.καταμωκώμενοι. וּמַלְעִגִים
Pſ.22.ꝟ.8.Oēs vidētes me irrident mihi,aperiēt os & mouebūt caput.ἐξεμυκτήρισαν. יַלְעִגוּ
Iob 21.ꝟ.3.Et poſtq̃ locutus fuero ſañis exagitabis.i.ſubſañabis me.καταγελάσετέ με תַּלְעִיג
Nehe.4.ꝟ.1.Indignatus eſt valde, & ſubſannauit Iudæos. Græci ꝗ ἐξεγέλα. וַיַּלְעֵג
Nehe.2.ꝟ.pen.Et irriſerunt nobis, & ſpreuerunt nos.ἐξεγέλασαν. יַלְעִגוּ

Inde nomen.

לַעַג Sanna,ſubſannatio,irriſio. Et legitur tantum in his ſequentibus locis. לַעַג
Pſ.44.ꝟ.14.Poſuiſti(nos)op̄pbriū vicinis noſtris, irriſionē et cōtēptū. μυκτηρισμόν. הַלַּעַג
In re.Pſ.123.ꝟ.vlt.Multū ſaturata eſt aña noſtra irriſiōe opulētorū.τὸ ὄνειδος. (μὸς αὐτῶν. לַעְגָם
Cū aff.Oſe.7.ꝟ.vlt.Cadēt p̄ gladiū prīcipes eorū &c.hæc ē ſubſañatio eorū.ὁ φαυλισ- לַעֲגֵי
Et plu.In reg Pſ.35.ꝟ.16.Cū hypocritis illuſionū placētæ,frēdere cōtra &c.μυκτηρισ-
Legit̃ p̄terea Pſ.79.ꝟ.4.Ieſ.28.ꝟ.11.Ezech.23.ꝟ.32.& cap.36.ꝟ.4.Iob 34.ꝟ.7. (μῷ.

לָעֵז Barbarus,vulgaris,popularis, laicus, qui non tenet literas ſacras, nec linguam ſanctam. Cognationem habet cum עָזַז obfirmatus eſt, nam ignari literarum ſacrarum plerunq; ſunt fronte impudenti & obfirmata. Hinc λαός, λεώς populus vulgaris, laicus &c. Legitur tantum ſemel,vt לֹעֵז
Pſ.114.ꝟ.1.In exitu Iſrael de Aegypto,domus Iacob populo barbaro. βαρβάρου.

לָעַט Comedit lotum, Eſt autem lotus herba cum radice ſua, quam Homerus inter herbas ſubnaſcentes deorum voluptati primam nominauit, & eius generis variæ ſunt ſpecies,inuenies enim apud Dioſcoridem Lotum vrbanam,ſatiuam, ſylueſtrem & libycam. Sunt qui herbam & ſemen fœnigræci lotum vocauit. De loto arbore & fructu dictum eſt in radice לָטַט:
In III. Coniug.הִלְעִיט fecit veſci loto. Legitur tantum ſemel,vt הַלְעִיטֵנִי
Gen.25.ꝟ.5.à fine.Et dixit Eſau ad Iacob,fac me veſci quæſo de ruffo iſto.γεῦσόν με.

לַעֲנָה Abſynthium,herba amara & nota omnibus, & ſæpe accipitur pro amaritudine. כַּלַּעֲנָה
Pro.5.ꝟ.4.Poſtremum eius amarum eſt velut abſynthium. πικρότερον. וְלַעֲנָה
Deut.29.ꝟ.18.Ne ſit inter vos radix germinans fel & abſynthium.ἐν χολῇ ꝗ πικρίᾳ. לַעֲנָה
Ier.23.ꝟ.15.Ecce ego cibo eos abſynthio, & potabo eos aquis fellis. ὕδωρ πικρόν.
Inuenitur præterea tantum Ier.9.ꝟ.15.Amos 5.ꝟ.7.cap.6.ꝟ.13.Thren.3.ꝟ.5.& 7.

לַפִּיד Lāpas,tæda,fax,facula quæ lucet. Hinc λαμπάς, λαμπάδος.i.fax, λαμπτήρ cādelabrū, λάμπω ſplēdeo,luceo, λαμπὴ ſplendor, λαμπάδιον parua lampas, λαμπετάω ſplendeo. לַפִּיד
Iud.15.ꝟ.4.Et poſuit facem vnam inter duas caudas per medium. λαμπάδα. וּכְלַפִּיד
In reg.Zach.12.ꝟ.6.Et vt lampadē ignis(ponā)in aceruo manipulorū.ὡς δαλὸν πυρὸς. הַלַּפִּידִים
Et plur.Exo.20.ꝟ.18. Et omnis populus vidit voces & lampades.Sept: λαμπάδας. כְּלַפִּידֵי
In regim.Dan.10.ꝟ.6.Et oculi eius vt lampades ignis. Græci ὡσεὶ λαμπάδες.
Reperit̃ quoq; Gen.15.ꝟ.17.Iudic.7.ꝟ.16.& 20.Iob 12.ꝟ.8.Ieſa.62.ꝟ.1.Ezec.1.ꝟ.14.
לַפִּידוֹת Faces,candelæ,lucernæ, legitur tantum ſemel,vt לַפִּידוֹת
Iud.4.ꝟ.14.Et Debora vxor Prophetis,vxor lucernarum .i. quæ erat lucerna in Iſrael &c. vel eſt proprium nomen Lappidoth ipſius Barac.λαφιδώθ.

לָפַת Complexus eſt incuſſis manibus,comprehendit incutiendo manus in aliquid. Cognationem habet cum לָבַט percuſsit virgis, cecîdit. Hinc per metatheſin literarū πλήττω & πλήσσω percello,percutio. Et per apocop: λήβω, λαμβάνω.
In I. Coniug. לָפַת complexus eſt. Legitur tantum ſemel,vt וַיִּלְפֹּת
Iud.16.ꝟ.29.Et cōplexus eſt Simſon duas colūnas medietatis .i. in medio. περιέλαβε.
In voce paſsiua נִלְפַּת percuſſus eſt. Bis vſurpatur in Biblijs,vt

Ruth 3.℣.9. Et exhorruit vir, atq; perculſus eſt. Et ecce mulier cubabat ad pedes. καὶ וַיִּלָּפֵת

Iob 6.℣.18. Percellentur ſemitæ vitæ ipſoꝝ. καταλείφθην ὑπὸ πάντων. (ἐταράχθη. יִלָּפְתוּ

לָצַץ Sales dixit, ſcommata dixit, ſugillauit, dicterijs vſus eſt, dicaciter luſit. Cognationem habet cum לוּץ illuſit, deriſit, & cum לִיץ interpretatus eſt, nam petulans lingua dicterijs mordet illudendo & male interp̄tando quod ab alijs dicitur. Hinc λάζω & λάζομαι vituꝑo, & ꝑ conuerſ: rad: σιλλαίνω ſales dico, cauillor, σιλλοὶ ſales, ſcommata.

In I. Coniug. לָצַץ ſales dixit, illuſit dicterijs, dicax fuit. Semel reperitur.

Oſe.7.℣.5. Protraxit manum ſuam (rex) cum ſalidicis. μετὰ λοιμῶν. לֹצְצִים

לָקַח Accepit, ſuſcepit, ſumpſit, tulit, abſtulit, idem quod קוּחַ. Cognationem habet cum לָכַד cepit, comprehendit. Hinc per aphæreſin. κιχέω κιχάω κιχαίνω ꝯſequor ἔλαχε.

In I. Coniug. לָקַח accepit, abſtulit. In futuro ſemper abſconditur Lamed per dages. In Infinitiuo & Imperatiuo ſæpè deficit illud. (ἣν ἔλαβεν.

Gen.2.℣.antep. Et ædificauit Dn̄s Deus coſtam ꝙ acceperat de homine in mulierē. לָקַח

Deut.27.℣.pen. Maledictus qui accipit munus ad percutiendū animā ꝛc. ὃς ἂν λάβῃ. לֹקֵחַ

Pro.24.℣.11. Eripe eos qui accipiuntur (.i. rapiuntur) ad mortem. ἀγομένους. לְקֻחִים

Iere.5.℣.3. Renuerunt ſuſcipere diſciplinam, indurauerunt vultus ſuos &c. קַחַת

Pſalm. 31.℣ſu 14. Cum ipſi fundauerint pariter contra me ad tollendum animam meam &c. οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι. לָקַחַת

Gen.25.℣.20. Et erat Iſhac filius 40. annoꝝ cum acciperet ipſe Rebeccam. ὅτε ἔλαβε. בְּקַחְתּוֹ

Ezech.24.℣.5. Electum pecus accipe & incende .i. torre oſſa ſub ea olla. εἰλημμένων. לָקוֹחַ

Et cap.37.℣.16. Et cape lignum vnum, & ſcribe ſuper ipſum ipſi Ioſeph &c. λάβε. וּלְקַח

Et in eod.℣. Et tu fili hominis, cape tibi lignum vnū & ſcribe ſup ipſum ꝛc. καὶ λῆψη. קַח

Pſ.50.℣.9. Non accipiam de domo tua boues, neq; de caulis tuis hircos. οὐ δέξομαι. אֶקַּח

Exod.23. Et munus non accipies, quia munus excæcat videntes ꝛc. οὐ μὴ λήψῃ. תִקָּח

Gen.2.℣.4. à fine. Et tulit vnam de coſtis eius, & clauſit carnem illius loco. καὶ ἔλαβε. וַיִּקַּח

Et cap.37.℣.23. Et acceperunt eum, & coniecerunt cū in ciſternam. καὶ λαβόντες αὐτόν. וַיִּקָּחֻהוּ

In voce paſsiua נִלְקַח acceptus eſt, captus eſt, ſumptus eſt.

1.Sa.4.℣.vl. Trāſmigrauit gloria de Iſraele, quoniā capta eſt arca Dei. ἐν τῷ ληφθῆναι. נִלְקַח

Et ℣.17. Duo filij tui mortui ſunt, atq; arca Dei capta eſt. ἐλήφθη. נִלְקָחָה

Et ℣.pen. Tranſmigrauit gloria de Iſraele ob capi arcam Dei. ἐλήφθη. הִלָּקַח

1.Sam.21.℣.6. Ad ponendum panem calidum, in die cum auferebatur iſte. ἔλαβεν. הִלָּקְחוֹ

Eſther 2.℣.8. Et ſumpta eſt Eſther ad domū regis ſub manu Hegai cuſtodis. καὶ ἤχθη. וַתִּלָּקַח

In II. Con.paſ. לֻקַּח ſumptus eſt, abductus eſt. Legitur tm̄ in p̄terit: & particip.

Ieſaiæ 52.℣.5. Et nunc quid tibi hic eſt? ait Dominus, Quoniam populus meus gratis abductus eſt? ἐλήφθη. (ἐλήφθης. לֻקַּח

Gen.3.℣.19. Donec reuertaris in terram, de qua ſumptus es, nam puluis es &c. ἐξ ἧς לֻקַּחְתָּ

Iere.48.℣.pen. Quia abducti ſunt filij tui & filiæ tuæ in captiuitatem. συνελήφθη. לֻקְּחוּ

Geneſ. 2.℣. pen. Quia de viro ſumpta eſt. Scheua compoſitum eſt pro ſimplici & dages. ἐλήφθη. (βανόμενον. לֻקְחָה

2.Reg.2.℣.10. Et dixit, rem difficilem poſtulaſti, Si videris me ſumptū à te. ἀναλαμ- לֻקָּח

In III. Con. paſsiua. הֻקַּח ſumptus eſt, ablatus eſt. Legitur tantum in futuro.

Ge.12.℣.15. Et commendauerunt eā apud Pharaonē, & ſūpta eſt vxor ꝛc. καὶ εἰσήγαγον. וַתֻּקַּח

Et cap.18.℣.4. Sumatur quæſo modicum aquæ, & lauate pedes veſtros ꝛc. ληφθήτω. יֻקַּח

Ieſ.49.℣.antep. Nū auferetur à forti præda, & an captura iuſti tollet? μὴ λήψεταί τις. הֲיֻקַּח

Iob 28.℣.2. Ferrum è puluere ſumetur, & lapis fundetur in æs. ἐκ γῆς γίνεται. יֻקָּח

In IIII. Coniug. הִתְלַקֵּחַ excepit ſe inuicem. Bis tantum legitur.

Exo.9.℣.24 Et fuit grando & ignis excipiens ſe mutuo in medio grādinis. φλογίζον. מִתְלַקַּחַת

Ezech.1.℣.4. Nubes magna & ignis excipiens ſe mutuo, & ſplendor. πῦρ ἐξαστράπτον. מִתְלַקַּחַת

Inde nomina.

לֶקַח Doctrina quæ ſuſcipitur, inſtitutio quam diſcipulus accipit à ſuo præceptore.

Pro.1.℣.5. Audiet ſapiens & adijciet doctrinam, & intelligens conſilia ꝛc. לֶקַח

In pauſa Ieſ.29.℣.vlt. Et detractores diſcent doctrinam. ὑπακούσειν. (ἀπόφθεγμά μου. לָקַח

Cum affi. Deut.32.℣.2. Fluet tanq; pluuia doctrina mea, ſtillabit vt ros eloquium. לִקְחִי

Reperitur præterea Prouer.7.℣.21.& cap.16.℣.21.& 23. Iob 11.℣.4.

מַלְקוֹחַ Captura,præda quæ accipiť,captiuitas,& diciť tā de hominibus quā de iumentis. מַלְקוֹחַ
Ieſ.49.℣.antep.Num auferetur à forti præda,& an captura iuſti tolleť. αἰχμαλωτεύσῃ. מַלְקוֹחַ
In reg. Num.31.℣.26. Tolle ſummam capturæ captiuitatis tam in hominibus ꝛc. τῆς
Legitur præterea in eod.cap.℣.11.12.& 32.Ieſ.49.25. (αἰχμαλωσίας.
Pluraltiter ſignificat fauces quæ cibum tanꝗ prædā ſuam capiunt, & ſemel reperiť. מַלְקוֹחָי
Cum affi.Pſ.22.℣.16.Et lingua mea facta eſt adhærere faucibus meis. τῷ λάρυγγί μου.

מֶלְקָחַיִם Forcipes,ſunt duæ laminæ quibus prunæ deſumuntur,item emunctoria. בְּמֶלְקָחַיִם
Ieſ.6.℣.6.Et in manu eius pruna,quam forcipe ſumpſerat de altari. ἐν τῇ λαβίδι ἔλαβεν. וְהַמֶּלְקָחַיִם
1.Reg.7.℣.antep.Et lucernas & emunctoria ex auro (fecerat.) καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας.

מַלְקָחַיִם Emunctorium,habens duas lances quibus ellychnij partem exuſtam tollimus.
Cum affi.Exod.25.℣.antep. Et emunctoria eius & thuribula eius erunt ex auro ꝛc. וּמַלְקָחֶיהָ
ἐπαρυστῆρα. וּמַלְקָחֶיהָ
Et cap.37.℣.22. Et emunctoria eius & thuribula eius fuerunt aurum mundum.

מִקַּח Acceptio,acceptatio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris. מִקַּח
In reg.2.Par.19.℣.7.Non eſt apud Deū ꝛc.neꝗ reſpectus ꝛc. neꝗ acceptatio mune-

מַקָּחוֹת Merces,mercimoniæ,quæ accipiunť pro pecunia. Semel. (ris οὐδὲ λαβεῖν δῶρα. הַמַּקָּחוֹת
Nehe.10.℣.32. Et populi terræ afferebant merces, & omne venale in die Sabbathi. (ἀγορασμοὺς.

לָקַט

Legit ſingulatim,item collegit ſuceeſsiuè, hoc eſt ſuccedendo & ſequendo res colligendas quæ particulariter diſperſæ iacent. Cognationem habet cum קָטַל euulſit, nam olera & ſpicæ de quibus propriè dicitur, colliguntur euellendo. Hinc per apocopen λέγω, συλλέγω colligo,lego &c.

In I. Coniug, לָקַט legit carptim,collegit, paſsim in Biblijs vſurpatur, vt וְלָקְטוּ
Exo.16.℣.4. Et exibit populus, & colligent demenſum diei in diem ꝛc. συλλέξουσι. לִלְקֹט
Et ℣.27.Et factū eſt in die ſeptimo,exierunt quidā è populo ad colligendū. συλλέξαι. לִקְטוּ
Gen.31.℣.46.Et dixit Iacob ad fratres ſuos colligite lapides. Sept. συλλέγετε. וַיִּלְקְטוּ
Exod.16.℣.21. Et collegerunt illud manè per ſingulos dies. Sept. ἃ συνέλεξαν. תִּלְקְטֻהוּ
Et ℣.26.Sex diebus colligetis ipſum, & in die ſeptimo ſabbathum eſt. συλλέξετε. יִלְקֹטוּן
Pſ.104.℣.28. Dabis eis vt colligant,aperies manum tuam ꝛc. Græci συλλέξουσι.

In II. Coniug. לִקֵּט collegit aſsiduè,lectitauit. Sæpè vſurpatur,vt לִקֵּטָה
Ruth 2.℣.17.Et vidit ſocrus eius illud quod collegerat,quæ deprompſit ꝛc. συνέλεξε. כִּמְלַקֵּט
Ieſ.17.℣.5. Spicas demetet,& erit tanꝗ lectitans ſpicas in valle Rephaim. συναγάγῃ. מְלַקְּטִים
Ier.7.℣.17.Filij colligunt ligna,& patres incendunt ignem,at vxores ꝛc. συλλέγουσι. לְלַקֵּט
2.Reg.4.℣.6.à fine.Et egreſſus eſt vnus in campū ad colligendum olera, συλλέξαι. & וַיְלַקֵּט
inuenit vitem agreſtem,& collegit ab ea colocyntidas(ſeu fungos) καὶ συνέλεξεν. וַתְּלַקֵּט
Ruth 2.℣.3.Et abijt,atꝗ venit,& collegit in campo poſt meſſores. συνέλεξεν.

In voce paſsiua. לֻקַּט collectus eſt frequenter. Legitur tantum ſemel, vt תְּלֻקְּטוּ
Ieſ.27.℣.pen. Et vos colligemini vnus ad alterum, ô filij Iſrael. συναγάγετε.

In IIII. Coniug. הִתְלַקֵּט collegit ſeipſum. Legitur tantum ſemel,vt וַיִּתְלַקְּטוּ
Iudic.11.℣.3. Et collegerunt ſe ad Iephtah viri inanes. Græci καὶ συνελέγοντο.

Inde nomina.

לֶקֶט Collectio frugum, Et legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt (πτοντα. לֶקֶט
In reg.Leuit.19.℣.9.& cap.23.℣.22.Et collectionem meſsis tuæ non colliges. ἀποπί-

יַלְקוּט Loculus,pera in qua aliquid colligitur. Hinc ὕλακκος pera,crumena. 1. habetur. וּבַיַּלְקוּט
1.Sam.17.℣.41.Poſuit eos(lapides)in vas paſtorale ꝛc, & in petram. ἐν τῷ καδίῳ.

לָקַק

Lambit,elambit,propriè eſt canum qui lambendo potum accipiunt. Cognationem habet cum לָקַח accepit,& cum לָחַךְ linxit. Hinc λιχμάζω elambo, & lac quod lambendo à lactentibus ſumitur. Et germanicum lecken.

In I. Coniug. לָקַק lambit,In futuro deficit ק prius. Quater legitur. לָקְקוּ
1.Reg.21.℣.19. In loco vbi lambuerunt canes ſanguinem Naboth. ἔλειξαν. יָלֹקּוּ
Lambent etiam canes ſanguinem tuum, tuum inquam. λείξουσι. יָלֹק
Iud.7.℣.5.Quicunꝗ lamberit lingua ſua de aquis,quemadmodū lambit canis. λάψῃ. וַיָּלֹקּוּ
1.Reg.22.℣.37.Ad piſcinā Samariæ, & lamberunt canes ſanguinē eius. ἃ ἐξέλειξαν.

In II. Coniug. לָקַק lambit continuè. Vſurpatur tantum bis.
Iud.7.℣.6.Et fuit numerus lambentiũ aquam manu ſua ad eos admota. τ͂ λαψάντων. הַמְלַקְקִים
Et ℣.7. Trecentis iſtis viris qui lambebant ſeruabo vos, & dabo ꝛc. τοῖς λάψασι. הַמְּלַקְקִים

לָקַשׁ Secuit, reſecuit, ſiciluit, ſiciliuit, & propriè dicitur de pratis demetendis vbi omnia gramina ad imum detondentur, Metaphoricè tribuitur quoqꝫ vineæ & ſignificat illam deuaſtare & abſcindere funditus, non aliter quam fœnum ſecatur. Hinc Græci acceperunt λαξεύω.i.incido, ſculpo ꝛc. Et latini per inuerſionem radicis dicunt ſicileo & ſicilio, Eſt autem ſicilire, quum ea quæ prima ſectione relicta ſunt à fœniſecis iterata ſectione demetuntur.

In II. Coniug. לִקֵּשׁ ſecuit, ſiciliuit. Legitur tantum ſemel, vt
Iob 24.℣.6. In agro pabulum demetent, & vineam impij ſicilient. ἀμισθὶ. יְלַקֵּשׁוּ

Inde nomina.

לֶקֶשׁ Sicilimentum, cordum, fœnum quod poſt primam demeſsionem naſcitur, & in autumno ſecatur. Germanicè vocat̃ Grummat. extat tantum in vno verſu, vt
Amos 7.℣.1.Et ecce formabat Scarabæos in initio cum prodiret ſicilimentum, Et ecce gramẽ poſt detõſiones(ſeu demeſsiones)regis(repullulabat) ἰδοὺ βροῦχος εἷς γὼγ. הַלֶּקֶשׁ לֶקֶשׁ

מַלְקוֹשׁ Sicilimentũ, tempus circa quod cordũ ſeu ſicilimentũ naſcit̃, & quando de pluuia dicit̃, ſignificat pluuiã ſerotinã, quæ ſegetibus & cordis matureſcentibus opus eſt.
Zach.10.℣.1.Poſtulate à Iehoua pluuiam in tempore ſicilimenti. ὄψιμον. מַלְקוֹשׁ
Deut.11.℣ſu 14. Et dabo pluuiam terræ veſtræ in tempore ſuo matutinam & ſerotinam. ὄψιμον וּמַלְקוֹשׁ
Iob 29.℣.antep.Et expectauerunt me tanqꝫ pluuiam ꝛc. & tanqꝫ ſerotinam. לְמַלְקוֹשׁ
Hoſeæ 6.℣.4.Sicut pluuia ſerotina. Ioel.2.℣.22.matutinam & ſerotinam demittit. בָּ מַלְקוֹשׁ
Item legitur tantum Pro.16.℣.15.Ier.3.℣.3. & cap.5.℣.28. (ὄψιμος.

לָשָׁד Latex, omnis humor qui intra aliquid latet. Cognationem habet cum שׁוּר .i. mamma, vber, continens humorem lactis. Significat aũt propriè humorẽ craſsiorem inſtar pinguedinis, vt eſt in oleo, lacte, & in omni liquore, cuius coagulatio ſurſum emergit & in ſuperficie natat. Hinc per metatheſin literaꝝ latex laticis. Bis legitur.
In reg.Num.11.℣.8.Et erat ſapor eius vt ſapor laticis olei. ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου. לְשַׁד
Cum affi.Pſ.32.℣.4.Verſus eſt latex meus in ſiccitates æſtatis. εἰς ταλαιπωρίαν. לְשַׁדִּי

לִשְׁכָּה Cella, Camera, exedra, conclaue ad templum Domini in Ieruſalem pro reponendis veſtibus, ſacrificijs & donarijs & inſtrumentis ſacris ꝛc. Idem quod נִשְׁכָּה nam ל & נ ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Cognationem habet cum הִשְׁלִיךְ proiecit, nam in huiuſmodi cellas ſeu conclauia reijciebantur varia inſtrumenta, quorum vſus erat in ſacris faciendis. Hinc per inuerſionem radicis cella.
Neh.13.℣.5.Et fecit ei camerã magnã, vbi ante reponebãt ſacrificiũ ꝛc. γαζοφυλάκιον לִשְׁכָּה
Et ℣.8.Et eieci oĩa vaſa domus Tobiæ foras ex cella (ſeu camera) ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου. הַלִּשְׁכָּה
Cum He locali 1.Sa.9.℣.6.à fine. Et introduxit eos in cellã(vel exedrã) εἰς τὸ κατάλυμα. לִשְׁכָּתָה
In reg.Eſræ.10.℣.6.Et abijt ad exedrã Iohannã filij Eliaſib & abijt. εἰς γαζοφυλάκιον. לִשְׁכַּת
Et plur.2.Par.31.℣.11.Et iuſsit Hiſkijahu ꝑparare cellas in domo Dñi. τὰς ἐφημερίας. לְשָׁכוֹת
In reg.Eſræ 8.℣.29.Quouſqꝫ appenderitis ꝛc. in cellis domus Domini. הַלְּשָׁכוֹת
Itẽ 2.Reg.23.℣.12.& 1.Par.9.℣.27.34.& ſæpius legitur Neh.12.Ier.36.Eze.40.41.42.

לֶשֶׁם Lyncurius, gemma eſt coloris ſubflaui, quem vetuſtas credidit ex lyncis vrina concreſcere, in qua ſententia quoqꝫ eſt Plinius lib.4.cap.38. Diuus Hieronymus vocat Ligurium. Bis tantum reperitur, vt
Exo.28.℣.19.& cap.39.℣.12. Et tertius ordo, Lyncurius, Achates & Amethyſtus. לֶשֶׁם

לָשַׁן Linguax fuit, obloquutus eſt, obtrectauit, detulit aliquem lingua ſua, detraxit falſa accuſatione. Cognationem habet cum verbo שָׁנַן acuit, & נָשַׁל eiecit, nam obtrectatores acuunt linguam ſuam vt gladium ad eijciendum aliquem iuxta pſalm. 64. Hinc λεσχηνώτης calumniator, obtrectator, λεσχηνεία contumelia, obtrectatio, λέσχη lingua. Item præpoſito γ fit γλῶσσα, i. lingua, gloſſa.

In II. Coniug. לִשֵּׁן obtrectauit. Legitur tantum ſemel, vt (τὸν καταλαλοῦντα.
Pſal. 101. ℣. 5. Obtrectantem clam proximo ſuo, eum diſperdam (vel exterminabo) מְלָוֹשְׁנִי
Eſt participium compoſitum ex 2. & 1. Coniug. Et Iod à tergo eſt paragogicum.
In III. Coniug. הִלְשִׁין detulit aliquem lingua ſua. Semel reperitur.
Pro. 30. ℣. 10. Ne deferas ſeruũ apud herꝝ ſuũ, ne forte maledicat tibi ꝛc. μὴ παραδῷς. תַּלְשֵׁן

Inde nomen.

לָשׁוֹן Lingua, nomen gen. fœm. Tribuitur etiam rebus inanimatis, vt lingua maris dicitur ille fluctus qui excurrit alluendo ad oram quam lambendo atterit, ita lingua ignis eſt flamma quæ inſtar linguæ allambit & exedit ligna.
Pſal. 12. ℣. 4. Excindet Iehoua omnia labia blanditiarum, linguam loquentem magnalia. γλῶσσαν. לָשׁוֹן
Cum affi. Pſ. 34. ℣. 15. Obſerua linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur. τὴν (γλῶσσάν σου. לְשׁוֹנְךָ
Ieſ. 59. ℣. 3. Labia veſtra loquuntur mendaciũ, & lingua veſtra dolum. γλῶσσα ὑμῶν. לְשׁוֹנְכֶם
In reg. Ieſ. 11. ℣. 15. Et deſolabit Iehoua linguam (.i. littus) maris Aegypti. θάλασσαν. לְשׁוֹן
Ieſ. 5. ℣. 24. Quapropter ſicut exedit ſtipulam lingua ignis, & gluma vi flammæ &c. לְשׁוֹן
Et plu. Pſ. 31. ℣. 5. à fine. Abſcõdes eos in tabernaculo à cõtẽtione linguarꝝ. γλωσσῶν לְשֹׁנוֹת
Cum affi. Gen. 10. ℣. pen. Iſti ſunt filij Sem ꝛc. ſecundũ linguas ſuas. κατὰ γλώσσας αὐτῶν. לִלְשֹׁנֹתָם

לָתַח Veſtiuit linteis ſacris quibus vtebantur ſacerdotes Baal in litando & ſacrificando aliiſq; ſacris peragendis. Cognationem habet cum חִתֵּל faſcijs ſeu linteamentis inuoluit. Hinc λιτάζομαι .i. lito, as, are, litatio. Verbaliter non reperitur.

מֶלְתָּחָה Veſtiarium, ſcrinium in quo reponebantur veſtes litationis. Semel legitur.
2. Reg. 10. ℣. 21. Et dixit illi qui erat ſuper veſtiario, profer indumentum. μεσθάαλ. הַמֶּלְתָּחָה

לֶתֶךְ Lecythus nomen vaſis ſeu menſuræ apud Ebræos, continentis dimidium Homer iuxta verſionem D. Hier. Hinc per tranſpoſitionem literarum λήκυθος lecythus, & per inuerſionem radicis κοτύλη cotyle, κότυλος vrceolus, vaſculum, quod abſq; omni dubio ab Ebræa origine deſcendit, licet ſucceſſu temporis quantitatem & menſuram mutauerit, Nam & hodie menſurarum genera pro ratione neceſſitatis & diuerſitate gentis ſæpè variant, & aliquando in eadem regione modo ſolent minui modo augeri.
Oſe. 3. ℣. 2. Et comparaui mihi pro quindecim argenteis ꝛc. & lecytho hordei. καὶ γο-(μὸρ κριθῶν וְלֶתֶךְ

לָתַע Comminuit dentibus, commoluit dentibus. Cognationem habet cum נָתַע contriuit, & cum תֹּלַע coccus, vermiculus minimus. Hinc ἐλαττόω, ἐλασσόω minuo, comminuo, ἐλάττων minor, ἔλαττον minus, ἐλάττωσις diminutio. Verbal. non legitur.

מַלְתָּעוֹת Dentes molares ſeu maxillares quibus comminuitur cibus. Semel reperitur.
In reg. plur. Pſ. 58. ℣. 7. Deus dirue dẽtes eorꝝ ꝛc. maxillares leunculorꝝ ꝛc. τὰς μύλας. מַלְתְּעוֹת

Pſalm. 145.

מ.

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר :

מְאֹד Valde, vehementer, nimis. Et propriè eſt nomen ſignificans vehementiam ſeu quantitatem rei, & nominibus adiectiuis additum conſtituit ſuperlatiuum gradum. Cognationem habet cum מָדַד menſurauit in quantitate.
Gen. 1. ℣. vlt. Et vidit Deus omne quod fecerat, & ecce erat bonũ valde. καλὰ λίαν. מְאֹד
Nu. 14. ℣. 7. Terra in qua tranſiuimus ꝛc. bona eſt terra valde. σφόδρα σφόδρα. מְאֹד מְאֹד
Pſ. 119. ℣. 8. Statuta tua ſeruabo, ne deſeras me vſq; nimis. ἕως σφόδρα. עַד־מְאֹד
Cũ aff. Deu. 6. ℣. 5. Et diliges dñm ꝛc. ĩ toto corde tuo ꝛc. et in oĩ veheẽtia tua. ἐξ ὅλης (δυνάμεώς σου. מְאֹדֶךָ
2. Reg. 23. ℣. 24. In omni corde ſuo, & in tota anima ſua, & in omni vehementia ſua. ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ. מְאֹדוֹ

Centum

מֵאָה

Centum, ſubſtantiuè vſurpatum vt in regimine eſt generis fœmin: ſingularis numeri, ratione terminationis He. Porrò adiectiuè vſurpatum eſt generis omnis, & conſtruitur cum nominibus ſingularibus, quemadmodum & reliqua numeralia poſt decem iunguntur nominibus ſingularibus, contra latinorum conſuetudinem.
Gen.23.℣.1. Et fuerunt dies Saræ, centum anni, & viginti anni & ſeptẽ anni. ἑκατὸν. מֵאָה
Eſther 1.℣.1. Ab India & vſqꝫ ad Aethiopiam ſeptem & viginti & centum prouinciæ. ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ. וּמֵאָה
2.Par.5.℣.11. Et cum eis erant ſacerdotes ad centum & viginti clangentes tubis. לְמֵאָה
In reg. Gen.5.℣.3. Et vixit Adam triginta & centum annos & genuit &c. וּמְאַת
Exod.38.℣.5. à fine. Et fuit centuplum orbis argenti, i. & fuerũt 100. talenta argenti. מְאַת
Et dualiter. Gen.11.℣. vlt. Et fuerunt dies Thera octo anni & ducenti anni, &c. וּמָאתַיִם
Et cap.32.℣.15. Capras ducentas, & hircos viginti, oues ducentas, & arietes viginti. αἶγας διακοσίας. מָאתַיִם
Et plur. Vſurpatur cum reliquis numeralibus ſine ו copulatiuo interpoſito, vt
Gen.5.℣.4. Et fuerunt dies Adam poſtꝗ peperit ipſum Seth octingenti anni. שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
Et ℣.5. Et fuerunt cuncti dies Adam quos vixit, nongenti anni & triginta anni. תְּשַׁע מֵאוֹת
Et ſic paſsim in Biblijs reperitur, præſertim verò Eſræ. ca.2. & 8. Item Neh.7. & 11.

מְאוּם

Quicꝗ, aliquid, Et vſitatius legitur cum He paragogico. Cognationẽ habet cum מוּם .i. rephenſio, macula, vitiũ &c. nam plerunqꝫ in vitupiũ ſeu malã partẽ accipit.
Iob 31.℣.7. Et num in manibus meis adhæſit quicꝗ (vel macula?) δώρων. (οὐδέν. מְאוּם
Frequentius cum He pago: Deut.13.℣.pen. Et non adhærebit in manu tua quicꝗ. מְאוּמָה
Num.22.℣.4. à fine. Num valendo valebo loqui quicꝗ? verbum quod poſuerit. מְאוּמָה
Iud.14.℣.6. Et diſcerpſit eũ, vti ſolet diſcerpi hœdus, nec aliqd in manu eius erat. καὶ οὐδὲν. וּמְאוּמָה
1.Reg.10.℣.21. Argentum non reputabatur in diebus Salomonis quicquam. לִמְאוּמָה

מֵאֵן

Renuit, recuſauit. Cognationem habet cum אַיִן .i. non. Hinc ἀμυύω ἀπαμυύω repugno. Et per aphæreſin ἀναίνομαι, ἀπαναίνομαι .i. renuo.
In I I. Con. מֵאֵן renuit, conſtruitur plerunqꝫ cum modo infinitiuo.
Exod.7.℣.16. Ingrauatum eſt cor Pharaonis, renuit dimittere populum. מֵאֵן
Et ca.10.℣.3. Quouſqꝫ renuiſti humiliari coram me? dimitte populũ meũ &c. οὐ βούλη. מֵאַנְתָּ
Et cap.22.℣.16. Si renuendo renuet pater eius. Sept: ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ. (ἤθελε. מָאֵן
Ge.37.℣.pe. Et ſurrexerunt oẽs filij eius &c. ad conſolandũ eum, & renuit conſolari. οὐκ וַיְמָאֵן
Ieſ.1.℣.20. Quod ſi renueritis & rebelles fueritis, gladio deuorabimini. ἐὰν δὲ μὴ θέλη. תְּמָאֲנוּ
Nehe.9.℣.17. Et renuerunt audire. Græci verterunt: καὶ ἀνένευσαν. וַיְמָאֲנוּ
Legitur quoqꝫ Gen.39.℣.8. cap.48.℣.19. Num.20.℣.21. Pſ.77.℣.3. Pro.21.℣.7. &c.

Inde nomina.

מָאֵן Renuens, participiale nomen ex 1. Con. Latini non habẽt correſpõdens nomen.
Exo.9.℣.2. & cap.10.℣.4. Quod ſi renuens tu fueris ad dimittendum. μὴ βούλη. מָאֵן
מֵאֲנִים Renuentes, nomen eſt cui latini non habent correſpondens. Legitur ſemel.
Plur. Ier.13.℣.10. Renuentes audire verba mea, q ambulant in prauitate. τοὺς μὴ βουλο- (μένους. מֵאֲנִים

מָאַס

Reprobauit ex odio, repudiauit tanꝗ rem abominabilem, faſtidium habuit, Paraphraſis Chaldaica ſæpè exponit pro abominari. Cognationem habet cum מָסַס & מָסָה liquefactus eſt, diſſolutus eſt, nam cor liqueſcens eſt reprobrum & abominabile. Hinc μισέω odi, μισητίζω odio habeo, μῖσος odium, μισητὸς odioſus, Item μυσάττομαι, abominor, μῦσος ſcelus, μυσαρός abominabilis.
In I. Con. מָאַס reprobauit cum accuſatiuo, & cum ב faſtidium habuit.
Ier.7.℣.29. Quia reprobauit Dñs & diſsipauit generationem furoris ſui. καὶ ἀπώσατο. מָאַס
Pſ.118.℣.22. Lapis quẽ reprobauerunt ædificantes, factus eſt in caput anguli. ἀπεδοκίμασαν. (ἀποθέμενος ἀπώσω ὑμᾶς. מָאֲסוּ
Thren.5.℣. vlt. Sed reprobando reprobaſti nos, iratus es contra nos vehementer. מְאַסְתָּנוּ
Ieſ.33.℣.15. Faſtidium habens in auaricia fraudum. Græci μισῶν ἀνομίαν. מֹאֵס
Ier.14.℣.4. à fine. Num reprobando reprobaſti Iehudam? an in Zion nauſeam &c. μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας. הֲמָאֹס

Amos 2.ꝟ.4.Propter reprobare eos.i.quod repudiant legem Domini ꝛc. ἀπώσασθαι. מָאֳסָם
Ier.31.ꝟ.antep. Atq; ego faſtidiũ habebo in oĩ ſemine Iſrael,ſuꝑ omni quod fecerũt. אֶמְאַס
Prouerb.3.ꝟ.11. Diſciplinam Domini fili me ne reprobes, neq; moleſtè feras correptionem. ὀλιγώρει. תִּמְאָס
Pſ.78.ꝟ.6.à fine. Et faſtidium habuit in tabernaculo Ioſeph, ἀπώσατο. (ἐξουδενώσει. וַיִּמְאַס
1.Sa.15.ꝟ.23.Propterea quod reprobaſti ꝟbum Domini,reꝓbauit & te Dominꝰ ꝛc. וַיִּמְאָסְךָ

In voce paſsiua. נִמְאָס reprobatus eſt tanquam inutilis, reiectus eſt.
Pſ.15.ꝟ.4.Spretus in oculis eius reꝓbatus,at timẽtes Domini honorabit. ἐξουδένωται. נִמְאָס
Ier.6.ꝟ. vlt. Argentum reprobum vocabunt eos, quoniam reprobauit eos Dominus. ἀποδεδοκιμασμένον. נִמְאָס
Ieſ.54.ꝟ.6.Et vxorem iuuentutis quæ repudiabitur dicit Deus tuus. μεμισημένην תִּמָּאֵס
Iob 7.ꝟ.5. Cutis mea obriguit & abominabilis facta eſt. (δεινοθήσονται. וַיִּמָּאֵס
Pſ.58.ꝟ.8.Reprobabuntur ceu aquæ quæ dilabuntur ſibi,tendet arcus ſuos ꝛc. ἐξου- יִמָּאֲסוּ

Inde nomen. (ἀποστῆναι.

מָאוֹס Reprobatio,faſtidium,reiectio. Legitur tantum ſemel,vt
Thren. 3. in ס. Abraſionem & reprobationem poſuiſti nos in medio populorum. וּמָאוֹס

מָאַר Mœruit,mœſticiam habuit,ſuſtinuit compunctiones & dolores cordis, qui corrodunt & tabefaciunt corpus. Cognationem habet cum מָרַר amarus fuit, & מָרָה amarificauit,nam mœrentes ſunt amaro corde. Hinc μαραίνω tabefacio propter mœrorem, μαραίνομαι marceſco, tabefio ex mœrore, ἀπομαραίνω lagueſco, & latinum mœreo, mœror, & fortè morior,item μοῖρα .i. parca. (πικρίας.

In III. Con. הֵמְאִיר fecit mœrere, corrupit tabifica vi. 4. legitur.
Ezec.28.ꝟ.antep.Et non erit vltra domui Iſraelis ſentis mœrẽs .i. pungens. σκόλοψ מַמְאִיר
Leui.23.ꝟ.51.et 52.Lepra mœrẽs eſt plaga hæc,immũdꝰ erit homo. λέπρα ἔμμονός ἐστι. מַמְאֶרֶת
Item cap.14.ꝟ.44.Lepra mœrens(.i.corrodens)eſt ipſa in domo,immunda erit. ἔμ- (μονός. מַמְאֶרֶת

מֶגֶד Medicum pomum quod & citrium vocatur,delicatiſsimus fructus odorem et ſuccum habens gratiſsimum. Ponitur aliquando pro omnibus dulciſsimis fructibus. Cognationem habet cum בֶּגֶד .i. veſtis, nam præcipuæ mali huius dotes ſunt, oris graueolentiam emendare,& veſtes à tineis illæſas conſeruare. Hinc per tranſpoſitionem literarum μηδίκη medica.i.malus ſeu arbor Citrea, quæ toto anno eſt pomifera,alijs candentibus,alijs matureſcentibus,alijs ſubnaſcentibus pomis, folia lauri habet intercurſantibus ſpinis,fructum verò aureo colore & odore gratiſsimo. Poteſt etiam ab hac radice deriuari μαγύδαρις ſiue magydaris ſilphij ſuccus, vel laſerpitij ſpecies,ex cuius culmo exudat ſuccus roſcidus, quem lazer vocant magnificum in medicamentis. Septies legitur in Biblijs,vt (ἀπὸ ὀρῶν.

In reg.Deut.33.ꝟ.13.Et de Ioſeph dixit,Benedicta Dño terra eiꝰ,à fructu cœlorum. מִמֶּגֶד
Et ꝟ.14.Et à dulciſsimo fructu(vel citrino)prouentum ſolis,& à fructu lunæ. וּמִמֶּגֶד
Verſu 15. Et à capitibus montium orientis, & à pomis Medicis collium &c. וּמִמֶּגֶד
Verſu 16.Et à fructu delicatiſsimo terræ,& à copia eius. ϗ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως. וּמִמֶּגֶד
Et plur. Can. 4. ꝟſu 13. Emiſsiones tuæ vt paradiſus malogranatorum cum fructu medicorum. ἀκροδρύων מְגָדִים
Et ca.7.ꝟ.vlt.Mandragorę dant odorem,& ꝓ foribus noſtris omnia poma medica. (ἀκρόδρυα. מְגָדִים
Cũ affi.Can.4.ꝟ.vlt.Veniat amicꝰ meus ꝛc.et edat fructũ medicoꝝ eiꝰ.. ἀρώματά σου. מְגָדָיו

מִגְדָּנוֹת Bellaria ex medicis & potimis fructibus terræ, odorem & ſuccum excellentiſsimum referentibus,item vaſa ex Citro confecta quæ in magno precio habentur, vnde citream menſam cum aurea comparat Martialis in diſtichis.
Gen.24.ꝟ.53,Et ꝓtulit ſeruꝰ vaſa argenti & auri & veſtes ꝛc.& bellaria. ϗ δῶρα ἔδωκε וּמִגְדָּנֹת
Eſræ 1.ꝟ.6.Corroborabant manus eoꝝ vaſis argenti & bellarijs ꝛc. ϗ ἐν ξενίοις. וּבַמִּגְדָּנוֹת
2.Par.21.ꝟ.3.Et dedit illis pater ipſoꝝ donationes multas ꝛc. & citrea vaſa. ὅπλα. וּלְמִגְדָּנוֹת
Et cap.32.& 23.Et multi attulerunt munera dño ꝛc.& dona precioſa Hiskiæ &c. ϗ (δόματα. וּמִגְדָּנוֹת

מַגָּל Falx rotunda,ferramentum aduncum quo ſegetes & herbæ deſecantur. Cognationem habet cum גָּלַל volutauit in rotundum, nam falx habet rotunditatem curuam.

Hinc metatheſi literarum facta & pro מ ſi acceperis f literam eiuſdem inſtrumenti, fit falx, item defalco. i. falce amputo. Bis legitur.
Ier. 50. ℣. 16. Excindite ſeminatorem de Babel, & cõprehendentem falcem. δρέπανον. מַגָּל
Ioel. 4. ℣. 13. Mittite falcem, quia maturuit meſsis, venite, deſcendite ꝛc. δρέπανα. מַגָּל

מגן Pepigit, tradidit compactum, dedit fixum & immobilem, circumpegit. Cognationem habet cum גָּנַן protexit cingendo. Hinc pro מ ſi ſubſtitueris p literam eiuſdẽ inſtrumenti fit πηγνύω, πήγνυμι, παχνόω, πήγω, & latinum pango, circumpango, appingo, compingo.
In II. Coniug. מִגֵּן pepigit, tradidit fixum & appactum. Ter legitur.
Gẽ. 14. ℣. 19. Et bñdict9 De9 excelſus q̃ cõpegit hoſtes tuos in manũ tuã. ὃς παρέδωκε. מִגֵּן
Oſe. 11. ℣. 8. Quomodo dabo te Ephraim? quomodo tradam te Iſrael? ὑπερασπιῶ. אֲמַגֶּנְךָ
Pro. 4. ℣. 9. Dabit capiti tuo ꝛc. corona gloriæ circumpanget te. ὑπερασπίσῃ σου. תְּמַגְּנֶךָּ
מָגֵן Scutum, de hoc vide radicem גָּנַן protexit.

מגר Migrauit, tranſtulit de loco ad alium, traxit ſe aliquorſum ad habitandum. Cognationem habet cum מֹרַג .i. traha, qua deſtringitur frumentum in ſpicis. Hinc latinũ migro, demigro, qnod nonnunq̃ actiuè pro transfero ſumitur, Item per tranſpoſitionem literarum poteſt quoq; hinc deriuari mergo, ſubmergo.
In I Con. מָגַר detraxit. Semel vſurpatur in ſacra ſcriptura, vt
Ezec. 21. ℣. 17. Detracti ad gladiũ, fuerũt cũ populo meo ꝛc. παροικήσουσιν. vel poteſt eſſe nomẽ Hæemanthicũ vt ſit ſenſus, Pauores ingruẽt ab hoc gladio in pplm̃ à גּוּר מְגוּרֵי
In II. Coniug. מִגֵּר detraxit, demerſit. Legitur tantum ſemel, vt
Pſ. 89. ℣. 45. Et thronum eius ad terram feciſti migrare. i. demerſiſti. κατέῤῥαξας. מִגַּרְתָּה
מָגוֹר Habitatio, מְגוּרָה horreum, מָגוֹר & מְגוֹרָה pauor, Vide in גּוּר peregrinatus eſt.
מְגֵרָה Serra, traha, de quo vide radicem גָּרַר ſecuit lapides.

מדד Metatus eſt, emetatus eſt, menſus eſt, dimenſus eſt, menſurauit. Cognationem habet cum מָטַט motus eſt, nam omnis menſuratio fit cum motione. Hinc eſt latinum metior, metor, emetor, & græci μετρέω διαμετρέω permetior, μέτρησις menſio, μέτρον metrum, metreta, μάτιον menſuræ genus minimum, math/maſs, item modus ꝑ menſura & quantitate, modulus, moderor, modulatio, modulor. i. ad menſuram compono, modificor. i. metior, μέτριος modeſtus, μετριάζω modeſtus ſum.
In I. Con. מָדַד & מַד menſus eſt, menſurauit, metatus eſt. In tertijs tantum perſonis p̃teriti ſcribitur perfectè, In alijs omnibus ꝑſonis & temporibus deficit ainpoal.
Ieſ. 40. ℣. 12. Quis menſus eſt pugillo ſuo aquas, & cœlos (qs) direxit ꝛc. τίς ἐμέτρησε. מָדַד
Deu. 21. ℣. 2. Et exibũt ſeniores tui et iudices tui, et metiẽt ad ciuitates. καὶ ἐκμετρήσουσιν וּמָדְדוּ
Ezech. 42. ℣. vlt. Ad quatuor ventos menſus eſt eam (portam) καὶ διεμέτρησε. מָדְדוֹ
Ieſ. 65. ℣. 7. Et remetiar opus eorum priſtinum in ſinum eorum. ἀποδώσω τὰ ἔργα. וּמַדֹּתִי
Num. 35. ℣. 5. Et dimetiemini foris extra vrbẽ angulũ verſus orientẽ. μετρήσεις. וּמַדֹּתֶם
Zach. 2. ℣. 2. Et dixit ad me, ad metiendum Ieruſalem. Græci διαμετρῆσαι. לָמֹד
Ezec. 45. ℣. 3. Et ex illo modo metieris lõgitudinẽ vigintiq; millia ꝛc. διαμετρήσεως תָּמוֹד
Exo. 16. ℣. 18. Et mẽſi ſunt in Gomer, atq; nihil ſupfuit ei q̃ plus ꝛc. Sept. καὶ ἐμέτρησαν. וַיָּמֹדּוּ
Ruth. 3. ℣. 4. à fine. Et menſus eſt ſex (modiolos) hordei, Græci ἐμέτρησε. וַיָּמָד
Legitur hoc verbum ſæpiſsimè Ezech. 40. & cap. 41. 42. 43. 46. & 47. &c.
In voce paſsiua נָמַד menſuratus eſt. Legitur tantum ter in Biblijs, vt
Ier. 33. ℣. 22. Et non menſurabitur arena maris, ita multiplicabo ſemẽ. (ἐκμετρηθήσεται. יִמַּד
Oſe. 1. ℣. 10. Et erit numerus filiorum Iſrael vt arena maris quæ non menſurabitur. יִמַּד
Ier. 31. ℣. 4. à fine. Sic dicit Iehoua, ſi menſurabuntur cœli deſup. διαμέτρησις ἡ αὐτῆς. יִמַּדּוּ
In II. Con. מִדֵּד dimenſus eſt, Quater inuenitur in Biblijs, vt
Iob. 7. ℣. 4. Et dicam, Quando exurgam, & menſurabit veſperam. מִדַּד
Pſ. 60. & 108. ℣. 8. Diuidam Sichem, & vallem Succoth dimetiar. διαμετρήσω. אֲמַדֵּד
2, Sam. 8. ℣. 2. Et percuſsit Moabitas, menſuſq; eſt eos fune proſternendo eos ad terram, menſuſq; eſt eos duobus funiculis ad interficiendũ. Sept. διεμέτρησεν. וַיְמַדְּדֵם וַיְמַדֵּד
In II. Coniug: Cum defectu ainpoal מוֹדֵד menſurauit, metatus eſt. 1. habetur.

Hab.3.℣.6.Stetit & menſus(vel metatus)eſt terram, vidit & tranſilire fecit gentes. וַיְמֹדֶד
(καὶ ἐσαλεύθη.
In IIII. Con. הִתְמוֹדֵד menſurauit ſeſe. Semel habetur,vt
1.Reg.17.℣.21.Et admenſurauit ſe(cubando)ſuper pueꝝ tribꝰ vicibus. καὶ ἐνεφύσησε. וַיִּתְמֹדֵד

Inde nomina.

מַד Metrum, μέτρον,, menſura, item pallium, veſtis oblonga ad menſuram corporis, μανδύα mentel. In ſtatu abſoluto non vſurpatur, Et inuenitur duntaxat quater. מִדּוֹ
Cum affix.Leuit.6.℣.3.Et induet Sacerdos pallium ſuum linteum ꝛc. χιτῶνα. מִדּוֹ
2.Sam.20.℣.8.Et Ioab cinctus erat pallio ſuo indumento ſuo. Græci μανδύαν. מִדֹּה
Iob 11.℣.8.Longior terra eſt menſura eius, & latior mari. μακρότερα μέτρου γῆς. מִדַּיִךְ
Et plur,cum affix.Ier.13.℣.antep.Hæc ſors tua,pars menſuraꝝ tuaꝝ ꝛc. μερίς.

מִדָּה Menſura,modus,dimenſio,Item veſtis commenſurata corpori, veſtis oblonga.
Exod.26.℣.2.& cap.36.℣.9.Menſura vna omnibus cortinis, id eſt, eadem menſuram habebunt. μέτρον τὸ αὐτό. מִדָּה
מִדָּה
Nehe.3.℣.19.21.25.28.& 35. Poſthunc ædificabat ꝛc.menſurã ſecũdã. μέτρον δεύτερον.
In regim. Pſalm.39.℣.5. Indica mihi Domine finem meum, & quis ſit modus dierum meorum. καὶ τὸν ἀριθμόν. מִדַּת
(ἄνδρες ὑπερμήκεις. מִדּוֹת
Et plur.Nu.13.℣.pe.Et cũctꝰ populꝰ quẽ vidimꝰ in ea ſunt hoĩes ſtaturæ(procerę)
Cum affix,Pſalm.133.℣.2.Quod (oleum) deſcendit in oram menſurarum (.i veſtium longarum)eius. εἰς τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος. מִדּוֹתָיו

מַד Veſtis,quæ ad menſuram corporis eſt facta,atqꝫ hominem tegit vſqꝫ ad talos. בְּמַדּוֹ
Cũ aff.Pſ.109.℣.18.Induitqꝫ maledictionẽ vt veſtẽ ſuã,et ingreſſa eſt vt aqua. ὡς ἱμάτιον. מַדָּיו
Et plur.cum affi.1.Sam.17.℣.38.Et induit Dauidẽ veſtimentis ſuis. τὴν μανδύαν. לְמַדָּיו
Iud.4.℣.5.Et accinxit eum(gladium)ſub veſtibus ſuis ad femur dextrum.
Reperitur præterea tantum 1.Sam.4.℣,12.cap.17.℣.39.& cap.18.℣.4.&c.

מֵמַד Menſuratio,dimenſio,metatio.Nomen hæmanthicum ad formam מַצָּר ‡ מְמַדֶּיהָ
Plur.cum affi.Iob 38.℣.5.Quis poſuit menſurationes(.i.metas)eius? τὰ μέτρα.

מָדוֹן Secundum literas legitur מִדִּין pro מִדִּים menſuræ,& ſecundum puncta מָדוֹן contentio. à דִּין atqꝫ in hac duplici ſignificatione ſemel inuenitur,vt מָדוֹן
2.Sam.21.℣.antep. Et erat amplius bellum in Gath, & erat vir menſuraꝝ ἐκ μαδὼν (monſtroſæ magnitudinis)qui digitos manuum habebat duodecim ꝛc.

מַדְהֵבָה Vectigal, tributum. Eſt Chaldaicum à radice דְּהַב pro זָהָב .i. aurum q.d. auꝝ tributarium vt ſupra ſuo in loco dictũ eſt. Vel certè eſt compoſitum ex מָדַד menſus eſt,& יָהַב adhibuit,tribuit,nam tributum in menſura magna à ſubditis exigitur. Inuenitur tantum ſemel,vt מַדְהֵבָה
Ieſ.14.℣.4.Quomodo ceſſauit exactor? ceſſauit aurum tributarium? ὁ ἐπισπουδαστής.

מָדַי Madai,filius Iapheti filij Noah, à quo poſtea nuncupata eſt regio & terra quam ipſe inhabitauit. Hinc μηδία , Media , μηδίζω lingua Medorum loquor , vel Medis faueo. Item cum diphthongo μαίδοι Medi ſunt populi ſupra Macedoniam ſiti, & fortè ab eodem nomine dicti ſunt. Hinc Act.2.Parthi & Medi & Elamitæ ꝛc. וּמָדַי
Gen.10.℣.2.Filij Iapheth ſunt Gomer & Magog, & Madai & Iauan. מָדַי
Ier.51.℣.10.Suſcitauit Iehoua ſpiritum regnum Madiæ(vel Medorum) מָדַי
In pauſa.Ieſ.13.℣.17.Ecce ego excito contra eos Medum,qui argentum non curat. מָדָי

מִדְיָן Midian, vetuſta translatio habet Madian , filius Abrahæ ex Cetura , à quo deinde terra quam ipſe poſſedit nomen ſortita eſt. Hinc μαδιαν μαδιανίτης. מִדְיָן
Gen.25.℣.2.Et perit ei Zimran & Iacſan, & Medan & Midian. מְדָן
Exo.3.℣.1.Et Moſe paſcebat oues Iethro ſoceri ſui ſacerdotis Midian. μαδιάμ. מִדְיָן
Iud.5.℣.1.Et fecerunt filij Iſrael malum ꝛc. & tradidit eos in manum Midian. בְּמִדְיָן
Pſ.83.℣.10.Fac illis vt Midianitis, vt Siſeræ,vt Iabin ad torrentem Kiſon.

מִדְיָנִי Midianites,nomen gentile ſignificans aliquem ex familia Midian ꝛc. הַמִּדְיָנִים
Plur.Num.31.℣.2.Vindica vindictam filioꝝ Iſrael à Midianitis. ἐκ τῶν μαδιανιτῶν.

מִדְיָנִית Midianitis,vna ex tribu ſeu proſapia Midian, Eſt patronimicum fœmininum. הַמִּדְיָנִית
Num.25.℣.4.à fine Nomen mulieris Midianitis interfectæ erat Coſbi. μαδιανίτιδι.

מְדָן Medan, vel iuxta Hieronymum Madan, filius quoq; Abrahæ ex Cetura, qui non procul à ſuo fratre Midian habitauit, ita vt ferè pro eodem populo cenſeatur. Accipitur quoq; gentiliter pro illo qui eſt ex ea tribu.

Gen.25.℣.2. Et peperit ei Zimran & Iacſan & Medan Midian. מְדָן

Et plur. 37.℣.vlt. Et Medanitæ vendiderunt eum in Aegyptum Potiphari. Hieronymus vertit, Madianitæ vendiderunt, &c. וְהַמְּדָנִים

מְדִינָה Prouincia, de hoc vide radicem דִּין contendit in iudicio.

מַדּוּעַ Quare? cur? quamobrem? Vtimur hac interrogatione, quando quærimus de rebus cognoſcendis, Ideoq; componitur ex מָה quid, & יָדַע nouit, q.d. Quæ cognitio eſt rei huius? vel quæ eſt cauſa huius rei?

Gen.26.℣.27. Et dixit ad eos Iſhac, quare veniſtis ad me? ἵνα τί ἤλθετε. מַדּוּעַ

Num.16.℣.3. Et cur eleuatis voſipſos ſuper congregationem Dñi? διατί. מַדּוּעַ

Ieſ.5.℣.4. Cur igitur expectaui vt ferret vuas, & protulit labruſcas? מַדּוּעַ

Ezec.18.℣.19. Et dixiſtis, Quare nō portaret filius iniqtatē patris? τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν. מַדֻּעַ

מָהַהּ Aliquantulum cunctatus eſt, aliquantiſper remoratus eſt, tardauit, diſtulit in dies aliquandiu, comprehendit iniquitatem temporis. Cognationem habet cum יוֹם dies, ſignificat de die in diem differre.

In IIII. Con. הִתְמַהְמֵהַּ diſtulit ſe, er hat ſich geſeumet. Nouies legitur.

Pſ.119. in ח Feſtinaui & non tardaui, ad cuſtodiendum præcepta tua. ἡτοιμάσθην. הִתְמַהְמָהְתִּי

Gen 43.℣.10. Etenim niſi morā traxiſſemus, iā ſecundo reuerſi eſſemus. ἐβραδύναμεν. הִתְמַהְמָהְנוּ

Iud.19.℣.8. Et nectebāt morā, donec inclinaret dies, & cōederūt ambo. ϗ στρατεύθη. וְהִתְמַהְמְהוּ

2.Sam.15.℣.28. Videte ego protraho me (.i. necto morā) in campeſtribus. αὐλίζομαι. מִתְמַהְמֵהַּ

Exo.12.℣.39. Quia eiecti erant ab Aegyptijs, & nō poterant morā facere. ἐπιμεῖναι. לְהִתְמַהְמֵהַּ

Iud.3.℣.26. At Ehud euaſit ereptus dū illi cūctaretur, & ipſe tranſijt ꝛc. ἕως ἐθορυβοῦντο. הִתְמַהְמְהָם

Ieſ.29.℣.9. Immoramini (diu cogitādo cauſam afflictionis) & obſtupeſcite. ἐκλύθητε. הִתְמַהְמְהוּ

Habac.2.℣.3. Si diſtulerit (prophetia) expecta eam, nam veniendo veniet & non tardabit. ἐὰν ὑστερήσῃ. (θησαν. יִתְמַהְמָהּ

Gen.19.℣.16. Et cum moram necteret, apprehenderūt viri illi manū eius ꝛc. ἐταράχ- וַיִּתְמַהְמָהּ

Hinc particulæ.

מֶה Quantulum? quantum? quid? cum Sægol præponitur plerunq; dictionibus, hoc eſt, verbis & nominibus quorum initialis litera eſt gutturalis camezata, vt

Gen.20.℣.9. Quantum (vel quid) feciſti nobis, & qd peccaui tibi &c. τί τοῦτο. (στασις. מֶה־

Pſ.89.℣.6. à fine. Memor ſis, quātuli æui ego ſim, nū fruſtra cōdideris? τίς μου ἡ ὑπό- מֶה־

Ieſ.2.℣.vlt. Ceſſate vobis ab homine ꝛc. in quātulo enim is reputabit? ἐν τίνι ἐλογίσθη. בַּמֶּה

Zach.7.℣.3. Num flebo in menſe 5. ꝛc. quemadmodum feci iam aliquot annis. כַּמֶּה

1.Samuel.1.℣.8. Ad quantum (.i. cur) fles? & cur non edes? & cur malè ſe habet cor tuum? τί ἐστί σοι. (ἕνεκεν τίνος. לָמֶה

Pſ.10.℣.13. Super quantū (.i. cur) blaſphemaret impius Deum dicens in corde ſuo. עַל־מֶה

Pſ.4.℣.3. O filij viri vſq; quantū (.i. quouſq;) gloriam meā ad ignominiam (rapitis) (ἕως πότε. עַל־מֶה

מָה Quantum? quam? quid? Interrogatio quantitatis eſt

Pſalm.8.℣.2. Iehoua Domine noſter, quam glorioſum eſt nomen tuum in vniuerſe terra. ὡς θαυμαστὸν. מָה

Et ℣.5. Quantus eſt homo, quod recordaberis eum? & filius hominis quod viſites (eum? τί ἐστι ἄνθρωπος. מָה

Gen.15.℣.8. Domine Iehoua in quo (vel per quid) cognoſcam quod poſſeſſurus ſim? τί γνώσομαι. (πόσαι εἰσίν. בַּמָּה

Pſ.119. in כ Quot (vel quanti) ſunt dies ſerui tui, quando exiges pœnas à perſequu- כַּמָּה

Pſ.2.℣.1. Ad quantū (.i. quare) fremuerunt gentes, & populi meditati ſunt &c. ἵνα τί. לָמָּה

Gen.12.℣ pen. Ad quid .i. quare dixiſti, ſoror mea eſt? Et accepi eam mihi &c. ἵνα τί. לָמָּה

Cantic.1.℣.7. Quæ cur ero vt palliata iuxta greges conſortium tuorum? μήποτε. שַׁלָּמָּה

Iob 13.℣.14. Cur ferrē carnem meam in dentibus meis, & animam meā ponerē ꝛc? עַל־מָה

Pſ.79.℣.5. Ad quantum (.i. Quouſq;) Domine iraſceris perpetuo, &c. ἕως πότε. עַד־מָה

Cum Maccaph. Gen.2.℣.19, Vt videret quantū nomen illi inderet ꝛc. τί καλέσει αὐτό. מַה־יִּקְרָא

Num.13.℣.19. Et conſiderabitis terram qualis ſit, & populū qui habitat in ea. τίς ἐστι. מַה־הִוא

Geneſ. 37. ℣. 26. Et dixit Iehuda ad fratres ſuos; Quantum lucri eſt, ſi occiderimus confratrem? τὸ χρήσιμον מַה־

מַזֶּה Quid hoc? componitur ex מַה־זֶּה Et breuitatis gratia contractum eſt. Semel, מַזֶּה
Exod. 4. ℣. 2. Quid hoc eſt in manu tua? & dixit, virga (ſeu baculus) τί τοῦτο.

מָהֶם Quid ipſi? Pro מָה הֵם per ſynæreſin duo He in vnam literam contractæ ſunt. מָהֶם
Ezech. 8. ℣. 6. Et dixit ad me, fili hominis, num vides tu quid iſti faciunt? τί οὗτοι,

מַלָּכֶם Quid vobis eſt? Componitur ex מַה־לָּכֶם. Legitur tantum ſemel, vt מַלָּכֶם
Ieſa. 3. ℣. 15. Quid vobis eſt, q̄ cõtunditis populũ meũ, & facies pauperũ &c. τί ὑμεῖς.

מַתְּלָאָה Quanta defatigatio? Componitur ex מַה־תְּלָאָה de hoc ſupra in לָאָה. Semel. מַתְּלָאָה
Malach. 1. ℣. pen. Et dixiſtis; Ecce quanta defatigatio eſt? & exufflaſtis illud? ταῦτα.

מָהַל Inquinauit, vitiauit, diluit, polluit, vt cum vinum diluitur mixtura aquæ. Cognationem habet cum בָּהַל conturbatus eſt, exterritus eſt, & הָלַם malleauit, nam vinum turbatur ſeu exterritur infuſione aquæ, & ita vitiatur ac polluitur, hoc eſt, vilius redditur. Hinc μολύνω polluo, diluo, inquino. Item φολύνω inquino, polluo, μολυσμός inquinatio, dilutio, μῶλυς inquinatus.

In I. Con. מָהַל inquinauit, polluit, diluit. Semel tantum legitur. מָהוּל
Ieſa. 1. ℣. 22. Argentum tuum ſcoria factũ eſt, & potus tuus dilutus eſt aqua. μίσγουσι (τὸν οἶνον.

מָהַר Accelerauit, feſtinauit inſtar aquæ fluentis de monte præcipiti. Cognationem habet cum הָרַר vel הַר .i. mons & יָהִיר præceps. Et qui nimium ſunt celeres ſeu præcipites in conſilijs & actionibus reputantur fatui & vani. Hinc μωραίνω ſtulteſco, euaneo, μωρός morus, ſtultus, μωρία, μωρότης ſtulticia, moria, ὁρμάω έω αἴνω ὁρμάομαι impetu feror, propero.

In I. Con. מָהַר accelerauit, & cum accuſatiuo celeriter ſequutus eſt. 3. legitur. מָהֲרוּ
Pſ. 16. ℣. 4. Multiplicentur dolores illorum, qui alium accelerauerunt. ἐτάχυναν. מָהָר
Exod. 22. ℣. 15. Si quis pellexerit virginem &c. & concubuerit cum ea, accelerando accelerabit, ſumendo eam ſibi in vxorem. φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. יִמְהָרֶנָּה

In voce paſſiua. נִמְהַר celeriter præcipitatus eſt. Legitur tantum quater, vt נִמְהָרָה
Iob 5. ℣. 12. Et conſilium prauorum præcipitatum eſt .i. infatuatum eſt. ἐξέστησεν. וְהַנִּמְהָר
Habac. 1. ℣. 6. Gentem (ego excito) amaram & præcipitem. ϗ τὸ ταχινόν. נִמְהָרִים
Ieſa. 32. ℣. 4. Cor præcipitatorum intelliget ſcientiam. Hier: cor ſtultorum. לְנִמְהָרֵי
Et cap. 35. ℣. 4. Dicite præcipitibus corde, confortamini, ne timeatis. ὀλιγόψυχοι.

In II. Coniug. מִהֵר celerauit, cum accuſatiuo fit tranſitiuum. מִהֵר
1. Sam. 4. ℣. 14. Et vir ille celerauit, & venit, atq; nunciauit ipſi Eli. σπεύσας εἰσῆλθε. מְמַהֵר
Mal. 3. ℣. 5. Et appropinquabo ad vos in iudicium, ero teſtis celerans. μάρτυς ταχὺς.
Exod. 12. ℣. 32. Et præualeſcebat Aegyptus ſupra populum ad feſtinandum dimittere. σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς. לְמַהֵר
Gen. 18. ℣. 6. Et feſtinauit Abraham in tabernaculum ad Sara & dixit, accelera tria (ſata. σπεῦσον. מַהֲרִי וַיְמַהֵר
Et cap. 24. ℣. 18. Et celerauit atq; depoſuit cadũ ſuũ ſup̃ manũ ſuã &c. ϗ ἔσπευσε. וַתְּמַהֵר
Ieſ. 5. ℣. 19. Qui dicunt, Acceleret, feſtinet opus ſuum vt videamus. τὸ τάχος.
Legit̃ quoq; Pſ. 31. ℣. 3. Pſ. 69. ℣. 18. Pſ. 102. ℣. 3. Pſ. 143. ℣. 7. Pro. 1. ℣. 16. cap. 7. ℣. 4. à fine.

Inde nomina.

מָהִיר Celer, feſtinus, promptus, expeditus. Quater inuenitur in Biblijs, vt מָהִיר
Pſ. 45. ℣. 2. Lingua mea eſt ſtylus ſcribæ celeris (ſeu velocis) ὀξυγράφου. (ταχὺς. מָהִיר
Eſr. 7. ℣. 6. Et ipſe erat ſcriba velox (id eſt, exercitatiſſimꝰ) in lege Moſis. γραμματεὺς מָהִיר
Pro. 22. ℣. vlt. Si videris virum præcipitem in opere ſuo .i. promptum. ὀξὺν. וּמְהִיר
In reg. Ieſ. 16. ℣. 5. Quærens iudiciũ, & feſtinus iuſticiæ .i. accelerãs iuſticiã. ϗ σπεύδων.

מַהֵר Celer, feſtinus, & verbo iunctum exponitur plerunq; aduerbialiter. Sæpe leg: וּמַהֵר
Zoph. 1. ℣. 14. Prope eſt dies Dñi ille magnꝰ, ꝓpe eſt & celer valde. ταχεῖα σφόδρα. מַהֵר
Deu. 7. ℣. 3. à fine. Nõ poteris abſũere eos celeriter, ne forte multiplicet &c. τὸ τάχος.

מְהֵרָה Celeritas, velocitas. Et exponitur plerunq; aduerbialiter, atq; ſæpe inuenitur. מְהֵרָה
Pſ. 31. ℣. 3. Inclina ad me aurem tuã, velociter libera me, eſto mihi in petrã &c. τάχυνον מְהֵרָה
Et Pſ. 37. ℣. 2. Nam veluti gramen celeriter decidentur, ac veluti herba virens. τάχυ.

מֹהַר Dos, quæ celeriter vna cum filia elocanda datur. מֹהַר
Gen. 34. ℣. 12. Multiplicate ſuper me valde dotem & donum. τὴν φερνὴν.

1. Samuel.

1.Sam.18.℣.25.Sic dicetis Dauidi, Non eſt voluptas regi in dote. ἐν δόμασι. בְּמֹהַר
In reg.Exo.22.℣.16.Argentum dependet iuxta dotem virginū.καθ' ὅσον ἐστιν ἡ φερνὴ. כְּמֹהַר
מו Dictio enclitica & inſeparabilis. Vide in בְּמוֹ & כְּמוֹ &c.

מוג Liquit,liquefactus eſt,vt cum materia compacta diſſoluitur & diffluit. Cognationem habet cum פּוּג .i.diffugit continuo motu,item cum גָּמָא inundauit,& אֲגַם ſtagnum,copia aquarum.

In I.Con.מָג liquit, & cum accuſatiuo liquefecit. Quater legitur. (ἡ καρδία.
Ezec.21.℣.15.Propterea ad liqueſcendū cor, & multa offendicula erunt ꝛc. θραυσθῇ לָמוּג
Pſ.46.℣.7.Commota ſunt regna,dedit vocem ſuam & liqueſcet terra.ἐσαλεύθη ἡ γῆ. תָּמוּג
Amos 9.℣.5.Et Dominus Deus Zebaoth tangit terram,& colliquit. ϗ σαλεύων. וַתָּמוֹג
Ieſ.64.℣.7.Nam abſcōdiſti faciē tuā à nobis & liquefeciſti nos ꝛc.ϗ παρέδωκας ἡμᾶς. וַתְּמוּגֵנוּ
In voce paſsiua. נָמוֹג liquefactus eſt. Legitur tantum in præterito & participio.
Ieſ.15.℣.4.Vlula porta,exclama ciuitas, liquefacta eſt Palæſthina. נָמוֹג
Exo.15.℣.15.Liquefacti ſunt omnes habitatores Canaan.ἐτάκησαν. נָמֹגוּ
Pſ.75.℣.4.Liquefacti ſunt terricolæ,& omnes habitatores eius.ἐτάκη ἡ γῆ. נְמֹגִים
Legitur præterea Ioſ.2.℣.9. & 24.Item 1. Sam.14.℣.16.Ier.49.℣.23.Nahum.2.℣.6.
In II. Coniug. מוֹגֵג liquefecit. Inuenitur tantum bis,vt
Pſ.65.℣.11.Sulcos eiꝰ riga, deprime glebas eiꝰ,guttulis liquefacies eā. ἐν ταῖς σταγόσιν. תְּמוֹגְגֶנָּה
Iob 30.℣.22.Extuliſti me ꝛc. ſed rurſum liquefeciſti me in mea ſubſtantia. וּתְמֹגְגֵנִי
In IIII. Con. הִתְמוֹגֵג liquefecit ſeipſum,colliquit. Ter vſurpatur. (ἐσαλεύθησαν.
Nahum 1.℣.5.Montes cōmoti ſunt (.i. tremuerunt ab illo) & colles colliquerunt. הִתְמֹגָגוּ
Pſ.107.℣.26.Deſcendent ad abyſſos,anima eoꝝ malis oppreſſa colliqueſcet. ἐτήκετο. תִּתְמוֹגָג
Amos 9.℣.antep.Stillauerūt montes muſtum, & oēs colles liquefacient ſe.σύμφυτοι (ἔσονται. תִּתְמוֹגַגְנָה

מוח Medulla plenus fuit, ſcatuit medulla, refertus fuit pinguedine medullæ. Cognationem habet cum פּוּחַ efflauit præ pinguedine, vt ſolent craſſa & pinguia corpora etiam leui motu defatigata ſpirare et anhelitū emittere. Hinc μύελος medulla, μυελόω medulla impleo, ἀπομυελόω emedullo. Item πῖος pinguedo inſtar medullæ, πιαίνω pinguefacio,nam μ & π ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Item χυμός humor, ſuccus, chymus.

In II. Con. מוֹחַח emedullauit, medullam extraxit. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.25.℣.6.Conuiuium pinguedinum, couuiuiū fecium, de pinguibus medullatis. מְמֻחָיִם
Eſt participium præteritum habens irregularia puncta in gratiā ſequentis מְזֻקָּקִים .i. de fecibus excolatis, Vel eſt compoſitum ex 2. & 1. Coniugatione.

Inde nomina.

מֹחַ Medulla in oſsibus. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt. (μελὸς.
Iob 21.℣.24.Tinnæ(vel mulctralia)eius abundant lacte, & medulla oſsiū rigabitur. וּמֹחַ
מֵחִים Medullati, & accipitur pro pinguibus. Legitur bis,vt
Ieſ.5.℣.17.Et deſolata medullatoꝝ ꝑegrini comedent.τῶν ἐπειλημμένων. מֵחִים
Pſ.66.℣.15.Holocauſta pinguium offeram tibi cum ſuffitu arietum. μεμελωμένα. מֵחִים

מוט Tranſmotus eſt de loco vi quadam,idem quod מָטַט dimotus eſt, Affinitatē habet cum נוּט commotus eſt. Hinc μόθος motus,tumultus,& latinè moto, motare.

In I. Coniug. מָט motus eſt, commotus eſt.
Pſ.46.℣.7.Fremuerunt gentes,commota ſunt regna,dedit vocem ſuam.ἔκλιναν. מָטוּ
Pro.25.℣.antep.Et ſcaturigo corrupta eſt, iuſtus q mouetur corā impio. πεπτωκέναι. מָט
Et cap.24.℣.11.Et ad interfectionem motos ſi poteris ꝓhibere.τεινομένους. מָטִים
Pſ.46.℣.3.Propterea nō timebimus ꝛc. & in moueri mōtes in cor maris. μετατίθεσθαι. וּבְמוֹט
Deut.32.℣.35.Ad tempus quando mouebitur pes eorum.ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς. תָּמוּט
Ieſ.54.℣.10.Quia mōtes recedent,& colles mouebunt,at miſericordia ꝛc.μετακινηθήσονται. תְּמוּטֶינָה
In voce paſsiu.נָמוֹט motus eſt,commotus eſt,de loco ad locum.
Pſ.17.℣.5.Suſtenta greſſus meos in ſemitis tuis,ne moueāt inceſſꝰ mei.μὴ σαλευθῶσι. נָמוֹטוּ
Pſ.10.℣.6.Dixit in corde ſuo non mouebor ad generationē & generationē.σαλευθῶ אֶמּוֹט
Pſ.46.℣.6.Deus eſt in medio eius non mouebitur.ἐσαλεύθη. תִּמּוֹט

Pro.10.℣.antep.Iuſtus in æternũ nõ mouebit̃,at impij non habitabũt ꝛc. οὐκ ἐνδώσει. יִמּוֹט
Pſ.140.℣.11.Moueantur ſuper eos carbones,in ignem deciet eos ꝛc.καταβαλεῖς. יִמּוֹטוּ
Secundum puncta legitur in niphal,& ſecundum literas in hiphil actiuo.
In III. Coniug.הֵמִיט fecit mouere,declinauit. Semel tantum legitur. יָמִיטוּ
Pſ.55.℣.4.Nam mouebunt(.i.cõminiſcentur) contra me iniqtatẽ ꝛc.ἐξέκλιναν.
In IIII.Coniug. הִתְמוֹטֵט mouit ſeſe. Inuenitur tantum ſemel,vt הִתְמוֹטְטָה
Ieſ.24.℣.19. Labefactando labefiet terra,mouendo mouebit ſe(præ metu) ἔκλινε

Inde nomina.

מוֹט Motio,commotio,vacillatio. Et ter ponitut pro vecte qui hinc inde mouetur. מוֹט
Pſ.55.℣.pen.Non dabit in æternum motionem iuſto.σάλον. לָמוֹט
Pſ.121.℣.3.Non dabit in commotionem(ſeu nutationem)pedem tuum.εἰς σάλον. בַּמּוֹט
Num.13.℣.23.Et ſucciderũt inde palmitẽ ꝛc.et portauerũt eũ in vecte.ἐπ' ἀναφορεῦσι. הַמּוֹט
Num.4.℣.10.& 12.Et dabunt(.i.collocabunt) ſuper vectem. ἐπ' ἀναφορεῦσιν.
מוֹטָה Vectis iugi qui in collo boum dimouetur,hinc inde,& ſæpe pro iugo accipitur. מוֹטָה
Ieſ.58.℣.6.Soluere conſtrictiones iugi,& dimittere colliſos liberè, & oẽ iugum ꝛc. וּמֹטוֹת
Et plur.Ier.27.℣.2.Fac tibi vincula & vectes & pones ea ſuper collũ tuũ.καὶ κλοιούς. מֹטֹת
In reg.Leu.26.℣.13.Et cõtriui vectes iugi veſtri,& feci vos incedere erectè. τοῦ ζυγοῦ
Itẽ tant 1.Par.15.℣.15.Ieſ.58.℣.9.Ier.28.℣.10.12.13.Ezec.30.℣.18. & ca.34.℣.26. (ὑμῶν.

מוּךְ Macuit, macruit, macer fuit, & dicitur tantum de facultatibus exhauſtis & attenuatis, vnde & nonnulli exponunt attenuatus eſt, depauperatus eſt,idem quod מָכַךְ
Cognationem habet cum מָקַק emarcuit. Hinc latinum maceo, maceſco,macio & macero & germanicum mager.
In Coniug. מָךְ macuit, maciatus eſt. Quinquies legitur,vt. וּמָךְ
Leuit.25.℣.47.Et macuerit frater tuꝰ iuxta eũ,& venditꝰ fuerit pegrino. καὶ ἀπορηθείς. מָךְ
Et cap.27.℣.8.Et ſi macilentior(.i.paupior) fuerit æſtimatione tua.ἐὰν δὲ ταπεινὸς. יָמוּךְ
Leuit.25.℣.25.35.& 39.Si emaciatus(.i. attenuatus)fuerit frater tuus.ἐὰν δὲ πένηται.

מוּל Circumcidit, conſcidit, præcidit, ſuccidit, & dicitur tantum de membris corporis. Idem ſignificat quod נָמַל & cognationem habet cum מָלַל abſcidit, reſecuit, quod propriè dicitur de reſectione herbarum. Hin μελίζω detrunco, membrum abſcindo,μέλος membrum,vel cutis tegens artus,vt eſt membrana exterior.
In I. Con. מָל circumcidit,conſcidit carnem præputij. מָל
Ioſ.5.℣.4.Quod circumcidit Ioſua omnem populum exeuntem.καὶ περιέτεμε. לֹא־מָלוּ
Et abſolutè Ioſ.5.℣.5.Poſt exire eos de Aegypto non circumciderant. ἀπερίτμητοι. וּמַלְתֶּם
Deut.10.℣.16.Et circuncidetis præputium cordis veſtri.καὶ περιτεμεῖσθε. מוֹל
Ier.9.℣.25.Ecce dies veniũt ꝛc.et viſitabo oẽm circumciſũ in ꝑputio.περιτετμημένους. מָלִים
Ioſuæ 5.℣.5.Nam circumciſi erant omnes in populo. pro מוּלִים (περιέτεμε. מַל
Ioſ.5.℣.2.Reuertere & circumcide filios Iſrael ſecundo.i.Illos qui nõ ſunt circũciſi. נִמַּל
Gen 17.℣.4.à fine.Et circumcidit carnẽ præputij eorꝝ in ipſo eodẽ die. καὶ περιέτεμε.
Legitur præterea Ioſuæ 5.℣.3.& 7.Gen.21.℣.4.Exo.12.℣.44.Deut.30.℣.7.&c.
In voce paſſiua נִמּוֹל circumciſus eſt, in præterito & participio non legitur. הִמּוֹל יִמּוֹל
Gen.17.℣.13.Circũcidẽdo circũcidet̃ natus in domo veſtra. περιτομῇ περιτμηθήσεται. בְּהִמּוֹלוֹ
Et ℣.antep.In circumcidi ipſum in carne præputij ſui. ἡνίκα περιετέμητο. הִמֹּלוֹ
Ier.4.℣.4.Circumcidimini Domino,& auferte præputia cordis veſtri. περιτέμνεσθε. יִמּוֹל
Gen.17.℣.12-Filius octo dierum circumcidetur vobis. περιτμηθήσεται.
In III. Coniug.הֵמִיל ſuccidit,excidit,legitur tantum ter, vt (ἠμυνάμην αὐτούς. אֲמִילַם
Pſ.118.℣.10.11.& 12.Circumdederunt me,in nomine Iehoua quoniam ſuccidã eos.
De ſecunda & quarta Coniug. vide radicem מָלַל abſcidit,reſecuit &c.

Inde nomina.

מוּלָה Circumciſio,præciſio carnis. Legitur tantum ſemel,vt (τῆς περιτομῆς. לַמּוּלֹת
Plur.Exo.4.℣.26.Et dixit(Zippora)ſponſus ſanguinũ es mihi ꝑpter circũciſiones.
מוּל Verſus, è regione,erga &c. reſpectum loci et perſonæ importat, quemadmodum circumciſio fit in fronte glandis reſpicientis circumcidentem. Sæpe legitur. מוּל
In reg.Exo.18.℣.19.Eſto tu populo ꝟſus Deũ,& adferas tu res ad Deũ.πρὸς τὸν θεόν.

Et cap.28.℣.26.itē ca.39.℣.18.Et pones ſuꝑ ſcapulas Ephod ad regionem faciei eius. אֶל־מוּל
Exo.28.℣.28.itē ca.39.℣.20.Suꝑ vtraſqꝫ ſcapulas Ephod deorſū è regiõe faciei eius. מִמּוּל
Cū affi.Nu.22.℣.5.Ecce oꝑuit ſuꝑficiē terræ, & ipſe ſedet è regiõe mei..ἐχόμενός μου. מִמֻּלִי
מוּל Verſus,erga,aduerſum &c. Legitur tantum bis in hac forma,vt (τῆς ἐρυθρᾶς
Deut.1.℣.1.Trans Iordanem in deſerto in campeſtri verſus mare iuncoſum. πλησίον מוּל
Cum א interpoſito. Nehe.12.℣.36. Et confeſsio ſecunda ibat in aduerſum. לְמוּאל

מוּם Vituperium,vitium reprehenſione dignum, macula, labes. Cognationem habet cum מְאוּמָה .i. quicquam,aliquid,ſcilicet reprehenſibile aliquid. Hinc μῶμος vituperium,macula,μωμάομαι μωμέομαι, vitupero, reprehendo,μυμόω reprehendo, μουμητός vituperabilis,μῦμαρ dedecus. (μῶμος.
Leui.21.℣.17.Vir ꝛc.in quo erit macula(ſeu vitium)non appropinquabit vt offerat. מוּם
Et.℣.18.Nā quicunqꝫ vitiū habuerit nō apꝓpinquabit,vt cœcus,claudꝰ. ὅτι μῶμος מוּם
Et cap.22.℣.19.Omne(pecus)in quo vitium eſt non offeretis, &c. ἔχη μῶμον מוּם
Cum affi.Pro 9.℣.7.Et qui arguit impium,vituperium ſuum(portabit.) μωμήσεται. מוּמוֹ
Item legitur Deut.15.℣.21.cap.17.℣.1.& cap.32.℣.5. Cant.4.℣.7.
מאוּם Macula,vitium deforme. א interponitur ꝓpter lectionem alteram מְאוּם aliquid.
Dan.1.℣.4.Pueri in quibus non eſt vllum vitium. Græci: μῶμος (ρων. מאוּם
Iob 31.℣.7.Et poſt oculos meos abierit cor meū,& in volis meis hæſerit macula,δώ- מאוּם
תְּמוּנָה Species,forma imaginis cuiuſdam,vide radicem מִין .i. ſpecies &c.

מוּץ Munxit,emunxit. Cognationem habet cum מָצַץ & מָצָה mulſit, emulſit, exuxit, nam emungere eſt manibus ſeu digitis eliciendo & exprimendo aliquid emulgere. Hinc μύσσω, mungo,ἀπομύσσω emungo.
In I. Coniug. מֵץ emunxit,ad formam מֵת mortuus eſt. Semel reperitur.
Ieſ.16.℣.4.Quoniam ceſſauit emūctor,defecit vaſtator,conſūptus eſt. συμμαχία σου. הַמֵּץ

Inde nomina.

מִיץ Emunctio,expreſsio. Inuenitur ter,& tantum in vno loco,vt
In reg. Pro.30.℣.vlt. Nam emunctio lactis educit butyrum,μὴ μάχης. & emunctio מִיץ
naſi educit ſanguinem,& emunctio irarum elicit litem. ἐὰν ἢ ἐκπέζης. וּמִיץ
מוֹץ Gluma,palea,quiſquiliæ, quicquid emungitur de granis frumēti. Sæpè vſurpat.
Pſ.1.℣.4.Non ſic impij,ſed tanquam gluma quam propellit ventus. ὡσεὶ χνοῦς. כְּמוֹץ
Oſe.13.℣.3.Sicut gluma ꝙ iactat turbo de area,& velut fumꝰ de fumario. ὡς χνοῦς. כְּמֹץ
In reg.Ieſ.17.℣.pen.Et ꝓpelletur tanꝙ gluma montium ante ventum. ὡς χνοῦν ἀχύρου. כְּמֹץ

מוּר Marum, herba ſurculoſa & odorifera haud abſimilis amaraco vel ſampſucho, item ſuccꝰ herbæ huius. De maro aūt poteris legere Dioſc. lib.3. ca.74. & Plin.lib.12. & cap.24. Hinc μάρον marum,amaracum,& germanicum Maioran. Quater legitur.
Can.1.℣.13.Faſciculus maris(vel myrrhę)eſt amicus meꝰ mihi.ἀπόδεσμος τῆς στάκτης. הַמּוֹר
Et cap.5.℣.6. Manus meæ ſtillabant marum, ἔσταξαν σμύρναν. מוֹר
Et ℣.14.Labia eius ſunt roſæ ſtillantes marum tranſiens ſeu fluens. στάζοντα σμύρναν. מוֹר
Cum affi.Can.5.℣.1.Decerpſi marꝝ meum cum aromate meo,comedi ꝛc.σμύρναν μου. מוֹרִי
מֹר Myrrha,item vnguentum ex myrrha, vide radicem מָרַר :
מוֹרָה Nouacula,culter raſorius,de hoc in radice מָרָה :

מוּשׁ Ceſsit, receſsit,diſceſsit,remotus eſt. Cognationem habet cum מָשָׁה traxit, item מָשַׁשׁ tractauit, contrectauit trahendo.
In I. Coniug. מָשׁ ceſsit,receſsit, & cum accuſatiuo fit actiuum diſtraxit.
Zach.14.℣ſu 4. Et cedet medietas montis ad aquilonem, & medietas eius ad orientem ἢ κλινεῖ. וּמָשׁ
Et cap.3.℣.9.Et diſtraham(.i.auferam)iniquitates terræ illius in die vno.ψηλαφήσω. וּמַשְׁתִּי
Iu.6.℣.18.Ne quæſo diſcedas hīc,donec ego vēero ad te,et offerā ꝛc.μὴ δὴ χωρισθῇς. תָּמֻשׁ
Ioſ.1.℣.8.Non diſcedet liber legis huiꝰ ab ore tuo,& meditaberis in eo.οὐκ ἀποστήσε). יָמוּשׁ
Ieſ.54.℣.10.Quia montes diſcedent,& colles dimouebuntur,ꝛc.τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι. יָמוּשׁוּ
Legitur quoqꝫ Num.14.℣.44.Pro.17.℣.13.Ieſ.54.℣.10.cap.59.℣.21.Ier.31.℣.36.

In III. Coniug. הֵמִישׁ fecit cedere, ſubtraxit, remouit, conceſsit. וַהֲמִישֵׁנִי
Iud. 16. ỽ. 26. Concede mihi columnas ſuper quibus firmata eſt domus. καὶ ψηλαφήσω.
Micheæ 2. ỽſu 3. Vnde non cedetis (.i. ſubtrahetis) colla veſtra, & non ambulabi- תָמִישׁוּ
tis ꝛc. ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε. יָמִישׁ
Et ỽſu 4. Quomodo concedet mihi ad reſtituendum agros noſtros vt diſtribuat? יָמִישׁ
Exo. 13. ỽ. vlt. Non cedebat columna nubis diu, & columna ignis. οὐκ ἐξέλιπεν. יְמִישׁוּן
Pſ. 115. ỽ. 7. Manus habent & nō concedēt (.i. nō contrectabunt) ϗ οὐκ ψηλαφήσουσι.
Item Iob 23. ỽ. 12. Exo. 33. ỽ. 11. Ieſ. 46. ỽ. 7. Ier. 17. ỽ. 8. Nahum 3. ỽ. 1. Pſ. 55. ỽ. 12.

מוּת Mortuus eſt, obijt, defunctus eſt, conſumptus eſt morte. Cognationem habet cum תָּמַם conſumptus eſt morte. Hinc per conuerſionem radicis, mutato litera מ in θ græcum eſt θνήσκω quod tempora ſua mutuatur à θένω morior.

In I. Con. מֵת mortuus eſt, abſumptus eſt morte. Sæpiſsimè legitur. מֵת
2. Sam. 12. ỽ. 19. Eſt ne puer mortuus? & reſponderunt mortuus eſt. τέθνηκε. וָמֵתִי
Gen. 19. ỽ. 18. Ne fortè adhæreſcat mihi malum & moriar. ϗ ἀποθάνω. מֵתִים
Exo. 12. ỽ. 33. Quia dicebant, omnes nos morimur .i. actū eſt de nobis. ἀποθνήσκομεν. הַמֵּתָה
Zach. 11. ỽ. 9. Et dixi, nō paſcā vos, Quæ (ouis) morit̃ moriat̃. ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω.
Gen. 2. ỽ. 17. Nam in die quando ederis de ea (arbore) moriendo morieris. θανάτῳ ἀ- מוֹת
ποθανεῖσθε. (τοῦ ἀποθανεῖν. לָמוּת
Eccle. 3. ỽ. 2. Eſt tempus ad naſcendum, & tempus moriendi (vel ad moriendum) וָמֻת
Deu. 32. ỽ. antep. Et morere in mōte, quē tu aſcēdis, & colligere ad populū. ϗ τελεύτα. אָמוּת
Pſ. 118. ỽ. 17. Non moriar ſed viuam, & narrabo opera Domini. οὐκ ἀποθανοῦμαι. יָמֻתוּ
Ier. 16. ỽ. 4. Mortibus valetudinariorum morientur. ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται. תָּמֻת
Iud. 16. ỽ. pen. Et dixit Simſon, Moriatur anima mea cum Philiſthæis. ἀποθανέτω. וַיָּמֹת
Gen. 11. ỽ. vlt. Et fuerūt dies Therah quinqꝫ & ducenti anni & mortuus eſt. ἀπέθανε. תְּמוּתוּן
Pſ. 82. ỽ. pe. Veruntamē vt hoīes moriemini, & vt vnꝰ principū cadetis. ἀποθνήσκετε.

In II. Con. מוֹתֵת morte affecit, occidit, interfecit, trucidauit. θανατόω. מֹתְתִי
2. Sam. 1. ỽ. 16. Os tuū reſpondit contra te dicendo. Ego occidi vnctū dn̄i. ἐθανάτωσα. מְמוֹתֵת
1. Sam. 14. ỽ, 13. Et ferens arma eius (.i. armiger eius) trucidabat poſt eum. ἐπεδίδου. לְמוֹתֵת
Pſ. 109. ỽ. 16. Perſequutus eſt virum pauperem ad occidendum. τοῦ θανατῶσαι.
2. Sam. 1. ỽ. 9. Sta quæſo ſuper me, & trucida me, quia apprehendit me tremor. καὶ וּמֹתְתֵנִי
θανάτωσόν με. (νάτωσα. וָאֲמֹתְתֵהוּ
Et ỽſu 10. Et inſtiti ei, & trucidaui eum, ſciebam enim quod non eſſet victurus. ἐθα- תְּמוֹתֵת
Pſ. 34. ỽ. pen. Interficiet impium ſua ipſius malicia, at odio habentes &c. θάνατος.

In III. Coniug. הֵמִית occidit, trucidauit, morte multauit. θανατόω. הֵמִית
Iu. 16. ỽ. pen. Quos occideret morte ſua plures erant ꝙ occiderat in vita. ἐθανάτωσε.
Exod. 1. ỽ. 15. Si filius fuerit & interficietis eum. Hirek eſt pro pathah cognato. וַהֲמִתֶּן
ἀποκτείνατε αὐτό. וַהֲמִתִּיהָ
Oſe. 2. ỽ. 5. Et ponam eam vt terrā ſolitudinis, & occidam eam ſiti. ἀποκτενῶ. מֵמִית
1. Sam. 2. ỽ. 6. Iehoua occidit & viuificat, deducit ad inferos & reducit. θανατοῖ. מוּמָת
Et cap. 19. ỽ. 11. Si non eripis an̄m tuam hac nocte, cras interfectus eris. θανατωθήσῃ. הֻמָּת
Ier. 26. ỽ. 19. An occidendo occiderunt eum Hiſkia rex Iuda & omnis Iuda ꝛc. לְהָמִית
2. Sam. 21. ỽ. 5. Et noſtrum non eſt occidere aliquem in Iſrael. αὐτῆς θανατώσεως. הֲמִיתֵנִי
1. Sam. 20. ỽ. 8. Et ſi eſt in me iniuſticia occide me tu ipſe θανάτωσόν με σύ. אָמִית
Deut. 32. ỽ. 39. Ego occidā & viuificabo, vulnerabo & rurſus ſanabo. ἐγὼ ἀποκτενῶ. תָּמִית
Exo. 42. ỽ. pen. Duos filios meos interficies, ſi non reduxero eum. ἀπόκτεινον נְמִיתֶךָ
Iud. 15. ỽ. 12. Et occidendo non occidemus te. θανάτῳ δὲ οὐ θανατώσομέν σε.

In voce paſſiua. הוּמַת occiſus eſt, iuſſus eſt occidi.
Deut. 21. ỽ. pen. Et quando fuerit in aliquo peccatum morte dignum, & occiſus וְהוּמָת
fuerit. καὶ ἀποθάνῃ. הֻמְתוּ
2 Sa. 21. ỽ. 10. Et ipſi interfecti ſunt in diebus meſſis, in primis diebus. ἐθανατώθησαν. תוּמַת
2. Reg. 11. ỽ. 16. Nam dixerat ſacerdos, ne occidatur in domo Domini. μὴ ἀποθάνῃ.
Exod. 21. ỽ. 12. Percutiens aliquem vt moriatur, interficiendo interficietur. θανάτῳ יוּמָת
θανατούσθω. (tribus. οὐκ ἀποθανοῦνται. יוּמְתוּ
Deut. 24. ỽ. 16. Non interficientur patres pro filijs, & filij non occidentur pro pa-

Inde nomina.

מֵת Mortuus,moriens,Eſt participiale nomen quod continetur in præſenti Kal.

מָוֶת Mors,eſt generis maſculini,nam ת eſt radicalis ſeu ſubſtantialis litera. θάνατος.
Pro.18.ꝟ.4.à fine.Mors & vita ſunt in manu linguæ,& diligentes eam &c.θάνατος. מָוֶת
Cum He parag.Pſ.116.ꝟ.15.Cara eſt in oculis Domini mors ſanctorum eius. הַמָּוְתָה
Cum affi.Gen.27.ꝟ.2.Ecce nunc conſenui,nec noui diem mortis meæ. τελευτῆς μου. מוֹתִי
In reg.Ezech.33.ꝟ.11.Viuo ego ꝛc.ſi voluptatem habuero in morte impij. θάνατον. בְּמוֹת
Et plur.cum affi.Ieſ.53.ꝟ.9.Et ponet impios ſepulchrum ſuum , & diuitem in mortem eius. ἀντὶ τοῦ θανάτου. בְּמֹתָיו
In reg.Ezech.28.ꝟ.10.Mortibus incircumciſorum morieris per manum alienorum. מוֹתֵי

מוּת Mors,& reperitur tantum vno in loco nominaliter,vt
Pſalm.9.ꝟſu 1. Præcentori de morte Labben Pſalmus Dauidis. Quædam exemplaria habent coniunctim עַלְמוּת cui ſimul per contractionem ineſt præpoſitio עַל id eſt, de iuuentute. עַל־מוּת

מָמוֹת Interfectio,occiſio,mors,Eſt nomẽ Heæmanthicũ ad formam מָקוֹם Bis legitur.
Plur.in reg.Ier.16.ꝟ.4.Mortibus valetudinariorum morientur, ἐν θανάτῳ. מְמוֹתֵי
Ezech.28.ꝟ.8.Et morieris mortibus interfectorꝝ in corde(.i.medio)maris. θανάτῳ. מְמוֹתֵי

תְּמוּתָה Occiſio,interfectio,mors,non adeo crebro vſurpatur.
Pſ.79.ꝟ.antep.Fac ſupſtites filios occiſionis .i.qui morti ſunt addicti. τεθανατωμένων. תְמוּתָה
Et Pſ.102.ꝟ.21.Ad audiendũ gemitũ vincti,ad ſoluendũ filios mortis.τεθανατωμένων. תְמוּתָה

מְתִים Mortales,viri mortales,de hoc nomine vide radicem מָתָה mortalis fuit.

מְזוּזָה Poſtis,latus oſtiorum,quære in זוּז motus eſt.

מְזָוִים Anguli interni,promptuaria,penuaria,vide זָוִיָּה angulus.

מֶזֶג Mixtura,miſtio,admiſtio,permiſtio,& propriè ſignificat temperaturam,hoc eſt,vinum aqua dilutum,quo ſcil.in calidis regionibus vtebantur homines. Cognationem habet cum מָסַךְ miſcuit per infuſionem liquoris. Hinc μίσγω, μίσγομαι & latinum miſceo,item germanicum **miſchen**. Deinde per tranſpoſitionem literarum dicitur quoq; μιγάζω item μίλω, μίγημι, μιγνύω, μίγνυμι, μίξις miſtio. Semel habetur.
In pauſa,Cant.7.ꝟ.3.Vmbilicus tuus eſt crater rotundus nunq̃ deficiens miſtione. (κρᾶμα. הַמָּזֶג

מָזָה Impletus eſt,refertus eſt,Iudæi hodierni exponunt pro inflammari & aduri. Hinc μεσόω impleo,μεστός plenus, & germanicum **meſten**. Verbaliter non legitur ſed tantum nomen.

מָזֶה Refertus,repletus. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt
In reg.plur.Deut.32.ꝟ.24.Repleti fame,& cõeſti preſtere.i.vredine. τηκόμενοι λιμῷ. מְזֵי
Et hunc ſenſum nobis ſuppeditat ꝟbum adiunctum וּלְחֻמֵי & comeſti , quod etiam impletionem ſignificat,ceu cibo eſſe refertum,ita vredine & fame refercientur.

מֵזַח Cingulum in medio corpore adſtringens veſtimentum ne diffluat. Accipitur etiam cingulum per metaphoram pro fortitudine, nam homo cinctus expeditior & fortior redditur ad omnes labores. Hinc μέσος medius, μεσήεις, ἥμισυς, μεσότης μέση, ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ medietas,medium,ἡμισεύω,μεσέω,μεσόω medio,dimidio. Et latinum per μετάθεσιν,Semis,Semiſsis. Bis reperitur.
Pſ.109.ꝟ.19.Sit ei tanq̃ veſtis q̃ induet,& in Zonã quam ſemper accingit. ὡσεὶ ζώνη. וּלְמֵזַח
Ieſ.23.ꝟ.10.Tranſi terram tuam ꝛc.non eſt cingulum(.i.fortitudo) amplius. מֵזַח

מְזִיחַ Cingulum quo homo firmatur,& quod roborat lumbos cinctos. Semel.
In reg.Iob 12.ꝟ.21.Et cingulum præualidorꝝ diſſoluet. Ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο, וּמְזִיחַ

מָזַר Illegitimè natus eſt , ex adulterio natus eſt , ex alieno fluxu ſeminis prognatus eſt. Cognationem habet cum זָרַם fluctuauit, à quo זִרְמָה fluxus ſeminalis. Affinitate reſpicit ad זוּר alienus fuit. Hinc מ in p literam eiuſdem inſtrumenti mutata,& facta metatheſi fit ſpurius. Verbaliter non legitur ſed tantum nomen hæmanthicum.

מַמְזֵר Mamſer,ſpurius,natus ex aliena muliere,natus ex adulterio. Bis reperitur.
Deut.23.ꝟ.2. Non ingredietur Mamſer in eccleſiam Domini &c. ἐκ πόρνης. מַמְזֵר

Zach.

Zac.9.℣.6. Et ſedebit Mamſer in Aſdod, & excindã ſuꝑbiã Philiſthæoꝝ. ἀλλογενεῖς.

מְזָרִים Ventilatores, item venti in ſeptentrione. Vide radicem זָרָה diſperſit.

מָחָא Plauſit manibus tergendo, videlicet quãdo præ gaudio manus manui affricatur, ap- plauſit, ſupplauſit, comploſit manus præ gaudio, Cognationem habet cum מָחָה & מָחַח deleuit abſterſione manus, quæ inducta, delet ſcripturam in tabula.

In I. Con. מָחָא plauſit manibus, ſuffriauit inter manus tergendo. (σας τῇ χειρί σου. מַחְאֲךָ

Ezech.25.℣.6. Propter plaudere te manu, & diſtendere te pede, & lętatus es. ἐκρότη- יִמְחֲאוּ

Ieſ.55.℣.pen. Et omnes arbores campi plaudent manu. i. gratulabuntur. ἐπικροτήσει. יִמְחֲאוּ

Pſ.98.℣.pen. Flumina plaudent manu, pariter montes ouabunt. κροτήσουσι χειρὶ.

מָחָה Deleuit manu, abſtergendo deterſit, idem quod מָחַח. Cognationem habet cum מָחָא plauſit ſuffriando manibus, hoc eſt, quando manus manum tergit perinde ac ſi quid inter manus affriaret. Hinc μήχω & præpoſito σ σμήχω abſtergo, μέω, μύω occulto, deleo, μάχομαι pugno, deleo in pugna, σμέω & σμῶ deleo.

In I. Coniug. מָחָה deleuit manu abſtergendo aliquid. מָחִיתִי

Ieſ.44.℣.22. Deleui vt nubẽ tranſgreſsiões tuas, & vt nebulã peccata tua. ἀπήλειψα. מֹחֶה

Et ca.43.℣.4. à fine. Ego, ego ſũ qui deleo tranſgreſsiones tuas ꝓpter me. ἐξαλείφων. מָחֹה

Exo.17.℣.antep. Nã delendo delebo memoriã Amalek ſub cœlo. ἀλειφῇ ἐξαλείψω. לִמְחוֹת

2.Reg.14.℣.antep. Nec loquutus erat Dominus ad delendum nomen Iſraelis.

Pſalm.51.℣ſu 3. Secundum multitudinem miſerationum tuarum dele tranſgreſsiones meas. ἐξάλειψον. מְחֵה אֶמְחֶה

Gen.6.℣.7. Et dixit Iehoua, Delebo hominem quem creaui à facie terræ. ἀπαλείψω. יִמְחֶה

2.Reg.21.℣.14. Et delebo Ieruſalem, quemadmodũ delebit (aliquis) ἀπαλείφεται. תִּמְחֶה

Deut.25.℣.vlt. Delebis memoriam Amalek ſub cœlis, ne obliuiſcaris. ἐξαλείψεις. תֶּמְחִי

Ier.18.℣.vlt. Et peccatũ eoꝝ ante cõſpectũ tuũ ne exoleſcat. ꝓ תֶּמְחִי : μὴ ἐξαλείψῃς.

Item legit Exod.32.℣.32. & 33. Num.5.℣.23. & cap.34.℣.10. Deut.9.℣.15. ca.29.℣.19.

In voce paſsiua. נִמְחָה deletus eſt, abſterſus eſt. נִמְחוּ

Ezech.6.℣.6. Et ſuccidentur idola veſtra, delebunturq; opera veſtra. ἐξαλειφθῶσι.

Prouerb.6.℣.antep. Et flagellum & ignominiam &c. & opprobrium eius non delebitur. οὐκ ἐξαλειφθήσεται. תִּמָּחֶה תִּמָּחֶה

Deut.25.℣.6. Et non delebitur (vel deterget) nomen eius in Iſrael. οὐκ ἐξαλειφθήσεται. וַיִּמָּחוּ

Gen.7.℣.pen. Et deleta ſunt de terra, & reiectus eſt tantum Noah. καὶ ἐξηλείφθησαν.

Reperitur præterea Iud.21.℣.17. Pſ.61.℣.29.

In III. Coniug. הִמְחָה deleuit, fecit ſeu iuſsit delere. Bis legitur. לִמְחוֹת

Pro.20.℣.vlt. Ne tradas vxoribus ſubſtantiam tuam, & vias tuas ad delendum &c. תֶּמַח

Nehe.13.℣.14. Memento mei mi Deus propter hoc, & ne deleas pietates meas. μὴ (ἐξαλειφθήτω.

Inde nomen.

מְחִי Machina bellica quæ complodit & delet muros, tormentum feriendi & demoliendi muros, inſtrumentum militare. Hinc μάχη pugna, & μάχομαι pugno, deleo in bello. Semel inuenitur. וּמְחִי

Ezech.26.℣.9. Et machinam è regione ponet contra muros tuos &c.

מָחַח Deleuit, deterſit manu, deleuit manu, perinde vt literæ in tabula ſcriptæ facilè deleantur. Hinc præpoſito σ fit σμήχω, ἀποσμήχω deleo, detergo &c.

In I. Coniug. paſsiua. נָמַח deletus eſt. Ter legitur in Biblijs, vt יִמַּח

Pſ.109.℣.13. In ſeculo altero deleatur nomen eius. ἐξαλειφθείη. תִּמַּח

Et ℣.14. Et peccatum matris eius non deleatur. i. non tradatur obliuioni. ἐξαλειφθείη. וַיִּמַּח

Ge.7.℣.pe. Et deletũ eſt omne ſubſiſtens quod erat in ſuperficie humi. καὶ ἐξηλείφθη.

מָחַץ Cruentauit, infecit ſanguine, vulnerauit, ſauciauit, transfodit, contudit. Cognationem habet cum מָחַץ infectus eſt fermento. Hinc μάστιξ flagellum, μαστίζω & μαστιγόω (flagello.

In I. Coniug. מָחַץ cruentauit, ſauciauit, vulnerauit. מָחַץ

Pſ.110.℣.5. Dominus ad dexteram tuam cruentauit in die iræ ſuæ reges. συνέθλασεν. מָחַצְתָּ

Hab.3.℣.13. Cruentaſti caput de domo impij, nudando fundamentum. ἔβαλες.

Deut.32.℣.39. Ego occidam & viuificabo,cruentaui & ego ſanabo. πατάξω. מָחַצְתִּי
Et cap.33.℣.11.Cruenta lumbos inſurgentium tibi, & odientium te. πάταξον ὀσφύν. מְחַץ
Pſ.68.℣.22.Etenim Deus vulnerabit caput inimicorum ſuorum &c. συνθλάσει. יִמְחַץ
Et ℣.24.Propterea cruentabit pes tuus in ſanguine linguæ canum. βαφῇ תִּמְחַץ
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.39. Vulnerabo eos & non poterunt ſurgere,cadent. אֶמְחָצֵם
Legitur præterea tantum Num.24.℣.8.& 17.Iud.5.℣.26.Iob 5.℣.18. & cap.26.℣.12.

Inde nomen.

מַחַץ Cruentatio,vulneratio,vulnus.Legitur tantum ſemel. (τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς.
Ieſ.30.℣.26.Obligabit Dñs contritionem &c. & vulnus percuſſuræ eius ſanabit. ἰᾶ. וּמַחַץ

מָחַק Diuulſit,dilaniauit,diduxit. Cognationem habet cum חָמַק .i. diuertit prætereundo,ſubduxit ſe. Hinc germanicum möcken/abmöcken.

In I. Coniug. מָחַק diuulſit, Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt (αὐτοῦ.
Iud.5.℣.25. Et conquaſſauit Siſerã,diuulſit caput eius,et cruentauit. διήλασε κρόταφον מָחֲקָה

מְחִיר Commutatio, precium & omne quod commutando datur pro re alia, pars quæ datur pro alia parte.Cognationem habet cum מָרַח contriuit in partes. Hinc μείρω, μείρομαι diuido in partes, μερίζω, μερίζομαι accipio in partem, participo, μόριος partialis, μόριον particula, Item ἑρμῆς Mercurius, Merx, Mercor, margt &c.

Ieſ.55.℣.1.Et venite,emite abſq; argento, & abſq; commutatione vinũ & lac. τιμῆς. מְחִיר
In reg.Pro.27.℣.pen.Agni ſunt pro veſte tua,& precium agri ſunt hirci. τίμα πεδίον. וּמְחִיר
Cum affi.Iob 28.℣.17.Neq; expendeť argentũ cõmutationis eius. ἀντάλλαγμα αὐτῆς. מְחִירָהּ
Et plur.cum affi.Pſ.44.℣.13.Neq; licitando multiplicaſti in commutationibus eoꝝ. ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν. בִּמְחִירֵיהֶם
Legiť præterea Deu.23.℣.19.& 2.Sa.24.℣.pen.Ier.15.℣.13.Mich.3.℣.11.Thre.5.℣.3.

מָחָר Cras,craſtinus,eſt commutatio dieꝝ, & vſurpatur tam adiectiuè quam ſubſtantiuè in ſacris Biblijs,& paſsim repitur,vt hinc per aphæreſin αὔριον.
Pro.27.℣.1.Ne glorieris in diem craſtinum,neſcis quid futurum ſit hodie. εἰς αὔριον. מָחָר
Exo.19.℣.10.Vade ad populum,& ſanctificabis eos hodie & cras. καὶ αὔριον. וּמָחָר
Deut.6.℣.20.Si intertogauerit te filius tuus cras .i.in tempore ſubſequente. αὔριον. מָחָר
Legiť quoq; Exo.8.℣.10.& 13.& antep.Nu.14.℣.24.& ca.16.℣.7.& 16.Ioſ.4.℣.6.4.

מָחֳרָת Cras,commutatio hodierni diei in craſtinum ſequentem,procraſtinatio.
Nu.11.℣ 4.à fin.Et ſurgẽs populꝰ toto die illo & toto die craſtino. ἡμέραν τὴν ἐπαύριον. הַמָּחֳרָת
1.Sam.5.℣.3.Et mane ſurrexerunt Aſdodim à craſtino.i.à luce craſtina. τῇ ἐπαύριον. מִמָּחֳרָת
In reg.Leuit.23.℣.11.15.& 16. A craſtino ſabbathi. מִמָּחֳרַת
Legiť etiam Gen.19.℣.5 à fine.Exo.9.℣.6.& ca.18.℣.13.ca.32.℣.6.& 30.Leuit.7.℣.6.

מָטַט Dimotus eſt,lapſus eſt,hallucinatus eſt,idem ſignificat quod מוּט motus eſt.

In I. Coniug. paſsiua נָמוֹט dimotus eſt. Et legitur tantum ſemel,vt
Pſ.17.℣.5.Suſtẽta greſſus meos in orbitis tuis,ne dimoueanť veſtigia mea. σαλευθῶσι. נָמוֹטּוּ

מִטָּה Lectus, מַטֶּה virga,baculum, מַטָּה deorſum. Hæc omnia ꝑtinent ad נָטָה tetendit.

מְטִיל Metallum,quæuis materia dura & ponderoſa ex viſceribus terræ eruta,& effoſſa, vt aurum,argentum,cuprum,ſtannum,plumbum, ferrum. Cognationem habet cum נָטַל tulit pondus aliquod,portauit.Item cum מָלַט eruit, nam metalla eruuntur ex fodinis terræ. Hinc μέταλλον metallum, μεταλλικός metallicus, μεταλλεὺς qui metallis effodiendis operam dat, μεταλλάω ſcrutor metalla, μεταλλέω, μεταλλεύω effodio metalla. Legitur tantum ſemel,vt
Iob 40.℣.13.Oſſa eius ſunt vt p̃ualida æris,grumi eius vt metallũ ferri. σίδηρος χυτός. כִּמְטִיל

מָטַר Pluit maturè,compluit,depluit,impluit,& dicitur de pluuia matura, hoc eſt, quæ tempeſtiuè dimittitur,& quæ maturat ſegetes vt celerius creſcant, ſeu ad maturitatem properent. Cognationem habet cum טֶרֶם .i. priuſquam, antequam, hoc eſt maturius quàm, item cum פָּטַר aperuit liberè, nam pluuia liberè demittitur cœlo aperto & non clauſo. Hinc maturo,matureſco,maturus .i. tempeſtiuus, nam propriè ſignificat illam pluuiam quæ demittitur priuſqꝫ ſemen aut gramen enaſcitur. Hinc imber, & græc. ἐξομβρέω, pluo.

In I. Coniug. paſsiua נִמְטַר rigatus eſt pluuia, complutus eſt. Semel tantum.

Amos 4. ℣ſu 7. Pars vna (agri) compluetur, & pars altera ſuper quam non pluam areſcat. βρεχήσεται. תִּמָּטֵר

In III. Coniug. הִמְטִיר fecit pluere, demiſit pluuiam maturantem ſegetes. הִמְטִיר

Gen. 2. ℣. 5. Quia non pluerat Dñs Deus ſuper terram, & non erat homo. ἔβρεξεν. וְהִמְטַרְתִּי

Amos 4. ℣. 7. Et pluam ſup ciuitatẽ vnã, & ſup alterã non pluã. βρέξω. (ὑμῖν. מַמְטִיר

Exo. 16. ℣. 4. Ecce ego pluã vobis panẽ de cœlo, & exibit populꝰ ad colligendũ. ὕω לְהַמְטִיר

Iob 38. ℣. 26. Ad pluendum ſuper terram, in qua non eſt vir, & ſuper deſertum &c. אַמְטִיר

Ezech. 38. ℣. pen. Lapides grandinis, ignem & ſulphur pluam ſuper eum. βρέξω. יַמְטֵר

Pſ. 11. ℣. pen. Pluet ſup impios, laqueos, ignem & ſulphur, & ventum &c. ἐπιβρέξει.

Item legitur Gen. 7. ℣. 4. cap. 19. ℣. 24. Exo. 9. ℣. 18. & 23. Iob 20. ℣. 23. Ieſa. 5. ℣. 6.

Inde nomen.

מָטָר Pluuia fœcunda, maturãs ſegetes quæ demittiť anteqꝫ gramẽ ſeu cordũ enaſcitur. מָטָר

Pſ. 147. ℣. 8. Qui operit cœlos nubibus, qui parat terræ pluuiam. ὑετὸν. מָטָר

1. Reg. 18. ℣. 1. Vade & videre ipſi Achab, & dabo pluuiam ſuper faciem terræ. ὑετὸν. וּמָטָר

In reg. Zac. 10. ℣. 1. Petite à Deo pluuiã in tẽpore ſerotino &c, & pluuiã imbris. ὑετὸν. מִטְרוֹת

Et plur. In reg. Iob 37. ℣. 6. Et in imbrem, vt ſint pluuiæ fortitudinis eius. ὑετὸν.

Legitur quoqꝫ Deut. 11. ℣. 11. 14. 17. Et ca. 32. ℣. 2. Pſ. 78. ℣. 24. itẽ 1. Sam. 12. ℣. 17. et 18.

מִי Quis? quæ? Interrogatiuum perſonale & qualitatis vtriuſqꝫ generis & numeri. Cognationem habet cum מָה & מָה quid, interrogatiuum de rebus. (ἢ τίς ὁ υἱὸς. מִי

1. Sa. 25. ℣. 10. Et reſpondit Nabal &c. Quis eſt Dauid? & quis eſt filius Iſai? τίς ὁ δαβίδ, לְמִי

Gen. 32. ℣. 17. Cuius tu es? & quo vadis? & cuius ſunt iſta quæ ante te ſunt? מִי

1. Sam. 12. ℣. 3. Bouem cuius accepi? & aſinum cuius abſtuli? μόσχον τίνος εἴληφα. & quem defraudaui? & quem colliſi? & de manu cuius accepi expiationem, id eſt, munus? ἢ τίνα κατεδυνάστευσα. אֶת־מִי מִמִּי

Pſ. 27. ℣. 1. Dominus eſt lux mea & ſalus mea, à quo timebo? ἀπὸ τίνος δειλιάσω. אֶל־מִי

Ezech. 31. ℣. 2. Fili hominis dic ad Pharaonem &c. cui aſsimilatus es? τίνι ὡμοίωσας. וְעַל־מִי

1. Sam. 17. ℣. 28. Quare deſcendiſti, & ſuper quem reliquiſti paucas oues? מִי

Et plur. Ge. 33. ℣. 5. Et vidit vxores & pueros, atqꝫ dixit, Qui iſti tibi? τί ταῦτά σοι ἐστιν. מִי וָמִי

Exod. 10. ℣. 8. Ite colite Dominum Deum veſtrum. Qui et qui ſunt ituri? מִי־אַתְּ

In fœminino Ruth. 3. ℣. 9. Quæ tu es? Et dixit, Ego ſum Ruth famula tua. τίς εἶ σύ. מִי

Et plur. Ieſ. 60. ℣. 8. Quæ ſunt iſtæ, quæ tanqꝫ nubes volabunt? τίνες αἵδε.

מַיִם Aquæ, eſt nomen dualis numeri, quia duplices ſunt aquæ, ſuperiores & inferiores, quas firmamentum diuidit. Cognationem habet cum יָם id eſt, mare, quia collectionem aquarum vocauit Deus mare, idem quod הָמָה tumultuatus eſt inſtar ſonitus aquarum. Hinc ἰμέω, ἱμάω haurio aquas, item meo, as, are, vnde meatus aquarum.

Gen. 1. ℣. 9. Et dixit Deus, congregentur aquæ, quæ ſub cœlis ſũt ad locũ vnũ. ὕδωρ. הַמַּיִם

Et ℣ſu. 10. Collectionem vero aquarum appellauit maria. συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. (τοῦ ὕδατος. הַמַּיִם לָמָּיִם

In pauſa Gen. 1. ℣. 6. Et diſtinguat inter aquas & aquas .i. interſtitiũ faciat. ἀνὰ μέσον מָיִם

In re. Pſ. 23. ℣. 2. In locis herbidis faciet me accubare et ad aquas trãqllitatũ. ἐπὶ ὕδατος וּמֵי

Pſ. 73. ℣. 10. Et aquæ pleni (calicis) exprimentur eis. Sept. hic deuiarunt à veritate.

Cum affixis ſemper geminatur hæc radix, & aliquando etiam in regimine, vt מֵימָיו

Pſ. 46. ℣. 4. Fremuerũt & turbatæ ſũt aquæ eius, cõmouebũť mõtes &c. τὰ ὕδατα αὐτῶν. מֵימֵינוּ

Thr. 5. ℣. 4. Aquas noſtras argẽto noſtro bibimꝰ, ligna noſtra ꝓ precio &c. ὕδωρ ἡμῶν מֵימֵיהֶם

Pſ. 105. ℣. 29. Conuertit aquas eoꝝ in ſanguinem, & occidit piſcem eoꝝ. τὰ ὕδατα. מֵימֵי

In reg. Ioſ. 4. ℣. 7. Et dices eis quod diſciſſæ ſint aquæ Iordanis à facie arcę fœderis. (τὸ ὕδωρ.

מִין Species quæ vni ſoli conuenit, idea quæ ab alijs ſubtracta eſt. Cognationem habet cum מָנָה diſtribuit ſpecificè, diſtribuit ſingulatim. Hinc μόνος ſolus.

Vſurpatur tantum cum affixis tertiæ perſonæ, vtriuſq; generis, vt
Cum affix. Geneſ. 1. ℣. 11. Facientem fructum ad ſpeciem ſuam, in quo ſit ſemen ſuum. κατὰ γένος. לְמִינוֹ
Et ℣ſu 12. Et produxit terra germen, herbam ſeminificantem ſemen iuxta ſpeciem ſuam. κατὰ γένος. לְמִינֵהוּ
Et ℣. 20. Quam aquæ ſcaturierant (.i. produxerant) iuxta ſpecies ſuas. κατὰ γένη αὐτῶν. לְמִינֵהֶם
Et ℣. 23. Producat terra animal viuens ſecundum ſpeciem ſuam. κατὰ γένος. לְמִינָהּ
Legitur p̄terea Gen. 6. ℣. pen. cap. 7. ℣. 14. Leuit. 11. ℣. 14. 15. 16. 19. Deut. 14. ℣. 13. 14. 15.

תְּמוּנָה Imago alicuius ſpeciei, effigies quæ ab alia ſpecie eſt ſubtracta.
Exo. 20. ℣. 4. Nō facies tibi ſculptile, nec vllā imaginē quæ eſt ī cœlis ſurſū. ὁμοίωμα. תְּמוּנָה
Cū aff. Pſ. 17. vlt. Satiabor cū euigilauerit imago tua. ſ. quæ eſt in me. τὴν δόξαν σου. תְּמוּנָתֶךָ
In reg. Nu. 12. ℣. 8. Et imaginē Dn̄i videbit, & quare non timuiſtis? ϗ τὴν δόξαν κυρίου. וּתְמֻנַת
Legitur præterea tantum Deut. 4. ℣. 12. 15. 16. 23. 25. cap. 5. ℣. 8. Iob 4. ℣. 16.

מִיק

Mucuit, mucidus fuit, item contabuit vel emarcuit, nam res mucidæ contabeſcunt & emarceſcunt, idem ſignificat quod מָקַק Cognationem habet cum מוּךְ & מָכַךְ macuit, maceratus eſt. Hinc μύξα mucus, μυξώδης mucoſus, item αὐχμός mucor.

In I. Coniug. מָק mucuit. Legitur tantum ſemel, vt
Pſ. 73. ℣. 8. Muceſcent (vel marceſcent) & loquentur ex malicia iniuriam. διενοήθησαν. יָמִיקוּ

Inde nomen.

מַק Mucus fœtidus, mucor qui diutino ſitu contrahitur, marcor. Semel legitur.
Ieſ. 5. ℣. 24. Radix eorꝝ vt mucor (ſeu marcor) erit, & flos eorꝝ vt puluis. ὡς χνοῦς ἔσται כַּמָּק

מִיר

Immutauit, commutauit, permutauit, dedit partem pro alia parte. Idem quod יָמַר Cognationem habet cum מָרַר amarus fuit, מָרָה amaricauit .i. commutauit dulce in amarum. Hinc μείρω, μείρομαι ſortior partes.

In III. Coniug. הֵמִיר fecit commotionem, immutauit.
Ier. 2. ℣. 11. Et populus meus permutauit gloriam ſuam. ἠλλάξατο. הֵמִיר
Pſ. 46. ℣. 3. Propterea non timebimus in mutare terram. ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν. בְּהָמִיר
Leu. 27. ℣. 10. Et ſi cōmutando cōmutauerit an̄al an̄ali commutauerit. ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ. הָמֵר
Oſe. 4. ℣. 7. Gloriā eorꝝ in ignomiā cōmutabo. εἰς ἀτιμίαν θήσομαι. אָמִיר
Pſ. 15. ℣. 4. Iurauit ad affligendum ſe (ieiunijs) & non mutabit. ϗ οὐκ ἀθετῶν. יָמִר
Eze. 48. ℣. 14. Et nō vēdent ex eo, & nō ꝑnoctabit, neq; transferet. οὐ δὲ καταμετρηθήσεται. יָמֵר
Leu. 27. ℣. pen. Nō quæret inter bonū ad malū, & nō cōmutabit illud. οὐκ ἀλλάξεις. יְמִירֶנּוּ
Legitur præterea tantum Leuit. 27. ℣. 1. Michæ 2. ℣. 4. Pſ. 106. ℣. 20.

Inde nomen.

תְּמוּרָה Permutatio, commutatio. Quinquies legitur vſurpatum in Biblijs, vt
Ruth. 4. ℣. 7. Et hoc erat antea in Iſrael ſuper redemptione, & cōmutatione. ϗ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα. תְּמוּרָה
Cum affix. Leuit. 27. ℣. pen. Et erit tam illud (iumentum) quam cōmutatio eius res ſancta. ἄλλαγμα αὐτοῦ. וּתְמוּרָתוֹ
Legitur præterea tantum Iob 15. ℣. 31. & cap. 20. ℣. 18. & cap. 28. ℣. 17.

מָכַךְ

Macuit, macruit, maceratus eſt, emaciatus eſt, dicitur de facultatibus macilentis & exhauſtis, vnde etiam poteſt exponi pro depauperari. Idem quod מוּךְ Cognationem habet cum מָקַק macuit, emarcuit, marcidus fuit. Hinc latinum maceo, maceſco, emacio, macro. Et germanicum **mager**.

In I. Coniug. מַךְ macuit. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs.
Pſ. 106. ℣. 6. à fin. Et ipſi laceſſauerūt ꝛc. & macuerūt ꝓpter iniq̄tatē ſuā. ϗ ἐταπεινώθησαν. וַיָּמֹכּוּ
In voce paſsiua. נָמַךְ emaciatus eſt, maceratus eſt. Semel reperitur.
Eccle. 10. ℣. 18. In pigritijs emaciabit᷑ cōtignatio, & remiſsiōe manuū. ταπεινωθήσεται. יִמַּךְ
In II. Con. paſsiua הוּמַךְ factus eſt maceſcere, emaciatus eſt. Semel extat.
Iob 24. ℣. pen. Extollunt᷑ modicū & nō ipſi (poſtea) erūt, & emaciabunt᷑. ἐμαράνθη. וְהֻמְּכוּ
Mem habet ſcheua alleuatum, ideoq; in Caph ſequente omittitur dages forte.

מֶכֶס Penſio, vectigal, cenſus. De hoc vide radicem כָּסַס

מָכַר Vendidit merces, venditauit, venum dedit. Cognationem habet cum מְחִיר .i. commutatio, nam vendere nihil aliud eſt quam commutare merces pro precio aut alijs mercimonijs. Hinc latini per metatheſin literarum acceperunt mercor, mercator, merx, mercatura, & germanicum **marcken/einmarcken/** & per aliam tranſpoſitionem **kramer/kramerey/kramſchafft.**

In I. Coniug. מָכַר vendidit, venundedit. Sæpe vſurpatur. וּמָכַר
Leu.25.℣.27. Si emaciatus(.i. depaupatus)fuerit frater tuus, & vẽdiderit &c. ἀποδῶται. וּמָכַרוֹ
Deut.24.℣.7. Et meruerit ꝑ eũ, aut vendiderit eum, morietur fur ipſe. ἀποδῶται. כַּמּוֹכֵר
Ieſ.24.℣.2. Vt ancilla eſt, ita Dominus eius, vt emptor, ita & vendens eſt. ὡς ὁ πωλῶν. וּמָכֹר
Deu.21.℣.14. Et dimittes eã &c. at vendendo nõ vẽdes eã ꝓ argẽto. ϗ πράσει οὐ πραθή- לִמְכּוֹר
Neh.10.℣.32. Et populi terræ afferebãt &c. ĩ die Sabbathi ad vẽdẽdũ. ἀποδόσθαι (σεται. לְמָכְרָה
Exo.21.℣.8. Populo alieno non habebit poteſtatem vendendi eam &c. πωλεῖν. מִכְרָה
Ge.25.℣.4. à fin. Et dixit Iacob, Vẽde hodie primogẽiturã tuã mihi. ἀπόδου μοὶ σήμερον תִּמְכֹּר
Pſ.44.℣.13. Vendes populũ tuũ abſq; precio, & non auxiſti licitando &c. ἀπέδου. יִמְכֹּר
Iud.4.℣.9. In manũ mulieris vendet(.i. tradet ceu venditũ) Dñs Siſerã. ἀποδώσεται. וַיִּמְכְּרֵם
Iud.3.℣.8. Et exarſit ira Dñi in Iſraelitas, & vendidit eos in manũ Chuſan. ϗ ἀπέδοτο.
Legit̃ p̃terea Ge.25.℣.pe.ca.13.℣.15.ca.37.℣.26.27.& 35.ca.45.℣.4.5.ca.47.℣.20.et 22.

In voce paſsiua. נִמְכַּר venditus eſt à ſeipſo, venundatus eſt. וְנִמְכַּר
Leuit.25.℣.39. Et ſi macuerit frater tuus, & venditus tibi fuerit. ϗ πραθῇ σοι. נִמְכַּרְתֶּם
Ieſ.50.℣.1. Propter iniquitates veſtras venditi eſtis. ἐπράθητε. הַנִּמְכָּרִים
Neh.5.℣.8. Nos emimꝰ fratres noſtros Iudæos ꝗ venditi ſũt gẽtibus. τοὺς πωλουμένους הִמָּכְרוֹ
Leuit.25.℣.6. à fine. Et computabit cũ emptore ſuo ab año venundari eũ. οὗ ἀπέδοτο. הִמָּכֵר
Leuit.26.℣.23. Et terra nõ diuendetur in exterminationem. πραθήσεται εἰς βεβήλωσιν. יִמָּכֵר
Deut.15.℣.12. Quũ venundabit̃ tibi frater tuꝰ Ebræus, aut Ebræa &c. ἐὰν δὲ πραθῇ σοι.
Legitur etiam Pſ.105.℣.17. Eſther 7.℣.4. & ſæpe Leuit.25. & cap.27. &c.

In IIII. Con. הִתְמַכֵּר vendidit ſeipſum. Quater legitur.
1.Reg.21.℣.25. Veruntamen non fuit vt Ahab qui vendidit ſeipſum. ὃς ἐπράθη. הִתְמַכֵּר
Deut.28.℣. penult. Et venundabitis voſipſos ibi inimicis tuis in ſeruos & ancillas. ϗ πραθήσεσθε. (mini. διότι μάτην πεπέρασαι. וְהִתְמַכַּרְתֶּם הִתְמַכֶּרְךָ
1.Reg.21.℣.20. Propter diuendere temetipſum ad faciendum malum in oculis Do- וַיִּתְמַכְּרוּ
2.Reg.17.℣.17. Et vendiderunt ſeipſos ad faciendũ malũ in oculis Dñi. ϗ ἐπράθησαν.

Inde nomina.

מֶכֶר Venale, mercimonium, & quicquid diuenditur, mercatura, precium.
Neh.13.℣.16. Adferentes piſcem & omne venale & vendebant. πᾶσαν πρᾶσιν. מֶכֶר
Cũ affi. Pro.31.℣.7. Longè præ margaritis eſt mercatura eiꝰ. τιμιωτέρον λίθων πολυτελῶν. מִכְרָהּ
Num.20.℣.19. Et dabo mercimonium eoꝝ .i. dabo preciũ ꝓ aqs iſtis. δώσω τιμήν σοι. מִכְרָם

מִמְכָּר Venditio, omnis res vendibilis, quicquid venundatur merx venalis.
Ezech.7.℣.12. Nam venditor ad venditionem non redibit. πρὸς τὸν πωλοῦντα. מִמְכָּר
Cũ aff. leui. Leuit.25.℣.27. Et ſupputabit annos venditionis eius. ἔτη τῆς πράσεως. מִמְכָּרוֹ
In reg. Leui.25.℣.25. Et redimet(vindex) venditionem fratris ſui. τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ. מִמְכַּר
Et plur. cum affix. Deut.18.℣.8. Aequales portiones edent, p̃ter venditiones ſuas. מִמְכָּרָיו

מִמְכֶּרֶת Venditio, ius venditionis. Legitur tantum ſemel vſupatũ, vt (πλὴν τῆς πράσεως. מִמְכֶּרֶת
In reg. Leuit.25.℣.42. Non vendentur venditione ſerui. ἐν πράσει οἰκέτου.

מְכֵרָה Machæra, gladius quo occiduntur illi ꝗ eius iuri ſunt venundati & traditi. Hinc μάχαιρα gladius, μαχαίριον gladiolus, μάχαιρις nouacula, machæra. 1. legitur,
Plural. cum affix. Geneſ.49.℣.5. Simeon & Leui fratres, arma violenta machæræ eorum. ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν. מְכֵרֹתֵיהֶם

מְכֻרָה Focus, item colonia vbi quis ſolet eſſe incola. Vide radicem כּוּר fornax.

מָלֵא Plenus fuit, impleuit, repleuit, compleuit, expleuit, ſuppleuit. Idem quod מָלָה Cognationem habet cum אָלַם ligauit, hoc eſt impleuit manipulum. Hinc μαλεῖν augere, μᾶλλον magis .i. plenius μάλα maximè. Et propter Euphoniam & meliorem connexionem literarum mutarunt Græci מ in π literam eiuſdem inſtrumenti, vt ἀνάπλεως plenus, ἐμπλεόω, πλῆμι. Item πλήθω πληθύω πληθύνω πληρόω, συμπληρόω, πιμπλάω, ἐμπιμπλέω .i. impleo, πλέον πλεῖον plus .i. plenius, πλεονάζω

מְנִי Meni eſt mercurius, quem mercatores colebãt, illicꝫ libabant, vt feliciores eſſent in negociationibus, nomen habet à numeratione ſeu diſtributione. Repitur ſemel.
Ieſ.65.℣.11. Qui inſtruitis ipſi Gad menſam, & impletis ipſi Meni libationẽ. τῇ τύχῃ. לַמְנִי

מִן A, ab, de, ex, è &c. Eſt præpoſitio à radice inuſitata מָנַן idem ſignificante cum מָנָה. Cognationem habet cum מִין .i. ſpecies, nam diſtributionem ſpecialem à genere ſubtractam ſignificat. Ebræis verius eſt nomen. De ratione punctorum eius vide in Grammatica.
Gen.7.℣.2. Et de iumento ĩmundo (accipies) bina maſculum & fœminam eius. ἀπὸ. מִן
Et in eodem ℣ſu. Ex omni iumento mundo accipies tibi ſeptena, marem &c. מִכֹּל
Pſ.12.℣.6. A deuaſtatione pauperum, à gemitu inopum nunc exurgam. מִשֹּׁד
Gen.38.℣.24. Et cognouit Iuda atqꝫ dixit, Iuſta eſt à me .i. iuſtior me. מִמֶּנִּי
Pſ.4.℣.pe. Dediſti læticiam in cor meũ, à tempore frumenti .i. maiorem tempore ꝛc. מֵעֵת
Ieſ.49.℣.14. An obliuiſcet̃ mulier infantis ſui, à cõmiſerando .i. vt non miſereatur? מֵרַחֵם
Deut.4.℣.32. Nam interroga nunc ad dies priores (vel de diebus prioribus) לְמִן
Et ad extremitatem cœli vſqꝫ ad extremitatem .i. de extremitate cœli. לְמִקְצֵה
Iud.20.℣.1. Et conuocata eſt congregatio vt vnus vir ad Dan & ab eo vſqꝫ ad &c. לְמִדָּן
Iob 39.℣.pen. Ad ea quæ ſunt à longè oculi eius viderunt. πόῤῥωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. לְמֵרָחוֹק
Gen.1.℣.7. Et (diſtinxit) inter aquas quæ erant deſuper firmamento. מֵעַל
Et ℣.9. Et dixit Deus congregentur aquæ deſubter cœlo ad locum vnum. מִתַּחַת
Cum Iod parag, Pſ.44.℣.11. Vertes nos in fugam ab (.i. coram) hoſte. מִנִּי
Et ℣ſu 19. Declinauit greſſus noſter à ſemitis tuis. ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. מִנִּי
Michæ.7.℣.12. Ab Aſſyria & ciuitatibus munitis, & à munitione ad flumen. &c. לְמִנִּי
Et plur. ſemel. Pſ.150.℣.4. Laudate eum in ſpeciebus (organis) & fidicula. בְּמִנִּים
In reg. Plur. Ieſ.30.℣.11. Recedite à via, declinate à ſemita, facite ceſſare à facie noſtra, .i. multis modis ſeu vijs recedite & declinate à via &c. מִנֵּי

מָנַח Duxit, adduxit, vt cum munera adducuntur alicui. Cognationem habent cum נָחָה duxit, quod propriè de perſonis & non de rebus vſurpatur. Hinc μηνίω, μηνύω duco, adduco, & latinum mino, as, are. Verbaliter non legit̃, ſed tantum nomen, vt

מִנְחָה Munus, & omnis oblatio quæ offertur alicui honoris gratia. Hinc munus &c.
Gen.32.℣.14. Et accepit de ijs quæ ſibi in manum veniebant munus ipſi Eſau. δῶρα. מִנְחָה
Cnm affi. Num.29.℣.3. Et oblatio eorum erit ſimila miſta oleo. ἡ θυσία αὐτῶν. מִנְחָתָם
In reg. Num.5.℣ſu 15. Quia eſt oblatio (.i. ſacrificium) Zeli, oblatio inquam memoriæ. θυσία ζηλοτυπίας. מִנְחַת
Et plur. cum affi. Pſ.20.℣.4. Memor ſit omnium oblationum tuarum. πάσης θυσίας. מִנְחֹתֶיךָ
Num.29.℣.vlt. Et pro oblationibus (.i. cibarijs ſacrificijs) veſtris. καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν. וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
Legitur etiam Gen.4.℣.3.4.5. Leuit.2.℣.1.3.4.5.6.7.8.9.10.ꝛc. Ieſ.1.℣.13. Ier.14.℣.12.

מִנְלָם Conſummatio eorum, de hoc vide radicem נָלָה conſummauit.

מָנַע Minuit, ſubtraxit per diminutionem, remouit, recuſauit, prohibuit, abercuit. Germanicum wegern. Cognationem habet cum מְעַט .i. modicum, parum. Hinc μινύθω minuo, diminuo, ἀμβλυνόω diminuo, recuſo, ἀμβλύω meto, abbreuio, ἀμύνω aberceo.

In I. Con. מָנַע diminuit, remouit. Conſtruit̃ cum actõ & aliquando cum מִן:
Gen.30.℣.2. Num Dei loco ſum ego, qui ꝓhibuit à te fructum ventris? ὅς ἐστέρησέ σε. מָנַע
Nu.24.℣.11. Et ecce diminuit (.i. priuauit) te Deus à gloria .i. ne honorẽ te. ἐστέρηκέ σε. מְנָעֲךָ
Ier.48.℣.10. Et maledictus eſt ꝗ diminuit (.i. ſubtrahit) gladiũ ſuũ à ſanguine. ἐξαίρων. מֹנֵעַ
Pro.1.℣.15. Remoue (.i. aberce) pedem tuum à ſemitis eorum. ἔκκλινον τὸν πόδα σου. מְנַע
Ier.42.℣.4. Indicabo vobis, et nõ diminuã (.i. ſubtrahã) à vobis aliqd. οὐ μὴ κρύψω ἀφ' (ὑμῶν. אֶמְנַע
Iob 22.℣.7. Et à famelico ꝓhibebas (vel abercebas) panẽ, ἐστέρησας ψωμόν. תִּמְנַע
Pſ 84.℣.pen. Non diminuet bonum ambulantibus in integritate. οὐ στερήσει. יִמְנַע
2.Sam.13.℣.13. Loquere obſecro ad regem, quia non prohibebit me à te. κωλύσῃ με. יִמְנָעֵנִי
Legitur quoqꝫ 1.Sam.25.℣.27. & 34. Pſ.21.℣.3. Pro 3.℣.27. cap.11.℣.26. &c.

In voce paſsiua. נִמְנַע diminutus eſt, ſubtractus eſt. Ter inuenitur.

Ioel.1.℣.13. Nam diminuta eſt à domo Dei veſtri oblatio & libamen. ὅτι ἀπέχηκεν. נִמְנַע
Num.22.℣.16. Ne quæſo ſubtraharis(.i.recuſes)à veniendo ad me. μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν תִּמָּנַע
Ier.3.℣.3.Et diminutæ(.i.prohibitæ)ſunt ſtillæ, & pluuia ſerotina non fuit ꝛc. וַיִּמָּנְעוּ

מְנוֹר Liciatorium, iugum textorum quo ſtamen circumuoluitur, ſeu circa quod tela conuoluitur. Legitur tantum quater in Biblijs, vt
1.Sam.17.℣.7. Et lignuam haſtæ eius erat inſtar liciatorij textorꝝ. ὡσεὶ μεσάντων. כִּמְנוֹר
1.Par.11.℣.23.Et in manu Aegyptij erat haſta inſtar iugi textorꝝ. ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. כִּמְנוֹר
2.Sa.21.℣.4.à fine. & 1.Par.20.℣.5.Et lignum haſtæ eius inſtar iugi textorꝝ. ὡς ἀντίον. כִּמְנוֹר

מָסָה Liquidus fuit, delicuit, diſſolutus eſt in liquorem, colliquit, idem quod מָסַס & cognationem habet cum הָמֵס .i. liquor, Atqꝫ ferè in vituperium accipitur, non enim de metallis dicitur quæ poſt liquefactionem rurſus indureſcunt, ſed de rebus, quarum liquefactio eſt inutilis & odioſa ſeu abominabilis, ideoqꝫ affinitate alludit ad מָאַס reprobauit, repudiauit. Hinc μάσσω ſubigo, mollio.

In III. Coniug. הִמְסָה liquefecit, liquauit. Quater inuenitur. הִמְסִיו
Ioſ.14.℣.8.Liquefecerunt cor populi. Iod eſt pro Lamed he. μετέστησαν. אַמְסֶה
Pſ.6.℣.7. Lachryma mea ſtratum meum liquefaciam. βρέξω. וַיַּמְסֵם
Pſ.147.℣.8.Mittet verbum ſuum & liquefaciet ea, afflabit vento ſuo. καὶ τήξει αὐτά. וַתֶּמֶס
Pſ.39.℣.12.Et liquefeciſti(.i.contabefeciſti)velut tinea deſiderabile eius. καὶ ἐξέτηξας.

Inde nomen.

מָס Liquidus, liquefactus .i. pauper, miſer, contabefactus. Et ſemel reperitur. לַמָּס
Iob 6.℣.14.Liquefacto(.i.miſero)amicus eius beneficentiam debebat præſtare.

מָסַךְ Miſcuit, admiſcuit, commiſcuit, permiſcuit, infundendo liquorem immiſcuit, & ſæpè pro infundere accipitur, nam in terra ſancta & regionibus calidis vino non vtebantur homines niſi miſto aqua. Cognationem arctiſsimam habet cum מָזַג .i. miſtio & cum נָסַךְ libauit, & סוּךְ vnctus eſt perfuſione olei. Hinc μίσγω & latinum miſceo, μίσγομαι miſceor, μιγάζω miſceo, & germanicum miſchen.

In I. Coniug. מָסַךְ miſcuit, infudit miſcendo potum. Quinquies legitur. מָסַךְ
Ieſ.19.℣.14.Iehoua miſcuit in medio eius ſpiritum peruerſitatum &c. ἐκέρασεν מָסַכְתִּי
Pſ.102.℣.10. Quia cinerem & panem comedi, & potum meum fletu miſcui, ἐκίρνων. מָסָכְתִּי
Pro.9.℣.5.Et bibite vinum quod miſcui .i. pauxillo aquæ dilui. ὃν ἐκέρασα ὑμῖν. מָסְכָה
Et ℣ſu 2. Miſcuit vinum ſuum, & inſtruxit menſam ſuam. ἐκέρασεν. לִמְסֹךְ
Ieſ.5.℣.22.Et homines ſtrenui ad miſcendum ſiceram. κεραννύντες.

Inde nomina.

מֶסֶךְ Miſtio, miſtura, temperatio, infuſio. Græci vocant μίξιν. Semel vſurpatur. מֶסֶךְ
Pſ.75.℣.9.Et vinum quod meraciſsimum fuit, plenus eſt(calix)miſtura. πλήρης κεράσματος.
מִמְסָךְ Permiſtio, immiſtio ad bibendū vinum, Et legitur tantum ſemel, vt מִמְסָךְ
Pro.23.℣.30. Tardantibus apud vinum, & venientib. ad ebibendū fūditꝰ imiſtionē.
מָסָךְ Sagum, velum, tegumentum, vide radicem eius סָכַךְ texit, velauit.

מָסַס Liqueſcebat, delicuit, liquefactus eſt, diſſolutus eſt in liquorem, & accipitur in vituperium, vnde & metaphoricè vſurpatum poteſt exponi pro tabefieri, marceſcere. Idem eſt quod מָסָה & affinitate alludit ad מָאַס .i. repudiauit vel reiecit, accipitur enim de iſtis rebus quæ liquefactæ pereunt vt cera ꝛc. Hinc ἀμύσσω lanio, nam quæ laniantur, pereunt & diſſoluuntur.

In I. Coniug. מָסַס liquit, liquefactus eſt. Legitur tantum ſemel, vt כִּמְסֹס
Ieſ.10.℣.18. Et erit ceu liqueſcere vexilliferum .i. exercitus ille peribit, non aliter qꝫ perire ſolet exercitus liqueſcente & præ metu fugiente vexillifero.

In voce paſsiua נָמֵס & נָמַס liquefactus eſt. וְנָמָס
Pſ.112.℣.vlt.Impius videbit &c. ſuiſqꝫ dentibus frendebit & liquefiet. καὶ τακήσεται. נָמֵס
Pſ.22.℣.15 Fuit cor meum ſicut cera, liquefacta eſt intra viſcera mea. κηρὸς τηκόμενος. וְנָמֵס
1.Sam.15.℣.9.Quicquid erat contemptum & liquefactum. ἠτιμωμένον ἐξωλόθρευσαν. נָמַסּוּ
Pſ.97.℣.5. Montes tanqꝫ cera liquefiebant à conſpectu Dñi ꝛc. ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν. כְּהִמֵּס
Pſ.68.℣.3.Vt liquefit cera à facie ignis, ita peribūt impij à facie Dei. ὡς τήκεται κηρός.

2. Sam.

ſeruo, & propter meliorem connexionem literarum ϖλατύνω dilato, ϖλάτος latitudo, ϖλατὺς latus, ϖλατεῖα platea. Septuag. verterunt per σωθῆναι ſaluari.

In I. Con. paſsiua. נִמְלַט ereptus eſt à ſeipſo .i. euaſit, ſeruatus eſt.
Pſ.4.℣.15. Et Ehud ereptus eſt dum ipſi cunctarentur, atq; ipſe tranſijt. נִמְלַט
Pſ.22.℣.6. Ad te clamauerũt & erepti ſũt, in te cõfiſi ſũt & nõ erubuerũt. ϗ ἐσώθησαν. וְנִמְלָטוּ
1. Regum 19. ℣. 17. Qui eripitur à gladio Haſaelis eum occidet Iehu, & ereptum à gladio. τὸν σωζόμενον. (διασωθῶ. הַנִּמְלָט
1. Samue. 27. ℣. 1. Non eſt mihi melius, niſi vt eripiendo eripiar ad terram Philiſtheo: הִמָּלֵט
Gen. 19. ℣. 17. Cum eduxiſſet eos foras, & dixit, eripere ſuper anima tua. σώζων σῶζε. הִמָּלֵט
Et ℣. 20. Eripiar quæſo iſthuc nonne paruum eſt oppidum? σωθήσομαι. אִמָּלְטָה
Ier. 34. ℣. 3. Et tu non eripieris è manu eius, ſed comprehenderis. μὴ σωθῇς תִמָּלֵט
Amos 9. ℣. 1. Non effugiet eis fugiens, neq; liberabitur ex eis euaſor. οὐ μὴ διασωθῇ. יִמָּלֵט

In II. Coniug. מִלֵּט eripuit, fecit euadere ſeu effugere.
Ezec. 33. ℣. 5. Et ille qui præcautus fuerit, is animam ſuam eripuit. ἐξείλατο. מִלֵּט
1. Sam. 19. ℣. 11. Si nõ eripis animã tuã hac nocte cras tu interficieris. σώσῃς. מְמַלֵּט
Ieſ. 46. ℣. 2. Nõ potuerũt eripe onus .i. non potuerũt ſe ſubtrahere oneri. οὐ δυνήσονται σωθῆναι. (ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. מַלֵּט
Pſalm. 116. ℣. 4. Et nomen Iehoua inuocabo, obſecro, domine eripe animam meam. מַלְּטָה
Ier. 39. ℣. vlt. Nã eripiendo eripiã te, vt per gladium non cadas. σώζων σώσω σε. (τῆς. אֲמַלֶּטְךָ
Ieſ. 34. ℣. ant. Ibi nidulatus eſt Cypſelus et eripuit .i. pepit oua. ϗ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐ- וַתְּמַלֵּט
Pſ. 107. ℣. 20. Mittet ℣bũ ſuũ & ſanabit eos, & eruet eos de foueis ipſorum. ϗ ἐρρύσατο וַיְמַלֵּט

In III. Con. הִמְלִיט eripuit, fecit erũpere ad latitudinem. Bis legitur. (αὐτῶν.
Ieſ. 31. ℣. 5. Protegendo & liberabit, tranſeundo & eripiet. Sept. ϗ σώσει. וְהִמְלִיט
Et cap. 66. ℣. 7. Priuſq; pariter pepit, anteq; veniret cõſtrictio ei, enixa eſt &c. ἐξέφυγε. וְהִמְלִיטָה

In IIII. Coniug. הִתְמַלֵּט eripuit ſe, extraxit ſe, euaſit. Bis extat in Biblijs.
Iob 19. ℣. 20. Cuti & carni meæ adhæſit os meum, & euaſi cute dentium meorum. וָאֶתְמַלְּטָה
Et cap. 41. ℣. 11. Candelæ (.i. ſcintillæ) ignis eruentur (ex ore eius) יִתְמַלָּטוּ

Inde nomen.

מֶלֶט Malta, lutum vnde fiunt lateres, quod eſt in officina laterum. Hinc μάλθη maltha i. lutum emollitum ad conficiendos lateres. Hieron. vertit cryptam.
Ier. 43. ℣. 9. Accipe &c. lapides magnos & abſcondes eos in maltam. ἐν προθύροις הַמֶּלֶט

מָלַךְ

Regnauit, rex fuit, regem egit. Cognationem habet cum הָלַךְ & יָלַךְ iuit, oportet enim regem præire populo, Item affinitate alludit ad פֶּלֶךְ .i. baculus, nam rex eſt tanquam baculus quo nituntur ſubditi. Hinc μαλακὸς mollis, iuxta illud dictum οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Matth. 11.

In I. Coniug. מָלַךְ regem egit. Vſurpatur abſolutè vel cum עַל:
Ier. 23. ℣. 5. Et regnabit rex, & prudẽter aget, & faciet iudiciũ atq; iuſticiã. ϗ βασιλεύσει. וּמָלַךְ
In pauſ. Pſ. 97. ℣. 1. Dominus regnauit, exultabit terra. ἐβασίλευσε. מָלָךְ
Ier. 33. ℣. 21. Ne ſit ei filius regnãs ſup ſolio ſuo, & cum Leuitis ſacerdotibus. מֹלֵךְ
1. Sam. 24. ℣. 21. Ecce nunc noui quod regnãdo regnaturus ſis. βασιλεύων βασιλεύσει. מָלֹךְ
Gẽ. 36. ℣. 31. Et hi ſũt reges qui regnauerũt in terra Edõ, anteq; regnaret &c. τοῦ βασιλεῦσαι —מְלָךְ
2. Reg. 14. ℣. 2. Filius viginti & quinq; annorum erat cum regnaret ipſe. ἐν τῷ βασιλεύειν בְּמָלְכוֹ
Iud. 9. ℣. 14. Et dixerunt omnes arbores ad Rhamnũ, vade regna ſup nos. βασίλευσον. —מְלָךְ
Et ℣ſu 8. Et dixerunt oliuæ, regna ſup nos, ו additur ꝓpter alteram lectionẽ מְלוֹךְ: βασίλευσον. מָלוּכָה
2. Re. 1. ℣. 5. At Adonia filius Hagith efferẽs ſe dicendo, Ego regnabo. ἐγὼ βασιλεύσω. אֶמְלֹךְ
Eſther 2. ℣. 4. Et puella quæ placuerit in oculis regis, regnabit ꝓ Vaſthi. βασιλεύσει. תִּמְלֹךְ
Gen. 36. ℣. 32. Et regnauit in Edõ Bela filius Beor, & nomen ciuitatis &c. ϗ ἐβασίλευσεν. וַיִּמְלֹךְ

In voce paſsiua. נִמְלַךְ regnatum eſt, conſilium captum eſt. Semel legitur.
Nehe. 5. ℣. 7. Et regnatum eſt cor meum ſuper me. ϗ ἐβουλεύσατο. וַיִּמָּלֵךְ

In III. Coniug. הִמְלִיךְ fecit regnare, conſtituit regem, præfecit regem.
1. Re. 11. ℣. 41. Maximè, Dñs noſter rex Dauid fecit regnare Salomonẽ. ἐβασίλευσε. הִמְלִיךְ
1. Reg. 3. ℣. 7. Et nunc Dñe Deus meus, tu feciſti regnare ſeruũ tuum loco Dauid. הִמְלַכְתָּ
Ezech. 17. ℣. 16. Si non in loco regis, qui eum regẽ conſtituit (moriatur.) ὁ βασιλεύσας. הַמַּמְלִיךְ

1.Regum 12.℣.1. Nam in Sichem venerat omnis Iſrael ad conſtituendum eum in regem. βασιλεῦσαι. לְהַמְלִיךְ
1.Samuel.12.℣.1. Ecce auſcultaui voci veſtræ ad omnia &c. & præfeci ſuper vos (regem. καὶ ἐβασίλευσα. וָאַמְלִיךְ
1.Reg.12.Et vocauerunt eum ad cœtum,& conſtituerũt eũ regẽ ꝛc. καὶ ἐβασίλευσαν. וַיַּמְלִיכוּ
2.Par.36.℣.4.Et fecit regnare rex Aegypti ipſum Eliakim fratrem eius ſup Iehuda. וַיַּמְלֵךְ
In voce paſsiua הָמְלַךְ factus eſt regnare,conſtitutus eſt in regem. Semel legitur. הָמְלַךְ
Dan.9.℣.1.Qui conſtitutus fuit rex ſuper regnum Chaldæorum. ὃς ἐβασίλευσεν.

Inde nomina.

מֶלֶךְ Rex,qui regioni alicui imperat, item qui vnius vrbis ſeu ditionis imperium habet,nam olim is etiam rex dicebatur qui vnius vrbis habebat imperium. מֶלֶךְ
Pſ.21.℣.2.Dñe in fortitudine tua lætabit̃ rex, & in ſalute tua gaudebit ꝛc. ὁ βασιλεὺς מֶלֶךְ
In re.Pſ.24.℣.vlt.Quis eſt iſte rex gloriæ,Iehoua Zebaoth ipſe eſt rex gloriæ. ὁ βασιλεύς. וְלַמֶּלֶךְ
In pauſa nihil mutat.1.Par.29.℣.19.Et inclinati ſunt &c. Domino & regi.
Cum affix. Pſalm. 2.℣.6. Ego autem vnxi regem meum ſuper Zion montem ſanctum meum. βασιλεύς. מַלְכִּי
1.Sam.12.℣.vlt.Et ſi malefaciendo malefeceritis & vos & rex veſter, abſumemini. מַלְכְּכֶם
Et plur.Pſ.2.℣.10.Et nunc reges intelligite,erudimini qui iudicatis terram. βασιλεῖς. מְלָכִים
Cum affi.leui.Dan.9.℣.6.Et nõ obediuimus ꝛc. qui loquuti ſunt ad reges noſtros. מְלָכֵינוּ
Cum affi.graui.Ieſ.60.℣.10.Et reges eorum miniſtrabunt tibi. βασιλεῖς αὐτῶν. וּמַלְכֵיהֶם
In reg.Pſ.2.℣.2.Cõſtituẽt ſe reges terræ,& cõſiliarij fũdati ſũt pariter. οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. מַלְכֵי

מַלְכָּה Regina, vxor regis,ſeu vidua imperium habens. הַמַּלְכָּה
Eſth.1.℣.9.Atq; Vaſthi regina fecit cõuiuiũ ꝑ mulieribꝰ in domo regia. ἡ βασίλισσα וּמַלְכַּת
In reg.1.Reg.10.& 2.Par.9.℣.1.Et regina Saba audiẽs famã Salomonis ꝛc. βασίλισσα.

מַלְכוּת Regnum,Dominium,poteſtas regia,imperium regale,dignitas regalis. מַלְכוּת
2.Par.29.℣.25.Et dedit(.i. poſuit)ſuper eum maieſtatem regni.i.gloriam regiam. מַלְכוּת
In reg.Pſ.145.℣.13.Regnum tuum eſt regnum omnium ſeculorum ꝛc. βασιλεία σου. מַלְכוּתְךָ
Cum affi.Pſ.45.℣.7.Sceptrum rectitudinis eſt ſceptrum regni tui. τῆς βασιλείας. מַלְכֻיוֹת
Et plur.Dan.8.℣.22.Quatuor regna de gente exurgent, & non per virtutem eius.

מְלוּכָה Regnum,dominium, imperium,& quicquid ad regnum pertinet. הַמְּלוּכָה
Pſ.22.℣.4.à fine. Nam Domini eſt regnum & ipſe dominabitur in gentes. βασιλεία. הַמְּלֻכָה
1.Sam,10.℣.antep.Et loquutus eſt Samuel ad populum,ius regni.

מַמְלָכָה Regnum,actio regnandi.Item pro contẽto h.e.pro ſubditis regis,ſeu prouincia. מַמְלָכָה
Ieſ.19.℣.2.Ciuitas erit contra ciuitatem,regnum contra regnum. νόμος ἐπὶ νόμον. בְּמַמְלָכָה
Amos 9.℣.8.Ecce oculi Domini Dei in prouinciam peccatricem. מַמְלָכוֹת
Et plur.Pſ.46.℣.7.Tumultuatæ ſunt gentes,mota ſunt regna ꝛc. ἔκλιναν βασιλεῖαι. מַמְלָכוֹת
In reg.Pſ.68.℣.4.à fine.Regna terræ cantate Domino,pſallite Dño ꝛc. καὶ βασιλεῖαι.

מַמְלֶכֶת Regnum,In hac forma non reperitur ſtatus abſolutus ſingularis. מַמְלֶכֶת
In reg.Exo.19.℣.6.Et vos eritis mihi regnũ ſacerdotum,& gens ſancta βασίλειον. מַמְלַכְתּוֹ
Cum affix.2.Sam.7.℣.12.Suſcitabo ſemen tuum &c. confirmabo regnum eius. מַמְלְכוֹת
Et plur.Ieſa.14.℣.16.An non hic eſt vir qui tremefacit terram & conquaſſat regna? לְמַמְלְכוֹת
In reg.Ieſa.10.℣.10.Quemadmodum inuenit manus mea regna idoli &c.

מַמְלְכוּת Regnum,Et inuenitur tantum ſemel vſurpatum in Biblijs. מַמְלְכוּת
In reg.1.Sam.15.℣.28.Et dixit ad eum Samuel: Scidit Dominus regnum Iſraelis.

מְלֶכֶת Regina ſecundum Hieronymum, Quidã contendunt ſcribi pro מְלָאכֶת .i. opus ſeu machina,à radice לָאַךְ. Doctor Forſterus exponit miniſterium. לִמְלֶכֶת
Ier.7.℣.18.Ad faciendũ placentas reginæ (vel machinæ) cœli. χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. לִמְלֶכֶת
Et c.44.℣.17.Ad ſuffiẽdũ regĩæ cœli,et libare ei libãina θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ. (τοῦ οὐρανοῦ. לִמְלֶכֶת
Et ℣.18.Et ex quo ceſſauimꝰ ſuffire regĩæ cœli (.i.ſoli) & libare libãina: τῇ βασιλίσσῃ.

מֹלֶךְ Molech,nomen idoli quod à nonnullis putatur fuiſſe Saturnus,cui gentes immolabant filios ſuos,eoſq; comburebant in honorem eius,tanquam ſuo regi. (χοντι. לַמֹּלֶךְ
Leu.18.℣.21.Et de ſemine tuo nõ dabis vt ipſi Molech traducat. οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι.
Inuenitur præterea Leui.20.℣.2.3.4.5. Itẽ 1.Reg.11.℣.7.& 2.Re.23.℣.11.Ier.32.℣.35.

מִלְכֹּם Milkom,Idolum Ammonitarum quod etiam dicitur Molech. מִלְכֹּם
1.Reg.11.℣.5.Et abijt Salomõ poſt Aſtoreth Deũ Zidonioꝝ,& poſt Milcõ. καὶ ὀπίσω τοῦ βασιλέως αὐτῶν εἰδώλου υἱῶν ἀμμών.
Legitur quoq; 1.Re.11.℣.33.itẽ 2.Reg.23.℣.14.

Succidit,

מָלַל Succidit, præcidit, abſcidit, reſecuit, Si de ſermone vſurpatur ſignificat raptim & præciſè ſeu compendioſè loqui, hoc eſt, totam ſententiam vno membro comprehendere, & ferè laconiſmum imitari. Cognationem habet cum מוּל & נָמַל, i. circũcidit. Hinc ὁμιλέω loquor præciſè & paucis verbis totam orationem perſtringo, ὁμιλία homilia ſermo ſuccinctus & præciſus carens prolixitate & ambagibus.

In I. Coniug. מָלַל præciſe innuit & ſignificauit. Inuenitur tantum ſemel.
Pro.6.ꝟ.13. Nictans oculis ſuis, & p̄ciſè innuens pedib. ſuis, docens digitis &c. σημαί- מוֹלֵל
In voce paſsiua נָמַל reſectus eſt, abſciſſus eſt. Quater inuenit̃, vt (νει ἐν ποδί.
Iob 18. ꝟſu 16. Infernè radices eius exareſcent, & supernè ſuccidetur meſsis eius.
ἐπιπεσεῖ) θερισμὸς. יִמַּל
Et ca.13.ꝟ.antep. Et floſculus exortꝰ eſt, & ſucciſus eſt, fugitq; velut vmbra. ἐξέπεσεν. וַיִּמָּל
Item ca.24.ꝟ.pen. Et vt caput ſpicaꝝ abſcindentur (vel reſecabuntur) ἀποπεσῶν. יִמָּלוּ
Pſ.37.ꝟ.2. Nã veluti gramen ſubito decidunt̃, ac veluti herba germinis &c. ἀποπεσοῦν). יִמָּלוּ
In II. Coniug. מִלֵּל præciſè loquutus eſt, præciſis verbis dixit. Quater legitur.
Ge.21.ꝟ.7. Quis dixiſſet Abrahæ, Lactat filios Sara, & ꝙ genuerim filiũ? ἀναγγελεῖ. מִלֵּל
Iob 33.ꝟ.3. Et ſcientiam labia mea atq; puritatem dixerunt. i. loquuta ſunt. νοήσουν με. מִלֵּלוּ
Iob 8.ꝟ.2. Quamdiu tandem loqueris talia, & ſpiritus copioſus ſunt ꝟba oris tui? תְּמַלֶּל־
Pſ.106.ꝟ.2. Quis præciſè enunciaret potentias Domini? τίς λαλήσει. (λαλήσεις. יְמַלֵּל
In II. Con. paſsiua ad formam defectiuoꝝ ainpoal מוֹלֵל ſucciſus eſt. 1. extat.
Pſ.90.ꝟ.6. Mane efflorebit & vires acq̃ret, veſperi aũt ſuccidetur & areſcet. ἀποπέσοι. יְמוֹלֵל
In IIII. Con. הִתְמוֹלֵל ſuccidit ſeipſum, reſectus eſt à ſeipſo. Semel reperitur.
Pſ.58.ꝟ.8. Intendit ſagittas tuas ac ſi illę ſeſe ſuccidãt (vel diffringant) ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. יִתְמֹלָלוּ

Inde nomina.

מְלִילָה Spica reſecta ſeu decerpta à culmo ſuo. Legitur tantum ſemel. (στάχυας.
Plur. Deut.23.ꝟſu vlt. Si veneris in ſegetem proximi tui, ſpicas manu tua decerpas. מְלִילֹת

מִלָּה Dictio præciſa, oratio conſtans vno membro reſecta prolixitate verborum.
Pſ.139.ꝟ.4. Quia non eſt dictio in lingua mea, en Domine tu nouiſti. οὐκ ἔστι δόλος. מִלָּה
Cũ affi. leui. Iob 13.ꝟ.17. & cap.21.ꝟ.2. Audite audiendo dictionem meam. τοῦ λόγων. מִלָּתִי
Et plur. Iob 15.ꝟ.3. Arguere ꝟbis nihil ꝓficit, & dictiones non proſunt eis. ἐν λόγοις. וּמִלִּים
Cum affi. Pſ.19.ꝟ.5. Et in extremitates orbis dictiones eoꝝ (exierunt) τὰ ῥήματα αὐτῶν. מִלֵּיהֶם
Scribitur etiam in Iob ן pro ם plurali. Iob 34.ꝟ.3. auris dictiones probabit. λόγους. מִלִּין

הֲמֻלָּה Strepitus ſermonis & verborum, vide ſuo in loco.

מָלַץ Mulſit, permulſit, demulſit à mulcendo, hoc eſt, dulcem fecit, edulcauit, mellitum reddidit. Hinc μελίζω dulceſco, dulciter cano, permulceo cantu, μελίζομαι mellitum reddo, μελίσσω & μελίσσομαι, item μειλίσσω, μειλίσσομαι, καταμελίσσω demulceo, μελίσσιος melleus, μέλι mel, μέλισσα meliſſa & apis mel faciens, μείλικτος ſuauis, Deinde ὁμαλίζω mulceo, διομαλίζω demulceo, Item latinum mulceo, mulſum, aqua mulſa.

In I. Coniug. paſsiua. נִמְלַץ demulſus eſt, mellitus fuit. Semel reperitur.
Pſ.119. in Mem. Quam ꝑmulſi (.i. melliti) ſunt palato meo ſermones tui &c. ὡς γλυκέα. נִמְלְצוּ

מֵלִיץ Interpres, מְלִיצָה interpretatio, vide radicem לִיץ interpretatus eſt.

מָלַק Emulſit ſanguinem vngue ſecando ceruicem volucris, vt fit in iugulandis auibus iuxta legem Moſis, diſſecuit digitis emulgendo & extrahendo ſanguinem. Cognationem habet cum בָּלַק euulſit floccos. Hinc ἀμέλγω & latinum mulgeo, ἀπαμέλγω emulgeo, & germanicum **melcken/ molcken.**

In I. Con. מָלַק emulſit ſanguinẽ vngue ſecando. Bis legit̃. (καὶ ἀποκνίσει.
Leuit.1.ꝟ.15. Et adducet eum ſacerdos ad altare, & emulgebit. i. torquebit caput eiꝰ. וּמָלַק
Et cap.5.ꝟ.8. Et emulgebit (ſecando) caput eius è regione ceruicis eius. καὶ ἀποκνίσει. וּמָלַק

מָנָא Diſtribuit portiones, diſtribuit ſingulis partes comeſtibiles, vnde vita ſuſtentari poteſt. Idem ſignificat quod מָנָה. Cognationem habet cum מִן à vel ab, nam diſtributionem partium ab aliis ſubtractarum notat. Hinc νέμω, διανέμω paſco, diſtribuo partes paſcendi aliquem. Verbaliter non legitur ſed tantum nomen.

מְנָאוֹת Portiones, partes, pluralis numeri tantum & ter reperitur, vt

Nehe.12.ỷ.4.à fine. Ad colligendum in ea (conclauia) ex agris ciuitatum portiones μερίδας. מְנָאוֹת מְנָיוֹת
Et ỷ.vlt. Et omnes Iſraelitæ ꝛc. dabant portiones cantoribus & ianitoribus. μερίδας. מְנָיוֹת
Item cap.13.ỷ.10. Et reſciui quod partes Leuitis non fuerant datæ. ὅτι μερίδες.

מָנָה Diſtribuit partitiuè & numeratim, diſtribuit omnes ſpecies ſingulatim & ſuo ordine, numerauit ſingulatim omnes partes, diſtribuit portiones numeratas, Idem quod מָנָא & cognationem habet cum מִין .i. ſpecies, & cum מִן .i. à, de, ex ꝛc. ſignificat enim ſpecies à genere ſubtractas ſingulatim & ſeorſum numerare. Hinc per inuerſionem radicis νέμω, νέμομαι. diſtribuo, item paſco διανέμω diſtribuo cibum, νομὴ diſtributio, pabulum νομὸς paſcua ꝛc. νομεύς tributor, νομεύω paſco, diſtribuo paſcua, νόμος lex diſtributa, vel ſingulis ius ſuum tribuens.

In I.Con. מָנָה numerauit diſtributè, diſtribuit, commemorauit. מָנָה
Num.23.ỷ.10. Quis nũerauit puluerẽ Iacob, et numerꝝ quartæ partis τὶς ἐξαριθμήσεται. וּמָנִיתִי
Ieſ.65 ỷ.12. Et diſtribuam (annumerabo) vos gladio atq; omnes vos ꝛc. παραδώσω. מוֹנֶה
Eſ.147.ỷ.4. Diſtributè recẽſens numerꝝ ſtellarum, & omnibus noĩa vocãs. ἀριθμῶν. לִמְנוֹת
Pſ.90.ỷ.12. Ad numerandum dies noſtros tu nobis planè indica. ἐξαριθμήσαι δὴ. מְנֵה
2.Sam.24.ỷ.1. Vade, nũera Iſraelẽ & Iehuda.i. diſtributè et ſingulatĩ recẽſe. ἀρίθμησον. תִּמְנֶה
1.Re.20.ỷ.24. Et tu nũerabis tibi exercitũ, qualis fuit exercitꝰ cadẽs à te. ἀλλάξομαί σοι.
Legitur præterea tantum Gen.13.ỷ.16. Ier.33.ỷ.13. & 2.ỷ.11.

In voce paſſiua. נִמְנָה numeratus eſt, diſtributus eſt. Leguntur tantum ſequentia. נִמְנָה
Ieſ.53.ỷ.vlt. Et cum tranſgreſſoribus numeratus eſt, atq; ipſe peccatum. ἐλογίσθη.
Eccleſ.1.ỷſu 15. Curuum non poteſt æquari, & quod deeſt non poteſt numerari. ἀριθμηθῆναι. לְהִמָּנוֹת יִמָּנֶה
Gen.13.ỷ.antep. Si quis numerabit puluerem, etiam ſemen tuum numerabitur. ἐξαριθμήσεται. יִמָּנוּ
1.Reg 8. & 2.Par.5.ỷ.5. Qui non numerabuntur nec recenſebuntur. ἀναρίθμητα

In II. Coniug. מִנָּה diſtribuit numeratim, deputauit, conſtituit. מִנָּה
Dan.1.ỷ.10. Timeo ego Dñm meum regem qui diſtribuit cibum veſtrꝝ. ἐκτάξαντα. מְמֻנִּים
1.Par.9.ỷ.28. Ex his diſtributi erant ſuper vaſa, & ſuper omnia vaſa ſanctuarij. מַן
Pſ.61.ỷ.pen. Miſericordiam & veritatem diſtribue, quæ eum ſeruabunt. τὶς ἐκζητήσει. וַיְמַן
Ionæ 2.ỷ.1. Et diſtribuit (.i. conſtituit) Iehoua piſcem grandem &c. προσέταξε.
Legitur præterea tantum Ionæ 2.ỷ.6.7.8. Dan.1.ỷ.5. & 11.

Inde nomina.

מָן Man .i. cibus diſtributè cœlo delapſus, & qui diſtribuebatur inter filios Iſrael. Hinc νομὴ diſtributio, pabulum. מָן
Exo.16.ỷ.15. Et viderunt filij Iſrael & dixerũt ꝛc. Man (.i. cibus diſtributus) eſt hoc. (τί ἐστι τοῦτο. וְהַמָּן
Nu.11.ỷ.7. Erat aũt Man quaſi ſemẽ Coriãdri, et ſpecies eius ꝛc. ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστί. מָן
Pſ.78.ỷ.24. Et pluit ſuper eos Man in cibum, & frumentum cœli dedit eis. μάννα. וּמַנְךָ
Cum affi. Nehe.9.ỷ.20. Et Man tuum non minuiſti ab ore eorum. καὶ τὸ μάννα.
Legit̃ etiam Exo.16.ỷ.31.33. & pen. Num.11.ỷ.6. & 9. Deut.8.ỷ.3. & 16. Ioſu.5.ỷ.12.

מָנָה Diſtributio, pars ſeu portio cibi diſtributa. Cõuenit cũ νομὴ diſtributio, pabulum. לְמָנָה
Leuit.7.ỷ.23. Et erit crus dextrum in diſtributionem.i. in partem diſtributam.
Cũ affi. Pſ.16.ỷ.5. Iehoua eſt portio mea, pars mea ꝛc. Pro. מְנָתִי μερὶς τῆς κληρονομίας μου. מְנָת
(τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. מְנָת
In reg. Pſ.11.ỷ.pen. Sulphur & ventus procellarꝝ eſt diſtributio calicis eorꝝ. ἡ μερίς. מְנוֹת
Et plur. 1.Sam.1.ỷ.4. Et dedit Peninnæ ꝛc. & omnibus filijs eius ꝛc. partes. μερίδας. מְנוֹתֶיהָ
Cum affi. Eſther 2.ỷ.9. Et feſtinãs dedit ꝛc. partes eius (diſtributas à rege.) τὴν μερίδα
Itẽ leg. Exo.29.ỷ.26. Leuit.8.ỷ.29. Eſther 9.ỷ.19. & 22. Pſ.63.ỷ.13. 2.Par.31.ỷ.3.4.19.

מֹנִים Diſtributiones, partes. Inuenitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt מֹנִים
Gen.31.ỷ.7. Et mutauit mercedem meã decem diſtributionibus.i. vicib. δέκα ἀμνῶν. מֹנִים
Et ỷ.41. Et mutaſti (vel minuiſti) mercedem meã decem partibus. δέκα ἀμνάσι

מָנֶה Mina, mna, Græcè μνᾶ, pondus rei numerariæ & Ebræis continebat 60. ſiclos. הַמָּנֶה
Ezech.45.ỷ.12. Viginti ſicli, & 15. ſicli erunt vobis Mina. מָנִים
Et plur. Nehe.7.ỷ.vlt. & pen. Et argenti minæ bis mille. καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας.
Legitur præterea tantum 1.Reg.10.ỷ.17. Eſræ 2.ỷ.pen.

Meni

abundo, id eſt, plenus ſum, πολύς multus, πολλή multa &c. πλουτέω ditor, id eſt, plenus ſum diuitijs, Et latinum pleo, impleo, compleo. Et Germanicum: füllen/ voll machen.

In I. Con. מָלֵא plenus fuit, Et cum accuſatiuo impleuit, repleuit &c.

Pſ.10.℣.7. Imprecatione os eius plenum eſt & impoſtura atq; dolo. γέμει. מָלֵא
Ier.19.℣.4. Et repleuerunt locum hunc ſanguine innocentum. Græci. καὶ ἔπλησαν. וּמָלְאוּ
Eſth.7.℣.5. Vbi eſt iſte qui hoc plenè ſtatuerit in corde ſuo faciẽdũ ea: ὅς ἐτόλμησε. מְלָאוֹ
Ruth 1.℣.pe. Ego plena abierã, & vacuã reduxit me Iehoua. Sept. πλήρης ἐπορεύθην. מְלֵאָה
Ezech.5.℣.2. Combures in ciuitate donec implere dies obſidionis. καὶ τὴν πλήρωσιν. כִּמְלֹאת
Ge.1.℣.22. Creſcite & multiplicamini & implete aquas in mari. Sept: καὶ πληρώσατε. וּמִלְאוּ
Exo.15.℣.9. Diuidam ſpolium explebitur eis (.i. diuitijs) anima mea. ἐμπλήσω. תִּמְלָאֵמוֹ
2.Sam.7.℣.12. Cum implebunt̃ dies tui, & cubueris cũ patribus tuis. ἐὰν πληρωθῶσι. יִמְלְאוּ

In voce paſſiua נִמְלָא repletus eſt, oppletus eſt. Paſſiuè legitur, vt

Can.5.℣.2. Siqdẽ caput meũ repletũ eſt rore, cincinni mei guttis noctis. ἐπλήσθη. נִמְלָא
Ezec.26.℣.2. Confractæ ſunt portæ populo℞ &c. implebor (mercibus. ἡ πλήρης ἠρή- אִמָּלְאָה
Ieſ.2.℣.7. Et repleta eſt terra eius argento & auro. Græci καὶ ἐνεπλήσθη. (μωται. וַתִּמָּלֵא
Pſ.72.℣.pen. Et impleatur gloria eius vniuerſa terra, amen amen. καὶ πληρωθήσεται. וְיִמָּלֵא
Iob 15.℣.4. à fine. Anteq; venerit dies eius implebit̃ .i. abſumet̃ plenè. φθαρήσεται. תִּמָּלֵא

In II. Con. מִלֵּא & מִלָּא impleuit, & cum אַחֲרֵי perfecit ſequendo.

Iob 22.℣.18. Et ipſe repleuit ædes eorum bonitate. Septuag. ἀνέπλησε. מִלֵּא
Ier.51.℣.33. Deglutiuit me vt draco, impleuit ventriculum ſuum. Græci ἔπλησε. מִלָּא
Et cap.13.℣.13. Ecce ego repleo omnes habitatores terræ huius. Græci ἐγὼ πληρῶ. מְמַלֵּא
Can.5.℣.14. Manus eius ſunt orbes aurei repleti (gemmis) Tharſis. πεπληρωμένοι. מְמֻלָּאִים
Exo.29.℣.33. Ad implendum manus eorum ad ſacrificandum eos. τελειῶσαι. לְמַלֵּא
Et cap.31 ℣.5. In artificio lapidis ad implendum, & in fabrefactione lignorum. לְמַלֹּאת
Gen.29.℣.26. Imple hebdomadam hanc, & dabimus tibi etiam hanc. συντέλεσον. מַלֵּא
Exo.31.℣.3. Et impleui eũ ſpiritu Dei, ſapiẽtia & intelligẽtia, et ſciẽtia. καὶ ἐνέπλησα αὐ- וָאֲמַלֵּא
Iud.17.℣.5. Et impleuit manũ vni9 de filijs ſuis, & fuit ei ſacerdos. ἐνέπλησε. (τόν. וַיְמַלֵּא
Notandũ q; ſacerdotũ initiando℞ manus ad ſacrificandũ hac ceremonia ꝯſecrabãt.

In IIII. Con. הִתְמַלֵּא expleuit ſe .i. deſiderium ſuũ. Semel reperitur. (μοι ἐπ' ἐμέ.

Iob 16.℣.10. Percuſſerunt maxillas meas, pariter contra me expleruntſeſe. κατέδρα- יִתְמַלָּאוּן

Inde nomina.

מָלֵא Plenus, מְלֵאָה plena reputantur inter participia primæ Coniugationis.

מְלֹא Plenitudo, Aliquoties legitur, ſed tantum in regimine aut affixis, vt

Eccleſ. 4. ℣. 6. Melior eſt plenitudo volæ cum quiete, quam plenitudo volarum ambarum. ὑπὲρ πληρώματα. מְלֹא
מִלֻּאִים Cum affi. Pſ.24.℣ 2. Domini eſt terra & plenitudo eius. καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. וּמְלוֹאָהּ

Impletiones, plenitudines. Si de ſacrificijs dicitur, ſignificat conſecrationes ſacerdotum, quibus initiabantur & inaugurabantur ad miniſterium.

Leuit.7.℣.pen. Hæc eſt lex holocauſti, & oblatiõis &c. & impletionũ. καὶ τῆς τελειώσεως. וְלַמִּלּוּאִים
Exo.29.℣.31. Et arietẽ impletionũ accipies, & coques carnem eius. τῆς τελειώσεως. הַמִּלֻּאִים
Exo.25.℣.7. Lapides onychis & lapides impletionum (ſeu plenitudinum) הַמִּלֻּאִים

Lapides plenitudinum ſunt gemmæ quæ auro & argento includi ſolent, atq; ita replent locum factum in re aliqua argentea.

מִלֻּאָה Impletio, inſitio, vſurpatur de gemmis quæ in pectorali & ſuperhumerali implebantur, hoc eſt, includebantur, & aliquoties inuenitur vſurpatum. (στιχον.

In reg. Exo.28.℣.17. Et implebis in illud inſitione gema℞. ὑφάσματα καταλίθου τετρά- מִלֻּאַת
Et plu. cum affi. Exo.28.℣.19. Onyx & Iaſpis incluſi auro in impletionibus ſuis. בְּמִלּוּאֹתָם

מִלֵּאת Plenitudo, locus omnis qui intus expletur quacunq; re, ne ſit vacuus. Semel.

Cã.5.℣.12. Lauãtes ĩ lacte, ſedẽtes ad plẽitudinẽ .i. ad vas plenũ lacte. ἐπὶ πληρώματα. מִלֵּאת

מִלּוֹא Millo, proprium nomen loci inter Zion & collem Moria, vbi erat vallis quam Salomon terra oppleuit & adæquauit, ibidemq; ædes ꝓ ſeruis & ancillis extruxit. Eſt & nomen domus comitio℞ vbi plenitudo hominum congregabatur.

2. Sam.5.℣.10. Et ædificauit per circuitum à Millo, & intra. הַמִּלּוֹא
Iudic 9.℣.6. Et congregati ſunt omnes viri Sichem, & tota domus Millo. מִלּוֹא

2.Reg.12.℣.pen.Et percuſſerũt eum in domo Millo,cum deſcenderet Silla. μάλλον. מִלֹּא

מַלְאָךְ Angelus,legatus,nuncius. De hoc vide radicem לָאַךְ legauit.

מָלָה Plenus fuit,impleuit,expleuit, idem quod מָלֵא: Hinc propter εὐφωνίαν & meliorē
connexionem literarum πλέω, ἀναπλέω impleo,repleo, πλέον plus &c.
In I. Coniug. מָלָה plenus fuit,repletus eſt. Bis reperitur,vt מָלוּ
Ezech.28.℣.16.Et multitudine negociationis tuæ plena ſunt interiora tua. ἔπλησας. מָלֵתִי
Iob 32.℣.19.Quia plenus ſum ſermonibus, πλήρης εἰμι ſcribitur pro מָלֵאתִי.
In II. Coniug. מִלָּה implebit. Legitur tantum ſemel,vt יְמַלֶּה
Iob 8.℣.pen.Donec impleuit riſu os tuum, & labia tua iubilatione. ἐμπλήσει.
Iuxta punctorum aſsignationem legitur יְמַלֵּא:

Inde nomen.

מִלּוֹ Plenitudo,impletio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt מְלוֹ
Ezec.41.℣.8.Fundatæ coſtæ plenitudinem calami(habebant)nempe ſex cubitos.

מָלַח Sale condijt, ſaliuit, ſale conſperſit. Cognationem habet cum לָחַם comedit, nam
omnis cibus ſale conditus eſt ſapidior. Hinc per inuerſionem radicis ἅλμη ἁλμυρίς
ſalſugo, ἅλμυρος, ἁλιμηρής, ἁλμυρώδης, ſalſus, ἁλμυρίζω ſalis guſtum habeo. Et abiecto μ ἁλίζω ſalio, ἅλς, ἁλὸς ſal, ἁλυκός ſalſus,amarus, ἁλία mare ſalſum, ἅλιος marinus,
ἁλιεύω piſcor in mari ſalſo.
In I. Coniug. מָלַח ſaliuit,ſale condiuit. Semel tantum legitur,vt תִּמְלָח
Leui.2.℣.13.Omne munus oblationis tuæ ſalies, nec omittas ſalem fœderis Dei tui
Septuaginta verterunt: ἁλὶ ἁλισθήσεται).
In voce paſsiua. נִמְלַח corruptus eſt,vt veſtis corrumpitur ſale tacta. Semel. נִמְלָחוּ
Ieſ.51.℣.6.Nã cœli vt fumus corrũpent, & terra vt veſtis inueteraſcet. ὡς καπνὸς ἐστερεώθη.
In II. Con. מִלַּח ſaliuit frequenter. Legitur tantum ſemel,vt מְמֻלָּח
Exo.30.℣.4.à fine.Suffimentũ vnguentũ opus vnguẽtarij ſalſũ.i.cōmixtũ. συνθέσεως.
In III. Coniug.paſsiua. הָמְלַח factus eſt ſaliri. Bis in eodem verſu. וְהָמְלֵחַ
Ezech.16.℣.4.Et aquis non es lota ad deliniendum (corpus tuum) & ſaliendo non הֻמְלַחַתְּ
facta es ſaliri, & inuoluendo faſcijs non es inuoluta. οὐ δὲ ἁλὶ ἡλίσθης.

Inde nomina.

מֶלַח Sal qui à corruptione præſeruet carnes, at veſtimenta corrumpit, & terra ſalis
vel ſalſuginis eſt terra infertilis & corruptioni obnoxia, frequenter inuenitur. הַמֶּלַח
Gen.14.℣.3.In valle Siddim quæ nunc eſt mare ſalis. ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἁλικῶ. מֶלַח
In pau.Iud.9.℣.45.Et diruit ciuitatē et ſeminauit eã ſale (vt eſſet ſterilis) καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. מִבְּלִי־מֶלַח
Iob 6.℣.6.Num comedetur cibus absq; ſale. ἄνευ ἁλός. מֶלַח
In reg.Nu.5.℣.11.itē cap.18.℣.19.Fœdus ſalis perpetuitatis erit. διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου. מְלָחִים
Et plur.bis,vt Ier.38.℣.11.Et accepit inde veſtes laceras & vetuſtate attritas. χοινία. הַמְּלָחִים
Et ℣.12.Pone nũc veteres veſtes tractionũ & corruptionũ ſub axillis manuũ. ὑποκάτω τῶν χοινίων
Legit quoq; Ge.19.℣.26.Ex.30.℣.35.Le.2.℣.13.Deu.3.℣.17.Ieſ.3.℣.16.

מְלֵחָה Salſugo,dicitur de terra ſterili & infructifera. ἅλμη. Ter legitur. לִמְלֵחָה
Pſ.107.℣.34.Terram fructiferam in ſalſuginem(poſuit) Græci εἰς ἅλμην. מְלֵחָה
Iob 39.℣.6.Cuius domũ poſui deſertũ, & habitacula eius ſalſuginē. Sept. ἁλμυρίδα. מְלֵחָה
Ier.17.℣.6.Terra ſalſuginis & non inhabitabitur. Sept. ἐν γῇ ἁλμυρᾷ.

מַלּוּחַ Malua,herba ſalſa. Hinc μαλάχη & latinum malua. Semel reperitur. מַלּוּחַ
Iob 30.℣.4.Qui decerpunt maluam apud arbuſta. ἅλιμα.

מַלָּחִים Nautæ qui in mari ſalſo nauigant. Quater legitur in Biblijs,vt מַלָּחִים
Ionæ 1.℣.4.Et timuerunt nautæ & exclamauerunt quilibet ad Deũ ſuũ. ναυτικοί. הַמַּלָּחִים
Ezec.27.℣.28.Nautæ & cuncti gubernatores maris ad terrã ſtabunt. οἱ ἐπιβάται. מַלָּחַיִךְ
Cũ aff.ibi.℣.26.Nautæ tui et gubernatores tui,ĩſtauratores rimarũ tuarũ. οἱ κωπηλάταί σου. וּמַלָּחֵיהֶם
Et ℣.9.Oẽs naues maris & nautæ earũ fuerũt ĩ te ad negociãdũ. κωπηλάται αὐτῶν.

מָלַט Erutus eſt fugiendo in campum latiſsimum, fuga ſibi conſuluit, ereptus eſt, extractus eſt.Cognationem habet cum פָּלַט cuſtoditus eſt,conſeruatus eſt,item cum
מְטִיל .i. metallum quod ex venis terræ eruitur ſeu eripitur. Hinc ἀμαλθεύω conſeruo,

2.Sa.17.℣.10.Cuius cor eſt vt cor leonis liquefaciendo liq̄dabitur.τῇ καρδίῃ τακήσεται. יִמַּס
Deut.20.℣.8. Et non liquefiet cor fratrum ſuorum, quemadmodum eſt cor ſuum. δειλιάνῃ τὴν καρδίαν. (δεσμοὶ. יִמַּס
Iud.15.℣.14.Et liquefacta(.i.diſſoluta)ſunt vincula eius è manibus eius. ϗ ἐτάκησαν οἱ וַיִּמַּסּוּ
Item legitur Exo.16.℣.21.Ioſ.2.℣.11.ca.5.℣.1.ca.7.℣.8.Ieſ.34.℣.3. Nahum 2.℣.11.

In III. Coniug. הֵמַס liquefecit,fecit liqueſcere. Semel tantum legitur, vt
Deut.1.℣.28.Quo aſcendemus nos? fratres noſtri liquefecerũt cor noſtrꝝ.ἀπέστησαν. הֵמַסּוּ

Inde nomina.

מַס Tributum,contributio, non tantũ de cenſibus ſed etiã de hoı̃bus tribuendis accipitur,& nomen habet à liquefaciendo, nã tributum exugit & tabefacit ſubditos.
Iud.1.℣.pen.Et grauis fuit manus ꝛc.& fuerunt (Aemorritæ) in tributum. εἰς φόρον. לָמַס
1.Reg.5.℣.13.Et impoſuit Salomon tributum.i.vt ex omni Iſraele darent̃ ꝛc. φόρον. מַס
In pauſa.1.Reg.5.℣.14.Et Adonirã huic tributo(.i.ſũmæ hominũ)p̄erat. ἐπὶ τοῦ φόρου. הַמָּס

מַס Tributum,quod tribuitur à ſubditis,Et legitur tantum ſemel.
Plur.Exo.1.℣.10.Et poſuerunt ſuper eos principes tributoꝝ. ἐπιστάτας ἐπὶ τῶν ἔργων. מִסִּים

מִסָּה Contributio. Legitur ſaltem ſemel in Biblijs ſacris,vt
In reg.Deut.16.℣.10. Contributionem ſpontaneorum manus tuæ,quam dabis. מִסַּת

תֶּמֶס Liquefactio,actio liquefaciendi, & non niſi ſemel reperitur.
Pſ.58.℣.9.Inſtar cochleę liquefactionis(.i.colliqueſcentis)diffluent.ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς. תֶּמֶס

מָסַר Sermone tradidit, dedit ſermocinando, propriè ſignificat aliquid non tantum manu dare, ſed habito ſermone proteſtari & tradere omnem authoritatem rei datæ. Cognationem habet cum יָסַר caſtigauit,correxit,& אָסַר vinxit, nam tradere eſt aliquid ceu vinctum tradere in alterius poteſtatem ad corrigendum. Hinc per metatheſin eſt ſermo,ſermocinor.

In I. Coniug. מָסַר tradidit,dedit. Legitur tantum ſemel,vt
Nu.31.℣.16.Ad tradendũ p̄uaricationem in Deũ.i.ſermone occaſionem p̄buerunt, vt p̄uaricarentur aduerſus dominum in adorando idolum Phogor.τὸ ἀποστῆσαι. לִמְסָר־

In voce paſsiua. נִמְסַר traditus eſt,deditus eſt. Legitur tantum ſemel, vt
Num.31.℣.5.Et traditi ſunt ex millibus Iſrael, mille de qualibet tribu. ϗ ἐξηρίθμησαν. וַיִּמָּסְרוּ

Inde nomen.

מָסֹרֶת Traditio,deditio,vbi aliquid totum datur in poteſtatem alterius. Semel.
In reg.Ezech.20.℣.38.Et adducam vos in traditione fœderis. Hieronymus vertit in vinculis fœderis,deriuando ab אָסַר pro מַאֲסֹרֶת. εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ. בְּמָסֹרֶת

מָעַד Vacillauit,lapſus eſt,hallucinatus eſt, labeſcebat, nutauit. Significationem habet contrariam verbo עָמַד ſtetit,& affinitate alludit ad דָּמַע effudit lachrymas madidas, nam pedes pleruncꝫ labaſcunt in locis madidis. Hinc Math/ müde.

In I. Coniug. מָעַד lapſus eſt,vacillauit. Legitur tantum in quincꝫ locis.
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.37.Dilatabis paſſum meum ſubtus me,et non vacillauerunt ꝛc, ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.
Iob 12.℣.5. Parata eſt(lampas)vacillantibus(ſeu labaſcentibus) pede. מָעֲדוּ
Pſ.26.℣.1.Et in Iehoua confiſus ſum,non labaſcam(pede meo)ἀσθενήσω. לְמוֹעֲדֵי
Et Pſ.37.℣.31.Lex Dei eius in corde,idcirco nõ labaſcet greſſus eiꝰ. ὑποσκελισθήσε(ται). אֶמְעָד

In II. Con. מִעֵד vacillauit continuè. Legitur tantum ſemel vt in paul. (μου. תִמְעַד
Pro.25.℣.18.Dens malus,& pes luxatus(ſeu vacillans)eſt ſpes p̄uaricatoris.παρανό- מוּעָדֶת

In I. Con. הִמְעִיד fecit labaſcere. Reperitur tantum ſemel, vt (σύγκαμψον.
Pſ.69.℣.24.Obtenebrentur oculi eoꝝ ne videant, & lumbos eoꝝ ſp̄ fac labaſcere. הַמְעַד

מֵעִי Viſcus, inteſtinum, comprehendens cor, epar & pulmonem, nec non ilia ventris à radice inuſitata מָעָה.i.inueſtigauit viſcera corporis. Hinc μαιόομαι, μαίομαι obſtetricor,inquiro & perueſtigo interiora parturientis, μαῖα obſtetrix. Item μάω & μύω occulo,occulto,quæ enim in interioribus viſcerum ſunt, latent & occultantur. Singulariter non vſurpat̃, qa multa ſunt viſcera ſeu inteſtina in quolibet corpore.
Plur.Cum affi.Ge.25.℣.33.Et duo populi de viſceribus tuis diuident̃. ἐκ τῆς κοιλίας. מִמֵּעַיִךְ

Ezech. 3. ℣. 3. Fili hominis, venter tuus comedet, & viſcera tua replebis hoc volumine. κοιλία σου. וּמֵעֶיךָ
Ier. 4. ℣. 19. Viſcera mea, viſcera mea, doleo parietib. cordis mei. τ̃ κοιλίαν μου ἀλγῶ. מֵעַי מֵעַי
2. Sa. 20. ℣. 10. Et effudit inteſtina eius in terrã, & nõ reiterauit ei ictũ. ἐξεχύθη ἡ κοιλία. מֵעָיו
In reg. Ionæ 2. ℣. 1. Et fuit Iona in viſcerib. piſcis tres dies & tres noctes. ἐν τῇ κοιλίᾳ. בִּמְעֵי
Legitur etiam Pſ. 22. ℣. 15. Pſ. 40. ℣. 8. Pſ. 71. ℣. 6. Ieſ. 49. ℣. 1. Iud. 20. ℣. 10. Can. 5. ℣. 14.

מְעוֹת Viſcera, inteſtina, & tributum mari ſignificat interiora maris, vt lapilli maris. Et legitur ſemel tantum, vt
Ieſ. 48. ℣. 4. à fine. Et fuiſſet vt arena ſemen tuũ, & genimina viſcerꝝ tuorꝝ vt lapilli eius, non excindetᷣ, neq; exterminabitᷣ nomẽ eiꝰ è cõſpectu meo. ἔγκωνα τῆς κοιλίας. כִּמְעֹתָיו

מְעִי Aceruus lapidum deſtructorum inæqualiter iacentium, vide radicem עָיָה :

מָעַט Modicus fuit, paucus fuit numero, minoratus eſt. Cognationem habat cum טָעַם guſtauit parum, nam deguſtare eſt labris prioribus aliquid attingere parum.

In I. Coniug. מָעַט Modicus fuit, paucior fuit. Semel tantum legitur in Infinitiuo & aliquoties in futuro. מְעֹט
Le. 25. ℣. 16. Et ſecũdũ paucos eſſe annos. i. ſecũdũ paucitatẽ annorꝝ, minues ꝓciũ eiꝰ. יִמְעַט
Exo. 12. ℣. 4. Si verò paucior fuerit domus quam vt edendo agno ſufficiat ὀλιγοστοὶ. יִמְעַט
Pſ. 107. ℣. 5. à fine. Et modici fuerunt, & oppreſſi ſunt à violentia mali. ὠλιγώθησαν. וַיִּמְעֲטוּ
Pro. 13. ℣. 11. Subſtãtia ex vanitate (parta) imĩnuetᷣ. i. modica erit tãdẽ. ἐλάσσων γίνεται. יִמְעָט
Ieſ. 21. ℣. vlt. Fortes filiorum Kedar pauci erunt (vel imminuentur) ὠλιγώθησαν. יִמְעָטוּ
Legitur præterea tantum Iere. 29. ℣. 6. Et cap. 30. ℣. 19. Nehe. 9. ℣. 32.

In II. Con. מִעֵט Modicus fuit valde. Legitur tantum ſemel, vt
Eccl. 12. ℣. 3. Et ſtupeſcent (vel ociabuntᷣ) molares, qa modici fuerunt. ὅτι ὠλιγώθησαν. מִעֲטוּ

In III. Coniug. הִמְעִיט Diminuit, modicum fecit. (ἐ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς.
Ezech. 29. ℣. 15. Et minuam (.i. modicum faciam) eos vt non dominentur gentibus. וְהִמְעַטְתִּים
Exo. 16. ℣. 17. Et collegerunt, ille multiplicans, & iſte minorans. οὐκ ἠλαττόνησεν. וְהַמַּמְעִיט
Num. 26. ℣. 52. Copioſo multiplicabis hæreditatem eius, & modico pauciorem &c. (ἐσμίκρυνε. תַּמְעִיט
καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις.
Pſ. 107. ℣. 6. à fine. Et multiplicati ſunt valde, & iumentum eorꝝ non modicum erit. יַמְעִיט
Ier. 10. ℣. pen. Ne fortè imminuas me. D. Hieron: ne fortè ad nihilum redigas me. תַּמְעִטֵנִי
ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσης.
Legitur præterea Num. 11. ℣. 4. à fine cap. 35. ℣. 8. Leuit. 26. ℣. 22. item 2. Reg. 4. ℣. 3.

Inde nomen.

מְעַט Paucus, modicus, item modicum, parum, & paucitas. מְעַט
Hag. 1. ℣. 6. Seminaſtis multum, & intuliſtis modicum, comedetis ſed non ὀλίγα. מְעַט
Deut. 7. ℣. 5. à fine. Et eijciet Iehoua Deus tuus gentes iſtas modicè. κτ̃ μικρὸν. מְעַט
Pſ. 2. ℣. vlt. Cum exarſerit paulominus (.i. breui & repente) ira eius &c. ἐν τάχει. כִּמְעַט
In re. 1. Sa. 14. ℣. 29. Quoniã guſtaui parꝝ (vel modicũ) mellis huiꝰ. βραχὺ τι τοῦ μέλιτος. מְעַט
Gen. 43. ℣. 11. Et afferte viro munus, modicum reſinæ, & modicum ꝛc. מְעַט
Et plur. Pſ. 109. ℣. 8. Sint dies eius pauci, & functionem eius accipiat alius. ὀλίγοι. מְעַטִּים

מָעַךְ Compreſſit fingendo & pangendo aliquid, confixit. Græci propter Euphoniam mutarunt מ in π literam eiuſdem inſtrumenti, & dicunt πηγνύω, πήγνυμι & hinc quoque eſt latinum figo, configo, infigo.

In I. Con. מָעַךְ compreſſit, infixit. Bis inuenitur vſurpatum, vt (θλαδίαν. וּמָעוּךְ
Leuit. 22. ℣. 24. Et compreſſum, & contuſum, & ruptum, & conciſum non offeretis. מְעוּכָה
1. Sam. 26. ℣. 7. Et lancea eius erat infixa in terram. Græci ἐμπεπηγὸς.

In II. Con. paſſiua. מֹעַךְ compreſſus eſt. Legitᷣ tantum ſemel, vt (οἱ μαστοὶ. מֹעֲכוּ
Ezech. 23. ℣. 3. Ibi compreſſa ſunt vbera eorꝝ, & ibi confecerunt mamillas ꝛc. ἔπεσον

מָעַל Præuaricatus eſt, tranſgreſſus eſt, ſumpta eſt hæc ſignificatio à pallio diuaricante, quod non compoſitè & decenter tegit indutum, ſed tranſgreditur metas ſuas, Græca verſio plerunq; reddit per verbum πλημμελέω. Cognationem habet cum עָלָה aſcendit, & cum præpoſitione מִן q. d. tranſcendit, vel tranſgreſſus eſt ab aliquo.

In I. Con. מָעַל præuaricatus eſt, tranſgreſſus eſt, ſæpe conſtruitur cum ב:
Ezechiel. 17. ℣. 20. Et iudicabor cum eo illic propter tranſgreſsionem quam tranſgreſſus eſt &c. ἠδίκησεν. (παριδὼν παρίδη. מָעַל
Leuit. 5. ℣. 6. à fine. Anima ſi peccauerit, & tranſgreſſa fuerit tranſgreſsionem &c. ϗ וּמָעֲלָה
Ioſ. 22. ℣. 16. Quæ eſt hæc præuaricatio quam præuaricati eſtis? ἐπλημμελήσατε. מַעַלְתֶּם
2. Par. 28. ℣. 19. Qui feriari (à vero cultu) fecit in Iehuda, & præuaricari ꝛc. וּמָעוֹל
Num. 5. ℣. 2. Ad tranſgrediendũ tranſgreſsionem in Deũ. ἐ παριδὼν παρίδη ἐν κυρίῳ. לִמְעֹל
Ezechiel. 20. ℣. 27. Blaſphemauerunt me patres veſtri in præuaricari illos in me &c. ἐν οἷς παρέπεσον. (λάθη τὸν ἄνδρα. בְּמַעֲלָם
Num. 5. ℣. 5. à fine. Si fuerit contaminata & præuaricata præuaricationẽ &c. ϗ λήθη וְתִמְעֹל
2. Par. 26. ℣. 16. Et tranſgreſſus eſt contra Dñm Deum ſuum. ἐ ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ. וַיִּמְעַל
Pro. 16. ℣. 10. Diuinatio eſt in labijs regis, in iudicio non p̄uaricabitur eius. πλανηθῇ. יִמְעַל־
Legit̃ etiam Leu. 5. ℣. 15. ca. 26. ℣. 7. à fine. Nu. 25. ℣. 12. Deu. 32. ℣. pen. Ezec. 14. ℣. 13.

Inde nomina.

מַעַל

Præuaricatio, tranſgreſsio, In plurali deſideratur hoc nomen.
Ioſ. 7. ℣. 1. Et præuaricati ſunt filij Iſrael p̄uaricationem in anathemate. πλημμέλειαν. מַעַל
In pauſa. Num. 5. ℣. 8. Si deflexerit vxor eius & præuaricata fuerit præuaricationẽ. מָעַל
Cum affi. 2. Par. 33. ℣. 19. Et omnia peccata eius atq; p̄uaricatio eius. ϗ ἀποστάσεις αὐτοῦ. וּמַעֲלוֹ

מְעִיל

Pallium, quod ſuper alias veſtes induitur, μάλη veſtis, μηλώτη pallium.
1. Sam. 28. ℣. 15. Et dixit, vir ſenex aſcendit, atq; eſt opertus pallio. מְעִיל
In reg. Ieſ. 61. ℣. pen. Pallio iuſticiæ circumdedit me, tanq; ſponſum ꝛc. ϗ χιτῶνα. מְעִיל
Cum affi. Eſræ 9. ℣. 3. Scidit veſtimentum meum & pallium meum. ϗ ἐπαλλόμην. וּמְעִילִי
Et plur. 2. Sam. 13. ℣. 18. Nam ſic veſtiebantur filiæ regis & virgines pallijs. מְעִילִים
Cum affi. Ezech. 26. ℣. 17. Et auferent paludamenta ſua, exuent veſtes &c. τὰς μίτρας. מְעִילֵיהֶם
Legitur quoq; Exo. 28. ℣. 5. 32. 35. & cap. 39. ℣. 22. 23. 24. 25. 26. Ieſa. 59. ℣. 17. &c.

מָעוֹן

Manſio, habitatio, habitaculum, vbi quis habet manſiones firmas & tutas. Cognatione reſpicit ad נָעַם amœnus fuit, iucundus fuit, ſignificat enim manſionem amœnam, & ſua cuiq; manſio videtur iucundior peregrinis locis. Hinc μένω & μείνω latinum maneo, μονὴ manſio, μέμνω & μίμνω, μιμνάζω maneo, διαμένω permaneo.
Pſ. 90. ℣. 1. Dñe manſio tu factus es nobis, in generationẽ & generationẽ. καταφυγή. מָעוֹן
In reg. Nah. 2. ℣. antep. Vbi eſt manſio leonũ, & paſcua ꝓ leunculis. ἐπορεύθη λέων. מְעוֹן
Cum affi. 2. Par. 35. ℣. 25. Quia pepercit populo ſuo, & manſioni ſuæ. מְעוֹנוֹ
Et plur. 1. Par. 4. ℣. antep. Et percuſſerunt tentoria eorum & manſiones. הַמְּעוֹנִים
Item legitur Deut. 26. ℣. 15. Pſ. 26. ℣. 8. Pſ. 68. ℣. 6. Pſ. 71. ℣. 3. Pſ. 91 ℣. 9. Ier. 9. ℣. 11.

מְעֹנָה

Manſio, habitaculum, manſiuncula. Aliquoties reperitur in Biblijs, vt
Deut. 33. ℣. antep. Manſio eſt Deus ab olim, & ſubter brachia æternitatis. σκεπάσει. מְעֹנָה
Cũ leui. leui. Pſ. 76. ℣. 3. Et fuit in Salẽ tuguriũ eiꝰ, & mãſiuncula eiꝰ ꝛc. κατοικητήριον. מְעֹנָתוֹ
Et plur. Iob 37. ℣. pen. Quum incuruantur in manſiunculis, ſedebunt in tuguriolo. בִּמְעוֹנוֹת
In reg. Can. 4. ℣. 8. De manſiunculis leonum, de montibus Pardoꝝ. ἀπὸ μανδρῶν. מִמְּעוֹנוֹת
Cũ affi. Nah. 2. ℣. pen. Impleuit foramina ſua, & mãſiũculas ſuas rapina. κατοικητήριον מְעוֹנֹתָיו
Legitur præterea tantum Pſ. 104. ℣. 22. Iob 37. ℣. 8. Amos 3. ℣. 4.

מוֹפֵת

Vnde לְמַעַן propter, de hoc vide radicem נָעָה

מְעָרָה

Spelunca tenebroſa, antrum, ſpecꝰ ſubterraneus, locus obſcurus & vaſtus, à radice inuſitata מָעַר idem quod פָּעַר aperuit, nam ſpelunca vaſto hiatu aperta patet. Hinc μαυρόω, ἀμαυρόω obſcuro, μαυρός obſcurus, vaſtus. Poteſt etiam hoc nomen radicem habere עָרַר diruit, deſtruxit, nam ſpelunca eſt deſtructio quædam vaſta, hanc ob rem ע non ſolet alleuare camez ſuum.
Gen. 19. ℣. 30. Et habitauit in ſpelunca ipſe (Lot) & duæ ſuæ filiæ eius. ἐν σπηλαίῳ. בַּמְּעָרָה
In reg. Gen. 23. ℣. 9. Dabit mihi ſpeluncam duplicitatis quæ eſt ei in extremitate. מְעָרַת
1. Sam. 22. ℣. 1. Et abijt Dauid inde atq; effugit ad ſpeluncam Adullam. εἰς τὸ σπήλαιον. מְעָרַת
Et plur. 1. Sam. 13. ℣. 6. Et abdiderũt ſe populi in ſpeluncis, in ſpinetis. ἐν τοῖς σπηλαίοις. בַּמְּעָרוֹת
In re. Ieſ. 2. ℣. 4. à fin. Et ingredient̃ in ſpecus petraꝝ, & in hiatus terræ. εἰς τὰ σπήλαια. בִּמְעָרוֹת
Reperit̃ quoq; Gen. 23. ℣. 11. 17. 19. & 20. item cap. 49. ℣. 29. 30. Ioſ. 10. ℣. 16. 17. 18. 23. 27.

מוֹפֵת

Portentum, prodigium, de hoc vide radicem יָפַת:

מָצָא Inuenit ſtudio vel caſu, euenit, reperit, adinuenit. Cognationem habet cum מָצָה & מָצַץ emulſit. Hinc μȣ̃σαι inuentrices artium. Sept. reddiderunt per ζυτόω.
In I. Con. מָצָא inuenit cum accuſatiuo, & abſoluto vel cum datiuo inuentus eſt. וּמָצָא
Eccle.4.℣.15. Et inuenit in eo virum pauperem. ϗ εὗρε. מְצָאתִיו
Can.3.℣.1. Perquiſiui, & non inueni eum. ϗ ȣ̓κ εὗρον. מֹצְאִי
Pro.8.℣.pen. Nã inueniens me, inuenit vitam, & deprompſit bñuolentiã. ἐξοδοι μȣ. מָצָא
Pſ.32.℣.6. Propter hoc orabit omnis piꝰ ad te in tempore inueniendi.i. opportuno. לִמְצֹא
Gen.33.℣.8. Et dixit, Ad inueniendum gratiam in oculis Domini mei. ἵνα εὗρῃ. בְּמֹצַאֲכֶם
Et ℣.18. Cum inueneritis vos eum (Scribitur holem pro hatephcamez. וּמְצָא־
Pro.3.℣.3. Et inuenito gratiam atq; intellectũ bonũ in oculis Dei hominũ. εὑρήσεις. אֶמְצָא
Pſ.116.℣.3. Anguſtiæ inferni inuenerũt me, tribulationẽ & dolorẽ inueni. εὗρον. תִּמְצָא
Pſ.21.℣.9. Inuenietur manus tua omnibus inimicis tuis, dextera tua inueniet. εὑρεθείη. וַיִּמְצָאֵהוּ
Gen.37.℣.14. Et inuenit eum vir, & ecce errabat in campo. ϗ εὗρεν αὐτὸν.
In voce paſsiua. נִמְצָא inuentus eſt. Reperitur aliquoties in Biblijs vſurpatum. נִמְצָא
Gen.44.℣.16. Tam nos quam is in cuius manu inuentus eſt calix. εὑρέθη τὸ κόνδυ. נִמְצֵאתִי
Ieſ.65.℣.1. Inuentus ſum illis qui me non quæſiuerunt, dixi ecce ego ꝛc. εὑρέθην. הַנִּמְצָא־
Deut.20.℣.11. Omnis populus iuuentus in ea (ciuitate) erũt tibi in tributũ. εὑρεθέντες. הַנִּמְצָאֹת
Gen.19.℣.15. Et duas filias tuas quæ inueniuntur.i. quæ hic præſentes ſunt. ἃς ἔχεις. בְּהִמָּצְאוֹ
Ieſ.55.℣.6. Querite Dominũ in inueniri eum.i. dum is inueniri poteſt. ἐν τῷ εὑρίσκειν. יִמָּצֵא
Exo.22.℣.3, Si inueniendo inuenietur in manu eiꝰ furtum de oue vſq; ad ꝛc. εὑρεθῇ. תִּמָּצֵא
Pro.10.℣.13. In labijs intelligentis inuenietur ſapientia, at virga tergo ꝛc. προσφέρει.
In III. Con. הִמְצִיא fecit inuenire, cum אֶל importat motum ad perſonam. הִמְצִיאוּ
Leuit.9.℣.13. Et holocauſtum fecerunt inueniri ad eũ.i. adferri ad eum. προσήνεγκαν. מַמְצִיא
Zach.11.℣.6. Ecce ego facio inuenire hominẽ, vnũquenq; in manũ ꝛc. παραδίδωμι. יַמְצִאֶנּוּ
Iob 34.℣.11. Et ſecundum viam hominis, inuenire faciet eum. εὑρήσει αὐτὸν. יַמְצִאֵהוּ
Et cap.37.℣.13. Siue terræ ſuæ, ſiue ad miſericordiam faciet eum iuuenire. εὑρήσει.

מָצַד Arx, turris, fortalicium propugnaculum, præſidium, receptus, munitio, Eſt locus natura vel arte munitus. Cognationem habet cum צוּר venatus eſt. & צָדָה inſidiatus eſt, item cum צָדַד ad latus fuit, ſignificat enim eiuſmodi munitionem, quo nos tempore venationis & inſidiarum.i. perſequutionis ſecuritatis gratia conferimus.
1. Paralip. 11. ℣. 7. Et manſit Dauid in arce, propterea vocauerunt eam ciuitatem בַּמְּצָד
Dauidis. ἐν τῇ περιοχῇ. (εἰς βοήθειαν. לַמְּצָד
Et cap. 12. ℣. 16. Et venerunt ex filijs Beniamin & Iehuda in præſidium ad Dauid. לַמְּצָד
In reg. ibid. ℣. 8. Segregati ſunt ad Dauidem in præſidium deſerti viri. ἀπὸ τῆς ἐρήμȣ. הַמְּצָדוֹת
Et plur. Iud.6.℣.2. Fecerũt ſibi filij Iſrael fluuiorꝝ ductꝰ ꝛc. et receptꝰ. ϗ τοῖς ὀχυρώμασι
Item 1.Sam.23.℣.14.19. Ieſ.33.℣.16. Item 1.Sam.14.℣.1.

מְצוּדָה Arx, munitio, fortalicium, præſidium, propugnaculum. Aliquoties vſurpať, vt
1. Samuel. 22.℣.4. Habitaruntq; cum eo cunctis diebus, quibus Dauid fuit in arce. בַּמְּצוּדָה
ἐν τῇ περιοχῇ. (ϗ καταφυγή μȣ. מְצוּדָתִי
Cum affi. Pſ.18.℣.3. Iehoua eſt rupes mea, propugnaculum meum, & ereptor meꝰ. מְצֻדַת
In re. 1.Par.11.℣.5. Cepit itaq; Dauid arcẽ Ziõ quæ ciuitas ẽ Dauidis. τὴν περιοχὴν σιὼν. מְצוּדוֹת
Et plu. Pſ.31.℣.3. Eſto mihi in petrã fortitudinis, in domũ munitionũ ꝛc. καταφυγῆς.
Legitur præterea 2. Par.14.℣.6. Iob.39.℣.24. item 1.Sam.22.℣.5. & cap.24.℣.13.

מְצוּדִים Munitiones, propugnacula, præſidia. Legiť tanť ſemel, vt (χάρακας μεγάλȣς. מְצוּדִים
Eccle.9.℣.14. Et ædificauit contra eã munitiones magnas (vel ꝓpugnacula magna)

מְצוּרָה Munitio, receptus, propugnaculum. Legitur tantum ſemel in hac forma, vt
Cum affix. Ieſ.29.℣.7. Et omnes militantes contra eam, & contra munitiones eius. וּמְצֹדָתָהּ

מָצוֹר & מְצוֹרָה venatio, rete cuius vſus eſt in venandis feris, de his vide צוּר venatus.

מָצָה Expreſsit vel emulgendo vel exugendo, exuxit. Et propriè dicitur de expreſsione liquoris, idem quod מָצַץ. Cognationem habet cum מוּץ emunxit, Affinitate non multum differt à verbo מָצָא inuenit, nam ſi quid exprimimus, putatur nobis inuentum. Hinc μύζω, μυζάω, μυζέω, ἀμύζω, ἐκμυζέω.i. ſugo, exugo, emulgeo quod fit exprimendo, Item μάσσω premo, ἐκμάσσω exprimo.

In I. Con. מָצָה expreſsit, emulſit, exuxit. Quater legitur, vt
Ieſ.51.℣.17. Bibiſti de manu Iehoua &c. feces calicis temulentiæ bibiſti, exuxiſti. מָצִית
Ezech.23.℣.34. Et bibes eum (calicem) & exuges & teſtas eius &c. ϗ ἐκστραγγιεῖς. וּמָצִית
Pſ.75.℣.antep. Attamen feces eius exugent ac epotabunt oẽs impij terræ. ἐξεκενώθη. יִמְצוּ
Iud.6.℣.antep. Et expreſsit (ſeu emulſit) rorẽ ex vellere phialã plenã. ϗ ἀπεῤῥύη δρόσος וַיִּמֶץ

In voce paſsiua נִמְצָה expreſſus eſt ſugendo, emulſus eſt. Ter inuenitur.
Leuit.1.℣.15. Et exprimetur ſanguis eius ad parietem altaris. ϗ στραγγιεῖ. (στραγγιεῖ. וְנִמְצָה
Leu.5.℣.9. Et reliquũ in ſanguine exprimetur (.i. effundetur) ad fundum aræ. κατα- יִמָּצֵה
Pſ.73.℣.10. Et aquæ pleni (calicis) exprimentur eis. εὑρεθήσεται ἐν αὐτοῖς. יִמָּצוּ

In III. Coniug. הִמְצָה fecit exprimere, expreſsit. Semel tantum legitur.
2.Sam.3.℣.8. Et non expreſsi te in manum Dauidis .i. non tradidi te expreſſum ſeu inuentum in manus Dauid. Ponitur hîc metaphoricè. οὐκ ηὐτομόλησα. הִמְצֵיתִךָ

מֵצַח

Frons, glabricies in fronte. Cognationem habet cum צָחַח clarus fuit, limpidus fuit, nituit, & cum צָמַח germinauit nitidè. Hinc fortè κόμψος industrius, κομψεύομαι superbus ſum, fronte arroganti incedo. Sept. ὤψ μέτωπον.
Ezech.3.℣.7. Quia tota domus Iſrael ſunt pertinaces fronte, & duri corde. מֵצַח
In reg. Ier.3.℣.3. Et frons mulieris meretricis fuit tibi, renuiſti erubeſcere. ὄψις. וּמֵצַח
Cum affi. Ezech.3.℣.8. Et frontẽ tuam durã (pones) contra frontem eoꝝ. τὸ νῖκός σου. מִצְחֲךָ
Legitur tm̃ Exo.28.℣.39. 1.Sa.17.℣.50. & 2.Par.26.℣.19.20. Ieſ.48.℣.4. Ezech.3.℣.7.9.

מִצְחָה Pars frontalis, pars anterior. Hieron. vertit ocream à ſimilitudine frontalium.
In reg. 1.Sam.17.℣.6. Et ocrea æris ſuper pedibus, & cudo æris. ϗ κνημῖδες. וּמִצְחַת
Et plur. in reg. Eze.9.℣.4. Et ſignabis ſignũ (vel ת) ſup frontes viroꝝ. ἐπὶ τὰ μέτωπα. מִצְחוֹת

מְצוּלָה Profunditas tenebroſa, de hoc vide radicem צוּל:

מָצַץ

Expreſsit manibus liquorem, vel exuxit, emulſit, idem quod מָצָה Cognationem habet cum מוּץ emunxit, & affinitate accedit ad מָצָא inuenit, ceu expreſſum reperit. Hinc μάσσω premo, mando, ſubigo, ἐκμάσσω exprimo, ἐπιμάσσω abſtergo, ὑπομάζος infans qui exugit lac, ὑπομάσθος lactens, μαζός, μασθός μαστός mamma, mamilla vnde lac emulgetur, ἀμύζω ſugo, μυζέω ἐκμυζέω exugo.

In I. Coniug. מָץ expreſsit, emulſit. Legitur tantum ſemel, vt
Ieſ.66.℣.11. Et ſatiabimini ab vbere conſolationum eius ideo emulgebitis (conſolationes) vel mandetis conſolationes, & capietis delectationem ἵνα ἐκθηλάσητε. תָּמֹצּוּ

Inde nomen.

מַצָּה Maza, μάζα placenta, panis non fermentatus conſtans ex farina, & aqua aut etiam ex lacte, & dicitur ab exprimendo & ſubigendo, nã manibus comprimitur & atteritur eius paſta. Hinc μαζᾶν deliciari in Mazis, μασσόμαι veſcor azymis, μασσάομαι veſcor placentis. Inde & Maſſa, ζύμη fermentum, ζυμιόω fermento, ζυμιόομαι fermentor.
Num.6.℣.19. Et accipiet ſacerdos &c. & laganum placentæ vnum ex caniſtro. מַצָּה
Et plur. Gen.19.℣.3. Et fecit eis conuiuiũ, & azymis coxit, & comederũt. ϗ ἀζύμους. וּמַצּוֹת
Exo.12.℣.15. Septẽ diebꝰ azyma comedens, ἄζυμα atq; in die 1. facietis ceſſare fer- מַצּוֹת
Exo.12.℣.8. & 18.20.39. ca.13.℣.6.7. ca.23.℣.15. ca.29.℣.20. & 23. (mentum. ζύμην.

מִצְרַיִם

Mizraim, proprium nomen filij Cham, à quo, terra & regio quam ipſe poſſedit nuncupata eſt. Græcis dicitur Αἴγυπτος, Aegyptus, cuius terra Nili inundatione fœcundatur gens fuit omnium ſuperſtitioſiſsima.
Gen.10.℣.6. Et filij Cham ſunt Chus & Mizraim, & Put, & Chanaan. μεσραΐν. וּמִצְרַיִם
Pſ.114.℣.1. In exitu Iſrael de Aegypto, domꝰ Iacob de populo barbaro. ἐξ αἰγύπτου. מִצְרַיִם
Cum He locali. Geneſ. 12. ℣. 10. Fuit fames in terra, & deſcendit Abraham in Aegyptum. αἴγυπτον. (εἰς αἴγυπτον. מִצְרַיְמָה
In pauſa, Exo.1.℣.1. Hæc ſunt nomina filioꝝ Iſrael, qui ingreſsi ſunt in Aegyptum. מִצְרָיְמָה

מִצְרִי Aegyptius, Aegyptiacus, nomen gentile, aliquis ex Aegypto. (αἰγύπτιον.
Exod.2.℣.11. Et vidit viꝝ Aegyptiacũ percutientẽ viꝝ Ebræum ex fratribus ſuis. מִצְרִי
Et plur. Gen.43.℣.antep. Quia non poſſunt Aegyptij comedere cũ Ebræis. αἰγύπτιοι. הַמִּצְרִים

מִצְרִית Aegyptia, Aegyptiaca, rarius inuenitur in Biblijs ſacris, vt Ge.16.℣.1. Et Sarai vxor Abrahã nõ pepit ei, & illi erat famula Aegyptiaca ἀιγυπτία מִצְרִית

מֵצַר Anguſtia, tribulatio, de hoc vide radicem צָרַר anguſtiauit.

מַקֵּל Calamus, arundo habens internodia longa & recta, ex qua ſagittæ apud diuerſas gentes fiebant, item virga oblonga. Cognationem habet cum קָלַל leuis fuit, ſignificat enim calamum ſeu virgam leuem & portatu facilem. Hinc per metatheſin literarum κάλαμος, calamus. Eſt generis maſculini, licet pluraliter habeat fœmininorum terminationem. Hinc baculus. בַּמַּקֵּל

Num 22.℣.27. Et exarſit ira Bileam, & percuſsit aſinam virga. ῥάβδῳ. מַקֵּל

In reg. Ier.1.℣.11. Quid tu vides Ieremia? & dixi, virgam amygdali video. βακτηρίαν. מַקֵּל

Gen.30.℣.36. Et accepit ſibi Iacob virgam populi viridis & coryli. מַקְלֵי

Cum affi. Zach.11.℣.10. Et accepi calamũ meũ.i.virgã meã amœnitatẽ. τὴν ῥάβδον μου. וּמַקֶּלְכֶם

Exo.12.℣.11. Et calamꝰ(.i.baculꝰ) veſter in manu veſtra, & edetis &c. βακτηρίαι ὑμῶν מַקְּלוֹת

Et plur. Zach.11.℣.7. Et accepi ad me duos calamos quoꝝ alterꝝ vocaui. δύο ῥάβδους. הַמַּקְלוֹת

Gen.30.℣.37. Et conſtituit virgas, quas decorticauerat in canales. τὰς ῥάβδους.

Legitur præterea Gen.30.℣.38.40. ca.32.℣.11. Item 1.Sam.17.℣.41.44. Ezech.39.℣.9.

מָקַק Marcuit, emarcuit, reſolutus eſt in marcorem, mucuit, mucidus fuit. D. Hieronymus vertit per verbum tabeſcere, idem quod מוּק Et affinitatem habet cum מָכַךְ.i. macuit, emacuit, maceratus eſt. Hinc muceo, muceſco, et mucor, mucidus, item mucus, mucoſus. Et interpoſito r, marceo, marceſco, emarceo, marcor.

In I. Con. paſsiua נָמַק diſſolutus eſt in marcorem.i. emarcuit. Octies legitur. נָמַקּוּ

Pſ.38.℣.6. Fœtuerũt, marcidi facti ſunt liuores mei à facie ſtulticiæ meæ. ἐσάπησαν. וְנָמַקּוּ

Ieſa.34.℣.4. Et marceſcent omnes exercitus cœlorum καὶ τακήσονται. וְנָמַקּוּ

Ezech.24.℣.23. Et emarceſcetis in iniquitatibus veſtris. ἐντακήσεσθε. נְמַקִּים

Et cap.33.℣.10. Atq; in eis emacreſcimus, quomodo ergo viueremus? τηκόμεθα. יִמַּקּוּ

Leu 26.℣.39. Et ꝗ ſupſtites fuerint inter vos emarceſcẽt in iniq̃tate ſua καταφθαρήσονται ĩ terris inimicoꝝ veſtroꝝ, atq; ĩ iniq̃tatibꝰ patꝝ ſuoꝝ cũ eis marceſcẽt. κατακήσονται. יִמַּקּוּ

Zach.14.℣.12. Quumq; adhuc ſuper pedes ſuos ſtat, oculi eius emarceſcent ῥυήσονται in foraminibus ſuis, atq; lingua eius emarceſcet in ore eorum. τακήσεται. תִּמַּקְנָה תִּמַּק

In IIII. Coniug. הֵמַק fecit marceſcere, tabefecit. Semel tantum reperitur. הָמֵק

Zach.14.℣.12. Et hæc erit plaga &c. tabefacere carnem eius .i. cuiuſq; eorum qui oppugnauerunt Ieruſalem, marceſcet caro. τακήσονται αἱ σάρκες.

Inde nomen.

מַק Marcor, putredo, fœtor malus qui ex marcore ſeu putredine naſcitur. Semel. מַק

Ieſa.3.℣.antep. Et erit pro muſco (vel aromate) marcor. κονιορτὸς.

מָרָא Pinguefactus eſt ingluuiem implendo, expleuit ingluuiem. Et propriè dicitur de animalibus & auibus, collum craſſum habentibus & ruminantibus. Cognationem habet cum מָרָה amaricauit, & מָרַר amarus fuit, nam animalia pinguefacta ſunt petulantia, & ſolent amaricare, h. e. recalcitrare, nec facile poſſunt domari. Hinc rumen & rumare pro ruminare.

In I. Cong. מָרָא craſſus fuit, pinguefactus rebellauit. Semel legitur. מוֹרְאָה

Zoph.3.℣.1. Væ craſſæ & redemptæ, vrbi contriſtanti (vel affligenti) ἐπιφανής.

Hieron: Væ prouocatrix & redẽpta ciuitas; Et iuxta alios, væ rebellãti & pollutæ.

In III. Coniug. הִמְרִיא ingluuiem exaltauit, erexit collum. Semel habetur. תַּמְרִיא

Iob 39.℣.18. Quum tempus fuerit in altitudinem eriget ingluuiem.i. collum.

Inde nomina.

מְרִיא Altile, pecus pingue habens collum craſſum, quia ſemꝑ ruminat. Quater extat. וּמְרִיא

Ieſ 11.℣.6. Et vitulus & leunculus, & altile pariter (paſcentur) καὶ μοσχάριον. מְרִיאִים

Et plur. Ieſ.1.℣.11. Saturatus ſum holocauſtis arietum, & adipe altilium. ἀρνῶν. (μῶν. מְרִיאֵיכֶם

Cum affi. Amos.5.℣.6. à fine. Et retributionẽ altiliũ veſtroꝝ nõ aſpiciã. ἐπιφανίας ὑ- מְרִיאֵי

In reg. Eze.39.℣.18. Arietes et hircos, iuuencos, altilia Baſan oña iſta. μόσχοι ἐστεατω- (μένοι.

Legitur præterea tantum 2.Sam.6.℣.13. Item 1.Reg.1.℣.9.19.& 28.

מֻרְאָה Ingluuies, veſica in gutture, ſinus gutturis in quem aues cibũ demittunt. Semel.
Cum affix. Leui. 1. ℣. pen. Et auferet ingluuiem (ſeu veſicam) eius cum plumis eius. מֻרְאָתוֹ
מָרָא Amara, generis fœminini pro מָרָה vide radicem מָרַר: (τὸν πρόβολον.

מוֹרַג Traha, genus vehiculi ſine rotis, quo coloni vtebantur olim in excutiendis frumentis. Cognationem habet cum מָגַר migrauit, detraxit, & cum גָּרַם in grumulos contriuit, nam traha eſt inſtrumentum habens clauos ligneos ſeu ferreos, quod olim à bobus tractum ſpicas terebat ſeu triturabat, & hodie illo inſtrumento terræ glebæ & grumuli comminuuntur. Hinc ἀμέργω .i. tero, trituro, & merges eſt ſpicarum manipulus qui trahæ ſuppoſitus extrituratur. Item mergi & mergites ſunt inſtrumenta quibus ſpicæ diſtringuntur ſeu triturantur. Reperitur tantum ſemel, vt
In reg. Ieſ. 41. ℣. 15 Ecce poſui te in trahã raſtri noui habẽtis aculeos &c. ὡς τροχοὺς. לְמוֹרַג
מוֹרִגִּים Trahæ, plauſtra, inſtrumenta quibus ſpicæ & glebæ terræ teruntur. Bis legitur.
2. Sam. 24. ℣. 4. à fine. Boues in holocauſtũ, & trahæ atq; inſtrumẽta boũ. καὶ οἱ τροχοὶ. וְהַמֹּרִגִּים
1. Par. 21. ℣. 23. En boues do in holocauſta & trahas in ligna. καὶ τὸ ἄροτρον. וְהַמּוֹרִיגִים

מָרַד Peccauit rebellando, deſciuit, defecit ab aliquo, rebellauit, perfidè egit. Cognationẽ habet cum מָרָה .i. amaricauit, & cũ יָרַד deſcẽdit, nã rebellare ſeu deſciſcere eſt deſcẽdere & dimoueri à ſuo ſupiore eũq; amaricare. Hinc antiquũ ἀμαρτέω pro quo hodie vſurpat ἁμαρτάνω i. pecco, rebello, ἁμαρτία peccatũ ἁμαρτωλὸς peccator.
In I. Con. מָרַד rebellauit, deſciuit. Conſtruitur cum עַל בְּ vel accuſatiuo.
Dan. 9. ℣. 5. Peccauim⁹ & iniquè egim⁹, impiè fecim⁹ & rebelles fuimus. ἠσεβήσαμεν. וּמָרָדְנוּ
Ezechiel. 2. ℣. 3. Ad gentes rebellantes quæ rebelles fuerunt contra me, ipſi & patres &c. παρεπίκρανάν με. (ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου. הַמּוֹרְדִים
Ioſuæ 22. ℣. 29. Abſit à nobis ad rebellandum contra Iehoua & ad auertendum &c. לִמְרֹד
Et ℣ſu. 16. Ad rebellare vos hodie contra Dominum .i. ne ſitis rebelles in Dominum. ἀποστάτας ὑμᾶς σήμερον. (ſuum. καὶ ἀπέστη. לִמְרָדְכֶם
2. Par. 13. ℣. 6. Et ſurrexit Ieroboam filius Nebat &c. & rebellauit contra Dominum וַיִּמְרֹד
Ioſ. 22. ℣. 19. Et contra Iehoua ne rebelletis, neq; in nos rebelles ſitis. ἐὰν ἀποστῆτε. תִּמְרֹדוּ
Legitur præterea Gen. 14. ℣. 4. Num. 14. ℣. 9. item 2. Reg. 18. ℣. 7. 20. cap. 24. ℣. 11. 20.

Inde nomina.

מֶרֶד Rebellio, proteruitas, contumacia. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt
Ioſ. 22. ℣. 22. Deus Iehoua ipſe nouit, & Iſrael cognoſcet an in rebellione. ἐν ἀποστάσει. בְּמֶרֶד
מַרְדּוּת Rebellio, actio rebellandi & deficiendi à ſuo ſuperiore.
1. Sam. 20. ℣. 29. Et dixit, filius peruerſæ rebellionis es tu. αὐτομολούντων. הַמַּרְדּוּת
נִמְרֹד Nimrod, proprium nomen viri quem Hiero. vocat Nemrod, fuit tyrannus.
Gen. 10. ℣. 8. Et Chus peperit Nimrod, is cœpit eſſe præualidus in terra. τὸν Νεμβρώδ. נִמְרֹד
מְרוּדִים Contritiones, colliſiones, de hoc vide radicem רוּד triuit, attriuit.

מָרָה Amarus fuit, amareſcebat, amaricauit, & per translationem ſignificat mœrere & ſolicitum eſſe, nam cor mœrentium eſt amarum. Idem ſignificat quod מָרַר & affinitate reſpicit ad מִיר & יָמַר .i. mutauit, vt cum dulce mutatur in amarum. Hinc μύρομαι .i. lugeo, item mœreo, & amareſco amarico, amarus, a, um, &c. μερμαίρω & μερμερίζω curo, cogito, ſolicitus ſum, μέρμερος curioſus, mœrens.
In I. Con. מָרָה amarus fuit, & cum accuſatiuo fit tranſitiuum.
1. Reg. 13. ℣. 27. Et amaricauit os Domini .i. inobediens fuit ori Dñi. ὃς παρεπίκρανε. מָרָה
Et ℣. 22. Propterea q, amaricaſti os Dñi, & nõ cuſtodiuiſti p̃ceptũ. παρεπίκρανας. מָרִיתָ
Pſ. 5. ℣. antep. Expelle eos, quia amari (.i. rebelles) fuerunt in te. παρεπίκρανάν σε. מָרוּ
Deut. 21. ℣. 4. à fine. Filius noſter hic eſt puerſus & amaricans .i. inobediẽs. καὶ ἐρεθίζει. וּמֹרֶה
Num. 20. ℣. 10. Et dixit eis, Audite nũc rebelles, Nũ de petra iſta educemus? ἀπειθεῖς. מֹרִים
Thre. 1. in ר. Subuerſũ eſt cor meũ intra me, qa amareſcẽdo amar⁹ fui. παραπικραίνουσα מָרוֹ
In Imperatiuo & futuro non legitur, in præte: autem & præſenti ſæpe vſurpatur.
In III. Con. הִמְרָה amarum fecit, amaricauit, exacerbauit.
Pſ. 106. ℣. 33. Nã amaricauerũt ſpiritũ eius .i. exacerbauerũt animã eius. παρεπίκραναν. הִמְרוּ

Deu.9.℣.8.Exacerbãtes fuiſtis cũ Iehoua.i.rebelles fuiſtis aduerſũ Dñm.παρωξύνατε מַמְרִים
Iob 17.℣.2.Et in amaricare eos.i.quando ipſi irritarent rebellando. וּבְהַמְּרוֹתָם
Pſ.78.℣.17.Et adiecerũt vlterius peccare ei,ad amaricandum altiſsimũ.παρεπίκραναν. לַמְרוֹת
Ioſ.1.℣.vlt.Omnis vir qui amaricabit os tuũ & non audiet verba tua ꝛc.ἀπειθήσῃ. יַמְרֶה
Deu.1.℣.26.& ℣.4.à fine.Et amaricaſtis os Iehoua.i.inobediẽtes fuiſtis Deo.ἠπειθή- וַתַּמְרוּ
Ezech.5.℣.6.Et fecit amara iudicia mea(vel & comutauit iudicia mea) ꝛc. (σατε. וַתֶּמֶר
Legitur præterea Pſ.106.℣.7.43.Pſ.107.℣.11.Ieſ.3.℣.8.Ezech.20.℣.8.13.21.&c.

Inde nomina.

מְרִי Amaritudo,aſperitas,& ꝑ metaph.rebellio,inobedientia, & ꝑ auxeſin rebellis. מְרִי
Pro.17.℣.11.Veruntamen amaritudo quæret (duntaxat) malum &c.ἀντιλογίας. מְרִי
In pauſa.Ezech.2.℣.8.Ne ſis amaritudo ſicut domꝰ amaritudinis eſt.παραπικραίνων. בִּמְרִיָם
Cum affix.Neh.9.℣.17.Et dederunt caput vt redirent in amaritudinẽ ſuã.ἐν αἰγύπτῳ.
Legitur præterea Ezech.2.℣.4.5.6.cap.3.℣.9.15.27.cap.12.℣.29.&c.
מְרָתַיִם Amaritudines,exacerbationes quæ Deum & homines exaſperant.1.reperitur. מְרָתַיִם
Ier.50.℣.21.Cõtra terrã amaritudinũ(.i.ꝑduellionũ)cõtra eã aſcende.πικρῶς.
מוֹרָה Nouacula,culter raſorius,qui abradendo crines faciem quodammodo mutare
& iuniorẽ facere videtur. Hinc μορέω abrado. Ter legitur tant̃ in Biblijs, vt וּמוֹרָה
Iud.13.℣.5.& 7.Paries filium,& nouacula non aſcendet ſuper caput eius. καὶ σίδηρος. וּמוֹרָה
1.Sam.1.℣.11.Oĩbus diebus vitæ eiꝰ,& nouacula nõ aſcẽdet ſuꝑ caput ꝛc.καὶ σίδηρος.

מרח Diſtriuit,obtriuit,conquaſſauit, & dicitur de materia diſſolubili, Significationem
contrariam habet verbo רָחַם amauit intimè. Hinc mårhen/zermerhen.
In I. Coniug.מָרַח diſtriuit, conquaſſauit. Conſtruitur cum עַל :
Ieſ.38.℣.pen.Tollent maſſam carycarꝫ & diſterent(.i.illinent)ſuꝑ hulcus. καὶ τρίψον. וְיִמְרְחוּ
Et præter hunc locum non reperitur alibi.

Inde nomen.

מְרוֹחַ Contritio,conquaſſatio. Legitur tantum ſemel,vt מְרוֹחַ
Leuit.21.℣.5.à fine.Aut ſcabies,aut impetigo,aut conquaſſatio teſticuli. μονόρχις.

מרט Depilauit,euulſit pilos,vellicauit,Si de gladio & metallis dicitur ſignificat expoli-
re, glabrum reddere, euellere ferruginem. Cognationem habet cum פָּרַט carpſit.
Hinc per metatheſin literarum fit μαδαρόω depilo, μαδαρός caluus, μαδάρωσις deflu-
xus pilorum ex palpebris,& dempta litera Reſch μαδάω calueſco, μαδίζω glabrum
reddo,vello,depilo.
In I. Coniug.מָרַט depilauit,euulſit crines ſecundum Hieronymum. לְמֹרְטִים
Ieſ.50.℣.6.Tergũ meũ dedi percutientibꝰ,& genas meas vellicantibꝰ. εἰς ῥαπίσματα. מְרוּטָה
Eze.21.℣.14.& 33.Gladius exacutus,atqꝫ etiã expolitus eſt.θυμώθητι ἐσπασμένη. לְמָרְטָה
Et ℣.16.Et dedit eum(gladium)ad expilandum.i. ad expoliendum.ἑτοίμην. וָאֶמְרְטָה
Eſræ 9.℣.3.Scidit veſtẽ meã,& palliũ meũ,& euulſi de capillo capitis mei.καὶ ἔτιλλον. וָאֶמְרְטֵם
Nehem.13.℣.7.à fine. Et percuſsi ex eis viros & depilaui eos. Græca verſio habet
καὶ ἐμαδάρωσα αὐτοὺς. Legitur præterea tantum Ezech.21.℣.33.& cap.29.℣.18.
In voce paſsiua נִמְרַט depilatus eſt. Bis legitur,vt יִמָּרֵט
Leu.13.℣.40.Et vir,ſi depilatũ fuerit caput eius,caluꝰ is & mũdꝰ eſt.ἐὰν δέ τινι μαδήσῃ. יִמָּרֵט
Et ℣.41.Et ſi à fronte faciei ſuæ depilatum fuerit caput eius,recaluaſter eſt.μαδήσῃ ἡ
In II. Coniug.מֵרֵט depilauit frequenter. Semel tantum reperitur. (κεφαλή. מְמֹרָט
2.Reg.7.℣.7.à fine.Et omnia vaſa iſta quæ fecit Hiram ꝛc. ex ære polito.
In voce paſsiua. מֹרַט depilatus eſt, expilatus eſt. Quater legitur. וּמוֹרָט
Ieſ.18.℣.2 Ad gentem diſtractam & expilatam,ad populũ formidabilem. ξένον λαὸν. וּמוֹרָט
Et ℣.vlt.Populus diſtractus & expilatus,& à populo formidabili. καὶ τετιλμένον. מֹרָטָה
Ezech.21.℣.15.Proinde eſt ei fulgur,ideo expolitus eſt.i.vt fulgeat expolitus. מֹרָטָה
Et ℣.16.Ipſe exacutus eſt gladius,& idem expolitus,vt det eum in manum.

מרץ Vim fecit,violentus fuit,impetuoſus fuit,violenter tractauit,cum violentia erupit.
Cognationem habet cum פָּרַץ perrupit,irrupit vi magna, Sunt enim Pe & Mem
literæ eiuſdem prolationis. Hinc ῥήσσω pertranſeo vi quadam,perrumpo.

In I. Coniug.paſsiua. נִמְרַץ violenter actus eſt,violentus fuit. Ter legitur.
Iob 6.ꝟ.25.Quàm violenti ſunt ſermones rectitudinis, & quàm arguet arguendo? נִמְרְצוּ
Michæ.2.ꝟ.10.Quia polluta eſt terra, obſtringetur, & hæc obſtrictio erit violenta. נִמְרָץ
1.Re.2.ꝟ.8.Et is maledixit mihi maledictione violẽta.i.acerbiſsima.κατάραν ὀδυνηράν. נִמְרֶצֶת
In III. Coniug. הִמְרִיץ Fecit violentum. Legitur tantum ſemel,vt
Iob 16.ꝟ.2.An non finis ꝟboꝝ venti eſt?aut qd faciet te adeo violentũ?παρενοχλήσ יַמְרִיצְךָ

מָרַק Terſit,abſterſit,deterſit,exterſit,purgauit ſeu emundauit fricando vt fulgeat. Cognationem habet cum פָּרַק fricuit,abrupit fricando,et cum בָּרָק fulgur à fulgendo. Hinc μοργνύω μόργνυμι .i. abſtergo, ὀμόργνυμι προσμόργνυμι, ἀπομόργνυμι detergo, ἀμοργή amurca,fex olei exterſa. Et latinis mutatur מ in p literam eiuſdem inſtrumenti vt purgo,expurgo. Et Germ: margk, medulla, quæ ex oſsibus tergitur.
In I. Con.מָרַק deterſit,expurgauit,purificauit. Legitur bis in Biblijs.
2.Par.4.ꝟ.16.Et omnia vaſa eoꝝ fecit Huram ꝛc. ex ære purificato. χαλκοῦ καθαροῦ. מָרוּק
Ierem. 46. ꝟſu 4. Conſtituite voſipſos in galeis, extergite cuſpides, induite loricas. προβάλλετε τὰ δόρατα. מִרְקוּ
In II. Con. paſsiua. מֹרַק deterſus eſt,exterſus eſt. Semel tantum reperitur.
Le.6.ꝟ.21.Et ſi ĩ vaſe æneo cocta fuerit(hoſtia)et exterget̃.i.defricabit̃.ἐκτρίψει αὐτό. וּמֹרַק
Inde nomina.
מָרָק Ius,iuſculum,amurca,liquor examurcatus,hoc eſt,deterſus in coctione carnis.
Iud.6.ꝟ.19.Et carnem poſuit in caniſtro, & ius poſuit in olla.τὸν ζωμὸν ἐνέχεεν. וְהַמָּרָק
Et ꝟ.20.Et relinque ad petram hanc,at ius effunde,& ille ſic fecit. καὶ τὸν ζωμὸν ἐνέχεον. הַמָּרָק
In reg.Ieſ.65.ꝟ.4.Comedẽtes carnẽ ſuillã,et ius inqnamentoꝝ in vaſis eoꝝ.καὶ ζωμόν. וּפְרַק
Secundum caſtigationem Maſoreth legitur cognationis gratia pro וּמְרַק:
מְרוּק Expurgatio,purificatio,deterſio,mundus muliebris. Legitur tantum ſemel.
Plur.cum affi.Eſther 2.ꝟ.12.Nam ſic abſoluebant̃ dies purificationis ſuæ.θεραπείας. מְרוּקֵיהֶן
תַּמְרוּק Abſterſio,deterſio,purificatorium. Quater legitur in Biblijs,vt
Pro.20.ꝟ.vlt,Liuores vulneris abſterſio ſunt in aſpo (homine) συντρίμματα συνάντα. תַּמְרִיק
Et plur.cũ affi.Eſther 2.ꝟ.9.Et feſtinauit purificatoria eius,et partes eius ꝛc.σμῆγμα. תַּמְרוּקֶיהָ
Et ꝟ.3.Sub manu Hege eunuchi regis ꝛc. & dare purificatoria eoꝝ.δοθήτω σμῆγμα. תַּמְרוּקֵיהֶן
In reg.Eſth.2.ꝟ.12.In aromatibus,& emundationibus vxoꝝ. σμήγμασι τῶν γυναικῶν. בְּתַמְרוּקֵי

מָרַר Amarus fuit, amaricatus eſt, mutatus eſt in amaritudinem, & per tranſlationem mœruit,affectus eſt mœrore & cura. Idem ſignificat quod מָרָה & habet affinitatem cum מִיר & יָמַר mutauit,vt cum dulce mutatur in amarum. Hinc μύρομαι mœreo.i.lugeo,ſum corde & animo amaro,& latinum amareſco,amarico,et amarus ꝛc. Item μορμύρω,μορμυρίζω & latinum murmuro.i.amarus ſum corde.
In I. Con.מַר amarus fuit,item mœruit, Legitur tantum in p̃terito & præſenti.
1.Sam.30.ꝟ.6.Nam fuit amara anima totius populi.i.mœrebat. ὅτι κατώδυνος. מָרָה
Pſ.64.ꝟ.4.Acuerunt vt gladiũ ꝛc.tetenderunt ſagittã ſuã,rem amarã.πρᾶγμα πικρόν. מַר
Hab.1.ꝟ.6.Quia ecce ego excito Chaldæos gentem amaram & p̃cipitem. τὸ πικρόν. מַר
Exod. 15. ꝟſu 4. à fine. Et venerunt in Mara, & non poterant bibere aquas, quia amaræ erant. πικρὸν γὰρ ἦν. מָרִים
Iud.18.ꝟ.24.Ne fortè incurrant in vos viri amari animo. κατώδυνοι. (δρα. מָרֵי
Ge.27.ꝟ.34.Et exclamauit clamore magno & amaro(.i.mœrẽte)valde,καὶ πικρὰ σφό- וּמָרָה
Ruth 1.ꝟ.20.Ne vocetis me amœnã,ſed vocate me amarã.i.mœrentẽ.א.p ה ἡ πικρά. מָרָא
1.Sam.1.ꝟ.10.Et ipſa erat amara animæ.i.mœſto animo. κατώδυνος ψυχῇ. מָרַת
In voce paſsiua. נָמַר amaricatus eſt,factus eſt amarus. Bis tm̄ legit̃. (οὐκ ἐξέλιπε.
Ier.48.ꝟ.11.Propterea ſtetit ſapor eiꝰ in eo,& odor eius,nõ eſt amaricatꝰ.ὀσμὴ αὐτοῦ נָמָר
Ieſ.24.ꝟ.9. Cum cantico non bibent vinum, amaricabitur ſicera bibentibus illam. יֵמַר
In II. Coniug. מֵרֵר amaricauit,& ſine actõ,amarus,mœſtus fuit. Ter legitur.
Ieſ.22.ꝟ.4.Diuertite à me,amaricabo (.i.mœrebo) in fletu, ne properetis ꝛc. πικρῶς κλαύσομαι.
(κατωδυνῶν. אֲמָרֵר
Exod.1.ꝟ.14.Et amaricauerunt vitam eorum ſeruitute difficili, cum cæmento &c. וַיְמָרְרוּ
Gen.49.ꝟ.23.Et amaricauerunt eum,& multiplicauerunt (verba)&c. ἐλοιδόρουν. וַיְמָרְרֻהוּ

In III. Coniug. הֵמַר amaricauit,amarum & mæſtum reddidit. הֵמַר
Iob 27.ꝟ.2.Et per omnipotentem qui amaricauit animam meam. ὁ πικράνας. הֵמַר
Ruth 1.ꝟ.20. Quia amaritudinem intulit omnipotens mihi vehementer. ἐπικράνθη. וְהָמֵר
Zach 12.ꝟ.10.Et amaricando(.i.amarè habendo)vt ſolet qs mœrere ⁊c.ὀδυνηθήσονται. תַּמֵּר
Exo.23.ꝟ.21.Caue ab illo ⁊c.ne amaricabis eũ,qa non remittet.Pro תָּמֵר ‡ μὴ ἀπειθ.
(ἐξηχιώθη.
In IIII. Coniug. הִתְמַרְמַר amaricauit ſeſe, bis legitur,vt וַיִּתְמַרְמַר
Dan.8.ꝟ.7.Et amaricabat ſe contra eum,& feriebat arietẽ,et cõterebat duo cornua. וַיִּתְמַרְמַר
Et ca.11.ꝟ.11.Et amaricabat ſe rex Auſtri, & egredietᷣ atqꝫ p̃liabitᷣ cũ eo.ἀγριανθήσε).

Inde nomina.

מַר Amarus,מָרָה amara,de his in participijs primæ Coniugationis.
מַר · Et ſemel ſignificat guttam maris ſalſi,vt כְּמַר
Eſa.40.ꝟ.15.En gentes ſunt tanqꝫ gutta de ſitula,& vt puluis hærẽs bilanci.ὡς σταγών.
מֹר Myrrha, quæ commendatur à Dioſcoride ſi fuerit amara, acris & odorata.
Hinc μύῤῥα & σμύρνα myrrha, μυρέω & μύρω fluo, ſtillo in modum Mirrhæ, μυρίζω
redoleo,μύρον vnguentum, μύρος vnguentum ex myrrha confectum. הַמֹּר
Eſther 2.ꝟ.12.Sex menſes(inſumebantur)in vnctione myrrhæ,⁊c.σμυρνίνῳ. מֹר
Can.3.ꝟ.6.Qui generatur ſuffitu myrrhæ & thuris & ex omni puluiſculo. σμύρναν. מֹר
Pro.7.ꝟ.17.Agitaui lectum meum myrrha, aloe & cinnamomo. κρόκῳ. מָר־
In reg.cũ Maccaph Exo.30.ꝟ.21.Et tu accipe aromata præcipua,myrrhã libertatis.
Legitur quoqꝫ Can.3.ꝟ.5.& cap.4.ꝟ.6. (σμύρνης ἐκλεκτῆς.

מֹרָה Amaritudo,mœror,mœſticia. Legitur tantum bis. מֹרַת
In reg.Gen.26.ꝟ.vlt.Et erant(vxores Eſau) amaritudo animæ Iſhaco. ἐρίζουσαι. מָרַּת
Et cum Dages.Pro.14.ꝟ.10.Cor ſentiens amaritudinem animæ ſuæ. λυπηρά.
מֶמֶר Mœror,mœſticia,amaritudo. Semel tantum legitur,vt וּמֶמֶר
Pro.17.ꝟ.24. Moleſtia eſt patri ſuo filius ſtultus,& mœror genitrici ſuæ. ὀδύνη.
מְרִירִי Amarus,adiectiuum eſt. Legitur tantum bis,vt מְרִירִי
Deut.32.ꝟ.24.Comeſti.i.conſũpti p̃ſtere & exterminio amaro. ὀπισθότονος ἀνίατος. כִּמְרִירֵי
Et plur. in reg. Iob 3.ꝟ.4.Perterrefaciant eum,vt amari(.i.mœſti)dies καταραθείη.
Vel Caph eſt ſubſtantialis litera à כָּמַר & ר geminatum eſt, flagrantiſsimi dies.
מְרֹרִים Lactucæ agreſtes,herbæ amaræ. Et hinc fortè ἀρμοράκιον armoracea. מְרֹרִים
Exo.12.ꝟ.8.Et comedẽt carnẽ in nocte iſta ⁊c.& azyma cũ armoraceis.ἐπὶ πικρίδων. בִּמְרֹרִים
Thren. 3. in ה. Satiauit me amaritudinibus,& potauit me abſynthio.πικρίας.
Legitur præterea tantum Num.9.ꝟ.11.Iob 9.ꝟ.18.
מְרוֹרָה Amaritudo,item fel ſeu bilis ab amaritudine. Quater inuenitur.
Cum affix. Iob 20.ꝟſu 4. à fine. Strinxit (gladium)& exiuit è vagina, & fulgur à מִמְּרֹרָתוֹ
felle ſuo. ἐν διαίτης. מְרוֹרַת
In reg.Iob 20.ꝟ.14.Panis eius in viſceribus eius verſus eſt in bilem aſpidum. χολὴ. מְרוֹרוֹת
Et plur.Iob 13.ꝟ.antepen. Nam ſcribes contra me amaritudines. κακά. מְרֹרֹת
Deut.32.ꝟ.32.Vuæ eorum ſunt vuæ fellis,botri amaritudinum ſunt illis. πικρίας.
(τῆς χολῆς μου.
מְרֵרָה Fel amarum. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum,vt מְרֵרָתִי
Cũ affi.Iob 16.ꝟ.13.Diſcindet renes meos,et non parcet, effundet ad terrã fel meũ.
מְרִירוּת Amaritudo,Legitur duntaxat ſemel in Biblijs,vt וּבִמְרִירוּת
Ezech.21.ꝟ.11.Et in amaritudine(vel in mœrore)gemiſces coram eis. ἐν ὀδύναις.
מַמְרוֹרִים Amaritudines,mœrores,vno tantum in loco reperitur,vt מַמְּרֹרִים
Iob 9.ꝟ.18.Saturabit me amaritudinibus. Ratione dages legitur מַמְּרֹרִים πικρίας.
תַּמְרוּרִים Amaritudines,res amaræ. Legitur tantum pluraliter, vt תַּמְרוּרִים
Iere.31.ꝟ.15.Vox in excelſo audita eſt,planctus & fletus amaritudinum. καὶ ὀδυρμοῦ. תַּמְרוּרִים
Oſeæ 12.ꝟ.vlt.Irritauit Ephraim amaris rebus(.i.excelſis idolorum) παρώργισε.
Legitur præterea tantum Ier.6.ꝟ.22.& cap.31.ꝟ.21.

מָשָׁה Traxit ex aquis, manu eduxit comprehendendo aliquem. Cognationem habet cum מָשַׁשׁ .i. palpauit,contrectauit,comprehendit ⁊c. Hinc ἀμύσσω traho.
In I. Coniug. מָשָׁה traxit manibus comprehendendo. Legitur ſemel, vt מְשִׁיתִהוּ
Exo.2.ꝟſu 10. Et vocauit nomen eius Moſe,dixerat enim,quia de aquis traxi eum.
ἀνειλόμην.

In III. Coniug. הִמְשָׁה fecit trahere, traxit. Bis tantum vſurpatur. (βετό με.
2.Sam.22. & Pſ.18.℣.17. Mittet de alto, ſumet me, trahet me de aquis multis. προσελά- יַמְשֵׁנִי

Inde nomina.

מֹשֶׁה Moſe, proprium nomen viri qui eduxit Iſraelitas ex Aegypto per mare rubrum.
Exo.2.℣.10. Et vocauit nomen eius Moſe, dixerat .n. quia de aqs traxi eum. μωϋσῆν. מֹשֶׁה

מֶשִׁי Conchyliata veſtis quæ murice ex aquis maris tracto tincta eſt, ſerica veſtis. Eſt autem Murex, piſcis marinus è concharum genere à purpura diuerſus, qui per excellentiam etiam conchylium ſeu conchyle dicitur, cuius ſanie precioſiſsimæ lanæ intingebantur, auſterum in glauco colorem & iraſcenti mari ſimilem referentes. Hinc Plinius libro 9. cap. 31. Conchylia & purpuras omnis ora atterit &c. Et conchyta eſt qui in mari quærit & extrahit conchylia ſiue murices.
Ezech.16.℣.10. Et amiciui te byſſo, & cooperui te conchylio .i. veſte conchyliata. מֶשִׁי
Et ibid.℣.13. Et indumentum tuum eſt byſſus & conchylium. κόσμῳ. מֶשִׁי

מָשַׁח Vnxit oleo, perunxit, inunxit: Cognationem habet cum שֶׁמֶן pinguis fuit, oleum enim quo inũgitur aliquis continet pinguedinem, vnde ſæpè oleum pro pinguedine & contra accipitur. Hinc Meſsiah dicitur vnctus oleo, quod Græcis eſt χριστός. Septuaginta reddiderunt per verbum χρίω.

In I. Coniug. מָשַׁח vnxit, inunxit, ſæpè inuenitur vſurpatum.
Ieſ.61.℣.1. Spirit9 Dñi Dei ſup me, eò quòd vnxit me Iehoua ad Euangel: ἔχρισέ με. מָשַׁח
1.Sa.10.℣.2. Et accepit Samuel lenticulã olei, &c. Et dixit: An nõ Dñs vnxit te. κέ- מְשָׁחֲךָ
2.Sa.3.℣.vlt. At ego hodie tener ſum, & vnctus rex, & viri iſti &c. (χρικέ σε. וּמָשׁוּחַ
Iere.22.℣.14. Et contabulabit Cedris & vngere minio .i. pinget ſinopide. וּמָשׁוֹחַ
Iud.9.℣.8. Eundo abierunt arbores ad inungendum ſuper ſe regem. τοῦ χρίσαι. לִמְשֹׁחַ
Exod.29.℣.29. Ad vngendum in eis (veſtibus) & ad implendum manum ſuam &c. לְמָשְׁחָה
Ieſa.21.℣.5. Surgite principes, & inungite ſcutum (vel clypeum) ἀνασπάσετε. וּמִשְׁחוּ
1.Sam.16.℣.13. Et dixit Dominus, ſurge, vnge eum, quia is eſt. ὃ χρίσον. מְשָׁחֵהוּ
1.Reg.19.℣.16. Iehu filium Nimſi vnges in regem. χρίσεις. תִּמְשַׁח
1.Sa.16.℣.14. Et accepit Samuel cornu olei, & vnxit eũ in medio fratrũ eius. καὶ ἔχρισεν. וַיִּמְשַׁח
Nu.7.℣.1. Et vnxit illud &c. itẽ arã & omnia inſtrumenta eius & vnxit ea. καὶ ἔχρισεν. וַיִּמְשָׁחֵם

In voce paſsiua. נִמְשַׁח vnctus eſt, inunctus eſt. Quater legitur, vt
1.Par.14.℣.8. Et audiuerunt Philiſthæi, quod vnctus eſſet Dauid in regẽ. ὅτι ἐχρίσθη. נִמְשַׁח
Leu.6.℣.20. Hæc eſt oblatio Aharon & filiorum eius &c. in die vngi eum .i. quo vngit. ᾗ χρίσεις αὐτὸν. (σεν αὐτό. הִמָּשַׁח
Num.7.℣.10. Et afferent principes dedicationem aræ in die quando vngetur ᾗ ἔχρι- הִמָּשַׁח
Et ℣.6. à fine. Hæc eſt initiatio aræ in die quo fuit inuncta. μετὰ τὸ χρίσαι αὐτὸν. הִמָּשַׁח

Inde nomina.

מָשִׁיחַ Vnctus, Meſsiah χριστὸς In lege vngebantur olim ſacerdotes & reges.
Le.4.℣.3. Si ſacerdos ille vnctus peccauerit &c. offeret ꝑ peccato ſuo. ὁ κεχρισμένος. הַמָּשִׁיחַ
Cum affi. Pſ.2.℣.2. Et principes fundati ſunt pariter contra Deum et Chriſtum eius. τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (τῷ χριστῷ. מְשִׁיחוֹ
In reg. 1.Sam.24 ℣.6. Abſit mihi &c. vt facerem hanc rem Domino meo vncto Dei. לִמְשִׁיחַ
Et plu. cũ affi. Pſ.105.℣.15. Ne tangatis vnctos meos, & ꝓphetis meis &c. τῶν χριστῶν μου. בִּמְשִׁיחָי

מִשְׁחָה Vnctio, inunctio. Aliquoties vſurpatur in Biblijs ſacris.
Exo.25.℣.6. Oleum ad luminare, odoramenta & ad oleum vnctionis. τῆς χρίσεως. הַמִּשְׁחָה
In reg. Leuit.7.℣.4. à fine. Hæc eſt vnctio Aharonis & vnctio filiorũ eius. ἡ χρίσις. מִשְׁחַת

מָשְׁחָה Vnctio, inunctio, Legitur tantum ſemel in hac forma punctorum, vt
Cum affi. Exo.40.℣.15. Vt ſit eis vnctio eorũ in ſacerdotiũ ꝑpetuũ. χρίσμα ἱερατείας. מָשְׁחָתָם

מִמְשָׁח Vnctio, actio inungendi, & accipitur pro nobili, quia magni tantum vngebant.
In reg. Ezech.28.℣.14. Tu es Cherub vnctionis, obtegens .i. tu es clarus &c. ἐκτίσθης. מִמְשַׁח

מָשַׁךְ Protraxit, pertraxit, prorogauit, produxit cum mora, perrexit. Cognationem habet cum שָׁכַם mane ſurgendo perrexit ſeu protraxit ſe. Hinc μοσχεύω .i. ſtolones emitto ſeu produco, μοσχίον ſtolo qui ab arbore emittitur & protrahitur.

In I. Coniug. מָשַׁךְ protraxit,& ſine actõ eſt neutrum , perrexit, protractus eſt. מָשַׁךְ

Oſe.7.ꝟ.5.Protraxit(rex)manum ſuam cum illuſoribus.i.iunxit ſe illis. ἐξέτεινε. וּמָשַׁכְתָּ

Iud.4.ꝟ.4.Et ꝓtraheris in montẽ Thabor,& ſumes tecũ 10 millia viroꝝ. ϗ ἀπελεύσῃ. מְשֹׁךְ

Pſ.109.ꝟ.12.Ne ſit illi protrahens(vel prorogans)beneficentiam, &c. ἀντιλήπτωρ.

Exod. 19. ꝟſu 13. In protrahi buccinam ipſi aſcendent montem , .i. ſi prolixius ſonuerit buccina. ἀπέλθῃ. בִּמְשֹׁךְ בְּמָשְׁכוֹ

Pſ.10.ꝟ.9. Rapiet pauperem in pertrahendo eum in rete ſuum. ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν. מְשׁוֹךְ

Pſ. 36.ꝟ.antep.Protrahe benignitatem tuam his qui te cognoſcunt. παράτεινον. הַמְשׁ.

Et Pſ.85.ꝟ.6.Num in æternum ſuccenſebis nobis, ꝓtrahes furorẽ tuũ &c. ἢ διατενεῖς. יִמְשׁוֹךְ:

Iob 21.ꝟ.pe.Et poſt eũ oĩs homo ꝓtrahetur, & ante eũ non eſt numerus. ἀπελεύσεται.

In voce paſsiua. נִמְשַׁךְ protractus eſt. Legitur tantum in futuro.

Ezech.12.ꝟ.vlt.& antepen. Non protrahetur, (.i.differetur) vlterius omne ꝟbum meum. μηκύνωσιν. תִּמָּשֵׁךְ יִמָּשֵׁכוּ

Ieſ.13.ꝟ.vlt.Et prope adeſt tempus vt veniat,& dies eius non protrahentur. οὐ μὴ ἐ-(χρονισθῶσι.

In II. Con. מִשֵּׁךְ protraxit frequenter,& legitur tantum in parti: præterito. מְמֻשָּׁךְ

Ieſ.18.ꝟ.2.& vlt.Ad populũ diſtractũ & expilatum,ad populũ &c.πρὸς ὕψος μετέωρον. מְמֻשָּׁכָה

Pro.13.ꝟ.12.Expectatio ꝓtracta(.i.dilata) debilitat cor, at arbor vitæ eſt &c. ἐναρχό-(μενος.

Inde nomen.

מֶשֶׁךְ Tractus,vt eſt motus ſeminantis. Eſt quoqꝫ nomen filij Iapheth , à quo deinde terra & regio quam ipſe inhabitauit nuncupata eſt. Hinc fortè Moſci,Moſcouitæ. מֶשֶׁךְ

Pſ.126.ꝟ.vlt.Eundo ibit,& flendo qui portat tractum ſeminis &c. τὰ δράγματα. מֶשֶׁךְ

Iob 28.ꝟ.18.Et tractus ſapientiæ eſt præ margaritis.i.melior margaritis. ϗ ἕλκυσον. וּמֶשֶׁךְ

Gen.10.ꝟ.2.Filij Iapheth ſunt Gomer & Magog,& Moſoch &c. ϗ μοσόχ. בְּמֶשֶׁךְ

Pſ.120.ꝟ.5.O mihi quod peregrinatus ſum in Mæſech , habitaui cum tabernaculis.

מְשֻׂכָה Dumetum,ſenticetum,locus circumſeptus ſentibus. Vide שׂוּךְ ſepiuit.

מָשַׁל

Imperauit,imperium habuit,dominatus eſt,dominium habuit, & dicitur plerunqꝫ de dominatione & imperio regali,aut certè præpotentis hominis. Tribuitur quoqꝫ ſermoni & ſignificat ſententias autenticas & præpotentes dicere, vt ſunt adagia, apophthegmata, prouerbia,ſimilitudines,quæ habent authoritatem & dominium præ cæteris, & quæ prædominantur atqꝫ præpollent vulgari modo loquendi. Cognationem habet cum שָׁלֵם perfectus eſt, integer fuit. Hinc Græci Euphoniæ cauſa mutantes מ in β literam eiuſdem inſtrumenti dicunt βασιλεύω .i. regno, dominor, βασιλεύς rex,perſona præpollens & prædominans alijs, βασιλεία regnum.

In I. Con. מָשַׁל dominatus.eſt. Conſtruitur cum בְּ vel עַל & non raro quoqꝫ cum actõ ſuę ſignificationis contra latinorum conſuetudinem , & paſsim inuenit. וּמָשַׁל

Dan,11.ꝟ.3.Et dominabiť dominatione magna,atqꝫ pro ſuo arbitrio aget. ϗ κυριεύσει. מוֹשֵׁל

Michæ 5.ꝟ.1.Ex te mihi egredietur qui erit dominator in Iſraelem. εἰς ἄρχοντα.

Gen. 37. ꝟſu 8. Nunquid regnando regnabis ſuper nos, aut dominando dominaberis: κυριεύων κυριεύσεις. מָשׁוֹל וְלִמְשֹׁל מְשָׁל־

Gen.1.ꝟ.18.Et ad dominandum in die & nocte,& ad diſtinguendum &c. ϗ ἄρχειν. אֶמְשֹׁל

Iu.8 ꝟ.22.Et dixerũt viri Iſrael ad Gideõ,Dominare in nos tã tu ꝙ filius. ἄρχε ἡμῶν. תִּמְשָׁל־בּוֹ

Et ꝟ 23.Non dominabor ego in vos,& non dominabitur filius meus &c. οὐκ ἄρξω.

Ge.4.ꝟ.6.Ad te deſiderium illius,& tu dominaberis illi (vel in ipſum) ϗ σὺ ἄρξεις.

Ezech. 12. ꝟſu 23. Faciam ceſſare iſtud , & non vtentur illo vlterius in Iſrael. οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολήν. יִמְשְׁלוּ:

In voce paſsiua. נִמְשַׁל ſubactus eſt dominio, Vſurpatur tm̄ in p̄to & præſenti.

D.Hieron.exponit comparatꝰ eſt,aſsimilatꝰ eſt.Hinc ꝑ metatheſin ſimilo aſsimilo. נִמְשַׁל

Pſ.49.ꝟ.vlt.Homo qui in precio eſt & nihil intelligit, παρασυνεβλήθη.

Pſ.28.ꝟ.1. Ne fortè ſileas à me,& ſubigar(.i.ſuperer)cum deſcendentibus in lacum. ϗ ὁμοιωθήσομαι. וְנִמְשַׁלְתִּי

Ieſa.14.ꝟ.10. Etiam tu infirmatus es ſicut nos,ſuperatus es: vel noſtri ſimilis factus. (ἡμῖν κατελογίσθης. נִמְשָׁלְתָּ

Pſ.49.ꝟ.13.At homo in precio non ꝑmanebit,ſed ſubigitur.i.ſuperať. παρασυνεβλήθη. נִמְשַׁל

In II. Coniug. מִשֵּׁל aſsimilauit,vſus eſt prouerbij . Semel reperitur.

Ezech.21.ꝟ.5.Ipſi dicunt mihi, An non aſsimilat ſimilitudines iſte ? vel an non in
prouerbijs ſeu parabolis loquitur iſte ? οὐχὶ παραβολὴ ἐστι λεγομένη αὕτη. מְמַשֵּׁל
In III. Coniug. הִמְשִׁיל fecit dominari, & cum dtõ aſsimilauit dominia.
Dan.11.ꝟſu 39. Et faciet eos dominari in multos, & terram diuidet pro commutatione. ϗ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλούς. הִמְשִׁילָם
Iob 25.ꝟ.2. Dominari(.i.imperium) & formido eſt penes illum &c. προοίμιον. הַמְשֵׁל
Pſ.8.ꝟ.7.Facies eum dominari in opera manuum tuarum. κατέστησας αὐτὸν. (σατε. תַּמְשִׁילֵהוּ
Ieſ 46.ꝟ.5.Cui ſimilabitis me, & æq̄parabitis, & cui Dño aſsimilabitis me ꝛc. ὡμοιώ- וְתַמְשִׁלֻנִי
In IIII. Coniug. הִתְמַשֵּׁל fecit ſe ſimilem.i.viſus eſt ſibi ſimilis. Semel legitur.
Iob 30.ꝟ.19.Fecit ruere in lutum, mihi viſus ſum ſimilis pulueri. σποδῷ μου ἡ μερίς. וָאֶתְמַשֵּׁל

Inde nomina.

מָשָׁל Prouerbium, parabola, ſententia præpollens & habens dominiũ inter reliquas.
Pſ.78.ꝟ.2.Aperiam in parabola os meum, eructabo ænigmata quę ab antiquo fuerunt. ἐν παραβολαῖς.
(dominatione. ἐ ἡ βασιλεία. בְמָשָׁל
Cum he parag.Pſ.103.ꝟ.19.Iehoua in cœlis parauit ꝛc. & regnum eius eſt in omni מָשָׁלָה
Cum affi.Num.23.ꝟ.7.ꝟ 18.Et ſumpſit parabolam ſuam & dixit ꝛc. τὴν παραβολήν. מְשָׁלוֹ
In reg.1.Sam.24.ꝟ.13.Vt dicitur prouerbio antiq̄tatis. Ab impijs egreſſa ꝛc. παραβολὴ ἡ ἀρχαία.
(ἀφανισμόν. מְשַׁל
Et plur.Ezech.14 ꝟ.7.Et vaſtabo eum vt ſit in ſignum & prouerbia.i.fabulas. ϗ εἰς וְלִמְשָׁלִים
In reg.Pro.1.ꝟ.1.Proꝟbia(ſeu parabolæ) Salõonis filij Dauid regis Iſrael. παροιμίαι. מִשְׁלֵי
Iob 13.ꝟ.12.Memoriæ veſtræ ſunt ſimilitudines cineris. ἴσον σποδῷ. מִשְׁלֵי

מֹשֶׁל Dominium, imperium. Status eius abſolutus in Biblijs non reperitur.
Cum affi.Iob 41.ꝟ.pen.Non eſt ſuper terra dominium eius, qui factus eſt ꝛc. ὅμοιον. מָשְׁלוֹ
Dan.11.ꝟſu 4. Et non poſteritati ipſius(erit regnum) & non ſecundum dominium כְּמָשְׁלוֹ

מִמְשָׁל Dominatus, dominium, imperium. Bis inuenitur vſurpatum, vt (κατὰ τὴν κυρείαν.
Dan.11.ꝟ.3. Et ſtabit rex fortis & dominabitur domino magno. κυρείας πολλῆς. מִמְשָׁל
Et plur.1.Par.26.ꝟ.6. Nati ſunt liberi, dominia(habentes) in domo patris ſui. הַמִּמְשָׁלִים

מֶמְשָׁלָה Dominatio, poteſtas. Semel hæc forma extat in ſacris Biblijs, vt
Mich.4.ꝟ.8.Et veniet dominatio priſtina, regnum ꝓ filia Ieruſalem. ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη. הַמֶּמְשָׁלָה

מֶמְשֶׁלֶת Dominium, imperium, dominatio. Aliquoties hæc forma occurrit.
Pſ.136.ꝟ.8.Solem ad dominium in die, quod in ſeculũ miſericordia eius. εἰς ἐξουσίαν. לְמֶמְשֶׁלֶת
In reg.Gen.1.ꝟ.16.Et lumen magnũ in dominium diei, & lumen minꝰ ꝛc. εἰς ἀρχάς. לְמֶמְשֶׁלֶת
Cum affi.Pſ.103.ꝟſu 22. Benedicite Domino omnia opera eius in omnibus locis dominationis ſuæ. δεσποτείας. מֶמְשַׁלְתּוֹ
Et plur.Pſ.136.ꝟ.9. Lunam & ſtellas in dominia in nocte, quia in ſeculum ꝛc. εἰς ἐξουσίαν לְמֶמְשְׁלוֹת

מַמְשָׁלָה Dominium, dominatio, & legitur tantum ſemel, vt
Cum aff.Pſ.114.ꝟ.2.Iehuda factus eſt eius ſanctuariũ, & Iſrael eius impia ἐξουσία αὐτοῦ. מַמְשְׁלוֹתָיו

מָשַׁק

Scatuit vepribus, Eſt verbum inuſitatum habens cognationem cum קִמּוֹשׁ .i. carduus, paliurus, ſunt enim res non admodum diuerſæ, videlicet ſpinarum genera.

מִמְשָׁק Vepetrum, locus ſcatens vepribus. Legitur tantum ſemel, vt
In reg.Zopho.2.ꝟ.9. Filij Ammon ſunt vt Gomorrha, vepretum vrticæ, מִמְשַׁק

מֶשֶׁק & מַשָּׁק excurſio, diſcurſus, vide radicem שָׁקַק diſcurſauit.

מִשְׁרָה

Succus q̄ elicitur ex vuis, quicq̃ exprimendo eruit, à radice inuſitata מָשַׁר. Cognationem habet cum ꝟbo פָּשַׁר expoſuit, & פָּרַשׁ explanauit, explicuit. Hinc Maſſaris, vua eſt quæ ex vite ſyluestri cũ flore in Africa decerpitur. 1. extat.
In reg.Nu.6.ꝟ 3.Et omnẽ ſuccũ vuaꝝ non bibet, nec vuas recentes ꝛc. κατεργάσεται). מִשְׁרַת

מְשׂוּרָה Series, ordo menſuram habens circumſcriptam, de hoc in radice שׂוּר:

מָשַׁשׁ

Contrectauit, attrectauit manum comprimendo, Cognationem habet cum מָשַׁר traxit manu comprehendendo, & cum מוּשׁ diſtraxit. Porro גָּשַׁשׁ ſignificat palpare manu expanſa & non intra manum aliquid includere comprehenſum. Hinc μάσσομαι contrecto, tango, μαστεύω inquiro manibus contrectando.
In I. Coniug. מַשׁ contrectauit, attrectauit. Ter legitur.

Gen.27.℣.12.Fortaſsis contrectabit me pater meus,& ero in oculis eius.ψηλαφήσῃ. יְמֻשֵּׁנִי
Et ℣.21.Accede nũc & attrectabo te fili mi(dages excidit ĩ litera ſcheuata)ψηλαφήσω אֲמֻשְׁךָ
Et ℣.22.Et acceſsit Iacob ad Iſhac patrem ſuũ,& attrectauit eum.ἐψηλάφησεν αὐτὸν וַיְמֻשֵּׁהוּ
In II. Coniug. מִשֵּׁשׁ attrectauit eum frequenter quærendo aliquid manibus.
Gen.31.℣.37.Quia contrectaſti omnia vaſa mea.ἠρεύνησας. מִשַּׁשְׁתָּ
Deu.28.℣.29.Et eris attrectãs ĩ meridie,quẽadmodũ attrectabit cœcꝰ.ἔσῃ ψηλαφῶν. מְמַשֵּׁשׁ
Gen.31.℣.34.Et contrectauit(quærendo)Laban vniuerſum tentoriũ ꝛc. ϗ ἠρεύνησε. וַיְמַשֵּׁשׁ
Iob 5.℣.14.Interdiu verſabũt ĩ tenebris,& tãcꝫ ĩ nocte ita palpabũt ꝛc. ψηλαφήσαισι. יְמַשְׁשׁוּ
Et cap.12.℣.vlt.Cõtrectabũt tenebras & nõ lucẽ & faciet eos errare.ψηλαφήσαισαν. יְמַשְׁשׁוּ
In III.Coniug.הֵמֵשׁ fecit contrectare. Inuenitur tantum bis,vt
Iud.16.℣.26.Et fac me contrectare colũnas. Scd̃m pũcta legit וַהֲיִמִשֵׁנִי ϗ ψηλαφήσω. וַהֲמִשֵׁנִי
Exo.10.℣.21.Et erit obſcuritas ſuꝑ terra Aegypti,ita vt aliquis contrectet tenebras. וְיָמֵשׁ
(ψηλάφη τὸν σκότον.

מֶתֶג Habena,frenum aſperrimum,lupatum, retinaculum, Camus quo equus regitur & mitigatur ne feratur pro libidine. Metaphoricè accipitur pro gubernatione & vinculis quibus homines coercentur & mitigantur. Hinc latinum mitigo & per ſyncopen κημός camus,freni genus κημῶ freno. Quinquies legitur.
Pſ.32.℣.9.Ne ſitis vt equus,vt burdo abſcꝫ intelligentia,cuius os freno.ἐν κημῷ. מֶתֶג
Pro.26.℣.3.Flagellum equo,frenum aſino,virga tergo ſtultorum.κέντρον ὄνῳ. מֶתֶג
In re.2.Sa.8.℣.1.Et tulit Dauid frenũ cubiti.i.gubernationẽ Philiſthæis.τὴν ἀφωρισ- מֶתֶג
Cum affi.2.Reg.19.Ieſ.37.℣.28.Et ponam frenũ meũ in labia tua.ϗ χαλινόν.(μένην. מִתְגִּי

מָתָה Mortalis fuit,ſingulis aũt hominibus aliquãdo & ſemel moriẽdũ eſt,habet.n. homo præfinitum tempus tam vitæ quam mortis ſuæ. Cognationem habet cum מוּת mortuus eſt. Verbaliter non vſurpatur hæc radix ſed tantum nomina hinc reſtant.

מְתִים Mortales hoĩes,viri q̃bus aliquando moriendum eſt.Nomẽ plur.maſc.generis.
Deut.2.℣.4.à fine. Deſolauimus omnia oppida viros & mulieres &c.ἑξῆς. מְתִים
Pſ.17.℣.pen.A viris q̃ manus tua ſunt(.i.flagellũ tuũ)à viris de æuo hoc.ἀπὸ ἐχθρῶν. מִמְתִים
Cum affi.Ieſ.3.℣.antep.Viri tui per gladium cadent,& fortitudo tua per bellum. מְתַיִךְ
Deut.33.℣.6.Viuat Ruben,& non moriatur & ſit virorum eius numerus. מְתָיו
In reg.Gen.34.℣.pen.Et ego ſum hoĩes numeri.i.paucos habeo mecũ ὀλιγοστός εἰμι. מְתֵי
Deut.28.℣.61.Et relinquemini hominibus paucitatis.i.pauci eritis.ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ. מְתֵי
Legitur præterea Deut.3.℣.6.cap.4.27.cap.26.℣.5.Iob 11.℣.3.& 11.Pſ.26.℣.4. &c.

מָתַי Quando? Eſt aduerbium quærens de tempore nobis ignoto.
Pſ.41.℣.7.Inimici mei cogitant mala de me. Quando morietur & interibit ꝛc.πότε. מָתַי
Neh.2.℣.6.Quantũ temporis ſumet profectio tua,& quando reuerteris?ἕως πότε. עַד־מָתַי
Exo.8.℣.9.Hoc honoris tibi ſume(vt deſignes tempus) quando orem pro te. πότε. לְמָתַי
Ier.13.℣.vlt.Væ tibi Ieruſalem,non munda eris poſthac aliquandiu. ἕως τίνος ἔτι. אַחֲרֵי מָתַי
In pauſa.Pſ.6.℣.4.Et anima mea turbata eſt valde, & tu Domine quouſcꝫ? ἕως πότε. עַד־מָתָי

מָתַח Expandit, explicuit illud quod erat complicatum aut conſtrictum. Cognationem habet cum פָּתַח aperuit vt pateat. Contrarium eſt verbo חָתַם obſignauit, occluſit annulo literas complicatas. Hinc μυθέω, μυθεύω eloquor, explico fabulam.
In I. Coniug. מָתַח expandit,explicuit. Semel reperitur,vt
Ieſ.40.℣.22.Qui extendit vt cortinã cœlos,et expandit eos inſtar tẽtorij.ϗ διατείνας. וַיִּמְתָּחֵם

Inde nomen.

אַמְתַּחַת Saccus, cuius os expanditur aperiendo. Hinc mateola genus ſacculi.
In reg. Gen. 44. ℣ſu 2. Et ſcyphum meum,ſcyphum argenteum pones in ſaccum, אַמְתַּחַת
&c.εἰς τὸν μάρσιππον.
Cum affi.ibid.℣.1. Et repone argentum cuiuſcꝫ in os ſacci ſui. τοῦ μαρσίππου. אַמְתַּחְתּוֹ
Et plur. in reg. in eod. ℣ſu. Imple ſaccos virorum illorum frumento quantum &c. אַמְתְּחֹת
(σίππους
πλήσατε τοὺς μαρσίππους.
Cum affi.Gen.43.℣.39.Et aperuimus ſaccos noſtros,& ecce argentum ꝛc. τοὺς μαρ- אַמְתְּחֹתֵינוּ
Legitur præterea tantum Gen.42.℣.27.28.cap.43.℣.12.18.22.23. cap.44.℣.8.11.12.

מַתְּלָאָה Quanta defatigatio? Componitur ex מַה & תְּלָאָה de quibus ſuo loco vide.

Lumbus

מֹתֶן Lumbus, ſed vſurpatur tantum dualiter quia in corpore ſunt duo lumbi. Hinc antiquum Muto, onis, & mutunus, pro quo hodie per metath. menta, mentula in lumbis. Hinc græci abiecto מ dicunt νῶτον dorſum tergum νωτίζω tergiuerſor.
Nahum 2.℣.2. Corrobora lumbos, conforta virtutem vehementer. ὀσφῦος. מָתְנַיִם
In pauſa. Ezechiel. 47.℣.4. Et traduxit me per aquas lumborum. Hieronymus: vſqꝫ
ad talos. ἕως ὀσφῦος. (tuis. περὶ ὀσφὺν μου. מָתְנָיִם
Cum affi. Ier. 13.℣.1. Et comparabis cingulum &c. & accommodabis illud lumbis מָתְנֶיךָ
In reg. 1. Reg. 12.℣.10. Paruus meus (digitus) denſior erit lūbis patris mei. τῆς ὀσφύος. מִמָּתְנֵי
Legitur præterea Gen. 37.℣.33. Exo. 12.℣.11. cap. 28.℣.pen. Deut. 31.℣.11. Pſ. 66.℣.11.

מָתַק Dulcuit, dulceſcebat, obdulcuit, edulcatus eſt, dulcis fuit, mitigatus eſt, & dicitur tantum de cibo & potu, per metaphoram etiam de alijs rebus poteſt vſurpari. Hinc μεθύσκομαι, inebrior potu dulci, μεθύω μεθύσκω inebrio, μέθυ potus dulcis, Et germ: Meth/ hydromel. Item hinc mitigo, miteſco, vt, Sunt nobis mitia poma. Septuag. reddiderunt per vocabulum γλυκὺς dulcis. Meth.

In I. Con. מָתַק dulcuit, & cum accuſatiuo affixi, edulcauit. Sexies legitur.
Iob 21.℣.pen. Dulcuerunt ei glebæ torrentis. i. dulce eſt ei ſepulchꝝ. ἐγλυκάνθησαν. מָתְקוּ
Et cap. 24.℣.20. Obliuiſcetur illius hominis miſericordia, edulcauit eum vermis. מְתָקוֹ
Pſ. 19.℣.11. Et edulcata præ melle & fauo fluoꝝ. i. mitiora ſunt melle ꝛc. καὶ γλυκύτερα. וּמְתוּקִים
Ecclеſ. 5.℣.11. Dulcis eſt ſomnus opanti ſiue multū ſiue parꝝ comederit. γλυκύς. מְתוּקָה
Exo. 15.℣.pē. Et iecit (lignū) ī aquas & obdulcebāt (.i. miteſcebāt) aquæ. καὶ ἐγλυκάνθη. וַיִּמְתְּקוּ
Pro. 9.℣.pē. Aquæ furtiuæ dulciores ſūt, & panis clādeſtinꝰ iucundꝰ. γλυκερῶ πίετε. יִמְתָּקוּ
In III. Con. הִמְתִּיק fecit dulce, edulcauit, & ſine accuſatiuo dulcauit. Bis legitur.
Pſ. 55.℣.15. Quando mutuo & ſuauiter cōmunicabamus ſecreta, ꝛc. ἐγλύκανας μοι. נַמְתִּיק
Iob 20.℣.12. Quumqꝫ dulceſcet in ore eius malū, recondit ipſum ꝛc. ἐὰν γλυκανθῇ. תַּמְתִּיק

Inde nomina.

מָתוֹק Dulcis, ſuauis, mitis, & ſubſtantiuè dulce, dulciarium.
Can. 2.℣.3. Atqꝫ fructus eius dulcis (vel mitis) eſt palato meo. καρπὸς αὐτοῦ γλυκύς. מָתוֹק
Iud. 14.℣.14. De comedente exiuit cibus, & de forti exijt dulce. γλυκὺ. מָתוֹק
Ieſ. 5.℣.20. Væ illis qui ponunt amarum dulce, & dulce amarum. γλυκὺ. לְמָתוֹק
Legitur præterea Pro. 16.℣.24. cap. 24.℣.13. cap. 27.℣.7. Eccle. 11.℣.7. Ezech. 3.℣.3.

מֶתֶק Dulcedo, ſuauitas, iucunditas. Legitur tantum bis in Biblijs ſacris, vt
In reg. Pro. 16.℣.21. Sapiēs corde videt̃ intelligēs, & dulcedo labioꝝ ꝛc. οἱ δὲ γλυκεῖς. וּמֶתֶק
Et cap. 27.℣.9. Et dulcedo ſodalis ſui (magis exhilarat) quam conſilium animæ. וּמֶתֶק

מֹתֶק Dulcedo, ſuauitas. Inuenitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt
Cum affi. Iud. 9.℣.11. Num derelinquā dulcedinē meā, & p̱uentū ꝛc. γλυκύτητά μου. מָתְקִי

מַמְתָּק Dulcedo, dulce, Bis tantum reperitur in Biblijs ſacris, videlicet. (ματα.
Plur. Neh. 8.℣.11. Ite, comedite pinguia, & bibite dulcia, et mittite partes ꝛc. γλυκάσ- מַמְתַּקִּים
Can. 5.℣.pen. Palatū eius dulcedines ſunt, & quantus quantus eſt ꝛc. γλυκασμὸς. מַמְתַּקִּים

נ. Pſalm. 34.

נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ
מִדַּבֵּר מִרְמָה׃

נָא Eia, age, nunc, Aduerbiū ſeu particula obſecrandi & adhortandi. Idem quod אָנָּא i. obſecro, niſi quod hoc eſt præpoſitiuum, נָא aūt ſemp̱ eſt poſtpoſitiuum. Hinc Græcis νύ ſyllaba expletiua & Germanicum nu. Sept. plerumqꝫ per δὴ reddunt.
Gen. 18.℣.antep. Ecce nunc cœpi loqui ad Dn̄m meū, fortaſsis inuenient̃. ἐπεὶ δὴ. הִנֵּה־נָא
Pſ. 7.℣.10. Ceſſet quæſo malicia impiorum, & diriges (ſeu firmabis) iuſtum, δὴ. יִגְמָר־נָא
Pſ. 118.℣.2. Dicat nunc Iſrael, quod ſempiterna ſit benignitas eius. εἰπάτω δὴ. יֹאמַר־נָא

Et ℣.5. à fin. Obſecro Dñe, ſalua nũc (queſo) ô Dñe da (queſo) fœlicẽ ſucceſſũ. σῶσον הוֹשִׁיעָה־נָּא
Quando autem crudum ſeu cruditatem ſignificat pertinet ad radicem נוא. (δή.

נֹא

No, Eſt proprium nomen vrbis celeberrimæ in Aegypto non procul à Nili oſtio, & ob commoditatem maximam fuit totius orbis emporium, nam in ea fuerunt induſtrij artifices, quales non reperti ſunt in toto mundo. Hanc autem ciuitatem per bella deuaſtatam à Chaldæis inſtaurauit Alexander magnus Macedo, eamq; vocauit Alexandriam à ſuo nomine. Hinc Chaldaica paraphraſis pro נא vertit vbiq; Alexandriam. Septuaginta plerumq; reddunt per μέμφις, aut relinquunt No.

Ier.46.℣.25. Ecce ego viſitabo opificem de No, & Pharaonem & Aegyptum. מִנֹּא
Nahũ 3.℣.8. An tu meliore ſorte eſſes quã No Amon .i. Chaldaicè, quæ Alexandria. מִנֹּא
Ezech.30.℣.14. Et dabo ignem in Zoan, & faciam iudiria in No .i. quæ Alexandria. בְּנֹא
Et ℣.15. Effundã iram meã ſuper Sin fortalicium Aegypti, & excindã copiam No. נֹא
(τὸ πλῆθος μέμφεως.

נֹאד

Vter, vtris, vtriculus, pellis qua vinum aut oleum deferri ſolet, iſtæ autem pelles ſolebant fumo torrefieri vt minus corruptioni eſſent obnoxiæ. Cognationem habet cum נור .i. motus eſt. Hinc per aphæreſin vter, vtris, &c. Sexies legitur, & eſt maſculini generis, licet in plurali habeat fœmininorum terminationem.

Pſ.119. in כ Quia factus ſum ſicut vter in ſuffitu (vel in fumo) ὡς ἀσκὸς. כְּנֹאד
In re.1.Sã.16.℣.4. à fine. Et accipiens Iſai aſinũ pane onuſtũ, & vtrẽ vini. καὶ ἀσκὸν οἴνου. וְנֹאד
Iudic.4.℣.19. Et aperuit vtrem lactis. Ratione vau interpoſiti legitur quoq; נוֹד τὸν נֹאוד
ἀσκὸν τοῦ γάλακτος. (ἐνώπιόν σου.
Cum affix. Pſ.56.℣.9. Pone lachrymã meam in vtrem tuum (vel in lagunculã tuam) בְנֹאדֶךָ
Et plur. Ioſ.9.℣.4. Et (acceperunt) vtres vini veteres laceros & reſartos. καὶ ἀσκοὺς οἴνου. וְנֹאדוֹת
Et ℣.13. Et iſti vtres vini quos nouos impleuimus, & ecce rupti ſunt. οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου. נֹאדוֹת

נָאַם

Dixit, certo aſſeuerauit, verificauit, ꝓteſtatus eſt, ait, et propriè eſt ceu ſub iuramento aliqd aſſeuerare. Cognationem habet cum אָמֵן verus fuit. Hinc ὀμνύω, διόμνυμι & διόμνυμαι iuro, per veritatem dico. Græci pro ם vſurpant π dicendo εἴπω εἶπον.

In I. Con. נָאַם dixit in veritate, aſſeuerauit. Vſurpatur tantum in paul regimine, quod per omnes perſonas poteſt reddi, & ſemel in futuro, tribuitur ferè Deo.

Gen.22.℣.16. Per me iuraui ait Dñs, quia hoc feciſti & non peperciſti. λέγει. נְאֻם
Pſ.110.℣.1. Dixit Iehoua Domino meo, ſede ad dexteram meam. εἶπεν. נְאֻם
2.Sã.23.℣.1. Ait Dauid filiꝰ Iſai, & ait vir ille q cõſtitutꝰ eſt vt ſit vnctus. καὶ πιστὸς ἀνήρ. נְאֻם
Ezech.18 ℣. vlt. Quia non delector morte morientis ait .i. proteſtatur Dñs Deus. נְאֻם
Pſ.36.℣.2. Proteſtat᷑ trãſgreſsio impio, ita in corde meo cogito, Nõ ẽ timor &c. φησὶν. נְאֻם
Ier.23.℣.31. Ecce ego contra Prophetas ait Dñs vſurpãtes linguã ſuã λέγει & inquiunt. Ait .i. qui vtuntur dictione vſitata veris Prophetis, nempe נְאֻם καὶ νυστάζοντας. וַיִּנְאֲמוּ

נָאַף

Mœchatus eſt, adulteratus eſt, adulterium comiſit, coiuit cum aliena vxore ſeu marito, ſubagitatus eſt cum vxore aliena. Cognationẽ habet cum נוּף agitauit, & אָפַף circumrotauit, vt fit in coitu & ſubagitatione. Hinc per aphæreſin οἰφάω & οἰφέω item ὀπυίω .i. coeo, ὀπυίομαι proſtituo, οἰφωλὶς mulier libidinoſa.

In I. Coniug. נָאַף adulterium commiſit coeundo, ſubagitauit.

Pro.6.℣.4. à fine. Qui adulterium committit cum muliere excors eſt. μοιχός. נֹאֵף
Leuit.20.℣.10. Occidetur tam adulter quam adultera &c. ὃς ἂν μοιχεύσηται. וְהַנֹּאָפֶת
Oſe.4.℣.2. Imprecari & mentiri, occidere, furari & adulterari. καὶ μοιχεία κέχυται. (ηνσιν. וְנָאֹף
Ier.3.℣.9. Adulteriũ comiſit cũ lapide et ligno .i. idola coluit et deſciuit à Deo. καὶ ἐπόρ= וַתִּנְאַף
Exo.20 ℣.14. & Deu.5.℣.18. Nõ comittes adulteriũ (vel nõ mœchaberis) οὐ μοιχεύσεις תִּנְאָף
Ier.5.℣.7. Et ſaturaui eos, at ipſi adulteri facti ſunt, & domũ meretricis &c. καὶ ἐμοιχῶντο. וַיִּנְאָפוּ
Legitur præterea Iob 24.℣.15. Ezech.16.℣.37. Ezech.23.℣.5. à fine.

In II. Coniug. נִאֵף adulterium frequens commiſit, mœchatus eſt.

Ezech.23.℣.37. Quia adulteria comiſerũt, & ſanguis eſt in manu eorum. ὅτι ἐμοιχῶντο. נִאֵפוּ
Ier.3.℣.8. Nam ob oẽs illas cauſas quod adulteria comiſiſſet auerſio Iſrael. ἐμοιχᾶτο. נִאֲפָה
Pſ 50.℣.18. Si videbas furẽ cõſentiebas ei, & cũ adulteris erat portio tua. μετὰ μοιχοῦ. מְנָאֲפִים

(λίδος.
Pro.30.℣.20.Talis eſt via mulieris adulteræ,quę vbi cōederit extergit os ſuū. μοιχα- מְנָאֶפֶת
Ieremiæ 29.℣.23. Propterea quod admiſerunt ſtulticiam in Iſrael,& mœchati ſunt.
ϗ ἐμοιχῶντο. (mittent. μοιχέυουσι. וַיְנַאֲפוּ
Oſeæ 4.℣.13.Propterea fornicabuntur filiæ veſtræ,& nurus veſtræ adulteria com- תְּנָאַפְנָה
Legitur etiam Ieſ.57.℣.3. Ier.9.℣.1.cap.23.℣.10.Ezech.16.℣.31. Oſe.3.℣.1.cap.7.℣.4.

Inde nomina.

נִאֻפִים Adulteria. Singulare eius נִאוּף non inuenitur. Bis legitur,vt
Ezech.23.℣.43.Et dixi ad inueteratā adulterijs,nunc fornicabūt. ἐν τούτοις μοιχέυουσι, נִאֻפִים
Cum affix.Ier.13.℣.vlt.Adulteria tua,& hinnitus tui,infandum ſcelus. αἱ μοιχέιαι σου. נִאֻפַיִךְ
נַאֲפוּף Adulterium inſigne & ſæpe reitcratum,ideoq̄ geminatur Pe. Semel legitur.
Cū affi.Oſe.2.℣.2.Auferat ſcortationes ſuas à facie ſua, & adulteria ſua. ϗ τὴν μοιχέι- וְנַאֲפוּפֶיהָ
(αν αὐτῆς.

נָאַץ Irritauit aliquem conuitijs, execratus eſt, reſpuit & ſpreuit cum execratione, inceſſit maledictis,blaſphemauit,ſubſannauit. Hinc ὀξυνώω,ὀξυνώομαι παροξυνώω irrito.
In I. Con. נָאַץ irritauit,reſpuit execrans. Et ſine accuſatiuo,irritatus eſt.
Pro.5.℣.12.Et dices,quomō odi diſciplinā,et correptionē reſpuit cor meū. ἐξέκλινεν. נָאַץ
Pro.1.℣.4.à fine.Spreuerūt(vel execrati ſunt) oēm increpationē, meā. ἐμυκτήριζον. נָאֲצוּ
Pſ.107.℣.11.Quia amaricauerūt verba Dei,& cōſiliū altiſsimi execrati ſūt.παρώξυναν נָאָצוּ
Pro.15.5.Stultus reſpuet(vel execrabitur)diſciplinam patris ſui. Sept.μυκτηρίζει. יִנְאַץ
Ier.33.℣.antep.Et populum meum irritarunt, vt non fuerit amplius gens. יִנְאָצוּן
Et cap.14.℣.antep.Ne irriteris(.i.ne exaſpereris)propter nomen tuum.κόπασον. תְּנַאַץ
Deut.32.℣.19.Et vidit Deus, & irritatus eſt παρωξύνθη. וַיִּנְאַץ
Legit̃ p̄terea tant̃ Thren.2.℣.6.Et aſpauit in indignatiōe furoris ſui regē,παρώξυνεν. וַיִּנְאַץ
In II. Coniugatione נִאֵץ irritauit, exaſperauit.
Pſ.10.℣.3. Auarum beatum dixit,irritauit Dn̄m.Septuag. habent.παρώξυνε. נִאֵץ
Ieſ.5.℣.24. Et verbum ſancti Iſraelis irritauerunt. Septuag.παρώξυναν. נִאֵצוּ
Pſ.74.℣.18. Et populus ſtultus blaſphsmauerunt nomen tuum.Sept.παρώξυνε. נִאֲצוּ
2.Sam.12.℣.14.Irritando irritaſti inimicos Dn̄i hac re.Græ. παροξυνῶν παρώξυνας. נִאֵצְתָּ
Num.14.℣.23.Et omnes irritantes me,non videbunt eam (terrā) οἱ παροξύναντές με. מְנַאֲצַי
Pſ.74.℣.10.Quouſq; Deū vitupabit hoſtis, irritabit inimicus nomē tuū? παροξυνεῖ. יְנָאֵץ
Nū.14.℣.11.Quouſq; popul⁹ iſte me irritabūt? quādiu nō credēt mihi.παροξυνεῖ με. יְנַאֲצֻנִי
Legitur præterea Num.16.℣.5.à fine. Deut.31.℣.20.& 1.Sam.2.℣.17.Pſ.74.℣.18,&c.
In IIII. Con.הִתְנָאֵץ fecit ſe irritare irritauit ſeipſum. Semel inueoitur.
Ieſ.52.℣.5.Et iugiter omni die nomen meum irritatur. Pro מִתְנָאֵץ: βλασφημεῖται. מִנֹּאָץ

Inde nomina.

נְאָצָה Irritatio,blaſphemia,In plurali mutatur ſcheua in ſægol. Quater legitur.
2.Reg.19.& Ieſ.37.℣.3.Dies anguſtiæ & increpationis & irritationis eſt.ϗ ὀργῆς. וּנְאָצָה
נֶאָצוֹת Et plur.Neh.9.℣.18.& 26.Et deſignaſſent ingentes blaſphemias.παροργισμοὺς. נֶאָצוֹת
Blaſphemiæ quibus aliquis irritatur. Inuenitur tantum ſemel.
נָאָץ Cum affi.Ezech.35.℣.12. Et ſcies quod ego Dn̄s audiuerim oēs blaſphemias tuas. נֶאָצוֹתֶיךָ
Floruit,effloruit,erupit in florem,de hoc vide נָצַץ: (τῶν βλασφημιῶν σου.

נָאַק Rudit,gemuit propter dolorem & neceſſitatem magnam,exclamauit voce gemebunda, Hieronymus reddit per verbū gemere. Idem eſt quod נָהַק rudit,niſi quod hoc tantum brutis tribuitur,illud autem hominibus vocem non diſsimilem à brutis edentibus. Affinitate alludit ad אָנַק vociferatus eſt cum gemitu, ingemuit. Hinc ὀγκάομαι rudo,ἀναγκάζω cogo,ἀνάγκη neceſsitas.
In I. Coniugatione נָאַק exclamauit, rudit, edidit vocem vlulantem. Bis legitur.
Ezechiel.30.℣.antepenult. Et conteram brachia Pharaonis, & gemet clemoribus ſaucij. ϗ στενομένουσι. וְנָאַק
Iob 24.℣.12.De vrbe homines clamabunt(cum gemitu)& anima. ἐξεβάλλοντο. יִנְאָקוּ

Inde nomen.

נְאָקָה Clamor lamentabilis,gemitus. Legitur ter in Biblijs ſacris,vt
Cum affix. Exop.2.℣.antepenult.Et audiuit Deus clamorem eorum, & recordatus eſt. στεναγμὸν αὐτῶν. נַאֲקָתָם

Iud.2.℣.19.Nam pœnitudine ducebatˀ Dñs ꝓpter gemitum eoꝝ.ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ. מִנַּאֲקָתָם
Et plur.in reg.Exech.30.℣.antep. Et rudet clamoribus saucij.τὴν πεφονομένων. נַאֲקוֹת

נָאַר Irritum fecit, abrogauit, prophanauit, violauit, aſpernatus eſt, abnegauit, vt ſi quid nolumus agnoſcere cura & proſpectione. Cognationem habet cum אָרַר .i. maledixit, & אָרָה decerpſit. Hinc per tranſpoſitionem literarum ἀρνέομαι, ἀπαρνέομαι nego, abnego, item αἱρέω, ἀναιρέω .i. abrogo.

In II. Coniug. נֵאֵר irritum fecit, abnegauit. Bis tantum legitur. נֵאֵר
Thren.2 ℣.7.Repulit Iehoua altare ſuum, irritum fecit (vel negauit) ἀπετίναξεν. נֵאַרְתָּה
Pſ.89.℣.39. Irritũ feciſti pactũ ſerui tui, polluiſti ad terram diadema eius. κατέστρεψας.

נְאוֹת Paſcua, habitationes & loca amœna vel plena paſcuis, vide radicẽ נָוָה decorauit.

נָבָא Prophetauit, prædixit ventura, vaticinatus eſt, prædicauit, concionatus eſt, habuit concionem, præfatus eſt. Idem quod נָבָה Cognationem habet cum בּוֹא .i. venit, nam prophetare eſt ventura prædicere, ſeu prædicere quæ in poſterum ſuo tempore euenient. Hinc per aphæreſin Φάω, Φῶ .i. dico, prædico verbum antiquum, ꝓ quo hodie vſurpatur Φημὶ, πρόφημι prædico, προφήτης propheta, προφητεύω propheto, Item Βάζω, Βάσκω, Φάσκω loquor, Et latinum for, faris, fatur, fari, profari, præfari. Inde & fatum, & fateor.

In I. Coniugatione paſsiua. נִבָּא prophetauit, vaticinatus eſt. Eſt enim prophetare actio cum paſsione coniuncta quæ fit ex neceſsitate officij, iuxta illud Amos 3. Dominus Iehoua loqnutus eſt, quis non prophetabit? id eſt, oportet me prophetare. נִבָּא
1.Sam.10.℣.12.Et ecce cum Prophetis ꝓphetauit, & dixit populus &c. προφητεύων. וְנִבֵּאתִי
Ezech.37.℣.7.Et prophetaui quemadmodum mihi mandatum erat. προεφήτευσα. הַנִּבָּאִים
Et cap.13.℣ 2.Fili hominis ꝓpheta ad prophetas Iſrael qui prophetant. προφητευόντων. לְהִנָּבֵא
Ier.26.℣.12.Iehoua miſit me ad ꝓphetãdũ de domo iſta & de vrbe iſta. προφητεῦσαι. בְּהִנָּבְאוֹ
Zach.13.℣.3.Confodient eum pater eius &c. in prophetare eum. ἐν τῷ προφητεύειν. בְּהִנָּבְאֹתוֹ
Et ℣.4.Et pudefient prophetæ à viſione ſua quam quiſq; vaticinatˀ. ἐὰν προφητεύσῃ. הִנָּבֵא
Ezech.11.℣.4. Propterea propheta contra eos, ꝓpheta (vel vaticinare) προφήτευσον.
Ieremiæ 25.℣.30. Et tu prophetabis ad eos omnia verba iſta, & dices ad eos &c. προφητεύσεις. (&c. προφητεύσας. תִּנָּבֵא
Et cap.28.℣.9.Et propheta qui de pace prophetabit, ſi euenerit verbum prophetæ יִנָּבֵא

In IIII. Coniugatione הִתְנַבֵּא fecit per ſe prophetare, prophetauit, In præterito abſconditur ת per dages in nun, vt וְהִנַּבֵּאתִי
Eze.37.℣.10.Et ꝓphetaui quẽadmodũ p̃cepit mihi, & venit in eos &c. προεφήτευσα. הִנַּבְּאוּ
Ier.23.℣.13.Fecerũt ſe ꝓphetare ꝑ Baal. Pro הִתְנַבְּאוּ: ἐπροφήτευσαν καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν מִתְנַבֵּא
Et cap.26.℣.20.Atq; vir fuit ꝓphetans in nomine Iehoua, nẽpe Vrias &c. προφητεύων יִתְנַבֵּא
1.Reg.22.℣.7.At ego odi eum, qa non prophetabit mihi bonum &c. οὐ λαλεῖ. וַיִּתְנַבֵּא
1.Sam.19.℣.pen.Et prophetabat donec veniret in Naioth in Rama. προφητεύων.

Inde nomina.

נָבִנא Propheta, vates, prædicator ſiue verus ſiue falſus. Sæpiſsimè reperitur. נָבִיא
Deut.18.℣.5.à fine.Prophetam excitabo eis, de medio fratꝝ ſuoꝝ. προφήτην. נְבִיאֲךָ
Cum affi.Exo.7.℣.3.Et Aharon frater tuus erit propheta tuus. ἔσται σου προφήτης. בַּנְּבִיאִים
Et plur.1.Sã.10.℣.12.Abijtq; in ꝓuerbiũ, Nũ & Saul inter ꝓphetas? ἐν μέσῳ τῶν προ- (φητῶν. נְבִיאַיִךְ
Cũ affi.Thrẽ.2.in נ Prophetę tui viderũt tibi vanitatẽ et inſulſũ. προφῆταί σου. נְבִיאֵי
In reg.1.Sam.18.℣.18.Et prophetas Baal 450. & prophetas luci. τοὺς προφήτας.

נְבִיאָה Prophetis, prophetiſſa, Eſt generis fœmin. Legitur in ſtatu abſoluto. נְבִיאָה
Exo.15.℣:20.Et accepit Miriam prophetis ſoror Aharonis tympanum. προφῆτις הַנְּבִיאָה
Ieſ.8.℣.3.Et ap ꝓpinquaui ad ꝓphetiſſã quæ concepit et pepit filiũ. πρὸς τὴν προφῆτιν.

נְבוּאָה Prophetia, vaticinium, προφητεία prædicatio, concio. הַנְּבוּאָה
Neh.6.℣.12.Sed ꝓphetiã loquutus erat contra me, & Tobias atq; &c. ὅτι ἡ προφητεία נְבוּאַת
In reg.2.Par.9.℣.antep.In ſermonibꝰ Nathan ꝓphetæ & in ꝓphetia Achiæ. λόγων.

נָבַב Cauauit, excauauit, vacuauit, exhauſit. Hinc per aphæreſin ἀφήσσω & ἀφήσσομαι exhaurio, euacuo.

In I. Con. נָבַב cauauit, excauauit, Legitur quater & tantum in paul.
Iob 11.℣.12. Et vir cauatus (.i. inanis) reddetur cordatus, & pullus onagri ꝛc. ἄλλως. נָבוּב
Ier. 52.℣.℣.21. Et denſitas eius quatuor erat digitorum eratꝗ concaua. κύκλῳ. נָבוּב
In reg. Exo. 27.℣.8. Vacuum (ſeu concauitatẽ) tabularũ facies ꝛc. κοῖλον σανιδωτὴν. נְבוּב
Et cap. 38.℣.7. Vt ara illis geſtetur, ex aſſeribus cauam eam fecit. נְבוּב

נָבָה Prophetauit, vaticinatus eſt, prædixit ventura, prædicauit. Idem quod נָבָא nam ה & א ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti & commutabiles.

In I. Con. paſsiua. נִבָּה prophetauit coactus mandato Dei. Semel legitur. (τευσας.
Ier. 26.℣.9. Quare p̃dicaſti in noĩe Iehoua dicens: Vt Silo erit dom⁹ hæc. ὅτι ἐπροφή- נִבֵּיתָ
In IIII. Coniugatione. הִתְנַבָּה fecit ſe prophetare.
1. Sam. 10.℣.7. Et prophetabis cũ eis, mutaberiſꝗ in virũ aliũ. καὶ προφητεύσεις. (τεύων. וְהִתְנַבִּיתָ
Et ℣.13. Et cõſumauit (.i. ceſsauit) à ꝓphetãdo et venit ad excelſũ. καὶ συνετέλεσε προφη- מֵהִתְנַבּוֹת

נָבַח Latrauit, allatrauit, clamauit, dicitur de brutis vt canibus. Hinc per aphæreſin βαΰζω, .i. latro, Item βοάω, βοῶ, βόω & latinum boo .i. clamo.

In I. Coniug. נָבַח latrauit, clamauit. Legitur tantum ſemel, vt.
Ieſ. 56.℣.10. Oẽs iſti ſunt canes muti (qui) non valebunt latrare. οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν. לִנְבֹּחַ

נָבַט Intuĕtus eſt, vidit, aſpexit, conſpexit, ſuſpexit. Cognationem habet cum בֶּטֶן id eſt, venter. Significat enim partem anteriorem à capite vſꝗ ad ventrem inclinare ad intuendum aliquid. Hinc per aphæreſin ὀπτεύω, ὄπτω, ὀπταίω, ὄπτομαι, ἐπόπτομαι & latinum video. Sept. reddiderunt per βλέπω.

In II. Con. נִבַּט vidit, conſpexit, aſpexit. Quibuſdam placet eſſe Niphal. r. repit.
Ieſ. 5.℣. vlt. Et videbit (ſeu intuebit̃) ad terrã, & ecce tenebræ & ãguſtia. ἐμβλέψονται. וְנִבַּט
In III. Con. הִבִּיט conſpexit, vidit intuendo. Conſtruitur cum אֶל vel ל aut accuſatiuo & cum ב cum מִן & cum אַחֲרֵי ſicut textu liqueſcet.
Pſ. 102.℣.20. Iehoua de cœlis ad terram reſpexit. ἐπέβλεψε. הִבִּיט
Pſ. 104.℣.4. à fine. Qui intueat̃ ad terrã, & tremiſcet illa, tanget montes ꝛc. ἐπιβλέπων הַמַּבִּיט
Thren. 4. in פ. Vultus Domini diuiſit eos, nõ addet ad intuendum eos. ἐπιβλέψαι. לְהַבִּיטָם
Pſ. 80.℣.15. De⁹ Zebaoth reuertere nũc intuere è cœlis, et vide atꝗ viſita. ἐπίβλεψον הַבֵּט
Gen. 15.℣.5. Suſcipe nũc ad cœlũ, & numera ſtellas, ſi poteris numera ꝛc. ἀνάβλεψον. הַבֶּט־נָא
Thren. 2. in ר Vide Domine & intuere, quia fui vilis (vt epulatrix) ἐπίβλεψον. וְהַבִּיטָה
Ieſa. 38.℣.11. Dixi, non videbo Dominum, Dominum in terra viuentium, non intuebor hominem. οὐ μὴ ἴδω. אַבִּיט
Gen. 19.℣.17. Ne reſpicias poſt te, & ne ſtes in orbe .i. regione iſta. μὴ βλέψῃς. תַּבִּיט
1. Sam 24.℣.9. Et reſpexit Saul poſt ſe, & inclinatus eſt Dauid. καὶ ἐπέβλεψε. וַיַּבֵּט
Legitur & Pſ. 10.℣.14. Pſ. 13.℣.4. Pſ. 22.℣.18. Pſ. 34.℣.6. Ieſ. 5.℣.12. & cap. 8.℣. pen.

Inde nomina.

מַבָּט Aſpectus pro ſpe, cum conijcimus oculos in eum à quo expectamus opem.
Cum aff. Ieſ. 20.℣. pẽ. Et cõſternabũt̃, & erubeſcẽt ab Aeth: aſpectu ſuo. πεποιθότες. מַבָּטָם
Et ℣. vlt. Ecce talis eſt aſpectus noſter (.i. ſpes noſtra) quo confugimus. πεποιθότες. מַבָּטֵנוּ

מֶבָּט Aſpectus præſidij, ſpes quam aſpiciendo aliquem expetimus. Semel habetur.
Cum affi. Zach. 9.℣.5. Et Gaza dolebit valde, & Ekron, q̄a pudefacta eſt ſpes eius. מֶבָּטָהּ

נָבֵל Flauus fuit, flaueſcebat, emarcuit, & per translationem palluit, expalluit, viluit. Propriè autem eſt foliorum & florum qui naturali humore deſtituti palleſcunt ſeu flaueſcunt & decidunt. Ideoꝗ cognationem habet cum נָפַל cecidit, אָבַל lugebat, & הָבַל euanuit & בָּלָה veterauit. Hinc per aphæreſin φαυλίζω vileo, item flaueo, flaueſco & latinum palleo, Germanicum vero fahl/aut falb. Item φαῦλος vilis, marcidus, φύλλον & φύλλιον folium quod cito flaueſcit & decidit.

In I. Con. נָבֵל flaueſcebat, expalluit, viluit, emarcuit. Legitur in his locis, vt
Ieſ. 40.℣.7. & 8. Exaruit fœnum, flaueſcebat flos ℣bũ aũt Dei noſtri ꝛc. ἐξέπεσε. נָבֵל
Ieſ. 24.℣.4. Luxit & expalluit terra, deformatus eſt & expalluit orbis. ἐφθάρη. נָבְלָה
Et cap. 28.℣.1. Væ coronæ ſuperbiæ, ebrijs Ephraim, & flori flaueſcenti ꝛc. ἐκπεσὸν. נֹבֵל
Ieſ. 1.℣. antep. Quia eritis ſicut ilex flaueſcente folio ſuo. ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα. נֹבֶלֶת

Et cap.34.℣.4.Et omnis exercitus eoꝝ flaueſcet, vt flaueſcit foliũ de vite. ὡς πίπτει. כִּנְבֹל
Exo.18.℣.18.Flaueſcendo flaueſces(.i.marceſces)tu & populꝰ iſte ꝙ eſt tecũ. φθορᾷ. נָבֹל
Pſ.1.℣.3.Quæ fructũ ſuũ dabit in tẽpore ſuo, & foliũ eius nõ flaueſcet. ἀπορρυήσεται. יִבּוֹל
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.6.à fine.Filij alienorum flaueſcent .i. marceſcent. ἐπαλαιώθησαν. יִבְּלוּ
Legitur præterea tantum Ieſ.28.℣.4.Ier.8.℣.13.Pſ.37.℣.2.Pro.30.℣.32.Iob.14.℣.4.

In II.Con. נִבֵּל flauum fecit inſtar folij marceſcentis, vilem fecit. וְנִבַּלְתִּיךְ
Nahum.3.℣.6.Inijciam in te execrationes, & vilem te faciam .i.deturpabo te. מְנַבֵּל
Mich.7.℣.6.Quia filius vilẽ habet patrẽ, filia verò inſurgit aduerſus matrẽ. ἀτιμάζει. תְּנַבֵּל
Ier.14.℣.pen.Ne irriteris propter nomen tuũ, ne vilẽ facias thronũ ꝛc. μὴ ἀπολέσῃς. וַיְנַבֵּל
Deut.32.℣.16.Et dereliquit Deũ qui fecit eũ, & vilipendit petrã ſalutis ſuæ. ϗ ἀπέστη.

In III.Con. הִבִּיל fecit flaueſcere. Legitur tantum ſemel, vt וַנָּבֶל
Ieſ.64.℣.6.Et flaui fuimus(vel palluimus), vt foliũ omnes nos. ἐξερρύημεν. Et ſcribitur pro וַנִּבֵּל per reſolutionem magnæ vocalis, ſed melius dicitur eſſe à radice. וַנִּבֹּל

Inde nomina.

נָבָל Vilis, φαῦλος faul/ qui flaueſcit vt folium arboris, & caret omni humore & vigore iudicij & rationis. Hieron. non ineptè tranſtulit ſtultum, per metephoram. נָבָל
Deut.32.℣.6.Hoccine rependitis Dño popule ſtulte, & non ſapiens. λαὸς μωρὸς. נָבָל
Ieſ.32.℣.6 Et ſtultus ſtulticiam loquetur(vel vilis inutilia effutiet) μωρὸς μωρά. נָבָל
1.Sam.25.℣.25.Nabal eſt nomen eius, & ſtulticia eſt cum eo Nabal. נְבָלִים
Et plur.Ezec.13.℣.3.Væ ſuꝑ ꝓphetas viles(ſeu ſtultos) ꝙ ſequunt̃. ὐαὶ τοῖς ἄφροσι.

נְבָלָה Stulta & ſtulticia, adiectiuè pluraliter, & ſubſtantiuè in ſingulari. נְבָלָה
Deut.22.℣.21.Iud.20.℣.7.& 10.Fecit ſtulticiam in Iſrael ad fornicandum. ἀφροσύνην. הַנְּבָלוֹת
Et plur. ſemel.Iob 2.℣.10.Vt loquitur vna ſtultarum, loquuta es. μία τῶν ἀφρόνων.

נַבְלוּת Stulticia, res fœda & viliſsima. Semel tantum legitur, vt (ἀφροσύνας. נַבְלֻתָהּ
Cum affix.Oſe.2.℣.10.Et nunc reuelabo ſtulticiam eius coram oculis amatoꝝ eiꝰ.

נְבֵלָה Cadauer, eſt corpus flauum exanime ſiue hominis ſiue animalis. נְבֵלָה
Leuit.22.℣.8.Cadauer & diſcerptum non comedet ad polluendum in eo. θνησιμαῖον. נִבְלָתוֹ
Cum affi.Deut. 21.℣.vl.Non pernoctabit cadauer eius ſuper ligno &c. σῶμα αὐτοῦ. נִבְלָתִי
Et ſemel Ieſ.26.℣.19.Viuẽt mortui tui, et(quẽadmodũ)corpus meũ reſurgẽt. οἱ νεκροί. נִבְלַת
In reg. Pſ.79.℣.2. Dederunt cadauer ſeruoꝝ tuoꝝ eſcam volatili cœloꝝ. θνησιμαῖα.

& נֵבֶל Nablum, Inſtrumentum ligneum ſeu teſtaceum, intus cauum, cuius vſus eſt duplex, vel ad ludendum, & ſic ſemper iungitur cum reliquis inſtrumentis muſicis, vel ad recipiendum liquorem ſeu vini vel aquæ, & tunc habebit idem nomen adiunctum vt vinum ꝛc. Hinc νάβλον, ναβλίον nablum, ναῦλα genus muſici inſtrumenti ναβλός cithariſta, peritus ludendi in nablo. בְּנֵבֶל
Pſ.33.℣.2.Confitemini Dño in cithara, nablo decachordo pſallite ei. δεκαχόρδῳ. נִבְלֵי נֵבֶל
Pſ.71.℣.22.Atq; ego celebrabo te inſtrumento nabli. ψαλμοῦ. נֵבֶל
In pauſa.Pſ.92.℣.4.Suꝑ decachordo & nablo, ſuꝑ meditatiõe, in cithara. ψαλτηρίῳ. וּבִנְבָלִים
Et plur.2.Sam.6.℣.5.In citharis & in nablis. Græca verſio ē ἐν ναύλοις. נְבָלֶיךָ
Cum affi.leui.Amos 5.℣.5.à fine.Et modulat: nablorum tuorum. ὀργάνων.
Legitur præterea 1.Reg.10.℣.12.item 1.Par.13.℣.8.cap.15.℣.16.20.28.cap.28.℣.1.& 6.
Quando autem ſignificat vas figulinum, quod vel laguncula dici poteſt, ſemper ponit̃ in reg.vel cum nomine יַיִן .i.vinũ, ex quo eius vſus poteſt intelligi. 7.legitur. נֵבֶל
Ier.13.℣.12.Omnis lagena implebit̃ vino, & dicent ad te, An neſcimus ꝛc. πᾶς ἀσκὸς. וְנֵבֶל
In reg.1.Sam.1.℣.5.à fine.Et Epha vna ſimilæ, atq; laguncula vini. ϗ νέβελ οἴνου. וְנֵבֶל
2.Sam.16.℣.1.Et centum(maſſæ)fructuum æſtiuorum, & lagena vini. ē νέβελ οἴνου. נֵבֶל
Ieſ.30.℣.14.Et contritio erit tanq̃ contritio laganę(ſeu vaſis)figuloꝝ. ἀγγείου ὀστρακίνου.
Et plur.cum affi.graui.Ier.48.℣.12.Et vaſa eius euacuabunt, & lagenas eorum collident. κεράμια αὐτοῦ. (ἀγγεῖα ὀστράκινα. נִבְלֵיהֶם
In reg.Thren.4.℣.2. Quomodo æquiparati ſunt vaſis teſtæ, opi manuum figuli. εἰς לְנִבְלֵי
Iob 38.℣.5.à fine.Et lagenas cœli quis ſiſtet.i.pluuiã ceu in lagena contentã. κεραμόν. וְנִבְלֵי

מַבּוּל Diluuium, colluuies aquarum quæ omnia facit flaueſcere & marceſcere. לַמַּבּוּל
Pſ.29.℣.pen.Iehoua diluuio aſſedit, ſedit Dominus rex in æternum. τὸν κατακλυσμὸν. הַמַּבּוּל
In reg.Gen.6.℣.17.Et ecce ego induco diluuium aquaꝝ ſuper terram. κατακλυσμὸν.
Legit̃ ꝑterea tm̃ Gen.7.℣.6.7.10.17.cap.9.℣.11.15.28.cap.10.℣.1.& vlt.& ca.11.℣.10.

נָבַע Scaturiuit, exundauit, & propriè dicitur de fonte, ſeu aqua perfluente quæ natura ſolet ebullire, et metaphoricè accipitur quoq; de ſermone emanante ex ore vt aqua è vena ſeu fonte ſuo. Cognationem habet cum בָּעָה eruit, elicuit. Hinc per aphæreſin εἴβω .i. ſtillo, item φύω orior natura, vt fluxus aquarum.

In I. Coniug. נָבַע ſcaturiuit. Legitur tantum ſemel, vt

Pro.18.ꝟ.4. Et torrens ſcaturiens vena ſapientiæ. ἀναπηδῶν. נֹבֵעַ

In III. Coniug. הִבִּיעַ fecit ſcaturire, eructauit. Legitur tantum in futuro.

Pro.1.ꝟ.23. Ecce eructabo (vel effundam) vobis ſpiritum meum. προήσομαι ὑμῖν. אַבִּיעָה

Pſ.19.ꝟ.3. Dies diei eructabit (.i. eloquet̃) verbum, & nox nocti indicabit. ἐρεύγεται. יַבִּיעַ

Pſ.94.ꝟ.4. Effutient (vel eructabunt) loquent̃ grandia, iactabunt ſeſe &c. φθέγξονται. יַבִּיעוּ

Pſ.59.ꝟ.8. Ecce eructabũt (.i. loquẽt) ore ſuo, et gladij ſunt in labijs eoꝝ. ἀποφθέγξον). יַבִּיעוּן

Et Pſ.119. in ת Eructabunt (.i. effundent copioſè) labia mea laudem. φθέγξαιντο. תַּבַּעְנָה

Legitur præterea tantum Pſ.78.ꝟ.2. Pſ.145.ꝟ.7. Pro.15.ꝟ.2. & 5. à fine. Eccle.10.ꝟ.1.

Inde nomen.

מַבּוּעַ Scaturigo, fons ebulliens. Legitur ter in Biblijs ſacris, vt

Eccle.12.ꝟ.6. Anteq; frangatur cadus (.i. hydria) ad ſcaturiginem. ἐπὶ τὴν πηγήν. מַבּוּעַ

Et plur. in reg. Ieſ.35.ꝟ.7. Et terra ſiticuloſa in ſcaturigines aquarum. πηγὴ ὕδατος ἔσται. לְמַבּוּעֵי

Et cap.49.ꝟ.10. Et ad ſcaturigines (ſeu fontes) aquaꝝ deducet eos. διὰ πηγῶν ὑδάτων. מַבּוּעֵי

נָבַק Euacuatus eſt. De hoc verbo paſsiuo vide radicem בָּקַק:

נָגֶב Auſter, meridies, Auſtrialis plaga aridior verſus meridiem. Cognationem habet cum נָגַף percuſsit, conſternauit, & cum גָּבַהּ ſublimis fuit. Eſt enim regio meridionalis ſublimior, ideoq; feritur ardore ſolis. Vocatur & alio nomine דָּרוֹם item תֵּימָן de quibus ſupra dictum eſt. Hinc κωφᾶν lædere, κόπτω cædo, ferio.

Iud.1.ꝟ.15. Quia terrã auſtri (.i. ariditatis) dediſti mihi, et dabes mihi fõtes. &c. γῆν νότου. הַנֶּגֶב

In reg.1.Sa.27.ꝟ. antep. Ad meridiem Iehuda, & ad meridiẽ Ierahmeeli &c. κατὰ νότον. נֶגֶב

In pauſa nihil mutatur. Ieſ.30.ꝟ.6. Onus iumentorum auſtri, in terra anguſtiæ &c.

Pſ.126.ꝟ.4. Reduc Iehoua captiuitatem noſtram vt torrentes in Auſtrum .i. locum ſiccum. ἐν τῷ νότῳ. נֶגֶב

Cum He locali Gen.28.ꝟ.14. Et erumpes ad mare, & orientem & ſeptentrionẽ & (meridiem. καὶ ἀνατολὰς. בַּנֶּגֶב וָנֶגְבָּה

Exo.26.ꝟ.18. Viginti aſſeres in angulo verſus Auſtrum ad meridiem. πρὸς βορρᾶν. נֶגְבָּה

Legitur & Gen.13.ꝟ.1.3. & 13. Num.13.ꝟ.18, 22. 30. Ioſ.15.ꝟ.1.2.3.4.7.8.9. & 21. &c.

נָגַד Indicauit coràm, nunciauit præſens, monſtrauit, demonſtrauir, commonſtrauit & cum digito repræſentauit. Cognationem habet cum גָּדַד excurrit ad aliquem, nam indicare vel nunciare eſt famam perferre ad aliquem, vt ad eum excurrat. Hinc per conuerſionem radicis δεικνύω, δείκνυμι, ἐνδείκνυμι, δεῖγμα, παράδειγμα ſignum, paradigma. Et latinum dico, as, are, indicare, et digitus qui demonſtrat, index, δεικτικός.

In III. Con. הִגִּיד indicauit, nunciauit, oſtendit. Sæpè legitur in Biblijs, vt

Ge.3.ꝟ.11. Quis indicauit tibi q̄ nudꝰ eſſes, an de arbore &c. cõediſti? τίς ἀνήγγειλέ σοι. הִגִּיד

Exo.13.ꝟ.8. Et nũciabis filio tuo ĩ die illo dicẽs, ꝓpterea hoc fecit Iehoua. ἀναγγελεῖς. וְהִגַּדְתָּ

Ieſ.42.ꝟ.9. Et noua ego nuncio, anteq; exoriantur faciam audire vos. ἀγγελῶ. מַגִּיד

1.Sam.10.ꝟ.16. Indicando indicauit nobis, quod inuentæ eſſent aſinæ. ἀπαγγέλλων. הַגֵּד

Pſ.92.ꝟ.3. Ad annunciandum (ſeu prædicandum) mane bonitatem tuam. ἀναγγέλλειν. לְהַגִּיד

Ieſ.58.ꝟ.1. Et annuncia populo meo p̄uaricationẽ ſuã, & domui Iacob. καὶ ἀνάγγειλον. וְהַגֵּד

1.Sam.10.ꝟ.15. Indica quæſo mihi quid dixerit vobis Samuel. ἀπάγγειλον δή μοι. הַגִּידָה

Pſ.40.ꝟ.7. Annunciabo & loquar, ſed plura ſunt quam numerari queant. ἀπήγγειλα. אַגִּידָה

Ier.16.ꝟ.10. Et futuꝝ eſt, quum annunciaueris populo huic cuncta ꝟba. ἀναγγέλῃς. תַגִּיד

Exo.19.ꝟ.3. Sic dices domui Iacob, & annunciabis filijs Iſrael. ἀναγγελεῖς. וְתַגִּיד

Pſ.51.ꝟ.17. Et os meum annunciabit (vel prædicabit) laudem tuam. ἀναγγελεῖ. יַגִּיד

Exo.19.ꝟ.9. Et renunciauerat Moſe verba populi ad Dominum. ἀνήγγειλε. וַיַּגֵּד

Ier.42.ꝟ.3. Et indicabit (vel oſtendet) nobis Iehoua Deus tuus viã &c. καὶ ἀναγγειλάτω. וְיַגֶּד־

In voce paſsiua הֻגַּד indicatũ eſt, nunciatũ eſt. Leg: tm̃ in 3. pſo: ceu impſonale.

1.Reg.18.ꝟ.12. An non indicatum eſt Dn̄o meo quid fecerim &c. ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι. הֻגַּד

Deut.17.ꝟ.4. Et indicatum fuerit tibi & audieris, inquires diligenter. καὶ ἀναγγελῇ σοι. וְהֻגַּד

Ioſ.9.℣.4.à fine. Quoniā nunciando nunciatū eſt ſeruis tuis,ꝛc. ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη. הֻגַּד
Ge.22.℣.5.à fin.Et nunciatū fuit Abrahamo,dicendo,Ecce pepit Milca. ὅτι ἀνηγγέλη. וַיֻּגַּד
Exo.14.℣.5.Et indicatum eſt regi Aegyptioꝝ quod fugiſſet populus. ἀνηγγέλη. וַיֻּגַּד

Inde nomina.

נָגִיד Dux,princeps,p̄cipuus,eximius,q corā populo eſt, & ei indicat qd faciendū ſit. נָגִיד
1.Reg.1.℣.35.Nam illi præcepi vt ſit dux ſuper Iſraelem. Græc. ἡγούμενος. נָגִיד
Ier.20.℣.1. Et audiuit Paſhur filius Imer ſacerdos,& ipſe erat p̄fectus dux. ἡγούμενος. לְנָגִיד
1.Sam.9.℣.15.Et vnges eum in ducem ſuper populum meum. εἰς ἄρχοντα. נְגִיד
In reg.2.Reg.20.℣.5. Reuertere & dices ad Hiſkia ducem populi mei. ἡγούμενον. נְגִידִים
Et plur.Pſ.76.℣.vlt.Qui adimet ſpiritū ducū.i.intercipit ſpiritū principum. ἀρχόντων. נְגִידִים
Pro.8.℣.6.Audite,quia præcipua loquor,& apertio labioꝝ meoꝝ. σεμνὰ ἐρῶ.

נֶגֶד Coram,ante,prope,Latinis exponitur per præpoſitiones, licet Ebræis verius ſit nomen ſignificans præſentiam. נֶגֶד
In reg.Pro.15.℣.11.Infernus & perditio eſt coram Iehoua. παρὰ κυρίῳ. לְנֶגֶד
2.Reg.1.℣.13.Et incuruauit ſe ſuper genua ſua coram Elia. κατέναντι. מִנֶּגֶד
Pſ.38.℣.12.Amici mei & proximi mei à præſentia plagæ meæ ſteterunt. ἐξ ἐναντίας. נֶגְדְּךָ
Cum affi.Pſ.38.℣.10.Domine coram te eſt omne deſideriū meum ꝛc. ἐναντίον σου. כְּנֶגְדּוֹ
Gen.2.℣.18.Et Adamo non inuentum eſt adiutorium quod coram illo eſſet. ὅμοιον (αὐτῷ.

נָגַהּ Splenduit,Eſt verbum perfectum, ideoq; he in extremitate poſitum ſemper habet punctulum Mappik in ventre. Cognationem habet cum גָּהָה ſanauit, medicatus eſt, nam facies hominis ſani eſt ſplendidior & læticior,eiq; putatur lux effulgere. Hinc per aphæreſin αὐγὴ ſplendor, αὐγάζομαι ſplendeo, αὐγίζω, ὑπαυγάζω ſplendeſco, ἀπαύγασμα διαύγεια ſplendor.

In I. Con. נָגַהּ ſplenduit. Conſtruitur ſæpè cum עַל. Ter legitur,vt נָגַהּ
Ieſ.9.℣.2 Habitantes in terra vmbræ mortis,lux ſplenduit ſuper eos. λάμψει. נָגַהּ
Iob 22.℣.antep.Et ſuper vijs tuis ſplenduit lumen.i.lætus & felix fuiſti. ἔσται φέγγος. נָגַהּ
Et ca.18.℣.5.Lux impioꝝ extinguet',& nō ſplendebit ſcintilla ignis eius. ἀποβήσεται.

In III. Coniug. הִגִּיהַּ fecit ſplendeſcere,illuminauit. Ter inuenitur. יַגִּיהַּ
2.Sa.22.& Pſ.18.℣.29.Iehoua Deus meus faciet ſplendeſcere tenebras meas. φωτιεῖς. יַגִּיהַּ
Ieſ.13.℣.10. Et luna non faciet ſplendeſcere lucem ſuam. οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς.

Inde nomina.

נֹגַהּ Splendor,fulgor,illuſtratio lucis,emicatio lucis ꝛc. paſsim legitur,vt
Prouer.4.℣.18. Et lux iuſtorum eſt tanquam lux fulgoris, qui ſubinde fit illuſtrior. נֹגַהּ
ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι. (τῆς τηλαυγήσεως. מִנֹּגַהּ
In reg.2.Sam.22.& Pſ.18.℣.13.A ſplendore præſentiæ eius nubes ꝑtranſierunt. ἀπὸ נָגְהָם
Cū affi.Ioel 2.℣.10.& ca.4.℣.15.Et ſtellæ contraxerunt ſplendorē ſuum. τὸ φέγγος αὐτῶν.
Legitur & Ieſ.4.℣.5. cap.5 ℣.pen. cap.60.℣.3.19. Ezech.1.℣.4.13.27.28. &c. (αὐγήν.

נְגֹהָה Splendor, fulgor. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt לִנְגֹהוֹת
Plur.Ieſ.59.℣.9.Expectabamus ad lucem & ecce tenebræ,ad ſplendores ꝛc. μείναντες

נָגַח Petijt cornibus,impegit in aliquem,cornibus impetum fecit in aliquem, percuſsit cornibus,dicitur propriè de animalibus cornutis,metaphoricè quoq; de hominibus accipitur,& ſignificat ferire,percutere. Cognationem habet cum נָגַף conſternauit,proſtrauit. Hinc per metatheſin literarum καίνω, κατακαίνω, κατακαινίζω percutio,cædo, καίνομαι, καίνυμαι ſupero in cæde ſeu pugna. German: Necken.

In I. Con. נָגַח percuſsit cornibus,petijt cornibus. Ter tantum legitur, vt יִגַּח
Exo.21.℣.28.Et ſi ferierit bos virum aut mulierem vt moriatur,lapidabitur. κερατίσῃ. יִגַּח
Et ℣.31.Aut ſi filium aut filiam petierit cornibus,idem iudicium fiet illi. κερατίσῃ. יִגַּח
Et ℣.32.Si ſeruū percuſſerit bos aut ancillam,argenti triginta ſiclos dabit. κερατίσῃ.

In II. Coniug. נִגַּח cornibus petijt ſeu percuſsit. Sexies legitur. מְנַגֵּחַ
Dan.8.℣.4.Vidi hircum cornibus petentē ad occidentē & aquilonem. κερατίζοντα. תְּנַגַּח
1.Re.22.& 2.Pa.18.℣.10.His cornu petes (.i.feries) Syros donec cōſūpſeris. κερατιεῖς. יְנַגַּח
Deut.33.℣.17.Cornua vnicornis ſunt cornua eiꝰ,his populos feriet pariter. κερατιεῖ. נְנַגֵּחַ
Pſ.44.℣.6.Per te aduerſarios noſtros feriemꝰ,in nōine tuo cōculcabimꝰ. κερατιοῦμεν.

Ezech.34.℣.20.Et cornibus veſtris impingitis in omnes infirmas(oues) ἐκερατίζετε תְּנַגְּחוּ
In III. Coniug. הִתְנַגַּח fecit ſe impingere in alios. Semel reperitur.
Dan.11.℣.40.Et in tempore finis cornib.petet cũ eo rex Auſtri ꝛc. συγκερατισθήσεται. יִתְנַגַּח

Inde nomen.

נַגָּח Cornupeta,ſemper feriens cornibus: nomen ex 2. Coniugatione. Bis legitur,
Exo.21.℣.29.Et ſi bos cornupeta fuerit ab heri & nudius tertius &c. κερατιστής. נַגָּח
Et ℣.pen.Aut ſi notum fuerit quod bos cornupeta extitit ab heri &c.κερατιστής. נַגָּח
נָגַל Inde vt quibuſdam placet מַגָּל .i. falx, de hoc vide radicem מָגַל:

נָגַן Cecinit,cantauit,luſit in inſtrumentis muſicis,modulatus eſt, pſallit, accipitur tam de voce humana,quam de organis & inſtrumentis læticiam excitantibus. Cognationem habet cum גָּנַן propugnauit,nam canendo expellitur triſticia. Hinc γανάω, γανέω,γανόω lætifico,dulcifico, γάνυμι & γάνυμαι lætor,χλιαίζω tibia ſono,& latinum cano,canto,canticum,cantilena, & fortè gannio.

In I. Coniug. נָגַן cecinit,luſit in inſtrumentis muſicis. Semel reperitur.
Pſal. 68. ℣ſu 26. Præceſſerunt cantores, poſtea ludentes inter puellas, tympana ꝛc. ἐχόμενοι ψαλλόντων. נֹגְנִים
In II. Coniug. נִגֵּן luſit ingenioſè in muſicis inſtrumentis: Sæpè vſurpatur.
1.Sam.16.℣.16.Vt quũ fuerit ſuꝑ te ſpiritꝰ Dei malus ille ludat manu ſua ꝛc.καὶ ψαλεῖ. וְנִגֵּן
Et ℣.vlt.Et pulſabat manu ſua(citharam)& tum refrigerium fiebat Sauli.καὶ ἔψαλλεν. וְנִגֵּן
2.Reg.3.℣.15.Et nunc adhibete mihi pſalten,quumq́ caneret pſaltes ꝛc. ψάλλοντα. מְנַגֵּן
Ieſ.23.℣.antep.item Pſ.33.℣.3.Suauiter agite ludendo.i.canendo.καλῶς ψάλατε. נַגֵּן
1.Sam.16.℣.17.Proſpicite nunc mihi viꝝ benefacientẽ ad ludendum.εἰδότα ψάλλειν. לְנַגֵּן
Ieſ.38.℣.antep.Et modulatiões meas canemꝰ oĩbꝰ diebꝰ vitæ noſtræ. μετὰ ψαλτηρίου. נְנַגֵּן
Legitur præterea tantum.1.Sam.18.℣.10.cap.19.℣.9. Ezech.33.℣.33.

נְגִינָה Inde nomina.

Concentus,modulatio,harmonia,carmen. Sæpiſsime legitur, vt
Cum affi.Iob.30.℣.9.Et nunc carmen ipſoꝝ factus ſum,& fui illis fabula.κιθάρα. נְגִינָתָם
Pſ.77.℣.7.Recordabor modulatiõis meæ,nocte cũ corde meo colloquar.ἐμελέτησα נְגִינָתִי
In reg.Pſ.61.℣.1.Præfecto cantoꝝ ſuper carmine(inſtrumenti muſici)ἐν ὕμνοις. נְגִינַת
Et plur.Pſ.69.℣.13.Fabulant̃ de me qui ſedẽt in porta,& carmina(canunt) ἔψαλλον. וּנְגִינוֹת
Cum affi.Hab.3.℣.vlt.Præfecto cantorum in carminibus meis muſicis. ἐν τῇ ᾠδῇ. בִּנְגִינוֹתָי
Legitur præterea tantum Thren.3.in ה Item in titulis Pſ.4.& 6.52.55.61.67.76.
מַנְגִּינָה Modulatio,carmen,canticum. Legitur tantum ſemel,vt
Cum affi.Thren.3.in ש Seſsionẽ & reſurrectionẽ eoꝝ vide, ego canticũ eoꝝ ſum. מַנְגִּינָתָם

נָגַע Tetigit,attigit,pertigit,præuenit attingendo,item attigit cum læſione, attigit durè & abſq́ omni miſericordia,vnde interpretes ſæpè verterunt pro percutere & flagellare,vt cum flagellum aut plaga attingit aliquem. Cognationem habet cum יָגַע laborauit. Hinc per conuerſionem radicis ἱκάνω ἀφικάνω peruenio, attingo veniendo,ἱκνέομαι,ἀφικνέομαι,ἐξικνέομαι,ἐφικνέομαι,pertingo,peruenio. Item κιχέω,κιχείω, κιχάνω peruenio. Et conuerſo נ in θ eſt θίγω, ἐπιθίγω,τυγχάνω,τυχέω attingo.

In I. Coniug. נָגַע tetigit,gaudet præpoſitionibus: ב אל על עד
Ier.4.℣.18.Quoniam tetigit ſuper cor tuum.i.appropinquauit ἥψατο ἕως τῆς καρδίας. נָגַע
Geneſ. 26.℣ſu 29. Ne facias nobis malum, quemadmodum & nos non attigimus te. ἐβδελυξάμεθα. נְגַעֲנוּךָ
Exo.19.℣.12. Omnis attingens montem,morte moriatur. πᾶς ὁ ἁψάμενος. הַנֹּגֵעַ
Pſ.73.℣.12 Et fui tactus(.i.percuſſus)omni die. μεμαστιγωμένος. נָגוּעַ
Gen.20.℣.6.Propterea non dedi te ad pertingendum ad eam. σε ἅψασθαι. לִנְגֹּעַ
Leuit.15.℣.23.Aut ſi ſuper inſtrumentum ſuper quo ſederit ipſa in tangendo illud. כְּנַגַּעַת
Eze.17.℣.10.Nonne cũ tetigerit eã ventus oriẽtalis,areſcendo areſcet? ἐν τῷ ἅψασθαι. בְּנָגְעוֹ־בוֹ
Pſ.144.℣.5.Tange montes(.i.duces Philiſtinorum)& fumigabunt. ἅψαι τῶν ὀρέων. גַּע
Iob 4.℣.5.Et quum pertigerit(crux)vſq́ ad te,conturbatus es. καὶ ἥψατό σου. תִּגַּע
Pſ.105.℣.15.Ne tangatis vnctos meos, μὴ ἅπτεσθε. תִּגְּעוּ
Leuit.5.℣.3. Aut ſi tetigerit immundiciem hominis. ἐὰν ἅψηται. יִגַּע

Legitur & Leuit.11.℣.8.24.27.36.39. Et cap.15.℣.5.7.10.11.12.19.21.22. &c.
In voce paſsiua. נִגַּע percuſſus eſt à ſeipſo. Reperitur tantum ſemel, vt וַיִּנָּגְעוּ
Ioſ.8.℣.15.Et percuſsi ſunt à ſeipſis.i.ſimularunt ſe cæſos. ϗ ἀνεχώρησεν.
In II. Coniug. נִגַּע attigit grauiter,i.percuſsit aliqua plaga. Bis legitur. וַיְנַגַּע
Gen.12.℣.4.à fine. Et percuſsit Iehoua Pharaonem plagis magnis. ϗ ἤτασεν. וַיְנַגַּע
2.Reg.15.℣.5.Et percuſsit(ſeu afflixit)Iehoua regem, & fuit leproſus. ϗ ἥψατο.
In voce paſsiua. נֻגַּע percuſſus eſt, flagello attactus eſt. Semel reperitur. יְנֻגָּעוּ
Pſ.73.℣.5.Et cum(alijs)hominibus non flagellabuntur. μαστιγωθήσονται. עַד עַל לְ אֶל
In III. Con. הִגִּיעַ fecit adſtringere,pertigit. Conſtruitur cum הִגִּיעַ
2.Par.28.℣.9.Et occidiſtis eos in ſæuicia, quæ res ad cœlos vſq; pertigit. ἔφθηκε. וְהִגַּעְתֶּם
Exo.12.℣.22.Et contingetis ad ſupliminare, & ad duos poſtes ſanguine. ϗ καθίξετε. מַגִּיעַ
Gen.28.℣.12. Et caput eius pertingens ad cœlos. ἀφικνεῖτο. וּבְהַגִּיעַ
Eſther 2.℣.12. Et in attingere ordinem puellarum. תַּגִּיעַ
Leuit.5.℣.7. Et quum non tetigerit manus eius ſufficientiam. ἰσχύῃ. יַגִּיעַ
Ieſ.8.℣.8.Inundabit & tranſibit, vſq; dum ad collũ ꝑtingat. ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἆραι. וַיַּגַּע
Et ca.6.℣.7.Et tetigit os meũ, & dixit, En tetigit hoc labia tua ꝛc. ϗ ἥψατο τοῦ στόματός (μου. יַגִּיעֶנָּה
Ieſ.26.℣.5. Faciet eam pertingere vſq; ad puluerem. ἐδάφους.
Legitur & Ieſ.25.℣.12. Thren.2.℣.2.Pſ.32.℣.6.Pſ.78.℣.4.Pſ.107.℣.18. &c.

Inde nomen.

נֶגַע Plaga, afflictio, macula, plagæ & afflictiones, item pro flagello & læſione. נֶגַע
Exo.11.℣.1.Adhuc plagam vnam faciam venire ſuper Pharaonem. μίαν πληγὴν. נֶגַע
Deut.17.℣.8.Inter litem & litem, inter plagam & plagam. ἀναμέσον. ἀφὴ ἀφῆς. לְנֶגַע
In reg. Leuit.13.℣.2. Vt ſit in cute carnis eius in plagam lepræ. ἐν τῇ ἀφῇ λέπρας. הַנֶּגַע
In pauſa Leuit.13.℣.13. Et mundam iudicabit plagam. τὴν ἀφήν. נִגְעִי
Cum affi. Pſ.38.℣.12. Et proximi mei à præſentia plagæ meæ ſteterunt. נְגָעִים
Et plur. Gen.12.℣.4.à fine. Et afflixit Iehoua Pharaonem plagis magnis. ἐτασμοῖς. וּבְנִגְעֵי
In reg.2.Sam.7.℣.14.Caſtigabo eum virga humana, & flagellis filioꝝ hominũ &c.
(ἐν ἀφαῖς.

נָגַף Conſternauit, ad internecionem percuſsit, cecîdit, propriè ad corpus refertur, quando illud percuſſum corruit. Arctiſsimam cognationem habet cum נָקַף ſuccidit, præcidit, niſi quod hoc tantum accipitur de inanimatis, illud verò de animatis. Hinc Græci per aphæreſin κόπτω, κατακόπτω, ἐκκόπτω cædo, ſuccido.
In I. Coniug. נָגַף conſternauit, percuſsit, cecîdit, contudit. נָגַף
2.Par.13.℣.15.Et Deus conſternauit Ieroboam. ἐπάταξε. נְגָפָנוּ
1.Sam.4.℣.3.Quare conſternauit nos Iehoua hodie coram Philiſthæis? ἔπταισεν. נֹגֵף
Exo.8.℣.2.Ecce ego percutio omnem terminum tuum ranis. ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω. נָגֹף
Ieſ.19.℣.22.Et ꝑcutiet Iehoua Aegyptios ꝯſternãdo & ſonãdo. πατάξει κύριος πληγῇ. לִנְגֹּף
Exo.12.℣.23.Et tranſibit Iehoua ad cædendum Aegyptios. πατάξαι. בְּנָגְפּוֹ
Et ℣.27. Qui ꝑterijt domos filioꝝ Iſrael in Aegypto cum cæderet ipſe ꝛc. ἡνίκα ἐπά (ταξε. אֶגּוֹף
Pſ.89.℣.23. Et odientes illum conſternabo. τροπώσομαι. תִּגּוֹף
Pſ.91.℣.12.Ne conſternes(.i.impingas)ad lapidem pedem tuum. προσκόψῃς. יִגֹּף
Exod.21.℣.pen.Si conſternauerit bos alicuius bouem proximi ſui. κερατίσῃ. יִגָּפֶנּוּ
1.Sa.26.℣.10.Niſi Dominus ꝑcuſſerit eum, aut venerit dies eius vt obeat. παίσῃ αὐτόν.
In voce paſsiua נִגַּף Conſternatus eſt, cæſus eſt, conſtruitur cum לִפְנֵי נִגַּף
2.Sam.10.℣.15.Et vidit Syrus quod percuſſus eſſet coram Iſraele. ὅτι ἔπταισεν. נִגַּף
Deut.28.℣.25.Dabit te Iehoua cæſum coram inimicis tuis. ἐκκοπήν. נִגּוֹף
Iud.20.℣.39. Veruntamen conſternando conſternatus eſt. τροπούμενος τροποῦται. בְּהִנָּגֵף
1.Reg.8.℣.33.Cũ cæſus fuerit populus tuus Iſrael corã inimico. ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν. יִנָּגֵף
2.Par.6.℣.24.Si cæſus fuerit populus tuus Iſrael coram inimico eo. ἐὰν θραυσθῇ. וַיִּנָּגֵף
1.Sam.4.℣.2.Et cæſus eſt Iſrael coram Philiſthæis. ϗ ἐπλήγησαν. תִּנָּגְפוּ
Num.14.℣.4.à fine. Deus non eſt inter vos, vt non cædamini. ϗ πεσεῖσθε.
In IIII. Coniug. הִתְנַגֵּף Conſternauit ſeipſum impingendo. Semel reperitur. יִתְנַגְּפוּ
Ier.13.℣.16. Et priuſquam conſternent ſe. πρὸ τοῦ προσκόψαι.

Inde nomina.

נֶגֶף Conſternatio, cædes, ſtrages, plaga interitus, clades. Sæpè reperitur.

Exod.12.℣.13.Et non erit in vobis plaga ad internecionem. πληγή. נֶגֶף
Et cap.30.℣.12.Et non erit in eis plaga,cum viſitaueris eos. πτῶσις. נֶגֶף
In pauſa.Num.17.℣.11. Egreſſa eſt ira à facie Domini,& cœpit clades. θραύειν. הַנָּגֶף

מַגֵּפָה Plaga conſternans aliquem,cædes,ſtrages,paſsim reperitur,vt
Num.17.℣.13. Et ſtetit inter mortuos & inter viuos,& cõſternata eſt plaga. θραῦσις. הַמַּגֵּפָה
In reg.Zach.14.℣.15. Et ſic quoq; erit plaga equorum,burdonum &c. ἡ πτῶσις. מַגֵּפַת
Et plu.cũ affi.Ex.9.℣.14.Quia hac vice ego emittã oẽs plagas meas. συναντήματά μου. מַגֵּפֹתַי

נָגַר Extraxit,defluxit extractus,diffudit,decurrit. Cognationem habet cum גָּרָה ruminauit,attrahendo cibum,& cum גָּרַר traxit ſerram ſecando. Hinc ὑγραίνω, ἀνυγραίνω, διυγραίνω .i. humecto, ὑγρή mare, ὑγρός humidus, ὑγροσία, ὑγρότης humiditas. Item κρουνός aquæductus,ſcaturigo, κρουνοί fontium emanationes, ſalientes fontes, κατακρουνίζω defluo. Et latinum curro,decurro. Hinc german. greinen. γαρόν.

In I. Coniug. נָגַר traxit,attraxit. Legitur tantum ſemel,vt
Leuit.11.℣.7.Et ipſa(ſus)ruminationem habet nõ trahet im̃unda ſit. οὐκ ἀνάγει μηρυ- יִגָּר
In voce paſsiua נִגַּר extractus eſt vt defluat. Quater legitur,vt (κισμόν.
Thren.3.in ע. Oculus meus fluxit(.i.lachrymatus eſt)& non quieſcit. κατεπόθη. נִגְּרָה
Pſ.77.℣.3.Manus mea nocte extracta eſt, & non eſt remiſſa,renuit conſolari. οὐκ ὑ-
πατήθην.
(φερόμενον. נִגָּרָה
2.Sam.14.℣.16. Nam moriendo moriemur,& inſtar aquæ detractæ ad terram. κατα- נִגָּרִים
Iob 20.℣.penult.Migrabit prouentus domus eius, detracta in die iræ ſuæ. נִגָּרוֹת

In III. Coniug. הִגִּיר traxit,fecit defluere, effuſus eſt. Sexies legitur.
Michæ.1.℣.6.Et detraham in vallem lapides eius,fundamentaq; eius reuelabo. וְהִגַּרְתִּי
Et ℣ſu 4. Sicut aquæ,effuſæ in præcipitium. ὡς ὕδωρ καταφερόμενον. (αὐτοὺς. מֻגָּרִים
Ier.18.℣.21.Idcirco trade filios eorum fami, & trahe eos ſuper acies gladij. ἄθροισον וְהַגִּרֵם
Ezech.35.℣.5.Et detraxiſti filios Iſrael ſuper manus gladij. ἐνεκάθισας. וַתַּגֵּר
Pſ.75.℣.9.Plenus miſtione(calix)& effudit ex illo καὶ ἔκλινεν. וַיַּגֵּר
Et Pſ.63.℣.penult.Detrahent eum ſuper manus(.i.acies)gladij. παραδοθήσονται, יַגִּירֻהוּ

Inde nomen.

גַּר Tractus.i.aquæductus,riuus vnde trahitur flumen ὑγρή. Semel tantum legitur.
Iob 28.℣.4.Erupit torrens ex tractu.i.ex ſcaturigine ſeu aquæductu. ἀπὸ κυνίας. מֵעִם־גָּר

נָגַשׁ Acceſsit,appropinquauit. Cognationem habet cum גָּשַׁשׁ .i. palpauit,nam palpantes ſolent accedendo & tangendo ſentire ne offendantur & ruant. Hinc ἐγγίζω, ἐγγιάζω .i. appropinquo, ἐγγύς, ἐνεγγυς propè, συνεγγίζω, προσεγγίζω &c. appropinquo. Item ἀγχιστεύω propinquus ſum, ἄγχιστος propinquiſsimus, ἀγχιστεία affinitas, ἀγχιστεύς cognatus.

In I. Coniug. נָגַשׁ acceſsit. Vſurpatur verò tantum in Infinitiuo, Imperatiuo & futuro,reliqua tempora ex paſsiua forma ſunt petenda. Conſtruit̃ cũ אֶל ל & ב:
Num.8.℣.19.In accedere filios Iſrael ad ſanctuarium. προσεγγίζων. בִּגֶשֶׁת
Iud.20.℣.23.Num addam ad accedendũ ad bellum cum filijs Beniamin: προσεγγίσαι. לָגֶשֶׁת
Exo.28.℣.vl.Et ca.30 ℣.20.Aut in accedere eos ad arã ad miniſtrandũ. προσπορεύων). בְּגִשְׁתָּם
Gen.19.℣.9.Accede huc,& dixerunt,Vnicus ille venit ad habitandum. ἀπόστα ἐκεῖ. גֶּשׁ־
2.Sam.1.℣.15. Et vocauit Dauid vnum ex iuuenibus, & dixit, accede & irrue in eum. προσελθὼν.
(μοι. גַּשׁ
Gen.27.℣.21. Et dixit Iſhac ad Iacob, accede quæſo, & attrectabo te fili mi. ἔγγισόν גְּשָׁה־נָּא
Io.3.℣.9.Et dixit Ioſua ad filios Iſrael,accedite huc,et audite ℣ba Dñi. προσαγάγετε ὧδε גֹּשׁוּ
Gen.33.℣.9.Et ap̃pinquauit quoq; Lea,& filij eius & inclinauerũt ſe. καὶ προσήγγισε. וַתִּגַּשׁ
Gen.18.℣.23. Et acceſsit Abraham & dixit, Num etiam contrahes iuſtum cum impio? καὶ ἐγγίσας.
(bit. ἐγγιεῖ. וַיִּגַּשׁ
Pſ.91.℣.7. Cadent à latere tuo mille,& 10000.à dextera tua, ad te non appropinqua- יִגָּשׁ
Gen.45.℣.4. Accedite nunc ad me,& acceſſerunt. Septuag. καὶ ἤγγισαν. וַיִּגָּשׁוּ

In voce paſsiua, נִגַּשׁ adductus eſt à ſeipſo.i.acceſsit. Vſurpatur tm̃ in præterito & præſenti,reliquis temporibus caret,nam illa in actiua voce vſurpantur neutraliter.
Exo.24.℣.2. Et accedet Moſe ſolus ad Dominum. Sept: καὶ ἐγγιεῖ μωϋσῆς וְנִגַּשׁ

Eſræ 9.℣.2. Et quum hæc eſſent conſummata acceſſerunt ad me principes. ἤγγισαν. נִגְּשׁוּ
Exo.19.℣.5.à fine. Atqꝫ ſacerdotes qui accedũt ad Iehoua ſanctificabunt ſe. ἐγγίζοντες. הַנִּגָּשִׁים
Reperitur & Exo.34.℣.4.à fine. Deut.20.℣.2.cap.21.℣.5.cap.25.℣.1.2.Sam.11.℣.20.

In III. Coniug. הִגִּישׁ fecit accedere ſeu appropinquare.i.adduxit, attulit.
Leuit.2.℣.8.Et adferet illud ad ſacerdotem, vt adducat illud ad aram. προσεγγίσας. וְהִגִּישָׁהּ
Mal.2.℣.12.Et eum qui adfert oblationẽ Domino Zebaoth (excindet) προσαγόντων. וּמַגִּישׁ
Ei ca.1.℣.11.Et in omni loco incenſũ offert nomini meo, & oblatio mũda. προσάγεται. מֻגָּשׁ
Gen.27.℣.24. Et dixit: Adfer mihi, vt comedam de venatione tua. προσάγαγέ μοι. הַגִּישָׁה
Eſa.45.℣.20.Iudicate & afferte, atqꝫ conſultamini pariter. Septuag. ἐγγισάτωσαν. הַגִּישׁוּ
Iob 40.℣.14. Et qui fecit eũ, adferet ei gladiũ ſuũ.i.inuadet eũ gladio. ἐγκαταπέζεσθαι. יַגֵּשׁ
Gen.27.℣.24.Et obtulit ei & comedit, & attulit ei vinum atqꝫ bibit. καὶ προσήνεγκεν. וַיַּגֶּשׁ־לוֹ
Malach.1.℣ſu 8. Si obtuleritis cæcum ad ſacrificandum, non eſt (vobis) malum, ſi obtuleritis. ἐὰν προσάγητε. תַּגִּישׁוּן
Eſa.41.℣ſu 22. Adducent & indicent nobis, quæ euentura ſunt. Sept. ἐγγισάτωσαν.

In voce paſsiua. הֻגַּשׁ factus eſt accedere.i.applicatus eſt. Semel extat. הֻגָּשׁוּ
2.Sa.3.℣.34.Manꝰ tuæ nõ ſunt vinctæ, et pedes tui nõ ſũt ad cõpedes applicati. προ-(σήγαγες.

In IIII. Con. הִתְנַגֵּשׁ fecit ſe accedere.i.acceſsit. Semel reperitur. הִתְנַגְּשׁוּ
Ieſ.45.℣.20.Congregamini & venite, facite vos accedere pariter &c. βουλεύσασθε.

נָגַשׂ Anguſtauit exigendo & adigendo ad ſolutionem æris alieni, ſeu ad præſtandum ſeruitium aliquod, vrſit, exegit, adegit, coartauit. Cognationem habet cum נָגַשׁ acceſsit, nam exactores ſemper accedunt ad debitores exigendo ſolutionem. Hinc latinum anguſto, anguſtus, anguſtia, item anxius, anxietas. ἀγγαρεύω angario.

In I. Coniug. נָגַשׂ exegit, adegit anguſtando aliquem. Quinquies legitur.
2.Reg.23.℣ſu antep. A quocunqꝫ ſecundum æſtimationem ſuam exegit argentum & aurum. ἔδωκε. (τῶν ἀπαιτούντων. נָגַשׂ
Ieſ.9.℣.4.Virgam qua adigit (vel virgã exactoris) contriuiſti ſicut tempore Midian. הַנֹּגֵשׂ
Et cap.58.℣.3.Ecce in die ieiunare vos ꝛc. omnes labores (.i.debitores) veſtros exigetis. ὑπονύσσετε. (Domini. ἀπαιτήσεις. תִּנְגֹּשׂוּ
Deut.15.℣.2.Non adiget proximum ſuum & fratrem ſuum, nam vocatur demiſsio יִגֹּשׂ
Et ℣.3.Alienũ adiges, & qui frater tuus eſt, hũc liberè dimittet manus tua. ἀπαιτήσεις. תִּגֹּשׂ

In voce paſsiua. נִגַּשׂ anguſtatus eſt, coartatus eſt. Quater legitur, vt
Ieſ.53.℣.7.Anguſtatus eſt, & afflictus eſt ipſe, At non aperuit os ſuum. κεκάκωται. נִגַּשׂ
1.Sam.13.℣.6.Quod oppreſsio ei eſſet, nam coartatus erat populus. προσάγειν. נִגַּשׂ
Et ca.14.℣.25.Et vir Iſrael coartatus fuit (fame) in die illo, & adiurauit ꝛc. נִגַּשׂ
Ieſ.3.℣.5.Et coartabitur populus, q̱libet in alteꝝ, vnuſquiſqꝫ in p̄ximũ ſuũ. καὶ συμπε-(σεῖται. וְנִגַּשׂ

Inde nomen.

נֹגֵשׂ Anguſtans, exactor, coartator. Eſt participiale nomen primæ Coniugationis. נֹגֵשׂ
Za.9.℣.8.Et nõ tranſibit ſup̱ eos vlteriꝰ exactor, q̱a nũc vidi oculis meis. ἐξελαύνων. הַנֹּגְשִׂים
Et plu.Exo.5.℣.6.Et præcepit Pharao in die illo exactoribus in populo. ἐργοδιώκταις. נֹגְשָׂיו
Cum affi.Exo.3.℣.7.Clamorẽ ipſoꝝ audiui à facie anguſtantium eum. ἐργοδιωκτῶν. נֹגְשֵׂי
In re.Exo.5.℣.10.Et egreſsi ſũt exactores populi, & p̄fecti eiꝰ, et dixerũt. οἱ ἐργοδιῶκται. Et alibi paſsim in Biblijs ſacris vſurpatur, & ſæpè in Eſaia. Exod.5.℣.13.& 14. Iob 3.℣.17. cap.39.℣.10.9.

נֵד Aceruus, cumulus, vide radicem נוּד & נאד.

נָדַב Munificum & ſpontaneum fecit, promptum & vltroneum reddidit, liberè inſumpſit, ſumptus liberales fecit. Cognationem habet cum נָדַף pepulit, impulit, propulit, ille enim dicitur munificus, quem animus ſuus impellit ad liberalitatem. Hinc per metatheſin literaꝝ, δαπανάω & δαπανάομαι inſumo, expendo liberaliter, δαπάνη ſumptus, δαπανηρός conſumptor, εὐδάπανος liberalis, εὐδάπανα quæ facili ſumptu ſunt.

In I. Con. נָדַב munificum & ſpontaneum fecit, habet actm̃. Ter legitur.
Exo.35.℣.29. Omnis vir & mulier quos ſpontaneos fecit cor eoꝝ ad offerendum. πᾶς ὁ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ. (ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν. נָדַב
Et ℣ſu 21.Et omnis quem ſpontaneum fecit ſpiritus ſuus, obtulerunt leuandam. καὶ οἷς נְדָבָה

Exod. 25. ℣. 2. Ab omni viro quem munificum (ſeu promptum) impellet cor ſuum. οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ. יִדְּבֶנּוּ

In IIII. Coniug. הִתְנַדֵּב fecit ſe munificum ſeu ſpontaneum, & cum accuſatiuo fecit ſe offerre liberaliter & prompto animo, ſponte dedit. Aliquoties inuenitur.

1.Par.29.℣.17.Ego in rectitudine cordis mei ſponte obtuli omnia iſta. προεθυμήθην. הִתְנַדַּבְתִּי

Et ℣.9.Et gauiſus eſt populꝰ ſuꝑ munificẽtia eoꝝ, q̃a corde ꝑfecto ꝛc. ὑπὲρ τοῦ προθυ- הִתְנַדְּבוּ

Et ℣.5.Et q̃s eſt qui ſpontaneũ facit ad implendũ ꝛc. καὶ τίς ὁ προθυμούμενος. (μηθῶσαι. מִתְנַדֵּב

Eſræ 1.℣.6.Præter omne quod ſponte offerre .i. afferebant. πάρεξ τῶν ἐν ἑκουσίοις. הִתְנַדֵּב

Iudic. 5.℣.2. Cum ſint libertates in Iſrael (decet) vt ſponte afferendo benedicatis Domino. ἐν προαιρέσει λαοῦ. (θησαν. בְּהִתְנַדֵּב

1.Paralip. 29.℣.6.Et ſpontaneos(vel munificos)ſe exhibuerunt principes. προεθυμή- וַיִּתְנַדְּבוּ

Et tantum 1.Par.29.℣.14.& 2.Par.17.℣.16. Eſræ 2.℣ antep.cap.3.℣.5.Nehe.11.℣.2.

Inde nomina.

נָדִיב Munificus, liberalis, ſpontaneus, beneficus. Epitheton illoꝝ qui in magiſtratu ſunt, hos.n.decet munificentia. Iuxta illud. Qui poteſtatẽ habent vocant̃ benefici.

Pro.19.℣.6.Multi precantur faciem munifici. βασιλέως. נָדִיב

In re.Exo.35.℣.5.et 22.Oñis munificꝰ(ſeu ſpõtaneꝰ) corde afferat ꝛc. ὁ καταδεχόμενος. נְדִיב

Et plural. Pſalm.113.℣.penult. Ad collocandum(eum)cum principibus, cum principibus populi ſui. μετὰ ἀρχόντων. (τοῦ ἄρχοντας αὐτῶν. נְדִיבִים

Cum affi.Pſ.83.℣.12.Pone eos videlicet principes eoꝝ, ſicut Oreb, & ſicut Zebah. נְדִיבֵימוֹ

In reg.Pſ.47.℣.vlt.Munifici populoꝝ adiungunt̃ populo Dei Abrahæ. ἄρχοντες. נְדִיבֵי

נְדִיבָה Munifica, liberalis, ſpontanea. Et ſubſtantiuè munificentia.

Pſ.51.℣.14.Et ſpiritu ſpontaneo(ſeu voluntario & prõpto)ſuffulcies me. ἡγεμονικῷ. נְדִיבָה

Cum affix.Iob 30.℣.15.Perſequetur(terror)vt ventus munificam(animam) meam. נְדִיבָתִי

Et plur.Ieſ.32.℣.8.Liberalis liberalia conſultat, perq; liberalia facta ſtabit. συνετά. נְדִיבוֹת

נְדָבָה Munificentia, liberalitas, id quod ſponte Deo tribuitur & dicatur, vel quod cõfertur in ſacrificium & in pium vſum nulla legis obligatione, neq; voto aliquo.

Eſræ 8.℣.29. Argentum & aurum eſt munificentia ipſi Iehoua Deo patrum veſtrorum. ἑκούσια. (tibi. ἑκουσίως θύσω. נְדָבָה

Pſalm.54.℣.pen. In munificentia ſacrificabo tibi .i. voluntarium ſacrificium faciam בִּנְדָבָה

In reg.Deut.16.℣.10.Contributionem ſpontis(.i.voluntariam)manus tuæ dabis ꝛc. נִדְבַת

Et plur.Pſ.110.℣.3.Populus tuus liberalitatum(.i.ſpontaneus)in die virtutis tuæ. נְדָבוֹת

In reg.Pſ.119.in נ Oblationes ſpontaneas oris mei accepta nunc Iehoua. τὰ ἑκούσια. נִדְבוֹת

Cum affi.Leuit.22.℣.18. De cunctis votis ſuis, atq; de cũctis voluntarijs ſuis. κατὰ πᾶ- (σαν αἵρεσιν αὐτῶν. נִדְבוֹתָם

נָדַד Motus eſt, dimotus eſt à ſeipſo, remotus eſt e nido ſuo, amotus eſt fugiendo, & nonnunquam ſignificat dimoueri in fugam præ timore. Et deficit modo pepoal in futuro Kal & modo ainpoal in hiphil, habet enim vtriuſq; formam. Idem eſt quod נָדָה niſi quod hoc tantum vſurpatur in piel, & omnino conuenit cum נוּד. Hinc per metatheſin literarum δινέω δινεύω, δονέω .i. moueo, verto, δίνω, δινέσκω voluo, verto. Et per aphæreſin δείδω, δεδίττω, δεδίττομαι terreor, timeo, fugio p̃ timore, δείδιμι, δεδείσσω & δεδίσσομαι timeo, terreo.

In I. Con. נָדַד amotus eſt à ſeipſo per fugam. Eſt verbum defectiuum Pe Nun, neutrius ſignificationis, ponitur abſolutè vel cum מִן, vt

Ieſa.22.℣.3.Omnes duces tui amoti ſunt pariter .i. fugerunt ſimul. πεφεύγασι. נָדְדוּ

Eſther 6.℣.1.Nocte iſta fugerat ſomnus regis, & iuſsit afferri librum. ἀπέστη. נָדְדָה

Ieſ.10.℣.14.Sic collegi ego vniuerſã terrã, nec fuit q̃ vel ala motitaret. διαφεύξεταί με. נֹדֵד

Pro.27.℣.8.Vt paſſer q̃ mouet̃ è nido ſuo, ſic eſt vir q̃ mouet̃ è loco ſuo. καταπετασθῇ. נוֹדֶדֶת

Nah.3.℣.7.Et erit omnis qui videt te, mouebitur(.i.fugiet)à te. καταβήσεται. יִדּוֹד

Pſ.68.℣.13.Reges exercituum fugient, & ſpecioſa domus diuidet ſpoliũ. ἀγαπητοῦ. יִדֹּדוּן

Gen.31.℣.40.Et remotus eſt(.i.fugit)ſomnus ab oculis meis. καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος. וַתִּדַּד

Legitur præterea Ieſa.33.℣.3.cap.21.℣.14.Ier.4.℣.25.cap.9.℣.10.cap.49.℣.5.&c.

In II. & IIII. Coniug. vide radicem נוּד

In III. Coniug. הֵנֵד remouit, profugauit, deficit ainpoal, & bis legitur.

2.Sam.23.℣.6.Et Belial erit vt ſpina remota .i. euulſa, pro מוּנַד ἄκανθα ἐξωσμένη. מֻנָד

Iob 18.℣.18.Propellent eū ex luce ad tenebras, & in orbe illū fugabunt. ἐπήγνος. יְנִדֻּהוּ
In voce paſsiua הֻנַּד remotus eſt, profugatus eſt, deficit Pe Nun, & ſemel.
Iob 20.℣.8.Vt ſomnus auolabit, & nō inueniet eū & profugabitur vt viſio noctis. וְיֻדַּד
(ἔπτη ὥσπερ φάσμα

Inde nomina.

נֹדֵד Motio, commotio, fuga. Bis tantum legitur in Biblijs, vt
Pſalm.55.℣.8.Ecce elongarem fugam (meam) pernoctarem in deſerto. ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. נְדֹד
(ſlum. ὀδυνῶν.
Et plur.Iob 7.℣.4.Et ſatiabor commotionibus (.i. iactationibus) vſq; ad crepuſcu- נְדֻדִים
נִדָּה Remotio, reiectio, reiectamentum quod propter immundiciem remouet. Item menſtruum propter quod mulier à viro recedit dum patitur menſes. Si aquæ tribuitur ſignificat aquam expiationis, qua expiabantur contaminati, & propter impuritatem ſeparati ab aliorum commercio, vt iam monſtrabitur.
Thre.1.in פ. Fuit Ieruſalē ī cōmotionē (vel ī reiectamētū) inter eos. εἰς ἀποκαθημένην. לְנִדָּה
Num.19.℣.9.Ad aquas expiationis (vel ſparſorias) peccatū enim eſt. ὕδωρ ῥαντισμοῦ. נִדָּה
Cum affix. Leuit.12.℣.5. Si fæmellam pepererit immunda erit &c. iuxta menſtruū ſuum. κατὰ τὴν ἄφεδρον. (φέδρα. כְּנִדָּתָהּ
In reg.Leuit.12.℣.2.Immunda erit 7. diebus iuxta dies ſeparationis fluxus ſui, τῆς ἀ- נִדַּת
Legitur & Leuit.15.℣.19.20.24.26.& vlt. Item Num.19.℣.12.19.20. Eſræ.9.℣.11.&c.

נָדָה

Remouit tanquam opprobrium & dedecus, reiecit aliquid probroſum, abſtulit aliquid vituperij. Cognationem habet cum נָדַד motus eſt, remotus eſt, dimotus eſt, & cum נוּד commotus eſt, vagatus eſt. Hinc ὀνειδίζω improbro, exprobro, ὀνειδιστὸς vituperabilis, ὀνειδιστὸς probroſus, ὀνειδιστὴς exprobrator, ὀνειδιστικὸς contumelioſus, ὀνειδισμὸς exprobratio, ὄνειδος opprobrium, dedecus quod è conſpectu hominum aufertur, ne offendat oculos. Item ὀνειδίζω contumelia afficio.
In II. Coniug. נִדָּה reiecit, remouit. Bis tantum legitur, vt הַמְנַדִּים
Amos 6.℣.3.Qui in longinquum reijcitis diem malum, & propè adducitis &c. מְנַדֵּיכֶם
Ieſ.66.℣.5.Dixerunt fratres veſtri qui oderūt vos, βδελυσσομένοι, & qui reijciunt vos propter nomen meum. Sic Luc.6. καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν &.

Inde nomen.

נֵדֶה Merces probroſa, quæ datur meretrici pro actu venereo. ὄνειδος. Et mercedem illam non licebat dare in templum ꝓ oblatione, quia ex immundo ope parta erat. נֵדֶה
Ezech.16.℣.32.Oīibus meretricibus dabūt (alij) mercedē (ſeu merendā) μισθώματα.

נָדַח

Pepulit, impulit, expulit, propulſauit, congruit cum verbis דָּחָה דָּחַח & דּוּחַ & nihil differunt niſi quod in alijs atq; alijs vſurpantur coniugationibus. Hinc per aphæreſin δίω, δίημι impello, amoueo. Item ὠθέω, ὠθέομαι, ὤθω, ὤθομαι expello, impello, ὠθίζω propulſo, ἐξωθέω, ἐξώθω protrudo.
In I. Con. נָדַח impulit, expulit. Bis tantum legitur, vt לִנְדֹּחַ
Deut.20.℣.pen. Non perdes arborem ad impellendum ſecurim in eā. ἐπιβαλεῖν. יִדַּח
2.Sā.14.℣.17.Et excogitabit cōſilia vt nō expellat à ſe expulſū. τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον. (σμένον.
Hoc poſterius poteſt quoq; paſsiuè exponi à radice דָּחַח de quo ſuo loco.
In voce paſsiua נִדַּח impulſus eſt, propulſus eſt. Legitur tantum in ꝑter: & pſen: וְנִדַּחְתָּ
Deut.4.℣.19.Ne fortè impellaris & adores colaſq; ea, quæ diſtribuit Dn̄s. πλανηθεὶς. וְנִדַּחְתֶּם
Ier.49.℣.5.Et ꝓpellemini qſq; ante cōſpectū ſuū, & nō erit colligēs. καὶ διασπαρήσεσθε. נִדְּחוּ
Et cap 40.℣.11.Et reuerterunt omnes Iudæi ex omnibus locis quo propulſi ſunt. וְנִדְּחָה
Deut.19.℣.5.Et impellet manꝰ eiꝰ in ſecurī ad ſuccidēdū arborē. τοῦ κόπτοντος τὸ ξύλον. וְהַנִּדָּחָה
Mich.4.℣.6.In die illo ait Iehoua colligā claudicantē & ꝓpulſā (ouem) ἀπωσμένην. הַנִּדַּחַת
Ezech 34.℣.4.Propulſā non reduxiſtis, & pereuntem non reqſiuiſtis. τὸ πλανώμενον הַנִּדָּחִים
Ieſaiæ.19.℣.3.Abſconde propulſos, fugientem (.i. vagum) ne reueles.
Reperitur quoq; 2.Sam.14.℣.17.Ieſ.27.℣.13 Ier.49.℣.37. Nehe.1.℣.9.cap.22.℣.1.
In II. Con. נִדַּח propulſauit frequenter & continuè. Semel. מְנֻדָּח
Ieſ.8.℣.pen.Et terrā aſpiciet, & ecce oppreſsio &c. & caligo ꝓpulſa. ἐν στενοχωρίᾳ.
In III. Con. הִדִּיחַ propulit, expulit, fecit expulſionem. וְהִדִּיחַ
2.Sam.15.℣.14.Et impellet ſuper nos malum, Græca verſio. καὶ ἐξώσῃ.

Deut.30.℣.1.Quo te propulerit (.i. coegerit migrare te)Deus. διασκορπίσῃ σε. הִדִּיחֲךָ
Ieſ.13.℣.14.Et erit ceu hinnulus propulſus.i. actus in fugam.ὡς δορκάδιον φεῦγον. מֻדָּח
Deut.13.℣.6.Ad depellendum te à via quam p̄cepit tibi Dn̄s Deus tuus.ἐξῶσαί σε. לְהַדִּיחֲךָ
Pſ.5.℣.11.Expelle eos,qa amari fuerunt contra te.i.exaſperauerunt te.ἔξωσον αὐτούς. הַדִּיחֵמוֹ
Ieremiæ 23.℣.2. Vos diſperſiſtis oues meas, & propulſaſtis eas, & non viſitaſtis
&c. ϗ ἐξώσατε αὐτά. (σαν πάντας. וַתַּדִּיחוּם
Deut.13.℣.14.Egreſsi ſūt viri,filij Belial ex te & impulerūt ciues vrbis ſuæ. ϗ ἀπέστη- וַיַּדִּיחוּ
2.Par.21.℣.22.Fecit ſcortari habitatores Ieruſalē, & impulit Iehudā. ϗ ἀπεπλάνησε τὸν וַיַּדַּח
2.Reg.17.℣.21.Et impulit Ieroboā Iſraelē à via Dn̄i.i. ſeduxit Iſraelē. ϗ ἐξῶσεν. (ἰουδαν. וַיַּדָּא
Secundum puncta legitur וַיַּדַּח & ſecundum literas וַיַּדֵּא.i.fecit auolare Iſraelem ꝛc.
Legitur præterea Deut.13.℣.11.Ier.8.℣.3.cap.23.℣.3.cap.29.℣.14.cap.27.℣.10. &c.

Inde nomina.

נִדָּח Depulſus:expulſus,nomen adiectiuum ad formam פִּסֵּחַ .i. claudus.
Cum affix.2.Sam.14.℣.15.Quod non reducit rex expulſū ſuum.ἐξωσμένον αὐτοῦ. (σου. נִדָּחוֹ
Deut.30.℣.4.Si fuerit expulſꝰ tuꝰ in extremitate cœloꝝ,inde recolliget te. διασπορά נִדַּחֲךָ
Neh.1.℣.antep.Si fuerit expulſus veſter vſqꝫ ad extremitatem cœli.διασπορὰ ὑμῶν. נִדַּחֲכֶם
Et plur.in reg.Ier.49.℣.4.à fine.Et non erit gens quô non venient expulſi Elam. נִדָּחֵי
מַדּוּחִים Expulſiones. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt
Thren.2.in נ. Et viderunt tibi onera vana & expulſiones.ϗ ἐξώσματα. וּמַדּוּחִים

נדן Rependit,perſoluit,reddidit, donauit. Cognationem habet cum נָתַן dedit, donodedit. Hinc πίνω, πινύω, τίννυμι, τίννυμαι pendo,ſoluo. Et latinum dono,donas, donare, donum,donatio. Verbaliter non legitur.
נָדָן Penſilis vagina in quam gladius redditur ſeu rependirur,item penſio. Bis legit̃.
Cū affi.1.Par.21.℣.4.à fin.Et cōuertit gladiū ſuū in vaginā ſuā.εἰς τὸν κολεὸν αὐτῆς. נְדָנָהּ
Et plur cū affi.Ezec.16.℣.32.Et tu dediſti penſiones(.i. donationes) μισθώματα tuas נְדָנַיִךְ
omnibus amatoribus tuis. Vel à radice נָדָה vt Nun ſit hæemanth: litera loco 3.rad:

נדע Noticiam habuit,nouit,idem eſt quod יָדַע ſciuit,nouit. Hinc per aphæreſin εἰδέω, εἴδω, ἰδίσκω.Item δαείω, δάω, δάω.i.noui,ſcio.Et latinum notus,a,um,noſco,noteſco, innoteſco,noticia &c. Verbaliter non legitur,ſed tantum nomen,vt
מַדָּע Scientia,noticia. Et legitur tantum ter in Biblijs ſacris,vt
2.Par.1.℣.10.Nunc prudentiam & noticiam da mihi,vt egrediar.ϗ σύνεσιν. וּמַדָּע
Et ℣ſu.11.Et petijſti tibi prudentiam & noticiam.ϗ σύνεσιν. (σύνεσιν. וּמַדָּע
Et ℣ſu.12.Sapientia & cognitio data eſt tibi,& diuitias atqꝫ opes ꝛc.dabo tibi.ϗ τὴν וְהַמַּדָּע
Cum affix.Eccleſ.10.℣.vlt.Etiam in ſcientia tua regem ne vilipendas. ἐν συνειδήσει σου. בְּמַדָּעֲךָ
Aut poteſt dici,quod dages ſit pro quiete,& ita erit à radice יָדַע de quo ſuperius.

נדף Diſpulit, propulſauit. Et propriè dicitur de vento qui propellit fumum, & alias res leues, quas facilè poteſt tollere & abripere in altum, vt ſunt paleæ, quiſquilia, ſtipula. Cognationem habet cum דֳּפִי affendiculum & הָדַף depulit. Hinc τύφομαι fumigo, τύφω fumum excito, τῦφος ſuperbia, elatio à fumi elatione, τυφῶν ventus turbulentus, δουπέω cum ſtrepitu pello.
In I. Coniug. נָדַף diſpulit inſtar fumi euaneſcentis. Ter legitur. (ἐκλείπει.
Pſ.68.℣.3.Quemadmodū diſpellitur fumus,ita diſpelles(eos)& ſicut cera colliquet. תִּנְדֹּף
Pſ.1.℣.4.Non ſic impij,ſed tanquam gluma quam diſpellit ventus. ὃν ἐκρίπτει. תִּדְּפֶנּוּ
Iob 32.℣.14.Deus diſpellet eum(Iobum)& non homo.προσθέμενον. יִדְּפֶנּוּ
In voce paſsiua. נִדָּף diſpulſus eſt inſtar fumi. Sexies legitur,vt
Ieſa.19.℣.7.Et omne ſeminarium aruit,diſpulſum eſt,vt non ſit.ἀνεμόφθορον. נִדָּף
Et cap.41.℣.2.Dabit vt puluerem gladium ſuum,vt ſtipulam diſpulſam ꝛc.ἐξωσμένα. נִדָּף
Leuit.26.℣.36.Et perſequet̃ eos ſonitꝰ folij diſpulſi,& fugient ꝛc.φύλλου φερομένου. נִדָּף
Iob 13.℣.25.An folium impulſum concuties, et ſtipulam aridā perſequeris.κινούμενον נִדָּף
Pro.21.℣.6.Opus theſaurorum in lingua falſa,eſt vanitas diſpulſa. μάταια διώκει. נִדָּף
Pſ.68.℣.2.Quemadmodum diſpellitur fumus,diſpelles(eos)Componitur ex forma כְּהִנָּדֵף
paſsiua & actiua primæ Coniugationis.ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν.

נָדַר Vouit donum, fecit votum de munere aliquo donando. Cognationem habet cum דְּרוֹר .i. libertas, nam votum eſt quod de libera voluntate fit. Hinc δωρέομαι .i. dono, δωρεά, δῶρον .i. donum, δωρεὰν gratis, δωρύττομαι dono.

In I. Con. נָדַר vouit, votum liberè fecit. Aliquoties reperitur in Biblijs. נָדַר
Pſ.132.℣.2. Qui iurauit Domino, vouit potenti (Deo) Iacobi. ηὔξατο τῷ θεῷ. נָדַרְנוּ
Ier.44.℣.25. Faciendo faciemus vota noſtra quę vouimꝰ reginæ cœli. ὡμολογήσαμεν וְנֹדֵר
Mal.1.℣.14. Et maledictus doloſus, quãdo eſt in grege eiꝰ maſculꝰ & vouet. ἐστὶ εὐχή.
Numer.6.℣.2. Vir aut mulier quum ſeparauerint ſeſe ad vouendum votum &c.
(εὔξασθε. לִנְדֹּר
εὔξηται εὐχὴν. נִדְרוּ
Pſ.76.℣.11. Vouete & reddite ipſi Iehoua Deo veſtro, oẽs qui in circuitu eiꝰ eſtis. וַתִּדֹּר
1.Sam.1.℣.11 Et vouit votum dixitq; Iehoua Zebaoth ſi reſpiciendo &c. καὶ ηὔξατο. יִדֹּר
Num.30.℣.3. Si vir vouerit votum Domino, aut iurare .i. iurauerit, &c. ὃς ἂν εὔξηται. וַיִּדַּר
Iud.11.℣.30. Et vouit Iephthe votum Dño dixitq; Si dando dederis ⁊c. καὶ ηὔξατο. וַיִּדְּרוּ
Ionæ 1.℣.vlt. Et ſacrificauerunt ſacrificia Dño, & vouerũt vota. καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς.
Legit̃ p̃terea 2.Sam.15.℣.8. Iud.11.℣.pen. Gen.31.℣.11. Leuit.27.℣.14. Deut.12.℣.11.

Inde nomen.

נֶדֶר & נֵדֶר Votum liberum quod quis ſponte & libera voluntate promittit. נֶדֶר
2.Sam.15.℣.8. Votum vouit ſeruus tuus, cum eſſem in Geſur in Syria. ὅτι εὐχὴν. נֶדֶר
Num.30.℣.3. Vir quum vouerit votum Domino, aut iurauerit iuramentum. εὐχήν. נֶדֶר
In re. Nũ.6.℣.5. Oĩbus diebus voti ſeparationis ſuæ nouacula nõ trãſibit. τῆς εὐχῆς. נִדְרוֹ
Cũ affi.2.Sam.15.& 7. Et reddã votũ meũ quod voui Dño in Hebron. τὰς εὐχάς μου. נְדָרִים
Et plur. Ionæ 1,℣.16. Et ſacrificauerunt ſacrificia Dño. & vouerunt vota. τὰς εὐχάς. נְדָרֶיךָ
Cũ affi. leui. Pſ.50.℣.14. Sacrifica Dño laudẽ, & redde altiſsimo vota tua. τὰς εὐχάς σου נִדְרֵיכֶם
Cum affix. graui. Deut.12.℣.6. Et vota veſtra, & voluntaria veſtra. καὶ τὰς εὐχας ὑμῶν.
Legit̃ p̃terea Leuit.22,℣.18.21.23. Pſ.16.℣.6.9. Pſ.65.℣.2. Pſ.66.℣.13. Iud.11.℣.39.

נָהַג Duxit, adduxit, perduxit, deduxit, abduxit, egit, abegit. Item aurigauit vel aurigatus eſt. Cognationem habet cum הָגָה mouit, nam ducere fit cum motu quodam. Hinc ἐνέγκω, συνέγκω, ἐνείκω .i. duco, fero, & ἐνέχω quando ſignificat adduco, ἐνέχομαι adducor, ἡνιοχέω, ἡνιοχῶ .i. aurigor, ἡνίοχος auriga, ἡνιοχία & ἡνιόχησις aurigatio, alij ab ἡνία ἔχειν .i. frena ſeu lora tenere deducunt, Item per aphæreſin ἄγω .i. ago, duco, διάγω, ἀπάγω abduco, & latinum ago, agito, abigo, quod ſæpe etiam accipitur pro ducere. Et ἀγινέω, ἀγινέσκω .i. duco, οἴχομαι abeo, abducor à meipſo, item pereo Et Germanicum per inuerſionem radicis, gehen.

In I. Con. נָהַג duxit, abduxit, egit, abegit. Conſtruitur cum actõ, vel ב, vt נָהַג
Thren.3.℣.1. Me duxit & fecit me venire in tenebras & nõ in lucẽ. Sept. ἀπήγαγε. נָהַג
Eccle.2.℣.3. Et cor meum duco (.i. aſſuefacio ire) in ſapientia. ὡδήγησέ με. נֹהֲגִים
2.Sam.6.℣.3. & 1.Par.13.℣.7. Vſa & Ahio ⁊c. deducebant plauſtꝝ nouum. ἦγον. נְהוּגִים
Ieſa.60.℣.11. Ad faciendũ venire ad te opes gentiũ, & reges eoꝝ adducti. ἀγομένους. נְהַג
3.Reg.4.℣.24. Et dixit ad puerum ſuum age .i. duc & vade. Græci ἄγε καὶ ἄπαγε. יִנְהַג
Ieſa.20.℣.4. Sic aget (.i. abducet) rex Aſſyriæ captiuos Aegypti. Sept. οὕτως ἄξει. וַיִּנְהַג
Gen.31.℣.18. Et abduxit omne peculium ſuum. Septuag. καὶ ἀπήγαγε. אֶנְהָגְךָ
Cant.8.℣.2. Deducã te & faciã te venire ad domum matris meæ. Sept. εἰσάξω σε.
Legitur præterea Exo.3.℣.1. & 1.Sam.30.℣.20.22. Ieſ.11.℣.6. Et cap.20.℣.4. &c.
In II. Con. נִהַג duxit, ductauit, ductitauit. Sæpe legitur in Biblijs, vt נִהַג
Exo.10.℣.13. Et Iehoua ductauit ventum orientalem. Sept. ἐπήγαγεν ἄνεμον מְנַהֲגוֹת
Nahum.2.℣.7. Et ancillæ eius producunt (vocem) inſtar vocis columbaꝝ. ἤγοντο. יְנַהֵג
Deut.4.℣.27. Et relinquemini pauci &c. ad quas ducet vos. Sept. εἰς οὓς εἰσάξει. וַתְּנַהֵג
Gen.31.℣.26. Et abduxiſti filias meas vt captiuas gladio. Sept. καὶ ἀπήγαγες. יְנַהֶגְךָ
Deut.28.℣.37. Inter omnes populos ad quos duxerit te Dominus. εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ.
Legitur præterea Exo.14.℣.28. Ieſ.49.℣.10. cap.63.℣.14. Pſ.48.℣.15. Pſ.78.℣.26. & 52.

Inde nomen.

מִנְהָג Inceſſus, ductus, actus itineris. Legitur tantum vno in loco, vt מִנְהָג
2.Reg.9.℣.20. Nunciauit ſpeculator dicens, venit ad eos nec reuertitur, & inceſſus כַּמִּנְהַג
eſt vt inceſſus Iehu filij Nimſi, nam inſanè incedit, ἐστὶ ὁ ἄγων ἦγεν.

Lamen-

נָהָה Lamentatus eſt, planxit, conqueſtus eſt, querulatus eſt. Cognationem habet cum הוֹי .i. heu. Hinc ὀνόω lamentor, αἰάω αἰάζω triſtor, reſono, αἰία triſticia, αἰαγός triſtis, ἴνομαι & ἴννυμαι fleo.

In I. Coniug. נָהָה lamentatus eſt, planxit. Bis legitur, vt
Michæ 2.℣.4. Et lamentabitur lamento lamentationis, dicens &c. θρηνηθήσεται. וְנָהָה
Ezech. 32.℣.18. Fili hominis plange ſup multitudinē Aegypti, & deijce eā. θρήνησον. נְהֵה
In voce paſsiua. נִהָה coactus eſt plangere, redactus eſt ad lamentandum.
1. Sam. 7.℣.2. Et lamentati ſunt omnes qui erant de domo Iſrael. κ̀ ἐπέβλεψαν. וַיִּנָּהוּ

Inde nomina.

נְהִי Lamentatio, lamentum, planctus, luctus. Querimonia querela &c.
Ier. 9.℣.19. Quia vox lamētatiōis audita eſt de Zion, Quomō deuaſtati ſum 9. οἶκτον. נְהִי
Et cap. 31.℣.14. Vox in Rama audita eſt, planctus, fletus amaritudinum. θρήνου. נְהִי
In regim. Michæ 2.℣.4. Sumet ſuper nos prouerbium, & lamentabitur lamento lamentationis. θρῆνος. (nis. θρῆνον נְהִי
In pauſa. Amos 5.℣.16. Et vocabunt ꝛc. ad planctum eos qui gnari ſunt lamentatio- נֶֽהִי
Legitur præterea tantum Ier. 9.℣.18.19.20.
נִהְיָה Lamentatio, lamentum, nomen generis fœminini, & ſemel tantum legitur.
Mich. 2.℣.4. Sumet contra nos prouerbiū, & lamentabiť lamēto lamentati: θρῆνος. נִהְיָה
נֹהַּ Lamentum, lamentatio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt
Ezech. 7.℣.11. Nihil de ſtrepitu eorum, & non erit lamentum in eis. ὡραϊσμός. נֹהַּ
נִי Lamentum, lamentatio, planctus, luctus.
Cū affi. Eze. 27.℣.4. à fine Et ſument ꝑpter te in lamentatione ſua planctū. θρῆνον ἐ בְּנִיהֶם
הִי Lamentatio, pro נְהִי per aphæreſin pe Nun. Semel reperitur. (θρήνημα.
Eze. 2.℣. vlt. Et ſcripta in eo, planctus, & gemitus & lamentatio. θρῆνος κ̀ μέλος ἐ וָהִי
הוֹי Hei, heu, de hac particula vide ſupra ſuo loco. (οὐαί.

נָהַל Duxit aliquem manu ſuſtentando vt mater ducit puerum & ſimul ſuſtentat eum, Ac ſemp accipiť in bonam partem, hoc eſt, in laudem, Ideoq; cognationem habet cum הָלַל laudauit, & cum הָלָא .i. vlterius ꝓgreſſus eſt. Hinc per conuerſionem radicis ἐλαύνω .i. duco, εἰσελαύνω induco, agito, impello, ἐλαύνομαι duor, & ἐλάω duco aſinum. Et germanicum leinen/anleinen/leiten. Et latinum, lenio, lenis, leniter duco.

In II. Coniug. נֵהַל duxit ſuſtentando, direxit greſſus. Nouies legitur.
Exo. 15.℣.13. Duxiſti in potentia tua ad habitaculum ſanctitatis tuæ. παρεκάλεσας. נֵהַלְתָּ
Ieſ. 51.℣.18. Non eſt ductor ei ex omnibus filijs quos gemuit. ὁ παρακαλῶν σε. מְנַהֵל
Et cap. 40.℣.11. Et in ſinu ſuo portabit, atq; fœtas deducet. παρακαλέσει. (αὐτῶν. יְנַהֵל
Cap. 49.℣.10. Quia miſerator eoꝝ aget eos, & ad ſcaturigines aquaꝝ ducet eos. ἄξει יְנַהֲלֵם
Gen. 47.℣.17. Et ſuſtentauit eos cibo pro omnibus pecoribus ex illo āno. ἐξέθρεψεν. וַיְנַהֲלֵם
2. Paralip. 33.℣.22. A manu Sanherib regis Aſſyrij, & à manu omnium, & deduxit eos. κ̀ κατέπαυσεν. αὐτῶν. וַיְנַהֲלֵם
Et cap. 28.℣.15. Et deduxerunt eos aſinis, omnes qui debiles erant. ἀντελάβοντο. וַיְנַהֲלוּם
Pſ. 23.℣.2. In paſcuis herbidis accūbere me faciet, & ad aquas trāqllas deducet me. יְנַהֲלֵנִי
Pſ. 31.℣.4. Et ꝑpter nomen tuū duces me & diriges me. διαθρέψεις με. (ἐξέθρεψέ με. וּתְנַהֲלֵנִי
In IIII. Con. הִתְנַהֵל fecit ſe ducere, duxit ſeipſum. Semel legitur.
Gen. 33.℣.14. Et ego pedetentim deducā me iuxta pedē opis q̄ eſt ante me. ἐνισχύσω אֶתְנַהֲלָה
נַהֲלָלִים Laudati, eſt Niphal radicis הָלַל de qua ſuperius.

נָהַם Fremuit cum impetu, ſonitum ſeu impetum fecit, concitatus eſt cum impetu. Cognationem habet cum הָמָה tumultuatus eſt, הָמַם & הוּם turbauiť tumultu magno. Hinc per aphæreſin ὁιμέω impetum facio, concito, μαίομαι concitos, & per conuerſionem radicis μαίνω furioſè & cum impetu moueor, μαίνομαι inſanio, μανία inſania, furor, ira grauis & impetuoſa, μανικός inſanus, furioſus.

In I. Con. נָהַם fremuit cum impetu. Quinquies legitur, vt
Pro. 5.℣.11. Et fremiſces in nouiſsimo tuo, quādo cōſumiť caro tua ꝛc. μεταμεληθήσῃ. וְנָהַמְתָּ
Ezec. 24.℣.23. Et fremetis (.i. murmurabitis quiſq; ad fratrē ſuum. παρακαλέσετε. וּנְהַמְתֶּם
Pro. 28.℣.15. Leo fremens (.i. rugiens) & vrſus diſcurrens eſt princeps impius. λέων πεινῶν. נֹהֵם

Ieſ.5.℣.pen.Et rugiet ſicut leunculi,& fremiſcet & capiet prædam. διαλήψεται. וְיִנְהֹם
Et ℣ſu vlt.Et fremiſcet ſuper eum in die iſto inſtar fremitus maris.καὶ βοήσει. וְיִנְהֹם

Inde nomina.

נַהַם Fremitus,ſtrepitus,οἶμος impetns. Bis legitur in Biblijs,vt
Pro.19.℣.12.cap.20.℣.2.Fremitus ceu leonis eſt ſæuitia regis.ὁμοία βρυγμῷ θυμοῦ. נַהַם

נְהָמָה Fremitus,ſonitus impetuoſus. Inuenitur bis in Biblijs,vt
In reg.Pſ.38.℣.9.Attritus ſũ vehemẽter,rugiui p̃ fremitu cordis mei. ἀπὸ στεναγμοῦ. מִנַּהֲמַת
Ieſ.5.℣.vlt.Et fremiſcet ſuper eum in die iſto inſtar fremitus maris. ὡς φωνὴ. כְּנַהֲמַת

נָהַק Rudit,clamauit voce craſſa,propriè eſt onagrorum,per translationem verò quoqꝫ tribuit hominibus præ gemitu exclamantibus. Cognationem habet cũ נָאַק exclamauit,& cum אָנַק ingemuit. Hinc ὀγκάομαι rudo,ὀγκιστὸς aſinus, ὀκνέω piger ſum.

In I. Coniug. נָהַק rudit. Bis legitur in Biblijs,vt
Iob.6.℣.5.Nũ rudet onager ſup̃ gramine,aut mugiet bos ſup̃ pabulo ſuo? κεκράξεται הֲיִנְהַק
Et cap.30.℣.7.Inter arbuſta rudent(vt onagri)ſuper vrtica contrahentur. βοήσονται. יִנְהָקוּ

נָהַר Fluxit celeriter,affluxit,confluxit, decurrit inſtar aquæ fluentis de monte ſeu præcipitio quodam. Cognationem habet cum יְאֹר .i. riuus, & מָהַר .i. accelerauit, & cum הָרָר vel הַר .i. mons. Hinc per conuerſionem ῥαίνω rigo. German; rinnen/rennen. Item ἐρωέω,ῥέω,ῥυέω,ῥώομαι fluo,ῥεῦμα fluxus.

In I. Con. נָהַר fluxit,confluxit. Quinquies legitur in ſacris Biblijs,vt
Ieſa. 2. ℣. 2. Mich. 4. ℣. 1. Et editior erit collibus, confluentqꝫ ad eum omnes gentes. καὶ ἥξουσι. וְנָהֲרוּ
(Domini. καὶ ἥξουσι. וְנָהֲרוּ
Ieremiæ 31.℣.12.Venient igitur & ouabunt in excelſo Zion, & fluent ad bonitatẽ וְנָהֲרוּ
Pſ.43.℣.6.Reſpicient ad illum,& confluent,nec ſuffundentur pudore ⁊c.προσέλθετε וְנָהָרְתְּ
Ieſ.60.℣.5.Tunc videbis & effluès,expaueſcet & dilatabitur cor tuum.

Inde nomina.

נָהָר Fluuius,flumen,fluentum,& dicitur de fluuio pellucido qui maior eſt יְאֹר riuo.
Pſ.72.℣.8.Et impitabit à mari ad mare,& à fluuio vſqꝫ ad fines terræ. ἀπὸ ποταμῶν. מִנָּהָר
In re.Gen.15.℣.4.à fine. A flumine Aegypti vſqꝫ ad flumẽ magnũ ⁊c. ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. מִנְּהַר
Dual.Gen.24.℣.10.Et profectus eſt in Syriam duoꝝ fluuioꝝ.μεσοποταμίαν. נַהֲרַיִם
Et plur.Ieſ.18.℣.2.& 7.Cuius terram diripuerunt flumina. οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς. נַהֲרַיִם
In reg.Iob 20.℣.17.Non videbit riuos fluminũ torrentiũ mellis & butyri.νομάδων. נְהָרִים

נְהָרָה Influentia lucis.Et pluraliter ſemper accipitur de fluuijs aquarum. נְהָרָה
Semel ſingulariter.Iob 3.℣.3.Et non ſplendeſcet ſuper eum influentia lucis.φέγγος. נְהָרוֹת
Et plur.Pſ.93.℣.3.Eleuauerũt flumina Dñe,eleuauerunt flumina vocẽ ſuã. οἱ ποταμοί. נְהָרוֹת
In reg.Pſ.137.℣.1.Ad flumina Babylonis ſedimꝰ & lachrymati ſumꝰ.ἐπὶ τῶν ποταμῶν. בְּנַהֲרֹתֶיךָ
Cum affi.Ezec.32.℣.2.Et prepſiſti in fluuijs tuis,& turbaſti aquas pedibꝰ. τοῖς ποταμοῖς σου.
Legitur Pſ.78.℣.16.Pſ.89.℣.25.Pſ.107.℣.33.Exo.7.℣.21.cap.8.℣.5.⁊c.

מִנְהָרוֹת Fluuiorum ductus per cauernas montium, vel antra habentia os, quà lumen ingreditur, receptus quo confluebant homines in perſequutione. Semel legitur. הַמִּנְהָרוֹת
Iud.6.℣.2.A facie Midianitarum fecerunt ſibi filij Iſrael antra.τὰς μάνδρας.

נוּא vel נִיא Confutauit,renuit,abnuit,refutauit,annihilauit, caſſauit,irritum fecit,nutu & ſigno quodam labefactauit.Cognationem habet cum אַיִן.i.non priuatiuũ,& cũ מֵאֵן recuſauit. Hinc νεύω et latinũ nuo,ἀνανεύω renuo,abnuo.Hinc ne,p̄hibendi eſt.

In III. Con. הֵנִיא nutu fecit caſſum,annihilauit. Legitur ſepties. הֵנִיא
Num.30.℣.6.Et ſi renuerit(vel annihilauerit)pater eius illud(votum)Sept.ἀνένευσεν. הֵנִיא
Nũ.30.℣.12.Et audierit maritus eiꝰ atqꝫ tacuerit,& nõ caſſauerit illud. καὶ μὴ ἀνανεύσῃ. הֵנִיא
Pſ.33.℣.10.Iehoua infregit conſiliũ gentiũ,annihilauit cogitationes populoꝝ.ἀθετεῖ. יָנִיא
Num.30.℣.9.Et in die quo audierit maritus eius & confutauerit illud. ἀνανεύσῃ. וַיָּנִיאוּ
Et cap.32.℣.9.Et cõtẽplati ſũt terrã & cõfutarũt.i.diſſoluerũt cor filioꝝ. καὶ ἀπέστησαν. תְנִיאוּן
Num.32.℣.7.Et quare annihilatis(.i.diſſoluitis)cor filiorum Iſrael? ἵνα τί διαστρέφετε. יָנִי
Pſ.141.℣.5.Oleum præcipuum non renuet capiti meo(pro יָנִיא)μὴ λιπανάτω.

Inde nomina.

נָא Crudum, non bene coctum, caro quæ renuit coctionem. Legitur tantum ſemel.
Exod.12.℣.9. Non comedetis ex ea crudum.i.quod nondum plenè eſt aſſum. ὠμὸν. נָא

תְּנוּאָה Confutatio, refutatio, renutus, annihilatio, irritatio. Bis tantum reperitur.
Cum affix. Num.14.℣.34. Et cognoſcetis (.i.intelligetis) confutationem meam. τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου. (μέμψιν. תְּנוּאָתִי
Et plur. Iob 33.℣ſu 10. Et confutationes contra me inueniet, reputabit me inimicum תְּנוּאוֹת

נוּב Viguit, veguit, item propagauit, vegetauit, produxit, ſi de propagatione oris dicitur ſignificat loqui & producere verba. Cognationem habet cum אָבַב .i. pubuit, & cum נִבָּא pphetauit, nam vigere ſeu vegere non procul abeſt à pubeſcere. Hinc per apheresin βιόω viuo vigens, vegetus ſum, βίος victus, ætas, ratio vitæ, φύω, ἀναφύω, παραφύω .i. propago, item παραφυάς, φυτόν, φῦμα propago, nomen.

In I. Coniug. נָב viguit, & cum accuſatiuo vegetauit.
Pſ.62.℣.11. Facultas (opum) ſi viguerit ne apponatis cor. πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ. יָנוּב
Et Pſ.92.℣.pen. Adhuc vigebunt in canicie, ſucculenti et virentes ⁊c. πληθυνθήσονται. יְנוּבוּן
Pro.10.℣.pen. Os iuſti vegetabit ſapientiam, at lingua peruerſa excindetur. ἀποστάζει. יָנוּב

In II. Coniug. נוֹבֵב propagauit, reddidit vegetum. Semel legitur,
Zach.9.℣.vlt. Frumentum iuuenes, & muſtum vegetabit puellas. εὐοδιάζων. יְנוֹבֵב

Inde nomina.

נִיב Propagatio, vigor, vegetatio, item victus qui vegetat corpora. Bis legitur.
Ieſ.57.℣.antepe. Creo propagationē labiorum, pacem ⁊c. pro נוּב eſt duplex lectio. נִוב
Cũ affi. Mal.1.℣.antep. Et ꝑpagatio eius deſpectus (videlicet) cibus eius. καὶ ἐπιτιθέμενα. וְנִיבוֹ

תְּנוּבָה Propagatio, productio, prouentus, fructus qui ſolet vegetare homines.
Ieſ.27.℣.6. Et replebuntur ſuperficies terræ prouentu (eius).i.vegetiſsimis plantis. תְּנוּבָה
Cũ affi. Iu.9.℣.11. Nũ deſerã dulcedinē meam et ꝓuentũ meũ bonum? τὸ γέννημά μου. תְּנוּבָתִי
In reg. Ezec.36.℣.30. Et multiplicabo fructum arboris, & prouentum agri. καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ. (γεννήματα ἀγρῶν. תְּנוּבַת
Et plur. Deut.32.℣ſu 13. Et comedit fructus agri, & fecit eum ſugere mel de petra. תְּנוּבֹת
Thren.4.℣.9. Fluxerunt transfoſsi propter ꝓuentus camporum. ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν. מִתְּנוּבֹת

נוּד Motus eſt, commotus eſt, nutauit, vagatus eſt, fugit. Idem ferè quod נָדַד motus eſt in fugam, dimotus eſt, & alludit ad נָדָה reiecit, amouit tanquam probroſum quiddam. Hinc per conuerſionem radicis δονέω moueo, δινέω, δινῶ, δινεύω, δινέσκω moueo, vertor, νῶτον tergum, νωτίζω tergiuerſor, fugio, item ὀδυνάω, ὀδυνάομαι, ὀδύρομαι doleo, lugeo, condoleo, hoc eſt, commoueor aliorum calamitatibus.

In I. Con. נָד motus eſt, & cum datiuo condoluit motus aliorum neceſsitatibus.
Ier.50.℣.3. Ab homine vſque ad iumenta amoti ſunt (.i.fugerunt) & abierunt. נָדוּ
Gen.4.℣.10.& 13. Mobilis & dimotus eris.i.vagus & profugus eris. καὶ τρέμων. וָנָד
Pſ.69.℣.21. Et expectaui ad cōmouēdũ (.i.ad condolēdũ) & nemo erat. συλλυπούμενον. לָנוּד
Ier.48.℣.17. Cōmouemini ei oēs qui ꝑ circuitũ eius eſtis, ⁊c. κινήσατε αὐτῷ. (ναστεύου. נֻדוּ
Pſ.11.℣.1. Quōodo dicetis animę meę: dimouere.i.tranſmigra in mōtē veſtrum. μετα- נוּדִי
Ierem.4.℣.1. Et ſi abſtuleris abominationes tuas à conſpectu meo non dimoueberis. εὐλαβηθῇ. (τίς λυπηθήσεταί σοι. תָנוּד
Ieſ.51.℣.19. Duo iſta ſunt quæ tibi eueniunt, Quis commouebitur (condolēdo) tibi? יָנוּד
Iob 42.℣.11. Et commoti ſunt ei, & conſolati ſunt eũ, de omni malo ⁊c. παρεκάλεσαν. וַיָּנֻדוּ
Legitur tantum 1.Reg.14.℣.15. Iob 2.℣.11. Ier.15.℣.5. ca.16.℣.5. c.22.℣.10. ca.49. &c.

In II. Coniug. paſsiua. נוֹדַד dimotus eſt, profugatus eſt. Semel legitur.
Nahum 3.℣.17. Sol exortus eſt & dimouebitur.i.profugabitur locuſta. καὶ ἀφείλατο. וְנוֹדַד

In III. Couiug. הֵנִיד dimouit, profugauit. Ter legitur.
2.Reg.21.℣.9. Et non addam ad dimouendum pedē Iſrael.i.vt tranſmigret. σαλεῦσαι. לְהָנִיד
Ier.18.℣.16. Omnis tranſiens per eam efflabit, & dimouebit caput ſuum. κινήσουσι. יָנִיד
Pſ.36.℣.12. Et manus impiorum non dimouebit (.i.profugabit) me. μὴ σαλεῦσαί με. תְּנִדֵנִי

In IIII. Coniug. הִתְנוֹדֵד dimouit ſe, dimotus eſt à ſeipſo. Quater legitur.
Ieſ.24.℣.19. Et dimouebit ſe (.i.transferetur) ſicut tuguriolum. καὶ σαλευθήσεται. וְהִתְנוֹדְדָה
Ier.31.℣.18. Audiendo audiui Ephraim dimouentem ſeſe .i.cruciantem ſe. ὀδυρομένου. מִתְנוֹדֵד

יִתְנוֹדָדוּ

Pſ.64.℣.9.Dimouebunt ſeſe omnes qui aſpexerunt eos. ἐταράχθησαν. תִּנוֹדָד
Ier.48.℣.27. Quia ex quo verba tua de eo,teipſum commouebas(præ gaudio)

Inde nomina.

נוֹד Commotio ad fugam,demigratio,profugium, Bis legitur in Biblijs. נוֹד
Gen.4.℣.15.Et habitauit in terra Nod.i.in terra profugij & diuagationis &c. נֹדִי
Cum affi.Pſ.56.℣.9. Fugam meā dinumeraſti tu, pone lachrymam meā ꝛc. ζωήν μου. (κίνησιν.
נִיד Motio,commotio,iactatio. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt וְנִיד
In reg.Iob 16.℣.5.Confortarem vos ore meo,& motio labiorum meoꝝ abſtineret.
נִידָה Amotio,reiectio,iactatio,transmigratio in exilium. Inuenitur tantum ſemel. לְנִידָה
Thren.1.℣.8.Peccatum peccauit Ieruſalem,ideoq; in amotionem fuit. εἰς σάλον.
נֵד Cumulus qui coaceruatur vel accumulatur ex aquis motis .i.ex fluctibus. כַּנֵּד
Pſ.33.℣.7.Colligēs aquas maris vt cumulū,reponit in penetralia abyſſos.ὡσεὶ ἀσκὸν. כְּמוֹ־נֵד
Pſ.78.℣.13.Secuit mare ꝛc. & conſtituit aquas velut aceruum. ὡσεὶ ἀσκὸν.
Legitur præterea tantum Exo.15.℣.8. Ioſ.3.℣.13.& 16.Ieſa.17.℣.11.
מָנוֹד Commotio,illuſio quæ fit commotione capitis, Legitur tantum ſemel. מְנוֹד
In reg.Pſ.44.℣.15.Poſuiſti nos ꝓuerbium inter gentes,commotionē capitis. κίνησιν.

נָוָה Decorus fuit,habuit locum decorum & iucundum , habitauit in loco laudabili & pulchro,cubuit in loco amœno & ſuaui. Cognationem habet cum אָוָה.i.appetijt, nam decora appetunrur auidè. Hinc ναίω νεάω, habito in loco decoro, Et ἠΰς, εὐηνής .i. bonus,decorus,pulcher,& per aphæreſin εὔς ἐεύς ἠΰς bonus, εὖ benè ἠΰ bonum , Item αἰνέω laudo, decoro.

In I. Coniug. נָוָה decorus fuit,decens fuit. Legitur tantum ſemel,vt
Hab.2.℣.5.Vir arrogans non erit decorus(vel nihil decori faciet neq; habitabit in loco laudabili & decoro.) De נָאוָה appetitus eſt,vide ſupra in אָוָה ; περανεῖ. יִנְוֶה

In III. Con. הִנְוָה fecit decorum,laudatur propter decorum. Semel legitur.
Exod.15.℣ſu 2. Ipſe eſt Deus meus,& decorabo eum.i.laudabo eum , vel extruam ei laudabile habitaculum. ὑψώσω αὐτόν. וְאַנְוֵהוּ

Hinc nomina.

נָוֶה Locus decorus , habitaculum egregium ſiue pro hominibus ſiue pro iumentis, vt eſt ſtabulatio vel aula. Item habitaculum decorum pro Deo. Hinc ναός νεώς νηὸς templum in quo Deus habitat. (ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ. בְּנָוֶה
Ezech.34.℣.14.Ibi cubabunt in habitaculo bono & in paſcuis pinguibus paſcent.
Cum affix. leui. Iob 5.℣ſu 4. à fine. Et ſcies quod pax erit &c. & viſitabis habitaculum tuum. τῆς σκηνῆς σου. נָוְךָ (νδραι.
Cum affi.gra.Ezech.34.℣.14.In montibus excelſis Iſraelis erit ſtabulatio eoꝝ.αἱ μά- נְוֵהֶם
In re.Exo.15.℣.13.Duxiſti fortitudine tua ad habitaculū ſanctuarij tui.εἰς κατάλυμα. נְוֵה
Et plur.cum affi.grau.Ierem.23.℣.3.Et reducam eas ad caulas ſuas.εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν. נְוֵיהֶן
Item legitur 2.Sam.7.℣.8.cap.15.℣.21.Iob 5.℣.3.Pſ.79.℣.7. Pro.3.℣.antep.
נָוָה Decora,ſpecioſa,item ſubſtantiuè iucunditas ſeu domicilium decorum. הַנָּוָה
Ier.6.℣.2.Decoram & delicatam aſſimilaui filiam Zion. נְוַת
In reg.Iob 8.℣.6.Et recompenſabit iucunditatē(vel domiciliū) iuſticiæ tuæ. δίαιταν. נְוַת
Et plu.in re.Zophon.2.℣.6.Et erit tractus maris in habitacula paſtoꝝ. νομὴ ποιμνίων.
נְאוֹת Habitacula, ſtabulationes ouium , caulæ, א ponitur pro ו ne in plurali duo ו concurrant. (χλόης.
In reg.Pſ.23.℣.2. In habitaculis germinis collocabit me.i.in locis herbidis. εἰς τόπον בִּנְאוֹת
Pſ.74.℣.8.à fine.Nam plena ſunt tenebris terræ habitacula iniuriæ.οἴκων ἀνομιῶν נְאוֹת
Legitur præterea tantum Pſ.65.℣.13.Ier.9.℣.9.Ioel 2.℣.22.

נוּחַ Quieuit placidè,conſedit tranquillè,remiſit ſe ad quietem. Cognationem habet cum נַחַ reliquit vel poſuit ſenſim, & נָחָה duxit lentè & quietè. Hinc εὐνάω cubo quietis gratia,dormio,εὐνὴ cubile vbi ſolemus quieſcere, εὐναστήριον habitatio quieta, εὐναστής cubicularius, Et νύξ, νυκτὸς, nox noctis, Et germanicum nacht/ nam nocte ſolent & debent homines quieſcere,νύχα noctu,νύχος nox,tenebræ,νυχεύω pernocto,quieſco ſub noctem.

nacht

In I. Con. נָח quieuit, requieuit, Ponitur abſolutè, vel cum עַל ſignificans irruere ad quieſcendum, Quando aũt Datiuum habet, ſignificat quietum eſſe ad alterꝝ.
Ieſ.7.℣.19. Et venient requieſcentq; omnes iſtæ in vallibus deſertis. ϗ ἀναπαύσονται. וְנָחוּ
2.Sam.17.℣ſu 12. Et quietè.i.ſenſim irruemus ſuper eum quemadmodum ros cadit.
ϗ παρεμβαλοῦμεν. (ὡς ἣ ἐπανεπικύπτω. וְנַחְנוּ
Num.11.℣.25. Et factum eſt cum quieſceret ſuper eos ſpiritus, & prophetabant. כְּנוֹחַ
2.Sa.21.℣.10. Et non ꝑmiſit volucrẽ cœli requieſcere.i.deſidere interdiu. καταπαῦσαι. לָנוּחַ
Hab.3.℣.15. Vt qeſcam ad diẽ anguſtiæ, ad aſcendendũ contra populũ. ἀναπαύσομαι.
Dan.12.℣ſu vlt. Et tu perges vſq; ad finem, & quieſces, & ſtabis in fine temporum. אָנוּחַ
ἐ ἀναπαύσῃ.) ἀναπαύσηται. וְתָנוּחַ
Exo.23.℣.12. Propterea quieſcet bos tuus & aſinus tuus, & reſpirabit filius &c. ἵνα יָנוּחַ
Exo.20.℣.11. Et qeuit in die ſeptimo, ideoq; benedixit Iehoua diei 7. ϗ κατέπαυσε. וַיָּנַח
Legitur & Gen.8.℣.4. Num.11.℣.26. Deut.5.℣.14. Ioſ.3.℣.13. & 1.Sam.25.℣.9. &c.

In III. Coniug. הֵנִיחַ fecit quieſcere, dedit requiem, aliquoties reperitur, vt
Ioſ.22.℣.4. Et nunc requiem præſtitit Dñs Deus veſter fratribus veſtris. κατέπαυσε. הֵנִיחַ
1.Pa.22.℣.9. Ipſe erit vir quietis, et reqẽ concedã ei ab omnibus inimicis. ϗ ἀναπαύσω. וַהֲנִיחוֹתִי
Ioſ.1.℣ſu 13. Iehoua Deus veſter concedit requiem vobis, atq; dabit vobis terram.
.καταπαύσει ὑμᾶς. מֵנִיחַ
Deut.25.℣.vlt. Et erit cum dederit tibi reqem Dominus Deus tuus ꝛc. καταπαύσῃ σε. בְּהָנִיחַ
Ezech.24.℣.13. Donec ego fecero quieſcere furorem meum in te. ἕως ἂν ἐμπλήσω. הֲנִיחֹתִי
Ieſ.30.℣.pe. Quem faciet quieſcere Iehoua ſuper eum.i.quem incutiet ei. ἐπεποίθη. יָנִיחַ
Ioſ.21.℣.antep. Et reqẽ conceſsit Iehoua eis à circuitu .i.circũquaq;. κατέπαυσεν αὐτοὺς וַיָּנַח
Ieſ.63.℣.14. Spiritus Iehoua qeſcere faciet illud (iumentũ.) ϗ ὡδήγησεν. (κύριος. תְּנִיחֶנּוּ
Legitur præterea Exo.17.℣.11. Deut.3.℣.20. cap.12.℣.10. Ioſ.1.℣.15. cap.23.℣.1.

Inde nomina.

נוּחַ Quies, requies. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt
Cum affi.2.Par.6.℣.pen. Et nunc exurge Iehoua Deus in reqem tuã. κατάπαυσίν σου. לְנוּחֶךָ

נֹחַ Noah, proprium nomen filij Lamech, & dicitur à quiete. (ναπαύσῃ.
Ge.5.℣.4.à fine. Appellauit nomen eius Noah dicens, Iſte conſolabitur nos ꝛc. δια- נֹחַ

מָנוֹחַ Quies, requies placida, item ſedimentum quietum vbi aliquis ſedendo quieſcit.
Gen.8.℣.9. Et non inuenit columba requiem plantæ pedis ſui. ἀνάπαυσιν. מָנוֹחַ
In reg.1.Par.6.℣.16. A requie arcæ.i.à tempore quo arca reſedit. ἐν τῇ καταπαύσει. מִמְּנוֹחַ
Et plur.cum affi.Pſ.116.℣.7. Reuertere anima mea ad requies tuas. ἀνάπαυσίν σου. לִמְנוּחָיְכִי

מְנוּחָה Quies, requies, item tranquillitas, locus tranquillus. Sæpè vſurpatur in Biblijs.
Deut.12.℣.9. Quia nondũ veniſtis ad requiem, & ad hæreditatẽ ꝛc. εἰς κατάπαυσιν. הַמְּנוּחָה
Cũ aff.Ieſ.11.℣.10. Et erit qes eiꝰ gloria.i.glorioſũ et tranqllũ regnum. ἀνάπαυσις αὐτοῦ. מְנֻחָתוֹ
Et plur.Pſ.23.℣.2. Ad aquas quietum deducet me.i.ad aquas tranquillas. ἀναπαύσεως. מְנוּחוֹת
Ieſ.32.℣.antep. In tabernaculis ſecuris, & in tranquillitatibus opulẽtis. ϗ ἀναπαύσει) וּבִמְנֻחוֹת

הֲנָחָה Quies, ſeu remiſsio tributi. Reperitur tantum ſemel, vt (μετὰ πλούτου.
Eſther 2.℣.18. Et regem ꝓuincijs fecit (vel remiſsionẽ tributoꝝ fecit) ἐ ἄφεσιν ἐποίησε. וַהֲנָחָה

נַחַת Quies, requies. Quando aũt ſignificat demiſsionẽ ſeu relictionẽ eſt à radice יָנַח ‡
Ieſ.30.℣.15. In conuerſione & quiete ſeruabimini .i. ſi quieti fueritis. (παύσεως. וָנַחַת
In pauſa.Eccle.4.℣.6. Melior eſt plenitudo pugilli cũ quiete, quam plenitudo. ἀνα- נָחַת

נִיחוֹחַ Quies, requies ſumma, item pro ſuauitate grata, ח tertia radicalis repetitur & conſtituit geminationem ſeu intenſionem ſignificati, aut certè habet radicem נָחַח ‡
Gen.8.℣.pen. Et odoratus eſt Iehoua odorem quietis. ὀσμὴν εὐωδίας. הַנִּיחֹחַ
Exod.29.℣.18. Holocauſtum eſt Domino, odor quietis ,i. faciens quieſcere iram
Domini. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. (mino. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. נִיחוֹחַ
Et ℣ſu 6.à fine. In odorem quietis (vel ſuaueolentem) & ſacrificium ignitum Do- נִיחֹחַ
Et ſæpiſsimè legitur Leuit.cap.1.2.3.4.5.6.8.23. &c.

נוט Nutauit, vacillauit, motus eſt, concuſſus eſt, agitatus eſt. Cognationem habet cum נוּד motus eſt, & cũ מוט transmotus aſt. Hinc ꝑ conuerſionẽ radicis τινάσσω quatio.
In I. Con. נָט nutauit, agitatus eſt. Inuenitur tantum ſemel. (σαλευθήτω.
Pſ.99.℣.1. Iehoua regnauit, tremiſcunt populi, habitator Cherubim, nutabit terra. תָּנוּט

Dormiuit

נוּם Dormiuit paululum, dormiſcebat, conſopitus eſt, propriè ſignificat inchoare ſomnum, German. ſchlummen / at יָשֵׁן dormiuit veternoſè & profundè. Hinc fortaſsis נ in κ conuerſo dicunt Græci κοιμάομαι, κοιμάω dormio, ſopio, κοιμίζω ſopio, κοίμησις dormitio.

In I. Coniug. נָם dormiuit, ſopitus eſt, Sexies reperitur, vt נָמוּ

Pſ.76.℣.6.Dormierunt ſomnum ſuũ .i.conſopiti ſunt ſomno ſuo. ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν. נָמוּ

Nahum 3.℣.pen.Dormierunt paſtores tui ô rex Aſſyriæ. ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου. לָנוּם

Ieſ.56.℣.10.Videntes(.i.prophetæ)cubant diligentes dormire. ἐνυπνιαζόμενοι. יָנוּם

Ieſ.5.℣.27.& Pſ.121.℣.4.Non dormituriet & nõ dormitabit. ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει. יָנוּם

Pſ.121.℣.3.Non dabit in commotionem pedem tuum,neq; dormiſcet cuſtos tuus. (μηδὲ νυστάξῃ.

Inde nomina.

נוּמָה Dormitatio per auxeſin pro homine dormiente ſeu diligente ſomnum. נוּמָה

Pro.23.℣.21.Et laceras veſtes induet dormitatio.i.qui diligit ſomnum. ὑπνώδης.

תְּנוּמָה Dormitio,obdormitio. Quinquies reperitur in Biblijs ſacris. תְּנוּמָה

Pſ.132.℣.4.Si dedero oculis meis ſomnum,& palpebris meis dormitionẽ. νυσταγμὸν. תְּנוּמָה

Pro.6.℣.4.Ne des oculis tuis ſomnum,& dormitionem palpebris tuis. ἐπινυστάξῃς. תְּנוּמוֹת

Et plu.Pro.6.℣.10.et ca.24.℣.pe.Modicũ ſomnorũ, modicũ dormitionum. νυστάξεις. בִּתְנוּמוֹת

Iob 33.℣.16.Quãdo cadit ſopor ſup hoĩes in dormitiõib9 ſup cubili. ἐπὶ νυσταγμάτων.

נוּן Iuuenis fuit,iuueneſcebat, De hoc vide radicem נִין:

נוּס Fugit,aufugit,abijt eleuando ſe. Cognationẽ habet cum נָסַס & נָסָה tulit, eleuauit, nã fugere eſt ſe conferre ſeu conijcere in pedes. Hinc νοστέω abeo,recedo, νόστος via.

In I. Coniug. נָס fugit,receſsit fugiendo. Sæpiſsimè vſurpatur. נָס

Deut.34.℣.7.Non caligauit ocul9 eius,& nõ fugit(ſeu receſsit) viror ei9. τὰ χελώνια. וְנַסְתֶּם

Zach.14.℣.5.Et fugietis quemadmodũ fugiſtis à facie terræmotus. καὶ ἐμφραχθήσεται. נַסְתֶּם

Exod.14.℣.5.à fine. Et Aegyptij fugientes obuiam illi.i.mari. ἔφυγον.

2.Sam.18.℣.ſu 3. Nam ſi fugiendo fugerimus,nullam noſtri habebunt rationem. ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν. נוֹס נָנוּס לָנוּס

Ioſ.8.℣.20.Neq; facultas illis fuit ad fugiẽdum huc neq; illuc. τοῦ φύγωσιν τῇδε καὶ ὧδε. נֻסְךָ

2.Sam.24.℣.13 Aũt tres menſes fugere te coram hoſtibus tuis. φεύγειν σε ἔμπροσθεν. נֻסוּ

Ier.49.℣.8.Fugite,terga vertite,in valles vos demergite ad habitandũ(vel ſedendũ) אָנוּסָה

Exo.14.℣.25.Fugiam à facie Iſraelis,quia Iehoua pugnat pro eis. φύγωμεν. וַתָּנָס

2.Sam.4.℣.4.Et tulit eum nutrix eius atq; fugit,factum eſt autem &c. καὶ ἔφυγε. וַיָּנָס

Exo.4.℣.3.Et(virga)facta eſt in ſerpentem,& fugit Moſe à facie eius. καὶ ἔφυγε. יְנוּסוּן

Pſ.104.℣.7.Ab increpatione tua fugient,à voce tonitrui tui abſterrebunt. φεύξονται.

In II. Coniug. נוֹסֵס fugauit continuè. Legitur tantum ſemel,vt נֹסְסָה

Ieſ.59.℣.19.Quum venerit vt fluuius hoſtis, quem ventus Domini fugauit.

In III. Coniug. הֵנִיס fecit fugere,fugando tranſtulit. Quater legitur. הֵנִיס

Exo.9.℣.20.Fecit fugere ſeruos ſuos,& pecus ſuum in domos .i. abegit. συνήγαγε.

Iud.6.℣.11.Et Gideon filius eius exterebat triticum in torculari ad transferendum. τοῦ ἐκφυγεῖν. לְהָנִיס יָנִיסוּ

Deut.32.℣.30.Quando perſequeretur vnus mille,et duo fugarent decem millia. μετακινήσουσι. וַיָּנִיסוּ

Iud.7.℣.21.Concurrerunt autem omnia caſtra vociferabant & fugabant. καὶ ἔφυγον.

Secundũ punctorũ aſsignationẽ legit in Kal & fugientes,at ſcdm̃ literas in Hiphil.

Inde nomina.

מָנוֹס Fuga,effugium,refugium,ſuffugium,occaſio elabendi. מָנוֹס

Pſ.142.℣.5.Perijt fuga à me.i.effugium mihi præcluſum eſt. ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ. וּמְנוּסִי

Cũ affi.2.Sa.22.℣.3.Cornu ſalutis meæ,exaltatio mea,et refugiũ meũ. καὶ καταφυγή μου.

Legit præterea tm̃ Pſ.59.℣.17.Ier.16.℣.19.ca.25.℣.35. Amos 2.℣.antep. Iob 11.℣.vlt.

מְנוּסָה Fuga,effugium,Inuenitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt בִּמְנוּסָה

Ieſ.52.℣.12.Et in fuga non ibitis,præcedet enim vos Dominus. οὐδὲ φυγῇ πορεύεσθε. מְנֻסַת

In reg.Leu.26.℣.36.Et fugient effugium gladij.i.declinabunt fuga gladiũ. καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου.

נוּעַ Mobilis fuit,motus eſt,vagatus eſt, agitatus eſt vt arundo à vento agitatur. Hinc ע in κ conuerſo fit per metatheſin κινέω, κίνυμι .i. moueo, agito, κίνημα, κίνησις motus,commotio, κινητής motor, κινητὸς mobilis.

In I. Coniug. נָע mobilis fuit, agitatus eſt, vagatus eſt. (ἢ αἱ τροχίαι.
Pro.5.℣.6. Mobiles fuerunt (.i. vacillauerunt) ſemitæ eius, vt nō agnoſcas. σφαλεραὶ נָעוּ
Ge.4.℣.11. Vagus & ꝓfugus eris in terra .i. nuſqꝫ habebis firmā manſionem. στένων. נָע
1.Sam.1.℣.13. Tantummodo labia eius mouebantur. Græca verſio habet ἐκινεῖτο. נָעוֹת
Pſ.109.℣.10. Vagādo diuagabūt filij eius, & emēdicabunt. σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν. נוֹעַ
Iu.9.℣.9.11.& 13. Et ibo ad ꝓmouendū ſuꝑ arbores .i. vt agiter ſuper arbores. ἄρχειν. לָנוּעַ
Ieſ.24.℣.20. Vagando vagabit (.i. nutabit) terra ſicut ebrius, & dimouebit, σαλευθήσεται. הָנוֹעַ
Et cap.6.℣.4. Et mouebantur poſtes liminum à voce clamantis &c. καὶ ἐπήρθη. וַיָּנֻעוּ
Item cap.7.℣.2. Et commotū eſt cor eius ꝛc. ſicut mouent arbores ſyluæ ꝛc. σαλευθῇ. וַיָּנַע
Legitur quoqꝫ Ieſ.19.℣.8. cap.29.℣.9. Ier.14.℣.10. Thren.4.℣.14.15. Am.4.℣.8. & ca.
8.℣.12. Iob 28.℣.4.

In voce paſsiua נִנַּע agitatus eſt mouendo. Legitur tantum bis, vt
Amos 9.℣.9. Quemadmodum agitabitur (frumentū) in cribro. ὃν τρόπον λικμᾶται. יִנּוֹעַ
Nah.3.℣.12. Omnes munitiones tuæ erunt vt ficus cum fructibus ſuis ſi agitabunt. יִנּוֹעוּ
In III. Coniug. הֵנִיעַ & הֵנַע mouit, agitauit, exagitauit. (ἐὰν σαλευθῶσι.
2.Re.19. et Ieſ.37.℣.22. Poſt te mouit caput, ô filia Ieruſalē. ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε. הֵנִיעָה
2.Re.19. Ieſ.37.℣.13. Vbi eſt rex ꝛc. motꝰ & ꝑuerſꝰ eſt (vel ſūt ꝓpria nōina) ἀνὰ καὶ ἀβά. הֵנַע
Amos 9.℣.9. Et faciā vagari ꝑ oēs gentes domū Iſrael .i. exagitabo ꝑ oēs. καὶ λικμήσω. וַהֲנִעוֹתִי
Pſ.59.℣.12. Redde eos vagos in fortitudine tua, & deijce eos, protector noſter.
διασκόρπισον. (κινήσω. הֲנִיעֵמוֹ
Iob 16.℣.5. Et mouerem ſuper vos caput meum .i. motu capitis teſtarer dolorem. וְאָנִיעָה
Zopho.2.℣. vlt. Omnis ꝑtranſiens ſibilabit, mouebit manū ſuam. καὶ κινήσει τὰς χεῖρας. יָנִיעַ
2.Re.23.℣.17. Et dixit, ſinite eū qeſcere, nemo loco moueat oſſa eius. ἀνὴρ μὴ κινησάτω. אַל־יָנַע
2.Sam.15.℣.19. Et hodie mouebo te nobiſcum ad ambulandum. Eſt duplex lectio.
κινήσω σε μεθ᾽ ἡμῶν. (διασκορπισθήσονται. אֲנִיעֲךָ
Secundum puncta legitur in hiphil, & ſecundū literas in Kal, ſic quoqꝫ Pſ.59.℣. ant. יְנִועוּן

Hinc nomen.

מְנַעַנְעִים Siſtra ſunt inſtrumenta muſica, quæ continua commotione pulſa edūt tinnitum.
2.Sam.6.℣.5. In Nablis & in tympanis, & in ſiſtris, & cimbalis. ἐν κυμβάλοις. וּבִמְנַעַנְעִים

נוּף Agitauit aliquid manu circunquaqꝫ, eleuauit agitando, motauit aliquid manu dextrorſum & ſiniſtrorſum, item antrorſum & retrorſum ad ſignum crucis motando. Cognationem habet cum נָאַף ſubagitauit.
In I. Con. נָף agitauit, odoratum reddidit ſuffiendo. Semel reperitur. την.
Pro.7.℣.17. Agitaui cubile meū Myrrha, aloe ꝛc. i. ſuffiui agitādo. διέῤῥαγκα τὴν κοί- נַפְתִּי
In II. Coniug. נוֹפֵף agitauit continuè. Legitur tantum ſemel in Biblijs.
Ieſ.10.℣. antep. Adhuc intra diem in Nob ad ſtandum agitabit manum ſuam. παρα- יְנוֹפֵף
καλεῖται .i. (minitabitur) monti filiæ Zion, colli Ieruſalem.
In III. Con. הֵנִיף agitauit, eleuauit agitatione. Sæpè inuenitur in Biblijs, vt
Leu.9.℣.4. à fin. Et pectuſcula, & armū dextꝝ agitauit (offerendo) Aharon. ἀφεῖλεν. הֵנִיף
Exo.20.℣. pe. Si enim gladiū (vel cultꝝ) tuū agitaueris ſuꝑ eam. ἐπιβέβληκας ἐπ᾽ αὐτό. הֵנַפְתָּ
Iob.31.℣.21. Si agitaui ſuꝑ pupillū manū meā, cū viderē in porta auxiliū meū εἰ ἐπῆρα. הֲנִיפוֹתִי
Zac.2.℣.13. Nā ecce ego agito manū meā cōtra eos, & erūt ſpoliū. ἐπιφέρω τὴν χεῖρα. מֵנִיף
Ieſ.10.℣.15. Nunqd gloriabit ſecuris contra agitantē (.i. motantē) eā; ἄνευ τοῦ ἕλκοντος. מְנִיפוֹ
Leu.10.℣.15. Armū eleuatiōis & pectꝰ agitationis ꝛc. ad agitādū agitationē. ἀφορίσαι. לְהָנִיף
Et ca.23.℣.12. Et facietis in die eleuare vos manipulum, agnū imaculatū. ἐν ᾗ ἂν φέρητε. הֲנִיפְכֶם
Ieſ.13.℣.2. Tollite vexillum, exaltate vocem ad eos, agitate manum. ἄρατε. הָנִיפוּ
Pſ.68.℣.10. Pluuiam munificentiaꝝ agitabis Deus ſuper hæreditatem tuā. ἀφοριεῖς. תָּנִיף
Leu.8.℣.27. Et hæc omnia poſuit ſuper manus Aharonis ꝛc. & agitauit ea. ἀφεῖλεν. וַיָּנֶף
Leuit.23.℣.11. In craſtinum ſabbathi agitabit illum ſacerdos. ἀνοίσει αὐτό. יְנִיפֶנּוּ
In voce paſsiua הוּנַף agitatus eſt, moratus eſt dextrorſum & ſiniſtrorſum.
Exod.29.℣.27. Quod agitatum eſt, & quod eleuatum eſt. ὃς ἀφώρισται. הוּנַף

Inde nomen.

נוֹף Surculus, ramus qui hinc inde à vento agitatur, & capitur pro regione & climate ſeu prouincia. Legitur tantum ſemel, vt

Pſalm. 48. ℣ſu 2. Pulcher ſurculo (.i. climate) gaudium totius terræ eſt mons Zion. נוף
ἐυρίζω ἀγαλλιάματι.
Eſt & ꝓprium nomen ciuitatis quod reperies Ier.2.℣.15.ca.44.℣.1. c.46.℣.14.& 15.

נֹפֶת Fauus mellis,nam mel agitatũ eleuat̃,et relinquit ſurſum ꝙ dulciſsimũ eſt. 4.legit̃. נֹפֶת
Pro.5.℣.3.Quoniam fauum ſtillant labia alienæ,& guttur eius blandius eſt. μέλι. וְנֹפֶת
Pro.24.℣.13.Comede fili mi mel quia bonũ eſt,& fauũ dulce palato tuo. φάγε μέλι. נֹפֶת
Et cap.27.℣.6.Anima ſatura ſpernit(vel conculcabit)fauum. κηρίοις ἐμπαίζει. וְנֹפֶת
In reg.Pſal.19.℣ſu 11. Iudicia Dei ſunt dulciora melle & fauo fluorum.i.ſtillantium.
γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι.

נָפָה Agitatio,vannus in qua aliquid agitatur. Legitur tantum ſemel,vt (πλανήσει. בְּנָפַת
In reg.Ieſa 30.℣.28.Ad agitandum (.i.cribrandum) gentes agitatione vanitatis. ἐπὶ

הֲנָפָה Agitatio,Et latinis plerunqꝫ vertitur pro Infinitiuo. Semel reperitur. לְהֲנָפָה
Ieſ.30.℣.28.Ad agitandum(.i.cribrandum)gentes agitatione vanitatis. τ̃ ταράξαι.

תְּנוּפָה Agitatio,Item oblatio agitanda,**ein webopffer**/quod agitat̃ antrorſũ & retrorſum. תְּנוּפָה
Ieſa.30.℣.pen. Et bellis agitationis pugnabit contra eam. ἐκ μεταβολῆς. הַתְּנוּפָה
Exo.38 ℣.antep.At æs oblationis erit 70. talenta,& bis mille ꝛc. τ̃ ἀφαιρέματος. תְּנוּפָה
Num.8.℣.13.& 15.Et motabis eos agitationem (.i.oblationem) Domino. ἀπόδομα. תְּנוּפָה
In reg.Exo.35.℣.23.Et omnis vir qui agitauit agitationẽ auri Domino.ἀφαιρέματα. תְּנוּפַת
Et plu.Nu.18.℣.11.Et hęc erit eleuatio doni eoꝝ de oĩbꝰ agitationibus.ἐπιθεμάτων. תְּנוּפֹת
Legitur etiam Exo.29.℣.24.26.27.cap.38.℣.24.29. Leuit.7.℣.20.24. cap.8.℣.27.29.

נִיץ Floruit,effloruit,erupit in florem,emicuit. De hoc vide נָצַץ.

נור

Præbuit lucem,luxit, & propriè dicitur de lucerna , magnam habet cognationem cum אור luxit, quod de aurora & luce diei ſeu matutini temporis dicitur. Verbaliter non vſurpatur,ſed tantum nominaliter,vt

נֵר Lucerna,Lampas,candela ardens & lucens. נֵר
Prouer.6.℣.22.Præceptum enim eſt lucerna,& lex eſt lumen, & viæ vitæ. λύχνος. נֵר־
Pſ.119.in נ.Lucerna pedibus meis eſt verbum tuum,& lumen ſemitis meis.λύχνος. נֵר
In reg.Pro.13.℣.9.& cap.24.℣.20. Et lucerna impiorum extinguetur. φῶς ἀσεβῶν. נֵרִי
Cum affi.Pſ.Pſ.18.℣.29.Quia tu illuminas lucernam meam. ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου. נֵירִי
Et 2. Sam. 22. ℣ſu 29. Quia tu es lucerna mea ô Domine , & Iehoua illuſtrabit.
Et plur.Leuit.24.℣.4. Super candelabrum mundum concinnabit lucernas coram הַנֵּרוֹת
Domino. καύσεται τοὺς λύχνους. (eius. τοὺς λύχνους. נֵרֹתֶיהָ
Cum affi.Exo 25.℣.antep. Facieſqꝫ lampades eius ſeptem , & collocabis lampades וְנֵרֹתֵיהֶם
1. Paral.28.℣.15. Pondus auri ad candelabra & lucernas eorum. λυχνιῶν. נֵרֹת
In reg.Exo.39.℣.37.Candelabꝝ mũdũ,lucernas eius,lucernas diſpoſitionis. λύχνους.
Legit̃ & Exo.27.℣.pen.ca.30.℣.7.8.Item 1.Sam.3.℣.3.& 2.Sam.21.℣.17. Iob 18.℣.6.

נִיר Lucerna,lampas,& per tranſlationem accipitur pro regno. נִיר
1.Reg.11.℣.36.Vt ſit lucerna(.i.dux vel regnum) Dauidi ſeruo meo. ὅπως ᾖ θέσις. נִיר
1.Re.15.℣.4.Nã ꝓpter Dauid dedit Iehoua Deꝰ eiꝰ ei lucernã in Ieruſ: κατάλειμμα. נִיר
2.Reg.8.℣.18.Quemadmodũ dixerat ei ad dandũ ei lucernã de filijs tuis. τὸν λύχνον.
Quando aũt ſignificat lirare.i.liras vel ſulcos exarare eſt à radice נִיר de qua infra:

מְנוֹרָה Candelabrum in quo ponitur lucerna ſeu lumen. λυχνία. הַמְּנֹרָה
Leu.24.℣.4.Super candelabrum mundum concinnabit lucernas.ꝛc. ἐπὶ τῆς λυχνίας. מְנֹרַת
In reg,Nu.4.℣.8.Et operient candelabrum luminaris & lampades eius.τὴν λυχνίαν. הַמְּנֹרוֹת
Et plur.2.Par.4.℣.antep.Et candelabra & lucernas eoꝝ ex auro puro. ϗ τὰς λυχνίας לַמְּנֹרוֹת
In reg.1.Par.28.℣.15.Et pondus ad candelabra auri,& lucernas eorum. λυχνιῶν.

נוש

Aegrotauit, infirmus fuit, Idem ſignificat quod אָנַשׁ : Hinc νοσέω ægroto, νόσος morbus, νόσημα ægrotatio, νοσερός, νοσώδης morboſus, νῆις infirmus, vel à νὴ & ἰς.
In I. Coniug. נָשׁ ægrotauit. Legitur tantum ſemel,vt
Pſ.69.℣.19.Opprobrium contriuit cor meũ & ægrotus fui(vel dolui) ϗ ταλαιπωρίαν. וָאָנוּשָׁה

נָזִיד

Coctio, puls vel pulmentum , ebullitio quæ ad ignem efferueſcit. Cognationem habet cum זוּר efferbuit, intumuit. Hinc per aphæreſin ἀζέθω ferueo, σιθεύω

calefacio, foueo, σταθεύω & σταπύω torreo, lento igne aſſo, calefacio, ὀπτεύω enutrio, ſieden.
Gen.25.℣.29.Et coxit Iacob ebullitionẽ(ſeu pultẽ)& venit Eſau de campo.ἕψημα. נָזִיד
2.Reg.4.℣.38.Appone ollam magnam & coque coctionem.i. pulmentum. ἕψημα. נָזִיד
Et ℣ſu 38.Et incidit in ollam pultem.i.conciſas colocyntidas iniecit in ollam. τοῦ ἑψέματος. (ἐκ τοῦ ἑψέματος. הַנָּזִיד
Et ℣ſu 5.à fine. Et effudit viris ad comedendum, quumq; de coctione illa ederent. מֵהַנָּזִיד
Hag.2.℣.12.Et tetigerit ala ſua panem aut coctũ(pulmentũ)aut vinũ ꝛc. ἢ ἑψήματος. הַנָּזִיד
In reg.Ge.25.℣.vlt.Et Iacob dedit ipſi Eſau panẽ & coctionẽ lentiũ. ἕψημα φακοῦ. וּנְזִיד

נָזָה Sparſus eſt, aſperſus eſt, conſperſus eſt, German. ſprützen / & ſemper dicitur de rebus fluidis ſeu liquidis, vt de aqua aut ſanguine, at זָרָה ſparſit, dicit̃ de aridis. Hinc νίζω lauo, & germanicum netzen / item naß.
In I. Coniug. נָזָה ſparſus eſt, in ſignificatione neutrali, licet latini propter inopiã linguæ cogantur paſsiuè interpretari. Conſtruitur cum עַל & אֶל:
Leu.6.℣.20.Et ſi quid aſperſum fuerit de ſanguine eius, ἐὰν ἐπιῤῥαντισθῇ, ſuper veſtem יִזֶּה
aliquam, quod aſperſum fuerit, lauabis in loco ſancto. ὃ ἂν ῥαντισθῇ. יִזֶּה
2.Re.9.℣.5.à fin.Et præcipitauerũt eã ita vt ſpargeret̃ de ſanguine eiꝰ ꝛc. καὶ ἐῤῥαντίσθη וַיִּז
Ieſ.63.℣.3.Et ſpargetur ſanguis eorum ſuper veſtem meam. καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν. וְיֵז
In III.Coniug. הִזָּה aſperſit, Conſtruitur cum accuſa: & עַל מִן & לִפְנֵי:
Leuit.4.℣.6. & 17.Et ſparget de ſanguine eius ſeptem vicibus coram Iehoua. καὶ προσρανεῖ.
(καὶ ὁ περιῤῥαίνων. וְהִזָּה
Num.19.℣.pen. Et aſpergens aquas luſtrationis (.i. luſtrales) lauabit veſtem ſuam. וּמַזֵּה
Num.8.℣.7.Sparge ſuper eos aquas expiationis, & traducãt nouaculã. περιῤῥανεῖς. הַזֵּה
Ieſ.52.℣.vlt.Sic aſperget gentes multas .ſ.prædicatione Euangelij. οὕτω θαυμάσονται. יַזֶּה
Leuit.8.℣.11.Et ſparſit de illo ſuper aram ſeptem vicibus, & vnxit aram. καὶ ἔῤῥανεν. וַיַּז
Inuenitur quoq; Exo.29.℣.21.Leuit.8.℣.30.cap.14.℣.7.16.27.& ℣.6.à fine.

נָזַל Stillauit, fluxit, defluxit. Cogna: habet cum אָזַל abijt, abreptꝰ eſt, & cũ זָלַל deſtillauit, item cum זוּל reiecit. Hinc per aphære: στηλόω, στηλάζω, σταλάζω, στηλάω & lat: ſtillo.
In I.Coniug. נָזַל ſtillauit, & cum accuſatiuo fit tranſitiuum.
Ieſ.64.℣.1.et3.A facie tua montes defluxerunt. Dages ponit̃ Euphoniæ cauſa ταχήσονται. נָזֹלּוּ
Iud.5.℣.5.Montes ſtillauerunt à facie tua Iehoua.i. in aquam verſi ſunt. ἐσαλεύθησαν. נָזְלוּ
Pſ.78.℣.16.Et eduxit fluentia ex petra.i.fluenta eduxit, accipitur nominaliter. ὕδωρ. נוֹזְלִים
Nũ.24.℣.7.Stillabit aqua de ſitula eiꝰ, et ſemen eiꝰ erit veluti aquæ multæ. ἐξελεύσεται יִזַּל
Deut.32.℣.2.Stillabit(ſeu fluet)vt ros eloquiũ meũ, ſicut imber pluuiꝰ ꝛc. καταβήτω. תִּזַּל
Ieſ.45.℣.7.Et nubes ſtillabnnt (.i. fluere facient) iuſticiam. ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. יִזְּלוּ
Inuenitur præterea tantum Pſ.147.℣.18.Iob 36.℣.28.Ier.9.℣.17. Cant.4.℣.vlt.
In III. Con. הִזִּיל fecit fluere, deſtillauit. Bis tantum legitur, vt
Ieſ.48.℣.pen.Aquã de petra fecit deſtillare(ſeu fluere)illis. ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς. הִזִּיל
Thre.1.℣.8.Oẽs qui(olim)honorabãt eã, deſtillauerunt.i.ſpreuerũt eã. ἐταπείνωσαν. הִזִּילוּהָ

Hinc nomina.

נוֹזְלִים Fluenta, flumina, Eſt nomen participiale. Et ſæpe inuenitur in Biblijs.
Exo.15.℣.8.Coaceruatæ ſunt aquæ, cõſtituerunt vt cumulus fluenta. (ὡς τὰ κύματα. נֹזְלִים
Cũ affi.Pſ.78.℣.44.Et conuertit in ſanguinẽ riuos eorꝝ, et flumina eorꝝ ne biberẽt. וְנֹזְלֵיהֶם
Legitur præterea Pro.5.℣.15.Ier.18.℣.14.Cant.4.℣.15.Ieſa.44.℣.3.
מַזָּלוֹת Influentiæ ſtellarꝝ, cõſtellationes, planetæ qui cauſant̃ pluuiã & ſtillas pluuiarꝝ.
1.Reg 23.℣.5.Qui adolebant ipſi Baal, ſoli, lunæ, influentijs, & omni militiæ cœli. וְלַמַּזָּלוֹת

נֶזֶם Inauris, monile frontale quod aure pendet. Ideoq; cognationem habet cum אֹזֶן.i. auris, ſuſpenditur enim illud ornamentum inter aures & naſum.
Eze.16.℣.11. Et inaurem ſup faciẽ tuã, globulos in aures tuas. περὶ τὸν μυκτῆρά σου. נֶזֶם
In re.Gẽ.24.℣.22. Et tulit vir monile auri, cuiꝰ pondꝰ erat dimidiũ ſicli. ἐνώτια χρυσᾶ. נֶזֶם
Cum affix. Oſeæ.2.℣.13.Et ornauit ſe monili ſuo.i.inaure ſua. τὰ ἐνώτια αὐτῆς. נִזְמָהּ
Et plu.Gen.35.℣.4.Et dederũt ipſi Iacob ꝛc. atq; inaures quæ erãt in auribus eorꝝ. ἐνώτια. הַנְּזָמִים

In reg. Ieſ. 3. ℣. 6. à fine. Annulos & inaures naſi (auferet Dominus) ἐμπλόκια ἐνώτια. וְנִזְמֵי
Legitur & Gen. 24. ℣. 30. 47. Exo. 32. ℣. 2. 3. cap. 35. ℣. 22. Iudic. 8. ℣. 24. 25. 26. &c.

נֶזֶק Noxa, noxia, nocumentum, damnum, detrimentum. Cognatione habet cum זִקִּים .i. compedes qui ſunt nocumento & incommodo, vel quibus detinebantur pernicioſi hoĩes. Hinc noxa noxia, & ℣bum noceo. Legitur tantũ ſemel hoc nomen, vt Esther 7. ℣. 4. Quia hoſtis non perpendit (vel ſupputat) nocumẽtum .i. damnũ regis. בְּנֵזֶק
Quædam exemplaria habent duo ſægol בְּנֶזֶק ac idem eſt.

נָזַר Seruit, aſſeruit, conſeruit, diſſeruit, deſeruit. Item ſeparatus eſt ab alijs religione, ſanctimonia aut voto ſingulari, vel dignitatis gratia. Cognationem habet cum זוּר alienus fuit, & cum זָרָה ſparſit, diſperſit. Hinc ſero, is, ſeruit, aſſero, deſero, diſſero, conſecratum.

In I. Coniu. paſsiua. נִזַּר deſertus eſt, cum מִן: at cum ל ſignificat aſſeri. 4. legitur. הִנָּזֵר
Zach. 7. ℣. 3. Nũ flebo in menſe quinto abſtinendo: τὸ ἁγίασμα. (ὅς αὐ ἀπηλλοτριώθη. וְיִנָּזֵר
Ezech. 14. ℣. 6. Et qui deſeretur .i. ſeparabitur à me, & faciet aſcendere ſordes ſuas. וְיִנָּזְרוּ
Leu. 22. ℣. 2. Loquere ad Aharonẽ & ad filios eiꝰ, vt deſerãt .i. ſeparẽt. προσεχέτωσαν. וַיִּנָּזְרוּ
Oſe. 9. ℣. 10. Venerunt ad Baal Peor, & aſſerti ſunt ad confuſionẽ. καὶ ἀπηλλοτριώθησαν.
In III. Coniug. הִזִּיר aſſeruit cum datiuo, & cum מִן deſeruit .i. ſeparauit. וְהִזִּיר
Num. 6. ℣. 12. Et aſſeret Domino dies aſſertionis ſuæ (vel nazareatus ſui) (ποιήσετε. וְהִזַּרְתֶּם
Leu. 15. ℣. ante. Et diſſeretis (.i. ſeparabitis) filios Iſrael ab immundicia eoꝝ. εὐλαβεῖς לְהַזִּיר
Nu. 6. ℣. 2. Si vouerint votũ aſſertionis ad aſſerendum Domino. ἀφαγνίσασθαι. יַזִּיר
Et ℣. 3. A vino & ſicera abſtinebit, acetũ vini & acetũ ſiceræ nõ bibet. ἁγνισθήσεται. יַזִּיר
Et ℣. 5. Donec expleat dies quos aſſeret Dño, ſanctus erit. ὅσας ηὔξατο. (εὐχῆς. הַזִּירוֹ
Et ℣. 6. Cũctis diebꝰ aſſerere ſe Dño, ad animã mortui nõ veniet. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

Inde nomina.

נָזִיר Aſſertus, conſecratus Dño, Nazíræus, ſeparatus ab vſu vini, & is alebat capillos.
Numer. 6. ℣. 2. Vir & mulier ſi vouerint votum aſſertionis (vel aſſerti hominis נָזִיר
Domino) ἁγνείαν. (tur. εὐξαμένου. הַנָּזִיר
Et ℣ſu 12. Hæc eſt lex Nazirei (vel aſſerti hominis Domino) in die quãdo implen- נָזִיר
In reg. Gen. 49. ℣. 26. Erunt ſuper caput Ioſeph, & in vertice Nazirei frm̃ ſuorum.
Et plural. Amos 2. ℣. 11. Ad hæc excitaui de filijs vrĩs prophetas, & de iuuenibus לִנְזִרִים
Nazer: ἁγιασμόν. (ἡγιασμένα αὐτῆς. נְזִירֶהָ
Cum affi. Leuit. 25. ℣. 11. Et non vindemiabitis deſertiones eius .i. vuas ſine cultura. נְזִירֶךָ
Leu. 25. ℣. 5. Vuas deſertiõis tuæ nõ vindemiabis .i. vuas vineæ non cultæ. ἁγιάσμα- (τος σου.
נֵזֶר & נֵזֶר Sertum, corona conſerta ex gemmis & auro inciſo. נֵזֶר
Zach. 9. ℣. vlt. Quia lapides coronæ eleuati erunt ſuper terram eius. λίθοι ἅγιοι. נֵזֶר
In reg. Exo. 29. ℣. 6. Et pones coronam ſanctitatis ſuper mitram (vel galerum) נֵזֶר
Exo. 39. ℣. 30. Et fecerunt laminam coronæ ſanctitatis ex auro mundo. τὸ πέταλον. נִזְרוֹ
Cum affi. Nu. 6. ℣. 4. & 8. Oĩbus diebꝰ aſſertionis ſuæ .i. ſeparatiõis ſuæ. εὐχῆς αὐτοῦ. נִזְרֵךְ
Ier. 7. ℣. 29. Tonde ſertũ tuũ .i. capillũ tuũ conſertum & oblongum. κεφαλῆς σου. מִנְּזָרַיִךְ
Et plu. cũ aff. Nah. 3. ℣. 16. Sertis tuis .i. Nazireis tuis q ſerta capilloꝝ nutriũt. ἐξήλατο
זֵר Sertum, corona, de hoc vide radice זָרָה ſparſit ſerendo.

נָחָה Duxit, conduxit, perduxit, & propriè ſignificat aliquem perducere ad locum deſtinatum per longum iter. Cognationem habet cum נוּחַ quieuit, & cum חָנָה deſedit, caſtrametatus eſt, vt ſi quis ducitur ex longinqua regione ad caſtra ſua vbi ſolet deſidere. Hinc ὀχέω, ὀχεύω, ἐποχεύω duco, veho, ſenſim moueo, ὀχᾶσθαι vehi.

In I. Coniug. נָחָה duxit, produxit. Legitur tantum in præterito & Imperatiuo. נָחַנִי
Gen. 24. ℣. 27. Benedictus Iehoua &c. ꝑduxit me Dñs ad domũ frm̃ &c. εὐώδωκε. וְנָחֲךָ
Ieſ. 58. ℣. 11. Et ducet te Iehoua ſemper & ſatiabit in ſiccitatibus animam meam. נָחִיתָ
Pſ. 77. ℣. vlt. Perduxiſti veluti ouem populũ tuũ, per manum Moſis. ὡδήγησας. נְחֵה
Exo. 32. ℣. pen. Et nunc vade perduc populum ad quod dixi tibi. ὁδήγησον. נְחֵנִי
Pſ. 5. ℣. 9. Iehoua deduc me in iuſticia tua ꝓpter obſeruatores meos. ὁδήγησόν με.
Inuenitur præterea Pſ. 27. ℣. 11. Pſ. 60. ℣. 11. Exo. 13. ℣. 17. cap. 15. ℣. 13. Pſ. 139. ℣. vlt.

In III. Coniug. הִנְחָה deduxit, perduxit, curauit duci.
Gen.24.℣.48. Qui deduxit me in via vera, ad accipiendam filiam &c. ϗ εὐοδῶσαι. הִנְחַנִי
Neh.9.℣.12. Et in columna nubis deduxisti eos interdiu, &c. ἐν στύλῳ νεφέλης ὡδήγησας. הִנְחִיתָם
Et ℣.19. Ad ducẽdũ eos in via, & colũnã ignis in nocte ad illuminãdũ. ὁδηγῆσαι αὐτοὺς לַנְחֹתָם
Exo.13.℣.pen. Ad deducendum eos in via, & noctu in columna ignis. δεῖξαι αὐτοῖς. לַנְחֹתָם
Ies.57.℣.4. à fin. Vias eius vidi, ſanabo eũ, & reducã eũ & reddã &c. ϗ παρεκάλεσα. וְאַנְחֵהוּ
Pro.6.℣.20. Quãdo ambulaueris deducet te, & cũ recubueris cuſtodiet te. ἐπάγου αὐτὸν תַּנְחֶה
Pſ.23.℣.3. Animam meam conuertet, deducet me in orbitis iuſticiæ. ὁδήγησέ με. יַנְחֵנִי
Legitur quoq; Pſ.31.℣.4. Pſ.43.℣.3. Pſ.61.℣.3. Pſ.67.℣.5. Pro.11.℣. Iob 38.℣.32.
מִנְחָה Munus, oblatio quæ adducitur alicui. Vide ſupra radicem מָנַח:

נָחַל Hæreditauit, ſortitus eſt hæreditatem, ſorte accepit hæreditatem, conſequutus eſt hæreditatem p ſortem, Nam terra Chanaan diſtribuebatur filijs Iſrael ſorte in hæreditatem. Hinc per conuerſionem radicis λαγχάνω ſortior, & antiquum λήχω vnde ἔλαχον ſortitus ſum, & λαχεῖν conſequi, ſortiri.

In I. Coniug. נָחַל hæreditauit, conſequutus eſt hæreditatem.
Zacha. 2.℣.12. Et hæreditabit Dominus Iehudam partem ſuam ſuper terra ſancta.
κατακληρονομήσει. (nos. ϗ ἐσόμεθα σοί. וְנָחַל
Exod.34.℣.9. Et propiciaberis iniquitati noſtræ & peccato noſtro, ac hæreditabis וּנְחַלְתָּנוּ
Ioſ.17.℣.7. Quoniã filiæ Mãaſſe hereditauerũt hereditatẽ ĩter filios &c. ἐκληρονόμησαν נָחֲלוּ
Num.34.℣.18. Accipietis ad hæreditandum terram .i. hæreditariè diſtribuendum.
κατακληρονομῆσαι. (σὺ κατακληρονομήσεις. לִנְחֹל
Pſ.82.℣.vlt. Surge Deus, iudica terram, quia tu hæreditabis in omnibus gentibus. תִּנְחַל
Ieſ.57.℣.13. Et qui ſperat in me hæreditabit terram, & poſsidebit montem. κλήσονται. יִנְחַל
Num.18.℣.22. In medio filiorum Iſrael non hæreditabunt hæreditatẽ. οὐ κληρονομήσουσι. יִנְחֲלוּ
Pro.3.℣.vlt. Gloriã ſapientes cõſequent, at ſtultos exaltat ignominia. κληρονομήσουσιν יִנְחָלוּ
Pſ.69.℣.vlt. Et ſemen ſeruorum eius hæreditabũt eã, et diligentes &c. κληρονομήσουσιν αὐτὴν יִנְחָלוּהָ
In voce paſsiua נִחַל hæreditatus eſt, vel pollutus eſt, à חָלַל &c. Ter legitur.
Ezech.25.℣.3. Quandoquidem tu dixiſti Haha &c. quod hæreditatũ eſt. ἐβεβηλώθη. נִחָל
Et cap.7.℣.23. item cap.21.℣.16. Sed de his vide radicem חָלַל:
In II. Coniug. נִחֵל hæreditate diſtribuit, fecit hæreditare.
Ioſ. 13.℣.pen. Hæc ſunt quæ hæreditate diſtribuit Moſes in campeſtribus Moab.
κατεκληρονόμησε. (οὓς κατεκληρονόμησεν. נִחֵל
Et cap.14.℣.1. Quæ fecerunt hæreditare eos Eleazar ſacerdos & Ioſua filius Nun. נִחֲלוּ
Num.34.℣.vlt. Ad faciendũ hæreditare filios Iſraei in terra Canaan. καταμετρῆσαι. לְנַחֵל
In III. Con. הִנְחִיל fecit hæreditare, dedit hæreditatem. Sæpe legitur. (ρονόμησα.
Ier.3.℣.18. Sup terrã, quã feci hæreditare patres veſtros .i. diſtribui patribus. κατεκλη- הִנְחַלְתִּי
Deut.12.℣.10. Et poſsidebitis terram quam Dominus Deus veſter facit hæreditare
vos. κατακληρονομήσει. (ὅτε διεμέριζεν. מַנְחִיל
Et cap.32.℣.8. Quando hæreditare faciebat altiſsimus gentes, quum ſepararetur. בְּהַנְחֵל
Ieſ.49.℣.8. Ad faciendũ hæreditare hæreditates deſolatas. κληρονομῆσαι κληρονομίας. לְהַנְחִיל
Ioſ.1.℣.6. Quia tu facies hereditare pplm̃ hunc terrã q; iuraui patribus. ἀποδιαστελεῖς. תַּנְחִיל
Deut.3.℣.pen. Et ipſe faciet hæreditare eos terrã quã videbis. αὐτοὺς κατακληρονομήσει. יַנְחִיל
In voce paſsiua. הָנְחַל factus eſt hæreditare. Legitur tantum ſemel. (ὑπέμεινα.
Iob 7.℣.3 Sic factus ſum hæreditare mihi menſes vanitatis .i. agere menſes inanes, הָנְחַלְתִּי
In IIII. Con. הִתְנַחֵל fecit ſe hæreditare, Habet, nonnunq; accuſatiuum.
Nũ.33.℣.antep. Et facietis voſipſos hæreditare terrã per ſortẽ. ϗ κατακληρονομήσετε. וְהִתְנַחַלְתֶּם
Ie.14.℣.2. Et faciẽt ſe eos hereditare domus Iſrael ſup terrã Dñi &c. ϗ κατακληρονομήσουσι וְהִתְנַחֲלוּם
Nũ.32.℣.18. Nõ reuertemur domũ, donec fecerĩt ſe hereditare filij Iſrael. καταμερισθῶ הִתְנַחֵל
Nũ.33.℣.ant. Scdm tribus patrum veſtrorum facietis vos hereditare. κληρονομήσετε. (σιν. תִּתְנַחֲלוּ
Num.34.℣.13. Hæc eſt terra quã facietis vos hereditare eã p ſortẽ. κατακληρονομήσετε תִּתְנַחֲלוּ
Legitur præterea tantum Leuit 25.℣.46. Ezech.47.℣.13. Num.33.℣.antep.

Inde nomina.

נַחֲלָה. Hæreditas, ſortitio hæreditaria, nam filijs Iſrael per ſortem diſtribuebatur terra Chanaan. Hinc λάχος, λάχον, λάχη & λάχεσις.

Ioſuæ17.℣.4.Ad dandum nobis hæreditatem in medio fratꝝ noſtroꝝ. κληρονομίαν. נַחֲלָה
Cum affix. leui. Pſalm.2.℣.8.Et dabo gentes hæreditatem tuam, & poſſeſsionem נַחֲלָתֶךָ
(veſtram. בְּנַחֲלַתְכֶם
tuam. κληρονομίαν.
Cum affix.gra.Nu.18.℣.7.à fine. Accipietis à filijs Iſrael decimas ꝛc. in hæreditatē
In regim. Pſalm.127.℣.3. Ecce hæreditatis Domini filij ſunt, & merces eſt fructus נַחֲלַת
(cum affixo.
ventris. ἡ κληρονομία.
Num.16.℣.14.Et Pſ.16.℣.6.Scribitur נַחֲלַת pro duplici lectione, aut in regimine aut
Et plural.Ioſu.19.℣.vltim.Hæ ſunt hęreditates, quas diſtribuerunt Eleaſar ſacerdos הַנְּחָלוֹת
& Ioſua. κατεκληροδότησαν.

נַחַל Torrens, & qn̄ caret aquis vocat̃ vallis ſeu alueus. Sunt enim torrētes ī vallibus. מִנַּחַל
Pſ.110.℣.vlt.De torrente in via bibet, ꝓpterea exaltabit caput. ἐκ χειμάῤῥου. (ῤους. וְהַנַּחַל
2.Re.3.℣.℣.17. Non videbitis vētū, neqꝫ pluuiā, & alueꝰ iſte implebit aqs. ὁ χειμάῤ- נַחַל
In reg.Num.13.℣.24.Locū iſtū vocauit vallē Eſcol, ꝓpter botꝝ ꝛc. φάραγξ βότρυος. בְּנַחַל
2.Sā.15.℣.23.Et rex ipſe tranſibat ꝑ torrentē Kidron. διέβη τὸν χειμάῤῥουν κεδρών. וְנַחַל
In pauſa.Pſ.74.℣.15.Tu diſſecuiſti fontē & torrētē, tu arefeciſti flumina. καὶ χειμάῤῥους נָחַל
Cum He paragogico.Pſ.124.℣.4.Torrens tranſiuit ſuper animā noſtrā. χείμαῤῥον. נַחְלָה
In duali nu.Ezec.47.℣.9.Ad quēcunqꝫ locū ad quē ꝑuenit geminꝰ torrēs. ὁ ποταμὸς. נְחָלִים
Et plu.Pſ.78.℣.20.Fluxerūt aquæ & torrētes inundauerūt. καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν וּנְחָלִים
Cū aff.leu.Ieſ.34.℣.9.Et cōuertēt torrētes eius in picē, & puluis eiꝰ ꝛc. φάραγγες. נְחָלֶיהָ
In reg.2.Sā.22.& Pſ.18.℣.5.Et torrentes Belial exterruerunt me. καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας. וְנַחֲלֵי

נְחִילוֹת Nehiloth, inſtrumentū muſicum inſigne, quod nomen habet à ſibilo torrentis quem ſeno imitabatur. Legitur tantum ſemel, vnde Dauid in pſalmo &c. הַנְּחִילוֹת
Pſ.5.℣.1.Præcentori ſuper Nehiloth carmen Dauidis.Hieron: vertit hæreditatem.
(ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης.

נָחַם Conſolatus eſt, admonitus eſt in corde ſuo, ſubmonitus eſt, vt quum quis in corde ſuo conſiderat qnid fecerit, & per ſuggeſtionem animi ſui mouetur de mutatione facti. Ideoqꝫ in Niphal ſæpe redditur per verbum pœnitere. Cognationem habet cum חָמַם & חֵמָה .i. incaluit, nam ſuggeſtio animi ad conſolationem ſeu pœnitentiam affert ſecum calorem & inflammationes viſcerum. Hinc per conuerſionem radicis, moneo, admoneo, ſubmoneo, & μνέω facio reminiſci, ſuggero, μνήμη memoria, μνημονεύω recordor, μνάομαι memor ſum, nam conſolator dicitur is qui ſuggerit & in memoriam ducit ea quæ cordi ſunt grata. Hinc Iohan.14 ὁ δὲ παράκλητος ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, paracletus ſuggeret vobis omnia. Inde Germanicum Sich ermahnen.

In I. Con. paſsiua. נִחַם conſolatus eſt à ſeipſo, admonitus eſt. Abſolutè vel cum עַל & מִן conſtruitur. Item cum אֶל & לְ עַל &c. vt in exemplis patebit. נִחַם
2.Sam.14.℣.2.Conſolatꝰ.n. fuerat(admonitꝰ à ſeipſo)ſup Amnone ꝛc. ὅτι παρεκλήθη. נִחַמְתִּי
Gen.6.℣.7.Nā monitus ſū à meipſo.i.pœnituit me ꝙ fecerim eos. μετεμελήθην. נִחַם
Ier.8.℣.6.Non eſt qſpiam qui monetur(vel quem pœniteat)mali ſui. μετανοῶν. הִנָּחֵם
Et cap.15.℣.6.Defatigatus ſum conſolando.i.pœnitendo nec mutabo ſententiam. לְהִנָּחֵם
1.Sam.15.℣.29.Quia non eſt homo vt pœnitudine ducatur. τοῦ μετανοῆσαι. (ρακλήθητι. וְהִנָּחֵם
Pſ.90.13.Reuertere Dn̄e ꝛc. Et admonere (de ꝓmiſsionibus) ſup ſeruos tuos. καὶ πα- אִנָּחֵם
Ieſ.1.℣.24.Heu cōſolabor de hoſtibꝰ meis, & vindicabor ab inimicis meis. (κληθεὶς. וַיִּנָּחֶם
Gē.38.℣.12.Et mortua ē filia Schua vxor Iudæ, et cōſolatiōe accepta aſcēdit. καὶ παρα-
Legitur etiam Gen.24.℣.vlt.Exo.13.℣.17.cap.32.℣.12.14.Pſ.77.℣.3.Pſ.110.℣.4.&c.

In II. Con. נִחַם admonuit, commonuit, conſolatus eſt admonendo aliquem.
Ieſa.51.℣.3. Quia conſolatus eſt Dominus Zion, conſolatus eſt omnes deſolatio- נִחַם
(λῶν.
nes eius. παρακαλέσω. מְנַחֵם
Thren.1.℣.2.Non eſt conſolans (vel adhortator) ex omnibus amicis eius. παρακα-
Ieſa.61.℣.2. Ad conſolandum omnes lugentes, id eſt, ad monendum melioris for- לְנַחֵם
tis futuræ. παρακαλέσαι. בְּנַחֲמֵךְ
Ezec.16.℣.53.In ſolari te eas.i.dum afflictio tua illis eſt ſolatiū. ἐν τῷ σε παροργίσαι με. נַחֲמוּ
Ieſ.40.℣.1.Conſolamini, conſolamini populū meū, dicit Deus veſter. παρακαλεῖτε. וַאֲנַחֲמֵךְ
Tæren.2.℣.13.Quo te conſoler ô virgo filia Zion: ꝙa clades tua ꝛc. παρακαλέσω σε. וַיְנַחֵם
Gen.50.℣.19.Et conſolatus eſt eos & loquutus eſt in cor eorum. καὶ παρεκάλεσεν.

Pſalm.71.

Pſ.71.℣.4.à fin. Multiplicabis magnificētiā tuā & cōuerſꝰ ꝯſolaberis me. παρεκάλε- תְּנַחֲמֵנִי
Itē repit̄ 2.Sam.1.℣.2.3.cap.12.℣.24.Pſ.23.℣.4.Pſ.69.℣.21.Pſ.86.℣.vlt.&c. (σάς με
In voce paſsiua נִחַם conſolatione affectus eſt. Bis vſurpatur, vt
Ieſ.54.℣.11. Afflicta, tempeſtatibus acta, non conſolatione affecta. οὐ παρεκλήθης. נֻחָמָה
Et ca.66.℣.13. Sic ego vos cōſolabor, & in Ieruſalē afficiemīi ſolatio. παρακληθήσεσθε. תְּנֻחָמוּ
In IIII. Con. הִתְנַחֵם monuit ſeipſum conſolatione. In p̄tō abſcondit̄ ת vt (σομαι.
Ezec.5.℣.13. Et qeſcere faciā furorē meū in eis, & conſolabor meipſū. καὶ παρακληθή- וְהִנֶּחָמְתִּי
Geneſ.27.℣.5. à fine. Ecce Eſau frater tuus monet ſe (vel ſolatur ſe) ad occidendum
te. ἀπειλεῖ σοι. (pere. παρακαλέσαι αὐτόν. מִתְנַחֵם
Et cap.37.℣.pen. Et ſurrexerunt ⁊c. ad conſolandū eum, & noluit ꝯſolationē reci- לְהִתְנַחֵם
Pſ.119.in Zain. Et monui meipſum.i.conſolatus ſum meipſum. καὶ παρεκλήθην. (παρ. וָאֶתְנֶחָם
Pſ.135.℣.14. & Deut.32.℣.36. Et ſuꝑ ſeruis ſuis monebit ſe .i. cōſolabit̄. παρακληθήσε- יִתְנֶחָם
Num.23.℣.19. Deus nō eſt vir vt mentiat̄, neqꝫ filius hoīs vt pœniteat. ἀπειληθῆναι. וְיִתְנֶחָם
Et præterea in hac Coniugatione non vſurpatur.

Inde nomina.

נֹחַם Conſolatio ſecundum Hieronymum, Quidam exponunt pœnitudinē. Semel.
Oſe.13.℣.pen. Conſolatio (vel pœnitudo) abſconditur ab oculis meis. παράκλησις. נֹחַם
נֶחָמָה Conſolatio, mentio ſeu admonitio conſolationis. Legitur tantum bis, vt
Cum aff. Pſ.119.in Zain. Hæc eſt conſolatio (ſeu admonitio mea) in humilitate mea. נֶחָמָתִי
Iob 6.℣.10. Et erit vlterius conſolatio mea, & conſolideſcam in dolore. (παρεκάλεσεν. נֶחָמָתִי
נִחוּמִים Conſolationes, admonitiones plenæ ſolatijs. Ter inuenitur, vt
Zach.1.℣.13. Verba bona, verba inqꝫ conſolatoria. ὁ λόγους παρακλητικούς. נִחֻמִים
Ieſ.57.℣.4.à fine. Et retribuam conſolationes ei, lugentibus ipſum. παράκλησιν. נִחֻמִים
תַּנְחוּמִים Cum aff. Oſe.11.℣.9. Pariter incenſæ ſunt conmonefactiones meæ. μεταμέλειά μου. נִחוּמָי
Conſolationes, adminotiones. Vſurpatur ter in Biblijs, vt
Ier.16.℣.7. Nec potabunt eos poculo conſolationū.i. conſolatoria. εἰς παράκλησιν. תַּנְחוּמִים
Cum affix. Pſalm. 94.℣.19. Conſolationes (vel admonitiones) tuæ oblectabunt
animam meam. αἱ παρακλήσεις σου (παρακλήσεως αὐτῆς. תַּנְחוּמֶיךָ
תַּנְחוּמוֹת Ieſ 66.℣.11. Propterea ſugetis & ſaturi eritis ab vbere conſolationum eius. ἀπὸ μαστοῦ תַּנְחֻמֶיהָ
Conſolationes, admonitiones. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt
Iob 15.℣.11. An parum tibi (videntur) conſolationes Dei, & verbum latuit tecum? תַּנְחוּמוֹת
Cum aff. Iob 21.℣.2. Audite ⁊c. ſermonem meum, & hoc erit conſolationes veſtræ. תַּנְחוּמוֹתֵיכֶם
(μοὶ αὕτη ἡ παράκλησις.

נחץ

Acer fuit, acutus fuit, & metaphoricè velox fuit, celerauit, feſtinauit. Cognationē habet cum חָצַץ ſagittauit, emiſit iacula acuta quæ velociter auolant, & cum נָצַח .i. vrſit, inſtitit ad abſoluendum quippiam. Hinc ὀξυνώ, ὀξύνομαι, acuo acris ſum, ὀξύς acutus, acer, velox, ὀξύτης acrimonia, celeritas animi, & fortè ὠκύς velox, ὠκέως, ὤκιον ocyus, ὤκιστα ociſsimè, & per aphæreſin acer.
In I. Coniug. נָחַץ accelerauit, acris fuit. Legitur tantum ſemel.
1.Sam.21.℣.8. Quia erat ℣bum (.i. mandatum) regis acutum. κατὰ σπουδήν. נָחוּץ

נחר

Significat narem, & per tranſlationem rhonchum, vt eſt ſonus equorum frementium qui emittitur per nares. Cognationem habet cum חָרַר exarſit, nam equi exardeſcentes fremitu ſolent ducere rhonchos per nares. Hinc latini acceperunt vocabulum nares, & Græci per inuerſionem radicis dicunt ῥίν, ῥινός, ῥόγχος rhonchus naris ⁊c. Semel reperitur, vt
Cum affix. Iob 39.℣.20. Maieſtas naris eius eſt formido (ſeu terror) ςήθεων αὐτοῦ. נַחֲרוֹ
נַחֲרָה Rhonchus quem per nares equi emittunt ſpirando. Legitur tantum ſemel.
In reg. Ier. 8 ℣.16. A Dan audiebatur rhonchus equorum eius. φωνὴν ὀξύτητος. נַחְרַת
נְחִירַיִם Nares duæ, ῥῖνες, Eſt dualis numeri apud Ebræos. Semel habetur.
Cū affi. Iob. 41.℣.11. E naribus eiꝰ ꝓdit fumꝰ velut ab efferuēte aheno. ἐκ μυκτήρων. מִנְּחִירָיו
נָחַר Arefactus eſt, exuſtus eſt ardore, de hoc vide radicem חָרַר & חָרָה:

נחש

Auguratus eſt, augurium fecit, diuinauit, ominatus eſt, certas coniecturas habuit, Affinitate alludit ad לָחַשׁ muſsitauit, ſuſurrauit, Sunt enim ל & נ literæ eiuſdem inſtrumenti, Hinc per aphæreſin primæ radicalis ὀοσεύομαι .i. auguror, ὀοσεῖα vaticinatio,

natio, ὀιωνίζομαι auguror, ὀιώνιστής augur, ὀιώνισμα & ὀιωνισμός & ὀιωνός augurium, ὀιωνιστική vaticinatio, ὀιωνιστικόν augurale.

In II. Coniug. נִחֵשׁ Auguratus eſt, obſeruauit coniecturas. Nouies legitur.
2. Regum 21. & 2. Paralip. 33. ℣. 7. Traduxit filium ſuum per ignem, & ariolatus & auguratus eſt, καὶ ὀιωνίζετο. (ὀιωνισάμην. וְנִחֵשׁ
Geneſ. 30. ℣. 26. Auguratus ſum (.i. obſeruaui) quod benedixerit mihi Iehoua &c. נִחַשְׁתִּי
Deut. 18. ℣. 10. Diuinans diuinatiões, p̃ſtigiator & augurãs & auſpex. καὶ ὀιωνιζόμενος. וּמְנַחֵשׁ
Gen. 44. ℣. 5. & 15. Et ipſe augurando augurabitur. Sept. ὀιωνισμῷ ὀιωνίζεται ἐν αὐτῷ. נַחֵשׁ
Leuit, 19. ℣. 26. Non augurabimini, & non præſtigias exercebitis. ἐ οὐκ ὀιωνιεῖσθε. תְנַחֲשׁוּ
1. Reg. 20. ℣. 33. Et homines illi obſeruabant (ceu auguriũ) & feſtinabant. ὀιωνίσαντο. יְנַחֲשׁוּ
2. Reg. 17. ℣. 17. Et diuinarũt diuinatiões, & augurati ſũt, & vendiderũt ſe. καὶ ὀιωνίζοντο. וַיְנַחֲשׁוּ

Inde nomina.

נַחַשׁ Augurium, incantatio. Bis inuenitur vſurpatum in Biblijs. נַחַשׁ
Num. 23. ℣. 23. Quia non eſt auguriũ in Iacob, neqꝫ diuinatio in Iſrael. ὀιωνισμὸς. נְחָשִׁים
Et plur. Num. 14. ℣. 1. Et non abijt vt antea in occurſum augurioꝝ. τοῖς ὀιωνοῖς.

נָחָשׁ Serpens qui in tergo quaſdam ænei coloris lineolas habet, & nomen accepit ab augurijs, adiuratus enim vſurpatur in augurijs, ſerpentis veneneſi genus. הַנָּחָשׁ
Eccle. 10. ℣. 11. Nũ mordebit ſerpẽs abſqꝫ ſibilo, ita nihilo magis incom̃odat ꝛc. ὄφις. וְהַנָּחָשׁ
Gen. 3. ℣. 2. Et ſerpens erat callidior omni beſtia agri, quam fecit Dñs. ὁ δὲ ὄφις. נָחָשׁ
In reg. Num. 21. ℣. 10. Et fecit Moſe ſerpentem æris, & poſuit eum. ὄφιν χαλκοῦν. נְחָשִׁים
Et plur. Ier. 8. ℣. 17. Ecce ego mitto inter vos ſerpentes, & aſpides ꝛc. ὄφεις θανατοῦντας. הַנְּחָשִׁים
Nũ. 21. ℣. 7. Et miſit Iehoua ĩter pplm̃ ſerpẽtes ignitos .i. vrentes. ὄφεις τοὺς θανατοῦντας.
Legitur & Gen. 3. ℣. 3. 4. 14. 15. Exo. 4. ℣. 3. cap. 7. ℣. 17. Pſ. 55. ℣. 5. Pſ. 140. ℣. 4. &c.

נְחֹשֶׁת Aes, cuprum, Chalybs ſpecies metalli habentis colorem ſubruffum inſtar paruarum linearum in ſerpentibus. Hinc æneus, item aheneus. וּנְחֹשֶׁת
Exo. 25. ℣. 3. Hæc aũt eſt Thruma quam accipietis ꝛc. aurꝝ & argentũ & æs. χαλκόν. וְהַנְּחֹשֶׁת
1. Par. 29. ℣. 2. Aes ad æs, ferrum ad ferrum, lignum ad lignum. χαλκόν. נְחֻשְׁתִּי
Cum affi. Thren. 3. ℣. 7. Obſepiuit me vt nõ ingrediar, aggrauauit æs meũ. χαλκόν μου נְחָשְׁתָּם
Ier. 52. ℣. 18. & 2. Reg. 25. ℣. 13. Et portauerunt æs eorum in Babel. τὸν χαλκὸν αὐτῶν.
Legitur & Gen. 4. ℣. 21. Exo. 26. ℣. 11. 37. cap. 27. ℣. 2. 3. 4. 6. 10. 11. 17. 18. 19, &c.

נָחוּשׁ Aeneus, chalybeus, æreus, ex ære factus. Legitur tantum ſemel, vt נָחוּשׁ
Iob 6. ℣. 12. Num caro mea eſt Chalybea? .i. fortis vt murus æneus? χάλκειαι.

נְחוּשָׁה Aenea, chalybea, & ſubſtantiue æs, chalybs. נְחוּשָׁה
2. Sam. 22. & Pſ. 18. ℣. 35. Et ꝑſternetur arcus chalybeus brachijs meis. τόξον χαλκοῦν. נְחוּשָׁה
Ieſ. 48. ℣. 4 Et frons tua eſt æs .i. ænea & dura inſtar æris. μέτωπόν σου χαλκοῦν. כִּנְחֻשָׁה
Leuit. 26. ℣. 19. Et ponam cœlum veſtrꝝ vt ferrꝝ, & terram veſtrã vt æs. ὡσεὶ χαλκῆν.

נְחֻשְׁתַּיִם Compedes ærei habentes duas anſas, quibus duæ manus aut pedes ligantur. Ideoqꝫ eſt dualis numeri, & legitur tantum ter, vt his duntaxat locis, בַּנְחֻשְׁתַּיִם
Ier. 39. ℣. 7. & ca. 52. ℣. 11. Et vinxit eũ cõpedibꝰ .i. duabꝰ catenis æreis. ἐν χειρῶν πέδαις. לַנְחֻשְׁתַּיִם
2. Sã. 3. ℣. 34. Et pedes tui nõ ſũt cõpedibus applicati. οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις.

נְחֻשְׁתָּן Aes, æramentum, Nun à tergo eſt diminutiuum q.d. ænulum. Semel legitur. נְחֻשְׁתָּן
2. Reg. 18. ℣. 4. Et comminuit ſerpentem æris ꝛc. vocauitqꝫ ipſum ænulum. νεεσθάν.

נָחַת Innixus eſt, incubuit demiſſus. Cognationem habet cum חָתַת proſtratus eſt, ſtratus eſt humi, & cum נח .יָנַח .i. demiſit. Hinc nitor, innitor.

In I. Con. נחת נָחַת innixus eſt, incubuit fixus alicui. Semel tantum reperitur. (ἐμὲ. וַתִּנְחַת
Pſ. 38. ℣. 3. Et innixa ẽ ſup me manꝰ tua .i. incubuit ſup me manꝰ tua. καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' יֵחַת
Ier. 21. ℣. 13. Quis ſternetur ſup (vel contra) nos? Vel eſt, Niphal à חתת: חָתַת πτοήσει.
In voce paſſiua נחת נִחַת infixus eſt innitendo. Aliquoties legitur in Biblijs, vt נִחֲתוּ
Pſ. 38. ℣. 2. Nam ſagittæ tuæ infixæ (vel innixæ) ſunt mihi. ἐνεπάγησάν μοι.
Exempla quæ reperiuntur Mal. 2. ℣. 5. Pſ. 18. & 2. Sam. 22. ℣. 35. pertinent ad חָתַת:
In II. Con. נחת נִחֵת depreſsit incumbendo. Legitur tantum ſemel, vt נַחֵת
Pſ. 65. ℣. 11. Liras eius irriga, elices vel ſulcos) eius deprime. τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον.
In III. Coniug. הנחית הַנְחִית innitendo depreſsit, ſtrauit. Semel reperitur. (tiuus. הַנְחַת
Ioel. 4. ℣. 3. Faciet Iehoua deſcẽdere fortes tuos, i. ꝑſternẽdo heroes tuos. Eſt infinitiuus.

Demiſsio

Inde nomen.

נַחַת Demiſſio brachij in aliquem innitendo, incuſsio, fulcimentum.

Ieſ.30.ꝟ.30. Et incuſsionem brachij ſui oſtendet in ſæuitia vultus. ϗ τὸν θυμὸν. וְנַחַת

Quando autem ſignificat relictionem eſt à verbo נָחַת : ſi quietem, à radice נוּחַ :

נָטָה Tetendit, extendit, diſtendit, intendit, pertendit, declinauit tendendo, inclinauit. Cognationem habet cum נוט nutauit, motus eſt. Hinc per aphæreſin τέω, τάω, τάζω .i. tendo, ἔκτασις extenſio, & reſumpto Nun τείνω, ἐκτείνω, διατείνω, ἀποτείνω, πιτάγνω extendo, τανάσσω extendo, ταναός extenſus, τανύω, τανύσσω, extendo.

In I. Coniug. נָטָה extendit cum accuſatiuo, ac intranſitiuè declinauit.

3.Sam.2.ꝟ.19. Et non tetendit, ambulando ad dexteram & ſiniſtram. οὐκ ἐξέκλινε. נָטָה

Pro.1.ꝟ.24. Extendi manum meam & non erat qui auſcultaret. ϗ ἐξέτεινον λόγους. נָטִיתִי

Iob 9.ꝟ.8. Extendens cœlos ſolus ipſe, & calcans ſuper excelſa maris. τανύσας. נֹטֶה

Pſ.102.ꝟ.12. Dies mei ſunt tanquam vmbra inclinata, & ego vt herba exarui. ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν. (ἐκτείνων. נָטוּי

Exo.7.ꝟ.7. Et agnoſcent Aegyptij, quod ego ſum Iehoua in extendere me manum בִּנְטֹתִי

Et ca.8.ꝟ.1. Extende manũ tuã cum baculo tuo ſuper fluuios, ſuper riuos. ἔκτεινον. נְטֵה

Iob 15.ꝟ.29. Et non tendet ad conſummationem eorum .i. non ad plenum creſcet. יִטֶּה

Et ca.31.ꝟ.7. Si declinauit (i. deflexit) greſſus meus à via, & cor meum &c. ἐξέκλινεν. תִּטֶּה

1.Sam.8.ꝟ.2. Et declinauerunt poſt auariciam, accipientes munus. ϗ ἐξέκλιναν. וַיִּטּוּ

Exo.8.ꝟ.2. Et extendit Aharon manum ſuam ſuper aquas Aegypti. Græ. ϗ ἐξέτεινεν. וַיֵּט

Gen.26.ꝟ.ſu 25. Et extruxit ibi aram, & inuocauit &c. & extendit tabernaculum &c. ϗ ἔπηξεν ἐκεῖ. (ἐσαλεύθησαν. וַיֶּט־

Pſ.73.ꝟ.2 Et ego, paulominus declinauerunt greſſus mei. Secundũ puncta legitur in præterito נָטָיוּ & ſecundum literam in paul נָטוּי .i. ego breui inclinatus pedibus. נָטָיוּ

In voce paſsiua נִטָּה extenſus eſt, inclinatus eſt. Legitur ter, vt

Nu.24.ꝟ.6. Quemadmodũ torrentes extenſi ſunt, et ſicut horti ad flumina. σκιάζουσαι. נִטָּיוּ

Zach.1.ꝟ.pe. Et linea (qua cæmentarij vtunt) extẽdet ad Ieruſalẽ. ϗ μέτρον ἐκταθήσεται). יִנָּטֶה

Ier.6.ꝟ.4. Væ nobis quia reflectit dies, q̃a extendunt vmbræ veſpertinæ. ἐκλείπουσιν. יִנָּטוּ

In III. Coniug. הִטָּה inclinauit, declinauit, tetendit, extendit, fecit declinare.

Pſ.116.ꝟ.2. Quia inclinauit aurem ſuam mihi, & in diebus meis inuocabo. ὅτι ἔκλινε. הִטָּה

Deut.27.ꝟ.19. Maledictus qui declinare facit iudicium peregrini &c. ὃς ἂν ἐκκλίνῃ. מַטֶּה

Num.22 ꝟ.23. Et percuſsit Bileam aſinam, ad inclinandum eam in viam. τοῦ εὐθῦναι. לְהַטֹּתָהּ

Pſ.17.ꝟ.6. Inclina aurem tuam mihi, exaudi eloquium meum. κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί. הַט

Ier.6.ꝟ.12. Quia extẽdã manũ meã ſup habitatores terræ, ait Iehoua. ἐκτενῶ τὴν χεῖρα. אַטֶּה

Pro.2.ꝟ.2. Ad accommodandum ſapientiæ aures tuas, inclinabis cor tuum &c. תַּטֶּה

Pſ.27.ꝟ.9 Ne declines in ira ſeruum tuum .i. ne auerſeris ſeruum tuum. μὴ ἐκκλίνῃς. תַּט

Ier.15.ꝟ.6. Et extendi manum meam ſuper (vel contra) te, & diſperdidi te. ϗ ἐκτενῶ. וָאַט

Oſe.11.ꝟ.4. Et extendam (vel declinabo) ad eum cibum. ἐξέτεινα. וְאַט

Inde nomina.

מִטָּה Lectus, reclinatorium, ſuper quo reclinat homo & ſeſe extendit.

Gen.48.ꝟ.2. Et confortauit ſeſe Iſrael, & reſedit ſuper lectum. ἐπὶ τὴν κλίνην. מִטָּה

Cum affi. Pſ.6.ꝟ.7. Natare faciam tota nocte lectum meum. τὴν κλίνην μου. מִטָּתִי

In reg.2.Reg.4.ꝟ.21. Et fecit eum cubare ſuper lectum viri Dei. ἐπὶ τὴν κλίνην. מִטַּת

Et plur.2.Reg.11.ꝟ.2. Ipſum & nutricem eius in cubiculo lectorum &c. τῶν κλινῶν. הַמִּטּוֹת

In reg. Amos 6.ꝟ.5. Qui dormiũt in lectis eboris .i. eburneis. ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων. מִטּוֹת

מַטֶּה Virga, baculus cui inclinamus, & quem extendimus manu, & per ſynecdochen pro familia ſeu tribu illius baculi in quo nomen familiæ inſcriptum erat.

Num.17.ꝟ.17. Accipe ab eis virgam & virgam iuxta domum patris. ῥάβδον. מַטֶּה

Cum affi. in eod. ꝟ. Vniuſcuiuſque nomen ſcribes ſuper virgã ſuam. ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. מַטֵּהוּ

In re. Pſ.105.ꝟ.16. Oẽm virgã panis cõfregit .i. calamũ frumẽti fregit. πᾶν στήριγμα ἄρτου. מַטֵּה

Et plur. cum affi. Hab.3.ꝟ.14. Perforaſti baculis eius caput paganorum eius. ἐν ἐκστάσει. בְּמַטָּיו

מַטּוֹת Virgæ, baculi, item tribus ſeu familiæ. Sæpè legitur ſed tantum pluraliter.

Num.17.ꝟ.17. Iuxta domum patrum ſuorum duodecim baculos. δώδεκα ῥάβδους. מַטּוֹת

In reg. Nu.33.ꝟ. antep. Secundũ tribus patrum veſtrorum diuidetis hæredita: κατὰ φυλάς. לְמַטּוֹת

Cum affi.Num.17.℣.21.Et virga Aaronis fuit inter virgas illorum (hominum) ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν. מַטּוֹתָם

מַטָּה Declinatio deorſum tendens,Et ſemper accipit in fine he locale. מַטָּה מָטָּה
Deut.28,℣.43. Tu autem deſcendes deorſum deorſum. κάτω,κάτω. וּלְמַטָּה
Ezech.1.℣.pe.Et ab aſpectu lũborꝝ eius & deorſũ vidi vt aſpectũ ignis. ἕως κάτω.

מֻטֶּה Declinatio.ἀποστασία defectio. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt: מֻטֶּה
Ezech.9.℣.9. Et ciuitas plena eſt defectione .i.idolatria.ἐμπλήσθη ἀδικίας.

מֻטּוֹת Extenſiones. Legitur ſemel tantum in ſacra ſcriptura, vt: (παρεμβολή. מֻטּוֹת
Ieſ.8.℣.9. Et futurum eſt vt extenſionibus alarum ſuarum impleat latitudinem &c.

נָטַל Tulit,ſuſtulit,attulit,leuauit,eleuauit,portauit, impoſuit. Cognationem habet cum
טִיל protelauit,eiecit telum. Hinc per aphæreſin ταλέω,τάλλω,τλάω ſuffero, ἀνατλάω
tolero,τλῆμι tolero, τλητὸς tolerabis, τλῆσις patientia, ὀτλέω,ὀτλεύω laboro,perfero,
ὀτλὸς labor,ἀθλέω,ἀθλεύω miſer ſum,tolero,aduerſa fero,& latinum tollo,tolero.
In I. Coniug. נָטַל tulit,ſuſtulit, impoſuit. Ter inuenitur in Biblijs ſacris,vt
Threnoꝝ.3.in Iod.Sedebit ſolus & domabitur à ſeipſo, quia tulit ſuper ſe (iugum נָטַל
Domini.) ὅτι ἦρεν. נוֹטֵל
2.Sam.24.℣.12. Tria ego tollo(.i.impono)ſuper te,elige tibi vnum ex his ꝛc. αἴρω. יִטּוֹל
Ieſ.40.℣.15. Ecce inſulas quaſi puluerem tollet. λογισθήσονται.
In II. Coniug. נִטֵּל tulit,ſuſtulit,baiulauit ferendo. Legitur tantum ſemel. וַיְנַטְּלֵם
Ieſ.63.℣.9.Et tulit eos, & portauit eos omnibus diebus ſeculi. καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς.
In III. Coniug. paſſiua. הֻטַּל factus eſt tolli ſeu auferri. Semel extat. יֻטָּל
Iob 41.℣.1.Nunquid etiam ad aſpectus eius tolletur.i.auferetur homo præ terrore?
Quædam exemplaria habent יֻטָּל protelabitur vel proijcietur à radice. טִיל:

Inde nomina.

נֵטֶל Pondus,onus quod tollitur & imponitur alicui portandum. Semel reperitur. וְנֵטֶל
Pro.27.℣.3.Grauedo eſt lapis,& onus eſt arena.i.grauis eſt lapis.
נָטִיל Baiulus, portator, lator, Inuenitur tantum ſemel, vt נְטִילֵי
In reg.Zophon.1.℣.11.Exciſi ſunt oẽs baiuli argenti,i.portãtes argentũ. ἐπηρμένοι.

נָטַע Plantauit, poſuit plantas,& propriè dicitur de plantis et herbis,quarum ſemina ponuntur & non ſeruntur. Translatiuè accipitur quoqꝫ de alijs. Hinc per aphæreſin
θέω,τίθημι pono,ἐντίθημι inſero,planto, ἀνθέω floreo.
In I. Con. נָטַע plantauit,poſuit vt plantam ſub humum. Sæpè legitur. נָטַע
Deut.20.℣.6.Et quis eſt vir qui plantauit vineã & non vindemiauit eam? ἐφύτευσεν. נָטַעְתִּי
Ier.45.℣.4 Ecce quod ædificaui ego diruo, & ꝙ plantaui ego euello. ἐγὼ ἐφύτευσα. הֲנֹטֵעַ
Pſ.94.℣.9.Num q plantat aurẽ,an non audiet,an is qui format oculũ ꝛc. ὁ φυτεύσας. נָטוּעַ
Eccle.3.℣.2.Eſt tempus ad plantandũ,et tempus extirpandi plantatũ.τὸ πεφυτευμένον. לָטַעַת
Ier.1.℣ 10.ca.18.℣.9.itẽ ca.31.℣.27.Ad ædificandũ et ad plantandũ ꝛc.καταφυτεῦσαι. לִנְטוֹעַ
Eccl.3.℣.2.Eſt tempus plantandi,& tempus euellendi ꝙ plantatum eſt. τοῦ φυτεῦσαι. וְנִטְעוּ
2.Re.19.℣.29.Seminate et demetite,et plãtate vineas,et comedite fructũ ꝛc.ἐ φυτεία. לֹא־תִטַּע
Deu.16.℣.pe. Non plantabis tibi lucũ ex vllis arborib. iuxta aram Dñi.οὐ φυτεύσεις. וַיִּטַּע
Ge 2.℣.8.Et plantauit Iehoua Deus hortũ in Eden ab oriente.καὶ ἐφύτευσεν. (σας. וַתִּטָּעֵמוֹ
Pſ.44.℣.3.Manu tua gẽtes expuliſti,et plãtaſti eos(videlicet filios Iſrael)καὶ κατεφύτευ-
In voce paſſiua נִטַּע plantatus eſt,poſitus eſt in terram vel humum. Semel extat. נִטָּעוּ
Ieſ.40.℣.24.Nõ fuerũt plãtati,neqꝫ ſati,neqꝫ radicẽ egit in terra trũcus ꝛc.φυτεύσωσιν.

Inde nomina.

נֶטַע Plantatio,planta. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt (φυτον. נְטַע
In reg.Ieſ.5.℣.7.Et vir Iehuda eſt planta delectationum eius.i.chariſſima planta. νεό-
נֶטַע Planta quæ poſita eſt ſub humum vt ſuccreſcat.
In pauſa. Iob 14.℣ſu 5. Et faciet meſſem(.i.proferet fructus demetendos) vt planta נָטַע
ſolet facere. ὡς νεόφυτον. (πύσης. נִטְעֵךְ
Cũ affi.Ieſ.17.℣.11.In die quo plantam tuã facies creſcere,& mane ſemen ꝛc. ἂν φυ- נִטְעֵי
Et plur.in reg.Ieſ.17.℣.10.Idcirco plantabis plantationes amœnitatum. φύτευμα.
נְטִיעִים Plantæ,plantulæ quæ poſitæ ſuccreſcunt. Vſurpatur tantum ſemel,vt

Pſalm.

Pſ.144.℣.12.Filij noſtri tanq̃ plantæ adoleſcent in iuuentute ſua. νεόφυτα. כִּנְטִעִים
מַטַּע Plantatio, inſitio, poſitio plantularum vt radices agant. Sæpè inuenitur, vt
Ezech.34.℣.antep.Et excitabo eis plantationem nominis. φυτὸν εἰρήνης. מַטָּע
Cũ affi.Ezec.17.℣.7.Ad irrigandũ eã ex elicibus plantationis eius. τῆς φυτείας αὐτῆς. מַטָּעָה
In reg.Ieſ.61.℣.3.Ilices iuſticiæ, plantatio Domini ad glorificandum. φύτευμα. מַטַּע
Et plur.cum aff.Ieſ.60.℣.pe.Surculus plantationum mearum, opus manuum. φύτευμα. מַטָּעַי
In re.Mich.1.℣.6.Et ponã Samariã in aceruũ agri, in plantationes vineæ ⁊c. εἰς φυ- (τείαν. לְמַטָּעֵי

נָטַף

Guttauit, ſtillauit, effudit, & per metaphoram ſignificat loqui, effundere verba, quod & in alijs quoq; linguis vſu venit. Hinc per conuerſionem radicis & abiecto Nun quod & inter coniugandum ſæpè excidit, venit verbum πιδύω ſcaturio, guttatim effundo, πῖδαξ fons, πιδήεις & πιδακόεις fontibus abundans, & Germanicè tippen/tropffen/triffen/eine troffe/ſtillicidium.

In I. Coniug. נָטַף ſtillauit, ſtillatim effudit. Sexies legitur. (ἔσταξαν.
Can.5.℣.5.Et manus meæ ſtillauerunt Myrrham, & digiti mei myrrham fluentem. נָטְפוּ
Pſ.68.℣.9.Terra mouebatur, & cœli deſtillabant coram Deo. ἔσταξαν. נָטְפוּ
Iud.5.℣.4.Terra contremuit, et cœli ſtillauerunt, at nubes ſtillauerunt aquas. ἔσταξαν. נָטְפוּ
Iob 29.℣.22.Et ſuper eos ſtillabit eloquium meum .i. fluet ſermo meus. תִּטֹּף
Ioel 4.℣.8.Et erit in die illo, Stillabunt montes dulcedinem (vel muſtum) ἀποσταλάξει. יִטְּפוּ
Pro.5.℣.3 Nam fauũ ſtillabunt labia aliena, & blandius oleo eſt palatũ eius. ἀποστάζει. תִּטֹּפְנָה
Can.4.℣.11.Fauum ſtillabunt labia tua ô ſpõſa, mel & lac ſub lingua tua. ἀποστάζουσι. תִּטֹּפְנָה

In III. Con. הִטִּיף fecit ſtillare, & abſolutè ſtillauit. In ſex locis reperitur.
Amos 9.℣.13.Et ſtillabunt montes muſtum, & omnes colles liquefient. ἀποσταλάξει. וְהִטִּיפוּ
Miche.2.℣ſu 11. Si ſtillarem (.i.prædicarem) tibi de vino bibendo &c. is eſſet ſtillator populi. ἐκ τῆς σταγόνος. מַטִּיף
Ezech.21.℣.2.Et ſtilla ad meridiem, et ꝓpheta ad ſyluam campi meridiei. ἐπίβλεψον. וְהַטֵּף
Et ℣ſu 7.Pone faciem tuam ad Ieruſalem, & ſtilla ad ſanctuaria. καὶ ἐπίβλεψον. וְהַטֵּף
Amos 7.℣.pe.Non prophetabis contra Iſrael, & non ſtillabis contra domũ Iſhac. ὀλχαγωγήσης. תַטִּיף
Mich.2.℣.6. Ne ſtilletis, ſtillabuut, Non ſtillabunt (.i.prophetabunt) eis. μὴ κλαίετε (δάκρυσιν, μηδὲ δακρυέτωσαν. יַטִּיפוּ

Inde nomina.

נָטָף Gutta balſami ſua ſponte ſtillantis è ligno. Sept.vertunt: στακτὴν. Bis reperitur.
Exo.30.℣.5.à fine.Sume tibi aromata, ſtacten & onycham, & galbanum. στακτὴν. נָטָף
Plu.in re.Iob 36.℣.27.Nã ipſe minuet guttas aquæ, quæ decolãt pluuiã. σταγόνες ὑετοῦ. נִטְפֵי
נְטִיפוֹת Collaria, monilia, thecæ aureæ in quibus geſtabatur balſamum. Bis legitur.
Iud.8.℣.26.Præter lunulas.i.bullas & collaria, veſteſq; purpureas. πλὴν τῶν κλοιῶν. וְהַנְּטִיפוֹת
Ieſ.3.℣.19.Collaria & catenulas, & tremulas, & vittas, olfactoria (vel odoramenta.) הַנְּטִיפוֹת

נָטַר

Seruauit, reſeruauit, obſeruauit imperioſè, cuſtodiuit tanq̃ habens imperium in aliquid. Hinc per aphæreſin τηρέω, τηρῶ ſeruo, cuſtodio, συντηρέω conſeruo, ἐπιτηρῶ παρατηρέω obſeruo. Item τυραννέω regno, τύραννος tyrannus qui in imperio reſeruat iram & vltionem, τυραννίς tyrannis.

In I. Coniug. נָטַר ſeruauit, conſeruauit. Abſolutè ſeruauit tyrannicè. Nouies legitur in Biblijs.
Can.1.℣.6.Vineã meã quæ mihi eſt non conſeruaui.i.non cuſtodiuiſſem. ἐφύλαξα. נָטַרְתִּי
Nah.1.℣.2.Et reſeruat ille inimicis ſuis.i.iram retinet memor iniuriarum. ὁ ἐξαίρων. וְנוֹטֵר
Can.8.℣.11.Tradidit vineã cuſtodibus, vt quiſq; afferat ꝓ fructu eius ⁊c. τοῖς τηροῦσι. לַנֹּטְרִים
Et ℣.antep.Cuſtodientibus (ſeu obſeruantibus) fructũ eius. τοῖς τηροῦσιν τὸν καρπὸν αὐτοῦ. לְנֹטְרִים
Et cap.1.℣.7.Poſuerunt me cuſtodientem vineas.i.cuſtodem vinearum. φυλάκισσαν. נֹטֵרָה
Ier.3.℣.5.Nunqd reſeruabit (iram) in ſeculum, aut cuſtodiet in ꝑpetuũ? μὴ διαμενεῖ. הֲיִנְטֹר
Et ℣.12.Quia beneficus ego ſũ, ait Iehoua, nõ reſeruabo (iram) in ꝑpetuum. οὐ μηνιῶ. אֶטּוֹר
Pſal.102.℣.9. Non in æternum litigabit, neq; in ſeculum reſeruabit (vindictam.) οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. יִטּוֹר
Leuit.19.℣.18. Ne vlciſcaris, neq; reſeruabis (iniuriam illatam) erga filios populi tui. (οὐ μηνιεῖς. תִּטֹּר

Inde nomen.

Cuſtodia,

מַטָּרָה Cuſtodia.vbi reſeruantur captiui,item ſignum obſeruationis .i.ſcopus. הַמַּטָּרָה
Ier.32.℣.2.Et Ieremias ꝓpheta erat clauſus in atrio cuſtodiæ quæ erat ꝛc. τῆς φυλακῆς.
1.Sam.20.℣.20.Et ego tres ſagittas ad latus iaciam ad mittendum mihi ad ſcopum. εἰς לַמַּטָּרָה
τὴν ἀματταρί. (ὡς σκοπόν. כַּמַּטָּרָא
Thren.3.℣.12.Arcum ſuũ tetendit,& conſtituit me tanꝗ ſcopum ſagittæ. (א pro ה)
Inuenitur præterea Nehe.3.℣.27.cap.12.℣.39.Iob 16.℣.12.Ier.38.℣.6.13.& 28.&c.

נָטַשׁ Reliquit protendendo & abijciendo,dereliquit extenſum à ſe,dimiſit,repulit ꝛc. Et propriè eſt protendere,vt ſi quid ita protenditut à nobis,cuius curam amplius agere nolumus. Cognationem habet cum נָתַשׁ euulſit, euulſum reliquit. Hinc per aphæreſin θύσσω,ἀϊθύσσω extendo,protendo,τινάσσω.

In I. Con.נָטַשׁ dimiſit ſeu reliquit protenſum,& ſine actõ fit intranſitiuum,atꝗ latinis poteſt exponi,protenſus eſt. Sæpè etiam conſtruitur cum אֶל & עַל בְּ: נָטַשׁ
1.Sam.10.℣.3. Et ecce pater tuus dimiſit negocium aſinarum &c. ἀποτετίνακται. נְטַשְׁתָּה
Ieſ.2.℣.6.Quia dereliquiſti populum tuum,domum Iacob,eo quod ꝛc. ἀνῆκε. וּנְטַשְׁתִּיךָ
Ezech.32.℣.4.Et ꝓtendam te in terrã, in ſuperficiem campi protelabo te. ἐκτενῶ σε. נְטוּשָׁה
Ieſ.31.℣.15.Nam à facie gladiorum fugient,à facie gladij protenſi.i.extenſi. נְטֻשִׁים
1.Sa.30.℣.16.Ecce ipſi ꝓtenſi erant ſuꝑ faciẽ totius terræ.διακεχυμένοι. (ἢ τ ἐνδιάς. נְטוּשׁ
Pro.17.℣.14.Et ante conuoluere litem,dimitte(eam)vel ſis ꝓtenſus ab illa. προάγει) וּנְטֹשׁ
1.Sa.4.℣.2.Et protenſum eſt prælium,& cæſus fuit Iſrael. ϗ ἔκλινεν ὁ πόλεμος. יִטֹּשׁ
1.Sa.12.℣.4.à fin.Pſ.94.℣.14.Quoniã non ꝓtendet Iehoua populũ ſuum. ἀπώσεται. וַיִּטְּשֵׁהוּ
Ezec.31.℣.12.Et exciderunt eũ alieni,tyranni gentiũ atꝗ ꝓtenderunt eũ. κατέβαλον.
Item Gen.31.℣.28.Exod.23.℣.11.Num.11.℣.5.à fine.Deut.32.℣.15.Iud.6.℣.13.&c.

In voce paſsiua. נִטַּשׁ protenſus eſt,extenſus eſt. Quinquies legitur, vt: נִטְּשׁוּ
Ieſ.16.℣.8.Propagines eius protenſæ ſunt & tranſierunt mare. ἐγκατελείφθησαν. נִטְּשׁוּ
Et ca.33.℣.pe.Rudentes tui ꝓtenſi(.i.laxati)ſunt, vt nec firmẽt malũ ſuũ. ἐῤῥάγησαν. נִטְּשָׁה
Amos 5.℣.2.Protenſa eſt ad terram vſꝗ,& nemo eſt qui erigat eam.ἔσφαλεν. וַיִּנָּטְשׁוּ
Iud.15.℣.9.Et caſtrametati ſunt in Iuda,& protenſi.i.ſparſi ſunt in Læthi.παρενέβαλον. וַיִּנָּטְשׁוּ
2.Sam.5.℣.18. Et Philiſthæi venerunt atꝗ protenſi ſunt in valle Rephaim.συνέπεσαν.

In II. Coniug.paſsiua.נֻטַּשׁ protenſus eſt derelictione. Semel reperitur, vt נֻטָּשׁ
Ieſ.32.℣.14.Quia palatiũ ꝓtẽſũ eſt,et copia vrbis derelicta eſt.οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι.

Hinc nomen.

נְטִישׁוֹת Propagines protenſæ & oblongæ. Ter tantum reperitur, vt: (τίδας. הַנְּטִישׁוֹת
Ieſ.18.℣.5.Et abſcindet ramos luxuriantes falcibus,et ꝓpagines auferet.ϗ τὰς κλήμα
Cum affi. Ierem.5.℣.10. Remouete propagines eius, quia Domini non ſunt. ὑπο- נְטִישׁוֹתֶיהָ
στηρίγματα αὐτ. (κλήματά σου. נְטִישׁוֹתַיִךְ
Ier. 48.℣.31. Propagines tuæ tranſierunt mare .i. ciues tui trans mare abducentur.

נִיב Propagatio,prouentus,fructus. Vide radicem נוב produxit fructus.

נוּן Soboleſcebat,iuueneſcebat,innouatus eſt ætate,propriè dicitur de prole recens edita,quæ adhuc noua eſt & nondum cunas reliquit. Cognationem habet cum בֵּן .i.filius. Hinc νεανεύω,νεανίζω,νεανιῶ νεανιεύω,νεανιεύομαι iuueniliter ago,νεανιάζω,νεανόομαι iuueneſco,νεανίσκος adulescentulus,νεανίς puella,νάνος Nanus,pumilio,Item næniæ.i.ineptiæ puellorum,& germanicum ninne/ἶνις puer.

In I. Con.paſsiua. נִנּוֹן propagatus eſt iuueneſcendo. Semel reperitur. יִנּוֹן
Pſ.72.℣.17.Erit nomen eius in æternum,corã ſole ꝓpagabitur nomen eius. διαμενεῖ.
Secundum literas legitur in Kal,נָנִין ſoboleſcet nomen eius,dum ſol illuxerit.

Inde nomina.

נִין Soboles,proles, ἶνις filius. נִין
Iob 18 ℣.antep.Non erit ei proles,neꝗ nepos in populo eius, ἐπίγονος. וָנִין
Ieſ.14.℣.23.Et excindam Babyloni & ſobolem & nepotem. ϗ κατάλειμμα ϗ σπέρμα.
Cum affi.Geneſ. 21.℣.23.Iura mihi per Deum hic, vt non dolum mihi intendas & וּלְנִינִי
proli meæ ꝛc. ϗ τὸ σπέρμα μου.

מָנוֹן Ius filiorum,adoptio filiorum & ſi dicere liceret,filiatio. Semel reperitur.

Prouerb.

Pro.29.ꝟ.21. Qui delicate educat à pueritia ſeruum, poſterius filioꝝ ſibi vendicat. מָנוֹן

נִיצוֹץ Scintilla, De hoc vide radicem נָצַץ effloruit.

נִיק Suxit, lac emulſit, lactens fuit, lacteſcebat, Idem quod יָנַק: Hinc per conuerſionem radicis γυνὴ fœmina, mulier quæ lactat pueros, γυναῖον muliercula, γύννις effœminatus, mollis.

In III. Coniug. הֵנִיק fecit ſugere .i. lactauit. Bis tantum reperitur, vt:

Thren.4.ꝟ.3. Etiã dracones extraxerunt mamillã, lactauerũt catulos ſuos. ἐθήλασαν. הֵנִיקוּ

Exod.2.ꝟ.9. Et accepit mulier infantem, & lactauit eum. καὶ ἐθήλασεν αὐτό. וַתְּנִיקֵהוּ

נִיר Lirauit, liras fecit in agro, ſulcos direxit. Hinc ſi נ conuertitur in l literam eiuſdem inſtrumenti fit liro, as, are, lira, nam tertia aratione iacto ſemine boues lirare dicuntur, quum tabellis ad vomerem additis, ſimul & ſatum frumentum operiunt in porcis & ſulcant foſſas, quô pluuia aqua dilabatur. Item per aphær. ἀρόω & lat: aro.

In I. Coniug. נִיר ſulcauit, proſcidit ſulcos, lirauit.

Ier.4.ꝟ.3. Lirate vobis liram, & ne ſeminetis ad ſpinas. νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα. נִירוּ

Oſe.10.ꝟ.12. Seminate vobis ad iuſticiam, metite ad pietatem, lirate vobis liram. φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως. נִירוּ

Inde nomen.

נִיר Lira in agro, ſulcus, aruum quod exaratum eſt ad ſationem. Ter legitur.

Ier.4.ꝟ.3. Oſe.10.ꝟ.12. Lirate vobis liram, Hieron. nouate vobis nouale. νεώματα. נִיר

In re. Pro.13.ꝟ. antep. Multũ cibi eſt in aruo (ſeu nouali) pauperꝫ. ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά. נִיר

Num.21.ꝟ.30. Et obruimus eos. Propter Vau conuerſiuum exponitur verbaliter à יָרָה & propter camez exponitur & lucerna eorum à נוּר: καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν. נִירָם

נָכָא Ictus eſt, verberatus eſt, percuſſus eſt, profligatus eſt ictibus continuis ad internecionem vſq;, Idem ferè quod נָכָה enectus eſt, percuſſus eſt ad necem vſq;. Hinc per metatheſin καίνω, καίνομαι, κανέω, καταικίζω percutio, occido, & per aphæreſin ico, ictus &c. αἰκίζω, ἀεικίζω verbero.

In I. Coniug. paſsiua. נִכָּא ictus eſt. Legitur tantum ſemel, vt:

Iob 30.ꝟ.8. Filij fatui, & filij ſine nomine, icti (.i. profligati) ſunt de terra. ἐσβεσμένον. נִכְּאוּ

Inde nomina.

נְכָאִים Icti, percuſsi. Semel tantum reperitur in ſacris Biblijs, vt:

Ieſ.16.ꝟ.7. De aſſamentis Kir haræſeth gemetis etiam icti .i. percuſsi. ἐντραπήσῃ. נְכָאִים

נְכֵאָה Icta paſsionibus & triſticia. Ter inuenitur vſurpatum, vt:

Pro.15.ꝟ.13. Cor lætum ⁊c. at in triſticia cordis eſt ſpiritus ictus. σκυθρωπάζει. נְכֵאָה

Et ca.17.ꝟ.22. At ſpiritus ictus triſticia exiccabit grumulos oſsiũ. ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ. נְכֵאָה

Cap.18.ꝟ.14. At ſpiritum ictum (.i. affectum paſsionibus) quis feret? ὀλιγόψυχον. נְכֵאָה

נֶכֶר Nepos, pronepos ⁊c. neptis, proneptis ⁊c, Eſt nomen vniuerſale complectens omnem poſteritatem ex filijs & filiabus. Septuaginta plerunq; vertunt pro reliquijs & ſpermate. Legitur tantum ter in Biblijs. vt:

Iob 18.ꝟ. antep. Non erit ei proles neq; nepos in populo eius, nec vllus ⁊c. נֶכֶר

Ieſ.14.ꝟ.23. Et excindam nomen Babylonis ⁊c. & ſobolem & nepotem. וָנֶכֶר

Cum affi. Gen.21.ꝟ.23. Ne intendas mihi dolum, nec proli meæ, neq; nepoti meo. לְנֶכְדִּי

נָכָה Percuſsit, verberauit, flagellauit, necuit percutiendo. Congruit cum verbo paſsiuo נָכָא ictus eſt, & affinitate alludit ad כָּהָה caligauit, obſcurus fuit. Hinc latinum neco, as, are, & Græci per aphæreſin αἰκίζω, ἀεικίζω, ἀεικίζομαι verbero, verberor καταικίζω lædo, αἰκία flagellatio, αἴκισμα flagellum. κναίω occido, ferio, καίνω percutio, & latinum neco, necas necare.

In I. Con. paſsiua. נִכָּה percuſſus eſt ad internecionem. Legitur tantum ſemel.

2.Sa.11.ꝟ.15. Et reuertimini à tergo eius vt percutiatur & moriatur. καὶ πληγήσεται. וְנִכָּה

In II. Coniug. נִכָּה percuſsit, cecîdit. Semel tantum inuenitur.

Num.22.ꝟ.6. Execrare mihi populũ iſtum ⁊c. fortaſsis potero cædere eum. πατάξαι. נַכֶּה־בּוֹ

In voce paſsiua נֻכָּה ictus eſt, percuſſus eſt fulmine. Bis legitur, vt:

Exod.

Exo.9.℣.31.Linũ & hordeũ ictum eſt(grandine) nam hordeũ in pube erat. ἐπλήγη. נֻכּוּ
Et ℣.32.At triticũ & ſpelta nõ ſunt ꝑcuſſa,qa adhuc velata erãt.i.latuerãt.οὐκ ἐπλήγη.
In III. Con.הִכָּה percuſsit,ad necem vſqꝫ occidit. Sæpè occurrit in Biblijs, vt שֶׁהִכָּה
Pſ.135.℣.10.Qui percuſsit gentes multas,& interfecit reges fortes. ὃς ἐπάταξεν. הִכִּיתֶם
Ier.37.℣.9.Nã ſi ꝑcuſſeritis(vel occideritis)oẽm exercitũ Chaldæoꝝ.ἐὰν πατάξητε. מַכֶּה
Exo.7.℣.17.Ecce ego percutio virga quæ eſt in manu mea ſuper aquas. ἐγὼ τύπτω. מֻכֶּה
Nu.25.℣.14.Et nomen viri Iſraelitæ occiſi,qui occiſus eſt cũ Midianitide.πεπληγότος. הַכֵּה תַכֶּה
Deu.13.℣.15.Percutiẽdo ꝑcuties habitatores ciuitatis illiꝰ ore gladij. ἀναιρῶν ἀνελεῖς. לְהַכּוֹת
Gen.8.℣.pen. Et non addam vlterius ad percutiendum omne viuens &c. πατάξαι.
Ezech.6.℣ſu 11. Sic dicit Dominus Iehoua,percute manu tua,& diſtende pedibus הַכֵּה
tuis. κρότησον. (am zc. πάταξον. הַךְ
Zach.13.℣.7.Percute paſtorem,& diſpergentur oues, reducam autem manum me- אַכֶּה
1.Sam.18.℣.11.Et dixit.Percutiam Dauidem,& in parietem(transfigam eũ) πατάξω. תַּכֶּה
2.Reg.13.℣.19.Et nunc tribus vicibus percuties Aram.i.Syriam. τρὶς πατάξεις. יַכֶּה
Exo.21.℣.20.Et ſi ꝑcuſſerit aliquis ſeruum ſuum aut famulam ſuã baculo zc. πατάξῃ. וַיַּךְ
Num.11.℣.antep.Et percuſsit Iehoua in populo plaga magna valde. ϗ ἐπάταξε.
In voce paſsiua הֻכָּה percuſſus eſt,iuſſus eſt cædi. Sæpè in Biblijs occurrit, vt: וְהֻכָּה
Exo.22.℣.1.Si in ꝑfoſsione inuẽtus fuerit fur,& ꝑcuſſus fuerit vt moriat̃. ϗ πληγεὶς. הֻכֵּיתִי
Zach.13.℣.6.Et dixit,Quia percuſſus ſum in domo amicorum meorum. ἐπλήγην. הֻכְּתָה
Ezech.33.℣.21.Venit ad me qui euaſerat de Ieruſalem,dicens,percuſſa eſt vrbs. תֻכּוּ
Ieſ.1.℣.5.Vt quid percutiemini, cum tamen adhuc additis declinationem? πληγῆτε.
Exod.5.℣ſu 14. Et cæſi ſunt præfecti filiorum Iſrael quos conſtituerant exactores. וַיֻּכּוּ
ϗ ἐμαστιγώθησαν. (ἐπλήγην. הוּכָּה
Pſal.102.℣ſu 5. Percuſſum eſt vt herba (quæ ſole feritur) & exaruit cor meum.

Inde nomina.

נֵכֶה Debilis ex percuſsione quam ſuſtinet,contritus,Ad formam nominis גֵּאֶה. נְכֵה
In reg.Ieſ.66.℣.2.Ad quem reſpiciam? Ad pauperem & ꝑcuſſum ſpiritum. ἡσύχιον. נְכֵה
2.Sa.4.℣.6.Et ipſi Ionathæ filio Saul erat filiꝰ debilis(.i.contritus)pedibꝰ.πεπληγώς. נְכִים
Et plur.Pſ.35.℣.15.Congregati ſunt contra me claudi .i. abiectiſsimi quod minimè
מַכָּה Percuſsio,plaga,percuſſura,læſio ad necem vſqꝫ. (putaram. μάστιγες. מַכָּה
Ioſ.10.℣.10.Et cecidit eos plaga magna in Gibeon,& perſequutus eſt eos.συνέτριψεν.
Cum affix. Nahum 3. ℣ſu vlt. Dolens fuit plaga tua .i. deſperata & plena dolori- מַכָּתֵךְ
bus. ἡ πληγή σου. (πληγῇ ἀνιάτῳ. מַכַּת
In reg. Ieſ.14.℣.6.Percutiens populos in furore plaga aſsiduitatis .i. ictu continuo. מַכּוֹת
Et plu.In re.Deu.26.℣.51.Et mirificabit Dominus plagas tuas & plagas ſeminis tui. מַכֹּתְךָ
Ier.19.℣.8.Obſtupeſcet et ſibilabit ſuꝑ omnes plagas eius.ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς ταύτης.

נָכֹחַ Rectus,directus ſiue flexura ſeu curuatura, item rectitudo, Et per translationem
caſtus,purus. Cognationem habet cum כֹּחַ .i. virtus quæ rectos comitatur. Hinc
per inuerſionem radicis ἀγνής,ἀγνός,ἀγναῖος caſtus, purus, ἀγνέω, ἀγνεύω caſtus ſum,
ἀγνίζω purgo. Legitur tantum bis,vt: נְכֹחוֹ
Cũ affi.Ieſ.57.℣.2.Quieſcet in cubili ſuo ambulans in caſtitate ſua.i.rectitudine eius. נְכֹחִים
Et plur.Pro.8.℣.9.Omnes iſti(ſermones)ſunt recti(vel mundi) intelligenti. ἐνώπιον.
נְכֹחָה Recta,caſta,& ſubſtantiuè ſemꝑ vſurpat̃,rectitudo,æquitas,mũdicies. 4. legitur. נְכֹחָה
Ieſ.59.℣.14.Nam concidit in platea veritas,& æquitas non poterit ꝓdire. δι' εὐθείας. נְכֹחָה
Amos 3.℣.10.Et non nouerunt facere rectitudinem, ait Iehoua. ἐναντίον. נְכֹחוֹת
Et plur.Ieſ.26.℣.10.Sed in terra rectitudinum iniquè aget, & nõ videbit zc. ἀλήθεια. נְכֹחוֹת
Et cap.30.℣.10.Non contemplabimini nobis recta.i.recta ſeu quæ caſta ſunt.
נֹכַח Rectitudo,Et latinis elegantius exponitur coram,rectà,vel è regione. Bis leg. נִכְחוֹ
Cũ affi.Exo.14.℣.2.Coram ipſo(vel è regione eius)caſtrãetabunt̃ ad mare. ἐνώπιον. נִכְחוֹ
EZec.46.℣.9.Nõ reuertet̃ per eam portã zc.ſed è regione eius exibit. κατ' εὐθὺ αὐτ.
נֹכַח Rectà,corã,ante,è regione,Eſt nomen,licet exponatur per præpoſitiones.Hinc
per metathe:κιχάνω,κιχέω,κιχείω ꝑuenio rectà,accedo rectà Et Ger:gegen/kegen. לְנֹכַח
Pro.4.℣.ãtepe. Oculi tui ad rectitudinẽ.i.recta aſpiciant ea quæ ſunt coram te.ὀρθά. לְנֹכַח
In re. Gẽ. 25.℣.21.Et orauit Iſhac ad Dñm ad rectitudinẽ vxoris ſuæ.περὶ ῥεβέκκας.

Exo.26.℣.ant.Et cādelabꝝ è regiōe mēſæ pones,**gegen den tiſch** ἀπέναντι τῆς τραπέζης נֹכַח
Hæc forma non accipit affixa, & inuenies Gen.30.℣.37. Exo.40.℣.24 Nu.19.℣.4.

נָכַל Inſidiatus eſt doloſè, molitus eſt dolos, ſtruxit inſidias, callidus fuit, verſutus fuit. Cognationem habet cum כָּלָה conſummauit, perfecit, nam dicitur de illo veteratore & doloſo qui ſuas machinationes doloſas opere complet & perficit. Hinc per inuerſionem radicis λοχάω, λοχέω, λοχίζω inſidior, pono inſidias, λόχησις λόχος, λοχισμὸς inſidiæ & fortaſſe ab eadem radice eſt verbum κλίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω & latinum clino, acclino, inclino, vt ſi quis animum ſuum inclinat ad inſidiandum proximo ſuo ꝛc.

In I. Con. נָכַל doloſus fuit, callidus fuit inſidijs. Legitur tantum ſemel, vt
Mal.1.℣.vlt. Et maledictus eſt doloſus, cum fuerit in grege ſuo maſculus. נֹוכֵל
In II. Coniug. נִכֵּל tetendit inſidias, inclinauit dolos. Semel reperitur.
Num.25.℣.pen. Quas indioſè tetenderunt vobis in negocio Peor. ὅσα δολιοῦσιν. נִכְּלוּ
In IIII. Con. הִתְנַכֵּל acclinauit ſe ad ſtruendum inſidias. Bis reperitur.
Pſ.105.℣.25. Ad inclinandum ſe (vel ad comoliendum) in ſeruos ipſius. τοῦ δολιοῦσθαι. הִתְנַכֵּל
Gē.37.℣.18. Et acclinauerūt ſe ad occidendū eū.i.machinati ſūt ei necē. ἐπονηρεύοντο וַיִּתְנַכְּלוּ

נֶכֶל Hinc nomen. (τοῦ ἀποκτεῖναι.
Dolus, inſidiæ quæ in aliquem acclinantur. Legitur tantum ſemel, vt
Num.25.℣.pen. Quia tribulatores vobis fuerunt cum inſidijs ſuis. ἐν δολιότητι. בְּנִכְלֵיהֶם

נְכָסִים Facultates, opes quæ ſunt collectæ & comparatæ. Legit̃ tantum pluraliter & cognationem habet cum כָּנַס .i.collegit. Hinc ꝑ metatheſin literaꝝ dicunt latini cēſeo, item cenſus, nam facultates ſolent cenſeri & de eis tribui cenſus. Quinquies.
Ioſ.22.℣.8. Cū facultatibꝰ multis reuertimini ad tabernacula veſtra. ἐν χρήμασι πολλοῖς. בִּנְכָסִים
2.Par.1.℣.11. Et nō petijſti diuitias, opes et gloriā neqꝫ animā inimicoꝝ ꝛc. χρημάτων. נְכָסִים
Et ℣.12. Diuitias quoqꝫ, opes & gloriā dabo tibi qualis nō fuit in regibus. καὶ χρήματα וּנְכָסִים
Eccle.5.℣.pē.& ca.6.℣.2. Cui dedit Deus diuitias & facultates ꝛc. καὶ ὑπάρχοντα. וּנְכָסִים

נָכַר Diſcretus eſt, diſcretè cognitus eſt ab alieno, ſecretus eſt per diacriſin, ſeparatus eſt. Propriè ſignificat diſcernere, dinoſcere, dijudicare, diſcriminare. Hinc Græci per tranſpoſitionem radicalium κρίνω, διακρίνω, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω & latini cerno, diſcerno, ſecerno, excerno.

In I. Con. paſsiua. נִכַּר diſcretè agnitus eſt. Legitur tantum bis, vt (σαν.
Thre.4.℣.8. Obſcurior fuit nigredine forma eoꝝ, nō diſcreti ſūt in plateis. ἐπεγνώσθη. נִכְּרוּ
Pro.26.℣.24. Labijs ſuis diſcernetur oſor, & intra ſe recondet impoſturam. ἐπινεύει. יִנָּכֵר
In II. Con. נִכֵּר diſcreuit, dijudicauit cum diacriſi. Quinquies legitur.
Iob 34.℣.19 Qui nō accepit ꝛc. & nō diſcreuit opulentū corā paupe. οὐδὲ τιμὴν θέσθαι נִכַּר
1.Sā.23.℣.7. Et dixit Saul, Secreuit (.i.ſecreto tradidit) eū Deꝰ in manū meā. ὅτι πέπρα- נִכַּר
Deut.32.℣.27. Ne fortè cernerent (vel iudicarēt) hoſtes eoꝝ ꝛc. συνεπιθῶνται. (κεν. יְנַכְּרוּ
Ier.19.℣.4. Et excreuerunt locum iſtū.i. iudicarunt locū indignum. καὶ ἀπηλλοτρίωσαν. וַיְנַכְּרוּ
Iob 21.℣.29. Et ſigna eoꝝ an nō diſcernetis? .i.ex notis eoꝝ an nō dijudicabitis? ἀ- תְנַכֵּרוּ
In III.Cō. הִכִּיר cognouit cū diacriſi, diſcretè agnouit. Sæpe leg:, vt (πηλλοτριώσεται
Deut.33.℣.9. Et fratres ſuos non diſcreuit, & filios ſuos non cognouit. ἐπέγνω. הִכִּיר
Pſ.142.℣.5. Reſpice ad dexteram, & vide, quia non eſt mihi cernens. ἐπιγινώσκων με. מַכִּיר
Pro.24.℣.23. Diſcernere faciē (.i.perſonas) in iudicio nō eſt bonū. (τοῦ ἐπιγνῶναί με. הַכֵּר־
Ruth 2.℣.10. Cur inueni gratiam in oculis tuis ad cernendū me.i.vt cognoſcas me? לְהַכִּירֵנִי
Geneſ.37.℣.5. à fine. Diſcerne quæſo, an tunica filij tui ſit, an non? ἐπίγνωθι. הַכֶּר־נָא
Ieremiæ 24.℣.5. Sic diſcernam captiuitatem Iehuda .i. dijudicabo & reſpiciam cū fauore. ἐπιγνώσομαι. (ται. אַכִּיר
Deut.16.℣.4. à fine. Non declinabis iudicium, non diſcernes perſonas ꝛc. ἐπιγνώσον- תַכִּיר
Gen.42.℣.8. Et diſcreuit (.i.cognouit) Ioſeph fratres ſuos, at ipſi nō nouerūt eū. ἐπέ- וַיַּכֵּר
Item legitur Gen.23.℣.23.cap.38.℣.25.26.Pſ.103.℣.16.Iob 4.℣.16.cap.7.℣.10 ꝛc. (γνω.
In IIII. Con. הִתְנַכֵּר fecit ſe diſcretum .i. ſimulauit ſe, vt ἀποκρίνομαι .3.legitur.
1.Reg.14.℣.5. Et contigit cū ingrederet̃ ipſa, vt ſe alienā ſimularet. καὶ αὐτὴ ἀπεξενοῦτο. מִתְנַכֵּרָה

Gē.42.℣.7.Et alienũ ſe ſimulauit erga illos, & loquut⁹ eſt cũ eis duriter. ϗ ἀλλοτριοῦτο. וַיִּתְנַכֵּר
Pro.20.℣.11.Atq; in ſtudijs ſuis diſcernetur puer. ὑποσκελισθήσεται. יִתְנַכֶּר־

Inde nomina.

נֵכָר Diſcretio, ſeparatio, Item diſcretus, hoc eſt diſtinctus, ſeparatus, qui non eſt eiuſdem ſeminis, nationis & religionis nobiſcum, latini interpretes ℣terunt alienũ. נֵכָר
Ge.17.℣.12.A quocunq; filio diſcretiōis.i.extraneo q̃ nõ eſt de ſemine tuo. ἀλλοτρίου. נֵכָר
Pſ.18.& 2.Sam.22.℣.6.à fine.Filij diſcretionis(.i. alieni)marceſcent. υἱοὶ ἀλλότριοι.
In regim. Deut. 31. ℣. 16. Et fornicabitur poſt Deos diſcretionis terræ, id eſt, poſt alienos. ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων. נֵכַר
Legitur quoq; Gen.17.℣.vlt.Exod.12.℣.43.Leui.22.℣.25. Deut.32.℣.12.Ioſ.24.℣.2.

נֵכֶר Diſcretio, ſeparatio, diſcrimen, Lactantius libro 7. quæ diſcretio mors vocatur. וְנֵכֶר
Iob 31.℣.3.An non calamitas iniquo, & diſcretio patrantibus dolorē? ἀπαλλοτρίωσις.
Et ꝑter hunc locum non reperit̃ vſpiam, Quędã exemplaria habent וְנֶכֶר ac idē eſt.

נֹכֶר Diſcretio, ſeparatio, relegatio in terram alienam, vt fuit captiuitas Babylonica. נָכְרוֹ
Oba.1.℣.12.Et ne cõſpiceris ĩ diē fratris tui, in die diſcretiōis ſuæ. ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων.

נָכְרִי Diſcretus, diſcriminatus, ſeparatus à noſtra religione, hoc eſt alienus.
Exod. 21.℣. 8.Populo diſcreto (id eſt, alieno) non habebit poteſtatem ad vendendum eam. ἀλλοτρίῳ. נָכְרִי
Zeph.1.℣.8.Viſitabo principes & filios regis & oēs induētes veſtē diſcretã ἐνδύματα ἀλλότρια.i.diuerſã à vulgi veſte, vt ſolēt geſtare primores ĩ populo et ſacerdotes. נָכְרִי
Et plural. Obad. 1.℣.11. In die quando abducunt alieni facultatem tuam, & diſcreti ingrediuntur. ϗ ἀλλότριοι. וְנָכְרִים לְנָכְרִים
Thre.5.℣.2.Hæreditas noſtra verſa eſt ad alienos, ædes noſtræ ad diſcretos. ἀλλοτρίοις.

נָכְרִיָּה Diſcreta, ſeparata, aliena, quæ benè diſcernitur ab alijs mulieribus. נָכְרִיָּה
Exo.2.℣.4.à fine.Aduena fui in terra diſcreta.i.aliena ſed peregrina. ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. מִנָּכְרִיָּה
Pro.2.℣.16.Ad liberãdũ te à muliere aliēa, à diſcreta quæ ſermões ſuos ꝛc. ἐ ἀλλότριον. נָכְרִיּוֹת
Et plur.Gen.31.℣.15.Noñe vt diſcretæ(.i.alienigenæ)reputatæ ſum⁹ ei. αἱ ἀλλότριαι.
1. Regum 11. ℣. 8. Et ſic fecit omnibus vxoribus ſuis diſcretis, id eſt, quas duxerat ex gentibus. ταῖς ἀλλοτρίαις. הַנָּכְרִיּוֹת

הַכָּרָה Diſcretio, He à fronte hæmanthicum. Et ſemel reperitur, vt הַכָּרַת
In reg.Ieſ.3.℣.9.Et diſcretio vultus eoꝝ reſpondit contra eos.i.habitus vultus ꝑdit. αἰσχύνη.

מַכָּר Diſcretio in claſſes ſeu ordines. D. Hieron: vertit ordinem. Rabinis notum. מַכָּרוֹ
Cum affi.2.Re.12.℣.6.Accipiant ſibi ſacerdotes qſq; à claſſe ſua. ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν. מַכָּרֵיכֶם
Et plu.cum affi.2. Re.12.℣.8. Ne igitur accipiatis argentum à diſcretionibus veſtris .i.à populo in claſſes diuiſo, nam quidã his, & quidã alijs ſacerdot: dabant cenſus. ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν.

נָכַת Contudit, contriuit, ſi de hominibus dicitur, ſignificat occidere. Idem eſt quod כָּתַת. Et multum affinitatis habet cum נָכָה percuſſit ad necem. Hinc per metatheſin κτείνω, κτένω, κτίω, κτιννύω .i.occido, interimo. Et German: kneten/kneuten.

In I. Con. נָכַת contudit, percuſſit tundendo. Legitur tantum ſemel, vt: וָאֶכֹּת אֹתוֹ
Deut.9.℣.21.Et contudi eum(vitulum conflatilem)attenuando benè. συνέκοψα.

In III. Coniug. הִכִּית contudit. Bis legitur, vt וַיַּכְּתוּ
Deut.1.℣.antep.Et contuderunt vos in Seir vſq; ad Horma. ϗ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς. וַיַּכְּתוּם
Num.14.℣.vlt.Et percuſſerunt eos, & contriuerunt eos vſq; ad Horma. κατέκοψαν αὐτοὺς.

In voce paſſiua הֻכַּת contuſus eſt, contritus eſt. יֻכַּת
Ieſa.24.℣.12.Relinquetur in vrbe deſolatio, & commotio, contundetur porta. יֻכַּתּוּ
Ier.46.℣.5.Retroaguntur, & fortes eoꝝ contundentur.i.occidentur. κοπήσονται. Sed hoc quia in ת dages habet, rectius dicitur à כָּתַת formari per reſolutionem, ꝑ יוּכַּתּוּ.
Et ſic quoq; Mich.1.℣.7.Iob 4.℣.vltimo.

Inde nomen.

נְכֹת Aroma, nomen generale aromatum contuſionis vel à נָכָא. Quater legitur. נְכֹאת
Cũ א interpoſito. Ge.37.℣.24.Et cameli eoꝝ ferebãt aromata, et reſinã. θυμιαμάτων. נְכֹאת
Et cap.43.℣.11.Paululum reſinæ, paululum mellis, aromata & lotum. θυμιάματα. נְכֹתֹה
Cum affi.2.Re.20.℣.13.& Ieſa.39.℣.2.Et oſtendit eis domũ aromatũ ſuoꝝ. νεχωθᾶ.
He ponitur ꝑ ו affixo, & ſcd̃m alteram lectionem poterit eſſe fœmininum נְכֹתָה ꝛc.

Deſijt,

נָלָה Deſijt, ceſſauit, conſummauit, conſumpſit. Cognationem habet cum כָּלָה conſummatus eſt. Hinc ἀναλόω, ἀναλίσκω, ἀναλισκέω .i. conſumo.
In III. Coniug. הִנְלָה ceſſauit, deſijt. Legitur tantum ſemel, vt
Ieſa. 33. ℣. 1. Quum deſieris ad præuaricandum præuaricabuntur in te quoq;. Pro כַּנְּלֹתְךָ
כְּהַנְלֹתְךָ & quædam exemplaria habent Dages in Nun, quod fortaſſe ponitur, ne ipſi Nun contingat ſcheua mutum.

Inde nomen.

מִנְלָה Conſummatio, extremitas quæ alicuius rei eſt finis ceſſans & deſinens. Semel,
Cum affi. Iob 15. ℣. 29. Neq; extendet ad terram conſummationem ſuam. σκιάν. מִנְלָם

נָמַל Præcidit, circumcidit carnem præputij, Idem quod מוּל & non multum abludit à מָלַל reſecuit ſuperfluitates. Hinc per aphæreſin μελίζω detrunco membrum, μέλος membrum, nam & circumciſio Iudæorum fiebat in membro genitali.
In I. Coniug. נָמַל circumcidit. Legitur tantum ſemel, vt
Gen. 17. ℣. 11. Et circumcidetis carnem ꝓputij veſtri atq; hoc erit. περιτμηθήσεσθε. וּנְמַלְתֶּם
In voce paſsiua. נִמּוֹל circumciſus eſt in præputio, præciſus eſt. Ter habetur.
Gen. 17. ℣. pen. In vno eodemq; die circumciſus eſt Abraham & Iſmael. περιετμήθη. נִמּוֹל
Et ℣. vlt. A filio diſcretionis (vel alieni) circumciſi ſunt cum ipſo. περιέτεμον. נִמֹּלוּ
Geneſ. 34. ℣. 22. Vt circumcidatur nobis omnis maſculus quemadmodum ipſi circumciſi ſunt. περιτέτμηνται. נִמֹּלִים
נְמָלָה Formica, à præcidendo grana collecta, ne rurſus in fruges naſcantur, 2. legitur.
Pro. 6. ℣. 6. Vade ad formicā piger, inſpice vias eius & ſapiens eſto. πρὸς τὸν μύρμηκα. נְמָלָה
Et plu. Pro. 30. ℣. 25. Formicæ ſunt populus non fortis, attamē parant ꝛc. οἱ μύρμηκες, נְמָלִים

נָמֵר Pardus, panthera, πάρδαλις, animal habens cutem varijs maculis ſparſam. Cognationem habet cum מָרַר amarus fuit, & cum מִיר mutauit, nam animal illud eſt ſæuiſsimum & amarum animo.
Ier. 13. ℣. 23. Num mutabit Aethiops pellē ſuā, aut pardus maculas ſuas? καὶ πάρδαλις. וְנָמֵר
Et plur. Hab. 1. ℣. 8. Et velociores ſunt pardis equi eius. ὑπὲρ παρδάλεις. מִנְּמֵרִים
Legitur præterea tantum Can. 4. ℣. 8. Ieſ. 11. ℣. 6. Ier. 5. ℣. 6. Oſe. 13. ℣. 7.

נָנַשׁ Oblitus eſt, obliuioni tradidit, remouit ex corde. Significatione ferè conuenit cum נָשַׁשׁ excuſsit cogitationibus ſeu memoria. Hinc per conuerſionē rad: ſino, deſino.
In I. Coniugatione נָנַשׁ remouit.
Ieſa. 44. ℣. 21. Creaui te, ſeruus meus es, ô Iſrael ne remoueas me (vel deſinas me) תְּנַשֵּׁנִי
(μὴ ἐπιλανθάνου μου.

נָסַג Retroceſsit, retroegit, Idem quod סוּג niſi quod in alijs atq; alijs vſurpentur coniugationibus.
In I. Coniug. נָסַג retroceſsit, & cum accuſatiuo fit tranſitiuum. Bis legitur.
Ieſ. 59. ℣. 13. Trāſgrediendo et mētiendo ꝛc. & retrocedēdo à Deo noſtro. καὶ ἀπέστημεν. וְנָסוֹג
Mich. 2. ℣. 6. Non retroaget calumnias. i. ꝓpheta nō transferet ignominias. ἀπώσεται יִסַּג
In III. Coniug. הִסִּיג fecit retrocedere, tranſtulit retrorſum. Quater legitur.
Deut. 27. ℣. 17. Maledictus qui transfert terminum ꝓximi ſui ꝛc. ὁ μετατιθεὶς ὅρια. מַסִּיג
Et cap. 19. ℣. 13. Non transferes terminum proximi tui quem limitauerunt priores.
οὐ μετακινήσεις ὅρια. (μὴ μέταιρε ὅρια. תַסִּיג
Prouerb. 22. ℣. pen. Ne transferas terminum perennitatis, i. qui olim fuit poſitus. μὴ תַּסֵּג
Mich. 6. ℣. antep. Et tranferes ſed nō facies euadere, & ſi q̃d eripueris ꝛc. καὶ καταλύψῃ וְתַסֵּג
In voce paſsiua. הֻסַּג retractus eſt, translatus eſt. Semel habetur.
Ieſ. 59. ℣. 14. Et retroactum eſt iudicium & iuſticia à longè ſtabit. ἀπεστήσαμεν. וְהֻסַּג

נָסָה Leuauit, eleuauit, item leuauit ad tentandum, attētauit. Cognationē habet cum נָסַס vexillum eleuauit agitando illud, & cum נָשָׂא extulit, eleuauit.
In I. Con. נָסָה eleuauit. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt
Pſ. 4. ℣. 7. Eleua ſuper nos lucem vultus tui Domine. Pro נְשָׂא: ἐσημειώθη. נְסָה
Iob 4. ℣. 2. Nunquid ſi eleuauerimus ℣bum ad te, ægrè feres (vel ſi tentauerimus)? הֲנִסָּה

In II. Con. נִסָּה tentauit, fecit periculum. Sæpe reperitur vſurpatum, vt נִסָּה
Gen.22.℣.1. Poſt hæc geſta tentauit Deus Abrahã dicebatq; ad eum &c. ἐπείρασε.
Deut.6.℣.16. Non tentabis Dominum Deum veſtrum quemadmodum tentaſtis נִסִּיתֶם
(ὅτι πειράζει.
in Maſſa. ἐξεπειράσατε. מְנַסֶּה
Et cap.13.℣.4. Quia tentat Iehoua Deus veſter vos, vt ſciat, num ſitis amantes &c.
Exod.20.℣.20. Nam ad tentandum vos venit Deus, vt ſit timor eius in conſpectu נַסּוֹת
(πείρασον.
vrõ. τοῦ πειράζαι. נַס־נָא
Dan.1.℣.12. Tenta nunc ſeruos tuos .i. fac periculum cum ſeruis tuis per 10. dies. אֲנַסֶּה
Ieſa.7.℣.12. Et dixit Achas non petam, & non tentabo Dominum. μὴ πειράσω. תְּנַסּוּן
Exo.17.℣.2. Et dixit Moſe, Quid litigabis mecum? cur tentabitis Dñm? τί πειράζετε. וַיְנַסּוּ־אֵל
Pſ.105.℣.14. Et fecerũt ſe ꝯcupiſcere &c. & tentauerũt Deũ in ſolitudine. καὶ ἐπείρασαν.
Item reperitur Pſ.26.℣.2. Pſ.78.℣.18. Pſ.95.℣.9. Eccle.2.℣.1. cap.7.℣.25. &c.

Inde nomen.

מַסָּה Tentatio, item nomen loci Maſſa, vbi populus Iſrael tentauit Deum ſuum. מַסָּה
Pſ.95.℣.8. Ne induretis cor veſtrum vt in Meriba, vt in die Maſſa. τοῦ πειρασμοῦ. לְמַסָּת
In reg. Iob 9.℣.23. Tentationi (.i. afflictioni) innocuorum irridebit. ἐξαισίῳ. בְּמַסַּת
Et plur. Deut.4 34. In tentationibus, in ſignis, & in ꝓdigijs & in bello. ἐν πειρασμῷ.
Reperitur & Deut.17.℣.7. cap.6.℣.16. cap.7.℣.19. cap.9.℣.23. cap.33.℣.8. cap.29.℣.2.

נָסַח Euulſit, euertit, extirpauit, contriuit funditus, euertit, demolitus eſt. Cognationẽ habet cum סָחָה .i. ſcopis purgauit verrendo. Hinc σωχέω & σώχω .i. tero. Ger: ſichten.
In I. Con. נָסַח euulſit, demolitus eſt, & abſolutè euulſus eſt. Ter legitur. יִסַּח
Pro.15.℣.25. Domum ſuperborum demolietur Dominus. κατασπᾷ. וְיִסַּחֲךָ
Pſ.52.℣.6. Tollet te, & euellet te de tabernaculo. Græc: μεταναστεύσαι σε. יִסְּחוּ
Pro 2.℣.vlt. Improbi de terra excindent, & ꝑuaricatores euellent ex ea. ἐξωσθήσονται.
In voce paſſiua נִסַּח euulſus eſt, euerſus eſt. Semel habetur, vt וְנִסַּחְתֶּם
Deu.28.℣.63. Et euellemini de terra, quã tu ingrederis ad poſsidẽdũ eã. καὶ ἐξαρθήσεσθε.

Inde nomen.

מַסָּח Euulſio, contritio, euerſio. Legitur tantum ſemel hoc nomen, vt מַסָּח
2.Reg.11.℣.6. Et cuſtodietis cuſtodiam domus, euulſione .i. vt euellatis & conteratis illos qui fortè irrupturi eſſent.

נָסַךְ Fudit, effudit, dicitur tam de aridis quam liquidis, vnde ſi de aridis vſurpatur poteſt quoq; exponi per verbum tegere, ſeu cooperire, nam & aqua effuſa in terram operit & tegit eam. Cognationem habet cum נָתַךְ conflauit, & סָכַךְ texit, & סוּךְ vnctus eſt. Hinc German: ſeigen & per conuerſionem radicis eſt Gieſſen.
In I. Con. נָסַךְ fudit, operuit fundendo. Conſtruitur cum accuſatiuo & עַל נָסַךְ
Ieſa.29.℣.10. Quoniam fudit ſuper vos Iehoua ſpiritum ſoporis. ὅτι πεπότικεν. נָסַכְתִּי
Pſ.2.℣.6. Et ego fudi (.i. conſtitui) regẽ meũ ſuꝑ Zion montem ſanct: meũ. κατεστάθην. נְסוּכָה
Ieſa.25.℣.7. Et operimentum oppanſum ſuper omnes gentes. ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη. וְלִנְסֹךְ
Et cap.30.℣.1. Et ad fundendum fuſionem, ſed non eſt ita ſpiritus meus. καὶ συνθήκας. יִסְּכוּ
Oſe.9.℣.4. Nõ fundent (.i. libabũt) Dño vinũ, & nõ tẽpata erũt ſacrificia. οὐκ ἔσπεισαν. תִסְּכוּ
Exo.30.℣.9. Et libamen non fundetis ſuper illud (altare) καὶ σπονδὴν οὐ σπείσετε.
In voce paſſiua נִסַּךְ fuſus, ordinatus eſt. Semel reperitur. נִסַּכְתִּי
Pro.8.℣.23. A ſeculo ordinata ſum, ab initio, ab originibus terræ. ἐθεμελίωσέ με.
In II. Con. נִסֵּךְ fudit, libauit. Semel vſurpatur, vt וַיְנַסֵּךְ
1.Par.11.℣.18. Et non voluit Dauid bibere eas, ſed fudit .i. libauit eas Dño. καὶ ἔσπεισεν.
In III. Con. הִסִּיךְ fecit fundi .i. libauit, fudit in libamen. Sæpe extat in Biblijs. וְהִסִּיכוּ
Ier.32.℣.29. Et libabant libamina Dijs alienis ad irritandũ me. καὶ ἔσπενδον σπονδάς. וְהַסֵּךְ
Nu.28.℣.7. In ſanctuario fac libare libamen ſiceræ Dño. σπεῖσαι σπονδὴν. (τῇ σπονδάς. וְהַסִּיךְ
Ier.44.℣.17. Et libare ei libamina quemadmodũ fecimus nos & patres. καὶ σπένδειν αὐ- אַסִּיךְ
Pſ.16.℣.4. Non libabo libamina eoꝝ de ſanguine, & nõ ſumã &c. nõia συναγάγω. וַיַּסֵּךְ
Gen.35.℣.14. Et libauit ſuper eam libamen, & fudit ſuꝑ ipſum oleum. καὶ ἔσπεισεν. וַיַּסִּיכוּ
Ezec.20 ℣.28. Et libauerunt ibi libamina ſua. καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.
Legitur præterea Ier.7.℣ 20. cap.19.℣,13. cap.44.℣,18.24. Item 2.Sam,23.℣.16. &c.

In voce paſsiua הֻסַּךְ fuſus eſt, aſperſus eſt. Bis legitur, vt (καὶ τὰ σπονδεῖα.
Exo.25.℣.29. & ca.37.℣.16. Cantharos eius & cyathos eiꝰ, in quibus libabiť, facies. יֻסַּךְ

Inde nomina.

נֶסֶךְ & נֵסֶךְ fuſio, libatio, libamen, **eine begieſſung**. Sæpe in Biblijs extat, vt
Exod.30.℣.9. Et libamen non fundetis ſuꝑ illud (altare) καὶ σπονδὴν οὐ σπείσετε. וְנֵסֶךְ
Gen.35.℣.14. Et libauit ſuper eã (ſtatuam) libamen, & fudit ſuper ipſa ꝛc. σπονδήν. נֶסֶךְ
In pau. Ioel 1.℣.13. Nã diminutũ eſt à domo Dei veſtri ſacrificiũ & libamẽ. καὶ σπονδή. וָנָסֶךְ
Cum affi. Nu.28.℣.8. Et libatio eiꝰ ſit quarta pars Hin ꝓ agno vno. καὶ σπονδὴν αὐτοῦ. וְנִסְכּוֹ
Et plur. Leuit.23.℣.37. Holocauſtũ & oblationẽ, ſacrificiũ & libamina ꝛc. καὶ σπονδάς. וּנְסָכִים
Cũ aff. leui. Nu.29.℣.31. Et hircꝰ ꝓ ꝛc. p̃ter holocauſtũ & libamina eiꝰ. καὶ σπονδαὶ αὐτῶν. וּנְסָכֶיהָ
Cũ affix. gra. Pſ.16.℣.4. Non libabo libamina eoꝝ quæ ſunt de ſanguine. συναγωγάς. נִסְכֵּיהֶם
Nu.29.℣.11. Præter holocauſtũ iuge, & oblationẽ & libamina eoꝝ. καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς. וְנִסְכֵּיהֶם

נָסִיךְ Perfuſus oleo, vnctus, item fuſio. Sæpe abſtractum pro concreto accipitur.
Cũ affi. Deut.32.℣.38. Quoꝝ adipẽ ꝛc. biberunt vinũ fuſionis eoꝝ. τῶν σπονδῶν αὐτῶν נְסִיכָם
Et plural. cum affix. Pſalm.83.℣.12. Pone eos &c. ſicut Zeba & Salmuna omnes vnctos eorum. τοὺς ἄρχοντας. (ἐν τῷ δήγματι. נְסִיכֵמוֹ
In reg. Mich.5.℣.5. Excitabimus contra ipſum 7. paſtores & 8. principes hominum. נְסִיכֵי

מַסֵּכָה Fuſio, conflatile, & bis accipitur de aridis, operimentum, pro סָכַךְ à מַסֵּכָה:
Deu.9.℣.12. Fecerũt ſibi cõflatile .i. deos cõflatiles ſeu fuſiles. ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα מַסֵּכָה
Exo.32.℣.4. Et fecit ex eis vitulũ cõflatiõis, & dicebãt, hi ſũt dij tui. μόσχον χωνευτόν. מַסֵּכָה
Ieſ.28.℣.20. Et operimentum eſt ſtrictius, quàm vt ſe eo quiſq; inuoluat, ꝓ וְהַמַּסֵּכָה וְהַמַּסֵּכָה
In reg. Ieſ.30.℣.22. Et prophanabitis ꝛc. ſuperhumerale conflatilis auri tui, מַסֵּכַת
Et plur. 1. Reg.14.℣.9. Et feciſti tibi deos alienos & conflatilia. καὶ χωνευτά. וּמַסֵּכוֹת
Cum affi. Num.33.℣.52. Et ꝑdetis ꝛc. oĩa ſimulacra conflatiliũ eoꝝ. τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. מַסֵּכֹתָם

מַסֶּכֶת Iugum textorium, liciatorium per quod licia funduntur. Bis reperitur. (μετὰ
In pau. Iud.16.℣.13. Si intexueris ſeptẽ cincinos capitis mei iugo textorio. μετὰ τοῦ διάσ- הַמַּסָּכֶת
Et ℣.14. Et tranſtulit clauum texturæ, & liciatorium. καὶ τὸ διάσμα. הַמַּסָּכֶת

נִיסָן Niſon, primus menſis apud Ebræos, poſt æquinoctiũ vernum, qui aliâs vocať אָבִיב à germinatione, vt eſt in prima radice huius libri.

נָסַס

Vexillum erexit agitando, eleuauit vexillum. Cognationem habet cum נָסָה eleuauit, & cum נוּס fugit, nam vexillum erectũ & agitatum hinc inde fugit .i. mouetur.
In I. Coniug. נָסַס erexit vexillum, eleuauit vexillum. Semel reperitur.
Ieſ.10.℣.18. Et erit ceu liqueſcere vexilla eleuantem .i. exercitus ille peribit non aliter quam perire ſolet exercitus liqueſcente vexillifero præ metu. καὶ ἔσται ὁ φεύγων. נֹסֵס
In IIII. Coniug. הִתְנוֹסֵס fecit ſe eleuare vexillum. Bis reperitur.
Zach.9.℣.pen. Quia lapides inſertionis ſeſe eleuãtes ſuꝑ terrã eiꝰ ἅγιοι κυλίονται. מִתְנוֹסְסוֹת
Pſ.60.℣.6. Dediſti timẽtibꝰ te vexillũ, ad vexillandũ .i. eleuandum. τοῦ φυγεῖν. לְהִתְנוֹסֵס

Inde nomen.

נֵס Vexillum quod eleuatur in altum, & eſt ſignum ad quod congregantur milites.
Ieſ.5.℣.26. Et eleuauit vexillũ ad gentes è longinquo .i. qui procul ſunt. σύσσημον. נֵס
In reg. Ieſ.11.℣.10. Et erit in die illo radix Iſai, quæ ſtat in vexillum populoꝝ. ἄρχειν. לְנֵס
Cũ aff. Exo.17.℣.pẽ. Et vocauit nomẽ eiꝰ, Dñs Niſsi .i. vexillũ meũ eſt. μου καταφυγή. נִסִּי
Legitur & Num.21.℣.9.10. cap.26.℣.10. Ieſ.13.℣.2. cap.18.℣.3. cap.30.℣.17. &c.

נָסַע

Profectus eſt, mouit vel eleuauit ſe de loco ad alium, diſceſsit de loco, ſoluit è loco. Germanicè **ſich erheben**. Cognationem habet cum נוּס fugit de loco, & cum נָסָה eleuauit aliũ ꝛc. Hinc per aphæreſin ἀΐσσω, σείω, σίω moueo. Et ger: **ziehen wegziehen**.
In I. Con. נָסַע profectus eſt dimouendo, & cum accuſatiuo tranſtulit.
Gen.33.℣.17. Et Iacob profectus eſt in Succoth, & ædificauit ſibi domum. נָסַע
Nu.10.℣.4. à fine. Et arca fœderis Dñi ꝓficiſcebať ante eos. προεπορεύετο. נֹסֵעַ
Gen.12.℣.9. Et profectus eſt Abraham eundo & proficiſcendo. ἀπῆρεν. וְנָסוֹעַ
Nu.10.℣.pen. Et factum eſt cũ ꝓficiſceretur arca dicebat Moſe, Exurge ꝛc. ἐξαίρειν. בִּנְסֹעַ
Gen.11.℣.2. Et factũ eſt in proficiſci illos (.i. quũ ꝓficiſcereť) ab oriente. ἐν τῷ κινῆσαι. בְּנָסְעָם
Deut.2.℣.24. Surgite proficiſcimini, & tranſite torrentem Arnon ꝛc. ἀπάρατε. סְעוּ

Gen.12.℣.9.Et profectus eſt Abrahã eundo & ꝓficiſcendo ad meridem. ϗ ἀπῆρεν. וַיִּסַּע
Ioſ.3.℣.3.Et vos ꝓficiſcemini de loco veſtro & ſequemini illam(arcam)ἀπαρεῖτε. תִּסְעוּ
Et tranſitiuè. Iud.16.℣.14.Et tranſtulit clauũ texturæ, & iugũ liciatorium.ϗ ἐξέσπασε. וַיִּסַּע
Iud.16.℣.3.Et trãſtulit eas (ianuas) vnà cũ vecte, & poſuit ſuꝑ ſcapulas ꝛc. ἐ αἰεβα- (σαξεν. וַיִּסָּעֵם

In voce paſsiua נִסַּע ablatus eſt, amotus eſt. Bis legitur, vt
Ieſ.38.℣.12.Aetas mea ablata eſt, tranſlata eſt à me inſtar tentorij.κατέλιπον. נִסַּע
Iob 4.℣.vlt.Nõne tranſlata eſt poſteritas illoꝝ, & morientᷣ ſine ſapientia.ἀπώλοντο. נִסַּע

In III. Coniug. הִסִּיעַ tranſtulit, amouit, fecit proficiſci. Sexies reperitur.
Eccle 10.℣.8.Trãferẽs lapides dolore afficietᷣ ꝑ illos q.d.nihil fit ſine dolore.ἐξαίρων. מַסִּיעַ
Pſ.80.℣.9.Vitem ex Aegypto tranſtuliſti, eieciſti gentes & plantaſti eam.μετῆρας. תַּסִּיעַ
2.Reg.4.℣.4.Et (vas)quod fuerit plenum, transferto.i.ſepone.ἀρεῖς νῶτον. תַּסִּיעִי
Pſ.78.℣.26.Transfert Eurum cœlo, & adduxit virtute ſua Africum. ἀπῆρεν. יַסַּע
Exod.15.℣.21.Et tranſtulit Moſe Iſraelitas de mari iuncoſo & abierunt.ἐξῆρε. וַיַּסַּע
1.Reg.5.℣.pen.Et tranſtulerunt lapides magnos, lapides precioſos. וַיַּסִּעוּ

Inde nomen.

מַסָּע Profectio, amotio, translatio de loco ad alium, & non tantum vſurpatur de hominibus ꝓficiſcentibꝰ, ſed quoqꝫ 1. de lapidibus aliũde aduectis et 1.de haſta miſsili.
1.Re.6.℣.7.Ex lapide integro trãſlatiõe(.i. trãſlato aliũde)ædificata eſt domꝰ.ἀργοῖς. מַסָּע
Iob 41.℣.18.Etiãſi attigerit aliqs eũ gladio ꝛc.aut lãcea aut haſta aut lorica.δόρυ ἐπηρ-(μένον. מַסָּע
Deut.10.℣.11.Surge vade ad ꝓfectionẽ ante pplm̃. Deſinit in pathah.ἄπαρον. לְמַסַּע
In reg.Num.10.℣.2.Ad conuocationẽ cœtus, & ad tranſlationẽ caſtroꝝ. ϗ ἐξαίρειν. וּלְמַסַּע
Et plur.cum affi.leui.Gen.13.℣.3.Et iuit ad profectiones ſuas ab Auſtro. לְמַסָּעָיו
Cum affi.gra.Num.33.℣.2.Per ꝓfectiones ſuas.In ס ſcheuato excidit dages.σταθμοὺς. לְמַסְעֵיהֶם
Et ſic in re.Nu.10.℣.28 Hæ ſũt ꝓfectões filioꝝ Iſrael iuxta exercitꝰ ꝛc.αὐτῶν σὺν στρατιᾷ. מַסְעֵי

סַעָה Profectio, commotio. Legitur tantum ſemel de vento qui ꝓficiſcitur à Dño. סֹעָה
Pſ.55.℣.9.A vento commotionis(.i.turbinis) & à tempeſtate.

נָסַק Scandit ſine ſcalis, conſcendit rupes magnas manibus ſe ſuſtentando, klettern. Hinc per metatheſin literarum & aſſumto d fit ſcando, aſcendo, conſcendo.

In I. Coniug. נָסַק conſcendit, aſcendit. Semel tantum legitur, vt
Pſ.139.℣.8.Si enim aſcendero in cœlum, tu ibi es, & ſi ſternã lectũ meũ ꝛc. ἀναβῶ. אֶסַּק

נָסַת Incitauit ſuadendo, inſtigauit, laceſsiuit, prouocauit, idem quod סוּת: Hinc cieo, cito, incito, vel potius ſuadeo, perſuadeo.

In III. Coniug. הֵסִית ſuaſit, incitauit ſuadendo.
Ier.38.℣ 22.Incitauerunt te, & p̃ualuerunt tibi viri qui pacem ꝓmittunt. ἠπάτησάν σε. הֱסִיתוּךָ
Et ca.43.℣.3.Nã Baruch filius Neriæ incitat te ꝯtra nos, vt tradas nos ꝛc. συμβάλλει. מַסִּית
2.Par.32.℣.11.Nonne Hiſkia incitat vos vt tradat vos ad moriendũ fame? ἀπατᾷ. מַסִּית
Et ℣.15.Ne ergo commoueat vos Hiſkijahu, & ne perſuadeat vobis.πεποιθέναι. יַסִּית
Reperitur præterea tantum 2.Reg.18.℣.32.Ieſ.36.℣.18.& 2.Par.32.℣.16.

נָעַל Obſerauit oſtium peſſulo, clauſit obice admoto. Et propriè vſurpatur de ianua repagulo ſeu peſſulo munienda, item de calceis qui olim parabantur vt induentes fibula quadam clauderent. Hinc German: Nagel/ & clauus.

In I. Con. נָעַל obſerauit, item calceauit, vel clauſit calceos. Sexies legitur.
2.Sã.13.℣.18.Et extruſit eã miniſter eiꝰ foras, & obſerauit ianuã poſt eã. ἐ ἀπέκλεισε וְנָעַל
Iud.3.℣.23.Et clauſit ianuas cœnaculi poſt ſe, & obſerauit. ϗ ἐσφήνωσε. וַיִּנְעֹל
Can.4.℣.12.Hortus obſeratꝰ eſt ſoror mea, ſponſa, ſcaturigo obſerata.κεκλεισμένος. נָעוּל
Iud.3.℣.24.Et viderunt quod ianuæ cœnaculi eſſent obſeratæ.ἐσφηνωμένας. נְעֻלוֹת
2.Sam.13.℣.17.Emitte hanc foras & obſera ianuam poſt illam. ϗ ἀπόκλεισον. וּנְעֹל
Ezec.16.℣.10.Et calceaui te taxo.i.calceos qui obſeranᷣ feci tibi de taxo. ὑπέδυσά σε. וָאֶנְעָלֵךְ
In III.Coniug. הִנְעִיל calceauit, induit calceos. Semel reperitur. (ὑπέδυσαν αὐτούς. וַיַּנְעִלוּם
2.Par.28.℣.15.Veſtierunt eos, & induerunt eos calceis, cibum & potũ dederunt. ἐ

Inde nomina.

נַעַל Calceus, calceamentum quod ſupernè corrigia tanqꝫ peſſulo obfirmatur. Gen.

Geneſ.14.℣.pen. Si à filo vſq; ad corrigiam calceamenti, & ſi accepero quicq; &c. ὑποδήματος. (ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα. נַעַל

In pauſa Deut.25.℣.10.Et vocabitur nomen eius in Iſrael, domus laxati calceamẽti. הַנָּעַל

Cum affi.Ioſ.5.℣.pen. Solue calceamentum tuum de pede tuo. λῦσον τὸ ὑπόδημα. נַעַלְךָ

Pſal.60.& Pſ.108.℣ſu 10. Super Aedom proijciam calceamentum meum .i. mittam pedem. ὑπόδημά μου. (δημάτων. נַעֲלִי

Dual.Amos 2.℣.6.Eò quòd vendiderunt egenum pro pari calceamentorum. ὑπο- נַעֲלָיִם

Et plur.Ieſ.11.℣.pen. Deducet (ſuos) cum calceamentis. ὑποδήμασι. בַּנְּעָלִים

Cũ affi.leu.Ieſ.5.℣.27.Et nõ dirupta eſt corrigia calceamentorũ eius. τῶν ὑποδημάτων. נְעָלָיו

נְעָלוֹת Cũ affi.grau.Exo.12.℣.11.Lũbi veſtri ſint cincti, & calceamenta veſtra ꝛc. ϗ τὰ ὑπο- נַעֲלֵיכֶם

Calcei, calceamenta. Legitur tm̃ ſemel in ſacris Biblijs, vt: (δήματα ὑμῶν.

מִנְעָל Ioſ.9.℣.5. Calceamenta quoq; vetera, & cõmaculata in pedibus ſuis. ϗ τὰ σανδάλια. וּנְעָלוֹת

Calceamentum, calceamen, calcearium. Semel tantum inuenitur, vt

מַנְעוּל Deut.33.℣.5.à fine. Ferrũ & æs calceamentũ tuum .i. in regione tua erunt metalla. τὸ מִנְעָלֶךָ

Sera, obſeratio, peſſulus quo aliquid obſtringitur. (ὑπόδημα αὐτοῦ.

Cant.5.℣.5.Et manus meæ ſtillauerunt ꝛc. fluentem ſup manubria peſſuli. τοῦ κλείθρου. הַמַּנְעוּל

Et plu. Cũ affi. Nehe.3.℣.3.Et erexerunt ianuas eius, ſeras eius, & vectes eiꝰ. ϗ κλεῖ- וּמַנְעוּלָיו

Idem reperit᷑ Nehe.3.℣.6.13.14.15. Et prǽterea nuſpiam legitur. (θρα αὐτῆς.

נָעַם

Amœnus fuit, iucundus fuit, ſuauis fuit. Hinc per metatheſin literarum eſt ἐαμβὴν .i. viretum amœnum, & latinum amœnitas, item amœnus, amœna, amœnum.

In I. Coniug. נָעַם amœnus fuit, Eſt verbum neutrum .i. intranſitiuum.

Pſ.141.℣.6.Et audient ſermones meos, ſiquidem amœni fuerunt. ὅτι ἡδύνθησαν. נָעֵמוּ

Gen.49.℣.15.Et vidit requiem quod bona eſſet, & terram quod amæna eſſet. ὅτι πίων. נָעֵמָה

Can.7.℣.7.Quàm pulchra fuiſti, & quàm amœna fuiſti ô dilectio &c. τί ἡδύνθης. נָעַמְתְּ

Pr.2.℣.10. Cũ venerit ſapiẽtia ĩ cor tuũ, et ſciẽtia aĩę tuę fuerit amœna. καλὴ εἶναι δόξῃ. יִנְעָם

Legitur & tantum Pro.9.℣.17.& cap.24.℣.25. item 2.Sam.32.℣.19. Ezech.32.℣.19.

Inde nomina.

נָעִים Amœnus, iucundus, ſuauis, gratus. Et ſæpè vſurpatur hoc nomen.

Pſ.133.℣.1.Ecce quàm bonum & quàm iucundũ habitare fratres in vnũ. ἢ τί τερπνὸν. וּמַה נָּעִים

Pro.22.℣.18.Nam amœnum erit (tibi) ſi cuſtodieris ea (verba.) ὅτι καλοί εἰσιν. נָעִים

In re.2.Sa.23.℣.1.Amœniſſimꝰ cãtorũ ĩ Iſrael .i. ſuauiſſimꝰ pſaltes. ϗ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ נְעִים

נְעִימוֹת Et plu.Pſ.16.℣.6.Funiculi (mẽſorij) ceciderũt mihi in amœnis (locis) ἐν τοῖς κρατίστοις. בַּנְּעִימִים

Amœnitates, iucunditates, ſuauitates. Legitur tantum ſemel, vt

נֹעַם Pſ.16.℣.vlt. Amœnitates ſunt in dextera tua perpetuo (vel iugiter) τερπνότητες. נְעִמוֹת

Amœnitas, iucunditas, ſuauitas. Eſt nomen ſubſtantiuum.

Pro.3.℣.17. Viæ eius ſunt viæ amœnitatis, & omnes ſemitę eius ſunt pax. ὁδοὶ καλαί. נֹעַם

In reg.Pſ.27.℣.4.Ad inſpiciendum amœnitatem Domini. τερπνότητα. בְּנֹעַם

נַעֲמָנִים Item reperitur Zach.11.℣.7.10. Pro.15.℣.27. cap.16.℣.24. Pſ.90.℣.11.

Iucunditates, à ſingulari נַעֲמָן: Et tantum ſemel reperitur, vt:

מַנְעַמִּים Ieſ.17.℣.10.Propterea plantabis plantationes amœnitatum & palmitẽ ꝛc. ἄπιστον. נַעֲמָנִים

Amænitates, ſuauitates. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt;

Cum affi.Pſ.141.℣.4.Et non veſcar amœnitatibus illorũ .i. cibis dulcibus ꝛc. μετὰ τῶν (ἐκλεκτῶν αὐτῶν. בְּמַנְעַמֵּיהֶם

נַעֲצוּץ

Rubus ſpinoſus, frutetum, ſpinetum, D. Hieron. vertit ſaliunculam. R. Dauid Kimhi dicit eſſe ſpinam albam acutam, radix inuſitata eſt נָעַץ & eſt forma nominum perfectorum, quæ vltimam radicis geminant vt נַאֲפוּף. Cognationem vero habet cum עֵץ .i. arbor, lignum. Hinc ὀξύνω acuo, pungo, lædo attingentes, ὀξεῖς acutus. Bis tantum inuenitur in Biblijs.

Ieſ.55.℣.vlt. Pro fruteto (ſuccreſcet) fraxinus, ꝑ ſpineto exurget myrtus. ἀντὶ τῆς στοιβῆς. הַנַּעֲצוּץ

Et plur.Ieſ.7.℣.19.Et in omnibus frutetis, & in omnibus palatijs. ἐν παντὶ ξύλῳ. בַּנַּעֲצוּצִים

נָעַר

Excuſſit, exturbauit vehementer, in præceps deiecit, item excuſſus eſt, pręcipitatus eſt, quemadmodum gremium excutitur vt in præceps ruant contenta in eo. Hinc fortè νεῦρον, νευρὰς & latinum neruus, ſignificat enim omnes neruos contendere & adhibera in excutiendo aliquid.

In I. Coniug. נָעַר excuſsit, & ſine accuſatiuo, præceps fuit. Quinquies. נָעֲרוּ
Ier. 51. ℣. 38. Pariter vt leunculi rugient, excuſſerunt vocem vt catuli leænarum. נָעַרְתִּי
Nehe. 5. ℣. 13. Atq; excuſsi gremiũ meũ & dixi: Sic excutiet Deꝰ oẽm virꝝ. ἐξετίναξα. וְנֹעַר
Ieſ. 33. ℣. 9. Excuſſus (.i. deturbatus) eſt Baſan & Carmelus. i. eneruatus eſt. נֹעֵר
Et ℣. 15. Excutiens manus ſuas ne ꝯtrectet munus, obturans aurẽ ſuã ꝛc. ἀποσειόμενος. נָעוּר
Nehe. 5. ℣. 13. Vt ſic excuſſus ſit & vacuꝰ, dixitq; tota concio, Amen. ἐκτετιναγμένος.
In voce paſsiua נִנְעַר excuſſus eſt præcipitanter. Ter vſurpatur in Biblijs. נִנְעַרְתִּי
Pſ. 109. ℣. 23. Tanq; vmbra declinãs ambulaui, excuſſus ſum velut locuſta. ἐξετινάχθη.
Iud. 16. ℣ſu 20. Et dixit, Euadam atq; hac vice vt antea, & excutiar (præcipitanter.) וְאִנָּעֵר
καὶ ἀποτινάξομαι. וַיִּנָּעֲרוּ
Iob 38. ℣. 13. Ad obtinendum alas terræ, & excutientur impij ex ea. καὶ ἐκτινάξαι.
In II. Con. נִעֵר excuſsit, præcipitauit. Ter inuenitur tantum in Biblijs, vt
Pſ. 136. ℣. 15. Et excuſsit (.i. deiecit turmatim) Pharaonem & exercitum eius in mare. (καὶ ἐξετίναξε. וְנִעֵר
καὶ ἐκτινάξαντο. וַיְנַעֵר
Exod. 14. ℣. 5. à fine. Excuſsit .i. præcipitauit Iehoua Aegyptios in medium maris.
Neh. 5. ℣. 13. Sic excutiet Deus oẽm virꝝ, ꝗ nõ ſtabiliuerit ℣bũ iſtud. οὕτως ἐκτινάξαι. יְנַעֵר
In IIII. Coniug. הִתְנַעֵר excuſsit ſe. Inuenitur tantum ſemel, vt הִתְנַעֲרִי
Ieſ. 52. ℣. 2. Excute te à puluere, conſurge, ſede Ieruſalem. ἐκτίναξαι τὸν χοῦν.

Inde nomina.

נַעַר Iuuenis, puer qui eſt rudis & præcipitans in actionibus. Hinc νεαρός. נַעַר
Pſ. 37. ℣. 25. Iuuenis fui, etenim cõſenui, & non vidi iuſtum derelictum. νεώτερος. נַעַר
In reg. 1. Sa. 2. ℣. 13. & 15. Et veniebat puer ſacerdotis cũ adhuc coqueret. τὸ παιδάριον. נַעַר
In pauſ. Iud. 8. ℣. 20. Et non extraxit puer gladiũ ſuũ, quia timebat ꝙ puer ꝛc. νεώτερος. וְהַנַּעַר
Cũ affi. Iud. 19. ℣. 3. Et ſurrexit vir eiꝰ, ꝛc. & puer eius erat cum eo. καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. נְעָרִים
Et plur. Pſ. 148. ℣. 12. Senes cum iunioribus laudent nomen Domini. μετὰ νεωτέρων. נְעָרֶיךָ
Cum affi. leui. 1. Sam. 25. ℣. 8. Interroga pueros tuos & indicabunt tibi. οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτοῦ. נַעֲרֵיהֶם
Neh. 5. ℣. 15. Quin & pueri eorꝝ tyrãnidẽ exercuerũt in populũ. νεανίσκους. נַעֲרֵי
In re. Exp. 24. ℣. 4. Miſitq; iuuenes filiorꝝ Iſrael, ꝗ adduxerunt holocauſta.
נַעֲרָה Puella, Et in quinq; libris Moſe, ſcribitur ſine he, excepto vno loco, vt: הַנַּעֲרָה
Deu. 22. ℣. 19. Damnabũt eũ centũ ſiclis argẽti quos dabunt patri puellæ. τῆς νεάνιδος. הַנַּעַר
Ge. 24. ℣. 14. Et erit puella, ad quam dixero, inclina quæſo hydriã tuam ꝛc. ἡ παρθένος. נְעָרוֹת
Et plur. Eſther 2. ℣. 2. Quærent regi puellas virgines formoſas aſpectu. κοράσια. לְנַעֲרוֹתֶיהָ
Pro. 31. ℣. 12. Deditq; cibum familiæ ſuæ, & demenſum puellis ſuis. θεραπαίναις. נַעֲרוֹת
In reg. Eſther 4. ℣. 4. Et venerunt puellæ Eſther & eunuchi eius & indicauerunt. (αἱ ἅβραι.
נֹעַר Iuuentus, pueritia. Legitur tantum in ſtatu abſoluto. מִנֹּעַר
Pſ. 88. ℣. 16. Afflictus ego & expirans ſum à iuuẽtute, pertuli terrores tuos. ἐν κόποις.
Legitur præterea tantum Pro. 29. ℣. 21. Iob 36. ℣. 14.
נְעוּרִים Iuuentus, omnes dies iuuentutis. Legitur aliquoties & tantum pluraliter. הַנְּעוּרִים
Pſ. 127. ℣. 4. Sicut ſagittæ in manu potentis, ita filij iuuentutis ſunt. τῶν ἐκτετιναγμένων. בִּנְעוּרָיו
Cum affix. Thren. 3. in ט. Bonum eſt viro, ſi ſuſtinuerit iugum in iuuentute ſua. ἐκ νεότητος αὐτοῦ. (νεότητι αὐτῶν. בִּנְעוּרֵיהֶם
Pſ. 144. ℣. 4. à fine. Vt filij noſtri ſint tanq; plantulæ, educati in iuuentute ſua. ἐν τῇ
נְעוּרוֹת Iuuentus, pueritia, & inuenitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum, vt: מִנְּעֻרֹתֵיהֶם
Cũ affi. Ier. 32. ℣. 30. Atq; faciẽtes malũ in oculis meis à iuuentute ſua. ἐκ νεότητος αὐτῶν.
נְעֹרֶת Stupa, Rabbi D. K. dicit illud eſſe, quod excutitur à lino. Bis reperitur. לִנְעֹרֶת
Ieſ. 1. ℣. vlt. Et erit fortis in ſtupam, & fabricator eius in ſcintillam. καλάμη στυππείου. הַנְּעֹרֶת
Iud. 16. ℣. 9. Et rupit fines iſtos, vt rumpi ſolet funiculus ſtupeus. στρέμμα στιππύου.

נָפַח Sufflauit, efflauit, inflauit, anhelauit, anhelus fuit, halitum emiſit, exhalauit &c. & propriè dicitur de flatu ſeu halitu qui ore egreditur inſtar vaporis ſeu fumi parui. Cognationem habet cum יָפַח efflauit verba, protulit verba flatu quodam & cum פּוּחַ reſpirauit, perflauit, quod de aura diei dicitur. Hinc per metath. literarꝝ πνέω, κάπνος anhelitus, πνέω, πνέω. i. flo, efflo, ſufflo, καταπνέω perflo, item per inuerſionem radicis κάπνος anhelitus, καπνίζω fumigo, καπνός fumus, nam halitus eſt ceu vapor & fumus ſubtilis.
In I. Coniug. נָפַח ſufflauit, Abſolutè vel cum עַל at cum ב inflauit.

Ierem.

Ier.15.℣.9.Languefacta eſt quę peꝑit ſeptem(filios)anhela fuit anima eius.ἀπεκάκησε. נָפְחָה
Ieſ.54.℣.16.Ecce ego creaui fabrum ſufflantem in ignem carbonis. φυσῶν. נֹפֵחַ
Iob 41.℣.11.E narib.eiꝰ egredieť fumꝰ velut ab alieno ſufflato.i.ebulliẽte. καιομένης. נָפוּחַ
Ezech.22.℣.20. In medium fornacis ad ſufflandum ſuper illam ignem. ἐκφυσῆσαι. לָפַחַת
Et ca.37.℣.9.A quatuor plagis veni ô ſpiritꝰ et infla in interfectos iſtos.καὶ ἐμφύσησον. וּפְחִי
Ge.2.℣.7.Et inflauit in nares eius ſpiraculum vitæ,& factus eſt homo. καὶ ἐνεφύσησεν. וַיִּפַּח
Reperitur præterea tantum Ier.1.℣.13.Ezech.22.℣.21.Hagg.1.℣.9.

In II. Coniug.paſsiua. נֻפַּח ſufflatus eſt. Legitur tantum ſemel.
Iob 20.℣.26.Deuorabit eum ignis non ſufflatus.i.qui non follibus excitať. ἄκαυστον. נֻפָּח

In III. Coniug. הִפִּיחַ fecit ſufflare. Bis reperitur,vt
Iob 31.℣.pe.Si cultores eius feci ſufflare.i.ſi nimĳs operis eos feci anhelos.ἐλύπησα. הִפַּחְתִּי
Mal.1.℣.pe.Ecce quanta defatigatio:& ſufflaſtis illud.i.ꝯtẽptim affertis.καὶ ἐξεφύσησα. וְהִפַּחְתֶּם

Inde nomina.

מַפָּח Flatus,ſuſpirium,ſufflatus,ſufflatio.Legitur tantum ſemel,vt:
In reg.Iob 11.℣.vlt.Et ſpes eoꝝ eſt vt flatus animæ q.d.eſt ſpes vaniſsima. ἀπώλεια. מַפַּח

מַפֻּחַ Sufflatorium,follis quo ignis ſufflatur & excitatur. Semel reperitur, vt:
Ier.6.℣.pen.Combuſtus eſt follis ab igni, conſumptum eſt plumbum. φυσητήρ. מַפֻּחַ

נֹפֶךְ

Carbũculus,ſic & D.Hier.vertit,R.Dauid Kimhi in lib.radic.dicit eſſe lapidẽ ꝓcioſum,nigꝝ.Cognat:habet cum פּוּךְ fucus,quod videlicet ſit fuci coloris. 4. repitur.
Exo.28.℣.18.& ca.39.℣.11.Et ordo ſecundus eſt carbunculus, ſapphirus ꝛc. ἄνθραξ. נֹפֶךְ
Ezech.27.℣.16.Propter multitudinem opeꝝ tuorum in carbunculo ꝛc. στακτήν. בְּנֹפֶךְ
Et cap.28.℣.13.Et Iaſpis,ſapphirus,carbunculus,ſmaragdus & aurum ꝛc. נֹפֶךְ

נָפַל

Cecidit,incidit,concidit,ꝓſtratus eſt,corruit. Cognat:habet cum נָבֵל emarcuit,expalluit,viluit, nam quicquid cadit vigore ſuo minuiť & marceſcit, vt folia cadentia de arboribus,& milites q̄ cadunt in bello ꝛc. Hinc ꝑ aphæ:βάλλομαι abiĳcior,cado, βάλλω mitto aliquid vt cadat.i.abiĳcio, ꝓiĳcio,ἐμβάλλω immitto, & german: fallen.

In I. Coniug. נָפַל cecidit,corruit,lapſus eſt,verbum intranſitiuum.
Ioſ.21.℣.vlt.Non cecidit vel vnũ ℣bum de omni ℣bo bono q̄ locutus eſt. διέπεσε. נָפַל
Iob 14.℣.5.à fine.Attamen mõs corruẽs marceſcit,& petra cadit de loco ſuo.πίπτον. נוֹפֵל
Eſther 6.℣ſu penult. Non poteris ei præualeſcere,ſed cadendo cades ante conſpectum eius. πεσὼν πέσῃ. נָפוֹל
Pro.24.℣.17.In cadere inimicum tuum(.i.quando cadit inimicus tuus) ꝛc. ἐὰν πέσῃ. בִּנְפֹל
2.Sam.1.℣ſu 10. Et occidi eum , ſciebam enim quod non eſſet victurus poſtquam cecidit ipſe. μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν. נִפְלוֹ
1.Sam.29.℣.3.A die cadere ipſum.i.à die quo defecit à Saule ꝛc. ἐνέπεσε πρός με. נָפְלוֹ
Oſe.10.℣.8.Et dicẽt ad mõtes,oꝑite nos,& ad colles,cadite ſuꝑ nos. πέσετε ἐφ' ἡμᾶς. נִפְלוּ
1.Par.21.℣.13. Et dixit Dauid ad Gad,angor mihi eſt vehemens,ἐμπεσοῦμαι , incidam nunc in manum Domini,quia multæ ſunt miſericordiæ eius,in manum autem hominis non cadam. ἐμπέσω. אֶפְּלָה אֶפֹּל
Ier.39.℣.vlt.Nam eripiendo eripiam te,& in(vel per)gladium non cades.οὐ μὴ πέσῃς. תִּפֹּל
Prouerb.11.℣.5.Iuſticia integri rectificabit viam eius,at per impietatem ſuam ipſius cadet impius. περιπίπτει. (ὥσπερ φύλλα. יִפֹּל
Et ℣ſu 14. Vbi non ſunt conſilia (ſeu gubernationes) corruet populus πίπτουσιν, יִפָּל־עָם

In III. Con. הִפִּיל fecit cadere, Sæpè præter accuſatiuum habet בְּ vel עַל:
Ieſ.34.℣.vlt.Et ipſe fecit eis cadere ſortes. Græci καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους. הִפִּיל
Ier.38.℣.28.Et dices ad eos:Proĳcio(.i.mitto)ego ꝓcationẽ meã corã rege ῥίπτω ἐγώ. מַפִּיל
1.Sam.18.℣.25.Et Saul cogitabat ꝓſternere Dauidem &c. Græc: ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν. לְהַפִּיל
Num.5.℣.22. Et ad faciendum cadere femur tuum. Pro לְהַפִּיל & ſecundum literas. לִנְפּוֹל: καὶ διαπεσεῖν. לַנְפִּל
1.Sam.14.℣.45.Facite cadere inter me & Ionatham ſortem. Græci βάλλετε κλῆρον. הַפִּילוּ
Ier.3.℣.12:Nõ ꝯiĳciã vultus meos contra vos.i.nõ iraſcar vobis ꝑpetuo. οὐ μὴ στηρίσω. אַפִּיל
Ieſ.26.℣.antep.Et terrã gigantũ ꝓſternes.i.facies cadere ꝑ gladiũ gigantes. πεσεῖται. תַּפִּיל
Gen.2.℣.20.Et fecit cadere Dominus ſomnum ſuper Adam. Sept. καὶ ἐπέβαλε. וַיַּפֵּל

In IIII. Coniug. הִתְנַפֵּל proſtrauit ſeipſum, fecit ſeipſum procidere הִתְנַפַּלְתִּי
Deut.9.℣.26.Per quadraginta dies & 40.noctes quibus meipſum ꝓſtraui.ϗ ἐδεήθην.
Eſræ 10.℣ſu 1. Flens & proſternens ſe ante domum Dei,congregati ſunt ad eum ϗ וּמִתְנַפֵּל
προσευχόμενος. (ἐπιθέσθαι ἡμῖν. לְהִתְנַפֵּל
Ge.43.℣.18.Ad conuoluendum ſe ſuper nos,& ad faciendum ſe cadere ſuper nos. וָאֶתְנַפַּל
Deut.9.℣.26.Et feci me cadere ante Dominum 40. diebus & 40. noctibus. ἐδεήθην.

Inde nomina.

נֵפֶל Abortiuus fœtus,qui ante tempus ex vtero materno excidit mortuus. Ter. כְּנֵפֶל
Iob 3.℣.15.Aut tanqꝫ abortiuꝰ fœtus ꝗ abſconditur non extitiſſem. ὥσπερ ἔκτρωμα. נֵפֶל
In reg.Pſ.58.℣.9.Velut abortiuus mulieris ꝗ non conſpexit ſolem(ita ꝑibunt,)ἔπεσε. הַנֵּפֶל
In pauſa.Eccle.6.℣.3.De hoc ego ꝓnuncio,quod melior illo ſit abortiuus.ἔκτρωμα.
נְפִילִים Nephilim,gigantes homines magnæ ſtaturæ,& ſic appellati ſunt, quod illorum
timore ſeu tremore homines cadebant, vt aſſerit R. D. הַנְּפִילִים
Ge.6.℣.4.Gigantes erant in terra in diebus illis,etenim poſteaqꝫ filij Dei &c.γίγαντες הַנְּפִילִים
Num.13.℣.vlt.Et ibi vidimus Gigantes filios Anak è gigantibus. τοὺς γίγαντας.
מַפָּל Deciduum. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs,vt: (mus.ἀπὸ πάσης πράσεως וּמַפַּל
In reg.Amos 8.℣.5.Et deciduum frumenti vendamus .i. quiſquilias ꝓ p̃cio venda- מַפְּלֵי
Et plu.in re.Iob 41.℣.14.Decidua carnis eiꝰ cohærent.i.partes carnis laxiores.ἀπώ-
(λεια.
מַפָּלָה Caſus,ruina. מַפָּלָה
Ieſ.17.℣.1.Ecce Damaſcus ſublata eſt ne ſit ciuitas,& erit aceruus ruinæ.εἰς πτῶσιν.
מַפֵּלָה Caſus,ruina. לְמַפָּלָה
Ieſ.23.℣.33. Diruerunt palatia eius,& redegit eam in ruinam. πέπτωκεν, לְמַפֵּלָה
Et ca.25.℣.2.Quia tu poſuiſti ciuitatem in aceruũ,vrbẽ munitã in ruinã. ὥστε μὴ πεσεῖν.
מַפֶּלֶת Ruina,caſus,item ponitur pro cadauere quod cecidit.i.mortuum eſt, vt: מַפֶּלֶת
In re.Iu.14.℣.8.Et receſſit ad videndũ cadauer leonis, et ecce examen apũ.τὸ πτῶμα. מַפַּלְתֵּךְ
Cũ affi.Eze.27.℣.26.Cadent in cor (.i.mediũ)maris in die ruinæ tuæ. τῆς πτώσεώς σου. בְּמַפַּלְתָּם
Pro.29.℣.16.Et iuſti in ruina illorum(impiorum)videbunt. ἐκείνων πιπτόντων.
Legitur præterea tantum Ezech.26.℣.15.18.cap.31.℣.13.16.cap.32.℣.10.

נִפְלַל

Corruit ſupplex,cecidit appellando. Eſt dictio compoſita ex נָפַל cecidit, & בָּלַל interpellauit,appellauit,atqꝫ breuitatis gratia contrahuntur literæ eædem, vel eſt tantum ex נָפַל per duplicationem lamedpoal.

In II. Con. נִפְלַל corruit ſupplicans. Legitur tautum ſemel,vt וְנִפְלַל
Ezech.28.℣.4.à fine.Et cadet ſupplicando vulneratus in medio eius.πεσοῦν) τετραυ-
(ματισμένοι.

נָפַץ

Diſſipatus eſt, diſperſus eſt, item colliſit diſſipando. Congruit ſignificatione cum פּוּץ diſſipatus eſt,& affinitate reſpicit ad פָּצָה diſſipauit os.i.diſtendit.Hinc per conuerſionem radicis diſſimulato Nun fit ſipo,diſſipo.

In I. Con. נָפַץ diſſipatus eſt,verbum neutrum, cum actõ fit actiuum. נָפַץ
1.Sa.13.℣.10.Quandoqdem vidi quod populus diſſiparet.i.dilaberet à me.διεσπάρη. נָפְצָה
Gen.9.℣.19.Tres ſunt filij Noe,& ab his diſperſa eſt omnis terra. διεσπάρησαν. נָפְצוּ
Ieſ.33.℣.3.Ab exaltatione tua diſſipatæ(vel diſperſæ)ſunt gentes.διεσπάρησαν τὰ ἔθνη. נָפוֹץ
Ier.22.℣.pe.An non truncus contemptus & diſſipatus eſt vir iſte Chonias.ἠτιμώθη. וְנָפוֹץ
Iu.7.℣.19.Et clãxerũt tubis,& diſſipãdo cados.i.diſpſerũt cados.ϗ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρί-
Præter hos locos non reperiunt plures,in futuro vſurpat pro eo radix פּוּץ. (ας.

In II. Coniug. נִפֵּץ diſperſit,diſſipauit collidendo,aliquoties reperitur,vt
Pſalm.137.℣.vlt. Beatus qui apprehendet,diſſipabitqꝫ (allidendo) infantes tuos ad וְנִפֵּץ
petram. ϗ ἐδαφιεῖ.
Ier.13.℣.13.Et diſſipabo(.i.collidam)eos,quenqꝫ ad ꝓximum ſuum &c. ϗ διασκορπιῶ. וְנִפַּצְתִּים
Ieſaiæ 27.℣.9.Vt lapides ruderis diſſipatos(.i.colliſos) ita vt non reſurgant luci &c. מְנֻפָּצוֹת
κατακεκομμένους. נַפֵּץ
Dan.12.℣.7.Et cũ conſummauerit diſpergere manum populi ſancti. διασκορπισμόν. תְּנַפְּצֵם
Pſ.2.℣.9.Tanqꝫ vas figuli diſſipabis eos(cõfringendo collides eos)συντρίψεις αὐτούς. וְנִפֵּצוּ
Ier.48.℣.12.Et vaſa eius euacuabunt,& laguncula eorum diſpergent(collidendo)
Legitur præterea tantum Ier.31.℣.20.21.22.23. (συντρίψουσι.

Inde nomina.

נֶפֶץ Diſsipatio, colliſio, contritio. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt: . (ραυνώσει.
Ieſ. 30. ℣. 4. à fine. Cum ſæuitia vultus, & flãma ignis deuorantis, cũ diſsipatione. κε- נֶפֶץ
מַפָּץ Malleus quo aliquid diſsipatur & colliditur. (λοθρεύσεως.
Cum affi. Ezech. 9. ℣. 2. Et quiſq; inſtrumentum mallei ſui in manu ſua habeat. ἐξο- מַפָּצוֹ
מַפֵּץ Malleus diſperſionis, quo aliquid conquaſſatur. Extat ſaltem vno in loco.
Ier. 51. ℣. 20. Malleus tu mihi es, & inſtrumenta bellica, & collidã per te gentes. δια- מַפֵּץ
(σκορπίζεις.

נָפַשׁ Animatus eſt reſpirando, reſpirauit, recreatus eſt, animo refrigeratus eſt, vt cum attrahitur ſpiritus placidè & recuperatur ſeu vegetatur anima. Cognationem habet cum נָשַׁף afflauit. Hinc per aphæreſin ψύχω, ἀναψύχω, ψυχόω animo, viuifico, recreo. Et fortaſſe φυσιόω anhelo, φύσις natura quod tamen & ab alijs deducitur.

In I. Coniug, paſsiua. נִפַּשׁ animatus eſt reſpirando. Legitur tantum ter.
Exo. 23. ℣. 12. Et refrigerabitur (.i. reſpirabit) filius ancillæ tuæ. Sept. ἵνα ἀναψύξῃ. וְיִנָּפֵשׁ
Et cap. 31. ℣. pen. Et die ſeptimo ceſſauit, & recreatus eſt .i. reſpirauit. ϗ κατέπαυσε. וַיִּנָּפַשׁ
2. Sam. 16. ℣. 14. Et venit rex, & vniuerſꝰ populꝰ ꝛc. & reſpirauit ibi. ϗ ἀνέψυξαν ἐκεῖ. וַיִּנָּפֵשׁ

נֶפֶשׁ Inde nomen.

Anima, anhelitus, ſpiritus vitalis, pars nobilior qua homo viuit, alitur, ſentit aut ratiocinatur, & hæc omnia brutis ſunt communia nobiſcum præter rationem, Item ꝓ vita animali ſeu vegetatiua quæ conſtat anhelitu & ſpiratione. Ideoq; ſæpe accipitur pro corpore in quo eſt anima ſeu halitus. Deinde per Catachreſin pro corpore exanimi, in quo fuit halitus licet iam emiſſus. Eſt nomen fœmininum.

Gen. 1. ℣. pen. Et omni reptanti in quo eſt anima viua. ψυχὴν ζωῆς נֶפֶשׁ
Exo. 21. ℣. 23. Et dabis animam pro anima .i. vitam pro vita. ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. נֶפֶשׁ
In reg. Ezec. 18. ℣. 4. Vt anima patris, ſic anima filij, meæ ſunt. ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς. כְּנֶפֶשׁ
Leuit. 17. ℣. antep. Nam anima omnis carnis, ſanguis eius eſt, anima eius eſt .i. pro
anima. ψυχὴ πάσης σαρκὸς. (animam. ἀντὶ ψυχῆ. נֶפֶשׁ
In pauſa. Num. 5. ℣. 2. Præcipe filijs Iſrael vt eijciant &c. omnem contaminatum ad לָנָפֶשׁ
Ieſ. 19. ℣. 10. Omnes qui faciunt pro mercede ſtagna animæ, i. viuaria. ψυχὰς πιέσασι. נָפֶשׁ
Cum affi. Pſ. 42. ℣. 5. Hæc recordabor, & effundã ſuꝑ me animã meã. τὴν ψυχὴν μου. נַפְשִׁי
Gen. 9. ℣. 4. Veruntamen carnem cum anima ſua (.i. ſanguine ſuo) non comedes. נַפְשׁוֹ
Et plur. Pro. 11. ℣ pen. Et ſuſcipiens animas is eſt ſapiens. ἀναιροῦνται ψυχαὶ. נְפָשׁוֹת
Exod. 12. ℣. 4 Iuxta numerum animarum, ſecundum quod quilibet edere poteſt. נְפָשֹׁת
In reg. Pſ. 72. ℣. 13. Parcet inopi & egeno, ac animas egenorum ſaluabit. ϗ ψυχὰς. נַפְשׁוֹת
Gen. 36. ℣. 6. Et tulit Eſau vxores ſuas ꝛc. & oẽs animas domus ſuæ. πάντα τὰ σώματα. נַפְשׁוֹת
Cum affix. Prouerb. 1. ℣. 28. Et hi ſanguini eorum inſidiantur, & abſcondunt animabus eorum. ἑαυτοῖς. (ὑμῶν. לְנַפְשֹׁתָם
נְפָשִׁים Leu. 16. ℣. 29. Affligetis animas veſtras (ieiunijs) nec vllum opus facietis. τὰς ψυχὰς נַפְשֹׁתֵיכֶם
Animæ, in hac terminatione legitur tantum ſemel, vt
Eze. 13. ℣. 5. à fine. Et dimittã animas quas vos venanimi, anĩas aduolãtes. τὰς ψυχὰς נְפָשִׁים

נֶפֶת Regio, clima. D. Hier. putat eſſe proprium nomen regionis ſic dictæ Næpheth: ſi eſt appellatiuum, habet cognationem cum נוּף; Semel reperitur.
נָפֶת In pauſa. Ioſ. 17. ℣. 11. Et habitantes Megiddo, & viculos eius, tres regiones. ναφεθὰ. הַנָּפֶת
Regio, clima. Semel tantum habetur, vt
Ioſ. 12. ℣. antep. Rex Dor de regione Dor vnius. Hier. prouinciæ Dor vnus. נָפַת

נָצָא Volauit, euolauit remigando alis, idem quod נָצָה. Cognationem habet cum יָצָא egreſſus eſt, nam per metaphoram dicuntur & homines volare, quando feſtinant ambulando & procedendo.

In I. Coniug. נָצָא volauit, euolauit. Legitur tantum ſemel, vt
Ier. 48. ℣. 9. Date alã ipſi Moab, vt auolãdo egrediat̃, & ciuitates ꝛc. ἁφῇ ἀναφθήσεται. נָצָא

נְצִיב Statua, ſtatio, præſidium, item per tranſlationem ponitur pro præfecto & antiſtite. Cognationem habet cum יָצַב ſtetit, conſtituit.

1. Reg. 4.

וּנְצִיב

1.Reg.4.℣.19.Et ſtatio vna erat in terra.i.præfectura vna erat in terra. נְצִיב
In reg.1.Sam.13.℣.3.Et percuſsit Ionathan ſtationem Philiſteorum. τὸν νασίφ. נְצִיב
Gen.19.℣.26.Et reſpexit vxor eius poſt ipſum, & facta eſt ſtatua ſalis. στήλη ἁλός. נְצִיבִים
Et plur.2.Sa.8.℣.6.Et poſuit Dauid ſtatiões in Syria.i.præfecturas. φρουρὰν ἐν συρίᾳ. נְצִיבִים
2.Sam.8.℣.14.Et poſuit in Aedõ præfectos, per totã Aedõ poſuit profectos. φρουράς נְצִיבֵי
In reg.1.Sam.10.℣.5.Poſtea venies ad collẽ Dei, vbi ſunt ſtationes Philiſtæorũ. νασείς.
Legitur præterea tantum 1.Paral.11.℣.16.& cap.18.℣.13 Et 2.Par.17.℣.1.

נְצַב Præfectus, antiſtes qui alicuius vicem præſtat, de hoc vide יָצַב:
מַצָּב & מַצָּבָה מַצֵּבָה item מַצֶּבֶת ſtatio, de his omnibus vide יָצַב:

נָצָה

Volauit, auolauit, obuolauit, inuolauit, interuolauit, obuolando certauit, quemadmodum duo galli inuolando inter ſe dimicant, percutientes ſe mutuis alis. Ita ſignificat inter ſe conſerere manus. Idem eſt quod נָצָא: Cognationem habet cum יָצָא exiuit, nam euolare eſt egredi. Hinc niſus, νίσσομαι celeriter eo, verſor, σείω concutio, moueo, σεισμὸς terræmotus.

In I. Coniug. נָצָה auolauit, feſtinanter ſe abripuit. Bis legitur, vt: נָצוּ
Thren.4.℣.15.Ne attingatis quia euolauerunt, atq; fugerunt. ὅτι ἀνήφθησαν. תֵּצֶינָה
Ier.4.℣.7.Ciuitates tuæ auolabũt.i.ciues vrbiũ tuãrum auferentur. καθαιρεθήσονται.

In voce paſsiua. נִצָּה implicitus eſt inuolando in aliquem.i. rixatus eſt. Sexi: נִצִּים
2.Re.19.Ieſ.37.℣.26.ad deuaſtãdũ ĩ aceruos ciuitates ĩplicitos munitas. ἐξερημῶσαι.
Exod.2.℣.13. Et ecce duo viri Ebræi impliciti erant.i.inuolantes inuicẽ pugnabãt. נִצִּים
διαπληκτιζομένους. (ἐὰν δὲ μάχωνται. יִנָּצוּ
Et cap.21.℣.22.Et ſi impliciti (.i.rixati) fuerint viri, & conſternauerint mulierem.
2.Sam.14.℣.8.Et ancillæ tuæ fuerunt duo filij, & impliciti ſunt ambo illi (pugnis) וַיִּנָּצוּ
καὶ ἐμαχέσαντο. (ἐμαχέσαντο וַיִּנָּצוּ
Leuit.24.℣.10.Et impliciti ſunt (.i. conſeruerunt inter ſe manus) filius Iſraelitidis.
Deut.25.℣.11.Si impliciti fuerint homines inter ſe.i.ſi inuolauerint homines inuicẽ. יִנָּצוּ
ἐὰν δὲ μάχωνται.

In III. Coniug. הִצָּה fecit inuolare, inuolauit alicui in capillum. Ter legitur. הִצּוּ
Num.26.℣.9.Is eſt Dathan & Abiram nobiles in cœtu, qui inuolauerunt aduerſus Moſen, & aduerſus Aharonẽ, in cœtu Corah, cũm inuolarẽt ipſi aduerſus Dominum. ἐπισυστάντες. בְּהַצֹּתָם בְּהַצּוֹתוֹ
Pſ.60.℣.2.Dũ inuolaret (.i.bellũ gereret) contra eã partem Syriæ &c. ὁπότε ἐνεπύρισε.

Inde nomina.

נוֹצָה Pluma, pẽna, quibus aues vtũtur in volando. Eſt nomen collectiu: 4. legitur. נוֹצָה
Eze.17.℣.3.Aquila magna magna alis, longa remigijs, plena pennis. πλήρης ὀνύχων.
Et ℣.7. Rurſus erat aquila quædam grãdis, magnis alis, & multas habens plumas. נוֹצָה
πολλοῖς ὄνυξιν. וְנֹצָה
Iob.39.℣.13.Ala pauonum iactatur, quòd penna gratioſa & pluma ei eſt. καὶ νέοσσα.
Cum affi.Leuit.1.℣.16.Et auferet veſiculam eius, vnà cum pluma (vel plumis) eius. בְּנֹצָתָהּ
(σὺν τοῖς πτεροῖς.

נֵץ Niſus à plumis nomen habet. Hieronymus vocat eum accipitrem. Bis leg. vt: וְאֶת־הַנֵּץ
Leuit 11.℣.16.Deut.14.℣.15.Struthionem & Harpyam & cuculum & niſum. נֵץ
Iob.39.℣.26.Nunquid ex tua intelligentia remigabit Niſus (vel accipiter. ἱέραξ.

מַצָּה Inuolatio, contentio, rixa, certamen, quemadmodum aues inter ſe certant alas cõcutiendo. (καὶ μάχας.
Ieſa.58.℣.4. Ecce ad litem & contentionẽ ieiunabitis, & ad percutiẽdũ pugno &c. וּמַצָּה
Pro.13.℣.10.Tantummodo per arrogantiam dabit (aliquis) contentionem, at cum conſultis &c. (χαίρει μάχαις. מַצָּה
Et ca.17.℣.19.Qui diligit præuaricationẽ, diligit rixam, & qui oſtiũ ſuũ exaltat &c. מַצָּה

מַצּוּת Contentio, rixa, certatio, vt ſi quis manus in alterum violenter inijcit. Semel. מַצֻּתֶךָ
Cum affi. Ieſa.41.℣.12.Viri rixæ tuæ παροινήσουσιν εἰς σὲ erunt ſicut nihilum.

נָצַח

Continuauit acriter, inſtitit iugiter, vrſit indeſinenter vſq; ad finem operis. Germanicè **antreiben/anhalten/** Eſt enim ſedulo incumbere alicui rei, illamq; gnauiter cõtinuare ſine mora interpoſita, & tribuitur multis rebus atq; pro illarum proprietate variè à latinis redditur, vt pro vincere, ſuperare, roborare, fortificare, quæ omnia in hac generali ſignificatione continuandi, ſeu vrgendi comprehenduntur. Cognationem habet cum נָחַץ celerauit, nam continuare & vrgere eſt impellere vt celeriter et continuo abſoluatur opus, vnde & ab hac radice poteſt eſſe verbum ὀξυώω & ὀξυώομαι acuo, ὀξύς acutus, velox, acer, ὀξύτης acrimonia, celeritas cito penetrans ac perrumpens. Hinc pernix.

In I. Coniug. paſsiua. נִצַּח continuatus eſt. Legitur tantum ſemel, vt: (ἀναιδῆ.
Ier. 8. ℣. 5. Quare auertit ſe populus iſte Ieruſalem auerſione continuata .i. continua. נִצַּחַת

In II. Coniug. נִצַּח continuauit, vrſit aſsiduè. In frequentiori vſu eſt.
Pſalm. 4. ℣. 1. Coutinuanti in canticis Pſalmus Dauidis .i. hic Pſalmus exhibitus eſt præfecto cantorum qui continuabat & vrgebat vt is aſsiduè ſuo tempore & ordine decantaretur. εἰς τὸ τέλος. לַמְנַצֵּחַ
2. Par. 1. ℣. 2. Et (numerauit) vrgentes (.i. præfectos) ſuper eos 3600. viros. οἱ ἐπιστάται. מְנַצְּחִים
Et cap. 34. ℣. 14. Et ſup baiulos, & continuatores .i. q vrgebant &c. ἐπὶ τῶν νωτοφόρων. וּמְנַצְּחִים
1. Par. 15. ℣. 20. In citharis ſuper octaua ad contiuandum .i. ad incitandum. לְנַצֵּחַ
2. Par. 34. ℣. 12. Et Meſullam de filijs Cahathim ad vrgendũ (opus ædificij) ἐπισκοπεῖν לְנַצֵּחַ
Eſræ 3. ℣. 8. Et conſtituerunt Leuitas &c. ad continuandum opus ædis Dñi. νικοποιεῖν. לְנַצֵּחַ
Et ℣. 9. Et ſtetit Ieſua, & filius eius &c. ad vrgendum ſuper factorem operis &c. לְנַצֵּחַ
Legitur præterea in titulis Pſalmorum quinquaginta ſex, item Hab. 1. in fine cap. 3.

Inde nomina.

נֵצַח Continuitas ꝯtinuatio, aſsiduitas, item pro potentia ſeu fortitudine cõtinuante.
Pſalm. 49. ℣. 20. Veniet ad generationem patrum ſuorum, ad continuitatem non videbunt lumen. ἕως αἰῶνος. (καὶ ἡ νίκη. נֵצַח
1. Para. 29. ℣. 11. Tibi Domine magnificentia & fortitudo & decus, & continuatio. וְהַנֵּצַח
In reg. 1. Sam. 15. ℣. 29. Et continuitas Iſraelis non mentietur .i. fortitudo Iſraelis. נֵצַח
Ieſ. 34. ℣. 10. Ad continuationem continuationũ nõ erit tranſiens p̃ eã. εἰς χρόνον πολὺν נֵצַח

נֶצַח Continuatio, continuitas, perpetuitas, aſsiduitas.
Ier. 15. ℣. 4. à fine. Quare fuit dolor meus continuatio .i. continuus vel aſsiduus. נֶצַח
Pſ. 9. ℣. antep. Quia non in continuatione (.i. perpetuũ) obliuio erit inopis. εἰς τέλος. לָנֶצַח
In pauſa nihil mutat. Pſ. 13. ℣. 2. Quouſq; Dñe obliuiſceris mei continuo? εἰς τέλος. נָצַח
Cum affi. Thren. 3. ℣. 18. Perijt continuatio mea, & expectatio mea à Dño. νῖκος μου. נִצְחִי
Ieſ. 63. ℣. 3. Et aſpergetꝰ continuatio (.i. ſanguis cõtinuãs mẽbra) eorũ &c. τὸ αἷμα αὐτῶν. נִצְחָם
Et ℣. 5. Et deducam ad terram continuationẽ .i. ſanguinẽ eorũ &c. τὸ αἷμα αὐτῶν. נִצְחָם

נָצַל

Liberatus eſt, ereptus eſt ſaluus & incolumis. Cognationem habet cum צָלַח .i. proſperatus eſt, bene ſucceſsit. Interpretes ſæpe hanc radicem verterunt per verbum ἐξελεῖν .i. extrahere, & aliquando per σκυλεύω .i. ſpolio.

In I. Con. paſsiua. נִצַּל liberatus eſt, ereptus eſt, In creberrimo vſu eſt.
Ie. 7. ℣. 10. Et dicitis, liberati ſumꝰ, etiamſi cuncta hæc abominãda fecimꝰ. ἀπεσχήμεθα. נִצַּלְנוּ
Ieſ. 20. ℣. vlt. Ad liberari .i. vt liberaremur à facie regis Aſſyrij. σωθῆναι. לְהִנָּצֵל
Pro. 6. ℣. 3. Fac igitꝰ alicubi fili mi, & liberare, ſi veniſti in manũ ꝓximi tui. καὶ σῶζε. הִנָּצֵל
Pſ. 69. ℣. 15. Eripe me à luto, ne demergar, eripiar de his qui oderunt me. ῥυσθείην. אִנָּצְלָה
Gen. 32. ℣. antep. Vidi Dominum facie ad faciem, & erepta eſt anima mea. καὶ ἐσώθη. וַתִּנָּצֵל
Pſ. 33. ℣. 16. Fortis non eripietur per multitudinem potentiæ ſuæ. οὐ σωθήσεται. יִנָּצֵל
Legitur præterea Deut. 23. ℣. 16. item 2. Reg. 19. ℣. 11. Ezech. 14. ℣. 16. & 18 &c.

In II. Coniug. נִצֵּל eripuit, diripuit. Legitur tantum quater in Biblijs.
Exo. 3. ℣. vlt. Et diripietis Aegyptios, hoc eſt, ſpoliabitis Aegyptios. καὶ συσκευάσετε. וְנִצַּלְתֶּם
Ezech. 14. ℣. 14. Ipſi iniuſticia ſua eripient animam ſuã, dicit Dñs Deus. σωθήσονται. יְנַצְּלוּ
2. Par. 20. ℣. 25. Et diripiebãt ſibi abſq; pondere (vel vt ferre nõ poſſent) καὶ ἐσκύλευσαν. וַיְנַצְּלוּ
Exo. 12. ℣. 36. Et diripuerunt Aegyptum. Septuag. verterunt: καὶ ἐσκύλευσαν. וַיְנַצְּלוּ

In III. Coniugatione הִצִּיל eripuit, liberauit, paſsim reperitur.
2. Par. 32. ℣. 17. Non eripuerunt populum ſuum de manu mea. Græ. οὐκ ἐξείλοντο. הִצִּילוּ
Pſ. 7. ℣. 3. Ne forte ꝑdetꝰ vt leo animã meã, dirumpit, & nõ ẽ q eripiat. μὴ δὲ σώζοντος. מַצִּיל
Zach. 3. ℣. 2. An non hic eſt torris ereptus (vel erutus) ex igne? Sept, ἐξεσπασμένος. מֻצָּל

(ἐῤῥύσω τὸν λαόν σου. וְהַצֵּל
Exo.5.℣.vlt.Me malũ ĩtulit populo tuo,at tu eripiẽdo nõ eripuiſti poplm̃ tuũ. ϗ οὐκ לְהַצִּילוֹ
Exo.3.℣.8.Et deſcendi ad eripiendum eum de manu Aegyptiorum.Sept. ἐξελέσθαι. וְהַצִּילוּ
Ier.21.℣.antep.Iudicate manè iudicium,& eripite deſpoliatum. ϗ ἐξέλεσθε. הַצִּילֵנִי
Gen.32.℣.11.Libera me quæſo de manu fratris mei,de manu Eſau. ἐξελοῦ με. לְהַצִּיל
Deut.25.℣.11.Ad liberandum maritum ſuum de manu ꝑcutientis eum.ἐξελέσθαι. וָאַצִּל
Ioſuæ 24.℣.9.Et eduxi vos de manu eius. ϗ ἐξείλετο ὑμᾶς. אַצִּיל
Zach.11.℣.6.Et contundent terram,& non eripiam(eam)de manu eoꝶ. ἐξέλωμαι. תַּצִּיל
Pro.10.℣.2.Non proſunt theſauri impietatis,at iuſticia liberabit à morte.ῥύσεται. וְיַצִּל
1.Sam.7.℣.3.Et liberabit vos à manu Philiſthæorum. Septuag. ϗ ἐξελεῖται ὑμᾶς.
In IIII. Coniug. הִתְנַצֵּל fecit ſe diripere. Semel extat & conſtruitur cum acꝰõ. וַיִּתְנַצְּלוּ
Exo.33.℣.6.Et fecerũt ſe diriꝑe filij Iſrael ornamẽta ſua à monte Horeb.ϗ περιείλοντο.

Inde nomen.

הַצָּלָה Liberatio,ereptio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt, וְהַצָּלָה
Eſth.4.℣.14.Aliũde aborieť Iudæis reſpiratio & liberatio,Tu vero & domꝰ.ϗ σκέπη

נָצַץ

Efflorauit, emicuit, erupit in flores,Germ: blühen/ propriè dicitur de arboribus, de gramine, & ſegete, per tranſlationem autem quocꝫ vſurpatur de alijs rebus, quæ cum varios ſibi colores acquirunt dicuntur floreſcere, ita & ignis extinctus cum ꝑ ſcintillas repullulaſcit dicitur refloreſcere. Cognationem habet cum צִיץ floruit.

In I. Coniug. נָצַץ floruit,micuit vt flores ſolent ſplendeſcere. Semel. וְנֹצְצִים
Ezec.1.℣.7.Et floreſcentes(erant pedes) ſicut aſpectus chalybis perpoliti vel micabant pedes ſcintillas vibrando quaſi aſpectus æris candentis.ἐξαστράπτων.

In III. Coniug. הֵנֵץ floruit,flores produxit. Ter reperitur,vt: הֵנֵצוּ
Cant.6.& 7.℣.pen.Num germinaſſet vitis,& num flores ꝓduxiſſent malogranata. וְיָנֵאץ
Eccle.12.℣.5.Et flores ꝓduxit amygdalus, & ſeipſã geſtabit cicada.ϗ ἀνθήσῃ. (ἤνθησεν.
Secundum puncta ſcribitur וְיָנֵץ ad formam וְיָסֵב: Et ſcđm literas ſcriptas poteſt quocꝫ legi וְיִנְאַץ & irritabiť vel aſꝑ fuerit fructus amygdali decrepitis hoibꝰ à נָאַץ.

Inde nomina.

נֵץ Flos, floſculus, Non aũt reperitur ſtatus abſolutus,ſiqdem ſemel tm̃ vſu venit.
Cum affi.Ge.40.℣.10.Et in vite tres palmites, & ipſa ceu germinans erat,aſcenditꝗ נִצָּהּ
flos eius. Quando autem ſignificat niſum,tunc eſt à radice נָצָה volauit. βλαστός.

נִצָּה Flos,floſculus. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs,vt: נִצָּה
Ieſ.18.℣.5.Nam ante meſſem cum conſumata fuerit germinatio,&c. erat flos.ἄνθος. נִצָּתוֹ
Cũ affi.Iob 15.℣.ante. Violẽter abijciet &c. & abijciet vt oliua florẽ ſuũ. ὡς ἄνθος ἐ-(λαίας.

נִצָּנִים Flores,Germ: Blüht/ poſteriꝰ Nun ẽ ex literis hæmãthicis. Semel rep: הַנִּצָּנִים
Cant.2.℣.12.Flores viſi ſunt in terra,tempus meſſis appropinquauit τὰ ἄνθη ὤφθη.

נִיצוֹץ Scintilla refloreſcens,aut floſculi torrefacti qui facile ignem concipiunt. 1. leg: נִיצוֹץ
Ieſa.1.℣.vlt. Et erit fortis eius in ſtupam, & fabricator eius in ſcintillam. ὡς σπινθῆρες.

נָצַר

Conſeruauit ceu manibus imprimendo,obſeruauit,præſeruauit. Cognationem habet cum צִיר preſsit, & צָרַר ligauit. Item cum אָצַר repoſuit in theſaurum. Hinc fortaſsis latini per aphæreſin acceperunt ℣bũ ſeruo,cum cõpoſitis,conſeruo,obſeruo.

In I. Coniug. נצר ſeruauit,conſeruauit,obſeruauit. נָצַרְתִּי
Pſ.119.in ג. Deuolue à me opꝓbrium & contemptũ,qa mandata tua ſeruaui.περίελε נְצָרָתַם
Et in Pe. Mirificæ ſunt obteſtationes tuæ,idcirco cuſtodiuit eas anima mea. נָצַר
Pro.13.℣.3.Qui obſeruat os ſuum,cuſtodit animam ſuam.τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
Ezech.6.℣.antepen.Et relictus,ac reſeruatus fame morietur, & conſummabo iram meam. ϗ ὁ περιεχόμενος. וְהַנָּצוּר
(πολιορκουμένη. נְצוּרָה
Ieſa.1.℣.8. Sicut diuerſorium nocturnum in cucumerario, ſicut ciuitas conſeruata.
Et cap.49.℣.6.Et ſeruatos Iſraelis ad reducendum .i. ſeruatos captiuitate vel vinculis. ϗ τὴν διασποράν. וּנְצוּרֵי
(ἐν τοῖς σπηλαίοις. וּבַנְּצוּרִים
Ieſa.65.℣.4. Et in conſeruationibus pernoctabunt .i. in cuſtodijs in Behelſtniſſen. נָצוֹר
Nah.2.℣.1. Aſcendit diſsipator ob oculos tuos, obſeruare munitionẽ. ἐξαιρούμενος. לִנְצֹר
Pro.2.℣.8.Ad conſeruãdũ ſemitas iudicij, & viam pioꝶ ſuoꝶ cuſtodiet.τοῦ φυλάξαι. נְצֹר
Pſ.34.in נ Obſerua linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. παῦσον.

Prouerb.4.℣.13.Conſerua eam(diſciplinā)quia ipſe eſt vita tua. φύλαξον αὐτὴν. (με. בְּצָרֶהָ
Pſ.140.℣.2.& 5.A viro iniuriaꝝ cōſeruabis me.i.à viro iniurioſo cuſtodies me.ῥῦσαί תִּנְצְרֵנִי
Deut.33.℣.9.Quia cuſtodierunt eloquiū tuū,& fœdus tuū cōſeruabunt.διετήρησε. יִנְצֹרוּ
Pro.5.℣.2.Ad cuſtodiendum aſſumptiones,& ſcientiam labia tua conſeruabunt. יִנְצֹרוּ
Pſ.78.℣.7.Et non obliuiſcent̃ ſtudioꝝ Dei,et mandata eius obſeruabūt.ἐκζητήσωσιν. יִנְצֹרוּ
Pſ.61.℣.pen.Pietatem & veritatē diſtribue, quæ conſeruabunt eum.τίς ἐκζητήσει. יִנְצְרֻהוּ
In reliquis futuris deficit Pe Nun, vt Pſalm.119.in ט.Ego in toto corde conſeruabo &c. ἐξερευνήσω. (eſt. φυλάσσων. אֶצֹּר
Ieſa.26.℣.3.Compreſsione fulta ſeruabis pacem,pacem inquam,quia in te ſperatum תִּצֹּר
Pro.3.℣.1.Fili mi,legē meā ne obliuiſcaris,& p̄cepta mea ꝯſeruet cor tuū. τηρείτω. יִצֹּר
Pſ.25.℣.pen.Integritas & rectitudo conſeruent me,quia expectaui te. ἐκολλῶντό μοι. יִצְּרוּנִי
Legitur & Exo.3.℣.7.Deut.32.℣.10. Pſ.12.℣.8. Pſ.25.℣.10.Pſ.31.℣.24.Pſ.32.℣.7.&c.

Inde nomina.

נֵצֶר Surculus reſeruatus & arbori adhuc impactus, & ab ea nondū reſectus, ideoqꝫ trahens ſuccū ex ſuo ſtipite fructificat & ſemper eſt frondeſcēs. Hinc ἐιν ῥείθ.
Ieſ.11.℣.1.Et egredietur virga de ſtirpe Iſai,& ſurculus de radicibus eius &c. ἄνθος. וְנֵצֶר
Et cap.14.℣.20.Et tu abiectus es de ſepulcro tuo,vt ſurculꝰ abominādus. ὡς νεκρὸς. כְּנֵצֶר
In re.Ieſ.60.℣.pen.Surculus plantationū meaꝝ,opus manuū meaꝝ ſunt. φυλάσσων. נֵצֶר
Dan.11.℣.7.Et ſtabit.i.ſuccedet de ſurculo radicū eiꝰ in locū eiꝰ. ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ῥίζης. מִנֵּצֶר

נְצֻרָה Conſeruatio,obſeruatio. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs.
Pſ.141.℣.3.Pone Iehoua cuſtodiam ori meo,cōſeruationē ad oſtiū labioꝝ.φυλακὴν. נִצְּרָה

נָקִיא

Vacuus culpa & pœna,innocens qui vacuus eſt crimine coram hominibus,& ducit vitam irreprehenſibilem in omni æquitate.Conuenit ſignificat: cum verbo נָקָה vacuus fuit crimine,innocens fuit. Hinc per metatheſin literarum κενόω euacuo,κενόομαι vaco, κενός & κεινός vacuus, κενότης vacuitas, quod Ebræis ſemper in bonam partem accipitur, videlicet de vacuitate culpæ ſeu peccati. In hac forma bis reperitur tantum, vt.
Ioel 3.℣.antep.Quod effuderunt ſanguinem innocentem in terra ſua.αἷμα δίκαιον. נָקִיא
Ion.1.℣.ante.Et ne des ſuꝑ nos ſanguinē iñocentem.i.vacantem culpa. αἷμα δίκαιον. נָקִיא

נָקַב

Cauauit,excauauit, perforauit, & per translationem ſignificat blaſphemare Deum nuncupato nomine eius,perforare maledicis verbis nomen alicuius. Cognationē habet cum קָבַב maledixit,& נָבַב euacuauit,item cum נָקַף cecîdit. Hinc κάπη & latinum cauea,κάπετος foſſa,item nuncupo,nuncupatus.
In I.Coniug. נָקַב excauauit,item nuncupauit.
Hab.3.℣.14.Excauaſti(vel ꝑforaſti)cum baculis eius caput paganoꝝ eiꝰ. διέκοψας. נָקַבְתָּ
2.Regum.18.℣.21.Ieſa.36.℣.6.Cui ſi quis innixus fuerit manum eius penetrat & perforabit eam. καὶ τρήσει αὐτήν. (ὀνομάζων. וּנְקָבָהּ
Leuit.24.℣.16.Et excauans(.i.nuncupans maledicendo)nomen Domini,morietur. וְנֹקֵב
Hagg.1.℣.6.Corradit mercedem in loculum excauatum.i.foraminoſū.τετρυπημένον. נָקוּב
Leu.24.℣.16.Tā ꝑegrinꝰ quàm indigena quū maledixerit nomē Dei &c. ἐν τῷ ὀνομά- בְּנָקְבוֹ
Gen.30.℣.28.Et dixit nūcupa(.i.noīa)mercedē tuā ſuꝑ me &c.διάσταλον. (σαι αὐτόν. נָקְבָה
Iob 5.℣.3.Ego vidi ſtultum radices agentē,& nuncupaui locū eius ſubito. ἐβρώθη. וָאֶקּוֹב
Iob 40.℣.21.Num pones hamū in naſū eiꝰ & ſpina cauabis maxillā eiꝰ.ἢ δήσεις κρίκον. תִּקֹּב
Nu.23.℣.29 Si excauando nō execraberis eū,nec etiā fauſta illi precaberis.καταράσῃ. תִקֳּבֶנּוּ
Leu.24.℣.11.Et nuncupauit(.i.blaſphemauit)filiꝰ mulieris Iſraelitidis nomē. καὶ ἐπονο- וַיִּקֹּב
Ieſ.62.℣.2.Et vocabitur tibi nomē nouū,quod os Dñi nuncupabit.ὀνομάσει. (μάσας. יִקֳּבֶנּוּ
Pro.24.℣.24.Qui dicit impio iuſtus es,nuncupabunt(blaſphemando)eum. יִקְּבֻהוּ
Et ſemel retinet Nun pepoal, vt Iob 40.℣.19.Et cū laqueis cauabit aliqs naſū.τρήσει יִנְקָב־אַף
Legitur præterea tantum 1.Reg.12.℣.10.Amos 6.℣.2. (ῥῖνα.
In voce paſsiua נִקַּב nuncupatus eſt ſuo noīe expreſſo, diſertè nominatus eſt.
Numer.1.℣.17.Et accepit Moſe & Aharon viros iſtos qui nuncupati erant nominibus. ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος. (συνήχθησαν ἐν ὀνόμασι. נִקְּבוּ
Eſræ 8.℣.20.Nethinæos ducentos viginti,qui omnes nuncupati erant nominibus. נִקְּבוּ

Legitur præterea tm̃ 1. Par.12.℣.31.& cap.16.℣.antep.2.Par.28.℣.15.cap.31.℣.antep.

Inde nomina.

נְקֵבָה Fœmina, fœmella, eſt nomẽ ſexus fœminei, & dicit̃ quoq; de aĩalibꝰ excauatis,
Gen.1.℣.5.à fine. Ad imaginem Dei &c. maſculum & fœmellam creauit eos. ϗ θῆλυ. וּנְקֵבָה
Gen.7.℣.3.Atq; de volucribus cœli ſeptena, marem & fœminam (accipies) ϗ θῆλυ. וּנְקֵבָה
Plur.caret. Legitur præterea Gen.6.℣.4.à fine cap.7.℣.9.16.Leuit.3.℣.1.6.&c.

נְקָבִים Fiſtulæ cauæ habentes multa foramina. Legitur tantum ſemel, vt:
Cũ affi.Eze.28.℣.12.Opus tympanorũ tuorũ & fiſtularũ tuarũ eſt in te. ἀποθήκας σου. וּנְקָבֶיךָ

קַב Cabus, nomen menſuræ excauatæ, & קֵבָה ventriculus. Vide radicem קָבַב:

מַקֶּבֶת Cauea, perforatio, item malleus, quo excauatur lapis. Legitur quinquies, vt:
Ieſa.51.℣.1.Reſpicite ad petram &c. & ad caueam ciſternæ, qua exciſi eſtis. στερεάν. מַקֶּבֶת
Iud.4.℣.21.Et poſuit malleum in manum ſuam, & venit ad eum clam &c. τὴν σφῦραν. הַמַּקֶּבֶת
Et plu.1.Re.6.℣.7.Et mallei, ſecuris, & omne inſtrumẽtũ ferri nõ eſt auditũ. ϗ σφῦρα. מַקָּבוֹת
Ieſ.44.℣.12.Faber ferrariꝰ lima correpta opat̃ ĩ prunis & malleis, format &c. ἐν τερέτρῳ. וּבַמַּקָּבוֹת
Iere.10.℣.2.Et clauis atq; malleis firmant illud, ne vacillent. ἐν σφύραις. וּבְמַקָּבוֹת

נָקֹד Punctatus, punctis reſperſus. Eſt nomen adiectiuum, & propriè dicitur de animalibus albis, quæ habent maculas nigras, vel de nigris habentibus maculas albas inſtar punctorum. Quanquam etiam de alijs rebus per translationem accipiatur: Hinc per metatheſin literarum eſt verbum κεντάω, κεντέω, κεντήζω .i. pungo, κατακεντέω, καταχεντώ pungo, Inde κέντρον punctum, ſtimulus quo pungitur &c. verbaliter non legitur hæc radix, ſed tantum quædam nomina tam adiectiua quam ſubſtantiua,

Gen.30.℣.31. Separando illinc omne pecus punctatũ & maculoſũ. ῥαντόν. Et quic- נָקֹד
qd fuluum erit in agnis, & maculoſũ, & punctatũ in capris erit merces mea. ϗ ῥαντόν. וְנָקֹד
Et plur. Reſoluit̃ magna vocalis. Gen.30.℣.39.Et pariebant circulatas, punctis reſp- נְקֻדִּים
Legitur præterea tantum Gen.30.℣.32. & Gen.31.℣.8.10.12. (ſas. ῥαντάς.

נְקֻדּוֹת Punctis reſperſæ, item ſubſtantiuè puncturæ. Legitur autem tantum bis, vt:
Geneſ.30.℣. 34. Et relegauit &c. hircos circulatos & maculoſos, omnesq; capras punctatas. הַנְּקֻדּוֹת
(argenteis. μετὰ στιγμάτων. נְקֻדּוֹת
In reg. Can.1.℣.11. Ornamenta auri faciemus tibi cum puncturis argenti i. notis

נֹקֵד Armentarius, armentoſus, opilio qui habet oues varijs punctis reſperſas. 2.legit.
2.Re.3.℣.4.Et Mæſa rex Moabitarũ armẽtariꝰ erat.i.habebat multos greges. ἦν νωκήδ. נֹקֵד
Et plur. Amos 1.℣.1. Verba Amos, qui fuit inter armentarios de Tecoa. בַּנֹּקְדִים

נִקֻּדִים Punctationes, hoc eſt mucores vt in pane mucido. Item placentæ punctatæ.
Ioſ.9.℣.5.& 12 Aridꝰ (panis) & fuit in mucores.i.factꝰ eſt oñino mucidꝰ. βεβρωμένοι. נִקֻּדִים
1.Re.14.℣.3.Et accipies in manu tua decẽ panes & placẽtas. Stopffkuchen. ϗ κολλύ- וְנִקֻּדִים
(ρια.

נָקָה Vacauit culpa, vacuus fuit crimine, innocens fuit, innoxius fuit, immunis fuit. Conuenit ſignificatione cum nomine נָקִיא & affinitatem habet cum נָקִיק i. cauerna, locus concauus & vacuus. Hinc per metatheſin dicunt Græci κενόω euacuo, κενόομαι vacuor, κενός & κενεός, item κεινός vacuus. Ebræis vero ſemper in bonam partem accipitur, videlicet, de innocente illo, qui vacuus eſt crimine & irreprehenſibiter viuit.

In I. Coniugat. נָקָה vacauit culpa, innocens fuit. Semel tantum reperitur, vt:
Ieremiæ 49.℣.12. Tu autem vacando immunis eſſes: non quidem innoxius eris ſed bibendo &c. ϗ σὺ ἀθωωμένη. נָקֹה

In voce paſsiua. נִקָּה vacuatus eſt culpa ſeu pœna, innoxius & vacans eſt factꝰ.
Nu.5.℣.vlt.Et ĩnoxiꝰ erit vir ab iniqtate, at mulier ipſa feret noxã ſuã. ϗ ἀθῷος ἔσται. וְנִקָּה
Pſalm.19.℣.penult.Et vacuabor (.i. vacabo) transgreſsione multa .i. innocens ero.
ϗ καθαρισθήσομαι. וְנִקֵּיתִי
(ϗ καταλειφθεῖσα. וְנִקָּתָה
Ieſa.3.℣.vltim. Et dolebunt atq; lugebunt portæ eius, & vacuata ad terram ſedebit. הִנָּקֵה
Ier.25.℣.29. Et vos vacando vacaretis .i. impunè abiretis: καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε. תִּנָּקוּ
Non equidem impunè feretis, quia gladiũ ego voco ſuper oẽs habitatores terræ &c. הִנָּקִי
Nu.5.℣.19.Imunis (vel innoxia) eſto ab aq̃s iſtis amaris & execratis. ἀθῷα ἴσθι ἀπὸ τοῦ
ὕδατος.

Gen.14.

Geneſ. 24.℣.41.Tunc vacuus eris (.i. abſolueris) à iuramento meo, quum veneris &c. τότε ἀθῷος ἔσῃ. (ἀθωωθήσεται. תִּנָּקֶה

Prouer.6.℣.6.à fine. Sic qui ingreditur ad vxorem proximi ſui,non vacabit culpa. יִנָּקֶה

Legitur præterea Gen.24.℣.8.Exo.21.℣.19 Iud.15.℣.3 Ier.2.℣.antepenult. &c.

In II. Coniug. נִקָּה fecit carere ſeu vacare culpa,innocentem fecit.

Ioel.3.℣.vlt.Et innoc entem faciam ſanguinem eorum,&c. ȣ μὴ ἀθωώσω. וְנִקֵּיתִי

Exo.34.℣.7.Et vacando nō ſinet vacare(pœna)h.e.non ſinet impunitū malū. יְנַקֶּה וְנַקֵּה לֹא
ϗ τὸν ἔνοχον ȣ καθαριεῖ.

Iere.30.℣.11.Caſtigabo te in iudicio, & vacando non ſinam te vacuū (culpa) אֲנַקֶּךָּ וְנַקֵּה לֹא

Pſalm.19.℣.12.Delicta quis intelligit? ab occultis meis redde me vacuum .i. abſolue me. καθάρισόν με. (μὴ καθαρισθῇ. נַקֵּנִי

Exo.20.℣.6. Quia non ſinet impunitum Dominus illum qui aſſumpſerit nomen ꝛc. יְנַקֶּה

1.Reg.2.℣.9.Et nūc ne ſinas eum impunitū,quandoq̄dē vir ſapiēs es. ϗ ȣ μὴ ἀθωώσῃς תְּנַקֵּהוּ

Legitur præterea Iob 9.℣.28.Et cap.10.℣.14.

Inde nomina.

נָקִי Innocens,vacuus culpa ſeu pœna,inculpatus,impunitus.

Exo.23.℣.7.Et īnocētē atq; iuſtū nō occides,ꝗa nō iuſtificabo impiū.ἀθῷον ϗ δίκαιον. וְנָקִי

In reg.Pſ.24.℣.4.Īnocēs manibꝰ,& purus corde,ꝗ nō aſſūpſit in vanū. ἀθῷος χερσὶ. נְקִי

Et plur.Ier.2.℣.4.à fine.Sanguis animaꝝ pauperꝝ innocentum.ψυχῶν ἀθώων. נְקִיִּם

Ioſ.2.℣.16.Et dixerunt ad illā viri iſti,innocentes erimus à iuramento tuo.ἀθῷοι. נְקִיִּם

נִקָּיוֹן Innocentia,vacatio culpæ ſeu pœnæ. (νίψομαι ἐν ἀθώοις.

Pſalm.26.℣.6.Lauabo in innocentia manus meas, & circundabo altare tuum Dn̄e. בְּנִקָּיוֹן

In re.Ge.20.℣.5.In integritate cordis mei, & in īnocētia manuū meaꝝ. ἐν δικαιοσύνῃ. נִקְיוֹן

Amos 4.℣.6.Dabo vobis vacationem dentiū.i.dentes vacantes nō molentes cibū. נִקְיוֹן

מְנַקִּיּוֹת Cyathi ſecundum D. Hier. Sunt vaſa intrinſecus vacua. (γομφιασμὸν.

Nu.4.℣.7.Et ponēt ſuꝑ eā(menſam)acetabula,cochlearia,& cyathos. ϗ τοὺς κυάθους הַמְּנַקִּיֹּת

Cum affi.Exo.25.℣.28.Et facies acetabulū eiꝰ ꝛc.& cyathos eius &c.ϗ τοὺς κυάθους. וּמְנַקִּיֹּתָיו

Reperitur præterea tantum Ier.51.℣.19. Exo.37.℣.15.

נָקַם

Vindicauit,vltus eſt, ſurrexit vel ſtetit ad vlciſcendum, Cognationem habet cum נָקַף cecîdit, & קוּם ſurrexit. (conſtruitur.

In I. Coniug. נָקַם vindicauit, cum accuſatiuo perſonæ vel rei, item cum עַל & ל

1.Sā.24.℣.13.Iudicet Dn̄s inter me & te,vindicetq; me Dn̄s à te. ϗ ἐκδικήσαι με. וּנְקָמַנִי

Nah.1.℣.2.Iniquè ferens iniurias,& vltor Dn̄s,vltor inquam eſt Dn̄s ϗ ἐκδικῶν. וְנֹקֵם

Exo.21.℣.20.Et morietur ſub manu eiꝰ,vindicando vindicabitur.δίκῃ ἐκδικηθήσεται נָקֹם

Eze.24.℣.8.Ad excitādū furorē,ad vlciſcēdā vīdictā dedi ꝛc.εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι. לִנְקֹם

Numer.31.℣.2. Vſciſcere vindictam (.i. iniuriam illatam) filijs â Iſrael Midianitis. ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν. (rum.οὐκ ἐκδικᾶταί σου ἡ χείρ. נְקֹם

Leu.19.℣.18.Non vlciſceris,& ne obſerues filios populi tui.i.ne ſis memor iniuria- תִקֹּם

Ioſ.10.℣.13.Et ꝑdomitus eſt ſol,atq; luna ſtetit,donec vlciſceret̃ ſe gens. ἕως ἠμύνατο. יִקֹּם

In voce paſsiua נִקַּם vindicatus eſt. Conſtruitur cum præpoſitione מִן ſeu בְּ:

1.Samuel.14.℣.24.Et vindicabor de inimicis meis .i. vltionem capiam ab inimicis meis.ϗ ἐκδικήσω. (ἐκδικήσομαι. וְנִקַּמְתִּי

1.Sam.18.℣.25.Ad vindicandum in inimicis regis , & Saul cogitabat proſternere. לְהִנָּקֵם

Ier.15.℣.15.Et viſita me,vltio fiat mihi de perſequentibus me. ϗ ἀθώωσόν με. וְהִנָּקֵם

Ieſ.1.℣.23.Heu mouebor de hoſtibꝰ meis,et vīdicabor de inīicis meis. ϗ κρίσιν ποιήσω וְאִנָּקְמָה

Exo.21.℣.20.Ita vt moriat̃ ſub manu eius,vindicando vindicabit̃.δίκῃ ἐκδικηθήσεται. יִנָּקֵם

Eze.25.℣.15.Et ſunt vlti ſe vltione cū contēptu ex aīo ad deuaſtationē. ϗ ἐξανέστησαν. וַיִּנָּקְמוּ

In II. Con. נִקַּם vltus eſt,vindicauit. Legitur in paucis locis cum datiuo,vt

2.Reg.9.℣,7.Et vlciſcar ſanguines ſeruoꝝ meoꝝ prophetaꝝ ꝛc.ϗ ἐκδικήσεις. וְנִקַּמְתִּי

Ier.51.℣.35.Ecce ego agā cauſā tuā,et vlciſcar vltionē tuā.ϗ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου וְנִקַּמְתִּי

In III. Coniug. הֻקַּם vindicatus. Legitur tantum ter in Biblijs,vt

Gen.4.℣.15.Proinde omnis qui occiderit Cainum ſeptuplo vindicabit̃.ἐκδικούμενα. יֻקָּם

Et ℣.ante.Si ſeptulo vidicabit̃ Cain,certè Lamech ſeptuageſies ſepties. ἐκδεδίκηται. יֻקַּם

Exo.21.℣.21.Verūtamen ſi vno die vel per biduū perſtiterit,vltio de eo nō ſumat̃. ἐκδικηθήσεται. יֻקַּם

In IIII. Coniugatione הִתְנַקֵּם vindicauit ſeſe, vltus eſt ſeipſum.
Pſ.*8*.ꝟ.*3*.Ad faciendũ ceſſare inimicum & vlciſcentẽ ſeſe (vel vltorem) ϗ ἐκδικητήν. וּמִתְנַקֵּם
Pſ.*44*.ꝟ.*17*.ꝓpter vocẽ exꝓbrãtis &c. ꝓpter iniicũ & vltorẽ. ϗ ἐκδιώκοντος. (χή μου וּמִתְנַקֵּם
Ie.*5*.ꝟ.*9*.An nõ vlciſceret̃ ſe anĩa mea? .i. an nõ ſumerẽ pœnas de illis. ἐκδικήσει ἡ ψυ- תִּתְנַקֵּם
Et cap.*9*.ꝟ.*8*. Aut gentẽ huic ſimilẽ nõ vlciſceret̃ anĩa mea? οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου. תִּתְנַקֵּם

Inde nomina.

נָקָם Vindicta, vltio, vlciſcendi actus. Non raro legitur in Biblijs. נָקָם
Deut.*32*.ꝟ.*35*.Vltio enim mihi eſt, & repenſio ad tempus, labet̃ pes eoꝝ. ἐκδικήσεως. נָקָם
In reg. Iud.*16*.ꝟ.*28*.Vt vlciſcar vltionem vnius ex duobus oculis meis à Philiſthæis נְקַם
נְקָמָה Vindicta, vltio. Inuenitur aliquoties vſurpatum in ſacris Biblijs. (ἐκδίκησιν.
Pſ.*149*.ꝟ.*7*.Ad faciendã vindictã inter gentes, correptiões inter populos. ἐκδίκησιν. נְקָמָה
Cum affi. leui. Ier.*11*.ꝟ.*20*.Videam vindictã tuã de eis, quia tibi reuelaui &c. ἐκδίκησιν. נִקְמָתְךָ
In reg. Ier.*51*.ꝟ.*11*.Nam vindicta Iehoua eſt vindicta templi ſui. ἐκδίκησις κυρίου ἐστίν. נִקְמַת
Et plur. Pſ.*94*.ꝟ.*1*.Deus vltionũ Iehoua, Deꝰ vltionũ (.i. qui es vltor) &c. ἐκδικήσεων. נְקָמוֹת

נָקַע Ceſsit, receſsit, diſceſsit, abſceſsit, auulſus eſt. Congruit cum verbo יָקַע luxatus eſt, auulſus eſt. Hinc εἴκω cedo, fugio, ἥκω, ἵκω, ἵγμαι venio οἴχομαι abeo.

In I. Con. נָקַע receſsit, conſtruitur cum præpoſ. מִן motum de loco ſignificãte. ter.
Ezec.*23*.ꝟ.*18*.Et receſsit anima mea ab ea, quemadmodũ receſſerat anĩa mea. ἀπέστη. נָקְעָה
Et ꝟ.*22*.A quibus receſsit anima tua. ἀπέστη. נָקְעָה
Et ꝟſu *28*. In manum à quibus receſsit anima tua. ἀπέστη. נָקְעָה
Rab. Dauid Kimhi contendit hæc tria eſſe Niphal à radice יָקַע alij aliter ſentiunt.

נָקַף Cecîdit, decîdit, concîdit, præcîdit &c. & propriè dicitur de ramis & arboribus præſecandis, per translationem verò alijs quoq; tribuitur rebus. Cognationem habet cum נָקַב excauauit, & נָגַף conſternauit. Hinc per aphæreſin κόπτω, cædo, ἀποκόπτω, περικόπτω abſcindo, & germanicè koppen/abkoppen/ & per inuerſionem radicis pegken/pigken/ hoc eſt, multis ictibus aliquid reſecare.

In I. Coniug. נָקַף deciſus eſt, exciſus eſt. Legitur tantum ſemel, vt:
Ieſ.*29*.ꝟ.*1*. Adijcite annum ad annum, feſta excindentur .i. poſt aliquot annos non יִנְקֹפוּ
celebrabuntur feſta, nec immolabuntur hoſtiæ in te propter obſidionem.
In II. Coniug. נִקֵּף decidit, abſcidit, excidit. Bis tantum legitur.
Ieſ.*10*.ꝟ. vlt. Et decidet dẽſitates ſyluæ ferro, & Libanꝰ ꝑ potentẽ corruet. ϗ πεσοῦνται. וְנִקַּף
Iob *19*.ꝟ.*4*. à fine. Et poſtq; pellem meam deciderũt (vermes) hanc inq; &c. ἀναντλεῖ. נִקְּפוּ
In III. Coniugat. הִקִּיף fecit præcidere. Legitur tantum ſemel in hac ſignificat:
Leu.*19*.ꝟ.*26*. Nõ facietis ꝑcidi angulũ (.i. comã) capitis veſtri. οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς תַקִּיפוּ
Poteſt quoq; formari à verbo יָקַף gyrauit, circuiuit, de quo ſuperius. (κόμης.

Inde nomina.

נֹקֶף Decuſsio, excuſsio, & legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt:
In re. Ieſ.*17*.ꝟ.*6*.Et vt excuſsio oleæ, vtq; duo aut tria grana ĩ ſumitate rami. ὡς ῥῶγες. כְּנֹקֶף
Et ca.*24*.ꝟ.*12*.Vt decuſsio oleæ, vt racematio ſi cõſumata fuerit vindemia. καλαμή- כְּנֹקֶף
נִקְפָּה Decuſsio, excuſsio, excidium, ſciſſura. Semel tantum inuenit̃ vſurpatũ. (σηται. נִקְפָּה
Ieſ.*3*.ꝟ.*24*.Pro aromate erit fœtor, & pro cinctura erit ſciſſura. σχοινίῳ ζώσῃ.

נָקִיק Cauerna, locus intra rupes cauus & vacuus, ſpecus, antrum, ſcopulus, fiſſura in rupibus & petris. Cognationem habet cum נָקָה vacauit, vacuus fuit. Hinc per metatheſin literarum κενός vacuus, κενότης vacuitas, κενόω euacuo. Ter legitur, vt:
In re. Ier.*13*.ꝟ.*4*.Et occulta eũ iſtic in cauerna (vel in foramine) rupis. ἐν τῇ τρυμαλιᾷ. בִּנְקִיק
Et plur. in re. Ier.*16*.ꝟ.*16*.De omni colle, & de cauernis petraꝝ. ἐκ τῶν τρυμαλιῶν. וּמִנְּקִיקֵי
Ieſ.*7*.ꝟ.*19*.Et requeſcent oẽs iſti &c. & in cauernis (ſeu foraminibus) rupiũ. ἐν ταῖς τρώ- וּבִנְקִיקֵי
(γλαις.

נָקַר Effodit, eruit, excidit, propriè dicitur de effodiendis petris, & metaphoricè de oculis eruendis, germanicè außhacken. Cognationẽ habet cum קוּר effodit venas aquarum. Hinc κείρω erado, ſcindo, κεραΐζω excindo. Et fortaſſe latinum erunco, ὀρύσσω (effodio.

In I. Con. נָקַר effodit. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt:

1. Sam. 11.

1.Sa.11.℣.2.In effodiendo vobis omnē oculū dextrꝝ, & ponā hoc ꝛc. ἐν τῷ ἐξορύξαι. בִּנְקוֹר
Pro.30.℣.17.Oculus qui irridebit patrē ꝛc. effodient eum corui torrentis.ἐκκόψεσαν. יִקְּרוּהָ
In II. Coniug. נִקֵּר eruit, effodit, Vſurpatur ter in Biblijs ſacris, vt:
Iob 30.℣.17.Noctu oſſa mea eruit à me, & fugantes me non cubabunt.συγκέκαυ). נִקַּר
Num.16.℣.14.Num oculos virorum iſtorum erues (ſeu effodies?) ἀπέκοψας. תְּנַקֵּר
Iud.16.℣.21.Et cōphenderunt eū Philiſthæi, et effoderunt oculos eius.καὶ ἐξώρυξαν, וַיְנַקְּרוּ
In voce paſsiua. נֻקַּר effoſſus eſt, exciſus eſt. Legitur tantum ſemel. (ξατε.
Ieſ.51.℣.1,Reſpicite ad petrā(qua)exciſi eſtis, ad caueā putei qua effoſsi eſtis.ὃν ὠρύ- נֻקַּרְתֶּם

Inde nomen.

נְקָרָה Foſſa, foramen, fiſſura in petris, ſciſſura. Bis legitur in Biblijs, vt:
In reg.Exo.33.℣.pen.Et ponam te in fiſſura petræ, et operiam manū meam.εἰς ὀπήν. בְּנִקְרַת
Et plur.in reg.Ieſ.2.℣.pen.Et ingredientur in ſciſſuras petrarum.εἰς τὰς τρώγλας. בְּנִקְרוֹת

נָקַשׁ Illaqueatus eſt, irretitus eſt, ſagena circumuallatus & obductus eſt. Cognationem habet cum יָקַשׁ laqueos tetendit, aucupatus eſt. Hinc per aphæreſin ἰξεύω illaqueo auiculas, ἰξευτής auceps. Et per inuerſionem radicis σαγηνεύω irretio, circundo retibus, σαγήνη ſagena, genus retis piſcatorij. Item necto, nexo, as.

In I. Coniug. נָקַשׁ illaqueatus eſt, verbum neutrum, & Semel legitur.
Pſ.9.℣.17.In ope manuū ſuarꝫ illaqueat impius. Hier. comprehenſus eſt.συνελήφθη. נוֹקֵשׁ
In voce paſsiua נִקַשׁ illaqueatus eſt, irretitus eſt, Semel inuenitur, vt:
Deut.12.℣.30.Caue tibi ne forte illaquearis poſt eos.i.ne ſequaris idola.μὴ ἐκζητήσῃς תִּנָּקֵשׁ
In II. Coniug. נִקֵּשׁ laqueos tetendit, illaqueauit. Bis legitur, vt:
Pſ.109.℣.11.Illaqueabit fœnerator omne quod ei eſt.i. nexu obligabit.ἐξερευνησάτω. יְנַקֵּשׁ
Pſ.38.℣.13.Et laqueos poſuerunt quærentes animam meam, & meditantes ꝛc.καὶ ἐξε- וַיְנַקְשׁוּ
In IIII. Coniug. הִתְנַקֵּשׁ Fecit ſe laqueos ponere. Semel. (βιάζοντο
1.Sam.28.℣.10.Vt quid tu laqueum tendis animæ meæ ad occidendum me? ἵνα τί מִתְנַקֵּשׁ
(παγιδεύεις.

נֵרְדְּ Nardus, genus fruticis & herbæ fragrantiſsimæ ex qua fiebant vnguenta precioſiſsima. Hinc νάρδος nardus, ναρδίζω redoleo nardum: item ſpiconardus. Ter legitur.
Can.4.℣.14.Nardus & crocus, fiſtula, & cinamomū cum omnibꝰ arboribꝰ.νάρδος. נֵרְדְּ
Cū aff.Can.1.℣.12.Dū rex mihi accumbit, nardus mea redit ad odorē ſuū.νάρδος μου. נִרְדִּי
Et plur.Can.4.℣.13.Cum fructu pomorꝫ citrinorum, cypri cum nardis. μετὰ νάρδων. נְרָדִים

נָשָׁא Seduxit, decepit, coniecit aliquem in naſſam, & plerunqꝫ ſignificat moueri ſeu ſeduci ad vanitatem. Ideoqꝫ cognationem habet cum שָׁוְא .i. vanitas, inanitas, item cum שָׁאָה et affinitate reſpicit ad נָשָׁה remouit, fœneratus eſt. Hinc naſſa, genus vaſis piſcatorij, quo cum intrauerit piſcis, exire non poteſt.

In I. Coniug נָשָׁא mouit, remouit. Semel extat in Biblijs, vt
Ierem. 23. ℣. pen. Et mouebo vos remouendo, & derelinquam vos. נָשָׁא
In I. Con. paſsiua. נִשָּׁא ſeductus eſt, in naſſam coniectus eſt. Semel legitur.
Ieſ.19.℣.13. Seducti(vel in naſſam coniecti)ſunt principes Noph ꝛc. ὑψώθησαν. נִשְּׁאוּ
In III. Con. הִשִּׁיא coniecit in naſſam.i.ſeduxit, decepit, cum dtō, עַל & בְּ:
Ier.49.℣.16.Perculſio tua ſeduxit te.i.timor tui quod terrori eſſes propter potentiā. הִשִּׁיא
Gen.3.℣.13.Et dixit mulier, Serpens decepit me, & comedi ꝛc. ἠπάτησέ με. הִשִּׁיאַנִי
Obad.1.℣.3.Supbia cordis tui coniecit te in naſſam.i.decepit te. ὑπερηφανία ἐπῆρέ σε. הִשִּׁיאֶךָ
Et ℣.7.Omnes homines pacti tui coniecerūt te in naſſā.i.ſeduxerūt te. ἀντέστησάν σοι. הִשִּׁיאוּךָ
Ier.4.℣.10.pfecto tu ſeducēdo ſeduxiſti populū iſtū & ipſā Ieruſalē.ἀπατῶν ἠπάτησας הַשֵּׁא
Pſ.89.℣.22.Non ſeducet inimicus eū, & filius iniqtatis non affliget eū. οὐκ ὠφελήσει. יַשִּׁיא
Pſ.55.℣.15.Obruet mors ſuper illos.i.mors conijciat illos in naſſam ſuam. ἐλθέτω. יַשִּׁי
Num.21.℣.30.Et obruimus(vel deuaſtabimus)eos vſqꝫ ad Noph. καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν. וַנַּשִּׁים
Ieſ.37.℣.26. לְהַשְׁאוֹת ad conquaſſandum ſeu deuaſtandum. Vide in radice שָׁאָה:
Legitur 2.Reg.18.℣.28.cap.19.℣.10. item 2. Par.32.℣.15. Ieſ.36.℣.ſu 14.cap.37.℣.ſu 9.
Ier.29.℣.7.cap.37.℣.9.

Inde nomina.

שֵׁאת Naſſa, ſeductio, illaqueatio, reticulum. Et legitur tantum ſemel, vt:

Thren. in Pe. Pauor & fouea euenit nobis, reticulum & contritio. ἔπαρσις. הַשֵּׁאת

מַשּׁוּאָה Seductio, naſſa vbi nihil ſperandum eſt præter deuaſtationem & mortem. לְמַשּׁוּאוֹת
Plur. Pſ. 73. ℣. 18. Deieciſti eos ī naſſas. i. feciſti eos cadere in naſſas ꝛc. ἐν τῷ ἐπαρθῆναι לְמַשֻּׁאוֹת
Et Pſ. 74. ℣. 3. Exalta pedes tuos ad deuaſtationes perpetuitatis. ὑπερηφανίας.

מַשָּׁאוֹן Deuaſtatio, perditio, illaqueatio, vt ſolet eſſe in naſſa. Semel reperitur. בְּמַשָּׁאוֹן
Pro. 26. ℣. antep. Operietur odium in deuaſtatione, retegetur malicia eius in cœtu.

נָשָׂא Leuauit, tulit, & cum verbum eleuandi in latina lingua non tam latè pateat, cogimur per compoſita & ſynonyma aut affinia nonnunq̃ reddere, vt ſuſtulit, ſuſtinuit, tolerauit, portauit, abſtulit, remiſit, dimiſit. Idem eſt quod נָשָׁה. Hinc per aphæreſin οἴσω feram οἰστέον ferendum eſt, οἰστός tolerabilis.

נְשִׂיא
Nosé :

In I. Coniug. נָשָׂא leuauit, tulit, ſuſtinuit, tolerauit, Abſolutè vſurpatur neutraliter, & cum accuſatiuo fit actiuum, cum datiuo ſignificat alicui remittere culpam. נָשָׂא
Ieſ. 53. ℣. 4. Verè infirmitates noſtras ipſe ſuſtinuit, & dolores noſtros ipſe baiulauit. נָשָׂאתָה
Num. 14. ℣. 19. Et quẽadmodũ remiſiſti populo huic inde ex Aegypto ꝛc. (φέρει. נְשָׂאֲךָ
Deu. 1. ℣. 31. Portauit te Iehoua Deꝰ, quemadmodum portabit vir filiũ ſuũ. ἐτροφο- נֹשֵׂא
Exod. 34. ℣. 7. Auferens iniquitatem & peccatum. ἀφαιρῶν. (φόρησε. וּנְשׂוּא
Ieſ. 3. ℣. 3. Principem ſuper quinquaginta, & elatum facie. καὶ θαυμαστὸν. נְשׂוּא
Et cap. 33. ℣. vlt. Populus habitãs in ea, erit leuatus iniꝗtate. ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. נְשֻׂא
Oſe. 1. ℣. 2. Non vlterius miſerebor domus Iſraelis, ſed tollendo auferam eos. מִנְּשֹׂא
Gen. 4. ℣. 12. Maior eſt iniquitas mea, quàm vt remittatur. τοῦ ἀφεθῆναί με. שְׂאֵת
Deut. 1. ℣. 9. Non potero ego ſolus ferre vos. i. ſuſtinere moleſtias veſtras. φέρειν. לָשֵׂאת
Gen. 38. ℣. 7. Et non potuit terra peregrinationis eorum ferre illos. φέρειν αὐτοὺς. נְשָׂא
Pſ. 10. ℣. 12. Surge Domine Deus, eleua manũ tuã, ne obliuiſcaris pauperꝝ. ὑψωθήτω. וְלֹא יִשָּׂא
Eſa. 42. ℣. 2. Non vociferabitur & non tollet. Septuag. ἀνήσει. שָׂא
Gen. 50. ℣. 17. Remitte quæſo tranſgreſſioni ſeruorꝝ Dei patris tui. i. ignoſce. δέξαι. אֶשָּׂא
Ieſ. 46. ℣. 4. Ego feci, & ego feram, & ego baiulabo, & eripiam. ἐγὼ ἀνήσω.
Nah. 1. ℣. 5. Et ablata eſt terra à conſpectu eius, & orbis vnà cum degentibus. καὶ ἀνεσάλη. וַתִּשָּׂא
(καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς. וַיִּשָּׂאֵם
2. Sam. 5. ℣. 21. Et dereliquerunt ibi idola ſua, & abſtulit ea Dauid (per incendium.) וַתִּשֶּׂנָה
Ruth 1. ℣. 14. Et tulerunt vocem ſuam et fleuerunt. Aleph implicitè q̃eſcit. καὶ ἐπῆραν.

In voce paſſiua נִשָּׂא eleuatus eſt, portatus eſt, aliquoties legitur, vt וְנִשָּׂא
Ieſ. 2. ℣. 2. Et eleuabitur (mons) p̄ collibus, & cõfluent ad eũ oẽs gentes. καὶ ὑψωθήσεται. וְהַנִּשָּׂאִים
Et ℣ſu 13. Et ſuper omnes cedros libani altas & eleuatas, &c. καὶ μετέωρον. נִשֵּׂאת
Zach. 5. ℣. 7. Et ecce orbiculus (vel maſſa) plumbi ferebatur, ἐξαιρόμενον. הַנִּשָּׂאוֹת
Ieſ. 2. ℣. 14. Et ſuper omnes montes excelſos, & ſuper omnes editos colles. ὑψηλὸν. וּבְהִנָּשֵׂא
Ezech. 1. ℣. 19. Et in eleuari animalia de terra, eleuabuntur & rotæ. ἐν τῷ ἐξαίρειν. יִנָּשְׂאוּ
Pſ 24. ℣. 7. Leuate portæ capita veſtra, et eleuamini portæ æternitatis. ἄρατε καὶ ἐπάρθη- הִנָּשְׂאָנָה
Ieſ. 49. ℣. 22. Et filiæ tuæ ſuper ſcapula (vel in humeris) portabuntur. ἀροῦσι. (τε. יִנָּשׂוּא
Ier. 10. ℣. 5. Portando portabuntur (Eſt metatheſis pro יִנָּשְׂאוּ. αἰρόμενα ἀρθήσονται.

In II. Coniug. נִשֵּׂא & נִשֵּׂא eleuauit, honoribus extulit. Sæpè vſurpatur, vt: נִשֵּׂא
2. Sam. 5. ℣. 13. Et quod exaltaſſet regnum eius propter populum ſuum Iſrael. ἐπήρθη. נִשָּׂא
1. Reg. 9. ℣. 11. Hiram rex Tyri eleuabat Salomonem lignis cedrinis. ἀντελαμβάνετο. מְנַשְּׂאִים
Eſther 9. ℣. 3. Et omnes principes regionum ꝛc. extollebant Iudæos. ἐτίμων. וְנִשְּׂאֵם
Pſ. 28. ℣. vlt. Et benedic hæreditati tuæ, & rege eos, & extolle eos. καὶ ἔπαρον αὐτοὺς. וַיְנַשְּׂאֵם
Ieſ. 63. ℣. 9. Baiulauit eos, & portauit eos omnibus diebus ſeculi. καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς.
Legitur præterea 2. Sam. 19. ℣. pen. Ier. 22. ℣. 27. cap. 44. ℣. 13. Eſther 3. ℣. 1. Eſræ 1. ℣. 4.

In III. Coniug. הִשִּׂיא fecit portare. Bis tantum legitur vt הִשִּׂיאוּ
Leuit. 22. ℣. 16. Et facient eos portare iniquitatem delicti (ſeu culpæ.) ἐπάξουσι. וְהִשִּׂיאוּ
2. Sam. 17. ℣. 13. Et portabunt omnes Iſraelitæ ad ciuitatem illam funes ꝛc. καὶ λήψονται.

In IIII. Coniug. הִתְנַשֵּׂא eleuauit ſeſe, extulit ſe, frequenter legitur, vt
Ezech. 17. ℣. 14. Vt ſit regnum humile, ne eleuaretur, ſed cuſtodiret fœdus eius. μὴ ἐπαίρεσθαι. הִתְנַשֵּׂא
מִתְנַשֵּׂא
1. Reg. 1. ℣. 5. Et Adonia filius Haggith extollebat ſe, dicens, ego regnabo. ἐπήρετο. בְּהִתְנַשֵּׂא
Pro. 30. ℣. 5. à fine. Si ſtultè feciſti in eleuando te, & ſi præſumpſiſti malum.

Ezech.

Eze.29.ꝟ.15.Prę(cęteris)regnis erit hũile,nec eleuabit ſe vltra ſup̃ gẽtes. οὐ μὴ ὑψωϑῇ. תִּתְנַשֵּׂא
Nu.16.ꝟ.3.Et quare extolletis vos ſup̃ congregationem Dñi. κατανίσαϑε. (ϱήϑη. תִּתְנַשְּׂאוּ
2.Par.32.ꝟ.24.Et eleuauit ſeipſum ad conſpectũ omniũ gentium.Pro יִתְנַשֵּׂא: καὶ ὑπε- וַיִּנַּשֵּׂא
Dan.11.ꝟ.14.Et filij violentorum populi tui extollentur. Pro יִתְנַשְּׂאוּ: ἐπαϱϑήσονται. יִנַּשְּׂאוּ

Inde nomina.

נָשִׂיא Princeps,prælatus,dux,perſona eleuata ſuper alios. Sæpè vſurpatur. (χοντας.
Exo.22.ꝟ.23.Dijs non maledices,& principẽ in populo tuo non execraberis. ἄϱ- וְנָשִׂיא
In re. Gen.23.ꝟ.6,Audi nos Domine,princeps Dei,tu es in medio noſtrũ βασιλεύς. נְשִׂיא
Et plu.Ge.17.ꝟ.21.Duodecim principes gignet,& ponã eum in gentẽ. δώδεκα ἔϑνη. נְשִׂיאִם
Pſ.135.ꝟ.7. Qui eleuat eleuationes(nubes)ab extremitate terræ. νεφέλας. נְשִׂאִים
Cum affi. Ezech.32.ꝟſu 4. à fine. Ibi eſt Edom, ibi reges eius & cuncti principes
eius. ἄϱχοντες αὐτῆς. (μενοι. נְשִׂיאֶיהָ
שִׂיא In reg. Ezech.22.ꝟ.6. Ecce principes Iſraelis,quiſq; pro virili ſuo fuerunt. ἀφηγού- נְשִׂיאֵי
Exaltatio,elatio,faſtus. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt: (τὰ δῶϱα.
שׂוֹא Cum affi.Iob 20.ꝟ.6.Si aſcenderit in cœlum vſq; exaltatio eius, & caput eius ad &c. שִׂיאוֹ
Elatio,faſtus,eminentia. Semel tantum vſuuenit, vt:
שְׂאֵת In reg.Pſ.89.ꝟ.10. Tu poteſtatem exerces in elationem maris, τοῦ κϱάτους. בְּשׂוֹא
Eleuatio,excellentia,item tumor, & poteſt quoq; eſſe infinitiuus Kal.
Gen.4.ꝟ.6.Nõne ſi bene feceris, erit leuatio (tibi) vel portare mercedẽ. πϱοσενέγκῃς. שְׂאֵת
Leuit.13.ꝟ.2. Homo ſi fuerit in cute carnis eius tumor.i.puſtula. χϱωτὸς. (αὐτοῦ. שְׂאֵשׁ
Cum affi.Iob 13.ꝟ.11.An non excellentia eius p̃terrebit vos,& pauor eius: &c. δεινὰ שְׂאֵתוֹ
נְשֵׂאת Legitur præterea Gen.49.ꝟ.3.Leuit.13.ꝟ.10.19.28.43.cap.41.ꝟ.26.Pſ.62.ꝟ.5.&c.
Donum,donatiuum quod ab aliquo tollitur. Legitut tantum ſemel nominaliter.
מַשָּׂא 2.Sam.19.ꝟ.pen.Num verò donatiuum aliquod accepimus nobis: ἢ δόσιν ἦϱεν ἡμῖν. נִשֵּׂאת
Onus,pondus,eleuatio,vaticinium complectens onus alicui imponendum.
Ieſ.46.ꝟ.1.Onus fuerunt defatigato(iumento)ad portandum. ὡς φοϱτίον κοπιῶντι. מַשָּׂא
In reg.Ieſ.13.ꝟ.1. Onus Babyloniæ quod vidit Ieſaia filius Amos. ὅϱασις. מַשָּׂא
Cum affi.leui.Num.4.ꝟ.27. Omnis ſeruitus filiorum Gerſun, ad omne onus eorũ.
λειτουϱγίας αὐτῶν. (ſtrum: ὑπόστασιν ὑμῶν. מַשָּׂאָם
מַשָּׂאָה Cum affi.graui.Deut.1.ꝟ.12. Quomodo portabo ſolus ego moleſtias & onus ve- מַשַּׂאֲכֶם
Onus,item donum quod eleuando in ſublimi offertur alicui.
Ieſ.30.ꝟ.27. Cuius vultus ardet & eſt grauedo oneris. μετὰ δόξης. (δῶϱα. מַשָּׂאָה
In reg.Amos 5.ꝟ.10. Et onus frumenti accepiſtis ab illo ædes ex quadrato lapide. ἐ וּמַשְׂאַת
Et plur.Pro 22.ꝟ.26.Ne ſis inter figentes manum, & ſpondentes pro oneribus. מַשָּׂאוֹת
Cum affi. Ezech.20.ꝟſu 5. à fine. Et primitias donorum veſtrorum in omnibus
מַשְׂאֵת ſacris veſtris. ἀφοϱισμῶν ὑμῶν. מַשְׂאוֹתֵיכֶם
Onus,eleuatio,item donum quod eleuando in ſublimi offert̃ alicui. (σημεῖον.
Ier.6.ꝟ.1.Leuate leuationem(vt ſcilicet ciues admoneant̃ aduentus hoſtium) ἄϱατε מַשְׂאֵת
In re.2.Sam.11.ꝟ.8.Et egreſſum eſt poſt eum donum regis(vel oblatio regis) ἄϱσις. מַשְׂאַת
Et plur.Gen.43.ꝟ.vlt.Et tulit donaria(ferculorum)à ſe ad illos. ἦϱαν μεϱίδας. מַשְׂאֹת
Ezech.17.ꝟ.9.Ad ſublationes eius de radicibus ſuis. Conſtruitur cum accuſatiuo. לְמַשְׂאַת
(τοῦ ἐκσπάσαι αὐτόν.

נָשַׁב

Afflauit,efflauit. Congruit cum נָשַׁף ſufflauit, niſi quod cum Pe litera duriore etiam fortiorem flatum conſtituat. Affinitate alludit ad נְשָׁמָה anhelitus. Hinc per metatheſin literarũ germanicè ſchnauben/ anſchnauben/ ſchnupffe. πνέω πνεύσω.

In I. Coniug. נָשַׁב afflauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Ieſ.40.ꝟ.7. Aruit gramen,emarcuit flos,quia ſpiritus Domini afflauit in ipſum. נָשְׁבָה
In III. Coniug. הִשִּׁיב fecit flare,afflauit. Bis vſurpatur in Biblijs, vt:
Pſ.147.ꝟ.18. Liquefaciet ea,& afflabit ſpiritu ſuo vt fluant aquæ. πνεύσει. יַשֵּׁב
Gen.15.ꝟ.11.Et deſcendit volatile ſuper cadauera,& afflauit eos Abraham. וַיַּשֵּׁב

נָשַׂג

Attigit, pertigit, apprehendit, comprehendit aſſequendo. Cognationem habet cum נָגַשׁ acceſſit,& נָגַשׂ anguſtauit. Contrariam ſignificationem habet à verbo נָסַג retroactus eſt,receſſit. Hinc fortaſsis ſequor, & in compoſitione aſſequor, conſequor apprehendendo vel attingendo aliquem, vel aliquid.

In III. Coniug. הִשִּׂיג attigit, apprehendit, comprehendit. (ψεται. וְהִשִּׂיג
Leu. 26. ℣. 5 Et attinget tritura vindemiam, & vindemiam attinget ſemētē. καὶ καταλή- מַשִּׂיג
1. Sam. 14. ℣. 25. Et non erat applicans. i. reducens manum ſuam ori ſuo. ἐπιστρέφων. מַשֶּׂגֶת
Leuit. 14. ℣. 21. Si verò pauꝑ fuerit, & manus eius non apprehendit. i. habet. εὑρίσκῃ.
1. Sam. 30. ℣. 8. Nam apprehendendo apprehēdes (vel aſſequeris) & eruendo erues. הַשֵּׂג
καταλαμβάνων καταλήψῃ. וְאַשִּׂיגֵם
2. Sa. 22. & Pſ. 18. ℣. 38. Perſequar inimicos meos, & comprehendā eos. καταλήψομαι. תַשִּׂיג
Leuit. 5. ℣. 11. Et ſi non attigerit manus eius ad duos turtures. ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ. וַיַּשֵּׂג
Gen. 31. ℣. 22. Et comprehendit Laban Iacobum. i. inſequēdo attigit eum. κατέλαβε. יַשִּׂיגוּ
Iob 24. ℣. 2. Limites attingent (transferendo illos) gregem diripuerunt. ὑπερέβησαν.
Et paſsim inuenitur in Biblijs.

Inde nomen.

שִׂיג Occupatio, qua quis eſt apprehenſus. Semel tantum reperitur. (τίζει. שִׂיג
1. Reg. 18. ℣. 27. Aut colloquium, aut occupatio illi eſt, aut eſt in profectione. χρημα-

נָשָׁה Remouit, dimouit perſonas hominum, aut bona aut facultates per vſuram abſtulit, tranſtulit. Cognationem habet cum נָשָׁא decepit, ſeduxit, in naſſam coniecit, nam obæratus quoqꝫ eſt in naſſam coniectus. Hinc per aphæreſin σέω, σείω, σύω quatio, dimoueo, ἀνασέω remoueo, ἀποσέω amoueo &c.

In I. Coniug. נָשָׁה remouit, dimouit, Abſolutè autem poſitum ſignificat fœnerare, vel in fœnus accipere, cum ב autem in fœnus dare. וְנָשִׁיתִי
Ier. 23. ℣. pen. Propterea ecce ego, & remouebo vos remouendo. אֶתְכֶם נָשֹׁא נָשִׁיתִי
Thren. 3. in Vau. Et repulit pacem anima mea, remoui bonum. i. dulce. καὶ ἀπώσατο. נָשִׁיתִי
Ier. 15. ℣. 10. Vir litigationis & vir contentionis ſum vniuerſæ terræ, & fœneraui. οὔτε נָשׁוּ בִי
ὠφέλησα. & non in fœnus dederunt mihi, attamen vnuſquiſqꝫ me contemnit & execratur. οὔτε ὠφέλησεν. כַּנֹּשֶׁה
Ieſ. 24. ℣. 2. Sicut fœnerator, ſic in fœnus accipiens. ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος. נֹשֵׁא
1. Sa. 22. ℣. 2. Quicunqꝫ obæratus erat alieno ære, & oīs vir auarꝰ anima. ὑπόχρεως. נֹשֶׁה בוֹ
Deut. 24. ℣. 11. Foris ſtabis, & vir ille cui tu mutuo dediſti, proferet ad te pignus. δα-

In III. Coniug. הִשָּׁה remouit, diſtulit, abſtraxit. (νειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ. הִשָּׁה
Iob 39. ℣. 17. Nam remouit Deus (ab eo) ſapientiā, et non impertiuit ei intelligētiam. מַשֶּׁה
Deu. 15. ℣. 2. Omnis creditor remittere debet manū ſuam, is q̄ mutuo dedit. ὃ ὀφείλει. יַשֶּׁה
Iob 11. ℣. 6. Et ſcito quod remiſsionem tibi faciet Deus ab iniquitate tua. ἀπέβη. תַשֶּׁה
Deut. 24. ℣. 10. Quum mutuo dederis aliquid proximo tuo. ὅς ὀφείλῃ σοι.

Inde nomina.

נְשִׁיָּה Remotio in longinquam terram, dimotio, translatio in alium locum. Semel. נְשִׁיָּה
Pſ. 88. ℣. 13. Et iuſticia tua (non cognoſcetur) in terra dimotionis. i. pegrina. ἐπιλε-

נָשֶׁה Mobilis, eſt nomen adiectiuum, & legiẗ tantum bis in vno verſu. (λησμένῃ.
Gen. 32. ℣. vlt. Propterea non comedunt filij Iſrael neruum mobilem. i. diſsilientem. τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν. נָשֶׁה

נְשִׁי Debitū quod à nobis exigitur & transfertur ad creditorem. Semel tm̄ legitur. נִשְׁיֵכִי
Cum affi. 2. Reg. 4. ℣. 7. Vende oleum & ſolue debitū tuū. ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου.

מַשָּׁאָה Debitum, quod dimouetur à nobis & creditori reſtituitur. א interponitur. מַשַּׁאת
In reg. Deut. 24. ℣. 10. Quū mutuo dederis aliquid debiti ꝓximo tuo. ἐὰν δὲ ὀφείλημα. מַשָּׁאוֹת
Et plur. Pro. 22. ℣. 4. à fine. Ne ſis inter illos &c. qui ſe pro debitis obſtringunt.

נָשָׂה Leuauit, tulit, portauīt, idem quod נָשָׂא nam Aleph & He ſunt literæ commutabiles & eiuſdem inſtrumenti.

In I. Coniug. נָשָׂה leuauit, Legitur tantum ter in ſacris Biblijs. וְנָשׂוּ
Ezech. 39. ℣. 4. à fine. Et leuabunt (ſeu portabunt) calumniam ſuam. καὶ λήψονται.
Pſal. 139. ℣ſu 20. Leuauerunt in vanum hoſtes tui. i. vſurpant nomen tuum temerè. נָשֻׂא
λήψονται. נְשׂוּי
Pſ. 32. ℣. 1. Beatus is qui leuatus (. i. exoneratus) eſt transgreſsione. ὧν ἀφέθησαν.

נָשִׁים Mulieres, vxores, Eſt nomen plurale, de quo vide radicem אֱנַשׁ:

נָשַׁךְ Momordit, arroſit, & metaphoricè fœneratus eſt, nam vſura velut ſerpens arrodit ſubſtantiam & facultates. Cognationem habet cum נָחָשׁ. i. ſerpens. Hinc per metatheſin literarum κνίζω incido, pugno. Et German. naſchen.

In I. Coniugatione נָשַׁךְ momordit.

Nu. 21. ℣. 10. Fietq; ſi ſerpens aliquem momorderit, intueatur ad ſerpentem. ἔδακνεν. נָשַׁךְ
Amos 5. ℣. 19. Et innitetur manu ſua pariet', ſerpens eum mordeat. ϗ δάκῃ αὐτὸν. נְשָׁכוֹ
Et ca. 9. ℣. 3. Inde mãdabo ſerpẽti vt mordeat eos. i. nõ poterũt eſſe tuti. ϗ δήξεται αὐτοὺς. נְשָׁכָם
Gen. 49. ℣. 17. Erit Dan velut ſerpens in via &c. mordens calcaneos equi. δάκνων. הַנֹּשֵׁךְ
Mich. 3. ℣. 5. Sic dicit Dñs contra prophetas &c. mordentes dentibus. τοὺς δάκνοντας. הַנֹּשְׁכִים
Nu. 21. ℣. 9. Et fiet vt omnis q̃ morſus fuerit intueat' eũ (ſerpentẽ) &c. πᾶς ὁ δεδηγμένος. נָשׁוּךְ
Eccle. 10 ℣. 11. Num mordebit ſerpens abſq; ſibilo? ita nihil eſt reliquum &c. ἐὰν δάκῃ. יִשֹּׁךְ
Deut. 23. ℣. 19. Fœnore alicuius eſculenti, fœnore cuiuſq; rei qua aliquis mordebit. ἐὰν ἐκδανείσῃς. (πεπληγὼς. יִשָּׁךְ
Pro. 23. ℣. 4. à fine. Poſtremum eius velut ſerpens mordebit, & velut aſpis punget. יִשָּׁךְ
Legitur præterea tantum Eccle. 10. ℣. 8. item Hab. 2. ℣. 7.

In II. Coniug. נִשֵּׁךְ momordit vehementer. Bis legitur, vt:

Ier. 8. ℣. 18. Ecce mittam ſerpentes quibus non eſt ſibilus, & mordebunt. ϗ δήξονται. וְנִשְּׁכוּ
Nu. 21. ℣. 7. Miſit ſerpentes ignitos, et mordebũt populũ, et mortu' eſt. &c. ϗ ἔδακνον. וַיְנַשְּׁכוּ

In III. Con. הִשִּׁיךְ momordit per vſuram cum Datiuo conſtruitur. Bis.

Deu. 23. ℣. 19. Ne morſũ inferas fratri tuo fœnore pecũię aut fœnore alicui'. οὐκ ἐκτο- (κιεῖς. תַשִּׁיךְ
Et ℣. 20. Alieno morſũ inferes, fratri aũt tuo non morſũ inferes. ἐκτοκιεῖς. תַשִּׁיךְ

Inde nomina.

נֶשֶׁךְ Vſura quæ ſubſtantiam & homines arrodit & mordendo perdit.

Pſ. 15. ℣. vlt. Qui argentum ſuum non dedit in vſuram, & munus. ἐπὶ τόκῳ. נֶשֶׁךְ
In re. Deu. 23. ℣. 19. Nõ morſũ inferes fratri tuo vſura argẽti, vſura cibi. τόκον ἀργυρίου. נֶשֶׁךְ
Legitur & Exo. 22. ℣. 24. Leuit. 25. ℣. 36. 37. Pro. 28. ℣. 8. Ezech. 18. ℣. 8. 13. &c.

נִשְׁכָּה Camera, exedra, idem quod לִשְׁכָּה nam Lamed & Nun ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Cognationem habet cum שָׁכַן habitauit, poſuit habitatum, nam in cameris ſiue exedris ponebantur varia inſtrumenta quorum vſus erat in ſacrificijs faciendis. Ter legitur.

Nehe. 13. ℣. 7. Ad faciendum ei exedram in atrijs domus Dei. γαζοφυλάκιον. נִשְׁכָּה
Cum affi. Nehe. 3. ℣. 29. Confirmauit Meſullam filius Berechiæ iuxta cameram ſuam. γαζοφυλακίου αὐτοῦ. (τῶν γαζοφυλακίων. נִשְׁכָּתוֹ
Et plur. Nehe. 12. ℣. 4. à fine. Et ordinati ſunt in illo die homines ſuper cameras. ἐπὶ הַנְּשָׁכוֹת

נָשַׁל Detraxit, decuſſit, eiecit, ſoluit, vt quum calceamentum detrahendo ſoluitur. Tribuitur autem multis rebus. Cognationem habet cum שָׁלַל deſpoliauit, nam ſpoliare eſt detrahere alicui ſuas opes. Hinc per aphæreſin, ſoluo.

In I. Con. נָשַׁל ſoluit cũ accuſatiuo, & abſolutè eſt neutr̃, detractus eſt. 6. legit.

Deut. 7. ℣. 1. Et eijciet gentes multas à facie tua, Hithæum, Girgeſeum. ϗ ἐξάρῃ. וְנָשַׁל
Et ℣. 22. Et eijciet Dominus Deus tuus gẽtes iſtas à facie tua paulatim. καταναλώσει. וְנָשַׁל
Cap. 19. ℣. 5 Et detractum fuerit ferr̃ de ligno. i. ſi deciderit ferr̃ à ligno, ϗ ἐκπεσὸν. וְנָשַׁל
Exo. 3. ℣. 5. Ioſ. 5. ℣. 15. Detrahe calceos tuos de pedibus tuis. λῦσον. שַׁל
Deu. 28. ℣. 40. Et oleo non vngeris, nam decutietur (vel deſpoliabitur) oliua tua. ὅτι ἐκ- (ρυήσεται. יִשַּׁל
Hoc videtur rectius eſſe futurum niphal à שָׁלַל deſpoliauit.
יִשַּׁל De hoc vide in radice שָׁלָה:

In II. Coniug. נִשֵּׁל eiecit continuè. Legitur tantum ſemel.

2. Reg. 16. ℣. 6. Et eiecit Iudæos de Elath, & Syrij venerunt in Elath. ϗ ἐξέβαλε. וַיְנַשֵּׁל

נָשַׁם Anhelauit, anhelitum emiſit, exhalauit, traxit ſuſpiria ex dolore. Cognationem habet cum נָשַׁב flauit, & cum נָשַׁף efflauit. Hinc tranſpoſitis literis radicalibus fit ἀσθμαίνω, ἰσθμαίνω anhelo, ἰσμαίνειν ſpirare, ἀσθματικὸς anhelator, ἀσθμάζω, ἐπασθμαίνω anhelo.

In I. Coniug. נָשַׁם anhelauit, anhelitum emiſit. (ἐκστήσω.
Ieſ. 42. ℣. 14. Tacui à ſeculo ſilui & continui me vt parturiens ſibilabo & anhelabo. אֶשֹּׁם

1.Reg.9.℣.9.Omnis præteriens eam anhelabit & ſibilabit &c. Iuxta quorundam יִשֹּׁם
ſententiam ſunt hæc paſsiua Niphal à radice שָׁמַם : ἐκστήσεται.

In III. Coniug. הִשִּׁים anhelitum emiſit, fecit anhelare. יַשִּׁים
Ier.49.℣.20.& cap.50.℣. pen. An non deſolabit ſuper eis habitaculum? ἀφανισθῆ. וַנַּשִּׁים
Num.21.℣.6. à fine. Et difflauimus vſq; ad Nopha, quod eſt vſq; ad Medeba.
Et hæc poſſunt quoq; radicem habere נָשָׁא.

Inde nomina.

נְשָׁמָה Halitus, anhelitus, anhelatio, paſsim in Biblijs occurrit hoc nomen, vt
Deut.20.℣.16.Non ſines viuere omne quod halitum habet, id eſt, quod animam נְשָׁמָה
habet. πᾶν ἐμπνέον. נִשְׁמָתִי
Cum affi.Iob 27.℣.3.Quia donec halitus meus fuerit in me, & flatus Dei. τῆς πνοῆς. נִשְׁמַת
In re.Ge.2.℣.7.Et inflauit in nares eius halitũ vitæ, et factus eſt homo &c. πνοὴν ζωῆς. נְשָׁמוֹת
Et plu.Ieſ.57.℣.16.Quia ſpiritꝰ ãte faciẽ meã deficiet, et halitꝰ ego feci. καὶ πνοὴν πᾶσαν.
תִּנְשֶׁמֶת Porphyrio, nomẽ auis ĩmundæ ad veſcendũ, itẽ nomẽ animalis talpæ. 3.legit, vt תִּנְשֶׁמֶת
Leu.11.℣.13.Et porphyrionẽ, ibĩ et pellicanũ. D. Hier. vertit, et cygnũ. καὶ πορφυρίωνα. וְהַתִּנְשֶׁמֶת
In pauſa ℣.30.Mygale & ſtellio & limax, & lacerta, & talpæ (vel chamæleon.) וְהַתִּנְשָׁמֶת
Deut.14.℣.16. Nycticorax, bubo, porphyrio.

נָשַׁף

Flauit, inflauit, maiorem habet vim ſignificandi quam נָשַׁב, nam & pe eſt litera durior quam Beth. Cognationem habet cum נָפַשׁ animauit ſeu ſpirauit, & cum נָשַׁם anhelitum emiſit.

In I. Coniug. נָשַׁף flauit. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt: נָשַׁף
Ieſ.40.℣.24.Atq; quando in eos flauit, protinus exaruerunt. ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς. נָשַׁפְתָּ
Exod.15.℣.10 Flauiſti vento tuo, & operuit eos mare, demerſi ſunt veluti plumbũ.
Inde nomina. (ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου.

נֶשֶׁף Crepuſculum, veſptinum & matutinum, quo aura ſolet flare. Hinc veſp, heſpus. בְּנֶשֶׁף
Pro.7.℣.9.In crepuſculo, in veſpe diei in obſcuriſsima nocte & caligine. ἐν σκότει ἑ- נֶשֶׁף
In reg. Ieſ.21.℣.4.Crepuſculum deſiderij mei poſuit me in horrorem. (σπερινῷ. נִשְׁפִּי
Cũ affi.Iob 3.℣.7.Obſcurabunt̃ ſtellæ crepuſculi illius, ita vt lucem expectet. νυκτὸς
יַנְשׁוּף Bubo, auis immunda quæ circa crepuſculũ euolat. Ter inuenitur. (ἐκείνης. הַיַּנְשׁוּף
Leuit.11.℣.17.Et nicticoracem, & mergulum & bubonem: Hier. vertit & ibin. הַיַּנְשׁוּף
Deut.14.℣.16.Et nicticoracem & bubonem, & porphyrionem (ſeu talpam.) וְיַנְשׁוּף
Ieſ.34.℣.11.Et poſsidebunt eam onocratilus, & Cypſelus & bubo.

נָשַׁק

Oſculatus eſt, applicuit ſeu admouit ad os, infixit oſculum. Item ſi conſtruitur cum nominibus armorum ſignificat applicare ea, hoc eſt inſtrui armis, expeditum eſſe, armatum eſſe. Hinc oſculor & per conuerſionem radicis german: küſſen.

In I. Coniug. נָשַׁק oſculatus eſt, conſtruitur cum datiuo aut accuſatiuo, & aliquando cum עַל. Porro cum קֶשֶׁת, id eſt, arcus, ſignificat armari, applicare arcum quod tamen in præſenti reperitur. וַיִּשַּׁק לוֹ
2.Sa.15.℣.5.Et emiſit manũ ſuam, et apphendit eum, et oſculatus eſt eum. κατεφίλησεν. נֹשְׁקֵי
1.Par.12.℣.2.Applicantes arcum, vtraq; valentes manu in lapidibus & iaculis. לְנַשֶּׁק לוֹ
2.Sam.20.℣.9.Et dixit Ioab ad Amaſa &c. & tenuit ad oſculandũ eum. καταφιλῆσαι.
Gen.27.℣.25.Accede quæſo & præbe mihi oſculum fili mi: Et acceſsit & oſcula- וּשְׁקָה
tus &c. φίλησόν με. (te. καταφιλήσω. אֶשְּׁקָה־נָּא
1.Reg.19.℣. pe. Oſculabor quæſo patrem meũ & matrem meam, & deinde ſequar יִשַּׁק
Ge.41.℣.40 Et ſup os tuũ oſculabitur omnis populꝰ meus. i. obediet tibi. ὑπακούσεται. יִשָּׁקֵנִי
Cant.1.℣.2.Oſculet̃ me oſculis oris ſui, nã boni ſũt amores tui p̃ vino. φιλησάτω με.

In II. Coniug. נִשֵּׁק oſculatus eſt. Quinquies legitur. לְנַשֵּׁק
Ge.31.℣.26.Et non permiſiſti ad oſculandum filios meos & filias meas. καταφιλῆσαι. נַשְּׁקוּ
Pſ.2.℣.12.Oſculamini filiũ. i. obedite ei & agnoſcite eum eſſe Dñm veſtrũ. δράξασθε. וַיְנַשֶּׁק־לוֹ
Gen.29.℣.13.Et amplexatus eſt eum, & oſculatus eſt eum. καὶ ἐφίλησεν. וַיְנַשֵּׁק
Gen.31.℣.vlt.Et oſculatus eſt filios ſuos & filias ſuas, & benedixit eis. κατεφίλησε. וַיְנַשֵּׁק
Gen.45.℣.15.Et oſculatus eſt omnes fratres ſuos, & fleuit ſuper eos. καὶ καταφιλήσας.

In III. Coniug. הִשִּׁיק oſculo occurrit. Semel tantum inuenitur.

Ezech.

Ezec.3.℣.13.Et ſtrepitum alaꝝ animaliũ oſculis inuicẽ concurrentiũ. πτερυσσομένων. מַשִּׁיקוֹת

Inde nomina.

נְשִׁיקוֹת Oſcula. Bis in Biblijs ſacris, & tantum pluraliter legitur, vt,
Pro.27.℣.6.Fideliora ſunt vulnera amantis quam blanda oſcula oſoris. φιλήματα. נְשִׁיקוֹת
Can.1.℣.2.Oſculet̃ me oſculis oris ſuis quia meliores ſũt amores tui. ἀπὸ φιλημάτων מִנְּשִׁיקוֹת

נֶשֶׁק & נֵשֶׁק Armatura, cuius in occurſione acierum vſus eſt. In regimin. non inuenitur.
1.Reg.10.℣.25.Ipſi adferebant &c. & veſtes, & armaturam, & aromata. καὶ στακτὴν. וָנֶשֶׁק
Ieſa.22.℣.8.Et reſpexiſti in die illo ad armaturam domus ſyluæ. נֶשֶׁק
In pauſa.2.Reg.10.℣.2. Et vobiſcum ſunt currus & equi &c. & armatura. καὶ τὰ ὅπλα. וְהַנָּשֶׁק
Et tantum Iob 20.℣.24. & cap.39.℣.12. & 2. Paralip.9.℣.23. Pſalm.140.℣.8. Ezech.39.℣.9. & 10. Neh.3.℣.19.

מַשַּׁק Armatura turmatim diſcurſans. Semel tantum reperitur, vt,
In reg.Ieſ.33.℣.4.Vt eſt diſcurſus locuſtarum, in (eo loco) quo diſcurrunt. כְּמַשַּׁק

נָשַׂק

Succenſus eſt, exilijt, diſsilijt. Cognationem habet cum נָסַק ſcandit, nam de aſſenſione & ſaltu ignis ſuccenſi in altum dicitur.

In I. Coniug. paſsiua. נִשַּׂק ſuccenſus eſt, exilijt. Semel legitur.
Pſ.78.℣.21.Et ignis ſuccenſus diſsilijt in Iacob, atq; ira aſcendit in Iſrael. ἀνήφθη. נִשְּׂקָה

In III. Coniug. הִשִּׂיק fecit exilire ignem. i. ſuccendit ignem. Bis inuenitur.
Ezec.39.℣.9.Et cõburent & ſuccendẽt armatũ (vt) ſcutũ, peltã, arcũ ἐκκαύσουσιν. וְהִשִּׂיקוּ
Ieſ.44.℣.15.Quin etiam ſuccendet, & pinſet panẽ, atq; faciet Deum &c. καὶ καύσαντες. יַשִּׂיק

נֶשֶׁר

Aquila. Cognationem habet cum שׁוּר aſpexit, & יָשַׁר rectus fuit. Nam aquila recto intuitu ſolẽ aſpicit, & eſt diuturnioris vitæ. Hinc Græci Neſtor, & viuere in neſtorios annos eſt diu viuere ſicut aquila &c.
Abacuc.1.℣.8.Volabũt ſicut aq̃la feſtinãs ad comedẽdũ. i. ad p̃dã. ὡς ἀετὸς πρόθυμος כְּנֶשֶׁר
In pauſa.Deut.28.℣.49.Quemadmodũ volitat aquila, gens cuius linguã &c. ὡσεὶ ὅρμη- הַנָּשֶׁר
Et plu.Exo.19.℣.4.Et portaui vos ſup̃ alis aq̃laꝝ, & duxi vos ad me. ἀετῶν. (μα ἀετοῦ נְשָׁרִים
In reg.Thren.4.in Kuph.Leuiores fuerũt p̃ſecutores noſtri p̃ aq̃lis cœli. ὑπὲρ ἀετούς. מִנִּשְׁרֵי

נָשַׂר

Serrauit, ſerra per medium ſecuit, diſcerpſit aliquid ſerra. Cognationem habet cum שָׂרַר dominatus eſt, nam ſerra omni ligno dominatur conſcindendo. Hinc per aphæreſin ſerro, item ſerra. Verbaliter non legitur.

Indè nomen.

מַשּׂוֹר Serra, inſtrumentum dentatum, quo ligna & lapides ſecantur. Semel legitur.
Ieſ.10.℣.15.An magnificabit ſe ſerra contra agitantẽ illam. πρίων ἄνευ τοῦ ἕλκοντος αὐτόν הַמַּשּׂוֹר

נָשַׁשׁ

Dimouit ex corde, diſcuſſit ex corde, oblitus eſt, idem quod נָשָׁה. Cognationem habet cum נָשָׁא conquaſſauit. Hinc per aphæreſin, σείω, σεύω, σεύομαι moueo, διασείω remoueo. Semel tantum reperitur.

In I. Con. cum defectu ainpoal נַשׁ dimouit ex corde, oblitus eſt.
Gen.41.℣.7.à fine.Et vocauit Ioſeph nomẽ primogeniti, Manaſſe, q̃a diſcuſſit mihi Deus omnem laborem meum, & omnem domũ patris mei. ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν. נַשַּׁנִי

נָשַׁת

Siti defecit, perijt ſiti, exaruit ſiti. Contrariam habet ſignificationem à שָׁתָה bibit. Significat enim deſtitutum omni cibo & potu perire ſiti. Hinc Græci νηστεύω ieiuno, deficio propter abſtinentiam cibi & potus, νηστὴς ieiunus, νῆστις, νηστεία ieiunium, abſtinentia cibi & potus.

In. I. Coniug. נָשַׁת ſiti defecit, aruit præ ſiti. Bis legitur.
Ier.51.℣.30.Defecit fortitudo eorum, facti ſunt (ipſi) in mulieres. ἐθραύσθη ἡ δυναστεία. נָשְׁתָה
Ieſ.41.℣.17.Quærunt aquas & non (ſunt) lingua eoꝝ in ſiti defecit. ἐξηράνθη. נָשָׁתָּה
Dages ponitur Euphoniæ & exaggerationis cauſa.

In voce paſsiua. נִשַּׁת factus eſt deficere. Semel legitur.
Ieſ.19.℣.5.Et deficient aquæ de mari, & fluuius exiccabit̃ & areſcet. καὶ πίονται οἱ αἰγύπτιοι וְנִשְּׁתוּ

נִשְׁתְּוָן Scriptura, copia ſcripturæ. Eſt vox Syriaca, Nun & Thau à fronte ſunt literæ
hæemanticæ à radice שָׁוָה ſimilis fuit, & ש transponitur, ſignificat enim copiam
deſcriptam quæ ſimilis eſt αὐτογράφῳ, exemplar, bis inuenitur. הַנִּשְׁתְּוָן
Eſræ 4.℣.7. Et copia epiſtolæ ſcripta erat Syriacè. הַנִּשְׁתְּוָן
Et cap. 7.℣.11. Et hoc eſt exemplar ſcripturæ quod dedit rex. διατάγματος.

נָתִיב Semita, via arcta & anguſtior, diuerſa à via plauſtrorum. Hinc græci ablata prima
radicali & interponendo ρ dicunt τρίβω tero, τρίβος ſemita τριβή mora exercitus, &
ꝑ apocopē ἀντάω obuio. Et latinū tibia, os cruris oppoſitū ſuræ, ſemita pedibꝰ trita. נָתִיב
Iob 18.℣.10. Occultatꝰ eſt in terra funis eiꝰ, & decipula eius iuxta ſemitā. ἐπὶ τρίβων. בְּנָתִיב
In reg. Pſ. 119. in He. Fac me incedere in ſemita mandatorum tuoꝝ. ἐν τῇ τρίβῳ.
נְתִיבָה Semita, in qua tibijs incedimus, non curriculo, aut equo, vſitatius eſt. נְתִיבָה
Ieſ. 43.℣.16. Qui dat in mari viam, & in aquis validis ſemitam. τρίβοι. מִנְּתִיבָתָם
Cum affi. Pro. 1.℣.15. Subtrahe pedem tuum à ſemita eoꝝ. ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. נְתִיבוֹת
Et plur. Iud. 5.℣.6. Et ambulantes ſemitas, ambulabunt itinera obliqua. ἀτραπές. נְתִיבוֹת
In re. Pro. 8.℣.20. In itinere iuſticiæ ambulabo, in medio ſemitaꝝ iudicij ſui. ἀνὰ μέσον בִּנְתִיבוֹתֶיהָ
Cum affi. Pro. 7.℣. ante. Nō errabis in ſemitis eius. ἐν ἀτραποῖς αὐτῆς. (τρίβων ἀληθείας.

נָתַח Fruſtauit, incidit, in fruſta diſſecuit, concîdit membratim. Hinc per aphæreſin
διχάζω ſeparo, δίχα diuiſum, διχοτομέω diſſeco διχότομος, δαΐζω diuido, δαΐω, δάω,
δάζομαι, δάιομαι, diuido, δηιάω, δηιόω ſcindo, diſſeco. Et germanicum ein dich membrum
diſſectum à corpore.

In II. Coniug. נִתַּח fruſtauit, concîdit in fruſta. נִתַּח
Leu. 8.℣.20. Et arietē fruſtauit in fruſta ſua (vel incidit in inciſiōes ſuas) ἐκρεανόμησε. וָאֲנַתְּחֶהָ
Iud. 20.℣.6. Et apprehēdi cōcubinā meā, et fruſtaui eā. i. cōcidi ī fruſta. καὶ ἐμέλισα αὐτὴν תְּנַתֵּחַ
Exo. 29.℣.17. Et arietē fruſtabis in fruſta ſua, & lauabit inteſtinū eiꝰ. διχοτομήσεις καὶ τὰ וַיְנַתְּחֵהוּ
1. Re. 18.℣.23. Et eligēt ſibi iuuēcū vnū, & cōcidēt eū fruſtatim. καὶ μελισάτωσαν. (μέλη. וַיְנַתֵּחַ
1. Reg. 18.℣.33. Ordinauit ligna & diſſecuit. i. dimembrauit taurum, καὶ ἐμέλισε.
Legitur & Leu. 1.℣.6.12. Iud. 19.℣. pen. 1. Sam. 11.℣.7.

Inde nomen.

נֵתַח Fruſtum, inciſio membrorum, fruſtum quod membratim à corpore ſoluitur. נֵתַח
Eze. 24.℣.4. Collige in eā fruſta eiꝰ, ōe fruſtū bonū, femur & humeꝝ. διχοτόμημα. נְתָחִים
Et plur. Leuit. 1.℣.8. Et cōſtruent filij Aharonis ſacerdotes inciſiones. διχοτομήματα. נְתָחֶיהָ
Cum affix. Leui. 1.℣.6. Incidat holocauſtū iuxta inciſiones ſuas. i. mēbratim. κατὰ μέλη
Legitur & Leu. 1.℣.12. Leu. 8.℣.20. & cap. 9.℣.13. Iud. 19.℣.29. Ezec. 24.℣.4. & 6.

נָתַךְ Liquit, colliquit, delicuit, liquefactus eſt, liquefecit, conflâuit, fudit, vt ſolent metalla
fundi & liquefieri. Hinc per aphæreſin τήκω, τακέω liquefacio, τήκομαι, συντήκομαι
liquefio, κατήκω, κατατήκω, ἐντήκω, ἐκτήκω, περιτήκω liquefacio, & per ſyncopen
χωνεύω conflo, per conuerſionem radicis χέω fundo &c.

In I. Coniug. נָתַךְ liquit, diffluit, fuſus eſt. Legitur tantum in futuro. תִּתַּךְ
Ier. 42.℣.18. Sic liqueſcet furor meus ſuper vos & effundetur furor. οὕτως στάξει. וַתִּתַּךְ
Dan. 9.℣.11 Et effuſa eſt ſuper nos maledictio. i. & liquit ſuper nos. καὶ ἐπῆλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς. וַיִּתְּכוּ
Iob 3.℣. antep. Et liquerunt ſicut aquæ rugitus mei. i. effundebantur. ἤκει.
Legitur præterea tantum 2. Paral. 12.℣.7. & cap. 34.℣.25. Ier. 44.℣.5. Dan. 9.℣.28.
In voce paſsiua. נִתַּךְ liquefactus eſt, effuſus eſt. Extat tantum in præterito. נִתַּךְ
Ier. 42.℣.18. Quemadmodum effuſa eſt ira mea & furor meus &c. καθὼς ἔσταξεν. נִתְּכָה
Nah. 1.℣.6. Ira eius effuſa eſt ſicut ignis. i. liquit ſicuti ab igne. τήκει. וּנְתַכְתֶּם
Ezec. 22.℣.21. Et ſufflabo ſuꝑ vos in ignē furoris mei & liquefietis ꝛc. χωνευθήσεσθαι. נִתֶּכֶת
Ier. 7.℣.22. Ecce ira mea & indignatio mea effuſa eſt ī locū hūc. χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον
Legitur præterea tm̃. Exo. 9.℣. antep. 2. Sam. 2.℣.10. 2. Par. 34.℣.21. Ezech. 24.℣.11.
In III. Coniug. הִתִּיךְ liquefecit, effudit, conflauit. Quinquies inuenitur. הִתִּיכוּ
2. Reg. 22.℣.9. Conflauerūt ſerui tui argentum ꝙ inueniebat̃ in domo. ἐχώνευσαν. הִתַּכְתִּי
Ezec. 22.℣.20. Si colligā in ira mea & in furore meo ꝛc. & liquefaciā vos. καὶ χωνεύσω. לְהַנְתִּיךְ
Et ibidem, in fornacem ad ſufflandū ſuꝑ illud ignem, ad liquefaciendū. τοῦ χωνευθῆναι

Iob 10.℣.10.Nonne ſicut lac liquefacies me,& ſicut caſeum coagulabis me.ἤμελξας. תַּתִּיכֵנִי
2.Par.34.℣.17.Et conflauerunt argentũ quod inueniebat̃ in domo Dñi.ϗ ἐχώνευσαν. וַיַּתִּיכוּ
In voce paſsiua. הֻתַּךְ fuſus eſt,liquefactus eſt. Semel reperitur.
Ezech.22.℣.22.Sic fundemini in medio eius.i.ſic liquefietis. χωνευθήσεσθε. תֻּתְּכוּ

Inde nomen.

הִתּוּךְ Liquefactio,liquamen,fuſio. Semel extat in Biblijs ſacris,vt,
In regim.Ezech.22.℣.22. Secundum fuſionem argenti.i.ſicut funditur argentum. כְּהִתּוּךְ

נָתַן Dedit, donauit, largitus eſt, & aliquando latini vertunt, poſuit,item permiſit. Cognationem habet cum תָּנַן & תָּנָה donum dedit pro opere turpi, & cum נָדַן reddidit. Hinc vtraq; extremitate abiecta dicunt Græci, δόω, & per reduplicationem δίδωμι & latinum do. Item per aphæreſin δανείζω mutuum do, δάνειον mutuo datum. Et latinum dono.

In I. Coniugat. נָתַן dedit,donauit,præbuit: Præcedente negatione & ſequente infinitiuo exponitur per conceſsit. Iunctum præpoſitionibus בְּ, אֶל vel עַל & לִפְנֵי redditur per poſuit.
Exod.12.℣.36.Et Iehoua dedit gratiam populo coram Aegyptijs ϗ ἔδωκε. נָתַן
Gen.3.℣.12.Mulier quam dediſti,vt eſſet mecum,ipſa dedit mihi de arbore.ἔδωκε. נָתְנָה
Pſ.145.℣.15. Oculi omnium ad te ſperant, & tu das illis eſcã ipſorũ in tp̃e ſuo. δίδως. נוֹתֵן
Eſther 3.℣.11.Et dixit rex ad Haman,argentum datum tibi,vt populus faciat &c. נָתוּן
Num.21.℣.3.Si dando dabis populum hunc in manum meam: παραδῷς. נָתוֹן
Num.20.℣.21.Et renuit Edom dare(.i.concedere)Iſraelem tranſire.δοῦναι. נְתוֹן
Gen.4.℣.12.Cum colueris humum non adijciet dare virtutem ſuam tibi. δοῦναί σοι. תֵּת
Gen.29.℣.19. Melius eſt dare me illam tibi,quam dare me eam viro alieno. δοῦναί σοι. תִּתִּי
Gen.14.℣.10.Da mihi animas,& ſubſtantiam retine tibi.δός μοι τοὺς ἄνδρας. תֶּן־
Pro.23.℣.23.Da(vel p̃be)fili mi cor tuũ mihi,& oculi tui vias meas obſeruẽt.δός μοι. תְּנָה
Pſ.2.℣.8 Poſtula à me, & dabo gentes hæreditatem tuam.ϗ δώσω σοι ἔθνη. וְאֶתְּנָה
Pſ.16.℣.10.Non dabis (.i.concedes) ſanctum tuum videre corruptionem. οὐδὲ δώσεις. תִתֵּן
Iud.16.℣.5.Et nos dabimus tibi,quilibet mille & centum argenteos.δώσομέν σοι. נִתֶּן־
In voce paſsiua. נִתַּן datus eſt,donatus eſt,dono datus eſt.
Ieſ.9.℣.6.Nam puer natus eſt nobis,& filius datus eſt nobis.i.donatus eſt. ἐδόθη. נִתַּן
Exo.5.℣.16.Stramen non datur ſeruis tuis,& lateres,dicunt nobis,facite. δίδοται. נִתָּן
Ier.32.℣.4.Nam dando dabitur in manum regis Babel. παραδόσει παραδοθήσεται. הִנָּתֹן
Eſther.3.℣.pen.Summa ſcripturæ erat,vt daretur.i. poneretur mandatum. ἐξετίθετο. לְהִנָּתֵן
Exo.5.℣.18.Et nunc ite,ſeruite,& ſtramen non dabitur vobis &c.οὐ δοθήσεται. יִנָּתֵן
2.Sam.21.℣.7.Dentur nobis ſeptem viri ex filijs eius,& ſuſpendamus eos. δότε ἡμῖν. יֻנְתַּן
Secundum puncta legitur in hophal יֻתַּן & ſecundum literas in Niphal p̃ יִנָּתֵן:
In III. Coniug. paſsiua. הֻתַּן factus eſt dari,iuſſus eſt dari.
Leuit.11.℣.37.Et cum dabit̃ aqua ſup̃ ſemen.i.cum curabit̃ dari. ἐπιχυθῇ. יֻתַּן
1.Reg.2.℣.21.Et dixit detur Abiſag Sunammitis Adoniæ fratri tuo in vxorẽ.δοθήτω יֻתַּן
Iob 28.℣.15.Non dabitur clauſura p̃ ea neq; ponderabit̃ argentũ.οὐ δώσει συγκλεισμὸν יֻתַּן
Legitur præterea Num.26.℣.50.&cap.35.℣.5.item 2.Sam.18.℣.9.

Inde nomina.

נְתִינִים Dedititij, qui regibus & ſacerdotibus toti erant traditi & donati, vt perpetuo eis ſeruirent,vetuſta translatio & D.D.Luth: retinent vocabulum Nethinim.
Eſræ 2.℣.57.Et omnes Nethinæi & filij ſeruorum Salomonis erant 392.οἱ ναθανιν. הַנְּתִינִים
Et ℣.vlt,Et cantores,& oſtiarij,& Nethinæi in ciuitatibus ſuis.ϗ οἱ ναθινεὶμ. וְהַנְּתִינִים
Legitur præterea Eſræ 2.℣.43.cap.7.℣.7.cap.8.℣.17.20.Nehem. ſæpe.

מַתָּן Donum,dono datum,donarium,donatio qua homo honoratur.
Pro.21.℣.15.Donum in occulto,incuruabit iram,& munus &c. δόσις λάθρους. מַתָּן
Cum affi.Num,18.℣.11.Et hæc tibi leuanda doni eorum erit.δομάτων αὐτῶν. מַתָּנָם
In reg.ſimiliter retinet camez. Pro 18.℣.16.Donũ hoĩs dilatabit ei.δόμα ἀνθρώπου. מַתַּן
Legitur præterea Pro.19.℣.6.Gen.34.℣.12.&c.

מַתָּנָה Donum,donatio,datio,donatio, quæ vltro & liberè datur.
Num.18.℣.6.Vobis in donum ſunt dati ad ſeruiendum Domino.δόμα δεδομένοι. מַתָּנָה

ס.

Pſalm. 119.

סָמְכֵנִי בְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל
תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי :

סְאָה Satum, genus menſuræ Paleſthinæ quæ capit ſeſquimodium. Et iuxta Diuum Hieronymum continet 144. oua, vnde 30. ſata conſtituunt Logum ſeu Homer. Septuaginta quoq; verterunt σάτον. Legitur tantum in ſequentibus locis.
2. Reg. 7. ꝟ. 1. & æntep. Cras iuxta hoc tempus ſatum ſimilaginis ſiclo emetur. סְאָה
Dualiter 1. Re. 18. ꝟ. 32. Et elices circũ arã, q̃ capiebãt duo ſata ſeminis. δύο μετρητὰς. סָאתַיִם
2. Reg. 7. ꝟ. 1. & 16. Et duo ſata hordei ſiclo in porta Samariæ (ement) δίμετρον κριθῶν סָאתַיִם
Et ꝟ. antep. Duo ſata hordei ſiclo, & ſatum ſimilaginis ſiclo erit. μέτρον σεμιδάλεως. סָאתַיִם
Et plur. Gen. 18. ꝟ. 6. Accelera tria ſata farinæ ſimilaginis. τρία μέτρα σεμιδάλεως. סְאִים
1. Sam. 25. ꝟ. 18. Accepit ducentos panes ꝛc. & quinq; ſata toſti (ſeu polentæ) πέντε οἰφὶ ἀλφίτου. סְאִים
סַאסְּאָה Menſura. Eſt nomen duplicatum. Semel reperitur. בְּסַאסְּאָה
Ieſa. 27. ꝟ. 8. In menſura, dum amandas eam, contendes cum ea.

סָאַן Profligauit, conflixit, ſtragem fecit, læſit cum ſonitu, concuſsit, vt fit in omni dimicatione & pugna. Cognationem habet cum אָסוֹן exitium & אָנַס vim intulit. Hinc σινιάζω concutio, σαίνω turbo, commoueo. Et latinum ſono, ſonare, ſonus, ſonitus.
In I. Coniug. סָאַן profligauit, concuſsit. Semel tantum. סֹאֵן
Ieſ. 9. ꝟ. 5. Quia om̃is conflictatio cõflictantis fit ſtrepitu tumultuoſo. πᾶσαν στολὴν.
Inde nomen.
סְאוֹן Conflictus, profligatio cum ſonitu & fragore haſtarum. Semel inuenitur. סְאוֹן
Ieſ. 9. ꝟ. 5. Quia omnis conflictatio conflictantis fit ſtrepitu tumultuoſo. στολὴν.

סָבָא Potauit, bibit ingurgitando, inebriatus eſt, hauſit vinum vel ſiceram ore ſuo. Cognationem habet cum שָׁאַב hauſit. Differt à שָׁתָה quod ſignificat bibere ad reſtinguendam ſitim: Hoc vero ſignificat potare heluando. Hinc Græci σοβάζω debacchor, & germanicum, ſauffen / volſauffen.
In I. Coniugatione סָבָא potauit. Quinquies legitur, vt,
Deut. 21. ꝟ. 4. à fine. Filius iſte noſter rebellis eſt ꝛc. comeſſator & potator. οἰνοφλυγεῖ. וְסֹבֵא
Pro. 23. ꝟ. 21. Nam potator & vorator depauperabitur &c μέθυσος. סוֹבֵא
Et ꝟ. 20. Ne ſis inter potatores vini, inter voratores carnium. οἰνοπότης. בְּסֹבְאֵי
Nah. 1. ꝟ. 10. Et potu ſuo potati, deuorati ſunt ſicut ſtipula arida plenè ꝛc. βρωθήσονται. סְבוּאִים
Eſa. 56. ꝟ. vlt. Venite, ſumam vinum, & potabimus ſiceram. οἰνοφλυγήσωμεν μέθην. וְנִסְבְּאָה
Inde nomina.
סֹבֶא Potus vini vel ſiceræ. Bis inuenitur tantum in Biblijs ſacris, vt סָבְאֵךְ
Cum affix. Eſa. 11. ꝟ. 22. Et potus tuus mixtus eſt cũ aqua. κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον. סָבְאָם
Oſe. 4. ꝟ. pen. Receſsit potus (vel comparatio) eorꝫ, ſcortando ſcortati ſunt. ᾑρέτισε.
סְבָא Saba, proprium nomen filij Chus. סְבָא
Gen. 10. ꝟ. 7. & 1. Paral. 1. ꝟ. 9. Et filij Chus, Seba & Hauila & Sabtha.
Et hinc regio in Aethiopia, quam ille inhabitauit, nuncupata eſt Saba vel Seba.
Pſalm. 72. ꝟ. 9. Reges Scheba & Seba dona adducent. βασιλεῖς ἀράβων καὶ σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. וּסְבָא
Et plur. Eſa. 45. ꝟ. 14. Labor Aegypti & negociatio Aethiopiæ & Sabaim. οἱ σαβαεὶμ וּסְבָאִים
Ezech. 23. ꝟ. 8. à fine. Præ multitudine hoĩum adductorum Sabæorum de deſerto. סוֹבָאִים
Secundũ puncta legiť סָבָאִים populi, ſecundum literas סוֹבְאִים potatores. οἰνωμένους.

סָבַב Circuiuit, circundedit, circumgyrauit, vertit in gyrum ſeu circulum tanq; coronam circumſepſit, idem quod סוּב & cognationem habet cum שׁוּב reuerſus eſt.

Hinc στέφω corona circundo, corono, στέφος & στέφανος corona, στεφανόω corono, circundo, & latinum ſepio, circumſepio & ſepes.

In I. Coniug סָבַב & cum defectu ainpoal סַב circuiuit, circumdedit, cum accuſatiuo eſt tranſitiuum, & extra conſtructionem abſolutè accipitur.

2.Par.33.℣.14.Et ad ingrediendum per portam piſcium, & circuibat arcem. περιεκύκλωσε τὸ ἄδυτον. (ἐκύκλωσάν με. וְסָבַב
Pſ.118.℣.10.Omnes gentes circumdederunt me, in nomine Domini excindã illos. סְבָבוּנִי
Gen.2.℣.11.Nomen vnius Piſon, ille circuit omnem terram Hauila. ὁ κυκλῶν. הַסֹּבֵב
Eccl.1.℣.6.Vadẽs ad meridiẽ, et circuit ad aqlonẽ circuiens, circuiẽs. κυκλοῖ κυκλῶν. סוֹבֵב סֹבֵב
Num.21.℣.4. Ad circumeundum terram AEdom. περιεκύκλωσαν τὴν ἐδώμ. לִסְבֹב
Cum defectu ainpoal vſurpatur in omnibus temporibus præter participia.
Eccle.7.℣.26. Circuiui ego, & cor meum (fuit) ad agnoſcendum. ἐκύκλωσα ἐγὼ. סַבּוֹתִי
Deut.2.℣.3.Sufficit vobis circuire montẽ hũc, reſpicite vobis ꝛc. κυκλοῦν τὸ ὄρος. סֹב
Ioſ.6.℣.6.Tranſite & circuite ciuitatẽ, et expeditus p̄cedat arcam. κυκλώσατε τὴν πόλιν. סֹבּוּ
Et ℣.3.In die ſeptimo ſepietis (.i.circuibitis) ciuitatem ſeptem vicibus. (στραφέντα. תָּסֹבּוּ
Ge.37.℣.7.Et ecce circuibant manipuli veſtri, & ſupplicabant manipulo meo. περι- תְּסֻבֶּינָה
Deut.2.℣.1.Et circuiuimus montem Seir diebus multis. καὶ ἐκυκλώσαμεν. וַנָּסָב

In voce paſſ. נָסַב & נָסֵב circumdatus eſt, circumuerſus eſt, circumſeptus eſt &c.

Ge.19.℣.4.Et viri ciuitatis, homines Sodomæ circumuerſi ſunt circa domum περιεκύκλωσαν. (ἐπεστράφη. נָסַבּוּ
Ezech.26.℣.2. Confracta eſt ianua populorum, reducta eſt ad me, implebor ego. נָסֵבָּה
Ezech.41.℣.7.Et dilatabitur, & reducetur ſurſum atq; ſurſum ad cameras. וְנָסְבָה
2.Par.10.℣.15.Quia fuit cauſatũ) vel circũuerſũ (à Deo, vt cõfirmet ꝛc. ἦν μεταστροφὴ. נְסִבָּה
Pſ.114.℣.3.Mare vidit & fugit, Iordanis circũuerſus eſt retrorſũ. ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. יִסֹּב
2.Sa.14.℣.24.Reducet ad domũ ſuam ꝛc. & circumuerſus eſt Abſolon. ἀποστραφήτω. וַיִּסֹּב
Ezech.1.℣.9.Non circumuertebantur cum irent ipſa (animalia) οὐκ ἐπέστρεφον. יִסַּבּוּ

In II. Coniug. ad formam perfectorum סֹבֵב circumuertit. Semel legitur.

2.Sa.14.℣.20.Propter circũuertere faciẽ locutiõis fecit ſeruꝰ tuus. ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν. סַבֵּב

Et ad formam defectiuorum ainpoal סוֹבֵב circuiuit, circundedit eundo.

Pſ.26.℣.6.Lauabo in innocẽtia manꝰ meas, et circuibo altare tuũ Iehoua. καὶ κυκλώσω וַאֲסֹבְבָה
Ionæ 2.℣ſu 3. Et fluctus circundedit me, omnes contritiones tuæ & procellæ tuæ. ἐκύκλωσάν με. (tatem. καὶ κυκλώσουσι πόλιν. יְסֹבְבֻנִי
Pſ.59.℣.8.Reuertentur ad veſperam & frement ſicut canis, & circundabunt ciui- וִיסוֹבְבוּ

In III. Coniug. הֵסֵב fecit circuire, reduxit per circuitum.

Eze.7.℣.23.Et circumuertã faciem meam ab eis, & polluent theſaurꝝ. καὶ ἀποστρέψω. וַהֲסִבּוֹתִי
Ier.21.℣.4.Ecce ego circumuerto vaſa belli.i.reduco vaſa belli. ἐγὼ μεταστρέψω. מֵסֵב
Ezech.41.℣.7.Nam cochleata erat domus .i. circumuerſa in modum cochleæ. מוּסַב
1.Par.12.℣.23.Ad circũuertendũ regnũ Saulis ad ſe ſecũdũ os Iehoua. καὶ ἀποστρέψαι. לְהָסֵב
2.Sam.5.℣.23.Circumuerte eos, & venies eis è regione mororꝝ. ἀποστρέφου ἀπ᾽ αὐτῶν. הָסֵב
Ioſ.6.℣.10.Et circuiuit arca Iehoua ciuitatem ambiendo vice vna. καὶ περιελθοῦσα. וַיַּסֵּב
Eze.47.℣.2.Et fecit me ℣tere ad viã extrinſecã ad portã exteriorem. καὶ περιήγαγέ με. וַיְסִבֵּנִי

In voce paſſiua הוּסַב & הֻסַב factus eſt circuire, reductus eſt per circuitum.

Ieſ.28.℣.antep.Et rota plauſtri ſup̱ cyminũ circũagitabatur. Eſt dup. lectio. περιάξει. יוּסָּב

Inde nomina.

סָבִיב Circuitus, item aduerbialiter, circùm, circa, circumquaq;, vndiq;.
Num.16.℣.24.Diſcedite à circuitu, qui eſt habitationi Kora, Datan & Abiram. מִסָּבִיב
Ezech.8.℣.10.Effigiata (.i.expreſſa) ſuper pariete circum circum.i.circumquaq;. סָבִיב
In reg. Amos 3.℣.11.Hoſtis & circuitus terræ, & deponet à te potentiam. κυκλόθεν. וְסָבִיב
Et plur. cum affi. Pſal.76.℣ſu pen. Reddite Domino Deo veſtro omnes circuitus eius: πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ. סְבִיבָיו
סְבִיבוֹת In reg. Ier.32.℣.vlt.In terra Beniamin, & in circuitibus Ieruſalẽ. καὶ κύκλῳ τῆς ἱερουσαλήμ. וּבִסְבִיבֵי
Circuitus, item aduerb. circum, circa, circumquaq;, vndiq;. Abſol. nõ vſurpatur.
In re. Nu.11.℣.24.Et ſtatuit eos circuitus tabernaculi, .i.circũquaq;. κύκλῳ τῆς σκηνῆς. סְבִיבוֹת
Cum affi. Pſ.18.℣.12.Poſuit tenebras latibulũ ſuum, & circuitus eius ꝛc. κύκλῳ αὐτοῦ. סְבִיבוֹתָיו
סִבָּה Cauſa, reductio, circumuolutatio, ꝓ cauſa & occaſione in qua res circũuoluitur.

1.Re.12.℣.15.Quia fuit circumuolutio(.i.cauſa)à Iehoua ꝓpter cõfirmare.μεταστροφὴ. סִבָּה

מֵסַב Circuitus,item circum, circa,circumquaꝗ. מֵסַב

1.Reg.6.℣.29.Et omnes parietes domus circumquaꝗ(vel per circuitum)rotauit. בִּמְסִבּוֹ

Cũ affi.Can.1.℣.12.Donec rex in circuitu ſuo fuerit(.i.in conuiuio)ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ.

Vel eſt participiũ hiphil vt ſit ſenſus,donec rex fuerit inter circundantes miniſtros.

סָבַךְ Perplexus fuit,condenſatus fuit in perplexitatem, Et propriè dicitur de perplexitate arborum & earum radicum, idem quod שָׂבַךְ eſt enim Schín pro Samech. Hinc σφίγγω conſtringo.

In I. Coniug. סָבַךְ perplexus fuit,condenſatus eſt in perplexitate. Semel. סְבֻכִים

Nah.1.℣.10.Dum ſpinæ perplexæ fuerint(vel vſꝗ ad ſpinas ꝑplexas)περιπλεκομένη.

In II. Coniug. paſsiua. סֻבַּךְ implicitus eſt perplexitate. Semel legitur. יְסֻבָּכוּ

Iob.8.℣.17.Iuxta ſcaturiginẽ,radices eius complicabũtur.i.perplexæ fient.κοιμᾶται.

Inde nomina.

סְבַךְ Perplexitas,condenſum,conſtrictio. Ter legitur in ſacris Biblijs,vt בַּסְּבַךְ

Gen.22.℣.13.Aries retro detentus eſt in perplexitate cum cornibus ſuis. ἐν φυτῷ. בְּסִבְכֵי

Et plu.in re.Ieſ.9.℣.17.Et exarſit in condenſis ſyluæ,& conuoluent. ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ סִבְכֵי

Et cap.10.℣.vlt.Et ſuccidet denſitates ſyluæ ferro. πεσοῦνται οἱ ὑψηλοί. (δρυμοῦ.

סְבֹךְ Perplexus,perplexitas, Cum affixo mutat holem in hatephcamez, pro quo cognationis gratia ponitur Kibbuz. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt מִסֻּבְּכוֹ

Ier.4.℣.7.Aſcendit leo de perplexo ſuo (vel de ꝑplexitate eius) ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ.

סְבֹךְ Perplexitas,denſatio,implicatio. Semel legitur. (ἐν δρυμῷ ξύλων. בִּסְבָךְ־

Cum Maccaph.Pſ.74.℣.5.Tanꝗ adducens deſuper in perplexitatem ligni ſecures.

סָבַל Baiulauit, portauit onus graue, geſtauit onus grande impoſitum. Cognationem habet cum בָּלַס comportauit. Hinc German: per Syncopen & Metatheſin ein laſt/laſtbar. item hinc ſabulum.

In I. Coniug. סָבַל baiulauit,portauit. Septies legitur. (καὶ ὑπέχομεν. סָבָלְנוּ

Thren.5.℣.7.Patres noſtri peccauerũt,at ipſi nõ, ſed nos iniqtatẽ ipſoꝝ portauimꝰ. סְבָלָם

Ieſ.53.℣.4.Verè lãguores noſtros ipſe tulit,& dolores noſtros ipſe portauit.ὀδυνᾶται). לִסְבֹּל

Gen.49.℣.15.Et inclinauit humeꝝ ſuũ ad portandũ,& tributarius fuit. εἰς τὸ πονεῖν. אֶסְבֹּל

Ieſ.46.℣.4.Et vſꝗ ad ſenectã ego ipſe,& vſꝗ ad caniciẽ ego portabo, ἐγὼ ἀνέχομαι. אֶסְבֹּל

ego feci & ego leuabo,& ego portabo & liberabo. ἐγὼ ἀναλήψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς. יִסְבְּלֻהוּ

Et ℣.7. Leuabunt eum ſuper humerum,portabunt eum &c.καὶ πορεύονται. יִסְבֹּל

Ieſ.53.℣.11.Et iniquitates eoꝝ ipſe portabit.i.graue onus peccatoꝝ portabit. ἀνοίσει.

In II. Coniug. סִבֵּל portauit vehementer. Legitur tantum ſemel. מְסֻבָּלִים

Pſ.44.℣.pen.Boues noſtri onerati ſcil: multitudine carnis & pinguedinis. παχεῖς.

In IIII. Coniug. הִסְתַּבֵּל onerauit ſeipſum, fuit ſibiјpſi oneri. Semel legitur. וְיִסְתַּבֵּל

Eccle.12.℣.5.Et onerabitur locuſta.i.onerabit ſeipſam dorſo gibboſo.καὶ παχυνθῇ ἡ ἀ- (κρίς.

Inde nomina.

סֵבֶל & סֶבֶל Onus quod portatur. Hinc ſabulum.i.arena ponderoſa. Ter legitur. מִסֵּבֶל

Pſ.81.℣.7.Remoui ab onere humerum eius,manus eius, &c. ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον. סֵבֶל

In reg.1.Reg.11.℣.28.Et præfecit eum vniuerſo oneri domus Ioſeph. ἐπὶ τὰς ἄρσεις. בַּסֵּבֶל

Nehe.4.℣.11.Aedificantes in muro,& ferentes onus imponentium. ἐν τοῖς ἀρτῆρσιν. (πλίων.

סִבְלוֹת Onera,quæ imponuntur alicui portanda grauia & ponderoſa. סִבְלוֹת

In reg.Exo.6.℣.6.& 7.Et educam vos de oneribus Aegijpti. ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυ- בְּסִבְלֹתָם

Cũ affi.Exo.1.℣.10.Et poſuerunt &c. ad affligendũ eũ in oneribus ſuis. ἐν τοῖς ἔργοις.

Legitur præterea tantum.Exod.2.℣.11.cap.5.℣.4.5.cap.6.℣.7.

סַבָּל Baiulus,item onus quod portatur cum magna difficultate. הַסַּבָּל

Neh.4.℣.4.Et dixit Iehuda,debilitata eſt virtus baiuli.συνετρίβη ἡ ἰσχὺς ἐχθρῶν. סַבָּל

1.Reg.5.℣.15.Et fuerunt Salomoni ſeptuaginta millia portantiũ onus. αἴροντες ἄρσιν. הַסַּבָּלִים

Et plur.2.Par.34.℣.13.Et ſuper baiulos,& vrgentes. καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων.

Legitur præterea tantum 2.Par.2.℣.1.& vlt.

סֹבֶל Onus,& cum affixis mutat holem in hatephcamez. סֻבֳּלוֹ

Ieſ.9.℣.3.Nam iugum oneris eius,et baculum humeri eius &c.conſternaſti.ἀφῄρηται.

Et tantum cap.10.℣.26.& cap.14.℣.26.

סִבֹּלֶת pro שִׁבֹּלֶת Vide infra in ſuo loco.

סְגִים Scoriæ, pro סִיגִים vide radicem סוּג:

סָגַד Flexus eſt,flexit ſe ꝓnum capite,inclinauit. Hinc fortè σκάζω flecto, κύπτω inclino.
In I. Coniug. סָגַד flexus eſt,flexit ſe,incuruauit ſe capite. Quater legitur.
Ieſ.44.℣.19.Et reliquũ eiꝰ in abõinationẽ faciã,trũco ligni flectar. προσκυνήσουσιν αὐτῷ. אֶסְגּוֹד
Et ℣.15.Fecit illud in ſculptile,et flectiť illi.i.incuruat ſe illi capite. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτοῖς — וַיִּסְגָּד
Et ℣.17.Reliquũ eius in Deũ fecit,in ſculptile ſuũ,incuruabit illi ꝛc. κάμπτει αὐτῷ. — וַיִּסְגָּד
Ieſ.46.℣.6.Et facient eum Deum,incuruabunt & ſupplicabunt. προσκυνήσουσιν αὐτῷ. יִסְגְּדוּ

סְגֻלָּה Peculium ſingulare,proprium,proprietas, res peculiaris & ſingulariter chara. Hinc interpoſito .n. ſingularis,ſingulatim, ſinguli, & latini ſigillum. Octies tantum legitur in Biblijs ſacris,vt
1.Pa.29.℣.3.In domo Dei mei eſt mihi peculiũ,auꝝ & argẽtũ. ἔστι μοὶ ὃ πεποίημα. סְגֻלָּה
Deut.7.℣.5.cap.14.℣.2.& cap.21.℣.18. Vt ſis ei in populum ſingularem. περιούσιον. סְגֻלָּה
Exo.19.℣.5 Et ſi cuſtodieritis pactum meum,eritis mihi peculium. περιούσιος. סְגֻלָּה
Malach.3.℣.17.Et erunt mihi ꝛc. quos ego facio peculium. ὡς περιποίησιν. סְגֻלָּה
Cũ affi.Pſ.135.℣.4.Elegit ſibi Dn̄s Iſraelem in peculium ſuum. εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. לִסְגֻלָּתוֹ
In re.Eccl.2.℣.8.Collegi mihi quoqꝫ argẽtũ ꝛc.et peculiare regũ ꝛc. καὶ περιουσιασμούς. וּסְגֻלַּת

סְגָנִים Magnates ſeu præſides ſaginarij. Cognationem habet cum שָׂגָה creuit,ampliatus eſt. Hinc συχνὸς denſus, συχνάζω. Et latinum ſagino.
Ieſ.41.℣.25.Et ambulabit ſuper magnates velut ſuper lutum. ἄρχοντες. סְגָנִים
Cum affi.Ier.51.℣.24.Et omnes magnates eius(præparate ad bellum.) στρατηγούς σου. סְגָנֶיהָ
Legitur præterea Eſræ 9.℣.2.Neh.2.℣.16.ca.13.℣.11.Ier.51.℣.28.Ezech.23.℣.22,23.

סָגַר Clauſit,concluſit,incluſit, idem quod סָכַר: Cognationem habet cum שָׂכַר conduxit mercede q.d.concluſit aliquem circumſcripto precio. Hinc σφραγίζω ſigillo concludo, σφραγίς ſigillum. Hinc ἑρκάζω, ἕρκος, ἕρκιος ſeptum,vallum.
In I. Coniug. סָגַר clauſit,& cum עַל poſitum eſt neutrum, clauſus eſt.
Exo.14.℣.3.Clauſum eſt ſuper eos deſertum.i.concluſit eos deſertum συγκέκλεικε. סָגַר
Ieſ.22.℣.22.Et apiet & non erit claudens,et ſi clauſerit non erit aperiens. ὁ ἀποκλείων. סֹגֵר
Ez.44.℣.1.Et reduxit me ad viã portæ ſãctuarij ꝛc.et ipſa erat clauſa. ἦν κεκλεισμένη. סָגוּר
1.Reg.6.℣.19. Et obduxit illud auro optimo.i.quod propter præſtantiã ſolet includi &c. χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ. סָגוּר
Ioſ.2.℣.5.Et factum eſt cum porta clauderetur in tenebris,ꝛc. ὡς ἦ ἡ πύλη ἐκλείετο. לִסְגּוֹר
Ieſ.26.℣.20.Ingredere in penetralia tua, & claude ianuam tuam. ἀπόκλεισον. וּסְגֹר
Ge.2.℣.20.Et incluſit carnem pro ea(coſta deſumpta ex latere Adami.) ἀνεπλήρωσε. וַיִּסְגֹּר
Nehe.6.℣ſu 10. Et claudemus ianuas templi,quoniam veniunt ad occidendum te. καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας. וְנִסְגְּרָה
Legitur præter Ge.19.℣.6.& 1.Sam.1.℣.5.& 1.Reg.6.℣.20.& ca.7.℣.49.ca.10.℣.21.
In voce paſsiua. נִסְגַּר concluſus eſt, aliquoties legitur in Biblijs,vt:
1.Sa.23.℣.8.Quia concluſus eſt , cum ſcilic: venit in ciuitatem ianuaꝝ. ἀποκέκλεισται. נִסְגַּר
Ezech. 3.℣ſu 4. à fine. Et dixit ad me,veni claudere(à teipſo) in medio domus tuæ. ἐγκλείσθητι. הִסָּגֵר
Eze.46.℣.2.Et exibit,& porta non claudetur vſqꝫ ad veſperam. ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ. יִסָּגֵר
Num.12.℣.pen.Et concluſa eſt Miriam extra caſtra ſeptem diebus. καὶ ἀφωρίσθη. וַתִּסָּגֵר
Legiť ꝑterea tm̃.Num.12.℣.antep.Ieſ.45.℣.1.cap.60.℣.11.Nehe.6.℣.10. cap.13.℣.19.
In II. Coniug. סִגַּר concluſit,tradidit concludendo. (ἀπέκλεισε.
1.Sam.26.℣.8.Concluſit (.i.tradidit) Deus hodie inimicum tuum in manum tuam. סִגַּר
Ioſ.6.℣.1.Et Iericho erat clauſa , & concluſa à facie filioꝝ Iſrael. καὶ ὠχυρωμένη. וּמְסֻגֶּרֶת
1.Sam.17.℣.46.Hoc eodem die concludet te Iehoua in manum meam. ἀποκλείσει σε. יְסַגֶּרְךָ
Legitur præterea tantum 1.Sam.24.℣.19. 2. Sam.18.℣.29.
In voce paſsiua סֻגַּר clauſus eſt,incluſus eſt,concluſus eſt. Aliquoties extat.
Ieſ.24.℣.10.Clauſa eſt omnis domus ab ingrediendo .i.vt nemo ingrediatur. κλείσει. סֻגַּר

Eccle.12.℣.4.Et claudentur ianuæ(vel valuæ vtræqꝫ)in vico. ϗ κλείσουσι θύρας. וְסָגְרוּ
Legitur præterea tantum Ieſ.24.℣.pen. Ier.13.℣.19. &c.
In III. Coniug.הִסְגִּיר concluſit,tradidit concluſum. הִסְגִּיר
Pſ.78.℣.50.Et vitã eoꝝ peſti cõcluſit.i.morti peſtilẽtiæ tradidit. εἰς θάνατον συνέκλεισε. וְהַמַּסְגֵּר
2.Reg.24.℣ſu 14. Et omnem artificem & concludentem .i. qui aurum & gemmas concludit. ϗ συγκλείοντα. לְהַסְגִּיר
Amos 1.℣.6.Vt ipſi transferant ꝛc.ad concludendum ipſi Edom. τοῦ συγκλεῖσαι. יַסְגִּרֵנּוּ
Le.13.℣.11.Non includet eum(ſacerdos)quia contaminatus eſt ipſe. ϗ ἀφοριεῖ αὐτόν. תַסְגִּיר
Deu.23.℣.15.Non includes ſeruum ad Dñm ſuum,qui ereptus eſt ꝛc. οὐ παραδώσεις. וַיַּסְגֵּר
Pſ.78.℣.48.Et tradidit grandini iumentum. ϗ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν.
Legitur præterea Leuit.13.℣.4.5.27.31.33.50.54. Leuit.14.℣.46. Thren.2.℣.7.&c.

Inde nomina.

סְגוֹר Clauſura,& varijs rebus tribuitur,vt cordi,armis, auro & gemmæ &c. וּסְגוֹר
Pſ.35.℣.3 Euacua lanceam & clauſuram.i.ſcutum quo quis clauditur. ϗ σύγκλεισον.
Quidam contendunt eſſe Imperatiuum , vt ſit ſenſus,& interclude in occurſum ꝛc. סְגוֹר
In re.Iob 28.℣.15.Non dabitᷣ incluſio auri ꝓ ea,neqꝫ põderabitᷣ argentũ.συγκλεισμόν. סְגוֹר
Oſe.13.℣.8. Et dirumpam clauſuram cordis. ϗ διαῤῥήξω συγκλεισμὸν.
סוּגַר Clauſtrum,clauſura,carcer habens clauſtra. Hinc ἕρκος vallum, ſeptum. בַּסּוּגַר
Ezech.19.℣.9.Et poſuerunt eum in clauſuram.i,in carcerem. εἰς φυλακήν.
מַסְגֵּר Clauſura,clauſtrum,carcer,quod concludi poteſt. מַסְגֵּר
Ieſ.24.℣.pen.Collectione vinctoꝝ in lacum,& claudentᷣ in clauſtꝛꝝ.εἰς δεσμωτήριον. מִמַּסְגֵּר
Pſ.142.℣.vlt.Educ de clauſtro(.i.carcere)animam meam. ἐκ φυλακῆς.
מִסְגֶּרֶת Clauſura,circumferentia,limbus qui per ambitum circumcludit, cinctura. מִסְגֶּרֶת
Exo.25.℣.25.Et facies ei clauſuram quatuor digitos latam in circuitu. στεφάνην. מִסְגַּרְתּוֹ
Cũ affi.in eod.℣.Et facies ſertũ auri clauſuræ ſuæ.i.limbo ſuo circũquaqꝫ.τῇ στεφάνῃ. מִסְגְּרוֹת
Et plur.1.Reg.7.℣.28.Iſtud autem eſt opus baſis,clauſuræ.i.cincturæ erant illis. מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם
Cum affi.Pſ.18.℣.6.à fine.Et conſtringentur à clauſtris ſuis. ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
סַגְרִיר Pluuia quæ vehementer & copioſè fluit, & hominẽ vndiqꝫ circumcludit, Reſch geminatᷣ ob maiorem emphaſin,vel eſt compoſitum ex סָגַר clauſit,& רִיר .i. fluor. סַגְרִיר
Pro.27.℣.15. Stillicidio aſsiduo tempore pluuiæ , mulier contentioſa æquiparatur. (χειμερινῇ.

סַד Cippus,inſtrumentum ligneum quo rei & captiui detinebantur vincti. בַּסַּד
Iob 13 ℣.26.Et pones in cippũ pedes meos,et cuſtodies oĩa itinera mea.ἐν κωλύματι בַּסַּד
Et cap.33.℣.11.Et pones in cippum pedes meos,& cuſtodiet omnia itinera mea. ἐν (ξύλῳ τὸν πόδα μου.

סָדִין Sindon,genus ſubtiliſsimi lintei. Hinc Græci interpoſito ν dicunt σινδών ſindon , & germanicum ſadin,vel ſatin,item ſeyden. Quater inuenitur. סָדִין
Pro.31.℣.24.Sindonem fecit & vendidit eam : Græci interpretes σινδόνα. וְהַסְּדִינִים
Et plur.Ieſ.3.℣.4.à fine. Specula & ſindones,& calyptras,& theriſtra. סְדִינִים
Iu.14.℣.12.Et dabo vobis triginta ſindones, & triginta veſtes mutatorias. σινδόνας. סְדִינִים
Et ℣ſu 13.Dabitis vos mihi triginta ſindones, Græci verterunt. σινδόνας.

סֵדֶר Ordo,ſeries,diſpoſitio,ſtructura ſecundum ordinem. Cognationem habetᷣ cum שְׂדֵרָה .i.ordo tabulaꝝ. Hinc ſidus,ſideris,quod nonnulli per y ſcribũt, nam & Ra. Iona exponit ordines ſtellaꝝ. Hinc ἀστὴρ aſtrum in ſuo ordine. Legitur tm̃ ſemel. סְדָרִים
Plur.Iob 10.℣.vlt.Qualis eſt caligo & vmbra mortis , & non ordines ad ſidera.
מִסְדְּרוֹן Conſtructio tabularum,tabulatum,vbi eſt ordinata diſpoſitio ſedilium. הַמִּסְדְּרוֹנָה
Cnm he loc.Iud.4.℣.12.Et exiuit Ehud ad tabulatum,& clauſit ianuas ſolarij.

סַהַר Rotunditas arcuata in ædificijs ad formam lunæ rotundæ. Cognationem habet cum שַׂהַר .i. luna. Semel tantum vſurpatur in Biblijs ſacris. הַסַּהַר
Can.7.℣.2.Vmbilicus eſt vt crater rotunditatis. κρατὴρ τορευτός.
סֹהַר Carcer rotũdus inſtar cochleæ & fornicis ſeu cãeræ laqueatæ.legitᷣ in ſola geneſi. הַסֹּהַר
Gen.39.℣.20.Et poſuit eũ in domũ carceris,in domũ vbi vincti regis detinentur.εἰς (τὸ ὀχύρωμα.
Legitur præterea Gen.39.℣.21.22. & cap.40.℣.3.8.13.

Circui-

סוב Circuiuit,gyrauit,circumdedit ꝛc. idem quod סָבַב circumdedit, & cognationem habet cum שׁוּב reuerſus eſt. Hinc στέφω circundo, corono στείβω calco.
In I. Coniug. סָב circuiuit,circundedit. Legitur tantum ſemel,vt:
2.Par.18.℣.4.à fine.Et circundederunt eum vt præliarentur. ϗ ἐκύκλωσαν αὐτὸν. וַיָּסֹבּוּ

סוג Retroceſsit,retroactus eſt,Conuenit ſignificatione cum נָסַג: Hinc στιχάομαι ꝓce-
In I. Con. סָג retroceſsit,retroactus eſt. (do,eo ꝛc.& στείχω eo.
Pſ.53.℣.4.Vniuerſus ille retroceſsit pariter,inutiles facti ſunt. ἐξέκλιναν. סָג
Pro.14.℣.14.De vijs ſuis ſatiabitur auerſus corde.i.retroactus corde. θρασυκάρδιος. סוּג
Pſ.80.℣.pe.Et nõ retrocedemus à te,viuificabis nos,& in nomine tuo ꝛc. οὐ μὴ ἀπο- נָסוֹג
In voce paſſ.נָסוֹג retroactus eſt. Legit̃ aliquoties in Biblijs ſacris,vt: (στῶμεν.
Pſ.44.℣.19.Nõ retroactũ eſt cor noſtrꝝ,& nõ declinauit greſſus noſter. ϗ οὐκ ἀπέστη. נָסוֹג
Ieſ.50.℣.5.Et ego non rebellis fui,retrorſum non ſum retroactus. οὐδὲ ἀντιλέγω. נָסוֹגוֹתִי
Zophon.1.℣.6.Et retroactos poſt Iehoua (excindam) qui non quæſiuerunt Iehoua. τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου. (ἀποστραφήτωσαν. נְסוֹגִים
Pſ.35.℣.4.Erubeſcent & confundentur quærentes animam meam,retroagentur ꝛc. יִסֹּגוּ
Pſ.40.℣.14.Retroagent̃ retrorſũ & confundent̃,ꝗ volunt mala mihi. ἀποστραφείησαν. יִסֹּגוּ
Legitur præterea Ieſ.42.℣.17.Ier.38.℣.22.cap.46.℣.5.Pſ.70.℣.3.Pſ.78.℣.56.&c.

Inde nomina.

סוּגָה Receſsio,receſſus,retroactio. Semel legitur.
Can.7.℣.3.Venter tuus,aceruus triticorꝝ,receſſus in roſas. πεφραγμένη ἐν κρίνοις. סוּגָה
סִיג Scoria,ſordes quæ de metallis igni retrocedit & excolatur.
Eze.22.℣.18.Fuerũt mihi domus Iſrael in ſcoriam.Eſt duplex lectio. ἀναμεμιγμένοι. לְסִיג
Et plur.Pro.25.℣.4.Aufer ſcorias de argento,& prodibit conflatori vas. ἀδόκιμον. סִיגִים
Et per reſolutionem magnæ vocalis. Ezech.22.℣.19.Eò quod omnes vos eſtis in ſcorias. εἰς σύγκρασιν. (ἀδόκιμον. לְסִגִים
Ieſ.1.℣.22.Argentum tuum fuit in ſcorias.i.mutatum eſt in ſcorias. ἀργύριον ὑμῶν לְסִגִים
Cum affi.Ieſ.1.℣.25.Et conflabo ſecundũ puritatem ſcorias tuas. τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας. סִיגָיִךְ
Legitur præterea tantum Pſ.119.in Samech.Pro.26.℣.22.Ezech.22.℣.18.

סוד Concilium,cœtus & congregatio conſiliariorum, & quia concilia ſecreta ſunt & eſſe debent,pro ſecreto myſterio vel ſacramento accipitur. Cognationem habet cum יָסַד fundauit. Nam conſilium eſt fundamentum rerum agendarum.
Pſ.55.℣.15.Qui dulciter communicabimus conſilium.i.ſecretum. ἐδέσματα. סוֹד
In reg.Pro.25.℣.8.Litigare te litem cum ꝓximo tuo,& ſecretum alteriꝰ ne reueles. וְסוֹד
Cum affi.Gen.49.℣.6.In concilium eorꝝ non veniat anima mea ꝛc. εἰς βουλὴν αὐτῶν. בְּסֹדָם
Ier.23.℣.22.Et ſi ſteterunt in concilio meo,& annunciauerunt ꝛc. τῇ ὑποστάσει μου. בְּסוֹדִי
Legitur etiam Iob 15.℣.8.Pſ.64.℣.3.Pro.15.℣.22.Ier.23.℣.18.Ezech.13.℣.9.&c.

סוה Velauit,Verbaliter non vſurpatur in ſacris literis, ſed hinc nomen hæmanthicum extat. Hinc eſt στέγος velamen, στέγη &c.
מַסְוֶה Velamen,velum,tegumentum. Ter inuenitur tantum in Biblijs ſacris, vt:
Exo.34.℣.33.Et poſuit ſuper faciem ſuam velamen. κάλυμμα ἐπέθηκεν. מַסְוֶה
Verſu 34.Et quando veniebat Moſe ad Iehoua ꝛc. remouebat velamen. κάλυμμα. הַמַּסְוֶה
Et ℣.35.Et reduxit velamen ſuper faciem ſuam. κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. הַמַּסְוֶה

סוך Vnctus eſt oleo, perunctus eſt oleo, perfuſus eſt oleo. Cognationem habet cum נָסַךְ ſuffudit, libauit, quod actiuum eſt, item cum יָסַךְ diffuſus eſt, & cum מָסַךְ miſcuit perfundendo ſeu infuſione liquoris, & cum סָכַךְ obtexit, vt ſi quis oleo ſit tectus.
In I.Coniug. סָךְ vnctus eſt,neutraliter,& cum actõ vnxit.leg tm̃ in ſequen.locis.
Ruth 3.℣.3.Et lauabis & vngeris,& pões veſtimẽta tua ſuꝑ te et deſcẽdes. ϗ ἀλείψῃ. וָסַכְתְּ
Da.10.℣.3.Et vinũ nõ venit ad os meũ,et ũgẽdo nõ ſũ ũctꝰ. ϗ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην. וְסוֹךְ
Deut.28.℣.40.Oleas habebis in oĩ termino tuo,& oleo nõ vngeris. ϗ ἔλαιον οὐ χρίσῃ. תָסוּךְ
Ezec.16.℣.8.Et ablui ſanguines tuos de te & vnxi te oleo. ϗ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ. וָאֲסֻכֵךְ

2.Par.28.℣.15.Et cibauerunt eos & potauerũt eos,& vnxerũt eos.ἀλείψαϛ. וַיָּסֻכוּם
2.Sam.14.℣.4.Et indue nunc veſtimenta luctus , & ne vngaris oleo. ϗ μὴ ἀλείψῃ תָּסוּכִי
Mich.6.℣.15.Tu calcabis oliuam,neqꝫ vngeris oleo. οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον. (ἔλαιον. תָּסוּךְ
In III. Coniug. הֵסִיךְ vnxit.
2.Sam.12.℣.20.Et ſurrexit Dauid de terra & lauit & vnxit. ϗ ἠλείψατο. וַיָּסֶךְ

Inde nomen.

אָסוּךְ Vrceus,vas olei,lecythus. Aleph à fronte eſt hæemantica litera. Semel.
2.Reg,4.℣.2.Nõ eſt ancillæ tuę domi quicqꝫ,niſi lecythus olei. ἢ ὃ ἀλείψομαι ἔλαιον. אָסוּךְ
מְסוּכָה & מְסֻכָה ſeptimentũ,ſeptum,operimentũ ex ſepibus , idemqꝫ מְשׂוּכָה de quo infra.

סוּס Equus & equitatus. Cognati: habet נוּס fugit, nam equus celeriter currit in fuga. כְּסוּס
Pſ.32.℣.9.Ne ſitis ſicut equus,ſicut burdo abſqꝫ intelligentia. ὡς ἵππος. (ἵππον. סוּס
In re.Exo.14.℣.9.Et ꝑſecuti ſunt illos zc. omnis eqtatꝰ curruũ Pharaonis. πᾶσαν τὴν סוּסִים
Et plu.Deut.17.℣.15.Veruntamẽ nõ multiplicabit ſibi equos.οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον. סֻסִים
2.Sa.15.℣.1.Et factum eſt poſtea,& fecit ſibi quadrigam & equos. ἅρματα ϗ ἵππους.
Cum affix. 1. Reg. 22. ℣ſu 4. Sicut populus meus &c. ſicut equi mei , ita equi tui. כְּסוּסַי
οἱ ἵπποί μου οἱ ἵπποί σου. וְסוּסֶיךָ
In reg.2.Reg.2.℣.11.Et ecce currus ignis,& equi ignis.i.ignei. ϗ ἵπποι πυρός. כְּסוּס
Bis ſignificat anſerem ſylueſtrem à velocitate volandi ſicut equus. וְסוּס
Ieſ.38.℣.13.Sicut anſer & grus ſic muſſitabo. ὡς χελιδὼν οὕτως φωνήσω.
Ier.8.℣.7.Turtur & grus & anſer obſeruant tempus aduentus ſui. ϗ χελιδὼν.
Secundum puncta legitur וְסִיס in eadem ſignificatione,ſecundum literas וְסוּס.

סוּסָה Equa. Semel tantum reperitur in Biblijs ſacris. לְסֻסָתִי
Cum affi. Cant.1.℣.9.Equæ meæ cum curribus Pharaonis.. τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι.
Eſt reſolutio magnæ vocalis,& Iod poteſt eſſe paragogicum.

סֹעָה Profectio,propulſio, vide radicem נָסַע.

סות Finijt,ceſſauit,defecit. Cognationem habet cum אָסַף collegit,& cum סָפָה abſumpſit,nam finire eſt aliquid colligere ad abſumendum finaliter. Hinc fortè παύομαι, & per inuerſionem radicis, latinum pauſo, as, pauſa.
In I. Coniug. סָף Finijt,ceſſauit,defecit eſt intranſitiuum & 3. legitur.
Pſ.73.℣.19.Defecerunt,conſumpti ſunt præ terroribus.i.finierunt. ἐξέλιπον. סָפוּ
Eſther 9.℣.28.Et memoria eoꝝ,nõ ceſſabit(vel deficiet)à ſemine eoꝝ.οὐ μὴ ἐκλίπῃ. יָסוּף
Ieſ.66.℣ſu 17.,Comedentes carnem ſuillam , & abominationem & murem , pariter deficient. ἀναλωθήσονται. יָסֻפוּ
In III. Coniug. הֵסִיף fecit deficere,conſumpſit,fecit ceſſare. Ter legitur. אָסֹף
Zoph.1.℣.2.Colligẽdo faciã deficere oĩa à facie terrę,ait Iehoua.ἐκλείψει ἐκλειπέτω. אָסֵף
Et ℣.3.Conſumã hoĩem,et iumẽtũ,cõſumã volatile cœli,et piſces maris. ἐκλειπέτω. אֲסִיפֵם
Ier.8.℣.13.Colligendo faciam deficere eos,ait Iehouanon ,erunt vuæ in vite.

Inde nomina.

סוֹף Finis,vltimum. Inde pauſa eſt finis verſuum in Biblijs. סוֹף
Eccleſ.3.℣.11.Opus quod fecit Deus ab initio vſqꝫ ad finem. ϗ μέχρι τέλους. סוֹף
In reg.Eccle.12.℣.pen.Finem rei omnis audiamus, Deum time &c. τέλος λόγου. וְסֹפוֹ
Cum affi.Ioel.2.℣.20. Impellam faciem eius ad mare prius , & finem eius ad mare vltimum. ϗ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ.
Legitur præterea tantum 2.Paral.20.℣.16. Et Eccleſ.7.℣.4.

סוּף Iuncus,iuncetũ,creſcens in finibus & extremitate fluminis & maris , eſt collect. וָסוּף
Ieſ.19.℣.6.Exiccati ſunt riui obſidionis,arundo & iuncus ſuccidentur.ἕλος καλάμου. סוּף
Pſ.136.℣.14.Et excuſſit Pharaonẽ & exercitũ eius in mare iunci.i.iuncoſũ. ἐρυθρᾶν.
Legitur & Exod.2.℣.3.5.Pſal.106.℣.7.9.& 22.Pſal.136.℣.13. Ier.49.℣.21. Ionæ 2. ℣.6.

סוּפָה Turbo,ventus turbinis abſumens quicquid leuare poteſt,et à mari iuncoſo cauſatur. Hinc eſt φυσιάω φυσιόω ſpiro,perflo,difflo.
Iob 21.℣.18.Fient tanqꝫ palea ante ventũ,& ſicut gluma quã ſurripit turbo.λαῖλαψ. סוּפָה
Cum affi. Pſal. 83. ℣ſu 4. à fine. Sic perſequeris eos in tempeſtate tua, & in turbine tua. ἐν τῇ ὀργῇ σου. וּבְסוּפָתְךָ

Cum He parag. Oſe.8.℣.7. Ventũ ſeminauerunt, & turbinẽ metent. καταςροφὴ αὐτῶν. וְסוּפָתָה
Et plur. Ieſ.21.℣.1. Sicut turbines in plaga meridionali. ὡς καταιγὶς. Et legitur tantum כְּסוּפוֹת
Ieſa.17.℣.13. Ier.4.℣.13. Iob 27.℣.20. cap.37.℣.9. Pro.3.℣.27. cap.10.℣.25. Nah.1.℣.3.

סוּר Ceſsit, receſsit, diſceſsit, ſeceſsit, acceſsit, diuertit, declinauit. Cognationem habet cũ סָרַר auerſus eſt à via, peruerſus fuit.

In I. Coniug. סָר acceſsit, receſsit, diſceſsit, Ponitur aliquando abſolutè, ſed crebrius cum præpoſitionibns אֶל מִן בְּ אַחֲרֵי:
Exo.3.℣.4. Et vidit Iehoua ꝙ accederet (Moſe) ad videndũ, & vocauit ꝛc. προσάγει. סָר
Deut.9.℣.16. Receſsiſtis cito de via, quam præcepit vobis Dominus. παρέβητε. סַרְתֶּם
Iob 1.℣.1. Et fuit vir ille integer & rectus, timẽs Dei & declinãs à malo. ἀπεχόμενος. וְסָר
Ieſ.49.℣.21. Ego ſum ſterilis & ſolitaria, exulans & declinata .i. vaga. καὶ ἐγκεκλεισμένη. וְסוּרָה
2.Sam 2.℣.21. Et non voluit Aſael recedere ab illo .i. à ſectando eum. ἐκκλῖναι. לָסוּר
Oſe.9.℣.11. Væ eis, quum receſſero ab illis. Propter cogna: literaꝝ Sin ꝓ Samech. בְּשׂוּרִי
Pſ.34.℣.16. Recede à malo & fac bonum, inquire pacem & perſequere eam. ἔκκλινον סוּר
Gen.19.℣.2. Diuertite quæſo ad domum ſerui veſtri & pernoctate ꝛc. ἐκκλίνατε. סוּרוּ
De.2.℣.28. In via regia ãbulabo, nõ deflectã ad dexterã neqꝫ ad ſiniſtrã. οὐκ ἐκκλινῶ. אָסוּר
Et ca.17.℣.11. Nõ recedes à ℣bo iſto, ꝙ indicabũt tibi, neqꝫ ad dextrã ꝛc. οὐκ ἐκκλι- תָסוּר
2.Reg.4.℣.8. Vnde factũ eſt vt quoties trãſiret, diuerteret illô ꝛc. καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. (νεῖς. יָסַר
Iud.4.℣.7. à fine. Cede mi Dñe, concede me, ne timeas, & cõceſsit ad eã. καὶ ἐξένευσε. וַיָּסַר

In II. Coniug. סוֹרֵר fecit recedere, vagum fecit. Reperitur tantum ſemel.
Thre.3.℣.11. Vias meas vagas reddidit (vel peruertit) & diſſecuit me, poſuit me deſolatam. κατεδίωξεν. Rab. Iſhac filius Ghiath exponit, ſepiuit ſpinis, à סִיר ſpina. סוֹרֵר

In III. Coniug. הֵסִיר fecit diſcedere .i. abſtulit, remouit, ſemper eſt tranſiti:
Pſ.66.℣.vlt. Benedictus Deus qui non abſtulit orationem meam ꝛc. ὃς οὐκ ἀπέστησε. הֵסִיר
1.Reg.2.℣.31. Et auferes ſanguines gratis .i. qui ſine cauſa ſunt effuſi. וַהֲסִירוֹת
Pro.28.℣.9. Qui remouet aurem ſuam ne audiat legem &c. ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς. (θήσεται. מֵסִיר
Ieſ.17.℣.1. Onus Damaſci. Ecce Damaſcus remouet̃ à ciuitate, i. vt nõ ſit ciuitas. ἀρ- מוּסָר
Gen.48.℣.17. Et ſuſtinuit manum patris ſui ad remouendam eam de capite. ἀφελεῖν. לְהָסִיר
Pſ.39.℣.11. Remoue à me plagam tuã, à ꝓuocatione manus tuæ &c. ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ. הָסֵר
Zoph.3.℣.10. Quia tunc auferam de medio tui exultantes de excellẽtia tua. περιελῶ. אָסִיר
Oſe.2.℣ 4. Et remouebit fornicationes ſuas à facie ſua, & adulteria ſua. καὶ ἐξαρῶ. וְתָסֵר
Ge 8.℣.13. Et abſtulit Noah tegumẽtũ arcæ, & vidit & ecce exiccatæ &c. καὶ ἀπεκά- וַיָּסַר
1.Sa.18.℣.13. Et abſtulit eum Saul à ſe, & poſuit eũ ſibi in tribunũ. καὶ ἀπέστησεν. (λυψε. וַיְסִרֵהוּ

In voce paſsiua הוּסַר remotus eſt, factus eſt recedere. Ter legitur.
Dan.12.℣.11. Et à tẽpore, quo remotũ eſt (ſacrificiũ) iuge, & ad dandũ. παραλλάξεως. הוּסַר
Leu.4.℣.31. Et oẽm adipẽ eiꝰ remouebit ſicut remouet̃ adeps à ſacrificio. περιαιρεῖται הוּסַר
Et ℣.vlt. Et oẽm adipẽ eius remouebit quemadmodũ remouebit̃ adeps. περιαιρεῖται. יוּסַר

Inde nomina.

סוּרִים Auerſiones, receſsiones. Rariſsime autem legitur in hac forma, vt:
In reg. Ier.2.℣.21. Quomodo verſa es mihi in auerſiones vitis alienæ. εἰς πικρίαν. סוּרֵי
Cum affi. Ier.17.℣.13. Et auerſiones meæ in terra ſcribentur. ἀφεστηκότες. יְסוּרַי
Scribitur יְסוּרַי caſtigationes meæ, & legitur וְסוּרַי & auerſiones meæ.

סוּר Nomen portæ in templo, vocatur Sur: vt.
2.Reg.11.℣.6. Et tertia pars in porta Sur, & tertia pars ꝛc. ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν. סוּר

סָרָה Auerſio. Quando autem ſignificat peruerſitatem eſt à radice סָרַר:
Ieſ.14.℣.6. Percutiens populos indignatione, plaga abſcꝫ auerſione. πληγῇ ἀνιάτῳ. סָרָה

סוּת Operimentum, pallium. Cognationem habet cum כְּסוּת operimentum. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Gen.49 ℣.11. Lauit in vino veſtem ſuam, & in ſanguine vuarum operimentum ſuum. τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. Hieron. vertit pallium ſuum. He pro Vau affixo ſcribitur. סוּתֹה

סָחַב Diſtraxit, detraxit, detrahendo ꝓſtrauit ad terrã, Germanicè einſchleiffen. Et vt molliorem habet literam ב ita ſignificationem etiam habet leniorem à סָחַף diſtraxit ad fundum vſcꝫ. Hinc σοβέω dimoueo, expello, σοβέομαι conſternor, σήπω putrefacio, σήπομαι putreſco.

In I. Coniug. סָחַב traxit, detraxit, diſtraxit. Quater legitur. וּסְחַבְנוּ
2.Sa.17.℣.13. Feret oĩs Iſrael funes, & diſtrahemꝰ eã vſq; ad torrentẽ. ϗ συρῶμεν. סָחוֹב
Ier.22.℣.19. Sepultura aſini ſepelietur diſtrahendo & abijciendo. συψηθεὶς. לִסְחֹב
Ier.15.℣.3. Gladiũ (viſitabo ſeu mittã) ad occidendũ, canes ad diſtrahẽdũ. εἰς διασπασ-(μόν. יִסְחָבוּם
Ier.49.℣.20. Si non diſtrahent eos paruuli (paſtores) ouium. συμψωθῶσι.

Inde nomen.

סְחָבוֹת Diſtracti panni, dilaniati panni, zerſchleiffte hadern. Bis inuenitur. סְחָבוֹת
Ier.38.℣.11. Et tulit inde pannos diſtractionum, i. diſtractos, παλαιὰ ῥάκη. הַסְּחָבוֹת
Et ℣.12. Pone nunc pannos diſtractionum, i. dilaniatos. παλαιὰ ῥάκη.

סָחָה Purgauit ſcopis vel alio inſtrumento, abraſit vel abſterſit lutum à pauimento. Cognationem habet cum נָסַח verrit, euerrit. Hinc Græcum ξέω rado, ſculpo, polio, & fortè σωχέω tero.

In II. Coniug. סִחָה purgauit, abraſit. Semel reperitur. וְסִחֵיתִי
Ezec.26.℣.4. Et abradam (vel purgabo) puluerem eius ab ea. ϗ λικμήσω τὸν χοῦν.

Inde nomina.

סְחִי Purgamentum, abraſio, luſtramentum, quicquid abraditur. Semel vſurpatur. סְחִי
Thre.3. in ס. Purgamentũ & reiectamentũ poſuiſti nos in medio. καμμύσαι.
סוּחָה Purgamentum, cœnum quod purgari & abradi ſolet. Semel tantum extat. כַּסּוּחָה
Ieſ.5.℣.25. Et fuit cadauer eorum ſicut cœnum in medio plateaꝝ. ὡς κόπρια.

סָחַף Diſtraxit perdendo aliquid in varias & multas partes. Idem quod סָחַב niſi quod propter literam duriorem habet ſignificationem vehementiorem, & ſignificatione alludit ad סָפַח contractum adhæſit. Hinc Græcum σκήπτω irruo, σκώπτω.

In I. Coniug. סָחַף diſtraxit. Legitur tantum ſemel in præſenti. סֹחֵף
Prouerb.28.℣.3. Vir pauper, & inopia efficiens exhauſtos, eſt pluuia diſtrahens vt non ſit panis, λάβρος ϗ ἀνωφελής, id eſt, ſimilis eſt pluuiæ exundanti quæ ſemina è loco ſuo trahendo eradicat, aut quæ ſegetes diſtrahit & corrumpit, vt non ſit abundantia panis.

In voce paſsiua. נִסְחַף diſtractus eſt. Semel reperitur. נִסְחַף
Ier.46.℣.15. Quare diſtractus eſt fortis tuus nec ſtetit? quia Iehoua depulit eum.

סָחַר Circuiuit, circumgyrauit, vt ſolent mercatores & negociatores perambulare multas regiones ad emendum & extrudendum merces. Cognationem habet cum סָרַח extenſus eſt, nam ꝓficiſci eſt ſe extendere de loco in aliũ, & affinitate alludit ad אָרַח iter longum fecit. Hinc σύρω traho. Item Syrma & Syrtis &c. & Germanicum reiſen/ein reiſʒ/per inuerſionem radicis. Septuag. per ἐμπορεύομαι mercor.

In I. Con. סָחַר circuiuit, negociatus eſt. Conſtruitur cum accuſatiuo. Et legitur ſemel in p̄terito, ſemel in Imp. & bis in futuro, at in præſenti ſæpius inuenitur.
Ier.14.℣.18. Quia tã ꝓpheta quã ſacerdos circuierũt, i. migrauerũt ĩ terrã. ἐπορεύθησαν. סָחֲרוּ
Pro.31.℣.10. Fuit tãq; nauis negociatoris quæ è lõginquo affert panẽ ſuũ. ἐμπορευο-(μένη. סוֹחֵר
Eze.27.℣.12. Tharſis fuit negociatrix tua, ꝓpter copiã oĩm diuitiaꝝ. ἐμποροί σου. סֹחַרְתֵּךְ
Gen.34.℣.10. Habitate & circuite eã (terrã) atq; etiã cõtineamini in ea. ϗ ἐμπορεύεσθε. וּסְחָרוּהָ
Gen.34.℣.21. Et habitabũt ĩ terra, & circũient eã, i. negociabũt in ea. ϗ ἐμπορευέσθωσαν. וְיִסְחֲרוּ
Ge.42.℣.6. à fine. Fratrẽ veſtꝝ dabo vobis, & ĩ hac terra negociabimini. ἐμπορεύεσθε. תִּסְחָרוּ

Inde nomina.

סָחָר Negociatio, emporium, mercatura. מִסְחַר
In re. Pro.3.℣.14. Nã melior eſt negociatio eius negociatione argenti. ἐμπορεύεσθαι. סְחַר
Ieſ.23.℣.3. Meſsis riui eſt prouentus eius, & fuit emporium gentium. μεταβόλοι. וּסְחַר
Et ca.45.℣.14. Sic dicit Iehoua, labor Aegypti, & negociatio Aethiopiæ. ϗ ἐμπορία.
סַחַר Negociatio, mercatura, emporium.
Cum affi. Ieſ.23.℣. vlt. Habitantibus coram Dño, erit negociatio eius. ἐμπορία αὐτῆς. סַחְרָהּ
סְחֹרָה Negociatio, emporium, locus mercaturæ. Semel tantum legitur. סְחֹרַת
In reg. Ezech.27.℣.14. Inſulæ multæ ſunt negociatio manus tuæ. τὴν ἐμπορίαν σου.
סֹחֵרָה Scutum rotundum, rotella quæ in circuitu eſt rotunda. Semel reperitur. Pſalm.91.

Pſ.91.℣.4.Sub alis tuis protectionem quæram, haſta & rotella eſt veritas tua. וְסֹחֵרָה

סֹחֵרָה Sochæreth, hyacinthinus, nomen lapidis precioſi à rotunditate vel quod frequenter ſit in manibus mercatorum. Semel legitur.
Eſther 1.℣.6. Super pauimento alabaſtri, & byſsi, & patrij & hyacinthini. וְסֹחָרֶת

סְחַרְחַר Circumiens indeſinenter, eſt nomen adiectiuum vt אֲדַמְדָּם rufus. Semel legitur
Pſ.38.℣.11.Cor meum eſt circumiens .i. circuit. Septuaginta habent ἐταράχθη. סְחַרְחַר

סחישׁ Sponte naſcens, idem quod שָׁחִיס quod ſine aratione & ſeminatione progerminat è granis caducis ſuperioris anni. Semel extat.
2.Reg.18.℣.29.Comede hoc año deciduũ, & in año ſecũdo ſponte naſcẽs. τὰ ἀνα- סָחִישׁ
Pro quo Ieſ.37.℣.30. ſcribitur שָׁחִיס: (τέλλοντα.

סטה Deflexit, idem quod שָׂטָה ponitur enim Samech pro ſchin, Legitur tantum nomen סֵטִים Deflexiones. Bis reperitur in Biblijs ſacris. (παραβάσεις.
Pſ.101.℣.3.Non ponã ob oculos meos ꝟbum Belial, facere deflexiones odi. ποιοῦντας סֵטִים
Oſeæ 5.℣.2.Et mactauit deflectentes profunde egerunt. סֵטִים

סִיג Scoria metallorum, de hoc vide ſupra in radice סוּג:

סִינַי Vide in סְנֶה:

סיס Scatuit tineis, vel tineoſus fuit. Verbaliter non legitur. Hinc græci σὴς tinea.

Inde nomen.

סָס Tinea, vermiculus corrodens pannos. Semel tantum inuenitur.
Ieſ.51.℣.8.Et tanq̃ lana, quam comedet tinea. 70. ὑπὸ σητός. סָס

סיר Olla, vas in quod ad ignem coquuntur carnes & alia, quod poteſt admoueri, & rurſus retrahi, ideo habet cognationem cum סוּר .i. receſsit. Eſt fœmininum.
2.Reg.4.℣.38.Pone ollam grandem, & coque pulmentum filijs ꝓphetarũ. λέβητα. הַסִּיר
Ezech 24.℣.6.Væ ciuitati ſanguinum, ollæ in qua eſt aduſtio eius. λέβης. (λεβήτων. סִיר
In reg.Exo.16.℣.3.Vtinã mortui eſſemꝰ ꝛc. cũ ſedebamus iuxta ollã carnis. ἐπὶ τῶν סִיר
Et plur. Zach.14.℣.pen.Et erunt ollæ in domo Iehoua ſicut aſperſoria. οἱ λέβητες. הַסִּירוֹת
In reg.Amos 4.℣.2.Et poſteritatem veſtram in ollis piſcationis. εἰς λέβητας. (ὑμῶν. בְּסִירוֹת
Cum affix.Pſ.58.℣.10.Priuſq̃ ſentient ollæ veſtræ Rhãnũ.i.calorẽ rhãni. τὰς ἀκάνθας סִירֹתֵיכֶם

סִירִים Spinæ, quæ iuxta ollas ſub ligna maiora conijciuntur, vt ijs citius ſuccendatur & augeatur ignis. Hinc Germanicum **reiſigk**. Quater vſurpatur.
Ecclesi.7.℣.7. Quemadmodum ſonitus ſpinarum eſt ſub olla, ita eſt riſus ſtultorum. הַסִּירִים
ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα. הַסִּיר
Et præterea tantum Ieſ.34.℣.13. Oſe.2.℣.6. Nahum 1.℣.20.

סית Incitauit, inſtigauit, laceſsiuit, excitauit, extimulauit, prouocauit, **reitzen** / Idem quod נָסַת cuius tamen omnia tempora in tertia coniugatione, nam in alijs non vſurpatur, à radice סִית deduci poſſunt per reſolutionem magnæ vocalis in ſuam paruam & Dages. Cognationem habet cum יָצַת accendit, nam incitare eſt alicuius animum accendere. Hinc latini cito, incito, concito &c. Græci verterunt σείω, ἐπισείω. Germanicum **hetzen/verhetzen**, ſuadeo, diſſuadeo, &c.

In III. Coning. tantum vſurpatur vt הֵסִית incitauit, extimulauit. Conſtruitur cum accuſatiuo, & præpoſit. בְּ. Cum præpoſit. מִן auertere incitando.
1.Reg.21.℣.25.Incitauit eum Iſæbel vxor eius; eſt fœmininum, pro הֵסִיתָה: μετέθηκεν. הֵסַתָּה
Iob 36.℣.16.Atq̃ etiã excitauit (.i, auertit,) te ex ore anguſtiæ ad amplitudinẽ. ἐπάτη- הֱסִיתְךָ
1.Sa.26.℣.19.Si Iehoua incitauit te ꝯtra me, faciet odorẽ oblatiõis. ἐπισείει σε. (σεν. הֱסִיתְךָ
2.Sam.24.℣.1.Et incitauit Dauid contra eos. Septuaginta καὶ ἐπέσεισε. וַיָּסֶת
Deut.13.℣.7.Si incitauerit te frater tuꝰ, filiꝰ matris tuæ, aut filiꝰ tuꝰ ꝛc. παρακαλέσῃ σε. יְסִיתְךָ
2.Par.18.℣.31.Et Iehoua auxiliatꝰ eſt ei, & auertit eos Deꝰ ab eo. καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς. וַיְסִיתֵם
1.Par.21.℣.1.Et incitauit Dauidem numerare Iſraelem. καὶ ἐπέσεισε.
Præterea tm̃ 1.Par.21.℣.1.& 2.Par.18.℣.2.Iob 2.℣.3.ca.36.℣.18.Ioſ.15.℣.18.Iud.1.℣.4.
Cum reſolutione magnæ vocalis in paruam & dages vel à נָסַת. וַיָּסֶת
Iere.38.℣.22.Incitauerunt te & præualebunt tibi viri pacis tuæ. ἠπάτησάν σε. הִסִּיתוּךָ

Cap.43.℣.Nam Baruch filius Nerija incitat te cõtra nos ad dandũ nos.συμβάλλει σε. מַסִּית
2.Reg.18.℣.32.Et ne obediatis Hiskyę,nã incitabit vos dicẽdo,Iehoua liberabit nos יַסִּית
Et præterea tantum 2.Par.32.℣.11.15.Eſa.36.℣.18. (ἀπατᾷ ὑμᾶς.

סָכַךְ Texit,obtexit,protexit,contexit, intexit denſo velamine, idem quod שָׂכַךְ & cognationem habet cum כָּסָה opuit. Hinc Græci σάγη,σάγος, tegmen, ſagum,σκιάζω obumbro,σκιά vmbra, στεγάζω tego,στέγη & στέγος tectũ, συχάζω condenſo ὄσχη ὄσχεον ὄσχεος ramus palmes, quo quis tegitur & obumbratur.

In I. Coniug.סַךְ texit. In præſenti ſcribitur perfectè. Conſtruitur cum accuſatiuo,aliquando cum datiuo, item cum עַל: Abſolutè fit neutrum.
Exod.40.℣.3.Et pones ibi arcam teſtimonij & obteges arcam velo,ϗ σκεπάσεις. וְסַכֹּתָ
Thren.3.in Samech.Obtexiſti ira,& perſequutus es nos,interfeciſti ꝛc. ἀπεσκέπασαν. סַכֹּתָה
Et ℣ſu ſequente. Obtexiſti nubem tibi ne penetret oratio.ἐπεσκέπασας. סַכֹּתָה
Pſ.140.℣.8.Obtexiſti capiti meo in die armaturæ.i.ꝓtexiſti caput meũ,ἐπεσκίασας. סַכּוֹתָה
Nah.2.℣.6.Feſtinabunt ad murũ,& parabitur ꝓtegens.i.machina. τὰς προφύλακας. הַסֹּכֵךְ
1.Reg.8.℣.7.Etobtegebant Cherubim ſuper arcam & vectes eius. ϗ περιεκάλυπτον. וַיָּסֹכּוּ
Pſ.139.℣.13.Quia tu poſſediſti renes meos. Protexiſti me in vtero matris meæ. ἀντ- תְּסֻכֵּנִי
Iob 40.℣.22.Tegẽt eũ arbuſta vmbra ſua,tegẽt eũ ſalices torrẽtis.σκιάζοντα.(λάβου μου יְסֻכֻּהוּ
Et legitur Exo.25.℣.19.cap.37.℣.9.1.Par.28.℣.18.Ezech.28.14.& 16.

In III.Coniugat. הֵסֵךְ texit,obtexit,eandem habet conſtructionem,vt in prima Coniugatione,& tantum in ſequentibus locis inuenitur.
Iudic.3.℣.24.Forſan tegit ipſe pedes ſuos,i. exonerat aluum,propter verecundiam. מֵסִיךְ
μήποτε πρὸς δίφρους κάθηται. (παρασκευάσασθαι. לְהָסֵךְ
1.Samuel.24.℣.3.Et ingreſſus eſt Saul ad tegendum pedes ſuos.i.ad exonerandum. וְתָסֵךְ
Pſ.5.℣.12.Et teges ſuꝑ eos.i.ꝓteges eos vt ſit obtegẽdo manꝰ ſuꝑ illũ. ϗ κατασκηνώσεις יָסֵךְ
Pſ.91.℣.4.Remigio ſuo obteget tibi,& ſub alis ſuis &c. Septuag.ἐπισκιάσει. וַיָּסֶךְ
Iob 3.℣.24.Et obtexit Deus circa eum.i.circa hominem illũ aut viã eius. συνέκλεισε. וַיָּסֶךְ
Iob 38.℣.8.Et obtexit cum valuis mare.i. ſepiuit mare terminis ſuis, aut poſuit mari terminum ceu valuas ſuas,vt ſcribatur pro וַיָּשֶׂךְ & ſepiuit.ἐπελθεὶς.

In II. Coniug.per geminationem radicis סִכְסֵךְ intexit inuicem. Bis legitur. וְסִכְסַכְתִּי
Ieſ.19.℣.2.Et integã(.i.comittã)Aegyptios ĩ Aegyptios, & ꝑliabunt. ἐπεγερθήσονται. יְסַכְסֵךְ
Ieſ.9.℣.11.Et inimicos eius integet.i.comittet vt mutuo inter ſe pugnent. διασκεδάσει.

Inde nomina.

סֹךְ Tugurium, tegmentum,tegmen,tectorium,tuguriolum,caſa. בְּסֻכָּה
Pſ.76.℣.3. Et fuit in Salem tuguriũ eius & manſio eius in Zion ꝓ סֻכּוֹ ὁ τόπος αὐτοῦ. בְּסֻכָּה
Cũ affi.Pſ.10.℣.9.Inſidiabiť ĩ abſcõdito,vt leo ĩ tectorio ſuo.i.luſtro ſuo.ἐν τῇ μάνδρᾳ
Pſ.27.℣.5.Nam abſcondet me in tugurio ſuo ꝛc.ἐν σκηνῇ αὐτοῦ. Scdm puncta legitur ה ꝓ ו affixo,at ſcdm literas poterit eſſe nomen fœmin. סֻכָּה de quo nunc ſequitur.

סֻכָּה Tegumentum,tegmen,tectorium, tuguriolum, tabernaculum quod ramis & frondibus eſt conſtructum,caſa. Sæpe reperitur vſurpatum in Biblijs.vt וְסֻכָּה
Ieſ.4.℣.vlt.Et tuguriolum erit in vmbram interdiu ab æſtu(vel ſiccitate)σκέπη.
Cum affix.Pſalm.18.℣.12.Poſuit tenebras abſconſionem ſuam, circa eum eſt tuguriolum eius.ἡ σκηνὴ αὐτοῦ. סֻכָּתוֹ
(τὴν σκηνὴν. סֻכַּת
In reg.Amos 9.℣.11.In die illo erigam tugurium(.i.tabernaculum) Dauid collapſũ.
Et plural.Deut.16.℣.13.Feſtum tabernaculorum facies tibi ſeptem dies, quum collegeris. τῶν σκηνῶν. הַסֻּכֹּת
(σκηναί. סֻכּוֹת
Ge.33.℣.17 Et Iacob ꝓfectus eſt in Syccoth ꝛc. ideo vocauit nomen loci Syccoth.

סָךְ Summa vel copia hominum inuicem ſe ſua vmbra ſeu ſuo corpore tegentium. בַּסָּךְ
In pauſ.Pſ.42.℣.5.Quia trãſibo ĩ ſuma,faciã me eos deducere vſq; ad domũ.ἐν τόπῳ

סִכּוּת Siccuth,nomen idoli,vel nomen appellatiuũ & ſignificat tabernaculũ.(σκηνῆς. סִכּוּת
Amos 5.℣.vlt.Et portaſtis ſiccuth(vel tabernaculum) regis veſtri,& placẽtam &c.

מָסָךְ Tegumentum,velum,tegmen quod eſt contextum ex multis filis. (τὴν σκηνὴν מָסָךְ
Pſ.105.℣.39.Expandit nubẽ ꝓ velo(ſeu tegumento)διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς. מָסָךְ
In reg.Ieſ.22.℣.8.Et reuelauit tegumentum Iehudæ.τὰς πύλας ἰούδα. מָסַךְ
Exo.35.℣.17.Et velum oſtij ad oſtium(vel ingreſſum) tabernaculi. ἐπίσπαστρον.

Et notandum quod velum tabernaculi in libris Moſi fuerit triplex , vt habetur Exo.39,videlicet,Interius velum vocabatur פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ opertorium veli .i. auleũ. Et hoc à quaruor columnis pendebat,quarum capitella erant aurea,& baſes argenteæ , & pendebat ante ſanctum ſanctoꝝ. Medium velum vocabatur מָסָךְ לְפֶתַח velum oſtij , eratꝗ vilius, à quinꝗ columnis pendebat, quarum baſes erant æreæ, & tegebat oſtium per quod ingreſſus fiebat ad ſanctum. Tertium nominabatur מָסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר velum pro porta atrij, quod ex eadem materia conſtabat vt medium,& pendebat ante portam atrij.

מַסֵּכָה Tegumentum,tugurium,tegmen,quod contextum eſt ex multis filis.Bis extat.
Eſa.18.ꝟ.20.Et tegumentum eſt ſtrictius, quam vt ſe eo quiſꝗ inuoluat. וּמַּסֵּכָה
In reg. Ieſ.30.ꝟ.22.Et contaminabitis humerale conflatilis auri tui. מַסֵּכַת

מוּסַךְ Tectum,tegmen,pulpitum. Et legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
In reg. 2. Reg. 16. ꝟ.18. Et tectum (ſeu tegmen) Sabbathi quod ædificauerunt &c. .i. ſub quo quieſcebant in Sabbatho. Ratione Iod poteſt eſſe מֵיסַךְ à radice יָסַךְ: מוּסַךְ

סָכַל

Prauus fuit, diſtortus eſt, peruerſus fuit. D. Hieron. exponit,ſtultè egit, infatuatus eſt. Cognationem habet cum כָּסַל .i. obliquus fuit, inconſtans fuit. Hinc σκολιός obliquus, σκαληνὸς obliquus, vt triangulum habens latera inæqualia. Germ. ſchahl. Hinc λοξός obliquus, λοξεύω obliquo, luſcus ſum.

In I.Coniug. paſsiua.נִסְכַּל deprauatus eſt,ſtultus eſt factus. Quater legitur. (σοι.
1.Sam.13.ꝟ.13.Et dixit Samuel ad Saulem,deprauatꝰ es.i.ſtultꝰ es factꝰ.μεματαίωταί נִסְכַּלְתָּ
2.Par.16.ꝟ.9.Stultꝰ es factꝰ in hac re,ideoꝗ porro ꝯtra te erũt bella.ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ. נִסְכַּלְתָּ
2.Sã.24.ꝟ.11.& 1.Par.21.ꝟ.9.Aufer iniq̃tatẽ ſerui tui,quia deprauatus fui valde.ἐμα- נִסְכַּלְתִּי
In II. Coniug. סִכֵּל deprauauit,ꝑuertit,infatuauit. Bis reperit. (ταιώθην σφόδρα.
2.Sã.15.ꝟ.30.Et dixit Dauid,depraua quæſo ꝯſiliũ Ahitophel.i.ĩfatua.διασκεδάσαις τὴν סַכֶּל־
Ieſ.44.ꝟ.25.Reducit ſapiẽtes retrorſũ,& ſcientiã eoꝝ ſtultã reddet.μωραίνων.(βουλὴν. יְסַכֵּל
In III.Coniug. הִסְכִּיל praue fecit,inconſideratè & ſtultè egit. Bis inuenitur.
Gẽ.31.ꝟ.28.Nũc incõſideratè(vel ſtultè)feciſti,videli;c, clã aufugiſti.νῦν δὲ ἀφρόνως הִסְכַּלְתָּ
1.Sã.26.ꝟ.5.à fi.En ſtultè egi,et erraui admodũ valde.μεματαίωμαι ϗ ἠγνόηκα.(ἔπραξας הִסְכַּלְתִּי

Inde nomina.

סָכָל Stultus,prauus,inſanus. Aliquoties in Biblijs occurrit,in malam partem.
Eccle.2.ꝟ.19.Et quis ſcit,vtrum ſapiens futurus ſit,aut ſtultus? ἢ ἄφρων. (ῥεύηται. סָכָל
Et ca.10.ꝟ.3.Etiam ꝑ viã quãdo ſtultus ingredietur, cor eiꝰ eſt carẽs ꝛc. ὅτ' ἂν ἄφρων πο- בְּשֶׁהַסָּכָל
He demonſtratiuum inſertum ſine puncto oſtendit alteram lectionem כְּשֶׁהַסָּכָל:
Et plur. Ier.4.ꝟ.22.Nã ſtultus eſt populꝰ meus,me nõ nouerũt,filij praui ſũt. υἱοὶ ἄφ- סְכָלִים

סֶכֶל Prauitas,diſtortio,ſtulticia. Semel legitur vſurpatum in Biblijs,vt, (ρονές εἰσι.
סִכְלוּת Eccle.10.ꝟ.6.Poſita eſt ſtulticia in dignitatibus eximijs,& diuites ꝛc.ἐδόθη ὁ ἄφρων. הַסֶּכֶל
Stulticia,fatuitas,nomen abſtractum. Sæpe in Eccleſiaſte inuenitur,
Eccle.2.ꝟ.3.Et cor meũ aſſueſeci in ſapientiã,& ad retinendũ in ſtulticia.εὐφροσύνην. בְּסִכְלוּת
Et ꝟ.11.Et verſus ſum vt proſpicerem ſapientiam,& væſaniam, atꝗ ſtulticiam. וְסִכְלוּת
Et ſemel cum Sin. Eccle.1.ꝟ.pẽ.Et dedi cor meũ ad cognoſcendũ ſapientiam ꝛc. & וְשִׂכְלוּת
(ſtulticiam. ϗ ἐπιστήμην.

סָכַן

Cenſus eſt,cenſor fuit,commodus fuit,& propriè dicitur de illo,qui ſemper præſto eſt alicui famulus,nec vnquam diſcedit à latere Domini ſui.Significat quoꝗ in precio eſſe, & aliquid ſub cenſura habere. Cognatione alludit ad כָּנַס collegit recenſendo, Item cum נֶכֶס ſubſtantia collecta. Hinc per metatheſin literarum eſt cenſeo, es,ere,cenſor & cenſitor,item cenſus.

In I. Con. סָכַן cenſor fuit,procurator fuit,adminiſtrauit &c.
Ieſ.22.ꝟ.15.Ingredere ad cenſorẽ iſtũ,ad Sebna qui p̃fectus eſt domui.παστοφόρων. הַסֹּכֵן
1.Reg.1.ꝟ.2.Quærant Dño meo regi puellam ꝛc. quæ erit ei cenſa.θάλπουσα. סֹכֶנֶת
Et ꝟ.4.Et puella hæc erat venuſta,& erat regi accenſa.i.ſemꝑ p̃ſto erat ei.θάλπουσα. סֹכֶנֶת
Iob 15.ꝟ.3.Arguere verbo nõ expedit quicꝗ,& dictis arguere nihil ꝓderit. ὃ δεῖ. יִסְכּוֹן
Et cap.22.ꝟ.2.Num Deo cenſebitur aliquis?etiamſi cenſus fuerit ſuꝑ eos intellectꝰ. יִסְכָּן־
Iob 35.ꝟ.3.Quum dixeris,quod expedit tibi?quid prodero de peccato meo? יִסְכָּן־
In voce paſsiua. נִסְכַּן cenſus eſt. Semel tantum legitur,vt,

Eccle.10.℣.9.Findens ligna cenſebitur in eis.i.periclitabitur (vel cōmodabitur)illis. יִסָּכֶן
In II. Coniug. סִכֵּן cenſuit. Semel vſurpatur in Biblijs. מְסֻכָּן
Ieſ.40.℣.20.Ad cenſum (.i.paupertatem)redactus,vt & is offerat lignum &c.
In III. Coniug.הִסְכִּין cenſuit, ſub cenſura habuit. Ter extat in Biblijs. הִסְכַּנְתָּה
Pſ.139.℣.3.Et omnes vias meas cenſuiſti.i.omniū morℛ meorℛ fuiſti cenſor. προεῖδες. הִסְכַּן
Nu.22.℣.30.Nū cenſendo cēſui ad faciendū tibi ita.i.nū tale qdpiā facere? ὑπεροράσει הַסְכֵּן
Iob 22.℣.21.Aſſueſce nūc cū eo.i.redi cū Deo in gratiā,et ſis paratus. (ὑπεριδοῦσα.

Inde nomina.

(νης.
מִסְכֵּן Cenſio,cenſura,cenſus. Legitur tantum ſemel,vt, מִסְכֵּן
Eccle.4.℣.13.Melior eſt filius cenſuræ & ſapiēs,præ rege ſene puerſo ἀγαθὸς παῖς πέ-
(ὀχυρὰς
מִסְכְּנוֹת Cenſus,fructus cenſuales, repoſitio frumentorum. מִסְכְּנוֹת
Exo.1.℣.11.Et ædificauit ciuitates cenſuum Pharaoni.i.vbi reponebāt cēſuales fru: מִסְכְּנוֹת
1.Reg.9.℣.18.Adhæc omnes ciuitates cenſuum .i. vbi reponebāt fructus cēſuales. הַמִּסְכְּנוֹת
2.Par.8.℣.4.Et omnes ciuitates repoſitionum quæ ædificauit in Hamath.τὰς ὀχυρὰς. הַמִּסְכְּנוֹת
Et ℣.6.Et Baalath(oppidū)& oēs vrbes repoſitionū quæ fuerūt Salom: τὰς ὀχυρὰς
מִסְכֵּנֻת Cenſus,cenſio. Inuenitur tantum ſemel,vt, בְּמִסְכֵּנֻת
Deut.8.℣.9.Terra in qua nō cum cenſione(vel recenſione)comedes panē .i. abundatis pane in terra illa, & nō recenſebis oēs buccellas ,ppter egeſtatem. οὐ μετὰ πτωχείας.

סָבַר Clauſit, concluſit, occluſit duriter, idem quod סָגַר Cognationem habet cum שָׂכַר conduxit pro mercede, nam conductus pro mercede eſt concluſus & alteri traditus ad ſeruiendum. Hinc σκίῤῥος durities, σκιῤῥώδης durus, σκιῤῥόω induro, ἑρκάζω hinc ἑρκαστὴ cuſtodia.
In I. Coniug. paſsiua. נִסְכַּר occluſus eſt. Bis tantum legitur,vt,
Pſ.63.℣.vlt. Quia occludetur os loquentium falſum.i.ſcurrilitatem.ὅτι ἐνεφράγη στόμα. יִסָּכֵר
Gen.8.℣.2.Et occluſi ſunt fōtes abyſsi,& feneſtræ cœli,atq; ,phibita eſt. ἀπεκαλύφ- וַיִּסָּכְרוּ
In II. Coniug. סִכֵּר occluſit aſsiduè. Legitur tantum ſemel. (θησαν.
Ieſ.19.℣.4.Et concludam Aegyptios in manum dominorum durorum. ϗ παραδώσω. וְסִכַּרְתִּי

סָכַת Auſcultauit,attendit,Latini hinc fortaſſe acceperunt verbum auſculto per interpoſitionem literæ Lamed. Et inuenitur tantum ſemel, vt,
In III. Coniug. הַסְכִּית auſcultauit. Legitur tantum ſemel.
Deut.27.℣.9.Auſculta & audi Iſrael,hodie factus es in populū Dño Deo tuo.σιώπα. הַסְכֵּת

סָלָא Strauit, quemadmodum via ſolet ſterni & conculcando complanari, metaphoricè autem ſignificat amiciri. Idem eſt quod סָלַל ſtrauit viam, & סָלָה proſtrauit.
In II. Coniug. סִלֵּא ſtrauit. Legitut tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt, הַמְסֻלָּאִים
Thren.4.℣.2.Filij Zion precioſi ſunt & ſtrati(.i.amicti)auro optimo. ἐπηρμένοι.

סָלַד Solidus fuit,conſolideſcebat,conſolidatus eſt. Quidam ex Rabbinis præter oēm rationem exponunt pro calefacere,vrere,alij non minus ineptè pro orare, Verum qui hactenus interpretati ſunt per verbum confortari, non procul abſunt à natiua ſignificatione huius verbi. Hinc ſolideſco,ſolido,conſolido,ſolidus.
In II. Coniug. סִלֵּד ſolideſcebat. Eſt verbum neutrum, & ſemel tantum legitur. וַאֲסַלְּדָה
Iob 6.℣.10.Et erit adhuc mihi ſolatium,& conſolideſcam in dolore ꝛc.

סָלָה Strauit in viam,proſtrauit humi,conculcauit, peſſundedit, complanauit. Congruit cum verbo סָלָא ſtrauit, & סָלַל ſtrauit viam. Hinc σαλάω, σαλεύω moueo,quatio.
In I. Coniug.סָלָה proſtrauit humi,conculcauit. Legitur tantum ſemel,vt, סָלִיתָ
Pſ.119.in ס.Proſtrauiſti oēs q aberrāt à ſtatutis tuis,qa falſa eſt impoſtura.ἐξουδένωσας
In II.Coniug. סִלָּה proſtrauit aſsiduè,peſſundedit.Semel vſurpatum extat,ſvt, סִלָּה
Thren.1.in ס. Proſtrauit(vel peſſundedit)omnes fortes meos Dominus ꝛc.ἐξῆρε.
In voce paſsiua. סֻלָּה ſtratus eſt,proſtratus eſt humi,vt eligatoptimū ꝛc. (θήσεται. תְּסֻלֶּה
Iob 28.℣.16.Nō ſternet(ſapiētia)cū maſſa Ophir,nec cū onyche ꝑcioſo.οὐ συμβαϛαχ תְסֻלֶּה
Et ℣.19.Nō æquabit eā Topazius Aethiopiæ,cū maſſa auri puri nō ſternet. συμβα-
ϛαχθήσεται.

Loquit̄ de conſuetudine ꝯmutātiū merces qui eas humi ſternūt vt habeat̄ delectus.

Inde nomen.

סֶלָה Sæla, Ex omnibus Rabbinorum commentarijs non potui certam huius nominis ſignificationem deprehendere, Chaldaica paraphraſis reddit iugiter, perpetuo, ſemper. Sunt quibus placet ſignificare eleuationem mentis poſt vocem ſtratam Deo, qua ſimul admonebatur lector vt diligenti meditatione expenderet quod præceſsiſſet, nos vertemus planè.

Pſ.3.℣.vlt. Dñi eſt ſalus, ſuper populum tuum benedictio tua. Sæla.i.planè. δόξα. סֶלָה
Pſ.55.℣.20. Audiet Deus, & affliget eos qui ſedet ab initio, Sæla.i.planè ita aget. סֶלָה
Pſ.61.℣.5. Habitabo in tabernaculo tuo ꝓpetuo, tutꝰ agā in latibulo alaꝝ tuaꝝ, ſæla. סֶלָה
Hab.3.℣.3. Deus è Theman veniet, & ſanctus è monte Paran, Sæla.i.planè. סֶלָה
Legitur tantū in Pſalmis, & bis in Habacuc. Græci in Pſalmis ℣terunt. διάψαλμα.

סָלַח Propicius fuit, propiciabilis fuit, propiciatus eſt, pepercit. Significationem contrariam habet verbo חָסַל vaſtauit abſq; parcendo. Hinc per conuerſionem radicis ἱλάσκω placo, ἱλάσκομαι ꝓpicius ſum, ἱλεω ꝓpicio, ἐξιλέω concilio, placo, εἵλης, ἵλαος, ἵλεος, ἵλεως, κατιλέτης propicius, ἱλασμός propiciatio, εὐιλατεύω placidus ſum.

In I. Coniug. סָלַח propicius fuit, Abſolutè vel cum datiuo ponitur.

Thre.3.in נ Nos tranſgreſsi ſumus & rebelles fuimus, tu non pepercisti. οὐχ ἱλάσθης. סָלָחְתָּ
Pſal.103.℣.3. Qui propiciatur omni iniquitati tuæ, qui medetur omnibus languoribus. τὸν εὐιλατεύοντα. (εὐιλατεύει. הַסֹּלֵחַ
Deut.29.℣.19. Non volet Iehoua propicius eſſe ei, ſed tum fumabit furor Domini. סְלֹחַ
2. Sam.24.℣ſu 4. Et impleuit Ieruſalem ſanguine innocente, & noluit Dominus propiciari. ἱλασθῆναι. לִסְלֹחַ
Num.14.℣.19. Propicius quæſo eſto iniquitati populi huius, &c. ἵλεως ἐγένου αὐτοῖς. סְלַח
Dan.9.℣.20 Domine audi, Domine propiciare. Septuag. ἱλάσθητι κύριε. סְלָחָה
Ier.31.℣.34. Nam propicius ero iniquitati eorum. ἵλεως ἔσομαι. אֶסְלַח
Nu.30.℣.6. ca.9.℣.13. Et Dñs ꝓpicius erit ei, q̄ pater illud (votū) renuerit. καθαριεῖ. יִסְלַח־לָהּ
Legitur præterea Exo.34.℣.9. Num.14.℣.20. cap.30.℣.9. & 13. item 1. Reg.8.℣.30. &c.

In voce paſsiua נִסְלַח expiatus eſt. Et legitur tantum in 3. præteriti.

Leuit.4.℣.20.26.31. & vltimo. Et expiabit &c. & ignoſcetur illis. καὶ ἐξιλάσεται. וְנִסְלַח
Et ℣.26. Et expiabit pro eo ſacerdos, vt à peccato ſuo liberetur & ꝓpiciatio erit ei. וְנִסְלַח
Item Leuit.4.℣.31. & vlt. cap.5.℣.10.13.16.18. cap.19.℣.22. Nu.15.℣.25.28.

Inde nomina.

סַלָּח Propicius, propiciabilis, ἵλεως qui pronus eſt ad condonandum & ignoſcendū.
Pſ.86.℣.5. Quia tu es Iehoua bonus & ꝓpicius, copioſus pietate erga oēs. καὶ ἐπιεικής. וְסַלָּח

סְלִיחָה Propiciatio, clementia, Ter tantum legitur in Biblijs ſacris, vt
Pſ.130.℣.4. Tecum eſt propiciatio.i.apud te eſt clementia. Græci ἱλασμός. הַסְּלִיחָה
Et plur. Nehe.9.℣.17. Et tu Deus ꝓpiciationū miſerator & miſericors. ἀφίων ἁμαρτίας. סְלִיחוֹת
Dan.9.℣.9. Domini Dei noſtri ſunt miſerationes & propiciationes. καὶ οἱ ἱλασμοί. וְהַסְּלִיחוֹת

סָלַל Strauit, conſtrauit, inſtrauit, Et propriè dicitur de ſternenda ſeu complananda via. Cognationem habet cum סָלָא ſtrauit veſtimenta, & סָלָה proſtrauit aliquem humi. Hinc σαλάω, σαλάττω moueo. Hieronymus vertit, complanauit &c.

In I. Coniug. סַל ſtrauit, conculcauit, complanauit humi.

Ier.50.℣.26. Cōplanauerūt eam quemadmodū aceruos manipuloꝝ. ἐρευνήσατε αὐτήν. סַלּוּהָ
Pro.15.℣.19. Via pigri tanquam ſentibus paliuri obſita eſt, at iter rectorum eſt planum. τετριμμέναι. סְלֻלָה
Ieſ.62.℣.10. Sternite, ſternite ſemitā, colligite lapides de ea.i.ne impediāt. ὁδοποιήσατε. סֹלּוּ
Iob 19.℣.12. Venerunt latrunculi eius, & ſtrauerunt contra me viam ſuam. וַיָּסֹלּוּ
Legitur præterea tantum Pſ.68.℣.5. Ieſ.57.℣.14. Iob 30.℣.12. Ier.18.℣.15.

In II. Coniug. סִלְסֵל ſtrauit continuè, geminatur radix, & ſemel reperitur.

Pro.4.℣.8. Explana eam & exaltabit te, glorificabit quoq; te. περιχαράκωσον αὐτήν. סַלְסְלֶהָ

In IIII. הִסְתּוֹלֵל ſtrauit aggerem, euexit ſeipſum. Semel.

Exo.9.℣.17. Adhuc eleuas teipſū ꝯtra poplm̄ meū (aggerē opponis teipſū) σὺ ἐμποιῇ. מִסְתּוֹלֵל

Inde nomina.

סֹלְלָה Agger,ſtratum,coaceruatio terræ ſtratæ. (χάρακα. סֹלְלָה
Ezech.4.℣.2.Et ędificabis contra eam machinamentũ,& fundes contra eã aggerẽ. הַסֹּלְלוֹת
Et plur.Ier.32.℣.24.Ecce aggeres venerunt ad ciuitatẽ ad capiendũ eã.ἰδοὺ ὄχλος ἥκ.
Legitur præterea 2.Sam.20.℣.15.& 2.Reg.19.℣.6.à fine.Ieſ.37.℣.6.à fine. Ier.6.℣.6.

מַסְלוּל Stratum itineris,ſemita ſtrata. Et legitur tantum ſemel,vt: מַסְלוּל
Ieſ.35.℣.antep.Et erit iſthic ſemita ſtrata,& via,& vocabit̃ via ſancta ꝛc.ὁδὸς καθαρά.

מְסִלָּה Stratum viæ,ſeu iter complanatum & lapidibus exaggeratum, ſemita ſtrata. מְסִלָּה
Ieſ.40.℣.3.Rectificate in campeſtri ſtratã ſemitã Deo noſtro. τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν. בִּמְסִלָּתוֹ
Cum affi.Ioel 2.℣.8.Nullus alium impellit,ſed quiſq; via ſua ſtrata incedet. מְסִלַּת
In reg.Pro.16.℣.17.Semita rectorũ eſt diſcedere à malo,& qui cuſtodit ꝛc. τρίβοι. מְסִלּוֹת
Et plur.Ieſ.33.℣.8.Deſolatæ ſunt ſemitæ, ceſſauit tranſiens viator. αἱ ὁδοί. בִּמְסִלּוֹתָם
Cum affi.Ieſ.59.℣.7.Deuaſtatio & contritio eſt in ſemitis eorum.ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

סַל Caniſtrum, calathus. (τῷ κανῷ. וּבַסַּל
Gen.40.℣.17 Et in calatho ſupiore erat ex omni cibo Pharaonis,opus piſtoris. ἐν בַּסַּל
Iud.6.℣.19.Et carnem poſuit in caniſtrum,et iuſculum poſuit in ollam.ἐπὶ τὸ κανοῦν. בַּסַּל
In re.Le.8.℣.6.à fine.Ibidẽ comedetis eam vnà cũ pane q eſt in caniſtro.ἐπὶ τῷ κανῷ. בַּסָּל
In pauſa.Exo.29.℣.3.Et pones eos in caniſtrũ vnũ,et afferes ea in caniſtro.ἐπὶ κανοῦν. הַסַּלִּים
Et plur.Ge.40.℣.18.Et reſpõdit Ioſeph,dixitq;: Tria caniſtra,ſũt tres dies.τρία κανᾶ. סַלֵּי
In reg.Gen.40.℣.16. Et ecce tria caniſtra albedinis .i. alba. τὰ τρία κανᾶ.

סַלְסִלּוֹת Caniſtra,calathi. Reperitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum. סַלְסִלּוֹת
Ier.6.℣.9.Reduc manum tuam vindemiatoris in caniſtra. ἐπὶ τὸν κάρταλλον.

סֻלָּם Scala, per quam ſcanditur ſurſum & deorſum. Semel tantum reperitur. סֻלָּם
Ge.28.℣.12.Et ecce ſcala erat conſtituta in terram,cuius culmẽ pertingebat.κλίμαξ.

סִלּוֹן vel סַלּוֹן Sentis,ſpina,aculeus,& per tranſlationem accipitur pro ſpinoſo homine, qui tanquam ſpina & ſentis lacerat & proſcindit conuitijs & dicterijs. Hinc σιλλαίνω maledictis lacero,σίλλοι ſales,conuitia quæ pungunt corda bonorum. Inuenitur tantum bis vſurpatum in Biblijs,vt: (πικρίας. סִלּוֹן
Ezec.28.℣.antep.Et nõ erit vltra domui Iſraelis ſentis pũgens, & ſpina ꝛc. σκόλοψ וְסַלּוֹנִים
Et plur.Ezec.2.℣.6.Vrticæ & ſentes tecũ ſunt.i.contentioſi et ſpinoſi.ἐπισυστήσον).

סֶלַע Rupes,ſaxum,petra,item pro munitione,ſeu arce quæ ſuper rupem eſt extructa. סֶלַע
Pſ.40.℣.3.Et ſtatuit ſup petram(vel rupem)pedes meos. περὶ πέτραν τοὺς πόδας.
In reg. Iud. 20. ℣ſu pen. Et verterunt & fugerunt in deſertum ad rupem Rimnon. אֶל־סֶלַע
πρὸς τὴν πέτραν. (ναυλι τῆς πέτρας. הַסָּלַע
In pauſa.Num.20.℣.10.Et congregauerunt Moſe & Aharon cœtum ad rupem.ἀπέ- סַלְעִי
Cũ affi.Pſ.18.℣.3.Iehoua eſt rupes mea i.munitio mea in rupe extructa.στερέωμά μου. סְלָעִים
Et plur.Pſ.104.℣.18.Mõtes excelſi ibicibus petræ cuniculis ſunt confugium.πέτρα. הַסְּלָעִים
Ieſ.2.℣.pen.Ad veniendum in fiſſuras petrarũ,& in cacumina rupium. τῶν πετρῶν.

סָלְעָם Species locuſtæ habitans in rupibus & fiſſuris petrarum. D. Hier.attacum vertit,& legitur tantum ſemel in Biblijs,vt:
Leuit.11.℣.22.Ex quibus hæc comedetis, Arbe iuxta ſpeciem ſuam, & attacum ꝛc. הַסָּלְעָם

סלף Detraxit,peruertit,detorſit,deflexit,& germanicè **ſchleppen** / quod & hinc natum eſt,item **ſchleiffen**.
In II. Coniug. סִלֵּף deflexit. Legitur tantum ſemel in præſenti,& 6. in futuro. מְסַלֵּף
Pro.21.℣.12.Deflectit impios ad malum.i.infortunium. Hier. vt detrahat. יְסַלֵּף
Iob 12.℣.19.Abducit ſacerdotes vt ſpolium, & potentes deflectet.i.ſubuertet. וַיְסַלֵּף
Pro.22.℣.12.Oculi Domini obſeruant ſcientiam,& puertit verba præuaricatoris. וַיְסַלֵּף
Exo.23.℣.8.& Deut.16.℣.19.Et peruertet verba iuſtorum. תְּסַלֵּף
Pro.13.℣.6.Iuſticia obſeruat viam integram,at impietas trahit peccatum. תְּסַלֵּף
Et cap.19.℣.3.Stulticia hominis puertet viã ſuam,& contra Dñm ſæuiet cor eius.

Inde nomen.

Detrectatio, peruerſitas. Bis tantum reperitur vſurpatum in Biblĳs, vt:
Pro. 15. ℣. 4. Sanitas linguæ eſt arbor vitæ, at ea in qua eſt detrectatio ꝛc. וְסֶלֶף
In reg. Pro. 11. ℣. 3. Integritas rectorum deducet eos, at ꝑuerſitas præuaricatoꝝ &c. וְסֶלֶף

סֹלֶת Similago, ſimila, farina alba & puriſsima, deliciæ farinæ triticeæ. Græci communiter verterunt σεμίδαλιν. Legitur in his ſequentibus locis, vt:
Gen. 18. ℣. 6. Feſtinanter accipe tria ſata farinæ ſimilaginis. סֹלֶת
In reg. Exo. 29. ℣. 2. Ex ſimilagine triticorum facies eos. סֹלֶת
Cum affi. Leuit. 2. ℣. 2. Et apprehendet inde volam ſuam plenam de ſimila eius. מִסָּלְתָּהּ
Legitur & Leuit. 2. ℣. 4. 5. 7. cap. 5. ℣. 11. & 13. Num. 7. ℣. 13. 19. 25. 31. 43. 49. &c.

סַם Aroma ex herbis odoratis, cuius vſus eſt in faciendis vnguentis & ſuffitu. Cognationem habet cum בְּשָׂמִים .i. aromata, quorum vſus eſt in condiendis cibis. Hinc ὀσμὸς & ὀσμὴ odor, olfactus, αἰασιμοῦν ſubolfacere. Radicem autem habet סָמַם quæ verbaliter non vſurpatur, ſed tantum nomen plurale, vt:
Exo. 30. ℣. 7. Et ſuffiet ſuper eo (altari) Aharon incenſum aromatum. סַמִּים
Et ℣. 34. Sume tibi aromata, balſamum, vngulam, galbanum, aromata iſta &c. סַמִּים
Legitur & Exo. 25. ℣. 6. cap. 35. ℣. 8. 15. 28. Leuit. 4. ℣. 7. Num. 4. ℣. 16. & 2. Par. 2. ℣. 4.

סְמָדַר Gemma vitis quæ protruditur collapſo flore, & nomen habet ab odore & fragrantia, Ideoꝗ videtur compoſitum ex סַם aroma, odor, & הָדָר decor. Et inuenitur tantum ter in ſacris Biblĳs, vt:
Can. 2. ℣. 13. Et vires (protruſerunt) gemmam .i. minutas & exiles vuas. סְמָדַר
Et ℣. antep. Et vineæ noſtræ iam habent gemmam .i. oſtendunt vuas ſuas. סְמָדַר
Et cap. 7. ℣. pen. Num germinet vitis, num protruſit gemmam? הַסְּמָדַר

סָמַךְ Fulciuit, ſuſtinuit, ſuſtentauit, poſuit manum ſuſtentãdo aliquem. Propriè ſignificat manus alicui imponere fulciendo & ſuſtinendo. Hinc per inuerſionem radicis κομίζω & κομίζομαι porto, curo, capio. Hinc Hom. Iliad. β. κομίσαντο πεσόντα ſuſtentate cadentem.

In I. Coniug. סָמַךְ fulciuit, ſuffulcĳt, ſuſtentauit. Conſtruitur cum עַל &c.
Deut. 34. ℣. 9. Quia ſuſtinuerat (.i. poſuerat) Moſe manus ſuas ſuper eum. ἐπέθηκε. סָמַךְ
Ieſ. 59. ℣. 16. Et ſalutem pręſtitit ei brachiũ eius, & iuſticia eius ſuſtentauit eũ. ἐστηρίσατο. סְמָכַתְהוּ
Pſ. 37. ℣. 17. Nam brachia impioꝝ confringentur, at iuſtos fulcit Dn̄s. ὑποστηρίζει. וְסוֹמֵךְ
Pſ. 112. ℣. 8. Fulcitũ (ſeu ſuſtentatũ) eſt cor eius, nõ timebit te. ἐστήρικται. (λαβοῦ. סָמוּךְ
Pſ. 119. in ס. Suffulci me eloquio tuo et viuã, et ne confũdas me ab expectatiõe. ἀντι- סָמְכֵנִי
Num. 27. ℣. vlt. Et fulciuit (.i. poſuit) manus eius ſuꝑ eum, & p̄cepit ei ꝛc. καὶ ἐπέθηκε. וַיִּסְמֹךְ
Pſ. 51. ℣. 14. Et ſpiritu ſpontaneo (ſeu principali) ſuffulcies me. στήριξόν με. תִּסְמְכֵנִי
Legitur & Gen. 27. ℣. 37, Exo. 29. ℣. 10. 15. Leuit. 1. ℣. 4. cap. 3. ℣. 2. 8. 13. ca. 4. ℣. 4. & 29.

In voce paſsiua. נִסְמַךְ ſuffultus eſt, conſtruitur cum עַל. Sexies legitur.
Pſ. 71. ℣. 6. Suꝑ te ſuffultus ſum (.i. innixus ſum tibi) ab vtero ꝛc. ἐπεστηρίχθην. (μενοι. נִסְמַכְתִּי
Ieſ. 48. ℣. 2. Et ſuꝑ Deũ Iſraelis ſuffulti ſunt, Iehoua Zebaoth eſt nomẽ eiꝰ. ἀντιστηριζό- נִסְמָכוּ
2. Re. 18. ℣. 21. & Ieſ. 36. ℣. 6. Suꝑ quo ſi quis fulciet, penetrabit manũ eius. ἐπιστηριχθῇ. יִסָּמֵךְ
Iud. 16. ℣. 29. Suꝑ quibus (ſtatuis) domus erat firmata, & ſuffulta ſuꝑ illis. ἐπεστηρίξατο. וַיִּסָּמֵךְ
2. Pa. 32. ℣. 8. Et ſuffulti (.i. innixi) ſunt populi verbis Hiſkię regis Iuda. καὶ κατεθάρρησεν. וַיִּסָּמְכוּ

In II. Coniug. סִמֵּךְ ſuffulciuit, ſuſtentauit vehementer. Semel reperitur.
Can. 2. ℣. 5. Suſtentate (vel fulcite) me dolĳs vinaceis, & ſubſternite mihi poma. στηρί- סַמְּכוּנִי
(σατέ με.

סֶמֶל & סֵמֶל ſimile, ſimilitudo, ſimulachrum, imago ad alicuius ſimilitudinem effigiata. Cognationem habet cum סָמַן .i. ſignauit, nam ſimile vel ſimulachꝝ nihil eſt aliud niſi ſignum rei effigiatæ. Habet & aliquid affinitatis cum פֶּסֶל .i. ſculptile dedolatũ. Hinc deductum eſt latinum, ſimile, ſimilitudo. Et σεμέλη mater Bacchi. 5. legit̃, vt:
Ezech. 8. ℣. 3. Vbi erat collocatum ſimulachrum zelum prouocans. εἰκών. סֶמֶל
2. Par. 33. ℣. 7, Et poſuit ſculptile, ſimulachrum illud quod fecerat. εἰκόνα. הַסֶּמֶל
Et ℣. 15. Et abſtulit Deos alienos, & ſimulachrum ex æde Domini ꝛc. καὶ τὸ γλυπτόν. הַסֶּמֶל

In reg. Ezech. 8. ℣. 5. Et ecce ab aquilone ad portam altaris erat ſimulachrꝝ æmulat: סֶמֶל
In pauſa Deut. 4. ℣. 16. Et ne faciatis vobis ſculptile, effigiem cuiuſcunqꝫ ſimulachri. סָמֶל
(πᾶσαν εἰκόνα.

סָמַן Signauit, deſignauit, conſignauit, aſsignauit, inſigniuit. Cognationem habet cum סֶמֶל .i. ſimile, nam Nun & Lamed ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Hinc σημαίνω, σημαίνω, σημειόω .i. ſigno, noto, ἐπισημαίνω inſignio, διασημαίνω, προσημαίνω ſignum do, ἐνσημαίνω, ἐνσημαίνομαι obſigno, ſignifico, ἐπίσημον, σῆμα, σημαῖα, σήμαντρον, σημεῖον, σημείωσις ſignum.

In I. Coniug. paſsiua נִסְמָן conſignatus eſt. Legitur tantum ſemel, vt: נִסְמָן
Ieſ. 28. ℣. 25. Et ponet triticum ſerie ſua, & hordeum ſignato (loco ſuo) ϗ κέγχρον.

סָמַר Horruit, horripilauit, inhorruit, cohorruit, exhorruit, perhorruit. Hinc σμερδνὸς horrendus, terribilis, σμερδνόν terribiliter &c.

In I. Coniug. סָמַר horruit, horripilauit. Bis tantum legitur, vt: סָמַר
Pſ. 119. in ס. Perhorruit præ timore tui caro mea, & à iudicijs tuis timui. καθήλωσον סָמַר
Ier. 51. ℣. 25. Adducite equos locuſtarꝝ (vel bruchorꝝ) examen horridū .i. quorꝝ pili horrent. Vel poteſt eſſe nomen adiectiuū סָמָר horridus, a, um &c. ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

In II. Coniug. סִמֵּר horruit frequenter. Semel tantum inuenitur, vt: תְּסַמֵּר
Iob 4. ℣. 15. Horreſcet pilus carnis meæ (vel exhorruit pilus carnis meæ) fut. p. p̃ter: (ἔφριξαν.

Inde nomina.

מַסְמֵר Clauus ferreus qui honore quodam & crepitu infigitur. Legitur tantum ſemel. לְמַסְמְרִים
Plur. 1. Par. 22. ℣. 3. Et ferꝝ multum pro clauis ad ianuas portarum. εἰς τοὺς ἥλους.

מַסְמְרוֹת Claui. Legitur tantum ſemel in hac forma fœminina, לְמַסְמְרוֹת
Plur. 2. Par. 3. ℣. 9. Et pondus clauorꝝ habuit quinquaginta ſiclos auri. ϗ ὁλκὴ τῶν ἥλων.

מַסְמֵר Clauus. Reperitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt: בְּמַסְמְרִים
Plur. Ieſ. 41. ℣. 7. Et firmauit illud (ſculptile) clauis, ne moueretur (loco) ἐν ἥλοις.

מַסְמְרוֹת Claui. Bis reperitur vſurpatum in Biblijs, vt: בְּמַסְמְרוֹת
Ier. 10. ℣. 4. Argento & auro ornabit illud, clauis & malleis firmabunt. ϗ ἥλοις. וּכְמַשְׂמְרוֹת
Et ש pro ס Eccle. 12. ℣. 11. Et velut claui plantati (.i. fixi) autores collectionū. ὡς ἧλοι (πυρώμενοι.

סְנֶה Rubus, dumus, dumetum, denſitas ramorum. Quatuor in locis reperitur. סְנֶה
Deut. 33 ℣. 16. Et beneuolentia inhabitātis rubū veniat ſuꝑ caput Ioſeph. ἐν τῇ βάτῳ. הַסְּנֶה
Exo. 3. ℣. 2. In flamma ignis de medio rubi, & vidit, & ecce rubus ardebat. ἡ βάτος. הַסְּנֶה
Et ℣ſu 3. Accedam nunc & videbo viſionem iſtam magnam. Quare rubus non comburatur. ἡ βάτος. (ἐκ τῆς βάτου. הַסְּנֶה
Et ℣. 4. Et vocauit eum Deus de medio rubi, & dixit Moſe Moſe, qui reſpondit &c.

סַנְסִנִּים Palmites denſi, pampinaria inſtar rubi denſi. Semel tantum legitur, vt: בְּסַנְסִנָּיו
Cum affi. Can. 7. ℣. 8. Dixi, conſcendā in palmā & p̃hendam palmites eius. κρατήσω.

סִינַי Sinai, mons plenus suborꝝ in quo data ſunt decem præcepta Dei, qui & alio nomine vocatur חֹרֵב Horeb, à deſerto & ſolitudine ſic vocatur. סִינַי
Exo. 19. ℣. 2. Et profecti ſunt ex Raphidim, venerunt in deſertum Sinai. τοῦ σινᾶ. סִינָי
Pſ. 68. ℣. 9. Cæli ſtillauerunt à facie Dei iſtius Sinai à facie Dei, Dei Iſraelis. τοῦ σινᾶ. סִינַי
In pauſa Exo. 19. ℣. 1. In die iſto (.i. eodem die) venerunt in deſertum Sinai. σινᾶ.

סִינִים Sinæi auſtrales, nam Sinai mons eſt terræ Iudææ verſus Auſtrum. Semel leg. סִינִים
Ieſ. 50. ℣. 12. Et ecce illi ab aquilone & à mari, & illi à terra Sinim .i. Auſtri.

סַנְוֵר Cœcitas denſiſsima, damnum & periculum cœcorum qui capti ſunt oculis. Componitur ex אָסוֹן .i. damnum, periculum, & עִוֵּר cœcus, vel ex סְנֶה rubus, qui propter denſitatem frondium eſt tenebroſus. Legitur tantum in duobus locis. בַּסַּנְוֵרִים
Plur. Ge. 19. ℣. 11. Et hoĩes illos ꝗ erant ad oſtiū domus ꝑcuſſerũt cœcitatib. ἀορασίᾳ. בַּסַּנְוֵרִים
2. Re. 6. ℣. 17. Percute quæſo gentē hāc cœcitatib⁹, & ꝑcuſsit eos cœcitatib. ἀορασίᾳ.

סְנַפִּיר Pinnula in piſcibus qua veluti remigio quodam natant piſces. סְנַפִּיר
Leuit. 11. Deut. 12. ℣. 9. Quicquid pinnulas habet & ſquamas in aquis. πτερύγια. סְנַפִּיר
Et Leu. 11. Deu. 12. ℣. 10. Et ꝗcquid pinnulas non habet ac ſquamas &c. πτερύγια.

Item Leuit.11.ꝟ.12.Quicquid in aquis pinnulas & ſquamas non habet ꝛc. πτερύγια. סְנַפִּיר
סָס Tinea,de hoc vide radicem סִיס tineoſus fuit.

סָעַד Fulciuit cibo,ſuffulciuit,& propriè dicitur de fulciendo ſeu reficiendo corde per cibum. Cognationem habet cum יָסַד fundauit. Hinc σιτέω, σιτεύω, σιτίζω .i. nutrio, ἐπισιτιάζω ſumo viaticum,σιτέομαι,edo,σῖτος,σῖτον,cibus, frumentum, σίτησις, σιτίον, σιτισμὸς prouiſio cibus,& latinum ſatis,ſatio,as,are,ſaturo. Germa. ſat / ſettigen.

In I. Con. סָעַד fulciuit,& ſine actō fit neutrum,fultus eſt ꝛc. tm̄ in his locis.
Pro.20.ꝟ.antep.Et ſuffulciet munificentia thronum eius. περικυκλώσουσιν. וְסָעַד
Ieſ.9.ꝟ.7.Ad ſtabiliēdū illud,& ad fulciēdū illud in iudicio et iuſtitia.ἀντιλαμβάνεσθαι. וּלְסַעֲדָהּ
Iud.19.ꝟ.5.Suffulci cor tuum buccella panis,& tum demū ibitis. στήρισον τὴν καρδίαν. סְעָד
Et ꝟ. 8. Suffulci cor tuum,& nectebant moram,donec inclinaret dies. στήρισον. סְעָד־נָא
1.Reg.13.ꝟ.7.Veni mecū domū & ſuffulcire.i.vt reficiaris pauxillo cibo.ϗ ἀρίστησον. וּסְעָדָה
Pſ.119.in ס. Suffulci me & ſeruabor,& conſiderabo ſtatuta tua ſemper. ϗ ἀρίστησον. סְעָדֵנִי
Ge.18.ꝟ.5.Et ſumam buccellā panis,& ſuffulcite (.i.reficite) cor veſtrꝝ. ϗ φάγεσθε. וְסַעֲדוּ
Pſ.104.ꝟ.15. Et panis cor hominis ſuffulciet.i.reficiet aut ſatiabit. στηρίζει. יִסְעָד
Pſ.41.ꝟ.4.Dn̄s fulciat eum ſuꝑ lecto ægritudinis,totum ſtratum eius, ꝛc. βοηθήσαι. יִסְעָדֶנּוּ
Pſ.20.ꝟ.3.Mittat auxilium tuum è ſanctuario,atqꝫ è Zion ſuffulciat te.ἀντιλάβοιτό σου. יִסְעָדֶךָּ
Pſ.94.ꝟ.18.Cum cogitarē,lapſus eſt pes meꝰ,pietas tua Dn̄e fulciet me. ἐβοήθησέ μοι. יִסְעָדֵנִי
Pſ.18.ꝟ.36.Et dediſti mihi ſcutum ſalutis tuę,& dextera tua fulciet me.ἀντελάβετό μου. תִּסְעָדֵנִי

Inde nomen.

מִסְעָד Fulcrum,fulcimentum,fultura,quæ ſcilicet vtraqꝫ parte gradus ſuſtinet. Semel.
1.Re.10.ꝟ.12.Et fecit rex ex lignis Almugim fulcra, ꝓ æde Domini. ὑποστηρίγματα. מִסְעָד
סָעָה Propulſio,ventus excitatus ꝗ propellit res leues. De hoc vide נָסַע ꝓfectus eſt.

סָעַף Defraudauit,auulſit ramos prominentes, detraxit frangendo promontoria in arboribus. Cognationem habet cum שְׂעִיף .i.mens præeminens, cogitatio pendens, & cum סָחַף detraxit ad fundum vſqꝫ.

In II. Coniug. סֵעֵף confregit ramum trahendo. Legitur tantum ſemel, vt:
Ieſ.10.ꝟ.pe.Ecce Dn̄s Iehoua Zebaoth cōfringet frondes cū violentia. συνταράσσει. מְסָעֵף

Inde nomina.

סְעִיף Promontoriū,pars rupis ſeu arboris quæ ꝓpendit & excurrit longius.7. (τρας.
In re.Iu.15.ꝟ.8.Et deſcēdit & habitauit in ꝓmontorio rupis Etā. ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς πέ- בִּסְעִיף
Et ꝟ.11.Et deſcenderūt tria millia virorꝝ de Iehuda ad ꝓmōtoriū rupis.εἰς τρυμαλιάν. אֶל־סְעִיף
Et plur.1.Reg.18.ꝟſu 21. Quouſqꝫ claudicatis in duo promontoria .i. in duas opiniones. ἐπ᾽ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις. הַסְּעִפִּים
Cum affi.Ieſ.17.ꝟ.6.Quatuor aut quinqꝫ in promontorijs eius. ἐπὶ τῶν κλάδων. בִּסְעִפֶיהָ
Et cap.27.ꝟ.10. Et ibi cubabit,atqꝫ abſumet palmites eius (propendentes.) סְעִפֶיהָ
In reg. Ieſ.2.ꝟ. pen. Ad veniendum in fiſſuras petrarum, & in promontoria rupium. εἰς τὰς σχισμάς. (μέσον τῶν πετρῶν. וּבִסְעִפֵי
Et cap.57.ꝟ.5. Qui mactant pueros in torrentibus ſub promontorijs rupium. ἀνὰ סְעִפֵי
סְעַפּוֹת Rami prominentes,ꝓmontoria arborꝝ. Bis tm̄ legitur,vt: (παραφυάσιν αὐτοῦ.
Cum affi.Ezec.31.ꝟ.6.In ramis eius ꝓminentibus nidificauerūt oīa volatilia. ἐν ταῖς בִּסְעַפֹּתָיו
Et ꝟ.8.Et fraxini non ſimiles fuerunt ramis eius ꝓpendētibus.ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ. סְעַפֹּתָיו
סֵעֲפִים Propendentes ad diuerſas opiniones. Eſt nomen adiectiuum. Semel extat.
Pſ.119.in ס.Inconſtantes(.i.ſuſpenſos animo) odi, legem autē tuā dilexi. παρανόμους. סֵעֲפִים

סָעַר Tempeſtuoſus fuit,deturbauit inſtar turbinis & procellæ magnæ. Idem eſt quod שָׂעַר horruit,formidauit. Hinc ῥαςάζω deturbo, & German. ſchawer / ein ſchawer Wetter &c.

In I. Coniug. סָעַר deturbatus eſt,tempeſtuoſus fuit. Quinquies legitur.
Ionæ 1.ꝟ.11.& 15.Nam mare ibat & deturbabatur .i. æſtuabat & tēpeſtuoſum erat. ϗ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. וְסֹעֵר
Ieſ.54.ꝟ.11.O paupercula tempeſtatibus acta,& conſolatione deſtituta. ἀκατάστατος. סֹעֲרָה
Habac.3.ꝟ.14.Turbabuntur(.i.tempeſtuoſi erunt)ad diſſipandum me. σεισθήσονται. יִסְעֲרוּ

Zach.7.℣.vlt.Et deturbabo eos ad omnes gentes ꝛc.Eſt compoſitũ ex voce actiua וְאֵסָעֲרֵם
& paſsiua,vt ſit ſenſus ego turbatꝰ deturbabo eos in cũctos angulos terrę. ἐκβαλῶ.
In voce paſsiua נִסְעַר turbatus eſt inſtar turbæ ſeu procellæ agitatæ. Semel. וַיִּסָּעֵר
2.Re.6.℣.11.Et turbatũ eſt cor regis Syriæ ſuꝑ hac re, & vocauit ſeruos ſuos. ἐξεκι-
νήθη. De radice שָׂעַר habente eandem ſignificationem dicetur ſuo loco.
In II. Coniug.paſsiua. סֹעַר deturbatus eſt. Semel reperitur,vt: יְסֹעֵר
Oſeæ 13.℣.3.Et ſicut gluma quæ deturbabitur (.i. ꝓpelletur turbine)ab area. ὡς χνοῦς.

Inde nomina.

סַעַר Tempeſtas horrida, ein ſchawer Wetter. סַעַר
Ionæ 1.℣.4.Factaqꝫ eſt tẽpeſtas ingẽs in mari,ita vt cogitare qſpiã poſſet. ὁ κλύδων. מִסַּעַר
In pauſa.Pſ.55.℣.9.à vento propulſionis & à tempeſtate. ἀπὸ καταιγίδος. בְּסַעֲרֶךָ
Cum affi.Pſ.83.℣.16.Sic ꝑſequeris eos ꝓcellis tuis,& in turbine tuo. ἐν τῇ καταιγίδι.

סְעָרָה Tempeſtas,turbo,ventus vehementiſsimus. בִּסְעָרָה
2.Reg.2.℣.11.Et aſcendit Elias in tempeſtate ad cœlum. ἐν συσσεισμῷ. (σμῷ. בַּסְּעָרָה
Et ℣.1.Factũ eſt aũt cũ Dñs Eliã ſubueheret in turbine(hatephca.ꝑ dages)ἐν συσσει- סַעֲרַת
In re.Ier.23.℣.19.Ecce tempeſtas Dñi,furor(eius)egreſſus eſt,& turbo ꝛc. σεισμός. סְעָרוֹת
Et plu.Eze.13.℣.11.Et vos lapidib.grãdinis cadetis,et vẽtꝰ tẽpeſtat.dirũpet. ἐξαίρων. בְּסַעֲרוֹת
In re.Zach.9.℣.13.Ibitqꝫ in tẽpeſtatibus Auſtri(nam ex parte auſtrali oriunt̃ turbi-
nes.) ἐν βάλῳ.

סָפָא Eſt verbum inuſitatum,habetqꝫ eandem ſignificationem cum סָפָה .i. addidit, nam
He & Aleph ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti & inter ſe commutabiles.

מִסְפּוֹא Pabulum,omnis cibus iumentorum additus ſeu commiſtus præter ſtramen. מִסְפּוֹא
Ge.24.℣.25.Dixitqꝫ ad eũ,Etiã ſtramentũ & pabulũ abundè eſſe nobis. χορτάσματα וּמִסְפּוֹא
Et ℣.32.Et dedit(Labã)ſtramentũ & pabulũ Camelis,& aquas ad lauandũ. ἐχορτά-
Legitur p̃terea tantum. Gen.42.℣.27.cap.43.℣.24.Iud.19.℣.19. (σματα.

סָפַד Planxit, deplanxit, celebrauit planctum de mortuis,luxit, male ſe habuit, animo
mœſto fuit. Hinc σφαδάζω male habeo,crucior,diſcrucior,σφαδασμος cruciatus.
In I.Coniug. סָפַד planxit,luxit,ponitur abſolutè,aut cum datiuo, ſiue עַל: וְסָפְדוּ
1.Re.14.℣.13.Et plangent ei(vel de eo)oẽs Iſraelitæ,& ſepelient eũ. ἐκόψονται αὐτόν. וְסָפְדָה
Zach.12.℣.12.Et lugebit terra,quælibet familiæ ſeorſum. ἡ κόψεται. (κοπτόμενοι. הַסּוֹפְדִים
Eccl.12.℣.8.Quia homo vadit ad ædes ſepulchri,& circuibunt in platea plangẽtes, וְסָפוֹד
Zach.7.℣.5.Quando ieiunabatis & plangendo,in quinto & 7. (menſe) ἢ κόψησθε. סְפוֹד
Ecc.3.℣.4.Eſt tempus plangẽdi,& eſt tẽpus ſaltãdi(vel ad ſaltãdũ.)καιρὸς τοῦ κόψασθαι. סִפְדוּ
Ier.4.℣.8.Propterea accingite ſaccos,plangite & vlulate. κόπτεσθε. סְפֹדְנָה
Et cap.49.℣.3.Exclamate filiæ Rabba,accingite ſaccos, plangite & diſcurrite. אֶסְפְּדָה
Mich.1.℣.8.Super hac replangam,& eiulabo,ibo deſpoliatus & nudus. κόψεται.
Ezech.24.℣ſu 16, Tu verò non planges, neqꝫ plorabis,neqꝫ veniet lachryma tua. תִסְפֹּד
οὐ μὴ κοπῇς. (marito. ἐκόψατο. וַתִּסְפֹּד
2.Sam.11.℣.pen. Et audiuit vxor Vriæ, quod mortuus eſſet ꝛc. & planxit ſuper
In voce paſsiua נִסְפַּד deplanctus eſt. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs,vt: יִסָּפְדוּ
Ier.16.℣.3.Et ca.25.℣.33.non plangẽt̃ & nõ ſepelient̃,ſed erũt in ſtercus. οὐ κοπήσονται.

Inde nomina.

מִסְפֵּד Planctus,ceremonia funebris,pompa funerea,funerale. Bis tantum legitur, vt: מִסְפַּד
In re.Ier.6.℣.5.à fine.Planctũ amaritudinũ(fac tibi)qa repente veniet. κοπετὸν οἰκτρόν. מִסְפַּד
Michæ.1.℣.11.Planctus domus Ezel accipiet à vobis ſtationem ſuam. κόψασθαι.

מִסְפֵּד Planctus,luctus, ceremonia funerea. וּבְמִסְפֵּד
Ioel 2.℣.12.In ieiunio & in fletu & in planctu(reuertimini ad me.) ἐν κοπετῷ. מִסְפְּדִי
Cum affi.Pſ.30.℣.11.Conuertiſti planctum meum in choꝝ mihi ꝛc. τὸν κοπετόν μου.
Legitur & Gen.30.℣.10.Eſther 4.℣.3.Ieſ.22.℣.12.Ier.27.℣.37. Michæ.1.℣.8. &c.

סָפָה Contraxit,adiecit,conſumpſit,abſumpſit. Cognationem habet cum אָסַף traxit, &
יָסַף addidit,item cum סוּף finiuit,nam ſignificat contrahere ad finiendum. Hinc
σπάω contraho.
In I. Coniug. סָפָה contraxit,& ſine accuſatiuo eſt neutrum contractus eſt.

Amos 3.℣. vltim. Et peribunt domus eburneæ, & contrahentur (ad conſumptionem) &c. ϗ προστεθήσονται. (ἠφανίσθησαν. וְסָפוּ
Iere.12.℣.4. Propter maliciam habitantium in ea (terra) contractum eſt iumentum. סָפְתָה
Deu.29.℣.19. Ad cōtrahendū ebriā cū ſitiente. συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον סְפוֹת
Ieſ.30.℣.1. Ad contrahēdū peccatū ad peccatū.i.vt cumuletis p̃cta veſtra. προσθεῖναι. סְפוֹת
Numer.32.℣.14. Ad contrahendum (vel addendum) amplius ad furorem iræ Domini. προσθεῖναι ἔτι. (τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν. לִסְפוֹת
Pſal.40.℣.14. Quærentes animam meam ad contrahendum (.i. abſumendum) eam. לִסְפּוֹתָהּ
Ieſ.29.℣.1. Contrahite (vel adijcite) annum ſuꝑ añum, feſti dies euertent̃. συναγάγετε. סְפוּ
Ier.7.℣.21. Holocauſta veſtra contrahite (vel addite) victimis veſtris. συναγάγετε. סְפוּ
Gen.18.℣.23. Nū etiā contrahes (ad ꝑdendū) iuſtum cum impio. μὴ συναπολέσῃς. תִּסְפֶּה
Ieſ.7.℣.26. Caput & pilum pedum, atqꝫ barbam contrahet (detondendo) ἀφελεῖ. תִּסְפֶּה
In voce paſsiua נִסְפָּה contractus eſt ad perditionem.
1.Sa.26.℣.10. Aut in bellum deſcenderit, & contrahetur (ad moriendum) προστεθῇ. וְנִסְפָּה
Ieſa.13.℣.15. Omnis inuentus confodietur, & omnis attractus (in auxilium) cadet &c. συνηγμένοι. (iudicio. ἀπολοῦνται. נִסְפֶּה
Pro.13.℣.antepen. Multum cibi eſt in nouali pauperꝝ, & contrahitur is qui eſt ſine נִסְפֶּה
1. Samuel.27.℣.1. Et dixit Dauid in corde ſuo, nunc contrahar vna dierum per Saulem. προστεθήσομαι. (μήποτε συμπαραληφθῇς אֶסָּפֶה
Gen.19.℣.15. Sed ad montem liberare (.i. fuge) ne forte contraharis cum ꝑeuntibus. תִּסָּפֶה
Nu.16.℣.24. Ne fortè cōtrahamini (.i. abſumamini) in oῖ peccato eoꝝ. συναπόλησθε. תִּסָּפוּ
1.Sa.12.℣.vlt. Si vero malè egeritis, tā vos ꝙ rex veſter cōtrahemini. προστεθήσεσθε. תִּסָּפוּ
In III. Con. הִסְפָּה fecit contractionem, contraxit. Legitur tantum ſemel.
Deu.32.℣.23. Contrahā ſuꝑ vos mala, ſagittas meas conſumā in eos. συνάξω εἰς αὐτοὺς אַסְפֶּה

סָפַח

Adiunxit, coniunxit, cooptauit, contraxit per ſequelam. Contrariam habet ſignificationem à verbo סָחַף diſtraxit. Hinc fortè ἕπομαι, ἕσπομαι, ἵσπω, ſequor.
In I. Coniug. סָפַח adiunxit, conſtruitur cum אֶל & ſemel reperitur.
1.Sa.2.℣.vlt. Adiūge me quæſo ad vnū ex ſacerdotijs ad comedēdū, παράῤῥιψόν με. סְפָחֵנִי
In voce paſsiua נִסְפַּח adiunctus eſt, conſtruitur cum עַל & ſemel extat.
Ieſ.14.℣.1. Et addetur peregrinis ſuper eos, & iungetur domui Iacob. ϗ προστεθήσεται. וְנִסְפְּחוּ
In II. Coniug. סִפֵּחַ adiunxit, ponitur cum accuſatiuo, & ſemel tantum legitur.
Hab.2.℣.15. Væ danti potum amico ſuo, ꝗ adiungis furorē tuum. ἀνατροπὴν θολερὰν. מְסַפֵּחַ
In voce paſsiua. סֻפַּח adiunctus eſt alijs, contractus eſt cum alijs. Semel.
Iob.30.℣.7. Inter frutices rudent, & ſub vrtica contrahentur (vt onagri) διῃτῶντο. יְסֻפָּחוּ
In IIII. Coniug. הִסְתַּפֵּחַ fecit ſe iungi, Conſtruitur cum ב & ſemel extat.
1.Sa.26.℣.18. Nam eiecerūt me hodie, ne ſim adiunctus in hæreditatē Dñi. μὴ ἐστηρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ. מֵהִסְתַּפֵּחַ

Inde nomina.

סָפִיחַ Eſt quod ſponte naſcitur ex granis quæ deciderunt inter metendum, vertitur autem communiter deciduum quod humo iunctum excreſcit in fruges.
2.Re.19. & Ieſ.37.℣.30. Cōede hoc āno deciduū, & ĩ āno altero ꝛc. αὐτόματα. (ἀγροῦ. סָפִיחַ
In re. Le.25.℣.5. Deciduū meſsis tuæ nō metes, & vuas ꝛc. ϗ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ סְפִיחַ
Et plural. cum affix. Leuit. 25.℣.11. Et non metetis decidua eius &c. ϗ αὐτόματα τὰ ἀναβαίνοντα αὐτῆς. (terræ. ὕπτια τοῦ χώματος. סְפִיחֶיהָ
Iob 14.℣.15. Lapides excauabunt aquæ, ſubmerges alluuionibus earum puluerem סְפִיחֶיהָ
סַפַּחַת Scabies ſerpens & adhæreſcens in cute hominis. Bis tantum legitur, vt,
Leu.13.℣.2. Si fuerit in cute carnis alicuius hominis tumor aut ſcabies. οὐλὴ σημασίας סַפַּחַת
Leu.14.℣.pen. Et ꝓ tumore, & ꝓ ſcabie, & ꝓ macula candicante. ϗ σημασίας. וְלַסַּפַּחַת
מִסְפַּחַת Scabies quæ adhæreſcit cuti carnis. Legitur ter in Biblijs, vt,
Leu.13.℣.6. Et mundū ꝓnunciabit eum ſacerdos, ꝗa ſcabies eſt. σημασία ἐστί. מִסְפַּחַת
Et ℣.7. Quod ſi creſcendo creuerit ſcabies hæc ĩ cute. μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι. הַמִּסְפַּחַת
Et ℣.8. Et videbit ſacerdos, & ecce ꝓceſsit ſcabies illa in cute, ĩmundū ꝓnunciabit. הַמִּסְפַּחַת
מִסְפָּחוֹת Velamina quæ capiti ſūt iuncta. D. Hieron. vertit ceruicalia. Bis legit̃. (ἡ σημασία.
Ezec.13.℣.18. Et faciūt velamina (vel ceruicalia) ad caput omnis ſtaturæ. ἐπιβόλαια. הַמִּסְפָּחוֹת
Cum affi. Eze.13.℣.21. Conſcindam quoqꝫ ceruicalia veſtra, & eruam popu. meum מִסְפְּחֹתֵיכֶם
ἐπιβόλαια ὑμῶν.

סָפַל Phiala, crater in quo bibere ſolent homines nobiles. Cognationem habet cum פָּסַל dedolauit, nam phiala eſt vas dedolatum ſeu exculptum. Hinc per aphæreſin φιάλη phiala. Bis tantum legitur.
Iud.5.℣.25. Aquam petijt, lac dedit in phiala magnatũ, obtulit butyrũ. ἐν λεκάνῃ. בְּסֵפֶל
Et cap.6.℣.antep. Expreſsit rorem ex vellere, phialam plenam aqua. πλήρης λεκάνης. הַסֵּפֶל

סָפַן Texit contabulando, laqueauit, contabulauit, concamerauit, connexit duo vel plura tigna cuneolis intermedijs. Germanicè **ſpũnden.** Hinc σφὴν cuneus, σφηνόω cuneis adactis aliquid firmo. Et latinum ſappinus, vel ſapinus.i. pars abietis inferior enodis & apta ad tegendum ædificia.

In I. Coniug. סָפַן texit concamerando, laqueauit. Sexies legitur.
Ier.22.℣.14. Et excidit ſibi feneſtras, & tecta eſt domus cedris. ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ. וְסָפוּן
1.Re.7.℣.3. Et erat tecta cedro ſurſũ ſuꝑ trabes quæ erant poſitæ ſuꝑ col: וְסָפֻן
Et ℣.7. Et contignata erat (porticus) à pauimento vſqꝫ ad pauimentum. (νων. וְסָפֻן
Deu.33.℣.21. Et primũ ꝓſpexit ſibi, qa illic eſſet portio legiſlatoris cuneati. σωπηγμέ- סָפוּן
Haggai.1.℣.4. Nunqd eſt tempus vobis ad habitandũ in domibus vrĩs laqueatis? סְפוּנִים
1.Reg.6.℣.9. Et extruxit ædem, abſoluitqꝫ eã & concamerauit ædẽ. ϗ ἐκοιλοστάθμησε. וַיִּסְפֹּן

Inde nomina.

סְפִינָה Pars inferior nauis, carina, quæ eſt tabulis ſeu aſſeribus per cuneos arctiſsimè compacta & laqueata. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Ionæ 1.℣.5. Et Ionas deſcendit ad latera carinæ.i.nauis. εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου. הַסְּפִינָה

סִפּוּן Cõtignatio, vt ſi qd tegiť lignis Cedrinis, paries ſeu tabulatũ cedrinis tabulis tectum.
1.Reg.6.℣.15. A pauimento domus vſqꝫ ad parietes contignationis. הַסִּפֻּן

סָפַף Ad limen habitauit, in limine fuit, ad limen ſedit: Cognationem habet cum סוּף finijt, ceſsauit, nam limen dicitur à limitando.i. à terminando & finiendo. Hinc per inuerſionem radicis eſt poſtis, & Germanicum **Pfoſte.**

In IIII. Con. הִסְתּוֹפֵף ad limen ſedit. Legitur tantum ſemel, vt,
Pſ.84.℣.11. Elegi ad limen ſedere in domo Dei mei, quam perdurare in tabernac. (παραῤῥιπτεῖσθαι. הִסְתּוֹפֵף

Inde nomina.

סַף Limen, poſtis. סַף
Ezec.40.℣.6. Et menſus eſt poſtem portæ & poſtem alterum. τὸ θεὲ ἓξ ἓξ. בְּסַף
In reg.1.Re.14.℣.18. Ipſa cum tranſgreſſa eſſet limen domus, puer eſt mortuus. הַסַּף
In pauſa.Iud.19.℣.4.à fine. Et manus eius ſuper inferius limen. ἐπὶ τὸ πρόθυρον. סַפָּם
Cum affi.mutatur pathah in hirek.Ezec.43 ℣.8. Cũ darent ipſi limen ſuũ. τὸ πρόθυρον. סִפָּם
Et ſic plur.Amos.9.℣.1. Percute ſphærulam & commouebuntur poſtes. τὰ πρόπυλα. סִפִּים
Legitur & 1.Paralip.9.℣.2.23.item 2.Par.3.℣.7.cap.23.℣.4.Ieſa.6.℣.4. Ezech.40.℣.7. cap.41.℣.16.Zephan.2.℣.14.Item 2.Reg.22.℣.4.

סַף Peluis, item ſcyphus, vas quod ſemper ad limen ſuperius conſtitutum erat, vt in promptu eſſet, eſt contentum pro continente.
2.Re.12.℣.10. Poſuerũt illuc ſacerdotes ꝗ erant cuſtodes vaſis (vel liminis) τὸν σταθμόν. סַף
In reg.Zach.12.℣.2. Ecce ego pono Ieruſalem in ſcyphũ temulentiæ. ὡς πρόθυρα. סַף
In pauſa. Exo.12.℣.22. Et intingetis in ſanguinem ꝗ fuerit in pelui, παρὰ τὴν θύραν, & בַּסַּף
applicabitis ad ſuperliminare & ad duos poſtes, de ſanguine ꝗ eſt in pelui. τ̃ σταθμῶν בַּסָּף
Et plur.Iere.52.℣.18. Et pelues (ſeu crateres) & receptacula ignis &c. הַסִּפִּים
Legitur p̃terea tm̃ 2.Re.12.℣.14.ca.22.℣.4.ca.23.℣.5.ca.25.℣.18.Itẽ 2.Par.34.℣.9.Itẽ Eſth.2.℣.antep. Atqꝫ in his locis ꝓ limine ſeu pelui & ſupellectili accipitur.

סִפּוֹת Scyphi ꝗ limini ſuperiori in hypocauſtis, vt ſemꝑ in ꝓmptu eſſent, apponebãt. וְהַסִּפּוֹת
1 Reg.7.℣.pen. Et ſcyphos, & falces, & peules ſparſorias, cochlearia &c. ϗ τὰ πρόθυρα סִפּוֹת
In reg.2.Reg.12.℣.14. Veruntamen de pecunia illa &c. non fiebant ſcyphi argenti. סִפּוֹת

סַפּוֹת Pelues ex opere figulino, Legitur tantum ſemel in hac forma. סַפּוֹת
2.Sam.17.℣.pen. Lectum, pelues (ſiue hydrias) vaſa fictilia. ἀμφιτάπους.

סָפַק Comploſit, ſupploſit, pulſauit ſufficienter, & propriè ſignificat complodere manus ſeu femur more hominum ægreferentium aliquid. Cognationem habet cum שָׂפַק ſuffecit, ſufficiens fuit.

In I. Coniug. סָפַק comploſit, & plerunqꝫ conſtruitur cum accuſatiuo כַּפַּיִם .i. manus, vel cum עַל יָרֵךְ .i. ſuper femur. Et legitur tantum in ſequentibus locis.
Ier. 48. ℣. 26. Quia contra Dñm magnificè ſe extulit, & cõplodet Moab ꝛc. ἐπικρούσει וְסָפַק
Ier. 31. ℣. 19. Poſtꝗ cognitus ſum mihi, comploſi manus ſuper femur. ἐστέναξα. סָפַקְתִּי
Thre. 2. in ס. Cõploſerũt ſuꝑ te manus, oẽs ꝗ p̄terierũt viã. ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας. סָפְקוּ
Iob 34. ℣. 26. Pro eo quod impij ſunt compoſit (.i. colliſit) eos in loco videntium. סְפָקָם
Ezech. 21. ℣. 17. Idcirco plaude ſuper femur (more dolentium) κρότησον. סְפֹק
Iob 34. ℣. vlt. Quia adderet ſuper peccatum ſuum impietatem inter nos exploderet. יִסְפּוֹק
Numer. 24. ℣. 10. Et excanduit ira Balac aduerſus Bileam, & compoſit manus ſuas. וַיִּסְפֹּק
Inde nomen. (καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν.

סֵפֶק Sufficientia, ponitur pro שֵׂפֶק de quo infra. Legitur tantum ſemel, vt,
Cum affi. Iob 20. ℣. 22. Etſi repletus fuerit ad ſufficientiam ſuam, ꝛc. סִפְקוֹ

סָפַר Numerauit ordine, recenſuit per gyrum & circulum, narrauit aliquid ordine ceu ꝑ gyrum. Hinc eſt ꝙ, vulgò in oĩbus ferè linguis vſurpat̃ ſiphra vel ciphra .i. numerus, item σφαῖρα, ſphæra quę conſiſtit in computatione numerorꝝ, σφαιρόω euoluo.
In I. Coniug. סָפַר Numerauit, enumerauit. Eſt verbum actiuum.
2. Sa. 24. ℣. 10. Et percuſsit cor Dauidis ipſũ, poſtꝗ numeraſſet poplm̃. μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι (τὸν λαόν. סָפַר
Ieſ. 33. ℣. 18. Vbi ẽ ſcriba, vbi appẽſor, vbi ſcriba turriũ? vel numerãs turres? ὁ ἀριθμῶν סֹפֵר
Deut. 16. ℣. 9 Septem hebdomadas numerabis tibi &c. ad numerandum 7. hebdo: ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι. לִסְפֹּר
Geneſ. 15. ℣. 5. Suſpice nunc ad cœlum & numera (ſtellas) ſi poteris numera. καὶ ἀρίθ-(μησον τοὺς ἀστέρας. וּסְפֹר
2. Par. 2. ℣. 2. Et numerauit Salomõ ſeptuaginta millia virorꝝ ꝗ baiularẽt. καὶ συνήγαγεν. וַיִּסְפֹּר
Iob 39. ℣. 2. Numerabis ne menſes quos cõplebunt? aut nouiſti tempus ꝛc. ἠρίθμησας δὲ הֲתִסְפֹּר
Pſ. 87. ℣. pen. Dñs numerabit conſcribendo populos, hic natus eſt ibi. διηγήσεται. יִסְפֹּר
In voce paſsiua. נִסְפַּר numeratus eſt. Legitur tantum in futuro.
Geneſ. 32. ℣. 11. Et ponam ſemen tuum velut arenam maris quæ non numerabitur. οὐκ ἀριθμηθήσεται. יִסָּפֵר
1. Reg. 8. ℣. 5. Sacrificantes oues & boues quæ præ multitudine non numerabun-(tur. ἀναρίθμητα. יִסָּפְרוּ
1. Par. 23. ℣. 3. Et numerati ſunt Leuitæ, à filio triginta annorum & vltra. καὶ ἠριθμήθησαν. וַיִּסָּפְרוּ
In II. Coniugat. סִפֵּר dinumerauit, recenſuit continuò. Sæpe vſurpatur.
Pſalm. 44. ℣ſu 2. Deus auribus noſtris audiuimus, patres noſtri recenſuerunt nobis. ἀνήγγειλαν. סִפְּרוּ
Pſalm. 119. in Beth. Labijs meis recenſui (vel recenſere ſolitus ſum) omnia iudicia (oris tui. ἐξήγγειλα. סִפַּרְתִּי
Iud. 7. ℣. 13. Et ecce quidam recenſebat ſodali ſuo ſomnium, & dicebat ꝛc. ἐξηγεῖτο. מְסַפֵּר
Pſ. 50. ℣. 16. Ad impiũ aũt dixit Deꝰ, Quid tibi eſt ad recẽſẽdũ ſtatua mea? ἐκδιηγῇ. לְסַפֵּר
2. Reg. 8. ℣. 4. Recenſe mihi quæſo omnia magnalia quæ fecit Eliſa. διήγησαι δή μοι. סַפְּרָה
Pſ. 22. ℣. 16. Recenſebo (vel numerarem) omnia oſſa mea, ipſi viderunt ꝛc. ἐξηρίθμησαν. אֲסַפֵּר
Exo. 10. ℣. 2. Propterea recẽſebis (vel nũerabis) ante aures filij tui. διηγήσησθε εἰς τὰ ὦτα. תְּסַפֵּר
Pſ. 71. ℣. 15. Os meum numerabit iuſticiam tuam, omni die ſalutem tuam. ἀναγγελεῖ. יְסַפֵּר
In voce paſsiua. סֻפַּר numeratus eſt. Inuenitur tantum in futuro vſurpatum.
Pſ. 22. ℣. pen. Semen quod ſeruiet ei accenſebitur Domino ad nationẽ. ἀναγγελήσεται. יְסֻפַּר
Pſ. 88. ℣. 11. Num recenſebitur in ſepulchro beneficentia tua? &c. μὴ διηγήσεταί τις. הַיְסֻפַּר
Hab. 1. ℣. 5. Quia opus opor in diebus veſtris, nõ credetis quãdo narrabit. ἐάν τις ἐκ-(διηγῆται. יְסֻפַּר
Inde nomina.

סֹפֵר Scriba, legiſperitus, qui in lectione ſacrarum literarum exercitatus eſt.
Eſr. 7. ℣. 6. Iſte eſt Eſra, ꝗ aſcendit de Babel, iſqꝫ eſt ſcriba expeditꝰ. γραμματεὺς ταχύς. סוֹפֵר
Et plur. 1. Reg. 4. ℣. 3. Elihoreph & Ahija filij Siſa erant ſcribæ. γραμματεῖς. סֹפְרִים
In reg. Eſther 3. ℣. 12. Et vocabuntur ſcribæ regis in menſe primo ꝛc. γραμματεῖς. סֹפְרֵי

סֵפֶר Liber in quo continentur recitationes & ſcripturæ rerum geſtarum. Item libellus, epiſtola, literæ quæ mittuntur legendæ. (βιβλίον.
2. Reg. 5. ℣. 5. Et dixit rex Syriæ, Vade & ingredere, mittamqꝫ literas ad regem Iſrael. סֵפֶר
In reg. Gen. 5. ℣. 1. Hic eſt liber generationũ hominis, in die quo creauit ꝛc. ἡ βίβλος סֵפֶר
Cũ aff. Exo. 32. ℣. ante. Quicũq; peccauerit ĩ me, delebo eũ è libro meo. ἐκ τῆς βίβλου. מִסִּפְרִי
Et plur. 1. Re. 21. ℣. 8. Et ſcripſit literas noĩe Ahab, & obſignauit ſigillo eiꝰ. βιβλίον. סְפָרִים

סִפְרָה Liber, libellus in quo recenſentur vel ſcribuntur res geſtæ Semel reperitur. בְּסִפְרָתֶךָ
Cũ affi. Pſ. 56. ℣. 9. Pone lachrimã meã in vtrẽ tuũ, nõne in libro tuo ſunt? ἐν τῇ ἐπαγγε- (λίᾳ σου.
סְפָר Numeratio. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, הַסְּפָר
2. Par. 2. ℣. pen. Poſt numerationem qua numerauit eos Dauid. μετὰ τὸν ἀριθμὸν
סְפוֹרוֹת Numeri, ſiphræ. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum, vt, סְפֹרוֹת
Pſ. 71. ℣. 15. Quotidie ſalutem tuã (enumerabo) neq; n. noui numeros. πραγματείας.
מִסְפָּר Numerus, computatio. מִסְפָּר
Gen. 41. ℣. 49. Et ceſſabat numerare, quia non erat numerus. οὐ γὰρ ἦν ἀριθμός. (αὐτῶν. בְּמִסְפָּרָם
Cũ aff. leui. Nu. 29. ℣. 18. Et libamina eorũ p iuuẽcis &c. fiat ĩ numero eorũ. κατὰ ἀριθμὸν
Cum aflix. graui. Nume. 14. ℣. 29. Iuxta omnem numerum veſtrum ab eo qui vigin- κατὰ τὸν ἀριθμὸν. מִסְפַּרְכֶם
ti annos. κατὰ τὸν ἀριθμὸν. (tuo. κατὰ τὸν ἀριθμὸν. בְּמִסְפַּר
In regimin. Leuit. 25. ℣. 15. Pro numero annorum poſt Iubilæum emes à proximo מִסְפְּרֵי
Et plur. In reg. 1. Pa. 12. ℣. 23. Et iſti ſunt numeri capitũ. i. principũ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα.
סַפִּיר Sapphirus, σάπφειρος lapis precioſus coloris aerij. סַפִּיר
Exo. 24. ℣. 10. Et ſub pedibus eius tanquam opus candoris ſapphirini, &c. σαπφείρου. בַּסַּפִּירִים
Et plur. Ieſ. 54. ℣. 10. Et fundabo te ſapphiris. i. fundamẽtũ tuũ erit ſapph. σάπφειρον.
Legitur præterea Exo. 28. ℣. 19. cap. 39. ℣. 11. Cant. 5. ℣. 15. Iob. 28. ℣. 6. 16. Ezec. 1. ℣. 26.
סְפָרַד Rabbi Dauid inquit eſt Hiſpania, aut certè locus ſeptentrionalis. Hinc Hiero: בִּסְפָרַד
vertit Boſphorus. Extat tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
Obad. ℣. 20. Et tranſmigratio in Ieruſalem quæ eſt in Hiſpania poſsidebunt ciuitates auſtri. Septuaginta reddiderunt. ἕως ἀφαραθ.

סָקַל Lapidauit, dilapidauit, confodit aliquem ſilicibus, librauit eijciendo in aliquem lapides oneroſos. Cognationem habet cum שָׁקַל. i. librauit. Hinc σκάλλω, σκαλεύω, σκαλίζω, fodio. Et per metatheſin, Germ. Kyſel/ & latinum ſilex.
In I. Coniug. סָקַל lapidauit, iecit ſilices in aliquem.
Deuter. 13. ℣. 10. Et lapidabis eum lapidibus vt moriatur, nam quæſiuit depellere te. וּסְקַלְתּוֹ
ἐ λιθοβολήσεις. (καταλιθοβολήσουσι. וּסְקָלֻנִי
Exod. 17. ℣. 4. Quid faciam populo huic? parum abeſt quin me lapidibus obruant. סָקוֹל
Et cap. 19. ℣. 13. Nã lapidando lapidabitur, aut ſagittando ſagittabit. λιθοβοληθήσεται. לְסָקְלוֹ
1. Sa. 30. ℣. 6. Et Dauid fuit valde anxius, nã cogitabat populus ad lapidãd. eũ. λιθοβολῆ- (σαι. וְסִקְלֻהוּ
1. Re. 21. ℣. 10. Et educite eũ, & lapidate eũ vt moriat. καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτὸν. וַיִּסְקְלֻהוּ
Et ℣. 13. Educentes ergo eũ foras extra ciuitatẽ lapidibus eũ obruerũt. καὶ ἐλιθοβόλησαν וַיִּסְקְלוּ
Ioſuæ 7 ℣. peuult. Et lapidauerunt eos ſilicibus. καὶ ἐλιθοβόλησαν.
In voce paſsiua. נִסְקַל lapidatus eſt. Legitur tantum ſemel, vt, יִסָּקֵל
Exod. 19. ℣. 13. Nam lapidando lapidabitur, aut ſagittando ſagittabit. λιθοβοληθήσεται.
In II. Coniug. סִקֵּל lapidauit, & cum præpoſitione מִן elapidauit. Ter. סַקְּלוּ
Ieſ. 62. ℣. 10 Sternite, ſternite viam, atq; repurgate à lapidibus. καὶ τοὺς λίθους διαῤῥίψατε. וַיְסַקֵּל
2. Sam. 16. ℣. 6. Et lapidabat lapidibus Dauidem. i. iecit in eum ſilicibus. καὶ λιθάζων. וַיְסַקְּלֵהוּ
Ieſa. 5. ℣. 2 Et ſepiuit eam, & elapidauit eam. i. lapides remouit ex ea. καὶ ἐχαράκωσα.
In voce paſsiua. סֻקַּל lapidatus eſt, lapidibus obrutus eſt. Bis legitur סֻקַּל
1. Re. 21. ℣. 14. Et miſerunt ad Iſabælẽ dicentes, lapidatus eſt Naboth. λελιθοβόληται. סֻקַּל
Et ℣ſu 15. Et factum eſt, cum audiſſet Iſæbel quod lapidibus obrutus eſſet Naboth. (κέχωσται.

סָרָב Vrtica quæ vehementer adurit. Cognationem habet cum זָרַב aduſsit, צָרַב exuſsit. Hinc σέρφος formica alata, & quædam herba adurens, σέρφος culex, inſecti genus, hinc πρήθω πρήσω aduro ardeo. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, & eſt ad formam גַּנָּב. סָרָבִים
Plural. Ezech. 2. ℣. 6. Nam vrticæ & ſpinæ ſunt tecum. διότι παροιστρήσουσι.

סִרְיוֹן Lorica, thorax, loricatio, munimentum corporis aduerſus vim hoſtium, eſt à radice inuſitata סָרַב idem quod סָרַר auerſatus eſt, nam lorica ictus hoſtium auerſatur vt non penetrent. Idem eſt quod שִׁרְיוֹן lorica. Antiquitus autem pectoralia ſiue loricæ ex crudo corio fiebant. Hinc σειρίς cingulum, σειρίζω firmo, munio, σειρά catena. Bis tantum reperitur in Biblijs cum Samech ſcriptum.

In ſtatu aff.Ier.51.℣.3.Et inſoleſcit in lorica ſua,ne parcatis adoleſcẽtibus.περιλυθέσθω בְּסִרְיֹנוֹ
Et plur.Ier.46,℣.4.Vngite lanceas,induite loricas.ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας.(ἅ ἐστιν ὅπλα. הַסִּרְיֹנוֹת

סָרַח Extenſus eſt in latitudinem, ſuperabundauit in latum, exceſsit,redundauit. Germ. vberhangen. Cognationem habet cum סָחַר circuiuit,& contrarium eſt verbo חָסֵר defecit. Hinc στορέω ſterno,περιστορέω extendo.

In I. Coniug. סָרַח extenſus eſt.Sexies legitur in ſacris Biblijs,vt,
Ezec.17.℣.6. Et floruit,& facta eſt in vitem extenſã.i.luxuriantẽ.ἀσθενοῦσαν. (λύπλον. סֹרַחַת
Exo.26.℣.13.Eritq; extẽſꝰ (.i.exceſſꝰ) in lateribꝰ habitaculi hĩc & illĩc. καὶ ἔσται συγκα- סָרוּחַ
Amos 6.℣.5. Qui dormiũt in lectis eburneis,& ſũt extẽſiões ſuꝑ ſpõdis. καὶ καταπα- וּסְרֻחִים
Et ℣.8.Et recedet luxus extenſionum.i.ſpoliabuntur lodices amplæ ꝛc. (τιλῶντες. סְרוּחִים
Ezech.23.℣.15.Extenſa tinctorum in capitibus eorum.i.tiaræ prolixæ à tergo pendentes. καὶ τιάρας βαπτάς. (ἀποκαλύψης. סְרוּחֵי
Exod.26.℣.12.Dimidium aulei abundantis, quod extendetur ſuper poſteriora &c. תִּסְרַח
In voce paſsiua נִסְרַח extenſus eſt. Semel tantum reperitur,vt, (ᾤχετο σοφία αὐτῶν.
Ier.49.℣.7.Perijt conſilium ab intelligentibus,extenſa(.i. amota)eſt prudentia eoꝝ. נִסְרְחָה

Inde nomen.

סֶרַח Extenſio,exceſſus. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
In re.Exo.26.℣.12.Et extẽſio quæ abũdat in cortinis tentorij.καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον. וְסֶרַח

סְרָנִים Sereni principes, ſtrenui homines, & ſemel de rotis dictum ſignificat axes ſtrenuas & duras. Cognationem habet cum שָׂרִים principes. Hinc ſerenus,a, um, Item στρῆνος ſtrenuus .i. durus. Et German. geſtrenge / ſunt enim principes tanq; axes rotarum & fulcra populi.
Plur.1.Sam.29.℣.6.Et in oculis ſtrenuorum non bonus es tu.i.nõ places. σατραπῶν. הַסְּרָנִים
Cũ affi.graui.1.Sa.6.℣.4.Eadẽ .n.plaga eſt omnibꝰ,& princib.veſtris.καὶ τοῖς ἄρχουσι. וּלְסַרְנֵיכֶם
In reg.Ioſ.13.℣.3.Quinq; principes Philiſthæoꝝ, nempe Azothæus ꝛc.πέντε σατρα- סַרְנֵי
1.Reg.7.℣.30.Quatuor rotæ æneæ erant baſi vni,& axes ænei. (πέαις. וְסַרְנֵי
Legitur & Iud.3.℣.3.cap.16.℣.5.8.18.23.27.& pen.1.Sam.5.℣.8.11.&c.

סָרִיס Eunuchus, caſtratus, exciſus, teſticulis, cubicularius, camerarius, Et plerunq; caſtrabantur Eunuchi, vt de fide continentiæ minus ſuſpecti eſſent, Quoſdam tamen legimus non fuiſſe ſpadones,nam Potiphar Eunuchus Pharaonis vxorem habuit, hinc corruptè eſt caſtro.i.virilia amputo.
2.Reg.8.℣.6.Et dedit ei rex Eunuchum quendam dicens ꝛc.εὐνοῦχον ἕνα. סָרִיס
In reg.Ge.37.℣.vlt.Et Midianitæ vendiderũt eũ ꝛc.Potiphari Eunucho ꝛc. τῷ σπά- סְרִיס
Gen.40.℣.7.Et interrogauit Eunuchos(principes)Pharo. (δοντι. סָרִיסֵי

סָרִיסִים Eunuchi,cubicularij,qui apud reges erant magnæ authoritatis. Habet formam nominis cum dages, quod cùm non poſsit imprimi reſch,transfert ad vocalem.
Plur.Ieſ.56.℣.4.Quia dicit Dñs Eunuchis q̃ cuſtodient Sabbatha mea. τοῖς εὐνούχοις. לַסָּרִיסִים
Cũ affi.Gen.40.℣.2.Et iratus eſt Pharao aduerſꝰ duos Eunuchos ſuos.τοῖς δυσὶν εὐνού- סָרִיסָיו
In re.Eſth.4.℣.5.Vocauit ergo Eſther Hathach quẽdã ex Eunuchis regis.(χοις αὐτοῦ מִסָּרִיסֵי
2.Reg.23.℣.11.Ier.41.℣.16.cap.34.℣.19.Eſther 2.℣.21.cap.6.℣.14.

סַרְעַפָּה Ramus ſpinoſus,Componitur ex סִיר.i.ſpina,& עַפָּא ramus, atq; breuitatis gratia contracta ſunt duo nomina in vnum. Legitur tantum ſemel,vt,
Plur.cum affi.Ezec.31.℣.5.Et multiplicati ſunt rami eiꝰ,& ꝓlõgati ſunt. κλάδοι. סַרְעַפֹּתָיו

סִרְפָּד Spinetum,congeries ſpinarum,locus ſtratus ſeu conſitus multis ſpinis. Componitur ex סִיר ſpina,& רָפַד inſtrauit,& contractis duobus Reſch fit nomen quadratũ & compoſitum. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.55.℣.13.Et ꝓ dumeto aſcẽdet fraxinus,ꝓ ſpineto aſcendet myrtus.ἀντὶ τῆς κονύζης. הַסִּרְפָּד

סָרַת Veſpertino tempore mortuos efferre ſolitꝰ eſt,veſpillo fuit,cadauera curauit. Hinc per metatheſin literarum ἑσπέρα veſpera, ἑσπέριος & ἑσπερινός veſpertinus, ἕσπερος. ſtella occidentalis. Iudæi exponunt pro auunculo hoc eſt,pro fratre matris.

In II. Coniug. סֵרֵף veſperi funus curauit efferendum. Semel legitur, vt in participio præſenti quod nominaliter exponitur pro veſpillone.
Amos 6.℣.11. Et tollet eũ amicus eius, aut veſpillo eiꝰ efferendi gratia. ϗ παραβιῶνται. וּמְסָרְפוֹ

סָרַר Contumax fuit, auerſus eſt, rebellis fuit, peruerſus fuit, defecit ab aliquo. Cognationem habet cum סוּר receſsit.
In I. Coniug. סָרַר & סַר rebellis fuit, defecit. (παροίστρησεν. סָרַר
Oſeæ 4.℣.16. Quoniã ſicut bucula cõtumax defecit (vel rebellauit) Iſrael. παροιστρῶσα סוֹרֵר
Deut. 21.℣.18. Si fuerit alicui filius cõtumax & amaricans, nõ obediens. ἀπειθής. סוֹרְרִים
Ieſ. 1.℣.23. Principes tui contumaces ſunt, & ſocij furum. ἀπειθοῦσι. סֹרֵרָה
Oſe. 4.℣.16. Quoniam ſicut bucula contumax rebellis fuit Iſrael, &c. παροιστρῶσα. סוֹרֶרֶת
Neh. 9.℣.29. Zach. 7.℣.11. Et dederunt humerum contumacem. παραφρονοῦντα.
Prouerb. 7.℣.11. Tumultuans ipſa & contumax, in domo ſua non manebunt pedes συγκεχυμένος. וְסוֹרָרֶת
&c. ϗ ἄσωτος. סַר
Bis cum defectu ainpoal. 1. Reg 20.℣. vltim. Et abijt rex Iſrael ad domum ſuam contumax. סָרָה
1. Reg. 21.℣.5. Qualis eſt iſte ſpiritus cõtumax vt nõ comedas cibum. συγκεχυμένος.
Legitur præterea perfectè in præſenti Deut. 21.℣.19. Pſ. 66.℣.7. Pſ. 68.℣.7.19. Pſal. 78.℣.8. Ieſ. 30.℣.1. cap. 65.℣.2. Ier. 5.℣.24. cap. 6.℣. pen. Oſe 9.℣.15.

סְתָו Vltima pars hyemis, bruma. Hinc Græci mutato Vau in β literam eiuſdem inſtrumenti dicunt στίβη .i. frigus, pruina, στιβιάω frigeſco, Semel tantum legitur. הַסְּתָו
Can. 2.℣.11. Quoniã ecce hyems (ſeu frigus) p̃terijt, & imber mutatus eſt. χειμὼν παρῆλθεν.

סָתַם Obſtruxit, occluſit, ſtipauit, conſtipauit, idem quod שָׂתַם Affinitate ſpectat ad חָתַם obſignauit ſigillo. Hinc στομόω .i. os obturo ſeu occludo, firmo &c. Item Mem in β conuerſo fit στείβω ſtipo, conſtipo, & germanicum ſtoppen / verſtoppen & στύφω denſo, ſtipo, στυπτικὸν conſtringens & condenſans.
In I. Coniug. סָתַם obſtruxit, obſtipauit verbum actiuum, ſemper. Decies.
2. Par. 32.℣.30. Et is Hiſkia obſtruxit exitũ aquaꝝ (fontis) Gihon ſuperiorẽ. ἐνέφραξε סָתַם
Ezech. 28.℣.3. Omne obſtruſum non operuit te .i. nihil tam abſtruſum ꝙ te lateat. סָתוּם
Pſ. 51.℣.8. Et in abſtruſo (ſeu abſcondito) ſapientiam mihi manifeſtã facies. τὰ κρύφια. וּבְסָתֻם
2. Par. 32.℣.3. Et conſultatũ eſt ꝛc. ad obturandũ aquas fontiũ. ἐμφράξαι τὰ ὕδατα. לִסְתּוֹם
Dan. 12.℣.4. Tu ꝗdem Daniel claude ℣ba, & obſigna librꝝ ꝛc. ἔμφραξον τοὺς λόγους. סְתֹם
2. Regum 3.℣.19. Et omnem arborem bonam deijcietis, & omnes fontes aquarum ſtipabitis. ἐμφράξετε. תִּסְתֹּמוּ
Et ℣.25. Et omnem fontem aquaꝝ ſtipauerunt .i. obſtruxerunt, & omnem arborem &c. ἐνέφραξαν. יִסְתְּמוּ
Legitur præterea tantum Can. 8.℣. pen. cap. 12.℣.9. item 2. Par. 32.℣.4.
In voce paſsiua נִסְתַּם obſtructus eſt, obturatus eſt. Semel tantum legitur. לְהִסָּתֵם
Neh. 4.℣.7. Et quod cœpiſſent interruptiones obſtrui .i. obturari. ἐμφράσσεσθαι.
In II. Con. סִתֵּם obſtruxit frequenter ſeu diligenter. Bis extat. סִתְּמוּם
Gen. 26.℣.15. Et omnes puteos ꝛc. obſtruxerunt eos Palæſthini, opplentes eos puluere. ἐνέφραξαν. וַיְסַתְּמוּם
Et ℣.18. Quoſq; obſtruxerant Palæſthini poſt mortem Abrahami. ἐνέφραξαν.

סָתַר Abſcondit, occuluit, occultauit, celauit. Hinc ſatyrus, ſatyrici qui velata facie perſonas aliorum agebant in Comœdijs taxantes aliorum vitia. Hinc στερέω στόρυμι ſterno στρέφω.
In I. Coniug. נִסְתַּר abſconditus ſeu abſconſus fuit à ſeipſo. נִסְתַּרְתָּ
1. Sam. 20 ℣.19. Venieſq; ad locum vbi abſconſus fuiſti in die profeſto. οὗ ἐκρύβης. נִסְתָּר
Pſ. 19.℣.8. Nec eſt qui abſconditur ab æſtu (ſeu calore) eius (ſolis) ὃς ἀποκρυβήσεται. מִנִּסְתָּרוֹת
Et ℣. antep. Errata quis intelligit, ab occultis repurga me. ἐκ τῶν κρυφίων μου. לְהִסָּתֵר
Iob 34.℣.22. Non ſunt tenebræ, nõ eſt vmbra ꝛc. vt occultent̃ ibi iniq. τοῦ κρυβῆναι. אֶסָּתֵר
Gen. 4.℣.15. En eieciſti me hodie è terra, & à facie tua abſcondar. κρυβήσομαι. תִּסָּתֵר
Pſ. 89.℣.7. à fine. Quouſq; abſconderis ô Dñe tam continuo &c. ἀποστρέφῃ εἰς τέλος. וַיִּסָּתֵר
1. Sa. 20.℣.24. Et abſconditus eſt Dauid in campo, & erat nouilunium ꝛc. ϗ κρύπτεται.
1. Sam. 20.℣.5. Ieſ. 65.℣.16. Ier. 16.℣.17. Eſa. 28.℣.15. Nu. 5.℣.13. Deut. 7.℣.20.

In II. Coniug. סִתֵּר occultauit diligenter & frequenter. Bis legitur.

Pro.27.℣.5.Melior eſt increpatio manifeſta,quã dilectio occulta. ἔλεγχοι ἀποκαλυ-(πτόμενοι. מְסֻתָּרֶת

Ieſ.16.℣.3.Abſconde ꝓpulſos,fugitiuum(ſeu vagum)ne prodas. σκοτίᾳ φεύγουσιν. סַתְּרִי

In III. Coniug. הִסְתִּיר abſcondit,occultauit. Perſæpè legitur.

Pſ.10.℣.11.Dixit in corde ſuo,oblitꝰ eſt Deꝰ,abſcõdit faciẽ ſuã ne videat. ἀπέστρεψε. הִסְתִּיר

Ieſ.8.℣.18.Expectabo Dñm qui abſcondit faciem ſuã à domo Iſrael. ἀποστρέψαντα. הַמַּסְתִּיר

Deut.31.℣.18.Et ego abſcondẽdo abſcondã faciẽ meã ab eis &c. ἀποστροφῇ ἀποστρέψω. הַסְתֵּר

Ieſ.29.℣ſu 15.Væ profundè tegentibus ſe à Domino ad abſcondendum conſilium. ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες. לַסְתִּיר

Pſ.51.℣.11.Abſconde faciem tuam à peccatis meis,& omnes iniquitates meas dele. (ἀπόστρεψον. הַסְתֵּר

Deut.32.℣.20.Et dixit,Abſcondam faciem ab eis,ſpectabo &c. ἀποστρέψω. אַסְתִּירָה

Pſ.13.℣.2.Quouſq; obliuiſceris mei &c.quouſq; abſcondes faciem tuam à me. ἕως πό-τε ἀποστρέφῃ. תַּסְתִּיר

Ier.36.℣.25. Ad capiendum Baruch ſcribam &c. verum abſconderat eos Dominus. (καὶ κατεκρύβησαν. וַיַּסְתִּרֵם

In IIII. Coniug. הִסְתַּתֵּר abſcondit ſeſe,occultauit ſeſe. Ter tantum legitur.

1.Sa.23.℣.19.& Pſ.54.℣.2. An non Dauid abſcõdit ſe apud nos? κέκρυπται παρ' ἡμῖν. מִסְתַּתֵּר

Ieſ.29.℣.14.Et intelligentia prudentium eius ſeſe abſcondet.i.abſcondetur. κρύψω. תִּסְתַּתָּר

Inde nomina.

סֵתֶר Abſconſio,occultatio, occultum,abſconditum,latibulum.

Iud.4.℣.8.Et dixit,verbum occultationis(.i.ſecretum)eſt mihi ad te,ô rex. סֵתֶר

In reg.Pſ.27.℣.5.Occultet me in abſconſione tentorij ſui,in rupem &c. ἐν ἀποκρύφῳ. בְּסֵתֶר

In pauſa Deut.27.℣.15. Maledictus vir qui fecerit ſculptile &c. & poſuerit in abſcondito. ἐν ἀποκρύφῳ. בַּסָּתֶר

סִתְרָה Cum affi.Pſ.119.in ס.Abſconſio mea(.i.latibulũ meum)& ſcutũ meũ es tu. βοηθός μου. סִתְרִי

Abſconſio,latibulum protegens,protectio.

מִסְתָּר Deu.32.℣.38.Surgẽt & opitulent᷑ vobis,ſintq; vobis in latibulũ.i.ꝓtectio. σκεπασταί. סִתְרָה

Abſconſio,item μυστήριον myſterium,res abſcondita & occulta,latibulum.

Pſ.10.℣.9.Inſidiabit᷑ in abſcõſione,tanq; leo in latibulo ſuo inſidias ſtruet. ἀποκρύφῳ. בַּמִּסְתָּר

Et pl.Pſ.10.℣.8.Sedebit in inſidijs atrioꝝ,in latibulis interficiet inſõtẽ. ἐν ἀποκρύφοις. בַּמִּסְתָּרִים

מִסְתָּר Cum affi.leu.Ier.49.℣.10. Ego denudaui Eſau, reuelaui ſecreta eius. ἀνεκάλυψα τὰ (κρυπτὰ αὐτῶν. מִסְתָּרָיו

Abſconſio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt:

In reg.Ieſ.53.℣.3.Et veluti abſcõſio faciei ab illo,deſpectus &c. ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον. כְּמַסְתֵּר

מִסְתּוֹר Vel poteſt eſſe participium 3.Con.pro מַסְתִּיר vt is à quo abſconderet quis faciem,

Abſconſio,protegens aliquem,protectio &c. Semel tantum extat.

Ieſ.4.℣.vlt.In ſuffugiũ,& in abſconſionẽ(ſeu ꝓtectionem)à nimbo. καὶ ἐν ἀποκρύφῳ. וּלְמִסְתּוֹר

ע. Prouerb.30.

עַיִן תִּלְעַג לְאָב וְתָבוּז לִיקֲּהַת
אֵם יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי־נַחַל וְיֹאכְלוּהָ
בְנֵי־נָשֶׁר׃

עבב Denſuit,condenſatus eſt. Cognationem habet cum עָבָה & עוֹב denſus fuit. Hinc Græcum βεβαιόω ſtabilio, confirmo, βεβαίωσις confirmatio, βεβαιωτής adſtipulator. Verbaliter non vſurpatur in Biblijs.

Hinc nomen.

עֻבִּים Denſitates,dicitur tantum de ædificijs,& ſignificat trabes denſos. Semel legit᷑.

Eze.41.℣.vlt.Et palmę erãt hinc et iſtinc &c.& latera domus et denſitates. ἐζυγωμένα. וְהָעֻבִּים

עָב Denſitas vel trabis vel nubis,vide infra in radice עָבָה denſus fuit.

עָבַד Seruiuit alicui tanquam ſeruus hero ſuo,deſeruiuit,ſubſeruiuit,coluit, operatus eſt opus ſeruile, exercuit duritiam ſeruitutis in aliquem, vſus eſt aliquo ad ſeruitium. Cognationem habet cum עָבַט mutuatus eſt, nam vti alicuius ſeruitute eſt mutuari eius laborem. Hinc παιδεύω corripio ſeruos ſeu pueros, item παῖς puer, παιδίον puerulus, & ὀπηδέω .i. ſequor, ὀπηδός & ὀπαδός ſeruus. Et per conuerſionem radicis θεραπεύω, θώπτω .i. ſeruio,colo.

In I. Coniug. עָבַד ſeruiuit,vſurpatur abſolutè, vel cum datiuo,item cum præpoſitionibus לִפְנֵי עַל עִם. At cum Accuſatiuo fit tranſitiuum & exponitur coluit. Porro cum בְּ ſignificat,vti duritia in aliquem, vel exercere ſæuitiam. עָבְדוּ

1.Sam.4.℣.9.Ne fortè ſeruiatis Ebræis,ſicut(ipſi)ſeruierunt vobis. καθὼς ἐδούλευσαν. וַעֲבָדוּם

Ge.15.℣.13.Et ſeruituti ſubijcient eos,& affligent eos 40.annos. καὶ δουλεύσουσιν αὐτούς. עֹבֵד

Ge.4.℣.2.Et Cain erat colẽs agrꝝ.i.erat cultor agri,vel agricola. καὶν ἦν ἐργαζόμενος.

Deut.10.℣.12.Et ad colendum Iehoua Deum tuum in toto corde tuo & in tota anima. καὶ λατρεύειν. וְלַעֲבֹד

(dum. ἐργάζεσθαι αὐτόν. לְעָבְדָהּ

Gen.2.℣.14.Et poſuit eum in hortum Eden, ad colendum eum & ad cuſtodien- עֲבֹד

1.Sam.26.℣.20.Vade cole Deos alienos(vel ſerui Deis alienis.)δούλευε θεοῖς ἑτέροις. יַעֲבֹד

Ge.25.℣.23.Et populꝰ populo robuſtior erit,& maior ſeruiet mĩori.ὁ μείζων δουλεύσει. וַיַּעַבְדוּ

Deu.29.℣.4.à fine.Et abierũt et coluerũt Deos aliẽos,et adorauerũt eis.ἐλάτρευσαν. אֶעֱבָדְךָ

Ge.29.℣.18.Seruiam tibi 7. annos ꝓpter Rachel filiam tuam minorem. δουλεύσω σοι. תָעָבְדֵם

Exo.20.℣.5.Nõ adorabis ea,nec coles ea,q̄a ego Iehoua Deꝰ tuus.οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς. יַעַבְדֶנּוּ

2.Reg.10.℣.18.Achab coluit Baal parꝝ,Iehu colet eum multum. δουλεύσει αὐτῷ πολλά.

In voce paſsiua. נֶעְבַד excultus eſt ſeruitio,cultus eſt opere ſeruili. 4. legitur. נֶעְבָד

Eccl.5.℣.8.Et reſiduum terræ in omni re eſt,rex ꝓpter agrꝝ factus eſt. εἰργασμένου. וְנֶעֱבַדְתֶּם

Eze.36.℣.9.Et reſpiciã ad vos & colẽini & ſerẽini .i.ſeminabimini. κατεργασθήσεσθε. יֵעָבֵד

Deut.21.℣.4.Ad vallem aſpam,quæ non coletur neqꝫ ſeretur.εἴργασται. (σθήσεται. תֵּעָבֵד

Eze.36.℣.5.à fin.Terra deſolata coletur,ꝓ eo quod fuit deſolatio in oculis ꝛc.ἐργα-

In II. Coniug. paſsiua עֻבַּד cultus eſt,factum eſt ſeruitium. Bis legitur. עֻבַּד

Deut.21.℣.3.Cum qua (vitula)non eſt cultum, quæ non traxit in iugo. εἴργασται. עֻבַּד

Ieſ.14.℣.3.Et à ſeruitute dura qua ſeruitum eſt in te. ἧς ἐδούλωσας αὐτοῖς.

In III.Con.הֶעֱבִיד fecit ſeruire,ſubegit ad ſeruitutem,redegit in ſeruitutem.

Ezech.29.℣ſu 18.Nebucadnezar rex Babel ſubegit ſeruituti exercitum eius ſeruitio. κατεδουλώσατο. הֶעֱבִיד הֶעֱבַדְתַּנִי

Ieſ.43.℣.24.Ac ſeruire feciſti me in peccatis tuis,defatigaſti me ꝛc. προέστης μου. מַעֲבִדִים

Exo.6.℣.5.Quos Aegyptij faciũt ſeruire, & recordatus ſũ pacti mei. καταδουλοῦνται לְהַעֲבִיד

2.Par.2.℣.vlt.Et ſexcentos p̃fectos,vt facerent ſeruire populũ.ἐργοδιώκτας. (αὐτούς. וַיַּעֲבִדוּ

Exo.1.℣.13.Et fecerunt Aegyptij ſeruire filios Iſrael in duritia. καὶ κατεδυνάστευον. וַיַּעֲבֵד

2.Par.34.℣.vlt.Et fecit ſeruire oẽm inuẽtũ in Iſrael ad colendũ Iehoua ꝛc.τοῦ δουλεύειν.

Legitur etiam Ieſ.43.℣.23.Ier.15.℣.14.cap.17.℣.4.cap.30.℣.16.ꝛc.

Inde nomina.

עֶבֶד Seruus,puer ad miniſterium electus,παιδίσκος, iuuenis,παῖς puer, ſeruus. עֶבֶד

Deut.5.℣.15.Et recorderis quod ſeruus fueris in terra Aegypti. ꝛc. οἰκέτης. עֶבֶד

In re.Ge.9.℣.25.Maledictus Canaan,ſeruus ſeruoꝝ erit fratrib.ſuis παῖς οἰκέτης ἔσται.

In pauſa.Gen.44.℣.10.Apud quem inuenietur,erit mihi ſeruus, & vos eritis innocentes. αὐτὸς ἔσται μου παῖς. עָבֶד

(tus. ὁ δοῦλός σου. עַבְדְּךָ

Cum affi.Pſ.19.℣.12.Etenim ſeruus tuus præfulgidus eſt factus in eis .i. præmoni- עַבְדְּכֶם

Ge.19.℣.2.Ecce quæſo Dñe,recedite nunc ad domum ſerui veſtri ꝛc. τοῦ παιδὸς ὑμῶν. וַעֲבָדִים

Et pl.Ge.12.℣.16.Et fuerũt armẽtũ et pecꝰ et aſini,et ſerui et ãcillæ.παῖδες καὶ παιδίσκαι מֵעֲבָדֶיךָ

Cũ aff.leu.Ge.44.℣.9.Apud quemcunqꝫ inuenief(calix)de ſeruis tuis. τῶν παίδων σου. עַבְדֵיהֶם

Cum graui.Eſræ 2.℣.6.à fine.Præter ſeruos eorum,& ancillas eorum. χωρὶς δούλων. עַבְדֵי

In reg.Gen.26.℣.14.Et omnes puteos quos foderunt ſerui patris mei ꝛc. οἱ παῖδες.

עֲבוֹדָה Seruitus,ſeruitium,cultus,& dicitur tàm δουλεία quàm λατρεία. בַּעֲבֹדָה

Exo.1.℣.14.Et amarificauerunt vitam eoꝝ ſeruitio duro. ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς.

Cum affi.leui.2.Par.12.℣.8.Nam fient ei in ſeruos,et cognoſcent ſeruitutem meam. τὴν δουλείαν μου. עֲבֹדָתִי

(τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν. עֲבֹדַתְכֶם

Cum affi.graui. Num.18.℣.pen.Quia merces erit vobis pro ſeruitute veſtra. αὕτη

In reg. Num.4,℣.antepen. Ad ſeruiendum ſeruitute ſeruitutis, & ſeruitute oneris. עֲבֹדַת
ποιεῖν τὸ ἔργον τῶν ἔργων.

עֲבֻדָּה Seruitiũ, vt arcũ, agros, vineas, hortos colẽdos ſignificat. Bis legit̃ in ſacris Biblijs.
Gen.26.℣.13.Et fuit illi acquiſitio armenti & ſeruitium multum .i.ſerui multi. וַעֲבֻדָּה
Iob 1.℣.3 Et q̃ngenæ aſinæ, & ſeruitiũ multũ valde.i.familia multa. ζεύγη βοῶν πεντα- וַעֲבֻדָּה

עֲבְדוּת Seruitus. Bis reperitur in ſacris Biblijs, vt: (κόσια.
Cũ affi.Eſræ 9.℣.8.Et ad dandũ nobis victũ exiguũ in ſeruitute noſtra. ἐν τῇ δουλείᾳ בְּעַבְדֻתֵנוּ
Et ℣ſu 9.Quoniam ſerui nos, & in ſeruitute noſtra non derelinquet nos Deus &c. וּבְעַבְדֻתֵנוּ

עֲבָד Seruitium. Semel inuenitur in ſacra ſcriptura, vt:
Plur.cum affi.graui.Eccle.9.℣.1. Et ſeruitia eorum in manu Dei. ἐργασίαι. וַעֲבָדֵיהֶם

מַעֲבָד Seruitium, opus. Legitur tantum ſemel, vt:
Plur.cum affi.grau.Iob 34.℣,25.Idcirco agnoſcẽt ſeruitia eoꝝ. ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα. מַעְבָּדֵיהֶם

עָבָה Condenſatus eſt, denſus fuit, idem quod עָבַב & עוּב. Hinc Græci πιαίνω impingueſco, craſſus ſum, denſo corpore ſum, πίων pinguis, πῖον & πῖος pingue, vber, πιότης vbertas, πιήεις pinguis, ἶφι fortiter, ἴφιος pinguis.

In I. Coniug. עָבָה condenſatus eſt, denſus fuit, craſſus fuit. Ter legitur.
Deut.32.℣.15,Impinguatus es, denſus fuiſti, optus es, & dereliquiſti Deũ. ἐπαχύνθη. עָבִיתָ
1.Re.12.& 2.Par.10.℣.10.Minimꝰ meꝰ (digitꝰ) craſsior erit lũbis patris mei. παχύτερος. עָבָה
Vel eſt nomen fœminini generis.

Inde nomina.

עָב Denſum, denſitas, & ſæpè tribuitur nubibus denſis, nonnunq̃ trabibus & ſyluis.
1.Reg.18.℣.antep.Ecce nubes parua, ſicut vola viri aſcendit de mari. νεφέλη. עָב
1.Reg.7.℣.6.Et columnas, & denſitatem ſuper facies eorum .i.trabem. וְעָב
In re.Exo.19.℣.9.Ecce ego venio ad te in dẽſitate nubis, vt audiat populus. νεφέλης. עַב
Et plur.1.Reg.18.℣.pen.Et cœli obfuſcabantur nubibus, & vento &c. ἐν νεφέλαις. עָבִים
Ier.4.℣.antep.Ingreſsi ſũt in dẽſitates, et petras aſcẽderũt.i.in dẽſas ſyluas. εἰς τὰ ἄλση. בֶּעָבִים
Cũ affi.Pſ.18.℣.12.A ſplendore p̄ſentiæ eius, nubes eius tranſierũt. αἱ νεφέλαι διῆλθον. עָבָיו
In reg.Pſ.18.℣.11. Obſcuritas aquarum nubes aerum. עָבֵי

עָבָה Denſitas nubis. Legitur tantum pluraliter bis.
Pſ.77.℣.antep.Diffluxerunt aquæ denſæ, vocẽ dederũt nubes. πλῆθος ἤχους ὑδάτων. עָבוֹת
2.Sa.23.℣.4 Manè abſqꝫ denſitatibus ex ſplendore eius poſt pluuiã germẽ ex terra. עָבוֹת

עֲבִי Denſitas. Bis reperitur tantum in ſacris Biblijs, vt (ἐν πάχει νώτου.
Iob 15.℣.26.In denſitate corporis ſcutoꝝ eius.i.in dẽſitate corpoꝝ quæ ſunt ſcuta. בַּעֲבִי
Et plur.in reg.2.Par.4.℣.17.Fudit ea rex in denſitates humi .i. in craſſamenta terræ. בַּעֲבִי

עֹבִי Denſitas. Bis legitur in hagiographis literis. (ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς.
Cum affi.2.Par.4.℣.5.Et denſitas eius erat palma &c. καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστῆς. וְעָבְיוֹ
Ier.52.℣.21.Et denſitas eius quatuor digitoꝝ atqꝫ concaua &c. καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ. וְעָבְיוֹ

מַעֲבֶה Denſitas. Semel extat in ſacris Biblijs.
In re.1.Reg.7.℣.46.In denſitate humi inter Sycchoth & Zarthan. ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς. בְּמַעֲבֵה

עַבְטִיט Denſum lutum. Componitur ex עָב denſum, & טִיט lutum, & ſemel tantum reperitur vſurpatum in Biblijs ſacris, vt:
Hab.2.℣.6.Væ multiplicanti non ſuum: vſquequo? & aggrauanti ſuper ſe (lutum denſum. τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ſτιβαρῶς. עַבְטִיט

עָבַט Poſtulauit pignus, accepit pignus, pigneratus eſt, petijt pignus, petijt mutuum pro pignore, auff pfand borgen oder leihen/ Cognationem habet cum עָוַת peruertit, eſt enim quædam permutatio mutui pro pignore & econtra. Hinc ποθέω, ποθέσκω deſidero rem abſentem, & latinum peto, bitten.

In I. Coniug. עָבַט accepit pignus pro mutuo, accepit mutuum. Bis legitur.
Deut.24.℣.10.Non ingredieris domũ eius ad poſtulandum pignus eius. ἐνεχυράσαι. לַעֲבֹט
Deut.15.℣.6. Et tu non petes mutuo, & dominaberis in gentes multas. δανειῇ. תַעֲבֹט

In II. Coniug. עִבֵּט commutauit quemadmodum pignus commutatur.
Ioel 2.℣.7 Et quilibet in vijs ſuis ambulabunt, & non commutabunt ſemitas ſuas.
καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρίβους. יְעַבְּטוּן

In III. Coniug. הֶעֱבִיט fecit accipere mutuum.i.dedit mutuo. Ter reperitur. וְהֶעֱבַטְתָּ
Deut.15.℣.6. Et mutuabis gentibꝰ multis, et tu nõ mutuaberis (ꝓ pignore.) ϗ δανείσεις. וְהַעֲבֵט
Et ℣ſu Octauo. Quoniam aperiendo aperies ei manum tuam, δανείζων & mutuando mutuabis illi ſufficientiam defectꝰs eius, quo defecerit. δανείσεις αὐτῷ. תַּעֲבִיטֶנּוּ

Inde nomen.

עֲבוֹט Pignus, quod pro mutuo datur vel accipitur. Hinc Germani interpoſito n dicunt pfand. Quater legitur. הָעֲבוֹט
Deut.24.℣.11. Et vir cui tu fœneraberis proferet ad te pignus foras. τὸ ἐνέχυρον, הָעֲבוֹט
Et ℣.13. Reſtituẽdo reſtitues ei pignus, quãdo occidit ſol & cubabit ꝛc. ἐνέχυρω αὐτοῦ. עֲבֹטוֹ
Cũ affi. Deu.24.℣.10. Nõ ingredieris domũ eiꝰ ad poſtulãdũ pignus eius. τὸ ἐνέχυρον. בַּעֲבֹטוֹ
Et ℣.12. Et ſi vir pauper fuerit, non cubabis in pignore eius. ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ.

עָבַר Tranſijt, præterijt, traiecit, tranſgreſſus eſt. Cognationem habet cum בָּעַר exarſit, combuſsit. Nam ignis inualeſcendo ſolet tranſire de loco ad locum. Contrariam ſignificationem habet ab עֲרָבָה .i. campeſtris, vbi non eſt ſemita complanata. Hinc πέρω, περάω, περαόω, περαίνω, πείρω, περάω, περαιόω, περαιόομαι, tranſeo, prætereo, ἀπείρω diſcedo, συναπείρω, commigro, πορεύω, πορεύομαι vado, eo, πόρος portus, meatus, πέραν trans, ὑπὲρ & Germanicum vber / item fahren / vberfahren.

In I. Coniug. עָבַר tranſijt, præterijt, præiuit, Vſurpatur vel abſolutè, vel cum accuſatiuo, item cum præpoſitionibus אֶל מִן לִפְנֵי בֵּין & תַּחַת: עָבְרוּ
Pſ.18.℣.13. A ſplendore præſentiæ eius, nubes eius tranſierunt ꝛc. διῆλθον. (ἀπὸ οἴνου. עָבְרוּ
Ier.23.℣.9. Fui tanq̃ vir temulẽtus, tanq̃ vir quẽ trãſijt vinũ.i.penetrauit. συνεχόμενος עֲבָרוֹ
Deut.4.℣.22. Non ego tranſeo Iordanem, at vos tranſitis & poſsidetis ꝛc. διαβαίνω. עֹבֵר
2.Par.24.℣.20. Quare vos præteritis præcepta Iehoua? Sept. τί ὑμεῖς παραπορεύεσθε. עֹבְרִים
Iob 21.℣.29. Nonne interrogaſtis tranſeuntes viam? παραπορευομένους. (σπεῦσον. עוֹבְרֵי
2.Sa.17.℣.16. Ne ꝑnoctes in campeſtribus deſerti, et etiã trãſeundo trãſibis. διαβαίνων עָבוֹר
Num.22.℣.18. Non potero tranſire (tranſgredi) os Iehoua Dei mei ꝛc. παραβῆναι. לַעֲבֹר
2.Sam.19.℣.17. Et Simei filius Gera procidit ante regem, cum tranſiret Iordanem. בְּעָבְרוֹ
διαβαίνοντος αὐτοῦ. (προπορεύου τοῦ λαοῦ עֲבֹר
Exod.17.℣.5. Et dixit Iehoua ad Moſen, Tranſi ante populum & ſume tecum ꝛc. אֶעֱבֹר
Gen.31.℣. antepen. Si ego non tranſibo ad te aceruum iſtum, διαβῶ πρὸς σε, & ſi tu non tranſibis ad me aceruum iſtũ, & ſtatuam iſtam, ad me ad malum. μήτε σὺ διαβῇς. תַּעֲבֹר יַעֲבָר־
Deut.30.℣.13. Quis tranſibit nobis ad tranſitum maris? τίς διαπεράσεται. אֶעְבְּרָה
Nu.21.℣.23. Tranſibo per terrã tuam, non declinabimus in agrꝝ ꝛc. παρελευσόμεθα. יַעַבְרֶנּוּ
Ieſ.33.℣.11. Ne eat ꝑ eũ nauis remigij, & trieris excellens non tranſibit eã. πορεύσεται. יַעֲבֹר
Iob 9.℣.12. Ecce tranſibit ſuper me, & non videbo. Græci ὑπερβῇ.

In II. Coniug. עִבֵּר fecit tranſire. Inuenitur tantum bis. (ὠμοτόκησε. עִבַּר
Iob 21.℣.10. Bos eius tranſire fecit (ſemen).i.grauidam reddidit, vel inijt pecus. οὐκ וַיְעַבֵּר
2.Reg.6.℣.21. Et tranſire fecit (vectem) per catenulas aureas ante oraculum.

In III. Coniug. הֶעֱבִיר fecit tranſire.i.abſtulit, traduxit. הֶעֱבִיר
2.Sam.12.℣.13. Etiam Dominus fecit tranſire peccatum tuum.i. abſtulit. παρεβίβασε. מַעֲבִיר
Deut.18.℣.10 Non inueniatur in te traducens filium ſuum, aut filiã ꝛc. περικαθαίρων. הַעֲבִיר
Ioſ.7.℣.7. Quare traduxiſti traducendo populum hunc vltra Iordanem. διεβίβασεν. הַעֲבִיר
2.Sa.19.℣.19. Et tranſijt nauis, vt traducat domũ.i.familiam regis, ꝑ לְהַעֲבִיר ἐξεγεῖρε. הַעֲבֵר
Pſ.119. in He. Transfer oculos meos ne videant vanitatem, in via tua ꝛc. ἀπόστρεψον. אַעֲבִיר
Exo.33.℣.5. à fin. Et dixit, ecce faciam trãſire omne bonũ meũ corã te. παρελεύσομαι. וַיַּעֲבֵר
Ge.8.℣.1. Et fecit tranſire Deꝰ ventũ ſuꝑ terrã, et ſedatæ ſunt aquæ. ϗ ἐπήγαγεν ὁ θεός.

In IIII. Coniug. הִתְעַבֵּר fecit ſe tranſire. Cum præpoſitione בְּ & עִם ſignificat efferueſcere, vt cum bilis efferuet & tranſit, Græci περάσω tranſeo. הִתְעַבֵּר
Pſ.78.℣.62. Et in hæreditatem ſuam efferbuit .i.fecit ſibi tranſire bilem. ὑπερεῖδε. מִתְעַבֵּר
Pro.14.℣.16. Stultus tranſit & eſt confidens.i.perrumpit. μίγνυται ἀνόμῳ. וַיִּתְעַבֵּר
Deut.3.℣.26. Et efferbuit Iehoua cõtra me propter vos, & non audiuit me. ὑπερεῖδε.
Legiť præterea tantum Pſ.89.℣.38. Pſ.78.℣.21. & 58. Pro.20.℣.2. ca26.℣.17. c.31.℣.36.

Inde nomina.

עֵבֶר Tranſitus, item trans, citra, vltra, ὑπὲρ ſuper, vber, πέραν.

Deut.4.℣.vlt.Et omnem campeſtrem trans Iordanem. πέραν τοῦ ἰορδάνου. (τοῦ ἰορδάνου. עֵבֶר
Deu.1.℣.1.Hæc ſunt ꝟba quæ locutus eſt Moſe ad oẽm Iſrael ĩ trãſitu Iorda: πέραν בְּעֵבֶר
1.Sa.14.℣.4.Dens rupis citra, & dens rupis vltra.i.ex aduerſo.ἐκ τοῦ πέραν τούτου. מֵהָעֵבֶר
Et ℣.42.Vos eritis ad trãſitũ vnũ,ego & Ionathan ⁊c.ad trãſitũ alterꝝ.εἰς δουλείαν. לְעֵבֶר
Deut.30.℣.13.Quis tranſibit nobis ad tranſitum maris?εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης. אֶל־עֵבֶר
Exo.25.℣.37.Vt illuminet in oppoſitũ faciei ſuæ.i.trans vel cõtra faciẽ ſuã. ἐκ τοῦ ἑνὸς אֶל־עֵבֶר
Cũ affi.Ieſ.47.℣.vlt.Quiſqꝫ ad tranſitũ ſuũ errabant.i.ante ſe.καθ᾽ ἑαυτόν. (προσώπου. לְעֶבְרוֹ
Et plural.Ierem.22.℣.20.Et clama à tranſitibus, quia confracti ſunt omnes ⁊c. βόησον
εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης. (ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν. מֵעֲבָרִים
Cum affi.leui.Ier.49.℣.33.Et ex omnibus tranſitibus eius adducã calamitatem eorꝝ. עֲבָרָיו
Cum affi.graui.Exo.32.℣.15.Tabulæ ſcriptæ erant in tranſitibus.i.lateribus ſuis. עֶבְרֵיהֶם
In reg.Ieſ.7.℣.20.In ttranſitibus fluminis.i.trans flumen. ἐξ ἀμφοτέρων τοῦ μερῶν αὐτῶν. בְּעֶבְרֵי

עִבְרִי

Ebræus, ſic dictus eſt Abraham à Cananæis, ꝙ trans Euphratem venerat habitatum in terra Canaan,ab eo deinde nominati ſunt omnes poſteri eius,Ebræi.
Quidam ab עֵבֶר viro,cuius mentio fit,Gen.10. deriuatum volunt.
Gen.39.℣.13.Ecce introduxit ad nos virum Ebræum ad illudendũ nobis.ἑβραῖον. עִבְרִי
Et plur.Gen.40.℣.14.Quia furtim ſublatus ſum de terra Ebræorum. ἐκ γῆς ἑβραίων. הָעִבְרִים

עִבְרִיָּה

Ebræa, nomen gentile fœmininini generis. (καὶ τὴν ἑβραίαν.
Ier.34.℣.9.Vt dimittat quiſqꝫ ſeruum ſuum & famulam ſuam,Ebræum & Ebræam. וְהָעִבְרִיָּה
Et plur.Exo.1.℣.15.Et dixit rex Aegypti ad obſtetrices Ebræas. ταῖς μαίαις τῶν ἑβραίων הָעִבְרִיֹּת

עֲבָרָה

Tranſuectio,tranſitus.i.nauis quæ transfert homines ad vlteriorem ripam.
2.Sam.19.℣.19.Et tranſijt nauis,vt traducat domum(.i.familiam)regis.ἡ διάβασις. הָעֲבָרָה
Et plur.in reg.2.Sam.15.℣.28.Videte,egomoror in tranſitibus deſerti vel in campeſtribus,pro בְּעַרְבוֹת Eſt enim duplex lectio.ἐν ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου. בְּעַבְרוֹת

עֲבוּר

Frumentum præteriti anni, horna fruges, vel potius bihorna fruges,**firnen getreid**/at תְּבוּאָה prouentus dicitur futuri anni. Bis legitur.
In reg.Ioſ.5.℣.11.Et comederunt de frumento terræ in craſtino paſchatis.ἀπὸ τοῦ σίτου. מֵעֲבוּר
Et ℣.12.Et ceſſauit Man à craſtino cum comederent de frumento terræ. ἐκ τοῦ σίτου. מֵעֲבוּר

בַּעֲבוּר

Propterea,Ideo, eò quòd,q.d.in tranſitione cauſæ ad effectum & contra,
Gen.27.℣.4.Propterea benedicet tibi anima mea,anteqꝫ moriar. ὅπως εὐλογήσῃ σε. בַּעֲבֻר
Exo.20.℣.20.Propter tentare vos,venit Deus,ideo erit timor eius. ὅπως ἂν γένηται. לְבַעֲבוּר
Cũ affi.Ge.3.℣.18.Maledicta terra propter te,cũ dolore comedes ⁊c.ἐν τοῖς ἔργοις σου. בַּעֲבוּרֶךָ

מַעֲבָר

Tranſitus, tranſitio,vadum **ein furt.**
In reg.Gen.32.℣.20.Et vndecim pueros ſuos,& tranſiuit vadum Iabbok καὶ διέβη τὴν מַעֲבַר

מַעְבָּרָה

Legitur præterea tantum 1. Samuelis 13.℣.23.Ieſaiæ 30.℣.32. (διάβασιν ἰαβώκ.
Tranſitio,vadum,tranſitus. (φάραγγα.
Ieſ.10.℣.6.à fine.Trãſierũt vadũ,(in)Gæba ꝑnoctatiõe ꝑnoctarũt.καὶ παρελεύσεται φά- מַעְבָּרָה
Et plur.Ieſa.16.℣.2.Sic erunt filiæ Moab (iuxta)vada Arnon. מַעְבְּרוֹת
In reg.Iud.12.℣.5.Et cepit Gilead vada Iordanis ad Ephraim.τὰς διαβάσεις τοῦ ἰορδάνου. מַעְבְּרוֹת

עֶבְרָה

Efferueſcentia bilis, trãſitio bilis,hinc latini per aphæreſin dicunt furere furor.
Pro.11.℣.4.Non ꝓderit opulentia in die furoris.i.iræ. ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ. עֶבְרָה
Cum affix.Oſe.5.℣.10.Super eos effundã velut aquas furorẽ meũ. τὸ ὅρμημά μου. עֶבְרָתִי
In re.Ieſ.9.℣.ante.In furore Iehoua Zebaoth vaporata eſt terra.διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου בְּעֶבְרַת
Et plural.Iob 21.℣.30.Nam ad diem exitij ſeruatur malus,ad diem furorum adducentur. εἰς ἡμέραν ὀργῆς. (ἀγγέλους ὀργῆς. עֲבָרוֹת
In reg.Iob 40.℣.6.Diſperge furores iræ tuæ.Quædam exemplaria habent pathah. עַבְרוֹת

עֲבָרִים

Et ſic Pſ.7.℣.7.Exurge Iehoua in ira tua,eleuare in furoribus hoſtiũ tuorꝝ.ἐν ὀργῇ. בְּעַבְרוֹת
Abarim,proprium nomen montium Moabitarum, à tranſitibus ſic dicuntur.
Num.27.℣.12.Et dixit Iehoua ad Moſe,Aſcende ad montem Abarim.τὸ ἐν τῷ πέραν. הָעֲבָרִים
Vel eſt plurale tranſituum à ſingulari עֵבֶר tranſitus.

עָבַשׁ

Mucuit, mucorem contraxit,putuit in corruptionem, computuit. Cognationem habet cum בָּאַשׁ fœtuit,& בּוֹשׁ erubuit,nam putredo fœtet eiuſqꝫ nos pudet. Hinc Græcum πύθεσθαι putrefieri,πύον & πῦος pus,πύωσις ſuppuratio.Et per inuerſionem radicis σήπομαι muceſco,& latinum,pus,puris, item hebes, σήψις putrefactio,σηπεδὼν σηπτὸς marcedo,putredo.

In I. Coniug. עָבַשׁ mucuit, computruit. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs. עָבְשׁוּ
Ioel 1.℣.17. Computruerunt ſemina (vel grana) ſub glebis ſuis. ἐσκίρτησαν.

עָבַת Implicuit condenſando, perplexit, & dicitur propriè de funibus ſeu folijs contricatis. Cognationem habet cum עָבָה & עוֹב & עָבַב condenſatus eſt. Hinc Græci πέτλω, περιπέτλω, inuoluo, obduco, πεδάω πεδέω ligo, compedio.

In II. Coniug. עִבֵּת Implicauit, intricauit. Semel legitur, vt. וַיְעַבְּתוּהָ
Mich. 7.℣.3 Et magnus loquens prauitatem animæ ſuæ, ipſe & implicuit eam. i. tres pręmemorati, vt princeps, iudex, & magnus complicant prauitatem tanquam funem.

Inde nomina.

עָבוֹת Intricatus, ſeu complicatus, eſt tam adiectiuum quam ſubſtantiuum & maſculini generis, & plerunque de arbore implicata ſeu condenſa dicitur. Eſt ſing. quia ת eſt radicalis litera.
Leu. 23.℣.20. Et accipietis vobis &c. & frōdē arboris intricatæ. i. cōdēſæ. ξύλα δασέα. עָבֹת
Eze. 20.℣.27. Et viderūt quēlibet collē excelſū, & quālibet arborē condēſā. κατάσκιον. עָבוֹת
Et plu. Eze. 31.℣.10. Et dedit lanuginē eius (arboris) inter cōdēſitates. εἰς μέσον νεφελῶν. עֲבֻתִּים
Et ℣.3. Et inter condenſitates fuit lanugo eius. i. ramus eius. εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο. עֲבֹתִים

עֲבֻתָּה Condenſa, intricata, frondoſa. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt עֲבֻתָּה
Ezech. 6.℣.13. Et ſub omni quercu frondoſo (ſeu implicato) κάτω δρυὸς δασείας.

עֲבֹת Funis complicatus ſeu intricatus, ſemper eſt ſubſtantiuum nomen. עֲבֹת
Exo. 28.℣.14. Facies ea opus funis. i. opere implicato. Septuag. ἔργον πλοκῆς. עֲבֹת
In reg. Pſ. 129.℣.4. Iehoua iuſtus diſrupit funem impiorum. συνέκοψεν αὐχένας. עֲבֹתוֹ
Cum affi. Iob 39.℣.10. An ligabis vnicornem in ſulco fune ſuo? ζυγὸν αὐτοῦ. בַּעֲבֹתִים
Et plur. Iud. 16.℣.11. Si ligando ligauerint me funibus nouis. ἐν καλωδίοις καινοῖς. עֲבֹתֵימוֹ
Cum affi. Pſ. 2.℣.3. Abijciamus à nobis funes eorum. τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

עֲבֹתֹת Funes, complicationes, in fœminino plurali tantum vſurpatur, πέδαι vincula. הָעֲבֹתֹת
Exo. 28.℣.14. Et pones catēulas cōplicationū ſup ſpinthera. τὰ κροσσωτὰ πεπλεγμένα. הָעֲבֹתֹת
In reg. Exo. 28.℣.24. Et pones duos funes aureos ſup duos annulos. τὰ ἁλυσιδωτὸν. בַּעֲבֹתוֹת
Oſeæ 11.℣.4. In funiculis hoīum trahā eos, in funibus dilectionis. ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεως μου.

עָגַב Flagrauit amore inſano, exarſit amore impudico erga aliquem, adamauit, deperijt amore. Cognationem habet עָגַג coxit, & עָגָה aduſsit, & עָגַם exarſit amore vero & compaſsione. Hinc ἀγαπάω amo, diligo. At Ebræum ſemper accipitur de flammis carnalibus & amore laſciuo. Hinc **baugken**.

In I. Coniug. עָגַב amauit, adamauit, Ponitur abſolutè vel cum עַל ſeu אֶל: עָגְבָה
Eze. 23.℣.7. Et cū oībus (ſcortata eſt) quos depījt, in omnibus idolis &c. ἐφ᾽ οὓς ἐπέθετο. עָגְבָה
Et ℣.9. Tradidi eam in manum &c. filiorum Aſſur, quos deperijt &c. ἐφ᾽ οὓς ἐπετίθετο. עָגְבָה
Et ℣.12. Ad filios Aſſur exarſit (amore perdito) duces & ſaginarios. ἐπέθετο. (τοὺς. עֹגְבִים
Ier. 4.℣.pen. Spernent enim te, qui (te hactenus) inſanè depierunt. ἐρασταί σου. וַתַּעְגַּב
Eze. 23.℣.5. Scortata aūt eſt Ohala ſub me, & depījt ſup amatores ſuos. καὶ ἐπέθετο ἐπὶ וַתַּעְגַּב
Et ℣.16. Et inſaniuit amore ſuper eos ad conſpectum oculorum ſuorum &c. καὶ ἐπέθετο. וַתַּעְגְּבָה
Et ℣.20. Et inſaniuit libidine erga concubitores ſuos, quorum caro &c. καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς (χαλδαίους.

Inde nomina.

עֲגָבִים Amores inſani & libidinoſi, amores ſcortatorum. Legitur bis, vt:
Ezech. 33.℣.penult. Ecce tu illis es vt carmen amorum, id eſt, vt cantio amatoria. עֲגָבִים
ὡς φωνὴ ψαλτηρίου. (ψευδὴς ἐν τῷ ςόματι. עֲגָבִים
Et ℣ſu antepen. Nam amores (vel carmina amatoria) ore ſuo ipſi faciunt. ὡς φωνὴ

עֲגָבָה Amor illicitus, perditus & inſanus. Semel reperitur. (ἐπέθετο αὐτῆς. עַגְבָתָהּ
Cum affi. Ezech. 23.℣.11. Et vidit ſoror eius Aholiba, & corrupit amorem ſuum. τὴν

עוּגָב Organa, fides, fidicula, fiſtula. Quater legitur in Biblijs hagiographis, vt וְעוּגָב
Gen. 4.℣.21. Ipſe fuit pater omnium tractantium citharam & organum. καὶ κιθάραν. וְעֻגָב
Pſ. 150.℣.4. Laudate eū tympano & tibia, laudate eum organis & fidicula. καὶ ὀργάνῳ. עוּגָב
Iob 21.℣.12. Leuabunt tympanū & citharā, lætabunt ad vocē organi. φωνῇ ψαλμοῦ. וְעֻגָבִי
Cum affi. Iob 30.℣.vlt. Et organum meum factum eſt in vocem flentium. ὁ δὲ ψαλμός μου.

עָגַג Coxit placentas, aduſsit placentas, pinſuit ſuper prunas. Idem quod עוּג & עָגָה coxit. Hinc latinum coquo, & German. kochen/ kuchen.
In I. Con. עָג coxit. Et legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Ezechiel. 4. ꝟ. 12. Et in ſtercoribus excrementi humani coques illam in oculis eorum. תְּעֻגֶנָּה
ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνου ἐγκρύψεις αὐτά.

Inde nomen.

עֻגָּה Placenta, Sed in plæriſq; codicibus ſcribitur ſine dages. Ideoq; referemus ad radicem עוּג vide ſuo in loco.

עָגַן Aduſsit, non multum abludit à verbis עָגַג & עוּג coxit, nam coquere eſt adurere, vel æſtu & feruore ignis maturare cibum.
In Iu. Coniug. paſsiua נֶעֱגַן aduſtus eſt. Semel tantum reperitur, vt,
Ruth. 1. ꝟ. 13. Num vos expectabitis eos donec adoleſcāt, num illis aduremini quo minus nubatis? κατασχεθήσεσθε. Rabbi D. exponit, num propter eos retardabimini? הֲתֵעָגֵנָה

עָגֹל Rotundus, eſt nomen adiectiuum, ἀγκύλος rotundus, curuus. Cognationem habet cum גָּלַע inuoluit ſe per rotunditatem item cum עָקַל .i. lubricauit ſeu vertit rotundum, item cum גָּלַל voluit, volutauit. Hinc pro ע poſito κ fit κυκλόω .i. roto, κυκλάω, κυκλέω circundo per rotundum, κύκλος circulus rotundus.
1. Regum 7. ꝟ. 23. & 2. Paralip. 4. ꝟ. 2. A labio eius vſq; ad labium eius rotundum circuitu. στρογγύλλω κυκλόθεν. (στρογγύλου. עָגֹל
1. Re. 7. ꝟ. 31. Et os eius rotundum erat vt opus pedis habens ſeſquicubitū. στόμα αὐτοῦ עָגֹל
Et ꝟ. 35. Et in capite machinæ altitudo erat ſeſquicubiti rotunda circumquaq;. στρογγύ- עָגֹל
עֲגֻלָּה Rotunda, circulata. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt, (λον κύκλῳ.
Plur. 1. Reg. 7. ꝟ. 31. Et ſuꝑ os eius erāt noduli quoꝝ abaci quadrati erāt, nō rotūdi. עֲגֻלּוֹת
עָגִיל Circulus rotundus, globulus, rotella ambiens aures. Bis legitur. (οὐ στρογγύλα.
Num. 31. ꝟ. 5. à fine. Tibialia, armillas, annulum, inaurem & torquem. περιδέξιον. עָגִיל
Et pl. Eze. 16. ꝟ. 12. Et dabo monile ſuꝑ faciē tuā, & globulos ī aures tuas, καὶ τροχίσκους וַעֲגִילִים
עֵגֶל Vitulus qui orbiculatim & in rotundo circumſaltat. Hinc ἀγέλη armentum, ἀγελητός gregarius, ἀγελαῖος, idem συναγελάζω conſocio, congrego.
Pſ. 29. ꝟ. 6. Et fecit exilire eos tanq; vitulum, Libanon & Sirion &c. ὡς τὸν μόσχον. עֵגֶל
In reg. Exo. 32. ꝟ. 4. Et fecit ex eo vitulum conflationis, & dixerūt &c. μόσχον χωνευτόν. עֵגֶל
Cū aff. Oſ. 8. ꝟ. 5. Repulit vitulū tuū ô Samaria, incāduit furor meꝰ ī eos. τὸν μόσχον σου. עֶגְלֵךְ
Et plur. 2. Re. 17. ꝟ. 16. Et fecerunt ſibi conflatile, duos vitulos. χώνευμα δύο δαμάλεις. עֲגָלִים
In reg. 2. Para. 13. ꝟ. 8. Et vobiſcum ſunt vituli auri, quos fecit vobis Ieroboam. μόσχοι עֶגְלֵי
עֶגְלָה Vitula, bucula, ſæpe reperitur in Biblijs, vt, (χρυσοῖ.
Geneſ. 15. ꝟ. 9. Tolle mihi vitulam (ſeu buculam) triennem, & capram triennem.
δάμαλιν τριετίζουσαν. (δαμάσετε μου τὴν δάμαλιν. עֶגְלָה
Cum affi. Iud. 14. ꝟ. pen. Niſi araſſetis vitula mea, nō inueniſſetis ænigma. εἰ μὴ κατε- בְּעֶגְלָתִי
In reg. Deut. 21. ꝟ. 3. Et accipient ſeniores ciuitatis illius vitulam armenti. δάμαλιν. עֶגְלַת
Et plur. in reg. Oſe. 10. ꝟ. 5. Ad vitulas Beth Auen cōcurrēt vicini Samariæ. τῷ μόσχῳ. לְעֶגְלוֹת
עֲגָלָה Plauſtrum quod ſub rotis in rotunditatem circumuoluitur.
1. Sa. 6. ꝟ. 6. Et nūc accipite, et faciet plauſtrū nouū vnū, et duas vaccas. ἅμαξαν καινήν. עֲגָלָה
Cum affi. Ieſ. 28. ꝟ. pen. Et tumultuabit rota plauſtri ipſius. τροχὸς ἁμάξης πλάξει. עֶגְלָתוֹ
Et plur. Gen. 45. ꝟ. 19. Accipite vobis à terra Aegypti plauſtra pro pueris. ἁμάξας. עֲגָלוֹת
In reg. Num. 7. ꝟ. 3. Sex plauſtra lecticarum .i. tecta in modum lecticarum. ἓξ ἁμάξας עֶגְלֹת
מַעְגָּל Orbita, callis, trames, via in qua ſeu currus plauſtra vehunt, item munitio plauſtralis circumquaq; cincta, quam latini vallum dicunt.
1. Sa. 26. ꝟ. 6. Et Saul dormiebat in vallo, & populus caſtrametantes, ἐν λαμπήνῃ. בַּמַּעְגָּל
Cum He locali 1. Sam. 17. ꝟ. 20. Et venit (Dauid) ad vallum .i. caſtra. εἰς τὴν στρογγύλωσιν הַמַּעְגָּלָה
In reg. Pro. 4. ꝟ. pen. Pondera (.i. expende) orbitam pedis tui. ὀρθὰς τροχιὰς ποίει. מַעְגַּל
Et plur. Pſ. 65. ꝟ. 12. Et orbitæ tuæ ſtillabunt pinguedinem. καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται. וּמַעְגָּלֶיךָ
In re. Pſ. 23. ꝟ. 3. Deducet me in orbitis iuſticiæ ꝓpter nomē ſuū. ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους. בְּמַעְגְּלֵי
Legitur præterea tantum 1. Sam. 26. ꝟ. 8. Pſ. 140. ꝟ. 6. Pro. 2. ꝟ. 9. cap. 4. ꝟ. 11. Ieſ. 26. ꝟ. 7.
מַעְגָּלוֹת Orbitæ in quibus plauſtra orbiculatim circumuoluntur.

Cum affi.Pſ.17.ꝟ.5.Suſtenta greſſus meos in orbitis tuis.ἐν ταῖς τρίβοις σου בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ
Ieſ.59.ꝟ.8.Et non eſt iudicium in orbis(ſeu callibus)eorum. ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. בְּמַעְגְּלֹתָם
Legitur præterea tantum Pro.2.ꝟ.14.& 17. & cap.5.ꝟ.6. & antep.

עָגַם Exarſit amore & compaſsione erga aliquem, condoluit,compaſſus eſt. Cognationem habet cum עָגַב accenſus eſt amore libidinoſo erga aliquem, nam מ & ב ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Hinc κυμαίνω, κυμαίνομαι æſtuo,& fortè etiam γαμέω vxorem duco,vel exardeſco in vxorem ducendam.

In I. Con. עָגַם exarſit amore. Conſtruitur cum datiuo & ſemel extat.
Iob 30.ꝟ.23.Exarſit anima mea ad inopem.i.condoluit vel compaſſa eſt inopi. עָגְמָה

עָגוּר Grus à garriendo. Cognationem habet cum גָּעַר increpauit. Hinc γέρανος, γέρανοι & germanicum granch vel franch. item gruo,ingruo,congruo,& ἐγήρσω, γρηγορέω, ἐγρηγορέω vigilo,grues enim excubias habent. Iudæi ꝗdam exponunt hirundinem, alíj picam ꝛc. Vſurpatur tantum bis in ſacris Biblíjs. עָגוּר
Ieſ.38.ꝟ.14.Garriebã nõ aliter quã anſer(ferus) aut grus gemebam ꝛc.χελιδών. וְעָגוּר
Ier.8.ꝟ.7.Et turť,& anſer ferꝰ,& grus obſeruauerũt tẽpus ꝓfectionis ſuæ.ἐὰν χελιδών.

עַר Teſtis,de hoc vide radicem עוּר teſtatus eſt.

עִדִּים Centones, panni abiectiſsimi & viles,vela ex ſtragulæ genere , à radice inuſitata עָדַד idem quod עָדָה induit,circumdedit. Hinc δύω, ἐνδύω .i. induo. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblíjs,vt. עִדִּים
Ieſ.64.ꝟ.4.Et ſicut veſtis centonum ſunt oẽs iuſticiæ noſtræ.ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης.

עָדָה Ingreſſus eſt, ſubíjt,& ingredi veſtam eſt eam ſubire & induere,& vſurpatur de veſte precioſiore ſeu de ornatu. Cognationem habet cum עָדַד circumdedit ſe ſtragulo. Hinc δύω ingredior,ſubeo,item circundo,ἐνδύω induo,περιδύω circundo,induo.

In I. Con. עָדָה ſemel conſtruitur cum עַל & exponitur ingreſſus eſt. Cum accuſatiuo autem redditur conuenientius per ꝟbum induere,applicare,et octies legitur. עָדָה
Iob 28.ꝟ.8.Nõ calcauerũt eã(ſemitã)filíj leõis,neꝗ ingreſſꝰ ẽ ſuꝑ eã leo. οὐ παρῆλθεν. וְעָדִית
Ezech.23.ꝟ.40.Lauiſti,& coloraſti oculos tuos,& induiſti ornatum.ϗ ἐκόσμου
Iob 40.ꝟ.5.Indue quæſo excellentiam & celſitudinem, maieſtatem & decorem veſties te. ἀνάλαβε. (σύ σε κόσμῳ. עֲדֵה וָאֶעְדֵּךְ
Ezec.16.ꝟ.11. Et indui te ornamento,& dedi armillas ſuper manus tuas. ϗ ἐκόσμησά σε κόσμῳ. תַּעְדֶּה
Ieſ.61.ꝟ.pen.Et vt ſponſa quæ induet vaſa ſua.i.monilia ſua.κατεκόσμησέ με κόσμῳ. וַתַּעְדִּי
Eze.16.ꝟ.13.Et induiſti aurꝫ & argentũ, & indumẽtũ tuũ fuit byſſus. ϗ ἐκοσμήθης. תַּעְדִּי
Ier.4.ꝟ.pen.Si nunc indues coccinum, ſi applicabis ornatum auri. ἐὰν κοσμήσῃ κόσμῳ. תַּעְדִּי
Et ca.31.ꝟ.4.Adhuc applicabis tympana tua,& exibis ĩ choro.ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου. וַתַּעַד
Hoſ.2.ꝟ.15.Et induit(ſeu applicauit)inaurẽ ſuã,& monile ſuũ. ϗ περιετίθετο τὰ ἐνώτια (αὐτῆς.

In III.Con. הֶעְדָּה exuit,fecit tranſire. Semel tantum legitur,vt, מַעֲדֶה
Pro.25.ꝟ.20.Exuens veſtimentum in die frigoris,eſt vt acetum ſuper nitro.

Inde nomina.

עֲדִי Indumentum, ornamentum,applicatio veſtis,ornatus. כַּעֲדִי
Ieſ.49.ꝟ.18.Quia omnes iſti tanꝗ ornamentũ indues,& circũligabis eos ꝛc. ἐνδύσῃ. עֲדִי
In reg.Ier.4 ꝟ.pen.Et ſi applicaueris(induendo)ornatum auri.ϗ κοσμήσῃ κόσμῳ.
In pauſa. Ezechiel. 23.ꝟ.40. Coloraſti (ſtibio) oculos tuos , & induiſti ornatum. ἐὰν ἐκόσμου κόσμῳ. עֶדִי עֲדָיִם
Cum affix.Exod.33.ꝟ.11. Abſtulerunt filíj Iſrael ornamentum ſuum.κόσμον αὐτῶν. עֶדְיוֹ
Pſ.32.ꝟ.ꝟ.9.In camo & freno ornamẽtũ eiꝰ(.i.maxillã habẽtẽ ornatũ)ꝛc.τὰς σιαγόνας (αὐτῶν. עֶדְיֵךְ
Pſ.103.ꝟ.5.Qui implet bono ornatũ tuũ.i.os habens ornatũ. τὴν ἐπιθυμίαν. עֶדְיָהּ
Ier.2.ꝟ 5.à fin.Nũ obliuiſceť virgo ornatus ſui,aut ſponſa faſciæ ſuæ: τὸν κόσμον αὐτῆς. עֲדָיִים
Et plu.Eze.16.ꝟ.7.Et veniſti ĩ ornatu ornatuũ.i. ĩ ornatu puriſsimo.εἰς πόλεις πόλεων.
Legitur præterea tantum 2.Sam.1.ꝟ.4.à fine.Ezech.7.ꝟ.19.Exo.33.ꝟ.5.6.

עֲדוּת Ornamentum. Semel reperitur. Porro quãdo ſign: teſtimoniũ eſt à radice עוּר עֵדוּת
2.Reg.11.ꝟ.11.Et poſuit ſuꝑ eum ſertum & ornatum.i regiam veſtem.ϗ τὸ μαρτύριον.

Ad,

עַד

Ad, vſqꝫ, donec, particula qua aliquid applicatur ad aliud. Cum verbis iunctum pleruncꝗ exponitur donec. (ψαι σε.
Gē.3.℣.19.In ſudore vultus tui veſceris pane, donec reuerti te in humū. ἕως τοῦ ἀποστρέ- עַד שׁוּבְךָ
In re, Exo.10.℣.7.A die quo ipſi fuerūt ſuꝑ terrā, vſqꝫ ī hūc diē. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. עַד־הַיּוֹם
Gen.7.℣.pen Ab homine vſqꝫ ad iumentū, ad reptile, & ad volatile. ἕως κτήνους. עַד־בְּהֵמָה
Pſ.4.℣.3.Filij viri, quouſqꝫ gloriā meā ad calumniam diligetis ſuꝑuacuè. ἕως πότε. עַד־מָה
Pſ.79.℣.5.Quouſqꝫ iraſceris Dñe aſsiduè, exardeſcet velut ignis zelus tuus. ἕως πότε. עַד־מָה
Pſ.80.℣.5.Quouſqꝫ fumaſti(.i.iratus es)in orationem populi tui. ἕως πότε ὀργίζῃ. עַד־מָתַי
1.Sam.7.℣.12. Et dixit, Hucuſqꝫ auxiliatꝰ eſt nobis Dñs. ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν. עַד־הֵנָּה
Gen.32.℣.3.Cum Laban ꝑegrinus ſum, & moratus ſū hactenus. ἕως τοῦ νῦν. (πρός με. עַד־עַתָּה
Et plur.cum affi.Amos 4.℣.6.Dedi vobis vocationem ꝛc.& nō reuerſi eſtis ad me. עָדַי
Mich.4.℣.8.Et tu turris gregis, arx filiæ Zion vſqꝫ ad te peruenit. ἐπὶ σὲ ἥξει. עָדֶיךָ
In reg.Pſ.147.℣.6.Suſtentat manſuetos Dñs, humiliat impios vſqꝫ ad terrā. ἕως γῆς. עֲדֵי־אָרֶץ
Ieſ.26.℣.4.Confidite in Domino, in ſempiternum vſqꝫ &c. ἕως τοῦ αἰῶνος. עֲדֵי־עַד
Notandum quando hæc particula abſolutè ponitur, ſignificat tempus indefinitum, hoc eſt, perpetuitatem. Hinc ἀείδιος, ἀΐδιος, ἀΐδιος.i.perpetuus, æternus.
Pſ.19.℣.9.Timor Domini mundus conſiſtit aduſqꝫ.i. perpetuo. εἰς αἰῶνα αἰῶνος. לָעַד
Hab.3.℣.6.Diſsipauerunt ſe montes æternitatis, inclinauerunt montes. βουνοὶ αἰώνιοι. הַרְרֵי־עַד
Iob 20.℣.4.Ex quo poſuit(Deus)hominem ſuper terram. ἀφ᾽ οὗ ἐπέθη· מִנִּי עַד
Item cum Vau copulatiuo babente camez, ſcribitur ſægol ſub Ain, vt:
Pſ.9.℣.6.Nomen eorum deleuiſti in ſeculum & vſqꝫ .i. vltra. εἰς τὸν αἰῶνα. וָעֶד
Exo.15.℣.17.Dominus regnabit in ſeculum & vltra.i.perpetuo. καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα καὶ ἔτι. וָעֶד

בַּעַד Per, propter, pro, intra, poſt ꝛc. Vide ſupra in Beth.

עֲדַר De hoc vide radicem עור:

עָדַן Deliciatus eſt, delicatè vixit, in delitijs vixit, voluptuoſus fuit, voluptatibus abundauit. Cognationem habet cum עָדָה induit veſtes delicatas & ornatas. Hinc ἡδύνω opiparum reddo, condulco, ἡδύνομαι iucundus ſum, ἡδονή voluptas, ἡδανός iucundus, ἡδύς ſuauis, ἥδεος delectabilis, ἡδίων ſuauior ꝛc.

In IIII. Con. הִתְעַדֵּן oblectauit ſeipſum. Semel tantum legitur.
Neh.9.℣.25.Comederunt & ſaturati ſunt, adeoqꝫ pingues facti ſunt, & oblectauerunt ſe(vel delicatè vixerunt)in iſta tua magna bonitate. καὶ ἐτρύφησαν. וַיִּתְעַדְּנוּ

Inde nomina.

עֵדֶן Voluptas, delectatio, oblectatio, deliciæ, iucunditas, ſuauitas.
Gen.2.℣.15.Et tulit Dñs Deus hominē, & poſuit eū in hortū Eden. ἐν τῷ παραδείσῳ. עֵדֶן
In regim.Ezec.28.℣.13. In delicijs horti Dei fuiſti, omnis lapis precioſus operimentum ꝛc. ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου. (τρυφῆς. עֵדֶן
In pauſa. Ezech.31.℣.vltim. Deductus es cum arboribus delicatis. μετὰ τῶν ξύλων τῆς עֵדֶן
Et plur.2.Sam.1.℣.4.fine.Qui vos veſtiebat coccino, cū delicijs &c. μετὰ κόσμου ὑμῶν עֲדָנִים
Cum affix.leui.Pſ.36.℣.9.Et de torrente deliciarꝫ tuarꝫ potabis eos. τῆς τρυφῆς σου. עֲדָנֶיךָ

עֶדְנָה Voluptas, deliciæ, oblectatio. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Gen.18.℣.12.Poſtqꝫ conſenui num erit mihi voluptas? .i. nū voluptati indulgebo? עֶדְנָה

עֲדִינָה Delicata, eſt adiectiuum fœmininum, atqꝫ ſemel reperitur.
Ieſ.47.℣.8.Et nunc audi hoc ò delicata quæ habitas confidenter. τρυφερά. עֲדִינָה

מַעֲדַנִּים Deliciæ, item delicatiſsimi cibi. Ter inuenitur vſurpatum, & tantum pluraliter.
Por.29.℣.17.Caſtiga filiū tuū, & faciet te ꝗeſcere, & dabit delicias animæ tuæ. κόσμον מַעֲדַנִּים
Thren.4.℣.5.Qui veſcebantur delicatiſsimis, vaſtati ſunt in plateis. τὰς τρυφάς. לְמַעֲדַנִּים
In reg.Gen.49.℣.20.De Aſer pinguis panis illius, ipſeqꝫ dabit delicias regum. τρυφήν מַעֲדַנֵּי

מַעֲדַנּוֹת Deliciæ, voluptates. Bis tantum reperitur, vt,
1.Sa.15.℣.4.à fin. Venit ad eū Agag in delicijs.i.greſſu regio & ſuꝑbo. τρέμων. מַעֲדַנּוֹת
In reg.Iob 38.℣.31.Num colligabis delicias Orionis(ſiue Pleiadū?) δεσμὸν πλειάδος. מַעֲדַנּוֹת

עֲדֶן Vſqꝫ huc, hactenus. Eſt dictio compoſita ex עַד .i.ad, vſqꝫ, & הֵן huc, quod tamen frequentius habet He motum ad locum importans. Semel tantum legitur.
Eccle.4.℣.3. Et meliorē vtriſqꝫ illis(dico) eū ꝗ hucuſqꝫ nō fuit. ἕως τοῦ νῦν. עֲדֶן

עֲדֶנָה Hucuſqꝫ,hactenus,vſqꝫ huc. Ex עַד vſqꝫ, & הֵנָּה huc. Semel reperitur.
Eccleſ.4.℣.2.Et laudo ego mortuos &c. præ viuis,qui viuunt hucuſqꝫ. ἕως τοῦ νῦν. עֲדֶנָה

עָדַף

Exceſsit,ſuperabundauit,redundauit,ſuperfuit. Cognationem habet cum עָטַף coopertus eſt. Et inuenitur in Biblijs etiam vſurpatum de exceſſu ſuperabundante in cortinis ſiue auleis. Hinc δάπις, & τάπις, & τάπης.i.tapes,auleum.

In I. Coniug. עָדַף exceſsit, ſuperfuit. Legitur tantum in præſenti. (πλεονάζον.
Exod.16.℣.23. Omne quod ſupereſt, reponite vobis ad cuſtodiam .i. vt ſeruet. καὶ τὸ הָעֹדֵף
Leuit.25.℣.27.Et ſupputabit annos venditionis ſuæ, & reſtituet quod ſupereſt viro. הָעֹדֵף
ὑπερέχει. (πλεοναζόντων.
Nume.3.℣.antepen. Et tulit Moſe pecuniam redemptionis ab his qui ſuperant. τῶν הָעֹדְפִים
Exo.26.℣.12.Et exceſſus ſuꝑabundãs in cortinis ꝛc. dimidiũ cortinæ ſuꝑabundatis. הָעֹדֶפֶת
Legitur præterea tantum Exo 26.℣.13.Nu.3.℣.6. & 4.à fine. (τὸ ὑπολελειμμένον.

In III. Coniug. הֶעְדִּיף ſuperabundauit,ſuperfuit. Legitur tantum ſemel.
Exo.16.℣.18.Et quũ metirent̃ ꝑ Gomer, nihil ſuꝑfuit ei q̃ plus collegerat. καὶ οὐκ ἐπλε- (όνασεν. הֶעְדִּיף

עָדַר

Diſpoſuit in gregem ſeu ordinem vnum, ordinauit, coordinauit, congregauit in gregem vnum. Cognationem habet cum גָּדַר ſepiuit, obſepiuit. Hinc ἀθροίζω, συναθροίζω congrego in ordinem, ἄθροισις congregatio, ἀθροισμὸς & ἄθροισμα aceruus, ἀθροιστικός congregatiuus, ἀθρόος conſertus, denſus. Et latinum ordo, ordino, coordino. Germanicum herd / Et fortaſsis hinc etiam ἑταῖρος amicus, ſocius, gregalis, ἑταιρεύω ſocietatem ago, ἑταιρεία ſocietas. Et retrolectum eſt hinc ἀροτριάω & ἀροτριάζω, aro ἀροτὴρ arator, ἄροτρον aratrum.

In I. Coniug. עָדַר diſpoſuit,ordinauit. Reperitur tantum bis,vt,
.1Par.12.℣.38. Oẽs iſti erant viri bellicoſi ordinãtes aciẽ.i. diſponẽtes. παρατασσόμενοι. עֹדְרֵי
Et ℣.33. Et ad ordinandum(ſeu inſtruendum aciem)idqꝫ haud duplici corde. וְלַעֲדֹר

In voce paſsiua. נֶעְדַּר ordinatus eſt, congeſtus eſt in ordinem. Cæterꝝ in præterito & participio ſignificat deſiderari vel deficere in ordine, in futuro congregari.
Octies habetur.
1 Sa.30.℣.19.Et nõ defecit(ſeu defuit) eis à paruo vſqꝫ ad magnũ. καὶ οὐ διεφώνησεν. נֶעְדַּר
2.Sa.17.℣.22.Et tranſierũt Iordanẽ ꝛc.vſqꝫ ad vnum non deſideratus eſt. οὐκ ἔλαθεν. נֶעְדַּר
Zeph.3.℣.5.Sed manè manè iudiciũ ſuũ dabit ad lucem,non deerit. καὶ οὐκ ἀπεκρύβη. נֶעְדָּר
Ieſ.40.℣.26.Præ multitudine virium ꝛc. vt ne vnum quidem deeſſet. οὐδέν σε ἔλαθε. נֶעְדָּר
Ieſ.34.℣.pen.Sciſcitamini ex libro dñi & legite,vnũ ex his nõ defuit. μία αὐτῶν οὐκ ἀ- (πώλετο. נֶעְדָּרָה
Et ca.59.℣.15. Et factũ ẽ vt veritas deficiat,& recedẽs à malo deſpoliet̃. ἦρται. נֶעְדֶּרֶת
Ieſ.5.℣.6.Et ponam eam(vitem)in vaſtitatem,non putabitur,neqꝫ. οὐ μὴ σκαφῇ. יֵעָדֵר
Et cap.7.℣.vlt.Et omnes montes qui ſarculo arabuntur. ἀροτριωθήσεται. יֵעָדֵרוּן

In II. Coniug. עִדֵּר ſubtraxit aliquid ex ordine,fecit deeſſe. (οὐ παραλλάσσουσι λόγον.
1.Reg.4.℣.27.Et hi præfecti annonã ſuppeditarũt regi ꝛc.nec ſinebãt quicqꝫ deeſſe. יְעַדְּרוּ

Inde nomina.

עֵדֶר Grex,congregatio animalium tam minorum quam maiorꝝ, ἄθροισις ein herd.
Gen.32.℣.15.Et dedit in manum ſeruorꝝ ſuorꝝ gregẽ,gregẽ ſeorſũ. ποίμνιον καὶ μόνας. עֵדֶר עֵדֶר
In re.Can.4.℣.1.Pilꝰ tuꝰ eſt quaſi grex caprarꝝ quæ nituerũt ꝛc. ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν. כְּעֵדֶר
In pau. nihil mutat̃.Ier.31.℣.24.Agricolæ,& q̃ ꝓficiſcũt̃ cũ grege. ἀροθήσεται ἐν ποιμνίῳ. בַּעֵדֶר
Cũ affi.Ieſ.40.℣.11.Quemadmodũ paſtor gregẽ ſuũ paſcet ꝛc. ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμ- (νιον αὐτοῦ. עֶדְרוֹ
Et plu.Ge.29.℣.2.Nam ex puteo iſto adaquabant greges iſtos. τὰ ποίμνια. עֲדָרִים
Ieſ.17.℣.2.Derelictæ ciuitates Aroer ĩ greges erũt .i.ĩ caulas gregis. εἰς κοίτην ποιμνίων. לַעֲדָרִים
Cum affi.grau.Ier.6.℣.3.Ad eã venient paſtores & greges eorꝝ. καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν. עֶדְרֵיהֶם
In reg.Ioel 1.℣.ante.Diſtracti ſunt greges boũ, quia non fuit pabulũ. τὰ ποίμνια τῶν (προβάτων. עֶדְרֵי

מַעְדֵּר Sarculum,quo arua ſarriuntur & congeruntur. Legitur tm̃ ſemel.
Ieſ.7.℣.vlt.Et omnes montes qui ſarculo congregabantur. ἀροτριώμενον. בַּמַּעְדֵּר

עֲדָשׁ

Lens,lentis,genus leguminis,& ſecundum aliquos piſum. Cognationem habet cũ עָדַשׁ triturauit,nam lentes ſeu piſa ſolent ſuo modo triturari & excuti baculis. Hinc δίσκος diſcus. Legitur tantum quater in Biblijs,vt,

Gen.25.℣.vlt.Et Iacob dedit ipſi Eſau panem & coctionem lentium. ἔψημα φακοῦ. עֲרָשִׁים
2.Sam.17.℣.pen.Et farinam & ſpicas toſtas, & fabas & lentes ꝛc. ϗ φακὸν. וַעֲרָשִׁים
2. Sa.23.℣.11.Et fuit ibi pars agri plena lentiū, & populus fugiebat &c. πλήρης φακοῦ. עֲרָשִׁים
Ezec.4.℣.9.Et tu accipe tibi triticum & hordeum & fabam & lentes ꝛc. ϗ φακὸν. וַעֲרָשִׁים

עוּב Denſuit, condenſatus eſt, denſus fuit, Idem quod עָבַב & עָבָה. Hinc ꝑ conuerſionē radicis & ע craſsius prolato fit παχνόω, πυκνόω, καταπυκνόω .i. denſo, παχυόω impinguo, παχύς craſſus, pinguis, παχύτης craſsitudo, παχέες & παχεῖς proceres, diuites, pingues, πάχνη pruina ſeu vapor condenſatus frigore.

In III. Coniug. הֵעִיב obſcurauit denſitate, obnubilauit. Semel tantum legitur.
Thre.2.℣.1.Quomodo obnubilauit denſè in ira ſua Dn̄s filiam Zion. πῶς ἐγνόφωσεν. יָעִיב

Inde nomina.

עָב Nebula denſa, nubes quæ obſcurat cœlum, denſitas. (γνόφον.
Ieſ.44.℣.22.Deleui vt nebulam denſam tranſgreſsiones tuas, & vt nubē pctā tua. ὡς כָּעָב
In reg.Ieſ.18.℣.4.Et nubes roris(.i.rorulenta)in calore meſsis. ὡς νεφέλη δρόσου. כְּעָב
Et plur.Pſ.147.℣.8.Qui operit cœlos nubibus, & parat terræ pluuiam. ἐν νεφέλαις. בְּעָבִים
Cū affi.Pſ.18.℣.13.A fulgore p̄ſentiæ eius nubes eius ꝑtranſierūt. αἱ νεφέλαι διῆλθον. עָבָיו
In re.2.Sa.22.& Pſ.18.℣.12.Et poſuit tenebras ꝛc. denſitates nubiū. ἐν νεφέλαις ἀέρων. עָבֵי

עָבָה Denſa, item denſa nubes, Non autem reperitur in ſingulari numero.
Plu.Pſ.77.℣.18.Inūdatæ ſunt aqꝫ denſæ nubes, ſonitū dederūt ꝛc. πλῆθος ἤχους ὑδάτων. עָבוֹת
2.Sa.23.℣.4. Et ſicut lux matutina quum ſol oritur, matutina quæ nō habet nubes. עָבוֹת
(οὐ παρῆλθεν ἐκ τοῦ φέγγους.

עוּג Coxit panes ſubter prunas, aduſsit faciendo panes ſubcinericios, Idem eſt quod עָגַג & עָגָה. Hinc Latini coquo, Germanicum kochen. Verbaliter non legitur.

עוּגָה & עָגָה panis ſubcinericius, torta ſubcinericia, panis aduſtulatus ſuper carbonibus, placenta vſtulata. Aliquoties in Biblijs inuenitur vſurpatum.
1.Reg.17.℣.13. Fac mihi inde panem ſubcinericium paruum prius. ἐγκρυφίαν μικρὸν. עוּגָה
Oſe.7.℣.8.Ephraim factus eſt mihi placenta quæ non eſt verſa. ἐγένετο ἐγκρυφίας. עֻגָה
In reg.Ezech.4.℣.12.Et placentam hordei comedes, &c. ϗ ἐγκρυφίαν κρίθινον. עֻגַת
Et plu.Exo.12.℣.39.Et pinſuerūt paſtā, quā exportauerāt ex Aegypto ī placētas. ἐγ- עֻגֹת
Legit̃ ꝑterea tm̄ 1.Re.19.℣.6.Ge.18.℣.6.Nu.11.℣.8.& 1.Re.19.℣.7. (κρυφίας ἀζύμους

מָעוֹג Vſtulatio, placenta, panis coctus. Bis tantum in Biblijs extat, vt,
Pſal.35.℣.16.Cum hypocritis illuſorum placentæ(.i.ob placentam)quia frendebant.
ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ. (εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας. מָעוֹג
1.Reg.17.℣.12.Per Deum viuum, ſi eſt mihi panis coctus præter plenitudinem &c. מָעוֹג

עוּר Deſpoliauit, prædatus eſt cum percuſsione ſeu læſione illorum qui deſpoliantur. Hinc οὐτάω, οὐτάζω, οὐτάσκω vulnero, percutio.

In II. Con. עִוֵּר deſpoliauit, & ſimul percuſsit. Semel reperitur. (επλάκησάν με.
Pſ.119.in ח, Cateruæ impioꝝ ſpoliauerunt me, legis autē tuæ nō ſum oblitus. πε- עִוְּדֻנִי

Inde nomen.

עַד Spolium, Legitur tantum ter. Quidam exponunt, ad vſqꝫ, adhuc.
Gen.49.℣.27.Manè comedet rapinam, & veſperi diuidet ſpolium. ἔδεται ἔτι. עַד
Zepha.3.℣.8.Expectate me dicit Dn̄s ad diē quo conſurgam ad ſpoliū. εἰς μαρτύριον לְעַד
In reg.Ieſ.33.℣.pen.Tunc diſtributū eſt ſpoliū(ſeu ornamentū) rapinæ. εἰς προνομήν. עַד־

עוּד Adhuc fuit, adhuc durauit, amplius extitit, hucuſqꝫ ſuſtentauit. Hinc ἔτι, εἰσέτι, προσέτι, εἶτα, vltra, vlterius, longum tempus denotat.

In II. Coniug. עוֹדֵד adhuc fecit eſſe.i.ſuſtentauit adhuc. Bis legitur.
Pſ.147.℣.6.Suſtentat humiles Iehoua, humiliat impios vſqꝫ ad terram. ἀναλαμβάνων. מְעוֹדֵד
Pſ.146.℣.9.Dn̄s cuſtodit aduenas, pupillum & viduam ſuſtentabit. ἀναλήψεται. יְעוֹדֵד
In IIII. Coniug. הִתְעוֹדֵד fecit ſe adhuc ſubſiſtere. Semel reperitur.
Pſ.20.℣.9. Ipſi ſuccubuerunt & ceciderunt, nos autem perſtitimus & adhuc ſumus. וַנִּתְעוֹדָד

Inde particula. (ϗ ἀνωρθώθημεν.

עוֹד Adhuc, hucuſqꝫ, vltra, amplius. Et nonnunqꝫ ſcribitur etiam ſine Vau.

Gen.8.℣.pen.Non addam amplius(vel vltra)percutere oĩe viuũ. Græci ἔτι. עוד
In reg.Pſ.39.℣.2.Cum adhuc fuerit impius ad conſpectum (ſeu præſentiam meam) בְּעוֹד
Cum affi.1.Sam.20.℣.14.Et non(petam à te)ſi fuero adhuc ego viuus.ἔτι μου ζῶντος. עוֹדֶנִּי
Gen.48.℣.15.Deus qui paſcit me ex quo ego fui(,i.tota vita mea)vſq; in hunc diẽ. מֵעוֹדִי
Et plu.cũ aff.Thre.4.ĩ ע Adhuc nobis ſupſtitibꝰ deficiẽt oculi noſtri. ἔτι ὄντων ἡμῶν. עוֹדֵינָה
Cũ affi.graui.Iob 3 .℣.13.Et vobis adhuc exiſtẽtibus,animaduertã ꝛc.ϗ μέχρι ὑμῶν וְעָרִיכֶם
Ieſa.45.℣.6.Ego ſum Deus, & non eſt amplius.ϗ οὐκ ἔστιν ἔτι. עוד

עָוָה Iniquè fecit,peruerſè egit,peruerſus fuit, curuus fuit. Conuenit ſignificatione cum verbo עָ תָ peruertit. Hinc fortaſsis οἶος ſolus,οἰόω deſolo.
In I. Coniug. עָוָה peruerſus fuit. Bis reperitur in Biblijs,vt,
Dan.9.℣.5.Peccauimus,& peruerſi fuimus,& impiè fecimus ꝛc.ἠδικήσαμεν. וְעָוִינוּ
Eſther 1.℣.16.Non tantum contra regem ꝑuerſa fuit Vaſthi regina ꝛc.ἠδίκησεν. עָוְתָה
In voce paſsiua. נַעֲוָה curuatus eſt,peruerſus fuit. Quater legitur.
Pſ.38.℣.7.Curuatus ſũ,& humiliatus ſum valde,quotidie atratꝰ obambulo.ἐκακώθην נַעֲוֵיתִי
Ieſ.21.℣.3.Curuatus ſũ audiendo & exterritus ſũ à videndo.ἠδίκησα τοῦ μὴ ἀκοῦσαι. נַעֲוֵיתִי
Pro.12.℣.8.Qui aũt ꝑuerſus eſt corde,erit contemptui.i. pudefiet.νωθροκάρδιος. נַעֲוֵה
In reg. fœm.1.Sam.20.℣.30. Et dixit , filius peruerſæ rebellionis es tu. αὐτομολούντων. נַעֲוַת
In II. Coniug. עִוָּה peruertit,deprauauit. Bis tantum legitur.
Thre.3.℣.9.Obſepiuit vias meas lapidibus ſectis,ſemitas meas ꝑuertit. ἐνέφραξε. עִוָּה
Ieſ.24.℣.1.Ecce Dominus euacuat terram & diſcerpit eam , & deprauat faciem eiꝰ. וְעִוָּה
(ἀνακαλύψει.
In III. Coniug.הֶעֱוָה peruerſè egit,iniquè egit.
2.Sam.19.℣.20. Et ne memineris illius quod peruerſè egit ſeruus tuus. ὅσα ἠδίκησεν הֶעֱוָה
Pſ.106.℣.6.Peccauimus cũ patribus noſtris,iniquè egimus,impiè fecimꝰ. ἠδικήσαμεν. הֶעֱוִינוּ
Iob 33.℣.27.Peccaui,& rectum curuaui.i.quod rectum erat ꝑuerti.ἥμαρτον הֶעֱוֵיתִי
Ier.9.℣.5.Aſſuefecerũt linguã ſuã loq mẽdaciũ, ꝑuerſè agẽdo laborãt. ἠδίκησαν. הַעֲוֵה
2.Sa.7.℣.14.Et ipſe erit mihi in filiũ,quumq; iniquè egerit,caſtigabo eũ.ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀ- בְּהַעֲוֺתוֹ
Legitur præterea 2.Sam.24.℣.17.Ier.3.℣.5.à fine. (δικία αὐτοῦ.

Inde nomina.

עָוֹן ſiue עָוֺן iniquitas,peruerſitas,incuruatio,deflexio. Eſt tam culpæ quam pœnæ. בְּעָוֹן
Pſ.51.℣.8.Ecce in iniqtate conceptꝰ ſũ,& in peccato enixa eſt me mater mea.ἐν ἀνο- עָוֹן
1.Sa.20.℣.8.Et ſi eſt in me iniqtas,occide me tu,& ad patrẽ ꝛc.εἰ ἔστιν ἀδικία. (μίαις. בַּעֲוֹן
In reg.Ezech.28.℣.20.Filius non portabit iniquitatẽ patris ꝛc.οὐκ ἔλαβεν υἱὸς ἀδικίαν. עֲוֹנָם
Cum affi.Pſ.69.℣.28.Da iniquitatem ſuper iniquitatem eoꝝ ꝛc. πρόσθες ἀνομίαν. עֲוֹנֶיךָ
Et plur.cũ affi.Ezec.28.℣.18.Propter multitudinẽ iniqtatũ tuaꝝ ꝛc.τῶν ἁμαρτιῶν σου. וַעֲוֹנֵנוּ
Ieſ.64.℣.6.Et iniquitates noſtræ tanq; ventus nos è medio tollent(Iod plur. deficit)
עֲוֹנוֹת Iniqtates,incuruationes ad peccatũ. Legitur tantum pluraliter. (διὰ τὰς ἀνομίας. עֲוֹנוֹת
Pſ.130.℣.3.Si iniqtates obſeruaueris Dñe, ô Domine quis ſubſiſtet? ἐὰν ἀνομίας עֲוֹנוֹת
In re.Leu.16.℣.21.Et ꝯfitebit̃ ſuꝑ ipſũ cũctas iniqtates filioꝝ Iſrael. πάσας τὰς ἀνομίας. עֲוֹנֹתַי
Cum affi.Pſ 38.℣.5.Nam iniqtates meæ tranſcenderunt caput meũ. ὅτι αἱ ἀνομίαι μου. עֲוֹנֹתֵיהֶם
Ier.33.℣.8.Et ꝓpitius ero oĩbus iniqtatibus eoꝝ,quibꝰ peccauerũt mihi.πασῶν τῶν ἀ-
עַוָּה Curua,obliqua,ſubuerſa. Et legit̃ tantum vno in verſu,& ter, vt, (δικιῶν αὐτῶν. עַוָּה
Ezec.21.℣.6.à fine. Obliq;,obliq;,obliq; ponam eam .i. coronam regni longo tempore obſcurabo & ſubuertã(declinationẽ.n.maximã denotat) ἀδικίαν θήσομαι.

עוּז Confirmauit,obfirmauit, roborauit, Idem ſignificat quod עָזַז & hoc vſitatius legit̃. Hinc ἰσχύω valeo, obfirmatus ſum.
In I. Con. עָז confirmauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
Pſ.68.℣.29.Cõfirma(ſeu corrobora)ô Deꝰ hoc q, ꝺpatus es ĩ nobis.δυνάμωσον ὁ θεός עֻזָּה
Secundum literas legitur עוּזָה & ratione dages עֻזָּה in ſignificatione eadem.
In III. Con. הֵעִיז obfirmauit,firmiter egit. Legitur tantum ter, vt,
Ieſ.10.℣.4.à fin.Mota eſt(.i.fugit)Madmena,habitatores Gebim obfirmarũt.ϗ ἐξέστη הֵעִיזוּ
Ier.4.℣.6.Extollite ſignũ verſus Zion obfirmate(.i.ſtrenuè agite) ne ſtetis. σπεύσατε. הָעִיזוּ
Et ca.6.℣.1.Firmiter agite(.i.fortes eſtote)filij Bẽiamin de medio Ieruſalẽ.ἐνισχύσατε. הָעִזוּ

Inde nomina.

Obfirma-

עז Obfirmatio, robur, fortitudo. Semel tantum in hac forma reperitur, vt,
Cū affi. Pſ. 81. ℣. 2. Ouate Deo fortitudini noſtræ, iubilate Deo Iacobi. τῷ βοηθῷ ἡμῶν. עֻזֵּנוּ
מָעוֹז Fortitudo, firmitudo, robur. Et inuenitur in tribus locis, vt,
Cum affi. Pſ. 37. ℣. pen. Salus iuſtoꝝ à Dño eſt, qui & fortitudo eoꝝ eſt. ὑπερασπιστής. מָעֻזָּם
Pſ. 43. ℣. 2. Nam tu Deus meus & robur meum, Quare repuliſti me? κραταίωμά μου. מָעֻזִּי
Pſ. 52. ℣. antep. Ecce iſte eſt vir, qui non poſuit robur ſuum. βοηθὸν αὐτοῦ. מָעֻזּוֹ
In quibuſdam exemplaribus habet Zain dages in ſignum dupl: lectionis & radicis.

עָוַל

Perditè egit, iniquè fecit, iniuſtè operatus eſt, perdidit iniuria. Cognationem habet cum עָלַל conatus eſt, racemauit &c. Hinc fortè ὀλέω, ὄλλω, ὀλλύω, ὄλλυμι perdo, pereo, &c.

In II. Coniug. עִוֵּל iniuſtè egit. Bis legitur in Biblijs.
Pſ. 71. ℣. 4. Deꝰ meꝰ, eripe me de manu impij, & de vola iniuſtè agentis. παρανομοῦντος. מְעַוֵּל
Ieſ. 26. ℣. 10. In terra rectorum iniuſtè aget, & non videbit maieſtatem Domini. יְעַוֵּל

Inde nomina.

עֲוִיל Iniuſtus, iniurius, qui contra leges publicas & honeſtatem peccat.
Iob 16. ℣. 11. Tradidit me Deus (concluſum) iniurium (vel iniurio) עויל
Et plur. Iob 19. ℣. 18. Etiam iniuſti abominati ſunt me, quum ſurgebam ꝛc. עֲוִילִים
Cū aff. Iob 21. ℣. 11. Emittent tanꝗ oues iniuſtos ſuos. i. paruulos iniurios. παιδία αὐτῶν עֲוִילֵיהֶם
עָוֶל Iniuſticia, iniuria. Reperitur tantum ſingulariter vſurpatum, vt
In re. Eze. 28. ℣. 18. Præ multitudine iniꝗtatū ꝛc. in iniuſticia negociatiōis ꝛc. ἀδικιῶν. בְּעָוֶל
In pauſa. Deut. 25. ℣. à fine. Quia abominatio Dñi ꝛc. oīs faciens iniꝗtatem. ἄδικον. עָוֶל
Cū affi. Ezec. 18. ℣. 26. In iniuſticia ſua quam fecit morieẽ. ἐν τῷ παραπτώματι ὧ ἐποίησεν. בְּעַוְלוֹ
עַוְלָה Iniuſticia, iniuria, prauitas, peruerſitas, Aliquoties reperitur in Biblijs, vt,
Pſ. 43. ℣. 1. A viro doli & iniuſticiæ eripe me. i. à viro doloſo & prauo. ἀδίκου. עַוְלָה
Et cum He parag. Pſ. 92. ℣. vltim. Petra mea (vel creator meus) & prauitas non eſt in eo. οὐκ ἔστιν ἀδικία. (ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας. עֹלָתָה
Et per metath. lite: Oſe. 10. 9. Nō app̄hendet eos bellum quod erat cōtra filios iniꝗta: עַלְוָה
עָוֶל Iniuſticia, iniquitas, iniuria, prauitas, peruerſitas, ad formam מָוֶת. i. mors.
Pſ. 7. ℣. 4. Domine Deus meus, ſi feci iſtud, ſi eſt peruerſitas in manibus meis. ἀδικία. עָוֶל
Leuit. 19. ℣. 15. & antep. Non facietis iniquum quid in iudicio &c. οὐ ποιήσετε ἄδικον. עָוֶל
עוֹלָה Pſ. 53. ℣. 2. Et abominandè deſignarunt iniquitatem, non eſt faciens bonū. ἐν ἀνομίαις. עָוֶל
Iniuſticia, iniquitas, malicia. Et legitur tantum ter cum Vau quieſcente, vt:
Iob 5. ℣. 16. Et fuit pauperi ſpes, & iniuſticia clauſit os ſuum. Cum He paragogico. ἀδίκου τὸ στόμα. וְעֹלָתָה
Et plur. Pſ. 58. ℣. 3. Quin potius in corde iniquitates operabimini. ἀδικίαν ἐργάζεσθε. עולת
Pſ. 64. ℣. 7. Veſtigabunt malicias, conſumauimus veſtigationē ꝑueſtigatam. ἀνομίαν. עולת
Quando aūt ſignificat holocauſtum, tunc eſt à radice עָלָה aſcendit, de qua inferius.
עַוָּל Iniuſtus, iniquus, iniurius, vanus.
Zepha. 3. ℣. 5. Et nō nouit iniquus pudorē. i. ſine pudore ꝑſeuerat in peccatis. ἀδικίαν. עַוָּל
Iob 18. ℣. vlt. Hæc ſunt habitacula iniuſti, & hic eſt locus ignorātis Deū. οἶκοι ἀδίκων. עַוָּל
Legitur præterea tantum Iob 27. ℣. 7. & cap. 29. ℣. 17. cap. 31. ℣. 3.
עוּל Lactauit, radix verior eſt עִיל de qua vide ſuo in loco.
עוֹן Vnde aliqui putant eſſe מָעוֹן manſio, manſiuncula, habitatio, vide in litera מ.
עוֹנֵן Præſtigijs vſus eſt, Vide radicem עָנַן &c.

עִוְעִ

Vertiginoſus, qui laborat vertigine, poteſt quoqꝫ exponi ſubſtantiuè pro vertigine. Sunt qui putant eſſe geminatum ex radice עָוָה ſed melius eſt vt dicatur eſſe nomen perfectum cum conſtet tribus & non quatuor radicalibus. Semel.
Ieſ. 19. ℣. 14. Dominus miſcuit in medio eius ſpiritum vertiginū &c. πνεῦμα πλανήσεως. עִוְעִים

עוּף

Volauit vt auis, volitauit in altum vibrando & mouendo ſe celeriter. Cognationem habet cum עִיף עָיֵף & יָעֵף defatigatus eſt, feſſus fuit, nam aues continuo volatu defatigantur. Hinc latinum auis, auicula. Et πλάω, πλῆμι, πέταμαι, ἵπτημι, ἵπταμαι volo, as are.

In I. Coniug. עָף volauit, celerem in aere agitationem alarum ſignificat.

Ieſ.11.℣.14.Et inuolabunt in humerꝝ Palæſthinorum ad occidentem.ϗ πετασθήσονται. וְעָפוּ
Zach.5.℣.1.Et ſuſtuli oculos meos,& vidi, & ecce volumen volans. πετόμενον. עָפָה
Pro.26.℣.2.Quemadmodū paſſer ad fugiendum,& hirundo ad volandum. πέτανται. לָעוּף
Pſ.55.℣.7.Quis dabit mihi pennas vt ſunt colūbæ,auolarē & habitarē. πετασθήσομαι. אָעוּפָה
Pſ.91.℣.5.Non timebis à pauore noctis,à ſagitta quæ volabit interdiu. πετομένου. יָעוּף
Ieſ.6.℣.6.Et volauit ad me vnus ex Seraphim,& in manu eius pruna. ϗ ἀπεστάλη. וַיָּעַף
In pauſa Pſ.18.℣.11. Et equitauit ſuper Cherub & volauit. ϗ ἐπετάσθη. וַיָּעֹף
Et cap.60.8.Qui ſunt iſti,qui vt nubes volabunt, & tanq̃ columbæ ꝛc. πέτανται. תְּעוּפֶינָה
Legitur p̄terea Ieſ.31.℣.5.Iob 20.℣.7.Pſ.18.& 2.Sa.22.℣.11.Nah.3.℣.15.Deut.4.℣.17.

In II. Con. עוֹפֵף volitauit,& cum accuſatiuo,fecit volitare. Quinquies legitur.
Ieſ.14.℣.29.Et fructꝰ(.i.fœtus)eius erit preſter volās.i.ſerpēs ignitus..ὄφεις πετάμενοι. מְעוֹפֵף
Ezech.32.℣.10.Quando ego fecero volitare gladium meum .i. quando vibrauero. בְּעוֹפְפִי
ἐν τῷ πετασθῆναι. (πετόμενα.
Gen.1.℣.20. Et volatile volitabit ſuper terram , ante expanſionem cœlorꝝ. ϗ πετεινὰ יְעוֹפֵף
Legitur præterea tantum. Ieſ.6.℣.2. & cap.30.℣.6.

In III. Coniug. הֵעִיף fecit volitare. Ter legitur in Biblijs, vt:
Dan.9.℣.21.Et vir Gabriel ꝛc.factus eſt volitare laſſitudine(nimia)πετόμενος. מֻעָף
Pro.23.℣.5.Nū facies circūuolitare oculos tuos in illud,quod nihil eſt? ἐὰν ἐπιστήσης הֲתָעִיף
(τὸ σὸν ὄμμα.

In IIII. Con. הִתְעוֹפֵף fecit ſe auolare. Legitur tantum ſemel.
Oſe.9.℣.11.Ephraim ſicut auis faciet ſe auolare,gloria eorum à partu,ab vtero.i.filij יִתְעוֹפֵף
Ephraim morituri ſunt quum primum prodierint in lucem ꝛc. ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη.

Inde nomina.

עוֹף Volatile,volucris,omne quod volat,eſt nomen collectiuum. Græci πετεινόν.
Gen.7.℣.14.Et oē volatile iuxta ſpeciē ſuā,oīs auis,& omne pennatū. ϗ πᾶν πετεινόν. הָעוֹף
In reg.Gen.1.℣.26.Et dominet̃ in piſcem maris,& in volucrem cœli.ϗ τῶν πετεινῶν. וּבְעוֹף

מָעוּף Volatus,volatura. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs,vt
In reg,Ieſ.8.℣.pen. Volatus anguſtiæ.i.circumuolans anguſtia. στενοχωρία. מְעוּף

עַפְעַפַּיִם Palpebræ circumuolitantes,& ſæpè accipitur pro fulgore ſeu claritate oculorum aut lucis vibrantis, Eſt nomen geminatum,dualis numeri tantum.
Cū aff.Pſ.11.℣.4.Palpebrę eius(.i.viſus eius),ꝓbabūt filios hominū τὰ βλέφαρα αὐτοῦ. עַפְעַפָּיו
Pſ.132.℣.4.Si dedero ſomnū oculis meis,& palbebris meis nutationē.ϗ τοῖς βλεφά לְעַפְעַפַּי
In re.Iob 13.℣.9.& ca.9. Oculi eius ſunt vt palpebræ(.i.fulgores)auroræ. (ροις μου. כְּעַפְעַפֵּי
Legitur & Iob 3.℣.9.cap.16.℣.16. Pro.4.℣.antep.cap.6.℣.4.& 25.

עוץ Conſuluit,dedit conſilium dignum,deliberauit de conſilio dando. Idem quod יָעַץ
Hinc ἀξιόω dignor,dignum puto & proloquor, conſilia enim debent digna eſſe & rationi conſentanea,ἀξίωμα dignitas,conſilium pronunciatum & deliberatum.

In I. Coniug. עָץ conſuluit,inijt conſilium. Legitur tantum bis.
Iud.19.℣.vlt.Expendite hanc rem,conſulite,& loquimini. περὶ αὐτῆς βουλήν. עֻצוּ
Ieſ.8.℣.10.Inite conſilium,& fiet irritum,loquimini ſermonem ſed non ſtabit. ἣν ἂν עֻצוּ
(βουλὴν βουλήσησθε

עור Suſcitauit,excitauit,item euigilauit,experrectus eſt. Cognationem habet cum עִיר .i.vrbs,ciuitas,quæ excitata eſt muris,turribus ꝛc. vel quod in ea cuſtodiæ vigilum habeantur. Hinc ע ſtrictius prolata vt gamma, fit ἐγείρω, ἀνεγείρω excito , expergefacio, ἐγείρομαι excitor. Hinc ὄρω, ὤρορα excitaui.

In I. Coniug. עָר excitatus eſt,vigilauit,experrectus eſt. Ebræis eſt verbum neutrum,at cum accuſatiuo fit tranſitiuum,excitauit,expergefecit.
Can.5.℣.2.Ego dormio , & cor meum vigilat, vox dilecti mei auditur. ἀγρυπνεῖ. עָר
Malach.2.℣.12.Exterminabit Dn̄s viro illi qui fecit iſtud,vigilantē et reſpōdentem. עֵר
Pſ.44 ℣.24.Expergiſcere,quare obdormies Dn̄e,euigila,ne repellas ꝛc. ἐξεγέρθητι. עוּרָה
Ieſ.52.℣.1.Euigila,euigila(vel exurge,exurge)Indue robur tuum. Sept. ἐξεγείρου. עוּרִי
Iob 41.℣.1.Nemo tam crudelis eſt,qui eum excitet.i. ꝓuocet,eſt tranſitiuū. αὐπιστὰς. יְעוּרֶנּוּ
Legitur præterea Pſ.7.℣.7.Pſ.57.℣.9.Pſ.108.℣.3.Iud.5.℣.12.

In voce paſſiua. נֵעוֹר excitatus eſt, expergefactus eſt.
Zach.2.℣.vlt.Conticeſce omnis caro à conſpectu Dei,q̄a excitatus eſt ꝛc.ἐξεγήγερ(ται. נֵעוֹר

Zach.4.℣.1.Et excitauit me,vt vir qui excitabitur de ſomno ſuo. Græci ἐξεγερθῇ. יֵעוֹר
Hab.3.℣.9.Nudatione excitabit̃ arcꝰ tuꝰ.i. manifeſtabit̃ vel educet̃. ἐκτείνων ἐκτενεῖς. תֵּעוֹר
Legitur præterea tantum.Ier.6.℣.22.cap.25.℣.32.ca.50.℣.41.Ioel 4.℣.12.Iob 14.℣.8.
In II. Coniug. עוֹרֵר excitauit,exuſcitauit. Sæpè vſurpatum inuenitur, vt:
2.Sam.23.℣.18.& 1.Par.11.℣.11.& 20. Ipſe excitauit lanceam ſuam. ἐξήγειρε. עוֹרֵר
Zach.9.℣.13.Et excitabo filios tuos ô Zion,contra filios tuos ô Græcia. ἐξεγερῶ. וְעוֹרַרְתִּי
Pſ.80.℣.3.Excita potentiā tuā,& veni in ſalutē nobis.i.ad ſeruandum nos. ἐξέγειρον. עוֹרְרָה
Pro.10.℣.12.Odiū excitabit contentiones,ſed oēs p̄uaricationes ꝛc. μῖσος ἐγείρει νεῖκος. תְּעוֹרֵר
Ieſ.15.℣.5.Clamorē cladis excitabunt(p יְעֹרֵרוּ ſcribitur vel radix eſt עָעַר) ϗ σεισμός. יְעֹעֵרוּ
Inuenitur tm̄.Ieſ.10.℣.25.cap.14.℣.10.Iob 3.℣.8. Cant.2.℣.7. ca.3.℣.5.cap.8.℣.45.
In III. Coniug. הֵעִיר excitauit,& ſine actō exponit̃ excitatus eſt, neutraliter.
Ieſ.41.℣.2.Quis excitauit ab oriente iuſticiam .i. iuſtum Abrahamum. ἐξήγειρεν. הֵעִיר
Et verſu 5. à fine. Excitaui ab aquilone & venit, ab ortu ſolis vocabit in nomine meo. ἐγὼ δὲ ἤγειρα. הַעִירוֹתִי
Ier.51.℣.1.Sic dicit Dominus,Ecce ego excito contra Babylonem. ἐξεγείρω. מֵעִיר
Ioel 3.℣.pen.Ecce ego excito illos de loco in quem vendidiſti eos. ἐξεγερῶ αὐτοὺς. מְעִירָם
Pſ.35.℣.23.Excitare & expergiſcere ad iudicium meū.i.vt ius mihi dicas. ἐξεγέρθητι. הָעִירָה
Pſ.57.℣.9.Expergiſcere gloria mea, expergiſcere Nablum meum ꝛc. excitabor diluculo. ἐξεγερθήσομαι. (ϗ ἐξεγερθήσεται. אָעִירָה
Dan.11.℣.25.Et excitabit potentiam ſuam,& animum ſuum contra regem Auſtri. וְיָעֵר
2.Pa.21.℣.5.à fi.Et excitauit Dñs cōtra Iehouā ſpiritū Philiſtæoꝝ. ϗ ἐπήγειρε κύριος. וַיָּעַר
Zach.4.℣.1.Et reuerſus eſt angelus ꝗ loquebat̃ mecū,& excitauit me. ϗ ἐξήγειρέ με. וַיְעִירֵנִי
Legitur & Deut.32.℣.11 & 1.Par.5.℣.26.& 2.Par.36.℣.pen.Eſræ 1.℣.1.5.Can.2.℣.7.
In IIII. Coniug. הִתְעוֹרֵר excitauit ſeipſum. Quater legitur,vt:
Iob 31.℣.29.Et excitauero meipſum (.i.ſi exultaui) cum inueniſſet eū infortunium. וְהִתְעֹרַרְתִּי
Ieſ.64.℣.7.Non eſt qui inuocet nomen tuum,aut qui ſeſe excitet ꝛc. ἀντιλαβέσθαί σου. מִתְעוֹרֵר
Et ca.51.℣.17.Excita te,excita te,ſurge Ieruſalē quæ bibiſti de manu Dñi. ἐγείρου ἐξε- הִתְעוֹרְרִי
Iob 17.℣.8.Et innocens aduerſus hypocritā ſeſe excitabit. ἐπαναϛαίη. (γείρου. יִתְעֹרָר

Inde nomina.

עֵר Vigil ſeu vigilans eſt participium, vſurpatur pro nomine.

עָר Excitans,vt eſt hoſtis ſeu aduerſarius qui prouocat & excitat ad bellum, ſignificat eum qui eſt excitatus ad nocendum.
Ieſaiæ 14.℣.21.Et implebunt faciem orbis inimicis. πολεμίων. עָרִים
Mich.5.℣.14.Et perdam excitantes te.i.hoſtes tuos. τὰς πόλεις σου. עָרֶיךָ

עוֹר Pellis,cutis ſiue à corpore detracta ſiue non, & dicitur quod pilis eſt excitata.
Hinc χρὼς ωτὸς cutis, χρὼς χροία & χρόα cutis, corpus tectum cute. (ματίνας.
Gen.3.℣.4. à fine. Et fecit Dñs Deus ipſi Adamo & vxori eius tunicas pellis. δερ- עוֹר
In re.Le.13.℣.2 Homo ſi fuerit in cute carnis ſuæ tūor aut puſtula. ἐν δέρματι χρωτὸς. בְּעוֹר
Cum affi.Iob 19.℣.4.à fine.Et poſtꝙ pellem meam decuſſerint hanc. τὸ δέρμα μου. עוֹרִי
Et plur.Exo.25.℣.5.Et pelles arietum rubricatas,& pelles taxorum, ϗ δέρματα κριῶν. וְעֹרֹת
מְעוֹרִים Cum affi.Leuit.16.℣.27.Et comburent igni pelles eoꝝ,& carnem eoꝝ ꝛc. ϗ τὰ δέρ- עֹרֹתָם
Pelles,pelliculæ in membro genitali. Inuenitur tantum ſemel. (ματα αὐτῶν.
Cum affi. Hab.2.℣,15.Ad videndū pelles eoꝝ.i.in turpitudinē eoꝝ. ἐπὶ τὰ σπήλαια מְעוֹרֵיהֶם
(αὐτῶν.

עִוֵּר Cœcauit,excœcauit,obcœcauit,exoculauit,item obduxit pellem oculis. Cognationem habet cum עוֹר.i.pellis,cuticula. Hinc vau in π mutato fit πηρόω cœco, mutilo,πήρωσις,πώρωσις,cœcitas,excœcatio,πηρός, πωρός cœcus.
In II. Coniug. עִוֵּר excœcauit, Legitur tantum quinquies,vt:
Ier.52.℣.11.Ier.39.℣.7.2.Reg.25.℣.7. Et oculos Zidkijahu obcœcauit. ἐξετύφλωσε. עִוֵּר
Exo.23.℣.8.Deu.16.℣.19.Munꝰ nō accipies,qa munꝰ excœcabit vidētes. ἐκτυφλοῖ. יְעַוֵּר

Inde nomina.

עִוֵּר Cœcus,captus oculis aut cui pellis eſt obductum quod tenebrat oculos.
Deut.27.℣.18.Maledictus ſit,qui facit errare cœcum in via ꝛc. τυφλὸν. עִוֵּר
Iob 29.℣.15.Oculoꝝ vice fui cœco, & pedum vice claudo. ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν. לַעִוֵּר
Et plu.Pſ.146.℣.8.Dñs aperit(.i.illuminat)cœcos,erigit incuruatos. σοφοῖ τυφλοὺς. עִוְרִים

Ieſaiæ

Ieſ.42.℣.16.Et ducam cœcos in via quam ignorabant,& dirigã eos. ϗ ἄξω τυφλοὺς. עִוְרִים
עִוֶּרֶת Cœca. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt:
Plur.Ieſ.42.℣.7.Ad apiendũ oculos cœcos,ad educẽdũ de carcere vinctos.τυφλῶν. עִוְרוֹת
עַוֶּרֶת Cœcitas,abſtractum ponitur pro concreto propter Emphaſin. Semel legitur. עַוֶּרֶת
Leuit.22.℣.22.Cœcitatem(ſcil:habens)aut contritum,aut conciſum ꝛc. τυφλὸν.
עִוָּרוֹן Excœcatio,cœcitas. Bis reperitur vſurpatum in Biblijs,vt: וּבְעִוָּרוֹן
Deut.28.℣.28.Percutiet te Dominus amentia,cœcitate & ſtupore cordis. ἀορασίᾳ. בְּעִוָּרוֹן
Zach.12.℣.4.Et omnem equum populoꝝ percutiam cœcitate. ἀποτυφλώσω.

עוּשׁ Congregatus eſt à ſeipſo,Germanicè ſich rotten/hauffen/ſicut ſeptem ſtellę ſeptentrionales. Hinc ἀΐσσω impello,feror plauſtratim.
In I. Coniug. עַשׁ congregatus eſt. Legitur tantum ſemel,vt: (ζεσθε.
Ioel 3.℣.11.Congregamini & venite omnes gentes quæ eſtis per circuitũ.συναθροί- עוּשׁוּ
Inde nomina.
עָשׁ Arcturus,ſtella quam quidam vrſæ caudam vocant. Eſt congregatio ſtellarum ſeptentrionalium,ab alijs plauſtrum vocatur.
Iob 9.℣.9.Faciens arcturꝝ,ſucculas,& oriona & penetralia Auſtri. ὁ ποιῶν πλειάδα. עָשׁ
Quando autem ſignificat tineam eſt à radice עָשַׁשׁ de qua ſuo loco.
עַיִשׁ Arcturus. Semel tantum inuenitur vſurpatum, vt: וְעַיִשׁ
Iob 38.℣.32.Num ꝓduces tu hyades tempore ſuo,& arcturꝝ cũ filijs ꝛc. ϗ ἕσπερον.

עָוַת Peruertit,ſubuertit,deprauauit, curuauit, recuruauit, ſignificationẽ habet cognatã עָוָה inique egit,et contrariam verbo עוּת rectificauit, rectè & cõmodè informauit.
In II. Coniug. עִוֵּת peruertit. Septies reperitur in Biblijs, vt: (στρέψῃ. עִוְּתוֹ
Eccle.7.℣.14.Inſpice opus Dei,nã qs poterit reconcinnare,quod ipſe ꝑuertit. δια- עִוְּתָנִי
Iob 19.℣.6.Scitote nunc,quod Deus peruertit me.i.preſſit me inuertẽdo. ὁ ταράξας. עִוְּתוּנִי
Pſ.119.in Iod.Pudefiant ſuperbi qui falſo me peruerterunt. ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. מְעֻוָּת
Eccle.1.℣.15.Quod deprauatũ eſt,non poterit reconcinnari(vel dirigi) διεστραμμένον.
Thren 3.in ל. Ad peruertendum hominem in cauſa ſua. Deus non vidit .i. probauit. καταδικάσαι. לְעַוֵּת וּלְעַוֵּת
Amos 8.℣.5.Et ad peruertendum ſtateras doli'.i.doloſas. ϗ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον. יְעַוֵּת
Pſ.146.℣.pe.Viduã ſuſtentabit,at viam impioꝝ deprauabit.i.ſubuertet. ἀφανιεῖ. יְעַוֵּת־
Iob 8.℣.3.Nũ Deus ꝑuertet iudicium:& an omnipotens ſubuertet iuſticiã. ἀδικήσει.
In IIII. Coniug. הִתְעַוֵּת ſubuertit ſe,recuruauit ſe. Semel reperitur. וְהִתְעַוְּתוּ
Eccleſ.12.℣.3.Et peruertent ſe viri fortes.i.viri validi vacillabunt. ϗ διεστράφησαν.
Inde nomen.
עַוָּתָה Peruerſio,ſubuerſio,curuatio,oppreſſio. Legitur tantum ſemel, vt: עַוָּתָתִי
Cum affi.Thren.3.in Reſch.Vidiſti Domine ſubuerſionem mei ꝛc.ταραχάς μου.

עוּת Inſtruxit aliquem moribus,aſſuefecit,informauit, rectificauit, compoſitè egit, opportunè ſeu tempeſtiuè aliquem tractauit. Cognationem habet cum עֵת .i. tempus à radice inuſitata עָתַת. Hinc ἰθὺς & εὐθὺς rectus,ἰθύω,ἰθύνω,εὐθύνω rectifico, item ἐθίζω aſſuefacio, ἔθος mos,ἦθος mores,ἠθικός moralis.
In I. Con. עַת inſtruxit,informauit moribus. Semel reperitur.
Ieſ.50.℣.4.Dominus dedit mihi linguam eruditionis ad ſciendũ informare feſſum. לָעוּת
(Vel)vt ſciam tempeſtiuè verbum cum feſſo(.i,afflicto)loqui. ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον.

עָזַב Reliquit,dereliquit,dimiſit,deſeruit. Et ſine accuſatiuo fit neutrum,atq; Latinis exponitur per verbum paſſiuum relictus eſt.
In I. Coniug. עָזַב dereliquit cum accuſatiuo, porro cum datiuo vel cum בְּ עַל aut עַד & עִם ſignificat relinqui ſeu dimitti in ſignificatione neutrali.
Ge.24.℣.27.Benedictus Dominus Deus ꝛc.qui nõ dereliq̃t pietatẽ ſuã. ἐγκατέλιπε עָזַב
Pſ.71.℣.11.Dicendo,Deus dereliquit eũ,perſequimini & apꝑhendite eum. ἐγκατέ- עֲזָבוֹ
Pro.28.℣.13.At qui confitetur & derelinquit(peccata.) (λιπεν αὐτόν. וְעֹזֵב
2.Re.14.℣.4.à fi.Et non erat(ſupſtes)clauſus,neq; erat cõcluſus. ἐγκαταλελειμμένους. עָזוּב

Exo.23.℣.4.Relinquẽdo reliqueris cũ eo,.i.nõ p̃teribis,ſed relinqueris. συνεργεῖς αὐτὸ עָזֹב
Et eodem verſu. Et deſines quo minus relinquaris illi.i.ad opitulandum illi. מֵעֲזֹב
Ier.9.℣.13.Et dixit Dominus, Eò quòd deſeruerunt ipſi legem meam &c. ἐγκαταλι-
πεῖν αὐτοὺς. (καταλιπε θυμόν. עָזְבָם
Pſ.37.℣.8.Deſine ab ira,& derelinque excandeſcentiã,ne facias te exardeſcere. ἐγ- וַעֲזֹב
Ier.49.℣.11.Derelinquito pupillos tuos,& ego reficiam,& viduæ tuę in me fident.
ὑπολειπέσθ. (um. οὐκ ἐγκαταλείψω. עָזְבָה
1.Reg 6.℣.13.Et habitabo in medio filiorum Iſrael, & non deſeram populum me- אֶעֱזֹב
Leuit.19.℣.10.Non colliges,ſed pauperi & ꝑegrino relinques eas. καταλείψεις αὐτά. תַּעֲזֹב
Pſ.10.℣.14.Super te relinquet̃ pauper,pupillo tu fuiſti adiutor. σοὶ ἐγκαταλέλειπται. יַעֲזֹב
Neh.3.℣.8.Et reliquerũt(.i.inſtaurauerunt) Ieruſalẽ vſq; ad murũ latum. καὶ κατέλιπον. וַיַּעַזְבוּ
Pſ.37.℣.33.Dñs non relinquet eũ in manũ eius,& non ꝓnunciabit &c. οὐ μὴ ἐγκατα- יַעַזְבֶנּוּ
In voce paſſiua. נֶעֱזַב derelictus eſt, relictus eſt. (λίπῃ αὐτὸν.
Nehe.13.℣.11.Et litigaui cum principibus , & dixi, Cur derelicta eſt domus Dei?
ἐγκαταλείφθη. (λελειμμένον. נֶעֱזַב
Pſ.37.℣.25.Et non vidi iuſtum derelictum,& ſemen eius quærens panem. ἐγκατα- נֶעֱזָב
Ezech.36.℣.4.Sic dicit Dominus Deus de montibus &c, & de ciuitatibus dereli-
ctis. ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις. (θῆσε). הַנֶּעֱזָבוֹת
Ieſ.7.℣.16.Derelinquetur terra quam tu deteſtaris,à duobus regibus ſuis. καταληφ- תֵּעָזֵב
Et cap,18.℣.pen.Relinquentur ſimul volatili montium,& beſtijs terræ. καταλείψη. יֵעָזְבוּ
Legitur præterea Ieſ.27.℣.10.cap.62 ℣.12.Leuit.26. ℣.4.à fine. Iob 18.℣.4.

In II. Coniug. paſſiua. עֻזַּב derelictus eſt. Bis reperitur.
Ieſ.32.℣.14.Nã palatiũ eſt dimiſſũ,copia ciuitatis eſt derelicta. ἀφύσουσιν. (τέλιπον. עֻזָּב
Ier.49.℣.25. Quomodo nõ eſt derelicta vrbs laudis, vrbs gaudij mei. πῶς οὐχὶ ἐγκα- עֻזְּבָה

Inde nomen.

עִזָּבוֹן Foꝝ, emporium, vbi in nundinis relinquuntur merces tranſuectæ, negociatio.
Plur.cũ affi.Eze.27.℣.12. Eq̃tes & mulos dederũt negociationes tuas. τὴν ἀγοράν σου. עִזְבוֹנָיִךְ
Legitur præterea tantum. Ezech.27.℣.14.16.19.22.26.℣.antep.

עזז Obſirmauit,corroborauit,fortificauit,confortauit,item obſirmatus eſt, præualuit.
Idem quod עוּז & יָעַז. Hinc poteſt quoq; eſſe ἰσχύω.i,valeo,quod Græci ſæpè pro
hac radice vſurpauerunt in verſione.

In I. Coniug. עַז obſirmauit,& ſine actõ fit neutrum obſirmatus eſt, inualuit.
Semper vſurpatur in Biblijs cum defectu ainpoal,præter vnum locum,non autem
legitur in præterito,nec in participijs niſi tantum nominaliter in præſenti.
Pro.8.℣.28. Cũ roboraret nubes ſupnè,cũ obſirmaret fontes abyſſi. καὶ ὡς ἀσφαλεῖς. בַּעֲזוֹז
Ieſ.30.℣.2.Vt roboremur robore Pharaonis,& fidant vmbræ Aegypti. βοηθηθῆναι. לָעוֹז
Pſ.9.℣.pen.Exurge Dñe ne præualeat homo miſer, &c. μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος. יָעֹז
Eccl.7.℣.20.Sapiẽtia obſirmat̃ ſapienti magis ꝙ 10.potentes. ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ. תָּעֹז
Iud.6.℣.2.Et inualuit manus Midianitarum contra Iſrael. Græci καὶ κατίσχυσε. וַתָּעָז

In III.Con. הֵעֵז obſirmauit ſedulò,cuſtodiuit diligenter. 3.extat. (ὑφίσαται.
Pro.21.℣.antep.Obſirmauit vir impius vultũ ſuum(ne pudore ſuffundatur) ἀναιδῶς הֵעֵז
Pro.7.℣.13.Obſirmauit faciẽ ſuã.Zain regulariter erat dageſſãdũ. ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ. הֵעֵזָה
Exo.9.℣.19.Et nunc mitte,obſirma pecus tuũ.i.coge & muni pecus tuũ. κατάσπευσον הָעֵז

Inde nomina. (συναγαγεῖν.

עֹז Fortitudo,robur,firmitudo,paſſim reperitur vſurpatum in Biblijs,vt (λεμον.
In re.Ieſ.42.℣.vlt.Et effudit ſup eũ irã furoris ſui, & robur p̃lij. καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πό- עֱזוּז
Pſ.145.℣.6.Et robur admirãdoꝝ opeꝝ tuoꝝ p̃dicabũt,et ego narrabo. καὶ τὴν δύναμιν וֶעֱזוּז
Cũ affi.Pſ.78.℣.4.Generationi poſteriori annũciãt laudes Dei,et robur eius. καὶ τὰς וֶעֱזוּזוֹ

עִזּוּז Fortitudo,emphaſeos gratia ponitur pro forti,& non raro vſurpat̃. (δυναστείας.
Pſal.24.℣.8. Iehoua fortis & potens,Dñs inſignis virtute bellica. δυνατὸς ἐν πολέμῳ. עִזּוּז

עַז Fortis,robuſtus,firmus,adiectiuum nomen multis additur rebus.
Nu.13.℣.5.à fin,Cęteꝝ fortis eſt populus iſte,q habitat in terra iſta. ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος. עַז
Iud.14.℣.antep. Quid dulcius eſt melle,& quid fortius leone? τί ἰσχυρότερον λέοντος. עַז
In reg.Deut.28.℣.50.Gens fortis facierum.i.impudentis & perfricatę frontis. ἔθνος עַז
ἀναιδὲς προσώπῳ. In pau-

In pauſa.Gen.49.℣.7.Maledictus ſit furor eoꝝ quia obſirmatus eſt. ὅτι αὐθάδης. עָז
Et plu.Ieſ.43.℣.16.Qui dat in mari viā,et in aq̄s fortibus ſemitā. ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον. עַזִּים
In re.Ieſ.56.℣.pe.Et canes iſti fortes animo ſunt.i.vehementer auidi. κύνες ἀναιδεῖς τῇ עַזֵּי
(ψυχῇ.

עַזָּה Firma,dura,fortis,valida, robuſta. עַזָּה
Pro.21.℣.14.Et munus in ſinum(receptum)iram fortem(reſtinguit) θυμὸν ἰσχυρόν. עַזָּה
Cant.8.℣.6.Quia valida eſt dilectio,vt mors,& Zelotypia dura vt ſepulchꝝ.κρα- עַזּוֹת
Et plu.Pro.18.℣.pe.Suppliciter loquetᷣ pauper, at diues reſpondebit dura. (ταιά.

עֹז Holem aliquando cum Vau ſcribitur,robur,fortitudo, firmitudo, obſirmatio.
Sæpè in Biblijs vſurpatum inuenitur.
Pſ.8.℣.3 Ex ore infantiū et lactentium fundaſti robur,propter inimicos tuos.κατηρ- עֹז
τίσω αἶνον. (ἀντίληψις αὐτοῦ. עוֹז
Pſ.84.℣.6. Beatus ille homo, cuius robur in te ſitum eſt, in quorum cordibus &c. וְעֹז
In re.Pſ.99.℣.4.Et robur regis iudiciū(.i.æq̄tatē)diligit,tu paraſti &c. ϗ τιμὴ βασιλεὺς. עָז־
Cū Maccaph Ieſ.26.℣.1.Vrbs fortitudĩis eſt nobis,ſalutē ponet muros. πόλις ἰσχυρά. עָזִּי
Cum affi.Pſ.118.℣.14.Fortitudo mea & carmen meū eſt Dominus. Græc. ἰσχύς μου. עֻזִּי
Ieſ.49.℣.5. Et Deus meus fuit virtus mea. Sept. μοι ἰσχύς.
Pſal.21.℣.2.Domine in fortitudine tua lætabitur rex, & in ſalute tua quam vehe- בְּעָזְּךָ
menter. ἐν τῇ δυνάμει σου. (tuam. ἐν τῇ δυνάμει σου. בְּעָזְּךָ
Et ℣ſu vlt,Exaltare Domine in fortitudine tua,cantabimus & pſallemus virtutem

מָעוֹז Robur,fortitudo,fortalicium,obſirmatio, Camez ſub Mem nunꝗ mutatur. מָעוֹז
Pſ.31.℣.3.Sis mihi in petrā fortitudinis,& in domū mūitionū ad ſaluādū me. ὑπερα- מָעוֹז
In re,Pſ.27.℣.1.Dn̄s robur vitæ meæ eſt,à quo expaueſcerē? ὑπερασπιστής. (σπιστήν.
Cū affi.Pſ.31.℣.5.Educes me è reti quod abſconderunt mihi, quia tu es robur me- מָעֻזִּי
um. ὑπερασπιστής μου. מָעֻזְּכֶן
Ieſ.23.℣.14.Eiulate naues tharſis,quia deuaſtata eſt fortitudo veſtra. ὀχύρωμα ὑμῶν. מָעֻזִּים
Et plur.Dan.11.℣.38.Colet autem in ſua ditione Deum fortitudinum.τ͂ καταφυγῶν.
In regimine. Daniel.11.℣.20. Et conuertet faciem ſuam ad fortitudines(.i.munitio- לְמָעוּזֵּי
nes) terræ. εἰς τὴν ἰσχύν.

מָעֻזְנִים Munitiones fortes,fortalicia, robora. Apparet eſſe compoſitum ex עֹז & זָנָה
fornicatus eſt,quaſi obſirmationes in fornicationibus & idolatrijs.Legiť tm̄ ſemel. מָעֻזְּנֶיהָ
Cū aff.Ieſ.23.℣.11.Dn̄s mādauit aduerſus Chanaā ad vaſtādū robora eius.τὴν ἰσχύν.

עֵז Caper & capra. Eſt generis Epicœni,nomen habet à robore cornium,quæ ha-
bet loco roboris & fortitudinis ſuæ. Hinc Græci αἴξ & Germanicum, Geiſs/ atꝗ
per conuerſionem literarum Zig/ Item αἰγίζω capras paſco. וְעֵז
Ge.15.℣.9.Accipe tibi buculā triennem, & caprā triennem,atꝗ arietem &c. ϗ αἶγα. עֵז
Leu.3.℣.12.Si aūt capra fuerit munus eius,adducat eā in cōſpectu Dn̄i. ἀπὸ τῶν αἰγῶν. עִזִּים
Et plur.Gen.27.℣.9.Et cape mihi inde duos hœdos caprarꝝ. δύο ἐρίφους. וְעִזֶּיךָ
Cū affi.Ge.31.℣.38.Oues tuæ & capræ tuæ nō ſunt abortę(vel ſteriles)ϗ αἱ αἶγές σου.
Sæpiſſ.reperies hoc nomen. Num.7.&c. Item Exo.12.℣.5.cap.25.℣.4. Dan.8.℣.5.

עֲזָאזֵל Caper emiſſarius qui amandatur. Componitur ex עֵז caper,& אָזַל .i.abijt,cele-
rauit, &c. Rabbi Dauid dicit eſſe nomen montis qui ſitus erat in deſerto prope
montem Sinai,quo abducendus erat caper. Ter extat in vno capite. לַעֲזָאזֵל
Leu.16.℣.8.Sors erit ꝑ Domino, altera ſors pro capro emiſſario. τῷ ἀποπομπαίῳ.
Et ℣.10.bis extat. Ad emittendum emiſſarium in deſertum. ἐξαποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν

עָזְנִיָּה Haliæetus,aq̄la marina,& nomē habet à fortitudine. Bis repiť,vt: (ἀποπομπήν. הָעָזְנִיָּה
Leu.11.℣.13.Deut.14.℣.12.Aquilā,accipitrē,& haliæetum(non comedetis)ἁλιαίετον.

עזק Circummuniuit maceria vel ſepe, circumſepiuit,cinxit ſepe. Hinc ἀσιογεῖα .i.ſepes.
Quidam exponunt pro fodere,colere,hinc ἀσκέω,ἐπασκέω exerceo,colo.

In II. Coniug. עִזֵּק ſepiuit. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt: (θηκα. וַיְעַזְּקֵהוּ
Ieſ.5.℣.2.Et ſepiuit eā(vineā)& elapidauit eā.i.lapides elegit ex ea. ϗ φραγμὸν περιέ-

עָזַר Iuuit,adiuuit, auxiliatus eſt, adiumento fuiť, opitulatus eſt. Cognationem habet
cum עָזַז firmus fuit,זְרֹעַ brachium,nam in brachijs eſt potentia et fortitudo auxilij.
Hinc στερεόω,στερόω,στηρίζω firmo.

In I. Coniug. עָזַר iuuit,adiuuit,& cum datiuo auxiliatus eſt.

Iob 26.℣.2.Quid auxiliatus es,num ei qui vires non habet: τίνι μέλλεις βοηθεῖς. עָזַרְתָּ

Pſ.118.℣.13.Pellendo impulerunt me vt caderem, at Dñs adiuuit me. ἀντελάβετό μου. עֲזָרָנִי

Pſ.10.℣.14.Pupillum tu fuiſti adiuuans(vel pupillo tu eris adiutor)βοηθός. עוֹזֵר

Ieſ.31.℣.3.Et impinget adiuuans,& corruet adiutus,&c. κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες. עָזֻר

2.Par.14.℣.11.O Domine,non eſt apud te difficile ad auxiliandum magno &c. σώζειν לַעְזֹר

2.Sa.18.℣.3.Et melius eſt vt tu nobis ex vrbe opē feras(vel in hiphil לַעְזִיר) εἰς βοη- לַעְזוֹר

2.Par.32.℣.8.Et nobiſcum eſt Deus noſter ad auxiliandū nobis. τοῦ σώζειν. (θὸν τοῦ βοηθεῖν לְעָזְרֵנוּ

Pſ.79.℣.9.Adiuua nos Deus ſalutis noſtræ, propter gloriam nominis tui. βοήθησον. עָזְרֵנוּ

Ieſ.50.℣.7.Et Dñs Iehoua auxiliat̃ mihi,ꝓpterea nō ſū pudefactus. βοηθός μοι ἐγενήθη. יַעֲזָר־לִי

Ieſ.41.℣.6.Singuli ꝓximum ſuum iuuabunt,& fratri ſuo dicet,ſis fortis. βοηθῆσαι. יַעְזֹרוּ

Et cap.44.℣.2.Sic dicit Dñs factor & creator tuus,ab vtero adiuuabit te. ἔτι βοηθήσῃ יַעְזְרֶךָּ

Pſ.119.in ת ℣.pen. Viuat aīa mea vt laudet te,& iudicia tua iuuabūt me. βοηθήσει μοι. יַעֲזְרֻנִי

In voce paſſiua נֶעֱזַר adiutus eſt. Inuenitur tantum quater,vt:

Pſ.28.℣.7.In ipſo confiſū eſt cor meū,& adiutus ſū,hinc geſtit cor meū. καὶ ἐβοηθήθην. נֶעֱזָרְתִּי

2.Par.26.℣.15.Ad iuuari donec fortis fieret.i.mirificè ſibi auxilia parauit. τοῦ βοηθῆναι. לְהֵעָזֵר

Dā.11.℣.34.Et in corruere ipſos,iuuabūt̃ auxilio modico. βοηθήσονται βοήθειαν μικράν יֵעָזְרוּ

1.Par.5.℣.20.Et adiuti ſūt aduerſū illos,datiq; ſunt Hagaræi in manus eorū. κατίσχυσαν וַיֵּעָזְרוּ

In III. Coniug. הֶעֱזִיר opem tulit,adiuuit. Bis tantum reperitur. (ἐπ᾽ αὐτῶν.

2.Par.28.℣.23 Quandoqdē dij regū Syriæ adiuuant eos. κατισχύσουσιν αὐτοῖς. מַעְזְרִים

2.Sam.18.℣ 3.Melius eſt vt tu nobis ex vrbe opem feras &c. Secundum puncta legitur in Kal , at ſecundum literas in hiphil pro לְהַעֲזִיר &c. לַעְזִיר

Inde nomina.

עֵזֶר Adiutorium,adiuuamen firmum,auxilium.

Gen.2.℣.18.Non eſt bonū,hominē eſſe ſolum,faciam ei adiutorium. βοηθόν. עֵזֶר

Cū affi.Pſ.121.℣.1.Leuabo oculos meos ad mōtes,vnde veniet auxiliū meum ἡ βοή- עֶזְרִי

Pſ.20.℣.3.Mittat auxiliū tuū è ſanctuario,atq; è Zion ſuffulciat te. βοήθειαν. (θειά μου. עֶזְרְךָ

עֶזְרָה Adiutorium , auxilium , forma fœminea.

Pſ.46.℣.2.Deus eſt nobis protectio & fortitudo,auxilium in tribulationibus. βοηθὸς עֶזְרָה

Cū He parag.Pſ.44.℣.vlt.Surge auxilium nobis,& redime eos. βοήθησον ἡμῖν. עֶזְרָתָה

Cū affi.Pſ.38.℣.vlt.Feſtina ad auxiliū meum Dñe ſalutis meæ. εἰς τὴν βοήθειάν μου. לְעֶזְרָתִי

In reg.Iud.5.℣.23.Quia non venerunt ad auxilium Domini &c. εἰς τὴν βοήθειαν κυρίου. לְעֶזְרַת

עֵזֶר Nomen loci,vbi auxilium inſigne Deus præſtitit populo ſuo contra Palæſthin:

2. Samuel.7.℣.12.Et vocauit nomen eius Aebenazer,dicens,hucuſq; auxiliatus eſt &c. ἐνταῦθα ἐβοήθησεν. אֶבֶן הָעֵזֶר

עֲזָרָה Septum quo fulcris adiuuat̃ **ein ſchrancken**/ſtadiū,crepido. Quidā vertūt atriū , vt habeat cognationē cū חָצֵר Hier. aliquando crepidinē , aliquando baſilicam vertit.

2.Par.4.℣.9.Et fecit atrium ſacerdotū,& ſeptū magnū,& ianuas ſepto &c. καὶ τὴν αὐλὴν וְהָעֲזָרָה

Et ca.6.℣.13.Quia fecerat Salomon labrū æneū,poſuitq; illud ī medio atrij τῆς αὐλῆς. הָעֲזָרָה

Eze.43.℣.14.Et à ſinu terræ vſq; ad crepidinē inferiorē duo cubiti erāt. ἀπὸ τοῦ ἱλαστη- הָעֲזָרָה

Legitur præterea tantum Ezech.43.℣.17.20.& cap.45.℣.19. (ρίου.

עֵט Stilus, calamus, quo aliquid ſcribitur & exaratur. Cognationem habet cum עָטָה celeriter inuoluit ſe, & cum עִיט inuectus eſt volucrum more , nam ſcribens videtur quaſi volitare , Vide radicem עִיט & teſtimonia eius.

עָטָה Obtexit celeriter & ſine oī diſpoſitiōe veſtimentorū, Ger: **vmbhüllen**/induit,opuit, inuolutꝰ eſt veſtibꝰ.Propriè ſignif;pallio ſe tegere,nō aūt ad corpꝰ aſtrīgere & manicas induere,aut cīgulo accōmodare,idē quod יָעַט & cognati:habet cū עָדָה amictus eſt ornatu,ingreſſꝰ eſt veſtē,induit veſtimentū. Hinc θύω, θέω, feſtino, θεέσκω, θόασω.

In I. Con. עָטָה induit operiendo. Conſtruitur cum actō vel præpoſitione עַל. Porro cum אֶל ſ.motum ad locum,hoc eſt feſtinare ſeu verti aliquorſum.

Ier.43.℣.pe.Et induet(.i.ingrediet̃) terrā Aegypti,ſicut induet paſtor &c. καὶ φθειριεῖ. וְעָטָה

Mich.3.℣.7.Et obtegent ſup labro ſuo.i.tegent vultum ſuū veſte &c. καταλαλήσουσι. וְעָטוּ

1.Sa.28.℣.14.. Vir ſenex aſcendit,& ipſe eſt obtectus pallio. καὶ αὐτὸς διπλοΐδα ἀναβεβλημένος. עֹטֶה

Cã.1.℣.8.Cur ero veluti diuertẽs(.i.circũdãs)iuxta greges ſocioꝝ ꝛc. ὡσεὶ περιβαλλο- כְּעֹטְיָה
Ieſ.22.℣.17.Et circũuertit te circũuertendo(vel amicit te amiciendo)ϗ ἀφελεῖ. (μένη. עָטֹה
Leu.13.℣.45.Et caput eiꝰ nudatũ,et ſup labro ſuo opiet.i. obteget labꝝ veſte. περι- יַעְטֶה
Ieſ.59.℣.17.Et induit veſtes vltionis tanq̃ indumentũ,& induit vt palliũ. (βαλλέσθω. וַיַּעַט
1.Sa.15.℣.19.Et ṽſus es ad ſpoliũ, & feciſti malum in oculis ꝛc.ϗ ὥρμησας ἐπὶ τὰ σκῦλα. וַתַּעַט
1.Sam.14.℣.32.Et feſtinauit populus ad prædam (ſecundum Maſoreth legit̃ וַיַּעַט. וַיַּעַשׂ
(17. & 22.
ϗ ὥρμησεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα.

Legit̃ præt. tm̃. Pſ.71.℣.13.Pſ.84.℣.7.Pſ.104.℣.2. Pſ.109.℣.19.& antepe. Ezec.24.℣.

In II. Con. עֻטָּה inuoluit,circumuertit. Legit̃ tm̃ ſemel. (ἐν γέγονεν εἰς σφαγήν. מְעֻטָּה
Ezec.21.℣.20.Dedi terrorem gladij, Ah factus eſt in fulgorem, inuolutus ad mact:

In III. Coniug. הֶעֱטָה obtexit,inuoluit. Semel extat. (αἰσχύνην. הֶעֱטִיתָ
Pſ.89.℣.46.Præcidiſti dies iuuentutis eius, obtexiſti eum ignominia. κατέχεας αὐτοῦ

Inde nomen.

מַעֲטֵה Operimentum,pallium quo quis inuoluitur & obtegitur. Semel tantum repe. מַעֲטֵה
In re.Ieſ.61.℣.3.Oleum læticiæ ꝓ luctu,pallium laudis ꝓ ſpiritu mœſto.καταστολὴν.

עֵט Stilus,calamus. De hoc vide radicem עִיט.

עָטִין Tina,tinia,vas mulctrale in quod colligitur lac emulſum. Cognationem habet cũ טֶנֶא .i. ſporta ,vas in quod fructus agri colliguntur. Hinc tina , & Germanicum Tunne/ Thunne/Et Saxonicum eine Tinne. Legitur tantum ſemel , vt,
Cum affi.Iob 21.℣.24.Tinæ eius plenæ ſunt lacte.i. mulctralia eius plena ſunt. τὰ δὲ עֲטִינָיו
(ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος.

עָטַף Opertus eſt tapetis abundanter,ita vt conſpici non poſsit. Et metaphoricè opertus eſt afflictionibus & ita exanimatus vt planè deficiat. Cognationem habet cum עָרַף exceſsit,abundauit. Hinc Tapetum, δάπις Tapes,aulæum.

In I. Con. עָטַף opertus eſt,& metaphoricè exanimatus eſt,defecit. Octies extat.
Thre.2.in ק Propter animas paruuloꝝ tuoꝝ q̃ fame operti ſunt.τῶν ἐκλυομένων. הָעֲטוּפִים
Pſ.61.℣.3.Ab extremitate terrę ad te clamabo dũ opit̃(exanimat̃)cor meũ ἐν τῷ ἀκη- בַּעֲטֹף
Ieſ.57.℣.16.Quia ſpiritus à facie mea opiet̃(deficiet)flatũ ego feci.ἐξελεύσεται. (διᾶσαι. יַעֲטֹף
Pſ.102.℣.1 Oratio afflicti,quũ opiet̃(afflictionibus)& corã Deo effundet.ἀκηδιάσῃ. יַעֲטֹף
Pſ.73.℣.6.Operiet poſitio iniuriæ eos.i.iniuria obruet abundanter eos.περιεβάλοντο. יַעֲטָף
Pſ.65.℣.vlt.Amicient̃ prata ouibus,& valles operientur frumento.πληθυνοῦσι. יַעַטְפוּ
Gen.30.℣.pen.Et erant ſerotinæ oues Labani.τὰ ἄσημα τοῦ Λάβαν. הָעֲטֻפִים

In voce paſsiua. נֶעֱטַף opertus eſt anguſtijs & afflictionibus. Semel reperitur.
Thren.2.℣.11.Cum operitur(.i. exanimatur)infans & lactens in plateis ciuitatis ꝛc. בֵּעָטֵף
He patitur repulſam pro בְּהֵעָטֵף.ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα.

In III.Coniug. הֶעֱטִיף operuit. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, וּבְהַעֲטִיף
Gen.30.℣.pen.Et quum opiret(vel ſerotinaret)grex ouium.i.in admiſtura ſerotinarum,hoc eſt debilium ouium,non ponebat,erant ergo debiliores &c.τὰ ἄσημα.

In IIII. Con. הִתְעַטֵּף operuit ſeſe,opertus eſt à ſeipſo. Sexies legitur.
Ionæ 2.℣.8.Quum opiet̃ ſup me anima mea.i.quum fermè aĩam agerẽ.ἐν τῷ ἐκλείπειν. בְּהִתְעַטֵּף
Thre.2.℣.12.Quũ opirent̃ ipſi.i.quũ deliquiũ animi paterent̃. ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς. בְּהִתְעַטְּפָם
Pſ.107.℣.5.Famelici atq̃ ſitibundi,anima eoꝝ in ſeipſis operiebatur.ἐξέλιπεν. תִּתְעַטָּף
Pſ.77.℣.4.Infremã querulabor,& opiet̃(afflictionibus)ſpiritus meus.ϗ ὠλιγοψύχησε וַתִּתְעַטֵּף
Pſ.142.℣.4.In deficere ſuper me ſpiritum meum. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ. בְּהִתְעַטֵּף
Pſ.143.℣.4.Et opertus eſt ſuper me ſpiritus meus.ϗ ἀκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ. וַתִּתְעַטֵּף

Inde nomen.

מַעֲטָפָה Pallium,tapetum,operimentum. Legitur tantum ſemel,vt, וְהַמַּעֲטָפוֹת
Plur.Ieſ.3.℣.5.à fine.Suppara,pallia,pepla & infulas(vel membranas)

עֲטַלֵּף Veſpertilio quæ in caligine & obſcuritate volitat,& interdiu ſeſe velat & abſcondit. Componitur ex עִיט volauit, & עָלַף velauit. Hinc talpa,animal quod etiam fugit conſpectum hominis,& ſeſe velare ſolet intra latibula terræ. 3. legitur. (ρίδα.
Deut.14.℣.18.Leu.11.℣.19.Gallũ ſyluestrẽ,et veſpertilionẽ (nõ comedetis) ϗ νυκτε- הָעֲטַלֵּף
Et plur.Ieſ.2.℣.ante.Ad incuruandũ ſe corã talpis & veſpertilionibꝰ.ϗ ταῖς νυκτερίσι. וְלָעֲטַלֵּפִים

Circum-

עָטַר Circumdedit in modum tiaræ rotundæ quæ caput circundat, cinxit, coronauit. Hinc τιάρα, ornamentum capitis persicarum mulierum, quo postea vsi sunt reges & sacerdotes, est ceu rotundus pileus, non autem habet acumen in summo, nec totum vsq; ad comas egit, sed tertiam partem à fronte inopertam relinquit, atq; in occipitio vitta constrictum est, vt nonfacilè labatur ex capite. Hinc ἔθειρ & ἔθειρα capillus, ἐθειράζω, & ἐθείρομαι comam comptam habeo.

In I. Coniug. עָטַר cinxit, cricundedit. Bis tantum reperitur.

1.Sa.23.℣.antep.Saul & viri circundabant Dauidem & viros eius.παρενέβαλον. עֹטְרִים
Ps.5.℣.vlt.Veluti scutum, beneuolentia cinget(circundabit)eum.ἐστεφάνωσας. תַּעְטְרֶנּוּ

In II. Con. עִטֵּר coronauit, cinxit, Construitur cum accusatiuo vel Datiuo.

Psalm.65.℣.antepen.Coronasti annum bonitatis tuæ, vt vehicula tua stillent pinguedinem. εὐλογήσεις τὸν στέφανον. (νωσεν. עִטַּרְתָּ
Can.3.℣.vltim.In tiara, qua coronauit eum mater eius die sponsaliorum eius.ἐστεφά- שֶׁעִטְּרָה
Ps.103.℣.4.Redimens de corruptione vitã tuã, coronãs te bñficẽtia.τὸν στεφανοῦντά σε. הַמְעַטְּרֵכִי
Ps.8.℣.6.Minuisti eũ paulominus &c gloria & honore coronabis eũ.ἐστεφάνωσας αὐτόν. תְּעַטְּרֵנוּ

In III. Con. הֶעֱטִיר tiaram imposuit, coronauit tiara. Semel habetur.

Ies.23.℣.8.Quis consuluit hoc contra Zor coronantem &c. μὴ ἥσσων ἐστί. הַמַּעֲטִירָה

Inde nomina.

עֲטָרָה Tiara, corona, ornamentum rotundum capitis, quo vsi sunt reges.

Can.3.℣.vlt.Et spectate Salomonem in tiara quã imposuit ei mater eius.ἐν τῷ στεφάνῳ. בָּעֲטָרָה
Ezec.21.℣.26.Remoue Cidarim & tolle tiaram(seu coronam) καὶ ἀπόθου τὸν στέφανον הָעֲטָרָה
Et plur.Zach.6.℣.11.Et accipies argentum & aurum, & facies coronas. στέφανον. עֲטָרוֹת

עֲטֶרֶת Tiara, corona, diadema, hæc forma in regimine vsitatius venit, vt,

In reg.Ps.21.℣.4.Imponens capiti eius coronã topazij.i.auri optimi.στέφανον ἐκ λίθου. עֲטֶרֶת
Ies.28.℣.1.Væ coronæ superbiæ temulentorum Ephraim, & deciduo &c.τῷ στεφάνῳ. עֲטֶרֶת
Et plur.Zach.6.℣.pen.Coronæ aũt erũt ipsi Hælem & Tobiæ &c.ὁ δὲ στέφανος ἔσται. וְהָעֲטָרֹת

עֲטִישָׁה Tussis, tussedo, tussicula, Latini ab Ebræis acceperunt per ablationem primæ literæ, Radix eius verbaliter non vsurpatur עָטַשׁ tussiuit, Sed tantum nomen extat, quod semel tantum legitur, quidam exponunt sternutationem.

Et Plur.cũ affi.Iob 41.℣.9.Tussibus eius clarificabit lux, & oculi &c. ἐν πταρμῷ αὐτοῦ. עֲטִישֹׁתָיו

עִיב Obscuratus est, densuit, condensatus est, de hoc vide radicem עוּב:

עִי Aceruus partium inæqualiter iacentium, cumulus, tumulus, à radice inusitata עָיָה quæ cognationem habet cũ עָוָה curuus fuit peruersus fuit, signi: n.eiusmodi aceruũ, in quo oĩa sine æquali ordine iacent disiecta instar solitudinis cuiusdam.

Iob 30.℣.24.Non sanè in aceruum(defunctorum)emittet manum &c. בְּעִי
In regim, Mich.1.℣.6.Et ponam Samariam in aceruum agri.i.redigam in desolationem. εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ. (εἰς ὀπωροφυλάκιον. לְעִי
Et plur.Ps.79.℣.1.Posuerunt Ierusalem in aceruos.i.redegerunt in aceruos lapidum. לְעִיִּים
Mich.3.℣.vlt.Et Ierusalẽ ĩ aceruos erit, Nun scribit̃ pro Mem finali.ὀπωροφυλάκιον ἔσται עִיִּין
In re.Nu.21.℣.12.Et profecti sũt &c.et castrametati sunt in aceruis Abarim &c.ἐν ἀχελ- בְּעִיֵּי
Legitur præterea tantum Num.33.℣.44.& 45.Ier.26.℣.12. (γαί.

מְעִי Aceruus variarum partium inæqualiter iacentium. Legitur tantum semel.

In regi.Ies.17.℣.1. Ecce Damascus remouetur ne sit ciuitas, & erit aceruus ruinæ. εἰς (πτῶσιν καταλελειμμένην. מְעִי

עוּד Testatus est, testificatus est, protestatus est, obtestatus est, contestatus est, testimonium dedit. Cognationem habet cum יָדַע nouit, sciuit, & cum יָעַד condixit, addixit &c. Nam quod scimus testamur, & condictio est testatio mentis. Hinc ἴδυος, ἰδυίης testis. Et Germanicum, ein Eid/quod testibus imponitur.

In III. Coniug. הֵעִיד testatus est, testimonium perhibuit, sæpe construitur cũ ב:

Malac.2.℣.14.Eò quòd Dñs testatus est inter te & vxorem.διεμαρτύρατο. הֵעִיד
Gen.43.℣.3.Obtestando obtestatus est nos vir ille & dixit, μεμαρτύρηται. הָעֵד
Deut.4.℣.26.Obtestatus sum contra vos hodie cœlum & terram.διαμαρτύρομαι. הַעִידֹתִי
Exo.19.℣.antep.Quia tu testatus es nobis.διαμεμαρτύρηται. הַעֵדֹתָה

מֵעִיד
Deut.32.℣.7.à fine.Ad oĩa verba mea,quæ ego testificor.διαμαρτύρομαι. הָעֵר
1.Sa.8.℣.9.Veruntamen contestando contestaberis illis. διαμαρτυρόμενος. (ραι. הָעֵר
Exo.19.℣.5.à fin.Descẽde,obtestare poplm̃,ne irruãt ad Dñm vt ꝯtẽplẽt.διαμάρτυ- וַהָעֵר
Neh.9.℣.29.Et testatus est eis vt conuerterentur ipsi ad legem tuam.ἐπεμαρτύρω. וָאָעִידָה
Deut.31.℣.antep.Et obtestabor cœlum. καὶ διαμαρτύρομαι. וִיעִדֻהוּ
1.Reg.21.℣.13.Et testimonium ꝑhibuerunt contra eum. καταμαρτυρήσουσιν. וִיעִדֻהוּ
Et ℣.10.Et collocate duos viros filios Belial aduersus eũ,& testabunt̃ ⁊c.καὶ καταμαρ-
In voce passiua הוּעַד admonitus est testibus adhibitis,denunciatus est.1.(τύρησον. וְהוּעַד
Exo.21.℣.29.Quod si bos cornupeta fuit ab heri & nudius tertius,et denunciatum.
Inde nomina. (διαμαρτύρωνται.

עֵד Testis & dicitur tam de persona,quã de re,vnde sæpè pro testimonio accipitur. עֵד
Leuit.5.℣.1.Et ipse fuerit testis,aut viderit,aut nouerit,si non indicabit.μάρτυς. עֵד
Ge.31.℣.46.Cumulus iste sit testis(vel testimoniũ)inter me,& inter te. εἰς μαρτύριον. עֵד
Exo.20.℣.14.Non loqueris contra ꝓximum tuum testimonium falsum. μαρτυρίαν. עֵד
In reg.Deut.19.℣.6.à fine.Si surrexerit testis iniuriæ contra aliquem.μάρτυς.
Cum affix.Iob 16.℣.4. à fine. Etiam nunc ecce in cœlo est testis meus(q̃ est verax) עֵדִי
ὁ μάρτυς μου. (μαρτύρων. עֵדִים
Et plur.Deu.19.℣ 14.In ore duorum testium, aut in ore trium testium consistet res. τῶν
Cum affix.Iesa.43.℣.9.Producant testes suos & iusti erunt,& audient & dicent.οὐ עֵדֵיהֶם
μάρτυρας αὐτοῦ. (μάρτυρες ἄδικοι. עֵדֵי
In reg.Ps.35.℣.11.Surgebant testes iniuriæ,quæ nunquam cogitaram rogabant me.

עֵדָה Testis,item testimonium,& sæpe in Biblijs occurrit legentibus. עֵדָה
Gen.31.℣.4.à fine.Testis sit cumulus iste,& testis sit statua ista.καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη. לְעֵדָה
Ge.21.℣.5.à fine Propterea erit mihi ĩ testimoniũ,q̃, foderim puteũ istũ.εἰς μαρτύριον. הָעֵדֹת
Et plur.Deut.4.℣.5.à fine.Hæc sunt testimonia,statuta & iudicia.ταῦτα τὰ μαρτύρια.
Cum affix.Deut.6.℣.17.Custodiendo custodietis præcepta Dei vestri , & testimo- וְעֵדֹתָיו
nia eius. καὶ τὰ μαρτύρια. (seruaui. τὰ μαρτύριά σου. עֵדֹתֶיךָ
Psal.119.in ג. Deuolue à me opprobrium & contemptum,quia testimonia tua con-
Si cœtum aut congregationem indictam significat est à radice יָעַד:

עֵדוּת Testimonium. In plurali mouetur Vau pro consonante. עֵדוּת
Ps.19.℣.8.Testimoniũ Dñi fidele sapientiã suppeditans imperitis. ἡ μαρτυρία. (τυρίου. הָעֵדוּת
Nu.17.℣.19.Et pones eas ĩ tabernaculo indictiõis ãte testimoniũ ⁊c.κατέναντι τοῦ μαρ- הָעֵדֻת
Exo.34.℣.29.Et duæ tabulæ testimonij in manu Mosis erãt.μαρτυρίου.
Et plural. cum Vau mobili.Ps.119.in He. Inclina cor meum ad testimonia tua. εἰς τὰ עֵדְוֹתֶיךָ
μαρτύριά σου. (μαρτύριά σου. עֵדְוֹתֶיךָ
Et in צ. Iusticia testimoniorum tuorum in æternum est , instrue me & viuam.τὰ וְעֵדְוֹתָיו
1.Re.2.℣.3.Ad custodiẽdũ statuta eius,⁊c.& iudicia eiꝰ,& testimonia eius.τὰ μαρτύ-

תְּעוּדָה Testimonium,testamentũ,& aliquando pro consuetudine accipitur. (ρια αὐτοῦ. הַתְּעוּדָה
Ruth 4.℣.7.Et hoc erat testimonium (.i. consuetudo) in Israel. καὶ τοῦτο τὸ μαρτύριον. תְּעוּדָה
Iesa.8.℣.16.Conserua(vel liga)testimonium obsigna legem in discipulis meis. וְלִתְעוּדָה
Et ℣.19.Ad legem & ad testimonium si non dixerint iuxta ℣bũ hoc ⁊c. εἰς βοήθειαν.

עיט Inuectus est volucrum more , inuolauit festinanter & raptu velocissimo , volucer fuit. Cognationem habet cum עָטָה operuit, seu ingressus est vestimentum celeri motu. Hinc ἀετός aquila,à volatu festinante & indefesso. Item αἰθύω impetu feror, θέω,θύνω,θείνω,θοάω,θοάζω,curro,festino.

In I. Coniug. עָט inuolauit,inuectus est,construitur cum ב. & semel reperitur.
1.Sa.25.℣.14.En misit Dauid nuncios &c. sed(Nabal)inuectus est in eos.καὶ ἐξέκλινεν וַיָּעַט
hoc est,fecit eos auolare seu abegit eos

Inde nomina.

עַיִט Volucris,Est nomen collectiuum de omnibus volatilibus seu auibus. Sexies.
Ieremiæ 12.℣.9.Volucris variegata hæreditas mea mihi est , volucris per circuitum. הַעַיִט
σπήλαιον ὑαίνης. (καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινόν. עַיִט
Iesa.46.℣.vlt. Voco ab oriente volucrem .i.Cyrum , qui instar volucris festinabit. עָיִט
In pausa.Iob 28.℣.7.Semitã quã nõ cognouit volucris, ⁊c. οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν.

Gen.15.℣.11.Et deſcendit volucris(vel volatile)ſuꝑ cadauera illa. κατέβη δὲ ὄρνεα. הָעַיִט
In regim. Ieſa.18.℣.6.Relinquetur pariter volucri montium &c. & æſtiuabit ſuper
eum volucris. τοῖς πετεινοῖς. (ϗ παντὶ πετεινῷ. לְעַיִט
Ezech.39.℣.4. Volucri auium, & quicquid pennatum eſt,atqꝫ beſtijs agri &c.ὀρνέων לְעַיִט

עֵט Stylus,calamus,quo inuehitur & ſcribitur in tabulam ſeu chartam.
In re.Pſ.45.℣.2.Lingua mea eſt(velut)ſtylus ſcribæ velocis.κάλαμος γραμματέως. עֵט
Ier.8.℣.8.Propterea ecce fruſtra fecit,ſtylus falſitatis eſt ſcribarꝝ. χοῖνος ψευδής. עֵט
Et ca.17.℣.2.Peccatum Iudæ ſcriptum eſt ſtylo ferri,vngueqꝫ adamantino. בְּעֵט
Iob 19.℣.24.Stylo ferri & plumbi ad ꝑpetuitatē in petra inciderent. ἐν γραφίῳ σιδηρῷ. בְּעֵט

עיל Lactauit, produxit lac in mamillis. Cognationem habet cum עָלָה aſcendit, nam lactantes dicuntur quibus lac in vbera aſcendit. Hinc pro ע ponendo γ fit γάλα .i. lac γαλακτιάω lacto & per inuerſionem radicis eſt latinum lac.

In I. Con. עָל lactauit. Legitur tantum in participijs & ſepties.
1.Sa.6.℣.6.Et duas vaccas lactantes,ſuꝑ quas nō aſcēdit iugū. δύο βόας πρωτοτοκούσας. עָלוֹת
Et ℣.10.Et acceperūt duas buculas lactātes & ligauerūt eas in plauſtrꝝ. δύο βόας πρω- עָלוֹת
Ge.33.℣.13.Et oues & pecora lactantia ſunt apud me. Sept. χωλεύονται. (τοτοκούσας. עָלוֹת
Pſal.78.℣.penult.Poſt lactantes(ſeu fœtas euntem) abduxit eum,vt paſceret Iacob.
ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων. עָלוֹת
Ieſ.40.℣.11.Et in gremio ſuo portabit,fœtas autem ſuauiter ducet.ἐν γαστρὶ ἐχούσας. עָלוֹת
Ieſ.65.℣.20.Nō erit inde amplius lactatus dierꝝ.i.infans ætate.μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος. עוּל
Et ca.49.℣.15.Num obliuiſceť mulier lactati ſui,i.infantis ſui. τοῦ παιδίου αὐτῆς.. עוּלָהּ

עִים Impetus fortis, fortitudo impetuoſa. Cognationem habet cum עָמַם condenſauit, obtexit denſitate & impetu, nam denſitas & multitudo rei excitat impetum quendam. Hinc οἰμέω impetum facio,οἶμα & οἴμημα impetus. Semel tantum legitur.
Ieſ.11.℣.pen.Et agitabit manū ſuam ſuꝑ flumen cum impetu venti ſui.πνεύματι βιαίῳ בַּעְיָם

עין Oculeus fuit,oculatus eſt,direxit oculum intuendo aliquid,oculis obſeruauit.Hinc νεύω, ἀνίτω nuo,item niueo, conniueo,& nicto,& nuo,annuo,innuo : quæ omnia fiunt oculorum nutu.

In I. Con.עָיַן aſpexit oculis,direxit oculum. Semel tantum reperitur.
1.Sa.18.℣.9.Et erat Saul inſpiciens Dauidem,à die illo & deinceps. ὑποβλεπόμενος. עָיִן
Secundum puncta legitur עָיִן aſpiciens,& ſecundum literas עָוֵן iniquitatē tendens.

Inde nomina.

עַיִן Oculus,virtus viſiua,lux,ſplendor,aſpectus,ſpecies incurrens in oculos. Item pro fonte ex quo velut ex oculo aqua effluit. Eſt nomen fœmin. generis.
Leu.24.℣.20.Fractura ꝓ fractura,oculꝰ ꝓ oculo,dēs ꝓ dēte.ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. עַיִן
Gen.16.℣.7.Iuxta fontem aquarꝝ in deſerto,iuxta fontē q̄ eſt in via Sur.ἐπὶ τῆς πηγῆς הָעַיִן
Cū He locali.Ge.24.℣.16.Et deſcendit ad fōtē,& impleuit cadū ſuū.ἐπὶ τὴν πηγήν. הָעַיְנָה
In pauſa.Ge.24.℣.41.Et veni hodie ad fōtē, & dixi,Iehoua Deus &c.ἐπὶ τὴν πηγήν. עָיִן
In regim. Numer.11.℣.7. Et Man erat velut &c. & ſpecies eius vt ſpecies Bedolah.
ϗ τὸ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος. (τοῦ ὕδατος. כְּעֵין
Gen.24.℣.13.Ecce ego ſto iuxta fontem aquarum, & filiæ hominum &c. ἐπὶ τῆς γῆς עֵין
Cum affi.Thren.1.℣.16. Super hæc ego ploro, oculus meus, oculus meus deducit
aquas. ὀφθαλμός μου κατήγαγεν. עֵינִי
Leuit.13.℣.5.à fine Et ecce non mutauit macula ſpeciem ſuam &c.τὴν ὄψιν αὐτῆς. עֵינוֹ
Dual.1.Sam.16.℣.7.Homo enim videt quod oculis obſeruatur &c.εἰς πρόσωπον. לְעֵינַיִם
Gen.38.℣.11.Et ſedit in porta Enaim.i.in biuio(vel in porta fontium)ϗ ἐκάθισε πρὸς עֵינַיִם
Cum affi.Eſther.1.℣.17.Ad ſpernendū maritos ſuos in oculis ſuis.(ταῖς πύλαις αἰναί. בְּעֵינֵיהֶם
In re.Pſ.123.℣.2.Sicut oculi ſeruorꝝ ad manus &c.& ſicut oculi ancillarꝝ. ὡς ὀφθαλμοὶ עֵינֵי

עֲיָנוֹת Fontes,ſcaturigines, eſt metaphora ab oculo ſcaturiente ſumpta,vt
Deut.8.℣.7.Terrā torentiū aquarꝝ fontiū & abyſſorꝝ.ϗ πηγαὶ ἀβύσσων. (τα τῶν πηγῶν. עֲיָנֹת
2.Par.32.℣.3.Et cōſultatꝰ ē cū prīcipibꝰ &c.ad obturādū aquas fōtiū.ἐμφράξαι τὰ ὕδα- הָעֲיָנוֹת
In re.Exo.15.℣.vlt.Et venerūt ī Elim,vbi erāt 12.fontes aquarꝝ.δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων. עֵינֹת

Oſe.10.ꝟ.11.Quũ vinxero ad duos fontes eoꝝ(vel in duobus ſulcis eoꝝ)ἐν ταῖς δύ- עוֹנֹתָם
Scd̃m puncta legit̃ עוֹנֹתָם ad duas cõpreſsiones ſuas,à radice עָנָה: (σιν ἀδικίαις αὐτῶν.

מַעְיָן Fons, ſcaturigo, ciſterna. Sæpe vſurpatur in Biblijs ſacris,vt, (γισμένη.
Can.4.ꝟ.12.Hortus cõcluſus eſt ſoror mea,ſpõſa ꝛc.& fons obſignatꝰ.πηγὴ ἐσφρα- מַעְיָן
In re.Ioſ.15.ꝟ.9. Et circiñabit limes iſte à vertice mõtis ad fõtẽ aquaꝝ.ἐπὶ πηγὴν ὕδα מַעְיַן
Cũ ו parag.in re.Pſ.114.ꝟ.vlt.Et ſilicẽ in fõtẽ aquaꝝ,eſt parag. εἰς πηγὰς ὑδάτων. (τος לְמַעְיְנוֹ
Cũ affi.Oſe.13.ꝟ.pen.Et erubeſcet vena eius, & exiccabit̃ fons eius. ϗ ἐξερημώσει τὰς מַעְיָנוֹ
Et pl.Pſ.140.ꝟ.10.Qui emittit fõtes ĩ torrẽtes ĩter mõtes trãſibũt. πηγάς. (πηγὰς αὐτοῦ. מַעְיָנִים
Cum affi.Pſ.87.ꝟ.vlt.Omnes ſcaturigines meæ in te.i.omnes fontes ſcientiarum. מַעְיָנַי
In reg.Ieſ.12.ꝟ.3 Et haurietis aquas in gaudio de fontibus ſalutis.ἡ κατοικία ἐν σοί. מִמַּעַיְנֵי
Legitur præte.Leuit.11.ꝟ.36.Ioſ.18.ꝟ.15.& 1.Reg.18.ꝟ.5.item 2. Reg.3.ꝟ.19.& ante.

מַעְיָנוֹת Fontes,ſcaturigines. Aliquoties obuenit hoc nomẽ in Biblijs,vt, (τα τῶν πηγῶν.
2.Par.32.ꝟ.4.Et obturauerũt oẽs ſcaturigines,& torrẽtẽ exundantẽ.ἐνέφραξε τὰ ὕδα- הַמַּעְיָנוֹת
In reg.Gen.7.ꝟ.11.In die illo rupti ſunt oẽs fontes abyſsi copioſæ.πᾶσαι αἱ πηγαί. מַעְיְנֹת
Cũ affi.Pro.5.ꝟ.16.Diſpgant̃ fontes tui foras.i.effluant foras.ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα. מַעְיְנֹתֶיךָ
Legitur præterea tantum Gen.8.ꝟ.2.Pro.8.ꝟ.24.Ieſ.41.ꝟ.18.

עָיֵף Defatigatus eſt, laſsuit, defecit propter laſsitudinem. Idem quod יָעֵף & עִיף feſſus fuit. Hinc Græci pro ע ſubſtituerunt κ vt κοπάω, κοπάθω laboro, moleſto, κοπάζω ceſſo, κόπος labor, moleſtia ꝛc.

In I. Con. עָיֵף laſsuit,defatigatus eſt,feſſus fuit.Legit̃ tm̃ in p̃ſẽte et participijs,vt,
Ier.4.ꝟ.vlt.Væ nunc mihi q̃a defatigata ẽ aĩa mea ꝓpter interfectores. ὅτι ἐκλείπει. עָיְפָה
Gen.25.ꝟ.29.Et venit Eſau de campo,& erat defatigatus(ſiue laſſus)ἐκλείπων. עָיֵף
Iud.8.ꝟ.4.Et trecenti viri q̃ cum eo erant laſsi & ꝑſequentes. ὀλιγοψυχοῦντες. עֲיֵפִים
Pſ.143.ꝟ.6.Anima mea eſt vt terra laſſa.i.ſiticuloſa.ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. עֲיֵפָה
Legit̃ præte: Gen.25.ꝟ.30.Deut.25.ꝟ.18.Iud.8.ꝟ.4.5.& 2.Sam.16.ꝟ.14.ca.16.ꝟ.29.

עיף Feſſus fuit,defatigatus eſt,laſſuit, Idem eſt quod עָיֵף niſi quod Iod non moueatur ſed quieſcat. Hinc κοπάω laboro ad defatigationem vſq;.

In I. Coniug. עָיֵף laſſuit,laſſus fuit,defatigatus eſt. Ter legitur.
1.Sa.14.ꝟ.29.Maledictꝰ q̃ comedet cibũ hodie,& laſsꝰ fuit populꝰ.ϗ ἐξελύθη ὁ λαός. וַיָּעַף
Et ꝟ.31.Percuſſerunt in die illo Palæſthinos ꝛc. defatigatusq; eſt populus vehemẽter. ϗ ἐκόπιασεν. (ϗ ἐξελύθη. וַיָּעַף
2.Samuel.21.ꝟ.13.Et bellum geſſerunt cum Palæſthinis, & defatigatus eſt Dauid. וַיָּעַף

Inde nomen.

עֵיפָה Laſsitudo ſolis,eclipſis & obſcuratio ſolis, & ſimpliciter pro obſcuritate. עֵיפָה
Amos 4.ꝟ.vlt.Faciens aurorã & obſcuritatẽ & calcãs ſup̃ excelſa terræ. ϗ ὁμίχλην. עֵיפָתָה
Et cum He parag.Iob 10.ꝟ.vlt.Ad terram obſcuritatis,qualis eſt caligo ꝛc.σκότους.

עיק Anguſtiauit cum ſtridore,preſsit,coartauit,et propriè dicitur de plauſtro onuſto q̃ vehitur cum gemitu & ſtridore quodam. Hinc ἀναγκάζω comprimo,cogo.

In III. Con.הֵעִיק preſsit gemendo,fecit preſſuram ſeu ſtridorem. Bis.
Amos 2.ꝟ.13.Ecce ego facio preſſurã(ſeu ſtridorẽ)ſub vobis,κυλίω, quemadmodũ מֵעִיק
faciet ſtridorem plauſtrum onuſtum manipulis(vel plenum manipuloꝝ)κυλίεται. תָּעִיק

Inde nomina.

עָקָה Stridor,diuexatio,anguſtia,coarctatio,crepitus. Inuenitur tantum ſemel. עָקַת
In reg.Pſ.55.4.Propter vocem inimici,ꝓpter ſtridorem impij.ἀπὸ θλίψεως.

מוּעָקָה Coarctatio,compreſsio,anguſtia,arctum vinculum quod vehementer ſtringit.
Eſt participium præteritum in hiphil,& vſurpatur nominaliter. Semel legitur. מוּעָקָה
Pſ.66.ꝟ.11.Poſuiſti preſsionem(vel arctum vinculum)in lumbis noſtris.θλίψεις.

עִיר Vrbs,oppidum,ciuitas quæ muris,turribus & alijs ædificijs amplis excitata eſt.Cognationem habet cum עוּר excitauit. Hinc ὠρέω, ἀρήσσω, ὀρεύω cuſtodio, ἐρύομαι, εἰρύομαι, ῥύω, ῥύομαι, ῥῦμαι libero,cuſtodio.nam in ciuitate obſerata & munita cuſtodiunt̃ & liberant̃ illa quæ continent̃ in ea. Vſurpat̃ aũt hoc nomen in genere fœminino.

Gen.4.℣.18.Et erat ædificans ciuitatem,& vocauit nomen ciuitatis &c. πόλιν. עִיר
Gen.10.℣.12.Et Reſen inter Niniuen & Calah,ipſa eſt ciuitas magna. πόλις μεγάλη. הָעִיר
In reg.pſ.48.℣.2. Magnus eſt Dominus & laudibilis nimis, in ciuitate Dei noſtri.
ἐν πόλει τοῦ θεοῦ. (tatem. εἰς τὴν πόλιν. בְּעִיר
Cum He locali. Gen.44.℣.13.Et onerauit quiſq; aſinum ſuum,& redierunt in ciui- הָעִירָה
Cum affi.1.Sam.1.℣.3.Et aſcēdit vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebus. ἐκ πόλεως αὐτοῦ. מֵעִירוֹ
Deut.22.℣.21.Et lapidabunt eam homines ciuitatis illius vt moriatur, τῆς πόλεως. עִירָהּ
Et plur. Num.35.℣ſu 2. Ciuitates ad habitandum, & agros ad oppida per ambitum. πόλεις κατοικεῖν. עָרִים
Cum affi.Deut.13.℣.12 Si audieris in vna vrbium tuarum,quas Dominus &c. עָרֶיךָ
Deut.19.℣.1.Et habitaueris in ciuitatibus earum,atq; in domibus earum. ἐν ταῖς πόλεσιν. בְּעָרֵיהֶם
In reg.Iud.12.℣.7.Et ſepultus eſt in ciuitatibus Gilead. ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ. בְּעָרֵי

עַיִר Pullus aſini,aſellus domeſticus, & quando additur פֶּרֶא ſignificat aſinum ſylueſtrem. Hinc ὀρεύς mulus, οὐρεύς iumentum.

Zach.9.℣.9.Et inequitat ſuper aſino,& ſuper pullo,filio aſinarum. καὶ πῶλον νέον עַיִר
Iob 11.℣.12.Et vir vanus cordabit,& vt pullus ferus homo naſcetur. ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ. וְעַיִר
Cum affi.Gen.49.℣.11.Ligans ad vitem pullum ſuum (He ponitur pro Vau affixo) עִירֹה
τὸν πῶλον αὐτοῦ. (ἐπὶ τριάκοντα καὶ δύο πώλους.
Et plur.Iud.10.℣.4. Et habebat triginta filios qui vehebantur ſuper triginta pullis. עֲיָרִים
Ieſ.30.℣.6.Baiulauerunt in humeris pullorum facultates illorum (Vau pro Iod) ἐπὶ ὄνων. עֲיָרִים
Legitur præterea Gen.32.℣.16.Ieſ.30.℣.24. Iud.12.℣.14.

עַיִשׁ Arcturus, De hoc vide radicem עוּשׁ :

עָכַס

Conſtrinxit pedes ſeu crura ornamentis ſiue talaribus, vſus eſt periſcelide ſeu periſphyrijs. Cognationem habet cum כָּעַס irritatus eſt,nam illa conſtrictio in cruribus ſemper irritatur,hoc eſt,dimouetur. Hinc κάζω orno.

In II. Coniug. עִכֵּס conſtrinxit pedes ornamento. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.3.℣.16.Eundo & ſupplodendo incedent,& in pedibus ſuis conſtringēt(ornatū) תְּעַכַּסְנָה
Inde nomen. (πέζονται.

עֶכֶס Conſtrictio,dicitur tam de compede quam de ornatu pedum. Bis legitur,vt:
Pro.7.℣.22.Et ceu dum compes ad caſtigationem ſtulti(adhibetur.) ἐπὶ δεσμοὺς. וּכְעֶכֶס
Et plu.Ieſ.3.℣.18.In die illa adimet Dn̄s ornatū periſcelidum. δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτοῦ. הָעֲכָסִים

עָכַר

Turbauit confundendo,conturbauit,perturbauit ordinem & diſpoſitionem. Propriè ſignificat confuſionem ordinis. Cognationem habet cum כָּרַע curuauit, incuruauit. Significationem habet contrariam verbo עָרַךְ ordinauit. Hinc ἀχυρόω acero, ἄχυρον palea quæ miſcetur & confunditur cum pabulo iumentorum. Item κεράω, κεραίρω, κεραννύω miſceo, συγκεραννύω confundo.

In I. Coniug. עָכַר turbauit, perturbauit,interturbauit verbum actiuum.
1.Sa.14.℣.29.Et dixit Ionathan,pater meus turbauit terrā .i.populū terræ. ἀπήλλαχεν. עָכַר
1.Re.18.℣.18.Et dixit,Ego nō turbaui Ieruſalē,ſed tu & domus &c. οὐ διαστρέφω. עָכַרְתִּי
Ioſ.7.℣.pen. Et dixit Ioſua,Quandoquidē conturbaſti nos,conturbet te Dominus. עֲכַרְתָּנוּ
ὠλόθρευσας ἡμᾶς. (μισητόν με πεποιήκατε.
Gen.34 ℣ſu pen. Conturbaſtis me ad faciendum putridum coram habitatoribus. עֲכַרְתֶּם
Pro.11.℣.antep.Qui pturbat domū ſuā,ventū hęreditate accipiet. συμπεριφερόμενος. עֹכֵר
Ioſ.7.℣.pe.Cōturbabit te Iehoua in die iſto,& lapidauerūt eos. ἐξολοθρεύσαι σε κύριος. יַעְכָּרְךָ
Ioſ.6.℣.18.Iud.11.℣.34.item 1.Reg.18.℣.17.& 1.Par.2.℣.7. Pro.11.℣.17. cap.15.℣.17.
In voce paſsiua. נֶעְכַּר turbatus eſt,conturbatus eſt. Bis legitur. (ἀνεκαινίσθη.
Pſ.39.℣.3.Silui etiam à bono,at interim dolor meus turbatus eſt .i. exaſperatus eſt. נֶעְכַּר
Pro.15.℣.6.At in prouentu impij eſt res perturbata.i.perturbatio. ἀπόλλυνται. נֶעְכָּרֶת
Inde nomen.

עָכוֹר Achor,proprium nomen vallis vbi Achan conturbans Iſraelem eſt lapidatus.
Ioſ.7.℣.vlt.Et ob hoc vocatum eſt nomen loci illius,vallis Achor &c. Ἐμεκαχώρ. עָכוֹר
Legitur præterea tantum.Ieſ.7.℣.4.à fine.cap.15.℣.7.Oſe.2.℣.15. Ieſ.65.℣.11.

עַכְבָּר Mus,glis,animalculum eſu immundum. Sexies legitur in Biblijs,vt: וְהָעַכְבָּר
Leuit.11.℣.29.Muſtela & mus,crocodilus iuxta ſpeciem ſuam. ϗ ὁ μῦς. וְהָעַכְבָּר
Ieſ.66.℣.17.Comedentes carnem ſuillam,& abominationem & murem. τὸν μῦν. עַכְבְּרֵי
Et plur.in reg.1.Sa.6.℣.4.Quinqꝫ podices aureos,& 5. mures auri. χρυσοῦς μύας. עַכְבְּרֵיכֶם
Cũ affi.grau.1.Sa.6.℣.5.Et facietis imagines muriũ veſtrorum. ϗ ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν.
Legitur præterea tantum.1.Sam.6.℣.11.& 19.

עַכָּבִישׁ Araneus & aranea,tam animal quam rete eius quod ſolet texere ſignificat.
Legitur tantum bis hoc nomen in ſacris Biblijs, vt:
Ieſ.59.℣.5.Oua reguli excludũt,& tela aranei texent ꝛc. ϗ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι. עַכָּבִישׁ
Iob 8.℣.14.Et domuncula(.i.ædificiũ ſeu ſtructura)araneæ eſt fiducia eius. ἀράχνη. עַכָּבִישׁ

עַכְשׁוּב Aſpis,animal venenatum. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs,vt: עַכְשׁוּב
Pſ.140.℣.4.Venenũ aſpidũ eſt ſub labijs eorum,Sela. ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

עָלַג Balbus, blæſus voce, ſubſannans. Cognationem habet cum לָעַג .i. ſubſannauit.
Hinc χλυάζω ſubſanno, & χεῖλος labium,labrum. Legitur tantum ſemel.

עָלַז Exultauit,exilijt præ gaudio. Hanc radicem ſcribe huc,& vide ꝓximã ſequentem.

עָלָה Aſcendit,conſcendit in altum,ſurſum euectus eſt. Propriè ſignificat ad altiora vel ſuperiora loca ſcandere ſeu ire. Cognationem habet cum עָלַל ſimpliciter loquutus eſt,nam infantes ſemper volunt aſcendere. Hinc ἔλυω verto,traho, ἐλάω impello, ἀλέω, ἀλεύομαι, ἀλεείνω, ἀλύζω, ἀλυσκάζω fugio. Hinc ל in græcum ν mutando eſt ἄνω ſupra,ſurſum,& cum verbis veniendi compoſitum, dicimus ἀνέω ἄνειμι, ἀναβαίνω ἀνέρχομαι ꝛc. aſcendo.

In I.Con. עָלָה aſcendit. Ponitur abſolutè aut cum præpoſitionibus עַ לְ בְּ et מִן.
Habet & aliquando accuſatiuum ſuæ ſignificationis,vt: עָלָה
Pro.21.℣.22.Ciuitatem fortium tranſcendit(.i.expugnat)ſapiens. ἐπέβη σοφὸς. עָלִיתָ
Pſ.68.℣.19.Aſcendiſti in altitudinem,cepiſti captiuitatem,accepiſti dona ꝛc. ἀνέβης. עֲלֵה
Deu.32.℣.antep.Et morere in monte,in quem tu aſcendis ꝛc. ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος. עֹלֶה
Ge.46.℣.4.Ego deſcendã tecũ in Agyptum,& reducã te aſcendendo. ϗ ἀναβιβάσω. עָלֹה
Gen.32.℣.24.Et luctatus eſt vir cum eo donec aſcenderet aurora. ἕως πρωΐ. עֲלוֹת
Ieſ.11.℣.vlt.In die aſcendere ipſum de Aegypto. Græci ὅτε ἐξῆλθεν. עֲלֹתוֹ
Num.27.℣.12.Et dixit iehoua ad Moſen,Aſcende ad montem Abarim. ἀνάβηθι. עֲלֵה
2.Sa.2.℣.1. Aſcendamne in vnam ex ciuitatibus Iehuda ꝛc. εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων. הַאֶעֱלֶה
Et cap.5.℣.antep.Non aſcendes,ſed circumeas poſt eos,veniesqꝫ ꝛc. οὐ ἀναβήσῃ. לֹא תַעֲלֶה
Deut.29.℣.22.Et non aſcendet(.i.exorietur)in ea(terra)vlla herba. ἄνω φύουσα. יַעֲלֶה
2.Paral.18.℣ſu vlt. Et aſcendebat (.i.creſcebat ſeu inualeſcebat) bellum in die illo. ϗ וַתַּעַל
ἐτροπώθη. (ϗ ἀνέβη. וַתַּעַל
Gen.24.℣.16.Et deſcendebat ad fontem,& implebat hydriam ſuã, atqꝫ aſcendebat. וַיַּעַל
Ezech.11.℣.pen.Et aſcendit à me(.i.receſsit à me)viſio quam videram. ϗ ἀνέβη.

In voce paſsiua. נַעֲלָה ſublatus eſt,exaltatus eſt aſcendendo. וְנַעֲלָה
Num.9.℣.antep.Et cum ſubleuaretur nubes mane,proficiſcebantur. ϗ ἀναβῇ. נַעֲלֵיתָ
Pſ.97.℣.9.Plurimũ ſuꝑ oẽs Deos exaltatus es.i.vehemẽter ſubleuatꝰ es. ὑπερυψώθης. וּבְהֵעָלוֹת
Exo.40.℣.antep.Cumqꝫ in altum tolleretur nubes à tabernaculo ꝛc. ἂν ἀνέβη.
Num.16.℣ſu 24. Loquere ad congregationem dicens, ſubleuamini circumquaqꝫ הֵעָלוּ
&c. ἀναχωρήσατε. יֵעָלֶה
Exo.40.℣.pen.Et ſi non eleuabitur nubes,non proficiſcentur. εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη.

In III. Con. הֶעֱלָה fecit aſcendere .i.ſuſtulit,extulit, obtulit, adduxit, eleuauit. הֶעֱלָה
2.Reg.17.℣.4.Et nõ fecit aſcẽdere(.i.nõ obtulit)munꝰ regi quotannis. ϗ οὐκ ἤνεγκαν. הֶעֱלָה
Hab.1.℣.antep.Totum illud hamo fecit aſcendere.i.eduxit ſeu extraxit. ἀνέσπασε. הֶעֱלִיתִי
Amos 2.℣.10.Et ego feci aſcendere(.i.eduxi)vos de terra Aegypti. ἐγὼ ἀνήγαγον. וְהַעֲלִתִיהוּ
Iud.11.℣.31.Quodcũqꝫ egreſſũ fuerit mihi obuiã ꝛc.et offerã illud holo: ἀνοίσω αὐτόν. מַעֲלֶה
Ieſ.8.℣.8.Idcirco ecce Dñs aſcẽdere fecit ſuꝑ eos aquas fluminis ꝛc. ἀνάγει ἐφ' ἡμῶν.
Exod.

Exo.30.℣.8.Et cum faceret aſcēdere Aharō lucernas.i.cū diſponeret lucer: ὅταν ἥπτη. וּבְהַעֲלֹת
Ezec.23.℣.antep.Nam ſic dicit Dn̄s Iehoua, Adduc contra eos cœtum. ἀνάγαγε. הַעֲלֵה
Exo.8.℣.1.Et fac aſcendere(.i.adhuc)ranas ſuper terram Aegypti. ϗ ἀνάγαγε. וְהַעַל
Et c.3.℣.17.Faciā aſcēdere vos(.i.educā vos)de afflictione Aegyptioꝵ. ἀναβιβάσω. אַעֲלֶה
2.Pa.2.℣.ātep.Et tu facies ea aſcēdere Ieruſalē.i.feres ligna in Ieruſalē. ϗ σὺ ἄξεις αὐτὰ. תַּעֲלֶה
Nu.23.℣.4.Septē aras inſtruxi,& obtuli in vnaquaqꝫ bouē & arietem. ϗ ἀνεβίβασε. וָאַעַל
Gen.8.℣.pen.Et ædificauit altare ꝛc.& obtulit holocauſta in altari. ϗ ἀνήνεγκεν. וַיַּעַל
In voce paſsiua. הֹעֲלָה factus eſt aſcendere.i.oblatus eſt. Bis legitur.
Iud.6.℣.28.Et iuuencus ſecundus oblatus eſt.i.ſacrificatus eſt ꝛc. ἀνηνεγμένος. הֹעֲלָה
Nahum.2.℣.8.Et aſsiſtens(.i.regina)diſcooperta eſt,facta eſt aſcendere. ἀνέβαινε. הֹעֲלָתָה
In IIII. Coniug. הִתְעַלָּה fecit ſe aſcendere.i.intumuit,ſuperbiuit. Semel.
Ier.51.℣.3.Et ad eum qui inſoleſcet(vel ſuperbiet)in lorica ſua. περιθέσθω. יִתְעַל

Inde nomina.

עֶלְיוֹן Excelſus,ſuperior, ſi Deo tribuitur ſignificat altiſsimum.
Pſ.73.℣.11.Et dixerūt,Quomodo nouit Deus,& eſt ſciētia in altiſsimo. ἐν τῷ ὑψίστῳ. בְּעֶלְיוֹן
עֶלְיוֹנָה 2.Pa.8.℣.5.Et ædificauit Bethhorō ſuꝑiorē,et Bethhorō inferiorē. Βαιθωρὼν τὴν ἄνω. הָעֶלְיוֹן
Excelſa,alta,ſuprema,ſuperior,item camera ſeu cœnaculum ſuperius.
Eze.41.℣.7.Et ſic de inferiori aſcendit ad ſuꝑiorē(camerā) ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα. הָעֶלְיוֹנָה
Et plur.Ezech.42.℣.5.Et exedræ ſuperiores fuerunt breuiores.i.contractiores. הָעֶלְיוֹנוֹת
עֲלִיָּה Cœnaculum in ſuperioribus ædificijs ædium ad quę aſcenditur per gradus.
Iud.4.℣.12.Et clauſit ianuas cœnaculi poſt ſe,atqꝫ obſerauit. τὰς θύρας ὑπερῴου. הָעֲלִיָּה
Cum affi.2.Re.1.℣.1.Et cecidit Ahaſia ꝑ cancellos in cœnaculo ſuo ꝛc. ἐν τῷ ὑπερῴῳ. בַּעֲלִיָּתוֹ
In re.2.Reg.4.℣.10.Faciamus nunc cœnaculū parietis.i.habens parietes. ὑπερῷον. עֲלִיַּת
Et plu.Ier.22.℣.14.Aedificabo mihi domū ſpacioſā,et cœnacula lata. ὑπερῷα ῥαπιστά. עֲלִיּוֹת
Cū affi.Pſ.104.℣.3.Qui contignat aq̄s cœnacula ſua.i.ſuꝑiores aquas. τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. עֲלִיּוֹתָיו
Et ℣.13.Qui rigat montes è cœnaculis ſuis.i.è cœlis vel nubibus. ἐκ τῶν ὑπερῴων. מֵעֲלִיּוֹתָיו
עֲלָה Aſcenſio,tranſcenſio. Bis tantum legitur in Biblijs hagiographis,vt:
Gen.49.℣.4.Tunc polluiſti ſtratum meum aſcenſione. σὺ ἀνέβης. (λιν δαβίδ. עָלָה
עוֹלָה Cū He loca.1.Par.13.℣.6.Et Dauid aſcendit, atqꝫ oīs Iſrael ꝑ aſcenſionē. ἀνέβη εἰς πό- בַּעֲלָתָה
Gradus quo aſcenditur ad ſuperiora. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Ezech.40.℣.40.Et ad humeꝵ(.i.latus)extra gradum,ad oſtium ꝛc. τῶν ὁλοκαυτωμάτων. לָעוֹלָה
עֹלָה Aſcenſio,ſi de ſacrificijs dicitur ſignificat holocauſtum quod eleuabatur ſuper altare,vel quod combuſtum faciebat fumum aſcendentem ſurſum ad cœlos. Bis tantum legitur extra ſacrificia,ſignificans aſcenſionem, vt in Ezechiele.
Ezech.20.℣.31.Et aſcenſio ſuper ſpiritum veſtrum .i. quod aſcendit in animum veſtrum. ϗ εἰ ἀναβήσεται τὸ πνεῦμα ὑμῶν. (ὁλοκαρπώσεως. וְהָעֹלָה
Gen.22.℣.6.Et tulit Abraham ligna holocauſti, & poſuit ſuper Iſaac filium ſuum. הָעֹלָה
Cum affi. Pſal.20.℣.4.Et holocauſtum tuum mutabit(Deus)in cinerem. ϗ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. (σαββάτου. וְעוֹלָתְךָ
In reg.Num.28.℣.10.Iſtud eſt holocauſtum ſabbathi in ſabbatho ꝛc. ὁλοκαυτώματος. עֹלַת
Et plur.Gen 8.℣.antep.Aediſicauit autem Noah aram ꝛc. & obtulit holocauſta. εἰς ὁλοκάρπωσιν. (τώματα. עֹלֹת
In reg.Pſ.66.℣.15.Holocauſta medullaꝵ offeram tibi,cum incenſo arietum. ὁλοκαυ- עֹלוֹת
Cum affi.Pſ.50.℣.8.Et holocauſta tua iugiter ſunt coram me. ὁλοκαυτώματά σου. וְעוֹלֹתֶיךָ
Ezech.40.℣.26.Et gradus ſeptem ſunt aſcenſiones eius & fornices eius. עֹלוֹתָו
עָלֶה Folium quod eſt in aſcenſu ſeu ſublimitate arboris,in ſuperiore parte arboris.
Ieſ.64.℣.6.Et palluimus(.i.emarcuimus)tanquam folium omnes nos. ὡς φύλλα. כֶּעָלֶה
Cum affi.Pſ.1.℣.3.Et folium eius non marceſcet (ſeu defluet) &c. ϗ τὸ φύλλον αὐτοῦ. וְעָלֵהוּ
In reg.Gen.3.℣.8.Et conſuerunt foliū ficus,& fecerunt ſibi cinctoria. φύλλα συκῆς. עֲלֵה
Et plur.cum affi.Ieſ.1.℣.pen Quia eritis ſicut ilex marceſcens folijs ſuis. τὰ φύλλα. עָלֶהָ
In re.Neh.8.℣.à fi.Et afferes folia oleæ,et folia arboris pinguedinis. φύλλα ἐλαίας. עֲלֵי
עֱלִי Pila,piſtillum quo aliquid contūdit in mortario,aſcendendo et deſcendēdo. 1.le.
Pro.27.℣.22. Si contuderis ſtultum in mortario inter legumina piſtillo. ἀλικάζων בַּעֱלִי
עִלִּית Superior pars,quę eſt in regione ſuperiori ad quam aſcendunt homines.
Iud.1.℣.15..Et dedit ei Caleb ſcaturigines ſuꝑioris partis (agri) λύτρωσιν μετεώρων τὴν ἄνω ϗ τὴν κάτω. עִלִּית
Et plur.

Et pl.Ioſ.15.℣.19.Et dedit ei ſcaturigines ſupiores, & ſcaturigines ꝛc. τὴν γωλαθμαΐμ. עִלִּיּוֹת

הַעֲלָה Crater,phiala,vas paruum quo in ſacrificijs vinum offerebatur ſeu hauriebat,
He à fronte eſt Hæmanthicum. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt: וְהַעֲלוֹת
2.Par.24.℣.14.Et phialæ & cochlearia,& vaſa aurea & argẽtea.ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυΐ-

מַעֲלֶה Aſcenſus , gradus per quem ad altiora ꝑuenitur,item cogitatio cordis. (σκας.
Nehe.12.℣.36.Abſconderunt per gradus ciuitatis Dauidis in aſcenſu ad murum. καὶ בְּמַעֲלֵה
ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας ἐν ἀναβάσει. מַעֲלֵה
In re.Nehe.9.℣.4.Et ſurrexit(.i.ſtetit)ſuꝑ gradum Leuitaꝝ Ieſua.καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει. מִמַּעֲלֵה
Iu.1.℣.vl.Et limes Amorræi fuit,ab aſcẽſu Acrabbĩ.i.ſcorpionũ.ἐπάνω τῆς ἀναβάσεως.
Legitur præterea.Ioſ.10.℣.10.cap.15.℣.3.cap.18.℣.17.Ieſ.15.℣.5.& 1.Sam.9.℣.11.

מַעֲלָה Aſcenſio,aſcenſus,gradus quo ſurſum aſcenditur.Item pro aduerbio ſurſum. הַמַּעֲלָה
Eſr.7.℣.9.Prima.n.die mẽſis primi fuit fũdatio aſcẽſionis.i.inchoata eſt. τὴν ἀνάβασιν הַמַּעֲלָה
1.Par.17.℣.17.Et reſpexiſti me ſecundũ ordinẽ hominis qui eſt aſcẽſio.καὶ ὕψωσάς με. מַעֲלוֹת
Et plu.1.Re.10.℣.19.Sex gradꝰ erãt ſolio,& capitellũ obliquũ ſuꝑ ſolio.καὶ ἀναβαθμοὶ. וּמַעֲלוֹת
In re.Eze.11.℣.5.Et aſcẽſiones ſpiritus veſtri(.i.affectiones animi veſtri)ꝛc.διαβούλια

מַעַל Supernè,ſupra,ſurſum, pro varijs adminiculis appoſitis. מִמַּעַל
Exo.20.℣.3.Nõ facies tibi ſculptile,aut vllã imaginẽ eius ꝙ eſt in cœlis.ἐν τῷ οὐρανῷ. מִמַּעַל
Ge.22.℣.9.Et poſuit eum ſuꝑ altare deſuꝑ lignis,i. ſuper ſtrue lignoꝝ. ἐπάνω τῶν ξύλων. מַעְלָה
Cũ He locali.Deu.28.℣.43.Peregrinus q ẽ in medio tui aſcẽdet ꝛc. ſurſũ ꝛc. ἄνω ἄνω. וָמָעְלָה
In pauſa.Eze.1.℣.pen.A conſpectu lumborum eius & ſurſum (vel vltra) ἐπάνω. מִלְמַעְלָה
Et ℣.10.Et facies eorum,& alæ eorum extenſæ ſurſum (vel supernè) ἄνωθεν.

תְּעָלָה Aſcenſio,ſi aquis tribuitur ſignificat aquæductum per quem aqua aſcendit &
perambulat,& bis homini ægroto tributũ ſig:reſtitutionẽ ſeu reparationẽ ſalutis. תְּעָלָה
Ier.30.℣.13.Nemo eſt q iudicet cauſam tuã ꝛc.ſanationes reparationis ꝛc.ὠφέλειά σου. תְּעָלָה
Et ca.46.℣.11.Vanè multiplicaſti medicamẽta,aſcẽſio(.i.curatio)nõ eſt tibi.ὠφέλεια. תְּעָלָה
Pro aquęductu.1.Re.18.℣.32.Et fecit aquæductũ inſtar ſpacij duoꝝ ſatoꝝ.καὶ ἰάσατο. בִּתְעָלַת
In re.2.Reg.18.℣.17.Ieſ.36.℣.2.Ad aquæductũ piſcinæ ſuperioris ꝛc.ἐν τῷ ὑδραγωγῷ. תְּעָלֹתֶיהָ
Et plur. cum affixo. Ezech. 31.℣ſu 4. Et aquæductus (.i. riuulos) eius miſit ad omnes &c. συστήματα αὐτῆς.
Legitur præterea tantũ.1.Reg.18.℣.35.38.& 2.Reg.20.℣.pen. Iob 38.℣.25. Ieſ.7.℣.3.

עַל Excelſus,in reg.& cũ affixis exponit̃ cõuenientius,ſuꝑ,ſupra,iuxta,contra in ꝛc. עַל
1.Sa.23.℣.1.Dixit Dauid filius Iſai,et dixit vir q cõſtitutꝰ eſt excelſꝰ. κύριος ἐπὶ χριστόν. עָל
Oſe.7.℣.vlt.Reuertentur,ſed non ad excelſum(Deũ)facti ſunt ꝛc. εἰς οὐδέν. עָל
Et cap.11.℣.6.Et ad altiſſimum vocauerunt(prophetæ)eum,&c,καὶ ὁ θεὸς. מֵעַל
Gen.1.℣.7.Inter aquas ſub expanſione,& inter aquas ſupra expanſionem. τοῦ ἐπάνω. עַל־פְּנֵי
In re.Gen.1.℣.2.Et tenebræ ſuꝑ faciẽ abyſſi,& ſpiritus Domini ꝛc. ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. עַל־
Pſ.1.℣.3.Et erit tanꝙ arbor plantata ſuper(vel iuxta)riuulos. παρὰ τὰς διεξόδους. עַל־
Pſ.2.℣.2.Fundati ſunt vnanimiter contra Dñm,& contra vnctũ eius. κατὰ τοῦ κυρίου. עַל־כֵּן
Pſ.1.℣.5.Suꝑ ſic(.i.ꝓpterea cũ res ſic ſe habeat)nõ reſurgẽt impij in iudicio. διὰ τοῦτο. עָלַי
Et plur.cum affi.leuibus. Et nunc riſerunt ſuper me paruuli (vel minores.) עָלֶיךָ
Pſ.44 ℣.23.Nam ſuper te occiſi ſumus.i.ſuper nomine tuo , vel propter te.ἕνεκά σου. עָלָיו
Eze.18.℣.20.Iuſticia iuſti ſuper eum erit, & impietas impij ſuper eum erit. ἐπ᾽ αὐτὸν עֲלֵיכֶם
Cum affi.grau.Pſ.115.℣.4.Adijciat Dominus ſuper vos & filios veſtros. ἐφ᾽ ὑμᾶς. מֵעֲלֵיכֶם
Ezech.18.℣.pen.Abijcite à vobis omnes præuaricationes veſtras ꝛc. ἀφ᾽ ἑαυτῶν. עֲלֵיהֶן
Leuit.4.℣.9.Sed & duos renes,& adipem qui eſt ſuper eos,& ſuper ilia.τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν. עֲלֵי
In reg.Pſ.92.℣.4.Super decachordo & ſuꝑ Nablo,ſuper higgaion ꝛc. ἐν δεκαχόρδῳ.

עַלְוָה Iniuſticia,eſt metatheſis pro עַוְלָה:

יַעֲלָה Rupicapra,ibex ſcandens petras celſiſſimas. De hoc vide in Iod.

עָלַז Exultauit,tripudiauit,ſalijt,exiliuit,ſubſiliuit,aſſultauit,tranſultauit. Idem quod עָלַץ
& עָלַס: Hinc Græci per apocopen ἅλλομαι, προσάλλομαι ꝛc. & latini per conuerſionem radicis dicunt ſalio, ſalto,exulto.

In I.Con.עָלַז exultauit. Præteritũ non habet, & ſemel in præſenti reperitur. וְעָלֵז
Ieſ.5.℣ſu 14. Et deſcendet decor eius ꝛc. & opulentia eius , & is qui exultat in ea.
καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος.

Ieſaiæ

Ieſ.23.℣.12.Et dixit,Non addes vlterius ad exultandũ.i.nõ luxu exultabis.ἔτι ὑβρίζειν. לַעֲלוֹז
Zepha.3.℣.14.Lætare & exulta in toto corde ô filia Ieruſalem. καὶ κατατέρπου. וְעָלְזִי
Pſ.68.℣.5.Sternite viã illi q vehit̃ in cãpeſtribus ꝛc.& exultate corã eo.καὶ ἀγαλλιᾶσθε. וְעִלְזוּ
Ier.15.℣.17.Non ſedi in conſilio ludentium vt exultarem ꝛc. ἀλλὰ ἦ εὐλαβούμην. וָאֶעְלֹז
Pſ.28.℣.7.In ipſo confiſũ eſt cor meũ,& adiutus ſũ,et exultauit cor meũ. καὶ ἀνέθαλεν. וַיַּעֲלֹז
Pſ.149.℣.5.Exultabunt pij cum honore, ouabunt in cubilibus ſuis. καυχήσονται. יַעְלְזוּ
Ier.50.℣.11.Quia lætati eſtis & exultaſtis cõculcantes hæreditatẽ meã. κατακαυχᾶσθε. תַעַלְזִי
Ratione punctorum legitur תַעַלְזוּ & ratione literarum תַעַלְזִי exultaſti tu Babel.
Item 2.Sam.1.℣.4.Pſal.60.℣.8.Pſal.94.℣.3.Pſal.96.℣.12.Pſal.108.℣.8. Prouer.23.℣.9.
Ier.11.℣.15.cap.51.℣.39. Hab.3.℣.17.

Inde nomina.

עַלִּיז Lætus qui exultat præ gaudio,inſultans. Ter inuenitur in Biblijs ſacris, vt:
Plur.Ieſ.24.℣.8.Ceſſauit gaudium tympanorꝫ,deſijt ſtrepitus exultantium. ἀσεβῶν. עַלִּיזִים
In reg.Ieſ.13.℣.3.Vocaui fortes meos ad iram ꝛc.lætos gloriæ meæ. καὶ ὑβρίζοντες. עַלִּיזֵי
Zopho.3.℣.11.Nam tunc auferam è medio tui inſultantes ſupbiæ tuę.τὰ φαυλίσματα- עַלִּיזֵי
עַלִּיזָה Læta,exultans. Ter in ſacris Biblijs vſurpat̃ nominaliter,vt: (τα τῆς ὕβρεώς σου.
Ieſ.22.℣.2.& cap.32.℣.13.Ciuitas læta(ſeu inſultans)ἡ πόλις βοώντων. (ςρια. עַלִּיזָה
Zepha.2.℣.vlt.Hæc eſt vrbs exultans, quæ ſecura habitabat ꝛc. αὕτη ἡ πόλις φαυλί- עַלִּיזָה

עֲלָטָה Crepuſculum,caligo. Cognationem habet cum לוּט latuit, illatebrauit. Hinc λήθω,λανθάνω,ἐπιλανθάνω,παραλανθάνω, & latinum lateo. Quater legitur.
Ge.15.℣.17.Cumq; ſol occidiſſet,et crepuſculum(ſeu caligo)fieret. φλὸξ ἐγένετο. וַעֲלָטָה
Eze.12.℣.6.Ad oculos eorꝫ ſup humerꝫ baiulabis,in caligine efferes. κεκρυμμένος ἐ- בָּעֲלָטָה
Et ℣.7.In caligine exportaui,ſuper humerꝫ baiulaui ad oculos eorum. (ξελεύσῃ. בָּעֲלָטָה
Et ℣.12.Et princeps q eſt in medio eorꝫ ſup hũerꝫ baiulabit in caligine.κεκρυμμένος. בָּעֲלָטָה

עָלַל Infantiliter locutus eſt,corruptè locutus eſt ea quæ in cor aſcenderunt,auſus & conatus eſt aliquid infantiũ & balbutientium more. Si cum accuſatiuo conſtruitur ſignificat aliquid corrumpere & perdere ſiue abrumpere. Hinc λαλέω loquor, & germanicum lallen / corruptè loqui vt infantes ꝛc. Item ὀλέω, ὄλλω, ὄλλυμι pereo, perdo.

In I. Con. עָלַל infantiliter loquutus eſt. Legitur tantum in præſenti nominali:
1.Sa.15.℣.3.& ca.22.℣.19.A viro vſq; ad mulierẽ ab infãte vſq; ad ſugẽtẽ. ἀπὸ νηπίου. מֵעוֹלֵל
Plur.Pſ.8.℣.3.Ex ore infantium & lactentium fundaſti robur ꝛc. ἐκ στόματος νηπίων. עוֹלְלִים
Cum affi.Pſ.17.℣.pen.Et relinquent reſiduum ſuũ infantibus ſuis. τοῖς νηπίοις αὐτῶν. לְעוֹלְלֵיהֶם
In regim.Thren.2.℣ſu antepenult.Adeo vt deuorarent mulieres fœtus ſuos infantes palmorum. φονευθήσονται νήπια. עוֹלְלֵי
Legitur præterea 2.Reg.8.℣.12.Iob 3.℣.16.Ieſ.13.℣.16.Ier.44.℣.7. Thren.2.℣.11.

In II. Con. עוֹלֵל corrupit,abrupit racemando.i.depilauit, cum actõ,ſexies.
Iob 16.℣.15.Et corrupi(.i.deturpaui ſeu perdidi)puluere cornu meum. ἐσβέσθη. וְעוֹלַלְתִּי
Ieſ.3.℣.12.Populũ meũ exactores ſui abrumpunt.i.racemando ſpoliant.καλαμῶνται. מְעוֹלֵל
Ier.6.℣.9. Sic dicit Dñs Zebaoth,racemando racemabunt vt vitem ꝛc. καλαμᾶσθε. עוֹלֵל
Deut.24.℣.pen. Quum vindemiaueris vineam tuam, non racemabis poſt te. οὐκ ἐπανατρυγήσεις. (τρυγήσεις. תְעוֹלֵל
Leuit.19.℣.10.Et vineam tuam non racemabis,& baccam (ſeu granum) &c. ἐπανα- תְעוֹלֵל
Iud.20.℣.4 à fin.Et racemauerũt (.i.trucidauerũt)eũ in ſemitis. καὶ ἐκαλαμήσαντο αὐτὸν. וַיְעֹלְלֻהוּ
Cum Datiuo ſignificat inferre corruptionem ſeu racemationem, & ter legitur.
Thren.3.in Ain.Oculus meus intulit correptionẽ(ſeu racemationẽ) ꝛc. ἐπιφυλλιεῖ. עוֹלְלָה
Et cap.4.in Reſch.Vide Domine & aſpice,cui intuliſti abruptionem. (σον αὐτοῖς. עוֹלַלְתָּ
Thre.1.℣.vlt.Et infer illis racemationem,quemadmodum feciſti mihi. καὶ ἐπιφύλλι- וְעוֹלֵל

In voce paſſiua. עוֹלַל vindemiatus eſt,racematio facta eſt, Semel.
Thren.1.℣ſu 12.Contemplamini & videte, an ſit dolor vt dolor meus qui factus eſt mihi. ὁ ἐγενήθη φθεγξάμενος. עוֹלַל

In IIII. Coniug. הִתְעַלֵּל fecit ſe exercere abruptionem ſeu racemationem in alios,hoc eſt,illuſit alijs racemando & inferendo aliquid mali. Conſtruitur cum בְּ:

1.Sam.6.ꝟ.6.An non quum exercuiſſet racemationem in eis ꝛc. ὅτι ἐνέπαιξαν. הִתְעַלֵּל הִתְעַלַּלְתְּ
Num.22.ꝟ.29.Et ait Bileam ad aſinam,Quod illuſiſti mihi. ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι.
Exo.10.ꝟ.2.Vt nares in auribus filij tui ꝛc.quid operatus(vel conatus) fuerim. ὅσα ἐμπέπαιχα. הִתְעַלַּלְתִּי
(ἐνέπαιξαν αὐτῇ. וַיִּתְעַלְּלוּ
Iud.19.ꝟ.25.Et illuſerunt ei tota nocte .i. opus abominabile fecerunt in ea &c.. τοῦ
Legitur præterea tantum. 1.Sam.31.ꝟ.4.Ier.38.ꝟ.18. (τοῦ, προφασίζεσθαι. לְהִתְעוֹלֵל
Et ad formam defectiuorum.Pſ.141.ꝟ.4.Ne inclines cor ꝛc. ad moliendum opera.

Inde nomina.

עוֹלָל Infans,puer,paruulus,qui eſt inſtar racemi parui. עַל־עוֹלָל
Ier.6.ꝟ.11.Effunde ſuper infantem in platea,ſuper cœtum iuuenum. ἐπὶ νήπια. עוֹלָלִים
Et plur.Ioel.2.ꝟ.16.Congregate ſenes, colligite infantes & ſugentes vbera. νήπια. עוֹלָלֶיהָ
Cũ affi.leu.Thre.1.ꝟ.5.Paruuli eoꝝ abierũt in captiuitatẽ corã hoſte. τὰ νήπια αὐτῶν. עֹלָלֶיהֶם
Cũ affi.grau.Hoſeæ 14.ꝟ.1.Per gladium cadent,infantes eoꝝ collident. ὑποτίτθια.
Legitur præterea.Pſ.137.ꝟ.9.Ier.9.ꝟ.21.Michæ.2.ꝟ.9.Nahum 3.ꝟ.10. Thren.4.ꝟ.4.

עֲלִיל Catinus,vas ſublimatorium in quo exercetur argentũ vt aſcendat. Semel repitur. בַּעֲלִיל
Pſ.12.ꝟ.7.Argentũ examinatum in catino ad terrã,excolatũ ſeptulum. δοκίμιον τῇ γῇ.

עוֹלֵלוֹת Racemationes,racemi. Sexies legitur in Biblijs,vt: עוֹלֵלֹת
Ier.49.ꝟ.9.Si vindemiatores venerint tibi,non relinquent racemos. κατάλειμμα. עֹלֵלוֹת
Ieſ.17.ꝟ.6.Et relinquet populus in eo,vt racemi,perinde vt deſtrictio olei. καλάμη. כְּעֹלֵלֹת
Et c.24.ꝟ.13.Secũdũ racemationẽ,ſi conſũmata fuerit vindemia. ὅπως καλαμήσονται. עֹלֵלוֹת
Obad.1.ꝟ.5.Si vindemiatores veniſſent tibi,an nõ reliquiſſent racẽos? ἐπιφυλλίδα.
In reg.Iud.8 ꝟ.2.An non racemationes Ephraim, meliores ſunt vindemia Abiæzer. ἐπὶ φυλαῖς ἐφραίμ. (ὡς ἐπιφυλλίδα. עֹלֵלוֹת כְּעֹלְלֹת
Michæ.7.ꝟ.1. Væ mihi,quia fui tanq̃ collectiones in æſtate, tanq̃ racemationes.

עֲלִילָה Conatus,ſtudium,molimen,adinuentio,opus,conſilũ,commentũ. Sæpè legitur. עֲלִילָה
Pſ.66.ꝟ.5.Venite & videte opa Dei,q terribilis eſt adinuentione.i.cõſilio. ἐν βουλαῖς.
Et plur.1.Sam.2.ꝟ.3.Deus ſcientiarum eſt Iehoua, eiq́ diſpoſita ſunt ſtudia. ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. עֲלִלוֹת
(ſiones. προφασιστικοὺς λόγους. עֲלִילֹת
In reg.Deut.22.ꝟ.14.Et impoſuerit adinuentiones verborum .i. technas ſeu occa- עֲלִילוֹתָיִךְ
Cũ affi.Eze.24.ꝟ.14.Iuxta vias tuas,& iuxta ſtudia tua iudicabũt te. ἐπιτηδεύματα. וּבַעֲלִילוֹתֵיכֶם
Et ca.20.ꝟ.vl.Et ſcdũ ſtudia veſtra corrupta domus Iſrael. ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

עֲלִלִיָּה Opus Dei. Componitur ex עֲלִילָה opus,ſtudium,& יָהּ Deus,Dñs. Semel repe. הָעֲלִילִיָּה
Ier.32.ꝟ.18.Magnus conſilio,& multus ope(vel ſtudio)diuino. μεγαλώνυμος κύριος.

מַעֲלָלִים Adinuentiones, opera, ſtudia,molimina: Sæpè in Biblijs extat,vt: מַעֲלָלִים
1.Sam.25.ꝟ.3. Erat autem vir ille durus,& malus ſtudijs.i.operibus. ἐν ἐπιτηδεύμασι.. וּמַעֲלָלָיו
Cũ affi.leu.Oſeæ 4.ꝟ.9.Et viſitabo ſup eos vias ſuas,et ſtudia eiꝰ reddã illi. διαβούλια. מַעֲלְלֵיהֶם
Cũ affi.grau.Pſ.28.ꝟ.4.Da eis ſecundũ opus eoꝝ & iuxta maliciã ꝛc. ἐπιτηδεύματα. מַעֲלְלֵי
In reg. Pſal. 77. ꝟſu 12. Recordabor operum Domini, nam memoria repetam mirabilia tua. τῶν ἔργων κυρίου.

תַּעֲלוּלִים Ludicra,puerilia exercitia,luſiones,infantiæ, & per auxeſin prò infantibus.
Ieſaiæ 3.ꝟ.4.Et dabo pueros vt ſint principes eorum, & infantes imperitabunt eis. וְתַעֲלוּלִים
καὶ ἐμπαῖκ). (παίγματα αὐτῶν. בְּתַעֲלוּלֵיהֶם
Cum affi.Ieſa.66. ꝟ.4. Vnde & ego eligam illuſiones (.i.mala ſtudia) eorum. τὰ ἐμ-

מַעַל Studium eleuandi ſeu agendi quippiam. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt: בְּמֹעַל
In re.Neh.8.ꝟ.7.Cum eleuatione manuũ ſuaꝝ, & inclinati ſunt, &c. ἐπάραντες τὰς (χεῖρας αὐτῶν.

עֹל Iugum quod aſcendit ſeu eleuatur in collum. עֹל
1.Sam.6.ꝟ.7.Et duas lactantes,ſuper quas nondum aſcendit iugum. בְּעוֹל
Deut.21.ꝟ.3.Cum qua adhuc nihil operis factum eſt, quæq́ iugũ non traxit. ζυγόν. עֹל
In re.Ieſ.9.ꝟ.4.Nam iugum oneris eius,& virgã humeri eius ꝛc.contriuiſti. ὁ ζυγός. עֻלֵּנוּ
Cum affi.1.Re.12.ꝟ.4.Pater tuus aggrauauit iugũ noſtꝝ, τὸν κλοιὸν ἡμῶν. ſed tu nunc alleua à ſeruitute patris tui dura,& à iugo eius &c. Græci ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ. וּמֵעֻלּוֹ

עָלַם Occuluit, abſcondit, occultauit. Et propriè dicitur de oculis limis ſeu lippis, qui non clarè vident ob marcorem vel velamen in illis contractum. Cognationem habet cum

bet cum עֲלָף .i.velauit. Hinc Græci per aphæreſin λημάω.i.lippio, cœcutio, λήμα
lippitudo,lema. Et latinum limus, vt limis oculis aſpicere aliquem.

In I. Coniug. paſsiua נֶעְלַם occultatus eſt. Legitur tantum in præterito & præſ.
Leu.4.ꝟ.13.Et fuerit abſcōditũ ab oculis congregationis. ϗ λάθη ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν. נֶעְלַם
Iob 28.ꝟ.21,Et abſcondita ē(ſapientia)ab oculis oĩũ viuẽtiũ. λέληθε πάντα ἄνθρωπον. נֶעֶלְמָה
1.Re.10.ꝟ.3.Non erat ꝟbũ abſconditũ à rege,ꝙ non retuliſſet ei. παρεωραμένον. נֶעְלָם
Pſalm.26.ꝟ.4.Non ſedi cum hominibus vanis, & ad limos (.i. diſsimulantes) non
ingrediar. μετὰ παρανομούντων. נַעֲלָמִים
Nahum 3.ꝟ.11.Atqꝫ tu inebriaberis,& fies limis .i.limis oculis videbis. παρεωραμένη. נַעֲלָמָה
Legitur præterea tm̃ 2.Par.9.ꝟ.2.Eccle.12.ꝟ.14.Leui.5.ꝟ.2.3.& 4. Num.5.ꝟ.13.

In III. Coniug. הֶעְלִים occuluit,occultauit,abſcondit. Sæpe reperitur, vt,
2.Reg.4.ꝟ.28.Et Iehoua occultauit à me,nec indicauit mihi. ἀπέκρυψεν. הֶעְלִים
Ezec.22.ꝟ.6.à fine.Et à ſabbathis meis abſconderunt oculos ſuos. παρεκάλυπτον. הֶעְלִימוּ
Iob 42.ꝟ.3.Quis eſt iſte, qui occulit conſilium abſqꝫ ſcientia? ὁ κρύπτων σε βουλὴν. מַעְלִים
Le.20.ꝟ.4.Et ſi abſcōdēdo abſcōderit populꝰ terræ oculos meos. ὑπερόψει ὑπερίδωσιν. הַעְלֵם
Ieſ.1.ꝟ.15.Si expanderitis manus veſtras,abſcondã oculos meos à vobis. ἀποστρέψω. אַעְלִים
Pſ.10.ꝟ.1.Cur tã ꝓcul abſiſtes ô Dñe,cur abſcondes.i.conniuebis? ὑπερορᾷς. תַּעְלִים
Thre.3.in ק. Vocẽ meã exaudiſti,ne abſcondas aurẽ tuã ꝛc. μὴ κρύψης τὰ ὦτά σου. תַּעְלֵם
Legitur præterea tantum,1.Sam.12.ꝟ.3.Pro.28.ꝟ.pen.

In IIII. Con. הִתְעַלֵּם occultauit ſeſe, ſimulauit ſe limum. Sexies legitur. (ρίδης.
Deu.22.ꝟ.1.et 4.Nō videbis bouẽ fratris tui ꝛc.fugatũ & ſimulabis te occultatũ. ὑπε- וְהִתְעַלַּמְתָּ
Et ꝟ.3.Et ſi inueneris illud,non poteris diſsimulare abſcondendo te. ὑπεριδεῖν. לְהִתְעַלֵּם
Pſ.55.ꝟ.2.Et ne abſcondas te à deprecatiōe mea.i.ne ſubducas te. ϗ μὴ ὑπερίδης. תִּתְעַלַּם
Iob 6.ꝟ.16.Qui atrati(.i.turbidi)ſunt è glacie,ſuper eos occultè ruet nix. ἐπιπεπτώκα- יִתְעַלֶּם
Ieſ.58.ꝟ.7.Quũ videris nudũ,opies eũ,& à carne tua ne abſcōdas te. ὑπερόψῃ. (σί μοι, תִּתְעַלָּם

Inde nomina.

עֶלֶם Adoleſcens ꝗ adhuc ignarus eſt concubitus matrimonialis, & occultatus à re
coniugali,& qui in œconomia,atqꝫ publico officio occultatur i.non vſurpatur.
1.Sam.20.ꝟ.23.Et ſi ita dixero adoleſcenti,en ſagittæ à te vltra. τῷ νεανίσκῳ. לָעֶלֶם
עַלְמָה In pauſa.1.Sa.17.ꝟ.antep.Interroga tu,cuius filius ſit iſte adoleſcens. ὁ νεανίσκος. הָעָלֶם

Adoleſcentula,virgo innupta quæ occultata eſt à concubitu viri, puella ꝛc.
Gen.24.ꝟ.43.Et erit adoleſcentula quæ egredieť ad hauriendum aquam. ἡ παρθένος. הָעַלְמָה
Ieſ.7.ꝟ.14.Ecce adoleſcentula grauida eſt, & parit filium. ἰδοὺ ἡ παρθένος. הָעַלְמָה
Et plu.Can.1.ꝟ.3.Vnguentum effuſum eſt ꝛc. idcirco puellæ amant te. νεάνιδες. עֲלָמוֹת
Pſ.46.ꝟ.1.Præfecto cantorꝝ carmen filiorꝝ Corah ꝛc.(eſt nomen inſtrumenti) עֲלָמוֹת
עֲלוּמִים Legiť p̃terea tm̃ Exo.2.ꝟ.8.Pro.30.ꝟ.19.Can.6.ꝟ.8.Pſ.68.ꝟ.26.& 1.Par.15.ꝟ.20.

Adoleſcentiæ,pueritiæ, Latinis concinnius accipitur per nomen ſingul.
Plur.cum affi.Iob 33.ꝟ.25.Refloreſcet caro eius plus quã in puericia. ἀνδρωθέντα. עֲלוּמָיו
Pſ.90.ꝟ.8.Occulta noſtra(.i.peccata noſtra in adoleſcentia comiſſa)ꝛc. ὁ αἰὼν ἡμῶν. עֲלוּמֵנוּ
עַלְמוּת Iod plur.implicitè quieſcit. Inuenitur & Pſ.89.ꝟ.45.Iob 20.ꝟ.11. Ieſ.54.ꝟ.4.

Adoleſcentia,pueritia. Bis reperitur,vt,
Pſ.48.ꝟ.15.Ipſe ducet nos ſicut ĩ pueritia. Et ſcd̃m quoſdam codices poniť diuiſum, עַלְמוּת
תַּעֲלֻמָה עַל־מוּת .i. ad mortẽ vſqꝫ & ĩ æternũ diriget nos. Repe: & Pſ.9.ꝟ.1. ὑπὲρ τῶν κρυφίων

Abſconditum,occultum. Inuenitur tantum ter, in Biblijs ſacris.
Iob 28.ꝟ.11.Et abſconditũ ꝓducet in lucem.i rem abſtruſã ꝓferet in lucẽ. δύναμιν. וְתַעֲלֻמָה
Et plur.in regim.Iob 11.ꝟ.6.Et indicabit tibi occulta ſapientiæ .i. arcana ſapientiæ.
δύναμιν σοφίας. (φια τῆς καρδίας. תַּעֲלֻמוֹת
עוֹלָם Pſ.44.ꝟ.22.An non Deus hoc inquireret? ipſe enim nouit abſcondita cordis. τὰ κρύ- תַּעֲלֻמוֹת

Et ſine Vau עֹלָם ſeculum,ꝑpetuum,ꝑpetuitas,æternum,ſempiternum,tempus
longum cuius finis nobis eſt abſconditus,& ita accipiť tã de ſeculo huius vitæ quã
de futuro ſeculo. Nonnunqꝫ etiam vſurpatur de tempore præterito. Hinc olim.
Ge.17.ꝟ.7.Et erigã fœdus meũ inter me & te ꝛc. in fœdus ꝑpetuitatis. διαθήκην. עוֹלָם
Et ꝟ.8.Et dabo tibi & ſemini tuo poſt te terrã Chanaan ĩ poſſeſsi: ꝑpetuã. διαθήκην עוֹלָם
Exo 21.ꝟ.6.Et ſeruiet ei in ſeculũ.i.quamdiu viuat vſqꝫ ad annũ Iubilæũ. (αἰώνιον. לְעֹלָם
Deut.32.ꝟ.7.Recordare dierꝝ ſeculi(.i.olim p̃teritorum) conſiderate ꝛc. αἰῶνος. עוֹלָם

Ioſ.24.℣.2.Trans fluuium habitauerunt patres veſtri à ſeculo.i.olim.ἀπ᾽ ἀρχῆς. מֵעוֹלָם
Pſ.136.℣.1.Confitemini Dño quoniam bonus,quoniam in ſeculum ꝛc.εἰς τὸν αἰῶνα. לְעוֹלָם
Cum affi.Eccle.12.℣.5. Quia vadit homo ad domum ꝑpetuitatis ſuæ. αἰῶνος αὐτοῦ. עוֹלָמוֹ
Et plur.Pſ.145.in Mem.Regnũ tuum eſt regnũ omniũ ꝑpetuitatũ. πάντων τῶν αἰώνων. עוֹלָמִים
Eccle.1.℣.10.Iam fuit aliquot retro ſeculis,illud quod fuit ante nos. ἐν τοῖς αἰῶσι. לְעֹלָמִים
In re.Ieſ.45.℣.17.Nõ erubeſcetis,neq; pudore ſuffũdemini ad ꝑpetuitates ſeculi. ἕως עוֹלְמֵי
עֵילוֹם Aeternum,ꝑpetuum,ſeculum. Legitur tm̃ ſemel in Biblijs,vt, (τοῦ αἰῶνος ἐστι.
2.Par.33.℣.7.In æde iſta,& in Ieruſalẽ ꝛc. ponam nomen meũ in æternũ.εἰς τὸν αἰῶνα. לְעֵילוֹם

עָלַס Exultauit, tripudiauit, geſtijt, exilijt præ gaudio, motus eſt exiliendo. Conuenit cum verbis עָלַז & עָלַץ. Hinc per conuerſionem radicis, σαλεύω, id eſt, moueo, & ſalio,quod ex Ebræo natum eſt cum compoſitis,exilio,inſilio,ſubſilio,ſalto,exulto.

In I. Con. עָלַס exultauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, יַעֲלֹס
Iob 20.℣.18.Reſtituet laborem & nõ deuorabit,iuxta facultates ꝑmutationis eius et non exultabit.i.reſtitutionem faciet ex opibus labore partis,iuxta menſuram facultatum,quas vi aut furto abſtulit ab alijs, & non exultabit nec fruet̃ labore ſuo.

In voce paſsiua. נֶעֱלַס motus eſt,motatus eſt exultando. Semel reperitur. נֶעֱלָסָה
Iob 39.℣.16.Ala pauonum motatur(vel agitatur ceu exultans) νεέλασαι.

In IIII. Coniug. הִתְעַלֵּס mouit ſeſe exultatione. Semel duntaxat reperitur. נִתְעַלְּסָה
Prou.7.℣.18. Veni,inebriemur amoribus vſq; in mane,exultemus in dictionibus. (ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι.

עָלַע Degulauit lambendo, deglutiuit. Idem eſt quod לוּעַ abliguriuit, gulæ tradidit. Hinc λιχνεύω ligurio,λείχω lingo,& latinum gula,degulo.

In II. Coniug. עִלֵּעַ deglutiuit lambendo. Legitur tantum ſemel,vt, יְעַלְעוּ
Iob 39.℣.29.Et pulli eius deglutient(ſeu lambent) ſanguinem, & vbicunq; ſunt cadauera,eum locum frequentat (aquila)φύρονται ἐν αἵματι.

עָלַת Velauit,obtexit velamine,operuit velamento, pullatus fuit. Et propriè ſignificat faciem velare,quod eſt ſignum triſticiæ, & mœroris, vnde per metaphoram refertur ad animum & redditur per verbum deficere,ſeu exanimari, aut deliquium pati. Hinc λείπομαι deficio,λειποθυμέω animo deficio,deliqum animi patior, λείπω linquo, ἐκλείπω deficio. Item per conuerſionem radicis φωλεύω, φωλάζω, ἐμφωλεύω lateo velatus. Et latinum velo,as,are,velamen. Item καλύπτω occulto.

In II. Coniug. עִלֵּף obtexit,contexit velando. Legitur tantum ſemel,vt, מְעֻלֶּפֶת
Cant.5.℣.14.Viſcera eius ſunt vt alabaſtrũ Eburneũ obtectũ ſapphiris. ἐπὶ λίθου.

In voce paſsiua עֻלַּף velatus eſt. Semel reperitur. עֻלְּפוּ
Ieſ.51.℣.20.Filij tui pullati(.i.velati)ſũt, iacuerũt ĩ compitis oĩm plateaꝝ. ἀπορούμενοι.

In IIII. Coniug. הִתְעַלֵּף velauit ſeſe. Ter inuenitur in ſacris Biblijs,vt, (πίσονται. וַתִּתְעַלָּף
Ge.38.℣.14.Abſoluit veſtes viduitatis à ſe,& opuit ſe peplo,& velauit ſe.καὶ ἐκαλλω- וַיִּתְעַלָּף
Ionæ 4.℣.8.Et ſol feriebat caput Ionæ,& exanimabatur.i.deficiebat.καὶ ὠλιγοψύχει. תִּתְעַלַּפְנָה
Amos 8.℣.13.In die illa velabunt ſe virgines pulchræ & electæ præ ſiti.i.deliquium animi patientur præ animi faſtidio. Græci habent ἐκλείψουσι.

עָלַפֶּה Velatus circa os, obductus velamine ſuper labra oris, quod eſt ſignum triſticiæ magnæ. Eſt verbum compoſitum ex עֻלַּף velatus eſt,& פֶּה .i. os, oris.

In II. Coniug. paſsiua עֻלְפֶּה velatus eſt propter triſticiam. Semel reperitur. עֻלְפֶּה
Ezech.31.℣.15.Et oẽs arbores campi ꝑpter eum velatæ ſunt(circa os) ἐξελύθησαν.
Hoc eſt,omnes aliæ arbores ꝑpter eum exanimatæ ſunt. Eſt metaph.ad inanimata.

עָלַץ Exultauit,inſultauit,tripudiauit, geſtijt p̃ gaudio, & metaphoricè illuſit. Congruit cum verbis עָלַז & עָלַס .i. exultauit. Hinc λασθαίνω inſulto, illudo, λάσθη inſultare, λάσθη inſultatio. Et latinum, ſalio, ſalto,exulto.

In I.Coniug. עָלַץ exultauit,inſultauit,ponitur abſolutè,vel cum datiuo,aliquando etiam conſtruitur cum præpoſitione בְּ. Octies legitur, vt, עָלַץ
1.Sam,2.℣.1.Et orauit Hanna & dixit,Exultauit cor meum in Iehoua.ἐστερεώθη.

Prouerb.28.℣.12.In exultare iuſtos.i.quando exultant iuſti, multa eſt gloria. בַּעֲלֹץ
Pſ.9.℣.3.Lætabor et exultabo in te, pſallam nomini tuo ô altiſſime. καὶ ἀγαλλιάσομαι. וְאֶעֶלְצָה
Pro.11.℣.10.Quãdo benè eſt iuſtis exultabit ciuitas, & cũ ꝑeũt impij &c. κατώρθωσε. תַּעֲלֹץ
1.Par.16.℣.32.Intonabit mare & plenitudo eius, exultabit ager, & ꝗcquid in eo eſt. יַעֲלֹץ
Pſ.5.℣.pen.Et exultabunt in te diligentes nomen tuũ. καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες. וְיַעְלְצוּ
Pſ.25.℣.2.Ne inſultent inimici mei mihi. Græci habent. μηδὲ καταγελασάτωσάν με. יַעַלְצוּ
Pſ.68.℣.4.Et iuſti lætabuntur, exultabunt corã Deo, & gaudebunt in læticia. ἀγαλ- יַעַלְצוּ
Inde nomen. (λιάσθωσαν ἐνώπιόν σου.

עֲלִיצוּת

Exultatio. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Hab.3.℣.14.Exultatio eoꝝ eſt tanꝗ ad deuorandũ pauꝑem in abſcondito. χαλινοὺς עֲלִיצֻתָם
(αὐτῶν.

עֲלוּקָה

Sanguiſuga, hirudo, vermis in aqua degens, ſanguinemqꝫ ſeſe lauantium extrahens & exugens, habet enim linguam biſulcam. Hinc ἑλκόω hulcero, exulcero ἕλκος hulcus, itẽ ἕλκω, ἑλκέω, ἑλκίζω, ἑλκύω, ἑλκυστάζω traho, extraho, ἕλκυσμα, ἑλκυσμὸς tractus. Et latinum lacio, illicio, & Germanicum die eigel. Legitur tantum ſemel, vt,
Pro.30.℣.15.Sanguiſugæ(vel hirudini)duæ ſunt filiæ(nempe)adfer, adfer. τῇ βδέλλῃ. לַעֲלוּקָה

עָמַד

Stetit immotus, perſtitit firmiter, Si de ædificijs accipitur ſignificat erigi, conſtitui firmamento firmo & ſtabili. Contrarium eſt verbo מָעַד motus eſt. Hinc per conuerſionem radicis δέμω & δομέω ædifico, erigo, conſtituo ædificium, δόμος domus ſtans erecta.

In I. Coniug. עָמַד ſtetit, conſtitit ſurſum erectus, perſtitit.
Ier.46.℣.15.Cur ꝓſtratus eſt vnuſquiſqꝫ fortiũ tuoꝝ, non ꝑſiſtet ꝛc. οὐκ ἔμεινεν. עָמַד
Gen.30.℣.9.Et videns Lea ꝙ deſtitiſſet à pariendo, accepit Zilpan ꝛc. καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν. עָמְדָה
Exo.3.℣.5.Nam locus ſuꝑ quem tu ſtas, eſt terra ſanctitatis.i.ſancta. ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας. עוֹמֵד
Ioſ.11.℣.13.Verũtamẽ oẽs vrbes ſtãtes(.i.extructas vel ſitas)ĩ tumulis ꝛc. κεχωματισ- הָעֹמְדוֹת
Eſth.9.℣.15.Et reſidui Iudæi ĩ ꝓuincijs regis ꝯgregati ſunt & ſtare.i.ſteterũt. (μένας. וְעָמֹד
Eſræ 10.℣.13.Et erat tempus pluuiaꝝ, & non erat robur ad ſtandũ foris. στῆναι ἔξω. לַעֲמוֹד
Oba.1.℣.11.In die ſtare te ex aduerſo, ĩ die quãdo captiuabãt alieni ꝛc. ἀντέστης ἐξεναν- עֲמָדְךָ
Eze.1.℣.21.Et in ſtare eas(rotas)ſtabãt & ipſa aĩalia. ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν. (τίας. וּבְעָמְדָם
Dan.10.℣.11.Et conſiſte in ſtatione tua, iam .n. miſſus ſũ ad te. καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου. וַעֲמֹד
Hab.2.℣.1.Super cuſtodiam meam ſtabo, & ſtatuam me in munitionem. στήσομαι. אֶעֱמֹדָה
Pſ.33.℣.11.Conſilium Domini in æternum ſtabit.i.permanebit. εἰς τὸν αἰῶνα μένει. תַּעֲמֹד
Iob 13.℣. antep. Tanꝗ flos exortus & ſucciſus eſt, & fugit vt vmbra & non conſiſtet. καὶ οὐ μὴ στῇ. (ὕδατα. יַעֲמוֹד
Pſ 104.℣.6.Abyſſum operuiſti tanꝗ veſtimento, vt ſupra montes ſtent aquæ. στήσονται יַעַמְדוּ
Dan.8.℣.22.Quatuor regna de gente ſtabũt, ſed nõ pari virtute cũ illo. ἀναστήσονται. יַעֲמֹדְנָה
Habet à fronte Iod ſignũ maſc: gen. & à tergo נָה termin: fœmininam vt וַיֵּחַמְנָה:
In III. Coniug. הֶעֱמִיד fecit ſtare, conſtituit, erexit ſurſum vt,
2.Par.19.℣.8.Atqꝫ ĩ Ieruſalẽ cõſtituit Ioſaphat de Leuitis & ſacerdotibꝰ ꝛc. κατέστησεν הֶעֱמִיד
Pſ.31.℣.9.Conſtituiſti ĩ latitudinem pedes meos(vel feciſti ſtare pedes meos) ἔστησας. הֶעֱמַדְתָּ
1.Par.17.℣.14.Et cõſtituã eũ ĩ domo mea, et ĩ regno meo ꝛc. καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου וְהַעֲמַדְתִּיהוּ
2.Par.18.℣.vlt.Et rex Iſrael erat ſtans in curru è regione Syroꝝ. ἑστηκώς. מַעֲמִיד
1.Reg.22.℣.35.Et rex Iſrael erat conſtitutus(.i.ſuffultus ſtabat)in curru. ἦν ἑστηκώς. מָעֳמָד
Eſræ 9.℣.9. Ad erigendum domum Dei noſtri, & ad reſtituendum deſolationes eius. καὶ ἀναστῆσαι. וּלְהַעֲמִיד
Ieſ.21.℣.6.Sic dixit ad me Dominus, vade, conſtitue ſpeculatorem. στῆσον σκοπὸν. הַעֲמֵד
Neh.4.℣.7.Et conſtitui ab inferioribus locis poſt muꝝ in loca munitoris. καὶ ἔστησα. וָאַעֲמִיד
Pro.29.℣.4.Rex cum iudicio cõſtituet terrã.i.homines verſantes in terra. ἀνίστησι. יַעֲמִיד
Pſ.107.℣.25.Dixit & ſtare fecit ventũ turbinis, & erexit procellas eius. καὶ ἔστη πνεῦμα. וַיַּעֲמֵד
In voce paſſiua. הָעֳמַד factus eſt ſtare.i.conſtitutus eſt. Semel reperitur.
Leu.16.℣.10.Et hircus ꝛc. conſtituet̃ viuus corã Dño ad expiandũ. στήσει αὐτὸν ζῶντα. יָעֳמַד

Inde nomina.

עֶמְדָּה Statio. Inuenitur tantum ſemel in hagiographis literis,vt,
Cum affi.Mich.1.℣.11.Accipiet(.i.tollet)à vobis ſtationem ſuam. עֶמְדָּתוֹ

עֹמֶד Statio,conſtitutio. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt,
Cũ affi.Dan.10.℣.11.Et conſiſte ſuꝑ ſtatione tua,iam .n. miſſus ſum &c.ἐπὶ τῇ στάσει σου עָמְדֶךָ

עַמּוּד Statua,columna erecta à ſtando quod ſcilicet in altum ſtet erecta, & quod fulciat,ſuſtentetcꝫ domum, & ſtet ſub illa. Sæpe legitur.
2.Reg.25.℣.17.Decem & octo cubitorum erit altitudo columnæ eius.τοῦ στύλου. הָעַמּוּד
In reg.Exo.13.℣.vlt.Non recedebat colũna nubis interdiu,&c.ὁ στῦλος τῆς νεφέλης. עַמּוּד
Nu.14.℣.14.Et nubes tua ſtat ſuꝑ illos,& in colũna nubis tu p̄cedis.καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης. וּבְעַמֻּד
Et plu.1.Re.7.℣.2.Et exciſæ(.i.dedolatæ)erãt Cedri ſuꝑ colũnas.τοῖς στύλοις. הָעַמּוּדִים
Cum affi.Cant.3.℣.10.Columnas eius fecit ex argento.στύλους αὐτοῦ ἐποίησε ἀργύριον. עַמּוּדָיו
Exo.38.℣.10.Columnæ earꝝ erant 20.& baſes earꝝ æneæ viginti &c.στῦλοι αὐτῶν. עַמּוּדֵיהֶם
In reg.Ezech.42.℣.6.Fuerunt .n. triſtega ſine columnis quales ſunt columnæ.στῦλοι. עַמּוּדֵי
Num.3.℣.37.Columnæ quocꝫ atrij per circuitum cum baſibus ſuis. καὶ στῦλοι. וְעַמֻּדֵי

מַעֲמָד Statio,ſtatus,conſtitutio officiorum ſeu miniſteriorum.
Cum affix.1.Paral.23.℣.28. Quia conſtitutio eorum ad manum filiorum Aharon. מַעֲמָדָם
ὅτι ἔστησεν αὐτούς. (ἐκ τῆς στάσεώς σου. מִמַּעֲמָדְךָ
Ieſaiæ 22.℣.19. Et propulſabo te de ſtatione tua, & de conſtitutione tua diruet te.
In re.1.Re.10.℣.5.Et ſeſsionẽ ſeruorꝝ eius,& ſtatũ miniſtrorꝝ eiꝰ.καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν. מַעֲמַד

עִמָּד Cum,componitur ex עִם .i. cum,& עָמַד ſtetit. q.d. in loco vbi ego ſto. Contractis literis ijſdem fit nomen ſeu præpoſitio, habens tantum tres literas, & pro quarta ponitur dages. Non autem vſurpatur niſi tantum cum affixo primæ perſonæ ſingularis numeri,vt,
Gen.21.℣.23.Iuxta pietatem quã feci tecum,facies mecum,& cum terra &c.μετ᾽ ἐμοῦ. עִמָּדִי
Pſ.23.℣.4.Si ambulauero in valle &c. nõ timebo malũ,ꝗa tu mecũ es.ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ. עִמָּדִי
Iob 29.℣.5.Quum adhuc omnipotens eſſet mecum,& circum me iuuenes mei. עִמָּדִי
Et cap.6. Et ſaxum effunderet apud me riuulos olei.ἐν τῷ σώματί μου ἐστίν. עִמָּדִי

עָמַל

Laborauit cum moleſtia & defatigatione, propriè ſignificat durum laborem exercere,qui corpus & animam defatigare ſolet, vt olim fuit in piſtrinis molere, deinde transfertur & ad alios labores duros. Hinc μόλος labor,& μύλλω molo, μύλη, μύλος mola,item dens molaris,μύλον, μύλων molendinum,piſtrinum, & Germanicũ malen/ molere. Septuaginta reddiderunt per verbum μοχθέω.

In I. Coniug. עָמַל & עָמֵל laborauit cum moleſtia & dolore.
Eccle.2.℣.21.Et homini ꝗ nõ laborauit in eo,dabit ei portionẽ ſuã. οὐκ ἐμόχθησεν. עָמַל
Eccl.2.℣.18.Et odi ego oẽm laborẽ meũ,quẽ ego elaboro ſub cœlo.ἐμόχθησα. עָמֵל
Pro.16.℣.26.Anima laborantis laborauit ſibi, ꝗa cogit eũ os ſuũ. ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ. עָמְלָה עָמֵלִים
Iud.5.℣.26.Et dexterã ſuã ad malleũ laborantiũ (mittebat) ἀχρειῶσαι. יַעֲמֹל
Eccle.8.℣.vlt.In quo laborabit homo ad ꝑueſtigandũ,& nõ inueniet.ὅσα ἂν μοχθήσῃ
Legitur præterea Pſ.127.℣.1.Ionæ 4.℣.10.Eccle.1.℣.3.& cap.2.℣.11.& 19.

Inde nomen.

עָמָל Labor,defatigatio,& ſæpe pro moleſtia accipitur prouueniente ex labore. עָמָל
Pſ.7.℣.15.Ecce aſtringet(.i.parturiet)dolorẽ,nã concepit laborẽ,& parit.πόνον. עֲמָלוֹ
Cũ affi.Eccl.1.℣.3.Quid reliquũ ẽ homini ĩ oĩ labore ſuo quẽ ꝑtulit. ἐν παντὶ μόχθῳ. בַּעֲמַל
In re.Pſ.73.℣.5.In labore hominis nõ ſunt,& cũ hominibus non affligunt. ἐν κόποις
Legitur præterea Gen.41.℣.7.à fine. Num.23.℣.21.Deut.26.℣.7.Iud.10.℣.14.&c.

עָמַם

Obtexit aliquid multitudine ſeu denſitate rei, obſcurauit, obruit multitudine: coniunctionem & adhæſionem ſignificat. Cognationem habet cum עָבַב denſuit, denſus fuit. Nam ב & מ ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti, Videtur etiam habere affinitatem quandam cum עַם .i. impetus. Hinc ἄμω, ἀμάω congrego, ἄμμος arena quæ eſt in magna copia, ἅμα ſimul, congregatiuè, ἅπτω apto,iungo, ἅμα,ἅματος copula,ἅμμα vinculum, ἁμματίζω ligo.

In I. Coniug. עָמַם obtexit,occultauit. Bis tantum legitur.
Ezech.28.℣.3.Tu es Daniel, omnia obſtruſa non obtexerunt te. עֲמָמוּךָ

Et cap.31.℣.8.Cedri non obſcurauerunt eum in horto Dei, abietes non fuerunt. עֲמָמֻהוּ
In III. Coniug. paſsiua cum defectu Ainpoal הוּעַם obſcuratus eſt.
Thre.4.℣.1.Quomodo obtegetur.i.obſcurabitur aurum &c. πῶς ἀμαυρωθήσεται. יוּעַם

Inde nomina.

עֲמָמִים Populi multi ſimul cõgregati, q ꝓpter denſitatẽ ſeu multitudinẽ obſcurãt terrã.
Neh.9.℣.22.Et dediſti eis regna & populos, & diuiſiſti eis. καὶ λαούς. וַעֲמָמִים
Cũ affi.Iud.5.℣.14.Poſt te eſt Biniamin in populis tuis. ἐν λαοῖς σου. בַּעֲמָמֶיךָ
In re.Neh.9.℣.24.Et reges eorum, et populos terræ (dediſti ĩ manũ eorum) καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. עַמְמֵי

עַם Populus copioſus qui ſua multitudine collecta obtegit & obſcurat ſuperficiem terræ. Græci mutando ע. in δ, dicunt δῆμος populus, metaphorice tribuitur & aliis.
Pro.30.℣.25.Cuniculi ſunt populus non fortis, ponunt domũ ſuã. ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν. עַם
Gen.11.℣.6.Et dixit Iehoua, ecce populus vnus eſt, & labium vnum &c. γένος ἕν. עַם
In pauſa.Eſther 1.℣.vlt.Et populum atq; populum iuxta linguam eius. וָעָם
Cum affi.Ieſ.10.℣.24.Ne timeas popule mi habitans in Zion. ὁ λαός μου. עַמִּי
Et plur.Pſ.9.℣.12.Indicate (vel annunciate) inter populos opera eius. ἐν τοῖς ἔθνεσι. בָעַמִּים
Cũ affi.Ge.Mortuus eſt Abrahã &c. & collectus ẽ ad populos ſuos. πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. עַמָּיו
In reg.Deut.28.℣.8.Et videbunt oẽs populi terræ. πάντα τὰ ἔθνη. עַמֵּי

עִם Cum, præpoſitio quæ ceu per vinculum colligat & condenſat multitudinem. Hinc ſi Ain ſtrictius profertur inſtar c duri fit latinum, cum.
Pſ 18.℣.26.Cum pio pium te facies, & cum viro integro integrum te exhibebis. μετά. עִם־
Exo.8.℣.antep.Et egreſſus eſt Moſè à Pharaone, & orauit ad Dñm. ἀπὸ Φαραώ. מֵעִם
Cum affi.Pſ.91.℣.pen.Cum ipſo ſum in tribulatione. μετ' αὐτοῦ εἰμί. עִמּוֹ
1.Sam.1.℣.antep.Ego mulier quæ ſtabat tecum hîc (He parag.) μετὰ σοῦ. עִמְּכָה
Gen.31.℣.31.Quia cogitaui, ne forte raperes filios à me. ἀπ' ἐμοῦ. מֵעִמִּי
Gen.26.℣.17.Et dixit Abimælech ad Iſhac, recede à nobis. ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν. מֵעִמָּנוּ
Et cap.42.℣.vlt.Et dixit, non deſcendet filius meus vobiſcum. μεθ' ὑμῶν. עִמָּכֶם

עָמַס Onerauit, impoſuit onus. Cognationem habet cum מָסַס liquuit, nam onerati liqueſcunt, hoc eſt, tabeſcunt ſub onere. Hinc μίσθιος mercenarius, qui onera portat, μισθόω & μισθόομαι conduco mercenarios ad onera. Hinc Ger. Ameis, ab onere portando.
In I. Coniug. עָמַס onerauit, grauauit. Septies legitur.
Neh.13.℣.15.Et onerantes ſuper aſinos, atq; vinum, vuas & ficus &c. ἐπιγεμίζοντας. וְעֹמְסִים
Et cap 4.℣.17.Et qui ferebant onus (Sin ponitur pro Samech) ἐν τοῖς ἀρτῆρσιν. עֹמְשִׂים
Zach.12.℣.3.Omnes portantes eum concidendo concidentur. ὁ καταπατῶν αὐτήν. עֹמְסֶיהָ
Ieſ.46.℣.3.Onerati ab vtero.i.qui geſtamini à me ab vtero. οἱ αἰρόμενοι. הָעֲמֻסִים
Et ℣.1.Onera veſtra grauata erant, pondus erant feſſo. καταδεδεμένα. עֲמוּסוֹת
Pſ.68.℣.20.Benedictus Dñs qui ſingulis diebus imponet nobis onus. κατευοδώσει. יַעֲמָס־
Gen.44.℣.13.Et impoſuit onus vnuſquiſq; ſuper aſinum ſuum. ἐπέθηκαν ἕκαστος. וַיַּעֲמֹס
In III. Coniug. הֶעֱמִיס onerauit onus. Bis legitur.
1.Re.12.Item 2.Par.10.℣.11.Et nunc pater meus onerauit ſuper vos iugũ. ἐπεσάσατο. הֶעֱמִיס

Inde nomen.

מַעֲמָסָה Onus, impoſitio oneris. Legitur tantum ſemel, vt,
Zach.12.℣.3.Ponã Ieruſalẽ (ceu) lapidẽ oneris.i.lapidẽ grauẽ. ὡς πρόθυρα σαλευόμενα. מַעֲמָסָה

עָמַק Profundus fuit, longe habuit fundum, elongatus eſt in profunditate. Hinc μῆκος prolixitas, μηκής prolixus, ἐπιμηκής, περιμηκής, prolixus, μηκύνω prolixius me ſubtraho, μακύνω, elongo. Et interpoſita ρ μακρὸς longus, μακρύνω elongo.
In I. Coniug. עָמַק profundus fuit, remotiſsimus fuit. Semel extat.
Pſ.92.℣.6.Vehementer profundæ fuerunt cogitationes tuæ. ἐβαθύνθησαν. עָמְקוּ
In III. Coniug. הֶעֱמִיק profundum fecit, & ſine accuſatiuo eſt neutrum.
Ieſ.30.℣.vlt.Profũdus fuit, latus fuit (tartarus ad capiẽdũ Aſſyrios) φάραγξ βαθεῖα. הֶעֱמִיק
Ieſ.29.℣.15.Væ illis qui profundi (.i.elongati) ſunt à Dño &c. οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες. הַמַּעֲמִיקִים
Et cap.7.℣.11.Pete tibi ſignum à Dño Deo tuo, in profundum pete &c. εἰς βάθος. הַעֲמֵק
Legitur præterea tantum Ier.49.℣.8.& 30.Ieſ.31.℣.6.Oſe.5.℣.2.cap.9.℣.8.

Inde nomina.

עָמֹק Profundus. Et legitur aliquoties in Biblijs ſacris. עָמֹק
Leuit.13.℣.3 Et aſpectus plagæ ꝓfundus præ cute.i.ꝓfundior cute. ταπεινή. וְעָמֹק
Eccle.7.℣.25.Remotum quiddam eſt & ꝓfundum profundum. βαθὺ βάθος. עֲמֻקִּים
Et plur.Pro.18.℣.4.Aquæ ꝓfundæ ſunt verba oris viri. ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ.
עֲמֻקָּה Profunda, & ſubſtantiuè profunditas. עֲמֻקָּה
Pro.22.℣.14.Fouea ꝓfunda eſt os extranearum.i.meretricum. βόθρος βαθύς. הָעֲמֻקָּה
Ezec.23.℣.32.Calicem ſororis tuæ bibes ꝓfundum & latum &c. καὶ βαθὺ καὶ τὸ πλατύ. עֲמֻקּוֹת
Et plur.Iob 12.℣.22.Qui detegit ꝓfunda ex tenebris, & ꝑducit ꝛc. βαθέα ἐκ σκότους.
עֵמֶק Vallis, profunditas, locus profundior, vallis. בָּעֵמֶק
Iud.5.℣.15.Et Iſſachar vt Barac in profunditate miſſus in pedibus. ἐν τῇ κοιλάδι. בָּעֵמֶק
In pau.Iud.7.℣.1.Caſtra aũt Midianitaꝝ erant ꝛc. à colle More in valle. ἐν τῇ κοιλάδι. עֵמֶק
In re.Ge.14.℣.3.Oẽs iſti cõiuncti ſũt(.i.cõuenerũt) ad vallẽ Siddĩ. ἐπὶ τὴν φάραγγα. עִמְקֵךְ:
Cum affi.Ier.49.℣.4. Quia gloriaris in profunditatibus? defluxit vallis tua. וַעֲמָקִים
Et plur. Pſ.65.℣.vlt. Induent prata ouibus & valles obtegent frumento. αἱ κοιλάδες. עֲמָקַיִךְ:
Cum affi.leui.Ieſ.22.℣.7.Et fuit electio vallium tuaꝝ plena curribus. φάραγγές σου. בְּעִמְקֵי
In reg.Pro.9.℣.vlt. In profunditatibus inferni ſunt inuitati eius.
עֹמֶק Profunditas. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, לָעֹמֶק
Pro.25.℣.2. Cœlum ad altitudinem, & terra ad profunditatem ꝛc. γῆ δὲ βαθεῖα.
מַעֲמַקִּים Profunditates. Vſurpatur tantum in plurali, nam eius ſingul: מַעֲמָק non extat. מִמַּעֲמַקִּים
Pſ.130.℣.1.De profunditatibus (vel ex profundis) clamaui ad te Domine. ἐκ βαθέων. מַעֲמַקֵּי
In re.Pſ.69.℣.3. Veni in ꝓfũditates aquaꝝ, & fluxus inundauit me. ἦλθον εἰς τὰ βάθη.
Legitur præterea tantum Ieſ.51.℣.10.Ezech.27.℣.37.
עָמַשׂ Onerauit, impoſuit onus. De hoc verbo vide עָמַס:

עָמַר Meruit, demeruit, meritus eſt, commeritus eſt, demeritus eſt, emeruit, emeritus eſt, promeritus eſt. Propriè ſignificat ſtipendia merere, hoc eſt laborare pro mercede, vt ſolent facere mercenarij. Hinc mereo & mereor cum compoſitis.
In II. Coniug. עִמֵּר meruit, laborauit pro mercede. Semel legitur. מְעַמֵּר
Pſ.129.℣.pen.Quo non impleuit manũ ſuã metẽs, nec gremiũ ſuũ merẽs. συλλέγων.
In IIII. Coniug. הִתְעַמֵּר fecit ſe merere ſtipendia. Bis reperitur. (δυναστεύσας αὐτὸν. וְהִתְעַמֶּר־בּוֹ
Deut.24.℣.7.Si inuentus fuerit aliqs furans animã &c. & meruerit cum eo. καὶ κατα- הִתְעַמֵּר
Item ca.21.℣.14.Et vẽdẽdo non vendes eã ꝓ argẽto, neqꝫ merebis ꝑ eã οὐκ ἀθετήσεις
.i.non vendes eã, neqꝫ elocabis eã ad oꝑas meritorias: las ſie nicht vmbs taglohn ar-(beiten.
Inde nomina.
עָמִיר Manipulus, merges.i.ſpicaꝝ faſciculus, ad quem demetendum opera mercena-riorum conducitur, Ponitur & collectiuè. Quater tantum legitur. וְכֶעָמִיר
Ier.9.℣.22.Et quaſi manipulus poſt meſſorem, & non erit qui colligat. καὶ ὡς χόρτος. כֶּעָמִיר
Mich.4.℣.antepe. Quia congregabit eas (gẽtes) tãqꝫ manipulũ ĩ areã. ὡς δράγματα. עָמִיר
Amos 2.℣.13. Perĩde ac plauſtꝝ onuſtũ manipulis premit ac gemit, γέμουσα καλάμης. בֶּעָמִיר
Zach.12.℣.6.Et vt facẽ ignis ardentẽ ĩ aceruo manipuloꝝ. ὡς δαλοὶ πυρὸς ἐν καλάμῃ.
עֹמֶר Manipulus ſpicaꝝ, merges. Item genus menſuræ continentis deci: ꝑtẽ Ephæ. עֹמֶר
Deut.24.℣.4.à fine. Et oblitus fueris manipuli in agro, non reuerteris ꝛc. δράγμα. עֹמֶר
Iob 24.℣.10.Nudũ fecerũt ambulare ꝛc. & famelici geſtauerũt manipulum. עֹמֶר
Leuit.23.℣.10.Inferetis manipulũ (ſeu faſciculum ſpicaꝝ) primicias ꝛc. τὰ δράγματα, בָּעֳמָרִים
Et plur.Ruth.2.℣.7.Colligam quæſo & cõgregabo inter manipulos poſt meſſores.
Legitur præterea tantum Ruth.2.℣.15.Leuit.23.℣.11.12.15. (ἐν τοῖς δράγμασιν. וְהָעֹמֶר
Pro menſura Gomer.Exo.16.℣.vlt.Et Gomer eſt decima pars Ephæ. τὸ δὲ γομόρ.
Legitur præterea tantum Exo.16.℣.16.18.22.32.33.

עָמִית Popularis, ſocius, proximus, propriè dicitur de illis qui ꝓximè ſeu è regione habitant, quiqꝫ communicant conſilia, & ſecreta credunt inuicem. Hinc μητιάω, μητίω conſulo, delibero, μητίζομαι conſilium capio, μήδω ſuadeo ꝛc. (πρὸς τὸν πλησίον. בַּעֲמִיתוֹ
Cum affix.Leuit.5.℣.21.Et negauerit proximo ſuo commendatum aut depoſitum. עֲמִיתְךָ
Leu.18.℣.20.Ad vxorẽ ꝓximi tui non dabis cõcubitũ tuũ ad ſemẽ. τοῦ πλησίον σου.

Legitur

עֻמַּת Legitur præterea tm̄.Leuit.19.℣.11.15.17.cap.24.℣.19.ca.25.℣.14.15.17.Zach.13.℣.7.
Oppositū,propinquū alicui rei,iuxta,contra,ex aduerso,è regione. (παρεγένετο.
Eccl.5.℣.15.Omnino ꝓpinquè definitū ē,quēadmodū vēit,ita quoqꝫ trāsibit. ὥσπερ עֻמַּת
Cum ל p̄fixo abit in naturā p̄positionis,cōtra,vel exponit̄ è regione,ex opposito.
Ezech.3.℣.8.Et dedi facies tuas obfirmatas contra facies eorum. κατέναντι. לְעֻמַּת
Cū affi.Eze.1.℣.20.Et rotæ eleuabant̄ ex opposito (seu è regione) eoꝝ. σὺν αὐτοῖς. לְעֻמָּתָם
1.Reg.7.℣.20.Desuper è regione ventris,citra opus reticulatum. מִלְּעֻמַּת
2.Sam.16.℣.13 Et Simei ibat in latere montis è regione, ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους. לְעֻמָּתוֹ
Et lapidabat lapidibus ex aduerso eius. ἐκ πλαγίων αὐτοῦ. לְעֻמָּתוֹ
Et plur. Ezech.45.℣.7. Et longitudo contra vnam ex partibus. ὡς μία τῶν μερίδων. לְעֻמּוֹת
Legitur & Exo.25.℣.26.cap.28.℣.28.Leuit.3.℣.9.& 1.Sa.16.℣.13.& sæpè in Ezech.

עֵנָב

Vua cogna:habet cum עֲנָף.i.ramus,racemus,frons,frondis,nā vitis primo ꝓducit ramos seu frondes,deinde vuas.Hinc dempta media litera radicali est latinum vua.
Deut.32.℣.14.Et sanguinem vuæ bibes meracissimum. αἷμα σταφυλῆς. עֵנָב
Et plur.Gen.40.℣.10 Fecerunt maturare botri eius vuas. οἱ βότρυες σταφυλῆς. עֲנָבִים
Cum affi.leui.Deut.32.℣.32.Vuæ eorum sunt vuę fellis (seu veneni) ἡ σταφυλὴ αὐτῶν. עֲנָבֵמוֹ
In re.Leu.25.℣.5.Et vuas consecrationis tuæ non vindemiabis. καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἁγιάσματός σου. Dages ponitur ad mouendū scheua sub נ Euphoniæ causa. Legitur & עִנְּבֵי
(Num.6.℣.3.ca.13.℣.21.24.ꝛc.

עָנַג

Delicatè vixit,fuit delicatus seu tener, deliciatus est, oblectatus est, delectatus est. Cognationem habet cum עֲנָק.i.gigas, dux qui ob imperium & honores delicatius viuebat cæteris hominibus,vt solent principes esse teneriores reliquis hominibus. Hinc per conuersionem radicis γανάω,γανέω,γανόω,γάνυμι,γάννυμι.i.lætor, delicior, γάνος voluptas,læticia ꝛc. ganeo & ganeum.

In II. Coniug. עִנֵּג delicatum reddidit. Legitur tantum semel, vt:
Ier 6.℣.2.Speciosæ & delicatæ similem facio filiam Zion &c. וְהַמְּעֻנָּגָה

In IIII. Con.הִתְעַנֵּג delicatè se habuit,oblectauit seipsum,Cum עַל: vel geniti:
Ps.37.℣.11.Et oblectabunt se multitudine pacis .i. plurimo rerum successu. καὶ κατατρυφήσουσιν. (διὰ τὴν τρυφερότητα. וְהִתְעַנְּגוּ
Deut.28.℣.56.Tenera & delicata(mulier)quę prę delicatè se gerendo.i.prę delicijs. מֵהִתְעַנֵּג
Ps.37.℣.4.Et oblecta teipsū in Domino,qui dabit tibi petitiones tuas. καὶ κατατρύφησον. וְהִתְעַנַּג
Ies.55.℣.2.Et oblectabit se in pinguedine(.i.in cibo pingui)aīa vestra.καὶ ἐντρυφήσει. וְתִתְעַנַּג
Iob 27.℣.10.Nū in omnipotēte sese oblectabit,inuocabit Deū omni tēpore. μὴ ἔχει יִתְעַנָּג
Legit̄ p̄terea tm̄.Ies.57.℣.4.ca.58.℣.vlt.14.ca.vlt.℣.11.Iob 22.℣.5.à fine. (παῤῥησίαν.

Inde nomina.

עָנֹג Delicatus,nomen adiectiuum. Semel tantum legitur,vt:
Deut.28.℣.54.Vir tener in te & delicatus valde,inuidebit oculus eius ꝛc.ὁ τρυφερὸς. וְהֶעָנֹג

עֲנֻגָּה Delicata. Nun habet Kibbuz sequente dages quod resolutum est ex holem.
Deut.28.℣.56.Et tenera atqꝫ delicata quæ non tentauit plantā pedis ꝛc.καὶ ἡ τρυφερά. וְהָעֲנֻגָּה
Ies.47.℣.1.Quia non amplius vocabunt te teneram & delicatam. καὶ τρυφερά. וַעֲנֻגָּה

עֹנֶג Delicium,deliciæ. Bis tantum legitur in Biblijs sacris, vt:
Ies.13.℣.vlt.Et Dracones in palatijs deliciarum vlulabunt seu meditabuntur. עֹנֶג
Ies.58.℣.pen.Tunc vocabis sabbatum deliciarum(.i.delicatum)σάββατα τρυφερά. עֹנֶג

תַּעֲנוּג Delicium,delectatio,oblectatio,oblectamentum. Quater legitur.
Pro.19.℣.10.Delicium non decet stultum, quanto minus seruum imperare.τρυφή. תַּעֲנוּג
Et plur.Can.7.℣.7.Et quam amœna fuisti dilecta in delicijs. ἐν τρυφαῖς σου. בַּתַּעֲנוּגִים
Cū aff.Mich.2.℣.9.Mulieres populi mei eiecistis è domo deliciaꝝ suaꝝ.τρυφῆς αὐτῶν. תַּעֲנֻגֶיהָ
Mich.1.℣.vlt.Esto calua & detonsa sup̄ filios deliciaꝝ tuaꝝ.ἐπὶ τὰ τέκνα τρυφερά σου. תַּעֲנוּגָיִךְ

תַּעֲנוּגָה Delicium,delectatio,oblectatio. Semel tantum repitur. (ἐντρυφήματα υἱῶν.
Plur.Eccle.2.℣.8.Feci mihi cantores & cantatrices & delicias filioꝝ hominum. καὶ וְתַעֲנוּגוֹת

עָנַד

Nodauit,connodauit,innodauit,ligauit,colligauit nodo quodam strictissimo. Cognationem habet cum עָדָה induit ornatum,quod etiam fit innodando ꝛc.Item alludit ad עָדַן voluptuosus fuit,nam ornatus induitur & innodatur à multis voluptatis gratia. Hinc latinum nodo,innodo ꝛc. Græci abijciunt Nun, δέω ligo , ἀναδέω.

In I.Con. עָנַר nodauit, innodauit, ligauit nodo. Bis reperitur.
Pro.6.℣.21.Liga eum ſuper cor tuum, ſemꝑ innoda ea ſuper guttura tua. ἐγκλοίωσαι. עָנְדֵם
Iob 31.℣.5.à fine. An non ſuper humero meo portabo eũ, innodabo eum vt tiaras אֶעֶנְדֶנּוּ
mihi.i.funiculis aſtringã & ligabo ĩ nodos vt tiaræ & vittæ ſolent. περιθέμενος στέ-
(φανον.

עָנָה Animo ſeu mente conſiderauit & percepit, deliberauit & cogitauit mentetenus, Ger: bedencken/ per metalepſin ſigni꞉ p̄occupata mentis ꝓferre, quod latini modo ꝑ reſpondere, teſtari & ꝓloqui, modo ꝑ canere & exaudire reddunt, & modo per affligi, nam afflictionibus reducimur ad mentem vt cogitemus et conſideremus facta noſtra. Iuxta illud dictum Dauidis, Bonum quod afflictus ſeu humiliatus ſum vt diſcerem mandata tua. Hinc νοέω, ἐννοέω, διανοέω, μετανοέω ἐπινοέω .i. cogito, intelligo, conſidero, μετανοέω perpendo animo, redeo ad animum & ad cogitanda quæ fecerim, νοῦς mens, ἔννοια, διάνοια, ἐπινόημα, σύνοια cogitatio, noticia, ſenſus, μετάνοια pœnitentia exponitur pro eleuatione mentis, vocis in luctu & gaudio.

In I. Coniug. עָנָה mente conſiderauit & percepit, item reſpondit & protulit animi concepta. Sæpe cum datiuo vel præpoſitione בְּ ponitur.
Ier.23.℣.6.à fine. Quid concepit mente Dñs, & quid loquutus eſt Dñs? τί ἀπεκρίθη. עָנָה
1.Sa.9.℣.17.Et Samuel vidit Saulẽ, & ſuggeſsit ei in mentẽ.i.ãnuit ei. ἀπεκρίθη αὐτῷ. עָנָהוּ
Pſ.22.℣.22.Et à cornibus vnicorniũ ꝑcepiſti mente.i. exaudiſti me. τὴν ταπείνωσίν μου. עֲנִיתָנִי
Iob 32.℣.13.Nemo eſt ꝗ Iobũ arguat & cõſideret (vel cogitet) ꝟba eius. αὐταποκρινό- עוֹנֶה
Deu.19.℣.16.Quũ ſurrexerit teſtis iniq̃tatis in viꝝ ad cogitandũ. καταλέγων. (μενος. לַעֲנוֹת בּוֹ
Ecclеſ.1.℣.13. Hanc occupationem malam dedit Deus filijs hominum vt conſide- לַעֲנוֹת
rent &c. περισπᾶσθαι. (ἀποκρίνου. עֲנֵה
Prouerb.26.℣.5.Percipe ſtultum (vel reſponde ſtulto) ſecundum ſtulticiam ſuam. עֲנֵנִי
Pſ.4.℣.2.Cum inuocauero percipe me.i. exaudi me εἰσήκουσάς με. עֱנוּ
Pſ.147.℣.7.Reſpondete Domino in confeſsione.i.canite Dño, Græci, ἐξάρξατε. אֶעֱנֶה
Oſe.2.℣.antep.Conſiderabo cœlos & ipſi conſiderabunt terram ꝛc. ἐπακούσομαι.
Pſalm. 119. in Theth. Priuſqꝫ conſiderarem (.i. ad mentem reuocarem legem tuam) אֶעֱנֶה
&c. ταπεινωθῆναι. (οὐ ψευδομαρτυρήσεις. תַעֲנֶה
Exod.20.℣.16.Non reſpondebis (vel mente concipies) contra proximum tuum ꝛc. יַעֲנֶה
Ge.41.℣.16.Deus cõſiderabit pacẽ Pharaõis.i.habebit rationẽ pacis ꝛc. ἀποκριθήσεται
Ieſa. 31.℣.4. A voce eorum non conſternabitur, & à tumultu eorum non abijciet
mentem. ἐπτοήθησαν. (κούσαι σε. יַעֲנֶה
Pſ.20.℣.2.Rationem tui habeat (vel exaudiat te) Dominus in die tribulationis. ἐπα- יַעַנְךָ
Gen.42.℣.22.Et intellexit Ruben eos (vel & reſpondit Ruben eis) dicens. ἀποκριθεὶς וַיַּעַן

In voce paſsiua. נַעֲנָה conſultus eſt de ſententia animi, cognitus eſt mentetenus. Regit datiuum cum præpoſitione בְּ Abſolutè autem poſitum ſigni꞉ affligi. נַעֲנֵיתִי
Ezec.14.℣.34.Ego Dominus conſultus ſum ei (vel reſpondi ei) &c. ἀποκριθήσομαι. נַעֲנָה
Et ℣.7.Ego Dominus patiar vt reſpondeatur ei. ἀποκριθήσομαι. נַעֲנֶה
Ieſ.53.℣.6.Anguſtatus eſt, & ipſe afflictus non aperiebat os ſuum. διὰ τὸ κεκακῶσθαι. נַעֲנֶה
Et ca.58.℣.10.Si ꝓtuleris eſurienti animã tuã, & animã afflictã ꝛc. τεταπεινωμένην לַעֲנוֹת
Exo.10.℣.3.Quouſqꝫ renuis ad mentẽ reduci.i.humiliari, Pro לְהֵעָנוֹת: ἐντραπῆναί με. אֶעֱנֶה
Iob 19.℣.7.Ecce clamabo propter vim (illatam mihi) & non percipiar.i.exaudiar.

In II.Coniug. עִנָּה afflixit, conſtruitur cum accuſatiuo, at cum datiuo aut abſolutè ſignificat reſpondere, canere, ſeu animum & mentem attendere. עִנָּה
Pſ.102.℣.22.Afflixit in via vires meas, præcidit dies meos. ἀπεκρίθη. עִנֵּיתִי
Pſ.35.℣.13.Afflixi in ieiunio animã meã (loquit̃ de μετανοίᾳ).i.pœnitẽtia. ἐταπείνουν. וְעִנִּיתֶם
Leut.16.℣.4.à fine. Et affligetis animas veſtras.i.pœnitentiam agetis. καὶ ταπεινώσετε. מְעַנַּיִךְ
Zehpa.3.℣.19.Ecce ego agam cum illis omnibus qui affligunt te, & ſaluabo &c. מְעֻנֶּה
Ieſ.53.℣.4.Arbitrati ſumus eum cæſũ & ꝑcuſſũ à Deo & afflictum. καὶ ἐν κακώσει. עַנֶּה
Exo.22.℣.22.Si affligendo affixeris eũ, tunc clamãdo clamabit ad te. ἐὰν δὲ κακίᾳ κα-
κώσητε αὐτὸν.. (ὥσπερ ἂν κακώσῃ. עַנֹּתְךָ
Deut.8.℣.2.Ad affligendum te, ad tentandum te vt cognoſcat quid ſit in corde tuo וְעַנּוּ
Iud.19.℣.24.Et affligite (.i. comprimite) eas, & facite eis quod bonũ ꝛc. ταπεινώσατε. וַיְעַנֶּהָ
Gen.34.℣.2.Et accepit eam & concubuit cũ ea, & compreſsit eã. καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν.

1.Reg.11.℣.5.à fine. Et affligam ſemen Dauid propter hoc(א quieſcit per craſin) וָאעַנֶּה
Ge.16.℣.6.Et afflixit eam Sarai(vt Hagar cōſideret ſe eſſe famulā) ϗ ἐκάκωσεν αὐτήν. וַתְּעַנֶּהָ
Leuit.16.℣.6.à fine. Et affligetis animas veſtras(hoc eſt μετανοήσετε) ταπεινώσετε. תְּעַנּוּ
Cum datiuo. Ieſ.27.℣.2.In die illa,vinea meraciſsima eſt,attēdite ad eam. ἐξάρχετε κατ'
αὐτῆς. (ἐξ ἀρχόντων κατ' ἰσχύν. עַנּוּ־לָהּ
Exo.32.℣.18.Non eſt vox ad ꝑcipiendam exuperantiā, neq; vox ad ꝑcipiendā ꝛc. עַנּוֹת
In II. Coniug. עֻנָּה afflictus eſt,humiliatus eſt. Legitur ter, vt:
Pſ.119.in ט. Bonū mihi quod afflictus ſum,vt diſcerem mandata tua. ἐταπείνωσάς με. עֻנֵּיתִי
Pſ.132.℣.1.Memento Dn̄e Dauidis et omnis afflictionis eius.Infinit:vice nominis. עֻנּוֹתוֹ
Leu.23.℣.29.Et oīs anima quæ non fuerit afflicta in die illo, excindeur. ταπεινωθήσε). תְעֻנֶּה
In III. Coniug. הֶעֱנָה afflixit. Legitur tantum in futuro.
Pſ.55.℣.20.Audiet Deus,& affliget eos qui ſedet ab initio.i.ꝑpetuo. ϗ ταπεινώσει αὐτούς. וְיַעֲנֵם
1.Re.8.℣.34.Et ſi ab errato ſuo cōuerſi fuerint,cū afflixeris eos. ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς. תַעֲנֵם
In IIII. Coniug. הִתְעַנָּה afflixit ſeſe,humiliauit ſe. Quater inuenitur.
1.Re.2.℣.26.Et quia afflixiſti te in omnibus,q̄bus ſe afflixit pater meus. ἐκακωχήθη. הִתְעַנָּה
Eſr.8.℣.21.Et indixi ibi ieiuniū iuxta flumen Ahaua ad affligēdū nos. τοῦ ταπεινωθῆναι. לְהִתְעַנּוֹת
Dan. 10. ℣. 12. Nam à die primo quo dediſti cor tuum ꝛc. & ad affligendum te. ϗ
κακωθῆναι. (lam. ϗ ταπεινώθητι. וּלְהִתְעַנּוֹת
Geneſ.16.℣.9.Reuertere ad dominam tuam, & humilia te.i.conſidera te eſſe famu- וְהִתְעַנִּי

Inde nomina.

עָנִי Afflictus,pauper,miſer, habens crebras afflictiones,vt:
Pſ.88.℣.antep.Miſer ego ſum,& expirans à iuuentute. πτωχὸς εἰμὶ ἐγώ. עָנִי
Exo.22.℣.23.Si pecuniā mutuo dederis populo meo paupi(vel afflicto) τῷ πενιχρῷ. הֶעָנִי
Cum affi.Deut.15.℣.11.Apiendo aperies manū tuā fratri tuo,pauperi tuo. τῷ πένητι. לַעֲנִיֶּךָ
Et plur.Pſ.9.℣.antep. Neq; expectatio pauperum peribit in perpetuum. πενήτων. עֲנִיִּים
Cū aff.Pſ.72.℣.2.Iudicabit populū tuū iuſticia,et afflictos tuos iudicio. τοὺς πτωχούς σου. בַעֲנִיֶּיךָ
In reg.Pſ.72.℣.4.Iudicabit pauperes populi,opitulabitur filĳs inopum. τοὺς πτωχούς. עֲנִיֵּי
עֲנִיָּה Afflicta,paupercula,miſera. Bis tantum reperitur.
Ieſ.51.℣.antep.Propterea audi quæſo hoc miſera & ebria ꝛc. τεταπεινωμένη. עֲנִיָּה
Et cap.54.℣.11.O miſera,tempeſtatibus acta,conſolatione deſtituta. ταπεινή. עֲנִיָּה
עֳנִי Afflictio,miſeria, Reperitur aliquoties vſurpatum.
Deut.16.℣.3.Septem diebus comedes ſuper eo azyma, panē afflictionis. κακώσεως. עֹנִי
In reg.Exo.3.℣.7.Et dixit Dn̄s,videndo vidi afflictionem populi mei. τὴν κάκωσιν. עֳנִי
Cū affi.Ge.29.℣.32.Vocauit nomen ꝛc. nā dixerat, vidit Deus afflictionē meā. τὴν בְּעָנְיִי
Deut.26.℣.7.Et vidit afflictionem noſtram. ϗ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. (ταπείνωσιν. עָנְיֵנוּ
עֹנָה Precium,debitum,ius coniugale quod alicui competit & reſpondet. Bis.
Cum affi.Exo.22.℣.10.Debitum eius(.i.ius coniugale eius)non minuet. ϗ τὴν ὁμι-
λίαν αὐτῆς. (ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν. וְעֹנָתָהּ
Et plur.cum affi.Oſe.10.℣.10.Ad ligandum ad duos ſulcos eoꝝ (correſpondentes) עֹנֹתָם
עֱנוּת Miſeria,paupertas. Legitur tantum ſemel in hac forma. (τοῦ πτωχοῦ.
In reg.Pſ 22.℣.25. Quia non ſpreuit, neq; execratus eſt miſeriam pauperis. τῇ δεήσει עֱנוּת
עִנְיָן Afflictio,miſeria,occupatio afflictionis,qua homo ad cōſiderat. ſuĳpſiꝰ reducit.
Eccle.1.℣.13. Hæc eſt afflictio mala, quam Deus dedit filĳs hominum ad affligen-
dum. περισπασμὸν πονηρόν. (nis ſuæ. περισπασμὸς αὐτοῦ. עִנְיַן
Cum affi.Eccle.2.℣.antep.Nam omnes dies eius dolores,& indignatio occupatio- עִנְיָנוֹ
Legit̃ p̃terea tm̄.Eccle.2.℣.vlt.cap.3.℣.10.cap.4.℣.8.ca.5.℣.2.13.ca.7.℣.8.ca 8.℣.16.
תַּעֲנִית Afflictio. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum,vt: (ταπεινώσεώς σου.
Cum affi.Eſræ 9.℣.5. Et in ſacrificio veſpertino ſurrexi ab afflictione mea. ἀπὸ τῆς מִתַּעֲנִיתִי
מַעֲנֶה Reſponſio præmeditata,in mente & animo concepta.
Pro.15.℣.1.Reſponſio mollis(ſeu mitis) auertet irā, ſermo autem aſper ꝛc. ἀπόκρισις. מַעֲנֶה
In reg.Pro.15.℣.25.Læticia eſt viro in reſponſione oris ſui. ἐὰν εἴπῃ κρείσσόν τι καλόν. בְּמַעֲנֵה
מַעֲנָה Iugerum,cui poteſt in die vno reſpondere & ſatisfacere par boum.
1.Sam.14.℣.14.Quaſi in dimidio iugeri,pari boum. ϗ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου. מַעֲנָה
מַעֲנִית Sulcus iugeri,cui poteſt reſpondere par boum in exaratione. Semel legitur.
Cum affi.Pſ.129.℣.3. Super dorſo meo arauerunt aratores,prolongauerunt ſulcum לְמַעֲנִיתָם
ſuum. τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Occu-

מַעַן Occupatio, res qua quis occupatur. Semper vſurpaᵗ cū ל & ſignificat ꝓpter, vt: לְמַעַן
Pſ.130.℣.4. Nam apud te eſt propiciatio vt timearis (vel propterea timeberis) ἕνεκεν. לְמַעֲנִי
Cum affi. Ieſ.48.℣.11. Propter me, ꝓpter me (inquam) faciam (prædicta) ἕνεκεν ἐμοῦ. לְמַעֲנֵהוּ
Pro.16.℣.4. Omnia operatus eſt Dominus propter ſe, atq; impium ad diem malum.

יַעַן Propter, propterea, eò quod. יַעַן
Ieſ 61.℣.1. Spiritus Domini ſuper me, eò quod vnxit me Iehoua. οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με. יַעַן וּבְיַעַן
Leuit.26.℣.4. à fine. Propterea quod iudicia mea reiecerunt. ἀνθ' ὧν.

יַעֲנָה Struthio, animal habitans in locis deſertis, & vlulando reſpondet ſexui ſuo.
Ieſ.13.℣.vlt. Et habitabunt ibi filiæ (.i. pulli) ſtruthionū. σειρῆνες .i. ſaturi. (σειρήνων יַעֲנָה
Mich.1.℣.8. Faciā planctum vt dracones, & luctum filiæ ſtruthionis. ὡς θυγατέρων יַעֲנָה
Et pl. Thre.4.℣.3. Filia populi mei eſt crudelis inſtar ſtruthionū in deſerto. ὡς στρουθίον. כַּיְעֵנִים
Legitur præterea tantum. Leuit.11. & Deut.14. ℣ſu 15. Iob 30. ℣ſu 29. Ieſa.34. ℣ſu 13. cap. 43. ℣ſu 20. Ierem. 50. ℣ſu 39.

עָנָו Manſuetus, mitis, lenis, modeſtus. Cognationem habet arctiſsimam cum עָנָה conſiderauit mentetenus. Vnde עָנִי miſer, pauper, nam manſuetus is dicitur qui multis ærumnis & miſerijs exercitatus conſiderat & noſcit ſeipſum. Hinc ἐνηής, ἤπιος, ἐνεής, προσηνής .i. manſuetus, lenis, ἐνήεια προσήνεια manſuetudo.
Nu.12.℣.3. Et vir ille Moſe erat manſuetiſsimus p̄ omnibꝰ hominibus. πραῢς σφόδρα. עָנָו
Et plur. Pſ.22.℣.27. Comedent manſueti & ſatiabuntur, & laudabunt ꝛc. πένητες. עֲנָוִים
Pſ.9.℣.12. Non oblitus eſt clamoris manſuetorꝝ (ſecundū puncta עֲנִיִּים) τῶν πενήτων. עֲנָוִים
Ieſ.32.℣.7. Ad obſtringēdū māſuetos (ſecūdū puncta legiᵗ עֲנִיִּים miſeros) ταπεινοὺς. עֲנָוִים
In reg. Pſ.76.℣.10. Ad ſaluandum omnes manſuetos (vel mites) terræ. τοὺς πραεῖς. עַנְוֵי
Ieſ.11.℣.4. Et arguet in æquitate pro manſuetis terræ, & ꝑcutiet terrā ꝛc. τοὺς ταπεινοὺς. לְעַנְוֵי
Amos 8.℣.4. Audite hoc q anheli abſorbetis paupes, ad extermināndos miſeros terræ. πτωχοὺς. Secundū literas legitur עֲנָוֵי manſuetos, & ſecundū puncta עֲנִיֵּי miſeros. עֲנָוֵי

עֲנָוָה Manſuetudo, mititas, deiectio, humilitas. ἐνήεια. aliquoties legitur.
Pro.15.℣.vlt. Timor Domini eſt diſciplina ꝛc. et ante gloriā eſt deiectio. ταπεινοῖς δόξα. עֲנָוָה

עַנְוָה Manſuetudo, humilitas. προσήνεια, καὶ πραότης, manſuetudo.
Pſ.49.℣.5. Sup ℣bū veritatis et manſuetudinis iuſticię ꝛc. ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος. וְעַנְוָה
Cum affi. Pſ.18.℣.36. Et manſuetudo tua multiplicabit me. καὶ ἡ παιδεία σου. וְעַנְוַתְךָ

עָנַן Obnubilauit, obnupſit, nubem obduxit, item præſtigijs vſus eſt ad obnubilandum oculis hominum, circumſtantibus ita oculorum aciem perſtrinxit, vt non animaduertant dolum, ariolatus eſt. Cognationem habet cum עַיִן oculus. Hinc οἰωνίζομαι auguror, οἰωνιστής præſtigiator, οἰωνός vaticinatio, οἰωνισμός, οἰώνισμα augurium.
In II. Con. עַנֵּן obnupſit, obnubilauit. Semel tm̄ legitur. (συννεφεῖν με νεφέλας.
Ge.9.℣.14. Et erit cum obnubā nubē ſup terrā, tunc conſpicieᵗ arcus in nube. ἐν τῷ בְּעַנְנִי
Eſt infinitiuus & Nun prius habet hatephpathah pro ſcheua ſimplici & dages.
In II. Con. ad formam defectiuorꝝ ainpoal עוֹנֵן exercuit præſtigias. Sexies.
2.Re.21. & 2.Pa.33.℣.6. Et traduxit filiū ſuū p igne, & p̄ſtigijs vſus eſt. καὶ ἐκληδονίζετο. וְעוֹנֵן
Deu.18.℣.10. Non inueniaᵗ in te ꝛc. p̄ſtigiator, augurās & auſpicans. κληδονιζόμενος. מְעוֹנֵן
Et ℣.14. Ad p̄ſtigijs vtentes, et ad diuinātes audiūt, tu nō ita facies. οὗτοι κληδονιζόμενοι. מְעוֹנְנִים
Mic.5.℣.12. Excidā maleficos è māu tua, et p̄ſtigiatores nō erūt tibi. καὶ ἀποφθεγγόμενοι. וּמְעוֹנְנִים
Leuit.19.℣.26. Non edetis ſanguinem, non augurabimini, & non exercebitis præſtigias. ὀρνιθοσκοπήσεσθε. תְעוֹנֵנוּ
Inde nomina.

עָנָן Nubes, quæ inducit caliginem. Sæpè extat in Biblijs ſacris. הֶעָנָן
Exod.19.℣.5. Ecce ego venio ad te in denſitate nubis, ἐν στύλῳ νεφέλης. עֲנָנוֹ
Cum affi. Iob 26.℣.9. Tenens faciem throni, expandeᵗ ſup eū nubē ſuam. νέφος αὐτοῦ.
In regim. Oſe.6.℣.5. Et miſericordia veſtra eſt quaſi nubes matutina (quæ euaneſcit) ὡς νεφέλη. כַּעֲנַן
Et plur. Ier.4.℣.13. Ecce vt nubes aſcendet, & vt tempeſtas ſunt currus eius. ὡς νεφέ(λη ἀναβήσετ). כַּעֲנָנִים
Legitur & Gen.9.℣.13.14.16. Exo.13.℣.21.22. cap.14.℣.19.20.26. cap.24.℣.15.16. &c.

עֲנָנָה Nubes, in fœminino genere. Semel tantum legitur, vt: עֲנָנָה
Iob 3.℣.4. Habitabit ſuper eum nubes, perterrebunt eū &c. ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος.

Præſti-

עוֹנֵן Præſtigiator, augur, obnubens oculos hominum. Bis reperitur, vt:
Plu. Ieſ. 2. ℣. 6. Quia pleni fuerunt (magica) &c. & præſtigiatores &c. κληδονισμῶν. וְעֹנְנִים
Cum affi. Ier. 27. ℣. 8. Et vos ne audiatis &c. ad præſtigiatores veſtros. οἰωνισμάτων. עֹנְנֵיכֶם
עֹנְנָה Præſtigiatrix, venefica. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Ieſ. 57. ℣. 3. Et vos appropinquate huc filij veneficæ, ſemen adulteri &c. υἱοὶ ἄνομοι. עֹנְנָה

עָנָף Ramus, palmes, frons frondis, & plerunq; dicitur de vitibus quæ proferunt palmites & frondes, quanq; etiam de alijs arboribus vſurpatum legatur. Cognationem habet cum עֵנָב vua quæ oritur & ſuccreſcit in ramo ſeu palmite. Sexies legitur.
Ezech. 17. ℣. 8. Ad ꝓducendū ramum, & ad ꝓferendū fructum &c. τοῦ ποιῆσαι βλαστούς. עָנָף
In reg. Leuit. 23. ℣. 5. à fine. Et accipietis vobis &c. ramum arboris implicite. κλάδους. עֲנַף
Et plu. cū aff. Pſ. 80. ℣. 11. Opti ſunt montes &c. et ramis eiꝰ Cedri Dei. ϗ αἱ ἀναδενδράδες. וַעֲנָפֶיהָ
Legitur præterea tantum. Ezech. 17. ℣. 23. cap. 31. ℣. 3 Malach. 3. ℣. 19.
עָנֵף Ramus frondoſus. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum, vt:
Cum affi. Ezech. 36. ℣. 8. Et vos montes Iſrael ramum veſtrum dabitis. τὴν ϛαφυλὴν. עַנְפְּכֶם
עֲנֵפָה Frondoſa, eſt adiectiuum fœmininum, & legitur tantum ſemel, vt:
Ezech. 19. ℣. 10. Mater tua eſt tanq; vitis &c. fructifera & frondoſa. Є ὁ βλαστὸς αὐτῆς. וַעֲנֵפָה

עָנַק Cinxit collum ſeu guttura, vt torques ſolet circumplecti collum heroum & ducum qui geſtant eam collo obtortam. Cognationem habet cum עָנַג deliciatus eſt, nam torques geſtatur ornatus & deliciaꝝ cauſa. Hinc Germ: Juncker / quaſi torquatus.
In I. Coniug. עָנַק cinxit, circumdedit collum. Semel tantum reperitur.
Pſ. 73. ℣. 6. Propterea cinxit (vel circumdedit) eos ſuperbia, &c. ἐκράτησεν αὐτούς. עֲנָקַתְמוֹ
In III. Con. הֶעֱנִיק circumcinxit, Conſtruit̃ cum dtō & bis in vno loco repitur.
Deut. 15. ℣ſu 14. Circumcingendo (.i. munificè & liberaliter onerando) ἐφόδιον. circumcinges eū de gregibus tuis, de horreo tuo, atq; de torculari tuo. ἐφοδιάσεις αὐτόν. הַעֲנֵק תַּעֲנִיק
Inde nomina.
עֲנָק Torques, vel torquis, item dux geſtans torquem, gigas. Hinc ἄναξ, ἄνακτες filij & fratres regis. Bis pro torque. (ἐν θέματι τραχήλῳ.
Can. 4. ℣. 9. Vendicaſti tibi cor meum, altero tuoꝝ oculoꝝ alteroq; torque. ϗ μία עֲנָק
Et plu. Pro. 1. ℣. 9. Nā accomodatio gratię ſūt &c. et torques gutturi tuo. ϗ κλοιὸν χρύ- וַעֲנָקִים
Nū. 13. ℣. 23. Et ibi erat Achimā, Seſai, & Thalmai filij ducis. γενεαὶ ἐνάκ. (σεον. עֲנָק
Deut. 1. ℣. 29. Atq; filios Anakim (.i. gigantum) vidimus ibi. Sept. γιγάντων. עֲנָקִים
Legit̃ ꝑterea. Nū. 13. ℣. 29. & vlt. Deut. 2. ℣. 10. 11. & 21. ca. 9. ℣. 1. Ioſ. 11. ℣. ante. & pen.
עֲנָקֹת Torques. Legitur tantum ſemel in hac forma fœminini generis, vt:
Iud. 8. ℣. 26. Et pręter torques qui erant in collis cameloꝝ iſtoꝝ. πλὴν τῶν κλοιῶν τῶν ἐν τοῖς (τραχήλοις. עֲנָקוֹת

עָנַשׁ Multauit, puniuit, condemnauit. Cognationem habet cum עָשַׁשׁ corroſit, nam multare eſt arrodere alicuius pecuniam et ſubſtantiam. Hinc ἀνάσσω impero, σχοῖνος iuncus, funis, Hinc σίνω noceo.
In I. Coniug. עָנַשׁ multauit, condemnauit. Sexies legitur.
Deu. 22. ℣. 19. Et multabunt eum centū (ſiclis) argenti quos dabunt &c. ϗ ζημιώσουσιν. וְעָנְשׁוּ
Amos 2. ℣. 8. Et vinū eoꝝ ꝗ (iniuſtè) multati erāt, biberūt. ϗ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον. עֲנוּשִׁים
Exo. 21. ℣. 22. Multādo multabit̃ talis iuxta ꝗ imponet ſuꝑ eū. ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται. עָנוֹשׁ
Pro. 17. ℣. ātep. Multare (vel affligere) iuſtū, nō eſt bonū. ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν. עֲנוֹשׁ
Et ca. 21. ℣. 11. Dū multat̃ irriſor, ſapiet fatuus .i. cautior reddetur. ζημιουμένου ἀκολάστου. בַּעֲנָשׁ־
2. Par. 36. ℣. 3. Et multauit terram centum talentis argenti. ϗ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν. וַיַּעֲנֹשׁ
In voce paſsiua. נֶעֱנַשׁ multatus eſt, punitus eſt. Legitur ter, vt:
Prou. 22. ℣. 3. & cap. 27. ℣. 12. Et fatui tranſgreſsi ſunt, & multabuntur .i. dabunt pœnas. ἐζημιώθησαν. (eius. ζημιωθήσεται. וְנֶעֱנָשׁוּ
Exod. 21. ℣ſu 22. Multando multabitur, iuxta quod impoſuerit ſuper eum maritus יֵעָנֵשׁ
Inde nomen.
עֹנֶשׁ Multa, pœna, punitio. Bis tantum reperitur in Biblijs ſacris, vt:
2. Reg. 23. ℣. 33. Et dedit (.i. impoſuit) multam ſuꝑ terram. Є ἔδωκεν ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν עֹנֶשׁ
Pro. 19. ℣. 19. Sors excandeſcentiæ accipiet damnum. ζημιωθήσεται. (ἑκατὸν τάλαντα. עֹנֶשׁ

עָסַס Calcauit muſtum quod recens expreſſum eſt dulciſsimum, expreſsit calcando. Propriè dicitur de liquore & ſucco dulciſsimo. Hinc germanicum ſüß, vt eſt muſtum.

In I. Con. עָס expreſsit calcando. Legitur tantum ſemel, vt: (ϗ καταπατήσετε- וְעַסּוֹתֶם
Malach. 4. ℣. 3. Et calcabitis impios, vt fiant puluis ſub plantis pedum veſtrorum.

Inde nomen.

עָסִיס Liquor expreſſus, muſtum expreſſum à conculcantibus, ſüſſer Wein.
Ioel 1. ℣. 5. Eiulate oẽs qui bibitis vinũ, ꝓpter ſuccum. i. muſtum expreſſum. εἰς μέθην. עָסִיס
In re. Cã. 8. ℣. 2. Potabo te vino aromatico, ſucco malogranati. ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ. מֵעֲסִיס
Legitur præterea tantum. Ioel 4. ℣. antep. Ieſ. 49. ℣. 26. Amos 7. ℣. 13.

עָפָא Ramus denſus, idem ferè quod עָנָף niſi quod hoc ſignificat ramulum, & palmitem teneriorem. Cognationem habet cum עָבָה denſuit, denſus fuit. Hinc Græci φυάς, quod tantum in compoſitione receptum eſt παραφυάς propago, ſurculus, παραφυέω pullulo. Item βαΐον ramus palmæ, &c. Inuenitur autem ſemel tantum in Biblijs Ebræis, vt:
Plur. Pſ. 104. ℣. 12. E medio ramorum dabunt (vel edent) vocem ſuam. ἐκ μέσου τῶν πε- עֳפָאיִם
עַפְעַפַּיִם Palpebræ vibrantes, de hoc vide radicem עוּף: (τρῶν δώσουσι.

עָפַל Extruxit munitionem altam intra ſcopulos ſeu montes anguſtos per quos contendere oportet, ædificauit munimentum præpilatum in colle rotundo, ad quem non facilè patet acceſſus. Hinc πλέω, πλόω condenſo, ſtipo, pila .i. columna ſtructilis, πίλιον, πίλεον galerus præpilatus & acuminatus, item pillula, pillulin. Et Germanicum pallen/zuſammen pallen.

In II. Coniug. paſsiua עֻפַּל in pilam compactus eſt. Semel tantum legitur. עֻפְּלָה
Habac. 2. ℣. 4. Ecce compacta in pilã, & non plana eſt anima eius in ſe .i. anima Nebucadnezar eſt faſtuoſa & arrogans inſtar pilæ aut collis tumeſcentis. ὑποστάλη).

In III. Con. הֶעְפִּיל fecit conglobationẽ. Semel repit. (Διαβιασάμενοι ἀνέβησαν. וַיַּעְפִּלוּ
Num. 14. ℣. pe. Ecce compilati ſunt (in pilam) vt aſcenderent in verticem montis. ἐ

Inde nomina.

עֹפֶל Pila, columna valde alta, ex multis lapidibus compacta ſeu conglobata intra fauces montium vnde propugnabat̃ ſeu armabatur terra, & poterit reddi propugnaculum, munitio, arx alta ad polum cœli vſq;, Hinc Græci acceperunt ὅπλον ſcutum, pilum, ὅπλα arma, & πίλος pilum .i. telum romanum, ὁπλίζω armo, ὅπλομαι, ὁπλίζομαι armor, ὅπλησις, ὁπλισμὸς armatura. Duarum autem huiuſmodi munitionum fit mentio in Biblijs ſacris, quarum vna fuit Ieroſolymis intra arcem & templum. Altera in conterminis Iſraelis & Syriȩ. Octies legitur, vt: עֹפֶל
Mich. 4. ℣. 8. Et tu turris gregis, munitio filiȩ Zion, vſq; ad te veniet. πύργος ποιμνίου. הָעֹפֶל
2. Reg. 5. ℣. 24. Et cũ veniſſet ad propugnaculũ, accepit de manu eorũ. εἰς τὸ σκοτεινόν. עֹפֶל
Ieſ. 32. ℣. 14. ꝓpugnaculũ & ꝓbatio (.i. turris ꝓbationũ) ĩ ſpelũcas erũt. αἱ κῶμαι. (ὅπλα. הָעֹפֶל
2. Pa. 27. ℣. 3. Is ædificauit portã &c. et in muro ꝓpugnaculi extruxit multa. ἀπέθετο ὅ- בָּעֹפֶל
Et cap. 33. ℣. 14. Et circumdedit propugnaculum & valde altum fecit eum. i. murum. לָעֹפֶל
ϗ ἔθετο εἰς αὐτὴν ὅπλα. (portæ. ἐν τῷ ὠφάλ. הָעֹפֶל
Neh. 3. ℣. 25. & ca. 11. ℣. 21. Et Nethinæi habitantes in munitione vſq; ad ꝓſpectio:
Et ℣. 26. E regione turris magnæ prominentis, vſq; ad murum munitionis.

עֲפֹלִים Clauſtra podicis, ani per quos egeruntur excrementa per contentionem, item ficus in anis. Hinc πηλός lutum, πηλόω luto, colluto, φολιώω polluo, πέλεθος merda. Iudæi pudoris gratia pro eo legunt טְחֹרִים .i. podices, poſteriora, cuius puncta illi quoq; ſubſcribuntur. וּבַעֲפֹלִים
Deut. 28. ℣. 27. Percutiet te Dominus vlcere Aegypti, ficu &c. ἐν ταῖς ἕδραις. עָפְלֵי
In re. 1. Sa. 6. ℣. 4. Quinq; anos (vel podices) auri & quinq; mures auri. πέντε ἕδρας. עֲפֹלֵיכֶם
Cum affi. 1. Sa. 6. ℣. 5. Et facietis imagines anorũ veſtrorũ, & imagines. τῶν ἑδρῶν ὑμῶν.
Legitur præterea tantum. 1. Sam. 5. ℣. 6. 9. & vltimo.

עָפַר Sparſit pulueres, excitauit puluerem, friauit, affriauit in puluerem. Cognationem habet cum nomine אֵפֶר cinis propriè ex materia aduſta, quanquam per translationem

nem etiam accipiatur aliquando pro puluere. Hinc φύρω miſceo puluerem, contamino puluere, frio, affrio, τεφρόω redigo in cinerem. Et per inuerſionem radicis ῥυπέω ſqualeo, ῥυπαίνω, ῥυπάω ſordeo, ῥυπόεις & ῥυπαρός ſordidus ῥύπος, ſordes, qbus homo ſordidus fit.

In II. Con. עִפֵּר ſparſit puluerem. Legitur tantum ſemel, vt,
2.Sa.16.℣.13.Et eiecit lapides cõtra eũ, ſpargebatq; puluere (Dauidẽ) καὶ τῷ χοῒ πάσσων. וְעִפַּר

Inde nomina.

עָפָר Puluis, puluiſculus, pulueratio. Hinc κόπρος ſtercus puluerulentũ, τέφρα cinis.
Ge.3.℣ 20 Quia puluis es, & in puluerem reuerteris. ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. עָפָר
Cũ affi.Deu.9.℣.22.Et ꝓieci puluerẽ eiꝰ ĩ torrentẽ, q deſcendit de mõte. τὸν κονιορτὸν. עֲפָרוֹ
In re.Ge.13.℣.16.Et ponam ſemen tuum vt puluerem terræ. ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς. כַּעֲפַר
Legiť præterea Exo.8.℣.16.17.Leuit.14.℣.41.42.45.Pſ.7.℣.6.Pſ.18.℣.43.Ieſ.2.℣.10.

עֲפָרָה Puluis, & legitur tantum bis, vt in regimine plurali.
In re.Iob 28.℣.6.Eſt locꝰ, vbi Sapphirꝰ lapides eiꝰ ſũt, & pulueres auri ſũt ei. καὶ χῶμα. וְעַפְרֹת
Pro.8.℣.27.Adhuc nõ fecerat terrã, & plateas, & caput puluerꝶ orbis. οἰκούμενα. עַפְרוֹת

עֹפֶר Hinnulus, pullus cerui & capræ.
Can.2.℣.9.Similis eſt dilectus meus capreæ aut hinnulo, Græci τῷ νεφρῷ. לְעֹפֶר
Et plur.Can.4.℣.5.Duo vbera tua ſunt vt duo hinnuli. ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι. עֳפָרִים
Legitur præterea tantum Can.2.℣.17.cap.4.℣.5.7.cap.8.℣.13.

עֹפֶרֶת Plumbum quod expuluere terræ eruitur.
Ezec.22.℣.18.Omnes iſti ſunt æs & ſtannum, & ferꝶ & plumbum. καὶ μολύβδῳ. וְעֹפֶרֶת
Exo.15.℣.10.Demerſi ſunt veluti plumbum in aqs vehementibus. ὡσεὶ μόλιβδος. כַּעוֹפֶרֶת
Legitur præter: tantum Num.31.℣.22.Iob 19.℣.24.Ier.6.℣.29.Ezec.27.℣.12.

עֵץ Arbor, ξύλον lignum, de hoc vide radicem eius עָצָה:

עָצַב

Dolore & triſticia affecit, contriſtauit, conturbauit, mœrore affecit. Cognationem habet cum בָּצַע ſauciauit, vulnerauit, nam contriſtare & dolore afficere eſt ſauciare animum. Hinc per aphæreſin σοβέω expello, quatio, ἀνασοβέω conturbo, σοβέομαι conſternor &c. & aſpero, exaſpero. Ter legitur in Kal.

In I. Con. עָצַב contriſtauit, & ſine accuſatiuo fit neutrum, contriſtatus eſt.
1.Re.1.℣.6.Et non contriſtauit eum pater eius à diebus eius. ἀπεκώλυσεν αὐτὸν. עֲצָבוֹ
Ieſ.54.℣.6.Veluti fœminã derelictã & contriſtatã ſpiritu vocauit te Dñs. ὀλιγόψυχον עֲצוּבַת
1.Par.4.℣.10.Et feceris me (liberꝶ) à malo, vt non contriſter ego. τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με. עָצְבִּי
In voce paſsiua. נֶעֱצַב contriſtatus eſt, dolore affectus eſt.
1.Sa.20.℣.34.Quia dolore affectus eſt propter Dauidẽ ꝛc. ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν δαβὶδ נֶעְצַב
Et ℣.3.Et dixit, ne reſciat hoc Ionathan, ne forte dolore afficiatur. μή οὐ μὴ βούλεται. יֵעָצֵב
Neh.8.℣.11.& 12.Et ne contriſtemini, qa hilaritas Dñi eſt fortitudo ꝛc. μὴ διαπίσητε. תֵּעָצֵבוּ
Legitur præterea tantum Gen.45.℣.5.item 2.Sam.19.℣.3.Eccle.10.℣.9.
In II. עִצֵּב contriſtauit, item elaborauit in dolore. Ter legitur.
Ieſ.63.℣.9.Et ipſi exacerbauerunt & contriſtauerũt ſpiritũ ſanctitatis eiꝰ. παρώξυναν. עִצְּבוּ
Iob 10.℣.8.Manus tuæ elaborauerunt me.i.cũ ærumna fecerũt me. ἔπλασάν με. עִצְּבוּנִי
Pſ.56.℣.6.Quotidie ℣ba mea cõturbabãt cõtra me oẽs cogitationes ꝛc. ἐβδελύσσοντο. יְעַצֵּבוּ
In III. Coniug. הֶעֱצִיב contriſtauit. Bis tantum reperitur.
Pſalm.78.℣.39.Quoties exacerbauerunt eum in deſerto, contriſtauerunt eum &c.
παρώργισαν αὐτὸν. יַעֲצִיבוּהוּ
Ieremiæ 44.℣.19.Ad anxiè faciendum.i.ad colendum eam anxio & curioſo animo. (καὶ ἐσπήσαμεν. לְהַעֲצִיבָה
In IIII. Coniug. הִתְעַצֵּב contriſtauit ſeipſum. Bis tantum reperitur.
Gen.6.℣.6.Et pœnituit Deum quod feciſſet hominem &c. & contriſtauit ſeipſum.
καὶ διενοήθη. (κατενύγησαν. וַיִּתְעַצֵּב
Geneſ.34.℣.7.Et contriſtauerunt ſeſe homines, & excanduit illis (ira) vehementer. וַיִּתְעַצְּבוּ

Inde nomina.

עֶצֶב & עֵצֶב & עָצָב mœror, dolor, triſticia, per metaphoram idolum, cauſa omnis doloris & tunc in plurali ſemper reſoluitur camez in pathah ſequente dages.
Pro.10.℣.22.Benedictio Domini ipſa ditabit, & non afferet moleſtiã ſecum. λύπη. עֶצֶב
Gen.3.℣.16.In dolore paries liberos, & ad maritũ tuũ accurſus tuus. ἐν λύπαις. בְּעֶצֶב
Ier.22.℣.pen.An non ſculptile (ſeu idolum) contemptum & fractum, eſt vir ille ꝛc. הַעֶצֶב

Et plur.Pſ.127.℣.2.Comedentes panē dolorꝝ.i.doloribus partum. ἄρτον ὀδύνης. הָעֲצָבִים
Oſe.8.℣.4.Ex argento ſuo, & auro ſuo, fecerunt ſibi dolores .i. ſimulachra. εἴδωλα. עֲצַבִּים
Cum affix.leui.Pro.5.℣.10.Et ne fortè dolores (.i. labores) tui ſint in domo alienæ.
οἱ δὲ σοὶ πόνοι. (ὑμῶν. וַעֲצָבֶיךָ
Cum affi.graui.Ieſ.58.℣.3.Et oñes labores veſtros(.i.facultates)exigetis. τοὺς ὑποχειρίους עַצְּבֵיכֶם
Pſ.106.℣.36.Et coluerunt idola ſua,atq; fuerunt illis ī ſcandalū vel à עָצָב τοῖς γλυπτοῖς עַצְּבֵיהֶם
In re.Pſ.135.℣.15 Simulachra gentiū aurꝝ & argentū ſunt opꝰ manuū.εἴδωλα. (αὐτῶν. עֲצַבֵּי

עֹצֶב Mœror,triſticia,dolor,item idolū moleſtiā afferens ſuis cultorib. Quater extat. עֹצֶב
Pſ.139.℣.vlt.Et vide,ſi via doloris(.i.via peruerſa)in me ſit. εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί. בְּעֹצֶב
1.Pa.4.℣.9.Et mater eiꝰ vocauit nomē eiꝰ יַעְבֵּץ dicēs,qa pepi cū dolore.ὡς γαβής מֵעָצְבְּךָ
Cū affi.Ieſ.14.℣.4.Et erit in die illo, dabit reqē tibi Dñs à dolore tuo.ἀπὸ τῆς ὀδύνης. עָצְבִּי
Ieſ.48.℣.5.Ne fortè dicas, Idolū meū fecit ea, & ſculptile meū. εἴδωλά μου ἐποίησε.

עִצָּבוֹן Dolor,triſticia,mœror. Ter legitur in Biblijs,vt, בְּעִצָּבוֹן
Ge.3.℣.17.In dolore(ſeu mœrore)comedes eā cunctis diebus vitæ tuæ. ἐν λύπαις. וּמֵעִצְּבוֹן
In re.Ge.5.℣.29.Hic conſolabit̃ nos &c.& à dolore manuū noſtrarꝝ &c.ἀπὸ τῶν λυπῶν עִצְּבוֹנֵךְ
Cū affi.Gen.3.℣.16.Multiplicando multiplicabo dolorem tuū &c. τὸν στεναγμόν σου.

עַצְּבָה Mœror,dolor,triſticia. Aliquoties inuenitur in Biblijs ſacris,vt, וּבְעַצְּבַת
In re.Pro.15.℣.13.Cor lætum exhilarat faciē,at in mœrore cordis &c. ἐν δὲ λύπαις.
Et plur. cum affix.Iob 9.℣.28. Veritus ſum omnes dolores meos, noui enim quod עַצְּבֹתָי
&c. τοῖς μέλεσιν. (αἱ ἀσθένειαι. עַצְּבוֹתָם
Pſalm 16.℣.4.Multiplicabuntur dolores eorum,qui alium inſectantur(feſtinanter) לְעַצְּבוֹתָם
Pſ.147.℣.3.Qui medetur contritis corde,& obligat dolores eorꝝ. συντρίμματα αὐτῶν.

עַצֶּבֶת Dolor,triſticia,mœror. Reperitur tantum ſemel in ſacris ſcripturis. עַצָּבֶת
In pauſa.Pro.10.℣.10.Qui annuit oculis affert dolorem,& ſtultus labiorꝝ &c. λύπας.

מַעֲצֵבָה Dolor,mœror,triſticia. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, לְמַעֲצֵבָה
Ieſ.50.℣.vlt.A manu mea factū ē hoc vobis,in dolore iacebitis. ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

עָצַד

Exaſciauit,aſcia excidit,ſecuri fabricatus eſt aliquid. Hinc aſcia,& aſciare.Non autem reperitur hæc radix verbaliter,ſed tantum nomen hinc deriuatum, vt,

מַעֲצָד Aſcia,ſecuris. Vſurpatur tantum bis in ſacris Biblijs, vt, מַעֲצָד
Ieſ.44.℣.12.Artifex ferri(.i.faber ferrariꝰ)aſcia correpta opabit̃.τέκτων σίδηρον σκεπάρ- (νῳ. בַּמַּעֲצָד
Ier.10.℣.3.Opus manuum fabri(ſeu artificis)aſcia fit.ἔργον τέκτονος χώνευμα.

עָצָה

Innuit oculos claudendo,obſirmauit. Cognationem habet cum עָצַם corroborauit & יָעַץ conſuluit.

In I. Coniug. עָצָה obſirmauit,& iuxta quoſdam innuit,agitauit. Semel. עֹצֶה
Pro.16.℣. 4. à fine. Qui obſirmat(vel agitat)oculos ſuos ad cogitandum peruerſa.
Inde nomen. (στηρίζων ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

עָצֶה Spina dorſi. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs,vt, הֶעָצֶה
Leuit.3.℣.9.Caudam integram quæ iuncta eſt ſpinæ dorſi. Sept. σὺν ταῖς ψόαις.

עֵץ Arbor, lignum habens ſuos ramos extenſos ad formam ſpinæ dorſi. Dicitur autem non tantum de ligno ſtipitis ſeu arboris,ſed etiam de ligno ſucciſo. (ξύλου. כְּעֵץ
Pſ.1.℣.3.Et erit tanquam arbor plantata iuxta riuulos aquarꝝ ὡς τὸ ξύλον. עֵץ
In re.Ge.3.℣.2.Quia dixit Deus, non comedetis de qualibet arbore horti.ἀπὸ παντὸς בְּעֵצוֹ
Cum affi.Oſeæ.4.℣.12.Populus meus lignum ſuum interrogat.i. idolum ligneum. וְהָעֵצִים
Et plur.Ge.22.℣.7.Ecce ignis & ligna,vbi aūt eſt ouis in ſacrificiū?καὶ τὰ ξύλα. עֵצֶיךָ
Cū affi.Deut.29.℣.11.A cœſore lignorꝝ tuorꝝ vſq; ad hauriētē aquas.ἀπὸ ξυλοκόπου
Thren.5.℣. 4. Aquas noſtras pro pecunia bibimus, ligna noſtra pro cōmutatiōe, עֵצֵינוּ
ξύλα ἡμῶν. (&c. ξύλα ἐκ τοῦ λιβάνου. בַּעֲצֵי
In reg.1.Re.5.℣.8.Ego faciam omne deſiderium tuum in lignis cedrorꝝ & in lignis
Legitur & ſæpiſſime Num.cap.25.cap.26.cap.27.Item Leuit.cap.14.&c.

עֵצָה Arbor,lignum in genere fœminino,& legitur tantum ſemel,vt, עֵצָה
Ier.6.℣.6.Nam ſic dicit Iehoua Zebaoth,ſuccidite arborem.ἐκκόψατε τὰ ξύλα αὐτῆς.
Quando autem ſignificat conſilium,eſt à radice יָעַץ de quo ſuo loco dictum.

Piger

עָצַל Piger fuit. Contrariam habet ſignificationem verbo עָלַץ exultauit, exilijt, nam pigri non exiliunt. Hinc ἀσαίλλω negligo, & latinum aſellus. Germanicum ein Eſel/ animal pigrum & iners.

In I. Coniug. paſsiua. נֶעֱצַל piger eſt factus. Semel legitur.

Iud.18.℣.9.Et vos ſilentes ne fiatis pigri ad eundum, ad veniendum. μὴ ὀκνήσητε. תֵּעָצְלוּ

Inde nomina.

עָצֵל Piger, Ignauus. Sæpius reperitur.

Pro.6.℣.6.Vade ad formicam piger, inſpice vias eius & ſapito. ὦ ὀκνηρὲ. עָצֵל

Legitur præterea Pro.6.℣.9.cap.10.℣.26.cap.13.℣.4.cap.15.℣.19.cap.19.℣.24. &c.

עַצְלָה Pigritia. Semel tantum reperitur in Biblijs ſacris, vt,

Prouerb.19.℣.15.Pigritia adfert ſoporem, & anima doloſa eſuriet. δειλία. עַצְלָה

עַצְלוּת Pigritia. Inuenitur tantum ſemel in ſacris literis, vt,

Prouerb.31.℣.24.Et panem pigritiæ non comedet (vxor ſtrenua) σῖτα δὲ ὀκνηρά. עַצְלוּת

עֲצַלְתַּיִם Duplex pigritia in vtraꝗ manu. Semel extat.

Eccle.10.℣.18.In pigricijs incuruatur contignatio. ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται. בַּעֲצַלְתַּיִם

עָצַם Corroboratus eſt inſtar oſsium robuſtorum, compactus eſt acceſsione, dicitur de qualitate & quantitate, & ſæpe exponitur latinis multiplicatus eſt. Cognationem habet cum עָמֵץ robuſtus fuit, corroboratus eſt. Hinc Græci σῶμα corpus oſſeum, & per apocopen ὀστέον, ὀστοῦν os, oſsis, ὀστίνος, ὄστιος oſſeus. Hinc μείζων maior, grandior &c.

In I. Con. עָצַם conſolidatus eſt, compactus eſt, multiplicatus eſt. (ἰσχὺς αὐτοῦ.

Dan.8.℣.24.Et conſolidabitur potentia eius .i. potentia eius erit p̃ualida. καὶ κραταιὰ ἡ וְעָצַם

Ier.15.℣.8.Multiplicatæ ſunt mihi viduæ eius præ arena maris. ἐπληθύνθησαν. עָצְמוּ

Ieſ.33.℣.15.Et conſolidans (.i. occludens) oculos ſuos ne videat malum. καμμύων. וְעֹצֵם

Exo.1.℣.8.Ecce populꝰ filioꝝ Iſrael eſt multꝰ, & robuſtior nobis. καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς. וְעָצוּם

Daniel.8.℣.8.Et hircus caprorum magnus erat valde, & cum roboraretur ꝛc. ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτόν. (καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο. וּכְעָצְמוֹ

Exo.1.℣.7.Et filij Iſrael ꝛc. multiplicati ſunt & corroborati ſunt valde vehementer. וַיַּעַצְמוּ

In II. Coniugat. עִצֵּם corroborauit, & cum accuſatiuo perſonæ comminuit oſſa fortiter, exoſſauit. Bis reperitur in Biblijs ſacris, vt,

Ier.50.℣.17.Et iſte nouiſsimus exoſſauit eum Nebucadnezar rex Babel. τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. עִצְּמוֹ

Ieſ.29.℣.10.Effudit ſup vos Iehoua ꝛc. et corroborauit, i. obdurauit oculos ꝛc. καὶ καμ- וַיְעַצֵּם

In III. Cō. הֶעֱצִים fecit eſſe robuſtū, corroborauit. Semel leg. (μύσει τοὺς ὀφθαλμούς.

Pſ.105.℣.24.Et fecit creſcere poplm̄ ſuū valdè, & corroborauit eū ꝛc. καὶ ἐκραταίωσεν. וַיַּעֲצִמֵהוּ

Inde nomina.

עֶצֶם Os oſsis, à robore & ſoliditate, item ſubſtantia corporis, nā oſſa, vt Aben Ezra dicit, ſunt fundamenta corporis. Hinc Græci σῶμα corpus.

Gen.2.℣.23. Hac vice os ex oſsibus meis. ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου. עֶצֶם

Thren.4.℣.7.Rubuerunt ſubſtantia (.i. ſpecie) p̄ margaritis, ꝛc. ἐπυρώθησαν ὑπὲρ λίθου. עֶצֶם

In reg. Exod.24.℣.10. Et ſub pedibus eius ꝛc. & tanꝙ ſubſtantia cœli ad candorem. καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος. וּכְעֶצֶם

Ge.7.℣.13.In ſubſtantia diei iſtius (.i. illo ipſo die) intrauit Noah ꝛc. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. בְּעֶצֶם

In pauſa. Pro.15.℣.30.Lux oculoꝝ lætificat cor, fama bona impinguat os. πιαίνει ὀστᾶ. עָצֶם

Cū affi. Iob 2.℣.5.Verūtamē mitte nūc manū tuā & tange os eiꝰ. ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ. עַצְמוֹ

Iud.9.℣.2.Et recordemini quod os veſtꝝ & caro veſtra ego (ſim) ὅτι ὀστοῦν ἡμῶν. עַצְמְכֶם

Et plu. Ezec.24.℣.4.Electione oſsium imple .i. electis oſsibus imple. ἀπὸ τῶν ὀστῶν. עֲצָמִים

Cum affi. leui. Pſ.141.℣.7. Diſperſa ſunt oſſa noſtra ad os inferni. τὰ ὀστᾶ αὐτῶν. עֲצָמֵינוּ

עֲצָמוֹת Oſſa. Sæpiſsimè occurrit in Biblijs, & caret ſingulari numero, vt

2.Reg.23.℣.15.Et miſit & accepit oſſa de ſepulchris, & concluſit ꝛc. τὰ ὀστᾶ. עֲצָמוֹת

Cum affi. ibid.℣.17.Et dixit, relinqte eum, vir non mouebit oſſa eius. τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. עַצְמֹתָיו

In re. Ier.8.℣.2.Educent oſſa regū Iehuda, & oſſa principū eiꝰ, τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων, & oſſa ſacerdotū & oſſa ꝓphetaꝝ, & oſſa ciuiū Ieruſalē ex ſepulchris eoꝝ. καὶ τὰ ὀστᾶ. עַצְמוֹת עַצְמוֹת

עֹצֶם Robur, fortitudo oſſea. Bis duntaxat in Biblijs ſacris legit̃, vt, (τος τῆς χειρός.

In re. Deu.8.℣.17.Ne dicas ꝛc. & robur manꝰ meæ fecit mihi facultatē hāc. καὶ τὸ κρά- וְעֹצֶם

Cum affi. Pſ.139.℣.15.Non occultatū eſt robur meū .i. os vel corpus meū. τὸ ὀστοῦν μου. עָצְמִי

עָצְמָה Robur,fortitudo. Ter vſurpatur in Biblijs ſacris,vt, עֲצָמָה
Ieſ.40.℣.29.Cui non ſunt vires,robur multiplicabit. ϗ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. עָצְמָה
Nah.3.℣.9.Aethiopia robur & Aegyptus & non eſt finis. ἰσχὺς αὐτῆς. בְּעָצְמַת
In re.Ieſ.47.℣.11.In robore(.i.denſitate)coniurationũ tuaꝝ.ἐν τῇ ἰσχύι τῶν ἐπαοιδῶν σου
עֲצֻמוֹת Corroborationes .i. confirmationes cauſæ quæ in foro iudiciali adducuntur. עֲצֻמוֹתֵיכֶם
Cum affi,Ieſ.41.℣.21.Afferte cauſam veſtrã ait Iehoua, adducite cõfirmatiões vrãs.
תַּעֲצֻמוֹת Robora. Semel reperitur in ſacris Biblijs,vt, (αἱ βουλαὶ ὑμῶν. וְתַעֲצֻמוֹת
Pſ.68.℣.vlt. Deus Iſrael ipſe dat potentiam & robora populo.ϗ κραταίωσιν.

עָצַר Concluſit,obſerauit,coercuit,præualuit,& actiuè præualidè obſerauit vel detinuit.
Cognationem habet cum עָרַץ deterruit, nam præualidi & qui vi omnia agunt ſunt
hominibus terrori,item cum עָזַר auxiliatus eſt. Hinc Græcum στερεόω, στερόω firmo,
στηρίζω confirmo,στερεός firmus ſolidus,στερρός ſolidus, rigidus. Et ſera qua q̃d claudit.
In I. Con. עָצַר præualuit,abſolutè ponit̃,vel cum præpoſitionibus בְּ עִם & עַל &
cum accuſatiuo fit actiuum validè detinuit vel obſerauit. (κλεισέ με. עֲצָרַנִי
Ge.16.℣.2.Ecce nũc,obſerauit me Iehoua à pariendo .i. occluſit me ne parerẽ.συνέ- עָצְרוּ
2.Par.20.℣.vlt.Et fractæ ſunt naues & non p̃ualuerunt ire in Tharſis.οὐκ ἠδυνάθη.
Iere.20. ℣.9. Et fuit in corde meo ſicut ignis ardens detentus in oſsibus meis.φλέγον עָצֻר
ἐν τοῖς ὀστοῖς μου. (ὅτι συγκλείων. עָצַר
Gen.20.℣.vlt. Nam obſeruando obſerauit Iehoua pro omni matrice Abimælech.
2.Paralip. 22.℣.9. Et non erat familiæ Achaſijæ ad obtinendam potentiam regni. לַעְצֹר
κατισχύσαι δύναμιν. אֶעְצֹר
2.Par.7.℣.13.Ecce obſerabo cœlos & nõ erit pluuia(vel detinebo cœlos.) ἐὰν συσχῶ. יַעְצֹר
2.Pa 14.℣.10.Iehoua Deꝰ noſter es tu,nõ p̃ualebit tecũ homo.μὴ κατισχυσάτω πρὸς σέ. נַעְצְרָה־נָּא
Iud.13.℣.15.Retineamus quæſo te, & faciemus corã te hœdum capraꝝ. βιασώμεθα. תַּעְצְרֵנִי
Et ℣.16.Et dixit Angelꝰ Dñi ad Manoach,Si retinueris me,nõ comedã.ἐὰν βιάσῃ με יַעְצָרְכָה
1.Re.18.℣.ante.Et deſcẽde,ne detineat(vel occludat)te imber.μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετὸς.
Legitur præterea Deut.11.℣.17.cap.32.℣.36.Ieſ.66.℣.9.Dan.10.℣.8.& 16. &c.
In voce paſiua. נֶעְצַר obſeratus eſt,detentus eſt. Aliquoties vſurpatur. (θραῦσις. נֶעֱצָרָה
Nu.17.℣.15.Et plaga ẽ obſerata(.i.detẽta & ꝓhibita)ne amplius graſſaret̃.ϗ ἐκόπασεν ἡ נֶעְצָר
1.Sam.21.℣.7.Et ibi vir ex ſeruis Saul in die illo detentus ante Iehoua.συνεχόμενος. בְּהֵעָצֵר
1.Regum 8.℣.35.& 2.Par.6.℣.26. In obſerari cœlum & non erit pluuia,quia pecca-
bunt.ἐν τῷ συσχεθῆναι. (σις. וַתֵּעָצַר
Num.17.℣.13.Et ſtetit inter mortuos & viuos,& obſerata ẽ plaga. ϗ ἐκόπασεν ἡ θραῦ- וַתֵּעָצַר
Pſ.106.℣.30.Et ſtetit Phinehas & interceſsit & obſerata ẽ ſtrages.ϗ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις

Inde nomina.

עֶצֶר Dominium præualidum. Semel tantum reperitur in ſacris Biblijs,vt עֶצֶר
Iud.18.℣.7.Et non erat qui calumniaretur vllo modo in terra poſsidens dominium.
עֹצֶר Obſeratio,clauſtrum,detentio præualida,anguſtia. Ter extat in Biblijs,vt, מֵעֹצֶר
Ieſ.53.℣.8.De clauſtro & de iudicio(ſeu cõdẽnatione)ſublatus eſt. ἐν τῇ ταπεινώσ. מֵעֹצֶר
Pſ.107.℣.5.à fine.Minuent̃ & curuabunt̃ p̃ anguſtia,malo & labore.ἀπὸ θλίψεως. וְעֹצֶר
In re.Pro.30.℣.16.Infernus & obſeratio vuluæ, & terra non ſatiatur aquis.
עֲצָרָה Cõgregatio coacta ĩ vnũ,cœtꝰ & collectio hoĩm,locus detentoꝝ populorum. וַעֲצָרָה
Ieſ.1.℣.13.Non potero(ferre)iniquitatem & congregationem(in die feſto) עֲצָרָה
Ioel.2.℣.14.Sacrificate ieiuniũ,cõuocate cœtũ,colligite ſeniores.κηρύξατε θεραπείαν. עֲצָרָה
2.Reg.10.℣.20.Et dixit Iehu,ſanctificate congregationem ipſi Baal. θεραπείαν.
עֲצֶרֶת Congregatio valida vt fit in ſolennitate aut feſto , vbi populus prohibebatur à
labore,ſed debebat congregari ad celebrandum feſtum Domino. עֲצֶרֶת
Deut.16.℣.8.Et in die ſeptimo eſt ſolennitas Domino Deo tuo.ἐξόδιον ἑορτῇ. עֲצֶרֶת
In pauſa.2.Par.7.℣.9.Et fecerunt in die octauo ſolennitatem.ἐξόδιον. עֲצָרֶת
Leu.23.℣.36.Et adducetis ſacrificiũ ignitũ Dño q̃a ſoleñitas eſt. ἐξόδιον ἐστι.
עֲצָרָה Solennitas,conuentus populi ad celebranda feſta.Semel reperitur, vt, בְּעַצְּרֹתֵיכֶם
Plur.cũ affi.Amos 5.℣.21.Reprobaui feſta veſtra,& non odorabor in cœtibus ve-
מַעְצָר Detentio,cohibitio.Legitur tantum ſemel, vt, (ſtris. ἑορταῖς ὑμῶν. מַעְצָר
Pro.25.℣.vlt. Vrbs mœnibus nudata eſt , vir cuius ſpiritui non eſt detentio.ὃς οὐ μετὰ
βουλῆς τι πράσσει.

מְעֻצוֹר Detentio firma & valida, obſeratio, prohibitio. Legitur tantum ſemel, vt,
1.Sam.14.℣.6. Quia non eſt Dño ꝓhibitio(.i. difficile) ſaluare per multos ſeu pauc. מַעְצָר
(συνεχόμενοι.

עָקַב Supplantauit calcaneo, peſſundedit, calcauit pedibus, & per translationem decepit, idem quod קָבַע & Cognationem hahet cum בָּקַע perrupit, diſſecuit. Hinc Græci per aphæreſin acceperunt κύβος .i. talus, taxillus, pars pedis, os prope calcaneum, item genus oſsis in articulo pedis, ventre eminens concauum in vertebra, κυβεύω ludo taxillis, κύβος cubus.

In I. Con. עָקַב ſupplantauit, peſſundedit calcaneo. Quater legitur, vt.
Oſe.12.℣.4. In vtero ſupplantauit fratrem ſuū, & in robore ſuo ꝑualuit. ἐπτέρνισε. עָקַב
Ier.9.℣.4. Et fratri ſuo nullus tuto fidat, nam omnis frater ſupplantando ſupplantabit, πτέρνῃ, & omnis ꝓximus fraudulenter incedet(ſicut mercator) πτερνιεῖ. עָקוֹב יַעְקֹב
Ge.27.℣.35. Rectè vocatū ē nomē eiꝰ Iacob, nam ſupplantauit me duabus vicibus. וַיַּעְקְבֵנִי

In II. Con. עִקֵּב ſupplantauit frequenter. Semel reperitur. (ἐπτέρνικε.
Iob 37.℣.4. Et non ſupplantabit ea.i.nō reprimet tonitrua vt differant. ἀνταλλάξει. יְעַקְּבֵם

Inde nomina.

עָקֹב Fraudulentus, peſſundans planta, deceptor, qui dolo ſupplantat homines, item curuus ſeu concauus, ad formam calcanei ſeu plantæ. Bis legitur in Biblijs.
Ier.17.℣.9. Fraudulentū(vel aſtutū eſt cor ꝑ oĩi(re) & deſperatum. βαθεῖα ἡ καρδία. עָקֹב
Ieſ.40.℣.5. Et erit curuum in rectitudinem(ſeu planiciem) & colliculi ꝛc. τὰ σκολιὰ. הֶעָקֹב

עֲקֻבָּה Supplantata, conculcata. Eſt adiectiuum fœmininum, & ſemel tm̄ legitur, vt,
Oſe.6.℣.9. Gilead vrbs eſt patrantium iniqtatem, ſupplantata ſanguine. ταράσσουσα. עֲקֻבָּה

עָקֵב Planta, calx, calcaneus, Item pro fine & extremitate quemadmodum & calx latinis accipitur pro fine, item inſidiæ, deceptio, qua homo ſupplantat. Sæpe legit.
Gen.3.℣.15. Ipſum (ſemen) conteret tibi caput, & tu conteres illi calcaneum. πτέρναν. עָקֵב
Cum affix. Ioſ. 8. ℣. 13. Et inſidias ſuas (collocarunt) ab occidente contra vrbem. ϗ τὰ ἔχατα αὐτοῦ θάλασσαν. עֲקֵבוֹ
In regim. Geneſ.25.℣.26. Et manus eius prehendebat calcem(ſeu plantam) Eſau. τῆς πτέρνης ἠσαῦ. בַּעֲקֵב
Et plur. cum affi. Pſ.56.℣.6. Ipſi plantas meas(.i. veſtigia mea) obſeruant. τὴν πτέρναν. עֲקֵבַי
In reg. Can.1.℣.8. Egredere tibi in plantas(.i. veſtigia) gregis. ἐν πτέρναις. בְּעִקְבֵי

עֵקֶב Planta, calcaneus, calx, & metaphoricè pro fine, item pro finali cauſa, & latinis redditur commodius per coniunctionem cauſalem, ꝓpter, propterea, eò quòd, qa. Nonnunq̃ etiam ſignificat fructum prouenientem ex cauſa finali. Sæpe legitur.
Pſ.19.℣.11. In cuſtodire ea ē finis multꝰ .i. cuſtodire iudicia tua ē merces multa. ἀνταπόδοσις πολλή עֵקֶב
In re. Ieſ.5.℣.22. Iuſtificantes impium cauſa muneris.i. propter munus. ἕνεκεν δώρων. עֵקֶב
Pſ.40.℣.antep. Deſolabunť ꝓpter illud quod me pudefacere conabanť. παρὰ χρῆμα עֵקֶב

עָקְבָּה Supplantatio, dolus, calliditas, aſtutia. Semel tantum inuenitur.
2.Reg.10.℣.19. Et Iehu fecit in ſupplantatione.i. aſtu & dolo quodam ꝛc. ἐν πτερνισμῷ בְּעָקְבָּה

עִקְּבִים Plantæ, veſtigia, talaria, calcanei. Semel tantum legitur.
In re. Ge.49 ℣.18. Mordēs calcaneos eq̃, ceciditq; eques eius retrorſū. δάκνων πτέρναν. עִקְּבֵי

עִקְּבוֹת Calcanei, veſtigia. Bis reperitur in Biblijs, vt, (τὸ ἀντάλλαγμα.
In re. Pſ.89.℣.pen. Affecerunt conuitijs veſtigia vncti tui(dages eſt ornatus gratia) עִקְּבוֹת
Cū aff. Pſ.77.℣.vlt. Semitæ tuæ ĩ aqs multis, & veſtigia tua nō ſūt cognita. ϗ τὰ ἴχνη (σου. וְעִקְּבוֹתֶיךָ

עָקַד Ligauit manus ad pedes, colligauit quemadmodum pecudes ſeu oues in detonſione ſeu mactatione colligantur, & dicitur quoq; de maculis in cruribus. Cognationem habet cum נָקֹד punctatus, punctis reſperſus. Hinc δίκτυ & δίκτυον rete.

In I. Coniug. עָקַד colligauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
Gen.22.℣.6. Et colligauit Iſhacum filiū ſuū, & poſuit eū ſuꝑ altare. ϗ συμποδίσας. וַיַּעֲקֹד

Inde nomina.

עָקֹד Circulatus, colligatus, circumligatus, dicitur de pecudibus crura diuerſo colore veluti faſcijs reuincta habentibus, vbi ſolent alligari ad mactandum.
Gen.30.℣.39. Et dedit(.i. direxit) faciem gregis aduerſus circulatum. κελὸν διάλευκον. עָקֹד
Et plur. Gen.30.℣.34. Et ſeparauit in die illo hircos circulatos. τοὺς τράγους τοὺς ῥαντούς. עֲקֻדִּים

Legitur præterea tantum Gen.30.ꝟ.38.cap.31.ꝟ.8.10.12.

עֵקֶד Ligatio,tonſtrina ouium, vbi ligabantur oues tondendæ. Bis tantum legitur. עֵקֶד
2.Re.10.ꝟ.12.Et venit ĩ Samariã vbi erat domꝰ ligatiõis ouiũ.i. tonſtrina. Βαιθακάλ. בֵּית־עֵקֶד
Et cap.14.Et trucidauerunt eos ad ciſternam domus ligationis .i. tonſtrinæ.

עקה Extruxit peribolum in domo , vt ibi tutius habitent homines. Hinc οἶκος domus, οἰκέω habito,incolo,manſito,οἴκημα domicilium,οἰκία, οἰκίον domus, familia ϛc.οἰκίζω habito,habitare facio. Verbaliter autem hæc radix non legitur, ſed tantum nomen hæemanthicum,vt,

מַעֲקֶה Peribolum,ambitus, circumferentia in tecto domus,vt in terra Palæſthina eiuſmodi fuerunt domus habentes ſolarium circummunitum peribolo,ne quis decidere poſsit. Legitur tantum ſemel,vt,
Deut.22.ꝟ.7. Si extruxeris domum nouam,facies peribolum tecto tuo.στεφάνω. מַעֲקֶה

עקל Lubricauit,lubricum fecit, peruertit ſubito vel lubricè, obliquauit,curuauit. Cognationem habet cum עָגֹל.i. rotundus,circularis, & cum קָלַע circinauit, rotulauit. Hinc γλοιόω lubrico,γλοιός, γλοιώδης lubricus , κελλός,κελλώδης lubricus, ἀγκύλος & ἀγαλύς,obliquus,curuus, ἀγκύλομαι flector,peruertor. Et German. Kugel.

In II. Coniug. עִקֵּל lubricauit. Legitur tantum ſemel,vt,
Hab.1.ꝟ.4.Idcirco egredietur iudicium lubricatũ.i.fallax & peruerſũ.διεστραμμένοι מְעֻקָּל

Inde nomina.

עֲקַלָּתוֹן Lubricus,obliquus,γλοιώδης & κελλώδης. Legitur tantum ſemel,vt, עֲקַלָּתוֹן
Ieſ.27.ꝟ.1.Et(viſitabit)Leuiathan ſerpentem lubricum(vel tortuoſum.σκολιόν.

עֲקַלְקַלּוֹת Lubricæ,ſiue obliquæ,& ſubſtantiuè lubricitates ſeu prauitates. (μένας. עֲקַלְקַלּוֹת
Iud.5.ꝟ.6.Et iter facientes, ambulabunt ꝑ itinera lubrica (ſeu obliqua) ὁδοὺς διαστραμ- עֲקַלְקַלּוֹתָם
Cum affi.Pſ.125.ꝟ.vlt.Declinantes aũt ad lubricitates(.i.prauitates)ſuas.στραγγαλιάς.

עקר Eruncauit,extirpauit,eradicauit,euulſit radicitus,& ſi de animatis dicitur, ſignificat ſubneruare,neruos incidere,hoc eſt,ſuffragines ſeu crura incidere,ſunt enim pedes veluti fundamentum & ſtirps animalium. Cognationem habet cum קָרַע dirupit, diſcidit. Hinc κεραΐζω ſcindo,trucido,populor, κολούζω trunco, detrunco. Et latinũ runco,erunco,Item ἐρέκω ſcindo.

In I. Coniug. עָקַר extirpauit,eruncauit. Legitur tantum ſemel, vt, (ἐκτίλαι. לַעֲקוֹר
Eccle.3.ꝟ.2.Eſt tempus plantandi,& tempus euellendi (ſeu eruncandi) plantatum.

In voce paſsiua. נֶעֱקַר eruncatus eſt, eradicatus eſt. Semel vſurpaſ. (ἐκριζωθήσεται. תֵּעָקֵר
Zepha. 2.ꝟ.4. Et Ekron eruncabitur (vel eradicabitur eſt pulcra paronomaſia.)

In II. Coniug. עִקֵּר eruncauit,& metaphoricè ſubneruauit.Quater legitur. עִקֵּר
Ioſ.11.ꝟ.9.Equos eoꝝ ſubneruauit.i.neruos pedum eoꝝ incidit.νευροκοπήσας. עִקְּרוּ
Ge.49.ꝟ.6.Et ꝓ libidine ſua erũcauerũt(.i.extirpauerũt)muꝝ ϛc. ἐνευροκόπησαν ταῦρον תְּעַקֵּר
Ioſ.11.ꝟ.6.Equos eoꝝ ſubneruabis,& currus eoꝝ combures igni.ἐνευροκοπήσεις. וַיְעַקֵּר
1.Par.18.ꝟ.4.Et eneruauit Dauid oẽm curꝝ.i.fecit inutilem ad bellum. ϗ παρέλυσε.

Inde nomina.

עֵקֶר Stirps,radix. Semel tantum vſurpatur in Biblijs ſacris,vt, לְעֵקֶר
In reg.Leuit.25.ꝟ.47.Vel(vendiderit)ſe ſtirpi familiæ ꝑegrini ϛc.ἢ ἐκ γενετῆς.

עָקָר Sterilis,infœcunda, cui eneruata eſt vis ſeu virtus generandi. Semel extat,vt, עָקָר
Deut.7.ꝟ.14.Non erit in te infœcundus & infœcunda.i.ſterilis vtriuſcꝫ ſexus.ἄγο-

עֲקָרָה Sterilis,infœcunda,quæ eneruata eſt vt concipere non poſsit. (νος οὐδὲ στεῖρα. עֲקָרָה
Ge.11.ꝟ.antep.Et erat Sarai ſterilis,nec erat ei proles.στεῖρα ϗ οὐκ ἐτεκνοποίει.
Et tantum Gen.25.ꝟ.21. & cap.29.ꝟ.28. Deut.7.ꝟ.14. Exod.23.ꝟ.26.Iudic.13.ꝟ.2.3.
Item 1.Sam.2.ꝟ.5.Iobd 24.ꝟ.21.Ieſa 54.ꝟ.1.

עֲקֶרֶת Sterilis,infœcunda. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt, עֲקֶרֶת
In reg.Pſ.113.ꝟ.vlt.Qui facit habitare ſterilem cum filijs vt lætetur.στεῖραν ἐν οἴκῳ.

עקרב Scorpio , habens aculeum venenatum , quo ſolet extirpare & eruncare homines. Componitur ex עָקַר extirpauit, & רַב. Hinc ע in ſmutato fit ſcorpio, Item per metatheſin crabro. Et κάραβος Krebs. Legitur tantum in ſequentibus locis.

Deut.8.℣.15.Qui duxit te ꝑ deſertū magnū ⁊c.ꝑ ſerpētes p̄ſterē & ſcorpio: σκορπίος. עַקְרָב
Et plur.1.Re.12.& 2.Par.10.℣.11.& 14.Ego caſtigabo vos ſcorpionibus.ἐν σκορπίοις. עַקְרַבִּים
Ezec.2.℣.6. Apud(vel iuxta)ſcorpiones tu habitas,à verbis eoꝝ ne timeas.ἐν μέσῳ (σκορπίων. עַקְרַבִּים

עִקֵּשׁ

Deprauauit, peruertit. Cognationem habet cum עָשַׁק defraudauit, & עֵשֶׁק calumniatus eſt,litigauit. Hæc enim fiunt à prauis & peruerſis hominibus. Hinc σκάζω flecto,inclino,deprauo , σκαιὸς ſiniſter.

In I. Coniug. עָקַשׁ deprauauit. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Iob 9.℣.20.Etiamſi integer ego ſim,tamen ipſe deprauabit me. σκολιὸς ἀποβήσομαι. וַיַּעְקְשֵׁנִי
In voce paſsiua. נֶעְקַשׁ deprauatus eſt. Legitur tantum ſemel, vt:
Pro.28.℣.18.Ambulans integrè ſeruabitur,at prauatus viaꝝ corruet in vna aliqua. וְנֶעְקַשׁ
Eſt participium in reg.prauus vijs corruet in vna viaꝝ ſuarum. ὁ δεσκολιαῖς ὁδοῖς.
In II. Coniug. עִקֵּשׁ deprauit,peruertit. Ter legitur,vt:
Ieſ.59.℣.8.Non eſt iudicium in vijs eoꝝ,ſemitas ſuas deprauauerunt. διεστραμμέναι. עִקְּשׁוּ
Pro.10.℣.9. At deprauans vias ſuas agnoſcetur.i.innoteſcet omnibus. διαστρέφων. מְעַקֵּשׁ
Michæ 3.℣.9.Qui abominant̃ iudicium, & omne rectū deprauabunt. διαστρέφοντες. יְעַקֵּשׁוּ

Inde nomina.

עִקֵּשׁ Peruerſus,prauus,nomen adiectiuum, aliquoties reperitur.
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.17.Cū prauo ꝑuertes te .i.ꝑuerſè incedes. μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. עִקֵּשׁ
In re.cum Maccaph.Pro.17.℣.20.Prauus corde non inueniet bonū.σκληροκάρδιος. עִקֶּשׁ־
Et pl.Pro.2.℣.14.Quaꝝ viȩ ſunt prauȩ,et ꝗ flexi ſunt in orbitis ſuis.αἱ τρίβοι σκολιαί. עִקְּשִׁים
In reg.Pro.11.℣.20.Abominatio Domino ſunt praui corde. διεστραμμέναι ὁδοί. עִקְּשֵׁי
עִקְּשׁוּת Prauitas,peruerſitas. Inuenitur tantum bis in Biblijs,vt:
In reg.Pro.4.℣.24.Remoue abs te prauitatē(ſeu peruerſitatem)cordis. σκολιὸν στόμα. עִקְּשׁוּת
Et ca.6.℣.12.Homo Belial eſt vir doloris,& ambulat prauitate oris. ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς. עִקְּשׁוּת
מַעֲקַשִּׁים Prauitates,peruerſitates. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt: (εἰς εὐθεῖαν.
Ieſ.42.℣.16.Ponā tenebras coram eis in lucem , & prauitates in planum.καὶ τὰ σκολιὰ וּמַעֲקַשִּׁים

עָרַב

Commiſcuit res ſeu perſonas, & propriè dicitur de commiſtione, & commutatione aridorum,ſi de miſtione perſonarum accipitur ſignificat ſubarrare, fidem interponere,hoc eſt,interpoſito arrabone fideiubere, vadimonium promittere, German. verbürgen. Hinc ἀῤῥαβών arrhabo,arra, ſubarro, ἀῤῥαβωνίζω confirmo aliquid arrobone,& ע in g mutato fit per conuerſionem radicis , bürg/ bürgen/ verbürgen.

In I. Con. עָרַב ſubarrauit, & ſine accuſatiuo, temperatus eſt miſtura grata.
Gen.44.℣.antep.Quia ſeruus tuus ſubarrauit pueꝝ.i.ſpopōdit ꝓ puero.ἐκδέδεκται. עָרַב
Ier.30.℣.4.à fi.Nā ꝗs eſt iſte qui ſubarrauit(.i.deuouit)cor ſuū. ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ. עָרַב
Pro.17.℣.18.Subarrans(.i.interponens)arram pro ſodali ſuo ⁊c.ἐγγυώμενον ἐγγύῃ. עֹרֵב
Et ca.22.℣.26.Qui ſtipulata manu fideiubent, & ſe ꝓ debito obſtringunt.εἰς ἐγγύην. בַּעֹרְבִים
Ezech.27.℣.9.Et nautæ eoꝝ fuerūt in te ad cōmiſcendū merces tuas.ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν. (dum) κέκλινεν ἡμέρα εἰς ἑσπέραν. לַעֲרֹב
Iud.19.℣.9.En nunc remiſit dies ad commiſcendum (cum nocte .i. ad veſperaſcen- לַעֲרוֹב
Pſ.119.in ע. Subarra ſeruum tuū in bonū.i.ſponde pro ſeruo tuo.ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου. עֲרֹב
Iob 17.℣.3.Pone quæſo,ſubarra me.i.da mihi arram vel fideiuſſorem. συνδεθήτω. עָרְבֵנִי
Pro.13.℣.19. Deſiderium quod euenit temperamentum affert animæ. ἡδύνουσι. תֶּעֱרַב
Pſ.104.℣.pen.Temperatus erit(vel dulceſcet)de illo ſeruus meus. ἡδυνθείη αὐτῷ. יֶעֱרַב
Ge.43.℣.9.Ego ſubarrabo eū.i. ponā arrā & ſpondebo ꝓ eo. ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν. אֶעֶרְבֶנּוּ
Oſe.9.℣.4.Et non tēperata erūt.i.nō dulceſcent nec grata erunt ⁊c.καὶ οὐχ ἥδυναν αὐτῷ. יֶעֶרְבוּ
Pro.6.℣.1.cap.11.℣.15. cap.27.℣.13. Ieſ.24.℣.11. cap 31.℣.26. Ier.6.℣.2.cap.30.℣.21. Nehem.5. ℣ſu 3.
In III. Con. הֶעֱרִיב fecit miſceri diem cum nocte, veſperaſcebat. Semel.
1.Sam.17.℣.16.Et acceſsit Philiſthæꝰ mane cū illuceſceret dies, & adueſperaſcēdo. καὶ (ὀψίζων. וְהַעֲרֵב
In IIII. Con. הִתְעָרֵב fecit ſe immiſcere,fecit ſe ponere arrabonem.
2.Reg.18.℣.23.Ieſ.30.℣.8.Et nunc ſubarra dominum meum regem Aſſur. μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου. הִתְעָרֶב
Pro.14.℣.10.Et in gaudio ſuo non immiſcet ſe in alienum (vel non ſpondebit pro (alieno) ἐπιμίγνυται. יִתְעָרַב

Et cap. 24. ꝟſu 21. Et cum mutabilibus ne te commiſceas (vel cum reiterantibus peccata ſua) ἀπιθήσις. תִּתְעָרַב הִתְעָרַב

Pro. 20. ꝟ. 19. Et decipienti labijs ſuis non te admiſcebis. i. non inibis amicitiam. וַיִּתְעָרְבוּ

Pſ. 106. ꝟ. 35. Et immiſcuerunt ſe inter gentes, & didicerunt opera earum. ἐμίγησαν.

Inde nomina.

עֵרֶב Miſtio, promiſcuum vulgus, item ſubtegmen vbi fila ſtamini admiſcentur.

Exo. 12. ꝟ. 38. Sed & ꝓmiſcuum (vulgus) plurimum aſcendit cum eis. ἐπίμικτος πολὺς. עֵרֶב

Nehe. 13. ꝟ. 3. Et ſeparauerunt omnem commiſtionem . i. alienigenas qui ſe immiſcuerant. πᾶς ἐπίμικτος. (τὸν σύμμικτον. עֵרֶב

Ier. 50. ꝟ. 37. Gladius ad equos eius, ad currus eius, et ad omne promiſcuum vulgus. הָעֵרֶב

Leu. 13. ꝟ. pe. Et veſtis, ſiue ſtamen ſit, ſiue ſubtegmen, ſiue quodcunqꝫ ꝛc. ἢ ἡ κρόκη. הָעֵרֶב

Et de ſubtegmine legitur tantum. Leuit. 13. in multis verſibus.

עֶרֶב Veſpa, tempus quo dies tenebris cōmiſcet. Hinc ἔρεβος caligo, ἐρεβεννός obſcurus.

Gen. 1. ꝟ. 5. Et fuit veſpera, fuitqꝫ mane dies vnus. Sept. ἑσπέρα. (ἀπὸ ἑσπέρας. עֶרֶב

Leu. 23. ꝟ. 32. In nono die menſis ſub veſperam, à veſpera ad veſperam quieſcetis ꝛc. בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב

In re. Pro. 7. ꝟ. 9. In crepuſculo, ſub veſpa diei, in dēſiſsima caligine. ἐν σκότει ἑσπερινῷ. בְּעֶרֶב

In pauſ. Iob 7. ꝟ. 4. Et dixi, quando ſurgā? & menſū eſt veſpam (cor meū) πότε ἑσπέρα. עָרֶב

Dualiter ſignificat terminum præcedentis diei & initium ſequentis. הָעַרְבָּיִם

Exo. 12. ꝟ. 6. Et mactabunt eum omnis cœtus Iſrael inter veſperas. πρὸς ἑσπέραν.

עָרֹב Commiſtio diuerſi generis inſectoꝝ, vt ſunt veſpæ, crabrones, locuſtæ, ſcarabæi.

Exo. 8. ꝟ. 17. Ecce ego mitto in te, & in ſeruos tuos ꝛc. miſturā (vermium noxioꝝ) (κυνόμυιαν. הֶעָרֹב

Legitur præterea tantum. Exod. 8. ꝟ. 18. 20. 24. & pen.

עֹרֵב Coruus, à colore veſpertino. i. obſcuro & atro, vel à deſertione et aſtorgia parentum. Latini pro ע vſurpantes c dicunt coruus, & Germani per aphæreſ. rab / rapp.

Leu. 11. ꝟ. 15. Deut. 14. ꝟ. 9. Oēm coruū ſecundū ſpeciē ſuam (non comedetis) ϛρυθὸν. עֹרֵב עֹרֵב

Pſ. 147. ꝟ. 9. Qui dat iumento eſcā ſuā, & filijs corui qui inuocabunt eum. τῶν κοράκων. הָעֹרְבִים

Et plur. 1. Reg. 17. ꝟ. 4. Et coruis præcepi ad nutriendū te ibi. καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι. עֹרְבֵי

In re. Pro. 30. ꝟ. 17. Oculū qui ſubſannabit patrē ꝛc. effodient corui torrētes. κόρακες.

Legitur p̄terea tm̄. Gen. 8. ꝟ. 7. Can. 5. ꝟ. 12. Ieſ. 34. ꝟ. 11. & 1. Reg. 17. ꝟ. 6. Iob 38. ꝟ. vlt.

עָרֵב Suauis, dulcis, gratus, miſtus temperatura æqua. Bis reperitur. עָרֵב

Pro. 20. ꝟ. 17. Dulcis eſt viro panis fraude partus, at tandem os eius ſcrupulus ꝛc. עָרֵב

Can. 2. ꝟ. 14. Fac me audire vocem tuā, quia vox tua eſt grata. ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα.

עֲרָבִים Salices acidæ ſeu amaræ, capellis tantū dulces & gratę, ꝙ in cāpeſtribus creſcant. עֲרָבִים

Pſ. 137. ꝟ. 2. Super ſalices in medio eius ſuſpendimus citharas noſtras. ἐπὶ ταῖς ἰτέαις. עַרְבֵי

In re. Iob 40. ꝟ. 17. Quē arbuſta tegunt vmbra ſua, opient eū ſalices torrentes. σὺν ὀρ(δάμνοις.

Legitur præterea tantum. Leuit. 23. ꝟ. 40. Ieſ. 15. ꝟ. 12. & cap. 44. ꝟ. 4.

עֲרָבָה Campeſtre, ſolitudo, deſertum, locus vaſtus vbi omnia promiſcuè ſunt confuſa. Hinc fortè dictum eſt aruum, nam & D. Hier. ſæpè vertit planiciem, aruum, &c.

Deu. 1. ꝟ. 1. Hęc ſunt ꝟba quæ locutꝰ eſt Moſe ꝛc. in deſerto, in cāpeſtri. πρὸς δυσμαῖς. בָּעֲרָבָה

Cum He locali. Ioſ. 18. ꝟ. 18. Et pertranſiens ad latus ꝛc. & deſcendit ad campeſtre. הָעֲרָבָתָה

Et plu. Ier. 5. ꝟ. 6. Lupus campeſtriū vaſtabit eos (vel lupus veſpertinus) ἕως τῶν οἰκιῶν. עֲרָבוֹת

Pſal. 68. ꝟſu 5. Sternite (viam) qui inequitat campeſtribus (metaphor: pro ſupremo cœlo) ἐπὶ δυσμῶν. בָּעֲרָבוֹת

In reg. Ioſ. 4. ꝟ. 14. Tranſierunt ante Dominum ad pugnam ad campeſtria Iericho. (πρὸς τὴν ἱεριχὼ πόλιν. עַרְבוֹת

עֲרָב Arabia, proprium nomen regionis dictæ à locis campeſtribus & deſertis. Alio nomine vocatur quoqꝫ קֵדָר de quo infra.

2. Par. 9. ꝟ. 14. Et omnes reges Arabiæ, & duces terræ aduexerunt auꝝ. τῆς ἀραβίας. עֲרָב

Ieſaiæ 21. ꝟſu 13. Ezechiel. 27. ꝟſu 21.

עֲרָבִי Arabs, aliquis ex Arabia qui incolit campeſtria & deſerta loca. עֲרָבִי

Ieſ. 13. ꝟ. 20. Et non tendet tabernaculum ibi Arabs. μὴ διέλθωσιν αὐτὴν ἄραβες. וְהָעַרְבִים

Et plur. Nehe. 4. ꝟ. 7. Et factum eſt cum audiſſet Sanballat & Tobia & Arabes.

עֵרָבוֹן Arrabo, ἀῤῥαβὼν vadimonium, pignus. עֵרָבוֹן

Gen. 38. ꝟ. 17. Si dederis mihi Arrabonem. Septuag. quoqꝫ verterunt ἀῤῥαβῶνα. הָעֵרָבוֹן

Et ꝟſu 18. Et dixit, Qualemne arrabonem darem tibi? τίνα τὸν ἀῤῥαβῶνα. הָעֵרָבוֹן

Et ꝟſu 20. Ad accipiendum arrabonem de manu mulieris. ἀῤῥαβῶνα.

עֲרֻבָּה Arrabo, arra, pignus arræ.
Pro.17.℣.18.Interponens arram pro proximo ſuo(eſt imprudens)ἐγγύῃ. עֲרֻבָּה
Cum affi.1.Sam.17.℣.18.Et arrabonem eorum accipies.i.ſi quid mutuo acceperunt עֲרֻבָּתָם
interpoſito arrabone, tu perſolues accepto arrabone ſeu pignore.

תַּעֲרֻבוֹת Arrabones,vades,obſides,**bürgeſchafft**. Legitur tantum ſemel in Biblijs.
2.Reg.14.℣ſu 14. & 2.Par.25.℣ſu 5. à fine. Et accepit omne aurum & argentum, הַתַּעֲרֻבוֹת
& omnia vaſa quæ inueniebantur in domo Domini, & in theſauris domus regis,
& filios obſides. καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων.

מַעֲרָב Commiſtio,miſtura, Si tribuitur plagis terræ ſignificat occaſum ſolis ſpectantem ad veſperam,vbi dies cum nocte commiſcetur,porro in Ezechiele cap.27.tributum mercatoribus & negociatoribus,ſignificat commercium ſiue negociationem quæ conſiſtit in commiſcendis ſeu commutandis mercibus. Sæpè extat.
Pſ.103.℣.12.Quantũ diſtat oriens ab occidente,tantũ elõgauit à nobis ꝛc.ἀπὸ δυσμῶν. מִמַּעֲרָב
Cum He locali.1.Par.26.℣.30.A tranſitu Iordanis ad occidentem. πρὸς δυσμάς. מַעֲרָבָה
Cum affi.tantum ſignificat negociationem, vt Ezech.27.℣.9. Ad negociandum
negociationem tuam. ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν. (ἀπὸ τοῦ συμμίκτου. מַעֲרָבֵךְ
Et plur.cum affi.Ezech.27.℣.4.à fine. Satiaſti populos multos ꝛc. & mercibus tuis. וּמַעֲרָבַיִךְ

מַעֲרָבָה Plaga occidentalis ad veſperam ſpectans. Eſt generis fœminini, ſemel.
Ieſ.45.℣.6.Propterea ſcient ab ortu ſolis, & ab occaſu (vel ab occidente)ἀπὸ δυσμῶν. וּמִמַּעֲרָבָה

עָרַג

Appetiuit, deſiderauit, anhelauit, & propriè dicitur de appetitu aquarum, ad reſtinguendam ſitim. Hinc ὀρέγομαι, ὀρέγνυμι, ὀρεχθέω appeto, concupiſco, ὀρέχθω, ὀριχάομαι, ὀριχῶμαι, ὀριγνάομαι, ὀρεκτέω, ὀργάω, ὠργάω, ὀριγάνομαι deſidero, appeto, ὄρεξις, ὀρυγμός, ὀργώνη appetitus, concupiſcentia, & germanicum per inuerſionem radicis **gehren/begehren/begierd**.

In I. Coniug. עָרַג appetiuit. Legitur tantum in duobus locis,vt:
Pſ.42.℣.2.Quemadmodum cerua appetet ad torrentes aquarum ꝛc. ἐπιποθεῖ. תַּעֲרֹג
Ioel 1.℣.vlt,Etiam vnaquæq; beſtiarum campi appetet ad te. ἀνέβλεψαν πρὸς σέ. תַּעֲרֹג

Inde nomen.

עֲרוּגָה Sulcus aquarius per quem aqua collecta ducitur. Hiero. vertit areolam. Hinc eſt germanicum **gehren**.
In reg.Can.5.℣.13.Malæ eius ſunt vt areola aromatum. ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος. כַּעֲרוּגַת
Et plu.in re.Can.6.℣.2.Dilectus meꝰ deſcẽdit ad hortũ meũ ad areolas aromatis. εἰς לַעֲרוּגוֹת
Eze.17.℣.7.Ad irrigandũ eã(vitẽ)ex elicibus plãtationis ſuę.σὺν τῷ βώλῳ. (φιάλας. מֵעֲרֻגוֹת
Et ℣ſu 10.Et ſuper elicibus germinationis ſuæ areſcet. σὺν τῷ βώλῳ. עַל־עֲרֻגֹת

עָרוֹד

Onager,aſinus ſylueſtris,rude animal. Cognationem habet cum רָעַד tremuit, nam onager præ timore tremit & fugit hominum conſpectum. Hinc latini per aphæreſin dicunt rudo,is,ere,quod propriè eſt aſinorum, & rudis homo eſt impolitus,expers diſciplinarum,item ruditas,imperitia. Semel tantum legitur,vt:
Iob 39.℣.5. Quis emiſit feram liberam, & vincula onagri quis ſoluit? ὄνον ἄγριον. עָרוֹד

עָרָה

Nudauit,denudauit, & per tranſlationem effudit, euacuauit, vt ſi hydria euacuatur aqua & liquore ſuo, eſt nuda ſiue denudata. Cognationem habet cum עָרַר deſtruxit, diruit, depopulatus eſt,nam nudata dicuntur ſpoliata & deſtructa. Hinc αἴρω tollo,deſtruo,ἄρης Mars populator & deſtructor.

In I. Coniug. paſsiua. נֶעֱרָה effuſus eſt. Semel tantum legitur.
Ieſ.32.℣.15.Donec effundetur ſup̱ nos ſpiritus ex alto,ꝛc. ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς πνεῦμα. יֵעָרֶה

In II. Coniug. עֵרָה denudauit,effudit. Aliquoties reperitur in Biblijs, vt:
Ieſ.22.℣.6.Et Kir denudauit clypeum.i.protulit clypeum nudum ſeu ſtrictum. עֵרָה
Zopho.2.℣.pen.Quia Cedrum nudabit.i.ſtructuras cedrinas deteget hoſtis. עֵרָה
Hab.3.℣.13.Nudando fundamentum ad collũ vſq;.i.funditus euertendo. (κενοῦτε. עָרוֹת
Pſ.137.℣.7.Nudate,nudate vſq; ad ipſius fundamẽtũ.i.funditus diruite. ἐκκενοῦτε,ἐκ- עָרוּ
Ieſ.3.℣ſu 17.Et Iehoua nates(ſeu verenda) earum nudabit, vel diſco operiet. ἀνα- יְעָרֶה
καλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν.

Geneſ.24.℣ſu 20. Et feſtinauit(Rebecca)& denudauit cadum ſuum.i.effudit.ϗ ἐξε- וַתְּעַר
κένωσε τὴν ὑδρίαν. (τὸ γλωσσόκομον. וַיְעָרוּ
2.Par.24.℣.11.Et nudabant(.i.euacuabant)arcam, & reportabant &c. ϗ ἐξεκένωσαν
In III. Con.הֶעֱרָה nudauit,effudit. Legitur tantum in tertia perſona præteriti. הֶעֱרָה
Ieſ.53.℣.vlt.Pro eo quod effuderit in mortẽ animam ſuam.ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον. הֶעֱרָה
Leuit.20.℣.18.Et retexit verenda eius,venamq́ eius denudauerit.ἀπεκάλυψε.
In IIII. Coniug. הִתְעָרָה nudauit ſe, diffudit ſe diſpergendo & dilatando. מִתְעָרֶה
Pſ.37.℣.35.Vidi impiũ ꝑualidũ,& diffundentẽ ſeſe,inſtar lauri frõdoſæ.ϗ ἐπαιρόμενον. וְתִתְעָרִי
Thren.4.℣.21.Etiam ad te veniet calix,inebriaberis & denudabis te.ϗ ἀποχεεῖς.

Inde nomina.

עֶרְיָה Nudatio, denudatio. וְעֶרְיָה
Ezech.16.℣.7.Et tu eras ipſa nuditas & denudatio .i.vehemẽter nuda.ϗ ἀσχημονοῦσα.
Inuenitur præterea. Ezech.16.℣.22 39.& cap.23.℣.29.

עֶרְוָה Turpitudo nuda,verendum,nuditas verendorum cuius nos pudet. (ἀσχημοσύνην. עֶרְוָה
Leuit.18.℣.6.Nullus ad quaſcunq́ reliquias carnis ſuę accedat ad retegẽdũ verẽda. עֶרְוָתָהּ
Cum affi.ibid.℣.7.Mater tua ipſa eſt,non reuelabis nuditatẽ eius.ἀσχημοσύνην αὐτῆς. עֶרְוַת
In reg.Leu.18.℣.7.Verenda patris tui et verenda matris tuæ ne retegas.ἀσχημοσύνην. עֶרְוַת
Gen.42.℣.9.Exploratores eſtis vt videatis nuditatem terræ. τὰ ἴχνη τῆς χώρας.

עֹרָה Nudatio,Semel tantum legitur in Biblijs ſacris, vt: עֹרָה
Ieſ.32.℣.11. Expoliatio & denudatio & accinctio(ſaccorum)ſuper lumbos.ἐκδύσασθε.

עָרוֹת Diffuſiones herbarum vireſcentium. Legitur tantum ſemel, vt: עָרוֹת
Ieſ.19.℣.7.Herbæ virentes ad riuos & iuxta littus riui, &c. ϗ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν.

מַעֲרֶה Nuditas,item locus herboſus,vbi diffundunt ſeſe herbæ virentes. Bis legitur. מַעְרֵךְ
Cum affi.Nahum 3.℣.5.Et oſtendam gentibus nuditatem tuam. τὴν αἰσχύνην σου. מִמַּעֲרֵה
In reg.Iud.20.℣.33.Et inſidiator erumpebat de loco ſuo vireto Geba. ἀπὸ δυσμῶν.

מַעַר Nuditas ſpacij vacui, nudatio. Semel tantum legitur. כְּמַעַר
1.Reg.7.℣.36. Et exculpſerat ſuper tabulas ꝛc. ſecundum nudationem viri.

עָרַךְ

Ordinauit,diſpoſuit,direxit,inſtruxit in ordinem iuxta æſtimationem & æquitatem ſeu dignitatem cuiuſq́, à primo ad vltimum. Significationem habet contrariam verbo עָכַר turbauit ordinem. Hinc rego,rectum, rectifico, **recht/gericht/richten/zurichten.** Et per inuerſionem,creo.i,ordino,& Græcum ὄρχατος ordo,locus arboribus aut vitibus conſitus apto ordine.

In I. Coniug. עָרַךְ ordinauit,& ſine accuſatiuo neutraliter,ordinatus eſt. וְעָרַךְ
Leuit.1.℣.12.Et ordinabit ſacerdos ea ſuꝑ ligna quæ ſunt ſuꝑ igne. ϗ ἐπιστοιβάσουσι. וְעָרַכְתָּ
Exo.40.℣.4.Infereſq́ menſam,& ordinabis diſpoſitionem eius ꝛc. ϗ προθήσεις. עֹרְכֵי
1.Par.12.℣.8.Ordinãs clypeũ & lãceã.i.in acie vtẽtes clypeo et lancea.αἴροντες θυρεὺς. עָרוּךְ
Ieſ.30.℣.vlt.Nam ordinatus eſt ab heri (ignis)Tophte, etiam ipſi regi ꝛc. ἡτοιμάσθη. לַעֲרֹךְ
Iu.20.℣.22.Et addiderũt ordinare bellũ,in loco vbi ordinauerũt primo.παρετάξαντο. עָרְכוּ
Ieſ.21.℣.5.Ordinare mẽſam,circumſpicere lucernã,comedere,bibere &c.ἑτοιμάσατε. עֶרְכָה
Iob 33.℣.5.Si poteris,reſpõde mihi,ſis ordinatus corã me,et fac cõſiſtere. ὑπόμεινον. אֶעֱרָךְ־
Pſ.5.℣.4.Mane ordinabor tibi,& ſpeculabor. παραστήσομαί σοι ϗ ἐπόψει με. וְאֶעֶרְכָה
Pſ.50.℣.antep.Arguã te(.i.diſceptabo tecũ)et ordinabo (tua facinora) ϗ παραστήσω. יַעֲרֹךְ
Pſ.89.℣.6.Nam quis in nubibus coordinabitur(.i.adæquabitur)Domino.ἰσωθήσεται. תַּעַרְכוּ
Ieſ.40.℣.18.Et cui ſimilitudinẽ ordinabitis (.i.æquabitis) ei. ϗ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε.
Legitur & Gen.14.℣.8.cap.22.℣.9.Exo.27.℣.21.Leuit.1.℣.7.8.cap.6.℣.5.Pſ.23.℣.5.
In III. Coniug. הֶעֱרִיךְ fecit æſtimare pro dignitate. הֶעֱרִיךְ
2.Reg.23.℣.35.Veruntamen æſtimare fecit terram,vt daret argentũ ꝛc.ἐτιμογράφησε. הֶעֱרִיךְ
Leuit.27.℣.8.Et æſtimabit eum ſacerdos iuxta quod ꝑtinget ϗ τιμήσεται.i.valebit dare manus vouentis ita æſtimabit eum ſacerdos.οὕτω τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς. יַעֲרִיכֶנּוּ
Legitur præterea Leuit.27.℣.12.14.

Inde nomina.

עֵרֶךְ Ordo,diſpoſitio,item æſtimatio iuxta æquitatem & valorem rei. Sæpè occurrit. עֵרֶךְ
Exo.40.℣.23.Et ordinauit ſuꝑ eã(mẽſam)ordinẽ panis corã Iehoua. ἄρτους προθέσεως. כְּעֶרְכִּי
Cum affi.Pſ.55.℣.14.Et tu homo es ſecundũ ordinem meum.i.ordinis mei.ἰσόψυχε.

Leuit.27.℣ſu 2. Si quis arduum fecerit votum, animas ſcilicet Domino, In æſtimatione tua fiat. ὥς τι τιμλῶ. בְּעֶרְכְּךָ
מַעֲרָכָה Inuenitur quoq; Iud.7.℣.21.cap.17.℣.20.Exo,40.℣.4.Leuit.27.℣.13.16.& 23. &c.
Ordinatio, ordo, diſpoſitio, acies ordinata ſeu inſtructa.
Exo.39.℣.37. Et candelabrum eius, lucernas eius, lucernas diſpoſitionis. τ̃ καύσεως. הַמַּעֲרָכָה
1.Sam.4.℣.2. Et pcuſſerunt in acie p campum circiter 4. millia viroꝝ. ἐν τῇ παρατάξει. בַּמַּעֲרָכָה
Et pl.Leu.24.℣.6. Et pones eos duobus ordinibus, ſed ordines ſup mẽſã. δύο θέματα. מַעֲרָכוֹת
מַעֲרֶכֶת In re.1.Sa,17.℣.8. Et ſtetit, & clamauit ad acies Iſraelis, dixitq; eis ꝛc. εἰς τὴν παράταξιν. מַעַרְכֹת
Ordinatio, ordo, diſpoſitio, inſtructio veri ordinis.
Leuit.24.℣.7. Pones etiam ſuper ordine illo thus purum, & erit ꝛc. ἓν θέμα. הַמַּעֲרֶכֶת
In pauſa.Ibid.℣.6. Poneſq; eas duobus ordinibus, ſex ſcil: ordine (vno) τὸ ἓν θέμα. הַמַּעֲרָכֶת
In plurali conuenit cum præcedente forma.

עָרַל Præputium habuit incircumciſum, præputiatum æſtimauit. Eſt aũt præputium pellis tegens glandem in ſumma parte colis, quam Iudæi circumcidebant, & gentibus incircumciſis improperabant p̃putiũ tanq; ĩmundiciã ipſam, ita metaph. ad arboreã translatum ſignificat arbores ĩmundas vnà cũ fructibus quib. veſci licitũ non erat.
In I. Con. עָרַל præputiatum cenſuit.i.immundum iudicauit. Semel tantum.
Leu.19.℣.23. Et p̃putiatum (.i, immundũ) cenſebitis p̃putium eius ꝛc. καὶ περικαθαριεῖτε. נַעֲרַלְתֶּם
Hoc eſt, tribus annis erunt vobis arbores p̃putiatæ & ĩmundæ. τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ.
In voce paſsiua. נֶעֱרַל nudatus eſt præputio. Semel tantum legitur.
Hab.2.℣.16. Bibe etiã tu (qui in Chaldæa es) & nudare in p̃putio.i. oſtende pudenda tua. Quidam exponunt p וְהֵרָעֵל eſto temulentus vt vacilles hinc inde. διασαλεύθητι. וְהֵעָרֵל

Inde nomina.

עָרֵל Præputiatus, habens præputium.i.incircumciſus, & metaphoricè immundus.
Ge.17.℣.14. Et mas p̃putiatus, cuius p̃putiũ carnis nõ circũcidet̃. καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν. עָרֵל
Leu.26.℣.41. Aut tunc humiliabit̃ cor eoꝝ prꝑputiatũ .i.incircũciſum. ἡ ἀπερίτμητος. הֶעָרֵל
In re.Exo.6.℣.12. Quõodo audiet me Pharao, cũ ego ſi p̃putiatus lingua. ἄλογός εἰμι. עֲרַל
Et pl.Ier 9.℣.vl. Quia oẽs gentes ſunt p̃putiatę.i.ĩmundę. πάντα ἔθνα ἀπερίτμητα σαρκί. עֲרֵלִים
Leuit.19.℣.23. Tribus annis erunt vobis (arbores) præputiatæ, non edetur fructus.
ἀπερικάθαρτος.
(ἀπεριτμήτους καρδίᾳ. עֲרֵלִים
עָרְלָה In reg.Ezech.44.℣.7. Cum introduxeris filios alienos præputiatos corde & carne. עַרְלֵי
Præputiata, habens præputium, incircumciſa. Semel tantum legitur, vt:
עָרֵל Ier.6.℣.10. Ecce p̃putiata eſt auris eoꝝ, vt nõ poſsint attẽdere. ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτ̃. עֲרֵלָה
Præputium, & per auxeſin ponitur pro præputiato. Vno tm̃ in loco legitur.
עָרְלָה Eze.44.℣.9. Oĩs alienigena eſt p̃putium cordis & p̃putiũ carnis. ἀπερίτμητος καρδίᾳ. עָרֵל
Præputium, pellicula tegens glandem in membro virili. Sæpè inuenitur.
Ier.9.℣.pen. Ecce dies venient ꝛc. vt viſitem omnem incircumciſum in præputio.
περιτετμημένους ἀκροβυστίας.
(putij ſui. ἀκροβυστίας αὐτοῦ. בְּעָרְלָה
Cum affi.leui.Gen.17.℣.14. Et præputiatus mas qui non circumcidet̃ in carne pre- עָרְלָתוֹ
Cum affi.graui. Gen.17.℣.11. Et circumcidetis carnem præputij veſtri. ἀκροβυστίας. עָרְלַתְכֶם
In re.Exo.4.℣.25. Et abſcidit p̃putiũ filij ſui, applicuitq; ad pedes eius. τὴν ἀκροβυστίαν. עָרְלַת
Et plur.Ioſ.5.℣.3. Et circumcidit filios Iſrael in colle p̃putiorum. ἐν πέτρας ἀκροτόμου. הָעֲרָלוֹת
In re.Ier.4.℣.2. Circũcidimini Deo, & auferte p̃putia cordis veſtri. τὴν σκληροκαρδίαν. עָרְלוֹת
Cum affi.1.Sam.18.℣.4.à fine. Et attulit Dauid præputia eoꝝ. τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν. עָרְלֹתֵיהֶם

עָרַם Callidè & concinnè compoſuit ſeu coaceruauit decenter, aptè coagmentauit, vt ſolent homines callidi & prudentes magno iudicio & aſtu quodam concinnere ſua conſilia & deliberationes, hanc ob rem ſæpè redditur callidus, aſtutus ꝛc. Hinc ἁρμόζω, ἁρμόττω coapto, compono congruenter, ἁρμονία harmonia, ἐνορμίζω, applico, ὁρμάομαι, ὁρμῶ paro.
In I. Coniug. עָרַם calluit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
1.Sam.23.℣.22. Quia dictum eſt mihi, quod callendo callidè aget. πανουργεύσηται. עָרֹם
In voce paſsiua. נֶעֱרַם concinnatus eſt in harmoniam, coaceruatus eſt aptè.
Exo.15.℣.8. Et in flatu naſi tui coaceruatę ſunt aquæ, cõſtitutæ ſunt ꝛc. διέστη τὸ ὕδωρ. נֶעֶרְמוּ

In III. Con. הֶעֱרִים callidè egit, & cum actō concinnauit. Quater legitur. יַעְרִם
1. Sam. 23. ℣. 22. Quia dictum eſt mihi quod callendo callidè aget. πανουργεύσηται. יַעְרִים
Pro. 15. ℣. 5. Et qui correptionem obſeruat, callidus fiet. πανουργότερος. יַעְרִם
Pro. 19. ℣. 25. Illuſorem ſi percuſſeris, & fatuus callidior erit, &c. πανουργότερος ἔσται. יַעְרִם
Pſ. 83. ℣. 4. Contra populum tuū concinnauerunt (callidè) ſecretū. κατεπανουργεύσαντο. יַעֲרִימוּ

Inde nomina.

עָרוּם Callidus, aſtutus, verſutus. עָרוּם
Gen. 3. ℣. 2. Et ſerpens erat callidior omni beſtia campi, ꝗ fecit Dn̄s. φρονιμώτατος. עֲרוּמִים
Et plur. Iob 5. ℣. 12. Labefactat (.i. irritas facit) cogitationes callidorum. πανούργων.
Et tantum. Pro. 12. ℣ſu 16. & 23. cap. 13. ℣. 16. cap. 14. ℣. 8. 15. & 18. cap. 22. ℣. 3. & cap. 27. ℣. 12. Iob 15. ℣ſu 5.

עֹרֶם Calliditas, aſtutia. Semel tantum legitur in ſacris Biblijs, vt: (φρονήσει. בְּעָרְמָם
Cum affi. Iob 5. ℣. 13. Capiens ſapientes in calliditate ipſoꝝ, & conſiliū ℣ſutoꝝ. ἐν τῇ

עָרְמָה Calliditas, aſtutia, vafricia, &c. (πανουργίαν. עָרְמָה
Prouerb. 1. ℣. 4. Ad dandum fatuis calliditatem, & puero ſcientiam atq; argutiam. בְעָרְמָה
Exo. 21. ℣. 14. Et ſi qs arrogāter fecerit ꝯtra ꝓximū ſuū ad occidēdū eū callidè. δόλῳ.
Legitur præterea tantum. Ioſ. 9. ℣. 4. Pro. 8. ℣. 5. 22.

עֲרֵמִים Acerui manipulorum qui aptè & concinnè componuntur. עֲרֵמִים
Ier. 50. ℣. 26. Sternite (.i. conculcate) eam, quemadmodum aceruos &c. ὡς σπήλαιον.

עֲרֵמָה Aceruus aptè & in harmoniam quandam concinnatus ſeu congregatus. עֲרֵמָה
Ruth 3. ℣. 7. Et venit vt dormiret in extrēitate acerui (manipuloꝝ.) ἐν μέρει τῆς σωρῆς. עֲרֵמַת
In reg. Can. 7. ℣. 3. Venter tuus eſt (quemadmodum) aceruus triticoꝝ. θημωνία σίτου. עֲרֵמוֹת
Et pl. 2. Pa. 31. ℣. 6. Attulerūt & dederūt aceruos aceruos. i. plures aceruos.. σωροὺς σω- מֵעֲרֵמוֹת
In re. Nehe. 4. ℣. 2. Nū excitabunt lapides ex aceruis pulueris? ἰάσονται τοὺς λίθους (ροὺς.
Legitur præterea tantum. 2. Par. 31. ℣. 7. 8. 9. Nehe. 13. ℣. 15. Haggai 2. ℣. 16.

עָרוֹם Nudus, ſine veſtibus. עָרֹם
Iob 1. ℣. pen. Nudus egreſſus ſum de vtero matris meæ, & nudus reuertar. γυμνὸς. עֲרוּמִּים
Et plur. Gen. 3. ℣. 1. Et erant ambo iſti nudi, Adam & vxor eius. ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ.
Et Mem habet dages ad differentiam עֲרוּמִים .i. callidi. Legitur præterea tantum. 1. Sam. 19. ℣. vlt. Iob 22. ℣. 6. cap. 24. ℣. 7. 10. cap. 26. ℣. 6. Eccle. 5. ℣. 14. Ieſa. 20. ℣. 2. 3. 4. cap. 58. ℣. 7. Amos 2. ℣. vlt. Mich. 1. ℣. 8.

עֲרֻמָּה Nuda. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt: עֲרֻמָּה
Oſeæ 2. ℣. 3. Ne fortè ſpoliem eam nudam. ὅπως ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν.

עֵירוֹם Nuditas, & per auxeſin pro nudo accipitur. עֵירֹם
Ge. 3. ℣. 11. Et timebā quod nudus eſſē, itaq; abdidi me. ὅτι γυμνός εἰμι. (γυμνὸς εἶ. עֵירֹם
Et ℣. 12. Et dixit, Quis indicauit tibi quod nudus eſſes? nū de arbore comediſti? ὅτι וּבְעֵירֹם
Deut. 28. ℣. 48. In fame, & in ſiti, & in nuditate, & in inopia omnis rei. ἐν γυμνότητι.
Ezech. 16. ℣ſu 7. Crinis tuus creuit valde, & tu eras nuditas, & denudatio. γυμνὴ ἦς ἐρֹם
ἀσχημονοῦσα. (eſſent. γυμνοί. עֵירֻמִּם
Et plu. Gen. 3. ℣. 8. Et aperti ſunt oculi eorum amboꝝ, & cognouerunt quod nudi
Legitur præterea tantum. Ezech. 16. ℣. 21. 38. cap. 18. ℣. 7. 16. cap. 23. ℣. 29.

מַעֲרֻמִּים Denudationes, & per auxeſin accipitur in concreto ꝓ nudo. Semel tm̄ reperit. מַעֲרֻמֵּיהֶם
Cum affi. 2. Par. 28. ℣. 15. Et omnes denudationes eorum veſtierunt ex ſpolio.

עַרְמוֹן Caſtanea arbor quæ facilè poteſt nudari, hoc eſt, decorticari. Bis legitur. וְעַרְמוֹן
Ge. 30. ℣. 37. Et tulit Iacob virgā populi viridis & coryli et caſtaneæ. (καὶ ἐλάτης. וַעַרְמֹנִים
Et plu. Ezec. 31. ℣. 8. Et caſtaneæ (arbores) non fuerūt vt frondes (ſeu flagella) eius.

עֲרִיסָה

Oryza genus leguminis. Iudæi vocant paſtam, hoc eſt, farinam cum aqua ſtratam ſeu conſperſam. Diuus Hieronymus vertit pulmentum, item cibum &c. Procul dubio eſt oryza ex qua fit pulmentum et cibus inſtar paſtæ. Hinc Græci ὄρυζα oryza. Et per aphæreſin vulgo dicitur riſum. Item Germa: Reis/ itē Hirs.
Legitur tantum quatuor in ſacris Biblijs. (φυράματος ὑμῶν. עֲרִיסֹתֵיכֶם
Plur. cum affix. Num. 15. ℣. 20. Primicias oryzarum veſtrarum in libum leuabitis. עֲרִיסֹתֵיכֶם
Et ℣. 21. De primicijs oryzaꝝ (vel paſtaꝝ) veſtraꝝ dabitis dn̄o leuandā. φυράματος. עֲרִיסֹתֵיכֶם
Ezec. 44. ℣. pen. Et primicias oryzaꝝ veſtraꝝ dabitis ſacerdoti, πρωτογεννήματα ὑμῶν. Nehe.

Neh.10.℣.antep.Et primicias oryzaꝝ noſtrarum, & leuandas noſtras. עֲרִיסֹתֵינוּ
Græci reddiderunt ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν. Hieron. primicias ciborum noſtrorum.

עָרַף

Incidit ceruicem, diſſecuit ceruicem, iugulauit, amputauit collum, & ſi liceret dicere deceruicauit, vt ſanguis inde deriuetur & profluat copioſè, nam ceruice amputata abundanter ex omnibus venis fluit ſanguis. Si tribuitur pluuiæ aut rori ſignificat defluere non aliter quam ceruice amputata ſanguis profluit. Cognationem habet cum רָעַף defluxit, ſtillauit. Græci prolato ע. craſsius in χ. per inuerſionem radicis dicunt βρέχω.i.pluo, irrigo, proluo, διαβρέχω, humecto, Et βρέγμα ſinciput.

In I. Coniug. עָרַף ceruicem incidit, iugulauit. Octies reperitur.
Deut.21.℣.4.Et ceruicē amputabūt ibi vitulæ ī torrente(ſeu in valle) καὶ νευροκοπήσουσι וְעָרְפוּ
Exo.13.℣.13.& cap.34.℣.20.Et ſi non redemeris, ceruicem incides ei. λυτρώσῃ αὐτό. וַעֲרַפְתּוֹ
Ieſ.66.℣.3.Sacrificans ouem eſt vt is qui canem iugulat. ἀποκτέννων κύνα. עֹרֵף
Deu.21.℣.6.Lauabūt manꝰ ſuas ſuꝑ vitulā cui inciſa eſt ceruix. νενευροκοπημένης. (ψ.ſ. הָעֲרוּפָה
Oſe.10.℣.2.Ipſe iugulabit(.i.confringet)altaria eoꝝ deuaſtabit ſtatuas eoꝝ. κατασκά- יַעֲרֹף
Deu.32.℣.2.Defluet tāqꝫ pluuia doctrina mea, ſtillabit vt ros ℣bū meū. προσδοκάσθω יַעֲרֹף
Et cap.33.℣.pen.Etiam cœli eius deriuabunt (vel ſtillabunt) rorem. συννεφὴς δρόσῳ. יַעַרְפוּ

Inde nomina.

עֹרֶף Ceruix, & ſimul ſinciput. Hinc per conuerſionem radicis βρέγμα.
Exo.33.℣.3.Populus durus ceruice eſt .i.populus duræ ceruicis. σκληροτράχηλον. עֹרֶף
In regim.Geneſ.49.℣.8.Manus tua in ceruice inimicorum tuorum &c. ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου. (τὸν νῶτον αὐτῶν. עֹרֶף
Cum affi.2.Reg.17.℣.14.Et indurauerunt ceruicem ſuam inſtar ceruicis patrum &c. עָרְפָּם
Legitur & 2.Sam.22.& Pſ.18.℣.41.Exo.23.℣.27.ca.32.℣.9.cap.33.℣.3.5.Leu.5.℣.8.
עֲרִיפִים Influentiæ cœli, pars cœli, polus &c.] Legitur tantum ſemel, vt,
Cum affi.Ieſ.5.℣.vlt.Obtenebreſcet(lux) in influentijs ſuis .i. ea parte cœli ſub qua eſt terra regum Iuda. ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν. בַּעֲרִיפֶיהָ

עֲרָפֶל

Caligo ſtillans, tenebræ denſiſsimæ. Componitur ex עָרַף defluxit, ſtillauit & אֹפֶל .i. caligo.
2.Reg.22.& Pſ.18.℣.10.Declinabat cœlos, &c.& caligo ſub pedibus eius. καὶ γνόφος. וַעֲרָפֶל
Ioel 2.℣.2.Zepha.1.℣.15.Ezech.34.℣.12.Dies nubis, & caliginis. καὶ ὁμίχλης, וַעֲרָפֶל
Legitur etiam Exo.20.℣.21.Deut.4.℣.15.cap.5.℣.22.Pſ.97.℣.2.Ieſ.6.℣.2.&c.

עָרַץ

Concuſsit cum terrore, deterruit concutiendo, exercuit potentiam in aliquem vt poſtea ſit formidabilis, item formidauit alicuius potentiam. Cognationem habet cū רָעַץ contriuit, colliſit &c. & עָצַר præualuit. Hinc ῥοιζέω concutio, ſtridorem excito, ῥοίζημα concuſsio cum ſtridore, ῥοιζηδὸν cum magno ſtrepi: & concuſsione.

In I. Con. עָרַץ concuſsit, & ſine accuſatiuo formidauit concutientem.
Ieſ.2.℣.4.à fine.& vlt.Quum ſurrexerit ipſe ad concutiendū terrā. θραῦσαι τὴν γῆν. לַעֲרֹץ
Pſ.10.℣.vlt. Non addet amplius ad concutiendum hominem de terra. μεγαλαυχεῖν. לַעֲרֹץ
Iob 31.℣.34.Nā reformidabā &c. & deſpectio familiaꝝ conſternabat me. διετράπην. אֶעֱרוֹץ
Deut.2.℣.3.& cap.31.℣.6.Non timebitis neqꝫ formidabitis à facie eoꝝ. μηδὲ πτοηθῆς. תַּעַרְצוּ
Ieſ.47.℣.12.Fortaſſe poteris prodeſſe, fortaſſe eris formidabilis(alijs) ἰσχῦσαι. תַּעֲרוֹצִי
Deut.7.℣.12.Non formidabis ab eis, qa Dn̄s Deus tuus in medio tui eſt. οὐ τρωθήσῃ. תַּעֲרֹץ
Deut.1.℣.29.Non formidabitis (vel concutiemini metu) & non timebitis ab eis. οὐ πτήξητε. (μὴ δειλιάσῃς. תַּעַרְצוּן
Ioſ 1.℣.9.Sis fortis & præualidus, ne formides(vel deterrearis aut cōcutiaris metu) תַּעֲרֹץ
Iob 13.℣.25.Nū foliū impulſū concuties, & ſtipulam aridam ꝑſequeris? εὐλαβηθήσῃ. הֶעָרוֹץ.
In voce paſsiua. נַעֲרָץ terribilis fuit, formidabilis fuit. Semel reperitur.
Pſ.89.℣.8.Deus formidandus in concilio ſanctoꝝ vehementer &c. ἐνδοξαζόμενος. נַעֲרָץ
In III. Coniug. הֶעֱרִיץ formidauit, & ſine accuſatiuo eſt intranſitiuum. Bis legit.
Ieſa.8.℣.13. A timore eius non timebis, neqꝫ (animo) concutiemini, id eſt, neqꝫ formidabitis. οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε. תַּעֲרִיצוּ
Et cap.29.℣.pen.Et Deum Iſraelis formidabunt. φοβηθήσονται. יַעֲרִיצוּ

Inde nomen.

עָרִיץ Formidabilis,robuſtus cuius fortitudinem alij timent, tyrannus, Eſt nomen habens dages implicitè in camez contractum, nam Reſch illud reſpuit.
Pſ.37.℣.35.Vidi impium formidabilem(.i. tyrannum)& diffundentem ſeſe (latè. (δυνασῶν. עָרִיץ
ὑπερυψούμενον.
Et plur. Iob 6.℣.23. Liberetis me ab hoſte, & ex manu tyrannorum redimatis me. עָרִיצִים
In reg. Ezech.28.℣.7.Ecce ego adduco ſuper te alienos,tyrannos gentiū.λοιμὼς. עָרִיצֵי
עֲרוּץ Horriditas,formido. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs, vt:
In re.Iob 30.℣.6. In formidabili(loco)torrentium ad habitandum &c.τρῶγλαι πετρῶν בַּעֲרוּץ
מַעֲרִיץ Formido,pauor.Inuenitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum, vt: מַעֲרִיצְכֶם
Cum affi.Ieſ.8.℣.13.Is ſit timor veſter, & ipſe ſit formido veſtra.πεποιθὼς ἧς.
מַעֲרָצָה Formido,pauor. Reperitur tantum ſemel in Biblijs vt:
Ieſa.10.℣.pen.Ecce Dominus Deus exercituum amputabit ramū pauore.μετ' ἰσχύος. בְּמַעֲרָצָה

ערק Arcuit,coercitus fugit, abercuit, item exercuit. Cognationem habet cum עָקַר ſubneruauit, & קָרַע dirupit nam arceri eſt fugere,ſe abripere à loco ad alium.Hinc ἐρυκάνω,ἐρύκω,ἐρυκανάω.i.arceo abarceo,prohibeo &c.
In I.Con.עָרַק exercitus eſt in fugam,abarcitus eſt,coercitus eſt fugere.2.
Iob 30.℣.3.In defectu & fame ſolitariè coerciti(profugiunt)in deſertum.οἱ φεύγοντες. הָעֹרְקִים
Et ℣.17.Et abercentes me non cubabunt (ſeu dormient) καὶ τὰ νεῦρά μου.Iudæi exponunt & arteriæ ſeu nerui mei non quieſcent.i.non deſinent pulſum agere propter (terrorem. וְעֹרְקַי

ערר Diruit, deſtruit, depopulatus eſt. Et per tranſlationem viduauit, orbauit. Cognationem habet cum עָרָה nudauit, effudit,nam murum nudare vſque ad fundamentum eſt eum diruere funditus. Hinc αἱρέω deſtruo, aufero, ἐρούω ruo, diruo &c.
In II. Con.per geminationem radicis עַרְעֵר diruit. Legitur in vno loco.
Iere.51.℣.7. à fine.Sic dicit Dn̄s Zebaoth, murus Babylonis latè diruendo faciet עַרְעֵר
ſe diruere ἐπλατιώθη.(vel oēs eius muri vt vnus murus diruet̄) poſterius eſt 4. Con: הִתְעַרְעֵר
(κατασκοφήσεται.

Inde nomina.

עֲרִירִי Orbus ſine liberis,ſterilis. Hīc ע.strictius platū fit χῆρος viduus, χήρα vidua. Quater. עֲרִירִי
Ge.15.℣.2. Quid dabis mihi cū ego incedam orbus.i.ſine liberis.ἀπολύομαι ἄτεκνος. עֲרִירִי
Iere.22.℣.vlt.Scribite virum iſtum orbū,virum qui nihil proſperè aget. ἐκκήρυκτον. עֲרִירִים
Et pl.Leu.20.℣.20. Peccatū ſuū portabūt,orbi(vel ſteriles)morieт̄.ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. עֲרִירִים
Et ℣.21. Et vir qui acceperit virum fratris ſui, &c.orbi erunt.ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.
עָר Deſtructor, dirutor, depopulator, hoſtis qui deſtruit & depopulatur. Bis leg. עָרְךָ
Cum affi.1.Sam.28.℣.17.Dominus receſsit à te, & factus eſt hoſtis tuus. עָרֶיךָ
Et plur.cum affi.Pſ.139.℣.5 à fine.Elati ſunt temerè hoſtes tui. τὰς πόλεις σου.
עַרְעָר Deſtructus,orbus, dirutus, geminatio radicis conſtituit vehementiam ſignificationis. Item myrica in deſerto, cuius nulla habetur ratio, ſed eſt ſpreta ab omnibus ceu deſtructa. Bis legitur in ſacris biblijs, vt. הָעַרְעָר
Pſ.102.℣.18. Reſpexit ad orationem diruti.i.miſerrimi.ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν. בְּעַרְעָר
Iere.17.℣.6.Et is erit inſtar myricæ in deſerto, non videns bonum &c.
עֲרוֹעֵר Myrica cuius nulla eſt cura, habet tanquam res deſtructa.Semel rep. (γριος ἐν ἐρήμῳ כַּעֲרוֹעֵר
Ier.48.℣.6.Et eritis tanquam myrica ī deſerto.i.ò ciues habitabitis ī deſerto. ὥσπερ ὄνος ἄ- מֵעֲרוֹעֵר
Eſt etiā nomē ciuitatis Aroer.Ioſ.13.℣.9.Ab Aroer vſque ad orā torrētis Arnō.

ערשׂ Sponda, grabbatus, lectus, ſtratum.Hinc German. **ſtrewe**. עַל עֶרֶשׂ
In reg.Pſ.41.℣.4. Dominus ſuffulciat eum ſuper lecto doloris.ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ. עֶרֶשׂ
In pau.Amos 3.℣.12.In angulo lectuli & in Damaſco ſponda.κλινεῖ. עָרֶשׂ
Cum affixo.Pſ.6.℣.7.Lachrymis meis ſtratū(vel grabbatū) meū rigabo. στρωμνήν μου. עַרְשִׂי
Et plur.cū affi.Amos 6.℣.4.Luxuriātes(.i.īdecorè ſe diſtēdētes)ī grabbatis.ἐπὶ ταῖς עַרְשׂוֹתָם
στρωμναῖς αὐτῶν.
Item inuenitur tm̄.Deut.3.℣.11.Pſ.132.℣.3.Pro.7.℣.16.Cant.1.℣.penult.Iob.7.℣.13
עָשׁ Aerugo, vermis in ligno naſcens.De hoc vide עָשֵׁשׁ

Herba

עֵשֶׂב Herba quæ produxit germen & adoleuit, & differt à דֶּשֶׁא quod germen ſeu gramē ſignificat ſiue herbam tenellam producentem ſemen.

Pſ 104.℣.14.Producens fœnum pecori, & herbam ſeruituti hominis.καὶ χλόην. וְעֵשֶׂב

In reg.Iob 5.℣.antep.Et ſenties quod multum erit ſemen tuum, ꝛc. ceu herba terræ. παμβότανον כְּעֵשֶׂב

Cum affix.Ieſ.42.℣.14.Exiccabo montes & colles, & omnem herbam eorum are-(faciam. πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ. עֶשְׂבָּם

Legitur & Gen.1.℣.12.21.30.Exod.9.℣.22.25.Pſ.72.℣.16.Pſ.92.℣.8.Pſ.102.℣.12. &c.

עִשְּׂבוֹת Herbæ, nomen ex forma dageſſata. Inuenitur tantum ſemel, vt,

Plur.in reg.Pro.27.℣.antep.Et congregabuntur herbæ montium.χόρτον ὀρεινόν. עִשְּׂבוֹת

עָשָׂה Fecit, confecit, perfecit, parauit faciendo. Et aliquando ſignificat etiam ſacrificare, præſertim quando regit accuſatiuum, vitulum ſeu agnum. Iuxta Virgil:

Cum faciam vitula pro frugibus, ipſe venito.

In I. Coniug. עָשָׂה fecit, confecit. Sæpiſsimè reperitur in Biblijs.

Pſ.115.℣.3 Et Deus noſter in cœlis eſt, omnia quæcunqꝫ voluit, fecit.ἐποίησε. עָשָׂה

Ieſ.43.℣.7.Creaui eũ, formaui eũ, etiam feci eum(vel paraui eum) καὶ ἐποίησα αὐτόν. עֲשִׂיתִיו

Gen.1.℣.11.Progerminet terra ꝛc. arborem fructus facientē fructũ ad ſpeciem.ποιοῦν עֹשֶׂה

Pſ.136.℣.4.Qui facit mirabilia magna ſolus ipſe, quia in ſeculum miſericordia eius. τῷ ποιήσαντι.

Exo.3.℣.16.Viſitando viſitabo vos, & quod factum eſt vobis in Aegypto ꝛc.καὶ ὅσα (συμβέβηκεν. לְעֹשֵׂה הֶעָשׂוּי

Num.28.℣.7.Holocauſtum iuge quod factum eſt in monte Sinai. ἡ γενομένη. הָעֲשֻׂיָה

Ge.18.℣.7 Et feſtinauit ad faciendũ illum .i.ad p̄parandũ iuuencũ.ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι. לַעֲשׂוֹת

Gen.6.℣.14.Fac tibi arcam lignorum Gopher.i.pini. ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτόν. עֲשֵׂה

Gen.2.℣.18.Faciã ei adiutorium quod iuxta eum ſit(vel habitet)ποιήσωμεν αὐτῷ. אֶעֱשֶׂה

Gen.6.℣.15.Feneſtram facies arcę, & ad cubitum conſummabis eam.ποιήσεις. תַּעֲשֶׂה

Exo.29.℣.40.Agnũ vnũ facies mane, & agnum alteꝝ facies.i.ſacrificabis. ποιήσεις. תַּעֲשֶׂה

Pſ.1.℣.3.Et omne quod faciet, ꝓſperabitur .i. proſperè ſuccedet. πάντα ὅσα ἂν ποιῇ. יַעֲשֶׂה

Exo.4.℣.pen.Et fecit ſigna in oculis (.i.in conſpectu)populi.καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα. וַיַּעַשׂ

In voce paſsiua. נַעֲשָׂה & נֶעֱשָׂה factus eſt.

Eccle.1.℣.9.Et quod fuit, ipſũ etiã erit, & quod factum eſt, ipſũ fiet etiã.τὸ πεποιημένον. שֶׁנַּעֲשָׂה

Nu.15.℣.24.Si contingat ꝗ ab oculis congregationis fieret aliq̃d. γενηθῇ ἀκουσίως. נֶעֶשְׂתָה

Eſther 9.℣.28.Et dies cōmemorati & facti in om̃i generatione ꝛc. καὶ ἐπιτελούμενον. וְנַעֲשִׂים

Et ℣ſu 1.Quando peruenit verbum Regis, & mandatum eius ad fiendum &c. לְהֵעָשׂוֹת

Nu.15.℣.11.Sic fiet boui vni, aut arieti vni, aut oui ꝛc.οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ. יֵעָשֶׂה

Leuit.4.℣.2.Anima ſi peccauerit per errorem in cunctis ꝛc. quæ fieri nõ debebant. (οὐ δεῖ ποιεῖν. תֵּעָשֶׂינָה

Eſther.9.℣.12.Et quæ eſt petitio tua vlterius, & fiet (tibi)καὶ ἔσται σοι. וְתֵעָשׂ

In II. Con. עִשָּׂה confecit compreſsione. Bis tantum legitur.

Eze.23.℣.3.& 8.Ibiqꝫ ꝯfecerunt(.i.ꝯtuderũt)vbera virginatitis eaꝝ. ἐκεῖ διεπαρθενεύθη-(σαν. עִשּׂוּ

In voce paſsiua. עֻשָּׂה factus eſt, perfectus eſt, confectus eſt. Semel habetur.

Pſ.139.℣.15.Nõ occultatũ ē os meũ abs te, ꝗ factꝰ ſũ ĩ abſcondito.ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ. עֻשֵּׂיתִי

Inde nomen.

מַעֲשֶׂה Opus, factum, factura.

Exo.18.℣.20.Et indicabis eis viã in qua ambulent, & opus quod faciant.καὶ τὰ ἔργα. הַמַּעֲשֶׂה

Ieſ.29.℣.16.An dicet opus de factore ſuo non fecit me, aut figmentũ.ἢ τὸ ποίημα. מַעֲשֶׂה

In re.Ieſ.32.℣.15.Et erit opus iuſticiæ, pax, & cultꝰ iuſticiæ trãqllitas ꝛc.καὶ ἔσται τὰ ἔργα מַעֲשֵׂה

Cũ affi, Pſ.64.℣ pe.Et ĩdicabũt opꝰ Dei, et factũ eiꝰ intellexerunt. καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ וּמַעֲשֵׂהוּ

Et plur.Nu.16.℣.28.Ad faciendũ om̃ia opa iſta(vel facta iſta)πάντα τὰ ἔργα ταῦτα. הַמַּעֲשִׂים

Cum affi.Pſ.66.℣.3.Dicite Deo, Quàm terribilis es opibus tuis.τὰ ἔργα σου. מַעֲשֶׂיךָ

In reg.Pſ.8.℣.7.Facies eũ dominari in opera manuũ tuaꝝ. ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. בְּמַעֲשֵׂי

עָשַׁן Fumauit, infumauit, fumum emiſit, & metaphoricè dicitur de ira fumante, id eſt, excandeſcente. Cognationem habet cum עָנַשׁ multauit, nã multa priuata plerunqꝫ ex ira imponitur.

In I. Coniug. עָשַׁן fumauit, fumigauit. Quinquies legitur, vt,

Exo.19.℣.18.Et mons Sinai fumabat totus, eò quòd deſcendiſſet ꝛc. ἐκαπνίζετο. עָשַׁן

Pſ.80.℣.5.Vſquequo fumaſti(.i.iratꝰ es)in orationē populi tui: ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευ-χήν. עָשַׁנְתָּ

Pſ.74.℣.1.Quare Deus repulſti in æternū,fumabit furor tuus.ὠργίσθη ὁ θυμός. יֶעְשַׁן
Pſ.104.℣.4. à fine. Qui proſpicit ad terram & tremiſcet,|tanget montes & fumabunt. καὶ καπνίζονται. (καπνισθήσονται. וְיֶעְשָׁנוּ
Pſalm.144.℣.5. Iehoua inclina cœlos & deſcendes, tange montes & fumabunt. καὶ וְיֶעֱשָׁנוּ

Inde nomina.

עָשֵׁן Fumidus,fumoſus,fumans. Bis legitur in ſacris Biblijs,vt, עָשֵׁן
Exo.20.℣.18.Et oñis populus videbat tonitrua &c. & mōtē fumidū.καπνίζον. הָעֲשֵׁנִים
Et plur.Ieſ.7.℣.4.Non timebis &c. à duabus caudis titionum fumidoꝝ. καπνιζομένων

עָשָׁן Fumus. Hæc forma nominum valde eſt vſitata,vt, עָשָׁן
Ge.15.℣.17.Et ecce furnꝰ fumi,& lampas ignis quæ ꝑtrāſibat. κλίβανος καπνιζόμενος. עֲשָׁנוֹ
Cum affi.Exo.19.℣.18.Et aſcendebat fumus eius tanꝗ fumus clibani.καπνός. עֲשַׁן
In reg.Ioſ.8.℣.20.Et ecce aſcendebat fumus ciuitatis vſqꝫ ad cœlum.ἐθεώρουν τὸν καπνὸν

עָשָׁן Fumus,in hac forma legitur tantum ſemel in Biblijs, vt, בְּעָשָׁן
In re.Exo.19.℣.18.Et aſcendebat fumus eius,tanꝗ fumus clibani.ὡσεὶ καπνὸς καμίνου.

עָשַׁק Defraudauit, fraude abſtulit aliqd, fraudulentis verbis decepit aliquem, ſycophantia vſus eſt ad euertendum aliquem, item oppreſsit fraude,& vi quadam. Cognationem habet cum עָקַשׁ deprauauit,peruertit,& עָשַׂק litigauit, calumniatus eſt &c. Hinc per aphæreſin συκάζω & συκοφαντέω calumnior, defraudo, συκοφαντία calumnia,,συκοφάντης calumniator verbis & factis.

In I. Con. עָשַׁק defraudauit,fraude circumuenit aliquem,rapuit vi, &c. עָשַׁק
Ezec.18.℣.18.Pater eiꝰ cum defraudauerit fraude(aut)diripuerit rapinā. ἐὰν θλίψῃ. עָשְׁקוֹ
Ieſ.52.℣.4.Deſcēderat populꝰ meꝰ olī &c. Aſſyrius tandē oppreſsit eū βίᾳ ἤχθησαν. עוֹשֵׁק
Pſ.72.℣.3.Opitulabitur filijs egeni,& contundet defraudantem.Græ.συκοφάντην. עָשׁוֹק
Oſe.5.℣.11.Defraudatus (ſeu oppreſſus)Ephraim,colliſus in iudicio.κατεδυνάστευσεν. לַעֲשׁוֹק
Et cap.12.℣.7.Chanaan eſt in manu eius ſtatera imposturæ ad defraudandum. לְעָשְׁקָם
Pſ.105.℣.14.Et non permiſit hominem ad defraudandum. καταδυναστεύειν. תַעֲשֹׁק
Leuit.19.℣.13.Non defraudabis ꝓximum tuum,& non decipies &c. οὐδὲ συκοφαντήσεις יַעֲשֹׁק
Iob 40.℣.18.Ecce defraudabit fluuium,ita vt non feſtinet.ἐὰν γένηται πλημμύρα. יַעַשְׁקֻנִי
Pſ.119.in ע. Ne defraudent me ſuperbi. Græci συκοφαντησάτωσάν με.
Legitur præterea Leuit.5.℣.21.23.Deut.24.℣.14.Item 1. Sam.12.℣.3.℣.4. Pſ146.℣.7

In II. Con. עֻשַּׁק Vim intulit,defraudauit violenter. Semel reperitur. הַמְעֻשָּׁקָה
Ieſ.23.℣.12.Non adijcies vltra exultare ô defraudata(ſeu vim paſſa)filia Zidon.

Inde nomina.

עֹשֶׁק Fraus,caluñia,ſycophantia,fraudatio,occupatio alienoꝝ bonoꝝ. Sępiꝰ extat. עֹשֶׁק
Pſ.73.℣.7.Contabeſcent,& loquent̃ in malicia calumniā,è ſublimi loquent̃. ἀδικίαν. מֵעֹשֶׁק
In reg. Pſ.119.in Pe. Redime me à fraude (ſeu calumnia) hominis,& cuſtodiam &c. הָעֹשֶׁק
Leuit.5.℣.4. à fine. Et reddet rapinam quam diripuit, & fraudem qua defraudauit.

עָשְׁקָה Fraus,defraudatio.Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt, (ἀπὸ συκοφαντίας. עָשְׁקָה
Ieſ.38.℣.14.O Iehoua defraudatio(ſeu vis)mihi fit, fideiube pro me.

מַעֲשַׁקּוֹת Fraudes,fraudationes,defraudationes,opes collectæ fraudibus. Bis reperitur. מַעֲשַׁקּוֹת
Plur.Pro.28.℣.16.Dux deficiens intelligentijs,multiplicabit fraudes.συκοφάντης. מַעֲשַׁקּוֹת
Ieſ.33.℣.15.Qui repudiat auariciam defraudationum. ἐ ἀδικίαν,

עָשַׂק Iurgauit contumelioſè,litigauit cum calumnia,contendit calumnijs & iurgijs,contumelijs affecit. Cognationem habet cum עָשַׁק defraudauit,vim intulit,nam iurgia oriuntur inter illos quibus eſt vis aut fraus illata. Hinc & ab hac radice fit συκάζω calumnior, contumelijs afficio.

In IIII. Coniug. הִתְעַשֵּׂק calumniatus eſt,fecit ſe calumniari. Semel extat. הִתְעַשְּׂקוּ
Gen.26.℣.20.Et vocauit nomen putei Eſæk,qa calumniati ſunt inter ſe. ἠδίκησαν.

Inde nomen.

עֵשֶׂק Iurgium,litigium,calumnia. Legitur tantum ſemel,vt, עֵשֶׂק
Gen.26.℣.20.Et vocauit nomen putei Eſæk,qa calumniati ſunt inter ſe.ἀδικία.

עָשַׁר Diues fuit,ditatus eſt, locupletatus eſt. Cognationē habet cū עָשַׂר decimauit nam ditari eſt decem partibus p̄ alijs locupletatum eſſe. Contrarium רָשׁ paup,inops.

In I. Coniug. עָשַׁר diues fuit, ditatus eſt. Legitur tantum bis.
Oſe.12.℣.8.Et dixit Ephraim, attamen diues ſũ, inueni ſubſtantiã mihi. πεπλούτηκα. עָשַׁרְתִּי
Iob 15.℣.29.Non diteſcet, & non exurget(.i.augeſcet) facultas eius. πλουτισθῇ. יַעְשָׁר
In III. Coniug. הֶעֱשִׁיר ditauit, fecit diteſcere, & abſolutè diteſcebat. Sæpe.
Gen.14.℣.pen.Et ne dicas, ditaui(vel locupletaui) Abrahamum. ἐπλούτισα. הֶעֱשַׁרְתִּי
1.Sam.2.℣.7.Iehoua depauperat & ditat, humiliat & extollit. καὶ πλουτίζει. וּמַעֲשִׁיר
Pro.23.℣.4.Ne labores diteſcere, ab intelligentia tua deſiſte. ὢν πλουσίω. לְהַעֲשִׁיר
Zach.11.℣.5.Bñdictus Dñs, locupletatus ſũ(Aleph ꝑ ꝯtractionẽ q̃eſcit) πλουτήκαμεν וָאעְשִׁיר
Pro.21.℣.17.Diligens vinum & pingue, non diteſcet. εἰς πλοῦτον. יַעֲשִׁיר
Pſ.49.℣.17.Ne timeas quũ diteſcet aliquis, & quum augebitur. ὅταν πλουτήσῃ. יַעֲשִׁר
Pro.10.℣.22.Benedictio Dñi ipſa ditabit, & non affert dolorẽ ſecũ. αὕτη πλουτίζει. תַּעֲשִׁיר
Pſ.65.℣.10.Viſitaſti terrã & inebriaſti eã vehemẽter, ditabis eã. ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι. תַּעְשְׁרֶנָּה
1.Sa.17.℣.25.Et vir qui ꝑcuſſerit eum, ditabit eum rex diuitijs multis. πλουτίσει αὐτὸν. יַעְשְׁרֶנּוּ
Legitur præterea Ezech.27.℣.4.à fine. Pro.10 ℣.4.Ier.5.℣.27. Dan.11.℣.2.
In IIII. Coniug. הִתְעַשֵּׁר ſimulauit ſe diuitem, fecit ſe eſſe diuitem. Semel.
Pro.13.℣.7.Eſt qui ſimulat ſe diuitem, & nihil tamen illi eſt. πλουτίζοντες. מִתְעַשֵּׁר

עָשִׁיר Inde nomina.

Diues, locuples, abundans diuitijs, copioſus opibus.
2.Sam.12.℣.1.Duo viri erant in ciuitate eadem, vnus diues & alter paup. εἷς πλούσιος. עָשִׁיר
Et plur.Eccle.10.℣.6.Et diuites(ſapientia & virtutibꝰ) ĩ humilitate ſedebũt, καὶ πλούσιοι. וַעֲשִׁירִים
Cum affi.Mich.6.℣.12.Nã diuites eius pleni ſunt iniuria &c. τὸν πλοῦτον αὐτῶν. עֲשִׁירֶיהָ
In reg.Pſ.45.℣.13.Vultum tuum deprecabunť diuites populi. οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. עֲשִׁירֵי
עֹשֶׁר Opulentia, diuitiæ. Aliquoties vſurpatur in Biblijs ſacris, vt,
Pſ.112.℣.3.Copia rerꝝ & diuitiæ erunt in domo eiꝰ, & iuſticia eiꝰ &c. δόξα καὶ πλοῦτος. וָעֹשֶׁר
In reg.2.Par.1.℣.11.Et non petijſti diuitias opum, & gloriam, &c. πλοῦτον χρημάτων. עֹשֶׁר
Cum affi.Ier.9.℣.antep.Ne glorietur diues ĩ diuitijs ſuis. ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. בְּעָשְׁרוֹ

עָשַׂר Decimauit, dedit vel accepit decimam partem, detraxit decimam partem. Cognationem habet cum עָשַׁר diues fuit, nam numerus denarius eſt diues.
In I. Con. עָשַׂר decimauit, decimam partem detraxit. Bis legitur.
1.Samuel.8.℣.15.Semina veſtra & vineas veſtras decimabit, dabitqꝫ eunuchis ſuis.
ἀποδεκατώσει. (τώσει. יַעְשֹׂר
Et ℣ſu 18.Quin & gregem veſtrum decimabit, & vos eritis ei in ſeruos &c. ἀποδεκα- יַעְשֹׂר
In II. Coniug. עִשֵּׂר decimauit, decimam partem detraxit. Ter legitur.
Neh.10.℣.antep.Et ipſi Leuitæ decimabant in omnibus vrbibus. δεκατοῦντες. הַמְעַשְּׂרִים
Geneſ. 28. ℣. vltim. Et omne quod dederitis mihi, decimando decimabo illud tibi.
δεκάτην ἀποδεκατώσω. (κατώσεις. עַשֵּׂר
Deu.14.℣.22.Decimando decimabis omnem prouentum ſeminis tui. δεκάτην ἀποδε- תְּעַשֵּׂר
In III. Con. הֶעְשִׂיר decimauit, fecit decimare. Bis legitur, vt, (ἀποδεκατῶσαι.
Deut.26.℣.12.Cum conſummaueris decimare omnem decimã(partẽ) pro לְהַעְשֵׂר לַעְשֵׂר
Neh.10.℣.pe.Et erit ſacerdos filiꝰ Aharon cũ Leuitis ĩ decimare Leuitas, ἐν τῇ δεκά- בַּעְשֵׂר
τῃ τοῦ λευίτου.i.qñdo ipſi decimas accipiebãt, ה characteriſticũ patiť repulſã. ꝓ בְּהַעְשֵׂר

עֲשָׂרָה Inde nomina.

Decem, Eſt numerus cardinalis maſculini generis.
Gen.18 ℣.pen.Fortaſsis inuenientur ibi decem, & dixit, nõ delebo ꝓpter decẽ. δέκα עֲשָׂרָה
In reg.Eſther 3.℣.9.Et decem millium talentorum .i. decem millia talentorum. עֲשֶׂרֶת
In compoſitione monadicorum numerorum. Ioſ.3.℣.12.Et ſumite vobis 12. viros שְׁנֵי עָשָׂר
עֶשֶׂר Decem, cardinalis numerus fœminini generis. (δώδεκα ἄνδρας.
Leu.26.℣.26.Et coquent decem mulieres panem veſtrꝝ ĩ clibano vno. δέκα γυναῖκες. עֶשֶׂר
In reg.Exo.36.℣.21.Decem cubitorum erit longitudo ſanctuarij. עֶשֶׂר
In pauſa.1.Par.6.℣.46.De dimidia tribu, dimidij Manaſſe in ſorte ciuitates decem. עָשֶׂר
In cõpoſitione monadicorꝝ. Exo.26.℣.7.Ex vndecĩ cortinis facies ea. ἕνδεκα δέῤῥεις. עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
עֶשְׂרִים Viginti, vtriuſqꝫ generis, & eſt tam cardinalis quam ordinalis numeri.
Ge.18.℣.antep.Fortaſsis inuenientur ibi viginti, & dixit, nõ delebo ꝓpter 20. εἴκοσι. עֶשְׂרִים
1.Par.24.℣.16.Pro Ezechiele viceſima(ſors) & pro Iachin viceſima prima. הָעֶשְׂרִים

עֲשִׂירִי Decimus. Numerus ordinalis maſculini generis.
Ge.8.ꝟ.5. Vſcꝫ ad menſẽ decimũ, in decimo mẽſe, prima (die) menſis. ἕως τ͂ δεκάτου. הָעֲשִׂירִי
עֲשִׂירִית Decima pars. Eſt ordinalis numeri fœminini generis. Semel.
Exo.16.ꝟ.vlt. Et Homer (ſiue Gomer) eſt decima pars modij. δέκατον τ͂ τριῶν μέτρων ἦν. עֲשִׂירִית
עֲשִׂירִיָּה Decima pars. Adiecti: fœm. poteſt etiam ſubſtantiuè vſurpari. Semel legitur.
Ieſ.6.ꝟ.vlt. Et adhuc erit decima pars, & reuertetur & erit. ἐπιδέκατον. עֲשִׂירִיָּה
עָשׂוֹר Decimus, nomen, adiecti: ad formã גָּדוֹל Item nomen inſtrumenti decachordi. בֶּעָשׂוֹר
Leuit.16.ꝟ.29. In menſe ſeptimo, in decima die menſis affligetis animas veſtras. ἐν
τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ. (ἐν δεκαχόρδῳ. עֲלֵי־עָשׂוֹר
Pſ.92.ꝟ.4. Super decachordo, & ſuper Nablo, ſuper Higgaion (vel modulatione)
עִשָּׂרוֹן Decima pars. Eſt ſubſtantiuum nomen.
Nu.15.ꝟ.4. Et adducet ꝛc. oblationẽ, nempe ſimilaginem decimæ partis. δέκατον. עִשָּׂרוֹן
Et plur. Nu.28.ꝟ.12. Et tres decimas ſimilaginis in oblationẽ cõſꝑſã oleo. τρία δέκατα עֶשְׂרֹנִים
מַעֲשֵׂר Decimæ, &, ſi diceretur, decimatio. Sæpe obuiam venit in Biblijs, מַעֲשֵׂר
Gen.14.ꝟ.20. Dedit itacꝫ illi decimas ex omnibus (quæ hoſtibus detraxerat) δέκατον. מַעֲשֵׂר
In re. Deut.14.ꝟ.pen. A fine triũ añoꝝ ſeliges oẽm decimã ꝓuẽtus tui. ἐπιδέκατον. מִמַּעְשְׂרוֹ
Cũ affi. Leu.27.ꝟ.4. à fine. Si qs redimẽdo redimet (aliqd) ex decimis ſuis. τὴν δεκάτην
(αὐτοῦ.
מַעְשְׂרָה Decimatio, decimæ. Legitur tantum ſemel, vt, מַעְשְׂרֹתֵיכֶם
Plur. cum affix. Num.18.ꝟ.5. à fine. De cunctis decimis veſtris quas accipietis. ἀπὸ
(πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν.

עָשַׁשׁ Aeruginoſus fuit, corroſus eſt ab ærugine ſeu vermiculis aut tineis. Et per metaphoram ſignificat contabeſcere & perire inſtar veſtimenti aut ligni à tineis corroſi. Hinc ἰός ærugo, rubigo & per aphæreſin σής tinea, quod etiam à סָס deduci poteſt, ἰοῦσθαι æruginem accipere.

In I. Con. עָשַׁשׁ arroſus eſt. Legitur tantum ter in Biblijs. עָשְׁשָׁה
Pſ.6.ꝟ.8. Corroſa eſt (vel æruginoſa fuit) præ mœſticia mea ꝛc. ἐταράχθη. עָשְׁשָׁה
Pſ.31.ꝟ.10. Corroſa eſt mœſticia facies mea, anima mea & venter meus. ἐταράχθη. עָשֵׁשׁוּ
Et ꝟ.11. Impegit ab iniquitate robur meum. & oſſa mea corroſa ſunt. ἐταράχθησαν.

Inde nomen.

עָשׁ Aerugo, vel tinea quæ aut ſitu, aut puluere aut putredine naſcens veſtes aut libros corrodit & perdit. Quum autem ſignificat arcturum eſt, ab עוּשׁ: ἄση ſordes. עָשׁ
Ieſ.50.ꝟ.9. Omnes iſti vt veſtimentum veteraſcent, tinea comedet eos. ὡς σής. כָּעָשׁ
Pſ.39.ꝟ.antep. Et liquefeciſti inſtar tineæ expetibile eius. ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Legitur præterea tantum Ieſ.51.ꝟ.8. Oſe.5.ꝟ.12. Iob 13.ꝟ.28. cap.27.ꝟ.18.

עָשַׁת Aeſtimauit, cogitauit, ſenſit. Et per metaphoram tribuitur cogitationibus candidis ſeu ſerenis. Hinc αἰσθάνομαι ſentio, αἴσθημαι, αἴσθησις ſenſus, item στέαρ, στέατος adeps, στεατόω impinguo.

In I. Couiug. עָשַׁת nituit, nitidus fuit. Legitur tantum ſemel, vt, עָשְׁתוּ
Ier.5.ꝟ.28. Pingues fuerunt, nituerunt, atcꝫ tranſgreſsi ſunt verba ꝛc. ἐπαλύνθησαν.
In IIII. Coniug. הִתְעַשֵּׁת fecit ſe nitidum ſiue ſerenum. יִתְעַשֵּׁת
Ionæ 1.ꝟ.6. Inuoca Deum tuum, fortaſſe cogitabit de nobis. διασώσῃ.

Inde nomina.

עֶשֶׁת Nitor, candor, puritas. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, עֶשֶׁת
In re. Can.5.ꝟ.14. Viſcera eiꝰ ſũt nitor eboris. i. inſtar candidi eboris. πύξιον ἐλεφάντινον
עָשׁוֹת Nitidus, purus, terſus. Inuenitur tantum ſemel, vt, (σίδηρος εἰργασμένος. עָשׁוֹת
Ezech.27.ꝟ.19. Dan & Iauan, Meuzal in nundinis tuis dederunt ferrum nitidum.
עַשְׁתּוּת Cogitationes ſerenæ nitidiores ſeu pinguiores. Semel tantum legitur. לְעַשְׁתּוּת
Iob 12.ꝟ.5. Lampas ſpreta eſt cogitationibus opulenti, is qui paratus eſt ꝛc.
עֶשְׁתֹּנוֹת Cogitationes, pinguedines terſæ, vel cogitatiões nitidæ. Semel rep. (γισμοὶ αὐτοῦ. עֶשְׁתֹּנֹתָיו
Cũ aff. Pſ.146.ꝟ.4. In die illo ꝑibũt cogitatiões eius (cũ homo reuertit͛ ĩ terrã) διαλο-
עַשְׁתֵּי Pinguedines, nitores, & ſemper præponitur nomini עָשָׂר vel fœmini: עֶשְׂרֵה: &
cum eo conſtituit numerum vndecimum, hoc eſt pinguiorem decimo. עַשְׁתֵּי עָשָׂר
Nu.29.ꝟ.20. Et in die tertio iuuencos vndecim, arietes duos. μόσχους ἕνδεκα. עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
Exo.26.ꝟ.7. Ex vndecim cortinis facies ea (hîc eſt fœminini generis) ἕνδεκα δέρρεις

Ordinis.Deu.1.℣.3.Et fuit in quadrageſimo anno in vndecimo mēſe.ἑνδεκάτῳ μηνί. עַשְׁתֵּי עָשָׂר
2.Reg.25.℣.2.Et venit ad cinitatē in obſidionē vſq; ad 11.annum.ἕως τοῦ ἑνδεκάτου. עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה

עַשְׁתֹּרֶת Aſthóret,Dea Zidoniorum. Componitur ex עָשׁ arcturus, & תּוֹר id eſt, ordo gyrans. Iudæi aſſerunt ſignificare ſimulachra quæ habebant effigiem ouium. Hinc ἀστὴρ aſtrum,ſtella,ἀστάρτη Syrorum Venus,& per aphæreſin ſydus,ſyderis ꝛc. Capricornus. Hinc germanicè ein ſtier, ſignum cœleſte.

1.Re.11.℣.5.Et ambulauit Salomō poſt Aſthoreth Deū Zidonioꝝ.ὀπίσω τῆς ἀστάρτης. עַשְׁתֹּרֶת
Et plur.Iu.2.℣.13.Et ſeruierūt ipſi Baal et Aſthoreth.i.12.ſignis cœli.καὶ ταῖς ἀστάρταις. וְלָעַשְׁתָּרוֹת
Legitur præterea.Iud.10.℣.4.item 1.Sam.7.℣.3.4.cap.12.℣.10.cap.31.℣.10.&c.

Si præponitur in regim.nomini צֹאן ouium, ſignificat aſtra ſiue ſydera ouiū, hoc eſt, multitudinem ouium congregataꝝ in ordinem inſtar aſtrorum vel ſyderum.
Deut.7.℣.13.Fœdus bouū tuoꝝ,& ſydera.i.ouiū tuaꝝ.καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου. וְעַשְׁתְּרֹת
עַשְׁתְּרוֹת Hoc idem reperies tantum. Deut.28.℣.4.18.51.

Aſtharoth bis ponitur pro nomine loci proprij,videlicet.
Deut.1.℣.4.Og regem Baſan,qui habitabat in Aſtharoth in Edrei.ἐν ἀσταρώθ. בְּעַשְׁתָּרֹת
In reg.Gen.24.℣.5.Et percuſſerunt gigantes in Aſtharoth Karnaim.ἐν ἀσταρώθ. בְּעַשְׁתְּרֹת

עָתַד Expedijt,parauit,propriè parauit feſtinanter, vrſit. Hinc per aphæreſin πτύσκομαι. paro,ἐντύω paro,θύω,θοάζω feſtino, et τηδεύω ἐπιτηδεύω exerceo, do operam.

In II. Coniug. עִתֵּד parauit feſtinanter, vrſit. Semel tantum legitur.
Pro.24.℣.27.Diſpone foris negocium tuum,& expedi(.i.vrge)in agro ꝛc. וְעַתְּדָהּ

In IIII. הִתְעַתֵּד fecit ſe feſtinare promptum. Semel reperitur.
Iob 15.℣.28.Et inhabitauit vrbes deuaſtatas ꝛc. ἡτοίμασαν. quæ ſe facient feſtinare in aceruos id eſt, quæ mox vertentur in aceruos lapidum ſeu in ruinas. הִתְעַתְּדוּ

Inde nomina.

עָתִיד Paratus, expeditus in rebus agendis, ἐπιτηδής ἐπιτήδειος idoneus, commodus. Quater in Biblijs extat.
Iob 15.℣.24.Præualebis ei tanq; rex expeditus ad bellum. πρωτοστάτης πίπτων. עָתִיד
Et plur.Eſther 3.℣.pen.Vt eſſent expediti(vel parati)ad diem illum.ἑτοίμους εἶναι. עֲתִידִים
Eſther 8.℣.13.Et vt eſſent Iudæi expediti ad diem illum(Eſt duplex lectio)ἑτοίμους. עֲתִידִים
Iob 3.℣.8.Deteſtentur eam ſoliti execrari diem,qui expediti ſunt ꝛc. ὁ μέλλων. הָעֲתִידִים

עֲתִידוֹת Expeditiones,feſtinationes,ἐπιτήδευμα ſtudium, exercitium.
Deu.32.℣.35.Et accelerat feſtinationibus(ſeu expeditionibus)ad illos.καὶ πάρεστιν ἕτοι-(μα ὑμῖν. עֲתִידֹת
Cū affi.Ieſ.10.℣.13.Et expeditiones(vel ꝓmptuaria)eoꝝ dep̄datꝰ ſū.καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. וַעֲתִידוֹתֵיהֶם

עַתּוּדִים Hirci maiores qui expediti ſunt ad præcedendum gregem, & metaphoricè accipitur pro maioribus & magnatibus qui populum præcedunt.
Num.7.℣.17.Arietes quinq;,hircos quinq;,agnos filios agni quinq;. τράγους πέντε. עַתּוּדִים
Ge.31.℣.17.Et tuli oculos meos ꝛc.et ecce hirci aſcendebant ſuper oues.ἰδοὺ οἱ τράγοι. הָעַתֻּדִים
In re.Ieſ.14.℣.9.Et citabit tibi gigātes,oēs hircos terrę.i.duces terræ.οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς. עַתּוּדֵי

עָתַם Vaporauit,euaporauit,ſuffiuit,obſcuratus eſt ſuffitu & vapore. Hinc ἀτμίς,ἀτμός,ἀτμὴ,ἐθμὴ vapor,ἀτμίζω vaporo,ἐξατμίζω euaporo,& per aphæreſin θυμιάω,ἀναθυμιάζω vaporo, θυμίαμα incenſum, ſuffitus. Item θυμέομαι, θυμόομαι iraſco r, vt cum animus tanq; fumus exhalat vaporem,& germanicum dempffen/ dampff.

In I.Con.paſsiua. נֶעְתַּם vaporatus eſt,obſcuratus eſt vapore. Semel legitur.
Ieſ.9.antep.In furore Domini Zebaoth vaporata(.i.obſcurata)eſt terra.συγκέκαυται. נֶעְתַּם

עָתַק Tranſlatus eſt,prouectus eſt,& actiuè tranſtulit, prouexit. Cognationem habet cum נָתַק abrupit, & cum תָּקַע fixit.i. transferendo aliorſum fixit tabernaculum, vſurpatur quoq; de ætate prouecta, hinc interpoſito ת fit antiquus.

In I. Coniug. עָתַק prouectus eſt,tranſlatus eſt. Quater legitur.
Iob 21.℣.7.Quare impij viuent,prouehentur atq; pollent opibus. πεπαλαίωνται. עָתְקוּ
Pſ.6.℣.8.Species mea ꝓuecta eſt.i.induit formā ꝓuectæ ætatis ſeu ſenij. ἐπαλαιώθην. עָתְקָה
Iob 14.℣.14.& ca.18.℣.4.Et ꝓuehetur (.i.transferet) petra è loco ſuo.καὶ καταστραφήσεται ὄρη. וְיֶעְתַּק

In III. Con. הֶעְתִּיק tranſtulit,& ſine accuſatiuo translatus eſt. הֶעְתִּיקוּ
Pro.25.℣.1.Atq; hæ ſunt parabolæ Salomonis,quas tranſtulerunt viri. ἐξάψαντο. הֶעְתִּיקוּ
Iob 32.℣.16.Translati ſunt ab illis ſermones.i.ſermones defecerunt illos.ἐπαλαίωσαν.
Iob 9.℣.5.Qui transfert montes,neq; præſenſerunt illi quos in ira ſua ſubuertit.ὁ παλαίων ὄρη. (καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν. הַמַּעְתִּיק
Gen.12.℣.8.Et translatus eſt inde ad montem ab oriente(vel tranſtulit tentorium) וַיַּעְתֵּק
Gen.26.℣.22.Et translatus eſt inde & fodit puteum alium. ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν. וַיַּעְתֵּק

Inde nomina.

עָתָק Nomen ſubſtantiuum ſignificat ℣bum ꝓuectum.i.duꝝ, nam quicqd eſt prouectioris ætatis eſt quoq; durius,& poteſt exponi,prouectio &c. (μεγαλοῤῥημοσύνη. עָתָק
1.Sa.2.℣.3.Non multiplicetis loq altum & altum,ne egrediatur duꝝ ore veſtro. עָתָק
Pſ.31.℣.19.Obmuteſcant labia,quæ loquunt᷑ contra iuſtũ prouectionem .i. durum. (ἀνομίαν.
Inuenitur præterea tantum. Pſ.75.℣.6. Pſ.94.℣.4.

עָתֵק Durabilis,omne quod prouehit᷑ in ætatem longam,& non cito diſperit. 1. legit᷑. עָתֵק
Pro.8.℣.18.Diuitiæ & gloria ſunt mecum,facultas durabilis & iuſticia. κτῆσις.

עָתִיק Durabilis,durans in ætatem prouectiorem,in bonam partem ſumitur,vt: עָתִיק
Ieſ.23.℣.vlt.Ad comedendum ad ſaturitatem, & ad operiendum durabili (veſte)

עַתִּיק Prouectus ætate,antiquus qui in multos annos eſt translatus. Chal:familiaris. וְעַתִּיק
Dan.7.℣.9.Et prouectus dierum(.i.prouectus ætate)ſedit. עַתִּיקִים
Plur.vſurpatur Ebræis 1.Par.4.℣.22.Et verba iſta ſunt translata.
In reg.Ieſ.28.℣.9.Ablactatos à lacte,translatos ab vberibus. οἱ ἀπεσπασμένοι.

עָתַר Rogauit vehementer,orauit,precatus eſt valde, exorauit, amicis verbis exorauit, exhortatus eſt. Cognationem habet cum עָדַר congregauit, diſpoſuit in gregem. Eſt enim exorare verbis diſpoſitis & conuenientibus aliquem rogare. Hinc per metatheſin ἐρωτάω rogo,interrogo,Et ſic Ioha.16. ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. Item ὀτρύνω hortor,ὀτρυντήρ preco,hortator,ὀτρυνύς exhortatio &c. & latinum hortor,exhortor.Et ꝑ cõuerſionẽ radicis ἐρωτάω rogo,interrogo,ἐρώτησις interrogatio.

In I. Coniug. עָתַר orauit, Conſtruit᷑ cum dtõ vel præpoſitione אֶל 5. legitur. וַיֶּעְתַּר
Gen.25.℣.21.Et orauit Iſhac ad Dominum pro vxore ſua &c. ἐδεῖτο. וַיֶּעְתַּר
Iud.13.℣.8.Et orauit Manoha ad Dominum,& dixit,Mi Domine &c. καὶ ἐδεήθη. יֶעְתַּר
Iob 33.℣.26.Rogabit ad Dñm,q bene volet ei,facieq; ſuã &c.εὐξάμενος. (καὶ ηὔξατο. וַיֶּעְתַּר
Exo.8.℣.3.à fine.itẽ ca.10.℣.18. Et egreſſus eſt Moſe à Pharaone & orauit ad Deũ.

In voce paſsiua. נֶעְתַּר & נַעְתּוֹר exoratus eſt,cum datiuo conſtruitur. וְנֶעְתַּר
Ieſ.19.℣.22.Et conuertentur ad Dñm & exorabit᷑ eis,& ſanabit eos. εἰσακούσεται αὐτῶν. וְנַעְתּוֹר
1.Par.5.℣.20.Nã ad Deũ exclamauerunt in bello,& exoratus eſt eis. καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν. וְנַעְתָּרוֹת
Pro.27.℣.6.Fidelia ſunt vulnera amãtis,at exorata(.i.vehemẽtia)ſũt oſcula. ἢ ἑκούσια. וְהֵעָתֶר־לוֹ
2.Pa.33.℣.19.Et oratio eiꝰ,et exorari illi.i.quomodo Deꝰ illi ſit exoratꝰ. καὶ ὡς ἐπήκουσεν. וַיֵּעָתֶר
2.Sam.24.℣.vlt.Et exoratus eſt Iehoua terrę,& clauſa eſt plaga. καὶ ἐπήκουσε κύριος. וַיֵּעָתֵר
Gen.25.℣.21.Et exoratus eſt ei Iehoua,& concepit Rebecca vxor eius. εἰσήκουσε.
Legitur præterea tantum.2.Sam.21.℣.14.& 2.Par.33.℣.13.Eſræ 8.℣.23.

In III. Coniug. הֶעְתִּיר fecit orare,habet datiuum vel אֶל: Porro conſtructum cum עַל ſignificat exhortari,vel inſtare & vrgere verbis. וְהַעְתַּרְתִּי
Exo.8.℣.4.à fine. Ecce ego egrediar à te,& rogabo ad Dominum. καὶ εὔξομαι. וְהַעְתַּרְתֶּם
Ezec.35.℣.ante. Et exhortati eſtis(.i.exaſpaſtis)cõtra me verba veſtra. καὶ ἐγὼ ἤκουσα. הַעְתִּירוּ
Exo.8.℣.4.Orate ad Dominum,vt auferat ranas à me. εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον. אַעְתִּיר
Et ℣ſu 5.Quando orabo pro te,& pro ſeruis tuis,& pro populo tuo. πότε εὔξωμαι. תַּעְתִּיר
Iob 22.℣.4.à fin.Orabis ad eũ,et exaudiet te,& vota tua exolues. εὐξαμένου δὲ σου πρὸς (αὐτόν.
Legitur præterea tantum. Exo.8.℣.5.à fine.cap.9.℣.28.cap.10.℣.17.

Inde nomina.

עָתָר Oratio,deprecatio,ſupplicatio. Bis legitur in ſacris Biblijs. וַעְתַר
In reg.Ezech.8.℣.12.Et deprecatio nubis ſuffitus aſcendebat. καὶ ἡ ἀτμὶς.
Et plur. cum affi. Zopho. 3.℣. 10. Trans flumina Aethiopiæ erunt ſupplicationes meæ.i.ſupplices mei qui in nomine meo orabunt. προσδέξομαι. עֲתָרַי

עֲתֶרֶת Exoratio, deprecatio. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris.

In reg. Ier. 33. ℣. 6. Et reuelabo eis exorationem pacis & fidei ἱκετεύσιν .i. exorabunt à me pacem & omnem proſperitatem, & ego exaudiam. עֲתֶרֶת

עָתַת Opportunus fuit, tempeſtiuus fuit, in tempore fuit. Cognationem habet cum עוֹד adhuc, quod eſt aduerbium temporis. Verbaliter non vſurpatur hæc radix. Hinc eſt δὴ iam ἤδη nunc, εἶτα poſtea, deinceps.

עֵת Tempus, opportunitas temporis. Hinc ἔτος annus, ſpaciũ ſeu tempus vnius anni. Item latin. ætas quod etiam ſæpè ꝓ tẽpore accipitur. Reꝑies in vtroq; genere vſur.
Pſ. 34. ℣. 2. Benedicam Dño in omni tempore, ſemꝑ laus eius in ore meo. παντὶ καιρῷ. עֵת
Eccl. 3. ℣. 2. Eſt tẽpus naſcendi, & tẽpus moriendi, tempus plãtandi &c. καιρὸς τοῦ τεκεῖν. עֵת
In reg. Ier. 15. ℣. 11. In tempore mali, & in tempore afflictionis &c. ἐν καιρῷ. בְּעֵת
Cum affi. Pſ. 1. ℣. 3. Quæ (arbor) fructũ ſuum dabit in tempore ſuo. ἐν καιρῷ αὐτοῦ. בְּעִתּוֹ
Et pl. Neh. 9. ℣. 28. Et liberaſti eos ſecundum miſerationes tuas multis temporibus. רַבּוֹת עִתִּים
2. Paral. 15. ℣ſu 5. Et in temporibus illis non erat pax egredienti & ingredienti. ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις. וּבָעִתִּים הָהֵם

עִתּוֹת Tempora, opportunitates temporis. Aliquoties in Biblijs inuenitur.
Pſ. 10. ℣. 1. Cur abſcõdes (.i. cõniuebis) ad opportunitates in tribulatiõe? ἐν εὐκαιρίαις לְעִתּוֹת
Cum affi. Pſ. 31. ℣. 15. In manu tua ſunt tẽpora mea, libera me de manu &c. κλῆροί μου. עִתֹּתָי

עִתִּי Tempeſtiuus, opportunus. Iod à tergo conſtituit adiectiuum ordinis. Semel.
Leu. 16. ℣. 21. Et emittet per manũ viri tempeſtiui (.i. ad hoc parati) in deſertũ. ἑτοίμου. עִתִּי

עַתָּה Nunc, iam, modo, aduerbium temporis. Hinc Græci ἤδη, δὴ nunc, ὅτε, ὅταν.
Pſ. 2. ℣. 10. Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram. καὶ νῦν βασιλεῖς. עַתָּה
Pſ. 113. ℣. 2. Sit nomen Domini benedictũ, ex nunc & vſq; in ſeculum. ἀπὸ τοῦ νῦν. מֵעַתָּה
In pau. Ioſ. 14. ℣. 11. Vt fuit robur meũ tũ, ita eſt & robur meũ nũc. ὡσαύτως ἰσχύω νῦν. עָתָּה

פ. Pſalm. 115.

פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃

פָּאָה Diſiecit per angulos, diſperſit in angulos, & ſi liceret loqui angulauit, relegauit in angulos. Cognationem habet cum פָּנָה reſpexit, nam angulus ad plures extremitates ſeſe extendit & reſpicit.

In III. Coniug. הִפְאָה diſiecit in angulos. Semel reperitur in Biblijs.
Deut. 32. ℣. 26. Dixit, diſijciam eos in angulos, faciam ceſſare è mortalibus memoriam eoꝝ. Iod quieſcens interponitur vt affixũ הֶם rectius cohæreat, διασπερῶ αὐτούς. אַפְאֵיהֶם

Inde nomen.

פֵּאָה Angulus, ora, limes, extremitas alicuius rei, tribuitur multis rebus, frequentius tamen partibus ſeu plagis mundi, & mari. Et metaphoricè ſemel tributum hominibus ſignificat proceres qui ſunt angulares ſeu capitanei in populo.
Ier. 9. ℣. vlt. Et viſitabo &c. cunctos qui in extremis oris habitant in deſerto. פְּאַת
In re. Exo. 27. ℣. 9. Et facies atriũ tabernaculi in ãgulo meridiei ad Auſtꝝ. εἰς τὸ κλίτος. לִפְאַת
Leuit. 19. ℣. 27. Non in gyrum attondebitis angulum capitis veſtri, neq; vities angulum &c. σισόην ἐκ τῆς κόμης. פְּאַת
Et plur. Exod. 25. ℣. 25. Et pones circulos in quatuor angulis (vel extremitatibus.) ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη. (taneos. ἀρχηγοὺς μωάβ. הַפֵּאֹת
Dualiter in reg. Num. 24. ℣. 18. Et cruentabit angulares Moab .i. duces ſeu capita- פַּאֲתֵי
Legitur & Exo. 26. ℣. 18. 20. & ſæpè in cap. 27. Item 36. Et ſæpiſsimè Ezech. 48.

פֹּא Hîc, vel in hoc angulo, vide פֹּו.

פָּאַר Decorauit, ornauit, cohoneſtauit, honorificum reddidit. Cognationem habet cum פָּרָא & פָּרָה fructificauit, fructus decoros protulit. Hinc ἁβρίζομαι, ἁβρύνομαι, ornor, glorior, delicior, ἁβρός pulcher. Item πρέπει decet, πρέπον decens, decorum.

In II. Coniug. פֵּאֵר decorauit. Legitur in ſequentibus locis. פֵּאֲרָךְ
Ieſ.55.℣.5.& cap.60.℣.9.Et ꝓpter ſanctũ Iſraelis,qa honorificũ te redidit.ἐδόξασέ σε. לְפָאֵר
Et ca.60.℣.13.Ad ornãdũ locũ ſãctuarij mei,et locũ pedũ meoꝝ glorificabo.δοξάσαι לְפָאֵר
Eſræ 7.℣.pen.Ad ornandum domum Domini quæ eſt in Ieruſalem. τ͂ δοξάσαι. אֲפָאֵר
Ieſ.60.℣.7.Et domum magnificentiæ tuæ decorabo(vel ornabo)δοξασθήσεται. יְפָאֵר
Pſ.149.℣.4.Quia volũtatẽ habet dñs in populo ſuo,ornabit mãſuetos ſalute.ὑψώσει. תְּפָאֵר
Deut. 24. ℣ſu antepen. Quum excuſſeris oleam tuam , non dedecorabis poſt te. καλαμήσῃ.i.ne diligentius ſtringes poſt te, vt arbor ſit planè ſine fructibus. German: **ſchön vnd rein ableſen.**

In IIII. Con. הִתְפָּאֵר fecit ſe glorioſum, attribuit ſibi gloriam. הִתְפָּאֵר
Exo.8.℣.5.Et dixit Moſe ad Pharaonem,tribue tibi gloriam præ me. τάξαι πρός με. לְהִתְפָּאֵר
Ieſ.60.℣.21. Opus manuum mearum ad gloriandum ſe. εἰς δόξαν. אֶתְפָּאָר
Ieſ.49.℣.3.Et dixit,ſeruus meus es,Iſrael tu es in quo gloriabor. ἐν σοὶ δοξασθήσομαι. יִתְפָּאֵר
Iu.7.℣.2.Ne fortè glorietͬ contra me Iſrael,dicẽs,manus mea ſaluauit me. καυχήσεται.
Legitur præterea tantum. Ieſ.10.℣.15. & cap.44.℣.23.

Inde nomina.

פְּאֵר Decor,ornatus vittarum ſeu pileorum,contrariam habet ſignificationem אֵפֶר: .i.cinis. Aliquoties inuenitur in Biblijs. פְּאֵר
Ieſ.61.℣.3. Ad dandum illis ornatũ pro cinere, oleũ lætitiæ ꝑ luctu.δόξαν ἀντὶ σποδοῦ. פְּאֵרְךָ
Cum affi.Eze.24.℣.17.Ornatum tuũ liga ſuper te,& calceamenta ꝛc. τὸ τρίχωμά σου. פְּאֵרִים
Et plur.Ieſ.3.℣.20. Auferet Dominus ꝛc.ornamenta(.i.vittas)tibialia ꝛc. δόξαν. פַּאֲרֵי
In reg.Exo.39.℣.29.Et mitram byſſinam,& vittas(ſeu pileos)galeorum byſſi.

תִּפְאָרָה Decor,ornatus,gloria,magnificentia quæuis, vt: תִּפְאָרָה
Ieſ.28.℣.5.In die illa erit Dominus exercituũ ꝛc.diadema decoris. ὁ πλακεὶς τῆς δόξης. תִּפְאָרָה
Ier.48.℣.17.Dicite quõodo fracta eſt virga roboris,baculus decoris? μεγαλόμματος.

תִּפְאֶרֶת Decus,decor,ornatus,gloria,ornamentum,in ſtatu abſoluto ſeu regiminis tm̃. תִּפְאֶרֶת
Pro.4.℣.9.Tiara(vel corona)decoris circumcinget te. στεφάνῳ τ͂ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ. תִּפְאֶרֶת
In reg.Zach.12.℣.7.Non magnificabitͬ decus domus Dauidis,et decꝰ ꝛc.καύχημα. תִּפְאֶרֶת
In pauſa.Ieſ.63.℣.12.Ad faciendum tibi nomen decoris.i.glorioſum. ὄνομα δόξης. תִּפְאַרְתֵּנוּ
Cum affi.Ieſ.64.℣.pen.Domus ſanctitatis noſtræ,& decoris noſtri. καὶ ἡ δόξα.
Plurali caret. Inuenitur aliàs Exo.28.℣.3.& ℣.4.à fine. Pſ.71.℣.8.Pſ.78.℣.61.&c.

פֹּארָה Ramus decorus ferens fructus. Componitur ex פְּאֵר decus, & פָּרָה fructus protulit. א relinquitur quieſcens ad inſinuandum hanc compoſitionem. פֹּארָה
Ieſ.10.℣.pen Ecce Dominus Deus Zebaoth amputat ramum violentia. τοὺς ἐνδόξους. פֹּארוֹת
Et plur,Ezech.17.℣.5.Et(vitis)fecit palmites,& emiſit ramos.καὶ ἐποίησεν ἀποφυάδας. פֹּארֹתָו
Cum affi.Ezech.31.℣.5.Et extenſi ſunt rami eius propter aquas multas.παραφυάδες.
Legitur præterea tantum. Ezech.31.℣.6.8.12.13.

פָּארוּר Forma execrabilis,luridus ollæ color,nigredo.Componitͬ ex פְּאֵר decor,et אָרוּר maledictus,nam ollę decor eſt nigricies,quam tamen in alijs rebus execramur. Bis. פָּארוּר
Ioel 2.℣.6.Omnes facies contraxerunt luridum ollæ colorem (præ metu)χύτρας. פָּארוּר
Nah. 2.℣.11.Et facies cĩum iſtoꝝ contraxerũt ſibi(ollæ)ſpeciẽ.ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

פַּגִּים Groſſi ficuum,ficus nondum matura, græci ὄλυνθος à radice פָּגַג. Cognationem habet cum פַּנַּג .i.panicum,quod in ſapore non multum differt à ficubus.Hinc latini accepunt nomen ficus,& germani conſimili voce dicunt **feigen.** Legitur tm̃ ſemel. פַּגֶּיהָ
Plur.cum affi.Can.2.℣.13.Ficulnea protruſit groſſos(.i.ficus)ſuos. ὀλύνθους αὐτῆς.

פִּגּוּל Inquinatio,immundicia,abominatio,inquinamentum, vt eſt caro animalium vetitoꝝ. Cognationem habet cum גָּלַל volutauit, & גֵּלֶל ſtercus in platea volutatum. Hinc germanicum **pickeln.** Quater legitur. פִּגּוּל
Leuit.7.℣.18.Inquinatio erit,& anima comedens de ea feret iniqtatem ſuã. μίασμα. פִּגּוּל
Et cap.19.℣.7.Quod ſi comedẽdo comedetur die tertio,inqnamentũ eſt. ἄθυτον ἐστι. פִּגּוּל
Ezech.4.℣.14.Et non ingreſſa eſt in os meum caro inquinationis. κρέας βέβηλον. פִּגֻּלִים
Et plur. Ieſaiæ 65. ℣ſu 4. Comedentes carnem ſuillam , & ius inquinationum &c. καὶ ζωμὸν θυσιῶν.

Impegit

פָּגַע Impegit occurrendo,incurrit & incidit in aliquem impellendo, obuiauit alicui impingendo,item impegit in aliquem precibus ſeu interceſsionibus. Vſurpat quocꝫ de limitibus conterminis & ſe mutuo excipientibus ſeu compactis, **die an einander ſtoſſen.** Cognationem habet cum נָגַע attigit , pertigit. Impingere enim in aliquem eſt eum attingere ſiue in bonum ſiue in maulm. Hinc πήγω,πηγνύω,πήγνυμι, & latinum pango,impingo, compingo.

In I. Coniug.פָּגַע impegit in aliquem. Conſtruitur cum accuſatiuo vel ב & אֶל:
Ioſ.19.ỽ.11.Et impinget in Dabæſeth,et impĩget(vel ꝑtinget)ad torrẽtẽ. ϗ συνάψει. וּפָגַע
1.Sam.10.ỽſu 6. Et impinges in cœtum prophetarum, **du wirſt anſtoſſen an ein hauffen propheten.** ϗ ἀπαντήσεις. (ἀπαντήσεται. וּפָגַעְתָּ
Et cap.22.ỽ.17.Et noluerunt ſerui regis inferre manus ſuas ad impingendum &c. לִפְגֹּעַ
Num.35.ỽ.19.& 21.Vindex ſanguinis interficiet ꝛc.vbicūꝙ impegerit in eū. συναν- בְּפִגְעוֹ בוֹ
2.Sa.1.ỽ.15.Accede,impinge in eū.i.irrue in eū gladio.ἀπάντησον αὐτῷ. (τήσῃ αὐτῷ. פְּגַע
Ieſ.47.ỽ.3.Supplicium ſumam(de te)& non impingā in te vt homo ꝛc. μὴ παραδῶ. אֶפְגַּע
Gen.28.ỽ.11.Et impegit in locū.i.incidit forte in quendam locum. ϗ ἀπήντησε τόπῳ. וַיִּפְגַּע
Exo.5.ỽ.1.Et ſacrificabimꝰ Dño Deo noſtro,ne fortè ĩpingat in nos peſte.συναντήσῃ יִפְגָּעֵנוּ
Inuenit & Gen.23.ỽ.8.ca.32.ỽ.2.Exo.23.ỽ.4. Ioſ.2.ỽ.16.Iud.8.ỽ.21. &c. (ἡμῖν.

In III. Coniug. הִפְגִּיעַ fecit ſe impingere ſeu incidere, & cum datiuo ſignificat intercedere pro aliquo,ſeu bonum alicui impingere. (παρέδωκεν αὐτὸν.
Ieſ.53.ỽ.5.Et Iehoua fecit impingere in eum(.i.incidere)iniquitates noſtras omnes. הִפְגִּיעַ
Et cap.59.ỽ.16.Et admiratus quod non eſſet qui faceret impingere .i. intercederet. ὁ ἀντιληψόμενος. (παρεδόθη. מַפְגִּיעַ
Ieſ.53.ỽ.vlt.Et ipſe peccatum multorum portauit,& pro transgreſſorib. interceſsit. יַפְגִּיעַ
Legitur præterea tantum.Ier.15.ỽ.11.cap.36.ỽ.24 Iob 36.ỽ.pen.

Inde nomina.

פֶּגַע Infortunium quod impingitur alicui,occurſus,fortuna. Bis legit. (μα πονηρὸν.
1.Reg.5.ỽ.4.Et nūc regem dedit mihi ꝛc.vt nō ſit aduerſarius nec occurſus.ἀπάντη- פֶּגַע
Eccle.9.ỽ.11.Nam tempus & fortuna vniuerſis vſu veniet.i.occurret.ϗ ἀπάντημα. וָפֶגַע

מִפְגָּע Offendiculum in quod ſemper aliquis impingit.Legitur tantum ſemel,vt:
Iob 7.ỽ.pen.Quare poſuiſti me in offendiculum tibi. κατεντευκτὴν σου.i.in quē ſemper impingas quem tantopere affligas,in quem vnum iacula tua intorqueas. לְמִפְגָּע

פָּגַר Pigruit,piger fuit,torpuit,laſsuit,defeſſus fuit. Hinc latinum piger,pigreſco,pigro, & per metatheſin corpus **Körper**/nam corpulenti ſunt pigriores macilentis.

In II. Con.פִּגֵּר piger fuit valde. Bis tantum legitur, vt:
1.Sa.30.ỽ.10.Et ſubſtiterūt ducenti viri,ꝗ pigruerūt.i.qui laſsi erant. οἵτινες ἐκάθισαν. פִּגְּרוּ
Et ỽ.21.Et venit Dauid ad ducentos viros ꝗ pigri(.i.laſsi)erāt à ſequēdo.ὑπολειφθέντας.hoc eſt,quos pigruerat ſeqi Dauidē, vel qui ꝑ laſsitudine ficta nolebāt ſequi. פִּגְּרוּ

Inde nomen.

פֶּגֶר Cadauer,corpꝰ exanime & pigrꝝ,ꝙ imobile iacet,vt hōm cadauera. (φυρμὸν.
Ieſ.14.ỽ.20.Tu aūt abiectꝰ es è ſepulchro tuo ꝛc.tanꝙ cadauer ꝑculcatū. ἱμάτιον πε- כְּפֶגֶר
In re,1.Sa.17.ỽ.47.Et dabo cadauer caſtroꝝ Palæſthinoꝝ hodiè voluc: τὰ κῶλά σου. פֶּגֶר
In pauſa.Nahum 3.ỽ.3.Et multitudo vulneratoꝝ,& copia cadaueꝝ.πτώσεως. פָּגֶר
Et pl.2.Re.19. & Ieſ.37.ỽ.antep.Et ecce oēs illi erant corpora mortua.σώματα νεκρὰ. פְּגָרִים
Cū affi.gra.Nu.14.ỽ.29.In deſerto hoc corruēt corpora veſtra. τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖ). פִּגְרֵיכֶם
In reg.Ezech.6.ỽ.5.Et dabo cadauera filioꝝ ante idola eoꝝ.τὰ πτώματα τῶν υἱῶν. פִּגְרֵי
Legitur & Gen.15.ỽ.11.Leuit.26.ỽ.30.Num.14.ỽ.32.33.Ieſ.34.ỽ.3. cap.66.ỽ.24.

פָּגַשׁ Obuiauit,obuiam venit,obuiam habuit,occurrit. Cognationem habet cum נָגַשׁ acceſsit,& accipitur tantum de conſociatione hominum, quod concurrentes condenſantur.Hinc παχύς craſſus,denſus,compactus cum alio,πυκάζω condenſo,ſtipo,

In I. Coniug. פָּגַשׁ habuit obuiam. Conſtruitur cum accuſatiuo.
Gen.33.ỽ.8.Et dixit,Quid tibi omnis turma hæc quam obuiam habui? ἀπήντηκα. פָּגַשְׁתִּי
Pro.17.ỽ.12.Satius eſt viꝝ occurrere vrſæ orbæ, ꝙ ſtulto in ſtulticia ſua. ἐμπεσεῖται פָּגוֹשׁ
Ier.41.ỽ.6.Et factū eſt,cū obuiā veniſſet illis dixit ꝛc. εἰς ἀπάντησιν. (ἔκλαιον. כִּפְגֹשׁ

1.Sam.

וַתִּפְגֹּשׁ
1.Sa.25.℣.20.Et ecce Dauid atq; viri eiꝰ deſcẽdebãt ꝛc.et obuiauit eis.καὶ ὑπήντησεν αὐ- אֶפְגְּשֵׁם
Oſe.13.℣.8. Obuiam veniam illis tanq; vrſus orbus &c. ἀπαντήσομαι αὐτοῖς. (τοῖς.
Legit̃ ṗterea tm̃.Ge.32.℣.18.Exo.4.℣.24.27.Ieſ.34.℣.14.Oſe.13.℣.8.& 1.Sa.2.℣.13.
In voce paſsiua. נִפְגַּשׁ obuiam factus eſt, Legitur tantum ter. (συν. נִפְגָּשׁוּ
Pſ.85.℣.11.Benignitas & veritas obuiatæ ſunt.i.obuiã ſibi inuicẽ factę ſunt.συνήντη- נִפְגָּשׁוּ
Pro.22.℣.2.& ca.29.℣.13.Diues & paup obuiã facti ſunt .i. mixti ſunt.συνήντησαν.
In II. Con. פִּגֵּשׁ obuiam venit continuè, occurrit. Semel legitur. (σαν αὐτοῖς. יְפַגְּשׁוּ
Iob 5.℣.14.Interdiu incurrẽt tenebras,et in meridie palpabũt ceu in nocte.συναντήσον-

פָּדָה Redemit,liberauit,idem quod פָּרַע. Hinc φείδω,φείδομαι parco, misereor, & latinum vito, deuito, Quoꝝ enim nos miſeret, illos redimimus vt deuitent malum, & Germanicum meiden/ vermeiden. nam m & p ſunt literę eiuſdem inſtrumenti.
In I. Coniug. פָּדָה redemit,ab interitu liberauit. פָּדָה
2.Sam.4.℣.9. Viuit Dn̄s qui redemit animam meã de omni afflictione. ἐλυτρώσατο. פְּדִיתִיךָ
Mich.6.℣.4.Eduxi te de terra Aegypti,et de dõo ſeruitutis redẽi te. ἐλυτρωσάμην σε. פֹּדֶה
Pſ.34.℣.vlt.Redimit Dominus animam ſeruorum ſuorum ꝛc. λυτρώσεται κύριος. וּפְדוּיֵי
Ieſ.35.℣.vlt.Et redempti ipſius Dñi, reuertentur & venient in Zion. λελυτρωμένοι. פָּדֹה
Nu.28.℣.15.Verũtamẽ redimẽdo redimes primogenitũ hominis.λύτροις λυτρωθήσε). לִפְדּוֹת
2.Sam.7.℣.23.Cuius Deus iret ad redimendum ſibi in populum ꝛc. λυτρώσασθαι. פְּדֵה
Pſ.25.℣.vlt.Redime Deus Iſraelem ex omnibus tribulationibus ſuis, λύτρωσαι. אֶפְדֵּם
Oſe.13.℣.pen.De manu inferni redimam eos,à morte vindicabo eos. ῥύσομαι αὐτούς.
Pſ.49.℣.8.Frater non redimendo redimet aliquem .i. nulla ratione redimet. λυτρώσ) יִפְדֶּה
λυτρώσε). (καὶ ἐλυτρώσατό σε. וַיִּפְדְּךָ
Deut.7.℣ſu 8. Et redemit te è domo ſeruitutis, de manu Pharaonis regis Aegypti.
In voce paſsiua. נִפְדָּה redemptus eſt. Ter legitur duntaxat in Biblijs,vt: נִפְדָּתָה
Leu.19.℣.20.Et cum redimendo nõ fuerit redempta aut manu miſſa ꝛc.οὐ λελύτρωται. יִפָּדֶה
Leu.27.℣.6.à fin.Omne anathema q̃ deuouet̃ ab homine nõ redimet̃. οὐ λυτρωθήσε). תִּפָּדֶה
Ieſ.1℣.27.Zion in iudicio redimetur, & conuerſi eius in iuſticia. σωθήσεται.
In III. Coniug. הֶפְדָּה fecit redimi,ſiuit redimi. Semel reperitur. וְהֶפְדָּהּ
Exo.21.℣.8.Et ſinet eam redimi,populo alieno vendendi eam poteſtatẽ non habet.
In voce paſsiua. הָפְדָּה factus eſt redimi. Semel reperitur tm̃. (ἀπολυτρώσε. וְהָפְדֵּה
Leu.19.℣.20.Et cũ redimendo non fuerit redempta. (Ponit̃ in infinitiuo) καὶ λύτροις.

Inde nomina.

פְּדוּת Redemptio,liberatio,aliquoties reperitur. פְּדוּת
Pſ.111.℣.9.Redemptionem miſit populo ſuo,mandauit in æternum ꝛc. λύτρωσιν. פְדֻת
Exo.8.℣.23.Et ponam redemptionem inter populum meum & tuũ διαστολήν.
פִּדְיוֹם Redemptio. Legitur tantum ſemel in Biblijs. פִּדְיוֹם
Nu 3.℣.antep.Et accepit Moſe argẽtũ(ſeu preciũ)redẽptionis ꝛc. εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν.
פִּדְיוֹן Redemptio, item precium redemptionis. פִּדְיוֹן
In reg.Pſ.49.℣.9.Et carior erit redemptio animæ ſuæ. καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως. פִּדְיֹן
Exo.21.℣.30.Et dabit redemptionem(.i.precium)animæ ſuæ ꝛc. δώσει λύτρα.
פְּדוּי Redemptio,liberatio,ad formam כְּסוּי vel potius eſt paul 1.Coniugationis. הַפְּדוּיִים
Plur.Nu.3.℣.vlt.Et dedit Moſe argentum redemptionũ(vel redemptoꝝ) τὰ λύτρα. פְּדוּיֵי
In reg.ibid.℣.antep.Ab his qui ſuperfuerant vltra redemptos Leuitarum. τὰ λύτρα. וּפְדוּיָו
Cum affi.Num.18.℣.16.Et redemptiones eius ſic ſunt &c. ἡ λύτρωσις αὐτοῦ.

פַּדָּן Meſopotamia, Chaldæis פַּדַּן ſignificat duo, vnde pro eo quod habetur 1. Reg. 19. verſu 21. אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר Thargum reddidit, פַּדַּן דְּתוֹרֵי id eſt, par boum. Dicitur autem μεσοποταμία συρίας quod ſit ſita inter duo flumina, Tigrim videlicet & Euphraten.
Gen.48.℣.7.Eqdẽ cũ redirẽ ex Padan(.i.Meſopotamia)mortua eſt.ἐκ μεσοποταμίας. מִפַּדָּן
Cũ He locali.Gen.28.℣.2.Surge,vade in Meſopitamiã Syriæ ꝛc.εἰς τὴν μεσοποταμίαν. פַּדֶּנָה
In reg.Gen.25.℣.20.Quum duceret Rebeccam filiam Bethuel Syri de Meſopota: מִפַּדַּן
Legitur & tantum.Gen.28.℣.5.6.7.cap 31.℣.18.cap.33.℣.18.cap.35.℣.9.cap.46.℣.15.

Abſtinuit

פָּדַע Abſtinuit parcendo, deuitauit, pepercit. Cognationem habet cum פָּדָה redemit, vel omnino nulla eſt differentia in ſignificatione inter has duas radices. Hinc φείδω, φείδομαι abſtineo, deuito, parco, φειδάζω flecto.

In I. Coniug. פָּדַע abſtinuit, pepercit. Legitur tantum ſemel, vt,
Iob 33.ꝟ.24. Et miſerebitur eius & dicet, parce ei (vel abſtine ab eo) &c. פְּדָעֵהוּ

פֶּדֶר Cor, iecur, pulmo, & lien, hæc omnia coniuncta vocantur vno nomine. German: ein geſchlinge/ & non inconuenienter exponemus pro extis. Hinc ἧπαρ ἥπατος .i. iecur. Inuenitur ter in Biblijs ſacris, vt,
In pauſa, Leuit. 1.ꝟ.8. Et diſponent filij Aharon ⁊c. caput & exta. καὶ τὸ ϛέαρ. הַפָּדֶר
Et cap. 8.ꝟ.20. Et incendit Moſe caput & alias inciſiones & exta. καὶ τὸ ϛέαρ. הַפָּדֶר
Cũ affi. Leu. 1.ꝟ.12. Et incidat ipſũ ĩ inciſiões ſuas nempe caput & exta eiꝰ. καὶ τὸ ϛέαρ פִּדְרוֹ
(αὐτοῦ.

פֶּה Os oris, & per metaphoram tribuitur etiã rebus inanimatis, radix inuſitata eſt פָּהָה. Cognationem habet cum פָּנָה aſpexit vertit faciem ad aliquid, vnde פָּנִים facies, nam os eſt pars faciei. Hinc ἔπω dico, εἶπον & εἶπα dixi, nam ore dicimus & loquimur, item φάω, φάσκω .i. loquor, præterea πίω bibo, πίνω pino, propino, ore enim ſumitur & abſorbetur potus.
Nu. 12.ꝟ.8. Ore ad os loquar cũ eo, & viſione & non in ænigmatibus. ϛόμα κατὰ ϛόμα. פֶּה אֶל־פֶּה
2. Reg 10.ꝟ.21. Et repletum eſt phanum Baal ab ore ad os .i. vndiqꝫ ab ore ad oram.
ϛόμα εἰς ϛόμα. פֶּה לָפֶה
In re. Nu. 3.ꝟ.16. Et recenſuit eos Moſe iuxta os (.i. præceptum) Domini. διὰ φωνῆς (κυρίου. עַל־פִּי
Exo. 28.ꝟ.31 Et erit os capitis eiꝰ .i. ĩ cuiꝰ ſumæ partis medio foramen erit. τὸ περιϛό- פִּי
Ge. 42.ꝟ.27. Et ecce ipſũ (argentum) erat in ore ſacci ſui. ἐπάνω τοῦ ϛόματος. (μιον. בְּפִי
Iob 1.ꝟ.15. Et pueros ꝑcuſſerunt ore gladij .i. acie gladij. ἐν ϛόματι μαχαίρας. (τος. לְפִי
Ge. 29.ꝟ.2. Et lapis magnꝰ erat ſuꝑ os putei .i. ĩ foramine putei. ἐπὶ τῷ ϛόματι τοῦ φρέα- עַל־פִּי
Num. 7.ꝟ.5. Tradeſqꝫ ea Leuitis, vnicuiqꝫ iuxta os (.i. menſurã) miniſterij ſui. (αὐτῶν. כְּפִי
Exo. 12.ꝟ.4. Vnumquemqꝫ ad os (.i. menſurã) comeſtionis ſuæ numerabitis. καὶ ἀρκοῦν לְפִי
Cũ aff. Exo. 4.ꝟ.15. Et ponã ꝟba ĩ os eiꝰ, & ero cum ore tuo & illius. εἰς τὸ ϛόμα αὐτοῦ. בְּפִיו
Pſ. 51.ꝟ.17. Et os meũ añunciabit laudẽ ſuã. Iod hoc loco eſt affixũ. καὶ τὸ ϛόμα μου. וּפִי
Ge. 4.ꝟ.10. Maledictus eſt de terra, quæ aꝑuit os ſuũ ad accipiendũ ⁊c. τὸ ϛόμα αὐτῆς. פִּיהָ
Pſ. 17.ꝟ.10. Pinguedine ſua cõcluſerũt, ore ſuo loquuti ſunt faſtuoſa. τὸ ϛόμα αὐτῶν. פִּימוֹ
Pſ 73.ꝟ.9. Protendunt os ſuũ in cœlum, & lingua eoꝝ graſſat̃ in terra. τὸ ϛόμα αὐτῶν. פִּיהֶם
Et pl. 1. Sa. 13.ꝟ. antep. Et facta eſt obtuſio (in) oribus .i. in aciebus ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος פִּים

פִּיּוֹת Ora gladij i. acies, ab incidendo & mordendo. Bis reperitur, vt,
Pro. 5.ꝟ.4. Poſtremum vero eius amarꝫ eſt ⁊c. acutum ceu gladiꝰs acieꝝ. διϛόμου. פִּיּוֹת
Iud 4.ꝟ.5. Et fecit ſibi Ehu gladiũ, & ei erant duo ora .i. duæ acies. μάχαιραν δίϛομον. פִּיּוֹת

פִּיפִיּוֹת Acies acutiſsimæ, geminatur radix ob maiorem vim ſignificationis. Semel.
Pſ. 149.ꝟ.6. Exaltationes Dei ſũt ⁊c. & gladius acieꝝ (biceps) ĩ manu eoꝝ. καὶ ῥομφαῖαι פִּיפִיּוֹת
(δίϛομοι.

פּוֹ Item פה & פא huc, aduerbium loci. Cognationem habet cũ פֵּאָה angulus, & פָּנָה aſpexit. Frequentius autem vſurpatur cum He.
Pſ. 132.ꝟ.14. Hic habitabo, quia auidè deſideraui eam. ὧδε κατοικήσω. פֹּה
1. Sa. 16.ꝟ.11. Quia non diſcũbemus donec venerit ipſe huc. ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐνταῦθα פֹּה
Eze. 40.ꝟ. vlt. Et columnæ ad frontiſpicia, vna hinc & altera iſtinc. εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν. מִפֹּה
Et ſic cum He ſæpe ſcribitur vt Gen. 19.ꝟ.12. cap. 22.ꝟ.5. cap. 40.ꝟ.15. Nu. 22.ꝟ.8. ⁊c.
Cum Vau octies legitur. Ezech. 40.ꝟ.20. Et conclauia eius tria hinc & 3. iſthinc. מִפּוֹ
Legitur præterea tantum Ezech. 40.ꝟ.30.33.35 & cap. 41.ꝟ.2.15.19. & vlt.
Semel cum א vſurpatur. Iob 38.ꝟ.11. Et hîc deponet in elatione fluctus ſuos. וּפֹא

פּוּג Remiſit, remiſsio fuit, debilitatus eſt. Cognationem habet cum מוּג .i. liquefactus eſt, nam פ & מ ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti, & affinitate accedit ad פוּק vacillauit, nam genua remiſſa & debilia ſolent vacillare.

In I. Con. פַּג remiſit, verbum neutrum & intranſitiuum. Ter legitur.
Hab. 1.ꝟ.4. Idcirco remittet (.i. remiſsior erit & non vigebit) lex. διεσκέδασται νόμος. תָּפוּג

Pſ.77.℣.3.Man⁹ mea noctu extracta ē(.i.eleuata ad orādū)& nō remittet.ℇ οὐκ ἠπα- תָּפוּג
Ge.45.℣.26.Et remiſſū ē cor ei⁹(.i.excors erat & remiſerat)καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ. (τήθην. וַיָּפָג
In voce paſsiua נָפוֹג remiſſus fuit,debilitatus eſt. Semel extat. נְפוּגוֹתִי
Pſ.38.℣.9.Perculſus ſum,& debilitatus(.i. circumagitatus)vſq; nimis.ἐκακώθην.

Inde nomina.

פִּיגָה Remiſsio,intermiſsio. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs.
In reg.Thre.2.in צ. Ne des intermiſsionem tibi,nec qeſcat pupilla oculi tui. ἐκνήψαι. פוּגַת
הֲפֻגוֹת Intermiſsiones. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs,vt, (εἶναι ἔκνηψις. הֲפֻגוֹת
Thren. 3. in Ain. Oculus meus extractus eſt, & non intermiſsiones ſunt (ei) τοῦ μὴ

פוח Flauit,efflauit,ſufflauit,perflauit,ſpirauit,aſpirauit. Idem quod נָפַח & יָפַח niſi quod פוּחַ plerunq; de aura accipitur,& יָפִחַ de efflatu verborum.
In I. Coniug. פַּח flauit,ſpirauit. Inuenitur tantum bis,vt, יָפוּחַ
Cant.2.℣.vlt.Et ca.4.℣.6.Dum aſpiret dies & fugiant vmbræ. ἕως οὗ διαπνεύσῃ.
In III. Coniug. הֵפִיחַ efflauit,perflauit. הָפִיחִי
Cant.4.℣,vlt.Perfla hortum meum ſtillabunt aromata eius. Græci διάπνευσον. אָפִיחַ
Ezec.21.℣.pen.In igne furoris afflabo contra te(vel euomam contra te)ἐμφυσήσω. יָפִיחַ
Pro.19.℣.5.et 19.Teſtis falſus non impunè feret,& qui efflat mendacia non euadet. יָפִיחַ
Pſ.10.℣.5.In oēs oſores ſuos efflabit(quaſi minis & flatu ꝓſtraturus) κατακυριεύσει. יָפִיחַ
Pro.14.℣.25.Liberat animas teſtis verax,at efflabit mendacia doloſus.ἐκκαίει.
Legitur præterea tantum Pro,12.℣.17.cap.14.℣.5.cap.29.℣.8.Pſ.12.℣.6.

Inde nomen.

פִּיחַ Fauilla alba nondum plenè verſa in cinerem,qua ſemimortui carbones teguntur,& dicitur quod flatu excitantur. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt, פִּיחַ
Exo.9.℣.8.Accipite vobis volas veſtras plenas fauilla fornacis calcariæ τε.αἰθάλης. פִּיחַ
Et.℣.10.Et tulerunt fauillam de fornace calcaria,ſteteruntq; corā Pharaōe.αἰθάλην.
פַּח Laqueus. Vide radicem פָּחַח illaqueauit &c.

פוט Put, filius Cham. Hinc ea pars Africæ quam incoluit dicta eſt Pythia quam D. Hieronymus vocat Libyam. וּפוּט
Gen.10.℣.6.Et filij Cham erant Chus,& Mizraim & Phut & Chanaan.Φούδ. וּפוּט
Iere.46.℣.9.Et prodeant fortes, Aethiopia & Pythia(ſiue Libya)ℇ λίβυες.

פוך Phucus,ſiue fucus,medicamen quo mulieres faciem tingunt, vt candorem aut ruborem inducant,aut vt vitia corporis occultent. Et iuxta Plinium eſt ſanies purpuræ, ſeu purpuriſſa aut ceruſſa. Item lapis precioſus ruber, & fuco ſimilis. Hinc φυκιόω fuco,φῦκος,φύκη,φυκίον fucus &c. Quater tantum inuenitur, vt, (μοὺς αὐτῆς. בַּפּוּךְ
2.Re.9.℣.29.Et Izæbel audiuit,& cōpoſuit fuco oculos ſuos.ℇ ἐστιβίσατο τοὺς ὀφθαλ-
Ieremiæ 4.℣.pen.Si dirumpes(pingendo)fuco faciem tuam,frustra pulchram &c. בַּפּוּךְ
ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβῃ τοὺς ὀφθαλμούς σου. (θρακα τὸν λίθον σου. בַּפּוּךְ
Ieſ.54.℣.11.En ego ſterno fuco lapides tuos,& fundabo te ſapphiris. ἑτοιμάζω σοι ἄν- פוּךְ
1.Par.29.℣.2.Lapides onychinos, & alios qui inſerunt,lapides fuci.Hier: quaſi ſti-
(binos. πολυτελεῖς.

פול Eruum, faba. Eſt autem eruum ſeu eruilia genus leguminis folio longiore, quàm faba,ex quo fit pulmentum. Diuus Hieronymus exponit fabam. Hinc puls pultis, pulmentum ex fabis ſeu eruis. Bis tantum inuenitur vſurpatum, vt, וּפוֹל
2.Sa.17.℣.pen.Et farinam,& polentam,& fabā & lentes & polentā.καὶ ἄλφιτον. וּפוֹל
Eze.4 ℣.9.Et tu ſume tibi triticū,& hordeū,& fabā,& lentes & miliū &c. καὶ κύαμον. פוֹל
פוּל Nomen regis Aſſyriæ 2.Reg.15.℣.19.Venit Phul rex Aſſur contra terram &c.

פון Attonitus eſt minis & ſæuicia plagæ, ita vt plane ſit dubius animi ne pereat. Hinc panicus terror qualis eſt lymphaticus metus,ἀπηνὴς ſæuus, minax, ἀπήνεια ſæuicia & latinum minor,aris,&c. minæ,m pro p litera eiuſdem inſtrumenti.
In I. Coniug. פוּן minis eſt attonitus.Legitur tantum ſemel,vt, אָפוּנָה
Pſ.88.℣.16.Portaui terrores tuos ita vt ſim plane attonitus,i.dubi⁹ animi. ἐξηπορήθην.

Inde particula.

פֶּן Aduerbium dubitandi,ne fortè,ne quando,futuro p̃ponit̃,excepto vnico loco.
Ieſ 27.℣.3.Ego Dñs cuſtodio eam ſingulis momentis rigabo eam ne fortè viſitet. פֶּן
Gen. 3.℣.4.Et non attingetis eum(fructum)ne fortè moriamini.ἵνα μὴ ἀποθάνητε. פֶּן
Deut. 4.℣.9. Ne quando obliuiſcaris rerum &c , μὴ ἐλάθη. Et ne recedant à corde tuo. μὴ ἀποστήτωσαν. פֶּן
In præterito 2.Sa.20.℣. Ne ſi inuẽerit ſibi ciuitates , ſubducat ſe oculis noſtris, vnde & Thargũ habet futurũ ne forte יִשְׁכַּח ĩueniat.μὴ ποτε ἑαυτῷ εὑρήτε πόλεις ὀχυράς. פֶּן

פּוּץ Diſsipatum eſt,diſperſum eſt,quod collectum erat,idem quod נָפַץ. Et affinitate alludit ad פָּצָה diſtendit os. Hinc πάσσω ſpargo,vario. Et per cõuer. rad.ſipo,diſsipo.
In I.Con.פָּץ diſsipatus ẽ,verbum neutrum. & tantũ inp̃terit:et futuro vſurpat̃.
1.Sa.14.℣.34.Et dixit Saul,Diſpergimini (vel diſsipamini)inter populũ.διασπάρητε. פֻּצוּ
Ge.11.℣.4.Et faciemꝰ nobis nõẽ,ne quãdo diſsipemur in vniuerſã terrã.πρὸ τοῦ δια- נָפוּץ
Pſ.68.℣.2.Exurgat Deꝰ,diſsipent̃ ĩimici eius,& fugiãt.διασκορπισθήτωσαν.(σπαρῶσι. יָפוּצוּ
Nu.10.℣.pẽ. Exurge Dñe , & diſsipentur inimici tui , & fugiãt.διασκορπισθήτωσαν. וְיָפֻצוּ
Ezech 34.℣.5.Et diſsipatæ ſunt(oues)abſq; paſtore &c.καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου. וַתְּפוּצֶינָה
Zach.13.℣.7.Percutiam paſtorem,& diſsipabuntur oues,&c. διασκορπισθήτωσαν. וּתְפוּצֶיןָ
Legit̃ p̃terea tm̃. Pro.5.℣.16.Ezech.46.℣.18.Item 1.Sam.11.& 2.Sam.20.℣.22.Zach
In voce paſsiua. נָפוֹץ diſsipatus eſt. Repit̃ tãtũ ĩ p̃terito & participio. (1.℣.17.
Gen.10,℣.18.Et poſtea diſperſæ ſunt familiæ Cananæi (ꝑ Cananæoꝝ) διεσπάρησαν. נָפֹצוּ
Ier.10.℣.21 Et quicquid(in)paſcuis eorum fuit , diſsipatum eſt. נָפוֹצָה
Ezech.11.℣.16.Et colligam vos è terris in quas diſperſi fuiſtis. נְפֹצוֹתֶם
1.Reg.22.& 2.Par.18.℣.16.Vidi omnes Iſraelitas diſsipatos ad montes tanq̃ oues. נְפוֹצִים
2.Sam.18.℣.8.Et erat ibi bellum diſperſum ſuper faciem totius terræ. נְפוֹצֶת
Et Ieſ. 11.℣.12.Ier.40.℣.15.ca.52.℣.8.Eze.20.℣.34.41.ca.28.℣.pen.ca.34.℣.6.& 12.
In II.Con.פּוֹצֵץ diſsipauit, diſperſit.Semel inuenitur.
Ier.23.℣29,An non verbum meum &c.& ſicut malleus qui diſsipabit petram. יְפוֹצֵץ
In III.Coniug.הֵפִיץ diſsipauit , diſperſit.
Deut.4.27.Et diſsipabit Iehoua vos inter populos,& relinquemini pauci. וְהֵפִיץ
Et ca. 30.℣.3.Et colliget te de cunctis populis in quos te diſperſit Dñs Deus tuus. הֱפִיצְךָ
Nahum.2.℣.1.Aſcendit diſsipator ob oculos tuos,cuſtodi munitionem &c מֵפִיץ
Eze.20.℣.23.Ego leuaui manum meam contra eos in deſerto ad diſsipandum eos. לְהָפִיץ
Et cap.12.℣. 15.Et cognoſcent quod ego Dominus dum diſsipauero eos &c. בַּהֲפִיצִי
Iob 40.℣.6. Diſperge furores iræ tuæ , & circumſpice omnem ſuperbum &c. הָפֵץ
Nehe.1.℣.8.Si præuaricati fueritis ego diſpergam vos inter gentes. אָפִיץ
Ieſ. 41.℣.16.Et ventilabis eos , & ventus tollet eos , & turbo diſsipabit eos. תָּפִיץ
Iob 38.℣.24.Qua parte effulſerit lux(fulgoris)quam diſsipabit ventus orientalis. יָפֵץ
Gen. 11.℣.9.Et diſperſit Dominus eos inde ſuper faciem vniuerſæ terræ. וַיָּפֶץ
Et cap. 49.℣.7.Diſpertiar eos in Iacob , & diſsipabo eos in Iſrael. נַאֲפִיצֵם
Item reperitur 2. Sam.22.& Pſ.18.℣.15.Ieſ.24.℣.1.cap.28.℣.27.Ier.9.℣.16.&c.
In IIII.Con.הִתְפּוֹצֵץ diſsipauit ſeſe.Semel tantum reperitur.
Hab. 3.℣.6.Et diſsipauerunt(vel diſsipati ſunt) montes æternitatis. וַיִּתְפֹּצְצוּ
Verbum geminatum in 2. Con. פִּצְפֵּץ diſsipauit indeſinenter. Semel le.
Iob 16.℣.12.Et apprehendit ceruicem meam & diſsipauit me. וַיְפַצְפְּצֵנִי

Inde nomina.

מֵפִיץ Malleus diſsipans, Eſt nomen participiale 3.coniugationis , de quo ſupra.
Pro. 25.℣.18. Malleus & gladius & ſagitta acuta eſt vir qui falſum teſtimonium &c. מֵפִיץ
תְּפוּצָה Diſsipatio , diſperſio.Semel reperitur vſurpatum vt:
Plur. cum affi.Ier. 25.℣.5.à fine.Quia impleti ſunt dies veſtri vt mactemini,& diſsipationes veſtræ.i. vt diſpergamini. וּתְפוֹצוֹתֵיכֶם

פּוּק Vacillauit tanq̃ ebrius cuius pedes hinc inde nutant, Item actiuè eructauit,effudit vacillando, euomuit ebrius, & per metaphoram produxit, deprompſit, prolicuit. Cognationem habet cum בּוּק euacuauit. Hinc germanicum wacken / wancken.

In I. Con. פָּק eructauit vacillanter. Inuenitur tantum ſemel, vt,
Ieſ.28.✠.7.Incogitãtes fuerũt ĩ viſiõe, eructauerũt iudiciũ. ἄρα ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν. פָּקוּ
Vel intranſitiuè vacillauerunt in decernenda ſententia iudiciali.

In III. Con. הֵפִיק eructauit, deprompſit, prolicuit, & abſolutè vacillauit, vel fecit
vacillare(ſeipſum) Inuenitur octies in Biblijs ſacris, vt, (μενα.
Pſ.144.✠.antep. Promptuaria noſtra plena eructantia de genere ad genus. ἐξερευγό- מְפִיקִים
Pro.3.✠.13.Beatus homo q inuenit ſapientiã, & homo q eliciet intelligẽtiã. ὃς εἶδε. יָפִיק
Pro.12.✠.2.Bonus faciet eructari (.i. proliciet) fauorem Domino. εὑρίσκων. יָפִיק
Ier.10.✠.4.Et malleis firmauerunt eos, ne vacillet(hinc inde) οὐ κινηθήσονται. יָפִיק
Ieſa.58.✠.10.Et elicies eſurienti animã tuã, & animã afflictã ſatiabis. ἐὰν δῷς πεινῶντι. וְתָפֵק
Pſ.140.✠.9.Præſumptionem eius ne prolicias(.i. ne promoueas) aliàs exaltabuntur. תָּפֵק
Pro.8.✠.pen. & ca.18.✠.21.Et depmpſit(.i. hauſit) fauorẽ à Dño. ἑτοιμάζεται θέλησις. וַיָּפֶק

Inde nomina.

פִּיק Vacillatio, id eſt nutatio, diſſolutio, colliſio. Semel reperitur.
In re.Nah.2.✠.10.Cor liquefactũ, & nutatio genuũ, et ægritudo &c. καὶ ὑπόλυσις γονά- וּפִיק
(των.
פִּיקָה Vacillatio, offenſio quæ angit & torquet animum. Semel extat.
1.Sa.25.✠.31.Et nõ erit hoc tibi ĩ vacillationẽ, & in offendiculũ cordis. βδελυγμός. לְפוּקָה

פּוּר Labefactauit, fregit, irritum fecit, irritauit. Idem quod פָּרַר. Et cognationem habet cum חָפַר perforauit, quod fit effringendo & labefactando. Hinc πηρόω frango, mutilo, πηρός fractus, mutilatus, πήρωμα, πήρωσις mutilatio, deprauatio.

In I. Con. פַּר labefactauit, fregit. Semel tantum legitur, vt,
Ieſ.24.✠.19. Frangendo confringet ſe terra .i. p̃ timore adeo concutietur terra, ἀπο- פּוֹר
ρίᾳ ἀπορηθήσεται, vt videatur confringenda(poteſt etiam referri ad radicem פָּרַר)
In II. Con. פּוֹרֵר labefactauit. Semel vſurpatur, vt, (ἐκραταίωσας.
Pſ.74.✠.13. Tu labefactaſti (.i. diuiſiſti) in fortitudine tua mare, contriuiſti &c. σὺ פּוֹרַרְתָּ
In III. Coniug. הֵפִיר labefactauit, irritauit, mutilauit, & ſine actõ irritatus eſt.
Pſal.33.✠.10.Iehoua labefactauit conſilium gentium, annihilauit cogitationes po- הֵפִיר
pulorum. διασκεδάζει. (διασκεδάσει. וְהֵפַרְתָּה
2.Samuel.15.✠.4.à fine. Et labefacies (.i. irritum facies) mihi conſilium Ahitophel. לְהָפֵיר
Zach.11.✠.10.Ad labefactãdũ fœdus meũ, q pepigi cũ oĩbꝰ populis. τοῦ διασκεδάσαι. אָפִיר
Pſ.89.✠.33.Et miſericordiam meam non labefactabo(.i. auferam) ab eo. διασκεδάσω. וְתָפֵר
Eccle.12.✠.5.Et irritabitur(.i. labefactabitur aut diſſoluetur) appetitus. διασκεδασθῇ. וַיָּפֶר
Neh.4.✠.9.Et irritum fecit Deus conſilium eorũ, & reuerſi ſumus &c. διεσκέδασεν.
In voce paſsiua. הוּפַר labefactus eſt, irritus eſt factus. Ter reperitur. תֻּפַר
Ier.33.✠.21.Etiam pactum meum diſſoluetur cum Dauid ſeruo meo. וְהֻפַר
Zach.11.✠.11.Irritũq; factũ ẽ eodẽ die, & nouerũt ſic humiles &c. καὶ διασκεδασθήσεται וַתֻּפַר
Ieſ.8.✠.10.Conſultate, conſultate(.i. inite conſilium) & irritũ fiet illud. διασκεδάσει. תֻּפָר
In IIII. Coniug. הִתְפּוֹרֵר confregit ſe, labefactauit ſeipſum. Semel. Græci הִתְפּוֹרְרָה
Ieſ.24.✠.19. Mala affecta (ſeu tracta) eſt terra, frangendo confregit ſe terra.
verterunt ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

Inde nomina.

פּוּר Sors pueniens ex labefactatione cõſiliorũ aduerſariorũ, & mutatione fortunæ. פּוּר
Eſther 3.✠.7.Curauit iacere ſortem coram Haman à die in diem. καὶ ἔβαλε κλήρους. פּוּרִים
Et pl. Eſth.9.✠.27.Hac de cauſa vocauerũt dies illos Purim ppter nomẽ ſortis. Φρου-
Legitur præterea tantum Eſther 9.✠.28.29.31.32 Hinc ſors, fortè, fortuna. (ραί.
פּוּרָה Dolium in quod inijciuntur vuæ calcandæ & confringendæ. (πατημένης. פּוּרָה
Ieſ.63.✠.3.Doliũ(vel torcular) calcaui ſolus, & ex populis nemo mihi adfuit. καταπε- פּוּרָה
Hagga.2.✠.16.Et quum veniſſet ad lacum ad hauriendũ(implendo) 50. dolia. πεντή-
פַּר Bos, iuuencus. De hoc vide radicem פָּרָה. (κοντα μετρητὰς

פּוּשׁ Ampliatus eſt, diſperſus eſt in amplitudinem, excreuit. Et metaphoricè luxuriatus eſt, laſciuit. Cognationem habet cum פּוּץ diſſipatus eſt, & cum פָּשָׂה progreſſus eſt. Hinc φύσσω, ἐκφύσσω excreſco.

In I. Coniug. פָּשׁ luxuriatus eſt, excreuit. Ter legitur in Biblijs ſacris, vt, Hab.1.

Hab.1.℣.8.Et ampliabūt eqtes eiꝰ,& eqtes eiꝰ à longe veniēt.ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς. וּפָשׁוּ
Malach.4.℣.2.Et luxurietis vt vituli ſaginationis(pro וּפְשִׁתֶּם)καὶ σκιρτήσετε. וּפְשִׁתֶּם
Ier.50.℣.11.Nam luxuriabitis(vel excreſcetis)vt vitula exterēs.ἐσκιρτήσατε.Iod ſcribitur,& legitur ſchurek pro duplici lectione. תָּפוּשִׁי

In voce paſsiua. נָפוֹשׁ diſperſus eſt in amplitudinem ſeu multitudinem.
Nah.3.pen.Diſperſi ſunt populi tui in montibus,& nemo recolligit.ἀπῆρεν. נָפֹשׁוּ

Inde nomina.

פַּשׁ Luxus,luxuria,exceſſus. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, (ματι.
In re.Iob 35.℣.pe.Neqꝫ cognitionē habuit ī luxuria.i.exceſſu enormitatis.παραπτώ- בַּפַּשׁ

פִּישׁוֹן Piſon, vnus ex quatuor fluuijs paradiſi, qui Indiam circuit, & à noſtris Ganges dicitur,nomen habet ab inundatione & amplitudine aquarum.
Gen.2.℣.11.Nomen vnius eſt Piſon,ille circuit omnem terram Hauila &c.Φισών. פִּישׁוֹן

פות Cardo oſtij & vuluæ. Cognationem habet cum פָּתַח aperuit. Hinc Φητώ.i.cardo.
Cum affi.graui.Ieſ.3.℣.17.Iehoua cardinem(.i.vuluam)earꝫ nudabit.τὸ σχῆμα αὐτῶν. פָּתְהֵן
Et plur.1.Re.7.℣.pen.Et cardines ꝑ valuis domꝰ interioris.καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν. הַפֹּתוֹת

פזז Deauratus eſt, obductus eſt auro optimo & topazio, nam pleruncꝫ coniungitur aurum cum topazio & margaritis. Hinc πάζιον & præpoſito articulo τὸ quod deinde per incuriam Bibliographorum contractum eſt τοπάζιον lapis precioſus. Rab. Dauid exponit pro roborare,fortificare.

In I. Con. פָּז deauratus eſt,obductus eſt auro Semel reperitur. (χιόνων.
Gen.49.29.℣.24.Et deaurata(vel conſolidata)ſunt brachia manuū eius,τὰ νεῦρα βρα- וַיָּפֹזּוּ
In II. Coniug.פִּזֵּז topazijs ornatus eſt. Semel inuenitur,vt,
2.Sa.6.℣.16.Et vidit regē Dauid topazijs ornatū & ſaltantē coram Dño.ὀρχούμενον. מְפַזֵּז
(vel vidit regem Dauid roborantem & ſaltantem.i.gnauiter ſaltantem.)
In III. Con. הֻפַּז deaurauit. Reperitur tantum ſemel in Biblijs. (δοκίμου.
1.Re.10.℣.18.Et fecit rex ſoliū eboris,obduxitqꝫ illud topazio.i.auro mundo,χρυσίῳ מוּפָז

Inde nomina.

פָּז Topazion, ſiue aurum puriſsimum.
Pſ.19.℣.11.Deſiderabilia p̄ auro & topazio multo,& dulciora melle &c.καὶ λίθον τίμιον. וּמִפָּז
In pauſa.Pſ.21.℣.4.Impones capiti eius coronam topazij(vel auri)ἐκ λίθου τιμίου. פָּז
Legitur præterea tantum Pſ.119.in .ע Iob 28.℣.17.Prouerb.8.℣.19.Cant.5.℣.12.16.
Ieſa.13 ℣.12.Thren.4.℣.2.

אוּפָז Vphaz,idem quod Ophir locus vbi aurum optimum foditur. Bis legitur.
Ier.10.℣.9.Argentum ductile de Tharſis afferetur,& aurum de Vphaz.χρυσίον. מֵאוּפָז
Dan.10.℣.5.Et femora eius ſuccincta auro (vel maſſa)Vphaz.μωφάζ. אוּפָז

פזר Sparſit,diſperſit,diſſeminauit. Cognationem habet cum בָּזַר diſtraxit, diſperſit, & nihil differt,niſi quod vt פ eſt litera durior quam ב ita etiam vehementiorem ſignificationem importat. Hinc per metatheſin literarum σκορπίζω ſpargo, σπείρω, διασπείρω diſſemino.

In I. Coniug. פָּזַר diſperſit. Legitur tantum ſemel,vt,
Ier.50.℣.17.Iſrael eſt Grex diſperſus,quem leones fugauerunt.πρόβατον πλανώμενον. פְּזוּרָה
In voce paſsiua. נִפְזַר diſperſus eſt. Inuenitur tantum ſemel. (διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ.
Pſ.141 ℣ 7.Sic diſperſa ſunt oſſa noſtra ad os ſepulchri.i.oſſa noſtra morti proxima. נִפְזְרוּ
In II. Coniug. פִּזַּר diſperſit vehementer.
Pſ.53.℣.6.Quia Deꝰ diſperſit oſſa obſidentis te (vel caſtrametantis cōtra te) διεσκόρ- פִּזַּר
Pro.11.℣.24.Eſt ꝗ diſꝑgit(.i.liberaliter erogat)& auget. σπείροντες. (πισεν ὀστᾶ. מְפַזֵּר
Eſther 3.℣.8.Eſt populus qdā diſꝑſus & diſiectus inter populos.διεσπαρμένον. מְפֻזָּר
Pſ.147.℣.16.Qui dat niuem ſicut lanam,pruinam ſpargit vt cinerem.πάσσοντος. יְפַזֵּר
Legitur præterea tantum Pſ.89.℣.11.Pſ.112.℣.pen.Ier.3.℣.13.Ioel.3.℣.7.

פחד Pauit,expauit,obſtupuit præ pauore mentis. Hinc per metatheſin πτοέω πτοέομαι paueo,timeo, πτήσσω timeo, πτόα, πτοῖα, πτοία πτοῖος pauor & per conuerſionem radicis θηπέω,θήπω ſtupeo, θάμβος ſtupor &c.

In I. Coniug. פָּחַד pauit, Legitur tantum in præterito & futuro, atq; gaudet præpoſitionibus מִן & אֶל ſæpe etiam regit accuſatiuum ſuæ ſignificationis. וּפָחַד
Ieſ.60.℣.5. Tunc videbis & afflues, & obſtupeſcet & latũ erit cor tuũ. ϗ ἐκστήσῃ פָּחַדְתִּי
Iob 3.℣.pen. Pauorẽ expaui & euenit mihi .i. ſemꝑ ꝗ timui euenit mihi. ἐφρόντισα. וָאֶפְחַד
Iob 23.℣.antep. Præcogitabam & expaueſcebam ab eo. ἐφρόντιζον. יִפְחַד
Ieſ.19.℣.17. Omnis qui meminerit illius (terræ) ad eam expaueſcet. φοβηθήσονται.
Legitur præterea Pſ.14.℣.5. Pſ.27.℣.1. Pſ.53.℣.6. Pſ.78.℣.52. Pro.3.℣.24. Ieſa.12.℣.2.

In II. פִּחֵד expauit valde & frequenter. Bis reperitur. מְפַחֵד
Pro.28.℣.14. Beatus homo ꝗ expaueſcit ſemꝑ, Qui autem cor ꝛc. καταπλήσσει. (ρας. וַתְּפַחֵד
Ieſ.51.℣.13. Et expauiſti iugiter oñi die à furore anguſtãtis. ϗ φοβοῦ ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέ-

In III. Con. הִפְחִיד fecit expaueſcere. Semel tantum inuenitur. הִפְחִיד
Iob 4.℣.14. Et multitudinem oſsium meoꝝ expaueſcere fecit. συνέσεισε.

Inde nomina.

פַּחַד Pauor, timor, metus, Sæpe vſurpatur in Biblijs. φόβος. (φόβος.
Pſ.53.℣.6. Ibi expauerunt pauore, vbi non erat pauor. ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὗ οὐκ ἦν פָּחַד
In re. Gen.31.℣.pen. Et iurauit Iacob per pauorem patris ſui Iſhac. κατὰ τοῦ φόβου. בְּפַחַד
In pauſa. Iob 21.℣.9. Domus eoꝝ (habent) pacem à pauore, ꝛc. φόβος δὲ οὐδαμοῦ. מִפָּחַד
Cum affi. Pſ.119. in פ. Perhorreſcit præ timore tui caro mea ꝛc. καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου. מִפַּחְדְּךָ
Et plur. Iob 15.℣.21. Vox pauoꝝ in auribus eius. ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ. פְּחָדִים
Cum affi. Iob 40.℣.12. Nerui pauoꝝ (.i. teſticuloꝝ) eius ꝑplexi ſunt. τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ. פַּחֲדָו

פַּחְדָּה Pauor, metus. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt, פַּחְדָּתִי
Cum affi. Ier.2.℣.19. Et non eſt pauor mei in te, ait Dominus Deus Zebaoth.

פֶּחָה Dux, princeps, præfectus, diues, craſſus, pinguis, nam duces plerunq; ſplendidè viuunt. Eſt nomen maſculini generis licet in He exeat, perinde vt nomina numeralia שְׁלוֹשָׁה tres ꝛc. item vt אֱלִישָׁה Eliſa. Hinc παχέες, παχεῖς .i. proceres, παχύς pinguis, παχύνω impinguo. (βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον.
Nehe.5.℣.14. Panem ducis non comedi .i. cibum qui ſolitus erat præberi ducibus. פֶּחָה
Cum affi. Malach.1.℣.8. Adhuc quæſo tale duci tuo, num id ꝓbabit? τῷ ἡγουμένῳ σου. לְפֶחָתֶךָ
Et plur. Eſræ 8.℣.vlt. Et dederunt edicta regis, ſatrapis regis & ꝓceribus. ἐπάρχοις. וּפַחֲוֹת
Legitur præterea tantum Nehe.2.℣.7.& 9. Nehe.5.℣.18.& pen. cap.12.℣.26.

פַּחַת Dux, princeps, præfectus vnus ex ꝓceribus nomen maſc: gen. cõtra termina: פַּחַת
2.Re.18.℣.24.& Ieſ.36.℣.9. Quomodo ergo retũdes faciẽ vniꝰ ducis ꝛc. τῶν τοπαρχῶν. פַּחַת
In reg. Haggai.1.℣.1. Ad Zerubabel filium Sealthiel ducẽ Iehudæ. ἐκ φυλῆς ἰούδα. וְהַפַּחוֹת
Et plur. Eſther 8.℣.9.& cap.9.℣.3. Et ad ſatrapas, & duces, & principes ꝛc.
In reg. 2. Paral.9.℣.14. Et omnes reges Arabiæ & proceres terræ adducebant auꝝ. וּפַחוֹת
ϗ σατράπαι τῆς γῆς. (τῶν ἡγουμένους αὐτῆς. פַּחוֹתֶיהָ
Cum affi. Ier.51.℣.28. Sanctificate contra eam gentes, reges Medorum, duces eius.
Legitur etiam 1.Reg.20.℣.24. Eſræ.2.℣.7. cap.8.℣.4. Nehe.3.℣.7.&.21.&c.

פֶּחַ Dux, præfectus. Semel legitur & ante ח camezatum ſcribitur regulari: Sægol. פֶּחָם
Cũ affi. Neh.5.℣.14. A die quo p̃cepit mihi, vt eſſem dux eoꝝ. εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν.

פָּחַז Leuis animo fuit, inconſtans fuit ex temeritate & leuitate agendi. Cognationẽ habet cum חָפַז feſtinauit, p̃ceps fuit, Sunt .n. leues homines ꝗ ſubito & temerè mutant (animum.

In I. Con. פָּחַז leuis fuit animo. Legitur tantum bis. וּפֹחֲזִים
Iud.9.℣.4. Et conduxit ꝑ illos Abimælech homines inanes & leues. ϗ θαμβουμένους. פֹּחֲזִים
Zopho.3.℣.4. Prophetæ eius ſunt leues homines præuaricationum. πνευματοφόροι.

Inde nomina.

פַּחַז Leuis, velox, feſtinus. Reperitur tantum ſemel, vt, פַּחַז
Ge.49.℣.4. Leuis (vel velox) veluti aqua, non excelles (p̃rogatiua) αὐθάδης ἐξύβρισας.

פַּחֲזוּת Leuitas, Semel tantum legitur in ſacris Biblijs. (ϗ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν. וּבְפַחֲזוּתָם
Cum affix. Ier.23.℣.32. Et errare fecerunt populum meum mendacijs & leuitate ꝛc.

פָּחַח Illaqueatus eſt, irretitus eſt laqueis. Cognationem habet cum נָפַח ſufflauit, nam illaqueatus ingemiſcit & ſeipſum torquet vt ferè animam exufflet. Hinc πάγη παγὶς laqueus, παγιδεύω illaqueo.

In III. Coniug. הָפֵּחַ illaqueauit, fecit illaqueari. Semel tantum reperitur.
Ieſ.42.℣.22. At populus iſte direptus & ꝑculcatus, illaqueare. ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις. הָפֵּחַ
Quidam exponunt pro efflare, cum flatu & contemptu aliorum loqui, à פּוּחַ:

Inde nomina.

פַּח Laqueus, πάγη, παγίς. Et bis accipitur pro laqueo metallico in laminam ſeu bracteam diducto, vt infra in vltimis exemplis apparebit.
Pſ.119. in Nun, Poſuerũt impij, laqueũ mihi, et à mãdatis tuis nõ aberraui. παγίδα μοι. פַּח
Ieſ.8.℣.15. In laqueum & in offendiculum. Græci interpretati ſunt ἐν παγίδι. לְפַח
In reg. Pſ.124.℣.7. Anima noſtra vt auis erepta eſt à laqueo aucupũ. ἐκ τῆς παγίδος. מִפַּח
In pauſ. Ieſ.24.℣.16. & Ier.48.℣.42. Pauor & fouea et laqueꝰ. φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγίς. וָפָח
Et plur. Ier.18.℣.pẽ. Foderũt foueã ad capiẽdũ me, et laqueos abſcõderũt. καὶ παγίδας. וּפַחִים
Num.17.℣.3. Et faciẽt ex eis diductiões lauqeoꝝ. i. lãiaꝝ ſeu bracteaꝝ. ἐλπίδας ἐλα- פַּחִים
In reg. Exo.39.℣.3. Et diduxerũt (vel expãderũt) laqueos auri. i. bracteas auras. (τάς. פַּחֵי
Legitur preterea Ioſ.23.℣.18. Iob 18.℣.9. cap.22.℣.10. Pſ.11.℣.6. Pſ.69.℣.20. Pſ.91.℣.3.

פֶּחָם

Carbo, pruna extincta. Cognationem habet cum פּוּחַ & נָפַח ſufflauit, nam carbones igni appoſiti ſufflando incenduntur. Legitur tantum ter in Biblijs, vt:
Ieſ.54.℣.pen. Creaui fabrum ſufflãtẽ in igne carbonẽ. i. qui flatu incẽdit carbones ἄνθρακας. פֶּחָם
Pro.26.℣.21. Carbo (congruit) prunis, & ligna igni, ſic vir rixoſus &c. ἐσχάρα ἄνθραξι. פֶּחָם
Ieſ.44.℣.12. Faber ferrariꝰ forcipe (correpta) operat̃ ĩ carbõe. i. in prunis. ἐν ἄνθραξι. בַּפֶּחָם
פֶּחָם dux eorum, de hoc vide radicem פָּחָה:

פַּחַת

Fodina, fouea aperta, foſſa putida, puteus ſine aquis. Cognationem habet cũ פָּתַח aperuit. Hinc βάθος, βαθύτης, βυθὸς, βυθὸν profunditas, βόθυνος fodina, foſſa, βυθίζω demergo in profundũ. Item πυθω & latinũ puteo, puteſco, nam ſignificat foueam non purã & immundã, ſed putidã & plenã omni ſpurcitia, fœtore & corruptione.
2.Sa.18.℣.18. Et tulerũt Abſalonẽ & coniecerũt eũ in foueã magnã. εἰς χάσμα μέγα. הַפַּחַת
Ier.48.℣.42. Pauor & fouea (putida) & laqueus. Græci φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγίς. וָפַחַת
In pauſ. Ier.48.℣.28. Eſtote vt colũna nidulãs in ꝓminẽtijs oris foueę. στόματι βοθύνου. פָּחַת
Et plur. 2.Sam.17.℣.9. Et nunc ipſe abſconditus eſt in vna foueaꝝ. i. ſpeluncaꝝ. ἐν הַפְּחָתִים
Legitur præterea tm̃. Ieſ.24.℣.16.17. Ier.48.℣.43. Thren.3.℣.16. (ἑνὶ τῶν βουνῶν.
פְּחֶתֶת Putor, & accipitur pro labe ſiue corroſione quæ introrſum radices agit, & graſſatur in imum, ita vt foueam putidam in carne efficiat cui inſederit. Semel.
Leu.13.℣.5. à fi. Putor (vel corroſio) eſt in caluitio occipitis &c. ἐστηρίκται ἐν τῷ ἱματίῳ. בִּפְחֶתֶת

פִּטְדָה

Topazius, vel topacius, gemma eſt viridis coloris, quidam ſmaragdum exponunt. Hinc per metatheſin literarum τοπάζω quæro, topacius à quærendo nomen habens. Quater legitur.
Exo.28.℣.18. & cap.39.℣.10. Ordo erit Sardonyx, topazius & ſmaragdus. τοπάζιον. פִּטְדָה
Ezech.28.℣.13. Omnis lapis precioſus vmbraculum tuũ Sardius topazius. τοπάζιον. פִּטְדָה
In reg. Iob 28.℣.19. Non æquiparabit̃ ei topazius Aethiopiæ &c. τοπάζιον Αἰθιοπίας. פִּטְדַת

פָּטַר

Omiſit, dimiſit, aperuit, & propriè ſignificat concluſos & retentos emittere cum apertione loci in quo concluſi erant. Cognationem habet cum פָּתַר interpretatus eſt, concluſa & obſtruſa verba expoſuit & aperuit. Hinc πράττω facio, & patro, impetro, & φαιδρύνομαι letor.
In I. Con. פָּטַר dimiſit, & ſine accuſatiuo eſt neutrum, dimiſſus eſt. 4. extat.
2.Par.23.℣.8. Quia non dimiſerat Iehoiada ſacerdos cohortes. ὅτι οὐ κατέλυσεν. פָּטַר
Pro.17.℣.14. Emittens (ſiue aperiens) aquas, initium eſt contentionis, ἐξουσίαν δίδωσι. פּוֹטֵר
1.Par.9.℣.33. Et iſti ſunt cantores &c. cubiculis dimiſſi. διεπτυγμένοι εἰς ἐφημερίας. פְּטוּרִים
1.Sa.19.℣.10. Et emiſſus eſt à cõſpectu Saulis, i. declinauit à facie Saulis. καὶ ἀπέστη Δαβὶδ נִפְטַר
In III. Con. הִפְטִיר fecit apertionem. Semel tantũ inuenit̃. (ἐκ προσώπου σαοὺλ.
Pſ.22.℣.8. Oẽs vidẽtes me ſubſannabũt me, faciẽt aptionẽ labio. ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν. יַפְטִירוּ

Inde nomina.

פֶּטֶר Apertio, apertura, emiſsio, eruptio, quicquid aperit vuluam matris. פֶּטֶר
In reg. Exo. 13. ℣. 2. Sanctifica mihi oẽe primogenitũ, aptionẽ cuiuſq; vuluæ. ἀνοῖγον.
Item legitur Exo. 13. ℣. 12. 13. 15. 19. 20. Num 3. ℣. 12. cap. 18. ℣. 15. Exod. 34. ℣. 20.

פִּטְרָה Apertio, aptura, & legiť tm̃ ſemel in Biblijs ſacris, vt (διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν. פִּטְרַת
In reg. Num. 8. ℣. 16. Pro aptione omnis vuluæ, primogenitũ accepi eos mihi. αὐτῇ

פְּטוּרִים Apertiones, emiſsiones, & tribuitur tm̃ floribus qui erumpunt & emittuntur. וּפְטוּרֵי
In reg. 1. Reg. 6. ℣. 18. Cœlatura cucurbitarũ, apertionesq; florũ. ϗ πέταλα διαπεπετα-
Legitur præterea tantum. 1. Reg. 6. ℣. 29. 32. 35. (σμένα.

פַּטִּישׁ Malleus ponderoſus, quo peculiariter diſtenditur ferrum ſeu lamina. Cognationem habet cum פָּשַׁט expanſus eſt, et cum לָטַשׁ exacuit cudendo. Hinc πλήσσω percello, collido, πατάσσω, πατάζω percutio cum magno ſonitu, & germa. patſchen/ (ρα.
wenn einer ſchlegt das patſcht. Legitur ter in Biblijs. פַּטִּישׁ
Ieſ. 41. ℣. 7. Faciẽs blandã malleo laminã incudis. i. ferrũ diducit ĩ laminã. τύπτων σφύ- פַּטִּישׁ
Ier. 50. ℣. 23. Quõodo ꝯfractus et ꝯtritus eſt malleus vniuerſę terræ. συνετρίβη ἡ σφῦρα. וּכְפַטִּישׁ
Ier. 23. ℣. 29. An non verbum meum eſt ſicut ignis ꝛc. & ſicut malleus ꝛc. ὡς πέλυξ.

פִּיד Exitium, interitus, perditio, euentus malus, contritio. Hinc φηδόω perdo. Legitur tantum ter in ſacra ſcriptura, vt: (τὰς δὲ τιμωρίας. וּפִיד
In reg. Pro. 24. ℣. 22. Quia ſubito conſurget calamitas eorũ, vel exitium amborũ ꝛc. בְּפִיד
Iob 31. ℣. 29. Si lętatꝰ ſũ in exitio inimici mei. i. vel odio habẽtis me. πτώματι ἐχθρῶν μȣ. בְּפִידוֹ
Cum aff. Iob 30. ℣. 24. Attamen nõ in aceruũ mittet manũ, quamuis in exitio ſuo ꝛc.

פִּיחַ Fauilla, de hoc vide radicem פּוּחַ:

פִּימָה Omentum, aruina, pinguedo iliorum. Hinc ὄπιμος, opimus, a, um, & verbum opimo. i. pinguefacio, πιμελὴ adeps. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt: פִּימָה
Iob 15. ℣. 27. Quia opuit faciẽ ſuam adipe ſuo, et fecit omẽtum ſuper ilijs. περιστόμιον.

פִּיק Vacillatio, nutatio, vide radicem פּוּק:

פָּכָה Defluxit copioſè inſtar riui ſeu fontis cuiuſdam. Cognationem habet cum בָּכָה. i. fleuit, effudit lachrymas defluentes. Hinc Græci πηγή fons, πηγάζω rigo, defluo, πηγάζω ebullio, πηγαῖος fontanus, & germanicum ein bach.
In II. Coniug. פִּכָּה defluxit frequenter. Legitur tantum ſemel, vt: מְפַכִּים
Ezec. 47. ℣. 2. Et ecce aquæ defluebãt de humero dextro ad meridiẽ. ὕδωρ κατεφέρετο.

Inde nomina.

פַּךְ Lenticula, vas in quod colligitur oleum defluens & diſtillans. Græci interpretes reddiderunt per idem nomen φακόν. Hinc & φακή lens lentis. Ter legitur. פַּךְ
In re. 1. Sa. 10. ℣. 2. Et accepit Samuel lenticulã olei, & fudit ſup caput eius. τὸν φακόν. פַּךְ
2. Re. 9. ℣. 1. Et ſume lenticulã olei huius in manũ tuã, & vade. τὸν φακὸν τȣ̃ ἐλαίου τούτου. פַּךְ
Et ℣. 3. Et ſumes lenticulam olei, & fundes ſuper caput eius, & dices ꝛc. τὸν φακόν.

פֹּכֶרֶת Pochæreth, proprium nomen vnius è ſeruis Salomonis. פֹּכֶרֶת
Eſræ 2. ℣. 56. Filij Pochæreth ſunt capreoli. i. tam pulchri & veloces vt capreoli.

פָּלָא Velatus fuit, abſconditus fuit, Et quia quæ nobis velata aut ignota ſunt videntur nobis mira & mirifica, hinc etiam exponitur mirificatus eſt, mirabilis fuit, arduus & excellens fuit vltra captum noſtrum, Idem quod פָּלָה. Hinc φωλεός, φωλεύω, φωλάζω, ἐμφωλεύω lateo velatus, item latinum velo, velamen ꝛc.
In I. Con. paſsiua. נִפְלָא velatus eſt, conſtruitur pleruncq; cum מִן. Sæpè extat. נִפְלְאוּ
(σȣ ἐμοί. נִפְלְאַתָה
Pro. 30. ℣. 18. Tria iſta velata (. i. abſcondita) ſunt à me. ἀδύνατά μοι. נִפְלֵאת
2. Sa. 1. ℣. vlt. Mirificata (. i. mirificè grata) fuit dilectio tua mihi. ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς נִפְלָאת
Deu. 30. ℣. 11. Nã p̃ceptũ hoc quod p̃cipio tibi hodiè nõ eſt velatũ à te. ὑπέρογκός ἐστι. נִפְלָאִים
Pſ. 118. ℣. 23. A Domino factum eſt iſtud, & eſt velatũ (. i. abſconditum) ꝛc. θαυμαστή. נִפְלְאוֹתָיו
Pſ. 139. ℣. 14. Velata (. i. mirabilia) ſunt opa tua, & anima mea nouit optimè. θαυμάσια.
Pſ. 105. ℣. 2. Cantate ei, pſallite ei, & ſermonẽ habete in oĩbꝰ mirabilibꝰ eiꝰ. θαυμάσια
αὐτȣ̃.

Deut.

Deu.17.℣.8.Si velatũ(.i.arduũ)fuerit à te ℣bum ad iudiciũ ꝛc.ἐὰν ᾗ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ. יִפָּלֵא
Gen.18.℣.15.Nunquid velatum(.i.impoſsibile)erit à Domino aliquid.μὴ ἀδυνατεῖ. הֲיִפָּלֵא

In II.Coniug. פִּלֵּא mirabiliter & arduè fecit. Bis reperitur. (λας εὐχήν.
Leu.22.℣.21.Et vir cũ adduxerit ꝛc.ad arduè faciendũ votum.i.ad ſoluendũ.διαςεί- לְפַלֵּא
Num.15.℣.3.Aut victimã ad arduè faciendũ(vel ad pſoluendũ)votũ.μεγάλην εὐχήν. לְפַלֵּא

In III. Coniug. הִפְלִיא mirificè fecit, arduum fecit vltra captum humanum. Sæpè in Biblijs ſacris occurrit.
Pſ.31.℣.21.Mirificauit(.i.inſigniter oſtendit)bonitatem ſuam in me. ὅτι ἐθαυμάςωσε. הִפְלִיא
Ieſ.28.℣.vlt.Etiam hoc à Dño Zebaoth prodijt,arduũ fecit conſiliũ.ἐξῆλθε τὰ τέρατα. הִפְלִא
Pſ.4.℣.4.Et ſcito quod Dñs mirificauit ſanctũ ſuũ,pro הִפְלָה : ἐθαυμάςωσε κύριος. הִפְלָא
Iud.13.℣ſu 19. Et mirus erat ad faciendum.i.angelus faciebat ſupra captum humanum. τοῦ θαύμαςα ποιοῦν. וּמַפְלִא
Ieſ.29.℣.14.Propterea ecce ego adijcio ad mirificè tractandũ populũ iſtũ. μεταθεῖναι. לְהַפְלִיא
Leu.27.℣.2.Si qs arduũ fecerit votũ, ſecundũ æſtimationẽ tuã ꝛc. ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν. יַפְלִא

In IIII. Coniug. הִתְפַּלֵּא mirabilem & arduum ſe exhibuit. Semel.
Iob 10.℣.16.Et reuerteris & arduum te exhibebis erga me.i.miris pœnis me afficies. תִּתְפַּלָּא

Inde nomina. (πάλιν γὰρ μεταβαλών.

פֶּלֶא Mirabile,arduum,ab oculis noſtris velatum,admirandum. Sæpè extat.
Ieſ.9.℣.5.Et vocabitur nomen eius mirabile,conſiliarius, Deus fortis. θαυμαςὸς. פֶּלֶא
In pauſ.Pſ.77.℣.15.Tu es Deꝰ faciẽs mirabile,notificaſti inter populos ꝛc.θαυμάσια. פֶּלֶא
Cum affi. Pſ.89.℣.6. Et celebrabunt cœli mirabile tuum Domine..θαυμάσιά σου. פִּלְאֲךָ
Pſ.77.℣.12.Nam memor ero mirabilium tuorum quæ olim edidiſti. θαυμασίων σου. פִּלְאֶךָ
Et plu.Thre.1.℣.9.Et deſcẽdit cũ admirationibus.i.mirabiliter.κατεβίβασεν ὑπέρογκα. פְּלָאִים

פְּלָאוֹת Mirabilia, res mirabiles ſeu arduæ.
Pſ.119.in Pe.Mirabilia ſunt teſtimõia tua,idcirco cõſeruauit ea anima mea.θαυμαςὰ. פְּלָאוֹת
Dan.12.℣.6.Quando tandem finis erit hoꝝ negocioꝝ mirabilium ? τῶν θαυμασίων. הַפְּלָאוֹת

פְּלִיאָה Mirabilis,ardua,res velata captui noſtro. Semel reperitur.
Pſ.139.℣.6.Mirabilis eſt ſcientia tua à me.i.velata & abſcondita à me. ἐθαυμαςώθη. פְּלִאִיָה
Eſt duplex lectio,nam tertia radicalis eſt aut א aut Iod in eadem ſignificatione.

פֶּלִיא Mirabilis,mirabile, Extat tantum ſemel in ſacris Biblijs,vt:
Iud.13.℣.18.Quare quæris de nomine meo quod eſt mirabile ꝛc. θαυμαςόν. Secundum puncta legendum eſt פֶּלִי at ſecundum literas פֶּלֶא : פֶּלְאִי

הַפְלֵא Mirificatio,admiratio. Inuenitur ſemel vſurpatum in Biblijs, vt:
2.Par.2.℣.9.Nã domus quꝫ ædifico eſt magna et mirificatio(ſeu ardua)μέγας καὶ ἔνδοξος (σια ᾗ πτώματα. הַפְלֵא

מִפְלָאוֹת Miracula. Legitur tantum ſemel,vt:
In reg.Iob 37.℣.16.Num intelliges libramenta nubium,& miracula perfecti ꝛc.ἐξαί- מִפְלְאוֹת

פָּלַג

Diuiſus eſt,diſpartitus eſt in multas obliquas partes, & propriè dicitur de aquis ſeu fluminibus,quæ fluendo ſæpè diuiduntur obliquè. Cognationem habet cum פָּלַח dirupit. Hinc πέλαγος pelagus,profundum maris quod currendo aliquando in multas partes obliquas diffunditur, πελαγίζω exundo, in diuerſa flumina diuido, item πλαγιάζω obliquo,diuidor obliquè,πλάγιος obliquus, Deinde & ab hac radice poteſt eſſe πλέκω plico.

In I. Con.paſsiua.נִפְלַג diuiſus eſt. Bis tñ reperitur,vt: (διεμερίσθη ἡ γῆ.
Ge.10.℣.25.& 1.Par.1.℣.19. Nomen vnius Pæleg,quod in dieb.eius diuiſa eſt terra. נִפְלְגָה

In II. Con.פִּלֵּג diuiſit. Bis repitur in Biblijs Ebraicis,vt: (λάβρῳ ῥύσιν.
Iob 38.℣.25.Quis diuiſit inũdationi aquęductũ.i.qs diuiſit imbri alueũ.ἡτοίμασεν ὑετῷ פִּלַּג
Pſ.55.℣.10.Abſorbe Domine,diuide linguam eoꝝ,quia vidi iniuriam. καταδίελε. פַּלַּג

Inde nomina.

פֶּלֶג Riuus,partitio aquarum, πέλαγος quod in ſuas varias plicas diuiditur.
In reg.Pſ.65.℣.10.Viſitaſti terram ꝛc.riuus Dei plenus eſt aquis. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ. פֶּלֶג
Et plur.Ieſ.30.℣.25.Et ſuper omni colle erunt riui,fluenta aquaꝝ.ὕδωρ διαπορευόμενον פְּלָגִים
Cum affi. leui. Pſal. 46. ℣ſu 5. Riuuli eius fluminis lætificabunt ciuitatem Dei.τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα (τῶν ὑδάτων. פְּלָגָיו
In reg. Pſ.1. ℣ſu 3. Et erit velut arbor plantata ad riuulos aquarum. παρὰ τὰς διεξόδους פַּלְגֵי

Legit̃ pterea tm̃.Pro.5.℣.16.ca.21.℣.1.Pſ.119.in pe.Iob 29.℣.6.Ieſ.32.℣.2.Thr.3.℣.16.

פְּלַגּוֹת Diuiſiones,item riuulorum diuiſiones. Ter legitur. בִּפְלַגּוֹת
Iob 20.℣.17.Non uidebit riuos,flumina torrentiũ lactis & butyri. ἄμελξιν νομάδων. בִּפְלַגּוֹת
In re.Iu.5.℣.15.& 16.In diuiſionibꝰ Rubenitarũ,magnæ ſunt cogitationes.ἐν διαιρέσ.

פְּלֻגּוֹת Diuiſiones,partitiones. Semel tantum legitur in ſacris Biblijs,vt: לִפְלֻגַּת
In reg.2.Par.35.℣.5.Ad partitiones(ſeu diuiſiones)domus patrum. διαιρέσεως οἴκων.

מִפְלַגּוֹת Ordines diſtincti,claſſes diſtinctæ & diuiſæ. Semel tantum reperitur. לְמִפְלַגּוֹת
2.Par.35.℣.12.Vt darẽt ea ordinibus(.i.claſsibus)ſecũdũ domos patrũ.κατὰ τὴν διαίρεσιν.

פִּילֶגֶשׁ Pellex,pallax,pallaca,concubina,& propriè Ebræis eſt ancilla viro in concubitum abſq; ſcripto & ſubarratione & legitimis ceremonijs addicta, & proles ex tali nata coniugio non ſuccedit patri in hæreditatem,ſed muneribus dotari poteſt. Eſt enim compoſitum ex פָּלַג diuiſit, & אִישׁ vir, quod videlicet concubina erat diuiſa à legitima vxore & marito nec ſuccedebat in hæreditatem. Hinc πάλλαξ, παλλακὴ παλλακίς & latinum pellex,pallax,παλλακεύομαι pallaco, Sed quia Chriſtianis non licet præter vnam vxorem ducere, factum eſt vt hoc nomen pellex, & παλλακεύομαι accipiatur tantum de ſcortis. פִּילֶגֶשׁ
Gen.36.℣.12.Et Thimna fuit pellex ipſi Eliphas filio Eſau. παλλακὴ ἐλιφὰς. פִּילֶגֶשׁ
In reg.1.Par.1.℣.30.Et filij Keturæ pellicis Abrahæ &c. τῆς παλλακῆς ἀβραὰμ. פִּילַגְשׁוֹ
Cum affi.Iud.19.℣.2.Et fornicata eſt concubina eius contra eum ꝛc. ἡ παλλακὴ αὐτοῦ. הַפִּילַגְשִׁים
Et pl.Ge.25.℣.5.Et filijs pellicũ q erãt Abrahę dedit donationes.τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν. פִּלַגְשִׁים
2.Sam.5.℣.14. Et accepit Dauid vlterius pellices & vxores de Ieruſalẽ. ϗ παλλακὰς. וּפִילַגְשָׁיו
Cũ affi.2.Par.11.℣.antep.Præ omnibus vxorib.ſuis et pellicibus ſuis.καὶ τὰς παλλακὰς. פִּלַגְשֵׁי
In re.2.Sa.16.℣.pen.Et ingreſſus eſt Abſalon ad pellices patris ſui. πρὸς τὰς παλλακὰς. פִּלַגְשֵׁיהֶם
Semel de maſculis.Ezech.23.℣.20.Et flagrauit amore ad pellices ſuos. ἐπὶ τοὺς χαλ-
(δαίους.
Legitur & Gen.22.℣.vlt.cap.35.℣.22.Iud.19.℣.20. ſæpè inuenies.

פְּלָדוֹת Peltæ,ſcuta breuia in modum lunæ iam mediæ vel ſemiplenæ. Hinc πάτλαλον πέλτη pelta, πελταστὴς ſcutatus, πελταστικός pugnans peltis, πελτάριον parua pelta, καταπέλτης catapulta, καταπελτάζω oppugno,iaculor,καταπελτικὸς miſſus ex catapulta ꝛc. Legitur tantum ſemel in Biblijs. (τῶν ἁρμάτων.
Plur.Nahum 2.℣.3.Viri belli purpurati ſunt,in igne(.i.ſplendore)peltarum. αἱ ἡνίαι פְּלָדוֹת
Iudæi exponũt in igne facium ſeu lampadũ,& legũt פְּלָדוֹת pro לַפִּידִים .i.lampades.

פָּלָה Velatus fuit,abſconditus fuit,miraculum fuit in oculis hominum,arduus & excellens fuit ſupra captum hominis. Idem quod פָּלָא & propter cognationem arctiſsimam quam hæ duæ radices habent, ſæpè vna ponitur pro altera. Hinc φωλεύω, φωλάζω,ἐμφωλεύω lateo velatus,& latinum velo,item velamen.

In I. Coniug.paſsiua. נִפְלָה velatus eſt,mirificatus eſt,arduus fuit. Bis legitur. וְנִפְלֵינוּ
Exo.33.℣.16.Et mirificabimur (.i.mirabiliter eximij erimus) ego & populus tuus. נִפְלֵיתִי
καὶ ἐνδοξασθήσομαι. (μαστώθη.
Pſ.139.℣.14.Celebrabo te,eo quod mirificatus ſum.i.miris modis creatus ſum.ἐθαυ-
In III. Coniug. הִפְלָה mirificauit,mirabiliter egit vel tractauit. Sexies. וְהִפְלָה
Exo.9.℣.4.Et mirificabit Dominus inter pecora Iſrael ꝛc. καὶ παραδοξάσω ἐγώ. הִפְלָה
Pſ.4.℣.4.Et ſcitote q, Dñs mirificauit(.i.mirabiliter regit) ſanctũ ſuũ. ἐθαυμάστωσε. παραδοξάσ. וְהִפְלָה
Deu.28.℣.59.Et mirificabit Dñs plagas tuas.i.mirabiles plagas mittet.ϗ παραδοξάσω. וְהִפְלֵיתִי
Exo.8.℣.18.Et mirabiliter regã(vel ſeparabo)in die illa terrã Goſen. ϗ παραδοξάσω
Pſal.17.℣.7. Mirifica(ſegrega vel mirabiliter exerce)pietates tuas ꝛc. θαυμάστωσον τὰ הַפְלֵה
ἐλέη σου. (ptum ꝛc. παραδοξάσει. יַפְלֶה
Exo.11.℣ſu 7. Vt agnoſcatis quod mirificabit(vel ſeparabit)Dominus inter Aegy-

Inde nomina.

פֶּלִי Mirabile,miraculum,in pauſa mutatur ſcheua in ſægol.
In pauſa.Iud.13.℣.19.Quare quæris de nomine meo quod eſt mirabile? Eſt duplex פֶּלִיא
lectio propter interpoſitionem Aleph,de quo & ſupra. θαυμαστόν.

פלני

אַלְמֹנִי פְּלֹנִי Certus aliquis locus, cuius nomen data opera non exprimitur, Et hæ duę voces idem ſignificant Ebræis quod Græcis δεῖνα. i. quendam, aliquem, vel talem, q. d. ad locum talem & talem quem in præſentia non nominabo. Legitur ter in ſacris Biblijs, vt ſequentia exempla oſtendunt.

1. Sam. 21. ℣. 3. Adhęc pueris indicaui locum quendam certum. λεγομένῳ ἐμμωνεῖμ. פְּלֹנִי אַלְמֹנִי
Item Ruth 4. ℣. 1. & 2. Reg. 6. ℣. 7. de his vide ſupra in אַלְמֹנִי :

פַּלְמֹנִי Dictio compoſita ex duabus ſuperioribus videl: פְּלֹנִי־אַמְלֹנִי nam per ſynæreſin duo Lamed contrahuntur in vnum, ſic duo Nun in vnum, ſuppreſſa Aleph gutturali litera, & idem ſignificat ac ſi expreſſè ſeu explicite ſcriberentur. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt:
Dan. 8. ℣. 13. Et dixit vnus ſanctus cuidã (vel neſcio cui) eximio loquẽti. τῷ φελμουνί. לַפַּלְמוֹנִי

פָּלַח Diſcidit, proſcidit, iaculo emiſſo tranſuerberauit, transfixit. Hinc βολέω percutio, tranſuerbero, βολή iactus, ictus, percuſſio, βολίς iaculum, πελεκέω ἴζω ſecuri percutio, & germanicè **halb ſtück**.
In I. Coniug. פָּלַח proſcidit, diſcidit in particulas. Semel extat.
Pſ. 141. ℣. 7. Perinde ac ſi quis proſcindit aut diſſecat terram. ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη. פֹּלֵחַ
In II. Coniug. פִּלַּח diſcidit, proſcidit. Quater inuenitur.
Pro. 7. ℣. 23. Donec diſcindat ſagitta iecur eius, ceu dum properat auis ꝛc. πεπληγώς. יְפַלַּח
Iob 16. & 13. Circũdederunt me multi ꝛc. ꝓſcindet renes meos. βάλλοντες εἰς νεφροὺς μου. יְפַלַּח
2. Reg. 4. ℣. 6. à fine. Et venit & proſcidit (.i. incidit) in ollam pulmenti. καὶ ἐνέβαλεν. וַיְפַלַּח
Iob 39. ℣. 3. Incuruabuntur vt fœtus ſuos excutiant (ſiue excindant) ἔλυσας. תְּפַלַּחְנָה
Inde nomina.
פֶּלַח Fruſtũ, diſceſſum ab alio, fragmen. Hinc βῶλος bolus **ein ſtücke**. Quinqes legitur.
In reg. Iud. 9. ℣. 5. à fine. & 2. Sam. 11. ℣. 21. Et deiecit mulier quædam fragmen currus. κλάσμα μύλου. (laris. ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. פֶּלַח
Iob 41. ℣. 16. Cor eius compactum eſt vt lapis, & durum vt fragmen inferioris mo- כְּפֶלַח
Can. 4. ℣. 3. & ca. 6. ℣. 7. Tãq́ fragmẽ (ſeu bolus) malogranati ſũt tẽpora tua. μῆλόν σου. כְּפֶלַח
1. Sam. 30. ℣. 12. Et dederunt ei bolum carycarum. κλάσμα παλάθης פֶּלַח

פָּלַט Euaſit liberatus, ereptus eſt vt poſſit euadere in campum latiorem. Cognationem habet cum מָלַט ereptus eſt. Hinc πλατύνω dilato, πλατεῖα platea, & forte φυλάττω cuſtodio à periculis ad liberandum aliquem.
In I. Coniug. פָּלַט euaſit. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt:
Ezech. 7. ℣. 16. Et euadent euaſores earum (gentium) & erunt ad montes ꝛc. וּפָלְטוּ
In II. Coniug. פִּלֵּט liberauit, cuſtodiuit à periculis.
2. Sa. 22. & Pſ. 18. ℣. 3. Iehoua eſt petra mea, ꝓpugnaculũ et liberator meus. καὶ ῥύστης μου. וּמְפַלְטִי
Pſ. 32. ℣. 7. Ouationibus (ſeu iubilis) eripiendi circumcinges me. λύτρωσαί με. פַּלֵּט
Pſ. 56. ℣. 8. Ob iniquitatem euadendi ſibi (ſpem faciunt) in ira populorum. פַּלֶּט־לָמוֹ
Pſ. 17. ℣. 13. Libera animam meam ab impio qui gladius tuus eſt. ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. פַּלְּטָה
Pſ. 82. ℣. 4. Eripite exhauſtum atq́ inopem, de manu impiorum liberate. ἐξέλεσθε. פַּלְּטוּ
Pſ. 91. ℣. antep. Quandoquidem me amplexus eſt & eripiam eum. ῥύσομαι αὐτόν. וַאֲפַלְּטֵהוּ
Michæ 6. ℣. antep. Quod ſi quid eripueris, gladio tradam illud. καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν. תְּפַלֵּט
Legitur pręterea. Pſ. 18. ℣. 44. & pen. Pſ. 22. ℣. 5. 9. Pſ. 37. ℣. vlt. Pſ. 40. 18.
In II. Coniug. הִפְלִיט fecit euadere, eripuit, cuſtodiuit.
Ieſ. 5. ℣. pen. Fremet ergo & apprehendet prædam, & cuſtodiet. i. ſeruabit. καὶ ἐκβαλεῖ. וְיַפְלִיט
Michæ 6. ℣. antep. Accedes, & non facies euadere (vel nõ cuſtodies) οὐ μὴ διασωθῇς. תַפְלִיט
Inde nomina.
פָּלִיט Euaſor qui effugiendo periculum ſeipſum cuſtodit. Aliquoties ſcribitur פָּלֵט.
Gen. 14. ℣. 12. Et venit euaſor, & indicauit Abrahamo Ebræo ꝛc. ἀνασωθέντων τις. פָּלִיט
Et plur. Num. 21. ℣. 7. à fine. Dedit filios ſuos euaſores .i. fugitiuos. διασώζεσθαι פְּלִיטִים
Ier. 51. ℣. 50. Euaſores (.i. fugitiui) à gladio, ite ne ſtetis, memores eſtote. ἀνασωζόμενοι. פְּלֵטִים
Cũ affi. Obad. 1. ℣. 14. Et ne ſtes in p̄rupto ad excidendũ fugitiuos eiꝰ. ἀνασωζομένους. פְּלִיטָיו
In reg. Iud. 12. ℣. 4. Quod dixiſſent, vos fugitiui Ephraim eſtis. οἱ διασεσωσμένοι. פְּלִיטֵי
פְּלֵטָה & פְּלֵיטָה Euaſio, liberatio, aliquoties reperitur in Biblijs ſacris.

Ezech.14.℣.pe.Et ecce relicta est in ea euasio,nempe q educunt̃ ꝛc. οἱ ἀνασωζόμενοι. פְּלֵטָה
Ge.45.℣.7.Et ad viuificãdũ vobis euasionẽ magnã.i.ereptos multos. κατάλειψιν με- לִפְלֵיטָה
In re.Ies.4.℣.2.In die illa erit germẽ Dñi ꝛc.in euasionẽ Israelis. καταλειφθέν. (γάλην. לִפְלֵיטַת
Legitur præterea.Exo.10.℣.5.Iud.21.℣.17.Esræ 9.℣.8.13.14.15.Ies.10.℣.19.&c.

מִפְלָט Euasio. Et inuenitur tantum semel vsurpatum in Biblijs sacris, vt: מִפְלָט
Ps.55.℣.9.Accelerabo euasionem mihi à spiritu turbinis & horroris. προσεδεχόμην
(τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με.

פֶּלֶךְ Complexio,complicatio,res plicatilis,& vsurpatur quoq; de fuso & fuste seu baculo quem manibus amplectimur. Hinc πλέκω,& latinum plico,complico, περιπλέκομαι & latinũ circumplector, συμπλέκομαι complector, περιπλοκή, συμπλοκή, σύμπλεξις complexio.Et Germa. **flechten**.Inuenitur tantum in locis sequentibus.
2.Sa.3.℣.29.Ita vt non excindat̃ è domo Ioab ꝛc.leprosus & q nitat̃ fuste. σκυτάλην. בְּפֶלֶךְ
In pausa.Pro.31.℣.19.Et manus eius sustinuerunt(.i.apphenderunt)fusũ. εἰς ἄτρακτον. פָּלֶךְ
In reg. Nehem. 3. ℣su 9. Rephaia filius Hur princeps dimidiæ complexionis Ierusalẽ, περιχώρου ἱερουσαλήμ. Populus Ierusalem erat distributus ĩ certas classes seu regiones,vt Roma quoq; olim,dimidiæ parti iste præfectus erat. פֶּלֶךְ
Legitur præterea tantum. Nehem. 3. ℣su 14. 15. 16. 17. 18.

פָּלַל Appellauit,in ius compellauit,interpellauit tanquam aduocatus. Item significat in iudicium prouocare,& appellare ad iudicem,est vocabulum iuridicum. Cognationem habet cum נָפַל cecidit,nam qui ad aliquem appellat, ille ceu procidens implorat eius patrocinium. Hinc appello,as &c. compello,interpello.

In II.Con. פִּלֵּל appellauit in ius,& cum dtõ sig. appellatione alicui assistere.
1.Sa.2.℣.25.Si qs peccauerit in virꝝ,et appellabit eũ Iudex. καὶ προσεύξονται. (φθήρας. וּפִלְלוֹ
Eze.16.℣.52.Porta tu ignominiã tuã quæ appellatiõe sorori tuæ patrocinata es. διέ- פִּלַּלְתְּ
Gen.48.℣.11.Videre faciẽ tuã non appellaui.i.non induxissem in animum. ἐστερήθην. פִּלָּלְתִּי
Psal. 106. ℣su 30. Et stetit Phinehas & interpellauit .i. appellatione vsus puniendo impios. καὶ ἐξιλάσατο. וַיְפַלֵּל

In IIII.Con. הִתְפַּלֵּל interpellauit oratione ꝓ aliquo,fecit se appellatum alicuius. Vsurpatur absolutè,sæpius cum datiuo aut præpositione בְּעַד עַל אֶל &:
1.Reg.8.℣.33.Et celebrabũt nomẽ tuũ,& interpellabũt,et deprecabũt̃. καὶ προσεύξονται. וְהִתְפַּלְלוּ
Et ℣.28.Ad audiendã orationẽ ꝛc.quam seruus tuus compellat corã te. προσεύχεται. מִתְפַּלֵּל
Iob 42.℣..10.Et Dñs conuertit captiuitatem Iob,cũ ipse intercederet pro proximo. בְּהִתְפַּלְלוֹ
1.Sam.12.℣.19. Ora pro seruis tuis. πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων. (εὐξαμένου. הִתְפַּלֵּל
Ps.5.℣.3.Attende ad vocem clamoris mei,ꝛc.quia ad te orabo. πρὸς σὲ προσεύξομαι. אֶתְפַּלָּל
Ier.7.℣.16.Et tu ne ores(vel intercedas)pro populo hoc,& ne leues ꝛc. μὴ προσεύχου. תִּתְפַּלֵּל
1.Sa.2.℣.25.At si qs in(vel cõtra)dñm peccauerit,qs intercedet ꝓ eo. τίς προσεύξεται. יִתְפַּלֶּל
Gen.20.℣.pen.Et interpellauit(.i.intercessit)Abraham ad Deum &c. προσηύξατο. וַיִּתְפַּלֵּל
Legitur & Num.11.℣.2. cap.21.℣.8. Deut.9.℣.21.& 27. Item 1.Sam.1.℣.10.12.26.27.

Inde nomina.

פְּלִילִי Appellandus ad iudicium,dignus vt prouocetur in ius. Semel inuenitur. (σθείη. פְּלִילִי
Iob 31.℣.28 Est & hæc iniqtas digna appellatione.i.vt ꝓuocet̃ in ius. ἡ μεγίστη λογι-

פְּלִילִים Iudices,arbitri,qui in appellatione dijudicant controuersias forenses. Ter.
Exo.21.℣.22.Et dabit pro arbitroꝝ(seu appellatorum)sententia. μετὰ ἀξιώματος. בִּפְלִלִים
Deut.32.℣.32.Et inimici nostri sunt arbitri(vel iudices) οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. פְּלִילִים
Iob 31.℣.11.Quia hæc est præsumptio,& hæc iniquitas de qua arbitri (iudicabunt.) פְּלִילִים

פְּלִילָה Appellatio,decretum quod in appellatione plurium decernitur.Semel reperitur. פְּלִילָה
Ies.16.℣.3.Adfer consilium,fac appellationem(vel decretum) ποιεῖτε δὲ σκέπην.

פְּלִילִיָּה Appellatio,vbi quilibet causam suam profert ꝑ aduocatum seu appellatum suum. פְּלִילִיָּה
Iesa.28.℣.7.Deuiauerunt in visione,eructauerunt iudicium Dei.

תְּפִלָּה Oratio interpellans Deum,deprecatio. Sæpissimè reperitur in Biblijs sacris. תְּפִלָּה
Ies.56.℣.7.Nã domus mea,domus orationis vocabitur. οἶκος προσευχῆς κληθήσεται.
Cum affixis Psal. 4. ℣su 2. Miserere mei & exaudi interpellationem (.i.orationem) meam. προσευχῆς μου. תְּפִלָּתִי
In reg.Pro.15.℣.8.At interpellatio.i.oratio rectorum grata est. εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων. וּתְפִלַּת
Et plur.

פְּלֹמֹנִי Et plur. Pſ. 72. ℣. vlt. Finiunt orationes Dauidis filij Iſai. ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαβίδ. תְּפִלּוֹת
De hoc nomine vide in פָּלָה vnde & פְּלוֹנִי &c.

פלס

Ponderauit, in ſtatera trutinauit, librauit ſine lancibus. Eſt aliud genus libræ, quàm מאזנים bilances. Hinc πλάστιγξ trutina, per translationem ſignificat adæquare, ad libellam ſeu trutinam expendere, applicare ad trutinã. Hinc πλησιάζω applico, πλησία, πλησίον .i. prope, πλήσιος propinquus.

In II. Coniug. פִּלֵּס librauit, & metaphoricè direxit, expendit. Sexies legitur.
Pro. 5. ℣. antep. Et omnes ſemitas eius librat .i. omnia itinera eius expendit. σκοπεύει. מְפַלֵּס
Pro. 4. ℣. pen. Librato orbitam pedum tuorum, & omnes viæ tuæ dirigentur. פַּלֵּס
Et cap. 5. ℣. 6. Semitã vitæ fortaſsis expendes, vacillauerunt greſſus eiꝰ. οὐκ ἐπέρχεται. תְּפַלֵּס
Ieſ. 26. ℣. 7. Iter iuſti eſt rectitudo, rectam orbitam iuſti ponderabis. παρεσκευασμένη. תְּפַלֵּס
Pſ. 78 ℣. 49 Librabit ſemitam iræ ſuæ (vt circa impedimẽtũ exagitet impios) ὡδοποίησε. יְפַלֵּס
Pſ. 58. ℣. 2. Violentiam manuum veſtrarum ponderabitis &c. συμπλέκουσιν. תְּפַלֵּסוּן

Inde nomen.

פֶּלֶס Statera, trutina, aliud genus libræ quam bilanx eſt. Bis reperitur, vt:
Pro. 16. ℣. 11. Statera & bilanx iudicij (.i. iuſta) domini ſunt. ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη. פֶּלֶס
Ieſ. 40. ℣. 12. Et quis appendit (velut) in ſtatera montes &c. τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ. בַּפֶּלֶס
מִפְלָשׂ Libramentum, ſcribitur שׂ pro ס & inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Iob 37. ℣. 16. Num habes ſcientiam ſuper libramenta nubis .i. quomodo in aere pendeant? מִפְלְשֵׂי

פלץ

Perculſit cũ timore & fragore magno, Quemadmodum fulmen ſolet ictu ſuo proſternere & decorticare quicquid attingit. Cognationem habet cum בִּצֵּל decorticauit. Hinc πλήσσω percutio frango πλῆξις percuſſio, ἐκπλήσσω obſtupefacio, ἐκπλήσσομαι ſtupeo, ἀποπλήσσω percutio, ἀποπληξία apoplexia, ſtupor, & germanicum der plixt oder plitz/item platzen/plaſſen/ἐκπλήττω terreo.

In IIII. Coniug. הִתְפַּלֵּץ fecit ſe tremere, perculſus eſt tremore. Semel.
Iob 9 ℣. 6. Qui commouet terrã è loco ſuo, ita vt colũnæ eiꝰ percellant. σαλεύονται. יִתְפַּלָּצוּן

Inde nomen.

פַּלָּצוּת Tremor, perculſio animi. Quater in Biblijs ſacris legitur.
Pſ. 55. ℣. 6. Timor & tremor venit in me, & adobruit me tremor. ἐκάλυψέ με σκότος. פַּלָּצוּת
Ieſ. 21. ℣. 4. Errauit cor meum, tremor perterrefecit (vel exagitauit) me. ἡ ἀνομία. פַּלָּצוּת
Ezech. 7. ℣. 17 Accingent ſaccos, & operiet eos tremor .i. perculſio animi. θάμβος. פַּלָּצוּת
Iob 21. ℣. 6. Et ſi meminerim &c. & apprehendit carnem meam tremor. ὀδύναι. פַּלָּצוּת
תִּפְלֶצֶת Tremor, timor, perculſio animi. Reperitur tantum ſemel, vt,
Cum affi. Ier. 49. ℣. 16. Timor tui (.i. quod terrori eſſes alijs) decepit te. ἡ παιγνία σου. תִּפְלַצְתְּךָ
Quidam exponunt, ſuperſtitio tua, vel idolum tuum.
מִפְלֶצֶת Simulachrum Priapi, nomen habet à tremore & timore, quod idololatræ deos ſuos timeant ac reuereantur. Quater reperitur in duobus verſibus.
1. Reg. 15. ℣. 13. Eò quod feciſſet idolũ luco, & excidit Aſa idolũ eius. καταδύσεις αὐτῆς מִפְלֶצֶת
Cũ affi. 2. Par. 15. ℣. 4. à fine. Eo quod feciſſet idolum luco. Et excidit Aſa idolum eius. καὶ מִפְלַצְתָּהּ
(κατέκοψε τὸ εἴδωλον.

פלש

Volutauit in puluere, prouoluit in puluere, polluit & fœdauit puluere, ſubagitauit cinere. Cognationem habet cum לוּשׁ ſubagitauit paſtam prouoluendo. Hinc σπιλόω maculo, & πηλάσσω ſubigo, fœdo, inquino, & german: weltzen/ ſchleppen.

In IIII. Coniug. הִתְפַּלֵּשׁ volutauit ſeſe vt ſolent lugentes. Quater legitur.
Ier. 25. ℣. 5. à fine. Vlulate paſtores & exclamate, & volutate vos in puluere. κόπτεσθε. וְהִתְפַּלְּשׁוּ
Ier. 6. ℣. 5. à fin. Filia populi mei accĩge ſaccũ, & prouolue te in cinere. κατάπασαι σποδόν. וְהִתְפַּלְּשִׁי
Eze. 27. ℣. 7. à fine. Et imponẽt puluerẽ &c. in cinere ſe volutabũt. σποδὸν ὑποστρώσονται. יִתְפַּלָּשׁוּ
Mich. 2. ℣. 10. Propter nomẽ Ophra (quæ deſolata ẽ) puluere te ĩquinato. καταπάσασθε. הִתְפַּלָּשְׁתִּי
Scđm puncta legitur in Imp: הִתְפַּלָּשִׁי & ſcđm lit: in prõ הִתְפַּלַּשְׁתִּי inquinaui me.
פְּלִשְׁתִּים Philiſthæi, Palæſthini, nomen gentis inuolutæ curis & cineribus huius ſeculi & omnibus ſordibus plenæ, gens inquinata idolorum cultu.
Ge. 10. ℣. 14. E quibus egreſſi ſunt Philiſtijm & Caphthurim .i. Cappadoces. Φυλιστιείμ. פְּלִשְׁתִּים

פְּלֶשֶׁת Palæſthina terra & regio fertiliſsima. Item pro habitatoribus eius &c.
Ieſ.15.℣.2.Ne læteris tu Palæſthina vniuerſa,quod cōfracta eſt virga &c. οἱ ἀλλόφυλοι. פְּלֶשֶׁת
In pau.Ioel.4.℣.4.Quid vos mihi ô Tyre et Zidō et oēs termini Palæſthinæ. ϗ πᾶ- פְּלֶשֶׁת
מִפְלָשׂ Libramētū,de hoc vide radicē פֶּלֶס pōderauit ī libra &c. (σα γαλιλαία ἀλλοφύλων

פַּנַּג Panicum, frumenti ſpecies, vndæ Cæſar 2. bell. ciuil. Panico vetere, atq; hordeo corrupto omnes alebantur. Cognationem habet cum פָּנַק delicatè vixit, & cum עָנַג ſeu עָנֹג delicatus eſt. Hinc Panicum genus frugis & fortè Germanicum Pongen. Reperitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Ezech.27.℣.17.Iehuda & terra Iſrael fuerunt negociatores,tui, tritico Minnith, & וּפַנַּג
Panico,melle,oleo,& reſina,quæ dederunt ad negociationem. ϗ κασίας.

פָּנָה Reſpexit, aſpexit, verſus eſt facietenus, vertit faciem ſeu partem anteriorem ad aliquem. Cognationem habet cum פָּנַן occupauit pinnam. פִּנָּה Pinna, pinnaculum, anterior pars ædificiorum, vnde ad omnes plagas terræ circumſpicere poſſumus. Hinc ὤψ aſpectus, ὀπτεύω video, πρόσωπον facies, perſona, φαίνω, φαίνομαι.

In I. Coniug. פָּנָה reſpexit,verſus eſt. Ponitur abſolutè,vel cum præpoſitionibus אֶל עַל מִן, Porro cum accuſatiuo fit tranſitiuum,vertit. Sæpius legitur.
Deut.31.℣.20.Et comedet, & ſatur fiet, & denſus fiet & reſpiciet ad Deos alienos. וּפָנָה
καὶ ἐπιστραφήσονται. (ϗ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμέ. פָּנוּ
Ieremiæ 2.℣.27.Nam verterunt ad me ceruicem, & non faciem, & in tempore &c. פֹנֶה
Deut.29.℣.18 Cuius cor reſpicit(.i. declinat)hodie à Dño Deo noſtro. ἐξέκλινεν. פָּנֹה
Haggai.1.℣.9.Reſpicere ad multum, & ecce (factum eſt)exiguum. ἐπιβλέψατε.
Malach.2.℣.13.Ne vltra reſpiciat ad munus cibarium,accipiendum benignitatem. פְּנוֹת
ἐπιβλέψαι. (καὶ ἀναβλέψαι. לִפְנוֹת
Gen.24.℣.5.à fine.Et egreſſus eſt Iſhac ad orandum in campum cum reſpiceret &c. פְּנֵה
Pſ.25.℣.16.Reſpice ad me & miſerere mei,quia vnicus & miſer ſum ego. ἐπίβλεψον. וְאֶפְנֶה
Gen.24.℣.49.Et reſpiciam(.i.declinabo) ad dexteram vel ad ſiniſtram. ἐπιστρέψω. תִּפְנֶה
1.Reg.2.℣.3. Vt prudenter agas quæcunq; acturus es,& ad quæcunq; te verteris. יִפְנֶה
Deut.30.℣.17.Et quū reſpexerit(.i.declinauerit)cor tuum, & nō audieris. ἐὰν μεταστῇ. וַיִּפֶן
Ex.2.℣.12.Et reſpexit huc atq; illuc,et vidit q, nemo adeſſet,et pcuſsit. ϗ περιβλεψά- וַנֵּפֶן
Deu.2.℣.1.Et reſpexim9(.i.℣ſi ſum9)& pfecti ſum9 ī deſertū. ϗ ἐπιστραφέντες. (μενος.

In II.Coniug, פִּנָּה vertit,verrit,mundauit ſcopis. Legitur tantum in præterito.
Malach.3.℣.1.Ecce ego mitto angelum meum, & vertet (.i. verret) viam ante te. וּפִנָּה
ϗ ἐπιβλέψεται. (λελύτρωταί σε. פִּנָּה
Zephan 3.℣.15.Vertit (.i.remouit tanq̃ verrendo) inimicum tuū vt vlterius nō ſit. פִּנִּיתִי
Ge.24.℣.31.Et ego verti domū.i.pparaui domū remouendo impedimēta. ἡτοίμασα. פַּנּוּ
Ieſa.40.℣.3.Vox clamantis in deſerto,verrite(.i.parate)viam Domino ἑτοιμάσατε.
Legitur præterea tantum Pſ.80.℣.10.Leuit.14.℣.36.Ieſ.57.℣.14. cap.62.℣.10.

(ἔστρεψε.
In III. Coniug. הִפְנָה fecit reſpicere .i.vertit, & abſolutè reſpexit. הִפְנָה
Ier.48.℣.39.Quomodo fecit reſpicere ceruicem Moab.i.quomodo terga vertit πῶς מַפְנֶה
Nah.2.℣.8.Et ipſi fugiebant,ſtate,ſtate,at non erat reſpiciens. οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων. מַפְנֶה
Eze.9.℣.2.A via portæ ſuperioris quæ facta eſt reſpicere ad aqlonem. τῆς βλεπούσης. כְּהַפְנֹתוֹ
1.Sa.10.℣.9.Et factum eſt cum ipſe verteret humerū ſuum ad abeundū. ἐπιστραφῆναι. וַיֶּפֶן
Iud.15.℣.4.Et vertit caudam ad caudam,& poſuit facem vnam &c. καὶ συνέδησε.
Legitur præterea Iere.46.℣.5.&21.cap.49.℣.24.

In voce paſsiua הָפְנָה factus eſt reſpicere.i.auerſus eſt. Semel. הָפְנוּ
Iere.49.℣.8.Fugite,terga vertite,in valles vos demergite ad habitandum. Et potius dicitur quod ſit præteritum quia Imperatiuus non eſt in hophal. Et eſt ſenſus: Fugite quia verſi ſunt,vel terga verterunt inimici veſtri.

Inde nomina.

פָּנִים Facies quæ ad aliquid vertitur & aſpicit. Item pro vultu, & perſona. Deinde vt facies eſt anterior pars,ita quoq; pro loco & tempore anteriore accipitur. פָּנִים
Ge.32.℣.ante. Vidi Deū à facie ad faciē,et liberata ē aīa mea. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον פָּנִים
Ezech.2.℣.vlt.Et ipſum(volumen)ſcriptum erat ante & retrò. ἔμπροσθεν.

2.Sam.10.

2.Sa.10.℣.9.Et vidit Ioab ꝙ eſſet ad eũ facies belli à fronte & à tergo.κατὰ πρόσωπον. מִפָּנִים
Pſal.102.℣.4.à fine. Antea(vel olim)terram fundaſti,& opus manuum tuarum &c.
κατ' ἀρχὰς. (καὶ τὰ ἔμπροσθεν. לְפָנִים
Ieſa.41.℣.antep. Quis indicauit ab initio, & cognoſcemus, & ab ante & dicemus. וּמִלְּפָנִים
Cum affi.leu.Pſ.17.℣.2 A facie tua iudicium meum egrediet ꝛc.ἐκ προσώπου σου. מִלְּפָנֶיךָ
Ge.32.℣.21.Et poſtea videbo faciẽ eiꝰ, fortaſſe ſuſcipiet faciẽ meã. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. פָּנָיו
Cũ affi.gra.Ge.40.℣.6.Cur facies veſtræ ſũt malæ(.i.triſtes) hodie?τὰ πρόσωπα ὑμῶν. פְּנֵיכֶם
Pſ.69.℣.℣.23.Fiat menſa eorum ad facies eorum(.i.coram eis)ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα לִפְנֵיהֶם
In re.Leu.19.℣.15.Nõ ſuſcipies facies(.i.ꝑſonam)exhauſti ꝛc.οὐ λήψη πρόσωπον πτωχοῦ. פְּנֵי
Ge.6.℣.11.Et corrupta erat terra coram Deo)vel ad faciem Dei)ἐναντίον τοῦ θεοῦ. לִפְנֵי
Et ca.7.℣.7.Et venit Noah ꝛc. in arcam à facie aquaꝝ diluuij. διὰ τὸ ὕδωρ. מִפְּנֵי
Gen.4.℣.16.Et exiuit Cain à facie Iehoua,& habitauit in terra Nod. ἀπὸ προσώπου. מִלִּפְנֵי
Et cap.25.℣.9.Quæ ſpelunca erat ante faciem Mamre(vel coram Mamre) ἀπέναντι. עַל־פְּנֵי

פְּנֵי Anterior,ſiue oppoſitus. Legitur tantum ſemel in Biblijs.
1.Re.6.℣.17.Et quadraginta cubitos habuit ædes,quæ ẽ tẽplũ oppoſitũ.κατὰ πρόσωπον. לִפְנֵי

פְּנוֹת Et cum litera ſeruili לִפְנוֹת ad facies vel potius eſt infinitiuus, vt ſupra.
Iud.19.℣.5.à fine. Et venit mulier ante mane(vel cũ inclinaret mane) τὸ πρὸς πρωΐ. לִפְנוֹת

פְּנִים Interius,intrinſecus,in parte interna. Eſt nomen ſingularis numeri, & ם eſt radicale. Cognationem habet cum פָּנָה reſpexit, ſignificat enim reſpectum interiorem. Semper habet literas ſeruiles aut à fronte aut à tergo ſuperadditas,vt,
1.Reg.6.℣.29.Et apertiones (.i.ſculpturæ)floꝝ intrinſecus, & extrinſecus. ἐσωτέρω. מִלִּפְנִים
Cũ He loca.1.Re.6.℣.30 Atqꝫ pauimentũ ædis obduxit auro intꝰ & foris.ἐσωτάτω. לִפְנִימָה
Pſ.45.℣.14.Vniuerſa gloria filiæ regis ad intra.i. intrinſecus eſt.ἔσωθεν. פְּנִימָה
2.Par.3.℣.4.Et obduxit eam(porticum)intus auro mundo. ἔσωθεν. מִפְּנִימָה
Legitur & Leu.10.℣.18.item 1.Re.6.℣.18.19.21 ca.7.℣.pen Ezec.40.℣.9.ca.41.℣.3.

פְּנִימִי Interior,nomen maſculini generis ordinem ſignificantis. (οἴκου ἐσωτάτου.
1.Re.6.℣.27.Et poſuit Cherubim ĩ medio domꝰ interioris.i.intra oraculũ. ἐν μέσῳ τοῦ פְּנִימִי
Ezech.40.℣.14.Ex aduerſo veſtibuli portæ interioris 50. cubitorum ſpacium. פְּנִימִי
Et plur.1.Par.28.℣.11 Et (exemplar)penetralium eius interiorum ꝛc.ἐσωτέρων. הַפְּנִימִים
Legitur & Ezech 40.℣.18 22.24.28.cap.41.℣.15.17.ca.42.℣.3.15.cap.43.℣.5.

פְּנִימִית Interior,nomen fœmininum ordinale.
Eſther.4.℣.11.Quicunqꝫ vir aut mulier introierit ad regem in atrium interius &c. הַפְּנִימִית
Et cap 5.℣ 1.Et ſtetit(Eſther)in atrio domus regis interioris &c. הַפְּנִימִית
Et pl.2.Par.4.℣.vlt.Et oſtiũ ædis,fores eiꝰ interiores ad ſanctum ſanctoꝝ.ἡ ἐσωτέρα. הַפְּנִימִיּוֹת
Inuenitur quoqꝫ 1.Reg.6.℣.36.cap.7.℣.12.Ezech.8.℣.16.cap.10.℣.3.cap.42.℣.4.

פָּנַן Occupauit pinnam,in anteriore loco ſedit, vbi aliquis poteſt ad omnes mundi plagas circumſpicere,& ſe vertere Cognationem habet cum פָּנָה reſpexit,vertit.Hinc pinna,pinnaculum. Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantum nomina hinc deriuata vſurpantur,vt,

פְּנִינִים Margaritæ quæ in anteriore parte concharum naſcuntur, & occupant primas partes inter omnes gemmas. Plin. lib.9.cap.35. Principium ergo culmenqꝫ omnium rerum precij margaritæ tenent.
Thre.4.℣.7.Candidiores fuerunt lacte,rubuerunt ſpecie præ margaritis. ὑπὲρ λίθου. מִפְּנִינִים
Iob 28.℣.18.Ramoth & gabis ꝛc. & tractatio ſapientiæ ꝓ margaritis eſt.ὑπὲρ τὰ ἐσώ- מִפְּנִינִים
Legitur præterea tantum Pro 3.℣.15.cap.8.℣.11 cap.20.℣.15.cap.31.℣.7. (τατα.

פֵּן Pinna, pinnaculum, angulus exterior in ſummitate ædificiorum, culmen & faſtigium domorum, eò quod ibi ad diuerſa loca circumſpicere poſſumus. Bis reperitur in Biblijs.
Cum affi.Pro.7.℣.8.Qui tranſibat per plateam ad angulum illius,& per viam ꝛc. פִּנָּהּ
Plur.Zach.14.℣.10.Vſqꝫ ad portam angulorum,& ad turrim Hananeel. הַפִּנִּים

פִּנָּה Pinna,angulus.Et per metaphoram pro angularibus & primatibus populi.
Pſ.118.℣.22.Lapis quẽ reprobauerunt ædificantes,factus eſt in caput anguli. γωνίας פִּנָּה
Cum affi.Iob 38.℣.6.Aut quis demiſit(vel eiecit)lapidem anguli eius?γωνιαῖον. פִּנָּתָהּ

In reg.Pro.21.℣.9.Melius eſt ſedere ſuꝑ piña tecti,ꝙ apud mulierẽ ꝛc.ἐπὶ γωνίας. פִּנַּת
Et pl.Iob 1.℣.19.Et colliſit quatuor angulos dom⁹,& cecidit ſuꝑ iuuenes ꝛc.γωνιῶν. פִּנּוֹת
Cũ affi.Zeph.3.℣.6.Excidi gẽtes, deſolati ſũt anguli eaꝝ.i.palatia eaꝝ.γωνίαι αὐτῶν. פִּנּוֹתָם
In reg.Iud.20.℣.2.Et ſteterunt anguli totius populi.i.angulares vel duces.κλίμα. פִּנּוֹת
Reperitur & Exo.27.℣.2.& 1.Sam.14.℣.38.Ieſa.19.℣.12.Nehe.3.℣.25.penult.& vlt.

פָּנַק Delicatè pauit, tenerè & ſuauiter cibauit vt malis punicis, dactylis, alijſqꝫ dapibus ſeu ferculis exquiſitis. Cognationem habet cum פַּנַּג panicum,genus frugis ſplendidæ & ſuauis. Hinc φοῖνιξ phœnix palma,arbor nobilis quæ cotylas ſeu dactylos profert eſu ſuaues. Græci φοίνικας appellant, φοινίκεος palmeus, puniceus, mala punica quæ cùm ſint rubei coloris,ſæpe vſurpatur punicus pro colore rubeo. Pro Ebræo עָנַג ſæpe ſcribitur chaldæum מְפַנֵּק Hinc panckct/panckctiren.

In II.Coniug.פִּנֵּק delicatè pauit. Legitur tantum ſemel,vt,
Pro.29.℣.21. Qui delicatè educat à pueritia ſeruũ ſuũ,poſtea ius filioꝝ habere vult. מְפַנֵּק
(ὃς κατασπαταλᾷ.

פָּסַג Coniugauit,ſaltuatim aliquid ædificauit inſtar collium magnorum,graduatim ædificijs adhibuit palos ſeu ſcapulas quæ murum conſeruant, addidit ad murum ceu collem conſeruantem onus ædificiorum,propriè ſignificat in muris & mœnijs per interualla pinnas altas facere,& muros exaltare inſtar collium ſublimium. Cognationem habet cum פָּסַח tranſilijt. Hinc ꝓ ג ſubſtituit aſpiratio & dicit ὑψόω exalto.

In II. Coniug. פִּסֵּג roborauit ſaltuatim ædificando. Semel reperitur. פַּסְּגוּ
Pſ.48.℣.pen.Adhibete animum ad murum, coniugate palatia eius.καταδιέλεσθε.

Inde nomen.

פִּסְגָּה Collis iugoſus & maior quàm גִּבְעָה, nam dicitur à iugorum gradatione.
Nu.21.℣.21.A Bamoth in valle quæ eſt ĩ agro Moab ad cacumẽ collis.λελαξευμένον הַפִּסְגָּה
Deut.34.℣.1.Et aſcendit Moſe ex campis ꝛc. ad montem Nebo in verticem collis. הַפִּסְגָּה
Deut.4.℣.vlt. Et vſqꝫ ad mare quod eſt in planicie,ſub ſcatebris collis. τὴν λαξευτήν. הַפִּסְגָּה
Præterea inuenitur tantum Num.23.℣.14.Deut.3.℣.16.27.Ioſ.12.℣.3.cap.13.℣.3.

פָּסַח Tranſilijt,tranſultauit,tranſijt per interualla de loco ad locum, vel de latere ad latus. Cognationem habet cum פָּשָׂה proceſsit, quod de ſcabie tantum accipitur, & cum פָּשַׁע digreſſus eſt. Hinc βάσκω & latinum paſſus,Germanicum paſſiren.

In I.Coniug. פָּסַח tranſilijt,præterijt. Conſtruitur cum עַל. Quinquies.
Exo.12.℣.23.Et viderit ſãguinẽ ĩ ſupliminari ꝛc.& trãſiliet Dñs oſtiũ.καὶ παρελεύσεται וּפָסַח
Et ℣.27. Et dicetis ſacrificiũ paſchæ ẽ Dño,ꝗ p̃terijt domos filioꝝ Iſrael. ὃς ἐσκέπασε. פָּסַח
Exo.12.℣.13 Et quũ videro ſanguinẽ,p̃teribo vos,& nõ erit ĩ vobis plaga.σκεπάσω. וּפָסַחְתִּי
1.Re.18.℣.20.Quouſqꝫ tãdẽ trãſilitis(.i.claudicatis)ĩ duas ꝑtes.i.opiniões. χωλανεῖτε. פֹּסְחִים
Ieſ.31.℣.5.Circummuniendo & liberabit,tranſiliendo & euadere faciet.περιποιήσεται פָּסוֹחַ

In voce paſsiua נִפְסַח factus eſt claudus vt tranſiliat de vno latere. Semel. וַיִּפָּסֵחַ
2.Sa.4.℣.4.Et cecidit & claudus effectus eſt,& hui⁹ nomẽ Mephiboſcheth.καὶ ἐχωλάνθη.

In II.Coniug. פִּסֵּחַ tranſilijt frequenter,tranſultauit. Semel reperitur. וַיְפַסְּחוּ
1.Reg.18.℣.26.Et tranſultabant altare,quod fecerat(vnus eorum)καὶ διέτρεχον.

Inde nomina.

פֶּסַח Pæſach quod Græci πάσχα, latini Paſcha vocant, feſtum Iudæorum in memoriam, quod tranſilijt ſeu præterijt Dominus ædes filiorum Iſrael & non percuſsit primogenita eorum. פֶּסַח
Exo.12.℣.11.Et comedetis eũ(agnũ)cũ feſtinatiõe,paſcha eſt hoc Dño. πάσχα ἐστι. הַפֶּסַח
In pau.Exo.12.℣.21.Sumite vobis ouẽ ꝓ familiabus & mactate paſcha.τὸ πάσχα. הַפְּסָחִים
Et plur.2.Par.30.℣.17.Et Leuitæ erant ad mactationem Paſchatis ꝓ oñi ꝛc.τὸ φασὲκ
Legitur & Exo.34.℣.25.Leui.23.℣.5.Num.9.℣.2.4 5.6.10.12.13.14.Deu.16.℣.1.2.5.6.

פִּסֵּחַ Claudus qui ad latus alteꝝ ſaltat & declinat,qui ex vno pede in alteꝝ tranſilit. פִּסֵּחַ
Leuit.21.℣.18.Omnis vir ĩ quo fuerit vitiũ nõ apꝓpinquabit ꝛc.vt claudus.ἢ χωλός פִּסֵּחַ
Ieſ.35.℣.6.Tunc ſaliet claudus veluti ceruus,& ouabit lingua muti.ὁ χωλός. פִּסְחִים
Et plur.Ieſ.33.℣.pen.Vt & claudi diripiant prædam.χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσι.
Reperitur quocꝫ Deut.15.℣.antep.2.Sam.5.℣.6.8.& cap.9.℣.13. Ier.31.℣.7.&c.

Dolauit,

פָּסַל Dolauit, dedolauit exculpſit, & dicitur tam de lapidibus quam de lignis. Cognationem habet cum סֵפֶל phiala, vas dedolatum & exculptum. Hinc ψιλόω nudo, ψιλός tenuis, nudus, leuis, nam vaſa dedolata ſunt læuigata & fiunt leuiora & exiliora, aſſumpto κ eſt πελεκίζω dolo.

In I. Coniug. פָּסַל dolauit, ſcalpſit & exculpſit. Sexies reperitur.
Hab. 2. ℣. 18. Quid ꝓderit ſculptile, quoniã ſculpſit illud fictor eius. ὅτι ἔγλυψαν αὐτό. פְּסָלוֹ
Exo. 34. & De. 10. ℣. 1. Scalpe (vel dola) tibi duas tabulas lapideas ꝛc. λάξευσον σεαυτῷ. פְּסָל־
Deu. 10. ℣. 3. Et feci arcã lignoꝝ Sittĩ, & dedolaui duas tabulas lapideas. ϗ ἐξελάξευ- וָאֶפְסֹל
Ex. 34. ℣. 4. Et dedolauit (.i. excidit) duas tabulas lapideas iſtar prioꝝ. ϗ ἐλάξευσε. (σα. וַיִּפְסֹל
1. Reg. 5. ℣. vlt. Et exculpſerunt ædificatores Salomonis & ædificatores Hiram. וַיִּפְסְלוּ

Inde nomina.

פֶּסֶל Sculptile, dedolatum ex ligno vel lapide, idolum exculptum.
Exo. 20. ℣. 4. Non facies tibi ſculptile aut vllum ſimulachꝝ &c. εἴδωλον. פֶסֶל
In re. Iud. 18. ℣. vlt. Et erexerunt ſibi ſculptile Michæ, ꝙ fecerat. τὸ γλυπτόν. (γλυπτοῖς. פֶּסֶל
In pau. Ieſ. 42. ℣. 17. Erubeſcent confuſione (.i. pudore) q cõfidunt ĩ ſculptili. ἐπὶ τοῖς בַּפָּסֶל
Cum affi. Ieſ. 44. ℣. 17. Et reſiduum illius in Deum fecit, ĩ ſculptile ſuũ. εἰς θεὸν γλυπτόν. לְפִסְלוֹ
Legitur præterea Leuit. 26. ℣. 1. Deut. 4. ℣. 16. 23. 25. cap. 5. ℣. 8. cap. 7. ℣. 5. 25.

פְּסִילִים Sculptilia, idola ſculpta, item loci vbi dolabantur lapides, latomiæ, lapicidinæ.
2. Par. 33. ℣. 19. Et ſtatuit lucos & ſculptilia, anteqꝫ humiliaretur. ϗ γλυπτά. וְהַפְּסִלִים
Iud. 4. ℣. 8. Et ipſe reuerſus eſt à ſculptilibus (vel latomijs) in Gilgal. ἀπὸ τῶν γλυπτῶν. הַפְּסִילִים
Cum affix. Deut. 7. ℣. 5. Et lucos eorum ſuccidetis, & ſculptilia eorum cõburetis igni. ϗ τὰ γλυπτά. (γλυπτὰ τῶν θεῶν. וּפְסִילֵיהֶם
In regim. Deut. 7. ℣. pen. Sculptilia deorum ipſarum (gentium) comburetis igni. τὰ פְּסִילֵי
Legitur præterea Deut. 12. ℣. 3. Iud. 4. ℣. 15. Itẽ 2. Reg. 17. ℣. 21. Ieſ. 10. ℣. 9. ca. 21. ℣. 9. ꝛc.

פָּסַס Paſsim ſparſus eſt, diſperſus eſt in varietates multiplices, ſparſim varijs modis diſſeminatus eſt. Hinc πάσσω, ἐμπάσσω ſpargo, vario. Et latinum paſsim.

In I. Coniug. פַּס paſsim ſparſus eſt. in varia loca diſiectus eſt. Semel extat.
Pſ. 12. ℣. 2. Quia ſparſi (.i. diſiecti & attenuati) ſunt fideles è filijs hominũ. ὠλιγώθησαν. כִּי פַסּוּ

Inde nomina.

פַּסִּים Varietates multiplices vt ſunt in tunica figurata & picta multorum & varioꝝ colorum, hoc eſt, ex varijs & diuerſis licijs ſeu filis confecta. Quinquies.
Ge. 37. ℣. 3. Et fecit ei tunicam diuerſitatum .i. diuerſi coloris & polymitæ. ποικίλον. פַּסִּים
Et ℣. 23. Et exuerunt Ioſeph tunica ſua, tunica diuerſoꝝ coloꝝ. τὸν ποικίλον. הַפַּסִּים
Et ℣. 4. à fine. Et miſerunt tunicã polymitã, & adferebant ad patrẽ. τὸν ποικίλον. הַפַּסִּים
2. Sa. 13. ℣. 18. Et ſuꝑ ea erat tunica polymita, nã ſic veſtiebãt filiæ regis. χιτὼν καρπω- פַּסִּים
Et ℣. 19. Atqꝫ tunicã polymitã qua erat induta ſcidit (vel dirupit) τὸν καρπωτόν. (τός. הַפַּסִּים

פִּסָּה Diuerſitas, varietas, multiplicitas diuerſarum frugum paſsim in agris. Semel.
In reg. Pſ. 72. ℣. 16. Erit varietas (ſeu copia) frumenti in terra. ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ. פִּסַּת

פָּסַק Ceſſauit, quieuit, requieuit, vt ſi quis legendo ceſſat & claudit librum ſuum. Hinc eſt Soph Paſuc, finis verſus, vbi lector ceſſat & non vlterius progreditur in lectione, ab hoc eſt Græcum per metatheſin literarum κοπάζω ceſſo, requieſco. Non legitur nec vſurpatur in Biblijs, niſi tantum in fine Bibliorum פָּסוּק verſus &c. vbi numerantur à Iudæis quot verſus ſint in quolibet libro.

פָּעָה Sibilauit vt vipera aut ſerpens. Cognationem habet cum פּוּחַ efflauit, & בָּעָה eruit, elicuit, nam ſerpentes ſuſurro leui efflant & eliciunt halitum. Hinc ὄφις ſerpens, ὀφίδιον paruus ſerpens, item ἀπύω clamo, reſono, ſibilo.

In I. Coniug. פָּעָה ſibilauit, clamauit vt ſerpens. Semel reperitur. (ἐκαρτέρησα.
Ieſ. 42. ℣. 14. Tanqꝫ parturiens clamabo (vel ſibilabo) anhelabo & ducam ſpiritum. אֶפְעֶה

Inde nomen.

אֶפְעֶה ὄφις ſerpens, vipera à ſibilando nomen habet. Ter legitur in Biblijs.
Iob 20. ℣. 16. Occidet eum lingua viperæ. Græci verterunt ὄφεως. אֶפְעֶה

Ieſ.30.℣.6.Leo & leæna ex eis(prodeunt)vipera & ſerpens volitans. ἀσπίδες. אֶפְעֶה
Et cap.59.℣.5.Et compreſſum excludetur vipera.i.ouo conculcato egrediet vipera. אֶפְעֶה

פָּעַל Operatus eſt expoliendo aliquid,perpoliuit,interpolauit,confecit, perfecit expolitè. Et propriè perfectionem actus ſeu operis denotat, vnde omnes ꝑfectiones antiqui politiones appellabant. Hinc φαλιώω & lati: polio, expolio, φαλιός politus, (ſplendidus.

In I. Coniug. פָּעַל operatus eſt politè, expoliuit. פָּעַל
Ieſ.41.℣.3.Quis operatus eſt,& fecit? Quis vocat generationes ab initio? τίς ἐνήργησε. פָּעַלְתָּ
Pſ.44.℣.2.Opus operatus es in diebus eoꝝ,in diebus antiquitatis. ἔργον ὃ εἰργάσω. וּפֹעֵל
Pſ.15.℣.2.Ambulans ꝑfectè,& opans iuſticiã,& loquens veritatem. ϗ ἐργαζόμενος. פֹּעֲלֵי
Pſ.5.℣.6.Odiſti omnes operatores iniquitatis(vel operantes dolorem) ἐργαζομένους. אֶפְעַל
Iob 7.℣.pen.Peccaui,quid faciam tibi? ô cuſtos hominum. τί δυνήσομαι πρᾶξαι. יִפְעַל
Et cap.22.℣.17.Qui dicunt Deo,recede à nobis,& quid faciet omnipotens eis? תִּפְעָלוּן
Pſ.58.℣.3.Etenim in corde iniquitates operabimini in terra &c. ἐργάζεσθε.
Legitur præterea Pſ.6.℣.9.Pſ.7.℣.16.Pſ.11.℣.3.Pſ.14.℣.4.Exo.15.℣.17.Deu.32.℣.27.

Inde nomina.

פֹּעַל Opus expolitum. Sæpe reperitur in Biblijs vſurpatum. פֹּעַל
Pſ.44.℣.2.Opus operatus es in diebus eorum,in diebus antiquis. ἔργον ὃ εἰργάσω. פֹּעַל
In reg.Pſ.64.℣.pen.Et annunciauerunt opus Dei,& factum eius &c. τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. פָּעֳלוֹ
Cũ affi.Pſ.95.℣.9.Vbi tentauerũt me patres veſtri &c.& viderũt opꝰ meũ. τὰ ἔργα μου. פָּעֳלִי
Et plur.1.Par.11.℣.22.Benaia filius Iehoiada erat vir fortis, egit opera multa. פְּעָלִים

פְּעֻלָּה Opus,actio. Aliquoties in Biblijs vſu venit. לִפְעֻלָּתֵךְ
Cum affi.leui.Ier.31.℣.16. Quia eſt merces operi tuo ait Dominus. τοῖς σοῖς ἔργοις. לִפְעֻלַּתְכֶם
Cũ affi.gra.2.Par.15.℣.7.Et ne torpeſcãt manꝰ veſtrę,qa ē merces opi vrõ. τῇ ἐργασίᾳ (ὑμῶν. פְּעֻלַּת
In re.Leu.19.℣.13.Non ꝑnoctabit opus(.i.merces)mercenarij tecũ. ὁ μισθὸς. לִפְעֻלּוֹת
Et pl.Pſ.17.℣.4.Ad opa hominũ, in verbo labioꝝ tuoꝝ obſeruaui vias &c τὰ ἔργα.

מִפְעָל Operatio,opus. Inuenitur tantum in Biblijs ſemel,vt, מִפְעָלָיו
Plur.cũ affi.Pro.8.℣.22.Dñs poſſedit me ab initio &c. ante opa eius erã. εἰς ἔργα αὐτοῦ.

מִפְעָלָה Operatio,opus. Bis reperitur in ſacris Biblijs,vt, מִפְעָלוֹת
Plur.in reg.Pſ.46.℣.9.Ite videte opa Dñi,qui poſuit deſolationes. τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. מִפְעָלוֹת
Pſ.66.℣.5. Ite & videte opera Domini, terribilis eſt conſilio ſuper filios &c. τὰ ἔργα.

פָּעַם Per vices egit, per vices agitauit, viciſſitudine percelluit ſeu percuſsit,mutuis vicibus aliqd egit. Hinc per metatheſin literaꝝ ἀμείβω alterno,permuto,remunero, vices ꝑ vicibus reddo, ἀμείβομαι repẽdo,retribuo, ἀμοιβή retributio,viciſsitudo, ἀμοιβαῖος mutuus , viciſsitudinarius, ἀμοιβαδὶς & ἀμοιβαδὸν viciſsim, ἀμοιβοὶ ſibi ſuccedentes. Hinc διαβήματα veſtigia,greſſus,vbi alterius pedibus ingredimur.

In I. Coniug. פָּעַם per vices egit. Semel tantum legitur. לְפַעֲמוֹ
Iud.13.℣.vlt.Et cœpit Spiritus Dñi ad agitãdũ eũ ꝑ vices.i.prima vice. συμπορεύεσθαι
In voce paſsiua נִפְעַם perculſus eſt vicibus continuis. Ter inuenitur. נִפְעַמְתִּי
Pſ.77.℣.5.Tenuiſti vigilias oculoꝝ meoꝝ,ꝑculſus ſum(timore)&c. ἐταράχθην. וַתִּפָּעֶם
Gen.41.℣.8.Mane facto,& perculſus(.i.conſternatus)eſt ſpiritus meus. ἐταράχθη. וַתִּפָּעֶם
Dan 2.℣.3.Somnium ſomniaui,& perculſus eſt ſpiritus. ϗ ἐξέστη.
In IIII.Coniug. הִתְפָּעֵם percelluit ſe , perculſus eſt à ſeipſo.
Dan.2.℣.1 Somniauit Nebucadnezar ſomnia,& perculſus eſt ſpiritus eius. ϗ ἐξέστη. וַתִּתְפָּעֶם

Inde nomina.

פַּעַם Vicem ſignificat,& veſtigiũ ſeu greſſũ q fit ꝑ vices alternatis pedibꝰ,ꝑ metaph. פַּעַם
notat incudē ſuꝑ ꝙ metalla alternis ictibꝰ feriunt. Fœmininum eſt plerunqꝫ. אַחַת
Ioſ.6.℣.3.Et circumdabitis vrbem &c.circumeundo vrbem vice prima ſemel. כְּפַעַם
Nu.24.℣.1.Et nõ ambulauit iuxta vicē ĩ vice:nõ ꝑrexit vt antea. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ. פַּעַם
In pauſa.Ieſ.41.℣.7.Blandã reddit malleo laminã ſuꝑ incude. ἅμα ἐλαύνων. פָּעַם
Dual.Num.20.℣.11.Et percuſsit petram virga ſua duabus vicibus. δίς. פַּעֲמַיִם
In plur 2.Reg.13.℣.19. Ad ꝑcutiendum quinqꝫ aut ſex vicibus &c. πεντάκις,ἢ ἑξάκις. פְּעָמִים
Cum affi.leui.Pſ.74.℣.3.Eleua vices tuas (.i.greſſus tuos)ad deuaſtationes &c. פְּעָמֶיךָ
Pſ.17.℣.5.Vt non moueantur veſtigia mea. Græci. διαβήματά μου. פְּעָמַי
Pſ.85.℣.vlt.Et ponet in via greſſus ſuos. Græci. διαβήματα αὐτοῦ. פְּעָמָיו

In reg.

In re.Ieſ.26.℣.6.Conculcabit eam pes,pedes paupis,greſſus tenuiũ. πατηθῶν βήματα. פְּעָמֵי

פְּעָמוֹת Pedes,baſes in angulis. Reperitur in tribus duntaxat locis.
1.Reg.7.℣.30.Et quatuor baſes(ſeu anguli)eius pro hũeris eius. ϗ τέσσαρα μέρη αὐτ̃. פַּעֲמוֹתָיו
Exo.25.℣.12.& cap.37.℣.3.Super quatuor angulos eius,ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς. פַּעֲמֹתָיו

פַּעֲמֹן Tintinnabulum à percellendo mutuis vicibus,& quod hinc inde attactum penſili ſuo vel linguula ſua edat ſonum. Legitur tantum in quatuor verſibus.
Exo.39.℣.26.Tintinnabulum & malum punicum,&(rurſus) tintinnabulum &c. פַּעֲמֹן
In reg.Exo.28.℣.35.Tintinnabulum auri & malogranatum &c. κώδωνα. פַּעֲמֹן
Et plur.Exo.39.℣.25.Et fecerunt tintinnabula auri puri,& poſuerunt tintinnabula. הַפַּעֲמֹנִים
In reg.Exo.28.℣.34.Et facies &c.& tintinnabula auri inter illa per ambitũ.ϗ κώδωνας (ἀνὰ μέσον. וּפַעֲמֹנֵי

פַּעְנֵחַ Eſt nomen Aegyptiacum ſignificans interpretem ſeu reuelatorem, iuxta Chaldæum paraphraſten. Et hinc fortaſſe πᾶν Pan,Deus paſtorum gentibus celebratur & illi omnium rerum ſcientia tribuitur, item παιών .i. Apollo,& παιὰν laus, παιανίζω laudo,carmina celebro. Legitur tantum ſemel, vt:
Gen.41.℣.44.Et vocauit Pharao nomen Ioſeph occulti reuelatorẽ. ψοντομφανήχ. פַּעְנֵחַ

פָּעַר Aperuit,& dicitur tantum de apertione oris. Cognationem habet cum פָּרַע liberauit,feriatus eſt liberè. Hinc aperio,item fores quæ aperiuntur.
In I. Coniug.פָּעַר aperuit. Quater legitur in Biblijs,& tantum in præterito.
Pſ.119.in פ. Os meum aperui & traxi anhelitum,quia ad mandata tua &c. ἤνοιξα. פָּעַרְתִּי
Iob 16.℣.10.Aperuerunt contra me os ſuum in opprobrium.i.diſtenderunt os &c. פָּעֲרוּ
Iob 29.℣.23.Os ſuum aperuerunt velut ad pluuiam ſerotinam. (στόμα αὐτοῦ. פָּעֲרוּ
Ieſ.5.℣.14 Ideo dilatauit infernus animã ſuã,& aperuit os ſuũ ſine modo.ϗ διήνοιξε τὸ וּפָעֲרָה

Inde nomen.

פְּעוֹר Peor,nomen idoli Moabitarum, quibuſdam putatur eſſe Priapus ab apertione & nudatione pudendorum. Eſt enim gentibus Deus libidinis.
Ioſ.22.℣.17.An parũ eſt vobis iniqtas Peor,à qua nõdũ nos purificauimus. Φογώρ. פְּעוֹר
Nu.25.℣.3.Et adglutinatus eſt Iſrael ipſi BaalPeor,et excãduit iraDei &c.βελφεγώρ. פְּעוֹר
Reperitur tantum & Num.25.℣.5.18.ca.31.℣.16.Deu.4.℣.3.Pſ.106.℣.28.Oſe.9.℣.10.
Eſt quoq; nomen montis in Moabitide regione,vbi olim fuit Phanum Priapi.
Deut.34.℣.6.Et ſepeliuit eum in valle in terra Moab verſus domum Peor. Φογώρ. פְּעוֹר
Repitur præterea tm̃.Num.23.℣.antep.Deut.3 ℣.29.cap.4.℣.4.à fine.Ioſ.13.℣.20.

פָּצָה Diſtendit os, aperuit os quam latiſsimè & immodicè, Germanicè auffſpreitzen/ Cognationem habet cum פּוּץ & נָפַץ diſsipatus eſt, diſperſus eſt, vt cum labra diſsipantur.
In I. Coniug. פָּצָה aperuit os immodicè. Reperitur in ſequentibus locis.
Gen.4.℣.12.Maledictus es de terra,quæ apuit os ſuũ ad excipiendum &c.ἣ ἔχανε. פָּצְתָה
Pſ.66.℣.14.Quæ apuerunt(.i.vouerunt)labia mea,&loquutũ eſt. διέστειλε τὰ χείλη μου. פָּצוּ
Pſ.144.℣.10.Qui dat ſalutẽ regibus,q apuit(.i.eruit) Dauidẽ ſeruũ ſuũ.τὸν λυτρούμενον. הַפּוֹצֶה
Ezech.2.℣.8. Aperi os tuum & comede quæ ego do tibi. χάνε τὸ στόμα σου ϗ φάγε. פְּצֵה
Iob 35.℣.vlt.Et Iob inuanũ apiet os ſuũ,abſq; ſciẽtia augebit ſermões.ἀνοίγει στόμα αὐτοῦ יִפְצֶה
Et tantum Num.16.℣.30. Deut.11.℣.6. Iud.11.℣.35.36.Pſ.22.℣.14. Pſ.144.℣.7.11.
Ieſ.10.℣.13.Thren.2.& 3.in פ.

פָּצַח Erupit in vocem lætam,prorupit in iubilum, edidit ſonum lætum & candidum, Germanicè herfür brechen. Vnde Terentius, Iamne erumpere licet hoc mihi gaudium? Cognationem habet cum פָּתַח aperuit,& צָחַח candidus fuit, & cum חָפֵץ voluit. Hinc ψήχω tero, confrico, ψίχω ψίω in micas tero ſeu rumpo ψίχα mica, ψώχω confrico.
In I. Con. פָּצַח erupit ſeu prorupit. Abſolutè vel cum accuſatiuo.
Ieſ.14.℣.7.Quieuit & tranqlla fuit omnis terra,erupũt ouationẽ.βοᾷ μετ' εὐφροσύνης. פָּצְחוּ
Ieſ.54.℣.1.Iubila ſterilis,quæ non peperit,erumpe ouationem &c.ῥῆξον ϗ βόησον. פִּצְחִי
Pſ.98.℣.4.Iubilate Deo omnis terra,prorumpite,& ouate & pſallite. ἄσατε. פִּצְחוּ

Ieſ.55.℣.pe. Montes & colles erumpent vobis ouationẽ. ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς. יִפְצְחוּ
Ieſ.49.℣.13. Ouate cœli, & exulta terra, in iubilum prorumpite montes. ῥηξάτωσαν. יִפְצְחוּ
Eſt duplex lectio, ſecundum puncta legitur in Imperatiuo וּפִצְחוּ at ſecũdum literas eſt futurum יִפְצְחוּ. Legitur præterea hæc radix tantum. Ieſ.44.℣.23. cap.53.℣.9.

In II. Coniug. פִּצֵּחַ dirupit omnino .i. contriuit. Semel habetur.
Mich.3.℣.3. Et pellem eoꝝ ab eis detraxerunt, & oſſa eoꝝ diruperunt. συνέθλασαν. פִּצֵּחוּ
.i. fruſtillatim conciderunt tanꝙ in olla. Hinc ψίχω & ψίω, contero in micas.

פָּצַל Decorticauit, deglubit, detraxit cortices in virgis, denudauit virgas vt albor ſeu candor qui ſubeſt cortici appareat. Cognationem habet cum נָצַל liberauit, eruit, nam decorticare virgas eſt cortices illarum eruere. Hinc ψιλόω nudo, ψιλός nudus, tenuis, ψίλωσις denudatio, ψιλῶς leuiter, & germanicum pitzeln.

In II. Coniug. פִּצֵּל decorticauit, denudauit cortices. Bis reperitur.
Gen.30.℣.37. Et poſuit virgas quas decorticauerat in canales aquarum. ἐλέπισε. פִּצֵּל
Et ℣.36. Et decorticauit in eis decorticatiões albas, denudationẽ albi. ἐλέπισε ποικίλον. וַיְפַצֵּל

Inde nomen.

פְּצָלוֹת Decorticationes virgaꝝ vt detractis corticibus appareat album. Semel reperitur.
Ge.30.℣.36. Et decorticauit in eis decorticatiões albas, denudationẽ albi. λεπίσματα פְּצָלוֹת
(λευκά.

פָּצַם Dirupit ſeu diſcidit in fruſta parua & multa. Cognationem habet cum פָּצַח prorupit. Hinc ψωμός, ψώμιον fruſtum, buccella, quemadmodum panis in offulam inciditur, ψωμέω ψωμίζω nutrio buccellis offularum, vel ex pane inciſo ſeu intincto.

In I. Coniug. פָּצַם dirupit, diſcidit. Legitur tantum ſemel.
Pſ.60.℣.4. Concuſſeras terram, diruperas (vel diſcideras) eam. ϗ συνετάραξας αὐτήν. פְּצַמְתָּהּ

פָּצַע Vulnerauit, vulnus inflixit, ſauciauit, lacerauit vſq; ad effuſionem ſanguinis. Cognationem habet cum בָּצַע raſit, abraſit, & vt פ eſt litera durior quam ב ita quoq; duriorem conſtituit ſignificationem. Hinc ψάω rado.

In I. Coniug. פָּצַע vulnerauit, vulnus inflixit. Ter legitur in Biblijs, vt:
Can.5.℣.7. Cuſtodes circũeuntes ꝛc. pcuſſerũt me et vulnerarũt me. ἐτραυμάτισάν με. פְּצָעוּנִי
Deut.23.℣.2. Non ingredietur laceratus contuſione, aut exectus veretro. θλαδίας. פְּצוּעַ
1.Reg.20.℣.7. à fin. Et pcuſſit eũ vir pcutiendo & vulnus infligendo. συνέτριψε. וּפָצֹעַ

Inde nomen.

פֶּצַע Vulnus, plaga inflicta, ſauciatio, vulneratio. פֶּצַע
Ieſ.1.℣.6. Vulnus & liuor & plaga (ſeu percuſſio) purulenta ꝛc. οὔτε τραῦμα. פֶּצַע
Pro.20.℣.vlt. Liuores vulneris ſunt abſterſio in malo, & percuſſio ꝛc. συντρίμματα. פֶּצַע
In pauſ. Exo.21.℣.25. Aduſtio p aduſtione, vulnus p vulnere. τραῦμα ἀντὶ τραύματος. פָּצַע
Cum affi. Gen.4.℣.23. Quia virum occidi ad vulnus meum &c. εἰς τραῦμα ἐμοί. לְפִצְעִי
Et plu. Pro.23.℣.6. à fin. Cui vulnera gratis, cui ſunt rubicũdi oculi. τίνι συντρίμματα. פְּצָעִים
Cũ affi. Iob 9.℣.17. q in tẽpeſtate opprĩit, & multiplicabit vulnera mea. συντρίμματα. פְּצָעָי
In re. Pro.27.℣.5. Fidelia ſunt vulnera diligẽtis, at oſcula odientis ꝛc. τραύματα φίλου. פִּצְעֵי

פַּצְפֵּץ Diſſipauit. De hoc vide radicem פּוּץ:

פָּצַר Compulit, impulit, perſeuerauit in exorando aliquem, coegit verbis aſsiduis et ſeueris, irruit in aliquẽ flagitationibus, inſtitit rogando, Germa: anhalten. Cognat. habet cum פָּרַץ rupit. Hinc pro pſ vſurpatur ψ vt ψαίρω accelero, attingo, αἰψηρός celer, καταψαίρω feſtino, & latinum tranſpoſitis literis ſeuerus, perſeuero, aſſeuero.

In I. Coniug. פָּצַר coegit, irruit in aliquem efflagitando. Conſtruitur ſemper cum præpoſitione בְּ & legitur duntaxat in futuro cum Vau conuerſiuo. וַיִּפְצַר בָּם
Ge.19.℣.3. Et coegit eos (vel & perſeuerauit in efflagitando) ꝛc. ϗ κατεβιάζετο αὐτούς. וַיִּפְצְרוּ
Et ℣.9. Et impulerunt in virum Lot vehementer, & acceſſerunt ꝛc. παρεβιάζοντο. וַיִּפְצַר־בּוֹ
Iud.19.℣.7. Cum vero vir ille ſurgeret, vt abiret, coegit eũ ſocer eius. ἐβιάσατο αὐτόν. וַיִּפְצַר־בּוֹ
2.Re.5.℣.16. Et impulit ĩ eũ (.i. efflagitãdo vehemẽter coegit) παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν. וַיִּפְצַר־בּוֹ
Ge.33.℣.11. Eſt.n. mihi abundè ſatis, & compulit eũ, & ſic accepit ꝛc. ϗ ἐβιάσατο αὐτόν. וַיִּפְצְרוּ בוֹ
2.Reg.2.℣.16. Et perſeuerarunt in eo (exorando) ita vt puderet eum. ϗ παρεβιάσαντο.

In III. Coniug. הִפְצִיר perſeuerauit, inſtitit pertinaciter. Semel.

1.Sa.15.℣.22. Quia peccatum magiæ eſt rebellio, & iniqtas atq; peccatũ idolatriæ eſt perſeuerare.i. pertinacia in peccãdo eſt tam graue peccatũ quam idolatria. ἐπάγουσιν. הַפְצַר

Inde nomen.

פְּצִירָה Perſeuerantia obtuſionis in aciebus vomerum ſecurium ꝛc. ſeuera obtuſio.

1.Sa.13.℣. antep. Et erat ꝑſeuerantia (i. obtũſio) in aciebus, ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν. הַפְּצִירָה

פָּקַד Viſitauit, requiſiuit, viſitauit recenſendo, inuiſendi curam ſuſcepit, & accipitur tam in bonam quam in malam partem, Atq; pro varia viſitationis ratione variè quoq; à latinis reddi poteſt, vt pro recordari, reſpicere, numerare, conſtituere, mandare ꝛc. Græci plerunq; reddiderunt per verbum ἐπισκέπτεσθαι quod ab hac radice Ebræa deſcendit per protheſin s & metatheſin, vt σκέπτω. Hinc eſt latinum præfectus, factus.

In I. Coniug. פָּקַד viſitauit, requiſiuit, vſurpatur vel abſolutè, vel cum accuſatiuo. Porro cum אֶל עַל & בְּ ferè in malam partem accipitur.

Gen.21.℣.1. Et Dominus viſitauit Saram, quemadmodum dixerat. ἐπισκέψετο. פָּקַד

1.Sa.25.℣.15. Et nõ ſumus pudefacti, neq; viſitauimus quicq;. οὐκ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδέν. פָּקַדְנוּ

Exo.20.℣.5. & ca.34.℣.7. Viſitans iniquitatem patrꝝ in filios in tertiam ꝛc. ἀποδιδοὺς. פֹּקֵד

Num.1.℣.44. Hi ſunt viſitati (.i. recenſiti) quos recẽſuit Moſe & Aharon. ἐπίσκεψις. פְּקֻדִים

Gen.50.℣.pen. Viſitando viſitabit vos Deus. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται. פָּקֹד

Ieſ.26.℣.vl. Quia en Deus egredieť de loco ſuo ad viſitãdũ iniqtatẽ. ἐπάγει τὴν ὀργὴν. לִפְקֹד

Ier.27.℣.vlt. Babyloniam tranſportabũtur, illicq; manebunt vſq; ad diẽ viſitare me. פָּקְדִי

Num.3.℣.15. Recenſe filios Leui ſecundum domũ (.i. familiã) patrꝝ eoꝝ. ἐπίσκεψαι. פְּקֹד

1.Sa.14.℣.16. Reqrite & videte qs nã abierit ex nobis, & reqſierũt. ἐπισκέψασθε. פִּקְדוּ

Ier.15.℣.15 Memẽto mei, et viſita me et vlciſcere me de ꝑſequẽtibꝰ me. ἐπίσκεψαί με וּפָקְדֵנִי

Et cap.25.℣.12. Viſitabo ſuper regem Babel, & ſuper gentem iſtam. ἐκδικήσω. אֶפְקֹד

Num.1.℣ 6. à fine. Veruntamen tribum Leui non viſitabis. Septuag. συνεπισκέψῃ. תִפְקֹד

Gen.40.℣.4. Et præfecit princeps militum ipſum Ioſeph illis, &c. καὶ συνέστησεν. וַיִּפְקֹד

Pſ.8.℣.5. Et filius hominis vt inuiſas eum. ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν. תִפְקְדֶנּוּ

In voce paſsiua. נִפְקַד requiſitus eſt, & quum abſentes requiruntur vel de eis requiritur, fit vt ſæpè exponatur ꝓ deſiderare, deficere vel deeſſe. (ἀ διαπεφώνηκεν.

Num.31.℣.6. à fine. Serui tui recẽſuerunt ſummã capitalẽ ꝛc. & non deſideratus eſt. נִפְקַד

1.Sam.20.℣.18. Et dixit ei Ionathan, Cras ſunt Neomeniæ, tumq; deſideraberis ἐπισκοπῇ (vel requireris) quia deſiderabitur (.i. vacabit) locus, in quo tu accumbere ſoles. ὅτι ἐπισκεφθήσεται ἡ καθέδρα σου. (tua &c. ἐὰν ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ. וְנִפְקַדְתָּ יִפָּקֵד

1.Reg.20.℣ſu 5. à fine. Cuſtodi virum iſtum, ſi deſiderando deſideretur erit anima הִפָּקֵד

Num.16.℣.29. Et ſi viſitatione vniuerſorum hominum viſitabitur ſuper illos. ἐπισκοπὴ ἔσται. (ἑτοιμασθήσῃ). יִפָּקֵד

Ezech.38.℣.8. A diebus multis (.i. poſt dies multos) viſitaberis .i. recordatio tui. תִּפָּקֵד

Legitur quoq; Iud.21.℣.3. & 1. Sam.20.℣.24.26. & cap.25.℣.7. Item 2.Reg.10.℣.19.

In II. Coniug. פִּקֵּד recenſuit viſitando. Semel extat.

Ieſ.13.℣.4. Dominus exercituum recenſet (ſeu viſitat) exercitũ, er muſtert. ἐντέταλται. מְפַקֵּד

In voce paſsiua. פֻּקַּד viſitatus eſt recenſendo. Bis legitur in Biblijs, vt:

Exo.38.℣.21. Hæc ſunt recenſita tabernaculi ꝛc. vt recenſitum eſt iuxta os Moſis. פֻּקַּד

Ieſ.38.℣ 10. Viſitatus ſum quum adhuc ſupereſſent anni mei, .i. plagis affectus ſum. καταλείψω τὰ ἔτη. פֻּקַּדְתִּי

In III. Coniug הִפְקִיד fecit viſitare .i. præfecit, conſtituit ducem qui alios viſat & numeret, commendauit aliquam rem ſiue perſonam viſitandam.

Gen.39.℣.5. Et factum eſt deinceps, præfecit eum .i. conſtituit viſitatorem ꝛc. μετὰ τὸ καταστῆσαι αὐτόν. (οὗ καθέστησας αὐτόν. הִפְקִיד

1.Sam.29.℣.4. Remitte virum illum vt redeat ad locum ſuum vbi conſtituiſti eum. הִפְקַדְתּוֹ

2.Par.34.℣.10. Et dederũt in manũ faciẽtis opus, ſcil: illis q ꝑfecti erãt. οἱ καθεστάμενοι. הַמֻּפְקָדִים

Pſ.109.℣.6. Conſtitue contra eũ impiũ, & aduerſarius ſtet ad dexterã eius. κατάστησον. הַפְקֵד

Pſ.31.℣.6. In manũ tuã conſtituã (.i. commendabo) animam meam ꝛc. παραθήσομαι. אַפְקִיד

Ieſ.10.℣.28. Apud Michmas recenſebit (vel deponet) arma ſua. θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ. יַפְקִיד

Gen.

Ge.41.℣.33.Faciat Pharao & ꝑficiat(vel conſtituat)p̃fectos ſuꝑ terrã.ϗ καταστησάτω. ויפקד
Legitur præterea.Gen.39.℣.4.Leui.26.℣.16.Ier.1.℣.10.cap.36.℣.20.2.Re.7.℣.17.&c.

In voce paſsiua.הָפְקַד conſtitutus eſt,commiſſus eſt ad viſitandum. Bis.
Leuit.5.℣.4.à fine. Aut depoſitum quod conſtitutum .i. commiſſum eſt apud eum. הָפְקַד
ἢ τις παρετέθη. (καταδυναστεία. הָפְקַד
Ierem.6.℣.6. Hæc eſt vrbs quæ viſitata eſt tota ipſa .i. per hoſtes oppugnata. ὅλη

In IIII. Coniug.הִתְפָּקֵד viſitauit ſeipſum,in viſitatione dedit nomen ſuum, & fecit videri ſe & arma ſua ad probandum, **hat ſich laſſen muſtern.** הִתְפָּקְדוּ
Iud.20.℣.15.Præter habitatores Gibea quoꝝ receſiti ſunt 700. viri. οἱ ἐπεσκέπησαν. וַיִּתְפָּקֵד
Iud.21.℣.9.Et viſitatus eſt populus, Septuag. ϗ ἐπισκέπη ὁ λαός. וַיִּתְפָּקְדוּ
Iud.20.℣.15.Et viſitati(vel numerati ſunt)filij Beniamin in die illo ꝛc. ϗ ἐπεσκέπησαν.

In voce paſsiua.הָתְפָּקֵד viſitatus eſt, recenſitus fuit. הָתְפָּקְדוּ
Num.1.℣.7.à fin.Et Leuitæ iuxta tribus patꝝ ſuoꝝ nõ ſunt recenſiti.συνεπεσκέπησαν. הָתְפָּקְדוּ
Et cap.2.℣.pen.Et Leuitæ non ſunt numerati. Septuag. συνεπεσκέπησαν. הָתְפָּקְדוּ
Num.26.℣.4.à fin.Quia non recenſiti inter filios Iſrael. Sept. συνεπεσκέπησαν.
Secundum Rabbinos ſunt hæc compoſita ex hophal & hithpael.

Inde nomina.

פָּקִיד Præfectus,præpoſitus,commiſſarius qui aliquid in commiſsione habet. פָּקִיד
2.Re.25.℣.19.Accepit eunuchũ quedã q erat p̃fectus ſuꝑ homines belli.ὃ ἦν ἐπιστάτης פָּקִיד
In reg.2.Par.24.℣.11.Et veniebat ſcriba regis,& præfectus pontificis. ϗ ὁ προστάτης. פְּקִיד
Cum affi.Iud.9.℣.28.Nonne eſt filius Ierubaal & Zebul p̃fectus eius.ἐπίσκοπος αὐτοῦ. פְּקִידוֹ
Et plur.Eſther 2.℣.3.Et p̃fecit rex p̃fectos in omnibus ꝓuincijs regni ſui.κωμάρχας. פְּקִידִים

פְּקוּד Viſitatio,item præfectus qui ſolet viſitare & recenſere milites. Bis reperitur. פְּקוּד
Ier.50.℣.21.Contra terram rebellionum aſcende,& ad habitatores viſitationis. פְּקוּד
Ezech.23.℣.23.Filios Babel & omnes Chaldæos, præfectum, ſtrenuum,munificũ. פְּקוּד

פָּקוּד Viſitatus,recenſitus,numeratus,participium paul,ſæpè pro nomine vſurpatur. פְּקוּדֵי
Exod.38.℣.21.Hæc ſunt numerata tabernaculi .i. partes tabernaculi quæ ad numerum ſunt commiſſæ Leuitis, & qui præfecti erant numeratis gentibus. הַפְּקֻדִים
2.Reg.22.℣.2.In manum facientium opus , illoꝝ qui erant prefecti. τῶν καθεστηκότων.
Secundum literas legitur הַפְּקֻדִים & ſecundũ puncta הַמֻּפְקָדִים in paul 3. Coniuga.

פְּקֻדָּה Viſitatio,inſpectio,præfectura,commiſsio,item depoſitum, à viſitando dicitur. פְּקֻדָּה
Ieſ.10.℣.2.In die viſitationis,& in deſolatione cum venerit. τῆς ἐπισκοπῆς. וּפְקֻדָּתָם
Cum affi.Ieſ.15.℣.antep.Et depoſitum eoꝝ vltra torrentem, Arabes deportabunt. פְּקֻדַּת
In reg.Nu 3.℣.32.Præfectura cuſtodientiũ cuſtodiã ſanctuarij(erit illi) ἡ ἐπίσκεψις. פְּקֻדּוֹת
Et plur.2.Reg.11.℣.antep.Et poſuit ſacerdos viſitationes ſuꝑ domũ Dñi.ἐπισκόπους. פְּקֻדּוֹת
In reg.Ezec.9.℣.1.Appropinquate qui eſtis prefecture(.i.præfecti)vrbis. ἐκδίκησις.

פִּקּוּד Commiſsio,commiſſum,mandatum. Legitur tantum plur.cum affi.aut in regimi. פִּקֻּדֶיךָ
Plu.cum affi.Pſ.119.℣.4.Tu p̃cepiſti mandata tua cuſtodire ſummope. τοῦ φυλάξασθαι. פִּקּוּדֵי
In re.Pſ.19.℣.9.Mandata Dñi recta ſunt,lætificantia cor,p̃ceptũ ꝛc. δικαιώματα κυρίου (εὐθέα.
Legitur præterea.Pſ.103.℣.18.Pſ.111.℣.7.Pſ.119.in ב in ד ה ו ח &c.

פִּקָּדוֹן Depoſitum quod alicui committitur vt viſu accurato illud conſeruet. לְפִקָּדוֹן
Gen.41.℣.35.Et ſit eſca in depoſitum terræ.τὰ πεφυλαγμένα. הַפִּקָּדוֹן
Leuit.5.℣.4.à fine.Aut depoſitum quod illi fuit commiſſum. ἡ τὴν παραθήκην.

מִפְקָד Viſitatio,ſupputatio quæ fit in viſitatione militum, præfectura , aliquoties extat. הַמִּפְקָד
Nehe.3.℣.29.Contra portam Miphcad ad cœnaculum pinnæ. מִפְקַד
In reg.2.Sam.24.℣.9.Et dedit Ioab numeꝝ,ſupputationem populi. τῆς ἐπισκέψεως.

פָּקַח Aperuit oculos, propriè dicitur de oculis explicatis ſeu pexis , qui perſpicaciores ſunt,& ſemel accipitur de auditu vel de auribus aptis. Hęc Gręci acceperunt πέκτω πεκτέω,πήκω & latinum pecto,is,ere, πείκω apto,tondeo, nam impexi oculi per metaphoram Ebræis dicuntur, quorum acies eſt obfuſcata.

In I. Coniug.פָּקַח Aperuit oculos,pexit oculos &c. פָּקַח
Iob 29.℣.19.Diues decumbet,& non colligetur,oculos ſuos. διήνοιξε. פָּקָחַת
Iob 13.℣.pen.Atq; ſuper eum aperuiſti oculos tuos,& me produces in ius. פָּקַחְתָּ
Pſ.146.℣.8.Iehoua aperit cœcos,Iehoua erigit incuruatos. σοφοῖ τυφλούς.

Ierem.

Ier.32.℣.19.Oculi tui ſũt pexi(.i.aperti)ſuper vias filioꝝ hominũ. ἀνεωγμένοι. פְּקֻחוֹת
Ieſ.42.℣.20.Videre multa,et non ſeruabis,pectere(vel apꝑire aures)ἀνεωγμένα τὰ ὦτα. פָּקוֹחַ
Et ℣.7.Ad operiendum oculos cæcoꝝ,ad educendum è carcere vinctum. ἀνοῖξαι. לִפְקֹחַ
2.Reg.19.℣.16.Aperi Domine oculos tuos & vide,atq; audi ℣ba Sanherib. ἄνοιξον. פְּקַח
Zach.12.℣.4.Et ſuper domum Iehuda aperiam oculos meos. διανοίξω. אֶפְקַח
Gen.21.℣.18.Et aperuit Deus oculos eius & vidit puteum aquarum. ϗ ἀνέωξεν. וַיִּפְקַח
Et tm̃.2.Re.6.℣.16.19.Ieſ.37.℣.15.Dan.9.℣.18.& 2.Reg.4.℣.35.cap.6.℣.16.& 19.

In voce paſsiua. נִפְקַח pexus eſt,apertus eſt. Ter legitur in Biblijs, vt:
Gen.3.℣.5.Et pectentur(vel aperientur)oculi veſtri,& eritis &c. διανοιχθήσονται. וְנִפְקְחוּ
Et ℣.7.Et aperti ſunt oculi amboꝝ,& cognouerũt quod nudi eſſent. ϗ διανοίχθησαν. וַתִּפָּקַחְנָה
Ieſ.35.℣.5.Tunc pectentur oculi cœcoꝝ, & aures ſurdoꝝ aperientur. ἀνοιχθήσονται. תִּפָּקַחְנָה

Inde nomina.

פִּקֵּחַ Pexus ſeu purgatus oculis,videns,apertus viſu. Bis legitur,vt:
Exo.4.℣.11.Aut quis poſuit(vel fecit)mutũ aut ſurdũ,aut apertum(oculis)βλέποντα. פִּקֵּחַ
Et plu.Exo.23.℣.8.Quia munꝰ excœcat vidẽtes.i.habẽtes pexos oculos.βλεπόντων. פִּקְחִים

פְּקַחְקוֹחַ Apertio latiſsima,duplicatio thematis auget ſignificationem. Semel reperitur.
Ieſ.61.℣.1.Ad prædicandum captiuis libertatem,& vinctis apertionem. ἀνάβλεψιν. פְּקַחְקוֹחַ
Quædam exemplaria habent diuiſim פְּקַח־קוֹחַ apertio carceris.

פקע Colocynta vel colocyntis eſt cucurbita agreſtis forma oblonga inſtar oui, aut fici agreſtis,& legitur de colocyntis cælatis aut ſculptis. Reperitur in duobus verſibꝰ.
Plur.1.Reg.6.℣.17.Et cedrus ad domum intrinſecus, erat rotulatio colocyntarum. פְּקָעִים
Et ca.7.℣.24.& colocyntides(ſculptæ)ſub labio eius circũdantes ipſum mare, hoc eſt,habebat cælaturas cucurbitaꝝ agreſtiũ, tanq̃ nodos ꝓminulos. ὑποστηρίγματα. וּפְקָעִים

פַּקֻּעֹת Colocyntides,cucurbitæ agreſtes, fructus colocyntarum amari. Semel extat.
2.Re.4.℣.6.à fi.Et inuenit vitẽ agreſtẽ et collegit ab ea colocyntidas.τολύπην ἀγρίαν. פַּקֻּעֹת

פרא Fructus protulit,fructificauit, idem eſt quod פָּרָה. Hinc φέρω & latinum fero, profero,affero,vt arbor fert fructus bonos,item fruor,frueris &c.

In I. Coniug. הִפְרִיא fecit fructus,protulit fructus. Semel extat.
Oſeæ 13.℣.vlt.Quia ipſe inter fratres fructificabit.i.proferet fructus. διαστελεῖ. יַפְרִיא

Inde nomen.

פֶּרֶא Fera,onager,à fructificando ſeu fœcunditate: hinc ferus, fera, ferum.
Iob 6.℣ſu 5. Numquid rudet fera ſuper gramine,aut mugiet bos ſuper pabulo ſuo? ὄνος ἄγριος. פֶּרֶא
In Reg.Gen.16.℣ſu 12. Et ipſe erit fera hominis .i. ferus homo habitans in deſerto. (ἄγροικος ἄνθρωπος. פֶּרֶא
Et plur.Iob 24.℣.5.En(tanq̃)feræ in deſerto exeunt ad opus ſuũ. ὥσπερ ὄνος ἐν ἀγρῷ. פְּרָאִים
Et tantũ.Iob 11.℣.12.cap.39.℣.5 Pſ.104.℣.14.Ieſ.32.℣.14.Ier.14.℣.6. Oſe.8.℣.9.

פַּרְבָּר Parbar eſt domus ſeu cellula inſtrumentoꝝ in templo, bis in vno verſu extat.
1.Par.26.℣.18.Pro Parbar(ſeu cellula ad occidentem, quatuor in aſcenſu &c. לַפַּרְבָּר

פרד Partitus eſt,diſpertitus eſt,diſpertiuit,impertiuit,diuiſit, ſeparauit. Cognationem habet cum פָּרַט ſpecialiter ſeu partitiuè oblectatus eſt. Hinc partior, diſpertio, diſpertior.

In I. Coniug. פֵּרֵד partiuit. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt:
Ezec.1.℣.11.Et facies eoꝝ,& alæ eoꝝ diſpertitæ(vel externæ)ſupernè.ἐκπεταμέναι. פְּרֻדוֹת
Ioel 1.℣.4.à fine.Computruerunt partitiones (ſeminum vel granoꝝ) ϛc. δαμάλεις. פְּרֻדוֹת

In voce paſsiua נִפְרַד diuiſus eſt in varias partes, ſeparatus eſt.
Gen.10.℣.5 & vlt.Ab his diuiſæ ſunt inſulæ gentium,in terris ſuis.ἀφωρίσθησαν. נִפְרְדוּ
Prouer.18.℣.1.Ob deſiderium quæret(ſapientiam)ſeparatus (ab hominibus) נִפְרָד
Ge.13.℣.14.Et Dñs loquutus eſt ad Abrahã poſtq̃ ſeparatꝰ eſt Lot. διαχωρισθῆναι. הִפָּרֶד־לוֹט
Ge.13.℣.9.Nõne vniuerſa terra eſt ãte te,ſeparare quæſo à me.διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. הִפָּרֶד
Gen.2.℣.10.Et inde diuidebatur & fiebat in quatuor capita. ἐκεῖθεν ἀφορίζεται. יִפָּרֵד
Gen.25.℣.23.Et duo populi ex viſceribus tuis diuidentur. διασταλήσονται. יִפָּרֵדוּ
Sic tantũ.Gen.13.℣.11.Iud.4.℣.32.Et 2.Sam.1.℣.5.à fine. Nehe.4.℣.19.Pro.19.℣.4.

In II. Coniug. פֵּרֵד partitus eſt, partitionem habuit. Bis tantum legitur. יְפָרֵדוּ
Oſeæ 4.℣.14. Quia ipſi cū ſcortis participabunt (vel partitionē habebūt) συνεφύροντο. מְפֹרָד
Eſther 3.℣.8. Eſt populus quidā diſpſus & diſptitus inter populos. ἔθνος διεσπαρμένον.

In III. Coniug. הִפְרִיד fecit partitionem, ſeparauit ſeorſum in partes. הִפְרִיד
Gen.30.℣.39. Et agnos ſeparauit Iacob, & conſtituit facies ad circulatas. διέστειλεν. מַפְרִיד
Pro.16.℣.9. At qui variabilis eſt in ſermone diſpertit principes. διίστησι φίλους. בְּהַפְרִיד
Deut.32.℣.8. Et quando ipſe ſeparabit filios hominum. ὡς διέσπειρεν υἱοὺς ἀδάμ. יַפְרִיד
Ruth 1.℣.17. Nam mors (tantum) diuidet inter me & te. διαστελεῖ
Legitur præterea tm̄. 1.Re.1.℣ 33. & 2.Reg.12.℣.11. Pro.16.℣.28, & cap.18.℣.17.

In IIII. Coniugat. הִתְפָּרֵד diſpertiuit ſeipſum, & legitur tantum in plurali numero, quia multi tantum poſſunt ſeſe diſtrahere & ab inuicem ſeparare. הִתְפָּרְדוּ
Pſ.22.℣.15. Tanq̃ aqua effuſus ſum, & diſptierunt ſeſe omnia oſſa mea. διεσκορπίσθη. יִתְפָּרְדוּ
Pſ.92.℣.10. Ecce inimici tui peribunt, diſptient ſe. καὶ διασκορπισθήσονται. (πον ἀλλήλους. יִתְפָּרְדוּ
Iob 4.℣.11. Tigris perit inopia prædæ, & filij leonis diſptientur .i. diſpergentur. ἔλι יִתְפָּרָדוּ
Et cap.41.℣.9. Vna (ſquama) alteri adglutinata eſt, excipient ſe mutuo & non ſeparabunt ſe. Et præterea non legitur alibi. οὐ μὴ διασπασθῶσιν.

Inde nomina.

פֶּרֶד Burdo, ſpecies equorum nata partim ex aſino & partim ex equo, latini vocant plerunq; mulum. Hinc fortè pardus, leopardus. Et German: Pferd. כְּפֶרֶד
Pſ.32.℣.9. Ne ſitis velut equus & mulus, quibus non eſt intellectus. καὶ ἡμίονος. ἐπὶ τοῦ
In pauſa nihil mutatur. 2.Sam.18.℣.9. Et Abſalom vehebatur ſuper mulo &c, הַפָּרֶד
ἡμιόνου αὐτοῦ. (τὸν ἡμίονον αὐτοῦ. פִּרְדּוֹ
Cum affi. 2. Sam 13.℣.29. Et equitauerunt ſinguli ſuper mulo ſuo & fugerunt. ἐπὶ וּבַפְּרָדִים
Et plur. 1.Para.12.℣.vlt. Afferentes cibum in aſinis, camelis & mulis. καὶ τῶν ἡμιόνων. פִּרְדֵיהֶם
Cum affi. Eſdræ 2.℣.5. à fine. Equi eorum 736. muli eorum 245. ὄνοι αὐτῶν.
Item tantum. 1.Reg.10.℣.25. cap.18.℣.5. & 2.Reg.5.℣.17. & 2.Paral.9.℣.24. Nehem. 7.℣ſu 5. à fine.

פִּרְדָּה Burdo, mula. Legitur ter in ſacris Biblijs, vt: (ἡμίονον τὴν ἐμήν. הַפִּרְדָּה
1.Reg.1.℣.33. Et facietis equitare Salomonem &c. ſuper mulam quæ mihi eſt. ἐπὶ τὴν פִּרְדַּת
In reg. Ibid.℣.38. & 44. Fecerunt eq̃tare Salomonem ſup̃ mulā regis. ἐπὶ τὴν ἡμίονον.

פְּרֻדוֹת Semina, grana quæ ſeparatim in terram cadunt, de hoc vide in I. Coniug.

פַּרְדֵּס Paradiſus, παράδεισος hortus amœniſsimns & conſitus arboribus fructiferis, & præſertim myrtinis ferentibus fructus præcipui ſaporis. Eſt compoſitum ex פָּרָה protulit, fructificauit, & הֲדַס myrtus. Ter legitur, vt: הַפַּרְדֵּס
Nehe.2.℣.8. Et epiſtolam (dent) ad Aſaph cuſtodē paradiſi .i. ſaltus regij τοῦ παραδείσου. פַּרְדֵּס
In reg. Cant.4.℣.13. Emiſsiones tuæ ſunt paradiſus malorum punicorū. παράδεισος. וּפַרְדֵּסִים
Et plur. Eccle.2.℣.5. Feci mihi hortos, & paradiſos, & plãtaui in eis &c. καὶ παραδείσους.

פָּרָה Fructificauit, fertilis fuit, ferax fuit. Idem quod פָּרָא. Et cognationem habet cum פֵּאֵר decorauit, nam fructus decent arborem, & decus arborum ſunt fructus. Hinc φέρω & φορέω .i. fero fructus, fero ornatum, φόρημι fero, φορία abundantia, ἐκφόριον fructus, φορός fertilis, proſper, εὔφορος fœcundus, fertilis, ὀπωρεύω, ἐπωρίζω, ὀπωρίζομαι fructus colligo, ὀπώρα omnis fructus mollioris corticis, ὀπωρισμὸς arborum fructus, fruor & fructus. Item per inuerſiouem radicis, conuerſo ה in literam duriorem κ fit καρπίζω καρπόομαι fructus colligo, fruor, καρποφόρος fructifer.

In I. Coniug. פָּרָה fructificauit, protulit fructus, & ſine accuſatiuo fit neutrum atq; poteſt exponi pro creſcere, augeſcere, & fœcundum eſſe. פָּרוּ
Exo.1.℣.7. Et filij Iſrael fructificarunt (.i. creuerunt) & ſcaturierunt &c. ηὐξήθησαν. וּפְרִיתֶם
Ier.3.℣.16. Et fiet, cum multi fueritis & creueritis in terra &c, αὐξηθῆτε. פָּרָה
Deut.29.℣.18. Ne ſit in vobis radix fructificans fel & abſynthium ἄνω φύουσα. פֹּרִיָּה
Pſ.128.℣.3. Vxor tua erit ſicut vitis fructificans in lateribus domus tuæ. εὐθηνοῦσα. פֹּרָה
Ge.35.℣.11. Ego ſum Deus omnipotens, creſce et augeſce (vel multiplicare) αὔξανε. תִּפְרֶה
Exo.23.℣.4. à fine. Donec creſcas & hæreditate capias terram.. ἕως ἂν αὐξηθῇς. יִפְרֶה
Ieſ.11.℣.1. Et ſurculus (vel ramus) è radicibus eius fructificabit. ἀναβήσεται.

Legitur præ: Gen.1.℣.4.à fine.cap 8.℣.17.ca.9.℣.1.7.cap.26.℣.22.ca 47.℣.4.à fine.

In III. Coniug. הִפְרָה fecit creſcere, fructificauit. Semper cum accuſatiuo ponit.
Ge.17.℣.6.Et faciã te creſcere vehemẽtiſsimè, ponamqꝫ te in gentes ⁊c. καὶ αὐξανῶ σε. וְהִפְרֵתִי
Et ℣ſu 20.En benedixi ei, & faciam eum creſcere, & multiplicabo eum vehementer.
καὶ πληθυνῶ αὐτόν. (ὅτι ηὔξησέ με. וְהִפְרֵיתִי
Gen.41.℣.6.à fine. Et nomen ſecundi vocauit Ephraim, quia fecit me creſcere &c. הִפְרַנִי
Et ca.48.℣.4.Ecce ego facio te creſcere, et multiplico te, daboqꝫ te ⁊c. ἐγὼ αὐξανῶ σε. מַפְרְךָ
Ge.28.℣.3.Et Deꝰ oĩpotens bñdicat & fœcundet atqꝫ multiplicet te. καὶ αὐξήσαι σε. וְיַפְרְךָ
Pſ.105.℣.24.Et fœcũdauit (vel fecit creſcere) poplm̃ ſuũ vehemẽter. καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν
Inde nomina. (αὐτοῦ.

פֶּרֶה Fera, onager, idem quod פֶּרֶא, & legitur tantum ſemel, vt,
Ier.2.℣.24.Fera aſſueta deſerto (tu es) quo pro appetitu animæ ſuæ hauſit ⁊c. פֶּרֶה

פְּרִי Fructus, ὀπώρα fructus, φορά, εὐφορία fertilitas, φόρος emolumentum & י conuerſo in literam eiuſdem inſtrumenti eſt καρπὸς fructus.
Ge.1.℣.11.Progerminet terra ⁊c. arborem fructus, facientem fructum ⁊c. ποιοῦν καρπὸν פְּרִי
In re.Pro.31.℣.13.De fructu (.i.labore) manuum ſuaꝝ plantabit vineam. ἀπὸ καρπῶν מִפְּרִי
In pau.Ier.12.℣.2.Plantaſti eos & irradicati ſunt, ibunt atqꝫ facient fructum. καρπόν. פְּרִי
Cũ aff.gra.3.pſonæ.Amos.9.℣.pe.Faciẽt hortos, & comedẽt fructũ eoꝝ. τὸν καρπὸν פִּרְיָהֶם
Ier.29.℣.5.à fine.Plantate hortos & comedite fructum eoꝝ. τὸν καρπὸν αὐτῶν. (αὐτῶν. פִּרְיָהֶן
Cum cæteris affi.Pſ.1.℣.3.Et erit tanqꝫ arbor ⁊c. quæ fructũ ſuũ dabit ⁊c. καρπὸν αὐτοῦ. פִּרְיוֹ
Pſ.21.℣.11.Fructũ eoꝝ è terra ꝑdes, & ſemen eoꝝ de filiis hominũ. τὸν καρπὸν αὐτῶν. פִּרְיָמוֹ
Oſe.14.℣.pen.Ex me (.i.me largiente) fructus tuus inuentus eſt. ὁ καρπός σου. (ὑμῶν. פֶּרְיְךָ
Eze.36.℣.8.Et vos mõtes Iſraelis ꝓferetis caudicẽ veſtꝝ & fructũ vrm̃. καὶ τὸν καρπὸν וּפֶרְיְכֶם

פֹּרָת Fructificatio, fœcunditas, fertilitas, ſcribitur pro פֹּרָה ſtatus regiminis pro abſoluto, ſed meo iudicio eſt radix פֹּרָת de qua vide ſuo in loco.
Ge.49.℣.22.Filiꝰ ramoſæ arboris ẽ Ioſeph (vel filiꝰ fertilitatis ẽ Ioſeph) υἱὸς ηὐξημένος פֹּרָת

פַּר Iuuencus, filius bouis. Hinc eſt germanicum ein farr à fructificando.
Pſ.69.℣.6.à fin.Et placebit Dño magis qꝫ bos iuuenci ꝓducentis cornua. ὑπὲρ μόσχον. פָּר cc farr.
In re.Ex.29.℣.36.Et iuuẽcũ peccati (.i.ꝓ peccato) facies ꝑ dies ⁊c. καὶ τὸ μοσχάριον. (νέον. וּפַר
Et plur.Pſ.51.℣.vlt.Tunc offerent ſuper altare tuum vitulos. μόσχους. פָּרִים
Pſ.22.℣.13.Circundederũt me iuuenci multi.i.fortes ĩ populo vt iuuẽci. μόσχοι πολλοί. פָּרִים
Cũ aff.Ier.50.℣.27.Vaſtate oẽs iuuẽcos eiꝰ.i.interficite oẽs fortes eiꝰ. πάντας τοὺς καρ- פָּרֶיהָ
Legitur præterea.Pſ.50.℣.9.Ier.1.℣.11.ca.34.℣.7.Leu.4.& Nu.29. ſæpiſsime. (πούς.

פָּרָה Iuuenca, vacca quæ deſijt eſſe vitula, & iam cœpit eſſe fœcunda.
Ieſ.11.℣.7.Et vacca & vrſus paſcent ſimul, accubabũt paruuli eoꝝ. καὶ βοῦς καὶ ἄρκτος, וּפָרָה
Cum affi.leui.Iob 21.℣.10.Taurus eius init pecus, & non erit iners, pariet vacca eiꝰ. פָּרָתוֹ
Et plur.Ge.32.℣.16.Vaccas quadraginta, & iuuencos decẽ &c. βόας τεσσαράκοντα. פָּרוֹת
Amos 4.℣.1.Audite verbũ hoc vaccæ Baſan.i.pingues fœminæ principũ. δαμάλεις. פָּרוֹת
Legitur præterea Gen.41.℣.3.4.18.19.20.26.27.Num.19.℣.2.5.6.9.10.

פַּרְוָרִים Suburbia, inquibus alebantur pecora, quæ fructum ferebant copioſum poſſeſſoribus ſuis. Componitur ex פָּרָה fructificauit, protulit fructus, & עִיר ciuitas, vel ex פָּרַר diſſoluit, labefactauit, nam ſuburbia ſunt ciuitates carentes muris ſeu mœnijs, quæ ob hoc facilè diſſoluuntur, & labefactantur. Quidam cenſent eſſe proprium nomen loci. Et reperitur tantum ſemel, vt,
2.Re.23.℣.11.Iuxta cœnaculũ Nethanmælech eunuchi ꝗ erat ĩ ſuburbijs. ἐν φαρουρίμ. בַּפַּרְוָרִים

פְּרָזוֹת Villæ, pagi, vici, oppida non munita, ciuitates quæ carent muris, à radice פָּרַז. Cognationem habet cum פָּזַר diſperſit, item cum פָּרַץ irrupit, irruit, nam villæ, pagi & caſtella ſine muris exponunt irruptioni, & diſperſioni, habentqꝫ caſas & domos non ordine contiguo extructas, ſed paſsim hinc inde diſperſas. Ter legitur.
Ezech.38.℣.11.Aſcendam ad terram villarum (.i.muris carentem) &c. omnes ſedẽt abſqꝫ muro. εἰς γῆν ἀπερριμμένην. פְּרָזוֹת
Eſther 9.℣.18.Ideo Iudæi pagani habitantes in vicis, celebrant diem decimũ quartũ. הַפְּרָזוֹת
Zach.2.℣.8.Vicati (.i.ſine muris) habitat Ieruſalẽ à multitudine hoĩm. κατάκαρπος. פְּרָזוֹת

פְּרָזִי Paganus,villicus,item oppidum ſine muris quod irruptioni patet.4. Legitur.
Deu.3.℣.5.Præter ciuitates non muratas,quarum erant admodum multæ.Φερεζαίων הַפְּרָזִי
1.Sa.6.℣.antep.A ciuitate munitionis,vſq; ad villam muro carentem. Φερεζαίου. הַפְּרָזִי
Et pl.Eſther.9.℣.18. Ideo Iudæi pagani habitantes in vicis celebrant ꝛc.διεσπαρμένοι. הַפְּרָזִים
Cum affi.Hab 3.℣.14.Perforaſti cum baculis ſuis caput paganoꝝ eius.δυναστῶν. פְּרָזָיו

פְּרָזוֹן Pagus,villa,inurbanitas &c. Item pro hominibus in pagis. Bis vſurpatur.
Iud.5.℣.7.Ceſſauerunt(.i.defecerunt)villæ.i.pagani in Iſrael,ꝛc.ἐξέλιπον οἱ κατοικοῦντες. פְּרָזוֹן
Cum affi.Iud.5.℣.11.De iuſticijs ruſticanoꝝ eius ĩ Iſrael(different)ἐνίσχυσαν. פִּרְזוֹנוֹ

פָּרַח Viruit,virens fuit,floruit,germinauit,pullulauit,et propriè de arboribus & herbis, metaphoricè de lepra,efflorente. Cognationem habet cum פָּרָה & פָּרָא fructificauit,creuit,& cum רָחַף agitatus eſt, motauit,nam res vireſcentes agitantur & motantur tanquam animatæ. Hinc βρύω,βελάζω,floreo,& latinum vireo, vireſco.

In I. Coniug. פָּרַח viruit,floruit,germinauit. Legitur tantum in tertijs perſonis.
Num.17.℣.23.Et ecce viruit(ſeu floruit)virga Aharonis pro domo Leui.ἐβλάστησεν פָּרַח
Exod.9.℣.10.et 11.In apoſtema(ſeu vlcus)germinans,ſuppurationes.ἕλκη φλυκτίδες
ἀναζέουσαι. (λέπρα ἐξανθοῦσα. פֹּרֵחַ
Leu.13.℣.antep.Et ſi adhuc apparuerit ꝛc. in veſte,aut in ſtamine ꝛc.epullulaſcens. פֹּרַחַת
Ezech.13.℣.5.à fine. Vos venamini ibi animas vireſcentes (Hieron. volantes) לְפֹרְחוֹת
Leuit.13.℣.12. Quod ſi germinando germinauerit lepra in cute, & operuerit lepra
ἐξανθοῦσα ἐξανθήσῃ. (ἀνατεῖλαι. פָּרוֹחַ
Pſ.92.℣.8. In virere impios .i. quum viruerint impij vt herba, & efflorebunt. ἐν τῷ בִּפְרֹחַ
Et ℣.12 Iuſtus vt palma virebit,& vt Cedrus in Libano in altum ſuccreſcet. ἀνθήσει. יִפְרָח
Ieſ.35.℣.1.Et exultabit campeſtre atq; virebit(ſeu florebit)vt lilium. ἀνθείτω. וְתִפְרַח
Legit̃ præter:Ge.40.℣.1.Leuit.13.℣.20.25.39.42.cap.14.℣.43.Nu. 17.℣.20. Pſ.72.℣.7.
In III. Coniug. הִפְרִיחַ fecit virere,fecit germinare. (Pro.11.℣.4.à fine.
Eze.17.℣.vlt. Arefecerĩ arborẽ viridẽ,& fecerĩ vireſcere arborẽ aridã.καὶ ἀναθάλλων. וְהִפְרַחְתִּי
Pro.14.℣.11.Et tentorium rectoꝝ vireſcere(ſeu florere)faciet (Dominus)στήσονται. יַפְרִיחַ
Ieſ.17.℣.11.Et mane ſemen tuum facies vireſcere.i.facies fructũ ꝓferre.ἀνθήσει. תַּפְרִיחִי
Legitur præterea tantum.Pſ.92.℣.13.Iob 14.℣.5.& hæc intranſitiue accipiuntur.

Inde nomina.

פֶּרַח Viror,viriditas,germen, flos , crebrius in Biblijs ſacris obuiam venit,vt,
Nu.17.℣.23.Et produxit vxorẽ & ꝓrumpens in florem reddidit amygdala. βλαστὸν. פֶּרַח
In reg 1.Reg.7.℣.26.Tanq̃ labium crateris(habens) florem lilij. βλαστὸς κρίνου. פֶּרַח
In pau.Exo.25.℣.8.à fin.Et tres calices in formam amygdali ꝛc.cũ ſhperula et flore. וָפֶרַח
Cum affi.Ieſ.5.℣.24.Et germen eoꝝ tanq̃ puluis tenuis aſcendet. καὶ ἄνθος αὐτῶν. וּפִרְחָם
Et plur.Exo.25.℣.30.Shpærulæ eius,& flores eius ex ipſo fiant.i.de eadẽ materia. וּפְרָחֶיהָ
Et tm̃ Exo.25.℣ 32.33.ca.37.℣.17.19.20.Nu.8.℣.4. & 2. Par.4.℣.20.Nah.1.℣.4.

אֶפְרֹחִים Pulli auium vireſcentes ſeu producentes pennas & plumas quibus ſeſe agitant & motant volando. Cognationem habet cum רָחַף .i. motauit, ꝛc.3.legitur.
Deut.22.℣.6.Pulli aut oua,matre incubante aut pullis aut ouis.ἐπὶ τῶν νεοσσῶν. (αὐτῶν. אֶפְרֹחִים
Cũ affi.Pſ.84.℣.4.Etenim paſſer inuenit domũ ꝛc.vbi reponat pullos ſuos. τὰ νοσσία אֶפְרֹחֶיהָ
Iob 39.℣.5.à fine. Et pulli eius lambent(vel deglutient)ſanguinem.νεοσσοὶ αὐτοῦ. וְאֶפְרֹחוֹ

פִּרְחַח Viror , viriditas ſpinaꝝ, iuuentus vireſcens , tertia radicalis duplicat̃ ob maiorẽ vehementiam ſignificationis , vel eſt compoſitũ ex פָּרַח viruit,& חַח ſeu חֹח ſpina, q.d. ſpina ſp̄ vireſcens,per q̃ notat filios hominum qui ſunt inſtar ſpinaꝝ. 1.repit.
Iob 30.℣.12.Ad dexteram viror ſpinaꝝ(.i.adoleſcentes ſeu pulli)exurgent.ἐπὶ δεξι- (ῶν βλαστοῦ. פִּרְחַח

פָּרַט Exhilarauit ſpecialiter , lætificauit, oblectauit peculiariter. Cognationem habet cum פָּטַר aperuit,& פָּרַד partitus eſt,nam exhilarare eſt gaudium aperire et impertire. Hinc per metath: φαιδρόω, φαιδρύνω.i.exhilaro , φαιδρός hilaris, alacer, φαιδρότης hilaritas,alacritas, φαιδρῶς hilariter , ſplendidè , & germanicum freud. Hinc per inuerſionem radicis τέρπω delecto τέρπομαι oblector,item Trophæum.

In I.Coniug. פָּרַט exhilarauit ſe, oblectatus eſt. Semel tantum legitur.
Amos 6.℣.5. Qui exhilarant ſe (vel oblectantur) ſuꝑ ore nabli .i.concentu nabli οἱ הַפֹּרְטִים
ἐπικροτοῦντες.

Inde nomen.

פֶּרֶט Granum ſparſim relictum in vindemiatione exhilarans animum .1. reperitur.
In reg. Leu. 19. ℣. 10. Vineam tuam non racemabis, & granum vineæ tuæ &c. ῥᾶγας. וּפֶרֶט

פֶּרֶךְ Ferocia quæ non poteſt expiari ſeu placari. Contrariam habet ſignificationem verbo כָּפַר cooperuit, obleuit, expiauit operiendo &c. Hinc φρικόω horrifico, φρίξ, φρίκη horror, & latinum ferox, ferocia, & verbum ferocio, Germani frech. Legitur tantum in ſex locis, vt, (τῷ μόχθῳ.
Leu. 25. ℣. antep. Non dominabitur ei in ferocia corã oculis tuis. ὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν בְּפָרֶךְ:
In pauſa. Exo. 1. ℣. 13. Et ſeruire faciebant (Aegyptij) filios Iſrael in ferocia βίᾳ. בְּפָרֶךְ:
Legitur præterea tantum in pauſa. Exo. 1. ℣. 14. Leuit. 25. ℣. 43. & 46. Ezech. 34. ℣. 4.

פָּרֹכֶת Velum durum & ferox, tantæ denſitatis vt nemini perſpicuum eſſet, quod pendebat ante propiciatorium, at כַּפֹּרֶת eſt operculum propiciatorij poſt velum.
Exo. 26. ℣. 7. à fine. Et facies velũ ex hyacinthino (ſerico) purpureo &c. καταπέτασμα. פָּרֹכֶת
In regim. Exod. 35. ℣. 12. item cap. 39. ℣. 34. Atqꝫ velum tegumenti .i. quod oppendebatur. καταπέτασμα. פָּרֹכֶת
Legitur præte: & tm̃ in Exodo, Leuitico & in Num. & ſemel. 2. Par. 3. ℣. 4. à fine.

פַּרְכָּר Domus, cellula in qua inſtrumenta templi reponebantur. Quædam exemplaria habent פַּרְבָּר Beth pro Caph. Vide ſupra ſuo in loco. Si cum Caph ſcribitur videtur eſſe compoſitum ex פֶּרֶךְ: ferocia, & כָּרָה ſcidit, excidit, q.d. cellula ſeu domicilium exciſum in terra cum ferocitate. Bis tantum extat in vno verſu.
1. Par. 26. ℣. 18. Pro Parchar (vel cellula) ad occidentem, quatuor in aſcenſu. לַפַּרְבָּר

פָּרַם Diſſuit, diſcidit cum fremitu, dirupit cum fremitu & dolore, Accipit̃ tm̃ de ſciſſura & dilaceratione veſtimentoꝝ, quæ cum fremitu & præ indignatione dilaniantur. Hinc βρέμω, ἐμβρέμω, φριμάσσω & latinum fremo. Germanicum brummen.
In I. Con. פָּרַם ſcidit cum fremitu. Inuenitur tantum ter in Biblijs ſacris.
Leu. 13. ℣. 45. Et leꝓſus in quo fuerit plaga, veſtimẽta eius erunt ſciſſa. παραλελυμένα פְּרֻמִים
Leu. 21. ℣. 10. Caput ſuum non nudabit, & veſtimenta ſua non diſcindet. διαῤῥήξει. יִפְרֹם
Et cap. 10. ℣. 6. Et veſtimenta veſtra non ſcindetis, vt non moriamini, διαῤῥήξετε. תִפְרֹמוּ

פָּרַס Diuiſit, dirupit, dilacerauit. Cognationem habet cum פָּרַשׂ expandit, & פָּרַץ rupit, nam vehementer expanſa ſiue extenſa facilè rumpuntur. Hinc σπαράττω dilacero.
In I. Coniug. פָּרַס diuiſit. Bis tantum legitur in Biblijs diuinis, vt,
Ieſ. 58. ℣. 7. Nunquid diuidendo eſurienti panẽ tuũ: & miſeros extorres &c. διάθρυπτε. פָרֹס
Ier. 16. ℣. 7. Et non diuident eis ſuper luctu. ὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος. יִפְרְסוּ
In III. Coniug. הִפְרִיס fecit diuiſionem, diuiſit vngulas. ſæpe legitur, vt,
Deut. 14. ℣. 7. Et vngulam non diuiſerunt Ideoqꝫ immunda ſint vobis. διχηλοῦσιν. הִפְרִיסוּ
Leu. 11. ℣. 4. At vngulã nõ diuidit (Camelus) ideoqꝫ ĩmundus erit vobis. καὶ ὁπλὴν ὐ מַפְרִיס
Et ℣. 5. Et cuniculum, ꝗ licet ruminet, tamen non diuidet vngulas. διχηλεῖ. (διχηλεῖ. יַפְרִיס
Legitur præterea tantum. Leuit. 11. ℣. 3. 5. 7. 26. Deut. 14. ℣. 6. cap. 14. ℣. 8. Pſ. 69. ℣. 32.

פַּרְסָה

Inde nomina.

Vngula à diuiſione & fiſſura, quæ ſcilicet infernè & supernè diſciſſa eſt.
Leuit. 11. ℣. 3. Omne diuidens vngulam, & findens fiſſuram vngularum. ὁπλὴν פַּרְסָה
Et pl. In eod. ℣. Et ſcindens fiſſurã vngularꝝ, ſurſũ reuocans ruminationẽ. δύο χηλῶν פְּרָסוֹת
Cũ affi. Mich. 4. ℣. 13. Et vngulas tuas ponã (.i. faciã) æneas. τὰς ὁπλάς σου θήσομαι χαλ- וּפַרְסֹתַיִךְ:
In reg. Ieſ. 5. ℣. antep. Vngulæ equoꝝ eius tanqꝫ petra reputatæ ſunt. ὡς στερεά. (κᾶς. פַּרְסוֹת
Ezechiel. 32. ℣. 12. cap. 26. ℣. 11.

פְּרָסִים Vngulæ, Legitur tantum ſemel in hac forma, vt, (αὐτῶν ἐκστρέψει.
Cum affi. Zach. 11. ℣. pen. Et vngulas eaꝝ defricabit .i. confringet. καὶ τοὺς ἀστραγάλους וּפַרְסֵיהֶן

פֶּרֶס Accipiter qui in vngulas ſuas accipit prædam. Legitur in duobus locis, vt,
Leuit. 11. ℣. 13. & Deut. 14. ℣. 12. Aqlam, accipitrem, & haliæetum. καὶ τὸν γρύπα. הַפֶּרֶס

פָּרָס Perſia, nomen proprium gentis & prouinciæ. Quædam exẽplaria habent פָּרָס
Eſth. 1. ℣. 3. Robur Perſiæ, atqꝫ Mediæ (vel robur Perſaꝝ atqꝫ Medoꝝ) καὶ τῶν περσῶν. פָּרַס

18. **פָּרַע** Priuauit, liberum reddidit, liberum dimiſit, item feriatus eſt vt liberè & ſine iugo aut abſq; labore viuat. German: frey machen / frey ſein / Cognationem habet cum פָּעַר aperuit liberè. Hinc priuo, priuilegium, & priuatus .i. exemptus iure communi, cui non eſt aliqd commune cum alijs, & Germanicum frey. Item ferior ich feire/ liber ſum ab operibus & legibus publicis.

In I. Con. פָּרַע priuauit, liberum reddidit, & ſine accuſatiuo poteſt exponi, feriatus eſt à laboribus & oneribus publicis. Sæpius extat in Biblijs, vt,
Nu.5.ꝟ.18. Et priuabit(.i.nudabit) caput mulieris .i. liberum à faſcia. ϗ ἀποκαλύψει. וּפָרַע
Exod,32.ꝟ.24. Et vidit Moſes populum quod priuatus eſſet, quia priuauerat eum. פָּרֻעַ
διεσκέδασται, διεσκέδασε. (ὃς ἀπωθεῖται. פְּרָעֹה
Prouerb.15.ꝟ.penult. Priuans(.i. liberè dimittens) diſciplinam, odit animam ſuam. פּוֹרֵעַ
Leu.13.ꝟ.45. Veſtes eiꝰ erũt ſciſſæ, et caput eiꝰ priuatũ .i. liberꝝ pileo. ἀκατακάλυπτος פָּרוּעַ
Iud 5.ꝟ.2. In dãdo libertates ĩter Iſrael .i. cũ priuaſſet eos iugo ſeruitutis. ἐν τῷ ἄρξασθαι בִּפְרֹעַ
Pro.4.ꝟ.15. Priua eam (.i. dimitte eam liberam) & ne tranſeas in ea. στρατοπεδεύσωσι. פְּרָעֵהוּ
Ezech.24.ꝟ.14. Venit(tempus) vt faciam, & non feriabor, neq; parcam. οὐ διαστελῶ. אֶפְרַע
Leu.21.ꝟ.10. Sũmus pontifex &c. caput ſuũ non priuabit .i. nudabit. οὐκ ἀποκιδαρώσει. יִפְרָע
Pro.8.ꝟ.4. à fine. Audite diſciplinam & ſapite, & ne feriemini. ϗ μὴ ἀποφραγῆτε. תִּפְרָעוּ
Legitur prætereta tantum Pro.1.ꝟ.25. cap.13.ꝟ.18. Leuit.10.ꝟ.6.

In voce paſsiua. נִפְרַע priuatus eſt diſciplina, feriatus eſt &c. Semel extat.
Prouerb.29.ꝟ.16. Vbi non eſt viſio (.i. Prophetia) priuabitur populus (diſciplina) יִפָּרַע
Vel feriabitur populus à vera religione & ſtudio pietatis.

In III. Coniug. הִפְרִיעַ fecit feriari, priuauit omni diſciplina. Bis legitur.
2.Par.28.ꝟ.19 Nam libertatem (.i. licentiam) conſtituerat in Iehuda &c. ὅτι ἀπέστη. הִפְרִיעַ
Exo.5.ꝟ.4. Quare tu Moſe & Aharõ feriari facietis poplm̃ ab opib. ſuis. διαστρέφετε תַּפְרִיעוּ

In voce paſsiua הָפְרַע liber eſt factus, priuilegiatus eſt. Legitur tantum ſemel.
Iere.44.ꝟ.vlt. Sic dicit Dominus, ecce ego do Pharaonem qui priuilegiatus eſt &c. הָפְרַע
Plures autem codices habet הָפְרַע quod eſt cognomen Pharaonis.

Inde nomina.

פֶּרַע Libertas, freyheit. Si tribuitur capillo ſignificat comã omnino liberè nutrire 2.
Eze.44.ꝟ.20. Et caput ſuũ nõ radẽt, neq; libertatẽ mittẽt, ſed p̄cidẽdo &c. οὐ ψιλώσουσι. וּפֶרַע
In re. Nu.6.ꝟ.5. Magnificando libertatem capillorꝝ capitis ſui. κόμην τρίχα κεφαλῆς. פֶּרַע

פְּרָעוֹת Libertates, priuilegia, priuationes. Bis tantum reperitur, vt, (ἀρχηγοὺς.
Iudic 5.ꝟ.2. In dando libertates in Iſrael (vel cum feriæ illis eſſent ab oppreſsione) פְּרָעוֹת
In reg. Deut.32.ꝟ.42. à capite priuationum (.i. denudationum) inimici .i. gladius meus nudabit & ſauciabit capita inimicorum. ἀρχόντων ἐθνῶν. פְּרָעוֹת

פַּרְעֹה Pharao, baro, feriatus homo, priuilegiatus & exemptus iure communi, olim fuit epitheton omnium rerum Aegypti. Hinc Baro, barones. Germ. Freyherrn.
Gen.41.ꝟ.44. Et dixit Pharao ad Ioſeph, Ego ſum Pharao, &c. ἐγὼ Φαραώ. פַּרְעֹה

פִּרְפֵּר Perperam fecit. De hoc vide radicem פָּרַר:

פַּרְעֹשׁ Pulex, vermiculus arrodens cutem hominis. Componitur ex פָּרַע liberè creuit, & עָשַׁשׁ arroſit, nam pulex liberè quoslibet homines arrodit, & liberè in magna copia creſcit. Legitur tantum bis, in ſacris Biblijs, vt, (ἑνός.
1.Sã.24.ꝟ.15. Quẽ tu inſequeris? nimirꝝ canẽ mortuũ & pulicẽ vnũ. ὀπίσω ψύλλου פַּרְעֹשׁ
Et cap.26.ꝟ.21. Quod exiuit rex Iſrael ad quærendum pulicem vnum. ζητῶ ψυχήν μου פַּרְעֹשׁ אֶחָד

פָּרַץ Rupit tranſeundo irrupit, perrupit, erupit violenter & cum impetu, quemadmodũ aqua, quæ tempore inundationis ſuæ ripas aluei ſui perrumpere ſolet, metaphoricè tribuitur quoq; alijs rebus. Cognationem habet cum פָּרַס diffidit, & מָרַץ vim fecit, violentus fuit, & cum פָּצַר inſtitit, vrſit. Hinc πρήσσω tranſeo vi quadam, πρίζω & πρίω ſeco & diſſeco perrumpendo, vnde Homerus ὀδ. ν. πρήσσουσι κέλευθον ſecant viam .i. perrumpunt. Et hinc quoq; per aphæreſin ein ris/reiſſen / einreiſſen &c.

In I. Coniugat. פָּרַץ rupit, dirupit, perrupit, & ſine accuſatiuo eſt neutrum, erupit, atq; conſtruitur ferè cum præpoſitionibus אֶל בְּ מִן:

2.Samuel.

2.Sam.5.℣.20.Dirupit Dominus inimicos meos coram me &c.διέκοψε. פָּרַץ

Ge.28.℣.14.Et erit ſemen tuũ vt puluis terræ,& erũpes ad occidẽtẽ.καὶ πλαθυνθήσεται. וּפָרַצְתָּ

Pſ.60.℣.3.Deus elongaueras nos, diruperas nos,haſt vns zerriſſen ꝛc. καθεῖλες ἡμᾶς. פְּרַצְתָּנוּ

Eccle.10.℣.8.Qui dirumpit ſepem,mordebit eum coluber.τὸν καθαροῦντα φραγμὸν. וּפֹרֵץ

Pro 25.℣.vlt.Ciuitas rupta(&)ſine muro eſt vir q̄ nõ cohibet ſpiritũ.καταβεβλημένη פְּרוּצָה

Ieſ.5.℣.5.Dirumpere maceriam eius,& erit in conculcationem. ἀφελῶ τὸν φραγμὸν. פָּרֹץ

Eccle.3.℣.3 Eſt tempus ad dirumpendum,& eſt tempus ad ædificandum.τοῦ καθελεῖν. לִפְרוֹץ

2.Par.11.℣.vlt.Et prudenter fecit,& erupit ex omnibus filijs ſuis &c. καὶ ηὐξήθη. וַיִּפְרֹץ

Pſ.106.℣.29.Et prouocauerunt in ſtudijs eorum,& irrupit in eos plaga.καὶ ἐπληθύνθη. וַתִּפְרָץ־

Exo.19.℣.pe.Et ſacerdotes atq; populꝰ nõ irruẽt ꝛc. ne irrũpat ĩ illos.μήποτε ἀπολέσῃ יִפְרָץ־בָּם

Legitur præterea Gen.30.℣.29. & vlt cap.38.℣.pen. Exo.1.℣.11 item 1.Sa.28.℣.24.

In voce paſsiua נִפְרָץ eruptus eſt in publicum. Semel reperitur.

1.Sa.3.℣.1. Et verbum Dñi erat caꝝ in diebus illis,nec viſio erat erupta.διαστέλλουσα. נִפְרָץ

In II. Coniug. פֵּרֵץ dirupit. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt.

Neh.1.℣.3.Et murus Ieruſalẽ diruptus,& portæ eius ſuccenſæ erãt igni.καθῃρημένα. מְפֹרָצֶת

In IIII. Coniug. הִתְפָּרֵץ abrupit ſeſe. Vſurpatur tantum ſemel,vt

1.Sam.25.℣.10.Hodie multi ſunt ſerui abrumpentes ſe ab heris ſuis. ἀναχωροῦντες. הַמִּתְפָּרְצִים

Inde nomina.

פָּרִיץ Ruptor,irruptor, ꝑruptor, latro, qui facit irruptionem, violentiam. Ter habet.

Pſ.17.℣.4. Ego cuſtodiui vias irruptoris .i. obſeruaui ne q̄s ãbularet ĩ eis. ὁδοὺς σκλη- פָּרִיץ

Ezec.18.℣.10.Et genuerit filium latronem,effundentem ſanguinem.υἱὸν λοιμὸν. (ρας. פָּרִיץ

In reg. Ieſ.35.℣.pen.Non erit iſtic leo,neq; irruptor feraꝝ aſcendet.πονηρῶν θηρίων. וּפָרִיץ

פָּרִיצִים Irruptores,pro dages ponendo in ר ſcribitur camez loco pathah. Ter legitur.

Ier.7.℣.11.Nunquid ſpelunca irruptorum facta eſt domus mea? σπήλαιον λῃστῶν. פָּרִיצִים

Ezec.7.℣.21.Ingredientur in illud irruptores,& prophanabunt ipſum. ἀφυλάκτως פָּרִיצִים

In reg.Dan.11.℣.14.Et filij latronum populi tui eleuabuntur.καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν. פָּרִיצֵי

פֶּרֶץ Ruptura. Sæpe in Biblijs reperitur vſurpatum,vt,

Pſ.106.℣.23 Niſi Moſe electus eius ſtetiſſet in ruptura.i.interceſsiſſet. ἐν τῇ θραύσει. בַּפֶּרֶץ

In regim.2.Sam.5.℣.20.Dirupit Dominus inimicos meos coram me inſtar rupturæ magnæ. διακόπτεται ὕδατα. (διὰ σὲ φραγμός כְּפֶרֶץ

In pauſa.Gen.38.℣.vlt.Quare rupiſti ſuper te rupturam,& vocatum eſt ꝛc.τί διεκόπη פָּרֶץ

Plur.Amos 4.℣.3.Et per rupturas erumpetis quæq; antrorſum,proijcietisq; &c. פְּרָצִים

In reg.Amos 9 ℣.11.Et ſepe circundabo rupturas earum ꝛc. πεπτωκότα αὐτῆς. פִּרְצֵיהֶן

פְּרָצוֹת Rupturæ. Semel tantum extat in ſacris Biblijs,vt,

Ezech.13 ℣.15.Non aſcendiſtis in rupturas,neq; ſepiuiſtis ſepem.ἐν στερεώματι. בַּפְּרָצוֹת

מִפְרָצִים Ruptiones,irruptiones, & accipitur pro vrbibus ſemidirutis. Semel reperitur.

Iud.5.℣.17.Aſer ꝛc. in rupturis ſuis habitabit.i.in vrbibus deuaſtatis.διακοπαῖς. מִפְרָצָיו

פָּרַק

Fricuit, defricuit, abrupit fricando , quemadmodum pecora affricantes arbori ſeu parieti detergunt & atterunt iugum liberando ſe, ideoq; ſæpe accipitur & exponitur eripuit. Cognationem habet cum מָרַק deterſit, nam ferrugo & immundicies non poteſt abſtergi niſi defricatione. Hinc frico,defrico, confrico, affrico, frictio, frictus,fricatio ꝛc. Item frango,fregi, & germanicum brechen/ brocken/ zerbrocken/ p inuerſionem radicis eſt carpo,diſcerpo, & germanice procken/ & brechen.

In I. Coniug. פָּרַק fricuit,defricuit,confregit. Quater legitur in Biblijs ſacris.

Ge.27.℣ 40 Et defricabis iugũ eiꝰ de collo tuo.i. abrumpes fricãdo. ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν וּפָרַקְתָּ

Pſ.7.℣.3.Ne fortè ꝑdetur vt leo animã meam,defricans.i.lacerans.ἁρπάσῃ. (αἰπυ. פֹּרֵק

Thre.5.℣ 8.Serui dominati ſũt nobis,q̄ nos è manu eoꝝ defricet nõ ẽ. λυτρούμενος פֹּרֵק

Pſ.136.℣.antep.Et defricuit nos ab oſoribus noſtris.καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς. (οὐκ ἔστιν. וַיִּפְרְקֵנוּ

In II. Coniug. פֵּרֵק fricuit vehementer,perfricuit. Ter vſurpatur vt,

1.Reg.19.℣.11.Et ventus magnus & validus infricãs (.i. diffindens) mõtes. διαλύον. מְפָרֵק

Exo.32.℣.2. Defricate inaures auri quæ ſunt in auribus vxoꝝ veſtraꝝ περιέλεσθε. פָּרְקוּ

Zach.11.℣.pen.Et carnem pinguis comedet, & vngulas eaꝝ confricabit. ἐκστρέψει. יְפָרֵק

In IIII. Coniug. הִתְפָּרֵק defricuit ſe,fecit ſe defricare. Ter extat.

Ezech.19.℣.antep.Confricuerunt(.i.conuulſerunt)ſe & aruerunt virgæ &c. הִתְפָּרְקוּ

Exo.32.℣.24.Et dixi,ſi cui eſt aurꝝ,facite vos defricare.i.abrumpite.περιέλεσθε. הִתְפָּרְקוּ
Et ℣.3.Et fecerunt ſe totus populus defricare inaures auri &c.καὶ περιείλοντο. וַיִּתְפָּרְקוּ

Inde nomina.

פֶּרֶק Frictio,ſiue fricatio,hoc eſt laceratio,contritio vt fit in frictione. Bis reperitur.
Nah.3.℣.1.Væ ciuitati ſanguinũ,tota ipſa mẽdacio,frictiõe plena eſt. ψηλαφηθήσεται פֶּרֶק
Oba.1.℣.14.Et ne ſtes ad frictionẽ.i.ad biuiũ vbi ſolẽt excĩdi fugitiui. μὴ ἐπιστῆς ἐπὶ (τὰς ἐκβολάς. הַפֶּרֶק
מַפְרֶקֶת Pars ceruicis,qua ſolemus nos fricare. Legitur tantum ſemel.
Cum affi.1.Sa.4.℣.18.Et fracta eſt ceruix eiꝰ,& mortuus eſt. συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ. מַפְרַקְתּוֹ

פָּרַר Labefactauit, irritum fecit, perperam reddidit, friauit, affriauit, Idem quod פּוּר & habet cognationem cum חָפַר perforauit,item cum עָפָר puluis friabilis,& אֵפֶר .i.cinis. Nam conſilium irritare eſt in cinerem ſeu puluerem illud affriare. Hinc Græci πηρὸς mutilus, πηρόω frango,mutilo,deprauo, & latinum prauo, deprauo.

In II.Coniug. פִּרְפֵּר perperam reddidit,fregit,diſtriuit. Semel reperitur. (σέ με.
Iob 16.℣.12.Trãqllus fui,ſed ꝑpã me reddidit,& apprehẽſa ceruice mea &c.διεσκέδα- וַיְפַרְפְּרֵנִי
Hinc πέρπερος temerarius, περπερεύω, περπερεύομαι perperam ago,& latin.perpero &c.
In III. הֵפֵר & הָפֵר irritum fecit,labefactauit,fregit,eſt tranſitiuum, vt,
Ieſ.24.℣.5.Mutauerunt ſtatutum(vel mores) irritum fecerunt fœdus æternum. הֵפֵרוּ
Num.15.℣.31.Nam verbum Domini ſpreuit,& præcepta eius labefactauit.ἤλλαξαν הֵפַר
Ieſ.44.℣.25.Labefactat ſigna vatum,& diuinos infatuabit &c.διασκεδάσει. מֵפֵר
Ezech.17.℣.18.Et ſpreuit adiurationem ad irritandum fœdus. τοῦ παραβῆναι. לְהָפֵר
1.Re.15.℣.19.Irrita pactum tuũ cũ Baſa rege Iſrael vt recedat à me. διασκέδασον. הָפֵרָה
Iud.2.℣.1.Nunq̃ faciam irritum fœdus meũ(quod pepegi)vobiſcum.οὐ διασκεδάσω. אָפֵר
Nu.30.℣.13.Et ſi labefactando labefactauerit ea(vota)maritꝰ eius. ἀθετῶν ἀθετήσῃ. יָפֵר
Num.30.℣.14.Vir eius confirmabit illud & vir eius irritum faciet illud.περιελεῖ. יְפֵרֶנּוּ
In voce paſsiua חֻפַּר labefactatus eſt,irritus eſt factus,vide in פּוּר:
Ier.33.℣.21.Etiam pactum meum irritabitur(.i.diſſoluetur)cum Dauid ſeruo meo. תֻּפַר

Inde nomen.

פָּרוּר Cacabus,olla,lebes, quia facile friatur & perperam fit.
Nu.11.℣.8 Et coxerũt ĩ olla,et fecerũt ex eo placẽtas,atq; fuit ſapor eiꝰ. ἐν τῇ χύτρᾳ. בַּפָּרוּר
Iud.6.℣.19.Carnem poſuit in caniſtro,iuſculum vero poſuit in olla.εἰς χύτραν. בַּפָּרוּר
Legitur præterea tantum 1.Samuel.2.℣.14.Ioel.2.℣.6.Num.2.℣.11.

פָּרַשׁ Expoſuit verbis diſtinctis, declarauit diſtinctè per ſingularum partium declarationem. Cognationem habet cum פָּרַס diuiſit,& פָּרַשׂ expandit, item cum פָּשַׁר explicuit. Hinc φράζω, μεταφράζω, interpretor, expono, μετάφρασις interpretatio παράφρασις expoſitio, παραφραστής interpres laxius exponens, Hinc Φαρισαῖος Phariſæus,expoſitor legis ſecundum periphraſin.

In I. Coniug. פָּרַשׁ expoſuit,declarauit. Legitur tantum ſemel. לִפְרֹשׁ
Leu.24.℣.12.Ad exponendum eis,ſcd̃m os Dñi,vt declarauit eis. διακρῖναι.
In voce paſsiua. נִפְרַשׁ diſtinctus eſt,diuiſus eſt. Semel habetur in Biblijs. נִפְרָשׁוֹת
Eze.34.℣.12.In die quãdo ipſe fuerit ĩ medio ouiũ ſuarꝝ diſtinctarꝝ. διακεχωρισμένων.
In II. Coniug. פֵּרֵשׁ expoſuit diſtinctè. Semel reperitur in ſacris Biblijs. מְפֹרָשׁ
Neh.8.℣.9.Et legerunt in libro,in lege Dei expoſitè.i.diſtinctè.
In voce paſsiua. פֹּרַשׁ expoſitus eſt diſtinctè. Reperitur tantum ſemel. פֹּרַשׁ
Nu.15.℣.33.Et poſuerunt eum in cuſtodia qa nondũ expoſitũ erat &c,οὐ γὰρ συνέκριναν
In III. Coniug. הִפְרִישׁ fecit declarationem,pupugit. Semel extat in Biblijs. יַפְרִישׁ
Pro.23.℣.antep.Velut ſerpens mordebit,& velut aſpis exponet.i.punget.διαχεῖται αὐτοῦ ὁ ἰός,nam ſerpens ſeu aſpis tantum pungendo poteſt loq; & exponere ſententi-(am ſuam.

Inde nomina.

פָּרָשׁ Eques,à pungendo calcaribus equũ ad incitandũ eũ. Item ꝓ eqtatu. (βαίνοντος.
Nah.3.℣.3.Eques vt ſuſtulit(brachiũ)tã lamina gladij q̃ fulgur lãceę eſt.ἱππέως ἀνα- פָּרָשׁ
Ier.4.℣.ante.à voce eqtis & iaculantis arcũ fugit oĩs ciuitas. ἀπὸ φωνῆς ἱππέως. פָּרָשׁ
Et plur.Gen.50.℣.9.Et aſcendit cum eo tam currus q̃ eqtes.i.eqtatus. ἱππεῖς. פָּרָשִׁים
Cum affi.2.Re.2.℣.12.Pater mi,pater mi,currus Iſraelis,& equites eius.καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. וּפָרָשָׁיו

Legitur præterea Exo.14.℣.9.17.18.23.26.28.Ieſa.21.℣.7.9.cap.23.℣.6.7.&c.
פָּרָשָׁה Expoſitio. Eſt quoqꝫ nomen ſecundæ coniugationis, vt præcedens.
In reg.Eſther 4.℣.7.Et expoſitionem argenti,quam pollicitus erat Haman. פָּרָשַׁת
Eſther 10.℣.2.Et expoſitio magnitudinis argenti Mordochai. וּפָרָשַׁת
פֶּרֶשׁ Stercus,excrementum, quod exponitur vel excernitur.
Malach.2 ℣.3.Et ſpargam ſtercus(.i.victimas veſtras illegitimas) in faciem veſtram.
ἤνυσρον.
(bures igni. ϗ τὴν κόπρον. פֶּרֶשׁ
Cum affi. Exo.29.℣.14. Et carnem iuuenci, & pellem eius, & ſtercus eius com- פִּרְשׁוֹ
Inuenitur præterea tantum.Leu.4.℣.11.cap.8.℣.27.cap.16.℣.27.Num.19.℣.5.

פַּרְשְׁדֹנָה Excrementum,ſtercus cum viſceribus pollutis. Componitur hæc dictio
ex פֶּרֶשׁ.i.ſtercus,& דֹּמֶן pollutio ſtercoroſa, fimus &c. Mem ad euitandum
ſyllabarum numerum omittitur,& he à tergo eſt terminatio fœminina,
Legitur tantum ſemel in Biblijs hagiographis, vt
Iud.4.℣.11.Et egreſſum eſt ſtercus(per vulnus inflictum) εἰς τὴν προστάδα. הַפַּרְשְׁדֹנָה

פָּרַשׂ Expandit,extendit,diſtendit. Cognationem habet cum פָּרַשׁ expoſuit, & פָּרַס diuiſit,
& ſæpè propter cognationem vnum pro altero accipitur,vt fiat confuſio radicum.
Hinc σπείρω διασπείρω diſſemino,außſpreitzen.
Pſ.105.℣.39.Expandit nubē in tegumentū,et ignem ad illucendum noctu.διεπέτασε. פָּרַשׂ
Thre.4.℣.4.Infantes petierunt panē,(at)expandens.i.frangens nō eſt illis.ὁ διοικῶν. פֹּרֵשׂ
Oſeę 5.℣.1.Nā vos fuiſtis laque⁹ ipſi Miſpa,& rete expāſū ſup Thabor.ἐκπεπταμένον. פְּרוּשָׂה
Exo.9.℣.29.Expandam manus meas ad Dominum(vt tonitrua ſint)Sept. ἐκπετάσω. אֶפְרֹשׂ
Eſræ 9.℣.6.Et expandi palmas meas(.i.manus meas)ad Dominum. ϗ ἐκπετάζω. וָאֶפְרְשָׂה
2.Sam.17.℣.19.Et accepit mulier,& expandit ſup faciē putei .i. extēdit. ϗ διεπέτασε. וַתִּפְרֹשׂ
Exod.40.℣.10.Et extendit tentoriū ſup habitationē,& poſuit opertorium.ϗ ἐξέτεινε. וַיִּפְרֹשׂ
Legiꝭ præterea Exo.9.℣.antep.cap 25.℣.19.Num.4.℣.6.7.8.11.13.14.Pſ.44.℣.21.ꝛc.
In voce paſſiua. נִפְרַשׂ expanſus eſt. Legitur tantum ſemel, vt:
Ezech.17.℣.21.Per gladium cadent,& reſidui omni vento expandentur.διασπερῶ. יִפָּרֵשׂוּ
In II. Coniug. פֵּרַשׂ expandit continuè & vehementer. (ϗ ἀνήσει.
Ieſ.25.℣.penult.Et expandet manus ſuas in medio eius,quemadmodū expandet ꝛc. וּפֵרַשׂ
Zach.2.℣.11.In quatuor ventos cœli expandi vos,dicit Dominus. συνάξω ὑμᾶς. פֵּרַשְׂתִּי
Pſ.68.℣.15.Cū expāderet ōnipotēs reges in ea,tū cādeſcet velut nix.ἐν τῷ διαστέλλειν. בְּפָרֵשׂ
Ieſ.1.℣.15.Et cū expāderitis vos man⁹ veſtras, abſcōdā oculos meos. ὅταν ἐκτείνητε. וּבְפָרִשְׂכֶם
Ier.4.℣.vlt.Expandet(Zion)manus ſuas, Væ nunc mihi,qa defeſſa eſt ꝛc. παρήσει. תְּפָרֵשׂ
Ieſ.25.℣.penult.Quemadmodum expandet natator(manus ſuas) ad natandum. יְפָרֵשׂ
Legitur quoqꝫ Thren.1.℣.17.Pſ.143.℣.6.

Inde nomen.

מִפְרָשׂ Expanſio,extenſio. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt: (νεφέλης.
In reg.plurali Iob 36.℣.29.Nunquid intelliget expanſiones nubiū.ἐὰν συνῇ ἀπέκτασις מִפְרְשֵׂי

פַּרְשֵׁז Expoſuit ſplendidè & copioſè. Componitur ex פָּרַשׁ expoſuit, explicuit, & זִיז
.i.copia cuiuslibet rei.
In II. Coniug. פַּרְשֵׁז explicuit copioſè,expandit vberrimè. Semel. (νέφος.
Iob 26.℣.9.Qui cōſtruxit faciē ſolij, exponēdo ſup illo nubē ſuā. ἐκπετάζων ἐπ᾽ αὐτὸν פַּרְשֵׁז

פְּרָת Euphrates ſiue Phrat quartus Paradiſi fluuius qui inde profluens,circundat terram
Chanaan, Et nomen habet ab exundando feruenter & creſcendo. Ideoqꝫ cognatione
reſpicit ad פָּרָה.i. creuit fructificando. Hinc πορθμός, & latinum fretum,
πορθμεύω.i. transfreto,traijcio Euphraten, deinde pro traiectione vltra quamlibet
aquam ſignificat.
Gen.2.℣.14.Et fluuius quartus eſt Euphrates(ſeu phrat.)εὐφράτης. (εὐφράτην. פְּרָת
Gen.15.℣.18.Deut.1.℣.7.& Ioſ.1.℣.4.Vſqꝫ ad fluuium magnum, fluuiū Euphratē. פְּרָת
Cum He loca: Ier.13.℣.4.6. Et ſurge,vade ad Euphratem. ἐπὶ τὸν εὐφράτην. פְּרָתָה

Legiť præ:tm̃.Deu.11.℣.24.& 2.Sa.8.℣.3.itẽ 2.Re.23.℣.30.cap.24.℣.7.Ier.13.℣.5.7.

פרת Ramus creſcens & exundans inſtar Euphratis habet formam nominis. רֶגֶב: פרת
Gen.49.℣.22.Filius rami eſt Ioſeph,filius rami ad fontẽ.i.tener ramus. ὑὸς ηὐξημμένος.

פַּרְתֵּם Optimas,dux,princeps,prouincialis,gubernator. Componitur ex פָּרָה creuit, & תָּמַם integer fuit,nam & פַּר .i. taurus,iuuencus,ſæpè per translationem accipitur pro fortibus & excellentioribus in populo. Hinc מ in ν mutato Euphon: cauſa eſt πρυτανεύω magiſtratum exerceo,moderor,πρυτάνης quaſi πυρυτάμης gubernator, πρυτανεία magiſtratus. Rabbi Ioſeph Kimhi putat ſignificare duces, & primates iuxta flumen Euphraten,quaſi Euphratæi. Ter legitur, vt:
Plur.Dan.1.℣.3.Ad introducẽdũ de filijs Iſrael ꝛc.& de optimatibꝯ ἀπὸ τῶ Φορθομμὶν. הַפַּרְתְּמִים
Eſther 1.℣.2.Fecit conuiuium omnibus principibus ſuis,& ſeruis ſuis. ἐνδόξοις. הַפַּרְתְּמִים
Et ca.6.℣.9.Et dare veſtimentũ & equũ ꝑ virꝫ q eſt principib.regis & optimatibus. (ἐνδόξων. הַפַּרְתְּמִים

פָּשָׂה Progreſſus eſt,proceſsit,creuit,luxuriauit,diffuſus eſt. Vſurpatur tantum de ſcabie & lepra diffundente ſe. Cognationem habet cum פּוּשׁ ampliatus eſt, diſperſus eſt. Hinc per inuerſionem radicis eſt ſipo, diſsipo.

In I. Con. פָּשָׂה progreſſus eſt,ſuccreuit. Vſurpatur tantum in Leuit. 13. ℣. 14. פָּשָׂה
Leuit.13.℣.5.& 6.Et non ꝓgreſſa eſt(.i.creuit)plaga(ſeu macula)in cute. οὐ μετέπεσεν. פָּשְׂתָה
Et ℣.8.Et videbit ſacerdos,& ecce progreſſa eſt ſcabies illa in cute. פָּשׂה תִפְשֶׂה
Et ℣.7.22.& 27.Et ſi creſcendo creuerit ſcabies in cute ꝛc.ἐὰν ᾗ μεταβαλλοῦσα μεταπέσῃ יִפְשֶׂה
Item ℣.35.Et ſi luxuriando luxuriauerit(.i.creuerit)ruptura in cute.
Legitur præterea tantum.Leuit.13.℣.23.28.32.34.35.36.51.53.55. & ca.14.℣.39.44.45.

פָּשַׁח Concidit in micas minutiſsimas,attenuauit,ſcidit in buccellas paruas. Hinc connexis prioribus literis fit ψίχω,ψώχω attenuo,attero, ψίχα,ψίχιον mica, item ψόω & ψῶ attenuo,ſcindo,& πίσσω edo buccellas paruas,item latinum piſo, is, ere, & germanicum peiſſen/ein biſſen/& piſare.

In II. Coniug. פִּשֵּׁחַ concidit,diſſecuit in fruſta. Legitur tantum ſemel. וַיְפַשְּׁחֵנִי
Thre.3.℣.11.Vias meas ꝑuertit,et cõcidit me.i.diſſecuit me in fruſta.καὶ κατέπαυσέ με.

פָּשַׁט Extraxit,exuit cum expanſione veſtium,item expanſus eſt, extendit ſe,tractus eſt à ſeipſo. Hinc πετάζω ἐκπετάζω expando.

In I. Con. פָּשַׁט extraxit, & ſine actõ fit neutrꝫ, atq; exponitur expanſus eſt, extendit ſe,quemadmodum veſtis ſi extrahitur ſolet expandi, & tunc plerunq; gaudet præpoſitionibus אֶל עַל & בְּ cum quibus etiam poteſt reddi, irruit. וּפָשַׁט
Leuit.6.℣.4.Et expandet(.i.exuet)veſtes ſuas,& induet veſtes alienas. καὶ ἐκδύσεται. פָּשְׁטוּ
1.Sam.23.℣.pen.Feſtina & vide,quia expanſi ſunt Philiſthijm contra terrã ἐπέθεντο.
Nehe.4.℣.vlt.Viri qui excubabant retro me, nos non exuebamus veſtes noſtras. פֹּשְׁטִים
ἐκδεδυσκόμενος.
1.Sa.19.℣.vlt.Et exuit quoq; ipſe veſtes ſuas & fecit ſe ꝓphetare.ἐξεδύσατο. (πεσων. וַיִּפְשֹׁט
1.Par.14.℣.9.Venerũt ergo Palęſthini et expãſi ſunt(.i.diffuderũt ſe)in valle.καὶ συνέ- וַיִּפְשְׁטוּ
1.Sam.27.℣.9.Et aſcendit Dauid & viri eius,atq; irruerunt ad Geſuri. καὶ ἐπετίθεντο. וַיִּפְשְׁטוּ
Legitur quoq;.Leuit.16.℣.23.Can.5.℣.4.Iud.9.℣.33.44. Oſe.7.℣.1. Nahum 3.℣.16.

In II. Coniug. פִּשֵּׁט exuit veſtes,expoliauit occiſos. Ter inuenitur. לְפַשֵּׁט
1.Sa.31.& 1.Par.10.℣.8.Et venerũt Philiſthei ad exeũdũ.i.ad expoliãdũ. τοῦ σκυλεῦσαι. לְפַשֵּׁט
2.Sam.23.℣.10.Et populus reuerſus eſt ipſum ſequens tantũ ad exuẽdũ.πλὴν ἐκδιδύ- (σκειν.

In III.Coniug.הִפְשִׁיט fecit ſe extrahere,detraxit,exuit. הִפְשִׁיט
Iob 19.℣.9.Gloriam meam à me detraxit .i.ſpoliauit me opibus meis. ἐξέδυσεν מַפְשִׁיטִים
2 Pa.35.℣.11.Et mactauerũt Paſcha ꝛc.& Leuitæ erãt exuẽtes.i.excoriabãt.ἐξέδειρον לְהַפְשִׁיט
2.Par.29.℣.antep.Sacerdotes pauciores erant,& non poterant excoriare. δεῖραι. וְהַפְשֵׁט
Num.20.℣.25.Et fac exuere Aharonem veſtes ſuas,& indues eis Eleazarꝫ. ἔκδυσον. וַיַּפְשֵׁט
Num.20.℣.pen.Et fecit exuere Moſe Aharonem veſtes ſuas. ἐξέδυσε τὸν ἀαρών. וַיַּפְשִׁיטוּ
Gen.37.℣.22.Et fecerunt exuere Ioſeph tunicam ſuã,tunicam polymitam. ἐξέδυσαν.

In IIII. Couiug. הִתְפַּשֵּׁט|exuit ſe,expandit veſtes ſuas à ſe. Semel legitur. 1.

1.Sam.18.℣.4.Et fecit ſe exuere Ionathan pallium quod erat ſuper ſe. ἐξεδύσατο. וַיִּתְפַּשֵּׁט

Inde nomen.

פִּשְׁטָה Extractio veſtium,expanſio veſtium à ſe. Eſt nomen ad infinitiui formam.
Cũ He loc.Ieſ 32.℣.11.Expaueſcite opulẽtæ,ad tremorẽ confidentes, ad extractio-(nem ἐκδύσασθε. פְּשֹׁטָה

פָּשַׁע Tranſgreſſus eſt legem malitioſè,perfidè egit,præuaricatus eſt malignè, fuit malicioſus. Cognatio:habet cum פָּשַׂע digreſſus eſt,retroceſsit. Hinc Ger. bös/bösheit.

In I. Con. פָּשַׁע transgreſſus eſt, fuit malicioſus, ponitur tam abſolute, quam cum præpoſitionibus עַל בְּ & cum מִן, poteſt exponi per deficere.
2.Reg.3.℣ 7. Rex Moab præuaricatus eſt in me, proficiſceris ne mecũ ꝛc. ἠθέτησεν. פָּשַׁע
Oſe.8.℣.1.Eò quòd transgreſsi ſunt fœdus meum, & contra legem meam perfidè egerunt. παρέβησαν. (καὶ ἄνομος. פָּשָׁעוּ
Ieſa.48.℣.8. Sciebam enim quod excurrendo excurreres,& tranſgreſſor ab vtero. וּפֹשֵׁעַ
Ieſ.59.℣.13.Præuaricari & mentiri in Dñm,& retrocedere à Deo noſtro. ἠσεβήσαμεν. פָּשֹׁעַ
Amos 4.℣.4.In Gilgal multiplicare ad præuaricandum(Ironicè) ἐῦ ἀσεβῆσαι. לִפְשֹׁעַ
Et in eo.℣.Venite in Bethel,& ꝑfidè agite.i.cõmittite illic ſcelꝰ idolatrię. καὶ ἠσεβήσατε. וּפִשְׁעוּ
2.Re.8.℣.22.Et defecit Aedõ à Iehuda,(quo minꝰ eſſet ſub poteſtate Iehuda) ἠθέτησεν. vſqꝫ in hunc diem,tunc etiam defecit Libna eodem videlicet tempore. ἠθέτησεν. וַיִּפְשַׁע תִּפְשַׁע
Legitur præterea 2.Reg.8.℣.19.& 2.Par.21.℣.8.Ieſ.1.℣.2.28.Pſ.51.℣.15. &c.

In voce paſsiua. נִפְשָׁע præuaricatione offenſus eſt. Semel reperitur.
Pro.18.℣.19.Frater offenſus tranſgreſsione,ciuitate fortitudinis(durior eſt) ,i.frater ſi perfidè deſeritur,ira eius ſit vehementior ciuitate fortiſsima. נִפְשָׁע

Inde nomen.

פֶּשַׁע Tranſgreſsio,præuaricatio,defectio,rebellio,contumacia &c.
Pſ.32.℣.1.Beatus cui ſublata eſt præuaricatio,& tectum eſt peccatum. αἱ ἀνομίαι. פֶּשַׁע
In reg.Pro.28.℣.2.Propter tranſgreſsionem terræ,multi ſunt principes. δι' ἁμαρτίας. בְּפֶשַׁע
In pauſa.Pro.28.℣.24.Qui prædatur patrem ſuum ꝛc. & dicit id non eſſe tranſgreſſionem. μὴ ἁμαρτάνειν. (μά μυ. פָּשַׁע
Cum affi.Gen.31.℣.34.Quæ eſt tranſgreſsio mea,aut quod peccatum meum: ἀδίκη פִּשְׁעִי
Et plur.Pro.10.℣.12 Oẽs p̃uaricationes opiet(.i.diſsimulabit) charitas. φιλονεικοῦντας. פְּשָׁעִים
Cum affi leui.Pro.28.℣.13. Qui opit tranſgreſsiones ſuas,huic nõ ſuccedit. ἀσέβειαν. פְּשָׁעָיו
Cũ affi.gra.Ezec.18.℣.pe.Abijcite à vobis oẽs p̃uaricatiões veſtras. ἀσεβείας ὑμῶν. פִּשְׁעֵיכֶם
In reg.Amos 1.℣.3. Propter tres præuaricationes Damaſci, &c. ἀσεβείας. פִּשְׁעֵי

פָּשַׂע Paſsibus mutuis progreſſus eſt, graſſatus eſt, magnis paſsibus digreſſus eſt cum conflictu,paſſus magnos emenſus eſt,extendit pedes in progrediendo. Hinc βάσκω gradior,& latinum paſſus,germanicum paſsiren.

In I. Coniug. פָּשַׂע paſsibus mutuis progreſſus eſt. Semel tantum legitur.
Ieſ.27.℣.4.Digrederer per eam,comburerem eam pariter,id eſt,in conflictu graderer paſsibus extenſis per eam. ἠθέτηκα αὐτήν. אֶפְשְׂעָה

Inde nomina.

פֶּשַׂע Paſſus,extenſio pedum in progrediendo. Inuenitur tantum ſemel.
1.Sam.20.℣.3.Quod quaſi paſſus (vnus) eſt inter me & inter mortem ἐμπέπλησαι.i. paruo interuallo ſeiungitur à me mors,quia parꝫ abeſt quin interficiar. ἀνὰ μέσον ἐμοῦ. כְּפֶשַׂע

מִפְשָׂעָה Digreſsio pedum vſqꝫ ad nates,ſo weit einer zwiſlecht iſt. Semel inuenitur.
1.Par.19.℣.4.Et ſuccidit veſtimenta eorum in medio vſqꝫ ad nates. καὶ ἀφεῖλε. הַמִּפְשָׂעָה

פָּשַׂק Diuaricauit,diſtendit labia aut pedes,aperuit os ſufficienter. Cognationem habet cum שָׂפַק ſufficiens fuit. Hinc βάσκω quod etiam de labijs & pedibus vſurpatur, vnde exponitur dico,maledico, & pro vado,is,ere.

In I.Con.פָּשַׂק diuaricauit,diſtendit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Pro.13.℣.3.Qui diuaricat labia ſua(.i.qui temerè aperit labia ſua loquendo inutilia aut maledicendo alteri)conſternatio ſeu contritio illi erit. ὁ δὲ πτοητής. פֹּשֵׂק

In II. Coniug. פִּשֵּׂק Diuaricauit pedes. Semel in Biblijs ſacris legitur, vt:
Ezech.16.℣.26.Diuaricaſti pedes tuos omni prætereunti ꝛc. καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου. וַתְּפַשְּׂקִי

Proſa,

פֵּשֶׁר Proſa,declaratio,expoſitio,phraſis. Cognationem habet cum פָּרַשׁ expoſuit, & affinitate alludit ad פָּתַר interpretatus eſt. Hinc proſa,oratio ſoluta & ꝓfuſa. Eſt Chaldaicum. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt: פֵּשֶׁר
Eccl.8.℣.1.Quis ita ſapiẽs eſt,& quis nouit ꝓſam(.i.expoſitionẽ)℣bi. λύσιν ῥήματος.

פֵּשֶׁת Linum,linteum. Cognationem habet cum פּוּשׁ ampliatus eſt,creuit ꝛc, nam linum luxurioſè ſuccreſcit. Hinc latinum veſtis lintea,& veſtis ex lino,veſtimentum &c.
item στιππεῖον στυππεῖον ſtupa ſtypa per metatheſin literarum. וּפִשְׁתִּי
Cũ affi.Oſe.2 ℣.5.Dantes panẽ meũ,& aquas meas ꝛc. & linum meũ. καὶ τὰ ὀθόνιά μου. פִשְׁתִּים
Et plur.Leuit.13.℣.47.In veſte lanæ,aut in veſte linoꝝ.i.linteoꝝ. ἐν ἱματίῳ στιππυΐνῳ. פִּשְׁתִּים
Ieſ.19.℣.9.Et erubeſcent facientes lina.i.qui laborant & operantur in lino. στυππεῖον. בְּפִשְׁתֵּי
Iud.15.℣.14.Tanquam linteamenta quæ combuſta ſunt in igne. ὡσεὶ στυππεῖον.
In re.Ioſ.2 ℣.6.Et abſcõdit eos ĩ liis ligni.i.ſub cauliculis vel ſtipulis lĩi. ἐν λινοκαλάμῃ.
Et Leuit.13.℣.48.52.& vlt. Deut.22.℣.11. Iud.15.℣.14. Ier.31.℣.1. Ezech.40 ℣ſu 3.
cap.44.℣.16.18. Oſe.2.℣.9.

פִּשְׁתָּה Linum,linteum,linteamentum. Ter inuenitur in Biblijs vſurpatum,vt: וְהַפִּשְׁתָּה
Exo.9.℣.5.à fi.At linũ et hordeũ ꝑcuſſa ſunt ꝛc.& linũ folliculos ꝓtruſerat. τὸ δὲ λίνον. וּפִשְׁתָּה
Ieſ.42.℣.3.Et linũ fũigãs nõ extinguet,ad veritatẽ iudiciũ ꝓferet. καὶ λίνον καπνιζόμενον. כַּפִּשְׁתָּה
Ieſ.43.℣.17.Extincti ſunt vt linamentum, expirauerunt(vel deleti ſunt.) ὡς λίνον.

פְּתָא Fatuus, ſtolidus, ſimplex, imperitus, qui facilè decipitur, & cui ſubito poſſumus perſuadere vt quodlibet credat. Cognationem habet cum פָּתָה perſuaſit, decepit. Hinc fatuus qui ineptè fatur. Verbaliter non vſurpatur hæc radix,ſed tantum nominaliter. Hinc εὐήθης fatuus & fatuor.i.ineptè loquor,fatuitas ꝛc. Legitur tantum pluraliter,& reperitur in locis ſequentibus, vt: פְּתָאיִם
Pſ.116.℣.6.Cuſtodit ſimplices Dñs,exhauſtus eram,& mihi opitulabitur. τὰ νήπια. פְּתָאיִם
Pro.14.℣.18.Hereditario poſſident fatui ſtulticiã, at ſolertes circũdant &c. ἄφρονες. לִפְתָאיִם
Pro.1.℣.4.Ad dandũ fatuis(vel imperitis)ſolertiam .i. calliditatem bonam. ἀκάκοις.
Legitur præterea tm̃. Pro.7.℣.7.ca.8.℣.5.cap.9.℣.6. quidam volũt א eſſe ſuꝑfluum.

פִּתְאֹם Repentè,ſubitò,repentinum,illico,fatum ex fato, fataliter. פִּתְאוֹם
Pſ.64.℣.8. Et feriet illos Deus ſagitta ſubito,fuerunt plagæ eorum &c. νηπίων. פִּתְאֹם
In alijs omnibus ſcribitur holem ſine Vau.Pſ.64.℣.5.Subito ferient eum ꝛc. ἐξάπινα. פִּתְאֹם
Num.12.℣.4.Et dixit Dñs illico ad Moſen,Aharonem & Miriam. παραχρῆμα. פִּתְאֹם
Pro.3.℣.25.Nõ timebis à pauore repẽtino,& à deſolatiõe impioꝝ. πτόησιν ἐπελθοῦσαν. פִּתְאֹם
Reperitur quoq; Ioſ.10.℣.9.ca.11.℣.7.Iob 5.℣.3.cap.9.℣.23. cap.22.℣.10. Pro.6.℣.15.

פִּתְבַּג Portio cibi,fruſtum eſcæ ꝛc. de hoc vide radicem פָּתַת:

פָּתָה Suaſit,perſuaſit,decepit perſuadendo,induxit ſuadendo ad credendum aliquid,illexit. Cognationem habet cum פְּתָא fatuus, nam fatui & imperiti facilè credunt & perſuadentur. Affinitate alludit etiam ad פָּתַת dentibus concidit ſeu momordit, nam perſuaſus tandem deluditur,& ferè dentibus dilaceratur. Hinc πείθω, ſuadeo, perſuadeo,item credo ꝛc. πιθὼ vel πειθὼς ſuada, ſuadela, ἀναπείθω perſuadeo, item ἀπατάω decipio perſuadendo, ἐξαπατάω, διαπατάω decipio.

In I. Coniug. פָּתָה ſuaſibilis fuit,perſuaſus eſt,verbum neutrum. Quater. וּפֹתֶה
Iob 5.℣.2.Nam ſtultum interimet furor,& perſuaſibilẽ occidet zelus. πεπλανημένον. פּוֹתָה
Oſe.7.℣.11.Et factus eſt Ephraim ſicut columba perſuaſibilis(.i.ſtolida) &c. ἄνους. יִפְתֶּה
Deut.11.℣.16.Cauete vobis,ne fortè perſuadeatur cor veſtrum ꝛc. μὴ πλατυνθῇ. וַיִּפְתְּ
Iob 31.℣.27.Et ſi perſuaſum(vel deceptum)fuerit clam cor meum. καὶ εἰ ἠπατήθη.

In voce paſſiua. נִפְתָּה perſuaſus eſt,deceptus eſt perſuadendo. Bis reperitur. נִפְתָּה
Iob 31.℣.9.Si perſuaſum vel deceptum fuerit cor meum ſuper muliere. ἐξηκολούθησεν. וָאֶפָּת
Ier.20.℣.7.Perſuaſiſti mihi Domine,& perſuaſus ſum(vel illectus ſum.) καὶ ἠπατήθην.

In II. Coniug. פִּתָּה perſuaſit,illexit,decepit. פִּתֵּיתִי
Ezech.14.℣.9.Ego Dominus illexi(vel decepi)prophetam illum &c. πεπλάνηκα. מְפַתֶּיהָ
Oſe.2.℣.14 Idcirco ecce illicio eã & deducã eã in deſertũ.(Iod epenth:) πλανῶ αὐτὴν לְפַתֹּתְךָ
2.Sam.3.℣.25.Nouiſti Abner filium Ner,quia ad perſuadendũ te venit. ἀπατῆσαί σε.
Iud.14.

Iud.14.℣.15.Perſuade viro tuo,vt indicet nobis ęnigma Græci ἀπάτησον. פַּתִּי
1.Reg.22.℣.20. Quis perſuadebit Achab vt deſcendat. Græci. τίς ἀπατήσει. יְפַתֶּה
Et ℣ſu 22. Dixit ergo,perſuadebis,ſimulq; efficies,&c.ἀπατήσεις καί γε δυνήσῃ. תְּפַתֶּה
Et 1.Reg.22.℣.22.et 2.Par.18.℣.19.20.21.Exo.22.℣.15.Pro.16.℣.29.Pro.1.℣.10.Pſ.78.
In voce paſſiua. פֻּתָּה perſuaſus eſt.Ter legitur in biblijs ſacris, vt. (℣.35.
Pro.25.℣.15. Longanimitate(.i.ferendo patienter iram)perſuadebitur &c.εὐοδία יְפֻתֶּה
Ier 20.℣.10.Fortaſsis perſuadet̃,& præualebimꝰ ei,& ſumemꝰ vĩdictã.εἰ ἀπατηθήσεται. יְפֻתֶּה
Ezech.14.℣.9.Et propheta ſi perſuaſus locutus fuerit ſermonem &c. יְפֻתֶּה

In III.Coniug. הִפְתָּה fecit perſuaſibiliter.Inuenitur tantum ſemel.
Pro.24.℣.28.Ne ſis teſtis falſus in proximum tuum,et ne allicias & mordeas labijs וַהֲפִתִּיתָ
tuis, Eſt verbum compoſitum ex פָּתַת momordit,concidit,& ex פָּתָה allexit.
Ge.9.℣.pẽul.perſuaſibilẽ faciat Deꝰ Iæphet & habitabit ĩ tabernaculis Sẽ.πλατύναι. יַפְתְּ
Id eſt,perſuadeat illi Deus ne inuideat fratri Sem iuniori natu honorem primogenituræ.
Chaldæus paraphraſtes vertit:Dilatet Deus Iapheth,& habitet gloria &c.

Inde nomina.

פְּתִי Fatuus,ſimplex,perſuaſibilis,puſio qui ſe blandis verbis perſuaderi ſinit,qui credens
omnibus facilè perſuadetur & flectitur ad omne verbum.Hinc fatuus.
Pro.14.℣.15.Simplex credit omni verbo,at aſtutꝰ obſeruat greſſum ſuum.ἄκακος. פֶּתִי
Ezech.45.℣.6.à fine. Ab vnoquoq; errante & decepto,& expiabitis &c.ἀπὸ νηπίου. וּמִפֶּתִי
Et plu.Pro.22.℣.3.Simplices autem tranſeunt,et multãt̃.i.dãnũ accipiũt.οἱ δὲ ἄφρονες. וּפְתָיִים
Pro.1.℣.22.Quouſq; ſimplices diligetis ſimplicitatem,& illuſores illuſionẽ: ἄκακοι. פְּתָיִם

פְּתַיּוּת Perſuaſio,fatuitas.Et legitur tantum ſemel,vt:
Pro.9.℣.13.Mulier ſtulticiæ eſt tumultuoſa & eſt ipſa fatuitas &c. ἐνδεὴς ψωμοῦ. פְּתַיּוּת

יֶפֶת Iæpheth,Iapetus,De hoc vide in litera Iod.

פָּתַח

Aperuit,patere fecit,patefecit,id quod clauſum & ligatum erat recluſit vt pateat introitus. Cognationem habet cum מָתַח aperuit expandendo, explicuit. Hinc πετάω,πετάννυμι, πετάζω, περιπετάζω, extendo, ἀναπετάω, ἀναπετάννυμι ἐκπετάζω, ἐκπετάννυμι ἐκπλήσσω, ἐμπετάννύω extendo, aperio,& latinum pateo,patefacio,patulus.

In I. Coniug. פָּתַח aperuit, & ſine accuſatiuo fit neutrum, patuit.ſæpe vſurpatur hoc verbum.
Ieſ.50.℣.5. Dominus Deus aperuit mihi aurem,& ego non fui rebellis.προσέθηκε. פָּתַח
Pſ.37.℣.14.Gladiũ aperuerunt(.i.ſtrinxerũt)impij,et intenderũt arcũ ſuũ. ἐσπάσαντο. פָּתְחוּ
Eze.37.℣.12.Ecce ego aperio ſepulchra veſtra,& educo vos è ſepulchris &c.ἀνοίγω. פֹּתֵחַ
Pſ.5.℣.10.Sepulchrũ aptũ(.i.patẽs)eſt gutt̃ eoꝶ,lingua ſua blãdiũt̃.τάφος ἀνεῳγμένος. פָּתוּחַ
Deut.15.℣.8.Sed aperiendo aperies manũ tuã illi, & mutuando &c.ἀνοίγων ἀνοίξεις. פָּתֹחַ
Can.5.℣.5.Surrexi ego ad aperiendum dilecto meo,& manus meæ &c.ἀνοῖξαι. לִפְתֹּחַ
Nehe.8.℣.6.Et vt aperuit Eſra librum in conſpectu totius populi &c.καὶ ἤνοιξεν. וּכְפִתְחוֹ
2.Reg.13.℣.17.Et dixit, aperi feneſtram verſus orientem, & aperuit &c.ἄνοιξον. פְּתַח
Ieſ.41.℣.18 Aperiam in editiſsimis locis flumina,& in medijs campis fontes.ἀνοίξω. אֶפְתַּח
Pſ.106.℣.17.Et patuit terra & deglutiuit Dathan, & cooperuit cœtũ Abirã.ἠνοίχθη. תִּפְתַּח
Nũ.16.℣.4.à fine. Et aperuit terra os ſuũ, & deglutiuit eos & domos eoꝶ.ἀνοίξασα. וַתִּפְתַּח
Gen.44.℣.11.Et aperuerunt vnuſquiſq; ſaccum ſuum.καὶ ἤνοιξαν. וַיִּפְתְּחוּ

In voce paſſiua. נִפְתַּח apertus eſt, ſolutus eſt vt pateat à ſeipſo.
Ieſ.5.℣.4.à fine.Et non aperiet̃(.i.ſoluetur)cingulum lumborum eius.οὐδὲ λύσωσι. נִפְתַּח
Zach.13.℣.1.In die illa erit fons apertus(.i.patens)domui Dauid. διανοιγόμενος. נִפְתָּח
Ieſ.51.℣.14.Feſtinauit volutans ſe(.i. vagus) vt aperiatur .i.liberetur. לְהִפָּתֵחַ
Iob.12.℣.14.Concludet virum (in carcerem)& non aperietur ei.τίς ἀνοίξει. יִפָּתֵחַ
Ier.1.℣.14.Ab aquilõe aperiet̃(.i mittet̃)malũ, ſup oẽs qui habitãt &c.ἐκκαυθήσεται. תִּפָּתַח
Ieſ.35.℣.5.tunc pectentur oculi cæcorum,& aures ſurdorum aperientur.ἀκούσονται. תִּפָּתַחְנָה

In II Coniug. פִּתַּח & in diſtinctione פִּתֵּחַ aperuit vt late pateat, & ſine accuſatiuo fit neutrum,& exponitur apertus eſt, vel patuit.
Cant.7.℣.penult.Videbimus an viruerit vitis,an patuerit vua recens: ἤνθησεν. פִּתַּח
Iob.39.℣.5.Quis emiſit ferã liberã,& vincula onagri quis aperuit.i.ſoluit: τίς ἔλυσεν. פִּתֵּחַ
Zach.3.℣.pẽ. Ecce ego aperio aperturam eius .i. ſculpo ſculpturã eius. ἐγὼ ὀρύσσω. מְפַתֵּחַ

Exod.39.℣.6 Et fecerunt lapides &c. apertos .i. exculptos ſculpturis ſigillorum. מְפֻתָּחֹת
2.Pa.2.℣.7. Et nũc mitte mihi &c. & ſciẽtẽ exculpe ſculpturas cũ ſapiẽtibꝰ. γλύψαι. לְפַתֵּחַ
Ieſa.58.℣.6. Nonne hoc eſt ieiunium ꝙ elegi, Aperi(.i. ſolue) colligationes &c. λύε. פַּתֵּחַ
Ieſ.45.℣.1. Et lumbos regũ aꝑiam(.i. diſſoluã) ad aꝑiendũ ante faciem eius. διαῤῥήξω. אֲפַתֵּחַ
Gen.24.℣.32. Et aperuit camelos .i. detraxit eis clitellas alligatas. ϗ ἀπέσαξε. וַיְפַתַּח
Ieſ.28.℣.24. Nũ omni die arabit arator, ad ſeminãdũ aꝑiet et ꝓſcindet. προετοιμάσει. יְפַתַּח
In IIII. Coniug. הִתְפַּתֵּחַ fecit ſe aperire .i. ſtuduit aperire. Semel reperitur. הִתְפַּתְּחִי
Ieſaiæ 52.℣.2. Sede Ieruſalem, fac te ſoluere vincula colli tui. ἔκδυσαι τὸν δεσμόν.

Inde nomina.

פֶּתַח Apertio, item enſis patens .i. ſtrictus & eductus ex vagina.
In reg. Pſ.119. in Pe. Apertio (primus ingreſſus) verborũ tuorũ lucẽ affert. ἡ δήλωσις. פֵּתַח
Et plur. cum affi. Mich.5.℣.6. Et depaſcent terram Aſſur gladio, & terram Nimrod בִּפְתָחֶיהָ
enſibus. ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς.
In regim. Mich.7.℣.5. A dormiente in ſinu tuo cuſtodi apertiões oris tui. τοῦ ἀναθέσθαι. פִּתְחֵי
פֶּתַח Oſtium apertum & patulum, ſæpe inuenitur in biblijs.
Gen.4.℣.7. Et ſi non benefeceris, ad oſtiũ peccatum cubat .i. punitio in foribus eſt. לַפֶּתַח
In re. Gẽ.18.℣.1. Et ipſe ſedebat in oſtio tabernaculi, in ipſo feruore diei. ἐπὶ τῆς θύρας. פֶּתַח
In pauſa. Eze.40.℣.13. Latitudo erat 25. cubitorũ, oſtiũ contra oſtiũ. πύλη ἐπὶ πυλὴν. פָּתַח
Cũ He locali, Gen.19.℣.6. Et egreſſus eſt ad eos Lot ad oſtiũ .i. foras. πρὸς τὸ πρόθυρον. הַפֶּתְחָה
Cum affi. Pro.17.℣.19. Qui exaltat oſtium ſuum, quærit contritionem. ἑαυτοῦ χειλέων. פִּתְחוֹ
Et plur. Pro.8.℣.3. Ad ciuitatem in introitu oſtiorum ouabunt. ἐν δὲ εἰσόδοις. פְּתָחִים
Cum affi. leui. Ieſ.3.℣. vlt Et dolebunt & lugebunt portæ eius. αἱ θῆκαι κόσμου. פְּתָחֶיהָ
Cũ affi. graui. Ezech.42.℣.4. Et oſtia earũ ad aquilõẽ(reſpiciebãt) ϗ τὰ θυρώματα αὐτῶν. וּפִתְחֵיהֶן
In regim. Pro.1.℣.21. In oſtijs portarum in ciuitate verba ſua dicet. ἐπὶ δὲ πύλαις. בְּפִתְחֵי
פְּתִיחָה Enſis apertus .i. patens & extractus è vagina. Semel tantum reperitur.
Pſ.55.℣. antep. Teneriora ſunt verba eius oleo, quum ſint ſtricti enſes. βολίδες. פְתִחוֹת
פִּתְחוֹן Apertio. Inuenitur in hac forma tantum ſemel vt:
In regim. Ezech.29.℣. vlt Et tibi dabo apertionẽ oris ĩ medio eorũ. στόμα ἀνεῳγμένον. פִּתְחוֹן
פִּתּוּחַ Apertura vehemẽs & penetrans vt eſt cœlatura & ſculptura in lapides & ligna.
2. Para.2.℣.14. Ad exculpendum omnem ſculpturam .i. variam cælaturam. γλυφὴν. פִּתּוּחַ
Cũ affi. Zach.3.℣. penult. Ecce ego aperio aperturã eius .i. cœlo cœlaturã eiꝰ. βόθρον. פִּתֻּחָהּ
Et plur. 2 Paral.2.℣.7. Et ſciẽtẽ exculpere (vel cœlare) ſculpturas cũ ſapiẽtibꝰ. γλυφ- פִּתּוּחִים
Cum affi. Pſ.74.℣.6. Et nũc ſculpturas eius pariter ſecuri &c. contũdẽt. τὰς θύρας. (λὼ. פִּתּוּחֶיהָ
In reg. Exo.28.℣.11. ſculpturis ſigilli exculpes duos lapides. γλύμμα σφραγῖδος. פִּתּוּחֵי
(σω.
מִפְתָּח Apertio. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs vt:
In re. Pro.8.℣.6. Et apertio labiorꝝ meorꝝ rectitudĩes .i. ſermo meꝰ de rectis. ϗ ἀνοί- מִפְתַּח
(δα.
מַפְתֵּחַ Clauis ab aperiendo. Legitur tantum ter in Biblijs, vt:
Iud.4.℣.14. Et acceperunt clauẽ & aperuerũt, et ecce dñs eorꝝ mortuꝰ iacebat. τὴν κλεῖ- מַפְתֵּחַ
1. Par.9.℣.25. Illis cõmiſſa erat cuſtodia, erãtq; ſuper clauẽ cõſtituti. ἐπὶ τῶν κλειδῶν. הַמַּפְתֵּחַ
In reg. Ieſ.22.℣.4. à fine. Et dabo clauẽ domꝰ Dauid, &c. & aꝑiet & non erit claudẽs מַפְתֵּחַ
(τὴν κλεῖδα.

פָּתַל Vertit duabus viciſſitudinibus, diſtorſit verſutia magis quam robore, commutauit vices duarum rerum, peruertit ſummum in imum & contra. Propriè dicitur de commutatione & verſura duarum perſonarum aut rerum. Hinc per metatheſin διπλόω, διπλάζω & διπλασιάζω .i. duplico, verſo, διπλάσιος duplus, διπλόος & διπλοῦς duplex, verſutus, fraudulentus, qui duplici corde eſt, quemadmodum ſimplex pro ſincero accipitur qui ſine dolo eſt, διπλοή fraus, verſutia, peruerſio, cum vna res pro altera vera obtruditur, ein dupler verſutus.

In I. Coniug. paſsiua נִפְתַּל commutatus eſt duplici viciſſitudine. Ter legitur.
Ge.30.℣.8 Duplicationibus (.i. ꝟſutis cõmutationibꝰ) Dei cõmutata ſũ. συνεστράφην. נִפְתַּלְתִּי
vbi nomen ponitur in regimine cum אֱלֹהִים, ſicut colluctantes diſtorquentur. נַפְתּוּלֵי
Pro.8.℣.8. In iuſticia ſunt omnia verba oris mei, non eſt in eis ꝑuerſum &c. σκολιὸν. נִפְתָּל
Iob 5.℣.17. Et conſilium verſutorꝝ præcipitatur, id eſt, irritum redditur. πολυπλόκων. נִפְתָּלִים
In IIII. Coniug. הִתְפַּתֵּל verſauit ſe, peruertit ſe. Ter legitur. (διαστρέψῃς. הִתְפַּתָּל
Pſ.18.℣.27. Cum puro facies te purꝝ, & cum ꝑuerſo, exhibebis te verſutũ. μετὰ στρεβλοῦ
2. Sam.

2.Sa.22.℣.27.Et cum peruerſo exhibebis te verſutum (ſeu peruerſum) στρεβλωθήσῃ. תִּתַּפָּל
Scribit̃ irregulariter in gratiam p̄cedentis verbi, cuius formam planè induit, licet nõ ſit eiuſdem ordinis, præcedit autem תִּתַּמָּם .i. integrum te exhibebis.

Inde nomina.

פְּתַלְתֹּל Peruerſus valde, detortus vehementer, obliquus. Semel inuenitur, vt,
Deu.32.℣.4.Generatio obliqua & diſtorta valde. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη. פְּתַלְתֹּל

פָּתִיל Faſcia ex duobus filis complicata in modũ reſtis, filum duplum ſeu duplicatum.
Nu.19.℣.15.Et oñe vas aptũ ſup̱ quo nõ ẽ colligatura ꝛc. ὅσα οὐχὶ δεσμῷ καταδέδεται. פָּתִיל
Cũ aff.Ge.38.℣.18.Et dixi, añulũ tuũ, & faſciã tuã (dabis mihi) καὶ τὸν ὁρμίσκον. וּפְתִילֶךָ
In re.Iud.16.℣.9.Et diſrupit funes vt rumpi ſolet faſcia (.i.filũ) ſtupæ. στρέμμα στυππίου. פְּתִיל
Et pl.Ge.38.℣.25.Agnoſce quæſo cuiꝰ ſit añulꝰ, & faſciæ & baculus iſte. καὶ ὁ ὁρμί- וְהַפְּתִילִים
Legit̃ præt;tm̃ Exo.28.℣.29.38.ca.39.℣.21.31.Nu.15.℣.4.à fine.Eze.40.℣.3. (σκος.

פְּתִיגִיל Faſcia exultationis, cuius vſus eſt in diebus læticiæ & ſolennitatum. Componitur ex פָּתִיל faſcia, & גִּיל exultauit, Atq; ex duobus Lamed fit vnum per contractionem, ne ſyllabarum numerus excreſcat. Rabbi Salomon dicit eſſe compoſitum ex פּוֹת .i.cardo, & גָּלָה reuelauit, ſed ſignificatio minus huc conuenit.
Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Ieſa.3.℣.pen.Et pro faſcia exultationis, erit cinctura ſacci. μεσοπορφύρου. פְּתִיגִיל

פִּתְגָּם Exequutio ſententiæ, decretum. Eſt Chaldæum & ſignificat ℣bum, res &c.
Eſther 1.℣.antep.Et audiatur ſententia regis, quam edet p̱ vniuerſum. ὁ νόμος. פִּתְגָּם
Eccle.8.℣.11.Quia non fit (ſeu conficitur) executio, videl; opus malum feſtinanter. פִּתְגָם
(ἀντίῤῥησις.

פֶּתֶן Python, aſpis, genus ſerpentis venenatiſsimi. Cognationẽ habet cum פָּתָה perſuaſit quod videlicet minimè ſit perſuaſibilis, nec poſsit ab incantatore perſuaderi. Hinc πύθων python, item φθονέω inuideo, φθόνος inuidia. (ὡσεὶ ἀσπίδος.
Pſ.58.℣.5.Virus eſt illis vt virus ſerpẽtis, vt aſpidis ſurdæ quæ obturat aurem ſuam. פְּתֶן
In pau.Ieſ.11.℣.8.Et oblectabit ſe ſugens ſup̱ foramine aſpidis. ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων. פָּתֶן
Et pl.Deu.32.℣.33.Venenũ draconũ ẽ vinũ eoꝝ, & fel aſpidũ crudele. ἀσπίδων. פְּתָנִים
Legitur præterea tantum Iob 20.℣.14.16.Pſ.91.℣.13.

מִפְתָּן Limen inferius, vbi aliquando nidulantur ſerpentes.
1.Sa.5.℣.4.Et duæ palmæ manuũ eius reciſæ erant ſup̱ limen. ἐπὶ τὸ πρόθυρον. הַמִּפְתָּן
In re.ibid.℣.5.Hinc nõ calcãt ſacerdotes ꝛc. ſup̱ limẽ Dagon in Aſdon. ἐπὶ βαθμὸν מִפְתַּן
Eze.9.℣.3.Et gloria Dei Iſraelis ſublata erat à Cherub ꝛc. ad limẽ ædis. εἰς τὸ αἴθριον. מִפְתַּן
Legitur præterea tantum Ezech.10.℣.4.18.cap.46.℣.2.cap.47.℣.1.Zepha.1.℣.9.

פֶּתַע Fatum, fatale quiddam, fatalis fortuna, & caſus fatalis qui de improuiſo contingit. Cognationem habet cum פִּתְאֹם ſubitò, repentè, quod fit præter opinionem, & ſæpe hæc duo nomina coniunguntur.
Pro.6.℣.16.Proinde ſubito veniet interiꝰ eius, fataliter cõteret̃ ꝛc. διακοπή. (ῥαχῆμα. פֶּתַע
Nu.6.℣.9.Quod ſi ꝗſpiã mortuꝰ fuerit apud eũ fataliter et ſubitò. פִּתְאֹם ἐξάπινα πα- בְּפֶתַע
Et c.35.℣.22.Si vero fataliter (.i.fortuito) abſq; inimicitia impulerit eũ. ἐὰν δὲ ἐξαπίνης בְּפֶתַע
Legitur præterea tantum Pro.29.℣.1.Ieſ.29.℣.5.cap.30.℣.13.Hab.2.℣.7.

פָּתַר Interpretatus eſt, interpretationem fecit, explanauit. Cognationem habet cum פָּטַר aperuit, & cum פֵּשֶׁר .i.expoſitio. Hinc eſt per metatheſin literaꝝ, pretor quod tantum in compoſitione vſurpatur, interpretor, interpres, interpretatio ꝛc.
In I. Coniug. פָּתַר interpretatus eſt, explanauit. Legitur in ſequentibus locis, vt,
Ge.40.℣.pe. Et p̃fectũ piſtoꝝ ꝛc. quemadmodũ interp̃tatꝰ erat Ioſeph. συνέκρινεν. פָּתַר
Et ℣.16.Et vidit præfectus piſtorum, quod bene interpretatus eſſet. συνέκρινε. פָּתָר
Ge.41.℣.8.Et recenſuit Pharao eis ſomniũ ſuũ & non erat interpres. ἀπαγγέλλων. פּוֹתֵר
Et ℣.15.Et ego audiui de te, ſi audieris ſomniũ ad interpretandũ illud. συγκρῖναι αὐτό. לִפְתֹּר
Et ℣.12.Cui cũ recenſuerimus, & interpretatus eſt nobis ſomnia noſtra. συνέκρινεν. וַיִּפְתָּר־לָנוּ
Item legitur præterea tantum Gen.40.℣.8.22.cap.41.℣.12 13.15.

Inde nomen.

פִּתְרוֹן Interpretatio, expoſitio, explanatio ſomnioꝝ. Legitur tm̃ in ſequentibus locis. כְּפִתְרוֹן
In re. Ge. 40. ℣. 5. Et ſomniauerunt ꝛc. qſq; iuxta interpretationem ſomnij ſui. ὅρασις. פִּתְרֹנוֹ
Cum affi. Gen. 40. ℣. 12 Et dixit Ioſeph, hæc eſt interpretatio eius ꝛc. ἡ σύγκρισις. פִּתְרֹנִים
Et pl. Ge 40. ℣. 8. An non Dei ſunt interpretationes? .i. ad Deum pertinet interp̃tari.
Legitur præterea tantum Gen. 40. ℣. 18. cap. 41. ℣. 11. (διασάφησις.

פַּתְשֶׁגֶן Exemplar, copia deſcripta ex alicuius autographo, Eſt nomen Aramicum vel Syrum iuxta Rabbi D. K. vnde non inuenitur niſi bis in libro Eſther.
In re. Eſter. 3. ℣. pe. Exemplar ſcripturæ vt daret̃ mandatũ ꝛc. ἀντίγραφα. פַּתְשֶׁגֶן
Et c. 4. ℣. 8. Et exẽplar ſcripturæ decreti (regij) q̃ affixũ erat in Suſan. ℭ τὸ ἀντίγραφον. פַּתְשֶׁגֶן

פָּתַת Comminuit in fruſta parua, concidit in fragmenta parua, propriè dicitur de fruſtulis panis aut cibi quæ dentibus conciduntur. Cognationem habet cum פָּתָה perſuaſus eſt, deceptus eſt, nam deceptus habetur perinde ac dentibus conciſus. Hinc πάττω & πάσσω .i. edo buccellas, πάσσομαι edo, & germanicum peiſſen / piſs / nam ת declinat quodammodo ad ſonum literæ ſ.
In I. Con. פָּתַת concidit in fruſta, comminuit fruſtillatim. Semel habetur. פָּתוֹת
Leu. 2. ℣. 6. Cõminuere eã (oblationẽ) in fruſta, & fundes ſup̃ eã oleũ. καὶ διαθρύψεις.
In III. Coniug. הֵפַת fecit fruſtula, momordit. Semel tantum legitur. וַהֲפִתִּית
Pro. 24. ℣. 28. Ne ſis teſtis falſus in proximum tuum, & ne mordeas labijs tuis.
Componitur ex פָּתַת concidit, & פָּתָה decepit q. d. ne decipias & mordeas labijs.

Inde nomina.

פְּתוֹתִים Fragmenta, pluralis numeri, & ſemel tantum vſurpatur in Biblijs ſacris, vt, וּבִפְתוֹתֵי
Pl, in re. Eze. 13. ℣. 19. Propter pugillos hordei, & p̃pter fragmẽta panis. ἕνεκεν κλασ-(μάτων.

פַּת Fruſtum, buccella, fruſtulum. Aliquoties vſurpatur in Biblijs ſacris, vt, פַּת
Pro. 17. ℣. 1. Melior eſt buccella ſicca cum tranquillitate, quã domus plena. ψωμός. פַּת
In re. Ge. 18. ℣. 5. Et afferã fruſtũ panis, & fulcite (.i. reficite) cor veſtꝝ. λήψομαι ἄρτον. פִּתֵּךְ
Cũ affi. mutat̃ pathah ĩ hirek. Ruth 2. ℣. 14. Et ĩtinges buccellã tuã ĩ aceto. ψωμόν σου. מִפִּתּוֹ
2. Sa. 12. ℣. 3. De buccella eius comedebat, & de poculo eiꝰ bibebat. ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ. כְּפִתִּים
Et plur. Pſ. 147. ℣. 17. Qui proijcit glaciem ſuam vt buccellas (aut fruſtra) ὡσεὶ ψωμοὺς.
Legitur præterea tantum Leuit. 2. ℣. 6. cap. 6. ℣. 14. Iud. 19. ℣. 5. item 1. Sam. 2. ℣. vltim. & cap. 28. ℣. 23. & 1. Reg. 17. ℣. 11. Iob 31. ℣. 17. Pro. 23. ℣. 8. cap. 28. ℣. 21.

פַּתְבַּג Fruſtum cibi, portio eſcæ. Componit̃ ex פַּת .i. fruſtum, & בַּג eſca, cibus de quo vide radicem בָּגָה .i. comedit cibos lautiores. Sexies legitur.
Cum affi. Dan. 1. ℣. 16. Et erat Melzar auferens cibum eoꝝ ꝛc. τὸ δεῖπνον αὐτῶν. פַּתְבָּגָם
Cap. 11. ℣. 26. Comedentes buccellã eſcæ eiꝰ conterent eũ, & exercitũ eiꝰ. τὰ δέοντα. פַּתְבָּגוֹ
In re. Dan. 1. ℣. 5. Et conſtituit eis rex quotidianũ victũ de cibo regis. ἀπὸ τῆς τραπέζης. מִפַּתְבַּג
Et ℣. 8. Daniel autem p̃poſuit animo ſuo, ne coinqnaretur cibo regis. ἐν τῇ τραπέζῃ. בְּפַתְבַּג
Dan. 1. ℣. 13. & 15. Qui comedebant cibum regis ꝛc. ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. פַּתְבַּג

צ. Pſalm. 119.

צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃

צֶאֱלִים Arbores vmbriferæ, vmbracula ex arboribus, arbuſta vmbroſa. Cognationẽ habet cum צֵל obtectus eſt vmbra. Hinc Græci ξύλον .i. lignum, arbor, ξυλομανεῖν ſylueſcere, de arboribus & vitibus dicitur. Legitur tantum bis, vt,
Iob 40. ℣. 16. Sub arbuſtis iacebit, ĩ latibulo arũdinis & paludis. ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα. צֶאֱלִים
Et ℣. 17. Operient eum arbuſta vmbra ſua, op̃ient eũ ſalices torrentis. δένδρα μεγάλα. צֶאֱלִים

צֹאן Grex ouium, eſt nomen collectiuum carens plurali numero, & aliquando etiam de capris dicitur, ſignificat enim propriè pecudes lanigeras quæ detondentur, vel

quarum vellus vſui eſſe poteſt. Idem eſt quod צֹן & צֹנֶה ſiue צֹאנֶא. Hinc ξαίνω tondeo, q̃a grex ouium tondebatˀ, ξάνιον pectere &c. Sæpe reperitˀ in Biblijs vſurpatũ.
Gen.4.℣.2.Et erat Abel paſtor ouium, at Cain fuit colens humum. ποιμὴν προβάτων צֹאן
1.Sam.25.℣.2.Et erant ei oues ter mille, & mille capræ. πρόβατα τρισχίλια. צֹאן
Ge.31.℣.10.Et accidit ĩ tẽpore quo incaleſcebat (.i.coibãt) oues ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα, צֹאן
ſuſtuli oculos meos, & vidi ꝑ ſomniũ, & ecce hirci iĩbãt gregẽ (ouiũ) ἐπὶ τὰ πρόβατα. הַצֹּאן
Leu.1.℣.10.Et ſi de grege fuerit ſacrificiũ, de ouibꝰ aut capris. ἀπὸ τῶν προβάτων. הַצֹּאן
In re.Pſ.44.℣.22.Reputati ſumꝰ ceu grex (vel oues) mactationis. ὡς πρόβατα σφαγῆς. כְּצֹאן
Pſ.74.℣.1.Cur fumabit ira tua (vel naſus tuus) in grege paſcuæ tuæ. ἐπὶ πρόβατα. בְּצֹאן
Cũ affi.Ge.31.℣.17.Et iuit Labã ad tondendũ gregẽ ſuũ. κεῖραι τὰ πρόβατα. צֹאנוֹ
Deu.15.℣.19.Nõ tondebis primogenitũ pecudis tuæ .i. ouiũ tuaꝝ. οὐ μὴ κείρης τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων. (τῶν προβάτων צֹאנְךָ
Exo.10.℣.24.Ite, ſeruite Domino, veruntamen greges veſtri, & armenta veſtra πλὴν צֹאנְכֶם

צָב Lectica, tumba, currus obtectus, plauſtrum tumidum in quo multi poſſunt capi ſeu contineri, radix eſt צָבַב quæ cognationem habet cum צָבָה .i. tumuit, & צָבָא militauit, in exercitu fuit, nam horum plauſtrorum ſiue lecticarum in militia non fuit paruus vſus. Legitur tantum bis in Biblijs, vt,
In pa.Nu.7.℣.3.Et adferebãt dona ſua corã Dño ſex plauſtra lecticaꝝ. λαμπηνικάς. צָב
Et plur.Ieſa.66.℣.10.In equis, & in vehiculis & lecticis & mulis ꝛc. ἐν λαμπήναις. וּבַצַּבִּים

צָב Bufo, vel iuxta D.Hieronymum crocodilus, de hoc vide radicem צָבָה;

צָבָא Militauit, ſtetit in militia ſeu exercitu, item ſtetit in ordine & functione ſua tanq̃ miles in exercitu militantium. Cognationem habet cum צָבָה tumuit, יָצַב ſtetit, vt ſi quis tumidus (.i. erectus) & alacer ſtat ad exequendum officium ſuum. Hinc ξίφος enſis, quo vtimur in militia & exercitu, & Deus Zebaoth eſt Deus exercituum, eius exercitus eſt ſol, luna, & ſtellæ &c. qui excubias agunt in ordine ſuo.
In I.Coniug. צָבָא militauit, excubuit in militia ſeu exercitu, &c.
Exod.38.℣.8.In ſpeculis excubantium, quæ excubabant ad oſtium tabernaculi. צֹבְאוֹ
Ieſ.29.℣..Et erit vt ſomniũ viſionis nocturnæ, copia gentiũ militantiũ contra Ariel, הַצֹּבְאִים
ἐπεστράτευσαν, & oẽs intumeſcentes ꝯtra eã (vel militãtes tumidè) ꝯtra eã. οἱ στρατευόμενοι. צֹבֶיהָ
Nu.4.℣.23.Omnem venientem ad militandum militiam (viſitabis) λειτουργεῖν. לִצְבֹא
Nu.31.℣.7.Et militauerunt contra Midiam, ſicut præcepit Iehoua. παρετάξαντο. וַיִּצְבְּאוּ
In III. Coniug. הִצְבִּיא fecit militare. (terræ. ἐκτάσσοντα.
2.Re.25.℣.19.Iere.52.℣.25 Et ſcribam principem militiæ, qui faciebat militare poplm̃ הַמַּצְבִּא
Inde nomen.

צָבָא Militia, exercitus, ſtatio quæ certo ordine & tempore conſtituitur ſiue in bello, ſiue Eccleſia. Et nota, quod ingredi ſeu venire in miliam ſit fungi miniſterio Eccleſiaſtico cum quadam alacritate & diligentia iuxta D. Paulum, Milita bonam militiam, nam milites oportet eſſe gnauos et vigiles quando in exercitu contra hoſtes ſunt, item egredi ad militiam, eſt abire in bellum, vel ad functionem ſuã. (δυνάμει.
Nu.1.℣.3.20.22.24.26.28.Oñis egrediens ad bellũ .i. aptus ad bellũ. ἐκπορευόμενος ἐν צָבָא
Iob 7.℣.1, An non militia eſt homini ſuꝑ terra? & dies eius &c. πειρατήριον ἐστιν. צָבָא
Nu.4.℣.3.30.35.39.43.Oñis ingrediẽs ad bellũ .i. aptus ad bellũ. πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος. לַצָּבָא
Cum affi.Ieſ.40.℣.2.Nã impleta eſt militia eiꝰ .i. tempus viſitationis. ἡ ταπείνωσις. צְבָאָהּ
Pſ.33.℣.6.Verbo Dñi cœli facti ſunt, & ſpiritu oris oĩs exercitꝰ eoꝝ. πᾶσα ἡ δύναμις. צְבָאָם
In reg.2.Par.25.℣.8.Non ꝓficiſcatur tecum exercitus Iſrael (ô rex) δύναμις. (γίας צְבָא
Nu.8.℣.pe.A filio q̃nquaginta añoꝝ reuertetˀ ab exercitu miniſterij. ἀπὸ τῆς λειτουρ- מִצְּבָא
Et pl.cum affi.ſemel.Pſ.103.℣.21.Benedicite Dño oẽs exercitus eius. αἱ δυνάμεις. צְבָאָיו

צְבָאוֹת Exercitus, copiæ militantium & ſtrenuè ꝑficientium functiones, ad quas ſunt vocatæ, ita & ſtellæ ordinatæ tanq̃ in militia dicuntur exercitus eius. (μεων.
Pſ.24.℣.vlt.Quis eſt ille rex gloriæ? Dñs Zebaoth (vel exercituũ) eſt rex. τῶν δυνά- צְבָאוֹת
In regim. Exod. 12. ℣. 41. Egreſsi ſunt omnes exercitus Domini è terra Aegypti. ἡ δύναμις κυρίου. (σὺν δυνάμει αὐτῶν. צִבְאֹת
Cum affi.Exo.12.℣.vlt.Eduxit Dñs filios Iſrael de terra Aegypti cum exercitiꝰ ſuis. צִבְאֹתָם
Pſ.44.℣.10.Nec inter copias vnà egredieris. ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. בְּצִבְאוֹתֵינוּ

צָבָה Tumuit, intumuit, ſtetit ſurſum tanq; tumidus & inflatus, Ideoq; cognationem habet cum צָבָא militauit, ſtetit in militia iuxta ordinem debitum, & cum יָצַב ſtetit rectus. Hinc φυσιόω anhelo, φυσάω inflo, ſpiro, φύσα veſica.

In I. Coniug. צָבָה intumuit. Legitur tantum bis, vt,
Nu.5.℣.27. Et tumeſcet venter eius, & concidet femur eius ꝛc. ϗ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν וְצָבְתָה
Ieſ.29.℣.7. Et omnes militantes contra Ariel, & oẽs tumeſcentes eius, οἱ στρατευόμενοι, צֹבֶיהָ
(vel א repulſam eſt paſſum pro צֹבְאֶיהָ milites eius. Eſt enim duplex lectio.

In III. Coniug. הִצְבָה fecit intumeſcere. Semel tantum legitur in Biblijs, vt,
Nu.5.℣.12. Et venient aquæ iſtæ execrantes in viſcera tua ad faciendũ intumeſcere לַצְבּוֹת
ventrem ꝛc. πρῆσαι γαστέρα. Pro לְהַצְבּוֹת vel ſecundum literas in Kal לִצְבּוֹת:

Inde nomina.

צָב Bufo à tumeſcendo, Diuus Hieronymus vertit crocodilum. Semel extat. וְהַצָּב
Leuit.11.℣.29. Muſtela, & mus, & bufo iuxta ſpeciem ſuam. ϗ ὁ κροκόδειλος.

צָבָה Tumida, nomen adiectiuum fœmininum. Legitur tantum ſemel, vt, צָבָה
Nu.5.℣.21. Et ponet femur tuũ concidens, & ventrẽ tuum tumidum. πεπρησμένην.

צְבִי Iucunditas, gloria, alacritas tumeſcens, item capreolꝰ ſeu capreola ab alacritate. לִצְבִי
Ieſ.4.℣.2. In die illa erit germen Iehuda in iucunditatem & gloriam. ἐπιλάμψει. לִצְבִי
Can.2.℣.10. Similis eſt dilectus meus capreolo, aut hinnulo ceruoꝝ. τῇ δορκάδι. צְבִי
In reg. Ieſ.28.℣.1. & 4. Væ flori decidenti, iucunditati decoris eius. τῆς δόξης. הַצְּבִי
In pauſa. Dan.8.℣.9. Ad orientem & ad iucunditatem. i. iucundiſſimam terram. הַצֶּבִי
Plur. 2.Sam.2.℣.18. Et Azabel leuis pedibus vt vnus capreolorum. ὡσεὶ μία δορκάς. הַצְּבָיִם
Et interpoſito א. 1.Par.12.℣.8. Et vt capreoli ſuꝑ montibus veloces. ὡς δορκάδες. וְכִצְבָאִים
Notandũ ꝙ in ꝓphetis poſterioribus ſemꝑ accipit̃ ꝓ iucunditate ſeu gloria, p̃ter כִּצְבִי
Ieſ.13.℣.14. Et erit ceu caprea agitata. i. acta in fugam. ὡς δορκάδιον φεῦγον.
In reliquis vero libris accipitur pro capreolo ſeu capreola, quod textus dabit.

צְבִיָּה Caprea, Legitur tantum ter in ſacris Biblijs, vt in Canticis canticoꝝ. (δορκάδες.
Can.4.℣.5. & ca.7.℣.4. Geminæ tuæ mam̃æ ſunt vt hinnuli gemelli capreæ. δίδυμοι צְבִיָּה
Et pl. interponit̃ א. Cã.2.℣.7. & c.3.℣.5. Adiuro vos ꝛc. ꝑ capreolas. ἐν ταῖς δυνάμεσι. בִּצְבָאוֹת

צָבַט Porrexit, præbuit porrigendo, Propriè ſignificat buccellam intinctam porrigere, ſeu aliquid cibi porrigere ad comedendum. Cognationem habet cum צָבַת collegit. Hinc σπαταλάω delicior.

In I. Coniug. צָבַט porrexit. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris. וַיִּצְבָּט־לָהּ
Ruth 2.℣.14. Et porrexit ei (far) toſtũ, quod comedit ad ſatietatem. ϗ ἐβούνισεν αὐτῇ.

צָבַע Colorauit lineas oblongas inſtar digitorum, fecit lineas coloratas in modum digitorum tranſuerſim digeſtorum, diduxit & pinxit colore lineas extenſas. Cognationem habet cum בָּצַע ſauciauit, nam ſaucius & vulneratus perinde eſt ac tinctus rubro colore, & cum צֶבַע aſpis, habens coloratas lineas ad longitudinem digitorum.

In I. Coniug. צָבַע colorauit. Semel tantum legitur in Biblijs, vt, צָבוּעַ
Iere.12.℣.9. Nunquid vt auis colorata (ad formam digitorum) eſt hæreditas mea? i.
hæreditas mea eſt vt auis varicolor, quam cæteræ perſequuntur. μὴ σπήλαιον ὑαίνης.

Inde nomina.

צֶבַע Color, linea colorata ad formam digitorum deducta. Ter in vno loco, vt, צְבָעִים
Iudi.5.℣.pen. An non inuenient & diuident &c. βαμμάτων. ſpolium varicolorum צֶבַע
veſtium Siſeræ, ſpolium varicolorum veſtium, et phrygianam veſtem, colorem acu
pictum vtrinq;. i. exterius & interius. βάμμα.

צְבֹעִים Zeboim iuxta D. Hieron. eſt proprium loci, & iuxta alios ſignificat regulos. הַצְּבֹעִים
1.Sam.13.℣.28. Qui conſpicit ad vallem Zeboim (vel regulorum) τὴν σαβίμ.

אֶצְבַּע Digitus, qui eſt ceu linea diducta ſiue extenſa in longitudinem. אֶצְבַּע
Ieſ.58.℣.9. Intermitte digitum. i. intermitte minas digitorum. ϗ χειροτονίαν. אֶצְבָּעוֹ
Cum affi. Leu.4.℣.6. Et intinget ſacerdos digitum ſuum in ſanguinem. τὸν δάκτυλον. אֶצְבַּע
In reg. Exo.8.℣.19. Et dixerunt magi ad Pharaonem, digitus Dei eſt. δάκτυλος θεοῦ. אֶצְבָּעוֹת
Et pl. Ier.52.℣.21. Dẽſitas eiꝰ erat quatuor digitoꝝ. τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων. וְאֶצְבְּעוֹת
In re. 2.Sa.21.℣.ante. Et digiti manuũ eius, & digiti pedũ eiꝰ ſex. δάκτυλοι τῶν ποδῶν ἕξ.

Cum

Cũ affi.Pſ.8.℣.4.Nam videbo cœlos tuos opa digitorꝝ tuorꝝ. ἔργα τῶν δακτύλων σου. אֶצְבְּעֹתֶיךָ
Legitur quoq; Exo.29.℣.12.cap.31.℣.12.Leuit.4.℣.16.30.& pen.

צָבַר

Coaceruauit in formam orbicularem, congeſsit in aggerem circularem, contraxit in aceruum ceu in ſpiram. Cognationem habet cum בָּצַר in ſignificatione muniendi. Hinc germanicũ **ſchobern/ ein ſchober machen/** aceruare p metatheſin mediæ literæ.

In I. Con. צָבַר coaceruauit. Legitur tantum in futuro ſepties.
Pſ.39.℣.7.Coaceruabit & neſciet quis colliget ea (vel cui ea congreget) θησαυρίζει. יִצְבֹּר
Iob 27.℣.16.Si coaceruet (impius) argentũ vt lutũ, & paret veſtem &c. ἐὰν συναγάγῃ. יִצְבֹּר
Gen.41.℣.49.Et coaceruauit Ioſeph frumentum, velut puluerem maris. ϗ συνήγαγεν. וַיִּצְבֹּר
Hab.1.℣.10.Congeret puluerem.i.aggerem (vel exercitum inſtar pulueris) ϗ συνάξει. וַיִּצְבֹּר
Zach.9.℣.3.Et congeſsit argentum vt puluerem, & aurꝝ purꝝ &c. ϗ ἐθησαύρισεν. וַתִּצְבֹּר
Gen.41.℣.35.Et coaceruabunt frumentum ſub manum Pharaonis &c. ϗ συναχθήτω. וְיִצְבְּרוּ
Exo.8.℣.14.Et coaceruauerunt eas (ranas) in cumulos atq; cumulos. ϗ συνήγαγον αὐτὰς θημωνίας. וַיִּצְבְּרוּ

Inde nomen.

צִבּוּר

Aceruus in orbem conuolutus, congeries contracta. Semel legitur.
Pl.2.Re.10.℣.8.Ponite ea in duos aceruos in introitu portæ vſq; ad mane. βουνοὺς δύο. צִבֻּרִים

צֶבֶת

Manipulus calamorꝝ ſegetis, quantum meſſor vno pugillo poteſt complecti. Cognationem habet cum צָבָה tumuit, eſt .n. manipulus ceu denſitas tumeſcens. Hinc σπαθάω ſuperbio, intumeo, σπάθημα denſitas. Legitur ſemel tantum.
Ruth.2.℣.16.Deſpoliãdo deſpoliabitis ei de manipulis (.i extrahetis ei de induſtria ſpicas è manipulis) & relinquetis ei colligendas tanq; ſpolium. ἐκ τῶν βεβουνισμένων. הַצְּבָתִים

צַד

Latus, lateris, **eine ſeitten/** radix inuſitata eſt צָדַד Cognationem habet cum צָדָה inſidiatus eſt ex latere. Hinc germanicum **ſeitte/** Cum pathah vſurpatur tantum ſingulariter in ſtatu abſoluto & in regimine.
Eze.34.℣.20.Eò quòd latere & humero & cornib⁹ veſtris impĩgitis.. ἐπὶ ταῖς πλευραῖς. בְּצַד
Ieſ.60.℣.4.Et filiæ tuæ ad latus fouebuntur .i. enutrientur. ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. עַל צַד
In re.Deu.31.℣.5.à fin. Sumẽdo librꝝ legis hui⁹ reponetis ex latere arcæ. ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ. מִצַּד
Legit̃ quoq; Ioſ.3.℣.16.c.12.℣.19.Ruth.2.℣.14.& 1.Sa.20.℣.24.c.23.℣.24.

צִד

Latus, in hac forma legitur tantum cum affixis, & in plurali.
Cũ affi.Eze.4.℣.8.Et ne vertaris de latere tuo ĩ lat⁹ tuũ. ἀπὸ πλευροῦ σου εἰς πλευρόν σου. מִצִּדְּךָ
Et pl.Iud.2.℣.4.Et erunt vobis in latera.i.in ſpinas pungentes latera. εἰς συνοχάς. לְצִדִּים
Cũ affi.Nu.33.℣.pe.Erunt &c. in aculeos in lateribus veſtris. ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν. בְּצִדֵּיכֶם
In re.Exo.26.℣.13.Sitq; exceſſ⁹ ĩ laterib⁹ tabernaculi hinc & illinc. ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν. צִדֵּי
Reperit̃ quoq; Ge.6.℣.16.Exo.25.℣.3.ca.37.℣.18.c.30.℣.4.c.37.℣.27.

צִדָּה

Latus, ה à tergo eſt fœminini nota, vel locale. Semel vſurpatur, vt,
1.Sa.20.℣.20.Et ego tres ſagittas ad latus emittã. ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις. צִדָּה

צִידוֹן

Zidon vel Sidon, filius Chanaan, vnde vrbs in Phœnicia à Zidone extracta nomen habet.
Ge.10.℣.15.Et Chanaan, genuit Zidonem primogenitum ſuum, & Heth. τὸν σιδῶνα. צִידֹן
Ioſ.11.℣.8.Et pſequuti ſunt eos vſq; ad Zidon magnã ciuitatẽ. ἕως σιδῶνος τῆς μεγάλης. צִדוֹן

צִדֹנִי

Zidonius, aliquis ex regione & populo Zidon.
Ezechiel.32.℣.antepenult. Omnes iſti proſternentur, & omnis Zidonius. πάντες στρατηγοὶ ἀσσοὺρ. צִדֹנִי
Et plur.2.Regum 23.℣.12. Quam ædificauerat Salomon &c. idolo Sidoniorum. προσοχθίσματι σιδωνίων. צִידֹנִים
1.Reg.11.℣.32.Et adorauerunt Aſtoreth Deum Zidoniorum. βδελύγματι σιδωνίων. צִדֹנִין

צִידֹנִית

Sidonia in fœminino genere.
Et plur.1.Regum.11.℣.1.Et rex Salomon adamauit &c. Idumæas Sidonias. צִידֹנִית

צָדָה

Inſidiatus eſt, inſidias ſtruxit, inſidias tetendit. Cognationem habet cum צָדַד ad latus fuit, & cum צוּד venatus eſt, nam inſidiæ ſtruuntur ex latere, id eſt, clam ad venandum & capiendum aliquem. Hinc latinum inſidior, inſidiæ, inſidioſus, ἐξετάζω inquiro.

In I. Coniug. צָדָה inſidiatus eſt. Abſolutè vel cum accuſatiuo. Bis legitur. צָדָה
Exo.21.℣.13.Et qn̄do nõ fuerit inſidiatꝰ,ſed Deꝰ impulit ĩ manũ eiꝰ. οὐχ ἑκών. צָדָה
1.Sa.24.℣.12.Et tu inſidiaris animæ meæ,ad accipiendũ eã. καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν.
In voce paſsiua נִצְדָּה inſidijs captus eſt,inſidijs deſolatus eſt. Semel extat. נִצְדּוּ
Zopho.3.℣.6.Inſidijs captæ(.i.deſolatæ)ſunt vrbes eoꝝ ꝛc. ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν.

Inde nomen.

צְדִיָּה Inſidiæ. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs,vt, בִּצְדִיָּה
Num.35.℣.20.Quod ſi odio pulſauerit eum,aut iecerit in eum in inſidijs. ἐξ ἐνέδρου. צְדִיָּה
Et ℣.22.Quod ſi fato(.i.fortuito)abſqꝫ inimicitia pulſauerit &c.abſqꝫ inſidijs. οὐκ ἐξ (ἐνέδρου.

צָדַק Iuſtus fuit,iuſtam habuit cauſam,iuſtificatus eſt. Hinc per aphæreſin δικαιόω iuſtum puto,iuſtifico, δικαιόομαι iuſtificor, δίκαιος, ἔνδικος iuſtus, δικαίωσις & δικαίωμα iuſtificatio, δικαιοσύνη iuſtitia, item δικάζω, δικάζομαι iudico cauſam, δίκη cauſa ꝛc. Et latini pro צ vſurpant Iod literam eiuſdem inſtrumenti, & dicunt iuſtum &c.

In I. Coniug. צָדַק iuſtus fuit,iuſtificatus eſt. Verbum neutrum. צָדַקְתָּ
Iob 33.℣.13.En hac ratiõe nõ fuiſti iuſtus,reſpondebo tibi ꝙ maior ē ꝛc. δίκαιος εἰμί. צָדְקוּ
Pſ.19.℣.10.Iudicia Domini ſunt veritas,iuſtificata.i. iuſta ſunt pariter. δεδικαιωμένα. צָדְקָה
Gen.38.℣.5.à fine.Et diſcretè agnouit Iuda,& dixit,iuſtior me eſt. δεδικαίωται. אֶצְדָּק
Iob 9.℣.20.Si iuſtus fuero,os meum condemnabit me &c. ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος.
Pſal.143.℣.2.Ne intres in iudicium cum ſeruo tuo, quia non erit iuſtus coram te ꝛc. יִצְדַּק
οὐ δικαιωθήσεται. (ὅπως ἂν δικαιωθῇς. תִּצְדָּק
Pſ.51.℣.6.Tibi ſoli peccaui & malum coram te feci vt ſis iuſtus.i.vt appareas iuſtus.
Legitur præterea Iob 4.℣.17.cap.9.℣.2.15.cap.10.℣.15.cap.11.℣.2.cap.13.℣.18.&c.
In voce paſsiua. נִצְדַּק iuſtificatus eſt,repurgatꝰ eſt. Semel repit. (καὶ καθαρισθήσεται. וְנִצְדַּק
Dan.8.℣.14.Poſt dies bis mille & trecentos ꝛc iuſtificabitur.i.purgabitur ſanctum.
In II. Coniug. צִדֵּק iuſtificauit. Quinquies legitur in ſacris Biblijs,vt, צִדְּקָה
Ier.3.℣.11.Iuſtificauit animã ſuã auerſatrix(aut rebellis)Iſrael. ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ צַדְּקוֹ
Iob 32.℣.2.Et iraſcebatur Eliphas ꝛc.quod ipſe(Iob)iuſtificaret animã ſuã. δίκαιον.
Et cap.33.℣ penult.Reſponde mihi,loquere,nam cupio te iuſtificare,id eſt, iuſtum צַדְּקֶךָּ
oſtendere. δικαιωθῆναί σε. בְּצַדֶּקְתֵּךְ
Eze.16.℣.52. In iuſtificare te.i.quum iuſtificaueris ſororem tuam. ἐν τῷ δικαιῶσαί σε. וַתְּצַדְּקִי
Et ℣.51.Et iuſtificaſti ſorores tuas in oĩbus abominationibus tuis. καὶ ἐδικαίωσας.
In III. Coniug. הִצְדִּיק fecit eſſe iuſtum,reputauit iuſtum. הִצְדִּיקוּ
Deu.25.℣.1 Et iuſtificabunt.i.iuſtũ ꝓnunciabunt eũ q iuſtꝰ eſt. καὶ δικαιώσωσι. (ἄδικον. מַצְדִּיק
Pro.17.℣.15.Iuſtificans(.i.abſoluens)impiũ,& condemnans iuſtũ. ὃς δίκαιον κρίνει τὸν לְהַצְדִּיק
1.Re.8.℣.32.Et ad iuſtificãdũ iuſtũ,& ad dãdũ ei ſcd̃m iuſticiã eius. τοῦ δικαιῶσαι. הַצְדִּיקוּ
Pſ.82.℣.3.Vindicate paupem & pupillũ,afflictum & miſeꝝ iuſtificate. δικαιώσατε. אַצְדִּיק
Exo.23.℣.7.Ĩnocentẽ & iuſtũ ne occidas,nõ .n.iuſtũ cenſebo impiũ. οὐ δικαιώσεις. יַצְדִּיק
Ieſ.53.℣.pe.Cognitiõe ſui iuſticiã attribuet iuſtꝰ ſeruꝰ meꝰ multis. δικαιῶσαι δίκαιον.
In IIII. Coniug. הִצְטַדֵּק iuſtificauit ſeipſum. Semel tantum legitur. (θῶμεν. נִצְטַדָּק
Ge.44.℣.16.Et quomodo iuſtificabimꝰ nos? inuenit iniq̃tas ſeruos tuos. ἢ τί δικαιω

Inde nomina.

צַדִּיק Iuſtus,habens cauſam iuſtam. Per aphæreſin δίκαιος.i. iuſtus. צַדִּיק
Gen.6.℣.9.Noah erat vir iuſtus,integer in generationibus ſuis. ἄνθρωπος δίκαιος. לַצַּדִּיק
Pſ.37.℣.16.Melius eſt illud modicũ quod eſt iuſto,præ copia impioꝝ. τῷ δικαίῳ. צַדִּיקִים
Et plur.Pſ.1.℣.vlt.Quia nouit Dominus viam iuſtoꝝ,at via impioꝝ ꝛc. δικαίων.
צֶדֶק Iuſticia,Sæpe reperitur in Biblijs vſurpatum. צֶדֶק
Pſ.15.℣.2.Qui ambulat integrè & opaꝛ iuſticiam,& loqtur veritatem. δικαιοσύνην. צֶדֶק
In reg.Pſ.119.in צ. Iuſticia teſtimonioꝝ tuoꝝ æterna eſt. ἡ δικαιοσύνη σου. צִדְקֶךָ
Cum affi.Pſ.35.℣.vlt. Et lingua mea loquetur iuſticiam tuam. τὴν δικαιοσύνην. כְּצִדְקִי
Cum affi.Pſ.7.℣.9.Iudica me domine ſcd̃m iuſticiam meam &c. καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου.
צְדָקָה Iuſticia tam politica quam theologica, δικαιοσύνη. Sæpe legitur. לִצְדָקָה
Gen.15.℣.6.Et credidit in domino,atqꝫ hoc ei reputauit ad iuſticiam. εἰς δικαιοσύνην. צִדְקָתְךָ
Cum affi.Pſ.36.℣.7.Iuſticia tua(imobilis & firma)ſicut montes Dei. ἡ δικαιοσύνη. וְצִדְקַת
In re.Ieſ.5.℣.23. Et iuſticiã iuſtoꝝ tollũt ab eis.i.euertũt iuſtas cauſas, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες. Et plur.

Et plur.Pſ.103.℣.6.Faciens iuſticias Dñs,& iudicia omnibus oppreſsis.ἐλεημοσύνας. צְדָקוֹת
In re.Mich.6.℣.5. Vt cognoſcas iuſticias Dñi.i.Dñm eſſe iuſtiſsimũ.δικαιοσύνη κυρίου צִדְקוֹת
Cum affi.Dan.9.℣.18.Quia non in iuſticijs noſtris effundimus preces noſtras. ἐπὶ צִדְקֹתֵינוּ
(ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν.

צָהַב Flauus ſeu fuluus fuit inſtar aurei coloris, fulſit vt aurum. Ideoq; cognationem habet cum זָהָב .i. aurum.

In III.Con. הִצְהִיב fulſit inſtar auri fului. Legitur ſemel, vt:
Eſræ 8.℣.27.Et vaſa æris fulgentis optimi duo.i.æris flaui. χαλκοῦ στίλβοντος. מֻצְהָב

Inde nomen.

צָהֹב Flauus,fuluus,color aureus. Legitur ter in Biblijs,vt: (θίζουσα λεπτή.
Leuit.13.℣.30 Fueritq; in ea pilus ſubfuluus,iudicabit eũ ſacerdos immundum.ἐξαν- צָהֹב
Et ℣ſu 32.Nec fuerit in ea pilus fuluus,& aſpectus pſoræ illius. καὶ θρὶξ ξανθίζουσα. צָהֹב
Et ℣.36.Non inqrat ſacerdos de pilo fuluo,immundus eſt.περὶ τοῦ τριχὸς τῆς ξανθιζούσης. צָהֹב

צָהַל Hinniuit vel lęticia vel petulantia,et propriè eſt equorꝫ & taurorꝫ. Per translationem tribuitur quoq; hominibus. Cognationem habet cum עָלַץ exultauit. Hinc per conuerſionem λάσκω clamo,latro,λάζω laſciuio, petulans ſum, ἀλαλάζω iubilo.

In I. Coniug. צָהַל hinniuit. Octies legitur.
Ieſ.24 ℣.14.Ipſi leuabunt vocem ſuam, ouabunt, in gloria Domini hinnierunt. צָהֲלוּ
Eſther 8.℣.15.Et ciuitas Suſan hinniuit,& lætata eſt. צָהֲלָה
Ier.31.℣.6.Iubilate Iacobo in lęticia,& hinnite in capite gentium. καὶ χρεμετίσατε. וְצַהֲלוּ
Ieſ.10.℣.4.à fine. Hinni voce tua filia,fac vt attendat Laiſa. χρεμέτισον φωνήν. צַהֲלִי
Ieſ.12.℣.6.Hinni & oua habitatrix Zion,quia magnus eſt in medio tui. ἀγαλλιᾶσθε. צַהֲלִי
Et cap.54.℣.1.Iubila ſterilis quæ non paris,& prorumpe in iubilum,& hinni. וְצַהֲלִי
Ier.5.℣.8.Vnuſquiſq; ad vxorem proximi ſui adhinnient. ἐχρεμέτιζον. יִצְהָלוּ
Et cap.50.℣.11.Et hinnietis ſicut tauri ꝛc.καὶ ἐκερατίζετε. Eſt duplex lectio, ſecundum puncta eſt pluralis numeri,& ſecundum literas eſt ſingularis numeri. וְתִצְהֲלִי

In III. Coniug. הִצְהִיל fecit hinnire,fecit nitere ſeu lætari. Semel reperitur.
Pſ.104.℣.15.Ad faciendum nitere faciem ab oleo(ſeu præ oleo.) Septuag. vt exhilaret faciem tuam oleo. τοῦ ἱλαρῦναι. לְהַצְהִיל

Inde nomen.

מִצְהָלָה Hinnitus equorum. Bis tantum legitur in Biblijs, vt:
Plur.in reg.Ier.8.℣.16.A voce hinnituum fortium(caballorum)eius.χρεμετισμοῦ. מִצְהֲלוֹת
Cum affi.Ier.13.℣.vlt.Adulteria tua,& hinnitus tui,præſũptio ꝛc. καὶ ὁ χρεμετισμός σου. וּמִצְהֲלוֹתַיִךְ

צָהַר Prælucidus & limpidus fuit inſtar olei,vnde & charta oleo perfuſa redditur perlucida vt ſol facilius penetret. Cognationem habet cum זָהַר fulgidus fuit,& טָהֵר mũdus fuit.Hinc σειλάω,σειραίνω luceo, σείριος Sirius pro ſole, σεὶρ σειρὸς ſol ſolis.

In III. Coniug. יַצְהִיר expreſsit oleum. Semel tantum inuenitur.
Iob 24.℣.11.Intra muros corꝫ expriment oleũ,lacus calcauerũt et ſitierũt.ἐνήδρευσαν. יַצְהִירוּ

Inde nomina.

יִצְהָר Oleum limpidum & perlucidum. Caret plurali numero.
Ioel 2.℣.4.à fine.Et excurrẽt(.i.redundabunt)torcularia muſto & oleo. οἴνου καὶ ἐλαίου. וְיִצְהָר
Cum affi.Deut.7.℣.13.Frumentũ tuum & muſtũ tuum,et oleum tuum. τὸ ἔλαιόν σου. יִצְהָרֶךָ
Legitur præterea.Deut.11.℣.14.cap.12.℣.17.cap.14.℣.23.Oſe.2.℣.8.& 22.&c.

צֹהַר Feneſtra, per quam illabitur lux diei.
Gen.6.℣.16.Feneſtram facies arcæ,& ad vlnæ ſpacium abſolues eũ.ἐπισυνάγων. צֹהַר
Et dual.quando Sol inter ortũ & occaſũ clariſsimè fulget, Meridies,ſol medio cœli.
Eſa.16.℣.3.In medio meridiei(quando ſol eſt geminus fulgore ſuo.) ἐν μεσημβρίνῃ. צָהֳרָיִם
Pſ.55.℣.18.Veſperè & mane & meridie meditabor. καὶ μεσημβρίας. צָהֳרָיִם
In pauſ.Pſ.91.℣.6.Ab exterminio deuaſtante meridiem. καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. צָהֳרָיִם
Legitur præterea.1.Reg.18.℣.26.27.Gen.43.℣.16. Pſ.37.℣.6. Iob 11.℣.17.
Hinc eſt σειλάω σειρέω ξηραίνω exicco,inflammo σειρίασις inflammatio capitis.
צֵאָה & צֹאָה item צֹאִים .i.ſtercus,egeſtio,vide radicem יָצָא exiuit &c.

צוּד Venatus eſt,quæſiuit prædam,indagauit,inſidiatus eſt feris. Cognationem habet cum צָדָה inſidiatus eſt hominibus,et cum צָדַד latus,nã rete non exponit ob oculos ferarum,ſed ex latere tenditur.Hinc venari eſt quærere feras capiendas,ζητεύω mendico.i.quæro panem,ἐπιζητέω inquiro,ζήτημα & ζήτησις quæſtio, inquiſitio.

In I. Coniug. צָד venatus eſt. Conſtruitur cum accuſatiuo. צָדוּ
Thren.4.in צ.Venati ſunt greſſus noſtros,ne ambularemus per plateas.ἐθηρεύσαμεν. צוֹד
Thren.3.in צ.Venando venati ſunt me inimici mei tanquam auem. θηρεύοντες ἐθήρευσαν. וְצָדוּם
Ier.16.℣.16.Et poſtea mittã ad multos venatores et venabunt eos.καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς. הַצָּד
Gen.27.℣.32.Quis? vbi ergo ille venans venationem,& qui intulit mihi. θηρεύσας. לָצוּד
Gen.27.℣.5.Abijt ergo Eſau in campum,vt venaretur venationem &c. θηρεῦσαι. וְצוּדָה
Et ℣ſu 3.Et egredere in campum atque venare mihi venationem. καὶ θήρευσόν μοι. יָצוּד
Leu.17.℣.13.Qui venatus fuerit venationẽ beſtiæ aut auis.ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον. תְּצוּד
Pro.6.℣.26.Et mulier viri animam caram(.i.precioſam)venabitur. ἀγρεύει. הֲתָצוּד
Iob 38.℣.antep.Nũ venaberis leoni prædã,& animal leunculorum implebis. θηρεύσεις. תְּצוּדֵנִי
Iob 10.℣.16.Et augeſcet (dolor meus) vt leopardus venaberis me. ἀγρεύομαι. יְצוּדֶנּוּ
Pſ.140.℣.12.Virum iniuſtum malum venabitur ad impulſiones.κακὰ θηρεύσει.

In II. Coniug. צוֹדֵד venatus eſt diligenter. Legitur ter. מְצוֹדְדוֹת
Ezec.13.℣.20.Ecce ego ad puluillos veſtros quibus vos venãini ibi animas.συστρέφετε. לְצוֹדֵד
Et ℣.18.Et faciunt ceruicalia ad caput omnis ſtaturæ ad venandũ animas.διαστρέψαι. תְּצוֹדֵדְנָה
Animas(inquam)venabimini populo meo, & animas vobis viuificabitis. διεστράφησαν.

In IIII. Coniug. הִצְטַיֵּד fecit ſe venari, accepit ſibi viaticum. Semel extat ad formam perfectam. הִצְטַיַּדְנוּ
Ioſ.9.℣.12.Iſte panis noſter,calidum pro viatico accepimus è domibus noſtris,ἐφω-(διάθημεν.

Inde nomina.

צַיִד Venatio,item cibus ex venatione ſeu feris captis paratus. צַיִד
Gen.10.℣.9.Ipſe fuit præualidus(.i.potens)venatione. γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου. צֵידָה
In pauſa,Ge.27.℣.3.Et venare mihi venationẽ. Secundum literas legit' צֵידָה׃ θήραν. מִצֵּיד
In reg.℣.25.Affer mihi,& comedam de venatione filij mei. ἀπὸ τῆς θήρας. מִצֵּידוֹ
Cum affi.Gen.27.℣.19.Surge nunc,ſede & comede de venatione mea. φάγε τῆς θή-
Inuenitur præterea.Gen.25.℣.27.28.ca.27.℣.5.7.30.31.33. Leuit.13.℣.13. (ρας μου.

צֵידָה & צֵדָה cibus,victus,viaticum,commeatus, non tantum ſignificat cibum ex venatione capta,ſed etiam quemlibet cibum.Hinc σιτεύω,σιτίζω,σιτέω nutrio,ſatio. צֵידָה
Ioſ.9.℣.11.Accipite in manum veſtram cibum ad viam. Græci ἐπισιτισμόν. צֵידָה
Pſ.78.℣.25.Panẽ fortiũ edet homo,demiſit illis commeatũ ad ſaturitatem.ἐπισιτισμόν. צֵדָה
Gen,42.℣.25.Et ad dandum illis viaticum pro itinere,& fecit eis ſic. ἐπισιτισμόν.
Legitur præterea.Gen.45.℣.21.Exo.12.℣.39 Ioſ.1.℣.11.cap 9.5.12.14. &c.

צַיָּד Venator,indagator ferarum,inſidiãs feris.Semel tãtũ legit' ad formã perfectorum. צַיָּדִים
Plur.Ier.16.℣.16.Et poſtea mittam ad multos venatores & venabunt eos. θηρευταῖς.

מָצוֹד Rete, à venando, inſtrumentum venatorum. Legitur tantum ſemel. מְצוֹדוֹ
Cũ aff.Iob.19.℣.6.Scitote nũc &c.quod ĩſtrumento vẽatoris circũdederit me.ἰσχύρωμα.

מְצוּדָה Rete venationis ſeu piſcationis, ſagina. Bis tantum legitur. לִמְצוּדָה
Ezech. 13.℣.21.Et non erunt amplius in manu veſtra ad venationem. εἰς συστροφήν. בִּמְצוּדָתִי
Cum affi.Ezech.12.℣.13.Et expandam rete meum ſupra eum &c. ἐν τῇ περιοχῇ μου.
Quando autem ſignificat receptum, munitionem, arcem,habet radicem מָצַר

מָצוֹד Venatorium inſtrumentum.Legitur tantum bis in ſacris biblijs, vt. מְצוֹדִים
Plur.Eccle.6.℣.27.Cuius cor eſt venatoria inſtrumenta & caſſes &c.θήρευμα.
Et cap.9.℣.5.à fine. Et ædificauit contra eam propugnacula magna.vide מָצַר

מְצוּדָה Inſtrumentum piſcatorium quo homines venantur piſces,hamus. Bis reperit'. בִּמְצוּדָה
Eccle,7.℣.12.Vt piſces qui capiũt' inſtrumẽto (vel hamo)noxio &c.ἐν ἀμφιβλήστρῳ. בַּמְּצֹדוֹת
Et plur.Ezech.19.℣.9. Et duxerunt eum in hamis.i.compedibus.εἰς φυλακήν.
Quando autem ſignificat receptum,munitionẽ, arcem , propugnaculum eſt à מָצַר

צִוָּה Præcepit,iuſſit,mandauit,commendauit. Eſt verbum poteſtatem & authoritatem habentis. Hinc ἀξιόω iubeo,dignum puto,ἀξία & ἀξιότης dignitas,authoritas, nam quæ pcipiuntur,debent habere authoritatẽ & eſſe digna factu. Hinc præteritum iuſsit,item iuſſus nomen,& alia multa. In II.

In II. Coniug. צִוָּה præcepit, mandauit, Ponitur abſolutè aut cum datiuo, aut cum præpoſitionibus עַל אֶל, Cum accuſatiuo ſignificat iubere præcipiendo, & frequens vſurpatur in Biblijs ſacris, vt: (αὐτῷ.

Gen.7.℣.9.Quemadmodũ præcipiendo iuſsit Dñs ipſum Noha (facere.) ἐνετείλατο צִוָּה
Amos 2.℣.12.Et ſup(vel contra),pphetas p̄cepiſtis dicendo ꝛc.ἐνετέλλεσθε. (μὴ σοι. צִוִּיתֶם
Ge.3.℣.12.Nũ de arbore,de qua p̄cepi tibi,ne comederes ex ipſa,cōediſti? ἐνετειλά- צִוִּיתִיךָ
Deut.4.℣.2.Non adijcietis verbo,quod ego præcipio iubendo vos. ἐγὼ ἐντέλλομαι. מְצַוֶּה
2.Sam.18,℣ſu 5. Et omnis populus audiuit quando præcepit rex omnibus principibus ſuis. ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως. (ἐντέλλου. בְּצַוֺּת
Ioſ. 4. ℣ſu 16. Iube vt ſacerdotes portantes arcam teſtimonij aſcendant de Iordane. צַוֵּה
Ieſ.38.℣.1.Manda domui tuæ,morieris enim tu,& non viues. τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου. צַו
Ier.7.℣.23.Et ambulabitis in omni via quā p̄cipiā vobis(vel iubebo vos)ἐντέλλωμαι אֲצַוֶּה
Exo.27.℣.pen.Et tu præcipies filijs(vel iubebis filios)Iſrael vt accipiāt.καὶ σὺ σύνταξον. תְּצַוֶּה
Pſ.42.℣.9.In die præcipiet(vel mandabit)Dominus benignitatē ſuam.ἐντελεῖται. יְצַוֶּה
Ge.50.℣.2.Et p̄cipiendo iuſsit Ioſeph ſeruos ſuos medicos cōdire patrē.καὶ προσέταξεν. וַיְצַו

In voce paſsiua.צֻוָּה iuſſus eſt,in mandatis habuit, & hæc exempla reperiuntur.

Nũ 3.℣.16.Et receſuit eos Moſe iuxta ℣bum Dñi quēadmodũ iuſſus erat. συνέταξεν. צֻוָּה
Et cap.36.℣.2.Et Dominus meus iuſſus eſt à Domino meo vt daret ꝛc. συνέταξε. צֻוָּה
Leuit.8.℣.pe.Et cuſtodietis obſeruationē Dñi ꝛc. ſic enim iuſſus ſum. ἐνετείλατό μοι. צֻוֵּיתִי
Exod.34.℣.pen.Et loquetur ad filios Iſrael quæ iubebitur. ὅσα ἐνετείλατο. יְצֻוֶּה
Legitur præterea. Leuit,10.℣.18.Ezech.12.℣.7.& cap.24.℣.18.

Inde nomina.

מִצְוָה Præceptum,mandatum,ἀξίωμα quod dignum eſt factu. (αὗται ἐντολαί.
Deut,6.℣.1. Hoc eſt autem præceptum,ſtatuta & iudicia quæ præcepit Dominus. הַמִּצְוָה
Cum affi.Pſ.119.in ל. Latum eſt mandatum tuum nimis. πλατεῖα ἡ ἐντολή. מִצְוָתְךָ
In reg.Pro.6.℣ 20.Conſerua fili mi præceptum patris tui &c. νόμους πατρός σου. מִצְוַת
Et plur.Pro.10.℣.8.Sapiens corde ſuſcipiet præcepta,at ſtultus ꝛc. ἐντολάς. מִצְוֺת
In reg. Leuit.4.℣.2. Anima ſi peccauerit per ignorantiam in cunctis mandatis Domini. προσταγμάτων. (valde. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ. מִצְוֺת
Cum affi. Pſ. 112. ℣. 1. Beatus vir qui timet Dominum,in mandatis eius delectatur בְּמִצְוֺתָיו

צַו Præceptum, mandatum. Legitur tantum in duobus locis,vt:
Ieſ.28.℣.10.Præcipe ad præceptũ,p̄cipe ad præceptũ, ſicut parētes loquũt ad filios. לָצָו
Oſe.5.℣.11.Quia voluit(vel cœpit)& abijt poſt præceptum ꝛc. ὀπίσω τῶν ματαίων. צַו

צָוַח Exclamauit clara & limpida voce,ſignificat enim acutiſsimum clamorem. Hinc ὤζειν clamare, αἰάζω clamo,vociferor, lamentor ꝛc.

In I. Coniug. צָוַח exclamauit. Legitur tantum ſemel, vt:
Ieſ.42.℣.11.Ouabunt habitatores petræ,de vertice montium exclamabunt. βοήσουσι. יִצְוָחוּ

Inde nomen.

צְוָחָה Exclamatio,clamor & ſemper accipitur de clamore luctuoſo. Quater legitur.
Pſ.144.℣.pen. Et non eſt exclamatio(luctuoſa)in plateis noſtris. οὐδὲ κραυγή. צְוָחָה
Ieſ.24.℣.11. Exclamatio eſt ſuper vino(.i.vini inopia)in plateis. ὀλολύζετε. צְוָחָה
Cum affix. Ier. 46. ℣. 12. Audierunt gentes ignominiam ꝛc. & clamor tuus repleuit terram. καὶ τῆς κραυγῆς σου. (κραυγή. וְצִוְחָתֵךְ
In reg. Ier. 14. ℣ſu 2. Et obſcuratæ ſunt (portæ) ꝛc. & clamor Ieruſalem aſcendit. ἡ וְצִוְחַת

צוּלָה Profunditas & multitudo aquarum,locus aquoſus & demiſſus,abyſſus,vorago ꝛc. Radix eſt צוּל. Cognationem habet cum צָלַל obtectus eſt vmbra, nam in profunditatibus eſt vmbra & ipſa obſcuritas. Hinc ζάλη & ζάλος tempeſtas, turbo, procella, Legitur tantum ſemel in hac forma,vt:
Ieſ.44.℣.pen.Qui dico abyſſo,ſis ſicca & flumina tua arefaciam. τῇ ἀβύσσῳ. לַצּוּלָה

מְצוּלָה Profunditas aquarum, profundum, profunditas opaca.
Ionæ 2.℣.4.Et deieciſti me in profunditatē,in cor mariũ.i.in mediũ maris. εἰς βάθη. מְצוּלָה
Zach.1.℣.8.Et ipſe ſtabat inter myrteta quæ erant in profundo. τῶν κατασκίων. בַּמְּצֻלָה
Et plur.in reg.Mich.7.℣.pen. Et deijcies in profunditates maris omnia peccata eorum. εἰς τὰ βάθη. בִּמְצוּלוֹת

Pſal.68.

Pſ.68.℣.23.De Baſan reducam,reducā de profunditatibus maris. ἐν βυθοῖς θαλάσσης. מִמְּצֻלוֹת
Legitur præterea tantum.Pſ.69.℣.3.16. Pſ.107.℣.24.Zach.10.℣.pen.Iob 41.℣.22.ꝛc.

מְצוּלוֹת Profunditates aquoſæ & opacæ,opacitates. Ter legitur. בִּמְצֹלוֹת
Pſ.88.℣.7.Collocaſti me in lacū inferiorem,in obſcuritates & profunditates.ἐν σκιᾷ. בִמְצוֹלֹת
Exo.15.℣.5.Abyſsi operuerunt eos,deſcenderunt in ꝓfunditates veluti lapis.εἰς βυθὸν בִמְצוֹלֹת
Nehe.9.℣.11.Et inſequētes eos deieciſti in ꝓfunditates veluti lapidē in aquas.εἰς βυ-
(θόν.

צוּם Ieiunauit,ieiunus fuit,abſtinuit ſe à cibo & potu. Cognationem habet cum מוֹץ emulſit, eo quod ieiunium emulgeat venas & exhauriat vires corporis. Græci mutant ם in ν græcū,& per conuerſionē radicis dicunt νηστεύω ieiuno,νηστεία ieiuniū.

In I. Coniug. צָם ieiunauit, abſtinuit à cibo & potu.
2.Sam.12.& 21.Propter puerꝝ viuū ieiunaſti & fleuiſti,at cū mortuus eſt ꝛc.ἐνήστευσε. צַמְתָּ
Nehe.1.℣.4.Et feci me lugere dies(multos)& fui ieiunans & orans ꝛc. ἐνηστεύων. צָם
Zach.7.℣.5.Cū ieiūaueritis et plāxeritis ꝛc.Nūqd ieiunādo ieiunaſtis.ἐὰν νηστεύσητε. הֲצוֹם
Eſther 4.℣.pen. Et ieiunate ꝓ me,et nō edetis neqꝫ bibetis tribus diebus, νηστεύσατε. וְצוּמוּ
noctu et interdiu,Ego etiā puellis meis ieiunabo ſic, & ita ingrediar ad regē.ἀσιτή- אָצוּם
Ieſ.58.℣.4.Ecce ad contentionem & litem ieiunaſtis,&c. νηστεύετε. (σομεν. תָּצוּמוּ
1.Sam.31.℣.vlt.Et ieiunauerunt ſeptem diebus.i.poſt occaſū ſolis ederūt.καὶ νηστεύουσι. וַיָּצֻמוּ
2.Sa.12.℣.16.Et ieiūauit Dauid ieiunādo,et ingreſſꝰ ꝑnoctauit.καὶ ἐνήστευσε δαβὶδ νηστείαν. וַיָּצָם
Legitur præterea.Iud.20.℣.26.& 1.Sam.7.℣.6.Item 2.Sam.1.℣.12.cap.12.℣.22.23.

Inde nomen.

צוֹם Ieiunium , inedia, Iudæi ieiunantes nihil comedunt vſqꝫ ad ſolis occaſum. νηστεία. צוֹם
Ioel 1.℣.14.& ca.2.℣.15.Sāctificate(.i.parate)ieiūiū,cōuocate cœtū. ἁγιάσατε νηστείαν. מִצּוֹם
Pſ.109.℣.24.Genua mea impingunt(.i.nutant)præ ieiunio.i.inedia. ἀπὸ νηστείας. בַצּוֹם
In re.Pſ.69.℣.11.Et fleui in ieiunio animæ meæ,& hoc fuit in opꝓbria mihi.ἐν νηστείᾳ. צֹמְכֶם
Cum affi.Ieſ.58.℣.3.Ecce in die ieiunij veſtri inuenietis voluptatem. τῶν νηστειῶν.
Inuenitur præterea.2.Reg.21.℣.9.12.item 2.Par.20.℣.3. Eſræ 8.℣.21.23. Ieſ.58.℣.6.

צוֹמוֹת Ieiunia. Legitur tantum ſemel in Biblijs hagiographis, vt: הַצֹּמוֹת
Eſther 9.℣.pen. Receperunt ſuper animas ſuas , & ſuper ſemen ſuum res ieiunioꝝ.

צוּף Fluctuauit ſupernè,inundauit,exundauit,fluidus fuit,enatauit. Cognationem habet cum סוּף mare iuncoſum,cum פּוּץ diſsipatus eſt,quod in mari iuncoſo ſubmerſus eſt Pharao.

In I. Coniug. צָף inundauit,exundauit. Semel tantum reperitur.
Thren.3.in צ. Inundauerūt aquæ ſuper caput meum,dixi,abſciſſus ſum. ἐπικατεχύθη. צָפוּ
In III. Coniug. הֵצִיף fecit fluctuare,fecit inundare. Bis inuenitur. הֵצִיף
Deut.11.℣.4.Qui fecit inundare aquas maris carectoꝝ ſuꝑ eos. ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ. וַיָּצֶף
2.Reg.6.℣.6.Qui præcidens lignū ꝓiecit illuc & fecit exundare ferꝝ. καὶ ἐπεπόλασε.

Inde nomina.

צָפָה Fluctuatio,inundatio. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum,vt: צָפָתְךָ
Cū affi.Eze.32.℣.6.Irrigabo terrā fluctuatiōis tuæ ſāguine tuo. ἀπὸ τῶν προχωρημάτων.
צוּף Fluor vt fauus mellis exundantis. Bis tantum reperitur,vt: צוּף
In reg.Pro.16.℣.24.Fluor mellis eſt amœnus ſermo,dulcedo animæ ꝛc.κηρία μέλιτος. צוּפִים
Et plur.Pſ.19.℣.11.Et dulciora melle & fauo fluorum. ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

צוּק Torſit,contorſit,detorſit,extorſit,compreſsit,tribulauit, contriſtauit, contorquendō compreſsit anguſtè. Cognationem habet cum יָצַק .i. fudit metalla vt contorqueantur & compingantur in ſolidum. Hinc ζικνόω, ζιγνῶ triſtor, nam qui torquentur & tribulantur,non carent triſticia,& germani dicunt zwicken.

In I. Coniug. צָק torſit,contorſit,extorſit,tribulauit. Bis legitur. צָקוּן
Ieſ.26.℣.16.Domine in anguſtia quæſiuerunt te,extorſerunt murmur. ἡ παιδεία. יָצוּק
Iob 28.℣.1.Ferꝝ è puluere ſumit',& lapis contorquebit'(vel fundet') vt æs ꝛc. λάπ-
μῆτη. Hoc exemplum melius refertur ad radicem יָצַק ſic & alia huius formæ.
In III. Coniug. הֵצִיק fecit torſiones alicui,torſit, habet datiuum vel actm̃. הֱצִיקָה
Iud.16.℣.16.Et factū eſt cū torſiones inferret illi verbis ſuis quotidiè.ὅτε κατεργάσατο.

Et cap.

Et ca.14.℣.17.Et indicauit ei,quādoqꝫ dē torquebat eū i.moleſta erat ei.ὅτι παρηνώχλη הֱצִיקַתְהוּ
Iob 32.℣.19 Plenus ſū ſermōibus,torſit me ſpiritus vētris mei.ὠλέκει γάρ με. (σεν αὐτόν. הֱצִיקַתְנִי
Ieſ.29 ℣.2.Et inferā torſiōes ipſi Ariel,vt ſit inuectꝰ atqꝫ inuectio.ἐκθλίψω γὰρ ἀριήλ. וַהֲצִיקוֹתִי
Et cap.51.℣.13.Et expaueſcebas iugiter omni tempore à facie furoris torquentis. הַמֵּצִיק
Ieſ.29.℣.7.Et omnes militantes contra eam,&c.& torquentes eam. τῶν θλιβόντων σε. הַמְּצִיקִים
Ieſ.8.℣.vlt.Quia non obtenebratus erit,i.non condolebit ei cui torſio infert. θλίψις. מוּצָק
Ier.19.℣.9.In obſidione et in tormentis,qbus coartationē facient.ἡ πολιορκήσουσι αὐτοὺς. יָצִיקוּ
Deu.28.℣.53.& 55.et 57.In anguſtia & in tormento quibus te torquebit hoſtis tuus. יָצִיק
Et præterea non reperitur vſpiam in Biblijs ſacris. (ἡ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου.

Inde nomina.

צוֹק Tormentum,tortura,tribulatio. Legitur tantum ſemel. (οἱ καιροί.
In re.Dan.9.℣.antep.Et in tortura tempoꝝ.i.in tempore tribulationis. ἐκκενωθήσον) וּבְצוֹק
צוּקָה Tortura, anguſtia, tribulatio. Ter vſurpatur in Biblijs,vt:
Ieſ.8.℣.pen,Et ecce anguſtia & tenebræ,& circumuolans tortura. καὶ στενοχωρία. צוּקָה
Et ca.30.℣.6.Onus iumentoꝝ Auſtri in terra anguſtiæ & torturæ. καὶ τῇ στενοχωρίᾳ. וְצוּקָה
Pro.1.℣.26.Cum venerit ſuper vos anguſtia & tortura. καὶ πολιορκία. וְצוּקָה
מָצוֹק Tormentum,tortura,oppreſsio. Sæpè in Biblijs inuenitur, vt:
1.Sam.22.℣.2.Et collegerunt ſe ad eum omnes viri torturæ .i.oppreſsi. ἐν ἀνάγκῃ. מָצוֹק
Legitur præterea tantum. Deut.28.℣.53.55.57 Pſ.119.in צ.Ier 19.℣.9.
מָצוּק Tormentum,fundamentum firmiter compactum ceu compreſſum, & contortū.
1.Sa.14.℣.5.Dēs vnius(.i.ſcopulꝰ vnꝰ)erat tormētū ab aqlone.ἡ ὀδοὺς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ, מָצוּק
Et plur.cap.2.℣.8. Quia Domino ſunt tormenta terræ .i. fundamenta terræ. מְצֻקֵי
מְצוּקָה Tortura,preſſura. Legitur in ſequentibus locis tantum,vt:
Zepha.1.℣.15.Dies furoris eſt dies ille,dies anguſtiæ & preſſuræ. καὶ ἀνάγκης. וּמְצוּקָה
Iob 15.℣.24.Exagitabunt eum anguſtia & tortura.i.tribulatio. ἀνάγκη ἢ θλίψις. וּמְצוּקָה
Et plur.cū affi.Pſ.25.℣.17.Ex tormētis(vel preſſuris)meis educ me. ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου. מִמְּצוּקוֹתַי
Pſ.107.℣.6.13.19.& 28.Ex torturis(.i.tribulationibus)eoꝝ liberabit eos.ἐκ τῶν ἀναγ- מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
מוּצָק De hoc nomine vide radicem יָצַק: (κῶν αὐτῶν.

צוּר Anguſtauit,coanguſtauit,in anguſtum coartauit,conſtrinxit,afflixit, arctè contraxit,compreſsit,arctè colligauit,Et ciuitatem ſeu homines in ea anguſtare eſt ciuitatem obſidere & hoſtiliter oppugnare, idem eſt quod צָרַר anguſtauit, afflixit, יָצַר formauit arctè cōprimendo aliqd, nā formare eſt modulo quodā arctè cōprimere.

In I. Coniug. צָר anguſtauit,coartauit,afflixit. Conſtruitur cum accuſatiuo, vel cum præpoſitionibus אֶל עַל rariſsimè cū datiuo,& ſignificat obſidere. (κείσομαι.
Exo.23.℣.22.Et inimicabor inimicis tuis,et anguſtabo anguſtātes te.i.p̄mam. καὶ ἀντι- צַרְתִּי
Deut.14.℣.25.Et coartabis(.i.arctè concludes)argentum in manū tuā. καὶ λήψῃ. וְצַרְתָּ
Ezech.4.℣.3.Et erit in obſidione,atqꝫ obſidebis contra eam. καὶ συγκλείσεις αὐτήν. וְצַרְתָּ עָלֶיהָ
Ier.32.℣.2.Et tūc exercitꝰ regis Babel āguſtabūt(.i.obſidebūt)Ieruſalē.ἐχαράκωσεν צָרִים
1.Sam.23.℣.9.Et deſcenderet in Kegila ad obſidendum Dauid & viros eius. συνέχειν
τὸν δαβίδ. לָצוּר אֶל־דָּוִד
Ieſ.21.℣.2. Aſcende Elam,obſide ô Mede,oēm gemitū eius faciā ceſſare. (περὶ πόλιν. צוּרִי
Deut.20 ℣.pe.Si obſideris ciuitatē diebus multis ad p̄liandum contra eā. περικαθήσῃς הָצוּר
Can.8.℣.9.Si fuerit ianua,cōpingemus ſuꝑ eā arctè tabulas cedrinas. διαγράψωμεν. נָצוּר
Deut.2.℣.9.Non obſidebis Moab,& non ꝓuocabis contra eos bellū.μὴ συνάψητε. אַל־תָּצַר
Exod.32.℣.4.Et accepit de manu eoꝝ, & arctauit ſtilo .i.arctè premendo. ἔπλασεν. וַיָּצַר
Deut.2.℣.19.Ne obſideas(vel coartes)eos, neqꝫ certes cum illis. μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς. תְּצֻרֵם
Legitur præterea.Deut.20.℣.12.Ezech.4.℣.3.ca:5.℣.3.Pſ.130.℣.5.Ieſ.29.℣.3.&c.

In voce paſsiua נָצוּר obſeſſus,afflictus,legitur tantum ſemel.
Ieſ.1.℣.8.Sic ciuitas obſeſſa. Schurek eſt pro holem. ὡς πόλις πολιορκουμένη נְצוּרָה

In II. Coniug. צוֹרֵר arctauit conſtringendo & reſarciendo. Semel extat.
Ioſ.9.℣.4.Et vtres vini veteres & laceros & arctatos.i.arctè conſutos. ἀποδεδεμένους. וּמְצֹרָרִים

In III. Coniug. הֵצִיר intulit anguſtiam alicui, ſed omnia exempla quæ hic afferri poſſunt competunt rectius radici צָרַר quo lectorem remittimus.

Inde nomina.

Anguſtia,

צַר Anguſtia,afflictio. Quando aũt eſt adiectiuũ anguſtans,oſor,pertinet inter part:
Quod ſi habuerit pathah,eſt à radice צָרַר eiuſdem ſignificationis. (ἐν θλίψ. בַּצָּר
Pſ.4.℣.2.Cum inuocarẽ,exaudiuit me Deus iuſticiæ meæ,in anguſtia dilataſti mihi. מִצָּר
Pſ.60.℣.pen.Exhibe nobis auxilium à tribulatione(vel ab hoſte) ἐκ θλίψεως.

צָרָה Anguſtia,afflictio,anxietas,angor,obſidio. Sæpè in Biblijs legitur. צָרָה
Pſ.20.℣.2.Exaudiat te Dñs in die ãguſtiæ(vel afflictiõis) ἐν ἡμέρα θλίψεως. (σθαί με. בַּצָּרָתָה לִּי
Cũ He parago:Pſ.120.℣.1.Ad Dñm in anguſtia mea clãaui,et exaudiuit. ἐν τῷ θλίβε- צָרָתָם
Cũ affi.leu.Ieſ.63.℣.8.In oĩ anguſtia eoꝝ,nõ fuit ãguſtia(eis) ἐκ πάσης θλίψεως αὐτ῀.
Cum affix.graui.Iud.10.℣.14. Ipſe opitulabitur vobis in tempore anguſtiæ veſtræ. צָרַתְכֶם
ἐν καίρῳ θλίψεως ὑμῶν. (θλίψιν. צָרַת
In reg.Gen.42.℣.21.Quod viderimus anguſtiam animæ ſuæ, cum rogaret &c. τὴν מִצָּרוֹת
Et plur.Pſ.21.℣.23.Qui cuſtodit os & linguã ſuam, cuſtodit ab anguſtijs animã ſuã. צָרוֹת
In re.Pſ.25.℣.17.Anguſtiæ cordis mei fecerunt latitudinẽ.i.dilatatæ ſunt. αἱ θλίψεις. צָרוֹתָיו
Cum affi.Pſ.26.℣.vlt.Redime Deus Iſraelem ex omnibus anguſtijs ſuis. ἐκ πασῶν τ῀
Et hæc omnia exempla quoqꝫ conueniunt radici צָרַר. (θλίψεων αὐτ῀.

צִיר Anguſtia,item cardo,locus anguſtus in quo voluitur ianua, tribuitur quoqꝫ matrici,& aliquando vertebris oſsiũ ſeu compagibus. Sexies legitur. (τ῀ ςρόφιγγος. צִירָהּ
Cũ affi.Pro.26.℣.14. Vt ianua voluitur ſup cardine ſuo, ita piger ſup lecto ſuo. ἐπὶ צִירִים
Et pl.Ieſ.13.℣.8.Anguſtiæ & dolores apphendẽt,tanqꝫ parturiẽs dolebũt. οἱ πρέσβεις. צִירִים
Ieſ.45.℣.15.Fabricatores dolorum.i.ſimulacrorum quæ anguſtias afferunt. צִירֵי
Cum affi.Dan.10.℣.16.Verſi ſunt dolores mei ſup me. ἐστράφη τὰ ἐντός μȣ ἐν ἐμοί. צִירַיהָ
1.Sam.4.℣.4.à fine.Verſæ.n.erãt ſup eã anxietates eius.i.anxij dolores. ἐπεστράφησαν צִירֵי
In re.Ieſ.21.℣.3.Anxietates apphenderũt me,velut anxietates parturiẽtis. ἐπ᾽ αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς. Quando autem ſignificat legatum ſeu nuncium, eſt à radice צִיר.

צוּר Petra habens aciem anguſtam & acutã,& ſæpè tribuit Deo,quæ eſt petra noſtra. צוּר
1.Sa.2.℣.2.Nõ eſt ſanctus,vt eſt Dñs &c.& nõ eſt petra vt Deus noſter. ὡς ὁ θεὸς ὑμῶν. צוּר
In re.Pſ.73.℣.ãtep.Petra cordis mei et portio mea eſt Deꝰ in æternũ. ὁ θεὸς τ῀ καρδίας צוּרִי
Cũ affi.Pſ.18.℣.3.Dñs eſt rupes mea,receptꝰ meꝰ &c. & petra mea. βοηθός. (μȣ. צֻרִים
Et plur.Ieſ.2.℣.18.Et venient in caueruas petrarum. Græci τὰς στερεὰς πέτρας. צֻרִים
Ioſ.5.℣.2.Fac tibi cultros petraꝝ.i.acieꝝ q̃ pditi ſũt acie acutiſsĩa. μαχαίρας πετρίνας. צוּרֵי
In reg.1.Sam.24.℣.3.Ad quærendũ Dauidem & viros eius ſuper petris damulaꝝ.

צוּרוֹת. Petra. In hac forma fœminina reperitur tantum ſemel,vt: (διέρρηξε. בַּצּוּרוֹת
Iob 28.℣.10.In petris perrupit riuos.i.petris exciſis eduxit riuos &c. δίνας δὲ ποταμῶν

צֹר Petra,item nomen vrbis Phœniciæ ſuper petra extructæ,&c.de hoc vide צָרַר.

צוּרָה Forma,ſeu figura arctè comprehenſa,ſeu ſtylo exarata. (τὰ δικαιώματά μȣ. צוּרָתוֹ
Cum affi.Ezech.43.℣.11.Seruabunt aũt omnem formã illius, & omnes ritus illius. צוּרַת
In re.ibid.Et ſi pudefacti fuerint &c.formã domus,& fabricã eius (docebis) τὸν οἶκον. צוּרֹתָו
Et plur cum affi.ibid.Nec non exitus & aditus eius,oẽsqꝫ figuras eius. τὰς ἐξόδȣς.

צוּר Forma. In maſculino genere inuenitur in hac ſignificatione tantum ſemel,vt: צוּרָם
Cũ affi.Pſ.49.℣.15.Forma eoꝝ inueteraſcet,fouea eſt domiciliũ eoꝝ. καὶ ἡ βοήθεια αὐτ῀.
Eſt duplex lectio,alia ſecundum puncta, alia ſecundum literas.

מָצוֹר Anxietas,obſidio,munitio,propugnaculum,agger,machina obſidionalis.
Item Aegyptus à munitione ſiue ab aggeribus riuoꝝ ſic dicta. (χωρία καὶ ἐν θλίψ. בְּמָצוֹר
Deu.28.℣.53.55.57.In anguſtia & tormento q̃bus te torquebit hoſtis tuus. ἐν τῇ στενο- בְּמָצוֹר
Deu 20.℣.pe.Nõ.n.arbor cãpi eſt homo vt veniat cõtra te obſidiõe. εἰς τὸν χάρακα.
Et ℣ſu vlt. Et ædificabis propugnaculum contra iſtam ciuitatem, quæ contra te מָצוֹר
bellum gerit. χαράκωσιν. (τῶν ποταμῶν. מָצוֹר
Ieſ.19.℣.6 Exhaurientur & exiccabuntur omnes riui aggeris(vel Aegypti) διώρυγες מָצוֹר
In reg.Ezech.4.℣.7.Et ad obſidionẽ Ieruſalẽ diriges faciem tuã. καὶ εἰς τὸν συγκλεισμόν. מְצוֹרֵךְ
Cum affi.Ibid.℣.8.Donec compleas tu dies obſidionis tuæ. τ῀ συγκλεισμȣ.
Legitur præterea 2.Par.8.℣.5. & cap.11.℣.5. & cap. 32.℣.10.11. Pſ.31.℣ſu 4. à fine.
Pſ.60.℣.11. Ierem.10.℣.16. &c.

מְצוּרָה Obſidio,munitio,vnde anxietas infertur ciuitati obſeſſæ. מְצוּרָה
Nahũ 2.℣.1.Aſcendit diſsipator contra faciẽ tuã,obſerua munitionem. ἐκ θλίψεως. מְצֻרָה
2.Par.14.℣.6.Et extruxit ciuitates munitionis in Iehuda,eo quod trãq̃lla &c. τειχήρεις.
Et plur.

Et pl.2.Par.11.℣.10.Et Aialõ & Hebrõ ĩ Iuda & Biniamĩ ciuitates munitiõ: τειχήρεις. מְצוּרוֹת
Et ℣.vlt.Omnibus ciuitatibus munitionũ,& dedit eis comeatum in copia. ὀχυραῖς. מְצֻרוֹת
Ieſa.29.℣.3.Et erigam(vel excitabo)contra te munitiones.i.aggeres. χάρακα. מְצֻרֹת
Legitur præterea tantum 2.Par.11.℣.11.24.cap.12.℣.4.cap.21.℣.3.

צַוָּאר
Collum, pars anguſtior in corpore humano. Ideoq; cognationem habet cum צוּר anguſtauit. (κεφαλλῶ δέρη.
Ieſ.8.℣.8.Et redundabit in Iehuda refluens et tranſiens vſq; dum collum pertingat. צַוָּאר
Cum affi.Can.4.℣.4.Vt turris Dauidis eſt collum tuum &c. τράχηλός σου. צַוָּארֵךְ
Semel abſq; א. Neh.3.℣.5.Et magnates eorũ non ꝓbuerunt collũ ſuum. τράχηλον. צַוָּרָם
In reg.Ier.28.℣.10.Et abſtulit Hanania ꝓpheta iugũ de collo Ieremiæ. ἀπὸ τοῦ τραχήλου צַוַּאר
Et pl.cum affi.leui.Gen.45.℣.14.Et Biniamin fleuit ſup colla eius. ἐπὶ τῷ τραχήλῳ. צַוָּארָיו
Cum affi.graui.Ier.27.℣.11.Subijcite colla veſtra iugo regis Babel. τὸν τράχηλον αὐτοῦ. צַוְּארֵיכֶם
In reg.Iud.8.℣.21.Et bullas(vel lunulas)in collis camelorũ eorũ. ἐν τοῖς τραχήλοις. בְּצַוְּארֵי
Legitur quoq; Gen.27.℣.16.40.cap.33.℣.4. Deut.28.℣.48. Ioſ.10.℣.24. Iob 15.℣.26.

צַוְּרֹנִים Colla,partes colli,latera colli. Semel tantum legitur in Biblijs,vt,
Cum affi.Can.4.℣.9.Per vnum torquem de collis tuis. τραχήλῳ σου. מִצַּוְּרֹנָיִךְ

צָחָה
Limpidus & omnino ſiccus fuit. Idem quod צָחַח. Hinc ζέω ferueo, comburo, & latinum ſicco,as,are, propriè candorem & nitorem ſignificat.
In II. Coniug. צִחֶה ſiccuit,limpidus fuit. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.5.℣.13.Et multitudo eius ſiccuit(pro ſicceſcet)ſiti.i.peribit ſiti. ἐν δίψος ὕδατος. צִחֵה
Vel eſt nomen in regimine,cuius ſtatus abſolutus eſt צִחֶה limpidus &c.

צָחַח
Limpidus & clarus fuit,nituit,& per metaphorã ſiccuit. Idem eſt quod צָחָה. Hinc ζέω ferueo,comburo,& fortè ξηρός ſiccus,aridus, ξηρότης, ξηρασία ſiccitas,ariditas, ξηραίνω ſicco, ξηραίνομαι ſicceſco, ξηρὰ arida terra, ξερὸς ſiccus,& latinum ſicceo.
In I. Coniug. צַח limpidus fuit,nituit. Semel reperitur.
Thre.4.℣.7.Cãdidiores fuerũt Naziræi eiꝰ niue,limpidiores fuerũt lacte. ἔλαμψαν. צַחוּ

Inde nomina.

צַח Limpidus,nitidus,clarus. Eſt participiale nomen,& ter legitur, (σεως ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ier.4.℣.11.Ventus limpidus in excelſis.i.ventus ſiccus & candeſcẽs. πνεῦμα πλανή- צַח
Can.5.℣.10.Dilectus meus eſt limpidus & rubicundus, eleuatus vt vexillũ. λευκός. צַח
Ieſ.18.℣.4.Perinde ac calor ſiccus(.i.exiccans)poſt pluuiam &c. ὡς φῶς καύματος. צַח

צַחָה Limpida,ſicca,nitida. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs.
Plur.Ieſ.32.℣.4.Et lingua balborum feſtinabit loqui limpida.i.nitida. ἠρέμα. צַחוֹת

צְחִיחַ Limpitudo. Quinquies in Biblijs vſurpatum reperitur. (λεωπετρίαν.
In reg.Ezec.24.℣.7.& ca.24.℣.8. Nam ſanguis eius in medio eius ſup limpitudine. צְחִיחַ
Et cap.26.℣.4.& ℣.8.Ponamq; eam in limpidiſsimam petram. εἰς λεωπετρίαν. לִצְחִיחַ
Et plur.Neh.4.℣.13.Conſtitui ergo &c. poſt murum in limpidiora.i.munitiora loca. בַּצְּחִיחִים

צְחִיחָה Limpitudo. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, (ἐν τοῖς σκεπεινοῖς.
Pſ.68.℣.7.Etenim deſertores habitabunt limpitudines.i.loca torrida. ἐν τάφοις. צְחִיחָה

צַחְצָחוֹת Limpitudines magnæ, ſiccitates quæ inducunt annonæ caritatem. Semel.
Plur.Ieſ.58.℣.11.Et ſatiabit in limpitudinibus(.i.ſiccitatibus) animam tuam. צַחְצָחוֹת

צַחֲנָה
Iuxta D.Hieronymum eſt putredo. Hinc latinum cœnum, cœnoſus. Reperitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum,vt,
Cum affi.Ioel.2.℣.20.Et aſcendet fœtor eius,aſcendetq; putredo eius. ὁ βρόμος. צַחֲנָתוֹ

צָחַק
Riſit,deriſit,irriſit,idem ferè quod שָׂחַק luſit,tam in bonam,quam in malam partem ſumitur. Cognationem habet cum צָעַק exclamauit,ſignificat enim riſum ſonorum. Hinc σικχάζομαι, σικχαίνομαι & σιγχάζομαι derideo.
In I. Con. צָחַק riſit,ponitur abſolutè vel cum datiuo, illuſit,corriſit &c.
Gen.18.℣.15.Et negauit Sara dicens,Non riſi,timuit enim &c. οὐκ ἐγέλασα. צָחַקְתִּי
Et ℣.13.Et dixit Dominus ad Abraham,Cur ſic riſit Sara dicens &c. ἐγέλασε. צָחֲקָה

Item ℣.12.Et riſit Sara apud ſeſe dicens,Poſtq̃ conſenui,erit mihi voluptas.ἐγέλασε. וַתִּצְחַק
Cap.21.℣.6.Omnis qui audierit ridebit (vel congratulabitur mihi, corridebit mihi) יִצְחַק לִי
συγχαρεῖταί μοι. (καὶ ἐγέλασε. וַיִּצְחַק
Geneſ.17.℣.17.Et procidit Abraham ſup̱ facie͂ ſuã & riſit (vel gauiſus eſt) ἐγέλασε.
In II. Coniug. צִחֵק riſit frequenter,luſit,illuſit,bene & malè exponitur. מְצַחֵק
Gen.21.℣.9.Et vidit Sara filium Hagar &c. deridentem(.i.eſſe deriſorem)παίζοντα.
Et cap.19.℣.14. Et fuit (habitus)ceu irridens(vel iocans)in oculis generorum ſuorum. γελοιάζειν. (παίζοντα. כִּמְצַחֵק
Gen.26.℣.8.Et vidit,& ecce Iſhac ludebat (.i. iocabatur) cum Rebecca vxore ſua. מְצַחֵק
Gen.39.℣.14.& 17.Introduxit nobis viꝝ Ebræum ad illudẽdũ nobis.ἐμπαίζειν ἡμῖν. לְצַחֶק
Exo.32.℣.6. Et ſedit populus ad edendũ & bibendũ, & ſurrexit ad ludendũ. παίζειν. לְצַחֵק
Iud.16.℣.25. Vocate Simſon vt ludat nobis , & vocarunt Simſon è carcere,& luſit וִיצַחֶק
(coram eius,ἐ παιζάτω καὶ ἔπαιζον.

Inde nomina.

צְחֹק Riſus. Inuenitur tantum bis in Biblijs ſacris,videlicet: צְחֹק
Ge.21.℣.6.Et dixit Sara,riſum fecit mihi Deus,omnis q̃ audierit ridebit. γέλωτά μοι. לִצְחֹק
Eze.23.℣.32.Calicem ſororis tuæ bibes &c. eriſq; deriſui & ſubſañationi.εἰς γέλωτα.

יִצְחָק Iſhac,filius Abrahæ à riſu Saræ ſic dictus. יִצְחָק
Gen.17.℣.19.Sara vxor tua pariet tibi filium,& vocabis nomen eius Iſhac ἰσαάκ.

צָחַר Nitidus,albus,lucidus,candidus. Hinc σελάω luceo,ſicco,& ξηραίνω ſicco,nam ſol quo lucidior eſt,eo magis exiccat terram. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt, צָחַר
In pauſa.Ezech.27.℣.18.In vino Galbani & lana candida.

צְחֹרִים Nitidi,albi. Semel tantum in ſacris Biblijs vſurpatur,vt, צְחֹרִים
Iudic.5.℣.10.Vecti (vel equitantes)ſuper mulis nitidis.i.albis.

צַיִד Cibauit,enutriuit ex venatione & alijs cibis. De hoc vide radicem צוּד:

צִיָּה Siccitas,ariditas quæ prouenit ex æſtu nimio & ardore ſolis, vt ſolet eſſe in Inſulis & locis deſertis. Cognationem habet cum צִית & יָצַת ſuccenſus eſt,exarſit. Hinc ζέω ferueo,ζέσις feruor,& ξηρός aridus,ξηραίνω ſicco, ξηραίνομαι ſicceſco.
Ieſ.41.℣.18.Ponã deſertum in ſtagnũ aquaꝝ, & terrã ſiccitatis ĩ exitus &c. διψῶσαν. צִיָּה
Oſeæ 2.℣.3.Et ponam eam tanq̃ terram ſiccitatis, interficiamq; eam ſiti.ἄνυδρον. צִיָּה
Et pl.Pſ.105.℣.5.à fine.Et ꝓfluxerũt aquæ, decurrerunt in ſiccitatibus vt flumen.ὡς בַּצִּיּוֹת
Legitur præterea Pſ.63.℣.2.Pſ.78.℣.17.Pſ.107.℣.35.Ieſa 35.℣.1. (ἀνύδροις.

צִי Siccitas,ariditas.Itẽ trieris nauis magna & ingens quæ ẽ pars ſicca ĩ mari ceu inſula quędã parua. Et p̱ ſynecdochẽ ponit̃ ꝓ inſulanis,ꝓ hoĩnibꝰ & beſtijs ibi cõteſtis.
Ieſa.33.℣.4 à fine.Et nauis grandis non tranſibit per illum(locũ)πλοῖον ἐλαύνων. (tis. וְצִי
Et plur.Ieſ.23.℣.13.Aſſur fundauit eam(terram)pro ijs qui habitabant inſulas. לְצִיִּים
Pſ.72.℣.9.Coram illo procumbent accolæ deſerti.i.habitantes in inſulis.αἰθίοπες. צִיִּים
Ieſ.34.℣.13.Et occurrẽt beſtiæ ſylueſtres cũ vlulis,& ſatyrꝰ ad cõparẽ &c. δαιμόνια. צִיִּים
Bis cum Iod ſimplici,vt Num.24.℣.pen.Et naues de littore Chittim &c. וְצִים
Eze.30.℣.9.In die illo egredientur nuncij à facie mea in nauibus. σπεύδοντες. בַּצִּים
Inuenitur præterea tm̃ ꝓ inſulanis Ieſ.13.℣.21.Ier.3.℣.39.Dan.11.℣.29. Pſ.74.℣.14.

צָיוֹן Siccitas,ariditas,locus ſiticuloſus, inſula arida. Nun eſt hæmanth. Bis tm̃ leg. בְּצָיוֹן
Ieſ.25.℣.5.Tanq̃ æſtus in loco ſiticuloſo,ſic ſtrepitum alienorum. בְּצָיוֹן
Et cap.32.℣.2.Velut riuuli aquarum in ſiccitate(vel in loco ſiticuloſo)

צִיּוּן Statua,titulus,ſignum quod ponitur ſuper ſepulchrum,aut iuxta viam ſiue ex lapidum aceruis,ſiue ex alijs notis &c. Nun à tergo eſt 3. radicalis litera.Hinc ξηνός truncus,ſtipes,ξόανον ſtatua. Ter inuenitur in Biblijs vſurpatum. (τί τὸ σκόπελον.
2.Re.23.℣.18.Quæ hæc eſt ſtatua q̃ ego video?reſpõderũt ei ciues vrbis ſepulchꝝ. הַצִּיּוּן
Eze.39.℣.15.Et extruet iuxta illud(os)titulũ,donec ſepelierũt ipſũ &c. σημεῖον. צִיּוּן
Et plur.Ier.31.℣.21.Conſtitue tibi ſigna(.i.aceruos lapidum)pone tibi palmas. צִיֻּנִים

צִיּוֹן Sion,montis nomen à ſiccitate,cuiꝰ in vertice arx eodẽ nomine conſtructa eſt, quæ à Dauide capta,vocata eſt ciuitas Dauidis 2. Samuel.5.Ad latus montis aquilonare fuit templum. Pſ.48.℣.3.Mons Zion in lateribus aquilonis.ὄρη σιών. צִיּוֹן

Floruit

צִיץ Floruit,effloruit,erupit,ꝓdijt in florem piloſum , pullulauit. Cognationem habet cum יָצָא exiuit , prodijt , & cum נָצָא euolauit, & cum נָצַץ emicuit. Dicitur autem propriè de flore fructus,non de virore & eruptione foliorum.Hinc αἰζηός iuuenis, florens,item ζιζάνιον zizanium herba nihil proferens præter florem.

In II. Coniug. צָץ floruit,effloruit. Reperitur tantum ſemel.

Eze.7.℣.10.Prodijt(ſeu exiuit)gemma,floruit virga.i.iamiam adeſt afflictio.ἤνθησεν. צָץ

In III. Coniug.הֵצִיץ fecit florere,produxit florem,pullulauit.

Can.2.℣.9.Proſpiciens ꝑ cancellos.i.quemadmodū flos erūpendo ꝓſpicit.ἐκκύπτων. מֵצִיץ

Ieſ.27.℣.6.Radices agit Iacob,pullulabit & virebit Iſrael. ἐξανθήσει. יָצִיץ

Pſ.90 ℣.6.Mane efflorebit,& vires accipiet,veſpi abſcidet vt exareſcat. πρωῒ ἀνθῆσαι. יָצִיץ

Num.17.℣.23.Et fecit(virga)prodire germen,& produxit florem.καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη. וַיָּצֵץ

Legitur præterea tantum Pſ.72.℣.16.Pſ.92.℣.8.Pſ.103.℣.15.Pſ.132.℣.17.

Inde nomina.

צִיץ Flos , item ala ſeu floſculus plumarum vt ſolet enaſci in pullis, deinde quando tribuitur auro aut alij metallo ſignificat laminam contuſam in tenuitatem inſtar floꝝ.

Ieſ.40.℣.7.Exaruit germen,emarcuit flos,quia ſpiritus Domini ſufflauit.τὸ ἄνθος. צִיץ

Ier.48.℣.9.Date alam(ſeu plumas)ipſi Moab vt ocyſsimè auolet.δότε σημεῖα. צִיץ

Exod.28.℣.36.Et facies laminam ex auro puro.πέταλον. Eſa.28.℣.1.cap.40.℣.6. צִיץ

צִיצָה Flos,folliculus florum. Legitur tantum ſemel.

In reg.Ieſ.28.℣.4.Et erit flos emarceſcens gloria decoris eius.τὸ ἄνθος. צִיצַת

צִיצִית Fimbria à floꝝ reſolutione inſtar floꝝ,nam extremitas veſtis reciſa ſolet cæſuratim diſſecari. Capiti tributum ꝓ cincinno accipitur.i.extremitate piloꝝ.4.

Nu.15.℣.4.à fin.Vt faciāt ſibi fimbriā ī alis veſtimētoꝝ ſuoꝝ apud poſteros ſuos, צִיצִת

κράσπεδα, ponantq; ſuꝑ fimbriā alaꝝ vittā(vel funiculū) hyacinthi. ἐπὶ τὰ κράσπεδα צִיצִת

Et ℣. antep.Et erit vobis ī fimbriā(.i.vice fimbriæ)& videbitis eā.ἐν τοῖς κρασπέδοις. לְצִיצִת

Ezech.8.℣.3.Et apprehendit me cincinno capitis mei,& tulit me ꝛc. κρασπέδου. בְּצִיצִת

צִיר Ablegatus fuit in aliqua anguſtia pro auxilio & liberatione impetranda, amandatus eſt vt conſtitutus in anguſtia opem quærat. Cognat:habet cū צוּר anguſtauit.

In IIII. Coniug. הִצְטַיֵּר fecit ſe eſſe ablegatum,ſimulauit ſe eſſe miſſum.

Ioſ.9.℣.4.Abierunt & ſimulauerūt ſe miſſos.i.finxerūt ſe veniſſe legatos. ἐπεστήσαντο. וַיִּצְטַיָּרוּ

Inde nomen.

צִיר Nuncius,legatus qui in anguſtia emittitur,vt ſubueniens opem quærat.

Pro.25.℣.13.Sicut aculeꝰ(.i.frigꝰ)niuis ī tēpore meſſis ē,ſic fidꝰ legatꝰ.ἄγγελος πιστός. צִיר

In regim.Pro.13.℣.17.Legatus impius corruet in malum , & nuncius fidus eſt ſanitas. ἄγγελος δὲ σοφὸς. צִיר

Et plur.Ieſa.18.℣.2.Mittens per mare legatos,& in vaſis iunceis in ſuperficie aquarum. ἄγγελοι κοῦφοι. צִירִים

Cum affi.Ieſ 57.℣.9.Et amandaſti legatos tuos in longinquum ꝛc. πρέσβεις. צִירַיִךְ

Legitur præterea in hac ſignificatione tantum Ierem.49.℣.14.Obad.1.℣.1.Quando autem ſignificat anguſtiam,cardinem,pertinet ad radicem צוּר:

צִית Succendit,incendit,idem quod יָצַת. Hinc ἀζαίθω ferueo, σαθεύω, σαπύω foueo, calefacio,& per inuerſiouem radicis αἰθύσσω calefacio,& latini in compoſitione dicunt incendo,accendo, ſuccendo.

In III. Coniug. הֵצִית ſuccendit. Legitur tantum ſemel,vt,

Ieſ.27.℣.4.Digrederer per eam, & ſuccenderem eam pariter.κατακέκαυμαι. אֲצִיתֶנָּה

צָלָה Lixauit,elixauit, ad ignem coxit, adſauit.Cognationem habet cum צָלַל adumbratus eſt profundè,demerſus eſt in fundum. Hinc latini tranſpoſitis prioribus literis dicunt,lixo & elixo,& Itali leſſo, latini mutant literam צ in x.

In I.Coniug. צָלָה elixauit,coxit. Ter in Biblijs tantum reperitur,vt,

1.Sam.2.℣.16.Da carnem ad elixandum ſacerdoti.δὸς κρέας ὀπτῆσαι. לִצְלוֹת

Ieſa.44.℣.16.Carnem comedet,coquet concoctionem. ὀπτήσας ὤπτησεν. יִצְלֶה

Et ℣.19.coquam carnem & comedam,& reſiduum eius idolum faciam.ὀπτήσας κρέα אֶצְלֶה

Inde nomen.

צָלִי Coctio, aſſatura, diuus Hieronymus vertit pulmentum. Ter extat tantum, vt, צָלִי
Ieſa.44.℣.16.Elixabit pulmentum & ſatur fiet. ἑψήσας ὤπτησεν.
In regimin. Exod.12.℣.8. Et comedent carnem illam eadem nocte, aſſaturam ignis. צְלִי אֵשׁ
ὀπτὰ πυρί.
Et ℣ſu.19.Non edetis ex eo crudum, aut coctum aquis ſed aſſaturam ignis. ἀλλ' ὀπτὰ (πυρί צְלִי

צָלַח Profecit, proſperè ſucceſsit, feliciter proceſsit, proſperatus eſt. Cognationem habet cum חָלַץ relaxatus eſt, nam cui omnia ex voto ſuccedũt, relaxationẽ habet. Hinc eſt per inuerſionem radicis ἀλεξέω, & auxilior, & germanicum ſelig/glückſelig.

In I. Coniugat. צָלַח proſperè ſucceſsit, cum datiuo vel אֶל aut עַל
Ier.12.℣.1.Cur via impiorum profecit. Sept. εὐοδοῦται. צָלְחָה
1.Sam.10.℣.7.Et proficiet ſuper te ſpiritus Domini. ἐφαλεῖται. וְצָלְחָה
2.Sam.19.℣.17.Et proſperè traiecerunt Iordanem ante regem καὶ κατεύθυναν. וְצָלְחוּ
Pſ.45.℣.5.Proſperare tu, inequita ſuper verbo veritatis. κατευόδου. צְלַח
Ezec.15.℣.4.Nunquid proficiet (.i.proderit) alicui operi: μὴ χρήσιμον ἔσται. הֲיִצְלַח
1.Sam.18.℣.10.Et contigit poſtero die, vt proficeret ſpiritus Dei malus. καὶ ἔπεσε. וַתִּצְלַח
Item Num.14.℣.5 à fine. Ioſ.14.℣.6.19.cap.15.℣.14.& 1. Sam.10.℣.11.Ier.13.℣.7.&c.
In III.Coniug. הִצְלִיחַ proſperauit, & neutraliter proſperatus eſt.
Geneſ.24.℣.56.Nolite me remorari, quia Dominus proſperauit viam meam. εὐοδώ- הִצְלִיחַ
σε τὴν ὁδόν. (δουμένῳ. בְּמַצְלִיחַ
Pſalm.37.℣.7. Ne facias te excandeſcere in proſperantem viam ſuam. ἐν τῷ κατευο- הַצְלִיחָה
Pſ.118.℣.5.à fine.O Domine ſalua, obſecro Domine fac nunc proſperè. εὐόδωσον δή. וְהַצְלַח
1.Reg.22.℣.11.Aſcende in Kanioth Gilead & fac proſperè. καὶ εὐωδώσει. תַּצְלִיחַ
Ioſ.1 ℣.8.Quia tunc proſperabis viam tuam. τότε εὐοδώσεις. יַצְלִיחַ
Pſ.1.℣.3.Et omne quod faciet proſperabitur. κατευοδωθήσεται. יַצְלִחַ
2.Par.32.℣.30.Et proſperatus eſt Hiſkia in omni opere ſuo. καὶ εὐοδώθη.
Item Gen.24.℣.21.40.42.cap.39.℣.2.3.& vlt. Deut.28.℣.29.& 2.Par.26.℣.5.

Inde nomina.

צְלֹחִית Frixorium, ſcutella ſeu vas in quo carnes ꝓſperè torrentur. Semel, extat. צְלֹחִית
2.Reg.2.℣.20.Et dixit, afferte mihi frixorium nouum. ὑδρίαν καινήν.
צַלַּחַת Frixorium, ſcultella, lebes. Bis tantum legitur in Biblijs. צַלַּחַת
2.Reg.21.℣.12.Et delebo Ieruſalem quemadmodum deterget quis ſcutellam. בַּצַּלַּחַת
In pau. Pro.19.℣.24.Inſerit piger manum ſuam in lebetem (vel ſinum) εἰς τὸν κόλπον (αὐτοῦ.
צְלָחוֹת Frixoria, ſcultellæ, lebetes, reperitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt, בַּצְּלָחוֹת
2.Par.35.℣.13.Coquite in ollis, & in cacabis, & in frixorijs. καὶ εὐωδώθη.

צָלַל Inumbratus eſt, adumbratus eſt, obumbratus eſt, vt ſi quid ſupernè applicat quod vmbram affert et nos tegit. Cognationẽ habet cũ הִצִּיל liberauit, ꝓtexit. Affinitate reſpicit ad מְצוּלָה צוּלָה profunditas, vt ſi quis ex profundis aquis liberatur. Hinc eſt ψάλλω, pſallo propriè de ſonitu fidium, citharam pulſo, ψαλάσσω attrecto qua- (tio, ſchallen.

In I. Coniug. צָלַל obumbratus eſt.
Neh.13.℣.19.Et factum eſt, cum obumbratæ eſſent portæ Ieruſalem. κατέστησαν. צָלֲלוּ
Exod.15.℣.10.Operuit eos mare, demerſi ſunt veluti plumbum. ἔδυσαν. צָלְלוּ
Hab.3.℣.16.Ad vocẽ tinnierunt labia mea.i.tremuerunt. ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς ἐπτοήθη צָלְלוּ
In voce paſsiua נִצַּל tremefactus eſt, tremuit, motus eſt. Bis extat, vt.
2.Reg.21.℣.12. Et Ierem.19.℣.3. Vt qui audierit mouebuntur ambæ aures .i. tinni- תְּצִלֶּינָה
ent, ἠχήσει, dages in ל excidit vt ſcheua legatur.
In III. Coniug. הֵצַל vmbram fecit. Bis extat in Biblijs, vt,
Ezechiel.31.℣.3.Ecce Aſſur eſt veluti cedrus in Libano &c. & ramus adumbrans. ἐν מֵצַל
τῇ σκέπῃ. (ἠχήσει. תְּצִלֶּינָה
1. Samuel.3.℣.11.Ecce facio rem in Iſrael quam q audierit tinnient illi ambæ aures.

Inde nomina.

צֵלֶל Vmbra motu ſuo obtegens res quælibet. Quater extat. צִלְלוֹ
Cum affi. Iob 40.℣.17.Obtegent eum arbuſta vmbra ſua. σκιάζονται δὲ αὐτῷ δένδρα.

Et plur.Can.2.℣.vlt.ca.4.℣.6.Donec ſpirauerit dies & fugerint vmbræ.αἱ σκιαί. הַצְּלָלִים
In reg.Ier.6.℣.4.Quia extenduntur vmbræ ſalicis.αἱ σκιαί. צִלְלֵי
Pſ.102.℣.12.Dies mei ſunt tanq̃ vmbra inclinata.ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν. כְּצֵל
In reg.Pſ.17.℣.8. In vmbra alaꝝ tuaꝝ abſcōdes me.ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις. בְּצֵל
Pſ.91.℣.1. Sub vmbra omnipotentis commorabitur.ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. בְּצֵל
Cum affi.Pſ.80.℣.11.Operti ſunt montes vmbra eius,ἡ σκιὰ αὐτῆς. צִלָּהּ
Num.14.℣.9.Receſsit vmbra (.i. protectio) eoꝝ ab eis.ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς. צִלָּם
Legitur præterea Gen.19.℣.8.Iud.9.℣.15.36.item 2.Reg.20.℣.9.10.11. &c.

צְלָצַל

Vmbra frequens, item fiſcella piſcaria quæ in profundum mergitur. Bis extat.
Ieſ.18.℣.1.Væ terræ vmbræ alarum,πλοίων πτέρυγες. צִלְצַל
Iob 40.℣. antep. Num implebis ſagenis pellem eius & fiſcella piſcaria caput eius.ἐν (πλοίοις וּבְצִלְצַל

צְלָצַל

Species locuſtæ in magna copia,vt terram adumbret. Semel.
Deut.28.℣.42.Et fructum terræ tuæ perdet locuſta.ἡ ἐρυσίβη. צְלָצַל

צֶלְצְלִים

Tintinnabula,ob quorum pulſum aures tinnire ſolent. Bis legitur.
2.Sam.6.℣.5.In tympanis & in ſiſtris & in tintinnabulis. ἐν αὐλοῖς. וּבְצֶלְצְלִים
In reg.Pſ.150.℣.5.Laudate eum in tintinnabulis auditus.ἐν κυμβάλοις. בְּצִלְצְלֵי

מְצִלּוֹת

Tintinnabula,quæ phaleris equorum appendunt̃ ſonitum edentia. Semel.
Zacha.14.℣.pen.In die illo erit ſuper tintinnabulis.ἐπὶ χαλινὸν. מְצִלּוֹת

מְצִלְתַּיִם

Cymbala, tintinnabula, ſiſtra duplicem ſonum præbentia.
1.Par.13.℣.8.Et in nablis tympanis, cymbalis atq; tubis. וּבִמְצִלְתַּיִם
In pauſa.1.Par.15.℣.pen.Et in tubis, & in cymbalis,& ſonum edebant. וּבִמְצִלְתָּיִם
Item 1. Paralip.15.℣.13.19. cap.16.℣.5. & penult. cap.25.℣.1.6.& 2. Paralip.5.℣.11.12.
cap.29.℣. 28. Eſræ 3. ℣.11. &c.

צְלוּל

Strepitus. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Iudic.7.℣.13.Et ecce ſtrepitus panis hordeacei deuoluentis ſe ad caſtra. μαγὶς ἄρτου. צְלוּל
Secundum puncta legitur צְלִיל

צֶלֶם

Imago,ſimilitudo tam corporea quam incorporea. Cognationem habet cum סֵמֶל
ſimile,& cum צָלַל abumbratus eſt,nā imago nihil eſt aliud q̃ vmbra alicuius rei.
Pſ.39.℣.7.Quia in imagine vadit homo,temerè tumultuat̃, congerit ꝛc. ἐν εἰκόνι. בְּצֶלֶם
In re.Ge.1.℣.5.à fin.Et creauit Deꝰ hominē ī imagine ſua,ī imagine Dei.κατ' εἰκόνα θεοῦ. בְּצֶלֶם
Cum affi.Ge.5.℣.3.Et genuit in ſimilitudine ſcd̄m imaginē ſuā.κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. כְּצַלְמוֹ
Et plur.cum affi.leui.2. Reg.11.℣.antep.Altaria eius & imagines eius confregerunt
καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ. (καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ῥαιφάν. צְלָמָיו
Cum affix.graui. Amos 5.℣.antepenult.Et tuliſtis ꝛc. Cĳun imaginum veſtrarum. צַלְמֵיכֶם
In reg.1.Sam.6.℣.5.& 11.Imagines anorum veſtroꝝ ὁμοίωμα τῶν ἑδρῶν ὑμῶν. צַלְמֵי
Legit̃ præte.Gen.1.℣.26.cap.9.℣.6.Num.33.℣.5.à fine.2.Re.23.℣.17. Pſ.73.℣.20.&c.

צַלְמוֹן

Zalmon,eſt mons qui ſemper albet hybernis niuibus,non procul à Sichem.
Pſ.68.℣.15.Cum expandit oñipotens reges ſup̱ ea, candeſcet in Zalmon.ἐν σελμών. בְּצַלְמוֹן
Vel eſt compoſitum ex צֵל vmbra,& מִין ſpecies. Eſt enim mons vmbroſus.

צַלְמָוֶת

Vmbra mortis qua indicantur denſiſsimæ tenebræ. Componitur ex צֵל.i.
vmbra,& מָוֶת mors,ſignificat mortis imaginem triſtiſsimam. (σκιᾶς θανάτου
Pſ.23.℣.4.Etiamſi ambulauero in valle vmbræ mortis,nō timebo malū.ἐν μέσῳ צַלְמָוֶת
Ieſ.9.℣.2.Et habitantibus ī terra vmbræ mortis.i.ī terra plena cæcitate.καὶ σκιᾷ θανάτου. צַלְמָוֶת
Iob 4.℣.3.Aſſerent eum(diem)tenebræ & vmbra mortis,&c. (ἐγνοφερᾷ. וְצַלְמָוֶת
Et ca.10.℣.pen.Priuſq̃ abeā & non reuertar ad terrā tenebrarum & vmbræ mortis. וְצַלְמָוֶת
Et ℣.vlt.Ad terram obſcuram,qualis eſt caligo & vmbra mortis. צַלְמוֹת
Legitur præterea Pſal.44.℣.20.Pſ.107.℣.10.14.Ier.2.℣.6.cap.13.℣.15.

צֶלַע

Vel צֵלָע coſta,& quia coſta eſt in latere hominis,ſæpe vſurpatur pro latere cuiuſlibet rei,& ſi de ædificijs vel domibus dicitur, ſignificat exedras & conclauia quæ in latere templi & domorum ſunt extructa ex trabibus. Cognationem habet cum אַצִּיל.i.axilla. Hinc צ reſoluto in ts fit per metatheſin literarum latus,ſæpius vſus eius conſtat, vt,

Ge.2.℣.antep.Extruxit Dn̄s Deus coſtam,quā tulerat ex homine.τὴν πλευράν. הַצֵּלָע
Pſ.38.℣.18.Quia ego ad claudicationē(vel ad lapſū in latus)ordinatus ſū.εἰς μάστιγας. לְצֶלַע
Eze.41.℣.6.Erāt aūt coſtæ,coſta ad coſtam. Hieron.latus ad latꝰ.καὶ τὰ πλευρά. צֵלָע אֶל־צֵלָע
In reg,Exo 26.℣.20.Et ad latus tabernaculi ſcd̄m,verſus aꝗlonem. καὶ τὸ κλίτος. וּלְצֶלַע
2.Sam.16.℣.13.Et Simei ibat in latere montis è regione.πλευρᾶς τοῦ ὄρους. בְּצֵלַע
In pauſa.1.Regum 6.℣ 8.Oſtium thalami medij(Ieronymus lateris) הַצֵּלָע
Cum affi.Pſ.35.℣.15.Et in claudicatione mea(.i.ſi paululum infirmabar)lætati ſunt. וּבְצַלְעִי
Exo.25.℣.12.Et duo annuli(.i.circuli)erunt ad latus eius vnū &c.ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἕν. צַלְעוֹ
Et plur.1.Re.6.℣.5.à fine.Duo latera ianuæ vnius volubilia erant.δύο πτυχαί. צְלָעִים
Præterea reperitur.Exo.26.℣.26.27.& antep.cap.36.℣.25.31.32.Iob 18.℣.12.&c.

צְלָעוֹת Coſtæ quæ ſunt in lateribus,item pro exedris ſeu thalamis,qui ſunt in lateribus templi,& per translationem pro trabibus quæ ſunt coſtæ domorum. צְלָעוֹת
1.Re,6.℣.5.Et fecit latera(.i.thalamos)in lateribus templi circumquaqꝫ.πλευράς. צְלָעוֹת
Eze 41.℣.8.Fundamēta coſtaꝝ(.i.thalamoꝝ)erāt plenitudinis ꝛc.διάστημα τῶν πλευρῶν. הַצְּלָעוֹת
1.Reg.7.℣.3. Et contabulatum(fecit) ex cedro ſupernè ad illas trabes &c. צְלָעוֹת
In reg.Exo.25.℣.14.Et inſeres vectes in annulos in lateribus arcæ.ἐν τοῖς κλίτεσι. מִצַּלְעֹתָיו
Cū affi.Ge.2.℣.4.à fine.Et accepit vnā de coſtis eiꝰ & ꝯcluſit ꝛc. μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.
Inuenitur Exo.27.℣.7.cap.30.℣.4.cap.37.℣.5.& pen.cap.38.℣.7.&c.

צֹלֵעַ • Ad latus declinans.i.claudus qui in alterum latus labitur. Eſt forma participij. צֹלֵעַ
Gen.32.℣.pen.Et ipſe claudicabat(.i.claudus erat)femore ſuo. ἐπέσκαζε.

צֹלֵעָה Clauda,claudicans. Ter legitur in Biblijs. צֹלֵעָה
Mich.4.℣.6.In die illa, dicit Dn̄s,colligam claudicantem ꝛc.συντετριμμένην. צֹלֵעָה
Et ℣.7.Et ponam claudicantem in reliquias,& ꝓcul ꝓpulſam ꝛc.συντετριμμένην. הַצֹּלֵעָה
Zepha.3.℣.pe.Et ſeruabo claudicantē(ꝑ labore nimiæ ꝑegrinatiōis)ἐκπεπιεσμένην.

צָמֵא Sitiuit,ſitibundus fuit,ſiticuloſus fuit. Idem quod צָמָה ſitiuit, & צָמֵם vnde eſt nomen צָמִים .i. ſitibundus. Cognationem habet cum מָצַץ & מָצָה emulſit liquorem ad ſiccitatem,nam ſiccitas vel locus emulſus liquore dicitur ſitire. Hinc μάσσω, ἐκμάσσω ſicco,emulgeo.

In I. Coniug. צָמֵא ſitiuit. Ponitur abſolutè vel cum datiuo,aut אֶל: צָמִתִי
Iud.4.℣.19.Fac me bibere pauxillum aquæ quia ſitiui,Pro צָמֵאתִי:πότισόν με δή. צָמְאָה
Pſ 42.℣.3.Sitiuit anima mea ad Deū,ad Deū viuum quando veniam.ἐδίψησεν. צָמְאוּ
Ieſ.48.℣.vlt.Et non ſitierunt,per deſerta deduxit eos ꝛc.καὶ ἐὰν διψήσωσιν. צָמֵא
Et cap.44.℣.3.Quia effundam aquas ſuper ſitientem(locū)& fluenta ꝛc.ἐν δίψει. צְמֵאִים
Pſ.107.℣.5.Eſurientes & ſitientes,quorum anima in eis deficiebat καὶ διψῶντες. וַיִּצְמָא
Exo.17.℣.3.Et ſitiebat tibi populꝰ aquā,& querebatᷣ populus ꝯtra Moſen. ἐδίψησε. תִּצְמָאוּ
Ieſ.65.℣.13.Ecce ſerui mei bibent,& vos ſitietis. ὑμεῖς δὲ διψήσετε.
Legitur præterea Deut,29.℣.18.Iud.15.℣.18.& 2.Sam.16.℣.vlt.Iob.24.℣.11.&c.

Inde nomina.

צָמָא Sitis,defectus & inopia potus, Aliquoties in Biblijs reperitur,vt, וּבַצָּמָא
Deut.28.℣.48.Et ſeruies inimicis tuis ꝛc.in fame & in ſiti,in nuditate.καὶ ἐν δίψει. צְמָאָם
Cū affi.Pſ.104.℣.11.Frangēt(.i.cōpeſcent ſeu reſtinguent)feræ ſitim ſuā.δίψαν αὐτῶν.
Et Exo.17.℣.3.Iud.15.℣.18.item 2.Par.32.℣.11. Neh 9.℣.15.20.Pſ.69.℣.22.&c.

צִמְאָה Sitis. In hac forma fœminea legitur tantum ſemel,vt, מִצִּמְאָה
Ier.2.℣.25.Subtrahe pedem tuum à nuditate,& guttur tuum à ſiti. ἀπὸ δίψης.

צִמָּאוֹן Sitis. Item pro loco ſiticuloſo,hoc eſt,pro ſiccitate. לְצִמָּאוֹן
Pſ,107.℣.33 Ponet flumina in deſertum,& exitus aquarum in ſitim.εἰς δίψαν.
Legitur præterea tantum Deut,8.℣.15.Pſ.107.℣.33.Ieſ.35.℣.7.

צָמָה Sitiuit,idem quod צָמֵא & cognatione reſpicit ad מָצָה & מָצַץ emulſit, expreſſit liquorem vſqꝫ ad ſiccitatem. Hinc ἐκμάσσω ſicco,nam loca ſicca dicuntur ſitire.

In I. Coniug. צָמָה ſitiuit. Bis tantum legitur. וְצָמִית
Ruth 2.℣.9.Et ſi ſitieris,ibis ad vaſa vt bibas de eo quod hauſerint pueri.διψήσῃς. צָמִתִי
Iud.4.℣.19.Fac me bibere pauxillum aquæ ꝗa ſitiui(vel pro צָמֵאתִי)ἐδίψασα.

צָמַד Coniugatus eſt, conglutinatus eſt, combinatus eſt vt vnum alteri adhæreat, coniunctus eſt, colligatus eſt. Cognationem habet cum צָפַד cohæſit. Hinc germani: **ſchmiden**/ & græcū per inuerſionem radicis δεσμέω ligo, δεσμεύω δέσμω ligo, colligo.

In I. Con. paſsiua, נִצְמַד coniugatus eſt, conſtruitur cum dtō, & ter legitur.
Nū.25.℣.5. Trucidate quiſqꝫ viros ſuos, qui cōiugati ſūt ipſi Baal Peor: τετελεσμένον. הַנִּצְמָדִים
Et ℣ſu 3. Et coniugatus eſt Iſrael ipſi Baal Peor, & exarſit ira Domini. καὶ ἐτελέσθη. וַיִּצָּמֶד
Pſ.106.℣.28. Et coniugati ſunt ipſi Baal Peor, & cōederūt ſacrificia mortuoꝝ. καὶ ἐτε-(λέσθησαν וַיִּצָּמְדוּ
In II. Con. צִמֵּד coniugauit, adiunxit, ligauit. Semel tantū reperitur.
2.Sam.20.℣.8. Et ſuper eam erat cingulum gladij coniugati (.i. coniuncti) ſuper lumbos eius. ἐζευγμένην. Hieron. Et deſuper accinctus gladio dependente vſqꝫ ad ilia. מְצֻמֶּדֶת
In III. Coniug. הִצְמִיד coniugauit, concinnauit. Semel tantum legitur.
Pſ.50.℣.19. Et lingua eius coniugabit (vel concinnabit) impoſturā .i. dolū. περιέπλεκε. תַּצְמִיד

Inde nomina.

צֶמֶד Coniugatio duorum, combinatio duorum animalium ad iugum vnum ſeu currum trahendum. Si terræ tribuitur, ſignificat iugerum, ſpacium ſulci ducti à pari boum ſiue equorum, colligatorum ad vnum iugum.
In re. Iud.19.℣.3. & 10. Et cū eo par aſinoꝝ .i. duo aſini vel bijuges.) ζεῦγος ὑποζυγίων. צֶמֶד
1.Sa.11.℣.7. Et aſſūpſit par boū, et concidit eos in fruſta. δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτάς. צֶמֶד
2.Re.5.℣.17. Detᷓ quæſo ſeruo tuo onus paris muloꝝ de humo. γόμορ ζεῦγος ἡμιόνων. צֶמֶד
Ieſ.21.℣.7. & 9. Et videbit curꝝ paris equitum &c. καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο. צֶמֶד
1.Sam.14.℣.14. In medio ſulco iugeri agri .i. quanta eſt media pars agri. ἐν κόχλαξι τοῦ (πεδίου. צֶמֶד
Cum affi. Ier.51.℣.22. Et diſpergā in te agricolam & iugeꝝ eius. καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ. וְצִמְדּוֹ
Et plur. 1.Reg.19.℣.19. Et ipſe arabat, 12. iuga ante illū erant. δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ. צְמָדִים
In reg. Ieſ.5.℣.10. Quia decem iugera vineæ facient batum vnum. δέκα ζεύγη βοῶν. צִמְדֵּי
Legitᷓ præ: tm̄. 2.Sam.16.℣.1. & 1.Reg.19.℣.22, itē 2.Reg.9.℣.25. Iob 1.℣.3. ca.42.℣.1.

צָמִיד Coniugatio, ornamentum manibus coniugatum. Hieron. vertit armillam. Et ſemel accipitur de operculo vaſi alligato, **ein geſchmeid** / conuenit linguæ Ebrææ.
Num.19.℣.15. Et omne vas apertum ſuper quo non eſt coniugalis faſcia. ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ.
Num.31.℣.5. à fin. Vas aureū pedale & armillā, annulum (offerimus donū) καὶ ψέλλιον. וְצָמִיד
Et plur. Ge.24.℣.22. Et duas armillas ſup manꝰ eius. καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς. צְמִידִים
Legitur præterea tantum: Gen.24.℣.30.47. Ezech.16.℣.10. cap.23.℣.42.

צָמַח Germinauit, ſuccreuit, fronduit, & propriè accipitur de arboribus & terræ naſcentibus. Per translationem vſurpatur quoqꝫ de alijs rebus. Hinc σάμαξ gramen.
In I. Coniug. צָמַח germinauit, & cum actō fit actiuum, produxit ꝛc.
Leuit.13.℣.37. Et pilus niger germinauerit (.i. ortus fuerit) in eo. ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ. צָמַח
Ieſ.44.℣.4. Et germinabūt (vel creſcēt) inter herbas vt ſalices iuxta fluēta. καὶ ἀνατελοῦσι וְצָמְחוּ
Eccl.2.℣.6. Ad irrigādū ex eis ſyluā germinātē (.i. ꝓducētē) arbores. βλαστῶν τὰ ξύλα. צוֹמֵחַ
Exo.10.℣.5. Et comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro. φυόμενον. הַצֹּמֵחַ
Ge.41.℣.6. & 23. Et ecce 7. ſpicæ tenues ꝛc. germinabāt poſt eas. ἀνεφύοντο μετ' αὐτάς. צֹמְחוֹת
Iob 5.℣ 6. Etenim non prodibit ex puluere iniquitas, & è terra non germinabit dolor. ἀναβλαστήσει πόνος. יִצְמַח
Pſ.85.℣. antep. Veritas è terra germinabit, & iuſticia è cœlis proſpiciet. ἀνέτειλε. תִּצְמָח
Legitᷓ præ: Gen.2.℣.5. Ieſ.42.℣.9. ca.58.℣.8. Ezech.17.℣.6. Iob 8.℣.18. Zach.6.℣.12.
In II. Con. צִמַּח creuit frequenter, germinauit, intranſitiuè accipitur.
Ezech.16.℣.7. Et pilus tuus germinauit .i. creuit frequenter & valdè. ἀνέτειλε. צִמֵּחַ
Iud.16.℣.22. Et cœpit pilus capitis eius ad germinandum .i. creſcendum. βλαστάνειν. לְצַמֵּחַ
2.Sam.20. & 2 Par.19.℣.5. Manete in Iericho donec regerminet barba veſtra. ἕως τοῦ (ἀνατεῖλαι. יְצַמַּח
In III. Con. הִצְמִיחַ fecit germinare, eſt tranſitiuum, vt:
Ieſ.55.℣.10 Sed irrigabit terrā, & faciet parere eā, & faciet eam creſcere. καὶ ἐκβλαστήσῃ. וְהִצְמִיחָהּ
Ieſ.61.℣. vlt. Dominus Deus germinare faciet iuſticiam. ἀνατελεῖ δικαιοσύνην. יַצְמִיחַ
Pſ.104.℣.14. Faciēs germinare gramē iumēto, & herbā ſeruituti hominū. ἐξανατέλλων. מַצְמִיחַ
Iob 38.℣.27. Ad faciendum germinare exitum germinis. ἐκβλαστῆσαι. לְהַצְמִיחַ
Ier.33.℣.15. Faciam germinare Dauidi germen iuſticiæ ꝛc. אַצְמִיחַ

Gen.2.℣.9.Et fecit germinare Dñs Deus è terra omnem arborem ꝛc. ϗ ἐξανέτειλεν. וַיַּצְמַח
Legitur præte: 2.Sam.23.℣.5.Gen.3.℣.18.Deut.29.℣.22.Ieſ.45.℣.8.& 61.℣.11.&c.

Inde nomen.

צֶמַח Germen quod ſuccreſcit ad formam pilorum. צֶמַח
Zach.6.℣.12.Et ecce vir, germen eſt nomẽ eius(ꝑ germẽ intelligit Meſsiã.) ἀνατολή. צֶמַח
Ier.23.℣.5.Et excitabo Dauidi germen iuſtum, & regnabit ꝛc. ἀνατολὴν δικαίαν. צֶמַח
In reg.Ieſ.4.℣.2. In die illo erit germen Domini in iucunditatem. צִמְחָהּ
Cum affi.Pſ.65.℣.11.Germen eius benedices .i. feliciter prouenire facies.
Legitur Præterea Gen.19.℣.25.Ieſ.61.℣.vlt.Ier.33.℣.14.Ezech.16.℣.7.ca.17.℣.9.10.

צַמִּים Sitibundus, ſiticuloſus, ad formam צַדִּיק Radix eius צָמַם non vſurpatur verbaliter. Cognationem habet cum צָמֵא & צָמָה ſitiuit. Bis legitur. (ἐκπιφονηθεῖν. צַמִּים
Iob 5.℣.5.Cuius meſſem famelicus ꝛc.abſorbebit ſitibundus facultatem eorum. צַמִּים
Iob 18.℣.9.Apphendet plantam laqueus, præualebit contra eũ ſitibundus. διψῶντας.

צָמַק Flaccuit, flaccidus fuit, Germanicè ſchmöchen. Affinitatem habet cum מָקַק emarcuit, macer fuit. Vuas paſſas Simuki Venetijs vulgo dicunt.
In I. Coniug צָמַק flaccuit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt: צֹמְקִים
Oſe.9.℣.13.Da illis vterum ſterilem, & vbera flaccida(vel flacceſcentia) ξηρούς.

Inde nomen.

צִמּוּקִים Vuæ paſſæ & flaccidæ, quæ in clibano aut ad ſolem ſunt exiccatæ. Quater. צִמּוּקִים
2.Sa.16.℣.1.Super quos erant ducenti panes, et centũ(ligaturæ)paſſarum. οἰφὶ σαφίδος. צִמֻּקִים
1.Sam.25.℣.18. Et centum(ligaturas)paſſarum vuarum &c. γόμορ ἐν σαφίδος. צִמֻּקִים
Et cap.30.℣.12.Et dederunt ei fragmentum maſſæ caricarum, & duas paſſulas. וּצְמֻקִים
1.Par.12.℣.vlt.Maſſas ficuum & ligaturas vuarum paſſarum. παλάθας, σαφίδας.

צֶמֶר Lana quæ in arboribus maturè & feſtinanter creſcit. Ideoq; cognationem habet cũ צָפַר .i.accelerauit, maturauit. Hinc σμαράσσω lucro, albeſco inſtar lanæ in arborib. צֶמֶר
Pro.31.℣.10.Quæſiuit lanam & linum, & opatur cum voluptate manibus ſuis. ἔρια. וָצֶמֶר
In re.Ezech.27.℣.18.In vino galbani, & lana candoris(hoc eſt alba) ϗ ἔρια πλθὰ. כַּצָּמֶר
In pauſ.Pſ.147.℣.16.Qui dat niuẽ tanq̃ lanã .i.inſtar lanæ candidiſsimæ. ὡσεὶ ἔριον. צַמְרִי
Cum affi.Oſe.2.℣.5.& 9.Lanam meam & linum meum. ἱμάτιά μου ϗ τὰ ὀθόνιά μου.
Legitur præterea.Leuit.13.℣.47.48.52.& vlt. Deut.22.℣.11. Iud.6.℣.4.à fine.

צַמֶּרֶת Lanugo, ramus laneus qui eſt in cacumine ſeu faſtigio arboris. צַמֶּרֶת
In reg.Ezech.17.℣.3.Et tulit lanuginem cedri .i.ſummum radicem cedri. τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου. מִצַּמֶּרֶת
Et ℣.antep.Et accipiam de lanugine cedri altæ, & dabo ꝛc. ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου. צַמַּרְתּוֹ
Cũ affi.Ezec.31.℣.3.Et inter condẽſa(arborum)fuit lanugo(.i.ramus) eiꝰ. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. צַמַּרְתּוֹ
Et ℣.10.Et dedit lanuginẽ ſuam(.i.ramũ lanuginoſum)inter condenſa. τὴν ἀρχὴν σου. צַמַּרְתָּם
Et ℣ſu 14.Et non dabunt lanuginem ſuam inter denſitates &c. τὴν ἀρχὴν αὐτῶν.

צָמַת Conſtrinxit, exterminauit, diſperdit, idem quod צָמַר niſi quod hoc tribuitur iugo, at צָמַת ad exterminandum colligare ſignificat. Hinc σμώχω verbero, σμώθω turbo, diſturbo, conſtringo, & δεσμόω, δέσμω ligo, colligo.
In I. Con. צָמַת conſtrinxit. Semel tantum legitur in ſacris Biblijs, vt: צָמְתוּ
Thren.3.in Zain. Conſtrinxerunt in ciſterna(vel fouea)animã meam. ἐθανάτωσαν.
In voce paſsiua. נִצְמַת conſtrictus eſt. Reperitur tantum bis in Biblijs, vt: נִצְמָתוּ
Iob 6.℣.17.In tempore quo adurentur conſtricti ſunt, & in calore ꝛc. נִצְמַתִּי
Et cap.23.℣.vlt.Quia non conſtrictus ſum à facie tenebrarum .i.malo improuiſo.
In II. Coniug. צִמֵּת conſtrinxit frequenter. Bis vſurpatur, vt: צִמְּתַתְנִי
Pſ.119.in Zade.Conſtrinxit me Zelus tuus, q̃a obliti ſunt ℣borum tuorum ꝛc. ἐξέτηξέ με. צִמְּתוּתֻנִי
Pſ.88.℣.antep.Sup me tranſierũt furores tui, & terrores tui ꝯſtrinxerũt me. ἐξετάραξάν με.
Tertia radicalis geminatur, perinde vt in nomine. חֲכַלִיל:
In III. Coniug. הִצְמִית fecit conſtringere, conſtrinxit. הִצְמַתָּה
Pſ.73.℣.pen.Conſtrinxiſti(.i.perdidiſti) omnem fornicantem abs te. ἐξωλόθρευσας. מַצְמִיתַי
Pſ.69.℣.5.Confortati ſunt conſtringentes me, inimici mei ſcurræ. ἐκδιώκοντές με. Pſal.54.

Pſ.54.℣.antep.In veritate tua conſtringe eos.i.extermina eos. ἐξολόθρευσον αὐτοὺς.
Pſ.101.℣.vlt.Maturè conſtringam omnes impios terræ ad excindendũ ꝛc. ἀπέκτεινον. הַצְמִיתֵם
Et Pſ.143.℣.vlt.Et in pietate tua conſtringes (.i.perdes) inimicos meos.ἐξολοθρεύσεις. אַצְמִית
Legitur præterea tantum 2.Sam.22.& Pſ.18.℣.41. Pſ.94.℣.vlt. Pſ.101.℣.5. תַּצְמִית

Inde nomina.

צַמָּה Conſtrictorium,trica,plegma quo crines conſtringuntur & intorquentur. Bis.
Can.4.℣.1.& 3.Oculi tui columbini ſunt extra plegma tuum. ἐκτὸς τῆς σιωπήσεως σου. לְצַמָּתֵךְ
Can.6.℣.7.Veluti fragmẽ malogranati ſunt tempora tua ex plegmate tuo. σιωπήσεως. לְצַמָּתֵךְ
צְמִיתֻת Conſtrictio,hæreditas quæ ementi adſtringitur, nec anno iubilæo redditur. Bis.
Leuit.25.℣.23.Et terra non vendetur in conſtrictionem. εἰς βεβήλωσιν. לִצְמִיתֻת
Et ℣ſu 29.In conſtrictionem erit ementi illam domum. βεβαίως τῷ κτησαμένῳ. לַצְּמִיתֻת

צֹנֶה & צֹנֶא grex ouium lanigerarum quæ ſolent detonderi. Idem eſt quod צֹאן de quo ſupra. Hinc ξαίνω detondeo,lacero. Bis tantum reperitur.
Pſ.8.℣.8.Oues & boues vniuerſas illas,inſuper & iumenta campeſtria.πρόβατα. צֹנֶה
Cum affi. Num.32.℣.24. Extruite vobis oppida pro paruulis veſtris & caulas pro grege veſtro(ſeu pro ouibus veſtris.)τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. לְצֹנַאֲכֶם

צָנַח Demiſſus eſt, delapſus eſt, deſilijt. Cognationem habet cum זָנַח demiſit & זִנֵּק proſilijt.
In I. Coniug. צָנַח demiſſus eſt,& tranſitiuè demiſit. Ter legitur.
Iob 15.℣.18.Iu.1.℣.14.Et demiſſa eſt ab aſino,& dixit ad eã Caleb.καὶ ἐβόησεν ἀπὸ τοῦ ὄνου. וַתִּצְנַח
Iud.4.℣.4.à fine.Et dimiſit(.i.depegit ſeu infixit)in terram. καὶ διήλασεν ἐν τῇ γῇ. וַתִּצְנַח

צָנַם Gracilis fuit,tenuis fuit,attenuauit,acuminauit in tenuitatem.
In I. Coniug. צָנַם accuminauit. Inuenitur tantum ſemel,vt: (ἀνεμόφθοροι.
Gen.41.℣.23.Et ecce ſeptem ſpicæ acuminatæ, tenues, aduſtæ vento Euri. λεπτοὶ καὶ צְנֻמוֹת

צָנַן Acutus fuit, aculeatus fuit, German. ſpitzig ſein. Cognationem habet cum שָׁנַן acuit,German. ſcherffen. Hinc Græci ὀξύνω acuo, ὀξύς,παροξυντικός acutus. Verbaliter non vſurpatur hæc radix,ſed nomina ab ea deducta, vt:
צְנִינִים Sudes præacutæ,pali acuminati,lanceæ aculeatæ,aculei,ſpinæ. Bis legitur.
Num.33.℣.pe.In ſpinas erunt coram vobis,& in lanceas lateribus veſtris.καὶ βολίδες. לִצְנִינִם
Ioſ.23.℣.13.Et erunt vobis in laqueũ,& in offendiculũ ꝛc. in ſpinas oculis veſtris. εἰς (βολίδας. וְלִצְנִנִים
צִנִּים Sudes præacutæ inſtar ſpinarum,ſpinæ denſiores. Bis inuenitur.
Pro.22.℣.5.Sudes & laquei ſunt in via peruerſi,cuſtodiens animã ſuam ꝛc. τρίβολοι. צִנִּים
Iob 5.℣.5.Vt eius meſſem famelicus edat,& è ſpinis accipiat eam. ἐκ κακῶν. מִצִּנִּים
צִנָּה Lancea acuta inſtar ſpinarum,item parma ſeu ſcutũ paruũ habens acumẽ pgrande.
Pſ.35.℣.2.Apprehende clypeum & lanceam, & exurge in adiutorium. καὶ θυρεοῦ. וְצִנָּה
1.Sam.17.℣.7.Et ferens lanceam(.i.armiger)præcedebat eum. τὰ ὅπλα. הַצִּנָּה
1.Reg.10.℣.16.Et fecit rex Salomon ducenta ſcuta(vel lanceas) δόρατα χρυσᾶ ἐλατά. צִנָּה
In re.Pro.25.℣.13.Vt aculeus niuis in die meſsis.i.vt frigus niuis. ὥσπερ ἔξοδος χιόνος. כְּצִנַּת
Et plur.2.Par.11.℣.12.Et in qualibet ciuitate(poſuit)ſcuta et rõphæas. θυρεοὺς καὶ δόρατα. צִנּוֹת
Amos 4.℣.2.Et tollet vos cum ſpinis.i.aculeis ſeu inſtrumẽtis acuminatis. ἐν ὅπλοις. בְּצִנּוֹת
Legitur præterea.Pſ 5.℣.vlt.Pſ.91.℣.4.Ier.46.℣.3. Ezech.23.℣.24.&c.
צִנְצֶנֶת Vaſculum cui venter eſt latus,& orificium acuminatum & ſtrictum. Semel.
Exo.16.℣.antep.Et dixit Moſe ad Aharonẽ,accipe vaſculũ vnũ ꝛc. λάβε στάμνον ἕνα. צִנְצֶנֶת

צָנַע Submiſsè ambulauit,humilis fuit,verecundus fuit. Cognationem habet cum כָּנַע humiliatus eſt,ſupplex fuit ꝛc.& cum צָנַח demiſſus eſt. Hinc στένω,στείνω gemo, ſpiro.
In I. Coniug. צָנַע ſubmiſſus fuit,humilis fuit. Semel reperitur.
Pro.11.℣.2.Venit faſtus,venit & ignominia,at apud humiles eſt ſapientia.ταπεινῶν. צְנוּעִים
In III. Coniug. הִצְנִיעַ fecit humilem,humiliter inceſsit. Semel reperitur.
Mich.6.℣.8.Et ſubmiſse agere in ambulando cum Deo tuo. καὶ ἕτοιμον εἶναι. וְהַצְנֵעַ

Conuoluit

צָנַף Conuoluit circumligando, amiciuit. Cognationem habet cum צָפַן abſcondit, nam conuoluendo ſeu circumligando abſconditur res ligata & inuenta. Hinc στεφανόω corono.

In I. Coniug. צָנַף conuoluit, circumligauit. Bis tantum reperitur. צָנוֹף
Ieſ.22.℣.18. Conuoluẽdo conuoluet te conuolutione inſtar pilæ in terrã. στεφανῶν σε. יִצְנֹף
Leu.16.℣.4. Et zona linea accingat, et tiara linea circũligetur.i.amiciatur. περιθήσεται.

Inde nomina.

צָנִיף Ornamentum capitis. D. Hieronymus nunc vertit Cidarim, nunc tiaram, & aliquando vittam. Hinc eſt στέφανος corona, quæ caput ornat. In quatuor locis extat. צָנִיף
Zac.3.℣.5. Ponãt tiarã mundã ſup caput eius. κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. וְצָנִיף
Iob 29.℣.14. Iuſticiã indui, & veſtijt me, vt palliũ & tiara eſt iudiciũ meũ. ἴσα διπλοΐδι. וּצְנִיף
In re. Ieſ.62.℣.3. Et eris corõa gloriæ, & tiara regni in manu Dei tui. ἢ στέφανος κάλλους. וְהַצְּנִיפוֹת
Et plur. Ieſ.3.℣.4. à fine. Specula & ſindones & tiaræ (vel vittæ.)

צְנֵפָה Conuolutio, perinde vt tiara ſeu vitta ligatur circum caput. Semel. צְנֵפָה
Ieſ.22.℣.18. Conuoluendo conuoluet te conuolutione inſtar pilæ.

מִצְנֶפֶת Tiara, pileus ſeu vitta quæ capiti circumuoluitur inſtar coronæ. מִצְנֶפֶת
Exo.28.℣.5. Et hæ ſunt veſtes quas faciẽt, pectorale &c. tiara et zona. κίδαριν καὶ ζώνην. מִצְנֶפֶת
In re. Exo.28.℣.5. à fine. Et tiarã byſſi, et baltheũ facies ope phrygio. κίδαριν βυσσίνην.
Exo.28.℣.7. à fin. cap.29.℣.6. cap.39.℣.28.31. Leui.8.℣.9. & cap.16.℣.4. Ezec.21.℣.31.

צִינֹק Neruus, cippus, truncus habens manicas quibus captiui includuntur & torquentur. Cognationem habet cum צוּק coartauit, torſit &c. Hinc **zincken / zwicken.**
Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt: הַצִּינֹק
Ier.29.℣.26. Et pones eum in carcerem & in neruum (vel cippum) εἰς τὸν καταῤῥάκτην.

צִנּוֹר Imbrex, canalis, fiſtula è qua delabitur aqua fluuialis de tectis, cataracta. Cognationem habet cum כִּנּוֹר.i. cithara, quæ eſt canalis chordarum, & edit ſtrepitum inſtar decurſus aquarum. Hinc per tranſpoſitionem literarum σύριγξ fiſtula, συρίγγιον foramen rotæ. Bis tantum reperitur in Biblijs, vt:
2.Sam.5.℣.9. Omnis pcutiens Iebuſæũ, & qui acceſſerit ad imbricẽ &c. ἐν παραξιφίδι. בַּצִּנּוֹר
Plur. cum affi. Pſ.42.℣.8. Abyſſus abyſſum aduocat ad vocem cataractarũ tuarũ. τῶν (καταῤῥακτῶν σου. צִנּוֹרֶיךָ

צַנְתָּרוֹת Fiſtulæ in candelabro ad ſimilitudinem fiſtularum ſeu canalium. D. Hieronymus vertit roſtra. Componitur ex צִנּוֹר.i. canalis, & תּוֹר rotundum. Et legitur tantum ſemel, vt:
Zach.4.℣. antep. Quid ſibi volunt duæ iſtæ ſpicæ olearum, quæ ſunt ad latus duarum fiſtularum (vel raſtrorum) auri. τῶν δύο μυξωτήρων. צַנְתְּרוֹת

צָעַד Proceſsit cum pompa & ornatu, inceſsit. Hinc latini acceperunt cedo, incedo, procedo &c. & germanicum **zotten.** Sexies tantum vſurpatur, vt:

In I. Coniug. צָעַד proceſsit.
2.Sam.6.℣.13. Et factum eſt cum proceſsiſſent portantes arcam Domini &c. צָעֲדוּ
Gen.49.℣.22. Filiæ incedentes murum (.i. vnaquæq; filiarum) inceſsit ſuper murũ. צָעֲדָה
Iud.5.℣.4. O Domine cum exires de Seir, cũ incederes de agro Aedõ. ἐν τῷ ἐπαίρειν. בְּצַעְדְּךָ
Pſ.68.℣.8. Cum incederes in deſerto, Sela. ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. בְּצַעְדְּךָ
Pro.7.℣.8. Tranſeuntem (vidi) per plateam &c. & viam domus eius incedet. יִצְעָד
Hab.3.℣.12. In ira incedes in terram, in furore conteres gentes. ὀλιγώσεις γῆν. תִּצְעַד
Ier.10.℣.5. Portãdo portabunt, qa nõ incedẽt.i. intercedere poſſunt. ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται. יִצְעָדוּ

In III. Coniug. הִצְעִיד fecit incedere, deduxit, adduxit. Semel reperitur. וְתַצְעִדֵהוּ
Iob 18.℣.14. Et (illa res) ĩcedere faciet (.i. ducet) eũ ad regẽ terrorũ. χρείη δ' αὐτὸν ἀνάγκη

Inde nomina.

צַעַד Proceſſus, inceſſus, greſſus, paſſus.
In pauſ. Pro.30.℣.29. Tria hæc ſunt quæ faciunt bonũ inceſſum. ἃ εὐόδως πορεύεται. צָעַד
Cum affi. Pro.16.℣.9. Cor hominis cogitabit viã ſuam, at Dñs dirigit pceſſum eius. צַעֲדוֹ
Et plur. 2.Sam.6.℣.13. Cum proceſsiſſent portantes arcã Domini ſex greſſus. χοροί. צְעָדִים

Cum affi.leui.Thren.4.℣.18.Venati ſunt inceſſus(vel paſſus)noſtros. צְעָדֵינוּ
In reg.Iob 18.℣.7.Anguſti ſunt inceſſus(.i.greſſus)virtutis illius. צַעֲדֵי
Legitur 2.Sam.22.& Pſ.18.℣.37.Iob 14.℣.12.cap.31.℣.4.& 38.cap.34.℣.21.

צְעָדָה Inceſſus cum ſtrepitu,paſſus,item tibialia ornamenta crurum. Legitur ter,vt:
2.Sa.5.& 2.Pa.14.℣.antep.Cū audieris ſonitū inceſſuū in apicibꝰ moroꝝ.τοῦ συσσεισμοῦ צְעָדָה
Plur.Ieſ.3.℣.20.Ornamenta,tibialia,& veſtes ſtrictas. וְהַצְּעָדוֹת

אֶצְעָדָה Armilla,item tibiale ornamentum,& quod cruri vel brachiorum vel tibiarum appenditur. Bis tantum reperitur in ſacris Biblijs,vt:
Nū.31.℣.5.à fine.Et offerimus donū Dei quod quiſq; inuenit ꝛc.tibiale. ꝛc. χλιδῶνα. אֶצְעָדָה
2.Sam.1.℣.10.Et accepi coronam quæ erat in capite eius & armillam ꝛc.καὶ χλιδῶνα. וְאֶצְעָדָה

מִצְעָדִים Inceſſus,greſſus,paſſus,inceſsio. Legitur ter in Biblijs,vt:
Dan.11.℣.antep.Et Aethiopes erunt in eius greſsibus.i.ſibi ſubijciet.τοῖς ὀχυρώμασιν. בְּמִצְעָדָיו
In reg.Pſ.37.℣.23.Pro.20.℣.24.A Dño inceſſus(.i.greſſus)viri dirigentur.διαβήματα. מִצְעֲדֵי

צַעַם Cruor,læſio,vulnus cruentum,ſauciatio. Cognationem habet cum זַעַם indignatus eſt immaniter. Hinc ζημιόω damnum infero,ζημία damnū,læſio.Inuenit̄ tm̄ ſemel,vt:
Amos 9.℣.1.vel cap.8.℣.15.Et in læſione caput omniū iſtoꝝ(ꝑcutiam.)καὶ διάκοψον. וּבְצַעַם
Alij exponunt pro Imperatiuo,& percute eos ꝛc. vel ſaucia eos.

צָעָה Diſcurrit vagus, mouit ſe de loco ad alium migrando, vagatus eſt, volutatus eſt de loco ad alium tanquam vagus & exul, Germanicè **vmbſchleppen.** Cognationem habet cum יָבַע quod eſt ſternere. Hinc σείω,ἐνσείω moueo,traho, item cieo, & Germanicum **zihen/vmbzihen/ein zug.**

In I. Coniug. צָעָה diſcurrit vagus. Quater legitur in ſacris Biblijs, vt:
Ieſ.51.℣.14.Feſtinauit,diſcurrit vt aperiatur, & non moriatur in fouea. צֹעֶה
Et cap.63.℣.1.Quis eſt iſte qui venit de Aedom ꝛc.diſcurrens magna potentia. βίᾳ. צֹעֶה
Ier 2.℣.20.Et ſub omni arbore viridi diſcurris vaga ô meretrix. διαχυθήσομαι. צֹעָה
Ier.48.℣.12.Ecce dies veniunt dicit Dominus & mittam ei diuagantes. κλίνοντας. צֹעִים

In II. Coniug. צֵעָה dimouit in varia loca,fecit diuagari.
Ier.48.℣.12.Et mittā diuagantes,& facient eū diuagari .i.dimouebunt eū. καὶ κλινοῦσιν (αὐτὸν. וְצֵעֻהוּ

Inde nomen.

צַעֲצֻעִים Varij ductus,Germa.**züge**/id eſt,ambages artificioſæ. Semel tantum legitur, vt:
2.Par.3.℣.10.Et fecit in domo ſancti ſanctorum Cherubin duos,opus variorum ductuum. ἐκ ξύλων ἀσήπτων. צַעֲצֻעִים

צָעַן Translatus eſt in hoſpitium peregrinum, peregrinatus eſt ad locum extraneum, hoſpitium alibi extruxit,in loco peregrino exceptus eſt hoſpitio, diuertit in hoſpitium extraneum. Hinc ξενεύω peregrinus ſum,in peregrino hoſpitio ſum, ξενίζω hoſpitio ſuſcipio,ξενιτεύω & ξενιτεύομαι peregrinor, ξενόω hoſpites excipio, ξένος ξενικός externus,peregrinus.

In I. Coniug. צָעַן peregrinatus eſt,translatus eſt peregrè.Semel tantum legitur.
Ieſ.33.℣.20. Tentoriū non peregrinabitur(.i.non transferetur in locum peregrinū) non ꝓficiſcetur(.i.non dimouebitur)vllus clauoꝝ eius in perpetuum. οὐ μὴ σεισθῶσιν. יִצְעַן

צָעִיף Operimentum mulierum,à quibuſdam exponitur peplum, tegmen capitis, ab alijs accipitur pro quodam genere veſtis,vt pallio ꝛc.Hieron.vertit theriſtrum. Ter.
Gen.24.℣.antep.Et accepit pallium ſuum(peplum)& operuit ſe. τὸ θέριστρον. הַצָּעִיף
Ge.38.℣.14.Et depoſuit veſtimēta viduitatis ſuæ à ſe,et opuit ſe theriſtro. τὸ θέριστρον. בַּצָּעִיף
Cum affi.Gen.38.℣.19.E amouit theriſtrum ſuum à ſe,& induit ꝛc. τὸ θέριστρον. צְעִיפָהּ

צָעַק Clamauit conſtitutus in tormento & oppreſsione aliqua,exclamauit voce contorta & compreſſa,vociferatus eſt conquerendo, idem quod זָעַק. Cognationem habet cum צוּק torſit,contorſit, compreſsit,& עוּק arctauit. Hinc per inuerſionem radicis,ἀικάζω.i.voco, Et Germanicum **koſen.**

In I. Couiug. צָעַק exclamauit querula voce. Ponitur abſolutè vel cum אֶל:

Thren.2.ꝟ.18.Clamauit cor eorum ad dominum,ô mure filiæ Zion &c. ἐβόησε. צָעַק
Gen.4.ꝟ.11.Vox ſanguinum fratris tui clamantium ad me de terra. βοᾷ. (ξαντες. צֹעֲקִים
Exo.22.ꝟ.23.Cũ clamando clamauerit ad me, audẽdo exaudiã clamorẽ eius. καὶ κεκρά צָעֹק
2.Reg.8.ꝟ.3.Et egreſſa eſt vt clamaret ad regẽ pro domo ſua & pro agro ſuo.βοῆσαι. לִצְעֹק
Ier.22.ꝟ.20.Conſcende Libanum & clama,atqꝫ in Baſan da vocem tuam,& clama à וּצְעָקִי
tranſitibus.καὶ κράξον.i.ab omni tranſitu ſeu littore maris.καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης. וְצַעֲקִי
Iob 19.ꝟ.7.En clamabo(propter)iniuriam illatam,& non percipiar (ſiue exaudiar) אֶצְעַק
Pſ.77.ꝟ.2.Vox mea ad Deum,& clamabo voce mea ad Deum. ἐκέκραξα. אֶצְעָקָה
Gen.27.ꝟ.33.Et exclamauit clamore magno & amaro vehementer. καὶ ἀνεβόησε. וַיִּצְעַק
Legitur quoqꝫ Ieſ.19.ꝟ.21.cap.33.ꝟ.7.cap.42.ꝟ.2.cap.46.ꝟ.7.65.ꝟ.15.Pſ.34.ꝟ.18.&c.

In voce paſsiua נִצְעַק conclamatus eſt. Legitur tantum in futuri forma ſepties.
Iud.7.ꝟ.antep.Et conuocatus eſt vir Iſrael à Naphthali & ab Aſcher. καὶ ἐβόησεν. וַיִּצָּעֵק
Et ꝟſu pen.Et conclamatus eſt(.i. conuocatus)omnis vir Ephraim. καὶ ἐβόησε. וַיִּצָּעֵק
Iud.12.ꝟ.1.Et congregatus eſt vir Ephraim.i.conuocatus eſt. καὶ συνήχθησαν. וַיִּצָּעֵק
1.Sam.13.ꝟ.4.Et conuocati ſunt populus poſt Saul in Gilgal. καὶ ἀνεβόησεν ὁ λαὸς. וַיִּצָּעֲקוּ
2.Re.3.ꝟ.21.Et conuocati ſunt ab oñi accingẽte ſe baltheo.i.à geſtãte gladiũ. καὶ ἀνε- וַיִּצָּעֲקוּ
Iud.10.ꝟ.pe.Et conclamati ſunt filij Ãmon, & caſtreãetati ſunt in Gilead. (βόησαν. וַיִּצָּעֲקוּ

In II. Coniug. צִעַק clamitauit. Semel tantum reperitur.
2.Reg.2.ꝟ.12.Et Eliſa videns & ipſe clamitabat,pater mi,pater mi &c.καὶ ἐβόα. מְצַעֵק

In III. Coniug. הִצְעִיק conuocauit,conclamauit. Semel extat.
1.Sa.10.ꝟ.17.Et conuocabat Samuel populũ ad dñm in Mizpa. καὶ παρήγγειλε. וַיַּצְעֵק

Inde nomen.

צְעָקָה Clamor ob torturam & anxietatem animi, exclamatio vociferatio.
Exo.11.ꝟ.6.& cap.12.ꝟ.30.Et erit clamor magnus in tota terra Aegypti. κραυγὴ. צְעָקָה
Cum affi.Gen.19.ꝟ.13.Quia magnus fuit clamor eoꝝ corã Domino.ἡ κραυγὴ αὐτῶν. צַעֲקָתָם
In reg. Exod.3.ꝟ.9. Et nunc ecce clamor filiorum Iſrael venit ad me. κραυγὴ. צַעֲקַת
Legitur quoqꝫ Ieſ.5.ꝟ.7.Pſ.9.ꝟ.13.Ier.25.ꝟ penult.cap.48.ꝟ.3.5.cap.49.ꝟ.21.&c.

צָעַר Paruus fuit,minor fuit,minoratus eſt,diminutus eſt. Conuenit ſignificatione cum זְעֵיר .i. parum,puſillum &c.

In I. Coniug. צָעַר minor fuit,viluit,&c. Ter tantum legitur.
Zach.13.ꝟ.7.Et diſsipabũt oues,atqꝫ reducã manũ meã ſuꝑ paruulos.ἐπὶ τοὺς ποιμένας הַצֹּעֲרִים
Iob 14.ꝟ.pen.Si honorabiles fuerint filij eius neſciet,ſin minores fuerint &c. ὀλίγοι. וְיִצְעֲרוּ
Ier.30.ꝟ.19.Et honoratos eos faciã,&non minores(.i.viles)erunt.οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι. יִצְעָרוּ

Inde nomen.

צָעִיר Minor,iunior,minimus,paruulus. Sæpè vſurpatur in Biblijs.
Gen.25.ꝟ.23.Et maior ſeruiet minori.i.Eſau ſeruus erit Iacobi &c. τῷ ἐλάσσονι. צָעִיר
Cum affi.Ioſ.6.ꝟ.vlt.Et in minimo ſuo collocabit portas eius. ἐν τῷ ἐλαχίστῳ. וּבִצְעִירוֹ
Et plur.Iob 30.ꝟ.1.Nunc autem me rident minores me ætate. ἐλάχιστοι. צְעִירִים
Cũ aff.Ier.14.ꝟ.3.Et magnates eoꝝ miſerũt paruulos ſuos ad aquas.τοὺς νεωτέρους αὐτῶν. צְעִירֵיהֶם
In reg.Ier.50.ꝟ.penult.Si non detraxerint eos paruuli gregis. τὰ ἀρνία. צְעִירֵי

צְעִירָה Parua,minor natu. Item ſubſtantiuè paruitas ſeu minoritas.
Gen.29.ꝟ.26. Non ita agitur, ꝛc. ad elocandum minorẽ ante primogenitã. νεωτέραν. הַצְּעִירָה
Et ca.19.ꝟ.31.& 34.Et dixit primogenita ad iuniorẽ,pater noſter cõſenuit. νεωτέραν. הַצְּעִירָה
Cum affixo.Gen.43. ꝟſu penult. Sederunt coram eo, &c. minor iuxta paruitatem ſuam. νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ. כִּצְעִרָתוֹ

מִצְעָר Paucitas,parua. Item aduerbialiter,parum,exiguum. Quinquies legitur.
Gen.19.ꝟ.20.Et ipſa(ciuitas)eſt parua,eripiar nunc ibi,an non parua eſt. μικρά ἐστι. מִצְעָר
Pſ.42.ꝟ.7.Recordabor tui ꝛc. & Hermonin,de montibus paruitatis.μικροῦ. מִצְעָר
Iob 8.ꝟ.7.Et erit principiũ tuũ exiguum,& nouiſsimum tuũ augeſcet valde. ὀλίγα. מִצְעָר
Ieſ.63.ꝟ.penult.Ad modicum eſt,vt occupaſſent populum ſanctitatis tuæ. μικρὸν. לַמִּצְעָר
In reg.2.Par.24.ꝟ.4.à fin.Quia cũ paucitate hominũ venerat exercitꝰ. ἐν ὀλίγοις ἀν-(δράσι. בְּמִצְעַר

מִצְּעִירָה Paruitas. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt:
Dan.8.ꝟ.9.Egreſſum eſt cornu vnum paruitatis ꝛc. Zade habet Dages Euphoniæ cauſa,vel potius propter duplicẽ lectionẽ,vt Mem quoqꝫ ſit præpoſitio. ἓν ἰσχυρὸν. מִצְּעִירָה

Adhæſit

צָפַר Adhæſit coniugatus, cohæſit indiuiduè. Germanicè ankleben. Cognationem habet cum צָמַר coniugatus eſt. Hinc forte συνάπτω.

In I. Con. צָפַר adhæſit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt.

Thren. 4. ℣. 8. Adhæſit cutis eoꝝ oſsi eoꝝ, aruit & fuit vt lignum. ἐπάγη δέρμα αὐτῶν צָפַר

צָפָה Speculatus eſt, infixis oculis aſpexit, cum obſeruatione apuit oculos ad ſpeculandum obiectum, contemplatus eſt. Cognationem habet cum פָּצָה aperuit os, hoc de lata apertione oris, illud de apertione oculorum dicitur. Hinc ſpecio, aſpicio.

In I. Con. צָפָה ſpeculatus eſt, ponitur cum datiuo, actō, & aliquando abſolutè.

Pſ. 37. ℣. 32. Speculatur impius ad iuſtum (.i. obſeruat iuſtum) & quærit ꝛc. κατανοεῖ. צֹפֶה

Ezechiel. 3. ℣. 17. & cap. 33. ℣. 7. Fili hominis ſpeculatorem (.i. obſeruatorem) dedi
te. σκοπὸν. (tubæ. σκοπεὺς. צֹפֶה

Ierem. 6. ℣. 17. Et conſtituam ſuper vos ſpeculatores (qui dicent) attendite ad vocem צֹפִים

Pro. 31. ℣. 5. à fine. Speculatur ſemitas domus ſuæ, & panem pigriciæ non edet. στεναί. צוֹפִיָּה

Iob 15. ℣. 22. Et conſpectus eſt ipſe ad gladium, pro צָפוּי ἐντέταλται ἤδη εἰς χεῖρας. צָפוּי

Ieſa. 21. ℣. 5. Adornare menſam, ſpeculari ſpeculum, comedere & bibere. צָפֹה

Pſ. 66. ℣. 7. Imperat virtute ſua orbi, oculi eius in gentes ſpeculabuntur. ἐπιβλέπουσι. תִּצְפֶּינָה

Gen. 31. ℣. 6. à fine. Et Miſpa (vocatur) quia dixerat ſpeculabitur Dn̄s ꝛc. ἐπίδοι. יִצֶף

Legitur præterea 1. Sam. 14. ℣. 16. & 2 Sam. 13. ℣. 4. à fine. cap. 18. ℣. 25. 26 27. 28. &c.

In II. Coniug. צִפָּה ſpeculatus eſt frequenter. Et quando regit accuſatiuum ſequente alio caſu qui per ablatiuum exponitur, eſt obducere, tegere, operire aliquid, vt ſpecioſius reddatur contemplantibus.

Exo. 36. ℣. vlt. Obduxitqꝫ capita illarum & ambitus illaꝝ auro. καὶ κατεχρύσωσεν. צִפָּה

Exo. 27. ℣. 2. Ex ipſa (eadem materia) ſint cornua eius, & obduces eam (aram) ære. וְצִפִּיתָ

1. Reg. 6. ℣. 15. Obduxit ligno intus, & obduxit ipſum pauimentum ꝛc. צִפָּה

1. Sam. 4. ℣. 13. Et ecce Eli ſedebat ſuper throno iuxta viam, ſpeculans. σκοπεύων. מְצַפֶּה

Pro. 26. ℣. 23. Vt argentum ſcoriarum obductum ſuper fictili ꝛc. ὥσπερ ὄστρακον ἡγητίον מְצֻפֶּה

Nah. 2. ℣. 1. Speculare (.i. luſtra) viā, obfirma lumbos, inſtrue copias ꝛc. σκόπευσον ὁδὸν. צַפֵּה

Pſ. 5. ℣. 4. Mane ordinabor tibi & ſpeculabor (vel aſtabo tibi & videbo) καὶ ἐπόψει με. אֲצַפֶּה

Exo. 25. ℣. 10. Et obduces eā (arcā) auro mūdo intus & foris obduces eā. καὶ καταχρυ- תְּצַפֶּנּוּ

Exo. 37. ℣. 4. Et fecit vectes de lignis Sittim, & obduxit eos auro. (σώσεις. וַיְצַף

Legitur & Exo. 37. ℣. 11. 15. 27. 28. cap. 38. ℣. 2. 5. 19. & antep.

Inde nomina.

צְפִית Specula, lucerna. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris

Ieſ. 21. ℣. 5. Adornare menſam, ſpeculari ſpeculam (vel circumſpicere lucernam) צָפֹית

צֶפֶת Capitellum obductum, obductio. Semel tantum legitur.

2. Par. 3. ℣. antep. Et obductio quæ erat ſup capite eiꝰ cubitoꝝ q̄nqꝫ. καὶ τὰς κεφαλίδας צֶפֶת
(αὐτῶν.

צְפִיָּה Specula. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,

Cum affi. Thren. 4. ℣. 17. In ſpecula noſtra ſpeculati ſumus. ἀποσκοπευόντων ἡμῶν. בְּצִפִּיָּתֵנוּ

צִפּוּי Obductio, opimentum quod ex metallo inducit imagini alicui vel alijs rebus.

Nu. 17. ℣. 3. Et facient ex eis diductiones laminaꝝ in opimentum ꝛc. περίθεμα. צִפּוּי

In re. Ieſ. 30. ℣. 22. Et contaminabitis obductionem ſculptilium argenti tui. τὰ εἴδωλα. צִפּוּי

Legitur præterea tantum Exo. 38. ℣. 17. 19. Num. 17. ℣. 4.

מִצְפֶּה Specula, ſpeculatio. Vſurpatur tantum ter in Biblijs.

Ieſ. 21. ℣. 8. Et clamauit leo, ſuper ſpecula ô here mi, ſto (ad excubandum) σκοπὸν. מִצְפֶּה

In reg. 2. Par. 20. ℣. 24. Venit autem Iuda ad ſpeculationem deſerti. ἐπὶ τὴν σκοπιάν. הַמִּצְפֶּה

Iud. 11. ℣. 30. Et tranſijt ſpeculationē Gilead, & de ſpelunca Gilead ꝛc. διέβη τὴν σκοπιάν מִצְפֵּה

מִצְפָּה Mizpa, proprium nomen montis Gilead.

Gen. 31. ℣. 6. à fine. Et Mizpa, eo ꝙ dixerat, Speculet̃ Iehoua inter me ꝛc. καὶ ἡ ὅρασις. מִצְפָּה

צַפַּחַת Scyphus, vas concauum et latum ad capiendum liquorem aquæ ſeu olei tantum. Quibuſdam placet illud vas eſſe factum ex concha marina. Hinc σκύφος, σκαφίς ſcyphus, item concha marina, σκάφη ſcapha, vas concauum ad formam ſcyphi, σκάφιον lenticula, σκαφὸς foſsio, concauitas, item σκάπτω fodio, excauo ad formam ſcyphi, σκαπάνη vas concauum, παροψίς patina, ὀψάομαι obſonium habeo.

In re. 1. Sa. 26. ℣. 11. Et nũc cape queſo haſtã ad ceruical eiꝰ & ſcyphũ aquę. ϗ τὸν φα- צַפַּחַת
In pauſ. 1. Re. 17. ℣. 12. Et parum olei in ſcypho (vel in lenticula) ἐν καψάκῃ. (κὸν. בַּצַּפַּחַת
Legitur præterea tantum 1. Sam. 26. ℣. 12. 16. & 1. Reg. 17. ℣. 14. 16. & cap. 19. ℣. 7.

צַפִּיחִית Placenta ad ſimilitudinem & formam ſcyphi ſeu lenticulæ paratæ ex melle & oleo. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt, (λιτι.
Exo. 16. ℣. 31. Et guſtus vt placentæ mellitæ (vel ſimilæ frixæ ĩ melle) ὡς ἐγκρὶς ἐν μέ- כְּצַפִּיחִת

צָפַן Abſcondit, recondit, reponendo conſeruauit. Cognationem habet cum סָפַן contabulauit, & צָנַף circumligauit, nam tabulæ affixæ parieti abſcondunt ſuperficiem eius, & circumligando tiaram abſcondimus pilos tegendo eos. Hinc ζόφος caligo, obſcuritas, ψέφος idem, ζοφερὸς ater, obſcurus.

In I. Coniug. צָפַן abſcondit, regit accuſatiuum, porro cum datiuo ſolo ſignificat intendere inſidias in abſcondito, clam inſidiari alicui &c. צָפַנְתָּ
Pſ. 31. ℣. 20. Quã multa eſt bonitas tua, quã abſcondiſti timentibus te: ἧς ἔκρυψας. צֹפְנֶיהָ
Pro. 27. ℣. 16. Recondẽtes eã ſunt tanq̃ q recondit ventũ ꝛc. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος. וְצָפוּן
Pro. 13. ℣. 4. à fine. Et recondita pro iuſto facultas peccatoris. θησαυρίζεται. וְצָפֻן
Pro. 2. ℣. 7. Reponet iuſtis eſſentiam. i. ſubſtantiã firmam (pro יִצְפֹּן) ϗ θησαυρίζει. יִצְפֹּן
Iob 21. ℣. 19. Deus recondet filijs ſuis virtutẽ eius, rependet eis vt ſentiant. ἐκλείποι. תִּצְפֹּן
Pro. 2. ℣. 1. et c. 7. ℣. 1. Fili mi ſuſcepis ℣ba mea, et mãdata mea recõderis tecũ. κρύψῃς. יִצְפֹּנוּ
Pſ. 10. ℣. 8. Oculi eius pauperi intendent. i. obſeruabunt pauperem. ἀποβλέπουσι.
Legit̃ p̃terea Exo. 2. ℣. 2. Ioſ. 2. ℣. 4. Pſ. 27. ℣. 5. 21. Pſ. 119. ℣. 11. Iob 10. ℣. 13. Pſ. 31. ℣. 21.

In voce paſsiua נִצְפַּן abſconditus eſt. Legitur tantum ter in Biblijs ſacris. נִצְפַּן
Ier. 16. ℣. 17. Neqꝫ abſcondita eſt iniquitas eorum ab oculis meis. οὐκ ἐκρύβη. נִצְפְּנוּ
Iob 15. ℣. 20. Et numeri annorum abſconditi ſunt tyranno. δεδομένα δυνάστῃ. נִצְפְּנוּ
Et cap. 24. ℣. 1. Ideoqꝫ ab omnipotente non abſcondita ſunt tempora. οὐκ ἔλαθον ὧραι

In III. Coniug. הִצְפִּין abſcondit. Legitur tantum ter, vt, הַצְּפִינוֹ
Exo. 2. ℣. 3. Et quum amplius non poſſet abſcondere eum, accepit ei arculã. κρύπτειν. תַּצְפִּנֵנִי
Iob. 14. ℣. 9. Quis dabit (. i. vtinã) in inferno (aut ſepulchro) abſcõderes me. ἐφύλαξας. יִצְפִּינוּ
Pſ. 56. ℣. 7. Circumambulabunt, abſcondent. i. inſidiabunt̃ abſconditè. κατακρύψουσιν.
Eſt duplex lectio. Secundum literas eſt hiphil, & ſecundum puncta eſt Kal.

Inde nomina.

צָפוּן Abſconditum, reconditum. Eſt participiale nomen ex paul, de hoc vide ſup.

צָפוֹן Aquilo, plaga aq̃lonaris, quæ habitantibus in terra Iudæa abſcondita eſt. Hinc ζέφυρος & fauonius, id eſt, ventus occidentalis, quia iter ſolis non eſt ad plagam aquilonarem ſed meridianam.
Ieſ. 43 ℣. 6. Dicens aquiloni, da, Et Auſtro ne concludas, adfer filios meos. Βοῤῥᾶ. לַצָּפוֹן
Cum He locali. Ezechiel. 47. ℣. 17. Terminus Damaſci & aquilonis ad aquilonem. צָפוֹנָה
ϗ τὰ πρὸς Βοῤῥᾶν. (ἀπὸ Βοῤῥᾶ τῆς γαί. מִצְּפוֹן לָעַי
In reg. vel cum ל conſtructum. Ioſ 8. ℣. 11. Et caſtrametati ſunt ab aquilone Hai ꝛc.
Legitur præterea Gen. 13. ℣. 14. Exo. 26. ℣. 20. & antep. Deut. 15. ℣. 5. 6. 7. 8. 10. 11. &c.

צְפוֹנָה Aquilo, plaga aquilonaris. Legitur tantum ſemel. מִצְּפוֹנָה
Iud. 21. ℣. 19. In Silo ſingulis diebus quæ eſt ab aquilone ad Bethel. ἀπὸ Βοῤῥᾶ.

מַצְפּוּנִים Abſconſiones, recondita. Semel tantum in Biblijs reperitur, vt, (κρυμμένα. מַצְפֻּנָיו
Plur. cum affi. Obad. 1. ℣. 6. Eruta ſunt recondita eiꝰ. i. inq̃ſita ſunt abſcondita eiꝰ. κε-

צְפוֹנִי Aquilonaris, eſt gentile maſculinum deſinens in י item proprium nomen. הַצְּפוֹנִי
Ioel 2. ℣. 20. Et aq̃lonarem (exercitum) elongabo à vobis. ϗ τὸν ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐκδιώξω. הַצְּפוֹנִי
Num. 26. ℣. 15. Filij Gad ad familias eoꝝ, ad Zephon familia Zephonitaꝝ. τῷ Σαφὼν

צָפְנַת Occultum, occultatio, abſconſio, eſt Aegyptiacum &c. (δῆμος ὁ Σαφωνί. צָפְנַת
Ge 41. ℣. 44. Et vocauit Pharao nomen Ioſeph occulti reuelatorem. ψονθομφανήχ.

צֶפַע Aſpis, & ſcđm D. Hieronymum regulus, nomen reptilis venenatiſsimi. Cognationem habet cum פָּצַע ſauciauit, & צָבַע coloratus eſt varijs lineis, vt ſolent eſſe aſpides & ſerpentes, nam matris aluum egrediens inficit alias creaturas. Hinc ἀσπὶς genus ſerpentis, aſpis. Semel legitur. צֶפַע
Ieſ. 15. ℣. 2. Nam de radice ſerpentis egreditur. i. naſcetur aſpis.

צִפְעֹנִי Aſpis,regulus,baſiliſcus. Legitur quater in Biblijs.
Ieſ.11.℣.8.Et ſuper cauernam reguli ablactatus manum ſuam mittet.ἀσπίδων. צִפְעֹנִי
Et cap.59 ℣.5.Oua reguli excludent,& telas aranei texent.ὠὰ ἀσπίδων. צִפְעוֹנִי
Pro.23.℣.4 à fine.Nouiſsimũ eius tanquam ſerpẽs mordebit,& vt aſpis punget. κεράςης וּבְצִפְעֹנִי
Et plur.Ier.8.℣.16.Quia ecce ego mitto inter vos ſerpentes regulos &c. αἰίατα. צִפְעֹנִים
צִפְעוּנִים Excrementa colorata varijs lineis inſtar aſpidum. Semel legitur.
Eze.4.℣.ante.Vide,dedi tibi excremẽta bouis loco ſtercoris humani. βόλβιτα βοῶν. צְפִוּעֵי
צְפִעוֹת Ratione Vau inſerti legitur צְפִוּעֵי pro צְבוּעֵי colorata ſtercora.
Progenies viperarum, genimina aſpidum, quæ in magna copia naſcuntur & generantur,per translationem tribuitur hominibus. Semel tantum legitur.
Ieſ.22.℣.pen.Et pendebunt ab eo omnis gloria patris eius,ſtirpes & genimina. וְהַצְּפִיעוֹת

צִפְצֵף Garriuit more auium, ſtridit frequenti muſsitatione inſtar volucrum. Radix inuſitata eſt צָפַף. Hinc ψοφέω ſtrepo,ψόφος ſtrepitus, ſtridor,& germanicè zippen/ zipffen.
In II. Coniug. צִפְצֵף ſtridit,garriuit more auium,muſsitauit. Quater legitur.
Ieſ.10.℣.14.Et non fuit motans alam,aut aperiens os & ſtridens. ἢ στρουθίζων. מְצַפְצֵף
Et cap.8.℣.19. Quærite à pythonicis & diuinis qui muſsitant & diſſertãt. κενολογοῦν- הַמְצַפְצְפִים
Ieſ.38.℣.14.Sicut anſer(ferus)& grus,ſic muſsitabo(vel ſtridam)οὕτως φωνήσω. (τας. אֲצַפְצֵף
Et cap.29.℣.4.Et de puluere eloquium tuum garriet(vel muſsitabit)ἀσθενήσει. תְּצַפְצֵף

Inde nomen.

צַפְצָפָה Stridor,muſsitatio aquilæ & aliarum auium. Semel reperitur in Biblijs, vt,
Ezech.17.℣.5. Quem delegerat iuxta aquas multas, ſtridore poſuit illud .i. ſtridore & ſibilo emiſſo poſuit ſemen quod ore ſuſtulerat aquila.ἐπιβλεπόμενον. צַפְצָפָה

צָפַר Accelerauit,feſtinauit,maturauit, velox fuit,& propriè dicitur de vnguibus qui in auibus celerrimè creſcunt & producuntur. Cognationem habet cum פָּצַר compulit,nam compellere non procul abeſt ab vrgendo & accelerando. Hinc ψαίρω accelero,feſtino,ψαρός velox,αἰψηρὸς celer,αἶψα ſtatim.
In I. Coniug. צָפַר accelerauit,feſtinauit. Semel tantum legitur.
Iud.7.℣.3.Qui timidus eſt,aut formiduloſus,reuertatur & celeret de monte Gilead, & reflexerunt ex populo viginti duo millia &c. καὶ ἐξώρμησαν. וַיִּצְפֹּר

Inde nomina.

צְפִירָה Maturatio alicuius rei cito venientis. Ter legitur in Biblijs ſacris,vt,
Ezec.7.℣.7.Venit maturatio(feſtinans)ad te ô habitator terræ.ἥκει πλοκὴ ἐπὶ σέ. הַצְּפִירָה
Ezec.7.℣.10.Prodijt maturatio,effloruit flagellũ,germinauit ſupbia.ἐξῆλθεν ἡ πλοκή. הַצְּפִרָה
In reg.Ieſ.28.℣.5.In die illa erit Dominus Zebaoth &c. maturatio gloriæ &c.πλοκῆς. וְלִצְפִירַת
צָפִיר Hircus,à pilis & vngulis quæ maturè & feſtinanter matureſcunt.
Dan.8.℣.21 Et hircus ille piloſus eſt rex Græciæ,&c.ὁ τράγος τῶν αἰγῶν. (θεώρητον. וְהַצָּפִיר
Et c.8.℣.5.Et hircus ille(habet)cornu cõſpicuũ inter oculos ſuos.καὶ τῆς τράγης κέρας וְהַצָּפִיר
In re.Dã.8.℣.5.Et ego erã animaduertẽs,& ecce hircus caprorum &c.ἰδοὺ τράγος αἰγῶν צְפִיר
Et ℣.8.Et hircus caprigenus magnalia fecit.i.res magnas geſsit.καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν. וּצְפִיר
Et pl.in re.2.Par.29.℣.21.Et adduxerũt iuuẽcos 7.&c.et hircos caprorum 7.χιμάῤῥους αἰ- וּצְפִירֵי
צִפּוֹר Eſræ.8.℣.pe.Oues ſeptẽ,& hircos(hoſtiæ)peccati duodecim.χιμάῤῥους. (γῶν. צְפִירֵי
Paſſer auis, eſt nomen generale omnium auium,eo quod plumas & vngulas ſtatim excluſæ ſecum producant. Et ſpecialius dicitur de paſſere, aue vulgari generis dubij. Hinc per metath: ψάρις, & Latin: paſſer. German: Sperling/ Spatz/ generis dubij.
Ezech.17.℣.pen.Et habitabunt ſub ea omnis auis cuiuſque alæ. πᾶν πετεινόν. צִפּוֹר
Pſ.84.℣.4.Etenim paſſer inuenit domunculã,& hirundo nidũ ſibi.στρουθίον. צִפּוֹר
In reg.Pſ.148.℣.10.Beſtiam & omne iumentũ,reptile & aues alarum. καὶ πετεινὰ πτερωτά וְצִפּוֹר
Et plur.Leuit.14.℣.4.Et capiet pro mundante ſe duos paſſeres viuos.δύο ὀρνίθια. צִפֳּרִים
Pſ.104.℣.17.Vbi paſſeres(ſeu aues)nidulabuntur,ciconia(habet)fraxinos &c.στρουθία. צִפֳּרִים
צִפֹּרֶן Legitur præterea Gen 7.℣.14.cap.15.℣.10.Leuit.14.℣.5.6.7.40.50.51.&c.
Vnguis qui ſtatim producitur,& feſtinat ſuccreſcendo. Bis legitur,

Ier.17.℣.1 Peccatum Iehuda ſcriptum eſt ſtylo ferreo, vngue adamantino. בְּצִפֹּרֶן
Et pl.cũ affi Deu.21:℣.12.Et abradet caput ſuũ,& purgabit vngues ſuos. ϗ περιονυ (χιεῖς. צִפָּרְנֶיהָ

צְפַרְדֵּעַ Rana. Eſt nomen Aegyptiacum, Vel componitur ex צָפַר accelerauit,& דֵּעַ ſcientia, noticia,à יָדַע nouit,ſciuit, &c. nam pluuiam præſentiunt ranæ.Reperit tantum in Exodo & Pſalmis, vt hic ſequitur.
Pſ.78 ℣ 45 Imiſit in eos turbam inſectoꝝ &c. & ranam quæ ꝑdidit eos. ϗ βάτραχον. צְפַרְדֵּעַ
Et plur Pſ.105.℣.30.Edidit terra eoꝝ ranas, in penetralibus regnum eoꝝ. βατράχους. צְפַרְדְּעִים
Legitur præterea tantum Exo 8.℣.2.3.4.5.6.7.8.9.11.12.13.

צֶפֶת Capitellum obductum,obductio. Vide radicem צָפָה.
צִצִּם Flores piloſi. De hoc in radice צִיץ effloruit, prodijt tanq; flos ex folliculis.

צִקָּלוֹן Brachium,veſtis brachialis,manica,mantile. German: ein Ermel / Nun à tergo eſt hæemanthicum, radix eius צָקַל non inuenitur vſurpata in Biblijs. Hinc σκέλος brachium,item crus ad formam brachij oblongi. Habetur tantum ſemel, vt,
Cũ aff.2 Re.4 antep.Et vir veniens de Baal Saliſa afferat viro Dei panes primiciarum nempe viginti panes hordaceos & frumentum in manica ſua.ϗ παλάθας. בְּצִקְלֹנוֹ
Thargum habet בִּלְבֻשֵׁיהּ, i.in veſtimento ſuo. Hieron.in pera ſua.

צָרַב Aduſsit,inuſsit. Conuenit ſignificatione cum צָרַף exuſsit,excoxit argentum, item cum זָרַב aduſtus eſt calore ſolis ſeu fulgure, & cum סָרָב vrtica, deniq; cum שָׂרַף concremauit, combuſsit. Hinc per conuerſionem radicis πρήσσω, vnde πρηστὴρ preſter,cœleſtis flamma,& ſerpentis nomen.
In I. Coniug. paſsiua. נִצְרַב aduſtus eſt. Semel reperitur,vt,
Eze 21.℣.3.Non extinguet flãma inflãmata,ſed adurent iuxta eam.κατακαυθήσεται. וְנִצְרְבוּ

Inde nomen.

צָרֶבֶת Aduſtio, inuſtio, cicatrix adurens aliquem doloribus,vel quæ naſcit ex humoribus aduſtis. Ter legitur in Biblijs,vt, (οὐλὴ τοῦ ἕλκους. צָרֶבֶת
Leui.13 ℣.23 Si vero in ſeſe ſteterit macula illa & non ꝓceſſerit, cicatrix eſt vlceris. צָרֶבֶת
Et ℣.28.Sacerdos pronunciabit eum mundũ. Eſt enim aduſtio ambuſti. χαρακτήρ. צָרָבֶת
In pauſa.Pro.16.℣.27.Et ſuper labijs eius eſt velut ignis aduſtionis.θησαυρίζει πῦρ.

צְרִי Et צֳרִי & in pauſa צֹרִי reſina, humor ex arboribus defluens, in ijſdemq; reſidens. Græcis eſt ῥητίνη, à medicis multiplex deſcribitur. Hinc latini per conuerſionem radicis,Reſina,& Germanicum, hartz Sexies legitur,vt, וּצְרִי
Gen.37.℣.25.Et viderunt camelos eoꝝ ferentes aromata & reſinam.ϗ ῥητίνης. צְרִי
Et ca.43.℣.11.Modicũ reſinæ,et modicũ mellis. καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης. הַצֳּרִי
Ier.8 ℣.pen.Num Reſina non eſt in Gilead,num medicus non eſt illic.ἢ μὴ ῥητίνη. צְרִי
Et ca.46 ℣.11.Aſcẽde ĩ Gilead & accipe reſinã,ô virgo filia Aegypti.ϗ λάβε ῥητίνην צְרִי
Item ca 51.℣.8.Vlulate propter eam,accipite reſinam ꝓ vulnere eius. λάβετε ῥητίνην. צֳרִי
Eze.27.℣.17.Et mel & oleum & reſinam dabunt in negociationem tuã.ϗ ῥητίνην.

צָרַח Clamauit voce exerta & acerrima,exertauit vocem in altum, eleuauit vocem cum clamore ingenti. Cognationem habet cum חָרַץ incidit,concidit. Hinc per inuerſionem radicis ἀκρίζω altum pulſo, ἄκρος ſummus,altus. ἄκρως ſummè, acutè, ἄκρα turris,arx,ab altitudine, ἄκρια mons, ἄκρον vertex,ſummum.
In I. Coniug. צָרַח in altum extulit vocem,exclamauit altè. Semel. צֹרֵחַ
Zepha.1.℣ 14.Vox diei Iehoua,amarè exclamat ibi fortis (vel vociferatur) σκληρὰ (τέτακται.
In III.Coniug. הִצְרִיחַ fecit ſeu edidit clamorem altum. Semel. יַצְרִיחַ
Ieſ.42.℣.13.Sicut miles excitabit zelũ,vociferat & edet clamorẽ.ϗ βοήσεται.

Inde nomen.

צְרִיחַ Arx, ædificium altum, vnde ſpeculator ſolet clamare, item locus præruptus & altus arte vel natura. Hinc eſt arx arcis. Legitur tantum ter in ſacris Biblijs, vt, צְרִיחַ
Iud.9.℣.46.Et ingreſsi ſunt arcem,domum Dei Berith.εἰς τὸ ὀχύρωμα οἴκου.

Et ℣ſu

Et ℣.49.Et poſuerunt(ramos)ad arcē,incenderūtq; ſuꝑ eis arcē ꝛc.ἐπὶ τὸ ὀχύρωμα. הַצְּרִיחַ
1.Sa.13.℣.6.Abſcondit ſe populus ī ſpeluncas,in ſpineta,in petras.καὶ ἐν τοῖς βοθροῖς. וּבַצְּרִחִים

צֹרֶךְ Indigentia, neceſsitas, propriè ſignificat opus habere, Germanicè bedürffen. Hinc per inuerſionem radicis χρηΐζω,χρήζω opus habeo, indigeo, & χρεῖα indigentia, neceſsitas. Semel tantum reperitur in Biblijs ſacris, vt,
Cum affi.2.Par.2.℣.antep. Et nos ſecabimus ligna in libano ſecundum omnem indigentiam tuam .i.quotquot tibi neceſſaria fuerint.κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου. צָרְכְּךָ

צָרַע Leproſus fuit, laborauit pſora lepræ ſcabioſæ, percuſſus eſt lepra. Cognationem habet cum רָצַע perforauit,& רָעַץ colliſit, nam lepra quaſi perforando penetrat & collidit,ſeu inficit contagio ſuo.Hinc ψώρα pſora.i.cutis aſperitas ſquamoſa,ψωριῶ ſcabie laboro,ὁ ψώριος ſcabioſus,nam lepra eſt ſcabies mala, vt & eam vocat Horatius in arte poetica.

In I. Coniug. צָרַע leproſus fuit. Legitur tantum in Paul.
Leu.13.℣.44. Vir leproſus eſt,& immundus eſt ꝛc. ἄνθρωπος λεπρός ἐστι. צָרוּעַ
Et ℣.45.Et leproſus in quo fuerit plaga, huius veſtimenta ſunt lacerata. καὶ ὁ λεπρός. צָרוּעַ
Legitur præterea tantum Leuit.14.℣.3.cap.22.℣.4.Num.5.℣.2.

In II. Con. צֵרַע fecit leproſum,percuſsit lepra. Legit̃ tm̄ in participio paſsiuo.
Leu.14.℣.2.Hæc eſt lex leproſi in die mundationis eius,adducat̃ ꝛc.νόμος τοῦ λεπροῦ. מְצֹרָע
2.Re.7.℣.3.Et quatuor viri fuerunt leproſi ante oſtium portæ.ἦσαν λεπροί. מְצֹרָעִים
Exo.4.℣.6.Et ecce manus eius erat leproſa tanquam nix. λεπρῶσα ὡσεὶ χιών. מְצֹרַעַת
Legitur præterea,Num.12.℣. 10.item 2.Sam. 3. ℣.29.& 2.Reg.5.℣.11.ca.5.℣.11.&c.

Inde nomina.

צָרַעַת Lepra, pſora ſiue ſcabies mala, Reſch transfert dages ſuum ad p̄cedētē vocalē pathah,ex qua fit camez,Eſt enim ex ſecunda Coniugatione formatum.
Leuit.13.℣.3.Et aſpectꝰ plagæ erit profūdior cute carnis eiꝰ eſt,lepra. ἁφὴ λέπρας ἐστί. צָרַעַת
In pauſa.Leuit.13.℣.2.Et erit in cute carnis eius in plagam lepræ.ἁφὴ λέπρας. צָרָעַת
Cum affi.2.Reg.5.℣.3.Tunc recolligeret(.i.ſanaret) eum à lepra ſua. ἀπὸ τῆς λέπρας. מִצָּרַעְתּוֹ
Legitur quoq;.2.Reg.5.℣.7.7.11.27.Leuit.14.℣.7.32.34.44.& antep.

צִרְעָה Crabro, inſecti genus veſpis ſimile quod ſpiculum habet acutiſsimum quo perforando inficit & necat homines vel accerſit lepram Ter legitur in Biblijs, vt:
Exo.23.℣.28.Et mittam crabronem ante te,& expellet Hiuæum ꝛc.τὰς σφηκίας. הַצִּרְעָה
Deut.7.℣.20.Atq; crabronem mittet Dominus Deus tuus in eos.τὰς σφηκίας. הַצִּרְעָה
Ioſ.24.℣.12.Et miſi āte vos crabronē,et eijciet eos,dōec pereant reſidui.τὴν σφηκίαν. הַצִּרְעָה

צָרַף Exuſsit, excoxit, conflauit,examinauit per ignem, quemadmodum argentum igni exuſtum examinatur & excoquitur.Cognationem habet cum צָרַב & זָרַב .i. aduſsit. Hinc per inuerſionem radicis πρήσω, incendo πρηστήρ preſter, cœleſtis flāma,& ſerpentis nomen adurentis.

In I.Coniu. צָרַף excuſsit, examinauit,excoxit,conflauit.
Ier.6.℣.pe.Accenſus eſt follis ꝛc.in vanū exuſsit excoctor.ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ. צָרַף
Ieſ.48.℣.10.Ecce conflaui te(.i.igne tribulationis examinaui te)&c.πέπρακά σε. צְרַפְתִּיךָ
Et cap.40.℣.19.Sculptile fudit aurifaber,& exuſtor auro expandet illud.χρυσοχόος. צֹרֵף
Pſ.12.℣.7.Eloquia Domini ſūt eloquia mūda vt argentū exuſtū ī catio. πεπυρωμένον. צָרוּף
Ier. 6. ℣.pen. Excoxit excoquendo(.i.conflando)& mali non ſunt expurgati. צָרוֹף
Dan.11.℣.35.Ex doctis offendentur aliqui ad examinandū in eis ꝛc.τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς. לִצְרוֹף
Pſ.66.℣.10.Probaſti nos Deus,excoxiſti nos quēadmodū excoq̃t argētū.ὡς πυροῦται. כִּצְרָף
Pſ.26.℣.2.Examina renes meos & cor meum(ratione ו inſerti legit̃ צְרוֹפָה) πύρωσον. צָרְפָה
Ieſ.1.℣.25.Et conuertam manum meam contra te & exuram te ꝛc.καὶ πυρώσω. וְאֶצְרֹף
Inuenitur præterea 2.Sam.22.℣.31.Iud.7.℣.4.cap.17.℣.4.Pſ.17.℣.3.Pſ.18.℣.31.&c.

In voce paſsiua. נִצְרַף exuſtus eſt,examinatus eſt. Semel reperitur-
Dan.12.℣.10.Purificabuntur & dealbabuntur, & exurentur multi .i. probabuntur. (καὶ πυρωθῶσι. יִצָּרְפוּ

In II. Coniug. צֵרֵף exuſsit continuè. Semel inuenitur.
Malach.3.℣.3.Et ſedebit exurens(.i.conflator)& mundator argenti ꝛc.χωνεύων. מְצָרֵף

Inde nomina.

מַצְרֵף Vſtrina, fornax in qua conflatur metallum, conflatorium. Bis legitur.
Pro.17.℣.3.& cap.27.℣.21.Eſt conflatorium argento, & fornax auro. ἐν καμίνῳ. מַצְרֵף

צָרְפַת Sarepta ciuitas Sidoniorum nomen habens ab vſtrinis .i. officinis quibus metalla excoquuntur, fuit enim ciuitas metallica, Eſt & alia ciuitas in terra Chanaan.
Obad.1.℣. penult. Et transmigratio huius exercitus filiorum Iſrael, qui ſunt inter Chananæos vſqꝫ ad Sareptã (vel iuxta Rabbinos vſqꝫ ad Galliam) ἕως σαρεφθῶν צָרְפַת
Cũ He locali.1.Re.17.℣.10.Surge, vade in Sareptã quæ eſt Zidonioꝝ. εἰς σαρεφθά. צָרְפָתָה
Et ℣.11.Et ſurrexit & abijt in Sareptã, quũqꝫ veniſſet ad portã ciuitatis. εἰς σαρεφθά. צָרְפָתָה

צָרַר Anguſtauit, coanguſtauit, afflixit, tribulauit, cõſtrinxit, compreſsit, colligauit coartando & in anguſtum ſtringendo. Idem quod צוּר & habet cognationem cum יָצַר anguſtus fuit, item formauit premendo.

In I. Con. צָרַר coartauit ligando vel premẽdo, & metaphoricè afflixit. Conſtruitur cum accuſatiuo & præpoſitione עַל: perfectè & defectiuè coniugatur.
Pro.30.℣.4 Quis colligauit aquas in veſtimento? quis ſtatuit omnes fines terræ. צָרַר
Nu.33.℣ pen. Et anguſtabunt (.i. affligent) vos ſuper terra quã incoletis. ϗ ἐχθρεύσουσι. וְצָרֲרוּ
Exo.23 ℣.22.Et tribulabo tribulantes te.i. hoſtes tuos affligam. ἀντικείσομαι. וְצַרְתִּי
Pſ.129.℣.1.Sæpius oppugnauerunt me à iuuentute mea. ἐπολέμησάν με. צְרָרוּנִי
Exo.23.℣.21.Et inimicabor inimicis tuis, & anguſtabo anguſtantes te. ϗ ἀντικείσομαι צֹרְרֶיךָ
Oſe.13.℣.12.Colligata eſt iniquitas Ephraim, abſconditum eſt peccatũ eius. συστροφή. צָרוּר
Leuit.18.℣.17.Vxorem ac ſororem ſuam non accipies ad coartandum. ἀντίζηλον. לִצְרֹר
Num.25.℣.pen. Anguſtare Midianitas, & percutietis eos. ἐχθραίνετε τοῖς μαδιηναίοις. צָרוֹר
Ieſ.8.℣.17.Colliga teſtimonium, obſigna legem in diſcipulis meis. צוֹר
In futuro ſemꝑ deficit ainpoal Ieſ.11.℣.14.Et Iehuda nõ anguſtabit Epraim. οὐ θλίψει יָצֹר
2.Reg.5.℣.23.Et ligauit (arctè) duo talenta argenti. ϗ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου. וַיָּצַר
Deut.2.℣.10.Non anguſtabis (obſidione) Moabitas, neqꝫ ꝓuoces eos. μὴ ἐχθραίνετε. תָּצַר

In II. Coniug. צוֹרֵר ligauit premendo, vel eſt à צוּר. Semel legitur.
Ioſ.9 ℣.4.Et vtres vini veteres & laceros arctatos.i.arctè cõſutos. κατεῤῥωγότας ἀπο- וּמְצֹרָרִים

In III. Con. הֵצַר anguſtauit, & cum datiuo intulit & fecit anguſtiã. (δεδεμένους.
Deut.28.℣.50.Et anguſtiam faciet tibi in omnibus portis tuis. ϗ ἐκθλίψῃ σε. וְהֵצַר
Ier.10.℣.18.Et anguſtiam faciam eis vt inueniant.i.vt re ipſa expiant. ϗ ἐκθλίψω. וַהֲצֵרֹתִי
Et c.49.℣.22.Et erit cor fortiũ Aedõ ĩ die illo ſicut cor mulieris anguſtãtis. ὠδινούσης. מְצֵרָה
2.Par.28 ℣.22.Et in tempore faciendi illi anguſtiam, & adiecit &c. τοῦ θλιβῆναι αὐτόν. הָצֵר
Eſræ 9.℣.27.Et dediſti eos in manum eorum, & anguſtiam fecerunt eis. וַיָּצֵרוּ
2.Par.28.℣.20.& 2.Re.6.℣.24.Aſcendit & obſedit Samariã. περιεκάθισε ἐπὶ σαμάρειαν וַיָּצַר לוֹ

Inde nomina.

צַר Anguſtator, oppugnator, hoſtis, oſor, aduerſarius, & abſtractè anguſtia, tribulatio &c. & ſemel pro petra ſeu ſilice acuto & anguſtante aliquem ſumitur.
Nu.10.℣.9.Et ſi veneritis ĩ bellũ ĩ terra veſtra cõtra hoſtẽ anguſtantẽ vos. ὑπεναντίους. צַר
Deut.4.℣.30 In anguſtia tua quando inuenerint te omnia iſta. τῇ θλίψει σου. בַּצַּר
2.Reg.6.℣.1.Ecce quæſo locus in quo nos habitamus corã te anguſtus eſt. στενός. צַר
Ieſ.5.℣.antepe. Vngulæ equoꝝ eius tanqꝫ ſilex (vel petra) reputatæ ſunt. οἱ πόδες τῶν כַּצַּר
(ἵππων.
Et plur.2.Reg.6.℣.25.Et ecce oppugnatores erant contra eam. צָרִים
Cũ affi.Pſ.27.℣.2. Hoſtes mei & inimici mei, ipſi impegerũt & corruerũt. θλίβοντές צָרַי
In reg.Ieſ.9.℣.11.Et eleuabit (.i. roborabit) dominus hoſtes Reſin contra eum. (με. צָרֵי

צָרָה Anguſtia, tribulatio, afflictio, oppreſsio, de hoc vide in צוּר:

צַר Petra acuta quæ inſtar gladij lædit & anguſtat homines, item celeberrima vrbs Phœniciæ Tyrus, extructa ſuꝑ locum petroſum, Græci reſoluunt צ in ts & protulerunt per priorem literam Tyrus.
Exod.4.℣.25.Et tulit Zippora petram.i.cultellum petroſum & accerrimum. ψῆφον. צַר
Eze.3.℣.9.Sicut adamantẽ, ꝗ durior eſt ſilice, reddidit frontẽ tuã. κραταιότερον πέτρας. מִצַּר
(σιδῶν.
2.Sam.24.℣.7.Et venerunt ad munitionem Tyri & ad cunctas ciuitates. צַר
Zach.9.℣.2.Sed & Hamath terminꝰ eiꝰ erit, Tyrꝰ & Zidon quãtumuis &c. τύρος ϗ צַר
Et ℣.3.Et ædificauit Tyrus munitionẽ ſibi & cõgeſsit argentũ velut puluerẽ. τύρος צַר

מֵצַר Anguſtia, afflictio, tribulatio.
Pſ.118.℣.5. De anguſtia inuocaui Dominum, qui exaudiuit me. ἐκ θλίψεως. הַמֵּצַר
Et plur. Thre.1.℣.3. Omnes perſequutores eius appræhenderunt eam in anguſtijs. הַמְּצָרִים
In re. Pſ.116.℣.3. Cinxerũt me funibus mortis, et anguſtię inferni compħẽderũt me. וּמְצָרֵי

צְרוֹר Ligamen quo aliquid in anguſtum colligatur, loculus, faſciculus, item pro lapide ſeu ſcrupulo acuto & ſtringente ſeu anguſtante aliquem in calceis.
Hagg.1.℣.6. Et qui ſe elocat pro mercede, recipit mercedem in loculum pertuſum. ἀποδεσμὸν. (ὁ δεσμὸς ἀργυρίου αὐτοῦ. צְרוֹר
In reg. Gen.42.℣.35. Et ecce vniuſcuiuſq; ligamen (.i. faſciculus) pecuniæ ſuæ &c. צְרוֹר
Cant.1.℣.13. Ligamen (.i. faſciculus) myrrhæ (ſeu mari) eſt dilectus meus. ἀπόδεσμος. צְרוֹר
1.Sam.25.℣.29. Et erit anima Domini mei ligata in faſciculo viuentium. δεσμῷ. בִּצְרוֹר
Amos 9.℣.9. Quemadmodũ dimouebitur in cribro, & non cadet ſcrupulus terræ. צְרוֹר

צְרֹרוֹת Ligationes anguſtæ, colligationes in faſciculos arctatos. Semel reperitur.
Gen.42.℣.35. Et viderunt colligationes (.i. faſciculos) pecuniarũ ſuarũ. τοὺς δεσμοὺς. צְרֹרוֹת

ק. Pſalm. 145.

קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃

קָאַת Ibis, & ſecundum Hieronymum eſt onocrotalus auis cygno ſimilis adunco roſtro. Cognationem habet cum קוא & קָיָה .i. euomuit, nam auis illa demergit collum in aquam & ſpirando atq; euomendo aquas ceu ruditum aſini edit. Hinc κοίζειν id eſt, grunnire. Legitur quinquies in ſacris Biblijs, & א aliquando habet pathah.
Leuit.11.℣.18. Et Porphirionem & Ibin & Pelicanum (non comedetis.) καὶ πελεκᾶνα. וְהַקָּאַת
Deut.14.℣.17. Et Ibin (ſiue onocrotalum) & Pelicanum, & mergulum (non edetis.) וְהַקָּאַת
Ieſ.34.℣.11. Poſſidebunt eam onocrotalus & caſtor, bubo & coruus. ὄρνεα קָאַת
Zephan.2.℣.pen. Atq; ibis & caſtor in ſphærulis eius pernoctabunt. χαμαιλέοντες. קָאַת
In reg. Pſ.102.℣.7. Similisq; factus ſum onocrotalo ſolitudinis. πελεκᾶνι ἐρημικῷ. לִקְאַת

קָבַב Cauauit, excauauit aliquem imprecando ſeu maledictis perfodiendo, execratus eſt. Idem quod קָבָה & נָקַב. Cognationem habet cum בָּקַק euacuauit. Hinc κουφίζω leuem facio, alleuo, κοῦφος leuis, κούφισις & κουφισμός leuatio. Et latinum cauo, as, are, nam maledictis aliquem excauare eſt eum leuem habere.

In I. Coniug. קַב excauauit, execratus eſt, leuem reddidit. Cum accuſatiuo.
Num.23.℣.4. à fine. Si fortaſsè viſum fuerit Deo vt inde execreris eum mihi. καὶ καταράσαί μοι αὐτὸν. (οὐ μὴ ἀρᾶται κύριος. וְקַבֹּתוֹ
Et ℣.12. Quomodo maledicam ei cui non maledixit Deus? (He eſt pro vau affixo.) קַבֹּה
Et cap.23.℣.29. Et dixit Balac ad Bileam. Etiam execrando non execraberis eum. κατάραις καταράσῃ. (dices. καταράσασθαι. קֹב
Num.24.℣.10. Ad execrandũ hoſtes meos vocaui te, & tamen benedicendo bene- לָקֹב
Num.28.℣.17. Et execrare eum mihi inde (Nun eſt Epentheſis cum ſcheua.) וְקָבְנוֹ
Et ca.22.℣.11. & 17. Veni & execrare mihi eũ (populum) Dages excidit quia nunq; concurrunt duo dages fortia ĩmediatè, he enim interpoſitum quieſcit. ἄρασαί μοι. קָבָה לִּי
In futuro vſurpatur verbum נָקַב de quo vide ſupra.

Inde nomina.

קַב Cabus, menſura frumentaria, continens ſextam partem ſati.
2.Reg.6.℣.25. Et quarta pars cabi .i. viginti quatuor oua. τοῦ κάβου. הַקַּב

קֻבָּה Fornix à concauitate, cauea, taberna. Legitur tantum ſemel, vt:
Num.25.℣ſu 8. Et ſequutus eſt virum Iſraelitam in fornicem (vel in caueam) εἰς τὴν κάμινον. הַקֻּבָּה

קֵבָה Ventriculus à concauitate, nam æquipollet radicibus קָבַב & נָקַב. Hinc κῦφος leuis, Verbaliter hæc radix non vſurpatur, ſed tantum nomina. Semel. וְהַקֵּבָה
Deut. 18. ℣. 3. Et dabit ſacerdoti armũ, & vtranq; maxillam, & ventriculum. ἤνυστρον.

קֳבָה Ventriculus, à concauitate. Semel tantum legitur. קֳבָתָהּ
Num 25. ℣. 8. Et transfixit vtroſq; per ventrem eius. διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς.

קָבַל Capulauit, decapulauit, accepit, excepit, ſuſcepit, & propriè ſignificat aliquid capere ſeu apprehendere manubrio & anſa ſua, vt gladium capere eſt non enſem ſeu laminam, ſed capulum & manubrium apprehendere. Cognationem habet cum גָּבַל termĩauit, limitauit. Hinc capulus, capulũ, capulo, decapulo.

In I. Coniug. קִבֵּל accepit, capulauit, in his locis inuenitur. קִבֵּל
Eſther 4. ℣. 4. Et miſit veſtes ad induẽdũ Mordechai &c. ſed nõ accepit. ὁ δὲ οὐκ ἐπήσθη. וְקִבֵּל
Et ca. 9. ℣. 23. Et ſtabilierũt et recepũt Iudęi ſup ſe &c. ratio: lite: eſt וְקִבֵּל. καὶ προσεδέξαντο. יְקַבֵּל
Pro. 19. ℣. 20. Audi conſilium & ſuſcipe diſciplinam, vt fias prudentior. קַבֶּל־לָךְ
1. Par. 21. ℣. 11. Et venit Gad ad Dauid, & dixit ei: Sic dicit Dñs, recipe tibi. ἔκλεξαι. נְקַבֵּל
Iob 2. ℣. 10. Etiam bonũ accipiemus à Deo, cur malum non acciperemus? ἐδεξάμεθα. וַיְקַבְּלוּ
2. Par. 29. ℣. 16. Et receperunt (in ſe) ſacerdotes ad exportandũ ad torrentem. ἐδέξαντο.
Legitur præte: tm̃, 1. Par. 12. ℣. 19. & 2. Par. 29. ℣. 19. & 22. Eſræ 8. ℣. 31. Eſth. 9. ℣. 27.

In III. Coniug. הִקְבִּיל accepit, excepit. Legitur tantum bis, vt: מַקְבִּילֹת
Exo. 26. ℣. 5. & cap. 36. ℣. 12. Excipientibus (ſeſe) mutuo anſulis. ἀντιπίπτουσαι. Hier. vt anſa contra anſam veniat, & altera alteri poſsit adaptari.

Inde nomen.

קֹבֶל Receptio, & exponitur latinis aduerbialiter, contra, è regione. Bis legitur. קֹבֶל
2. Reg. 15. ℣. 10. Et conſpirauit contra eũ Sallũ filius Iabes & pcuſsit eũ corã populo. קָבְלוֹ
Cum affi. Eze. 26. ℣. 9. Et machinam è regione eius dabis in muris tuis. ἀπέναντί σου.

קָבַע Supplantauit, peſſundedit calcaneo, & metaphoricè dolo & impoſtura oppreſsit, decepit, fefellit, doloſè & fraudulenter ſpoliauit, defraudauit. Idem eſt quod עָקַב. Cognationem habet cum בָּקַע perrupit, diſſecuit. Hinc κύβος cubus, talus, taxillus, os prope calcaneum ſeu plantam, κυβεύω ludo taxillis, κάβαξ verſutus, veterator, & latinum cubus. Septuaginta reddiderunt per πτερνίζω quemadmodum & עָקַב &c.

In I. Coniug. קָבַע ſupplantauit, defraudauit, decepit. Quater extat. וְקָבַע
Pro. 22. ℣. 23. Nã Iehoua aget cauſam eorũ, & ſupplantabit ſupplantãtes eos. καὶ ῥύσῃ הֲיִקְבַּע
Mal. 3. ℣. 8. Nũ decipiet (.i. decipe debet) homo Deũ? εἰ πτερνιεῖ. Quoniam vos decipitis me (vel dolo ſupplantatis me ſubtrahendo miniſtris Dei quæ ad victũ pertinent) & dicitis, πτερνίζετε. Qua nam re ſupplantauimus te .i. decepimus te. ἐπτερνίσαμέν. קֹבְעִים קְבַעֲנוּךָ

Inde nomina.

קֻבַּעַת Fex quæ eſt in fundo ſupplantata, & ſubſidet in imo. Bis reperitur. קֻבַּעַת
In reg. Ieſ. 51. ℣. 17. Fecem calicis ſoporis bibiſti, & expreſsiſti. ποτήριον. קֻבַּעַת
Et ℣. pen. Et feces calicis furoris mei non addes bibere amplius. τὸ ποτήριον.

קוֹבַע Bis accipitur pro כּוֹבַע .i. galea, armatura capitis. Hinc κύβη κεφαλὴ & latinum caput, Germanicum kop/kopff/ περικεφαλαία .i. galea. Bis tantum extat, vt: וְקוֹבַע
Ezech. 23. ℣. 24. Peltam & ſcutum & galeam ponent ſuper te circumquaq;. καὶ πέλται. קוֹבַע
In re. 1. Sa. 17. ℣. 38. Et induit Saul &c. et poſuit galeã æneã ſup caput eius. περικεφαλαίαν.

קָבַץ Congregauit magnam copiam hominum, & propriè ſignificat homines congregare, eosq; non ſingulatim ſed turmatim, vt numerus ferè videatur intumeſcere ſeu turgeſcere, Ideoq; cognationem habet cum בָּצֵק intumuit, turguit, קָמַץ comprehendit.

In I. Coniug. קָבַץ congregauit. Conſtruitur cum accuſatiuo. קָבַץ
1. Reg. 20. ℣. 1. Et Benhadad rex Syriæ congregauit omnem exercitũ ſuũ. συνήθροισε. קֹבֵץ
Ezech. 22. ℣. 19. Idcirco ecce ego congrego vos in medio Ieruſalem. εἰσδέχομαι. קְבוּצִים
Nehe. 5. ℣. 4. à fine. Et omnes pueri mei congregati ibi ad opus &c. οἱ συνηγμένοι. לְקָבְצִי
Zepha. 3. ℣. 8. Nã iudiciũ meũ eſt colligere gẽtes, et cõgregare me regna. τοῦ εἰσδέξασθαι. קְבֹץ
1. Reg. 18. ℣. 18. Et nũc mitte, cõgrega ad me oẽm Iſrael ad montẽ Carmel. συνάθροισον.

Deut.13.℣.antep.Et omne ſpolium eius congregabis ad mediũ plateæ eius.συνάξεις. תִּקְבֹּץ
Pſ.41.℣.7.Cor eius congregabit iniquitatem ſibi,egredietur ꝛc. συνήγαγεν. יִקְבָּץ
2.Sam.3.℣.21.Et congregabo ad Dñm meum regem vniuerſum Iſrael. καὶ συναθροίσω. וְאֶקְבְּצָה
Legitur quoq; 1.Sam.7.℣.5.Gen.41.℣.48.item 2.Par.24.℣.5.Ioel 2.℣.16.&c.
In voce paſsiua. נִקְבַּץ congregatus eſt,collectus eſt. (συνηγμένοι εἰσὶν.
Ioſ.10.℣.6.Et adiuua nos quum congregati fuerint contra nos reges Aemorreorꝫ. נִקְבְּצוּ
Ier.40.℣.pe.Et diſsipabuntur oẽs ex Iehuda qui congregati ſunt ad te. οἱ συνηγμένοι. הַנִּקְבָּצִים
Eſther 2.℣.8.Et dum congregarentur puellæ multæ ad Suſan arcem ꝛc. συνήχθησαν. וּבְהִקָּבֵץ
Gen.49.℣.2.Congregamini & audite filij Iacob,& auſcultate &c. συνάχθητε. הִקָּבְצוּ
Ezec.29.℣.5.Non colligeris,neq; congregaberis,ſed beſtijs terræ &c.οὐ μὴ περισταλῇς. תִקָּבֵץ
1.Sam.7.℣.6.Et congregati ſunt in Mizpa,& hauſerunt aquas &c. συνήχθη. וַיִּקָּבְצוּ
Item 1. Paral. 13. ℣ſu 2. Ieſaiæ 43. ℣ſu 9. cap. 45. ℣ſu 20. cap. 48. ℣ſu 14. cap. 56. ℣.8. capite 60. ℣. 4. 7. &c.
In II.Coniug. קִבֵּץ congregauit frequenter,collegit,ſæpè vſu venit.
Deut.30.℣.3.Et rurſus congregabit te ex omnibus populis ꝛc. πάλιν συνάξει. וְקִבֶּצְךָ
Ieſ.13.℣.14.Et erit ceu caprea agitata,& ouis quam nemo congregat. ὁ συνάγων. מְקַבֵּץ
Ezech.38.℣.8.Veniens ad terram reductam gladio, collectam ex multis populis. מְקֻבֶּצֶת
Mich.2.℣.12.Congregando congregabo reliquias Iſraelis ꝛc.ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι. קַבֵּץ
Pſ.106.℣.pe.Salua nos Dñe Deus noſter,& congrega nos ex gentibus.ἐπισυνάγαγε. וְקַבְּצֵנוּ
Ezech.29.℣.13.Colligam Aegyptios de populis inter quos diſperſi ſunt. συνάξω. אֲקַבֵּץ
Ieſ.40.℣.11.In brachio ſuo congregabit agnos, inq; gremio ſuo feret. συνάξει ἄρνας. יְקַבֵּץ
Inuenitur & Ieſ.11.℣.12.cap.34.℣.16.cap.43.℣.5.cap.54.℣.7.Pſ.107.℣.3.Ieſ.22.℣.9. &c.
In IIII. Coniug. הִתְקַבֵּץ congregauit ſe,& ſemper legitur in plurali.
Iud.9.℣.47.Et nunciatũ eſt ipſi Abimælech quod congregaſſent ſe omnes viri.&c. ὅτι συνήχθησαν. (θροίσθησαν. הִתְקַבְּצוּ
1.Sam.7.℣.7.Et audiuerunt Philiſthæi, quod congregaſſent ſeſe filij Iſrael. ὅτι συνη- הִתְקַבְּצוּ
Ieſ.44.℣.11.Congregabũt ſe oẽs iſti,ſtabunt,expaueſcent,confundẽt συναχθήτωσαν. יִתְקַבְּצוּ
Ioſ.9.℣.2.Et congregauerũt ſe pariter ad belligerandũ cum Ioſua & Iſrael. συνῆλθοσαν. וַיִּתְקַבְּצוּ

Inde nomina.

קְבוּצָה Congregatio,collectio. Vſurpatur tantum ſemel,vt:
In reg.Ezech.22.℣.20.Congregationem argenti & æris,& ferri,& plumbi ꝛc.καθὼς (εἰσδεχέ). קְבֻצַת
קִבּוּץ Congregatio. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum.
Plur.cum affi.Ieſ.57.℣.13. Quando clamaueris, liberent te congregationes tuæ. קִבּוּצַיִךְ
Hinc eſt קִבּוּץ nomen puncti vocalis,quod contractis labijs profertur conſtans & punctis collectis inuicem tranſuerſim ſubiectis.

קָבַר Sepeliuit,ſepelijt,occultauit ſub terra, & per tranſlationem abſcondit. Cognationem habet cum רָקַב putruit,nam in ſepulchro eſt putrefactio corporum, item cum חָפַר forauit,quia ſepelire eſt in foramine terræ occultare corpus ꝛc. Hinc per metatheſin literarum κράββατος grabatus,& germanicè grab/graben/eine grube. Item κρύπτω,κρύβω occulto,κρύβες mortui qui ſunt abſconditi in ſepulchrũ,κρυφός & κρύφιος occultus.

In I. Coniug. קָבַר ſepeliuit. Sæpius reperitur in Biblijs ſacris vſurpatum.
Gen.23.℣.pe.Et poſtea ſepeliuit Abraham Saram vxorem ſuam. ἔθαψεν. קָבַר
Pſ.79.℣.3.Fuderũt ſanguinẽ tanq; aquas in circuitu Ieruſalẽ,et nõ erat ſepeliẽs θάπτων. קֹבֵר
1.Reg.13.℣.antep.Et ſepelietis me in ſepulchro,vbi vir Dei ſepultus eſt. θάψατέ με. קְבַרְתֶּם
Deut.21.℣.vlt.Non pnoctabit cadauer eius ꝛc. ſed ſepeliendo ſepelies.ταφῇ θάψετε. קָבוֹר
Gen.23.℣.8.Si eſt vobis cordi ad ſepeliendum mortuum meum coram me. θάψαι. לִקְבֹּר
2.Reg.9.℣.antep.Et abierunt ad ſepeliendũ eã,ſed nihil inuenerunt de ea &c.θάψαι. לְקָבְרָהּ
Gen.23.℣.6.In ſelectiſsimo ſepulchrorum noſtrorum ſepeli mortuum tuum. θάψον. קְבֹר
Et ℣.4.Date mihi poſſeſsionẽ ſepulchri vobiſcum,vt ſepeliã funus meum. καὶ θάψω. וְאֶקְבְּרָה
Deut.34.℣.6.Et ſepeliuit eũ in valle in terra Moab è regione domus Peor.καὶ ἔθαψαν. וַיִּקְבֹּר
In voce paſsiua. נִקְבַּר ſepultus eſt. Legitur tantum ſemel in futuro.
Ruth 1.℣.17.Vbicunq; morieris,moriar & ego,& ibi ſepeliar &c. ἐκεῖ ταφήσομαι. אֶקָּבֵר
Gen.15.℣.15.At tu venies ad patres tuos in pace,ſepelieris in ſenectute bona,ταφεὶς. תִּקָּבֵר

Ier.22.℣.18.Sepultura aſini ſepeliet̃.i.non ſepeliet̃,ſicut aſinus non habet ſepulchꝝ. יִקָּבֵר
(οὐ ταφήσε)
Legitur præterea.Gen.35.℣.19.Deut.10.℣.6.Ier.16.℣.6.

In II. Coniug. קִבֵּר ſepeliuit diligenter. Quater occurrit in Biblĳs.
Ier.14.℣.16.Erũt proiecti in plateis ꝛc.& non erit eis ſepeliens. οὐκ ἔςαι ὁ θάπτων αὐτοὺς. מְקַבֵּר
Num.33.℣.4.Et Aegyptĳ ſepeliebant illos quos percuſſerat Dominns. ἔθαπτον. מְקַבְּרִים
Ezech.39.℣.15.Donec ſepelierint ipſũ q ſepeliunt.i.pollinctores. ἕως ὅτου θάψωσιν οἱ θάπτοντες. מְקַבְּרִים
Oſe.9.℣.5.Quoniã ecce abierũt à vaſtatiõe ꝛc.Moph ſepeliet eos. θάψει. תְּקַבְּרֵם

In voce paſsiua. קֻבַּר ſepultus eſt diligenter. Semel tantum habetur. קֻבַּר
Gen.25.℣.10.Illic ſepultus eſt Abraham & Sara vxor eius. ἔθαψαν.

Inde nomina.

קֶבֶר Sepulchrum ein Grab/locus ſepulturæ. קֶבֶר
Pſ.5.℣.10.Sepulchꝝ apertum eſt guttur eoꝝ,linguam ſuam blandam facient. τάφος. בְּקֶבֶר
In re.2.Sam.2.℣.vlt.Et ſepeliuerunt eũ in ſepulchro patris ſui in Bethlehẽ. ἐν τῷ τάφῳ. קֶבֶר
In pauſ.Ge.23.℣.vlt.Et cõfirmatꝰ eſt ager ꝛc.in poſſeſsionẽ ſepulchri. εἰς κτῆσιν τάφου. קִבְרֶךָ
Cum affi.Nahum 1.℣.pen.Tollam ſculptile & fuſile,vertam ſepulchꝝ tuũ. τάφον σου. קְבָרִים
Et pl.Exo.14.℣.21.Et dixerũt ad Moſẽ, An nõ erãt ſepulchra in Aegypto. μνήματα. קְבָרֵינוּ
Cum affi.leui.Gen.23.℣.6.In ſelectiſsimo ſepulchroꝝ noſtroꝝ ſepeli ꝛc. μνημείοις.
Cum affi.graui.Ier.8.℣.1.Et proferent ꝛc. oſſa habitantium Ieruſalem è ſepulchris ſuis. ἐκ τῶν τάφων. מִקִּבְרֵיהֶם
קִבְרֵי
In reg.Ier.26.℣.pen.Et abĳciet cadauer eius ad ſepulchꝝ filioꝝ populi. εἰς τὸ μνῆμα.

קְבֻרָה Sepulchrum in fœminino genere. לִקְבָרוֹת
Plural.Iob 21.℣.antep.Et ipſe ad ſepulchra educetur(vel efferetur) εἰς τάφους ἀπηνέχθη.
Cum affi.Ezech.32.℣.21.Ibi eſt Aſſur ꝛc, per circuitum ſunt ſepulchra eius. τοῦ μνήματος. קִבְרֹתָיו
(μνήματα τῆς ἐπιθυμίας. קִבְרוֹת
In reg.Num.11.℣.pen.Et vocauit nomen loci illius,ſepulchra concupiſcentiæ. μνή-

קְבוּרָה Sepultura,ſepulchrum. Pro Schureck eſt aliquando Kibbuz magnum. בִּקְבוּרָה
Ieſ.14.℣.20.Non vnieris cũ eis in ſepultura.i.non eris ſocius ſepulturæ. τοῦ μνήματος. קְבֻרָתוֹ
Cũ aff.Deu.34.℣.6.Et nõ nouit quiſqꝫ ſepulchꝝ eiꝰ vſqꝫ in hodiernũ diẽ. τὴν ταφὴν. קְבֻרַת
In reg.Ge.35.℣.20.Ipſa eſt ſtatua ſepulturæ Rachelis vſqꝫ in hodiernũ. στήλη μνημείου.
Legitur præterea Eccle.6.℣.3.Gen.35.℣.20.

קָדַד Inclinatus eſt vertice,incuruatus eſt ſuppliciter, ſupplex fuit. Cognationem habet cum נָקַר puncto notauit, pupugit, nam inclinatio & ſupplicatio debent fieri compuncto corde.i.in vera humilitate cordis. Hinc ἱκετεύω ſupplico,ἱκέτης ſupplex,ἱκέτις ſupplicatrix,ἱκετεία,ἱκέτευμα,ἱκετηρία ſupplicatio,ἱκετήριος,ἱκτήρ,ἱκτήριος ſupplex,ἱκετευτικός ſupplicabilis ꝛc.

In I. Coniug.paſsiua. נָקַד inclinatus eſt ſuppliciter. In futuro tantum legitur. וָאֶקֹּד
Gen.24.℣.48.Et inclinatus ſum,& adoraui Dominum &c. καὶ εὐδοκήσας. נִתְקֹּד
1.Reg.1.℣.16.& 31.Et inclinata eſt Bathſcheba & procubuit regi. καὶ ἔκυψε. וַתִּקֹּד
1.Sam.24.℣.9.& ca.28.℣.15.Et inclinato vertice ꝛc.pronus ſeſe incuruauit. καὶ ἔκυψε. וַיִּקֹּד
Gen.43.℣.28.Exo.4.℣.pe.Et inclinati ſunt vertice & ꝓni incuruauerũt ſe. κύψαντες. וַיִּקְּדוּ
2.Par.29.℣.30.& Nehe.8.℣.7.Et inclinato vertice proni ſe incuruauerunt. καὶ ἔκυψαν. וַיִּקְּדוּ
In Daleth omittitur vbiqꝫ dages forte,nam poſt ſcheua non ponitur illud.
Legitur præ:tm̃.Gen.24.℣.26.Exo.12.℣.27.ca.34.℣.8.Nu.22.℣.31.& 2.Par.20.℣.18.

Inde nomina.

קִדָּה Genus aromatis creſcentis vertice inclinato, Thargum pro eo habet Caſsiam.
Bis tantum reperitur in Biblĳs ſacris vſurpatum. וְקִדָּה
Exo.30.℣.24.Caſſiæ vero quingentos ſecundum ſiclum ſanctuarĳ. καὶ ἴρεως. קִדָּה
Ezech.27.℣.19.Caſsia & calamus fuit in negociatione tua.

קָדְקֹד Vertex capitis,ab inclinando. קָדְקֹד
Deut.33.℣.20.Vt leo moratur qui prædatur brachium & verticem. καὶ ἄρχοντα. קָדְקֹד
In re.Pſ.68.℣.22.Verũtamen Deus cruẽtabit caput ꝛc.ꝟticẽ capillicĳ. κορυφὴν τριχὸς. קָדְקֹד
Cum affi.Deut.28.℣.35.A planta pedis tui vſqꝫ ad verticem tuum. ἕως τῆς κορυφῆς σου. קָדְקֳדֶךָ
Pſ.7.℣.pe.Reuertat̃ labor eius in caput eius,& ſup ꝟticem eius. καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ. קָדְקֳדוֹ
Legitur & Gen.49.℣.26.Deut.33.℣.16.Item 2.Sam.14.℣.28.Iob 2.℣.7.

Accenſus

קָדַח Accenſus eſt,ferbuit,efferbuit,item accendit,incendit,inflammauit. Cognationem habet cum יָקַד candųit,incanduit. Hinc latini interponendo n.dicunt cendo quod in compoſitione tantum vſurpatur,accendo,ineendo,& germ:zünden/ anzünden.

In I. Con.קָדַח inflãmatus,ferbuit,efferbuir,& cum actõ incendit. 4. extat.

Deut.32.℣.22.Quia ignis inflãmatus eſt(.i.efferbuit)in ira mea, & exarſit. ἐκκέκαυ). קָדְחָה

Ier.17.℣.4.Quia ignem incendiſtis in ira mea qui in æternum ardebit. קְדַחְתֶּם

Ieſ.50.℣.vlt.Ecce omnes vos inceditis ignem,accingitis flammas ꝛc. πῦρ καίετε. קֹדְחֵי

Ieſ.64.℣.2.Quemadmodum inflammatur ignis liquidaꝝ aquarum ꝛc.κατακαύσῃ. כִּקְדֹחַ

Inde nomina.

קַדַּחַת Ardor,febris ardens,morbus inflammans corpus. Bis reperitur,vt:

Leuit.26.℣.16.Viſitabo vos terrore,tumore,& febri ardente. ϗ τὸν ἴκτερον. הַקַּדַּחַת

Deut.28.℣.22.Percutiet te Iehoua tumore,& ardore,& inflammatione. πυρετῷ. וּבַקַּדַּחַת

אֶקְדָּח Carbunculus lapis cuius aſpectus eſt vt ignis,lapis rutilans. Semel.

Ieſ.54.℣.12.Et portas tuas(fundabo)ex lapide carbunculo. κρυστάλλους λίθους. אֶקְדָּח

קָדַם Præoccupauit,præuenit,anteceſsit,anterior fuit,anteuertit. Eſt aliquando temporis & aliquando loci, perinde vt ſol præoccupat orientales partes tam loco quam tempore. Hinc κοδομεύω ſicco, torreo, nam ſol aut venter in orientalibus locis eſt multo calidior & magis exiccat atqꝫ torrefacit quam in cæteris regionibus, κοδομεία ſiccatio,κοδομεύς frictor,qui fruges torret.

In II. Coniug. קִדֵּם præuenit, præceſsit.

Pſ.119.in ק. Præueni in crepuſculo,& exclamaui,in verbo autem tuo ſperaui. קִדַּמְתִּי

Deu.23.℣.5.Propterea q, non p̃uenerũt vos pane & aquis in via. μὴ συναντῆσαι ὑμῖν. קִדְּמוּ

Pſ.17.℣.13.Exurge Dñe,p̃uenito faciẽ eius,incurua eũ ꝛc.πρόφθασον αὐτοὺς. (κύριον. קַדְּמָה

Mich.6.℣.6.In quo p̃ueniã Dñm:incuruabor corã Deo excelſo.ἐν τίνι καταλάβω τὸν אֲקַדֵּם

Pſ.88.℣.14.Et in mane oratio mea præueniet te(vel anteuertat te. προφθάσει.) (μεν. תְּקַדְּמֶךָּ

Pſ.95.℣.2.Præoccupemus faciẽ eius in cõfeſsione,& in Pſalmis iubilemꝰ.προφθάσω- נְקַדְּמָה

Legitur præterea. Pſ.18.℣.6.19.Pſ.21.℣.4.Pſ.59.℣.11.Pſ.68.℣.26.Pſ.79.℣.8.&c.

In III. Coniug. הִקְדִּים præuenit,anteuertit. Bis extat in Biblijs ſacris, vt:

Iob 41.℣.2.Quis p̃ueĩt me vt retribuã.i.qs prior mihi dedit vt retribuã? ὁ ἐμοὶ ἀντιστὰς. הִקְדִּים

Amos 9.℣.10.Non aduentabit,neqꝫ anteuertet nos malum, οὐδὲ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς. וְתַקְדִּים

Inde nomina.

קָדִים Eurus,ventus orientalis & ſubſolanus,qui in terra ſancta eſt vehementiſsimus,& valde exiccat atqꝫ torrefacit,vt ex ſequentibus teſtimonijs intelligi poteſt.

Gen.41.℣.7.& 23.Et ecce ſeptem ſpicę tenues & aduſtæ Euro, ἀνεμόφθοροι. קָדִים

Oſe.13.℣.vl.Veniet Eurꝰ ꝛc.et erubeſcet vẽa eiꝰ,et exicceſcet fõs eiꝰ.καύσωνα ἄνεμον. קָדִים

Ionæ 4.℣.8.Præparauit Dñs ventũ orientalẽ vehementẽ.i.vrentem.πνεύματι καύσωνι. קָדִים

Ezech.17.℣.10. Nonne cum attigerit illud ventus orientalis,areſcet? Hiero.ventus vrens. ἄνεμον τὸν καύσωνα. (ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξεναντίας. קָדִים

Cum He locali. Hab.1.℣.9. Oppoſitio facierum eorum verſus orientalem plagam. קָדִימָה

Reperitur præterea.Exo.10.℣.13.cap.14.℣.21.Pſ.78.℣.26.Ieſ.27.℣.8.Ier.18.℣.17.

קֶדֶם Oriens,principium anterius,plaga orientalis,item pridem,ante, anteqꝫ, priuſqꝫ.

Ge.29.℣.1.Et leuauit Iacob pedes ſuos,et venit in terrã filioꝝ oriẽtis.εἰς γῆν ἀνατολῶν. קֶדֶם

Pſ.74.℣.2.Memor ſis cœtus tui quẽ iampridem(.i.ab antiquo)cõparauiſti.ἀπ' ἀρχῆς. מִקֶּדֶם

In reg.Pro.8.℣.22.Dñs poſſedit me initio vię ſuæ,ante opa eiꝰ tũc erã.ἀρχὴν ὁδῶν. קֶדֶם

In pauſa nihil mutat̃.Pſ.139.℣.5.Poſterius et anterius compegiſti me ꝛc. ϗ τὰ ἀρχαῖα. וָקֶדֶם

Cũ He loc.Gen.28.℣.14.Erumpes ad mare,& ad orientẽ & aꝗlonẽ ꝛc.ἐπὶ ἀνατολὰς. וָקֵדְמָה

Et plur.Pro.8.℣.23.Ab æterno ordinata ſum,& ab initio ante terram. ἐν ἀρχῇ. מִקַּדְמֵי

קַדְמָה Prioritas,initium,ante,antiquitas. (πρὸ τοῦ.

In reg.Pſ.129.℣.4.Fient tanꝗ gramen tectoꝝ quod anteqꝫ euulſum fuerit areſcet. שֶׁקַּדְמַת

Cum affi.leui.Ieſ.23.℣.7.A diebus antiquitatis,vetuſtas(ſeu origo)eius.ἀπ' ἀρχῆς. קַדְמָתָהּ

Ezec.16.℣.54.Redibunt ad antiꝗtatem ſuã,Samaria & filiæ eius redibunt ad priora. לְקַדְמָתָן

Cũ affi.gra.Ezech.16.℣.eod. Quandoꝗdem et tu tuæqꝫ filiæ redibitis ad priora vrã. לְקַדְמַתְכֶן

Et plur.cum affi.Ezech.36.℣.11.Et reducam vos ſecundum antiquitates veſtras. כְּקַדְמוֹתֵיכֶם

קֵדְמָה Oriens,plaga ſeu pars orientalis,latinis rectius vertitur,ante,vt:

In reg. Gen. 2. ℣. 14. Hiddekel ipſe (fluuius) vadit ante Aſſur .i. ad orientem. κατέναντι. קִדְמַת
Et ca. 4. ℣. 18. Et exijt Cain à facie Dñi, et habitauit in terra Nod ante Eden. κατέναντι. קִדְמַת

קְדוּמִים Antiquitates. Legitur tantum ſemel, vt:
Iud. 5. ℣. 21. Torrens Kiſon cõuoluit (.i. corripuit) eos, torrens antiq̃tatũ ꝛc. καδημείμ. קְדוּמִים

קַדְמֹנִי Orientalis, anterior, antiquior, priſcus, Eſt loci & temporis. הַקַּדְמֹנִי
1. Sa. 24. ℣. 14. Quemadmodũ ſonat ꝓuerbiũ antiqui (authoris) ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία. הַקַּדְמֹנִי
Zach. 14. ℣. 8. Medietas illarum (aquarum fluet) ad mare orientale. πρὸς ἀνατολάς. וְקַדְמֹנִים
Et plur. Iob 18. ℣. pen. Et anteriores (vel priores) apprehenderunt horrorem.

קַדְמֹנָה Orientalis, anterior, antiqua. (ἀνατολάς. קַדְמֹנָה
Ezech. 47. ℣. 7. Aquæ iſtę egrediuntur ad Galilæam (vel limitem) orientalem. πρὸς וְקַדְמֹנִיּוֹת
Et plur. Ieſ. 43. ℣. 18. Ne recordemini primorum & anteriora ne conſideretis. קַדְמֹנִיּוֹת
Mal. 3. ℣. 4. Tanquam dies perpetuitatis, & velut anni antiqui.

קָדַר Ater fuit, atratus fuit, pullatus fuit, obſcurus fuit, obtenebratus eſt. Et propriè ſignificat atra & funebri veſte indutum eſſe, vt ſolent eſſe funeſti & triſtes. Cognationem habet cum קָטַר ſuffijt, ſuffumigauit, vt olim in funeribus conſuetudo fuit, nam & fumus ſeu ſuffitus atram formam habet & alijs inducit. Hinc per metatheſin & interpoſitionem ν fit ἄνθραξ, carbo ater, ἀνθρακόω in carbones muto, ἀνθρακίας ater. Et per aphæreſin fit latinum ater, atra, atrum. Item cum pullulati & funeſti ſolebant deflere mortuos, hinc & aliud verbum deduxerunt Græci per tranſpoſitionem literarum, videlicet δακρύω lachrymor, δάκρυ & δάκρυον, δακρυόεις lachrymoſus. Hinc tetricus tetrici.

In I. Con. קָדַר ater fuit, atratus fuit, obſcuratus eſt, ſæpè cum עַל. (συσκοτάσει.
Mich. 3. ℣. 6. Et occumbet ſol ſuꝑ prophetas iſtos, & obtenebreſcet ſuper eos dies. καὶ וְקָדַר
Ier. 8. ℣. 21. Super contritione filię populi mei atratus fui .i. pullatis veſtibus ingredior. קָדַרְתִּי
ἐσκοτώθην. (ἐσκοτώθησαν. קָדְרוּ
Et cap. 14. ℣. 2. Luxit Iuda, & portæ eius deformatæ ſunt, atratæ fuerunt ad terram. קָדְרוּ
Ioel 2. ℣. 10. & cap. 4. ℣. 15. Sol & luna atrati ſunt .i. obtenebreſcent. σύσκουσιν τὸ φέγγος. קָדָרוּ
Pſ. 35. ℣. 14. Tanq̃ lugens matrẽ atratus (.i. pullatis veſtibus) incuruabar. σκυθρωπάζων. הַקֹּדְרִים
Iob 6. ℣. 16. Qui (torrẽtes) atrati ſunt .i. denigrantur à glacie (reſoluta) διαλαβοῦντο.
Et tantum. Iob 5. ℣. 11. ca. 30. ℣. 28. Pſ. 34. ℣. 14. Pſ. 42. ℣. 1. Pſ. 43. ℣. 2. Ier. 4. ℣. 4. à fine.

In III. Coniug. הִקְדִּיר fecit atrum, fecit obtenebreſcere. Ter legitur. וְהִקְדַּרְתִּי
Ezec. 32. ℣. 7. Et faciã atras ſtellas eoꝝ .i. faciã obtenebreſcere ſtellas eoꝝ. καὶ συσκοτάσω. אַקְדִּירֵם
Et ℣. 8. Omnia luminaria lucis in cœlo faciã atra ſuper te .i. obſcurabo. συσκοτάσουσι. וָאַקְדִּר
Et ca. 31. ℣. 15. Et reddidi atratũ libanũ propter eũ, & oẽs arbores campi &c. ἐσκότασεν.

In IIII. Con. הִתְקַדֵּר fecit ſe atrũ, obſcurauit ſeſe. Inuenitur tantum ſemel, vt: הִתְקַדְּרוּ
1. Reg. 18. ℣. pe. Et cœli atros ſe reddiderunt nubibus & vento, fuitq́ imber magnus (συνεσκότασεν.

Inde nomina.

קַדְרוּת Atritas, nigredo. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs vſurpatum. קַדְרוּת
Ieſ. 30. ℣. 3. Induam cœlos atritate, & ſaccum ponam indumentum eorum. σκότος.

קְדֹרַנִּית Atritas, Et aduerbialiter atrè, nigrè, obſcurè. Semel habetur. קְדֹרַנִּית
Malach. 3. ℣. 14. Et quod inceſsimus atrè (vt tetrici) à facie Domini Zebaoth. ἱκέται,

קִדְרוֹן Kidron, & iuxta antiquam verſionem Cedron, eſt fluuius atratus prope Ieroſolymam, nomen habet ab atritate aquarum. Bis inuenitur vſurpatum in Biblijs.
2. Sam. 15. ℣. 23. Et rex tranſibat per torrentem Kidron, & omnis populus ꝛc. κέδρων. קִדְרוֹן
2. Reg. 23. ℣. 5. Et eduxit ꝛc. ad torrentem Kidron, & combuſsit eũ in torrẽte Kidron. קִדְרוֹן

קֵדָר Filius ſecundus Iſmaelis filij Abrahæ ex Hagar, Gen. 25. & nomen habet à luctu. Hinc eſt per metatheſin literarum Turca ein Türck / qui Arabiam occuparunt, nam ſunt Iſmaelitæ, qui initio vocabantur Hagareni. קֵדָר
Ezech. 27. ℣. 20. Arabs & oẽs principes Kedar, ipſi ſunt negociatores manus tuæ. קֵדָר
Ieſ. 21. ℣. pen. Et conſumetur vniuerſa gloria Kedar. ἡ δόξα τῶν υἱῶν κηδάρ. קֵדָר
Verſu vlt. Et reliquæ ſagittæ fortium filiorum Kedar minuentur. ἰσχυρῶν υἱῶν κηδάρ. קֵדָר
Pſ. 120. ℣. 5. Heu mihi quia peregrinor inter Meſchech, & habitaui in tẽtorijs Kedar.

קָדַשׁ Sacer fuit,conſecratus eſt,ſanctus fuit,& ꝑ translationem præparatus eſt, mundatꝰ
eſt,in vſum ſacꝝ deputatus eſt,nam qui alieni ſunt à ſanctimonia & caſtitate dicunt̃
imparati. Hinc per metatheſin literaꝝ & ק leniter ꝓlato fit ἁγιστέω,ἁγιστεύω purifico,
ſanctifico,veneror,ἁγιστία purificatio, ἁγίζω purifico, ἁγιάζω ſanctifico , & latinum
per metatheſin literarum caſtus , a, um, atq; germanicum keuſch per ſyncopen &c.
item δοξάζω.

In I. Con. קָדַשׁ & in diſtinctione קָדֵשׁ ſanctus fuit,caſtus fuit.
Exo. 29.℣.21 Et ſanctus erit ipſe,& veſtes eius,atq; filij eius ꝛc. ἁγιασθήσεται αὐτός. וְקָדַשׁ
Ieſ.65.℣.5.Ne apꝓpinquaueris ad me q̃a ſanctior te ſum. Hieron: ſanctificaui te. קְדַשְׁתִּךָ
Nu.17.℣ 2.Vt leuet acerras è medio incendij ꝛc. quoniam ſacræ fuerunt.ἡγίασε. קָדֵשׁוּ
1.Sa.21.℣.5.Quanto magis hodie ſanctificabitur in vaſe.ὅτι ἁγιασθήσεται σήμερον. יִקְדַּשׁ
Hagg.2.℣.13.Et ſi tetigerit ala ſua ꝛc.ad vllã eſcam,num ſancta erit?εἰ ἁγιασθήσεται. הֲיִקְדָּשׁ
Legit̃ ꝓterea Exo.29.℣.39.cap.30.℣.29.Leuit.6.℣.17.26. Nu.16.℣.36.Deut.22.℣.9.ꝛc.
In voce paſsiua נִקְדַּשׁ ſanctificatus eſt,conſecratus eſt. (ἁγιασθήσομαι.
Exo,29.℣.4.à fine.Et conueniar ibi filijs Iſrael & conſecrabit̃ (locus) in gloria mea. וְנִקְדַּשׁ
Ieſ.5.℣.16.Et Deus ſanctus ſanctificatus eſt in iuſticia. Græci.ὁ ἅγιος δοξασθήσεται. נִקְדָּשׁ
Ezech.36.℣.23.Quia ego Dominus ſum, dicit Dominus Iehoua cum ſanctificatus
fuero. ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με. (ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς. בְּהִקָּדְשִׁי
Num.20.℣.13. Vbi rixati ſunt filij Iſrael cum Domino,& ſanctificatus eſt inter eos. וַיִּקָּדֵשׁ
Legitur quoq; Leu.22.℣.pen.Ezech.20.℣.4.à fine cap.28.℣.22.25.& ca 39.℣.27.
In II. Coniug. קִדֵּשׁ ſanctificauit,conſecrauit.
1.Re.8.℣.antep.In die illo cõſecrauit rex mediũ atrij q̄ erat ante domũ. ἡγίασεν. קִדֵּשׁ
Eze.37.℣.vlt.Et cognoſcẽt gẽtes q̄ ego ſũ Dñs,q̄ ſanctifico Iſraelẽ.ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς. מְקַדֵּשׁ
Eze.48.℣.11.Sacerdotibus conſecratũ(.i.dicatum)è filijs Zadoc.τοῖς ἡγιασμένοις. הַמְקֻדָּשׁ
Exo.29.℣.33.Ad implendum manus eoꝝ,& ad ſanctificandum eos. ἁγιάσαι αὐτούς. לְקַדֵּשׁ
Ex.13.℣.2.Sãctifica(.i.ſegrega mihi)oẽ primogẽitũ,apꝰtionẽ cuiꝰq; matricis.ἁγίασόν קַדֶּשׁ־לִי
Exo.29.℣.ante.Et Aharonẽ atq; filios eiꝰ ꝯſecrabo vt miniſtrẽt mihi.ἁγιάσω. (μοι. אֲקַדֵּשׁ
1.Sam.16.℣.5.Et ſanctificauit(.i parauit)Iſai & filios eius.ἡγίασε τὸν ἰεσσαί. וַיְקַדֵּשׁ
Legitur & Exo.29.℣.27.& antep.cap.40.℣.10.11. Leuit.21.℣.8.cap.25.℣.10.&c.
In III. Con. הִקְדִּישׁ fecit eſſe ſanctum, ſanctificauit,conſecrauit.
Zepha.1.℣.7.Quia præparauit Dñs ſacrificium, ſanctificauit vocatos ſuos.ἡγίασε. הִקְדִּישׁ
Leu.27.℣.15.Et ſi,qui ſanctificat,redemerit domum ſuam & adiecerit. ἡγίασε. הַמַּקְדִּישׁ
2.Par.2.℣.4.Ad conſecrandum & ad adolendum(vel ſuffiendũ) coram eo. ἁγιάσαι. לְהַקְדִּישׁ
Ier.12.℣.3.Et ſanctifica(.i.præpara)eos ad diem occiſionis.ἅγνισον αὐτούς. וְהַקְדִּשֵׁם
Deut.15.℣.19.Omne primogenitum ꝛc.ſanctificabis Domino Deo tuo.ἁγιάσεις. תַּקְדִּישׁ
Leu.27.℣.14.Et vir q̄ ſanctificauerit(vel cõſecrauerit)domũ ſuã Dño. ὃς ἂν ἁγιάσῃ. יַקְדִּישׁ
Inuenitur præterea Leuit.22.℣.2.Num.8.℣.17.Iud.17.℣.3. Ier.1.℣.5.Ieſ.8.℣.13.&c.
In IIII. Coniug. הִתְקַדֵּשׁ ſanctificauit ſeipſum. Sæpe vſurpatur,vt,
Ieſ.30.℣.29.Canticum erit vobis,ſicut in nocte qua ſanctificauit ſolennitatem. הִתְקַדֶּשׁ־חָג
Eze.38.℣.vl.Et magnificabor,& ſanctificabo me,& notus ero ꝛc.ϗ ἁγιασθήσομαι. וְהִתְקַדִּשְׁתִּי
Ieſ.66.℣.17.Sanctificantes ſe,& mũdãtes hortos poſt vnã(ciſternã)ἁγνιζόμενοι. הַמִּתְקַדְּשִׁים
2.Par.29.℣.antep.Nam Leuitæ erant recti corde ad ſanctificandum ſe.ἡγιάσθησαν. לְהִתְקַדֵּשׁ
1.Sa.16.℣.5.Sanctificate(.i.ꝑ̃parate)vos,& venite mecum ad ſacrificiũ.ἁγιάσθητε. הִתְקַדְּשׁוּ
2.Par.29.℣.ante.Vſq; conſum̃are opus,donec ſanctificarent ſe ſacerdotes.ἡγιάσθησαν יִתְקַדָּשׁוּ
Reperitur quoq; 1.Par.15.℣.14.& 2.Par.29.℣.15.& cap.30.℣.3.16.& 24.&c.

Inde nomina.

קָדוֹשׁ Sanctus,ſacer,caſtus. Et ſæpe in Biblijs vſurpatur,vt,
Ieſ.6.℣.3.Et dicebat,ſanctus,ſanctus,ſanctus Dominus Zebaoth.ἅγιος, ἅγιος. קָדוֹשׁ
In reg.Ieſ.1.℣.4.Dereliquerunt Dominum,irritauerunt ſanctum Iſraelis.ἅγιον. קְדוֹשׁ
Cum affi.Ieſ.43.℣.15.Ego ſum Iehoua ſanctus veſter,creator Iſraelis.ὁ ἅγιος ὑμῶν. קְדוֹשְׁכֶם
Plur.Leuit.19.℣.2.Sancti eſtote,quia ſanctus ſum ego Deus veſter. ἅγιοι ἔσεσθε. קְדשִׁים
Cum affi.Iob 15.℣.15.En inter ſanctos eius nõ eſt verax(ſeu fidelis)κατ᾽ ἁγίων οὐ πιστεύει. בִּקְדשָׁיו
קֹדֶשׁ Sanctitas,ſanctimonia,ſanctuarium,ſacrum,ſanctificatio.
Pſ.20.℣.3.Mittat auxilium tuum è ſanctuario,atq; è Zion ſuffulciat te.ἐξ ἁγίου. מִקֹּדֶשׁ
Exo.3.℣.5.Locus ſuper quo tu ſtas eſt ſanctitatis.i.terra ſancta. γῆ ἁγία ἐστί. קֹדֶשׁ

In re.Exo.26.℣.5.à fin.Diſtinguet vobis inter ſanctũ & ſãctũ ſãctoꝝ. τ͂ ἁγίου τ͂ ἁγίων. קֹדֶשׁ
Cum affi.Pſ.150.℣.1.Laudate Dominum in ſanctitate ſua. ἐν τοῖς ἁγίοις. בְּקָדְשׁוֹ
Et pl.Eze.36.℣.vlt.Vt oues ſanctificationum,ita oues Ieruſalem. ὡς πρόβατα ἅγια. קָדָשִׁים
Cum affi.leui.Exec.22.℣.26.Et polluerunt ſancta mea.i. hoſtias meas. τὰ ἅγιά μου. קָדָשַׁי
Cum affi.graui.Exo 28.℣.6.à fin.Quæ ꝯſecrabunt &c.cunctis donis ſanctitatũ eoꝝ. קָדְשֵׁיהֶם
In reg.1.Reg.15.℣.15.Et intulit ſanctificata patris ſui, & ſanctificata ſua &c.(τῶν ἁγίων. קָדְשֵׁי

מִקְדָּשׁ Sanctificatio,ſanctuarium,palatium ſanctitatis,ſacrarium,paſsiue reperitur.
Exo.25.℣.7.Et facient mihi ſanctuariũ vt habitẽ inter eos. τοὺς κίονας τ͂ πατρός. מִקְדָּשׁ
Cũ affi.leui.Ieſ.16.℣.12.Et ingredieť ad ſanctuariũ ſuũ ad orandũ, εἰς τὰ χειροποίητα. מִקְדָּשׁוֹ
In reg.Amos 7.℣.13.Quia ſanctuarium regis eſt, & domus regni eſt. ἁγίασμα. מִקְדַּשׁ
Et plur.Ezech.21.℣.7.Et ſtilla(.i.vaticinare)ad ſãctuaria &c. ἐπὶ τὰ ἅγια. מִקְדָּשִׁים
Cum affi.leui.Pſ.68.℣.vlt.Tremendus es ô Deus de ſanctuarijs tuis. ἐν τοῖς ἁγίοις. מִמִּקְדָּשֶׁיךָ
Cũ affi.graui.Leu.26.℣.31.Et reddam deſolata ſanctuaria.i.ſacella veſtra. τὰ ἅγια ὑμῶν מִקְדְּשֵׁיכֶם
In re.Pſ.73.℣.17.Donec veniam ad ſanctuaria(vel ſacraria)Dei. εἰς τὸ ἁγιαστήριον. מִקְדְּשֵׁי

קָדֵשׁ Impurus,cynædus,non caſtus, ſcortum,catamitus &c. Contra: ha: ſigni: perinde atq; latinum,vt Virgilius.Quid non mortalia pectora cogis.Auri ſacra fames? Hinc & Græcum eodem modo vſurpatur in malam partem, ἀγιστής contumelioſus.
1 Reg.14.℣.24.Inſuper etiam ſcortator erat in terra, & fecerunt &c. σύνδεσμος. קָדֵשׁ
Deut.23.℣ 18.Ne ſit ſcortum de filiabus Iſrael, neq; pathicus ſit de filijs Iſrael. πόρνη. קָדֵשׁ
1.Reg.22.℣.8.à fine.Et reliquias catamiti.i.reliquos catamitos &c. ſuſtulit è terra. הַקָּדֵשׁ
Et pl.2.Re.23.℣.6.Et diruit domos ſcortatoꝝ,quæ erant in domo Dñi. καδησίμ. קְדֵשִׁים
Iob 36.℣.14.Moriatur in iuuentute anima eoꝝ, & vita eoꝝ(ꝑeat)cum ſcortatorib. בַּקְּדֵשִׁים

קְדֵשָׁה Meretrix,ſcortum,eine Kotze/proſtibulum. (τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων. קְדֵשָׁה
Deut.23.℣.18.Ne ſit ſcortum in filiabus Iſrael,neq; pathicus ſit de filijs &c. πόρνη. קְדֵשָׁה
Ge.38.℣.21.et 22.Nõ fuit hîc meretrix(vel ſcortum) .i.vbi eſt meretrix? ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη הַקְּדֵשָׁה
Et pl.Oſe.4.℣.14. Cũ ſcortis partienť, & cum meretricibus ſacrificabût. τετελεσμένων. הַקְּדֵשׁוֹת

קָהָה

Hebes fuit,hebetatus eſt,ſtupuit,obtuſus fuit,caruit acumine,accipitur de dentibus & ferro carentibus acie. Cognationem habet cum כָּהָה & כָּאָה obtuſus fuit oculorum acie,caligauit,hoc de oculis illud de dentibus vſurpatur.

In I.Con. קָהָה hebuit,hebes fuit,obſtupuit. Ter legitur. (αἱμωδιάσουσι. תִּקְהֶינָה
Ier.31.℣.29.& Ezec.18.℣.2.Patres comederũt labruſcam & dentes filioꝝ hebeſcent. תִּקְהֶינָה
Ier.31.℣.30.Qui comedit labruſcam,hebeſcent dentes eius. αἱμωδιάσουσιν.
In II.Con. קֵהָה hebuit vehementer,hebes fuit valde. Semel extat. קֵהָה
Eccle.10.℣.10.Si obtuſũ fuerit(vel hebuerit)ferꝝ,nec habuerit aciem. ἐὰν ἐκπέσῃ.

קָהַל

Congregauit,& ꝓpriè dicitur de congregatione hominum ceu per conuocationẽ facta.Ideoq; cognationem habet cum קוֹל .i.vox,& לַהֲקָה .i.collectio. Græci καλέω voco, συγκαλέω conuoco, ἐκκλησία eccleſia,concio, congregatio hominum, ἐκκλησιάζω congrego,itẽ ὄχλος turba, κλάζω clamo,intercalo,intercalaris, καλίζω voco.

In I. Con.paſsiua נִקְהַל congregatus eſt,collectus eſt.
Eſther 9.℣.2.Congregati ſunt Iudæi in ciuitates ſuas in omnibus prouincijs regis. נִקְהֲלוּ
Eze.38.℣.7.Sis paratus,& para tibi,tu & cuncta cõgregatio q cõgregãť. συνηγμένη. הַנִּקְהָלִים
Nu.17.℣.7.Et factũ eſt cũ congregareť conuentus contra Moſen &c. ἐπισυστρέφεσθαι. בְּהִקָּהֵל
Exo.32.℣.1.Et congregatus eſt populus contra Aharonẽ & dixerunt ad cũ. συνέστη. וַיִּקָּהֵל
Leu.8.℣.4.Et congregata eſt eccleſia ad oſtiũ tabernaculi indictionis. ἐ ἐκκλησίασε. וַתִּקָּהֵל
Inuenitur præterea Eſther 8.℣.11.& ca.9.℣.2.15.16.18.& 1.Par.20.℣.25.Num.16.℣.3.
In III. הִקְהִיל congregauit,collegit.
Ezec.38.℣.13.An non ad diripiendam rapinã congregaſti cœtũ tuũ. συνήγαγες. הִקְהַלְתָּ
Leu.8.℣.3.Et omnem cœtũ congrega ad oſtium tabernaculi teſtimonij. ἐκκλησίασον. הַקְהֵל
Deut31.℣.antep.Congregate ad me omnes ſeniores &c. Græci ἐκκλησιάσατε. הַקְהִילוּ
1.Par.13.℣.5.Et congregauit Dauid omnem Iſrael. Græci. ἐ ἐξεκλησίασε. וַיַּקְהֵל
Inuenitur quoq; Exo.35.℣.1.Leuit.8.℣.3.Num.1.℣.18.cap.20.℣.8.10. Iob 11.℣.10.

Inde nomina.

קָהָל ἐκκλησία eccleſia,congregatio,concio,multitudo populi. Pſalm.22.

Pſalm.22.℣.23.Narrabo nomen tuum fratribus meis,in medio eccleſiæ laudabo te.
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας. (πᾶσα ἡ συναγωγή σου. קָהָל
Cum affix.leui. Ezech.27.℣.antepenult.Et omnis congregatio tua in medio tui ꝛc. קְהָלֵךְ
Cum affi.gra.Deu.5.℣.22.Hæc ℣ba locutus eſt Dñs ad oēm eccleſiā.συναγωγήν. קְהַלְכֶם
In reg.Pſ.149.℣.1.Laus eius eſt in eccleſia ſanctorꝝ. Græci ἐν ἐκκλησίᾳ. בִּקְהַל
קְהִלָּה Eccleſia,congregatio,concio, cœtus eccleſiaſticus.
Neh.5.℣.7.Et dedi(.i.poſui)ſuꝑ congregationem magnam.ἐκκλησίαν μεγάλην. קְהִלָּה
In re.De.33.℣.4.Legē p̄cepit nobis Moſe,hæreditatē cœtui Iacob.συναγωγῆς ἰακὼβ. קְהִלַּת
קֹהֶלֶת Concio,eccleſia,& figuratè pro ipſo concionatore ſeu eccleſiaſte.
Eccle.7.℣.4.à fine.Ecce hoc inueni,dixit eccleſia.i.ecc̄ſiaſtes.ἐκκλεσιαστής. קֹהֶלֶת
Eccle.1.℣.1.Verba eccleſiaſtæ,filij Dauidis in Ieruſalem.ἐκκλησιάστου. קֹהֶלֶת
מַקְהֵלִים Congregationes. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs ſacris.
Pſ.26.℣.vlt.Pes meus ſtetit in rectitudine,in eccleſijs bn̄dicam Dño.ἐν ἐκκλησίαις. בְּמַקְהֵלִים
מַקְהֵלוֹת Congregationes,eccleſiæ. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
Pſ.68.℣.27.In eccleſijs benedicite Deo, Domino de fonte Iſraelis.ἐν ἐκκλησίαις. בְּמַקְהֵלוֹת
לַהֲקָה Collectio,de hoc vide ſuo in loco.

קוֹא Euomuit,vomitum reddidit,Idem quod קָיָה. Hinc κία, ebrietas, ciens vomitum, κικέων potio. Et German. kotzen.

In I. Coniug. קָא vomuit, euomuit. Legitur tantum ſemel.
Leu.18 ℣.ante,Vt nō euomat terra vos ꝛc.quēadmodū euomuit gētes. προσώχθισε. קָאָה
In III. Con. הֵקִיא fecit vomitum euomuit. Sexies reperitur,vt,
Pro.25.℣.16.Si inueneris mel ꝛc. Ne forte ſat̃ fueris,& euomas illlud.Sept:ἐξεμέσης. וַהֲקֵאתוֹ
Leu.18.℣.antep.Et nō euomet terra vos,qñdo contaminaueritis eā.προσωχθίσῃ. תָקִיא
Et ℣.23.Et viſitaui iniq̃tatem eius & euomuit terra ipſa habitatores ſuos.ϗ προσώχ- וַתָּקִא
Ionæ 2.℣.vlt.Et mandauit Dñs piſci,& euomuit Ionam ad aridā.ἐξέβαλε. (θισεν ἡ γῆ. וַיָּקֵא
Iob 20.℣.15.Facultatem abſorpſit, & euomuit eam &c. ἐξεμεθήσεται. יְקִאֶנּוּ
Pro.23.℣.8.Buccellam tuam quam ediſti,euomes, & ꝑdidiſti ℣ba iucunda.ἐξεμέσει. תְּקִיאֶנָּה

Inde nomina.

קִיא Vomitus. Quater vſurpatur in Biblijs,vt,
Ieſ.28.℣.8.Omnes menſæ repletæ ſunt vomitu,& ſordibus,vt nullus locus ſuperſit. קִיא
Cū affi.Ieſ.19.℣.14.Quemadmodū volutat̃ ebrius in vomitu ſuo.ὁ μεθύων ϗ ὁ ἐμῶν. בְּקִיאוֹ
Ier.48.℣.25.Inebriare eū ꝛc. & complodat(manus ſuas)in vomitu ſuo.ἐν χειρὶ αὐτοῦ. בְּקִיאוֹ
קֵא Vomitus. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt,
Pro.26.℣.11.Vt canis qui redit ad vomitum ſuum,ſic ſtultus iterat ſtulticiam.ἔμετον. קֵא
קָאַת Onocrotalus,de hoc vide radicem קָאַת.

קָוָה Expectauit incumbendo, præſtolatus eſt, congregatus eſt manendo & expectando,incubuit. Hinc Græci acceperunt κέω,κέειμαι vnde κεῖμαι, ἔγκειμαι, ἐπίκειμαι incumbo,adiaceo,ſpero.

In I. Con. קָוָה expectauit incubando,incubuit. Legitur tantum in præſenti.
Pſ.25.℣.3.Omnes enim expectantes te non confundentur.ὑπομένοντές σε. (μένοντες. קוֶֹיךָ
Pſ.37.℣.9.Nam maligni excindent̃,at expectātes Dñm ipſi poſſidebunt terrā.ὑπο- וְקֹוֵי
Legitur præterea Ieſ.40.℣.vlt.& cap.49.℣.antep.Thren.3.in Theth.
In voce paſsiua נִקְוָה congregatus eſt expectando,collectus eſt. Bis legitur.
Ier.3.℣.17.Et colligent̃ ad eum oēs gentes propter nomen Dñi.συναχθήσονται. וְנִקְווּ
Gen.1.℣.9.Et dixit Dominus: Congregent̃ aquæ(expectando)&c.συναχθήτω. יִקָּווּ
In II. Coniugatio. קִוָּה expectauit ſedulo, Ponitur abſolutè,vel cum datiuo ſiue præpoſitione אֶל. Nonnunquam etiam cum accuſatiuo.
Ieſ.8.℣.17.Et inhiaui Dño abſcondenti faciem ſuam ꝛc.& incubui ei πεποιθὼς ἔσομαι וְקִוֵּיתִי
Gen.49.℣.18.Saluti tuæ incubui Domine i.ſalutē tuā expectaui Domine.περιμένων קִוִּיתִי
Pſ.40.℣.2.Expectando expectaui Dñm, & intendit mihi &c. ὑπομένων ὑπέμεινα. קַוֹּה
Pſ.27.℣.vlt.Expecta Dñm,cōfortare & præualeſcat cor tuū,& expecta.ὑπόμεινον. קַוֵּה
Ieſ.28.℣.10.& 13.Expecta ad expectationē,expecta ad expectationem. προσδέχου. קַו
Pſ.69.℣.21.Egrediebar & expectabam(an aliq̃s eſſet)ad condolendum. ὑπέμεινα. וָאֲקַוֶּה

Ieſa.59.ꝟ.9.Incubabamus luci et ecce tenebræ,ſplendori,ecce in caligine verſamur.
ὑπομεινάντων. (ϗ ἔμεινα. נְקַוֶּה
Et cap.5.ꝟ.2. Et incubuit (vel expectauit) ad faciendum vuas, & fecit labruſcas. וַיְקַו

Inde nomina.

Linea . קַו Linea cui vtendum eſt operarijs inter laborandum, funiculus ſtructorius,linea cui incubant vel ad quem ſpectant fabri lignarij & cæmentarij.
Ieſ.28.ꝟ.10.& 13.Linea ad lineã(q̃dam expecta ad expectationẽ(.i.paulatim)ἐλπίδα לָקָו
Et cap.44.ꝟ.13.Faber ligni extendit funiculum(.i.regulam)deſignat illud. קָו
Ieſa.43.ꝟ.vlt.Et manus eius diſtribuit eis funiculo. בַּקָּו
In reg.Ieſ.34.ꝟ.11.Et extendet ſuper eam(terram)funiculum inanitatis. קָו.
Ier.31.ꝟ.pen.Et egredietur adhuc funiculus menſuræ(vel ſecundum literas קָוֶה) קָוֶה
Cũ affi. Dageſſat.Pſ.19.ꝟ.4.In oẽm terrã exiuit funiculꝰ(.i.amuſsis)eorꝫ.φθόγγος. קַוָּם
Legitur quoq; Ieſ.18.ꝟ.2.& in vlt.cap.28.ꝟ.17.& 1.Reg.7.ꝟ.22. Zach.1.ꝟ.15.&c.

תִּקְוָה Expectatio incumbens & innitens alicui, ſpes. Item funiculus cui incumbimus.
Pro.19.ꝟ.18.Caſtiga filium tuum,dum adhuc ſpes eſt,& ad ſonitum eius &c. תִּקְוָה
Cum affi.Pſ.71.ꝟ.5.Quia tu es ſpes mea,Dominus Deus meus, fiducia mea ꝛc. תִּקְוָתִי
In reg.Pſ.9.ꝟ.antep.Expectatio(vel ſpes)pauperum non peribit in æternum. תִּקְוַת
Ioſ.2.ꝟ.18.& 21.Funiculum fili coccinei ligabis in feneſtra.σπαρτίον τὸ κόκκινον. תִּקְוַת
Legitur & Iob 4.ꝟ.6.cap.5.ꝟ.16.cap.6.ꝟ.8.cap.7.ꝟ.6.cap.8.ꝟ.13.ca.11.ꝟ.18.& 20.ꝛc.

מִקְוֶה Congregatio , collectio per expectationem , item ſpes expectans & incumbens alicui.
1.Par.29.ꝟ.16.Tanq̃ vmbra ſunt dies noſtri ſup̃ terra,& nõ eſt expectatio. ὑπομονή. מִקְוֶה
In reg.Gen.1.ꝟ.10.Et congregationem aquarꝫ vocauit maria. συστήματα τῶν ὑδάτων. לְמִקְוֵה
2.Par.1.ꝟ.antep.Et collectio(.i.ſocietas) mercatorꝫ regis collectionem accipiebant per commutationem,pro hoc ſcribitur.1.Reg.10.ꝟ.penult. מִקְוֵה. ϗ ἡ τιμὴ. מִקְוֵא
Legitur præterea tantum Exod.7.ꝟ.21.Leuit.11.ꝟ.36.

מִקְוָה Congregatio aquarum, lacus ad excipiendas aquas. Semel inuenitur. וּמִקְוָה
Ieſa.22.ꝟ.11.Et lacum feciſtis inter duos muros pro aquis piſcinæ veteris. ὕδωρ.

קוּחַ

Accepit,ſuſcepit. Idem ſignificat quod לָקַח. Hinc ἀγρέω accipio.
In I.Coniug.קַח accepit,tulit. Bis tantum legitur,vel eſt infinit, à לָקַח. קַח
Ezech.17.ꝟ.5.Et poſuit illud in agrum ſeminis.i.in agrum qui colitur.ϛ ἔδωκεν קָחָם
Oſe.11.ꝟ.3.Accepit eos ſup̃ brachia ſua,& non nouerũt q̃ ſanauerim eos. ἀνέβαλον.

קוּט

Pertæſus fuit , tædio ſeu moleſtia affectus eſt , nauſeauit,grauiter tulit , offenſus eſt. German. verdrieſſen/ Idem quod קָטַט. Et affinitatem habet cum קוּץ compunctus eſt. Hinc κοτίω tædio afficior.i.iraſcor, κοτέω inuideo,κότος, κότον ira diuturna, ὀχθέω grauiter fero ,ὄχθω,ὀχθίζω offendo,doleo.
In I. Coniug.קוּט tædio affectus eſt,ægrè tulit. Bis tantum legitur,vt, אָקוּט
Pſ.95.ꝟ.10.Quadraginta annos tædioſus ero(pro fui)προσώχθισα. יָקוּט
Iob 8.ꝟ.14.Cuius ſpes tædio afficietur.i.pertæſa tandem interibit.
In voce paſsiua קוּט affectus eſt tædio ſeu moleſtia. Bis legitur,vt, נְקֹטֹתֶם
Eze.20.ꝟ.pen.Et tædio afficiemini in faciebus veſtris ,p̃pter viã malã. ϛ ὄψεσθε. נְקֹטֹתֶם
Et ca.36.ꝟ.30. Et tædio afficiemini ĩ faciebꝰ veſtris.i.pudore ſuffũdemini ꝛc. προσοχ- (θιεῖτε.
In IIII. Coniug. הִתְקוֹטֵט fecit ſe pertæſum,affecit ſe tædio. Bis legitur. אֶתְקוֹטָט
Pſ.139.ꝟ.4.à fine.Et inſurgentibus tibi tædio afficiebã me.i. tædebat me.ἐξετηκόμην. וָאֶתְקוֹטָטָה
Pſ.119..in ר Vidi præuaricantes,& tædio affectus ſum.i.tæduit me. ϛ ἐξετηκόμην.

Inde nomen.

קֹט Tœdium,moleſtia,inuidia. Semel tantum legitur,vt, קֹט
Eze.16.ꝟ.47.Perpuſillum fuit tibi tædium,& corruptè feciſti præ illis.ὑπὲρ ἐκείνας. Id eſt , primo non faciebas abominationes , ſed mox te cepit tædium veræ religionis , & ſceleratius egiſti in omnibus vijs tuis quam illæ.

קוֹל

Vox, ſonus, ſonitus, ſtrepitus,tonitru. Cognationem habet cum קָהַל conuocauit, item cum קָלַל leuis fuit , eſt enim vox res leuiſsima & velociſsimè fertur. Hinc καλέω, καλίζω, καλεέσκω, κλύω, voco, κολωάω crocito, κελεύω & κέλω, κέλομαι iubeo, κλαίω fleo voce edita & ſonora, κλέω dico, κλείω laudo, κλήζω & κληΐζω appello, κελεύω iubeo, κελεύομαι iubeor.

Ezech.9.℣.1. Et clamauit in auribus meis voce magna, dicens &c. φωνῇ μεγάλῃ. קוֹל
In re. Pſ.29.℣.3. Vox(.i.tonitru) Dñi ſup aquas, Deus glorioſus tonat. φωνὴ κυρίου. קוֹל
Exo.19.℣.19. Et fuit vox(.i.ſonitus) buccinæ ambulantis.i.pergentis. αἱ φωναὶ. קוֹל
2.Re.6.℣.pen. An non ſtrepitus pedum heri ſui ſequitur eum. οὐχὶ φωνὴ. קוֹל
2.Re.7.℣.6. Vocē curruum, ſtrepitū equorum, ſtrepitū exercitus ingentis. φωνὴν. קוֹל
Gen.27.℣.22. Et dixit, vox eſt vox Iacob, manus ſunt manus Eſau. φωνὴ. קוֹל
Cum affi. Eze.43.℣.2. Et vox(.i.ſonitus) eius, ſicut ſonitus aquarum multarum. ὡς φωνὴ. וְקוֹלוֹ
Pſ.95.℣.7. Et oues manus eius, Hodie ſi vocē eius audieritis &c. ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε. בְּקֹלוֹ
Et plur. Pſ.93.℣.pen. Præ vocibus aquarum multarum immanium &c. ἀπὸ φωνῶν. מִקֹּלוֹת
Exo.9.℣.28. Orate Dñm, & abunde ſat, ſi non fuerint tonitrua Dei. φωναὶ θεοῦ. קֹלֹת

קוּם Surrexit, erexit, conſtitit, confirmauit, ſuſcitauit &c. Idem quod קִיֵּם confirmauit, ſtatuit. Cognationem habet cum נָקַם vindicauit, ſurrexit ad vindictam. De oculis exponitur pro caligare, quum, ſcilicet ſiſtitur virtus viſiua.

In I. Coniu. קָם ſurrexit. Eſt neutrum, ſiue intranſitiuum, & vſurpatur plerunque abſolutè, aliquando vero cum præpoſitione עַל aut אֶל.

Exo 33.℣.10. Et ſurrexit vniuerſus populus, pronique incuruabant ſe &c. ἀνέστη κ. יָקָם
Oſe.10.℣.pe. Et ſurget tumultus ī populo tuo(א qeſcens interponit) καὶ ἐξαναστήσεται. וְקָאם
1.Reg.14.℣.4. Quia ſteterunt oculi eius.i.præ ſenectute caligauerunt. ἠμβλυώπησεν. קָמוּ
Iud.5.℣.7. Donec ſurrexi Debora, donec ſurrexi mater in Iſrael. ἕως ἀνέστη. שַׁקַּמְתִּי
Pſalm. 3.℣.2. Domine quam multi ſunt anguſtantes me, multi ſurgunt contra me.
ἐπανίστανται. (ἐν τῷ ἀναστῆναι. קָמִים
Pſal.76.℣.10. Cum ſurgeret ad iudicium Deus, ad ſaluandum omnes manſuetos &c. בְּקוּם
Gen.13.℣.pen. Surge, & fac te ambulare in terra ad longitudinem eius &c. ἀναστὰς. קוּם
Pſ 35.℣.2. Apprehende ſcutum & lanceam, & ſurge in adiutorium meum. ἐπιλαβοῦ. וְקוּמָה
Pſ.12.℣.6. Nunc exurgam, dicit Dominus, ponam in ſalute. ἀναστήσομαι. אָקוּם
Ieſ.32.℣.9. Mulieres opulentæ ſurgite, audite vocem meam. ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε. קֹמְנָה
Pſ.1.℣.5. Ideo non conſtabunt impij in iudicio. οὐκ ἀναστήσονται. יָקֻמוּ
Gen.4.℣.9. Et ſurrexit Cain contra Abel fratrem ſuum. καὶ ἀνέστη κάϊν. וַיָּקָם
Deut. 33.℣.11. Cruenta lumbos inſurgentium eius, & hoſtium eius ne inſurgant.
μὴ ἀναστήτωσαν. (uus eſt. τίς ἀναστήσει. יְקוּמוּן
Bis reperitur tranſitiuè, vt Amos 7.℣.2. & 25. Quis eriget Iacobum, ſiquidem par- יָקוּם

In II. Coniug. קוֹמֵם erexit, & abſolutè inſurrexit, ſtatuit.

Ieſ.44.℣.antep. Et deſolationes eius erigam.i.deuaſtata eius inſtaurabo. ἀναστήσω. אֲקוֹמֵם
Mich.2.℣.8. Et heri populus meus in morem hoſtis inſurrexit. ἀντέστη. יְקוֹמֵם
Ieſ.58.℣.antep. Et ædificabunt &c. fundamenta ſeculorum excitabis. תְּקוֹמֵם
Et c.61.℣.4. Et ædificabūt deſolatiōes ꝑpetuas, ſolitudines priſcas erigēt. ἐξαναστήσουσι. יְקוֹמֵמוּ

In III. Coniug. הֵקִים erexit, ſtatuit, excitauit, ſuſcitauit, fecit ſtare.

Ioſ.4.℣.9. Et duodecim lapides ſtatuit Ioſua in medio Iordanis. ἔστησε. (καὶ ἀναστήσεις. הֵקִים
Exo.26.℣.30. Et eriges habitaculum iuxta ordinem quem factus es videre in mōte, וַהֲקֵמֹתָ
Ieſ.29.℣.3. Et erigā cōtra te munitiones (vel & excitabo contra te aggeres) καὶ βαλῶ. וַהֲקִימֹתִי
1.Sam.2.℣.8. Erigens è puluere pauperem, è ſtercoribus exaltat inopem. ἀνιστᾷ. מֵקִים
Iudic.7.℣.19. Etiam excitando excitauerunt cuſtodes, & clanxerunt cornibus. ἐγέρσει ἤγειραν. (ἀναστῆσαι. הָקֵם
Numer.7.℣.1. Et factum eſt eo die, quum abſoluiſſet Moſe ad erigendum habita: לְהָקִים
Pſ.119.℣.38. Statue(.i.confirma) ſeruo tuo eloquium tuum. στῆσον τῷ δούλῳ. הָקֵם
2.Sam.12.℣.17. Et ſurrexerunt ſeniores domus ſuæ &c. ad erigendum eum. ἐγεῖραι. לַהֲקִימוֹ
Gen.17.℣.21. Et fœdus(.i.pactū) meum erigā cum Iſhac quē pariet tibi Sara. καὶ στήσω. אָקִים
Pſ.107.℣.29. Conſtituet tempeſtatem in domituram.i.in ſilentium. καὶ ἔστη εἰς αὔραν. יָקֵם
Pſ.40.℣.3. Et erexit(vel ſtatuit) ſup rupē pedes meos, firmauit greſſus &c. καὶ ἔστησεν. וַיָּקֶם
Ier.44.℣.24. Cōfirmādo ꝯfirmaſtis(vel erexiſtis) vota noſtra &c. ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε. הָקֵימְנָה
Deut.28.℣.8. Eriget te Dominus ſibi in populum ſanctum &c. ἀναστήσει σε κύριος. יְקִימְךָ

In voce paſſiua הוּקַם erectus eſt. Bis tm̄ repit̃ in Biblijs vſurpatū. (ἐςάθη ἡ σκηνὴ. הוּקַם
Exod. 40.℣.17. In menſe primo anni ſecundi in 1. die menſis erectum eſt taberna: הֻקַם
2.Sa.23.℣.1.Et ait vir ille,qui erectus ſuꝑnè.i.qui conſtitutus eſt in ſublime. ἀνέςησε.

In IIII. Coniug.הִתְקוֹמֵם fecit ſe inſurgere, Inuenitur tantum in præſenti. מִתְקוֹמְמָה
Iob 20.℣.antep.Reuelabunt cœli ꝛc. terraqꝫ faciet ſe inſurgere contra eū. ἐπαναςαίη. וּמִתְקוֹמְמִי
Et c.27.℣.7.Sit velut impiꝰ hoſtis meꝰ,& opponēs ſe mihi velut ꝑuerſꝰ.ἐπανιςάμενοι. מִמִּתְקוֹמְמִים
Pſ.17.℣.7.Mirifica bn̄ficentias tuas ꝗ ſaluas ſꝑantes ab inſurgentibus ꝛc.ἀνθεςηκότων וּבִתְקוֹמְמֶיךָ
Pſ.139.℣.4.à fin. Et ĩ inſurgētibus(vel opponētibꝰ ſe)tibi tædebat me.ἐπὶ σοῦ ἐχθροῖς
Pro וּבְמִתְקוֹמְמֶיךָ Omittitur autem מ ad euitandum ſyllabarum numerum.

Inde nomina.

קוֹם Surgens,excitatus,Eſt nomen adiectiuum ad formam טוֹב bonus. Semel rep.
Pl.2.Re.16.℣.7.De manu regis Iſrael,inſurgētiū cōtra me(ſalua me)τῶν ἐπανιςαμένων (ἐπ᾽ ἐμὲ. הַקּוֹמִים

קָמָה Seges ſtans erecta in agro,& nondum demeſſa. Sæpe vſurpatur. הַקָּמָה
Exo.22.℣.5.Et abſumptus fuerit aceruus,aut ſeges,aut ager. ἡ ςάχυς. קָמָה
2.Re.19.& Ieſ.37.℣.26.Vt herba tectoꝝ quæ areſcit anteqꝫ fiat ſeges. ἄγρωσις. בְּקָמוֹת
Et plur.Iud.15.℣.5.Et miſit(vulpes)in ſegetes Philiſthæorum.ἐν τοῖς ςάχυσι.

קֹמָה Statura,altitudo erecta, Sæpius legitur vſurpatum, vt,
Ieſa. 10. ℣. penult.Et proceritates ſtaturæ excindentur, & ſublimia humiliabuntur. הַקּוֹמָה
τῷ ὕβρει. (ὕψος αὐτῆς. קוֹמָתָהּ
Cum affix.leui.Geneſ.6.℣.15. Et triginta cubitorum ſtatura eius(vel altitudo eius) קוֹמַת
In reg.1.Re.7.℣.15.Statura columnæ vnius erat decem & octo cubitoꝝ. τὸ ὕψος.
Legitur præterea 1. Reg 6.℣.10.20.& 23.26.& cap.7.℣.2.16.23.27 32.35.

מָקוֹם Locus ſeu ſpacium in quo aliquid conſiſtit, & vſurpatur in vtroqꝫ genere.
Gen.1.℣.9.Congregent̃ aquæ quæ ſunt ſub cœlo ad locū vnū.εἰς συναγωγὴν μίαν. מָקוֹם
In reg.Pro.25.℣.6.Ne glorieris coram rege,& in loco magnatum ne ſtes.ἐν τόποις. וּבִמְקוֹם
Cū affi.Iud.9.℣.ante.Et vidētes ꝙ mortuꝰ eſſet ꝛc.abierūt vſqꝫ ad locū ſuū.εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ לִמְקֹמוֹ
Iud.3.℣.3.Et vos proficiſcemini è loco veſtro, & ſequemini eam(arcam) מִמְּקוֹמְכֶם
Et plural.1.Samuel.7.℣.penult.Et iudicauit Iſraelem & omnia loca iſta. ἐν πᾶσι τοῖς ἡ- הַמְּקוֹמוֹת
γιασμένοις τούτοις. (ἐν παντὶ τόπῳ. מְקֹמוֹת
In regim.Pſal.103.vlt.Benedicite Domino in omnibus locis dominationis eius &c. מְקוֹמֹתֵיכֶם
Cum affi.Amos 4.℣.6.Et penuria panis eſt in omnibus locis veſtris. τοῖς τόποις ὑμῶν.

יְקוּם Subſtantia,ſubſiſtens quiddam & viuum. Legitur tantum ter,vt, הַיְקוּם
Gen.7.℣.4.Et delebo è terra omnem ſubſtantiam quam feci.πᾶν τὸ ἀνάςημα. הַיְקוּם
Et ℣.pen.Et deleta eſt omnis ſubſtantia quæ fuit ſuper facie humi. ἀνάςημα. הַיְקוּם
Deut.11.℣.6.Et omnem ſubſtantiam(deuorauit)quæ erat in pedibus eoꝝ.τὴν ὑπόςασιν αὐτῶν

תְּקוּמָה Surrectio,erectio,conſtantia,vel ſi diceretur conſiſtentia. Semel legitur. תְּקוּמָה
Leu.26.℣.37.Et non erit vobis ſurrectio(.i.non poteritis conſiſtere)ꝛc. ἀνθιςῆναι.

קוֹמְמִיּוּת Erectio,eleuatio vultus,& eſt ſignum hilaritatis. Semel tantum legitur. קוֹמְמִיּוּת
Leu.26.℣.13.Et ambulare faciā vos erectè.i.in ſtatura erecta & firma. μετὰ παῤῥησίας.

אַלְקוּם Alkum dicit̃,cui nemo reſiſtere poteſt. Componit̃ ex אַל non & קוּם ſurgere. אַלְקוּם
Pro.30.℣.6.à fine.Canis venaticus agilis lumboꝝ aut hircus,& rex Alkū.δημηγορῶν

קִים & קִימָה de his vide radicem קִים.

קוּן Lamentatus eſt,conqueſtus eſt,querulatus eſt. Affinitate reſpicit ad לוּן oppoſitus eſt,oppoſuit ſe alicui querelis. Hinc κινέω moueo, turbo, & κινύρομαι lamentor, queror, κινυρός querulus, κινυρίζομαι ploro cum ſingultu, κνάω,κνίζω, triſtor, afficio mœrore. Et German. zannen.

In II. Coniug. קוֹנֵן lamentatus eſt. Conſtruitur cum actō aut præpo: אֶל & אַל: וְקוֹנְנוּ
Eze.27.℣.32.Et leuabunt ad te filij eoꝝ ꝛc. & lamentabuntur ſuper te.καὶ θρήνημά σοι. וְקוֹנְנוּהָ
Et c.32.℣.16.Hæc eſt lamentatio,filiæ gentiū & lamentabunt̃ eā. καὶ θρηνήσουσιν αὐτήν. לַמְקוֹנְנוֹת
Ier.9.℣.17.Intelligite & vocate ad lamētatrices(lamētātes)vt veniāt. τὰς θρηνούσας. וַיְקֹנֵן
2.Sa.1.℣.17. Et lamētatus eſt Dauid huiuſmodi lamētatione ſuꝑ Saulem.καὶ ἐθρήνησε. וַיְקֹנֵן
2.Sa.3.℣.33.Et lamentatus eſt rex ipſum Abner dicens ꝛc.Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεύς. וַיְקוֹנֵן
2.Par.35.℣.antep.Et lamentatus eſt Ieremia ſuper(vel propter)Ioſiam ꝛc.καὶ ἐθρήνησεν. תְּקוֹנֵנָּה
Eze.32.℣.16.Filiæ gentiū lamētabunt̃ eā,ſuꝑ Aegyptū ꝛc.lamentabunt̃. θρηνήσουσιν.

Inde nomina.

קִין Lamentum, lamentatio, θρῆνος. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Plur. Ezec. 2. ℣. vlt. Scriptū erat ſup̱ eo, lamentationes, gemitus, & planctus. θρῆνος. קִנִים
קִינָה Lamentatio, lamentum. Et aliquoties in Biblijs reperitur.
Amos 8. ℣. 10. Et omnia cantica in lamentationem. εἰς θρήνους. לְקִינָה
Et plur. 2. Ear. 35. ℣ pen. Et ſcripta ſunt hæc in lamentationibus. ἐπὶ τῶν θρήνων. הַקִּינוֹת
Et ibid. cū affi. Quod cecinerūt oēs cātores ꝛc. in lamētationibus ſuis. ἄρχοντες θρήνων. בְּקִינוֹתֵיהֶם
Legitur præterea, Ier. 7. ℣. 6. à fine. cap. 9. ℣. 10. 20. Ezech. 19, ℣. 1. 14. ca. 27. ℣. 2. &c.

קוֹעַ Dux, præſes, princeps, munificus. Hinc per inuerſionem radicis ἡγέομαι præeo, impero, ἡγέτης dux, præſes, ἡγητήρ & ἡγήτωρ dux ꝛc. Inuenitur tantum ſemel.
Ezech. 23. ℣. 23. Filios Babel & oēs Chaldæos,, præfectū opulentū & p̄ſidem. ϗ κὰθ. וְקוֹעַ

קוֹף Simia. Cognationem habet cum נָקַף .i. gyrauit, nam ſimia non conſiſtit in vno loco, ſed continuo circumire ſolet. Bis tantum reperitur, vt:
1. Reg. 10. ℣. 22. Afferens aurum, argentum, ebur & ſimias atq; pauones. ϗ πιθήκων וְקֹפִים
2. Par. 9. ℣. 21. Referentes auꝝ & argentū, ebora, & ſimias atq; pauones. ϗ πιθήκων. וְקוֹפִים
תְּקוּפָה Reuolutio circularis, ambitus, reditus, circulus, recurſus. Quater legitur.
Cū affi. Pſ. 19. ℣. 7. Ab extremo cœloꝝ ꝛc. & circuitus (vel recurſus) ei9. ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. וּתְקוּפָתוֹ
In reg. 2. Par. 24. ℣ſu 23. Et factum eſt in reuolutione anni, aſcendit ꝛc. μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
(τοῦ ἐνιαυτοῦ. לִתְקוּפַת
Exo. 34. ℣. 22. Et feſtum ꝛc. & ſolennitatem collectionis reuolutione anni. μεσοῦντος תְּקוּפַת
Et plu. 1. Sam. 1. ℣. 20. Et factum eſt ad reuolutiones dieꝝ .i. reuolutis aliquot diebus. לִתְקֻפֹת
(ϗ ἐγενήθη τῶν καιρῶν.

קוּץ Deteſtatus eſt cum nauſea, abhorruit nauſeoſus, compunctus eſt nauſea. Cognationem habet cum קוּט tædio affectus eſt. Hinc κύζομαι indignor, deteſtor, iraſcor, & Germanicum **kotzen/ es kotzert mich** nauſeo.

In I. Con. קָץ nauſea affectus eſt, abſolutè vel cum præpoſit: בְּ nauſeauit, nauſeam habuit, porro cum accuſatiuo, deteſtatus eſt cum nauſea vel ſtomacho, Octies.
Gen. 27. ℣. vl. Et dixit Rebecca ad Iſhac, nauſeā habui in vita mea. προσώχθικα τῇ ζωῇ. קַצְתִּי
Num. 21. ℣. 6. Et anima noſtra nauſeam habet in cibo leuiſsimo. προσώχθισεν. קָצָה
Ieſ. 7. ℣. 16. Derelinquetur terra quam tu deteſtaris, à facie duoꝝ regū eius. ἣν σὺ φοβῇ. קָץ
Leuit. 20. ℣. 23. Nam omnia iſta fecerunt, & nauſeam habui in eis. ϗ ἐβδελυξάμην. וָאָקֻץ
Pro. 3. ℣. 11. Et ne nauſeam habeas in increpatione eius. μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ. תָּקֹץ
Num. 22. ℣. 3. Et nauſea affectus eſt Moab à facie filiorum Iſrael. ϗ προσώχθισε. וַיָּקָץ
1. Reg. 11. ℣. 25. Et nauſeam habuit in Iſrael, & regnauit ſuper Syriam. ϗ ἐβαρύνθη. וַיָּקָץ
Exo. 1. ℣. 11. Et nauſea affecti ſunt (.i tæduit eos vitæ) propter filios Iſrael. ἐβδελύσσοντο. וַיָּקֻצוּ
Quando autem ſignificat æſtatem ſeu euigilare pertinet ad radicem קִיץ.

Inde nomen.

קוֹץ Spina pungens à qua abhorremus & nauſeam habemus. (θα ὀδύνης.
Ezec. 28. ℣. 24. Et non erit amplius domui Iſrael ſentis pungens aut ſpina ꝛc. ϗ ἄκαν- קוֹץ
2. Sam. 23. ℣. 6. Et vir Belial (.i. inutilis) erit vt ſpina in vniuerſum euulſa. ὥσπερ ἄκανθα. כְּקוֹץ
Et plur. Ieſ. 33. ℣. 12. Et reddentur populi ꝛc. ſicut ſpinæ reciſæ quæ igne exurentur. קוֹצִים
In reg. Iud. 8 ℣. 7. & 16. Spinas deſerti & tribulos (ſeu aculeos) ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου. קוֹצֵי
Et tantum. Gen. 3. ℣. 19. Exod. 22. ℣. 5. Ieſ. 32. ℣. 13. Ier. 4. ℣. 3. cap. 12. ℣. 13.

קְוֻצּוֹת Cincinni, fines capilloꝝ, extremitates piloꝝ capitis. Cognationem habet cum קָצָה & קָצַץ præcidit extremitates. Bis tantum inuenitur. (μοῦ.
Can. 5. ℣. 2. Caput meū repletū eſt rore, cincinni mei guttis noctis &c. οἱ βόστρυχοί קְוֻצּוֹתַי
Et ℣ſu 11. Caput eius vt maſſa topazij, cincinni eius criſpi (vel tiliæ) βόστρυχοι αὐτοῦ. קְוֻצּוֹתָיו

קוּר Effodit venas aquarum, perfodit fontem, ſemper accipitur de aquis. Cognationem habet cum קָרַר frigidus fuit, & כָּרָה excidit, nam exciſiones venarum ſunt frigidiores cæteris aquis. Hinc κρουνός aquæductus, ſcaturigo, κρουνοί fontium emanationes, fontes ſalientes.

In I. Coniug. קָר effodit aquarum venas. Bis tm̄ legitur, vt : (γέφυραν.
2.Reg.19.& Ieſ.37.℣.24.Ego fodi et bibi aquas extraneas,& exiccaui plāta ꝛc ἔθηκα קָרְתִּי
In III. Coniug. הֵקִיר fecit ſcaturire. Bis tantum legitur,& in vno loco.
Ier.6.℣.7. Quemadmodum puteus facit ſcaturire aquas ſuas, ὡς ψύχει. ſic quoqꝫ iſta כְּהָקִיר
ebulliĳt(vel fecit ſcaturire maliciam ſuam,rapinam & deuaſtationem.) οὕτω ψύχει. הֵקֵרָה

Inde nomen.

מָקוֹר Vena aquæ,ſcaturigo,fons,item vena ſeu fons profluuĳ ſanguinis. מָקוֹר
Zach.13.℣.1.In die illo erit vena aperta domui Dauidis & habitatoribus. πᾶς τόπος. מָקוֹר
In re.Pſ.36.℣.10.Quia apud te eſt fons vitæ,& in lumine tuo videbimꝰ ꝛc. πηγὴ ζωῆς.
Cum affi. Leuit. 20. ℣ſu 18. Denudaueritqꝫ venam eius, & ipſa retexerit fontem מְקֹרָהּ
ſanguinis. τὴν πηγὴν αὐτῆς.
Legitur quoqꝫ Leuit.12.℣.7.Pſ.68.℣.27.Pro.5.℣.18.cap.10.℣.11. cap.13.℣.14. &c.
קוּרִים Telæ aranei,de hoc nomine vide radicem קָרָה.

קוּשׁ Laqueauit, illaqueauit, laqueos tetendit ad capiendum, aucupatus eſt, Idem quod
יָקֹשׁ & נָקַשׁ. Hinc ἰξεύω,illaqueo,aucupor, ἰξευτής auceps.
In I. Coniug. קוּשׁ illaqueauit,laqueos poſuit. Semel tantum reperitur.
Ieſ.29.℣.4.à fine. Et corripienti in porta laqueos ponent. πρόσκομμα θήσουσι. יְקֹשׁוּן

קָטַב Excidium,exciſio,lues,contagium,exterminatio. Cognationem habet cum קָטַף
decerpſit,& חָטַב ſuccidit. Ter vſurpatur in Biblĳs. Hinc κόπτω cædo, excidium. מִקֶּטֶב
Pſ.91.℣.7.A peſte quę in caligine obambulat,à lue quæ vaſtabit meridiē. ἀπὸ βέλους. וְקֶטֶב
Deut.32.℣.24 Repleti fame et cōeſti p̄ſtere.i.vredine,et lue amara. ὀπισθότονος ἀνίατος. קָטֶב
In pauſa.Ieſ.28.℣.2.Velut imber grandinis,& horror excidĳ. βία καταφερομένη.
קֶטֶב Lues,contagium,excidium. Semel tantum legitur. קָטָבְךָ
Cum affi.Oſe.13.℣.14.Ero lues tua ô inferne(vel vbi lues tua inferne ?) τὸ κέντρον.

קָטַט Tædio affectus eſt,idem quod קוּט. Hinc κοπιάω tædio afficior, κοπιέω inuideo, κότος
ira diuturna,tædium, ἀκηδία tædium,ſocordia, ἀκηδιάζω tædio afficior. Et per inuerſionem radicis ὄχθω ὀχθίζω infenſus animo ſum.
In voce paſsiua. נָקֹט tædio affectus eſt. Bis tantum vſurpatur.
Ezech.6.℣.9.Et tædio afficientur in faciebus ſuis ad mala quæ fecerunt. καὶ κόψονται. וְנָקֹטּוּ
Iob 10.℣.1.Tædio affecta eſt anima mea ꝛc.ad formam נָסְבָּה Ezech.41. κάμινον. נָקְטָה

קָטַל Euulſit radicitus, eradicauit, & per translationem excidit,occidit. Cognationem
habet cum קָלַט circumuoluit,reuoluit,quod fit euellendo illa quæ tenacius hærent.
Hinc κοτίλλω euello. Et German. Kotteln.
In I. Coniug. קָטַל euulſit,eradicauit, occidit. Ter legitur in Biblĳs, vt : תִּקְטֹל
Pſ.139.℣.19.Si euulſeris Deus impiū, & viri ſanguinum recedite à me. ἐὰν ἀποκτείνῃς. יִקְטָל־עָנִי
Iob 24.℣.14.Ad lucem exurget homicida,euellet miſerum & inopem. יִקְטְלֵנִי
Iob 13.℣.15.Etiamſi euulſerit me,an non ſperarem in eum ? ἐάν με χειρώσηται.

Inde nomen.

קֶטֶל Euulſio. Semel tantum reperitur in Biblĳs hagiographis, vt : מִקֶּטֶל
In pauſ.Abdiæ 1.℣.9.Eò quod excindetur vnuſquiſqꝫ de monte Eſau ab euulſione.
(διὰ τὴν σφαγήν.

קָטַן Paruus fuit,minor fuit,eſt tam qualitatis quam quantitatis. Hinc fortaſsis per metatheſin πικνόω parturio.i.paruum infantulum edo, τέκνον filius paruus.
In I. Coniug. קָטֹן minor fuit,paruus fuit Legitur tantum ter. (δικαιοσύνης. קָטֹנְתִּי
Ge.32.℣.9.Minor ſum(.i.indignior)omnibus miſericordĳs Dei. ἱκανός εἰμι ἀπὸ πάσης
2.Sam.7.℣.19.& 1.Pa.17.℣.17.Et paruū fuit adhuc hoc in oculis tuis. κατεσμικρύνθη. וַתִּקְטַן
In III. Coniug. הִקְטִין fecit paruum,diminuit. לְהַקְטִין
Amos 8.℣.5.Ad minuendum modiū,& ad augendum ſiclum. τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν.

Inde nomina.

קָטֹן Paruus,minor,minimus. Sæpius vſurpatur in Biblĳs ſacris, vt : (κατὰ τὸν μικρόν. קָטֹן
Deut.1.℣.17.Ne diſcernatis perſonas in iudicio, vt paruum ita & magnum audiatis.

In reg 2.Par.21.℣.17.Et non relictus eſt ei filius præter Iehoahas minorem filiorum
eius. ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν. (κρότης μου. קָטֹן
Cum affi.1.Reg.12.℣.10.Minimus meus(digitus)denſior erit lumbis patris mei. ἡ μι- קָטָנִּי
קָטָן Paruus,minor,minimus,nomen maſculini generis. Sæpè legitur,vt:
Gen.9.℣.6.à fine.Et cognoſcet quæ fecerat ei filius ſuus minor natu,νεώτερος. הַקָּטָן
Et plur.2.Reg.2.℣.antep.Et pueri parui egreſsi ſunt ex vrbe ꝛc. παιδάρια μικρά. קְטַנִּים
In reg.Pro.30.℣.24.Quatuor ſunt minima terræ,& tamẽ prædita ſapientia. ἐλάχιστα. קְטַנֵּי
קְטַנָּה Parua, minor natu, nomen fœminini generis.
Gen.29.℣.16.Nomen maioris erat Lea,& nomen minoris Rachel.τῇ νεωτέρᾳ ῥαχήλ. קְטַנָּה
Et plur Pſ.104.℣.25.Animalia parua cum magnis (ſunt ibi in mari) ζῶα μικρά. קְטַנּוֹת
Legitur præte: Can.8.℣.8.Eccle.9.℣.13.Gen.42.℣.8 Deut.25.℣.13.Ezech.16.℣.45.
(& antep.

קָטַף Decerpſit,abſcidit manibus & tantum de terræ naſcentibus dicitur. Cognationem cum חָטַף rapuit, abripuit, & קֶטֶב exterminatio. Hinc per methateſin literarum κόπτω, ἀποκόπτω amputo, præcido, ἀποκοπή apocope, amputatio.

In I.Coniug. קָטַף decerpſit,abſcidit.Quater legitur in ſacris Biblijs, vt,
Ezech.17.℣.4.Cacumen ramorum eius decerpſit, & traduxit illud.ἀπέκνισε. קָטַף
Deut.23.℣.vlt.Si veneris in ſegetẽ proximi tui,et decerpas ſpicas mãu tua.καὶ συλλέξῃς וְקָטַפְתָּ
Iob.30.℣.4 Decerpentes maluã apud arbuſtum aliquod,& radix ꝛc.οἱ περικυκλοῦντες, הַקֹּטְפִים
Ezech.17.℣.antep.De ſummitate ſurculorum eius tenerũ(ramum)decerpã.ἀποκνιῶ. אֶקְטֹף
In voce paſsiua.נִקְטַף decerptus eſt,abſciſſus eſt.Semel inuenitur,vt:
Iob 8.℣.12.Quum adhuc ipſum(pratũ)eſt in pube ſua,non abſcindet.οὐ μὴ θερισθῇ. יִקָּטֵף

קָטַר Suffiuit,ſuffitum fecit,ſuffumigauit,adoleuit, odores incendit, incenſũ fecit ex thure aut myrrha aloe ſeu alijs fragrãtibꝰ aromatibꝰ et herbis impoſitis prunis.Cognationem habet cum קָדַר atratus fuit,nã ſuffitus ſeu fumus ex ſuffitu atras reddit facies.Hinc ἄνθραξ ἀνθρακία carbo κτερείζω, κτερίζω.i.parento,exequias ago,quod fiebat ſuffiendo & alijs ceremonijs faciendis, κτέρος parentatio.

In I.Con. קָטַר fumigauit,Et legitur tantum ſemel.
Ezech.46.℣.antep.In quatuor angulis atrij,erant atria fumoſa(Iudæi allligata) קְטֻרוֹת
In II. Coniug.קִטֵּר ſuffiuit, incendit odores,adoleuit.
Ieſ.65.℣.7.Qui ſuffierũt ſuper mõtibꝰ,& in collibꝰ cõtũelia me affecerũt.οἱ ἐθυμίασαν, קִטְּרוּ
2.Re.23.℣.5.Et ſuffiẽtes ipſi Baal,ſoli & lunæ & ſtellis & oñi exercitui ꝛc. θυμιῶντας. הַמְקַטְּרִים
2.Par.30.℣.14.Et ſurgẽtes abſtulerũt altaria ꝛc.& cũcta vaſa qbꝰ adolebãt.ἐν οἷς ἐθυ- הַמְקַטְּרוֹת
Cã.3.℣.6.Suffita myrrha & thure,ex oñi puluere pharmacopolæ.τεθυμιαμένη. (μίων. מְקֻטֶּרֶת
Ier.44.℣.2.Ad ſuffiendum,ad ſeruiendum alienis quos non nouerunt ꝛc.θυμιᾶν. לְקַטֵּר
2.Par.25.℣.15.Et conſtituit eos ſibi ĩ deos, & ãte eos procubuit,& adoleuit eis.ἔθυε. יְקַטֵּר
Hab.1.℣.pen.Idcirco ſacrificabit ſagenæ ſuæ,& ſuffitum faciet reti ſuo. καὶ θυμιάσει. וִיקַטֵּר
2.Par.28.℣.4.Et ſacra fecit,atqꝫ adoleuit in excelſis & ſuper collibus. καὶ ἐθυμία. וַיְקַטֵּר
Inuenitur quoqꝫ.Ier.1.℣.16.cap.7.℣.10.cap.11.℣.12.13.17.cap.18.℣.19.cap.19.℣.4.13.
In III.Coniug. הִקְטִיר fecit ſuffitum,ſuffiuit,ſuffitum fecit ex prunis ignitis.
Leuit.2.℣.2.Et incendet ſacerdos monumentum ſuper arã (vel abolebit ꝛc.)ἐπιθήσει. וְהִקְטִיר
1.Reg.3.℣.3.Veruntamen in excelſis ipſe ſacrificabat & ſuffiebat.καὶ ἐθυμία. וּמַקְטִיר
Mala.1.℣.11.Et in oñi loco ſuffit̃(.i. incenſum offert̃)nõini meo.θυμίαμα προσάγεται. מֻקְטָר
2 Par.26.℣.16.Et venit (Vſia)ad templum Doñi ad ſuffiẽdũ ſup arã incenſi. θυμιᾶσαι. לְהַקְטִיר
1.Reg.9.℣.4.à fine.Et obtulit Salomon ter in anno ſacrificia ꝛc.& incenſũ faciẽdo. וְהַקְטִיר
1.Sam.2.℣.16.Et dixit ad eum vir ille,incendendo incendent hodie adipẽ. θυμιαθήτω. יַקְטִירוּן
Exo.40.℣.27.Et adoleuit ſuper eam ſuffimentum aromaticum ꝛc.καὶ ἐθυμίασεν. וַיַּקְטֵר
Legitur præterea.Exod.30.℣.7.8.20.Leuit.1.℣.13.15.18.cap.3.℣.5.11.16.ca.4.℣.10.26.
In III.Con.הָקְטַר paſsiua.ſuffitus eſt, incenſus eſt.Semel tantum legitur.
Leuit.6.℣.15.Ritus perpetuus hic ſit,Domino totum incendetur.i.ſuffietur. הָקְטָר

Inde nomina.

קִיטוֹר Fumus,vapor, exhalatio,ſuffitus,ſuffimentum, ἀνθρακία, ſæpe extat.
Pſ.148.℣.8.Ignis & grãdo,nix & vapor ſpiritꝰ horroris.i.vẽtꝰ procelloſꝰ.κρύσταλλος. וְקִיטוֹר

Pſ.119.in Caph.Quia fui tanquam vter in fumo.i.exarui tanquam vter ex pellibus. ἐν πάχνῃ. בְּקִיטוֹר
In re.Gen.19.℣.28.Et ecce aſcendit fumus terræ,quemadmodū vapor clibani.ἀτμίς. קִיטֹר

קְטוּרָה Suffitus,ſuffimentum. Semel tantum reperitur in Biblijs ſacris. קְטוּרָה
Deut.33.℣.10.Ponent ſuffimentum in furore tuo (vel coram naſo tuo) &c. θυμίαμα.

קְטֹרֶת Suffitus,ſuffimentum,incenſum,thymiama. Vſus eius paſsim extat,vt: קְטֹרֶת
Exo.30.℣.9.Nō offeretis ſuper ea(ara)ſuffimentū(vel incenſū)alienū.θυμίαμα ἕτερον. וּקְטֹרֶת
In reg.Num.4.℣.16.Oleum luminaris, & incenſum aromatum,&c.τῆς συνθέσεως. קְטָרְתִּי
Cū affi.Ezech.16.℣.18.Et oleū meū, & incenſū meū dedi ante ipſos.καὶ τὸ θυμίαμά μου.
Legitur præterea.Exo.25.℣.6.cap.29.℣.13.18.25.cap.30.℣.1.8.9.27.28.Pſ.66.℣.15.&c.

קִטֵּר Suffitus,ſuffimentum,ſuffimen. Semel tantum legitur,vt:
Ier.44.℣.21.Nonne ſuffimentum quod ſuffiuiſtis in vrbibus Iehuda? τοῦ θυμιάματος. הַקִּטֵּר

מֻקְטָר Suffitio, ſuffumigatio, Inuenitur tantum ſemel,vt: (θυμιάματος.
In reg.Exo.30.℣.1.Et faciens arā ſuffumigationis ſuffitus ex lignis Sittim.θυσιαστήριον מִקְטַר

מִקְטֶרֶת Suffumigatio,ſuffitio,ſuffimentum,incenſum,acerra,thuribulum. Bis legitur. מִקְטֶרֶת
2.Pa.26.℣.19.Et ſæuijt Vſijahu,atque in mãu ei9 erat ſuffimētū.i.thuribulū. θυμιατήριον. מִקְטַרְתּוֹ
Cum affi.Ezech.8.℣.11.Et quiſque habebat acerram ſuam in manu ſua. θυμιατήριον.

קָיָה Euomuit,Idem quod קוֹא. Hinc κία ebrietas ciens vomitum, & german. koken.
In I. Coniug. קָיָה euomuit , Legitur tantum ſemel.
Ier.25.℣.27.Bibite & inebriamini,& vomite,& cadite,vt non reſurgatis.καὶ ἐξεμέσατε. וּקְיוּ

קִיא Vomitus, de hoc vide קוֹא.

קִיֵּם Erexit,ſtatuit,confirmauit,ſtabiliuit. Idem quod קוּם ſurrexit, קוֹמֵם erexit.
In II. Coniug. קִיֵּם erexit,confirmauit,ſtabiliuit,ad formam perfectorum. קִיֵּם
Eſther 9.℣.vlt.Et ſermo Eſther confirmauit verba(vel res)ſortium. ἔστησεν. קִיַּם
Et ℣ſu antep.Quemadmodum erexit ſuper eos Mordechai Iudæus &c. ἔστησεν. קִיְּמוּ
Et ℣.pe.Et quemadmodū erexerūt ſup animas ſuas.i.obligarūt animas ſuas.στήσαντες. לְקַיֵּם
Item ℣.antep.Ad confirmandū dies purim iſtos in temporibus ſuis. στῆσαι τὰς ἡμέρας. קַיְּמֵנִי
Pſ.119.in ר. Stillauit anima mea p̄ mœrore,cōfirmare me ſecūdū ℣bum tuū.βεβαίωσόν
Legitur præterea tantum.Eſther 9.℣.30.26.28. (με.

Inde nomina.

קִים Subſtantia,ſubſiſtens erectè,ſubſiſtentia. Legitur tantum ſemel. קִימָנוּ
Cum affi.Iob 22.℣.20.Si non occulta(.i.exciſa)ſit ſubſtantia noſtra.ὑπόστασις αὐτῶν.

קִימָה Reſurrectio,erectio. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs,vt: וְקִימָתָם
Cum affi.Thre.3.℣.4.à fin.Vides & ſeſsionē eorum & reſurrectionem eorum .i.videbas
quod tum quando ſedebant & quando ſtabant,eorum fui canticum. καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν.

קַיִן Conus,acumen ſpiculi,haſta acuta,ſtimulus lanceæ.Cognationem habet cum קָנֶה
.i.canna ſeu calamus productus , ad cuius formā haſtæ ſunt cuneatæ. Hinc ἀκονάω,
ἀκονέω & lat:cuneo,as,are.i.acuo,præacuo,item κῶνος conus galeæ.Sem.tm̄ legitur. קֵינוֹ
2.Sa.21.℣.16.Et pōdus coni(.i.ferri haſtæ)eius pendebat 300, ſiclos æris. καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ

קַיִן Cain proprium nomen filij Adami. Vide in קָנָה. (δόρατος.

קִיץ Aeſtiuauit,per æſtatem durauit,æſtatem tranſegit. Cognationem habet cum יָקַץ
euigilauit,nam in æſtate euigilant quæ in hyeme videbantur emortua.
In I. Con. קָץ æſtiuauit. Conſtruitur cum עַל & ſemel reperitur.
Ieſ.18.℣.6.Et æſtiuabit ſup eū(ramū)volucris,et omne animal terræ &c.καὶ συναχθήσεται. וְקָץ
In III. Coniug. הֵקִיץ fecit euigilare,plerunque abſolutè ponitur. וְהֵקִיץ
Ieſ.29.℣.8.Et ecce comedet & euigilabit,& vacua erit anima eius. καὶ ἐξαναστάς. הֱקִיצוֹתִי
Pſ.3.℣.6.Ego cubui & dormiui,euigilaui,quia Dominus ſuſtentabit me.ἐξηγέρθην. וַהֲקִיצוֹתָ
Pro.6.℣.22.Et quum euigilaueris,cum diſſeret(ſapientia.)ἵνα ἐγειρομένῳ. בַּהֲקִיץ
Pſ.17.℣.vl.Satiabor,cū euigilauerit imago tua.i.ego qui ſū imago tua.ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι. הָקִיצָה
Pſ.44.℣.4.à fi.Excitare,quare obdormies Dn̄e,euigila,ne repellas cōtinuo.ἀνάστηθι. אָקִיץ
Pro.23.℣.vlt.Quando euigilabo,addam & quæram eum amplius ? πότε ὄρθρος ἔσται. יָקִיצוּ
Iob 14.℣.8.Et non euigilabunt neque excitabuntur è ſomno ſuo. οὐ μὴ συνέῤῥαφῇ.

Ieſ.7.℣.6. Aſcendamus in Iehuda & excitabimus eam.i. faciemus euigilare eam. ϗ וּנְקִיצֶנָּה
συλλαλήσαντες αὐτοῖς.
Legitur præterea.Ieſ. 26.℣.19.Ier.31.℣.25.cap.51.℣.39.59.Dan.12.℣.2.Hab.2.℣.19.

Inde nomen.

קַיִץ Aeſtas in qua oĩa euigilant & iuueneſcunt ſeu reuiuiſcunt, itẽ ꝑ fructib. æſtiuis.
Gẽ.8.℣.vlt.Adhuc omnib.dieb.terræ erit ꝛc.æſtas,hyẽs & dies atq; nox. θερός ϗ ἔαρ. קַיִץ
In pauſa.Amos 8.℣.1. En caniſtrũ æſtatis.i. plenũ fructuũ æſtiuorum. ἄγγος ἰξευτοῦ. קָיִץ
Amos 3.℣.13.Percutiã domũ hyemalẽ,cũ domo æſtatis.i.æſtiua. τὸν θερινὸν. (ρισμῷ. הַקַּיִץ
Cũ affi.Ieſ.16.℣.9.Ier.48.℣.31.Super æſtatẽ tuã.i.ſuper æſtiuos fructus tuos. ἐπὶ τῷ θε- קֵיצֵךְ
Reperitur præterea.2.Sam.16.℣.1.2.Pſ.32.℣.4.Pſ.74.℣.17.Pro.6.℣.8.cap.10.℣.5.ꝛc.
קִיצוֹנָה Extrema, de hoc vide radicem קָצָה.
קִיקָיוֹן Hedera, iuxta Hieronymum. Quidam exponunt pro cucurbita,vide קָקָה.

קִיקָלוֹן Vomitus ignominiæ.Componitur ex קוֹא vomuit,vnde קִיא vomitus, & קָלָה leuis fuit, vnde & קָלוֹן leuitas, ignominia, Et in quibuſdam exemplaribus ſcribitur diuiſum קִיא קָלוֹן. Hinc κία ebrietas.Semel extat in Biblijs,vt:
Hab.2.℣.5.à fine,Super te calix dexteræ Domini, & fiat vomitus ignominioſus. καὶ קִיקָלוֹן
(συνήχθη ἀτιμία.

קִיר Diruit parietem,perfodit parietem, depopulatus eſt parietem, Cognationem habet cum קוּר fodit effodit,& cum קָרָה occurrit,à trabibus occurrentibus,Item קִרְיָה oppidum. Hinc κεραΐζω ſcindo,populor, κρούω pulſo.
In II. Coniug. קַרְקַר diruit parietem. Bis tantum legitur in Biblijs.
Ieſ.22.℣.5. Perfodiens parietem, vt fragor in montibus (ſit,vel reboet) מְקַרְקַר
Num.24.℣.17.Et diruet omnes filios Seth (eſt infinitiuus,& exponitur pro futuro) וְקַרְקַר

Inde nomen. (προνομεύσει.

קִיר Paries, interſtitium, item pro præcordijs.Hinc χρίω lino, oblino parietem,item κῆρ, κηρός & latinum cor,nam parietes cordis vocantur præcordia.
Pſ.62.℣.4.Oẽs vos eſtis vt paries inclinatus,& maceria depulſa. ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ. כְּקִיר
In reg.Leuit.1.℣.15.Et emulgebitur(vel exprimetur) ſanguis eius ad parietẽ altaris.
πρὸς τὴν βάσιν. קִיר
Et plur. Exech.41.℣.pen.Et palmæ fabrefactæ in parietibus. ϗ σπουδαῖα ξύλα. לַקִּירוֹת
In reg.Ier.4.℣.19. O viſcera mea,viſcera mea, dolebo circa parietes cordis. ἀλγῶ τὰ
αἰσθητήρια τῆς καρδίας. (τοίχους αὐτοῦ. קִרוֹת
Cum affi.2.Par.3.℣.7. Et obduxit domum, trabes, liminaria & parietes eius. καὶ τοὺς קִירוֹתָיו
Legitur præterea,Exo.32.℣.3.item 35.℣.32.Leui:14.℣.37.& 39.Num.22.℣.25.&c.
קִיר Kir eſt proprium nomen ciuitatis Eſaiæ 15.℣.1.cap.16.℣.11.

קָלָה Leuius reddidit aliquid torrendo ſeu aſſando ad ignem vel ad prunas ignitas, vſtulauit. Cognationem habet cum קָלַל leuis fuit,alleuatus eſt. Hinc κηλόω comburo, κήλεος vſtiuus, χλιαίνω tepefacio, χλιαίνομαι tepeſco, χλιαρός tepidus ꝛc. & latinum caleo,caleſco,calor,caliditas,Germanicum glüen.
In I. Coniugatione קָלָה alleuauit adurendo.
Ier.29.℣.22.Quos vſtulauit(.i.frixit)rex Babel in igne,eo quod nefas ꝛc. ἀπετηγάνισε. קָלָם
Leuit.2.℣.antep.Et ſi adduxeris oblationẽ primitiuorum dño ſpicã vſtulatã igne. νέα קָלוּי
Ioſ.5.℣.11.Et comederũt &c.placẽtas & toſtã.i.ſpicam toſtam. καὶ νέα. (πεφρυγμένα. וְקָלוּי
In voce paſsiua. נִקְלָה alleuatus eſt, alleuiatus eſt,leuis eſt redditus.
Deut.25.℣.3.Et leuis reddatur frater tuus in oculis tuis.i.contemptibilis ἀσχημονήσει. וְנִקְלָה
Ieſ.16.℣.14.Et leuis reddetur gloria Moab.i.contemptibilis erit. ἀτιμασθήσεται. נִקְלָה
Pſ.38.℣.8.Vertebræ (.i. coxendices) meæ impletæ ſunt leuitate.i.contemptu. נִקְלֶה
1.Sã.18.℣.23.Et ego ſum vir pauper & leuis.i. contẽptibilis. ϗ οὐχὶ ἔνδοξος. וְנִקְלֶה
Pro.12.℣.9. Melior eſt leuis(.i.ignobilis)qui ſeruũ habet quã qui gloriatur. ἐν ἀτιμίᾳ. נִקְלֶה
Ieſ.3.℣.5.Inſoleſcẽt,puer cõtra ſenẽ,& leuis cõtra honoratũ.i.nobilẽ. ϗ ἐμπαίξεται κυρι- וְהַנִּקְלֶה
In III. Coniu. הִקְלָה fecit eſſe leuem,ſpreuit,ignominia affecit.Semel. (εύσουσι.
Deut.27.℣.16.Maledictus qui alleuat(maledicendo)patrem ſuum aut matrem ſuam. מַקְלֶה

Inde nomina. (ὁ ἀτιμάζων.

Toſtum

קָלִי Toſtum far, polenta ex frumentis toſtis, vt ſunt legumina, aut ſpica torrefacta. Polenta, quæ ſic præparatur: hordeum initio madefactum, deinde ſiccatum & toſtum molis frangunt, fumantꝙ in multos dies.
2.Sam.17.℣.pen. Et triticum & hordeum, & farinam & ſpicam toſtam. ϗ κύαμον. וְקָלִי
Ruth 2.℣.14. Et porrexit ei toſtum (far) & comedit atꝗ ſatura fuit &c. ἄλφιτον. קָלִי
Et cũ א paragogico. 1.Sa.17.℣.18. Accepũt ꝓ fratrib. tuis Epha toſti huius. ȣ̃ ἀλφίτου. הַקָּלִיא
Repitur & tm̃ Leu.2.℣.14.ca.23.℣.14.Ioſ.5.℣.11.& 1.Sam.25.℣.18. & 2. Sa. 17.℣.28.

קָלוֹן Leuitas, contemptus, ignominia. (ϗ ἀτιμία.
Pro.11.℣.2. Veniens ſuperbus (vel arrogans) venit & ignominia, at cũ ſubmiſsis ꝛc. קָלוֹן
Pſ.83.℣.antep. Reple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum. ἀτιμίας. קָלוֹן
Cũ affi. Ier.46.℣.12. Audierunt gentes ignominiã tuam, & clamore tuo ꝛc. φωνήν σου. קְלוֹנֵךְ
Inuenitur & Iob 10.℣.15. Pro.3.℣.vlt.cap.6.antep.cap.9.℣.7. cap.12.℣.16.&c.

קַלַּחַת Caldarium, ahenum in quo eſt aqua calida ad prunas. Cognationem habet cum גַּחַל .i. pruna. Hinc χλιαίνω tepefacio, χλιαίνομαι tepeſco, χλιαρός tepidus. Et latinum caleo, caleſco, calor vnde & caldarium. Et Germa. **Kachel.** Item χαλκεῖον .i. ahenum. Et German. **glühen/glüht.** Legitur tantum bis in Biblijs, vt:
1.Sam.2.℣.14. Et incutiebat &c. in caldariũ aut in ollam. Græci χαλκεῖον. (χύτραν. בַּקַּלַּחַת
In pauſ. Mich.3.℣.3. Quin et fruſtillatim explicant in ollam, et vt carnẽ in caldariũ. εἰς קַלָּחַת

קָלַט Contraxit, contrahendo concluſit. Cognationem habet cum קָטַל euulſit, nam contractio membrorum eſt conuulſio neruorum, perinde ac ſi quid eſſet ademptũ, aut cuius ſoleæ ſunt contractæ, aut cuius cotylæ non ſunt fiſſæ, κοτύλη cauum in coxa, Germanicè **kötel.** Hinc κλώθω deſtruo, circumuoluo.
In I. Coniug. קָלַט contraxit. Legitur tantum ſemel, vt:
Leuit.22.℣.23. Et bouẽ, & pecudẽ enormẽ aut contractã (membris) ἢ κολοβόκερκον. קָלוּט

Inde nomen.

מִקְלָט Contractio, locus refugij quo homicidæ non temerarij ſeſe contrahere ſolebant. הַמִּקְלָט
Nũ.35.℣.6. De oppidis aũt quę dabitis Leuitis, erũt ſex oppida refugij. φυγαδευτηρίων לְמִקְלָט
Ieſ.20.℣.3. Vt confugiat illuc homicida ꝛc. & erunt vobis in refugiũ. φυγαδευτήριον.
Cum affix. Num.35.℣.32. Et inueniet eum vindex ſanguinis extra limitem refugij ſui. φυγαδευτηρίων. מִקְלָטוֹ
Legitur præterea Num.35.℣.11.12.13.14.15.25.26.28. Ioſ.20.℣.2.cap.21.℣.13.21.&c.

קָלַל Leuis fuit, celluit, præcelluit leuitate, ſpreuit. Germa. **gering ſein/** & plerunꝗ in contumeliam accipitur, niſi tribuatur pedibus qui propter leuitatem commendantur. Cognationem habet cum קָלָה torrendo aliquid reddidit leuius. Hinc κέλλω .i. celero, ὀκέλλω leuiter curro, celero, cello, antecello, præcello, item latinum celer, celero, accelero, celeres equi deſultorij, veloces ad currendum, **zelter.**
In I. Coniug. קַל leuis fuit. Legitur tantum in præterito & præſenti.
Ge.8.℣.8. Et emiſit colũbã à ſe ad videndũ an leuatæ eſſent aquæ. ϗ κεκόπακε τὸ ὕδωρ. הֲקַלּוּ
Et ℣.11. Et cognouit Noha quod leuatæ, .i. imminutæ eſſent aquæ. ὅτι κεκόπακε. קַלּוּ
Iob 7.℣.6. Item cap.9. ℣ſu 25. Et dies mei leuiores (.i. celeriores) fuerunt radio textoris. ἐλαφρότερος. קַלּוּ
Habac.1.℣.8. Et leuiores (.i. celeriores) pardis fuerunt equi eius, & acriores &c. ϗ ἐξαλοῦνται. ταχεῖς. וְקַלּוּ
Nahum 1.℣.pen. Ponamꝗ in ſepulchꝝ tuũ, quia leuis (.i. contempta) fuiſti. קַלּוֹתָ
Iob 39.℣.pen. En leuis (.i. vilis fui) quid reſpondebo tibi. קַלֹּתִי
2.Sam.2.℣.18. Et Aſahel erat leuis (.i. celer) pedibus ſuis, ſicut capreolus &c. κοῦφος. קַל
Ieſ.18.℣.2. Ite legati leues (.i. veloces) ad gentem protractã & depilatã. ἄγγελοι κοῦφοι. קַלִּים
Ier.2.℣.23. Recognoſce quid feceris, dromedaria leuis .i. velox &c. קַלָּה
In voce paſsiua. נָקַל & נְקַל leuatus eſt, vilipenſus eſt. Sæpè vſurpatur.
2.Re.3.℣.18. Et leue hoc viſũ eſt ĩ oculis Dñi, atꝗ dedit Moab. ϗ κοῦφη αὕτη ἐν ὀφθαλ-(μοῖς. וְנָקַל
Ieſ.49.℣.6. Et dixit, Leue ſit, quod ſeruus meus ſis ad erigendũ tribus Iacob. μέγα σοι. נָקֵל
2.Sam.6.℣.pen. Et vilipendar adhuc magis, & ero humilis in oculis meis. ἀχρεῖος. וּנְקַלֹּתִי
Ier.6.℣.14. Et cap.8.℣.11. Sanuerunt contritionem populi mei leuitate. ἐξουθενοῦντες. עַל־נְקַלָּה

In futuro reſoluitur dages, Gen.16.℣.4.Et alleuata eſt in oculis eius.καὶ ἠτιμάσθη.. וַתֵּקַל
Et ℣ſu 5.Et alleuata ſum in oculis eius, iudicet Iehoua inter me & inter te.ἠτιμάσθην. וָאֵקַל
1.Sam.2.℣.30.Et contemptores mei alleuiabunť.i.contemptibiles erunt.ἀτιμωθήσονται. יֵקַלּוּ
Legitur & 2.Reg.20.℣.9.Pro.14.℣.6.item 1. Reg.16.℣.4.à fine. Ezech.8.℣. penult.

In II.Coniugat.קִלֵּל fecit eſſe leuem, vilipendit, blaſphemauit, maledixit.
Leu.20.℣.9.Patrem ſuũ aut matrẽ ſuã leuem reddidit .i. blaſphemauit.ὃς ἂν κακῶς εἴπῃ. קִלֵּל
Prouerb.20.℣.20.Maledicens patri ſuo aut matri ſuæ, extinguatur lucerna eius. κα-
κολογοῦντος. (καταρώμενοι αὐτόν. מְקַלֵּל
Pſ.37.℣.22.Nam benedicti eius poſſidebunt terram, at maledicti eius excindentur. מְקֻלָּלָיו
Gen.8.℣.pen.Non addã maledicere vlterius terræ propter hõiẽ. τοῦ καταράσασθαι. לְקַלֵּל
2.Sam.16.℣.10 Ita maledicet, nam Iehoua dicit ei, Maledic Dauidi.καταρᾶσθαι. קַלֵּל
Le.19.℣.14.Nõ maledices ſurdo, & corã cœco nõ pões offẽdiculũ.κακῶς ἐρεῖς κωφόν. תְקַלֵּל
Et ca.20.℣.9. Qui maledixerit patri ſuo, aut matri ſuæ, morte punieť.κακῶς εἴπῃ τὸν πα- יְקַלֵּל
Legiť.& 2.Sa.19.℣.20 itẽ 1.Re.2.℣.8.Eccle.7.℣.24.22.Ieſ.8.℣.21.Gẽ.12.℣.3. (τέρα.

In III.Coniug.קֻלַּל maledictus eſt, blaſphematus eſt. Bis legitur.
Ieſ.65.℣.20.Et qui peccat centum annos natus, maledictus erit.ἐπικατάρατος ἔσται. יְקֻלָּל
Iob 24.℣.18.Leuis eſt ipſe ſuꝑ aquis, maledicta erit hæreditas eiꝰ in terra.καταραθείη. תְּקֻלַּל

In IIII.Coniug הֵקַל alleuauit, vilipendit, fecit eſſe leuem.
Ieſ.9.℣.1. Alleuauit terram Zebulon & terram Naphtali.i.leuiter afflixit.τάχυ ποίει. הֵקַל
Ezech.22.℣.7. Patrem & matrem vilipenderunt(.i.ſpoliauerunt)in te.ἐκακολόγουν. הֵקַלּוּ
2.Sam.19.℣.vlt.Et quare alleuaſti me.i. cur feciſti me contemptum &c.ὕβρισάς με. הֱקִלֹּתַנִי
Ionæ.1.℣.5.Et protelauerunt(.i.proiecerũt)vaſa in mare ad alleuandũ.τοῦ κουφισθῆναι. לְהָקֵל
1.Reg.12.℣.4.9.10.Et tu nunc alleua de ſeruitute patris tui dura.κούφισον. הָקֵל
Reperitur præterea 2.Par.10.℣.4.9.10.Exo.18.℣.22.

Item in II. Coniugatione quadrata.קִלְקַל leuauit, leue reddidit, leuigauit.
Eze.21.℣.26.Ad diuinandũ diuinatiõẽ alleuauit ſagittis, terſit ſagittas.τοῦ ἀναβράσαι. קִלְקַל
Eccle.10.℣.10.Si ſtupidũ fuerit ferrum, nec acies illi, quã leuaſſet .i. terſiſſet. ἐτάραξαι. קִלְקַל

In IIII.Coniug.הִתְקַלְקֵל alleuauit ſeſe, fecit ſe leuem.
Ier.4.℣.24.Et oñs colles alleuauerunt ſe.i.fugiẽdo fuerunt leues & celeres.ταρασσο- הִתְקַלְקָלוּ

Inde nomina. (μένους.

קָלָל Leuis, ſi metallis tribuitur ſignificat politum, terſum, nam rubigine ſeu ærugine ſublata fiunt metalla leuiora & ſplendidiora. Semel tantum legitur.
Eze.1.℣.7.Et ſcintillas euibrabãt ſicut aſpectꝰ chalybis ꝑpoliti.ὡς ἐξαστράπτων χαλκός. קָלָל

קְלָלָה Leuatio nominis & honoris.i.maledictio, execratio.
Deut.11.℣.26. Ecce ego do corã vobis hodie bẽedictiõẽ & maledictiõẽ. καὶ κατάρας. וּקְלָלָה
Cũ affi.2.Sã.16.℣.12.Et reddat mihi Dñs bonũ pro maledictiõe eiꝰ.ἀντὶ τῆς κατάρας. קִלְלָתוֹ
In reg.Pro,26.℣.2.Ita execratio temeritatis non eueniet.ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται. קִלְלַת
Et pl.Deut.28.℣.15.& 48 Et venient ſuꝑ te oẽs maledictiones iſtæ. αἱ κατάραι αὗται. הַקְּלָלוֹת
Inuenitur præterea.Gen.27.℣.12.13. Deut.11.℣.27.21.℣.vlt, cap.23.℣.6.cap.27.℣.3.

קְלֹקֵל Leuitas ſumma, vilitas ingens. Inuenitur tantum ſemel.
Num.21.℣.5. Et anima noſtra nauſeam habet in pane leuitatis.i.ĩ cibo leuiſſimo. ἐν קְלֹקֵל
(τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ.

קֹל Leuitas, facilitas. Legitur tantum ſemel.
Ier.3.℣.9.Factumq; eſt vt à leuitate ſcortationis eius terra pollueretur.εἰς οὐθέν. מִקֹּל
Quidam exponunt, à voce ſeu ſtrepitu, ſed rectius iuxta Hier.facilitate fornicatio:

קַל Leuis, celer, velox, vide in participio Kal.

קָלַס

Subſannauit, ſpreuit, vilipendit ſubſannando. Cognationem habet cum קָלָה & קָלַל leuis fuit, vilis fuit. Hinc χλευάζω ſubſanno, χλευασμός irriſio.

In II.Con. קִלֵּס ſubſannauit. Habetur tantum ſemel in Biblijs.
Ezech.16.℣.31.Non fuiſti vt meretrix ſubſannando mercedem(vt exiguam) לְקַלֵּס

In IIII.Con.הִתְקַלֵּס fecit ſe ſubſannare. Conſtruitur cum בְּ & ter legitur.
Hab.1.℣.10. Et ipſe in reges faciet ſe ſubſañare.i. inuehetur ſañis in reges.ἐντρυφήσει. יִתְקַלָּס
2.Re.2.℣.antep.Et ſubſañabant eũ dicendo, Aſcende calue aſcende calue.κατέπαιζον. וַיִּתְקַלְּסוּ
Ezech.22.℣.5.Qui prope ſunt, & qui longè abſũt à te, ſubſañabunt te. καὶ ἐμπαίζονται. יִתְקַלְּסוּ

Inde nomina.

קֶלֶס Subſannatio, ſanna, illuſio. Legitur tantùm bis in Biblijs, vt,
Pſ.44.℣.14.Pones me opprobrium ꝛc. irriſionem & ſubſannationem. χλευασμόν. וָקֶלֶס
Ierem.20.℣.8. Quia fuit verbum Domini mihi in opprobrium & ſubſannationem. קֶלֶס
Græci verterunt εἰς χλευασμόν.

קַלָּסָה Subſannatio. Legitur tantùm ſemel in ſacris Biblijs, vt, (ἐμπαιγμόν.
Ezec.22.℣.4.Idcirco dedi te opprobrium gentibus & ſubſannationẽ oĩbus terræ. וְקַלָּסָה

קָלַע Funda torſit ſeu rotauit, funda circumrotanda iecit aliquid, iaculatus eſt funda. Et per translationem ſignificat aliquid ſculpere ſeu pingere ad formam fundę. Cognationem habet cum גָּרַע inuoluit, & cum עָגֹל rotundus. Hinc κυλινδέω, κυλίνδω voluo, ἀγκύλος curuus &c. Hinc Germ. kugel/kaulen, σφενδονέω & σφενδονίζω agito fundã.

In I. Coniug. קָלַע rotauit, funda iecit aliquid rotanda, item pinxit ſeu exculpſit rotulas fundæ. Legitur ter, vt,
1.Re.6.℣.29.& 32.& 37.Rotabat aptiones (ſeu ſculpturas) rotulaꝶ. ἐγκόλαπτα. קָלַע
Iud.20 ℣.16.Vnuſqſq; rotabat (vel iaculabat) funda lapidẽ ad capillũ. βάλλοντες λίθους. קָלַע
Iere.10.℣.18.Ecce ego roto.i.quaſi funda eiaculor habitatores terræ. Græ. σκελίζω. קוֹלֵעַ

In II. Coniug. קִלַּע eiecit lapidem per fundam. Bis tantùm legitur, vt,
1.Sam.17.℣.49.Et tulit inde lapidem & rotauit (.i.funda eiecit) ἐσφενδόνησε. וַיְקַלַּע
1.Sa.25.℣.29.Et animam inimicoꝶ tuoꝶ rotabit (.i.ꝓijciet funda) eam. σφενδονήσεις. יְקַלְּעֶנָּה

Inde nomina.

קֶלַע Funda quæ rotatur, vel in qua lapides rotantur & abijciuntur, Et per ſynecdochen ſunt tapetes, cortinæ ſiue aulea, in quibus pictæ ſunt rotulæ ſeu fundæ aut cortinæ.
1.Sa.17.℣.50.Et p̃ualuit Dauid Philiſthæo funda & lapide. ἐν τῇ σφενδόνῃ. בַּקֶּלַע
In pau.1 Sa.25.℣.29.Rotabit (vel iaculabit) eã ĩ medio volæ fũdæ. ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης. הַקָּלַע
Cũ affi.1.Sa.17.℣.40.Et funda eiꝰ erat in manu eiꝰ, & acceſſit ad Philiſth. σφενδόνη. וְקַלְעוֹ
Et plur.2.Par.26.℣.14 Galeas, loricas, arcûs, & fundas ꝓ lapidibus. λίθους σφενδόνας. קְלָעִים
Exod.27.℣.9.Et facies &c. tapetes ſex pro atrio, ex torta byſſo centum cubitorum &c. ἱστία πεντήκοντα. (αὐλῆς. קְלָעִים
In regimin. Exod.38.℣.9. Et fecit &c. tapetes atrij ſex ex byſſo retorta. καὶ ἱστία τῆς קַלְעֵי
Legit̃ p̃terea 2.Re.3.℣.ante.Iob 41.℣.20.Ex.28.℣.11.12.14.15.c.38.℣.9.12.14.15.16.17.18.

קַלָּעִים Fundibularij, funditores, qui funda lapides mittunt. Semel reperitur. קַלָּעִים
2.Re.3.℣.antep.Et circumierunt eũ funditores, & ꝑcuſſerũt eũ. σφενδονῆται.

מִקְלַעַת Rotulatio, ſculptura rotularum in modum fundæ ludens. Quater legitur.
In re.1.Re.6.℣.18.Et Cedrus ad domũ intrinſecus (habebat) rotulationẽ cucurbitaꝶ. מִקְלַעַת
Et plur.1.Reg.7.℣.31 Atq; ſuper os eius erant rotulationes. διατορεύματα. מִקְלָעוֹת
In re.1.Re.6.℣.29.Et ad parietes domꝰ ꝛc. rotabat ſculpturas rotulationũ Cherubim. מִקְלְעוֹת
Et ℣.32.Et rotauit (.i.exculpſit) ĩ eis rotulatiões.i.picturas Cherubĩ. (ἐγκεκολαμμένα. מִקְלְעוֹת

קִלְּשׁוֹן Furca, fuſcina, tridens, furca habens tres dentes, vnde & nomen ſignificans tres præponitur. Legitur tantùm ſemel in ſacris Biblijs, vt,
1.Sam.13.℣.antep.Quandoquidem erat obtuſio acieꝶ vomeribus ꝛc. & tridenti. (τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα. וְלִשְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן

קֶמַח Farina ex quolibet frumento. Cognationem habet cum מָחַק .i. diuulſit, protriuit, nam farina fit ex frumento contrito.
1.Sa.28.℣.pen.Et accepit farinam, & ſubegit, coxitq; ex ea azymos panes. ἄλευρα. קֶמַח
In reg.Num.5.℣.15.Et afferat donum illius, videlicet decimam partem Ephi farinæ hordei. ἄλευρον κρίθινον. קֶמַח
In pauſa. Ieſa. 47.℣.4. Tolle molas, & mole farinam .i. frumentum, vt fiat farina. (ἄλεσον ἄλευρον. קָמַח
Legitur p̃terea Ge.18.℣.6.Iud.6.℣.19.et 1.Sa.1.℣.4.à fine.itẽ 2.Re.17.℣.12.Oſe.8.℣.7.

קָמַט Defatigauit aliquem ærumnis & calamitatibus, oppreſsit laboribus, laborioſum reddidit, ita vt cutis præ ærumnis emacietur & in rugas contrahatur. Hinc καματόω defatigo, κάματος labor, defatigatio, καματώδης laborioſus, καματηρός idem. Germani per aphæreſin dicunt, matt.

In I. Coniug. קָמַט defatigauit. Legitur tantum ſemel, vt, (κατάκοπόν με πεποίηκε.
Iob 16.℣.8. Et defatigaſti me (ærũnis & morbis) in teſtem fuit, & ſurrexit contra me. וַתִּקְמְטֵנִי
In II. Coniug. paſsiua. קֻמַּט defatigatus eſt. Semel habetur, vt,
Iob 22.℣.16. Qui defatigati ſunt quum nondum aduenifſet tempus, ꝛc. συνελήφθησαν. קֻמְּטוּ

קָמַל Calamitoſus fuit, ſuccifus eſt in calamo ſeu culmo. Cognationem habet cum כָּלַם calumnijs procifſus eſt. Hinc per metatheſin κάλαμος, καλάμη & latinum calamus, culmus, καλαμὼν arundinetum, καλαμινός arundineus.
In I. Con. קָמַל & קָמֵל calamitoſus fuit. Bis tantum legitur. (μος.
Ieſ. 33.℣.9. Luctuoſa fuit, defecit terra, erubuit Libanon, calamitoſꝰ fuit. ἐγένετο ὡς ἔρη- קָמַל
Ieſ. 19.℣.6. Exiccati ſũt riui aggeris, arũdo & iũcꝰ calamitoſi fuerũt. καλάμου καὶ παπύρου. קָמֵלוּ

קָמַץ Collegit manu contracta, comprehendit pugillo, portauit in pugillo. Cognationem habet cum קָבַץ congregauit, collegit. Et ſignificat tantum capere, quantum pugillo complecti queas. Hinc κομίζω porto in manu, κομίζομαι capio, recupero.
In I. Coniug. קָמַץ contraxit, apprehendit.
Leu. 2.℣.2. & ca. 5.℣.12. Et contrahet inde plenitudinem pugilli ſui. δραξάμενος. וְקָמַץ
Nu. 5.℣.5. à fin. Et apprehẽdet ſacerdos ex iſto ſacrificio (volã plenã) καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς וְקָמַץ

Inde nomen.

קֹמֶץ Pugnus, pugillus, manus contracta, vola. Quater legitur in Biblijs, vt,
Cum affi. Leu. 2.℣.2. & c. 5.℣.12. Et apprehẽdet inde plenitudinẽ pugilli ſui. τὴν δράκα קֻמְצוֹ
Leuit. 6.℣.8. Et tollet ex eo vola ſua ex ſimilagine ipſius ſacrificij cibarij. τῇ δρακί. בְּקֻמְצוֹ
Et pl. Ge. 41.℣.47. Et fecit terra ꝑ ſeptem annos ſaturitatis ad pugillos .i. ad congregationes vel ad aceruos abundantes, ita vt ex vno grano fierent pugilli. δράγματα. קְמָצִים

קִמּוֹשׂ & קִימוֹשׁ paliurus, carduus. Cognationem habet cum מֶשֶׁק vnde מִמְשַׁק .i. vepres, vepricetum. Item cum שִׁקְמָה .i. ſycomorus, iuxta quam arborem pleruncq; ſuccreſcũt paliuri. Hinc καμάσσω ꝯcutio, nã carduꝰ ꝯcutit & lædit attingentes. Bis leg:
Ieſ. 34.℣.14. Et aſcenderunt in palatia eius ſpinæ, carduus & vncinus. ἀκάνθινα. קִמּוֹשׁ
Oſeæ. 9.℣.6. Paliurus hæreditate occupabit eos, vncinus .i. aculeus in tabernaculis. קִימוֹשׁ
קִמְּשֹׂנִים Cardui. Legitur tantum ſemel in Biblijs. (ἄκανθαι.
Plur. Pro. 24.℣.4. à fine. Et ecce aſcenderunt meri cardui, opertæ ſunt facies eius ꝛc. קִמְּשֹׂנִים

קָנָא Aemulatus eſt, ꝓuocauit, zelũ habuit vel ex inuidia vel fauore, indignatus eſt, ægrè tulit. Hinc ἀγανακτέω, ἀγάννυμαι indignor, ſtomachor, ἀγανάκτησις indignatio.
In II. Coniugat. קִנֵּא æmulatus eſt, zelotes fuit, cum datiuo ſignificat in bonum pro aliquo æmulari, cum accuſatiuo perſonæ vel p̄po: בְּ eſt inuidere.
Num. 25.℣.13. Propterea quod æmulatus eſt pro deo ſuo. ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ θεῷ. קִנֵּא
Deu. 32.℣.21. Ipſi ꝓuocauerũt me ad indignationẽ ĩ eo ꝗ nõ eſt Deꝰ. παρεζήλωσάν με. קִנְאוּנִי
Num. 11.℣.29. Et dixit ei Moſe, num tu æmularis pro me? μὴ ζηλοῖς σύ μοι. הַמְקַנֵּא
1. Re. 19.℣.15. Et dixit, æmulando æmulatus ſũ ꝓ Dño Deo Zebaoth. ζηλῶν ἐζήλωκα. קַנֹּא
Num. 25.℣.11. Quum æmulatus eſt ipſe æmulationem meam. ἐν τῷ ζηλῶσαί με. בְּקַנְאוֹ
Pſ. 37.℣.1 Ne habeas zelũ ĩ facientes iniuſticiã .i. ne inuideas illis fortunã. μὴ δὲ ζήλου תְּקַנֵּא
Ieſ. 11.℣.13. Ephraim non æmulabitur Iehuda .i. non proſequetur zelo. οὐ ζηλώσει יְקַנֵּא
Gen. 26.℣.14. Et æmulati ſunt eum Philiſthæi .i. inuidebant ei. ἐζήλωσαν. וַיְקַנְאוּ
Legitur quoq; Num. 5.℣.14. Ezech. 39.℣.25. Pro. 3.℣.29. & cap. 23.℣.17. Pro. 24.℣.19.
In III. Con. הִקְנִיא fecit æmulari conſtruitur cum actõ perſonæ & ter legitur.
Deu. 32.℣.16. Ad zelum accenderunt eum in alienis i. dijs vel Idolis. παρώξυνάν με. יַקְנִאֻהוּ
Et ℣.21. Et ego quoq; ꝓuocabo eos in eo ꝗ nõ eſt populus (Dei) παραζηλώσω αὐτοὺς. אַקְנִיאֵם
Pſ. 78.℣.85. Et in ſculptilibus ſuis accenderunt eum ad zelum. παρεζήλωσαν αὐτόν. יַקְנִיאוּהוּ

Inde nomina.

קַנָּא Zelotes, æmulator qui ægrè fert iniurias, in bonam & malam partem ſumitur.
Exo. 20.℣.4. Quia ego ſum Dominus Deus tuus, Deus zelotes, viſitans ꝛc. ζηλωτής. קַנָּא
Legitur præterea Exo. 34.℣.14. Deut. 4.℣.24. cap. 5.℣.9. cap. 6.℣.15.

קַנּוֹא Zelotes, æmulator qui ægrè fert iniurias. Bis tantum legitur.
Na.1.℣.2. Deꝰ zelotes & vltor Dominus, vltor Dominus & habens iram. ζηλωτής. קַנּוֹא
Ioſ.24.℣.19. Deꝰ Zelotes eſt, nõ remittet (vel ꝯdonabit) ꝓuaricationẽ veſtrã. καὶ ζηλώ- קַנּוֹא
קִנְאָה Aemulatio, zelus, inuidia ſæpe legitur in Biblijs, Zelotypia. (σας.
Zach.8.℣.2. Aemulatio mea pro zion eſt æmulatio magna, & ardor ingens eſt zelꝰ קִנְאָה
zc. ζῆλον μέγαν. (κατὰ τὴν ἔχθραν σου. וּבְקִנְאָתְךָ
Cum affix. leui. Ezechiel.35.℣.11. Et faciam iuxta iram tuam & iuxta zelum tuum. קִנְאַת
In reg. Pſ.69.℣.10. Nam zelus domus tuæ exedit me, & opprobrium &c. ὁ ζῆλος. הַקְּנָאֹת
Et plu. Num.5.℣. antep. Hæc eſt lex Zelotypiarum, ſi diflexerit zc. ζηλοτυπίας.
Legitur præterea 2. Reg.19.℣.31. Ieſa.9.℣.7. cap.11.℣.13. cap.26.℣ 11. cap.37.℣.33. &c.

קָנָה Nactus eſt, adeptus eſt, acquiſiuit generando, emendo, comparando, educando vel quacunqꝫ alia ratione fieri poteſt. Hinc γεννάω gigno, γονεύς γεννήτης genitor. Item latinum genero, gigno, pro quo & veteres vſurpabant geno, vnde præteritum genui, & ſupinum genitum. Item hinc per inuerſionem, nactus eſt à nanciſcor &c.

In I. Coniug. קָנָה acquiſiuit, emit, nactus eſt, adeptus eſt.
Gen.25.℣.10. In agro quem acquiſiuerat (.i. emerat) Abrahã à filijs Heth. ἐκτήσατο. קָנָה
Deut.32.℣.6 An non ipſe eſt Deus qui te acquiſiuit (ſibi in populum) ἐκτήσατό σε. קָנֶךָ
Ge.4.℣.1. Et pepit ipſũ Cain, & dixit, Acquiſiui (.i. genui) viꝝ Iehoua. ἐκτησάμην. קָנִיתִי
Pro.15.℣.pen. At audiens increpationem acquirit ſibi cor. קוֹנֶה
2. Sa.24.℣.pen. Non ita ſed emendo emam abs te ꝓ precio. κτώμενος κτήσομαι. קָנוֹ אֶקְנֶה
Et ℣.5. à fine. Et dixit Dauid ad emendũ abs te areã vt extruã altare Dño. κτήσασθαι. לִקְנוֹת
Pro.4.℣.5. Acquire ſapientiam, acquire intelligentiam, ne obliuiſcaris. κτῆσαι. קְנֵה
Ier.13 ℣.2. Ac emi (vel acquiſiui) cingulum iuxta verbum Domini. καὶ ἐκτησάμην. וָאֶקְנֶה
Exod.21.℣.2. Si emeris ſeruum Ebræum, ſex annis ſeruiet tibi, Græci. ἐὰν κτήσῃ. תִקְנֶה
Prouerb.1.℣.5. Quas quum audiet ſapiens adijciet doctrinam, & intelligens conſilia acquiret. κτήσεται. (καὶ ἐκτήσατο. יִקְנֶה
Gen.33.℣.pen. Et emit partem agri, vbi tetendit tabernaculum ſuum à filijs Hemor. וַיִּקֶן

In voce paſsiua. נִקְנָה comparatus eſt, acquiſitus eſt emptione. Bis reperitur.
Ier.32.℣.pen. Et comparabitꝰ (vel emetꝰ) ager in terra iſta de qua vos dicitis. καὶ κτήσονται. וְנִקְנָה
Et ℣.15. Adhuc ementꝰ domus & agri, & vineæ in terra hac. κτηθήσονται ἀγροί. יִקָּנוּ

In III. Coni הִקְנָה fecit emere .i. acquiſiuit, emit. Bis inuenitur. (με.
Zach.13.℣.5. Vir colens humum ego ſũ, qa homo ꝯparauit me à iuuentute. ἐγέννησέ הִקְנַנִי
Eze.8.℣3. Vbi erat ſedes ſimulachri Zelum acquirentis. κτωμένου. הַמַּקְנֶה

Inde nomina.

מִקְנֶה Acquiſitio, quicquid acquiritur emendo, generando, educando, laborando &c. κτῆνος pecus, & ν extrito κτάομαι acquiro, poſsideo. מִקְנֶה
Ge.13.℣.2. Et Abrahã erat grauis (.i. diues) valde ĩ acqſitione (pecoris) zc. κτήνεσι. מִקְנֶה
In reg. Gen.26.℣.14. Et fuit ei acquiſitio pecoris, & acquiſitio boum. κτήνη προβάτων. מִקְנֵה
Cũ affi. Ge.30.℣.28. Et quanta fuerit acqſitio tua (.i. pecus tuum) apud me. κτήνη. מִקְנְךָ
Et pl. cũ affi. Exo.17.℣.3. Ad interficiẽdũ me, & filios meos & pecora mea. καὶ τὰ κτήνη. מִקְנַי
Iud.6.℣.5. Nam ipſi & pecora eoꝝ aſcendebant, & tentoria eoꝝ. καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. וּמִקְנֵיהֶם
Reperitur quoqꝫ Exo.12.℣.38. Num.32.℣ 1.4.16.26. Deut.3.℣.19. Ioſ.1.℣ 14.

מִקְנָה Acquiſitio, emptio, res acquiſita iure quodam. הַמִּקְנָה
Iere.32.℣.12. Et accepi libellum emptionis obſignatũ iuxta p̄ceptũ zc. τῆς κτήσεως.
Cum affix. Leuit.25.℣.16. Iuxta multitudinem annorum multiplicabis emptionem eius. τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ. מִקְנָתוֹ
(argenti. ἀργυρωνήτους. מִקְנַת
In reg. Gen.17.℣.4. à fine. Et accepit Abraham Iſmaelem zc. & omnem acqſitionem
Legitur quoqꝫ Gen.17.℣ vlt. & cap.23.℣.12.17. Iere.32.℣.11.14.16.17. Exod 12.℣.44.

קִנְיָן Acquiſitio, emptio, peculium, res pecuaria, quatrupeda animalia. וְקִנְיָן
Ezech.38.℣.12. Qui facis acquiſitionem & rem pecuariam zc. κτήσεις. וְקִנְיָנָם
Cum affi. leui. Ge.34.℣.23. Acquiſitio eoꝝ & peculium eoꝝ zc. τετράποδα. (ἔγκτητον. קִנְיַן
In re. Leu.22.℣.11. Et ſacerdos ſi acqſiuerit animã, acqſitiõe argẽti ſui. κτήσηται ψυχὴν קִנְיָנֶךָ
Et pl. cum affi. Pſ.104.℣.24. Plena eſt terra poſſeſsionis (.i. opibus) tuis. τῆς κτήσεώς σου.
Inuenitur præterea Gen.31.℣.16. cap 34.℣.23. cap 36.℣.6. Pro.4.℣7.

Canna,

קָנֶה Canna, calamus, arundo, Item calamus aromaticus quem mercatores vendebant & olim magnam acquiſitionem & negotiationem cum eo exercebant. Item eſt nomen menſuræ ad formam cannæ ſeu calami factæ.
Ieſ.42.℣.3.Calamum concuſſum non conteret.i.arundinem conquaſſatam.κάλαμον. קָנֶה
Ezech.27.℣.19.Caſia & canna(.i.calamus aromaticus)in mercatu tuo fuit.ϗ τροχὸς. וְקָנֶה
Ezech.40.℣.7.Et atriolum(vel camera)erit calamus vnus longitudine ꝛc.κάλαμος. קָנֶה
In re.Eze.42.℣.16.Menſus eſt plagã orientalẽ calamo mẽſuræ.ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. בִּקְנֵה
Exo.25.℣.5.à fine. Et ſphærula erat ſub duobus calamis.ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους. הַקָּנִים
In re.Exo.25.℣.8.à fine.Et tres calami candelabri à latere eiꝰ.τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας. קְנֵי
Legitᷣ ꝑterea.Ieſ.19.℣.6.ca.37.℣.5.ca.43.℣.24.Ier.6.℣ 20.item Re.14.℣.15.

קָנֶה Canna,calamus,item os longum à flexura cubiti vſqꝫ ad humerum inſtar cañe.
Iob 31.℣.22.Et brachium meũ à canna ſua(.i.in oſsibus)confringatur.ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος. מִקָּנָה
Et plur.cũ affi.Exo.25.℣.4.à fine.Et calami eoꝝ ex eo erunt. ϗ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς. וּקְנֹתָם

קִנָּמוֹן Cinnamomum,canna aromatica præſtantiſsimum exudans odorem, Radix inuſitata eſt קָנַם. Cognationem habet cum קָנָה acquiſiuit,emit,nam mercatores ſolent illud acquirere,et ad alias regiones tranſferre.Hinc κιννάμωμον cinnamomum, & quod magis cum Ebræo conuenit κίνναμον cinnamum.Vnde Ouidius lib.3. Faſtorum. Cinnamum primum, captiuaqꝫ thura dediſti. Legitur tantum ter in ſacris Biblijs,vt:
Can.4.℣.antep. Nardus & crocus canna & cinnamomum. κάλαμος ϗ κινάμωμον. וְקִנָּמוֹן
Pro.7.℣.17.Odoratũ reddidi cubile meũ myrrha aloe & cinnamomo. κιναμώμῳ. וְקִנָּמוֹן
In reg.Exo.30.℣.23.Et tu ſume tibi ꝛc.& cinnamum aromatis. κινναμώμου εὐώδους. קִנְּמָן־

קָנַן Nidulatus eſt,nidificauit,fecit nidos,& proprie dicitur de auibus,per translationem vero poteſt quoqꝫ de hominibus vſurpari. Cognationem habet cum קָנָה acquiſiuit,nam nidificare eſt ſibi acquirere nidulos.

In II. Coniug. קִנֵּן nidulatus eſt,nidificauit. Quinquies legitur.
Eze.31.℣.6.In ramis eiꝰ nidificauerunt omnes aues(dages hic excidit.)ἐνόσσευσαν. קִנְּנוּ
Ieſ 34.℣.antep. Ibi nidificauit Cypſelus,& excludet(oua ſua)ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος. קִנְּנָה
Pſ.104.℣.17.Illic aues nidulabũť,caſſida ĩ fraxinis domũ ſuã (habet)στρουθία ἐννοσσεύσουσι. יְקַנֵּנוּ
Ier.48.℣.27.Et eſtote tanqꝫ colũba quæ nidulabiť in ꝓminentijs foueæ.νοσσεύουσαι. תְּקַנֵּן
Ier22.℣.23,Habitatrix ĩ Libano,nidulata ĩ Cedris ꝛc.Cõpoſitũ ẽ ex paul.ἐννοσσεύουσα. מְקֻנַּנְתִּי
2.Coniug: & ex præterito pual. Iod à tergo eſt paragogicum. Et ratio huius compoſitionis eſt,vt indicet illam olim nidificaſſe,& nunc nidificare in cedris.

Inde nomina.

קֵן Nidus nidulus,manſio auium. Sæpe extat in Biblijs ſacris,vt,
Pſ.84.℣.4.Etiam paſſer inuenit ſibi domum,& hirundo nidum ſibi ꝛc. νοσσιὰν ἑαυτῇ. קֵן
Cũ affi.Deut.32.℣.11.Vt aqla ſuſcitabit nidũ ſuũ ſuꝑ pullos ſuos.νοσσιὰν αὐτοῦ. קִנּוֹ
In reg.Deut.22.℣.6.Quum occurrerit nidus auis coram te in via. νοσσιᾶς ὀρνέων. קַן
Et plur.Ge.6.℣.14.Nidulos fasies in arca,& bituminabis eam. νοσσιάς. קִנִּים
Item Numer.24.℣.22.Iob 29.℣.18.cap.39.℣.27.Prouer.27.℣.8.Ieſa.19.℣.13.ca.16.℣.2.
Ieremiæ 49.℣.16. Obad.1.℣.4. Hab.2.℣.9.

קֵנֶץ Finis. Cognationem habet cum קָצַץ præſcidit extrema ſeu in fine.Et inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris vſurpatum.
In re,Iob 18.℣.2.Quando tandem ponetis fines ſermonibus? intelligatis ꝛc. οὐ παύσῃ. קִנְצֵי
Vel quouſqꝫ ponetis vellicatiões .i.ſuggellationes ſermonibus. Hinc κνίζω vellico.

קָסַם Diuinauit,Eſt verbum μέσον nam modo in bonam,modo in malã partẽ accipiť.Cognationem habet cũ כָּסַם compſit,Eſt enim diuinare rem aliquã comptam reddere.
In I. Con. קָסַם diuinauit,pro diuino oraculo habuit. (μαντευόμενος μαντείαν.
Deut.18.℣.10.Non inuenietur in te traducens filium ꝛc. neqꝫ diuinãs diuinationes. קֶסֶם
Mic.3.℣.6.Et tenebreſcet vob.i.tenebræ erũt vob. ꝓ viſiõe. ϗ σκοτία ἔσται ἡμῖν εἰς μαντείας. מִקְּסֹם
Eze.21.℣.26.Ad diuinãdũ diuinationẽ,leuauit cũ ſagittis.μαντεύσασθαι μαντείαν. לִקְסָם

1.Sa.28.℣.8.Et dixit: diuina quæſo mihi in pythone, & fac mihi aſcendere. μάντευσαι. קָסֳמִי
1.Re.17.℣.17.Et diuinauerunt diuinationes, & augurati ſunt ꝛc. καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας וַיִּקְסְמוּ
Mich.3.℣.pen.Et prophetæ eius pro pecunia diuinabunt. ἐμαντεύοντο. יִקְסֹמוּ
Eze.13.℣.vlt.Et diuinationem non diuinabitis ꝛc. καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε. תִקְסַמְנָה
Legitur præterea Deut.18.℣.14.Ioſ.13.℣.22.item 1.Sam.6.℣.2. Ieſ.3.℣.2.&c.

Inde nomina.

קֶסֶם Diuinatio, in bonam & malam partem accipitur.
Pro.16.℣.10.Diuinatio eſt ſuꝑ labia regis.i.diuina quædam loquit᷑ os regis. μαντείαν. קֶסֶם
In re.Eze.13.℣.6.Viſio vanitatis, & diuinatio mēdacij ē ꝙ dicitis ꝛc. μαντευόμενοι μά- וְקֶסֶם
In pau.Eze.21.℣.26.Ad diuinandum diuinationes, leuauit ſagittis ꝛc. μαντείαν. (ταια. קָסֶם
Et pl.Nu.22.℣.7.Et diuinationes in manu eoꝝ erant.i.precia diuinationis. τὰ μαντεῖα וּקְסָמִים
Legitur quoqꝫ Num.23.℣.23.item 1.Sam.15.℣.22. Ezech.14.℣.14. Ezech.13.℣.vlt.

מִקְסָם Diuinatio. Inuenitur tantum bis in Biblijs, vt,
In re.Ezec.12.℣.5.à fine.Nō erit viſio vanitatis, & diuinatio blandimēti. μαντευόμενοι. מִקְסַם
Et c.13.℣.6.An nō viſionē vanitatis vidiſtis, & diuinationē mendacij ꝛc. καὶ μαντείας מִקְסַם
(ματαίας.

קָסַס Decerpſit, ſuccidit. Cogn: ha: cū קָצַץ p̄cidit extremitatē. Hinc ξέω rado, ξύω attero.
In II.Coniug. קוֹסֵס decerpſit. Legitur tantum ſemel, vt,
Eze.17.℣.8.An non radices eius euellet, & fructū eius decerpet vt areſcat. σαπήσεται. יְקוֹסֵס

קֶסֶת Atramentarium, vas in quo continetur atramentum & pennæ, quod ad formam paruæ ciſtæ erat factum. Hinc κίστη ciſta & germanicum kaſten/ein ſchreibkaſten/ theca ſcriptoria in qua atramentum calami & cultellus aſſeruantur. Legitur ter in ſacris Biblijs, vt,
Eze.9.℣.2.Et vir vnus in medio eoꝝ indutus ꝛc. atramentariū ſcribæ. ζώνη σαπφείρου. וְקֶסֶת
Et ℣.3.Et clamauit ad viꝝ ꝛc. qui atramentarium ſcriptorium ad lumbos ꝛc. ζώνην. קֶסֶת
Et ℣.11. Et ecce vir indutus lineis, qui ciſtam atramentariam in lumbis ſuis habebat. הַקֶּסֶת
(ζώνη.

קָעַע Icit, impreſſit ſtigma ſeu notam cuti. Hinc latinum ico, icis, icere, item ictus. Non autem vſurpatur hæc radix niſi tantum duplicata ſeu geminata.
קַעֲקַע Stigma, nota, impreſſa in carne, ictus. Legitur tantum ſemel. קַעֲקַע
Leu.19 ℣.28.Et ſcripturam ſtigmatis non ponetis in vobis, ꝛc. γράμματα στικτά.
קוֹעַ Dux, præſes, princeps, munificus, vide radicem קוֹעַ.

קְעָרָה Scutella, phiala, catinus, crater, trulla, genus vaſis capacioris quo in libationibus & ſolennioribus epulis vti ſolent ad commiſcendos ſeu temperandos cibos, vel etiā ad diluendum vinum. Hinc κεράω, κεράσω, κεραννύω, κεράννυμι miſceo, tempero, κεραίνω, κεραίρω miſceo. Item κρατήρ crater & cratera. Et German. Krug. קְעָרָה
Num.7.℣.5.à fine. Triginta & centum (ſiclorum) ſcutella vna argenti. τρυβλίον. קַעֲרַת
In re.Nu.7.℣.13.19.25.&c. Eratqꝫ donum ipſius ſcutella argenti vna ꝛc. τρυβλίον. הַקְּעָרֹת
Et pl.Nu.4.℣.7.Et ponent ſuꝑ eā (menſā) ſcutellas & cochlearia. καὶ τὰ τρυβλία. (αὐτῆς. קְעָרֹתָיו
Cū affi.Exo.25.℣.28.Et facies ſcutellas (vel acetabula) eiꝰ, & cochlearia eius. τρυβλία קַעֲרוֹת
In re.Nu.7.℣.6.à fine. Scutellæ argenti duodecim, aſpſoria argenti ꝛc. τρυβλία ἀργυρᾶ.
Legitur præterea tm̄ Exo.37.℣.16.Nu.7.31.36.43.49.58.61.73.79.&.6. à fine.

קָפָא Coagulauit, denſuit, condenſuit, concreuit, congelauit, conglomeratus eſt, compactus eſt. Hinc ꝑ metatheſin literarum πήγω πηγνύω, πήγνυμι, συμπήγνυμι coagulo, congelo, & πυκνὸς denſus, πυκνοῦσθαι denſeſcere, πυκάζω condenſo, itē πυκνόω, πύκα denſo.
In I.Coniug. קָפָא coagulatus eſt, congelauit, condenſuit. Bis tantum legitur.
Exod.15.℣.8. Conſtiterunt vt cumulus flumina, congelatæ ſunt abyſſi in medio. קָפְאוּ
ἐπάγη καὶ τὰ κύματα.
Zeph.1.℣.12.Et viſitabo ſuper viros coagulatos ſuꝑ fecibus ſuis.i.incumbentes fecibus ſuis.i.q in magno ocio & tranqllitate fruunt᷑ opibus ſuis ꝛc. καταφρονοῦντας. הַקֹּפְאִים
In III.Con. הִקְפִּיא fecit coagulare, coagulauit. Semel habetur.
Iob 10.℣.10.An non velut lac liquefeciſti me, & velut caſeum coagulaſti me: ἔπηξας. תַּקְפִּיאֵנִי
Inde

Inde nomen.

קִפָּאוֹן. Congelatio,coagulatio.Legitur ſemel tantum in Biblijs, vt:
Zach.14.℣.6.In die illa non erit lux precioſitatum & coagulationis.ϗ πάγος. וְקִפָּאוֹן
Secundū pūcta legitur nominal: וְקִפָּאוֹן & ſecundū lite: verba: יְקִפָּאוּן coagulabūt.

קָפַד Præcidit filum intercapedine quadam, in medio operis ſuccidit filum vt neceſſe ſit interponere ſpacium ſeu intercapedinem in curſu aut labore. Cognationem habet cum קָטַף decerpſit,abſcidit. Hinc κόπτω,διακόπτω cedo,ſuccido, quanquam ab alijs quoq; ſuam originem ducere videatur,item capedo.

In II.Coniug. קִפֵּד præcidit,abrupit.Legitur tantum ſemel.
Ieſ.38.℣.12.Præcidi(vel abrupi)velut textor vitam meam. πήξας. קִפַּדְתִּי

Inde nomina.

קְפָדָה Exciſio,præciſio,excidium,abruptio. Semel tantum legitur, vt:
Ezech.7.℣.antep.Excidium venit,& quærent pacem,& non erit.ἐξιλασμὸς. קְפָדָה

קִפּוֹד Ericius ſecundum Hieron.& nonnullis putatur eſſe fiber, caſtor, mihi videtur eſſe nomen volucris nobis ignotæ in hac regione. Ter legitur.
Ieſ.14.℣.5.à fine.Et ponam eam(terram) in poſſeſsionem ericij &c. ἐχῖνος. קִפּוֹד
Et cap.34.℣.11.Et poſsidebūt eā onocrotalus,ericius & bubo, & coruus &c. ϗ ἐχῖνοι. וְקִפּוֹד
Zepha.2.℣.pen.Atq; etiā onocrotalus & ericius in ſuperliminaribus eius.ϗ ἐχῖνοι. קִפּוֹד

קִפּוֹז Cypſelus,auis maritima, & non multum abludit à præcedente. Hinc κύψελλος cypſelus,hirundinum ſpecies. Legitur tantum ſemel in biblijs,vt.
Ieſ.34.℣.antep.Ibi nidificauit Cypſelus,& fecit euadere.i. peperit oua, ἐχῖνος. קִפּוֹז

קָפַץ Strinxit, aſtrinxit,conſtrinxit, ſtrictè clauſit vel obturauit. Cognationem habet cum קָבַץ collegit, & קָמַץ contraxit manum in pugillum. In his enim omnibus mediæ literæ ſunt eiuſdem inſtrumenti. Hinc per inuerſionem radicis σφηκόω.i. ſtringo,obſtruo, σφίγγω conſtringo &c.

In I.Coniug. קָפַץ conſtrinxit,occluſit,contraxit. Quinquies reperitur.
Pſ.77.℣.10.An conſtrinxit(.i.occluſit)in furore ſuo miſericordias ſuas? ἢ συνέξει. קָפַץ
Pſ.107.℣.pen.Et omnis iniquitas conſtrinxit (contraxit)os ſuum. ἐμφράξει. קָפְצָה
Iob 5.℣.16.Et fuit afflicto ſpes reliqua,& iniquitas contraxit os ſuum.ἐμφραχθείη. קָפְצָה
Deut.15.℣.8.Et non conſtringes.i.claudes manum tuam.Sept.οὐ μὴ συσφίγξεις. תִקְפֹּץ
Ieſ.52.℣.vlt.Super illum conſtringent(.i.occludent)reges os ſuum. συνέξουσι. יִקְפְּצוּ

In voce paſsiua. נִקְפַּץ conſtrictus eſt,contractus eſt.Semel legitur.
Iob 24.℣.pē.Vtq;(alij) oēs cōſtringētur(vel contrahentur)& vt caput &c.ἐμαράνθη. יִקָּפְצוּן

In II.Coniug. קִפֵּץ cōtractis pedibꝰ exilijt,ſtrictis pedibꝰ properauit. Semel extat.
Can.2.℣.8.Tranſilit ſuper montes,contrahit(vel ſtringit)ſuper colles.διαλλόμενος. מְקַפֵּץ

קָצַב Succidit enſe,& propriè ſcalpſit tanq̃ dolando vt lignum fiat concinnum & glabrum,dolauit ſecuri ſeu bipenni. Hinc ξίφος enſis, gladius, ξιφίδιον gladiolus, παραξιφὶς pugio,διαξιφίζομαι digladior.

In I. Coniug.קָצַב ſcalpſit enſe ceu dolando,æqualiter precidit lignum.Bis extat.
Can.4.℣.2.Dentes tui ſunt velut grex ſculptarum.i.detonſarum ouium.κεκαρμένων. הַקְּצוּבוֹת
2.Reg.6.℣.6.Et monſtrauit ei locū,& ſcalpſit(vel dolauit) lignū &c. ϗ ἀπέκνισε ξύλον. וַיִּקְצָב

Inde nomina.

קֶצֶב Sculptura,exciſio, cæſura,inciſio.Ter legitur in Bibijs,vt:
1.Reg.6.℣.25.Menſura vna & ſculptura vna erat ambobus Cherubim. συντέλεια. קֶצֶב
Et cap.7.℣.38 Menſura vna & ſculptura vna(Quædam exemplaria habent קֶצֶב) קֶצֶב
Et plur.in reg.Ionæ 2.℣.7.Ad ſculpturas(.i.fiſſuras vel fines)montiū deſcēdi. εἰς σχισμὰς ὀρέων id eſt,ad radices montium,quæ ſunt pauimentum maris. לְקִצְבֵי

קָצָה Extrema præcidit,præſecuit extremas partes, proſcidit. Idem quod קָצַץ & alludit affinitate ad קָצַע .i. abraſit ſuperficiem alicuius rei. Hinc ξέω, ἀποξέω, ὑποξέω rado, abrado,& latinum per inuerſionem radicis ſeco,as,are.

In I.Con.קָצָה præcidit,trucidauit præcidendo.Semel reperitur.

Hab.2.℣.10.Cõſuluiſti ignomĩiã dõui tuæ præcidẽdo populos multos.συνεπέρανας. קְצוֹת
In II.Coniug.קִצָּה præcidit continuè.Bis legitur. מְקַצֵּה
Pro 26.℣.6.Præcidit pedes, & iniuriam bibit,qui committit negotia per ſtultum. לְקַצּוֹת
2 Reg.10.℣.5.à fine,In diebus illis cœpit Dominus præſcindere in Iſrael.συγκόπτειν.
In III. Congiug. הִקְצָה præcidit,abraſit præcidendo, Bis extat in Biblijs. הִקְצוּ
Leuit 14.℣.41.Effundantqꝫ puluerem quem præciderunt.i.abraſerunt.ἀπεξυσμένον. הִקְצוֹת
Et ℣ſu 43.Et poſt præcidere domum Sept.μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι. Infinitiuus eſt & ponitur hirek pro pathah cognationis gratia.Pro הַקְצוֹת.

Inde nomina.

קֵצֶה Extremum, extremitas, finis,idem quod קֵץ.
Ieſ.2.℣.7. Et repleta eſt terra argento & auro,& non eſt finis theſauris eius,& repleta eſt terra equis & non eſt finis curribus eius.οὐκ ἦν ἀριθμὸς. קְצֵה קְצֵה

קָצָה Finis, extremitas, extremum, terminus. (κλίτους εἰς κλίτος.
Exo.26.℣.28.Et vectis medius per medium aſſerum contingit à fine ad finem.ἀπὸ- הַקָּצֶה
Cum affi.Ieſ.56.℣.pen.Quiſqꝫ viam ſuam ſpectat, quiſqꝫ ad auariciam ſuam à termino ſuo.ἐπ' ἄκρα αὐτοῦ. מִקָּצֵהוּ
In reg. Gen.47.℣.21. Ab extremitate Aegypti, & vſqꝫ ad extremitatẽ eius.ἀπ' ἀκρῶν ἕως τῶν ἀκρῶν. מִקְצֵה מִקְצֵיהֶם
Et pl.Cũ affi. Eze.33.℣.2.Et capiet popul9 ꝛc.de extremitatibus ſuis.ἐξ αὐτῶν.(τῆς γῆς. קְצָוו
In re.eſt Vau ꝓ 3.radicali.Pſ.48.℣.11.Ita laus tua ad fines terræ(pertĩgit)ἐπὶ τὰ πέρατα קַצְוֵי
Pſ.65.℣.6.Spes omnium extremitatum terræ, & eorũ qui remoti in mari degũt.πέρα-(των.

קָצָה Extremum,extremitas,finis,& plerumqꝫ ſubſtantiuè vſurpatur.
Exo.25.℣.18.& cap.37.℣.8.Cherub vnum ab extremitate hac , & Cherub ꝛc. ἐκ τοῦ κλίτους τούτου. מִקָּצָה
Et plur. Pſ.65. ℣.9.Et timuerunt habitatores extremitatum à ſignis tuis.τὰ πέρατα. קְצוֹת קְצוֹת
In reg.Exo.28.℣.24.& 27.Ad duas extremitates pectoralis(ſiue rationalis) קְצוֹתָם
Cum affi.Pſ.19.℣.7.Et recurſus eius ad extremitates illorum.i.cœlorum.ἕως ἄκρου. הַקְּצוֹת
Exo.38.℣.5. Fudit quatuor annulos in quatuor extremitatibus.

קִיצוֹנָה Extrema.Eſt adiectiuum fœminini generis.In maſculino non extat. הַקִּיצוֹנָה
Exo.26.℣.5.& c.36.℣.11.Et ſic facies in ora aulei extremi in cõſociatiõe.τῆς ἐξωτέρας. הַקִּיצוֹנָה
Exod 26.℣.10. Et facies quinquaginta anſulas ad oram aulei vnius extremi. הַקִּיצוֹנָה
Exod 36.℣.17.Et fecit anſulas quinquaginta ad oram aulei extremi.

מִקְצֵה Extremitas , Inuenitur raro vſurpatum,& vix præter hunc locum.
In re.Ge.47.℣.2. Et extremitatem fratrum ſuorum accepit(videlicet)5.viros. ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε. וּמִקְצֵה

מִקְצָת Extrẽitas, id eſt, pars exterior ſeu extrẽa, latinis verti poteſt ꝑ aliquot. מִקְצָתָם
Cum affi. leui. Dan. 1.℣.5. Et extremitas(.i.pars)eorum ſtabunt coram rege. וּמִקְצָת
In re.Dan.1.℣.2.Et dedit Dñs in manũ eius ꝛc.& aliquot vaſa dom9 Dei.ἀπὸ μέρους. וּלְמִקְצָת
Et ℣. 4. à fine. Et ab extremitate dierum.i.poſt aliquot dies,ꝛc. μετὰ τὸ τέλος ἡμερῶν.
Zade babet camez in regimine pro pathah.

קֶצַח Gith, nigella romana, vitia, genus leguminis optimi, commendatur à ſuaui odore & nigredine Columella lib.7.Et legitur ter in ſacris Biblijs vt: קֶצַח
Ieſ.28.℣.5.à fine.Et diſſeminabit nigellam,& cyminum diſperget.μελάνθιον. קֶצַח
Et ℣. antep. Quia non raſtro triturabitur nigella, & rota plauſtri ſuper cyminum reducetur,ſed virga excutietur vitia, & cyminum baculo.τὸ μελάνθιον. קֶצַח

קָצִין Ingenuus ſeu præfectus qui alijs proſpicit victu , eiſqꝫ ſuppeditat ſtipendia & ſuſtentationem. Vnde accipiunt pro gubernatore ſeu principe, pro antiſtite qui alijs præeſſe ſolet. Hinc γνήσιος legitimus,ingenuus. קָצִין
Ieſ.3.℣.6. Et apprehendet quiſqꝫ fratrem ſuum ꝛc.præfectus noſter eris. ἀρχηγός. קָצִין
In reg.Ieſ.3.℣.7.Non ponetis me præfectum populi.i. non conſtituetis me. ἀρχηγὸς. קְצִינֵיךְ
Et plur.cum affi.Ieſ.22.℣.3. Omnes præfecti tui fugerunt pariter &c. ἄρχοντές σου. קְצִינֵי
In reg.Ieſ.1.℣. 10.Audite verbum Domini ingenui Sodomæ.i.capitanei.ἄρχοντες.
Michæ 3.℣.1.9.& Ioſ. 10.℣.24. Iudic.11.℣.6.& 11. Prouerb 6.℣.7.capite 25.℣.15.

קָצַע Abraſit in ſuperficie,exaſciauit. Cognationem habet cum גֶּצַע truncus abraſus & abſciſſus,cui ſuperior pars eſt amputata,item cum קָצָה præcidit extremitatem. Hinc ξύω, διαξύω abrado, & latini per inuerſionem radicis Aſcia, item aſciare, exaſciare,dolare.

In II. Coniug. קִצַּע exaſciauit. Semel tantum legitur in Biblijs ſacris,vt,
Ex.26.℣.23.Et duos aſſeres facies exaſciatis(angulis)habitaculi. ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς. לִמְקֻצְעֹת
In III. Con.הִקְצִיעַ fecit vel iuſſit abradere. Bis reperitur.
Leuit.14.℣.41.Et domum abradere faciens intrinſecus. Sept.ἀποξύσουσι. יַקְצִעַ
Ezechiel.46.℣.antepe.Menſura vna eademq; erat iſtis quatuor exaſciatis(angulis,) מְהֻקְצָעוֹת
participium paſsiuum pro nomine vſurpatur.

Inde nomina.

מַקְצֻעוֹת Dolabræ quibus aliqd abraditur,inſtrumentum ferreum,aſcia.Semel habetur.
Ieſ.44.℣.13.Et faciet illud dolabris & definiet illud circino. בַּמַּקְצֻעוֹת
מִקְצוֹעַ Angulus exaſciatus,paſsim legit̃ vſurpatũ in Biblijs,pro extremitate, ſeu parte.
Neh.3.℣.19.Et regione aſcenſus armamentarij anguli.i.angularis. τῆς γωνίας. הַמִּקְצֹעַ
In re.Eze.46.℣.21.Et ecce atriũ erat in angulo atrij,atriũ in angulo atrij. κατὰ τὸ κλίτη. בְּמִקְצֹעַ
Et pl.in re.Exe.46.℣.21.Et traduxit me ad quatuor angulos atrij. ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη. מִקְצוֹעֵי
Legitur præterea tantum 2.Par.26.℣.9. Nehe.3.℣.20.25.26.
מְקֻצְעוֹת Anguli exaſciati, Reperitur aliquoties in Biblijs.
Exo.26.℣.23.Sic erit de vtriſq; ad duos angulos erũt,ſic erit vtriſq; tabulis &c. ἐπὶ τῶν (γωνιῶν τῆς σκηνῆς. הַמִּקְצֹעֹת
In reg.Eze.46.℣.antep.In quatuor angulis atrij erant atriola fumoſa. ἐξέδραι. מִקְצֹעֹת
Cum affi.Ezech.41.℣.22.Et anguli eius qui illi erant,& longitudo eius. καὶ κέρατα. וּמִקְצְעוֹתָיו
Legitur præterea tantum Exo.26.℣.3.cap.36.℣.28.29.
קְצִיעוֹת Caſsiæ,arbuſcula aromatica vnde abraditur cutis, nã caſsia ſolo cortice eſt commendabilis. Hinc κασία caſsia. Semel reperitur vſurpatum,vt,
Pſ.45.℣.9.Myrrha & aloe,Caſsiæ omnia veſtimenta tua ſunt. καὶ κασία.

קָצַף Iratus eſt vehementer,vt cogitet aliquem enſe ſuccidere,indignatus eſt valde, efferbuit ira. Cognatio;habet cũ קָצַב ſuccidit,ſculpſit. Hinc ꝑ inuerſio;radicis eſt βασκαίνω iraſcor,indignor,inuideo,faſcino,βάσκανος iratus,inuidus,βάσκω maledico.

In I. Coniug. קָצַף iratus eſt valde,indignatus eſt. Abſolutè vel cum עַל:
Gen.41.℣.10 Pharao indignatus contra ſeruos ſuos coniecit me in carcerẽ. ὠργίσθη. קָצַף
Zach.1.℣.15.Et ira ingenti ego iraſcor contra gentes opulentas. ὀργίζομαι. קֹצֵף
Ieſ.54.℣.9.Iuraui ab indignando cõtra te.i.vt nõ indigner contra te. μὴ θυμωθήσεσθαι. מִקְּצֹף
Et ca.57.℣.16.Quia non in æternũ litigabo,neq; continuò iraſcar. ὀργισθήσομαι. אֶקְּצוֹף
Deut.1.℣.34.Et audiuit Dñs vocẽ verboꝝ veſtroꝝ & indignatus eſt. καὶ παροξυνθείς. וַיִּקְצֹף
Legitur præterea Gen.40 ℣.2.Num.16.℣.22. Deu.9.℣.20 Ieſ.47.℣.6.ca.57.℣.17. &c.
In III. Coniug. הִקְצִיף fecit indignari,prouocauit ad iracundiam.
Deut.9.℣.7.Memento,ne obliuiſcaris quomodo ad iram prouocaueris Dominum. ὅσα παρώξυνας. הִקְצַפְתָּ
Et ℣.8.Et in Horeb feciſtis iraſci Dominum,& iratus contra vos voluit vos ꝑdere. (παρωξύνατε. הִקְצַפְתֶּם
Et ℣.23.Et in Tabeera & Maſſa &c.prouocantes eratis Dominum. παροξύνοντες ἦτε. מַקְצִפִים
Zach.8.℣.14.Quemadmodum præſumpſeram malè tractare vos cum prouocaretis me. παροργίσαι με. (καὶ παρώργισαν. בְּהַקְצִיף
Pſ.106.℣.32.Et irritauerunt(.i.ad indignationem prouocauerunt) ad aquas Meriba. וַיַּקְצִיפוּ
In IIII. Coniug.הִתְקַצֵּף fecit ſe indignari vel inuidere. Semel reperitur.
Ieſ.8.℣.ante.Et erit cũ eſurierit & indignabit̃(vel iraſcet̃) apud ſe. λυπηθήσεσθε. וְהִתְקַצַּף

Inde nomina.

קֶצֶף Indignatio,ira,iracundia, & quando aquis tribuitur,ſignificat ſpumam maris, quod iratum efferueſcit & ſpumare ſolet.
Deu.29.℣.ante.In ira et excãdeſcẽtia,et ĩ indignatiõe magna abiecit eos. καὶ ὀργῇ. וּבְקֶצֶף
Oſe.10.℣.7.Domita eſt Samaria,& rex eius vt ſpuma ſuꝑ facie aquaꝝ. ὡς φρύγανον. כְּקֶצֶף
In reg.Ier.50.℣.13.Propter irã Domini non habitabitur,ſed erit deſolatio. ἀπὸ ὀργῆς. מִקֶּצֶף
In pauſa.Zach.1.℣.2 Iratus eſt Dñs contra patres veſtros ira. ὠργίσθη ὀργὴν μεγάλην. קָצֶף
Cum affi.Pſ.102.℣.11.A facie furoris tui & indignationis tuæ tuliſti me. τῆς ὀργῆς σου. וְקִצְפֶּךָ

Pſ.38.℣.2.Domine ne in ira(vel indignatione)tua arguas me. τῇ ὀργῇ σου. בְּקֶצְפְּךָ

קְצָפָה Spuma,indignatio efferueſcens, decorticatio. Semel extat in Biblijs. לִקְצָפָה
Ioel.1.℣.7.Poſuit vitem meam in deſolationem,& ficũ meam in ſpumã.εἰς γλυκασμόν

קָצַץ Præſecuit extrema,præſcidit,reſecuit,ſuccidit,& propriè ſi quis diceret extremauit, præſcindendo fecit finem,idem quod קָצָה. Cognationem habet cum חָצַץ dimidiauit, & cum קָצַע abraſit. Hinc eſt Græcum ξέω, ἀποξέω, & per inuerſionem radicis ſeco,reſeco,præſeco,ξύω abrado extremitates.

In I. Coniug. קָצַץ & קַץ præſecuit, in præterito & Paul tantum extat. וְקַצֹּתָה
Deut.25.℣.12.Et præſcides manum eius,non parcet oculus tuus.ἀποκόψεις. קְצוּצֵי
Ier.9.℣.vlt.ca.25.℣.23.cap.49.℣.32.Omnes extremos anguli.περικειρόμενοι.

In II. Coniug. קִצֵּץ præſcidit,abſcidit. Sæpius vſurpatur. קִצֵּץ
Pſ.129.℣.4.Dñs iuſtus p̃cidit funes. Pſ.46.℣.10. Exo. 39.℣.3. Et p̃cidit fila. συνέκοψεν. מְקֻצָּצִים
Iud.1.℣.7.Et pedes eoꝝ p̃ciſi erant.i.pollices pedum. ἀποκεκομμένοι ἦσαν. וַיְקַצֵּץ
2.Reg.16.℣.17.Et reſecuit rex Achas clauſuras baſium. συνέκοψεν. וַיְקַצֵּץ
Ca.24.℣.13.& 2.Par.28.℣.24.Præcîdit oĩa vaſa aurea,quæ fecerat Salomo. ἐ συνέ- וַיְקַצְּצוּ
2.Sa.4.℣.vlt.Et p̃ciderunt manus eoꝝ & pedes eoꝝ.καὶ κολοβοῦσι. (κοψε.

Inde nomen.

קֵץ Finis tam in principio quam in fine. Et ſæpe occurrit in Biblijs ſacris. קֵץ
Gen.6.℣.13.Finis vniuerſæ carnis venit coram me. καιρός. מִקֵּץ
In reg.Gen.4.℣.3.Et factum eſt à fine dierum,& obtulit Cain.μεθ᾽ ἡμέρας. קִצִּי
Cum affi.Eſ.39.℣.5.Fac me Domino ſcire finem meum. τὸ πέρας μου. קִצֵּנוּ
Thren.4.℣.18.Appropinquauit finis noſter.τὸ πέρας ἡμῶν.
Legit̃ & Ier.7.℣.2.Dan.12.℣.13.Ier.34.℣.14.item 2.Reg.19.℣.23.Eſa.37.℣.24.&c.

קָצַר Decurtauit,abbreuiauit cultro ſeu falce, demeſſuit, abſcidit. Cognationem habet cum קָרַץ excidit, & חָצִיר gramen abſcindendum, vel quod falce ſeu enſe demetitur. Hinc ξυράω,ξυρέω,ξυρεύω,derado,abſcindo,ξυρίς gladiolus quo aliquid abſcinditur,ξυρός nouacula. Et germanicum per tranſpoſitionem **kurtz/verkürtzen/**. latinum curto,decurto,& german. **ketzer** .i. abſciſſus à vera religione.

In I. Con.קָצַר decurtauit,& ſine actõ eſt neutrum, decurtatus eſt. הֲקָצַר
Mich.2.℣.7.Nunquid decurtatus eſt ſpiritus Domini.i.nunquid abbreuiatus eſt? קוֹצֵר
Pſ.129.℣.pen.Quia non impleuit manum ſuam decurtans ſegetẽ(.i.meſſor) θερίζων. קְצָרוֹת
Ezech.42.℣.5.Et exedrę ſuperiores decurtatæ erant.i.breuiores erant וְלִקְצֹר
1.Sa.8.℣.13.Ad arandã arationẽ eius,& ad metendã meſſẽ eius.καὶ θερίζειν θερισμόν. וּבְקֻצְרְכֶם
Leu.23.℣.22.Et quum meſſueris meſſẽ terræ veſtræ,nõ cõſumes ꝛc.ὅταν θερίζητε. קִצְרוּ
Oſe.10.℣.12.Seminate vobis ad iuſticiam,metite ad pietatem ꝛc.τρυγήσατε. תִקְצוֹר
Mich.6.℣.pen.Tu ſeminabis & non metes. οὐ μὴ ἀμήσῃς. יִקְצָר־
Pro.22.℣.8.Qui ſeminat iniquitatem,metet iniquitatem θερίσει κακά. וַתִּקְצַר
Iud.10.℣.16.Et decurtata ẽ anima ꝓpter laborẽ Iſrael.i.afflicta ẽ anima. ὠλιγοψύχησεν.
Eſt neutrum,ideoqꝫ futurum deſinit in pathah.

In II. Con. קִצַּר decurtauit aſsiduè. Semel tantum reperitur,vt, קִצַּר
Pſ.102.℣.24.Humiliauit in via virtutem meam,decurtauit dies meos.τὴν ὀλιγότητα.

In III.Con. הִקְצִיר fecit curtiorem,decurtauit. Semel vſurpatur. הִקְצַרְתָּ
Pſ.89.℣.46.Decurtaſti dies iuuentutis eius,opuiſti ſuꝑ eũ cõfuſionẽ.ἐσμίκρυνας.

Inde nomina.

קָצֵר Curtus,germanicè **kurtz** abbreuiatus. Sexies reperitur.
In regim.Prouerb.14.℣.17.Curtus irarum faciet ſtulticiam.i.qui cito iraſcitur perpetrabit ſtulticiam. ὀξύθυμος. (ὀλιγόψυχος. קְצַר
Et ℣.29.Longus (.i.tardus) irarum copioſus eſt, at curtus ſpiritus exaltat ſtulticiam. וּקְצַר
Iob 13.℣.4.à fine.Homo natus ex muliere eſt curtus dierum .i.breui tempore viuit. ὀλιγόβιος. (ἠσθένησαν τῇ χειρί. קְצַר
Et plur.in reg.2.Reg.19.& Ieſ.37.℣.26.Et habitatores eaꝝ(vrbium)ſunt curti manu. קִצְרֵי

קֹצֶר Breuitas,decurtatio,abbreuiatio. (ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας. מִקֹּצֶר
In reg.Exo.6.℣.9.Et non obedierunt Moſi propter breuitatem ſpiritus.i.anguſtiam.

Decurtatio,

קָצִיר Decurtatio, vt fit demetendo ſegetes, & amputando ramos meſsis.
Gen. 8. ℣. vlt. Adhuc omnibus diebus terræ, erit ſemen & meſsis. ϗ θερισμὸς. (σμὸν. וְקָצִיר
Iob 14. ℣. 9. Ab odore aquaꝶ fructificabit, & faciet palmitē ſicut plātatio. ποιήσει θερι- קָצִיר
In re. Ruth 2. ℣. vlt. Donec perficeretur meſsis hordeoꝶ, & meſsis triticoꝶ. θερισμὸν. קְצִיר
Cū affi. 1. Sa. 8. ℣. 13. Et ad metēdū meſſē eiꝰ, & ad faciēdū arma ꝛc. ϗ τρυγᾶν τρυγητὸν. קְצִירוֹ
Et plur. cū affi. Pſ. 80. ℣. 12. Emittet (vel extēdet) palmites ſuos ad mare. κλήματα αὐτῆς. קְצִירֶיהָ
Legit̃ præterea. 2. Sam. 21. ℣. 10. Ioſ. 3. ℣. 15. Gen. 30. ℣. 13. cap. 45. ℣. 6. Exod. 34. ℣. 21. ꝛc.

קִיקָיוֹן Hedera, nomen fruticis habentis multa et lata folia, ex quibus exprimitur oleum ricinum. Quidam coloquintham vertunt, rurſus alij cucurbitā dicunt eſſe, naſcitur in palæſtina lata habens folia, in modum Pampini, mirumqꝫ in modum citò conſurgit in arbuſculam.
Ionæ 4. ℣. 6. Et deſtinauit Dominus Deus hederam & aſſurgebat. κολοκύνθῃ. קִיקָיוֹן
Item & lætatus eſt Iona ſuper hederam læticia magna. ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ. הַקִּיקָיוֹן
Sic ibidem ℣ſu 7. & 9. item 10.

קָרָא Vocauit, inuocauit, clamauit, occurrit alicui clamore nominis & verbi expreſsi. Cognationem habet cum קָרָה occurrit, incurrit. Hinc κράζω, clamo, κηρύττω, κηρύσσω voco, prædico, κρώζω cornicor, χράω, χράομαι vaticinor, χρέω, χρήζω, χράω iubeo, & German. krehen/ & latinum cornix, kræe.

In I. Con. קָרָא vocauit, & abſolutè eſt intranſitiuum, vocatus eſt. Cum dtō, nomen alicui imponere, item cum actō תּוֹרָה מְגִלָּה סֵפֶר ſignificat legere librum, volumen aut legem, poſtremò cum בְּשֵׁם ſæpè eſt inuocare, p̄dicare, celebrare, ꝓclamare.
Ieſ. 6. ℣. 3. Et vocabat hic ad illum. Græci ϗ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον. וְקָרָא
Gen. 1. ℣. 5. Et tenebris impoſuit nomen noctis. i. tenebras vocauit noctem. ἐκάλεσε. קָרָא
Iob 4. ℣. 14. Pauor (. i. id quod timui) vocauit me. i. euenit mihi. συνήντησε. קְרָאָנִי
Hab. 2. ℣. 2. Explica ſuper tabulas, vt prætercurrat legens in ea viſione. ὅπως διώκῃ. קוֹרֵא
Eſther 5. ℣. 12. Atqꝫ in craſtinū ego vocatus (. i. inuitatus) ad illā cū rege. κέκληκέ με. קָרוּא
Ieſ. 61. ℣. 11. Ad vocandum annum beneuolentiæ Domino. Græci habent κηρύξαι. לִקְרֹא
Pſ. 4. ℣. 2. Cum ego inuocarē, ꝑcepit me Deus iuſticiæ meæ ꝛc. ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. בְּקָרְאִי
Deut. 31. ℣. 29. Et eueniet (ſeu occurret) vobis malum. ϗ συναντήσεται ὑμῖν. וְקָרָאת
Ionæ 1. ℣. 2. Surge, vade ad Niniuen ciuitatē magnā, & prædica contra eā. ϗ κήρυξον. וּקְרָא
Ieſ. 45. ℣. 4. Et vocaui te nomine tuo, cognominabo te, & non nouiſti me. ὁ καλῶν. וָאֶקְרָא
Deut 31. ℣. 11. Leges legem hanc coram omni Iſrael in auribus eorum. ἀναγνώσεσθε. תִּקְרָא
Pro. 20. ℣. 6. Multitudo hominum deprædicabit eius beneficentiam. יִקְרָא
Legitur & Gen. 1. ℣. 5. 8. 10. cap. 4. ℣. 16. pen. & vlt. Pſ. 18. ℣. 4. 7. Pſ. 50. ℣. 1. 4. 15. &c.

In voce paſsiua. נִקְרָא vocatus eſt, obuiam factus eſt tanquam vocatus.
Deut. 28. ℣. 10. Quoniam nomen Domini inuocatum eſt ſuper te. ἐπικέκληταί σοι. נִקְרָא
Eſther 4. ℣. 11. Et ego non fui vocata vt ingrederer ad regem. κἀγὼ οὐ κέκλημαι. נִקְרֵאתִי
Ieſ. 48. ℣. 1. Audite hoc domus Iacob, qui vocamini nomine Iſrael. οἱ κεκλημένοι. הַנִּקְרָאִים
2. Sa. 1. ℣. 6. Obuiā fiendo obuiā factus ſum in monte Gilboah. περιπτώματι περιέπεσον. נִקְרֹא
Ieſ. 4. ℣. 2. Tantū vocet̃ nomē tuū ſuꝑ nos. i. vocemur nomen tuū. κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς. יִקָּרֵא
Ieſ. 61. ℣. 6. Et vos ſacerdotes Domini vocabimini miniſtri Dei noſtri. κληθήσεσθε. תִּקָּרֵאוּ
Item Gen. 2. ℣. pen. Exo. 5. ℣. 3. Deut. 25. ℣ſu 10. Ieſ. 1. ℣. 26. cap. 4. ℣ſu 1. cap. 43. ℣ſu 7. cap. 62. ℣ſu 4. 12. &c.

In II. Coniug. קֵרֵא vocauit, Legitur tantùm ſemel in Biblijs, vt:
Ieſ. 48. ℣. 12. Auſculta mihi Iacob, et Iſrael vocatꝰ meus. i. appellatus à me. ὃν ἐγὼ καλῶ. מְקֹרָאִי

In voce paſsiua, קֹרָא vocatus eſt, nominatus eſt.
Ieſ. 48. ℣. 8. Quia noui quod p̄uaricaberis, et tranſgreſſor ab vtero vocatꝰ es. κληθήσῃ. קֹרָא
Ieſ. 65. ℣. 1. Ecce ego ad gentē (p̄ſto ſum) quę nō vocabatur nomine meo. ἐκάλεσαν קֹרָא
Legitur præterea. Ieſ. 58. ℣. 12. cap. 61. ℣. 3. cap. 62. ℣. 2. Ezech. 10. ℣. 13. (μου τὸ ὄνομα.

In III. Coniug. הִקְרִיא fecit vocare, vel euenire. Semel extat.
Ier. 32. ℣. 23. Et euenire feciſti eis omne malum hoc. ϗ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς. וַתַּקְרֵא

Inde nomina.

קָרִיא Celebris, inclytus, cuius nomen quam latiſsimè patet. Semel extat.

In reg.plur.Nu.16.℣.2.Iſti ſunt celebres cœtus ꝛc. σύγκλητοι βουλῆς,duplex lectio eſt, קְרִיאֵי
nam ſecundum literas legitur קְרִיאֵי & ſecundum puncta קְרוּאֵי vocati, nominati.

קְרִיאָה Prædicatio,lectio,vocatio,prophetia. Semel duntaxat legitur. הַקְּרִיאָה
Ionæ 3.℣.2.Voca(vel p̄dica) in ea prædicationẽ, quã ſum ad te loquutus. κήρυγμα.

קוֹרֵא Perdix,ſecundum Hiero. Bis tantum reperitur in hac ſignificatione,vt קוֹרֵא
Ier.17.℣.11.Perdix incubat,ſed non parit(oua)ſic qui opes parat. ἐφώνησε πέρδιξ. הַקֹּרֵא
1.Sa.26.℣.11.Ad quærẽdũ pulicẽ vnũ,quẽadmodũ ꝓſequet᷑(auceps)ꝑdicẽ. νυκτικόραξ

מִקְרָא Conuocatio,vocatio,concio,locus in quo congregantur homines,item lectio, collectio literarum vel pronunciatio vocalis verborum. בַּמִּקְרָא
Neh.8.℣.9.Et legerũt in libro legis Dei ꝛc.& intellexerũt in lectione. ἐν τῇ ἀναγνώσει. מִקְרָא־
In reg.Exo.12.℣.16.Et in die prima eſt conuocatio ſanctitatis.i.ſancta. ἁγία. לְמִקְרָא
Num.10.℣.2.Et erunt ibi ad conuocationẽ congregationis. ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγήν. מִקְרָאֶיהָ
Et plur.cum affi.Ieſ.4.℣.5.Et creabit Dominꝰ ꝛc.ſuper omnes conuocationes eius. מִקְרָאֵי
In re. Leui.23.℣.2. Quas vocabitis conuocationes ſanctitatis, hæ ſunt ſtatæ feriæ (κλητὰς ἁγίας

קְרָאָה Occurſus,de hoc vide radicem קָרָה Eſt enim א pro ה.

קָרַב

Appropinquauit, congreſſus eſt propius, item pugnauit, congreſſus eſt in bello. Cognationem habet cum קָרַם concamerauit, nam concamerare eſt ita ædificium conſtituere, vt pars ſuperior arcuato opere inſtar teſtudinis alteri appropinquet & coniungatur. Hinc χραύω appropinquo, χρώζω, χρέμπτω, χρίμπτω appropinquo,item κυρηβάω pugno, congredior in bello, κυρηβάζομαι & κυρηβάττω pugno,appropinquo ad bellum.

In I. Coniug. קָרַב & קָרֵב appropinquauit,acceſsit,ponitur abſolutè vel cum אֶל
Porro cum præpoſitione עַל ſignificat congredi contra aliquem.i.pugnare. קָרַב
Gen.20.℣.4.Et Abimælech non appropinquauit ad eam (Saram) οὐχ ἥψατο αὐτῆς. וְקָרַב
1.Sam.17.℣.41.Et ibat Philiſthæus vadens & appropinquans ad Dauidẽ. ϗ ἐγγίζων. קְרֵבִים
Deut.20.℣.3.Audi Iſrael,vos appropinquatis hodie ad bellũ contra. ꝛc. εἰσπορεύεσθε. בְּקָרֹב
Pſ.27.℣.2.In appropinquare cõtra me malignos ad cõedẽdũ carnẽ meã. ἐν τῷ ἐγγίζειν.
Exod.36.℣.2. Qui ſpõte ſua ad hoc ferebat᷑,ad appropinquãdum ad opus hoc &c. לְקָרְבָה
προσπορεύεσθαι. (tui. πρόσελθε. קְרַב
Leuit.9.℣.7. Et dixit Moſe ad Aharonem,accede ad aram, & fac hoſtiam peccati קָרְבָה
Pſ.69.19.Appropinqua ad animam meam, aſſere eã propter inimicos meos. πρόσχες. וָאֶקְרַב
Deut.22.℣.14.Vxorem hanc accepi & appropinquaui ad eam. ϗ προσελθών. וַתִּקְרַב
1.Re.20.℣.29. In die ſeptĩo,& apꝓpĩquauit bellũ ꝑcuſſerũtqꝫ filij Iſrael. ϗ προσήγαγεν. וַיִּקְרַב
2.Reg.19.℣.12. Et appropinquauit rex ad altare,& obtulit ſuper illud.

In voce paſsiua נִקְרַב adductus eſt,oblatus eſt.Bis vſurpatur in Biblijs, vt,
Exod.22.℣.7.Et adducetur(.i.accedet) Dominus domus ad iudices, an non miſerit &c. προσελεύσεται. וְנִקְרַב
Ioſ.7.℣.14. Et adducemini mane ad tribus veſtras,et erit tribus illa &c. συναχθήσεσθε. וְנִקְרַבְתֶּם

In I.Coniug. קֵרֵב fecit appropinquare, adduxit,& ſine actõ appropinquauit.
Ezech.36.℣.8.Qui apprropinquauerunt ad veniendum(eſt neutrum & intranſitiuum.) ἐπελπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. קֵרְבוּ
קֵרַבְתִּי
Ieſa 48.℣.vlt.Adduxi iuſticiam meam,neqꝫ longè aberit. ἤγγισα. וְקֵרַב
Ezech.37.℣.17.Et fac appropinquare ea (ligna)vnum ad alterum. ϗ συνάψεις. אֲקָרְבֶנּוּ
Iob.31.℣.4.à fine.Tanquam ducem adibo eum (vel conueniam eum) וּתְקָרֵב
Pſ.65.℣.5.Beatus eſt is quem elegeris,& apꝓpinquare feceris(tibi) προσελάβου.

In III.Coniug. הִקְרִיב fecit appropinquare. Legitur aliquoties in Biblijs.
Geneſ.12.℣.11.Et factum eſt,quum appropinquaſſet ad ingrediendum Aegyptum. הִקְרִיב
ἤγγισεν. (προσαγάγῃ. מַקְרִיב
Leuit.3.℣.7.Si agnum fecerit appropinquare in oblationem ſuam, & offeret illum. לְהַקְרִיב
Et ca.7.℣.vlt. Quũ p̄ciperet ipſe filijs Iſrael ad offerendũ ſacrificia ſua. προσφέρειν. הַקְרֵב
Exo.28.℣.2.Et tu fac apꝓpinquare(.i.adhibe)ad te Aharaonẽ fratrẽ ꝛc. προσαγαγοῦ. הַקְרִיבֵהוּ
Mal.1.℣.8.Offer illud quæſo duci tuo,an beneplacitũ habuerit in te. προσάγαγε. יַקְרִיב
Leu.7.℣.1.Hæc eſt lex ſacrificij pacificorꝫ quod offeret(aliquis)Dño. ἣν προσοίσουσιν. וַיַּקְרֵב
Ioſ.7.℣.18.Et fecit apꝓpinquare familiã Iehuda,& cepit familiã Zarchi. ϗ ἐδείχθη.

Et Exo.14.℣.10.ca.29.℣.3.10.Leu.1.℣.13.15.cap.10.℣.18.Nu.9.℣.7.ca.25.℣.6.&c.

Inde nomina.

קָרֵב Appropinquans,propinquus, vicinus, Eſt participium degenerans in nomen.
Num.1.℣.antep.Et extraneus qui appropinquauerit,interficietur.ὁ προσπορευόμενος. קָרֵב
Et plur.Ezech.40.℣.46.Ipſe filij Zadok qui apꝓpinquant de filijs Leui. οἱ ἐγγίζοντες. הַקְּרֵבִים
Sic 1.Sam.18.℣.25.Num.3.℣.10.& 38.& cap.18.℣.7.

קָרוֹב Propinquus ſcilicet loco,proprior tempore. Sæpe vſurpatur,vt,
Exod.12.℣.4.Accipiet ipſe & vicinus eius qui eſt proprior ad domum ſuam.συλ-
λήψεται. (ſuum. τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ. הַקָּרֹב
Cum affix.Exod.32.℣.27.Et occidite vnuſquiſq; fratrem ſuum,ꝛc. & propinquum. קְרֹבוֹ
Et pl.Deu.4.℣.7.Nam quæ eſt gens magna,cui ſunt dij propinqui? ἐγγίζων αὐτοῖς. קְרֹבִים
Cum affi.Pſ.38.℣.12.Et propinqui mei à longè.i.procul ſteterunt.ἔγγιστά μου. וּקְרוֹבַי

קְרוֹבָה Propinqua,vicina, Eſt fœminini generis, proxima,ꝛc.
Ge.19.℣.20.Ecce quæſo ciuitas iſta eſt ꝓpinqua ad fugiendum iſthûc.ἐγγύς. קְרֹבָה
Et pl.Eze.22.℣.5.Quæ ꝓpinquæ & quæ longinquæ ſũt à te ſubſañab ταῖς ἐγγιζούσαις. הַקְּרֹבוֹת

קְרָב Apꝓpinquatio partium cõgredientiũ,cõgreſſꝰ,cõflictꝰ,p̄liũ,κυρβασία.i.pugna.
Pſ.144.℣.1.Bñdictus Dñs petra mea,docens manûs meas ad p̄lium. εἰς παράταξιν לַקְּרָב
Pſ.55.℣.antep.Mollificauerunt vt butyra os ſuum,& prælium eſt cor eoꝝ. וּקְרָב

קִרְבָה Appropinquatio,propinquitas,congreſſio.
In re.Pſ.73.℣.vlt.Et ego apꝓpinquatio Dei ſum .i.apꝓpinquo Deo.τὸ προσκολλᾶσθαι. קִרְבַת
Ieſa.58.℣.2 Appropinquationem Dei cupiunt .i. volunt vt Deus illis ſit prope.
ἐγγίζειν θεῷ. (τοὺς πολέμους. קִרְבַת
Et plur.Pſal.68.℣.6.à fine. Diſperſit populos qui congreſſiones (.i. prælia) volunt. קְרָבוֹת

קֶרֶב Internum,intimum,intra,& quicquid eſt propinquiſſimum.Item inteſtinum.
Leu.3.℣.3.Et offert ꝛc. adipem oꝑientẽ inteſtinũ & oẽm adipẽ ſuper inteſtino. στέαρ. הַקֶּרֶב
In reg.Pſ.64.℣.7.Et internum viri eſt cor profundum.i.cor inſcrutabile. קֶרֶב
Ge.45.℣.6.Quia hoc biennio fuit fames in medio terræ,reſtant adhuc ꝛc.ἐπὶ τῆς γῆς. בְּקֶרֶב
Cum affix.Pſalm 55.℣.5.Cor meum doluit in intimo meo .i. intra me vel in medio
mei. ἐν ἐμοί. (nomini &c. πάντα τὰ ἐντός μου. בְּקִרְבִּי
Et plur. Cum affi. Pſ.103.℣.1. Benedic anima mea Domino,& omnia interiora mea קְרָבַי

קָרְבָּן Oblatio,ſacrificium quod appropinquando offertur Domino.Hinc corbis vas vimineum in quod mittitur corbanum. Germa. **ein Korb**, & corban.
Leu.1.℣.2.Homo quũ obtulerit ex vobis oblationẽ Dño de iumẽto.δῶρα.(ρον αὐτοῦ. קָרְבָּן
Cũ affi.leui.Ibid.℣.3.Si holocauſtũ fuerit ſacrificiũ eiꝰ ex armento,marẽ integꝝ.δῶ- קָרְבָּנוֹ
Cũ affi.graui.Ibid.℣.2.De bobus & ouibus adducetis ſacrificia veſtra.τὰ δῶρα ὑμῶν. קָרְבַּנְכֶם
In reg.Num.31.℣.5.à fine.Et fecimus appropinquare oblationem Dñi.τὸ δῶρον. קָרְבַּן
Kybbuz pro hatephcamez.Neh.13.℣.vlt.Et ad oblationem lignoꝝ καὶ τὸ δῶρον. וּלְקֻרְבַּן
Et pl.cũ affi.Leu.7.℣.vlt.Ad offerẽdũ oblatiões veſtras Dño ĩ deſerto.τὰ δῶρα αὐτῶν. קָרְבְּנֵיכֶם

קַרְדֹּם Securis qua aliquid concutitur & quaſſatur. Compoſitum eſt ex קרר קָרַר .i. concuſſit aliquid ſecuri, licet verbaliter non reperiatur. Hinc κραδέω & κραδεύω, κροτέω pulſo, & ex דָּמַם domitus eſt,nam ſecuri conquaſſata domantur,hoc eſt,efficiuntur nobis ſubiecta, vt pro noſtra voluntate ſint. Bis inuenitur.
Cũ affi.1.Sa.13.℣.20.Vt acueret qſq; ſecurim ſuã,& fabrile ſuum.τὴν ἀξίνην αὐτοῦ. קַרְדֻּמּוֹ
Et pl.ibid.℣.antep.Et tridenti & ſecuribus ad ſtabiliendũ ſtimulum.καὶ τῇ ἀξίνῃ. וּלְהַקַּרְדֻּמִּים

קַרְדֻּמּוֹת Secures quibus aliquid domamus cædendo. Ter reperitur.
Iud.9.℣.48.Et accepit Abimelech ſecures ſuas in manu ſua.τὴν ἀξίνην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ הַקַּרְדֻּמּוֹת
Ier.46.℣.22.Quia cũ copijs irruent,& cũ ſecuribus venient cõtra eũ,ἐν ἀξίναις ἥξουσι. קַרְדֻּמּוֹת
Pſ.74.℣.5.Notus erit ſicut q̄ offerret ĩ ſublime,ĩ ꝓlixitate arboris,ſecures. ἀξίναις ἐξέ- קַרְדֻּמּוֹת
(κοψαν.

קָרָה Et aliquando קָרָא occurrit,incurrit,obuiam factus eſt,euenit,accidit,& quando de ædificijs dicitur,ſignificat contignare, id eſt, facere vt tigna ſeu trabes ſibi inuicem occurrant & coaptentur. Cognationem habet cum קָרָא vocauit, hoc de curſu vocis,illud de occurſione reali accipitur. Hinc κυρέω, κύρω, ἐγκυρέω, κύρομαι incido, incurro, προσκρούω obuio, ἀντικρούω incurro, repugno, ἰκελόω, συνικρύω contigno, Et latinum curro, occurro, item currus.

In I. Coniugat. קָרָה & קָרָא occurrit, euenit.

Eſther 4.℣.7. Et narrauit Mordechai q̄cq̄d occurrerit (vel ꝯtigerit) ei. τὸ γεγονὸς. (ὁδῷ. קָרָהוּ
Deu. 25.℣.pen. Quomodo occurrerit tibi ĩ via & decaudauerit &c. πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ קָרְךָ
Iob 4.℣.14. Pauor obuiam venit mihi & tremor. συνήντησε. קְרָאנִי
Gen. 42.℣.29. Et annnnciauerunt ei omnia contingentia. συμβάντα αὐτοῖς. הַקֹּרֹת
Eccle. 2.℣.14. Et noui ego quod euentus vnus eueniet oñibus iſtis. συναντήσεται. יִקְרֶה
Et ℣.15. Et dixi in corde meo, quod euentus ſtulti eueniet mihi. συναντήσεται. יִקְרֵנִי
Nu. 11.℣.23. Nunc videbis an eueniet tibi ℣bũ meũ. καταλήψεταί σε ὁ λόγος μου. (ἀδικία. הֲיִקְרְךָ
1.Sa. 28.℣.10. Viuit Dñs an nõ eueniet tibi incuruatio. Dag. ẽ euph. cau: εἰ ἀπαντήσει σοι יִקָּרְךָ
Ruth. 2.℣ 3. Et incidit occurſꝰ eiꝰ ĩ partẽ agri Boas ꝗ erat è familia &c. περιέπεσε. וַיִּקֶר
Dan. 10.℣.14. Et veni ad docẽdũ te qd eueniet populo tuo. Pro יִקְרָא. ὅσα ἀπαντήσει. יִקְרֶה
Gen. 49.℣.1. Et indicabo vobis qd eueniet vobis in nouiſſimo dierꝝ. τί ἀπαντήσει. יִקְרָא

In voce paſsiua. נִקְרָה & נִקְרָא obuiam factus eſt, euenit, occurrit. נִקְרָא
Ier. 4.℣.20. Contritio ſup contritionẽ eueniet, qa deuaſtata eſt oñis terra. ἐπικαλεῖται. נִקְרָא נִקְרֵיתִי
1.Sa. 1.℣.6. Occurrẽdo obuiã factꝰ ſũ ĩ mõte Gilboa &c. περιπτώματι περιέπεσον. אִקָּרֶה
Nu. 23.℣.15. Conſiſte hîc apud altare, & ego obuiam fiam. ἐγὼ δὲ πορεύσομαι. יִקָּרֵה
Et ℣.3. Si fortè obuiam fiat mihi Dominus in occurſum meum &c. ἐν συναντήσει. וַיִּקָּר
Et ℣.5. Et obuiam factus eſt Dominus ipſi Bileam & dixit ad eum. καὶ συνήντησεν. יִקָּרֵא
Deu. 22.℣.6. Cum obuiam factus fuerit nidus auiũ corã te in via. ἐὰν δὲ συναντήσῃς. וַיִּקָּרֵא
2.Sam. 18.℣.9. Et obuiam factus eſt Abſalom coram ſeruis Dauid &c. καὶ συνήντησεν.

In II. Coniug. קֵרָה contignauit, fecit trabes ſeu tigna inuicem occurrere. קֵרוּהוּ
Neh. 3.℣.3. Et portam piſciũ ædificauerunt &c. ꝗ & contignauerunt eã. ἐστέγασαν. הַמְקָרֶה
Pſ. 104 ℣.3. Qui contignat aq̄s ſup̄iora (.i. cœnacula) ſua, ꝗ ponit nubes &c. ὁ στεγάζων. לְקָרוֹת
Neh. 2.℣.8. Vt det mihi ligna ad contignandum portas turris. στεγάσαι τὰς πύλας.
Legitur præterea tantùm Neh. 3.℣.6. & 2.Par. 34.℣.11. Eccle. 10.℣.18.

In III. Coniug. הִקְרָה & הִקְרִיא fecit occurrere. הִקְרָה
Gen. 27.℣.20. Quia fecit occurrere Dominus Deus tuus coram me. ὁ παρέδωκε. וְהִקְרִיתֶם
Num. 35.℣.11. Et facietis occurrere (.i. conſtituetis) vobis ciuitates &c. διαστελεῖτε ὑμῖν. הַקְרֵה
Gen. 24.℣.12. O Iehoua Deus heri mei Abrahami, fac occurrere corã me. εὐόδωσον. וַתַּקְרֵא
Ier. 32.℣.22. Et fecit illis occurrere oñe malũ hoc. καὶ ἐποίησεν συμβῆναι αὐτοῖς.

Inde nomina.

קְרִי Accidens, contingens, ex aduerſo, contra, contrarium, ex oppoſito. (γιοι. קֶרִי
In pau. Le. 26.℣.23. Et ſi ambulaueris mecũ ex aduerſo (vel oppoſitiõe) πορεύεσθε πλά- בְּקֶרִי
Et ℣.24. Et ambulando quoq; ego vobiſcum in contrario (vel oppoſitione) πλάγιοι.
Legitur præterea in eodem capite ℣ſu 21.27.28.40.41.

קְרָאת Occurſus, א eſt pro lamed he. Non autem reperitut hoc nomen abſolutè, ſed tantùm cum affixis & in regimine, quia nullus poteſt eſſe occurſus, niſi is incidat in alterꝝ. Semper autem præponitur ל ſeruilis litera.

Cum affix. leui. Num. 22.℣.6. à fine, Et exiuit in occurſum eius ad oppidum Moab. לִקְרָאתוֹ
εἰς συνάντησιν. (εἰς συνάντησιν ὑμῶν. לִקְרַאתְכֶם
Cum affix. graui. Deut. 1.℣.antep. Et exiuit Aemorræus &c. in occurſum veſtrum. לִקְרַאת
In re. Exo, 4.℣.5. à fine. Et dixit Dñs ad Aharonẽ, vade ĩ occurſũ Moſis. εἰς συνάντησιν.
Et Ge. 19.℣.1, ca. 24.℣.17. & antep. Pſ. 55.℣.3. Pſ. 59.℣.8. Ieſ. 7.℣.3. Amos 4.℣.pen. &c.

מִקְרֶה Euentus, caſus ꝗ alicui ꝯtingit & occurrit, occurſus, fortuna quæ caſu occurrit. שֶׁמִּקְרֶה
Eccle 2.℣.14. Et cognoui quod occurſus vnus occurrat oñibus illis. συνάντημα. מִקְרֶה
In re. Eccle. 3.℣.19. Nã euentꝰ filiorꝝ hoĩnis, & euentꝰ iumentorꝝ eſt euentus vnus. בְּמִקְרֶה
Eccle. 2.℣.15. Et dixi in corde meo, vt euẽtꝰ ſtulti mihi eueniet. συνάντημα. (συνάντημα. מִקְרֶה
Cum affi. Ruth 2.℣.3. Et incidit occurſus eius in partem agri Boas. περιπτώματι.
Legitur præterea tantùm 1.Sam. 6.℣.9. & cap. 20.℣.25. Eccle. 9.℣.2.6.

קוֹרָה Tignum, trabs, lacunar ab occurrendo quod in ædificijs extructis ita aptẽtur vt ſe mutuò occurrentia excipiant. Hinc ἴκριον, ἐπίκριον tignum. Quinquies legitur. קוֹרָה
2.Re. 6.℣.2. Et tollamus inde ſinguli trabẽ vnã, faciamuſq; nobis locũ. δοκὸν μίαν. הַקּוֹרָה
Et ℣.5. Et factũ eſt quũ vnus deijceret trabẽ, i. arborem in trabem formãdã. τὴν δοκόν.

Cum affi.Ge.19 ℣.8.Propterea venerunt ſub vmbrã tigni mei. ὑπὸ τὴν ςέγην τ̃ δοκῶν. קֹרָתִי
Et plur.2.Par.3.℣.7.Et operuit domum,trabes,poſtes,& parietis eius,ϗ τοὺς τοίχους. הַקֹּרוֹת
In reg.Can.1.℣.17.Tigna(vel trabes)domoꝝ noſtraꝝ ſunt cedri.i.ex cedris. δοκοὶ. קוֹרוֹת
קוּרָה Telæ araneoꝝ quæ ſunt inſtar tignoꝝ ſeu contignationum. Bis tantùm legit.
In reg.Ieſ.59.℣.5.Oua reguli excludent,& telas aranei texent.ϗ ἱςὸν ἀράχνης. וְקוּרֵי
Cum affi.ibid.℣.6.Telæ eoꝝ nõ erunt in veſtes.i.ex eis nõ ſient veſtes. ὁ ἱςὸς αὐτῶν. קוּרֵיהֶם
קֶרֶת Ciuitas,oppidum,à tignorum conſtructione nomen habet.
Pro.11.℣.11.In benedictione rectorum alta erit ciuitas.i.florebit ciuitas.πόλις. קָרֶת
Iob 29.℣.7.Quando exirem portam ad ciuitatem. ἐν πόλει. קָרֶת
Legitur præterea tantùm Prouerb.8.℣.3.cap.9.℣.3.14.
קִרְיָה Ciuitas à tignis & trabibus occurrentibus inuicem. Sæpe inuenitur,vt,
Pro.11.℣.10.Quando iuſtis bene eſt,tunc exaltabitur(.i.florebit)cinitas. πόλις. קִרְיָה
In reg Pſ.48.℣.3.Mons Zion,latera aquilonis,ciuitas regis magni.ἡ πόλις. קִרְיַת
Et pl.Ier.48.℣.23.Et ꝯtra ciuitas & ꝯtra munitionẽ & ꝯtra oẽs vrbes. ἐπὶ καριώθ. קִרְיוֹת
Legitur præterea Ioſ.1.℣.21.26.cap.22.℣.2.cap.24.℣.10.cap.25.℣.3. cap.26.℣.5.&c.
קִרְיָתַיִם Kiriathaim nomen ciuitatis,vnde gentes corruptè vocarunt Carthaginem.
Ieremiæ 48.℣.22.Et contra Kiriathaim & contra domum Gamul,& contra domum
Meon. καριαθαὶμ. (καριαθεὶμ. קִרְיָתַיִם
In pau.Ier.48.℣.1.Erubuit,capta eſt Kiriathaim,erubuit munitio, & conſternata eſt. קִרְיָתָיִם
Cum he locali.Ezechiel.25.℣.9.Et Baal Meon vſqꝫ ad Kiriathaim,pro וְקִרְיָתָיְמָה: וְקִרְיָתָֽמָה
(παραθαλασσίας.

קָרַח Decaluauit, depilauit caput, abraſit. Cognationem habet cum רָחַק elongauit.
Hinc κείρω, καταϰείρω, ἀποκείρω detondeo, κορσεύς, κουρεύς tonſor, κουρά cæſaries,tonſura,κάρα, κρᾶς.

In I. Con. קָרַח fuit caluus,& cum accuſatiuo decaluauit. Bis legitur.
Michæ 1.℣.vlt.Sis caluus & detonſus propter filios deliciarum.ξύρησαι ϗ κεῖραι. קָרְחִי
Leuit.21.℣.5.Et non decaluabunt caluitium in capite ſuo,Græci οὐ ξυρηθήσεσθε. יִקְרְחָה

In voce paſsiua נִקְרַח decaluatus eſt,depilatus eſt in capite. Semel habetur.
Ier.16.℣.6.Et non incidet ſe neqꝫ decaluabit̃ ꝓpter illos. μὴ ξυρήσωνται.Hoc eſt,nullo יִקָּרֵחַ
ſigno exteriore proſequentur honore mortuos aut Iudæorum aut gentilium more.

In III. Coniug. הִקְרִיחַ fecit caluitium. Legitur tantùm bis. (ϗ φαλακρώσουσιν.
Ezec.27.℣.31.Et decaluabunt propter te caluicium, & accingent ſaccos & flebunt. וְהִקְרִיחוּ
Eze.29.℣ 18.Oĩe caput decaluatũ,& oĩs ſcapula depilata(vel polita) φαλάκρωμα, מֻקְרָח

Inde nomina.

קֵרֵחַ Caluus in occipitio,& differt à גִּבֵּחַ caluaſter ꝗ natura ĩ frõte tãtùm caluꝰ eſt.
2.Re.2.℣.antep.Et dixerunt pueri,Aſcende calue,aſcende calue. ἀνάβαινε φαλακρὲ. קֵרֵחַ
Leu.13.℣.40.Et vir quũ depilatũ fuerit caput eiꝰ,caluus eſt,mundꝰ eſt.φαλακρός ἐστι. קֵרֵחַ
קָרַחַת Caluicies in toto capite. Reperitur tantùm bis in Biblijs ſacris,vt,
Leu.13.℣.42.Et ſi fuerit in caluicie aut ĩ caluaſtri loco macula ꝛc. ἐν τῷ φαλακρώματι. בְּקָרַחַת
Cum affi.ibid.Lepra germinãs eſt ĩ caluicie eiꝰ,aut caluaſtri loco eiꝰ.ἐν τῷ φαλακρώ- בְּקָרַחְתּוֹ
קָרְחָה Caluiciũ factũ forpice,aut manu euulſũ,& eſt ſignũ luctûs κουρά. (ματι αὐτοῦ.
Ieſ.22.℣.12.Ad fletũ & ad planctũ,& ad caluicium & ad cincturam ſacci.ϗ ξύρησιν. וּלְקָרְחָה
Item א pro he Eze.27.℣.31.Et decaluabunt ꝓpter te caluicium ꝛc.φαλακρώματα. קָרְחָא
Cum affi.Mich.1.℣.vlt.Dilata caluiciũ tuũ vt aꝗla,ꝗa transmigrauerunt.ξύρησίν σου. קָרְחָתֵךְ
Et Deu.14.℣.1.Ieſ.3.℣.24.c.15.℣.7.Ier.47.℣.5.ca.48.℣.37.Amos.8.℣.10.Eze.7.℣.18.
קֶרַח Glacies,gelu,frigus,item cryſtallum gelu concretum,κρύος frigus.
Gen.31.℣.40.In die exenit me æſtus,& frigus noctu,fugitqꝫ ſomnus.τῷ παγετῷ. קֶרַח
Eze.1.℣.22.Et ſimilitudo aſpectûs glaciei(.i.cryſtalli)terribilis. ὡς ὅρασις κρυστάλλου. הַקֶּרַח
In pauſa.Iob 6.℣.16.Qui turbidi ſunt à glacie ſuper eos abſcondetur nix.κρύσταλλος. קָרַח
Reperitur præterea tantùm Iob 37.℣.10.cap.38.℣.29.Ier.36.℣.30.
קֹרַח Glacies,gelu,κρύος .i frigus. Semel tantùm legitur.
Cũ affi.Pſ.147.℣.17.Qui ꝓijcit glaciem ſuam vt buccellas (ſeu fruſta.) κρύσταλλον αὐτοῦ. קָרְחוֹ

קָרַם Obduxit carnem pelle,appendit cuti carnem. Cognationem habet cum רָקַם intexit varijs filis diuerſorum colorum, vt ſolent acupictores. Hinc κρεμάω, κρεμέω, κρεμόω,κρεμάζω appendo, ſuſpendo,κρέμαμαι pendeo.

In I. Coniug. קָרַם obduxit,expendit. Bis tantùm legitur. (δέρμα.
Eze.37.℣.6.Et obducā vos(vel expendā ſuꝑ vos) cutē, & dabo &c. ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς וְקָרַמְתִּי
Et ℣.8.Et vidi,& ecce erāt ſuꝑ vos nerui,& caro &c.atqꝫ pependit ſuꝑ eos cutis.αὐέ- וַיִּקְרַם
(βαινεν.

קָרַן Radiauit,criniuit,emiſit radios habentes formam cornuum.Hinc κεραυνάω,κεραυνόω fulmino,ſplendeo,radios diſpergo, κεραυνός fulmen, κορωνάω glorior. Et latin: corono,habet.n.corona ſuas laminas inſtar cornuum. Item crinis, vt crinita ſtella.

In I. Coniug. קָרַן radiauit,criniuit. Vſurpatur bis,vt,
Exo.34.℣ 7.à fine.Et Moſe non nouerat ꝙ criniebat.i.radiabat cutis &c. δεδόξασται. קָרַן
Et ℣.vlt.Et viderunt filij Iſrael faciē Moſis, ꝙ criniebat.i.radiabat cutis.ὅτι δεδόξασται קָרַן
In III. Con. הִקְרִין produxit cornua crinientia. Semel tantùm reperitur. (φέροντα.
Pſ.69.℣.32.Et placebit Dño magis quàm bos iuuencus q ꝓducit cornua. κέρατα ἐκ- מַקְרִן

Inde nomina.

קֶרֶן Cornu,& metaphoricè pro robore & potentia, item pro regno ſeu imperio accipitur,nam animalium robur eſt in cornibus ſitum. Hinc κέρας cornu, & german: horn/ κεραός & κεραΐνος cornutus,κράνιον cranium,κρανίζω ī caput proijcio,κράς caput,fortitudo,κοιρανέω impero,κοίρανος Dñs,imperator. Eſt nomen fœmin.gene.
Dan.8.℣.8.Et cum præualeſceret(hircus)ille,fractum eſt cornu magnum.τὸ κέρας. קֶרֶן
In re.Ier.48.℣.24.Succiſū eſt cornu(.i.fortitudo)Moab.κατεάχθη κέρας μωὰβ. קֶרֶן
In pauſa.Pſ.75.℣.5.Et impijs(dixi)ne exaltetis cornu.i.ne ſuꝑbiatis.μὴ ὑψοῦτε κέρας. קָרֶן
Cum affi.Pſ.75.℣.6.Ne exaltetis in altū cornu veſtrꝫ,ne loquamini &c. τὸ κέρας ὑμῶν. קַרְנְכֶם
1.Sam.2.℣.1. Exultauit cor meum in Domino,exaltatum eſt cornu meum in Dño. קַרְנִי
Et dual.Dan.8.℣.3.Et ecce aries vnus ſtabat ante flumen,& illi duo cornua. κέρατα. קְרָנַיִם
Cū aff.Dā.8.℣.7.Et ꝯcuſſit arietē,et ꝯfregit duo cornua eiꝰ.ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ קְרָנָיו
Itē alia forma dual.nu. Hab.3.℣.4. Et ſplēdor vt lux fuit,cornua è manu eiꝰ. κέρατα. קַרְנַיִם
Cū affi.Ge.22.℣.13.Et ecce aries retr implicitꝰ erat ò vepreto cornibꝰ ſuis. τῶν κεράτων. בְּקַרְנָיו
Eze.34.℣.21.Et cornibus veſtris impingitis in infirmas oues. ἐν τοῖς κέρασιν ὑμῶν. וּבְקַרְנֵיכֶם
In re.Deut.33.℣.17.Et cornua vnicornis ſunt cornua eius.κέρατα μονοκέρωτος. וְקַרְנֵי

קְרָנוֹת Cornua,tribuitur quoqꝫ manubrijs ſeu angulis altarium, vbi erant cornua.
Zach.1.℣.4.à fin.Et ſuſtuli oculos meos et vidi,et ecce quatuor cornua.τέσσαρα κέ- קְרָנוֹת
Et ℣.antep Iſta ſunt cornua quæ ventilauerūt Iehuda.ταῦτα κέρατα. (ρατα. הַקְּרָנוֹת
Cum affi.Exo.27.℣.2.Et facies cornua eius ſuꝑ quatuor pinnas eius. τὰ κέρατα. קַרְנֹתָיו
In re.Ex.29.℣.12.Et accipies de ſāguine iuuēci et pones ſuꝑ cornua altaris. ἐπὶ τῶν κέ- קַרְנֹת
Pſ.75.℣.vlt.Et oīa cornua impiorꝫ ſuccidā,exaltabūt cornua iuſti.τὰ κέρατα. (ρατων. קַרְנוֹת

קָרַס Corruit repandus,concidit deuaſtatus.Hinc χερσόω deſolo,deuaſto,χερσεύειν incultū eſſe,χέρσος terra inculta, χερσεία ſolitudo, χερσιαῖος incultus,χερσόννησος peninſula.

In I. Coniug. קָרַס corruit,deſolatus. Bis tantùm legitur,vt,
Ieſ.46.℣.2.Corruerūt & curuata ſūt pariter,neqꝫ potuerūt ſeruare onus.καταδεδεμβύα קָרְסוּ
Et ℣.1.Incuruus fuit Bel,& corruit Nebo,fuerunt idola eorꝫ beſtijs.συνετρίβη. קֹרֵס

Inde nomen.

קְרָסִים Fibulæ,vncini repandi quibus aliquid ad aliud coniungitur vt illis incidat.
Exo.26.℣.6.Et ꝯiunges cortinas vnā ad alterā fibulis,vt fiat habitaculū.ἀγκύλαις τοῖς בַּקְּרָסִים
Cū affi.Exo.35℣ 11.Et fibulas eiꝰ,& aſſeres eiꝰ,& vectes eius.καὶ τὰ διατόνια.(κρίκοις. קְרָסָיו
In re.Exo.26.℣.6.Et facies qnquaginta fibulas auri,& coniunges &c.κρίκους. קַרְסֵי
Legitur præterea tantùm Ezo.26.℣.11.33.cap.33.℣.13.18.cap.39.℣.33.

קַרְסֻלַּיִם Tali duo, Eſt dualis numeri, & componitur ex קָרָה occurrit, & סָלַל ſtrauit, quia ſunt ita ſtrati & ordinati in pedibus, vt inter ſe occurrant. Legitur tantùm bis in ſacris Biblijs,vt,
2. Sa.22.& Pſ.18.℣.37.Dilatabis paſſûs meos ſub me,ne vacillent tali mei. τὰ ἴχνη μου. קַרְסֻלָּי

קָרַע Conſcidit, diſcidit, rupit, diſrupit, in duas partes dilacerauit, quemadmodum veſtimentum diſrumpitur. Cognationem habet cum רָקַע extendit, expandit. Hinc κεραΐζω ſcindo, & per conuerſionem radicis ῥακίζω diſcindo, ῥάκκος & ῥάκος, ῥάκιον pañus lacer & rudis, Et Germani ein Rock / ῥακοῦμαι laceror. Item per inuerſionem radicis ῥηγνύω, ῥήγνυμι, ῥηγνύσκω rumpo, dirumpo, ῥήσσω, ἔῤῥηξε dirupit.

In I. Con. קָרַע conſcidit, dirupit, diſrupit. Vnum actiuum, vt,
2.Re.5.℣.8. Et factũ eſt quũ audiuiſſet Eliſa vir Dei q, conſcidiſſet rex. διέῤῥηξεν. קָרַע
1.Re.11.℣.31. Ecce ego ſcindo (vel abſcindo) regnum de manu Salomonis. ῥήσσω. קֹרֵעַ
2.Sa.15.℣.6. à fine Et ecce in occurſum eius Huſai Archites ſciſſus tunica. διεῤῥηχώς. קָרוּעַ
1.Reg.11.℣.11. Scindēdo diſcindã regnum abs te & dabo illud ſeruo tuo. διαῤῥήσσων (διαῤῥήξω. קָרֹעַ
Eccle.3.℣.7. Eſt tempus dirumpendi (vel ad diſcindendum) τοῦ ῥῆξαι. לִקְרוֹעַ
Eſræ 9.℣.6. Surrexi ab afflictione mea, & cum ſcidiſſem. ἐν τῷ διαῤῥῆξαί με. בְּקָרְעִי
Ioel.2.℣.13. Et ſcindite cor veſtrum, & non veſtimenta veſtra. καὶ διαῤῥήξατε. וְקִרְעוּ
1.Reg.14.℣.8. Et ſcidi regnum de domo Dauid & dedi tibi. καὶ ἔῤῥηξα. וָאֶקְרַע
2.Re.11.℣.14. Et ſcidit Atthalia veſtes ſuas & clamauit, coniuratio, coniuratio. καὶ διέῤῥηξε. וַתִּקְרַע
Gen.36.℣.30. Et diſcidit veſtimenta ſua. Septuag. καὶ διέῤῥηξε. וַיִּקְרַע
2.Sam.1.℣.11. Et apprehendit Dauid veſtes ſuas atq; ſcidit. καὶ διέῤῥηξεν. וַיִּקְרָעֵם
Reperitur quoq; Gen 27.℣.28.33. cap.44.℣.13. Ioſ.7.℣.6. Ieſ 36.℣.vlt. cap.37.℣.1.

In voce paſsiua. נִקְרַע diruptus eſt à ſeipſo, diſciſſus eſt. Quinquies legitur.
1.Reg.13.℣.3. & 5. Ecce altare diruptum (vel diſciſſum) eſt. ῥήγνυται. נִקְרָע
Exo.28.℣.33. & ca.39.℣.23. Quemadmodũ limbus loricæ ne dirumpatur. ἵνα μὴ ῥαγῇ. יִקָּרֵעַ
1.Sam.15.℣.27. Et apprehendit alam palliĳ eius. καὶ διέῤῥηξεν. וַיִּקָּרַע

Inde nomen.

קְרָעִים Rupturæ, ſciſsiones, lacerationes, veſtes laceræ, ῥάκωμα veſtis vilis, &c. Bis.
1.Reg.11.℣.30. & 31. Et diſrupit illud (veſtimentum) in duodecim rupturas. ῥήγματα. קְרָעִים
Pro.23.℣.21. Nam potator & comeſſator depauperabitur & dormitatio laceris induet διεῤῥηγμένα (hominem.i. ad inopiam rediget aliquem) קְרָעִים

קרקע

Pauimentum, fundamentum, firmamentum inferius ædificiorum. Componitur ex קִיר .i. paries, & רָקַע expandit, nam pauimentum eſt inſtar parietis expanſi.
1.Reg.6.℣.17. Trabibus Cedrinis à pauimento vſq; ad parietes. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. הַקַּרְקַע
In re. Amos 9.℣.3. Et ſi abſcõditi fuerint ab oculis meis ĩ pauimẽto maris. εἰς τὰ βάθη (τῆς θαλάσσης. בְּקַרְקַע
In pau. 1.Re.7.℣.7. Et tecta eſt cedro (porticus) à pauimẽto ad pauimẽtũ. הַקַּרְקַע
Inuenitur præterea tantum Num.5.℣.17. item 1.Reg.6.℣.15.30.

קַרְקַע Carca, eſt nomen loci, & inuenitur tantum ſemel cum ה locali, vt,
Ieſ.15.℣.3. Et aſcendens ad Addar reflectitur ad Carca. קַרְקָעָה

קַרְקַר Perfodit parietem, de hoc vide radicem קִיר paries.

קרץ

Euulſit, eraſit, & metaphoricè oculis attributum eſt, nictere, breuiter & raptim mouere oculos. Cognationẽ habet cum קָצַר decurtauit. Hinc κορσοῦν radere, κορσός truncus abſciſſus, κερζέω lacero, κερσός ſciſſura, & Germanicum kratzen / auskratzen.

In I. Coniug. קָרַץ eraſit, item nictendo raſit, annuit. Quater legitur.
Pro.6.℣.13. Nictens (ſeu annuens) oculis ſuis, ſcindens pedibus ſuis. ἐννεύει. קֹרֵץ
Et cap.10.℣.10. Qui nictit oculis dabit (vel affert) dolorem. ὁ ἐννεύων ὀφθαλμῷ. קֹרֵץ
Et ca.16.℣.4. à fine. Radens (.i. agitans) labĳs ſuis, conſummat malum. ἐπιδάκνων. קֹרֵץ
Pſ.35.℣.19. Oſores mei fruſtra radent (.i. agitabunt) oculos.i. fruſtra dabunt ſignum. (διανεύοντες. יִקְרְצוּ

In II. Con. קֹרַץ eraſus eſt, exciſus eſt. Semel tantum legitur.
Iob 33.℣.6. Ecce ego ſũ vt os tuũ apud Deũ, è luto eraſus (ſeu exciſus) ſũ. διήρτισαι σύ. קֹרַצְתִּי

Inde nomen.

קֶרֶץ Exciſio, excidium, euulſio. Legitur tantum ſemel in Biblĳs ſacris, vt,
Ier.46.℣.20. Bucula ſpecioſa eſt Aegyptus, excidiũ ab aquilone venit. ἀπόσπασμα. קֶרֶץ

קרר

Friguit, frigidus fuit vehementer. Cognationem habet cũ קוֹר effodit venam aquæ frigidæ. Hinc κρύος frigus, κρυόεις & κρυερός frigidus, gelidus, κρυμός frigus intenſum. Verbaliter non vſurpatur in Biblĳs hæc radix, ſed tantum nomina defectiua hinc (deducta, vt,

קַר Frigidus, gelidus. Legitur tantum bis in Biblĳs, vt,
Pl. Pro.25.℣.4. à fine. Aquæ frigidæ ſup animã feſſã (ſunt recreatio) ὕδωρ ψυχρὸν. קָרִים
Ier.18.℣.14. Num deſerent aquæ alienæ frigidæ fluentes? μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως. קָרִים

קָרָה Frigida, & in abſtracto eſt frigus.
Nah.3.℣.antep. Scarabæi habitantes in ſeptis in die frigoris. ἐν ἡμέρᾳ πάγους. קָרָה
Iob 24 ℣.7. Nudũ fecerunt ꝑnoctare abſq; indumẽto, & nõ erat opimentũ in frigo: בַּקָּרָה
Cũ affi. Pſ.147.℣.4.à fine. Corã frigore eiꝰ qs ſtabit? (vel conſiſtet) ψύχους αὐτοῦ. קָרָתוֹ
Legitur præterea tantùm Pro.25.℣.20. Iob 37.℣.9.
קֹר Frigus, κρύος frigus ingens. Legitur tantùm ſemel in hac forma.
Gen.8.℣.vlt. Semen & meſsis, & frigus ꝛc. non ceſſabunt. ψύχος καὶ καῦμα. וְקֹר
מְקֵרָה Refrigeratio, refrigerium. Et bis tantùm inuenitur vſurpatum. (ῥῴῳ τῷ θερινῷ.
Iud.3.℣.20. Ehud vero introiuit ad eũ, ſedebatq; ille ſolus in cœnaculo refrigerij. ὑπε- מְקֵרָה
Et ℣.24. Certè ipſe tegit pedes ſuos in conclaui refrigerationis. ἐν τῷ ἀποχωρήσει. מְקֵרָה

קֶרֶשׁ Aſſer, tabula, qua fit contabulatio & coniunctio. Cognationem habet cum קָשַׁר ligauit, colligauit, coniunxit. Hinc per aphæreſin ἴκριον aſſer, lignum, tabula, coniunctio aſſerum.
Exo.26.℣.16. Et cubitus atq; medius cubitus erit latitudo aſſeris vnius. τοῦ στύλου τοῦ ἑνός. בַּקֶּרֶשׁ
In pauſa. Exo.26.℣.20. Pro alio latere ꝛc. ꝗ eſt ad plagam aꝗlonis 20. aſſeres erunt. הַקָּרֶשׁ
Cum affi. Eze.27.℣.5. Aſſerem tuũ fecerunt eburneũ (vel ex ebore) οἴκους ἀλσώδεις. קַרְשֵׁךְ
Et plur. Exo.26.℣.15. Et facies aſſeres pro habitaculo ex lignis Sittim. στύλους. קְרָשִׁים
Cũ affi. leui. Exo.35.℣.11. Et fibulas eius, & aſſeres eius, & vectes eiꝰ ꝛc. καὶ τὰ διατόνια קְרָשָׁיו
In reg. Exo.26.℣.17. Sic facies omnibus aſſeribus habitaculi. τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς. קַרְשֵׁי
Legit̃ præterea Exo.26.℣.18.19.21.22.23 24.25.26.27.28.29.ca.35.℣.11.ca.36.℣.20.ꝛc.

קִשֻּׁאִים Cucumeres, ſunt fructus comeſtibiles qui rigidè creſcunt. Cognationem habet cum קָשָׁה, difficilis ſeu rigidus fuit. Hinc Græci per inuerſionem radicis accepunt σίκυος, σίκυον cucumer, σίκυς cucumis, σικύα cucurbita. Semel tantùm legit.
Num.11.℣.5. Recordamur piſcium ꝛc. cucumerum & peponum. Græci σικύους. קִשֻּׁאִים
מִקְשָׁה He pro Aleph cognationis gratia, cucumerarium, locus vbi creſcunt cucumeres. Hinc σικυών, σικυήλατον cucumerarium. Semel inuenitur in Biblijs ſacris, vt,
Ieſ.1.℣.8. Sicut diuerſoriolũ nocturnũ in cucũerario, ſicut ciuitas reſeruata. σικυηλάτῳ בְּמִקְשָׁה

קָשַׁב Attendit, intendit animum ſeu cogitationem, auſcultauit. Cognationem habet cum חָשַׁב cogitauit, שָׁקַף proſpexit. Hinc σκοπέω, ἐπισκοπέω attendo, intendo, σκήπτω incumbo, ſuperintendo, quæ etiam ab alijs radicibus ſuam habent originem.
In I. Con. קָשַׁב attendit, intendit, auſcultauit. Semel habetur.
Ieſ.32.℣.3. Et aures audientium auſcultabunt (ſiue attentæ erunt) δώσουσι. תַּקְשַׁבְנָה
In III. Con. הִקְשִׁיב attendit, auſcultauit, ponitur aliquando abſolutè, vſitatius autem cum בְּ לְ עַל אֶל, & rariùs cum accuſatiuo iungitur. הִקְשִׁיב
Pſ.66.℣.pen. Certè audiuit Deus, attendit vocem orationis meæ. προσέσχε.
Pro.1.℣.24. Proinde vocaui & renuiſtis, inclinaui manum meam & non erat attendens. καὶ οὐ προσείχετε. מַקְשִׁיב
(ἡ ἐπακρόασις. לְהַקְשִׁיב
1. Samuel.15.℣.22. Ecce audire melius eſt ſacrificio, & auſcultare melius eſt adipe ꝛc. הַקְשֵׁב
Iob 33.℣.31. Attende Iob, & audi me (vel obedi mihi) ſile & ego loquar. ἐνωτίζου. הַקְשִׁיבָה
Pſ.5.℣.3. Attende ad vocem clamoris mei, rex meus & Deus meus. πρόσχες. תַּקְשִׁיב
Pſ.10.℣.pen. Confirmabis cor eoꝝ, intendes aurem tuam. προσέσχε. וַיַּקְשֵׁב
Mal.3.℣.antep. Et intendit Dominus & audiuit, & ſcriptus eſt libellus ꝛc. προσέσχε.
Legitur præterea 2 Reg.20.℣.15.cap.33.℣.10. Pſ.5.℣.3. Pſ.17.℣.1. Ieſ.10.℣.5.à fine.

Inde nomina.

קֶשֶׁב Attentio, auſcultatio. Legitur in tribus verſibus. קֶשֶׁב
1. Reg.18.℣.29. Et nõ erat reſpõdẽs neq; attentio (ꝑ auxeſin ꝓ attẽdẽs) οὐκ ἦν ἀκρόασις. קָשֶׁב
In pau. Ieſ.21.℣.7. Et intendit auſcultationẽ, multa intẽtione. ἀκροάσαι ἀκρόασιν πολλήν. קֶשֶׁב
2. Reg.4.℣.31. Et poſuit baculũ ſuper faciem pueri & non erat vox neq; auſcultatio. קָשֶׁב
קַשֶּׁבֶת Attenta, auſcultatrix. Inuenit̃ tantùm bis vſurpatũ in Biblijs, vt, (οὐκ ἦν ἀκρόασις. קַשֶּׁבֶת
Neh.1.℣.6. & 11. Sit quæſo auris tua attenta (vel auſcultatrix) oculi tui apti. προσέχον.
קַשֻּׁבוֹת Attentæ, Vſurpatur ter in ſacris Biblijs, vt, קַשֻּׁבוֹת
Pſ.130.℣.2. Fiant aures tuæ intentæ ad vocem deprecationum mearum. προσέχοντα.
2. Par.6.

2.Pa.6.℣.antep.Sint oculi tui apti,& aures tuæ intentæ ad oratione͂.τὰ ὦτά σου ἐπήκοα. קַשֻּׁבוֹת
Et ca.7.℣.15.Nunc oculi mei erunt aperti,& aures meæ attentæ. ϗ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα. קַשֻּׁבוֹת

קָשָׁה Durus fuit,difficilis fuit,criſpus ſeu perplexus fuit. Cognationem habet cum קָשָׁה crudelis fuit. Hinc σκληρὸς durus,per reſolutionem ש in σκ.

In I. Coniug. קָשָׁה durus fuit,difficilis fuit. Quinquies reperitur in Biblijs.
1.Sam.5.℣.7.Quia dura(.i grauis)fuit manus eius ſuper nos & ſuper ꝛc. σκληρά. קָשְׁתָה
Ge.49.℣.7.Maledictus furor eoꝝ q̄a vehe͂ens eſt & indigna:q̄a dura eſt.ἐσκληρύνθη. קָשָׁתָה
Deut.1.℣.17.Et cauſam quæ difficilis eſt vobis,referetis ad me vt audiam.σκληρὸν. יִקְשֶׁה
Deut.15.℣.18.Nō ſit difficile in oculis tuis manumittere eū liberū. οὐ σκληρὸν ἔσται. יִקְשֶׁה
2.Sa.19.℣.vlt.Et ſermo viroꝝ Iehuda durior fuit quā ſermo Iſraelitaꝝ. ϗ ἐσκληρύνθη. וַיִּקֶשׁ
In voce paſsiua. נִקְשָׁה induratus eſt. Legitur tantùm ſemel.
Ieſ.8.℣.antep.Et trāſibit in ea induratus.i.qui difficultate͂ viuendi patit̃.σκληρὰ λιμός. נִקְשֶׁה
In II. Coniug. קִשָּׁה valdè difficilis fuit. Reperitur tantùm ſemel. (ρῶς.
Ge.35.℣.16.Et pepit Rachel,atq̃ difficilis fuit(vel difficulter egit)in partu.ἐν τῷ σκλη וַתְּקַשׁ
In III. Coniu.הִקְשָׁה fecit difficilem ſeu durum,& ſine acto͂,difficulter egit.
1.Reg.12.item 2.Par.10.℣.4.Pater tuus difficile reddidit iugum noſtꝝ ꝛc. ἐσκλήρυνε. הִקְשָׁה
Pro.29.℣.1.Vir corripiendus qui indurat ceruice͂,ſubitò conteretur. σκληροτράχηλου. מַקְשֶׁה
Ge.35.℣.17.Et factū eſt cū ipſa difficulter agebat ī partu ſuo.ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν בְּהַקְשֹׁתָהּ
Exo.7.℣.3.Et ego indurabo (.i.ſinam indureſcere) cor Pharaonis. σκληρυνῶ. אַקְשֶׁה
Pſ.95.℣.8.Ne induretis cor veſtrum,in Meriba,vt in die plagæ in deſerto.σκληρύνητε. תַּקְשׁוּ
2.Paral.36.℣.13. Et indurauit ceruicem ſuam , & obſtinauit cor ſuum vt non reuerteretur. ϗ ἐσκλήρυνε. וַיַּקֶשׁ
Legitur præterea.Exo.13.℣.15.Deut.2.℣.30.cap.10.℣.15.item 2.Reg.2.℣.10, &c.

Inde nomina.

קָשֶׁר Difficilis,durus,ſi ad animum transfertur,ſignificat pertinacem.
Deut.31.℣.4.à fine.Quia ego noui rebellione͂ tuam,& ceruice͂ tuam duram.σκληρὸν. קָשֶׁה
In reg.Exo.32.℣.9.Et ecce populus pertinax ceruicis(vel ceruice)eſt. קְשֵׁה
Et plur.2.Sam.3.℣.vlt.Et viri iſti filij Zeruia ſatis mihi duri ſunt.σκληροί μοι εἰσίν. קָשִׁים
In re.Eze.2.℣.3.Filij ſunt duri facie(vel dura facie)& ꝑtinaces corde. σκληροπρόσωποι. קְשֵׁי

קָשָׁה Dura,difficilis,item in abſtracto ſæpè vſurpatur,durum,duricies.
Exo.1.℣.14.Et amaritudine affecerunt vitam eoꝝ ſeruitute dura. ἔργοις τοῖς σκληροῖς. קָשָׁה
In re.1.Sa.1.℣.15.Minimè Dn̄e mi,ſed mulier dura(.i.ægra)ſpiritu ſū.ἐν σκληρᾶ ἡμέρα. קְשַׁת
Et plur.Ge.42.℣.7.Et loquutus eſt cum eis dura(verba)ϗ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά. קָשׁוֹת

קְשִׁי Duricia,duricies,pertinacia. Inuenitur tantùm ſemel.
In reg.Deut.9.℣.antep.Ne reſpicias ad pertinaciam populi huius, &c. σκληρότητα. קְשִׁי

מִקְשָׁה Indiſſolubile quiddam,duricies & ſoliditas auri,**ein hart ſtück gold**/quod non facile poteſt diduci niſi conflatum.
Exo.25.℣.18.Et facies duos Cherubim aureos, ex ſolido auro facies eos. τορευτά. מִקְשָׁה
Et ℣ſu 31.Et facies candelabꝝ ex auro mundo,ex ſolido(vel ductili)fiet ꝛc. τορευτήν. מִקְשָׁה
Inuenitur præterea Exo.25.℣.4.à fine.cap.37.℣.7.17.& 22. Num.8.℣.4.cap.10.℣.2.
Quando autem ſignificat cucumerarium,eſt à radice קִשֻּׁא de quo ſuperiùs.

קַשְׂוָה Vas concauum quod ponebant in ſummitate panis propoſitionis , vt ingrederetur ventus ſeu aer inter ipſos panes,ne mucidi efficerentur. A nonnullis accipitur pro medijs calamis vacuis ſeu dimidiatis fiſtulis, inſtar calami in duas partes ſecti. Hinc germ.gieſſen ꝛc. D. Hier.vertit thuribula. Quater tantùm legitur.
Plur.Exo.37.℣.16.Et dimidiatas fiſtulas quibus liberabitur ex auro puro(facies) הַקְּשָׂוֹת
1.Pa.18.℣.17.Et fuſcīulæ ſulcatę,& pelues ſparſoriæ,et dimidiatæ fiſtulæ,ϗ τῶν φιαλῶν. וְהַקְּשָׂוֹת
In re.Num.4.℣.7.Et ponent ſuꝑ eā(me͂ſam)patinas ꝛc.& vaſa libationis. τὰ σπονδεῖα. קְשׂוֹת
Cū affi.Exo.25.℣.28.Et facies ſcutellas eius et cochlearia eius,& dimidiatas fiſtulas. (ϗ τὰ σπονδεῖα. וּקְשׂוֹתָיו

קָשִׁה Crudelis fūit,horridus fuit. Cognationem habet cum קָשָׁה durus fuit. Hinc ἰξιόεις mortiferum venenum,ἰξ vermis vitium.
In III. Coniug. הִקְשִׁיחַ fecit crudelem,tractauit durè. Bis tantùm legitnr.

Iob 39.℣.16.Crudeliter agit cum pullis ſuis.i.horridè tractat pullos ſuos.ἀπεσκλήρωσε הִקְשִׁיחַ
Ieſ.63.℣.antep. Quare ſines cor noſtrum abhorrere à timore tuo ꝛc. ἐσκλήρωσας. תַּקְשִׁיחַ

קֹשֶׁט Certitudo, rectitas, veritas, caſtitas verborum in quibus nihil mendacij ſeu futilitatis eſt. Hinc caſtus,a,um,caſtitas. Legitur tantum bis.
Plur.Pſ.60 ℣.6.Dediſti timentibus te ſignum ad fugiendum,idqꝫ propter verita: קֹשֶׁט
Pro.22.℣.21.Ad faciendum te ſcire caſtitatem(.i,veritatem)verboꝝ.ἀληθῆ λόγον. קֹשְׁטְ

קְשִׂיטָה Nummus, groſſus, & ſic quoqꝫ nominatur in lingua Arabica, Chaldæus paraphraſtes vertit ouem. Inuenitur tantum bis in Biblijs.
Gen.33.℣.pe.Et emit partem agri ꝛc.centũ nummis(ſeu ouibus)ἑκατὸν ἀμνῶν. קְשִׂיטָה
Iob 42.℣.11.Et dederũt ei vnuſqſqꝫ groſſũ vnũ,& vnuſqſqꝫ monile ꝛc. ἀμνάδα μίαν. קְשִׂיטָה

קַשְׂקֶשֶׂת Squama,ſquamatura,à radice inuſitata קָשַׂשׂ ſquamoſus fuit. Cognationem habet cum קָשָׁה durus ſeu difficilis fuit. Duplicatur radix propter vehementem geminationem ſquamarum, quæ adeò tenaciter cohærent,vt difficulter aliquid poſsit penetrare. Sexies legitur.
Leuit.11.& Deut.14.℣.9.Omne cui eſt pinnula & ſquama in aquis,in mari. λεπίδες. קַשְׂקֶשֶׂת
Deu.14.℣.10.Leu 11.℣.10.11.At omne cui nõ eſt pinnula et ſquãa in aqs.οὐδὲ λεπίδες. וְקַשְׂקֶשֶׂת
Et plur.cũ affi.Ezech.29.℣.4.Et faciã adhæreſcere piſcẽ ꝛc.ſquamis tuis. πτέρυγάς σου. בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ
קַשְׂקַשִּׂים Squamæ ferreæ vt ſunt in lorica. Semel habetur. (δωτὸν.
1.Sam.17.℣.5.Et galea æris ſup capite eius,& lorica ſquamaꝝ indutus.θώρακα ἁλυσι- קַשְׂקַשִּׂים

קָשַׁר Ligauit,colligauit,coniurauit,conſpirauit,vſurpatur de animorum colligatione.
In I. Coniug. קָשַׁר ligauit,& cum עַל conſpirauit, ein verbündnis machen.
1.Reg.16.℣.18.Et audiuit populus ꝛc.huiuſmodi verba,cõſpirauit Zimri.συνεστράφη. קָשַׁר
Deut.6.℣.8.Et ligabis ea(verba)in ſignum ſuper manum tuam &c. ἐφάψεις αὐτὰ. וּקְשַׁרְתָּם
2.Sam.15.℣.31.Achitophel eſt inter cõſpiratores cum Abſalom. ἐν τοῖς συνεστραμμένοις. בַּקֹּשְׁרִים
Gen.44.℣.5.à fine.Quandoquidẽ anima illius ligata eſt cum anima eius.ἐκκρέμαται. קְשׁוּרָה
Pro.3.℣.3.Pietas & fides ne te deſerant,liga ea ſuper ad guttur tuum.ἄφαψαι. קָשְׁרֵם
Ier.51.℣.pen.Et cum finieris legendo librum iſtum,alligabis ei lapidem. ἐπιδήσεις. תִּקְשֹׁר
Iob 39.℣.10.Num alligabis rhinocerotẽ loro,vt arando porcas faciat?δήσεις ἢ ἐν ἱμᾶσι. הֲתִקְשָׁר־
1.Reg.15.℣.10.Et conſpirauit contra eum Sallum filius Iabes &c. συνεστράφησεν. וַיִּקְשֹׁר
Legitur & Gen.38.℣.28.Deut.11.℣.18.Ioſ.2.℣.18.21.& 1.Reg.15.℣.27.ca.10.℣.11.
In voce paſsiua. נִקְשַׁר ligatus eſt,compactus eſt. Bis legitur.
1.Sam.18.℣.1.Et anima Ionathæ ligata erat in animã Dauid ꝛc.i.cum anima Dauid. נִקְשְׁרָה
Nehe.4.℣.6.Et extruximus murum,& colligatus eſt.i.compactus eſt. (συνεδέθη. וַתִּקָּשֵׁר
In II. Coniug. קִשֵּׁר ligauit frequenter. Ter inuenitur in Biblijs.
Gen.30.℣.antep.Et factum eſt in omni conceptu ligatarum (robuſtiorum) ouium. הַמְקֻשָּׁרוֹת
Iob 38.℣.31.Nũ colligabis delicias Oriõis,aut ꝓtractiões ſucculaꝝ.συνῆκας ἢ δεσμὸν. הַתְקַשֵּׁר
Ieſ.49.℣.16.Et circumligabis eos tanqꝫ ſponſa(induens ornamentũ) περιθήσεις αὐτοὺς. וַתְקַשְּׁרִים
In IIII.Con. הִתְקַשֵּׁר fecit conſpirationem,coniurauit. Ter legitur. (αὐτῷ.
2.Par.24.℣.antep.Coniurauerũt contra eũ ſerui eius ꝓpter ſanguinẽ filioꝝ. ἐπέθεντο הִתְקַשְּׁרוּ
Et ℣.pe. Et iſti ſunt conſpirantes contra eum,Nebath filius Simeath ꝛc.οἱ ἐπιθέμενοι. הַמִּתְקַשְּׁרִים
2.Re.9.℣.14.Et fecit cõſpirationẽ Iehu filiꝰ Ioſaphat filij Nimſi ꝯtra Iorã.καὶ συνεστράφη. וַיִּתְקַשֵּׁר
Inde nomina.
קֶשֶׁר Conſpiratio,coniuratio,colligatio. Sæpè reperitur vſurpatum. (δεσμός.
2.Re.11.℣.14.Et diſcidit Athalia veſtes ſuas & clamauit,cõſpiratio conſpiratio.σύν- קֶשֶׁר קֶשֶׁר
In reg.Ezech.22.℣.25.Coniuratio prophetarum eius in medio eius eſt. ἀφηγούμενοι. קֶשֶׁר
In pauſa.2.Reg.12.℣.pen. Et ſurrexerunt ſerui eius, & conſpirauerunt conſpirationem. σύνδεσμον. (αὐτῷ. קָשֶׁר וַיִּקְשְׁרוּ
Cum affi.1.Reg.16.℣.20. Et reliqua verba Zimri,& conſpiratio eius ꝛc. καὶ συνάψεις
קִשֻּׁרִים Ligamenta,ligacula,faſciæ quibus alligantur monilia, torques. Bis legitur. וְהַקִּשֻּׁרִים
Ieſ.3.℣.20.Ornamenta & ligacula,& faſciculos redolentes,inaures.
Cum aff.Ier.2.℣.5.à fin.An obliuiſcetur ꝛc.ſponſa ligaculoꝝ ſuoꝝ?στηθοδεσμίδα αὐτ. קִשֻּׁרֶיהָ

קָשַׁשׁ Collegit minutatim cum difficultate & ex varijs locis. Cognationem habet cum קָשָׁה durus ſeu difficilis fuit.

In I. Coniug. קַשׁ collectus eſt. Legitur tãntũm ſemel.
Zepha.2.℣.1.Colligite voſipſos & colligimini gens non deſideratio. συνδέθητε. וָקֹשׁוּ
In II. Coniug. קוֹשֵׁשׁ collegit magno ſudore & difficultate.
Exo.5.℣.7.Ipſi eant & colligant ſibi paleam,i.raſtris colligant paleas. συναγαγέτωσαν. וְקֹשְׁשׁוּ
Num.15.℣.32.Et inuenerunt virum colligentem ligna in die Sabbathi. συλλέγοντα. מְקֹשֵׁשׁ
Exo.5.℣.12.Et diſpſꝰ eſt populꝰ in oñi terra Aegypti ad colligēdũ paleas. συναγαγεῖν. לְקֹשֵׁשׁ
Legitur præterea tantũm. Num.15.℣.33. & 1.Reg.17.℣.10.12.
In IIII. Coniug. הִתְקוֹשֵׁשׁ collegit ſeipſum. Semel tantũm legitur.
Zepha.2.℣.7.Colligite voſipſos & colligimini ô gens non deſiderabilis. συνάχθητε. הִתְקוֹשְׁשׁוּ

Inde nomen.

קַשׁ Palea, ſtipula, minuta, quiſquilia quæ colligitur in agris & area, atq; à vento facilè propellitur. Non vſurpatur cum affixis, nec in plurali numero.
Pſ.83.℣.14.Deus meus pone eos vt rotã, & quiſqliam ante faciē venti. ὡς καλάμην. כְּקַשׁ
Ieſ.5.℣.24.Proinde quemadmodum deuorat paleam lingua ignis. καλάμη. קַשׁ
In pauſ.Ioel.2.℣.5.Sicut vox flamæ ignis exedentis(.i.conſũentis) ſtipulã. καλάμην. קָשׁ
Legitur præterea.Exo.5.℣.12.cap.15.℣.7.Iob 13.℣.25.cap.41.℣.20.21.Ieſ.33.℣.11.&c.

קֶשֶׁת Arcus, vnde ſagittæ emittuntur. Cognationem habet cum קָשָׁה difficilis ſeu durus fuit, nam arcus eſt inſtrumentum rigidum & durum quod in vtraq; cornua diſtenditur. Affinitate alludit ad יָקֹשׁ & קוּשׁ illaqueauit, nam feris & hominibus inſidiamur arcubus ad interimendum eos ſagittis emiſsis. Hinc per metatheſin literarum & connexis קשׁ fit Græcum ξ, vt τοξεύω ſagitto, iaculis peto, τόξον arcus, telum, τόξευμα ſagittatio, ſagitta, τοξική ars ſagittandi, τοξότης ſagittarius. Vſurpatur autem hoc nomen in vtroq; genere.
Pſ.46.℣.antep.Arcum confringet, & concidet lanceã, plauſtra comburet igni. τόξον. קֶשֶׁת
2.Sa.22.& Pſ.18.℣ 35.Et conſternabit(.i.confringetur)arcus chalybis brachijs. τόξον. קֶשֶׁת
In pauſa.1.Sam.31.℣.3.Et deprehenderunt eum ſagittarij viri cum arcu &c. τοξόται. בַּקֶּשֶׁת
Cum affi.Gen.9.℣.13.Arcũ meũ ponã in nube.i.iridē meã à forma arcûs. τὸ τόξον μου. קַשְׁתִּי
Et plur.Ieſ.13.℣.18.Et arcûs pueros(.i.iuuenes)collident &c. Sept. τοξεύματα. וּקְשָׁתוֹת
Cũ affi.Ieſ.3.℣.antep.Cuius ſagittæ ſunt acutæ, & oẽs arcûs eorꝝ extenti. τὰ τόξα αὐτῶν. קַשְּׁתֹתָיו
Nehe.4.℣.13.Cum lanceis eorum & arcubus eorum. Græci: τὰ τόξα αὐτῶν. וְקַשְּׁתוֹתֵיהֶם

קַשָּׁת Sagittarius, arcuarius. Eſt nomen adiectiuum ad formam גַּנָּב. Legitur ſemel.
Gen.21.℣.20.Et habitauit in deſerto, & fuit ingens ſagittarius. Sept. τοξότης. קַשָּׁת

ר. Pſalm.119.

רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־
מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

רָאָה Vidit, intuitus eſt, aſpexit, oculis & animo comprehendit aliquid. Cognationem habet cum אוֹר luxit à lucendo, nam videre eſt apprehendere lucem. Hinc ὁράω, ἐφοράω.i.video, ὅραμα, ὅρασις viſus, viſio, ὁρατὸς viſibilis &c.

In I. Coniug. רָאָה vidit. Ponitur vel abſolutè vel cum accuſatiuo. Porrò cum datiuo ſignificat prouidere ſeu proſpicere alicui, Et cum ב inſpicere.
Gen.39.℣ſu 4.à fine. Et vocauit nomen eius Ruben, dixerat enim, Quia inſpexit Deus &c. εἶδέ μου κύριος.
Pſ.10.℣.14.At vidiſti, nam tu dolorem & moleſtiam intueris.i.conſideras. βλέπεις. רָאִתָה
Ier.1.℣.13.Quid tu vides Ieremia? Et dixi baculum amygdali ego video. ὁρᾷς. רֹאֶה
Eſther 2.℣.9.Et ſeptē puellas viſas(.i.dignas)ad dãdũ ei è domo regis. ἀποδεδειγμένα. הָרְאֻיוֹת
1.Sa.1.℣.11,Si inſpiciēdo inſpexeris afflictionē ancillæ tuæ, & recordatꝰ. ἐπιβλέπων. רָאֹה

Exod.

Exo.10.℣.pen.Non addes videre faciẽ meã,nam quacunq; die videbis faciem.ἰδεῖν. רְאוֹת
1.Sam 24.℣.12.Et pater mi vide,etiam vide oram pallij tui. καὶ ἴδε τι τὸ πτερύγιον. רְאֵה
Gen.44.℣.vlt. Ne fortè inſpiciam malum,quod inueniet patrem meum. ἵνα μὴ ἴδω. אֶרְאֶה
Exo.6.℣.1.Nunc videbis quid facturus ſum Pharaoni,quia in manu forti &c. ὄψει. תִרְאֶה
Ge.22.℣.8.Et dixit Abraham,Deus prouidebit ſibi ouẽ in holocauſtũ.ὄψεται ἑαυτῷ. יִרְאֶה
Exo.5.℣.antep.Et dixerunt ad eos, Videat Dñs ſuper vos & iudicet ꝛc. ἐπίδοι ὁ θεὸς. יֵרֶא
Ge.1.℣.4.Et vidit Deꝰ lucẽ quod bona eſſet,et diſtinxit Deꝰ inter lucẽ. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς. וַיַּרְא

In voce paſsiua נִרְאָה viſus eſt.i.apparuit. Sæpè conſtruitur cum אֶל aut לְ: נִרְאָה
Ge.48.℣.3.Et dixit Iacob ad Ioſeph,Deus omipotẽs viſus eſt ad me.i.mihi.ὤφθη μοι. הַנִּרְאֶה
Gen.35.℣.1.Fac ibi aram Dño qui viſus eſt ad te,cum fugeres à facie Eſau.τῷ ὀφθέντι. לְהֵרָאֹת
1.Sam.3 ℣.vlt.Et addidit Dominus videri.i.conſpici ſeu apparere.δηλωθῆναι.
Ieſa.1.℣.12.Quum veneritis vt videamini coram me(Eſt duplex lectio,aut לִרְאוֹת) לֵרָאוֹת
ὀφθῆναί μοι. (ὀφθῆν. הֵרָאֵה
1.Reg.18.℣.1.Vade & videre(.i.appare)ad Achab, & dabo pluuiam ſuper faciem. אֵרָאֶה
Et ℣.15.Viuit Dominꝰ Zebaoth,corã quo ego ſto,hodie videbor illi.ὀφθήσομαι αὐτῷ וְתֵרָאֶה
Ge.1 ℣.9.Colligãt aquæ ſub cœlis ad vnũ locũ,vt cõſpiciať ſiccitas.καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. וַיֵּרָא
Gen.12 ℣.7.Et viſus eſt Dñs Abraham(vel Abrahamo)& dixit &c. καὶ ὤφθη κύριος.

In II. Coniug.paſsiua רֻאָה viſus eſt,conſpectus eſt. Semel reperitur. רֻאוּ
Iob 33.℣.21.Et eleuata ſunt oſſa eius,quæ(antea)non videbantur. καὶ ἀποδείξῃ.

In III. Coniug. הֶרְאָה & הִרְאָה fecit videre.i.monſtrauit. הֶרְאָה
Ge.48.℣.11.Videre faciẽ tuã non putaui,& ecce fecit me Deus videre ꝛc. ἔδειξέ μοι. הַרְאֹת
Pſ.60 ℣.5.Feciſti videre populum tuum dura,potaſti nos vino temulentiæ. ἔδειξας. הִרְאִיתָ
Exo.25.℣ 8.Iuxta omne quod ego facio videre te.i.quod ego mõſtro tibi.δεικνύω σοι מַרְאֶה
Et ℣.vlt.Et vide vt facias ad exemplar eoꝝ,quæ tu factus es videre. τὸν δεδειγμένον. מָרְאֶה
Deu 3.℣.24. Dñe Iehoua tu cœpiſti óſtendere ſeruo tuo magnificentiã tuam.δεῖξαι. לְהַרְאוֹת
Deut.1.℣.31.Ad monſtrandum vobis iter in quo ambulare deberetis. δεικνύων. לַרְאֹתְכֶם
Exo.33.℣.6.à fine.Et dixit,fac me quæſo videre(.i.oſtẽde mihi)gloriã tuã. δεῖξόν μοι. הַרְאֵנִי
Pſ.91.℣.vlt.Longitudine dieꝝ ſatiabo eũ,& faciã eum inſpicere ſalutẽ. καὶ δείξω αὐτῷ. אַרְאֵהוּ
Pſ.4.℣.antep.Multi dicunt,Quis faciet nos videre(ſeu oſtẽdet nobis)bonũ: τίς δείξει. יַרְאֵנוּ
2.Reg.11.℣.4.Et fecit eos videre filium regis (hoc ſolum eſt ex hiphil.) ἔδειξεν αὐτοῖς. וַיַּרְא

In voce paſsiua. הָרְאָה factus eſt videre.i.monſtratus eſt,oſtenſus eſt. Ter. וְהָרְאָה
Leu.13.℣.49.Aut ĩ vllo inſtrũento pellis macula ꝛc.& demõſtrabiť ſacerdoti καὶ δείξει. הָרְאֵית
Exo.26.℣.29.Secundũ normã illius quam tu factus es videre in mõte. τὸ δεδειγμένον. הָרְאֵתָ
Deut.4.℣ 35. Tu factus es videre ad ſciendum quod Iehoua ſit Deus ꝛc.

In IIII. Coniug. הִתְרָאָה fecit ſe videre. (ὀφθῶμεν.
2.Reg.14.℣.8.& 2.Par.25.℣.18.Veni, videbimus nos facie.i.confligamus inter nos. נִתְרָאֶה
2.Reg.14.℣.11. & 2.Pa.25.℣.22.Et aſcẽdit Iohas rex Iſrael et mutuò ſe ſpectauerunt. וַיִּתְרָאוּ
Ge.42.℣.1.Et dixit Iacob ad filios ſuos,vt quid aſpicietis vos mutuò. ἵνα τί ῥᾳθυμεῖτε. תִּתְרָאוּ

Inde nomina.

רֹאֶה Viſio,quando autem eſt participium,pertinet ad coniugationem Kal. בָּרֹאֶה
Ieſ.28.℣.7.Errauerunt in viſione,eructauerunt iudicia &c.

רְאִי Speculum,viſio. Reperitur tantùm ſemel in ſacris Biblijs. כִּרְאִי
Iob 37.℣.18.Expandes cum ipſo æthera ita ſolida vt ſpeculũ fuſum. ὅρασις ἐπιχύσεως.

רֳאִי Viſus,viſio,conſpectio, conſpectus &c. רֹאִי
Iob 7.℣.8.Non aſpiciet me oculus viſionis,ſed tui oculi vt nõ ſim ſupſtes.ὁρῶντός με. מֵרֹאִי
Iob 33.℣.21.Deficiet caro eius à viſu.i.abſumatur caro eius ne videatur.ἀποδείξῃ. רֳאִי
Cũ affi.Ge.16.℣.4.à fi.Et vocauit nomen Dñi ꝛc.tu es Deꝰ viſionis meę. ἐπιδών με.

רַאֲיָה Viſio. Legitur tantùm ſemel,& poteſt quoq; eſſe Infinitiuus Kal,vt: לְרַאֲיָה
Ezech.28.℣.17. Corã regibus poſui te ad viſionẽ(vel ad videndũ) παραδειγματισθῆ.

רְאוּת Viſio,conſpectio, non eſt frequens in Biblijs. רְאוּת
In reg.Eccle.5.℣.10.Et quæ vtilitas poſſeſſoribus ſuis niſi viſio oculorum. τοῦ ὁρᾶν. רְאוּת
Et plur.Ieſ.42.℣.20.Viſiones multæ ſunt,& non obſeruabis.ἴδετε πλεονάκις. בִּרְאוֹת
In reg.2.Par.26.℣.5.In diebus Zachariæ intelligẽtis in viſionibus Dei.ἐν φόβῳ κυρίου.

רָאָה Vultur,iuxta quoſdam miluus,eſt genus vulturis, & nomen habet à viſu acuto, quod procul quodlibet cernat. Hinc ἱέραξ accipiter,falco,Germanicè ein Reyer.

Deut.

Deu.14.℣.13.Et vulturem,& picam & miluum iuxta ſpeciem ſuam. καὶ τὸν γύπα. וְהָרָאָה
מַרְאָה Viſio,aſpectus. Et ſæpe in lectione Bibliorum occurrit.
Gen.12.℣.11.Ecce quæſo noui,quod mulier pulchra aſpectu es. εὐπρόσωπος εἶ. מַרְאֶה
In re.Ieſ.11.℣.3.Et non ad viſionem(ſeu conſpectũ) oculoꝝ iudicabit.κατὰ τὴν δόξαν. לְמַרְאֵה
Cum affi.Leuit.13.℣.4.Et profundior non fuerit aſpectus eius ipſa cute.ὄψις. מַרְאָהּ
Et plur.Iob 41.℣.1. Nunquid etiam ad conſpectiones ſuas tolletur (vel deijcietur?) מַרְאָיו
Eze.1.℣.5.Et hic aſpectus(animalium)eoꝝ,ſimilitudo hominis erat eis.ἡ ὅρασις. מַרְאֵיהֶן
מַרְאָה Viſio,apparitio,conſpectio.
1.Sam.3.℣.15.Et Samuel timebat indicare viſionem ipſi Eli. τὴν ὅρασιν. מַרְאָה
Dan.10.℣.16.Per(vel ꝓpter)viſionem hanc verſi ſunt cardines mei ꝛc. ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. בַּמַּרְאָה
Et plur.in re.Eze.1.℣.1.Aperti ſunt cœli & vidi viſiones Dei.i.diuinas ꝛc.ὁράσεις θεοῦ מַרְאוֹת
מֻרְאָה Veſica auium in quam demittitur cibus,ingluuies ꝛc. Vide ſupra in Mem.

רָאַם

Altus fuit,ſublimis fuit,eleuatus eſt, Idem eſt in ſignificatione quod רוּם & רָמַם exaltatus eſt. Hinc Roma vrbs exaltata.
In I.Coniug. רָאַם ſublimis fuit. Reperitur tantùm bis,vt,
Zach.14.℣.10.Et ſublimis erit & habebit ſitum loco ſuo à porta Beniamin.ῥαμά. וְרָאֲמָה
Pro.24.℣.7.Excelſæ ſunt ſtulto ſapientiæ,in porta non aperiet os ſuum. רָאמוֹת
Inde nomina.
רְאֵם Vnicornis,habens ſublime cornu quod in altum tendit,rhinoceros. (κέρωτος.
Deu.33.℣.17 Et cornua vnicornis ſũt cornua eiꝰ, ꝗbus populos petit pariter. μονο- רְאֵם
Et pl.Pſ.29.℣.6.Et fecit eos exilire vt vitulum ꝛc.vt filium vnicorniũ.μονοκερώτων, רְאֵמִים
Ieſ.34.℣.7.Et deſcendent vnicornes cum eis,& tauri cum magnificis.οἱ ἁδροὶ. רְאֵמִים
Legitur præterea tantùm Num.23.℣.23.Pſ.92.℣.11.
רֵים Vnicornis,& iuxta nonnullos eſt rhinoceros à cornu ſublimi. Ter legitur.
Iob 39.℣.12. Nũ volet vnicornis ſeruire tibi,an ꝑnoctabit ad p̃ſepe tuũ? μονόκερος. רֵים
Et ℣.10.An ligabis vnicornem in ſulcum loro tuo .i. vt ſulcus proſcindat? רֵים
Et pl.Pſ.22.℣.22.Salua me de ore leonis,& à cornibus vnicorniũ ꝛc.μονοκερώτων. רֵמִים
רָאמוֹת Ramoth,coralia ſunt lapides precioſi, coloris viridis,& naſcunt̃ in mari. Vſurpatur quoq; cum duplici ll.corallus vel corallium ἕρμα .i. inauris. Bis legitur.
Iob 28.℣.18.Nulla mentio fiet ramoth(corallium)& Gabis. μετέωρα καὶ γαβεὶς. רָאמוֹת
Eze.27.℣.16.Byſſo,corallijs & carbunculo vel gagate,dederunt ꝛc.καὶ ῥαμὼθ. וְרָאמֹת

רֹאשׁ

Caput,capitaneus,metaphoricè præcipuus,ſummus,qui eſt caput & initium alicuiꝰ rei,item fel quod eſt in capite ſerpentis. Hinc ἄριστος optimus qui eſt caput rei, ἀριστάω prandeo.i.conuiuium optimum habeo, ἀριστίζω præbeo prandium.
Nu.14.℣.4.Ponemus caput(.i.capitaneũ)& reuertemur in Aegyptum.ἀρχηγόν. ראש
In reg. Pſ.118.℣.22. Lapis quem reprobauerunt ædificantes, factus eſt in caput an-
guli. εἰς κεφαλὴν. (tis. ἐπὶ τὴν κορυφὴν. ראש
Exo.19.℣.20.Et vocauit Dominus Moſen ad caput montis.i.ad ſummitatem mon- ראש
Et cap.12.℣.11.Si leuaueris caput filioꝝ Iſrael iuxta viſitationẽ, die hauptſumma. ראש
Deu.32.℣.33.Furor draconum eſt vinum eoꝝ,& fel aſpidũ crudele. θυμὸς ἀσπίδων. ראש
Cum affix. Geneſ. 11. ℣. 4. Extruemus nobis ciuitatem & turrim cuius caput ſit in
cœlum. οὗ κεφαλὴ. (εἰς τέσσαρας ἀρχὰς. ראשו
Et plur.Gen.2.℣.10. Et fluuius egrediebatur ex Eden &c. eratq; in quatuor capita. רָאשִׁים
Cũ aff.Pſ.24.℣.7.Eleuate portę capitaveſtra,et eleuamini portę æternę ꝛc.οἱ ἄρχοντες רָאשֵׁיכֶם
Cum affi.Exo.6.℣.13.Hæc ſunt capita domûs patrum eoꝝ.i.capitanei. ἀρχηγοὶ. רָאשֵׁי
ראשון Primus,prior,anterior.
Ieſ.44.℣.6.Ego ſum primus atq; ſum vltimus,& p̃ter me non eſt Deus.ἐγὼ πρῶτος. רִאשׁוֹן
Exo.12.℣.2.Menſis iſte ſit vobis caput menſium,primus ſit vobis inter ꝛc.πρῶτος. רִאשׁוֹן
Et י ꝑ Aleph.Iob 8.℣.8.Nã interroga nunc de generatione priori ꝛc. γενεὰν πρώτην. רִישׁוֹן
Iob 15.℣.7.Nũ tu primus homo natus es?(duplex lectio aut Aleph,aut Iod)πρῶτος. הָרִאישׁוֹן
Et plur.Exo.34.℣.1.Sculpe tibi duas tabulas lapidũ,inſtar prioꝝ.καθὼς καὶ αἱ πρῶται. כָּרִאשֹׁנִים
Et ſcribã ſuꝑ eas tabulas ꝟba quæ fuerũt ĩ tabulis prioribꝰ quas fregiſti. τὰς πρώτας. הָרִאשֹׁנִים

רִאשׁוֹנָה Prima. Et ſubſtantiuè accipitur pro abſtracto.i.principium, prius. הָרִאשׁוֹנָה
2.Par.29.℣.3. Ipſe in anno primo regni ſui in menſe primo aperuit ianuas. τῷ πρώτῳ, רִאשֹׁנָה
Gen.33.℣.2.Et poſuit ancillas & filias illarum primo(vel in principio.) ἐν πρώτοις. בָּרִאשֹׁנָה
Gen.13.℣.4.Ad locum altaris quod initio fecerat ibi, & inuocauit ibidẽ. τὸ πρότερον. לְמַבָּרִאשׁוֹנָה
1.Pa.15.℣.13.Quãdoqdẽ hoc ab initio nõ vos(feciſtis)rupturã fecit &c. ἐν τῷ πρότερον.
Et plur.Ge.41.℣.20.Et deuorarunt vaccæ macillentæ &c. & vaccas priores pingues. הָרִאשֹׁנוֹת
τὰς πρώτας. (τὰ πρότερα. הָרִאשֹׁנוֹת
Ieſaiæ 41.℣.22.Accedant & indicent nobis quæ contingent, & priora quæ fuerunt.

רֵאשִׁית Principium, initium, & plerunq; in regimine ſeu cum affixo vſurpatur, vt: בְּרֵאשִׁית
Gen.1.℣.1.In principio creauit Deus cœlum & terram. ἐν ἀρχῇ.
In reg.Pro.1.℣ſu 7.Timor Domini eſt initium ſcientiæ, prudentiam & diſciplinam. רֵאשִׁית
ἀρχὴ αἰσθήσεως. (ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ. מֵרֵשִׁית
Et diſsimulato Aleph.Deut.11.℣.12. Ab initio anni vſq; ad nouiſsimum anni. ἀπ' מֵרֵאשִׁתוֹ
Cum affi.Iob 42.℣.13.Et Dñs benedixit poſtremo Iob, magis quàm priori eius. מֵרֵאשֹׁתֵיכֶם
Et plu.Cum affi.Ezech.36.℣.11.Et plus beneficiorũ conferã q̃ in principijs veſtris.

מְרַאֲשׁוֹת Ceruicalia quæ ponuntur ſub capite, capitalia. Eſtq; forma participij piel. מְרַאֲשֹׁתָיו
Plu.cũ affi.Ge.28.℣.18.Accepit de lapidibus & poſuit ceruicalia eius. πρὸς κεφαλῆς. מְרַאֲשֹׁתָיו
1.Sam.26.℣.6.Et lancea eius fixa in terra ad ceruicalia eius. πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

מַרְאֲשׁוֹת Ornamenta capitis quæ inſtar ceruicalium circundant caput.
Cum affi.Ier.13.℣.18.Humiliter ſedete, quia deſcendit ornamentum veſtrũ.i. principatus veſter deponetur. Conſtruitur nomen plu: cum verbo ſingulari. ἀπὸ κεφαλῆς. מַרְאֲשֹׁתֵיכֶם

רָאשׁ Pauper, de hoc vide radicem רוּשׁ depauperatus eſt.

רָבַב

Multus fuit, multiplicatus eſt, auctus eſt, vſurpatur de quantitate & qualitate. Idem ſignificat quod רָבָה. Hinc eſt græcum per metatheſin literarum ὑπὲρ ſuper, vt ἰσχύς ὑπὲρ ἡμᾶς.

In I. Coniugatione רַב & רֹב multus fuit. וְרַב
Ieſ.54.℣.13.Et multa erit(vel multiplicabitur)pax filiorum tuorum. ἐν πολλῇ εἰρήνῃ. רַב־
1.Sam.25.℣.10.Hodiè multi ſunt ſerui, abrumpentes ſe ab heris ſuis. πεπληθυμμένοι. רַבּוּ
Pſ.4.℣.pe.Tempore frumenti eorũ & muſti eorũ cũ multiplicata ſunt. ἐπληθύνθησαν. וָרֹבּוּ
Gen.49.℣.23.Et exacerbauerunt eum, & multoties fecerunt (vel contenderunt.) לָרֹב
2.Par.24.℣.11.Et collegerunt argentum ad multiplicandum. ὅτι ἐπλεόνασε.
In Imperatiuo & futuro non vſurpatur hęc ra: ſed illa tempora ſumuntur à רָבָה.
In II. Con. רִבֵּב multiplicauit. Semel tantùm legitur. (πληθύνοντα. מְרֻבָּבוֹת
Pſ.144.℣. antep. Oues noſtræ producentes millia, multiplicatæ in plateis. πολύτοκα

Inde nomina.

רַב Multus, maior, plurimus. Et eſt participiale nomen Kal. רַב
Exo.1.℣.10.Ecce populus filiorum Iſrael multus & fortior nobis eſt. μέγα πλῆθος. וְרַב
Gen.25.℣.24.Et populus populo robuſtior erit, & maior ſeruiet minori. ὑπερέξει. וְרַב
In re.Exo.34.℣.6.Deus miſerator et miſericors lõgãnimis et multus pietate. πολυέλεος. רָב
In pauſa.Gen.13.℣.6.Quia erat ſubſtantia eorum multa.i.magna. πολλά. רַבִּים
Et plur.Pſ.4.℣.7.Multi dicunt, quis faciet nos videre(oſtendet) bonum? πολλοί. רַבָּיו
Cũ affi.Iob 16.℣.13.Circũdabũt me magnates eius(vel ſagittarij magni eius) λόγχαις. רַבֵּי
In reg.Ier.41.℣.1.Et magnates regis, & decẽ viri cũ eo ad Gedaliahu. ἀπὸ γένους τοῦ βα-
Hinc Rabbi & rabbini dicuntur à multa eruditione & doctrina. (σιλέως.

רַבָּה Multa, magna, copioſa, item multum, multitudo. רַבָּה
Pſ.110.℣.pen.Cruentabit caput ſuper terra multa .i.in regionibus multis. πολλῶν. רַבָּה
Pſ.62.℣.3.Exaltatio mea tu es, ideo non mouebor(vel labaſcã)multũ. πλεῖον. (μμένη רַבָּתִי
Cũ Iod parag.Thre.1.℣.1.Quõodo ſedet ſola ciuitas, quæ olĩ copioſa erat. πεπληθυ- וְרַבַּת
In reg.1.Sam.2.℣.5.Et copioſa liberorũ elanguit.i.quæ multos habuit liberos. ἡ πολλή. רַבַּת
2.Par.30.℣.18.Quia multitudo (.i.multi) in Eccleſia non erat ſanctificatio. πολλή. רַבַּת
Pſ.129.℣.1.Multùm anguſtiauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Iſrael. πλεονάκις. רַבּוֹת
Et plur.Pſ.34.in Reſch.Multæ tribulationes iuſti ſunt, at de his omnibus liberabit.

רֹב Multitudo. Eſt nomen abſtractum & ſubſtantiuum. (πολλαὶ αἱ θλίψεις. מֵרֹב
Gen.16.℣.10. Multiplicando multiplicabo ſemen tuum, & non numerabitur præ multitudine. ἀπὸ τοῦ πλήθους.

In reg.

In re.Pſ.51.℣.3.Secundum multitudinem miſerationũ tuarꝝ dele ꝛc.κατὰ τὸ πλῆθος. כְּרֹב
Cum Maccaph.Pro.13.℣.antep.Multitudo cibi eſt in ſulco pauperꝝ.ἔτη πολλά. רָב־
Cũ affi.Deut.7.℣.7.Non ꝓpter multitudinẽ veſtri p̃ oĩbus populis.πολυπληθεῖτε. מֵרֻבְּכֶם
Et plur.in reg.Oſe.8.℣.12.Scribã ei multitudines legis meæ(duplex lectio)πλῆθος. רֻבֵּו

רְבִיבִים Stillæ copioſæ & multæ,deſtillationes quæ multo numero cadũt.Quater extat.
Pſ.65.℣.11.Stillis diſſolues eam(terram)germinationi eius benedices. בִּרְבִיבִים
Ier.3.℣.3.Et prohibitæ ſunt ſtillæ,atq; ſerotinus imber non fuit. רְבִבִים
Pſ.72.℣.6.Deſcendet vt pluuia ſup̃ tonſurã,vt ſtillæ quæ ſunt irroratio ὡσεὶ σταγὼν. כִּרְבִיבִים
Deut.32.℣.2.Sicut imbres ſup̃ germen,& ſicut ſtillæ ſuper herbam.ὡσεὶ ὄμβρος. וְכִרְבִיבִים

רְבָבָה Multiplicitas,multitudo magna & indefinita,myrias. Vulgata verſio habet decem millia, finitus numerus pro infinito.
Pſ.91.℣.7.Cadent à latere tuo mille,decem millia à dextera tua.χιλιὰς καὶ μυριάς. וּרְבָבָה
Leu.26.℣.8.Et centũ ex vobis decem millia ꝑſequent̃.ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. רְבָבָה
Et pl.1.Sa.18.℣.8.Attribuerũt Dauidi decẽ millia,at mihi dederũt millia.τὰς μυριάδας רְבָבוֹת
In reg.Pſ.3.℣.antep.Non timebo à decem millibus populi.ἀπὸ μυριάδων. מֵרִבְבוֹת
Cũ affi.1.Sa.18.℣.7. Percuſsit Saul mille ſuos & Dauid decem millia ſua. ἐν χιλιάσιν καὶ בְּרִבְבֹתָיו
(Δαβὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ.

רִבּוֹ & רִבּוֹא Myrias,vel decem millia, iuxta Hieronymum.
1.Par.29.℣.7.Auri talentoꝝ qnq; millia,drachmaꝝ decem millia. τριχίλια τάλαντα. רִבּוֹ
Ionæ 4.℣.vlt.In quo ſunt ſupra duodecim myriades hominum. δώδεκα μυριάδες. רִבּוֹ
Dual.Pſ.68.℣.18.Currus(vel eqtatus)Dei ſunt bis dena millia.μυριοπλάσιον χιλιάδες רִבֹּתַיִם
Plur.Neh.7.℣.pe.Dederũt in theſauꝝ ꝛc.auri drachmaꝝ viginti millia.δύο μυριάδας רִבּוֹת

רִבּוֹא Myrias, continens decem millia.
Neh.7.℣.vlt.Et dedit reliquus populus auri drachmas bis decem mille.δύο μυριάδας רִבּוֹא
Et plur.Dan.11.℣.12.Et proſtrauit dena millia(vel aliquot myriades) μυριάδας. רִבֹּאוֹת

רָבַד Strauit lectum tenijs, adornauit ſtragulis ſupiores lectulos quibus teguntur homines. Cognationem habet cum רָפַד ſtrauit lectum inferiorem cui incumbunt dormientes. Hinc fortè ῥάβδος .i. virga.
In I. Coniug. רָבַד ſtrauit lectum ornamentis. Semel tantùm legitur.
Pro.7.℣.16.Stragulis ſtraui lectũ meũ,tapetibus (cœlatis)& tenijs Aepygti. πίτακα. רָבַדְתִּי
Inde nomina.

רָבִיד Stragulum quod ſternitur circa collum ornatus gratia.Hier.torquem.Bis extat.
Eze.16.℣.10.Et ornaui te ornamento ꝛc. & ſtragulum (ſeu torquẽ)ad collũ. κάθεμα. רָבִיד
In reg.Gen.41.℣.43.Et poſuit ſtragulum auri ſuper collum eius.κλοιὸν χρυσοῦν. רְבִד

מַרְבַדִּים Stragula quibus ornantur lecti, & ſemel tantum reperitur.
Pro.7.℣.16.Stragulis ſtraui lectum meũ,tapetibus(cœlatis) & tenijs ꝛc, κυρίαις. מַרְבַדִּים

רָבָה Multus fuit, multiplicatus eſt, ſuccreuit in multitudinem. Idem quod רָבַב. Cognationem habet cum פָּרָה fructificauit,protulit fructus.Hinc per inuerſionem radicis ὑπὲρ ſuper ſupra, ὑπεραίρω vinco,ſupero,vber.
In I.Con.רָבָה multus fuit,auctus eſt,augeſcebat. Sæpe vſurpatur.
Deut.30.℣.16.Et viues atq; multus(.i.copioſus)eris, bñdicet tibi Dñs. καὶ πολλοὶ ἔσεσθε. וְרָבִיתָ
Gen.21.℣.21 Et fuit copioſus arcuarius.i.ſagittandi peritus fuit. ἐγένετο δὲ τοξότης. רֹבֶה
Eccle.5.℣.10. Quũ multiplicatũ fuerit bonũ(ſubſtãtiæ)multiplicãt̃ & edẽtes.ἐν πλήθ בִּרְבוֹת
Ge.35.℣.11.Creſce & multiplicare,gens & cœtus gentiũ erit ex te. πληθύνου. וּרְבֵה
Exo.1.℣.10. Age,callide circumueniemus eũ,ne qñdo multiplicet̃ ꝛc. πληθυνθῇ. יִרְבֶּה
Deu.7.℣.5.à fine.Ne forte multiplicetur contra te beſtia campi. καὶ πληθυνθῇ. תִּרְבֶּה
1.Re.4.℣.5.à fine. Et maior fuit ſapientia Salomonis q̃ ſapientia ꝛc. ὑπὲρ τὴν φρόνησιν. וַתֵּרֶב
Exo.1.℣.antep.Et benefecit Deus obſtetricibus,& multus fuit populꝰ. καὶ ἐπλήθυνεν. וַיִּרֶב
2.Par.24.℣.vlt.At filij eius,& quomodo multiplicatum fuerit vectigal contra eum. וְרֹב
Secundum puncta legitur יִרֶב & ſecundum literas וְרַב ad formã p̃tẽ:Kal à רָבַב:
In II. Coniug. רִבָּה multiplicauit,auxit,euexit. Quater habetur,vt,
Pſ.44.℣.13.Vendidiſti poplm̃ abſq; precio,& nõ auxiſti in commutationibus eoꝝ. רִבִּיתָ
Thre.2.℣.vlt.Quos educaui & auxi,hoſtis meus ꝯſumpſit.καὶ ἐπλήθυνα. (πλῆθος. וְרִבִּיתִי
Eze.19.℣.2.Et in medio leunculoꝝ multiplicauit.i. enutriuit catulos ſuos. ἐπλήθυνε. רִבְּתָה

Iud 9.℣.29 Et dixit ad Abimælech, multiplica exercitũ tuũ et ꝓdi. πλήθυνον τὴν δύνα- רַבֵּה
In III. Coniug. הִרְבָּה multiplicauit, fecit eſſe multum. (μίν σου.
Deut.1.℣.10. Dñs Deus veſter multiplicauit vos, & ecce vos eſtis hodie. ἐπλήθυνεν. הִרְבָּה
Pro.28.℣.8 Multiplicans opes ſuas fœnore et vſura, ꝯgerit eas homini ꝛc. ὁ πληθύνων מַרְבֶּה
Ge.3.℣.10 Multiplicando multiplicabo dolorẽ tuũ (ꝓ הַרְבֵּה) πληθύνων πληθυνῶ. הַרְבָּה אַרְבֶּה
1.Par.27.℣.23. Quia ꝓmiſerat Dñs ad multiplicandũ Iſraelitas vt ſtellas. πληθῦναι. לְהַרְבּוֹת
Eze.24.℣.10. Multiplica ligna, incende ignem, conſumam carnem ꝛc. πληθυνῶ. הַרְבֵּה
Pſ.51.℣.4. Multiplica, laua me. Legiẽ ſcd̃m pũcta הרב הֶרֶב et ſcd̃m literas הַרְבֵּה: ἐπὶ πλεῖον הֶרֶב
Gen.17.℣.2. Et dabo fœdus meum inter me & te, & multiplicabo te. καὶ πληθυνῶ σε. וְאַרְבֶּה
Ioſ 24.℣.3. Et multiplicaui ſemẽ eiꝰ. Scd̃m pũcta וָאַרְבֶּה et ſe: literas וארב: וָאֶרֶב: καὶ ἐπλήθυνα וָאַרְבֶּ
Nu.26.℣.54. Illi qui eſt copioſus (familia) multiplicabis hæreditatem eius. πλεονάσεις. תַּרְבֶּה
Deut.17.℣.4. à fine. Non multiplicabit ſibi vxores ꝛc. & argentum non multiplicabit. οὐ πληθυνεῖ. (ἐπλεόνασεν. יַרְבֶּה
2.Sam.18.℣.9. Et multiplicauit ſylua ad deuorandum populum, plus quam gladius. וַיֶּרֶב

Inde nomina.

הַרְבֵּה Multitudo, multum, copia, & ſæpe aduerbialiter vſurpatur.
Pſ.130 ℣.pen Quia apud Dominum eſt miſericordia, & multũ apud eum ꝛc. καὶ πολλὴ וְהַרְבֵּה
Nehe.5.℣.pen. Et inter decem dies cum omni vino ad copiam. τῷ πλήθει. לְהַרְבֵּה
Ier.42.℣.2. Quia remanſimus pauci ex multis (ſingulare pro plurali) ἀπὸ πολλῶν. מֵהַרְבֵּה

הֶרֶב Multitudo, multiplicatio. Nominaliter reperitur tantum ſemel.
Iud.20.℣.38. Multiplicatio ad excitare eos eleuationem fumi è ciuitate. הֶרֶב

מַרְבֶּה Multum. Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
Eze.33.℣.32. Erit in riſum & ſubſannationem, multum ad ferendum. τὸ πλεονάζον. מַרְבָּה

מַרְבֶּה Multiplicatio, multum, copioſum.
Ieſ.33.℣.23. Tunc diuiſa eſt præda, ſpolium multum (vel multiplicans) πάνυ πολλοί. מַרְבֵּה
In reg. Ieſa.9.℣.7. Ad multiplicationem imperij (Mem ſcribitur clauſum) לְםַרְבֵּה

מַרְבִּית Multitudo, item vſura vt ſi quis plus æquo accipit.
2.Par.30.℣.18. Quia multitudo populi maior erat quã Ephraim & Manaſſe. τὸ πλεῖστον מַרְבִּית
Leuit. 25.℣.37. Argentum tuum non dabis in fœnus, & in vſuram non dabis &c. καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ. וּבְמַרְבִּית
1.Paralip. 12.℣.30. Multitudo eorum .i. multi ex eis obſeruabant cuſtodiam domus (Saulis. τὸ πλεῖστον αὐτῶν. מַרְבִּיתָם

תַּרְבִּית Vſura, vbi plus æquo accipitur præter ſortem, incrementum.
Leu.25.℣.36 Non accipies ab eo fœnus, aut plus æquo .i. vſuram. οὐδὲ ἐπὶ πλήθει. וְתַרְבִּית
Eze.18.℣.8. In fœnus non dabit, & vſurã (vel exceſſũ lucri) nõ accipiet. καὶ πλεονασμὸν. וְתַרְבִּית
Legitur præterea Ezech.18.℣.13 & 17. cap.22.℣.12. Pro.28.℣.8.

תַּרְבּוּת Multitudo. Legitur tantum ſemel, vt, (σύστρεμμα.
Num.32 ℣ſ.14. Et ecce ſurrexiſtis pro patribus veſtris multitudo hominum pctõꝝ. תַּרְבּוּת

אַרְבֶּה Locuſta, nomen habet à multitudine, quòd agminatim veniat, illud autẽ genus locuſtarum nobis hic ignotum Iudæis eſu mundum permittitur, quo etiam veſcebatur Iohannes Baptiſta, Matthæi 3.
Iud.7 ℣.12. Procumbebant in valle, quemadmodũ locuſta ad multiplicandũ. ὡς ἀκρὶς כָּאַרְבֶּה
Leu.11.℣.23. Hæc ex eis comedetis, locuſtam iuxta ſpeciẽ ſuã, attacum ꝛc. τὸν βροῦχον. הָאַרְבֶּה
Reperitur præterea Exo.10.℣.4.12.14. Pſ.78.℣.45. Pro.20.℣.25. Ioel 1.℣.4.

רָבַךְ Frixit, in frixorio torrefecit, in ſartagine aduſtulauit. Cognationem habet cum נָבַב vectus eſt, nam quæ friguntur ſolent vehi & natare in frictorio. Hinc per metatheſin literarum φρύγω, φρύγω, καταφρύγω & latinum frigo, item German. bregen/ ſiue pregeln/ φρύγανον frictorium, in quo quid frigitur.
In III. Coniug. הִרְבִּיךְ frixit, torrefecit. Ter legitur tantum, vt,
Leu.6.℣.14 In ſartagine cũ oleo fiet, frictã afferes eã, coctiões ſacrificij. πεφυραμένην. מֻרְבֶּכֶת
Leu.7.℣.2. Et ſimilaginem frictam, placentas perfuſas oleo. πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ. מֻרְבֶּכֶת
In pau. 1 Pa.23.℣.4. à fin. Et ꝓ ſartagĩe, et ꝓ frixorio (vel ꝓ re frixa) εἰς τὴν πεφυραμένην וְלַמֻּרְבֶּכֶת

רָבַע Quadrauit, concubuit cum quadrupede, rem habuit cum quadrupedibus, proſtituit ſe quadrupedi. Cognationem habet cum רָבַץ .i. cubuit contractis quatuor pedibus. Hinc per tranſpoſit. literaꝝ Ger. vier / & ע durius prolato fit latin, quartus.

In I. Coniug. רָבַע concubuit cum quadrupede, proſtituit ſe quadrupedi, & abſolutè quadratus fuit. Legitur tantùm in paul & infinitiuo, vt,
Exo.27.℣.1.Et facies altare ex lignis Sittim ꝛc. quadratũ erit altare. τετράγωνον ἔςαι. רָבוּעַ
1.Reg.7.℣.5.Et omnia foramina (feneſtrarum) & poſtes, quadrata erant proſpectu. רְבֻעִים
Leu.18.℣.23.Et mulier non ſtabit ante iumentum ad quadrandum illi. לְרִבְעָהּ
Leu.20.℣.16.Et mulier non apꝓpinquet ad vllum iumentum ad concumbendũ &c. לְרִבְעָהּ
Legitur & Exo.28.℣.17.cap.30.℣.2.cap.38.℣.1.cap.39.℣.9. Ezech.43.℣.16.
In II. Coniug. רִבֵּעַ quadrum fecit. Legitur tantùm in participio. Quater.
Ezech.45.℣.2.Inde ſpacium quadratum circumquaq; quingentorum cubitorum. מְרֻבָּע
Et cap.40.℣.antep. Latitudo centum cubitorum quadratum, & altare erat &c. מְרֻבַּעַת
1.Reg.7.℣.31.Et circumferentiæ eorum quadratæ & non rotundæ. מְרֻבָּעוֹת
1.Reg.7.℣.31.Et clauſuræ eoꝝ erant quadratæ, & non rotundæ. מְרֻבָּעוֹת
In III. Coniug. הִרְבִּיעַ fecit quadrare, fecit coire cum quadrupede.
Leuit.19.℣.19.Animal tuũ nõ facies quadrare(.i.coire) cũ altera ſpecie. οὐ κατοχεύσεις. תַרְבִּיעַ

Inde nomina.

רֹבַע Quartale, quarta pars cuiuslibet rei. (ραὴλ.
Nu.23.℣.10.Quis numeret puluerẽ Iacob, & numeꝝ quartæ partis Iſraelis. δήμους ἰσ- רֹבַע
2.Reg.6.℣.25.Et quarta pars cabi ſtercoris columbaꝝ ꝓ qnq; ſiclis. τέταρτον τ̃ κάϐου. וְרֹבַע
רֶבַע Quarta pars, item accubitus ſeu quadratura.
1.Sa.9.℣.8.Et inuenta eſt in manu mea quarta pars ſicli argẽtei. τέταρτον σίκλου ἀργυρίου. רֶבַע
Cum affi.Pſ.139.℣ 3.Viam meam & accubitum meum euentilaſti ꝛc. τὴν τρίϐον μου. רִבְעִי
Et plur.cum affix.leui.Ezechiel.43.℣.16. Quadratum (altare) ad quatuor latera ſua.
ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. (ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. רְבָעָיו
Et ℣ſu 17. Crepido quatuordecim (cubitorum) &c. ad quatuor quadraturas eius. רְבָעֶיהָ
Cũ affi.graui.Eze.1.℣.8.Et manus hominis ſub alis eoꝝ, in 4. quadraturis eoꝝ. ἐπὶ רִבְעֵיהֶם
רְבִיעִי Quartus in ordine. Eſt nomen ordinale maſculinum. (τὰ τέσσαρα μέρη αὐτ̃.
Gen.1.℣.19.Et fuit veſpera atq; fuit manè dies quartus. ἡμέρα τετάρτη. רְבִיעִי
Et cap.2.℣.14.Et fluuius quartus eſt Phrat.i.Euphrates. ὁ τέταρτος. הָרְבִיעִי
רְבִיעִית Et plur.2.Reg.10.℣.30.Filij quartorum, i. quartę generationis. רְבִיעִים
Quarta, & ſubſtantiuè pars quarta.
Leuit.19.℣.24.Et in anno quarto erit omnis fructus eius ſanctitatis laudationum. הָרְבִיעִית
Nu.15.℣.4.Similagine decimationis conſpſam in quarta Hin olei. ἐν τῷ τετάρτῳ. בִּרְבִיעִית
רִבֵּעַ Quartanus, quartus, nomen ex 2. Coniugatione.
Exo.20.℣.8.Deu.5.℣.9. Viſitans iniq̃tatẽ ꝛc. ſuꝑ tertiãos & quartãos. ϗ τετάρτην γενεὰν רִבֵּעִים
אַרְבָּעָה Quatuor, nomen cardinale maſcu: & א à fronte eſt Hæmanthicum.
Gen.14.℣.9. Quatuor reges cum qnq;(committebant) prælia. τέσσαρες βασιλεῖς אַרְבָּעָה
In coniunctione aliorum numerorum. Num.29.℣.17. Quatuordecim arietes. τέσσα- אַרְבָּעָה
ρας ϗ δέκα ἀμνοὺς. (τέσσαρας βόας.
In regim.Numer.7.℣.7. Duo plauſtrorum & quatuor pecorum dedit filij Gerſon. אַרְבַּעַת
אַרְבַּע Cum affi.Ezech.1.℣.8.Et facies eoꝝ, & alæ eoꝝ erant quatuor illis. τ̃ τεσσάρων. לְאַרְבַּעְתָּם
Quatuor, nomen cardinale fœminini generis. Et aliquando eſt quoq; ordinis.
Zach.2.℣.1.Et ſuſtuli oculos meos, atq; vidi, & ecce quatuor cornua. τέσσαρα κέρατα אַרְבַּע
אַרְבָּעִים Cũ alijs numeris.Gen.14.℣.5. In quarto decimo año venit Cedorlaomer. ἐν τεσσαρεσ- וּבְאַרְבַּע
Quadragĩta, Eſt cõmunis generis tã ordinalis ꝙ cardinalis numeri. (καιδεκάτῳ.
Ge.7.℣.4.Ego pluã ſuꝑ terrã quadraginta diebꝰ & quadraginta noctib. τεσσαράκοντα אַרְבָּעִים
אַרְבַּעְתָּיִם Deut.29.℣.5.Et ambulare fecit vos quadraginta ãnis ꝑ deſertum. τεσσαράκοντα ἔτη. אַרְבָּעִים
Quadrupulum. Semel tantùm vſurpatur in ſacris Biblijs, vt,
2.Sam.12.℣.6.Et agnum reddat quadruplo, eò quod deſignauit tantam rem. אַרְבַּעְתָּיִם

רָבַץ Cubuit, accubuit, propriè eſt animalium quadrupedum, quæ reclinando contrahũt pedes. Cognationem habet cum רָבַע quadrauit.
In I. Coniugat. רָבַץ cubuit, accubuit.
Ge.49.℣.9.Curuauit ſe, accubuit tanq; catulus & vt leo, quis excitabit eũ? ἀναπεσών. רָבַץ
Gen.4.℣.7.Si non benefeceris, ad oſtium peccatum cubat, & ad te appetitus tuus. רֹבֵץ
Deu.22.℣.6.Et mater cubans ſuꝑ pullos aut ſuꝑ oua &c. θάλπῃ ἐπὶ τ̃ νεοσσῶν. רֹבֶצֶת

Ieſ.27.℣.10.Ibi paſcet vitul9 & ibidē cubabit, & abſumet palmites ei9.ἐκεῖ ἀναπαύσονται. יִרְבַּץ
Eze.34.℣.14.Ibi cubabunt in caula bona, & paſcua pinguia comedēt.ἐκεῖ κοιμηθήσονται תִּרְבַּצְנָה
Ge.29.℣.2.& ca.49.℣.14.28.Exo.23.℣.5.Nu.22.℣.27.Pſal.104.℣ſu 22.&c.

In III. Coniug. הִרְבִּיץ fecit cubare ſeu iacere. Septies vſurpatur in Biblijs.
Ieſ.54.℣.11.Ecce ego facio cubare(.i.ſterno)lapides tuos fuco. ἑτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα. מַרְבִּיץ
Iere.33.℣.12.In omnibus ciuitatibus eius,tuguria paſtorum, qui cubare faciunt gregem.κοιταζόντων. מַרְבִּיצִים
Ezechiel.34.℣.15.Ego paſcam oues meas, & facio eas accubare,dicit Dominus. (ἀναπαύσω αὐτά. מַרְבִּיצֵם
Pſ.23.℣.1.In locis germinis faciet me cubare,ad aquas trāqllitatū ducet me. κατεσκήνωσεν. יַרְבִּיצֵנִי
Ieſ.13.℣.antep.Et paſtores nō facient accubare ibi(oues ſuas) ἀναπαύσονται. יַרְבִּצוּ
Cant.1.℣.7. Indica mihi tu quē diligit anima mea vbi paſcas & vbi cubare facias. ποῦ (κοιτάζεις. תַּרְבִּיץ
Ezech.3.℣.15.Et ego faciam cubare eos dicit Dominus Deus. אַרְבִּיצֵם

Inde nomina.

רֵבֶץ Accubitus,cubile. Quater legitur in Biblijs ſacris,vt,
In reg.Ieſ.65.℣.10.Et vallis Achor in cubile pecoris erit populo meo.εἰς ἀνάπαυσιν. לְרֵבֶץ
Cum affi.Pro.24.℣.15.Ne inſidieris ô impie loco iuſti,ne vaſtes cubile eius. κοιλίας. רִבְצוֹ
Ieſ.35.℣.7.In habitaculo draconū accubitus eius,gramen ad calamū ꝛc. ἔπαυλις. רִבְצָהּ
Ier.50.℣.6.De monte ad collem ambulauerunt,oblitæ ſunt cubilis ſui. κοίτης αὐτῶν. רִבְצָם
מַרְבֵּץ Cubile,pro beſtia ſeu fera. Semel tantum extat.
Zopho.2.℣.vlt.Quomodo facta eſt in vaſtitatem & cubile pro beſtia? νομὴ θηρίων. מַרְבֵּץ
מִרְבָּץ Cuble, accubitus. Vſurpatur tantum ſemel.
In re.Eze.25 ℣.5.Et filios Ammon in accubitū ouium(poſui)εἰς νομὴν προβάτων. לְמִרְבָּץ

רָבַק Præſepio adhæſit,vixit ex præſepi. Cognationem habet cum רָפַק adhæſit conglutinatus.Hinc per metatheſin eſt Germanicum Krippen/Verbaliter non legitur hæc radix,ſed tantum nomen hæmanthicum,vt,
מַרְבֵּק Præſepe,præſepium,ad quod ſaginantur altilia. Quinqes legitur in Biblijs,vt, מַרְבֵּק
1.Sa.28.℣.pen.Et mulieri illi erat vitulus p̄ſepij.i.vitulus pinguis.δάμαλις νομάς. מַרְבֵּק
Ier.46.℣.21.Malach.4.℣.2.Tanq; vituli p̄ſepij.i.ſaginati. ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν. מַרְבֵּק
Amos 6.℣.5.Qui edūt arietes de grege, & vitulos de medio p̄ſepij.ἐκ μέσου βουκολίων.
רִבְקָה Rebecca, quæ ſimilis eſt iuuenculæ ſaginatæ & expolitæ, vxor Iſaaci &c. רִבְקָה
Gen.24.℣.15.Et ecce Rebecca egrediens quæ genita eſt ipſi Bethuel.Ῥεβέκκα.

רְגָבִים Glebæ,ceſpites glebarum,grumuli terræ &c. Cognationem habet cum גָּרַף conuoluit inſtar glebarum conuolutarum, & cum גָּרַם grumulos fecit.
Iob 38.℣.4.à fine.In fūdēdo puluerē ad ſolū, & glebæ velut conglutinatæ. κονία. וּרְגָבִים
In reg.Iob 21.℣.pen.Vt ei dulces ſint glebæ torrentis.χάλικες χειμάῤῥου. רִגְבֵי

רָגַז Commotus eſt metu vel ira,contremuit præ metu vel ira. Cognationem habet cū רָגַשׁ tumultuatione & commotione conuentum fecit,motum excitauit. Hinc ὀργίζομαι, διοργίζομαι, ἐποργάω iraſcor, ὀργαίνω facio iraſci,commoueo, ὀργίζειν irritare, ὀργή ira. Et latinum per metatheſin literarum iraſcor.

In I. Con. רָגַז contremuit metu vel ira,commotus eſt. Sæpe vſurpatur. רָגַז
Pro.29.℣.9.Siue iraſcatur ſiue rideat non eſt quies. ὀργιζόμενος. רָגְזָה
Ieſ.14.℣.9.Infernus deſubter commotus eſt tibi in occurſū aduent9 tui. ἐπικράνθη. רָגְזוּ
Pſ.4.℣.5.Contremiſcite & non peccetis. Græci verterunt ὀργίζεσθε. אַל־תִּרְגְּזוּ
Gen.45.℣.54.Ne conmoueamini. Septuag. verterunt.μὴ ὀργίζεσθε. וַתִּרְגַּז
Hab.3.℣.16.Audiui & ꝯtremuit vēter,ad hanc vocē cōpreſſa ſunt labia ꝛc. καὶ ἐπτοήθη. וַיִּרְגַּז
2.Sa.19.℣.1.Et commot9 eſt rex,atq; aſcendit ī cœnaculū portæ & fleuit.καὶ ἐταράχθη. יִרְגְּזוּ
Pſ.99.℣.1.Dn̄s regnauit,contremiſcant populi. Græci interp̄tes. ὀργιζέσθωσαν. יִרְגָּזוּן
Exo.15.℣.14.Audierunt populi & contremuerunt, Septuag. ὠργίσθησαν.
Legit̃ p̄terea 2.Sa.22.℣.8.Pſ.18.℣.8 Gen.45.℣.4.à fine.Deut.2.℣.25. Amos 8 ℣ 8.
In III. Coniug. הִרְגִּיז fecit contremiſcere, commouit. הִרְגִּיז
Ieſ.23.℣.11.Manum ſuam extendit ad mare,commouit regna.ἡ παροξύνουσα. מַרְגִּיז
Et ca.14.℣.16.An ne hic eſt vir iſte ꝗ tremefacit terrā,cōcutiens regna? παροξύνων. Ieſa,13.

Ieſ.13.℣.13. Propterea cœlos faciam contremiſcere, & mouebitur terra. θυμωθήσεται. אַרְגִּיז
Legitur præterea tantùm 1.Sa.28.℣.16.Ier.50.℣.34.Iob 9.℣.6.ca.12.℣.6.
In IIII. Coniug, הִתְרַגֵּז fecit ſe contremiſcere. Quater legitur in infinitiuo,vt,
2.Re.19.& Ieſ.37.℣.28.Et reditũ tuũ noui,et quæ cõmouêre te cõtra me. ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμέ. Et in vtroq; loco,℣.29.Quandoqdẽ ergo cõmoues teipſum contra me. הִתְרַגֶּזְךָ הִתְרַגֶּזְךָ
Inde nomina.

רֹגֶז Commotio præ metu ſeu ira, tremor.
Habac.3.℣.2.In commotione(ſeu ira)miſericordiæ recordaberis.ἐν ὀργῇ. בְּרֹגֶז
In re.Iob 37.℣.1.Audite audiendo cõmotionem(.i.fremitum)vocis eius. ἐν ὀργῇ. בְּרֹגֶז
Cũ affi.Ieſ.14.℣.3.Et erit ĩ die quũ dederit Dñs reqẽ,&c.à cõmotiõe tua. ἐκ τοῦ θυμοῦ σου. וּמֵרָגְזְךָ
Legitur præterea tantùm Iob 3.℣.7.& vlt.cap.13.℣.4.à fine.cap.39.℣.24.

רָגְזָה Tremor,fremitus. Inuenitur tantùm ſemel,vt,
Eze.12.℣.18.Et aquas tuas in tremore,& ſolicitudine bibes.μετὰ θλίψεως. בְּרָגְזָה

רַגָּז Pauidus,timidus,contremiſcens. Vſurpatur tantùm ſemel in Biblijs,vt,
Deut.28.℣.4. à fine. Et dabit Dñs tibi ibidẽ cor pauidum.i.palpitans.ἀθυμοῦσαν. רַגָּז

רָגַל Detulit,pedibus ambulando narrauit rem alteri,obtrectauit,nam detractores ſolent iugiter ire & aliquid expiſcari, quod deinde alijs exponunt. Cognationem habet cum רָכַל detulit merces,negociatus eſt.
In I. Coniug. רָגַל detulit. Conſtruitur cum עַל,Inuenitur ſemel.
Pſ.15.℣.3.Qui non detulit ſup̃ lingua ſua,nec fecit ꝓximo ſuo malum.ἐδόλωσεν. רָגַל
In II. Coniug. רִגֵּל explorauit ad deferendum alijs,& cum בּ detulit.
Geneſ.42.℣.9.Et dixit ad eos,exploratores (vel delatores) eſtis ad videndum &c. κατάσκοποί ἐστε. (κατασκοπεῦσαι. מְרַגְּלִים
Ioſ.14.℣.7.Quum mitteret Moſe ſeruus Domini me &c.ʺ ad explorandum terram. לְרַגֵּל
Ioſ.7.℣.2.Et dixit ad eos,aſcendite & explorate terram.κατασκέψασθε. וְרַגְּלוּ
Ioſ.7.℣.2.Aſcẽdite & explorate terrã,& aſcẽderũt viri & explorauerũ.κατασκέψασθε וַיְרַגְּלוּ
2.Sa.19.℣.27.Et traduxit me ſerruum tuum coram Dño &c.καὶ μεθώδευσεν. וַיְרַגֵּל
Deut.1.℣.24.Et venerũt ad torrentẽ Eſcol,& explorauerũt eã(terram)κατεσκόπευσαν וַיְרַגְּלוּ
Legitur præterea Num.22.℣.4.à fine. Ioſ.2.℣.1.cap.6.℣.22.23.℣.antep.cap.18.℣.14.
In III. Coniug. הִרְגִּיל aſſuefecit pedes ad incedendum. Semel extat.
Oſe.11.℣.3 Et ego ambulare feci ſup̃ pedes ipſũ Ephraĩ.i.ſenſim deduxi eũ.συνεπόδισα תִּרְגַּלְתִּי
Scribitur pro הִרְגַּלְתִּי: Rabbi Moſe Kimhi dicit eſſe nomen hæmanthicum תִּרְגֹּלֶת .i.aſſuefactio pedũ ad incedendũ,q; cum affixo habet תִּרְגַּלְתִּי ad formam תִּפְאַרְתִּי
Inde nomina.

רֶגֶל Pes aſſuefactus ad ambulandum alternis paſsibus. Et Ebræis eſt generis fœm.
Exo.21.℣.24.Dens pro dente,manus pro manu,pes pro pede.πόδα ἀντὶ ποδός. רֶגֶל
Ezech.29.℣.12.Non tranſibit per eam pes hominis,& pes animalis &c.πούς. רֶגֶל
In pau. Deu.2.℣.4.5.Nõ dabo vobis de terra eoꝝ vſq; ad veſtigiũ pedis.βῆμα ποδός. רָגֶל
Cum affi.Gen 30.℣.30.Et Dominus benedixit tibi ad pedem meum. τῷ ποδί μου. לְרַגְלִי
Et dual.Iob 29.℣.14.Oculi eram cœco,& pedes eram claudo.ποῦς δὲ χωλῶν. וְרַגְלַיִם
Cũ aff.Ge.49.℣.10.Nõ recedet ſceptꝝ de Iuda,et legiſlator de pedib.ei9.ἐκ τῶν μηρῶν. רַגְלָיו
In reg.Ieſ.52.℣.7.Quam ſpecioſi ſup̃ montes ſunt pedes euangelizantis.οἱ πόδες. רַגְלֵי

רְגָלִים Vices,repedationes,reiterationes. Legitur tantùm ter-
Exo.23.℣.14.Tribus vicibus feſtum mihi ages in anno.τρεῖς καιρούς. רְגָלִים
Nu.22.℣.28.Quid feci tibi quod me iam tribus vicibus percuſsiſti? τρίτον τοῦτο. רְגָלִים
Et ℣.32.Cur iam ter verberaſti aſinam tuam? ecce ego egreſſus ſum &c. τοῦτο τρίτον. רְגָלִים

רַגְלִי Pedes,miles pedeſtris, ambulans ſuper pedes ſuos.
Nu.11.℣.21.Sexcenta millia peditum eſt populus,in cuius medio ego ſum.πεζῶν. רַגְלִי
Et plur.Ier.12.℣.5.Si cum peditibus cucurriſti,& illi defatigauerunt te.οἱ πόδες. רַגְלִים

מַרְגְּלוֹת Pedamenta,pedalia. Eſt pluralis numeri & ter tantùm reperitur.
Cũ affi.Ruth 3.℣.4.Et venies & diſcooperies pedamenta eius. τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. מַרְגְּלֹתָיו
Et ℣.8. Et reuelauit pedamenta eius & dormiuit. τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. מַרְגְּלֹתָיו
Daniel. 10.℣.6. Et brachia eius, & pedamenta(vel pedes eius)erant vt ſpecies æris. καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ. וּמַרְגְּלֹתָיו

רֹגֵל Rogel nomen fontis. Quidam exponunt fullonem qui pedibus ſuis pannos ſeu pelles lauat & conculcat. Legitur tantùm bis in ſacris Biblijs, vt,
2.Sa.17.Sam.17.℣.17.Et Ionathan & Ahimaaz ſtabant iuxta fontem Rogel. ῥωγήλ. רֹגֵל
1.Reg.1.℣.9.Iuxta lapidem Sohæleth, qui ſitus erat prope fontem Rogel. רֹגֵל

רָגַם Obruit grumis lapidum .i. lapidauit, obruit glebis induratis inſtar lapidū. Cognationem habet cum רֶגֶב gleba, & גָּרַם in grumos contriuit, ſignificat enim propriè, fruſtis lapidum aliquem petere & interficere. Hinc latinum grumus, grumulus.

In I. Coniugatione גָּרַם obruit lapidibus & glebis terræ. Conſtruitur cum accuſatiuo, vel cum præpoſitione עַל & בְּ, nam ſignificat lapides ſuper vel in aliquem mittere.
Leu.24.℣.14.Et obruent eum tota congregatio.i.lapidabunt eum. λιθοβολήσουσιν. וְרָגְמוּ
Eze.23.℣.antep.Et obruent ſuper eas lapidem congregatio. ϗ λιθοβοληθήτωσαν. וְרָגְמוּ
Deut.21.℣.antepenult. Et obruent eum omnes homines ciuitatis illius lapidibus ꝛc. וּרְגָמֻהוּ
ϗ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν. (λιθοβολείτω. רָגוֹם
Leuit. 24.℣.16. Maledicens nomini Domini &c. obruendo obruent in eum. λίθοις לִרְגּוֹם
Nu.14.℣.10.Et dixerūt tota cōgregatio ad obruendū eos lapidibus. καταλιθοβολῆσαι. יִרְגְּמוּ
Leu.20.℣.vlt.Lapide(.i.lapidibꝰ) obruēt eos, ſanguines eoꝝ ī eis. λίθοις λιθοβολήσετε. יִרְגְּמֻהוּ
Et ℣ſu 2. Populus terræ obruent eum lapidibus. Sept. λιθοβολήσουσιν.
Inuenitur præterea Num.15.℣.35.36. Ioſ.7.℣.26.& 1. Re.12.℣.18.item 2.Par.10.℣.18.

Inde nomina.

רִגְמָה Multitudo, congregatio inſtar grumorum. Legitur tantùm ſemel, vt,
Cū affi.Pſ.68.℣.28.Ibi Beniamin paruulꝰ ꝛc. ꝯgregatio vel multitudo) eoꝝ. ἡγεμόνες. רִגְמָתָם
מַרְגֵּמָה Aceruus lapidum, congregatio lapidū, funda quæ aliquem obruit eiaculando.
Pro.26.℣.8.Perinde vt ſi quis ligat lapidem in aceruo.i.in funda. ἐν σφενδόνῃ. בְּמַרְגֵּמָה
אַרְגְּמָן Purpura, de hoc nomine vide ſupra in Aleph.

רָגַן Infamauit grunniendo, ſuſurrauit, detrectauit, muſſitauit, murmurauit. Cognationem habet cum רָגַל detulit, nam ל et ן ſunt literæ eiuſdem inſtrumenti. Hinc per metatheſin literarum grunnio, grūnis, & Germanicum grunßen. Item ringo, is, ere, pro murmurare, allatrare.

In I. Con. רָגַן infamauit, detrectauit, ſuſurrauit. Semel reperitur. (οἱ ψελλίζοντες.
Ieſ.29.℣.vlt.Et grūnientes(.i. ſuſurrones vel muſſitatores) diſcent doctrinā. γλώσσαις וְרוֹגְנִים
In voce paſſiua. נִרְגָּן rictus eſt, factus eſt à ſeipſo grunnire. Quinqꝫ legitur. נִרְגָּן
Pro.18.℣.8.& cap.26.℣.21. Verba grunnientis(.i.ſuſurrantis) ſunt tanꝗ verbera. נִרְגָּן
Pro.26.℣.20.Et vbi non eſt ſuſurro, ſilebit(vel ceſſabit) contentio. ὀξύθυμος. וַתֵּרָגְנוּ
Deut.1.℣.27.Et ricti eſtis(.i.murmuraſtis) in tentorijs veſtris. ϗ διεγογγύσατε. וַיֵּרָגְנוּ
Pſ.106.℣.25.Et grunnierunt(.i.ſuſurrauerunt) in tentorijs ſuis. ϗ ἐγόγγυσαν.

רָגַע Riguit, obriguit, rigidus fuit, concitatus eſt ſubitò in rigorem & quietem. Cognationem habet cum גָּעַר increpauit, obiurgauit, vt ſi quis ad increpationem rigeſcit & ſtupet. Hinc eſt ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγω rigeo.i.exhorceſco rigidus, ῥῖγος rigor, frigus, ῥίγιος rigidus ſeu horridus, ῥιγιδανος odibilis, horrendus, Germanicè ragen/transfertur tàm ad corpus quàm ad animam.

In I. Con. רָגַע riguit, obriguit, & actiuè, rigidum fecit. Ter legitur. רָגַע
Iob 7.℣.5.Cutis mea obriguit & repudiata eſt.i.ſubitò abominabilis fuit. רָגַע
Et ca.26.℣.antep.In virtute ſua fecit rigere mare. κατέπαυσε. רֹגַע
Ieſ.51.℣.15.Ier.31.℣.35.Ego facio rigere mare, & fremiſcent fluctûs eius. ταράσσων.
In voce paſſiua נִרְגַּע rigidus fuit, obriguit. Semel legitur, vt, הֵרָגְעִי
Ier.47.℣.pen. Colligee tad vaginam tuam, rigeſce & quieſce. ἀνάπαυσαι.
In III. Coniug. הִרְגִּיעַ fecit rigere, pertimeſcere, abſolutè eſt neutrum. הִרְגִּיעַ
Ier.50.℣.34.Propterea fecit rigere terrā, & comotū fecit habitatoribus Babel. ἐξάρῃ. הִרְגִּיעָה
Ieſ.34.℣.14.Quin & riguit lamina(vel ſtrix) & inuenit ſibi requiem. ἀναπαύσονται. לְהַרְגִּיעוֹ
Ier.31.℣.2.Ad faciendum rigere Iſrael.i.vt ſubitò & rigidè qeſcat Iſrael. ϗ μὴ ὀλέσητε. אַרְגִּיעָה
Ier.49.℣.19.& ca.50.℣.44.Quia faciam rigere(.i.rigidè) faciam eum currere. ταχὺ.
Ieſa.51.

Ieſ.51.℣.4.Et iudicium meum in lucem populorum, rigidè proferam. אַרְבִּיעַ
Deut.28.℣.4.à fin.Et inter gẽtes iſtas nõ obrigeſces.i.nõ manebis rigidè. ἀναπαύσῃ σε. תַרְגִּיעַ

Inde nomina.

רֶגַע Momentum,citò,ſubitò,repentè. Hinc ἐῤῥαγίως ſubitò, celerior. (θυμῷ αὐτοῦ.
Pſal.30.℣.6.In momento eſt ira eius, vita eſt in benignitate eius. Sept. ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ רֶגַע
In pauſ.Pſ.6.℣.vlt.Reuertantur(.i.iterum)erubeſcant ſubitò. διὰ τάχους. רָגַע
Et plur.Ieſ.27.℣.3.Ego Dominus conſeruo eam, ad momenta irrigabo eam. לִרְגָעִים
In reg.Pſ.35.℣.20.Et contra rigidos terræ verba doli excogitabunt. ἐπ᾽ ὀργὴν רִגְעֵי
אַרְגִּיעָה Momentum,rigor,timor,vſurpatur nominaliter:nam א eſt hęemanthicũ.1.extat.
Pro.12.℣.19.Labiũ veritatis ſtabilietur ꝑpetuò, & ad momentũ ẽ lingua falſa. ταχύς. אַרְגִּיעָה
מַרְגֵּעַ Refrigerium momentaneum. Vſurpatur tantùm ſemel in Biblijs ſacris, vt:
Ieſ.28.℣.12.Requiem ſinite feſſo, & hoc eſt refrigerium. ἀνάπαυμα. הַמַּרְגֵּעָה
מַרְגּוֹעַ Refectio momentanea & ſubitanea. Semel habetur in Biblijs.
Ier.6.℣.16.Et inuenite refectionem pro animabus veſtris. ἁγνισμόν. מַרְגּוֹעַ

רָגַשׁ Turmatim conuênit ad eijciendum aliquem,congregatus eſt in magna copia,quæ conuentio ſeu congregatio nunquam fit ſine tumultu & commotione. Ideo habet cognationem cum גֵּרֵשׁ eiecit,expulit,& cum רָגַז commotus eſt. Hinc ὀργίζομαι iraſcor, & ἔρχομαι venio.

In I. Coniu. רָגַשׁ conuenit tumultuoſè. Legitur tantùm ſemel.
Pſ.2.℣.1.Quare cõuenerunt(cum tumultu)gentes,& populi meditati ſunt. ἐφρύαξαν. רָגְשׁוּ

Inde nomen.

רֶגֶשׁ Copia,conuentus,cœtus,tumultus,turma. Reperitur tantùm ſemel.
In pauſa.Pſ.55.℣.15.In domum Dei ibamus in copia(vel cum cœtu) ἐν ὁμονοίᾳ. בְּרָגֶשׁ
רִגְשָׁה Conuentio,conuenticulum,Vſurpatur tantùm ſemel in Biblijs, vt:
In reg.Pſ.64.℣.3.A conuenticulo oꝑantium iniquitatẽ abſcondes me. ἀπὸ συστροφῆς. מֵרִגְשַׁת

רָדַד Expandit aptè,extendit ordinè,ſubiecit expandendo. Cognationem habet cum רָדָה dominatus eſt,expandit dominium,& יָרַד deſcendit, expanſus eſt deorſum. Hinc ἀρτάω, διαρτάω, διαρτίζω appendo,apto,compono.

In I. Coniug. רָדַד.expandit. Bis legitur,vt:
Pſ.144.℣.2.Qui expãdit populos ſub me(ꝓ quo מוֹרִיד deducẽs,2.Sa.22.) ὁ ὑποτάσσων. הָרוֹדֵד
Ieſ 45.℣.1.Ad expandendũ ante faciẽ eius gẽtes(Infini:cũ defectu ainpoa: ἐπακοῦσαι. לְרַד
In III. Coniug. הֵרֵד fecit expandere. Semel tantùm reperitur.
1.Reg.6.℣.6.à fine.Et obduxit auro,expanditq; ſuper Cherubim &c. κατέβαινεν. וַיָּרֶד

Inde nomen.

רָדִיד Velamen expanſum,velum,theriſtrum,pallium muliebre,ſtola. Bis reperitur.
Cum affi.Can.5.℣.7.Velamen meũ abſtulerunt à me(vel ſtolã meam) τὸ θέριστρόν μου. רְדִידִי
Et plur.Ieſ.3.℣.23.Specula,ſyndones,calyptras & theriſtra. Sept. τὰ θέριστρα. וְהָרְדִידִים

רָדָה Imperitauit, dominatus eſt, expandit authoritatem ſuam in ſubiectos, deduxit imperio quodam. Cognationem habet cum רָדַד expandit. Hinc ῥοθέω impetu feror in aliquem,vt ſolent illi qui dominium habent in ſuos ſubditos,item ἐρείδω firmo, ἀθαρίζω violo,violenter ago, ῥόθιος violentus, Item hinc autor,autoritas.

In I. Coniug. רָדָה dominatus eſt,conſtruitur pleruncq; cum Beth.
Iud.14.℣.9.Et non indicauit eis quod de corpore leonis deduxiſſet mel. ἐξεῖλε. רָדָה
Ieſ.14.℣.6.Dominantem in ira gentibus(contriuit Dominus) παίων ἔθνος. רֹדֶה
Ezech.29.℣.15.Imminuam.n. eos ne dominentur gentibus. οὐ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας. רְדוֹת
Pſ.110.℣.2.Dõinare in medio inimicoꝝ tuoꝝ.i.ſubijce eos et dõinare illis. κατακυρί- רְדֵה
Leuit.25.℣.45.& 46.Non dominaberis in eum cum ſæuitia. ἐν τοῖς μόχθοις. (ευε. תִרְדֶּה
Thren.1.℣.13.De altitudine miſit ignem in oſſa mea,& deduxit illum. κατήγαγεν. וַיִּרְדֶּנָּה
Iud.14.℣.9.Et (violenter)deduxit illud ad manûs ſuas & abijt eundo. καὶ ἐξεῖλεν. וַיִּרְדֵּהוּ
Ier.5.℣.vlt.Et ſacerdotes deducent(.i.torquebunt ad manûs ſuas. ἐπεκρότησαν. יִרְדּוּ
Pſ.72.℣.7.Et dõinabit à mari vſq; ad mare,à fluuio vſq; ad fines terrę. καὶ κατακυριεύσει. וְיֵרְדְּ
Legitur præterea.Gen.1.℣.26.28.Leuit.26.℣.17.Num.24.℣.20.item 1.Reg.4.℣.20.

In II. Coniug. רִדָּה dominatus eſt. dedit autoritatem. Bis legitur in vno verſu.
Iud. 5. ℣. 13. Tunc dominabit qui reliquus fuerit magnificis populi, ἐμεγαλώθη gn יְרַד
Dn̄s dabit autoritatem mihi in fortes (vel gigantes) pro יְרַדֶּה ταπείνωσόν μοι. יְרַד

In III. Coniug. הִרְדָּה fecit imperitare, dedit autoritatem. Semel reperitur. יַרְדְּ
Ieſ. 41. ℣. 2. Tradet coram eo gentes, & imperitare eum faciet regibus. ἐκστήσει.

רָדַם Conſopiuit, ſoporauit, inſoporatus eſt, profundo ſomno oppreſſus eſt, obdormiuit. Cognationem habet cum דָּמַם & דָּמָה domitus eſt, nam inſoporari eſt domari à ſomno. Hinc ῥαθυμέω torpeo, pigreſco præ ſomnio vel ſomnolentus. Item per metatheſin literarum, dormio, obdormio, & germanicum drawm ſiue trawm.

In I. Con. paſsiua, נִרְדַּם conſopitus eſt profundè dormiendo. Septies legitur. נִרְדַּמְתִּי
Dan. 8. ℣. 18. Et loquente eo mecū conſopitus ſum ſup faciē meam ad terram. πίπτω. נִרְדָּם
Et ca. 10. ℣. 9. Et cum audirē vocem ℣bor eius, fui ego conſopitus. κατανενυγμένος. נִרְדָּם
Pſ. 76. ℣. 7. Ab increpatione tua ó Deus Iacobi conſopit currus & equus. ἐνύσταξαν. נִרְדָּם
Iud. 4. ℣. 4. à fine. Ipſe verò ſopore oppreſſus & defatigatus mortuus eſt. ἀπεσκάρισεν. נִרְדָּם
Pro. 10. ℣. 5. Congerit in æſtate filius prudēs, conſopitur in meſſe filius confuſionis. נִרְדָּם
Ionæ 1. ℣. 6. Quid tu hic conſopiris (.i. ſtertis?) ſurge inuoca Deum tuum. ῥέγχεις. וַיֵּרָדַם
Et ℣ſu 5. At Ionas deſcenderat ad latera carinæ iacens & dormiebat. ϗ ἔρεγχε.

Inde nomen.

תַּרְדֵּמָה Sopor, dormitatio, ῥαθυμία ſocordia, profundus ſopor. Legitur in his locis.
Gen. 2. ℣. 4. à fine. Et immiſit Iehoua Deus ſoporem in hominē & dormiuit. ἔκστασιν. תַּרְדֵּמָה
In reg. 1. Sam. 26. ℣. 12. Quia ſopor Domini (.i. à Domino) ceciderat ſup eos. θάμβος. תַּרְדֵּמַת
Legit præterea tantùm. Gen. 15. ℣. 12, Iob 4. ℣. 13, cap. 33. ℣. 15. Pro. 19. ℣. 15. Ieſ. 29. ℣. 10.

רָדַף Sectatus eſt, inſequutus eſt, perſequutus eſt, proſequutus eſt, inſectatus eſt, accipitur tàm in bonam quàm in malam partem. Germ. nachjagen. Cognationem habet cum רָדַם oppreſſus eſt ſomno, vt ſi ſocordia aliquem ita proſequatur, donec tandem oppreſſus obdormiſcat. Hinc per metatheſin literarum τρέπω perſequor, τροπόω in fugam vetro, δραπετεύω fugio.

In I. Coniug. רָדַף perſequutus eſt. Conſtruitur cum accuſatiuo aut אַחֲרֵי : רָדַף
Pſ. 143. ℣. 3. Quia perſequutus eſt inimicus meus animam meam &c. κατεδίωξεν. רֹדֵף
Pro. 21. ℣. 21. Proſequens iuſticiam et pietatem inueniet vitam &c. i. ſequens iuſticiam. לִרְדֹּף
Ioſ. 8. ℣. 16. Et conuocati ſunt &c. ad perſequendum eos, & inſequuti ſunt eos. διῶξαι. מֵרְדֹף
1. Sam. 23. ℣. pen. Et reuerſus eſt Saul à perſequendo Dauid. καταδιώκειν. רָדְפוֹ
Amos 1. ℣. 11. Eò quòd perſequutus eſt ipſe gladio fratrem ſuum &c. ἕ διῶξαι. רֹדֵף
Gen. 44. ℣. 4. Surge, inſequere viros iſtos vt apprehendas eos, & dices &c. ἐπιδίωξον. וְרָדַפְתָּ
Pſ. 34. in Sāech. Recede à malo & fac bonū, inqre pacē et pſequere eā. ϗ δίωξον αὐτήν. אֶרְדּוֹף
Pſ. 18. ℣. 38. Inſequar inimicos meos & apprehendā eos, & nō reuertar &c. καταδιώξω. יִרְדֹּף
Deut. 19. ℣. 6. Ne fortè inſequatur vindex ſanguinis poſt homicidam. διώξας. נִרְדָּף—
Cum datiuo. Iob 19. ℣. pen. Nam olim dicetis, cur ei perſequutionem inferemus?

In voce paſsiua נִרְדַּף perſequutionem eſt paſſus, profligatus eſt. Bis extat. נִרְדָּפְנוּ
Thren. 5. ℣. 5. Super ceruices noſtras perſequutionem paſsi ſumus. ἐδιώχθημεν. נִרְדָּף
Eccle. 3. ℣. 13 At Deus quæret profligatum. i. paſſum perſequutionem. διωκόμενον.

In II. Coniug. רִדֵּף ſectatus eſt, inſectatus eſt. Sæpè in Biblijs extat. וְרִדְּפָה
Oſe. 2. ℣. 7. Et inſectabitur amatores ſuos, & non apprehendet eos &c. διώξεται. מְרַדֵּף
Pro. 11. ℣. 18. At qui maliciam ſectatur, mortem ſibi (accerſit) διωγμὸς ἦ ἀσεβοῦς. —יְרַדֶּף
Nahum 1. ℣. 8. Et inimicos ſuos inſequatur tenebrarum obſcuritas. διώξεται. תְּרַדֵּף
Pro. 13. ℣. 5. à fin. Peccatores perſequet malū, at iuſtos compenſabit bonū. καταδιώξει. יְרַדֵּף
Pſ. 7. ℣. 5. Perſequatur inimicus animam meam, & comprehendat. καταδιώξαι.
Reſch habet ſcheua & pathah pro duplici Coniugatione, nam cum ſcheua legitur in Kal יִרְדֹּף : & cum pathah eſt ſecundæ Coniugationis יְרַדֵּף :

In voce paſsiua. רֻדַּף perſequutionem eſt paſſus, profligatus eſt. Semel. יְרֻדַּף
Ieſ. 17. ℣. 13. Et fugiet pcul, & pſequutionē patiet, ppellet vt puluis montiū. διώξεται.

In III. Coniug. הִרְדִּיף fecit inſectationem. Bis tantùm habetur. הִרְדִּיפֻהוּ
Iud. 20. ℣. 6. à fine. Circundederunt ipſum Beniamin, perſequuti ſunt eum. ϗ ἐδίωξαν. Ieſ. 14.

Ieſ.14.℣.7.Imperitat gentibus in furore, perſequutionem patitur abſq; miſeratione. מֻרְדָּף
(πληγῇ θυμοῦ.

רָהָה Formidauit,territus eſt,timuit,idem quod יָרָא timuit. Hinc germanicum rawen/ rewen/grauſam/grewlich.

In I. Coniug. רָהָה timuit,formidauit. Legitur tantùm ſemel,vt:
Ieſ.44.℣.8.Ne paueatis,neq; formidetis,an nō ex tunc feci audire te? μηδὲ πλανᾶσθε. תִּרְהוּ

רָהַב Huberauit,roborauit,euexit,roboratus eſt,& metaphoricè ſuperbiuit. Cognationem habet cum אָבַר vberauit,exuberauit,& affinitate ſpectat ad רָחַב latus fuit, dilatatus eſt.Hinc roboro,robur,robuſtus,& hubero.Hinc græci ὑπέρ ꝑ metatheſin.

In I. Coniug. רָהַב roborauit,& neutrum euectus eſt. Bis legitur.
Pro.6.℣.3.Abi ergo,peſſunda teipſum,& euehe proximum tuum.ἐγγυήσω. וּרְהַב
Ieſ.3.℣.5.Euehentur(.i.inſoleſcent)iuuenes contra ſenem, & ignobiles ꝛc.προσκόψῃ. יִרְהֲבוּ
In III. Coniug. הִרְהִיב roborauit,fecit robuſtum. Bis reperitur.
Can.6.℣.4.Auerte oculos tuos à me,quia ipſi fuerunt robuſti in me. ἀνεπτέρωσάν με. הִרְהִיבֻנִי
Pſ.138.℣.3.In die quo clāaui exaudiebas me,roborabis me in anima mea.πολυωρήσεις תַּרְהִבֵנִי
(με.

Inde nomina.

רַהַב Robur,inſolentia,item Rahab cognomen ciuitatis Aegypti à robore ſic dictæ.
Ieſ.30.℣.7.Robur ipſi ſunt,ſi fuerint quies.i.ſi non deſcenderint in Aegyptū.ματαία. רַהַב
Pſ.87.℣.4.Faciam meminiſſe Rahab.i.Aegypti & Babylonis. רַהַב
In pauſa.Iob 9.℣.13.Sub eo incuruati ſunt auxiliatores roboris.κήτη. רָהַב
Plur.Pſ.40.℣.5.Nec reſpexit ad inſolentes(.i.faſtuoſos)& ad eos ꝛc. εἰς ματαιότητας. רְהָבִים
Legitur præterea tantùm.Iob 26.℣.antep.Pſ.89.℣.11.Ieſ.51.℣.9.

רֹהַב Robur,fortitudo,elatio,vberiùs. Legitur tantùm ſemel in Biblijs, vt:
Pſ.90.℣.10.Dies annoꝝ noſtroꝝ 70.anni ſunt ꝛc.& vberius eoꝝ eſt labor & dolor, וְרָהְבָּם
i.ſi exceſſerit vita noſtra 70. aut 80.annos tunc eſt ipſiſsima moleſtia. τὸ πλεῖον αὐτῶν.

רָהַט Cucurrit,velociter excurrit,propriè dicitur de curſu aquarum.Cognationem habet cum יָרַט decurrit,יָרַד deſcendit. Hinc ῥοθέω, ῥοθιάζω curro cum ſtrepitu, ῥαθαίνω, ἀρδεύω irrigo,ῥώδης fluctuoſus, ἄρδευσις ἄρδεια irrigatio. Verbaliter non reperitur hæc radix in Biblijs ſacris.

רְהָטִים Canales in quibus aqua currens vehitur. Hinc ἀρδάνιον.i.canalis. Quater.
Gen.30.℣.37.Et poſuit virgas quas decorticauerat in canales.ἐν ταῖς ληνοῖς. (ληνοῖς. בָּרְהָטִים
Et ℣.antep.In omni admiſtura ouiū robuſtioꝝ poſuit Iacob virgas in cāales. ἐν ταῖς בָּרְהָטִים
Exo.2.℣.15.Et venerūt atq; hauſerūt,impleueruntq; canales ad potandū. δεξαμενάς. בָּרְהָטִים
Can.7.℣.5.Et tenuitas capitis tui vt purpura regis ligata canalibus.ἐν παραδρομαῖς. בָּרְהָטִים

רַהִיטִים Canales in tecto per quas deuehitur aqua pluuialis. Diuus Hieron. vertit laquearia,quæ excurrunt in longitudinem inſtar canalium. Semel reperitur.
Can.1.℣.vl.Tigna ædiū noſtraꝝ ſint cedri,cāales noſtræ ſint brutę.φατνώματα ἡμῶν. רַהִיטֵנוּ

רוּב Litigauit verbis,rixatus eſt, cauſam egit multis verbis & litigationibus corā iudice. Idem eſt quod רִיב & cognationem habet cum רָבָה & רָבַב multiplicatus eſt, nam lis parit verborum multiplicationem.

In I. Coniug.רָב litigauit,rixatus eſt. Conſtruitur cum præpoſitione עִם.
Iud.11.℣.25.Nū litigādo litigauit cū Iſrael,aut p̄liando p̄liatus eſt? μὴ μάχῃ ἐμαχέσατο. הֲרוֹב רָב
Reliqua tempora conueniunt radici רִיב de qua ſuo loco.

רוּד Firmus fuit,innixus eſt firmiter, vires acquiſiuit, firmatus eſt,dominatus eſt. Cognationem habet cū דּוֹר generatio durans per ſeculum. Hinc ἐρείδω, διερείδω firmo, ἐρείδομαι, ἐναπερείδομαι firmor, ἐπερείδω, allido.

In I. Coniug. רָד firmus fuit,dominatus eſt. Bis legitur.
Oſe.11.℣.vlt.At Iehuda adhuc firmus eſt cum Deo (innititur Deo) רָד
Ier.2.℣.31.Cur ergo dicit populus meus,firmi fuimus. κυριευθησόμεθα. רַדְנוּ
In III.Coniug.הֵרִיד fecit eſſe firmum,acquiſiuit vires. Bis legitur.
Pſ.55.℣.3.Attende mihi & exaudi me,firmabor(.i.innitar)in querela mea.ἐλυπήθην. אָרִיד

Gen.27.℣.40.Et quando vires acquiſiueris defricabis iugum eius collo tuo.ἐκλύσεις. תָּרִיד

Inde nomen.

מָרוּא Exilium durum & firmum,alliſio. Item extorris.

Cum affi.Thren.3.in ז.Recordare afflictionis meæ & exilij mei &c.Ꞓ ἐκδιωγμοῦ. וּמְרוּדִי

Et plur.Ieſ.58.℣.7.Frange eſurienti panem tuum,& miſeros extorresqꝫ ꝛc.ἀστέγους. מְרוּדִים

Cũ affi.Thren.1.in ז.Recordata eſt Ieruſalẽ diei afflictionis ſuæ & exilioꝝ ſuorum, וּמְרוּדֶיהָ

D.Hieron.& ꝑuaricationis ſuæ,à מָרַד rebellauit,præuaricatus eſt.ϗ ἀπωσμῶν αὐτ.

רָוָה Riuatus eſt,irrigatus eſt, irriguus fuit, corriuatus eſt, humidus fuit, madefactus eſt, fluxit. Cognationem habet cum נָהַר fluxit,& cum יָרָה iecit, quod etiam de iactu pluuiæ accipitur. Hinc ῥέω quod in futuro habet ῥεύσω item ῥυέω, ῥόω, ῥῶ fluo, ἐρωέω, ἐρεύθω, ῥαίνω, ῥώομαι, fluo,rigo &c. Et latinum riuo,corriuo,deriuo,item riuus.

In I. Conidg. רָוָה irriguus fuit,irrigatus eſt,corriuatus eſt. Ter legitur.

Ieſ.46.℣.10.Et comedet gladius & ſatur erit & corriuabit̃ ſanguine eoꝝ.μεθυσθήσεται. וְרָוְתָה

Pro.7.℣.18.Veni corriuabimur(.i inebriabimur)amoribꝰ vſqꝫ in manẽ.ἀπολαύσωμεν. נִרְוֶה

Pſ.36.℣.9.Deriuabuntur(.i.madefient)à pinguedine domûs tuæ. μεθυσθήσονται. יִרְוְיֻן

In II. Coniug.רִוָּה irrigauit,& ſine accuſatiuo maduit, humidus fuit.

Ieſ.34.℣.5.Humidus fuit(ſeu inebriatus eſt)gladius meus in cœlis ꝛc.ἐμεθύσθη. רִוְּתָה

Et ℣.7.Et rigabit̃ terra eoꝝ ſãguine,& puluis eoꝝ adipe impinguabit̃.ϗ μεθυσθήσε(ται). וְרִוְּתָה

Ier.31.℣.14.Et irrigabo(.i.ſaturabo)animam ſacerdotum adipe,&c. Ꞓ μεθύσω. וְרִוֵּיתִי

Pſ.65.℣.11.Sulcos eius irriga,deprime cumulos eius deſtillationibus.μεθύσον. רַוֵּה

Ieſ.16.℣.9.Irrigabo te lachryma mea ô Heſbon & Elale. אֲרַיָּוֶךְ

Pro.5.℣.19.Vbera eius irrigabunt(.i.inebriabunt)te omni tempore. יְרַוֻּךָ

In III. Coniug.הִרְוָה fecit irrigari,madefecit. Quinquies legitur.

Ieſ.55.℣.10.Non reuertetur,ſed irrigabit terram,& faciet eam parere. ἕως ἂν μεθύσῃ. הִרְוָה

Thre.3.℣.14.Satiauit me amaritudinibꝰ,corrigauit(.i.inebriauit me) aſynthio. ἐμέ- הִרְוַנִי

Ieſ.43.℣.4.à fin.Et adipe ſacrificioꝝ tuoꝝ non irrigaſti me.ἐπεθύμησας. (θυσέ με. הִרְוִיתָנִי

Ier.31.℣.25.Quia irrigauit(.i.potauit) animam laſſam, & omnem animã ꝛc. ἐμέθυσα. הִרְוֵיתִי

Pro.11.℣.24.Anima benedictionis impinguabitur, & irrigans ipſe erit irrigatio. וּמַרְוֶה

Inde nomina.

רָוֶה Irriguus,madidus. Inuenitur tantùm bis in Biblijs,vt:

Ieſ.58.℣.11.Et eris velut hortus irriguus, velut exitus aquarum.μεθύων. רָוֶה

Ier.31.℣.22.Et erit anima eoꝝ tanqꝫ hortus irriguus,& nõ addẽt tabeſcere.ἔγκαρπον. רָוֶה

רָוָה Irrigua,madida. Semel tantùm legitur in ſacris Biblijs. רָוָה

Deut.29.℣.19.Ad auferendum madidam(.i.ebriam)cum ſitiente. ὁ ἁμαρτωλὸς.

רְוָיָה Irrigatio,corriuatio. Bis extat in Biblijs ſacris. רְוָיָה

Pſ.23.℣.pen.Impinguaſti oleo caput meum,calix meus eſt irrigatio. μεθύσκον. לָרְוָיָה

Pſ.66.℣.12.Et eduxiſti nos ad irrigationẽ.i.in terrã ſanctã quæ eſt irrigua. ἀναψυχήν.

רִי Irrigatio,corriuatio. Semel tantùm legitur in Biblijs,vt: בְּרִי

Iob 37.℣.11.Etiam cum irrigatione aggrauabit nubem.i.pluuijs aggrauabit nubem.

רָוַח Auram captauit,reſpirauit ad aerem. Cognationem habet cum רוּחַ efflauit aerem hoc eſt ſpiritum. Hinc ἄυρα.& latinum aura,ventus lenis. Hinc Germ.ruhen.

In I. Coniug. רָוַח reſpiratio fuit,aura fuit Conſtruitur cum datiuo. Bis. וְרָוַח

1.Sam.16.℣.vlt. Et ludebat manu,& reſpiratio fuit Sauli. ἀνέψυχε. וְיִרְוַח

Iob 32.℣.antep.Loquar vt reſpiratio mihi ſit. Sept. ἵνα ἀναπαύσωμαι.

In II. Coniug. רִוַּח fuit aura continua & ſpirans valdè. Semel extat.

Ier.22.℣.14.Aedificabo mihi domum menſuraꝝ,& ſuperiora reſpirationum.ῥιπιστά. מְרֻוָּחִים

.i.cœnacula ſpacioſa per quæ aura æſtiua difflabit.

Inde nomina.

רֶוַח Reſpiratio,quemadmodum aura lenis ſolet feſſos refrigerare. Bis legitur.

Gen.32.℣.16.Et aurã(.i.ſpaciũ quod aura occupabit)ponetis inter gregẽ.ϗ διάστημα. וְרֶוַח

Eſther 4.℣.14.Aliunde aborietur Iudæis reſpiratio & liberatio.βοήθεια. רֶוַח

רְוָחָה Reſpiratio,relaxatio. Bis tantùm reperitur, vt:

Exod.

Exo.8.℣.15.Et vidit Pharao quod facta eſſet reſpiratio,das er lufft hatte, ἀνάψυξις. הָרְוָחָה
Cum affi,Thren.3.in ק.Ne abſcondas aurẽ tuã ad reſpirationẽ meam.εἰς τὴν δέησίν μου. לְרַוְחָתִי

רוּחַ Spirauit,efflauit ventum ſeu halitum. Eſt verbum actiuum, & cognationem habet cum verbo neutro רָוַח fuit reſpiratio, item cum רִיחַ odoratus eſt reſpirationem. Hinc ἀὴρ aer, ventus, ἄελλος, οὖρος, οὐρία ventus ſecundus, οὐρεύω ſpirare facio, οὐριόω vento ſecundo ferri.

In I. Coniug.רָח efflauit,difflauit,ventilauit. Semel legitur.
Iob 6.℣ſu 5. à fine. Num ad arguendum ſermones excogitaſtis,& ad ventilandum וּלְרוּחַ
verba deſperati.i.deſperatè ægroti.

Inde nomina.

רוּחַ Spiritus,ventus,flatus,plaga. Eſt generis communis.
1.Sam.16.℣.vlt.Et reſpiratio fuit Sauli & bene illi erat,receſſitq́; ab eo ſpiritꝰ malus. רוּחַ
In reg.Ieſ.11.℣.2.Et requieſcet ſup eo ſpiritus Domini,ſpiritus ſapientiæ. πνεῦμα. רוּחַ
Iob 4.℣.9.Ab anhelitu Dei pibunt, & à flatu naris eius conſument. ἀπὸ δὲ πνεύματος. וּמֵרוּחַ
Pſ.33.℣.6.Verbo Dñi cœli facti ſũt,et ſpiritu oris eiꝰ oĩs exercitꝰ eoꝝ.καὶ τῷ πνεύματι. וּבְרוּחַ
Cũ affi.Pſ.31.℣.6.In manũ tuã commendabo ſpiritũ meum redemiſti &c.τὸ πνεῦμά μου. רוּחִי
Et plu.Pſ.104.℣.4.Faciẽs angelos ſuos ſpiritus,miniſtros ſuos ignẽ flamæ.πνεύματα. רוּחוֹת
Ezech.37.℣.9.De quatuor ventis(.i.plagis) veni ô ſpiritus, & ſuffla interfectos. ἐκ τεσσάρων πνευμάτων. (πάντη ἀνέμῳ. רוּחוֹת
Ier.49.℣.4.à fine.Et diſpergam eos ad omnes ventos iſtos.i.ad omnes plagas mũdi. הָרֻחוֹת
In re.Zach.2.℣.10.Quia ad 4. ventos cœli diſieci vos ait Dñs. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων. רוּחוֹת

רַחַת Ventilabrum,vannus quo ventilatur & difflatur frumentum. Semel extat.
Ieſ.30.℣.24.Quod ventilatᷣ(vel diſpgitur)ventilabro & vãno. ἐν κριθῇ λελικμημένῃ. בָּרַחַת

רִיחִים Remi,naues celeres inſtar ventorum rapidiſſimorum. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.43.℣.14.Propter vos miſi Babiloniam,& deducam in remis omnes iſtos. בָּרִיחִים
Vel Beth eſt radicalis,& legitur,& deduxi.i.detraxi vniuerſos vectes &c.

רוּם Altus fuit,eleuatus eſt,exaltatus eſt. Idem quod רָמַם רָאַם. Cognationem habet cum רָמָה eleuando præcipitauit,eiaculatus eſt.

In I. Coniug. רָם altus fuit,eleuatus eſt,verbum intranſitiuum.
Deut.8.℣.14.Et eleuetur cor tuum,& obliuiſcaris Domini Dei tui. ὑψωθῇς. וְרָם
Deut.12.℣.2.Super montes altos & colles. ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν. (κατὰ τὸ ὕψος. הָרָמִים
Pſ.18.℣.28.Quia tu populũ miſeꝝ ſaluabis,et oculos eleuatos hũiliabis. ὑπερηφάνων רָמוֹת
Pro.21.℣.4.Eleuatũ oculis,et latum corde,lucerna impioꝝ eſt peccatũ.θρασυκάρδιος. רוּם
Pſ.12.℣.vlt. Circumquaq; impij obambulabunt quando eleuanᷣ vilitates(hoĩm) כְּרֻם
Pſ.57.℣.6.& vlt.Eleuare ſup cœlos ô Deus,ſup omnẽ terram eſt gloria tua.ὑψώθητι. רוּמָה
Pſ.46.℣.pen.Exaltabor inter gentes,exaltabor in terra. Sept. ὑψωθήσομαι. אָרוּם
Ieſ.52.℣.antep.Eleuabitur & exaltabitur & ſublimis erit vehementer.ὑψωθήσεται. יָרוּם
Gen.7.℣.17.Auctæ ſunt aquæ,& ſuſtulerunt arcam ita vt eleuaretur ſuper terram. וַתָּרָם

In II. Coniug. רוֹמֵם eleuauit,exaltauit,euexit. Sæpè vſurpatur,vt:
Ieſ.1.℣.2.Filios nutriui,& euexi,atq; ipſi præuaricati ſunt in me. Sept. καὶ ὕψωσα. וְרוֹמַמְתִּי
1.Sam.2.℣.7.Iehoua depauperat & ditat,humiliat atq; eleuat. Græci habent ἀνάγει. מְרוֹמֵם
Neh.9.℣.5.Et benedicẽt nõini gloriæ tuę,et eleuato ſupra oẽm benedictio: καὶ ὑψώ- מְרוֹמַם
Eſræ 9.℣.10.Ad dandũ nobis victũ,ad eleuandũ ædẽ Dei noſtri. τοῦ ὑψῶσαι. (σκεσι. לְרוֹמֵם
Pſ.99.℣.5.Exaltate Dominum Deum noſtrum,& adorate ad ſubſellium &c. ὑψοῦτε. רוֹמְמוּ
Ieſ.25.℣.1.Domine tu es Deus meus,exaltabo te,confitebor nomini tuo &c.δοξάσω σε אֲרוֹמִמְךָ
Pſ.107.℣.25.Et dixit,atq; ſtetit ventus turbinis, eleuauitq́; fluctus eius. καὶ ὑψώθη. וַתְּרוֹמֵם
Et ℣.32.Et exaltabunt eũ in Eccleſia populi,& in cõſeſſu ſenioꝝ. ὑψωσάτωσαν αὐτόν. וִירוֹמְמוּהוּ

In voce paſſiua. רוֹמַם eleuatus eſt,exaltatus eſt. Semel tantum extat.
Pſ.66.℣.4.à fine.Ad eum ore meo clamaui,& exaltatus eſt ſub lingua mea.καὶ ὕψωσα. וְרוֹמַם

In III. Coniug. הֵרִים leuauit,ſuſtulit,obtulit,eleuauit.
1.Reg.11.℣.27.Et hæc fuit cauſa,quod manum ſuam ſuſtulit contra regem. ἐπῆρατο. הֵרִים
Pſ.89.℣.20.Poſui auxilium ſuper fortem,extuli electum è populo. ὕψωσα. הֲרִימוֹתִי
Pſ.3.℣.4.Gloria mea,quiq; extollis caput meum. καὶ ὑψῶν. וּמֵרִים

Eſræ 3.℣.pen. Et multi in iubilatione in lætitia, ad exaltandum vocem. τοῦ ὑψῶσαι. לְהָרִים
Num.18.℣.vlt. Et nõ feretis ſup eo peccatũ, cũ obtuleris pinguedinẽ. ὅτ' ἂν ἀφαιρῆτε. בַּהֲרִימְכֶם
Ieſ.58.℣.1. Clama gutture ne ceſſes, velut tuba exalta vocem tuam. ὕψωσον. הָרֵם
2.Reg.6.℣.7. Et dixit, tolle tibi, & miſit manum ſuã, & accepit eam (ſecurim) ὕψωσεν. הָרֶם
Ieſ.14.℣.13. Super aſtra (.i.ſtellas) Dei, exaltabo ſolium meum. Sept. θήσω. אָרִים
1.Sam.2.℣.10. Et dabit firmitatem regi ſuo, & exaltabit cornu Chriſti ſui. ὑψώσει. וְיָרֵם
Pſ.92.℣.11. Et exaltatum eſt inſtar monocerotis cornu meum &c. ὑψωθήσεται. וַתָּרֶם
Gen.31.℣.45. Et tulit Iacob lapidem, & eleuauit eum in ſtatuam. ἔστησεν αὐτὸν. וַיְרִימֶהָ
Pſ.89.℣.18. Et in beneplacito tuo exaltabis cornu noſtrꝝ ꝛc. ὑψωθήσεται. Eſt duplex lectio, nã ſecundũ literas legitur in hiphil, et ſcd̃m pũcta in Kal, & vtrũqꝫ poteſt eſſe. תָּרִים

In voce paſſiua, הוּרַם eleuatus eſt, ſublatus eſt.

Exod.29.℣.27. Quod agitatum eſt, & quod eleuatum eſt de ariete &c. ὃς ἀφῄρηται. הוּרָם
Dan.8.℣.11. Et ab eo ſublatũ eſt iuge ſacrificium (duplex lectio) in hophal & hiphil. הֻרַם
Leuit.4.℣.10. Quemadmodum tolletur de boue qui fit pro ſacrificio. ἀφαιρεῖται. יוּרַם

In IIII. Coniug. הִתְרוֹמֵם. Eleuauit ſeſe.

Dan.11.℣.36. Et faciet ſecundum deſideriũ ſuũ rex, & eleuabit ſe &c. ὑψωθήσεται. וְיִתְרוֹמֵם
Ieſ.33.℣.10. Nunc exurgam dicit Dñs, nunc eleuabor, nũc exaltabor. νῦν ὑψωθήσομαι. אֵרוֹמָם
Pro ה. characteriſtico ponit̃ Zere magna vocalis, vel componit̃ ex Niphal et pual.

Inde nomina.

רָם Altus, רָמָה alta, participium I. coniugationis, fœmininum ſæpè vſurpatur pro abſtracto .i. pro altitudine ſeu loco excelſo, vt:
Ezech.16.℣.25. Et extruxiſti tibi celſitudinem & feciſti tibi altitudinem. ἔκθεμα. רָמָה
Cum affi. Ibid.℣.26. Ad oẽm ſummitatẽ viæ ædificaſti altitudinẽ tuam. πορνεῖά σου. רָמָתֵךְ
Et plur. cũ affi. Ezech.16.℣.40. Diruẽt altare tuũ, & deſtruent excelſa tua. τὸ πορνεῖόν σου. רָמֹתַיִךְ

רוּם Elatio, eleuatio. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris.
In reg. Hab.3.℣.10. Dedit abyſſus vocẽ ſuã, eleuationẽ manuũ ſuarꝝ cum ſuſtuliſſet. (ὕψος. רוּם

רוֹמָה Elatio, & vſurpatur aduerbialiter, vt:
Michæ.2.℣.3. Et non ibitis elatè (.i. ſuperbè) quia tempus malum eſt. ὀρθοὶ erecti. רוֹמָה

רוּם Elatio, altitudo, ſuperbia. Aliquoties reperitur in Biblijs ſacris, vt:
In reg. Ieſ.2.℣.11. Oculi ſublimitatis hoĩs humiliabũt̃, & incuruabit̃ altitudo hoĩm. τὸ (ὕψος רוּם
Ier.48.℣.29. Audiuimus ſuperbiam Moab &c. & altitudinem cordis eius. ὑψώθη. וָרָם

רָמוּת Excelſum, altitudo, elatio.
Cum affi. Ezech 32.℣.5. Et explebo valles altitudine tua .i. aceruo militum tuorum. (ἀπὸ τοῦ πλήθους. רָמוּתֶךָ

מָרוֹם Altitudo, excelſum. Interdum per auxeſin eſt abſtractum pro concreto.
Pſ.93.℣.4. Potens (vel glorioſus) eſt Dominus, qui in excelſo (præſidet) ἐν ὑψηλοῖς. בַּמָּרוֹם
Pſ.10.℣.ſu.5. Altitudo ſunt iudicia tua .i. altè ſublata ſunt iudicia tua è conſpectu eius. ἀνταναιρεῖται. מָרוֹם
In reg. 2.Reg.19. & Ieſ.37.℣.24. Ego aſcendi altitudinem montium, latera ꝛc. εἰς ὕψος. מְרוֹם
Et plur. Ieſ.33.℣.16. Ipſe altitudines inhabitat, receptus rupiũ ſunt ꝛc. ὑψηλῷ σπηλαίῳ. מְרוֹמִים
Cum affi. Iob 25.℣.2. Qui pacem fecit in excelſis ſuis. ἐν ὑψίστῳ. בִּמְרוֹמָיו
In reg. Pro.9.℣.3. Vocauit ad pinnacula excelſorum ciuitatis. μετ' ὑψηλοῦ. מְרוֹמֵי

תְּרוּמָה Oblatio, quę offert̃ vel in altũ eleuatur, ſignificat quarumcunqꝫ rerꝝ munificum & liberale donum quod alicui ſeparatur, vel quod offertur Deo ad eleuationem.
Exod.25.℣.2. Loquere ad filios Iſrael vt accipiant mihi oblationem. ἀπαρχάς. תְּרוּמָה
Cum affi. leui. In eod.℣. Ab omni viro ꝛc. accipietis oblationem meam. ἀπαρχάς μου. תְּרוּמָתִי
Cum affi. graui. Num.18.℣.6. à fine. Et reputabitur oblatio veſtra ſicut frumentum. (ἀφαίρεμα. ἀφαιρέματα ὑμῶν. תְּרוּמַתְכֶם
In reg. Ibid.℣.5. à fine. Sic & vos leuando in altum ſeparabitis oblationem Domini. תְּרוּמַת
Et plur. Pro.29.℣.4. At vir oblationũ diruet eã .i. quę̃rẽs dona diruet terrã. παράνομος. תְּרוּמוֹת
In reg. Num.18.℣.19. Oẽs oblatiões ſanctificationũ quas offerẽt filij Iſrael. ἀφαίρεμα. תְּרוּמֹת
Cũ affi. Neh.10.℣.antep. Et primitias oryzarꝝ noſtrarꝝ, & oblationũ noſtr. ἀπαρχῶν. וּתְרוּמֹתֵינוּ

תְּרוּמִיָּה Collatiuum, collatio. Iod eſt gentile ſeu patronymicum. Semel legitur.
Ezech.48.℣.12. Et erit illis hoc collatiuũ de collatione terræ, ſacroſanctũ. ἡ ἀπαρχὴ. תְּרוּמִיָּה

רוֹמֵמוּת Exaltatio, duplicatur מ & ſemel tantum legitur, vt:
Cum affi. Ieſ.33.℣.3. Ab exaltatione tua diſperſæ ſunt gentes. ἀπὸ τοῦ φόβου σου. מֵרֹמְמֻתֶךָ

Rama,

רָמָה Rama, nomen loci à celſitudine. Hinc fortaſſe dicta eſt Roma ab elatione iuxta illud Virgilij I. Aen: Atq; altæ mænia Romæ. Roma.
Ier.31.℣.15. Vox in Rama (vel in colle edito) audita eſt. Sept. ἐν ῥαμᾷ. בְּרָמָה
רָאמוֹת Coralia, de hoc nomine vide ſupra.

רון Exclamauit lætus, ouauit, voce perſtrepuit. Idem quod רָנַן & hoc vſitatius inuenitur. Hinc ὄρνις ales, gallus ouans ad diluculũ auroræ & excitans homines à ſomno. ὀρνύω & ὄρνυμι excito clamando.
In I. Coniug. רָן ouauit. Bis reperitur vſurpatum in Biblijs ſacris.
Pro.29.℣.9. At iuſtus ouabit & lætabitur. ἐν χαρᾷ ἔσται. יָרוֹן
Pro.1.℣.20. Sapientiæ foris exclamabunt in plateis &c. Sept. ὑμνεῖται. תָּרֹנָּה

רוע Congratulatus eſt, iubilauit, extulit vocem cum iubilo, triumphauit, edidit iubilatũ ſiue voce ſiue tuba vel buccina. Cognationem habet cum רִיעַ amauit ſociũ, & רָעָה ſimul pauit, nam iubilare non eſt vnius, ſed quando multitudo vel plures ſocij ſimul congratulantur. Hinc per metatheſin & conuerſo ע in χ eſt χαίρω gaudeo, gratulor, συγχαίρω, ἐπιχαίρω congratulor &c.
In II. Con. paſsiua. רוֹעַע triumphatus eſt. Semel reperitur.
Ieſ.16.℣.10. Et in vineis nõ ouabit̃ neq; triumphabit̃. i. nõ erit iubilat9. εὐφρανθήσεται. יְרֹעָע
In III. Coniug. הֵרִיעַ fecit iubilum, perſonuit buccina ſeu voce iubilum. Ponitur abſolutè, & aliquando cum עַל aut אֶל & nonnunq; cum accuſatiuo eiuſdem ſignifi:
Eſræ 3.℣.antep. Et totus populus iubilauerunt iubilum. i. edidit iubilum. ἐσήμαινε. הֵרִיעוּ
Ioſ.6.℣.9. Quãdo dixero ad vos, iubilate et iubilabitis. i. triũphabitis. ϗ τότε ἀναβοήσατε וַהֲרֵעֹתֶם
Eſræ 3.℣.vlt. Nam populus iubilabant iubilatione magna, & vox audiebatur &c. מְרִיעִים
2.Par.13.℣.12. Et ſacerdotes eius & tubæ iubilationis ad triumphandum. τοῦ σημαίνειν. לְהָרִיעַ
Pſ.47.℣.2. Congratulamini Deo in voce ouationis. ἀλαλάξατε. הָרִיעוּ
Pſ.41.℣.antep. Quia non iubilabit inimicus meus ſuper me. Græci μὴ ἐπιχαρῇ. יָרִיעַ
Pſ.95.℣.1. Venite ouabimus Dño, iubilabimus petræ ſalutis noſtræ. ἀλαλάξωμεν. נָרִיעָה
Ioſ.6.℣.20. Et iubilauit populus, & clanxerunt buccinis. Sept. ἀλάλαξε. וַיָּרַע
Nu.10.℣.9. item 1.Sa.4.℣.5. ca.10.℣.4. à fine. Pſ.66.℣.1. & Mich.4.℣.9.
In IIII. Coniug. הִתְרוֹעַע fecit ſe iubilare, iubilauit. Bis reperitur.
Pſ.60 ℣.10. Super me ô Paleſthina fac te iubilare (Eſt ironia) הִתְרוֹעֲעִי
Et Pſ.65.℣.vlt. Et valles operientur farre, iubilabunt atq; cantabunt. κεκράξονται. יִתְרוֹעֲעוּ

Inde nomina.

רֵעַ Iubilus, triumphus, congratulatio.
Exo.32.℣.18. Et audiuit Ioſuà vocem populi in iubilo ſuo. Pro בְּרֵעוֹ: κραζόντων. בְּרֵעֹה
תְּרוּעָה Iubilatio, triumphus, congratulatio.
Pſ.47.℣.6. Aſcendit Deus cum iubilatione, Iehoua cũ voce buccinæ. ἐν ἀλαλαγμῷ. בִּתְרוּעָה
In re, Nu.23.℣.21. Dñs Deus eſt cũ eo, & iubilatio regis eſt in eo. τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων. וּתְרוּעַת
Inuenitur & Pſ.27.℣.6. Pſ.33.℣.3. Pſ.89.℣.16. Pſ.150.℣.pen. Ier.4.℣.19. cap.49.℣.2.

רוף Friauit, affriauit, contriuit, contudit, & propriè dicitur de leguminibus friabilibus. Cognationem habet cum פּוּר labefactauit, fregit, diſſoluit. Hinc per metatheſin literarum frio, affrio, infrio.
In II. Coniug. paſsiua. רוֹפַף friatus eſt, contritus eſt friando. Semel extat.
Iob 26.℣.11. Colũnæ cœli affriabunt̃ (.i. concutient̃) & obſtupeſcent &c. διεπετάσθησαν יְרוֹפָפוּ

Inde nomina.

רִיפוֹת Ptiſanæ friabiles quæ facilè poſſunt contundi. Bis legitur.
Pro.27.℣.22. Si contuderis ſtultum in mortario inter ptiſanas. ἐν συνεδρίῳ ἀτιμάζων. הָרִיפוֹת
2.Sa.17.℣.19. Et ſparſit ſuper ipſum hordea contuſa, ne res hæc innoteſceret ἀραφώθ. הָרִיפוֹת
תְּרוּפָה Friatio, contuſio. Semel habetur in Biblijs ſacris, vt,
Eze.47.℣.12. Et foliũ eius erit ad friationem. i. friabitur in vſum medicinæ. εἰς ὑγίειαν. תְּרוּפָה

רוץ Cucurrit, decurrit velociter, & dicitur tantum de hominibus, non de aquis ſeu alijs rebus. Cognationem habet cum רָצָה voluit, beneuolentiam habuit, nam ad illos currendo properamus, quorꝶ nos tenet deſiderium & quorum voluntate delectamur. Hinc ῥοιζέω curro, ῥοίζημα, ῥοῖζος curſus cum ſtrepitu, et ῥοιζηδὸν ſubitò cum impetu. Et germanicum riſch/ .i.bald velociter.

In I. Coniug. רָץ cucurrit, properauit currendo.
Ge.18.ꝟ.7.Et ad armentũ cucurrit Abrahã, & accepit iuuencum pinguem. ἔδραμεν. רָץ
2.Re.5.ꝟ.20.Viuat Iehoua, ſi non cucurrero poſt eũ, et accipiã ab eo qcꝗ. δραμοῦμαι. רַצְתִּי
2 Sam.18.ꝟ.23.Et dixit Ioab, Quare tu curris fili mi, & tibi non erit pręmiũ: τρέχεις. רָץ
Pſ.19.ꝟ.6.Lætus erit velut heros ad decurrendam viam. Septuag. δραμεῖν ὁδόν. לָרוּץ
1.Sam.20.ꝟ.36.Et dixit puero ſuo, curre, inuenito ſagittas, quas eiaculor. δράμε. רֻץ
2.Sam.18.ꝟ.14.Et erit vt curram: & dixit ei, & cucurrit Achimaaz. δράμω. אָרוּץ
2.reg.4.ꝟ.22.Et curram vſqꝫ ad virum Dei, & reuertar. δραμοῦμαι. וְאָרוּצָה
Ier.51.ꝟ.31. Curſor in occurſũ curſoris curret, & nuncius in occurſũ nuncij. διώκων. יָרוּץ
Dan.8.ꝟ.6.Et currebat ad eum in excandeſcentia roboris ſui. ϗ ἔδραμε. וַיָּרָץ
Ioel.2.ꝟ.4.Sicut aſpectꝰ equorꝶ eſt aſpectus eiꝰ, et ſicut eq̃tes ita currẽt. καταδιώξονται. יְרוּצוּן
In II. Coniug. רוֹצֵץ cucurrit frequenter, curſitauit &c. Semel. (διατρέχουσι.
Nahum 2.ꝟ. 4. Aſpectus eorum velut lampades, veluti fulgura quæ diſcurſabunt. יְרוֹצֵצוּ
In III. Con. הֵרִיץ fecit currere, & ſine actõ eſt neutꝶ, cucurrit &c. (ϗ διάδραμε. וְהָרֵץ
1.Sam.17.ꝟ.17.Accipe nunc pro fratribus tuis, ꝛc. & curre ad caſtra ad fratres tuos. תָּרִיץ
Pſ.68.ꝟ.5.à fine. Aethiopia faciet accurrere manûs ſuas ad Deum. προφθάσει.
2. Paralip. 35.ꝟ. 13. Et feceruut accurrere omnibus filijs Iſrael.i.curſim diſtribuerunt וַיָּרִיצוּ
&c. ϗ ἔδραμον. (ἐκδίωξεν αὐτῶ. אֲרִיצֶנּוּ
Ieremiæ 49.ꝟ.19. Quia ſubitò faciam eum currere ab ea, & quicunqꝫ electus fuerit. וַיְרִיצֻהוּ
Ge.41.ꝟ.14.Et miſit Pharao & vocauit Ioſeph, & fecerunt eũ currere ꝛc. ϗ ἐξήγαγον.

Inde nomina.

מֵרוֹץ Curſus. Inuenitur tantùm ſemel in Biblijs ſacris, vt, הַמֵּרוֹץ
Eccle.9.ꝟ.11.Quia non eſt velocibus curſus, & non fortibus prælium. ὁ δρόμος.
מְרוּצָה Curſus, incurſio velox & repentina. מְרוּצָה
Ier.22.ꝟ.17.Et ad iniuriã, & ad incurſionem faciendam (ꝑſpiciunt oculi tui) εἰς φόνον. מְרוּצָתָם
Cũ aff.Ier.23.ꝟ.10.Et fuit curſus eorꝶ malꝰ.i.veloces ſũt ad mala patrãda, δρόμος αὐτῶν. בִּמְרוּצָתָם
Ier.8.ꝟ.6.Vnuſqſqꝫ reuerſꝰ ẽ in curſu ſuo (vel ĩ curſibus ſuis dup.lectio. ἀπὸ τοῦ δρόμου. מְרוּצַת
In re.1.Sa.18.ꝟ.17.Video curſum primi, veluti curſum Achimaaz &c. τὸν δρόμον.

רוּשׁ Eguit, inopiam habuit, depauperatus eſt, idem quod רָשַׁשׁ. Cognationem habet cũ יָרַשׁ poſſedit, nam is eſt pauperrimus qui caret poſſeſſione, & quem alij tanqꝫ ſeruum detinent ſeu poſſident. Hinc ἶρος, ἄϊρος paup, inops, ἀραιός tenuis, miſer, pauper. Et retrolectum eſt hinc στερέω priuo στερίσκω, στέρησις priuatio.

In I. Coniug. רָשׁ eguit, pauper fuit. Semel tantùm legitur.
Pſ. 34.ꝟ.11. Leunculi eguerunt & eſurierunt, at quærentes Dñm non deficient &c. רָשׁוּ
In II. Coniug. רוֹשֵׁשׁ ad egeſtatem redegit, excidit. Semel vſurpat. (ἐλαττωθήσονται. יְרֹשֵׁשׁ
Ier.6.ꝟ.17.Excindet (vel ad egeſtatem rediget) ciuitates munitionũ tuarꝶ. ϗ ἀλώσουσι.
In IIII. Coniug. הִתְרוֹשֵׁשׁ ſimulauit ſe pauperem. Semel inuenitur, vt, מִתְרוֹשֵׁשׁ
Pro.13.ꝟ.7.Eſt qui ſe diuitem iactat, & nihil habet omninò: Eſt qui ſe pauperem facit (.i.ſimulat) & tamen illi facultas magna. ταπεινοῦντες ἑαυτούς.

Inde nomina.

רָאשׁ & רָשׁ Pauper, non habens poſſeſſionem neqꝫ hæreditatem. Sæpe extat in Biblijs. וָרָשׁ
Pſ.82.ꝟ.3.Iudicate exhauſtum & pupillum, miſerꝶ & pauperem iuſtificate. πένητα. רָאשׁ
2.Sa.12.ꝟ.1.Duo homines erant in ciuitate eadẽ, vnus diues, & alter paup. ϗ εἷς πένης. בָּרָשִׁים
Et plur.Pro.22.ꝟ.7. Diues in pauperes dominabitur & ſeruus erit &c. πτωχῶν. רָאשִׁים
Pro.13.ꝟ.antep.Multum cibi (habet vel adfert) ſulcus pauperum.
Legitur præterea Pro.10.ꝟ.4.cap.13.ꝟ.8. cap.14 ꝟ.20.cap.17.ꝟ.5.cap.18.ꝟ.pen.
רֵשׁ Paupertas, penuria, egeſtas, ſed plerunqꝫ interponitur aut א aut י vt, רֵאשׁ
Pro.30.ꝟ.8.Paupertatem & diuitias ne dederis mihi, ſed ciba me &c. ϗ πενίαν. רֵישׁ
Pro.13.ꝟ.18.Paupertas & ignominia priuant diſciplinam.i.liberè dimittunt. πενίαν. רֵאשְׁךָ
Cum affi.Pro.6.ꝟ.11.& cap.24.ꝟ.vlt.Et veniet velut viator paupertas tua. ἡ πενία. רֵישָׁם
Pro.10.ꝟ.15.Conſternatio exhauſtorum eſt pauperies eorum. πενία.

Paupertas

רֵישׁ Paupertas,pauperies,inopia, ægeſtas, penuria.
Pro.28.℣.19.Et ſectans vanitates ſatiabitur paupertate. Sept. πλησθήσεται πενίας. רֵישׁ
Cum affix.Pro.31.℣.7.Bibat & obliuiſcatur paupertatis ſuæ.τῆς πενίας. רֵישׁוֹ
רוֹשׁ Toxicum,fel,de hoc vide radicem ראשׁ.

רָזָה Maciauit; emaciauit, macerauit, macrum reddidit, ad extremam maciem perduxit. Hinc aſpiratione mutata in g. fit gracilis.

In I. Coniug. רָזָה maciauit,emaciauit. Semel reperitur.
Zephan.2.℣.11.Terribilis Dominus contra eos,qm̄ maciabit oēs Deos terræ.i.exterminabit omnem cultum idolorum,nec poterunt illi reſiſtere. ἐξολοθρεύσει. רָזָה
In voce paſsiua. נִרְזָה emaciatus eſt. Inuenitur tantum ſemel, vt,
Ieſ.17.℣.4.Et pinguedo eius emaciabitur.i.attenuabitur. σεισθήσεται. יֵרָזֶה

Inde nomina.

רָזֶה Macra,macerata,macilenta. Bis reperitur in Biblijs ſacris,vt,
Nu.13.℣.21.Et qualis terra,vtrū pinguis an macra? Hieron.ſterilis? ἢ παρειμένη. רָזָה
Ezech.34.℣.19.Ecce ego iudicabo inter pecus pingue,& inter pecus macrū.ἀσθενοῦς. רָזָה
רָזִי Macies,macilentia,in lingua Aramica ſignificat ſecretum. Legitur in vno loco.
Ieſ.24.℣.16.Et dixit,macilentia mihi,macilentia mihi,væ mihi &c.Thargum reddidit, ſecretum meum mihi &c. Septuag.οὐαί μοι οὐαί τοῖς ἀθετοῦσιν. רָזִי־לִי
רָזוֹן Macilentia,macies,macor. Inuenitur ter in ſacris Biblijs vſurpatum.
Pſ.106.℣.15.Et miſit maciem in animam eorū.i.tabem in corpus eorū. πλησμονήν. רָזוֹן
Ieſ.10.℣.16.Propterea mittet Dn̄s Deus exercituū in pingues eius maciem. ἀτιμίαν. רָזוֹן
Mich.6.℣.10. An non adhuc in domo impij &c. Epha maciei exoſa?.i.modius minor & perexiguus quam par eſt. Septuag. καὶ ὕβρεως. רָזוֹן
תִּרְזָה Pinus à gracilitate.D.Hier.vertit ilicem. Legitur tantum ſemel.
Ieſ.44.℣.14.Ad ſuccidendum ſibi cedros,& tulit pinum & alnum.ἀγριοβάλανον. תִּרְזָה

רָזַח Pranſus eſt in exequijs mortuorum & in luctibus ſuper mortuos. Non autem reperitur hæc radix verbaliter in Biblijs ſacris. Hinc ἀριστάω prandeo, ἀριστίζω prandium præbeo, ἄριστον prandium.

Inde nomina.

מַרְזֵחַ Prandium,conuiuium quod habetur in exequijs mortuorum ad conſolandum ſuperſtites. Semel reperitur.
Ier.16.℣.5.Ne ingrediaris domum conuiuij, & ne eas ad plangendum. εἰς θίασον. מַרְזֵחַ
מִרְזַח Prandium,conuiuium ἄριστον,prandium ſplendidum. Semel reperitur.
In reg.Amos 6.℣.7.Et recedet conuiuium luxurioſorum. χρεμετισμὸς. מִרְזַח

רָזַם Annuit,repræſentauit,ſignificauit,Idem quod רְמַז quod tantum in Thargum & in commentarijs Rabinorum inuenitur.

In I. Coniug. רָזַם annuit. Reperitur tantum ſemel.
Iob 15.℣.12.Cur capiet te cor tuum,& cur oculi tui annuent?Septuag.ἐπήνεγκαν. יִרְזְמוּן

רָזַן Princeps ſtrenuus, conſiliarius qui proximus eſt à rege. Cognationem habet cum סְרָנִים ſereni & ſtrenui duces. Hinc per metatheſin literarum στρῆνος,στρηνής.i. aſper, durus,acutus,& latinum ſtrenuus,ſerenus. Legitur tantum pluraliter.
Pſ.2.℣.2.Et principes vnà conſultant aduerſus Dominum.καὶ οἱ ἄρχοντες. וְרוֹזְנִים
Iud.5.℣.3.Audite reges,auribus p̄cipite principes,ego Domino cantabo. σατράπαι. רוֹזְנִים
Legitur præterea tantum Pro.8.℣.15.cap.31.℣.1.Ieſ.40.℣.23.Hab.1.℣.10.
רָזוֹן Principatus,ducatus. Nun à tergo eſt radicale. Semel tantum legitur.
Pro.14.℣.28.Vbi vero nullus eſt populus,ibi eſt conſternatio principatus.συντριβῇ. רָזוֹן

רָחַב Latus fuit,dilatatus eſt, amplificatus eſt. Cognationem habet cum רָחַף agitauit vel mouit dilatando ſe,item cum בָּרַח fugit in campum latum. Hinc mutato Beth in literam eiuſdem inſtrumenti,& facta metatheſi eſt εὐρύς,εὐρώεις.i.latus, εὖρος latitudo, εὐρύνω, διευρύνω,ἀνευρύνω dilato.

In I. Coniug. רָחַב latus fuit, dilatatus eſt, Ter inuenitur. רָחַב
1.Sa.2.℣.1.Elatum eſt cornu meum in Dño, dilatatum eſt os meum. ἐπλατύνθη. וְרָחַב
Ieſ.60.℣.5.Tunc videbis & afflues, obſtupeſcet & latum erit cor tuum. ϗ ἐκςήσῃ. וְרָחֲבָה
Eze.41.℣.7.Et dilatabitur(interſtitium muri) & circundabitur ſupnè. διαπλατυνθήσεται
In voce paſsiua נִרְחַב dilatatus eſt, amplificatus eſt. Semel tantum vſurpatur. נִרְחָב
Ieſ.30.℣.23. Depaſcet pecus tuum in die illa, campũ paſcuum amplificatũ. εὐρύχωρον.
In III. Coniug. הִרְחִיב latè fecit, dilatauit, amplificauit. Et ſine accuſatiuo exponitur fecit dilatationem, fecit amplitudinem &c. הִרְחִיב
Gen.26.℣.22.Et dixit, Quia nunc dilatationem fecit Dominus nobis. ἐπλάτυνε. הִרְחַבְתָּ
Pſ.4.℣.2.In anguſtia dilatationẽ feciſti mihi, miſerere mei et exaudi ꝛc. ἐπλάτυνάς με. מַרְחִיב
Deut.33.℣.20.Et de Gad dixit, Bñdictus q dilatat(vel amplificat) Gad. ἐμπλατύνων. הִרְחִיב
Amos 1.℣.antep.Diſſecuerũt grauidas ĩ Gilead ad ampliandũ terminũ. ἐμπλατύνων. הַרְחֶב־
Pſ.81.℣.11 Dilata os tuum (.i. largè pete) & implebo illud. πλάτυνον. הַרְחִיב
2.Sa.22.& Pſ.18.℣.37.Dilatabis paſſum meũ ſub me, ne vertebræ meæ ꝛc. ἐπλάτυνας יַרְחִיב
Pro.18.℣.16.Donũ hominis dilatationẽ faciet illi.i.parabit aditũ ſibi ad reges. ἐμπλα-
Itẽ Ex.34.℣.22.De.12.℣.20.c.19.℣.7.Pſ.25.℣.17.Pſ.35.℣.21.Ieſ.5.℣.14.c.57.℣.8. (τύνει.

Inde nomina.

רָחָב Latus, amplus, ſpacioſus. Eſt nomen adiectiuum ſeu formale. רָחָב
Iob 30.℣.14.Velut eruptio lata venient.i.irruent vt latum flumen ruptis aggeribus. רָחָב
In reg. Pſ.101.℣.5.Elatum oculis, & latum corde, hunc non potero(ferre) ἀπλήςῳ.

רְחָבָה Lata, ampla, item ſubſtantiuè latitudo. רְחָבָה
Exo.3.℣.8.Ad terram bonam & latam, ad terram fluentem lacte & melle. πολλήν. וּרְחָבָה
Pſ.119. in ו. Et faciã me ambulare in latitudine, qa mandata tua exqſiui. ἐν πλατυσμῷ. בָרְחָבָה
In re.Ieſ.22 ℣.18.Ad terrã latã manibus(.i.in campo ſpacioſo) ibi morieris. ἀμέτρητον.

רַחַב Latitudo. Inuenitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt, רַחַב
Iob 36.℣.16.Quinetiam ſi te reuocarit à faucibus anguſtiæ(ſupereſt) latitudo. רַחֲבֵי
Et pl.ĩ re.Iob 38.℣.18.Cõſideraſti latitudines terræ, indica ſi hoc totũ noſti. τὸ εὖρος.

רֹחַב Latitudo, amplitudo, nomen ſubſtantiuum, & ſæpe legitur. רֹחַב
Exo.27.℣.1.Quinq; cubitos longitudo & 5. cubitos latitudo habebit. τὸ εὖρος. וְרֹחַב
In reg.Exo.27.℣.12.Et latitudo atrij ad angulum occidentalem &c. τὸ εὖρος. רָחְבָּהּ
Cũ affi.Ge.6.℣.15.Trecẽti cubitoꝶ erit longitudo arcæ, 50. cubitoꝶ latitudo eius. τὸ

רְחֹב Platea lata, ampla à latitudine nomen accipiens. Sæpe extat. (πλάτος. בִּרְחוֹב
Gen.19.℣.2.Et dixerunt, neutiquam, ſed in platea pernoctabimus. ἐν τῇ πλατείᾳ. רְחוֹב
In reg.Eſther 4.℣.6.Et egreſſus eſt Hathath ad Mordechai ad plateam ciuitatis.
Cum affix Deut.13.℣.16.Et ſpolium eius congregabis ad medium plateæ eius. διό- רְחֹבָהּ
δους αὐτῆς. (cent, hoi. πλατείαις ἐν πάσαις. רְחֹבוֹת
Et plur. Amos 5.℣.16. In omnibus plateis planctus, & in omnibus exterioribus di- בִּרְחֹבוֹת
In re Zach.8.℣.4.Adhuc ſedebũt ſenes & vetulæ ĩ plateis Ieruſalẽ. ἐν ταῖς πλατείαις. בִּרְחֹבֹתֵינוּ
Cum affi.Thren.4.in צ. Inſidiati ſunt greſsibus noſtris ne iremus in plateis noſtris.

מֶרְחָב Latitudo, amplitudo. (ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. לַמֶּרְחָב
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.20.Et eduxit me in latitudinem, relaxabit me &c. εἰς πλατυσμόν. בַמֶּרְחָב
Pſ.31.℣.9.Statuiſti in latitudine(.i.in loco ſpacioſo) pedes meos. ἐν εὐρυχώρῳ. לְמֶרְחֲבֵי
Pl.in re.Hab.1.℣.6.Qui ambulat ĩ latitudines terræ ad poſsidẽdũ. ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς.

רֵחַיִם Mola, piſtrina conſtans duobus lapidibus molentibus ſuperiore & inferiore, ideoq; eſt dualis numeri. Cognationem habet cum רוּחַ & רֵיחַ odor, nam mola inſtar venti velociter mouetur, & farina quæ molitur odorem ſpirat gratum. (ἐπιμύλιον. רֵחַיִם
Deut.24.℣.6. Nemo pignoris loco accipiat inferiorẽ & ſuperiorẽ molarẽ. μύλον οὐδὲ רֵחָיִם
Ieſ.47.℣.2.Cape molas, & mole farinam .i.frumentum vt fiat farina. μύλον. רֵחַיִם
Ier.25.℣.10.Et auferam ꝛc. vocem ſponſi & ſponſæ, vocem molaꝝ &c. μύρου. בָּרֵחַיִם
Nu.11.℣.8.Et collegerunt(Man) atq; attenuauerunt mola. ἐν τῷ ἐμμύλωνι. רֵחַיִם
Exo.11.℣.5.Vſq; ad primogenitum ancillæ, quæ eſt poſt molam. παρὰ τὸν μύλον.

רָחֵל Ouis fœmina, Græci pro lamed ſubſtituunt ν literam eiuſdem inſtrumenti propter Euphoniam & dicunt ῥήν, ῥηνός ouis &c. Legitur quater in Biblijs.

Ieſa.53.

Ieſ.53.℣.7.Et velut ouis coram tonſoribus ſuis mutus fit Sept.ὡς ἀμνός. וְרָחֵל
Et plur.Gen.32.℣.14.Oues ducentas,& arietes viginti(accepit munus) πρόβατα. רְחֵלִים
Can.6.℣.5.Dentes tui ſunt velut grex ouiũ,quæ aſcenderunt à lauacro.τ̃ κεκαρμένων. הָרְחֵלִים
Cum affi.Gen.31.℣.38.Oues tuæ & capræ tuæ,non abortierunt. τὰ πρόβατά σου. רְחֵלֶיךָ
Eſt quoqꝫ proprium nomen vxoris Iacobi,à manſuetudine ouis deductum. Hæc diſcedens à patre ſuo abſtulit penates ſeu lares.Hinc per inuerſionem radicis,lares.
Ge.31.℣.34.Et Rachel abſtulerat theraphin,et poſuerat eos inter ꝗſꝗlias camelorꝝ. (εἴδωλα. וְרָחֵל

רָחַם Mire dilexit, mirificè adamauit, ſummo ac intimo amoris affectu dilexit, tactus eſt viſcerum commiſeratione. Cognationem habet cum חָמַר ferbuit inſtar vini meraciſsimi. Hinc tranſpoſitis literis eſt ἵμερος deſiderium,ἱμείρω,ἱμείρομαι.i. amo, cupio mirificè,ἱμερωτὸς,ἱμερόεις amabilis. Et latinũ mirꝰ,a,um.Germani hinc dicũt **jamern.**

In I. Coniug.רָחַם ex intimo viſcerum affectu dilexit. Semel legitur.
Pſ.18.℣.2.Diligã tè(ex intimo viſcerꝝ affectu)ô Dñe fortitudo mea.ἀγαπήσω σε. אֶרְחָמְךָ

In II.Coniug.רִחַם intimo affectu viſcerum proſequutus eſt,miſertus eſt.
Pſ.103.℣.13 Quemadmodũ miſeret̃ pater ſuꝑ filios,ita miſertus eſt Dñs ꝛc. ᾠκτείρησε. רִחַם
Pſ.116.℣.5.Gratioſus eſt Dñs & iuſtus,& Deus noſter eſt miſerens. ἐλεεῖ. מְרַחֵם
Ier.31.℣.20.Tumultuant̃ viſcera mea erga eũ,miſerendo miſerebor. ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν רַחֵם
Ieſ.30.℣.18.Ideoqꝫ exaltabitur ad commiſerendum veſtri.Sept.οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς. לְרַחֶמְכֶם
Oſe.2.℣.4.Filiorum eius non miſerebor,quia ſunt filij fornicationis.μὴ ἐλεήσω. אֲרַחֵם
Pſ.102.℣.14.Tu exurges miſereberis Zion,ꝗ tempus miſerendi eiꝰ venit.οἰκτειρήσεις. תְּרַחֵם
Ieſ.14.℣.2.Quia miſerebit̃ Dominus Iacob,& eliget adhuc Iſrael. ἐλεήσει. יְרַחֵם
Ieſ.9.℣.17.ca.13.℣.18.ca.27.℣.11.ca.49.℣.10.13.15.ca.54.℣.10.Hoſe.1.℣.7.ca.2.℣.4.

In voce paſsiua רֻחַם miſericordiam conſequutus eſt.
Oſe.1.℣.6.Voca nomen eius,non miſericordiam conſequuta,&c. οὐκ ἠλεημένη. רֻחָמָה
Oſe.14.℣.4 Quia in te miſericordia afficietur pupillus.Sept.ἐλεήσει. יְרֻחָם
Pro.28.℣.13.At ꝯfitens & relinquens(peccata)miſericordiã conſequet̃.ἀγαπηθήσεται. יְרֻחָם
Legitur præterea tantum Oſe.1.℣.8.cap.2.℣.1.& vlt.

Inde nomina.

רֶחֶם Matrix,vterus,in quo ſunt viſcera,vulua.
Exo.13.℣.2.Conſecra mihi omne primogenitũ aptionẽ cuiuſqꝫ matricis. μήτραν. רֶחֶם
In re.Nu.12.℣.12.Quaſi mortuũ ꝙ egrediet̃ de vtero matris ſuæ.ἐκ μήτρας μητρός. מֵרֶחֶם
In pauſa.Ier.20.℣.pen.Quod non occidiſti me ab vtero. ἐν μήτρᾳ μητρός μου. מֵרָחֶם
Cum affi.in eod.℣.Et vterus eius conceptus ꝑpetuus.Pro וְרַחְמָה: ꞓ ἡ μήτρα. וְרַחְמָה

רַחַם Matrix,item pro puella,ſeu pro re amabili cuius nos tenet amor vel cupido.
Iu.5.℣.pe.An nõ inueniẽt & diuidẽt ſpolia,puellã vnã aut duas ꝛc.φιλιάζοντα φίλοις רַחַם
In pau.Pro.30.℣.16.Infernus & obſeratio(clauſura)matricis & terra nõ ſatiabit̃ aq̃s. רָחַם
Ieſ.46.℣.3.Qui geſtamini à ventre,& baiulamini à matrice.ἐπαιδευόμενοι ἐκ παιδίου. רָחַם
Dual.Iud.5.℣.pe.Matricẽ vnã aut duas matrices.i.puellã vnã aut duas. φιλιάσοντα. רַחֲמָתַיִם

רַחֲמִים Cõmiſeratiões,miſericordiæ quæ ex intimis viſceribus ꝓcedunt. Singulare eiꝰ רַחַם non inuenitur quia multa ſunt opera miſericordiæ. Eſt nomen. 2. Coniugat:
Pſal.103.℣.4.Qui redimit de fouea vitam tuam,qui coronat te pietate & miſericor: (ꞓ οἰκτιρμοῖς. αὐτῆς. וְרַחֲמִים
Cum affi.1.Re.3.℣.antep.Quia inflammata erant viſcera eius ſuper filio ſuo. ἡ μήτρα רַחֲמֶיהָ
In re.Pro.12.℣.10.Et viſcera impiorꝝ ſunt crudelitas.Sept.τὰ δὲ σπλάγχνα. (Ier.16.℣.5. וְרַחֲמֵי
Legit̃ & Pſ.26.℣.6.Pſ.40.℣.12.Pſ.51.℣.3.Pſ.69.℣.17.Pſ.77.℣.10.Pſ.79.℣.8.Zach.7.℣.9.

רַחוּם Miſericors,miſerator,Dages quod in he ponendum erat,non recompenſatur.
Pſ.139.℣.8.Miſerator & miſericors(vel gratioſus) eſt Dñs. οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων. רַחוּם
Deut.4.℣.31.Quia Deus miſericors eſt Iehoua Deus tuus, ꝛc. οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων. רַחוּם
Inuenitur præterea Exo.34.℣.6.Pſ.78.℣.37.Pſ.86.℣.15.Pſ.111.℣.4. Pſ.112.℣.4.

רַחֲמָנִי Miſericors fœmina quæ natura eſt mitis. Iod eſt gentile.
Plur.Thre.4.℣.10. Manus mulierꝝ miſericordiũ coxerunt infantes ſuos. οἰκτιρμόνων. רַחֲמָנִיּוֹת

רָחָם Pelicanus qui commendatur à ſingulari affectu miſericordiæ erga pullos ſuos.
Leuit.11.℣.18. Et porphirionem & ibin & pelicanum (non comedetis) καὶ πελεκᾶνα. הָרָחָם
Deut.14.℣.17.Et ibin(ſiue onocrotalũ)pelicanũ & mergulũ nõ edetis.πελεκᾶνα. הָרָחָמָה

רָחַף Rachaph

Agitatus, eſt in aëre, perinde vt auis mouetur in aëre, cum dilatatione & expanſiõe alarum. Cognationem habet cum רָחַב latus fuit, & cum רוּחַ .i. ſpiritus, aura. Si hæc radix retrò legitur, habemus Græcum thema. φερῶ, φέρομαι, φορέω, & latinum fero, feror; itemq́ compoſitum ἐπιφέρομαι &c.

In I. Con. רָחַף motatus eſt in aëre. Semel extat in Biblijs ſacris. רָחֲפוּ
Ier. 23. ℣. 9. Motata ſunt omnia oſſa mea, fui tanq́ vir ebrius. ἐσαλεύθη.
In II. Con. רִחֵף motatus eſt continuè. Bis tantùm vſurpatur. מְרַחֶפֶת
Gen. 1. ℣. 2. Et ſpiritus Dei motabatur ſuper aquas. Septuag. ἐπεφέρετο.
Hieronymus. Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas. יְרַחֵף
Deu. 32. ℣. 11. Quemadmodũ aqla excitãs nidũ ſuũ ſup pullos ſuos agitabit. ἐπεπόθησε.

רָחַץ

Lauit, abluit ſordes. Et differt à כָּבַס candidauit, lauit inſtar fullonis qui non tantũ abluit ſordes, ſed arte ſua candorem aſtringit.

In I. Coniug. רָחַץ lauit, abluit. רָחַץ
Leu. 8. ℣. 21. Et inteſtina atq́ crura lauit aqs, & incendit totũ arietem. ἔπλυνεν ὕδατι. רֹחֶצֶת
2. Sa. 11. ℣. 2. Et vidit mulierẽ lauantem deſup tecto, & mulier erat &c. λουομένην. לִרְחֹץ
Exo. 2. ℣. 5. Et deſcendit filia Pharaonis ad lauandũ in flumine. Sept. λούσασθαι. לְרָחְצָה
Exo. 30. ℣. 17. Et facies lutrem æris & baſim eius æneam ad lauandum. ὥστε νίπτεσθαι. רְחַץ
2. Reg. 5. ℣. 13. Et quanto plus, cum dixit ad te, laua & mundus ſis. λοῦσαι. וְרַחֲצוּ
Gen. 18. ℣. 4. Afferatur quæſo pauxillum aquæ, & lauate pedes veſtros. νιψάτωσαν. אֶרְחַץ
Pſ. 26. ℣. 6. Abluam in innocentia manûs meas, & circundabo altare tuum. νίψομαι. וַיִּרְחַץ
Gen. 43. ℣. 31. Et lauit faciem ſuam & exiuit, atq́ continuit ſe, dixitq́ &c. νιψάμενος. וָאֶרְחָצֵךְ
Ezech. 16. ℣. 9. Et laui te aquis & ablui ſanguines tuos à te. ἔλουσά σε.
Et Ge. 19. ℣. 2. ca. 24. ℣. 32. ca. 43. ℣. 24. Exod. 29. ℣. 4. 17. ca. 30. ℣. 19. 20. 21.
In II. Coniug. paſsiua. רֻחַץ lotus eſt, ablutus eſt. רֻחַצְתְּ
Ezech. 16. ℣. 4. Et aquis non es abluta ad conſpicuitatem .i. ad puritatem. ἐλούσθης. רֻחָץ
Pro. 30. ℣. 12. Generatio mũda ĩ oculis ſuis, & tamẽ à ſorde ſua nõ abluta eſt. ἀπένιψεν.
In IIII. Coniug. הִתְרַחֵץ lauit ſeipſum, abluit ſe. Semel extat. הִתְרָחַצְתִּי
Iob 9. ℣. 5. à fin. Si abluero me aqs niuis, mũdauero puritate manꝰ meas. ἀπολούσωμαι.

Inde nomina.

רַחַץ Lotio, ablutio, Inuenitur tantùm ſemel in Biblijs, vt, רַחְצִי
Cum affi. Pſ. 60. ℣. 10. Moab eſt olla ablutionis meæ, ſuper Edom ꝓijciã &c. λέβης.
רַחְצָה Ablutio, lauacrum. Semel tantùm legitur in ſacris Biblijs, vt, הָרַחְצָה
Can. 4. ℣. 2. Tanq́ grex detonſarꝝ (ouium) quæ aſcenderunt de lauacro. ἀπὸ τοῦ λουτροῦ.

רָחַק

Procul abfuit, elongatus eſt, longinquus abfuit. Hinc Græci ὀρέγω prolongo, extendo, ὀρεκτὸς longus, item ἀρκέω arceo, aberceo, ἐρείκω ſcindo.

Verbum neutrum conſtruitur cum מִן
In I. Con. רָחַק procul ſeu longè abfuit. רָחַק
Ieſ. 59. ℣. 9. Propterea elongatum eſt (.i. procul abfuit) iudicium à nobis. ἀπέστη. וְרָחֲקוּ
Et ca. 49. ℣. 19. Et longè aberunt deuorantes (ſeu perdentes) te. καὶ μακρυνθήσονται. כִּרְחֹק
Pſ. 103. ℣. 12. Quantum elongatur (.i. diſtat) oriens ab occaſu, tantum elongauit &c. לְרָחְקָה
Eze. 8. ℣. 6. Ad elongandũ (.i. vt elongentur procul) à ſanctuario meo. τοῦ ἀπέχεσθαι. רַחֲקִי
Ieſ. 54. ℣. 14. Elongare à calumnia, quia non timebis, & à conſternatiõe &c. ἀπέχου. תִּרְחַק
Pſ. 22. ℣. 12. Ne elongeris à me, quia anguſtia eſt propinqua. Septuag. μὴ ἀποστῇς יִרְחַק
Pro. 22. ℣. 5. Laqui ſũt ĩ via ꝑuerſi, & obſeruãs aĩã ſuã elongabit ab illis. ἀφέξεται ἀπ' αὐτῶν.
In II. Coniug. רִחַק elongauit. Aliquoties videbis vſurpatum. רִחַק
Ieſ. 29. ℣. 13. Labijs ſuis honorant me, at cor ſuum elongauit à me. ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. רִחַקְתָּ
Et cap. 26. ℣. 15. Glorioſus fuiſti, elongaſti (.i. prorogaſti) omnes fines terræ. יְרַחֲקוּ
Eze. 43. ℣. 9. Nũc elongabũt fornicationẽ ſuã, & cadauera regũ ſuorꝝ. ἀπωσάσθωσαν.
In III. Coniug. הִרְחִיק fecit elongari ſeu procul abeſſe, elongauit. הִרְחִיק
Iob 19. ℣. 13. Fratres meos elongauit à me, qq́ me nouerãt alieni fuerũt &c. ἀπέστησαν. הַרְחֵק
Exo. 8. ℣. 6. à fine. Verũtamẽ elongãdo nõ elongabitis ad eundũ. οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε. הַרְחֵק
Pro. 4. ℣. 4. à fine. Et ꝑuerſitatẽ labiorꝝ elonga (.i. remoue) à te. μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. הַרְחַק
Iob 13. ℣. 20. Manum tuam à me elonga, & crudelitas tua ne terreat me. ἀπέχου. אַרְחִיק
Pſ. 55. ℣. 8. Ecce elongarem (me) amotione ꝓcul, ꝑnoctarem in deſerto. ἐμάκρυνα.

Iob 22.℣.23.Elongabis(.i.remouebis)iniquitatem à tabernaculis tuis. πόῤῥω ἐποίησας. תַּרְחִיק
Pro.22.℣.5.Stulticia ligata eſt in corde pueri,virga correctionis elongabit eam. μα- יַרְחִיקֶנָּה
Inde nomina. (κρὰν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

רָחוֹק Longè remotus,procul ſeparatus,longinquus. Et aduerbialiter,procul.
Pro.15.℣.4.à fine.Longinquus(vel procul)eſt Dominus ab impijs.
Pſ.10.℣.1.Vt qd Dñe ſtabis in longinquo(.i.ꝓcul) cōniuebis ad tempora. μακρόθεν. רָחוֹק
Et plur.Ieſ.33.℣.13.Audite longinqui quid facio,& ſcitote propinqui ꝛc. οἱ πόῤῥωθεν. בְּרָחוֹק
רְחוֹקָה Longinqua,procul remota,eſt tàm loci quàm temporis,vt quoq; ſuperiùs. רְחוֹקִים
Deut.29.℣.22.Et ignotus qui veniet è terra longinqua. Sept. καὶ ὁ ἀλλότριος.
Et plur.Ezech.22.℣.5.Propinquæ & longinquæ à te,ſubſannabūt te.μακρὰν ἀπεχού- רְחוֹקָה
רָחֵקִים Longinqui,eſt adiectiuum,& ſemel tantùm inuenitur vſurpatum. (σαις ἀπὸ σοῦ. וְהָרְחֹקוֹת
Cū affi.Pſ.73.℣.pe.Quia ecce longinqui tui ꝑibunt.i.qui elongant̃ à te. οἱ μακρύνοντες
מֶרְחָק Longinquitas,diſtantia. Aliquoties reperitur in Biblijs,vt: (ἑαυτοὺς. רְחֵקֶיךָ
Ieſ.13.℣.5.Venientes de terra longinquitatis,ab extremitate cœlorū. ἐκ γῆς πόῤῥωθεν.
Plur.Zach.10.℣.ſu 9. In longinquitatibus(.i.in locis diſtantibus)recordabuntur mei. מֶרְחָק
καὶ οἱ μακρὰν αὐτῶν.
In reg.Ieſ.8.℣.9.Auribus percipite omnes longinquitates terræ.ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. וּבַמֶּרְחַקִּים
מֶרְחַקִּים Longinquitates. Inuenitur tantùm ſemel vſurpatum, vt: מֶרְחַקֵּי
Ieſ.33.℣.17.Videbunt (oculi tui) terram longinquitatum. γῆν πόῤῥωθεν. מֶרְחַקִּים

רָחַשׁ Eructauit,excreauit è pectore ſuo cum feſtinatione. Cognationem habet cum חוּשׁ feſtinauit.Hinc eſt latinū ſcreo,excreo,nā שׁ reſolutū conſtituit ſc. Ita ἐρευνάω ſcrutor per ſyncopen.

In I. Con.רָחַשׁ eructauit,excreauit cum ſibilo. Semel habetur.
Pſ.45.℣.2.Eructauit cor meum,verbum bonum. Septuag. ἐξηρεύξατο.
מַרְחֶשֶׁת Sartago in qua caro frigit̃ cū ſibilo butyri ſeu olei. Hinc ἐσχάρα, ἐσχάρις craticula. רָחַשׁ
Leuit.2.℣.7.Et ſi fuerit oblatio frixorij donum tuum,nempe ſimilago ꝛc. ἐσχάρας. מַרְחֶשֶׁת
Et cap.6.℣.pen.Et omnis oblatio quæ coquet̃ in fornace,& oē quod fit in frixorio. בַּמַּרְחֶשֶׁת
(ἐπ᾽ ἐσχάρας.

רָטַב Humidus fuit,humectatus eſt,irrigatus eſt. Hinc ב conuerſo in υ aut μ eiuſdem inſtrumenti fit ῥεθεύω irrigo,ῥαθαμίζω aſpergo, rigo ꝛc.

In I. Coniug. רָטַב humuit,humidus fuit. Semel inuenitur. (ὑγραίνονται.
Iob.8.℣.16.A nimbo montiū humeſcent.i.madebunt aqs quæ è montibus defluunt. יִרְטָבוּ
Inde nomen.
רָטוֹב Humidus,humectus,viridis,habens adhuc virorem. Semel extat.
Iob.8.℣.16.Humidus(ſeu viridis)eſt ante ſolem,& ſupra hortum ſuum &c.ὑγρὸς. רָטֹב

רָטָה Rotauit,circumrotauit. Cognationem habet cum יָרַט & רָהַט.i.decurrit. Hinc ῥαθαίνω irrigo per aquas decurrentes, ῥοθέω curro tanq̃ rota, ῥοθιάζω irruo cum ſtrepitu,ῥαῖδον,ῥαίδιον rheda,vehiculum à rotis currentibus. Et latinum,roto, as,are.

In I. Coniug. רָטָה rotauit,circumrotauit. Vſurpatur tantùm ſemel.
Iob.16.℣.11.Tradidit me Deus iniuſto,& ad manûs impiorum rotabit me.ἔῤῥιψέ με. יִרְטֵנִי

רֶטֶט Tremor, terror, vnde fit concurſatio ſanguinis, vel vnde ſanguis circumrotatur. Cognationem habet cum רָטָה rotauit,cucurrit. Hinc ὀρόδος.i.tremor,timor,& per metatheſin literarum,τρέω,timeo,& latinum,terreo.German. der ritten. Legitur tantùm ſemel in Biblijs ſacris, nempe:

Ier.49.℣.24.Torpuit Damaſcus, vertit ad fugiendū, tremor apprehendit eā. τρόμος. וָרֶטֶט

רָטַשׁ Alliſit ad lapidem ſeu petram interficiendi cauſa, colliſit ad parietem vel ad ſolum, percuſsit ad ſolum. Cognationem habet cum שָׁרַט concîdit,confregit ꝛc. Hinc ῥαθάσσω percutio. σαθρόω quaſſo,debilito.

In II. Coniug. רִטֵּשׁ alliſit,colliſit. Bis inuenitur,vt:
2.Reg.8.℣.12.Et infantes eorum allides,& pręgnantes eorum diſſecabis. ἐνσείσεις. תְּרַטֵּשׁ
Ieſ.13.℣.18.Et arcus pueros collident,& fructus vētris non miſerebunt̃. συντρίψουσι. תְּרַטַּשְׁנָה

In voce paſsiua רֻטַּשׁ alliſus eſt, colliſus eſt. Quater legitur.
Oſe.10.℣.pen. In die belli cum mater ſuper filios alliſa eſt. Sept. ἠδάφισαν. רֻטָּשָׁה
Ieſ.13.℣.16. Et infantes eoꝝ allidentur in oculis ipſoꝝ, diripientur ædes eoꝝ. ἐρήξουσιν. יְרֻטְּשׁוּ
Nahum 3.℣.10. At infantes eius allidentur in capite omnium platearum. ἐδαφιοῦσιν. יְרֻטְּשׁוּ
Oſe.14.℣.1. Infantes eoꝝ allidentur, & pregnantes eius diſcindentur. ἐδαφισθήσονται. יְרֻטָּשׁוּ

רֻטְפַּשׁ Humectatus eſt ad creſcendum, irrigatus eſt vt fœlicius ſuccreſcat. Componitur ex רָטַב humidus fuit, rigatus eſt, & פּוּשׁ creuit, ampliatus eſt. Ad euitandum ſyllabarum numerum contrahuntur ב & פ in vnam literam.

In II. Coniug. paſsiua. רֻטְפַּשׁ humectatus eſt, vegetatus eſt.
Iob 33.℣.25. Humectata (.i. vegetata) eſt caro eius præ pueritia. i. recipit caro eius vegetabilem vim, etiam maiorem quàm in pueritia habuit. ἁπαλυνεῖ. רֻטְפַּשׁ

רִיב Litigauit verbis, diſceptauit ſiue priuatim cum aduerſario, ſiue publicè coram iudice, egit cauſam, & hoc tantùm fit verbis proponendo cauſam & arguendo rationibus multis & probabilibus. Ideoq; cognationem habet cum רָבַב & רָבָה multiplicauit, & planè congruit cum רוּב litigauit.

In I. Con. רָב litigauit, egit cauſam. Conſtruitur plerunq; cum præpoſitionibus עִם עַל אֶל & לְ porro cum actō ſignificat vindicare ſeu defendere.
Gen.26.℣.22. Et fodit puteum aliū, et non litigauerunt ſup(.i. de) eo. & οὐκ ἐμαχέσαντο. רָבוּ
Thren.3. in Reſch. Vindicaſti (vel defendiſti) Domine lites animę meæ ꝛc. ἐδίκασας. רַבְתָּ
Iob 33.℣.13. Cur litigaſti cum eo, quia omnia verba eius non percipiet aliquis? רִיבוֹתָ
Ier.51.℣.35. Proinde ſic dicit Iehoua, Ecce ego ago (vel defendo) cauſam tuam. רָב
Ieſ.3.℣.13. Conſtitutus eſt ad litigandum Dominus, & ſtat ad iudicandum populos. לָרִיב
Pſ.35.℣.1. Litiga Domine cum litigatoribus meis, prælia cum præliantibus. δίκασον. רִיבָה
Ieſ.1.℣.17. Ius dicite pupillo, cauſam viduæ ſuſcipite. i. defendite viduas. δικαιώσατε. רִיבוּ
Ier.2.℣.9. Idcirco litigabo vobiſcū ait Iehoua, & cū filijs filioꝝ veſtroꝝ. κριθήσομαι. אָרִיב
Et cap.50.℣.34. Litigando litigabit litem eorum. κρίσιν κρινεῖ. (κρίσιν. יָרִיב
1.Sa.24.℣.15. Et videbit & litigabit litē meā, et liberabit me è manu tua. & κρίναι τὴν יָרִיב וְיָרֵב
Exo.17.℣.2. Et litigauit populus cū Moſe, & dixerūt, date nobis aquas. & ἐλοιδορεῖτο. וַיָּרֶב
Iud.6.℣.30. An vos litigabitis ipſi Baal. i. pro Baal? μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε. תְּרִיבוּן

In III. Coniug. הֵרִיב fecit litigare, mouit lites ꝛc. Legitur tm̄ in p̄terit. & futuro. מְרִיבָי
1.Sam.2.℣.10. Domine conſternentur litigatores eius, ſuper eo in cœlis tonabit. מְרִיבָו
Oſe.4.℣.4. At populus tuus ſunt tanq; litigantes cum ſacerdote. כִּמְרִיבֵי
Deut.33.℣.8. Diſceptare eum facies (pro feciſti) iuxta aquas litigationis. ἐλοιδόρησαν. תְּרִיבֵהוּ

Inde nomina.

רִיב Lis, diſceptatio, cauſa, iurgium verbale.
Gen.13.℣.7. Et fuit lis inter paſtores pecoris Abraham, & inter paſtores Loth. μάχη. רִיב
Iob 29.℣.16. Et litem quam ego non intelligebam, inueſtigabam. i. indagaui. וְרִב
In reg. Ieſ.1.℣.23. Pupillū non iudicauerunt, et cauſa viduæ non venit ad eos. ἡ κρίσιν. וְרִיב
Cum affi. Pſ.43.℣.1. Iudica me Dn̄e, & defende cauſam meā à gēte non pia. τὴν δίκην. רִיבִי
Et plur. in reg. Pſ.18.℣.7. à fine. Liberabis me à litibus populi. ἐξ ἀντιλογίας. מֵרִיבֵי

רִיבוֹת Lites, diſceptationes, actiones iudiciales, controuerſiæ.
Deu.17.℣.8. Inter contentionē et cōtentionē ꝛc. et plagā res litiū in portis. ἀντιλογία. רִיבֹת
In re. Iob 13.℣.6. Audite quæſo argumentationē ꝛc. & diſceptationes labioꝝ. κρίσιν. וְרִיבוֹת

מְרִיבָה Lis, contentio, controuerſia, item proprium nomen loci à lite inditum. (χη. מְרִיבָה
Ge.13.℣.8. Ne ſit quæſo lis inter me & inter te, & inter paſtores meos ꝛc. μὴ ἔσω μά- וּמְרִיבָה
Exod.17.℣.7. Et vocauit nomen loci illius Maſſà & Meriba, ꝑpter litē filioꝝ Iſrael. בִּמְרִיבַת עֵדָה
In reg. Num.27.℣.13. Quemadmodū amaricaſtis ꝛc. in litigatione multitudinis. ἐν τῇ (ἀντιπίπτειν.

יָרִיב Litigator, rixator. Iod à fronte eſt hæmanthicum. יְרִיבֶךָ
Cū affi. Ieſ.49.℣.pe. Et cū litigatore tuo ego litigabo, & filios tuos ſaluabo. τὴν κρίσιν. יְרִיבַי
Plur. cum affi. Pſ.35.℣.1. Litiga Domine cum litigatoribus meis, prælia ꝛc. δίκασον.

יְרֻבַּעַל Ierubaal. Cognomen Gideonis qui contra ciues pro Baal litigantes litigauit. יְרֻבַּעַל
Iud.6.℣.31. Et vocauit eū in die illa Ierubaal, dicēdo, litiget contra eū Baal. δικασάσθω.

רִיחַ Odoratus eſt, olfecit. Cognationem habet cum רוּחַ ſpirauit quod fit ore, at odorari fit naribus attrahendo ſpiritum. Hinc German. riechen/reuchern.

In I. Coniug. רָח odoratus eſt. Vſurpatur tantum in futuro. (ὀσφρανθῶ.
Leuit. 26. ℣. 31. Deuaſtabo ſanctuaria eorꝝ, & non olfaciã in odore quietis ꝛc. καὶ οὐ μὴ אָרִיחַ
Amos 5. ℣. 21. Et nõ olfaciã ſoleñitates veſtras (vel nõ odorabor in cœtib.) ὀσφρανθῶ אָרִיחַ
Iob 39. ℣. 25. Et à longinquo olfaciet (equus) bellũ. Eſt metaphora elegãs. ὀσφραίνεται. יָרִיחַ
Gen. 8. ℣. pen. Et olfecit Dominus odorẽ quietis, & dixit Dominus ꝛc. καὶ ὠσφράνθη. וַיָּרַח
Gen. 27. ℣. 26. Et olfecit odorem (.i. fragrantiam) veſtimentorum eius. καὶ ὠσφράνθη. וַיָּרַח
Pſ. 115. ℣. 6. Aures eis ſunt, & non audient, naſus eis eſt & non odorabuntur. οὐκ ὀσφρανθήσονται. יְרִיחוּן
Deut. 4. ℣. 28. Qui non videbunt & non audient, & non edent, & non odorabuntur. μὴ ὀσφρανθῶσι. יְרִיחֻן

In III. Coniug. הֵרִיחַ fecit odorari, præbuit odorem, excitauit odorem.
Ieſ. 11. ℣. 3. Et faciet eum odorari (.i. olfactus eius erit) in timore Domini .i. præſentiet. וַהֲרִיחוֹ
Exo. 30. ℣. vlt. Quicunq; talẽ fecerit cõpoſitionẽ ad olfaciendũ eam. ὥστε ὀσφραίνεσθαι. לְהָרִיחַ
Iud. 16. ℣. 9. Queadmodũ rũpit filũ ſtupę dũ olfacit (.i. ſẽtit) ignẽ. ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτοῦ בַּהֲרִיחוֹ
1. Sa. 26. ℣. 19. Si Dñs incitat te contra me, faciat (aliqs) odorẽ oblationis. ὀσφρανθείη. יָרַח

Inde nomen.

רֵיחַ Odor, ein geruch/fragrantia, & ſæpè vſurpatur in Biblijs, vt:
Can. 2. ℣. 13. Ficus protruſit groſſos ſuos, vites florentes reddiderunt odorem. ὀσμήν. רֵיחַ
In reg. Can. 4. ℣. 10. Et odor veſtimentorum tuorum eſt quaſi odor Libani. ὀσμὴ. וְרֵיחַ
Cum affi. Ier. 48. ℣. 11. Propterea ſapor eius perſtitit in eo, & odor eius non eſt immutatus. ὀσμὴν αὐτοῦ. וְרֵיחוֹ
Exo. 5. ℣. 4. à fine. Quod feciſtis fœtere odorem noſtrꝝ in oculis Pharaonis. τὴν ὀσμὴν ἡμῶν. רֵיחֵנוּ

ריע Fuit amicus ſeu ſodalis, dilexit ſocios ſuos, conſociauit in amicitiam, propriè dicitur de dilectione ſodalium. Cognationem habet cum רָעָה ſimul pauit, conuixit in eodem pabulo. Hinc eſt Græcum ἐράω amo, ἔραμαι diligo, ἔρος & ἔρως amor, nam ſocius ſocium diligit.

In IIII. Coniug. הִתְרוֹעֵעַ fecit ſe præſtare amicitiam. Semel tantum extat.
Prouerb. 18. ℣. vlt. Vir ſodalium ad præſtandum ſe amicum, atq; eſt amator qui firmius hæret quàm frater. לְהִתְרוֹעֵעַ

Inde nomina.

רֵיעַ Amicus, ſodalis, ſocius. Semel in Biblijs inuenitur vſurpatum, vt:
Cum affi. Iob 6. ℣. 4. à fine. Et fodietis ſodali veſtro. ἐνάλλεσθε ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. רֵיעֲכֶם

מֵרֵעַ Sodalis, ſocius. Aliquoties in Biblijs ſacris inuenies.
Cũ affi. Ge. 26. ℣. 26. Et Abimælech venit ad eum ꝛc. & Achuſath amicus eius. νυμφαγωγὸν αὐτοῦ. מֵרֵעֵהוּ
Iud. 15. ℣. 2. Cogitaui quod odio illam haberes, atq; dedi ſocio tuo. ἑνὶ τῶν συνεταίρων σου. לְמֵרֵעֲךָ
Plur. Iud. 14. ℣. 11. Et acceperunt triginta ſocios, & erant cum eo. ἑταίρους. מֵרֵעִים

ריק Vacuus fuit, euacuatus eſt, euacuauit, inanis fuit, ſi de gladio dicitur, ſignificat eum euaginare vt vagina ſit vacua, vel vt gladius ſit vacuus, id eſt, ſine tegumento. Cognationem habet cum רָקַק tenuis fuit. Hinc ἀργέω vacuus ſum, ἀργός vacuus, ocioſus, καταργέω euacuo.

In III. Coniug. הֵרִיק fecit eſſe vacuum .i. euacuauit, euaginauit.
Leuit. 26. ℣. 33. Et euaginabo poſt vos gladiũ, & erit terra veſtra deſolatio. ἐξαναλώσει. וַהֲרִיקֹתִי
Gen. 42. ℣. 35. Et factum eſt, quũ ipſi euacuarent ſaccos ſuos ꝛc. κατακενοῦν αὐτοὺς. מְרִיקִים
Ieſ. 32. ℣. 6. Ad euacuandum animam famelicam, & eũ qui potat ꝛc. κενὰς ποιῆσαι. לְהָרִיק
Pſ. 35. ℣. 3. Euacua (.i. educ, vel expedi) lanceam & mucronem in occurſum. ἔκχεον. וְהָרֵק
Eze. 30. ℣. 11. Et euaginabunt gladios ſuos contra Aegyptios ꝛc. ἐκκενώσουσι. וְהֵרִיקוּ
Exo. 15. ℣. 9. Implebit eos anima mea, euaginabo gladiũ meũ. ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου. אָרִיק
Ge. 14. ℣. 14. Et euacuauit (.i. expedijt) initiatos ſuos, natos domꝰ ſuę. ἠρίθμησε. וַיָּרֶק
Pſ. 18. ℣. 43. Vt lutum platearum euacuabo (.i. amouebo) eos. Sept. λεανῶ αὐτοὺς. אֲרִיקֵם
Itẽ Eze. 28. ℣. 7. Hab. 1. ℣. vlt. Ier. 48. ℣. 12. Zach. 4. ℣. 13. Mal. 3. ℣. 10. Eccle. 11. ℣. 3. Ier. 48. ℣. 12.

In voce paſsiua. הוּרַק euacuatus eſt, transfuſus eſt. Bis legitur.
Ier. 48. ℣. 11. Et non euacuatus eſt (.i. defecatus eſt) de vaſe in &c. οὐκ ἐνέχεεν. הוּרַק

Can.1.℣.3. Vt vnguentũ quod euacuabitur(.i.effundet) eſt nomen tuũ. ἐκκενωθὲν. תּוּרַק

Inde nomina.

רֵק & רֵיק vacuus,inanis,homo nihili,leuis.
Gen.37.℣.23.At ciſterna erat vacua,& non erat aqua in ea. ὁ δὲ λάκκος κενὸς. רֵק
Deut.32.℣.47.Quia non verbum hoc erit vacuum vobis,ſed eſt vita veſtra κενὸς. רֵק
Plur.2.Par.13.℣.7.Et collecti ſunt contra eum viri vacui & filij Belial. ἄνδρες λοιμοί. רֵקִים
Iud.7.℣.16.Et dedit cornua in manus ſingulorum & hydrias vacuas. ὑδρίας κενάς. רֵיקִים
Iud.9.℣.4.& cap.11.℣.3.Homines vacuos.i.ocioſos & vagos viros. ἄνδρας κενοὺς. רֵיקִים

רֵקָה & רֵיקָה vacua,inanis,vana.
Ezech.24.℣.11.Conſtitue eam(ollam)ſuper carbones ſuos vacuam &c. רֵקָה
Ieſ.29.℣.8.Qui ſomniabit ac ſi ederet & euigilans vacua eſt anima eius. εἰς κενὸν. רֵיקָה
Et plur.Gen.41.℣.27.Et ſeptem ſpicæ vacuæ,aduſtæ vento Euri. στάχυες οἱ λεπτοί. הָרֵקוֹת

רִיק Vacuum,vacuitas,vacuè,inanè,vanitas,vanè,præter cauſã,ſine rationibus.
Pſ.2.℣.1.Quare cum tumultu concurrunt gentes,& populi meditabunt inanè. κενά. רִיק
Pſ.4.℣.3.Quouſqꝫ diligetis vanitatem,& quæretis mendacium. ματαιότητα. רִיק
Ier.51.℣.34.Statuit me tanquam vas vacuitatis.i.tanquam vas inane. λεπτόν. רִיק
Et ℣.7.à fine.Et laborabunt populi in ſufficiẽtia vanitatis.i.vanè laborabũt. εἰς κενὸν. רִיק

רֵיקָם Vacuè,aduerbium eſt quod tñ latini ſæpè etiam reddunt per nomen concretum.
Ieſ.55.℣.11.Verbũ meũ quod exibit de ore meo, non reuertetur ad me vacuè. κενόν. רֵיקָם
Ruth.1.℣.pen.Ecce plena abieram,& vacuam reduxit me Dominus. ϗ κενὴν. וְרֵיקָם
Ier.14.℣.3.Non inuenerunt aquas,redierunt vaſa eorum vacuè. τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά. רֵיקָם
Exod.3.℣.21.Deut.15.℣.13.Ruth 3.℣.17.Gen.31.℣.42.Deut.16.℣.16.

רִיר Rorauit,irrorauit,fluxit,defluxit tanquam per fiſtulam ſeu canalem. Cognationem habet cum רָוָה rigauit,riuauit. Hinc ῥέω,ῥυέω,ῥόω fluo,& latinum roro,irroro, roreſco, item germanicum ein rõr/ein rõrkaſten.

In I. Coniug. רָר fluxit,rorauit fluendo. Inuenitur tantum ſemel.
Leuit.15.℣.3. Hæc erit immundicies eius in fluxu ſuo, ſi rorauerit (.i. expuerit vel emiſerit)caro eius fluxum ſuum ꝛc. Sept.verterunt ῥέων γόνον. רָר

Inde nomen.

רִיר Fluor,irroratio,ſaliua. Bis tantum legitur. בְּרִיר
Iob 6.℣.6.Aut eſt ſapor in fluore albuminis.i.in ſaliua vitelli? Sept. ἐν ῥήμασι κενοῖς. רִירוֹ
Cum affi.1.Sam.21.℣.13.Et deſcendere fecit ſaliuam ſuã in barbam ſuam. ἐπὶ τὰ σίαλα.

רִישׁוֹן Primus. De hoc vide radicem ראשׁ caput,principium &c.

רָכַב Equitauit,vectus eſt equo,camelo,aſino ꝛc. ſedit inſtar equitis qui vehitur equo, ſuperpoſitus eſt equo aut alij iumento ad equitandum. Cognationem habet cum כָּרַב hinc כְּרוּבִים nubibus inequitantes.

In I. Coniug. רָכַב equitauit,ſuperuectus eſt. Conſtruitur cum עַל. רָכַב
Eſther 6.℣.8.Et equus ſuper quo vehebatur rex.i.ſuꝑ quo equitabat rex. ἐπιβαίνει. רֹכֵב
Ieſ.19.℣.1.Onus Aegypti,Ecce Iehoua vehitur ſuper nube leui .i.celeri. κάθηται. וְרֹכְבֵיהֶם
Hagg.2.℣.pen.Et ſubuertam currꝫ & deſcendent eq̃ & eq̃tes eorꝫ. καὶ ἀναβάται αὐτῶν. לִרְכֹּב
2.Sa.16.℣.2.Et dixit Ziba,Aſini ſunt pro domo regis ad equitandum. τοῦ ἐπικαθῆσθαι. רֹכֵב
Pſ.45.℣.5.Et decor tuus eſt,eſto proſper,inequita ſuper verbum veritatis. וְאֶרְכַּב
2.Sam.19.℣.26.Sternam mihi aſinum,& equitabo ſuper illo,iboqꝫ ad regem. καὶ ἐπιβῶ תִּרְכַּב
Hab.3.℣.8.Quia equitabis ſuper equis tuis,currus tui ſunt ſalus. ὅτι ἐπιβήσῃ. יִרְכַּב
Leu.15.℣.9.Et om̃e vehiculum ſuꝑ quo vehit̃ menſtruoſus,im̃undum erit. ἐπιβῇ.

In III. Coniug. הִרְכִּיב fecit equitare,ſuperpoſuit. הִרְכַּבְתָּ
Pſ.66.℣.12.Equitare feciſti hominem ſuper caput noſtrum &c. ἐπεβίβασας. הַרְכֵּב
2.Reg.13.℣.16. Fac ineq̃tare(.i.ſuperpone)manum tuam ſuper arcum ꝛc. ἐπιβίβασον. אַרְכִּיב
Oſe.10.℣.11.Faciam inequitare Ephraim,arabit Iehuda,confringet ei glebas. ἐπιβιβῶ. תַּרְכִּיבֵנִי
Iob 30.℣.22.Extuliſti me vento,ac feciſti me inequitare(illi) &c. וַיַּרְכֵּב
Gen.41.℣.43.Et fecit eum vehi in curru qui erat,& clamabant ꝛc. καὶ ἀνεβίβασεν.
Inuenitur & 1. Regum 1.℣.33. 38. & 2. Regum 23.℣.30. Ieſa. 58.℣.14. Eſther 6.℣.9. & 11, Deut. 32.℣.13. Exod. 4.℣.20.

Inde nomina.

רֶכֶב Currus, carpentum, vehiculum quo aliquis vehitur ſuperpoſitus, item pro equitatu ſeu eq̃s curruũ. Si ꝑ molæ tribuitur, ſigni: lapidẽ ſuꝑiorẽ inequitãtem inferiori.

Gen. 50. ꝟ. 9. Et aſcendit cũ eo tàm currꝰ quàm equites, & facta eſt turma ꝛc. ἅρματα. רֶכֶב

In re. Exo. 15. ꝟ. 7. Et accepit ſexcẽtos currꝰ electos et omnẽ currũ Aegypti. ἅρματα. רֶכֶב

In pauſa. Deut. 24. ꝟ. 6. Nõ pignorabis molam & vecturam. i. lapidẽ ſuperiorem. μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον. וָרָכֶב

Cum affi. 2. Reg. 19. Ieſ. 37. ꝟ. 23. In multitudine currûs mei currum meorũ aſcendi. רִכְבִּי

Et plu. in reg. Can. 1. ꝟ. 10. Equæ meæ in curribus Pharaonis. τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι. בְּרִכְבֵי

רִכְבָּה Currus, vehiculum, vectura. Legitur tantùm ſemel.

Ezech. 17. ꝟ. 22. Dedan mercatrix tua veſtibus libertatis ad vecturam. εἰς ἅρματα. לְרִכְבָּה

רְכוּב Vehiculum, carpentum, vectura.

Cũ affi. Pſ. 104. ꝟ. 3. Qui ponit nubes vehiculũ ſuũ, q̃ vadit ſuꝑ alas vẽti. ἐπίβασιν αὐτοῦ. רְכוּבוֹ

רַכָּב Vector, ductor, auriga qui inequitat equo alligato ad currum, item curſor equeſtris, eques. eſt nomen ſecundæ Coniugationis.

2. Reg. 9. ꝟ. 17. Accipe equitem & mitte eis obuiam, qui experiatur ꝛc. ἐπιβάτην. רַכָּב

Cum affi. 1. Reg. 22. ꝟ. 34. Et dixit vectori (. i. aurigæ) ſuo, verte manũ tuã. ἡνιόχῳ αὐτοῦ. לְרַכָּבוֹ

מֶרְכָּב Vehiculum, vectura, currus, item ſella equo ſiue cuilibet alteri animali impoſita ad equitandum, & poteſt dici ſtratum, ſeu ephippium, ſagma.

Leuit. 15. ꝟ. 9. Et omne vehiculum (ſiue ſtratum) ſuper quo vehitur is. ἐπίσαγμα. הַמֶּרְכָּב

Cum affi. 1. Reg. 4. ꝟ. 26. Et fuerunt Salomoni 400. ſtabula equoꝝ ꝑ vectura ſua. לְמֶרְכָּבוֹ

Can. 3. ꝟ. pe. Cuius colũnas fecit ex argẽto ꝛc. vecturã eiꝰ ex purpura. ἐπίβασις αὐτοῦ. מֶרְכָּבוֹ

מֶרְכָּבָה Vehiculum, currus. Vſurpatur tantùm in ſtatu abſoluto & ſæpè inuenitur.

2. Sam. 15. ꝟ. 1. Et fecit ſibi Abſalom currum (. i. currûs) & equos, &c. ἅρματα. מֶרְכָּבָה

1. Pa. 28. ꝟ. 4. à fin. Et ꝑ diſpoſitione currꝰ, erãt Cherubim auro expãſi ꝛc. τοῦ ἅρματος. הַמֶּרְכָּבָה

Legitur præterea. 1. Reg. 12. ꝟ. 12. item cap. 20. ꝟ. 33. cap. 22. ꝟ. 35. Nahum 3. ꝟ. 2.

מֶרְכֶּבֶת Currus, vehiculum, carpentum. Inuenitur tantùm cum affixis.

Cum affi. Gen. 46. ꝟ. 5. à fin. Et ligauit (. i. parauit) Ioſeph curꝝ ſuum. τὰ ἅρματα αὐτοῦ. מֶרְכַּבְתּוֹ

1. Sam. 8. ꝟ. 11. Et ponet ſibi in curꝝ ſuum ꝛc. & current ante currum eius. ἐν ἅρμασιν. מֶרְכַּבְתּוֹ

מִרְכֶּבֶת Currus, vehiculum. Legitur tantùm ſemel in hac forma.

In reg. Gen. 41. ꝟ. 43. Et fecit eum vehi in curru poſteritatis. i. in curru ſecundo. ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον. בְּמִרְכֶּבֶת

מַרְכָּבוֹת Currûs, vehicula, carpenta. Pluralis numeri tantùm.

Zach. 6. ꝟ. 1. Suſtuli oculos meos, & vidi, & ecce quatuor currûs. ἅρματα. מַרְכָּבוֹת

2. Par. 14. ꝟ. 9. Et egreſſus eſt ad eos Særa Aethiops ꝛc. cũ trecẽtis curribus καὶ ἅρμασι. וּמַרְכָּבוֹת

In reg. Exo. 15. ꝟ. 4. Currûs Pharaonis & exercitum eius deiecit in mare. ἅρματα. מַרְכְּבֹת

Cum affi. Iun. 15. ꝟ. 4. Cur tardauerunt pedes curruum eius? מַרְכְּבוֹתָיו

רָכַךְ Mollis fuit inſtar ceræ quæ depſendo vel ad ignem aut ſolem poſita ſtatim liqueſcit & diffluit, tener fuit, emollitus eſt. Cognationem habet cum רָקַק tenuis fuit, hoc ad corpus, illud ad animum pertinet. Hinc per metatheſin literarum κηρός cera, κηρωτὴ cera mollita, κήρινθος cerago, κήρινος cereus, κηρίον fauus κηριάζειν fauos conficere.

In I. Coniug. רַךְ mollitus eſt. lenis fuit. Bis legitur.

2. Reg. 22. ꝟ. 19. Quia emollitũ eſt cor tuũ, & humilis factus es coram Dño. ἐπαλύνθη. רַךְ

Pſ. 55. ꝟ. 22. Leniora ſunt verba eius oleo, ipſi tamen ſunt gladij ſtricti. ἡπαλύνθησαν. רַכּוּ

In voce paſsiua. נָרַךְ mollitus eſt, mollificatus eſt. Ter legitur.

Deut. 20. ꝟ. 3. Ne molliatur cor veſtꝝ, ne timeatis & ne expaueſcatis. μὴ ἐκλυέσθω. יֵרַךְ

Ieſ. 7. ꝟ. 4. Ne timeas, & cor tuum ne emolliatur prę duabus caudis titionũ. ἀσθενείτω. יֵרַךְ

Ier. 51. ꝟ. 45. Et ne fortè molleſcat cor veſtrum & timeatis propter famam auditam. יֵרַךְ

In II. Coniug. paſsiua. רֻכַּךְ mollificatus eſt. Semel reperitur.

Ieſ. 1. ꝟ. 6 Non ſunt obligati, & non facta eſt mollicies in oleo. Sept. μάλαγμα. רֻכְּכָה

In III. Coniug. הֵרַךְ mollificauit, emolluit. Semel extat.

Iob 22. ꝟ. pen. Et Deꝰ mollificauit cor meũ, & omnipotẽs exterruit me. ἐμαλλάκυνε. הֵרַךְ

Inde nomina.

רַךְ Mollis, tener, nomen participiale verbi Kal.

Pro. 15. ꝟ. 1. Reſponſio mollis auertet (. i. mitigabit) iram. ὑποπίπτουσα. רַךְ

Plur. Gen. 33. ꝟ. 13. Domine mi, ſcio quod pueri ſint teneri, & oues ꝛc. ἁπαλώτερα. רַכִּים

Legitur præterea.Gen.18.℣.7.Deut.2.℣.8.cap.28.℣.54. & 1.Sam.3.℣.vlt.

רַכָּה Tenera,mollis. רַכָּה

Pro.25.℣.15.Et lingua(.i.loquela)mollis,confringet oſſa .i. iram grauem. μαλακὴ. הָרַכָּה

Deut.28.℣.51.Tenera in te,& delicata ꝛc. Septuaginta habent ἁπαλὴ. רַכּוֹת

Plur.Gen.29.℣.17.At oculi Leæ erant teneri.i.lipposi. Sept.ἀσθενεῖς.

Legitur præterea tantum Deut.28.℣.59.Ieſ.47.℣.1.

רֹךְ Teneritudo,mollicies,vſurpatur ſemel in ſacris Biblijs,vt: (λότητα. וּמֵרֹךְ

Deut.28.℣.59.Non tentauit plantã pedis ſui collocare ad terrã ꝛc.& p̄ mollicie.ἁπα-

מֹרֶךְ Mollicies,teneritudo inſtar ceræ liqueſcentis. Semel reperitur. מֹרֶךְ

Leuit.26.℣.36.Et inducam molliciem in cor eorum. Sept. δειλίαν.

רָכַל Negociatus eſt,detulit merces,vel verba,mercatus eſt.Et cum mercatores nonnulli multum fraudis ſoleant exercere,& merces ſuas extrudere dolo, fit vt hoc verbum quoqꝫ accipiatur pro defraudare,detrectare. Ideoqꝫ cognationem habet cum רָגַל detulit pedibus eundo.Hinc κοράλλιον corallium,nam mercatores inter cætera negociabantur corallijs vendendis.

In I. Coniug. רָכַל negociatus eſt. Extat tantum in præſenti. (μυρεψῶν. רוֹכֵל

Cant.3.℣.6.Suffita myrrha & thure omni puluere negociatorum .i.pharmacopolæ. רֹכְלִים

Plur.Ezec.17.℣.4.Ad terrã Chanaã,in ciuitate negociatoꝝ poſuit me.τετειχισμένων. רֹכְלַיִךְ

Cũ aff.Eze.27.℣.17.Filij Dedã ſũt mercatores tui,inſulę multę negociato:ἔμποροί σου. רֹכֶלֶת

Fœmi.Eze.27.℣.3.Negociatrix populoꝝ ad inſulas multas,ſic dicit Dñs.τῷ ἐμπορίῳ. רֹכַלְתֵּךְ

Cũ affi.Eze.27.℣.23.Dedã eſt mercatrix tua veſtibꝰ libertatis ad vecturã. ἔμποροί σου.

Legitur præterea Ezech.27.℣.13.24.25.26.1.Reg.10.℣.15.Nehe.vlt.& pen.

Inde nomina.

רָכִיל Delator,mercator pro fraudulento & impoſtore accipitur, quod ferè negociatores dolis & fraude agunt & proximi iactura ſuum negocium conficiunt,inſtitor. רָכִיל

Leu.19.℣.16.Ne incedas mercator(.i.impoſtor ſeu obtrectator)in populo tuo.δόλῳ. רָכִיל

Ier.6.℣.pe.Oẽs ipſi ſunt declinantes declinantiũ,incedentes fraudulenter.σκολιῶς.

Legitur præterea tantum Ier.9.℣.4.Pro.11.℣.13.cap.20.℣.19.Ezech.22.℣.9.

רְכֻלָּה Negociatio. Legitur tantum ſingulariter & cum affixo. רְכֻלָּתְךָ

Ezec.28.℣.15.In multitudine negociationis tuæ repleuiſti penetralia tua iniquitate.

Reperitur præterea.Ezeh.26.℣.12.cap.28.℣.16.& 18. (τῆς ἐμπορίας.

מַרְכֹּלֶת Negociatio. Inuenitur tm̃ ſemel vſurpatũ in Biblijs ſacris, vt: (ἐν αὐτοῖς. בְּמַרְכֻלְתֵּךְ

Cum affi.Ezec.27.℣.24.Cum funibus ligatis,& cedrinis in negociatione tua. πλοῖα

רָכַס Connexuit,annexuit per nodulos,coniunxit nodis. Germanicè einkneuffeln. Cognationem habet cum סָגַר clauſit,item ſignificat herciſcere. Hinc ἑρκίζω & latinum arceo, coerceo. וְיִרְכְּסוּ

Exod.28.℣.28. Et connectent pectorale annulis ſuis ad annulos Ephod. וַיִּרְכְּסוּ

Exod.39.℣.21.Et annexuerunt pectorale annulis ſuis ad annulos Ephod.

Inde nomina.

רְכָסִים Colliculi inſtar nodorum ſeu nexuum,nodoſa loca. Semel habetur. וְהָרְכָסִים

Ieſ.40.℣.4.Et colliculi(.i.excelſa)erunt in planitiem. καὶ ἡ τραχεῖα.

רֹכֶס Elatio ad formam nodorum extuberantium. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs. מֵרֻכְסֵי

In re.plur.Pſ.31.℣.21.Abſcõdes eos ꝛc.ab elationibꝰ viri,i.à ſuꝑbijs viri.ἀπὸ ταραχῆς.

רָכַשׁ Comparauit ſubſtantiam,comportauit ſeu collegit facultates. Cognationem habet cum רָגַשׁ conuenit cum impetu ſeu tumultu, nam facultates ſeu opes congeruntur cum magno dolore & tumultu.

In I. Coniug. רָכַשׁ comparauit,parauit opes. Quater legitur, vt: רָכַשׁ

Gen.31.℣.18.Et abduxit omne pecus ſuum, & omnem ſubſtantiam quam compa- רָכַשׁ

rauerat,pecus acquiſitionis ſuæ,quam comparauit in Padan Syriæ. ἣν ἐποίησεν. רָכַשׁ

Gen.36.℣.6. Et oẽm poſſeſſionem quam cõparauerat in terra Canaan. περιεποιήσατο. רָכָשׁוּ

Gen. 12.℣.5. Et tulit Abraham ꝛc. atqꝫ omnem ſubſtantiam ſuam quam comparauerant. ἐκτήσαντο.

Inde nomina.

רְכוּשׁ Subſtantia, opum facultas. ὕπαρξις ὑπαρχόμενον.
Ge.14.℣.4.à fine. Da mihi animas, at ſubſtantiam cape tibi. τὴν δὲ ἵππον λαβὲ σεαυτῷ. וְהָרְכֻשׁ
In re. Ge.14.℣.11. Et acceperunt oēm ſubſtantiā Sodomæ & Gomorrhæ. τὴν ἵππον. רְכֻשׁ
Cū affi. Ge 12.℣.5. Atq; oēm ſubſtantiā ſuā quā ꝓparauerant & aīas. τὰ ὑπάρχοντα. רְכוּשָׁם
Eſræ 10.℣.8. Anathematizabitur omnis ſubſtantia eius. Sept. ὕπαρξις αὐτοῦ. רְכוּשׁוֹ
Et Ge.15.℣.14.ca.36.℣.7.item 2.Par.21.℣.14.17. Eſræ 1.℣.4.6. Dan.11.℣.13.24.28.
רֶכֶשׁ Animal magni precij q̄ vſurpat̃ ad eq̄tandū illo, dromedarius &c. Galli richeſſe.
Eſther 8.℣.10. Et miſit literas per manū currentiū in equis, equitantium dromedario. הָרֶכֶשׁ
In pauſa. 1.Reg.4.℣.28. Et hordeum & ſtramen pro eq̄s & dromedario. καὶ τοῖς ἅρμασιν וְלָרָכֶשׁ
Legitur præterea tantum Eſther 8.℣.14. Michæ 1.℣.13. καὶ ἱππευόντων. לָרֶכֶשׁ

רָמָה Leuando proiecit cum impetu quodam, præcipitauit, iaculatus eſt, item petijt aliquem dolis, defraudauit, impoſuit. Cognationem habet cum רָמַם & רוּם item רָאַם altus fuit, eleuatus eſt. Hinc Græci pro Mem ſubſtituunt π vt ῥίπτω, ῥιπτέω, ῥιπτάω, ῥιπτάσκω proijcio, iaculor. Ter legitur.
In I. Coniug. רָמָה proiecit, præcipitauit. Ter legitur.
Exo.15.℣.21. Equum & aſcenſorem eius proiecit in mare. Septug. ἔρριψεν. רָמָה
Ier.4.℣.antep. A ſonitu equitis & iaculantis arcu fugit tota ciuitas. ἐντεταγμένα. רֹמֵה
Pſ.78.℣.9. Filij Ephraim armati iaculantes arcu fugerunt in die belli. βάλλοντες τόξοις. רוֹמֵי
In II. Coniug. רִמָּה præcipitauit aliquem dolis.i. defraudauit.
Pro.26.℣.19. Sic eſt vir q̄ defraudauit (ſeu iaculatus eſt dolis) ꝓximū ſuū. αἰδρεύοντες. רִמָּה
1.Sam.19.℣.17. Et dixit Saul ad Michal, vt quid ſic defraudaſti me? παρελογίσω με. רִמִּיתָנִי
1.Par.12.℣.17. Et ſi (veniſtis) ad p̄cipitandum me doloſè hoſtibus meis. παραδοῦναί με. לְרַמּוֹתַנִי
Et tm̄ 2.Sam.19.℣.25. Gen.29.℣.24. Ioſ.9.℣.22. & 2.Sam.28.℣.12. Thren.1.in Quph.

Inde nomina.

רָמָה Proiectio. Legitur tantum ſemel, vt,
Iud.15.℣.4.à fin. Et vocauit locū illū Râath lehi.i. ꝓiectionē maxillę. ἀναίρεσις σιαγόνος רָמַת
Retinetur Camez ſub Reſch propter accentum milel, ex ratione vicini accentus.
רְמִיָּה Fallacia, dolus, deceptio.
Oſe.7.℣.vlt. Vt arcus doli (ſeu doloſus) cadent gladio principes eoꝝ. ἐντεταμένον. רְמִיָּה
Pſ.32.℣.2. Et non eſt in ſpiritu eius dolus (vel ſimulatio) Sept. habent δόλος. רְמִיָּה
Pro.10.℣.4. Paupertatem operatur manus fraudulenta, at manus ſeduloꝝ diteſcet. רְמִיָּה
Item Pſ.52.℣.4. Pſ.71.℣.57. Pſ.101.℣.7. Pſ.120.℣.2.3. Pro.12.℣.24. Iob 27.℣.4. Pro.19.℣.15. Ier.5.℣.27.
מִרְמָה Dolus, fraus, impoſtura.
Pſ.5.℣.7. Virum ſanguinum & impoſturæ abominabitur Dominus. δόλιον. וּמִרְמָה
Plur. Pſ.10.℣.7. Maledictione os eius plenum eſt, & impoſturis & dolo. δόλου. וּמִרְמוֹת
Et Pſ.17.℣.1. Pſ.24.℣.4. Pſ.32.℣.2. Pſ.34.℣.4. Pſ.35.℣.20. & Ieſ.53.℣.9. Gen.27.℣.35.
תַּרְמִית Impoſtura, fraus, dolus, fallacia.
Zeph.3.℣.13. Et nō inuenieẗ ī ore eoꝝ lingua impoſturæ (ſeu fallaciæ) γλῶσσα δολία. תַּרְמִית
Ier.23.℣.26. Prophetæ doli (vel impoſturæ) cordis ſui .i. prophetantes dolum. תַּרְמִת
Ier.14.℣.14. Et impoſtura eſt cor eorum (duplex lectio in ו vel י) καὶ προαιρέσεις. וְתַרְמִית
Cum affi. Pſ.119. in ס. Proſtrauiſti omnes errantes &c. quia fallax eſt impoſtura eoꝝ. (ἐνθύμημα αὐτῶν. תַּרְמִיתָם
תָּרְמָה Impoſtura, dolus, fraus. Reperitur tantum ſemel vſurpatum.
Iud.9.℣.31. Et miſit nuncios ad Abimælech in dolo.i. doloſè. μετὰ δώρων. בְּתָרְמָה

רֹמַח Haſta, lancea truculenta, romphæa. Contrariā habet ſignificationem verbo רִחֵם miſertus eſt, nam haſta eſt genus armorum cruddelium quibus ſine omni commiſeratione interficiuntur homines. Hinc ἅρμα .i. currus haſta, & latinum armo, as, are, item arma, armorum, ῥομφαία framea, romcha.
Nu.25.℣.7. Et accepit (Eleazar) haſtam in manū ſuā, ſequutus eſt viꝝ. σειρομάστην. רֹמַח
Et plur. Neh.4.℣.16. Et media pars eoꝝ apprehendebat lanceas. ἀντείχοντο τὰς λόγχας. רְמָחִים
Cum affi. Nehe.4.℣.13. Cum gladijs ſuis, cum lanceis ſuis, & arcubus ſuis. בְּרָמְחֵיהֶם
Itē 1.Re.18.℣.25. & 1.Par.12.℣.25. Ier.46.℣.4. Eze.39.℣.9. Iud.5.℣.8. & 2. Par.14.℣.8.

רָמָךְ Mulus, genus equorum nobis in hac prouincia ignotum. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt,
Plur. Eſther. 8. ℣. 10. Equitantium dromedario, veredarijs, & pullis mulorum. רַמָּכִים

רָמַם Altus fuit, exaltatus eſt, eleuatus eſt. Idem quod רום & רָאַם. Cognatione accedit ad רָמָה leuando proiecit, item ῥόμος vermis lignorum.
In I. Con. רם altus fuit, eleuatus eſt, turſit, turgidus fuit, tumuit.
Iob 24. ℣. pen. Eleuati ſunt ad modicum, & non amplius (exiſtent) רוֹמּוּ
Nu. 24. ℣. 7. Et eleuabit̃ præ Agag rege ſuo, & exaltabit̃ regnum &c. καὶ ὑψωθήσεται. וְיָרֹם
Eze. 10. ℣. 4. Et eleuata eſt gloria Dñi ab ipſo Cherub ad limẽ ædis. καὶ ἀπῆρεν. וַיָּרָם
Exo. 16. ℣. 20. Et turgeſcebat vermibus & cõputreſcebat. Ad differentiã cũ Kybuz: וַיָּרֻם
In voce paſsiua. נָרֹם eleuatus eſt in altum.
Nu. 17. ℣. 10. Eleuamini (ſubtrahimini) de medio congregationis huius. ἀποχίσθητε. הֵרֹמּוּ
Eze. 10. ℣. 15. Et eleuati ſunt Cherubim, hoc erat animal quod vidi &c. & ἀπῆρεν. וַיֵּרֹמּוּ
Et ℣. 17. Et in ſtare illas (rotas) ſtabant, & cum eleuarent̃, eleuabant̃ &c. ἐμετεωρίζοντο. יֵרוֹמּוּ
In II. Coniug. רוֹמֵם eleuauit, exaltauit, euexit.
Ieſ. 23. ℣. 4. Et non peperi, neqꝫ educaui adoleſcentes, neqꝫ euexi virgines. ὕψωσα. רוֹמַמְתִּי
Pſ. 9. ℣. 13. Vide afflictionẽ meã (quã ſuſtineo) ab inimicis meis, ꝗ exaltas me. ὁ ὑψῶν με. מְרוֹמְמִי
Pſ. 30. ℣. 2. Exaltabo te Dñe ꝗa ſuſtuliſti me, & nõ lætificaſti inimicos &c. ὑψώσω σε. אֲרוֹמִמְךָ
Pſ. 37. ℣. 34. Expecta Deũ & obſerua viã eiꝰ, & exaltabit te ad poſsidẽdũ. καὶ ὑψώσει σε. וִירוֹמִמְךָ
Plura teſtimonia vide ſupra in רום quæ etiam huc referri poſſunt.

Inde nomina.

רוֹמֵמָה Eleuans. Eſt participium I. Coniug. & abſtractè pro eleuatione. רוֹמֵמָה
Pſ. 118. ℣. 15. Dextera Domini exaltata eſt, dextera Domini facit virtutem. ὕψωσέ με. רוֹמְמוֹת
Et pl. Pſ. 149. ℣. 6. Elationes Dei in gutture eorꝫ. i. voces extollentes Deũ. αἱ ὑψώσεις.
רֹמְמוֹת Eleuatio, elatio, exaltatio, altitudo. Semel reperitur. מֵרוֹמְמֻתֵךְ
Cũ affi. Ieſ. 33. ℣. 3. Fugerunt populi ab eleuatione tua diſsipatæ ſũt gẽtes. ἀπὸ τοῦ φόβου.
רִמָּה Vermis qui naſcit̃ ex materia turgida. Hinc ῥέμω putrefacio, itẽ vermis, wurm. רִמָּה
Iob 25. ℣. vlt. Quanto minus homo qui eſt putredo (ſeu vermis) σαπρία.
Et tm̃ Exo. 16. ℣. 24. Iob. 7. ℣. 8. cap. 17. ℣. 14. cap. 21. ℣. 26. cap. 24. ℣. 20. Ieſa. 14. ℣. 12.

רִמּוֹן Malogranatus arbor, item fructus malogranatum, malum punicum, non tam naturale quam artificiale ſeu pictum.
Nu. 20. ℣. 5. Vbi nõ eſt locus ſementis, nõ ficus, nõ vitis, neqꝫ malogranatus. οὔτε ῥοαί. וְרִמּוֹן
Cum affix. Cant. 8. ℣. 2. Potabo te vino conditurӕ, ſucco granati mei. ῥοῶν μου. רִמֹּנִי
Et plur. Ier. 52. ℣. 23. Et mala punica ſuper corona circumquaqꝫ. καὶ ῥοαί. וְרִמֹּנִים
In re. Exo. 28. ℣. 34. Et facies in fimbrijs eius mala punica hyacinthi &c. ῥόας ῥοΐσκους. רִמֹּנֵי
Legit̃ præterea Exo. 39. ℣. 24. 25. 26. Deu. 8. ℣. 8. Item 1. Reg. 7. ℣. 18. 20. 42. Ier. 52. ℣. 22.

רָמַס Proculcauit ſerpendo, conculcauit reptando, conquaſſauit pedibus terram. Propriè dicit̃ de animantibus quæ ſuꝑ pedibus reptant. Cognationem habet cũ רָמַשׂ reptauit, ſerpſit, quod de animantibus dicitur quæ carent pedibus, ſed reptant ſuper ventre. Hinc ἕρπω, ἑρπίζω, ἑρπύζω, Et latinum per metatheſin literæ ſ eſt ſerpo, pro מ eſt π litera eiuſdem inſtrumenti.
In I. Coniug. רָמַס conculcauit pedibus quatiendo terram. וְרָמַס
Mich. 5. ℣. 8. Qui (leunculꝰ) quũ trãſit ꝓculcabit & diſcerpet, & nemo ẽ. καὶ διαστείλας. רֹמֵס
Ieſ. 16. ℣. 4. Conſumptus eſt conculcator de terra. i. defecerũt exercitus conculcãtis. רֹמֵס
Ieſ. 1. ℣. 12. Quis reꝗſiuit de manu veſtra, conculcare atria mea &c. πατεῖν. (ὁ καταπατῶν. רְמֹס
Pſ. 91. ℣. 12. Super Pardo & Pythone ambulabis, conculcabis leunculum & draco:
καταπατήσεις. (ducat. καταπατήσαι. וְיִרְמֹס
Pſalm. 7. ℣. 6. Proculcabit ad terram vitam meam, & gloriam meam in puluerem de- יִרְמָס־
Cũ Maccaph. Ieſ. 41. ℣. 5 à fine. Et ſicut figulus conculcabit lutũ. καταπατῶν τὸν πηλόν.
Itẽ 2. Re. 7. ℣. 4. à fine. & vlt. ca. 9. ℣. 5. à fine. ca. 14. ℣. 9. Ieſ. 16. ℣. 6. Ieſ. 16. ℣. 6. Ieſ. 63. ℣. 3.
In voce paſsiua נִרְמַס proculcatus eſt. Legitur tm̃ ſemel, vt, (& 2. Re. 14. ℣. 9. תֵּרָמַסְנָה
Ieſ. 28. ℣. 3. Pedibus ꝓculcabuntur coronæ ſuꝑbiæ, ebrij Ephraim. καταπατηθήσεται.

Inde nomen.

מִרְמָס Proculcatio,conculcatio,conculcatum &c.
Ieſ.5.℣.5.Rumpendo maceriam eius(vt fiat) in proculcationem. καταπάτημα. לְמִרְמָס
In re.Eze.34.℣.18.Et oues meæ ꝯculcatũ pedibꝰ veſtris depaſcẽt.τὰ πατήματα τῶν ποδῶν. מִרְמַס
Et p̃terea tm̃ Ieſ.7.℣.vlt.ca.10.℣.6. ca.28.℣.18. Dan.8.℣.13.Mich.7.℣.10.

רָמַשׂ Reptauit,ſerpſit,& propriè dicitur de animalibus quæ carent pedibus,ſed gradiuntur ſuper ventre quatiendo vt ſerpentes. Cognationem habet cum רָמַס proculcauit reptando ſuper pedibus. Hinc per meta: & conuerſo ם in π ἑρπύζω ſerpo ἕρπω.
In I. Coniug. רָמַשׂ reptauit. Legitur tantum in præſenti.
Gen.1.℣.27.In omne reptile reptante ſuper terram(dominabuntur)τῶν ἑρπόντων. הָרֹמֵשׂ
Pſ.69.℣.antep.Laudabunt eum cœli & terra,maria & omne ꝙ reptat in eis.τὰ ἕρποντα רֹמֵשׂ
Gen.1.℣.21. Et oẽm animã viuentem,reptantem, quam aquæ ſcaturierant. ἑρπετῶν. רֹמֶשֶׂת
Leuit.11.℣.pen.Hæc eſt lex iumentoꝝ & volucꝝ &c. & reptantis in aq̄s.ἑρπούσης. הָרֹמֶשֶׂת

Inde nomen.

רֶמֶשׂ Reptile,nomen generale animantium quæ humi reptare ſolent.
Gen.7.℣.14. Et omne reptile quod reptabat ſuper terra ſecundum ſpeciem ſuã. הָרֶמֶשׂ
Ezech.38 ℣.4.à fine. Et omne reptile quod reptabat ſuper humo. הָרֶמֶשׂ
Item Geneſ.1.℣.25.℣.26.& 1.Reg.4.℣.33.Abac.1.℣.14.

רָנָה Perſonuit. Cognationem habet cum רָנַן & רוֹן .i.ouauit,exclamauit voce ſonora & & læta. Hinc ὄρνις ales à ſonando & clamando.
In I. Coniug.רָנָה perſonuit. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
Iob 39.℣.26.Super eum perſonabit pharetra,flamma lanceæ & cuſpidis.γαυριᾷ. תִּרְנֶה

רָנַן Ouauit, exclamauit præ læticia, vociferatus eſt, perſonuit voce clara & læta, Idem ꝙ רוֹן & רָנָה. Hinc ὄρνις ales ouans ad diluculũ diei,ὀρνύω excito,incito. Sæpe extat.
In I. Coniug. רָן ouauit,vociferatus eſt,exultauit.
Iob 38.℣.7.Cum ouarent pariter ſtellæ matutinæ,& iubilarẽt filij Dei. בְּרָן־
Ieſ.44.℣.23.Ouate cœli,quia fecit Dominus,iubilate inferiora terræ. εὐφράνθητε. רָנּוּ
Thre.2.ĩ Quph.Surge,oua(vel vociferare)nocte ad principiũ excubiaꝝ.ἀδολέσχησον רֹנִּי
Ieſ.54.℣.1.Oua (vel exulta)ſterilis,quæ non pepit,ꝓrumpe in iubilum &c.εὐφράνθητι. רָנִּי
Ieſ.35.℣.6.Tunc ſaliet veluti ceruus,claudus, & ouabit lingua muti.καὶ τρανὴ ἔσται. וְתָרֹן
Pſ.35.℣.pen.Ouabunt & lætabunt̃ cupiẽtes iuſticiã meã & dicent &c.εὐφρανθήτωσαν. יָרֹנּוּ
Item Ieſ.49.℣.13.Ier.31.℣.7.Zephan.2.℣.14.Zach.2.℣.10.Eſræ 24.℣.14. Pro.1.℣.20.
In II. Coniug. רִנֵּן ouauit vehementer,exultauit.
Ier.31.℣.12.Et veniẽt & ouabũt ĩ excelſo Ziõ,& ꝯfluẽt ad bonitatẽ.καὶ εὐφρανθήσονται. וְרִנְּנוּ
Pſ.132.℣.ante.Et ſacerdotes eiꝰ induã ſalute,et pij eiꝰ ouãdo ouabũt.ἀγαλλιάσει ἀγαλ- (λιάσονται. יְרַנֵּנוּ
Pſ.98.℣.4.Iubilate Deo oĩs terra,ꝑſonate et ouate et pſallite.ἀγαλλιᾶσθε. וְרַנְּנוּ
Pſ.63.℣.8.Et in vmbra alarum tuarum ouabo.i.exultabo. ἀγαλλιάσομαι. אֲרַנֵּן
Pſ.51.℣.16.Ouabit(.i.reſonabit cum ouatione)lingua mea iuſticiã tuam.ἀγαλλιάσεται. תְּרַנֵּן
Pſ.67.℣.5.Lętabũt̃ et ouabũt populi,ꝙ iudicaturꝰ ſis populos ęq̄tate.καὶ ἀγαλλιάσθωσαν וִירַנְּנוּ
Pſ.5.℣.pe.Pſ.20.℣.7.Pſ.33.℣.1.Pſ.59.℣.17.Pſ.71.℣.23. Pſ.84.℣.3. Pſ.95.℣.1.Pſ.145.℣.7.
In voce paſſiua. רֻנַּן cantatus eſt ouatione. Semel extat in Biblijs ſacris,vt,
Ieſ.16.℣.10.Et in vineis non cantabitur neq; iubilabitur.οὐ μὴ εὐφρανθήσεται יְרֻנָּן
In III. Coniug. הִרְנִין fecit ouare,& abſolutè eſt neutrum.
Pſ.32.℣.vlt.Lætamini in Dño & exultate iuſti,& ouate oẽs recti corde.καὶ καυχοῖσθαι וְהַרְנִינוּ
Iob 29.℣.13.Et cor viduæ faciam ouare.i.excitabo ad iubilum.Sept.habent.εὐλόγησεν אַרְנִין
Pſ.65.℣.9.Quæ egrediuntur mane & veſperi facies ouare. τέρψεις. תַּרְנִין
Legitur præterea tantum Deut.32.℣.43.Pſ.81.℣.1.
In IIII. Coniug. הִתְרוֹנֵן fecit ſe ouare. Semel tantum reperitur.
Pſ.78.℣ 8.à fine.Euigilauit vt dormiẽs Dñs,vt fortis,vt ouãs à vino.κεκραιπαληκώς. מִתְרוֹנֵן

Inde nomina.

רְנָנָה Ouatio,iubilus, exclamatio læta, cantus lætus.
Pſ.100.℣.2.Colite Dominum in læticia,venite ante eum in ouatione.ἐν ἀγαλλιάσει. בִּרְנָנָה

Rrr ij Iob 3.

Iob 3.℣.7.Ecce nox illa ſolitaria ſit, neqꝫ veniat ouatio in eam.εὐφροσύνη. רְנָנָה
In reg.Iob 20.℣.5.Quoniam ouatio impioꝝ à ꝓpinquo(.i.cito) finiatur.εὐφροσύνη. רִנְנַת
Et plur.Pſ.63.℣.6. Et labijs ouationis laudabit os meum.ἀγαλλιάσεως. רְנָנוֹת
רְנָנִים Pauones, ab ouatione nomen habent.Hinc ὄρνις ales.Semel extat. רְנָנִים
Iob.39.℣.16. Ala pauonum motatur exultans.i. læta ſeſe agitat.Sept.τερπομένων.
רִנָּה Ouatio, exclamatio, vociferatio, clamor & precatio.
Pſ.42 ℣.5. In voce ovationis & celebrationis, in cœtu feſtiuante.ἀγαλλιάσεως. רִנָּה
Cum affi.Pſ.17.℣.1. Percipe vociferationē meam, exaudi orationē meā. τῇ δεήσει μου. רִנָּתִי
Et 1.Reg.8.℣.28.cap.22.℣.35.Pſ.30.℣.6.Pſ.47.℣.2.Pſ.61.℣.2.& Pſ.118.℣.15.
רֹן Ouatio, exultatio. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt:
Pluraliter in reg.Pſ.32.℣.7.Ouatiōibus liberationis circumdabis me. ἀγαλλίαμά μου. רָנֵּי

רֶסֶן Frænum, capiſtrum, habena, item pro gubernaculo ſeu timore, quia vt fræno cohibentur equi, ita & homines timore continentur in officio.Quater legitur, vt:
Pſ.32.℣.9.Ne ſitis velut equus & mulus ꝛc. q retiaculo & fræno ꝯſtringūt.ἐν χαλινῷ. וָרֶסֶן
Iob.30.℣.℣.11.Et frænum à facie mea miſerunt .i. excuſſerunt timorem.ἐν χαλινὸν. רֶסֶן
Ieſa.30.℣.28. Et vt frænum(.i.gubernationem)errare faciat in maxillis populorum. וְרֶסֶן
Cum affix.Iob 41.℣.4. In duplicitatem fræni ſui quis veniat.θώρακος αὐτοῦ. רִסְנוֹ

רָסַס Humectauit tāquā rore cōſperſo cōmiſcuit, ſtillauit roſcidè, roſcidus fuit, conſperſit, Hinc ῥάσατε comſpergite, ῥόας irroratio, & latinum ros, roſcidus.
In I. Coniug.רַס commiſcuit roſcida conſperſione. Semel tantum legitur.
Ezech.46.℣.14.Et tertiam partem Hin olei ad conſpergendum ſimilam. τῷ πέμματι. לָרֹס
Inde nomen.
רְסִיסִים Stillæ roſcidæ, guttæ ex rore conflatæ. Inuenitur tantum bis, vt:
Amos 6.℣.11.Et percutiet domum maiorē ſtillis roſcidis(perfluentibus).θλάσμασι. רְסִיסִים
In reg.Cant.5.℣.2.Caput meum plenum eſt rore, cincinni mei guttis noctis.δρόσου. רְסִיסֵי
רָעֵב Eſurijt, famelicus fuit, laborauit inedia, aruit fame, exarſit fame. Cognationē habet cum בָּעַר exarſit, & cū רָעַם impetuoſꝰ fuit, nū famelici ſūt impetuoſi donec ſedauerint famē. Hinc ꝑ ꝯuerſionem eſt βρώσκω comedo βρῶμα, βρῶσις cibus, & latini hinc voro, deuoro, item hinc ῥοφάω, ῥοφέω, ῥόφω ſorbeo, & Germanicum freſſen.
In I. Coniud. רָעֵב eſurijt, famelicè deuorauit.
Pro.25.℣.21.Si eſurierit hoſtis tuus ciba eum, & ſi ſitierit pota eum aqua.ἐὰν πεινᾷ. רָעֵב
Pſ.34.℣.11.Catuli leonum eguerunt & eſurierunt.ἐπείνασαν. רָעֵבוּ
Pſ.50.℣.12.Si eſuriero non dicā tibi, quia meus eſt orbis & plēitudo eius.ἐὰν πεινάσω. אֶרְעַב
Gē.41.℣.ātep.Et eſurijt oīs terra Aegypti, & clamauit populꝰ ad Pharao: ἐπείνασε. תִּרְעַב
Ieſa.8.℣.pen.Quā quū præterierit indurabit & eſuriet, quūqꝫ eſurierit ꝛc.ἂν πεινάσητε. יִרְעַב
Item.Ieſ.9.℣.pen.Pro.6.℣.30.cap.19.℣.15.Iere.42.℣.14.16.Ieſ.49.℣.10.Et cap.65.℣.13.
In III.Coniug. הִרְעִיב fecit eſurire.Bis legitur.
Pro.10 ℣.3.Nō ſinet eſurire Dn̄s aīā iuſti, at peruerſitas præuaricātiū ꝛc.λιμοκτονήσει. יַרְעִיב
De.8.℣.5.Et hūiliauit te, et ꝑmiſit te eſurire, et rurſꝰ cibauit te Maña.ἐλιμαγχόνησέ σε. וַיַּרְעִבֶךָ
Inde nomina.
רָעֵב Eſuriens, famelicus. Eſt participiale nomen, & ſæpe in Biblijs inuenitur.
Ieſa.58.℣.7.Frange eſurienti panem tuum.πεινῶντι. לָרָעֵב
Plur.2.Reg.7.℣.12.Nouerūt quod famelici ſimꝰ, ideoqꝫ egreſsi ſūt ꝛc.πεινῶμεν ἡμεῖς. רְעֵבִים
רְעֵבָה Famelica.Eſt nomen fœmininum participiale.
Pro.27.℣.7.at animæ famelicæ omne amarum eſt dulce.ψυχὴ δὲ ἐν ἐνδείᾳ. רְעֵבָה
רָעָב Fames, ſæpe in Biblijs invenitur vſurpatum.
Gen.12.℣.10.Et fuit fames in terra, & deſcendit Abraham in Aegyptum.ὁ λιμὸς. רָעָב
Amos 8.℣.4. à fine, Et mittam famem in terram, non famem ad panem.λιμὸν ἄρτου. רָעָב
Item Gen.26.℣.4. à fine, item penult.& vlt.Pſ.33.℣.19.Pſ.105.℣.16.&c.
רְעָבוֹן Fames.Et legitur ter in Biblijs ſacris, vt:
Pſ.37.℣.19.Non erubeſcent in tempore malo, & in diebus famis ſaturabuntur.λιμοῦ. רְעָבוֹן
In reg.Gen.42.℣.19. Et vos ite, adferte frumētū famis ædium veſtrarum.τὸ σιτοδοσίας. רַעֲבוֹן
Et ℣.33.Et famem domorū veſtrarū tollite, i.annonam qua famē expellatis.σιτοδοσίας. רַעֲבוֹן

Tremuit,

רָעַד Tremuit, pauidus fuit, veritus eſt, exterritus eſt. Cognationem habet cum רֶטֶט .i.
terror. Hinc ὀῤῥώδω, καταῤῥώδω, ἀποῤῥώδω vereor, horreo, tremo, τρέμω, τρομέω tremo,
ὀῤῥωδία, ὀρωδία, timor, terror, & latini per conuerſionem radicis terreo, terreor &c.
In I. Coniug. רָעַד tremuit, territus eſt. Semel reperitur.
Pſ.104.ꝟ.4.à fine. Qui reſpicit terram, & tremebat illa, tanget montes &c. τρέμειν. וַתִּרְעָד
In III. Coniug. הִרְעִיד fecit tremere, & abſolutè tremuit. Bis legitur.
Dan.10.ꝟ.11. Et quum loqueret̃ ipſe mecum ꝟbum hoc, conſtiti tremens. ἔντρομος. מַרְעִיד
Eſræ 10.ꝟ.9. Et ſederunt on̄is populus ĩ platea ædis Dei trementes &c. ἀπὸ τοῦ θορύβου. מַרְעִידִים
Inde nomina.
רַעַד Tremor, terror, ὀρωδία, ὀῤῥωδία timor, tremor &c. Bis legitur,
Pſ.55.ꝟ.6. Timor & tremor venit in me, & adobruit me horror. καὶ τρόμος. רַעַד
In pau. Exo.15.ꝟ.15. Apprehendit eos tremor, diſſoluti ſunt oẽs habitatores. τρόμος. רָעַד
רְעָדָה Tremor, trepidatio. Quater in Biblijs inuenitur, vt,
Pſ.48.ꝟ.7. Tremor apprehendit eos ibi, dolor inſtar parturientis. τρόμος. רְעָדָה
Ieſ.33.ꝟ.14. Expauerunt ĩ Zion peccatores, apprehendit tremor hypocritas. τρόμος. רְעָדָה
Iob 4.ꝟ.14. Pauor occurrit mihi & tremor, & multitudinẽ oſsiũ exterruit. καὶ τρόμος. וּרְעָדָה
Pſ.2.ꝟ.pen. Seruite Domino in timore, & exultate in tremore. ἐν τρόμῳ. בִּרְעָדָה

רָעָה Pauit, paſcebat, paſtus eſt, depauit, & propriè dicitur de paſtoribus gregem ſimul
& vnà paſcentibus, itemq; de grege paſcente, & complectitur omnia officia boni
paſtoris, vt eſt educere oues, regere, tueri, alere & potare. Cognationem habet cum
רֵיעַ ſodalis fuit, conſociatus eſt ex amore. Hinc Latini mutato ע in g dicunt rego,
dirigo, nam paſtor eſt rector ouium.
In I. Coniug. רָעָה paſcebat, depauit, paſtus eſt, actiuè & neutraliter.
Eze.34.ꝟ.23. Et ſuſcitabo ſuꝑ eos paſtorem vnũ qui paſcat eos &c. καὶ ποιμανεῖ αὐτούς. וְרָעָה
Ieſ.40.ꝟ.12. Sicut paſtor gregẽ ſuũ paſcet, brachio ſuo colliget agnos &c. ὡς ποιμὴν ποι- כְּרֹעֶה
Pſ.80.ꝟ.2. Qui paſcis Iſraelẽ (vel paſtor Iſraelis) auribꝰ ꝑcipe. ὁ ποιμαίνων. (μανεῖ. רֹעֵה
Ezechiel.34.ꝟ.2. Væ paſtoribus Iſraelis, qui ſunt paſcentes ſeipſos, nonne gregem
paſcent: οἱ ποιμένες (ποιμαίνειν. רֹעִים
Pſal.78.ꝟ.pen. Poſt fœtas (oues) fecit eum venire ad paſcendum in Iacob populum. לִרְעוֹת
Pſ.37.ꝟ.3. Spera in Domino, & fac bonũ, inhabita terrã, & paſce fidem. καὶ ποιμανθήσῃ. וּרְעֵה
Eze.34.ꝟ.15. In paſcuis bonis paſcam eos, & in montibus excelſis Iſraelis. βοσκήσω. אֶרְעֶה
2.Sa.5.ꝟ.3. Et dixit Dñs ad te, Tu paſces poplm̃ Iſraelem. σὺ ποιμανεῖς. (ποίμνια. תִרְעֶה
Ieſ.27.ꝟ.10. Ibi paſcet Vitulus, & ibi cubabit, & abſumet palmites eius. ἀναπαύσονται יִרְעֶה
Exo.34.ꝟ.3. Nec oues nec boues paſcentur è regione montis illius. νεμέσθωσαν. יִרְעוּ
Item. Ge.4.ꝟ.2.c.13.ꝟ.7.8.ca.37.ꝟ.1.11.12.15. Pſ.23.ꝟ.1. Pſ.28.ꝟ.7. Ge.30.ꝟ.31. Zac.11.
In II. Con. רֵעָה aſſociauit commenſalem. Semel reperitur (ꝟ.7. Ieſ.11.ꝟ.7.
Iud.14.ꝟ.vlt. Et facta eſt vxor Simſonis ſodali ſuo, quem aſſociauerat ſibi. ἦν τῷ νυμ- רֵעָה
In III. Con. הִרְעָה fecit paſcere. Inuenit̃ tm̃ ſemel. (φαγωγῷ αὐτοῦ ὃς ἑταῖρος αὐτοῦ.
Pſ.78.ꝟ.vlt. Et pauit eos ſcd̃m integritatẽ cordis ſui, et minauit eos &c. καὶ ἐποίμανεν αὐ- וַיִּרְעֵם
In IIII. Con. הִתְרָעָה aſſociauit ſe. Semel reperitur. (τούς.
Pro.22.ꝟ.24. Ne aſſocies te cum homine iracundo, & cũ viro furioſo &c. μὴ ἴσθι ἑταῖ- תִּתְרַע
Inde nomina. (ρος.
רְעִי Paſcuum vbi turmatim vel conſociata paſcuntur animalia. Semel extat.
1.Reg.4.ꝟ.23. Decem boues pingues, & viginti boues paſcui, & centum oues. רְעִי
רֹעִי Paſtio. Eſt ſubſtantiuum quod Latini reſoluunt in adiectiuum, paſtoralis.
Ieſ.38.ꝟ.12. Et deuoluta eſt à me velut tentorium paſtionis .i. paſtorale. σκηνὴν πήξας. רֹעִי
רֵעֶה Amicus, ſodalis, ſocius, familiaris qui cum alijs eadem menſa vtitur, aut in eodẽ
loco viuit, vel qui cum alijs congregatur veluti grex ad paſcua ſua.
2.Sam.15.ꝟ.vlt. Et venit Huſai amicus Dauid in ciuitatem &c. ἀρχιεταῖρος. רֵעֶה
In re. 2.Sa.16.ꝟ.16. Quũq; veniſſet Huſai Archites amicꝰ Dauidis ad Abſalõ. ἀρχιε- רֵעֶה
רֵעַ Amicus, ſocius, ſodalis, familiaris, ꝓximus, item cogitatio familiaris. (ταῖρος.
2.Sam.13.ꝟ.3. Et Amnoni erat amicus, cuius nomen Ionadab &c. ἑταῖρος. רֵעַ
Pſ.88.ꝟ.vlt. Elongaſti à me amicum & familiarem, notos meos &c. φίλον. רֵעַ
Cum affi. Pro.27.ꝟ.10. Familiarem tuũ, & familiarem patris tui ne deſeras. φίλον σόν. רֵעֲךָ

לְרֵעַי

Pſ.139.℣.2.Intellexiſti cogitationẽ meã ꝑcul.i.cõſiliũ cordis tibi notũ eſt. διαλογισ- רֵעִים
Et pl.Ier.3.℣.1.Et tu fornicata es cũ ſodalibꝰ multis,attamẽ redi ꝛc.ἐν ποιμέσι.(μȣ̃σμȣ. רֵעִיךְ
Cum affi.Pſ.139.℣.17.Et mihi ꝙ precioſæ ſunt cogitationes tuæ ô Deus. οἱ φίλοι σȣ. רֵעֶיהֶם
Pſ.28.℣.3 Qui loquunť pacẽ cũ ꝓximis ſuis,& malũ in corde eoꝝ. μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν רֵעַי
In reg.Iob 2.℣.12.Et audiuerunt tres amici Iob omne malum.τρεῖς φίλοι αὐτȣ̃.

רֵעָה Socia,ſodalis,Generis fœmin. Singulariter autem non extat in Biblijs.
Plur.cum affi.Pſ.45.℣.15.Virgines poſt eã ſodales eius adducunť tibi.αἱ πλησίον αὐτῆς. רְעוֹתֶיהָ
Iud.11.℣.4.à fine. Et deplorabo virginitatẽ meã ego & ſociæ meæ &c.αἱ συνεταιρίδες רֵעוֹתָי
αὐτῆς. Eſt duplex lectio,nã ſcd̃m literas habet formã noĩs רַעְיָה de quo nunc ſequitur.

רַעְיָה Socia,ſodalis,amica. Sæpe inuenitur in libro Canticorum. רַעְיָתִי
Cum affi.Can.1.℣.9.Sociam meã(vel amicam meam)aſsimilaui.ἡ πλησίον μȣ.

רַעְיוֹן Societas,ſodalitas,paſtio,depaſtio,quam ventus abſumit depaſcendo,moleſtia. רַעְיוֹן
Eccle.1.℣.pẽ.Atqꝫ ĩtellexi ꝙ hęc etiã ſit ſocietas vẽti.i.moleſtia ſpiritꝰ.προαίρεσις πνεύ- וּבְרַעְיוֹן
Eccle.2.℣.5.à fin.Quid ſupeſt homini ĩ moleſtia aĩ ſui?ἐν προαιρέσει καρδίας.(ματος.

רְעוּת Societas,ſodalitas, & accipitur aliquando abſtractum pro concreto. רְעוּת
In re.Eccle.1.℣.14.Et ecce oĩa ſunt vanitas,& ſocietas venti.καὶ προαίρεσις πνεύματος. רְעוּתָהּ
Cũ affi.Exo.11.℣.2.Vnuſqſqꝫ ab amico ſuo,& vnaquæqꝫ à ſocia ſua. παρὰ τȣ̃ πλησίον.

מִרְעֶה Pabulum,paſcuum. Aliquoties in Biblijs reperitur paſsim. וּמִרְעֶה
Ezech.34.℣.14.Et paſcuum pingue paſcent,ad montes Iſraelis.ἐν νομῇ πίονι. מִרְעֶה
In reg.Ieſ.32.℣.14.Lætitia feraꝝ paſcuum (vel pabulum)gregum.βοσκήματα. מִרְעֵהוּ
Cum affi.Iob 39.℣.8.Exploratio montium eſt paſcuum eius,&c. νομὴν αὐτȣ̃. מִרְעֵיכֶם
Et plur.cum affi.Eze.34.℣.19.Et reliquũ paſcuoꝝ veſtroꝝ concultatis. τῆς νομῆς.

מַרְעִית Paſcuum,pabulum in campo,item continens pro contento, pro grege paſcẽte. מַרְעִיתוֹ
Cũ affi.Pſ.95.℣.7.Quia ipſe eſt Deus noſter,nos aũt populus paſcui eius. νομῆς αὐτȣ̃. מַרְעִיתִי
Ezech.34.℣.vlt.Et vos eſtis grex meus,grex paſcui mei.καὶ πρόβατα ποιμνίȣ ἐστέ. מַרְעִיתָם
Iere.10.℣.5. à fine. Et omne quod fuit in paſcuis eoꝝ diſpſum eſt.i.omnis grex eoꝝ
quem paſcunt,diſsipatus eſt. πᾶσα ἡ νομή. Et alibi ſæpe reperies.

מֵרֵעַ Sodalis,ſocius. De hoc vide ſupra in רֵיעַ.

רָעַל

Commotus ſeu agitatus eſt inſtar ebrij & temulenti hinc inde vacillantis. Hinc Germanicum rollen/& per metatheſin literarum ἱλαρός hilaris, ἱλαρώω exhilaro, nã ebrij ſunt hilariores.

In III. Coniug. paſsiua. הָרְעַל factus eſt moueri ſeu agitari. Semel legitur. הָרְעָלוּ
Nah.2.℣.3.Et fraxini factæ ſũt agitari,i.lanceæ ex fraxinis cõmotæ ſũt.θορυβηθήσονται.

Inde nomina.

רַעַל Temulentia. Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt. רַעַל
Zach.12.℣.2.Ecce ego pono Ieruſalẽ ĩ calicẽ temulẽtiæ cunctis populis. ὡς πρόθυρα.

רְעָלוֹת Tremulæ,hoc eſt vittæ habentes tremulas. Germanicè flittern. Semel extat. רְעָלוֹת
Plur.Ieſ.3.℣.19.Et armillas & vittas(auferet Dominus)τȣ̃ προσώπȣ αὐτῶν.

תַּרְעֵלָה Temulentia,tremor. Ter inuenitur in ſacris Biblijs, vt, תַּרְעֵלָה
Pſ.60.℣.5.Potaſti nos vino temulentiæ(vel hilaritatis ebrioſæ) κατανύξεως. הַתַּרְעֵלָה
Ieſ.51.℣.17.Bibiſti de manu Dñi calicẽ ꝛc. & fecẽ temulentiæ. τὸ κόνδυ τȣ̃ θυμȣ̃. הַתַּרְעֵלָה
Et ℣.pen.Ecce abſtuliſti de manu tua calicẽ temulentiæ(vel tremoris)τὸ κόνδυ τȣ̃ θυμȣ̃

רָעַם

Turbatus eſt impetuoſè,cõcitatus eſt magno impetu,impetuoſus fuit,intonuit.Cognationem habet cum עַם. Hinc per metatheſin literarum ὁρμάω, ὁρμαίνω impetum facio,concito,ἐξορμάω,ἐφορμάω impetuoſè feror,ὁρμή,ὅρμημα impetus,turbatio.

In I. Coniug. רָעַם turbatus eſt,impetuoſus fuit. Sexies legitur. רָעֲמוּ
Eze.27.℣.pen.Reges eoꝝ horruerũt horrore,turbati ſunt vultu.ἐκστάσει ἐξέστησαν. יִרְעַם
Pſ.96.&.98.℣.antep. Concitabitur(.i.reboabit)terra & plenitudo eius.σαλευθήτω. יִרְעַם
1.Par.16.℣.32.Pſ.98.℣.7.Concitabitur (.i.impetuoſum erit)mare &c.σαλευθήτω.
In III. Coniug. הִרְעִים impetum fecit, intonuit. Octies reperitur. הִרְעִים
Pſ.29.℣.3.Vox Domini ſuꝑ aquas,Deus gloriæ fecit impetum.i intonuit. ἐβρόντησε. הַרְּעִימָהּ
1.Sam.1.℣.6.Propter concitare eam .i. ad irritandũ eã.ה cum dages hoc loco ſcribit. יַרְעֵם
1. Sa.2.℣.10.Litigãtes cũ Dño ꝯſternabunť,ſuꝑ queqꝫ(eoꝝ)ĩ cœlis tonabit.ἐβρόντησεν

Et cap.7.℣.10.Et intonuit Dn̄s voce magna in die illo ſuper Philiſthæos. ϗ ἐβρόντησε. וַיַּרְעֵם
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.14.Et intonuit in cœlis Dn̄s, & altiſsimus dedit. ϗ ἐβρόντησεν. וַיַּרְעֵם
Iob 37.℣.4.Poſt illum rugiet tonitru, tonabitq́; voce maieſtatis ſuæ. βροντήσει. יַרְעֵם
Iob 37.℣.5.Tonabit Deus voce ſua mirificè, qui res magnas gerit. βροντήσει. יַרְעֵם

Inde nomina.

רַעַם Impetus,concitatio,commotio,tonitru. Sæpè vſurpatur in Biblijs.
Ieſ.29.℣.6.A Deo Zebaoth viſitabit̃,tonitru,terræmotu & fragore magno. μετ̃ βροντῆς. בְּרַעַם
In reg.Iob 39.℣.28.A longe olfaciet bellum,impetū principum ꝛc. συναλαλάγματι. רַעַם
In pauſa.Pſ.81.℣.7.Exaudiam te in abſcondito commotionis.i.tonitrui. καταιγίδος. רָעַם
Cum affi.Pſ.77.℣.antep.Vox tonitrui tui in ſphæra,fulgura in orbem ꝛc. τῆς βροντῆς. רַעַמְךָ
רַעְמָה Hinnitus inſtar tonitrui magni. Legitur tantum ſemel in Biblijs,vt:
Iob 39.℣.19.Num indues collum eius hinnitu(inſtar tonitrui?) φόβον. רַעְמָה

רען Viridis, frondoſus, eſt vigoris & humiditatis,non coloris,ideoq́; opponitur arido.
Hinc ῥαίνω aſpergo, ῥανίς aſperſio,ſtilla. Aliquoties reperitur in Biblijs.
Pſ.37.℣.6.à fin. Vidi impiū præualidū & diffundentē ſe inſtar lauri viridis. τοῦ λιβάνου. רַעֲנָן
Deut.12.℣.2.Super colles & ſub omni arbore viridi.i.frondoſa. δασέως. רַעֲנָן
Et plu.Pſ.92.℣.pe.Adhuc fructificabūt in ſenecta,pingues et virides erūt. ϗ εὐπαθοῦντες. וְרַעֲנַנִּים
רַעֲנָנָה Viridis,frondoſa,arbor viridis fructum afferre ſolet,non arida.
Iob 15.℣ſu 4. à fine. Abſumetur dum nondum eſt dies eius, & ramus eius non eſt viridis. οὐ μὴ πυκάσῃ. רַעֲנָנָה
Can.1.℣.pen.Etiam ſponda noſtra(.i.lectulus noſter)eſt viridis. σύσκιος. רַעֲנָנָה

רעע Malus fuit, malè affectus eſt, malè tractauit, incommodauit. Idem eſt quod יָרַע.
Hina ῥαίω deſtruo, corrumpo, ῥῶ, perdo, ἀῤῥέω deſtruo, item χείρων, χερείων, χειρίων peior,& germanicum arg/erger/ע refert &c.

In I. Coniug. רַע malus fuit,diſplicuit tanq̃ malum,& cum accuſatiuo ſignificat malè tractare vt confringendo & conterendo aliquid.
Pro.24.℣.18.Ne fortè videat Dominus & diſpliceat in oculis eius. ϗ οὐκ ἀρέσῃ. וְרַע
Num.11.℣.10.Et exarſit ira Dn̄i vehementer,& in oculis Moſis malè fuit. ἦν πονηρόν. רָע
Deut.15.℣.9.Et malus fuerit oculus tuus in fratrem tuum inopem ꝛc. ϗ πονηρεύσεται. וְרָעָה
Ieſ.24.℣.5.à fine Malefaciendo malè tractata eſt terra. He eſt paragogicum. παραχθῆ παραχθήσεται). רֹעָה
Ieſ.8.℣.9 Mali(.i.acerbi)eſtote ô populi & conſternamini,auribus percipite. רֹעוּ
Ier.15.℣.12.Num ferrum malè afficiet(.i.atteret)ferrum ab aquilone? הֲיָרֹעַ
Iob 34.℣.24.Malè tractabit(.i.conteret) potentes infinitos. יָרֹעַ
Pſ.2.℣.9.Malè tractabis eos in virga ferrea, tanq; vas figuli diſperges eos. תְּרֹעֵם

In voce paſsiua. נָרוֹעַ malè tractatus eſt,malè affectus eſt. Bis legitur.
Pro.11.℣.15.Malus malè tractabitur cum ſpoponderit pro alieno. πονηρὸς κακοποιεῖ. יֵרוֹעַ
Pro.13.℣.20.Et paſcens(vel conuerſans)cum ſtultis malè afficietur. יֵרוֹעַ

In III. Con. הֵרַע male fecit, cum datiuo, & cum actō malè tractauit.
Pſ.74.℣.3.Totū malè tractauit(.i.deuaſtauit ſeu cōtriuit)hoſtis in ſāctuario. ἐπονηρεύσατο. הֵרַע
Ge.43.℣.5.Et dixit Iſrael cur tā malè feciſtis mihi,ad indicādū viro. ἐκακοποιήσατέ με. הֲרֵעֹתֶם
Ieſ.9.℣.17.Quia vnuſquiſq; eſt hypocrita & male faciens.i.malefactor. ϗ πονηροί. וּמֵרַע
1.Sam.12.℣.vlt.Et ſi malefaciendo malefeceritis tàm vos quàm rex veſter. ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε. הָרֵעַ
Ier.4.℣.21.Sapientes ſunt ad malefaciendū,& benefacere non nouerunt. κακοποιῆσαι. לְהָרַע
Ier.25.℣.6.Et nō irritabitis me ope manuū veſtrarꝫ,vt nō malefaciā vobis. κακῶσαι ὑμᾶς. אָרַע
2.Reg.14.℣.9.Et malefeciſti ad agendū præ omnibus qui fuerunt ante te. וַתָּרַע
Deut.26.℣.7.Et malè tractauerūt nos Aegyptij,& humiliauerunt nos ꝛc. ϗ ἐκάκωσαν ἡμᾶς. וַיָּרֵעוּ

In IIII. Coniug. הִתְרוֹעַע malê ſe preſtitit. Semel reperitur.
Ieſ.24.℣.19.Malefaciendo maletractata eſt terra,labefactādo labefactata eſt. ταρεχθήσεται. הִתְרוֹעֲעָה

Inde nomina.

רַע Malus,malum,tàm adiectiuè quàm ſubſtantiuè vſurpatur. χείρων.
Pro.23.℣.6.Ne comederis panem mali oculi.i.inuidi hominis. ἀνδρὶ βασκάνῳ. רַע

2.Sam.13.℣.22. Et nō loquutus est Abſalō cum Amon à malo in bonū. ἀπὸ πονηροῦ. לְמֵרַע
In pauſa. Gen.31.℣.24. Caue ne loquaris cum Iacob à bono ad malum. πονηρά. רָע
Et plur. Gen.47.℣.9. Pauci & mali fuerunt dies annorum vitæ meæ. καὶ πονηραί. וְרָעִים
In reg. Ezech.7.℣.4. à fine. Adducā ergò peſsimos gentiū, qui occupabunt. πονηρούς. רָעֵי

רָעָה Mala, item malicia ſeu malum ſubſtantiuè hoc eſt calamitas.
Ezech.7.℣.5. Sic dicit Dominus Deus, malum vnū, malum ecce venit. κακία μία. רָעָה
Cum affi. leui. Eccle.7.℣.16. Eſt impius qui perſeuerat in malicia ſua. ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. בְּרָעָתוֹ
Cum affi. graui. Oſe.10.℣. vlt. Sic faciet vobis Bethel à facie mali maliciæ veſtræ. κα- רָעַתְכֶם
κῶν ὑμῶν. (κακίας.
In reg. Gen.6.℣.5. Et vidit Dominus quod multa eſt malicia hominum in terra. αἱ רָעַת
Et plur. Gen.41.℣.3. (Vaccæ) malæ aſpectu, & tenues carne &c. αἰσχραὶ τῷ εἴδει. רָעוֹת
In reg. Ier.44.℣.9. Num obliti eſtis mala patrum veſtrorū, & mala regū? τῶν κακῶν. רָעוֹת
Cum affi. Pſ.141.℣.5. Quia adhuc & oratio mea in malis eorum. εἰς λόγους πονηρίας. בְּרָעוֹתֵיהֶם

רֹעָה Malicia, malum, eſt nomen ſubſtantiuum & fœmininum. Semel extat. רֹעָה
Pro.25.℣.19. Dens mali (.i. dens malus) & pes vacillans eſt ſpes &c. κακοῦ.

רָעַף Defluxit ſenſim, influxit, deſtillauit inſtar ſorbitionis. Cognationem habet cum עָרַף amputauit ceruicem, nam illa ſucciſa ſeu decollata defluit ſanguis. Hinc ῥοφέω, ῥοφάω abſorbeo, ῥόφημα, ῥόφιον, fluctus, abſorbitio, καταῤῥοφέω, ἀποῤῥοφέω, ἐκροφέω, abſorbeo, exorbeo.

In I. Coniug. רָעַף defluxit, deſtillauit. Quater inuenitur. (ται.
Iob.36.℣.6. à fine. Stillabūt nubes (æthereæ) defluēt ſup homīes multos. διαλλάσσε- יִרְעֲפוּ
Pſ.65.℣. antep. Coronaſti annum bonitatis tuæ, & orbitæ tuæ defluent pinguedine. יִרְעֲפוּ
πλησθήσονται. (ανθήσονται.
Et ℣ſu pen. Stillabunt (pinguedine) ſpacioſa deſerti, exultatione accingentur. πι- יִרְעֲפוּ
Pro.3.℣.20. Scientia illius abyſsi ruptæ ſunt, & æthera deſtillabunt rorem. ἐῤῥύησαν. יִרְעֲפוּ
In III. Coniug. הִרְעִיף fecit defluere. Semel tantùm extat.
Ieſ.45.8. Defluite cœli è ſupernis, & nubes ſtillent iuſticiam, ῥανάτωσαν. הַרְעִיפוּ

רָעַץ Dirupit vehementer, dilacerauit. Cognationem habet cum עָרַץ concuſsit præualidè. Hinc ῥήσσω rumpo, διαῤῥήσσω perrumpo, Germanicum **reiſſen/zerreiſſen**.

In I. Coniug. רָעַץ perrupit, dirupit, colliſit. Bis tantùm reperitur.
Exo.15.℣.6. Dextera tua Domine dirumpet (.i. confringet) inimicum. ἔθραυσεν. תִּרְעַץ
Iud.10.℣.8. Et attriuerunt & colliſerunt (vel confregerunt) filios Iſrael. ἐσάθρωσαν. וַיִּרְעֲצוּ

רָעַשׁ Commotus eſt cum ſtrepitu ingenti, percrepuit motu. Hinc ῥοιζέω, ſono, ſibilo, perſtrepo inſtar decurſûs aquarum ſibilantium, ῥοίζημα, ῥοῖζος, ῥοιδμός ſibilus, ſtrepitus, ſtridor &c. & Germanicum **rauſchen**.

In I. Coniug. רָעַשׁ commotus eſt, perſtrepuit, concrepuit. (σθήσεται.
Ioel 2.℣.10. Coram eo contremuit terra, commoti ſunt (vel ſtrepuerunt) cœli. σει- רָעֲשׁוּ
Ierem.8.℣.15. Commota eſt omnis terra. Septuag. ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ. רָעֲשָׁה
Ierem. 4.℣.24. Vidi montes & commouentur. καὶ ἦν τρέμοντα. רֹעֲשִׁים
Pſ.72.℣.16. In capite montiū mouebitur (vel perſtrepet) vt libanus. ὑπεραρθήσονται. יִרְעַשׁ
2.Sam.22. & Pſ.18.℣.8. Et quaſſata eſt terra, & fundamenta montium tremuerunt. יִתְרֹעַשׁ
ἐταράχθησαν. (ται.
Ezech.26.℣.10. A ſonitu equitatûs & rotæ & curruū cōmoti ſunt muri tui. σεισθήσε- תִּרְעַשְׁנָה
Itē Iud.5.℣.4. Ieſ.13.℣.13. Iere.10.℣.10. Pſ.46.℣.4. Pſ.68.℣.9. Pſ.77.℣.9. Nah.1.℣.5. &c.
In voce paſsiua נִרְעַשׁ conquaſſatus eſt. Reperitur tantùm ſemel, vt
Ierem.50.℣. vlt. à voce comprehenſa eſt Babel, commota eſt terra. σεισθήσεται. נִרְעֲשָׁה
In III. Coniugat. הִרְעִישׁ commouit cum crepitu magno.
Pſ.60.℣.4. commouiſti terram & diſperſiſti eam. καὶ συνέσεισας. הִרְעַשְׁתָּה
Hag.2.℣.6. Et ego commoueo cœlos & terram, & mare. ἐγὼ σείσω. מַרְעִישׁ
Iob.39.℣.19. Nunquid commouebis eum tanquam locuſtam? περιέθηκας. הֲתַרְעִישֶׁנּוּ

Inde nomen.

רַעַשׁ Commotio crepitus, ſtrepitus tumultus, ſonitus. בְּרַעַשׁ
Ezech.12.℣.18. fili hominis panem tuum in commotione comedes. μετ᾽ ὀδύνης.

1.Reg.19.℣.12.Et poſt ventum erat ſtrepitus,at non in ſtrepitu erat Dn̄s. συσσεισμός. רַעַשׁ
In reg.Iob 41.℣.21.Et deridebit crepitum cudonis (ſeu lanceæ.) σεισμοῦ. לְרַעַשׁ
1.Reg.19.℣.11.Iob 39.℣.27.Ezech.3.℣.13.Ierem.47.℣.3.&c.

רָפָא Sanauit,medicatus eſt,curauit morbum. Cognationem habet cum רָפָה .i. remiſit, nam ſanando morbus fit remiſsior. Hinc ῥάπτω conſuo,ἀναῤῥάπτω, καταῤῥάπτω, ὑποῤῥάπτω aſſuo,inſuo ꝛc. Eſt enim ſanare perinde ac conſuere vulnera, ῥαφίς acus, fibula,ῥάφιον fibula qua aliquid conſuitur, φαρμακεύω medeor.

In I. Coniug. רָפָא ſanauit, & cum datiuo ſignificat mederi.
Ieſ.6.℣.10.Et(ne fortè)corde intelligat & reuertatur,ac medeatur illi. καὶ ἰάσομαι. וְרָפָא
Et ca.19.℣.4.à fine.Et reuertentur ad Dn̄m ꝛc. & ſanabit eos. καὶ ἰάσεται αὐτούς. וּרְפָאָם
Pſ.103.℣.3.Qui propiciatur omni iniqtati tuæ,qui medetur omnibus &c. τὸν ἰώμενον. הָרֹפֵא
Ieſ.19.℣.4.à fine. Et percutiet Dominus Aegyptum percutiendo & ſanando. ἰάσει. וְרָפוֹא
Eccle.3.℣.3.Tempus eſt ad occidendum,& tempus ad ſanandum. τοῦ ἰάσασθαι. לִרְפּוֹא
Oſe.7.℣.1.Quum mederer Iſraeli,reuelata eſt iniquitas Ephraim. ἐν τῷ ἰάσασθαί με. כְּרָפְאִי
Nu.12.℣.antep.Et clamauit Moſe ad Dn̄m dicēs,ô Deus medere quæſo illi.ἴασαι αὐ- רְפָא
He vice Aleph.Pſ.60.℣.4.Sana contritiones eius.(Eſt duplex lectio.) ἴασαι. (τόν. רְפָה
Pſ.41.℣.5.Miſerere mei,ſana animam meam,quia peccaui tibi. ἴασαι τὴν ψυχήν μου. רְפָאָה
Ieſ.30.℣.26.Cū obligauerit Dominus ꝛc.& vulnus plagæ ſuæ ſanauerit. ὅταν ἰάσηται. יִרְפָּא
ה pro א.Ier.3.℣.4.à fine. Reuertimini filij auerſi,ſanabo auerſiones veſtras. καὶ ἰάσομαι אֶרְפָּה
Iob 5.℣.18.Cruentabit(ſeu vulnerabit)& manus eius ſanabunt(vel lenient) ἰάσωνται. תִּרְפֶּינָה
In voce paſsiua. נִרְפָּא ſanatus eſt,refectus eſt.
Leuit.14.℣.3.Et viderit ſacerdos,& ecce ſanata eſt plaga lepræ à leproſo. ἴαται. נִרְפָּא
Ezech.47.℣.8.Et ſanatæ ſunt aquæ. Secundum puncta legitur נִרְפּוּ ὑγιάσει. נִרְפְּאוּ
Deut.28.℣.27.& 35.Percutiet te Dominus vlcere &c.ita vt ſanari nō poſsis. ἰαθῆναι. לְהֵרָפֵא
Ier.17.℣.14.Sana me Domine & ſanabor,ſalua me & ſanabor. καὶ ἰαθήσομαι. וְאֵרָפֵא
Ier.51.℣.7.Adhibete illi reſinam,ſi fortè poterit(Babel)ſanari. ὅπως ἰαθήσεται. תֵּרָפֵא
Item He pro Aleph. Vel eſt cognatio radicis & ſignificationis.
Ier.51.℣.9.Curauimus Babyloniam,at non eſt ſanata. Sept. καὶ οὐκ ἰάθη. נִרְפָּתָה
Ier.19.℣.11.Quemadmodū quis cōfringit vas figuli,quod refici nō poteſt. ἰαθῆναι. לְהֵרָפֵה
2.Reg.2.℣.4.à fine.Et ſanatę ſunt aquæ vſq; in diem hunc. καὶ ἰάθησαν. וַיֵּרָפוּ
In II. Coniug. רִפָּא & רִפָּה ſanauit,& cum datiuo medelam adhibuit.
2.Reg.2.℣.5.à fine.Sic dicit Dominus, medicinam adhibui aquis iſtis. רִפֵּאתִי
Ier.51.℣.9.Sanauimus Babel(eſt duplex lectio,aut Aleph ſcribitur pro Iod.)ἰάσαμεν. רִפִּאנוּ
Ezech.34.℣.4.Et infirmam(ouem)non ſanaſtis,& contritam non obligauiſtis. ἐσωματοποιήσατε. רִפֵּאתֶם
Exo.21.℣.19.Attamen vacationem illius perſoluet,& ſanando ſanabit ꝛc. καὶ τὰ ἰατρεῖα. וְרַפֹּא
1.Reg.18.℣.30.Et ſanauit(.i.conſuit ſeu reparauit)altare quod dirutum erat. καὶ ἰάσατο. וַיְרַפֵּא
Ier.6.℣.14.Et ſanabant contritionem filiæ populi mei. καὶ ἰῶντο τὸ σύντριμμα. וַיְרַפְּאוּ
Ier.8.℣.11.Et ſanabant contritionem filiæ populi mei re leui.i.non ſeriò. וַיְרַפּוּ
In IIII. Coniug. הִתְרַפֵּא fecit ſe curari,curauit ſe ſanari. Ter legitur.
2.Re.8.℣.vlt.& ca.9.℣.15.Et reuerſus eſt Iorā rex ad faciēdū ſe ſanari ꝛc. τοῦ ἰατρευθῆναι לְהִתְרַפֵּא
2.Par.22.℣.5.Et reuerſus eſt ad curandum ſe in Ieſreel. τοῦ ἰατρευθῆναι. לְהִתְרַפֵּא

Inde nomina.

רָפָא & רָפָה gigas qui potens eſt ad ſanandum.i.ſaluandum homines ab oppreſsione. Accipitur quoq; in plurali de mortuis gigantibus, item eſt nomen vallis.
1.Par.20.℣.vlt.Hi nati ſunt giganti in Gath,& ceciderunt per manum ꝛc. τῷ Ῥαφᾶ. לְהָרָפָא
2.Sam.21.℣.vlt.Quatuor iſti nati ſunt giganti in Gath,& ceciderunt. τῷ Ῥαφᾶ. לְהָרָפָה
Et plur.Deut.2.℣.11.Gigantes reputabantur etiam iſti ſicut Enakim. Ῥαφαείν. רְפָאִים
Pſ.88.℣.11.Nunqd mortuis facies mirabilia,an gigantes(infernales)ſurgēt. ἢ ἰατροί. רְפָאִים
2.Sa.5.℣.4.à fin.Et addiderūt Philiſthęi ꝛc.& diffuſi ſunt in valle Rephaim. τῶν τιτάνων. רְפָאִים
Legitur præterea.2.Sam.21.16.18.20.Gen.14.℣.5.cap.15.℣.pen.Deut.3.℣.11.13.&c.

רְפוּאָה Medicina,remedium, ſanitas. Singulariter non inuenitur.
Plur.Ier.46.℣.11.In vanum multiplicaſti medicinas,reparatio tibi non eſt, ἰάματά σου. רְפֻאוֹת
In reg.Ier.30.℣.13.Sanationes reparationis non ſunt tibi, ἰατρεύθης. רְפֻאוֹת

רְפְאוּת Sanitas, remedium. Inuenitur tantum ſemel, vt: רִפְאוּת
Pro.3.℣.8. Sanitas erit vmbilico tuo, & irrigatio oſsibus tuis. τότε ἴασις.

מַרְפֵּא Sanitas, remedium, medela, medicina. Pharmacum. מַרְפֵּא
Pro.4.℣.6. à fine. Et omni (vel toti) carni eius eſt ſanitas Septua. ἴασις. מַרְפֵּא
Et cap.12.℣.18. At lingua ſapientum eſt (vel adfert) remedium. ἰῶνται. מַרְפֵּה
Ier.8.℣.15. Expectare ad pacem, & nihil boni venit, ad tempus ſanationis. ἰάσεως.
Scribitur He pro Aleph. Vel eſt duplex lectio מִרְפֶּה .i. remiſsio, relaxatio &c.

רָפַד Inſtrauit inferiores lectulos quibus incumbimus, ſtratum parauit Cognationem habet cum רָבַד ſtrauit, adornauit ſupiores lectos. Hinc ῥίπτω, ῥιπτέω, ῥιπτάζω, ῥιπτάσκω proiicio, diſiicio ſternendo. στορέω ſterno.
In I. Coniug. רָפַד inſtrauit lectum ſeu ſtratum cui reclinamus. Semel extat. יִרְפַּד
Iob 41.℣.5. à fin. Sub eo ſũt teſtæ acutę, ſternet (ſibi) rẽ acutã ĩ luto. q.d. Cutis eius admodum dura eſt, nam vbi iacet, innititur rei acutæ, & tamen non lædit. ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ.
In II. Coniug. רִפֵּד inſtrauit continuè & diligenter. Bis legitur. רִפַּדְתִּי
Iob 17.℣.13. Si expecto, ſepulchrũ eſt dom9 mea, ĩ tẽebris ſtraui lectũ meũ. ἔστρωται. רַפְּדוּנִי
Can.2.℣.5. Suſtentate me calicibus, ſternite me pomis, quia langueo &c. στοιβάσατέ με.

Inde nomen.

רְפִידָה Stratum, pauimentum inſtratum. Inuenitur tantum ſemel, vt: רְפִידָתוֹ
Cum affi. Can.3.℣.10. Columnas eius fecit argentum, ſtratũ eius aurũ. ἀνάκλιτον αὐτοῦ.

רָפָה Remiſſior fuit, lenior fuit, leniuit, torpuit, torpendo inclinatus eſt, deorſum deuerſit. Cognationem habet cum רָפָא ſanauit, nam quando morbus fit remiſſior & lenior eſt ſignum ſanitatis recuperandæ. Hinc ῥέπω inclino remiſſius, & latinum ה in g mutato vergo, deuergo, inuergo &c. רָפָה
In I. Coniug. רָפָה deuerſit, remiſit. רָפְתָה
Iud.19.℣.9. Ecce quæſo deuerſit (.i. inclinauit) dies ad veſperaſcendum. κέκλικεν. רָפוּ
Iud.8.℣.3. Tũc vergebat (.i. remiſit) ſpiritus illorꝫ ab eo .i. quieuit ira eorꝫ. τότε ἀνῆκε. יִרְפֶּה
Ier.6.℣.24. Audiuerunt famam eius, remiſſæ ſunt manus eius. παρελύθησαν. וַיִּרֶף
Ieſ.5.℣.24. Et ſtupa (ſeu palea) vi flammæ verget .i. flaueſcet. ἀνειμένης. תִּרְפֶּינָה
Exod.4.℣.6. à fine. Et deuergebat (vel deſtitit) ab eo .i. dimiſit ab eo.
Ieſ.13.℣.7. Omnis manus erunt remiſsiores. Hiero. diſſoluentur. ἐκλυθήσονται.
Legit̃ præterea 2.Sa.4.℣.1. item 2.Par.15.℣.7. Nehe.6.℣.9. Zeph.3.16. & Ier.49.℣.24.
In voce paſsiua. נִרְפָּה remiſsior eſt factus. Legitur tantum in duobus locis. נִרְפִּים
Exo.5.℣.8. Remiſsiores enim facti ſunt (.i. ocio torpent) ideoq; clamant. σχολάζουσι. נִרְפִּים
Et ℣ſu 17. Et dixit, remiſsi eſtis, remiſsi eſtis. σχολάζετε σχολασταί ἐστε.
In II. Coniug. רִפָּה remiſit, remiſsiorem fecit. Quinquies inuenitur, vt: רִפָּה
Iob 12.℣.5. à fine. Et Balthæum præualidorꝫ remiſsiorem fecit .i. laxauit. ἰάσατο. מְרַפֵּא
Ier.38.℣.4. Nam propterea ipſe facit remiſſas manus hominum bellicoſorꝫ. ἐκλύει. מְרַפִּים
Eſræ 4.℣.4. Populus terræ remiſſas faciebant manus populi Iehuda. ἐκλύων. וַיְרַפּוּ
Ier.8.℣.11. Et lenierunt contritionem (.i. morbum) populi mei. תְּרַפֶּינָה
Ezech.1.℣.5. à fine. Et cum ſtarent ipſa (animalia) remittebant alas ſuas. ἀνίεντο. הַרְפֵּה־לָהּ
In III. Coniug. הִרְפָּה fecit vergere .i. dimiſit. הֶרֶף
2.Reg.4.℣.27. Et dixit vir Dei, dimitte eam, quia anima eius eſt amara. κατώδυνος. אַרְפֶּנּוּ
Pſ.37.℣.8. Dimitte (vel ſine) ab ira, et relinque furorẽ, ne facias te excãdeſcere. παῦσαι. יַרְפְּךָ
Can.3.℣.4. Apprehendi eũ, & non dimittã eũ donec introduxeris me. οὐκ ἀφῆκα.
Deut.31.℣.6. & 8. Non dimittet te, neq; derelinquet te (Deus tuus) οὐ μή σε ἀνῇ.
Item reperitur 1.Sam.11.℣.3. cap.15.℣.15. & 2.Sam 24.℣.16. Pſ.46.℣.11. Deut.9.℣.14.
In IIII. Coniug. הִתְרַפָּה fecit ſe remiſsiorem. Ter tantum reperitur, vt: הִתְרַפִּיתָ
Pro.24.℣ſu 10. Si remiſsiorem te exhibueris (.i. ſi fueris deiecto animo) in die tribulationis. ἐμμολυνθήσεται. מִתְרַפֶּה
Pro.18.℣.9. Qui remiſsior eſt in opere ſuo, eſt frater illius qui diſsipat. ὁ μὴ ἰώμενος. מִתְרַפִּים
Ioſ.18.℣.3. Quouſq; eſtis ſegnes, ad veniendum & poſsidendum. ἐκλύεσθε.

Inde nomina.

רָפֶה Remiſsior, debilis, torpeſcens, ſegnis.

Num 13.℣.19.Fortis ne ſit an debilis(populus)exiguus ſit an multus.ἡ ἀσθενής. הֲרָפֶה
In reg.2.Sam.17.℣.2.Et veniã contra eũ dũ eſt laſſus & remiſſus manuũ.καὶ ἐκλυόμενος וּרְפֵה
רָפָה Remiſſa,debilis,ſegnis. Bis tantum in Biblijs habetur, vt: (χερσί.
Plur.Ieſ.35.℣.3.Confortate manus remiſſas,& genua nutantia &c. χεῖρες ἀνειμέναι. רָפוֹת
Iob 4.℣.3.Ecce caſtigaſti multos,& manus remiſſas confortaſti. χεῖρας ἀσθενεῖς. רָפוֹת
רִפָּיוֹן Remiſsio.Legitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt:
In re.Ier.47.℣.3.Nõ reſpexerũt patres ad filios p̃ remiſsione manuum. ἀπὸ ἐκλύσεως. מֵרִפְיוֹן
מַרְפֵּא Remiſsio vel ſanatio. Poteſt eſſe propter cognationem duplicis radicis.
Pro.14.℣.6.à fine.Vita carnis eſt cor remiſsionis,i.cor lene.πραΰθυμος. מַרְפֵּא
Vel exponitur. Vita carnis eſt cor ſanationis.i.cor ſanum.
Ier.8.℣.14.Expecta pacem & non eſt bonum ad tempus ſanationis. ἰάσεως. מַרְפֵּה

רָפַס Serpſit,proſerpſit,humiliter inceſsit quaſi ſerpendo. Idem quod רָפַשׂ conculcauit. Cognationem habet cum רָמַס proculcauit, item cum פָּרַס diffidit vngulas. Hinc ἑρπίζω,ἑρπύζω ſerpo,repo,Latini per metatheſin literarum dicunt ſerpo.

In IIII. Coniug. הִתְרַפֵּס fecit ſe ſerpere.i.humiliter inceſsit. Bis legitur.
Pro.6.℣.3. Fac te ſerpere(.i.quaſi calcandum prebe te)proximo tuo. הִתְרַפֵּס
Pſ.68.℣.31.Increpa feram arundinis facientem ſe ſerpere.i,incedere.τοῦ ἐγκλεισθῆναι. מִתְרַפֵּס

Inde nomen.

רֶפֶס. Conculcatio,quod calcando eſt perturbatum, limus turbidus. Semel extat.
Ieſ.57.℣.vlt.Et eiecerunt aquæ eius turbidum(limum)Quædam exempla: רֶפֶשׁ κλυ- רֶפֶס
Ieſ.57.℣.pen.Et eijcient aquę eius cœnum & lutum.κλυδωνισθήσονται). (δωνισθήσονται. רֶפֶשׁ

רַפְסֹדוֹת Rapſodes,rates,collectiones lignoꝝ quę aqs ſuperſtrata & inuicem connexa ferunt᷑ inſtar nauis.Germ.ein flos. Componit᷑ ex רָפַד inſtrauit,conſuit, & יְסוֹד fundamentum. Hinc ῥίψ vimen,ῥώψ virgultum. Semel legitur. Hinc ῥαψῳδία coaptatio,compoſitio.
2.Pa.2.℣.16.Adducẽus ea tibi in ratibꝰ ꝑ mare Iapho. σχεδίας. רַפְסֹדוֹת

רָפַק Adhæſit,coniunctus eſt,innixus eſt. Cognationem habet רָבַק ſaginatus eſt, nam altilia ſaginanda ſemper adhærent præſepijs.

In IIII. Coniug. הִתְרַפֵּק fecit ſe hærere. Semel tantum legitur.
Can.8.℣.5.Quæ eſt iſta quæ aſcendit à deſerto innixa dilecto meo? ἐπιστηριζομένη. מִתְרַפֶּקֶת

רָפַשׂ Conculcauit,& propriè dicitur aquas perturbare conculcando pedibus, non multum abludit à רָפַס ſerpſit pedibus quatiendo terram, & cognationem habet cum רָמַשׂ repſit,reptauit. Hinc per apocopen ἕρπω.i.ſerpo.

In I. Coniug. רָפַשׂ perturbauit conculcando,proculcauit. Bis legitur.
Ezech.32.℣.2.Et turbaſti aquas pedibus tuis,& calcaſti flumina earum. κατεπάτεις. וַתִּרְפֹּשׂ
Eze.34.℣.17.Et ꝓfũditatẽ aquaꝝ bibiſtis,et reliqas pedib.veſtris turbabitis. ἐταράσ- תִּרְפֹּשׂוּן
In voce paſsiua. נִרְפַּשׂ perturbatus eſt conculcando pedibus. 1. extat. (σετε.
Pro.25.℣.antepen.Fons perturbatus & ſcaturigo deſtructa. Sept. φράσσοι. נִרְפָּשׂ

Inde nomen.

מִרְפָּשׂ Conturbatum pedibus,conculcatio pedum &c. Semel inuenitur.
In reg.Ezech.34.℣.18.Oues meæ conculcatum pedibus veſtris depaſcunt, & conturbatum pedibus veſtris bibent. τὰ πατήματα. וּמִרְפַּשׂ
רֶפֶשׁ Stercus,cœnum, lutum, idem quod פֶּרֶשׁ excrementum cœnoſum ſeu lutoſum.

רֶפֶת Bouile,bubule,ſtabulum in quo iumenta remiſsionem habent à labore & reqeſcũt ſtrato incũbentia. Ideoq; cognationẽ habet cum רָפָה remiſſus eſt, & cum רָפַד ſtrauit.Hinc eſt putreo,putreſco, nam ſtabulũ eſt plenũ ſordibꝰ & putredine. 1. extat.
Plur.Hab.3.℣.17.Et non erat bos in bouilibus (vel in ſtabulis) ἐπὶ φάτναις. בָּרְפָתִים

רָצָא Diſcurſauit cum impetu & colliſione.Cognationem habet cum רוּץ cucurrit,& רָצָה voluit,& רָצַץ colliſit,ſiue perrupit, Hinc ῥοιζέω curro,κατεῤῥοίζομαι.

In I. Coniug. רָצָא diſcurſauit. Inuenitur tantum ſemel in hac ſignificatione. רָצֹא
Ezech.1.℣.14.Et animalia diſcurſando & redeundo, velut aſpectus fulguris. וְרָצוֹאתִי
Ezech.34.℣.vlt.Et acceptabo vos ait Dominus Iehoua,pro וְרָצִיתִי

רָצַר Irritauit,prouocauit,ad contentionem incitauit. Et à quibuſdam exponitur inuidit, à nonnullis ſaltauit, inſultauit, vt quum irritantes inſultant de aliorum infortunio. Diuus Hieronymus vertit ſuſpicatus eſt. Hinc per metatheſin literarum, ἐρεθίζω, ὑπερεθίζω irrito,prouoco,& Germanicum **trotzen/ trotz bieten.**

In II. Coniug. רִצֵּר prouocauit, Legitur tantum ſemel in Biblijs. תְּרַצְּדוּן
Pſ.68.℣.17.Quare prouocabitis vos montes,quantumuis cliuoſi,**was trotzet jr** ? ὄρη (τετυρωμένα.

רָצָה Gratum habuit,acceptauit,complacuit,beneplacuit,voluit,beneuolentiam habuit, Diuus Hieronymus beneplacitum habuit. Cognationem habet cum רוּץ cucurrit, nam ad illa quæ nobis grata ſunt currimus prompto animo & affectu. Hinc ἀρέσκω.i.placeo,placo,gratum facio,ἀρέσκομαι placor,ἀρεσκεύω manſuetè tracto, ἐξαρέσκομαι perplaceo,εὐαρεστέω,εὐαρεστοῦμαι placidè me habeo, ἄρεστον placitum. Nehe.9.℣ſu penult. pro רְצוֹן &c.

In I. Coniug. רָצָה gratum habuit,acceptauit. Conſtruitur cum actō vel cū בְּ: רָצָה
Eccleſ.9.℣.7.Quia nunc acceptauit(vel grata habuit) Deus opera ſua. εὐδόκησεν. רָצִיתָ
Pſ.85.℣.2.Acceptaſti Dñe terrã tuam.i.beneplacitum habuiſti in terra tua.εὐδόκησας. רוֹצֶה
Pſ.147.℣.11.Acceptat Dñs timentes eũ,& ſperantes ſuper miſericordia eius. εὐδοκεῖ. רָצוּי
Eſther 10.℣.vl.Magnꝰ apud Iudæos,et acceptꝰ multitudĩi fratrꝝ ſuorꝝ.δεδοξασμένος. כִּרְצוֹת
Pro.16.℣.7.Cum acceptauerit Dñs vias viri, etiã inimicos ſuos conciliabit. רְצֵה
Pſ.40.℣.14.Sit tibi beneplacitum ô Domine vt liberes me.εὐδόκησον. אֶרְצֵה
Ezech.20.℣.4 à fin.In odore ſuauitatis(vel qetis)acceptabo vos.προσδέξομαι ὑμᾶς. תִּרְצֶה
Deut.33.℣.11 Benedic Dñe ſubſtantiæ eius, & opus manuũ eius acceptabis. יִרְצֶה
Pſ.147.℣.10.Non in tibijs viri voluntatem habebit:Acceptat Dñs timentes. εὐδοκεῖ. וְתִרֶץ
Leuit.26.℣.4.à fin.Et terra relinquet̃ à vobis,& acceptabit ſabbatha ſua. προσδέξεται. וַתִּרֶץ
Pſ.50.℣.18.Si videbas furem,beneplacitum habebas cum eo. συνέτρεχες.

In voce paſsiua. נִרְצָה acceptatus eſt,acceptabilis fuit. Legitur tantũ in his locis. נִרְצָה
Ieſ.40.℣.2.Nam militia eius expleta eſt,& iniquitas eius acceptata. λέλυται. נִרְצָה
Leuit.1.℣.4.Et acceptum erit pro eo,ad expiandum pro eo. δεκτὸν αὐτῷ. וְנִרְצָה
Et cap.7.℣.8.Tertio die non erit gratus offerens. οὐ δεχθήσεται. יֵרָצֶה
Leuit.22.℣.25.Vitiũ eſt in eis,&(ideo)non acceptabunt̃ ꝓ vobis. οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. יֵרָצוּ
Et tantum Leuit.19.℣.7.cap.22.℣.23.27.

In II. Coniug. רִצָּה fecit eſſe acceptum,placauit. Semel tantum extat. יְרַצּוּ
Iob 20.℣.10.Filij eius placabunt pauperes.i.tenuis fortunæ homines. ὀλέσαισαν.

In III. Coniug. הִרְצָה fecit eſſe acceptum,acceptauit. Semel reperitur. וְהִרְצָת
Leuit.26.℣.34.Tunc quieſcet terra,& acceptabit ſabbatha ſua,pro הִרְצָתָה.εὐδοκήσει.

In IIII. Coniug. הִתְרַצָּה fecit ſe eſſe acceptum. Semel extat. יִתְרַצֶּה
1.Sam.29.℣.4.Et in quo faciet ſe acceptum apud Dominum ſuum? διαλλαγήσεται.

Inde nomen.

רָצוֹן Acceptatio,beneuolentia,beneplacitum,voluntas. ἀρεστὸν. רָצוֹן
Pſ.69.℣.14.Et ego oratione mea ad te ô Deus(cõfugio)tẽpore beneplaciti. εὐδοκίας. רְצוֹן
In reg.Pſ.145.℣.antep.Voluntatem timentium ſe faciet, & clamorem eorꝝ. θέλημα. כִּרְצוֹנָם
Cum affi.Nehe.9.℣.pe.Et in iumẽta noſtra,ꝗdũ beneplacitũ eorꝝ.ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς.
Legit̃ p̃terea,Leu.1.℣.3.ca.19.℣.5.Deu.33.℣.16.& 23.Pſ.5.℣.13.Pſ.19.℣.15.Ieſ.61.℣.2.

רָצַח Occidit hominem,interfecit violenter,diſſecuit hominem, & propriè dicitur de homicidio quod fit præter ius & æquitatem. Cognat.habet cum חָרַץ incidit, acuit, רָצַע perforauit,& רָצַץ colliſit. Hinc εἰρέζω,εἰαρέζω occido,ῥυστάζω violo,ῥύσσω rũpo.

In I. Coniug. רָצַח occidit. וְרָצַח
Num.35.℣.27.Et occiderit vindex ſanguinis homicidam. ϗ φονεύσῃ. וּרְצָחוֹ
Deut.22.℣.4.à fin.Sicut conſurgit quis contra ꝓximũ ſuũ & occiderit eũ. ϗ φονεύσῃ. הָרֹצֵחַ
Deut.19.℣.3.Et hæc eſt ratio homicidæ,qui confugiet iſtuc. φονευτοῦ.

Oſe.4.℣.2.Peierare & mentiri & occidere & furari & adulterari ꝛc. ϗ φόνος. וְרָצֹחַ
Exod.20.℣.12.Deut.5.℣.16.Non occides (habet duplicem accentũ תִּרְצַח vel תִּרְצָח) οὐ φονεύσεις.
(ὃς ἂν φονεύσῃ. תִּרְצָח
Deut. 4. ℣. 8. à fine. Vt fugiat iſthuc homicida qui occiderit proximum ſuum &c. יִרְצַח
In voce paſsiua. נִרְצַח occiſus eſt,interfectus eſt. Bis reperitur.
Iud.20.℣.4.Et reſpondit vir Leui maritus vxoris occiſæ,dixitq́; ꝛc. τῆς φονευμένης. הַנִּרְצָחָה
Pro.22.℣.13.Dixit piger,Leo eſt foris,in medio platearum interficiar.φονευταί. אֵרָצֵחַ
In II. Coniug. רִצַּח occidit multos. Quinquies legitur.
2.Re.6.℣.pen.Nunq̃d vidiſtis ꝙ miſerit filius homicidæ illius vt auferat: τοῦ φονευτοῦ. הַמְרַצֵּחַ
Ieſ.1.℣.21.Iuſticia habitauit(olim)in ea(ciuitate)at nunc homicidæ,νῦν δὲ φονευταί. מְרַצְּחִים
Oſe.6.℣.pen.Collegium ſacerdotum in via occident verſus Sichem.ἐφόνευσαν. יְרַצְּחוּ
Pſ.94.℣.6.Viduam & peregrinum interficient,& pupillos occident. ἐφόνευσαν. יְרַצֵּחוּ
Pſ.62.℣.4.Vnuſqſq; inſidiamini vt interficiatis ꝛc. φονεύετε. Filij Naphthali legunt ר תְּרָצְּחוּ
cum pathah in 2. Coniug. At filij Aſer vtuntur eo in 1. Coniugatione.

Inde nomen.

רֶצַח Occiſio,interfectio,homicidium. Reperitur tantum bis,vt,
Pſ.42.℣.11.In modum occiſionis eſt in oſsibus meis,opprobrauerũt ꝛc. κατεθλᾶσθαι. כְּרֶצַח
Eze.21.℣.22. Ad apiendum os in homicidio,ad eleuandam vocem in iubilo. ἐν βοῇ. בְּרֶצַח

רָצַע Perforauit ſubula, perfodit ſubula, transfixit. Cognationem habet cum עָרַץ terruit præualidè, & צָרַע leproſus fuit, nam leproſus perforatus eſt corpore ſuo per plagã lepræ. Hinc ὀρύσσω,fodio,διορύσσω perfodio.
In I. Coniug. רָצַע perforauit ſubula. Legitur tantum ſemel.
Exo.21.℣.6.Et ꝑforabit herus eius aurẽ illius ſubula,& ſeruiet ei ꝑpetuo.ϗ τρυπήσει. וְרָצַע

Inde nomen.

מַרְצֵעַ Subula qua aliquid perforatur. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs,vt,
Deut.15.℣.17.Et accipies ſubulam,& pones in aurem eius ad oſtium.ὀπήτιον. מַרְצֵעַ
Exo.21.℣.6.Et transfiget herus eius aurem illius ſubula ꝛc. Sept.ὀπητίῳ. מַרְצֵעַ

רָצַף Strauit pauimentum vbi ignis fouetur, ſtrauit ſeu parauit focum ignis. Cognationem habet cum צָרַף aduſsit. Hinc per metatheſin literarum preſter,πρηστήρ flamma, fulmen combuſtiuum.
In I. Coniug. רָצַף ſtrauit vel aduſsit. Semel reperitur in ſacris Biblijs,vt,
Can.3.℣.10.Intimũ eius ſtratũ(vel aduſtũ)erat amore,p̄ filiabꝰ Ieruſalẽ.λιθόστρωτον. רָצוּף

Inde nomina.

רֶצֶף Pruna,carbo accenſus & viuus ſuper pauimento foci. Semel reperitur.
Pl.1.Re.19.℣.6.Et reſpexit,& ecce ad caput eius placenta prunarꝫ.ἐγκρυφίας ὀλυρίτης רְצָפִים
רִצְפָּה Pauimentum ſtratũ ad fouendum prunas,item ſemel continens ꝓ contentis.
Ieſ.6.℣.6.Vnus ex Seraphim,& in manu eius pruna quã forcipe acceperat.ἄνθρακα. רִצְפָּה
Ezech.42.℣.3.Et contra pauimentum quod in atrio exteriore erat. περίστυλα. רִצְפָּה
In re.Eſther 1.℣.6.Lectuli aurei & argentei erant ſuꝑ pauimento parij ꝛc. λιθοστρώτου. רִצְפַת
Legitur præterea tantum 2.Par.7.℣.3.Ezech.40.℣.16.17.
מַרְצֶפֶת Pauimentum,pauimentatum. Et legitur tantum ſemel in Biblijs,vt,
In reg.2.Reg.16.℣.17.Et poſuit illud ſuper pauimento lapidum.βάσιν λιθίνην. מַרְצֶפֶת

רָצַץ Conquaſſauit,colliſit,læſit,concuſsit,fregit. Cognationem habet cum רָעַץ oppreſſit, & רוּץ cucurrit,nam concuſsio fit concurrendo,vt quando duo inter ſe concurrendo collidunt. Hinc ἀράσσω collido,confringo.
In I. Coniug. רַץ læſit,colliſit,in participijs ſæpius eſt integra radix.
1.Sam.12.℣.3.Et quem defraudaui, & quem læſi, & de cuius manu accepi munus? κατεδυνάστευσα.
(κατεδυνάστευσας ἡμᾶς. רַצּוֹתִי
Et ℣ſu.4.Et dixerunt,non intuliſti nobis vim, nec læſiſti nos, & non accepiſti &c. רַצּוֹתָנוּ
Amos 4.℣.1.Quæ vi opprimitis tenues,& læditis inopes ꝛc.καταδυναστεύουσαι. הָרֹצְצוֹת
Ieſ.42.℣.3.Calamũ ꝯquaſſatũ nõ ꝯteret(om̃ino)& linũ fumigãs ꝛc. συντεθλασμένον. רָצוּץ
2.Reg.18.℣.21.& Ieſ.36.℣.6,Ecce fiſus es fulcro arundinis colliſæ.τὴν τεθλασμένην. רָצוּץ

Oſe.5.℣.10.Oppreſſus Ephraim,colliſus iudicio,eo quod cœpit ⁊c. κατεδυνάστευσεν. רָצוּץ
Deut.28.℣.33.Et eris tantum̃odo oppreſſus,& colliſus om̃ibus diebus. πεπιεσμένος. רָצוּץ
Ieſ.58.℣.6.Et dimitte colliſos liberos,& omne iugum dirumpetis. τεθραυσμένους. רְצוּצִים
Pſ.68.℣.31.Conculcantem inter collidentes argenti. δεδοκιμασμένους. בְּרַצֵּי
Eccle.12.℣.7.Et lædat̃ phiala auri.i.mẽbrana illa flaua quæ cerebrꝝ ꝯtinet. καὶ συντριβῇ. וְתָרֻץ
In voce paſsiua. נָרוֹץ conquaſſatus eſt,colliſus eſt. Bis extat. וְנָרֹץ
Eccle.12.℣.7.Et conquaſſetur(ſeu confringatur) rota ad puteum. συντριβῇ. תֵּרוֹץ
Ezech.29.℣.7.Cum ipſi te apprehenderent manu conquaſſabatur. ἐθλάσθης.
In II. Coniug. רִצֵּץ conquaſſauit,colliſit. Ter legitur.
Iob 20.℣.19.Quoniam conquaſſauit,dereliq̃t pauperes, domum diripuit ⁊c. ἔθλασεν. רִצַּץ
Pſ.74.℣.14.Tu colliſiſti capita Leuiathan, dediſti eũ ĩ cibũ populo Inſularꝝ. σὺ συνέθλασας. רִצַּצְתָּ
2.Par.16.℣.10.Et colliſit Aſa de populo in tempore iſto. καὶ ἐλυμήνατο. וַיְרַצֵּץ
Et ad formam defectiuorum ainpoal רוֹצֵץ colliſit,conquaſſauit. Bis reperitur. וַיְרֹצְצוּ
Iud.10.℣.8.Et oppreſſerunt & colliſerunt filios Iſrael in anno iſto. καὶ ἔθλασαν. יְרוֹצֵצוּ
Nah.2.℣.4.Velut fulgura quæ collidentur(vel quæ diſcurſabunt à רוּץ) διατρέχουσαι.
In III. Coniug. הֵרִץ colliſit,fecit conquaſſatum. Semel reperitur.
Iud.9.℣.7.à fine.Et deiecit mulier quædam fragmentum lapidis molaris ſuper caput Abimælech,& conquaſſauit cranium eius(pro וַתָּרֶץ) καὶ συνέκλασε. וַתָּרִץ
In IIII. Coniug. הִתְרוֹצֵץ colliſit ſeſe,conquaſſauit ſeſe. Semel extat. וַיִּתְרֹצְצוּ
Ge.25.℣.22.Et collidebant ſeſe infantes ĩ medio eiꝰ,& dicebat.Si ita ⁊c. ἐσκίρτων.

רָקַב Putruit,computruit, emarcuit, &c. Cognationem habet cum קָבַר ſepeliuit, nam cadauera ſepulta ſtatim putreſcunt,ſic & quædam aliæ res corruptibiles. Hinc mutato ב in μ fit marceo.

In I. Coniug. רָקַב putruit,computruit. Bis legitur in Biblijs,vt,
Ieſ.40.℣.20.Et penurioſus in oblationẽ offeret lignũ q̃ non marceſcet. ἄσηπτον. יִרְקַב
Pro.10.℣.7.Memoria iuſti erit ĩ bñdictione,at nomen impiorꝝ ꝯputreſcet. σβέννυται. יִרְקָב

Inde nomina.

רָקָב Putredo,teredo quæ eſt cauſa putredinis, marcedo,&c. רָקָב
Hab.3.℣.16.Orietur putredo in oſsibus meis,& in me contremiſcam. τρόμος. וְכָרָקָב
Oſe.5.℣.12.Et ego fui Ephraim vt tinea,& inſtar teredinis domui Iuda. ὡς κέντρον. וּרְקַב
In reg.Pro.14.℣.30.At putredo oſsium eſt æmulatio. σὴς ὀ.
Legitur præterea tantum Iob 13.℣.4.à fine.Pro.12.℣.4.cap.14.℣.30.
רִקָּבוֹן Putrefactio. Reperitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt, רִקָּבוֹן
Iob 41.℣.17.Tanquam lignum putrefactionis(vel putridum)reputabit æs. σαπρόν.

רָקַד Geſtijt,geſticulatus eſt,exultauit,ſubſilijt præ læticia.Hinc præpoſito σ fit σκιρτάω.i. exulto,ſubſilio,ſalto.

In I. Coniug. רָקַד exultauit geſtiens, tripudiauit. Ter legitur. רָקְדוּ
Pſ.114.℣.4.Montes exultauerunt vt arietes,colles ſicut filij ouium. ἐσκίρτησαν. רְקוֹד
Eccle.3.℣.4.Eſt tempus plangendi,& tempus tripudiandi. τοῦ ὀρχήσασθαι. תִּרְקְדוּ
Pſ.114.℣.6.Montes exultaſtis vt arietes, colles ſicut filij ouium. ἐσκιρτήσατε.
In II.Coniug. רִקֵּד frequenter tripudiauit , exultauit.Quinquies. מְרַקֵּד
1.Par.15.℣.vlt.Et vidit regem Dauidem exultantem & ludentem. ὀρχούμενον. מְרַקֵּדָה
Nahum 3.℣.2.Equus calcitrans(ſalaciter) & currus ſaltans ἀναβράσσοντος. יְרַקְּדוּ
Ieſa 13.℣.pen.Et piloſi(.i. ſatyri) exultabunt ibi.Græci ὀρχήσονται. יְרַקְּדוּ
Ioel.2.℣.5.Velut ſonitus curruũ in cacuminibus montiũ ſaltabũt. ἐξαλοῦνται. יְרַקֵּדוּן
Iob.21.℣.11.Emittent tanq̃ oues paruulos ſuos, & nati eorꝝ exultabũt. προσπαίζουσι.
In III. Coniug. הִרְקִיד fecit ſalire , fecit exilire. Semel reperitur. וַיַּרְקִידֵם
Pſ.29.℣.6.Et ſaltare fecit eas vt vitulũ,Libañ & Siriom vt filiũ vnicorniũ. καὶ λεπτυνεῖ.

רָקַח Confecit pigmentum ſeu vnguentum ex diuerſis ſpeciebus aromatum, compoſuit aromata varia in vnguentum, in odorem ſuauitatis vel condimentum cibi, vt ſolent pigmentarij ſeu pharmacopolæ. Hinc ק lenius prolato, & facta metatheſi literarum fit χρίω vngo, χρῖσμα, χρῖμα vnguentum, χρίσις vnctio, ἐπιχρίω, illino, χρόομαι, χρώζω, χρωννύω, χρώννυμι coloro, χρόα, χροία, χρῶμα, χρώς.i. color.hinc würtzen.

In I. Coniug. רָקַח confecit pigmentum, composuit vnguentum ꝛc.
Exo. 30. ℣. 4. à fine Et facies ex eo ſuffimentũ pigmenti opere pigmẽtarij. μυρεψικοῦ. רֹקֵחַ
Exo. 37. ℣. vlt. Et fecit oleum vnctionis ſanctitatis ꝛc. opus pigmentarij. μυρεψοῦ. רֹקֵחַ
Ex. 30. ℣. 25. Vnguentum vnctionis ſanctæ, pigmentum vnguẽti opus pigmẽtarij.
μύρον μυρεψικόν. רֹקֵחַ
Eccle. 10. ℣. 1. Ex muſcis mortuis & putrefactis eructabit (aliquis) oleum pigmentarij.
ἡδύσματος. רוֹקֵחַ
1. Par. 9. ℣. 31. De filijs ſacerdotum qui conficiebant pigmentum in aromata. μυρεψοί. רֹקְחֵי
Exo. 30. ℣. 6. à fine Quicunq; confecerit tale, aut qui dederit de hoc ſuper alienum. יִרְקַח
In II. Coniug. רִקַּח pigmentauit. Semel inuenitur. (ποιήσῃ ὡσαύτως.
2. Par. 16. ℣. vlt. Et poſuerũt eum in lectũ quẽ repleuerat ꝛc. ſpecieb. pigmẽtat. γένη μύ- מְרֻקָּחִים
In III. Con. הִרְקִיחַ fecit conficere pigmentum. Semel reperitur. ρων μυρεψῶν.
Ezech. 24. ℣. 10. conſume carnem, & confice pigmentum. ἐλαττωθῆ ὁ ζωμὸς. וְהַרְקַח

Inde nomina.

רֶקַח Pigmentum, condimentum, conditura, confectio ex diuerſis ſpeciebus. Semel.
Can. 8. ℣. 2. Potabo te vino pigmenti (.i. aromatico) & ſucco mali punici. μυρεψικοῦ. הָרֶקַח
רֹקַח Pigmentum. Reperitur bis in ſacris Biblijs, vt:
Exo. 30. ℣. 4. à fine. Et facies ex eo ſuffimentum pigmenti, opus pigmẽtarij. μυρεψικόν. רֹקַח
In reg. Exo. 30. ℣. 25. Et facies ex eo vnguentum, ꝛc. pigmentũ vnguẽtarij. μυρεψικόν. רֹקַח
רַקָּחִים Pigmentarij, vnguentarij, condimentarij, pharmacopolæ. Semel extat.
Plur. Nehe. 3. ℣. 8. Ad cuius manum ædificabat Hananias filius pigmentariorum. הָרַקָּחִים
רַקָּחוֹת Pigmentariæ, vnguentariæ. Inuenitur tantum ſemel, vt: (ἕως τοῦ ῥωκεείμ.
Plur. 1. Sam. 8. ℣. 13. Et filias veſtras tollet vt ſint vnguentariæ. εἰς μυρεψοὺς. הָרַקָּחוֹת
רִקּוּחִים Pigmenta, Habetur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt:
Plur. cum affi. Ieſa. 57. ℣. 9. Et reſpexiſti ad regem ꝛc. & multiplicaſti pigmenta tua. רִקֻּחָיִךְ
מֶרְקָח Seplaſia, forum vbi venduntur pigmenta & vnguenta varia. Semel reperitur.
Pl. Cã. 5. ℣. 13. Malæ eius ſunt ſicut areolæ aromatũ ſicut turres ſeplaſiarum. μυρεψικά. מֶרְקָחִים
מֶרְקָחָה Confectio ex pigmentis. Bis vſurpatur in ſacris Biblijs.
Ezec. 24. ℣. 10. Et faciendo conficere pigmentum .i. condiendo conditurã. ὁ ζωμὸς. הַמֶּרְקָחָה
Iob. 41. ℣. antep. Faciet feruere vt ollã ꝛc. mare põet vt pigmentũ. ὥσπερ ἐξάλειπτρον. כַּמֶּרְקָחָה
מִרְקַחַת Confectio pigmentorum. Bis inuenitur, vt:
Exo. 30. ℣. 25. Et facies ex eo oleum vnctionis ſanctæ pigmẽtũ cõfectiõis. μυρεψικόν. מִרְקַחַת
In reg. 2. Par. 16. ℣. vlt. In lecto quem repleuerant aromatibus & ſpeciebus pigmentatis, בְּמִרְקַחַת
pigmento (ſeu confectione) operis .i. arte pigmentaria. μύρων μυρεψῶν.

רָקַם Acu pinxit, veſtes auro & varijs filis diuerſorum colorum intexuit, variegauit. Germanicè ſticken/geſtickte kleider/ veſtes acupictæ, ſiue phrygianæ veſtes ſunt quæ filis aureis ſunt contextæ, nam phryges primo inuenerunt, vt Plinius ſcribit, hanc artem & texturam. Cognationem habet cum קָרַם .i. varijs neruis obduxit carnem, diſtendit carnem pelle obducta &c. Hinc eſt Gallicum recamare .i. acu pinxit. diſcoloria veſtis ſeu phrygionica.

In I. Coniug. רָקַם acu pinxit. Legitur tantum in præſenti tempore, vt.
Exo. 26. ℣. pen. Et facies velum pro oſtio tentorij, ex hyacinthino (ſerico) & purpura,
& cocco bis tincto, & byſſo torta opere acupictoris. ἔργον ποικιλτοῦ. רֹקֵם
Exo. 27. ℣. 16. Et portæ atrij erit velũ vigĩti cubitorum ꝛc. ope acupictoris. τῇ ποικιλίᾳ. רֹקֵם
Ex. 36. ℣. pẽ. Et fecit velũ oſtio tẽtorij ex hyacĩtho ꝛc. ope acupictorio. ἔργον ὑφαντοῦ. רֹקֵם
Legitur præterea tantum. Exo. 28. ℣. 5. à fine cap. 35. ℣. vlt. cap. 38. ℣. 23. cap. 39. ℣. 29.
In II. Coniug. paſsiua. רֻקַּם variegatus eſt. Semel reperitur.
Pſ. 139. ℣. 15. Variegatus (.i. varie compactus) ſum in nouiſsimis terræ .i. varijs membris רֻקַּמְתִּי
& neruis diſtinctus ſum, velut opere phrygio effectus. ὑπόστασίς μου.

Inde nomen.

רִקְמָה Veſtis diuerſorum colorum & auro intertexta, quam nos phrygianam appellamus, aliqui polymitam, Galli vocant recamatam, veſtis variegata.
Ezech. 16. ℣. 10. Indui te veſte phrygionica, & calceaui te taxo. ποικίλα. רִקְמָה
Cum affi. Eze. 16. ℣. 18. Et accepiſti veſtẽ tuã acupictam, & operuiſti eos. ποικίλον σου. רִקְמָתֵךְ

Dual.Iud.5.℣.pen.Et p̄dam veſtis varicoloris vtrinq; acupictæ ad colla.ποικιλίας. רִקְמָתַיִם
Plur.Pſ.45.℣.15.In variegatis (ſeu acupictis)veſtibus adducetur regi.πεποικιλμένη. לִרְקָמוֹת
Et tm̄ 1.Par.29.℣.2.Eze 16.℣.13.ca.17.℣.3.ca.26.℣.13.cap.27.℣.7.11. & 24.

רָקַע Expandit,extendit,diſtendit. Cognationem habet cum קָרַע diſrupit. Nam expandendo facile dirumpitur veſtis. Hinc ὀρέγνυμι extendo, ὀρεκτός extenſus. Item ἐρείκω ſcindo,ἐρέχω,ἐρέχθω,ἐρίκω ſcindo, ſeco &c.

In I. Coniug.רָקַע expandit. Sexies legitur in Biblijs ſacris,vt,
Ieſ 42.℣.5.Qui expandit terram & germina eius,qui dat ſpiraculum &c.ςερεώσας. רֹקַע
Ieſ.44.℣ 5.à fine.Extendens cœlos ſolus ego,expandens terram à me. ἐςερέωσα. רֹקַע
Pſ.136.℣.6 Expandenti terram ſup̄ aquas,q̄a in ſeculū miſericordia eius.τῷ ςερεώσαντι לְרֹקַע
Eze 6 ℣.11.Sic dicit Dn̄s Deus,p̄cute manu tua,& diſtende pede tuo.ἐ ψάφησον. וּרְקַע
2.Sa.22.& Pſ.18.℣.9.à fin.Sicut lutū plateaꝝ cōminuā eos,diſtendā eos.λεανῶ αὐτούς. אֶרְקָעֵם
In II. Coniug. רִקַּע diſtendit,expandit. Quinquies reperitur.
Ier.10.℣.9.Argentū extēſū(.i.ductile) de Tharſis afferet̄ .i. extēſū laminas. προσβλητόν. מְרֻקָּע
Ezech.25.℣.6.Propter plaudere te manu,& diſtendere te pede, & lætatus es. וַיִּרְקְעוּ / וַתִּרְקַע
Exod.39.℣.3.Et diſtenderunt(.i.diduxerunt)bracteas auri,& præcidit faſcias. יְרַקְּעֶנּוּ
Ieſ.40.℣.19.Sculptile fudit faber,& conflator auro diſtendet illud. περιεχρύσωσεν.
Num.17.℣.4.Et extenderunt eas(in laminas),p̄ obductione altaris.ἐ περιέθηκαν αὐτά. וַיְרַקְּעוּם
In III. Coniug. הִרְקִיעַ fecit diſtendere,extendit. Semel extat.
Iob 37.℣.18.An extendiſti cum ipſo nubes ita ſolidas vt videatur res fuſilis.ςερεώσεις. תַּרְקִיעַ

Inde nomina.

רָקִיעַ Firmamentum cœli expanſum,cœlum extenſum,extenſio cœli,diductio &c. רָקִיעַ
Gen.1.℣.6.Et dixit Deus,fiat firmamentū in medio cœli, vt ſit diſtinguens.ςερέωμα. בִּרְקִיעַ
In reg.Gen.1.℣.14.Et dixit Deus: Fiant lumina in firmamento cœli.ἐν τῷ ςερεώματι.
Legitur & Gen.1.℣.6.7.8.15.17.10.Pſ.19.℣.2.Pſ.150.℣.1. Ezech.1.℣.antep.
רִקּוּעִים Extenſiones,diductio laminarum ſeu bractearum. Semel tantum extat. רִקֻּעֵי
Pl.in re,Nu.17.℣.3.Et faciēt ex illis extenſiōes laminaꝝ,obductionē.ἐλπίδας ἐλατάς.

רָקַק Attenuatus eſt,euacuatus eſt. Idem quod רִיק euacuauit,exinaniuit, & affinitate alludit ad יָרַק expuit ſputum vt os illo exinaniatur. Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantum nomina hinc deducta.

רָקִיק Cruſtulum quod eſt tenue,ſeu intus vacuum,laganum,cruſtula. וּרְקִיק
Exo.29.℣.23.Et cruſtulū vnū de caniſtro azymaꝝ q; eſt corā Dn̄o.ἐ λάγανον. וּרְקִיק
In re.Nu.6.℣.19.Et cruſtulū azymaꝝ vnū,& dabit ſup̄ manus &c.ϗ λάγανον ἄζυμα. וּרְקִיקֵי
Et plur.in reg.Exo.29.℣.2.Et cruſtula azymarum vncta oleo.ἐ λάγανα ἄζυμα.
Et tm̄ Leu.2.℣.4.cap 7.℣.2.cap.8.℣.26.Num.6.℣.15.19.1 Par.23.℣.29.
רַקָּה Tempus,pars capitis tenuior,4.extat,& in plur.vſurpatur adiectiuū,tenues,&c. רַקָּתֵךְ
Cant.4.℣.3.Sicut fragmen mali punici eſt tempus tuum. μῆλόν σου. בְּרַקָּתוֹ
Iud.4.℣.4.à fine.Et infixit clauum in tempus eius,& depegit in terram.διήλασεν. בְּרַקָּתוֹ
Iud.4.℣ ante.Et ecce Siſera mortuꝰ cadebat,eratq; clauus ī tēpore eiꝰ. κροτάφῳ αὐτοῦ. רַקָּתוֹ
Iud.5.℣ 20.Vulnerauit & perfodit tempora eius(vel tempus eius)κρόταφον αὐτοῦ. רַקּוֹת
Pl.Ge.41.℣.3.Et ecce ſeptē vaccæ aliæ &c.deformes & tenues carne.λεπταὶ ταῖς σαρξὶ הָרַקּוֹת
Ge.41.℣.18.Et ſeptē vaccæ tenues(.i.macilētæ)& deformes aſcendentes.λεπταὶ ταῖς (σαρξὶν.
רַק Extenuationis particula,tm̄,tamen,tantūmodo,veꝝ, veruntamen. רַק
Pſ.32.℣.6.Veruntamen ad inundationē aquaꝝ multaꝝ ad eum nō pertingent.πλὴν רַק
Gen.20.℣.11.Quia dixi,Profecto non eſt timor Dei in loco iſto. μήποτε. רַק
Gen.19.℣.8.Veruntamen viris iſtis ne malefaciatis. μόνον. רַק
Deut.3.℣.11.Quia tantūmodo Og rex Baſan remanſit ex reliquijs gigantum. πλὴν. הָרַק
Num.12.℣.2.Num tantum cum Moſe loquutus eſt Dominus.μὴ μωυσῇ μόνῳ.
רוֹק Sputum , vide radicem יָרַק eructauit ſputum.

רִשְׁיוֹן Indulgentia , licentia , venia , permiſsio, facultas,à verbo inuſitato רָשָׁה indulſit, dedit facultatem. Hinc ῥᾳςώνη facultas , ῥᾳςωνεύω indulgeo , ocior , ῥᾷςος,ῥήϊςος

facilimus. Inuenitur tantum ſemel in ſacris Biblĳs vſurpatum.
In reg. Eſræ 3. ℣. 7. Et dederunt argentum cæſoribus &c. ſecundum indulgentiam (Cores. κατ' ἐπιχώρησιν. כְּרִשְׁיוֹן

רָשַׁם Sermonem habuit, ſermocinatus eſt, ſermone deciſiuo aliquid notauit, ſermone habito aliquid ratificauit, decreuit ſermocinando. Hinc per metatheſin literarum, ſermo, ſermocinor &c.

In I. Coniug. רָשַׁם ſermocinatus eſt, decreuit. Semel tantum reperitur.
Dan. 10. ℣. vlt. Verum indicaui tibi quod ſermocinatione ratificatum eſt in ſcriptura veritatis. i. indicabo tibi decretum Dei. ἐντεταγμένον. הָרָשׁוּם

רָשַׁע Impius fuit, improbus fuit. Cognationem habet cum רָעַשׁ commotus eſt, nam impĳ mouentur ſubito & ſunt inconſtãtes, atq; illorum animus ſemper trepidat iuxta illud Ieſaiæ 48. non eſt pax impĳs, & cum עָשַׁר diues fuit, nam impĳ comparant ſibi opes qbus cõfidunt. Ieſaiæ 53. & dedit impios ſepulchrꝝ ſuũ, & diuitẽ in mortẽ eiꝰ.

In I. Coniug. רָשַׁע impius fuit, impiè defecit. Sæpe extat in Biblĳs, vt,
2. Sa. 22. Pſ. 18. ℣. 22. Cuſtodiui vias Dñi, & nõ impius defeci à Deo meo. ἠσέβησα. רָשַׁעְתִּי
1. Re. 8. ℣. 47. & 2. Par. 6. ℣. 37. Peccauimus, iniquè egimus, impĳ fuimus. ἠδικήσαμεν. רָשָׁעְנוּ
Iob 9. ℣. 29. Ego impius eſſem: quorſum vanè laborarem? ἐπειδὴ εἰμὶ ἀσεβής. אֶרְשָׁע
Eccle. 7. ℣. 19. Ne ſis impius imodicè, neq; ſis prauꝰ, cur morieris ante tẽpus. ἀσεβήσῃς. תִּרְשַׁע
Legitur præterea duntaxat Iob 10. ℣. 7. 15. Dan. 9. ℣. 15.

In III. Coniug. הִרְשִׁיעַ impiè egit, improbè fecit, & cũ accuſatiuo ſignificat pronunciare impium, condemnare aliquem tanquam impium.
Pſalm. 106. ℣. 6. Peccauimus cum patribus noſtris, iniquè egimus, impiè fecimus. ἠδικήσαμεν. הִרְשָׁעְנוּ
Pro. 17. ℣. 15. Iuſtificans impium, & condemnans iuſtum, abominatio &c. ὃς δίκαιον (κρίνει τὸν ἄδικον. מַרְשִׁיעַ
1. Reg. 8. ℣. 32. Et iudicabis ſeruos tuos ad condemnandum impium. ἀνομηθῆναι. לְהַרְשִׁיעַ
1. Sam. 14. ℣. 6. à fine. Et in omni ad quod ſe vertebat præfractè agebat. ἐσώζετο. יַרְשִׁיעַ
Iob 10. ℣. 2. Ne condemnes me, notum fac mihi quare litiges mecum? μή με ἀσεβεῖν. תַּרְשִׁיעֵנִי
Et p̃terea 2. Par. 20. ℣. 35. ca. 22. ℣. 3. Deut. 25. ℣. 1. Dan. 11. ℣. 31. Iob 34. ℣. 12. & 29.

Inde nomina.

רָשָׁע Impius, improbus, præfractus. Sæpiſsimè occurrit legenti Biblia.
Pſ. 37. ℣. 21. Mutuum accipit impius & non ꝑſoluit (vel reddit) δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς. רָשָׁע
Et pl. Pſ. 1. ℣. vlt. Nouit Dñs viam iuſtorꝝ, at via impiorꝝ peribit. ὁδὸς ἀσεβῶν. רְשָׁעִים
In reg. Pſ. 75. ℣. antep. Exprimẽt, bibent omnes impĳ terræ. ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. רִשְׁעֵי

רְשָׁעָה Impia, improba, præfracta. Semel reperitur.
Ezech. 3. ℣. 18. Ad dehortandum impium à via ſua impia, vt viuat. ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ. הָרְשָׁעָה

רֶשַׁע Impietas, improbitas, nomen ſubſtantiuum. Sæpe reperitur.
1. Sam. 24. ℣. 14. Ab impĳs egredietur impietas. i. ſuo ſe gladio iugulabunt. ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. (ἁμαρτωλῶν. רֶשַׁע
In pauſa nihil mutatur. Pſ. 84. ℣. antep. Quàm perdurare in tabernaculis impietatis. רֶשַׁע
Cũ affi. Eze. 3. ℣. 19. Si p̃monueris impiũ, & nõ redierit ab impietate ſua. ἀπὸ τῆς ἀνομίας (αὐτοῦ. מֵרִשְׁעוֹ

רִשְׁעָה Impietas, improbitas, fœmininũ & ſubſtantiuũ. Paſsim extat ſingulariter.
Pro. 13. ℣. 6. At impietas obtortè trahet peccatum. τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους. רִשְׁעָה
Cũ affi. Pro. 11. ℣. 5. At in impietate ſua cadet (vel corruet) impius. ἀσέβεια δὲ περιπίπτει. וּבְרִשְׁעָתוֹ
In re. Deu. 9. ℣. 5. Nam ꝓpter impietatem gentium harꝝ eĳcit Dñs &c. διὰ τὴν ἀσέβειαν בְּרִשְׁעַת

מִרְשַׁעַת Impietas, nomen abſtractum & per auxeſin ponitur pro concreto, vt,
2. Par. 24. ℣. 7. Nam Athaliahu impietas ipſa. i. impia iſta. ἦν ἡ ἄνομος. הַמִּרְשַׁעַת

רֶשֶׁף Preſter, cœleſtis flammæ genus quæ quicquid attingit amburit & atterit, item nomen ſerpentis vrentis. Cognationem habet cum שָׂרַף combuſsit, רָצַף ſtrauit pauimentum foci vbi incenditur ignis, & cum צָרַף examinauit per ignem. Hinc per tranſpoſitionem literarum πρηστὴρ preſter.
Hab 3. ℣. 4. Ante eum præcedet peſtis, & egredietur preſter ad pedes eius. רֶשֶׁף
Deu. 32. ℣. 24. Et comeſti (.i. conſumpti) preſtere & exterminio amaro. βρώσει ὀρνέων. רֶשֶׁף
Iob 5. ℣. 7. Nã homo ad laborẽ naſcit̃, & filĳ flam̃æ eleuant ſe ad volandum. νεοσσοὶ δὲ γυπῶν. רֶשֶׁף

Et plur.Pſ.78.℣.48.Et tradidit grandini iumentum eorum, & pecora eorum preſteribus. τὴν ὕπαρξιν. לִרְשָׁפִים
Cum affi.Can.8.℣.6.Flammæ eius ſunt flammæ ignis. περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός. רְשָׁפֶיהָ
In reg.Pſ.76.℣.4.Ibi contriuit flamas(vel preſteres)arcus.i.ſagittas vrentes.τὰ κράτη. רִשְׁפֵי

רָשַׁשׁ Depauperatus eſt, ad inopiam redactus eſt, exterminatus eſt,attenuatus eſt.Idem quod רוּשׁ eguit pauper fuit &c. Cognatione reſpicit ad יָרַשׁ poſſedit,ſignificat enim pauperem poſſeſsione, qui caret hæreditate & poſſeſsione, vel qui ab alio poſsidetur. Hinc ἶρος pauper, mendicus.
In II. Coniug.paſsiua.רֻשַּׁשׁ ad inopiam redactus eſt.Semel reperitur.
Malach 1.℣.4. Exterminati (vel depauperati) ſumus,reuertemur &c.κατέστρεπται. רֻשַּׁשְׁנוּ
De hac ſignificat: vide plura in radice רוּשׁ cuius quædam exemplaria huc etiam (pertinent.

רֶשֶׁת Rete.Cognationem habet cum יָרַשׁ poſſedit, nam retinentur & poſsidentur eo piſces.Eſt nomen generis fœminini. Hinc per metatheſin rete, item areſto item reſtis.
Oſe.5.℣.1. Nam laqueus facti eſtis ipſi Miſpa,& rete expāſū ſuper Thabor.δίκτυον. וְרֶשֶׁת
In reg.Exo.27.℣.4.Et facies ei craticulā,opus retis æris,& facies ad rete &c.δικτυωτὸν. רֶשֶׁת
In pauſa.Pro.1.℣.17.Quia fruſtra expanſum eſt rete ante alatam auem. δίκτυα. הָרֶשֶׁת
Cum affi.Pſ.10.℣.9. Rapiet pauperē, dum attrahit eum in rete ſuū. ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ. בְּרִשְׁתּוֹ
Legitur præterea. Exo 38.℣.4.Pſ.9.℣.15.Pſ.25.℣.15.Pſ.31.℣.5.Pſ.35.℣.7.Ez.12.℣.13.

רְתֵת Terror,tremor.Congruit cum רֶטֶט.Hinc per metatheſin τρέω.i.timeo, fugio, τρέσης timidus, ὀρρωδός & ὀρρωδία tremor, timor. Legitur tantum ſemel.ταράττω.
Oſe.13.℣.1.Cum loqueretur Ephraim, erat tremor (in audientibus eum) רְתֵת

רָתַח Efferbuit,ebulliuit coquendo & perficiendo coctionem. Hinc ἀρτύω condio, paro ἀρτίζω perficio,ὀρθόω rectifico. Et German. Recht/richten.
In II. Con. רִתַּח feruefecit. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Ezech.24.℣.5.à fine. Feruefac ebullitiones eius, vt ſcilicet coquantur oſſa eius. רַתַּח
In voce paſsiua. רֻתַּח feruefactus eſt. Semel habetur,vt,
Iob 30.℣.5.à fine. Viſcera mea feruefacta ſunt,& non ceſſauerunt. רֻתְּחוּ
In III. Coniug. הִרְתִּיחַ fecit efferuere,fecit bullire, Semel habetur.
Iob 41.℣.4.à fine. Faciet ebullire ſicut olla profundum, mare ponet &c. יַרְתִּיחַ
Inde nomen.
רְתָחִים Ebullitiones,bullæ efferueſcentes. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs,vt.
Cum affi.Ezech.24.℣.5.Feruefac ebullitiones eius, vt coquantur oſſa eius. רְתָחֶיהָ

רָתַם Ligauit geniſta,colligauit ramis complicatis,cōiunxit viminibus,conciñauit. Hinc ἀρθμέω concordo, ῥυθμίζω, ἐπιρυθμίζω compono,apto,ἁρμόττω congruo.
In I. Coniug. רָתַם geniſta ligauit & concinnauit. Semel inuenitur.
Mich.1.℣.13.Liga(vel iunge)currum ad equos ô habitatrix Laches. רְתֹם
Inde nomen.
רֹתֶם Geniſta,arbuſcula & frutex ad vincula ſeu ligamina valde apta,quæ in modum genu flexilis eſt ad nexus.Cognationem habet cum תָּמָר id eſt, palma. Eſt generis communis. Hinc ῥάδαμνος,ῥόδαμνος,ὀρόδαμνος.i. ramus. Quater legitur.
1.Reg.19.℣.5. Et veniens ſedit ſubter geniſtam vnam. Hier. ſubter iuniperum. רֹתֶם
Et ℣.6.Et cubuit & dormiuit ſubter geniſtam vnam, & ecce angelus tangebat. רֹתֶם
Et plur.Iob 30.℣.4.Et radix geniſtarum eſt cibus(vel panis eorum) רְתָמִים
Pſ.120.℣.4.Sagittæ potentis ſunt acutæ,cum carbonibus geniſtarum. רְתָמִים

רָתַק Catenis vinxit,conſtrinxit, ligauit ſtrictim. Inde arctus,arcto,coarcto.
In I. Coniug. paſsiua. נִרְתַּק conſtrictus eſt,vinctus eſt. Semel extat.
Eccle.12.℣.6.Quouſq; non conſtringatur funiculus argenti &c. Eſt duplex lectio, nam ad marginem ſcribitur יֵרָחֵק elongetur vel ſubtrahatur. יֵרָתֵק

In II. Coniug. paſsiua רֻתַּק vinctus eſt catenis. Semel extat.
Nahum.3.℣.10.Et omnes magnates eius vincti(ſeu conſtricti) ſunt compedibus. רֻתְּקוּ
Inde nomina.
רַתּוֹק Vinculum,catena. Hiero.vertit concluſionem, nam vinculo aliquid clauditur.
Ezech.7.℣.5.à fine.Fac vinculum, quia terra plena eſt iudicio ſanguinum. רַתּוֹק
רְתוּקוֹת Vincula,ligamina,catenæ.
Plu.In re.Ieſ.40.℣.19.Simulachrum fudit artifex &c.& vinculis argẽti fuſor(cõfirmat.) וּרְתֻקוֹת
רַתִּיקוֹת Catenæ,clauſuræ,vincula,repagula,peſſula. Semel extat.
1.Reg.6.℣.21.Et traduxit in repagula aurum ante oraculum (vel occluſit oraculum catenis aureis) Eſt duplex lectio,nam pro Iod legitur à quibuſdam ſchurek. בְּרַתִּיקוֹת

ש: Psalm.119.

שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָהֶם מִכְשׁוֹל :

שָׁאַב Hauſit,extraxit de puteo aquam. Cognationem habet cum שָׁאַף abſorpſit, attraxit ſpiritum,hauſit ſpiritum. Et cum סָבָא potauit, Hinc German. ſchöppen/ ſchöpffen/ item ein ſchuffe/ein ſchaff/ein ſchäfflein/ vas ligneum quo haurit aqua, σκαφεῖον, σκάφη vas concauum, ſcapha, peluis, σκαφός ſcyphus.
In I. Coniug. שָׁאַב hauſit.
Ieſ.12.℣.3.Et hauriens aquam in læticia de fontibus ſalutis. Sept. ϗ ἀντλήσετε. וּשְׁאַבְתֶּם
Deut.29.℣.11.A cœſore lignorum vſque ad hauriente aquas tuas.ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν. שֹׁאֵב
Gen.24.℣.13.Et filiæ hominum ciuitatis exibant ad hauriendum aquas. ἀντλῆσαι. לִשְׁאֹב
Nahum 3.℣.14 Aquas obſidionis hauri tibi,fortifica munitiones tuas. ἐπίσπασαι. שַׁאֲבִי
Gen.24.℣.19.& 44.Et dixit,Quin & camelis tuis hauriam, donec &c. ὑδρεύσομαι. אֶשְׁאָב
Et ℣.20.Et cucurrit ad puteũ ad hauriendum, & hauſit pro camelis eius. ϗ ὑδρεύσατο. וַתִּשְׁאַב
Sic Ioſ.9.℣.21.23.& vlt.Ruth 2.℣.9.item 1.Sa.7.℣.6.ca.9.℣.11.Gen.24.℣.11.43.45.21.
Inde nomen.
מַשְׁאַבִּים Hauſtra,hauritoria vel loca vbi hauritur aqua. Semel reperitur, vt:
Iud.5.℣.11.A voce iaculatorum inter hauſtra, ibi acutè diſſerent de iuſticijs. εὐφραινομένων. מַשְׁאַבִּים

שָׁאַג Rugiuit, propriè eſt leonum, & metaphoricè tribuitur quoque hominibus.
In I. Coniug. שָׁאַג rugijt,irrugiuit.
Amos 3.℣.8.Leo rugijt,quis non timebit,Dominus Deus loquutus eſt &c.ἐρεύξεται. שָׁאָג
Pſ.38.℣.9.Contuſus ſum vehementer, rugiui propter gemitum cordis mei. ὠρυόμην. שָׁאַגְתִּי
Iud.14.℣.5.Et ecce catulus leonum rugiens in occurſum eius (veniebat) ὠρυόμενος. שֹׁאֵג
Ier.25.℣.30.Et de habitatiõe ſua ſãcta dabit vocẽ ſuã,rugiẽdo rugiet. λόγον χρηματιεῖ. שָׁאֹג
Amos 3.℣.4.Nunquid rugiet leo in ſylua,cum non habet prædam &c. ἐρεύξεται. הֲיִשְׁאַג
Ieſ.5.℣.pen. Rugitus eſt ei inſtar leonis, rugiet vt catuli &c. ὀργιῶσιν. Secundum puncta legitur יִשְׁאַג & ſecundum literas וְשָׁאַג & rugiet, ac idem eſt. וְשָׁאַג
Itẽ Pſ.22.℣.14.Pſ.74.℣.4.Pſ.104.℣22.Ier.2.℣.14 ca.51.℣.38.Amos 1.℣.2. Oſe.11.℣.10
שְׁאָגָה Inde nomen.
Rugitus,fremitus,propriè leonis eſt, metaphoricè hominibus tribuitur.
Ieſ.5.℣.pen.Rugitus ei eſt inſtar leonis,rugiet vt catuli, & fremet &c. ὀργιῶσι.
Cum affi.Pſ.22.℣.2.Procul à ſalute mea ſunt verba rugitus mei. παραπτωμάτων μου. שְׁאָגָה
In reg.Zach.11.℣.3.Vox rugitus leunculorum,quoniã vaſtatus eſt faſtus &c.ὠρυομένων. שַׁאֲגָתִי
Et plur.cum affi.Iob 3.℣.antep.Et effundebantur vt aquæ rugitus mei. שַׁאֲגַת
Reperitur præterea tantum.Iob 4.℣.10.Pſ.32.℣.3.Pſ.38.℣.9. Ezech.19.℣.7. שַׁאֲגֹתָי

שָׁאָה Commotus eſt inſtar commotionis aquarum,conquaſſatus eſt vt ſolent fluctus maris inter ſe collidere, & per tranſlationem ſignificat deuaſtare, conterere. Cognationem habet cum שׁוֹא deſolatus eſt, יָשָׁה remouit, & נָשָׁא decepit, mouit aliquem ad vanitatem. Hinc σείω moueo, συσσείω concutio, commoueo, διασείω permoueo.

In I. Coniug. שָׁאָה commotus eſt, deuaſtatus eſt. Semel extat, vt:
Ieſ. 6. ℣. 11. Dōec cōquaſſatę fuerint ciuitates, vt nemo ſit ꝗ inhabitet. ἕως ἂν ἐρημωθῶσι. שָׁאוּ

In voce paſsiua. נִשְׁאָה conquaſſatus eſt, deuaſtatus eſt. Ter legitur.
Ieſ. 6. ℣. 11. Et terra vaſtabitur in deſolationem, i. vt ſit deſolata. καταλειφθήσεται ἔρημος. תִּשָּׁאֶה
Et ca. 17. ℣. ante. & pen. Vt cōmotio aquaꝝ multaꝝ conquaſſabuntur. φερομένου. יִשָּׁאוּן

In III. Con. הִשְׁאָה fecit conquaſſationem. Bis legitur.
Ieſ. 37. ℣. 26. Et erit ad conquaſſandũ aceruos implicitos ciuitates munitas. ἐξερημῶσαι לְהַשְׁאוֹת
2. Reg. 19. ℣. 25. Ad deuaſtandum in aceruos implicitos ciuitates munitas. εἰς ἐπάρσεις. לַהְשׁוֹת

In IIII. Coniug. הִשְׁתָּאָה conquaſſauit ſeſe, i. obſtupuit. Semel habetur.
Gen. 24. ℣. 21. Et vir ille conquaſſabat ſeſe, i. obſtupeſcebat admirando. κατεμάνθανεν. מִשְׁתָּאֵה

Inde nomina.

שְׁאִיָּה Commotio, conquaſſatio, perinde vt fluctus & procellæ maris concutiuntur, σεισμὸς commotio, & per translationem ſignificat vaſtationem. Semel habetur.
Ieſ. 24. ℣. 12. Relicta eſt in ciuitate deſolatio, & commotione tundetur porta. וּשְׁאִיָּה

שׁוֹאָה Concuſsio, turbatio, tumultus, vaſtatio. Legitur tantum ſemel.
Plur. cum affi. Pſ. 35. ℣. 17. Eripe animam meam à tumultibus eorum. κακουργίας αὐτῶν. מִשֹּׁאֵיהֶם

שׁוֹאָה Commotio, concuſsio, deuaſtatio, deſolatio, deſtructio, ſtrepitus.
Ieſ. 10. ℣. 3. Et quid facies ad diem viſitationis, & ad deuaſtationem τῆς θλίψεως. וּלְשׁוֹאָה
In re. Pro. 3. ℣. 25. Non timebis à pauore ſubitaneo, & à concuſsione impioꝝ. ὁρμὰς. וּמִשֹּׁאַת
Itē Iob 30. ℣. 3. 14. ca. 38. ℣. 27. Pſ. 35. ℣. 8. Pſ. 63. ℣. 10. Pro. 1. ℣. 27. Ieſ. 47. ℣. 11. Pro. 1. ℣. 11.

שָׁאוֹן Concuſsio, deuaſtatio inſtar procellarum & fluctuum maris, ſonitus, tumultus. שָׁאוֹן
Pſ. 40. ℣. 3. Eduxit me è puteo deſolationis, i. è puteo calamitoſo. ταλαιπωρίας. כִּשְׁאוֹן
In re. Ieſ. 17. ℣. pen. Multitudo populoꝝ inſtar concuſsionis aquaꝝ ꝛc. ὡς ὕδωρ ἠχήσει. וּשְׁאוֹנָהּ
Cũ affi. Ieſ. 5. ℣. 14. Et deſcēdet decor eius ꝛc. & cōcuſsio (.i. vulgꝰ) eius. οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.
Sic Pſ. 65. ℣. 8. Pſ. 74. ℣. vlt. Ieſ. 13. ℣. 4. cap. 24. ℣. 8. Ier. 25. ℣. 31. Eſa. 66. ℣. 6. Ier. 46. ℣. 11.

מְשׁוֹאָה & תְּשׁוּאָה deſolatio, commotio ꝛc. vide radicem שׁוֹא.

שָׁאַט Circumagitauit, diuexauit, exagitauit contemnendo & diripiendo, alijſqꝫ modis ægrefaciendo. Germanicè vmbtreiben. Cognationem habet cum שׁוּט circuiuit, i. diſcurſauit. Hinc σκυτίζω flagello, lacero, flagellis aliquem circumagito, ש ſibilum reſoluitur in σκ, σκύταλον quæuis virga & ſcutica, σκῦτος corium, flagellum ex corio.

In I. Coniug. שָׁאט & שָׁט circumagitauit. Legitur tantum in præſenti.
Ezec. 28. ℣. antep. Ex oībus ꝗ ſunt ꝑ circuitũ eoꝝ, & circũagitāt eos. τῶν ἀτιμασάντων. הַשָּׁאטִים
Ezech. 28. ℣. vlt. Cum fecero iudicia in omnibus circumagitantibus eos. ἀτιμάσασιν. הַשָּׁאטִים
Ezec. 16. ℣. 7. à fin. Quæ circũagitabāt te, i. quæ diuexabāt ſeu ſpoliabāt te. περιεχουσῶν. הַשָּׁאטוֹת
Ezech. 27. ℣. 26. In aquis multis adduxerunt te qui circumagitant te. κωπηλάται. הַשָּׁטִים

Inde nomina.

שְׁאָט Circumagitatio, exagitatio, vexatio, flagellatio, ſcutica. Legitur tantũ ſemel, vt: שָׁאטְךָ
Cum affi. Ezech. 25. ℣. 6. Et lætatus es in omni flagellatione tua in animo.

שְׁאָט Circumagitatio, vexatio, exagitatio. Bis reperitur, vt: בִּשְׁאָט
Ezech. 25. ℣. antep. Et vlti ſunt vltione cum diuexatione (ſeu flagellatione.) בִּשְׁאָט
Ezech. 36. ℣. 5. In gaudio totius cordis, & cum exagitatione (.i. vexatione) animi. (ἀτιμάσαντες.

שָׁאַל Petiuit, interrogauit, rogauit, poſtulauit, ſupplicauit, precatus eſt. Hinc per inuerſionem radicis λίσσω, λίσσομαι, λισσάσκομαι ſupplico, λιστὸς ſupplex, λιτάζομαι ſupplico.

In I. Coniug. שָׁאַל & שָׁאֵל rogauit, interrogauit, conſtruitur cum accuſatiuo, datiuo & præpoſitione מִן, porro cum caſibus rei exponitur petiuit, poſtulauit. שָׁאַל שָׁאַל
Ge. 43. ℣. 7. Interrogādo interrogauit vir nos de progenie noſtra. ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν. וּשְׁאֶלְתֶּם
1. Sam. 25. ℣. 5. Et petetis illi in nomine meo ad pacem, i. ſalutabitis eum. ἐρωτήσατε. שְׁאֵלוּנוּ
Et pro altera forma p̄teri. Pſ. 137. ℣. 3. Quia illic interrogauerunt nos. ἐπηρώτησαν ἡμᾶς. שְׁאִלְתִּיו
1. Sam. 1. ℣. 20. Et vocauit nomen eius Samuel, qa à Dño petiui eum. ἠτησάμην αὐτὸν. שֹׁאֵל
2. Sam. 3. ℣. 13. Tantum rem vnā ego abs te peto, nempe ne videas faciē meā. αἰτοῦμαι.

1. Sam.

1.Sa.1.℣.vlt.Cunctis diebus q̄bus fuerit ſupſtes, eſt ꝓmiſſus(vel datus)Dn̄o. χρῆσιν. שָׁאוּל
1.Sam.22.℣.13.Vt dares ei panē & gladiū,& interrogare pro eo Dn̄m. Ꞓ ἐρωτᾶν αὐτῷ. שָׁאוֹל
2.Sam.8.℣.10. Et miſit Thoi &c, ad regem Dauid ad precandum illi pacem. ἐρωτῆσαι. לִשְׁאָל־
Pſ.2.℣.8.Poſtula(vel pete)à me,& dabo gentes in hæreditatem tuam. αἴτησαι. שְׁאַל
Ieſ.7.℣.12.Et dixit Achas,non petam,ne tentem Dominum. οὐ μὴ αἰτήσω. אֶשְׁאַל
Nehe.1.℣.2.Et interrogaui eos de Iudæis qui reliqui erant ex captiuitate. ϗ ἠρώτησα. וָאֶשְׁאָלֵם
Cum ב ſignificat conſulere,1.Sam.22.℣.10.Et conſuluit pro eo Dn̄m.Ꞓ ἠρώτα αὐτῷ. וַיִּשְׁאַל
Oſe.4.℣.12.Populus meus lignum(.i.idolum)ſuum conſulet &c. ἐπηρώτων. יִשְׁאָל
Inuenitur præterea. Pſ.21.℣.5.Pſ.27.℣.4.Pſ.35.℣.11.Pſ 40.℣.7.Pſ.78.℣.18.&c.

In voce paſsiua. נִשְׁאַל deſiderio impulſus rogauit, in duobus locis reperitur.
1.Sa.20.℣.27.Et reſpōdit Ionathā Sauli,petendo petiuit Dauid à me. παρήτηται. נִשְׁאַל נִשְׁאֹל
Nehe.13.℣.6.Et ad finem dierum precibus petiui(vel impetraui) à rege. ᾐτησάμην. נִשְׁאַלְתִּי

In II. Coniug. שִׁאֵל aſsiduè rogauit,rogitauit,interrogauit. Bis extat.
Pſ.109.℣.10.Et diuagando diuagabuntur filij eius & rogitabunt. Ꞓ ἐπαιτησάτωσαν. וְשִׁאֲלוּ
2.Sam.20.℣ſu 18. Interrogando interrogabunt de Abel (ciuitate) & ſic conſument.
ἠρωτημένος ἠρωτήθη. יְשָׁאֲלוּ

In III. Coniug. הִשְׁאִיל fecit petitionem,petendo commodauit. Bis extat.
1.Sam.1.℣.vlt. Atq; ego petendo mancipaui eū Dn̄o.i.accōmodaui Dn̄o. ᾐτησάμην. הִשְׁאִלְתִּיהוּ
Exo.12.℣.36.Et petierunt eos mutuum,& ſpoliauerunt Aegyptios.Ꞓ ἔχρησαν αὐτοῖς. וַיַּשְׁאִלוּם

Inde nomina.

שְׁאֵלָה Petitio,poſtulatio. Sæpè inuenitur in Biblijs.
1.Reg.2.℣.16.Et nunc petitionē vnam ego peto abs te,ne auerſeris faciē. αἴτησιν μίαν. שְׁאֵלָה
Cū affi.Eſther 5.℣.6.Quæ eſt petitio tua & dabit̃ tibi,et quæ poſtulatio tua. τί θέλεις. שְׁאֵלָתֵךְ
Et ſine א.1.Sam.1.℣.17.Et Deus Iſrael det petitionem tuam quam petijſti. αἴτημά σου. שֵׁלָתֵךְ
Inuenitur præterea.Iud.8.℣.24.item 1.Reg.2.℣.20.& 1.Sam.1.℣.pen.

שְׁאֶלָה Petitio,poſtulatio. Hæc forma rarius vſurpatur.
Cum affi.Iob 6.℣.8.Quis dabit,vt veniat petitio mea.i.vtinam veniat petitio.ἡ αἴτησις שְׁאֶלָתִי
Pſ.106.℣.15.Et dedit eis petitionem eorum, & miſit macilentiam in animam eorum.
τὸ αἴτημα αὐτῶν. שְׁאֶלָתָם

שְׁאוֹל Sepulchrum,locus ſeu ſtatus mortuorum, ad quem omnes mortales petunt, item infernus.i.locus inferior ſub terra,ſepulchri corruptio. Si de impijs dicitur, ſignificat perditionem. Eſt nomen communis generis.
Iob 17.℣.13.Etiamſi expectauero,tamen ſepulchrum domus mea. ᾅδης μου ὁ οἶκος. שְׁאוֹל
Ieſ.14.℣.9.Infernus deorſum commotus eſt in occurſum venire tibi. ὁ ᾅδης. שְׁאוֹל
Pſ.55.℣.16.Obruat mors eos,deſcendant in infernum viuentes. εἰς ᾅδου. שְׁאוֹל
Cum He locali.Gen.37.℣.pe.Deſcendā ad filium meum lugens ad ſepulchrū. εἰς ᾅδου. שְׁאֹלָה
Num.16.℣.30.Si apuerit terra os ſuum &c. & deſcenderint viui ad infernum. εἰς ᾅδου. שְׁאֹלָה
Item Pſ.6.℣.6.Pſ.16.℣.pe.Pſ.18.℣.6.Pſ.30.℣.4.Pſ.31.℣.18.Eſa.5.℣.14.ca.14.℣.9.Ieſ.38.

מִשְׁאָלָה Petitio,poſtulatio. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum,vt: (℣.18.
Plur.cum affi.Pſ.20.℣.6.Implebit(vel dabit)Dn̄s omnes petitiones tuas. αἰτήματά σου. מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ

שַׁאֲנַן Tranquillus fuit,ſecurus fuit, & per metalepſin inſolens & ſuperbè tumultuatus eſt,nam tranquillitas reddit plerunq; homines elatiores. Nun 3. radicalis geminatur ob maiorem auxeſin. Hinc σαίνω turbo,commoueo,tumultuor,item adulor.

In II. Coniug. שַׁאֲנַן tranquillus fuit,ſecurus fuit. Septies legitur.
Ier.30.℣.10.& cap.46.℣.pen.Et reuertetur Iacob,& quieſcet,& ſecurus erit. ὑπνώσει. וְשַׁאֲנַן
Ier.48.℣.11.Tranquillus(vel ſecurus)fuit Moab à puericia,& quietus. ἀνεπαύσατο. שַׁאֲנַן
Pro.1.℣.vlt.Et qui obedit mihi,habitabit fiducialiter,et ſecur⁹ erit à pauore. ἡσυχάσει. וְשַׁאֲנַן
Iob 3.℣.17.Simul vincti tranqlli fuerunt,& non audierūt vocem anguſtantis. αἰώνιοι. שַׁאֲנָנוּ
2.Re.19.& Ieſ.37.℣.29.Propter cōmouere te ad me,& tumultuari te &c.Ꞓ ἡ πικρία σου. וְשַׁאֲנַנְךָ

Inde nomen.

שַׁאֲנָן Tranquillus,ſecurus. Quinquies reperitur vſurpatum in Biblijs,vt:
Ieſ.33.℣.5.à fin.Oculi tui videbunt Ieruſalem habitationem tranquillam. πόλις πλουσία. שַׁאֲנָן
Iob 12.℣.5.Lucernam contemptam cogitationi ſecuri(hominis)paratam &c. שַׁאֲנָן
Et plur.Amos 6.℣.1.Væ ſecuris in Sion,q̄ cōfiditis in mōte Sāariæ. οὐαὶ τοῖς ἐξουθενοῦσι. הַשַּׁאֲנַנִּים

Pſ.123.℣.vlt.Multũ ſatiata eſt anima mea irriſione ſecuroꝝ.i.opulentoꝝ. ἐξουδένωσις הַשַּׁאֲנַנִּים
Zach.1.℣.antep.Indignatione magna indignatus ſũ gemitibꝰ ſecuris.συνεπιτίθεμαι. הַשַּׁאֲנַנִּים

שַׁאֲנַנּוֹת Tranquillæ,ſecuræ,ocioſæ. Ter tantum inuenitur.
Ieſ.32.℣.9.Mulieres tranquillæ(.i.ocio deditæ)ſurgite,audite vocem meam. πλούσιαι. שַׁאֲנַנּוֹת
Legitur præterea tantum.Ieſ.32.℣.11.& antepenultimo. αἱ πεποιθυῖαι.

שַׁלְאֲנָן Tranquillus,ſecurus,opulentus,de hac compoſitione vide infra. Semel extat. שַׁלְאֲנָן
Iob 21.℣.23.Totus ipſe tranquillus eſt & fortunatus (ſeu fœlix.) εὐπαθῶν.

שֹׁאסַיִךְ Diripientes te,vide in radice שָׁסָה diripuit.

שָׁאַף Anhelauit,abſorpſit anhelando. Cognationem habet cum שָׁאַב id eſt, hauſit, nam ſorbere eſt ore haurire anhelitum,item cum נָשַׁף flauit exhalando. Hinc retrolectũ eſt φυσιάω φυσιάω φυσιόω abſorbeo,ſufflo, appeto, & hinc German.ſuppen.

In I. Coniug. שָׁאַף abſorpſit, anhelauit, appetiuit. (πάτησέ με. שְׁאָפַנִי
Pſ.56.℣.2.Miſerere mei Deus,nam me homo abſorpſit,quotidiè oppugnãs ꝛc. κατε- שָׁאֲפוּ
Et ℣.4.Abſorpſerunt me oſores mei omni die, multi namqꝫ pugnant. κατεπάτησαν. שֹׁאֵף
Eccl.1.℣.5.Et oritur ſol,& occidit ſol,& ad locum ſuum anhelat vbi oritur.ἕλκει. וְשֹׁאֵף
Ezech.36.℣.3.Sic dicit Dñs Deus,Quandoqdẽ vaſtant & abſorbent vos. μισοῦνται. וְאֶשְׁאַף
Ieſ.42.℣.14.Inſtar parturientis ſibilabo,ſpirabo & abſorbebo ſimul. καὶ ξηρανῶ. יִשְׁאַף
Iob 7.℣.2.Vt ſeruus anhelabit ad vmbram,vtqꝫ mercenarius præſtolabitur. תִּשְׁאַף
Iob 36.℣.20.Ne appetes noctem ad perdendum populos in loco ſuo.μὴ ἑλκύσῃς.
Et Pſ.57.℣.4.Pſ.119.in Pe.Iob 5.℣.5.Iob 36.℣.2.Ier.2.℣.23.cap.14.℣.5. Amos 2.℣ſu 7.
(cap.8.℣.4.

שָׁאַר Reſiduus fuit,reliquus manſit,remanſit poſterior,in poſterum fuit.Hinc ὕστερον poſt poſterius,ὑστερίζω poſt tempus venio.

In I. Coniug. שָׁאַר reliquus fuit. Inuenitur tantum ſemel. שָׁאַר
1.Sam.16.℣.11.Et dixit,adhuc reliquus eſt paruus,& ecce paſcit oues.ἐκλέλοιπασι.
In voce paſsiua. נִשְׁאַר relictus eſt in poſterius. Sæpè vſurpatur in Biblijs. נִשְׁאַר
Ioſ.8.℣.16.Et non relictus eſt vir in Ai & Bethel, qui non egreſsi eſſent. κατελείφθη. נִשְׁאַר
Gen.42.℣.vlt.Et quia frater eius mortuus eſt,& ipſe ſolus relinquitur.καταλέλειπται. הַנִּשְׁאָרִים
2.Reg.7.℣.13.Et accipient quinqꝫ equos reſiduos qui relicti ſunt. ὑπολελειμμένων. הַנִּשְׁאֶרֶת
Ioſ.13.℣.2.Hæc terra quæ reſtat(.i.relicta eſt)oẽs limites Philiſtheoꝝ. ὑπολέλειπται. וַתִּשָּׁאֵר
Ruth.1.℣.3.Et mortuus eſt Elimælech maritus Noemi,& relicta eſt ipſa.κατελείφθη. וַיִּשָּׁאֵר
Geu.7.℣.pen.Et relictus eſt tantum Noah, & qui cum eo in arca erant. κατελείφθη.
Item Ge.14.℣.10.ca.32.℣.9.ca.47.℣.18.Exo.8.9.11.& pen.2.Reg.10.℣.21.Da.10.℣.8.
In III. Coniug. הִשְׁאִיר fecit reliquum,reliquit. Sæpius legitur. הִשְׁאִיר
Num.21.℣.vlt.Et percuſſerunt eum ꝛc.adeo vt non reliquerit ei ſupſtitẽ. καταλιπεῖν. וְהִשְׁאַרְתִּי
Zeph.3.℣.12.Et relinquam in medio tui populum miſeꝝ et exhauſtum.ὑπολείψομαι. לְהַשְׁאִיר
Eſræ 9.℣.8.Ad relinquendũ nobis euaſionẽ,& ad dandũ nobis clauum. καταλιπεῖν. אַשְׁאִיר
1.Sa.25.℣.22.Sic faciat Deus ꝛc.ſi reliquero ex omnibꝰ quę illius ſunt.εἰ ὑπολείψομαι. נִשְׁאַר
1.Sam.14.℣.36.Et non relinquemus inter eos virum.i.quempiam.ὑπολείπωμεν.
Item 1.Reg.15.℣.29. Num.9.℣.12. Ioel 2.℣.14. Deut. 28.℣ſu 55. Amos 5.℣.3.

Inde nomina.

שְׁאָר Reſiduum,reliquiæ, & aliquoties reperitur in Biblijs. (λεῖμμα. שְׁאָר
Ieſ.10.℣.21.Si fuerit populus ô Iſrael vt arena maris,reſiduũ in eo reuertetur. τὸ κατά- וּשְׁאָר
In reg.Ieſ.10.℣.18. Et reliquiæ arboꝝ ſyluæ eius ad numeꝝ redigent. καταλειφθέντες.

שְׁאֵרִית Relictio,reſiduum,reliquum,reliquiæ. Vbiqꝫ in Biblijs ſacris reperitur, vt: שְׁאֵרִית
2.Reg.19.℣.4.Et leuabis orationem pro reliquijs quæ ſuperſunt.περὶ τοῦ λείμματος. לִשְׁאֵרִית
In reg.Ieſ.15.℣.vlt.Euaſioni Moab Leonis,& reliquijs terræ.καταλοίπων. וּשְׁאֵרִיתוֹ
Cum affi.Ieſ.44.℣.17.Et reſiduum eius (ligni) in Deum fecit.καὶ τὸ λοιπὸν.
Legitur præterea.Zach.8.℣.6.Ier.15.℣.9.Ezech.5.℣.10.Eſaiæ 14.℣.30.

שֵׁרִית Reliquiæ. Aleph repulſam patitur pro שְׁאֵרִית. שֵׁרִית
1.Par.12.℣.pen.Atqꝫ omnes reliquiæ Iſrael erant cor vnum. ὁ κατάλοιπος. שֵׁרוּתִךָ
Cum aff.Ier.15.℣.11. Dixit Dominus,Si nõ reliquiæ tuæ fuerint in bonum.ἐξέλιπεν.
Secundum literas legitur שֵׁרוּתִךָ.i.Si non proſpexero tibi in bonum. à שָׁרָה.

מִשְׁאֶרֶת Relictio,reſiduum,reliquiæ. Vſurpatur tantum cum affixis,vt:

(μάτά σε.
Cum affi. Deut. 28.℣.5. Benedicta tina (vel ſporta) tua, & reliquiæ tuæ. ἢ ἐγκαταλείμ- וּמִשְׁאַרְתֶּךָ
Et plur. Exo. 8.℣.3. Et ingredientur ⁊c. furnũ tuũ, & in reliquias tuas. וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ
Legitur præterea tantum. Exo. 12.℣.34. Deut. 28.℣.17.

שְׁאֵר Reliquiæ carnis, hoc eſt, conſanguinitas & propinquitas quæ ad vnitatem totam trahitur. Diuus Hieron. vertit carnem, aliquando cognatum. Hinc σάρξ.
Leuit. 18.℣.6. Vnuſquiſq; vir ad quaſcunq; reliquias carnis ſuæ non accedat. οἰκεῖα. שְׁאֵר
Et ℣ſu 12. Verenda ſororis patris tui non reteges, caro eſt patris tui. οἰκεία. שְׁאֵר
Cũ affi. Le. 21.℣.2. At ꝓpter cognatũ ſuũ qui ꝓpinquus eſt eiꝰ ⁊c. ἀλλὰ ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ. לִשְׁאֵרוֹ
Exo. 21.℣.10. Si aliam duxerit ſibi carnem (.i. victum) eius & indumentum. τὰ δέοντα. שְׁאֵרָהּ
Item Leu. 19.℣.13. ca. 20.℣.19. ca. 25.℣.7. à fine. Num. 27.℣.11. Pſ. 37.℣.16. Mich. 3.℣.3.

שַׁאֲרַת Reliquiæ, pertinentes ad cognationem & carnem eandem. Semel reperitur.
Leu. 18.℣.17. Ad retegẽdũ verenda eius, reliꝗæ ſunt ipſæ & nephas eſt. οἰκεῖαι σε εἰσίν. שַׁאֲרָה

שְׂאֹר Fermentum quod reliquum eſt de maſſa priore. Hinc German. ſawer/ ſawerteig.
Quinquies legitur in ſacris Biblijs, vt:
Exo. 12.℣.15. Veruntamen in die primo facietis ceſſare fermentũ in domibus. ζύμην. שְׂאֹר
Et ℣ſu 19. Septem diebus non inuenietur fermentum in domibus veſtris. ζύμη. שְׂאֹר
Cap. 13.℣.7. Ne videatur quidem apud te neq; fermentatum, neq; fermentum. ζύμη. שְׂאֹר
Leuit. 2.℣.11. Quia vllum fermentum, & vllum mel non incendetis ex eo. ζύμην. שְׂאֹר
Deut. 16.℣.4. Et non videbitur apud te fermentum in omnibus finibus tuis. ζύμη. שְׂאֹר

שְׂאֵת Eleuatio, tumor, vide radicem נָשָׂא eleuauit, tulit ⁊c.

שָׁבִיב Mica, fruſtulum cuiuſq; rei, vt mica ſalis, mica panis, ſcintilla. Hinc mica ignis, eſt ſcintilla emicans. Hinc per tranſpoſitionem literarum ψίξ, ψίχα, ψίχιον mica, fruſtulum, ψῆγμα fruſtum, ramentum auri. Legitur tantum ſemel, vt:
Iob 18.℣.5. Etiam lux impioꝝ extinguet, neq; ſplẽdebit ſcintilla ignis eius. ἡ φλόξ. שְׁבִיב

שְׁבָבִים Micæ, fruſtula, fragmenta ſciſſilia. Semel reperitur.
Oſe 8.℣.6. Quoniam in micas (.i. fragmenta) erit vitulus Samariæ. πλανῶν ἦν. שְׁבָבִים

שׁוֹבֵבָה Auerſa, auerſatrix, de hoc nomine vide radicem שׁוּב reuerſus eſt.

שָׁבָה Captiuauit, captiuum duxit, in captiuitatem abduxit. Cognationem habet cum יָשַׁב ſedit, quod motum in loco, vel in re verſari ſignificat, & cum שׁוּב reuerſus eſt, hoc motum ad locum importat, at שָׁבָה captiuauit, motum à loco conſtituit.
In I. Coniug. שָׁבָה captiuauit, captiuum duxit.
Ier. 41.℣.14. Et verterunt ſe omnis populus, quem captiuũ duxerat Iſmael. ἀπέστρεψεν. שָׁבָה
Pſ. 68.℣.19. Aſcendiſti in altum, captiuam duxiſti captiuitatem. ᾐχμαλώτευσας. שָׁבִיתָ
Ieſ. 14.℣.3. Et erunt captiuantes (.i. captiuabunt) illos, quorum captiui fuerunt olim. αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες. שֹׁבִים
Et cap 61.℣.1. Ad prædicandum captiuis libertatẽ, & vinctis aptionem. αἰχμαλώτοις. לִשְׁבוּיִם
Obad. 1.℣.11. In die captiuare aliẽos exercitũ eiꝰ, et ignoti vẽerũt. αἰχμαλωτευόντων. שְׁבוֹת
Iud. 5.℣.12. Surge Barac & captiuã abduc captiuitatẽ tuã. αἰχμαλώτιζε αἰχμαλωσίαν. וּשְׁבֵה
Num. 24.℣. antep. Etenim erit in combuſtione Cenæus, donec Aſſur abducet te. αἰχμαλωτεύσουσί σε. תִּשְׁבֶּךָּ
Num. 21.℣.2. Et præliatus eſt contra Iſrael, & abduxit quoſdam captiuos. ἐ κα- (προενόμευσεν. וַיִּשְׁבְּ
Item Gen. 34.℣.29. Num. 31.℣.9 item 1. Sam. 30.℣.2. & 1. Reg. 8.℣.46.48.50.
In voce paſsiua. נִשְׁבָּה captiuatus eſt, captiuus abductus eſt.
Gen. 14.℣.14. Et audiuit Abraham quod captiuus abductus eſſet frater ſuus. ᾐχμαλώτευται. נִשְׁבָּה
1. Reg. 8.℣.47. & 2. Par. 6.℣.37. Et reduxerint ad cor ſuum in terra vbi captiuati ſunt. (μετῳχέχθησαν. נִשְׁבּוּ
Reperitur præterea tantum. Exo. 22.℣.9. & 1. Sam. 30.℣.3.5. Ier. 13.℣.16. Ezech. 6.℣.9.

Inde nomina.

שִׁבְיָה Captiua, abducta in captiuitatem, Maſculinum eius שְׁבִי captiuus, non extat.
Ieſ. 52.℣.2. Solue vincula colli tui captiua filia Zion. ἡ αἰχμάλωτος. שִׁבְיָה

שְׁבִי Captiuitas, abductio in captiuitatem. Crebro extat in Biblijs ſacris, vt:

Thren.1.℣.5.Infantes eius abducti ſunt in captiuitatem ante hoſtem.ἐν αἰχμαλωσίᾳ. שְׁבִי
In reg.Eſræ 3.℣.8. Sacerdotes & Leuitæ & omnes venientes ex captiuitate Ieruſal. מֵהַשְּׁבִי
In pau.Ier.15.℣.2.Et q ĩ captiuitatẽ(abierit)in captiuitatẽ(abeat)καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν. לַשְּׁבִי
Cum affi.Ier.46.℣.pe.Et ſemen tuũ de terra captiuitatis ſuæ &c. ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν. שִׁבְיָם
Iud.5.℣.12.Surge Barac,& captiua captiuitatem tuam. αἰχμαλώτιζε αἰχμαλωσίαν σου. שֶׁבְיְךָ
Item Exo.12.℣.29.Num.21.℣.2.cap.31.℣.12.26. Deut.21.℣.10. Pſ.68.℣.19. Ieſ.46.℣.2.

שִׁבְיָה Captiuitas, Abſtractum ſæpè vſurpatur pro concreto, pro captiuis. (μῇ.
Deut.21.℣.11.Et videris in captiuitate(.i.inter captiuos)mulierẽ formoſã.ἐν τῇ προνο- בַּשִּׁבְיָה
2.Pa.28.℣.5.Et captiuauerũt ex eo captiuitatẽ magnã,et abduxerũt &c. αἰχμαλωσίαν. שִׁבְיָה
Et ℣.11.Et nunc audite me & reddite captiuitatem quam captiuaſtis ex fratribus. הַשִּׁבְיָה

שְׁבוּת Captiuitas, abductio in captiuitatem. Vbiq; in Biblijs reperitur.
In reg.Ier.48.℣.vlt.Et conuertam captiuitatem Moab in nouiſsimo dierum. שְׁבוּת
Ezec.29.℣.14.Et ꝯuertã(.i.reducã)captiuitatẽ Aegyptiorꝝ,et reducã eos. αἰχμαλω- שְׁבוּת
Oſe.6.℣.vlt.Cum reduxero captiuitatem populi mei. τὴν αἰχμαλωσίαν. (σίαν. שְׁבוּת
Amos 9.℣.pe.Et reducã captiuitatẽ pop.mei Iſraelis, et ædificabũt.&c. αἰχμαλωσίαν. שְׁבוּת
Cum affi.Deut.30.℣.3. Et reducet Dñs Deus tuus captiuitatem tuam. τὰς ἁμαρτίας. שְׁבוּתְךָ
Pſ.126.℣.4.Conuerte Domine captiuitatem noſtram(duplex lectio)αἰχμαλωσίαν σου. שְׁבוּתֵנוּ

שְׁבִית Captiuitas,captura.
Num.21.℣.7.à fine.Et filias ſuas in captiuitatem regi Amorrhæorum. αἰχμάλωτοι. בַּשְּׁבִית
In re.Eze.16.℣.53.Et reducã captiuitatẽ earꝝ,captiuitat.Sodo:(dup.lec.)αἰχμαλωσίαν שְׁבִית
Ibid.cum affi.Captiuitatem captiuationis tuæ.i.qua tu captiua teneris. ἀποστροφήν σου. שְׁבִיתֵךְ

שִׁיבָה Captiuitas,vel ſecundum alios pro יְשִׁיבָה ſeſsio. De hoc vide radicem יָשַׁב ſedit.

שְׁבוֹ Achates,nomen lapidis precioſi,quem & Septuaginta verterunt ἀχάτην. Legitur in duobus tantum locis, vt:
Exod.28.℣.19.Ordo tertius,Lyncurius,achates & amethyſtus. λιγύριον. שְׁבוֹ
Et cap.39.℣.10.Et ordo tertius,Lyncurius,achates & amethyſtus. שְׁבוֹ

שָׁבַח Commendauit,promouit,laudauit,veneratus eſt,laudibus proſequutus eſt.Cognationem habet cum חָשַׁב reputauit,æſtimauit,cogitauit &c. nam res æſtimatione dignas & reputabiles ſolemus commendare. Hinc σέβω,σεβάζω, σεβίζω,σέβομαι, σεβάζομαι.i.colo,veneror,σεπτὸς venerandus,σεπτεύω veneror &c.

In II. Coniug. שִׁבַּח commendauit, item compeſcuit mandato.
Eccl.8.℣.15.Et commendabã ego læticiam, quia nihil melius eſt homini. καὶ ἐπῄνεσα. וְשִׁבַּחְתִּי
Pſ.147.℣.12.Commenda(vel lauda)Ieruſalem Dominum,lauda Deum &c.ἐπαίνει. שַׁבְּחִי
Pſ.117.℣.1.Laudate eum omnes gentes,commendate eum omnes populi.ἐπαινέσατε. שַׁבְּחוּהוּ
Pſ.145.℣.4.Generatio generationi commendabit opera tua , & potentiam. ἐπαινέσει. יְשַׁבַּח
Pſ.89.℣.10.Cum eleuantur procellæ eius tu mandato compeſcis eas.καταπραΰνεις. תְשַׁבְּחֵם
Pro.29.℣.11. Totum ſpiritum ſuum producit ſtultus, at ſapiens tandẽ cohibebit eũ. יְשַׁבְּחֶנָּה
Pſ.63.℣.4. Nam melior eſt pietas tua ꝙ vita , labia mea te commendabunt.ταμιεύει). יְשַׁבְּחוּנְךָ

In III. Coniug. הִשְׁבִּיחַ fecit mandare,cohibuit mandato. Semel.
Pſ.65.℣.8.Qui compeſcit(mandãdo)ſonitũ maris,ſonitũ ꝓcellarꝝ eius.ὁ συνταράσσων. מַשְׁבִּיחַ

In IIII.Coniug. הִשְׁתַּבֵּחַ fecit ſe commendare. Bis reperitur. (ἐγκαυχᾶσθαι.
Pſ.106.℣.pen.Ad confitendum nomini ſancto tuo,ad cõmendandum in laude tua. לְהִשְׁתַּבֵּחַ
1.Pa.16.℣.35.Ad cõfitẽdũ nomini ſancto tuo,ad cõmendãdũ in laude tua. καυχᾶσθαι. לְהִשְׁתַּבֵּחַ

Inde nomen.

שַׁבֵּחַ Commendans,Eſt nomen adiectiuum pro quo latini vſurpant participium. I.
Eccle.4.℣.2.Et commendans(.i.laudo)ego mortuos,qui iam mortui ſuut. ἐπῄνεσα. שַׁבֵּחַ

שֵׁבֶט Virga,baculus,ſceptrum,& figuratê pro tribu quę inſtar virgæ ſuccreſcit,vel quod duodecim tribus filiorum Iſrael erant ſcriptæ in duodecim virgis. Item ſceptrum pro dominio ſeu regno etiam in alijs linguis accipitur. Hinc σκήπτω innitor ſceptro, σκῆπτρον ſceptrum,σκήπων ſcipio,baculus,ἐπισκήπτομαι impero, regno, item σπάθη ſpatha. German.per metatheſin literarum ein ſtab. Et latinum ſtipes.
Exo.21.℣.20.Si quis percuſſerit ſeruum ſuum aut famulam ſuam virga. ἐν ῥάβδῳ. בַּשֵּׁבֶט

Gen.49.℣.10.Non recedet ſceptrꝝ de Iehuda, & legiſlator de pedibus eius. ἄρχων. שֵׁבֶט
In reg.1.Sa.10.℣.20.Et capta eſt(ſorte) tribus Beniamin.Græ: κατακληροῦται σκῆπτρον. שֵׁבֶט
In pauſa.Ezech.20.℣.37.Et faciam vos tranſire ſub virga. ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου. הַשָּׁבֶט
Cum affi.Pſ.23.℣.4.Virga tua & ſuſtentaculū tuum ipſa me ſolata ſunt. ἡ ῥάβδος σου. שִׁבְטְךָ
Iudic.21.℣.penult. Et fecerunt ſe ire &c. quiſq; ad tribum ſuam, & familiam ſuam.
εἰς τὴν φυλὴν αὐτοῦ. (τρία βέλη. לְשִׁבְטוֹ
Et plur.2.Sam.18.℣.15. Et accepit tres virgas .i. ſpathas ſeu haſtas ex virgis factas. שְׁבָטִים
Cū affi.leui.Pſ.105.℣.37.Et nō fuit ī tribubus eius debilis. ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτοῦ ἀσθενῶν. בִּשְׁבָטָיו
Cū affi.gra.Deu.1.℣.13.Afferte vobis viros ſapiētes ꝛc.iuxta tribꝰ veſtras. εἰς τὰς φυ- לְשִׁבְטֵיכֶם
In re.Ge.49.℣.28.Omnes iſtæ ſunt tribus Iſrael duodecim. πάντες οὗτοι υἱοί. (λας ὑμῶν. שִׁבְטֵי

שָׂבָךְ

Perplexitas, condenſum, denſitas, & propriè ſignificat denſitatem ramorum ſeu lignorum, & aliarum rerum cancellatim conſtrictarum. Cognationem habet cum סָבַךְ perplexuit. Hinc σφίγγω conſtringo perplexitate aliqua. Semel tantum legitur.
2.Sa.18.℣.9.Et venit mulus ſubter ꝑplexitatem quercus, eamq; magnā. ὑπὸ τὸ δάσος. שְׂבָךְ

שְׂבָכִים

Perplexitates cancellorum, opera reticulata inſtar cancellorum. Semel habetur.
1.Reg.7.℣.17.Cancellos, opus reticulatum, & funes opus concatenatum (fecit) שְׂבָכִים

שְׂבָכָה

Perplexitas ſiue cancellorꝝ ſiue retium, reticulū, legitur in ſequentibus locis.
Iob 18.℣.8.Et ſuper ꝑplexitate ambulabit.i. ſuꝑ reti perplexo. ἐν δικτύῳ ἑλιχθείη. שְׂבָכָה
1.Reg.7.℣.18.Et fecit columnas, & duos ordines circumquaq; ſuper retiaculo. שְׂבָכָה
2.Reg.1.℣.2.Et cecidit Ahaſia per perplexitatem(cancellorꝝ) διὰ τοῦ δικτυωτοῦ. הַשְּׂבָכָה
Et plur.2.Par.4.℣.12.Et retiacula duo ad tegendum duo epiſtylia. וְהַשְּׂבָכוֹת
Et ℣.13.Mala punica, quadringenta in duobus retiaculis. הַשְּׂבָכוֹת
Legitur præterea tantum.1.Reg.7.℣.20.41.42.& 2.Reg.25.℣.17.Ier.52.℣.22.23.

שׁוֹבֶל

Tibia à coxa vſq; ad plantam. Inuenitur tantum ſemel.
Ieſ.47.℣.2.Denuda tibiam, reuela crus, tranſi flumina. ἀνάσυρε τὰς πολιάς. שֹׁבֶל

שְׁבִיל

Semita tibialis, vbi fit inceſſus pedum cum ſtrepitu quodam. Hinc σφάλλω erro, pedem percutio, offendo. Bis legitur.
Cū affi.Pſ.77.℣.pe.Et ſemita tua in aquis multis(iuxta liter. שְׁבִילֶיךָ in ſemitis ꝛc.) שְׁבִילְךָ
Plur.in reg.Ier.18.℣.15.Et facient impingere eos ꝛc. in ſemitis antiquitatis. שְׁבִילֵי

שִׁבֹּלֶת

Alueus fluminis, per quem decurſus aquarum ceu per tibiam vel per canalem quendam cum ſibilo magno fluit, item fluctus ſibilans, & tibia ſeu calamus ſegetis. Hinc σφλώζω, & latinum ſibilo, ſibilus. Quinquies legitur.
Iud.12.℣.6. Profer nūc Schibboleth(.i.decurſus aquarꝝ)tūc dixit Sibboleth. σύνθημα שִׁבֹּלֶת
Pſ.69.℣.3.Veni in profunditates aquarum, & fluctus adobruit me. ἡ καταιγίς. וְשִׁבֹּלֶת
Pſ.69.℣.15.Ne inundet me ſibilus aquarum, & ne deglutiat me ꝛc. καταιγίς. שִׁבֹּלֶת
In re.Ieſ.27.℣.pe.A ſibilo fluminis vſq; ad torrētē Aegypti. ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ. מִשִּׁבֹּלֶת
Iob 24.℣.pen.Et vt ſummitas tibiæ(vel ſpicæ tibialis) conſcindentur. ἢ ὥσπερ στάχυς. שִׁבֹּלֶת

שִׁבֳּלִים

Spicæ ſibilantes inſtar decurſus aquarum, tibiæ ſpicarum. Eſt fœmininum, σίφωνες à ſono vocis.
Gen.41.℣.5.Et ecce ſeptem ſpicæ tenues & aduſtæ Euro aſcendebant. στάχυες. שִׁבֳּלִים
In reg.Zach.4.℣.antep.Quid ſibi volunt duo iſti coni olearum? δύο κλάδοι. שִׁבֲּלֵי
Legitur præterea tantum Gen.41.℣.6.7.24.26.27.Ruth.2.℣.2.Ieſ.17.℣.5.cap.17.℣.12.

שַׁבְּלוּל

Limax, limaca. Germanicè **ein ſchneck**/Componitur ex שֹׁבֶל .i. tibia, & לוּל cochlea, nam animalculum hoc habitat in ſua teſta tibiali, quæ propriè cochlea dicitur. Reperitur tantum ſemel, vt,
Pſ.58.℣.9.Inſtar limacis quæ liqueſcet, & abibit, velut abortiuū mulieris. ὡσεὶ κηρὸς τα- שַׁבְּלוּל
(κείς.

שָׁבִיס

Velum ocellatum ſiue reticulatum, quo caput tegebant, vt ſcribit R.D.Kimhi. Verum mihi videtur ſignificare ornamentum circuli quo aliquid fibulatur vel quo fit incluſio, Germanicè **ein güldin geſperr oder hefftlein**, habet enim cognationem cū שָׁבַץ circumcluſit. Legitur tantum ſemel.
Plur.Ieſ.3.℣.18.Auferet Dñs ornamenutm periſphyriorꝝ, fibulas ꝛc. τοὺς κοσύμβους. שְׁבִיסִים

שֶׁבַע Iurauit repetendo ſepties verba iuramenti, vel quod initio in iuramentis adhibebantur ſeptem teſtes, vnde Abraham cum iuraret regi Abimælech in Berſcheba ſtatuit ſeptem agnas, quas eidem dedit propter confirmationem iuramenti et fœderis initi vt eſt Gen. 21. Hinc Græci mutant Shin in aſpirationem vt ἑπτὰ, & latini & germani retinent ſ, vt ſeptem, ſiben.

In I. Coniug. paſsiua נִשְׁבַּע iurauit cum paſsione, nam iurare non eſt res leuis, ſed dura & fit cum paſsione quadam, vel quod nemo debeat temerè iurare, niſi à
magiſtratu coactus, aut propter vtilitatem proximi, aut ad tuendam veritatem. נִשְׁבַּע
Pſ. 110. ℣. 4. Iurauit Dominus & non pœnitebit eum, tu es ſacerdos ꝛc. ὤμοσε. הַנִּשְׁבָּע
Zach. 5. ℣. 3 & 4. Et oīs iurās & ℣. 4. Et ad Domū iurantis in nōine meo falſo. ὀμνύν- הַנִּשְׁבָּעִים
Ieſ. 48. ℣. 1. Et iurantes per nomē Dn̄i, et in Deo Iſraelis memoriā facietis. οἱ ὀμνύοντες. וְהִשָּׁבֵעַ
Ier. 7. ℣. 9. An furari, occidere, & adulterari. & iurare falſo .i. peierare. ϗ ὀμνύετε. הִשָּׁבְעָה
Gen. 21. ℣. 23. Et nunc iura mihi per Deum, ecce ſi fallax fueris mihi. ὄμοσόν μοι. אִשָּׁבֵעַ
Gen. 21. ℣. 24. Et dixit Abraham. Ego iurabo, ſeptuag. ἐγὼ ὀμοῦμαι. תִּשָּׁבַע
Ieſ. 45. ℣. antep. Mihi curuabitur omne genu, iurabit omnis lingua. ϗ ὀμεῖται. וַיִּשָּׁבַע
Gen. 24. ℣. 9. Et poſuit ſeruus manum ſuam ſub femur ꝛc. & iurauit illi. ϗ ὤμοσεν.

In III. Coniug. הִשְׁבִּיעַ fecit iurare. i. adiurauit, iuramentum impoſuit. וְהִשְׁבִּיעַ
Num. 5. ℣. 19. Et adiurabit eam ſacerdos, & dicet ad mulierem. ϗ ὁρκιεῖ. מַשְׁבִּיעֶךָ
1. Re. 22. ℣. 16. Quot vicibꝰ ego adiuro te, ne loquaris ad me p̄ter veritatē. ὁρκίζω σε. הִשְׁבַּע
Exo. 13. ℣. 4. à fine. Quia adiurando adiurauerat Ioſeph filios Iſrael. ὅρκῳ γὰρ ὥρκισεν. בְּהַשְׁבִּיעַ
1. Sā. 14. ℣. 28. Et Ionathā non audierat cum adiuraſſet pater eiꝰ populū. ἐν τῷ ὁρκίζειν. וְאַשְׁבִּיעֲךָ
Gen. 24. ℣. 3. Et adiurabo te per Dominum Deū cœli, & Deum terræ. ϗ ἐξορκίζω σε. וַיַּשְׁבַּע
Gen. 50. ℣. pen. Et adiurauit Ioſeph filios Iſrael dicens, Viſitando. ϗ ὥρκισεν.

Inde nomina.

שְׁבוּעִים Iuramenta. Reperitur autem in forma maſculina tantum ſemel, vt: שְׁבֻעֵי
In reg. plur. Ezech. 21. ℣. 23. Et fuit illis vt vana diuinatio ꝛc. vt iuramenta iuramentorum eis. i. non crediderunt Chaldæos aduentare. ἀναμιμνήσκων ἀδικίας.

שְׁבוּעָה Iuramentum, iuſiurandum. שְׁבוּעָה
Nehe. 6. ℣. pen. Quia multi in Iuda erant viri iuramenti. i. confœderati. ἔνορκοι ἦσαν. הַשְּׁבֻעָה
Deu. 7. ℣. 8. Et vt cuſtodiret ipſe iuramentum quod iurauit patribus veſtris. τὸν ὅρκον. וּשְׁבוּעָתוֹ
Cum affi. leui. Pſ. 105. ℣. 9. Quod pepigit cum Abraham, & iuramētū ſuū ꝛc. ϗ τοῦ ὅρκου. וּשְׁבֻעַת
In reg. Zach. 8. ℣. 17. Et iuramentum ſcurrilitatis ne diligatis ϗ ὅρκον ψευδῆ. שְׁבֻעוֹת
Et plur. Hab. 3. ℣. 9. Iuramenta tribuum verbi. i. iuramenta facta tribubus. ἐπὶ σκῆπτρα. שְׁבֻעוֹת
Ier. 5. ℣. 24. Iuramentis ſtatutis meſſē ſeruat nobis (alludit. ad iurāētū Dei.) πληρώσεως.

שִׁבְעָה Septem, ſiben / nomen cardinale maſculini generis, & aliquando ponitur pro numero infinito .i. pro copia & multitudine magna, ꝑ ſæpe, et ſępius, Ideoꝗ cognationem habet cum שֶׁפַע .i. copia, abundantia. A tergo habet fœmininam terminatōē. שִׁבְעָה
Gen. 7. ℣. 2. Ex omni iumento mundo accipies ſeptem & ſeptē. i. ſeptēa. ἑπτὰ ϗ ἑπτά. בְּשִׁבְעָה עָשָׂר
Abuſiuè eſt quoꝗ ordinis. Gen. 7. ℣. 11. In menſe 2. in ſeptimo decimo die. שִׁבְעָה
1. Sam. 2. ℣. 5. Donec ſterilis peperit ſeptem. i. multos liberos ſeu magnam copiā. ἑπτά. שִׁבְעָנָה
Iob. 42. ℣. 5. à fine. Et fuerunt ei ſeptem filiȷ̄, & tres filiæ (Nun interponitur.) לְשִׁבְעַת
In reg. ſemper eſt ſubſtantiuū. Gen. 7. ℣. 10. Et factum eſt ad ſeptē dierū. ἑπτὰ ἡμέρας. שִׁבְעָתַיִם
Cum affi. 2. Sam. 21. ℣. 9. Et ceciderunt (.i. mortui ſunt) ſeptem illi pariter. οἱ ἑπτά.
Et ratione Iod interpoſiti legitur dualiter שִׁבְעָתַיִם bis ſeptem, ſed melius ſine Iod.

שֶׁבַע Septem. Eſt cardinale fœmininum, & abuſiuè pro ordinali aliquando ponitur. שֶׁבַע
Ge. 21. ℣. 5. à fine. Et dixit, quia ſeptem agnas accipies de manu mea. αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες. שֶׁבַע
Item aduerb. Pſ. 119. in Schin. Septies in die laudaui te, propter iudicia ꝛc. ἑπτάκις. שֶׁבַע
Pro. 24. ℣. 16. Nam ſepties cadit iuſtus, & reſurgit. i. ſæpe cadit ꝛc. ἑπτάκις.

שְׁבִיעִי Septimus, nomen ordinale maſculinum, Sæpe inuenitur in Bibliȷ̄s. הַשְּׁבִיעִי
Gen. 2. ℣. 2. Et conſummauit Deus in die ſeptimo opus ſuum. τῇ ἑβδόμῃ. הַשְּׁבִיעִי
Iud. 14. ℣. 15. Et factum eſt in die ſeptimo, & dixerunt vxori Simſonis. ἑπτά.

שְׁבִיעִית Septima, nomen ordinale fœmininum, nuſꝗ non habetur. וּבַשְּׁבִעִת
Exo. 21. ℣. 2. Quum emeris ſeruum ꝛc. & in ſeptimo anno egredietur. ἔτει τῷ ἑβδόμῳ. הַשְּׁבִיעִת
Leuit. 25. ℣. 4. Et in anno ſeptimo ſabbathum quietis erit terræ, ἔτει τῷ ἑβδόμῳ.

Septuag.

שִׁבְעִים Septuaginta. Eſt vtriuſqꝫ generis, & aliquando eſt ordinale, ſeptuageſimus.
Num. 33. ℣. 9. Et in Elim erant duodecim fontes aquaꝝ & 70. palmæ. ἑβδομήκοντα. וְשִׁבְעִים
Gen. 5. ℣. 12. Et vixit Kenan ſeptuaginta annos, & genuit Mahalalel. ἑβδομήκοντα. שִׁבְעִים

שִׁבְעָתַיִם Septulum, bis ſeptem, eſt dualis numeri per י interpoſitum.
Gen. 4. ℣. 15. Omnis qui occiderit Cain ſeptuplum vindicabitur. ἑπτὰ ἐκδικούμενα. שִׁבְעָתַיִם
In pauſa. Pro. 6. ℣. 5. à fine. Et (fur) inuentus, reddet ſeptuplum. ἑπταπλάσια. שִׁבְעָתָיִם

שָׁבוּעַ Septimana, hebdomada, hebdoma, conſtans diebus ſeptem.
Dan. 9. ℣. vlt. Et confirmabit fœdus erga multos hebdomada vna ꝛc, ἑβδομὰς μία. שָׁבוּעַ
In re. Ge. 29. ℣. 27. Comple hebdomadã huius (ſcil: Rachel) & dabit̃ ꝛc. τὰ ἕβδομα. שְׁבֻעַ
Dualiter. Leuit. 12. ℣. 5. Si fœmellam pepererit immunda erit duabus ſeptimanis.
δὶς ἑπτὰ ἡμέρας. (ἑβδομάδας τὰς ξβ. שְׁבֻעַיִם
Et plural. Dan. 9. ℣. pen. Et poſt ſeptimanas ſexaginta duas excindetur Chriſtus. הַשָּׁבֻעִים

שָׁבוּעוֹת Septimanæ, hebdomades, ש habet camez ad differentiam שְׁבֻעוֹת iuramenta.
Deut. 16. ℣. 9. Septem hebdomadas numerabis tibi, poſtqꝫ cœperis falcem mittere שָׁבֻעֹת
in ſegetem, incipies numerare ſeptem hebdomadas. ἑπτὰ ἑβδομάδας. שָׁבֻעוֹת
Cũ affi. Nu. 28. ℣. 5. à fine. Cũ obtuleritis vos oblationẽ ꝛc. in hebdomadibus veſtris. בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם
(τῶν ἑβδομάδων.

שָׂבַע Satur fuit, ſatiatus eſt. Cognationem habet cum שֶׂפַע copia, abundantia, & שֶׁבַע ſeptem, nam ſeptenarius numerus ſæpe accipitur pro abundantia, ὀψάομαι opſonor.
In I. Coniug. שָׂבֵעַ & שָׂבַע ſatur fuit. Sæpe reperitur.
Deut. 31. ℣. 20. Et comedet & ſatur erit, & pinguis erit & reſpiciet. καὶ ἐμπλησθέντες. וְשָׂבַע
Ieſa. 9. ℣. penult. Rapiet ad dexteram & eſuriet, ad ſiniſtram comedet ſed non ſaturi
erunt. οὐ μὴ ἐμπλησθῆ. שָׂבֵעוּ
Ioel 2. ℣. pen. Et comedetis comedendo & ſaturando, & laudabitis. καὶ ἐμπλησθήσεσθε. וְשָׂבוֹעַ
Exo. 16. ℣. 8. Veſperi (dabit) carnẽ ad edendũ, & panẽ mane ad ſatiandũ. εἰς πλησμονὴν. לִשְׂבֹּעַ
Pro. 20. ℣. 13. Aperi oculos tuos (.i. ſis alacer) eſto ſatur panibus. καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων. שְׂבַע
Pro. 30. ℣. 9. Ne fortè ſaturer, & abnegem atqꝫ dicam, quis eſt Dñs? ἵνα μὴ πλησθεὶς. אֶשְׂבַּע
Eccle. 1. ℣. 8. Non ſatiabitur oculus videndo, & non implebitur auris &c. תִשְׂבַּע
Eccle. 5. ℣. 9. Diligens argentum, non ſat̃ erit (vel non ſatiabit̃) argento. οὐ πλησθήσεται. יִשְׂבַּע
In II. Coniug. שִׂבֵּעַ ſaturauit, ſatiauit. Bis legitur.
Pſ. 90. ℣. 14. Satia nos mane pietate tua, & ouabimus, & lætabimur. ἐνεπλήσθημεν. שַׂבְּעֵנוּ
Eze. 7. ℣. 19. In die furoris Dñi, animam ſuam non ſatiabunt &c. οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι. יְשַׂבֵּעוּ
In III. Coniug. הִשְׂבִּיעַ fecit eſſe ſaturum, ſatiauit.
Pſ. 107. ℣. 9. Quia ſatiauit animam auidam, & animam famelicam ꝛc. ἐνεπλήσθημεν. הִשְׂבִּיעַ
Pſ. 103. ℣. 5. Qui ſatiat bonitate os tuũ, renouabit̃ inſtar aq̃læ iuuentꝰ tua. ἐμπιμπλῶντα. הַמַּשְׂבִּיעַ
Iob 38. ℣. 27. Ad ſatiandum deſolationem & voraginem. τοῦ χορτάσαι. לְהַשְׂבִּיעַ
Pſ. 91. ℣. vlt. Longitudine dieꝝ ſatiabo eũ, & oſtendã illi ſalutẽ meã. ἐμπλήσω αὐτὸν. אַשְׂבִּיעֵהוּ
Pſ. 105. ℣. 6. à fine. Et venit coturnix, atqꝫ pane cœli ſaturauit eos. ἐνέπλησεν αὐτούς. יַשְׂבִּיעֵם
Ieſ. 58. ℣. 10. Et ꝓferes eſurienti panem tuum, & animam afflictam ſaturabis. ἐμπλήσῃς. תַּשְׂבִּיעַ

Inde nomina.

שָׂבֵעַ Satur, ad formam זָקֵן
Gen. 25. ℣. 8. Et expirauit & mortuus eſt Abraham ĩ canicie bona ſenex & ſatur vi-
ta. καὶ πλήρης ἡμερῶν. (ρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί. וְשָׂבֵעַ
In regimin. Iob 10. ℣. 15. Satur ignominia ſum, & reſpice afflictionem meam. πλή- שְׂבַע
Et plur. 1. Sa. 2. ℣. 5. Saturi cibo pro pane (.i. mercede) coacti ſunt ſeruire. πλήρεις ἄρτων שְׂבֵעִים

שְׂבֵעָה Satura, ſaturata. Fœmininum eſt & aliquoties reperitur in Biblijs ſacris.
Pro. 27. ℣. 7. Anima ſatura conculcabit (.i. contemnet) fauum. πλησμονῇ. שְׂבֵעָה

שָׂבָע Satietas, ſaturitas, abundantia. Inuenitur.
Ge. 41. ℣. 29. Ecce ſeptem añi veniunt, qñdo erit ſatietas magna in omni terra. εὐθηνία. שָׂבָע
Pro. 3. ℣. 10. Et implebuntur horrea tua ſaturitate. Item Gen. 41. ℣. 30. & 31. שָׂבָע

שִׂבְעָה Satietas, ſaturitas. Reperitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
In reg. Ezech. 16. ℣. 49. Saturitas panis, & proſperitas tranquilla &c. ἐν πλησμονῇ. שִׂבְעַת

שֹׂבַע Satietas, ſaturitas, abundantia magna, copia abundans.
Ex. 16. ℣. 3. Cũ ſedebamꝰ ad ollas carniũ, et cũ edebamꝰ panẽ ad ſatietatẽ. εἰς πλησμονὴν. לָשֹׂבַע
In reg. Pſ. 16. ℣. vlt. Facies me ſcire viam vitæ, ſatietatem læticiarum. πληρώσεις με. שֹׂבַע

Cum affi. Deu. 23 ℣.pen.Et edes vuas ſcdũ animã tuã ad ſatietatẽ tuã.ἐμπλησθῆναι. שָׂבְעֶךָ

שָׂבְעָה Satietas, ſaturitas.Fœmininum à priori maſculino eſt,aliquoties vſurpatur, vt,
Ieſ.56.℣.pen.Et canes illi vehementer auidi,non nouerunt ſatietatẽ. πλησμονήν. שָׂבְעָה
Ieſ.23.℣.vlt.Ad comedendum ad ſaturitatẽ,& ad operimẽtũ durabile. καὶ ἐμπλησθῆναι. לְשָׂבְעָה
Cum aff. Eze.16 ℣.28.Et fornicata es ad filios Aſſur abſq; ſatietate tua. ἐνεπλήσθης. שָׂבְעָתֵךְ

שָׁבַץ Circumcluſit, incluſit, inſeruit circumcludendo, quemadmodum gemma inſeritur palæ annuli, aut veſti ocellatæ includitur aurum, ocellauit,oculauit.Cognationem habet cum שְׁבִיס fibula,aut velum ocellatum. Hinc σφύζω.

In II.Coniug.שִׁבֵּץ circumcluſit,incluſit.Bis reperitur in Biblijs, vt.
Ex.28.℣.5.à fine.Et circũcludes(vel ocellabis)tũicã byſſi,& facies tiarã.καὶ διχόσυμβοι. וְשִׁבַּצְתָּ
Exo.28.℣.20.Tharſis & Onyx & Iaſpis incluſi auro in repletionibus ſuis. περικεκα- מְשֻׁבָּצִים
Inde nomina. (λυμμένα χρυσίῳ.

שָׁבָץ Circumcluſio.Inuenitur tantum ſemel in ſacris Biblijs vt:
2.Sam.1.℣.9.Quia apprehendit me circumcluſio.i.circũcluſus ſũ hoſtib9.σκότος δεινόν. הַשָּׁבָץ

תַּשְׁבֵּץ Circumcluſio,veſtis ocellata habens palas quibus aurum inſeritur.Semel.
Exo. 28.℣.5. Pectorale & humerale,& palliolũ,& tunica circũcluſionis.κοσυμβωτόν. תַּשְׁבֵּץ

מִשְׁבְּצוֹת Circumcluſiones, palæ, fibulæ, ſpintra quibus fit circumcluſio, incluſoria quibus includebantur lapilli precioſi vel gemmæ.Sæpe vſurpatur in Biblijs, vt. הַמִּשְׁבְּצֹת
Exo.28.℣.15.Et inſeres catenulas iſtas complicatas ſpintribus (fibulatis.)ἀσπίδας. מִשְׁבְּצוֹת
In reg.Exo.28.℣12.Circundatos ſpintribus auri facies eos (lapides.) מִשְׁבְּצֹת
Item ℣.14.Et facies ſpintra (vel incluſoria)auri. ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας.
Legitur præterea tantum,Exo.28.℣.26.cap.39.℣.6 13.16.Pſ.45.℣.14.

שָׁבַר Fregit, minutatim confregit, effregit,diffregit,contriuit & per tranſlationem ſi tribuit cibarijs, ſignificat emere,nam panis vel cibus olim frangebatᷣ pro precio & ſic plerunq; conſtruitur cum datiuo vel præpoſitiõe מִן.Hinc σπαράττω lacero,vellico, & per aphæreſin πρίω,πρίζω German.ſchiffern.

In I. Con. שָׁבַר fregit, contriuit,item emit fracturas cibi.Sæpiſs.extat.
Ieſ.14.℣.5.Fregit Dominus baculum impiorum,virgam dominantium. συνέτριψε. שָׁבַר
Pſ.29.℣.5.Vox Dñi confrĩgit cedros, & cõfregit Dñs credros Libãi συντρίβοντος. שֹׁבֵר
Leuit.22.℣.22.Cæcum aut contritũ aut ſciſſũ, aut habens papulam. ἢ συντετριμμένον. שָׁבוּר
Gen.42.℣.3.& deſcenderunt fratres Ioſeph decem ad emendum far.πρίασθαι σῖτον. לִשְׁבֹּר
Leuit 26.℣26.Quum contriuero vobis virgam(.i,fulcimentum)panis. בְּשִׁבְרִי
Pſ.10.℣.15.Contere brachium impij & maligni,quærens impietatem eius.σύντριψον. שְׁבֹר
Iere. 17.℣.18.Et duplici contritione contere eos (vel confringe eos) שָׁבְרֵם
Gen 42.℣.2. Deſcendite iſthuc & emite nobis inde, Septuag.καὶ πρίασθε. וְשִׁבְרוּ
Iob.38.℣.10.Et diffregi(.i.fruſtillatim protuli)ſuper eo ſtatutum meum. וָאֶשְׁבֹּר
Pro.25.℣.15.Et lingua mollis confringet grumulum(oſsis) .i.iram duram.συντρίψει. תִּשְׁבָּר־
Pſ.104.℣.11.Bibent omnes beſtiæ campi, confringent feræ ſitim ſuam.προσδέξονται. יִשְׁבְּרוּ
Deu 2.℣.5.Cibum frangetis(i. fruſtillatim emetis)ab eis pro argento.ἀγοράσετε. תִּשְׁבְּרוּ

In voce paſsiua נִשְׁבַּר fractus eſt, contritus eſt.Crebrò legitur. נִשְׁבַּר
Ieſ.14.℣.4.à fine.Ne læteris tu Palęſtina vniuerſa,quod fracta eſt virga ζc.συνετρίβη. נִשְׁבְּרָה
1 Reg. 22.℣.6.à fine.Quia confractæ ſunt naues(legitur in plurali vel ſingulari) נִשְׁבָּר
Pſ.51.℣.ãtep.Sacrificia Dei ſũt,ſpirit9 cõtrit9,cor cõtritũ & cõtuſũ συντετριμμένον. לְהִשָּׁבֵר
Ionæ.1.℣.5.Et fuit tempeſtas magna in mari,& nauis putabatur frãgi.τοῦ συντριβῆναι. תִּשָּׁבֵר
Ezech.32.℣.5.à fine.Et tu in medio præputiatorum contereris.συντριβήσῃ. יִשָּׁבֵר
Dan.8.℣.ante.Et ad principem principum ſtabit,& ſine manu frangetur. συντρίψει. תִּשָּׁבַרְנָה
Pſ.37.℣ 15.Gladius penetrabit cor eorum, & arcus eorum confringentᷣ συντριβείη. נִשְׁבַּרְתִּי
Ezech.6 ℣.9. Quia confractus cõfregi cor eorũ fornicariũ.ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
Eſt cõpoſitũ ex præterito niphal et poal.q.d.ego coact9 cõtriui cor eorũ fornicariũ.

In II.Coniug. שִׁבֵּר & שִׁבַּר confregit vehementer in multa fragmenta. שִׁבֵּר
Exo.9.℣.25.Et(grando)omnẽ arborẽ agri confregit(in multas fracturas) συνέτριψε. בַּר
Pſ.107.℣.16 Quia confregit ianuas æris & vectis ferri ſuccidit.ὅτι συνέτριψε. וּמְשַׁבֵּר
1.Reg.19.℣.11.Ventus magnus & validus & infringens rupes. καὶ συντρίβων.

Exo.23.℣.24.Sed diruendo dirues eos,& frãgẽdo ꝯfringes ſtatuas eorꝝ. ϗ συντρίβων וְשַׁבֵּר

Ieſ.45.℣.2.Ianuas æris confringam,& vectes ferri ſuccidam.συντρίψω. (συντρίψεις. אֲשַׁבֵּר

Exo.32.℣.20.Et proiecit de manibus ſuis tabulas,& confregit eas.συνέτριψεν αὐτάς. וַיְשַׁבֵּר

In III.Coniug.הִשְׁבִּיר fecit effringere,fecit frangere vel emere cibum.

Pro.11.℣.6.à fine.At benedictio capiti vendentis.i.facientis emere. μεταδιδόντος. מַשְׁבִּיר

Ieſ.66.℣.9.Num ego effringerem(matricem)& non facerem parere. ἔδωκα. אַשְׁבִּיר

Amos 8.℣.6.Et decidua(vel qſqlias)farris vendemꝰ.i.faciemus emere.ἐμπορευσόμεθα. נַשְׁבִּיר

Deut.2.℣.28.Cibum argento facies emere me.i.vendes mihi.ἀποδώσεις μοι. תַּשְׁבִּרֵנִי

Amos 8.℣.5.Quum tranſierit menſis, venum exponemus annonam. ἐμπολήσομεν. וְנַשְׁבִּירָה

In voce paſsiua. הָשְׁבַּר factus eſt frangi,contritus eſt. Semel inuenitur.

Ier.8.℣.antep.Super contritione filiæ populi mei contritus ſum.ἐσκοτώθην. הָשְׁבַּרְתִּי

Inde nomina.

שֶׁבֶר Fractura,fragmentum,fragmen,contritio. (ἐπὶ τῇ συντριβῇ.

In reg.Amos 6.℣.6.Non languefacti ſunt(.i.non doluerunt)ſuꝑ contritione Ioſeph. שֵׁבֶר

Ieſ.30.℣.14.Et contritio vt contritio Nabli figulorꝝ.i.vaſis figulini.ὡς σύντριμμα. כְּשֵׁבֶר

Et cap.65.℣.14.Et præ contritione ſpiritus vlulabitis. ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος. וּמִשֵּׁבֶר

Cum affi.Ieſ.30.℣.13.Quod fataliter de improuiſo veniet contritio eius. τὸ πτῶμα. שִׁבְרָהּ

Eze.32.℣.9.Et ꝓuocabo cor populorꝝ,cũ adduxero ꝯtritionem tuã. αἰχμαλωσίαν σου. שִׁבְרְךָ

Nah.3.℣.vlt.Non eſt curatio fracturæ tuæ(vel contritioni tuæ) τῇ συντριβῇ σου. לְשִׁבְרֶךָ

Et plur.Iob 41.℣.16.Ab eleuatione eius timebunt fortes,à fracturis &c. מִשְּׁבָרִים

Cũ affi.leui.Pſ.60.℣.4.Sana cõtritiones eius ꝗa mota eſt(terra)συντρίμματα αὐτῆς. שְׁבָרֶיהָ

שֶׁבֶר Contritio, fractura, fractio, fragmen, fragmentum, item pro eſca venali quæ fruſtillatim venditur, annona ſeu frumentum.

Pro.16.℣.18.Ante fracturã eſt ſuꝑbia,& ante ruinam eſt elatio ſpiritus. πρὸ συντριβῆς. שֶׁבֶר

Gen.42.℣.1.Et vidit Iacob quod eſſet annona in Aegypto,& dixit ꝛc.πρᾶσις. שֶׁבֶר

In re.Thre.4.℣.10.Coxerũt natos ſuos vt eſſẽt eis cibꝰ ĩ ꝯtritiõe filię.εἰς βρῶσιν αὐταῖς. בְּשֶׁבֶר

In pauſa Pro.17.℣.19.Qui exaltat oſtium ſuum quærit contritionem. συντριβήν. שָׁבֶר

Cũ aff.Iud.7.℣.15.Cũ audiſſet Gideon enarrationẽ ſoñij et fractionẽ.ȼ σύγκρισιν αὐτοῦ שִׁבְרוֹ

Gen.42.℣.26.Et tulerunt frumentum ſuum ſuper aſinos ſuos.ἐπιθέντες τὸν σῖτον. שִׁבְרָם

In plurali conuenit cum ſuperiore forma. Eſt & nomen loci Sebarim.Ioſ.7.℣.5.

שִׁבְרָה Fractura,fractio,contritio. Inuenitur tantum ſemel.

Ieſ.30.℣.14.Et contritio vt contritio Nabli figulorꝝ.i.vaſis figulini.ὡς σύντριμμα. וְשִׁבְרָה

שִׁבָּרוֹן Fractio, contritio, fractura, comminutio.

Ier.17.℣.18.Et duplici fractura(ſeu contritione)contere eos. δισσὸν σύντριμμα. שִׁבָּרוֹן

In reg.Eze.21.℣.11.Et tu fili hominis ingemiſce in contritione lumborꝝ. ἐν συντριβῇ. בְּשִׁבְרוֹן

מִשְׁבָּר Contritio, fractura matricis in partu, ſi aquis tribuitur ſignificat procellas ſeu fluctus,eo quod ſeſe conterant,quibus & dolores comparantur.

In reg.Oſe 13.℣.antep.Alioqui non diu ſtetiſſet in partu filiorum. ἐν συντριβῇ. בְּמִשְׁבַּר

Et pl.cũ affi.Pſ.42.℣.9.Oẽs contritiones tuæ ꝛc. ſuꝑ me tranſierũt.μετεωρισμοί σου. מִשְׁבָּרֶיךָ

In reg.2 Sam.22.℣.5 Quia circumdederunt me contritiones mortis.συντριμμοί. מִשְׁבְּרֵי

Legitur præterea Pſ.88.℣.8 Pſ.93.℣.4. Ionæ 2.℣.4.

מַשְׁבֵּר Fractura matricis in partu,quæ affert dolorem maximum. Bis legitur.

2.Re.19.& Ieſ.37.℣.3.Venerũt fœtus ad fracturã.i.ad os pudendi. ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ. מַשְׁבֵּר

שָׂבַר Sperauit,ſpem habuit, directis oculis aliquem intuitus eſt, conſiderauit,expectauit.

Conuenit cum Chaldæo סְבַר .i. ſꝑauit. Hinc latini acceperunt,ſpero, as,are.

In I.Coniug.שָׂבַר intuitus eſt,conſiderauit. Conſtruitur cum ב. Bis legitur.

Neh.2.℣.13 Et erã intuens(.i.ꝯſiderãs)muros Ieruſalẽ,ꝗ rupti erãt. ȼ ἤμην συντρίβων. שֹׂבֵר

Et ℣.15.Et erã aſcendens ꝑ torrentẽ noctu,& conſiderans murꝝ.ϗ ἤμην συντρίβων. שֹׂבֵר

In II. Coniug. שִׂבֵּר intuitus eſt ſperando,ſperauit. Conſtruitur cum אֶל aut ל & reperitur ſexies in Biblijs vſurpatum.

Pſ.119.in שׂ.Intuitꝰ ſũ ad ſalutẽ tuã(.i.ſꝑaui vel expectaui)ſalutẽ tuã. προσεδόκων. שִׂבַּרְתִּי

Eſther 9.℣.1.Eo die quo ſperabant inimici Iudæorum dominari eis. ἀπώλοντο. שִׂבְּרוּ

Ieſ.38.℣.18.Non ſperabunt deſcendentes in foueam veritatem tuam.ἐλπιοῦσιν. יְשַׂבְּרוּ

Pſ.145.℣.15.Oculi omnium in te ſperabunt,& tu das illis eſcam ipſorꝝ.ἐλπίζουσι. יְשַׂבֵּרוּ

Pſ.104.℣.28.Oẽs iſti ad te ſpem habebunt,vt des cibum eorꝝ in tempore.προσδοκῶσι יְשַׂבֵּרוּן

Ruth 1.℣.13.Nũ illos ſpabitis.i.nũ illos expectabitis donec adoleſcãt:προσδέξεσθε. תְּשַׂבֵּרְנָה

Inde nomen.

שֶׂבֶר Spes,expectatio. Inuenitur tantum bis in Biblijs ſacris,vt,

Cũ affi.Pſ.119.in ס. Et ne confundas me à ſpe(.i.expectatione)mea.ἀπὸ τῆς προσδοκίας. מִשִּׂבְרִי

Pſ.146.℣.5.Spes eius eſt ſup Dñm Deum ſuum.i.in Domino Deo ſuo.ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ. שִׂבְרוֹ

שָׁבַת Ceſſauit, ſabbathum egit,quieuit à motu & opere. Cognationem habet cum יָשַׁב.i. ſedit, nam quieſcere plerunque fit ſedendo. Hinc σαββατίζω ſabbatizo, ſabbathum ago. Et quia ſeptimus dies Iudeis eſt ſabbathum,hinc latini acceperunt ſeptem.

In I. Con. שָׁבַת ceſſauit,quieuit,deſijt. Sæpe inuenitur in Biblijs. (κατέπαυσεν.

Gen.2.℣.3.Et benedixit Deus diei ſeptimo ꝛc. quia in ipſo ceſſauit ab oĩ opere ſuo. שָׁבַת

Ieſ.14.℣.5.Quomodo ceſſauit anguſtator(.i.exactor)ceſſauit & tributũ.ἀναπέπαυται. שָׁבְתָה

Gen.2.℣.2.Et ceſſauit in die ſeptimo ab omni opere ſuo quod fecerat.κατέπαυσε. וַיִּשְׁבֹּת

Leuit.26.℣.33.Tunc quieſcet terra,& acceptabit ſabbatha ſua. τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ. תִּשְׁבַּת

Leuit.23.℣.32.A veſpera vſq; ad veſperam feriabimini ſabbathum veſtrꝝ.σαββατιεῖτε. תִּשְׁבְּתוּ

Ioſuæ 5.℣.12. Et ceſſauit Manna.ἐξέλιπε. וַיִּשְׁבֹּת

In voce paſsiua נִשְׁבַּת ceſſauit patiendo,abolitus eſt.

Ieſ.17.℣.3.Et ceſſabit munitio ab Ephraim & regnũ à Damaſco.i.pdetur. οὐκ ἔτι ἔσται. וְנִשְׁבַּת

Eze.30.℣.18.Et ceſſabit in ea ſupbia fortitudinis eius,nubes opiet eam.καὶ ἀπολεῖται. וְנִשְׁבַּת

Ezech.6.℣.6.Et confringentur & ceſſabunt idola eius,& ſuccidentur ꝛc.καὶ ἐξαρθῇ. וְנִשְׁבְּתוּ

In III. Coniug. הִשְׁבִּית fecit ceſſare,aboleuit.

2.Re.23.℣.5.Et faciet ceſſare(vel abolebit)Camurim.i.ſacerdotes fanorꝝ.καὶ κατέκαυσε. וְהִשְׁבִּית

Pſ.119.in ס.Scorias feciſti ceſſare(.i.aboleuiſti)nempe oẽs impios terræ. ἐλογισάμην. הִשְׁבַּתָּ

Ieſ.16.℣.10.In torcularibus non calcabit calcator,celeuſma feci ceſſare. πέπαυται. הִשְׁבַּתִּי

Exo.5.℣.5. Et vos facietis ceſſare eos ab oneribꝰ ſuis.i.facietis intermittere opꝰ. κα וְהִשְׁבַּתֶּם

Ier.16.℣.9.Ecce ego facio ceſſare de loco hoc ꝛc.vocẽ gaudij.καταλύσω.(ταπαύσωμεν. מַשְׁבִּית

Pſ.8.℣.3.Ad faciendum ceſſare inimicum & vlciſcentem ſe.i.vltorem.καταλῦσαι. לְהַשְׁבִּית

Ieſ.30.℣.11.Declinate à via,facite ceſſare à facie eius ſanctum Iſraelis. ἀφέλετε. הַשְׁבִּיתוּ

Pro.18.℣.18.Contentiones faciet ceſſare ſors, & inter robuſtos ſeparabit. παύει. יַשְׁבִּית

2.Re.23.℣.11.Et fecit ceſſare(.i.aboleuit)equos quos dederãt reges Iudæ ſoli.καὶ κατέ- וַיַּשְׁבֵּת

Deut.32.℣.26. Ceſſare faciam ab homine memoriam eorꝝ.καταπαύσω. (καυσε. אַשְׁבִּיתָה

Inde nomina.

שַׁבָּת Ceſſatio,requies,ſabbathum.Eſt generis communis. Hinc σάββατον ſabbathum.

Exo.16.℣.25.Sex diebus colligetis illud,at die ſeptimo eſt ſabbathum. σάββατα. שַׁבָּת

Cum affi.Num.28.℣.10.Holocauſtum ſabbathi in ſabbatho ſuo.ἐν τοῖς σαββάτοις. שַׁבַּתּוֹ

In re.Leu.25.℣.6.Et erit ſabbathum(.i.quies)terræ,vobis ad comedendũ.τὰ σάββατα. שַׁבַּת

Et pl.Le.23.℣.15.Et numerabitis vobis ꝛc.ſeptẽ ſabbatha.i.hebdomadas.ἑβδομάδας. שַׁבָּתוֹת

Et cap.25.℣.8.Et numerabis tibi ſeptem ſabbatha annorꝝ.i.annos. ἑπτὰ ἀναπαύσεις שַׁבְּתֹת

Cum affi.2.Par.36.℣.21.Donec acceptauerit terra ſabbatha ſua. τὰ σάββατα αὐτῆς. שַׁבְּתוֹתֶיהָ

שַׁבָּתוֹן Quies,ſabbathum,ceſſatio, requies.

Exo.16.℣.23.Quies ſabbathi ſancti cras eſt Domino.σάββατα ἀνάπαυσις. שַׁבָּתוֹן

Leuit.23.℣.3.Sex diebus fiet opus,at in die ſeptimo eſt ſabbathum quietis. σάββατα. שַׁבָּתוֹן

Leu.25.℣.4.Et in anno ſeptimo,ſabbathũ qetis erit terræ ꝛc. σάββατα ἀνάπαυσις. שַׁבָּתוֹן

מִשְׁבָּת Ceſſatio,ſabbathum quod eſt quies ab operibus. Semel tantum legitur.

Pl.Thre.1.℣.7.Contẽplant̃ eã hoſtes,& derident ſabbatha eius.ἐπὶ τῇ μετοικεσίᾳ αὐτ מִשְׁבַּתֶּהָ

שֶׁבֶת Seſsio,de hoc vide radicem יָשַׁב ſedit.

שְׁגִיאָה Erratum, ignorantia,delictum,incogitantia vituperabilis, Radix eius inuſitata שָׁגָא idem quod שָׁגָה & שָׁגַג id eſt, incogitanter egit, inconſideratè peccauit. Inuenitur tantum ſemel,vt in plurali.

Pſ.19.℣.ante.Ignorãtias(vel errores)qs intelliget,ab occultis mũda me.παραπτώματα שְׂגִיאוֹת

שָׂגָא Creuit cum augmento,ſuccreuit,auctus eſt, ſumpſit incrementũ, amplificauit,Idem quod שָׂגָה. Hinc connexis prioribus literis שׂג fit ξ vt αὔξω, αὐξέω, αὐξαίνω, ἀναύξω creſco, augeo, augeſco.

In III. Coniug. הִשְׂגִּיא incrementum dedit, amplificauit. Bis legitur.
Iob 12.℣.antep. Incrementum dat gentibus, & rurſus aufert eas. πλανῶν ἔθνη. מַשְׂגִּיא
Iob 36.℣.24. Mementō vt āplifices op⁹ illi⁹ ꝙ aſpexerūt homines. ὅτι μεγάλα τὰ ἔργα. תַשְׂגִּיא

Inde nomen.

שַׂגִּיא Auguſtus, magnus, amplus. Reperitur tantum bis.
Iob 36.℣.26. Et Deus auguſtus, quem non agnoſcimus, numerus annorū ꝛc. ἰσχυρὸς. שַׂגִּיא
In re, Iob 37.℣.pe. Omnipotēs eſt, nō inueniem⁹ eū, auguſt⁹ eſt virtute. ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ. שַׂגִּיא

שׂגב Texit, protexit, muniuit altitudine, altior fuit quam vt quis tranſcendere poſsit. Hinc eſt Græcum σκέπω, σκεπάζω id eſt, tego, protego, munio, σκέπασμα, σκέπη, σκέπας protectio, ὑψόω exalto, item ἀσπίζω defendo, per metatheſin literarum.

In I. Coniug. שָׂגַב protectus fuit vt non poſsit expugnari. Legitur tm̄ in ꝑterit.
Deut. 2.℣.vlt. Adeo vt non fuerit ciuitas quæ munita fuiſſet. διέφυγεν ἡμᾶς. שָׂגְבָה
Iob 5.℣.11. Et lugentes protecti ſunt ſalute. ἐξεγείροντα ἀπολωλότας. שָׂגְבוּ
In voce paſsiua. נִשְׂגַּב munitus eſt loco alto & inacceſſo, exaltatus eſt.
Ieſ. 2.℣.11. & 17. Et exaltabit͛ (vel munietur) Dominus ſolus in die illo. καὶ ὑψωθήσεται. וְנִשְׂגַּב
Pſ. 139.℣.6. Mirabilis eſt ſcientia ſuꝑ me, munita eſt, non potero (aſſequi.) ἐκραταιώθη. נִשְׂגְּבָה
Pſ. 148.℣.pen. Laudabunt nomen Domini, quia munitū (vel exaltatum eſt.) ὑψώθη. נִשְׂגָּב
Ieſ. 26.℣.5. Ciuitatem exaltatam humiliabit, humiliabit eam vſq; ad terram. ὀχυρὰς. נִשְׂגָּבָה
Legitur præterea tantum. Ieſ. 12.℣.4. Ieſ. 2.℣.17. cap. 30.℣.13. cap. 33.℣.5. Pro. 18.℣.11.
In II. Coniug. שִׂגֵּב protexit altitudine cingendo. Legitur tantum in futuro.
Pſ. 91.℣.antep. Protegā (vel exaltabo) eū, quoniā cognouit nomē meū. σκεπάσω αὐτόν. אֲשַׂגְּבֵהוּ
Pſ. 69.℣.2. Ab inſurgentibus in me proteges (vel exaltabis) me. ἀντιλάβοιτό μου. תְּשַׂגְּבֵנִי
Pſ. 107.℣.antep. Et protexit (vel exaltauit) egenum ab oppreſsione. καὶ ἐβοήθησε. וַיְשַׂגֵּב
Pſ. 20.℣.2. Exaudiat te Dominus in die tribulationis, protegat te nomen Dei Iacob. יְשַׂגֶּבְךָ
Inuenitur præterea tantum. Pſ. 69.℣.30. Ieſ. 9.℣.11. (ὑπερασπίσαι σου.
In voce paſsiua. שֻׂגַּב exaltatus eſt ab alio, protectus eſt. Semel extat.
Pro. 29.℣.antep. At confidens Domino protegetur, i. exaltabitur. εὐφρανθήσεται. יְשֻׂגָּב
In III. Coniug. הִשְׂגִּיב fecit protectionem. Semel inuenitur. (ταιώσει.
Iob 36.℣.22. En Deus faciet protectionē in potentia ſua, quis eſt vt ipſe doctor. κρα- יַשְׂגִּיב

Inde nomen.

מִשְׂגָּב Altum, præſidium, aſylum, locus propter altitudinem non facilè ſuperabilis.
Pſ. 9.℣.10. Et erit Dominus aſylum oppreſſo, aſylū inq; temporibus afflictis. βοηθὸς. מִשְׂגָּב
In reg. Ieſ. 25.℣.vlt. Et munitionem & altum præſidium murorum tuorū inclinabit. καταφυγῆς. מִשְׂגַּב
Cum affi. 2. Sam. 22. & Pſ. 18.℣.3. Scutum meum & cornu ſalutis meæ & aſylum. ὑπε- (ρασπιστής μου. מִשְׂגַּבִּי
Et tm̄. Pſ. 46.℣.8.12. Pſ. 59.℣.1.17.18. Pſ. 62.℣.3.7. Pſ. 94. antep. Pſ. 144.℣.2. Ieſ. 33.℣.16.

שׁגג Incogitanter egit, inconſideratè fecit, admiſit per ignorantiam ſeu imprudentiam. Conuenit ſignificatione cum שָׁגָה & שָׁגָא.

In I. Coniug. שָׁגַג incogitans fuit, errauit per ignorantiam.
Leuit. 5.℣.vlt. Propter incogitantiam qua incogitanter (.i. imprudēter) egit. ἠγνόησε. שָׁגַג
Pſ. 119. in ט. Priuſq; hūiliarer ego errabā (vel incogitāter peccabā.) ἐγὼ ἐπλημμέλησα. שֹׁגֵג
Iob 12.℣.16. Cum ipſo eſt robur & ſubſiſtentia, errans & decipiens. ἐπιστήμη. שֹׁגֵג
Nū. 15.℣.28. Et expiabit ſacerdos animā talē quæ errauit ꝑ ignorātiā. τῆς ἀκουσιασθείσης. הַשֹּׁגֶגֶת

Inde nomen.

שְׁגָגָה Ignorantia, incogitantia, error, peccatum per ignorantiam admiſſum.
Leui. 4.℣.2. Anima ſi peccauerit per errorē in cunctis prohibitionibus Dn̄i. ἀκουσίως. בִשְׁגָגָה
Cū affi. Le. 5.℣.18. Et expiabit eū ſacerdos ab errore ſuo in quo errauit. περὶ τῆς ἀγνοίας. שִׁגְגָתוֹ
Legit͛ ꝑte. tm̄. Leuit. 4.℣.22.17. Leuit. 5.℣.15. ca. 22.℣.14. Nu. 15.℣.24.25.26.27.28.29.

שׁגה Ignoranter & inconſideratè peccauit, incogitanter egit, errauit. Congruit ſignificatione cum שָׁגַג & שָׁגָא inconſideratè fecit.

In I. Coniug. שָׁגָה errauit ignoranter.

Iob 6.℣.24.Docete me,& tacebo,indicate mihi in quo errauerim. ὅτι πεπλάνημαι. שָׁגִיתִי
Ieſ.28.℟.7.Etiam iſti in vino(.i.propter vinum)errauerunt,&c. πεπλανημένοι εἰσίν. שָׁגוּ
Ezech.45.℣.20.A viro errante & à fatuo,expiabitis domum ipſam. ἀγνοοῦντος. שֹׁגֶה
Pro.19.℣.antep. Deſine fili mi audire doctrinam illam vt erres à verbis &c. μελετήσει. לִשְׁגוֹת
1.Sam.26.℣.5.à fine.Ecce ſtultè egi & inconſideratus fui vehementer. καὶ ἠγνόηκα. וָאֶשְׁגֶּה
Pro.5.℣.4.à fine.Et cur fili mi oberrabis(amore)in aliena. πολὺς ἴσθι. תִשְׁגֶּה
Et ℣ſu vlt.Et in multitudine ſtulticiæ ſuæ oberrabit .i. implicabitur. ἀπώλετο. יִשְׁגֶּה
Legiť p̄te.Leuit.4.℣.13.Num.15.℣.22.Iob 8.℣.7.Pſ.119.in ג & ס.Ezec.34.℣.6.&c.
In III. Coniug. הִשְׁגָּה fecit errare,decepit. Quater legitur.
Deut.27.℣.18.Maledictus qui facit errare cœcum in via. ὁ πλανῶν. מַשְׁגֶּה
Pro.28.℣.10.Qui ſeducit rectos in viam malam,in foueam ſuam ipſe cadet. ὃς πλανᾷ. מַשְׁגֶּה
Iob 12.℣.16.Cum ipſo eſt robur & ſubſiſtentia,errans & decipiens. ἡ σύνεσις. מַשְׁגֶּה
Pſ.119.in Beth. Et ne errare me ſinas à mandatis tuis. μὴ ἀπώσῃ με. תַּשְׁגֵּנִי

Inde nomina.

שִׁגָּיוֹן Ignorantia,error,erratum,item canticum cuius initium erat Siggaion.
Pſ.7.℣.1.Ignorantia(vel innocentia)Dauid quam cecinit Domino. שִׁגָּיוֹן
Et plur.Hab.3.℣.1.Oratio Habacuc prophetæ pro ignorantijs. שִׁגְיֹנוֹת
מִשְׁגֶּה Error,erratum. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt:
Gen.43.℣.12.Reducetis in manu veſtra (argentum) fortaſsis fuit error. ἀγνόημά ἐστι. מִשְׁגֶּה

שָׂגָה Augeſcebat,auctus eſt,ſuccreuit cum augmento,ſumpſit incrementum,multiplicatus eſt. Conuenit ſignificatione cum שָׂגָא & affinitate alludit ad סַגָן.i.magnus, amplus. Hinc per conuerſionem eſt αὐξάνω, αὐξέω, ἄυξω, ἀέξω .i.augeſco,creſco.
In I. Coniug. שָׂגָה creuit,auctus eſt. Ter legitur in ſacris Biblijs. יִשְׂגֶּה
Pſ.92.℣.13.Iuſtus vt palma florebit,vt cedrus in Libanon augeſcet. πληθυνθήσεται. יִשְׂגֶּה
Iob 8.℣.7.At nouiſsimum tuum augeſcet(vel augebitur)valdè. ἀμύθητα. יִשְׂגֶּה
Et ℣ſu 11.Aut creſcet carectum ſine aqua? Quædam exemplaria habent א pro ה.
In III. Coniug. הִשְׂגָּה fecit creſcere,adauctauit, amplificauit. Semel legitur. הִשְׂגּוּ
Pſ.73.℣.12.Ecce iſti impij & fœlices ſeculi amplificauerunt facultatem. κατέσχον.
In IIII. Coniugatione quadrata. שִׂגְשֵׂג fecit creſcere. תְּשַׂגְשֵׂגִי
Ieſ.17.℣.11.In die plantationē tuā facies creſcere,& manè ſemen tuum &c. πλανηθήσῃ.

שָׁגַח Proſpexit cum conſideratione,intentè aſpexit,ſpeculatus eſt cum inclinatione corporis,non multum abludit à שָׁקַף proſpexit cum attentione.
In III. Coniug. הִשְׁגִּיחַ proſpexit. Inuenitur tantum ter, vt: הִשְׁגִּיחַ
Pſ.33.℣.14.De habitaculo ſeſsionis ſuæ proſpexit ad omnes habitatores. ἐπέβλεψεν. מַשְׁגִּיחַ
Can.2.℣.9.Ecce ipſe ſtat poſt noſtrꝝ parietem,& proſpicit per feneſtras. παρακύπτων. יַשְׁגִּיחוּ
Ieſ.14.℣.15.Videntes te,proſpicient ad te,vt te conſiderent. θαυμάσουσι.

שָׁגַל Stuprauit,laſciuiuit,laſciuè ſe exhibuit in coitu & re venerea,ſubagitauit fœmellam in coitu. Pro hoc obſcœno vocabulo vtuntur viri Maſoreth honeſtiore, vt שָׁכַב concubuit,quod ad marginem Bibliorum ſcripſerunt. Hinc per metatheſin literarum σαλάγω ſtupro,σαλακωνίζω indecorè nates moueo, σαλάκωνες molles, ἀσελγαίνω & ἀσελγέω laſciuio,laſciuus ſum, ἀσελγὴς petulans, ἀσέλγεια petulantia, item ἀκολασταίνω laſciuè viuo. Et latinum ſalax,ſalacitas, item laſciuio,laſciuus ſum.
In I. Coniug. שָׁגַל ſtuprauit,ſubagitauit fœmellam. Semel vſurpatur. יִשְׁגָּלֶנָּה
Deut.28.℣.30.Vxorem deſponſabis tibi,& vir alius ſubagitabit eam. ἕξει αὐτήν.
In voce paſsiua. נִשְׁגַּל ſtupratꝰ eſt,ſubagitatus eſt,ſed tm̄ in fœm. gen. vſurpat. תִּשָּׁגַלְנָה
Ieſ.13.℣.16.Diripientes domus eorum,& vxores ipſorum ſubagitabuntur. תִּשָּׁגַלְנָה
Zach.14.℣.2.Capietur ciuitas,& diripientur ædes,& vxores ſtuprabuntur.
In II. Coniug. paſsiua. שֻׁגַּל ſtupratus eſt aſsiduè ſeu frequenter. Et tantum legitur in fœminino genere,quemadmodum & in Niphal,& ſemel reperitur. שֻׁגָּלְתְּ
Ier.3.℣.2.Attolle oculos tuos in vertices, & vide ſicubi non ſis ſubagitata.

Inde nomen.

שֵׁגָל Coniunx quæ à marito eſt ſubagitata. Et eſt generis fœminini. Bis legitur.

Nehe.2.℣.6.Et dixit mihi rex, atq; coniunx ſedens iuxta eum, Quam diu aberis? וְהַשֵּׁגָל
Pſ.45.℣.10.Collocata eſt coniunx ad dexteram tuam in maſſa Ophirici auri. שֵׁגָל

שָׁגַע Veſanum reddidit, inſanum fecit. Cognationem habet cum גָּעַשׁ conquaſſatus eſt, nam veſanus dicitur is qui conquaſſatus & corruptus eſt mente. Et cum שָׁגָה errauit. Hinc σκαιός ſiniſter, σκαιότης fatuitas, inſania.

In II.Coniug. שִׁגַּע veſanum reddidit, furioſum fecit. Quinquies legitur.
Deu.28.℣.34.Et eris redactus ad inſaniam propter ea quæ oculis tuis videre cogeris παράπληκτος. (μεμηνομένῳ. מְשֻׁגָּע
Ier.29.℣.26.Omni viro furioſo.i.qui veſanus eſt redditus. Hiero: vertit arreptitium. מְשֻׁגָּע
Oſe.9.℣.6.Stultus eſt propheta, veſanus(.i.vecors)vir ſpiritus ſeu vẽti. παρεξεστηκώς. מְשֻׁגָּע
2.Re.9.℣.11.Quare vẽit inſãus iſte ad te? & dixit ad eos, vos nouiſtis. ὁ ἐπίληπτος οὗτος. הַמְשֻׁגָּע
1.Sam.21.℣.vlt.Num furioſis ego careo, vt adduceretis iſtum quoq;. ἐπιλήπτων. מְשֻׁגָּעִים

In IIII.Coniug. הִשְׁתַּגֵּעַ fecit ſe inſanire, ſimulauit ſe veſanum Bis.
1.Sam.21.℣.pen.Ecce videtis virum inſanientem(vel ſimulantẽ ſe in ſãire.) ἐπίληπτον. מִשְׁתַּגֵּעַ
Et ℣.vlt.Quod adduxiſtis hunc ad inſaniendum coram me. ἐπιληπτεύεσθαι. לְהִשְׁתַּגֵּעַ

Inde nomen.

שִׁגָּעוֹן Inſania, dementia, vecordia. Hinc σκαιότης. Ter reperitur vſurpatum.
Deut.28.℣.28.Percutiet te Dñs inſania, & cœcitate & ſtupore cordis. παραπληξίᾳ. בְּשִׁגָּעוֹן
Zac.12.℣.4. Percutiã oẽm equũ ſtupore, & vectorẽ eiꝰ iſãia. ἐν ἐκστάσει παραφρονήσει. שִׁגָּעוֹן
2.Reg.9.℣.20.Vt inceſſus ipſius Iehu filij Nimſi, nam inſanè incedit.i.præceps. ἐν πα (ραλλαγῇ ἐγένετο. בְּשִׁגָּעוֹן

שֶׁגֶר Fœtus qui eijcitur vtero iumentorum, ideoq; habet cognationem cum גָּרַשׁ eiecit, & ſemper accipitur de fœtu animalium quadrupedum maiorum. Semel extat tm̃.
Exo.12.℣.12.Et omnem apertionem, fœtum iumenti(offeres Domino) שֶׁגֶר

שְׁגַר Fœtus, in ſtatu autem abſoluto non reperitur in Biblijs ſacris, ſed
In re. Deut.7.℣.13.c.28.℣.4.18.& 51.Fœtus boũ tuoꝝ, et gregũ ouiũ tuoꝝ. βουκόλια. שְׁגַר

שָׁדַד Vaſtauit, deuaſtauit, depopulatus eſt. Cognationem habet שָׁחַת corrupit. Hinc ש reſolutum in σκ eſt σκεδάω, σκεδάζω σκεδέω, σκεδάννυμι diſpergo, deuaſto, ἀϊστόω perdo. Latini præmittunt u vt vaſto, deuaſto, Germanicè **wůſt / verwůſten**. Septuaginta variè interpretantur.

In I. Coniug. שָׁדַד deuaſtauit. Vſurpatur perfectè & defectiuè.
Ezech.32.℣.12.Et deuaſtabunt excellentiam Aegypti, & extirpabitur ꝛc. ϗ ἀπολοῦσι. וְשָׁדְדוּ
Ieſ.16.℣.4.Eſto latibulum eis à facie deuaſtantis(vel deuaſtatoris) διώκοντος. (πωρὲς. שׁוֹדֵד
Ieſ.33.℣.1.Væ deuaſtãs, & tu iã nõ deuaſtatꝰ ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δ' οὐδεὶς ποιεῖ ταλαι- שָׁדוּד
Mich.2.℣.4.Et lamentabitur lamento ꝛc. et dicet, deuaſtando deuaſtati ſumus. ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν. (ἀπολέσαι. שָׁדוֹד
Ier.47.℣.4.Contra hunc diem venientem ad deuaſtandum omnes Philiſthæos. τοῦ לִשְׁדוֹד
Ier.49.℣.28.Surgite, aſcẽdite ad Kedar, & deuaſtate filios oriẽtis. ϗ ταλήσατε. וְשָׁדְדוּ
Ier.5.℣.6.Si lupꝰ cãpeſtriũ deuaſtabit eos(futurꝝ ad Imꝑatiui formã. ὠλόθρευσεν αὐτούς. יְשָׁדְדֵם

Et cum defectu ainpoal שֻׁד deuaſtauit, & in rariore vſu eſt.
Pſ.17.℣.9.A facie impioꝝ qui deuaſtauerunt me, inimici mei ꝛc. ταλαιπωρησάντων με. שַׁדּוּנִי
Pro.11.℣.3.At ꝑuerſitas p̄uaricatoꝝ deuaſtabit eos ꝛc. Eſt duplex lectio. προνομεύσει. וְשָׁדֵּם
Secundum puncta יְשָׁדֵּם, & ſecundum literas וְשַׁדָּם & deuaſtabit eos.

In voce paſsiua. נְשַׁד deuaſtatus eſt. Legitur tantum ſemel. (ἐταλαιπωρήσαμεν.
Michæ 2.℣.4.Et lamentabitur &c. dicetq;, deuaſtando deuaſtati ſumus. ταλαιπωρίᾳ נְשַׁדֻּנוּ

In II. Coniug. שִׁדֵּד deuaſtauit frequenter vel multis modis. Si de terra vel humo accipitur, ſignificat eam proſcindere ſeu ſulcare. Ter inuenitur in Biblijs.
Pro.19.℣.4.à fine. Deuaſtans patrem & qui fugabit matrem, eſt filius confuſionis. ἀποθούμενος. (ἀπατηθῇς. מְשַׁדֶּד
Et cap.24.℣.15.Ne inſidieris vt impius habitaculo iuſti, ne deuaſtes cubile eius. μὴ δὲ תְּשַׁדֵּד
Ieſ.28.℣.6.à fine. Num omni die arabit arator ꝛc. aperiet & proſcindet. ἐργάζεσθαι. וִישַׂדֵּד

In II. Coniug. cum defectu mediæ radicalis שׁוֹדֵד deuaſtauit. Semel extat.
Oſe.10.℣.2.Ipſe iugulabit(.i.confringet)altaria eorum deuaſtabit ſtatus. κατασκάψει. יְשֹׁדֵד

In voce paſsiua. שֻׁדַּד deuaſtatus eſt. Innenitur tantum in præterito aliquoties.
Ieſ.15.℣.1.Onus Moab,quia in nocte deuaſtata eſt Ar Moab.ἀπολεῖται. שֻׁדַּד
Nahum.3.℣.7.Et dicet deuaſtata eſt Niniue ꝛc. Quædam habent שֻׁדְּדָה.δειλαία. שָׁדְּדָה
Ier.4.℣.20.Quia deuaſtata eſt omnis terra ſubito,deuaſtata ſũt tẽtoria.τεταλαιπώρηκεν. שֻׁדְּדוּ
Et ℣.13.Velociores ſunt aquilis equi eius,væ nobis q̃a vaſtati ſumus. ταλαιπωροῦμεν. שֻׁדָּדְנוּ
In III. Coniug.paſsiua. הוּשַׁד factus eſt deuaſtari,deuaſtatus eſt.Bis tm̃ legitur.
Ieſ.33.℣.1.Quum vaſtare deſieris,deuaſtaberis & tu. παραδοθήσονται. תּוּשַׁד
Oſe.10.℣.pen.Et munitiones tuæ deuaſtabitur.i.quælibet munitionum ꝛc. οἰχήσεται. יוּשַּׁד

Inde nomina.

שֹׁד Vaſtatio,vaſtitas,& per auxeſin pro concreto accipitur,vaſtator ꝛc. Sæpè extat.
Oſe.7.℣.4.à fine.Vaſtitas eis(imminet)quoniã p̃uaricati ſũt contra me. δειλαιοί εἰσιν. שֹׁד
Amos 5.℣.9.Quia roborat vaſtatorẽ ſupra fortẽ,& vaſtatorẽ adducit.καὶ ταλαιπωρίαν. יָשֹׁד
In reg.Pſ.12.℣.6.Propter vaſtationẽ pauperꝝ,propter gemitũ egenorꝝ. ταλαιπωρίας. מִשֹּׁד

שִׁדָּה Inſtrumentum muſicum,vel vaſtatio,vt vrbe aliqua capta &deuaſtata,ſeligebant ſibi principes pulcherrimas mulieres.
Eccle.2.℣.8.Et comparaui mihi cantores & pſaltrias, & delicias filiorum hominis, omnis generis inſtrumenta(vel captiuam & captiuas.) οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας. שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת

שֹׁד Mamma,mamilla,vber, de hoc vide in radice שָׁדָה,

שָׂדַד

Occauit,inoccauit terram ad complanandum eam,contudit glebas in agro, ſarculauit,ſarciuit,offregit glebas. Cognationem habet cum שָׂדֶה .i. ager,campus, & cum שָׁדַד deuaſtauit, nam occare terram eſt eam proſcindere & conterere,quod videtur eſſe deuaſtatio.
In II. Coniug. שִׂדֵּד occauit glebas. Ter legitur,vt:
Oſe.10.℣.12.Inequitabo ipſi Ephraim,arabit Iehuda,occabit ſibi Iacob. ἐνισχύσει αὐτῷ. יְשַׂדֶּד־לוֹ
Iob 39.℣.10.Nũ ligabis vnicornem ꝛc. an occabit glebas vallium poſt te.ἢ ἑλκύσει σου αὔλακας. יְשַׂדֵּד
Ieſ.28.℣.6.à fine.Num omni die ꝛc.aperiet & occabit humum ſuam:Alij וִישַׂדֵּד: ἐς (χάσει δὲ τὴν γῆν. וִישַׂדֵּד

Inde nomen.

שִׂדִּים Siddim nomen vallis habentis plurimas glebas, vel ſunt agri quorum glebæ ſunt contuſæ,& legitur ter in eodem capite,nempè: (τὴν φάραγγα τὴν ἁλυκήν.
Gen.14.℣.3.Omnes iſti conſociati ſunt in valle Siddim(vel agrorꝝ occatorum) ἐπὶ הַשִּׂדִּים

שָׁדָה

Humorem ſeu lac collegit in mamillis ſeu vberibus. Cognationem habet cum לְשַׁד .i.humor,viror. Verbaliter autem non vſurpatur,ſed tantum nomina hinc extant.
שֹׁד Mamma,vber in quo colligitur humor lactis. Hinc Græci στῆθος pectus vbi ſunt vbera, στηθύνιον,στήνιον pectuſculum. וְשֹׁד
Ieſ.60.℣.16.Et ſuges lac gentium,& mammam regum exuges &c. ε πλοῦτον. מִשֹּׁד
Iob 24.℣.9.Rapient ab vbere pupillum,& miſeri pignus accipient. ἀπὸ μαστοῦ.
שַׁד Mamma,vber, στῆθος pectus. שַׁד
Thren.4.℣.3.Etiam dracones extrahunt mammam, lactauerunt pullos ſuos. μαστοὺς. שָׁדַיִם
Et dual.Iob 3.℣.11.Quare p̃occupauerũt me genua,et quare vbera vt ſugerẽ. μαστοὺς. שָׁדַיִךְ
Cum affi.leui.Can 4.℣.5.Duo vbera tua ſunt vt duo hinnuli. δύο μαστοί σου. שְׁדֵיהֶן
Cum affi.graui.Ezech.23.℣.3.Ibi compreſſa(vel tacta)ſunt vbera illarꝝ. οἱ μαστοὶ αὐτῶν. שָׁדָי
In reg.Pſ.22.℣.10.Fiducia mea es ab vberibus matris meæ. ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου.

שָׂדֶה

Ager,campus,pars terræ culta agris, paſcuis, pratis, arboribus, herbis, hortis, &c. Cognationem habet cum שָׂדַד occauit,contudit glebas in agro,nam ager et omnis locus qui colitur,indiget occatione & contuſione glebarum. הַשָּׂדֶה
Gen.2.℣.5.Et omnem fruticem agri,priuſq̃ eſſet in terra,& omnis herba agri. ἀγροῦ. שָׂדֶה
Gen.25.℣.27.Et fuit Eſau homo gnarus venandi,& homo agri.i.agricola.ἄγροικος. שָׂדֶה
Num.20.℣.17.Non tranſibimus per agrum aut vineas,ſed nec aquam ꝛc.δι᾽ ἀγρῶν. שָׂדֶה
In reg.Pro.24.℣.3.à fine.Agrum hominis pigri præterij & vineam hominis ſtulti. שְׂדֵה
Cum affi.leui.Leuit.19.℣.6.Non abſumes angulum agri tui ad metendum. ἀγροῦ σου. שָׂדְךָ
Et plur.cum affi.leui,Mich.2.℣.4.Agros noſtros diſtribuet (alijs) οἱ ἀγροὶ ἡμῶν. שָׂדֵינוּ

In reg.Ieſ.32.℣.12. Super agros deſiderij.i.ſup agros deſiderabiles. ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμή- שְׂדֵי
שָׂדוֹת Agri, campi. (ματος.
Exo.8.℣.13.Et mortuæ ſunt ranæ de domibus &c. & de agris. ἐκ τῶν ἀγρῶν. הַשָּׂדֹת
Cum affi.Nehe.11.℣.25.Et ad villas in agris eorum, de filijs Iuda &c. ἐν ἀγρῷ αὐτῶν. בִּשְׂדֹתָם
In reg.Nehe.12.℣.29.Et de domo Gilgal, & de agris Geba &c. καὶ ἀπὸ ἀγρῶν. וּמִשְּׂדוֹת
Legitur quoq; 1.Sam.8.℣.14.& cap.22.℣.7.Nehe.5.℣.3.11.Nehe.11.℣.29.
שָׂדָי Ager, campus, Iod eſt pro lamedhe ſubſtantiali litera. Aliquoties legitur, vt:
Pſ.50.℣.11.Noui omnem auem montium, & beſtia campi eſt mecum. καὶ ὡραιότης. שָׂדַי
In pauſa. Pſ.8.℣.antepe. Oues & boues omnes, atq; etiã iumenta campi. τοῦ πεδίου. שָׂדָי
Ieſ.56.℣.9.Omnes beſtiæ agri venite ad comedendum vniuerſas beſtias &c. τὰ ἄγρια. שָׂדָי

שַׁדַּי Omnipotens, cui ſoli eſt omnis ſufficientia, & qui omnibus largitur ſufficientiam.
2.Corinth.3.Sufficientia noſtra ex Deo eſt. Componitur ex Schin relatiuo pronomine qui, & דַּי .i. ſufficientia, potentia &c.
Gen.28.℣.3.Et Deus omnipotens, benedicat tibi, & faciat te creſcere. ὁ θεός μου. שַׁדַּי
Iob 22.℣.3.Num omnipotenti voluptati eſt, ſi iuſtus ſis, aut lucro eſt &c. τῷ κυρίῳ. לְשַׁדַּי
Sic Gen.17.℣.1.cap.35.℣.11.Ieſ.13.℣.6 Iob 23.℣.16.Gen.35.℣.11.

שְׁדֵמָה Aruum, ager ſatiuus, locus campi qui aratro proſcinditur. Cognationem habet cum שְׁדֵפָה ariditas, nam arua quæ aratro ſunt proſciſſa facilius exareſcunt, Inuenitur ſexies in Biblijs ſacris, vt:
Ieſ.37.℣.27.(Facti ſunt) fœnum tectorum & aruum (vel ariditas) ante culmum. ἄγρωσις. שְׁדֵמָה
Pro hoc nomine ſcribitur 2.Reg.19.℣.26. שְׁדֵפָה .i. ariditas. πατήματα.
Et plur.Ier.31.℣.vlt.Et omnia arua vſq; ad torrentem Kidron. ἕως χειμάῤῥου. הַשְּׁדֵמוֹת
Hab 3.℣.antep.Negauit opus oliuæ, & arua non protulerunt cibum. καὶ τὰ πεδία. שְׁדֵמוֹת
In re.Deu.32.℣.32.Quia de vite Sodomæ eſt &c.& de aruis Gomorrhę. καὶ ἡ κληματὶς וּמִשַּׁדְמֹת
2.Reg.23.℣.5.Et cõbuſſit ea foris ante Ieruſalẽ in aruis Kidron &c. ἐν σαδημώθ. (αὐτῶ. בְּשַׁדְמוֹת
Ieſ.16.℣.8.Quia arua Heſbon exciſum eſt.i.vnumquodq; aruũ exciſum eſt, τὰ πεδία, שַׁדְמוֹת

שָׁדַף Arefecit aruum, percuſſit ſementem vento orientali ingrediente ſpicas, adeo vt non perficiat ſuam maturitatem, ſed areſcat ante tempus. Cognationem habet cum שְׁדֵמָה aruum in quod proijcitur ſemen, & quod exaratum facilè areſcit. Hinc συπάζω, σύφω ſtipo, conſtipo, σύφλος terra arida & dura, σύφος, συπεῖον ſtupa.
In I. Coniug. שָׁדַף arefecit. Ter legitur.
Gen 41.℣.6.& 23.Et ecce ſeptẽ ſpicæ acuminatæ tenues, arefactæ Euro. ἀνεμόφθοροι. שְׁדוּפֹת
Et ℣.27.Et ſeptẽ ſpicæ vacuæ, arefactæ vento orientali, erũt ſeptem &c. καὶ ἀνεμόφθοροι. שְׁדֻפוֹת

Inde nomina.

שְׁדֵפָה Ariditas, percuſſio ſementis vento orientali ingrediente ſpicæ. Semel extat.
2.Reg.19.℣.26.Et ariditas ante culmum (pro hoc eſt in Ieſaia שְׁדֵמָה.) ἄγρωσις. שְׁדֵפָה
שִׁדָּפוֹן Ariditas, rubigo, quæ cauſatur ex vento orientali. Sæpè vſurpatur in Biblijs, vt:
Deut.28.℣.20.Percutiet te Dñs &c. ſiccitate & ariditate & aurigine. ἀνεμοφθορία. שִׁדָּפוֹן
Legitur præterea tm̃.1.Reg.8.℣.38.item 2.Par.6.℣.28.Amos 4.℣.9.Hagg.2.℣.17.

שְׂדֵרָה Structura ordinalis tabulatorum, tabulatum ordine conſtructum, ſeptum. Cognationem habet cum סֵדֶר.i.ſeries, ordo. Hinc latinum ſtruo, conſtruo, extruo iuxta ordinem. Legitur tantum quater in Biblijs ſacris, vt:
1.Reg.6.℣.9.Et texit domum imbricibus, & tabulatis .i. ordinibus lignorum cedrinorum. καὶ διαπάξεσιν. (τὰς ἀδηρὰς. וּשְׂדֵרוֹת
2.Reg.11.℣.8. Quicunq; fuerit ingreſſus intra ordines (vel ſepta) trucidabitur. εἰς הַשְּׂדֵרוֹת
Et ℣.16.Educite eam extra templũ ad ſepta.i.ad ordines militum. ἔσωθεν τῶν σαδηρώθ. לַשְּׂדֵרוֹת
2.Par.23.℣.14.Educite eam ad locum qui eſt extra ædem ſeptorum. ἐκτὸς τοῦ οἴκου. הַשְּׂדֵרוֹת

שֶׂה Pecus tam ouium quam caprarum, eſt nomen communis generis. Hinc ὄϊς & contracte οἶς & latinum ouis. Differt à צאן quod ſingulare eſt, vnicã.n.pecudẽ ſignificat.
Ezech.34.℣.20.Et iudicabo inter pecus pingue, & inter pecus macilentum. ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ.

Exo.12.℣.5.Pecus ſit integra,maſcula,annicula q̃ ex ouibꝰ aut capris.πρόβατον τέλειον שֶׂה
In re.Deu.14.℣.4.Hoc eſt iumentũ quod edetis,bouē,pecudē agnorꝝ.πάντα τὰ κτήνη. שֶׂה
Cũ affi.Deut.22.℣.1.Nõ videbis bouē fratris tui,aut ouē eius depulſos.πρόβατον αὐτοῦ. שֵׂיו
1.Sa.14.℣.34. Adducite ad me quiſqꝫ bouē ſuũ, & quiſqꝫ pecudē ſuã. τὸ πρόβατον αὐτοῦ, שֵׂיֵהוּ
Legitur & Gen.22.℣.7.8.Exo.12.℣.3.4.5. & cap.22.℣.3.8.9.&c.

שָׂהַד Teſtimonium,conteſtatio. Eſt Chaldaicum,idem ſignificat, quod עֵד teſtis עֵדוּת teſtimonium. Hinc latini per conuerſionem radicis teſtor, aris, teſtis, teſtimonium.
Semel reperitur in ſacris Biblijs, vt:
Iob 16.℣.4.à fin.Etiã nũc en in cœlis teſtis meꝰ, et teſtimonium meũ in alto. συνίστωρ וְשָׂהֲדִי
שָׂהֲדוּתָא Teſtimonium. Semel reperitur Chaldaicè vſurpatum in Biblijs,vt: (μου. שָׂהֲדוּתָא
Gen.31.℣.8.à fine. Et vocauit eum Laban,aggerem teſtimonij. τῆς μαρτυρίας.

שֹׁהַם Onyx,lapis precioſus candorem habens vnguis humani. הַשֹּׁהַם
Gen.2.℣.12.Eſt quoqꝫ illic bdelium & lapis onyx. ὁ λίθος ὁ πράσινος. וְשֹׁהַם
Exod.28.℣.21.& cap.39.℣.13.Et ordo quartus eſt Tharſis,& onyx & Iaſpis. ὀνύχιον.
Item Exo.25.℣.7.cap.28.℣.10.cap.35.℣.27.cap.38.℣.9.cap.39.℣.6.Ezech.28.℣.13.&c.

שַׂהֲרוֹן Ornamentum quod dicitur lunula,à forma lunæ rotundæ, radix inuſitata eſt שָׂהַר ornauit,& habet cognationem cum סַהַר .i. rotunditas. Hinc Græci acceperunt σαρόω,σαρῶ orno,verro,σάρωμα ſtudium elegantiæ. Bis reperitur in Biblijs, vt הַשַּׂהֲרֹנִים
Plur.Iud.8.℣.21.Et tulit lunulas quæ erant in collis camelorꝝ ipſorꝝ. τοὺς μηνίσκους. וְהַשַּׂהֲרֹנִים
Ieſ.3.℣.18.In die illa auferet Dominus ꝛc.circumcluſiones & lunulas. τοὺς μηνίσκους.

שָׁוְא Deſolatus eſt ad vanitatem,redactus eſt in vanitatem. Cognationem habet cum שָׁאָה deſolatus eſt,nam locus deſolatus eſt vanus.
שָׁוְא Vanitas,vanè,deſolatio,ad formam מָוֶת mors,niſi quod pro ſægol ſcribatur ſcheua mutum,ne accentus transferatur ad poſteriorem ſyllabam, propter א quieſcens. שָׁוְא
Pſ.60.℣.pen.Vanitas eſt ſalus hominis.i.homo non poteſt ſaluare.ἡ ματαία. בַּשָּׁו
Iob 15.℣.5.à fine.Vanitate deceptus non confidet (.i.in vanitate errans) quia vanitas erit permutatio eius.i.deditus vanitati non credit ſe moriturum. κενὰ γὰρ. שָׁוְא
Exo.20.℣.7.Et Deut.5.℣.11.Non aſſumes nomē Dñi Dei tui in vanitatē.ἐπὶ ματαίῳ. לַשָּׁוְא
Pſ.127.℣.1.Niſi Dñs ædificauerit domũ,vanè laborarunt qui ædificant eã. εἰς μάτην. שָׁוְא
Et ℣.2.Vanũ eſt vobis mane ſurgere,differre ſeſſionē q̃ cõeditis panē.εἰς μάτην. (30. שָׁוְא
Itē Pſ.12.℣.3.Pſ.24.℣.4 Pſ.26.℣.4.Pſ.31.℣.7.Ieſ.1.℣.13.c.5.℣.18. Zac.10.℣.2. Ier.2.℣.
מְשׁוֹאָה Deſolatio,quæ omnia redigit ad vanitatem cum impetu quodam. (ἀφανισμοῦ.
Zeph.1.℣.4.à fine.Dies tempeſtatis,& deſolationis,dies tenebrarum & caliginis. ἢ וּמְשׁוֹאָה
Iob 30.℣.3.Heri fuit deſolatio,& vanitas.i.nuꝑ in egeſtate ſuma erãt.ἡ ταλαιπωρίαν. וּמְשֹׁאָה
Et ca.38.℣ 27.Ad ſatiandũ deſolationē & vanitatē,ad faciendũ germinare. ἀοίκητον. וּמְשֹׁאָה
תְּשׁוּאָה Deſolatio,vanitas,impetus,tumultus, clamor deſolans. תְּשֻׁאוֹת
Plur.Iob 36.℣.5.à fine. Si quis animaduerterit &c. ſunt velut deſolationes הַתְּשֻׁאוֹת
Iob 39.℣.7.Irridebit turbam oppidanam,clamores exactoris nec audit. μέμψιν. תְּשֻׁאוֹת
Ieſ.22.℣.2.Deſolationum plena eſt ciuitas fremens,vrbs exultans. μάταια ἐνεπλήσθη.
שׁוֹאָה Deſolatio,vt ſi quid redigitur in vanitatem,de hoc vide radicem שָׁאָה.

שׁוּב Reuerſus eſt,conuerſus eſt,auerſus eſt,redijt. Cognationem habet cum יָשַׁב ſedit, et cum שָׁבָה captiuauit,abduxit in captiuitatem,nam reuerti ſignificat motũ ad locũ, ſedere in loco,captiuare notat motũ de loco. Hinc interpoſito τ fit στρέφω reuertor.
In I. Coniug. שָׁב reuerſus eſt,redijt,rurſus venit,ponitur abſolutè vel cum particulis אַחֲרֵי לְ אֶל & cum מִן auerſus eſt. Cum actõ fit tranſitiuũ, conuertit,reduxit. שָׁב
Gen.18.℣.vlt.Et Abraham reuerſus eſt(vel redire fecit) ad locum ſuum. ἀπέστρεψεν. שָׁב
Nahum 2.℣.2.Quia conuertit(vel redijt)Dominus maieſtatem Iacob. ἀπέστρεψε. וּלְשָׁבֵי
Ieſ.59.℣.pe.Et veniet ipſi Zion redēptor,et reuertētibꝰ à tranſgreſsione. ἢ ἀποστρέψει. שׁוּבֵי
Mich.2.℣.8.Reuerſi (.i.reducti)ex bello.Eſt paul in regi.plurali.συντριμμὸν πολέμου. בְּשׁוּב
Pſ.126.℣.1.In conuertere Dominum (.i.quum conuerterit Dominus) captiuitatem
Zion &c. ἐν τῷ ἐπιστρέψαι.

Exo.4.℣.19.Et dixit Dn̄s ad Moſe ī Midiã,vade,reuertere ī Aegyptũ ἀποστρέφοντος. שָׁב
Ruth 1.℣.15.Reuertere poſt affinem tuam.i.ſequere cognatam tuam. ἐπιστράφηθι. שׁוּבִי
Eze.33.℣.11.Reuertimini,reuertimini à vijs veſtris peſsimis. ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε. שׁוּבוּ
Ruth 1.℣.8.Reuertimini vnaquæq; ad domum matris ſuæ.ἀποστράφητε. שֹׁבְנָה
Zach.5.℣.1.Et reuerſus ſum & ſuſtuli oculos meos.i.iteꝝ ſuſtuli oculos.ἐπέστρεψα. וָאָשׁוּב
Gen.3.℣.20.Quia puluis es & in puluerem reuerteris. ἀπελεύσῃ. תָּשׁוּב
Deut.20.℣.5.Quis eſt qui extruxit domũ nouam ꝛc.abeat & reuertat̃.ϗ ἐπιστραφήτω. וְיָשֹׁב
Pſ.6.℣.vlt.Reuertantur & pudefiant ſubitò.i.iterum confundantur. ἀποστραφείησαν. יָשֻׁבוּ
1.Regum 9.℣.6.Si reuertendo reuerſi fueritis vos & filij veſtri à me.ἐὰν δὲ ἀποστραφέν-
τες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς. (ἀνέστρεψε. תְּשֻׁבוּן
Exod.4.℣.18.Et abijt Moſe,& reuerſus eſt ad Iethro ſoceꝝ ſuũ,& dixit ꝛc. (θῶσιν. וַיָּשָׁב
Ez.35.℣.9.Deſolatiões ꝑpetuitatis dabo te,& ciuitates tuæ nõ reuertẽt. οὐ μὴ κατοικη- תָּשֹׁבְנָה
Scd̄m puncta תָּשֹׁבְנָה reuertent̃, & ſcd̄m literas תֵּישַׁבְנָה ſedebunt vel habitabunt.
Sciendũ,vbicunq; hoc verbum cum alio immediatè ponit̃, ſignifi: rurſus vel iteꝝ,
nam cum Ebræi careant iſto aduerbio coguntur circumloqui per hoc ℣bum,vt,
Pſ.71.℣.4.à fin.reuerteris(.i.rurſꝰ)viuicab.me,et de abyſsis terræ reduces me.ἐπιστρέ- תָּשׁוּב
2.Par.33.℣.3.Et reuerſꝰ et ædificauit excelſa.i.iteꝝ extruxit excelſa.ϗ ἀπέστρεψε.(ψας. וַיָּשָׁב

In II. Coniug. שׁוֹבֵב reduxit,conuertit. Aliquoties vſurpatur, vt,
Ier.50.℣.19.Et reducam(vel conuertam)Iſrael ad locum ſuum,&c.ϗ ἀποκαταστήσω. וְשֹׁבַבְתִּי
Ieſ.58.℣.12.Et vocabitur tibi (nomen) reparator rupturæ, conuertens vias &c. מְשׁוֹבֵב
Ezechiel.38.℣.8. Venies ad terram auerſam à gladio, collectam ex populis multis.
τὴν ἀπεστραμμένην. (τοῦ συναγαγεῖν. מְשׁוֹבֶבֶת
Ieſ.49.℣.5.Et nunc dicit Dn̄s qui formauit ab vtero ſeruum ſuum ad reducendum. לְשׁוֹבֵב
Pſ.60.℣.3.Deus repuliſti nos,dirupiſti nos,iratus es,ꝯuerſus es nobis.ὠκτείρησας ἡμᾶς. תְּשׁוֹבֵב
Pſ.23.℣.3.Animam meam conuertet,deducet me in orbitis iuſticiæ ꝛc. ἐπέστρεψεν. יְשׁוֹבֵב

In voce paſsiua. שׁוֹבָב auerſus eſt à ſeipſo,magno ſtudio auerſus eſt.
Ier.8.℣.5.Quare auerſus eſt populus iſte Ieruſalem auerſione perpetua.ἀπέστρεψεν. שׁוֹבְבָה
Ieſ.57.℣.4.à fin. Et ambulauit auerſꝰ ī ira cordis ſui. Eſt participiũ huiꝰ coniugatiõis שׁוֹבָב
Ier.3.℣.14 et 22.Reuertimini filij auerſi,ait Iehoua,qa ego cõnubia inibo vobiſcum. שׁוֹבָבִים

In III.Con. הֵשִׁיב fecit reuerti,reduxit, item reſpondit, retulit. (ἀφεστηκότες.
Gen.14.℣.16.Et ſubſtantiam eius reduxit,atq; mulieres & populum ꝛc.ἀπέστρεψε. הֵשִׁיב
Deut.30.℣.1.Et reduces ad cor tuum,inter omnes gentes ad quas depulit.ϗ δέξῃ. וַהֲשֵׁבֹתָ
Pſ.85.℣.4.Reduxiſti à furore faciem tuam.i.feruorem iræ tuæ ſedaſti.ἀπέστρεψον. הֱשִׁיבוֹתָ
Ieſ.38.℣.8 Ecce ego reduco vmbram graduum quibus deſcendit &c.στρέψω. מֵשִׁיב
Geneſ.43.℣.12.Et argentum duplum accipite in manum ꝛc. & argentum reductũ.
τὸ ἀποστραφὲν. (πόδομα ἀνταποδῶ. הַמּוּשָׁב
Geneſ.50.℣.15. Et referendo referet nobis omne malum quod tribuimus illi.ϗ ἀντα- וְהָשֵׁב
2.Sa.3.℣.11.Et non potuit amplius referre Abnero verbũ.i.reſpondere. ἀποκριθῆναι. לְהָשִׁיב
Iud.9.℣.3.Ad reducẽdũ illã. Iuxta pũcta לַהֲשִׁיבָהּ et iuxta literas לַהֲשִׁיבוֹ διαλλά- לַהֲשִׁיבוֹ
Gen.20.℣.7.Et nunc redde(vel reduc)vxorẽ viri,qa ꝓpheta eſt.ἀπόδος. (ξαι αὐτήν. הָשֵׁב
Ge.37.℣.14.Vide quomodo valeant fratres tui ꝛc.& refer mihi ℣bũ.ϗ ἀνάγγειλόν μοι. וַהֲשִׁבֵנִי
2.Sam.24.℣.14.Et vide quid referam(.i.reſpondeam)mittenti me.ἀποκριθῶ. אָשִׁיב
Ioſ.14.℣.7.Et retuli(.i.reſpondi)illi verbum,ſicut erat in corde meo.ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. וָאָשֵׁב
Deut.24.℣.13.Reducendo reduces ei pignus.i.reddendo reddes.ἀποδώσεις. תָּשִׁיב
Ge.14.℣.16.Et reduxit omnẽ ſubſtantiã,atq; etiam Loth fratrem ſuum. ϗ ἀπέστρεψε. וַיָּשֶׁב
Ier.15.℣.19.Si conuerſus fueris & reducam te,vt coram me ſtes. ἀποκαταστήσω σε. וַאֲשִׁיבְךָ

In voce paſsiua.הוּשַׁב factus eſt reuerti.i.reductus eſt,redditus eſt. Bis.
Gen.42.℣.28.Et dixit vnuſqſq; ad alteꝝ,redditum eſt argentum meum. ἀπεδόθη μοι. הוּשַׁב
Exo.10.℣.8.Et reductus eſt Moſe & Aharon ad Pharaonem,& dixit.ϗ ἐπέστρεψαν. וַיּוּשַׁב

שׁוּבָה Inde nomina.

Conuerſio,reuerſio. Semel tantum legitur, vt,
Ieſ.30.℣.15.In conuerſione & quiete ſeruabimini,in ſilentio & ſpe &c. ἀποστραφείς. בְּשׁוּבָה
תְּשׁוּבָה Pſ.126.℣.1.Quum reduxerit Dn̄s captiuitatem(vel reuerſionem)Zion.αἰχμαλωσίαν. שִׁיבַת

Reuerſio,conuerſio,pœnitentia,item reſponſio.
Cum affi.leui.1.Sa.7.℣.vlt.Et reuerſio eius erat in Ramam,qa ibi &c. ἀποστροφὴ αὐτοῦ. וּתְשֻׁבָתוֹ

In regim.2. Samuel. 11.℣.1. Et factum eſt ad reuerſionem anni .i. ad reuolutionem anni. ἐπιστρέψαντος. (καταπαύσασθαι. לִתְשׁוּבַת

Et plu. cum affix. Iob 21.℣.vlt.Et in reſponſionibus veſtris relicta eſt præuaricatio. תְשׁוּבֹתֵיכֶם

מְשׁוּבָה Auerſio,& abſtractum per auxeſin, accipitur interdum pro concreto.

Ier.3.℣.12.Reuertere auerſio(vel tu auerſatrix)Iſrael,ait Iehoua.κατοικία. מְשׁוּבָה

Ier.8.℣.5.Quare auerſus eſt populus iſte Ieruſalem auerſione continua.ἀποστραφῶν. מְשֻׁבָה

Cū affi.leui. Oſe.14.℣.6.Medebor auerſioni eoꝝ,diligam eos munificè.κατοικίας. מְשׁוּבָתָם

In reg.Pro.1.℣.pen.Quia auerſio fatuorum occidet eos. ἤδικεν. מְשׁוּבַת

Et pl.Ier.3.℣.4.à fin.Reuertimini filij auerſi,ſanabo auerſiões veſtras. τὰ συντρίμματα (ὑμῶν. מְשׁוּבֹתֵיכֶם

שׂיב Canuit,canus fuit. Vide radicem שִׂיב. Hæc eſt verior radix.

שׁוּג Errauit,ignorauit,peccauit ꝑ ignorantiam,inconſideratè ſe geſsit. Idem eſt in ſignificat;q, שָׁגָה & שָׁגַג Verbaliter nō repit̃ hæc radix,ſed tm̄ nomē hinc deriuatum.

מְשׁוּגָה Error,ignorantia, Vſurpatur tantum ſemel in ſacris Biblijs,vt,

Cum affi.Iob 19.℣.4.Eſto ſane quod errauerim, mecū morabit̃ error meus. πλάνος. מְשׁוּגָתִי

שׂוּג Receſsit, retroactus eſt, idem quod סוּג. Cognationem habet cum נָסַג retroceſsit. Hinc στίχω eo, ordine incedo.

In I.Coniug. paſsiua. נָשׂוֹג actus eſt retrorſum.

2.Sam.1.℣.22. Arcus Ionathan non actus eſt retrorſum.i.non reflexit. οὐκ ἐπεστράφη. נָשׂוֹג

שׁוּד Deuaſtauit,exterminauit,idem quod שָׁדַד. Hinc χετλιάζω noceo, σχέτλιος qui poteſt nocere,& Germanicum ſchad/ſchaden/ſchedlich. Hinc per metatheſin literarum vaſto,deuaſto &c.ἀϊστόω vaſto &c. σκεδέω, σκεδάζω diſpergo.

In I. Coniug. שַׁד vaſtauit. Semel tantum legitur,vt,

Pſ 91.℣ 6.A peſte quæ in obſcuro graſſabit̃,ab exterminio quod vaſtabit meridiem. יָשׁוּד

In II. Coniug. שׁוֹדֵד vaſtauit indeſinenter & crudeliter. Semel.

Oſe.10.℣.2.Ipſe iugulabit(.i.cōfringet)altaria eoꝝ,vaſtabit ſtatuas eoꝝ.κατασκάψει. יְשֹׁדֵד

Inde nomen.

AB שֵׁד Dæmon,vaſtator,qui nocet hominibus & alijs creaturis. Bis reperitur,vt,

Pl.Deu 32.℣.17.Sacrificauerāt dæmonibꝰ,nō Deo, Dijs quos nō nouerūt.δαιμονίοις לַשֵּׁדִים

Pſ.106.℣.37.Et ſacrificauerunt filios ſuos & filias ſuas Dæmonibus. δαιμονίοις. לַשֵּׁדִים

שֹׁד Deuaſtatio,vide radicem שָׁדַד deuaſtauit &c.

שׂוּד Obduxit calce,liniuit,incruſtauit,huius radix verior eſt שִׂיד de qua ſuo loco.

שָׁוָה Aequus fuit, æqualis vel æquabilis fuit, congruus fuit,adæquatus eſt, poſuit,compoſitus eſt æquali modo &c. Hinc ἶσος & εἶσος, ἴσος æqualis,congruus, ἰσόω, ἰσέω, ἐΐσκω, εἴσκω adæquo,comparo,ἰσότης æqualitas,ἰσάζω, ἴσκω comparo.

In I. Con. שָׁוָה æquus vel congruus fuit. Conſtruit̃ cum ל vel ב. legitur tm̄.

Iob 33.℣.27.Peccaui,& rectū deprauaui,hoc nō fuit æquū.i.congruū mihi.οὐκ ἄξια. שָׁוָה

Eſther 3.℣.8.Et regi non æquum(.i.vtile)eſt ad dimittendum eos.οὐ συμφέρει. שֹׁוֶה

Et cap.5.℣.pen.Et hoc totum non æquum mihi videtur.οὐκ ἀρέσκει. שֹׁוֶה

Item cap.7.℣.4.Verum hoſtis non eſt adæquans.i. compenſans damnū regis. ἄξιος. שֹׁוֶה

Ieſ.40.℣.25.Et cui aſsimilabitis me & æquus ero(vel adæquabor) καὶ ὑψωθήσομαι. וְאֶשְׁוֶה

Pro.26.℣.4.Ne reſpondeas ſtulto ſecundū ſtulticiā ſuam ne æqueris illi.ἵνα μὴ ὅμοιος. תִשְׁוֶה

Pro.3.℣.15.& ca.8.℣.11.Et omnia appetibilia eius nō adæquabuntur in ea. οὐκ ἄξιον. יִשְׁווּ

In II. Con. שִׁוָּה adæquauit,poſuit ordine æquali,æquiparauit.

Ieſ.28.℣.5.à fin.Noñe vt æquauit ſuꝑficiem eius,ſpargit ac cyminū diſsipat. ὁμαλίσῃ. שִׁוָּה

Et cap.38.℣.13.Adæquaui(pedes meos cubando) vſq; in mane ſicut leo. παρεδόθην. שִׁוִּיתִי

2.Sam.22.& Pſ.18.℣.34.Adæquans pedes meos inſtar ceruarum. καταρτιζόμενος. מְשַׁוֶּה

Pſ.21.℣.6.Celebritatem & decorem adæquabis(.i.pones)ſuper eum.ἐπιθήσεις. תְּשַׁוֶּה

Oſe.10.℣.1.Vitis vacua eſt Iſrael,fructū(aliqs)æquiparabit.i. æſtimabit ei.εὐθηνῶν. יְשַׁוֶּה

Legitur præterea tantum Pſ.16.℣.8.Pſ 89.℣.20.Pſ.131.℣.2.

In III. Coniug. הִשְׁוָה fecit eſſe æqualem , adæquauit. Bis reperitur.

Thren.2.in מ. Quid tibi comparem ô filia Ieruſalem,qd tibi æquem? ὁμοιώσω. אַשְׁוֶה

Ieſ.46.℣.5.Cui aſsimilabitis me,& æquabitis me? & cui ſimilem facietis me? וְתַשְׁוּו

In IIII. Coniug.הִשְׁתַּוָּה aſsimilauit ſe. Semel reperitur.

Pro.17.℣.15.Et mulier contentionũ æꝗparatur(ſtillicidio aſsiduo)ὐδὲν διαφέρειν δόξῃ. נִשְׁתָּוָה
Eſt compoſitum partim ex niphal & partim ex hithpael.

שׁוּחַ Incuruatus eſt deorſum, & conuenit ſignificatione cum שָׁחַח & שָׁחָה curuus fuit.
Hinc reſoluto שׁ in σκ eſt græcum σκάζω flecto,inclino.

In I. Coniug. שָׁח incuruatus eſt,inclinauit ſe. Bis extat.

Pro.2.℣.18. Quoniam incuruata eſt ad mortem domus eius.i.vicina eſt morti.ἔθετο. שָׁחָה
Pſ.44.℣.pen.Quia incuruata eſt ad puluerem anima mea.Septuag.ἐταπεινώθη. שָׁחָה

Inde nomina.

שׁוּחָה Fouea inclinata,item per metalepſin pro deſolatione in fouea.
Pro.22.℣.14.Fouea profunda eſt os alienæ.βόθρος βαθὺς ϛόμα παρανόμου. שׁוּחָה
Ier.2.℣.6.In terra ſolitudinis & deſolatiõis(nã fouea ẽ deſolatio)ἐν τῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ. וְשׁוּחָה
Et cap.18.℣.pen.Quia foderunt foueam ad capiendum me(eſt duplex lectio)λόγον. שׁוּחָה
שִׁיחָה Fouea habens curuitatem.
Pſ.57.℣.7.Foderunt coram me foueam,ceciderunt in eam,Selah.βόθρον. שִׁיחָה
Plur.Pſ.119. כ.Foderunt mihi ſupbi foueas,ꝙ non fit ſcd̃m ℣bum tuum. ἀδολεσχίας. שִׁיחוֹת
שַׁחַת Fouea vbi eſt corruptio,ſeu corruptibilitas,item pro ſepulchro.
Pſ.7.℣.antep.Puteum fodit & effodit eum,& incidit in foueam quam fecit.εἰς βόθρον. בַּשַּׁחַת
In pauſa.Pſ.49.℣.10.Etiam ſuperſtes eſſet aſsiduè,& non videret foueã. καταφθοράν. הַשָּׁחַת
Cũ affi.Eze.19.℣.4.Audiuerũt de eo gẽtes,ĩ fouea eorꝫ ꝯphenſus eſt.ἐν τῇ διαφθορᾷ. בְּשַׁחְתָּם
Hæc etiam competunt radici שָׁחַת de qua radice vide plura ſuo loco.

שׂוּחַ Loquutus eſt ſubmiſſa voce,muſsitauit ℣ba,vt fit meditando,& orando. Congruit ſignificatione cum שִׂיחַ. Hinc ἱσέω ſupplico,oro,σίζω ſibilo,σιγμός loquutio.

In I. Coniug. שָׂח orauit ſubmiſſa voce.

Gen.24.℣.5.à fine.Et exiuit Iſhac ad orandum in campum(vel agrum)ἀδολεσχῆσαι. לָשׂוּחַ
שִׂיחַ Loquutio,item frutex, quære in radice שִׂיחַ.

שׁוּט Circuiuit,diſcurſauit,diffuſus eſt,inueſtigauit diſcurſando. Cognationem habet cũ שָׁאט circumagitauit,& cum יָשַׁט extendit, & שָׁטַח expandit, item cum טוּשׁ extendit ſe ad volandum,ſignificat .n.circumire perinde vt remiges in naui laborantes in remigando. Hinc eſt σκύτος corium,σκυτεὺς coriarius, ſcutica flagellum ex corio.

In I. Con.שָׁט circuiuit,& cum accuſatiuo circumagitauit. Sexies legitur.

Num.11.℣.8.Circuibant populus & collegerunt atqꝫ moluerunt molis.διεπορεύετο. שָׁטוּ
Eze.27.℣.8.Habitatores Zidonis & Aruad fuerunt circumagitantes tibi.κωπηλάται. שָׁטִים
Eze.27.℣.26.In aquas multas ĩduxerũt te circũagitãtes te.i.remiges tui. κωπηλάταί σου. הַשָּׁטִים
Iob 1.℣.7.Et reſpondit Satan Domino & dixit,A circumeundo in terra.περιελθών. מִשּׁוּט
2.Sam.24.℣.2.Circui(.i.obambula)quæſo in omnibus tribubus Iſrael.δίελθε. שׁוּט
Et ℣.8.Et circuierunt in omni terra,& venerunt ab extremitate &c.καὶ περιώδευσαν. וַיָּשֻׁטוּ

In II.Con.שׁוֹטֵט circuiuit frequenter,peruagatus eſt,luſtrauit. Legiť quinqes.

Zach 4.℣.10.Oculi Dñi ipſi circumeunt(.i.peruaganť) in omni terra.ἐπιβλέποντες. מְשׁוֹטְטִים
2.Par.16.℣.9.Quia oculi Dñi ipſi circumeunt(.i.pluſtrãt)ĩ vniuerſa terra.ἐπιβλέπουσι. מְשׁוֹטְטוֹת
Ier.5.℣.1.Circuite in plateis Ieruſalem,& videte quæſo & cognoſcite.περιδράμετε. שׁוֹטְטוּ
Amos 8.℣.12.Et ab aꝗlone vſqꝫ ad orientẽ circuibũt ad quærendũ ℣bũ.περιδραμοῦνται. יְשׁוֹטְטוּ
Dan.12.℣.4.Diſcurrent(.i.oberrabunt)mihi,& multiplex erit ſcientia.διδαχθῶσι. יְשֹׁטְטוּ

In IIII. Coniug. הִתְשׁוֹטֵט fecit ſe circuire. Semel tantum reperitur.

Ierem.49.℣.3. Accingite ſaccos,plangite & facite vos circumire in macerijs,שׁ non tranſponitur ante ת iuxta regulam , ne tres literæ eiuſdem inſtrumenti concurrant quæ difficilius & cacophonia proferrentur. הִתְשׁוֹטַטְנָה

Inde nomina.

שַׁיִט Remus ex corio factus quo nauis circumagiť & circumducitur.Semel repiť,vt, Ieſ.33.℣.4.à fine.Non graſſabiť in eo(loco) nauis remi,neqꝫ trieris &c. πλοῖον ἐλαῦνον. שַׁיִט

שׁוֹט Rudens, rudicula, qua nauis circumagitur, & qua etiam nauta flagellabat remiges, vnde plerunq; exponit᷑ ꝑ flagello ex rudẽtibꝰ ſeu remis ꝯtexto. Et decies extat.
Pro.26.℣.3. Flagellum equo, frenum aſino, & virga in tergum ſtultorum. μάστιξ. שׁוֹט
Iob 9.℣.23. Si flagellum occidat ſubito, ad tentationem innocentium ſubſannabit. שׁוֹט
Nah.3.℣.2. Crepitus flagelli, & ſonus ſtridentis rotæ, & equus ſalax. (φωνὴ μαστίγων. שׁוֹט
Iob 10.℣.25. Et excitabit contra eũ Dominus Zebaoth, flagellũ, & iuxta ꝑcuſsionẽ. שׁוֹט
Ieſ.28.℣.15. et 18. Flagellũ inundans quũ ꝑtrãſierit (ẽ duplex lectio) καταιγὶς φερομένη. שׁוֹט
In reg. Iob 5.℣.21. A flagro linguæ abderis, neq; timebis à vaſtatione. ἀπὸ μάστιγος. בְּשׁוֹט
Et plur. 1. Re.12.℣.2. & 2. Par.10.℣.11. & 14. Pater meus caſtigauit vos flagris. μάστιξιν. בַּשּׁוֹטִים
Cũ affi. Eſte.27.℣.6. Et quercubus de Baſan fecerunt remos tuos. βασανίτιδος ἐξ ἐλέ- מְשׁוֹטָיִךְ
מָשׁוֹט Rudens, rudicula, remigium. Inuenitur tantum ſemel, vt, (φαντος.
Eze.27.℣.29. Et deſcendent ex nauibus ſuis oẽs apprehẽdẽtes remigiũ. οἱ κωπηλάται. מָשׁוֹט

שׂוּט Deflexit, diuertit, idem eſt in ſignificatione quod סָטָה deflexit, et שָׂטָה auerſatus eſt, deflexit cum quadam aduerſatione. Hinc per inuerſionem radicis τείνω extendo.
In I. Coniug. שָׂט deflexit, diuertit. Semel tantum legitur, vt,
In re. participij. Pſ.40.℣.5. Et nõ reſpexit ad faſtuoſos & deflexores mẽdacij. καὶ μανίας וְשָׂטֵי

שׂוּךְ Obduxit ſepe, vt ex ſpinis vel ramis perplexis, circumſepiuit vepribus perplexis interſepſit, conſepſit, &c. Cognationem habet cum שָׂכַךְ & סָכַךְ .i. operuit, & סִכְסֵךְ implicuit. Hinc σηκάζω concludo, nam ſeptum fit implicatione & interclusione veprium.
In I. Coniug. שָׂךְ circumſepſit implicando vepres, obduxit ſpinas. Bis.
Iob 1.℣.10. Nonne tu ſepſiſti circa eum vndiq;, & circa domum eius? περιέφραξας. שַׂכְתָּ
Oſe.2.℣.7. Propterea ecce ego obduco viam tuã ſpinis, & circumſepiã. ἐγὼ φράσσω. שָׂךְ
In II. Coniug. שׂוֹכֵךְ obſepſit, compegit ſepto. Semel reperitur.
Iob 10.℣.11. Oſsibus & neruis obſepſiſti me (vel contexiſti me) ἐνείρας. Poteſt enim quoque eſſe à radice שָׂכַךְ operuit, contexit &c. vt infra videbitur. תְּשֹׂכְכֵנִי

Inde nomina.

שׂוֹךְ Ramus perplexus, item ſentis, ſpina, vnde fit ſepes, συχνός denſus. שׂוֹכֹה
Iudic.9.℣.49. Et ſucciderunt cuncti illi viri in populo ramum ſuum. φορτίον.
Ratione punctorum legitur שׂוֹכוֹ cum affixo, & ratione literarum שׂוֹכָה ramum. vt iam ſequitur.
שׂוֹכָה Ramus perplexus inſtar ſpinarum, & legitur tantum ſemel, vt,
In re. Iud.9.℣.48. Et accepit Abimælech ſecures in manum ſuam & ſuccidit ramum arborum .i. ramos de arboribus. καὶ ἔκοψε φορτίον. שׂוֹכַת
מְשׂוּכָה & aliquando מְסוּכָה ſenticetum, ſepimentum ex ramis & ſentibus. κλαυθμοί. מִמְּסוּכָה
Mich.7.℣.4. Optimus eorum eſt vt paliurus, & rectus deterior ſenticeto. כִּמְשׂוּכַת
In reg. Pro.15.℣.19. Via pigri eſt vt ſenticetum paliuri. ἐστρωμέναι ἀκάνθαις. מְשׂוּכָּתוֹ
Cũ affi. Ieſ.5.℣.4. Auferre ſenticetũ eius & erit in depaſtionem. τὸν φραγμὸν αὐτοῦ (duplex lectio eſt, aut מְשׂוּכָתוֹ ſenticetum eius, aut מְשֻׂכָּתוֹ operimentum eius)
שֻׂכִּים Spinæ, ſentes, ſudes præacuti, de hoc vide שָׂכַךְ texit, contexit ſpinis &c.

שׁוּל Fimbria, margo, ora veſtis, pars inferior veſtis. Hinc Græci accepũt στολή veſtis, habitus, ſtola. Non aũt rep̃itur ſingulariter quia fimbria non eſt in vno tñ loco.
Plur. cum. affi. Ier.13.℣. pen. Ego nudaui fimbrias tuas in conſpectu tuo. τὰ ὀπίσω σου. שׁוּלַיִךְ
Ieſ.6.℣.1. Et fimbriæ eius replebant templum (vel regiam) וְשׁוּלָיו
Thre.1. in ט Imundicia eius eſt in fimbrijs eiꝰ, nõ fuit memor &c. πρὸς πυλῶν αὐτῆς. בְּשׁוּלֶיהָ
In re. Ex.28.℣.35. Et malũ punicũ ſit ĩ fimbrijs pallij ꝑ ambitũ. ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου. שׁוּלֵי
Legit᷑ p̃terea tñ Exo.28.℣.34.35. cap.39.℣.24.25.26. Ier.13.℣.21. Nah.3.℣.5.

שׁוּם Allium, genus oleris quod comeditur. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
Plur. Nu.11.℣.5. Recordamur piſcium quos comedebamus in Aegypto gratis, & cucumerum, & peponum, & porri & cepæ & alliorum. σκόροδα. הַשּׁוּמִים

שׂוּם Poſuit, repoſuit. Idem quod שִׂים & יָשַׂם poſuit, ꝓ hoc vſurpant græci ἵςημι, καθίςημι.
In I. Con. שָׂם poſuit. Eſt verbum quieſcens Ain Vau,
Ge.45.℣.9. Sic dicit filius tuꝰ Ioſeph, poſuit me Deus ī dn̄m toti Aegypto. ἐποίησέ με. שָׂמַנִי
Ieſ.28.℣.15. Quia poſuimus mendacium ſpem noſtram, & in falſitate ⁊c. ἐθήκαμεν. שַׂמְנוּ
Ieſ.57.℣.1. Iuſtus perijt, & non eſt vir ponens ſuper cor. i. qui attendit. ἐκδέχεται. שָׂם
Deu.17.℣.16. Ponendo pones ſuꝑ te regē, quē elegit Dn̄s Deꝰ tuꝰ. καθιςῶν καταςήσεις שׂוּם תָּשִׂים
Neh.8.℣.9. Et ponere prudentiam vt intelligerent in lectione. ϗ διέςελλεν. וְשׂוֹם
Gen.45.℣.7. Et miſit me Deus ante vos ad ponendum vobis reliquias. ὑπολείπεσθαι. לָשׂוּם
Ieſ.13.℣.9. Ad ponendū terrā in deſolationem, & peccatores eius extirpabit. θεῖναι. לָשׂוּם
Pro.8.℣.29. In ponere eum (.i. quum poneret ipſe) mari ſtatutum ſuum. ἐν τῷ τιθέναι. בְּשׂוּמוֹ
Ieſ.44.℣.7. A tempore quo poſui mihi populum. ἀφ᾽ οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα. מִשּׂוּמִי
Semel fut. Exo.4.℣.11. Quis poſuit os homini, aut ꝗs ponet mutū aut ſurdū. τίς ἔδωκε (ςόμα. יָשׂוּם
De שִׂים vide ſuo in loco.

Inde nomina.

שׂוּמָה
Repoſitum, poſitio, repoſitio, conſtitutio. Semel reperitur, vt,
2.Sam.13.℣.34. Nam ad os Abſolonis erat poſitio (cædis) ἐπὶ ςόματος ἀβεσσαλώμ. שׂוּמָה

תְּשׂוּמֶת
Depoſitum, res depoſita. Semel tantum reperitur.
Leu.5.℣.21. Et negauerit ꝓximo ſuo depoſitum vel datum in manum. ἢ περὶ κοινωνίας. בִּתְשׂוּמֶת

שָׁוַע Clamauit voce ſtridula, acclamauit, ſtriduit voce lamentabili, clamauit verſis oculis in aliquem pro opitulatione vt ſolent vociferari qui in calamitate aliqua conſtituti ſunt. Cognationem habet cum שָׁעַע & שָׁעָה vertit, reſpexit ⁊c. item cum שׁוֹעַ & יָשַׁע ſaluus fuit, ſaluatus eſt. Hinc σίζω ſtrideo, σισμός ſtridor.
In II. Coniug. שִׁוֵּעַ clamauit, ſtriduit voce querula. Aliquoties reperitur.
Pſ.30.℣.3. Iehoua Deus meus, clamaui (voce ſtridenti) ad te, & ſanaſti me. ἐκέκραξα. שִׁוַּעְתִּי
Pſ.72.℣.12. Quia liberabit egenum clamantem, & miſerum cui non eſt adiutor. מְשַׁוֵּעַ
Pſ.28.℣.2 Exaudi vocem deprecationum meaꝝ cū clamauero ad te. ἐν τῷ δέεσθαί με. בְּשַׁוְּעִי
Et Pſ.18.℣.7. In tribulatione mea inuocabo Dn̄m, & ad Deū meū clamabo. ἐκέκραξα אֲשַׁוֵּעַ
Pſ.119. in ק. Præueni in crepuſculo & clamaui, in verbum tuum ſperaui. ϗ ἐκέκραξα. וָאֲשַׁוֵּעָה
Ieſ.58.℣.9. Tūc inuocabis & Dn̄s exaudiet, clamabis, & dicet ecce ego ⁊c. ἔτι λαλοῦν- תְּשַׁוַּע
Iob 24.℣.12. Ex ciuitate mortales clamabūt, et aīa vulneratoꝝ ſtridet. ἐςέναξε. (τός σου. תְּשַׁוֵּעַ
Pſalm.18.℣.42. Et vociferabuntur ſed non erit ſaluator. ἐκέκραξαν. Pro hoc ſcribitur יְשַׁוְּעוּ
1.Sam.22.℣.42. יִשְׁעוּ .i. reſpicient vertendo ſe ad aliquem, Eſt .n. cognatio quædam.

Inde nomina.

שֶׁוַע
Stridor, acclamatio ſtridula. Legitur tantum ſemel, vt,
Cum affi. Pſ.5.℣.3. Attende ad vocem ſtridoris mei. i. clamoris mei. τῆς δεήσεώς μου. שַׁוְעִי

שַׁוְעָה
Stridor, acclamatio quæ fit voce ſtridenti.
Cum affix. 2. Samuel. 22. & Pſalm. 18.℣.7. Et clamor meus coram eo veniet ad aures eius. ἡ κραυγή μου. (δέησιν αὐτῶν. וְשַׁוְעָתִי
Pſ.34. in Ain. Oculi Domini ad iuſtos, & aures eius ad ſtridorem (.i. clamorem eius) שַׁוְעָתָם
In reg. 1. Sam.5.℣.12. Et aſcendit ſtridor (vel clamor) ciuitatis in cœlum. ἡ κραυγή. שַׁוְעַת
Præterea Exod.2.℣.23. Pſ.39.℣.13. Pſ.102.℣.2.

שׁוֹעַ Saluus fuit, potitus eſt ſalute & tranquillitate, fœlix fuit, opulentus fuit, ſalubris fuit, ſalutaris fuit &c. Conuenit ſignificatione cum radice יָשַׁע ſalutem habuit, cognatione reſpicit ad שִׁוֵּעַ ſtriduit vel clamauit pro ſalute et ope. Hinc σώω, σώζω, σαόω, διασώζω, id eſt, ſaluo, ſeruo, σωτήρ ſaluator, σῶς pro σῶος ſaluus, integer, σωτήριος ſaluber, ſalutaris, σωτηρία ſalus. Non autem vſurpatur hæc radix verbaliter, ſed tantum nominaliter.

שׁוֹעַ
Opulentus, ſalutaris, nam qui abundat opibus putatur in mundo ſalutaris.
Iob 34.℣.19. Et non diſcretus eſt opulentus (vel munificus) coram exhauſto. שׁוֹעַ
Ezech.23.℣.23. Chaldæos, præfectum, ſtrenuum & opulentum (vel ſalutiferum) וְשׁוֹעַ
Ieſ.22.℣.5. Et opulentus (vel ſalutifer) ad montem (fugiet) Alij clamor ⁊c. וְשׁוֹעַ
Ieſ.32.℣.5. Et auarus non dicetur opulentus (vel ſalutifer). i. munificus. σίγα. שׁוֹעַ

שׁוּעַ Salubritas, fœlicitas, opulentia. שׁוּעַ
Iob 30.℣.24. An in interitu erit illis ſalubritas (vel ſalus?)
Cũ affi. Iob 36.℣.18. Nũ ordinabit᷑ ſalubritas tua vt ſit abſꝗ tribulatione? ὁ νοῦς δεήσεως. שׁוּעֲךָ

תְּשׁוּעָה Salubritas, ſalus, fœlicitas, opitulatio.
1. Sam. 11.℣.9. Sic dicetis viris Iabes Gilead, cras erit vobis ſalus .i. opitulatio. σωτηρία תְּשׁוּעָה
Pſ. 33.℣.17. Res fallax eſt equus ad (præſtãdum) ſalutem .i. opitulationem. εἰς σωτηρίαν. לִתְשׁוּעָה
Cum affi. Pſ. 11. in כ. Couſumpta eſt (.i. tota fert᷑) ad ſalutẽ tuã aĩa mea. εἰς τὸ σωτήριόν σε. לִתְשׁוּעָתְךָ
In reg. Pſ. 60.℣. antep. At vana eſt ſalus (.i. opitulatio) hominis. σωτηρία. תְּשׁוּעַת

שׁוּף Quaſsit, concuſsit, quaſſauit, contriuit quatiendo. Et propriè dicitur de ſerpente qui ſuo afflatu præmiſſo mordet & lædit. Ideoꝗ cognationem habet cum נָשַׁף flauit, & שָׁפַף afflauit ſerpentino ſibilo. Hinc σοβέω quatio, expello, σοβέομαι conſternor.
In I. Coniug. שָׁף quaſsit, quaſſauit, contriuit. Legitur in tribus locis.
Gen. 3.℣.15. Ipſum (ſemen) quatiet tibi caput, & tu quaties illi calcaneum. τηρήσει. יְשׁוּפְךָ
Iob 9.℣.17. Qui horrore quatiet (.i. ꝯſternabit) me, & multiplicabit vulnera ꝛc. ἐκτρί- יְשׁוּפֵנִי
Pſ. 139.℣.11. Et dixi, etiam caligo quatiet me, & nox eſt lux circa me. καταπατήσει. (ψει. יְשׁוּפֵנִי

שׁוּק Excurrit, & plerunꝗ de liquidis accipitur, quorum abundantia excurrit. Cognationem habet cum שָׁקַק diſcurrit, quod excurſionẽ generalem ſignificat, niſi quod de aqua non vſurpetur, at שָׁקָה .i. potauit, ſemper accipitur de potus excurſione ad os hominis.
In II. Coniug. שׁוֹקֵק fecit excurrere, fecit exundare. Semel. (αὐτήν.
Pſ. 65.℣.10. Viſitaſti terrã & feciſti eã excurrere (.i. exundare) multũ ditabis. ἐμέθυσας תְּשֹׁקְקֶהָ
Quando ſignificat appetere, concupiſcere .i. excurrere animo, eſt à radice שָׁקַק
In III. Coniug. הֵשִׁיק fecit excurrere. Bis legitur.
Ioel. 2.℣.4. à fine. Et excurrẽt (.i. exundabũt) torcularia muſto et oleo. ὑπερεκχυθήσονται וְהֵשִׁיקוּ
Ioel 3.℣.5. Deſcendite, quia plenũ eſt torcular, excurrerũt laci (vel dolia) ὑπερεκχεῖται הֵשִׁיקוּ
In IIII. Coniug. הִשְׁתַּקְשֵׁק fecit ſe diſcurrere, curſitauit. Semel extat.
Nah. 2.℣.5. In plateis feſtinanter ambulabũt .i. diſcurſabũt per plateas. συμπλακήσονται. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן

Inde nomina.

שׁוֹק Crus, ab excurrendo à coxendice ad tales vſꝗ. שׁוֹק
Ieſ. 47.℣.2. Denuda tibiam, reuela crus, tranſi flumina. Sept. κνήμας. שׁוֹק
In re. Leu. 10.℣.14. At pectuſculũ agitatiõis, & crus eleuatiõis comedetis. τὸν βραχίονα. הַשֹּׁקַיִם
Dual. Deut. 28.℣.35. Percutiet te Dñs vlcere malo ĩ genibꝰ & curibꝰ. ἐπὶ τὰς κνήμας שׁוֹקָיו
Cum affi. Can. 5.℣. antep. Crura eius ſunt velut ſtatuæ parij. κνῆμαι αὐτοῦ. בְּשׁוֹקֵי
In re. Pſ. 147.℣.10. Nõ ĩ cruribus (vel tibijs) viri complacitũ habebit. ἐν ταῖς κνήμαις.
Item Exo. 29.℣.22.27. Leu. 7.℣.22.23.24. c. 8.℣.25.26. ca. 9.℣.4. à fine. Iud. 15.℣.8. &c.

שׁוּק Vicus in quo fit excurſio, tam plateam quam oppidum ſignificat. Quater. בַּשּׁוּק
Pro. 7.℣.8. Tranſeuntem per vicum iuxta angulum illius. ἐν πλατείαις. בַּשּׁוּק
Eccle. 12.℣.4. Et claudantur fores in vico cum exili voce motæ. ἐν ἀγορᾷ. בַּשּׁוּק
Et ℣.5. Et circuibunt in vico (.i. platea) lugentes (hominem mortuum) ἐν ἀγορᾷ. בַּשְּׁוָקִים
Et plur. Can. 3.℣.2. Surgam nũc & circuibo ĩ ciuitate ĩ vicis & plateis. ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

תְּשׁוּקָה Excurſio voluntatis, appetitus .i. deſiderium vel concupiſcentia. Ter extat. תְּשׁוּקָתֵךְ
Cum affi. Ge. 3.℣.16. Et ad virꝫ tuũ deſideriũ tuũ .i. appetitus tuus. ἡ ἀποστροφή σου. תְּשׁוּקָתוֹ
Gen. 4.℣.6. Et ad te deſiderium illius, tu dominaberis ei. πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ. תְּשׁוּקָתוֹ
Can. 7.℣.11. Ego dilecti mei ſum, & ad me deſiderium eius erit. ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ.

שׁוּר Rectà contemplatus eſt, inſpexit, rectà intuitus eſt, ſpeculatus cum obſeruatione diligenti, & cum inquiſitione quadam obſeruauit vt aliquid carperet. Cognationem habet cũ יָשַׁר rectus fuit, & cum שִׁיר cecinit voce recta. Hinc ἱστορέω video, inſpicio.
In I. Coniug. שָׁר contemplatus eſt. Non aũt vſurpatur in præterito & participijs ad differentiam verbi שִׁיר cecinit, quod idem venit in dictis temporibus.
Iob 35.℣.3. Aſpice cœlos et vide, & ꝯtẽplare æthera qñto ſit altior te. καὶ κατάμαθε νέφη וְשׁוּר
Oſe. 13.℣.7. Sicut pardus ad viam contemplabor (inſidiando) Quædã אַשּׁוּר Aſſyriæ אָשׁוּר
Nu. 24.℣.17. Videbo eũ ſed non modo, intuebor eũ ſed non eminus. νῦν μακαρίζω. אֲשׁוּרֶנּוּ
Cant. 4.

Can.4.℣.8.Spectabis è vertice Amana,è vertice Senir & Hermon. διελεύσῃ. תָּשׁוּרִי

Ieſ.57.℣.9.Et reſpexiſti ad regem cum oleo,i.obtuliſti munus regi. תָּשֻׁרִי

Iob 33.℣.27.Aſpiciet ſup homines,et dicet peccaui,qa rectum curuaui.ἀπομέμψεται. יָשֹׁר

Iob 35.℣.4.à fin.Et omnipotens non reſpiciet eam(orationem vanam.) ὁρατὴς ἐστι. יְשׁוּרֶנָּה

Et ℣ſu antep.Etiam ſi dicas,Quod eum non videas. καὶ σῶσαι με. תְּשׁוּרֶנּוּ

Legitur & Iob 7.℣.8.cap.17.℣.15.cap.20.℣.9.cap.24.℣.15. cap.33.℣.14.cap.34.℣.29.

In II. Coniug. שׁוֹרֵר intuitus eſt, ſpectauit. Semel extat.

Iob 36.℣.24.Memento vt amplifices opus eius,quod homines ſpectauerunt. ἦρξαν. שֹׁרְרוּ

Pſ.5.℣.9.Propter obſeruatores meos.i.ꝑpter inimicos meos deduc me ĩ iuſticia tua. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. (ἐχθροῖς μου. שׁוֹרְרָי

Pſ.59.℣.11.Deus faciet me videre in obſeruatoribus meis(id quod volebam.) ἐν τοῖς בְּשׁוֹרְרָי

Pſ.54.℣.7.Vertat malum ad inimicos meos.i.ad obſeruatores meos.τοῖς ἐχθροῖς μου. לְשׁוֹרְרָי

Hæc poſſunt quoqꝫ eſſe à radice שָׁרַר ſecundum Rabbi Dauid Kimhi. Vide,infra.

Inde nomina.

שׁוּרִים Conſpectores,inſidiatores qui inſpiciunt aliquem ad euertendum. Semel.

Cũ affi.Pſ.92.℣.12.Et videbit(optata)oculꝰ meꝰ in inſidiatoribus meis.ἐν τοῖς ἐχθροῖς. בְּשׁוּרָי

שׁוּר Murus,propugnaculum,ſpecula,vnde proſpicitur. Ter legitur.

2.Sam.22.& Pſ.18.℣.30.Et cum Deo meo tranſiliam murum. ὑπερβήσομαι τεῖχος. שׁוּר

Gen.49.℣.22.Filiæ incedebat(pro incedebant)ſuper murum. שׁוּר

שׁוּרוֹת Muri,mœnia. Legitur tantum ſemel in hac forma.

Cum affi.Iob 24.℣.11.Intra muros eorum exprimunt oleum. שׁוּרֹתָם

שָׁרוֹת Muri,propugnacula,mœnia,reſpectus. Bis reperitur.

Cum affi.Ier.5.℣.10.Aſcendite mœnia eius & corrumpite. ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς. בְשָׁרוֹתֶיהָ

Ezech.27.℣.25.Naues Tharſis ſunt reſpectus tui .i.reſpiciunt veniendo ad te. שָׁרוֹתַיִךְ

שׁוֹר Taurus,bos. Chaldaicè תּוֹר græci & latini hinc acceperunt tauri nomen.

Pſ.69.℣.6.à fine.Et acceptius erit tauro,iuuenco cornua producente.ὑπὲρ μόσχον νέον. מִשּׁוֹר

In reg.Exo.23.℣.4.Si obuiam veneris tauro inimici tui,aut aſino eius &c.τῷ βοΐ. שׁוֹר

Cũ affi.Exo.20.℣.17.Deut.5.℣.21.Nec ancillã eius,nec bouẽ eius ꝛc. οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ. וְשׁוֹרוֹ

Et plur.Oſe.12.℣.11.In Gilgal boues ſacrificauerunt(in honorem vituloꝝ)ἄρχοντες. שְׁוָרִים

תְּשׁוּרָה Munus quod reſpicit ad Dominum ſuum cui offerri & tradi debet,

1.Sam.9.℣.7.Et munus non eſt ad offerendum viro Dei. τί εἰσοίσομεν. וּתְשׁוּרָה

שָׁרוֹן Saron proprium nomen regionis fertiliſsimæ.

Ieſ.33.℣.9.Et Saron facta eſt vt campeſtre(vel deſertum)ὁ Σαρών. הַשָּׁרוֹן

שָׁרַר Tortuoſus fuit,peruerſus fuit, De hoc vide ſuo loco.

שׂוֹר Seriem tenuit, ordinem obſeruauit, ordinem ſeruauit. Cognationem habet cum שָׂרַר dominatus eſt, principatum geſsit. Hinc ſeries .i.ordo, ordinatio. Verbaliter non vſurpatur hæc radix,ſed tantum nomina hinc deſcendentia.

שׂוֹרָה Series. Semel tantum reperitur vſurpatum.

Ieſ.28.℣.5.à fine.Et poſuit triticum ſerie(vel menſura) & hordeum ꝛc. שׂוֹרָה

מְשׂוּרָה Series,ordo,menſura,& ferè de liquidis accipitur. Quater extat.

Leu.19.℣.antep.Ne feceritis iniquũ ꝛc.in dimẽſione,in põdere & mẽſura.καὶ ἐν ζυγοῖς. וּבַמְּשׂוּרָה

1.Par.23.℣.4.à fine.Et ad omnem menſuram & dimenſionem. εἰς τὴν πεφυραμένην. מְשׂוּרָה

Ezech.4.℣.11.Et aquam in menſura bibes,nempe ſextam partem Hin. ἐν μέτρῳ. בִּמְשׂוּרָה

Et ℣ſu pen.Et aquas in menſura & in deuaſtatione(.i.ſtupore)bibent. ἐν μέτρῳ. בִּמְשׂוּרָה

שׂוּר Receſsit,de hoc vide radicem סוּר. Item princeps fuit,vide שָׂרַר.

שׂוּשׂ Gauiſus eſt,eſt affectus cordis & non geſtus. Idem quod שִׂישׂ gauiſus eſt, & hoc in frequentiore vſu reperitur.

In I. Coniug. שָׂשׂ gauiſus eſt, lætatus eſt.

Ieſ.66.℣.14.Et videbitis,atqꝫ gaudebit cor veſtrum,& oſſa veſtra ꝛc. καὶ χαρήσεται. וְשָׂשׂ

Pſ.119.in ב.In via teſtimonioꝝ tuoꝝ gauiſus ſum, vt ſup copia omniũ &c. ἐτέρφθην. שַׂשְׂתִּי

Ieſ.64.℣.4.Obuiã habuiſti gaudentẽ & facientẽ iuſticiã in vijs tuis. (εὐφρανθήσονται. אֶת־שָׂשׂ

Ieſ.61.℣.pen.Gaudendo gaudebo in Domino, exultabit anima mea &c. εὐφροσύνῃ שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ

Deut.30.℣.10.Quia reuertetur Iehoua ad gaudendum ſuper te in bonũ. εὐφρανθῆναι. לָשׂוּשׂ

Ieſ.35.℣.1.Gaudebunt(.i.de eis)deſertum & inſula,exultabit campeſtre.εὐφρανθήτω. יְשֻׂשׂוּם

Plura exempla vide in שִׂישׂ.

Inde nomina.

שָׂשׂוֹן Gaudium, eſt affectus cordis.
Pſ.51.℣.10.Fac me audire gaudiũ et læticiã, exultabũt oſſa quæ cõtriuiſti. ἀγαλλίασιν. שָׂשׂוֹן
In reg.Pſ.51.℣.14. Redde mihi gaudium ſalutis tuæ .i.ſalutaris tui. ἀγαλλίασιν. שְׂשׂוֹן

מָשׂוֹשׂ Gaudium.
Ieſ.32.℣.13.Quia ſuper omnes domos gaudiȷ̃,& ob vrbẽ(olim)exultantẽ. εὐφροσύνη. מָשׂוֹשׂ
In reg.Ieſ.32.℣.14.In gaudium ferarum,& in paſcua gregum(redigentur) εὐφροσύνη. מְשׂוֹשׂ

שׁוֹת Poſuit,appoſuit,conſtituit, & propriè ſignificat arte, cura & ordine aliquid ponere ſeu diſponere. Congruit cum שִׁית & שָׁתַת poſuit. Hinc στάω ἵστημι ſto, καθίστημι conſtituo, & per aphæreſin θέω, τίθημι pono.
In I. Coniugatione שָׁת poſuit, appoſuit.
Exo.7.℣.antep.Et non poſuit cor ſuum ad hoc.i.non animaduertit. ϗ οὐκ ἐπέστησε. שָׁת
Pſ.8.℣.7.Omnia poſuiſti ſub pedibus eius(ת lamedpoal tranſit in dages.) ὑπέταξας. שַׁתָּה
Ieſ.22.℣.7.Ponendo poſuerunt(bellum)ad portam. ἐμφράξουσι. שַׁת שָׁתוּ
Pſ.73.℣.vlt.Poſui in Domino Deo ſpem meam. Septuag. τιθέσθαι. שַׁתִּי
Pſ.88.℣.7.& 9. Poſuiſti me in ciſterna inferiori. ἔθεντό με. שַׁתַּנִי

Inde nomina.

שָׁתָה Poſitura,poſitus, poſitio, rete quod ponitur ſeu ſtruitur ad capiendum aliquem, retia enim in fundo aquæ ponuntur ad capiendum piſces , item fundamentũ & nates à ponendo.
Plur.Pſ.11.℣.3.Quoniã poſitiones(.i.retia ſeu fundamenta)deſtruentur. σὺ κατηρτίσω. הַשָּׁתוֹת
Cum affi.leui.Ieſ.19.℣.9.Et erunt retia eius(Aegypti)contrita &c. ἐργαζόμενοι. שָׁתֹתֶיהָ
Cũ affi.grau.2.Sa.10.℣.4.Et p̄ſcidit indumẽta eoꝝ partim ad nates eoꝝ μανδύας αὐτ͂. שְׁתוֹתֵיהֶם

שֵׁת Poſitura,podex ſeu anus,quo ponitur homo ſedendo. Semel habetur. שֵׁת
Ieſ.20.℣.4.Et diſcoopertos poſitura (.i.natibus ſeu podice) verenda Aegypti. κεκα-
(λυμμένους τὴν αἰσχύνην.

שָׁזַף Aſpexit, conſpexit, ſpectauit oculis directis in aliquem. Affinitatem habet cum שָׁקַף proſpexit, prouidit. Et ſine dubio deſcendit ab hoc quocꝫ verbo græcum σκοπέω, σκοπέομαι & latinum ſpecio,aſpicio,conſpicio, ſpeculor &c.
In I. Coniug. שָׁזַף aſpexit,conſpexit. Ter tantum legitur.
Iob 20.℣.9.Oculus ꝗ eũ aſpexit,non addet, & non amplius intuebit̃ eũ. παρέβλεψε. שְׁזָפַתּוּ
Et ca.28 ℣.7.Eſt ſemita quam ignorat volucris,& non conſpexit eã ꝛc. παρέβλεψεν. שְׁזָפַתּוּ
Can.1.℣.6.Non intuebimini me quod nigra ſim,quia aſpexit me ſol. παρέβλεψέν με. שֶׁשְּׁזָפַתְנִי
Hiero.decolorauit me ſol, nam is radijs feriendo ſolet homines denigrare.

שָׁזַר Retorſit,quemadmodum filum adhibito fuſo & verticulo torquetur vt firmius & conſolidatius reddatur.
In I. Coniug. הִשְׁזִיר fecit torquere. Legitur tantum in participio paſſiuo.
Exo.26.℣.1.Et habitaculũ facies,10.aulæa,ex byſſo retorta. κεκλωσμένης. (κλωσμένης. מָשְׁזָר
Et ℣.31.& pe.Ex hyacintho, purpura, cocco bis tincto et byſſo retorta. ϗ βύσσου κε- מָשְׁזָר
Et c.27.℣.9.Et facies atriũ tabernaculi ꝛc.tapetes ipſi atrio ex byſſo retorta. κεκλωσμέ- מָשְׁזָר
Itẽ Exo.28.℣.7.9.ca.36.℣.4.à fin.& pe.cap.38.℣.18.ca.39.℣.5.8.24.28.29.&c. (νης.

שָׁחַד Munerauit,munus diſtribuit,dedit munus,largitus eſt donum. Cognationem habet cum שָׁחַת corrupit,nam munera ſunt pleruncꝫ corruptelæ & excœcant oculos videntium,corrumpunt iudicium. Hinc Germ: mit geſchenck ſtechen.
In I. Coniug. שָׁחַד munerauit, donauit. Bis reperitur, vt: שִׁחֲדוּ
Iob 6.℣.22.Afferte mihi,& de facultatibus veſtris munerate pro me. ἐπιδέομαι. וְתִשְׁחֲדִי
Ezec.16.℣.33.Et mũeribus cõduxiſti eos vt ingrederet̃ ad te ex circuitu. ϗ ἐφόρτιζες.

Inde nomen.

שֹׁחַד Munus, donum. (ϗ δῶρα.
Exo 23.℣.8.Deut.16.℣.19.Et munus ne recipias,quoniã munus excœcat oculatos. וְשֹׁחַד
Pſ.15.℣.vlt.Et munus aduerſus innocentem nullum accipit. ϗ δῶρα ἐπὶ ἀθώοις. וְשֹׁחַד
Legitur & Deut.10.℣.16.cap.26.℣.15.Pſ.26.℣.10. Pro.6.℣.vlt. cap.17.℣.8. Ieſ.1.℣.23.

שָׁחָה Incuruatus eſt, inclinatus eſt deorſum, proſtratus eſt, procubuit. Conuenit ſignificatione cum שָׁחַח, שׁוּחַ & יָשַׁח, .i. incuruatus eſt. Hinc σκάζω inclino, flecto &c. & εἰσέω ſupplico.

In I. Coniug. שָׁחָה incuruatus eſt, proſtratus eſt. Semel inuenitur.
Ieſ.51.℣.vlt. Qui dicunt animæ tuæ incurua te (.i. ſternere) vt tranſeamus. κύψον. שְׁחִי
Et pone (.i. æqua) terræ corpus tuum, vt ſis vice plateæ tranſeuntibus.

In III. Coniug. הִשְׁחָה fecit curuum, incuruauit. Semel habetur.
Pro.12.℣.4. à fine. Solicitudo in corde viri incuruabit (.i. deijciet) illum. ταράσσει. יַשְׁחֶנָּה

In IIII. Coniug. הִשְׁתַּחֲוָה incuruauit ſe toto corpore ad terram, proſtrauit ſe facietenus ad terram, procubuit totus, pronum ſe proſtrauit. Hieronymus paſsim vertit adorauit, poteſt quoq; exponi ſupplicauit. Conſtruitur cum datiuo.
Ezech.46.℣.2. Et adorabit ad limen portæ (vel incuruabit ſe) καὶ προσκυνήσει. וְהִשְׁתַּחֲוָה
Deut.4.℣.19. Et impulſus adoraueris eos (vel incuruaueris te eis) προσκυνήσῃς αὐτοῖς. הִשְׁתַּחֲוִיתָ
Eſther 3.℣.5. Et vidit Haman, quod Mordechai non genu flecteret, nec procumberet. προσκυνεῖ. מִשְׁתַּחֲוֶה
Gen.37.℣.10. Num veniendo veniemus ego & mater tua &c. ad ſupplicandum tibi. לְהִשְׁתַּחֲוֹת
Pſ.99.℣.8. Exaltate Dñm Deum noſtrũ, & adorate ad ſubſellium &c. προσκυνῆσαί σοι. וְהִשְׁתַּחֲווּ
Pſ.5.℣.8. In multitudine miſericordię tuę introibo &c. adorabo ad tẽplũ. προσκυνήσω. אֶשְׁתַּחֲוֶה
Gen.27.℣.29. Et ſeruiant tibi populi, & incuruẽt ſe tibi nationes, προσκυνησάτωσάν σοι. וְיִשְׁתַּחֲוֻ
ſis Dominus fratrum tuorum, & ſe incuruent tibi filij matris tuæ. Maledicentes tibi וְיִשְׁתַּחֲווּ
ſint execrabiles &c. προσκυνήσουσί σοι.
Eſther 3.℣.2. At Mordechai non genu flectebat, neq; incuruabat ſe. οὐ προσεκύνει. יִשְׁתַּחֲוֶה
Cum ו conuerſiuo. Gen.18.℣.2. Occurrit eis de oſtio &c. & incuruauit ſe. προσεκύνησεν. וַיִּשְׁתַּחוּ
Ge.19.℣.1. Videſq; Lot aſſurgebat &c. & incuruabat ſe pnus ad terram. προσεκύνησε. וַיִּשְׁתַּחוּ
Ezec.8.℣.16. Et ipſi incuruãt ſe ad ortũ ſolis &c. προσκυνοῦσι. Componit̃ ex participio מִשְׁתַּחֲוִיתֶם
& ſecunda perſona pręteriti pluralis. q.d. Ipſi idolatræ incuruantes ſe vos eſtis, Vel componitur ex שָׁחָה & שָׁחַת in hithpael contrahunt̃ duæ radices in vnũ vocabulũ quod & Thargum expreſsit אִינוּן מִתְחַבְּלִין וְסָגְדִין ipſi corrumpentes & adorantes.

Inde nomen.

הִשְׁתַּחֲוָיָה Incuruatio ſupplex, ſupplicatio qua homo ſe incuruat. Semel habetur.
Cum affi. 2.Reg.5.℣.18. Et ſupplicaui in domo Rimmon, & in ſupplicatione mea. וּבְהִשְׁתַּחֲוָיָתִי
(ἐν τῷ προσκυνεῖν.

שָׂחָה Natauit extenſis ſeu porrectis vtriſq; manibus ſecundũ aquã. Hinc eſt σείω moueo.

In I. Coniug. שָׂחָה natauit. Et legitur bis vno tantum loco.
Ieſ 25.℣.pe. Et expandet manus ſuas in medio eius, quemadmodũ natator expandet הַשֹּׂחֶה
ad natandũ, & humiliabit faſtum eius, cum cubitis manuũ eius. ἐταπείνωσε, ὃ ἀπολέσαι. לִשְׂחוֹת

In III. Coniug. הִשְׂחָה fecit natare. Semel habetur in Biblijs.
Pſ.6.℣.7. Natare faciam tota nocte lectum meum, lachryma mea &c. λούσω. אַשְׂחֶה

Inde nomen.

שָׂחוּ Natatio, fluctuatio. Inuenitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt:
Ezech.47.℣.5. Quia intumuerant aquæ natationis .i. vt natandum eſſet. ὅτι ἐξύβριζε שָׂחוּ
(τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος.

שָׁחַח Succubuit, curuatus eſt, incuruatus eſt, non tantum genibus ſed toto corpore terram verſus. Idem quod שָׁחָה & שׁוּחַ.

In I. Coniug. שָׁחַח & שַׁח incuruatus eſt, ſuccubuit.
Iob 9.℣.13. Deus non reducet (.i. reprimet) irã ſuam, ſub eo ſuccumbent. ἐκάμφθησαν. שָׁחֲחוּ
Pro.14.℣.19. Incuruati ſũt mali corã bonis, & impij ad portas iuſti. ὀλισθήσουσι. (πάζων. שַׁחוּ
Pſ.35.℣.14. Vti q luget matrẽ pullatus incuruabar. & ſic Pſ.38.℣.7. ἐταπεινούμην σκυθρω שַׁחוֹתִי
Iob 22.℣.pen. Et incuruatum (.i. humilem) oculorũ ſaluabit. καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς. וְשַׁח
Pſ.10.℣.10. Contundetur, incuruabitur & cadet viribus eius miſerorum turba. κύψει. יָשֹׁחַ
Pſ.107.℣.5. à fine. Et diminuti ſunt, & incuruati ſunt .i. ſuccubuerunt. καὶ ἐκακώθησαν. וַיָּשֹׁחוּ
Thre.3. in ו. Recordãdo recordabit̃, & incuruabit̃ ſup me aĩa mea. καὶ καταδολεσχήσει. וְתָשׁוֹחַ
Eſt duplex lectio, ſecundum puncta legitur in Kal, & ratione Iod in hiphil.
Legitur præterea tantum. Pſ.38.℣.7. Ieſ.2.℣.11.17. Hab.3.℣.6. Iob 38.℣. pen.

In voce paſsiua. נָשַׁח incuruatus eſt. Reperitur quater.

Ieſ.2.℣.9.& cap.5.℣.15.Et incuruatus eſt homo,& humiliatus eſt vir &c. καὶ ἔκυψεν. וַיִּשַּׁח
Et ca.29.℣.4.Et hũilis eris,loquerisqꝫ de terra,& de puluere incuruabit̃ &c. δύσονται. תִּשַּׁח
Eccl.12.℣.4.Et incuruabuntur oẽs filiæ cantici.i.omnia inſtrumenta.καὶ ταπεινωθήσονται. וְיִשַּׁחוּ

In III. Coniug. הֵשַׁח fecit ſuccumbere,incuruauit. Bis legitur. הֵשַׁח
Ieſ.25.℣.vlt.Et munitionem altitudinis murorum tuorum incuruauit. הֵשַׁח
Et cap.26.℣.5.Quia incuruauit ſedentes in excelſo, ciuitatẽ exaltatam ꝛc. κατήγαγες.

In IIII. Coniug. הִשְׁתּוֹחֵחַ incuruauit ſeſe. Ter legitur, vt: תִּשְׁתּוֹחֲחִי
Pſ.42.℣.6.& vlt.Quid te incuruabis ô anima mea, & fremuiſti, περίλυπος εἶ. תִּשְׁתּוֹחָח
Et ℣ſu 7.Deus meus,intra(vel ſuper)me anima mea incuruabit ſe. ἐταράχθη.

Inde nomen.

שְׁחוֹחַ Curuitas,demiſsio vultus in terram. Semel reperitur.
Ieſ.60.℣.14.Et venient ad te curuitate filij eorum qui afflixerunt te .i. venient ad te demiſſo in terram vultu. δεδοικότες. שְׁחוֹחַ

שָׁחַט Mactauit pecudes, iugulauit, & metaphoricè quoqꝫ vſurpatur de mactatione ſeu occiſione hominum. Cognationem habet cum שָׁטַח expandit, nam pecora à Iudæis mactantur expanſa,vt ſanguis largius effluat. Hinc german. ſchechten / & per conuerſionem radicis θυάζω ſacrifico, θυσία ſacrificium, θῦμα θύος ſacrificium, victima, θυσιαστήριον altare, θύω ſacrifico,macto pecus ad ſacrificandum.

In I. Coniug. שָׁחַט mactauit,occidit,excoriauit,ſacrificauit.
Leuit.1.℣.5.Et mactabit filiũ bouis corã Dño,& facient appropinquare.καὶ σφάξουσι. וְשָׁחַט
Ieſ.66.℣.3 Mactans taurum(eſt ſicut)percutiens virum & ſacrificans ouem. ὁ θύων. שׁוֹחֵט
2.Par.9.℣.15.Et fecit rex Salomo ducenta ſcuta ex auro mactato.i.expanſo. ἐλατὰς. שָׁחוּט
Ieſ.22.℣.13.Occidere boues,& mactare oues,comedere carnẽ,ꝛc. θύοντες πρόβατα. וְשָׁחֹט
Ge.22.℣.10.Et miſit Abrahã manũ ſuã & accepit gladiũ ad mactandum &c.σφάξαι. לִשְׁחֹט
Ezech.23.℣.39.Et quum mactaſſent(.i.occidiſſent)ipſi filios ſuos. ἐν τῷ σφάζειν. וּבְשַׁחֲטָם
Exo.12.℣.21.Accipite vobis ouem pro familijs veſtris,& mactate paſcha. καὶ θύσατε. וְשַׁחֲטוּ
Exo.34.℣.25.Nõ mactabis(vel ĩmolabis)cũ fermento ſanguinẽ ſacrificij. οὐ σφάξεις. תִשְׁחַט
Leuit.4.℣.antep.Et mactabit eã in hoſtiã,in loco vbi mactabit holocauſta.σφάξουσι. יִשְׁחַט
Item Exo.29.℣.11.16.20.Leuit.3.℣.2.8.13.cap.4.℣.4.15.24.29.cap.6.℣.25.&c.

In voce paſsiua. נִשְׁחַט mactatus eſt. Reperitur in duobus locis. תִּשָּׁחֵט
Leuit.6.℣.18.In loco vbi mactabitur holocauſtũ,mactabit̃ & hoſtia peccati.σφάζουσι. יִשָּׁחֵט
Num.11.℣.22.Num pecus aut bos mactabitur illis vt ſufficiat eis? σφαγήσονται.

Inde nomina.

שְׁחִיטַת Mactatio. Inuenitur ſemel tantum vſurpatum. שְׁחִיטַת
In reg.2.Par.30.℣.17.Et Leuitæ(inſiſtebant)mactationi Paſchæ &c. θύειν.

שַׁחֲטָה Mactatio,nomen ad formam infinitiui Kal. Semel reperitur. וְשַׁחֲטָה
Oſeæ 5.℣.2.Et mactatione(vel mactando)apoſtatæ profundauerunt .i. apoſtatæ inuenerunt callidam rationem immolandi dijs alienis dicendo ſe non colere idola ꝛc.

שָׂחַט Expreſsit vuas quod fit mactatione .i. expanſione ſeu contritione vuarum, Ideoqꝫ cognationem habet cum שָׁחַט mactauit. Hinc eſt σήθω exprimo per cribrũ, cribro.

In I. Coniug. שָׂחַט expreſsit. Vſurpatur tantum ſemel,vt: וָאֶשְׂחַט
Gen.40.℣.11.Et accipiens vuas expreſsi eas in craterem Pharaonis. καὶ ἐξέθλιψα.

שַׁחַל Leopardus, animal ex leone & panthera natum, vel potius ex pardo & leæna, nigris maculis leoninam pellem diſtinguentibus ſed iubis caret, Rabbini tantum pro leone accipiunt. Eſt autem animal ferox & ſæuiſsimum in laniandis prædis & diſcerpendis tam animalibus quam hominibus. Hinc συλάω, συλέω, συλεύω, ἀποσυλέω, ἀποσυλεύω prædor, & per inuerſionem radicis λίς, λίος, leo, ληΐζω, ληΐζομαι prædor, item σκυλεύω ſpolio, σκύλαξ catulus, ληστεύω latrocinor,populor ꝛc. quæ etiam ab alijs radicibus deriuari poſſunt. שָׁחַל
Pſ.91.℣.13 Sup leopardũ & aſpidẽ calcabis,conculcabis leunculũ & dra: ἐπὶ ἀσπίδα. שַׁחַל
Pro.26.℣.13.Dicit piger,leopardus eſt in via,leo inter plateas. λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς. כַּשַּׁחַל
Oſe.5.℣.pe.Ego ſum tanqꝫ leopardus ipſi Ephraim,& ſicut leunculus ꝛc. ὡς πάνθηρ.
In pauſa.

In pauſa.Oſe.13.℣.7.Et factus ſum eis ſicut leopardus,& ſicut panthera. ὡς πάνθηρ. שָׁחַל
Iob 4.℣.10.Rugitus leonis & vox leopardi,& dentes leunculorum &c. λεαίνης. שָׁחַל
Reperitur præterea tantum. Iob 10.℣.16.cap.28.℣.8.

שְׁחֵלֶת Vngula aromatica, Eſt enim vnguis aromaticus leuis & pellucidus inſtar vnguis & inde ad confectionem aromatum abraditur tanquam præda. Hinc σκώληξ vermis. Extat tantum ſemel in ſacris literis,vt:
Exo.30.℣.5.à fine.Et dixit Iehoua ad Moſen, ſume tibi aromata, balſamum, & vngulam,galbanum,aromata iſta vnà cum thure mundo. ϗ ὄνυχα. וּשְׁחֵלֶת

שְׁחִין Apoſtema,vlcus. Cognationem habet cum נָחָשׁ ſerpens,nam ex morſu ſerpentis generantur apoſtemata in corporibus læſorum,vel quia apoſtema non aliter æſtuat quam morſus ſerpentis. Hinc fortaſsis σάνω,σίνω noceo,σίνος nocumentum.
Ieſ.38.℣.pen.Et conficiant emplaſtrũ ſup̃ apoſtema,& conualeſcet. ϗ καταπλάσαι. הַשְּׁחִין
In reg.Deut.28.℣.27.Percutiet te Dñs vlcere Aegypti & ficubus & ſcabie. ἐν ἕλκει. בִּשְׁחִין
Iob 2.℣.7.Et egreſſus eſt Satanas à cõſpectu Dñi & p̃cuſsit Iob vlcere peſsimo. ἕλκει. בִּשְׁחִין
Et præterea.Exo.9.℣.9.10.11.Leuit.13.℣.18.19.20.Deut.28.℣.35. 2.Reg.20.℣.7.

שָׁחִיס Sponte naſcens,non ſatum, Idem quod סָחִישׁ, ſeges naſcens ex ſemine decidui. Hinc latin: ſeges,& Græc: ϛάχυς,interpoſito τ. Vſurpatur tantum ſemel.
Ieſ.37.℣.30.Comede hoc anno deciduũ,& in anno 2. ſponte naſcens,κατάλειμμα. שָׁחִיס
Pro hoc ſcribitur 2.Reg.19.℣.29. סָחִישׁ.

שַׁחֶפֶת Tumor ſquameus, ſcabies quæ corpori inducit materiam ſquamoſam & cohæreſcentem, vnde fit putrefactio. Hinc σήπω putrefacio, σήπομαι putreſco, σηπετὸς putredo, σῆψις putrefactio,& Germanicum ſchebicht/ſchupen. Bis vſurpatur in Biblijs ſacris, vt:
Leu.26.℣.16.Et viſitabo vos terrore,tumore(ſquamoſo) & febri ardẽte. τὴν ϗ ψώραν. הַשַּׁחֶפֶת
Deut.28.℣.22.Percutiet te Iehoua tumore, & inflammatione.i.febri. ἀπορίᾳ. בַּשַּׁחֶפֶת

שַׁחַף Cuculus qui laborat ſcabie & tuberibus. Hieron. vertit larum,alij vocant fulicã. Bis reperitur in ſacris Biblijs vſurpatum.
In pauſa.Leuit.11.℣.16.Deut.14.℣.15.Struthionẽ,noctuã,cuculũ,niſum ꝛc. ϗ λάρον. הַשָּׁחַף

שְׂחִיף Opertus,vt ſi quid lignis operitur ſeu cruſtatur, coniunctio & contabulatio lignorum. Cognationem habet cum סָפַח .i.coniunxit, adiunxit, σκήπτω innitor, inhæreo. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt:
Ezech.41.℣.16. Contra poſtem obductionem ligni .i. obductum ſeu opertum &c. שְׂחִיף

שַׁחַץ Sæuicia,ſuperbia deſæuiens,faſtus abominabilis. Cognationem habet cum שָׁקַץ abominatus eſt,ſignificat enim ſuperbiam vel ſæuiciam abominandam. Hinc σκαιός ſiniſter,ſæuus,σκαιότης imperitia. Bis tantum occurrit in Biblijs.
In pauſ.Iob 28.℣.8.Non calcarunt eã(ſemitã)filiæ ſæuiciȩ.i.beluæ vaſtȩ. υἱοὶ ἀλαζόνων. שָׁחַץ
Iob 41.℣.vlt.Ipſe eſt rex ſup̃ omnes filios ſæuiciæ.i.ſuper feras agreſtes. ἐν τοῖς ὕδασιν. שָׁחַץ

שָׁחַק Comminuit,contudit,excauauit tundendo. Hinc ſeco,as,are,proſeco, ſectiuus, ita ſica, ſicarius.
In I. Coniug. שָׁחַק comminuit,contudit. Quater habetur in Biblijs.
Exo.30.℣.antep.Et contundes ex ea(compoſitione)puluerẽ attenuando. συγκόψεις. וְשָׁחַקְתָּ
Iob 14.℣.4.à fine. Lapides contuderunt(vel excauauerunt)aquæ. ἐλέαναν. שָׁחֲקוּ
2.Sam.22.& Pſ.17.℣.43.Et contundã eos vt puluerẽ ſuper faciẽ venti. λεπτυνῶ αὐτοὺς. וְאֶשְׁחָקֵם

Inde nomen.

שַׁחַק Tenuitas nubium ſeu aeris,& ſemel tribuitur bilanci & ſignificat tenuitatem æris æruginoſi quod ſitu confectum teritur in pulueres minutiſsimos.
Ieſ.40.℣.15.Et vt tenuitas(.i.puluis tenuis)bilanciũ reputatæ ſunt (gentes) ὡς ῥοπὴ. וּכְשַׁחַק
Pſ.89.℣.7.Quis in æthere ordinabitur(.i.æquabitur)Domino &c. ἐν νεφέλαις. בַּשַּׁחַק
Et ℣ſu 37.Firmum vt luna manebit,quæ eſt certus in æthere teſtis. ἐν οὐρανῷ. בַּשַּׁחַק

Et plur.Pſ.18.℣.12.Obſcuritatem aquarum,denſitates nubiũ (poſuit) ἐν νεφέλαις ἀέρων. שְׁחָקִים
Pſ.57.℣.11.& Pſ.108.℣.5.Et vſque ad æthera(vel ad nubes)eſt veritas tua.ἕως τῶν νεφελῶν. שְׁחָקִים
Item Pſ.36.℣.6.Pſ.68.℣.35.Pſ.77.℣.18.Pſ.78.℣.23.Pro.3.℣.20.Ieſ.45.℣.8.Iob 37.℣.11.

שָׂחַק Riſit,irriſit,deriſit,luſit,cachinnatus eſt. Cognationem habet cum צָחַק riſit. Hinc σικχάζομαι, σικχαίνομαι & σιγχάζομαι derideo, & per inuerſionem radicis καγχάζω, ἀνακαγχάζω, καχχάζω, ἐπικαγχάζω cachinnor.
In I. Coniug. שָׂחַק riſit,Si conſtruitur cum לְ vel עַל eſt deridere.
Pro.29.℣.9.Siue iraſcatur,ſiue rideat,nulla tamen quies eſt. καταγελᾶται. וְשָׂחַק
Iob 30.℣.1.Et nunc irriſerunt ſuper(vel contra) me paruuli .i.minores me ætate. κα-
ταγέλασαν. (παιζόμενοι. שָׂחֲקוּ
Iud.16.℣.27.Et ſuper tecto erãt circiter 3000.viri &c. videntes quomodo luderet. ἐμ- בִּשְׂחוֹק
Pro.1.℣.25.Atque ego in calamitate veſtra ridebo, ſubſannabo &c. ἐπιγελάσομαι. אֶשְׂחָק
Iob 41.℣.20.Vt ſtipula reputantur machinæ,& irridebit fragorem clypei. καταγελᾷ. וְיִשְׂחַק
Pro.31.℣.22.Et riſit(.i.gauiſa eſt) ad diem poſterum. וַתִּשְׂחַק
Item Iob 5.℣.21.cap.29.℣.24.ca.39.℣.7.18.22.Pſ.2.℣.4.Pſ.37.℣.13.item 2.Sam.6.℣.21.
In II. Coniug. שִׂחֵק luſit. (Pro.1.℣.26.
2.Sam.6.℣.antep.Et dixit Dauid ad Michal &c. & ludam coram Domino.ὀρχήσομαι. וְשִׂחַקְתִּי
1.Par.15.℣.vlt.Et vidit regẽ Dauid ſaltantem & ludentem &c. ὀρχούμενον καὶ παίζοντα. וּמְשַׂחֵק
Pſ.104.℣.26.Leuiathan ille quem formaſti ad ludendum in eo(mari) ἐμπαίζειν αὐτῷ. לְשַׂחֶק־
Iob 40.℣.4.à fine.Num ludes cum eo tanquam cum auicula? &c.παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ. הַתְשַׂחֶק־בּוֹ
Iud.16.℣.25.Vocate Simſon vt ludat nobis.i.coram nobis. ἐμπαιζάτω ἐνώπιον ὑμῶν. וִישַׂחֶק־
Inuenitur & 2.Sam.6.℣.5.Pro.8.℣.30.Ier.15.℣.17.cap.30.℣.19.ca.31.℣.4.Zach.8.℣.5.
In III. Coniug. הִשְׂחִיק fecit illudere,commouit riſum,deriſit. Semel extat.
2.Par.30.℣.10.At iſti erant deridentes ſup eos,et ſubſannabant eos.καταγελῶντες αὐτῶν. מַשְׂחִיקִים

Inde nomina.

שְׂחוֹק Riſus, cachinnus, irriſio.
Pſ.126.℣.2.Tunc implebitur riſu os noſtrum,& lingua noſtra ouatione.ἀγαλλιάσεως. שְׂחוֹק
Thren.3.in ה.Fui riſus(ſiue irriſio)omni populo meo,canticum omni die.λόγος. שְׂחֹק
Item Pro.10.℣.23.cap.14.℣.13.Ier.20.℣.7.& cap.48.℣.26.27.Eccle.7.℣.4.

מִשְׂחָק Riſio, riſus. Semel tantum legitur in Biblijs ſacris.
Hab.1.℣.10.Et conſiliarij ſunt riſus illi, ipſe omni munitioni irridebit. παίγνια αὐτοῦ. מִשְׂחָק

יִשְׂחָק Pro יִצְחָק Iſhac,proprium nomen filij Abrahæ à quo Iſraelitæ denominantur.
Amos 7.℣.9.Et deſolabuntur excelſa Iſhac,& ſanctuaria Iſrael. τοῦ γέλωτος. יִשְׂחָק

שָׁחַר Obſcurus fuit, obſcuratus eſt, nigreſcebat, denigratus eſt, fuſcus fuit inſtar auroræ quum oritur, & tranſitiuè cum accuſatiuo ſignificat mane ſub aurora fuſca aliquid agere ſeu quærere,Latinis etiam dicitur maturare,per Metalepſin. Hinc & ſcurus, quod tantum in compoſitione vſurpatur, obſcurus, quæro in obſcuritate, in antelucana aurora.
In I. Coniug. שָׁחַר nigreſcebat,denigratus eſt. Bis legitur. שָׁחַר
Iob 30.℣.pen.Cutis mea denigrata eſt ſuper me, & os meum aduſtum eſt. ἐσκότωται. שָׁחַר
Pro.11.℣.5.à fine.Qui maturè ſectatur bonũ,inueniet beneuolentiam. τεκταινόμενος.
In II. Coniug. שִׁחֵר maturauit. Conſtruitur cum accuſatiuo,vel cum אֶל. שִׁחֲרוֹ
Pro.13.℣.pen.Et qui diligit eum,maturat illi caſtigationem.ἐπιμελῶς παιδεύει. וְשִׁחֲרֻנְנִי
Iob 7.℣.vlt.Et quum mane quæſieris me, non ero ſuperſtes. ὀρθρίζων וְשִׁחֲרוּ
Pſ.78.℣.34.Et reuertebantur & maturè quærebant Deum. καὶ ὤρθριζον. וּמְשַׁחֲרַי
Pro.8.℣.17.Ego diligentes me diligã,& maturè quærẽtes me,inuenient me. ζητοῦντες. מְשַׁחֲרֵי
Iob 24.℣.5.Exeunt in ſolitudinem &c. perueſtigantes maturè prædam. πρᾶξιν. לְשַׁחֵר
Pro.7.℣.15.Exiui in occurſum tibi ad maturè quęrendum faciem tuam.ποθοῦσα. אֲשַׁחֲרֶךָּ
Ieſ.26.℣.9.Anima mea appetit ĩ nocte,atque ſpiritu meo ĩ me ad te maturabo.ὀρθρίζει. תְּשַׁחֵר
Iob 8.℣.5.Si tu maturaueris ad Deum,& ad omnipotentem oraueris. σὺ δὲ ὄρθριζε. יְשַׁחֲרֻנְנִי
Pro.1.℣.28.Quærent me manè & non inuenient me. נ eſt epentheticum.ζητήσουσί με.
Legitur præterea tantum. Pſ.63.℣.2. Oſe.6.℣.1.

Inde nomina.

Fuſcus,

שָׁחוֹר Fuſcus, ſubniger inſtar auroræ antelucanæ ſeu inſtar auri fului. Quater extat.
Leu.13.℣.31.Et ecce aſpectus eius ꝓfundior cute, & pilus niger nō eſt ī ea. θρὶξ ξαν- שָׁחֹר
Et ℣.37.Et quum pilus niger creuerit in ea, ſanata eſt pſora. θρὶξ μέλαινα. (θίζουσα. שָׁחֹר
Plur.Zach.6.℣.2.& 6. Et in quadriga ſecunda erant equi nigri. ἵπποι μέλανες. שְׁחֹרִים

שְׁחֹרָה Nigrū, fuſca inſtar auroræ emicantis, obſcura. Bis reperitur.
Can.1.℣.5.Nigra ſum, cæterum amabilis, filiæ Ieruſalem ſunt vt &c. μέλαινά εἰμι. שְׁחוֹרָה
Plur.Can.5.℣.11.Cincinni mei ſunt criſpi, nigri vt coruus. μέλανες ὡς κόραξ. שְׁחֹרוֹת

שְׁחַרְחֹרֶת Nigra, fuſca valde. Semel vſurpatur in Biblijs. Hinc per aphæreſin aurora.
Can.1.℣.6.Ne me ſpectetis quod fuſca ſum, quia ſol me aſpexit ꝛc. μελανωμένη. שְׁחַרְחֹרֶת

שְׁחוֹר Nigredo fuſca. Reperitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
Thre.4.℣.8.Forma eorꝫ ipſa nigredine obſcurior ē, nō ſūt diſcreti. ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσ- מִשְּׁחוֹר

שִׁיחוֹר Nilus fluuius Aegypti à nigredine aquarum. (βόλου.
Ier.2.℣.18.Quid tibi ad viam Aegypti vt bibas aquas Nili? ὕδωρ γηών. שִׁיחוֹר

שַׁחַר Aurora, obſcuritas fuſca. Frequens in Biblijs ſacris vſurpatur vt:
Amos 4.℣.vlt. Qui auroram reddit caliginem, qui graditur ſuper excelſa. ὁμίχλην. שַׁחַר
In pauſa.Pſ.57.℣.9.& Pſ.108.℣.3.Euigilabo ad auroram.i.maturè ſurgam. ὄρθρον. שָׁחַר
Cum affi.Ieſ.47.℣.11.Et venit ſuper te malum, nec cognoſces auroram eius &c. שַׁחְרָהּ
Itē Gen.19.℣.15.Gē.32.℣.25.27.Ioſ.6.℣.15.Iud.19.℣.25.& 1. Sam.9.℣.pen.Ieſ.58.℣.8.

מִשְׁחָר Aurora fuſca. Semel tantum legitur vſurpatum, vt,
Pſ.110.℣.3.In ſplendoribus ſanctitatis ex vtero auroræ tibi ros iuuētutis tuę. ἑωσφόρου. מִשְׁחָר

שַׁחֲרוּת Aurora, iuuentuti comparatur quæ cito euaneſcit. Legitur tantum ſemel, vt,
Eccle.11.℣.vlt.Quia pueritia & aurora ſunt vanitas.i.cito euaneſcunt. ἡ ἄνοια. וְהַשַּׁחֲרוּת

שָׁחַת Corrupit, perdidit, diſperdidit, deleuit. Cognationem habet cum שָׁחַח שָׁחָה & שׁוּחַ incuruatus eſt. Hinc fortè etiam σκεδάω, σκεδέω, σκεδέσκω, σκεδάζω, σκεδάννυμι.i.diſpergo, diſsipo, corrumpo.

In I. Coniug.paſſiua נִשְׁחַת corruptus eſt, perditus eſt.
Iere.13.℣.7. Et ſuſtuli cingulum de loco vbi abſconderam illud, & ecce corruptum erat. διεφθαρμένον. (θαρμένη ὅτι κατέφθειρε. נִשְׁחַת
Gen.6.℣.12.Et vidit Deus terram, & ecce corrupta erat, quia corruperat &c. κατεφ- נִשְׁחָתָה
Ezech.20.℣.vlt.Et ſecundum ſtudia veſtra corrupta domus Iſrael. τὰ διαφθαρμένα. הַנִּשְׁחָתוֹת
Exod.8.℣.24.Corrupta eſt terra ab inſectis illis.i.à feris illis noxijs. ἐξωλοθρεύθη. תִּשָּׁחֵת
Gen.6.℣.11.Et corrupta eſt terra coram Deo, & repleta eſt iniuria. ἐφθάρη ἡ γῆ. וַתִּשָּׁחֵת

In II. Coniug. שִׁחֵת corrupit, & abſolutè perditè egit.
Deut.9.℣.13.Surge, deſcende, feſtina hinc, quia perditè egit populus tuus. ὅτι ἠνόμησεν שִׁחֵת
Ier.12.℣.10.Paſtores multi corruperunt vineam meam. διέφθειραν. שִׁחֲתוּ
Oſe.13.℣.9.Perdidit te (vitulus tuus quē me derelicto coluiſti) ô Iſrael. τῇ διαφθορᾷ σου שִׁחֶתְךָ
Eze.28.℣.17.Elatū eſt cor tuū ꝓpter pulchritudinē ꝛc. corrupiſti ſapientiā. διεφθάρη שִׁחַתָּ
Mal.2.℣.4.Corrupiſtis pactū Leui. Hieronymus, irritū feciſtis. διεφθείρατε. (διαθήκην. שִׁחַתֶּם
Gen.19.℣.29.Et factū eſt quum ꝑderet Deus ciuitates regionis illius. ἐν τῷ ἐκτρίψαι. בְּשַׁחֵת
Ezech.5.℣.penult. Quas ego immiſſurus ſum ad perdendum vos. לְשַׁחֶתְכֶם
Item Gen. 6.℣.17. cap.13.℣.10.cap.38.℣.9.Exo.21.℣.26.cap.32.℣.7.Deut.30.℣.5.&c.

In III.Coniug.הִשְׁחִית corrupit, perdidit, & ſine accuſatiuo corruptè egit.
Gen.6.℣.12.Et ecce (terra) corrupta eſt, qa corruperat ōīs terra viā ſuā. κατέφθειρε. הִשְׁחִית
Deut 4.℣ 25.Et corruptè egeritis & feceritis ſculptile, figuram vllius ꝛc. ἀνομήσητε. וְהִשְׁחַתֶּם
Prouerb.6.℣.4.à fin.Perdit animam ſuam qui hoc facit.i.qui adulterium committit. φρενῶν ἀπώλειαν. (θύει διεφθαρμένον מַשְׁחִית
Malac.1.℣.vltim.Et maledictus fraudulentus ꝛc.qui ſacrificat corruptum Domino. מָשְׁחָת
Deu.32.℣.pe.Quia noui ꝙ poſt mortē meā corrūpendo corruptè agetis. ἀνομίᾳ ἀνο- הַשְׁחֵת
1.Sa.26.℣.15. Quia venit vnus è populo ad perdendum regem. διαφθεῖραι. (μήσετε. לְהַשְׁחִית
Gen.18.℣.pen. Et dixit, non corrumpam (.i.diſperdam) ꝓpter decem. οὐ μὴ ἀπολέσω. אַשְׁחִית
Deu.9.℣.4.à fine.Ne perdas poplm̄ tuū, & hæreditatē tuā ꝗ̄ redemiſti μὴ ἐξολοθρεύ- תַּשְׁחֵת
Pſ.78.℣.38.Ipſe eſt miſericors, ꝓpiciabit iniquitati, & non diſꝑdet. καὶ οὐ διαφθερεῖ. (σῃς. יַשְׁחִית

Inde nomina.

שַׁחַת Corruptio, perditio, exitium, item fouea vbi eſt corruptio, ein ſchacht.

Pſ.55.℣.vlt.Et tu Deus deduces eos ad puteum corruptionis.εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. שַׁחַת
In pau,Pſ.16.℣.pen.Et non dabis ſanctũ tuum videre corruptionem.διαφθοράν. שָׁחַת
Pſ.94.℣.13.Dum interim impio fodiatur fouea,i.ſtruatur perditio.βόθρος. שָׁחַת
Cum affi.Eze.19.℣.4.& 8.In fouea eorum captus eſt.ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν. בְּשַׁחְתָּם

שְׁחִירָה Corruptio,perditio,item rete quod ad corruptionem adigit captos.2. reperitur.
Plur.Cum affi.Pſ.107.℣.20.Et eripiet me à perditionibus eorum.διαφθορῶν αὐτῶν. מִשְּׁחִיתוֹתָם
Thre.4.in Reſch.Vnctus Domini captus eſt retibus eorum.ἐν ταῖς διαφθοραῖς ἡμῶν. בִּשְׁחִיתוֹתָם

שְׁחוּת Corruptio,perditio,& accipitur pro fouea in qua eſt corruptio. Semel extat.
Cũ affi.Pro.28.℣.10 Qui ſeducit rectos ĩ viã malã,in foueã ſuã ruet. εἰς διαφθοράν. בִּשְׁחוּתוֹ

מִשְׁחַת Corruptio,perditio. Et per auxeſin ponitur pro concreto,corruptibilis, deformis.
Ieſa.52.℣.pen.Sic aſpectus eius deformior erit quam(vllius)viri.ἀδοξήσει. מִשְׁחַת

מַשְׁחֵת Corruptio,perditio,vaſtatio,vt arma vaſtationis ſunt quæ lædunt. Semel.
Cũ affi.Eze.9.℣.1. Et vnuſquiſq; inſtrumentũ perditionis eius in manu eius. ἐξολοθρεύσεως. מַשְׁחֵתוֹ

מַשְׁחִית Corruptio,perditio. Eſt nomen & conuenit cum participio hiphil.
Ier.51.℣.24.Ecce ego ad te ô mons corruptiõis,qui corrũpis oẽm terrã. διεφθαρμένον. הַמַּשְׁחִית
Ier.5.℣.27.Collocauerunt perditionem(.i rete)vt homines capiant.τοῦ διαφθεῖραι. מַשְׁחִית
Dan.10.℣.8.Et vis mea verſa eſt in me in corruptionem(vel perditionẽ) εἰς διαφθοράν. לְמַשְׁחִית

שָׂטָה

Deflexit cum aduerſatione & odio, diuertit,declinauit, defecit. Cognationem habet cum שָׂטַן aduerſatus eſt,& cum שָׂטַם odio habuit. Hinc per inuerſionem radicis eſt græcum τάζω extendo,τάνω,τανύω,τανύσσω extendo,diſtendo.

In I. Coniug. שָׂטָה deflexit,declinauit, Sexies inuenitur.
Num.5.℣.19.Et ſi non deflexiſti ad immunditiam ſub marito tuo. παραβέβηκας. שָׂטִית
Et ℣.20.At tu ſi defeciſti ſub marito tuo,et polluta es,cõcubuitq; tecũ &c.σὺ παραβέβηκας. שָׂטִית
Pro.4.℣.15.Deflecte ab ea(via)& præteri.i. declina & præteri.ἔκκλινον. שְׂטֵה
Num.5.℣.12.Cuiuſcunq; vxor deflexerit & deſignauerit cõtra eũ ſcelus.ἐὰν παραβῇ. תִשְׂטֶה
Num.5.℣.antep.Hæc eſt lex zelotypiæ,ſi deflexerit vxor à marito. ᾧ ἂν παραβῇ. תִּשְׂטֶה
Pro.7.℣.antep.Ne deflectat(vel declinet) ad vias eius cor tuum.μὴ ἐκκλινάτω. יֵשְׂטְ

Inde nomen.

שֵׂטָה Deflextis,& ſcribitur ס pro שׂ atq; legitur tantum bis, de quo & ſupra. סֵטִים
Pſ.101.℣.3 Facere deflexus(ſeu deflexiones)odio habui. ποιοῦντας παραβάσεις. סֵטִים
Oſe.5.℣.2.Et mactatione deflexus in profundum ceciderunt(abſtractum eſt pro concreto,& eſt ſenſus,mactando victimas idolis præcipitantur apoſtatæ in deterius.

שָׁטַח

Expandit, expoſuit in latitudinem, extendit, dilatauit. Cognationem habet cum שָׁחַט mactauit pecudem expanſam. Hinc τάζω extendo,diſtendo.

In I. Coniug. שָׁטַח expandit. Conſtruitur præter accuſatiuum cum datiuo, vel cum præpoſitione אֶל. Quinquies inuenitur in Biblijs ſacris, vt,
Ier.8.℣.2.Et expandent ea(oſſa)ad ſolem & ad lunam, & ad omnem exercitum &c. וּשְׁטָחוּם
Iob 12 ℣.antep.Expandens(locum)gentibus,& perducet eas(iſthuc)καταστρωννύων. שֹׁטֵחַ
Nu.11.℣.4.à fin.Et collegerũt coturnices &c.expanderũtq; (auiculas captas) καὶ ἔψυξαν expandendo circum caſtra.i.vt omnia loca plena auibus cernerentur. ψυγμούς. וַיִּשְׁטְחוּ שָׁטוֹחַ
2.Sam.17.℣.19.Et expandit ſuper ipſum(velum)grana frumenti contuſi.καὶ ἔψυξεν. תִּשְׁטַח

In II. Coniug. שִׁטַּח expandit indeſinenter. Semel reperitur. שִׁטַּחְתִּי
Pſ.88.℣.10.Clamaui ad te Iehoua,toto die expandi ad te manus meas. διεπέτασα.

Inde nomina.

מִשְׁטָח Expanſio. Legitur tantum bis in Biblijs ſacris,vt, מִשְׁטַח
In reg.Eze.26.℣.5.& 14.Expanſio ſagenarum erit in medio maris. ψυγμὸς σαγηνῶν.

מִשְׁטוֹחַ Expanſio.Semel tantum vſurpatur in Biblijs,vt, מִשְׁטוֹחַ
Eze.47.℣.10.Expanſio pro ſagenis erunt(iſta loca vt illic ſiccent retia)ψυγμὸς σαγηνῶν

שׁטט

Flagellum,ſcutica,à pungendo. Cognationem habet cum שָׁאַט & שׁוּט circumagitauit,nam flagello circumagitantur indomiti vt tandem compeſcantur. Hinc σκυτίζω lacero & fortè στίζω pungo, σκυτὸς, corium, flagellum,ſcutica enim pungit & lacerat corpora, Legitur autem tantum ſemel, vt,

Ioſuæ 23.

Iof.23.℣.13.Et erunt vobis in laqueum & in offendiculum,& in flagellum. ϗ εἰς ἥλους וּלְשֹׁטֵט

שִׁטָּה Sitta nomen arboris ſpinoſæ,cuius lignum eſt imputreſcibile.

Ieſ.41.℣.19.Dabo in deſerto cedrꝝ,(vel ſpinam)myrrham &c. ϗ πύξον. שִׁטָּה

Et plur.Exo.25.℣.5.Et pelles arietum rubras & pelles taxorꝝ & ligna Sittim. ἄσηπτα. שִׁטִּים

Et ℣.10.Et facient arcam ex lignis Sittim,cuius longitudo ſit duorꝝ cubitorꝝ. ἀσήπτων שִׁטִּים

Item ℣.13.Et facies vectes ex lignis Sittim,& auro eos obduces ꝛc. ἐκ ξύλων ἀσήπτων. שִׁטִּים

Legitur tantum in Exo.cap.25.26.27.30.35.36 37.38.multis in verſibus.

שָׂטַם Odit,odio habuit, odio proſequutus eſt, hoſtiliter cum aliquo egit. Cognationem habet cum שָׂטַן aduerſatus eſt,& שָׂטָה deflexit.

In I.Coniug.שָׂטַם odit,odio habuit. Sexies reperitur.

Gen.27.℣.6.à fin.Et odio habuit Eſau Iacobū ꝓpter bn̄dictionem ꝛc. ϗ ἐνεκότει. וַיִּשְׂטֹם

Et cap.50.℣.15.Fortaſsis odio proſequetur nos Ioſeph,& rependendo rependet ꝛc.

μνησικακήσῃ ἡμῖν. (τουν μοι. יִשְׂטְמֵנוּ

Pſalm.55.℣.4.Quia mouebunt contra me ꝛc. & in ira me odio proſequentur. ἐνεκό- יִשְׂטְמוּנִי

Gen.49.℣.22.Et odio proſequuti ſunt eum periti ſagittandi. (βαλέ με. וַיִּשְׂטְמֻהוּ

Iob 16.℣.9.Ira ſua lacerauit & hoſtiliter egit mecū,frenduit contra me dentibꝰ.κατέ וַיִּשְׂטְמֵנִי

Et c.30.℣.21.Mutatꝰ eſt mihi in crudelē,in robore manꝰ tuæ odiſti me. ἐμαστίγωσας תִּשְׂטְמֵנִי

Inde nomina.

מַשְׂטֵמָה Odium. Bis legitur in ſacris Biblijs,vt,

Oſe.9.℣.7.Propter multitudinem iniquitatis tuæ & multitudinem odij. μανίαν. מַשְׂטֵמָה

Et ℣.6.Odium(Dei)eſt in domo Dei eius,i.Deus odit domum idolorꝝ. μανίαν σου. מַשְׂטֵמָה

שָׂטַן Aduerſatus eſt,aduerſarius fuit, ſatanico modo ſeſe alicui oppoſuit. Cognationem habet cum שָׂטַם odio proſequutus eſt. Hinc σατανᾶς ſatanas,id eſt, aduerſarius.

In I. Con.שָׂטַן aduerſatus eſt,Conſtruitur cum actō, & ſexies habetur.

Pſ.109.℣.20.Hoc eſt opꝰ(.i.merces)aduerſariorꝝ meorꝝ ꝗ loquūť. τῶν ἐνδιαβαλλόντων. שֹׂטְנַי

Et ℣.antep.Induantur aduerſarij mei ignominia & operiantur ꝛc. ἐνδιαβάλλοντές με. שֹׂטְנַי

Pſ.71.℣.13.Confundantur(.i.pereant)qui aduerſantur animæ meæ. οἱ ἐνδιαβάλλοντες. שֹׂטְנַי

Zach.3.℣.1.Et Satan ſtabit ad dexteram eius ad aduerſandum ei. ὁ διάβολος. לְשִׂטְנוֹ

Pſ.38.℣.antep.Et retribuentes mihi malū ꝓ bono,aduerſati ſunt mihi. ἐνδιέβαλλόν με. יִשְׂטְנוּנִי

Pſ.109.℣.4.Pro amore meo aduerſati ſunt mihi.Sept. ἐνδιέβαλλόν με. יִשְׂטְנוּנִי

Inde nomina.

שָׂטָן Aduerſarius,Satan,& tam de homine quam diabolo dicitur. (βολος.

Iob 1.℣.6.Et venerunt filij Dei vt ſiſterēt ſe corā Dn̄o,et venit quoqꝫ Satan. ϗ ὁ διά- הַשָּׂטָן

1.Sa.29.℣.4.Non deſcendet nobiſcum in p̄lium,ne ſit nobis in aduerſariū. ἐπίβουλος. לְשָׂטָן

Legitur & Num.22.℣.22.23.item 2. Sam.19 ℣.23.& 1. Reg.5.℣.4.cap.11.℣.14.23.25.

שִׂטְנָה Aduerſatio,aduerſatiua oratio,inimicitia, odium.

Gen.26.℣.21.Et vocauit nomen eius(putei)Sitna.i.inimicitias ſiue odium. ἐχθρία. שִׂטְנָה

Eſræ 4.℣.6.Scripſerunt aduerſatiuā epiſtolā .i. plenam odij & inimicitiarꝝ. ἐπιστολὴν שִׂטְנָה

שָׁטַף Inundauit,exundauit,obruit aliquem vndis ingentibus, item lauit ī plurimis aquis, vt ſi quid planè immergitur vndis magnis , & metaphoricè accipitur pro periculo magno, non aliter ac ſi quis obrutus eſt aquis plurimis. Cognationem habet cum פָּשַׁט extendit. Hinc per conuerſionem radicis βαπτίζω mergo immergo & ποντίζω mergo, pontus πόντος,ν Euphoniæ gratia interponitur.

In I. Coniug. שָׁטַף exundauit,abundauit aquis,Et cum actō obruit vndis.

Leu.15.℣.11.Et quēcunqꝫ tetigerit is ꝗ fluxū patiť,& manus ſuas nō abluit. νένιπται. שָׁטַף

Pſ.124.℣.4.Iam vt aquæ nos inundaſſent,& torrens caput noſtrꝝ ſupaſſet. κατεπόντισεν שְׁטָפוּנִי

2.Par.32.℣.4.Et obturauerunt oēs fontes,& oēm torrentem exundantem. διορίζοντα הַשּׁוֹטֵף

Eze.16.℣.9.Laui te,& ablui ſanguines tuos à te,& vnxi te oleo. ϗ ἔπλυνα. וָאֶשְׁטֹף

Iob 14.℣.19.Lapides excauauerūt aquæ,inundabis alluuionibus tellurē. κατέκλυσεν. תִּשְׁטֹף

Can.8.℣.7.Nec flumina inundabunt eū.i.nō extinguent amorē. οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν. יִשְׁטְפוּהָ

Pſ.69.℣.15.Non inundabit me fluctus aquarꝝ. Sept. μή με καταποντισάτω καταιγίς. תִּשְׁטְפֵנִי

In voce paſsiua נִשְׁטַף ablutus eſt vndis, obrutus eſt vndis. Bis legitur.
Leu.15.℣.12. Vas teſtaceum &c. ꝯfringet, & oẽ vas ligneũ abluet aqua. νιφθήσεται. יִשָּׁטֵף
Dan.11.℣.22. Et brachia inundatione obruent ab eo et confringent. καταχλυσθήσονται. יִשָּׁטְפוּ
In II. Coniug. paſsiua. שֻׁטַּף ablutus eſt vndis. Semel reperitur.
Leu.6.℣. antep. Et ſi in vaſe æris coctum fuerit defricabitur & abluetur aqs. ϗ κλύσεται. וְשֻׁטַּף

Inde nomina.

שֵׁטֶף Inundatio aquarum & metaphoricè accipitur pro periculo magno. Bis repitur. לְשֵׁטֶף
In reg. Pſ.32.℣.6. Veruntamen ad inundationem aquarum multarum, ad eũ non ꝑtinget. שֶׁטֶף
Pro.27.℣.4. Crudelis res eſt ira, & furor eſt inundatio &c. (ἐν κατακλυσμῷ.
שֶׁטֶף Inundatio, item periculum. Quater legitur, vt, לַשֶּׁטֶף
Iob 38.℣.25. Quis corriuauit (vel diuiſit) inundationi aquæ ductum. λάβρῳ ῥύσιν. בְּשֶׁטֶף
Dan.9.℣.pe. Et finis eius (templi) erit ꝑ inundationẽ. i. ꝑ ꝑlia magna. ἐν καταχλυσμῷ. הַשֶּׁטֶף
Dan.11.℣.22. Et brachia inundatione obruent ab eo, & confringent κατακλύζοντος. וּבְשֶׁטֶף
Nah.1.℣.8. Et inundatione tranſeunte conſumptionẽ faciet locũ eius. ἐν κατακλυσμῷ.

שֹׁטֵר Præfectus, dux, præpoſitus, prætor, qui geſtat virgam ſeu baculum. Ideoq; cognationem habet cum חֹטֶר .i. virga. Hinc στρατεύω, στρατεύομαι milito ſub duce aliquo, στρατηγέω ducem ago, ſum prætor, στρατὸς exercitus, στρατιὰ ein ſtreit. שֹׁטֵר
Pro.6.℣.7. Licet non ſit ei princeps, præfectus aut dominator. ἀναγκάζοντα ἔχων.
2. Paralip.26.℣.11. Et erat ipſi Vſiæ exercitus &c. ſub manu Iehiel ſcribæ, & Maaſiæ הַשּׁוֹטֵר
præfecti. τοῦ κριτοῦ. (γραμματοεισαγωγεῖς. וְשֹׁטְרִים
Et plur. Deut.1.℣.15. Et conſtitui eos &c. decuriones & præfectos ſcđm tribus vrãs.
Cum affix. Exod.5.℣.6. Et præcepit Pharao in die illo exactoribus &c. & præfectis וְשֹׁטְרָיו
ſuis. τοῖς γραμματεῦσι. (οἱ γραμματεῖς. שֹׁטְרֵי
In reg. Exo.5.℣.14. Et percuſsi ſunt præfecti filiorum Iſrael quos poſuerant ſuper eos.
Item Num.11.℣.16. Deut.16.℣.18. ca.20.℣.5.8.9. cap.29.℣.9. ca.31.℣.28. Ioſ.1.℣.10. &c.
מִשְׁטָר Præfectura, dominium. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt, מִשְׁטָרוֹ
Iob 38.℣.33. Num pones præfecturam (.i. dominium) eius in terra?

שַׁי Munus condignũ decens & congruũ q̃ offerat perſonæ digniori vt eſt Deo ſoli, ꝓ beneficijs eius. Cognationem habet cum שָׁוָה æquus ſeu congruus fuit. Hinc per conuerſionem radicis ἴσος æqualis, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν par pari referre. Ter vſurpat, vt, שַׁי
Ieſa.18.℣.vlt. In tempore illo offeretur munus Domino exexcituum. δῶρα κυρίῳ. שַׁי
Pſ.76.℣.pen. Quotquot ſunt in circuitu eius offerent munera terribili. οἴσουσι δῶρα. שַׁי
In pau. Pſ.68.℣.30. A templo tuo ꝓpter Ieruſalẽ tibi offerent reges munus. δῶρα.

שׂיב Canuit, canus fuit, caneſcebat, conſenuit, dicitur de capitis & crinium albedine quæ oritur propter ſenectutem. Hinc πρέσβης ſenex qui eſt canus.
In I. Coniug. שָׂב canus fuit. Bis tantum legitur, vt, שַׂבְתִּי
1. Sa.12.℣.1. Etenim ego ſenui & canui, filij vero mei vobiſcũ ſunt &c. ἐγὼ γεγήρακα. שָׂב
Iob 15.℣.10. Tam canus q̃ ſenex inter nos eſt, atq; ꝓuectioris ætatis &c. πρεσβύτης.

Inde nomina.

שֵׂיב Canicies, ſenectus cana. Semel tantum legitur. (ἀπὸ τοῦ γήρως. מִשֵּׂיבוֹ
Cum affi. 1. Reg.14.℣.4. Quia ſurrexerant .i. caligauerant oculi eius pre ſenecta eius.
שֵׂיבָה Canicies, ſenecta extrema quæ caneſcit. בְּשֵׂיבָה
Gen.15.℣.15. Venies ad patres tuos in pace, ſepelieris in canicie bona. ἐν γήρᾳ καλῷ. שֵׂיבָה
Ieſ.46.℣.4. Et vſq; ad ſeniũ ego ipſe, & vſq; ad caniciem ego baiulabo, ἕως γήρως. שֵׂיבָתִי
Cum affi. Ge.42.℣.vlt. & Ge.44.℣.6. à fin. Et deducetis caniciẽ meã &c. μου τὸ γῆρας. שֵׂיבַת
In re. Ge.44.℣.4. à fine. Et deducent ſerui tui caniciẽ ſerui tui patris noſtri. τὸ γῆρας.
Item reperies. Leu.19.℣.32. Deut.32.℣.25. Iud.8.℣.4. à fine. Pſ.71.℣.18. Pſ.92.℣.15.
שִׂיג Occupatio vide in radice ſua נָשַׂג.

שׂיד Obduxit calce, incruſtauit calce, obleuit, ꝑleuit calce. Hinc Germ: tuſchen. Sept. rediderunt per κονιάω .i. calce illino.
In I. Con. שָׂד leuit, obleuit, ꝑleuit. Bis legit, vt, וְשַׂדְתָּ
Deu.27.℣.2. et 4. Et obduces eos (lapides) calce .i. linies vel dealbabis eos. ϗ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ.

Inde nomen.

שִׁיר Calx,fauilla,cuius vſus eſt in cruſtandis parietibus.Reperitur Ter.
Ieſ.33.℣.12.Et erunt populi(vt) incēdia calcis .i. ſimiles lapidibus qui excoquuntur. שִׁיר
Amos 2.℣.1.Eò quòd combuſsit oſſa regis Aedom in calcem. εἰς κονίαν. לַשִּׁיר
Deut.27.℣.2.& 4.Et obduces eos calce. Sept.καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ. בַּשִּׂיר

שׁיה Semouit, remouit. Hieron. vertit derelinquere, Rabbini pro obliuiſci vt ſi quid ex corde remouetur ſeu derelinquitur. Cognationem habet cum שָׁאָה .i. motus eſt,& cum שָׁוְא vanum, vanitas, nam remoueri aliquid eſt euaneſcere vt non amplius ob oculos verſetur.

In I. Coniug. שָׁיָה remouit,ſemouit. Legitur tantum ſemel, vt,
Deu.32.℣.18.Petram quæ genuit te ſemouebis(pro ſemouiſti ex corde tuo) & oblitus es parturientis te .i. creatoris tui.ἐγκατέλιπες. תֶּשִׁי

שִׁיחָה Fouea,de hac radice vide שׁוּחַ incuruatus eſt ad foueam.

שיח Loquutus eſt ſubmiſſa voce, diſſeruit, muſsitauit verba, meditatus eſt, Idem quod שׂוּחַ. Cognationē habet cū שָׂחָה natauit, nā meditari eſt in materia ſpacioſa natare et ſe exercere. Hinc ἀσκέω,ἀσκέομαι exerceo,meditor.Ger.ſůchen/nachſuchen.

In I. Coniug.שָׂח diſſeruit,meditatus eſt,muſsitauit.
Pſ.119.in ק.Præuenerunt oculi mei vigilias ad meditandum in eloq̃o tuo. τοῦ μελετᾶν. לָשִׂיחַ
Pſ.64.℣.2.Audi Deus vocē meam,quum meditor.i.quando cano.ἐν τῷ δέεσθαί με. בְּשִׂיחִי
Iob 12.℣.8.Aut inſtitue colloquium cum terra & docebit te.ἐκδιήγησαι. שִׂיחַ
Iud.5.℣.10.Sedentes ſuper thronis,& ambulantes in via colloquimini. φθέγξασθε. שִׂיחוּ
Pſ.119.in Iod.Pudefiant ſuꝑbi ꝛc. ego autem diſſerā in mandatis tuis. ἀδολεσχήσω. אָשִׂיחַ
Pſ.55.℣.18.Veſpi & mane & meridie diſſerā & fremā, & audiuit vocē meā. διηγήσο- אָשִׂיחָה
Pſ.69.℣.13.Loquent᷑ contra me ſedentes in porta,et modulationes ꝛc.ἀδολέσχουν.(μαι. יָשִׂיחוּ
Pro.6.℣.22.Si experrectus fueris ipſa colloquetur tibi .i. compellabit te. συλλαλῇ σοι. תְשִׂיחֶךָ

In II. Coniug. שׂוֹחֵחַ diſſeruit,meditatus eſt,enarrauit. Bis legitur.
Pſ.143.℣.5.Commentor in omni oꝑe tuo,in facto manuum tuaꝝ diſſerā. ἐμελέτων. אֲשׂוֹחֵחַ
Ieſ.53.℣.8.Generationem eius ꝗs enarrabit᷑ quia ſucciſus eſt de terra ꝛc. διηγήσεται. יְשׂוֹחֵחַ

Inde nomina.

שִׂיחַ Meditatio,ſtrepitus verborum,colloquium.De arborib.ſignificat fruticem ſeu virgultum eo quod vēto difflante exuſcitatur ſtrepitus inſtar muſsitationis ℣boꝝ.
Pro.23.℣.29.Cui ſunt contentiones,cui ſtrepitus(verboꝝ).i.querela ꝛc.τίνι ἀηδία. שִׂיחַ
1.Re.18.℣.27.Clamate voce magna,ꝗa Deo veſtro aut eſt colloquiū ꝛc.ἀδολεσχία. שִׂיחַ
Cū affi.Pſ.142.℣.3.Effundā corā eo meditationē meā.i.orationē meā. τὴν δέησίν μου. שִׂיחִי
Amos 4.℣.vlt.Et annunciat homini,quæ ſit meditatio(vel occupatio)eius. מַה־שֵּׂחוֹ
Reperitur & 1.Sam.1.℣.16.item 2.Sam.9.℣.11.Iob 7.℣.13.Iob 10.℣.1. Pſ.55.℣.3.&c.
Pro virgulto.Gen.2.℣.5.Et omne virgultum campi anteꝗ eſſet in terra.χλωρὸν. שִׂיחַ
Et plur.Gen.21.℣.15.Proiecit pueꝝ ſub vnā fruticum.i.arboꝝ.ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης. הַשִּׂיחִים
Legitur præterea in hac ſignificatione tantum Iob 12.℣.8. cap.30.℣.4.& 7.

שִׂיחָה Meditatio,precatio,muſsitatio,in fœminino genere,vt,
Iob 15.℣.4 Etenim tu diſſolues timorē,& minues precationē coram Deo.ῥήματα. שִׂיחָה
Cum affi.Pſ.119.in מ. Quantū dilexi legē tuā,omni die eſt meditatio mea. μελέτη μου. שִׂיחָתִי

שׂים Poſuit,appoſuit,collocauit,idem eſt in ſignificatione cum שׂוּם & יָשַׂם poſuit. Hinc ἵστημι, καθίστημι conſtituo,pono,colloco.

In I. Con.שָׂם poſuit,appoſuit. Cōſtruit᷑ cū actō,dtō & cū לְ בְּ עַל itē cū בֵּין & נֶגֶר.
Gen.21.℣.14.Et dedit ipſi Agar,poſuit ſuꝑ humeꝝ eius,& pueꝝ ꝛc. καὶ ἐπέθηκεν. שָׂם
Exo.29.℣.6.Et pones mitram(vel pileum)ſuper caput eius,& dabis.ἐπιθήσεις. וְשַׂמְתָּ
Ieſ.5.℣.20.Qui ponunt tenebras in lucem,& lucem in tenebras,ponentes ꝛc.τιθέντες. שָׂמִים
2.Sam.14.℣.9.Ad non ponendum viro meo nomen & reliquias &c.μὴ θέσθαι. שִׂים
Gen.24.℣.2.Pone nunc manum tuam ſubtus femur meum. θὲς τὴν χεῖρά σου. שִׂים־נָא
1.Sam.8.℣.5.Nunc pone nobis regem ad iudicandum nos.κατάστησον. שִׂימָה
2.Reg.21.℣.4.In Ieruſalem ponam nomen meum.θήσω τὸ ὄνομά μου. אָשִׂים

Num.6.℣.pen.Tollat Iehoua faciem ſuam ad te & ponat tibi pacem. Є δώῃ. וְיָשֵׂם
Gen.2.℣.8.In Eden è regione, & poſuit ibi hominem. Є ἔθετο. וַיָּשֶׂם
Pſ.18.℣.8.à fine.Liberabis me à litibus populi,pones me ĩ caput gentiũ.καταστήσεις με. תְּשִׂימֵנִי
Item Pſ.19.℣.5.Pſ.39.℣.9.Pſ.40.℣.5.Pſ.44.℣.14.15.Pſ.46.℣.9.Pſ.52.℣.9. Pſ.54.℣.5.
In III. Coniug. הֵשִׂים fecit ponere,& abſolutè poſuit.
Iob 4.℣.pen.A mane vſq; ad veſperam contundentur,qui non ponit(ad cor) מֵשִׂים
Ezech.21.℣.21.Vni te, dexteram tende,pone,ad ſiniſtram declina. הָשִׂימִי
Futurum conuenit cum prima Coniugatione.
In voce paſsiua. הוּשַׂם factus eſt poni,poſitus eſt. Semel tantum legitur.
Ge.24.℣.33.Et poſitũ eſt corã illo ad comedendũ,& dixit non comedã. Є παρέθηκεν. וַיּוּשַׂם
Eſt duplex lectio,ſecundũ puncta וַיּוּשַׂם & poſitum eſt,altera lectio וַיִּישַׂם et poſuit.
De nominibus vide in שׂוּם ibi inuenies illa.

שִׁיר Cecinit,cantauit voce recta & non figurata,direxit vocem in cantando.Cognationem habet cum שׁוּר rectà proſpexit,& יָשַׁר rectus fuit. Hinc συρίζω.fiſtula cano,συρίττω ſibilo, σύριγξ fiſtula, inſtrumentum quo modulationes ſeu cantica fiunt. Et Germanicum ſchreien.
In I. Coniug. שָׁר cecinit,cantauit.
Pſ.7.℣.1.Innocentia(vel ignorantia)Dauidis quam cecinit Domino ꝛc.ὃν ᾖσε. שָׁר
Pro.25.℣.20.Et canens in cantilenis cordi malo.i. afflicto ſeu mœſto. וְשָׁר
Pſ.68.℣.26.Præceſſerunt cantores,poſtea ludentes muſicis inſtrumentis.ψαλλόντων שָׁרִים
Eccle.2.℣.8.Comparaui mihi cantores & cãtatrices,& delicias filiorꝫ hoĩs.καὶ ᾀδούσας. וְשָׁרוֹת
1.Sa.18.℣.6.Et egreſſæ ſunt mulieres ex omnibus vrbibus Iſrael ad cantandũ. ᾄδουσαι לָשִׁיר
Pſ.33.℣.3.Cãtate ei cãticũ nouũ,ſuauiter ludite inſtrumẽtis muſicis. ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα. שִׁירוּ
Pſ.68.℣.5.& 33.Canite Deo,pſallite nomini eius.ᾄσατε τῷ θεῷ ψάλλετε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. שִׁירוּ
Pſ.59.℣.pen.Et ego cantabo fortitudinem tuam,atq; ouabo mane ꝛc.ᾄσομαι. אָשִׁיר
Pſ.21.℣.vlt.Eleuare Deus in fortitudine tua cantabimus & pſallemus ꝛc.ᾄσομεν. נָשִׁירָה
Exo.15 ℣.1.Tunc cecinit Moſes & filij Iſrael canticum iſtud Domino.τότε ᾖσε. יָשִׁיר
Iud.5.℣.1.Et cecinit Debora & Barac filius Abinoam in die illo. Є ᾖσε. וַתָּשַׁר
In II. Coniug. שׁוֹרֵר cantauit,cecinit.
2.Par.29.℣.27.Et tota ꝯgregatio adorabat,& canticũ cantabat. καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ᾄδοντες. מְשׁוֹרֵר
Eſræ 2.℣.6.à fine.Cantores & cantatrices ducenti erant eis.ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι. מְשֹׁרְרִים
Zepha.2.℣.pen.Vox canet in feneſtra ſolitudinis in limine.φωνήσει. יְשׁוֹרֵר
Inuenitur præterea 1.Par.6.℣.32.& 2.Par.5.℣.12.Eſræ 2.℣.39.68.
In III. Coniug.paſsiua. הוּשַׁר factus eſt cantare,cantatus eſt. יוּשַׁר
Ieſ.26.℣.1.In die illo cantabitur canticum hoc in terra Iuda.ᾄσονται.

Inde nomina.

שִׁיר Canticum,cantus,& paſsim in Biblijs reperitur.
Pſ.96.℣.1.Cantate Domino canticum nouũ,cantate Dño omnis terra.ᾆσμα καινὸν שִׁיר
In regim.Pſal.137.℣.4.Quomodo canemus canticũ Domini ĩ terra aliena? πῶς ᾄσωμεν ᾠδὴν κυρίου. שִׁיר
Cum affi.1.Reg.4.℣.ante. Et loquutus eſt ter mille parabolas, & fuit canticum eius. (καὶ ἦσαν αἱ ᾠδαὶ αὐτοῦ. שִׁירוֹ
Pſ.42.℣.9.Die ꝑcepit Dñs pietatem ſuam,& in nocte canticum eius.ᾠδὴ αὐτοῦ. שִׁירֹה
Et pl Can.1.℣.1.Cãticũ cãticorꝫ Salomonis.i.excellẽtiſsimũ canticũ.ᾆσμα ᾀσμάτων. הַשִּׁירִים
Cũ affi.Amos 5.℣.4.à fine.Remoue à me multitudinẽ canticorꝫ tuorꝫ. ἦχον ᾠδῶν σου. שִׁרֶיךָ
Amos 8.℣.3.Et omnia cantica veſtra in lamentationem(conuertam)Є πάσας ᾠδάς. שִׁירֵיכֶם
Cantio,cantilena,canticum.
שִׁירָה Num.21.℣.18.Tunc cantabat Iſrael cantilenam hanc,Aſcende Beer ꝛc.τὸ ᾆσμα τοῦτο. הַשִּׁירָה
In reg.Ieſ.5.℣.1.Age canam dilecto meo cantilenam patrui mei de vinea eius. ᾆσμα. שִׁירַת
Et pl.Amos 8.℣.3.Et vlulabunt cantiones templi.i.conuertent ĩ vlulatũ.φατνώματα. שִׁירוֹת

שִׂיר Serrauit,traxit ſerram,idem quod נָשַׂר Cognationem habet cum סוּר receſsit, nam ſerra cedit & recedit ſecando. Hinc latinum ſerro,as are,item ſerra,σείρω traho.
In I. Coniugatione שִׂיר ſerrauit. Semel tantum legitur.
1.Par.20.℣.3.Et poplm̃ q̃ ĩ ea(ciuitate)erat eduxit et ſerrauit trahis,et tribulis.καὶ διέπρισε πρίοσι. וַיָּשַׂר

Byſſus,

שֵׁשׁ Byſſus,ſed vſurpatur tantum שֵׁשׁ. Eſt genus lini candidiſsimi, ſi de lapidibus vſurpatur ſignificat pariũ,genus marmoris candidiſsimi inſtar byſsi. Cognationẽ habet cum שִׂישׂ gauiſus eſt,nam homines de byſſo & pario tanq; re precioſa gaudent.
Ge.41.ꝟ.42.Et fecit eum induere veſtes byſsi .i.veſtiuit eũ byſsinis. ςολὴν βυσσίνην. שֵׁשׁ
Exo.25.ꝟ.4.Hyacinthũ & purpurã,coccũq́ bis tinctũ & byſſũ. βύσσου κεκλωσμένην. וְשֵׁשׁ
Pro.31.ꝟ.19.Tapetia fecit ſibi,byſſus & purpura eſt indumentum eius. ἐκ δὲ βύσσου. שֵׁשׁ
Et ſæpiſsimè legitur. Exo. 26.27.28.35.36.37.38.39.

Ter accipitur de lapidibus & ſignificat parium, genus marmoris candidiſsimi.
Eſther 1.ꝟ.6. Super circulos(vel arcus)argenti & columnas pariĳ,παρίνοις, & erant שֵׁשׁ
lectuli aurei & argentei ſuper pauimento marmoris & pariĳ. Sept. ϗ παρίνου λίθου. וָשֵׁשׁ
Can.5.ꝟ.antep.Crura eius ſunt vt colũnæ pariĳ fundatæ ſup baſes ꝛc. κνῆμαι αὐτοῦ στῦ- שֵׁשׁ

שַׁיִשׁ Marmor candidiſsimum. Et in hac forma legitur tantum ſemel. (λοι μαρμάρινοι.
1.Par.29.ꝟ.2.Et oẽm lapidẽ precioſũ,& lapides pariĳ ad multiplicãdũ.ϗ πάριον πολύ. שַׁיִשׁ

שׂוּשׂ Gauiſus eſt,gaudio magno perfuſus eſt, affectus eſt læticia, exultauit præ gaudio, idem quod שׂוּשׂ. Hinc eſt græcum σέω moueo, σεύομαι, σεύω moueo, σεύαμαι concito, σεισμὸς commotio, συσσείω commoueo.

In I. Coniug. שָׂשׂ gauiſus eſt. Ponitur abſolutè vel cum בְּ, aut עַל.
Deut.28.ꝟ.63.Quemadmodum gauiſus eſt Dominus ſuper te. Sept. εὐφράνθη. שָׂשׂ
Ier.32.ꝟ.4.à fin.Et gaudebo ſup eos,ad benefaciendũ eis. ϗ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι. שַׂשְׂתִּי
Pſ.119.in שׂ Gaudẽs ego ſũ ſup ꝟbo tuo,ceu inueniẽs ſpoliũ multũ.ἀγαλλιάσομαι ἐγώ. שָׂשׂ
Ieſ.65.ꝟſu 18.Sed gaudete & exultate in omnem æternitatem,quia ego creo &c. εὐ-
φροσύνην ϗ ἀγαλλίαμα. שִׂישׂוּ
Thren.4.in שׂ.Gaude & lętare filia Aedõ quæ habitas in terra Vz. χαῖρε ϗ εὐφραίνου. שִׂישִׂי
Ieſ.61.ꝟ.10.Gaudẽdo gaudebo in Dño,exultabit aĩa mea in Deo meo,ἀγαλλιάσθω. אָשִׂישׂ
Pſ.35.ꝟ.9.Et anima mea exultabit in Domino, gaudebit in ſalute eius. ἀγαλλιάσεται. תָּשִׂי
Pſ.19.ꝟ.6.Gaudebit vt heros(ſeu fortis)ad excurrendam viam. ἀγαλλιάσεται. יָשִׂישׂ
Pſ.68.ꝟ.4.At iuſti lętabũt,exultabũt corã Deo & gaudebũt in lęticia.εὐφρανθήτωσαν יָשִׂישׂוּ

Inde nomina.

שָׂשׂוֹן Gaudium,de quo etiam in שׂוּשׂ nam ab vtraq; radice poteſt eſſe hoc nomen.
Ieſ.12.ꝟ.3.Et haurietis aquam in læticia ex fontibus ſalutis. μετ᾽ εὐφροσύνης. בְּשָׂשׂוֹן
In reg.Pſ.119.in Nun. Quia gaudium cordis mei ſunt. ὅτι ἀγαλλίαμα. שְׂשׂוֹן

מָשׂוֹשׂ Gaudium,læticia,affectus gaudĳ &c.
Ieſ.65.ꝟ18.Ecce ego creo Ieruſalem exultationẽ,& populũ meũ, gaudiũ. εὐφροσύνην. מָשׂוֹשׂ
In reg.Ieſ.24.ꝟ.8.Ceſſauit gaudiũ tympanorũ, deſiĳt tumultus exultantiũ. εὐφροσύνη. מְשׂוֹשׂ
Cum affi.Ier.49.ꝟ.25.Quomodo nõ eſt derelicta vrbs laudis,ciuitas gaudĳ mei.κώ- מְשׂוֹשִׂי
(μην ἠγάπησαν.

שִׁית Poſuit,appoſuit,impoſuit ꝛc. Et propriè ſignificat arte,cura,& ordine ponere,idem quod שׁוּת & שָׁתַת. Hinc ἱςάω,καθιςάω conſtituo, pono.

In I. Coniug. שָׁת poſuit,conſtituit ponendo, collocauit certo ordine.
Ge.4.ꝟ.pe.Et vocauit nomen eius Seth,qa poſuit mihi Deus ſemen aliud.ἐξανέστησε שָׁת
Pſ.3.ꝟ.7.Nõ timebo à millibꝰ populi,q circũquaq; poſuerũt ꝯtra me.συνεπιτιθεμένων. שָׁתוּ
Exo.23.ꝟ.antep.Et ponã limitẽ tuum à mari iuncoſo vſq; ad mare Philiſthæ:.ϗ θήσω. וְשַׁתִּי
Pſ.88.ꝟ.7.Poſuiſti me in lacum inferiorem,in tenebras & profunditates. ἔθεντό με שַׁתַּנִי
Iob 30.ꝟ.1.Quorum patres reprobaueram ad ponendum cum canibus ꝛc. לָשִׁית
Exo.10.ꝟ.1.Ponere me(.i.vt ego ponam)ſigna mea hæc in medio tui. ἵνα ἑξῆς. שִׁתִי
Pro.27.ꝟ.5.à fin.Noſcẽdo cognoſces faciẽ pecoris tui,appone cor tuũ &c. ἐπιθήσεις. שִׁית
Pſ.48.ꝟ.penult.Apponite cor veſtrum ad antemurale,exaltate mœnia eius.θέσθε. שִׁיתוּ
Pſ.12.ꝟ.6.Nunc exurgam dicit Dominus,ponam cum ſalute,efflabit ſibi.θήσομαι. אָשִׁית
Pſ.62.ꝟ.antep.Opes ſi affluunt,ne apponatis cor. Sept. μὴ προστίθεσθαι καρδίαν. תָּשִׁיתוּ
Iob 9.ꝟ.antep.Non enim eſſet inter nos arbiter,qui poneret manũ ſuam ꝛc. ϗ ἔθετο. יָשֵׁת
Pſ.18.ꝟ.12.Poſuit tenebras latibulum ſuum circa ſe tanq; tuguriolum ſuum. יָשֶׁת
Ieſ.5.ꝟ.6.Et ponam eam(vitem)in vaſtitatem,non putabitur & non ſarrietur.ἀνήσω. אֲשִׁיתֵהוּ
Pſ.21.ꝟ.10.Pones eos vt clibanum ignis in tempore iræ tuæ Domine. ὅτι θήσεις αὐτοὺς. תְּשִׁיתֵמוֹ

Gen.41.℣.33.Et nunc prouideat Pharao viꝝ intelligentem & ſapientem vt conſti- וְיָשִׁיתֵהוּ
tuat eum. Sept. ϗ καταςησάτω.

In III. Coniug.paſsiua. הוּשַׁת poſitus eſt. Bis tantum legitur in vno verſo. יוּשַׁת
Exo.21.℣.30.Si precium piaculare ei fuerit impoſitum, ἐπιβαρυνθῇ. & dabit redem- יוּשַׁת
ptionem animæ ſuæ,iuxta quod impoſitum fuerit ſuper eum. ἐπιβάλωσιν αὐτῷ.

Inde nomina.

שָׁתָה Fundamentum terræ, vel rete quod ponitur terræ ad inſidiandum hominibus. הַשָּׁתוֹת
Pſ.11.℣.3.Quum fundamenta(ſeu retia)diruentur,iuſtus quid fecit? σὺ κατηρτίσω. שָׁתֹתֶיהָ
Cum affi.Ieſ.19.℣.10.Et erunt fundamenta eius contuſa(vel retia contuſa)

שֵׁת Podex,nates poſitæ ſedendo. Bis tantum reperitur, vt: שֵׁת
Ieſ.20.℣.4.Iuuenes & ſenes nudãdo & diſcalceãdo,et diſcooꝑtos podice.τὴν αἰσχύνην. שְׁתוֹתֵיהֶם
Et plur.cũ affi.2.Sa.10.℣.4.In medio vſqꝫ ad nates eoꝝ(ꝑcidit veſtimẽta) τοὺς μανδύας (αὐτ.

שִׁית Ornatus,appoſitus,compoſitio,habitus veſtimenti. Semel reperitur. שִׁית
Pro.7.℣.10.Et ecce occurrebat ei mulier habitu meretricis,et præſeruata corde.εἶδος.

שַׁיִת Senticetum,quod fundamento terræ ſit appoſitum. Sexies legitur,vt: וָשַׁיִת
Ieſ.9.℣.4.à fine.Quia exarſit vt ignis impietas,ſpinetum & ſenticetum. ἄγρωσις. וָשָׁיִת
In pauſ.Ieſ.7.℣.vlt.Non venit iſthuc p̄ timore ſpineti & ſenticeti. χέρσος ϗ ἄκανθα. שִׁיתוֹ
Cũ affi.Ieſ.10.℣.17.Et exardeſcet & abſumet ſenticetũ eius & ſpinetũ eius. χόρτον τὴν
Præterea legitur tantum. Ieſ.5.℣.6.cap.7.℣.pen.cap.27.℣.4. (ὕλην.

שָׁכַב Cubuit,incubuit,accubuit,recubuit,excubuit,concubuit, iacuit ꝛc. propriè eſt hominum. Cognationem habet cum כָּבַשׁ ſubiugauit, ſubegit, ſubiecit, nam ſubiectis incumbimus. Hinc græci per aphæreſin mutato ב in μ dicunt κοιμάω, κοιμάομαι. cubo,cubuit,ſepio,dormio, & latinum cubo, concumbo &c.

In I. Coniug. שָׁכַב cubuit,cum בְּ עִם vel עַל aut ponitur abſolutè. Sæpè extat.
Porro cum accuſatiuo fit tranſitiuũ & ſignificat concũbere, vitiare concumbendo. וְשָׁכַב
Deut.24.℣.13.Reddes illi pignus ꝛc.& cubabit in veſtimento ſuo.ϗ κοιμηθήσεται. שָׁכַב
Exo.22.℣.19.Omnis concumbens cum iumento morte moriatur. πᾶν κοιμώμενον. שֹׁכֵב
Leuit.15.℣.24.Et ſi concumbendo concubuerit quiſpiam cum ea.ἐὰν ᾖ κοίτῃ κοιμηθῇ. כִּשְׁכַּב
1.Re.1.℣.21.Et fiet vt cum cubuerit(.i.mortuus fuerit)Dñs meꝰ rex ꝛc. ὡς ἂν κοιμηθῇ. כִּשְׁכַב
Pro.6.℣.22. Cum ambulaueris deducet te,cum cubueris cuſtodiet te. ὡς ἂν καθεύδῃς. בְּשָׁכְבְּךָ
Ge.19.℣.4.à fin.Et nõ cognouit cũ ipſa cõcubuit,& quãdo ſurrexit.ἐν τῷ κοιμηθῆναι. בְּשָׁכְבָהּ
2.Sam.13.℣.5.Et dixit illi Iehonadab,recumbe ſuper cubile (ſeu lectũ)tuũ. κοιμήθητι. שְׁכַב
Gen.39.℣.12. Et ſuſtulit vxor Dñi ſui oculos ſuos in Ioſeph, et dixit cuba mecum. שִׁכְבָה
Pſ.4.℣.vlt.In pace pariter cubabo & dormiã,ꝗa tu Dñe ſolus es qui ꝛc. κοιμηθήσομαι. אֶשְׁכְּבָה
Pro.3.℣.23.Cũ cubabis non pauebis,cũ recumbes ſuauis erit ſomnus. ἐὰν ᾖ καθεύδῃς. תִּשְׁכַּב
Gen.34.℣.2.Et accepit eam & concumbendo viciauit eam et oppreſsit eã.ἐκοιμήθη. וַיִּשְׁכַּב
Item Ge.19.℣.14.32.33 34.& pe.ca.28.℣.11.13.Ieſ.14.℣.9.19.cap.43.℣.17. Iob 11.℣.18.

In voce paſsiua. נִשְׁכַּב concubitu oppreſſus eſt. Legitur ſemel. תִּשָּׁכַבְנָה
Zach.14.℣.2.Capietur ciuitas,diripientur ædes,& mulieres ſtuprabuntur.μολυνθήσονται.
Pro hoc honeſtius vocabulum ſcribitur ad marginem.

In 2. voce paſsiua. נִשְׁכַּב ſubagitatus eſt,ſtupratus eſt. שֻׁגָּלְתְּ
Ier.3.℣.2.Attolle oculos tuos in vertices,& vide, vbi non ſis ſubagitata.
Pro hoc ſcribitur ad marginem honeſtius verbum שֻׁכַּבְתְּ ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης.

In III. Coniug. הִשְׁכִּיב fecit recumbere.i,poſuit, depoſuit. הִשְׁכִּיבָה
1.Reg.3.℣.21.Et filium ſuum mortuum poſuit in gremium meum. ϗ ἐκοίμησεν. הִשְׁכַּבְתִּים
Oſe.2.℣.18.Et bellum confringam de terra,& ponam eos ſecuros. ϗ κατοικιῶ. מֻשְׁכָּב
2.Reg.4.℣.32.Et ecce puer mortuus poſitus eſt ſuper lectum ſuum. κεκοιμισμένον. הַשְׁכֵּב
2.Sa.8.℣.2.Et ꝑcuſsit Moabitas & mẽſurauit eos fũiculo depõẽdo eos.κοιμήσας αὐτὴν. יַשְׁכִּיב
Iob 38.℣.pe.Et pluuias cœli ꝗs ſecubare (.i.deſcendere) faciet vel effundet? ἔκλινε. וַתַּשְׁכִּיבֵהוּ
1.Reg.3.℣.21.Et accumbere faciet eum in ſinu ſuo. ϗ ἐκοίμησεν.
Inuenitur quoqꝫ.1.Reg.17.℣.19.item 2.Reg.4.℣.21.& 2.Par.16.℣.13.

In voce paſsiua הָשְׁכַּב & הֻשְׁכַּב factus eſt cubare,depoſitus eſt. Bis legitur. וְהָשְׁכְּבָה
Ezec.32.℣.19.Quo amœnior fuiſti? deſcende & deponere cũ incircũciſis.κοιμήθητι. וְהֻשְׁכַּב
Et ℣ſu vlt.Et deponetur inter circumciſos cum interfectis gladio. ϗ κοιμηθήσεται.

Inde nomina.

שְׁכָבָה Cubatus,accubitus,cubatio,poſitus. Ter tantum reperitur in Biblĳs,vt:
In re.Exo.16.℣.14.Et mane fuit cubans(.i.deſcēſio)roris circū caſtra. καταπαυομένης. שִׁכְבַת
Leu.15.℣.17.& 18.Et omnis pellis ſup quā fuerit deſcēſio(vel poſitus) ſeminis. κοίτη. שִׁכְבַת
Leuit.19.℣.20.Et vir cum coierit cum muliere coitu ſeminis.κοίτην σπέρματος. שִׁכְבַת
שְׁכֹבֶת Concubitus,coitus. Ter inuenitur in Biblĳs ſacris , vt:
Cum affi.Leuit.20.℣.15.Et vir qui dederit concubitū ſuū in iumentum.κοιτασίαν αὐτοῦ. שְׁכָבְתּוֹ
Num.5.℣.20.Et dederit vir(alius)in te concubitū ſuū præter maritū ſuū. τὴν κοίτην αὐτοῦ. שְׁכָבְתּוֹ
Leuit.18.℣.23.Et cum vllo animali non dabis concubitū(.i.coitū)tuum.τὴν κοίτην σου. שְׁכָבְתְּךָ
מִשְׁכָּב Cubile,lectus cui incumbimus,item concubitus. (μησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.
2.Par.16.℣.vlt.Et fecerunt eū cubare in lecto quem impleuerat aromatibus. ϗ ἐκοί- בַּמִּשְׁכָּב
Cum aff.2.Sam.4.℣.7.Et ipſe cubabat ſup lecto ſuo in penetrali cubilis ſui.ἐν τῇ κοίτῃ. מִשְׁכָּבוֹ
In re.Num.31.℣.18.Quæ non cognouerat concubitū viri.i.coitū viri. κοίτην ἄρσενος. מִשְׁכַּב
Et plur.In reg.Gen.49.℣.4.Aſcendiſti cubilia patris tui.ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην. מִשְׁכְּבֵי
מִשְׁכָּבוֹת Cubilia,cubicula,conclauia. Legitur tantum ſemel in Biblĳs,vt:
Cum affi.Ieſ.57.℣.2.Requieſcent ſuper cubilibus ſuis. ἡ ταφὴ αὐτοῦ. מִשְׁכְּבוֹתָם

שָׂכָה Parauit ingenioſè, fabricauit ex induſtria quadam ſingulari , effecit opus ingenioſum & induſtrium. Cognationem habet cum שָׂכַךְ & סָכַךְ operuit , texit. Hinc σκευάζω, σκευόω, κατασκευάζω, παρασκευάζω, ἐπισκευάζομαι, κατασκευάζομαι, ἐπιπαρασκευάζω,paro,inſtruo, efficio, condo,fabricor, σκεῦος vas,inſtrumentum, σκευὴ habitus,κατασκευὴ,παρασκευή,διασκευή præparatio,apparatus,κατασκεύασμα ædificium.

Verbaliter non legitur hæc radix,ſed tantum nomina inde deducta, vt:
שְׂכִיָּה Vas ingenioſum,apparatus induſtrius. Legitur tantum ſemel,vt:
Plur.Ieſ.2.℣.16.Et ſuper omnia vaſa deſiderabilia. ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων. שְׂכִיּוֹת
שֶׂכְוִי Vaſculum,vas renum, vel cor paratum ingenioſè. Semel extat.
Iob 38.℣.6.à fine.Quis poſuit in abditis ſapientiam,aut quis dedit vaſi.i.cordi vel renibus intelligentiam. ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην. לַשֶּׂכְוִי
מַשְׂכִּית Fabricatio , opus ſeu vas ingenioſè fabricatum , κατασκεύασμα ædificium magna induſtria fabricatum. Sexies legitur in Biblĳs,vt:
Leuit.26.℣.1.Et lapidem fabricationis non ponetis in terra veſtra. σκοπὸν. מַשְׂכִּית
Pro.18.℣.11.Et ſicut murus excelſus in fabricatione ſua.i.ædificio ſuo.ἐπισκιάζει. בְּמַשְׂכִּתוֹ
Ezec.8.℣.12.Quid faciāt in tēebris vnuſqſq; in penetralib⁹ ædificĳ ſui? ἐν τῷ κοιτῶνι. מַשְׂכִּיתוֹ
Et plur.Pſ.73.℣.7.Tranſierunt fabricationes(imaginationes) cordis. διάθεσιν. מַשְׂכִּיּוֹת
Pro.25.℣.11.Mala aurea in vaſis(fabrefactis)argenti,eſt verbum &c.ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου. בְּמַשְׂכִּיּוֹת
Cū affi.Num.33.℣.5.à fin.Et perdetis oēs fabricationes eorū.i.ędificia. σκοπιὰς αὐτῶν. מַשְׂכִּיֹּתָם

שָׁכַח Oblitus eſt,obliuioni tradidit. Cognationem habet cum כָּחַשׁ abnegauit , & cum חָשַׁךְ obtenebratus eſt,nam obliuiſci eſt obtenebrari in corde,& ſic deinde ſequitur abnegatio. Hinc σκιὰ vmbra, σκιάζω, inumbro,tego.

In I. Coniug. שָׁכַח & שָׁכֵחַ oblitus eſt. Conſtruitur cum accuſatiuo.
Pſ.9.℣.13.Illorum meminit,non oblitus eſt clamoris pauperum. οὐκ ἐπελάθετο. שָׁכַח
Pro.2.℣.17.Et fœderis(ſeu pacti)Dei ſui oblita eſt. ἐπιλελησμένη. שָׁכֵחָה
Ieſ.49.℣.14.At Zion dixit,dereliqt me Iehoua,& Dn̄s oblitus eſt mei.ἀπελάθετό μου. שְׁכֵחָנִי
Pſ.50.℣.pe.Intelligite quæſo hoc,obliuiſcētes Dei,ne fortè rapiat &c. ἐπιλανθανόμενοι. שֹׁכְחֵי
Deut.8.℣.pe.Et fiet, ſi obliuiſcendo obliuiſceris Dn̄i Dei tui. ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθου. שָׁכֹחַ
Pſ.45.℣.11.Audi filia et vide,et inclina aurē tuā,& obliuiſcere populi tui.ϗ ἐπιλάθου. וְשִׁכְחִי
Deut.9.℣.7.Memento,ne obliuiſcaris quod ad iram prouocaſti Dn̄m. μὴ ἐπιλάθου. תִּשְׁכַּח
Pſ.137.℣.5.Si oblitus fuero tui Ieruſalē,obliuioni detur dextera mea.ἐὰν ἐπιλάθωμαί. אֶשְׁכָּחֵךְ
Pſ.13.℣.2.Quouſq; ô Domine obliuiſceris mei continuè? &c. ἐπιλήσῃ. תִּשְׁכָּחֵנִי
In voce paſsiua נִשְׁכַּח obliuioni traditus eſt.
Eccle.9.℣.5.Nec eſt eis præmium,quia obliuioni tradita eſt memoria eorū. ἐπελήσθη. נִשְׁכַּח
Pſ.31.℣.13.Obliuioni traditus ſum tanq; mortuus ex morte &c. ἐπελήσθην. נִשְׁכַּחְתִּי
Eccle.2.℣.16.Omne traditur obliuioni(vel omnium obliuio eſt)&c. πάντα ἐπελήσθη. נִשְׁכָּח
Ieſ.23.℣.15.Et erit in die illo,vt obliuioni tradatur Tyrus 70. annos. καταλειφθήσεται. נִשְׁכַּחַת

Ier.20.℣.11.Ignominia perpetua non tradetur obliuioni. οὐκ ἐπιλησθήσονται. תִּשָּׁכַח
Pſ.9.℣.antep.Quia non in æternum obliuioni tradetur egenus ꝛc. ἐπιλησθήσεται. יִשָּׁכַח
In II. Coniug. שִׁכַּח oblitus eſt omnino. Semel reperitur, vt:
Thren.2.℣.6.Oblitus eſt Iehoua in Zion ſolennitatis & ſabbathi.ἐπελάθετο. שִׁכַּח
In III. Coniug. הִשְׁכִּיחַ fecit obliuiſci, obliuioni traditus eſt.
Ier.23.℣.27.Ad faciendum populum meum obliuiſci nominis mei. τοῦ ἐπιλαθέσθαι. לְהַשְׁכִּיחַ
In IIII. Coniug. הִשְׁתַּכַּח fecit ſe obliuiſci, obliuioni traditus eſt.
Eccl.8.℣.10. Et obliuioni tradentur in vrbe ea,in qua quicq̃d fecerũt ꝛc.ϗ ἐπηνέθησαν. וְיִשְׁתַּכְּחוּ

Inde nomen.

שָׁכֵחַ Obliuiſcens,obliuioſus. Eſt participium,& aliquãdo degenerat in naturã nominis. הַשְּׁכֵחִים
Plur.Ieſ.65.℣.11.Et vos derelinquẽtes Dñm,q̃ obliuiſcẽini mõtis ꝛc.ἐπιλανθανόμενοι. שְׁכֵחֵי
In reg.Pſ.9.℣.18.Relabentur impij ad inferos, oẽs gentes quæ ſunt obliuioſæ Dei. (ἐπιλανθανόμενα.

שָׁכַךְ Reſedit,ſedatus eſt,quieuit, remiſit. German. hat ſich geleget / Cognationem habet cum שָׁכַח oblitus eſt,& חָשַׁךְ obtenebratus eſt,nam quæ obliuioni tradita & obſcurata ſunt dicuntur quieſcere,vt ira obliuioni tradita dicitur reſidere. Hinc ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω quieſco,ſilentium ago. ἥσυχος,ἡσύχιος quietus,tacitus,ἡσύχως quietè ꝛc. Septuaginta per verbum κοπάζω ceſſo.

In I. Coniug. שָׁכַךְ & שַׁךְ reſedit, quieuit reſidendo, & cum accuſatiuo fit tranſitiuum ac redditur per poſuit quietè ſeu remiſsè. Quater legitur.
Eſther 7.℣.vlt.Et ira regis reſedit.i.conquieuit,remiſit vel ſedata eſt. ἐκόπασε.. שָׁכָכָה
Ieſ.5.℣.26.Proſpiciet(vel obſeruabit)vt is qui ponit quietè laqueos. כְּשַׁךְ
Eſther 2.℣.1. Poſt verba illa quum reſideret furor Ahaſueri. ἐκόπασεν. כְּשֹׁךְ
Gen.8.℣.2.Et fecit Deus ventum tranſire ſuper terram,& reſederunt aquæ.ἐκόπασε. וַיָּשֹׁכּוּ
In III. Coniug. הֵשַׁךְ fecit reſidere. Legitur tantum ſemel, vt:
Nũ.17.℣.20.Et faciã q̃eſcere(.i.auertã)à me querimonias filiorũ Iſrael. ϗ ἐκόπασεν. וַהֲשִׁכֹּתִי

שָׂכַךְ Operuit,texit,contexit, Idem quod סָכַךְ texit, obtexit, & שׂוּךְ operuit ſpinis perplexis,intertexit ſpinis. Hinc στέγω operio, στέγη & στέγος tectum, tegmen, & σάγος σάγη latinum ſagum.

In I. Coniug. שַׂךְ contexit,protexit,operuit, ſemel tantum reperitur,vt:
Exo.33.℣.pe.Et opiam manũ meã ſuper te.i.protegam te vola mea.ϗ σκεπάσω. וְשַׂכֹּתִי
In II. Coniug. שׂוֹכֵךְ operuit diligenter. Semel vſurpatur,vt:
Iob 10.℣.11.Pelle & carne veſtijſti me,oſsibus & neruis contexiſti me. ἐνεῖρας. תְּשֹׂכְכֵנִי

Inde nomina.

שׂךְ Operimentum,tectum,tegmen ex ſpinis & ſudibus, vel eſt pro סֹךְ tuguriolum. שֻׂכּוֹ
Cum affi.Thren.2.℣.6.Et abripuit velut hortũ tectũ ſuũ(vel tuguriũ)τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
שֻׂכּוֹת Spinæ, ſudes quibus aliquid intertegitur,vel ex quibus conficitur ſepes. Semel. בְּשֻׂכּוֹת
Iob 40.℣.antep.Num implebis ſudibus cutẽ eius, aut fiſcello piſcatorio ꝛc. ἐνέγκωσι.
שִׂכִּים Sudes præacuti, ſpinæ quibus munitur ſepes ne tranſcendant homines. לְשִׂכִּים
Num.33.℣.pen.In ſudes(acutos vel in ſpinas)erunt in oculis veſtris.σκόλοπες.
שַׂכִּין Pro שִׂכִּים cultelli acuti inſtar ſpinarum. Semel habetur.
Prou.23.℣.2. Et pones cultellos in guttur tuum .i. ſtringe gulam tuam veluti cultro gutturi immiſſo, & ne laxes concupiſcentijs habenas. שַׂכִּין
מְשֻׂכָּה Operimentum ſepis ſeu tectum ex ſpinis & ſudibus. Semel reperitur. מְשׂוּכָּתוֹ
Cum affi.Ieſ.5.℣.4.Auferte opimentum.i.ſepẽ eius.Eſt duplex lectio. φραγμὸν αὐτοῦ.

שָׁכַל Orbus fuit,orbatus eſt,priuatus eſt liberis. Cognationem habet cum כָּשַׁל impegit, offendit,& cum שָׁלַךְ abiecit. Hinc σκυλεύω,ſpolio, orbo, σκύλλω, σκυλλέω orbum facio,lacero, σκύλαξ, σκυλάκιον catulus, catellus orbatus parentibus, σκύλον ſpolium σκῦλον exuuium,pellis orbata.i.detracta ab animali.

In I. Coniug. שָׁכֹל & שָׁכַל orbus fuit,orbatus fuit. Quinquies reperitur.
Geneſ. 43. ℣ſu 14. Et ego tanquam orbatus eſſem, orbatus ſum (vel orbatus ero) שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי
ἠτέκνωμαι ἠτέκνωμαι.
Ieſ.49.℣.21.Et dices in corde tuo,Quis genuit iſtos,et ego ſum orba.ἐγὼ δὲ ἄτεκνος. שְׁכוּלָה

Gen.27.℣.pen.Quare orbabor ambobus vobis die vno? ἀτεκνωθῶ. אֶשְׁכַּל
1.Sam.15.℣.antep.Quemadmodum orbauit mulieres gladius tuus, ſic orba erit &c. תְּשַׁכֵּל
In II. Coniug. שִׁכֵּל orbauit,abortiuit. (καθότι ἠτέκνωσε.
Ier.15.℣.7.Orbaui,perdidi populum meum, à vijs ſuis non ſunt reuerſi. ἠτεκνώθησαν. שִׁכַּלְתִּי
Ezech.14.℣.15.Si beſtiã malã tranſire fecero per terrã,& orbauerit eã.καὶ τιμωρήσομαι. וְשִׁכְּלַתָּה
Exo.23.℣.26.Non erit orba(vel abortiens) & ſterilis in terra tua. οὐκ ἔσται ἄγονος. מְשַׁכֵּלָה
Ezech.36.℣.13.Deuoratrix hominũ es tu,& orbatrix gentis tuæ fuiſti.καὶ ἠτεκνωμένη. וּמְשַׁכֶּלֶת
Et ℣.12.Et non addes vltra ad orbandũ eos.i.nec vltra eos orbos reddes.ἀτεκνωθῆναι. לְשַׁכְּלָם
Mala.3.℣.11.Et non abortiet vobis vitis in agro, ait Dñs exercituum. οὐ μὴ ἀσθενήσῃ. תְשַׁכֵּל
Iob 21.℣.10.Pariet vacca eius & non abortiet(vel non erit ſterilis)καὶ οὐκ ἔσφαλεν. תְשַׁכֵּל
Ezech.36.℣.14.Et gentes tuas nõ orbabis vltra,dicit Dominus Deus. οὐκ ἀτεκνώσεις. תְּבַשְּׁלִי
Secundum puncta legitur תְּשַׁכְּלִי nam כִּשֵּׁל non reperitur in piel.
In III. Coniug. הִשְׁכִּיל fecit orbum,abortiuit. Ter inuenitur.
Oſe.9.℣.14.Da illis vuluam abortientem,& vbera flaccida. μήτραν ἀτεκνοῦσαν. מַשְׁכִּיל
Ier.50.℣.9.Sagittæ eius ſunt inſtar potentis orbantis intelligentis. συνετοῦ. מַשְׁכִּיל
Ezech.36.℣.15.Et gentem tuam non offendes(vel orbabis)amplius &c. תַּכְשִׁלִי
Quidam legunt תַּשְׁכִּלִי ſed melius vt legatur ſicut ſcribitur, ſunt enim cognata verba & vſurpantur ambo in hiphil.

Inde nomina.

שַׁכּוּל Orbus,orbatus,in hac forma maſculina ſemper ſcribitur cum ו vt:
Oſe.13.℣.8. Occurram eis vt vrſus orbatus & lacerabo occluſum cor. ἀπορουμένη. שַׁכּוּל
2.Sa.17.℣.8.Quia fortes ſũt et amari anĩo,vt vrſꝰ orbatꝰ ĩ cãpo. ὡς ἄρκτος ἠτεκνωμένη. שַׁכּוּל
שַׁכֻּלָה Orba, effœta. Fœmininum ſcribitur per Kibbutz , vt: (τεκνοῦσα οὐκ ἔστιν.
Can.4.℣.2.& Can.6.℣.5.Vniuerſæ gemellos pariunt,nec vlla eſt inter eas orba.καὶ ἀ- וְשַׁכֻּלָה
Plur.Ier.18.℣.antep.Et erunt vxores eoꝝ orbæ & viduæ, & mariti eoꝝ &c. ἄτεκνοι. שַׁכֻּלוֹת
שְׁכוֹל Orbitas,ſterilitas,aliquoties reperitur in ſacris Biblijs,vt:
Ieſ.47.℣.8.Non habitabo vidua,& non experiar orbitatem. Sept. ὀρφανίαν. שְׁכוֹל
Et ℣ſu 9.Et euenerunt tibi duo hæc ſubito in vno die,orbitas & viduitas. ἀτεκνία. שְׁכוֹל
In reg.Pſ.35.℣.12.Retribuent mihi malũ pro bono,orbitatẽ animæ meæ. καὶ ἀτεκνίαν. שְׁכוֹל
שִׁכֻּלִים Orbitates. Legitur tantum ſemel,ad formam בְּתוּלִים virginitates.
Cum affi.Ieſ.49.℣.20.Adhuc dicent,in aures tuas filij orbitatum tuaꝝ.οὓς ἀπολώλεκας שִׁכֻּלָיִךְ
אֶשְׁכֹּל Botrus,palmes plenus vuis, abruptus & orbatus à vite,racemus vuæ.
Num.13.℣.24.Et venerunt ad torrentem Eſcol, & ſucciderunt inde palmitem & bottrum vuarum. κλῆμα καὶ βότρυν. (runt.Φάραγξ βότρυος.
Et ℣.25.Et locum iſtum vocauit torrentem Eſcol, propter botrum quem ſuccide- אֶשְׁכֹּל
In re.Cã.1.℣.14.Botrꝰ caphuræ eſt dilectꝰ meꝰ mihi in vineis Engedi. βότρυς τῆς κύπρου הָאֶשְׁכּוֹל
Et plur.in reg.Can.7.℣.9.Et erunt nunc vbera tua vt botri vitis. βότρυες. אֶשְׁכֹּל
Legitur præterea tantum.Num.32.℣.32.Deut.1.℣.24.Ieſ.65.℣.9.Mich.7.℣.1. אֶשְׁכְּלוֹת
אַשְׁכֹּלוֹת Botri,palmites pleni vuis. Ter legitur in Biblijs,vt:
Can.7.℣.8.Statura tua ſimilis eſt palmæ,& vbera tua botris. τοῖς βότρυσιν. אַשְׁכֹּלֹת
In reg.Deut.32.℣.32.Vuæ eorum ſunt vuæ fellis,botri amari ſunt eis.βότρυς πικρίας. לְאַשְׁכְּלוֹת
Cũ affi.Ge.40.℣.10.Maturauerũt botri eiꝰ vuas.i.ꝑduxerũt vuas. οἱ βότρυες σταφυλῆς. אַשְׁכְּלֹתֶיהָ

שָׂכַל Calluit,callidus fuit,induſtrius ſeu prudens fuit,conſideratè egit. Contrariam ſignificationem habet à verbo סָכַל prauus fuit. Hinc per aphæreſin, calleo,callidus.
In I. Couiug. שָׂכַל callidus fuit, Legitur tantum ſemel,vt:
1.Sam.18.℣.vlt.Et factum eſt quum egrederentur ipſi,callidus fuit Dauid. συνετός. שָׂכַל
In II. Coniug. שִׂכֵּל fecit callidè,direxit prudenter. Semel,vt:
Gen.48.℣.14.Prudenter direxit manus ſuas,ꝗa Manaſſe erat primogenitus.ἐναλλάξ. שִׂכֵּל
In III.Coniug. הִשְׂכִּיל callidè & conſideratè fecit,intellexit.
Pſ.64.℣.penult.Et indicauerunt opus Dei,& factum eius intellexerunt. συνῆκαν. הִשְׂכִּילוּ
Pſ.41.℣.2.Beatus qui prudenter facit (.i.conſiderat) ad exhauſtũ.i.pauperem. συνιών. מַשְׂכִּיל
Gen.3.℣.6.Et quod delectabilis eſſet arbor ad callidè faciendum. τοῦ κατανοῆσαι. לְהַשְׂכִּיל
Pſ.2.℣.10.Et nunc reges intelligite(.i.callidi eſtote)erudimini iudices terræ.συνίετε. הַשְׂכִּילוּ
Pſ.32.℣.8.Callidum reddam te,& docebo te in via,qua gradieris. συνετιῶ σε. אַשְׂכִּילְךָ

Ioſuæ 1.℣.7.Non recedes ab ea lege,&c.vt callidè(vel conſideratè)agas. ἵνα συνῇς. תַּשְׂכִּיל

Ieſaiæ 52.℣.antep.Ecce callidè geret rem ſeruus meus,exaltabitur &c. συνήσει. יַשְׂכִּיל

Item reperitur Deut.29.℣.8.cap.32.℣.29.Ioſ.1.℣.8. itẽ 1.Sam.18.℣.5.14.15.Pſ.14.℣.2.

Inde nomina.

שֵׂכֶל Prudentia,calliditas,ſolertia,intellectus,induſtria.

Pſ.111.℣.vlt.Initiũ ſapientiæ timor Dñi, intellectus bonus omnib. facientib. σύνεσις. שֵׂכֶל

In reg.Pro.19.℣.11.Prudentia viri differt iram ſuam,& decus eius eſt &c. ἐλεήμων. שֵׂכֶל

Præterea reperitur Pro.3.℣.4.cap.13.℣.15. Pſ.111.℣.10. &c.

שֶׂכֶל Prudentia,calliditas,intellectus,ſolertia.

1.Sa.25.℣.3 Et nomen vxoris eius Abigail, & vxor iſta erat bona calliditate. συνετή. שֶׂכֶל

In pauſa.Iob 17.℣.4.Cor eoꝝ abſcõdiſti à calliditate.i.vt nihil calleat. ἀπὸ φρονήσεως. מִשָּׂכֶל

Cum affi.Pro.12.℣.8.Propter calliditatem ſuam laudabitur vir. στόμα συνετοῦ. שִׂכְלוֹ

Item legitur 1.Par.22.℣.12.cap.26.℣.14.Eſræ 8.℣.18.Nehe.8.℣.9.

שִׂכְלוּת Calliditas,conſideratio,prouidentia. Semel tantum vſurpatur in Biblĳs, vt:

Eccle.1.℣.pe.Ad cognoſcendũ ſapientiã & ſcientiã,ſtulticiã et calliditatẽ. ἐπιστήμην. וְשִׂכְלוּת

הַשְׂכֵּל Calliditas,conſideratio,prouidentia,prudentia.

Pro.1.℣.3.Ad accipiendum diſciplinam calliditatis.i.callidè agendi. στροφὰς λόγων. הַשְׂכֵּל

Pro.21.℣.16.Homo ꝗ errat à via prudẽtiæ,in cœtu mortuoꝝ ꝗeſcit. ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης. הַשְׂכֵּל

מַשְׂכִּיל Intellectus,calliditas,prudentia ad formam participĳ hiphil.

Pſ.32.℣.1.Dauidis calliditas.i.carmen Dauidis erudiens callidè. Sept. συνέσεως. מַשְׂכִּיל

Item Pſ.42.℣.1.Pſ.44.℣.1.Pſ.45.℣.1.Pſ.47.℣.9.Pſ.52.℣.1.Pſ.53.℣.1. Pſ.54.℣.1.&c.

שָׁכַם Manè ante lucem ſurrexit, diluculo ſurrexit, erexit humerum ſurgendo de lecto. Propriè dicitur è cubili manè ſeu maturè ſurgere, & figuratè pro maturare accipitur. Cognationem habet cum שָׁכַב cubuit, & קָם ſurrexit.

In III.Coniug.הִשְׁכִּים manè ſurrexit,& plerunqꝫ coniungitur cum בֹּקֶר manè.

2.Sam.15.℣.2.Et manè ſurgebat Abſalom,& ſtetit iuxta viam. ὤρθριζεν. הִשְׁכִּים

Gen.19.℣.2.Et manê conſurgetis, & proficiſcimini viam veſtram. ὀρθρίσαντες. וְהִשְׁכַּמְתֶּם

Ieſ.5.℣.11.Væ ſurgentibus in mane vt ſicerã ſectent̃,& tardãtibus ꝛc. ἐγειρόμενοι πρωΐ. מַשְׁכִּימֵי

Ier.7.℣.13.Et loquar ad vos maturando & loquendo,ſed nõ audĳſtis. (ὀρθρίζων. הַשְׁכֵּם

א pro ה.Ier.25.℣.3.Et loquutꝰ ſum ad vos tẽpeſtiuè ſurgẽdo et conſtanter loquẽdo. אַשְׁכִּים

Exod.8.℣.20.& cap.9.℣.12. Et dixit Dominus ad Moſen. Conſurge mane & conſtitue te. ὄρθρισον τὸ πρωΐ. (θρισε τὸ πρωΐ. הַשְׁכֵּם

Gen.19.℣.27.Et manè ſurrexit Abraham(maturauit) ad locum vbi ſteterat &c. ὤρ- וַיַּשְׁכֵּם

Iud.19.℣.5.Et factũ eſt die quarto & ſurrexerunt mane, & ſurrexit ad eundũ. καὶ ὤρ- וַיַּשְׁכִּימוּ

Inde nomina. (θρισαν τὸ πρωΐ.

מַשְׁכִּים Manè,maturè,tempeſtiuè. Nominaliter ſæpè vſurpatur in Biblĳs,vt:

Ier.5.℣.9.Vt eq̃ phalerati(vel ſaginati)mãè educti,qſqꝫ ad vxorẽ ꝛc. ἵπποι θηλυμανεῖς. מַשְׁכִּים

Oſeæ 13.℣.3.Idcirco erunt ceu nubes matutina,& ceu ros mane cadens. πρωϊνὴ καὶ ὡς (δρόσος ὀρθρινή. מַשְׁכִּים

שְׁכֶם Humerus, quem ſurgens è lecto erigit homo.

Pſ.21.℣.pen.Pones eos humerum.i.in aggerem vel partem. εἰς νῶτον. שְׁכֶם

Cum affi.Gen.21.℣.14.Et dedit ipſi Agar,poſuit ſuper humerum eius. εἰς τὸν ὦμον. שִׁכְמָהּ

Gen.49.℣.15.Et inclinauit humerum ſuum ad portandum. τὸν ὦμον αὐτοῦ. שִׁכְמוֹ

Cũ He parag.Oſe.6.℣.antep.In via trucidabunt ad humeꝝ (vel Sichẽ ℣ſus) σίκιμα. שְׁכֶמָה

Legitur præterea.1.Sam.9.℣.2.Ioſ.4.℣.5.Iud.9.℣.48.Exo.12.℣.34.Ieſ.9.℣.4.6.&c.

שִׁכְמָה Humerus. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum in fœminino genere.

Iob 31.℣.22.Scapula mea ab humero decidat, & brachiũ meum ꝛc. ἀποσταίη ὁ ὦμός μου (ἀπὸ τῆς κλειδός. מִשִּׁכְמָהּ

שְׁכֶם Humerus, Item proprium nomen viri & ciuitatis Sichem.

Gen.48.℣.vlt.Et ego dedi tibi humerum vnum.i.portionem vnam. σίκιμα. שְׁכֶם

Zepha.3.℣.9.Vt oẽs inuocent nomẽ Dñi,ad ſeruiendũ ei humero vno. ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. שְׁכֶם

Cum affi.Ieſ.10.℣.27.Remouebitur onus eius ab humero tuo. ἀπὸ τοῦ ὤμου σου. שִׁכְמֶךָ

Gen.34.℣.2 Et vidit eam Sichem filius Hemor Hiuæi principis terræ. συχέμ. שְׁכֶם

Iud.9.℣.2.Loquimini quæſo in aures ciuium Sichem,quid vobis melius? σικίμων. שְׁכֶם

Cum He loc.Iud.9.℣.1. Abiens aũt Abimælech filius Ierubaal in Sichem. εἰς σίκιμα. שְׁכֶמָה

2.Par.10.℣.1.Et abĳt Rehabeã in Sichem,quia in Sichem conueniebant ꝛc. εἰς συχέμ. שְׁכֶמָה

Habitauit,

שָׁכַן Habitauit, adhabitauit, cohabitauit, commoratus eſt. Cognationem habet cum נִשְׁכָּה camera, exedra, locus habitationis, item cum כָּנַס collegit, nam habitare eſt ſe colligere ad certum quendam locum. Hinc σκηνόω, σκηνέω, σκηνῶ, σκηνάομαι, σκηνέομαι, σκηνόομαι, habito, κατασκηνόω habito, σκῆνος, σκήνωμα, σκήνη ſcena, habitatio.

In I. Coniug. שָׁכַן & שָׁכֵן habitauit, moratus eſt.

Exo. 40. ℣. 4. à fine. Quia habitauit ſuper illo nubes. ἐπεκίασεν. שָׁכַן

Deu. 33. ℣. 20. Et ad Gad dixit, Benedictus ꝗ dilatat Gad, vt leo moratur. ἀνεπαύσατο. שָׁכֵן

Pſ. 74. ℣. 2. Memor ſis &c. montis Sion in quo habitaſti. Græci κατεσκήνωσας. שָׁכַנְתָּ

Ge. 14. ℣. 13. Et annunciauit Abrahamo Ebræo qui tum habitabat ī quercetis. κατῴκει שֹׁכֵן

Iud. 8. ℣. 11. Et aſcendit Gideon per viam morantium in tabernaculis. κατοικȣ́ντων. הַשְּׁכוּנֵי

Pſ. 85. ℣. 10. Vt habitet gloria in terra noſtra (vel ad habitandum) τοῦ κατασκηνῶσαι. לִשְׁכֹּן

Deut. 12. ℣. 5. Ad ponendum nomen ſuum ibi, vt ipſum habitet illic &c. ἐπικληθῆναι. לְשִׁכְנוֹ

Exo. 29. ℣. vlt. Vt habitem in medio illoꝝ, Ego Dominus Deus eoꝝ. ἐπικληθῆναι. לְשָׁכְנִי

Pſ. 37. ℣. 3. Confide in Dño, et fac bonum, inhabita terram, & paſce fidem. κατασκήνȣ. שְׁכָן־

Iob 29. ℣. vlt. Et ſedebam in vertice, & habitabam vt rex inter turmas. ἐ κατεσκήνȣν. וְאֶשְׁכּוֹן

Pſ. 139. ℣. 9. Si ſumam alas auroræ, & habitem in extremitate maris. καὶ κατασκηνώσω. אֶשְׁכְּנָה

Iob 3. ℣. 4. Habitet ſup eo nubes, ꝑterrefaciāt eū cremores. i. æſtꝰ diei. ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν תִּשְׁכָּן־

Pſ. 16. ℣. ante. Exultauit gloria mea, etenim caro mea habitabit ꝯfidenter. κατασκηνώσει. יִשְׁכֹּן

In II. Coniug. שִׁכֵּן collocauit ad habitandum.

Pſ. 78. ℣. 60. Et dereliquit habitaculum Silo, tabernaculū ꝗ collocauit. ὃ κατεσκήνωσεν. שִׁכֵּן

Ier. 7. ℣. 12. Venite quæſo ad locū meū ꝗ eſt in Silo vbi collocaram &c. οὗ κατεσκήνωσα. שִׁכַּנְתִּי

Num. 14. ℣. 30. Et ſuſtuli manum meam ad collocandum vos. Sept. κατασκηνῶσαι. לְשַׁכֵּן

Ier. 7. ℣. 3. Et faciam vos habitare (collocabo vos) in hunc locum. καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς. וַאֲשַׁכְּנָה

In III. Coniug. הִשְׁכִּין fecit habitare, collocauit ad habitandum.

Ezech. 32. ℣. 4. Et habitare faciam ſuper te omnem autem cœli &c. ἐπικαθιῶ ἐπὶ σε. וְהִשְׁכַּנְתִּי

Pſ. 7. ℣. 6. Et gloriam meam ad puluerem collocabit. Græci habent κατασκηνώσει. יַשְׁכֵּן

Iob 11. ℣. 14. Et ne facias habitare in tabernaculo tuo iniquitatem. μὴ αὐλισθήτω. תַּשְׁכֵּן

Ioſ. 18. ℣. 1. Et fecerunt habitare (.i. collocarunt) ibi tabernaculum. καὶ ἔπηξαν. וַיַּשְׁכִּינוּ

Pſ. 78. ℣. 58. Et collocauit in tabernaculis eorum tribus Iſrael. Sept. κατεσκήνωσεν. וַיַּשְׁכֵּן

Inde nomina.

שָׁכֵן Vicinus, cohabitator qui propè habitat. Eſt participiale nomen.

Pro. 27. ℣. 10. Melior eſt vicinus propinquus quam frater longinquus. שָׁכֵן

Cū affi. Exo. 12. ℣. 4. Accipiet ipſe & vicinus eius, ꝗ eſt ꝓpinquus domui. τὸν γείτονα. שְׁכֵנוֹ

In re. Oſe. 10. ℣. 5. Ad vitulas Beth Auen ꝯcurrent ꝗ vicini ſunt Samariæ. κατοικȣ̃ντες. שְׁכַן

Et plur. cum affix. Deut. 1. ℣. 7. Ad montem Aemorrhæorum & ad omnes vicinos eius &c. περιοίκȣς. (παρὰ πάντων τῶν γειτόνων. שְׁכֵנָיו

2. Regum 4. ℣. 3. Pete tibi vaſa foris ab omnibus vicinis tuis. (Iod à tergo eſt parag. שְׁכֵנָיְכִי

שְׁכֶנֶת Vicina, cohabitatrix. Bis tantum legitur.

Cum affi. Exo. 3. ℣. vlt. Et poſtulabit vnaquæcꝫ à vicina ſua. παρὰ γείτονος. מִשְּׁכֶנְתָּהּ

Plur. à שְׁכֵנָה vt Ruth 4. ℣. 17. Et dederunt ei vicinæ nomen, dicendo &c. αἱ γείτονες. שְׁכֵנוֹת

מִשְׁכָּן Habitaculum, tentorium, habitatio, σκήνωμα, Sæpe vſurpatur in Biblijs.

Exod 26. ℣. 6. Et erit habitaculum vnum. Sept. σκηνὴ μία. מִשְׁכָּן

Cum affi. leui Leu. 26. ℣. 11. Et ponam habitaculum meū inter vos, &c. διαθήκην μȣ. מִשְׁכָּנִי

In reg. Ioſ. 22. ℣. 19. Vbi habitat habitaculum Domini. οὗ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ. מִשְׁכַּן

Et plur. cum affi. graui. Ez. 25. ℣. 4. Et ponent in te habitacula ſua, σκηνώματα αὐτῶν. מִשְׁכְּנֵיהֶם

In re. Pſ. 46. ℣. 5. Lętificabūt ciuitatē Dei ſanctitatē habitaculoꝝ altiſsimi. τὸ σκήνωμα. מִשְׁכְּנֵי

מִשְׁכָּנוֹת Habitacula, tentoria. Singulare eius non habetur in Biblijs.

Habac 1. ℣. 6. Ad poſsidēdū habitacula quæ nō ſūt ſua. σκηνώματα οὐκ αὐτȣ̃. (ματα αὐτȣ̃. מִשְׁכָּנוֹת

Cū affi. Pſ. 132. ℣. 7. Veniemꝰ ad habitacula eiꝰ, ſupplicabimꝰ ſubſellio &c. εἰς τὰ σκηνώ- לְמִשְׁכְּנוֹתָיו

In re. Cā. 1. ℣. 8. Et paſce hœdos tuos iuxta habitacula paſtoꝝ. ἐπὶ σκηνώμασι. מִשְׁכְּנוֹת

Legitur quocꝫ Num. 24. ℣. 6 Ieſ. 54. ℣. 2. Iere. 9. ℣. 19. cap. 30. ℣. 18. cap. 51. ℣. 29. &c.

שַׂכִּין Cultellus acutus inſtar ſpinæ ſeu ſudis, vel iuxta Rabbinos eſt plurale pro שַׂכִּים à שַׂךְ de quo ſupra, mihi autem videtur eſſe propria radix dageſſata. Hinc σιγύνη, σιγύνος hastile macedonicum, σιγύνη haſta ſica. Inuenitur tantum ſemel, vt:

Prouer. 23. ℣. 2. Et pones cultellum in guttur tuum. i. ſtringe gulam tuam. שַׂכִּין

שָׁכַר Ebrius fuit ex ſicera, inebriatus eſt, ingurgitauit ſe potu dulci q facile ſolet inebriare. Cognationem habet cum שָׁקַר ſcurriliter egit, nã ebrij ſcurriliter ſe gerunt. Hinc σικέρα ſicera, σκαίρω ſalto vt ebrius, σκαρίζω tripudio &c. Item latinum ſaccarum, Et Germanicum Zucker, nam potus factitiꝰ & inebrians fiebat olim ex ſaccaro & melle. Septuaginta reddiderunt per μεθύομαι, μεθύσκομαι inebrior, μεθύω inebrior, μέθυ vinum dulce.

In I. Coniug. שָׁכַר ebrius fuit, inebriatus eſt, temulentus fuit.
Ieſ.29.℣.9.Ebrij fuerunt ſed non vino, temulenti fuerunt ſed nõ ſicera. οὐκ ἀπὸ σίκερα. שָׁכְרוּ
Ieſ.51.℣.antep.Audi quæſo nunc miſera & inebriata ſed non à vino. μεθύουσα. שְׁכֻרַת
Hag.1.℣.6.Comedere ſed nõ ad ſaturandũ, bibere ſed nõ ad inebriand. οὐκ εἰς μέθην. לְשָׁכְרָה
Cant.5.℣.1.Comedite amici, bibite & inebriamini vos patrui mei. καὶ μεθύσθητε. וְשִׁכְרוּ
Ge.9.℣.21.Et bibit de vino atq; inebriatꝰ eſt, & nudauit ſe ĩ tentorio ſuo. καὶ ἐμεθύσθη. וַיִּשְׁכָּר
Thren.4.in ש. Etiam ſuper te tranſibit calix, ebria eris & denudabis te. μεθυσθήσῃ. תִּשְׁכְּרִי
Legitur præterea tantum Gen.43.℣.34.Ieſ.49.℣.26.Nahum 3.℣.11.

In II. Coniug. שִׁכֵּר inebriauit potu dulci. Quater inuenitur.
Ier.51.℣.7.Calix aureus fuit Babel in manu Dñi, inebrians vniuerſã tuã. μεθύσκον. מְשַׁכֶּרֶת
Habac.2.℣.15.Etiam inebriando vt videat nuditatem eorum. καὶ μεθύσκων. שַׁכֵּר
Ieſa.63.℣.6.Et conculcabo populos in ira mea, & inebriabo eos furore meo. וַאֲשַׁכְּרֵם
2.Sam.11.℣.13.Et comedit coram eo, & bibit, & inebriauit eum. καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν. וַיְשַׁכְּרֵהוּ

In III. Coniug. הִשְׁכִּיר fecit inebriari .i. inebriauit. Quater extat.
Ier.51.℣.56.Et inebriabo principes eius, & ſapientes eius & duces eius. καὶ μεθύσω. וְהִשְׁכַּרְתִּי
Et ℣.38. Et inebriabo eos vt exultent, & dormiant ſomnum ꝑpetuũ. μεθύσω αὐτούς. וְהִשְׁכַּרְתִּים
Cap.48.℣.25.Inebriate eum quia contra Dñm magnificè ſe extulit. μεθύσατε αὐτόν. הַשְׁכִּירֻהוּ
Deu.32.℣.42.Inebriabo ſagittas meas ſanguine. μεθύσω τὰ βέλη μου. אַשְׁכִּיר

In IIII. Coniug. הִשְׁתַּכֵּר fecit ſe ebrium, inebriauit ſeipſum. Semel.
1.Sa.1.℣.℣.14. Vſquequo facies te ebriam? .i. quamdiu p̃ te feres temulẽtiã? μεθυσθήσῃ. תִּשְׁתַּכָּרִין

Inde nomina.

שֵׁכָר Sicera, potus facticius qui facile inebriat, ſæpe reperitur vſurpatum in Biblijs.
Ieſa.5.℣.11. Væ ſurgentibus manè, vt ſiceram ſectentur. καὶ τὸ σίκερα. שֵׁכָר
Et cap.28.℣.7.Sacerdos & Propheta errauerunt propter ſiceram. διὰ τὸ σίκερα. בַשֵּׁכָר
Leuit.10.℣.9.Vinum & ſiceram non bibes tu & filij tui tecum, &c. καὶ σίκερα οὐ πίεσθε. וְשֵׁכָר

שִׁכּוֹר Ebrius, ebrioſus, temulentus. Sæpe inuenitur vſurpatum in Biblijs, vt,
Ieſ.24.℣.4.à fin. Nutando nutabit terra vt ebrius, & transferetur &c. ὡς ὁ μεθύων. כַּשִּׁכּוֹר
Et plur.Ioel.1.℣.5. Expergiſcimini ebrij & flete, & vlulate omnes bibentes vinum, οἱ μεθύοντες. (μισθωτοί. שִׁכּוֹרִים
In regim.Ieſa.28.℣.1.Væ coronæ ſuperbiæ ebrioſorum Ephraim, & flori decidenti. שִׁכֹּרֵי
Item 1.Sam.25.℣.36.Ieſ.28.℣.3.Ier.23.℣.9.Item 1.Reg.16.℣.11.cap.20.℣.16.

שִׁכֹּרָה Ebria, ebrioſa. Semel reperitur in ſacris Biblijs, vt,
1.Sam.1.℣.13.Vox eius non audiebatur, & reputauit eam Eli ebriam. εἰς μεθύουσαν. לְשִׁכֹּרָה

שִׁכָּרוֹן Ebrietas, ebrioſitas. (πλησθήσῃ.
Ezech.23.℣.33. Ebrietate & moleſtia impleberis, calice deſolationis. μέθης ἐκλύσεως שִׁכָּרוֹן
Et c.39.℣.19.Comedetis adipẽ ad ſatietatẽ, & bibetis ſanguinẽ ad ebrietatẽ. εἰς μέθην. לְשִׁכָּרוֹן

אֶשְׁכָּר Munus dulce ex ſaccaro vel ſicera, donum ex dulciarijs confectum. Bis tm̃.
Pſ.72.℣.10.Reges Scheba & Seba donũ (vel honorariũ) adducent. δῶρα προσοίσουσι. אֶשְׁכָּר
Cum affi.Exe.27.℣.15.Cornua elephantis, & ebenos offerent donũ tuũ. ἀντιδίδου σου (μισθούς σου. אֶשְׁכָּרֵךְ

שָׂכַר Conduxit mercede & p̃mio condicto. Affinitatem habet cum סָגַר & סָכַר concluſit, nam conducere aliquẽ precio, eſt eum concludere ad certũ quoddam opus, ſeu ſeruitium. Hinc ꝑ conuerſionem radicis eſt ἐργάζομαι operor ꝓ mercede, ἔργον opus ἐργάτης operarius, mercenarius, ἐργαστικός operoſus.

In I. Coniug. שָׂכַר conduxit mercede. Conſtruitur cum actõ, & cum עַל. שָׂכַר
2.Reg.7.℣.6.Mercede conduxit aduerſus nos rex Iſrael reges Hithæos. ἐμισθώσατο. שְׂכָרוֹ
Neh.6.℣.12.Quia ꝓphetiã dixit contra me, & Tobia ꝛc. conduxit eũ. ἐμισθώσατο. וְשֹׂכֵר
Pro.26.℣.10.At conducens ſtultum conducit tranſgreſſores. וְסֹכְרִים
Semel Cũ ס. Eſræ.4.℣.5.Et cõducebant aduerſus eos conſiliarios ꝛc. καὶ μισθούμενοι.
Nehem.6.

Neh.6.ꝟ.13.Quia mercede conductus erat,vt territus id facerem ꝛc.ἐμισθώσατο. שָׂכוּר
Gen.30.ꝟ.16.Ad me venies,quia conducendo conduxi te mercede.μεμίσθωμαι. שָׂכֹר
1.Para.19.ꝟ.6. Et misit Hanun & filij Ammon mille talenta ad conducendum sibi.
τοῦ μισθώσασθαι. (ἐμισθώσαντο. לִשְׂכֹּר
Et ꝟsu 7. Et conduxerunt sibi duo & triginta millia curruum,& regem Mæcha. καὶ וַיִּשְׂכְּרוּ
Iud.9.ꝟ.4.Et conduxit eis Abimælech viros vacuos & leues. καὶ ἐμισθώσατο. וַיִּשְׂכֹּר
Item reperitur 2.Par.24.ꝟ.12. 2.Par.25.ꝟ.7.Esræ 21.ꝟ.10. Iud.18.ꝟ.4.
In voce passiua. נִשְׂכַּר conductus est mercede,coactus est seruire. Semel extat.
1.Sam.2.ꝟ.5.Saturi cibo,coacti sunt pro mercede seruire,& famelici.ἠλαττώθησαν. נִשְׂכָּרוּ
In IIII. Coniug. הִשְׂתַּכֵּר fecit se mercede conduci,laborauit pro mercede.
Hagg.1.ꝟ.6. Et q̃ ꝑ mercede laborat,mercedē reponit ad loculū ꝑforatū. συνάγων μισθοὺς. מִשְׂתַּכֵּר
Et præter hunc locum non reperitur alibi in Biblijs sacris.

Inde nomina.

שָׂכִיר Operarius,mercenarius qui pro mercede certa suam elocat operam, ἐργάτης.
Leu.19.ꝟ.13.Non pernoctabit opus(.i.merces)mercenarij tecū ꝛc. ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ. שְׂכִיר
Et plur.cum affi.Ier.46.ꝟ.21.Etiam mercenarij eius in medio eius ꝛc. μισθωτοὶ αὐτῆς. שְׂכִרֶיהָ
Item reperitur Exo.12.ꝟ.6.à fine. cap.22.ꝟ 14.Leuit.22.ꝟ.10.Iob 7.ꝟ.1.2.cap.14.ꝟ.2.

שְׂכִירָה Mercenaria,quæ operatur pro mercede certa & condicta. Semel inuenitur.
Ies.7.ꝟ.20.Radet Iehoua cū nouacula mercenaria in transitu torrētis ꝛc.μεμεθυσμένῳ. הַשְּׂכִירָה

שָׂכָר Merces,præmium pro labore. Sæpe in Biblijs inuenitur, vt,
Num.18.ꝟ.pen.Quia merces erit vobis pro seruitute vestra. ὅτι μισθὸς οὗτος. שָׂכָר
Cum affi.leui.Ge.15.ꝟ.1.Ne timeas Abrahā,ego sū scutū tibi,merces tua. ὁ μισθός σου. שְׂכָרְךָ
In reg.Mal.3.ꝟ.5.Et ero testis velox ꝛc. contra defraudantes mercedem mercenarij. שְׂכַר
Item legit̃ Ge.30.ꝟ.16.27.31.32.Exo.2.ꝟ.9.Ps.127.ꝟ.3.Ionæ 1.ꝟ.3.&c. (μισθὸν μισθωτοῦ.

שֶׂכֶר Merces circumscripta vel circumclusa.
Ies.19.ꝟ.10.Oēs q̃ faciunt(.i.operant̃)mercedem vel rete circumcludēs)τὸν ζῦθον. שֶׂכֶר
In reg.Pro.11.ꝟ.18.At seminans iusticiam(facit)mercedem veritatis. μισθὸν πιστόν. שֶׂכֶר

מַשְׂכֹּרֶת Merces. Bis tantum reperitur in Biblijs sacris,vt,
Cum affi.Gen.29.ꝟ.15.Indica mihi,quæ(vel quanta)sit merces tua; τίς ὁ μισθός σου. מַשְׂכֻּרְתֶּךָ
Ge.31.ꝟ.7.Dolo malo egit mecū,& imutauit mercedem meā iā decies. τὸν μισθόν μου. מַשְׂכֻּרְתִּי

שַׁלְאֲנַן Tranquillus, securus, opulentus qui in ocio tranquillo degit. Componitur ex
שָׁלָה vacauit,ociosus fuit,& שָׁאַן vnde שַׁאֲנַן .i. tranquillus, opulentus, contrahuntur autem literæ eædem ad vitandum syllabarum numerum. Legitur tantū
semel in Biblijs sacris,vt,
Iob 21.ꝟ.23.Totus ipse tranquillus(seu opulentus)est,fœlix.εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν. שַׁלְאֲנַן

שָׁלַב Infixit paxillum seu clauum per transmissuram,quemadmodum scalis insculpuntur
ligna transuersim inducta per quæ scanditur instar graduum,Germanicè einzäpffen/
vt quum duæ tabulæ vel asseres coniunguntur per paxillum intermedium.Cognationem habet cum סֻלָּם scala.Hinc resoluto ש in σκ est σκολοπίζω figo palum,σκόλοψ
palus,item latinum sculpo,insulpo.
In II. Coniug. שִׁלֵּב insculpsit,infixit,incidit. Bis legitur,vt,
Exo.26.ꝟ.17.Duo claui(.i.denticuli)erunt tabulæ vni insculpti. ἀντιπίπτοντας. מְשֻׁלָּבֹת
Exod.36.ꝟ.22.Duo claui tabulæ vni insculpti,alter è regione alterius. מְשֻׁלָּבֹת

Inde nomina.

שְׁלַבִּים Iuncturæ,transmissuræ,limbi,paxilli insculpti asseribus vel tabulis. Ter. (μένων.
1.Re.7.ꝟ.28.Et cincturæ erant(ei)inter iuncturas(vel transmissuras)ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχο- הַשְּׁלַבִּים
Et ꝟ.29.Et super cincturis quæ erant inter iuncturas,erant leones,boues & Cherubim,& ad iuncturas pes erat supernè, ad cuius infimam partem &c.ἐξεχομένων.. הַשְּׁלַבִּים הַשְּׁלַבִּים

שָׁלַג Niuescebat, canduit vt nix. Cognationem habet cum גָּלַשׁ nituit, splenduit. Hinc
σπλαγέω,σπλαγίζω luceo,splendeo sicut nix. Sept. exponunt ꝑ χιονόω,χιονίζω dealbo,
In III. Coniug. הִשְׁלִיג canduit vt nix. Legitur tantum semel,vt, (χιὼν nix.
Ps.68.ꝟ.15.Quū expāderet oīpotēs ī ea reges,cādescebat velut nix ꝛc. χιονωθήσονται. תַּשְׁלֵג

Inde nomen.

שֶׁלֶג Nix candeſcens & albefaciens.
Pſ.51.℣.9.Lauabis me & niue albior ero(vel præ niue dealbabor) ὑπὲρ χιόνα. וּמִשֶּׁלֶג
In pauſa.Exo.4.℣.6. Et ecce manus eius leproſa erat velut nix.ὡσεὶ χιών כַּשָּׁלֶג
Item Num.12.℣.10.Iob 6.℣.16.cap.9.℣.5.à fine.cap.24.℣.19. Pſ.147.℣.16. Pſ.148.℣.8.

שָׁלָה Vacauit, tranquillè & in ocio vixit,per metalepſin ſecurus & fœlix fuit. Arctiſsimam habet cognationem cum שָׁלַו ſaluus fuit, fortunatus & fœlix fuit. Hinc σχολέω, σχολάζω, ἀποσχολέω vaco. Et latinum ſchola, Germanicum vero ſchul/ vbi vacantes bonis artibus oportet quieſcere à laboribus manuarijs &c.

In I. Coniug. שָׁלָה vacauit,in quiete vixit. Et cum accuſatiuo fortunauit.4.
Thren.1.℣.5.Inimici eius vacarunt.i.potiti ſunt incolumitate & ocio. εὐθηνοῦσαν. שָׁלוּ
Ier.12.℣.1.Cur via impioꝝ ꝓſperata eſt, fœlices fuerunt oēs p̄uaricatores.εὐθηνοῦσιν. שָׁלוּ
Pſ.122.℣.6.Precamini pacē Ieruſalē,vacabunt(.i.quiete fruent̃) q̄ diligũt te. εὐθηνία. יִשְׁלָיוּ
Iob 27.℣.7. Nã quæ ſpes eſt hypocritæ, ꝙ corrodit, & ꝙ Deus fortunet aĩam eius. יֵשֶׁל

In voce paſsiua נִשְׁלָה vacans eſt effectus,torpuit.Semel reperitur,vt, (διαλείπητε.
2.Par.29.℣.11.Filij mei nunc ne vacantes (.i.ocioſi) afficiamini, quia vos elegit &c. תִּשָּׁלוּ

In III. Con. הִשְׁלָה fecit vacare.i.reddidit ſecuꝝ. Semel. (ὅτι μετ' ἐμοῦ.
2.Reg.4.℣.28. An non dixi, ne facias me ſecuram.i.ne fallas me ſecuritate.οὐ πλανή- תַשְׁלֶה

Inde nomina.

שַׁל Vacatio,ſecuritas,temeritas. Semel reperitur in Biblijs ſacris,vt, הַשַּׁל
2.Sam.6.℣.7.Et percuſsit eum ibi Deus propter ſecuritatem.i. temeritatem.

שְׁלִי Vacatio,ſecuritas. בַּשֶּׁלִי
In pauſa.2.Sam.3.℣.27.Vt loqueretur cum eo in vacatione.i.ſecuritate.ἐνεδρεύων.

שִׁילֹה Fortunatus,fauſtus cui omnia bene ſuccedunt, ſecurus. שִׁילֹה
Gen.49.℣.10.Non auferet̃ ſceptrũ de Iuda ꝛc. donec veniat Siloh.i. ille fortunatus.
Chaldea paraphraſis habet מְשִׁיחָא Meſsiah. (ἀποκείμενα.

שִׁלְיָה Fœtus fœlix & fortunatus,fœlicitas. וּבְשִׁלְיָתָהּ
Cũ affi.Deu.28.℣.57.Et(inuidebit)fœlicitati egrediẽti de pedibꝰ ſuis. ϗ τὸ χόριον αὐτῆς.

שִׁלֹה Silo,proprium nomen ciuitatis in tribu Ephraim. בְּשִׁלֹה
Ioſuæ 18.℣.9.Et hîc proijciam vobis ſortem coram Domino in Silo. ἐν Σηλώ. בְּשִׁלֹה
1.Sa.1.℣.3.Et aſcẽdit vir ille quotañis de ciuitate ſua ad adorandũ ꝛc.ĩ Silo.ἐν Σηλώ. שִׁלוֹ
Pſ.78.℣.60.Et dereliq̄t habitaculũ Silo,tabernaculũ collocauit inter hoĩes. τὴν σκηνὴν
(Σηλώμ.

שָׁלַו Saluus fuit,ſoſpes & fœlix fuit,fortunatꝰ eſt,Idem ferè quod שָׁלָה nam He & Vau ſunt literæ commutabiles. Hinc ſalueo,ſaluus ſum,ſtem ſaluo, as are,ꝛc.

In I. Con. שָׁלַו ſaluus & fœlix fuit. Reperitur tantum ſemel.
Iob 3.℣.vlt.Non fœlix fui,non ſecurus egi,non vitam quietam traduxi.εἰρήνευσα. שָׁלַוְתִּי

Inde nomina.

שָׁלֵו Saluus,fœlix,fortunatus, nomen participiale. שָׁלֵו
Iob 16.℣.12.Saluus eram ſed attriuit me,& apprehendit me in ceruice.εἰρηνεύοντα. וְשַׁלְוֵי
Et pl.in re.Pſ.73.℣.12.Ecce iſti ſunt impij & ſalui(.i.fœlices) in ſeculo. ϗ εὐθηνοῦντες.
Legitur præterea tantum Iob 20.℣.20.cap.21.℣.23.Ezech.23.℣.42.

שְׁלֵוָה Salua,fortunata,fœlix. Bis tantum reperitur in Biblijs,vt, וּשְׁלֵוָה
Zach.7.℣.7.Quum adhuc Ieruſalem habitabilis & fortunata eſſet. ϗ εὐφραίνουσα. וּשְׁלֵוָה
1.Par.4.℣.40.Et terrã vtrinqꝫ ſpacioſã,q̄tam & fœlicem(inuenerunt)ϗ εἰρηνεύουσα.

שְׁלֵיו Salus,fœlicitas,eſt nomen ſubſtantiuum ad formam פְּאֵר i.decus. Semel. שְׁלֵיו
Ier.49.℣.31.Surgite,aſcendite ad gentem fœlicitatis.i.fœlicem.εὐσταθοῦν καθήμενον.

שֶׁלֶו Fœlicitas,fortuna,ſalus. Reperitur tantum ſemel vſurpatum,vt, בְשַׁלְוִי
Cum affi.Pſ.30.℣.7. Ego dixi in fœlicitate mea, non mouebor in æternũ. ἐν εὐθηνίᾳ.

שַׁלְוָה Salus,fortuna,fœlicitas,pax,quies, tranquillitas, proſperitas. שַׁלְוָה
Pſ.122.℣.7.Fiat pax in antemurali tuo,& fœlicitas in mœnijs tuis.ϗ εὐθηνία. וְשַׁלְוַת
In re.Pro.1.℣.pen.Auerſio fatuoꝝ perimet eos,& fœlicitas ſtultoꝝ ꝛc. ϗ ὁ ἐξετασμός. בְּשַׁלְוֹתַיִךְ
Et plur.cum affi.Ier.22.℣.21.Loquutus ſum ad te ĩ fœlicitatibus tuis.ἐν τῇ παραπτώσει.
Legitur præterea tantum Pro.17.℣.1. Ez.16.℣.48. Dan.8.℣.antep.ca.11.℣.21.& 24.

שְׂלָו Coturnix quæ in abundantia frumenti ocioſa & ſecura deſidet, & luxui dedita eſt, ideoq; cognationem habet cum שָׁלֵו ſecurus fuit, ſaluus fuit &c.
Eſt generis communis, & quater legitur.
Exo.16.℣.13.Factumq; eſt veſpi & aſcendit coturnix, operuitq; caſtra. ὀρτυγομήτρα. שְׂלָו
Pſ.105.℣.6.à fine.Petijt populus & (Deus)adduxit coturnicem.ὀρτυγομήτρα. שְׂלָו
Nu.11.℣.4.à fin.Et collegerunt coturnicē,& q modicū habebat ꝛc. τὴν ὀρτυγομήτραν. שְׂלָו
Et pl.Nu.11.℣.5.à fin. Et vētus ꝓfect⁹ eſt à Dño & auulſit coturnices. ὀρτυγομήτραν. שַׂלְוִים

שָׁלַח Miſit, emiſit, immiſit, demiſit, dimiſit. Cognationem habet cum שָׁלַךְ abiecit, nam quod abijcitur,emittitur. Hinc Græci στέλλω.i.mitto, ἀποστέλλω, διαποστέλλω, ἐξαποστέλλω emitto,& germanicum per inuerſionem laſſen/weglaſſen.
In I. Coniug. שָׁלַח miſit. Conſtruitur cum accuſatiuo,vt,
Pſ.105.℣.20.Miſit rex & ſoluit eū,& dominator populoꝝ & apuit eum.ἀπέστειλεν. שָׁלַח
Exo.4.℣.28.Et indicauit Moſe omnia verba Domini qui miſerat eum. ὃυς ἀπέστειλε. שְׁלָחוֹ
Eze.2.℣.3.Et dixit ad me, fili hominis ego mitto te ad filios Iſrael ꝛc. ἐξαποστελῶ. שׁוֹלֵחַ
Et ca.3.℣.5.Ad populum ꝓfundi labij & grauis linguæ miſſus es. ἐξαποστέλλῃς. שָׁלוּחַ
Ieſ.16.℣.8.Emiſſæ ꝓpagines tuæ abiectæ iacuerunt,mare tranſierunt. οἱ ἀπεσταλμένοι. שְׁלוּחוֹתֶיךָ
Nu.22.℣.37.Et dixit Balac ad Bileam,Nonne mittendo miſi ad te? οὐχὶ ἀπέστειλα. שָׁלֹחַ
Deut.9.℣.24.Et quum mitteret vos Dñs è Kadesbarnea dicens ꝛc. ὅτε ἐξαπέστειλεν. וּבִשְׁלֹחַ
Nu.32.℣.8.Sic quoq; fecerūt patres veſtri,quū mitterē vos ex Cadesbar. ὅτε ἀπέστειλα בְּשָׁלְחִי
Exo.4.℣.4.Mitte manū tuā,& apprehende caudā eius,& miſit manū eius. ἔκτεινον. שְׁלַח
Ieſ.6.℣.8.Quē mittā? & ꝗs ibit nobis? & dixi,en ego (adſum)mitte me. ἀπόστειλόν με. שְׁלָחֵנִי
Gen.43.℣.8.Et dixit Iuda ad Iſrael patrem ſuum,mitte puerꝝ meum. ἀπόστειλον. שִׁלְחָה
1.Sa.9.℣.16.In tempus craſtinū,mittā ad te virꝝ,de terra Biniamin.ἐξαποστελῶ. אֶשְׁלַח
Gen.22.℣.12.Et dixit,ne mittas manū tuā in puerꝝ,& ne facias illi ꝛc.μὴ ἐπιβάλῃς. תִּשְׁלַח
Et cap.45.℣.7.Et miſit me Deus ante vos ad ponendum vobis reliquias. ἀπέστειλε. וַיִּשְׁלָחֵנִי
In voce paſsiua. נִשְׁלַח miſſus eſt. Legitur tantum Infinitiuus, & ſemel.
Eſter 3.℣.antep.Et vt mitterenrur literæ per manum curſorum ad oēs prouincias. וְנִשְׁלוֹחַ
In II. Coniug. שִׁלֵּחַ & שִׁלַּח dimiſit omnino,ablegauit, &c.
1.Re.8.℣.vlt.In die octauo miſit populū,& valedixerunt(beneprecando)ἐξαπέστειλε שִׁלַּח
Iob 30.℣.11.Et frenum à facie mea emiſerunt.i.excuſſerunt. ἐξαπέστειλεν. שִׁלֵּחוּ
Exo.8.℣.21.Quia ſi nō dimittis poplm̄ meū,en ego ĩmittā ĩ te.ἐὰν μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι מְשַׁלֵּחַ
Ieſ.16.℣.2.Et erit vt auis vaga nido emiſſa,ſic erunt filiæ Moab.ἀφῃρημένος. מְשֻׁלָּח
Exod.8.℣.2.Et ſi renuis tu dimittere (populum) ecce ego conſternabo &c.μὴ βούλῃ σὺ ἐξαποστεῖλαι. (ἐξαποστεῖλαι. לְשַׁלֵּחַ
Exo.5.℣.2.Et dixit Pharao,quis eſt Iehoua cuius vocem audiam ad dimittendū ꝛc. לְשַׁלַּח
Ieſ.27.℣.8.In menſura dum emittis(.i.amandas)eam,contendes cum ea. ἀπελεῖν. בְּשַׁלְחָהּ
Exo.5.℣.1.Sic dicit Iehoua,dimitte poplm̄ meū vt ferient mihi in deſerto.ἐξαπόστειλον. שַׁלַּח
Exo.8.℣.4.Et dimittam populum,vt ſacrificent Domino. ἐξαποστελῶ τὸν λαόν. וַאֲשַׁלְּחָה
Ezech.17.℣.6.Et facta eſt in vitem quæ fecit vectes,& emiſit flagella. ϗ ἐξέτεινε. תְּשַׁלַּח
Pſ.80.℣.12.Emittet(.i.extendet)ad mare palmites ſuos,& vſq; ad fluuiū ꝛc. ἐξέτεινε. תְּשַׁלַּח
Pro.6.℣.14.In omni tempore contentiones emittet .i. occaſiones contentionum. יְשַׁלֵּחַ
Ezech.44.℣.20.Et cæſariem non dimittent.i.nō nutriēt ita vt demittat. οὐ ψιλώσουσι. יְשַׁלֵּחוּ
Exo.6.℣.1.Quia ꝑ manum fortem dimittet eos,& ꝑ manū fortē ꝛc. ἐξαποστελεῖ αὐτούς. יְשַׁלְּחֵם
In voce paſsiua. שֻׁלַּח miſſus eſt.
Iob 18.℣.8.Quia miſſus eſt ſuis pedibus in rete,& iuxta perplexitatem ꝛc.ἐμβέβληται שֻׁלַּח
Dan.10.℣.11.Et iſta in ſtatione tua,quia iam miſſus ſum ad te ꝛc.ὅτι νῦν ἀπεστάλην. שֻׁלַּחְתִּי
Pro.17.℣.11.Etenim rebellio quærit malū,& nuncius crudelis mittet ĩ eā. ἐκπέμψει (αὐτῷ. יְשֻׁלַּח
Legitur præterea Obad.1.℣.1.Iud.5.℣.15. Gen.44.℣.3.
In III. Coniug. הִשְׁלִיחַ fecit mittere,miſit.
Amos 8.℣.11.Ecce dies veniunt ait Dñs Iehoua,& mittā famē ĩ terrā.ϗ ἐξαποστελῶ. וְהִשְׁלַחְתִּי
Exo.8.℣.21.Ecce ego immitto in te & ĩ ſeruos tuos,& in poplm̄ tuū.ἐγὼ ἐξαποστελῶ. מַשְׁלִיחַ
2.Reg.15.℣.pen.In diebus illis cœpit Dominus mittere in Iehuda Rezin regem. לְהַשְׁלִיחַ
Legitur præterea Leuit.26.℣.21.Ezech.14.℣.13.

Inde nomina.

שֶׁלַח Miſſile, mucro, lancea, haſta quæ immittitur, item extenſio ramorum & propaginum in arboribus, quæ emittuntur ſeu extenduntur huc & illuc, ςέλια ſtolones. 8.
Ioel. 2. ℣. 8. Et per miſſile cadent, & non ſauciabuntur. ἐν τοῖς βέλεσιν. הַשֶּׁלַח
Nehe 3. ℣. 14. Et murum piſcinæ Selach. i. emiſſionis ad hortum regis. τῶν κῳδίων. הַשֶּׁלַח
2. Par. 32. ℣. 5. Fecit quocq; multa miſſilia. i. tela & clipeos. κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά. שֶׁלַח
In pauſa Neh. 4. ℣. 7. à fine. Vna mãu faciebat opꝰ, & altera tẽebat miſſile. τὴν βολίδα. הַשָּׁלַח
Iob 33. ℣. 18. Abſtinebit ꝛc. vitam ſuam ne progrediatur in miſſile, i. in telorum iactum. ἐν πολέμῳ. (ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ. בַּשָּׁלַח
Cum affi. 2. Par. 23. ℣. 10. Et conſtituit omnem populum, quemlibet cum miſſili ſuo. שִׁלְחוֹ
Nehe. 4. ℣. vlt. Vnuſquicq; habebat miſſile ſuum quum pergeret ad aquas. שִׁלְחוֹ
Et plur. cũ affi. Can. 4. ℣. 13. Emiſſiones tuæ. i. palmites tui ſũt vt paradiſꝰ ἀποστολαί σου. שְׁלָחַיִךְ

מִשְׁלַח Immiſſio. Inuenitur aliquoties in Biblijs ſacris, vt:
In reg. Deu. 12. ℣. 7. Et lætabimini in omni imiſſione manus veſtræ. οὗ ἐὰν ἐπιβάλητε. מִשְׁלַח
Ieſ. 7. ℣. vlt. Et erit ad immiſſionem bouis, & ad calcationem ouis. μετὰ βοός. לְמִשְׁלַח

מִשְׁלוֹחַ Immiſſio, reperitur bis in ſacris literis.
In reg. Ieſ. 11. ℣. antep. Aedõ & Moab erũt immiſſio manꝰ eoꝝ. τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν. מִשְׁלוֹחַ
Eſther 9. ℣. 19. & 22. Et miſſionem portionũ quiſcq; proximo ſuo (mittit) ἀποστέλλοντες. מִשְׁלֹחַ

מִשְׁלַחַת Immiſſio. Legitur bis in Biblijs, vt:
Eccle. 8. ℣. 8. Et nõ eſt miſſile in bello. i. eſt nõ eſt gladiꝰ vel teloꝝ imiſſio. ꝛc. ἀποστολή. מִשְׁלַחַת
In Reg. Pſ. 78. ℣. 49. Miſit in eos ꝛc. immiſſionem angelorum maloꝝ. ἀποστολὴν. מִשְׁלַחַת

שִׁלּוּחִים Munera quæ alicui mittuntur, miſſiua, miſſilia, miſſiones. Ter reperitur. שִׁלּוּחִים
Mic. 1. ℣. ãt. Idcirco dabis miſſilia. i. mũera ad Moræſeth q; eſt Gath. ἐξαποστελλομένους. שִׁלֻּחִים
1. Re. 9. ℣. 16. Tradideratcq; eã ꝑ muneribus (. i. nomine dotis) filiæ ſuæ ꝛc. (φεσιν αὐτ. שִׁלּוּחֶיהָ
Cũ affi Ex. 18. ℣. 2. Et tulit Iethro ſocer Moyſis Zipporã ꝛc. poſt miſſioẽs eiꝰ. μετὰ τὴν ἄ-

שֻׁלְחָן Menſa ab emiſſione ſeu extenſione, nam olim erant ita factæ menſæ vt extenderentur. Hinc σόλος. i. diſcus ad formam menſæ (vel à ciborum miſſione)
Pſ. 23. ℣. 5. Parabis corã me menſã corã oſoribꝰ meis, impĩguaſti oleo. τράπεζαν αὐτῆς. שֻׁלְחָן
Cũ affi. leui. Pſ. 69. ℣. 23. Fiat mẽſa eoꝝ corã oſoribꝰ meis, impĩguaſti oleo. ἡ τράπεζα. שֻׁלְחָנָם
In reg. Num. 4. ℣. 7. Et ſuper menſã facieꝝ expãdẽt pañũ hyacinthinũ. τὴν τράπεζαν. שֻׁלְחַן
Et plu. Ieſ 28. ℣. 8. Quia omnes menſæ repletæ ſunt vomitu. Septuag. omiſerunt שֻׁלְחָנוֹת
In reg. 1. Par. 28. ℣. 16. Et aurum certo pondere ad menſas diſpoſitiõis ꝛc. τῶν τραπεζῶν. לְשֻׁלְחֲנוֹת
Legitur & Exo. 25. ℣. 22. 26. 27. 29. cap. 37. ℣. 10. 15. 16. cap. 40. ℣. 4. 22. 24. Pro. 9. ℣. 2. ꝛc.

שִׁלֹחַ Siloe proprium nomen fontis prope Ieruſalem, qui in hortos diffundebatur.
Ieſ. 8. ℣. 7. Quandoquidem abhorret populus iſte ab aquis Siloe currentibus lentè. הַשִּׁלֹחַ

שָׁלַט Poteſtatem habuit, poteſtatem exercuit, dominatus eſt. Cognationem habet cum לָטַשׁ acuit, poliuit arma ad redigendum homines ſub poteſtatem per prælia. Hinc Soldanus apud Turcas & Arabes, & German. ſchild/ item ſchultes.
In I. Coniug. שָׁלַט Dominatus eſt. Conſtruitur cum ב & עַל: Quinquies legitur.
Eccle. 8. ℣. 9. Eſt tempus quo poteſtatẽ habuit homo ĩ hoĩem ĩ ꝑniciẽ ſibi. ἐξουσιάσατο שָׁלַט
Neh. 5. ℣. 15. Quin etiam pueri eoꝝ poteſtatem habuerunt ſuꝑ populum. ἐξουσιάζοντες. שָׁלְטוּ
Eſther 9. ℣. 1. In die quo ſperabant hoſtes Iudæorum poteſtatem exercere in eos, לִשְׁלוֹט
verſæ ſunt vices, vt poteſtatem haberent Iudæi in hoſtes (vel inimicos) ſuos. יִשְׁלְטוּ
Eccle. 2. ℣. 19. An ſapiens fuerit an ſtultus, is ꝗ dominabiť labori meo. εἰ ἐξουσιάσεται. וְיִשְׁלַט
In III. Coniug. הִשְׁלִיט fecit habere poteſtatem. Ter vſurpatur.
Eccle. 5. ℣. pen. Eicq; poteſtatem fecit ad comedendum de eo, &c. ἐξουσίασεν. וְהִשְׁלִיטוֹ
Eccle. 6. ℣. 2. Et non faciet ei Deus poteſtatem comedendi ex illo, &c. οὐκ ἐξουσιάσει. יַשְׁלִיטֶנּוּ
Pſ. 119. in Pe, Vt non domineť in me omnis iniquitas. μὴ κατακυριευσάτω μου. הַשְׁלֶט־

Inde nomina.

שְׁלָטִים Scuta, clypei, peltæ. Septies legitur & tantum pluraliter, vt, הַשְּׁלָטִים
Pl. 2. Re. 11. ℣. 10. et 2. Par. 23. ℣. 9. 12. Et dedit põtifex cẽturionib. haſtas et ſcuta. τρισσούς. הַשְּׁלָטִים
Ier. 51. ℣. 11. Expurgate ſagittas, implete clypeos, excitauit Dñs ſpiritũ regũ. φαρέτρας. שִׁלְטֵיהֶם
Cum affi. graui. Eze. 27. ℣. 11. Scuta ſua ſuſpenderunt in muris tuis. φαρέτρας αὐτῶν. שִׁלְטֵי
In reg. 2. Sam 8. & 1. Par. 18. ℣. 7. Et tulit Dauid clypeos auri qui fuerunt. τοὺς χλιδῶνας. שִׁלְטֵי
Can. 4. ℣. 4. Omnia ſcuta heroum (pendent ex ea turri) πᾶσαι βολίδες.

שַׁלִּיט Potens qui habet poteſtatem in alios, Apud Arabes Sultanus vocatur.
Gen 42.℣.6.Et Ioſeph erat potens (vel Dn̄s) ſup̄ terrā, vt ipſe venderet. ἄρχων τῆς γῆς. הַשַּׁלִּיט
Eccl.8.℣.8.Non eſt homo habēs poteſtatē in ventū, ad ꝓhibendū ventū. ἐξουσιάζων. שַׁלִּיט
Eccle.10.℣.5.Quod proficiſci videtur à conſpectu tenentis primatum. ἐξουσιάζοντος. הַשַּׁלִּיט
Et plur.Eccle.7.℣.21.Sapiētia plus viriū ſapiēti ſuppeditat, ꝙ decē potētes. ὑπὲρ δέκα שַׁלִּיטִים
שַׁלֶּטֶת Domina, fœmina habens poteſtatem. Semel tantum reperitur. (ἐξουσιάζοντας.
In pauſa.Ezech.16.℣.30.Opus mulieris meretricis poteſtatem habentis. שַׁלָּטֶת
שִׁלְטוֹן Poteſtas, Bis legitur in ſacris Biblijs.
Eccle.8.℣.4.In verbo regis eſt poteſtas, & quis dicet ei, quid agis? ἐξουσιάζων. שִׁלְטוֹן
Et ℣ſu 8.Et non eſt poteſtas in die mortis, & non miſſile in bello ꝛc. ἐξουσιάζων. שִׁלְטוֹן

שָׁלַךְ Iecit, proiecit, abiecit, deiecit. Cognationem habet cum שָׁלַח miſit, emiſit, & שָׁכַל orbauit, item cum כָּשַׁל impegit, corruit, nam illud quod abijcitur fit emittendo & corruendo, & abijciens fit orbus illa re quam amiſit.

In III. Coniug. הִשְׁלִיךְ iecit, deiecit, proiecit. In crebro vſu venit, vt:
Leuit.1.℣.pe.Et tollet veſiculam eius cū pluma, & proijciet eā iuxta aram. ϗ ἐκβαλεῖ. וְהִשְׁלִיךְ
Pſ.147.℣.antep.Qui proijcit glaciē ſuam vt buccellas, ante frigus eius ꝛc. βάλλοντες. מַשְׁלִיךְ
2.Sam.20.℣.21.Ecce caput eius proiectum (aut proijcitur) ad te. ῥιφήσεται πρὸς σε. מֻשְׁלָךְ
Ier.22.℣.19.Sepultura aſini ſepelietur, detrahendo & abijciēdo vltra portas. ῥιφήσεται. וְהַשְׁלֵךְ
Eccle.3.℣.5.Tempus eſt diſijciendi lapides, & tempus congregandi lapides. τοῦ βαλεῖν. לְהַשְׁלִיךְ
Pſ.55.℣.pen.Proijce ſuper Dominum curam tuam, & ipſe enutriet te. ἐπίῤῥιψον. הַשְׁלֵךְ
Ioſ.18.℣.8.Et hic proijciam vobis ſortem coram Domino in Silo. ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον. אַשְׁלִיךְ
Mich.7.℣.pen. Et deijcies in ꝓfunditates maris omnia peccata eoꝝ. ἀποῤῥιφήσονται. וְתַשְׁלִיךְ
Exo.15.℣.antep. Et deiecit (lignum) in aquas, & dulcuerunt aquæ. ϗ ἐνέβαλεν. וַיַּשְׁלֵךְ
2.Reg.2.℣.5. à fine. Et egreſſus eſt ad exitus aquarum, & deiecit ibi ſalem. ἔῤῥιψεν. וַיַּשְׁלֵךְ
In voce paſsiua הָשְׁלַךְ & הֻשְׁלַךְ proiectus eſt, abiectus eſt.
Dan.8.℣.11.Et ex illo ſublatū eſt penne, & abiecta eſt ſedes ſanctuarij eiꝰ. ἐταράχθη. וְהֻשְׁלַךְ
Ier.22.℣.antep.Et proiecti ſunt ſuper terram, quam non nouerunt. ϗ ἐξεβλήθη. וְהֻשְׁלְכוּ
Ieſ.14.℣.19. Et tu abiectus es de ſepulchro tuo vt ſurculus abominandus. ῥιφήσῃ. הָשְׁלַכְתָּ
Pſ.22.℣.11.Super te proiectus ſum à matrice, ab vtero matris meæ. ἐπεῤῥίφην. הָשְׁלַכְתִּי
Ezech.16.℣.5.Et proiecta es ſup̄ faciem campi, cum faſtidio animæ tuæ. ϗ ἀπεῤῥίφης. וַתֻּשְׁלְכִי
Ieſ.34.℣.3.Et interfecti eorum abijcientur, & ex cadaueribus eorum ꝛc. ῥιφήσονται. יֻשְׁלָכוּ

Inde nomina.

שָׁלָךְ Mergulus qui ad capiendum piſces ſe in aquas deijcit. Bis legitur.
Leuit.11.℣.16.Et nycticoracē, & mergulū, & bubonē (non comedetis) καταῤῥάκτην. הַשָּׁלָךְ
Deut 14.℣.17.Et ibin & pelicanum, & mergulum (non comedetis.) καταῤῥάκτην. הַשָּׁלָךְ
שַׁלֶּכֶת Deiectio, proiectio, eiectio.
Ieſ.6.℣.vlt.Velut ilex & quercus in q̄bus in abiectione frondiū eſt ſubſiſtentia quędā, i. in q̄bus abiectis folijs eſt adhuc vis quædā generatrix in vtre nouo. ἐκ τῆς θήκης. בְּשַׁלֶּכֶת

שָׁלַל Spoliauit, deſpoliauit, expoliauit, prædatus eſt. Cognationem habet cum נָשַׁל detraxit, ſoluit. Hinc συλάω, συλέω, συλεύω, περισυλάω, & latini interponendo p̄ dicunt ſpolio, as, are, συλητὴς ſpoliator, σύλησις ſpoliatio, frequentius autem reſoluunt græci ש in σκ vt σκυλεύω ſpolio, deſpolio, item σκῦλον ſpolium, præda.

In I. Coniug. שָׁלַל & שָׁל ſpoliauit. Sæpè extat in Biblijs.
Ezech.26.℣.13.17. Spoliabunt negociationem tuam. Sept. ϗ σκυλεύσει. וְשָׁלְלוּ
Ezech.29.℣.antep. Et ſpoliabit ſpolium eius, & diripiet prædam eius. ϗ προνομεύσει. וְשָׁלַל
Et cap.39.℣.10.Et ſpoliabunt ſpoliatores ſuos. ϗ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτοὺς שֹׁלְלֵיהֶם
Ieſ.10.℣.6.Ad ſpoliandum ſpolium, Sept. ποιῆσαι σκῦλα. לִשְׁלֹל
Item Ezec.26.℣.12.cap.38.℣.12.13.Ier.50.℣.10.Zach.2.℣.8.reliqua ſunt defectiua, vt:
Hab.2.℣.8. Quia tu ſpoliaſti gētes multas, ſpoliabūt te oēs. ἐσκύλευσας. שַׁלּוֹתָ
Ruth.2.℣.15.Deſpoliādo deſpoliabitis ei de manipulis. ϗ παραβάλλοντες παραβαλεῖτε. שֹׁל תָּשֹׁלּוּ
Hab.2.℣.8.Spoliabunt te omnes reliquiæ populorum. Græci σκυλήσουσι. יְשָׁלּוּךְ
In voce paſsiua. נָשַׁל ſpoliatus eſt. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Deut.28.℣.37.Et oleo non vngeris, quia deſpoliabitur olea tua (vel excutierur olea tua vt ſit neutrum in Kal à נָשַׁל) ἐκῤῥυήσεται. יִשַּׁל

In IIII. Coniug. הִשְׁתּוֹלֵל fecit ſe ſpoliari. Bis reperitur, vt: (ἐταράχθησαν.
Pſ.76.℣.6. Deſpoliati ſunt robuſti corde. Aleph ponitur pro He vel eſt compoſitũ. אֶשְׁתּוֹלְלוּ
Ieſ.59.℣.15. Et ꝗ recedit à malo, facit ſe ſpoliari. μετέστησαν τὴν διάνοιαν αὐτῶν τοῦ συνιέναι. מִשְׁתּוֹלֵל

Inde nomina.

שָׁלָל Spolium, præda. Frequens eſt hoc nomen in Biblijs ſacris.
Pſ.119. in Schin. Tanquam inueniens ſpolium multum. Septuag. σκῦλα πολλά. שָׁלָל
1.Sa.15.℣.21 Et tulit populus de ſpolio, oues & boues, p̃cipua anathematis. τῶν σκύλων. מֵהַשָּׁלָל
Cum affi. leui. Ieſ.10.℣.2. Vt ſint viduæ ſpolium eorꝝ, & pupillos diripient. διαρπαγήν. שְׁלָלָם
Cũ affi. gra. Ieſ.33.℣.4. Et cõgregabit̃ ſpoliũ veſtrꝝ inſtar cõgregatiõis. τὰ σκῦλα ὑμῶν שְׁלַלְכֶם
In reg. Deut.20.℣.14. Et comedes ſpolium inimicorꝝ tuorꝝ, quod dedit ⁊c. προνομήν. שְׁלַל

שׁוֹלָל Spolium. Ter in Biblijs reperitur, vt:
Iob 12.℣.17. Qui abducit conſiliarios vt ſpolium, et iudices dementabit. αἰχμαλώτους. שׁוֹלָל
Et ℣.19. Abducit ſacerdotes vt ſpolium, & iudices dementabit. αἰχμαλώτους. שׁוֹלָל
Michæ 1.℣.8. Propter hoc plangã & vlulabo, incedã vt ſpoliũ .i. ſpoliatus. ἀνυπόδετος. שׁוֹלָל

שָׁלֵם Inijt pacem cum aliquo, placatus eſt, pacificatus eſt, item reddidit cuiqꝫ quod ſuum eſt (pax enim publica conſeruatur reddendo vnicuiqꝫ quod ſuum eſt) perſoluit, abſolutus eſt. Cognationem habet cum מָשַׁל dominatus eſt, nam dominatores & reges debent pacem & integritatem iuſticiæ conſeruare ſeu implere. Hinc per conuerſionem radicis eſt μειλίσσω & μειλίσσομαι placo, demulceo, μείλιγμα donum, munus, dos, μείλιχος, μειλίχιος blandus, μειλιχία manſuetudo, item ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω placo, æquo, planum facio.

In I. Coniug. שָׁלֵם pacatus eſt, abſolutus eſt, verbum intranſitiuum & neutꝝ. שָׁלֵם
Ge.15.℣.16. Quia nondũ abſoluta (.i. perfecta) eſt iniq̃tas Amorreorꝝ. ἀναπεπλήρωνται. וְשָׁלְמוּ
Ieſ.60.℣.20. Et complebuntur (.i. perficientur) dies luctus tui. καὶ ἀναπληρωθήσονται. שָׁלְמוּ
Pſ.7.℣.5.6. Reddidi integro (.i. pacifico) meo malum, εἰ ἀνταπέδωκα. שׁוֹלְמִי
2.Sam.20.℣.19. Ego ſum inter perfectos & fideles Iſraelis. ἐγώ εἰμι εἰρηνικά. וּשְׁלֵם
Iob 22.℣.21. Accommoda te nunc illi, & pacem cum eo perfice. ἐὰν ὑπομείνῃς. וַתִּשְׁלַם
1.Reg.7.℣.vlt. Et abſolutum eſt vniuerſum opus, quod fecit Salomo. ἀνεπληρώθη. וַתִּשְׁלַם
Nehem.6.℣.5. à fin. Abſolutus (ꝑfectus) eſt itaqꝫ murus 25. die Elul. ἐτελέσθη. וַיִּשְׁלָם
Iob 9.℣.4. Quis ꝑtinax fuit contra eum, & pacem habuit (.i. integer manſit) ὑπέμεινεν.

In II. Coniug. שִׁלֵּם perfecit, perſoluit. Sæpè in Biblijs ſacris occurrit. וְשִׁלַּם
1.Reg.9.℣.4. à fine. Et obtulit Salomon holocauſta ⁊c. & abſoluit ædem. וְשִׁלְּמוּ
Ieſ.19.℣.5. à fin. Vouebunt vota Domino, & perſoluent (vel reddent) καὶ ἀποδώσουσι. וּמְשַׁלֵּם
Ier.32.℣.18. Faciens miſericordiã millibus & ꝑſoluens iniq̃tatẽ patrꝝ ⁊c. καὶ ἀποδιδοὺς. כִּמְשֻׁלָּם
Ieſ.42.℣.19. Quis tã cœcus vt ꝑfectus? & ſurdus ꝑinde ac ſeruus meus? ὡς ὁ ἀπεχηκώς. שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
Exo.21.℣.pe. Reddendo reddet bouem pro boue, & mortuus cedet ei. ἀποτίσει. שַׁלֵּם
Eccle.5.℣.3. Quod voueris exolue, melius eſt non vouere &c. ἀπόδος. אֲשַׁלֵּם
Pſ.22.℣.26. Vota mea perſoluam coram timentibus eum. ἀποδώσω. תְשַׁלֵּם
Eccle.5.℣.4. Melior es ſi non voues, quam ſi voueris & non ſolues. μὴ ἀποδοῦναι. יְשַׁלֶּם־לוֹ
Deut.7.℣.10. Et non tardabunt qui odio habent eũ, in faciẽ ſuam rependat. ἀποδώσει.

In voce paſsiua. שֻׁלַּם perſolutus eſt, compenſatus eſt. יְשֻׁלַּם
Pſ.65.℣.2. Domitura eſt tibi laus ô Deus in Ziõ, & tibi ꝑſoluetur votũ. ἀποδοθήσεται. יְשֻׁלַּם
Pro.11.v.vlt. En iuſtus in terra recõpenſabit̃, quanto magis impius ⁊c. μόλις σώζεται. יְשֻׁלָּם
Et cap.13.℣.13. Et timens pręceptũ ipſe ꝑſoluet̃ .i. recipiet retributionem. οὗτος ὑγιαίνει. הַיְשֻׁלַּם
Ier.18.℣.20. Nũ rependet̃ ꝓ bono malũ, ꝗa foderũt foueã animæ meæ? εἰ ἀνταποδίδοται.

In III. Coniug. הִשְׁלִים pacem inijt, pacem fecit perſoluendo cuiqꝫ ſuum. הִשְׁלִימוּ
Ioſ.10.℣.1. Et quod pacem iniſſent habitatores Gideon cum Iſraelitis ⁊c. ηὐτομόλησαν תַשְׁלִים
Deut.20.℣.12. Et ſi non fecerit pacem tecum, ſed geſſerit tecum bellum &c. וַיַּשְׁלֵם
1.Reg.22.℣.44. Et pacem fecit Iehoſaphat cum rege Iſrael. καὶ εἰρήνευσεν.
Item Ioſ.10.℣.4. Iob 23.℣.4. à fine. Ieſ.44.℣. antep. cap.28.℣.12. item 2.Sam.10.℣.19.

In voce paſsiua. הָשְׁלַם pacificatus eſt, placatus eſt. (νεύσουσι.
Iob 5.℣.5. à fin. Num beſtia campi adigetur vt ſeruet pacem tibi? τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἰρη- הָשְׁלְמָה

Inde nomina.

שָׁלֵם Perfectus, abſolutus, pacificus. Eſt par: Kal quod aliquando degenerat in nomẽ.

1.Reg.11.℣.4.Et non erat cor eius abſolutũ(.i.perfectũ) cum Dño Deo eius. πλεία. שָׁלֵם

Et plur.Gen.34.℣.21.Viri iſti ſunt pacifici nobiſcum, & ſedebunt in terra. εἰρηνικοί. שְׁלֵמִים

שְׁלֵמָה Abſoluta,perfecta,integra,plana,æqua.

Ruth 2.℣.12.Et ſit merces tua perfecta à Iehoua Deo Iſrael. πλήρης. (κλήρους. שְׁלֵמָה

Et plur.Deut.27.℣.6.Ex lapidibus abſolutis(.i.integris nõ ſectis)ædificabis arã.ὁλο- שְׁלֵמוֹת

שָׁלוֹם Pax, & hoc nomine dicitur cuiuslibet rei integritas ſeu incolumitas. Sæpè extat.

Pſ.38.℣.4.Non eſt pax in oſsibus meis à facie peccati mei ꝛc. εἰρήνη. שָׁלוֹם

Cũ affi.Deut.23.℣.6.Ne quæras pacẽ eoꝶ, & bonũ eoꝶ omnibus diebus. εἰρηνικὰ, שְׁלֹמָם

In reg.Gen.37.℣.14.Vide pacẽ fratꝶ tuoꝶ, & pacẽ ouiũ.i.incolumita: εἰ ὑγιαίνουσι, שְׁלוֹם

Et pl.Pſ.69.℣.23.Fiat mẽſa eoꝶ corã illis in laqueũ & ꝓ pacibꝰ in.ſcan: εἰς ἀνταπόδοσιν. וְלִשְׁלוֹמִים

Cum affi.Pſ.55.℣.antep.Miſit manus in paces ſuas.i.pacificos ſuos. ἐν τῷ ἀποδιδόναι. בִּשְׁלֹמָיו

שֶׁלֶם Victima pacifica ſecũdm Hieron: quæ offerebatur pro pace obtinenda, Quidam aſſerunt fuiſſe ſacrificiũ perſolutionis.i.gratiaꝶ actionis εὐχαριστικόν. Sæpè. (φανείας.

Amos 5.℣.6.à fin.Oblationes veſtras ꝛc.& pacificũ pinguiũ veſtroꝶ.καὶ σωτηρίου ἐπι- וְשֶׁלֶם

Et plur.Leuit.3.℣.1.Et ſi ſacrificium gratiaꝶ actionis fuerit oblatio eius ꝛc.σωτηρίου. שְׁלָמִים

Cum affi.leui.Leuit.7.℣.13.Pro hoſtia gratiarum actionis pacificoꝶ ſuoꝶ. σωτηρίου. שְׁלָמָיו

Cũ affi.gra.Nũ 29.℣.vlt.Pro libaminibꝰ veſtris & ꝓ pacificis veſtris ꝛc.καὶ τὰ σωτήρια. וּלְשַׁלְמֵיכֶם

In reg.Leuit.10.℣.15.Data ſunt de ſacrificijs pacificoꝶ filioꝶ Iſrael. τῶν σωτηρίων. שַׁלְמֵי

שִׁלֵּם Perſolutio,retributio,compenſatio, æqua perſolutio vel retributio.

Deut.32.℣.35.Mihi vindicta eſt perſolutio(.i.retributio)ad tempus quando ꝛc.καὶ ἀν- וְשִׁלֵּם

שִׁלּוּם Perſolutio,retributio,recompenſatio æqualis. (ταποδώσω.

Oſe.9.℣.7.Venerunt dies viſitationis, venerunt dies perſolutionis. ἀνταποδόσεως. הַשִּׁלֻּם

Mich.7.℣.3.Princeps poſtulabat,& iudex in retributionem(intentus eſt.) εἰρηνικοὺς. בַּשִּׁלּוּם

Et plur.Ieſ.34.℣.8.Dies vindictæ Domini,annus perſolutionum eſt. ἀνταποδόσεως. שִׁלּוּמִים

שִׁלּוּמָה Perſolutio,retributio. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs,vt:

In re.Pſ.91.℣.8.Et perſolutionem(vel retributionem)impioꝶ videbis. καὶ ἀνταπόδοσιν. וְשִׁלֻּמַת

שַׁלְמֹן Perſolutio,retributio. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs,vt:

Plur.Ieſ.1.℣.23.Diligens munera,& inſectans retributiones. ἀνταπόδομα. שַׁלְמֹנִים

שְׁלֹמֹה Salomo, Græcis eſt σολομὼν nomen regis filij Dauid.

2.Sam.12.℣.24.Et vocauit nomen eius Salomo, & Dominus dilexit eum. σολομῶν. שְׁלֹמֹה

שָׁלֵם Salem,Solyma vrbs quæ deinde dicta eſt Ieruſalem à pace & incolumitate.

Pſ.76.℣.3.Et eſt in Salem tugurium eius,& manſio eius in Zion. ἐν εἰρήνῃ. בְשָׁלֵם

שׁוּלַמִּית Sulammith. Hieroſolymitana, nam olim Ieruſalem dicebatur Salem.

Can.6.℣.vlt.Reuertere,reuertere Sulammith.i.Hieroſolymitana. ἡ σουλαμίτις. הַשּׁוּלַמִּית

שַׂלְמָה

Veſtis,veſtimentum,idem quod שִׂמְלָה. Eſt generale nomen ad omnem veſtem quæ induitur.

1.Reg.11.℣.29.Et apprehendit Ahia veſtimentum illud nouũ ꝛc. ἱματίῳ καινῷ. בְּשַׂלְמָה

Cũ aff.leu.Deu.24.℣.13.Reſtitues ei pignꝰ ꝛc.vt dormiat in veſtimẽto ſuo.ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ. בְּשַׂלְמָתוֹ

In re. Exo.22.℣.28. Si oppignerando oppignerabis veſtem proximi tui. τὸ ἱμάτιον. שַׂלְמַת

Et plu.Ioſ.9.℣.5.Et veſtimenta vetera ſuper eis erant,& omnis panis ꝛc. τὰ ἱμάτια. וּשְׂלָמוֹת

Cum affi.Ioſ.9.℣.13. Et hæc veſtimenta noſtra, & calceamenta noſtra vetera. ταῦτα τὰ ἱμάτια ἡμῶν שַׂלְמוֹתֵינוּ

Legit̃ pręterea.Exo.22.℣.8.24.Deu.29.℣.4.Ioſ.22.℣.8.itẽ 1.Reg.10.℣.25.Can.4.℣.11.

שָׁלַף

Euaginauit,eduxit gladium tractim,& propriè dicitur de extractione gladij,& calceamentorum. Cognationem habet cum שָׁפֵל humilis fuit,ſignificat enim humilem .i.lentam extractionem. Hinc σκυλύπτω, id eſt, euello, & Germanicum ſchleppen/ ſchleiffen. Et per ſyncopen σπάω σπάζω extraho,euello,&c.

In I. Coniug. שָׁלַף eduxit,euulſit, & ſine accuſatiuo eſt neutrum euulſus eſt.

Iud.8.℣.20.Et non eduxit puer gladium ſuum, quia timebat. καὶ οὐκ ἔσπασε. שָׁלַף

Semel eſt neutꝶ.Pſ.129.℣.antep. Quod(gramen)priuſq̃ euellit̃,areſcit.ἐκσπασθῆναι. שָׁלַף

2.Sa.24.℣.9.Et fuit ſumma Iſraelitaꝶ 800000.viroꝶ extrahentium gladium.σπωμένων. שֹׁלֵף

Nũ.22.℣.23.31.Ioſ.5.℣.13.& 1.Par.21.℣.16.Et gladius extractꝰ in manu eiꝰ.ἐσπασμένη. שְׁלוּפָה

1.Sam.31.℣.4.Educ gladium tuum & transfode me illo ꝛc. σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου. שְׁלֹף

Ruth 4.℣.8.Et dixit ꝓpinquus ad Boas,eme tibi,& detraxit calceamentū.ὑπελύσατο. שָׁלַף

1.Sam.17.℣.8.à fine. Et accepit gladium eius & extraxit illum è vagina.καὶ ἐξέσπασεν. וַיִּשְׁלֹף

Item Iud.4.℣.11.cap.8.℣.10.20.cap.16.℣.24.cap.20.℣.2.15,18,25.35. & antepen. וַיִּשְׁלְפָהּ

שִׁלֵּשׁ Tertiauit,tertio reiterauit,tertio repetijt,diuiſit in tres partes,triplicauit ꝛc.

In II. Coniug. שִׁלֵּשׁ tertiauit. Legitur tantum in ſequentibus locis, vt:

Deut.19.℣.3.Et tertiabis terminū terræ tuę.i.diuides in 3.partes terminū.ϗ τριμεριεῖς. וְשִׁלַּשְׁתָּ

1.Sam.20.℣.19.Et tertiabis & deſcendes continuò(.i.tertio die deſcēdes.)ϗ τρισσεύσεις. וְשִׁלַּשְׁתָּ

Gen.15.℣.9.Tolle mihi buculam tertiatam(.i.triennem)& capram tertiatam.τριετίζουσαν .i.triennem,& arietem tertiatum(.i.triennem)turturem quoq;,& pullum columbarum. τριετίζοντα. מְשֻׁלֶּשֶׁת מְשֻׁלָּשׁ

Ezec.42.℣.6.Fuerunt enim triplicatæ i.triplici ordine extructæ ꝛc.διότι τριπλαῖ ἦσαν. מְשֻׁלָּשׁוֹת

1.Reg.18.℣.34.Et dixit,mutate & mutauerunt & rurſus dixit,tertiate. τρισσεύσατε. שַׁלֵּשׁוּ

& tertiauerunt.i.tertio fecerunt.ϗ ἐτρίσσευσαν. וַיְשַׁלֵּשׁוּ

Inde nomina.

שְׁלשָׁה Tres,nomen numerale,cardinale maſculini generis & adiectiuum. שְׁלשָׁה

Gen.18.℣.2.Et ſuſtulit oculos ſuos & vidit,& ecce tres viri ſtabant apud eum.τρεῖς.

שְׁלשֶׁת Tres nomen maſculinum & ſubſtantiuum , ideoq; in regimine præponi poteſt nominibus cuiuſcunq; generis,vt iam exempla monſtrabunt,

In reg.1.Sam.17.℣.13.Et abierunt tres filioꝝ Iſai maioꝝ & ſequuti ꝛc. οἱ τρεῖς υἱοὶ. שְׁלשֶׁת

Gen.7.℣.13 Et tres vxoꝝ filioꝝ eius cum ipſis ingreſſæ ſunt arcam.αἱ τρεῖς γυναῖκες. שְׁלשֶׁת

Et ſic in cōpoſitiōe numeroꝝ ꝑ regimē.Ioſ.7.℣.3.Circiter tria millia viroꝝ.τρισχίλιοι. כִּשְׁלשֶׁת

Cum affi.Num.12.℣.4.Egredimini tres vos ꝛc. & egreſsi ſunt tres illi ꝛc. οἱ τρεῖς. שְׁלָשְׁתְּכֶם

שָׁלשׁ Tres,nomen adiectiuum cardinale fœminini generis,aliquoties reperitur. וְשָׁלשׁ

Iob 1.℣.2.Et nati ſunt ei ſeptem filij,& tres filiæ ꝛc. θυγατέρες τρεῖς.

שְׁלשׁ Tres,nomen.fœmininū & ſubſtantiuū,in reg.præponiꝛ nominibus cuiuslibet gen:

In reg.Leuit.25.℣.21.Et præcipiam ꝛc. vt faciat prouentum in tres annos. εἰς τρία ἔτη. לִשְׁלשׁ

1.Sam.13.℣.antep.Et fuit obtuſio acierum ꝛc. tridenti & ſecuribus ꝛc. וְלִשְׁלשׁ קִלְּשׁוֹן

In cōpoſitione numeroꝝ per regimen.Iud.7.℣.7.In trecentis viris.τριακόσιοι. בִּשְׁלשׁ מֵאוֹת

שְׁלִישִׁי Tertius,triarius,tertianus. שְׁלִישִׁי

Gen.1.℣.13.Et fuit veſpera,& fuit mane dies tertius. ἡμέρα τρίτη.

Et plur.Num.2.℣.24.Per exercitus ſuos,& hi tertij(.i.tertio loco)ꝓficiſcētur. τρίτοι. וּשְׁלִשִׁים

שְׁלִישִׁית Tertia,adiectiuum, & pro tertia parte ſubſtantiuum eſt.

Deut.26.℣.12.In anno 3.qui eſt annus decimaꝝ,dabis Leuitis ꝛc. ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ. הַשְּׁלִישִׁת

In reg.fit ſubſtantiuū.Num.28.℣.14.Et tertia pars Hin pro ariete ꝛc. ϗ τὸ τρίτον τοῦ εἶν. וּשְׁלִישִׁת

Cum affi.Ezech.21.℣.19.Et duplicabiꝛ gladius,tertia pars eius erit gladius ꝛc.ἡ τρίτη שְׁלִישִׁתָה

Ezech.5.℣.12.Tertia pars tua peſte morietur. (ῥομφαία. שְׁלִשִׁיתֵךְ

שְׁלִישִׁיָּה Tertia,tertiana,trima,nomen fœmininum adiectiuum.

Ieſ.15.℣.5.Fugitiui eius ad Zoar vitulam triennem.i.trium annorum. δάμαλις τριετής. שְׁלִשִׁיָּה

Et cap.19.℣.pen.In die illo erit Iſrael tertia pars Aegypto & Aſſyriæ. τρίτος. שְׁלִישִׁיָּה

שְׁלֹשִׁים Triginta,vſurpatur in vtroq; genere tam de cardinali quam ordinali nume.

1.Sam.9.℣.22.Et dedit ei locum ſummum inter inuitatos qui erant circiter 30. כִּשְׁלֹשִׁים

Gen.6.℣.15.Quinquaginta cubitoꝝ latitudo eiꝰ,et 30.cubitoꝝ altitudo ꝛc.τριάκοντα. וּשְׁלֹשִׁים

שִׁלֵּשִׁים Tertij eſt nomen adiectiuum & vſurpatur tantum in plurali.

Gen.50.℣.22.Et vidit Ioſeph ipſi Ephraim filios tertiorum.i.tertiæ generationis. ἕως τρίτης γενεᾶς. (παιδία τρίτων. שִׁלֵּשִׁים

Exo.20.℣.4.ca.34.℣.7.Deut.5 ℣.8.Viſitans iniquitatem ꝛc. in tertios & quartos ꝛc. שִׁלֵּשִׁים

שָׁלִישׁ Triarius,dux tertius à rege,item bis pro menſura ternaria , atq; ſemel tribuitur inſtrumentis muſicis & ſignificat ſiſtrum vel cimbalum conſtans tribus fidibus.

2.Reg.7.℣.2.Et reſpondit triarius quidā à quo pendebat rex,viro Dei ꝛc. ὁ τριστάτης. שָׁלִישׁ

Pſ.80.℣.6.Et potaſti eos lachrymis triario.i.menſura abundante. ἐν μέτρῳ. שָׁלִישׁ

Ieſ.40.℣.12.Quis comprehendit triario(vel tribus digitis)puluerem terræ.δρακὶ. בַּשָּׁלִשׁ

Cum affi.2.Reg 9.℣.25.Et dixit ad Bidcar triariū ſuū.i.tertiū à rege. τὸν τριστάτην αὐτοῦ. שָׁלִשֹׁה

Et pl. Exo.14.℣.7. Et accepit ſexcētos currꝰ electos ꝛc.& triarios(duces)ϗ τριστάτας. וְשָׁלִשִׁם

Pro.22.℣.20.Nōne præſcripſi tibi triarios.i.legē,prophetā & hagiographa. τρισσῶς. שָׁלִשִׁם

Cum affi.Exo.15.℣.4.Et electi triarij(duces)eius demerſi ſunt in mari. τριστάτας. שָׁלִשָׁיו
Pro fidibus.1.Sam.18.℣.6. Cum tympanis, cum lætitia, & cum fidibus. ἐν κυμβάλοις. וּבְשָׁלִשִׁים
מִשְׁלֹשׁ Tertiatio, nomen hemanthicum. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Ge.38.℣.24.Et factũ eſt circiter tertiationẽ menſiũ .i.circiter tres menſes. μετὰ τρίμηνον. כְּמִשְׁלֹשׁ
שִׁלְשֹׁם Nudiuſtertius, & pleruncꝫ ponitur poſt תְּמוֹל .i.heri. (καὶ τρίτην ἡμέραν.
Gen.31.℣.2.Et vidit Iacob faciem Laban, & ecce non erat vt heri & nudiuſtertius. שִׁלְשֹׁם
Et ℣.5. Vidi faciẽ patris veſtri nõ eſſe erga me vt heri et nudiuſtertiꝰ. καὶ τρίτην ἡμέραν. שִׁלְשֹׁם
Deut.19.℣.4.Et ipſe non fuit hoſtis eius ab heri & nudiuſtertius. πρὸ τῆς τρίτης. שִׁלְשֹׁם

שָׁם Ibi, illic, iſthic, aduerbium loci, & quando præcedit relatiuum אֲשֶׁר ſignificat relationem vbi, præterea varias ſpecies loci ſecundum varias additiones conſtituit.
Pſ.133.℣.vlt.Quia ibi præcepit Dñs benedictionem, vitam ſempiternam. ἐκεῖ. שָׁם
Pſ.122.℣.4.Quod ibi aſcenderunt tribus, tribus Domini teſtimonium Iſraeli. ἐκεῖ. שֶׁשָּׁם
Gen.2.℣.12.Et aurum terræ illius eſt optimum, ibi eſt bdellium, & lapis onyx. ἐκεῖ. שָׁם
Et ℣ſu 11.Piſon qui circuit totam terram Hauila, vbi eſt aurum. ἐκεῖ ἐστιν. אֲשֶׁר־שָׁם
Et ℣ſu 10.Et fluuius egrediebatur de Eden ꝛc. & inde diuiditur & fit ꝛc. ἐκεῖθεν. וּמִשָּׁם
Gen.10.℣.14. Patruſim & Caſluhim vnde egreſſi ſunt Philiſthæi. ὅθεν. מִשָּׁם
Gen.49.℣.antep.Illic ſepeliuerunt Abraham & Saram vxorem eius. καὶ ἐκεῖ. שָׁמָּה
Leuit.18.℣.3.Secundum opera terræ Chanaan, quô ego facio venire vos. ἐκεῖ. שָׁמָּה

שֵׁם Nomen, frequens eſt in lectione ſacroꝝ voluminum à radice inuſitata מָה.
Pro.22.℣.1.Electum nomen eſt præ omnibus diuitijs multis ꝛc. ὄνομα. שֵׁם
In reg.Pſ.113.℣.1.Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini. ὄνομα. שֵׁם
Cũ Maccaph.Ge.21.℣.3.Et vocauit Abrahã nomen filij ſui, qui natus erat. τὸ ὄνομα. שֵׁם־בְּנוֹ
Cum affix.Gen.48.℣.16.Et vocabitur in eis nomen meum & patrum meorum. τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα. שְׁמִי
Pſ.115.℣.1.Non nobis Domine nõ nobis, ſed nomini tuo da gloriam. τῷ ὀνόματί σου. לְשִׁמְךָ
Pſ.9.℣.6.Increpaſti gẽtes, ꝑdidiſti impiũ, nomẽ eoꝝ deleuiſti in æternũ. τὸ ὄνομα αὐτῶν. שְׁמָם
Et plur.Ge.26.℣.18.Et appellauit eis nomina ſecũdm nomina quæ vocauerat. ὀνόματα. שֵׁמוֹת
In re.Exo.1.℣.1.Hæc ſunt nomina filioꝝ Iſrael q venerãt in Aegyptũ. ταῦτα ὀνόματα. שְׁמוֹת
Cum affi.Gen.25.℣.13.Hæc ſunt nomina filioꝝ Iſmael in nominibus ſuis. ὀνόματα. בִּשְׁמֹתָם

שָׁמַד Extirpatus eſt, exterminatus eſt, exciſſus eſt. Cognationem habet cum דָּמָה .i.aruum proſciſſum, & cum שָׁדַף exaruit, nam quicquid extirpatur humo ſeu aruo facillimè exareſcit. Hinc σμώχω verbero, excindo, Et Germanicum ſchmettern / zerſchmettern.
In I. Coniug.paſſiua. נִשְׁמַד extirpatus eſt, exciſſus eſt.
Ier.48.℣.8.Et peribit vallis & extirpabitur planicies, vt dixit Dñs. ἐξολοθρευθήσεται. נִשְׁמַד
2.Sa.21.℣.5.Et q cogitauit de nobis vt eſſemꝰ extirpati ne ſubſiſteremꝰ. ἐξολοθρεῦσαι. נִשְׁמַדְנוּ
Deu.4.℣.26.Non prolongabitis dies ſuper ea, ſed extirpãdo extirpabimini. ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε.
(ὅπως ἂν ὀλοθρευθῶσι. הִשָּׁמֵד
Pſ.92.℣.8.Et floruerunt omnes operatores iniquitatis vt extirpentur in æternum. לְהִשָּׁמְדָם
Ieſ.48.℣.antep.Non excidetur & non extirpabitur nomen eius à facie mea. יִשָּׁמֵד
Item Gen.34.℣.pen.Deut.7.℣.4.à fin.Pſ.37.℣.antep.Pſ.83.℣.11.Ezech.32.℣.12.&c.
In III. Coniug. הִשְׁמִיד extirpauit, perdidit extirpando. (ἐξέτριψεν αὐτὸν.
Deut.4.℣.3.Omnis vir qui ſequutus eſt Baalpeor, extirpauit eum Dñs Deus tuus. הִשְׁמִידוֹ
Amos 9.℣.8.En oculi Dñi Dei contra regnum ꝛc. vt excindã illud è terra. καὶ ἐξαρῶ. וְהִשְׁמַדְתִּי
Veruntamen extirpando non extirparẽ domũ Iacob dicit Dñs. οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ. הַשְׁמֵיד
Ieſ.23.℣.11.Præcepit Cananæo ad extirpandũ fortalicia eius, pro לְהַשְׁמִיד : ἀπολέσαι. לַשְׁמִיד
Amos 2.℣.9.Et extirpaui fructum eius ſupernè, & radicem eius infernè. ἐξήρανα. וָאַשְׁמִיד
1.Sa.24.℣.pe.Et nunc iura mihi ꝑ Dñm ꝛc. ſi extirpaueris nomẽ meũ ꝛc. οὐκ ἀφανιεῖς. תַּשְׁמִיד
1.Reg.16.℣.14. Et extirpauit Zimri totam domum Baeſa, iuxta verbum Domini. וַיַּשְׁמֵד
Item Leuit.33.℣.5.à fine. Deut.2.℣.12.21.22.23.cap.4.℣.3.26.cap.7.℣.4.& antepen.

שַׁמָּה Deſolauit, idem quod שָׁמַם & יָשַׁם. Cognationem habet cum אָשַׁם dereliquit turpiter & cum deſolatione quadam.

In II. Coniug. שִׁמֵּם deſolauit. Vſurpatur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Ezech.36.℣.3.Sic dicit Dñs Deus ꝓpter deſolare vos & abſorbere vos vndiq́ꝫ. ἀντὶ (τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς. שַׁמּוֹת

שָׂמַח Lætatus eſt,lætus fuit,læticia & gaudio perfuſus eſt. Hinc ἄσμενος .i. gaudens, libens,ἀσμένως libenter. Sept. reddiderunt plerunq́ꝫ per εὐφραίνομαι &c.

In I. Coniug. שָׂמַח & שָׂמֵחַ lætatus eſt. Verbum neutrum & tranſitiuum.
Pſ.16.℣.9.Propterea lætatum eſt cor meum, & exultauit gloria mea,atq́ꝫ caro mea. εὐφράνθη. (ἐν εὐφροσύνῃ. שָׂמַח
Pro.29.℣.6.In tranſgreſsione viri mali eſt offendiculum, at iuſtus ouabit & lætabit. יָשְׂמַח
Pro.2.℣.14.Qui lætanť ad faciendũ malũ,exultabũt in peruerſitatibus. εὐφραινόμενοι. הַשְּׂמֵחִים
Ieſ.24.℣.7.Deformatæ ſunt vites,gemuerunt omnes læti corde. οἱ εὐφραινόμενοι. שִׂמְחֵי
Et ſub מ eſt zere.Pſ.35.℣.antep.Erubeſcãt & cõfũdãť pariter lætãtes &c. ἐπιχαίροντες. שְׂמֵחֵי
Eccle.3.℣.12.Noui quod nihil ſit melius in eis niſi lætari & facere bonũ. εὐφρανθῆναι. לִשְׂמוֹחַ
Eccl.11.℣.1.Lętare adoleſcẽs ĩ pueritia(vel in iuuẽtute)tua,et benefaciat &c. εὐφραίνου. שְׂמַח
Pſ.104.℣.pen. Dulceſcet ſup̃ me meditatio mea, ego lætabor in Dño. εὐφρανθήσομαι. אֶשְׂמַח
Oſeæ 9.℣.1.Ne læteris Iſrael ad exultationẽ vt gẽtes,qa ſcortatus es à Dño. μὴ χαῖρε. תִּשְׂמַח
Pſ.107.℣.pen.Videbunt recti & lætabuntur. ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται. וְיִשְׂמָחוּ

In II. Coniug. שִׂמַּח lætificauit,exhilarauit. Semper eſt tranſitiuum.
Deut.24.℣.5. Et lætificabit vxorẽ ſuã q́ꝫ accepit.i.quam duxit. εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα. וְשִׂמַּח
Iud.9.℣.13.Num deſerã muſtũ &c. quod exhilarat Deum & homines. τὴν εὐφροσύνην. הַמְשַׂמֵּחַ
Ier.20.℣.antep. Natus eſt tibi filius, & lætificando lætificauit. εὐφραινόμενος. שַׂמֵּחַ
Pſ 86.℣.4.Lætifica animam ſerui tui,quia ad te Domine. εὔφρανον. שַׂמֵּחַ
Pro.10.℣.1.Filius ſapiens lætificabit patrem. εὐφραίνει. יְשַׂמַּח

In III. Coniug. הִשְׂמִיחַ fecit lætari,lætificauit. Semel tantum reperitur.
Pſ.89.℣.42.Eleuaſti dexterã hoſtiũ eius,lætari feciſti omnes inimicos eius. εὔφρανας. הִשְׂמַחְתָּ

Inde nomen.

שִׂמְחָה Læticia,gaudium, valdè vſitatum eſt in Biblijs ſacris.
Pſ.4.℣.pe.Dediſti læticiã in cor meum (maiorem) tempore frumenti &c. εὐφροσύνην. שִׂמְחָה
Cum affi.leui.Pro.14.℣.10.Et in læticia eius non immiſcebit ſe alienus. ἐν εὐφροσύναις. וּבְשִׂמְחָתוֹ
Cũ affi.gra.Ieſ.66.℣.5.Et videbimus in læticia veſtra,at ipſi erubeſcẽt. ἐν τῇ εὐφροσύνῃ. בְּשִׂמְחַתְכֶם
Pſ. 106. ℣.5. Ad lætandum in læticia gentis tuæ,ad gloriandum cum hæreditate tua. τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ. בְּשִׂמְחַת
Et plur.Pſ.16.℣.vlt.Facies me ſcire iter vitæ,ſatietatem læticiarum. εὐφροσύνης. שְׂמָחוֹת

שָׁמַט Dimiſit,remiſit liberè,laxauit,demiſit præcipitando,præcipitauit.

In I. Coniug. שָׁמַט dimiſit,remiſit, & ſine accuſatiuo dimiſſus eſt. Sexies extat.
Ier.17.℣.4.Et dimittetis(.i.vacabis) hæreditate tua quam dedi tibi. וְשָׁמַטְתָּה
2.Sam.6.℣.6.& 1.Par.13.℣.9.Nam præcipitabant boues.i.declinabant. περιέσπασεν. שָׁמְטוּ
Deut.15.℣.2.Hæc ſit ratio remiſsionis,omnis creditor remittere debet. ἀφήσεις. שָׁמוֹט
2.Re.9.℣.5.à fi.Demittite(.i.p̃cipitate)eã,et demiſerũt(.i.p̃cipitarũt)eã. κυλίσατε αὐτήν. שִׁמְטוּהוּ
Exod.23.℣.11.Et ſeptimo(anno)dimittes liberè eam,& deſeres eam. ἄφεσιν ποιήσεις. תִּשְׁמְטֶנָּה

In voce paſsiua. נִשְׁמַט demiſſus eſt,præcipitatus eſt. Semel reperitur.
Pſ.141.℣.6.Demiſsi(.i.præcipitati ſunt in manus(.i.acies)petræ. κατεπόθησαν. נִשְׁמְטוּ

In III. Coniug. הִשְׁמִיט dimiſit liberè,fecit dimiſsionem. Semel legitur.
Deut.15.℣.3.At qui eſt frater tuus,hunc dimittat manus tua. ἄφεσιν ποιήσεις. תַּשְׁמֵט

Inde nomen.

שְׁמִטָּה Dimiſsio libera mutui,remiſsio terræ, quæ 7. quoquo anno fiebat. שְׁמִטָּה
Deut.15.℣.1.Poſt finem ſeptem annorum facies remiſsionem. ἄφεσιν.
Præterea inuenitur tantum.Deut.15.℣.2.9.cap.31.℣.10.

שָׁמַיִם Cœli,ſiue cœlum. Compoſitum videtur ex אֵשׁ ignis,& מַיִם aquæ, formã enim habet dualis numeri propter duplices aquas illas quæ ſupra & infra firmamentum ſunt,nam cœlum creatum eſt ex aquis & igni. Creberrimum legitur.
Gen.1.℣.1.In principio creauit Deus cœlum & terram. τὸν οὐρανὸν. הַשָּׁמַיִם
In diſtinctione.Ge.1.℣.8.Et vocauit Deus expãſionẽ(.i.firmamentũ)cœlum. οὐρανὸν שָׁמָיִם

Cum He locali.Ge.15.℣.5.Suſpice quæſo cœlũ verſus & numera ſtellas.εἰς τὸν οὐρανὸν הַשָּׁמַיְמָה
Cum affi.leui.Deut.28.℣.21.Et erunt cœli tui qui ſuper capite tuo ſunt. ὁ οὐρανός. שָׁמֶיךָ
Cum affix.graui.Leuit.26.℣.19.Et dabo cœlos veſtros vt ferrum,& terram tuam vt
æs. τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν. (οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν. שְׁמֵיכֶם
In reg.Pſalm.148.℣.4. Laudate eum cœli cœlorum, & aquæ quæ ſupra cœlos ſunt. שְׁמֵי
2.Par.6.℣.18.Ecce cœli,& cœli cœloꝝ non capient te. ὁ οὐρανὸς καὶ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ. וּשְׁמֵי

שְׂמִיכָה Opertorium,operimentum,tegumentũ, ſtragula villoſa quæ ſupernè imponitur. Ideoq; cognationem habet cum סָמַךְ ſuſtinuit deſuper,ſuſtentauit è ſupernis. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris,vt,
Iud.4.℣.18.Et quũ diuertiſſet ad eã in tabernaculũ,oꝑuit eũ tegumento. ἐν τῇ δέῤῥει. בַּשְּׂמִיכָה

שִׂמְלָה Veſtis externa, veſtimentum,idem quod שַׂלְמָה de quo ſupra.
Gen.9.℣.23.Et tulit Sem & Iapheth veſtimentum,& poſuerunt ꝛc. τὸ ἱμάτιον. הַשִּׂמְלָה
Cum affi.leui.Ieſ.4.℣.1.Et veſtimentum nrm̃ induemus. τὰ ἱμάτια ἡμῶν. וְשִׂמְלָתֵנוּ
In reg.Deut.22.℣.5.Et non induet vir veſtem mulieris στολὴν γυναικείαν. שִׂמְלַת
Et pl.Ge.45.℣.22.Et dedit vnicuiq; veſtes mutatorias,& ipſi Biiamĩ ꝛc. δισσὰς στολάς. שְׂמָלֹת
Cum affi.Gen.37.℣.antep,Et ſcidit(vel dirupit)Iacob veſtimenta ſua.ἱμάτια αὐτοῦ. שִׂמְלֹתָיו
Item Gen.35.℣.26.cap.41.℣.14.cap.44.℣.13.Exod.3.℣.vlt,cap.12.℣.34.cap.19.℣.10.

שְׂמֹאל Siniſter fuit, ſiniſtrorſum tetendit, ad ſiniſtram partem declinauit. Aleph interponit aliquando ad differentiã ꝑcedentis radicis,& nonnunq; omittitur.
In III. Coniug. הִשְׂמְאִיל & הִשְׂמִיל ſiniſtrorſum tetendit. Quinquies.
1.Par.12.℣.2.Inſtructi arcu,ad dexterã & ad ſiniſtrã iaculabant lapidibus.ἐξ ἀριστερῶν וּמַשְׂמְאִלִים
2.Sa.14.℣.19.Nõ eſt declinare ad dexterã,neq; ad ſiniſtrã ab oĩbꝰ ꝛc.εἰς τὰ ἀριστερά. לְהַשְׂמִיל
Ezech.21.℣.16.Vni te,ad dexteram tende,pone,ſiniſtrorſum tende ꝛc. ἐξ εὐωνύμων. הַשְׂמִילִי
Gen.13.℣.9.Et ſi tu ad dexteram,ego ad ſiniſtram tendam.ἐγὼ εἰς ἀριστερά. וְאַשְׂמְאִילָה
Ieſ.30.℣.21.Hæc eſt via,in hac incedite,ſiue ad dexteram ſiue ad ſiniſtrã. ἐπὶ ἀριστερά. תַשְׂמְאִילוּ

Inde nomina.

שְׂמֹאל Siniſtrum, ſiniſtra pars.
Ioſuæ 1.℣.7.Ne declines ab ea(lege)ad dexteram,neq; ad ſiniſtram. ἢ ἀριστερά. וּשְׂמֹאל
In regim.Geneſ.48.℣.13.Ephraim in dextera ſua ad ſiniſtram Iſraelis,et Manaſſe ꝛc.
ἐξ ἀριστερῶν. (ἐξ εὐωνύμων. מִשְּׂמֹאל
Cum affi.Exo.14.℣.22.& antep.Aquæ erãt illis murus à dextera eorum & à ſiniſtra. וּמִשְּׂמֹאלָם
Item Num.20.℣.17.cap.22.℣.26.Deu.2.℣.27.ca.5.℣.pen.ca.17.℣.11.20.Eze.1.℣.10.
שְׂמָאלִי Siniſter, læuus,adiectiuum eſt.
1.Re 7.℣.21.item 2.Par.3.℣.vlt.Et erexit ſtatuã ſiniſtrã,& vocauit ꝛc,Boaz. ἀριστερῶν הַשְּׂמָאלִי
שְׂמָאלִית Siniſtra,læua manus,adiectiuè accipitur
Leuit.14.℣.15.& 26.Et fundat ſuper manum ſacerdotis ſiniſtram.τὴν ἀριστεράν. הַשְּׂמָאלִית
Item eodem cap.16.℣.27.Item 2.Reg.11.℣.11.& 2.Par.23.℣.10.

שָׁמֵם Deſolatus eſt cum ſtupore propter reatum aut pœnam, ita vt obnoxius ſit afflatui, & coram quo aliquis obſtupeſcit propter extremam & ſubitam deſolationem ſeu deuaſtationem, Eam ob rem exponitur quoq; per metalepſin pro obſtupeſcere cum deſolatione. Idem valet quod יָשַׁם & שָׁמָה & cognationem habet cum אָשַׁם turpis fuit, ſeu turpiter deuaſtatus eſt, & cum נָשַׁם anhelauit. Hinc σμύχω corrumpo, σμύχομαι ardeo, Germanicè ſchmehen/ſchmechen/vt ſi quis diriſsima morte afficiatur. Item ſchemen.
In I. Coniug. שָׁמַם & שָׁמֵם deſolatus eſt. In infinitiuo & Imp. defic.ainpoal.
Thren.5.℣.5.à fine. Super monte Zion qui deſolatus eſt,vt vulpes in eo verſentur.
ἠφανίσθη. (ὅτι ἠφανίσθη. שֶׁשָּׁמֵם
Ezec.35.℣.vlt.Sicut tu lætatus es ſuper hæreditate domus Iſraelis quod deſolata eſt. שָׁמֵמָה
Et ℣.antep. Deſolati(vel deuaſtati) ſunt. Eſt duplex lectio,poteſt .n. eſſe fœm. ſin. שָׁמֵמָה
Ier.12.℣.11.Poſuit eam (partem)in deſolationem,luxit ſuper me deſolata. (ἔρημα. שְׁמֵמָה
Thren.3.in ר. Vias meas peruertit,& diſſecuit me,poſuit me deſolatum,ἠφανισμένην. שׁוֹמֵם

Ieſa.54.℣.1.Quia plures ſunt filíj deſolatæ,præ filíjs maritatæ.τῆς ἐρήμου. שְׁמֵמָה
Ier.2.℣.12.Obſtupeſcite cœli ſuꝑ hoc,& exhorreſcite,deuaſtamini valde ꝛc.ἐξέστη. שֹׁמּוּ
Pſ.40.℣.antep. Deſolentur(vel vaſtenť) ꝓ mercede ignominiæ ipſoꝝ. κομισάσθωσαν. יָשֹׁמּוּ
Iob 17.℣.8.Quamobrẽ ꝓbi ſtupebũt ſuꝑ hoc,& ĩnocens ꝯtra hypocritã. θαῦμα ἕξει. יָשֹׁמּוּ
In voce paſsiua. נָשַׁם Deſolatus eſt,deuaſtatus eſt turpiter.
Eze.6.℣.4.Et deſolabunť altaria veſtra,et confringenť idola veſtra. ϗ τὰ τεμένη ὑμῶν. נָשַׁמּוּ
Zach. 7.℣. vlt. Et terra deſolata eſt poſt eos, vt non ſit pertranſiens neqꝫ aduertens.
ἀφανισθήσεται. (ἠρημωμένη. נְשַׁמָּה
Pſ.69.℣. 24. Fiat caſtellum eorum deſolatum,in tabernaculis eorum nõ ſit habitans. נְשַׁמָּה
Eze.30.℣.7.Et deſolabunť ĩ medio terraꝝ deſolataꝝ,& ciuitates eius. ἐρημωθήσεται. נְשַׁמּוֹת
1.Re.9.℣.9.2.Par.7.℣.pe.Oĩs p̃teriens eã ſtupeſcet(vel anhelabit à נָשַׁם) ἐκστήσεται. יִשֹּׁם
Legitur præterea Leuit.26.℣.22. Ier.4.℣.9. Ieſ.33.℣.8.Ezech.4.℣.17.cap.25.℣.3.
In II.Coniug. שׁוֹמֵם deſolauit ad ſtuporem. Legitur tantum in participio.
Eſræ 9.℣.3.& 4.Et ſedi ego deſolatus.i.animo deſolato vel ſedi ſtupeſcens. ἠρεμάζων. מְשׁוֹמֵם
Dan.9.℣.vlt.Et ſuper alam abominationum erit deſolatum.i.deſolatio.ἐρημώσεων. מְשׁוֹמֵם
Et ca.11.℣.31.Et auferent iuge ſacrificiũ,& dabũt execrationẽ deſolatã. ἀφανισμένην. מְשׁוֹמֵם
In III. Coniug. הֵשַׁם deſolauit,participium & infinit. ſcribuntur perfectè.
Ier.10.℣.vlt.Conſumpſerunt eum, & locum eius deſolauerunt. (μώσω. הֵשַׁמּוּ
Leu.26.℣.31.Et deſolabo(.i.vaſtabo)ſãctuaria veſtra,& nõ odorabo odorẽ. ϗ ἐξερη- וַהֲשִׁמּוֹתִי
Eze.3.℣.15.Et ſedi ibi ſeptem dies deſolatus in medio eorum.ἀναστρεφόμενος. מַשְׁמִים
Mich.6.℣.4.à fine.Infirmabo te cædendo,& deſolãdo ꝓpter peccata tua.ἀφανισμῷ. הֲשִׁמֵּם
Eze.20.℣.26.ꝓpterea deſolabo eos,vt cognoſcã ꝙ ego ſũ Iehoua.ὅπως ἀφανίσω αὐτούς. אֲשִׁמֵּם
1.Sa.5.℣.6.Et aggrauata eſt manꝰ Dñi ſuꝑ Aſdodios,& deſolauit eos.ϗ ἐβασάνισεν. וַיַּשֵּׁם
Ier.49.℣.20.Niſi deſolauerit ſuꝑ eis habitacula eorum (vel eſt à נָשַׁם) βατωθῇ. יַשִּׁים
In voce paſsiua. הָשַׁם pro הוּשַׁם deſolatus eſt.
2.Par.36.℣.antep.Oĩbus diebus deſolationis.i.deſolari. Eſt infinitiuꝰ. ἐρημώσεται. הָשַׁמָּה
Leu.26.℣.34.35.Oĩbus diebꝰ deſolari.i.deſolatiõis,ĩ ש excidit dages. ἐρημώσεως. הָשַּׁמָּה
Et ℣.43.Et acceptabit ſabbatha ſua cum deſolabiť(ꝓ בָּהֳשַׁמָּה)ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτήν. בָּהֳשַׁמָּה
Iob 21.℣.5.Reſpicite ad me & deſolamini.i.obſtupeſcite. θαυμάζετε. וְהָשַׁמּוּ
In IIII. Coniug. הִשְׁתּוֹמֵם fecit deſolatum.i.obſtupuit.
Ieſ.63.℣.5.Et reſpiciebam,ſed non erat adiutor,& obſtupeſcam. ϗ προσενόησα. וָאֶשְׁתּוֹמֵם
Dan.8.℣.27.Et faciebam me deſolatum.i.obſtupeſcebam ſuper viſione.ϗ ἐθαύμαζον. וָאֶשְׁתּוֹמֵם
Pſ.143.℣.4.Et defecit ſuꝑ me ſpiritus meus,intra me obſtupuit cor meũ. ἠκηδίασεν. יִשְׁתּוֹמֵם
Ieſ.59.℣.16.Et vidit ꝙ nemo eſſet,& obſtupuit,quod nemo ſe opponeret.ϗ κατενόησε. וַיִּשְׁתּוֹמֵם
Eccle.7.℣.17.Et videaris tibi nimiũ ſapiens,vt qd teipſũ deſolabis? μή ποτε ἐκπλαγῇς. תִּשּׁוֹמֵם
Thau formatiuum natura præcedens ante Schin abſconditur per dages in eo.

Inde nomina.

שְׁמָמָה Deſolatio tam ſtupenda vt aliquis videns non poſsit non gemere & efflare halitum præ dolore & compaſsione animi. Sæpiſsimè in Biblíjs reperitur. (λειμμένη.
Ieſ.62.℣.4.Nõ vocaberis ampliꝰ derelicta,& terra tua nõ vocabiť deſolatio. καταλε- שְׁמָמָה
Eze.6.℣.vlt.Et dabo(vel ponam)terram in deſolationem & vaſtitatem. ἀφανισμόν. שְׁמָמָה
Ier.12.℣.11.Poſuit eam in deſolationem,luxit ad me deſolata.εἰς ἀφανισμόν. לִשְׁמָמָה

שַׁמָּה Deſolatio,vaſtitas,ſtupor ad deſolationem.
Ezech.35.℣.7.Et dabo montem Seir in deſolationem & vaſtitatem. εἰς ἔρημον. לְשַׁמָּה
Et pl.ibid.℣.9.Deſolatiões ꝑpetuitatis dabo te,& ciuitates tuæ nõ habitabũť.ἐρημίαι שַׁמּוֹת
Ier.25.℣.12.Et ponam eum in deſolationes perpetuitatis.i.perpetuas.ἀφανισμόν. לְשַׁמּוֹת

שִׁמָּמוֹן Deſolatio ſtupenda. (φανισμῷ.
Eze.4.℣.pen.Et atqꝫ in menſura & in deſolatione(.i.ſtupore)bibent. ἐν μέτρῳ ϗ ἐν ἀ- וּבְשִׁמָּמוֹן

שֹׁמֵם Deſolatus, eſt nomen adiectiuum ad formam participíj Kal & interdum vſurpatur pro ſubſtantiuo, deſolatio. (τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως.
Dan.12.℣. antep. Et à tempore quo tolletur ꝛc. & ad dãdũ abominatiõem deſolatã. שֹׁמֵם
Dan.9.℣.vlt.Et vſqꝫ ad conſumatiõem ꝛc. defluet ſuꝑ deſolationẽ.ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. שֹׁמֵם
Plur.Thren.1.in Ain.Fuerunt filíj mei deſolati,nec exuberauit hoſtis.ἠφανισμένοι. שֹׁמֵמִים
Et in ר Oẽs portæ eius ſunt deſolatæ,ſacerdotes eius ſunt lugentes. ἠφανισμέναι. שׁוֹמֵמִין

שׁוֹמֵמָה Deſolata, & ſubſtantiuè deſolatio.
Thren.1.in Mem. Expandit rete pedibus meis, & poſuit me deſolatam. ἀφανισμένην. שׁוֹמֵמָה
Et plur.Ieſ.49.℣.8. Ad hæreditandum hæreditates deſolatas. κληρονομίας ἐρήμους. שֹׁמֵמוֹת
Cum affi.Dan.9.℣.18. Aperi oculos tuos & vide deſolationes. ἀφανισμὸν ἡμῶν. שֹׁמְמֹתֵינוּ
In re.Ieſ.61.℣.4. Et ædificabũt vaſtitates excelſi deſolationes prioritatũ. ἐξηρημωμένας שֹׁמְמוֹת
שַׁמָּה Deſolatio ſtupenda, ſtupor.
Ier.5.℣.pen. Deſolatio & horror factus eſt in terra. ἔκστασις ϗ φρικτά. שַׁמָּה
Deut.28.℣.37. Et eris in deſolationem, in parabolam & in acumen &c. ἐν αἰνίγματι. לְשַׁמָּה
Et plur.Pſ.46.℣.9. Videte opera Domini, qui poſuit deſolationes in terra. τέρατα. שַׁמּוֹת
מְשַׁמָּה Deſolatio, vaſtitas, deuaſtatio.
Ezech.6.℣.vlt. Et poſui terram in deſolationem & deuaſtationem &c. εἰς ἀφανισμὸν. מְשַׁמָּה
Et plur.Ieſ.15.℣.11. Quia aquæ Nimrim deſolationes erunt &c. ἔρημον ἔσται. מְשַׁמּוֹת

שְׂמָמִית Simia, conuenit cum Ebræo, Quidam vertunt ſtellionem ex genere araneorum & à deſolatione dictum eſſe putant, vel quod loca deſolata tenet, aut certè quod homines ipſum aſſlent nec dignentur videre ipſum, ideoq; in quibuſdam exemplaribus eſt Schin cum puncto dextro.
Pro.30.℣.28. Simia (vel ſtellio aut araneus) manibus ſuis apprehendit &c. καλαμώτης. שְׂמָמִית

שָׁמֵן Pinguis fuit, pingueſcebat, pinguefactus eſt. Cognationem habet cum נָשַׁם exhalauit, nam pinguia corpora multum ſolent exhalare vel ſuſpirare, præſertim ſi peregrinantur aut laborant. Hinc eſt latinum ſumen et ſuminale .i. pinguedo infra vmbilicum cum vberibus. Septuaginta verterunt per λιπαίνω.
In I. Coniug. שָׁמֵן pinguis fuit. Ter tantum legitur.
Deut.32.℣.15. Impinguatus es, condenſatus es, obductus es, & dereliquit &c. ϗ ἐλιπάνθη. (ἐμεγαλώθησαν. שָׁמַנְתָּ
Ieremiæ 5.℣.4. à fine. Pingues fuerunt, & nitidi ſunt, atq; tranſgreſsi ſunt verba. שָׁמְנוּ
Deut.32.℣.15. Et impinguatus eſt Ieſyrun (.i. Iſrael) & recalcitrauit. ϗ ἐνεπλήσθη. וַיִּשְׁמַן
In III. Coniug. הִשְׁמִין fecit pingue .i. obduxit pinguedine. Bis legitur. (ἐπαχύνθη.
Ieſ.6.℣.10. Impingua (.i. craſſum redde) cor populi huius, & aures eius fac hebetes. הַשְׁמֵן
Neh.9.℣.25. Et comederunt & ſaturati ſunt & impinguati ſunt &c. ϗ ἐλιπάνθησαν. וַיַּשְׁמִינוּ

Inde nomina.

שָׁמֵן Pinguis, nomen participiale 1. Coniugationis. Hinc ſumen.
Ieſa.30.℣.23. Et panis prouentus terræ, & erit vber & pinguis. ϗ λιπαρός. וְשָׁמֵן
Eze.34.℣.14. In loco bõo & paſcuis pĩguib9 paſcẽt, nẽpe ad mõtes &c. ἐν νομῇ ἀγαθῇ. שָׁמֵן
שְׁמֵנָה Pinguis, craſſa, in fœminino genere.
Gen.49.℣.20. De Aſer, pinguis panis illius, ipſeq; dabit delicias regis. πίων. שְׁמֵנָה
Num.13.℣.21. Et qualis ſit terra, an pinguis ſit, an macra. ἢ πίων. הַשְׁמֵנָה
שֶׁמֶן Oleum à pinguedine, vngentum pingue, Vſurpatur tantum in genere fœmin.
Cant.1.℣.3. Vnguentum effuſum eſt nomen tuum. μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου. שֶׁמֶן
Pro.21.℣.20. Theſaurus expetibilis & oleum in habitaculo ſapientis. ἀναπαύσεται. וָשֶׁמֶן
In re.Pſ.89.℣.21. Inueni Dauidẽ ſeruũ meũ, oleo ſãctitatis meæ vnxi eũ. ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ בְּשֶׁמֶן
In pauſa.Ieſa.41.℣.19. Sittam & myrtum & arborem pinguedinis. ϗ λεύκην. שָׁמֶן
Cũ affi.Oſe.2.℣.5. Lanã meã, & linũ meũ, oleũ meum, & potum meum. ἔλαιόν μου. שַׁמְנִי
Et plur.Ieſ.28.℣.1. Quæ eſt ſuper capite vallis pinguedinum .i. optimæ. τοῦ παχέος. שְׁמָנִים
Cum affi.Ieui.Can.1.℣.3. Ad odorem vnguentorum tuorum optimorum. ὀσμὴ μύρων σου. שְׁמָנֶיךָ
מִשְׁמָן Pinguedo, & per auxeſin pro pingui & craſſo.
In reg.Ieſ.17.℣.4. Et pinguedo carnis eius emacrabitur .i. macreſcet. ϗ τὰ πλείονα. מִשְׁמַן
Et plural. cum affix. Ieſa.10.℣.16. Et mittet dominus &c. in pingues eius maciem. εἰς τὴν σὴν τιμὴν. (ἐν τοῖς πλείοσιν. בְּמִשְׁמַנָּיו
Pſalm.78.℣.31. Et occidit inter pinguedines (.i. pingues) eorum .i. fortes & robuſtos. בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם
In reg.Gen.27.℣.39. Ecce pinguedines terræ erũt habitatio tua. ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς. מִשְׁמַנֵּי
מַשְׁמַנִּים Pinguedines, pinguia. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Neh.8.℣.11. Et dixit eis, ite, comedite pinguia, & bibite dulcia, mittite portiones, λιπάσματα. מַשְׁמַנִּים

שְׁמֹנֶה Octo, nomē numerale, cardinale maſculini generis, exuperans ſeptenariū numeꝝ. שְׁמֹנָה
1.Sa.17.℣.12.Et nomen eius Ieſai, & illi erant octo filij, atq; vir ille ī ꝛc. ὀκτὼ υἱοί.
Et ſic cū alijs numeris. 2.Sa.8.℣.13.In valle ſalis decē & octo millia (ꝑcuſsit) ὀκτὼ שְׁמֹנָה עָשָׂר
(linum. ὀκτὼ ἡμερῶν.
καὶ δέκα χιλιάδας. שְׁמֹנַת
In regim. Geneſ.17.℣.12. Et filius octo dierum circumcidetur vobis, omne maſcu שְׁמֹנַת
Et ſic cū alijs numeris. In re. Nu.2.℣.24.Cētū millia, octo milliū et cētū. ὀκτακισχίλιοι. שְׁמֹנַת
שְׁמֹנֶה Octo, in genere fœminino vt grammatica docet, שְׁמֹנֶה
Ezech.40.℣.9.Et menſus eſt porticum portæ octo cubitis. πήχεων ὀκτώ. שְׁמֹנֶה
Et ſic cum alijs numeris. Iud.4.℣.3. Et ſeruierunt filij Iſrael &c. decē & octo annis.
שְׁמִינִי Octauus. Eſt ordinis maſculini generis. הַשְּׁמִינִי
Leu.9.℣.1.Et factū eſt in die octauo, vocauit Moſe Aharonē atq; filios eius. ὀγδόῃ. הַשְּׁמִינִי
Et cap.12.℣.3.Et in die octauo circumcidetur caro p̄putij eius. τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ.
שְׁמִינִית Octaua. Item inſtrumentum octo chordarum. שְׁמִינִית
Leuit.25.℣.22.Et ſeminabitis in anno octauo, & comedetis de ꝓuentu. τὸ ὄγδοον הַשְּׁמִינִית
Pſ.6.℣.1. Præcinenti in modulationibus ſuꝑ octauā Pſalmus Dauidis. ὑπὲρ τῆς ὀγδόης
(ὀγδοήκοντα.
שְׁמֹנִים Octoginta, & ponitur aliquando pro numero ordinali. שְׁמֹנִים
Exo.7.℣.9.Et Moſe erat filius octoginta annorū & Aharō filius triū & 80. annoꝝ. בִּשְׁמֹנִים
1.Reg.6.℣.1.Et factum eſt in octogeſimo anno & quadrageſimo anno. ὀγδοηκοστῷ.

שָׁמַע Audiuit, exaudiuit, obediuit, auſcultauit, audiendo percepit, obtemperauit, paruit, אֶל
transfertur etiam ad animum, intellexit, percepit, cum ל & ב eſt obedire, & cum
attendere, aduertere.
In I. Con. שָׁמַע & שָׁמֵעַ audiuit, cū datiuo vel אֶל obediuit cum ב acquieuit. שָׁמַע
Ge.16.℣.11.Vocabis nomen eius Iſmael, ꝗa audiuit Dn̄s afflictionē tuā. ὅτι ἐπήκουσε. שָׁמַע
Pſ.34.℣.7.Iſte pauper clamauit, & Dominus exaudiuit. εἰσήκουσεν. שְׁמַעְתִּיךָ
Gen.17.℣.20.Et quod ad Iſmaelem pertinet audiui te, en benedixi ei &c. ἐπήκουσά σου. וְשֹׁמֵעַ
2.Sam.15.℣.3.At audiens (ſeu auſcultans) non eſt tibi. ἀκούων. שֹׁמַעַת
Pro.25.℣.12.Qui increpat ſapientem & aurem obedientem. εὐήκοον. שָׁמֹעַ
Deut.11.℣,13.Et fiet, ſi audiendo audieritis ad præcepta mea. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε. וְלִשְׁמֹעַ
Et ca.26.℣.17.Et ad obediendū in voce mea.i.acqeſcendū voci meæ. ὑπακούειν. בְּשָׁמְעוֹ
Item ca.29.℣.19.Et fiet vt quum audierit ipſe verba execrationis huius. ἐὰν ἀκούσῃ. כְּשָׁמְעָתוֹ
Ieſ.30.℣.19.Quum audierit ipſe reſpondebit tibi. ἐπήκουσέ σου. שְׁמַע
Deut.4.℣.1.Et nunc Iſrael, audi(.i.attende)ad ſtatuta, & ad iudicia &c. ἄκουε. שְׁמָעָה
Pſ.17.℣.1.Exaudi Deus iuſticiam, attende ad clamorem meum. εἰσάκουσον. שְׁמָעֵנוּ
Gen.23.℣.6. Audi nos Domine, princeps Dei es tu inter nos, &c. ἄκουσον δὲ ἡμῶν. אֶשְׁמַע
Ier.11.℣.11.Et clamabunt ad me et nō audiā(.i.attendā)ad eos, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν תִשְׁמַע
Deut.13.℣.3.Et non auſcultabis(.i.attendes)ad verba prophetæ huius οὐκ ἀκούσεσθε. יִשְׁמַע
Exo.7.℣.4.Et non audiet ad vos Pharao.i.non parebit vobis. καὶ οὐκ εἰσακούσεται. וְנִשְׁמָעֶנָּה
Iud.14.℣.13.Et dixerunt ei, propone ænigma tuū, & audiemus illud. καὶ ἀκουσόμεθα.
In voce paſsiua נִשְׁמַע auditus eſt, perſæpe legitur in Biblijs ſacris. נִשְׁמַע
Ieſ.15.℣.4.Et exclamauit Heſbon & Elale ad Iahar, audita eſt vox eorum. נִשְׁמַע
Pſ.19.℣.4.Non eſt dictio, neq; verba quoꝝ vox non auditur. ὧν οὐχὶ ἀκούονται. הַנִּשְׁמַעַת
Ier.51.℣.46. Et non timebitis propter auditam famam. ὀνειδισμὸν ἡμῶν. בְּהִשָּׁמַע
Eſther 2.℣.8.Et factum eſt quū audiret ℣bum regis, & mandata eius ꝛc. ὅτι ἠκούσθη. תִּשָּׁמַע
Ier.18.℣.pen. Audietur clamor è domibus eorum, quum induxeris ꝛc. γενηθήτω. יִשָּׁמַע
Ieſ.60.℣.18.Nō audiet amplius iniuria in terra tua, deuaſtatio & ꝯtritio. ἀκουσθήσεται.
In II. Con. שִׁמַּע fecit audire.i.conuocauit. Bis reperitur. וַיְשַׁמַּע
1.Sam.15.℣.4.Et conuocauit Saul populum, & viſitauit eos in Telaim. καὶ παρήγγειλε. וַיְשַׁמַּע
Et cap.23.℣.8.Et conuocauit Saul omnem populum in bellum &c. καὶ παρήγγειλε.
In III. Coniug. הִשְׁמִיעַ fecit audire. הִשְׁמִיעַ
Ieſ.45.℣.21.Quis fecit audire hoc ab initio, ex tūc ꝗs indicauit illud? τίς ἀκουστὰ ἐποίησε. מַשְׁמִיעַ
Et c.52.℣.7.Quā ſpecioſi ſūt ſuꝑ mōtib⁹ pedes ꝛc. faciētis audire pacē. ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω לַשְׁמִיעַ
Pſ.26.℣.7.Ad faciendum audire in voce confeſsionis. (pro לְהַשְׁמִיעַ) τοῦ ἀκοῦσαι με. הַשְׁמִיעֵנִי
Pſ.143.℣.8.Fac me audire mane miſericordiā tuā, ꝗa ī te confiſus ſū. ἀκουστὸν ποίησόν μοι. אַשְׁמִיעַ
Ieſ 42.℣.9.Et noua ego añuncio priuſq; germinabūt, audire faciā vos. ἐδηλώθη ὑμῖν.
Pſalm.51.

Pſ.51.℣.10. Facies me audire gaudium & lætitiam, exultabunt oſſa ꝛc. ἀκουτιεῖς. תַּשְׁמִיעֵנִי
Iud.18.℣.25.Et dixerunt ad eum filiȷ Dan, ne facias audire vocē tuam.μὴ ἀκουσθήτω תַּשְׁמַע
Inde nomina.
שֵׁמַע & שֶׁמַע auditus, fama, rumor qui auditur, & longè latèqꝫ pertranſit.
Ieſ.23.℣.5.Quū rumor ad Aegyptios peruēerit,dolebūt vt ad rūorē ꝛc. ἀκουστὸν γένηται. שֵׁמַע
In reg.1.Reg.10.℣.1.Et regina Saba audiēs famam Salomōis ex nomine Dn̄i. ὄνομα. שֵׁמַע
Pſ.18.℣.45.Ad auditum auris obtemperabunt mihi.εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ με. לְשֵׁמַע
In pauſa.Pſ.150.℣.pen.Laudate eum in cimbalis auditus.i.ſonantibus.εὐήχοις. שָׁמַע
Cum affi.Ieſ.66.℣.19.Non audiuerunt famam meam, neqꝫ viderunt gloriam meam שִׁמְעִי
שְׁמוּעָה Audis,rumor, fama.Sæpe in Biblȷs reperit̃ vſurpatū,vt: (ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα.
Pſ.112.℣.7.Ab auditu(.i.rumore)malo non timebit,paratum eſt cor eiꝰ ꝛc.ἀπὸ ἀκοῆς. מִשְּׁמוּעָה
Cum affi.Ieſ.53.℣.1.Quis credit auditui noſtro? & brachium Dn̄i ꝛc.τῇ ἀκοῇ ἡμῶν לִשְׁמֻעָתֵנִי
In reg.2.Sam.4.℣.4.Quum veniſſet fama Saulis & Ionathæ ex Ieſreel. τὴν ἀγγελίαν. שְׁמֻעַת
Et plur.Dan.11.℣.pen.Et rumores exercebunt eū ab ortu aqlone.καὶ ἀκοαί. וּשְׁמֻעוֹת
שֹׁמַע Auditus,fama,rumor. Bis tantum reperitur in Biblȷs,vt,
Cum affi.Ier.6.℣.24.Audiuimus famā eius,torpuerūt manus noſtræ.τὴν ἀκοὴν αὐτῶν. שָׁמְעוֹ
Eſther.9.℣.4.Magnus erat Mardechai in domo regis,& fama eius perueniebat. וְשָׁמְעוֹ
שָׁמְעָה Auditus,Quidam contendunt eſſe infinitiuum Kal. Semel extat.
Cum affi.Ieſ 30.℣.19.Miſerebit̃ tui ad vocem ꝛc. & ad auditum tui reſpondebit tibi. כְּשָׁמְעָתוֹ
הַשְׁמָעוּת Auditus,audientia. Semel tantum vſurpatur. (ἡνίκα εἶδε.
Eze.24.℣.pen.Auditionem auriū.i.vt audias auribus tuis.τοῦ ἀπαγγεῖλαί σου εἰς τὰ ὦτα. לְהַשְׁמָעוּת
מִשְׁמָע Audientia,auditio,fama quæ inter loquelam auditui affertur. Semel extat.
In reg.Ieſ.11.℣.3 Et non ſcd̄m auditionem aurium ſuarꝫ arguet.κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει. לְמִשְׁמַע
מִשְׁמַעַת Auditio,audientia,auditus. Ter legitur in Biblȷs ſacris, vt,
Cum affi.2.Sam.23.℣.23.Et poſuit eum Dauid audientiā ſuam.πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. מִשְׁמַעְתּוֹ
Ieſ.11.℣.antep.Filiȷ Ammon ſunt audientia eorꝫ.i.parebunt illis.ὑπακούσονται. מִשְׁמַעְתָּם
1.Sa.22.℣.14.Et inclinat ad auditionē tuā,atqꝫ grauis ē ī domo tua.τοῦ παραγγέλματός (σου. מִשְׁמַעְתֶּךָ

שֶׁמֶץ Modicum,exiguum,puſillū,pars,particula.Cognationem habet cū שֶׁצֶף momentū, ſubito. Hinc eſt ἰσθμὸς iſthmus,terra anguſta inter duo maria. Bis legitur.
Iob 4.℣.12.Ad me verbū factū eſt furtim & auris mea accepit modicū.ἐξαίσια. שֵׁמֶץ
Iob 26.℣.vtl.Et modicum verbi auditum eſt in eo.i de eo.ἰκμάδα λόγου. שֵׁמֶץ
שִׁמְצָה Modicum,Quidam exponunt pro ignominia. Legitur tantum ſemel,vt,
Exo.32.℣.25.Quia priuauerat(.i.nudauerat)eū Aharon,ad modicū ꝛc. ἐπίχαρμα. לְשִׁמְצָה

שָׁמַר Cuſtodiuit,ſeruauit,conſeruauit,obſeruauit. Et ꝓpriè ſignificat ſermonē ſeu ℣bum in corde cuſtodire & conſeruare. Hinc ſermo. Sept. reddiderunt per φυλάττω.
In I. Coniug. שָׁמַר cuſtodiuit,ſeruauit,cum Actō, vel cum אֶל aut עַל.
Gen 37.℣.10.At pater eius cuſtodiebat(vel obſeruabat)verbum hoc.διετήρησε. שָׁמַר
Ge.28.℣.ante.Et cuſtodierit me ī via hac qua ego ābulo,& dederit mihi.διαφυλάξῃ שְׁמָרַנִי
Pſ.121.℣.4.Ecce non dormiſcet,neqꝫ dormiet,qui cuſtodit Iſraelem.ὁ φυλάσσων. שֹׁמֵר שׁמֵר
1.Sa.9.℣.4.à fin.Comede qa ad tēpus indictū ꝯſeruatū eſt tibi. εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι. שָׁמוּר
Deu.6.℣.17.Cuſtodiendo cuſtodietis p̄cepta Domini Dei veſtri.φυλάσσων φυλάξῃ. שָׁמוֹר
Pſ.91.℣.11.Quia āgelis ſuis mādabit de te,ad cuſtodiēdū te ī oībꝰ viȷs.τοῦ διαφυλάξαι. לִשְׁמָרְךָ
Pſ.19.℣.12.In cuſtodiendo illa (teſtimonia) ē merces multa.i.retributio magna.ἐν τῷ בְּשָׁמְרָם
Pro.4.℣.4.Cuſtodi(vel conſerua)præcepta mea,& viue.φύλαξαι. (φυλάσσειν שְׁמֹר
Pſ.37.℣.4.à fin.Cuſtodi integritatē et aſpice rectū,q finis illiꝰ ē pax.φύλασσε ἀκακίαν שְׁמָר־
Pſ.16.℣.1.Cuſtodi me Deus,quia protectionem quæſiui in te. φύλαξόν με. שָׁמְרֵנִי
Pſ.89.℣.29.In æternū ſeruabo illi miſericordiā meam ꝛc. Duplex lectio. φυλάξω αὐτῷ אֶשְׁמָור־
Deu 8.℣.2.Ad ſciendū qd ſit in corde tuo,vtrū cuſtoditurꝰ ſis p̄cepta eiꝰ.εἰ φυλάξει הֲתִשְׁמֹר
Pſ.41.℣.3.Dn̄s cuſtodiet eum,& viuificabit eū,beatificabit̃ in terra.διαφυλάξαι. יִשְׁמְרֵהוּ
In voce paſſiua. נִשְׁמַר cuſtoditus eſt à ſeipſo. Sæpe obuiam venit in Biblȷs.
2.Sam.20.℣.10.Et Amaſa non fuit cuſtoditus à gladio.i.non cauit ſibi.ἐφυλάξατο. נִשְׁמַר
Deu.4.℣.9.Tantummodo cuſtodire tibi,& cuſtodi animā tuam valde.πρόσεχε. הִשָּׁמֶר
Et ℣.23.Cuſtodimīi(.i.cauete)vobis,ne obliuiſcamīi fœderis Iehoua.προσέχετε ὑμεῖς. הִשָּׁמְרוּ

Exo.23.℣.13.In omnibus quæ dixi ad vos cuſtodiemini.i.cauebitis. φυλάξασθε. תִּשָּׁמֵרוּ
In II. Coniug. שִׁמֵּר cuſtodiuit aſsiduè. Legitur tantum ſemel.
Ionæ 2.℣.9.Qui obſeruant(continuè)vanitates vaniſsimas &c. φυλασσόμενοι. מְשַׁמְּרִים
In IIII.Coniug. הִשְׁתַּמֵּר cuſtodiuit ſeipſum. Ter legitur.
2.Sa.22.& Pſ.18.℣.24.Et fui integer cũ eo, & cuſtodiui me ab iniqtate mea. ἐφύλαξα. וָאֶשְׁתַּמֵּר
2.Sam.22.℣.24.Et obſeruaui me ab iniquitate mea. καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας. (πα. וָאֶשְׁתַּמְּרָה
Mich.6.℣.vlt.Faciet ſe cuſtodire(vel obſeruare)ſtatuta Amri. καὶ ἐφύλαξε τὰ δικαιώμα- וְיִשְׁתַּמֵּר

Inde nomina.

שָׁמְרָה Cuſtodia, obſeruatio. Inuenitur tantum ſemel, vt,
Pſ.141.℣.3.Appone ô Iehoua cuſtodiã ori meo, & obſeruationẽ &c. θοῦ κύριε φυλακὴν. שָׁמְרָה
שִׁמּוּרִים Cuſtodiæ, obſeruantiæ, Rarius admodum vſurpatur.
Exod.12.℣.42. Nox cuſtodiarum (vel obſeruantiarum) νυκτός προφυλακή, eſt Domino ad educendum eos de terra Aegypti, hæc inquam nox eſt Domino obſeruantia. ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ. שִׁמֻּרִים שִׁמֻּרִים
שְׁמוּרוֹת Cuſtodiæ, vigiliæ, Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Pſ.77.℣.5.Tenuiſti vigilias oculorum meorum, attonitus eram. φυλακάς. שְׁמֻרוֹת
מִשְׁמָר Cuſtodia, item carcer in quo cuſtodiuntur & conſeruantur captiui.
Leu.24.℣.12.Et poſuerunt eũ in cuſtodiã(.i.carcerem)vt exponeret &c. εἰς φυλακήν. כַּמִּשְׁמָר
Cum affi.leui.Neh.7.℣.3.Quiſq; ſcilicet ĩ cuſtodia ſua, & qſq; &c. ἐν προφυλακῇ ἑαυτοῦ. בְּמִשְׁמָרוֹ
Cũ affi.gra.Ge.42.℣.19.Frater veſter vnus vincietur ĩ domo cuſtodiæ &c. ἐν τῇ φυλακῇ. מִשְׁמַרְכֶם
Et plur.cum affi.Neh.13.℣.14.In domo Dei mei, & in cuſtodijs eius. וּבְמִשְׁמָרָיו
מִשְׁמֶרֶת Cuſtodia, conſeruatio, obſeruatio, perſæpe in Biblijs extat. (ἀποθήκην. לְמִשְׁמֶרֶת
Exo.16.℣.5.à fine. In cuſtodiam (.i. conſeruationem) pro generationibus veſtris. εἰς מִשְׁמֶרֶת
In re.Nu.3.℣.28.Viſitatio cuſtodientium cuſtodiã ſanctitatis. φυλάσσειν τὰς φυλακάς.
In pauſa. Exod.16.℣. antep. Et repoſuit illud Aharon coram teſtimonio in conſeruatione. εἰς διατήρησιν. (βολῆς ἔστην. לְמִשְׁמָרֶת
Cum affix. Ieſ.21.℣.8. Et ſuper cuſtodia mea ego ſto ſingulis noctibus. ἐπὶ τῆς παρεμ- מִשְׁמַרְתִּי
Et plur.Neh.13.℣.pen.Et conſtitui cuſtodias pro ſacerdotibus & Leuitis. ἐφημερίας. מִשְׁמָרוֹת
In reg.Neh.7.℣.3.Et conſtituere cuſtodias habitantium in Ieruſalem. προφυλακάς. מִשְׁמְרוֹת
Cum affi.Num. 8. ℣.vlt. Sic facies Leuitis in cuſtodijs (vel obſeruationibus) eorum. בְּמִשְׁמְרֹתָם
אַשְׁמוּרָה Cuſtodia, vigilia. Quater habetur in Biblijs. (ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν. וְאַשְׁמוּרָה
Pſ.90.℣.5.Et velut cuſtodia in nocte.i.ceu vigilia noctis. καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. אַשְׁמֻרוֹת
Et Plur.Pſ.119.in ק.Anteuerterunt oculi mei cuſtodias ad meditandum. ὄρθρον. אַשְׁמֻרוֹת
Thre.2.in ק.Exurge, vociferare ĩ nocte ad principiũ excubiarum. εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου.
אַשְׁמֹרֶת Cuſtodia, vigilia. Quater habetur in Biblijs. הָאַשְׁמֹרֶת
Iud.7.℣.19.In extremitatem caſtrorum in initio cuſtodiæ. φυλακῆς μεσούσης.
In regim. Exod. 14. ℣. 24. Et factum eſt in cuſtodia (ſeu vigilia) matutini temporis בְּאַשְׁמֹרֶת
ἐν φυλακῇ ἑωθινῇ. (πρωινῇ בְּאַשְׁמֹרֶת
1. Samuel. 11. ℣. 11. Et venerunt in media caſtra in vigilia matutina. ἐν φυλακῇ τῇ בְּאַשְׁמֻרוֹת
Et pl.Pſ.63.℣.7.Si memor fuero ſup ſtratis meis, ĩ vigilijs meditabor. ἐν τοῖς ὄρθροις.
שְׁמָרִים Feces quæ ſeruantur in imo vaſorum. Legitur tantum in ſequentibus locis, vt, שְׁמָרִים
Ieſ.25.℣.6.Conuiuium pinguedinum, & conuiuium fecum. (τρυγίας αὐτοῦ. שְׁמָרֶיהָ
Cum affix.leui. Pſ.75.℣.9. Attamen feces eius exugent, bibent omnes impij terræ.
Ierem.48.℣.11.Et quieſcens ipſe ſuper fecibus ſuis, neq; defecatus eſt de vaſe in vas. שְׁמָרָיו
ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ. (ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν. שִׁמְרֵיהֶם
Cum affix.graui.Zepha.1.℣.12.Et viſitabo ſuper viros coagulatos ſuper feces ſuas.
שָׁמִיר Sentis, ſenticetum, à retinendo per aculeos, & apponitur alijs nominibus ſpinarum. Quando autem eis non apponitur tunc ſignificat adamantem. In ſolo autem Ieſaia accipitur pro ſente aut ſpina, in alijs prophetis pro adamante &c. שָׁמִיר
Ieſ 5.℣.6.Et aſcendet ſentis & ſpina.i.ſuccreſcet ſentis vel ſenticetum. εἰς χέρσον.
Idem legitur tm̃ Ieſ.7.℣.antep.pen.& vlt.cap.9.℣.18.c.10.℣.16.ca.27.℣.4.ca.32.℣.13. בַּשָּׁמִיר
Pro Adamante.Eze.3.℣.9.Sicut adamantẽ qui ſilice durior eſt &c. κραταιότερον πέτρας שָׁמִיר
Ier.17.℣.1.Peccatum Iuda ſcriptum eſt ſtilo ferreo, vngueq; adamantino. שָׁמִיר
Zach.7.℣ antep.Et cor ſuum poſuerunt(.i.fecerunt) adamantem. ἀπειθῆ.

שֶׁמֶשׁ Sol qui lucẽ adminiſtrat, nã ſol creatus eſt in miniſteriũ lucis. Hinc Chaldæis hæc radix ſignificat miniſtrare etiã in hac ſignificatione vſurpat̃ apud Rabbi: In plu. ſignificat ſolaria ſiue feneſtras per quas ſol lucem adminiſtrat. Eſt communis gener:

Pſ. 19. ꝟ. 5. Soli poſuit tabernaculum in eis. ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο. לַשֶּׁמֶשׁ
Gen. 32. ꝟ. pen. Et exortus eſt ei ſol cum tranſijſſet Pnuel. καὶ ἀνέτειλε. הַשֶּׁמֶשׁ
Exo. 22. ꝟ. 2. Si exortꝰ fuerit ſol ſuꝑ eũ, ſãguines ei ſunt. i. capitalis actio. ἥλιος ἀνατείλῃ. הַשֶּׁמֶשׁ
In reg. Mal. 3. ꝟ. 20. Et oriet̃ vobis timẽtibus nomen meũ ſol iuſticiæ. ἥλιος δικαιοσύνης. שֶׁמֶשׁ
In pauſa. Eſ. 58. ꝟ. 9. Velut obortiuum mulieris, non viderunt ſolem. שָׁמֶשׁ
Cũ affi. Ieſ. 60. ꝟ. antep. Nõ occidet amplius ſol tuus, & luna tua non minuet̃. ἥλιός σου. שִׁמְשֵׁךְ
Et plur. ſemel cũ affi. Ieſ. 54. ꝟ. 12. Et ponã gagaten feneſtras tuas. ἐπάλξεις σου ἴασπιν. שִׁמְשֹׁתַיִךְ

שִׁמְשׁוֹן Simſon, vel Samſon heros fortiſsimus, Chriſti typus. Iud. 13. 14. 15. &c.

שָׁנָא Mutatus eſt, commutatus eſt, idem quod שָׁנָה & habet cognationem cum שָׁנַן acuit, nam acuere eſt mutare obtuſum in aciem.

In I. Coniug. שָׁנָא mutatus eſt, commutatus eſt. Semel reperitur. (θήσε).
Thre. 4. ꝟ. 1. Quomodo obſcuratũ eſt aurꝝ, mutata eſt maſſa bona (ꝑ יִשְׁנֶה) ἀλλοιω- יִשְׁנָא
In II. Coniug. שִׁנָּא mutauit. Semel vſurpatur, vt:
2. Reg. 25. ꝟ. pen. Et mutauit veſtes carceris eius (quibus vtebatur in carcere) καὶ ἠλλοί- וְשִׁנָּא
In voce paſsiua. שֻׁנָּא mutatus eſt. Reperitur tantum ſemel. (ωσε τὰ ἱμάτια.
Eccle. 8. ꝟ. 1. Sapientia hominis illuminabit faciẽ ſuã, & fortitudo faciei mutabitur. יְשֻׁנֶּא
Ratione punctorum legi debet יְשֻׁנֶּה & ratione literarum יְשֻׁנָּא: (μισηθήσεται.

שָׂנֵא Odit, odio habuit, hoſtiliter infeſtauit, hoſtis fuit. Cognationem habet cum אָסוֹן .i. nocumentum. Quos enim odimus, illis quoqꝫ nocere ſtudemus. Hinc ſi nun tranſit in μ græcum fit per conuerſionẽ radicis μισέω odi, μῖσος odiũ, μισόπαις oſor liberorꝝ.

In I. Coniug שָׂנֵא odit, odio habuit. Conſtruitur cum accuſatiuo.
Deut. 12. ꝟ. vlt. Quia oẽm abominationem Domini quam odit fecerunt ꝛc. ἐμίσησεν. שָׂנֵא
Pſ. 5. ꝟ. 6. Odiſti omnes qui oꝑantur iniquitatem (vel operatores iniquitatis) ἐμίσησας. שָׂנֵאתָ
2. Sam. 13. ꝟ. 15. Quia maius fuit odium quo odio habuit eam. ὃ ἐμίσησεν. שְׂנֵאָהּ
Pro. 28. ꝟ. 16. Qui odit auariciam prolongabit dies ſuos. ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν. שׂנֵא
Exo. 23. ꝟ. 5. Si videris aſinũ odio habẽtis te (vel hoſtis tui) ſuccumbentẽ ꝛc. τοῦ ἐχθροῦ. שֹׂנַאֲךָ
Gen. 29. ꝟ. 5. à fine. Et vidit Iehoua quod exoſa eſſet Lea, & aperuit matricem eius. ὅτι μισεῖται λεία. (μισῶν ἐμίσησας αὐτήν. שְׂנוּאָה
Iud. 15. ꝟ. 2. Et dixit pater eius, cogitando cogitaui quod odio habendo oderis eam. שָׂנֹא
Eccle. 3. ꝟ. 8. Eſt tẽpus diligẽdi & tẽpus odio habendi, tẽpus belli ꝛc. καιρὸς τοῦ μισῆσαι. לִשְׂנֹא
Pro. 8. ꝟ. 13. Timor Domini eſt odiſſe malum, ſuperbiam & extollentiã. μισεῖ ἀδικίαν. שְׂנֹאת
Pſ. 97. ꝟ. 10. Qui diligitis Dominum, odio habete malum, cuſtodit animas ꝛc. μισεῖτε. שִׂנְאוּ
Pſ. 139. ꝟ. 4. à fine. Nonne odio habentes te Domine odero (vel habebo odio) τοὺς μισοῦντάς σε. אֶשְׂנָא
Leuit. 19. ꝟ. 17. Ne oderis fratrem tuum in corde tuo. οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου. תִשְׂנָא
Pro. 13. ꝟ. 5. Verbum ſcurrile odio habebit iuſtus, at impius fœtebit ꝛc. μισεῖ. יִשְׂנָא
In voce paſsiua. נִשְׂנָא odio habitus eſt, odioſus fuit. Extat tantum in futuro.
Pro. 14. ꝟ. 17. At vir excogitationũ (.i.q excogitat inſidias) odio habebitur. ὑποφέρει. יִשָּׂנֵא
Et ꝟſu 20. Etiam ſocio ſuo odio eſt pauper, & amici diuitis multi ſunt. יִשָּׂנֵא
In II. Coniug. שִׂנֵּא odio habuit vehementer. Legitur tantum participium.
Pſ. 55. ꝟ. 13. Odio habens me aduerſum me magnificatus eſt vt abſcondar ab eo. מְשַׂנְאִי
Pſ. 44 ꝟ. 11. Et odio habentes nos diripiunt ſibi prædam. μισοῦσι. מְשַׂנְאֵינוּ
Item legitur Pſ. 18. & 2. Sam. 22. ꝟ. 41. Pſ. 139. ꝟ. 21. Deut. 33. ꝟ. 11. Pro. 8. ꝟ. vltimo &c.

Inde nomina.

שִׂנְאָה Odium, vſurpatur tantum in numero ſingulari, & aliquoties reperitur.
Pſ. 139. ꝟ. antep. Coſũmmatione odij. i. perfecto odio oderam illos &c. μῖσος ἐμίσουν. שִׂנְאָה
Cum affi. leui. Eccle. 9. ꝟ. 6. Amor eius, atqꝫ odium eorꝝ, & æmulatio eorꝝ. μῖσος αὐτῶν. שִׂנְאָתָם
In reg. Pſ. 25. ꝟ. 4. à fine. Et odio violentiæ (vel iniuriæ) oderunt me. ἐ μῖσος ἄδικον. וְשִׂנְאַת

שְׂנִיאָה Exoſa. Legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt:
Deut. 21. ꝟ. 15. Et fuerit filius primogenitus exoſæ (vxoris.) τῆς μισουμένης. לַשְּׂנִיאָה

שִׁנְאָן Acumen,acuminatio,acutum,falcatum,habens dentes acutos instar falcis,et vsur-
patur de falcatis seu cuneatis instrumentis belli. Componitur ex שָׁנַן acuit, & אָנָה
natauit,occurrit. Inuenitur tantum semel.
Ps.68.℣.18.Equitatus Dei sunt bis dena millia,millia falcatorum. εὐθηνούντων. שִׁנְאָן

שָׁנַב Per transennam prospexit. Cognationem habet cum נָשַׁב spirauit,nam prospicientes per transennam respirationem accipiunt attrahendo aerem. Hinc senna,et compositum transenna, retro lectum est fenestra, ein fenſter / Verbaliter non vsurpatur hæc radix, sed tantum nomen vnicum.

אֶשְׁנָב Transenna,cancelli siue ferrei siue lignei. Bis tantum repitur in sacris Biblijs,vt:
Iud.5.℣.4.à fine.Prospexit & pipauit mater Sisera per transennam. διὰ δικτυωτῆς. הָאֶשְׁנָב
Cum affi.Pro.7.℣.6. Nam per fenestram domus meæ, per transennã meã prospexi. אֶשְׁנַבִּי

שָׁנָה Mutauit,cõmutauit,iterauit,secunda vice repetijt. Idẽ q. שָׁנָא & cogna:habet cum
שָׁנַן acuit,quando instrumentum seu ferꝝ hebes acuitur, dicitur mutari in aciem.
In I. Coniug. שָׁנָה mutauit,iterauit,& sine actõ neutrum mutatus est.
2.Sam.20.℣.10.Percussit eũ gladio ꝛc.neq; iterauit ei(ictũ)& mortuus est. ἐδευτέρωσεν. שָׁנָה
Mal.3.℣.6.Quia ego Iehoua sum,non mutatus sum i.non mutor. οὐκ ἠλλοίωμαι. שָׁנִיתִי
Pro.26.℣.11. Vt canis redit ad vomitum suum,ita stultus reiterat in stulticia sua. שׁוֹנֶה
Ps.77.℣.11.Et dixi,ægritudo mea est,mutare dextera altissimi(potest) ἡ ἀλλοίωσις. שְׁנוֹת
1.Reg.18.℣.33.Et dixit,iterate,& iterauerunt,& dixit,tertio facite ꝛc. δευτερώσατε. שְׁנוּ
1.Sam.26.℣.8 Et nunc feriã eũ lancea in terrã vna vice,vt non iterẽ ei. οὐ δευτερώσω. אֶשְׁנֶה
Iob 29.℣.22 Post verba mea,nõ iterabãt sermonẽ.i.non mutabãt sentẽtiã ꝛc. οὐ προσέ- יִשְׁנוּ
Præterea legitur tm̃. Esther 1.℣.7.cap.3.℣.8.Pro.17.℣.9.cap.24.℣.21. (θεντο.
In voce passiua. נִשְׁנָה mutatus est reiterando,reiteratus est. Semel extat. הִשָּׁנוֹת
Ge 41.℣.32.Et super iterari.i.quod iteratũ est somnium bis ad Pharaonẽ. δευτερῶσαι.
In II. Coniug. שִׁנָּה mutauit siue in melius,siue in deterius. שִׁנָּה
Ier.52.℣.pen.Et mutauit vestes carceris sui,& comedit panem ꝛc. καὶ ἤλλαξε. מְשַׁנֶּה
Iob 14.℣.antep. Immutans faciem eius,& dimisisti eum. ἀπέστησας αὐτόν. לְשַׁנּוֹת
Ier.2.℣.pen.Quàm celeras ad mutandam viam tuam. τοῦ δευτερῶσαι. אֲשַׁנֶּה
Ps.89.℣.34.Et exitum labiorum meorum non mutabo &c. ἀθετήσω. וַיְשַׁנֶּה
Pro.31.℣.2.Ne fortè bibat et obliuiscatͬ statuti,et mutet iudiciũ(vel causã) ὀρθὰ κρίνειν. וִישַׁנֶּה
Esther 2.℣.9.Et mutauit eã & puellas eius. καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς, καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς.
In IIII. Coniug. הִשְׁתַּנָּה mutauit se. Legitur tantum semel. וְהִשְׁתַּנִּית
1.Reg.14.℣.2.Et dixit Ieroboam ad vxorem suam, Surge nunc & transmutabis te
.i.vestes alias indues & simulabis te aliam esse. καὶ ἀλλοιωθήσῃ.

Inde nomina.

שְׁנַיִם Duo,est nomen cardinale masculinum dualis numeri tantum. שְׁנַיִם שְׁנַיִם
Gen.7.℣.9.Duo & duo ingressa sunt ad Noah in arcam,mas & fœmina. δύο δύο. שְׁנֵים־עָשָׂר
In ꝯpositione alioꝝ nũeroꝝ.Ge.17.℣.20.Duodecim principes generabit. δώδεκα ἔθνη
Cum affi. Gen.31.℣.37. Coram fratribus meis & tuis,& ipsi arguent inter nos am- שְׁנֵינוּ
bos. ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν. (δύο υἱούς. וְאֵת שְׁנֵי
In reg.Exo.18.℣.3.Et duos filiorum eius(.i.duos filios suos)quorum vnius ꝛc. καὶ τοὺς
שְׁתַּיִם Duæ, nomen cardinale fœmininum dualis numeri tantum, pro inusitato שְׁנָתַיִם.
1.Reg.3.℣.17.Tunc venerunt duæ mulieres meretrices ad regem & steterunt &c. שְׁתַּיִם
δύο γυναῖκες πόρναι. (δώδεκα ἔτη. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
In compo.alioꝝ numer: sine Vau copu: Gen.14.℣.4.Duodecim annis seruierunt. שְׁתֵּיהֶן
Cũ affi.1.Sa.25.℣.vlt.Et fuerũt ambæ istę vxores eiꝰ. καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες. שְׁתֵּי
In re.Zach.4.℣.antep.Quid sibi volunt duæ spicaꝝ oliuaꝝ quæ sunt ꝛc. δύο κλάδοι.
שֵׁנִי Secundus,est ordinis & masculini generis.
Ge.1.℣.8.Et fuit vespa,& fuit mane,dies secũdꝰ.i.ex vespa et mane ꝛc. ἡμέρα δευτέρα. שֵׁנִי
Exo.16.℣.1.In 15.die mẽsis secũdi,cũ exirẽt è terra Aegypti. τῇ πέντε καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ. הַשֵּׁנִי
Et plur,Gen.6.℣.16.Infimos,secundarios,& tertiarios(ordines) facies eam. שְׁנִיִּם
Num.2.℣.16.Et secundi proficiscentur.i.loco vel ordine secũdo ꝓficiscentͬ. δεύτεροι. וּשְׁנִיִּם
שֵׁנִית Secunda,nomen ordinale, Item pro aduerbio ordinis vsurpatur.

Gen.

Ge.4.℣.19.Et accepit ſibi Lamech duas vxores ꝛc.& nomẽ ſecũdæ Zilla. τῇ δευτέρᾳ. הַשֵּׁנִית
2.Sam.14.℣.5.à fine. Et miſit adhuc ſecundo, ſed non voluit venire. ἐκ δευτέρου. שֵׁנִית

מִשְׁנֶה Secundarium, ſecundum, eſt nomen abſtractum, & ꝑ auxeſin ponitur ꝓ cõcreto.
Eſther 10.℣.3.Quia mordechai Iudæus ſecundus erat regi Ahaſueros. διεδέχετο. מִשְׁנֶה
In re. Deut.17.℣.antep.Et deſcribet ſibi ſecundariũ(.i.exẽplar)legis. δευτερονόμιον τοῦτο. מִשְׁנֵה
Cum affi.2.Sam.3.℣.3.Et ſecundus eius (filius)erat Chilab ex Abigail. ὁ δεύτερος αὐτοῦ. וּמִשְׁנֵהוּ
Et plur.1.Sam.15.℣ſu 9. Et pepercit Saul ꝛc. optimis ouibus & ſecundis (poſt optima) καὶ τῶν ἐδεσμάτων. וְהַמִּשְׁנִים

שָׁנָה Annus à mutatione & reuolutione ſeu iteratione, quod videlicet annus annum perpetua ſerie ſequatur, vt & ἐνιαυτὸς dicitur. Eſt gen. fœmin. in vtroꝗ numero.
Deut.14.℣.pe.Promes oẽs decimas prouentus tui in anno iſto. ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. בַּשָּׁנָה
Cum affi.leui.Leuit.12.℣.6.Adduces agnũ filium anni ſui in holocauſtum. ἐνιαύσιον. שְׁנָתוֹ
In re.Ieſ.34.℣.8.Quia dies vltionis eſt Dño, ãnus tribulationis. ἐνιαυτὸς τῆς ἀνταποδόσεως. שְׁנַת
Dual.Gen.11.℣.10.Sem ꝛc. genuit Arphachſchad biennio poſt diluuium. שְׁנָתַיִם
In pauſa.1.Reg.16.℣.10. Regnauit Ela ꝛc. ſuper Iſrael ĩ Tirza biennium. δεύτερον ἔτος. שְׁנָתָיִם
Et plu.in re. Deut.32.℣.7. Animaduertite ãnos generationis ꝛc. ἔτη γενεᾶς. שְׁנוֹת
Cũ affi.Pſ.31.℣.10.Quia defecerunt in mœrore vitæ meæ & anni mei ꝛc. καὶ τὰ ἔτη μου. וּשְׁנוֹתַי

שָׁנִים Anni, eſt generis fœmini, licet in terminationem maſculi : pluralem exeat.
Gen.5.℣.7.Et vixit Seth poſtquam ipſe genuit Enos ſeptem annos & 80. annos. ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια. שָׁנִים
Cum affi.Pſ.90.℣.9.Conſumpſimus annos noſtros veluti meditationem. τὰ ἔτη ἡμῶν. שָׁנֵינוּ
Cũ affi.gra.Iob 36.℣.11.Cõſumẽt dies ſuos in bõo, et ãnos ſuos in amœnis. τὰ ἔτη αὐτῶν. וּשְׁנֵיהֶם
In reg.Ieſ.21.℣.pe.Adhuc intra annum, iuxta annos mercenariĳ. ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ. כִּשְׁנֵי

שָׁנִי Secundarius, i. bis tinctus & accipitur de filo ſeu funiculo bis tincto in colorem rubeum, & coccineum, ſæpè autem illi præponitur nomen תּוֹלַעַת .i. vermiculus ex quo fit color coccineus, & ſi bis intingitur, fit color rubrior & pulchrior. Hinc χοῖνος, χοινίον funiculus, ſchœnus.
Gen.38.℣.antep.Et ligauit manũ eius coccino .i. filo bis tincto in coccinũ. κόκκινον. שָׁנִי
Exod.25.℣.4.Et hyacinthum, & purpuram & vermiculum cocci. κόκκινον διπλοῦν. שָׁנִי
In reg. ſemper conſtruitur cum תּוֹלַעַת. Leuit.14.℣ſu 4. Lignum cedri & coccum vermiculi. κόκκινον καὶ ὕσσωπον. וּשְׁנִי
Et ℣.6. Et auem viuentẽ accipiet, & lignum cedri & coccum vermiculi ꝛc. κόκκινον. שְׁנִי
Et plur.Ieſ.1.℣.18.Si fuerint peccata veſtra(rubra)vt coccina, quaſi nix albeſcent. ὡς κόκκινον. כַּשָּׁנִים

שָׁנַן Acuit, præacuit, exacuit, acuminauit. Cognationem habet cum שָׁנָה mutauit, Eſt enim acuere cum mutatur obtuſum in acutum. Hinc ἰσχνόω, κατισχνόω, ἰσχαίνω, κενόω attenuo, macero, ἰσχνός macer, gracilis, ἰσχνότης macies. Quicquid acuitur neceſſe eſt vt poliatur & redigatur in tenue ſeu gracile.

In I. Coniug. שָׁנַן & שָׁן acuit, præacuit, acutum reddidit.
Pſ.64.℣.4.Qui exacuerunt tanꝗ gladium linguam ſuam &c. ὅτινες ἠκόνησαν. שָׁנְנוּ
Pſ.140.℣.4.Acuerunt linguam ſuam vt ſerpens, venenum aſpidum ꝛc. ἠκόνησαν. שָׁנֲנוּ
Deut.32.℣.41.Si acuero fulgur(.i. laminã) gladĳ mei, & apphẽderit iudiciũ. παροξυνῶ. שַׁנּוֹתִי
Pro.25.℣.18.Malleus, gladius, & ſagitta acuta eſt vir qui dicit falſum ꝛc. ἀκηλίδωτον. שָׁנוּן
Præterea legitur tantum.Pſ.45.℣.6.Pſ.120.℣.4.Ieſ.5.℣.antep.

In II. Coniug. שִׁנֵּן acuit valde, acutè dixit ſæpius repetendo. Semel.
Deut.6.℣.7.Et acues ea(verba)filĳs tuis, & loqueris de eis. καὶ προβιβάσεις. וְשִׁנַּנְתָּם

In IIII. Coniug. הִשְׁתּוֹנֵן acuit ſeipſum. Semel extat.
Pſ.73.℣.21.Quia fermenteſcebat cor meum, & renes meos ego ipſe pungebam.i.vterꝗ renum meorum quaſi telo acuto pungebatur. ἠλλοιώθησαν. אֶשְׁתּוֹנָן

Inde nomina.

שְׁנִינָה Acumen, acies, acutum dictum, vt cum homines de aliquo acuunt linguam.
Deut.28.℣.37.Et eris in ſtuporẽ, & in ꝓuerbiũ, & acerbè dictũ oĩb. popul. διηγήματι. וְלִשְׁנִינָה
Legitur præterea tantum.1.Reg.9.℣.7.& 2.Par.7.℣.antep. Ier.24.℣.9.

שֵׁן Dens, quia acutus eſt, item rupes acuta, ſeu ſcopulus inſtar dentis. Et ſæpè etiam accipitur pro dente eburneo, Hinc eſt Germanicum zan, generis fœminini.

Exod.

Exo.21.℣.24.Oculū pro oculo,dentē ꝓ dēte,manū ꝓ manu(dabis)ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. שֵׁן תַּחַת שֵׁן
1.Re.10.℣.18.Et fecit rex ſoliū dētis magni.i.ex dēte magno eboris.ἐλεφάντινον μέγαν. שֵׁן
In re.1.Sa.14.℣.4.Dēs rupis in trāſitu hinc,& dēs rupis in trāſitu illinc.ὀδὸς πέτρας ἦν. שֵׁן
Cum affi. Exo.21.℣.27. Liberꝝ dimittet eum ꝓ dente ſuo(excuſſo) ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτ. שִׁנּוֹ
Dual.ſignifi:duos ordines dētiū.Ge.49.℣.12.Et cādor dētiū ſupra lac.λευκοὶ οἱ ὀδόντες. שִׁנַּיִם
Cū affi.Pſ.112.℣.vlt.Impiꝰ videbit & iraſcet̃,dētibꝰ ſuis frēdet. τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει. שִׁנָּיו
Pſ.124.℣.6.Qui non dedit nos prædam dentibus eorum. τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. לְשִׁנֵּיהֶם
In reg.Pſ.3.℣.8.Quia poſuiſti oēs inimicos meos ꝛc.dētes impioꝝ cōtriuiſti. ὀδόντας. שִׁנֵּי

שֶׁנְהַבִּים Dens elephantorum. Componitur ex שֵׁן dens,& הַבִּים elephanti.
1.Reg.10.℣.22.& 2.Par.9.℣.21.Referēs auꝝ & argentū,dentes elephantoꝝ et ebur. שֶׁנְהַבִּים
(ἐκ ὀδόντων ἐλεφαντίνων.

שָׁנַס Conſtrinxit in arctum , arctauit veſtes ſuccingendo , collegit veſtes accingendo.
Cognationem habet cum כָּנַס collegit. Hinc στενόω arcto,στενὸς anguſtus.
In II. Coniug. שִׁנֵּס conſtrinxit,ſuccinxit. Legitur tantum ſemel,vt:
1.Reg.19.℣.1.Et manus Domini fuit ad Eliā,& cōſtrinxit lūbos ſuos. καὶ συνέσφιγξε. וַיְשַׁנֵּס

שִׁנְעָר Senaar,tota regia Babylonica ſic dicta ante confuſionem Babylonicam,quæ poſtea à confuſione linguarum nominata eſt Babel.
Gen.10.℣.10.Principium regni eius Babel ꝛc. in terra Senaar. ἐν τῇ γῇ σενναάρ. שִׁנְעָר
Cap.11.℣.2.Et inuenerunt planiciem in terra Senaar,& ſederunt ibidē. ἐν γῇ σενναάρ. שִׁנְעָר

שָׁסָה Diripuit abrumpendo,deprædatus eſt, ſuppreſſit. Conuenit ſignificatione cum verbo שָׁסַס diripuit. Hinc χάζω abrumpo,ſupprimo.
In I. Coniug. שָׁסָה diripuit,deprædatus eſt. (ἑαυτοῖς.
Pſ.44.℣.11.Reduces nos retrorſū ab hoſte,& odientes nos diripuerūt ſibi. διήρπαζον שָׁסוּ
1.Sa.14.℣.5.à fi.Et ꝑcuſſit Amalecū et eripuit Iſraelē è māu diripiētiū eū.καταπατούντων שֹׁסֵהוּ
Ieſ.42.℣.4.à fine.Et is eſt populus depilatus & direptus.i.ſpoliatus.διηρπασμένος. שָׁסוּי
Oſe.13.℣.pe.Et exiccabit ſcaturiginē eius,ipſe diripiet theſauꝝ omnis vaſis. ξηρανεῖ. יִשְׁסֶה
Leg.præ.tm̄.1.Sam.23.℣.1.Iud.2.℣.14.16.Ier.50.℣.11.Ieſ.17.℣.14.& 2.Reg.17.℣.20.
Ier.30.℣.16.Et erunt direptores tui in direptionē,& oēs deprædatores ꝛc.οἱ ἐχθροί σου. שֹׁאסַיִךְ
Eſt præſens,& componitur ex שָׁאָה deſolatus eſt,& שָׁסָה diripuit, ſignificat enim ita diripere,vt direptus planè redigatur in deſolationem.
Ieſ.10.℣.13.Et repoſita(vel penuaria)eorum diripui lætus. προνομεύσω. שׁוֹשֵׂתִי
* Componitur ex שָׁסָה diripuit, & שׂוּשׂ gauiſus eſt, & facta eſt contractio literarum.

שָׁסַס Diripuit,deprædatus eſt abrumpendo. Congruit in ſignificatione cum שָׁסָה diripuit. Hinc χάζω abrumpo,ſupprimo.
In I. Coniug. שָׁס diripuit. Legitur ter in Biblijs ſacris, vt:
Pſ.89.℣.41.Diripuerunt eū omnes prætereuntes viam, fuit opprobriū ꝛc. διήρπασαν. שַׁסֻּהוּ
Iud.2.℣.14.Et tradidit eos in manus raptoꝝ, & diripuerunt eos. καὶ κατεπρονόμευσαν. וַיָּשֹׁסּוּ
1.Sam.17.℣.6.à fine.Et diripiebant caſtra eoꝝ. καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν. וַיָּשֹׁסּוּ
In voce paſſiua. נָשַׁס direptus eſt,ſpoliatus eſt. (διαρπαγήσονται). ἐ
Zach.14.℣.2. Et capietur ciuitas, & diripientur domus & vxores ſtuprabuntur. וְנָשַׁסּוּ
Ieſ.13.℣.16.Et infantes eoꝝ collident̃ in oculis eoꝝ,diripiet̃ ædes eoꝝ. προνομεύσουσι. יִשַּׁסּוּ

Inde nomen.

מְשִׁסָּה Direptio,rapina,præda,aliquoties extat in Biblijs ſacris,vt:
Zepha.1.℣.13.Et erit ſubſtantia eoꝝ in direptionem, & ædes eoꝝ ꝛc. εἰς διαρπαγήν. לִמְשִׁסָּה
Et plu.Hab.2.℣.7. Et euigilabūt diuexantes te,et eris in direptiones eis.εἰς διαρπαγήν. לִמְשִׁסּוֹת
Legitur præterea tantum.2.Reg.21.℣.15.Ieſ.42.℣.4.à fine & pen. Ier.36.℣.16.

שָׁסַע Diffidit vngulas,fidit inſtar vngularum,fecit fiſſuram ita tamen vt à poſteriore parte cohæreant,ita differt ab הִבְדִּיל quod eſt prorſus diuidere & ſeparare. Hinc χίζω, διαχίζω,ἀιαχίζω,diffindo,diſcindo,χίζα,χισμή,χίσμα ſchiſma,ſciſſura,χιστὸν fiſſile.
In I. Coniug. שָׁסַע diffidit vngulas. (ὄνυχας.
Leui.11.℣.7.Et(porcus)diffindens fiſſuram vngulæ,ipſe ruminationem ꝛc. καὶ ὀνυχίζει וְשֹׁסַע
Et ℣.3.Omne ꝙ diuidit vngulā,& diffindit fiſſurā vngularꝝ ꝛc. καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον. וְשֹׁסַעַת

Et ℣ſu 26. Quod diuidit vngulã, ſed fiſſuram non findit, nec ruminationem. ὀνυχίζει. שֹׁסַעַת
Deut. 14. ℣. 6. Et omne animal quod ſeparat vngulã & nõ findit fiſſurã. ἐκ ὀνυχιζόντων. וְשֹׁסַעַת
Et ℣ſu 7. Et ex his quæ ſeparant vngulam fiſſam, vt Camelum ꝛc. ὀνυχιστῆρας. הַשְּׁסוּעָה
In II. Coniug. שִׁסַּע diffidit omnino, diſcidit, diſſecuit.
Leuit. 1. ℣. vlt. Et diffindet eum cum alis ſuis, ſed non dimembrabit. ϗ ἀφελεῖ. וְשִׁסַּע
2. Sam. 24. 8. Et diffidit (.i. auulſit) Dauid viros ſuos, & non permiſit ꝛc. ϗ ἔπεισε. וַיְשַׁסַּע
Iud. 14. ℣. 6. Et diffidit (.i. diſcerpſit) eum ſecundum fiſſuram hœdi. ϗ διέσπασεν. וַיְשַׁסְּעֵהוּ

Inde nomen.

שֶׁסַע Fiſſura, χισμὴ, χίσμα, ὀνυχιστῆρα. (νυχίζον.
Deut. 14. ℣. 6. Et diffindens fiſſurã vtriuſq; vngulæ (vel duarũ diuiſionũ) ὀνυχιστῆρας ὀ- שֶׁסַע
Leuit. 11. ℣. 3. Quicqd ſeparat vngulã, & diffindit fiſſurã vngulę. ϗ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον. שֶׁסַע

שָׁסַף Concidit gladio, diſcidit, in fruſta diſſecuit. Cognationem habet cum שָׁסַע diffidit &c. Hinc Græci σφάζω, σφάττω iugulo, trucido.
In II. Coniug. שִׁסֵּף diſſecuit in fruſta. Inuenitur tantum ſemel, vt:
1. Sam. 15. ℣. antep. Et diſſecuit Samuel ipſum Agag coram Domino ꝛc. ϗ ἔσφαξε. וַיְשַׁסֵּף

שָׁעָה Vertit oculos aſpiciendo aliquid, aſpexit, reſpexit ꝛc. Idem quod שָׁעַע & cognationem habet cum שָׁוַע clamauit vertendo ſe ad aliquem, ſtridit voce. Hinc Germanicum ſchawen/ſehen.
In I. Coniug. שָׁעָה vertit oculos aſpiciendo. Conſtruitur cum præpoſitionibus אל על ב מן & abſolutè ſine præpoſitione eſt verti.
Gen. 4. ℣. 5. Et ad Kain, atq; ad munus eius non aſpexit & excanduit ꝛc. προσέσχε. שָׁעָה
Ieſaiæ 31. ℣ſu 1. Et non reſpexerunt ad ſanctum Iſraelis, & Dominum non quæſiuerunt. ϗ οὐκ ἤκουσαν πεποιθότες. שָׁעוּ
Iob 14. ℣. 6. Reſpice (.i. deſine) ab illo, vt ceſſet cum iam acceptabit ꝛc. ἀπόστα ἀπ᾽ αὐτοῦ. שְׁעֵה
Ieſ. 22. ℣. 4. Reſpicite à me (.i. auertite oculos à me) vt amarè fleam. ἄφετέ με. (τήσω. שְׁעוּ
Pſ. 119. in ס. Suſtenta me & ſaluabor, & reſpiciã in ſtatutis meis. He eſt parag. ϗ μελε- וְאֶשְׁעָה
Ieſ. 17. ℣. 7. In die illo reſpiciet hõo ad factorẽ ſuũ .i. ſperabit in factore ꝛc. πεποιθὼς ἔσται. יִשְׁעֶה
Iob 7. ℣. antep. Quamdiu non reſpicies à me, non dimittes me donec ꝛc. οὐκ ἐᾷς με. תִשְׁעֶה
Ieſ. 32. ℣. 3. Et non vertent (.i. reprimẽt ſeu caligabũt) oculi videntiũ. πεποιθότες ἔσονται. תִשְׁעֶינָה
Gen. 4. ℣. 4. Et reſpexit Dominus ad Abel, & ad munus eius. ϗ ἐπεῖδεν. וַיִּשַׁע
Reperitur præterea tantum. Ieſ. 17. ℣. 8. Exo. 5. ℣. 9. item 2. Sam. 22. ℣. 42.
In IIII. Coniug. הִשְׁתָּעָה fecit ſe reſpicere, vertit ſeſe. Bis reperitur.
Ieſ. 41. ℣. 10. Non timebis, quia tecũ ſum ego, non circumſpectabis quia ꝛc. μὴ πλανῶ. תִּשְׁתָּע
Et ℣. 23. Siue benefeceritis ſiue malefeceritis, & circũſpectabimus ꝛc. ϗ θαυμασόμεθα. וְנִשְׁתָּעָה

Inde nomen.

מִשְׁעִי Aſpectus blandus, Iod ſcribitur pro Lamedhe. Reperitur tantum ſemel.
Ezech. 16. ℣. 4. Et aquis non eſt lota ad aſpectum .i. vt eſſes magis conſpicua. לְמִשְׁעִי
שִׁעֲשַׁע Oblectauit, conſpexit. Vide Piel in שָׁעַע &c. quæ conuenit cum hac radice, ſicut etiam in Hithpael, vt mox iam ſequitur.

שַׁעֲטָה Inceſſus vehemens equorum, vt cum pedibus ſeu vngulis terram vehementer calcant exiliendo & fremendo, inſtar tuſſium, ideoq; cognationem habet cum עֲטִישָׁה .i. tuſsis. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
In reg. Ier. 47. ℣. 3. A ſonitu inceſſus vngularum caballorum eius. ὁρμῆς. שַׁעֲטַת

שַׁעַטְנֵז Veſtis contexta ex lana & lino vel canabe. Componitur ex Chaldæo שְׁעֵי pexuit, & טְוָה neuit itemq; נֵז torſit. Bis tantum reperitur in Biblijs, vt:
Leuit. 19. ℣. 19. Et veſtis omnigena, texta ex lana & lino non aſcendet ſuper te. ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον. (λίνον. שַׁעַטְנֵז
Deut. 22. ℣. 11. Non indues veſtem ex lana & lino pariter. οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον ἔρια ϗ שַׁעַטְנֵז

שֹׁעַל Pugnus, pugillus, vola. Inuenitur tantum ſemel, vt:
Cum affixo, Ieſ. 40. ℣. 12. Quis menſus eſt pugno ſuo aquas. τίς ἐμέτρησε τῇ χειρί. בְּשָׁעֳלוֹ

Pugilli,

שְׁעָלִים Pugilli,pugni. Bis reperitur in Biblijs,vt:
Plur.1.Reg.20.℣.10.Si ſuffecerit puluis Samariæ pugillis vniuerſi populi. ἀλώπεξι. לִשְׁעָלִים
In re.Ezec.13.℣.19. Et polluiſtis me corã populo meo ꝓpter pugillos hordei. ἕνεκεν בְּשַׁעֲלֵי
שׁוּעָל Vulpes à foueis inſtar pugni,vel à cauda craſſa ad formam pugilli. (δρακὸς.
Nehe.4.℣.3.Si aſcenderit vulpes & diripuerit murum lapidem eorum. ἀλώπηξ. שׁוּעָל
Et plur. Pſ.63.℣.pen.Pars vulpium erunt. Græci ἀλωπέκων, שׁוּעָלִים
Præt.legiť tm̃.Iud.15.℣.4.Nehe.11.℣.27.Can.2.℣.15.Thre.5.℣.5.à fine. Eze.13.℣.4.
מִשְׁעוֹל Anguſta via inſtar pugilli. Inuenitur tantum ſemel,vt:
Num.22.℣.24.Et ſtabat angelus Domini in anguſta ſemita vinearum.ἐν ταῖς αὔλαξι. בְּמִשְׁעוֹל

שָׁעַן Innixus eſt firmiter,incubuit totis viribus alicui rei. Hinc per inuerſ.nitor,niſus.
In I. Con. paſsiua. נִשְׁעַן innixus eſt firmiter.Conſtruitur cum לְ אֶל עַל & תַּחַת.
Num.21.℣.19.Qui tetendit ad habitationem Ar,& incũbet limiti Moab.ϗ προσκεῖται. וְנִשְׁעַן
2.Sam.1.℣.6.Et ecce Saul innitens(erat)ſup̃ haſtam ſuam.i.haſtæ ſuæ. ἐπεστήρικτο. נִשְׁעָן
2.Par.14.℣ſu 11. Qui te innixi ſumus, & in nomine tuo aggredimur multitudinem נִשְׁעַנּוּ
iſtam. πεποίθαμεν.
2.Par.16.℣.7.Inniti te ſup̃ rege Syriæ, & non innixus es ſuper Dño. ἐν τῷ πεποιθέναι. בְּהִשָּׁעֶנְךָ
Gen.18.℣.4.Abluite pedes veſtros, & innitimini ſub arbore. ϗ καταψύξατε. וְהִשָּׁעֲנוּ
Iud.16.℣.26.Vt attingã columnas q̃bus domus ſuſtineť vt innitar eis.ϗ ἐπιστηρίζομαι. וְאֶשָּׁעֵן
Pro.3.℣.5. Confide Dño in toto corde tuo, & intelligẽtiæ tuæ ne nitaris. μὴ ἐπαίρου. תִּשָּׁעֵן
Ieſ.31.℣.1.Væ deſcendentibus in Aegyptũ ꝓ auxilio,& qui equis nitẽtur.πεποιθότες. יִשָּׁעֵנוּ
Et p̃terea 2.Re.5.℣.18.ca.7.℣.5.17.2.Par.13.℣.18.Iob 8.℣.15.ca.24.℣.23.Mich.3.℣.11.
Inde nomina.
מִשְׁעָן Suſtentaculum,fulcrum,fulcimentum cui innititur aliquis,ſcipio. Bis legitur.
2.Sam.22.& Pſ.18.℣.9.Et factus eſt mihi Deus in fulcꝝ.Hiero:fulcimẽtũ. ἀντιστήριγ- לְמִשְׁעָן
In reg.Ieſ.3.℣.1.Omne fulcrum panis & omne fulcimentum aquæ. ἰσχὺν. (μά μου. מִשְׁעַן
מִשְׁעֶנֶת Suſtentaculum,baculus cui innitimur.
2.Re.4.℣.31.Et poſuit baculũ ſup̃ faciẽ pueri,ſed nec vox erat,nec ꝛc.τὴν βακτηρίαν. הַמִּשְׁעֶנֶת
In re.2.Reg.18.℣.21.& Ieſ.36.℣.6. Confidis ſup̃ baculũ calami contriti. τὴν καλαμίνην. מִשְׁעֶנֶת
Cum affi.Pſ.23.℣.4.Virga tua & baculus tuus ipſa me conſolata ſunt. βακτηρία σου. מִשְׁעַנְתֶּךָ
Et plur.Num.21.℣.19.Cum legiſlatore & baculis ſuis. ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν. בְּמִשְׁעֲנֹתָם
Et præterea tm̃.Exo.21.℣.19.Iud.6.℣.21.Itẽ 2.Reg.4.℣.29. Eze.29.℣.6. Zach.8.℣.4.
מַשְׁעֵן Fulcimentum cui innititur aliquid,vſurpatur tantum ſemel,vt:
Ieſ.3.℣.1. Ecce Dñs Deus Zebaoth aufert ꝛc. fulcimẽtũ & ſuſtentationem. ἰσχύοντα. מַשְׁעֵן
מַשְׁעֵנָה Suſtentatio,ſuſtentaculum. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum, vt:
Ieſ.1.℣.1. Fulcimentũ & ſuſtentationem .i.omni robore priuabit Ieruſalem.ἰσχύουσαν. וּמַשְׁעֵנָה

שָׁעַע Vertit oculos, diuertit oculos ſeu virtutem viſiuam, vt cum vertuntur oculi inſtar
epilepticorum qui apertis oculis nihil vident, Deinde ſignificat oculis verſus aliq̃d
intueri cum voluptate. Idem quod שָׁעָה aſpexit. Ger. ſchauen/ſehen.
In I. Coniug. שַׁע verſus eſt oculis inſtar epilepticorum. Semel. וָשֹׁעוּ
Ieſ.29.℣.9.Immoramini & admiramini, facite vos circumſpectare & vertimini.
In III. Coniug. הֵשַׁע fecit verti virtutem viſiuam. Bis legitur. הָשַׁע
Ieſ.6.℣.10.Aures eius aggraua,& oculos eius fac verti ne videant. ἐκάμμυσαν. הָשַׁע
Pſ.39.℣.vlt.Diuerte à me & refocillabor,antequam abeam & non ſim. ἄνες μοι.
In II. Coniug. per geminationem שִׁעֲשַׁע ſpectauit cum voluptate verſis oculis
in aliquid,delectatus eſt aſpectu alicuius rei, Ter reperitur,vt: וְשִׁעֲשַׁע
Ieſ.11.℣.8.Et oblectabitur infans ſuper cauerna aſpidis, & ablactatus inſeret ꝛc. שִׁעֲשָׁעְתִּי
Pſ.119.in ט.Incraſſatũ eſt vt adeps cor eoꝝ,ego verò lege tua oblectatꝰ ſũ. ἐμελέτησα. יְשַׁעַשְׁעוּ
Pſ.94.℣.19.Conſolationes tuæ delectabunt(vel lętificabunt)animam meã.εὔφραναν.
In voce paſsiua. שֻׁעֲשַׁע oblectatus eſt. Semel reperitur. (κληθήσονται. תְּשָׁעֳשָׁעוּ
Ieſ.66.℣.12. Et ſup̃ genua oblectabimini ad luſũ & gaudium prouocabimini.παρα-
In IIII. Coniug. הִשְׁתַּעֲשַׁע oblectauit ſeipſum. Conſtruitur cum בְּ.
Pſ.119.in Beth.In ſtatutis tuis oblectabo me,non obliuiſcar verboꝝ tuoꝝ.μελετήσω. אֶשְׁתַּעֲשָׁע
Et in Vau.Et oblectabo me mandatis tuis quæ dilexi. ϗ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς. וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע

Semel ꝓ ℣ti viſionem. Ieſ.29.℣.9. Moram trahite & obſtupeſcite, facite vos diuerti. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ

Inde nomen.

שַׁעֲשׁוּעִים Oblectationes, deliciæ, delectationes, quæ oculos reficiunt &c.

Pro.8.℣.30. Et erã apud eũ tanꝗ alumnus, & fui deliciæ quotidie. προσέχαιρεν. (νεπ. שַׁעֲשׁוּעִים

Cũ affi. idẽ ℣.31. Ludẽs ĩ orbe terræ eius, et deliciæ meæ ſunt cũ filijs hoĩm. ἐνευφραί- וְשַׁעֲשֻׁעַי

Ieſ.5.℣.7. Et vir Iehuda plantula deliciarum eius. i. planta delicata. νεόφυτον ἠγαπημένον. שַׁעֲשׁוּעָיו

Præterea legitur tantum Pſ. 119. in Gimel, in Iod, in Lamed, in ז. & ח. Ier.31.℣.19.

שְׂעִיף Promontorium, pars rupis ſeu arboris propendentis longius, & per metaphoram accipitur pro cogitationibus pendentibus & dubijs, Idem eſt quod סְעִיף. Legitur tantum bis in ſacris Biblijs, vt,

Plur. Iob 4.℣.13. Inter cogitationes (quæ oriebantur) è viſionibus nocturnis. בִּשְׂעִפִּים

In reg. Iob 20.℣.2. Igitur cogitationes meæ impellunt me ad reſpondendum. שְׂעִפַּי

שַׁעַר Obſeruauit portam, cuſtodiuit portam inſtar ianitoris q ante portam excubat, Cognationem habet cum רָעַשׁ commotus eſt cum ſtrepitu, nam porta aperiendo & claudendo ſolet crepare. Hinc σήρω apio portam, item ſera, ꝛc. diſſero, reſero,

In I. Coniug. שָׁעַר obſeruauit ceu ianitor.

Pro.23.℣.8. Nam quemadmodũ (aliqs) obſeruauit in animo ſuo, ſic ipſe eſt. καταπίοι. שָׁעַר

2.Re.7.℣.10. Et clamauerunt ad cuſtodientẽ (vel cuſtodem) ciuitatis. πρὸς τὴν πύλην τῆς שֹׁעֵר

2.Par.31.℣.14. Et Kore filius Iimna leuita ianitor erat ad orientem. ὁ πυλωρὸς. (πόλεως. הַשּׁוֹעֵר

Neh.12.℣.vlt. Cantores & ianitores dimenſũ in diẽ ſuũ (habebant) ϗ τῶν πυλωρῶν. וְהַשֹּׁעֲרִים

2.Par.34.℣.13 Ex Leuitis, ſcribis, præfectis & ianitoribus (ſeu oſtiarijs) ϗ πυλωροί. וְשׁוֹעֲרִים

2.Par,23.℣.4. Sacerdotibus & Leuitis & ianitoribꝰ liminũ (ſeu poſtium) εἰς τὰς πύλας לְשֹׁעֲרֵי

In II. Con. paſſiua שֹׁעַר exaſpatus eſt, auſteritate præditus fuit, nam olim in porta ciuitatum exercebatur rigor iuſticiæ et cum auſteritate & horrore pronunciabaͤt ſententia capitalis, fuit igitur porta locus auſterus & horrendus. Semel extat.

Ier.29.℣.17. Et dabo eos tanꝗ ficus aſperatas. i. auſteras quæ non poſſunt comedi. הַשֹּׁעָרִים

Inde nomina.

שַׁעַר Porta, quæ propter munitionem, iudicia & magiſtratus eſt auſtera et horrida, nã olim in porta ciuitatis fiebant iudicia, & ſemel pro menſura portæ addicta, ad cuius normam ceu iuſticiam omnes reliquæ menſuræ cenſebantur & rectificabanͭt. Hinc Græci σήρω aperio, quia porta eſt quæ aperitur.

Exo.32.℣.27. Tranſite & reuertimini à porta ad portã in caſtris. ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην. מִשַּׁעַר

In re. Gen.22.℣.17. Et poſſidebit ſemen tuũ portam inimicoꝝ eius. τὰς πόλεις. שַׁעַר

In pauſa. Pſ.127.℣.vlt. Non erubeſcent cũ loquenͭ cum inimicis in porta. ἐν πύλαις. בַּשָּׁעַר

Cum He locali. Ieſ.28.℣.6. Transferens bellum ad portam vſꝗ. שָׁעְרָה

Dual. 1.Sam.17.℣.7. à fine, In via portarum duarum, & vſꝗ ad Gath ꝛc. τῶν πυλῶν. הַשַּׁעֲרַיִם

Et pl. Pſ.24.℣.pen. Attollite ô portæ capita veſtra, & eleuamini portæ. ἄρατε πύλας. שְׁעָרִים

Semel ꝓ mẽſura. Ge.26.℣.12. Et inuenit ãno iſto centũ menſuras. ἑκατοστεύουσαν κριθῶν. שְׁעָרִים

Cũ affi. leui. Pſ.100.℣.4. Ingredimini portas eius cum confeſſione ꝛc. εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ שְׁעָרָיו

Cum affi. graui. Deut.12.℣.12. Et Leuita qui eſt in portis veſtris ꝛc. ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν בְּשַׁעֲרֵיכֶם

In re. Pſ.87.℣.2. Diligit Dñs portas Zion p̄ oñibus habitaculis Iacob. τὰς πύλας σιών. שַׁעֲרֵי

שַׁעֲרוּרָה Horriditas, auſteritas, geminatur lamedpoal propter maiorem auxeſin. Bis.

Ier.5.℣.pen. Deſolatio & horriditas (vel auſteritas) facta eſt in terra. ϗ φρικτά. וְשַׁעֲרוּרָה

Et cap.23.℣.14. Et in Prophetis Ieruſalem vidi horrendum. φρικτά. שַׁעֲרוּרָה

שַׁעֲרוּרִיָּה Horrendum, horribile, auſterum. Iod eſt gentile ſeu adiectiuum. Semel.

Oſeæ 6.℣.pen. In domo Iſrael vidi horrendum. i. idololatriam. εἶδον φρικώδη. שַׁעֲרוּרִיָּה

שַׁעֲרוּרִית Horrendum, horrbile, auſterum. Reperitur tantum ſemel, vt,

Ier.18.℣.13. Horribile fecit vehementer virgo Iſrael. πιαῦτα φρικτά. שַׁעֲרֻרִת

שָׂעַר Horruit, exhorruit, perhorruit, horripilauit. Cognationem habet cum סָעַר deturbatus eſt, nam turbo affert horrorem. Hinc αὐστηρός auſterus, Et Germanicum ſauer/ ſchauer/ vt ein ſchawer Wetter & σωρεάζω deſtruo ſegetes.

In I. Coniug. שָׂעַר horruit, & cum accuſatiuo timuit horreſcendo.
Eze.27.℣.vlt. Et reges eaꝝ horruerunt horrore, cōmoti ſunt facie ꝛc. ἐκστάσει ἐξέστησαν. שַׂעֲרוּ
Deut.32.℣.17. Non ꝑhorruerunt(.i.timuerunt) eos patres veſtri. οὐκ ᾔδεισαν. שְׂעָרוּם
Ier.2.℣.12. Deſolamini cœli ſuꝑ hoc, & exhorreſcite, deuaſtamini ꝛc. ϗ ἔφριξεν. וְשַׂעֲרוּ
Ezech.32.℣.10. Et reges eorum exhorreſcent ſuper te horrore. ἐκστάσει ἐκστήσονται. יִשְׂעֲרוּ
Pſ.58.℣.antep. Ita viuos tanꝗ furore ꝑhorrebit(.i.deturbabit) eos. καταπίεται αὐτοὺς. יִשְׂעָרֶנּוּ
In voce paſsiua. נִשְׂעַר horridus eſt factus, horribilis fuit. Semel.
Pſ.50.℣.3. Et in circuitu eius vndiqꝫ ē horror vehemēs. ϗ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα נִשְׂעֲרָה
In II. Coniug. שִׂעֵר perhorruit, deterruit, item vt turbo abſtulit. Semel.
Iob 27.℣.antepen. Tollet eum ventus orientalis vt abeat, & deterrebit eum de loco וִישָׂעֲרֵהוּ
ſuo(vel deturbabit eum de loco ſuo) ϗ λικμήσει αὐτὸν.
In III. Coniug. הִשְׂתָּעֵר fecit ſe horribilem. Semel reperitur.
Dan.11.℣.40. Et horribiliter ſe geret contra eum rex aquilonis ϗ συναχθήσεται (vel in- וְיִשְׂתָּעֵר
ſtar turbinis veniet contra eum vt ſit pro וְיִסְתָּעֵר à radice סָעַר)

Inde nomina.

שֵׂעָר Horror, horripilatio, itē pilꝰ ab horripilatiōe σωρία corruptio ſegetū. Legit̃ ſex: שֵׂעָר
Eze.27.℣.vlt. Et reges earum exhorruerunt horrore. ἐκστάσει ἐξέστησαν. שַׂעַר
Et cap.32.℣.10. Et reges eorum perhorreſcent ſuper te horrore. ἐκστάσει. שָׂעַר
In pauſa. Iob 18.℣.pen. Stupefient poſteri ꝛc. & priores inuaſit horror. ἔσχε θαῦμα. שַׂעַר
In re. Ieſ.28.℣.2. Veluti nimbꝰ, grando, horror(vel turbo) exterminij. οὐκ ἔχουσα σκέ- וְשַׂעַר
Ieſ.7.℣.20. In die illa abradet Dn̄s nouacula ꝛc. caput & pilū pedū. ϗ τὰς τρίχας. (πλω. שַׂעְרֵךְ
Cum affi. Can.4.℣.1. Pilus tuus eſt veluti grex capraꝝ quæ nituerunt ꝛc. τρίχωμά σου.
שַׂעֲרָה Pilus, capillus, ab horripilatione, nā horrore inuadente oēs pili ſurſum aſcendūt. הַשַּׂעֲרָה
Iud.20.℣.16. Iaculabantur è fundo lapidem ad pilum &c. πρὸς τὴν τρίχα. מִשַּׂעֲרָתוֹ
Cum affi leui. 1.Re.1.℣.pen. Non cadet de capillo eius ad terram. εἰ πεσεῖται τ̃ τριχῶν. שַׂעֲרַת
In reg. Iob 4.℣.15. Exhorreſcebat pilus carnis meæ. ἔφριξαν δέ μου τρίχες. (χας. מִשַּׂעֲרוֹת
Et plu. Pſ.40.℣.13. Multiplicati ſunt ꝑ capillis capitis mei.i. plures fuerūt. ὑπὲρ τὰς τρί-
שֵׂעָר Pilus, villus ab horripilatione, & ſæpiſsimè inuenitur Leuit. 13. שֵׂעָר
Zach.13.℣.4. Pudefient, nec induent chlamydem pili.i. villoſam. δέρριν τριχίνην. שְׂעָרוֹ
Cum affi. Leu.14.℣.9. Et erit in die ſeptimo, abradet omnem pilū ſuū. τὴν τρίχα αὐτοῦ. שֵׂעָר
In reg. Nu.6.℣.18. Et tollet pilum capitis nazariatus eius, ponetqꝫ in ignē. τὰς τρίχας.
שְׂעָרָה Horror, horripilatio, vel turbo. Bis tantum legitur. וּבִשְׂעָרָה
Nah.1.℣.3. Dn̄s in tempeſtate, & in horrore(vel turbine) eſt via eius. ἐν σεισμῷ. בִּשְׂעָרָה
Iob 9.℣.17. Qui horrore(ſeu turbine) quatiet me.i. conteret me. μὴ γνόφῳ με ἐκτρίψῃ.
שְׂעֹרָה Hordeum, quia eſt hirſutum & piloſum. הַשְּׂעֹרָה
Exo.9.℣.5. à fine. Et linū & hordeum percuſſum eſt, quia hordeum erat puber. κριθὴ. וּשְׂעֹרָה
Deu.8.℣.8. Terra tritici & hordei, & vbi ſunt vitis & ficus & mala punica. ϗ κριθῆς. שְׂעֹרִים
Et pl. Ruth 1.℣.vlt. & 2.Sa.21.℣.9. Initio meſsis hordeoꝝ. ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν. שְׂעֹרִים
Ruth 2.℣.17. Et excuſsit quæ collegerat, & fuit Epha hordeoꝝ. ὡς οἰφὶ κριθῶν.
Item Leuit.27.℣.16. Iud.7.℣.13. Ruth 3.℣.3.16.18. Ieſ.28.℣.5. à fine. Ezech.4.℣.9. & 12.
שָׂעִיר Hirſutus, piloſus, hiſpidus, & dicitur plerunqꝫ de hircis piloſis, aliquando & de
hominibus atqꝫ ſatyris ſeu faunis qui ſunt piloſi vt hircus. Hinc σειρῆνες. שָׂעִיר
Gen.27.℣.11. En Eſau frater meus eſt vir hiſpidus, at ego vir glaber. ἀνὴρ δασύς. שָׂעִיר
Leu.4.℣.24. Et ſuſtinebit(.i.applicabit) manum ſuam ſuper caput hirci. τοῦ χιμάρου. שָׂעִיר
In reg. in eod. cap. ℣.23. Et adducet oblationem ſuam, hircū capraꝝ. χίμαρον ἐξ αἰγῶν. שְׂעִיר
Nu.7.℣.16.22.28.34.40.46.ꝛc. Hircus capraꝝ vnus ad hoſtiā ꝓ peccato. ϗ χίμαρον. הַשְּׂעִירִם
Et pl.16.℣.7. Et accipiet duos hircos et conſtituet eos corā Dn̄o. δύο τράγους. (αἰγῶν. שְׂעִירֵי
In reg. Leui 16.℣.5. Et à cœtu filioꝝ Iſrael accipiet duos hircos capraꝝ. δύο τράγους ἐξ
Semel accipitur de pluuijs ſeu ſtillis quæ continuæ decidentes ſuper aliquem affe-
runt horrorem ſeu horripilationem propter humiditatem & frigus. שְׂעִירִם
Deut 32.℣.2. Fluet vt ros eloquiū meū ſicut pluuiæ horridæ ſuꝑ herbā. ὡσεὶ ὄμβρος.
Ter accipitur de ſatyris ſeu dæmonibus qui hirſuti & villoſi ſunt inſtar hircorum. וְשָׂעִיר
Ieſ.34.℣.14. Et occurrēt beſtiæ ſylueſtres cū vlulis & ſatyris ad comparē ꝛc. δαιμόνια. וּשְׂעִירִים
Et cap 13.℣.vlt. Et habitabunt ibi filiæ ſtruthionū, & ſatyri ſaltabunt ibi ϗ δαιμόνια. לַשְּׂעִירִם
Leuit.17.℣.7. Nec vltra ſacrificent ſacrificia ſua ſatyris. τοῖς ματαίοις.
שְׂעִירָה Capella, à pilis hirſutis, capra villoſa. Bis tm̄ repit̃.

In reg.

In re.Le.4.℣.28. Et adducet oblationē ſuā, capellā (vel hircū) caprarꝝ. χίμαιραν ἐξ αἰ- שְׂעִירַת
Et c.5.℣.6.Et adducat &c. fœmellā ex grege, ouē aut caprā &c. ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν.(γῶν שְׂעִירַת

שָׁפָה Eleuatus eſt in præcipitium, eminuit præceps, prominuit. Hinc per conuerſionem αἶπος cacumen, vertex, altum & αἰπὺς altus, magnus αἰπεῖα alta.
In I. Coniug. paſsiua נִשְׁפֶּה præceps eſt factus. Semel extat.
Ieſ.13.℣.2.Suꝑ montem p̄cipitatū (.i.præcipitem vel excelſū) attollite vexillū. πεδινοῦ. נִשְׁפֶּה
In II. Coniug. paſsiua שֻׁפָּה eleuatus eſt in præcipitium quoddam. Semel.
Iob 33.℣.21.Et eleuabūt (.i.ꝓminebūt) oſſa eiꝰ quæ antea nō videbant. ϗ ἀποδείξῃ τὰ שֻׁפּוּ
Inde nomina. (ὀστᾶ αὐτοῦ.

שְׁפִי Præcipitium, locus eminentior & ſublimior, ideoq; aptior contemplationi.
In pauſa.Nu.23.℣.3.Et abijt (.i.aſcendit Bileā) in p̄cipitiū.i. excelſū. ϗ ἐπορεύθη εὐθεῖαν. שֶׁפִי
E plur.Ier.3.℣.2.Leua oculos tuos ſuper præcipitia.i.excelſa. εἰς εὐθεῖαν. שְׁפָיִם
Et ℣ſu 21. Vox ſuper præcipitijs (.i.excelſis) audita eſt, &c. φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη. שְׁפָיִם
Ieſ.41.℣.18.Apiā in æditiſsimis verticibus flumina, et in medio planicierꝝ. ἐπὶ τῶν ὀρέων שְׁפָיִם
Præterea reperitur Ieſ.49.℣.9.Ier.4.℣.11. cap 7.℣.6.à fine cap.12.℣.12.cap.14.℣.6. &c.

שָׁפָה Caſeus forma excelſiore & eleuata. Inuenitur tantum ſemel.
2.Sam.17.℣.vlt.Mel, butyrꝝ, oues & caſeos armenti obtulerunt &c. ϗ σαφφὼθ βοῶν. וּשְׁפוֹת

אַשְׁפָּה Pharetra, vas in quod reponuntur ſagittæ.
Ieſ.22.℣.6.Et Elam fert pharetrā, in curru hominū (venient) eq̄tes. φαρέτρας. אַשְׁפָּה
Iob 39.℣.23.Contra eum quum ouabit (.i.reſonabit) pharetra, lamina lanceæ &c. אַשְׁפָּה
Cum affi.Pſ.127.℣.5.Beatus qui impleuit pharetram ſuam ex illis (.i. ſagittis) אַשְׁפָּתוֹ
Legitur præterea tantum Ier.5.℣.17.Thren.3.℣.5.Ieſ.49.℣.2.

שָׂפָה Labium, pars ſeu extremitas oris, et metaphoricè pro margine et ora cuiuſq; rei ponitur. Cognationem habet cum שָׂפָם .i.mentum ſuperum, labium ſuperius. Et frequentiſsimè legitur in Biblijs ſacris, vt,
Gen.11.℣.1.Et erat vniuerſa terra labium vnum.i.erat labij & loquelæ vnius. χεῖλος שָׂפָה
Cum affi.leui.1.Reg.7.℣.23.& 2.Par.4.℣.2. A labio ſuo ad labium ſuum. (λάσσης. מִשְּׂפָתוֹ
In re.Ge.22.℣.17. Et velut arena quæ ē iuxta labiū (.i orā) maris. παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θα- שְׂפַת
Dual.Pro.10.℣.8.& 10.At ſtultus labiorum vapulabit.i.plagas ſuſtinebit. χείλεσι. שְׂפָתַיִם
In pau.Ex.6.℣.12.Et quomodo audiet me Pharao cū ſim p̄putiatꝰ labijs? ἄλογός εἰμι. שְׂפָתָיִם
Cum affi.leui.Ieſ.11.℣.4.Et ſpiritu labiorꝝ ſuorꝝ interficiet impium. διὰ χειλέων. שְׂפָתָיו
Cum affi.graui.Pro.24.℣.2.Et laborem labia eorum loquentur. τὰ χείλη αὐτῶν. שִׂפְתֵיהֶם
In re.Pſ.17.℣.1.Auribus ꝑcipe orationē meā (q̄ fūdo) labijs nō doloſis. ἐν χείλεσι δο- שִׂפְתֵי

שְׂפָת׳ת Labia, labra, extremi limites oris, circumferentiæ labiorum. (λίοις.
Cum affi.Pſ.45.℣.3.Pulchrior fuiſti &c. diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ἐν χείλεσί σου. בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ
Pſ.59.℣.8.Ecce eructarunt ore ſuo, gladij ſunt in labijs eorum. ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν. בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם
Can.4.℣.3.Tanq; filum coccineū ſunt labia tua.i.tā rubra vt coccinus. χείλη σου. שִׂפְתוֹתַיִךְ
Item Canticorum 5.℣ſu 13.Ioſuæ 59.℣ſu 3.

שִׁפְחָה Ancilla, famula. Cognationem habet cum שִׁפַּח decaluauit, deſtrinxit, & cum סָפַח iunxit, nam famula adhæret & iuncta eſt dominæ ſuæ.
Gen.16.℣.1.Et Sarai vxor Abrahæ non pepit ei, habuit vero ancillā. παιδίσκη. שִׁפְחָה
Cum affi.leui.2.Sa.14.℣.8.Et ancillæ tuæ erant duo filij, hiq; rixati ſunt. τῇ δούλῃ σου. לְשִׁפְחָתְךָ
In re.Gen.16.℣.8.Et dixit ei, Hagar famula Sarai vnde venis, & quo vadis? παιδίσκη. שִׁפְחַת
Et pl.Ge.12.℣.16.Et erat ei pecus, & armentū & aſini & ſerui & famulæ. παιδίσκαι. וּשְׁפָחֹת
Cū aff.Ruth.2.℣.13.Locutꝰ es ad cor ācillæ tuæ, cū ego nō ſi vna ex ācillis &c. τῆς δού- שִׁפְחָתֶךָ
Ge.32.℣.23.Et accepit duas vxores ſuas, & duas ancillas ſuas. τὰς δύο παιδίσκας.(λης. שִׁפְחֹתָיו
Item Gen.16.℣.2.3.5.6.18.cap.30.℣.4.7.9.10.12.17.& vlt. Pſ.123.℣.2. Ieſ.14.℣.3.

מִשְׁפָּחָה Familia adhærens dominæ ſuæ, gens, cognatio ſapia, proſapia.
Eſther 9.℣.28.In oēm generationem & generationem ꝑ familiā & familiā. ϗ πατριαὶ כְּמִשְׁפָּחָה
2.Sa.14.℣.9.Et ecce ſurrexit oñis familia contra ancillā tuā. ὅλη ἡ πατριά. (ϗ φυλαί. הַמִּשְׁפָּחָה
Et plur.Nah.3.℣.4.Vendens gentes ſcortationibus ſuis, & familias veneficijs ſuis. וּמִשְׁפָּחוֹת
In reg.Pſ.22.℣.5.à fine.Et adorabunt coram eo omnes familiæ gentium. αἱ πατριαί. מִשְׁפְּחוֹת

Cum affi.Ioſ.6.℣.5.à fine.Et omnes familias eius eduxerunt.συγγενείας αὐτ. מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ

מִשְׁפַּחַת Familia, in hac forma reperitur plerunqꝫ cum affixis, & in regimine.
Ruth.2.℣.2.Venit ĩ agrꝶ Boaze,ꝗ erat de familia Elimelech.ἐκ τ῀ συγγενείας ἐλιμέλεχ. מִמִּשְׁפַּחַת
In reg.Nu.26.℣.5.Filij Ruben Hanoch, Hinc familia Hanochitarꝶ.ϗ δῆμος. מִשְׁפַּחַת
Cũ affi.Leu.20.℣.5.Et ponã faciem meã in virꝶ iſtũ & in familiã eius. τὴν συγγενείαν. וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ
Et plur.Zach.12.℣.12.Et planget terra,familiæ familiæ ſeorſum. κατὰ φυλὰς φυλάς. מִשְׁפָּחוֹת
In re.1.Sa.9.℣.20.Et familia mea ẽ mĩima inter oẽs familias tribuũ.παρὰ τῆς πατριάς μου מִשְׁפְּחוֹת
Cum affi.Exo.12.℣.22.Et accipite vobis ouem ꝑ familias veſtras. κατὰ συγγενείας ὑμῶν. לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם

שָׁפַח Deſtrinxit, excoriauit ſtringendo, ſtrictim decaluauit. Cognationem habet cum חָשַׂף denudauit, & חָפַשׂ inueſtigauit nudando operta. Hinc σφίγγω.i. ſtringo.
In II. Coniug. שִׁפַּח deſtrinxit vſqꝫ ad caluiciem. Semel reperitur.
Ieſ.3.℣.17.Et deſtringet(.i.caluum faciet)Dñs verticẽ filiorꝶ Zion ꝛc. ϗ ταπεινώσει. וְשִׂפַּח
Inde nomen.
מִשְׂפָּח Deſtrictio,vt quum quis per fraudem deſtringitur ſpoliatur & deglubitur.1.
Ieſ.5.℣.7.Et expectauit iudicium,& ecce eſt deſtrictio.i.deſtringunt alios.ἀνομίαν. מִשְׂפָּח

שָׁפַט Iudicauit, dijudicauit, ius dedit. Eſt nomen generale, Et quia in iudicio duæ ſunt partes inuicem litigantium, quarum alteram iuſtam, illamqꝫ abſoluendam, alteram vero iniuſtam,hancqꝫ condemnandam eſſe neceſſe eſt, ideoqꝫ accipitur aliquando ſpecialiter pro defendere ſeu vindicare bonos, & aliquando ꝓ punire & condemnare ſontes & iniuſtos. Cognationem habet cum שֵׁבֶט virga, qua vtuntur reges & iudices terræ. Hinc per metatheſin literarum δεσπότης.i.herus, dominus, δεσπόζω dominor tanqꝫ iudex, & Germanicum ein Schofft/ein ſcheppe.

In I. Con. שָׁפַט iudicauit,ſæpiſsimè occurrit in Biblijs tantum actiuum.
Iud.16.℣.vlt.Et ipſe iudicauit Iſraelem vinginti annos. αὐτὸς ἔκρινε τὸν ἰσραήλ. שָׁפַט
1.Reg.8.℣.32.Et iudicabis ſeruos tuos ad damnandum impium. ϗ κρινεῖς. וְשָׁפַטְתָּ
2.Sam.18.℣.19.Quia iudicauit eum Dominus de manu inimicorꝶ ſuorꝶ.ὅτι ἔκρινε. שְׁפָטוֹ
Ieſa.3.℣.2. Fortem & virum bellicoſum, iudicem & Prophetam (auferet dñs Zeb.)
δικαστήν. (αὕτη ἔκρινε. שׁוֹפֵט
Iud.4.℣.24.Et Debora mulier prophetis ꝛc. ipſa iudicabat Iſraelem in tempore illo. שֹׁפְטָה
Gen.19.℣.9.Vnicus ille venit vt incola & iudicabit iudicando? ϗ κρίσιν κρίνειν. שָׁפוֹט
Exo.18.℣.13.Et factum eſt à poſtero die,ſedit Moſe ad iudicandũ poplm̃.κρίνειν. לִשְׁפֹּט
Pſ.51.℣.6.Iuſtꝰ eris quũ loquutꝰ fueris,et mũdꝰ eris quũ iudicaueris.ἐν τῷ κρίνεσθαί σε בְּשָׁפְטֶךָ
Pro.31.℣.9.Aperi os tuum,iudica iuſticiam,patrocinare pauperi & egeno. κρῖνε. שְׁפָט־
Pſalm.7.℣.9.Iudica me Domine ſecundum iuſticiam meam, & ſecundum innocentiam meam. κρῖνόν μοι. (κρινῶ ὑμᾶς. שָׁפְטֵנִי
Ezechiel.11.℣.10.Ad limitem Iſraelis ego iudicabo vos, vt ſciatis quod ego ſim ꝛc. אֶשְׁפֹּט
Et cap.20.℣.4.An non iudicabis eos,an non iudicabis fili hominis? εἰ ἐκδικήσω. הֲתִשְׁפּוֹט
Pſ.82.℣.1.Deus conſiſtit in cœtu fortium in medio deorum iudicabit.διακρινεῖ. יִשְׁפֹּט
In voce paſsiua. נִשְׁפַּט iudicatus eſt,cum præpoſitione אֵת .i.cum, ſignificat cum aliquo in ius vocari, litigare, contendere.
Ezech.20.℣.36.Et iudicabor vobiſcum ꝛc. quemadmodũ iudicatus ſum cũ patribus
ϗ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς. וְנִשְׁפַּטְתִּי
Ier.2.℣.antep.Ecce ego iudicor tecum,ſuꝑ eo ꝙ dicis,non peccaui.κρίνομαι πρὸς σέ. נִשְׁפָּט
2.Par.22.℣.8.Et factum eſt cum iudicaretur Iehu cum domo Ahab.ὡς ἐξεδίκησεν. כְּהִשָּׁפֵט
Ezech.20.℣.36.Sic iudicabor vobiſcum.i.ſtabo ad iudicium.οὕτως κρινῶ ὑμᾶς. אִשָּׁפֵט
1.Sa.12.℣.7.Et nunc conſtituite vos & iudicabor vobiſcũ corã Dño. וְאִשָּׁפְטָה
Ieſ.43.℣.pen.Reduc mihi in memoriam, iudicabimur ſimul.ϗ κριθῶμεν ἅμα. נִשָּׁפְטָה
Pſ.9.℣. pen. Iudicentur (.i.puniantur)gentes coram te.κριθήτωσαν. יִשָּׁפְטוּ
שֹׁפֵט Iudex,iudicans,pertinet ad participium Kal. Hinc Ger. ein Schofft.
שְׁפוֹט Iudicium.i.pœna iudicialis. Bis reperitur,vt,
2.Par.26.℣.9.Si venerit contra nos malum,gladius,iudicium,peſtilentia ꝛc.κρίσις. שְׁפוֹט
Eze.23.℣.10.Factumqꝫ eſt nomẽ mulieribus,& ediderunt ĩ eã iudicia. ἐκδικήσεις. שְׁפוּטִים

שְׁפָטִים Iudicia, item pœnæ iudiciales, & præſertim cum verbo עָשָׂה, fecit, edidit.
Pl. Exo. 12. ℣. 12. Et ĩ omnibus dijs Aegyptioꝝ faciã (vel educã) iudicia. τὴν ἐκδίκησιν. שְׁפָטִים
Eze. 11. ℣. 9. Et tradam vos in manum alienoꝝ, & faciam in vobis iudicia. κρίματα. שְׁפָטִים
Legitur præterea Exo. 6. ℣. 6. Num. 33. ℣. 4. Ezech. 5. ℣. 10.

מִשְׁפָּט Iudicium, officium iudicis, ſententia iudicij, item cauſa iudicialis bona vel mala.
Deinde pro quæſtione iudiciali, item pro menſura, ritu & diſpoſitione accipitur.
Deut. 1. ℣. 17. Non diſcernetis perſonam in iudicio &c. quia iudicium eſt Domini.
ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστι. (κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. בַּמִּשְׁפָּט
Cum affi. leui. Num. 29. ℣. 5. Præter holocauſtum menſis ⁊c. ſecundum ritum eorum. כְּמִשְׁפָּטָם
In re. Pſ. 140. ℣. pen. Scio quod Dñs aget cauſam pauꝑis, iudiciũ inopũ. τὴν κρίσιν. מִשְׁפַּט
Et pl. Exo. 21. ℣. 1. Hæc ſũt iudicia (.i. iura et ritus) quæ ꝓpones ante eos. δικαιώματα. מִשְׁפָּטִים
Cũ affi. leui. 1. Re. 6. ℣. vlt. Cõſumata ē domꝰ ⁊c. iuxta oĩa iudicia eius. καὶ τὰ δικαιώματα מִשְׁפָּטָו
Cũ affi. gra. Eze. 20. ℣. 18. Et iudicia (.i. conſuetu: vel ritus eoꝝ) ne cuſtodiatis. (αὐτῶν. מִשְׁפְּטֵיהֶם
In reg. Eze. 16. ℣. 37. Et iudicabo te iudicijs (.i. pœnis) adulteraꝝ. ἐκδικήσει μοιχαλίδων. מִשְׁפְּטֵי

מְשֹׁפֵט Iudex qui iudicat. Componitur ex participio primæ & ſecundæ Cõiugationis,
& reperitur tantum ſemel in Biblijs, vt cum affixo.
Iob 9. ℣. 15. Si iuſtus fuero non audebo reſpõdere, ſed iudici meo ſupplicabo. τοῦ κρί- לִמְשֹׁפְטִי
(ματός αὐτοῦ δεηθήσομαι.

שָׁפַךְ Fudit, effudit, non tantum de liqdis, ſed etiam de aridis dicitur, vt fundere aggerem,
ſpiritum &c. Cognationem habet cum כָּפַשׁ depreſſit, deiecit. Hinc per conuerſionem radicis eſt, χέω, χεύω fundo χύω, χυμί fundo.
In I. Coniug. שָׁפַךְ fudit, effudit. Crebro reperitur in Biblijs, vt,
Leu. 17. ℣. 4. Sanguis reputabiť illi viro, perinde ac ſi effudiſſet ſanguinem. ἐξέχεεν. שָׁפָךְ
Deu. 21. ℣. 7. Manus noſtræ nõ effuderũt ſãguinẽ hũc. Eſt duplex lectio. οὐκ ἐξέχεαν. שָׁפְכָה
Eze. 24. ℣. 7. Non effudit illũ (ſanguinẽ) ſuꝑ terrã ad operiendum ⁊c. οὐκ ἐκκέχυκα. שְׁפָכַתְהוּ
Ge. 9. ℣. 6. Et effundẽs ſãguinẽ hominis, ꝑ hominẽ ſãguis eius effundeť. ὁ ἐκχέων αἷμα שֹׁפֵךְ
Pſ. 79. ℣. 10. Vltio ſanguinis ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt (cognoſcatur) ἐκκεχυμένου. הַשָּׁפוּךְ
Eze. 17. ℣. 17. In fundendo aggerẽ, & in extruendo machinamentũ. ἐν χαρακοβολίᾳ. בִּשְׁפֹּךְ
Ezec. 9. ℣. 8. Qui effuderis iram tuam ſuper Ieruſalem. ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν. בְּשָׁפְכְּךָ
Pſ. 79. ℣. 6. Effũde irã tuã ad gẽtes, quæ te nõ nouerũt, & ſuꝑ regna. ἔκχεον τὴν ὀργήν σου שְׁפֹךְ
Ioel. 3. ℣. 2. Super ſeruos & ancillas in diebus iſtis effundã ſpiritũ meum. ἐκχεῶ. אֶשְׁפּוֹךְ
Exo. 29. ℣. 12. Et omnem ſanguinem effundes ad fundamentum altaris. ἐκχεεῖς. תִּשְׁפֹּךְ
In voce paſſiua. נִשְׁפַּךְ effuſus eſt, aliquoties in Biblijs ſacris reperitur, vt,
Thren. 2. in Caph. Effuſum eſt in terra iecur meũ ꝓpter contritionẽ filiæ ⁊c. ἐξεχύθη. נִשְׁפַּךְ
Pſ. 22. ℣. 15. Effuſus ſum velut aqua, diſſociantur oĩa oſſa mea. ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην. (σου. נִשְׁפַּכְתִּי
Eze. 16. ℣. 36. Sic dicit Dñs Iehoua, ꝓpter diffundi æs tuũ ⁊c. ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν הִשָּׁפֵךְ
Ge. 9. ℣. 6. Effundens ſanguinẽ hominis, ꝑ hominẽ ſanguis eius effundeť. ἐκχυθήσεται יִשָּׁפֵךְ
In II. Coniug. paſſiua. שֻׁפַּךְ effuſus eſt abundanter.
Nu. 35. ℣. pe. Et terra nõ poteſt expiari à ſanguine ꝗ effuſꝰ ē ĩ ea. τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς שֻׁפַּךְ
Zepha. 1. ℣. pen. Et effundetur ſanguis eoꝝ velut puluis, &c. καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα. שֻׁפַּךְ
Pſ. 73. ℣. 2. Pene effuſi eſſent greſſus mei. Scđm pũcta legiť ĩ plurali שֻׁפְּכוּ: ἐξεχύθη & שֻׁפְּכָה
ratione He legitur שֻׁפְּכָה effuſus eſſet pes meus & vtroqꝫ modo conuenit ſententię.
In IIII. Coniug. הִשְׁתַּפֵּךְ effudit ſeipſum. Ter.
Thren. 2. ℣. 12. In effundi animam eoꝝ ad ſinum matꝝ eoꝝ. ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι.
Iob 30. ℣. 16. Suꝑ me effundeť anima mea .i. inuertiť anima mea. ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται. בְּהִשְׁתַּפֵּךְ
Thre. 4. ℣. 1. Fundenť (.i. ſubuertenť vel diſijcienť) lapides ſanctuarij. ἐξεχύθησαν. תִּשְׁתַּפֵּךְ תִּשְׁתַּפֵּכְנָה

Inde nomina.

שֶׁפֶךְ Effuſio, Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,
In reg. Leuit. 4 ℣. 12. Ad effuſionem cineris .i. ad locum quo mittitur cinis. ἐκχεῶ. שֶׁפֶךְ

שָׁפְכָה Effuſio, vt ſi quis eſt executo veretro, cui membꝝ virile eſt effuſum .i. exectum.
Deu. 23. ℣. 2. Nõ ingredieť laceratus cõtuſione aut executo veretro. ἀποκεκομμένος. שָׁפְכָה

שָׁפֵל Humilis fuit, humiliatus eſt, ſimplex fuit. Cognationem habet cum פָּלַשׁ volutatus
eſt ĩ luto, nam qui à loco ſublimi detrahitur ad lutum vel ſtercus vſqꝫ, ille dicitur humiliatus ad puluerẽ ſeu ad terram, et rurſus è luto eleuari dicitur exaltari, iuxta illud:

E ſtercore erigens pauperem. Hinc σπιλέω, σπιλόω maculo, contamino ſtercore, σπιλόομαι ſordeſco, maculor, σπῖλος, σπίλωμα macula, nam metaphoricè humiliare aliquando accipitur pro maculare. Hinc latini ſimplex ſimplicitas.

In I. Coniug. שָׁפֵל humilis fuit, humiliatus eſt.

Ieſ.2.℣.11. Oculi ſublimitatis hominis humiliabitur (ꝓ humiliabunt.) ϗ ταπεινωθήσεται. וְשָׁפֵל
Et ℣.12. Dies Dñi Zebaoth &c. ſuꝑ omnem eleuatum & humilem. ϗ ταπεινωθήσεται. וְשָׁפֵל
Ieſa.29.℣.4. Et humilis eris, de terra loqueris .i. humiliter quaſi de ima terra loqueris. ϗ ταπεινωθήσονται. (ταπεινωθήσονται. וְשָׁפַלְתְּ
Ieſa.5.℣.15. Et incuruatus eſt homo, & humiliatus eſt vir, & oculi ſublimium &c. ϗ וַיִּשְׁפַּל
Ieſ.32.℣.pen. Et in humilitate humilis erit (vel humiliabitur) ciuitas. καταβῇ. תִּשְׁפַּל
Et ca.40.℣.4. Oñis vallis extolletur, & oñis mons & collis humiliabũtur. ταπεινωθήσεται. יִשְׁפָּלוּ
Ieſ.5.℣.15. Et oculi ſublimium humiles erunt (vel humiliabuntur) ταπεινωθήσονται. תִּשְׁפַּלְנָה
Legitur præterea tantum Ieſ.2.℣.9.18. cap.10.℣.pen.

In III. Coniug. הִשְׁפִּיל fecit eſſe humilem, humiliauit.

Ieſ.25.℣.vlt. Incuruauit, humiliauit, deiecit ad terram vſq; ad puluerem. ταπεινώσει. הִשְׁפִּיל
Pſ.147.℣.6. Suſtentat manſuetos Dominus, humiliat impios ad terram. ταπεινῶν. מַשְׁפִּיל
Pro.25.℣.7. Melius eſt vt dicat tibi, aſcende huc, quam vt humiliet te. ἢ ταπεινῶσαι. מֵהַשְׁפִּילְךָ
Ier.13.℣.18. Dic regi & Dominæ, humiliate, ſedete .i. humiliter ſedete ad terram. הַשְׁפִּילוּ
Ieſ 13.℣.11. Et ſuꝑbiam fortium humiliabo (aut faciam eſſe humilem) ταπεινώθητε. אַשְׁפִּיל
Pſ.18.℣.28. Quia tu poplm̃ paupem ſaluabis, & oculos altos humiliabis. ταπεινώσεις. תַּשְׁפִּיל
Ieſ.26.℣.5. Ciuitatem exaltatã, humiliabit eã, humiliabit eam ad terram. ὃς ταπεινώσας. יַשְׁפִּילֶנָּה
Inuenitur præ. Ieſ.25.℣.11. cap.57.℣.9. Eze.17.℣.24. ca.21.℣.31. Iob 22.℣.pen. c.4.℣.6.

Inde nomina.

שָׁפָל Humilis, ſimplex. Eſt participiale nomen.
2.Reg.6.℣.vlt. Et vilipendar plus hoc ero humilis in oculis meis. ϗ ἔσομαι ἀχρεῖος. שָׁפָל
In reg. Pro.16.℣.19. Melior eſt humilis ſpiritu cum paupibus &c. ϗ ταπεινωθήσεται. שְׁפַל

שָׁפָל Humilis, profundus, demiſſus. (ταπεινότερα.
Leuit.13.℣.20. Et viderit ſacerdos, & ecce aſpectus eius humilior (profundior) cute. שָׁפָל
Cũ He redundante. Eze.21.℣.6. à fine. Humilẽ exaltare, & altũ humiliare. ἐταπείνωσας הַשָּׁפָלָה
In reg. Ieſ.57.℣.15. Et ſanctum inhabito & contuſum & humilẽ ſpiritu. μακροθυμίας. וּשְׁפַל
Et pl. Iob 5.℣.11. Ad ponendũ humiles ĩ ſublime, & obſcuri alti erunt. τιθέντα ταπεινούς. שְׁפָלִים
Ieſ.57.℣.15 Ad viuificandum ſpiritum humilium, & ad viuificandum cor &c. שְׁפָלִים

שְׁפָלָה Humilis in genere fœminino, ſubmiſſa, deiecta, &c.
Eze 17.℣.13. Vt ſit regnum humile & non eleuetur, ad cuſtodiendũ fœdus. ἀσθενῆ. שְׁפָלָה
Leuit.13.℣.21. Et ecce non fuerit in ea pilus albicans, nec ea fuerit humilior. ταπεινόν. שְׁפָלָה
In reg. Eze.17.℣.6. Et ſuccreuit & facta eſt vitis luxurians humili ſtatura. ἀσθενοῦσαν. שִׁפְלַת

שֵׁפֶל Humilitas, humile. Bis tantum reperitur in ſacris Biblijs.
Eccle.10.℣.6. Collocatur ſtulticia ĩ ſũmitatibꝰ multis, at diuites ĩ humilitate &c. ἐν ταπεινῷ. בַּשֵּׁפֶל
Cũ affi. Pſ.136. à fin. Qui ĩ humilitate noſtra memor fuit noſtri. ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν. שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ

שִׁפְלָה Humilitas. Semel tantum legitur in ſacris Biblijs, vt,
Ieſ.32.℣.pen. Grando in deſcenſu ſyluæ, & in humilitate humiliabitur ciuitas. וּבַשִּׁפְלָה

שִׁפְלוּת Humilitas, deiectio, laſſitudo. Semel vſurpatur.
Eccle.10.℣.antep. Et in humilitate (.i. ocio) manuum perſtillabit domus. ἐν ἀργίᾳ. וּבְשִׁפְלוּת

שְׁפֵלָה Humilitas, locus humilior ſeu demiſſior, vallis. Græci σπήλαιον .i. ſpelunca.
Deu.1.℣.7. In campeſtri, in monte, in valle (ſeu loco demiſſiore) & ĩ meridie. ϗ πεδίον וּבַשְּׁפֵלָה
Cum affi. Ioſ.11.℣.16. Et accepit montẽ Iſrael & humile eiꝰ .i. valles eius. ϗ τὴν πεδινήν. וּשְׁפֵלָתֹה
Item reperitur Ioſ.9.℣.1. cap.10.℣.4. à fine. cap.11.℣.2.16. cap.12.℣.8. cap.15.℣.33.

שָׂפָם Labrum ſeu mentum ſuperius. Cognationem habet cum שָׂפָה labium, margo oris. Hinc per conuerſionem radicis μύσταξ barbamenti, פ per ſyncopen tollitur. Quinquies legitur.
Leu.13.℣.48. Et caput eiꝰ ſit nudũ (vel liberũ) et ſuꝑ mento ſuꝑo obteget. περὶ τὸ στόμα. שָׂפָם
Mich.3.℣.7. Et erubeſcẽt vidẽtes, et ꝯfũdẽtur &c. & opient ſuꝑ labrũ. καταλαλήσουσι. שָׂפָם
Eze.24.℣.17. Et non opies ſuꝑius labiũ, & panẽ virorũ non edes. ἐν χείλεσιν αὐτῶν. שָׂפָם
Et ℣.22. Et facietis quẽadmodũ ego feci, ſuꝑiꝰ labiũ nõ inuoluetis. ἀπὸ στόματος αὐτῶν שָׂפָם

Cum affi.2.Sam.19.℣.25.Et Mephiboſcheth ꝛc. non lauerat pedes ſuos, & non raſerat mentum ſuum ſuperius.i.barbam ſuperioris labri. τὸν μύστακα αὐτοῦ. שְׂפָמוֹ

שָׁפַן Cuniculos egit, ſuffodit cuniculos & foramina ſub terris ad occultandum theſauros. Cognationem habet cum סָפַן texit, & צָפַן abſcondit.

In I. Coniug. שָׁפַן fodit cuniculos & foramina. Semel reperitur.

Deut. 33.℣.19. Et cuniculos occultationum arenæ, id eſt, theſauros reconditos ꝛc. καὶ ἐμπορία ἀπὸ ἐθνῶν παράλιον. וּשְׂפֻנֵי

Inde nomen.

שָׁפָן Cuniculus, animalculum lepori ſimile, quod ſub terra cuniculos & antra facit vbi lateat in agris. Quater legitur in Biblijs, vt: (τὸν χοιρογρύλλιον.
Leuit.11.℣.5.Deut.14.℣.7.Et cuniculum ꝗ ruminationem reuocat, ſed vngulã ꝛc. ϗ הַשָּׁפָן
Et plur.Pſ.104.℣.19.Petræ ſunt protectio(ſeu operimentum)cuniculis. λαγωοῖς. לַשְׁפַנִּים
Pr.30.℣.26.] Cũiculi ſunt populꝰ nõ robuſtꝰ, attamẽ ponũt in petra ꝛc.οἱ χοιρογρύλλιοι. שְׁפַנִּים

שָׁפַע Copia, abundantia, multitudo. Cognationem habet cum שֶׁבַע ſeptem, nam ſeptenarius numerus ſæpè accipitur infinitè pro multitudine, & pro eo quod ſæpè fit. Item cum שָׂבַע ſatiatus eſt. Hinc latinum ſæpè, ſæpius ꝛc. item ſipo, inſipo, obſipo, diſſipo. Semel reperitur. (πλοῦτος θαλάσσης.
Deut 33.℣ſu 19. Quoniam abundantia marium exugent, & reconditos theſauros. שֶׁפַע

שִׁפְעָה Copia, abundantia, multitudo ſæpiſſima. Legitur tantum in ſequentibus locis.
In re.2.Re.9.℣.17.Et vidit copiã Iehu cũ veniret, & dixit copiã ego video. κονιορτόν. שִׁפְעַת
Ieſ.60.℣.6.Et copia camelorum operiet te, & dromedarij Madian. ἀγέλαι καμήλων. שִׁפְעַת
Iob 22.℣.11.& cap.38.℣.34. Et abundantia(vel copia marium)operiet te. κοιμηθέντα ὕδωρ σε ἐκάλυψε. וְשִׁפְעַת
Ezech.26.℣.10.Propter multitudinem equorum eius operuit te puluis eorum. ἀπὸ (τοῦ πλήθους. מִשִּׁפְעַת

שָׁפַת Afflauit inſtar aſpidis ſeu ſerpentis qui præmiſſo flatu & ſibilo mordere ſolet. Cognationem habet cum נָשַׁף flauit, & שׁוּף contriuit. Verbaliter non vſurpatur hæc radix, ſed tantum vnum nomen hinc deductum, hinc aſpis &c.

שְׁפִיפוֹן Aſpis, & ſecundum D. Hier. ceraſtes. Legitur tantum ſemel.
Gen.49.℣.17. Aſpis iuxta ſemitã mordens calcaneos equi ꝛc. ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου. שְׁפִיפֹן

שָׁפַק Suffecit, ſufficientiam habuit, ſufficiens fuit, ſatisfecit, ſategit. Cognationem habet cum סָפַק comploſit manus vſqꝫ ad ſufficientiam.

In I. Coniug. שָׂפַק ſuffecit, ſufficiens fuit. Bis reperitur.
1.Re.20.℣.10.Si ſuffecerit puluis Samariæ pro pugillis omni populo.εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς. יִשְׂפֹּק
Iob 27.℣.vlt.Satagет(.i.ſufficienter complodet) ſuper eos manus ſuas. κροτήσει. יִשְׂפֹּק

In III. Coniug. הִשְׂפִּיק ſategit. Inuenitur tantum ſemel vſurpatum, vt:
Ieſ.2.℣.6.Et in liberis alienorum ſatagent.i.in liberis editis.ἐγενήθη αὐτοῖς. יַשְׂפִּיקוּ

Inde nomen.

שֵׂפֶק Sufficientia. Bis inuenitur in Biblijs, vt:
In pauſa.Iob 36.℣.18.Nam ira fortaſsis incitabit te in ſufficientia.i.ſufficienter. בְּשָׂפֶק
Cum affi.ס pro שׂ. Iob 20.℣.22.Cumqꝫ repleta fuerit ſufficientia eius ꝛc. סִפְקוֹ

שָׁפַר Rotundus fuit, explanauit aliquid in ſphæram & formam rotundam, vt omnes eius partes ſint inter ſe ſimilima, medioqꝫ tantum abſit extremum, quantum idem à ſummo, quo nihil fieri poteſt aptius ſeu magis egregium. Cognationem habet cum פָּשַׁר expandit, et פָּרַשׁ explicuit, expoſuit. Hinc σφαιρόω rotundo, σφαιρόομαι rotundus ſum, & metaphoricè egregius ſum, σπεῖραι ſpiræ ſunt reuolutiones ſiue circuli qui in ſeipſos non recurrunt, σφαιροειδὴς rotundus.

In I. Coniug. שָׁפַר rotundus fuit, & metaphoricè pulcher fuit. Semel.
Pſ.16.℣.6.Funiculi ceciderunt mihi in amœnis, etenim hæreditas rotunda.i.præclara(ſeu orbiculata & pulchra)fuit ſuper me.κρατίστη μοι ἐστιν. שָׁפְרָה

In II. Coniug. שִׁפֵּר ſphæricè rotundauit, in ſphæram explanauit. Semel.

Iob 26.℣.pen. In ſpiritu ſuo cœlos rotundauit, enixa eſt manus eius ſerpentem lubricum.i.axem boreum &c.δεδοίκασιν. שִׁפְרָה ponitur hic in fœminino genere, vel eſt compoſitum ex שָׁפַר rotundauit, & פָּרָה fructificauit. שִׁפְרָה

Inde nomina.

שֶׁפֶר »Rotunditas, verba rotunda ſeu rotunditatis dicuntur verba elegantia. (μένον.
In pauſ.Ge.49.℣.21.Naphthali eſt caprea emiſſa. Dans ℣ba rotũditatis. στέλεχος ἀνει- שָׁפֶר

שׁוֹפָר Tuba, inſtrumentum incuruum ex ære argentôue, cornu quod rotunditate eſt præpilatũ ad formã ſpirarꝝ in circulos & reuolutiones nõ in ſe recurrẽtes coactum.
Exo.19.℣.19.Et fuit vox tubæ vadens, & obſirmabatur vehementer. σάλπιγγος. הַשֹּׁפָר
Pſ.81.℣.4.Clangite tuba in neomenĳs, in operimento ad diem feſti noſtri.σαλπίσατε. שׁוֹפָר
In reg.Leuit.25.℣.9.Et faciens tranſire tubã clangoris in menſe ſeptimo. σάλπιγγος. שׁוֹפָר
Et pl.habet fœmininorꝝ termĩationẽ.Ioſ.6.℣.3 Et ſacerdotes clãgẽt tubis.τῇ σάλπιγγι. בַּשּׁוֹפָרוֹת
In reg.Ibid.Et ſeptem ſacerdotes tollent ſeptem tubas clangorum. ἑπτὰ σάλπιγγας. שׁוֹפְרוֹת
Cum affix.Iud.7.℣.8. Et acceperunt viaticum populus in manus ſuas & tubas ſuas. καὶ τὰς κερατίνας. שׁוֹפְרוֹתֵיהֶם
Item Ieſ.7.℣.8.16.18.19.20.Pſ.47.℣.6.Pſ.98.℣.6.Ieſ.18.℣.3. ca.27.℣.13.cap.58.℣.1.

שַׁפְרִיר Siparium rotundum, tentorium quod circulariter & orbiculatim expanditur & in formam ſphæræ extenſum eſt. Hinc ſiparium. Legitur tantum ſemel.
Ier.43.℣.10.Et extendet ſiparium ſuum ſuper eos. Eſt duplex lectio. ὅπλα ἐπ' αὐτοὺς. שַׁפְרוּרוֹ

אֶשְׁפָּר Fruſtum carnis bouinæ igni coctæ vel aſſæ. Vide in litera Aleph.

שָׁפַת Poſuit in cineres, collocauit in pulueres terræ, poſuit in ſuis terminis. Cognationem habet cum שָׁפַט, iudicauit, ſignificat enim aliquid ſecundum iudicium, vel cum iudicio diſponere. Hinc Græci acceperunt σποδός, σπόδον σποδιὰ cinis, σποδίζω coquo ſub cinere.

In I. Coniug. שָׁפַת poſuit, collocauit in cineres. Legitur in quatuor locis, vt:
Ezech.24 ℣.3.Sic dicit Dominus Deus, pone ollam. ἐπίστησον. שְׁפֹת
2.Reg.4.℣.38.Pone ollam magnam & coque pulmẽtum filĳs prophetarꝝ. ἐπίστησον. שְׁפֹת
Pſ.22.℣.16.Et in puluerẽ mortis pões me.i.ꝓximè ad mortẽ adiges me.κατήγαγές με. תִּשְׁפְּתֵנִי
Ieſ.26.℣.21.Dñe pones pacẽ nobis.i. pones nobis in puluerẽ ℣ſantibus. δὸς ἡμῖν. תִּשְׁפֹּת

Inde nomina.

שְׁפַתַּיִם Claui, paxilli qui in puluerem terræ figuntur vt ſuper eis expandantur tentoria ſeu caſtra, Eſt dualis numeri, quia clauus infixus terræ vel parieti verſatur inter duos fines vel terminos. Bis tantum legitur, vt:
Ezech.40.℣.43.Claui etiã ad palmũ vnũ parati in domo circũquaq;.καὶ παλαιστὸν ἕξουσι. וְהַשְׁפַתַּיִם
In pauſ.Pſ.68.℣.14.Si iacueritis inter clauos(caſtrorꝝ)eritis vt alæ colũbæ. ἀνὰ μέσον. שְׁפַתָּיִם

מִשְׁפְּתַיִם Termini poſiti in pulueribus terræ, limites conſtituti ſuis finibus certis. Eſt dualis numeri quia omnis terminus habet duos reſpectus. Bis legitur.
Iud.5.℣.16.Cur ſediſti inter limites(.i.inter duas caulas)ad audiendum.μοσφαθαὶμ. הַמִּשְׁפְּתַיִם
Ge.49.℣.14.Iſſachar eſt aſinus grumi(.i.oſſeus)accubans inter duos fines. ἀνὰ μέσον הַמִּשְׁפְּתָיִם

אַשְׁפֹּת Stercus, fimus, complectens pulueres & cineres terræ, ſterglinĩũ. Septies. (τῶν κλήρων.
1.Sam.2.℣.8.& Pſ.113.℣.5.Erigit de puluere tenuẽ, de ſtercore paupem. ἀπὸ κοπρίας. מֵאַשְׁפֹּת
Nehe.2.℣.13.Egreſſus autem portam vallis noctu &c.ad portã ſterquilinĳ. τῆς κοπρίας. הָאַשְׁפֹּת
Nehe.3.℣.13.Et mille cubitos in muro vſq; ad portã ſtercoris.א repulſũ eſt.τῆς κοπρίας. הַשְּׁפוֹת
Et ℣.14.Portam verò ſtercoris reparauit Malkia filius Rechab &c. πύλην τῆς κοπρίας. הָאַשְׁפּוֹת
Et cap.12.℣.31.Super murum verſus portam ſterquilinĳ. τῆς κοπρίας. הָאַשְׁפֹּת
Et plur.Thren.4.℣.5.Educati purpura amplexi ſunt ſtercora.κοπρίας. אַשְׁפַּתּוֹת

שֶׁצֶת Modicum, contractio temporis. Hieron.vertit momentum. Cognationem habet cum שֶׁמֶץ exiguitas. Hinc σπάζω traho, diuello. Semel tantum legitur.
Ieſ.54.℣.8.In modico(ſeu momẽto)indignationis abſcõdi vultũ meũ. ἐν θυμῷ μικρῷ. בְּשֶׁצֶף

שָׁקַד Vigilauit diligenter, inuigilauit, peruigilauit, aduigilauit, item vigilanter attendit, excubias egit. Cognationem habet cum שָׁקַט quieuit, nam vigiles oportet eſſe quietos, id eſt, alienos à tumultibus & ſtrepitu. Hinc σχεδιάζω ſtudeo, ex tempore facio, celeriter facio.

In I. Coniug. שָׁקַד vigilauit. Abſolutè vel cum עַל ponitur.

Pſ.127.℣.1.Si Deus non cuſtodierit ciuitatem, in vanum vigilauit cuſtos. ἠγρύπνησεν. שָׁקַד
Ier.1.℣.12.Quia ego vigilo ſuper verbo meo, vt illud perficiam. ἐγρηγόρηκα ἐγώ. שֹׁקֵד
Pro.8.℣.antep.Beatus homo q̄ mihi obedit ad excubādū ad ianuas meas. ἀγρυπνῶν. לִשְׁקֹד
Eſræ 8.℣.29.Vigilate et cuſtodite,quouſq; appēderitis corā p̄cipuis ſacer: ἀγρυπνεῖτε. שִׁקְדוּ
Ier.31.℣.27.Ita vigilabo ſuper eos (in vtilitatem eoꝝ) ad ædificandum ꝛc. γρηγορήσω. אֶשְׁקֹד
Iob 21.℣.antep.Et in aceruo vigilabit (vel ad tumulum feſtinabit.) יִשְׁקוֹד
Item Pſ.102.℣.8.Ieſ.29.℣.20.Ier.5.℣.6.ca.44.℣.4.à fin.Dan.9.℣.14.Ier.31.℣.28.

In II. Coniug. שִׁקֵּד fecit ad formam amygdali, nam illa arbor profert vigilanter.i.tempeſtiuè ante alias arbores fructū ſuum qui formam habet nucis oblongæ, ad hanc ſpeciem nucis amygdalinæ formatæ erant in lege partes extantes in candelabro quas Hier.ſcyphos,alij calices appellant. 4.inuenitur & tm̄ in parti:p̄terito.

Exo.25.℣.32.& cap.37.℣.19.Tres calices in formam amygdali facti.ἐκτετυπωμένοι. מְשֻׁקָּדִים
Exo.25.℣.33.& cap.37.℣.20.Amygdalati(.i.formati ad ſpeciem amygdali)cum ſphærulis & floribus ſuis. ἐκτετυπωμένοι. מְשֻׁקָּדִים

Inde nomen.

שָׁקֵד Amygdalus, amygdalum, arbor & fructus ab alacritate & maturitate, quia prima omnium fructus protrudit,& præuenit oēs cæteras arbores. Ter eſt in Biblijs.

Eccle.12.℣.5.Et florebit amygdalus,& ſeipſam geſtabit cicada.Ἀμύγδαλον. הַשָּׁקֵד
Et plur.Num.17.℣.32.Et protulit florem,& reddit amygdala. κάρυα. שְׁקֵדִים
Gen 43.℣.11.Dactylos & amygdala(accipietis in munus viro)καὶ κάρυα. וּשְׁקֵדִים

שָׂקַד Impreſſus eſt in cutem tanq; ſtigma ſeu punctum carni infigitur. Affinitatem habet cum נָקַד punctauit, nam ſignificat punctis quibuſdam deſignare. Hinc σκυτίζω lacero,σκύτος corium,cutis,ſcutica, flagellum ex corio.

In I. Con. paſsiua. נִשְׂקַד impreſſus eſt. Semel reperitur.

Thren.1.℣.4.Impreſſum eſt iugum transgreſsionum mearum ꝛc. ἐγρηγορήθη. נִשְׂקַד

שָׁקָה Potauit,bibit,irrigauit,propinauit. Cognationem habet cum שָׁקַק .i. excurrit, quia aqua excurrendo & rigando dicitur potare prata.

In II. Coniug paſsiua,שֻׁקָּה potatus eſt,rigatus eſt. Semel extat.

Iob 21.℣.24.Mulctralia eius abundāt lacte, & medulla oſsium eius rigabit.διαχεῖται יְשֻׁקֶּה

In Con.III.הִשְׁקָה fecit potare,rigauit,fecit excurrere potum ſeu aquam.

Ge.2.℣.6.Et vapor aſcendebat è terra,& irrigabat vniuerſā ſup̄ficiem terræ.καὶ ἐπότισε. וְהִשְׁקָה
Pſ.104.℣.13.Rigans montes è ſuperioribus(vel cœnaculis)ſuis &c. ποτίζων ὄρη. מַשְׁקֶה
Gen.24.℣.19.Et conſumauit ad dandū potū ei, & dixit &c. ἕως ἐπαύσατο πίνων. לְהַשְׁקֹתוֹ
Pro.25.℣.21.Si eſurierit hoſtis tuus,ciba eū pane,ſi ſitierit,fac eū bibere ꝛc.πότιζε αὐτόν הַשְׁקֵהוּ
Gen.24.℣.14.Et illa dixerit,bibe,atq; camelis tuis potum dabo. ποτιῶ. אַשְׁקֶה
Iob 22.℣.7.Non aquas facies(ꝑ feciſti)potare laſſū,et famelico negaſti panē.ἐπότισας תַּשְׁקֶה
Num.5.℣.4.à fine.Et poſtea faciet mulierem bibere aquas.ποτιεῖ τὴν γυναῖκα. יַשְׁקֶה
Gen.29.℣.10. Et fecit potare oues Laban fratris matris ſuæ.καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα. וַיַּשְׁקְ
Gen.21.℣.19.Et impleuit Heminam aqua,& fecit bibere puerum.καὶ ἐπότισε. וַתַּשְׁקְ
Item Gen.2.℣.10.cap.13.℣.10.cap.19.℣.32.33 34.35.Pſ.36.℣.9.Pſ.60.℣.5.Pſ69.℣.22.ꝛc.

Inde nomina.

שֹׁקֶת Canalis in quo decurrunt aquæ,canalis potorius. Bis legitur,vt,

Gen.24.℣.20.Et ꝓperauit atq; effudit cadū ſuū in canalē(potorium)τὸ ποτιστήριον. הַשֹּׁקֶת
Et plur.in reg.Gen.30.℣.5.à fine.Et conſtituit virgas ꝛc.in canales aquarum. ἐν ταῖς בְּשִׁקְתוֹת

שִׁקּוּי Potatio,irrigatio. Ter legitur in Biblijs,vt: (ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων.

Pro.3.℣.8.Sanitas erit vmbilico tuo,& irrigatio oſsibus tuis. καὶ ἐπιμέλεια. (μα. וְשִׁקּוּי
Et plu.cū aff.Pſ.102.℣.10.Cinerē tanq; panē comedi,et potꝰ meos cū fletu ꝛc.τὸ πόμα שִׁקּוּיַי
Oſe.2.℣.5.Lanam meam & linum meum,oleum meum & potus meos. καθήκει. וְשִׁקּוּיָי

מַשְׁקֶה Pincerna qui potum præbet alijs, eſt participiale nomen, item potus, pocillatio ſeu officium pocillatoris, & ſic eſt nomen Heæmanthicum.

Nehe.1.℣.vlt.Et ego eram pincerna(vel pocillator)regis. οἰνοχόος τοῦ βασιλεῖ. מַשְׁקֶה
Leuit.11.℣.34.Et omnis potus qui bibi ſolet, in quocunq; fuerit vaſe imundus erit. מַשְׁקֶה
καὶ πᾶν ποτόν.

In reg. Ieſ. 32. ℣. 6. Et potũ ſitientis faciet deficere. i. ſubtrahet. τὰς διψώσας κενὰς ποιήσει. וּמַשְׁקֵה
Cum affi. Gen. 40. ℣. antepen. Et reſtituit præfectum pincernarum ſuper pocillationem ſuam. ἀρχιοινοχόον. מַשְׁקֵהוּ
Plur. Gen. 40. ℣. 2. Iratus eſt Pharao ꝛc. aduerſus principem pincernarꝝ. ἀρχιοινοχόου. הַמַּשְׁקִים
Cum affi. 1. Reg. 10. ℣. 5. Et indumenta eorum, & potoria eius. καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ. מַשְׁקָיו

שָׁקַט Quieuit ſcutatus, ſub ſcuto alicuius ſecurè & quietè vixit, tutus & tranquillus fuit. Cognatio. habet cum שָׁתַק ſtetit placidus & tranquillus quod propriè de mari dicitur. Hinc eſt latinum ſcutum, ſcutatus, ſcutulatus, & per aphæreſin quietus, a, um.

In I. Coniug. שָׁקַט ſecurus vixit tanquam ſub ſcuto latens.

Ier. 30. ℣. 10. Et reuertetur Iacob & ſcutatus viuet, & tranquillus erit ꝛc. וְשָׁקַט
Ioſ. 11. ℣. vlt. Et terra quieuit à bello. i. ſcutata fuit ne haberet bellum. κατέπαυσε. שָׁקְטָה
Iud. 18. ℣. 7. Et viderũt populũ in medio eius ſedẽtẽ ꝛc. ſecurꝝ et cõfidẽtẽ. ἡσυχάζοντα. שֹׁקֵט
Zach. 1. ℣. 11. Et ecce omnis terra ſedebat & quieſcebat. i. ſcutata fuit. καὶ ἡσυχάζει. וְשֹׁקָטֶת
Ieſ. 62. ℣. 1. Propter Zionem non tacebo, & propter Ieruſalem non qeſcã. οὐκ ἀνήσω. אֶשְׁקוֹט
Iud. 5. ℣. vlt. Et quieuit (ſcutata) terra quadraginta annos, Græci ἡσύχασεν. וַתִּשְׁקֹט
Item reperitur Iud. 3. ℣. 11. cap. 5. ℣. vlt. ca. 18. ℣. 5. à fine. Ruth 3. ℣. vlt. 2. Reg. 11. ℣. vlt.

In III. Con. הִשְׁקִיט fecit eſſe quietum, præſtitit requiem, ſine actõ quieuit.

Ieſ. 57. ℣. pe. At impij ſunt velut mare eiecticiũ, quod qeſcere non poteſt. ἀναπαύσασθαι. הַשְׁקֵט
Pſ. 94. ℣. 13. Ad præſtandum illi requiem (vel ſcutum) à diebus mali. τοῦ πραῦναι. לְהַשְׁקִיט
Ieſ. 7. ℣. 4. Sis cuſtoditus, & eſto ſecurus (vel ſcutatus) non timebis ꝛc. τοῦ ἡσυχάσαι. וְהַשְׁקֵט
Pro. 15. ℣. 18. At tardus irarum faciet quieſcere litem. i. ſedabit litem. καταπραΰνει. יַשְׁקִיט
Inuenitur præterea tantum. Iob 34. ℣. 29. cap. 57. ℣. 17. Ier. 48. ℣. 23.

Inde nomina.

שֶׁקֶט Quies ſcutata, ſecuritas ſcutulata. Legitur tantum ſemel.
1. Par. 22. ℣. 9. Nã Salomon erit nomen eius, tã pacẽ quàm qetem. ἡσυχίαν. וָשֶׁקֶט הַשְׁקֵט

הַשְׁקֵט Quies, tranquillitas, He à fronte eſt litera Hæmanthica. Bis legitur, vt:
Ieſ. 30. ℣. 15. In quiete & in fiducia erit fortitudo veſtra. בְּהַשְׁקֵט
Ezech. 16. ℣. 48. Faſtus, ſaturitas cibi, & ſalus quietis. i. fœlix ocium. ἐν εὐθηνίᾳ. הַשְׁקֵט

שָׁקַל Librauit ſiclum, ponderauit in libra, pependit, appendit, Olim pecunia librabatur. Cognationem habet cum סָקַל lapidauit, nam lapidare eſt ponderoſis ſilicibus ſeu lapidibus inſtar ſiclorum petere aliquem, item librare telum, eſt eijcere telum, ac ſi quis lapides aut ſilices eijcit. Hinc σίκλος, σίγλος. i. ſiclus, & germ. ein ſeckel/ & ſchillig per metatheſin literarum.

In I. Coniug. שָׁקַל librauit, ponderauit in libra.

2. Sam. 14. ℣. 26. Et librauit capillicium capitis ſui ducẽtis ſiclis. διακοσίους σίκλους ἔστησε. וְשָׁקַל
Ieſ. 33. ℣. 19. Vbi eſt ſcriba? vbi appẽſor (. i. librãs) vbi eſt numerãs turres? συμβουλεύοντες שֹׁקֵל
Iob 6. ℣. 2. Vtinã librãdo libraret̃ ęrumna mea. i. ô ſi exactè appẽderet̃. ἱστῶν στήσαι μου. שָׁקוֹל
Eſth. 4. ℣. 7. Et expoſitiõẽ pecũiæ ꝙ dixerat Hamã ad appẽdẽdũ ꝛc. ταλάντων μυρίων. לִשְׁקוֹל
Et cap. 3. ℣. 9. Et 10. millia talentorꝝ argenti appendã. i. librabo. ἀργυρίου τάλαντα μύρια. אֶשְׁקוֹל
Eſræ 8. ℣. 25. & 26. Et libraui eis argentum atq; aurꝝ. καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον. וָאֶשְׁקְלָה
1. Re. 20. ℣. 5. à fi. Erit anima tua ꝓ anima illi⁹ aut talentũ argẽti appẽdes. ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις. תִּשְׁקוֹל
Iob 31. ℣. 6. Appẽdat (vel põderet) me in ſtatera iuſticiæ. ἵσταμαι ἐν ζυγῷ. יִשְׁקְלֵנִי
Itẽ inuenit̃ 2. Sa. 18. ℣. 12. Ier. 32. ℣. 9. 10. Eſræ 8. ℣. 29. Ieſ. 46. ℣. 6. ca. 55. ℣. 2. Zac. 11. ℣. 12.

In voce paſſiua. נִשְׁקַל libratus eſt, appenſus eſt, ponderatus eſt.

Eſræ 8. ℣. 4. à fin. Et in die quarto libratũ (vel appenſum) eſt argentũ et aurꝝ. ἐστήσαμεν. נִשְׁקַל
Iob 6. ℣. 2. O ſi appendendo appenderetur (. i. libraretur) ærumna mea. יִשָּׁקֵל
Et cap. 28. ℣. 15. Neq; expendetur ãrgentum in precium eius. יִשָּׁקֵל

Inde nomina.

שֶׁקֶל Siclus, σίκλος. Erat autem ſiclus templi vel ſanctuarij duplo maior ſiclo prophano ſeu vulgari, vt in argento ſiclus templi valebat dimidium aureum, ein loth ſilber/ at prophanus ein halb loth ſilber. Et ſecundum Ioſephum ſiclus templi habebat quatuor drachmas, & quælibet drachma quinq; obulos, quare eueniebat vt

ſiclus templi, viginti caperet gera (.i. obulos) Siclus autem vulgaris caperet duas
drachmas.i.didrachmum, vel decem obulos. Septua. habent δίδραχμον. (δράχμου.
Exo.30.℣.13.Dimidiũ ſicli ꝑ ſiclo ſanctuarij,20.gera (.i. obuli) ſunt ſiclus. ἥμισυ τοῦ δι- שֶׁקֶל
In reg. Gen.23.℣.15. Terra hæc quadringentorum ſiclorum argenti eſt. τετρακοσίων
διδράχμων ἀργυρίου. (δίδραχμα. שֶׁקֶל
In pauſa. Leuit.27.℣.4. Et ſi fuerit fœmina, ſit æſtimatio tua triginta ſicli. τριάκοντα שָׁקֶל
Et plu. Exo.21.℣.32. Argentum(habens)30.ſiclos dabit hero ſuo. τριάκοντα δίδραχμα. שְׁקָלִים
In reg.1.Par.21.℣.25. Et dedit Dauid ipſi Arnon ꝑ loco ſiclos auri. σίκλους χρυσίου ὁλ- שִׁקְלֵי
Sæpiſsimè reperitur. Exo.30.& 38.item Leuit.27.Num.7.Eſræ 8.&c. (κῆς ἑξακοσίους.

מִשְׁקָל Libratio, libramentum, pondus, item libra.
Ezech.5.℣.1.Et capies tibi lances libræ, & partieris eos (pilos) ζυγὸν σταθμίων. מִשְׁקָל
Cum affi.leui.Gen.24.℣.22. Et accepit vir monile auri, dimidium ponderis ſui. ἀνὰ
δραχμὴν ὁλκῆς. (ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου. מִשְׁקָלוֹ
In reg.1.Reg.10.℣.14.Et fuit pondus(vel libratio)auri, quod ſingulis annis &c. ϗ ἦν מִשְׁקַל
Reperitur quoq;.Gen.43.℣.21.Num.7.℣.13. & 2.Sam.12.℣.pe.1.Par.28.℣.13.14.15.

מִשְׁקֶלֶת Ponderatio, pondus, trutina. Inuenitur tantum ſemel.
In pauſa.Ieſ.28.℣.17.Et ponam iudicium ꝛc. & iuſticiam ad trutinam. εἰς σταθμούς. לְמִשְׁקָלֶת

מִשְׁקֹלֶת Pondus, ponderatio. Semel tantum legitur in Biblijs, vt:
In reg.2.Reg.21.℣.13.Et extendã ſuꝑ Ieruſalẽ ꝛc. & pondus domus Ahab. τὸ στάθμιον. מִשְׁקֹלֶת

שִׁקְמִ Sycomorus, morus, Et legitur tantum pluraliter propter multitudinem & copiam
earum arborum in terra ſancta. Cognationem habet cum שָׁכַם manè ſurrexit erigendo humerum, quia Sycomorus erigit maturius fructus ſuos. Hinc συκάμινος
ſycaminus, ſycomorus, συκάμινοι morum, fructus, συκέα & συκῆ ficus, arbor. Legitur
quinquies in ſacris Biblijs, pro arbore & fructu, vt:
Pluraliter tantum & ſine Dages vſurpatur ne ſcheua reddatur mobile.
1.Reg.10.& 2.Par.1.℣.antep.Et cedros dedit velut ſycomoros. Græ: συκαμίνους. כַּשִּׁקְמִים
Ieſ.9.℣.10.Sycomori ſucciſæ ſunt, & cedros commutabimus. Græci συκάμινοι. שִׁקְמִים
1.Par.27.℣.7.à fine. Et ſuper ſycomoros quæ erant in valle. ϗ ἐπὶ τῶν συκαμίνων. וְהַשִּׁקְמִים
Amos 7.℣.14.Sed armentarius ſum, & comportans ſycomora. συκάμινα. שִׁקְמִים

שִׁקְמָה Sycomorus, arbor ficulnea agreſtis. Legitur tantum ſemel, vt: (συκαμίνους αὐτῶν.
Plur, cum affi.Pſ.78.℣.46.Perdidit grandine vitẽ eoꝝ, & ſycomoros eorum ꝛc. ϗ τὰς וְשִׁקְמוֹתָם

שָׁקַע Merſus eſt, ſubmerſus eſt, immerſus eſt in profunditatem, depreſſus eſt.
In I. Coniug. שָׁקַע ſubmerſus eſt, peſſum iuit. Ter inuenitur. (καταβήσεται.
Amos 9.℣.5.Et aſcendet(.i.intumeſcet)vt fluuius tota ipſa(terra)& mergetur &c. ϗ וְשָׁקְעָה
Ier.51.℣.vlt.Sic ſubmergetur Babel & non exurget à facie mali. καταλύσεται. תִּשְׁקַע
Num.11.℣.2.Et peſsũ iuit(.i.depreſſus eſt)ignis(ne in altũ ſurgeret) ϗ ἐκόπασε τὸ πῦρ. וַתִּשְׁקַע
In voce paſsiua, נִשְׁקַע ſubmerſus eſt, depreſſus eſt. Semel extat.
Amos 8.℣.8.Et aſcendet vt fluuius tota ipſa, & eijcietur & ſubmerget̃.i.abſorbebitur vt aqua relicta in locis demiſsioribus Nilo inundante. Secundũ puncta legitur
וְנִשְׁקְעָה & ſubmergetur, ſecundum literas autem וְנִשְׁקָה & irrigabitur. ϗ καταβήσεται). וְנִשְׁקָה
In III. Coniug. הִשְׁקִיעַ demerſit in profundum, ſubmerſit. Bis habetur.
Ezech.32.℣.14.Tunc mergi faciã(.i.demergã)aquas eoꝝ & flumina eoꝝ. ἡσυχάσω. אַשְׁקִיעַ
Iob 40.℣.20. Aut fune demerges linguam eius (vel funẽ immittes altè in linguã eius) תַּשְׁקִיעַ
Inde nomen. (περιθήσεις.

מִשְׁקָע Submerſio in profunditatem. Semel reperitur vſurpatum, vt:
In reg.Ezech.34.℣.18.Et ꝓfunditatem aquaꝝ bibetis.i.aquas limpidas. ϗ καθεστηκὸς. וּמִשְׁקַע

שְׁקַעֲרוּרֹת Profunditates horribiles, id eſt horribiliter profundæ. Componitur ex שָׁקַע merſus eſt deorſum ſeu in profundum, & ex שַׁעֲרוּרָה horrendus à שַׁעַר. Semel.
Leuit.14.℣.37.Et ecce plaga in parietibus domus, profunditates luridæ ꝛc. κοιλάδας שְׁקַעֲרוּרֹת
(χλωρίζούσας.

שָׁקַף Proſpexit ex alto, aſpexit, inſpexit. Cognationem habet cum שָׁזַף aſpexit, ſed hoc
tantum de radijs ſolis accipitur. Hinc σκοπέω, σκοπέομαι, ἐπισκοπέω, ἐπισκοποῦμαι inſpicio, ſuperintendo σκέπτω, σκέπτομαι viſito, obſeruo, σκοπὴ ſpecula, ἐπίσκοπος Epiſcopus

ſcopus, inſpector. Et latinum ſpecio, inſpicio, aſpicio, ſpeculor, item ſcopus, ſcopulus.

In I. Coniug. paſsiua נִשְׁקַף conſpectus eſt proſpiciēdo, cōſtruit̃ ſępè cum בְּעַד.
Pſ.85.℣.12. Et iuſticia è cœlis conſpecta eſt.i.proſpexit. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. נִשְׁקָף
Iud.5.℣.4.à fine. Proſpexit & pipauit mater Siſeræ per tranſennam. διέκυπτεν. נִשְׁקְפָה
Cant.6.℣.9. Quæ eſt iſta quæ proſpicit velut aurora (vel quæ conſpicitur) ἐκκύπτουσα. נִשְׁקָפָה
In præterito & participio, tantum. 1.Sam.13.℣.18. & 2.Sa.6.℣.16. item 1.Par.15.℣.29.
Num.21.℣.21.cap.23.℣.antep.Pro.7.℣.6.

In III.Con. הִשְׁקִיף proſpexit, edidit proſpectum. Conſtruitur ferè cum מִן.
Pſ.14.℣.2.& Pſ.53.℣.3. Dn̄s è cœlo ꝓſpexit ſuꝑ filios hominū ad videndū. διέκυψεν. הִשְׁקִיף
Deut.26.℣.15. Proſpice de habitaculo ſanctitatis tuæ, nempe de cœlo &c. κάτιδε. הַשְׁקִיפָה
Thren.3.in ע. Donec proſpiciat & videat Dominus è cœlis. ἕως οὗ διακύψῃ. יַשְׁקִיף
Gen.19.℣.28. Et proſpexit verſus Sodomam & Gomorrham. ἐπίβλεψεν. וַיַּשְׁקֵף
Item Gen.18.℣.16.& ca.26.℣.8.Pſ.102.℣.20.Exo.14.℣.24. & 2.Reg.9.℣.30. & 32.

Inde nomina.

שֶׁקֶף Proſpectus. Semel tantum in Biblijs ſacris vſurpatur, vt:
In pauſa 1.Reg.7.℣.5. Et omnia oſtia & poſtes quadrati erant proſpectu. שָׁקֶף

שְׁקוּפִים Proſpectus, ſunt feneſtræ intrinſecus latiores per quas ſol diffuſius illabitur. 2.
1.Reg.6.℣.4 Et fecit domui feneſtras proſpectuū compreſſorꝝ. διαπαρακυπτομένας. שְׁקֻפִים
1.Reg.7.℣.4. Et feneſtræ erant triplici ordine, vt feneſtra ad feneſtram. שְׁקֻפִים

מַשְׁקוֹף Superliminare, limen ſuperum, proſpectui vel conſpectui patens. Ter legitur.
Exod.12.℣.7. Et ponent ſuper duos poſtes, & ſuper limen ſuperum. ἐπὶ τὴν φλιάν. הַמַּשְׁקוֹף
Et ℣.22. Et contingetis limen ſuperum & duos poſtes ſanguine. ἐπὶ τῆς φλιᾶς. הַמַּשְׁקוֹף
Et ℣.23. Cumq́ʒ viderit ſanguinē ſuꝑ limine ſuꝑo, & ſuꝑ duob. poſtibus ἐπὶ τῆς φλιᾶς. הַמַּשְׁרוֹף

שקץ

Deteſtatus eſt, execratus eſt, auerſatus eſt cum horrore, abominatus eſt. Cognationem habet cum קוּץ tædio affectus eſt. Hinc σκύζομαι, ἐπισκύζομαι iraſcor cum deteſtatione.

In II. Coniug. שִׁקֵּץ execratus eſt, auerſatus eſt. Sexies legitur.
Pſ.22.℣.24. Quia non ſpreuit, neq́ʒ auerſatus eſt miſeriam miſeri. προσώχθισε τῇ δεήσ. שִׁקַּץ
Deut.7.℣.vlt. Deteſtando deteſtaberis illud, et abominādo abominab. illud. תְּשַׁקְּצֶנּוּ
προσοχθίσματι προσοχθιεῖς. (λύξεσθε. שַׁקֵּץ
Leuit.11.℣.11. Non comedetis ſed cadauer illorꝝ auerſabimini (vel horrebitis) βδε- תְּשַׁקֵּצוּ
Et ℣.13. Et hæc abōinabimini ex auibus.i.ab his auibꝰ abhorrere debetis βδελύξεσθε. תְּשַׁקְּצוּ
Et ℣.5.à fine, itē ca.20.℣.antep. Ne reddatis abominandas anı̄as veſtras ꝛc. βδελύξητε. תְּשַׁקְּצוּ

Inde nomina.

שֶׁקֶץ Deteſtatio, abominatio, execratio, res abominanda, abominandum, à quo natura abhorret. Et ſæpè in ſacris literis vſurpatur.
Leuit.11.℣.10.& 11. Erunt vobis abominandum .i.abominatio & horror. βδέλυγμα. שֶׁקֶץ
Leuit.11.℣.12.20.23. Abominatio (ſiue execratio & horrendū) erit vobis. βδέλυγμα. שֶׁקֶץ

שִׁקּוּץ Abominatio horribilis, execratio, Aliquoties in Biblijs reperitur.
Dan.12.℣.antep. Tollet̃ ſacrificiū penne, & ad dandū abominationem ꝛc. βδέλυγμα. שִׁקּוּץ
In re.1.Re.11.℣.5. Et abijt Salomo ꝛc. poſt Milcō abominationē Am̄o: βδελύγματος. שִׁקֻּץ
Et plur. Nah.3.℣.6. Et proijciam ſuper te abominationes, & faciam ꝛc. βδελυγμόν. שִׁקֻּצִים
Cū affi. Ier.4.℣.1. Et ſi abſtuleris abominationes tuas à facie mea. τὰ βδελύγματα αὐτοῦ. שִׁקּוּצֶיךָ
Itē 2.Reg.23.℣.24. Ezech.20.℣.7.8. Zach.8.℣.7. Ier.32.℣.34. Ieſ.66.℣.3. Eze.11.℣.18.

שקק

Diſcurrit cum fremitu cruribus diſpaſsis, diſcurrit cum magno ſtrepitu. Cognationem habet cum שָׁקָה bibit aquam currentem, vel fecit aquam ori accurrere propinando, & cum שׁוּק excurrit de abundantia, hæcq́ʒ dicuntur de liquidis.

In I. Coniug. שַׁק diſcurrit cum fremitu, Participia veniunt perfecto modo, & non reperitur hæc radix, niſi tantum quater in Biblijs, vt:
Pro.28.℣.15. Leo rugiens & vrſus diſcurrens, eſt princeps impius. καὶ λύκος διψῶν. שׁוֹקֵק
Ieſ.33.℣.4. Vt eſt diſcurſus Scarabæorum in eo (loco) quo diſcurrit. ἐμπαίξουσιν. שׁוֹקֵק
Ieſ.29.℣.8. Et cum euigilauerit ecce laſſus eſt, & anima eius eſt diſcurrens.i.appetēs. שׁוֹקֵקָה
εἰς κενὸν ἤλπισεν.

Ioel 2.℣.9.In ciuitate diſcurrent,ad murꝫ accurrent,in domos aſcēdent.ἐπιλήψονται. יָשֹׁקּוּ

In IIII. Coniug.per gemi.radicis.הִשְׁתַּקְשֵׁק fecit ſe diſcurrere. Semel.

Nah.2.℣.4.In vicis tumultuabuntur currus,diſcurrent in plateis.καὶ συμπλακήσονται). יִשְׁתַּקְשְׁקוּן

Inde nomen.

מֶשֶׁק Diſcurſio, diſcurſatio, officium diſpenſatoris ſeu procuratoris eſt diſcurſare per domum in diſpenſandis & adminiſtrandis rebus. Semel tm̃ legitur. (τοῦ οἰκογενοῦς.

Ge.15.℣.2.Et filius diſcurſationis(.i.diſpēſatoris)domꝰ meæ hic Damaſcenus. μασὲχ מֶשֶׁק

מַשָּׁק Diſcurſatio. Schin habet dages reſolutum ex camez. Semel reperitur.

In reg.Ieſ.33.℣.4.Colligetur præda veſtra ꝛc.velut diſcurſatio Scarabæorum. ἐάν τις (συναγάγῃ ἀκρίδας. מַשַּׁק

שַׂק Saccus,à radice integra ſed inuſitata שָׂקַק. Hinc σάκκος σακκὼν ſaccus,& germanicè **ein ſack** / σάκκιον, σακέλλα, σακέλλιον ſacculus, marſupium, σακεύω excolo per ſaccum, σαγὶς ſaccus,pera ein ſecklein.

Gen.37.℣.antep.Et ſcidit Iacob veſtimenta ſua,& poſuit ſaccũ in lumbis ſuis.σάκκον. שַׂק

In pauſa.Ieſ.3.℣.antep.Et pro faſcia erit cinctura ſacci. περιζώσῃ σάκκον. שָׂק

Cũ aff.Gen.42.℣.25.Et apuit vnus ſaccũ ſuũ vt daret pabulũ aſino ſuo.τὸν σάκκον αὐτοῦ. שַׂקּוֹ

Et plur.Ioſ.9.℣.4.Et accepunt ſaccos veteres(imponēdo)aſinis ſuis.σάκκους παλαιούς. שַׂקִּים

Cũ affi.Gen.42.℣.5.à fin.Et factũ eſt ipſis euacuantibus ſaccos ſuos. τοὺς σάκκους αὐτῶν. שַׂקֵּיהֶם

Item 1.Reg.20.℣.31.32.& cap.21.℣.4.à fine,Item 2.Reg.19.℣.1.2. Eſther 4.℣.1 2.3.4.

שָׁקַר Scurrilis fuit,ſcurriliter ſe geſsit,perfidus fuit,perfidè egit,fallax fuit,doloſè egit, falſus fuit inſtar ſcurrarum qui pleni ſunt dolo & omni impoſtura. Cognationem habet cum שָׁרַק ſibilauit, irriſit cum ſarcaſmo, item cum קָשַׁר colligauit, conſpirauit, nam ſcurræ habent inter ſe conſpirationes & ſua ſymbola quando iocantur cum ſarcaſmo & illudunt hominibus. Hinc σκαιωρέω .i. doloſè ago, deprauo,σκαιωρία dolus,malicia,ſcurrilitas,σκῶρ merda,ſcoria,fex metalli,& latinum ſcurra, ſcurrilis, ſcurrilitas,& germanicum ſchecher.

In I. Coniug.שָׁקַר fallax fuit,ſcurrilis fuit. Semel vſurpatur.

Gen.21.℣.23.Iura mihi per Deum,ſi fallax fueris mihi,& proli meæ. μὴ ἀδικήσειν με. תִּשְׁקֹר

In II. Coniug. שִׁקֵּר ſcurriliter egit,perfidè & doloſè egit. Legitur Quinquies.

Pſ.44.℣.18.Et non obliti ſumꝰ tui,neqꝫ ꝑfidè egimus ī fœdere tuo.καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν. שִׁקַּרְנוּ

Pſ.89.℣.34.Et non ſcurriliter agam in veritate mea. οὐ μὴ ἀδικήσω. אֲשַׁקֵּר

1.Sa.15.℣.28.Etenim victoria(.i.Deus) Iſraelis,non ſcurriliter aget &c. יְשַׁקֵּר

Leuti.19.℣.11.Non furabimini, & non mentiemini,& non ſcurriliter agetis &c.οὐδὲ συκοφαντήσει. (ἀθετήσωσιν. תְשַׁקְּרוּ

Ieſa.63.℣.8. Vtiqꝫ populus meus ſunt ipſi, filij qui nequaquam ſcurriliter agent. μὴ יְשַׁקֵּרוּ

Inde nomen.

שֶׁקֶר Scurrilitas,falſitas,mendacium, ſæpiſsime reperitur.

Exo.23.℣.7.A ℣bo ſcurrilitatis longè abſis,et īnocentē atqꝫ iuſtũ ne occidas. ἀδίκου. שֶׁקֶר

Pſ.119.in ש.Scurrilitatem odi & abominatus ſũ,legē aũt tuā dilexi.ἀδικίαν. (ψευδῆ. שֶׁקֶר

In pau. Exo.20.℣.16. Nō loqueris cōtra prox. tuũ teſtimoniũ ſcurrilitatis.μαρτυρίαν שָׁקֶר

Et pl.Pſ.101.℣.pen.Loquens ſcurrilitates nō diriget corā oculis meis. ἄδικα. (αὐτῶν. שְׁקָרִים

Cũ affi.gra.Ier.23.℣.32.Et ſeduxerũt poplm̃ meũ ſcurrilitatibus ſuis. ἐν τοῖς ψεύδεσι. בְּשִׁקְרֵיהֶם

Item Ieſ.9.℣.15.c.28.℣.15.c.32.℣.7.Ier.3.℣.10.et antep.Pro.6.℣.17.19.Mich.2.℣.11.ꝛc.

שָׂקַר Innuit,annuit oculis, Eſt alia radix à שָׁקַר punctum habente in cornu ſiniſtro.

In II. Con. שִׂקֵּר innuit oculis. Legitur tantum ſemel in Biblijs. vt,

Ieſ.3.℣.16.Et ambulauerunt extentæ gutture,& innuentes oculis.i.nutantes oculis, quædā exemplaria habent שׁ cũ puncto ī dextro cornu. Sept. ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν. מְשַׂקְּרוֹת

שָׁרָב Calor,æſtus adurēs. Cognationem habet cum שָׂרַף combuſsit,צָרַב aduſsit,צָרַף exuſsit. Hinc σείριος ſol,item formica alata, στράπτω, ἀστράπτω fulgeo vt ſol præbens calorem ingentem,στεροπὴ,ἀστραπὴ fulgur &c. Bis tantum reperitur,vt,

Ieſ.49.℣.10.Et non percutiet eos æſtus(.i.calor)& ſol,quia miſerator &c. ὁ καύσων. שָׁרָב

Et cap.35.℣.7.Et erit calor in ſtagnum,& ſiccitas in fontes aquarum. ἄνυδρος. הַשָּׁרָב

שַׁרְבִיט Virga, baculus, ſceptrum principis. Componitur ex שֵׁבֶט virga, & שַׂר princeps, & per ſynæreſin duo Schin contrahuntur in vnum. Hinc per aphæreſin Græci acceperunt ῥάβδος virga, ramus, baculus, ῥαβδεύω, ῥαβδίζω virgis cædo, item σκῆπτρον ſceptrum. Quater tantum vſurpatur in Biblijs, vt,
Eſther 4.℣.12. Is tantum viuet, cui rex porrexerit ſceptꝝ auri. τὴν χρυσῆν ῥάβδον. שַׁרְבִיט
Et ca.5.℣.2. Et porrexit rex ipſi Eſther ſceptrum auri, quod erat in manu ſua. Et accedens Eſther attigit ſummitatem ſceptri. τὴν χρυσῆν ῥάβδον. שַׁרְבִיט הַשַּׁרְבִיט
Eſther 8.℣.4. Et porrexit rex ipſi Eſther ſceptrum aureum &c. שַׁרְבִט

שָׂרַג Intricatus eſt, perplexus fuit, implicitus eſt, & propriè dicitur de ramuſculis arborum, & figuratè de illis quæ ad formam ramorum ſunt implicata & connexa. Cognationem habet cum שׂוֹרֵק .i. ſurculus, & cum שָׂרַךְ circumflexit. Hinc σαργάνη ſporta ex ramis & ſurculis perplexis conſtricta, & fortaſsis etiam σαργανίζω faſcijs implico ſeu inuoluo.
In II. Con. paſsiua. שֹׂרַג perplexus eſt. Semel habetur in Biblijs. (συμπέπλεκται.
Iob 40.℣.12. Celeriter mouet caudã ſuã ꝛc. nerui teſtiũ eiꝰ ꝑplexi ſunt. τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ יְשֹׂרָגוּ
In IIII. Con. הִשְׂתָּרֵג implicuit ſe, perplexus eſt à ſeipſo. Semel. (συνεπλάκησαν.
Thren. 1.℣.14. Implicabunt ſeſe (præuaricationes meæ) aſcendent ſuper collũ meum. יִשְׂתָּרְגוּ

Inde nomen.

שָׂרִיגִים Rami perplexi, palmites, ſurculi, nomen ex ſecunda coniugatione. Ter legitur
Gen. 40.℣.10. Et in ipſa vite erant tres palmites, atqꝫ florebat ipſa. τρεῖς πυθμένες. שָׂרִיגִם
Et ℣.12. Hæc eſt interpretatio. Tres palmites ſunt tres dies. τρεῖς πυθμένες. (αὐτῆς. הַשָּׂרִיגִם
Cũ affi. Ioel. 1.℣.7. Albi facti ſũt rami eiꝰ (detracto ſcilicet cortice) ἐλεύκανε τὰ κλήματα שָׂרִיגֶיהָ

שָׂרַד Reſiduus fuit, ſuperfuit, remanſit in ordine, ſuperſtes fuit. Cognationem habet cũ סֵדֶר ordo. Hinc per metatheſin ὑστερέω, ὑστερίζω poſt tempus venio, poſt fio, tardus venio. Quando autem ſignificat egere eſt à radice חָסֵר defecit, vt ſuo loco dictum eſt, ὑστέρημα poſteritas, ὕστερον poſt, poſterius, ὕστερος ſequens, poſterior &c. Hinc reſiduus per metatheſin literarum.
In I. Coniug. שָׂרַד reſiduus fuit, ſuperfuit. Semel tantum reperitur, vt,
Ioſ. 10.℣.20. Et reſidui ꝗ ſuꝑfuerant ex illis, ingreſsi ſunt vrbes munitas. διεσώθησαν. שָׂרְדוּ

Inde nomina.

שָׂרִיד Reſiduus, reliquus item reliquiæ. Hinc per metatheſin reſiduus.
Deut. 2.℣. antep. Non reliquimus reſiduum .i. ſuperſtitem vllum κατελίπομεν ζωγρείαν. שָׂרִיד
Ieſa. 1.℣.9. Niſi Deus Zebaoth reliquiſſet nobis reſiduum (vel reliquias) ꝛc. σπέρμα. שָׂרִיד
Ier. 47.℣.4. Omnem reliquum auxiliatorem, quia deuaſtat Dominus Philiſtæos. שָׂרִיד
Et pl. Ioel. 2.℣. vlt. Idqꝫ in reliquijs quas Dominus vocat. καὶ εὐαγγελιζόμενος. וּבַשְּׂרִידִים
Cũ affi. Oba. 1.℣.14. Et non ꝯcludas (.i. tradas) reliquos eiꝰ ĩ die angoris. τοὺς φεύγοντας שְׂרִידָיו
In reg. Ier 31.℣.2. Inuenit gratiam in deſerto populus reliquiaꝝ gladij. μετὰ ὀλωλότων. שְׂרִידֵי

שְׂרָד Reſidium, reliquiæ, & ſemper ſubiungitur nomini בֶּגֶד veſtis, nam in cultu leuitico habebantur peculiares veſtes ſeu panni, quibus arca, menſa, candelabrum & reliqua vaſa inuoluebantur quando tabernaculum deponebatur. Quater legitur.
Exo. 31.℣.10. & c. 35.℣.10. Et veſtimẽta minijſterij (vel reliquiaꝝ) στολὰς τὰς λειτουργικάς הַשְּׂרָד
Et c. 39.℣.1. De hyacinthino (ſerico) purpura ꝛc. fecerũt veſtes reſidui. στολὰς λειτουργι- שְׂרָד
Et ℣. antep. Veſtes reliquiarum (inuoluendaꝝ) ad miniſtrandum in ſanctuario. (κάς. הַשְּׂרָד

שֶׂרֶד Rubrica, filum rubrica infectum quo vtuntur fabri lignarij. Semel habetur.
Ieſ. 44.℣.13 Faber lignoꝝ extendit regulã deſignat illud (lignũ) rubrica. ἐν παραγρα- (φίδι. בַּשֶּׂרֶד

שָׂרָה Diſtorſit, diſtraxit, peruertit. Cognationem habet cum שָׁרַר tortuoſus fuit, peruerſus fuit.
In I. Coniug. שָׂרָה diſtorſit, retorſit, diſtraxit. Semel reperitur.
Iob 37.℣.3. Sub vniuerſo cœlo diſtorquebit illud (tonitru) & lux eius erit ſuper alas .i. extremitates terræ. Senſus eſt, Deus vocem tonitrui ſui diſtrahet per oĩa ſpacia ſub cœlo, & lux eius .i. fulgur eius erit in omnibus finibus terræ. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. יִשְׁרֵהוּ

Inde nomen.

Lorica,

שִׁרְיָה Lorica, habens multas diſtorſiones concatenatas inſtar ſquamarum. Semel.
Iob 41.℣.18. Qui attigerit illum, eius gladius non perſiſtet (ſed frangetur) vt haſta וְשִׁרְיָה
telum & lorica.i.nullo telo & nullis armis lædi poteſt. ϗ θώρακα.

שִׁרְיָן Lorica, thorax. Bis reperitur in hac forma, vt,
Ieſ.59.℣.17. Et induit iuſticiam tanq̃ loricam, et galeã ſalutis capiti ſuo ꝛc. ὡς θώρακα. כַּשִּׁרְיָן
1.Re.22.℣.34. et 2.Par.18.℣.pe. Inter iuncturas & inter loricã. ϗ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος. הַשִּׁרְיָן

שִׁרְיוֹן Lorica, thorax idem quod סִרְיוֹן Quater legitur. (θώρακα.
1.Sa.17.℣.39. Impoſuitq́ galeã æneam capiti eius, & induit eũ lorica. ϗ ἐζώσατο Δαβὶδ שִׁרְיוֹן
In re.ibidẽ ℣.5. Et lorica ſquamarũ erat indutꝰ, & pondus loricæ ꝛc. ϗ θώρακα ἁλυσι- וְשִׁרְיוֹן
Et plur. Neh.4.℣.16. Et romphææ, ſcuta, arcus & loricæ. ϗ οἱ θώρακες. (δωτόν. וְהַשִּׁרְיֹנִים
Et in fœmino genere. 2.Par.26.℣.14. Et parauit eis ꝛc. & loricas & arcus. ϗ θώρακας. וְשִׁרְיֹנוֹת
Itẽ nõẽ mõtis. Pſ.29.℣.6. Et ſubſilire faciet ꝛc. et Siriõ vt filiũ vnicorniũ ϗ ὁ ἠγαπημένος וְשִׁרְיוֹן

שָׁרוֹן Saron nomen loci fertiliſsimi, vel eſt planicies & contemplatio quædam, ideoq́
etiam referri poteſt ad שׁוּר contemplatus eſt.
Ieſ.65.℣.10. Et erit Saron ĩ tabernaculũ (vel caulã) ouiũ et vallis Achor ꝛc. ἐν τῷ δρυμῷ הַשָּׁרוֹן
Can.2.℣.1. Ego ſum lilium Saron (.i.planiciei) & roſa vallium. τοῦ πεδίου. הַשָּׁרוֹן

שָׁרוֹנִי Saronites, aliquis de Saron.
1.Par.27.℣.6.à fin. Et ſup̃ boues q̃ paſcebãt in Saron Sitrai Saronites erat. ἐν τῷ σαρῶν. הַשָּׁרֹנִי

שֵׁרִית Reliquiæ pro שְׁאֵרִית. Ier.15.℣.11. De hoc ſupra.

מִשְׁרָה Succus vuarum, maſſaris, Vide in litera Mem.

שָׂרָה Princeps fuit, principaliter egit, principatum obtinuit, ſuperior fuit, ſuperauit, præualuit vt princeps, idem quod שָׂרַר.
In I. Con. שָׂרָה princeps fuit, ſuperabiliter vel ſtrenuè egit. Bis extat.
Oſe.12.℣.4. In vtero ſupplantauit fratrem ſuum, & in robore p̃ualuit Deo. ἐνίσχυσε. שָׂרָה
Gen.32.℣.5.à fine. Sed Iſrael (vocaberis) q̃a ſup̃abiliter egiſti cũ Deo ꝛc. ὅτι ἐνίσχυσας. שָׂרִיתָ

Inde nomen.

מִשְׂרָה Principatus, imperium. Bis reperitur.
Ieſ.9.℣.6. Et fuit principatus ſup̃ humero eius, & vocabitur nomen eius. οὗ ἡ ἀρχὴ. הַמִּשְׂרָה
Et ℣.7. Ad multiplicationẽ principatꝰ (vel imperij) & pacis nõ erit finis. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. הַמִּשְׂרָה

שָׂרַט Incidit carnem, lacerauit, fecit inciſionem in carnem ſeu cutem, vt ſolebant Aegyptij idololatræ, quum mortem amicorum lugebant, corpus ſuum inciſuris fœdare.
Cognationem habet cum רָטַשׁ alliſit. Hinc ger. ſcharten/ſchärtig machen.
In I. Coniug. שָׂרַט incidit, lacerauit. Bis tantum reperitur, vt,
Zach 12.℣.3. Oẽs ſubleuantes eã incidendo cõcident (vel lacerabunt) ἐμπαίζων. שָׂרוֹט
Leu.21.℣.5. Et angulũ barbæ ſuæ nõ abradent, & ĩ carne ſua nõ incident. κατατεμοῦσιν יִשְׂרְטוּ
In voce paſsiua. נִשְׂרַט conciſus eſt, laceratus eſt. Semel habetur.
Zach.12.℣.3. Omnes ſubleuantes eam lacerando lacerabuntur. ἐμπαίζεται. יִשָּׂרֵטוּ

Inde nomina.

שֶׂרֶט Laceratio, inciſio, inciſura. Et legitur tantum ſemel, vt,
Leu.19.℣.28. Et inciſionem pro anima non dabitis in carnem veſtram. וְשֶׂרֶט

שָׂרֶטֶת Laceratio, inciſura. Semel reperitur in Biblijs, vt,
In pauſa. Leuit.21.℣.5. Et in carne ſua non incident inciſuram. ἐντομίδας. שָׂרָטֶת

שָׂרַךְ Circumflexit, implicuit, quemadmodum corrigia calceamenti fibulæ ſuæ implicatur, & metaphoricè alijs quoq́ rebus attribuitur. Cognationem habet cum שָׂרַג perplexus fuit, & שֹׂרֵק .i.ſurculus implicatus, & שָׂבַר concluſit.
In II. Coniug. שֵׂרֵךְ circumflexit, implicuit. Legitur tantum ſemel, vt,
Ier.2.℣.22. Dromedaria velox implicans vias ſuas.i.quæ confuſo curſu hucilluc diſcurrit, & circumflectit vias ſuas vario modo. ὠλόλυξε. מְשָׂרֶכֶת

Inde nomen.

שְׂרוֹךְ Corrigia calceamenti quæ implicatur fibulæ per circumflexionem. Bis legitur.
In re. Ge.14.℣.pe. Si à filo vſq́ ad corrigiã calceamenti, & ſi accepo &c. σφερωτῆρος. שְׂרוֹךְ
Ieſ.5.℣.4.à fine. Non dirumpetur corrigia calceamentorum eius. οἱ ἱμάντες. שְׂרוֹךְ

שָׂרַע Excreuit, diſtendit in longum, extendit. Cognationem habet cum סָרַח extendit in latitudinem.

In I. Coniug. שָׂרַע diſtendit. Bis tantum inuenitur, vt,

Leuit. 21. ℣. 18. Vt vir cæcus, aut claudus, aut reſimus, aut diſtentus ꝛc. ἢ ὠτότμητος. שָׂרוּעַ

Et ca. 22. ℣. 23. Et bouem vel pecudem diſtento aut diminuto membro. i. cuius membrꝝ fuerit enorme ſiue longius & ſuꝑfluum aut minus & contractius. ὠτότμητον. שָׂרוּעַ

In IIII. Coniug. הִשְׂתָּרֵעַ diſtendit ſeſe. Semel reperitur, vt,

Ieſ. 28. ℣. 20. Sed breuius eſt ſtragulū à diſtēdendo ſe, hoc eſt, anguſtior eſt lectus quā vt quis membra latius extendat. στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι. מֵהִשְׂתָּרֵעַ

שַׂרְעַף Ramus principalis in vertice arboris qui hinc inde à vento agitatur, & per translationem accipitur pro cogitationibus dubijs & pendentibus inſtar frondiū propendentium. Componitur ex שַׂר princeps, & עָפָא frons frondis, ramus, vel à שָׂרַף vſsit, & עוּף volauit, &c. legitur tantum bis, vt,

Plur. cum affi. Pſ. 94. ℣. 5. à fine. In multitudine cogitationū meaꝝ intra me. τῶν ὀδυνῶν. שַׂרְעַפַּי

Et Pſ. 139. ℣. pen. Proba me & cognoſcito cogitationes meas. τὰς τρίβους μου. שַׂרְעַפָּי

שָׂרַף Combuſſit igni, concremauit, incendit. Cognationem habet cum צָרַף exuſſit, excoxit, & hoc propriè de excoctione metallorum accipitur, item cum צָרַב aduſtus eſt calore, & cum זָרַב aduſtus eſt radijs ſolis. Hinc πρήσω vro, πρηστὴρ preſter. Sept. verterunt per idem verbum hinc natum aut per καίω idem valens.

In I. Coniug. שָׂרַף combuſſit, incendit. Conſtruitur cum accuſatiuo.

Ier. 52. ℣. 13. Et omnem domum magnam combuſſit igni. Græci. ἐνέπρησεν. שָׂרַף

Iud. 15. ℣. 6. Et combuſſerunt eam, atqꝫ patrem eius igne. καὶ ἐνέπρησαν. וַיִּשְׂרְפוּ

Leuit. 16. ℣. 28. Et comburens illa lauabit veſtimenta ſua, & abluet carnem ſuam.
ὁ δὲ κατακαίων. (πεπυρωσμένα. וְהַשֹּׂרֵף

Pſal. 80. ℣. 4. à fine. Combuſta igni, exciſa, ab increpatione vultus tui peribunt. ἐνε- שְׂרֻפָה

2. Sa. 23. ℣. 7. Et igni comburendo cōburent̄ ī ſedendo. i. in loco ſuo. καύσει καυθήσονται. שָׂרוֹף

Ier. 7. ℣. 4. à fine. Ad comburendum filios ſuos & filias ſuas igni. τοῦ κατακαίειν. לִשְׂרֹף

Iud. 9. ℣. 6. à fin. Et acceſſit ad portā turris, vt incēderet eā igni. ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί. לְשָׂרְפוֹ

Deu. 9. ℣. 22. Vitulū accepi & combuſſi illū igni, & ꝯtudi illū bene ꝛc. καὶ κατέκαυσε. וָאֶשְׂרֹף

Exod. 29. ℣. 14. Et fimum eius combures igni extra caſtra, eſt enim peccatum. κατακαύσεις. (καὶ κατέκαυσεν. וְתִשְׂרֹף

2. Reg. 23. ℣. 3. Et combuſſit ea extra Ieruſalem in campis Kidron, tulitqꝫ puluerem. וַיִּשְׂרְפֵם

Item quoqꝫ Ge. 11. ℣. 3. Exo. 12. ℣. 10. Pſ. 46. ℣. ante. Pſ. 14. ℣. 10. Ieſ. 1. ℣. 7. Iud. 12. ℣. 1. ꝛc.

In voce paſſiua. נִשְׂרַף combuſtus eſt. Legitur tantum in futuro.

Gen. 38. ℣. 24. Et dixit Iuda, Producite eam vt comburatur (Thamar) καὶ κατακαυθήτω. וְתִשָּׂרֵף

Pro. 6. ℣. 27 Nū fouebit aliqs ignē in gremio ſuo vt veſti:eiꝰ nō cōburant̄. κατακαύσει תִשָּׂרַפְנָה

Leuit. 4. ℣. 12. Et in loco effuſionis cineris comburetur. κατακαύσουσιν αὐτόν. יִשָּׂרֵף

Mich. 1. ℣. 7. Et omnia donaria eius comburentur igni. Græci ἐμπρήσουσι. יִשָּׂרְפוּ

In II. Coniug. paſſiua. שֹׂרַף combuſtus eſt ab alio. (ἐνεπεπύριστο.

Leu. 10. ℣. 16. Et hircū pro peccato quærendo quærebat Moſe, & ecce cōbuſtus erat. שֹׂרָף

Inde nomina.

שָׂרָף Serpens ignitus ab effectu πρηστὴρ preſter, item flamma cœleſtis quæ quicquid attingit amburit. Item Seraphim, angeli fulgentes ſeu coruſcantes qui ſunt igneæ naturæ. Hinc σέρφος, σέρφος inſecti genus, & addita κ fit σκόρπιος ſcorpius.

Ieſ. 30. ℣. 6. Leo & leæna ex eis, vipera & draco (. i. ſerpens) volitans. ἀσπίδων πετομένων. וְשָׂרָף

Num. 21. ℣. 9. Et dixit Dn̄s ad Moſen, fac tibi ſerpentem vrentem. i. ignitum. ὄφιν. שָׂרָף

Et plur Num. 21. ℣. 7. Et miſit Deus inter poplm̄ ſerpentes vrentes. ὄφεις θανατοῦντας. הַשְּׂרָפִים

Ieſ. 6. ℣. 2. Seraphim ſtabant ſupernè ei, ſenæ alæ erant ſingulis. σεραφὶμ εἱστήκεισαν. שְׂרָפִים

Et ℣. 6. Et volauit ad me vnꝰ ex Seraphī, habēs ī manu ſua carbonē ꝛc. ἐν τῶν σεραφίμ. הַשְּׂרָפִים

שְׂרֵפָה Combuſtio, incendiū, buſtum, locus in quo mortuus eſt combuſtus & ſepultꝰ.

2. Par. 16. ℣. vlt. Et combuſſerunt ſibi combuſtionē admodū magnā. ἐκφορὰν μεγάλην שְׂרֵפָה

Amos 4. ℣. 11. Et eritis ſicut torris erutus de incendio, nec tamē reuertemini. ἐκ πυρὸς מִשְּׂרֵפָה

In re. Ieſ. 64. ℣. pe. Domꝰ ſāctitatis noſtræ ꝛc. facta eſt ī cōbuſtionē ignis. πυρίκαυστος לִשְׂרֵפַת

2. Par. 21. ℣. pen. Et non fecerunt ei buſtum, iuxta buſtum patrꝝ ſuoꝝ. ἐκφοράν. כִּשְׂרֵפַת

מִשְׂרֵפָה Combuſtio, item calefactio. Quater legitur in Biblijs, vt,
Plur. in reg. Ioſ. 11. ℣. 8. et cap. 13. ℣. 6. Et vſqꝫ ad calefactiones aquaꝝ. i. thermas. (μῦα. מִשְׂרְפוֹת
Ieſ. 33. ℣. 12. Et erũt populi cõbuſtiões calcis. i. vt lapides excocti ĩ calcẽ. κατακεκαυ- מִשְׂרְפוֹת
Ier. 34. ℣. 5. In pace morieris, et combuſtionibꝰ patꝝ tuoꝝ regũ prioꝝ. ϵ ὡς ἔκαυσαν. וּבְמִשְׂרְפוֹת

שָׁרַץ Motauit, produxit in copia magna, ſcaturiuit, & propriè dicitur de copia ſeminis naſcentis, vt ſi aqua producit magnam copiam piſcium inter ſe coarctantium. German. **das alles wimmelt**/ & poteſt quocꝫ exponi reptauit, ſeu natauit, edidit. Cognationem habet cum רוּץ cucurrit, vt quum omnia curſim premuntur in multitudine, differt à רֶמֶשׂ quod eſt reptile quicquid terram ſublatis pedibus calcat & quatit, at שֶׁרֶץ humi repit non ſublatis pedibus.

In I. Con. שָׁרַץ motauit edendo & producendo, ſine actõ eſt neutrum.
Pſ. 105. ℣. 30. Motauit (.i. ꝓduxit) terra eoꝝ ranas in penetralibus regũ eoꝝ. ἐξῆρψεν. שָׁרַץ
Ge. 8. ℣. 17. Et motabunť (.i. reptabũt) in terra, & fructificabũt ꝛc. ἐξάγαγε μ̃ σεαυτοῦ. וְשָׁרְצוּ
Gen. 7. ℣. 4. à fin. Et in oĩ motabili ꝗ motať (.i. reptat) ſuꝑ terra. κινούμενον. הַשֹּׁרֵץ
Gen. 9. ℣. 8. Et vos fructum edite, augeſcite, prolificate in terra &c. πληθύνεσθε. שִׁרְצוּ
Eze. 47. ℣. 9. Et erit oĩs anima viua quæ motabiť ad quemcunqꝫ locũ. ἐκζέοντων. יִשְׁרֹץ
Gen. 1. ℣. 20. Et dixit Deus, motent (.i. producant) aquæ motabile ꝛc. ἐξαγαγέτω. יִשְׁרְצוּ
Legitur præterea tantum Exo. 1. ℣. 6. & cap. 8. ℣. 3. Leu. 11. ℣. 9. 41. 42. 43. 46.

Inde nomen.

שֶׁרֶץ Motabile, reptile, quicquid ſuper terra repit non eleuando pedes. Eſt collecti:
Leu. 22. ℣. 5 Aut ſi ꝗs attigerit vllum reptile quo aliꝗs contaminabiť. παντὸς ἑρπετοῦ. שֶׁרֶץ
In reg. Leu. 11. ℣. 10. In maribus & in fluuijs, de omni reptili aquaꝝ. ἐρεύγεται τὰ ὕδατα. שֶׁרֶץ
Et ℣. 20 Omne reptile volucꝝ quod vadit ſuper quatuor (pedes) ꝛc. πάντα τὰ ἑρπετά. שֶׁרֶץ
Et ſæpiſsimè in eod. cap. item Deut. 14. ℣. 19. & Gen. 7. ℣. 21. Leuit. 5. ℣. 2. tantum.

שָׁרַק Sibilauit, fiſtulauit ore, & aliquando ſignificat explodere ſibilo amaro, vel exibilare, nam varius eius vſus eſſe poteſt. Cognationem habet cum שִׁיר cecinit. Hinc græcis eſt συρίττω, συρίζω ſibilo, exibilo, σύριγξ fiſtula συριγμός ſibilus, item hinc σαρκάζω amarulentè rideo.

In I. Con. שָׁרַק ſibilauit. Conſtruitur cum datiuo, aliquando abſolutè venit. Porro cum עַל irridere, in malam partem accipitur & ironικῶς.
Ieſ. 5. ℣. 26. Et ſibilabit ei à fine terræ. Græci interpretes verterunt. ϗ συριεῖ. וְשָׁרַק
Eze. 27 ℣. vlt. Thre. 2. ℣. 15. Sibilauerunt & mouerunt caput ſuum. ἐσύρισαν. שָׁרְקוּ
Zach. 10. ℣. 8. Sibilabo illis & colligam eo ꝗa redemi eos & multiplicabunť. σημανῶ. אֶשְׁרְקָה
Ieſ. 7. ℣. 18. Sibilabit Dominus muſcæ, quæ eſt ad finem fluminum Aegypti, συριεῖ. יִשְׁרֹק
Zepha. 2. ℣. vlt. Omnis tranſiens ſuper eam ſibilabit, & mouebit manũ ſuam. συριεῖ. יִשְׁרֹק
Item 1. Re. 9. ℣. 8. Iob 27. ℣. 23. Ier. 17. ℣. 8. cap. 49. ℣. 17. cap. 10. ℣. 13. Thren. 2. ℣. 16.

Inde nomina.

שְׁרֵקָה Sibilus, ſarcaſmus, exibilatio ꝛc. Sæpe in Biblijs vſurpatur συριγμὸς ſtridor.
Ier. 51. ℣. 18. In habitationem draconum, in deſolationem & ſibilum. שְׁרֵקָה
Mich. 6. ℣. vlt. Et ponam te in deſolationem, & habitores eius in ſarcaſmũ. εἰς συρισμὸν לִשְׁרֵקָה
Item tantum 2. Par. 29. ℣. 8. Ier. 17. ℣. 8. cap. 25. ℣. 9. cap. 28. ℣. 18. cap. 29. ℣. 18.

שְׁרִיקוֹת Sibilationes, exibilationes, ſibili. Bis tantum legitur vſurpatum.
In reg. Iud. 5. ℣. 16. Ad audiendum ſibilos (.i. boatus) gregum. τοῦ εἰσακούειν συρισμοὺς. שְׁרִיקוֹת
Ier. 18. ℣. 14. Ad ponendũ terrã eoꝝ in deſolationẽ, exibilatiões æternita: ϗ σύριγμα. שְׁרִיקֹת
Et ratione Vau inſerti quidam olim legerunt שְׁרוּקֹת in eadem ſignificatione.

שׂוֹרֵק Surculus tener laudatiſsimæ vitis, ſurculus flexibilis. Cognationem habet cum שָׂרַג intricauit, & שָׂרַךְ circumflexit. Hinc ἄσαρκος ramus myrteus, & latinum ſurculus, ſurcularis, ſurculoſus ꝛc. Legitur bis in ſacris Biblijs, vt,
Ieſ. 5. ℣. 2. Et muniuit eam, & lapidis obſepſit eam, & plantauit eã in ſurculũ. σωρὴχ שֹׂרֵק
Ier. 2. ℣. 21. At ego plãtaui te vt eſſes ſurculꝰ (tenerrimꝰ vel vitis tenera) ἄμπελον καρ- שׂוֹרֵק
Eſt et nomẽ torrentis. Iud. 16. ℣. 4. Adamauit mulierẽ ĩ torrẽte Sorec. σωρὴχ. (ποφόρον, שׂוֹרֵק

שְׂרֵקָה Surculus, In hac forma ſemel tantum reperitur.
Gen.49.℣.11.Ligans ad vitem pullũ ſuũ, & ad ſurculũ filium aſinæ ſuæ.πρὸς ἄμπελον. וְלַשְׂרֵקָה
שׂוֹרֵק Surculus electiſsimus & tenerrimus in vite. Semel reperitur.
Plur.cum affi.Ieſ.16.℣.8.Surculi eius vſq; ad Iaaſer pertigerunt. τὰς ἀμπέλους αὐτῆς. שְׂרוּקֶּיהָ
שְׂרֻקִּים Spadicei,referentes colorem ſurculoſæ vitis. Semel extat.
Zach.1.℣.8.Et poſt eum equi ruſſi,ſpadicei & albi.ϗ ψαροί. שְׂרֻקִּים
שְׂרִיקוֹת Serica naſcentia in ſurculis electiſsimis. Hinc σηρικόν ſericum ꝛc. Semel.
Ieſ.19.℣.9.Et erubeſcent qui faciunt lina,ſerica, & texentes retia.τὸ χιςὸν. שְׂרִיקוֹת

שָׁרַר Torſit, obtorſit, contorſit. Cognationem habet cum צָרַר anguſtauit,& סָרַר declinauit ad peruerſitatem.

In I. Con. שָׁרַר torſit,obtorſit. Legitur tantum in præſenti.
Pſ.5.℣.9.Iehoua deduc me in iuſticia tua propter tortores meos.ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν. שׁוֹרְרָי
Pſ.54.℣.7.Retribuet malũ tortoribꝰ meis,ĩ veritate tua extermina eos.τοῖς ἐχθροῖς μου. לְשֹׁרְרָי
Pſ.59.℣.11.Deus faciat me videre(voluptatẽ meã)ĩ tortoribus meis.ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. בְּשׁוֹרְרָי

Inde nomina.

שְׁרִירוּת Torſio,peruerſitas;obſtinacia,prauitas. Ter inuenitur, vt,
In reg.Ier.3.℣.17.Et nõ ibũt vlterius poſt torſionẽ.ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν. שְׁרִרוּת
Et ca.23.℣.18.Et oñis ambulans in torſione(.i.ꝑuerſitate)cordis ſui.τοῖς θελήμασιν. בִּשְׁרִרוּת
Pſ.81.℣.13.Et dimiſi eũ in torſione(.i.prauitate)cordis eoꝝ.κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα. בִּשְׁרִירוּת
שְׁרִירִים Nodi vmbilici tortuoſi ſeu obtorti,catenæ tortiles.Semel.
In reg.Iob 40.℣.16.Et fortitudo eius in nodis ventris eius.ἐπ᾽ ὀμφαλοῦ γαστρός בִּשְׁרִירֵי
שֹׁרֶר Vmbilicus,nodus ille concatenatus & tortuoſus in medio ventris. Semel.
Cũ affi.Can.7.℣.3.Vmbilicus tuus eſt vt crater rotũditatis,ꝗ nõ deficiet.ὀμφαλός σου. שָׁרְרֵךְ
שֹׁר Vmbilicus. Bis legit̃ & cũ affixo Reſch habet Dages ꝓpt̃ defectũ alterius ר.
Cum affi.Pro.3.℣.7.Medicina erit vmbilico tuo,et irrigatio oſsibus tuis.τῷ σώματί σου לְשָׁרֶּךָ
Eze.16.℣.4.Non præciſus eſt vmbilicus tuus & aquis non es lota.ὁ ὀμφαλός σου. שָׁרֵּךְ
שֵׁרוֹת Catenulæ tortuoſæ,Thargum exponit pro armillis. Semel reperitur.
Ieſ.3.℣.19.Collaria & armillas & mitras(auferet Dominus)καὶ τὸν κόσμον. וְהַשֵּׁרוֹת
שַׁרְשְׁרוֹת Catenulæ factæ ex opere intorto , eſt nomen duplicatum.
Exo.28.℣.14.Et duas catenulas ex auro mundo,eaſq; ĩ extremitatibꝰ facies oꝑe cõplicato, δύο κροσσωτὰ,& inſeres catenulas iſtas complicationũ ſpintribus. τὰ κροσσωτὰ. שַׁרְשְׁרֹת
2.Par.3.℣.5.Et addidit illi palmas & catenas ,i.opus catenatum.καὶ χαλαστά. וְשַׁרְשְׁרֹת
Item Exo.28.℣.23 cap 39.℣.15.item 1.Reg.7.℣.17.& 2.Par.3.℣.17.

שָׂרַר Princeps fuit , principem egit , principatu functus eſt , ſuperior fuit , præualuit, vt princeps,idem eſt quod שָׂרָה.

In I. Con. שָׂרַר & שַׂר princeps fuit , principatum obtinuit, Ponitur abſolutè vel cum præpoſitionibus עַל אֶל & לְ & aliquando cum בְּ: (φόβον αὐτοῖς.
Eſther 1.℣.vlt. Vt ſit ꝗlibet vir principatũ obtinens (.i. ſuꝑior) ĩ domo ſua. ὥστε εἶναι שֹׂרֵר
Pro.8.℣.16.Per me principes principatũ adminiſtrabũt,& benefici ꝛc. μεγαλύνονται. יָשֹׂרוּ
Ieſ.32.℣.1.Ecce ad iuſticiam regnabit rex,& principes iudicio præerunt. ἄρξουσι. יָשֹׂרוּ
Iud.9.℣.22.Et principatum habuit Abimælech ſuper Iſrael tribus annis. καὶ ἦρξεν. וַיָּשַׂר
Oſe.12.℣.4.Et principatum obtinuit ad angelum,& præualuit.καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου. וַיָּשַׂר
Semel cum Samech.1.Par.15.℣.22.Et Kenaniahu princeps Leuitaꝝ erat in elatione, principatum habebat in elatione(vocis) quia prudens erat.ἄρχων τῶν ᾠδῶν. יָסֹר

In III. Coniug.הֵשֵׂר principem conſtituit, pro Zere ſcribitur etiam Hirec.
Oſe.8.℣.4.Ipſi regnare fecerũt(Ieroboam)ꝛc.principẽ ꝯſtituerũt & nõ noui.ἦρξαν. הֵשִׂירוּ
In IIII. Coniug.הִשְׂתָּרֵר fecit vel conſtituit ſe principem. Bis legitur.
Nu.16.℣.23.An parꝝ eſt,ꝙ eduxiſti nos, ꝛc. ὅτι κατάρχεις.niſi etiã principẽ te ꝯſtitueres ſuꝑ nos arrogando tibi impium q.d.exercendo in nos tyrannidẽ.ἄρχων εἶ. תִשְׂתָּרֵר הִשְׂתָּרֵר

Inde nomina.

שַׂר Princeps,dux,primas,ſuperior,qui tenet principatum.
Exo.2.℣.14 Quis poſuit te in virum principem & iudicem ſuper nos?ἄρχοντα. שַׂר
In reg.Gen.40.℣.2.Et iratus eſt Pharao ꝛc. cõtra principẽ pincernaꝝ ꝛc.ἀρχιοινοχόῳ ϗ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ. שַׂר
In pauſa.

In pauſa.2.Reg.9.℣.5.Eſt mihi verbum ad te ô princeps, & dixit Iehu &c. ὁ ἄρχων. הַשָּׂר
Cũ affi.gra.Dan.10.℣.vl.Et nẽo iuuat me,niſi Michael prĩceps veſter. ὁ ἄρχων ὑμῶν. שַׂרְכֶם
Et plur.Pſ.148.℣.11.Reges terræ & oẽs populi,principes & oẽs iudices ⁊c.ἄρχοντες. שָׂרִים
Cum affi.Ieſ.3.℣.4.Et dabo pueros principes eorum,& infantes &c. ἄρχοντας αὐτῶν. שָׂרֵיהֶם
In reg.Deut.1.℣.15.Principes millenarioꝝ,principes centenarioꝝ ⁊c. χιλιάρχους καὶ ἑ- שָׂרֵי
שָׂרָה Princeps,domina in fœminino genere. (κατοντάρχους.
Cũ Iod parag.Thren.1.℣.1.Princeps in ꝓuincijs(olim)facta eſt ſub tributo.ἄρχουσα. שָׂרָתִי
Plur.1.Reg.11.℣.3.Et fuerunt ei vxores principes ſeptingentæ. ἄρχουσαι. שָׂרוֹת
Cum affi.Ieſ.49.℣.4.à fine.Et erunt reges nutricij tui, & principes eorum nutrices.
αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτοῦ. (σάρα ἀλλὰ σάῤῥα. וְשָׂרוֹתֵיהֶם
Item nomen vxoris Abrahæ.Ge.17.℣.14.Non vocabis nomen eius Sarai,ſed Sara. שָׂרָה

שָׁרַשׁ Radicauit,radices egit. Hinc per aphæreſin ῥίζω,ῥιζόω,radico, ῥίζα,ῥίζιον radix, ῥίζωμα radicatio, πρόῤῥιζα & πρόῤῥιζον, ῥιζόθεν radicitus &c.

In I. Coiug. שָׁרַשׁ radicauit,radices egit. Semel reperitur,vt:
Ieſ.40.℣ 24.Etiam non radicabat in terra truncus eorum. μὴ ῥιζωθῇ. שֹׁרֵשׁ

In II. Coniug. שֵׁרֵשׁ eradicauit, nam cum מִן conſtructum habet contrariam ſignificationem,& bis tantum inuenitur in ſacris Biblijs,vt:
Pſ.52.℣.7.Et eradicabit te è terra viuentium.i.radicitus euellet te. καὶ τὸ ῥίζωμά σου. וְשֵׁרֶשְׁךָ
Iob 31.℣.12.Et omnem prouentum meum eradicabit. ἐκριζῶν. תְשָׁרֵשׁ

In voce paſsiua. שֹׁרַשׁ radicatus eſt,item eradicatus eſt. Bis legitur.
Ier.12.℣.2.Plantaſti eos,tum etiam radicati ſunt, profecerunt ⁊c. καὶ ἐκριζώθησαν. שֹׁרָשׁוּ
Iob 31.℣.8.Seminabo & alius comedet,& poſteri mei euellent radicitus.ἄῤῥιζος δὲ γε- יְשֹׁרָשׁוּ

In III. Coniug. הִשְׁרִישׁ radices egit. (νοίμην.
Iob 5.℣.3.Ego vidi ſtultũ radices agẽtẽ,et excauaui(.i.execratꝰ ſũ)⁊c.ῥίζαν βάλλοντας. מַשְׁרִישׁ
Ieſ 27.℣.6. Veniunt (dies in quibus) radices aget Iacob, pullulabit & florebit Iſrael.
ἐρχόμενοι τέκνα. (αὐτῆς. יַשְׁרֵשׁ
Pſ.80.℣.10. Repurgaſti ante illam (vitem) & feciſti radicare radices eius. τὰς ῥίζας וַתַּשְׁרֵשׁ

Inde nomen.

שֹׁרֶשׁ Radix,ῥίζα per aphæreſin,ꝓpriè arboris vel herbæ,figuratè ad alias res transfert.
Ieſ.53.℣.2.Et aſcendet ſicut virgultũ coram eo,& ſicut radix è terra vaſta. ὡς ῥίζα. וְכַשֹּׁרֶשׁ
In reg.Pro.12.℣.13.Et radix iuſtorum dabit(fructus) αἱ δὲ ῥίζαι. וְשֹׁרֶשׁ
Cum affi.Iob 14.℣.8. Si conſenuerit in terra radix eius. ἡ ῥίζα αὐτοῦ. שָׁרְשׁוֹ
Et plur.cum affi.leui.Eſa. 11.℣.1.Et ſurculus è radicibus eius fructificabit.ἐκ τῆς ῥίζης. מִשָּׁרָשָׁיו
In reg.Iob 13.℣.vlt.Super radices pedum meoꝝ facies te exculpe effigiẽ. εἰς δὲ ῥίζας. שָׁרְשֵׁי
Et ſic Gen.29.℣.18. Iud.5.℣.14.Pro.12.℣.3.Iob 29.℣.19.cap.13.℣.27.cap.18.℣.16.

שָׁרַת Miniſtrauit in templo & cultu diuino, ſeruiuit liberaliter & prompto animo, accipitur plerunq; de miniſterio liberorum, & rebus Eccleſiaſticis. At עָבַר de ſeruitute ſeruili accipitur vt in portandis oneribus ⁊c. Hinc conuerſa radice eſt θρησκεύω ſeruio Deo θρησκεία religio,θρῆσκος religioſus,ש reſoluitur in σκ &c. Item hinc quoqꝫ eſt στρατεύω milito, ſeruio in militia,quod etiam ad ſacra vſurpatur, vt Romanos 15. εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, vt eſſem miniſter Ieſu Chriſti ad gentes.

In II. Coniug. שֵׁרֵת miniſtrauit, adminiſtrauit.
Num.8.℣.vlt.Et miniſtrabit fratribus ſuis ⁊c.at ſeruitute non ſeruiet.καὶ λειτουργήσει. שֵׁרֵת
1.Sam.3.℣.1.Et puer Samuel miniſtrabat Domino ante faciem Eli. ἦν λειτουργῶν. מְשָׁרֵת
1.Par.16.℣.4.Et conſtituit ante arcam Dñi ex Leuitis miniſtrantibus.λειτουργοῦντας. מְשָׁרְתִים
Exod.28.℣.vlt.Cum acceſſerint ad aram ad miniſtrandum in ſanctuario. λειτουργεῖν. לְשָׁרֵת
Gen.39.℣.4.Et inuenit Ioſeph gratiã in oculis eius, & miniſtrabat ei.καὶ εὐηρέστει αὐτῷ. וַיְשָׁרֶת
Num.4.℣.9.& 12.Quibus miniſtrabunt ei.ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς. יְשָׁרְתוּ
Numer.18. ℣ſu 2.Et iungantur tibi & miniſtrent tibi,tu inquam & filij tui.καὶ λειτουργείτωσάν σοι. וִישָׁרְתוּךָ

Inde nomen.

שָׁרֵת Miniſterium, quod eſt ceu militia, Hinc στρατεία, θρησκεία ſeruitus.
Num. 4. ℣. 12. Et accipient omnia vaſa miniſterij quibus miniſtrabunt in ſanctuarijs. σκεύη τὰ λειτουργικά. (λειτουργικά. הַשָּׁרֵת
2. Par. 24. ℣. 14. Vaſa pro domo Domini, vaſa miniſterij, phialas, cochlearia &c. σκεύη שָׁרֵת

שָׂרֵת Confecit ſartaginem, præparauit ſartaginem, Hinc ſartago, Verbaliter non vſurpatur, ſed hinc tantum extat nomen hæmanthicum, vt:
מַשְׂרֵת Sartago, Inuenitur tantum ſemel in ſacris Biblijs, vt:
2. Sam. 13. ℣. 9. Et tulit ſartaginem & effudit coram eo, & renuit comedere. τὸ τήγανον. מַשְׂרֵת

שִׁשֵּׁא Sextam partem dedit vel accepit, & ſi liceret dicere ſextauit. Idem eſt quod שִׁשָּׁה
א pro ה cognato. Hinc latinum ſex, germanicum ſechs, Græci ἓξ per aphæreſin.
In II. Coniug. שִׁשֵּׁא ſextauit. Semel tantum reperitur.
Ezech. 39. ℣. 2. Et reducam te, & ſextabo te. i. quinq; partes populi tui perdam & וְשִׁשֵּׁאתִיךָ
ſextam reſeruabo quam intactam relinquam. καὶ καθοδηγήσω σε.

שִׁשֵּׁה Sextam partem abſtraxit, ſextam partem dedit, ſextauit, ſextam partem contulit.
Idem eſt quod שִׁשֵּׁא. Hinc ſex, germanicum ſechs / Græci prius σ mutant in aſpirationem ἕξ.
In II. Coniug. שִׁשָּׁה ſextam partem dedit ſeu contulit. Semel reperitur.
Ezech. 45. ℣. 13. Hæc aūt eſt collatio quam conferetis in leuationē ſextā partē Ephæ
de Homer triticorum, et ſextabitis Epha. i. ſextā partē Ephæ dabitis. καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οἰφί. וְשִׁשִּׁיתֶם
Inde nomina.
שִׁשָּׁה Sex. Eſt nomen num. card. maſc. gen. cū alijs numeris aliquando ordinal. accipit.
Gen. 30. ℣. 19. Quia peperi ei ſex filios, & vocauit nomen eius Zebulon. υἱοὺς ἕξ. שִׁשָּׁה
Cū alijs numeral. 1. Par. 25. ℣. 26. Ad decimā ſextā (ſortē) pro Hanania. ὁ ἑκκαιδέκατος. שִׁשָּׁה עָשָׂר
In re. Exo. 16. ℣. 26. Sex dieb9 colligetis illud (manna) at in die 7. &c. ἓξ ἡμέρας συλλέξετε. שֵׁשֶׁת
שֵׁשׁ Sex, Eſt fœmininum cardinale.
Ieſ. 6. ℣. 2. Seraphim ſtabant supernè, ſex alæ, ſex alæ vnicuiq; erant. ἓξ πτέρυγες. שֵׁשׁ
Cum Maccaph. Pro. 6. ℣. 16. Sex hæc odit Dominus, & ſeptimum eſt &c. שֶׁשׁ־
Cū alijs numeris. Exo. 38. ℣. 9. à fine. Pro ſexcentis millib9, & tribus millibus. ἑξήκοντα (μυριάδας. לְשֵׁשׁ מֵאוֹת
שִׁשִּׁי Sextus, numerum ordinalem ſignificat, & eſt maſculini generis.
Gen. 1. ℣. vlt. Et fuit veſpera, & fuit mane dies ſextus. Sept. ἡμέρα ἕκτη. הַשִּׁשִּׁי
Gen. 30. ℣. 18. Et concepit vlterius Lea, & peperit filium ſextum Iacobo. υἱὸν ἕκτον. שִׁשִּׁי
שִׁשִּׁית Sexta, & ſubſtantiuè ſexta pars, vel ſextarius in regimine.
Leu. 25 ℣. 21. Et mādabo benedictioni meæ ſup vos in aňo ſexto &c. ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ הַשִּׁשִּׁית
In reg. Ezech. 4. ℣. 11. Et aquam in menſura bibes, ſextarium Hin &c. ἐκ τὸ ἕκτον. שִׁשִּׁית
שִׁשִּׁים Sexaginta, nomen generis communis, & aliquando ordinaliter vſurpatur.
Num. 7. ℣. pe. Arietes erant ſexaginta, hirci 60. agni anniculi 60. κριοὶ ἑξήκοντα. שִׁשִּׁים
Gen. 46. ℣. 27. Omnes animæ erant ſexaginta & ſex (filiorum Iacob) ἑξήκοντα ἕξ. שִׁשִּׁים
שֵׁשׁ Byſſus, שַׁיִשׁ marmor, de his vide radicem שִׁישׁ.

שׁוֹשַׁן Lilium, flos, roſa. Cognationem habet cum שֵׁשׁ byſſus, nam roſa ſeu lilium eſt candidiſsimum inſtar byſsi, affinitatem habet cum שִׁשָּׁה. i. ſex, nam rabbi D. Kimhi dicit lilium habere ſex folia. Hinc σοῦσον σοῦσα lilium σούσινον oleum ex lilijs confectum,
item nomen metropolis in Perſia.
1. Reg. 7. ℣. 19. Epiſtylia quę erant in cono columnarū erant opus lilij. ἔργον κρίνου. שׁוֹשַׁן
Et ℣ſu 22. Et ſuper capite columnarum erant opus lilij (artificialis) ἔργον κρίνου. שׁוֹשַׁן
Et plur. Cant. 6. ℣. 2. Poſcens in hortis ad decerpenda lilia. συλλέγειν κρίνα. שׁוֹשַׁנִּים
Pſ. 45. ℣. 1. Præcentori ſup roſas (eſt nomen inſtrumenti muſici) ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων. שׁוֹשַׁנִּים
Eſther. 1. ℣. 2. Cum ſederet rex Ahaſueros ſuper ſolio regni ſui quod eſt in Suſan. בְּשׁוּשַׁן
Et 1. Reg. 7. ℣. 22. Pſ 60. 80. ℣. 1. Can. 2. ℣. 16. ca. 4. ℣. 5. ca. 6. ℣. 3. ca. 5. ℣. 4. ca. 6. ℣. 2. ca. 7. (℣. 3.
שׁוֹשַׁנָּה Lilium. Hinc σοῦσον lilium, quater legitur in ſacris Biblijs, vt:
Can. 2. ℣. 2. Quemadmodum roſa (vel lilium) inter ſpinas, ſic eſt dilecta &c. ὡς κρίνον. כְּשׁוֹשַׁנָּה
Oſe. 14. ℣. 6. Ero ceu ros Iſraeli, florebitq; ſicut liliū, & incutiet radices ſuas &c. ὡς κρίνον. כַּשּׁוֹשַׁנָּה

2.Par.4.℣.5.Et labiũ ei9 erat fabrefactũ vt labiũ crateris germĩatio liliĳ.βλαστὺς κρίνου. שׁוֹשַׁנָּה
In reg.Can.2.℣.1.Ego ſum roſa Saron,lilium conuallium. κρῖνον τῶν κοιλάδων. שׁוֹשַׁנַּת

שָׁשַׁר Sinopis,rubrica,color rubeus quo aliquid pingitur. Rabbi Dauid K. dicit eſſe minium. Bis tantum legitur in Biblĳs, vt: (ἐν μίλτῳ.
Ier.22.℣.14.Et excidit ſibi feneſtras,& tecta eſt(domus)cedris, & inũgere ſinopide. בַּשָּׁשַׁר
Ezech.23.℣.14.Imagines Chaldæorum effigiatas ſinopide(vel minio.)ἐν γραφίδι. בַּשָּׁשַׁר

שָׁתָה Bibit ſitiens apponendo poculum ſeu potum ori. Cognationem habet cum שָׁתַת & שׁוּת item cum שִׁית poſuit,appoſuit.Hinc latinũ ſitio,Septuag:℣terũt ꝑ πίω, πίνω.
In I.Coniug.שָׁתָה bibit ſitiens. Vſurpatur tantũ in hac prima coniugatione,vt:
Exo.34.℣.28.Panẽ non comedit & aquã nõ bibit(vel nõ ſitiuit vt biberet) οὐκ ἔπιε. שָׁתָה
Deut.29.℣.6.Panem non comediſtis,& vinum atq; ſiceram non bibiſtis. οὐκ ἐπίετε. שְׁתִיתֶם
Iob 15.℣.16.Et inutilis factus eſt vir bibens iniquitatem &c. πίνων ἀδικίας. שֹׁתֶה
Exo.32.℣.6.Et ſedit populus ad comedendum & bibendum. καὶ πιεῖν. וְשָׁתוֹ
Ieſ.22.℣.13.Comedere carnem,& bibere vinum,comedere & bibere.καὶ πιεῖν οἶνον. וְשָׁתוֹת
Ruth 3.℣.4.Donec ipſe compleuerit ad edendum & bibendum. καὶ πιεῖν. וְלִשְׁתּוֹת
Pro.23.℣.7.Comede & bibe,dicet tibi,at cor eius non eſt tecum. καὶ πίνε. וּשְׁתֵה
1.Reg.13.℣.8.Non comedã panem,& non bibam aquas in loco iſto.οὐδὲ μὴ πίω. אֶשְׁתֶּה
Et ℣ſu 9.Non comedes panem,& non bibes aquam,& non reuerteris ꝛc.μὴ πίῃς. תִשְׁתֶּה
Gen.44 ℣.5.Nonne hic(calix)eſt in(.i.ex) quo bibit Dominus meus. ἐν ᾧ πίνει. יִשְׁתֶּה
Gen.9.℣.21.Et bibit de vino,& inebriatus eſt,& nudauit ſeſe. καὶ ἔπιεν. (20.℣.11. וַיֵּשְׁתְּ
Itẽ Exo.17.℣.6.Deu 9.℣.9.19.Ieſ.51.℣.17.22.Thre.5.℣.3.Pro.9.℣.5.Deu.11.℣.11.Nũ.
In voce paſsiua. נִשְׁתָּה potus eſt,bibendo ingurgitatus eſt. Semel habetur.
Leuit,11.℣.34.Et omnis potus qui bibetur in omni vaſe erit immundus, ὃ πίνεται. יִשָּׁתֶה
Inde nomina.

שְׁתִי Potus,potatio. In hac ſignificatione ſemel reperitur,vt:
Eccle.10.℣.17.Comedent ad reficiendas vires,& non ad potationem. בַּשְּׁתִי

שְׁתִיָּה Potatio. Inuenitur tantum ſemel, vt:
Eſther 1.℣.8.Et potatio fiebat ſecundũ legẽ,& nõ erat cogẽs(ſeu onerans) πότος οὗτος. שְׁתִיָּה

מִשְׁתֶּה Compotatio, conuiuium.
Gen.19.℣.3.Et fecit illis conuiuium,& placentas(azymas)pinſuit. πότον. מִשְׁתֶּה
In reg.Eſther 5.℣.6.Et dixit rex ad Eſther in compotatione vini. ἐν τῷ πότῳ. בְּמִשְׁתֵּה
Et plur.cum affi.Dan.1.℣.8.Et in vino conuiuioꝝ(aut potuum) eius. τοῦ πότου αὐτοῦ. מִשְׁתָּיו
Ieſ.5.℣.12.Et erit cithara & nablum,& vinum in conuiuĳs eorum. τὸ οἶνον πίνουσι. מִשְׁתֵּיהֶם

שְׁתִי Stamen quod conſtet in tela, omne velamentum, eo quod firmè ſtet dum texitur, non id quod inde trahitur. Hinc στάω,ἵστημι & latinum ſto,germanicum ſtehen / item στήμων ſtamen, στημονίζω ſtamen duco, & legitur tantum in vno capite, vt Leuit.13. multis verſibus.
Leuit.13.℣.48.Siue in ſtamine, ſiue in ſubtegmine lini aut lanæ ꝛc. ἢ ἐν στήμονι. בַּשְּׁתִי
Et ℣ſu vlt.Hæc eſt lex plagæ lepræ ꝛc. in ſtamine aut ſubtegmine &c. ἢ στήμονος. הַשְּׁתִי

שָׁתַל Tranſplantauit,plantauit ſtolones,& propriè dicitur de arboribus tranſplantandis, videlicet de ramulis in alium ſtipitem inſerendis,aut de ſtirpe ſeu frutice euulſo & in alium locum tranſponendo, נָטַע vero ſignificat ſemine iacto plantare ſiue arbores ſiue herbas ꝛc. Hinc στέλλω emitto,item ſtolones, στόλος, στήλη columna, ſtatua, inſtar arboris ſeu fruticis, στηλῶ columnam erigo.
In I. Coniug. שָׁתַל tranſplantauit.
Ezech.17.℣.antep.Decerpã tranſplantabo ſuꝑ montem excelſum ꝛc. καταφυτεύσω. שָׁתַלְתִּי
Pſ.1.℣.3.Et erit velut arbor plantata ſecus riuos aquaꝝ &c. πεφυτευμένον. שָׁתוּל
Ier.17.℣.8.Et erit tanq; arbor plantata iuxta aquas,& fluuiũ emittes ꝛc.ξύλον εὐθηνοῦν. שָׁתוּל
Pſ.92.℣.antep.Plantati in domo Domini, in atrĳs Dei noſtri virebunt. πεφυτευμένοι. שְׁתוּלִים
Ezech.17.℣.pen.Plantabo eum & eleuabit ramum,ac faciet fructum.καταφυτεύσω. אֶשְׁתֳּלֶנּוּ
Præterea legitur tm̃.in Paul fœmini. Ezech.17.℣,8.10.& cap.19.℣.10.13. Oſe.9.℣.13.

Inde nomen.

שְׁתִילִים Stolones, plantulæ. Semel tantum legitur vſurpatum.
In reg.Pſ.*128*.℣.*3*.Filÿ tui ſunt vt plantulæ oliuaꝝ circũ menſã tuã.ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν. כִּשְׁתִלֵי

שָׂתַם Occluſit,obſtruxit,ſtipauit,conſtipauit,idem quod סָתַם. Hinc στομόω os obturo,ſeu occludo,quod ſpecialiter & tantum de oris obturatione dicitur, at Ebræum generalius accipitur. Item Mem conuerſo in literam eiuſdem inſtrumenti fit στέϐω, στύφω & latinum ſtipo,conſtipo,& Germanicum ſtoppen/verſtoppen.

In I. Coniug. שָׂתַם ſtipauit,occluſit. Legitur tantum ter in Biblÿs,vt:
Thren.*3*.℣.*8*.Cum clamarem & ſederem,obſtruxit orationem meam. ἀπέφραξε. שָׂתַם
Num.*24*.℣.*3*.& *15*.Dixit Bileam filius Peor,dixitq; vir cõſtipatus oculo. ὁ ἀληθινός. שְׁתֻם

שָׁתַן Minxit,perminxit,mictitauit,vrinam miſit, propriè ſignificat meiere ad parietem.

In III. Coniug. הִשְׁתִּין minxit. Vſurpatur tantum in præſenti,ſexies,vt:
1.Sam.*25*.℣.*22*.& *34*.Si reliqiſſem reſiduũ vſq; ad mane mingentẽ ad parietẽ. οὐροῦντα. מַשְׁתִּין
1.Reg.*14*.℣.*10*.Et extirpabo ipſi Ieroboã mingentẽ in parietem. οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. מַשְׁתִּין
Et cap.*16*.℣.*13*.Non reliquit ſuperſtitem ei mingentem ad parietem. מַשְׁתִּין
1.Reg.*21*.℣.*21*.& *2*.Reg.*9*.℣.*8*. Et excindam ipſi Ahab mingentẽ ad parietẽ. οὐροῦντα. מַשְׁתִּין

שָׁתַק Stetit placidus,perſtitit tranquillus, conſtitit placidè, Propriè dicitur de mari, cum non agitatur procellis & vndis, ſed ſtat & quieſcit placidum ſine fluctibus & tempeſtatibus. Cognationem habet cum שָׁקַט quieuit ſcutatus. Hinc ἱστήκω, στήκω, στάχω ſto,conſtanter & placidè ſto.

In I. Coniug. שָׁתַק ſtetit placidè. Quater tantum legitur.
Ionæ *1*.℣.*11*.Quid faciemus tibi vt ſtet(.i.quieſcat)mare nobis? καὶ κοπάσει. וְיִשְׁתֹּק
Et ℣ſu *12*.Tollite me & protelate(.i.proÿcite)me in mare & ſtabit mare.καὶ κοπάσει. וְיִשְׁתֹּק
Pſ.*107*.℣.*30*.Et lætati ſunt quod ſtarent(fluctus)& deduxit eos ad portum. ἡσύχασεν. יִשְׁתֹּקוּ
Et metaphoricè,Pro.*26*.℣.*20*.Et vbi non eſt grunniens (.i.ſuſurro) ſtabit contentio יִשְׁתֹּק
.i.quieſcet & ceſſabit contentionum occaſio. ἡσυχάσει μάχη

שָׁתַר Abſcondit,celauit,idem eſt quod סָתַר.

In I. Coniug. paſsiua. נִשְׁתַּר abſconditus eſt. Semel reperitur, vt:
1.Sa.*5*.℣.*9*. Et abſconditi ſunt eis anĩ.i.nati ſunt illis fici in loco abſcõdito.καὶ ἐπίταξεν וַיִּשָּׂתְרוּ

שָׁתַת Poſuit,diſpoſuit ordine & collocauit, conſtituit. Idem quod שׂוּת & שִׁית. Affinitatem habet cum שָׁתָה bibit,hoc eſt,poculum ori appoſuit. Hinc στατέω, στατεύω, στατίζω, ſto,conſiſto,ſtabulor,conſtituo,ἐπιστατέω præſum,præpoſitus ſum.

In I. Coniug. שַׁת poſuit,& ſine accuſatiuo poſitus ſeu conſtitutus eſt. (ἔθεντο.
Pſ.*49*.℣.*15*.Veluti pecudes ad infernũ collocati (ſeu conſtituti) ſunt mors depaſcet, שַׁתּוּ
Pſ.*73*.℣.*9*.Conſtituerunt in cœlũ os ſuũ,& lingua eoꝝ perambulabit in terra. ἔθεντο. שַׁתּוּ

שֵׁת Nates. Vide radicem in שִׁית poſuit.

ת: Pſalm.25.

תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ :

תָּאַב Deſiderauit,optauit,opinionibus & votis expetijt. Affinitatem habet cum יָאַב & אָבָה voluit,auebat,& cum דָּאַב tabuit,quaſi præ nimio deſiderio, &c. Hinc per inuerſionem literarum eſt Græcum ποθέω, ποθείσκω deſidero, πόθος, ποθή, πόθημα deſiderium, ποθεινός deſiderabilis,& latinum opto,optas,optare, optio.

In I. Coniug. תָּאַב optauit,deſiderauit. Conſtruitur cum אֶל aut לְ. Ter extat.
Pſ.*119*.in He.Ecce optaui ad mandata tua,per iuſticiam tuam viuifica me.ἐπεθύμησα. תָּאַבְתִּי
Et in Thau. Optaui ad ſalutem tuã Domine,& lex tua eſt oblectatio mea. ἐπεπόθησα. תָּאַבְתִּי

Et in ℣. Attrita eſt (vel vaſta fuit) anima mea ad optandum ad iudicia tua. ἐπεπόθησεν. לְתַאֲבָה

In II. Coniug. תָּאֵב auerſatus eſt, abominatus eſt, contrariam habet ſignificationem à prima Coniug. & conuenit cum verbo תָּעַב abominatus eſt. Semel.

Amos 6.℣.8. Auerſor ego faſtum Iacob, & palatia eius odio habui. μεμίσηκα. מְתָאֵב

תָּא Conclaue, cubiculum, vide in radice תוא.

תאה Rectè diſpoſuit, determinauit terminos, limitauit, limitem rectum poſuit, deſcripſit terminum, definiuit limites rectos. Cognatio. habet cum תָּוָה ſignauit, deſignauit, nam limites deſignantur ſuis marginibus vt termini dignoſcantur. Hinc ἰθύω, ἰθυνω rego, guberno, ἰθὺς rectus & rectitudo, ἰθέως rectè, ἰθὺ obuiam, rectà, limites enim conſtituuntur propter rectitudinem & iuſticiam, vt omnia rectè diſponantur.

In II. Coniug. תֵּאָה rectè diſpoſuit terminos, determinauit. Bis.

Num. 34.℣.7. A mari magno determinabitis vobis Hor montem. καταμετρήσετε. תְּתָאוּ

Et ℣ſu 8. Ab Hor monte determinabitis, vbi itur in Hamath, eruntq; exitus &c. תְּתָאוּ

In III. Coniug. הִתְאָה fecit limitem, conſtituit terminum. Semel reperitur.

Num. 34.℣.10. Et limitabitis deſignando vobis ad terminum orientis. καταμετρήσετε. וְהִתְאַוִּיתֶם

Componitur ex תָּאָה limitauit & תָּוָה deſignauit, vel potius eſt verbum 4. Coniugationis à radice אָוָה auebat, vt ſit ſenſus: & facietis vos auere ad terminum.

Inde nomina.

תַּאֲוָה Determinatio, limitatio. Reperitur tantum ſemel in Biblijs, vt:

In reg. Gen. 49.℣.26. Benedictiones patris tui ſuperarunt benedictiones maiorum (vel genitorum) meoꝝ, vſq; ad determinationem collium mundi. ὀρέων μονίμων. תַּאֲוַת

Quando aũt ſignificat auiditatem, ſeu deſiderium & concupiſcentiam eſt ab אָוָה.

תְּאוֹ Bos ſyluestris, vrus qui vagatur per omnes terminos in locis indigeſtis. Inuenitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt:

Deut. 14.℣.5. Et alcen & biſonem & vrum & ramigerum (comedetis) ὄρυγα. תְּאוֹ

תּוֹא Vrus, bos ſyluestris. Et in hac forma legitur tantum ſemel.

Ieſ. 51.℣.20. Iacuerunt in capite platearum ſicut vrus retis. ὡς σευτλίον. כְּתוֹא

תאם Geminus fuit, congeminatus eſt, ſimilitudine integra adæquatus eſt, magnitudine æquali fuit, vt ſolent eſſe gemini. Cognationem habet cum תָּמַם integer fuit. Hinc Græci per reduplicationem primæ literæ dicunt δίδυμος didymus, διδυμότης geminatio. Hinc nomen Thomas, qui dicitur Didymus.

In I. Coniug. תָּאַם geminus fuit. Bis tantum reperitur, vt:

Exo. 26.℣.24. & ca. 36 ℣.29. Et erũt gemini infra, & ſimul erunt integri in capite ſuo. .i. tam aptè coniũgentur inter ſe aſſeres vt videantur gemelli .i. pares ac gemini. ἐξ ἴσου. תֹּאֲמִים

In III. Coniug. הִתְאִים peperit gemellos. Bis reperitur.

Can. 4.℣.2. & ca. 6.℣.6. Quæ vniuerſæ gemellos pariunt, nec vlla eſt effœta ꝛc. διδυμεύουσαι. מַתְאִימוֹת

Inde nomina.

תְּאוֹמִים Gemini, gemelli. Ter inuenitur in ſacris Biblijs, vt:

Gen. 38.℣.4. à fine. Et ecce gemini in vtero eius. Sept. δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς. תְאוֹמִים

In re. Cã. 4.℣.5. Duæ mam̃æ tuæ ſũt vt duo hinnuli, gemelli capreæ. δίδυμοι δορκάδες. תְּאוֹמֵי

Cum Aleph expulſo ſemel. Gen. 25.℣.24. Et ecce gemelli in vtero eius. δίδυμα. תוֹמִם

תְּאָם Geminatio, & per exaggerationem accipitur abſtractum pro concreto. Semel.

Plur. in reg. Can. 7.℣.4. Duæ mammæ tuæ vt duo hinnuli, geminationes capreæ. (δίδυμοι δορκάδες. תָּאֳמֵי

תאנה Ficus pro arbore & fructu, cuius flos eſt gratiſſimus. Hinc eſt αἰθέω per conuerſionem radicis ἀνθινός, αἰθηνός, ἀνθηρὸς floridus, iucundus, ἀνθέω facio florere. Sept. συκῆ ficus arbor, σῦκον ficus fructus.

Pro. 27.℣.18. Qui conſeruat (.i. curat) ficum, comedet fructum eius. συκῆν. תְּאֵנָה

Deut. 8.℣.8. Terra tritici & hordei, & vitis & ficus & mali punici ꝛc. συκαῖ. וּתְאֵנָה

Cum affi. Pſ. 105.℣.32. Et percuſſit vitem eorum, & ficum eorum. καὶ τὰς συκᾶς. וּתְאֵנָתָם

Et plu. Ier. 8.℣.13 Non ſunt vuæ in vite, & nõ ficus in ficu. οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς. תְּאֵנִים

Cum affi. Amos 4.℣.9. Hortos veſtros et vineas veſtras, et ficus veſtras. συκᾶς ὑμῶν. וּתְאֵנֵיכֶם

Ier. 24 ℣.2. Corbis vnus continebat ficus bonas valde, quales ſunt ficus primogenitæ. σύκων. כִּתְאֵנֵי

Legitur & Gen.3.℣.8.Num.13.℣.24.ca.20.℣.5.Iud.9.℣.10.11.Ieſ.34.℣.4. Hoſ.9.℣.10.
תְּאֻנָה Cauſa inuectiua,occaſio inuehendi in aliquem,impulſio ꝛc. vide אָנָה:

תָּאַר Delineatus eſt,conformatus eſt ſuis lineamentis, lineatus eſt in forma ſua, lineas duxit,figurauit. Hinc θεωρέω contemplor omnia lineamenta,θεώρησις, θεώρημα contemplatio, θεωρία ſpeculatio, θεωρός ſpectator qui formam & lineamenta alicuius contemplatur.
In I. Coniug. תָּאַר duxit lineas,reſpexit forma ſua ad aliquem. (ἐκβάλλει.
Ioſ.15.℣.9.Et formabit(.i.reſpiciet ſeu ducet lineas) limes iſte à vertice montis. ϗ δι- וְתָאַר
Idem reperitur tantum.Ioſ.15.℣.11.& cap.18.℣.14.& 17.
In II. Coniug. תֵּאֵר formauit ſuis lineis, delineauit. Ter legitur in Biblijs,vt:
Ioſ.19.℣.13.Et exibit Rimmon quæ ducitur ceu linea obliqua ad Nea. הַמְּתֹאָר
Ieſ.44.℣.13.Faber lignoꝝ extẽdit funiculũ,formabit illud(lignũ)rubrica, ϗ ἐμόρφω- יְתָאֲרֵהוּ
faciet illud aſcijs,& circino formabit illud.i.delineabit illud. ἐρύθμησεν αὐτό. (σεν. יְתָאֲרֵהוּ

Inde nomen.

תֹּאַר Forma,lineamentum alicuius formæ,delineatio,ſpecies.
Gen.29.℣.17.Et Rachel erat pulchra forma,& pulchra aſpectu. καλὴ τῷ εἴδει. תֹּאַר
In reg.Iud.8.℣.18.Vt tu,ita erant ipſi,vnus erat vt forma filiorum regis. ὡς εἶδος. כְּתֹאַר
Cum affi.Ieſ.52.℣.pen.Et forma eius præ filijs hominum(deterior erat) τὸ εἶδός σου. וְתָאֲרוֹ
Item 1.Sam.28.℣.14.Et dixit ei,quæ eſt forma eius? & dixit ꝛc. τί ἔγνως. תָּאֳרוֹ
Thren.4.℣.8.Obſcurior fuit nigredine forma eoꝝ,non diſcreti ſunt ꝛc. τὸ εἶδος αὐτῶν. תָּאֳרָם
Inuenitur præterea. Gen.29.℣.17.cap.39.℣.6.cap.41.℣.18.Ieſ.53.℣.2. Ier.11.℣.16.
תֵּבָה Arca,de hoc vide in תֵּיב.

welt תֵּבֵל Orbis.i.terra habitabilis quæ comprehendit multitudinem hominum. Cognationem habet cum בָּלַל confudit, nam in hoc orbe omnia ſunt confuſa ſeu commixta. Hinc per tranſpoſitionem literarum eſt πλήθω impleo, πληθύνω multiplico, πλῆθος & πληθὺς multitudo,accipitur enim orbis terræ pro multitudine quæ continetur in eo. Hinc eſt germanicum per metatheſin literarum Welt.
Pſ.24.℣.1.Domini eſt terra & plenitudo eius,orbis & habitantes in eo. ἡ οἰκουμένη. תֵּבֵל
Pſ.89.℣.12.Tui ſunt cœli,& tua eſt terra,orbis & plenitudo eius &c. τὴν οἰκουμένην. תֵּבֵל
In re,Pro.8.℣.6.à fine.Ludens ſũ in orbe terræ eius,& deliciæ meæ ꝛc. τὴν οἰκουμένην. בְּתֵבֵל
Item 1.Sam.2.℣.8.Pſ.9.℣.9.Pſ.18.℣.16.Pſ.19.℣.5.Pſ.33.℣.8.Pſ.50.℣.12.Pſ.77.℣.19.&c.
תּוּבַל־קַיִן Thubalcain,filius Lamech.q.d.orbis poſſeſſor,fuit faber induſtrius in omni genere metallorum,hinc per aphæreſin Vulcanus, faber ferri.
Gen.4.℣.22.Et Zilla quoqꝫ peperit Thubalcain cudentẽ omne fabrile æris. τὸν θόβελ. תּוּבַל קַיִן
תֶּבֶל Commixtio nefaria. Legitur tantum.Leuit.18.℣.23.& cap.20.℣.12. vide בָּלַל.
תְּבַלֻּל Luſcus,vitium oculorum,hinc per metatheſin literarum eſt πτύλλος. Semel extat in Biblijs.
Leuit.21.℣.20.At confuſio in oculo. Septuag. ἡ πτύλλος τοὺς ὀφθαλμούς. תְּבַלֻּל

תֶּבֶן Stramen,ſtramentum,palea ex herbis ſeu frumentis. Cognationem habet cum בָּנָה ædificauit,nam paleæ adhibentur ad cementum & limum conficiendum cuius vſus eſt in extruendis ædificijs. Hinc per tranſpoſitionem literarum βοτάνη herba βοτανίζω runco,noxias herbas vello.
Gen.24.℣.25.Et dixit ad eum,Etiam ſtramentũ & pabulũ abundè eſt nobis. ἄχυρα. תֶּבֶן
Exo.5.℣.7.Non addetis dare paleas populo ad ducendos lapides ꝛc. ἄχυρον. תֶּבֶן
Ieſ.11.℣.7.& cap.65.℣.vlt.Leo ſicut bos comedet paleas(vel herbam) ἄχυρα. תֶּבֶן
Legit̃ & Exo.5.℣.10.11.12.13.16.18.Iud.19.℣.19.Iob 21.℣.18.ca.41.℣.19. 1.Re.4 ℣.28.
מַתְבֵּן Palea,collectio & multitudo palearum. Semel tantum reperitur,vt:
Ieſ.25.℣.antep. Quemadmodũ exteritur palea in ſterquilinio. ὃν τρόπον πατοῦσιν ἅλωνα. מַתְבֵּן

תָּבוֹר Thabor,nomen montis verſus occidentem, item pro plaga occidentali.
Pſ.89.℣.13.Thabor & Hermon in nomine tuo ouabũt.i.occidens & oriens litabũt. תָּבוֹר
תָּבַר Radicem habet בָּרָה de qua vide ſuo in loco. (θαβώρ.

Indigeſtum,

תֹּהוּ Indigeſtum,indigeſtio,inordinatio,vanitas,vaſtitas,deſolatio,vbi nihil eſt digeſtum ordine ſeu compoſitum,nihil cultum & exornatum,perinde vt terra erat anteq̃ veſtiretur plantis & ornaretur herbis vel arboribus. Deinde accipitur pro depopulatione & vanitate vbi omnia rediguntur in vaſtitatem deſolationem, & vanitatem, item idola vocant̃ vanitas ſeu vaſtitas.Hinc δῃόω,δηόω,δηΐζω,δῃέω vaſto,depopulor.

Ge.1.℣.2.Et terra erat vaſtitas et vacuitas.i. inculta et vacua. ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύα- תֹּהוּ
Ieſ.44.℣.9.Formatores ſculptilis oẽs vani ſũt.i.ĩ deſolationẽ erũt.πάντες μάταιοι. (στος. תֹּהוּ
Ieſ.34.℣.11.Et extendet ſuper eam regulam vanitatis .i. deſolationis.ἐρήμου. תֹּהוּ
Ieſ.49.℣.4.Ad vanitatem & vilitatem virtutem meã conſumpſi. εἰς μάταιον. לְתֹהוּ
Et cap 41.vlt.Ventus & vanitas ſunt ſimulachra eorum.καὶ μάτην. וָתֹהוּ
Item Deut.32.℣.10.& 1.Sam.12.℣.21.Ieſ.6.℣.19.cap.12.℣.pen.cap.26.℣.7.

תָּהֳלָה Inſania, væſania. Cognationem habet cum הָלַל glioriatus eſt more inſanorum. Hinc eſt German. tholl. Legitur tantum ſemel.
Iob 4.℣.18.Ecce inter ſeruos ſuos non eſt fidelis, & in angelis ſuis ponet væſaniã. תָּהֳלָה
(σκολιόν.

תְּהוֹם Abyſſus, vorago, profunditas aquarum multarum. Cognationem habet cum הָמַם & הוּם item הָמָה tumultuatus eſt, impetum fecit, fremuit inſtar impetus aquarum ingentium. Eſt generis communis apud Ebræos. Hinc θημών, θημωνία ſepulchrum θῆμα idem.

Pſ.42.℣.8.Abyſſus ad abyſſum vocat ad vocem cataractarum tuar̃. ἄβυσσος. תְּהוֹם
Gen.1.℣.2.Et tenebræ erant ſup̃ faciem abyſsi,& ſpiritus Dñi ferebatur ꝛc.τῆς ἀβύσσου תְּהוֹם
Pſ.36.℣.7.Iudicia tua ſũt abyſſus multa.i.tã copioſa vt abyſſus ingens.ἐπάνω τῆς ἀβύσσου תְּהוֹם
Deu.33.℣.13.Et de abyſſo cubante inferne (deorſum) ἀπὸ ἀβύσσων. וּמִתְּהוֹם
Et pl.Exo.15.℣.5.Abyſsi opuerũt eos,deſcenderũt in ꝓfũditates ꝛc.πόντῳ ἐκάλυψεν. תְּהֹמֹת
In reg.Pſ.71.℣.20.Et de abyſsis terræ iterum educes me.ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς. וּמִתְּהוֹמוֹת
Item Gen.7.℣.11.ca.8.℣.2.ca.49.℣.25.Deut.8.℣.7.ca.33.℣.13.Pſal.33.℣.7. &c.

תוא Conclaue parauit, cubiculum paruum fecit, thalamum circumſcriptum ſuis menſuris & terminis extruxit. Cognationem habet cum תָּוָה deſignauit, & תָּאָה determinauit, nam conclauia erant ita circumſcripta vt in longitudine & latitudine haberent eandem menſuram ſeu quantitatem. Verbaliter non vſurpatur, ſed tantum nominaliter. Hinc eſt θέω pono nam conclauia erant loca vbi reponebantur veſtes & alia vaſa templi &c.

תָּא Conclaue,cubiculum,penetrale,exedra certis limitibus circumſcripta.
1. Regum 14.℣.4.à fine. & 2.12.℣.11. Et reponebant ea in conclaue ſatellitum. εἰς τὸ θεὲ τῶν παρατρεχόντων. תָּא
Eze.40.℣.7. Et conclaue calamũ vnũ in longitudine, & calamũ vnũ in latitudine,εἰς וְהַתָּא
ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων, & inter conclauia erant quinq̃ cubiti(ſpacior̃)ἀναμέσον θεὲ הַתָּאִים
Plu Eze.40.℣.16.Et feneſtræ clauſæ (.i.anguſtæ interius) in conclauibus.ἐπὶ τὰ θεείμ הַתָּאִים
Cũ affi.leui.℣.21.Et ꝯclauia eiꝰ tria hinc,& tria illinc, & frontiſpicia eius.καὶ τὸ θεὲ τρεῖς. וְתָאָו
In re.Eze.40.℣.10.Et ꝯclauia portæ ꝟſus orientem,tria hinc,& tria illinc. καὶ τὰ θεὲ. וְתָאֵי
Legitur præterea tantum Ezech.40.℣.13.21.30.& 33.

תָּאוֹת Conclauia,cubicula,penetralia,vbi reponebant̃ vaſa templi.Legit̃ tm̃ ſemel, vt,
Eze.40.℣.12.Et margo ante cubicula(habebat)cubitum vnum. καὶ τὸ θεὲ πηχῶν. הַתָּאוֹת

תָּוָה Signauit,deſignauit, ſignum inſtar crucis ſeu litetæ ת poſuit. Cognationem habet cum תָּאָה determinauit,limitauit, ſigna limitis poſuit &c.

ת

In II. Coniug. תִּוָּה ſignauit.Inuenitur tantum ſemel,vt,
1.Sam.21.℣.antep.Et ſignauit(impingendo) oſtia portæ, & deſcendit ſaliua ſua in barbam ſuam(ſignauit exarando vnguibus in valuis portarum) καὶ ἔπιπτεν. וַיְתָו
In III. Con. הִתְוָה fecit ſignum,ſignauit,ſcripſit ſignum. Bis legitur.
Eze.9.℣.4.Et ſignabis ſignũ(thau)ſup̃ frontes viror̃ ingemiſcẽtiũ. καὶ δὸς σημεῖον. וְהִתְוִיתָ
Pſ.78.℣.41.Et ſanctum Iſraelis deſignauerunt.i.p̃ſcripſerunt ei limitem. παρώξυναν. הִתְווּ
Inde nomen.

תָּו Signum, Hinc ת litera vltima ſcribitur ad formam ſigni crucis. Ter legitur, vt,
Eze.9.℣.4.Et ſignabis Thau(.i.ſignũ)ſup frontes viroꝝ ingemiſcentiũ.ϗ σημεῖον. תָּו
Et ℣.6.Et ad omnem virum ſuper quo eſt Thau(.i.ſignum)ne accedatis.σημεῖον. הַתָּו
Cum affi.Iob 31.℣.6.à fine.Et ſignũ meũ eſt omnipotens qui intelliget me.χεῖρα μȣ. תָּוִי

תּוֹךְ Medium,interius, internum. Cognationem habet cum תָּכַךְ vnde תֹּךְ fraus, vſura, dolus, nam dolus latet interius in corde. Hinc Latinum tego,contego,obtego,nam interius tegitur ab extremitatibus. Et Græcum τέγη, τέγος tectum.
Gen.15.℣.10.Et accepit iſta oĩa, & dimẽbrauit(.i.ſecuit)ea p̱ mediũ.διεῖλεν αὐτὰ μέσα. בַּתָּוֶךְ
Ier.39.℣.3.Et vẽerũt oẽs pricipes regis Babel,et ſederũt ĩ porta media.ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ הַתָּוֶךְ
In reg.Gen.1.℣.6.Fiat expanſio(vel firmamentum)in medio aquarum.ἐν μέσῳ. בְּתוֹךְ
Deut.4.℣.12.Et loquutus eſt Dominus ad vos de medio ignis.ἐκ μέσου τȣ̃ πυρός. מִתּוֹךְ
Cum affi.Leu.17.℣.8.Et de peregrino q̃ p̱egrinaꝛ in medio eoꝝ. ἐν ὑμῖν. בְּתוֹכָם
Pſ.116.℣.vlt,In atrijs domus Domini,in medio tui Ieruſalem. ἐν μέσῳ σȣ. (℣.23.&c. בְּתוֹכֵכִי
Itẽ Ge.2.℣.9.c.3.℣.4.9.℣.21.ca.15.℣.10.Pſ.22.℣.15.Pſ.22.℣.23.et Deu.3.℣.16.Exo.14.

תִּיכוֹן Medius,interior eſt adiectiuum nomen. Bis vſurpatur,vt,
Ezech.47.℣.16.Atrium medium quod erat iuxta terminum Hauran.αὐλαὶ τȣ̃ πίχων. הַתִּיכוֹן
Exo.26.℣.28.Et vectis medius per medios aſſeres. ϗ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον. הַתִּיכֹן

תִּיכוֹנָה Media,interior, & ſubſtantiuè intermedium.
1.Re.6.℣.6.Stratũ inferiꝰ q̃nq; fuit cubitoꝝ latitudĩe ſua,et mediũ. ϗ τὸ μέσον ἓξ πήχεων וְהַתִּיכֹנָה
Et ℣.8.Et p̱ cochleas aſcẽdebãt ad intermediũ,& ab intermedio ad tertios. ἀνάβασις הַתִּיכֹנָה
Et pl.Eze.42.℣.5.Ab infimis & à medijs ædificij.ϗ τῶν μέσων. (εἰς τὸ μέσον ϗ ἐκ τῆς μέσης. הַתִּיכוֹנוֹת

תֹּךְ Dolus,fraus,ſcribitur ſine vau, de hoc vide radicem תָּכַךְ.

תּוּר Intuitus eſt alicuius lineamenta & formam,explorauit,inq̃ſiuit. Cognat. habet cum תָּאַר contemplatus eſt lineamentum & formam alicuius, item cum טוּר .i. ordo, ſignificat enim ordine & per gyrum explorare. Hinc θηράω, θηράομαι indago, θήρα, θήρεμα, θήρευμα indago,inis, θηρεύω, θηρεύομαι indago feras,venor, θηρήτωρ, θηρητὴς, θηρευτὴς venator. Item per conuerſionem radicis,roto,rotas,rotare, τορεύω torno.
In I. Coniug. תָּר indagauit,explorauit rotando vel circumeundo.
Nu.13.℣.pen.Et p̱tulerunt infamiã terræ illius quã indagauerunt. κατεσκέψαντο. תָּרוּ
Eccle.2.℣.3.Indagaui corde meo ad p̱trahendũ ad vinũ carnem meã.κατεσκεψάμην. תַּרְתִּי
1.Regum 10.℣.15. Præter viros indagatores.i. mercatores qui perluſtrant regiones.
τῶν ὑποτεταγμένων. (κατασκέψασθαι. הַתָּרִים
Num.10.℣.4.à fine. Et arca Domini proficiſcebaꝛ &c. ad explorandũ eis requiem. לָתוּר
Et cap.15.℣.antepen.Et non indagabitis poſt cor veſtrum,& poſt oculos veſtros.
ȣ̓ διαστραφήσεσθε. (ϗ κατασκεψάσθωσαν. תָתוּרוּ
Numer.13.℣.3.Mitte tibi viros qui explorent terram Chanaan, quam ego dabo ꝛc. וְיָתֻרוּ
Inuenitur præterea Num.13.℣.8.18.22.26. Num.14.℣.6.8.34.36.38. Deut.1.℣.33.&c.
In III. Coniug. הֵתִיר fecit inquiſitionem,explorauit. Semel.
Iud.1.℣.23.Et explorauerunt domum Ioſeph in Bethel, & nomen ꝛc. ϗ παρενέβαλον. וַיָּתִירוּ

Inde nomina.

תּוֹר Indago,indagatio,ordo explorationis,diſpoſitio formę.Itẽ turtur,auis ab indagando & iniquirendo comparem ſuum,accipitur quoq; p̱ turture depicto & artificiali. Pro ordine ſeu diſpoſitione ter accipitur. Hinc latinum & german. turtur.
Eſther 2.℣.12.Et quando attigerit exploratio(.i.ordo)puellaꝝ ꝛc.οὗτος γὰρ ἦν καιρός. תֹּר
Et ℣.15.Cumq; appeteret ordo(vel tẽpꝰ)Eſther filię Abihad patrui ꝛc.ἐν τῷ ἀναπλη- תֹּר
1.Par.17.℣.16.Et reſpexiſti me ſcd̃m formã hoĩs ꝛc.ὡς ὅρασις ἀνθρώπου. (ρῶσθαι τὸν χρόνον. בְּתוֹר
Pro turture. Can.2.℣.12.Vox turturis audita eſt in terra noſtra.τῆς τρυγόνος ἠκούσθη. הַתּוֹר
Ier.8.℣.7.Etenim ciconia in cœlis nouit indicta tempora ſua,& turtur ꝛc.τρυγὼν. וְתוֹר
Cum affix. Pſ.74.℣.19. Ne des beſtijs animam turturis tui .i. hominis qui eſt turtur.
ἐξομολογουμένην σοι. (δύο τρυγόνας. תּוֹרְךָ
Et plur.Leui.5.℣.7.ca.12.℣.vlt.cap,15.℣.14.& 29. Duos turtures aut duos pullos ꝛc. תֹּרִים
Bis p̱ turturibꝰ artificialibꝰ. Cã.1.℣.10. Pulchrę ſũt genæ tuæ inter turtures. ὡς τρυ- בַּתֹּרִים
In reg.idem ℣.11. Turtures(.i. monilia)auri faciemus tibi. ὁμοιώματα. (γόνος. תֹּרֵי

Exploratio,

תּוּרָה Exploratio, ordo. Semel in hac ſignificatione reperitur.
In reg. 2. Sam. 7. ℣. 19. Et hæc eſt exploratio hominis (vel ordo hominis) ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου. Pro hoc ſcribitur 1. Par. 17. ℣. 16. כְּתוֹר ſecundum formam. תּוֹרַת

יָתוּר Indago, exploratio. Semel reperitur in Biblijs, vt,
In re. Iob 39. ℣. 8. Exploratio montiũ eſt pabulum eius .i. in montibus inuenit paſcua. יְתוּר

אֲתָרִים Explorationes, & ꝑ auxeſin ꝓ exploratoribus. Semel inuenit. (κατασκέψεται.
Num. 21. ℣. 1. Quia venit Iſrael per viam explorationum (vel exploratoꝝ.) ἀθαρείμ. אֲתָרִים

תָּזַז Reſecuit, excidit. Hinc per metatheſin literarum eſt latinum cædo, excido, ſuccido, concido, & hinc οὐτάω, οὐτάσκω, οὐτάσκω vulnero &c.
In III. Con. הֵתַז reſecuit. Semel tantum reperitur in Biblijs ſacris, vt,
Ieſ. 18. ℣. 5. Et abſcindet culmos falcibꝰ, et ꝓpagines remouebit & reſecabit) ἀποκόψει הֵתַז

תּוֹתָח Iaculum, miſsile, de hoc vide infra תּוֹתָח.

תַּחְרָא Thorax, pectorale, quicquid anterioris duntaxat partis à collo vſq; ad coxendicem protenditur, vel eſt veſtis ex corio facta pendens à collo vſq; ad coxendicem. Hinc θώραξ thorax, θωρακίζω thoracem induo, θωρήσσω armo.
Bis tantum reperitur & Aleph in fine ſcribitur pro He cognationis gratia.
Exo. 28. ℣. 33. Sicut os (.i. foramen) thoracis erit ei, vt non rumpatur. תַּחְרָא
Exo. 39. ℣. 23. Et os pallij in medio eius vt os thoracis (vel loricæ) תַּחְרָא

תַּחֲרָה Irritauit, prouocauit ad certamen, excitauit iratus & cum ardore animi ſui. Componitur ex תַּחַת ſub, & חָרָה exarſit, vt ſi quis iratus alios tanq; inferiores deſpicit & prouocat ad certamen. Hinc per inuerſionem radicis eſt ἐρεθέω, ἐρέθω, ἐρεθίζω, ἐξερεθεύομαι, id eſt, irrito, prouoco, ἐλδαίνω & ἐλθμαίνω, prouoco, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός irritatio.
In II. Coniug. תִּתְחָרֶה irritauit, prouocauit. Bis legitur.
Ier. 22. ℣. 15. Num regnabis quod tu ita irritas (.i. contendis) cum cedro? παροξύνθης. מְתַחֲרֶה
Et c. 12. ℣. 5. Quomodo irritabis (.i. ꝓuocabis) equos (ad certãdũ curſu:) παρασκευάσῃ. (ἐφ' ἵπποις. תְּתַחֲרֶה

תַּחַשׁ Taxo, taxus, melis animal aſperum & mordax, magnitudine vulpis vario colore, in cauernis viuens, mellis auidiſsimum, ob eam quoq; rem græcis μέλις melis vocatur. Hinc taxo, vel taxus, Et Germanicum tachs/tachsfelen/ & gallice Teſſon.
Numer. 4. ℣. 6. Et ponent ſuper illo (velo) operimentum ex pellibus taxonis .i. melis. δέρμα ὑακίνθινον. (ὑακίνθινον. תַּחַשׁ
In pauſa. Ezec. 16. ℣. 10. Et calceaui te taxo .i. corio taxi ſeu pellibus melis ornaui te. תָּחַשׁ
Et pl. Exo. 25. ℣. 5. Et pelles arietum rubricatas, & pelles taxoꝝ (ſiue taxeas) ὑακίνθινα. תְּחָשִׁים
Exo. 26. ℣. 14. et c. 36. ℣. 19. Opimẽtũ ꝓ tabernaculo ꝛc. ex pellibꝰ taxoꝝ. ὑακίνθινα. תְּחָשִׁים
Legitur præterea tantum Exo. 35. ℣. 23. cap. 39. ℣. 34. Num. 4. ℣. 8. 10. 12. 25.

תַּחַת Sub, ſubter, ſubtus, infernè, item, loco, vice, eò quòd, propterea &c. Eſt forma nominis & latinis variè redditur pro exigentia ſententiæ. Cognationem habet cum חָתַת conſternauit, ꝓſtrauit, nam proſternere aliquem eſt eum pedibus ſuis, vel ſub aut infra ſe ſubijcere. Hinc ח durius prolato & metatheſi facta fit κάτω infra, deorſum, κατώτερος inferior, κατώτατος infimus, κατωθέω deijcio, depello. Item ἡττάω vinco, ἡττάομαι vincor, ἥττημαι inferior ſum, ἥττων inferior &c.
Pſal. 10. ℣. 7. Execratione os eius plenum eſt &c. ſub lingua eius eſt labor & dolor. ὑπὸ τὴν γλῶσσα.
Exod. 21. ℣. 24. Oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu (dabis) (ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. תַּחַת
Ier. 5. ℣. 19. Propter quid fecit Dñs Deus noſter nobis omnia hæc: τίνος ἕνεκεν. תַּחַת
In pau. Exo. 20. ℣. 3. Non facies tibi ſculptile ꝛc. & illius q̄ eſt in terra ſubtus. κάτω. תָּחַת
2. Sam. 22. ℣. 40. Incuruabis inſurgentes mihi (.i. hoſtes meos) ſub me. ὑπὸ κάτω μου. מִתַּחַת
Cum affi. Gen. 2. ℣. 21. Et accepit vnã de coſtis eius & clauſit carnẽ ꝓ ea. ἀντ' αὐτῆς. תַּחְתֶּנִּי
Pl. cũ affi. Pſ. 18. ℣. 4. à fin. Qui dat vindictas mihi, & ſubdit populos ſub me. ὑπ' ἐμὲ. תַּחְתֶּנָּה
Ioſ. 2. ℣. 14. Anima noſtra ſit pro vobis ad moriendum. ἀνθ' ὑμῶν. תַּחְתַּי
תַּחְתֵּיכֶם

תַּחְתִּי Inferior, ἥττων nomen maſculinum ordinale, quod iod à tergo repræſentat.
Plur. Gen. 6. ℣. 16. Et oſtiū arcæ ī latere eius pones, infimas ſecundarias ꝛc. κατάγαια. תַּחְתִּיִּם

תַּחְתִּית Inferior, eſt fœminini generis & ordinem ſignificat, Aliquando eſt ſubſtant:
Eze. 31. ℣. 14. Quia omnes iſti traditi ſunt morti, ad terram inferiorem. εἰς γῆς βάθος. תַּחְתִּית
Pl. Ioſ. 15. ℣. 18. Et dedi ei fontes ſuperiores, & fontes inferiores. τὴν κάτω. תַּחְתִּיּוֹת
Pſ. 139. ℣. 15. Variè compactus ſum in infimis terræ. ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. בְּתַחְתִּיּוֹת

תַּחְתִּיָּה Inferior, idem quod præcedens nomen ſignifi. & in plur. omnino nihil differt.
Pſ. 86. ℣. 13. Erues animā meā ex inferno inferiori. i. à morte ꝑpetua. ἐξ ᾅδου κατωτάτου. תַּחְתִּיָּה

תַּחְתּוֹן Inferior, infimus, nomen adiectiuum & maſculinum.
Ioſ. 18. ℣. 13. Deſcendit limes in Atroth Adar ad montē qui eſt ad merid. Beth. infer. תַּחְתּוֹן

תַּחְתּוֹנָה Inferior, eſt generis fœminini. (ἡ κάτω.
1. Re. 6. ℣. 6. Et ambitus (ſtratus) infimus qnq; fuit cubitoꝝ latitudine ſua. ἡ πλευρὰ ἡ הַתַּחְתּוֹנָה
Eze. 40. ℣. 18. Iuxta longitudinem portaꝝ erat pauimentum inferius. (ὑποκάτω. הַתַּחְתּוֹנָה
Plur. Ezec. 42. ℣. 5. Nam decerpſerunt cellulæ ab eis. i. ab infimis, & medijs ædificij. מֵהַתַּחְתֹּנוֹת
(ἐκ τῶν ὑποκάτωθεν.

תֵּיב Extruxit arcam in qua habitare poſſunt homines. Cognationem habet cum בָּנָה ædificauit. Hinc German. Buden/ auff buden / item poden / nam arca huiuſmodi extructa habebat varia interſtitia & tabulata. Verbaliter non extat, ſed tm̄ nomē. Hinc θίβη, vt θίβη παπύρου fiſcella arundinea. Sept. habent κιβωτὸν arca.

תֵּבָה Arca, theca, non reperitur pluraliter, ſed tantum ſingulariter, vt,
Ge. 6. ℣. 15. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit longitudo arcæ, 50. cubitoꝝ latitudo. κιβωτόν. הַתֵּבָה
Et ℣. 16. Feneſtram facies arcæ, & ad cubitum conſummabis eam. τῆς κιβωτοῦ. תֵּבָה
In reg. idem ℣. 14. Fac tibi arcam lignoꝝ Gopher (vel pini) κιβωτόν. תֵּבַת
Et cum Iod expreſſo. Exo. 2. ℣. 3. Et accepit ſibi arcam arundinis. Sept. θίβιν παπύρου. תֵּיבַת
Præterea legitur tantum Gen. cap. 6. 7. 8. 9. in multis verſibus, & Exod. 2. ℣. 5.

תֵּמָאִי Thema, regio Arabiæ deſertæ.
Ieſ. 21. ℣. 4. fin. In occurſū ſitienti afferte aquas, o habitatores terræ Thema. θαιμάν. תֵּימָא
Iob 6. ℣. 19. Viderunt itinera (vel comitatus) thema, & ꝑambulationes &c. θαιμανῶν. תֵּמָא

תַּיִשׁ Hircus, aries, veruex minor qui non eſt aptus ad generandum. Cognationem habet cum נָתַשׁ euulſit. Hinc Germanicum per inuerſionem radicis, ein ſchötz/ & ſecundum aliarum nationum idioma ein Schöps. Quater legitur, vt,
In pauſa. Pro. 30. ℣. 31. Canis venaticus agilis lumboꝝ, aut aries, & rex ꝛc. τράγος. תָּיִשׁ
Plur. Gen. 30. ℣. 34. Et ſeparauit in die illo hircos circulatos & maculis ꝛc. τῶν τράγους. תְּיָשִׁים
Et c. 32. ℣. 15. Capras ducētas, et hircos viginti, oues ducētas et arietes 20. τράγους εἴκοσι וּתְיָשִׁים
2. Par. 17. ℣. 11. Arietū ſeptē millia & ſeptingētos, & hircoꝝ ſeptē millia et 700. τράγους. וּתְיָשִׁים

תָּכָה Sedit adiunctus alicui, aſſedit proximè ceu adhærens pedibus præceptorum ad excipiendas doctrinas ſalutares, quemadmodum Paulus ſe ad pedes Gamalielis ſediſſe profitetur. Cognationem habet cum תּוֹךְ intra, vel medium, quo propius nihil poteſt eſſe. Hinc θωκέω ſedeo, θῶκος ſedes, θακέω, θακεύω ſedeo alicui adiunctus, θάκος ſedes.
In II. Con. paſsiua, תֻּכָּה adiunctus eſt ſedendo. Legitur tm̄ ſemel. (οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι.
Deu. 33. ℣. 3. Et ipſi adiuncti ſunt (aſsidendo) pedi tuo, & excipient ex verbis tuis. ἐ תֻּכּוּ
Inde nomen.

תֻּכִּיִּים Pauones iuxta Rabbinos, & bis tantum in Biblijs legitur, vt,
1. Reg. 10. ℣. 22. & 2. Par. 9. ℣. 21. Auꝝ, argentum, ebur, ſimias & pauones. ἀπελεκήτων. וְתֻכִּיִּים

תֹּכֶךְ Dolus, fraus, vſura doloſa. Cognationem habet cum תָּוֶךְ mediū, intra, תָּכָה ſedit adiunctus alicui, ita enim & dolus ſedet & hæret in medio cordis impiorum. Hinc τόκος vſura, κατατοκίζομαι dolis & fœnore obruor, & germanicum dück/ tück/ tückiſch. Semel tantum in Biblijs ſacris reperitur, vt,
Plur. Pro. 29. ℣. 13. Paup & vir fraudū obuiā facti ſunt. ϗ χρεωφειλέτου. Hieron. vertit, pauper & creditor (. i. vſurarius) obuiauerunt ſibi. תְּכָכִים

תֹּךְ Dolus, fraus, vſura, τόκος vſura, ſcribitur plerunq; ſine Vauholem.
Pſ.10.℣.7. Execratione os eius plenum eſt, imposturis atq; dolo. πικρίας καὶ δόλου.
Pſ.55.℣.13. Et non recedet à platea eius dolus & impoſtura. Hieron. vſura & dolus. וָתֹךְ
Pſ.72.℣.14. A dolo & ab iniuria redimet animam eorum. ἐκ τόκου. (τόκος. תֹּךְ
מִתֹּךְ

תְּכֵלֶת Hyacinthus, eſt genus violæ vernæ, colore obſcuræ purpuræ, vnde fiunt veſtes hyacinthinæ. Hinc per aphæreſin Goldfarb.
Exo.25.℣.4. Et hyacinthus, & purpura, & coccus bis (tinctus) &c. ὑάκινθον.
Ier.10.℣.9. Hyacinthus & purpura indumentum eoꝝ, opus ſapientum. ὑάκινθον. וּתְכֵלֶת
2.Par.2.℣.7. In ære & ferro, in purpura, coccino & hyacintho. καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ. תְּכֵלֶת
Et ſæpiſsimè habetur Exo.25.26.28.35.38.39. Item Num.4. capite &c. וּתְכֵלֶת

תָּכַן Artificioſè fabricauit ſecundum numeros & menſuram certam, diſpoſuit & parauit ſecundum artem, artificium exercuit, operatus eſt induſtriè, quemadmodum artifex ſuum artificium exercet. Cognationem habet cum תָּקַן, i. directus eſt &c. Hinc τεχνάομαι, τεχνάζω fabrico, τέχνη ars, artificium, τεχνικός artificioſus, τεχνικῶς artificioſè τεχνίτης artifex, τεχνιτεύω artificioſè aliquid molior, item τεκταίνω, τεκταίνομαι fabrico, paro, τέκτων faber.
In I. Con. תָּכַן artificioſè fabricauit, diſpoſuit ſecundum artem. Bis.
Pro.16. & 21.℣.2. Oēs viæ viri ſūt mūdæ ī oculis ipſiꝰ, at diſponet Dn̄s &c. κατευθύνει. וְתֹכֵן
In voce paſsiua נִתְכַּן fabrefactus eſt, paratus eſt artificioſè & bene.
1.Sam.2.℣.3. Deus ſcientiaꝝ eſt Dn̄s, & ei artificioſè fabricata ſunt opera. ἑτοιμάζων. וְלֹא נִתְכְּנוּ
Et ſecundum alteram lectionem, An non artificioſè parata ſunt opera (eius?)
Eze.18.℣.4. à fine. Et dicent domus Iſrael, non artificioſè parabit via Dn̄i. οὐ κατορθοῖ. יִתָּכֵן
An vię meę nō bene diſponēt ô domꝰ Iſrael? nōne vię noſtrę nō diſponēt. οὐ κατορθοῖ יִתָּכְנוּ
In II. Coniug. תִּכֵּן fabricauit artificioſè, bene operatus eſt. Quinquies.
Ieſa.40.℣.12. Quis menſus eſt vola ſua aquas, & cœlos palmo fabricauit?
Et ℣.13. Quis fabricauit ſpiritum Dn̄i, & quis vir conſilij eius fuit? τίς ἔγνω. תִּכֵּן
Iob 28.℣.26. Ad faciendum vento pondus, & aquas fabricauit in menſura. תִּכֵּן
Pſ.75.℣.4. Ego fabricaui columnas eius. i. mundum creaui. ἐγὼ ἐστερέωσα. תִּכֵּן
2 Reg.12.℣.11. Et dabant argentū diſpoſitum (.i. ponderatū) in manus &c. τὸ ἑτοιμασθὲν תִּכַּנְתִּי
Inde nomina. הַמְתֻכָּן

תֹּכֶן Sum̄a vel menſura certa artificioſè fabrefacta, habēs ſuā diſpoſitionē et pondus.
Eze.45.℣.11. Modiꝰ & Bathꝰ pōderis (vel diſpoſitiōis aut mēſurę) vniꝰ ſint. τοῦ μέτρου. תֹּכֶן
Exo.5.℣.18. Palea nō dabit̄ vobis, et nihilominus menſurā lapidū dabitis. καὶ σύνταξιν. וְתֹכֶן
תָּכְנִית Menſuratio, dimenſio, artificium ſuam habens menſuram certam. Bis
Ezech.28.℣.12. Tu es ſigillum artificioſum (.i. artificioſè fabrefactum) ὁμοιώσεως. תָּכְנִית
Et c.43.℣.11. Et pudefiēt ob iniqtates ſuas, et metient̄ artificiū. Hier. fabricā. καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ. תָּכְנִית
תְּכוּנָה Artificium, τέχνη artificioſa extructio, fabrica, machinatio.
Cū affi. Eze.43.℣.13. Figurā domꝰ, & artificiū eius. Hier. fabricā eiꝰ. καὶ τὴν ἑτοιμασίαν. וּתְכוּנָתוֹ
Quando autem ſignificat baſim vel ſolium, habet radicem כּוּן de qua ſuo loco.
מַתְכֹּנֶת Diſpoſitio artificioſa habens ſuos numeros & pondera, menſura certa.
Exo.5.℣.8. Et diſpoſitionem (.i. menſuram) lateꝝ quos faciebant heri &c. τὴν σύνταξιν. מַתְכֹּנֶת
Cū affi. Exo.30.℣.pen. Et ſuffimentum q, facies in artificio ſuo &c. κατὰ τὴν σύνθεσιν. בְּמַתְכֻּנְתָּהּ
Eze.45.℣.11. Et decima pars Homer ē Epha, ad Homer erit diſpoſitio eiꝰ. τὸ μέτρον. מַתְכֻּנְתּוֹ
2.Par.24.℣.13. Et conſtituerunt domum Dei ſuper diſpoſitionem ſuam. מַתְכֻּנְתּוֹ
תַּלְאֻבֹת Acuminat.i. de hoc vide radicem לָאַב

תָּלָא Suſpendit in altum, exaltauit, extulit, idem quod תָּלָה. Cognationē habet cum תָּלַל eminuit. Hinc per conuerſionem radicis alto, exalto.
In I. Coniug. תָּלָא ſuſpendit. Ter tantum vſurpatur in Biblijs, vt,
2.Sam.21.℣.12. In qua ſuſpenderunt eos (legitur תְּלָאוּם) ὅπου ἔστησαν αὐτοὺς.
Oſe.11.℣.7. Et populꝰ meꝰ ſuſpēſi (pendēt animo) ꝯuerſionē meā. ἐπικρεμάμενος. תְּלוּם
Deut.28.℣.antep. Et erunt vitæ tuæ ſuſpenſæ tibi è regione &c. κρεμαμένη. תְּלוּאִים
תְּלָאָה Defatigatio, moleſtia, vide in לָאָה. תְּלֻאִים

תָּלָה Suſpendit in altum, exaltauit, extulit, idem quod תָּלָא. Cognationem habet cũ תָּלַל eminuit, tulit, extulit

In I. Coniug. תָּלָה ſuſpendit, & plerunq; conſtruitur cum עַל.

Gen. 40. ℣. pen. Et præfectum piſtorum ſuſpendit. ἐκρέμασεν. תָּלָה

Iob 26. ℣. 7. Extendit aqlonem ſup inane, ſuſpendit terram ſuper nihilum. κρεμάζων. תֹּלֶה

Deut. 21. ℣. vlt. Maledictio Dei eſt ſuſpenſus, & non pollues terrã tuã. κρεμάμενος. תָּלוּי

Eze. 15. ℣. 3. Si acceperint ex ea (vite) clauũ ad ſuſpendendũ ſup eo &c. τοῦ κρεμάσαι. לִתְלוֹת

Eſther. 7. ℣. pe. Alta (arbor) qnquaginta cubitos, et dixit rex, ſuſpẽdite eũ. καὶ σταυρωθήτω תְּלֻהוּ

Ioſ. 10. ℣. 26. Et percuſſit eos Ioſua poſtea, & occidit eos & ſuſpendit eos. καὶ ἐκρέμασεν. וַיִּתְלֵם

2. Sam. 4. ℣. vlt. Et ſuſpenderunt ſuper piſcinam quæ erat in Hebron. καὶ ἐκρέμασαν. וַיִּתְלוּ

Legitur præterea Gen. 40. ℣. 19. cap. 41. ℣. 13. Deut. 21. ℣. pen. Ioſ. 8. ℣. 29. 1. Sa. 18. ℣. 11.

In voce paſsiua נִתְלָה ſuſpenſus eſt. Bis reperitur in literis hagiographis, vt,

Thren. 5. ℣. 12. Principes manu eorum (hoſtium) ſuſpenſi ſunt &c. ἐκρεμάσθησαν. נִתְלוּ

Eſther 2. ℣. vlt. Et ſuſpenſi ſũt ambo illi ſup arbore & ſcriptũ eſt ĩ libro &c. καὶ ἐκρέμασεν. וַיִּתָּלוּ

In II. Coniug. תִּלָּה ſuſpendit. Bis tantum legitur in Biblijs ſacris, vt,

Ezech. 27. ℣. 10. Viri bello ſtrenui, ſcutum & galeam ſuſpenderunt in te. καὶ ἐκρέμασαν. תִּלּוּ

Et ℣ſu 11. Clypeos ſuos ſuſpenderunt ſuper muros tuos circumquaq;. ἐκρέμασαν. תִּלּוּ

Inde nomen.

תְּלִי Pharetra quæ ſuſpenditur è clauo, vel quod in illa ſuſpẽſæ ſint ſagittæ (vel quod ab humero ſuſpendatur) Et legitur tantum ſemel in Biblijs ſacris, vt,

Cum affi. Gen. 27. ℣. 3. Tolle nunc inſtrumenta tua, & pharetram tuam. τήν τε φαρέτραν תֶּלְיְךָ

תָּלַל Eminuit vt tumulus, tumulauit, tumulos fecit, eleuauit in tumulũ, accumulauit. Cognati: habet cum תָּלָה et תָּלָא ſuſpendit in altum. Hinc θάλλοι thalli ſunt capita in cepis, porris et allio ĩ quibus ſemen colligitur. Hinc θάλλω, θαλέω, θαλέθω, θηλάζω, θηλέω germino, vt quum cæpæ protrudunt thallos inſtar tumulorum paruorum.

In I. Coniug. תָּלַל tumulos eminentes protruſit. Semel reperitur.

Eze. 17. ℣. antep. Decerpã & plantabo ſup montem excelſũ & tumulatũ. καὶ κρεμάσω. וְתָלוּל

Inde nomina.

תּוֹלָל Cumulator qui aliquem cumulat & redigit velut in aceruum deſolatum, vel qui alicui accumulat moleſtias & afflictiones. Semel tantum legitur.

Plur. cum affix. Pſ. 137. ℣. 3. Et cumulatores (.i. deuaſtatores) noſtri à nobis læticiam (petierunt, quod nobis impoſsibile eſt in terra captiuitatis noſtræ) ἐκρεμάσαμεν. וְתוֹלָלֵינוּ

תֵּל Tumulus, colliculus, aceruus, cumulus, altus & elatus in ſuperficie terræ.

In re. Ier. 49. ℣. 2. Et erit ĩ tumulũ deſolatiõis, & filię eius igne comburent. εἰς ἄβατον. לְתֵל

Ezech. 3. ℣. 15. Et veni ad captiuos ad cumulum pubertatis. μετέωρος. תֵּל

Cum affi. Ier. 30. ℣. 18. Et ædificabitur ciuitas ſuper tumulum eius. ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς. תִּלָּהּ

Ioſ. 11. ℣. 13. Verũtamẽ oẽs vrbes quæ ſtabãt ĩ tũulis ſuis nõ cõbuſsit. κεχωματισμένας. תִּלָּם

Legitur præterea tantum Deut. 13. ℣. 17. Ioſ. 8. ℣. 28. Eſræ 2. ℣. 58. Neh. 7. ℣. 61.

תַּלְתַּלִּים Valde cumuloſi, vt ſunt capilli criſpi. Semel tantum reperitur.

Can. 5. ℣. 11. Cincinni eius ſunt cumuloſi (.i. criſpi) nigri vt coruus. ἐλάται μέλανες. תַּלְתַּלִּים

תֶּלֶם Tumulus ſeu porca agri, thalamus in agro, area, areola quæ eſt præparata & ſtrata quemadmodum thalamus lecti. Hinc θάλαμος, θαλάμη thalamus, θαλαμεύω in thalamo verſor. Legitur quinquies in Biblijs, vt,

Iob 39. ℣. 10. Num ligabis vnicornem in thalamo (.i. area) fune ſuo? תֶּלֶם

Et plur. cum affi. Iob 31. ℣. antep. Et pariter thalami (.i. ſulci) eius lachrymabuntur. תְּלָמֶיהָ

Pſ. 65. ℣. 11. Sulcos eius inebria, deduc thalamos (.i. areolas ſeu porcas) eius. αὔλακας. תְּלָמֶיהָ

In re. Oſe. 10. ℣. 4. Germinabitq; ceu abſynthiũ iudiciũ ſup thalamis agro: ἐπὶ χέρσον. תַּלְמֵי

Et cap. 12. ℣. antep. Atq; altaria eorũ vt acerui ſunt ſup thalamis agri. ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ. תַּלְמֵי

תָּלַע Rubricauit, luteum colorem confecit inſtar vermiculi qui ex cocco naſcitur, & vnde conficitur color coccineus .i. luteus. Hinc per metatheſin literarum luteus, a, um, luteolum, & luteolæ ſunt violæ purpureæ repræſentantes colorem coccineum.

In II. Coniug. תִּלַּע rubricauit. Semel tantum reperitur.

Nah. 2. ℣. 3. Viri belli rubricati ſũt (.i. purpurati vel induti ſũt ſunt coccineis veſtib.) מְתֻלָּעִים

Inde nomina.

תּוֹלָע Vermiculus rubeus ſeu purpureus ꝗ ex cocco ſeu grano naſcitur, vnde fit materia purpurei coloris. Nam eſt frutex quidam cui adhærent grana tincturis vtilia, ideoq; pro purpura & cocco ſæpe vſurpatur, quo genere veſtium reges olim vtebantur, & in cultu leuitico eius creberrimus fuit vſus. (ὡς κόκκινον.

Ieſa. 1. ℣. 18. Si (peccata veſtra) rubuerint vt vermiculus (ſeu coccus) inſtar lanæ &c. כַּתּוֹלָע

Thre. 4. ℣. 5. Educati ſuꝑ cocco (aut purpura) amplexati ſunt ſtercora. ἐπὶ κόκκου. תּוֹלָע

Et plur. Exo. 16. ℣. 20. Et eleuauit (ſeu produxit) vermes & computruit. תּוֹלָעִים

תּוֹלֵעָה Vermiculus coccineus & purpureus. Bis tantum reperitur.

Iob 25. ℣. vlt. Quando minus homo qui eſt putredo & filius hoĩs ꝗ eſt vermiculus. תּוֹלֵעָה

Ieſ. 14. ℣. 12. Subter te ſternetur tinea, & operiet te vermiculus. תּוֹלֵעָה

תּוֹלַעַת Vermiculus coccineus purpurei coloris, & quando additur שָׁנִי ſemper ſignifi: coccum bis tinctũ, qui color aliquãto eſt nigrior & nõ ita lucidꝰ vt ſemel tinctus.

Pſ. 22. ℣. 7. At ego ſum vermis & non vir, opprobrium hominis &c. תּוֹלַעַת

Ionæ 4. ℣. 7. Et præparauit Deus vermiculum, quum aſcenderet aurora. תּוֹלַעַת

In pauſa. Deut. 28. ℣. 39. Vinum non bibes neq; colliges, quia comedet illud ver: הַתֹּלָעַת

Cum affi. Ieſ. 66. vlt. Nam vermis eorum non morietur, & ignis eorum &c. תּוֹלַעְתָּם

In reg. cum שָׁנִי. Exo. 25. ℣. 4. Et hyacinthum, purpuram coccumq; bis tinctum. וְתוֹלַעַת

Exo. 26. ℣. 1. Tabernaculum facies &c. de byſſo torta, hyacintho purpura bis tincta. וְתֹלַעַת

Leuit. 14. ℣. 4. Et lignum cedrinum, & coccinum bis tinctum & hyſſopum. תֹלַעַת

Et hoc ſæpiſsime legitur tantum in Exodo & Leuitico.

מְתַלְּעוֹת Dentes molares, ꝗ attenuant & comminuunt cibum, ſuntq; lutei coloris inſtar purpuræ. Ideoq; componit᷑ ex תּוֹלָע vermiculus luteus ſiue purpureus, & ex לָתַע comminuit dentibus, & per ſynæreſin facta eſt contractio literaꝶ, & eſt forma participij Secundæ Coniugationis. Hinc eſt græcum per conuerſionẽ radicis ἐλαττόω, ἐλασσόω minuo, comminuo, ἐλάττων, ἐλάσσων minor &c.

Iob 29 ℣. 17. Et confregi molares iniqui, & è dentibus eius extraxi prædam. מְתַלְּעוֹת

Ioel. 1. ℣. 6. Dentes eius ſunt dentes catulorum & molares leonis ſunt ei. וּמְתַלְּעוֹת

Cum affi. Pro. 30. ℣. 14. Molares eius ad comedendum pauperes de terra. מְתַלְּעֹתָיו

תַּלְפִּיּוֹת

Suſpenſiones gladiorum, vbi arma ſuſpenduntur. Compoſitum eſt ex תָּלָה ſuſpendit & פִּיּוֹת .i. acies gladiorum, ora enſium, Et hanc compoſitionem ſequens textus explicat, nam ſemel tantum habetur, & ſic ſcribitur.

Can. 4. ℣. 4. Vt turris Dauidis eſt collum tuum, ædificata ad ſuſpenſiones gladioꝶ, ex qua (turri) mille clypei ſuſpenſi ſunt, omnia ſcuta heroum. לְתַלְפִּיּוֹת

תֵּמָא Thema regio, de hoc vide תֵּימָא.

תָּמִיד

Continuus, iugis, frequens, ſempiternus, & aduerbialiter ſemper. Cognationem habet cum עָמַד ſtetit. Hinc θαμίζω frequento, θαμά, θαμινά frequenter, θαμιος, θαμμής frequens.

Hab. 1. ℣. vlt. Et continuus ad interficiendum gentes, & non parcet. διαπαντός. וְתָמִיד

Num. 4. ℣. 7. Et panis continuus (vel quotidianus) ſuper ea (menſa) erit. διαπαντός. הַתָּמִיד

Dan. 8. ℣. 11. Et ab eo ſublatum eſt iuge .i. ſacrificium iuge & quotidianum. הַתָּמִיד

Pſ. 16. ℣. 8. Poſui Dñm coram me ſemꝑ, q̃a à dextera mea eſt, nõ mouebor. διαπαντός. תָמִיד

Pſ. 25. ℣. 15. Oculi mei ſemꝑ ad Dñm, q̃a ipſe educet è laqueo pedes &c. διαπαντός. תָּמִיד

Itẽ Exo. 28. ℣. 30. 31. 39. Leu. 6. ℣. 6. 13. c. 24. ℣. 2. 4. 8. Ieſ. 21. ℣. 8. c. 52. ℣. 5. Hab. 1. ℣. 17. &c.

תָּמַהּ

Miratus eſt cum ſtupore, admiratus eſt, demiratus eſt, obſtupuit. Cognationem habet cum תָּמַם תָּמָה & הוּם tumultuatus eſt. Hinc θαυμάζω, θαυμάζομαι, θαυμαίνω, ἐπιθαυμάζω miror, admiror, θαυμαστός, θαυμάσιος, θαυμαιὸς mirus, admirabilis, θαῦμα miraculum.

In I. Con. תָּמַהּ admiratus eſt cum ſtupore. Legitur tantum in ſequen: locis.

Pſ. 48. ℣. 6. Ipſi viderunt, ſic admirati ſunt, exterriti ſunt pariter. ἐθαύμασαν. תָּמָהוּ

Ieſ.29.℣.9.Hab.1.℣.5.Remoramini & admiramini, facite vos circumſpectare &c. וּתְמָהוּ
Eccle.5.℣.7.Si iniuriam pauperis & rapinam iudicij videris &c.ne mireris. תִּתְמַהּ
Iob 26.℣.11.Columnæ cœli concutientur, & obſtupeſcent ab illius increpatione. וְיִתְמְהוּ
Gen.43.℣.pen.Et admirati ſunt viri illi quiſq; ad proximum ſuum. וַיִּתְמְהוּ
Ieſ.13.℣.8.Vnuſquiſq; ad ſocium ſuum admirabuntur.i.obſtupeſcent. יִתְמָהוּ
Ier.4.℣.9.Et deſolabuntur ſacerdotes, & prophetæ admirabuntur. יִתְמָהוּ

In IIII. הִתַּמַּהּ fecit ſe demirari, obſtupuit. Semel reperitur.

Hab.1.℣.5.Videte in gentibus & aſpicite, admiramini & obſtupeſcite. וְהִתַּמְּהוּ

Inde nomen.

תִּמָּהוֹן Admiratio, demiratio, ſtupor. Bis reperitur in Biblijs ſacris, vt:
Zach.12.℣.4.Percutiam omnem equum ſtupore, & eum qui ei inſidet, veſania. תִּמָּהוֹן
In reg.Deut.28.Percutiet te Dominus amentia & cæcitate & ſtupore mentis. וּבְתִמְהוֹן

תַּמּוּז Thammuz nomen idoli, Hier.putat Adonidem amaſium Veneris fuiſſe.
Ezech.8.℣.14.Et ecce ſedebant ibi mulieres plangentes Thammus. הַתַּמּוּז
Eſt quoq; nomen menſi quarti, qui in Iunium ex parte incidit.

תָּמַךְ Tenuit, ſuſtinuit, ſuſtentauit. Cognationem habet cum סָמַךְ fulciuit. Thau enim ſine dages vergit pauliſper ad ſonum Samech. Hinc per inuerſionem radicis καμάσσω vibro, quatio, κάματος labor.

In I. Coniug. תָּמַךְ tenuit, ſuſtinuit, cum בְּ constructum ſignificat in aliquem manus validè conijcere ſuſtentandi gratia, manibus aliquid comprehendere.

Pſ.41.℣.pen.Ego autem in integritate mea (vt ambulem) ſuſtentaſti me. תָּמַכְתָּ
Ieſ.41.℣.10.Etiam tenui (vel ſuſtentaui) te dextera iuſticiæ meæ. תְּמַכְתִּיךָ
Amos 1.℣.8.Et excindam ſedentem de Aſdod, & ſuſtinentem virgam &c. וְתוֹמֵךְ
Pſ.16.℣.5.Tu ſuſtentas ſortem meam (hirek magnum ponitur pro zere cognato) תּוֹמִיךְ
Ieſ.33.℣.15.Qui excutit manus ſuas à tenendo (.i.ne capiat) manus. מִתְּמֹךְ
Pſ.17.℣.5.Suſtenta greſſus meos in orbitis tuis vt non moueantur veſtigia mea. תָּמֹךְ
Ieſ.42.℣.1.Ecce ſeruus meus, ſuſtinebo eum.i.ſuffulciam eum. אֶתְמָךְ־בּוֹ
Pro.29.℣.22.Et humilis ſpiritu tenebit (.i.apprehendet) gloriam. יִתְמֹךְ
Et Gen.48.℣.17.Exo.17.℣.12.Iob 36.℣.17.Pſ.63.℣.9.Pro.3.℣.18.cap.4.℣.4.ca.5.℣.5.cap.11.℣.16.cap.28.℣.17.cap.31.℣.16.Amos 1.℣.5.&c.

In voce paſsiua. נִתְמַךְ ſuſtentatus eſt. Semel tantum legitur.

Pro.5.℣.pen.Et funibus peccati ſui comprehendetur (.i.irretietur impius) יִתָּמֵךְ

תְּמוֹל Heri, heſternus dies. Cognationem habet cum מוּל.i.è regione, ſignificat reſpectum loci, & heri reſpectum diei vel temporis affert. Aliquoties legitur, & plerunq; vſurpatur cum שִׁלְשֹׁם .i. nudiuſtertius.

Ruth 2.℣.12.Et quod conceſſeris ad populum quem non nouiſti heri &c. תְּמוֹל
2.Sam.15.℣.20.Heri veniſti, & hodie mouerem (.i.excitarem) te ad proficiſcendum. תְּמוֹל
Gen.31.℣.2.Et ecce non erat ipſe cum eo quemadmodum heri & nudiuſtertius. כִּתְמוֹל
Exo.21.℣.29.Et ſi bos fuerit cornupeta ab heri & nudiuſtertius. מִתְּמֹל

אֶתְמוֹל Heri, heſternus dies. Aliquando ponitur ſchurec pro holem.

Pſ.90.℣.4.Quia mille anni in oculis tuis ſunt vt dies heſternus. אֶתְמוֹל
1.Sam.19.℣.7.Et introduxit Dauidem ad Saulem, vt eſſet coram eo ſicut heri. כְּאֶתְמוֹל
Ieſ.30.℣.vlt.Quia præparata eſt ab heri (.i.iam olim) Tophthe. מֵאֶתְמוֹל
Michæ 2.℣.8.Et heri populus meus in hoſtem conſtitutus eſt. וְאֶתְמוֹל
Legitur præterea tantum.1.Sam.4.℣.7.cap.14.℣.21.Mich.2.℣.8.& 2.Sam.5.℣.2.

אִתְמוֹל Heri, heſternus dies, Componitur ex אֵת & תְּמוֹל. Legitur ſemel.

1.Sam.10.℣.11.Et factum eſt vt omnis cognoſcens eum ab heri & nudiuſtertius. מֵאִתְּמוֹל

תָּמַם Integrè conſummatus eſt, perfectus eſt omnibus modis, & quando in malam partem accipitur, ſignificat integrè & perfectè conſumi vel abſumi, Idem eſt quod תַּם & cognationem habet cum תָּאַם geminus fuit de integro. Hinc ἔτυμος.i.verus, integer, perfectus, ἔτυμον veritas, integritas, ἐτύμως verè.

In I. Con. תַּם conſūmatus eſt, conſumptus eſt, & cū actiō conſumāre, conſumere.
Gen. 47. ℣. 18. Non celabimus hoc Dñm meum, quod conſumptū eſt argentum. תַּם
Leuit. 26. ℣. 20. Et conſumetur in vacuum virtus veſtra &c. וְתַם
Deut 2. ℣. 17. Et factum eſt quum conſumpti eſſent omnes viri bellicoſi &c. תַּמּוּ
Et Mem ſine dages. Num. 17. ℣. vlt. Nunquid conſumpti ſumus ad expirandum. תַּמְנוּ
In pauſa. Thren. 3. in Heth. Pietas Dei (ſunt cauſa) quod non ſumus conſumpti. תָּמְנוּ
Deut. 2. ℣. 14. Vſq; conſumi totam generationem virorum prælij &c. עַד־תֹּם
Ieſ. 18. ℣. 5. Quia ante meſſem quum fuerit conſumptus flos. כְּתָם־
Deut. 31. ℣. vlt. Et loquutus eſt Moſe &c. verba cantici huius vſq; conſummare ea. תֻּמָּם
Ier. 27. ℣. 7. Et viſitabo gentem iſtam ait Dominus donec conſumpſero eas &c. תֻּמִּי
In voce paſsiua נָתַם conſumptus eſt, conſummatus eſt. Legitur tantum in futuro.
Ezech. 47. ℣. 12. Non marceſcet folium eius, & non conſumetur fructus eius. יִתֹּם
Gen. 47. ℣. ℣. 15. Et conſumptum eſt argentum de terra Aegypti & Chanaan. וַיִּתֹּם
1. Reg. 7. ℣. 22. Et conſummatum (.i. perfectum) eſt opus columnarum. וַתִּתֹּם
Eze. 24. ℣. 11. Et effundetur in medio eius immundicia eius, conſumet aduſtio eius. תִּתֹּם
Pſ. 104. ℣. vlt. Conſumentur peccatores de terra, & impij amplius non erunt. יִתַּמּוּ
Mem ſine dages. Deut. 34. ℣. 7. Et conſummati ſunt dies fletus luctus Moſis. וַיִּתְּמוּ
In III. Coniug. הֵתַם couſummauit, conſumpſit.
2. Sam. 20. ℣. 18. Interrogando interrogabunt in Abel, & ſic conſummauerunt. הֵתַמּוּ
Ezech. 22. ℣. 15. Et diſpergam te in terras, & conſumam immundiciem tuam à te. וַהֲתִמּוֹתִי
Dan. 8. ℣. 23. Et in nouiſsimo regni eorum, quum conſumpti fuerint p̃uaricatores. כְּהָתֵם
Ieſ. 33 ℣. 1. Quum conſummaueris (.i. finieris) eſſe vaſtator, deuaſtaberis & tu. כַּהֲתִימְךָ
Ezech. 23. ℣. 01. Multiplica ligna ſuccendendo ignem, conſume (ad integrꝶ) carnem. הָתֵם
Iob 22. ℣. 3 Non vtilitas eſt ſi conſummaueris vias tuas? Eſt reſolutio camez. תַּתֵּם
2. Reg. 22. ℣. 4. Aſcende ad Hilkijahu ſacerdotem magnum, & conſumabit argētū. וְיַתֵּם
In IIII. Coniug. הִתַּמֵּם præſtitit ſe conſummatum vel integrum. Bis tantum.
2. Sam. 22. & Pſ. 18. ℣. 26. Cum viro integro integrum (vel conſūmatum) te reddes. תִּתַּמָּם

Inde nomina.

תָּמִים Integer, perfectus, conſūmatus, im̄aculatus, ἔτυμος verus, rectus &c.
Gen. 6. ℣. 9. Hæ ſunt generationes Noah, Noah vir iuſtus integer fuit &c. תָּמִים
Pſ. 84. ℣. pen. Non ſubtrahet bonum ambulantibus in integro .i. immaculatè. בְּתָמִים
In reg. Iob 36. ℣. 3. Quia certè non ſunt ſcurrilitas verba mea, integer ſcientiaꝶ &c. תְּמִים
Et plur. Leuit. 9. ℣. 2. Cape tibi vitulum &c. & arietem in holocauſtum integros &c. תְּמִימִם
Pro. 1. ℣. 12. Deglutiemus eos vt infernus viuos & integros vt deſcendentes &c. וּתְמִימִים
In reg. Pſ. 119. ℣. 1. Beati integri (.i. immaculati) viæ, qui ambulant in lege Dñi. תְּמִימֵי
תְּמִימָה Integra, perfecta, conſummata, immaculata.
Pſ. 19. ℣. 8. Lex Domini integra conuertens animam, teſtimonium Domini fidele. תְּמִימָה
Et plur. Leuit. 23. ℣. 15. Septem ſabbatha integra .i. perfecta erunt. תְּמִימֹת
תָּם Integer, perfectus, conſummatus, immaculatus.
Iob 1. ℣. 1. Erat vir quidam in terra Vz, Iob nomine, & erat iſte integer & rectus. תָּם
Et plur. Exo. 26. ℣. 24. Et erunt geminati infernè, & ſimul erunt integri. תַּמִּים
תַּמָּה Integra, perfecta, conſummata, immaculata.
Cum affi. Can. 5. ℣. 2. & cap. 6. ℣. 8. Columba mea, integra mea &c. תַּמָּתִי
תֹּם Integritas, perfectio.
Pſ. 25. ℣. pen. Integritas & rectitudo cuſtodient me, & expectaui &c. תֹּם
In reg. Iob 4. ℣. 6. Nonne ex timore tuo prodijt fiducia tua, & ſpes & integritas &c. וְתֹם
Cum Maccaph. Pſ. 101. ℣. 2. Ambulabo in integritate cordis mei. בְּתָם־
Cum affi. Pſ. 26. ℣. pen. Et ego in integritate mea ambulabo. בְּתֻמִּי
תֻּמָּה Integritas, perfectio. In ſtatu abſoluto non reperitur.
Cum affi. Iob 2. ℣. 3 Et adhuc ipſe retinet in integritate ſua &c. בְּתֻמָּתוֹ
In reg. Pro. 11. ℣. 3. Integritas rectorum ducet eos, at deflexio excurrentium &c. תֻּמַּת
תֻּמִּים Integritates, perfectiones, intra pectorale erant duodecim lapides fulgentes, & nomen dei tetragrammaton quæ dicebantur Vrim & Thummim.
Exo. 28. ℣. 31. Et pones ad pectorale iudicij, Vrim & thummim, & erunt &c. הַתֻּמִּים
Neh. 7. ℣. 8. à fine. Donec ſtet ſacerdos ad illuminationes & perfectiones. וְתֻמִּים

Cum affi. Deut. 33. ℣. 8. Et de Leui dixit, perfectiones tuæ & illuminationes tuæ. תֻּמֶּיךָ

מְתֹם Integritas, integrum. Bis tantum reperitur.
Pſ. 38. ℣. 4. & 8. Non eſt integritas in carne mea à facie indignationis tuæ. מְתֹם
Ieſ. 1. ℣. 6. A planta pedis vſq; ad verticem non eſt in eo integrum quiddam. מְתֹם

תָּמָר Palma, arbor comoſa & denſa, nonnunq; pro denſitate ponitur. Cognationem habet cum מָרָה & מָרַר amarus fuit, nam ſaporis amari & inſipidi eſt, vel à renitentia & rebellione, quod in diuerſum nitatur, nec cedat oneri. Hinc θαμυνίζω condenſo, congrego in denſitatem inſtar palmæ arboris, θάμυνες congregatio. Et latinum per metatheſin termes, nam Gellius termitem appellat palmæ ramum cum fructu auulſum, Et notandus mos antiquorum qui olim in diuiſione agrorum ramum ex arbore palma decerptum cum fructibus pro termino figere ſolebant.
Pſ. 92. ℣. 13. Iuſtus vt palma florebit, & vt cedrus in libanon procreſcet. כַּתָּמָר
Can. 7. ℣. 8. Hæc ſtatura tua ſimilis eſt palmæ, & mammæ tuæ botris. לְתָמָר
Et plur. Exo. 15. ℣. vlt. Et ibi erant duodecim fontes aquarum & 70. palmæ. תְּמָרִים
Inuenitur & Can. 7. ℣. 9. Leu. 23. ℣. 39. Nu. 33. ℣. 9. Deut. 34. ℣. 3. Iud. 1. ℣. 16. ca. 4. ℣. 5.

תֹּמֶר Palma, arbor denſa. Legitur tantum ſemel in hac forma.
Iud. 4. ℣. 25. Et ipſa (Debora) ſedebat (.i. habitabat) ſub palma. תֹּמֶר

תִּמֹרִים Palmæ artificiales vel pictæ in parietibus & in alijs materijs.
2. Par. 3. ℣. 5. Et texit eum auro bono, & addidit illi palmas & catenas. תִּמֹרִים
Ezech. 40. ℣. 15. Et ad frontiſpicium palmæ erant (ſculptæ ad ornatum) תִּמֹרִים
Cum affi. Ezech. 40. ℣. 21. Et feneſtræ eius & fornices eius & palmæ eius. וְתִמֹרָיו
Legitur præterea tantum Eze. 40. ℣. 27. 30. 33 cap. 41. ℣. 18. 20. 25. 26. cap. 40. ℣. 22.

תִּמֹרָה Palma artificialis & picta ad ornatum, item pro denſitate palmarum.
Eze. 41. ℣. 18. Et palma erat inter Cherub & Cherub, & duæ facies erant. וְתִמֹרָה
Et ℣. 19. Et vultus hominis ad palmam hinc, & facies hominis ad palmam illinc. הַתִּמֹרָה
Et plur. 1. Reg. 6. ℣. 29. Et palmas & apertiones florum (exculpſit) וְתִמּוֹרוֹת
In reg. Can. 3. ℣. 6. Quis aſcendet à deſerto ceu palmæ (.i. denſitates) fumi. כְּתִימְרוֹת
Ioel. 3. ℣. 3. Et dabo prodigia in cœlis & in terra, nempe ſanguinem & ignem. &c. וְתִימְרוֹת
Legitur præterea tantum 1. Reg. 6. ℣. 32. 35. 36. Ezech. 41. ℣. 19.

תָּמָר Thamar, proprium nomen nurus Iudæ, quam ipſe temerauit. Hinc temero.
Gen. 38. ℣. 6. Et accepit Iuda vxorē ipſi Er primogenito ſuo cuius nomen erat Thamar. תָּמָר

תָּנָה Donauit, donis aut mercede conduxit, tribuit donaria. Cognationem habet cum נָתַן dedit. Hinc ἐδνόω dotauit, δανείζω mutuo do, δανείζομαι mutuor, δάνειον mutuum, Item δανειστής daniſta, & dono, as are, donum, θοινάω conuiuor.
In I. Coniug. תָּנָה conduxit donis. Semel tantum legitur.
Oſe. 8. ℣. 10. Etiam quod conduxerunt in gentibus, nunc congregabo eos. יִתְנוּ
In II. Coniug. תִּנָּה dono dedit, donauit. Bis legitur.
Iud. 11. ℣. vlt. Ibant filiæ Iſrael ad donandum filiæ (vel ad lamentandum) לְתַנּוֹת
Iud. 5. ℣. 11. Ibi donabunt (vel diſtribuent) iuſticias Domini, iuſticias villæ ꝛc. יְתַנּוּ
In III. Coniug. הִתְנָה conduxit donis. Semel reperitur.
Oſe 8. ℣. 9. Ephraimitæ mercede (vel donis) conduxerunt amatores .i. confœderatos. הִתְנוּ

Inde nomina.

אֶתְנָה Merces, donum mercedis, θοίνη conuiuium. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt,
Oſe, 2. ℣. 13. Et deſolabo vitem eius & ficum eius de quibus dixerunt donum mihi. אֶתְנָה

אֶתְנַן Merces, quæ magis dici poteſt donū meretriciū, aliquando honeſtius vſurpat.
Eze. 16. ℣. 31. Nam fuiſti vt meretrix ſubſannando mercedem (vt exiguam) אֶתְנַן
Et ℣. 34. Quum tu des mercedem, & merces non eſt data tibi. אֶתְנַן
In reg. Deut. 23. ℣. 19. Non inferas mercedem meretricis ꝛc. in domum Domini ꝛc. אֶתְנַן
Cum affi. Ieſ. 23. ℣. vlt. Et erit negociatio eius, & merces eius ſanctitas. וְאֶתְנַנָּהּ
Et plur. cum affi. Michæ 1. ℣. 7. Et omnes mercedes eius comburentur igni. אֶתְנַנֶּיהָ
Legitur præterea tantum Ieſ. 23. ℣. 17. Ezech. 16. ℣. 40. Oſe. 9. ℣. 1. Michæ 1. ℣. 7.

תְּנוּךְ Cartilago, pars auris tenerior. Hinc Græci per inuerſionem radicis acceperunt χόνδρος .i. cartilago. Legitur tantum in ſequentibus locis, vt:
Exo. 29. ℣. 20. Et pones ſuper cartilaginem auris Aharon, &c.
Leuit. 14. ℣. 14. 17. 25. 28. Et ponet ſacerdos ſuper cartilaginem mundantis ſeſe. תְּנוּךְ
Leuit. 8. ℣. 23. Et poſuit ſuper cartilaginem Aharonis dextræ. תְּנוּךְ
Et ℣ſu 24. Et poſuit Moſe de ſanguine ſuper cartilaginem auris eorum dextræ. תְּנוּךְ תְּנוּךְ

תַּנִּין Serpens coluber, & vſurpatur quoqꝫ de ſerpente marino quem draconem aut cetum vocant, vt ſunt animalia illa oblonga in mari, quæ præ ſe ferunt formam ſerpentis. Hinc Græci acceperunt τινία vipera, ſerpens, & Thynni, quod Plinius libro 9. cap. 3. tradat eos magnitudine balænis & cæteris piſcibus antecellere, item θύννος thunnus.
Exo. 7. ℣. 11. Baculum tuum proijce coram Pharaone, & fiet in ſerpentem. לְתַנִּין
Et ℣ſu 12. Et proiecit Aharon baculum ſuum ꝛc. & factus eſt coluber. לְתַנִּין
Iob 7. ℣. 12. Num mare ego ſum, aut draco, quod ponas mihi cuſtodiam. תַּנִּין
Ieſ. 27. ℣. 1. Et occidet draconem (ſiue cetum) qui eſt in mari. הַתַּנִּין
Ezec. 29. ℣. 3. Ecce ego ad te, Pharao rex Aegypti draco magne ם pro ן eſt. הַתַּנִּים
Et plur. Deut. 32. ℣. 33. Toxicum (venenum) ſerpentum eſt vinum eorum. תַּנִּינִם
Gen. 1. ℣. 21. Et creauit Deus cetos magnos, & omnem animam viuentem. הַתַּנִּינִם
Pſ. 74. ℣. 13. Contriuiſti capita draconum (ſiue cetorum) in aquis. תַּנִּינִים

תַּן Draco, Eſt defectiuum in media radicali. Legitur tantum pluraliter & ſæpius.
Pſ. 44. ℣. 20. Contudiſti nos in loco draconum .i. in regione hominum crudelium. תַּנִּים
Iob 30. ℣. antep. Fui frater draconum (emittendo vocem lugubrem) לְתַנִּים
Sic quoqꝫ Ieſ. 13. ℣. vlt. cap. 43. ℣. 20. Ier. 9. ℣. 11. cap. 10. ℣. 4. à fine.

תַּנָּה Draco, nomen fœmininum, quod ſemel tantum reperitur.
Plur. Mal. 1. ℣. 3. Et hæreditatem eius draconibus deſerti (dedi) לְתַנּוֹת

תַּנּוּר Clibanus, Caminus, focus, furnus, vbi fouentur carbones ad calefaciendum et pinſendum. Cognationem habet cum נֵר lucerna. Hinc per metatheſin literarum ἄνθραξ carbo, ἀνθράκιον caminus, ἀνθρακόω in carbones muto, ἀνθρακίζω exuro, aſſo &c.
Ieſ. 31. ℣. vlt. Cui lumen eſt in Zion & clibanus ei in Ieruſalem. וְתַנּוּר
In reg. Gen. 15. ℣. 17. Et ecce furnus fumi, & lampas ignis &c. תַּנּוּר
Et plur. Nehe. 12. ℣. 38. Et media pars populi erat ꝛc. ſuper turri furnorum. הַתַּנּוּרִים
Cum affi. Exo. 7. ℣. vlt. Et in furnos tuos, & in conſperſiones tuas (.i. paſtas tuas.) וּבְתַנּוּרֶיךָ
Item Leui. 2. ℣. 4. cap. 6. ℣. pen. cap. 11. ℣. 35. ca. 26. ℣. 23. Pſ. 21. ℣. 10. Oſe. 7. ℣. 4. 6.

תָּעַב Abominatus eſt tanqꝫ rem putidam ſeu fœdam, abhorruit à re putida. Significationem habet contrariam verbo תָּאַב deſiderauit, optauit, nam abominabile non deſideratur. Hinc per inuerſionem radicis πύθω putrefacio, πύθομαι putreſco, & latinum puteo, puteſco, item fœteo & fœdo, nam omne putidum ſeu fœtidum eſt abominabile, & ab eo abhorret natura. Hinc βδέω pedo, & βδελύττω .i. abominor.
In I. Coniug. paſsiua. נִתְעַב abominabilis fuit, putidus eſt factus. Ter extat.
1. Par. 21. ℣. 6. Quia abominabile erat verbum regis ipſi Ioab .i. diſplicuit illi. נִתְעַב
Iob. 15. ℣. 16. Quando magis abominabilis & reprobatus vir bibens &c. נִתְעָב
Ieſ. 14. ℣. 19. At tu abiectus es de ſepulchro tuo vt ſurculus putidus .i. abominabilis. נִתְעָב
In II. Coniug. תִּעֵב & תָּעֵב abominatus eſt rem putidam, fœdauit &c.
Iob 9. ℣. 5. à fine. Si in foueam immerſeris me, & fœdabunt me veſtimenta mea. וְתִעֲבוּנִי
Et cap. 19. ℣. 19. Abominati ſunt me omnes viri ſecreti conſilij mei ꝛc. תִּעֲבוּנִי
Ieſ. 49. ℣. 7. Contemnenti animam & abominanti gentem (vel abominabili genti) מְתָעֵב
Michæ 3. ℣. 9. Qui abominantur iudicium & omne rectum peruertunt. הַמְתַעֲבִים
Deut. 7. ℣. vlt. Eexecrando execraberis illud, & abominando abominaberis illud. וְתַעֵב
Pſ. 119. in Schin. Scurrilitatem odi & abominatus ſum, legem autem tuam dilexi. וָאֲתַעֵבָה
Deut. 23. ℣. 7. Non abominaberis Edomæum quia frater tuus eſt &c. תְתַעֵב
Pſ. 5. ℣. 7. Virum ſanguinolentum & doloſum abominabitur Dominus. יְתָעֵב
Iob 30. ℣. 10. Pſ. 106. ℣. 40. & 1. Reg. 21. ℣. 26. Amos 5. ℣. 10. Ezech. 16. ℣. 25.
In III. Con. הִתְעִיב fecit abominandũ, defœdauit. Bis legit.

Pſ.14.℣.1.et Pſ.53.℣.2.Corruptè egerũt,abominabile fecerũt(.i.defœdauerũt)opus. הִתְעִיבוּ
1.Reg.21.℣.5.à fine.Et abominabiliter fecit valde ad eundum poſt idola. וַיַּתְעֵב

Inde nomen.

תּוֹעֵבָה Abominatio,res abominabilis & fœda,putor, fœtor.
Deut.14.℣.3.Non comedes vllam abominationem .i. cibum abominabilem. תּוֹעֵבָה
In regim.Pro.17.℣.15.Iuſtificans impium et condemnans iuſtum abomina: Dñi eſt. תּוֹעֲבַת
Et plur.Pſ.88.℣.9.Elongaſti notos à me, poſuiſti me abominationes illis. תוֹעֵבוֹת
In reg.Deut.18.℣.9. Non diſces facere ſecundum abominationes gentium illarum. כְּתוֹעֲבֹת
Cum affi.2.Par.36.℣.8.Reliqua verba Iehoiakim & abominationes eius. וְתוֹעֲבֹתָיו
Sic Ge.43.℣.32.Deu.13.℣.14.Ieſ.44.℣.19.Leu.18.℣.26. Deu.32.℣.16.&c.

תָּעָה Errauit,aberrauit,deerrauit,oberrauit,idem quod טָעָה. Hinc Græcis eſt τάω quod vſitatius in compoſitione vſurpatur περιτάω erro , θέω curro, περιθέω oberro.
In I.Coniug.תָּעָה errauit,oberrauit. Aliquoties reperitur.
Ieſ.21.℣.4.Errauit(.i.palpitauit)cor meum,percuſſio exterruit me. תָּעָה
Pſ.119.in Thau.Erraui vt ouis quæ it perditum,quære ſeruum tuum. תָּעִיתִי
Gen.37.℣.15.Et inueniebat eum vir, & ecce errabat in campo. תֹּעֶה
Ezech.44.℣.15.Cum errarent filij Iſrael à me,ipſi(Leuitæ)appropinquabant. בִּתְעוֹת
Pro.14.℣.22.An non errabunt(.i.fruſtrabuntur) qui machinantur malum. יִתְעוּ
Pro.7.antep.Ne declinet ad vias eius cor tuum,ne erres in vijs eius. אַל־תֵּתַע
In voce paſsiua נִתְעָה factus eſt errare,ſeductus eſt. Bis tantum reperitur.
Iob 15.℣.5.à fine.Non credet in vanitatem ,qui (antea)ſeductus fuit. נִתְעָה
Ieſ.19.℣.14.Perinde ac ebrius errore circumagitur in vomitu ſuo. כְּהִתָּעוֹת
In III. Coniug.הִתְעָה fecit errare,ſeduxit,& abſolutè errauit. Sæpe habetur.
Ieſ.19.℣.13.& 14.Fecerunt errare Aegyptum angularem baculorum eius. הִתְעוּ
Pro.10.℣.17.Qui deſerit(vel relinquit)increpationem,eſt errans (vel erro) מַתְעֶה
Ieſ.63.℣.17.Ad quid facies(.i.ſines)nos errare Domine à vijs tuis. תַתְעֵנוּ
Ier.23.℣.13.& 31. Et fecerunt errare(.i.ſeduxerunt)populum meum. וַיַּתְעוּ
In II. Coniug.per geminationem radicalium תִּעְתַּע ſeduxit. Semel reperitur.
Gen.27.℣.12 Et ero in oculis eius tanqꝫ is qui errare facit aliquem (inſidijs) כִּמְתַעְתֵּעַ
In IIII. Coniug. הִתַּעְתֵּעַ fecit ſe errare , ſeduxit ſeipſum. Semel habetur.
2.Par.36.℣.16.Et ſe faciebant ſeducere prophetas eius.i.illudebant prophetis eius. וּמִתַּעְתְּעִים

Inde nomina.

תּוֹעָה Error. Semel tantum reperitur in ſacris Biblijs.
Ieſ.32.℣.6.Ad faciendum ſimulationem,& ad loquendum de Iehoua errorem. תּוֹעָה
תַּעְתֻּעִים Errores. Bis legitur in Biblijs ſacris,vt,
Ier.10.℣.15.& cap.51.℣.18.Vanitas ſunt ipſi, & ſunt opus errorum &c. תַּעְתֻּעִים

תַּעַר Nouacula, culter, inſtrumentum ferreum quo aliquid ſcinditur, & per ſynecdochen accipitur pro vagina quæ continet nouaculam ſeu cultrum. Hinc Græci acceperunt θερίζω meto, demeto, abſcindo fruges vel ſegetes, θεριστής meſſor, θέρος, θερισμός meſsis, θέρεια æſtas, tempus meſsis. Et German. mutato ת in ſch ſcheer/ ſchermeſſer/θέριστρον falx,
Num.6.℣.5.Nouacula non tranſibit ſuper caput eius.i.non radet caput. תַּעַר
Et cap.8.℣.7.Et traducant nouaculam per omnem carnem ſuam ꝛc. תַּעַר
Pſ.52.℣.4.Perinde vt nouacula exacuata faciens dolum.i. aberrans petendo iugulũ. כְּתַעַר
In reg.Ieſ.7.℣.20.In die illo radet Dominus nouacula conductionis &c. בְּתַעַר
Ier.36.℣.22.Et conſcidit illud (volumen)cultro ſcribæ.i.ſcriptorio. בְּתַעַר
Ezech.5.℣.1.Et tu fili hominis ſume tibi gladium acutum,nouaculam tonſorum. תַּעַר
In reliquis omnibus locis accipitur pro vagina,& ſemper cum affixis vſurpatur.
1.Sam.17.℣.52.Et accepit gladium eius,& eduxit eum è vagina ſua. מִתַּעְרָהּ
Ier.47.℣.antep.O mucro ꝛc. quouſqꝫ non colligeris ad vaginam tuam? תַּעְרֵךְ
Præterea legitur tantum Ezech.21.℣.8.9.10.& ℣.antep.item 2.Sam.20.℣.8.

תַּפּוּחַ Malus arbor, & in plurali mala, ſunt fructus ſpirantes & odoriferi.Ideoqꝫ cognationem habet cum פּוּחַ ſpirauit, flauit, nam mala odorifera reſpiratione̅ & recreationem dant.Sexies reperitur in Biblijs ſacris,vt, Cant.2.

Can.2.℣.3.Qualis eſt malus inter arbores ſyluæ.i.inter ſylueſtres. תַּפּוּחַ
Et cap.8.℣.5.Quæ eſt illa quæ aſcendit à deſerto &c.ſub malo(arbore)excitaui te. הַתַּפּוּחַ
Ioel 1.℣.12.Quin & palma & malus,omnesq́ arbores campi exaruerunt. וְתַפּוּחַ
Et plur.Can.7.℣.9.Odor naſi tui eſt inſtar malorum .i.pomorum fructuum. כַּתַּפּוּחִים
Et cap.2.℣.5.Subſternite me malis,quia infirma ſum dilectione. בַּתַּפּוּחִים
In reg.Pro.25.℣.11.Poma auri in vaſis argenti, eſt verbum prolatum tempeſtiuè. תַּפּוּחֵי

תָּפֵל Inconditum,inſulſum,inſipidum,ineptum,ſtolidum. Hinc Gręci per metatheſin literarum acceperunt φλέδων ineptus,ſtolidus, φλεδονέω ineptè garrio, & fortaſſe etiam τυφλὸς cœcus, τυφλόω excœco, & germanicum dölpe/dölpel. Item Talpa.
Thren.2.℣.14.Prophetæ tui viderunt tibi vana & inſulſum(vel ineptum) וְתָפֵל
Iob 6.℣.6.Num comedetur inſulſum abſq́ ſale, aut eſt ſapor in ſaliua albuminis? תָּפֵל
Ezech.13.℣.10.Incruſtabant ipſum(parietem)inepto.i.friabili luto. תָּפֵל
Legitur præterea tantum. Ezech.13.℣.11.13.15.& cap.22.℣.4.à fine.

תִּפְלָה Ineptum,ſtoliditas,inconditum,inſulſum,ſtulticia. Ter legitur.
Iob 1.℣.vlt.In his omnibus non peccauit Iob, & non dedit ſtulticiam Deo. תִּפְלָה
Cap.24.℣.12.At Deus non ponet ineptum quiddam.i.nihil agit ineptè. תִּפְלָה
Ier.23.℣.13.Et in prophetis Samariæ vidi ſtoliditatem. Hier. fatuitatem. תִּפְלָה

תָּפַף Pulſauit,percuſsit,tympanizauit. Cognationem habet cum טָפַף ſupploſit. Hinc Græci τύπτω, τυπέω, τυπάζω percutio, τυπή percuſsio,plaga, τυπὰς malleus. Et interpoſita litera eiuſdem inſtrumenti pro Pe ſecunda radicali τυμπανίζω tympanum percutio, τυμβεύω ſepelio, nam olim in ſepultura fiebat tympanorum pulſus, τύμβος tymba.

In I. Coniug. תָּפַף percuſsit,tympanizauit. Legitur tantum ſemel, vt:
Pſ.68.℣.26. Præceſſerũt cantores,poſtea ludentes in medio puellarũ tympanizãtiũ. תּוֹפֵפוֹת

In II. Coniug. ad formam defectiuorum ainpoal תּוֹפֵף percuſsit. Semel.
Nahum 2.℣.7 Et ancillæ eius producunt(vocem)inſtar vocis columbarum,et percutiunt ſuper cor ſuum(præ lamento,iuxta illud Luc.18. ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ. מְתֹפְפוֹת

Inde nomen.

תֹּף Tympanum à pulſando vel tympanizando. Hinc τύμπανον.
Pſ.81.℣.3.Extollite canticum,& date tympanum. Gręci ϗ δότε τύμπανον. תֹף
Exod.15.℣.20.Et accepit Miriam Prophetis ſoror Aharonis tympanum in manum. הַתֹּף
Et plur.ibid.Et egreſſæ ſunt omnes mulieres poſt eam cum tympanis & choris. בְּתֻפִּים
Cum affixo.Ier.31.℣.4.Adhuc ornaberis tympanis tuis & egredieris in Choro. תֻפַּיִךְ
Item rep.Gen.31.℣.27.Iud.11.℣.34.1.Sam.10.℣.6.cap.18.℣.6.Ieſ.5.℣.12.cap.24.℣.8.

תָּפַר Suit,conſuit,adſuit,inſuit. Cognat. habet cum רָפָא ſanauit,nam ſanare eſt conſuere vulnera. Hinc per inuerſionẽ radicis ῥάπτω.i.ſuo,conſuo, ῥαπτὴς ſutor, ῥαπτὸς ſutilis.

In I. Coniug. תָּפַר ſuit,conſuit. Ter tantum in Biblijs extat. (ἔῤῥαψα.
Iob 16.℣.15.Saccum conſui ſup̃ cutẽ meam, & dehoneſtaui in puluerẽ cornu meũ. תָּפַרְתִּי
Eccleſ.3.℣.7.Eſt tempus rumpendi & tempus conſuendi.καιρὸς τοῦ ῥάψαι. לִתְפּוֹר
Gen.3.℣.8.Et conſuerunt folia ficus,& fecerunt ſibi ſuccinctoria. ϗ ἔῤῥαψαν. וַיִּתְפְּרוּ

In II. Coniug. תִּפֵּר conſuit diligentiſsimè. Semel reperitur in Biblijs,vt:
Ezech.13.℣.18.Væ conſuentibus puluinos ſuper omnes axillas. לִמְתַפְּרוֹת

תָּפַשׂ Apprehendit,cõprehendit,deprehendit manibus,dep̃hendendo treꝯctauit. Hinc δέψω, δεψέω depſo .i. manibus aliquid apprehenſum mollio,& per aphæreſin,Germanicum faſſen.

In I. Con. תָּפַשׂ apprehendit,comprehendit. Regit accuſat. vel præpoſit. בְּ.
2.Reg.14.℣.13.Et Amaziahu regem Iuda &c. comprehendit Iehoas rex Iſrael. תָּפַשׂ
Deut.22 ℣.antep.Et comprehenderit eam & concubuerit cum ea, & inuenientur. וּתְפָשָׂהּ
Gen.4.℣.21.Iubal qui fuit pater omnis contrectantis citharam & fides. תֹּפֵשׂ
Habac.2.℣.pen.Ecce ipſe eſt comprehenſus(.i.obductus) auro & argento. תָּפוּשׂ
Ier.34.℣.3. Et tu non liberaberis à manu eius, ſed comprehendẽdo cõprehenderis. תִּפָּשׂ

Ezech.21.℣.16. Et dedit eum (gladiũ) ad expoliendum, ad cõprehendendũ manu. לִתְפֹּשׂ
1.Sam.23.℣.antep. Viri eius cingebant Dauidem & milites eius ad compreh. eos. לְתָפְשָׂם
1.Reg.13.℣.4. Et dixit, Apprehendite eum, & exaruit manus eius ꝙ emiſerat ꝛc. תִּפְשֻׂהוּ
Deut.9.℣.18. Et apprehendi duas tabulas, & abieci eas ex duabus manibus. וָאֶתְפֹּשׂ
Ieſ.3.℣.6. Nam apprehendet quiſq; proximum ſuum domus patris ſui. יִתְפֹּשׂ
In voce paſsiui נִתְפַּשׂ captus eſt, apprehenſus eſt, occupatus eſt.
Ezech.12.℣.13. Et expandam rete meum ſuper eum, & capietur in ſagena mea, וְנִתְפַּשׂ
Iere.50.℣.24. Inuenta es atq; comprehenſa es, quia Dominum prouocaſti. נִתְפַּשְׂתְּ
Ezech.21.℣.28. Et ipſe recordatur iniquitatis ad apprehendendum .i. vt capiatur. לְהִתָּפֵשׂ
Ier.38.℣.6. à fine. Sed per manum regis Babel capieris, & ciuitas hæc comburetur. תִּתָּפֵשׂ
Pſ.10.℣.2. Comprehendentur in præſumptionibus quas excogitauerunt. יִתָּפְשׂוּ
In II. Coniug. תִּפֵּשׂ contrectauit. Legitur tantum ſemel in Biblijs, vt:
Pro.30.℣.28. Simia (vel iuxta nonnullos araneus) manibus contrectabit, & ipſa eſt. תְּתַפֵּשׂ

תֹּפֶת Thophet, locus in Gehenna .i. in valle Hinnom prope Ieruſalem vbi cõcremabantur liberi ipſi Molech. Et per metaphoram pro tartaro, perinde vt et Gehenna accipi ſolet. Cognationem habet cum תָּפַף pulſauit tympanum, nam quando liberi idolis comburebantur, adhibebatur tympanorum pulſus, ne illorum clamor audiret, &c. Hinc τύφω incendo, τύφομαι fumigo, comburo. & τύπτω tympãũ ꝑcutio ꝛc.
2.Re.23.℣.11. Et prophanauit Topheth quod erat in valle Hinnon. תֹּפֶת
Iob.17.℣.6. Et conſtituit me in parabolam populorum, & tartarus ero coram illis. וְתֹפֶת
Ier.7.℣.4. à fine. Et ædificauerunt excelſa Topheth quæ eſt in valle &c. הַתֹּפֶת
Et ℣ſu antep. Et non dicetur amplius Topheth. & vallis filij Hinnom. הַתֹּפֶת
Præterea inuenitur tantum. Ier.19.℣.6.11.12.13.14.
תָּפְתֶּה Tophte, tartarus, locus tartareus. Componitur ex תֹּפֶת tophet, & פָּתָה dilatauit ſeu perſuaſit, nam latum eſt Tophet, & multos poteſt capere vt ſequitur.
Ieſ.30.℣.vlt. Præparatum eſt præterea iam olim Tophet (.i. tartarus) hoc etiam regi præparatum eſt, profundum & latum (ſeu amplum) fecit penetrale eius. תָּפְתֶּה

תָּקַן Directus eſt, rectificatus eſt, rectà tedendit, correctus eſt, emendauit correxit Cognationem habet cum תָּכַן .i. rectè diſpoſuit. hinc per ſyncopen ἐυθυώω rectifico.
In II. Coniug. תָּקַן directus eſt. Legitur tantum ſemel.
Eccle.1.℣.15. Curuum non poterit dirigi .i. non poterit fieri rectum. לִתְקֹן
In II. Coniug. תִּקֵּן direxit, correxit. Bis reperitur.
Eccle.12.℣.9. Et auribus percepit ꝛc. direxit (.i. compoſuit) parabolas multas. תִּקֵּן
Et cap.7.℣.15. Vide opus Dei, nam quis poterit rectificare quod ipſe deprauauit. לְתַקֵּן

תָּקַע Fixit, impreſsit, & quando conſtruitur cum הַצֹּצְרָה buccina, aut שׁוֹפָר tuba aut cornu, ſignificat clangere, increpare, claſsicum canere, nam imprimere ſpiritum in tubam eſt clangere, perſonare, comprimere, figere.
In I. Coniug. תָּקַע fixit, conſtruitur cum actõ, & abſo; & cum ב eſt clangere.
Gen.31.℣.25. Et Iacob fixit tabernaculum ſuum in montem, at Laban fixit &c. תָּקַע
Ieſ.22.℣.antep. Et figam eum clauum in loco fideli .i. firmo. וּתְקַעְתִּיו
Pro.17.℣.18. Homo qui eſt deficiens corde in loco fideli .i. firmo. תֹּקֵעַ
Ieſ.22.℣.vlt. In die illo Dominus Zebaoth, recedet clauus fixus in loco fideli. הַתְּקוּעָה
Ioſ.6.℣.13. Extremum agmen ibat poſt arcam eundo & clangendo cornibus. וְתָקוֹעַ
Iud.7.℣.20. Et in manu dextera eorum erant tubę ad clangendum. לִתְקוֹעַ
Pſal.47.℣.2. Omnes populi figite (vel clangite hoc eſt plaudite) manu iubilate. תִּקְעוּ
2.Sam.2.℣.28. Et clanxit Ioab cornu, & ſteterunt omnes populi ꝛc. יִתְקַע
Nume.10.℣.8. Et filij Aharonis qui ſunt ſacerdotes clangent buccinis. וַתִּתְקַע
Iud.4.℣.à fine. Et transfixit clauum per tempora eius, & depegit in terram. יִתְקְעוּ
Exo.10.℣.19. Et ſuſtulit eam locuſtam, defixitq; eam in mare carectoſum. וַיִּתְקָעֵהוּ
In voce paſsiua. נִתְקַע infixus eſt, ſtipulatus eſt. Legitur tantũ ter in Bliblijs vt:
Iob 17.℣.3. Quis eſt ille qui manui meæ infigetur, .i. qui ſponſionem mecum faciet. יִתָּקֵעַ

Ieſ.27.℣.vlt.Et erit in die illa clangetur cornu magno,& venient ꝛc. יִתָּקַע
Amos 3.℣.6.Num clanget cornu in ciuitate, vt populus non paueſcat. יִתָּקַע
Inde nomina.
תֵּקַע Clangor. Legitur tantum ſemel vſurpatum in Biblijs ſacris, vt:
In reg.Pſ.150.℣.3.Laudate eum in clangore tubæ,laudate eum in Nablo ꝛc. בְּתֵקַע
תָּקוֹעַ Clangor,tuba quæ clangorem emittit. Semel tantum extat.
Ezech.7.℣.13.Clanxerunt tuba(vel clangore)parando omnia ꝛc. בַתָּקוֹעַ
תְּקוֹעַ Thekoa, oppidum non procul à Bethlehem.
Amos 1.℣.1.Verba Amos qui fuit inter paſtores de Thekoa. מִתְּקוֹעַ

תָּקַף Præualuit,inuaſit aliquem magna fortitudine,exeruit robur ſuum. Hinc eſt græcum πυκτεύω pugno,πύκτης pugil, & germanicum fechten/ per inuerſionem radicis, item macht conuerſo ף in m. &c.
In I. Coniug.תָּקַף præualuit in pugna,ter vſurpatur in Biblijs,vt:
Iob 14.℣.antepen.Præualebis ei(.i.inuades eum)aſſiduè vt abeat. ὤσας αὐτὸν. תִּתְקְפֵהוּ
Et c.15.℣.24.Tribulatio & anguſtia inuadet eum, ſicut regẽ ſtipatũ cohorte. καθέξει. תִּתְקְפֵהוּ
Eccleſ.4.℣.12.Etſi inuaſerit eũ vnus duo reſiſtent ei.ἐπικραταιωθῇ. יִתְקְפוֹ
Inde nomina.
תַּקִּיף Præualidus,fortior. Reperitur tantum ſemel vſurpatum in Biblijs.
Eccleſ.6.℣.10.Et non poterit contendere cum illo qui eſt fortior eo. μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου. שֶׁהַתַּקִּיף
Eſt duplex lectio,cum ה demonſtratiuo vel abſq; eo.
תֹּקֶף Fortitudo,robur,potentia eine macht/Ter extat in Biblijs,vt:
Eſther 9.℣.30.Et ſcripſit Eſther omnem potentiam(bellicam) στερέωμα. תֹּקֶף
In reg.Dan.11.℣.17.Et ponet faciem ſuam vt veniret in potentia totius regni ſui. ἐν (ἰσχύϊ. בְּתֹקֶף
Cum affi.Eſther 10.℣.2.Et omne opus potentiæ tuæ. τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. תָּקְפּוֹ
תִּרְזָה Pinus,genus arboris. De hoc vide radicem בְרָזָה:

תֹּרֶן Malus nauis,arbor excelſa à qua velum dependet, & in qua nauta conſcendit ad circumſpiciendum. Hinc θρᾶνος ſedes in naui, θρανεύω extendo velum, θρανίτης remex,qui in puppi trimeris ſedet. Item per metaphoram θρόνος thronus. Item Germanicum Thurn/ædificium altum inſtar turris. Et quia malus in naui eſt exculptus ac è laboratus opere tornatili,hinc eſt τορνεύω ſculpo, τόρνος tornus, τορνόω circumſcribo aliquid circulo.
Ezech.27.℣.5.Cedrum de Libanon acceperunt vt facerent malum contra te. תֹּרֶן
Ieſ.30.℣.17.Donec relinquamini vt malus in vertice montis. כַּתֹּרֶן
Ieſ..33.℣.pen.Rudentes tui laxati ſunt, vt nec fortificent malum ſuum. תָּרְנָם

תְּרָף Legitur tantum pluraliter תְּרָפִים Teraphim ſunt ſimulachra ſiue ſacra ſiue idolatrica,item pro cultu diuino qui exhibetur vero Deo,ſiue idolo. Hinc Græci acceperunt θεραπεύω colo Deos, vnde Heſiodus: οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν ἤθελον.i.neq; immortales colere volebant, θεράπων, θέραψ ſeruus,famulus,qui colit aliquem, θεραπίς cultrix, θεραπαινίς ancilla. Deinde idola iſta apud gentes conſulebantur quoq; de valetudine. Hinc θεραπεύω etiam ſignificat medeor, θεραπεία medela & cultus, θεράπευμα cultus.
Gen.31.℣.19.Et furata eſt Rachel ſimulacra quæ erant patris ſui. הַתְּרָפִים
Ezech 21.℣.26.Stetit rex Babel ad biuium &c. conſuluit ſimulachra. בַּתְּרָפִים
Oſe.3.℣.4.Sedebunt filij Iſrael ſine rege ꝛc. ſine Ephod,ſine ſimulachris. תְרָפִים
Iud.17.℣.5.Et apud virum Micha erat ædes ſacra,& fecit Ephod & theraphim. וּתְרָפִים
Item legitur Ge.31.℣.34.35.Iud.18.℣.14.17.18.20.Item 1.Sam.15.℣.22.cap.19.℣.13.16.

תִּרְצָה Thirſa,ciuitas pulchra in alto monte ſita, qua pro regia vſi ſunt reges Iſrael ante conditam Samariam.
Cant.6.℣.4.Formoſa eſt anima mea vt Thirſa & amabilis vt Ieruſalem. כְּתִרְצָה
1.Reg.14.℣.1.Regnauit Baeſa filius Ahija ſuper omnem Iſrael in Thirza. בְּתִרְצָה
Cum He locale.1.Re.14.℣.17.Et ſurrexit vxor Ieroboã & abijt atq; venit in Thirſa. תִּרְצָתָה

Muſtum

תִּירוֹשׁ Muſtum recens quod adhuc feruet, punctatur ad formam קִיטוֹר à radice inuſitata תָּרַשׁ & habet cognationem cum תִּשְׁרִי.i.September, menſis ſeptimus, in quo colligitur muſtum. Hinc Germ. druſter ſunt vuæ expreſſæ.
Michæ.6.℣.pen. Tu calcabis oliuã & nõ vngeris oleo, & muſtũ, ſed nõ bibes vinũ. וְתִירוֹשׁ
Oſeæ 4.℣.9. Fornicatio & vinum & muſtum auferunt cor. וְתִירוֹשׁ
Cum affix. Deut.7.℣.13. Et benedicet &c. frumento tuo, & muſto tuo, & oleo tuo. וְתִירוֹשְׁךָ
Pſ.4.℣.pen. Dediſti læticiam in cor meũ maiorem tempore frumenti & muſti eorũ. וְתִירוֹשָׁם
Item Gen.27.℣.28.37. Num.18.℣.12. Deut.11.℣.14. cap.12.℣.17. cap.14.℣.23. &c.

תַּרְשִׁישׁ Tharſis, nomen filij Iauan, à quo deinde terra ſeu regio quam ipſe incoluit nominari cœpit, ibiq; eſt mare altum quod mediterraneum ſeu Oceanus vocatur, in quo vehuntur naues magnæ vt tranſeant in Ophir pro auro & lapidibus precioſis, hinc etiam pro mari ſumitur, item pro auro Ophirico ſeu obryzo, & tandem pro gemmis ſeu lapidibus hyacinthi.
Gen.10.℣.4. Et filij Iauan erant Eliſa & Tharſis, Kitthim & Dodanim. וְתַרְשִׁישׁ
Pſ.48.℣.8. Vento orientali confringes naues Tharſis .i. naues marinas. תַּרְשִׁישׁ
1.Reg.22.℣.6. à fine. Ioſaphat decem fecit naues Tharſis vt irent in Ophir pro auro. תַּרְשִׁישׁ
Exo.28.℣.21. & ca.39.℣.13. Et ordo quartus eſt. Tharſis (.i. hyacinthus) & onyx &c. תַּרְשִׁישׁ
Pſ.72.℣.10. Reges Tharſis & inſulæ munera afferent &c. תַּרְשִׁישׁ

תִּשְׁעָה Nouem, numerus cardinalis maſculini generis, & aliquando ordinali accipitur.
Num.29.℣.26. Quinto die iuuencos nouem, arietes duos, agnos anniculos &c. תִּשְׁעָה
2.Reg.25.℣.3. In nona (die) menſis illius inualuit fames in ciuitate, adeo &c. בְּתִשְׁעָה
Et cum alijs numeris 2.Sam.2.℣.antep. Et deſiderati ſunt &c. nouendecim viri. תִּשְׁעָה עָשָׂר
In reg. Num.34.℣.13. Ad dandum nouem tribubus, & dimidiæ tribui. לְתִשְׁעַת

תֵּשַׁע Nouem, generis fœminini cardinalis numeri.
2.Par.25.℣.2. Viginti & nouem annos regnauit in Ieruſalem. וְתֵשַׁע
Cum alijs numeris. Gen.11.℣.25. Et vixit Nahor &c. nouendecim annos &c. תְּשַׁע עֶשְׂרֵה

תְּשִׁיעִי Nonus, eſt ordinalis & maſculini generis.
2.Par.24.℣.11. Ipſi Ieſua (cedebat ſors) noua, & ipſi Secaniahu decima. הַתְּשִׁעִי
Num.7.℣.60. In die nono princeps filiorum Beniamin, Abidan filius &c. הַתְּשִׁיעִי

תְּשִׁיעִית Nona, ordinale fœminini generis.
Leuit.25.℣.22. Et ſeminabitis anno octauo &c. vſq; ad annum nonum. הַתְּשִׁיעִת
Ier.39.℣.1. In anno nono Zidkijahu regis Iudæ, in menſe decimo. הַתְּשִׁיעִית

תִּשְׁעִים Nonaginta, eſt pluralis numeri & vtriuſq; generis.
Gen.17.℣.4. Et Abraham erat filius nonaginta & nouem annorum. תִּשְׁעִים
Gen.5.℣.6. Et vixit Enos nonaginta annos & genuit Kenan. תִּשְׁעִים

תִּשְׁרִי Septemper, menſis ſeptimus, in quo colligitur ſeu exprimitur muſtum. Ideoq; cognationem habet cum תִּירוֹשׁ.i. muſtum.

תּוֹתָח Iaculũ, õne miſſile quod vulnerat ſeu penetrat corpus. Cognationẽ habet cum תַּחַת ſub, & חָתַת proſtrauit, nam hoc genere armorũ proſternebant hoſtes, vt ſubditi eſſe cogerentur: οὐτάω, οὐτάσκω, οὐτάζω vulnero οὔτησις vulneratio.
Legitur tantum ſemel, in Biblijs ſacris vt.
Iob.41.℣.19. Tanq; ſtipula reputabuntur illi iaculum.i. omnia iacula floccipendit. תּוֹתָח

F I N I S.

Pſalm.25.

תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃

VVITEBERGÆ

PER HÆREDES IOHANNIS CRATONIS ANNO

M. D. LXXXVIII.